Az én Bibliám (Hasogató)

2017. október 31-től kezdtem el a reggelenkénti szellemi-lelki gyakorlatomat, amelyet „Hasogató”-nak neveztem el 2Tim 2,15 alapján: *„Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, a ki szégyent nem vall, a ki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.”* (Károli ford.)

2021-től az egyetemi munkacsoportunk által létrehívott Egyesített Bibliaolvasó (EBO) (https://ebo.kre.hu/) segítségével az egyes felekezetek (evangélikus, református, katolikus) bibliaolvasó útmutatóinak napi igéit hasogatom. Kérésre a napi Hasogatót másokkal is megosztom.

Az EBO honlapján szintén követhető „A Biblia egy év alatt” vezérfonal segítségével 2022 folyamán az egyes bibliai könyveket a Genezistől az Apokalipszisig folyamatosan végigolvastam és hasogattam.

Így egy 66 dokumentumot (bibliai könyvet) tartalmazó gyűjteményem állt össze. Ezekből született a saját jegyzeteimet is tartalmazó, immár e három kötetben kinyomtatott Hasogató, „én Bibliám”. Digitálisan ez folyamatosan frissül, s egy-két év múlva újra kinyomtatom saját használatra. A nyomtatott változat forgatása és a digitalizált hasogatás kölcsönösen segítik egymást.

Jelen négy kötetet megelőzően elkészült a RÚF 2014-es bibliafordítás Hasogatója – három bordó kötetben.

Az én Bibliám Hasogató (I–IV.)

Az én Bibliám (Hasogató I–IV.)

A Biblia (Károli 1908) szövege a naponkénti folyamatos bibliaolvasás közben készült jegyzetekkel.

Személyes használatra

Fabiny Tibor

Budakeszi, 2025. október

Tartalomjegyzék

Előszó 3

Ószövetség

Mózes első könyve a teremtésről 6
Mózes második könyve a zsidóknak Égyiptomból kijöveteléről 55
Mózes harmadik könyve a léviták egyházi szolgálatáról 95
Mózes negyedik könyve az izráeliták megszámlálásáról való könyv 124
Mózes ötödik könyve a törvény summája 164
Józsué könyve 200
Birák könyve 226
Ruth könyve 250
Sámuel első könyve 256
Sámuel második könyve 290
A királyokról írt I. könyv 318
A királyokról írt II. könyv 350
Krónika I. könyve 381
Krónika II. könyve 408
Ezsdrás könyve 443
Nehémiás könyve 454
Eszter könyve 470
Jób könyve 479
Zsoltárok könyve 508
Bölcs Salamonnak példabeszédei 604
A prédikátor Salamon könyve 629
Salamon énekek éneke 638
Ésaiás próféta könyve 644
Jeremiás próféta könyve 696
Jeremiás siralmai 750
Ezékiel próféta könyve 756
Dániel próféta könyve 804
Hóseás próféta könyve 824
Jóel próféta könyve 833
Ámós próféta könyve 841
Abdiás próféta könyve 848
Jónás próféta könyve 850
Mikeás próféta könyve 853
Náhum próféta könyve 859
Habakuk próféta könyve 862
Sofóniás próféta könyve 865
Aggeus próféta könyve 869
Zakariás próféta könyve 872
Malakiás próféta könyve 882

Újszövetség

A Máté írása szerint való szent evangyéliom 887
A Márk írása szerint való szent evangyéliom 941
A Lukács írása szerint való szent evangyéliom 966
A János írása szerint való szent evangyéliom 1019
Az apostolok cselekedetei 1083
Pál apostolnak a rómabeliekhez írt levele 1133
Pál apostolnak a korinthusbeliekhez írt első levele 1163
Pál apostolnak a korinthusbeliekhez írt második levele 1195
Pál apostolnak a galátziabeliekhez írt levele 1211
Pál apostolnak az efézusbeliekhez írt levele 1222
Pál apostolnak a filippibeliekhez írt levele 1238
Pál apostolnak a kolossébeliekhez írt levele 1247
Pál apostolnak a thessalonikabeliekhez írott első levele 1256
Pál apostolnak a thessalonikabeliekhez írott második levele 1262
Pál apostolnak Timótheushoz írt első levele 1266
Pál apostolnak Timótheushoz írt második levele 1274
Pál apostolnak Titushoz írt levele 1280
Pál apostolnak Filemonhoz írt levele 1284
A zsidókhoz írt levél 1286
Jakab apostolnak közönséges levele 1308
Péter apostolnak közönséges első levele 1314
Péter apostolnak közönséges második levele 1321
János apostolnak közönséges első levele 1327
János apostolnak közönséges második levele 1337
János apostolnak közönséges harmadik levele 1339
Júdás apostolnak közönséges levele 1341
János apostolnak mennyei jelenésekről való könyve 1344
Jegyzetek 1367

Előszó

Az itt következő négy zöld kötet (*Az én Bibliám: Hasogató I–IV.*) ezúttal a Károli Gáspár revideált bibliafordításához (1908) illeszti ugyanazokat a megjegyzéseket (az Újszövetség esetében alkalmanként az eredeti szöveget, a szavak jelentését), továbbá a fordítások összevetését, táblázatokat, személyes kérdéseimet (stb.), amelyek a 2025 márciusában személyes használatra kinyomtatott a három kötetes bordó (*Hasogató I–III*) változatban is megtalálhatók. A Károli-fordítás olvasását és a tanulmányozását a szövegen belüli kereszt-utalások is segítik. A fárasztó, sokszor mechanikus munka elvégzésért Blázy Mártának, a négy kötet esztétikai kialakításáért és a tördelésért ismét M. Pintér Tibornak tartozom köszönettel.

Hasogató – az „Én Bibliám" 2017. október 31-től kezdtem el a minden reggeli szellemi-lelki gyakorlatomat, amelyet „Hasogató"-nak neveztem el 2Tim 2,15 alapján: „*Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, a ki szégyent nem vall, a ki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét*". A napi igéket – sokszor az Újszövetség görög szövegével együtt – eleinte egy kis füzetbe másoltam át, s alkalmilag megjegyzéseket is fűztem hozzájuk. Később mindezt már a számítógépemen végeztem; ugyanakkor a kis füzet (immáron talán a századik) megmaradt, ami a hasogatás megkezdése előtt vezetett ima-naplóm lett. Immár öt éve, hogy a Károli Gáspár Református Egyetemen működő kutatócsoportunk kidolgozta a mintegy húsz magyar és több idegen nyelvű fordítás párhuzamos olvasását, valamint az egyes felekezetek napi olvasmányainak tanulmányozását lehetővé tevő „Egyesített Bibliaolvasó" (EBO) honlapot (https://ebo.kre.hu). Számomra ez óriási technikai segítséget jelent. Kezdetben csak az evangélikus Losung (Útmutató) és a református Bibolka (Bibliaolvasó Kalauz) napi igéit tanulmányoztam, később ehhez még hozzáveszem a katolikus (bencés) Igenaptár napi igéit is. A görög szöveget többnyire nagyobb betűvel és piros színnel emelem ki; a számomra fontosabb részeket, a szómagyarázatokat, táblázatokat és a személyes kérdéseimet, (olykor provokatív) megjegyzéseimet piros és sárga színnel jelzem. Kérésre a napi Hasogatót másokkal is megosztom. 2022-ben és 2025-ben az EBO honlapjáról követhető „Egy év alatt" olvasó segítségével az egyes bibliai könyveket a Genezistől az Apokalipszisig folyamatosan végigolvastam és jegyzeteltem. Így egy 66 dokumentumból (bibliai könyvből) álló gyűjteményt raktam össze. Ezekből született a saját jegyzeteimet is tartalmazó „Én Bibliám". Digitálisan ez folyamatosan frissül, s egy-két év múlva – *deo volente* – újra kinyomtatom.

A reggeli (utáni) lelki-szellemi gyakorlatom intenzív idő, amely sohasem tűnik hosszúnak vagy fárasztónak, noha sokszor szigorú szellemi fegyelmezettséget igényel. Ilyenkor távol tartom magamtól a napi híreket, a beérkező e-maileket, s igyekszem teljes figyelmemmel koncentrálni e lelki és szellemi kreatív tevékenységemre. Az indíttatás Fentről jön, de magát a gyakorlatot nekem kell elvégezni. Amint egy zenésznek is legalább napi egy-két órát kell gyakorolnia, hogy magát „szinten tartsa", számomra is sajátos művészet ez, amelyben a lelki indíttatás a nélkülözhetetlen technikával, sőt még élvezhető játékkal is párosul. Mindez nemcsak benső örömöt, hanem erőforrást is jelent a napi munkáim, feladataim elvégzéséhez.

Több éve csak a számítógépemen gazdagítom és görgetem a napi Hasogatót, amelynek nevét 2Tim 2,15 alapján választottam. Úgy vélem, elérkezett az idő, hogy a jövőben könyv formájában is kézbe vehessem, s így is forgathassam az „Én Bibliámat". A most csak néhány

példányban kinyomtatott: egy teljes, valamint a három szétbontott kötetet elsősorban a saját használatomra állítottam össze. Megtekintésre másnak is átadom – e mindegyik kötet elején olvasható bevezető főleg nekik szól. Köszönöm az önzetlen és kiváló technikai segítséget Blázy Mártának és M. Pintér Tibornak, valamint a veszprémi OOK-Pressnek. Isten igéjét azért olvasom és olvastatom, mert hitem szerint az írott Ige a testté lett Igére, Jézus Krisztusra mutat.

Budakeszi, 2025. október
A reformáció hónapja

Ószövetség

Mózes első könyve a teremtésről

1Móz 1

1 Kezdetben teremté **Isten** az eget és a földet. rész 2,4. 5. Zsolt. 33,6. 89,12. 136,5. Csel. 14,15. 17,24. Zsid. 11,3. Jób 33,4. 2 A föld pedig kietlen és puszta vala, és setétség vala a mélység színén, és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett. 3 És monda Isten: Legyen világosság: és lőn világosság. 2Kor. 4,6. 4 És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a setétségtől. Ésa. 45,7. 5 És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a setétséget nevezé éjszakának: és lőn este és lőn reggel, első nap. 6 És monda Isten: Legyen mennyezet a víz között, a mely elválaszsza a vizeket a vizektől. Jer. 10,12. 51,15. 7 Teremté tehát Isten a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket, a mennyezet felett való vizektől. És úgy lőn. Zsolt. 148,4. 8 És nevezé Isten a mennyezetet égnek: és lőn este, és lőn reggel, második nap. 9 És monda Isten: Gyűljenek egybe az ég alatt való vizek egy helyre, hogy tessék meg a száraz. És úgy lőn. Jób 38,8. Zsolt. 33,6. 7. 9. Zsolt. 136,6. 10 És nevezé Isten a szárazat földnek; az egybegyűlt vizeket pedig tengernek nevezé. És látá Isten, hogy jó. Zsolt. 95,5. 11 Azután monda Isten: Hajtson a föld gyenge füvet, maghozó füvet, gyümölcsfát, a mely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, a melyben legyen néki magva e földön. És úgy lőn. 12 Hajta tehát a föld gyenge füvet, maghozó füvet az ő neme szerint, és gyümölcstermő fát, a melynek gyümölcsében mag van az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó. 13 És lőn este és lőn reggel, harmadik nap. 14 És monda Isten: Legyenek világító testek az ég mennyezetén, hogy elválaszszák a nappalt az éjszakától, és legyenek jelek, és meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknek. Zsolt. 104,19. 15 És legyenek világítókul az ég mennyezetén hogy világítsanak a földre. És úgy lőn. Jer. 31,35. 16 Teremté tehát Isten a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjjel; és a csillagokat. Zsolt. 136,7-9. 17 És helyezteté Isten azokat az ég mennyezetére, hogy világítsanak a földre; 18 És hogy uralkodjanak a nappalon és az éjszakán, és elválaszszák a világosságot a setétségtől. És látá Isten, hogy jó. 19 És lőn este és lőn reggel, negyedik nap. 20 És monda Isten: Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől; és madarak repdessenek a föld felett, az ég mennyezetének színén. 21 És teremté Isten a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszó-mászó állatokat, a melyek nyüzsögnek a vizekben az ő nemök szerint, és mindenféle szárnyas repdesőt az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó. 22 És megáldá azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a tenger vizeit; a madár is sokasodjék a földön. rész 8,17. 23 És lőn este és lőn reggel, ötödik nap. 24 Azután monda az Isten: Hozzon a föld élő állatokat nemök szerint: barmokat, csúszó-mászó állatokat és szárazföldi vadakat nemök szerint. És úgy lőn. 25 Teremté tehát Isten a szárazföldi vadakat nemök szerint, a barmokat nemök szerint, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokat nemök szerint. És látá Isten, hogy jó. 26 És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. rész 5,1. 1. 1Kor. 11,7. Kol. 3,10. 27 Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonynyá teremté őket. Mát. 19,4. Márk 10,6. 28 És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. 29 És monda Isten: Ímé néktek adok minden maghozó füvet az egész föld színén, és minden fát, a melyen maghozó gyümölcs van; az legyen néktek eledelül. rész 9,3. Zsolt. 115,16.

30 A föld minden vadainak pedig, és az ég minden madarainak, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatoknak, a melyekben élő lélek van, a zöld füveket adom eledelül. És úgy lőn. Zsolt. 104,14. 31 És látá Isten, hogy minden a mit teremtett vala, ímé igen jó. És lőn este és lőn reggel, hatodik nap.

1Móz 2

1 És elvégezteték az ég és a föld, és azoknak minden serege. Ésa. 40,26. **2 Mikor pedig elvégezé Isten hetednapon az ő munkáját, a melyet alkotott vala, megszűnék a hetedik napon minden munkájától, a melyet alkotott vala. 2Móz. 20,11.** 3 És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett vala Isten. 4 Ez az égnek és a földnek eredete, a mikor teremtettek. **Mikor az Úr Isten a földet és az eget teremté,** 5 Még semmiféle mezei növény sem vala a földön, s még semmiféle mezei fű sem hajtott ki, mert az Úr Isten még nem bocsátott vala esőt a földre; és ember sem vala, ki a földet mívelje; 6 Azonban pára szállott vala fel a földről, és megnedvesíté a föld egész színét. 7 És formálta vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét. Így lőn az ember élő lélekké. 1Kor. 15,45. 47. 8 És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az embert, a kit formált vala. 9 És nevele az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és gonosz tudásának fáját. Jel. 2,7. 10 Folyóvíz jő vala pedig ki Édenből a kert megöntözésére; és onnét elágazik és négy főágra szakad vala. 11 Az elsőnek neve Pison, ez az, a mely megkerüli Havilah egész földét, a hol az arany terem. 12 És annak a földnek aranya igen jó; ott van a Bdelliom és az Onix-kő. 13 A második folyóvíz neve pedig Gihon; ez az, a mely megkerüli az egész Khús földét. Dán. 10,4. 14 És a harmadik folyóvíz neve Hiddekel; ez az, a mely Assiria hosszában foly. A negyedik folyóvíz pedig az Eufrátes. 15 És vevé az Úr Isten az embert, és helyezteté őt az Éden kertjébe, hogy mívelje és őrizze azt. 16 És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél. 17 De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert a mely napon ejéndel arról, bizony meghalsz. Róm. 5,12. 18 És monda az Úr Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt. Préd. 4,9. 19 És formált vala az Úr Isten a földből mindenféle mezei vadat, és mindenféle égi madarat, és elvivé az emberhez, hogy lássa, minek nevezze azokat; mert a mely nevet adott az ember az élő állatnak, az annak neve. 20 És nevet ada az ember minden baromnak, az ég madarainak, és minden mezei vadnak; de az embernek hozzá illő segítő társat nem talált vala. 21 Bocsáta tehát az Úr Isten mély álmot az emberre, és ez elaluvék. Akkor kivőn egyet annak oldalbordái közűl, és hússal tölté be annak helyét. 22 És alkotá az Úr Isten azt az oldalbordát, a melyet kivett vala az emberből, asszonnyá, és vivé az emberhez. 1Kor. 11,8. 23 És monda az ember: Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez asszonyembernek neveztessék, mert emberből vétetett. 24 Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté. Mát. 19,5. Márk 10,7. 1Kor. 6,16. Eféz. 5,31. 25 Valának pedig mindketten mezítelenek, az ember és az ő felesége, és nem szégyenlik vala. rész 3,7.

1Móz 3

1 A kígyó pedig **ravaszabb** vala minden mezei vadnál, melyet az Úr Isten teremtett vala, és monda az asszonynak: **Csakugyan** azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek? 2 És monda az asszony a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk; 3 De annak a fának gyümölcséből, mely a kertnek közepette van, azt mondá Isten: abból ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne haljatok. 2Kor. 11,3. 4 És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg; 5 Hanem tudja az Isten, hogy a mely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lésztek mint az Isten: jónak és gonosznak tudói. Ján. 8,44. **6 És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a**

bölcseségért: szakaszta azért annak gyümölcséből, és evék, és ada vele levő férjének is, és az is evék. 1Tim. 2,14. 7 És megnyilatkozának mindkettőjöknek szemei s észrevevék, hogy mezítelenek; figefa levelet aggatának azért össze, és körülkötőket csinálának magoknak. rész 2,25. 8 És meghallák **az Úr Isten szavát, a ki hűvös alkonyatkor a kertben jár vala;** és elrejtőzék az ember és az ő felesége az Úr Isten elől a kert fái között. 9 Szólítá ugyanis az Úr Isten az embert és monda néki: Hol vagy? 10 És monda: Szavadat hallám a kertben, és megfélemlém, mivelhogy mezítelen vagyok, és elrejtezém. 11 És monda Ő: Ki mondá néked, hogy mezítelen vagy? Avagy talán ettél a fáról, melytől tiltottalak, hogy arról ne egyél? 12 És monda az ember: **Az asszony, a kit mellém adtál vala,** ő ada nékem arról a fáról, úgy evém. 13 És monda az Úr Isten az asszonynak: Mit cselekedtél? Az asszony pedig monda: **A kígyó ámított el engem**, úgy evém. Jel. 12,9. 14 És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt cselekedted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad között; hasadon járj, és port egyél életed minden napjaiban. Ésa. 65,25. Mik. 7,17. **15 És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.** 1Ján. 3,8. 16 Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szűlsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik te rajtad. 1Kor. 14,34. 1Tim. 2,11. 12. 1Pét. 3,5. 17 Az embernek pedig monda: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettél arról a fáról, a melyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: **Átkozott legyen a föld te miattad,** fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban. 18 Töviset és bogácskórót teremjen tenéked; s egyed a mezőnek fűvét. rész 4,12. 19 Orczád verítékével egyed a te kenyeredet, míglen visszatérsz a földbe, mert abból vétettél: mert por vagy te s ismét porrá leszesz. Zsolt. 146,4. 2Thess. 3,10. 20 Nevezte vala pedig Ádám az ő feleségét Évának, mivelhogy ő lett anyja minden élőnek. 21 És csinála az Úr Isten Ádámnak és az ő feleségének bőr ruhákat, és felöltözteté őket. 22 És monda az **Úr Isten**: Ímé az ember olyanná lett, mint mi közűlünk egy, jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakaszszon az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen: 23 Kiküldé őt az Úr Isten az Éden kertjéből, hogy mívelje a földet, a melyből vétetett vala. 24 És kiűzé az embert, **és oda helyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a Kerúbokat és a villogó pallos lángját, hogy őrizzék az élet fájának útját.**

15 ELLENSÉGESKEDÉST TÁMASZTOK KÖZTED ÉS AZ ASSZONY KÖZÖTT, A TE UTÓDOD ÉS AZ Ő UTÓDJA KÖZÖTT: Ő A FEJEDET TAPOSSA, TE PEDIG A SARKÁT MARDOSOD.

lxx καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν.

πτέρνα, -ης - (testrész) sarok;

1Móz 3, 15

sperma:

KG, KI, URK: mag
ÚF, RÚF: utód,
IMIT: magzat (!)
KNV, SZIT: ivadék

KG referenciái:

Jn 3, 5

A ki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa

Jn 8, 44

44Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja
Júd 1,6
És az angyalokat is, a kik nem tartották meg fejedelemségöket, hanem elhagyták az ő lakóhelyöket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta
RÚF referenciái
Jel,12, 4-5
Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is harcra kelt angyalaival együtt, Jel 12, 13-14
Jel 12, 13-14
Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a mennyben: Most jött el az üdvösség, Istenünk ereje és királyi uralma, és az ő Krisztusának hatalma, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket. Jób 1,9-11; Zak 3,1
Zak 3, 1-2
Majd megmutatta nekem Józsuét, a főpapot, amint az Úr angyala előtt állt; jobbján pedig a sátán állt, hogy vádat emeljen ellene.
2És az Úr angyala ezt mondta a sátánnak: 'Csendet parancsol neked, sátán, bizony, csendet parancsol neked az Úr, aki kiválasztotta Jeruzsálemet.

1Móz 4
1 Azután ismeré Ádám az ő feleségét Évát, a ki fogad vala méhében és szüli vala Kaint, és monda: Nyertem férfiat az Úrtól. 2 És ismét szülé annak atyjafiát, Ábelt**. És Ábel juhok pásztora lőn, Kain pedig földmívelő.** 3 Lőn pedig idő multával, hogy Kain ajándékot vive az Úrnak a föld gyümölcséből. 4 És Ábel is vive az ő juhainak első fajzásából és azoknak kövérségéből. **És tekinte az Úr Ábelre** és az ő ajándékára. Zsolt. 146,4. 2Thess. 3,10. 5 Kainra pedig és az ő ajándékára nem tekinte, miért is Kain haragra gerjede és fejét lecsüggeszté. 6 És monda az Úr Kainnak: Miért gerjedtél haragra? és miért csüggesztéd le fejedet? **7 Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása; de te uralkodjál rajta.** 8 És szól s beszél vala Kain Ábellel, az ő atyjafiával. És lőn, mikor a mezőn valának, támada Kain Ábelre az ő atyjafiára, és megölé őt. Mát. 23,35. 1Ján. 3,12. Júd. 1,11. 9 És monda az Úr Kainnak: **Hol van Ábel a te atyádfia? Ő pedig monda: Nem tudom, avagy őrizője vagyok-é én az én atyámfiának?** 10 Monda pedig az Úr: Mit cselekedtél? A te atyádfiának vére kiált én hozzám a földről. Zsid. 12,24. **11 Mostan azért átkozott légy e földön, mely megnyitotta az ő száját, hogy befogadja a te atyádfiának vérét, a te kezedből.** 12 Mikor a földet míveled, ne adja az többé néked az ő termő erejét, bujdosó és vándorló légy a földön. 13 Akkor monda Kain az Úrnak: **Nagyobb az én büntetésem, hogysem elhordozhatnám. Vö.KJV „My punishment is greater than I can bear. KL (I' am more sinn'd against then sinning", 3,2,61) SHAHEEN NINCS** 14 Ímé elűzöl engem ma e földnek színéről, és a te színed elől el kell rejtőznöm; bujdosó és vándorló leszek a földön, és akkor akárki talál reám, megöl engemet. 15 És monda néki az Úr: Sőt inkább, aki megöléndi Kaint, hétszerte megbüntettetik. **És megbélyegzé az Úr Kaint, hogy senki meg ne ölje, a ki rátalál.** 16 És elméne Kain az Úr színe elől, és letelepedék Nód földén, Édentől keletre. 17 És ismeré Kain az ő feleségét, az pedig fogada méhében, és szülé Hánókhot. És épite várost, és nevezé azt az ő fiának nevéről Hánókhnak. 18 És lett Hánókhnak fia, Irád: És Irád nemzé Mekhujáelt: Mekhujáel pedig nemzé Methusáelt, és Methusáel nemzé Lámekhet. 19 Lámekh pedig vett magának két feleséget: az egyiknek neve Háda, a másiknak neve Czilla. **20 És szülé Háda Jábált. Ez volt atyjok a sátorban-lakóknak, és a barompásztoroknak.** 21 Az ő atyjafiának pedig Jubál vala neve: ez volt atyja minden lantosnak és síposnak. 22 Czilla pedig szülé Tubálkaint, mindenféle réz- és

vasszerszámok kovácsolóját: és Tubálkain hugát, Nahamát. 23 Akkor monda Lámekh az ő feleségeinek: Oh Háda és Czilla, hallgassatok szómra, Lámekh feleségei, halljátok beszédem: embert öltem, mert megsebzett; ifjat öltem, mert megütött. 24 Ha hétszeres a bosszú Kainért, hetvenhétszeres az Lámekhért. vers 15. **25 Ádám pedig ismét ismeré az ő feleségét, és az szűle néki fiat, és nevezé annak nevét Séthnek: mert adott úgymond, énnékem az Isten más magot Ábel helyett, kit megöle Kain.** rész 5,3. 26 Séthnek is született fia, és nevezé annak nevét Énósnak. Akkor kezdték segítségül hívni az Úrnak nevét.

1Móz 5

1 Ez az Ádám nemzetségének könyve. **A mely napon teremté Isten az embert, Isten hasonlatosságára teremté azt.** rész 1,26. 9,6. **2 Férfiúvá és asszonynyá teremté őket, és megáldá őket és nevezé az ő nevöket Ádámnak, a mely napon teremtetének.** rész 1,27. 3 Élt vala pedig Ádám száz harmincz esztendőt, és nemze fiat az ő képére és hasonlatosságára és nevezé annak nevét **Séth**nek. 4 És telének **Ádám napjai, minekutánna Séthet nemzette, nyolczszáz esztendőre**, és nemze fiakat és leányokat. 1Krón. 1,1. 5 És lőn Ádám egész életének ideje kilenczszáz harmincz esztendő; és meghala. 6 Éle pedig Séth száz öt esztendőt, és nemzé Énóst. **7 És éle Séth, minekutánna Énóst nemzette, nyolczszáz hét esztendeig**; és nemze fiakat és leányokat. **8 És lőn Séth egész életének ideje kilenczszáz tizenkét esztendő;** és meghala. 9 Éle pedig Énós kilenczven esztendőt, és nemzé Kénánt. 10 És éle Énós, minekutánna Kénánt nemzette, nyolczszáz tizenöt esztendeig, és nemze fiakat és leányokat. 11 És lőn Énós egész életének ideje kilenczszáz öt esztendő; és meghala. 12 Éle pedig Kénán hetven esztendőt, és nemzé Mahalálélt. 13 És éle Kénán, minekutánna Mahalálélt nemzette, nyolczszáz negyven esztendeig; és nemze fiakat és leányokat. 14 És lőn Kénán egész életének ideje kilenczszáz tíz esztendő; és meghala. 15 Éle pedig Mahalálél hatvanöt esztendőt, és nemzé Járedet. 16 És éle Mahalálél, minekutánna Járedet nemzette, nyolczszáz harmincz esztendeig, és nemze fiakat és leányokat. 17 És lőn Mahalálél egész életének ideje nyolczszáz kilenczvenöt esztendő; és meghala. **18 Éle pedig Járed száz hatvankét esztendőt, és nemzé Énókhot.** 19 És éle Járed, minekutánna Énókhot nemzette, nyolczszáz esztendőt; és nemze fiakat és leányokat. 20 És lőn Járed egész életének ideje kilenczszáz hatvankét esztendő; és meghala. 21 Éle pedig Énókh hatvanöt esztendőt, és nemzé Methuséláht. **22 És járt Énókh az Istennel, minekutánna Methuséláht nemzette, háromszáz esztendeig; és nemze fiakat és leányokat.** rész 6,9. 17,1. **23 És lőn Énókh egész életének ideje háromszáz hatvanöt esztendő. 24 És mivel Énókh Istennel járt vala; eltűnék, mert Isten magához vevé.** Zsid. 11,5. 25 Éle pedig Methusélah száz nyolczvanhét esztendőt és nemzé Lámekhet. 26 És éle Methusélah, minekutánna Lámekhet nemzette, hétszáz nyolczvankét esztendőt; és nemze fiakat és leányokat. 27 És lőn Methusélah egész életének ideje kilenczszáz hatvankilencz esztendő; és meghala. 28 Éle pedig Lámekh száz nyolczvankét esztendőt, és nemze fiat. 29 És nevezé azt Noénak, mondván: Ez vígasztal meg minket munkálkodásunkban s kezünk terhes fáradozásában e földön, melyet megátkozott az Úr. 30 És éle Lámekh, minekutánna Noét nemzette, ötszáz kilenczvenöt esztendőt; és nemze fiakat és leányokat. 31 És lőn Lámekh egész életének ideje hétszázhetvenhét esztendő; és meghala. **32 És mikor Noé ötszáz esztendős volt, nemzé Noé Sémet, Khámot és Jáfetet.**

1Móz 6

1 Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdének a föld színén, és leányaik születének. **2 És láták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek azok,** és vevének magoknak feleségeket mind azok közűl, kiket megkedvelnek vala. Mát. 24,38. Luk. 17,27. 3 És monda az Úr: Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, mivelhogy ő test; **legyen életének ideje száz húsz esztendő.** 4 Az **óriások valának a földön** abban az időben, sőt még azután is, mikor az Isten fiai bémenének az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szűlének nékik. **Ezek**

ama hatalmasok, kik eleitől fogva híres-neves emberek voltak. **5 És látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz.** rész 8,21. Jer. 17,9. Mát. 15,19. **6 Megbáná azért az Úr, hogy teremtette az embert a földön, és bánkódék az ő szívében.** 7 És monda az Úr: Eltörlöm az embert, a kit teremtettem, a földnek színéről; az embert, a barmot, a csúszó-mászó állatokat, és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem. **8 De Noé kegyelmet talála az Úr előtt.** 9 Noénak pedig ez a története: **Noé igaz, tökéletes férfiú vala a vele egykorúak között. Istennel jár vala Noé.** 10 És nemze Noé három fiat: Sémet, Khámot és Jáfetet. **11 A föld pedig romlott vala Isten előtt és megtelék a föld erőszakoskodással. 12 Tekinte azért Isten a földre, és ímé meg vala romolva, mert minden test megrontotta vala az ő útát a földön.** Zsolt. 14,2. 3. 13 Monda azért Isten Noénak: Minden testnek vége elérkezett előttem, mivelhogy a föld erőszakoskodással telt meg általok: és ímé elvesztem őket a földdel egybe. 14 Csinálj magadnak bárkát **gófer fából, rekesztékeket csinálj a bárkában**, és szurkozd meg belől és kivűl szurokkal. 15 Ekképen csináld pedig azt: A bárka hoszsza háromszáz sing legyen, a szélessége ötven sing, és a magassága harmincz sing. 16 Ablakot csinálj a bárkán, és egy singnyire hagyd azt felülről; a bárka ajtaját pedig oldalt csináld; alsó, közép, és harmad padlásúvá csináld azt. 17 Én pedig ímé özönvizet hozok a földre, hogy elveszessek minden testet, a melyben élő lélek van az ég alatt; valami a földön van, elvész. **18 De te veled szövetséget kötök, és bemégy a bárkába, te és a te fiaid, feleséged és a te fiaidnak feleségei teveled.** 1Pét. 3,20. 2Pét. 2,5. 19 És minden élőből, s minden testből, mindenből kettőt-kettőt vígy be a bárkába, hogy veled együtt életben maradjanak: hímek és nőstények legyenek. 20 A madarak közűl az ő nemök szerint, a barmok közűl az ő nemök szerint és a földnek minden csúszó-mászó állatjai közűl az ő nemök szerint; mindenből kettő-kettő menjen be hozzád, hogy életben maradjanak. 21 Te pedig szerezz magadnak mindenféle eledelt, mely megehető, és takarítsd be magadhoz, hogy neked is, azoknak is legyen eledelűl. **22 És úgy cselekedék Noé; a mint parancsolta vala néki Isten, mindent akképen cselekedék.** Zsid. 11,7.

1Móz 7

1 Monda az Úr Noénak: Menj be te, és egész házadnépe a bárkába: mert téged láttalak igaznak előttem ebben a nemzedékben. rész 6,9. 2 Minden tiszta baromból hetet-hetet vígy be, hímet és nőstényét; azokból a barmokból pedig, a melyek nem tiszták, kettőt-kettőt, hímet és nőstényét. 3 Az égi madarakból is hetet-hetet, hímet és nőstényét, hogy magvok maradjon az egész föld színén. 4 Mert hét nap múlva esőt bocsátok a földre negyven nap és negyven éjjel; és eltörlök a föld színéről minden állatot, melyet teremtettem. 5 Cselekedék azért Noé mind a szerint, a mint az Úr néki megparancsolta vala. **6 Noé pedig hatszáz esztendős vala,** mikor az özönvíz volt a földön**. 7 Beméne azért Noé és az ő fiai, az ő felesége, és fiainak feleségei ő vele a bárkába,** az özönvíz elől. Mát. 24,38. Luk. 17,27. 8 A tiszta barmok közűl, és a tisztátalan barmok közűl, a madarak közűl, és minden földön csúszó-mászó állat közűl, 9 Kettő-kettő méne be Noéhoz a bárkába, hím és nőstény: a mint Isten megparancsolta vala Noénak. 10 Lőn pedig hetednapra, hogy megjöve az özönvíz a földre. 11 Noé életének hatszázadik esztendejében, a második hónapban, e hónap tizenhetedik napján, felfakadának ezen a napon a nagy mélység minden forrásai, és az ég csatornái megnyilatkozának. **12 És esék az eső a földre negyven nap és negyven éjjel.** 13 Ugyanezen a napon ment vala be Noé és Sém és Khám és Jáfet, Noénak fiai, és Noé felesége és az ő fiainak három felesége velök együtt a bárkába. 14 Ők, és minden vad az ő neme szerint és minden barom az ő neme szerint és minden csúszó-mászó állat, mely csúsz-mász a földön, az ő neme szerint és minden repdeső állat az ő neme szerint, minden madár, minden szárnyas állat. 15 Kettő-kettő méne be Noéhoz a bárkába minden testből, melyben élő lélek vala. 16 A melyek pedig bemenének, hím és nőstény méne be minden testből, a mint parancsolta vala Isten őnéki: és az Úr bezára utána az

ajtót. 17 Mikor az özönvíz negyven napig volt a földön, annyira nevekedének a vizek, hogy felveheték a bárkát, és az felemelkedék a földről. 18 A vizek pedig áradának és egyre nevekedének a földön, és a bárka jár vala a víz színén. 19 Azután a vizek felette igen nagy erőt vevének a földön, és a legmagasabb hegyek is mind elboríttatának, melyek az egész ég alatt valának. 20 Tizenöt singgel nevekedének a vizek feljebb, minekutánna a hegyek elboríttattak vala. 21 És oda vesze minden földön járó test, madár, barom, vad, és a földön nyüzsgő minden csúszó-mászó állat; és minden ember. Mát. 24,39. Luk. 17,27. **22 Mindaz, a minek orrában élő lélek lehellete vala, a szárazon valók közűl mind meghala.** 23 És eltörle az Isten minden állatot, a mely a föld színén vala, az embertől a baromig, a csúszó-mászó állatig, és az égi madárig; mindenek eltöröltetének a földről; és csak Noé marada meg, és azok a kik vele valának a bárkában. 2Pét. 2,5. 24 És erőt vevének a vizek a földön, százötven napig.

1Móz 8

1 Megemlékezék pedig az Isten Noéról, és minden vadról, minden baromról, mely ő vele a bárkában vala: és szelet bocsáta az Isten a földre, és a vizek megapadának. 2 És bezárulának a mélység forrásai s az ég csatornái; és megszűnt az eső az égből. **3 És elmenének a vizek a földről folyton fogyván, és százötven nap mulva megfogyatkozának a vizek. 4 A bárka pedig a hetedik hónapban, a hónak tizenhetedik napján, megfeneklett az Ararát hegyén.** 5 A vizek pedig folyton fogyának a tizedik hónapig; a tizedikben, a hó első napján meglátszának a hegyek csúcsai. 6 És lőn negyven nap múlva, kinyitá Noé a bárka ablakát, melyet csinált vala. 7 És kibocsátá a hollót, és az elrepűlt, meg visszaszállt, míg a vizek a földről felszáradának. 8 Kibocsátá a galambot is, hogy meglássa, vajjon elfogytak-é a vizek a föld színéről. 9 De a galamb nem találá lábainak nyugvóhelyet és visszatére ő hozzá a bárkába, mert víz vala az egész föld színén; ő pedig kezét kinyujtá, megfogá, és bévevé azt magához a bárkába. 10 És várakozék még másik hét napig, és ismét kibocsátá a galambot a bárkából. 11 És megjöve ő hozzá a galamb estennen, **és ímé leszakasztott olajfalevél vala annak szájában.** És megtudá Noé, hogy elapadt a víz a földről. 12 És ismét várakozék még másik hét napig, és kibocsátá a galambot, és az nem tére többé ő hozzá vissza. 13 És lőn **a hatszáz egyedik esztendőben, az első hónak első napján, felszáradának a vizek a földről**, és elfordítá Noé a bárka fedelét, és látá, hogy ímé megszikkadt a földnek színe. 14 A második hónapban pedig, a hónak huszonhetedik napján megszárada a föld. 15 És szóla az Isten Noénak, mondván: 16 Menj ki a bárkából te és a te feleséged, a te fiaid, és a te fiaid feleségei te veled. 17 Minden vadat, mely veled van, minden testből, madarat, barmot, és minden földön csúszó-mászó állatot vígy ki magaddal, hogy nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön. 18 **Kiméne azért** Noé és az ő fiai, az ő felesége, és az ő fiainak feleségei ő vele. 19 Minden állat, minden csúszó-mászó, minden madár, minden a mi mozog a földön, kijöve a bárkából az ő neme szerint. 20 És **oltárt építe** Noé az Úrnak, és vőn minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, **és áldozék égőáldozattal az oltáron.** 21 **És megérezé az Úr a kedves illatot,** és monda az Úr az ő szívében: **Nem átkozom meg többé a földet az emberért, mert az ember szívének gondolatja gonosz az ő ifjúságától fogva; és többé nem vesztem el mind az élő állatot, mint cselekedtem.** rész 6,5. Ésa. 54,9. Mát. 15,19. **22 Ennekutánna míg a föld lészen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szünnek.** Jer. 33,20. 25.

1Móz 9

1 Azután megáldá Isten Noét és az ő fiait, és azt mondá nékik: **Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet.** rész 1,28. 8,17. **2 És féljen és rettegjen tőletek a földnek minden állatja az égnek minden madara: minden a mi nyüzsög a földön, és a tengernek minden hala kezetekbe adatott;** 3 Minden mozgó állat, a mely él legyen nektek eledelűl; a mint a zöld fűvet, nektek adtam mindazokat. rész 1,29. 4 Csak a húst az őt elevenítő

vérrel meg ne egyétek. 3Móz. 17,14. 5Móz. 12,23. 5 De a ti véreteket, a melyben van a ti éltetek, számon kérem; számon kérem minden állattól, azonképen az embertől, kinek-kinek atyjafiától számon kérem az ember életét. 2Móz. 21,12. 28. 3Móz. 24,17. 6 **A ki ember-vért ont, annak vére ember által ontassék ki;** mert Isten a maga képére teremté az embert. Mát. 26,52. Jel. 13,10. 7 Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzsögjetek a földön és sokasodjatok azon. rész 1,28. 8,17. 8 És szóla az Isten Noénak és vele az ő fiainak, mondván: 9 Én pedig **ímé szövetséget szerzek ti veletek és a ti magvatokkal ti utánnatok**. Ésa. 54,9. 10 És minden élő állattal, mely veletek van: madárral, barommal, minden mezei vaddal, mely veletek van; mindattól kezdve a mi a bárkából kijött, a földnek minden vadjáig. **11 Szövetséget kötök ti veletek, hogy soha ezután el nem vész özönvíz miatt minden test; és soha sem lesz többé özönvíz a földnek elvesztésére.** 12 És monda az Isten: Ez a jele a szövetségnek, melyet én örök időkre szerzek közöttem és ti köztetek, és minden élő állat között, mely ti veletek van: **13 Az én ívemet helyeztetem a felhőkbe, s ez lesz jele a szövetségnek közöttem és a föld között.** 14 És lészen, hogy mikor felhővel borítom be a földet, meglátszik az ív a felhőben. 15 És megemlékezem az én szövetségemről, mely van én közöttem és ti közöttetek, és minden testből való élő állat között; és nem lesz többé a víz özönné minden testnek elvesztésére. **16 Azért legyen tehát az ív a felhőben, hogy lássam azt és megemlékezzem az örökkévaló szövetségről Isten között és minden testből való élő állat között, mely a földön van.** 17 És monda Isten Noénak: **Ez ama szövetségnek jele, melyet szerzettem én közöttem és minden test között, mely a földön van.** 18 Valának pedig Noé fiai, kik a bárkából kijöttek vala: Sém és Khám és Jáfet. Khám pedig Kanaánnak atyja. 19 Ezek hárman a Noé fiai s ezektől népesedék meg az egész föld. 20 Noé pedig földmívelő kezde lenni, és szőlőt ültete. 21 És ivék a borból, s megrészegedék, és meztelenen vala sátra közepén. 22 Khám pedig, Kanaánnak atyja, meglátá az ő atyjának mezítelenségét, **és hírűl adá künnlevő két testvérének.** 23 Akkor **Sém és Jáfet ruhát ragadván, azt mindketten vállokra veték, és háttal menve takarák be atyjok mezítelenségét**; s arczczal hátra meg sem láták atyjok mezítelenségét. 24 Hogy felserkene Noé mámorából, és megtudá a mit vele az ő kisebbik fia cselekedett vala: 25 Monda: Átkozott Kanaán! Szolgák szolgája legyen atyjafiai közt. Józs. 17,13. Bir. 1,28. 26 Azután monda: Áldott az Úr, Sémnek Istene, néki légyen szolgája Kanaán! 27 Terjeszsze ki Isten Jáfetet, lakozzék Sémnek sátraiban; légyen néki szolgája a Kanaán! 28 Éle pedig Noé az özönvíz után **háromszáz ötven** esztendeig. 29 És vala Noé egész életének ideje **kilenczszáz ötven** esztendő; és meghala.

1Móz 10

1 Ez pedig a Noé fiainak, Sémnek, Khámnak és Jáfetnek nemzetsége; és fiaik születének az özönvíz után. **2 Jáfetnek fiai:** Gómer, Mágog, Madai, Jáván, Thubál, Mésekh és Thirász. 1Krón. 1,5. 3 A Gómer fiai pedig: Askhenáz, Rifáth, és Tógármah. 4 Jávánnak pedig fiai: Elisah, Thársis, Kitthim és Dodánim. 5 Ezekből váltak ki a **szigetlakó népek** az ő országaikban, mindenik a maga nyelve, családja és nemzetsége szerint. **6 Khámnak pedig fiai**: Khús, Miczráim, Pút és Kanaán. 1Krón. 1,8. 7 Khúsnak pedig fiai: Széba, Hávilah, Szábthah, Rahmáh, Szabthékah. Rahmáhnak pedig fiai: Séba és Dédán. 8 Khús nemzé Nimródot is; ez kezde hatalmassá lenni a földön. 1Krón. 1,10. 9 Ez hatalmas vadász vala az Úr előtt, azért mondják: Hatalmas vadász az Úr előtt, mint Nimród. 10 Az ő birodalmának kezdete volt Bábel, Erekh, Akkád és Kálnéh a Sineár földén. 11 E földről ment aztán Assiriába, és épité Ninivét, Rekhoboth városát, és Kaláht. 12 És Reszent Ninivé között és Kaláh között: ez az a nagy város. 13 Miczráim pedig nemzé: Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és Naftukhimot. 14 Pathruszimot és Kaszlukhimot, a honnan a Filiszteusok származtak, és Kafthorimot. 15 Kanaán pedig nemzé Czídont, az ő elsőszülöttét, és Khétet. 16 Jebuzeust, Emorreust, és Girgazeust. 17 Khivveust, Harkeust, és Szineust. 18 Arvadeust, Czemareust, Hamatheust. És azután elszéledének a Kananeusok nemzetségei. 19 Vala pedig a Kananeusok

határa, Czídonból Gérár felé menve Gázáig; Sodoma, Gomora, Ádmáh, és Czeboim felé menve Lésáig. 20 Ezek a Khám fiai családjok, nyelvök, földjök s nemzetségök szerint. 21 Sémnek is lettek gyermekei; a ki Héber minden fiainak atyja, Jáfetnek testvérbátyja vala. 22 Sém fiai: Élám, Assur, Arpaksád, Lúd és Arám. 1Krón. 1,17. 23 Arámnak fiai pedig: Úcz, Húl, Gether és Más. 24 Arpaksád pedig nemzé Sélát, Séláh pedig Hébert. 1Krón. 1,18. 25 Hébernek is lett két fia: Az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osztatott el a föld; testvérének pedig neve Joktán. 26 Joktán pedig nemzé Almodádot, Sélefet, Haczarmávethet és Jerákhot. 27 Hadórámot, Úzált és Dikláth. 28 Obált, Abimáélt és Sébát. 29 Ofirt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind a Joktán fiai. 30 És vala ezeknek lakása, Mésától fogva Séfárba menve a napkeleti hegyekig. 31 Ezek a Sém fiai családjok, nyelvök, földjök és nemzetségök szerint. 32 Ezek a Noé fiainak családjai az ő nemzetségeik szerint, az ő népeik között, és ezektől szaporodának el a népek a földön, az özönvíz után.

1Móz 11
BÁBEL
1 Mind az egész földnek pedig **egy nyelve és egyféle beszéde vala**. 2 És lőn mikor kelet felől elindultak vala, Sineár földén egy síkságot találának és ott letelepedének. 3 És mondának egymásnak: Jertek, vessünk téglát és égessük ki jól; és lőn nékik a tégla kő gyanánt, a szurok pedig ragasztó gyanánt. 4 És mondának: **Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén. TULAJDONKÉPPEN PRAKTIKUS CÉL** 5 Az Úr pedig leszálla, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet építenek vala az emberek fiai. 6 És monda az Úr: Ímé e nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, a mit elgondolnak magukban. **7 Nosza szálljunk alá, TÖBBES SZÁM? és zavarjuk ott össze nyelvöket, hogy meg ne értsék egymás beszédét. 8 És elszéleszté őket onnan az Úr az egész földnek színére; és megszűnének építeni a várost. 9 Ezért nevezék annak nevét Bábelnek; mert ott zavará össze az Úr az egész föld nyelvét, és onnan széleszté el őket az Úr az egész földnek színére. ÉPP AZ ELLENKEZŐJE TÖRTÉNT ANNAK, AMIT AKARTAK.** 10 Ez a Sém nemzetsége: **Sém száz esztendős** korában nemzé Arpaksádot, két esztendővel az özönvíz után. 1Krón. 1,17. 11 És éle Sém, minekutánna nemzette Arpaksádot, ötszáz esztendeig és nemze fiakat és leányokat. 12 Arpaksád pedig harminczöt esztendős vala, és nemzé Sélát. 13 És éle Arpaksád, minekutánna nemzette Sélát, négyszáz három esztendeig, és nemze fiakat és leányokat. 14 Séláh pedig harmincz esztendős vala, és nemzé Hébert. 15 És éle Séláh, minekutánna nemzé Hébert, négyszáz három esztendeig, és nemze fiakat és leányokat. 16 Héber pedig harmincznégy esztendős vala és nemzé Péleget. 1Krón. 1,19. 17 És éle Héber, minekutánna nemzé Péleget, négyszáz harmincz esztendeig, és nemze fiakat és leányokat. 18 Péleg pedig harmincz esztendős vala, és nemzé Réut. 19 És éle Péleg, minekutánna nemzé Réut, kétszáz kilencz esztendeig, és nemze fiakat és leányokat. 20 Réu pedig harminczkét esztendős vala, és nemzé Sérugot. 21 És éle Réu, minekutánna nemzé Sérugot, kétszáz hét esztendeig és nemze fiakat és leányokat. 22 Sérug pedig harmincz esztendős vala, és nemzé Nákhort. 23 És éle Sérug, minekutánna nemzé Nákhort, kétszáz esztendeig, és nemze fiakat és leányokat. 24 Nákhor pedig huszonkilencz esztendős vala, és nemzé Thárét. 25 És éle Nákhor, minekutánna nemzé Thárét, száz tizenkilencz esztendeig, és nemze fiakat és leányokat. 26 Tháré pedig hetven esztendős vala, és nemzé Ábrámot, Nákhort, Hárántot. 27 Ez a Tháré nemzetsége: Tháré nemzé Ábrámot, Nákhort és Hárántot. Hárán pedig nemzé Lótot. 28 Meghala pedig Hárán, az ő atyjának Thárénak szemei előtt, az ő születésének földjén, Úr-Kaszdimban. 29 Ábrám pedig és Nákhor vőnek magoknak feleséget: az Ábrám feleségének neve Szárai; a Nákhor feleségének neve Milkhah, Háránnak Milkhah atyjának és Jiszkáh atyjának leánya. 30 Szárai pedig magtalan vala; nem vala néki gyermeke. 31 És felvevé

Tháré Ábrámot az ő fiát, és Lótot, Hárannak fiát, az ő unokáját és Szárait, az ő menyét, Ábrámnak az ő fiának feleségét, és kiindulának együtt Úr-Kaszdimból, hogy Kanaán földére menjenek. És eljutának Háránig, és ott letelepedének. Józs. 24,3. Nehem. 9,7. Csel. 7,4. 32 Vala pedig Tháré kétszáz öt esztendős, és meghala Tháré Háránban

1Móz 12

1 És monda az Úr Ábrámnak: **Eredj ki a te földedből**, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, a földre, a melyet én mutatok néked. Csel. 7,3. Zsid. 11,8. 9. 2 És nagy nemzetté tészlek, és **megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet,** és áldás leszesz. Józs. 24,3. **3 És megáldom azokat, a kik téged áldanak,** és a ki téged átkoz, megátkozom azt: **és megáldatnak te benned a föld minden nemzetségei.** rész 18,18. Ésa. 51,2. Csel. 3,25. Gal. 3,8. 4 És kiméne Ábrám, a mint az Úr mondotta vala néki, és Lót is kiméne ő vele: Ábrám pedig hetvenöt esztendős vala, mikor kiméne Háránból. 5 És felvevé Ábrám az ő feleségét Szárait, és Lótot, az ő atyjafiának fiát, és minden szerzeményöket, a melyet szereztek vala, és a cselédeket, a kikre Háránban tettek vala szert, és elindulának, hogy Kanaán földére menjenek, és el is jutának a Kanaán földére. 6 És általméne Ábrám a földön mind Sikhem vidékéig, Móréh tölgyeséig. Akkor Kananeusok valának azon a földön. 7 És megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki: **A te magodnak adom ezt a földet.** És Ábrám oltárt építe ott az Úrnak; a ki megjelent vala néki. 8 Onnan azután a hegység felé méne Bétheltől keletre és felüté sátorát: Béthel vala nyugatra, Hái pedig keletre, és ott oltárt építe az Úrnak, és segítségül hívá az Úr nevét. **9 És tovább költözék Ábrám;** folyton délfelé húzódván. 10 Azonban éhség lőn az országban, és **Ábrám** aláméne Égyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert nagy vala az éhség az országban. 11 És lőn mikor közel vala, hogy bemenjen Égyiptomba, monda feleségének Szárainak: **Ímé tudom, hogy szép ábrázatú asszony vagy. 12 Azért mikor meglátnak téged az égyiptomiak, majd azt mondják: felesége ez; és engem megölnek, téged pedig életben tartanak.** 13 Mondd azért, kérlek, hogy húgom vagy; hogy jól legyen dolgom miattad, s életben maradjak te éretted. rész 20,2. 26,7. 14 És lőn mikor Ábrám Égyiptomba érkezék, láták az égyiptomiak az asszonyt, hogy az nagyon szép. 15 Mikor megláták őt a Faraó főemberei, magasztalák a Faraó előtt és elvivék az asszonyt a Faraó udvarába. **16 És jól tőn érette Ábrámmal**, és valának juhai, ökrei, szamarai, szolgái, szolgálói, nőstényszamarai és tevéi. 17 De megveré az Úr a Faraót és az ő házát nagy csapásokkal, **Száraiért, Ábrám feleségéért**. **18 Hívatá azért a Faraó Ábrámot és monda: Miért mívelted ezt velem? Miért nem mondottad meg énnékem, hogy ez néked feleséged? 19 Miért mondottad: Húgom ő; azért vevém magamnak feleségűl. Most már imhol a te feleséged, vedd magadhoz és menj el.** 20 És parancsola felőle a Faraó némely embereknek, a kik elbocsáták őtet és az ő feleségét, és mindenét a mije vala.

1Móz 13

1 Feljöve azért Ábrám Égyiptomból, ő és az ő felesége, és mindene valamije vala, és **Lót** is ő vele, a déli tartományba. 2 Ábrám pedig igen gazdag vala barmokkal, ezüsttel és aranynyal. 3 És méne helyről helyre délfelől mind Béthelig, oda a hol először vala az ő sátora, Béthel és Hái között. 4 Annak az oltárnak helyére, melyet ott elsőben készített vala: és segítségül hívá ott Ábrám az Úrnak nevét. rész 12,8. 5 Lótnak is pedig, a ki Ábrámmal jár vala, valának juhai, ökrei és sátorai. 6 És nem bírá meg őket az a föld, hogy együtt lakjanak, mert sok jószáguk vala, és nem lakhatának együtt. 7 Versengés is támada az Ábrám barompásztorai között, és a Lót barompásztorai között; és a Kananeusok és a Perizeusok is ott laknak vala akkor azon a földön. 8 Monda azért Ábrám Lótnak: Ne legyen versengés közöttem és közötted, se az én pásztoraim között és a te pásztoraid között: hiszen atyafiak vagyunk. 9 Avagy nincsen-é előtted mind az egész föld? Válj el kérlek, tőlem; **ha te balra tartasz, én jobbra megyek; ha te jobbra menéndesz, én balra térek.** 10 Felemelé azért Lót az ő szemeit, és látá, hogy a

Jordán egész melléke bővizű föld; mert minekelőtte elvesztette volna az Úr Sodomát és Gomorát, mind Czoárig **olyan vala az, mint az Úr kertje, mint Égyiptom földe.** 11 És **választá Lót magának a Jordán egész mellékét**, és elköltözék Lót kelet felé: és elválának egymástól. 12 Ábrám lakozik vala a Kanaán földén, Lót pedig lakozik vala a Jordán- melléki városokban, és sátoroz vala Sodomáig. 13 **Sodoma lakosai pedig nagyon gonoszok és bűnösök valának az Úr előtt.** Ezék. 16,49. 14 Az Úr pedig monda Ábrámnak, minekutánna elválék tőle Lót: Emeld fel szemeidet és tekints arról a helyről, a hol vagy, északra, délre, keletre és nyugotra. 15 Mert **mind az egész földet, a melyet látsz, néked adom, és a te magodnak örökre.** rész 12,7. rész 15,18. 26,4. 5Móz. 34,4. Csel. 7,4. 5. **16 És olyanná tészem a te magodat, mint a földnek pora, hogyha valaki megszámlálhatja a földnek porát, a te magod is megszámlálható lesz.** Róm. 4,17. Zsid. 11,12. 17 Kelj fel, járd be ez országot hosszában és széltében: mert néked adom azt. 18 Elébb mozdítá azért sátorát Ábrám, és elméne, és lakozék Mamré tölgyesében, mely Hebronban van, és oltárt építe ott az Úrnak.

1Móz 14

1 Lőn pedig Amrafelnek, Sineár királyának és Ariókhnak, Elászár királyának, Khédorlaomernek, Élám királyának, és Thidálnak, a Góim királyának napjaiban: 2 Hadat indítának ezek Bera, Sodoma királya ellen, Birsa, Gomora királya ellen, Sináb, Admáh királya ellen, Seméber, Czeboim királya ellen és **Bélah**, azaz Czoár királya ellen. 3 Mind ezek a Sziddim völgyében egyesülének; ez a Sóstenger. 4 Tizenkét esztendeig szolgálták vala Khédorlaomert, és a tizenharmadik esztendőben ellene támadtak vala. 5 A tizennegyedik esztendőben pedig eljöve Khédorlaomer, és a királyok, a kik ő vele valának, és megverék a Refeusokat Asztheroth Kárnajimban, és a Zuzeusokat Hámban, és az Emeusokat Sávé-Kirjáthajimban. 5Móz. 2,10. 11. 6 És a Horeusokat az ő hegyökön, a Seiren, egész Él-Párániig, mely a puszta mellett van. 5Móz. 2,12. 22. 7 És megtérének s menének Hén Mispátba, azaz Kádesbe, és elpusztíták az Amálekiták egész mezőségét, és az Emoreusokat is, kik laknak vala Háczaczon-Thámárban. **8 Kiméne tehát Sodoma királya, Gomora királya,** Admáh királya, Czeboim királya, és Bélah, azaz Czoár királya, és megütközének azokkal a Sziddim völgyében: 9 Khédorlaomerrel, Élám királyával, és Thidállal, Gójim királyával, Amráfellel, Sineár királyával, és Ariókhkal, Elászár királyával: négy király öt ellen. 10 A Siddim völgye pedig tele vala szurok-forrásokkal. És megfutamodának Sodoma és Gomora királyai, és azokba esének: a megmaradottak pedig a hegységbe futának. **11 És elvivék Sodomának és Gomorának minden jószágát és minden eleségét; és elmenének. 12 Elvivék Lótot is az Ábrám atyjafiának fiát jószágostól együtt, és elmenének; mert Lót Sodomában lakik vala.** 13 Eljöve pedig egy menekült és hírűl hozá a **héber Ábrámnak**, a ki lakik vala az Emoreus Mamrénak, Eskol atyjafiának és Áner atyjafiának tölgyesében, a kik meg Ábrámnak szövetségesei valának. 14 A mint meghallá Ábrám, **hogy az ő atyjafia fogságba esett, felfegyverzé házában nevekedett háromszáz tizennyolcz próbált legényét és üldözve nyomula Dánig.** 15 És csapatokra oszolván ellenök éjszaka ő és szolgái, megveré őket, és űzé őket mind Hóbáig, a mely Damaskustól balra esik. 16 És visszahozá mind a jószágot; Lótot is, az ő atyjafiát jószágával egybe visszahozá, meg az asszonyokat és a népet. 17 Minekutánna pedig visszatért Khédorlaomernek és a vele volt királyoknak megveréséből, kiméne ő elébe Sodomának királya a Sáve völgyébe, azaz a király völgyébe. **18 Melkhisédek pedig Sálem királya, kenyeret és bort hoza; ő pedig a Magasságos Istennek papja vala.** Zsid. 7,1. 2. 3. **19 És megáldá őt, és monda: Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istentől, ég és föld teremtőjétől. 20 Áldott a Magasságos Isten, a ki kezedbe adta ellenségeidet. És tizedet ada néki mindenből.** Zsid. 7,2. 4. 6. 21 És monda Sodoma királya Ábrámnak: Add nékem a népet, a jószágot pedig vedd magadnak. 22 És monda Ábrám Sodoma királyának: Felemeltem az én kezemet az Úrhoz, a Magasságos Istenhez, ég és föld teremtőjéhez: **23 Hogy én egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, a mi a tiéd, hogy ne mondjad:**

Én gazdagítottam meg Ábrámot. **ÁBRÁM KORREKTSÉGE!** 24 Semmi egyebet, csupán a legények élelmét, és ama férfiak részét, kik én velem eljöttek volt: Áner, Eskhol, Mamré, ők vegyék ki az ő részöket.
MELKISÉDEK: Krisztus típusa
Zsolt 110, 2 Jézus pap, de nem a Lévi törzséből, hanem a Melkisédek rendje szerint. Zsid 7, 17

1Móz 15
1 E dolgok után lőn az Úr beszéde Ábrámhoz látomásban, mondván: Ne félj Ábrám: én paizsod vagyok tenéked, a te jutalmad felette igen bőséges. Zsolt. 18,3. Ésa. 41,10. 2 És monda Ábrám: Uram Isten, mit adnál énnékem, holott én magzatok nélkül járok, és az, a kire az én házam száll, a Damaskusbeli Eliézer? 3 És monda Ábrám: Ímé énnékem nem adtál magot, és ímé az én házam szolgaszülöttje lesz az én örökösöm. 4 És ímé szóla az Úr ő hozzá, mondván: Nem ez lesz a te örökösöd: hanem a ki a te ágyékodból származik, az lesz a te örökösöd. 5 És kivivé őt, és monda: **Tekints fel az égre, és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod; – és monda nékie: Így lészen a te magod.** Róm. 4,18. **6 És hitt az Úrnak és tulajdoníttaték az őnéki igazságul**. Róm. 4,3. Jak. 2,23. 7 És monda néki: **Én vagyok az Úr, ki téged kihoztalak Úr-Kaszdimból**, hogy néked adjam e földet, örökségedűl. 8 És monda: Uram Isten, miről tudhatom meg, hogy öröklöm azt? 9 És felele néki: Hozz nékem egy három esztendős üszőt, egy három esztendős kecskét, és egy három esztendős kost, egy gerliczét és egy galambfiat. **10 Elhozá azért mind ezeket, és kétfelé hasítá azokat, és mindeniknek fele részét a másik fele része átellenébe helyezteté; de a madarakat nem hasította vala kétfelé.** 11 És ragadozó madarak szállának e húsdarabokra, de Ábrám elűzi vala azokat. 12 És lőn naplementekor, mély álom lepé meg Ábrámot, és ímé rémülés és nagy setétség szálla ő reá. 13 És monda az Úr Ábrámnak: Tudván tudjad, hogy a te magod jövevény lesz a földön, mely nem övé, és szolgálatra szorítják, és nyomorgatják őket négyszáz esztendeig. Csel. 7,6. 2Móz. 12,40. 14 De azt a népet, melyet szolgálnak, szintén megítélem én, és annakutánna kijőnek nagy gazdagsággal. 2Móz. 3,22. 11,2. 3. 12,35. 36. 15 Te pedig elmégy a te atyáidhoz békességgel, eltemettetel jó vénségben. rész 25,7. 9. 16 Csak a negyedik nemzedék tér meg ide; mert az Emoreusok gonoszsága még nem tölt be. 2Móz. 12,40. **17 És mikor a nap leméne és setétség lőn, ímé egy füstölgő kemencze, és tüzes fáklya, mely általmegyen vala a húsdarabok között. 18 E napon kötött az Úr szövetséget Ábrámmal, mondván: A te magodnak adom ezt a földet Égyiptomnak folyóvizétől fogva, a nagy folyóig, az Eufrátes folyóvízig.** rész 12,7. 13,15. 26,4. 5Móz. 34,4. 2Krón. 9,26. 19 A Keneusokat, Kenizeusokat, és a Kadmoneusokat. 20 A Hittheusokat, Perizeusokat, és a Refeusokat. 21 Az Emoreusokat, Kananeusokat, Girgazeusokat, és a Jebuzeusokat.

1Móz 16
1 És Szárai, az Ábrám felesége nem szűle néki; de vala néki egy Égyiptomból való szolgálója, kinek neve Hágár vala. 2 Monda azért Szárai Ábrámnak: Ímé az Úr bezárolta az én méhemet, hogy ne szűljek: kérlek, menj be az én szolgálómhoz, talán az által megépülök; és engede Ábrám a Szárai szavának. 3 Vevé tehát Szárai, Ábrám felesége az Égyiptombeli Hágárt, az ő szolgálóját, tíz esztendővel azután, hogy Ábrám a Kanaán földén letelepedék, és adá azt Ábrámnak az ő férjének feleségül. 4 És béméne Hágárhoz, és az fogada az ő méhében**; ez pedig a mint látta, hogy terhes, nem vala becsülete az ő asszonyának ő előtte.** **Péld. 30,21-23.** 5 Monda azért Szárai Ábrámnak: Bántódásom van miattad. Én adtam öledbe szolgálómat, és mivelhogy látja, hogy teherbe esett, nincsen előtte becsületem. Tegyen ítéletet az Úr én közöttem és te közötted. 6 És monda Ábrám Szárainak: **Ímé a te szolgálód kezedben van, azt tedd vele a mit jónak látsz. Nyomorgatja vala azért Szárai, és az elfuta ő előle.** 7 És találá őt az Úrnak angyala egy forrásnál a pusztában, annál a forrásnál, a mely a Súrba menő úton van. 8 És monda: **Hágár, Szárai szolgálója! honnan jössz és hová mégy? És az monda: Az**

én asszonyomnak, Szárainak színe elől futok én. 9 Akkor monda néki az Úr angyala: Térj meg a te asszonyodhoz, és alázd meg magad az ő kezei alatt. 10 És monda néki az Úrnak angyala: Felettébb megsokasítom a te magodat, hogy sokasága miatt megszámlálható se legyen. 11 És monda néki az Úrnak angyala: **Ímé te terhes vagy, és szűlsz fiat; és nevezd nevét Ismáelnek, mivelhogy meghallá Isten a te nyomorúságodat. 12 Az pedig vadtermészetű ember lesz:** az ő keze mindenek ellen, és mindenek keze ő ellene; és minden ő atyjafiának ellenébe üti fel sátorát. 13 És nevezé Hágár az Úrnak nevét, a ki ő vele szólott vala: **Te vagy a látomás Istene.** Mert monda: Avagy nem e helyen láttam a látomás után?
IMIT: 33 És hívta az Örökkévaló nevét, aki beszélt vele: Te, a látomás Istene! mert azt mondta: Láttam-e itt valamit a látomás után?
KNV „Te vagy az Isten, aki láttál engem!” Azt mondta ugyanis: „Valóban itt néztem az után, aki látott engem.”
SZIT! 13 Ekkor ő kimondta az Úr nevét, aki beszélt vele: **„Te El Roi vagy!”** – azután hozzáfűzte: „Arra tekintettem én itt, aki reám tekint!”
LUTH 13 VND ſie hies den Namen des HERRN / der mit jr redet / Du Gott ſiheſt mich / denn ſie ſprach / Gewiſlich hie hab ich geſehen den / der mich hernach angeſehen hat /
KJV 13 And she called the name of the LORD that spake unto her, Thou God seest me: for she said, Have I also here looked after him that seeth me

14 Annakokáért nevezé azt a forrást Lakhai Rói forrásának; ott van Kádes és Béred között. rész 24,62. 25,11. 15 És fiat szűle Hágár Ábrámnak, és nevezé Ábrám az ő fiának nevét, a kit Hágár szűl vala néki, Ismáelnek. Gal. 4,22. 16 Ábrám pedig nyolczvanhat esztendős vala, a mikor Hágár Ismáelt szűlé Ábrámnak.

1Móz 17
CSAK AZ ÚR BESZÉL. AZ 1. VERSBEN ÚR, A MÁSODIKTÓL ISTEN:

NARR
1 Mikor Ábrám **kilenczvenkilencz esztendős vala**, megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki:
ÚR
Én a mindenható Isten vagyok, járj én előttem, és légy tökéletes. rész 6,9. 2 És megkötöm az én szövetségemet én közöttem és te közötted: és felette igen megsokasítlak téged. 2Móz. 2,24. 6,4.
NARR
3 És arczára borúla Ábrám; az Isten pedig szóla őnéki, mondván:
ÚR
4 A mi engem illet, **imhol az én szövetségem te veled, hogy népek sokaságának atyjává leszesz. Róm. 4,17. 5 És ne neveztessék ezután a te neved Ábrámnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek sokaságának atyjává teszlek téged. 6 És felette igen megsokasítalak téged; és népekké teszlek, és királyok is származnak tőled. 7 És megállapítom az én szövetségemet én közöttem és te közötted, és te utánad a te magod között annak nemzedékei szerint örök szövetségűl, hogy legyek tenéked Istened, és a te magodnak te utánad. 8 És adom tenéked és a te magodnak te utánnad a te bujdosásod földét, Kanaánnak egész földét, örök birtokul; és Istenök lészek nékik.**
NARR
9 Annakfelette monda Isten Ábrahámnak:
ÚR
Te pedig az én szövetségemet megőrizzed, te és a te magod te utánad az ő nemzedékei szerint. 10 Ez pedig az én szövetségem, melyet meg kell tartanotok én közöttem és ti

közöttetek, és a te utánnad való magod között: minden férfi körűlmetéltessék nálatok. 3Móz. 12,3. Ján. 7,22. 11 És metéljétek körűl a ti férfitestetek bőrének elejét, és az lesz az én közöttem és ti közöttetek való szövetségnek jele. Csel. 7,8. Róm. 4,11. 12 Nyolcznapos korában körűlmetéltessék nálatok minden férfigyermek nemzedékeiteknél; akár háznál született, akár pénzen vásároltatott valamely idegentől, a ki nem a te magodból való. 3Móz. 12,3. Luk. 2,21. 13 Körűlmetéltetvén körűlmetéltessék a házadban született és a pénzeden vett; és örökkévaló szövetségűl lesz az én szövetségem a ti testeteken. 14 A körűlmetéletlen férfi pedig, a ki körűl nem metélteti az ő férfitestének bőrét, az ilyen lélek kivágattatik az ő népe közűl, mert felbontotta az én szövetségemet. 15 És monda Isten Ábrahámnak: Szárainak, a te feleségednek nevét ne nevezd Szárainak, mert Sára az ő neve. **16 És megáldom őt, és fiat is adok ő tőle néked, és megáldom, hogy legyen népekké; nemzetek királyai származzanak ő tőle. 17 Ekkor arczára borúla Ábrahám, és nevete** és gondolá az ő szívében: vajjon száz esztendős embernek lesz-é gyermeke? avagy Sára kilenczven esztendős lévén, szűlhet-é? 18 És monda Ábrahám az Istennek: **Vajha Ismáel élne te előtted.** 19 Az Isten pedig monda: Kétségnélkűl a te feleséged Sára szűl néked fiat, és nevezed annak nevét Izsáknak, és megerősítem az én szövetségemet ő vele örökkévaló szövetségűl az ő magvának ő utána. rész 21,2. 20 Ismáel felől is meghallgattalak: Ímé megáldom őt, és megszaporítom őt és megsokasítom őt felette nagyon; tizenkét fejedelmet nemz, és nagy néppé teszem őt. rész 21,13. **21 Az én szövetségemet pedig megerősítem Izsákkal, kit néked szűl Sára** ez időkorban a következő esztendőben. rész 21,1. 2. 22 És elvégezé vele való beszédét, és felméne az Isten Ábrahámtól. 23 Vevé azért Ábrahám Ismáelt az ő fiát, és háza minden szülöttét, és mind a pénzén vetteket, minden férfiat Ábrahám házanépe közűl és körűlmetélé férfitestöknek bőrét ugyanazon napon, a mikor szólott vala vele az Isten. 24 Ábrahám pedig kilenczvenkilencz esztendős vala, mikor körűlmetélé az ő férfitestének bőrét. **25 Ismáel pedig az ő fia tizenhárom esztendős vala, mikor körűlmetélék az ő férfitestének bőrét. 26 Ugyanazon napon metéltetett körűl Ábrahám és Ismáel az ő fia. 27 És házának minden férfi tagja,** háza szülöttei és kik idegen embertől pénzen vásároltattak, vele együtt körűlmetéltetének.

1Móz 18

1 Megjelenék pedig ő néki az Úr a **Mamré tölgyesében, és ő űl vala a sátor ajtajában, a hő napon.** 2 És felemelé az ő szemeit, és látá, hogy ímé **három férfiú áll ő előtte. És látván, eléjök siete a sátor ajtajából, és földig meghajtá magát.** Zsid. 13,2. 3 És monda: Jó Uram, ha kedves vagyok te előtted, kérlek, ne kerűld el a te szolgádat. 4 Hadd hozzanak, kérlek, egy kevés vizet, és mossátok meg a ti lábaitokat, és dőljetek le a fa alatt. 5 Én pedig hozok egy falat kenyeret, hogy erősítsétek meg a ti szíveteket, azután menjetek tovább, mert azért tértetek be a ti szolgátokhoz. És mondának: Cselekedjél, a mint szólál. 6 És besiete Ábrahám a sátorba Sárához, és monda: Siess, gyúrj meg három mérték lisztlángot, és csinálj pogácsát. 7 A baromhoz is elfuta Ábrahám, és hoza egy gyenge kövér borjút, és adá a szolgának, az pedig siete azt elkészíteni. 8 És vőn vajat és tejet, és a borjút, melyet elkészített vala, és eléjök tevé: és ő mellettök áll vala a fa alatt, azok pedig evének. 9 És mondának néki: Hol van Sára a te feleséged? Ő pedig felele: Ímhol van a sátorban. 10 És monda: Esztendőre ilyenkor bizonnyal megtérek hozzád és ímé akkor a te feleségednek Sárának fia lesz. Sára pedig hallgatózik vala a sátor ajtajában, mely annak háta megett vala. rész 17,19. 21,2. Róm. 9,9. 11 Ábrahám pedig és Sára élemedett korú öregek valának; megszünt vala Sáránál az asszonyi természet. rész 17,17. Zsid. 11,11. **12 Nevete azért Sára ő magában,** mondván: Vénségemre lenne-é gyönyörűségem? meg az én uram is öreg! 13 És monda az Úr Ábrahámnak: Miért nevetett Sára, ezt mondván: Vajjon csakugyan szűlhetek-é, holott én megvénhedtem? 14 Avagy az Úrnak lehetetlen-é valami? Annak idején, esztendőre ilyenkor visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának. Mát. 19,26. 15 Sára pedig megtagadá, mondván: Nem nevettem én; mivelhogy fél vala. De

monda az Úr: **Nem úgy van, mert bizony nevettél.** 16 Azután felkelvén onnan azok a férfiak, Sodoma felé tartanak vala. Ábrahám is velök méne, hogy elkisérje őket. 17 És monda az Úr: Eltitkoljam-é én Ábrahámtól, a mit tenni akarok? Ámós 3,7. 18 Holott Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz; és benne megáldatnak a földnek minden nemzetségei. rész 12,3. 22,18. 26,4. Csel. 3,25. Gal. 3,8. 19 Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő házanépének ő utána, hogy megőrizzék az Úrnak útát, igazságot és törvényt tévén, hogy beteljesítse az Úr Ábrahámon, a mit szólott felőle. vers 18. rész 22,17. 20 Monda azután az Úr: **Mivelhogy Sodomának és Gomorának kiáltása megsokasodott**, és mivelhogy az ő bűnök felettébb megnehezedett: 21 Alámegyek azért és meglátom, vajjon teljességgel a hozzám felhatott kiáltás szerint cselekedtek-é vagy nem? tudni akarom. Jer. 32,19. Jób 34,21. 22. 22 És elfordulának onnan a férfiak, és menének Sodomába: Ábrahám pedig még az Úr előtt áll vala. rész 19,27. 23 És hozzá járula Ábrahám és monda: Avagy elveszted-é az igazat is a gonoszszal egybe? **24 Talán van ötven igaz** abban a városban, avagy elveszted-é, és nem kedvezel-é a helynek az ötven igazért, a kik abban vannak? 25 Távol legyen tőled, hogy ilyen dolgot cselekedjél, hogy megöld az igazat a gonoszszal, és úgy járjon az igaz mint a gonosz: Távol legyen tőled! Avagy az egész föld bírája nem szolgáltatna-é igazságot? Róm. 3,6. Jób 34,10-12. 26 És monda az Úr: Ha találok Sodomában a városon belől ötven igazat, mind az egész helynek megkegyelmezek azokért. Jer. 5,1. 27 És felele Ábrahám, és monda: Immár merészkedtem szólani az én Uramnak, noha én por és hamu vagyok. 28 Ha az ötven igaznak talán öt hija lesz, elveszted-é az öt miatt az egész várost? És monda: Nem vesztem el, ha találok ott negyvenötöt. 29 És ismét szóla hozzá és monda: Hátha találtatnak ott negyvenen? És monda Ő: Nem teszem meg a negyvenért. 30 Mégis monda: Kérlek, ne haragudjék meg az én Uram ha szólok: Hátha találtatnak ott harminczan? És Ő felele: Nem teszem meg, ha találok ott harminczat. 31 És ő monda: Immár merészkedtem szólani az én Uramnak: Hátha találtatnak ott húszan? Felele: Nem vesztem el a húszért. 32 És monda: Ne haragudjék kérlek az én Uram ha szólok még ez egyszer: **Hátha találtatnak ott tízen?** És Ő monda: Nem vesztem el a tízért. Bir. 6,39. 33 És elméne az Úr, minekutánna elvégezte Ábrahámmal való beszélgetését; Ábrahám pedig megtére az ő helyére.

1Móz 19

1 Mikor a két angyal estére Sodomába jutott, Lót Sodoma kapujában űl vala, és a mint meglátá őket Lót, felkele eléjök, és arczczal a földre borúla. rész 18,16. 17. 2 És monda: **Ímé én Uraim kérlek, térjetek be a ti szolgátok házához, és háljatok ott, és mossátok meg lábaitokat**; reggel korán felkelhettek és indulhattok útatokra. Azok pedig mondának: Nem, hanem az utczán hálunk meg. rész 43,24. Bir. 19,21. 3 De nagyon unszolá őket, és betérének hozzá, és bemenének az ő házába; ő pedig szerze nékik vendégséget, **és pogácsát is süte,** és evének. Zsid. 13,2. 4 Lefekvésök előtt a város férfiai, **Sodoma férfiai körűlvevék a házat, ifja, örege, mind az egész község egytől egyig. 5 És szólíták Lótot, mondván néki: Hol vannak a férfiak, a kik te hozzád jövének az éjjel? Hozd ki azokat mi hozzánk, hadd ismerjük őket.** 6 És kiméne Lót ő hozzájok az ajtó eleibe, és bezárá maga után az ajtót. 7 És monda: Kérlek atyámfiai, ne cselekedjetek gonoszságot. 8 Ímé van énnékem két leányom, a kik még nem ismertek férfiat, kihozom azokat ti hozzátok, és cselekedjetek velök a mint néktek tetszik, csakhogy ezekkel az emberekkel ne csináljatok semmit, mivelhogy az én hajlékom árnyéka alá jöttenek. 9 Azok pedig mondának: Eredj el innen. Ismét mondának: **Ez egy maga nálunk a jövevény s ő szabja a törvényt?** Majd gonoszbul cselekszünk veled, hogy nem azokkal. És reá rohanának a férfiúra, Lótra, felette igen, és azon valának, hogy betörik az ajtót. 10 De kinyújták **azok a férfiak** kezeiket, és bevonák Lótot magokhoz a házba és bezárák az ajtót. 11 Az embereket pedig, kik a ház ajtaja előtt valának, vaksággal verék meg kicsinytől nagyig, annyira, hogy elfáradának az ajtó keresésében. 12 És mondának a férfiak Lótnak: Ki van még itt hozzád tartozó? vődet, fiaidat és leányaidat, és mindenedet, a mi a tied a városban, vidd ki e

helyből. **13 Mert mi elvesztjük e helyet, mivelhogy ezek kiáltása nagyra nőtt az Úr előtt; és az Úr küldött minket, hogy elveszítsük ezt.** 14 Kiméne azért Lót, és szóla az ő vőinek, kik az ő leányait elvették vala, és monda: Keljetek fel, menjetek ki e helyből, mert elveszti az Úr e várost; de az ő vőinek úgy tetszék, mintha tréfálna. 15 És mikor a hajnal feljött, sürgetik vala az Angyalok Lótot, mondván: Kelj fel, vedd a te feleségedet és jelenlevő két leányodat, hogy el ne veszsz a városnak bűne miatt. 2Pét. 2,6. 7. 16 Mikor pedig késedelmeskedék, megragadák a férfiak az ő kezét és az ő feleségének kezét és két leánya kezét, az Úrnak iránta való irgalmából, és kivivék őt: és ott hagyák a városon kívül. 17 És lőn mikor kivivék őket, monda az egyik: **Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints, és meg ne állj a környéken; a hegyre menekülj, hogy el ne veszsz.** 18 És monda Lót nékik: Ne oh Uram! 19 Ímé a te szolgád kegyelmet talált te előtted, és nagy a te irgalmasságod, melyet mutattál irántam, hogy életemet megtartotta: de én nem menekűlhetek a hegyre, nehogy utólérjen a veszedelem, és meghaljak. 20 Ímhol az a város közel van, hogy oda fussak, kicsiny is, hadd menekűljek kérlek oda, lám kicsiny az; és én életben maradok. 21 Monda azért néki: Ím tekintek rád e dologban is, és nem pusztítom el a várost, a melyről szólottál. 22 Siess, menekülj oda, mert semmit sem tehetek addig, míg oda nem érsz. Azért nevezték annak a városnak nevét Czóárnak. 23 A nap feljött vala a földre, mikor Lót Czóárba ére. **24 És bocsáta az Úr Sodomára és Gomorára kénköves és tüzes esőt az Úrtól az égből.** Luk. 17,29. 2Pét. 2,6. 8. Júd. 1,7. Ezék. 16,48. Jer. 50,40. Ésa. 13,19. **25 És elsűlyeszté ama városokat, és azt az egész vidéket, és a városok minden lakosait, és a föld növényeit is.** 26 És hátra tekinte az ő felesége, és sóbálványnyá lőn. Luk. 17,31. 32. 27 Ábrahám pedig reggel arra a helyre indúla, a hol az Úr színe előtt állott vala. rész 18,22. 23. 28 És tekinte Sodoma és Gomora felé, és az egész környék földje felé; és látá, és ímé felszálla a földnek füstje, mint a kemencze füstje. 29 És lőn mikor elveszté Isten annak a környéknek városait, megemlékezék az Isten Ábrahámról, és kiküldé Lótot a veszedelemből, mikor elsűlyeszté a városokat, a melyekben lakott vala Lót. 30 Lót pedig felméne Czóárból, és letelepedék a hegyen, **és vele együtt az ő két leánya is,** mert fél vala Czóárban lakni; lakozék tehát egy barlangban ő és az ő két leánya. 31 És monda a nagyobbik a kisebbiknek: A mi atyánk megvénhedett, és nincsen a földön férfiú, a ki mi hozzánk bejöhetne az egész föld szokása szerint. 32 Jer, adjunk bort inni a mi atyánknak, és háljunk ő vele, és támaszszunk magot a mi atyánktól. 33 Adának azért inni bort az ő atyjoknak azon éjszaka, és beméne a nagyobbik, és hála az ő atyjával, ez pedig semmit sem tuda annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. 34 És lőn másodnapon, monda a nagyobbik a kisebbiknek: Ímé a mult éjjel én háltam atyámmal, adjunk néki bort inni ez éjjel is, és menj be te, hálj vele, és támaszszunk magot a mi atyánktól. **35 Adának azért azon éjszaka is az ő atyjoknak bort inni,** és felkele a kisebbik is és vele hála; ő pedig semmit sem tuda annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. 36 És teherbe esének Lót leányai mindketten az ő atyjoktól. 37 És szűle a nagyobbik fiat, és nevezé annak nevét Moábnak; ez a Moábiták atyja mind e mai napig. 38 A kisebbik is fiat szűle és nevezé annak nevét Benamminak. Ez az Ammoniták atyja mind a mai napig.

1Móz 20

1 És elköltözék onnan Ábrahám a déli tartományba, és letelepedék Kádes és Súr között, és tartózkodék Gérárban. rész 12,9. 2 És monda Ábrahám Sáráról az ő feleségéről: Én húgom ő. Elkülde azért **Abimélek Gérárnak királya**, és elviteté Sárát. rész 12,13. 3 De Isten Abimélekhez jöve éjjeli álomban, és monda néki: Ímé meghalsz az asszonyért, a kit elvettél, holott férjnél van. 4 Abimélek pedig nem illette vala őt, és monda: Uram, az ártatlan népet is megölöd-é? 5 Avagy nem ő mondotta-é nékem: én húgom ő; s ez is azt mondotta: én bátyám ő. Szívem ártatlanságában, és kezeim tisztaságában cselekedtem ezt. 6 És monda az Isten néki álomban: Én is tudom, hogy szívednek ártatlanságában mívelted ezt, azért tartóztattalak én is, hogy ne vétkezzél ellenem, azért nem engedtem, hogy illessed azt. 7 Mostan azért add vissza

az embernek az ő feleségét, mert Próféta ő: és imádkozik te éretted, és élsz; hogyha pedig vissza nem adod: tudd meg, hogy halállal halsz meg te, és minden hozzád tartozó. Zsolt. 105,15. 8 Felkele azért Abimélek reggel, és előhívatá minden szolgáját, s fülök hallatára mindezeket elbeszélé és az emberek igen megfélemlének. 9 És hívatá Abimélek Ábrahámot, és monda néki: Mit cselekedtél mi velünk? És mit vétettem te ellened, hogy én reám és az én országomra ilyen nagy bűnt hoztál? A miket cselekedni nem szabad, olyan dolgokat cselekedtél ellenem. 10 És monda Abimélek Ábrahámnak: Mit láttál, hogy ezt a dolgot cselekedted? 11 Felele Ábrahám: **Bizony azt gondoltam: nincsen istenfélelem e helyen, és megölnek engem az én feleségemért.** Zsolt. 36,2. 12 De valósággal húgom is, az én atyámnak leánya ő, csakhogy nem az én anyámnak leánya; és így lőn feleségemmé. 13 És lőn hogy a mikor kibujdostata engem az Isten az én atyámnak házából, azt mondám néki: Ilyen kegyességet cselekedjél én velem, mindenütt valahová megyünk, azt mondjad én felőlem: én bátyám ez. rész 12,13. 14 Akkor Abimélek vett juhokat, ökröket, szolgákat és szolgálókat, és adá Ábrahámnak, és vissza adá néki Sárát is az ő feleségét. 15 És monda Abimélek: Ímé előtted van az én országom, a hol tenéked jónak tetszik, ott lakjál. 16 Sárának pedig monda: Ímé ezer ezüst pénzt adtam a te bátyádnak, ímé az neked a szemek befedezője mindazok előtt, a kik veled vannak; és így mindenképen igazolva vagy. **17 Könyörge azért Ábrahám az Istennek, és meggyógyítá Isten Abiméleket,** és az ő feleségét, és az ő szolgálóit, és szűlének. 18 Mert az Úr erősen bezárta vala az Abimélek háza népének méhét, Sáráért az Ábrahám feleségéért.

1Móz 21

1 Az Úr pedig meglátogatá Sárát, a mint mondotta vala, és akképen cselekedék az Úr Sárával, a miképen szólott vala. rész 17,19. 18,10. **2 Mert fogada Sára az ő méhében, és szűle fiat Ábrahámnak az ő vénségében, abban az időben, melyet mondott vala néki az Isten.** Zsid. 11,11. rész 18,10. 14. 3 És nevezé Ábrahám az ő fiának nevét, a ki néki született vala, a kit szűlt vala néki Sára, Izsáknak: 4 És körűlmetélé Ábrahám az ő fiát Izsákot, nyolcznapos korában, a mint parancsolta vala néki az Isten. rész 17,10-12. **5 Ábrahám pedig száz esztendős vala, mikor születék néki az ő fia Izsák.** 6 És monda Sára: Nevetést szerzett az Isten, énnékem; a ki csak hallja, nevet rajtam. 7 Ismét monda: Ki mondotta volna Ábrahámnak, hogy Sára fiakat szoptat? s ímé fiat szűltem vénségére. 8 És felnevekedék a gyermek, és elválasztaték; Ábrahám pedig nagy vendégséget szerze azon a napon, a melyen Izsák elválasztaték. 9 Mikor pedig Sára **nevetgélni látá** az Égyiptombéli Hágárnak fiát, kit Ábrahámnak szűlt vala, 10 Monda Ábrahámnak: Kergesd el ezt a szolgálót az ő fiával egybe, mert nem lesz örökös e szolgáló fia az én fiammal, Izsákkal. Zsid. 11,18. Gal. 4,30. **11 Ábrahámnak pedig igen nehéznek látszék e dolog, az ő fiáért.** 12 De monda az Isten Ábrahámnak: Ne lássék előtted nehéznek a gyermeknek és a szolgálónak dolga; valamit mond néked Sára, engedj az ő szavának, mert Izsákról neveztetik a te magod. Róm. 9,1. Gal. 4,30. 13 Mindazáltal a szolgálóleány fiát is néppé teszem, mivelhogy a te magod ő. vers 18. 14 Felkele azért Ábrahám jó reggel, és vőn kenyeret és egy tömlő vizet, és adá Hágárnak, és feltevé azt és a gyermeket annak vállára s elbocsátá. Az pedig elméne, és bujdosék a Beérseba pusztájában. 15 Hogy elfogyott a víz a tömlőből, letevé a gyermeket egy bokor alá. 16 És elméne s leűle által ellenébe mintegy nyillövésnyi távolságra; mert azt mondja vala: Ne lássam mikor a gyermek meghal. Leűle tehát által ellenébe, és **fölemelé szavát és síra**. 17 Meghallá pedig Isten a gyermeknek szavát, és kiálta az Isten angyala az égből Hágárnak, és monda néki: Mi lelt téged Hágár? ne félj, mert az Isten meghallotta a gyermeknek szavát, ott a hol van. 18 Kelj fel, vedd fel a gyermeket, és viseld gondját, mert nagy néppé teszem őt. vers 13. rész 25,16. **19 És megnyitá Isten az ő szemeit, és láta egy vízforrást, oda méne azért, és megtölté a tömlőt vízzel, és inni ada a gyermeknek. 20 És vala Isten a gyermekkel,** s az felnövekedék, és lakik vala a pusztában, és lőn íjászszá. 21 Lakozék pedig Párán pusztájában, és vőn néki anyja feleséget Égyiptom földéről. 22 És lőn abban az időben, hogy Abimélek és Pikhól annak hadvezére megszólíták

Ábrahámot mondván: Az Isten van te veled mindenben, a mit cselekszel. rész 26,26-33. 23 Mostan azért esküdj meg énnékem az Istenre itt, hogy sem én ellenem, sem fiam, sem unokám ellen álnokságot nem cselekszel, hanem azzal a szeretettel, a melylyel én te irántad viseltettem, viseltetel te is én irántam és az ország iránt, a melyben jövevény voltál. 24 És monda Ábrahám: Én megesküszöm. 25 Megdorgálá pedig Ábrahám Abiméleket a kútért, melyet erővel elvettek vala az Abimélek szolgái. rész 26,15. 18. 26 És monda Abimélek: Nem tudom kicsoda mívelte e dolgot; te sem jelentetted nekem, s én sem hallottam, hanem csak ma. 27 Vett azért Ábrahám juhokat, barmokat és adá Abiméleknek; és egymással szövetséget kötének. 28 És külön állíta Ábrahám a nyájból hét juhot. 29 És monda Abimélek Ábrahámnak: Mire való e hét juh, melyet külön állítál? 30 És felele Ábrahám : Ezt a hét juhot vedd tőlem, hogy bizonyságul legyenek nékem, hogy **én ástam ezt a kútat**. 31 Azért nevezék azt a helyet Beérsebának, mivelhogy ott esküdtek vala meg mind a ketten. rész 26,33. 32 Megköték tehát a szövetséget Beérsebában, és felkele Abimélek és Pikhól annak hadvezére és visszatérének a Filiszteusok földére. 33 Ábrahám pedig tamariskusfákat ültete Beérsebában, és segítségűl hívá ott az örökkévaló Úr Istennek nevét. 34 És sok ideig tartózkodék Ábrahám a Filiszteusok földén.

1Móz 22

1 És lőn ezeknek utána, **az Isten megkisérté Ábrahámot, és monda néki**: Ábrahám! S az felele: Ímhol vagyok. 2 És monda: **Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, a kit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijának földére, és áldozd meg ott** égő áldozatul a hegyek közűl egyen, a melyet mondándok néked. Zsid. 11,17. 3 Felkele azért Ábrahám jó reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és maga mellé vevé két szolgáját, és az ő fiát Izsákot, és fát hasogatott az égő áldozathoz. Akkor felkele és elindula a helyre, melyet néki az Isten mondott vala. 4 Harmadnapon felemelé az ő szemeit Ábrahám, és látá a helyet messziről. 5 És monda Ábrahám az ő szolgáinak: Maradjatok itt a szamárral, én pedig és ez a gyermek elmegyünk amoda és imádkozunk, azután visszatérünk hozzátok. 6 Vevé azért Ábrahám az égő áldozathoz való fákat, és feltevé az ő fiára Izsákra, ő maga pedig kezébe vevé a tüzet, és a kést, és mennek vala ketten együtt. 7 És szóla Izsák Ábrahámhoz az ő atyjához, és monda: Atyám! Az pedig monda: Ímhol vagyok, fiam. És monda Izsák: Ímhol van a tűz és a fa; de hol van az égő áldozatra való bárány? 8 És monda Ábrahám: **Az Isten majd gondoskodik az égő áldozatra való bárányról,** fiam; és mennek vala ketten együtt. 9 Hogy pedig eljutának arra a helyre, melyet Isten néki mondott vala, megépíté ott Ábrahám az oltárt, és reá raká a fát, és megkötözé Izsákot az ő fiát, és feltevé az oltárra, a fa-rakás tetejére. Jak. 2,21. 10 És kinyújtá Ábrahám az ő kezét és vevé a kést, hogy levágja az ő fiát. 11 Akkor kiálta néki az Úrnak Angyala az égből, és monda: Ábrahám! Ábrahám! Ő pedig felele: Ímhol vagyok. 12 És monda: Ne nyujtsd ki a te kezedet a gyermekre, és ne bántsd őt: mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek én érettem. 13 És felemelé Ábrahám az ő szemeit, **és látá hogy ímé háta megett egy kos akadt meg szarvánál fogva a szövevényben.** Oda méne tehát Ábrahám, és elhozá a kost, és azt áldozá meg égő áldozatul az ő fia helyett. 14 És nevezé Ábrahám annak a helynek nevét Jehova-jire-nek. Azért mondják ma is: Az Úr hegyén a gondviselés. 15 És kiálta az Úrnak Angyala Ábrahámnak másodszor is az égből. 16 És monda: Én magamra esküszöm azt mondja az Úr: **mivelhogy e dolgot cselekedéd, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek: Luk. 1,73. 17 Hogy megáldván megáldalak tégedet, és bőségesen megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és mint a fövényt, mely a tenger partján van**, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját. rész 24,60. 2Móz. 32,13. **18 És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei, mivelhogy engedtél az én beszédemnek**. rész 12,3. 18,18. 26,4. Csel. 3,25. Gal. 3,8. 19 Megtére azért Ábrahám az ő szolgáihoz, és felkelének és együtt elmenének Beérsebába, mert lakozék Ábrahám Beérsebában. 20 És lőn ezeknek utánna, hírt hozának Ábrahámnak

mondván: Ímé Milkha is szült fiakat Nákhornak, a te atyádfiának: 21 Úzt az ő elsőszülöttét, és Búzt annak testvérét, és Kemuélt Arámnak atyját. 22 És Keszedet, Házót, Pildást, Jidláfot és Bethuélt. 23 Bethuél pedig nemzé Rebekát. Ezt a nyolczat szülé Milkha Nákhornak az Ábrahám atyjafiának. 24 Az ő ágyasa is, kinek neve Reuma vala , szülé néki Tebáhot, Gakhámot, Thakhást és Mahákhát.

1Móz 23

1 Vala pedig Sárának **élete száz huszonhét esztendő**. Ezek Sára életének esztendei. 2 És meghala Sára Kirját-Arbában azaz Hebronban a Kanaán földén, és beméne Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa őt. Bir. 1,10. 3 Felkele azután Ábrahám az ő halottja elől, és szóla a Khéth fiainak, mondván: 4 Idegen és jövevény vagyok közöttetek: Adjatok nékem temetésre való örökséget ti nálatok, hadd temessem el az én halottamat én előlem. Csel. 7,5. 5 Felelének pedig a Khéth fiai Ábrahámnak, mondván őnéki: 6 Hallgass meg minket uram: Istentől való fejedelem vagy te mi közöttünk, **a mi temetőhelyeink közül a mely legtisztességesebb, abba temesd el a te halottadat,** közülünk senki sem tiltja meg tőled az ő temetőhelyét, hogy eltemethesd a te halottadat. 7 És felkele Ábrahám, és meghajtá magát a földnek népe előtt, a Khéth fiai előtt. 8 És szóla ő velök mondván: Ha azt akarjátok, hogy eltemessem az én halottamat én előlem: hallgassatok meg engemet, és esedezzetek én érettem Efron előtt, Czohár fia előtt. 9 Hogy adja nékem **Makpelá barlangját**, mely az övé, mely az ő mezejének szélében van: igaz árán adja nékem azt, ti köztetek temetésre való örökségül. 10 Efron pedig ül vala a Khéth fiai között. Felele azért Efron a Khitteus, Ábrahámnak, a Khéth fiainak és mindazoknak hallatára, a kik bemennek vala az ő városának kapuján, mondván: 11 Nem úgy uram, hallgass meg engem: azt a mezőt néked adom, s a barlangot, mely abban van, azt is néked adom, népem fiainak szeme láttára adom azt néked, temesd el halottadat. **12 És meghajtá magát Ábrahám a földnek népe előtt.** 13 És szóla Efronhoz a föld népének hallatára, mondván: Ha mégis meghallgatnál engem! megadom a mezőnek árát, fogadd el tőlem; azután eltemetem ott az én halottamat. 14 És felele Efron Ábrahámnak, mondván néki: 15 Uram! hallgass meg engemet; négyszáz ezüst siklusos föld, micsoda az én köztem és te közötted? Csak temesd el a te halottadat. 16 Engede azért Ábrahám Efronnak és odamérte Ábrahám Efronnak az ezüstöt, a melyet mondott vala a Khéth fiainak hallatára; **kalmároknál kelendő négyszáz ezüst siklust.** rész 50,13. 17 Így lett Efronnak Makpelában levő mezeje, mely Mamré átellenében van, a mező a benne levő barlanggal, és minden a mezőben levő fa az egész határban köröskörűl Csel. 7,16. **18 Ábrahámnak birtoka, a Khéth fiainak, mind azoknak szeme előtt, a kik az ő városának kapuján bemennek vala.** 19 Azután eltemeté Ábrahám az ő feleségét Sárát a Makpelá mezejének barlangjába Mamréval szemben. Ez Hebron a Kanaán földén. rész 25,9. 10. **20 Így erősítteték meg a mező és a benne lévő barlang Ábrahámnak temetésre való örökségül a Khéth fiaitól. rész 50,13.**

1Móz 24

1 Ábrahám pedig vén élemedett ember vala, és az Úr mindenben megáldotta vala Ábrahámot. 2 Monda azért Ábrahám az ő háza öregebb szolgájának, a ki őnéki mindenében gazda vala: **Tedd a kezed tomporom alá! rész 47,29. 3 Hogy megeskesselek téged az Úrra, a mennynek Istenére, és a földnek Istenére, hogy nem vészesz feleséget az én fiamnak a Kananeusok leányai közül, a kik között lakom.** 4 Hanem elmégysz az én hazámba, és az én rokonságim közé és onnan vészesz feleséget az én fiamnak Izsáknak. 5 Monda pedig őnéki a szolga: Hátha az a leányzó nem akar velem eljőni e földre, ugyan vissza vigyem-é a te fiadat arra a földre, a honnan kijöttél vala? 6 Felele néki Ábrahám: Vigyázz, az én fiamat oda vissza ne vidd. 7 Az Úr az égnek Istene, ki engemet kihozott az én atyámnak házából, és az én rokonságimnak földéről, a ki szólt nékem, és megesküdött nékem mondván: A te magodnak adom ezt a földet; elbocsátja az ő Angyalát te előtted, hogy onnan végy az én fiamnak feleséget.

rész 12,7. 13,15. 15,18. 26,4. 8 Hogyha pedig nem akar a leányzó teveled eljőni, ment lészesz az én esketésem alól; csakhogy az én fiamat oda vissza ne vidd. **9 Veté azért a szolga az ő kezét az ő urának Ábrahámnak tompora alá /SZIT, imit/ KG tompora/ KI ágyéka /KNV/, thigh/alá,** és megesküvék néki e dolog felől. 10 És vőn **a szolga tíz tevét az ő urának tevéi közűl, és elindula;** (mert az urának minden gazdagsága az ő kezében vala). Felkele tehát és elméne Mésopotámiába, a Nákhor városába. 11 És megpihenteté a tevéket a városon kivűl egy kútfőnél, este felé, mikor a leányok vizet meríteni járnak. 12 És monda: Uram! én uramnak Ábrahámnak Istene, hozd elém még ma, és légy kegyelmes az én uram Ábrahám iránt. 13 Ímé én a víz forrása mellé állok és e város lakosainak leányai kijőnek vizet meríteni. 14 Legyen azért, hogy a mely leánynak ezt mondom: Hajtsd meg a te vedredet, hogy igyam, és az azt mondándja: igyál, sőt a te tevéidet is megitatom: hogy azt rendelted légyen a te szolgádnak Izsáknak, és erről ismerjem meg, hogy irgalmasságot cselekedtél az én urammal. 15 És lőn, minekelőtte elvégezte volna a beszédet, **ímé jő vala Rebeka, Bethuélnek leánya**, a ki Milkhának, az Ábrahám testvérének Nákhor feleségének vala fia, és pedig **vedrével a vállán.** rész 22,23. **16 A leányzó pedig felette szép ábrázatú vala; szűz, és férfi még nem ismeré őt,** és aláméne a forrásra, és megtölté vedrét, és feljöve. 17 Akkor a szolga eleibe futamodék és monda: Kérlek, adj innom nékem egy kevés vizet a te vedredből. 18 Az pedig monda: Igyál uram! és sietve leereszté a vedret az ő kezére, és inni ada néki. 19 És minekutána eleget adott néki innia, monda: A te tevéidnek is merítek, míg eleget nem isznak. 20 És sietett és kiüríté vedrét a válúba és ismét elfuta a forrásra meríteni, és meríte mind az ő tevéinek. 21 Az ember pedig álmélkodva néz vala reá, és veszteg hallgat vala, tudni akarván: vajjon szerencséssé teszi-é az Úr az ő útját, vagy nem. 22 És lőn, mikor a tevék már eleget ittak, elévőn az ember egy aranyfüggőt, a melynek súlya fél siklus, és két karpereczet, a melynek súlya tíz arany. vers 47. 23 És monda: Kinek a leánya vagy te? kérlek mondd meg nékem: van-é a te atyádnak házában hálásra való helyünk? 24 Az pedig felele néki: Bethuél leánya vagyok a Milkha fiáé, a kit ő Nákhornak szűlt. rész 22,23. 25 Azt is mondá: Szalma is, abrak is bőven van minálunk, és hálásra való hely is van. 26 Meghajtá azért magát az ember, és imádá az Urat. 27 És monda: **Áldott az Úr az én uramnak Ábrahámnak Istene, ki nem vonta meg az ő irgalmasságát és hűségét az én uramtól. Az Úr vezérlett engem ez útamban az én uram atyjafiainak házához.** 28 Elfuta azonközben a leányzó, és elbeszélé az ő anyja házában, a mint ezek történtek. 29 Vala pedig Rebekának egy bátyja, kinek neve Lábán vala. És kifutamodék Lábán ahhoz az emberhez a forráshoz. 30 Mert mikor látta a függőt, és a pereczeket az ő húgának karjain, és hallotta húgának Rebekának beszédét, a ki ezt mondja vala: Így szóla nékem az a férfiú; akkor méne ki a férfiúhoz; és ímé ez ott áll vala a tevék mellett a forrásnál. 31 És monda: Jőjj be Istennek áldott embere; mit állasz ide kinn? holott **én elkészítettem a házat, és a tevéknek is van hely. 32 Beméne azért a férfiú a házhoz,** ő pedig lenyergelé a tevéket, és ada a tevéknek szalmát és abrakot; és vizet az ő lábai megmosására és az emberek lábainak, kik ő vele valának. 33 És enni valót tevének eleibe, de ő monda: Nem eszem, míg el nem mondom az én beszédemet. És szóla: Mondd el. 34 Monda azért: Én az Ábrahám szolgája vagyok. 35 Az Úr pedig igen megáldotta az én uramat, úgy hogy nagygyá lett: mert adott néki juhokat, barmokat, ezüstöt, aranyat, szolgákat, szolgálóleányokat, tevéket, szamarakat. 36 És Sára az én uramnak felesége fiat szűlt az én uramnak, az ő vénségében, és annak adá mindenét, a mije van. rész 21,2. 25,5. 37 Engem pedig megesküdtetett az én uram, mondván: **Ne végy feleséget az én fiamnak a Kananeusok leányai közűl, a kiknek földjén én lakom.** 38 Hanem menj el az én atyámnak házához, és az én rokonságom közé, hogy onnan végy feleséget az én fiamnak. 39 Mikor pedig azt mondám az én uramnak: Hátha nem akarna velem az a leányzó eljőni? 40 Monda nékem: Az Úr, a kinek én színe előtt jártam, elbocsátja az ő angyalát teveled, és szerencséssé teszi a te útadat, hogy feleséget vehess az én fiamnak az én nemzetségem közűl, és az én atyám házából. 41 Csak akkor leszesz fölmentve esketésem alól, ha elmenéndesz az én nemzetségem közé; és ha nem adják oda: ment leszesz az én esketésem alól.

INNEN: NARRÁCIÓ NARRÁCIÓJA

42 Mikor ma a forráshoz érkezém, mondék: Uram, én uramnak, Ábrahámnak Istene, vajha szerencséssé tennéd az én útamat, melyen járok: 43 Ímé én e forrás mellett állok; és legyen, hogy az a hajadon, a ki kijön vizet meríteni, s a kinek azt mondom: Adj innom nékem egy kevés vizet a te vedredből, 44 És az ezt mondja nékem: Te is igyál, és a te tevéidnek is merítek; az legyen a feleség, a kit az Úr az én uram fiának rendelt. 45 Én még el sem végeztem vala az én szívemben a beszédet, és ímé kijő vala Rebeka, vedrével a vállán, és leméne a forrásra és meríte, én pedig mondék néki: Adj innom kérlek. 46 Ő pedig sietett és leereszté az ő vedrét és monda: Igyál, sőt a te tevéidnek is inni adok; és én ivám, s a tevéknek is inni ada. 47 És megkérdezém őt és mondék: Ki leánya vagy? ő pedig felele: Bethuélnek, a Nákhor fiának leánya vagyok, a kit Milkha szült vala őnéki. Ekkor a függőt orrába, és e pereczeket karjaira tevém. 48 Meghajtván azért magamat, imádám az Urat, és áldám az Urat, az én uramnak Ábrahámnak Istenét, ki engem igaz úton vezérelt, hogy az én uram atyjafiának leányát vegyem az ő fiának feleségűl. 49 Most azért, ha szeretettel és hűséggel akartok lenni az én uramhoz, mondjátok meg; ha pedig nem, adjátok tudtomra, hogy én vagy jobbra vagy balra forduljak. 50 És felele Lábán és Bethuél, és mondának: Az Úrtól van e dolog: Nem mondhatunk neked sem jót, sem rosszat. **51 Ímé előtted van Rebeka, vegyed, menj el;** és legyen felesége a te urad fiának, a mint az Úr elvégezte. 52 És lőn, a mint hallja vala az Ábrahám szolgája azoknak beszédét, meghajtá magát a földig az Úr előtt. 53 És hoza elő a szolga ezüst edényeket és arany edényeket és ruhákat, és adá azokat Rebekának: drága ajándékokat ada az ő bátyjának is és az ő anyjának. 54 Evének azután és ivának, ő és a férfiak, a kik ő vele valának, és ott hálának. Mikor pedig felkelének reggel, monda: Bocsássatok el engem az én uramhoz. 55 Monda pedig a leány bátyja és anyja: Maradjon velünk a leány még vagy tíz napig, azután menjen el. 56 A szolga pedig monda nékik: Ne késleljetek meg engem, holott az Úr szerencséssé tette az én útamat; bocsássatok el azért engem, hogy menjek az én uramhoz. 57 Mondának akkor: Hívjuk elő a leányt, és kérdjük meg őt. 58 Szólíták azért Rebekát, és mondának néki: Akarsz-é elmenni e férfiúval? és monda: **Elmegyek.** 59 Elbocsáták azért Rebekát, az ő húgokat, és az ő dajkáját, és az Ábrahám szolgáját, és az ő embereit. **60 És megáldák Rebekát, és mondák néki: Te mi húgunk! szaporodjál ezerszer való ezerig. És bírja a te magod az ő ellenségeinek kapuját.** rész 22,17. 61 És felkele Rebeka és az ő szolgálóleányai, és felűlének a tevékre, s követék azt a férfiút. Így vevé a szolga Rebekát, és elméne. 62 Izsák pedig visszajő vala a Lakhai Rói forrástól; és lakik vala a déli tartományban. rész 16,14. 25,11. 63 És kiméne Izsák este felé elmélkedni a mezőre, és felemelé szemeit és látá, hogy ímé tevék jőnek. 64 Rebeka is felemelé szemeit s meglátá Izsákot, és leszálla a tevéről. 65 És monda a szolgának: Kicsoda az a férfiú, a ki a mezőn előnkbe jő? A szolga pedig monda: Az én uram ő. **Akkor fogta a fátyolt és elfedezé magát. 66 Elbeszélé azután a szolga Izsáknak mindazokat a dolgokat, a melyeket cselekedett vala. 67 Izsák pedig bevivé Rebekát Sárának az ő anyjának sátorába. És elvevé Rebekát és lőn néki felesége és szereté őt. S megvigasztalódék Izsák az ő anyja halála után.**

1Móz 25

1 Ábrahám pedig ismét vőn magának feleséget, kinek neve Ketúráh vala. 2 És az szülé néki Zimrán, Joksán, Médán, Midián, Isbákot és Suakhot. 1Krón. 1,32. 3 Joksán pedig nemzé Sébát, és Dédánt. Dédánnak pedig fiai valának: Assurim, Letúsim és Leummim. 4 S Midiánnak fiai: Éfah, Éfer, Hánok, Abida és Eldaah: Mind ezek Ketúráhnak fiai. **5 Valamije pedig Ábrahámnak vala, mindazt Izsáknak adta vala.** rész 24,36. 6 Az ágyasok fiainak pedig, a kik Ábrahámi valának, **ada Ábrahám ajándékokat,** és elküldé azokat az ő fia mellől, Izsák mellől még éltében napkelet felé, napkeleti tartományba. 7 S ezek Ábrahám élete esztendeinek napjai, melyeket élt: **száz hetvenöt esztendő**. 8 És kimúlék és meghala Ábrahám, jó vénségben, öregen **és betelve az élettel**, és takaríttaték az ő népéhez. rész 15,15. 35,29. **9 És**

eltemeték őt Izsák és Ismáel az ő fiai a Makpelá barlangjában, Efronnak, a Khitteus Czohár fiának mezejében, mely Mamré átellenében van. 10 Abban a mezőben, melyet Ábrahám a Khéth fiaitól vett vala: **ott temettetett el Ábrahám és az ő felesége Sára.** 11 Lőn pedig Ábrahám halála után, megáldá Isten az ő fiát Izsákot; Izsák pedig lakozék a Lakhai Rói forrásánál. rész 16,14. 24,62. 12 Ezek pedig Ábrahám fiának Ismáelnek nemzetségei, a kit az Égyiptombeli Hágár a Sára szolgálója szült vala Ábrahámnak. 13 Ezek az Ismáel fiainak nevei, nevök s nemzetségök szerint: Ismáelnek elsőszülötte Nebájót, azután Kédar, Adbeél és Mibszám. 1Krón. 1,29. 14 És Misma, Dúmah és Massza. 15 Hadar, Théma, Jetúr, Náfis és Kedmah. 16 Ezek az Ismáel fiai, és ezek azoknak nevei udvaraikban, falvaikban; tizenkét fejedelem az ő nemzetségök szerint. rész 17,20. 17 Ezek pedig az Ismáel életének esztendei: száz harminczkét esztendő. És kimúlék és meghala, és takaríttaték az ő népéhez. 18 Lakoztak pedig Havilától fogva Súrig, a mely Égyiptom átellenében van, a merre Assiriába mennek. Minden atyjafiával szemben esett az ő lakása. rész 16,12. 19 Ezek pedig Izsáknak az Ábrahám fiának nemzetségei: Ábrahám nemzé Izsákot. 20 Izsák pedig negyven esztendős vala, a mikor feleségűl vette Rebekát a Siriából való Bethuélnek leányát, Mésopotámiából, a Siriából való Lábánnak húgát. **21 És könyörge Izsák az Úrnak az ő feleségéért, mivelhogy magtalan vala, és az Úr meghallgatá őt: és teherbe esék Rebeka, az ő felesége.** Róm. 9,10. **22 Tusakodnak vala pedig a fiak az ő méhében.** Akkor monda: Ha így van, miért vagyok én így? Elméne azért, hogy megkérdezze az Urat. **23 És monda az Úr őnéki: Két nemzetség van a te méhedben; és két nép válik ki a te belsődből, egyik nép a másik népnél erősebb lesz, és a nagyobbik szolgál a kisebbiknek.** 24 És betelének az ő szülésének napjai, **és ímé kettősök valának** az ő méhében. 25 És kijöve **az első; vereses vala, mindenestől szőrös, mint egy lazsnak;** azért nevezék nevét Ézsaúnak. 26 Azután kijöve az ő atyjafia, kezével **Ézsaú sarkába fogódzva; azért nevezék nevét Jákóbnak.** Izsák pedig hatvan esztendős vala, a mikor ezek születének. Hós. 12,3. 27 És felnevekedének a gyermekek, és Ézsaú vadászathoz értő mezei ember vala; Jákób pedig szelíd ember, sátorban lakozó. 28 Szereti vala azért Izsák Ézsaút, mert szájaíze szerint vala a vad; Rebeka pedig szereti vala Jákóbot. 29 Jákób egyszer valami főzeléket főze, és Ézsaú megjövén elfáradva a mezőről, 30 Monda Ézsaú Jákóbnak: Engedd, hogy ehessem a veres ételből, mert fáradt vagyok. Ezért nevezék nevét Edomnak. 31 Jákób pedig monda: Add el hát nékem azonnal a te elsőszülöttségedet. 32 És monda Ézsaú; Ímé én halni járok, mire való hát nékem az én elsőszülöttségem? Ésa. 22,13. 33 És monda Jákób: Esküdjél meg hát nékem azonnal, és megesküvék néki és eladá az ő elsőszülöttségét Jákóbnak. Zsid. 12,16. 34 S akkor Jákób ada Ézsaúnak kenyeret, és főtt lencsét, és evék és ivék, és felkele és elméne. Így veté meg Ézsaú az elsőszülöttséget.

1Móz 26

1 Lőn pedig éhség az országban, amaz első éhség után, mely Ábrahám idejében vala. Elméne azért Izsák Abimélekhez a Filiszteusok királyához Gérárba. rész 12,10. 2 Mert megjelent vala néki az Úr és ezt mondotta vala: Ne menj alá Égyiptomba! lakjál azon a földön, melyet mondándok tenéked. 3 Tartózkodjál ezen a földön, és én veled leszek és megáldalak téged; mert tenéked és a te magodnak adom mind ezeket a földeket, hogy **megerősítsem az esküvést, melylyel megesküdtem Ábrahámnak a te atyádnak**. 4 És megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és a te magodnak adom mind ezeket a földeket: és megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei; rész 12,3. 22,18. 5 Mivelhogy hallgata Ábrahám az én szavamra: és megtartotta a megtartandókat, parancsolataimat, rendeléseimet és törvényeimet. **6 Lakozék azért Izsák Gérárban.** 7 És mikor annak a helynek lakosai az ő felesége felől kérdezősködének, azt mondja vala: én húgom ő. Mert fél vala azt mondani: én feleségem; gondolván: nehogy megöljenek engem e helynek lakosai Rebekáért, mivelhogy szép ábrázatú ő. 8 És lőn idő multával, hogy Abimélek a Filiszteusok királya kitekintvén az ablakon, látá Izsákot enyelegni Rebekával az ő feleségével. 9 Kiálta azért Abimélek Izsáknak, és monda:

Ímé bizony feleséged ő; hogyan mondhattad tehát: húgom ő!? És monda neki Izsák: Mert azt gondolám, netalán még meg kell halnom miatta. 10 És monda Abimélek: Miért mívelted ezt mi velünk? Kevésbe múlt, hogy feleségeddel nem hált valaki a nép közűl, és bűnt hoztál volna mi reánk. 11 Parancsola azért Abimélek mind az egész népnek, ezt mondván: A ki ezt az embert vagy ennek feleségét illeténdi, bizonnyal meg kell halnia. 12 És vete Izsák azon a földön, és lett néki abban az esztendőben száz annyia, mert megáldá őt az Úr. Luk. 8,8. 13 És gyarapodék az a férfiú, és elébb-elébb megy vala a gyarapodásban, mígnem igen nagygyá lőn. 14 És vala néki apró és öreg barma és sok cselédje, s irigykedének ezért reá a Filiszteusok. **15 És mindazokat a kútakat, melyeket az ő atyjának szolgái Ábrahámnak az ő atyjának idejében ástak vala, behányák a Filiszteusok, és betölték azokat földdel.** 16 És monda Abimélek Izsáknak: Menj el közűlünk, mert sokkal hatalmasabbá lettél nálunknál. 17 Elméne azért onnan Izsák, és Gérár völgyében voná fel sátrait, és ott lakék. **18 És ismét megásá Izsák a kútakat, a melyeket ástak vala az ő atyjának Ábrahámnak idejében, de a melyeket Ábrahám holta után behánytak vala a Filiszteusok, és azokkal a nevekkel nevezé azokat, a mely neveket adott vala azoknak az ő atyja.** 19 Izsák szolgái pedig ásnak vala a völgyben, és élő víznek forrására akadának ott. 20 Gérár pásztorai pedig versengének Izsák pásztoraival, mondván: Miénk a víz. Ezért nevezé a kútnak nevét Észeknek, mivelhogy czivakodtak vala ő vele. 21 Más kútat is ásának s azon is versengének, azért annak nevét Szitnának nevezé. 22 És tovább vonula onnan és ása más kútat, a mely miatt nem versengének; azért nevezé nevét Rehobóthnak, és monda: Immár tágas helyet szerzett az Úr minékünk, és szaporodhatunk a földön. 23 Felméne pedig onnan Beérsebába. 24 És megjelenék néki az Úr azon éjszaka, és monda: **Én vagyok Ábrahámnak a te atyádnak Istene: Ne félj, mert te veled vagyok, és megáldalak téged, és megsokasítom a te magodat Ábrahámért, az én szolgámért.** 25 Oltárt építe azért ott, és segítségűl hívá az Úrnak nevét, s felvoná ott az ő sátorát; Izsák szolgái pedig kútat ásának ottan. 26 Abimélek pedig elméne ő hozzá Gérárból és Akhuzzáth az ő barátja, meg Pikhól az ő hadvezére. 27 És monda nékik Izsák: Miért jöttetek én hozzám, holott gyűlöltök engem s elűztetek magatok közűl? 28 Ők pedig mondák: Látván láttuk, hogy az Úr van te veled, és mondánk: legyen esküvés mi közöttünk, köztünk és te közötted; és kössünk frigyet teveled, 29 Hogy minket gonoszszal nem illetsz, valamint mi sem bántottunk téged, és a mint csak jót cselekedtünk veled, és békességgel bocsátottunk el magunktól. Te már az Úr áldott embere vagy. 30 Akkor vendégséget szerze nékik és evének és ivának. rész 31,54. 31 Reggel pedig felkelvén, egymásnak megesküvének, és elbocsátá őket Izsák, és elmenének ő tőle békességgel. 32 Ugyanaz nap **eljövének az Izsák szolgái, és hírt hozának néki a kút felől, melyet ástak vala; és mondának néki: Találtunk vizet. 33 S elnevezé azt Sibáhnak: Azokáért annak a városnak neve Beérseba mind e mai napig. 34 És mikor Ézsaú negyven esztendős vala, feleségűl vevé Jehudithot**, a Khitteus Beéri leányát, és Boszmátot a Khitteus Elon leányát. 35 És ők valának Izsáknak és Rebekának lelke keserűsége. rész 27,46.

1Móz 27

1 És lőn, a mikor megvénhedett vala Izsák, és szemei annyira meghomályosodtak vala, hogy nem látott, szólítá a nagyobbik fiát Ézsaút, és monda néki: Fiam; és ez monda néki: Imhol vagyok. 2 És monda: Ímé megvénhedtem; nem tudom halálom napját. 3 Most tehát vedd fel kérlek a te fegyvereidet, tegzedet és kézívedet, és menj ki a mezőre, és **vadászsz énnékem vadat.** 4 És csinálj nékem kedvem szerint való ételt, és hozd el nékem, hogy egyem: hogy megáldjon téged az én lelkem minekelőtte meghalok. **5 Rebeka pedig meghallá,** a mit Izsák az ő fiának Ézsaúnak monda; s a mint elméne Ézsaú a mezőre, hogy vadat vadászszon és hozzon: **6 Szóla Rebeka Jákóbnak az ő fiának mondván: Ímé hallám, hogy atyád szóla bátyádnak Ézsaúnak** mondván: 7 Hozz nékem vadat, és csinálj nékem kedvem szerint való ételt, hogy egyem; és megáldjalak téged az Úr előtt, minekelőtte meghalok. 8 Most azért fiam, hallgass az én szavamra, a mit én parancsolok néked. 9 Menj el, kérlek, a nyájhoz, és hozz

nékem onnan két kecskegödölyét a javából, hogy csináljak azokból a te atyádnak kedve szerint való ételt, a mint ő szereti. 10 Te pedig beviszed atyádnak, hogy egyék, azért, hogy téged áldjon meg, minekelőtte meghal. 11 Jákób pedig monda Rebekának az ő anyjának: Ímé az én bátyám Ézsaú szőrös ember, én pedig sima vagyok. 12 Netalán megtapogat engem az én atyám s olyan leszek előtte, mint valami csaló, és akkor átkot és nem áldást hozok magamra. 13 És monda néki az ő anyja: Reám szálljon a te átkod fiam, csak hallgass az én szavamra, és menj és hozd el nékem. 14 Elméne azért, és elhozá, és vivé az ő anyjának; és az ő anyja ételt készíte, a mint szereti vala az ő atyja. 15 És vevé Rebeka az ő nagyobbik fiának Ézsaúnak drága ruháit, melyek ő nála otthon valának, és felöltözteté Jákóbot az ő kisebbik fiát. 16 A kecskegödölyék bőrével pedig beborítá az ő kezeit, és nyakának simaságát. 17 És az ételt a melyet készített vala, kenyérrel együtt adá Jákóbnak az ő fiának kezébe. 18 És beméne az ő atyjához és monda: Atyám! és az monda: Ímhol vagyok. Ki vagy te fiam? 19 Monda Jákób az ő atyjának: Én vagyok Ézsaú a te elsőszülötted, aképen cselekedtem a mint parancsolád, kelj fel, kérlek, űlj le és egyél vadászatomból, hogy megáldjon engem a te lelked. 20 És monda Izsák az ő fiának: **Hogy van az, hogy ily hamar találtál, fiam?** És felele: Mert **az Úr, a te Istened hozta előmbe.** 21 És monda Izsák Jákóbnak: Jer közelebb, kérlek, hadd tapogassalak meg fiam: hogy vajjon te vagy-é az én fiam Ézsaú vagy nem? 22 Oda méne tehát Jákób Izsákhoz az ő atyjához, a ki megtapogatván őt, monda: A szó Jákób szava, de a kezek Ézsaú kezei. **23 És nem ismeré meg őt, mivelhogy kezei szőrösek valának mint Ézsaúnak az ő bátyjának kezei; annakokáért megáldá őt.** 24 És monda: Te vagy fiam Ézsaú? Felele: Én vagyok. 25 Az pedig monda: Hozd ide, hadd egyem az én fiam vadászatából, hogy megáldjon téged az én lelkem; és oda vivé, és evék; bort is vive néki és ivék. 26 Akkor monda néki Izsák az ő atyja: Jer közelebb fiam, és csókolj meg engem. 27 Oda méne azért, és megcsókolá őt: s megérezvén ruháinak szagát, megáldá őt, és monda: Lám az én fiamnak illatja olyan, mint a mezőnek illatja, a melyet megáldott az Úr. **28 Adjon az Isten tenéked az ég harmatából, és a föld kövérségéből, és gabonának és bornak bőségét.** Zsid. 11,20. **29 Népek szolgáljanak néked és nemzetségek hajoljanak meg előtted; légy úr a te atyádfiain, és hajoljanak meg előtted a te anyádnak fiai. Átkozott, a ki téged átkoz, és a ki téged áld, legyen áldott.** rész 12,3. 30 És lőn a mint elvégezé Izsák Jákóbnak megáldását; és épen csakhogy kiment vala Jákób az ő atyjának Izsáknak színe elől; az ő bátyja Ézsaú is megjöve vadászásából. 31 És készíte ő is ételt, s vivé az ő atyja elé, és mondá az ő atyjának: Keljen fel az én atyám, és egyék az ő fia vadászatából, hogy áldjon meg engem a te lelked. 32 És monda néki az ő atyja Izsák: Kicsoda vagy te? És monda: Én vagyok a te elsőszülött fiad Ézsaú. **33 Akkor Izsák elrémüle igen nagy rémüléssel,** és monda: Ki volt hát az, a ki vadat fogott és behozá nékem, és én mindenből ettem minekelőtte te megjöttél, és megáldottam őt, és áldott is lészen. 34 A mint hallotta vala Ézsaú az ő atyjának beszédét, **nagy és igen keserves kiáltással felkiálta,** és monda atyjának: Áldj meg engem is atyám. 35 Ez pedig monda: A te öcséd jöve el álnoksággal, és ő vevé el a te áldásodat. 36 Az pedig monda: Nem méltán hívják-é őt Jákóbnak? **mert immár két ízben csalt meg engemet; elvevé elsőszülöttségemet, most pedig áldásomat vevé el.** És monda: Nem tartottál-é nékem is valami áldást? rész 25,33. 37 Felele Izsák és monda Ézsaúnak: Ímé uraddá tettem őt, és minden atyjafiát szolgául adtam néki, gabonával is borral is őt láttam el; mit míveljek azért immár veled fiam? 38 Monda Ézsaú az ő atyjának: Avagy csak az az egy áldásod van-é néked atyám? Áldj meg engem, engem is atyám; és felemelé szavát **Ézsaú és sír vala.** Zsid. 12,17. 39 Felele azért Izsák az ő atyja, és monda néki: **Ímé kövér földön lesz lakásod, és részed lesz az ég harmatjából onnan felűl;** Zsid. 11,10. **40 És fegyvered után élsz, és öcsédet szolgálod. De lészen, a mikor ellene támadsz, letöröd igáját nyakadról.** **MIRE UTAL??** 41 Gyűlöli vala azért Ézsaú Jákóbot az áldásért, a melylyel megáldotta vala őt az ő atyja, és monda Ézsaú az ő szívében: Közelgetnek az én atyámért való gyásznak napjai, és akkor megölöm az én öcsémet Jákóbot. Abd. 1,10. 42 Mikor pedig hírűl vivék Rebekának, az ő nagyobbik fiának Ézsaúnak beszédit, elkülde és magához hívatá az ő kisebbik fiát Jákóbot, és

monda néki: Ímé Ézsaú a te bátyád azzal fenyeget, hogy megöl téged. 43 Most azért fiam, hallgass az én szavamra, és kelj fel és fuss Lábánhoz az én bátyámhoz Háránba, 44 És maradj nála egy kevés ideig, míg a te bátyád haragja elmúlik; **45 Míg elfordul a te bátyád haragja te rólad, és elfelejtkezik arról a mit rajta elkövettél: akkor elküldök és haza hozatlak téged:** miért fosztatnám meg mindkettőtöktől egy napon? 46 Izsáknak pedig monda Rebeka: **Eluntam életemet a Khitteusok leányai miatt. Ha Jákób a Khitteusok leányai közül vesz feleséget, a milyenek ezek is, ez ország leányai közül valók; minek nékem az élet?** rész 26,35. 28,8.

1Móz 28

1 Előhívatá azért Izsák Jákóbot, és megáldá őt, és megparancsolá néki és mondá: Ne végy feleséget a Kananeusok leányai közül. 2 Kelj fel, menj el Mésopotámiába, Bethuélnek a te anyád atyjának házához, és onnan végy magadnak feleséget, Lábánnak a te anyád bátyjának leányai közül. Hós. 12,12. **MÁSODSZORI ÁLDÁS – EZ MÁR VALÓBAN JÁKÓBNAK**

3 A mindenható Isten pedig áldjon meg, szaporítson és sokasítson meg téged, hogy népek sokaságává légy; 4 És adja néked az Ábrahám áldását, tenéked, és a te magodnak te veled egybe; hogy örökség szerint bírjad a földet, melyen jövevény voltál, melyet az Isten adott vala Ábrahámnak. Csel. 7,5. 5 Elbocsátá azért Izsák Jákóbot, hogy menjen Mésopotámiába Lábánhoz a Siriabeli Bethuél fiához, Rebekának, Jákób és Ézsaú anyjának bátyjához. 6 És látá Ézsaú, hogy Izsák megáldotta Jákóbot, és elbocsátotta őt Mésopotámiába, hogy onnan vegyen magának feleséget; és hogy mikor áldja vala, parancsola néki, és monda: Ne végy feleséget a Kananeusok leányai közül; 7 És hogy Jákób hallgata atyja és anyja szavára, és el is ment Mésopotámiába; 8 És látá Ézsaú, hogy a Kananeusok leányai nem tetszenek Izsáknak az ő atyjának: 9 Elméne Ézsaú Ismáelhez, és feleségül vevé még az ő feleségeihez Ismáelnek az Ábrahám fiának leányát Mahaláthot, Nebajóthnak húgát. 10 Jákób pedig kiindula Beérsebából, és Hárán felé tartott. **11 És juta egy helyre, holott meghála, mivelhogy a nap lement vala: és vőn egyet annak a helynek kövei közül, és feje alá tevé; és lefeküvék azon a helyen.** Ján. 1,52. **12 És álmot láta: Ímé egy lajtorja vala a földön felállítva, melynek teteje az eget éri vala, és ímé az Istennek Angyalai fel- és alájárnak vala azon. 13 És ímé az Úr áll vala azon és szóla: Én vagyok az Úr, Ábrahámnak a te atyádnak Istene, és Izsáknak Istene; ezt a földet a melyen fekszel néked adom és a te magodnak.** rész 35,1. 48,3. **14 És a te magod olyan lészen mint a földnek pora, és terjeszkedel nyugotra és keletre, északra és délre, és te benned és a te magodban áldatnak meg a föld minden nemzetségei.** rész 13,16. rész 12,3. 18,18. 22,18. 26,4. **15 És ímé én veled vagyok, hogy megőrizzelek téged valahova menéndesz, és visszahozzalak e földre; mert el nem hagylak téged, míg be nem teljesítem a mit néked mondtam.** 16 Jákób pedig fölébredvén álmából, monda: **Bizonyára az Úr van e helyen, és én nem tudtam.** 17 Megrémüle annak okáért és monda: Mily rettenetes ez a hely; **nem egyéb ez, hanem Istennek háza, és az égnek kapuja.** 18 És felkele Jákób reggel, és **vevé azt a követ, melyet feje alá tett vala, és oszlopul állítá fel azt, és olajat önte annak tetejére;** rész 31,13. rész 35,14. **19 És nevezé annak a helynek nevét Béthelnek,** az előtt pedig Lúz vala annak a városnak neve. 20 És fogadást tőn Jákób, mondá: Ha az Isten velem leénd, és megőriz engem ezen az úton, a melyen most járok, és ha ételűl kenyeret s öltözetűl ruhát adánd nékem; 21 És békességgel térek vissza az én atyámnak házához: akkor az Úr leénd az én Istenem; **22 És ez a kő, a melyet oszlopul állítottam fel, Isten háza lészen, és valamit adándasz nékem, annak tizedét néked adom. (A TEMPLOM EREDETE?)**

1Móz 29

1 Jákób azután lábára kelvén, elméne a napkeletre lakók földére. 2 És látá, hogy ímé egy kút van a mezőben, és hogy ott **három falka juh** hever vala. Mert abból a kútból itatják vala a nyájakat; de a kútnak száján nagy kő vala: 3 Mikor pedig ott valamennyi nyáj összeverődik, elgördítik a követ a kút szájáról és megitatják a juhokat s ismét helyére teszik a követ, a kút

szájára. 4 És monda nékik Jákób: Honnan valók vagytok atyámfiai? És mondának: Háránból valók vagyunk. 5 És monda nékik: Ismeritek-é Lábánt, a Nákhor fiát? s azok felelének: Ismerjük. 6 Azután monda nékik: Egészségben van-é? s azok mondának: Egészségben van, és az ő leánya **Rákhel ímhol jő a juhokkal.** 7 És monda Jákób: Ímé még nagy fenn van a nap, nincs ideje hogy betereljék a marhát: itassátok meg a juhokat, és menjetek, legeltessetek. 8 Azok pedig felelének: Nem tehetjük míg valamennyi nyáj össze nem verődik, és el nem gördítik a követ a kút szájáról, hogy megitathassuk a juhokat. 9 Még beszélget vala velők, mikor megérkezék Rákhel az ő atyja juhaival, melyeket legeltet vala. 10 S lőn, a mint meglátá Jákób Rákhelt, Lábánnak az ő anyja bátyjának leányát, és Lábánnak az ő anyja bátyjának juhait, odalépett Jákób és elgördíté a követ a kút szájáról, és megitatá Lábánnak az ő anyja bátyjának juhait. **11 És megcsókolá Jákób Rákhelt, és nagy felszóval síra.** rész 33,4. 12 S elbeszélé Jákób Rákhelnek, hogy ő az ő atyjának rokona és hogy Rebekának fia. **Ez pedig elfuta, és megmondá az ő atyjának.** 13 És lőn mikor Lábán Jákóbnak, az ő húga fiának hírét hallá, eleibe futa, megölelé és megcsókolá őt, és bevivé az ő házába, és az mindeneket elbeszéle Lábánnak. 14 És monda néki Lábán: Bizony én csontom és testem vagy te! És nála lakék egy hónapig, Bir. 9,2. 15 És monda Lábán Jákóbnak: Avagy ingyen szolgálj-é engem azért, hogy atyámfia vagy? **Mondd meg nékem, mi legyen a béred?** 16 Vala pedig Lábánnak két leánya: a nagyobbiknak neve Lea, a kisebbiknek neve Rákhel. **17 Leának pedig gyenge szemei valának, de Rákhel szép termetű és szép tekintetű vala. 18 Megszereti vala azért Jákób Rákhelt, és monda: Szolgállak téged hét esztendeig Rákhelért, a te kisebbik leányodért.** Hós. 12,12. 19 És monda Lábán: Jobb néked adnom őt, hogysem másnak adjam őt, maradj én nálam. 20 Szolgála tehát Jákób Rákhelért hét esztendeig, s csak néhány napnak tetszék az neki, annyira szereti vala őt. 21 És monda Jákób Lábánnak: Add meg nékem az én feleségemet: mert az én időm kitelt, hadd menjek be hozzá. 22 És begyűjté Lábán annak a helynek minden népét, és szerze lakodalmat. **23 Estve pedig vevé az ő leányát Leát, és bevivé hozzá, a ki beméne ő hozzá. 24 És Lábán az ő szolgálóját Zilpát, szolgálóul adá az ő leányának Leának. 25 És reggelre kelve: Ímé ez Lea!** Monda azért Lábánnak: Mit cselekedtél én velem? Avagy nem Rákhelért szolgáltalak-é én tégedet? Miért csaltál meg engem? **26 Lábán pedig monda: Nem szokás nálunk, hogy a kisebbiket oda adják a nagyobbik előtt.** 27 Töltsd ki ennek hetét, azután amazt is néked adjuk a szolgálatért, melylyel majd szolgálsz nálam még más hét esztendeig. Bir. 14,12. 17. **28 Jákób tehát aképen cselekedék, kitölté azt a hetet; ez pedig néki adá Rákhelt, az ő leányát feleségűl.** 29 És adá Lábán az ő leányának Rákhelnek, az ő szolgálóját Bilhát, hogy néki szolgálója legyen. 30 És beméne Rákhelhez is, és inkább szereté Rákhelt, hogysem Leát és szolgála ő nála még más hét esztendeig. 31 És meglátá az Úr Lea megvetett voltát, és megnyitá annak méhét. Rákhel pedig magtalan vala. 32 Fogada azért Lea az ő méhében és szűle fiat, és nevezé nevét Rúbennek, mert azt mondja vala: Meglátta az Úr az én nyomorúságomat; most már szeretni fog engem az én férjem. 33 Azután ismét teherbe esék és szűle fiat, és monda: Mivelhogy meghallotta az Úr megvetett voltomat, azért adta nékem ezt is; és nevezé nevét Simeonnak. 34 És megint teherbe esék és szűle fiat, és monda: **Most már ragaszkodni fog hozzám az én férjem, mert három fiat szültem néki; azért nevezé nevét Lévinek. 35 És ismét teherbe esék, és fiat szűle** és mondá: Most már hálákat adok az Úrnak; azért nevezé nevét Júdának, és megszűnék a szüléstől. Mát. 1,2.

1Móz 30

1 És látá Rákhel, hogy ő nem szűle Jákóbnak, irigykedni kezde Rákhel az ő nénjére, és monda Jákóbnak: **Adj nékem gyermekeket, mert ha nem, meghalok**. 2 Felgerjede azért Jákób haragja Rákhel ellen, és monda: Avagy Isten vagyok-é én, ki megtagadta tőled a méhnek gyümölcsét. 3 És monda ez: Ímhol az én szolgálóm Bilha, menj be hozzá, hogy **szűljön az én térdeimen, és én is megépüljek ő általa.** 4 Adá tehát néki az ő szolgálóját Bilhát feleségűl, és

beméne ahhoz Jákób. 5 És teherbe esék Bilha és szűle Jákóbnak fiat. 6 És monda Rákhel: Ítélt felőlem az Isten, és meg is hallgatta szavamat, és adott énnékem fiat: **azért nevezé nevét Dánnak.** 7 Ismét fogada az ő méhében, és szűle Bilha, a Rákhel szolgálója más fiat is Jákóbnak. 8 És monda Rákhel: Nagy tusakodással tusakodtam az én nénémmel, és győztem; azért nevezé nevét Nafthalinak. 9 Látván pedig Lea hogy ő megszűnt a szűléstől, vevé az ő szolgálóját Zilpát, és adá azt Jákóbnak feleségűl. 10 És szűle Zilpa, Lea szolgálója, fiat Jákóbnak. 11 És monda Lea: Szerencsére! és nevezé nevét Gádnak! 12 És szűle Zilpa, Lea szolgálója, más fiat is Jákóbnak. 13 És monda Lea: Oh én boldogságom! bizony boldognak mondanak engem az asszonyok: és nevezé nevét Ásernek. **14 És kiméne Rúben búzaaratáskor, és találá a mezőn mandragóra-bogyókat s vivé azokat az ő anyjának, Leának. És monda Rákhel Leának: Adj nékem kérlek a fiad <u>mandragóra-bogyóiból.</u>** 15 Az pedig monda néki: Talán keveselled, hogy elvetted tőlem az én férjemet, s a fiam mandragóra-bogyóit is elvennéd tőlem? És monda Rákhel: **Háljon veled hát az éjjel a te fiad mandragóra-bogyóiért.** 16 Mikor Jákób este a mezőről jöve, eleibe méne Lea, és monda: Én hozzám jőjj be, mert megvettelek a fiam mandragóra-bogyóiért; és nála hála azon éjszaka. 17 És meghallgatá Isten Leát, mert fogada az ő méhében és szűle Jákóbnak ötödik fiat. 18 És monda Lea: Megadta az Isten jutalmamat, a miért szolgálómat férjemnek adtam; azért nevezé nevét Izsakhárnak. 19 És ismét fogada az ő méhében Lea, és szűle hatodik fiat Jákóbnak. 20 És monda Lea: Megajándékozott az Isten engem jó ajándékkal; most már velem lakik az én férjem, mert hat fiat szűltem néki, és nevezé nevét Zebulonnak. 21 Annakutána szűle leányt, és nevezé nevét Dínának. **22 Megemlékezék pedig az Isten Rákhelről; és meghallgatá őt az Isten és megnyitá az ő méhét. 23 És fogada méhében, és szűle fiat, s monda: Elvevé Isten az én gyalázatomat. 24 És nevezé nevét Józsefnek, mondván: Adjon ehhez az Úr nékem más fiat is. 25 És lőn, a mint szűlte vala Rákhel Józsefet, monda Jákób Lábánnak: Bocsáss el engemet, hadd menjek el az én helyembe, az én hazámba. 26 Add meg nékem az én feleségeimet és magzatimat, a kikért szolgáltalak téged,** hadd menjek el, mert te tudod az én szolgálatomat, a melylyel szolgáltalak téged. 27 És monda néki Lábán: Vajha kedvet találtam volna szemeid előtt! Úgy sejtem, hogy te éretted áldott meg engem az Úr. 28 És monda: Szabj bért magadnak és én megadom. 29 Ez pedig monda: Te tudod mimódon szolgáltalak téged, és hogy mivé lett nálam a te jószágod. 30 Mert a mi kevesed vala én előttem, sokra szaporodott, és megáldott az Úr téged az én lábam nyomán. Immár mikor tehetek valamit a magam házáért is? 31 És monda Lábán: Mit adjak néked? Felele Jákób: Ne adj nékem semmit; juhaidat ismét legeltetem és őrizem, ha nekem ezt a dolgot megteszed: **32 Nyájaidat ma mind végig járom, minden pettyegetett és tarka bárányt kiszaggatok közűlök, és minden fekete bárányt a juhok közűl, s a tarkát és pettyegetettet a kecskék közűl, s legyen ez az én bérem. 33 S a mikor majd bérem iránt eljövéndesz, mi előtted lesz, becsületességemről ez felel: a mi nem pettyegetett vagy tarka a kecskék, s nem fekete a juhok közt, az mind lopott jószág nálam. 34 És monda Lábán: Ám legyen: Vajha a te beszéded szerint lenne.** 35 Külön választá azért azon a napon a pettyegetett és tarka kosokat, és minden csíkos lábú és tarka kecskét, mind a melyikben valami fehérség vala, és minden feketét a juhok közűl, és adá az ő fiainak keze alá. 36 És három napi járó földet vete maga közé és Jákób közé; Jákób pedig legelteti vala Lábán egyéb juhait. 37 És vőn Jákób zöld nyár-, mogyoró- és gesztenye-vesszőket, és meghántá azokat fehéresen csíkosra, hogy látható legyen a vesszők fehére. 38 És a vesszőket, melyeket meghántott vala, felállítá a csatornákba, az itató válúkba, melyekre a juhok inni járnak vala, szembe a juhokkal, hogy foganjanak, mikor inni jönnek. 39 És a juhok a vesszők előtt foganának és ellenek vala csíkos lábúakat, pettyegetetteket és tarkákat. 40 Azután külön szakasztá Jákób ezeket a bárányokat, és a Lábán nyáját arczczal fordítja vala a csíkos lábú és fekete bárányokra; így szerze magának külön falkákat, melyeket nem ereszte a Lábán juhai közé. 41 És lőn, hogy mikor a nyáj java részének vala párzási ideje, akkor Jákób a vesszőket oda raká a válúkba a juhok eleibe, hogy a vesszőket

látva foganjanak. 42 De mikor satnya vala a nyáj, nem rakja vala oda s ily módon Lábánéi lőnek a satnyák, a java pedig Jákóbé. 43 És felette igen meggazdagodék a férfiú; és vala néki sok juha, szolgálója, szolgája, tevéje és szamara.

1Móz 31

1 És meghallá a Lábán fiainak beszédét, kik ezt mondják vala: Valamije volt atyánknak, mind elvette Jákób; és atyánkéból szerezte mind e gazdagságot. 2 És látá Jákób a Lábán orczáját, hogy ímé nem olyan ő hozzá mint annakelőtte. 3 Monda pedig az Úr Jákóbnak: Térj meg atyáid földére, a te rokonságod közé, és veled lészek. vers 13. 4 Elkülde tehát Jákób, és kihívatá magához Rákhelt és Leát a mezőre az ő nyájához. 5 És monda nékik: Látom atyátok orczáját, hogy nem olyan hozzám, mint ennekelőtte; de az én atyám Istene velem volt. 6 Ti pedig tudjátok, hogy teljes erőm szerint szolgáltam atyátokat. 7 De atyátok engem megcsalt s tízszer is megváltoztatta béremet; mindazáltal az Isten nem engedte, hogy nékem kárt tehessen. vers 41. 8 Mikor azt mondotta: **A pettyegetettek legyenek a te béred, a juhok mind pettyegetetteket ellenek vala. Ha azt mondotta: A csíkos lábúak legyenek a te béred, a juhok mind csíkos lábúakat ellenek vala. 9 Így vette el Isten atyátok jószágát és nékem adta.** vers 16. 10 Mert lőn a juhok foganásának idejekor, szemeimet felemelém, és látom vala álomban, hogy ímé a juhokat hágó kosok csíkos lábúak, pettyegetettek és tarkák. 11 Akkor monda nékem az Isten Angyala álomban: Jákób. És felelék: Ímhol vagyok. 12 És ő monda: Emeld fel szemeidet és lásd, hogy a mely kosok a juhokat hágják, azok mind csíkos lábúak, pettyegetettek és tarkák. Mert mindazt láttam, a mit veled Lábán cselekeszik vala. 13 Én vagyok ama Béthelnek Istene, a hol emlékoszlopot kentél fel, és a hol fogadást tettél nékem. Most kelj fel, menj ki e földről, és térj vissza szülőföldedre. rész 28,18. **14 És felele Rákhel és Lea, és mondának néki: Vajjon vagyon-é még nékünk valami részünk és örökségünk a mi atyánk házában? 15 Avagy nem úgy tartott-é minket mint idegeneket? midőn minket eladott, és értékünket is teljesen megemésztette. 16 Mert mind ez a gazdagság, melyet Isten vett el a mi atyánktól, miénk és a mi fiainké. Most azért valamit néked az Isten mondott, azt cselekedjed.** vers 9. vers 13. **17 Felkele tehát Jákób, és feltevé gyermekeit és feleségeit a tevékre;** 18 És elvivé minden nyáját, és minden keresményét, melyet keresett vala; minden jószágát, melyet szerzett vala Mésopotámiában, hogy elmenjen az ő atyjához Izsákhoz Kanaán földére. 19 Lábán pedig elment vala juhait nyírni; **azonközben ellopá Rákhel a házi bálványokat,** melyek atyjánál valának. 20 Jákób pedig meglopá a Siriabeli Lábánnak szívét, mivelhogy nem adá tudtára, hogy szökni akar. 21 Megszökék tehát mindenestől, és felkelvén, általméne a folyóvízen, és Gileád hegye felé tarta. 22 És mikor harmad napra megmondák Lábánnak, hogy Jákób elszökött; 23 Maga mellé vévén az ő rokonait, hét napi járó földig űzé őket; és eléré a Gileád hegyén. 24 Isten pedig megjelenék a Siriabeli Lábánnak éjjel álomban, és monda néki: Vigyázz magadra, Jákóbnak se jót, se rosszat ne szólj. vers 29. 25 Mikor eléré Lábán Jákóbot, s Jákób a hegyen voná fel sátorát; Lábán is a Gileád hegyén voná fel az ő rokonaival egybe. 26 És monda Lábán Jákóbnak: Mit cselekedtél, hogy megloptad szívemet, és leányaimat fegyverrel nyert foglyokként vitted el? vers 20. 27 Miért futottál el titkon, s loptál meg engem? miért nem jelentetted nékem, hogy elbocsátottalak volna örömmel, énekszóval, dob- és hegedűszóval? 28 És nem engedted meg, hogy megcsókoljam fiaimat és leányaimat. Ez egyszer bolondul cselekedtél. 29 Volna erőm hozzá, hogy rosszat tegyek veletek, de a ti atyátok Istene tegnap éjszaka megszólíta engem, ezt mondván: Vigyázz magadra, Jákóbnak se jót, se rosszat ne szólj. vers 24. 30 Hogyha pedig immár el akartál menni, mivelhogy nagy kívánsággal kívánkoztál atyád házához: miért loptad el az én isteneimet? 31 Felelvén pedig Jákób, monda Lábánnak: Mert féltem, mert gondolom vala, hogy talán elveszed a te leányaidat én tőlem erővel. 32 A kinél pedig megtalálod a te isteneidet, ne éljen az. Atyánkfiai előtt vizsgáld meg, mid van nálam, és vidd el. Mert nem tudja vala Jákób, hogy Rákhel lopta el azokat. 33 Beméne tehát Lábán Jákób sátorába, és Lea sátorába, és a két szolgáló sátorába, és

nem találá meg; akkor kiméne Lea sátorából, és méne a Rákhel sátorába. **34 Rákhel pedig vette vala a házi bálványokat, és tette vala azokat egy tevének a nyergébe, és rájok űle; Lábán pedig felhányá az egész sátort, és nem találta vala meg azokat.** 35 Akkor monda az ő atyjának: Ne haragudjék az én uram, hogy fel nem kelhetek előtted, mert **asszonyok baja van rajtam.** Keresé tehát, de nem találá a házi bálványokat. 36 Jákób pedig haragra gerjede s feddődék Lábánnal. Megszólala Jákób és monda Lábánnak: Mi a vétkem, és mi a bűnöm, hogy üldözőbe vettél? 37 Bezzeg minden holmimat felhánytad, mit találtál a magad házi holmija közűl valót? add elő itt az én rokonaim és a te rokonaid előtt, hogy tegyenek ítéletet kettőnk között. 38 Immár húsz esztendeje vagyok nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el, és nyájad kosait nem ettem meg. vers 41. 39 A mit a vad megszaggatott, nem vittem hozzád, én fizettem meg azt; tőlem követelted a nappal lopottat, mint az éjjel lopottat is. 2Móz. 22,12. 40 Úgy voltam hogy nappal a hőség emésztett, éjjel pedig a hideg; és az álom távol maradt szemeimtől. 41 Immár húsz esztendeje hogy házadnál vagyok; tizennégy esztendeig szolgáltalak két leányodért, és hat esztendeig juhaidért; te pedig béremet tízszer is megváltoztattad. vers 7. 42 Ha az én atyám Istene, Ábrahám Istene, és az Izsák félelme velem nem volt volna, bizony most üresen bocsátanál el engem, de megtekintette Isten az én nyomorúságomat és kezeim munkáját, és megfeddett téged tegnap éjjel. 43 Felele pedig Lábán és monda Jákóbnak: A leányok én leányaim és a fiak én fiaim, és a nyáj az én nyájam, s valamit látsz mind az enyim, de **mit tehetek ma ezeknek az én leányaimnak, vagy az ő magzatjaiknak, a kiket szűltek? 44 Most tehát jer, kössünk szövetséget, én meg te, hogy az légyen bizonyságul közöttem és közötted. 45 És vőn Jákób egy követ, és felemelé azt emlékoszlopul.** 46 És monda Jákób az ő atyjafiainak: **Szedjetek köveket! És gyűjtének köveket, és csinálának rakást; és evének ott a rakáson.** vers 23. 54. 47 És nevezé azt Lábán Jegár-Sahaduthának, Jákób pedig nevezé Gálhédnek. 48 És mondja vala Lábán: E rakás bizonyság ma, közöttem és közötted, azért nevezék Gálhédnek. 49 És Miczpának, mivelhogy mondá: Az Úr legyen vigyázó közöttem és te közötted, a mikor egymástól elválunk. 50 Ha az én leányaimat nyomorgatándod, és ha az én leányaimon kivűl több feleséget veéndesz, senki sincs ugyan velünk; de meglásd: Isten a bizonyság én közöttem és te közötted. 51 És monda Lábán Jákóbnak: Ímé e rakás kő és ímé ez emlékoszlop, a melyet raktam én közöttem és te közötted, **52 Bizonyság legyen e rakás kő, és bizonyság ez az emlékoszlop, hogy sem én nem megyek el e rakás kő mellett te hozzád, sem te nem jössz át én hozzám e rakás kő, és ez emlékoszlop mellett gonosz végre**. 53 Az Ábrahám Istene és a Nákhor Istene, és az ő atyjok Istene tegyenek ítéletet közöttünk: És megesküvék Jákób az ő atyjának Izsáknak félelmére. 54 Akkor Jákób áldozatot öle ott a hegyen, és vendégségbe hívá az ő rokonait. És vendégeskedtek vala, s meghálának a hegyen. 55 Reggel pedig felkele Lábán és megcsókolá fiait és leányait és megáldá őket. Azután elméne Lábán, és visszatére az ő helyére.

1Móz 32

1 Jákób tovább méne az ő útján, és **szembe jövének vele az Isten Angyalai**. **2 És monda Jákób mikor azokat látja vala: Isten tábora ez;** és nevezé annak a helynek nevét **Mahanáimnak.** Józs. 13,26. 3 Azután külde Jákób követeket maga előtt Ézsaúhoz az ő bátyjához, Széir földébe, Edóm mezőségébe, 4 És parancsola azoknak mondván: Így szóljatok az én uramnak Ézsaúnak: Ezt mondja a te szolgád Jákób: Lábánnál tartózkodtam és időztem mind ekkorig. 5 Vannak pedig nékem ökreim és szamaraim, juhaim, szolgáim és szolgálóim, azért híradásul követséget küldök az én uramhoz, hogy kedvet találjak szemeid előtt. 6 És megtérének Jákóbhoz a követek, mondván: **Elmentünk vala a te atyádfiához Ézsaúhoz, és már jön is elődbe, és négyszáz férfi van vele.** 7 Igen megíjede Jákób és féltében a népet, mely vele vala, a juhokat, a barmokat és a tevéket két seregre osztá. 8 És monda: Ha eljön Ézsaú az egyik seregre, és azt levágja, a hátramaradt sereg megszabadul. 9 És monda Jákób: **Óh én atyámnak Ábrahámnak Istene, és én atyámnak Izsáknak Istene, Jehova! ki**

azt mondád nékem: Térj vissza hazádba, a te rokonságod közé, s jól tészek veled: rész 31,13. **10 Kisebb vagyok minden te jótéteményednél és minden te hűségednél, a melyeket a te szolgáddal cselekedtél; mert csak pálczámmal mentem vala által ezen a Jordánon, most pedig két sereggé lettem. 11 Szabadíts meg, kérlek, engem az én bátyám kezéből, Ézsaú kezéből; mert félek ő tőle, hogy rajtam üt és levág engem, az anyát a fiakkal egybe. 12 Te pedig azt mondottad: Jól tévén jól tészek te veled, és a te magodat olyanná tészem mint a tenger fövénye, mely meg nem számláltathatik sokasága miatt.** 13 És ott hála azon éjjel: és választa abból, a mi kezénél vala, ajándékot Ézsaúnak az ő bátyjának: 14 Kétszáz kecskét, és húsz bakot; kétszáz juhot, és húsz kost; 15 Harmincz szoptatós tevét s azok fiait; negyven tehenet, és tíz tulkot: húsz nőstény szamarat, és tíz szamár vemhet. 16 És szolgái kezébe adá, minden nyájat külön-külön, és monda az ő szolgáinak: Menjetek el én előttem, és közt hagyjatok nyáj és nyáj között. 17 És parancsola az elsőnek, mondván: Ha az én bátyám Ézsaú előtalál és megkérdez téged, mondván: Ki embere vagy? Hová mégy? És kiéi ezek előtted? 18 Akkor azt mondjad: Szolgádé Jákóbé; ajándék az, a melyet küld az én uramnak Ézsaúnak, és ímé ő maga is jön utánunk. 19 Ugyanazt parancsolá a másiknak, a harmadiknak, és mindazoknak, kik a nyájak után mennek vala, mondván: Ilyen szóval szóljatok Ézsaúnak, mikor vele találkoztok. 20 Ezt is mondjátok: Ímé Jákób a te szolgád utánunk jő ; mert így gondolkodik vala: Megengesztelem őt az ajándékkal, mely előttem megy, és azután leszek szembe vele, talán kedves lesz személyem előtte. 21 Előlméne tehát az ajándék; ő pedig azon éjjel a seregnél hála. 22 Felkele pedig ő azon éjszaka és vevé két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét, és általméne a Jabbók révén. 23 Vevé hát azokat és átköltözteté a vízen, azután átköltözteté mindenét valamije vala. **24 Jákób pedig egyedűl marada és tusakodik vala ő vele egy férfiú, egész a hajnal feljöveteléig.** Hós. 12,3. 4. **25 Aki mikor látá, hogy nem vehet rajta erőt, megilleté csípőjének forgócsontját, és kiméne helyéből Jákób csípőjének forgócsontja a vele való tusakodás közben. 26 És monda: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal. És monda Jákób : Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engemet. 27 És monda néki: Mi a te neved? És ő monda: Jákób. 28 Amaz pedig monda: Nem Jákóbnak mondatik ezután a te neved, hanem Izráelnek; mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél. 29 És megkérdé Jákób, és monda: Mondd meg, kérlek, a te nevedet. Az pedig monda: Ugyan miért kérded az én nevemet? És megáldá őt ott.** Bir. 13,17. 18.

NÉVADÁS (JÁKÓB/IZRAEL) ÉS NÉVTAGADÁS („VALAKI”)

30 **Nevezé azért Jákób annak a helynek nevét Peniélnek**: mert látám az Istent színről színre, és megszabadult az én lelkem. 2Móz. 33,11. 31 És a nap felkél vala rajta, amint elméne Peniél mellett, ő pedig sántít vala csípőjére. 32 Azért nem eszik Izráel fiai a csípő forgócsontjának inahúsát mind e mai napig, mivelhogy illetve vala Jákób csípője forgócsontjának inahúsa.

1Móz 33

1 Jákób pedig felemelé szemeit és látá, hogy ímé Ézsaú jő vala, és négyszáz férfiú ő vele; megosztá azért a gyermekeket Lea mellé, Rákhel mellé, és két szolgálója mellé. 2 És előreállítá a szolgálókat és azok gyermekeit, ezek után Leát és az ő gyermekeit, Rákhelt pedig és Józsefet leghátul. **3 Maga pedig előttök megy vala, és hétszer hajtá meg magát a földig, a míg bátyjához juta. 4 Ézsaú pedig eleibe futamodék és megölelé őt, nyakába borúla, s megcsókolá őt, és sírának.** rész 29,11. 5 És felemelé szemeit s látá az asszonyokat és a gyermekeket, és monda: Kicsodák ezek teveled? Ő pedig monda: A gyermekek, kikkel Isten megajándékozta a te szolgádat. 6 És közelítének a szolgálók, ők és gyermekeik és meghajták magokat. 7 Elérkezék Lea is az ő gyermekeivel, és meghajták magokat; utoljára érkezék József és Rákhel, és ők is meghajták magokat. 8 És monda Ézsaú: Mire való ez az egész sereg, melyet előltalálék? És felele: Hogy kedvet találjak az én uram szemei előtt. 9 És monda Ézsaú: Van nekem elég, jó öcsém, legyen tiéd, a mi a tiéd. 10 Monda pedig Jákób: Ne úgy, kérlek, hanem

ha kedvet találtam szemeid előtt, fogadd el ajándékomat az én kezemből; **mert a te orczádat úgy néztem, mintha az Isten orczáját látnám, és te kegyesen fogadál engem.** 11 Vedd el kérlek az én ajándékomat, melyet hoztam néked, mivelhogy az Isten kegyelmesen cselekedett én velem, és mindenem van nékem. És unszolá őt, és elvevé. 12 És monda: Induljunk, menjünk el, és én előtted megyek. 13 Felele néki Jákób : Az én uram jól tudja, hogy e gyermekek gyengék, és hogy szoptatós juhokkal és barmokkal vagyok körül, a melyeket ha csak egy napig zaklatnak is, a nyájak mind elhullanak. 14 Menjen el azért az én uram az ő szolgája előtt, én is elballagok lassan, a jószág lépése szerint, a mely előttem van, és a gyermekek lépése szerint, míg eljutok az én uramhoz Széirbe. 15 És monda Ézsaú: Hadd rendeljek melléd néhányat a nép közül, mely velem van. S ez monda: Minek az? csak kedvet találjak az én uram szemei előtt. 16 Visszatére tehát Ézsaú még az nap az ő útján Széir felé. 17 Jákób pedig méne Szukkóthba és **építe magának házat, barmainak pedig hajlékokat csinála, s azért nevezé a hely nevét Szukkóthnak.** 18 Annakutána minden bántás nélkül méne Jákób Mésopotámiából jövet Sekhem városába, mely vala a Kanaán földén, és letelepedék a város előtt. Józs. 24,32. Csel. 7,16. 19 És megvevé a mezőnek azt a részét, a hol sátorát felvonta vala, Khámornak a Sekhem atyjának fiaitól száz pénzen. 20 És oltárt állíta ott, és nevezé azt ily névvel: Isten, Izráel Istene.

1Móz 34

1 **Kiméne pedig Dína, Leának leánya, kit Jákóbnak szült vala, hogy meglátogassa annak a földnek leányait.** rész 30,21. 2 És meglátá őt Sekhem, a Khivveus Khámornak, az ország fejedelmének fia, és **elragadá őt, és vele hála és erőszakot tesz vala rajta.** 3 És ragaszkodék az ő lelke Dínához a Jákób leányához, és megszereté a leányt és szívéhez szól vala a leánynak. 4 Szóla pedig Sekhem Khámornak az ő atyjának, mondván: Vedd nékem feleségül ezt a leányt. 5 És meghallá Jákób, hogy megszeplősítette Dínát, az ő leányát, fiai pedig a mezőn valának a barommal, azért veszteg marada Jákób, míg azok megjövének. 6 És kiméne Khámor, Sekhem atyja Jákóbhoz, hogy szóljon vele. 7 Mikor Jákób fiai megjövének a mezőről és meghallák a dolgot, elkeseredének s nagyon megharaguvának azok az emberek, azért hogy ocsmányságot cselekedett Izráelben, Jákób leányával hálván, a minek nem kellett volna történni. 8 És szóla nékik Khámor, mondván: Az én fiam Sekhem, lelkéből szereti a ti leányotokat, kérlek, adjátok azt néki feleségül. 9 És szerezzetek velünk sógorságot: a ti leányaitokat adjátok nékünk, és a mi leányainkat vegyétek magatoknak, 10 És lakjatok velünk; a föld előttetek van, lakjátok, s kereskedjetek rajta és bírjátok azt. 11 Sekhem is monda a Dína atyjának és az ő bátyjainak: Hadd találjak kedvet előttetek, és valamit mondotok nékem, megadom. rész 33,15. 12 Akármily nagy jegyadományt és ajándékot kivántok, megadom a mint mondjátok nékem, csak adjátok nékem a leányt feleségül. 13 A Jákób fiai pedig álnokul felelének Sekhemnek és Khámornak az ő atyjának, és szólának, mivelhogy megszeplősítette Dínát az ő húgokat, 14 És mondának nékik: Nem mívelhetjük e dolgot, hogy a mi húgunkat körülmetélkedetlen férfiúnak adjuk; mert ez nékünk gyalázat volna. rész 17,10. 11. 15 Veletek csak úgy egyezünk, ha hasonlókká lesztek hozzánk, hogy minden férfiú körülmetélkedjék ti köztetek. 16 Így a mi leányainkat néktek adjuk, és a ti leányaitokat magunknak vesszük, veletek lakozunk, és egy néppé leszünk; 17 Hogyha pedig nem hallgattok reánk, hogy körülmetélkedjetek: felveszszük a mi leányunkat és elmegyünk. 18 És tetszék azoknak beszéde Khámornak, és Sekhemnek a Khámor fiának. 19 Nem is halasztá az ifjú a dolog véghezvitelét, mivelhogy igen szereti vala a Jákób leányát; néki pedig atyja házanépe között mindenkinél nagyobb becsülete vala. 20 Elméne azért Khámor és Sekhem az ő fia az ő városuk kapujába; és szólának az ő városuk férfiaival, mondván: 21 Ezek az emberek békességesek velünk, hadd lakjanak e földön, és kereskedjenek benne, mert ímé e föld elég tágas nékik; az ő leányaikat vegyük magunknak feleségül, és a mi leányainkat adjuk nékik. 22 De csak úgy egyeznek bele e férfiak, hogy velünk lakjanak és egy néppé legyenek velünk, ha minden férfiú

körűlmetélkedik közöttünk, a miképen ők is körűl vannak metélkedve. 23 Nyájaik, jószáguk, és minden barmuk nemde nem miéink lesznek-é? csak egyezzünk meg velök, akkor velünk laknak. 24 És engedének Khámornak, és Sekhemnek az ő fiának mindenek, a kik az ő városa kapuján kijárnak vala, és **körűlmetélkedék minden férfiú, a ki az ő városa kapuján kijár vala.** 25 És lőn harmadnapon, **mikor ezek a seb fájdalmában valának, a Jákób két fia, Simeon és Lévi, Dínának bátyjai, fegyvert ragadának s bátran a városra ütének és minden férfit megölének.** rész 49,6. 26 Khámort, és az ő fiát Sekhemet fegyver élére hányák, és elvivék Dínát a Sekhem házából, és kimenének. 27 A Jákób fiai a megölteknek esének és feldúlák a várost, mivelhogy megszeplősítették vala az ő húgokat. 28 Azok juhait, barmait, szamarait, és valami a városban, és a mezőn vala, elvivék. 29 És minden gazdagságukat, minden gyermekeiket és feleségeiket fogva vivék és elrablák, és mindent a mi a házban vala. **30 És monda Jákób Simeonnak és Lévinek: Megháborítottatok engem, és utálatossá tettetek e föld lakosai előtt, a Kananeusok és Perizeusok előtt;** én pedig kevesed magammal vagyok, és ha összegyűlnek ellenem, levágnak, és eltörölnek engem, mind házam népével egybe. rész 49,9. 31 Azok pedig mondának: **Hát mint tisztátalan személylyel, úgy kellett-é bánni a mi húgunkkal?**

1Móz 35

1 Monda pedig az Isten Jákóbnak: Kelj fel, eredj fel Béthelbe és telepedjél le ott; és csinálj ott oltárt amaz Istennek, ki megjelenék néked, mikor a te bátyád Ézsaú előtt futsz vala. rész 28,13. rész 27,42-44. 2 Akkor monda Jákób az ő házanépének, és mind azoknak, kik vele valának: **Hányjátok el az idegen isteneket, kik köztetek vannak, és tisztítsátok meg magatokat, és változtassátok el öltözeteiteket.** Józs. 24,23. **3 És keljünk fel, és menjünk fel Béthelbe, hogy csináljak ott oltárt annak az Istennek, ki meghallgatott engem az én nyomorúságom napján, és velem volt az úton, a melyen jártam.** 4 Átadák azért Jákóbnak mind az idegen isteneket, kik nálok valának, és füleikből a függőket, és elásá azokat Jákób a cserfa alatt, mely Sekhem mellett vala. 5 És elindulának. De Istennek rettentése vala a körűltök való városokon, és nem üldözék a Jákób fiait. 6 Eljuta azért Jákób Lúzba, mely Kanaán földén van, azaz Béthelbe, ő maga és az egész sokaság, mely ő vele vala. 7 És építe ott oltárt, és nevezé a helyet Él-Béthelnek, mivelhogy ott jelent meg néki az Isten, mikor az ő bátyja előtt fut vala. rész 28,13. 19. 8 És meghala Débora, a Rebeka dajkája, és eltemeték Béthelen alól egy cserfa alatt, és nevezék annak nevét Allon-Bákhutnak. **9 Az Isten pedig ismét megjelenék Jákóbnak, mikor ez jöve Mésopotámiából, és megáldá őt. 10 És monda néki az Isten: A te neved Jákób; de ne neveztessék többé a te neved Jákóbnak, hanem Izráel légyen neved. És nevezé nevét Izráelnek.** rész 32,28. **11 És monda néki az Isten: Én vagyok a mindenható Isten, nevekedjél és sokasodjál,** nép és népek sokasága légyen te tőled; és királyok származzanak a te ágyékodból. 12 És a földet, melyet adtam Ábrahámnak és Izsáknak, néked adom azt, utánad pedig a te magodnak adom a földet. 13 És felméne ő tőle az Isten azon a helyen, a hol vele szólott vala. **14 Jákób pedig emlékoszlopot állíta azon a helyen, a hol szólott vele, kőoszlopot; és áldozék azon italáldozattal, és önte arra olajat.** rész 28,18. 20. 22. **15 És nevezé Jákób a hely nevét, a hol az Isten szólott vala ő vele, Béthelnek.** 16 És elindúlának Béthelből, s mikor Efratától, hogy oda érjenek, már csak egy dűlőföldre valának, szűle Rákhel, és nehéz vala az ő szűlése. **17 S vajudása közben monda néki a bába: Ne félj, mert most is fiad lesz.** 1Sám. 4,20. **18 És mikor lelke kiméne, mert meghala, nevezé nevét Benóninak, az atyja pedig nevezé őt Benjáminnak. 19 És meghala Rákhel, és eltemették az Efratába (azaz Bethlehembe) vivő úton.** rész 48,7. **20 És emlékoszlopot állíta Jákób az ő sírja fölött. Rákhel sírjának emlékoszlopa az mind e mai napig.** 21 Azután tovább költözék Izráel, és a Héder tornyán túl voná fel sátorát. 22 Lőn pedig, mikor Izráel azon a földön lakozék, elméne Rúben, és hála Bilhával, az ő atyjának ágyasával, s meghallá Izráel. Valának pedig a Jákób fiai tizenketten. rész 49,4. 23 Lea fiai: Jákób

elsőszülötte Rúben, azután Simeon, Lévi, Júda, Izsakhár és Zebulon. 24 Rákhel fiai: József és Benjámin. 25 A Rákhel szolgálójának Bilhának fiai: Dán és Nafthali. 26 A Lea szolgálójának Zilpának fiai: Gád és Áser. Ezek a Jákób fiai, a kik születtek néki Mésopotámiában. 27 És eljuta Jákób Izsákhoz, az ő atyjához Mamrébа, Kirját-Arbába, azaz Hebronba, a hol Ábrahám és Izsák tartózkodnak vala. **28 Valának pedig Izsák napjai száz nyolczvan esztendő. 29 És kimúlék Izsák és meghala, és takaríttaték az ő eleihez vén korban, bételvén az élettel; és eltemeték őt az ő fiai, Ézsaú és Jákób.** rész 25,8. 9.

1Móz 36

1 Ez Ézsaúnak (azaz Edómnak) nemzetsége. vers 8. rész 25,30. 2 Ézsaú a Kananeusok leányai közűl vette vala feleségeit: Adát, a Khitteus Élonnak leányát; és Oholibámát, Anáhnak leányát, a ki Khivveus Czibhón leánya vala. 3 És Boszmáthot, az Ismáel leányát, Nebajóthnak húgát. 4 Szűlé pedig Adá Ézsaúnak Elifázt; és Boszmáth szűlé Rehuélt. 1Krón. 1,35. 5 Oholibáma pedig szűlé Jehúst, Jahlámot és Kórét. Ezek az Ézsaú fiai, kik születtek néki Kanaán földén. 6 És felvevé Ézsaú az ő feleségeit, az ő fiait, és az ő leányait, és minden házabeli lelket, minden juhait, barmait, és minden jószágát, melyet szerzett vala Kanaán földén, és elméne más országba, az ő atyjafiának Jákóbnak színe elől. 7 Mert az ő jószáguk több vala, semhogy együtt lakhattak volna, és tartózkodásuk földe nem bírja vala meg őket az ő nyájaik miatt. 8 Letelepedék tehát Ézsaú a Széir hegyén. Ézsaú pedig az Edóm. Józs. 24,4. 9 Ez Ézsaúnak az Edomiták atyjának nemzetsége a Széir hegyen. vers 40. 41. 10 Ezek Ézsaú fiainak nevei: Elifáz, Adának Ézsaú feleségének fia. Rehuél, Boszmáthnak Ézsaú feleségének fia. 11 Elifáznak fiai valának: Thémán, Omár, Czefó, Gahtám és Kenáz. 12 Thimna pedig Elifáznak, az Ézsaú fiának ágyasa vala, ki Elifáznak szűlé Amáleket. Ezek Adának, Ézsaú feleségének fiai. 13 Ezek pedig a Rehuél fiai: Nakhath, Zerakh, Sammá, Mizzá. Ezek valának Boszmáthnak, Ézsaú feleségének fiai. 14 Oholibámának pedig, Ézsaú feleségének, Anáh leányának, ki Czibhón leánya volt, ezek valának fiai, kiket szűle Ézsaúnak: Jéhus, Jahlám és Korakh. 15 Ezek Ézsaú fiainak fejedelmei: Elifáznak, Ézsaú elsőszülöttének fiai: Thémán fejedelem, Omár fejedelem, Czefó fejedelem, Kenáz fejedelem. 16 Korakh fejedelem, Gahtám fejedelem, Amálek fejedelem. Ezek Elifáztól való fejedelmek Edómnak országában; ezek Adá fiai. 17 Rehuélnek pedig, az Ézsaú fiának fiai ezek: Nakhath fejedelem, Zerakh fejedelem, Sammá fejedelem, Mizzá fejedelem. Ezek Rehuéltől való fejedelmek Edóm országában. Ezek Boszmáthnak, Ézsaú feleségének fiai. 18 Ezek pedig Oholibámának, Ézsaú feleségének fiai: Jéhus fejedelem, Jahlám fejedelem, Korakh fejedelem. Ezek Oholibámától, Anáh leányától, Ézsaú feleségétől való fejedelmek. 19 Ezek Ézsaú fiai, és ezek azoknak fejedelmei; ez Edóm. 20 A Horeus Széirnek fiai, kik ama földön laknak vala ezek: Lótán, Sóbál, Czibhón, Anáh. 1Krón. 1,38. 21 Disón, Eczer, Disán, Ezek a Horeusok fejedelmei, Széirnek fiai Edóm országában. 22 Lótánnak pedig fiai voltak: Hóri, Hémám, és Lótánnak húga, Timna. 23 Sóbálnak fiai ezek: Halván, Mánakháth, Hébál, Sefó, Onám. 24 Czibhónnak pedig fiai ezek: Aja és Anáh, az az Anáh, ki meleg forrásokat talált a pusztában, mikor atyjának Czibhónnak szamarait legelteté. 25 Anáhnak fiai ezek: Disón és Oholibáma Anáhnak leánya. 26 Disónnak fiai ezek: Hemdán, Esbán, Ithrán, Kherán. 27 Eczernek fiai ezek: Bilhán, Zahaván, Hakán. 28 Disánnak fiai ezek: Húcz és Arán. 29 A Horeusok közűl való fejedelmek pedig ezek: Lótán fejedelem, Sóbál fejedelem, Czibhón fejedelem, Anáh fejedelem. 30 Disón fejedelem, Eczer fejedelem, Disán fejedelem. Ezek a Horeusok közűl való fejedelmek az ő fejedelemségök szerint, Széir tartományában. 31 Ezek pedig a királyok, kik uralkodtak Edóm földén minekelőtte Izráel fiai között király uralkodott volna. 1Krón. 1,43. 32 Király vala Edómban Bela, Behor fia, s az ő városának neve Dinhába vala. 33 És meghala Bela, uralkodék helyette Jóbáb, Zerakh fia, ki Boczrából való volt. 34 És meghala Jóbáb, és uralkodék helyette a Témán földéből való Khusám. 35 És meghala Khusám és uralkodék helyette Hadád, a Bédád fia, a ki megveré a Midiánitákat a Moáb mezején; az ő városának neve pedig Hávit vala. 36 És

meghala Hadád és uralkodék helyette a Masrekából való Szamlá. 37 És meghala Szamlá és uralkodék helyette Saul, a folyóvíz mellett való Rékhobóthból. 38 És meghala Saul és uralkodék helyette Báhál-Khanán, Akhbór fia. 39 És meghala Báhál-Khanán, Akhbór fia, és uralkodék helyette Hadár; és az ő városának neve Pahu, az ő feleségének pedig neve Mehetábéel, a ki Mézaháb leányának Matrédnak leánya vala. 40 Ezek pedig az Ézsaú nemzetségéből való fejedelmek nevei, az ő családjok, helyök, és nevök szerint: Timná fejedelem, Halvá fejedelem, Jetéth fejedelem. 41 Oholibámá fejedelem, Éla fejedelem, Pinon fejedelem. 42 Kenáz fejedelem, Thémán fejedelem, Mibczár fejedelem. 43 Magdiél fejedelem, Hirám fejedelem. Ezek Edóm fejedelmei az ő lakások szerint, az ő örökségök földén. Ézsaú az Edómiták atyja. vers 9.

1Móz 37

1 Jákób pedig lakozék az ő atyja bujdosásának földén, Kanaán földén. Zsid. 11,9. 2 Ezek a Jákób nemzetségének dolgai: **József tizenhét esztendős korában** az ő bátyjaival együtt juhokat őriz vala, bojtár vala Bilhának és Zilpának az ő atyja feleségeinek fiai mellett, és József rossz híreket hord vala felőlük az ő atyjuknak. **3 Izráel pedig minden fiánál inkább szereti vala Józsefet,** mivelhogy vén korában nemzette vala őt; és czifra ruhát csináltat vala néki. 4 Mikor pedig láták az ő bátyjai, hogy atyjuk minden testvére közt őt szereti legjobban, meggyűlölik vala, és jó szót sem bírnak vala hozzá szólani. rész 49,23. 5 És álmot álmodék József és elbeszélé az ő bátyjainak; és azok annál inkább gyűlölik vala őt. 6 Mert monda nékik: Hallgassátok meg, kérlek, ezt az álmot, melyet álmodtam. **7 Ímé kévéket kötünk vala a mezőben, és ímé az én kévém felkele és felálla; a ti kévéitek pedig körűlállanak, és az én kévém előtt meghajolnak vala. 8 És mondának néki az ő bátyjai: Avagy király akarsz-é lenni felettünk?** Vagy uralkodni akarsz-é rajtunk? **S annál is inkább gyűlölik vala őt álmáért és beszédéért.** 9 Más álmot is álmodék, és elbeszélé azt az ő bátyjainak, mondván: ímé megint álmot álmodtam; **ímé a nap és a hold, és tizenegy csillag meghajol vala én előttem.** 10 S elbeszélé atyjának és bátyjainak, és az ő atyja megdorgálá őt, mondván néki: Micsoda álom az a melyet álmodtál? Avagy elmegyünk-é, én és a te anyád és atyádfiai, hogy meghajtsuk magunkat te előtted a földig? **11 Irígykednek vala azért reá az ő bátyjai; az ő atyja pedig elméjében tartja vala e dolgot.** Csel. 7,9. 12 Mikor pedig az ő **bátyjai elmenének Sikhembe, hogy az ő atyjok juhait őrizzék; 13 Monda Izráel Józsefnek: A te bátyáid avagy nem Sikhemben legeltetnek-é?** Jöszte, és én hozzájok küldelek téged**. Ő pedig monda: Ímhol vagyok.** 14 És monda néki: Menj el, nézd meg, hogy s mint vagynak a te bátyáid és a juhok, s hozz hírt nékem. Elküldé tehát őt Hebron völgyéből, és méne Sikhembe. 15 Előtalálá pedig őt egy ember, mikor a mezőben bolyong vala, és megkérdé őt az az ember, mondván: Mit keressz? 16 És monda: Az én bátyáimat keresem, kérlek, mondd meg nékem, hol legeltetnek? 17 És monda az ember: Elmentek innen, mert hallám, hogy mondák: Menjünk Dóthánba. Elméne azért József az ő bátyjai után, és megtalálá őket Dóthánban. 18 Mikor távolról megláták, minekelőtte közel ért volna hozzájok, **összebeszélének, hogy megölik.** 19 És szólának egymás között: Ímhol jő az álomlátó! 20 Most hát jertek öljük meg őt, és vessük őt valamelyik kútba; és azt mondjuk, hogy fenevad ette meg, és meglátjuk, mi lesz az ő álmaiból**. 21 Meghallá pedig Rúben és megmenté őt kezökből, és mondá: Ne üssük őt agyon.** rész 42,22. **22 És mondá nékik Rúben: Ne ontsatok vért, vessétek őt ebbe a kútba,** a mely itt a pusztában van, de kezet ne vessetek reá. Azért, hogy megszabadítsa őt kezökből, hogy visszavigye atyjához. 23 És lőn, a mint oda ére József az ő bátyjaihoz, letépték Józsefről az ő felső ruháját, a czifra ruhát, mely rajta vala. 24 És megragadák őt és beleveték a kútba; a kút pedig üres vala, nem vala víz benne. **25 Azután leűlének kenyerezni,** és felemelék szemeiket, és láták, hogy ímé egy Ismáelita karaván jő vala Gileádból, és azoknak tevéi visznek vala fűszerszámot, balzsamot és mirhát, menvén, hogy alávigyék Égyiptomba. **26 És monda Júda az ő atyjafiainak: Mi haszna, ha megöljük a mi atyánkfiát, és eltitkoljuk az ő**

vérét? 27 Jertek adjuk el őt az Ismáelitáknak, és ne tegyük reá kezünket, mert atyánkfia, vérünkből való ő. És hallgatának rá az ő atyjafiai. 28 És menének arra Midiánita kereskedő férfiak, és kivonák és felhozák Józsefet a kútból, és eladák Józsefet az Ismáelitáknak húsz ezüstpénzen: azok pedig elvivék Józsefet Égyiptomba. Zsolt. 105,17. Csel. 7,9. 29 És visszatére Rúben a kúthoz, és ímé József nem vala a kútban, és megszaggatá ruháit. 30 És megtére az ő atyjafiaihoz, és monda: **Nincsen a gyermek, és én, merre menjek én?** 31 Akkor vevék a József felső ruháját, és leölének egy kecskebakot, és belemárták a felső ruhát a vérbe. 32 És elküldék a czifra ruhát, és elvivék atyjokhoz és mondának: Ezt találtuk, ismerd meg, fiad ruhája-é vagy nem? 33 És megismeré azt, és monda: Fiam felső ruhája ez, fenevad ette meg őt, bizony széllyelszaggatta Józsefet. rész 44,28. 34 És megszaggatá Jákób ruháit, és zsákba öltözék és gyászolá az ő fiát sokáig. 35 Felkelének pedig minden ő fiai, és minden ő leányai, hogy vígasztalják őt, de nem akara vígasztalódni, hanem monda: Sírva megyek fiamhoz a sírba; és siratá őt az atyja. rész 42,38. 36 A Midiániták pedig eladák őt Égyiptomba Pótifárnak, a Faraó főemberének, a testőrök főhadnagyának. rész 39,1.

1Móz 38

1 És lőn abban az időben, hogy Júda elméne az ő atyjafiaitól, és betére egy Adullámbeli férfiúhoz, kinek neve Khira vala. 2 És **meglátá ott Júda egy Súah nevű Kanaánbeli férfiúnak leányát, és elvevé azt, és beméne hozzá.** 1Krón. 2,3. 3 És az fogada méhében és szűle fiat, és nevezé nevét Hérnek. 4 És ismét fogada méhében, s fiat szűle, és nevezé nevét Ónánnak. 5 Még egyszer szűle fiat, és nevezé nevét Sélának, és mikor azt szűlé, Khezibben vala. 6 És vőn Júda az ő elsőszülött fiának Hérnek feleséget, ennek neve Thámár vala. 7 De Hér, Júdának elsőszülött fia gonosz vala az Úr szemei előtt, és megölé őt az Úr. 4Móz. 26,19. 8 És monda Júda Ónánnak: Eredj be a te bátyád feleségéhez, és vedd feleségűl mint sógor, és támaszsz magot bátyádnak. 9 Ónán pedig tudja vala, hogy a magzat nem lesz az övé, azért valamikor az ő bátyja feleségéhez bemegy vala, földre vesztegeti vala el a magot, hogy bátyjának magot ne támaszszon. 10 És gonoszságnak tetszék az Úr szemei előtt, a mit cselekeszik vala, annakokáért megölé őt is. 11 És monda Júda Thámárnak, az ő menyének: Maradj özvegyen addig a te atyád házában, míg az én fiam Séla felnevekedik. Mert így gondolkodik vala: Netalán ez is meghal, mint az ő bátyjai. Elméne azért Thámár, és marada az ő atyja házában. 12 Sok idő múlva meghala Súa leánya, a Júda felesége. **Júda pedig megvígasztalódék és elméne az ő juhainak nyírőihez, barátjával az Adullámbeli Khirával, Thimnába. 13 Hírűl adák pedig Thámárnak** mondván: Ím a te ipad Thimnába megy juhainak nyírésére. 14 Leveté azért magáról özvegyi ruháját, elfátyolozá és beburkolá magát, és leűle Enajim kapujába, mely a Thimnába vezető úton van; mert látja vala, hogy felnevekedék Séla, és még sem adák őt annak feleségűl. 15 Meglátá pedig őt Júda, és tisztátalan személynek gondolá, mivelhogy befedezte vala orczáját. 16 És hozzá tére az útra és monda: Engedd meg kérlek, hogy menjek be te hozzád, mert nem tudja vala, hogy az ő menye az. Ez pedig monda: Mit adsz nékem ha bejösz hozzám? 17 És felele: Küldök néked az én nyájamból egy kecskefiat. És az monda: Adsz-é zálogot, míg megküldöd? 18 És monda: Micsoda zálogot adjak néked? És monda: Gyűrűdet, gyűrűd zsinórját és pálczádat, mely kezedben van. Oda adá azért néki, és beméne hozzá, és teherbe ejté. 19 Azután felkele és elméne, és leveté magáról a fátyolt; és felvevé az ő özvegyi ruháját. 20 És megküldé Júda a kecskefiat az ő Adullámbeli barátjától, hogy visszavegye a zálogot az asszonytól, de nem találá azt. 21 És megkérdé a helység férfiait, mondván: Hol van az a felavatott parázna nő, a ki Enajim mellett az útfélen vala? És azok mondának: Nem volt erre felavatott parázna nő. 22 Visszatére tehát Júdához, és monda: Nem találám azt meg, a helység lakosai is azt mondák: Nem volt erre felavatott parázna nő. 23 És monda Júda: Tartsa magának, hogy csúffá ne legyünk; ímé én megküldöttem volt ezt a kecskefiat, te pedig nem találtad meg őt. 24 És lőn mintegy három hónap múlva, jelenték Júdának, mondván: Thámár a te menyed paráználkodott, és ímé terhes is a paráznaság miatt. És monda Júda: Vigyétek ki őt,

és égettessék meg. 5Móz. 22,23. 24. 25 Mikor pedig kivitetnék, elkülde az ő ipához, mondván: Attól a férfiútól vagyok terhes, a kiéi ezek. És mondá: Ismerd meg, kérlek, kié e gyűrű, e zsinór, és e pálcza. vers 18. 26 És megismeré Júda és monda: Igazabb ő nálamnál, mert bizony nem adám őt az én fiamnak Sélának; de nem ismeré őt Júda többé. vers 11. 27 És lőn az ő szülésének idején, ímé kettősök valának az ő méhében. 1Krón. 2,4. 28 És lőn, hogy szülése közben az egyik kinyújtá kezét, és fogá a bába és veres fonalat köte reá, mondván: Ez jött ki először. 29 De lőn, hogy a mikor visszavoná kezét, ímé az ő testvére jöve ki. És mondá a bába: Hogy törtél te magadnak rést? Azért nevezé nevét Pérecznek. Mát. 1,3. 30 És utána kijöve az ő testvére kinek veres fonál vala kezén; és nevezé nevét Zerákhnak.

1Móz 39

1 József pedig aláviteték Égyiptomba és megvevé őt az Ismáelitáktól, kik őt oda vitték vala, egy égyiptomi ember Pótifár, a Faraó főembere, a testőrök főhadnagya. rész 37,28. 2 És az Úr Józseffel vala, és szerencsés ember vala és az ő égyiptomi urának házában vala. vers 21. Csel. 7,9. 3 Látá pedig az ő ura, hogy az Úr van ő vele, és hogy valamit cselekszik, az Úr mindent szerencséssé tesz az ő kezében: 4 Kedvessé lőn azért József az ő ura előtt, és szolgál vala néki; és háza felvigyázójává tevé, és mindenét, a mije vala, kezére bízá. 5 És lőn az időtől fogva, hogy házának és a mije volt, mindenének gondviselőjévé tevé, megáldá az Úr az égyiptomi embernek házát Józsefért; és az Úr áldása vala mindenen, a mije csak volt a házban és a mezőn. 6 Mindent azért valamije vala József kezére bíza; és semmire sem vala gondja mellette, hanem ha az ételre, melyet megeszik vala. **József pedig szép termetű és szép arczú vala. 7 És lőn ezek után, hogy az ő urának felesége Józsefre veté szemeit, és monda: Hálj velem.** 8 Ő azonban vonakodék s monda az ő ura feleségének: Ímé az én uramnak én mellettem semmi gondja nincs az ő háza dolgaira, és a mije van, mindenét az én kezemre bízá. 9 Senki sincs nálamnál nagyobb az ő házában; és tőlem semmit sem tiltott meg, hanem csak téged, mivelhogy te felesége vagy; hogy követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot és hogyan vétkezném az Isten ellen? 10 És lőn, hogy az asszony mindennap azt mondogatá Józsefnek, de ő nem hallgata reá, hogy vele háljon és vele egyesüljön. 11 Lőn azért egy napon, hogy valami dolgát végezni a házba beméne, és a háznép közűl senki sem vala ott benn a házban, **12 És megragadá őt ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem. Ő pedig ott hagyá ruháját az asszony kezében és elfuta és kiméne.** 13 És mikor látja vala az asszony, hogy az a maga ruháját az ő kezében hagyta, és kifutott: 14 Összehívá a háznépet és szóla hozzájuk, mondván: Lássátok, **héber embert hozott hozzánk, hogy megcsúfoljon bennünket. Bejött hozzám, hogy velem háljon,** s én fenszóval kiálték. 15 És lőn, a mint hallja vala, hogy fenszóval kezdék kiáltani, ruháját nálam hagyá és elfuta és kiméne. 16 Megtartá azért az ő ruháját magánál, míg az ő ura haza jöve. 17 S ilyen szókkal szóla hozzá, mondván: Bejöve hozzám a héber szolga, a kit ide hoztál, hogy szégyent hozzon reám. 18 És mikor fenszóval kezdtem kiáltani, ruháját nálam hagyá és kifuta. 19 És lőn, a mint hallja az ő ura az ő feleségének beszédeit, melyeket néki beszélt, mondván: Ilyesmiket tett velem a te szolgád; haragra gerjede. 20 Vevé azért Józsefet az ő ura és veté őt a tömlöczbe, melyben a király foglyai valának fogva, és ott vala a tömlöczben. Zsolt. 105,18. **21 De az Úr Józseffel vala, és kiterjeszté reá az ő kegyelmességét és kedvessé tevé őt a tömlöcztartó előtt.** **Csel. 7,9.** 22 És a tömlöcztartó mind azokat a foglyokat, kik a tömlöczben valának, József kezébe adá, úgyhogy a mi ott történik vala, minden ő általa történék. 23 És semmi gondja nem vala a tömlöcztartónak azokra, a melyek keze alatt valának, mivelhogy **az Úr vala Józseffel, és valamit cselekeszik vala, az Úr szerencséssé teszi vala.**

1Móz 40

1 És lőn ezekután, hogy az égyiptomi király **pohárnoka** és **sütőmestere** vétkezének az ő urok ellen, az égyiptomi király ellen. 2 Megharaguvék azért a Faraó az ő két főemberére, a főpohárnokra, és a fősütőmesterre. 3 És fogságba vetteté azokat a testőrök főhadnagyának

házában levő tömlöczbe, arra a helyre, ahol fogva vala József. 4 A testőrök főhadnagya pedig Józsefet rendelé mellékjük és szolgála nékik. És jó ideig valának fogságban. **5 És az égyiptomi király pohárnoka és sütőmestere, a kik a tömlöczben fogva valának, látának álmot mindketten;** mindegyik külön álmot, azon egy éjjel, mindegyik az ő álmának értelme szerint. 6 És **beméne hozzájok József reggel, látá, hogy ímé bánkódnak vala.** 7 És megkérdé a Faraó főembereit, a kik az ő ura házánál vele együtt fogva valának, mondván: Miért oly komor ma a ti orczátok? 8 És mondának néki: Álmot láttunk és nincsen a ki megfejtse azt. És monda nékik József: **A megfejtés nem Isten dolga-é?** mondjátok el, kérlek, nékem. 9 Elbeszélé azért a főpohárnok az ő álmát Józsefnek, és monda néki: Álmomban ímé **egy szőlőtő** vala előttem; 10 És **a szőlőtőn három szál vessző vala,** s alighogy bimbózék, virágozék, és gerézdjei megérlelék a szőlőszemeket. 11 **A Faraó pohara pedig az én kezemben vala, és én vevém a szőlőszemeket és facsarám a Faraó poharába, és adom vala a poharat a Faraó kezébe.** 12 És monda néki József: Ez annak a megfejtése: a három vesszőszál, három nap. **13 Harmadnap múlva a Faraó felmagasztalja a te fejedet, és visszahelyez téged hivatalodba,** és adod a Faraó kezébe az ő poharát, az előbbi tiszted szerint, mikor az ő pohárnokja valál. 14 Csakhogy azután megemlékezzél rólam, mikor néked jól lesz dolgod, és cselekedjél, kérlek, irgalmasságot velem, emlékezzél meg rólam a Faraó előtt és szabadíts meg engem e házból. 15 Mert lopva hoztak el engem a héberek földéről, és itt sem cselekedtem semmit, hogy a tömlöczbe vessenek. 16 És látá a **fősütőmester,** hogy jól magyaráz vala és monda Józsefnek: Álmodtam én is, hogy ímé **három kosár kalács** vala fejemen. 17 A felső kosárban pedig valának a Faraónak mindenféle süteményei, és a madarak eszik vala azokat a kosárból, az én fejemről. 18 És felele József és monda: Ez annak a magyarázatja: a három kosár, három nap. 19 Harmadnap múlva fejedet véteti a Faraó és fára akasztat fel téged, és a madarak leeszik rólad húsodat. 20 S lőn harmadnapon a Faraó születése napja, és vendégséget szerze minden ő szolgáinak, s akkor a főpohárnokot és a fősütőmestert is fölvevé szolgái közé. 21 És a főpohárnokot visszahelyezé pohárnokságába, és nyújtotta a poharat a Faraó kezébe. 22 A fősütőmestert pedig felakasztatá; a miképen magyarázta vala nékik József. 23 És nem emlékezék meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfelejtkezék róla.

1Móz 41

1 Lőn pedig két esztendő múlván, hogy **a Faraó álmot láta, s ímé áll vala a folyóvíz mellett.** 2 És ímé a folyóvízből hét szép és kövér tehén jő vala ki, és legel vala a nádasban. 3 S ímé azok után más hét tehén jő vala ki a folyóvízből, rútak és ösztövérek, és oda állanak vala ama tehenek mellé a folyóvíz partján. 4 És elnyelék a rút és ösztövér tehenek a hét szép és kövér tehenet; és felserkene a Faraó. 5 És elaluvék és másodszor is álmot láta, és ímé hét gabonafej nevekedik vala egy száron, mind teljes és szép. 6 És ímé azok után hét vékony s keleti széltől kiszáradt gabonafej nevekedik vala. 7 És elnyelék a vékony gabonafejek a hét kövér és teljes gabonafejet. És felserkene a Faraó, és ímé álom vala. 8 Reggelre kelvén, nyugtalankodék lelkében, elkülde azért és egybehívatá Égyiptom minden jövendőmondóját, és minden bölcsét és elbeszélé nékik a Faraó az ő álmát, de senki sem vala, ki azokat megmagyarázta volna a Faraónak. 9 Szóla azért a főpohárnok a Faraónak, mondván: Az én bűneimről emlékezem e napon. 10 A Faraó megharagudt vala az ő szolgáira, és fogságba vettetett vala engem a testőrök főhadnagyának házába, engem és a fősütőmestert. 11 És álmot látánk egy éjjel, én is, az is; mindegyikünk a maga álmának értelme szerint álmoda. rész 40,5. 12 **És vala velünk ott egy héber ifjú,** a testőrök főhadnagyának szolgája; elbeszéltük vala néki, és ő megfejté nékünk a mi álmainkat; mindegyikünknek az ő álma szerint fejté meg. 13 És lőn, hogy a miképen megfejté nékünk, úgy lőn: engem visszahelyeze hívatalomba, amazt pedig felakasztatá. 14 Elkülde azért a Faraó és hívatá Józsefet, és hamarsággal kihozák őt a tömlöczből, és megborotválkozék, ruhát vált és a Faraóhoz méne. Zsolt. 105,20. 15 És monda a Faraó Józsefnek: Álmot láttam és nincs a ki megmagyarázza azt: Én pedig azt hallottam rólad

beszélni, hogy ha meghallod az álmot, meg is magyarázod azt. 16 És felele József a Faraónak, mondván: **Nem én, Isten jelenti meg, a mi a Faraónak javára van.** 17 Monda azért a Faraó Józsefnek: Álmomban ímé állok vala a folyóvíz partján. 18 És ímé a folyóvízből hét kövér és szép tehén jő vala ki, és legel vala a nádasban. 19 S ímé azok után más hét tehén jő vala ki, nagyon ösztövérek, rútak és hitványak; egész Égyiptom földén nem láttam azokhoz hitványságra hasonlókat. 20 És elnyelék az ösztövér és rút tehenek, az előbbi hét kövér tehenet. 21 És azok gyomrukban valának, de nem tetszik vala meg, hogy gyomrukban volnának, mert külsejök oly rút vala, mint az előtt. És felserkenék. 22 És láttam álmomban, és ímé hét gabonafej nevekedik vala egy száron, mind teljes és szép. 23 És ímé hét összeaszott, vékony, keleti széltől kiszáradt gabonafej nevekedik vala azok után, 24 És elnyelék a vékony gabonafejek a hét szép gabonafejet. És elmondám az írástudóknak, de senki sincs, a ki megmagyarázza nékem. 25 És monda József a Faraónak: A Faraó álma egy és ugyanaz; a mit Isten cselekedni akar, azt jelentette meg a Faraónak. 26 A hét szép tehén, hét esztendő, a hét szép gabonafej az is hét esztendő; az álom egy és ugyanaz. 27 A hét ösztövér és rút tehén pedig, melyek amazok után jöttek ki, az is hét esztendő, és a hét vékony, keleti széltől kiszáradt gabonafej, az az éhségnek hét esztendeje. 28 Ez az a mit mondék a Faraónak, hogy a mit Isten cselekedni akar, megmutatta a Faraónak. **29 Ímé hét esztendő jő, és nagy bőség lesz egész Égyiptomban. 30 Azok után pedig következik az éhség hét esztendeje,** s minden bőséget elfelejtenek Égyiptom földén, és megemészti az éhség a földet. 31 És nem ismerszik meg az előbbi bőség e földön az utána következő éhség miatt, mert igen nagy lesz. 32 Hogy pedig a Faraó álma kettős, kétszeres vala, onnan van, mert Istennél elvégezett dolog ez, és siet az Isten azt véghez vinni. 33 Most azért szemeljen ki a Faraó egy értelmes és bölcs férfit, és tegye Égyiptom földén gondviselővé. 34 Cselekedje ezt a Faraó és rendeljen tiszttartókat az országnak, és szedjen ötödöt Égyiptom földén a hét bő esztendőben. 35 És takarítsák be a következő jó esztendők minden termését, és gyűjtsenek gabonát a Faraó keze alá, élelmül a városokban, és tartsák meg, 36 És legyen az élelem tartalékban az ország számára az éhség hét esztendejére, melyek elkövetkeznek Égyiptom földére, hogy el ne vesszen e föld az éhség miatt. 37 És tetszék e beszéd a Faraónak és minden ő szolgáinak. 38 Monda azért a Faraó az ő szolgáinak: **Találhatnánk-é ehhez hasonló férfit, a kiben az Isten lelke van? 39 És monda a Faraó Józsefnek: Mivelhogy Isten mind ezeket néked jelentette meg, nincs hozzád fogható értelmes és bölcs ember. 40 Te légy az én házamon főgondviselő, és minden népem a te szavadra hallgasson, csak a királyiszék tesz engem nálad nagyobbá.** Zsolt. 105,20-22. Csel. 7,10. 41 Monda továbbá a Faraó Józsefnek: **Ímé fejedelemmé tettelek az egész Égyiptom földén**. 42 És levevé a Faraó a maga gyűrűjét kezéről, és adá azt József kezére; és felöltözteté őt drága gyolcs ruhába, és aranylánczot tőn az ő nyakába. **43 És meghordoztatá őt az ő második szekerén, és kiáltják vala ő előtte: Térdet hajtsatok! Így tevé őt fejedelemmé az egész Égyiptom földén.** 44 És monda a Faraó Józsefnek: Én vagyok a Faraó; de te nálad nélkül senki se kezét, se lábát fel ne emelhesse egész Égyiptom földén. 45 És nevezé a Faraó József nevét **Czafenát-Pahneákhnak,** és adá néki feleségül **Aszenáthot, Potiferának On papjának leányát.** És kiméne József Égyiptom földére. 46 **József pedig harmincz esztendős vala, mikor a Faraó előtt, az égyiptomi király előtt álla.** Kiméne tehát József a Faraó elől, és bejárá az egész Égyiptom földét. 47 És a föld a hét bő esztendő alatt tele marokkal ontá a termést. 48 És összegyűjté a hét esztendőnek minden eleségét, mely vala Égyiptom földén, és a városokba takarítá az élelmet, minden városba a körülte levő határ élelmét takarítá be. 49 És felhalmozá József a gabonát, mint a tenger fövénye, igen sokat, annyira, hogy megszűntek azt számba venni, mivelhogy száma nem vala. 50 Józsefnek pedig születék két fia az éhség esztendejének eljötte előtt, kiket szüle néki Aszenáth, Potiferának az On papjának leánya. rész 48,5. **51 És nevezé József az elsőszülöttnek nevét Manassénak:** mert úgymond, elfelejteté én velem Isten minden én vesződségemet, és az én atyámnak egész házát. **52 A másodiknak nevét pedig nevezé Efraimnak:** mivel, úgymond megszaporított engem Isten az én

nyomorúságomnak földén. 53 Eltele tehát a bőség hét esztendeje, a mely vala Égyiptomnak földén. 54 És elkezdődék az éhség hét esztendeje, mint megmondotta vala József; és lőn éhség minden országban; de Égyiptom földén mindenütt vala kenyér. Zsolt. 105,16. rész 45,6. 55 De megéhezék egész Égyiptom földe is, és kenyérért kiált vala a nép a Faraóhoz. – Monda pedig a Faraó mind az Égyiptombelieknek: Menjetek Józsefhez, és a mit mond néktek, azt míveljétek. 56 És az éhség mind az egész földön vala. **Akkor mind megnyitá József a gabonás házakat, és árulja vala az Égyiptombelieknek; mert nagyobbodik vala az éhség Égyiptom földén. 57 És mind az egész föld Égyiptomba** megy vala Józsefhez gabonát venni; mert nagy vala az éhség az egész földön.

1Móz 42

1 És látá Jákób, hogy van gabona Égyiptomban és monda Jákób az ő fiainak: Mit néztek egymásra? 2 És monda: Ímé hallom hogy Égyiptomban van gabona; menjetek le oda, és vegyetek onnan nékünk gabonát, hogy éljünk és ne haljunk meg. Csel. 7,12. 3 Leméne azért Józsefnek tíz bátyja Égyiptomba gabonát venni. **4 De Benjámint a József öcscsét nem bocsátá el Jákób az ő bátyjaival;** mert mondá: Netalán veszedelem érhetné. 5 Elmenének tehát Izráel fiai gabonát venni az oda menőkkel együtt, mert éhség vala Kanaán földén. 6 József pedig az ország kormányzója vala, és ő árulja vala a gabonát a föld minden népének. Eljutának azért a József bátyjai, és arczczal a földre borúlának ő előtte. rész 37,7. **7 Amint meglátá József az ő bátyjait, megismeré őket, de idegennek mutatá magát hozzájok, és kemény beszédekkel szóla nékik,** mondván: Honnan jöttetek? Azok pedig mondának: Kanaán földéről jöttünk eleséget venni. **8 Megismeré pedig József az ő bátyjait, de azok nem ismerék meg őt.** 9 És megemlékezék József az álmokról, a melyeket azok felől álmodott vala. És monda nékik: **Kémek vagytok ti, PROSPERO kik azért jöttetek, hogy az ország védetlen részeit meglássátok.** rész 37,5. 7. 9. 10 És mondának néki: Nem uram, hanem eleséget venni jöttek a te szolgáid. 11 Mi mindnyájan egy ember fiai vagyunk: igaz emberek vagyunk. Soha nem voltak kémek a te szolgáid. 12 Ismét monda: Nem úgy van, hanem azért jöttetek, hogy az ország védetlen részeit meglássátok. 13 Amazok mondának: Mi, te szolgáid, tizenketten vagyunk testvérek, egy embernek fiai, Kanaán földén; és ímé legkisebbikünk most atyánknál van, egyikünk pedig nincsen meg. 14 József pedig monda nékik: Úgy van a mint néktek mondám: kémek vagytok. 15 Ezzel lesztek próbára téve: Úgy éljen a Faraó, hogy ki nem mentek innen, míg ide nem jő a ti legkisebbik atyátokfia. 16 Küldjetek el közűletek egyet, hogy hozza ide testvérteket; ti pedig fogva lesztek. Így lesz próbára téve beszédetek, hogy igaz járatban vagytok-é vagy nem? Úgy éljen a Faraó, hogy ti kémek vagytok. 17 Annakokáért fogságban tartá őket harmadnapig. 18 Harmadnap pedig monda nékik József: Ezt cselekedjétek, hogy éljetek; az Istent én is félem. 19 Ha igaz emberek vagytok, maradjon fogva egyik testvéretek a ti tömlöczötökben, ti pedig menjetek el, vigyetek gabonát házaitok szükségére. 20 Legkisebbik atyátokfiát pedig hozzátok én hozzám, akkor igazolva lesznek beszédeitek és nem haltok meg. És aképen cselekedének. rész 43,5. 21 És mondának egymásnak: Bizony vétkeztünk mi a mi atyánkfia ellen, a kinek láttuk lelki szorongását, mikor nékünk könyörög vala, de nem hallgattunk reá; azért következett reánk ez a nyomorúság. 22 Rúben pedig felele nékik, mondván: Avagy nem mondtam-é néktek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok reám. És ímé vérét is keresik rajtunk! rész 37,21. 22. 23 És nem tudják vala ők, hogy **József érti őket, mert tolmács vala közöttük. 24 És elfordula tőlök és síra:** Azután hozzájok fordula és szóla nékik, és visszatartá közűlök Simeont, és szemök láttára megkötözteté őt. 25 És parancsola József, hogy töltsék meg edényeiket gabonával, és tegyék vissza pénzöket mindeniknek az ő zsákjába, és hogy adjanak nékik enni valót az útra; és így cselekedének velök. 26 És felveték gabonájokat szamaraikra és elmenének onnan. 27 És egyik kioldá zsákját, hogy abrakot adjon szamarának a szálláson és meglátá az ő pénzét, hogy ímé zsákja szájában van az. 28 És monda az ő atyjafiainak: Visszatették az én pénzemet, és ímé zsákomban van.

Akkor megrettene szívök, és remegve mondának egymásnak: Micsoda ez, a mit Isten cselekedett velünk? 29 És eljutának atyjokhoz Jákóbhoz Kanaán földére és mindazt elbeszélék néki a mi velök történt vala, mondván:

NARRÁCIÓ A NARRÁCIÓBAN

30 Az a férfiú, annak a földnek ura, keményen szóla nékünk, és úgy bánt velünk, mintha az országot kémleltük volna. 31 És mondánk néki: Igaz emberek vagyunk, soha nem voltunk mi kémek. 32 Tizenketten vagyunk atyafiak, a mi atyánknak fiai, egyikünk nincs meg, legkisebbikünk pedig most atyánkkal van Kanaán földén. 33 És monda nékünk az a férfiú, annak a földnek ura: Erről ismerem meg, hogy igaz emberek vagytok: egyik atyátokfiát hagyjátok nálam, a házaitok szükségére valót vigyétek, és menjetek el; 34 És hozzátok hozzám a ti legkisebbik atyátokfiát, akkor megtudom, hogy nem vagytok kémek, hanem igaz emberek; akkor visszaadom néktek a ti atyátokfiát, és ebben az országban kereskedhettek. 35 És lőn a mint zsákjaikat kiüresíték, ímé az ő csomó pénze mindeniknek zsákjában vala. A mint látták az ő csomó pénzeiket ők és az ő atyjok, megfélemlének. vers 25. 36 És monda nékik az ő atyjok Jákób: Megfosztotok engem gyermekeimtől; József nincsen, Simeon sincsen. Benjámint is elviszitek? mindez engem ér! 37 Akkor szóla Rúben az ő atyjának, mondván: az én két fiamat öld meg, ha meg nem hozom őt néked. Bízd az én kezemre őt, és én visszahozom néked. 38 Az pedig monda: Nem megy le oda az én fiam ti veletek, mert az ő bátyja megholt és ő maga maradt meg; ha veszedelem érné őt az úton, a melyen elmentek, ősz fejemet búba borítva bocsátanátok le a koporsóba.

1Móz 43

1 Az éhség pedig elhatalmazott vala az országon. 2 És lőn mikor fogytán vala az eleség, melyet Égyiptomból hoztak vala, monda nékik az ő atyjok: Menjetek el ismét, vegyetek nékünk egy kevés eleséget. 3 És felele néki Júda, mondván: Erősen fogadkozék az a férfiú, mondván: Színem elé ne kerüljetek, ha veletek nem lesz a ti atyátokfia. 4 Ha azért elbocsátod velünk a mi öcsénket, elmegyünk, és veszünk néked eleséget; 5 Ha pedig el nem bocsátod, nem megyünk, mert az a férfiú megmondá nékünk: **Színem elé ne kerüljetek, ha a ti atyátokfia veletek nem lesz.** rész 42,20. **6 És monda Izráel: Miért cselekedtetek gonoszul velem,** hogy megmondtátok annak a férfiúnak, hogy még van egy öcsétek? 7 Azok pedig mondának: Nagyon tudakozódék az a férfiú felőlünk és nemzetségünk felől, mondván: Él-é még atyátok? van-é még testvéretek? És mi kérdéseihez képest feleltünk néki. Avagy tudhattuk-é mi, hogy azt mondja: Hozzátok ide a ti atyátokfiát? 8 És monda Júda Izráelnek, az ő atyjának: Bocsásd el azt a fiút én velem, és mi azonnal felkelünk és elmegyünk, hogy éljünk és meg ne haljunk se mi, se te, se a mi gyermekeink. 9 Én leszek kezes érette, az én kezemből kérd elő. Ha vissza nem hozom őt hozzád, és elődbe nem állítom őt, mind éltig bűnös legyek előtted. 10 Bizony ha nem késlekedünk vala, ez ideig már kétszer is megjöhettünk volna. 11 És monda nékik Izráel az ő atyjok: **Ha csakugyan így kell lenni, akkor ezt cselekedjétek: Vegyetek e föld válogatott gyümölcseiből a ti edényeitekbe, és vigyetek ajándékot annak a férfiúnak; egy kevés balzsamot, egy kevés mézet, fűszerszámokat, mirhát, diót, mandulát.** 12 Pénzt pedig két annyit vigyetek magatokkal, sőt a mely pénzt meghoztatok a ti zsákjaitok szájában, azt is vigyétek vissza magatokkal, talán tévedés ez. 13 Öcséteket is vegyétek, keljetek fel és menjetek vissza ahhoz a férfiúhoz. **14 A mindenható Isten pedig engedje, hogy kedvet találjatok annál a férfiúnál, és bocsássa vissza ti veletek a másik atyátokfiát, és Benjámint. Én pedig ha megfosztottnak kell lennem, hadd legyek megfosztva.** 15 Vevék azért a férfiak azt az ajándékot, és vevének kétannyi pénzt az ő kezökbe, és Benjámint, és felkelének és alámenének Égyiptomba, és megállának József előtt. 16 A mint meglátá József ő velök Benjámint, monda az ő háza gondviselőjének: Vidd be azokat az embereket a házba, és ölj barmot, s készítsd el, mert velem ebédelnek ez emberek ma délben. 17 És az a férfiú aképen cselekedék, amint József parancsolta vala, és **bevivé az a férfiú azokat az embereket a József házába.** 18 És

megfélemlének azok az emberek, a miért bevivék őket a József házába, és mondának: A pénzért hozattatánk ide be, mely először a mi zsákjainkba tétetett volt, hogy reánk rohanjon, megtámadjon és minket rabszolgákká tegyen a mi szamarainkkal együtt. **19 És járulának József házának gondviselőjéhez,** és szólának néki a ház ajtajában. 20 És mondának: Kérünk uram! Ennekelőtte alájöttünk vala eleséget venni. rész 42,3. 5. 21 És lőn mikor éjjeli szállásra jutánk és kioldjuk vala a mi zsákjainkat: ímé mindenikünknek pénze az ő zsákjának szájában vala, tulajdon pénzünk teljes mértéke szerint; és visszahoztuk azt magunkkal. **22 De más pénzt is hoztunk le magunkkal eleséget venni; nem tudjuk ki tette a mi pénzünket zsákjainkba.** 23 És monda: Legyetek békén, ne féljetek; a ti Istentek és a ti atyátok Istene adta néktek azt a kincset zsákjaitokba; pénzetek az én kezemhez jutott. És kihozá hozzájok Simeont. 24 Bevivé azután a férfiú azokat az embereket a József házába, és vizet hozata, és megmosák lábaikat, és abrakot is ada az ő szamaraiknak. 25 Ők pedig elkészíték az ajándékot mire József délben megjöve; mert megértették vala, hogy ott ebédelnek. 26 Mikor József haza jöve, bevivék néki az ajándékot, mely kezökben vala, a házba, **és leborulának előtte a földig.** rész 37,7. 9. 27 És kérdezősködék egészségök felől, s monda: Egészségben van-é a ti vén atyátok, a kiről nékem szóltatok? él-é még? 28 Azok pedig mondának: Egészségben van a te szolgád, a mi atyánk, még él. És meghajták magokat és leborulának. 29 És felemelé szemeit és látá Benjámint az ő atyjafiát, az ő anyjának fiát, és monda: Ez-é a ti legkisebbik atyátokfia, a ki felől nékem szóltatok vala? És ismét monda: Az Isten légyen hozzád kegyelmes, fiam! rész 42,13. **30 Akkor elsiete onnan József, mert felgerjede szíve az ő öcscse iránt, és erőlteti vala a sírás; beméne azért szobájába, és ott síra.** rész 45,2. 31 Azután megmosá orczáját, és kiméne, és megtartóztatá magát, és monda: Hozzatok enni valót. 32 És elhozák néki külön, azoknak is külön, és az Égyiptombelieknek is, kik vele esznek vala, külön: Mert nem ehettek az Égyiptombeliek együtt a héberekkel, mert utálatos az az Égyiptombeliek előtt. 33 Leűlének azért ő előtte, az elsőszülött az ő elsőszülöttsége szerint, és a fiatalabb az ő fiatalsága szerint. És az emberek álmélkodva nézének egymásra. 34 Ő pedig részt juttata azoknak maga elől és **a Benjámin része ötszörte nagyobb vala mindnyájok részénél.** És ivának és megittasodának ő nála.

1Móz 44

1 Azután parancsola József az ő háza gondviselőjének, mondván: **Töltsd meg ez embereknek zsákjait eleséggel a mennyit elvihetnek; és mindeniknek pénzét tedd zsákja szájába. 2 Az én poharamat pedig, az ezüst poharat, tedd a legkisebbik zsákjának szájába gabonájának árával együtt. És az József beszéde szerint cselekedék, a mint beszélt vala.** 3 Reggel virradatkor, elbocsáttatának azok az emberek, szamaraikkal együtt. 4 Kimenének a városból, de nem messze haladhatának, a mikor monda József az ő háza gondviselőjének: Kelj fel, siess utánuk azoknak az embereknek és ha eléred őket, mondd nékik: **Miért fizettetek gonoszszal a jó helyébe? 5 Avagy nem abból iszik-é az én uram? és abból szokott jövendölni! Gonoszul cselekedtétek, a mit cselekedtetek!** 6 És utóléré őket, és ilyen szavakkal szóla nékik. 7 Azok pedig mondának néki: Miért szól az én uram ilyen szavakkal? Távol legyen szolgáidtól, hogy ilyen dolgot cselekedjenek. **8 Ímé a pénzt, melyet zsákjaink szájában találtunk vala**, meghoztuk néked Kanaán földéről; hogy loptunk volna hát urad házából ezüstöt vagy aranyat? **9 Akinél megtaláltatik a te szolgáid közűl, haljon meg az; sőt mi is szolgái leszünk uramnak.** 10 És monda: Mostan is legyen beszédetek szerint: a kinél megtaláltatik, az légyen nékem szolgám, ti pedig mentek legyetek. 11 És sietének és leraká kiki az ő zsákját a földre, és kioldá kiki az ő zsákját. 12 És keresgéle; a legnagyobbikon kezdé s a legkissebbiken végezé, **és megtalálá a poharat a Benjámin zsákjában.** 13 Azok pedig meghasogaták ruhájokat, és kiki megterhelé a maga szamarát, **és visszatérének a városba.** 14 És beméne Júda és az ő atyjafiai a József házába, ki még ott vala, és földre esének előtte. **15 És monda nékik József: Mi dolog ez a mit cselekedtetek? Avagy nem tudjátok-é, hogy az ilyen magamféle ember jövendölni**

tud? 16 És monda Júda: Mit mondhatunk az én uramnak? Mit szóljunk és mivel igazoljuk magunkat? **Az Isten büntetése utólérte szolgáidat. Ímé mi az én uram szolgái vagyunk, mind mi, mind az, a kinek kezében a pohár találtatott.** 17 Ő pedig monda: Távol legyen tőlem, hogy azt cselekedjem: **az a kinek kezében találtatott a pohár, az legyen nékem szolgám,** ti pedig békességgel menjetek el a ti atyátokhoz. 18 De Júda hozzá járula és monda: JÚDA: Kérlek, uram, hadd szólhasson egy szót uram fülébe a te szolgád, és ne gerjedjen fel haragod a te szolgád ellen; mert hasonló vagy te a Faraóhoz. 19 Az én uram kérdezte vala az ő szolgáit, mondván: Van-é atyátok, vagy testvéretek? 20 Akkor mi azt felelénk az én uramnak: Van egy vén atyánk, és egy kis gyermek, a ki az ő vénségében lett; és ennek bátyja megholt, és csak ő maga maradt az ő anyjától, és az ő atyja szereti őt. 21 És azt mondád a te szolgáidnak: Hozzátok én hozzám azt, hogy szemeimet reá vessem. 22 És mondánk az én uramnak: Nem hagyhatja el az a fiú az ő atyját; mert ha elhagyja atyját, meghal az. 23 És ezt mondád a te szolgáidnak: Ha a ti legkisebbik atyátokfia el nem jő veletek, színem elé se kerüljetek többé. rész 42,20. 24 Mikor azért felmenénk a te szolgádhoz, az én atyámhoz és tudtul adjuk vala néki az én uramnak beszédét; 25 És monda a mi atyánk: Menjetek vissza, és vegyetek nékünk egy kevés eleséget. 26 És mondánk: Nem mehetünk le; ha a mi legkisebbik atyánkfia velünk lesz, akkor lemegyünk; mert nem mehetünk ama férfiú színe elé, ha a mi legkisebbik atyánkfia velünk nem lesz. 27 És monda a te szolgád, az én atyám, nékünk: Ti tudjátok hogy az én feleségem nékem csak két fiat szült. 28 Az egyik kiméne tőlem, és azt mondom vala: bizonyára fenevad szaggatta széllyel és attól fogva nem láttam őt. rész 37,33. 29 Ha ezt is elviszitek szemeim elől, s veszedelem találja érni, akkor az én ősz fejemet keserűségtől borítva bocsátjátok alá a koporsóba. rész 42,38. 30 Ha tehát most visszamenéndek a te szolgádhoz, az én atyámhoz, és e fiú nem lesz velünk, mivelhogy annak lelke ennek lelkéhez van nőve, 31 Ha meglátja, hogy nincs meg a gyermek, meghal s akkor a te szolgáid, a te szolgádnak, a mi atyánknak ősz fejét búba borítva bocsátják alá a koporsóba. **32 Mivel a te szolgád e fiúért az ő atyjánál kezes lett, mondván: Ha vissza nem hozom őt hozzád, mind éltig bűnös legyek az én atyám előtt.** rész 43,9. **33 HADD MARADJON AZÉRT E GYERMEK HELYÉBE A TE SZOLGÁD, AZ ÉN URAMNAK SZOLGÁJÁÚL;** e gyermek pedig menjen fel az ő bátyjaival.

JÚDA = KRISZTUS ELŐKÉPE, HELYETTES ÁLDOZAT: NEM VÉLETLEN, HOGY KRISZTUS JÚDA TÖRZSÉBŐL VALÓ OROSZLÁN!

34 Mert mimódon mehetnék én fel atyámhoz, ha e gyermek velem nem lenne, a nélkül, hogy ne lássam a nyomorúságot, mely atyámat érné?

1Móz 45

1 És nem tartóztathatá magát tovább József mindazok előtt, kik körülötte állának és felkiálta: Vezessetek ki minden embert mellőlem. És nem marada senki nála, mikor **megismerteté magát József az ő atyjafiaival. 2 És hangos sírásra fakada, úgy hogy meghallák az Égyiptombeliek, és meghallá a Faraó háznépe is.** vers 16. **3 És monda József az ő atyjafiainak: Én vagyok József, él-e még az én atyám? És nem felelhetének néki az ő atyjafiai, mert megrettentek vala tőle. 4 Monda azért József az ő atyjafiainak: Jőjjetek közelebb hozzám! És közelebb menének. Akkor monda: Én vagyok József, a ti testvéretek, kit eladtatok vala Égyiptomba.** Csel. 7,13. 5 És most ne bánkódjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide eladtatok; mert a ti megmaradástokért küldött el engem Isten ti előttetek. rész 50,20. 21. 6 Mert immár két esztendeje, hogy éhség van e földön, de még öt esztendő van hátra, melyben sem szántás, sem aratás nem lesz. rész 41,54. **7 Az Isten küldött el engem ti előttetek, hogy míveljem a ti megmaradásotokat e földön, és hogy megmenthesselek titeket nagy szabadítással.** 8 Nem ti küldöttetek azért engem ide, hanem az Isten, ki engem a Faraó atyjává tett, és egész házának urává, és Égyiptom egész földének fejedelmévé. 9 Siessetek és menjetek fel atyámhoz, és mondjátok néki: Ezt mondja a te fiad József: Az Isten engem egész

Égyiptomnak urává tett, jőjj le én hozzám, ne késsél. 10 És Gósen földén lakozol, és én hozzám közel leszesz, mind te, mind fiaid, mind fiaidnak fiai, juhaid, barmaid, és mindened, a mid van. 11 És eltartalak ott téged, mert még öt esztendei éhség lesz, hogy tönkre ne juss te, és házadnépe, és semmi, a mid van. 12 És ímé a ti szemeitek látják, és az én atyámfiának Benjáminnak szemei, hogy az én szám szól hozzátok. **13 Beszéljétek hát el atyámnak minden én dicsőségemet Égyiptomban, és mindazt, a mit láttatok. És siessetek s hozzátok ide az én atyámat.** Csel. 7,14. **14 ÉS NYAKÁBA BORÚLA AZ Ő ÖCCSÉNEK BENJÁMINNAK ÉS SÍRA; BENJÁMIN IS SÍRA AZ Ő NYAKÁN.** 15 És megcsókolá mind az ő testvéreit és síra ő rajtok; azután beszédbe ereszkedének vele az ő testvérei. 16 És eljuta a hír a Faraó házába is, mondván: Eljöttek a József atyjafiai; és tetszék e dolog mind a Faraónak, mind az ő szolgáinak. vers 2. 17 És monda a Faraó Józsefnek: Mondd meg a te atyádfiainak: Ezt cselekedjétek: Terheljétek meg a ti barmaitokat, és eredjetek, menjetek el Kanaán földére; 18 És vegyétek fel atyátokat és házatok népét, és jőjjetek hozzám; és én néktek adom Égyiptom földének javát, hogy éljétek e földnek zsírját. 19 Ez is parancsolatúl legyen néked: Ezt míveljétek, vigyetek magatokkal Égyiptom földéről szekereket gyermekeitek és feleségeitek számára, és vegyétek fel atyátokat és jőjjetek. 20 A ti házi eszközeitekre pedig ne tekintsetek sóhajtva; mert egész Égyiptom földének a legjava a tiétek. 21 És aképen cselekedének Izráel fiai; és ada nékik József szekereket a Faraó parancsolatja szerint; és enni valót is ada nékik az útra. **22 Valamennyien valának, mindegyiknek ada egy-egy öltöző ruhát: Benjáminnak pedig ada háromszáz ezüst pénzt és öt öltöző ruhát.** 23 Atyjának pedig külde ilyenképen: tíz szamarat égyiptomi javakkal terhelve, és tíz nőstény szamarat gabonával, kenyérrel és egyéb élelemmel terhelve, az ő atyjának az útra. 24 És elbocsátá az ő testvéreit, és elmenének, és monda nékik: **Ne háborogjatok az úton.**

RECOGNITION SCENE, DEUS ABSCONDITUS REVEAL HIS IDENTITY (LUTHER) PROSPERO ALSO REVEALS HIS IDENTITY, CHATARTIC SCENE OF RECONTILIATION.

25 Feljövének azért Égyiptomból: és eljutának Kanaán földére az ő atyjokhoz, Jákóbhoz. 26 És mikor tudtára adák, mondván: József még él, és hogy uralkodik egész Égyiptom földén; az ő szíve elalélt, mert nem hisz vala nékik. 27 Elbeszélék azért néki József minden beszédét, a melyeket velök beszélt vala, és látá a szekereket is, a melyeket József küldött vala, hogy őt elvigyék; akkor fölélede az ő atyjoknak, Jákóbnak lelke. 28 És monda Izráel: **Elég nékem, hogy József az én fiam még él: lemegyek hát, hogy meglássam őt minekelőtte meghalok.**

1Móz 46

1 Elindula azért Izráel minden hozzá tartozóival és méne Beérsebába; és áldozék áldozatokat az ő atyja Izsák Istenének. 2 És szóla Isten Izráelnek éjjeli látomásban, és monda: Jákób, Jákób. Ő pedig monda: Ímhol vagyok. 3 És monda: **Én vagyok az Isten, a te atyádnak Istene: Ne félj lemenni Égyiptomba: mert nagy néppé teszlek ott téged. 4 Én lemegyek veled Égyiptomba, és én bizonnyal fel is hozlak; és József fogja bé a te szemeidet.** 5 Felkerekedék azért Jákób Beérsebából, **és elvivék Izráel fiai Jákóbot az ő atyjokat, és gyermekeiket és feleségeiket a szekereken,** melyeket a Faraó küldött vala érette. Csel. 7,15. 6 És elvivék nyájaikat és szerzeményeiket, melyeket Kanaán földén szereztek vala, és jutának Égyiptomba Jákób és minden vele levő magva. Józs. 24,4. Zsolt. 105,23. Ésa. 52,4. 7 Az ő fiait és fiainak fiait, az ő leányait, és fiainak leányait és minden vele levő magvát elvivé magával Égyiptomba. 8 Ezek pedig az Izráel fiainak nevei, kik bementek Égyiptomba: Jákób és az ő fiai: Jákóbnak elsőszülötte Rúben. 9 Rúben fiai pedig: Khánokh, Pallu, Kheczrón, Khármi. 2Móz. 6,14. 10 Simeon fiai pedig: Jemúel, Jámin, Ohad, Jákhin, Czóhár és Saul a kanaáni asszonynak fia. 2Móz. 6,15. 11 Lévi fiai pedig: Gerson, Kehát, Mérári. 12 Júda fiai pedig: Hér, Ónán, Séla, Perecz, Zerákh; de megholt vala Hér és Ónán a Kanaán földén.

Perecznek fiai pedig: Kheczrón és Khámul. rész 38,3-5. 1Krón. 2,5. 13 Izsakhár fiai pedig: Thóla, Puvah, Jób és Simrón. 14 Zebulon fiai pedig: Szered, Élon, Jákhleél. 15 Ezek Lea fiai, a kiket szült vala Jákóbnak Mésopotámiában, Dinával az ő leányával együtt. Fiainak és leányainak összes száma: harminczhárom lélek. 16 Gád fiai pedig: Czifjon, Khaggi, Súni, Eczbón, Héri, Aródi és Areéli. 17 Áser fiai pedig: Jimnáh, Jisváh, Jisvi, Beriha és Szerakh az ő húgok; Berihának fiai pedig: Khéber és Málkhiel. 1Krón. 7,30. 18 Ezek Zilpa fiai, kit Lábán adott vala Leának az ő leányának; és ő szülé ezt a tizenhat lelket Jákóbnak. 19 Rákhelnek, Jákób feleségének fiai: József és Benjámin. 20 És születének Józsefnek Égyiptom földén Manasse és Efráim, a kiket Asznáth, Potiferának, On papjának leánya szült néki. rész 41,50-52. 21 Benjámin fiai pedig: Bela, Bekher, Asbél, Géra, Nahamán, Ekhi, Rós, Muppim, Khuppim és Ard. 22 Ezek Rákhel fiai, kik születtek Jákóbnak, mindössze tizennégy lélek. 23 Dán fia pedig: Khusim. 24 Nafthali fiai pedig: Jakhczeél, Gúni, Jéczer és Sillém. 4Móz. 26,48. 49. 25 Ezek Bilha fiai, kit adott vala Lábán Rákhelnek az ő leányának; és ezeket szülte Jákóbnak, mindössze hét lelket. rész 29,29. 26 Valamennyi Jákóbbal Égyiptomba jött lélek, kik az ő ágyékából származtak, a Jákób fiainak feleségeit nem számítva, **mindössze hatvanhat lélek.** 27 József fiai pedig, kik Égyiptomban születtek, két lélek. Jákób egész házanépe, mely Égyiptomba ment vala, hetven lélek. 5Móz. 10,22. 28 Júdát pedig elküldé maga előtt Józsefhez, hogy útmutatója legyen Gósen felé. **(Vö. Jákób és Ézsau találkozása – Jákób találkozásainak egyike Ráchel, angyal, Ézsau, József…)** És eljutának Gósen földére. 29 És befogata József az ő szekerébe, és eleibe méne Izráelnek az ő atyjának Gósenbe; **s a mint maga előtt látá, nyakába borula, és síra az ő nyakán sok ideig. ÖTÖDIK LAKALOMMAL SÍRT JÓZSEF** 30 És monda Izráel Józsefnek: Immár örömest meghalok, minekutána láttam a te orczádat, hogy még élsz. 31 József pedig monda az ő testvéreinek, és az ő atyja házanépének: Felmegyek és tudtára adom a Faraónak, és ezt mondom néki: Az én testvéreim és atyám háznépe, kik Kanaán földén valának, eljöttek én hozzám. 32 Azok az emberek pedig juhpásztorok, mert baromtartó nép valának, és juhaikat, barmaikat, és mindenöket valamijök van, elhozták. 33 S ha majd a Faraó hivat titeket és azt kérdi: Mi a ti életmódotok? 34 Azt mondjátok: Baromtartó emberek voltak a te szolgáid gyermekségünktől fogva mind ez ideig, mi is, mint a mi atyáink, hogy lakhassatok Gósen földén; mert minden juhpásztor utálatos az Égyiptombeliek előtt. **MIÉRT? EVIDENCIA? IGEHELY? rész 43,32.**

1Móz 43,32

32 És elhozák néki külön, azoknak is külön, és az Égyiptombelieknek is, kik vele esznek vala, külön: Mert nem ehettek az Égyiptombeliek együtt a héberekkel, mert utálatos az az Égyiptombeliek előtt.

1Móz 47

1 Elméne azért József és tudtára adá a Faraónak, és monda: Az én atyám és atyámfiai, juhaikkal, barmaikkal és mindenökkel valamijök volt, ide jöttek Kanaán földéről; és most Gósen földén vannak. 2 És vőn ötöt az ő testvérei közűl, és állítá őket a Faraó elé. 3 És monda a Faraó a József testvéreinek: Mi a ti életmódotok? És mondának a Faraónak: Juhpásztorok a te szolgáid, mi is, mint a mi atyáink. rész 46,34. 4 És mondának a Faraónak: **Azért jöttünk, hogy e földön tartózkodjunk, mert a te szolgáid barmainak nincs legelője, mivelhogy elhatalmazott az éhség Kanaán földén: hadd lakjanak azért most a te szolgáid Gósen földén.** 5 És szóla a Faraó Józsefnek, mondván: A te atyád és a te atyádfiai jöttek te hozzád. 6 Égyiptom földe ímé előtted van; e föld legjobb részében telepítsd le a te atyádat és atyádfiait, lakozzanak a Gósen földén: ha pedig tudod, hogy vannak közöttök arra termett emberek, tedd azokat az én barmaim gondviselőivé. 7 Bevivé József Jákóbot is az ő atyját, és állítá őt a Faraó elé. **És köszönté Jákób a Faraót.** 8 És monda a Faraó Jákóbnak: Hány esztendős vagy? 9 Monda pedig Jákób a Faraónak: Az én bujdosásom esztendeinek napjai **száz harmincz esztendő;** kevesek és nyomorúságosak voltak az én életem esztendeinek napjai, és nem érték el az én atyáim élete

esztendeinek napjait, a meddig ők bujdostak. Zsid. 11,9. 13. **10 És megáldá Jákób a Faraót, és kiméne a Faraó elől.** 11 Megtelepíté tehát József az ő atyját és atyjafiait, és ada nékik birtokot Égyiptom földén, annak a földnek legjobb részében a Rameszesz földén; a mint megparancsolta vala a Faraó. vers 6. 27. 12 És ellátja vala József az ő atyját és atyjafiait, és az ő atyjának egész házanépét kenyérrel, gyermekeik számához képest. 13 És kenyér nem vala az egész föld kerekségén, mert igen nagy vala az éhség, és elalélt vala Égyiptom földe, és a Kanaán földe az éhség miatt. 14 József pedig mind összeszedé a pénzt, a mi találtatik vala Égyiptomnak és Kanaánnak földén a gabonáért, a melyet azok vesznek vala; és bévivé József a pénzt a Faraó házába. 15 És mikor elfogyott a pénz Égyiptom földéről is, Kanaán földéről is, egész Égyiptom Józsefhez méne, mondván: Adj nékünk kenyeret, miért haljunk meg szemed láttára, azért hogy nincs pénz? 16 És monda József: Hozzátok ide barmaitokat, és adok néktek a ti barmaitokért, ha nincs pénz. 17 És elvivék barmaikat Józsefhez, és ada nékik József kenyeret lovakért, juhokért, ökrökért és szamarakért: és eltartá őket abban az esztendőben kenyérrel az ő barmaik összeségéért. 18 Mikor pedig elmúlék az esztendő, menének hozzá a második esztendőben, és mondának néki: Nem titkolhatjuk el uramtól, hogy bizony elfogyott a pénz, és a barom-nyájak mind uramnál vannak, a mint látja az én uram semmi sem maradt, csak testünk és földünk. 19 Miért veszszünk el szemed láttára mind magunk, mind földünk? végy meg minket és földünket kenyéren, és mi és a mi földünk szolgái leszünk a Faraónak; csak adj magot, hogy éljünk s ne haljunk meg, és a föld ne pusztuljon el. **20 Megvevé azért József egész Égyiptom földét a Faraó részére, mert az Égyiptombeliek mind eladák az ő földjöket, mivelhogy erőt vett vala rajtok az éhség. És a föld a Faraóé lőn.** 21 A népet pedig egyik városból a másikba telepíté Égyiptom egyik határszélétől másik széléig. 22 Csak a papok földét nem vevé meg, mert a papoknak szabott részök vala a Faraótól és abból a szabott részből élnek vala, a mit nékik a Faraó ád vala; annak okáért, nem adák el az ő földjöket. 23 És monda József a népnek: Ímé megvettelek titeket a mai napon, és a ti földeteket a Faraónak. **Ímhol számotokra a mag, vessétek be a földet. 24 És takaráskor adjatok a Faraónak egy ötödrészt; négy rész pedig legyen a tiétek, a mező bevetésére és éléstekre, mind magatoknak, mind házatok népének, és gyermekeiteknek eledelül. 25 És mondának: Életünket megtartottad; hadd találjunk kegyelmet uram szemei előtt, és szolgái leszünk a Faraónak.** 26 És törvénynyé tevé azt József mind e mai napig Égyiptom földén, hogy a Faraóé az ötödrész, csak a papok földe, egyedűl az nem volt a Faraóé. 27 Lakozék azért Izráel Égyiptom földében a Gósen földén, és ott megörököddének, s megszaporodának és megsokasodának felette igen. vers 11. **28 Jákób pedig tizenhét esztendeig él vala Égyiptom földén, és Jákób élete esztendeinek napjai száz negyvenhét esztendő.** 29 És elközelgetének Izráel halálának napjai, és hívatá az ő fiát Józsefet, s monda néki: **Ha én te előtted kedves vagyok, kérlek tedd a kezedet tomporom alá, ÁBRAHÁMNÁL IS és légy hozzám szeretettel és hűséggel: Kérlek ne temess el engem Égyiptomban.** rész 24,2. 30 Midőn elaluszom az én atyáimmal, vígy ki engem Égyiptomból és temess el az ő sírjokba. És monda: Én a te beszéded szerint cselekszem. 31 És monda: Esküdjél meg nékem! és megesküvék néki. És leborula Izráel az ágy fejére.

1Móz 48

1 És lőn ezek után, megmondák Józsefnek: Ímé a te atyád beteg; és elvivé magával az ő két fiát Manassét és Efraimot. 2 És tudtára adák Jákóbnak, mondván: Ímé a te fiad József hozzád jő; és összeszedé erejét Izráel, s felüle az ágyon. 3 És monda Jákób Józsefnek:

JÁKÓB (re-narráció)

A mindenható Isten megjelenék nékem Lúzban, a Kanaán földén, és megálda engem. rész 28,13. 4 És monda nékem: Ímé én megszaporítlak és megsokasítlak és népek sokaságává teszlek téged, s ezt a földet te utánnad a te magodnak adom örök birtokul. rész 28,14. rész 28,13. 5 Most tehát a te két fiad, a kik néked Égyiptom földén annakelőtte születtek, hogy én hozzád jöttem vala Égyiptomba, az enyéim; Efraim és Manasse, akár csak Rúben és Simeon,

az enyéim lesznek. rész 41,50-52. 6 Ama szülötteid pedig, kiket ő utánok nemzettél, tiéid lésznek, és az ő bátyjaik nevéről neveztessenek az ő örökségökben. 7 Mert mikor Mésopotámiából jövék, meghala mellettem Rákhel Kanaán földén az úton, mikor még egy dűlőföldre valék Efratától, és eltemetém őt ott az Efratába (azaz Bethlehembe) vezető úton. rész 35,16. 19. 8 És meglátá Izráel a József fiait és monda: Kicsodák ezek? 9 József pedig monda az ő atyjának: Az én fiaim, kiket Isten itt adott nékem. És monda: Hozd ide őket hozzám, hadd áldjam meg. **10 Mert Izráelnek szemei meghomályosodának a vénség miatt, és nem láthat vala. IZSÁK!** Közel vivé tehát őket hozzá, ő pedig megcsókolgatá és megölelgeté őket. 11 És monda Izráel Józsefnek: Nem gondoltam, hogy orczádat megláthassam, és íme az Isten megengedte látnom magodat is. 12 Akkor kivevé József azokat az ő a tyjának térdei közül, és leborula arczczal a földre. 13 És fogá József mindkettejöket, **Efraimot jobbkezével Izráel balkeze felől; Manassét pedig balkezével Izráelnek jobbkeze felől** és közel vivé őket hozzá. 14 Izráel pedig kinyujtá az ő jobbkezét és rátevé Efraim fejére, pedig ő a kisebbik vala, **az ő balkezét pedig Manasse fejére. Tudva tevé így kezeit, mert az elsőszülött Manasse vala.**
15 És megáldá Józsefet s monda:
Az Isten, a kinek előtte jártak az én atyáim Ábrahám és Izsák; az Isten a ki gondomat viselte, a mióta vagyok, mind e napig: Zsid. 11,21. 16 Amaz Angyal, ki megszabadított engem minden gonosztól, áldja meg e gyermekeket, és viseljék az én nevemet és az én atyáimnak Ábrahámnak és Izsáknak nevét, és mint a halak szaporodjanak e földön. rész 31,11. 13. 28,20. 21. 32,9-12.
17 Látván pedig József, hogy az ő atyja jobbkezét Efraim fejére tevé, nem tetszék néki, és megfogá atyja kezét, hogy Efraim fejéről Manasse fejére tegye át. 18 És monda József az ő atyjának: Nem úgy atyám; mert ez az elsőszülött, ennek fejére tedd jobb kezedet. 19 Nem akará pedig az atyja és monda: Tudom fiam, tudom, **ő is néppé lesz, ő is megnevekedik; de az ő öccse nálánál inkább megnevekedik, és az ő magja népek sokaságává lesz.** 20 És megáldá őket azon a napon, mondván: Ha áld, téged említsen Izráel, mondván: Az Isten téged olyanná tégyen mint Efraimot s Manassét. És Efraimot eleibe tevé Manassénak. 21 És mondá Izráel Józsefnek: Ímé én meghalok, de az Isten veletek lesz és vissza visz titeket a ti atyáitok földére. 22 Én pedig adok néked egy osztályrészt a te atyádfiainak része felett, melyet az Emoreustól vettem fegyveremmel és kézívemmel. rész 33,19.

1Móz 49
1 És szólítá Jákób az ő fiait, és monda: Gyűljetek egybe, hadd jelentsem meg néktek, a mi rátok következik a messze jövőben. 2 Gyűljetek össze s hallgassatok Jákóbnak fiai! hallgassatok Izráelre, a ti atyátokra. **3 Rúben,** te elsőszülöttem, erőm, tehetségem zsengéje, első a méltóságban, első a hatalomban. rész 29,32. **4 Állhatatlan, mint a víz, nem leszesz első, mivel atyád ágyába léptél fel: akkor megfertőztetted! Nyoszolyámba lépett ő. rész 35,22. 5 Simeon és Lévi atyafiak, erőszak eszközei az ő fegyverök. rész 34,13-15. 25.** 6 Tanácsukban ne légyen részes lelkem, gyűlésükkel ne egyesüljön dicsőségem, mert haragjokban férfit öltek, s kedvök telve inát szegték az ökörnek. 7 Átkozott haragjok, mert erőszakos, és dühök, mivel kegyetlen; eloszlatom őket Jákóbban, és elszélesztem Izráelben. Józs. 19,1. 21,5. 8 Júda! téged magasztalnak atyádfiai, kezed ellenségeidnek nyakán lesz s meghajolnak előtted atyáidnak fiai. 1Krón. 5,2. **9 Oroszlánkölyök Júda; zsákmányt ejtvén, felmentél, fiam! Lehevert, lenyúgodott, mint a hím oroszlán, és mint nőstény oroszlán; ki veri őt fel? Én. 4,8. Bir. 1,19. 10 Nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálcza térdei közül; míg eljő Siló, és a népek néki engednek. Józs. 18,1. 9. 11 Szőlőtőhöz köti szamarát, és nemes venyigéhez szamara vemhét, ruháját borban mossa, felöltőjét a szőlő vérében. 12 Bortól veresek szemei, tejtől fehérek fogai. Péld. 23,29. 30.**
KRISZTUS PRÓFÉCIA MT 21,1-7, JEL 5,55;

JÚDA TÖRZSÉBŐL VALÓ OROSZLÁN!
Mt 21,43

13 Zebulon a tenger partjáig lakozik, azaz a hajók kikötőjéig s határának széle Czídonig ér. **14 Izsakhár** erős csontú szamár, a karámok közt heverész. 15 S látja, hogy jó a nyugalom és hogy a föld mily kies: teher alá hajtja hátát, s robotoló szolgává lesz. **16 Dán** ítéli az ő népét, mint Izráel akármelyik nemzetsége. 17 Dán kígyó lesz az úton, szarvaskígyó az ösvényen, mely a ló körmébe harap, hogy lovagja hanyatt esik. 18 Szabadításodra várok Uram! **19 Gád!** had háborgatja; majd ő hág annak sarkába. **20 Ásernek** kenyere kövér, királyi csemegét szolgáltat. **21 Nafthali,** gyorslábú szarvas, az ő beszéde kedves. **22 Termékeny fa József,** termő ág a forrás mellett, ágazata meghaladja a kőfalat. 23 Keserítik, lövöldözik és üldözik a nyilazók: rész 37,4. 18. 27. 24 De mereven marad kézíve, feszülten keze karjai, Jákób Hatalmasának kezétől, onnan, Izráel pásztorától, kősziklájától. rész 50,20. **25 Atyád Istenétől, a ki segéljen; a mindenhatótól, a ki megáldjon, az ég áldásaival, onnan felülről, a mélység áldásaival, mely alant terül, az emlők és anyaméh áldásaival. 26 Atyád áldásai meghaladják az ős hegyek áldásait, az örök halmok kiességeit. Szálljanak József fejére, a testvérek közül kiválasztatottnak koponyájára. 27 Benjámin** ragadozó farkas: reggel ragadományt eszik, este pedig zsákmányt oszt. 28 Mind ezek Izráel nemzetségei, tizenketten, és ez az a mit mondott nékik az ő atyjok, mikor őket megáldá; mindeniket tulajdon áldásával áldá meg. 29 És parancsola nékik és monda: Én az én népemhez takaríttatom, temessetek engem az én atyáimhoz, ama barlangba, mely a Khitteus Efron mezején van. 30 Abba a barlangba, mely Kanaán földén Mamré átellenében Makpelahnak mezején van, melyet megvett Ábrahám a mezővel együtt a Khitteus Efrontól, temetésre való örökségül. rész 23,16. 17. 31 Oda temették el Ábrahámot és Sárát az ő feleségét; oda temették Izsákot és Rebekát az ő feleségét; s oda temettem el Leát is. Csel. 7,16. 32 Szerzemény e mező és a barlang, mely abban van, a Khéth fiaitól. 33 És elvégezé Jákób a mit fiainak parancsolt és fölszedé lábait az ágyra, és kimúlék és az ő népéhez takaríttaték. Csel. 7,15.

1Móz 50
1 József pedig az ő atyja orczájára borúla és siránkozék felette és csókolgatá őt. 2 És megparancsolá József az ő szolgáinak, az orvosoknak, hogy balzsamozzák be az ő atyját; és bebalzsamozák az orvosok Izráelt. 3 Mikor negyven nap eltelék, mert akkorra telnek be a bebalzsamozás napjai, siraták őt az Égyiptombeliek hetven napig. 4 És elmúlának az ő siratásának napjai, és szóla József a Faraó házanépéhez, mondván: Ha kedves vagyok előttetek, szóljatok kérlek a Faraónak, mondván: 5 Az én atyám engem megesketett, mondván: Ímé én meghalok; az én síromba, melyet Kanaán földén ástam magamnak, oda temess el engem. Most hát kérlek, hadd menjek el, és temessem el az én atyámat, azután visszatérek. rész 47,29-31. 6 És monda a Faraó: Eredj el és temesd el a te atyádat, a mint megesketett téged. 7 Elméne azért József, hogy az ő atyját eltemesse, és vele együtt felmenének mind a Faraó szolgái, az ő házának vénei és Égyiptom földének minden vénei. 8 Józsefnek is egész háznépe; és az ő bátyjai, és az ő atyjának háznépe; csak gyermekeiket, juhaikat és barmaikat hagyták a Gósen földén. 9 Felmenének annakfelette ő vele szekerek is és lovagok, úgy hogy igen nagy sereg vala. 10 Mikor eljutának Atád szérűjéhez, mely a Jordánon túl van, **nagy és keserves sírással sírának ott.** József pedig hét napig gyászolá az ő atyját. 11 És láták az ország lakosai, a Kanaán népe azt a gyászt Atád szérűjénél, és mondának: Keserves gyásza ez az Égyiptombelieknek. Azért nevezék azt a helyet Ábel Miczrajimnak, mely a Jordánon túl van. 12 Aképen cselekedének azért Jákóbbal az ő fiai, a miképen megparancsolta vala nékik. 13 Elvivék ugyanis őt az ő fiai Kanaán földére és eltemeték őt a Makpelah mezőnek barlangjába, melyet vett vala Ábrahám a mezővel együtt temetésre való örökségnek a Khitteus Efrontól Mamrénak átellenében. Csel. 7,16. rész 23,16. 17. 14 És visszatére József Égyiptomba, ő, és az ő atyjafiai,

és mind azok, kik vele fölmentek vala az ő atyjának temetésére, minekutána eltemette az ő atyját. **15 A mint láták József bátyjai, hogy az ő atyjok meghalt, ezt mondják vala: Hátha gyűlölni fog minket József, és visszaadja nékünk mindazt a gonoszt, a mit rajta elkövettünk.** rész 37,28. 16 Izenetet küldének azért Józsefhez, mondván: **A te atyád megparancsolta nékünk az ő holta előtt, mondván: 17 Így szóljatok Józsefhez: Kérünk téged, bocsásd meg a te atyádfiainak vétkét és bűnöket, mert gonoszul cselekedtek te ellened. Most azért bocsásd meg azoknak vétkét, a kik a te atyád Istenét szolgálják. József pedig sír vala, mikor ezt mondák néki.** 18 Járulának pedig ő hozzá az ő testvérei is, és leborúlának előtte és mondának: Ímé mi a te szolgáid vagyunk. 19 József pedig monda: Ne féljetek: avagy Isten gyanánt vagyok-é én? **20 Ti gonoszt gondoltatok én ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani, hogy cselekedjék úgy a mint ma, hogy sok nép életét megtartsa. 21 Most annakokáért ne féljetek: Eltartalak én titeket és a ti gyermekeiteket.** És megvígasztalá őket és szívökre beszéle. 22 József pedig Égyiptomban lakozék; mind ő, mind az ő atyjának házanépe. És éle József száz tíz esztendeig. 23 És látá József Efraimtól harmad ízben való fiait. Manasse fiának Mákhirnak is születtek József térdén gyermekei. 24 És monda József az ő testvéreinek: Én meghalok, de Isten bizonnyal meglátogat titeket és felvisz titeket e földről arra a földre, melyet esküvel ígért meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. Zsid. 11,22. 25 És megesketé József Izráel fiait, mondván: Mikor az Isten titeket bizonnyal meglátogat, vigyétek fel innen az én tetemeimet magatokkal. 2Móz. 13,19. Józs. 24,32. **26 És meghala József száz tíz esztendős korában, és bebalzsamozák, és koporsóba tevék Égyiptomban.** vers 22.

Mózes második könyve a zsidóknak Égyiptomból kijöveteléről

2Móz 1

1 Ezek pedig az Izráel fiainak nevei, a kik Jákóbbal Égyiptomba menének; kiki az ő házanépével méne: 2 Rúben, Simeon, Lévi és Júda; 3 Izsakhár, Zebulon és Benjámin; 4 Dán és Nafthali, Gád és Áser. **5 Mindazok a lelkek pedig, a kik Jákób ágyékából származtak vala, hetvenen valának.** József pedig Égyiptomban vala. 6 És meghala József és minden ő atyjafia és az az egész nemzedék. 7 Izráel fiai pedig szaporák valának, szaporodának és sokasodának és igen-igen elhatalmazának, úgy hogy megtelék velök az ország**.** Csel. 7,17. **8 Azonközben új király támada Égyiptomban, a ki Józsefet nem ismerte vala.** Csel. 7,18.**9 És monda az ő népének: Ímé az Izráel fiainak népe több, és hatalmasabb nálunknál.** Zsolt. 105,24.10 Nosza **bánjunk okosan vele,** hogy el ne sokasodjék, **MINT AHOGY MI IS GONDOLKOZUNK A CIGÁNYOKRÓL VAGY A MIGRÁNSOKRÓL. MINDNYÁJAN REÁLPOLITIKUS FÁRAÓK VAGYUNK!** és az ne legyen, hogy ha háború támad, ő is ellenségünkhöz adja magát és ellenünk harczoljon és az országból kimenjen. Csel. 7,19. 11 Rendelének azért föléjök robotmestereket, hogy nehéz munkákkal sanyargassák őket. És építe a Faraónak gabonatartó városokat, Pithomot és Ramszeszt. 12 De minél inkább sanyargatják vala őt, annál inkább sokasodik és annál inkább terjeszkedik vala, s félnek vala az Izráel fiaitól. 13 Pedig kegyetlenűl dolgoztaták az égyiptomiak az Izráel fiait. 14 És kemény munkával keseríték életöket, sárcsinálással, téglavetéssel és mindenféle mezei munkával, minden munkájokkal, melyeket kegyetlenűl dolgoztatnak vala velök. 15 És szóla Égyiptom királya a héber bábáknak, a kik közűl egyiknek Sifra, a másiknak Puá vala neve. 16 És monda: Mikoron héber asszonyok körűl bábálkodtok, nézzetek a szűlőszékre: ha fiú az, azt öljétek meg, ha pedig leány az, hadd éljen. 17 De a bábák félék az Istent és nem cselekedének úgy a mint Égyiptom királya parancsolta vala nékik, hanem életben hagyják vala a gyermekeket. 18 Hívatá annakokáért Égyiptom királya a bábákat és monda nékik: Miért míveltétek azt, hogy életben hagytátok a gyermekeket? 19 A bábák pedig mondának a Faraónak: Mert a héber asszonyok nem olyanok, mint az Égyiptombeliek: mert azok élet-erősek; minekelőtte a bába hozzájok eljutna, már szűlnek. 20 Annakokáért jól tőn Isten a bábákkal, a nép pedig sokasodék és igen elhatalmazék. 21 És lőn, hogy mivel a bábák félék az Istent: megépíté az ő házukat. 22 Parancsola azért a Faraó minden ő népének, mondván: **Minden fiút, a ki születik, vessetek a folyóvízbe, a leányt pedig hagyjátok mind életben.** Csel. 7,19.

2Móz 2

1 És elméne egy Lévi nemzetségéből való férfiú és Lévi-leányt vőn feleségűl. 2 És fogada méhében az asszony és fiat szűle; és látá, hogy szép az és rejtegeté három hónapig. rész 6,20. 4Móz. 26,59. Zsid. 11,23. 3 De mikor tovább nem rejtegetheté, szerze annak egy gyékény-ládácskát, és bekené azt gyantával és szurokkal s belétevé a gyermeket és letevé a folyóvíz szélén a sás közé. 4 Az ő nénje pedig megáll vala távolról, hogy megtudja: mi történik vele? **5 És aláméne a Faraó leánya**, hogy megfürödjék a folyóvízben, szolgálóleányai pedig járkálnak vala a víz partján. És meglátá a ládácskát a sás között s elküldé az ő szolgálóleányát

és kihozatá azt. Csel. 7,21. 6 És kinyitá és látá a gyermeket; és ímé egy síró fiú. És könyörűle rajta és monda: A héberek gyermekei közűl való ez. 7 Az ő nénje pedig monda a Faraó leányának: **Elmenjek-é s hívjak-é egy szoptatós asszonyt a héber asszonyok közűl, hogy szoptassa néked a gyermeket?** 8 És a Faraó leánya monda néki: Eredj el. Elméne azért a leányzó, és elhívá a gyermek anyját. 9 És monda néki a Faraó leánya: Vidd el ezt a gyermeket és szoptasd fel nékem, és én megadom a te jutalmadat. **És vevé az asszony a gyermeket és szoptatá azt. 10 És felnevekedék a gyermek, és vivé őt a Faraó leányához, és fia gyanánt lőn annak, és nevezé nevét Mózesnek, és mondá: Mert a vízből húztam ki őt.** 11 Lőn pedig azokban a napokban, mikor Mózes felnevekedék, kiméne az ő atyjafiaihoz és látá az ő nehéz munkájokat s látá, hogy egy Égyiptombeli férfi üt vala egy héber férfit az ő atyjafiai közűl. 12 Mikor ide-oda tekinte és látá hogy senki sincs, agyonüté az Égyiptombelit és elrejté azt a homokba. 13 Másnap is kiméne és ímé két héber férfi veszekedik vala. És monda annak a ki bűnös vala: Miért vered a te atyádfiát? 14 Az pedig monda: Kicsoda tett téged fő emberré és bíróvá mi rajtunk? Talán engem is meg akarsz ölni, mint megöléd az égyiptomit? Mózes pedig megfélemlék és monda: Bizony kitudódott a dolog. 15 A Faraó is meghallá azt a dolgot és Mózest halálra keresteti vala: **de elfuta Mózes a Faraó elől és lakozék Midián földén; leűle pedig egy kútnál. Csel. 7,29. 16 Midián papjának pedig hét leánya vala, és oda menének és vizet húzának és tele merék a válúkat, hogy megitassák atyjoknak juhait.** 17 A pásztorok is oda menének és elűzék őket. Mózes pedig felkele és segítséggel lőn nékik és megitatá juhaikat. 18 Mikor atyjokhoz Réhuelhez menének, monda ez: Mi az oka, hogy ma ilyen hamar megjöttetek? 19 Ők pedig mondának: Egy égyiptombeli férfi oltalmaza minket a pásztorok ellen, annakfelette vizet is húzott nékünk, és megitatta a juhokat. 20 S monda leányainak: És hol van ő? miért hagytátok ott azt a férfit? hívjátok el, hogy egyék kenyeret. 21 És tetszék Mózesnek, hogy ott maradjon e férfiúnál, és **ez feleségül adá Mózesnek az ő leányát, Czipporát.** 22 És fiat szűle ez és nevezé nevét Gersomnak, mert mondá: Jövevény voltam az idegen földön. rész 18,3.23 És lőn ama hosszú idő alatt, meghala az Égyiptom királya, Izráel fiai pedig fohászkodnak vala a szolgaság miatt, és kiáltnak vala és feljuta a szolgaság miatt való kiáltásuk Istenhez. 4Móz. 20,15. 16.24 És meghallá Isten az ő fohászkodásukat és megemlékezék Isten az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségéről. 1Móz. 15,14. 26,2-4. 25 És megtekinté Isten az Izráel fiait és gondja vala rájok Istennek.

2Móz 3

1 Mózes pedig őrzi vala az ő ipának, Jethrónak a Midián papjának juhait és hajtá a juhokat a pusztán túl és juta az Isten hegyéhez, Hórebhez. **2 És megjelenék néki az Úr angyala tűznek lángjában egy csipkebokor közepéből, és látá, hogy ímé a csipkebokor ég vala; de a csipkebokor meg nem emésztetik vala. Csel. 7,30. 32. 3 S monda Mózes: Oda megyek, hogy lássam e nagy csudát, miért nem ég el a csipkebokor.** 4 És látá az Úr, hogy oda méne megnézni, és szólítá őt Isten a csipkebokorból, mondván: Mózes, Mózes. Ez pedig monda: Ímhol vagyok. 5 És monda: Ne jőjj ide közel, oldd le a te saruidat lábaidról; mert a hely, a melyen állasz, szent föld. Józs. 5,15.6 És monda: Én vagyok a te atyádnak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákóbnak Istene. Mózes pedig elrejté az ő orczáját, mert fél vala az Istenre tekinteni. Mát. 22,32.7 Az Úr pedig monda: **Látván láttam az én népemnek nyomorúságát, a mely Égyiptomban vagyon és meghallottam az ő sanyargatóik miatt való kiáltásukat; sőt ismerem szenvedéseit.** 8 Le is szállok, hogy megszabadítsam őt az Égyiptombeliek kezéből és felvigyem őt arról a földről, jó és tágas földre, téjjel és mézzel folyó földre, a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok lakóhelyére. 9 Mivel hát ímé feljutott hozzám az Izráel fiainak kiáltása és láttam is a nyomorgatást, a melylyel nyomorgatják őket az Égyiptombeliek: 10 Most azért eredj, elküldelek téged a Faraóhoz és hozd ki az én népemet, az Izráel fiait Égyiptomból. 11 Mózes

pedig monda az Istennek: **Kicsoda vagyok én, hogy elmenjek a Faraóhoz és kihozzam az Izráel fiait Égyiptomból?** 12 És felele: **Én veled lészek!** és ez lesz a jele, hogy én küldöttelek téged, hogy mikor kihozod a népet Égyiptomból, ezen a hegyen fogtok szolgálni az Istennek. 13 Mózes pedig monda az Istennek: Ímé én elmegyek az Izráel fiaihoz és ezt mondom nékik: A ti atyáitok Istene küldött engem ti hozzátok; ha azt mondják nékem: Mi a neve? mit mondjak nékik? **14 És monda Isten Mózesnek: VAGYOK A KI VAGYOK. És monda: Így szólj az Izráel fiaihoz: A VAGYOK küldött engem ti hozzátok.**

LXX
καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν Ἐγώ εἰμι ὁ ὤν· καὶ εἶπεν Οὕτως ἐρεῖς [1] τοῖς υἱοῖς Ισραηλ Ὁ ὢν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς.
Dixit Deus ad Mosen ego sum qui sum ait sic dices filiis Israhel qui est misit me ad vos

15 És ismét monda Isten Mózesnek: Így szólj az Izráel fiaihoz: Az Úr, a ti atyáitoknak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákóbnak Istene küldött engem ti hozzátok. Ez az én nevem mind örökké és ez az én emlékezetem nemzetségről nemzetségre. Ésa. 42,8.16 Menj el és gyűjtsd egybe az Izráel véneit és mondd ezt nékik: Az Úr, a ti atyáitok Istene, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene megjelent nékem, mondván: Megemlékeztem rólatok és arról a mit elkövettek rajtatok Égyiptomban. 17 És mondám: Kiviszlek titeket az égyiptomi nyomorúságból a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok földére, téjjel és mézzel folyó földre. 18 És ha hallgatnak szavadra, akkor elmégy te és az Izráel vénei Égyiptom királyához, s így szóltok néki: Az Úr, a héberek Istene megjelent nékünk; most azért hadd menjünk három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Úrnak a mi Istenünknek. **19 Én pedig tudom, hogy az égyiptomi király nem engedi meg néktek, hogy elmenjetek, még erőhatalomra sem**. 20 Kinyújtom azért az én kezemet és megverem Égyiptomot mindenféle csudáimmal, melyeket véghez viszek benne; így azután elbocsát titeket. 21 És kedvessé tészem e népet az Égyiptombeliek előtt, és lészen, hogy mikor kimentek, nem mentek üresen. **22 Kérjen azért minden asszony az ő szomszédasszonyától és háza lakó asszonyától ezüst edényeket és arany edényeket és ruhákat; és rakjátok azokat fiaitokra és leányaitokra, s így foszszátok ki Égyiptomot.** rész 11,2. 12,35.

2Móz 4
1 Felele Mózes és monda: De ők nem hisznek nékem s nem hallgatnak szavamra, sőt azt mondják: nem jelent meg néked az Úr. 2 Az Úr pedig monda néki: Mi az a kezedben? S ő monda: Vessző. 3 Vesd azt – úgymond – a földre. És veté azt a földre és lőn kígyóvá; és Mózes elfutamodék előle. 4 Monda pedig az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet és fogd meg a farkát! És kinyújtá kezét és megragadá azt, és vesszővé lőn az ő kezében. 5 Hogy elhigyjék, hogy megjelent néked az Úr, az ő atyáik Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. 6 És ismét monda néki az Úr: Nosza dugd kebeledbe a kezed; és kebelébe dugá kezét és kihúzá: ímé az ő keze poklos vala, olyan mint a hó. 7 És monda: Dugd vissza kebeledbe a kezed: és visszadugá kezét kebelébe és kivevé azt kebeléből és ímé ismét olyanná lőn mint teste. 8 És ha úgy lenne, hogy nem hisznek néked és nem hallgatnak az első jel szavára, majd hisznek a második jel szavának. 9 És ha úgy lenne, hogy ennek a két jelnek sem hisznek és nem hallgatnak szavadra: akkor meríts vizet a folyóvízből és öntsd a szárazra, és a víz, a mit a folyóvízből merítettél, vérré lesz a szárazon. rész 7,20. 10 És monda Mózes az Úrnak: Kérlek, Uram, nem vagyok én ékesenszóló sem tegnaptól, sem tegnap előttől fogva, sem azóta, hogy szólottál a te szolgáddal; mert én nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok. 11 Az Úr pedig monda néki: **Ki adott szájat az embernek? Avagy ki tesz némává vagy siketté, vagy látóvá vagy vakká? Nemde én, az Úr? 12 Most hát eredj és én lészek a te száddal, és megtanítlak téged arra, a mit beszélned kell.** Mát. 10,19. Luk. 21,14. 13 Ő pedig monda: Kérlek, Uram, csak

küldd, a kit küldeni akarsz. 14 És felgerjede az Úr haragja Mózes ellen és monda: Nemde atyádfia néked a Lévi nemzetségből való Áron? Tudom, hogy ő ékesenszóló és ímé ő ki is jő elődbe s mihelyt meglát, örvendezni fog az ő szívében. rész 6,20. vers 27. 15 Beszélj azért vele, és add szájába a beszédeket, és én lészek a te száddal és az ő szájával és megtanítlak titeket arra, a mit cselekedjetek. 16 És ő beszél majd helyetted a néphez és ő lesz néked száj gyanánt, te pedig leszesz néki Isten gyanánt. 17 Ezt a vesszőt pedig vedd kezedbe, hogy véghez vidd vele ama jeleket. 18 És méne Mózes és visszatére az ő ipához Jethróhoz és monda néki: Hadd menjek és térjek vissza az én atyámfiaihoz Égyiptomba, hogy meglássam, ha élnek-e még? És monda Jethró Mózesnek: Eredj el békességgel. 19 Az Úr pedig monda Mózesnek Midiánban: Eredj, térj vissza Égyiptomba; mert meghaltak mindazok a férfiak, a kik téged halálra kerestek vala. 20 És felvevé Mózes az ő feleségét és az ő fiait és felülteté őket a szamárra és visszatére Égyiptom földére. Az Isten vesszejét pedig kezébe vevé Mózes. vers 2. 3. 17. 21 És monda az Úr Mózesnek: Mikor elindulsz, hogy visszatérj Égyiptomba, meglásd, hogy mindazokat a csudákat véghez vidd a Faraó előtt, melyeket kezedbe adtam; **én pedig megkeményítem az ő szívét, és nem bocsátja el a népet.** **rész 7,12. 13. 20. 22. 22 Ezt mondd azért a Faraónak: Így szólt az Úr: Elsőszülött fiam az Izráel.** Hós. 11,1.23 Ha azt mondom néked: Bocsásd el az én fiamat, hogy szolgáljon nékem és te vonakodol elbocsátani: ímé én megölöm a te elsőszülött fiadat. **24 És lőn az úton, egy szálláson, eleibe álla az Úr és meg akarja vala őt ölni.** **1Móz. 17,14. 25 De Czippora egy éles követ veve és lemetszé az ő fiának előbőrét és lába elé veté mondván: Bizony, vérjegyesem vagy te nékem!** 26 És békét hagya néki. Akkor monda: Vérjegyes a körűlmetélkedésért. 27 Áronnak pedig monda az Úr: Eredj Mózes eleibe a pusztába! És elméne és találkozék vele az Isten hegyénél és megcsókolá őt. rész 3,1. 28 Mózes pedig elbeszélé Áronnak az Úr mindama szavait, melyekkel őt elküldötte vala és mindazokat a jeleket, melyeket reá bízott vala. 29 És méne Mózes és Áron és egybegyűjték Izráel fiainak minden véneit. 30 És elmondá Áron mindazokat a beszédeket, melyeket mondott vala az Úr **Mózesnek és megcselekedé a jeleket a nép szemei előtt. 31 És hitt a nép, és megértette, hogy meglátogatta az Úr Izráel fiait és megtekintette nyomorúságukat. És meghajták magokat és leborulának**. rész 3,18.

2Móz 5

1 Annakutána pedig elmenének Mózes és Áron és mondának a Faraónak: Ezt mondá az Úr, Izráelnek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy ünnepet üljenek nékem a pusztában. 2 A Faraó pedig mondá: Kicsoda az Úr, hogy szavára hallgassak, és elbocsássam Izráelt? Nem ismerem az Urat és nem is bocsátom el Izráelt. Jób 21,153 Ők pedig mondának: A héberek Istene megjelent nékünk; hadd mehessünk hát háromnapi útra a pusztába, hogy áldozhassunk az Úrnak a mi Istenünknek, hogy meg ne verjen minket döghalállal vagy fegyverrel. 4 Égyiptom királya pedig monda nékik: **Mózes és Áron! miért vonjátok el a népet az ő munkáitól? menjetek dolgotokra.** 5 Ezt is mondja vala a Faraó: Ímé a föld népe most sok, és ti elhagyatjátok velök az ő munkáikat. 6 Parancsolá azért a Faraó azon a napon a nép sarczoltatóinak és felvigyázóinak, mondván: 7 Ne adjatok többé polyvát a népnek a téglavetéshez mint ennekelőtte; hadd menjenek el ők magok és szedjenek magoknak polyvát. 8 De a tégla számát, mennyit ennekelőtte csináltak, vessétek ki rájok; azt le ne szállítsátok, mert **restek ők** és azért kiáltoznak, mondván: Menjünk el, áldozzunk a mi Istenünknek. 9 Nehezíttessék meg a szolgálat ezeken az embereken, hogy azzal legyen dolguk és ne hajtsanak hazug szóra. 10 Kimenének azért a nép sarczoltatói és felvigyázói és ezt mondák a népnek mondván: Ezt mondja a Faraó: Nem adok néktek polyvát. 11 Menjetek magatok, szedjetek magatoknak polyvát onnan, a hol találtok; mert semmi sem szállíttatik le szolgálatotokból. 12 És elszélede a nép egész Égyiptom földén, hogy tarlót szedjen polyva helyett. 13 A sarczoltatók pedig szorítják vala, mondván: Végezzétek el munkátokat, napjában a napi munkát, mint akkor, a mikor polyva volt. 14 És verettetének az Izráel fiai közül való

felvigyázók, a kiket a Faraó sarczoltatói rendeltek vala föléjök, mondván: Miért nem végeztétek el a rátok vetett téglaszámot sem tegnap, sem ma úgy, mint ennekelőtte? 15 És elmenének az Izráel fiai közül való felvigyázók és kiáltának a Faraóhoz, mondván: Miért cselekszel így a te szolgáiddal? 16 Polyvát nem adnak a te szolgáidnak és azt mondják nékünk: Csináljatok téglát! És ímé a te szolgáid verettetnek, a te néped pedig vétkezik. 17 Az pedig monda: Restek vagytok, restek, azért mondjátok: Menjünk el, áldozzunk az Úrnak! 18 Most pedig menjetek, dolgozzatok, polyvát ugyan nem adnak néktek, de a rátok vetett tégla-számot be kell adnotok. 19 Akkor látják vala Izráel fiainak felvigyázói, hogy bajban vannak, mivel azt kell mondaniok: a tégla-számot le ne szállítsátok; napjában a napi munka meglegyen. 20 És mikor kijövének a Faraótól, szembe találkozának Mózessel és Áronnal. 21 S mondának nékik: Lásson meg titeket az Úr és ítéljen meg, kik rossz hírbe kevertetek minket a Faraó előtt és az ő szolgái előtt, fegyvert adván azok kezébe, hogy megöljenek minket. 22 És visszaméne Mózes az Úrhoz és monda: **Uram, miért engedsz rosszul bánni ezzel a néppel! Miért küldél engem ide? 23 Mert attól fogva, hogy bemenék a Faraóhoz, hogy a te nevedben szóljak, rosszabbul bánik e néppel; megszabadítani pedig nem szabadítád meg a te népedet.**

2Móz 6

1 Az **Úr (Örökkévaló)** pedig monda Mózesnek: Majd meglátod mit cselekszem a Faraóval; mert hatalmas kéz miatt kell őket elbocsátani és hatalmas kéz miatt űzi el őket az ő földéről. 2 Az **Isten** pedig szóla Mózeshez és monda néki: **Én vagyok az Úr Öökkévaló Adonáj** Herz 2,66), 1Móz. 17,1. 16,17. rész 21,2. Zsid. 11,11. vers 6-8. Ezék. 20,5. 6. 3 Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak úgy jelentem meg, **mint mindenható Isten, (Él Saddai, herz, 2,67),** de az én **Jehova** nevemen nem voltam előttük ismeretes. **4 Szövetséget is kötöttem velek,** hogy nékik adom a Kanaán földét, az ő tartózkodásuk földét, a melyen tartózkodjanak. **5 Fohászkodását is meghallottam az Izráel fiainak** a miatt, hogy az Égyiptombeliek szolgálatra szorítják őket, megemlékeztem az én szövetségemről. 6 Annakokáért mondd meg az Izráel fiainak: **Én vagyok az Úr és kiviszlek titeket Égyiptom nehéz munkái alól és megszabadítlak titeket** az ő szolgálatjoktól és megmentlek titeket kinyújtott karral és nagy büntető ítéletek által. **7 És népemmé fogadlak titeket s Istentekké lészek néktek** és megtudjátok, hogy **én vagyok a ti Uratok Istentek,** a ki kihoztalak titeket Égyiptom nehéz munkái alól. **8 És béviszlek titeket a földre,** a mely felől esküre emeltem fel kezemet, hogy Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak adom azt, és néktek adom azt örökségül, én az Úr. 1Móz. 15,18. 28,13. 9 Eképen szóla Mózes az Izráel fiaihoz; de nem hallgatának Mózesre, a kislelkűség és a kemény szolgálat miatt. 10 Az Úr pedig szóla Mózeshez mondván: 11 Eredj be, szólj a Faraónak, Égyiptom királyának, hogy bocsássa el Izráel fiait az ő földéről. 12 Mózes pedig szóla az Úr előtt, mondván: Ímé Izráel fiai nem hallgatnak reám, hogy hallgatna hát reám a Faraó, holott én nehéz ajkú vagyok? rész 4,10. 7,1. 2. 13 És szóla az Úr Mózeshez és Áronhoz és rendelé őket Izráel fiaihoz és a Faraóhoz, Égyiptom királyához, hogy hozzák ki az Izráel fiait Égyiptom földéről. **14 Ezek atyáik házanépének fejei:** Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai: Khanókh, Pallu, Kheczrón és Karmi. Ezek a Rúben nemzetségei. 1Móz. 46,9. 15 Simeon fiai pedig: Jemúél, Jámin, Óhad, Jákin, Czohar és Saul, a kanaánbeli asszony fiai. Ezek a Simeon nemzetségei. 1Móz. 46,10.16 Ezek pedig a Lévi fiainak nevei az ő születésök szerint: Gersón, Kehát és Merári. Lévi életének esztendei pedig: száz harminczhét esztendő. 1Móz. 46,11. 1Krón. 6,1. 17 Gersón fiai: Libni, Simhi, az ő nemzetségeik szerint. 1Krón. 6,17. 18 Kehát fiai pedig: Amrám, Jiczhár, Khebrón és Huzziél. Kehát életének esztendei pedig: száz harminczhárom esztendő. 1Krón. 6,18. 19 Merári fiai pedig: Makhli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei az ő születésök szerint. 1Krón. 6,19 20 Amrám pedig feleségűl vevé magának Jókébedet, atyjának húgát s ez szűlé néki Áront és Mózest. Amrám életének esztendei pedig száz harminczhét esztendő. 2Móz. 26,59. 21 Jiczhár fiai pedig: Kórákh, Nefeg és Zikri. 22 Huzziél fiai pedig: Misáél, Elczáfán és

Szithri. 23 Áron pedig feleségűl vevé magának Elisebát, Aminádáb leányát, Nakhsón húgát s ez szűlé néki Nádábot, Abíhut, Eleázárt és Ithámárt. 24 Kórákh fiai pedig: Asszir, Elkánáh és Abiászáf. Ezek a Kórákh nemzetségei. 25 Eleázár pedig az Áron fia, a Putiél leányai közűl vőn magának feleséget s ez szűlé néki Fineást. Ezek a Léviták atyáinak fejei az ő nemzetségeik szerint. 26 Ez Áron és Mózes, a kiknek mondá az Úr: Hozzátok ki az Izráel fiait Égyiptom földéről, az ő seregeik szerint. vers 10. 27 Ők azok, a kik szóltak a Faraónak Égyiptom királyának, hogy kihozhassák az Izráel fiait Égyiptomból. Ez Mózes és Áron. 28 És lőn a mikor szóla az Úr Mózesnek Égyiptom földén. 29 Így szóla az Úr Mózesnek, mondván: Én vagyok az Úr: mondd el a Faraónak Égyiptom királyának mindazt, a mit én szólok néked. **30 Mózes pedig monda az Úr előtt: Ímé én nehéz ajakú vagyok, hogy hallgatna reám a Faraó?** rész 4,10. 7,1. 2.

2Móz 7

1 Az Úr pedig monda Mózesnek: Lásd, Istenévé teszlek téged a Faraónak, Áron pedig, a te atyádfia, szószólód lészen. rész 4,16. **2 Te mondj el mindent, a mit néked parancsolok; Áron pedig, a te atyádfia mondja meg a Faraónak, hogy bocsássa el Izráel fiait az ő földéről.** rész 4,21. 7,13. 14. 3 Én pedig megkeményítem a Faraó szívét és megsokasítom az én jeleimet és csudáimat Égyiptom földén. 4 És a Faraó nem hallgat reátok; akkor én kezemet Égyiptomra vetem és kihozom az én seregeimet, az én népemet, az Izráel fiait Égyiptom földéről nagy büntető ítéletek által. 5 S megtudják az Égyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, a mikor kinyujtándom kezemet Égyiptomra és kihozándom az Izráel fiait ő közülök. 6 És cselekedék Mózes és Áron, a mint parancsolta vala nékik az Úr; úgy cselekedének. **7 Mózes pedig nyolczvan esztendős és Áron nyolczvanhárom esztendős vala, a mikor a Faraóval beszéltek.** 8 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak mondván: 9 Ha szól hozzátok a Faraó mondván: tegyetek csudát; akkor mondd Áronnak: Vedd a te vessződet és vesd a Faraó elé; kígyóvá lesz. 10 Beméne azért Mózes és Áron a Faraóhoz, és úgy cselekedének, a mint az Úr parancsolta vala; veté Áron az ő vesszejét a Faraó elé és az ő szolgái elé, és kígyóvá lőn. 11 És előhívá a Faraó is a bölcseket és varázslókat, és azok is, Égyiptom írástudói, úgy cselekedének az ő titkos mesterségökkel. 2Tim. 3,8. 12 Elveté ugyanis mindenik az ő vesszejét és kígyókká lőnek; de az Áron vesszeje elnyelé azok vesszejét. **13 És megkeményedék a Faraó szíve és nem hallgata reájok, a mint megmondotta vala az Úr.** 14 Az Úr pedig monda Mózesnek: **Kemény a Faraó szíve, nem akarja a népet elbocsátani.** 15 Eredj a Faraóhoz reggel; **ímé ő kimegy a vízhez,** és állj eleibe a folyóvíz partján, és a vesszőt, a mely kígyóvá változott vala, vedd kezedbe. 16 És mondd néki: Az Úr, a héberek Istene küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem a pusztában; de ímé mindez ideig meg nem hallgattál. 17 Így szólt az Úr: Erről tudod meg, hogy én vagyok az Úr: **Ímé én megsujtom a vesszővel, a mely kezemben van, a vizet, a mely a folyóban van, és vérré változik. 18 És a hal, a mely a folyóvízben van, meghal, a folyóvíz pedig megbüdösödik és irtózni fognak az Égyiptombeliek vizet inni a folyóból.** 19 Monda azért az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Vedd a te vessződet és nyujtsd ki kezedet Égyiptom vizeire; azoknak folyóvizeire, csatornáira, tavaira és minden vízfogóira, hogy vérré legyenek és vér legyen Égyiptom egész földén, mind a fa-, mind a kőedényekben. 20 Mózes és Áron pedig úgy cselekedének, a mint az Úr parancsolta vala. És felemelé a vesszőt és megsujtá a vizet, a mely a folyóban vala a Faraó előtt és az ő szolgái előtt, és mind vérré változék a víz, a mely a folyóban vala. 21 A hal pedig, a mely a folyóvízben vala, meghala, és megbüdösödék a folyóvíz, és nem ihatának az Égyiptombeliek a folyónak vizéből; és **vér vala az egész Égyiptom földén.** 22 De úgy cselekedének Égyiptom írástudói is az ő varázslásukkal, és kemény maradt a Faraó szíve és nem hallgata reájok; a mint az Úr megmondotta vala. **23 És elfordula a Faraó és haza méne és ezen sem indula meg az ő szíve.** 24 Az Égyiptombeliek pedig mindnyájan ássák vala a folyóvíz mellékét vízért, hogy ihassanak; mert nem ihatják vala a folyó vizét. **25 És hét nap**

telék el, a mióta az Úr megsujtotta vala a folyóvizet. 26 És monda az Úr Mózesnek: Menj be a Faraóhoz és mondd néki: Azt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem. **27 Ha pedig te el nem akarod bocsátani, ímé én egész határodat békákkal verem meg.** 28 És a folyóvíz békáktól pozsog és felmennek és bemennek a te házadba és ágyasházadba és ágyadra és a te szolgáid házába és néped közé és a te kemenczéidbe és sütőteknőidbe. 29 És reád és népedre s minden te szolgáidra felmennek a békák.
26-29 Rúfban!!!de ugyanez a szöveg 2Móz 8, 1-4

2Móz 8
1 És monda az Úr Mózesnek: Menj be a Faraóhoz és mondd néki: Azt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem. 2 Ha pedig te el nem akarod bocsátani, ímé én egész határodat békákkal verem meg. 3 És a folyóvíz békáktól pozsog és felmennek és bemennek a te házadba és ágyasházadba és ágyadra és a te szolgáid házába és néped közé és a te kemenczéidbe és sütőteknőidbe. 4 És reád és népedre s minden te szolgáidra felmennek a békák. 5 És monda az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyujtsd ki kezedet a te vessződdel a folyóvizekre, csatornákra és a tavakra, és hozd fel a békákat Égyiptom földére. 6 És kinyujtá kezét Áron Égyiptom vizeire, és békák jövének fel és ellepék Égyiptom földét. 7 De az írástudók is úgy cselekedének az ő titkos mesterségökkel és felhozák a békákat Égyiptom földére. 8 És hívatá a Faraó Mózest és Áront és monda: Könyörögjetek az Úrnak, hogy távolítsa el rólam és az én népemről a békákat, és én elbocsátom a népet, hogy áldozzék az Úrnak. 9 Mózes pedig monda a Faraónak: Parancsolj velem: mikorra könyörögjek éretted és a te szolgáidért és a te népedért, hogy elpusztuljanak a békák tőled és házaidtól; és csak a folyóvízben maradjanak meg. 10 Felele a Faraó: Holnapra. És monda Mózes: A mint kívánod, hogy megtudd, hogy nincs hasonló a mi Urunkhoz Istenünkhöz. 11 És eltávoznak a békák tőled, meg a te házaidtól, szolgáidtól és a te népedtől; csak a folyóvízben maradnak meg. 12 És kiméne Mózes és Áron a Faraótól és kiálta Mózes az Úrhoz a békák felől, a melyeket a Faraóra bocsátott vala. **13 És az Úr Mózes beszéde szerint cselekedék** és kiveszének a békák a házakból, udvarokból és mezőkről. 14 És rakásokba gyűjték azokat össze és a föld megbüszhödék. 15 S a mint látá a Faraó, hogy baja könnyebbűl, megkeményíté az ő szívét, és nem hallgata reájok, a mint megmondotta vala az Úr. 16 És szóla az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyujtsd ki a te vessződet és sujtsd meg a föld porát, hogy tetvekké legyen egész Égyiptom földén. 17 És aképen cselekedének. Áron kinyujtá kezét az ő vesszejével és megsujtá a föld porát, és tetvek lőnek emberen és barmon; a föld minden pora tetvekké lőn egész Égyiptom földén. 18 És úgy cselekedének az írástudók is az ő varázslásukkal, hogy tetveket hozzanak elő, de nem teheték; és valának a tetvek emberen és barmon. 19 És mondák az írástudók a Faraónak: Az Isten ujja ez. De kemény maradt a Faraó szíve, és nem hallgata reájok; a mint mondotta vala az Úr. 20 Az Úr pedig monda Mózesnek: Kelj fel reggel és állj a Faraó eleibe; ímé kimegy a vizek felé, és mondd néki: Ezt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem. 21 Mert ha el nem bocsátod az én népemet, ímé én bocsátok te reád, a te szolgáidra és a te népedre és a te házaidra ártalmas bogarakat, és megtelnek az Égyiptombeliek házai ártalmas bogarakkal és a föld is, a melyen ők vannak. 22 De különválasztom azon a napon a Gósen földét, a melyen az én népem lakik, hogy ne legyenek ott ártalmas bogarak, azért, hogy megtudd, hogy én vagyok az Úr ezen a földön. 23 És különbséget tészek az én népem között és a te néped között. Holnap lészen e jelenség. 24 És aképen cselekedék az Úr; jövének ugyanis **ártalmas bogarak** a Faraó házára és az ő szolgái házára, és egész Égyiptom földén pusztává lőn a föld az ártalmas bogarak miatt. 25 És hívatá a Faraó Mózest és Áront és monda: Menjetek, áldozzatok a ti Istenteknek ezen a földön. 26 Mózes pedig monda: Nincs rendén, hogy úgy cselekedjünk, hogy mi azt áldozzuk az Úrnak a mi Istenünknek, a mi utálatos az Égyiptombeliek előtt: ímé, ha azt áldozzuk az ő szemeik előtt, a mi az Égyiptombelieknek utálatos, nem köveznek-é meg

minket? 27 Háromnapi járó földre megyünk a pusztába és úgy áldozunk a mi Urunknak Istenünknek, a mint megmondja nékünk. rész 3,1828 És monda a Faraó: Én elbocsátlak titeket, hogy áldozzatok a ti Uratoknak Istenteknek a pusztában, csak nagyon messze ne távozzatok; **imádkozzatok érettem. 29 Mózes pedig monda: Ímé én kimegyek te tőled és imádkozom az Úrhoz és eltávoznak az ártalmas bogarak a Faraótól és az ő szolgáitól és az ő népétől holnap;** csak megint el ne ámítson a Faraó, hogy el ne bocsássa a népet áldozni az Úrnak. 30 És kiméne Mózes a Faraótól és imádkozék az Úrhoz. 31 És az Úr Mózes beszéde szerint cselekedék; s eltávozának az ártalmas bogarak a Faraótól, szolgáitól és népétől; egy sem marada. **32 De a Faraó ezúttal is megkeményíté az ő szívét** és nem bocsátá el a népet.

2Móz 9

1 És monda az Úr Mózesnek: Menj a Faraóhoz és beszélj vele: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem: 2 Mert ha nem akarod elbocsátani és tovább is tartóztatod őket: 3 Ímé az Úr keze lészen a te mezei barmaidon, lovakon, szamarakon, tevéken, ökrökön és juhokon; igen nagy döghalál. 4 De különbséget tesz az Úr az Izráel barmai között és Égyiptom barmai között, és mindabból, a mi Izráel fiaié, egy sem vész el. 5 Időt is hagya az Úr, mondván: Holnap cselekszi az Úr ezt a dolgot a földön. 6 Meg is cselekedé az Úr ezt a dolgot másodnapon, és elhulla Égyiptomnak minden barma, de az Izráel fiainak barma közül egy sem hullott el. 7 El is külde a Faraó, és ímé egy sem hullt vala el az Izráeliták barma közül: **de a Faraó szíve kemény maradt, és nem bocsátá el a népet.** 8 Az Úr pedig monda Mózesnek és Áronnak: Vegyétek tele markaitokat kemenczehamuval, és szórja azt Mózes az ég felé a Faraó szeme láttára. 9 Hogy porrá legyen Égyiptomnak egész földén, s emberen és barmon hólyagosan fakadó fekéllyé legyen Égyiptomnak egész földén. 10 Vevének azért kemenczehamut és a Faraó elé állának, és Mózes az ég felé szórá azt; és lőn az emberen és barmon hólyagosan fakadó fekély. **11 És az írástudók nem állhatnak vala Mózes előtt a fekély miatt; mert fekély vala az írástudókon s mind az Égyiptombelieken.** 12 De az Úr megkeményíté a Faraó szívét, és nem hallgata reájok, a mint megmondotta vala az Úr Mózesnek. vers 34. rész 7,12. 13. 8,15. 32. 13 És monda az Úr Mózesnek: Kelj fel reggel és állj a Faraó eleibe és mondd néki: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem. 14 Mert ezúttal minden csapásomat reá bocsátom a te szívedre, a te szolgáidra és a te népedre azért, hogy megtudd, hogy nincs én hozzám hasonló az egész földön. 15 Mert ha most kinyujtanám kezemet és megvernélek téged és a te népedet döghalállal, akkor kivágattatnál a földről. 16 Ámde azért tartottalak fenn tégedet, hogy megmutassam néked az én hatalmamat, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön. rész 3,19. 20. Róm. 9,17. 17 Ha tovább is feltartóztatod az én népemet és nem bocsátod el őket: 18 Ímé holnap ilyenkor igen nagy jégesőt bocsátok, a melyhez hasonló nem volt Égyiptomban az napságtól fogva hogy fundáltatott, mind ez ideig. 19 Most annakokáért küldj el, hajtasd be barmaidat és mindenedet, valamid a mezőn van; minden ember és barom, a mely a mezőn találtatik és házba nem hajtatik, – jégeső szakad arra, és meghal. 20 A ki a Faraó szolgái közűl az Úr beszédétől megfélemedék, szolgáit és barmait házakba futtatá. 21 A ki pedig nem törődék az Úr beszédével, szolgáit és barmát a mezőn hagyá. 22 Az Úr pedig monda Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az égre, hogy legyen jégeső Égyiptom egész földén az emberre, baromra és a mező minden fűvére, Égyiptom földén. 23 Kinyujtá azért Mózes az ő vesszejét az égre, az Úr pedig mennydörgést támaszta és jégesőt, és tűz szálla le a földre, és jégesőt bocsáta az Úr Égyiptom földére. **24 És lőn jégeső, és a tűz egymást éré az igen nagy jégeső közt**, a melyhez hasonló nem volt az egész Égyiptom földén, mióta nép lakja. 25 És elveré a jégeső egész Égyiptom földén mindazt, a mi a mezőn vala, embertől baromig; **a mező minden fűvét is elveré a jégeső és a mező minden fáját is egybe rontá.** 26 Csak a Gósen földén, hol Izráel fiai valának, nem volt jégeső. 27 A Faraó pedig elkülde és hívatá Mózest és Áront, és monda nékik: Vétkeztem ezúttal; **az Úr az igaz; én pedig és az én népem gonoszok vagyunk. 28 Imádkozzatok az**

Úrhoz, hogy legyen elég a mennydörgés és jégeső, és akkor elbocsátlak titeket és nem maradtok tovább. 29 Mózes pedig monda néki: Mihelyt kimegyek a városból, **felemelem kezeimet az Úrhoz;** megszűnnek a mennydörgések és nem lesz többé jégeső, hogy **megtudd, hogy az Úré a föld.** 30 De tudom, hogy **te és a te szolgáid még nem féltek az Úr Istentől.** 31 A len pedig és az árpa elvereték, mert az árpa kalászos, a len pedig bimbós vala. 32 De a búza és a tönköly nem vereték el, mert azok késeiek. 33 És kiméne Mózes a Faraótól a városból és **felemelé kezeit az Úrhoz, és megszűnének a mennydörgések s a jégeső és eső sem ömlik vala a földre.** 34 Amint látá a Faraó, hogy megszűnék az eső, meg a jégeső és a mennydörgés, **ismét vétkezék és megkeményíté szívét ő és az ő szolgái. 35 És kemény maradt a Faraó szíve, és nem bocsátá el az Izráel fiait,** a mint megmondotta vala az Úr Mózes által.

2Móz 10

1 És monda az Úr Mózesnek: **Menj be a Faraóhoz, mert én keményítettem meg az ő szívét és az ő szolgáinak szívét, azért hogy ezeket az én jeleimet megtegyem közöttök. 2 És azért, hogy elbeszéljed azt a te fiadnak és fiad fiának hallatára, a mit Égyiptomban cselekedtem, és jeleimet, a melyeket rajtok tettem, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.** 3 És beméne Mózes és Áron a Faraóhoz és mondának néki: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: **Meddig nem akarod még magadat megalázni én előttem?** Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem. 4 Mert ha te nem akarod az én népemet elbocsátani, ímé én holnap **sáskát** hozok a te határodra. 5 És elborítja a földnek színét, úgy hogy nem lesz látható a föld, és megemészti a megmenekedett maradékot, a mi megmaradt néktek a jégeső után, és megemészt minden fát, mely néktek sarjadzik a mezőn. 6 És betöltik a te házaidat, és minden szolgáidnak házát és minden Égyiptombelinek házát, a mit nem láttak a te atyáid, sem a te atyáid atyjai, a mióta e földön vannak mind e mai napig. És megfordula s kiméne a Faraó elől. 7 A Faraó szolgái pedig mondának őnéki: **Meddig lesz még ez mi nékünk romlásunkra? Bocsásd el azokat az embereket, hogy szolgáljanak az Úrnak az ő Istenöknek.** Még sem veszed-é eszedbe, hogy elvész Égyiptom? 8 És visszahozák Mózest és Áront a Faraóhoz s monda ez nékik: Menjetek el, szolgáljatok az Úrnak a ti Istenteknek. Kik s kik azok, a kik elmennek? 9 Mózes pedig monda: A mi gyermekeinkkel és véneinkkel megyünk, a mi fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és barmainkkal megyünk, mert az Úrnak innepet kell szentelnünk. 10 Monda azért nékik: **Úgy legyen veletek az Úr, a mint elbocsátlak titeket és gyermekeiteket! Vigyázzatok, mert gonoszra igyekeztek. 11 Nem úgy!** menjetek el ti férfiak és szolgáljatok az Úrnak, mert ti is ezt kívántátok. És elűzék őket a Faraó színe elől. 12 És monda az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki a te kezedet Égyiptom földére a sáskáért, hogy jőjjön fel Égyiptom földére és emészsze meg a földnek minden fűvét; mindazt a mit a jégeső meghagyott. 13 Kinyujtá azért Mózes az ő vesszejét Égyiptom földére, és az Úr egész nap és egész éjjel keleti szelet támaszta a földre. Mire reggel lőn, **a keleti szél felhozá a sáskát.** 14 És feljöve a sáska egész Égyiptom földére s nagy sokasággal szálla le Égyiptom egész határára. **Annak előtte sem volt olyan sáska s ezután sem lesz olyan.** 15 És elborítá az egész föld színét, és a föld elsötétedék, és megemészté a földnek minden fűvét és a fának minden gyümölcsét, a mit a jégeső meghagyott vala, és semmi zöld sem marada a fán, sem a mezőnek fűvén egész Égyiptom földén. 16 Akkor a Faraó siete hívatni Mózest és Áront és monda: **Vétkeztem az Úr ellen, a ti Istenetek ellen és ti ellenetek.** 17 Most annakokáért bocsásd meg csak ez egyszer az én vétkemet és imádkozzatok az Úrhoz a ti Istentekhez, hogy csak ezt a halált fordítsa el én tőlem. 18 És kiméne a Faraó elől és imádkozék az Úrhoz. 19 És fordíta az Úr igen erős nyugoti szelet, és felkapá a sáskát és veté azokat a veres tengerbe; egy sáska sem marada egész Égyiptom határán. **20 De az Úr megkeményíté a Faraó szívét, és nem bocsátá el az Izráel fiait.** 21 És monda az Úr Mózesnek: Nyujtsd ki a te kezedet az ég felé, hogy legyen setétség Égyiptom földén és pedig tapintható setétség. 22 És kinyujtá Mózes az ő kezét az ég

felé, és lőn sűrű setétség egész Égyiptom földén három napig. 23 Nem látták egymást, és senki sem kelt fel az ő helyéből három napig; de Izráel minden fiának világosság vala az ő lakhelyében. 24 Akkor hívatá a Faraó Mózest és monda: Menjetek el, szolgáljatok az Úrnak, **csak juhaitok és barmaitok maradjanak; gyermekeitek is elmehetnek véletek. 25 Mózes pedig monda: Sőt inkább néked kell kezünkbe adnod véres áldozatra és égő-áldozatra valókat, hogy megáldozzuk a mi Urunknak Istenünknek.** 26 És velünk jőnek a mi barmaink is, egy körömnyi sem marad el, mert azokból veszünk, hogy szolgáljunk a mi Urunknak Istenünknek; magunk sem tudjuk, mivel szolgálunk az Úrnak, míg oda nem jutunk**.** rész 9,12. **27 De az Úr megkeményíté a Faraó szívét, és nem akará őket elbocsátani.** 28 És monda néki a Faraó: Menj el előlem; vigyázz magadra, hogy többé az én orczámat ne lásd; mert a mely napon az én orczámat látod, meghalsz. 29 Mózes pedig monda: Helyesen szólál. Nem látom többé a te orczádat.

2Móz 11

1 Az Úr pedig monda Mózesnek: Még egy csapást hozok a Faraóra és Égyiptomra; azután elbocsát titeket innen; a mikor mindenestől elbocsát, űzve hajt el titeket innen. 2 Szólj azért a népnek füle hallatára, hogy kérjenek a férfi az ő férfitársától, az asszony pedig az ő asszonytársától ezüst edényeket és arany edényeket. rész 3,22. 12,36. 3 Az Úr pedig kedvessé tevé a népet az Égyiptombeliek előtt. **A férfiú Mózes is igen nagy vala Égyiptom földén a Faraó szolgái előtt és a nép előtt.** 4 És monda Mózes: Ezt mondja az Úr: **Éjfél körül kimegyek Égyiptomba. 5 És meghal Égyiptom földén minden elsőszülött, a Faraónak elsőszülöttétől fogva, a ki az ő királyi székében űl, a szolgálónak első szülöttéig, a ki malmot hajt; a baromnak is minden első fajzása. 6 És nagy jajgatás lesz egész Égyiptom földén, a melyhez hasonló nem volt és hasonló nem lesz többé.** 7 De Izráel fiai közűl az eb sem ölti ki nyelvét senkire, az embertől kezdve a baromig; hogy megtudjátok, hogy különbséget tett az Úr Égyiptom között és Izráel között. **8 És mindezek a te szolgáid lejönnek hozzám és leborulnak előttem, mondván: Eredj ki te és mind a nép, a mely téged követ, és csak azután megyek el.** És nagy haraggal méne ki a Faraó elől. rész 12,31. 33. 9 Az Úr pedig monda Mózesnek: Azért nem hallgat reátok a Faraó, hogy az én csudáim sokasodjanak meg Égyiptom földén. 10 Mózes pedig és Áron mindezeket a csudákat megtevék a Faraó előtt; **de az Úr megkeményíté a Faraó szívét.** És nem bocsátá el Izráel fiait az ő földéről.

2Móz 12

1 Szólott vala pedig az Úr Mózesnek és Áronnak Égyiptom földén, mondván: 2 Ez a hónap legyen néktek a hónapok elseje; első legyen ez néktek az esztendő hónapjai között. 3 Szóljatok Izráel egész gyűlekezetének, mondván: **E hónak tizedikén mindenki vegyen magának egy bárányt az atyáknak háza szerint, házanként egy bárányt.** 4 Hogyha a háznép kevés a bárányhoz, akkor a házához közel való szomszédjával együtt vegyen a lelkek száma szerint; kit-kit ételéhez képest számítsatok a bárányhoz. 5 A bárány ép, hím, egy esztendős legyen; a juhok közűl vagy a kecskék közűl vegyétek. 6 És legyen nálatok őrizet alatt e hónap tizennegyedik napjáig, és ölje meg Izráel községének egész gyülekezete estennen. **7 És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, a hol azt megeszik, hintsenek a két ajtófélre és a szemöldökfára. 8 A húst pedig egyék meg azon éjjel, tűzön sütve,** kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék meg azt. 9 Ne egyetek abból nyersen, vagy vízben főtten, hanem tűzön sütve, a fejét, lábszáraival és belsejével együtt. 10 És ne hagyjatok belőle reggelre, vagy a mi megmarad belőle reggelre, tűzzel égessétek meg. 11 És ilyen módon egyétek azt meg: **Derekaitokat felövezve, saruitok lábaitokon és pálczáitok kezetekben, és nagy sietséggel egyétek azt; mert az Úr páskhája az.** 12 Mert általmégyek Égyiptom földén ezen éjszakán és megölök minden elsőszülöttet Égyiptom földén, az embertől kezdve a baromig, és Égyiptom minden istene felett ítéletet tartok, én, az Úr. **13 És a vér jelül lesz néktek a házakon, a**

melyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmetekre, mikor megverem Égyiptom földét. 14 És legyen ez a nap néktek emlékezetül, és innepnek szenteljétek azt az Úrnak nemzetségről nemzetségre; **örök rendtartás szerint ünnepeljétek azt. 15 Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret;** még az első napon takarítsátok el a kovászt házaitokból, mert valaki kovászost ejéndik az első naptól fogva a hetedik napig, az olyan lélek irtassék ki Izráelből. 16 Az első napon pedig szent gyűléstek legyen és a hetedik napon is szent gyűléstek legyen; azokon semmi munkát ne tegyetek, egyedül csak a mi eledelére való minden embernek, azt el lehet készítenetek. **17 Megtartsátok a kovásztalan kenyér innepét; mert azon a napon hoztam ki a ti seregeiteket Égyiptom földéről;** tartsátok meg hát e napot nemzetségről nemzetségre, **örök rendtartás szerint. 18 Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján estve egyetek kovásztalan kenyeret, a hónap huszonegyedik napjának estvéjéig.** 3Móz. 23,5. 19 Hét napon át ne találtassék kovász a ti házaitokban; mert valaki kovászost ejéndik, az a lélek kiirtatik Izráel gyülekezetéből, akár jövevény, akár az ország szülöttje legyen. **20 Semmi kovászost ne egyetek,** minden lakóhelyeteken kovásztalan kenyeret egyetek. 21 Előhívá tehát Mózes Izráel minden véneit és monda nékik: Fogjatok és vegyetek magatoknak bárányt családaitok szerint és öljétek meg a páskhát. Zsid. 11,28. 22 És vegyetek egy kötés izsópot és mártsátok a vérbe, a mely az edényben van, és hintsétek meg a szemöldökfát és a két ajtófelet abból a vérből, a mely az edényben van; ti közületek pedig senki se menjen ki az ő házának ajtaján reggelig. 23 Mikor általmegy az Úr, hogy megverje az Égyiptombelieket és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélen: elmegy az Úr az ajtó mellett és nem engedi, hogy a pusztító bemenjen öldökölni a ti házaitokba. 24 Megtartsátok azért ezt a dolgot, rendtartás gyanánt, magadnak és fiaidnak mindörökre. 25 És mikor bementek a földre, melyet az Úr ád néktek, a mint megmondotta vala: akkor tartsátok meg ezt a szertartást. 26 Mikor pedig a ti fiaitok mondandják néktek: Micsoda ez a ti szertartástok? 27 Akkor mondjátok: **Páskha-áldozat ez az Úrnak, a ki elment az Izráel fiainak házai mellett Égyiptomban, mikor megverte az Égyiptombelieket,** a mi házainkat pedig megoltalmazta. És a nép meghajtá magát és leborula. 28 És menének és úgy cselekedének az Izráel fiai, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek és Áronnak; úgy cselekedének. 29 Lőn pedig éjfélkor, hogy megöle az Úr minden elsőszülöttet Égyiptomnak földén, a Faraónak elsőszülöttétől fogva, a ki az ő királyi székiben űl vala, a tömlöczbeli fogolynak elsőszülöttéig és a baromnak is minden első fajzását. **30 És fölkele a Faraó azon az éjszakán és mind az ő szolgái és egész Égyiptom, és lőn nagy jajgatás Égyiptomban; mert egy ház sem vala, melyben halott ne lett volna.** 31 És hívatá Mózest és Áront éjszaka és monda: **Keljetek fel, menjetek ki az én népem közűl, mind ti, mind Izráel fiai és menjetek, szolgáljatok az Úrnak, a mint mondátok.** rész 11,1. **32 Juhaitokat is, barmaitokat is vegyétek, a mint mondátok és menjetek el és áldjatok engem is.** rész 10,26. 33 És az Égyiptombeliek erősen rajta valának, hogy a népet mentül hamarább kiküldhessék az országból; mert azt mondják vala: mindnyájan meghalunk. rész 6,1. 11,8. **34 És a nép az ő tésztáját, minekelőtte megkelt volna, sütőteknőivel együtt ruhájába kötve, vállára veté.** 35 Az Izráel fiai pedig Mózes beszéde szerint cselekedének és kérének az Égyiptombeliektől ezüst edényeket és arany edényeket, meg ruhákat. 36 Az Úr pedig kedvessé tette vala a népet az Égyiptombeliek előtt, hogy kérésökre hajlának és kifoszták az Égyiptombelieket. rész 3,21. 11,2. 37 És elindulának Izráel fiai Rameszeszből Szukhóthba, mintegy hatszáz ezeren gyalog, csupán férfiak a gyermekeken kívül. 4Móz. 33,3. 38 Sok elegy nép is méne fel velök; juh is, szarvasmarha is, felette sok barom. 39 És sütének a tésztából, melyet Égyiptomból hoztak vala, kovásztalan pogácsákat, mert meg nem kelhet vala, mivelhogy kiűzetének Égyiptomból és nem késhetének s még eleséget sem készítének magoknak. vers 31-33. **40 Az Izráel fiainak lakása pedig, a míg Égyiptomban laknak, négyszáz harmincz esztendő vala.** Gal. 3,17. **41 És lőn a négyszáz harmincz esztendő végén, lőn pedig ugyanazon napon, hogy az Úrnak minden serege kijöve Égyiptomnak földéről.** 42 Az Úr tiszteletére rendelt

éjszaka ez, a melyen kihozta őket Égyiptom földéről; az Úr tiszteletére rendelt éjszaka Izráel minden fiai előtt nemzetségről nemzetségre. 43 És monda az Úr Mózesnek és Áronnak: Ez a Páskha rendtartása: Egy idegen származású se egyék abból. 44 Akárkinek is pénzen vett szolgája akkor egyék abból, ha körűlmetélted. 45 A zsellér és a béres ne egyék abból. 46 Egy házban egyék meg; a házból ki ne vígy a húsból, és csontot se törjetek össze abban. 47 Izráel egész gyülekezete készítse azt. 4Móz. 9,12. Ján. 19,36. 48 És ha jövevény tartózkodik nálad, és páskhát akarna készíteni az Úrnak: metéltessék körűl minden férfia, és úgy foghat annak készítéséhez, és legyen olyan, mint az országnak szülötte. Egy körűlmetéletlen se egyék abból. 49 Egy törvénye legyen az ott születettnek és a jövevénynek, a ki közöttetek tartózkodik. 50 És Izráel fiai mindnyájan megcselekedék; a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek és Áronnak, úgy cselekedének. 51 Ugyanazon napon hozá ki az Úr az Izráel fiait Égyiptomnak földéről, az ő seregeik szerint.

2Móz 13

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván**: 2 Nékem szentelj minden elsőszülöttet, valami megnyitja az ő anyjának méhét az Izráel fiai között, akár ember, akár barom, enyim legyen az.** **4Móz. 3,13. Luk. 2,23.** 3 És monda Mózes a népnek: Megemlékezzél e napról, melyen kijöttetek Égyiptomból, a szolgálatnak házából; mert hatalmas kézzel hozott ki onnan titeket az Úr; azért ne egyetek kovászost. 4 Ma mentek ki, az Abib hónapban. 5 És ha majd bevisz téged az Úr a Kananeusok, meg Khittheusok, meg Emoreusok, meg Khivveusok és Jebuzeusok földére, melyről megesküdött a ti atyáitoknak, hogy néked adja azt a téjjel és mézzel folyó földet: **akkor ebben a hónapban végezd ezt a szertartást.** 6 Hét napon át kovásztalan kenyeret egyél, a hetedik napon pedig innepet ülj az Úrnak. 7 Kovásztalan kenyeret egyél hét napon át, és ne láttassék nálad kovászos kenyér, se kovász ne láttassék a te egész határodban. **8 És add tudtára a te fiadnak azon a napon, mondván: Ez a miatt van, a mit az Úr cselekedett velem, mikor kijövék Égyiptomból. 9 És legyen az néked jel gyanánt a te kezeden és emlékezetül a te szemeid előtt azért, hogy az Úr törvénye a te szádban legyen, mert hatalmas kézzel hozott ki téged az Úr Égyiptomból. 10 Tartsd meg azért ezt a rendelést annak idejében esztendőről esztendőre.** 11 Ha pedig beviénd téged az Úr a Kananeusok földére, a miképen megesküdött néked és a te atyáidnak, és azt néked adándja: 12 Az Úrnak ajánld fel akkor mindazt, a mi az ő anyjának méhét megnyitja, a baromnak is, a mi néked lesz, minden méhnyitó fajzását; a hímek az Úré. rész 34,19. 4Móz. 8,17. 13 De a szamárnak minden első fajzását báránynyal váltsd meg; ha pedig meg nem váltod, szegd meg a nyakát. Az embernek is minden elsőszülöttét megváltsd a te fiaid közül. 14 És ha egykor a te fiad téged megkérdez, mondván: Micsoda ez? akkor mondd néki: Hatalmas kézzel hozott ki minket az Úr Égyiptomból, a szolgálatnak házából. 15 És lőn, mikor a Faraó megátalkodottan vonakodék minket elbocsátani: megöle az Úr minden elsőszülöttet Égyiptom földén, az ember elsőszülöttétől a barom első fajzásáig; azért áldozok én az Úrnak minden hímet, mely anyja méhét megnyitja, és megváltom az én fiaimnak minden elsőszülöttét. **16 Legyen azért jel gyanánt a te kezeden és homlok-kötő gyanánt a te szemeid előtt, mert hatalmas kézzel hozott ki minket az Úr Égyiptomból.** 17 És lőn, a mikor elbocsátá a Faraó a népet, nem vivé őket Isten a Filiszteusok földje felé, noha közel vala az; mert monda az Isten: Netalán mást gondol a nép, ha harczot lát, és visszatér Égyiptomba. 18 Kerülő úton vezeté azért Isten a népet, a veres tenger pusztájának útján; és fölfegyverkezve jövének ki Izráel fiai Égyiptom földéről. **19 És Mózes elvivé magával a József tetemeit is, mert megesketvén megeskette vala Izráel fiait,** mondván: Meglátogatván meglátogat titeket az Isten, akkor az én tetemeimet felvigyétek innen magatokkal. 1Móz. 50,25. Józs. 24,32. 20 És elindulának Szukhótból és táborba szállának Ethámban, a puszta szélén. 4Móz. 33,6 21 Az Úr pedig megy vala előttök nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nékik, hogy éjjel és nappal mehessenek.

rész 40,38. 4Móz. 10,34. 14,14. 5Móz. 1,33. Nehem. 9,12. 19. Zsolt. 78,14. Zsolt. 105,39. 22 Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép elől.

2Móz 14

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj az Izráel fiainak, hogy forduljanak vissza és üssenek tábort Pi-Hahiróth előtt, Migdol között és a tenger között, Baál-Czefón előtt; ezzel átellenben üssetek tábort a tenger mellett. 3 Majd azt gondolja a Faraó az Izráel fiai felől: Eltévelyedtek ezek e földön; körülfogta őket a puszta. 4 Én pedig megkeményítem a Faraó szívét, és űzőbe veszi őket, hogy megdicsőíttessem a Faraó által és minden ő serege által és megtudják az Égyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr. És úgy cselekedének. 5 És hírül vivék az égyiptomi királynak, hogy elfutott a nép, és megváltozék a Faraónak és az ő szolgáinak szíve a nép iránt és mondának: Mit cselekedtünk, hogy elbocsátottuk Izráelt a mi szolgálatunkból! **6 Befogata tehát szekerébe és maga mellé vevé az ő népét. 7 És vőn hatszáz válogatott szekeret és Égyiptom minden egyéb szekerét és hárman-hárman valának mindeniken.** 8 És megkeményíté az Úr a Faraónak, az égyiptomi királynak szivét, hogy űzőbe vegye az Izráel fiait; Izráel fiai pedig mennek vala nagy hatalommal. 4Móz. 33,3. 9 És az Égyiptombeliek utánok nyomulának és elérék őket a tenger mellett, a hol táboroznak vala, a Faraónak minden lova, szekere, meg lovasai és serege Pi-Hahiróth mellett, Baál-Czefón előtt. Józs. 24,6. 10 A mint közeledék a Faraó, Izráel fiai felemelék szemeiket, és ímé az Égyiptombeliek nyomukban vannak. És nagyon megfélemlének s az Úrhoz kiáltának az Izráel fiai. 11 És mondának Mózesnek: Hát nincsenek-é Égyiptomban sírok, hogy ide a pusztába hoztál minket meghalni? Mit cselekedél velünk, hogy kihoztál minket Égyiptomból? 12 Nem ez volt-é a szó, a mit szóltunk vala hozzád Égyiptomban, mondván: Hagyj békét nékünk, hadd szolgáljunk az Égyiptombelieknek, mert jobb volt volna szolgálnunk az Égyiptombelieknek, hogynem mint a pusztában halnunk meg. 13 Mózes pedig monda a népnek: Ne féljetek, megálljatok! és nézzétek az Úr szabadítását, a melyet ma cselekszik veletek; mert a mely Égyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok. vers 27-31. **14 Az Úr hadakozik ti érettetek; ti pedig veszteg legyetek.** 15 És monda az Úr Mózesnek: **Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izráel fiainak, hogy induljanak el. 16 Te pedig emeld fel a te pálczádat és nyújtsd ki kezedet a tengerre és válaszd azt kétfelé, hogy Izráel fiai szárazon menjenek át a tenger közepén. 17 Én pedig ímé megkeményítem az Égyiptombeliek szívét, hogy bemenjenek utánok, és megdicsőíttetem a Faraó által és az ő egész serege által, szekerei és lovasai által. 18 És megtudják az Égyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, ha majd megdicsőíttetem a Faraó által, az ő szekerei és lovasai által.** 19 Elindula azért az Istennek Angyala, a ki jár vala az Izráel tábora előtt, és méne mögéjök; a felhőoszlop is elindula előlök s mögéjök álla. Józs. 5,14. rész 13,21. 20 És oda méne az Égyiptombeliek tábora és az Izráel tábora közé; így lőn a felhő és a setétség: az éjszakát pedig megvilágosítja vala. És egész éjszaka nem közelítettek egymáshoz. **21 És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, az Úr pedig egész éjjel erős keleti széllel hajtá a tengert és szárazzá tevé a tengert, és kétfelé válának a vizek.** Józs. 4,23. Zsolt. 78,13. 106,9. 114,3. **22 És szárazon menének az Izráel fiai a tenger közepébe, a vizek pedig kőfal gyanánt valának nékik jobbkezök és balkezök felől.** 1Kor. 10,1. Zsid. 11,29. 23 Az Égyiptombeliek pedig utánok nyomulának és bemenének a Faraó minden lovai, szekerei és lovasai a tenger közepébe. 24 És lőn hajnalkor, rátekinte az Úr az Égyiptombeliek táborára a tűz- és felhő-oszlopból és megzavará az Égyiptombeliek táborát. 25 És megállítá szekereik kerekeit és nehezen vonszoltatá azokat. És mondának az Égyiptombeliek: Fussunk az Izráel elől, mert az Úr hadakozik érettök Égyiptom ellen. 26 És szóla az Úr Mózesnek: **Nyújtsd ki kezedet a tengerre, hogy a vizek térjenek vissza az Égyiptombeliekre, az ő szekereikre s lovasaikra.** 27 És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, és reggel felé visszatére a tenger az ő elébbi állapotjára; az Égyiptombeliek pedig eleibe futnak vala, és az Úr beleveszté az

égyiptomiakat a tenger közepébe. 28 Visszatérének tehát a vizek és elboríták a szekereket és a lovasokat, a Faraónak minden seregét, melyek utánok bementek vala a tengerbe; egy sem marada meg közülök. Zsolt. 106,11. 29 De Izráel fiai szárazon menének át a tenger közepén; a vizek pedig kőfal gyanánt valának nékik jobb- és balkezök felől. 30 És megszabadítá az Úr azon a napon Izráelt az Égyiptombeliek kezéből; és látá Izráel a megholt Égyiptombelieket a tenger partján. **31 És látá Izráel azt a nagy dolgot, a melyet cselekedék az Úr Égyiptomban: félé azért a nép az Urat és hívének az Úrnak és Mózesnek, az ő szolgájának.**

2Móz 15

Mózes éneke a Vörör tengeri szabadítás után - ZSOLTÁRHANG

1 Akkor éneklé Mózes és az Izráel fiai ezt az éneket az Úrnak, és szólának mondván: Éneklek az Úrnak, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett. 2 Erősségem az Úr és énekem, szabadítómmá lőn nekem; ez az én Istenem, őt dicsérem, atyámnak Istene, őt magasztalom. Zsolt. 118,14. Ésa. 12,2. 3 Vitéz harczos az Úr; az ő neve Jehova. 4 A Faraónak szekereit és seregét tengerbe vetette, s válogatott harczosai belefúltak a veres tengerbe. 5 Elborították őket a hullámok, kő módjára merültek a mélységbe. 6 Jobbod, Uram, erő által dicsőül, jobbod, Uram, ellenséget összetör. 7 Fenséged nagyságával zúzod össze támadóid, kibocsátod haragod s megemészti az őket mint tarlót. 8 Orrod lehelletétől feltorlódtak a vizek. És a futó habok fal módjára megálltak; a mélységes vizek megmerevültek a tenger szívében. rész 14,21. 22. 9 Az ellenség monda: Űzöm, utólérem őket, zsákmányt osztok, bosszúm töltöm rajtok. Kardomat kirántom, s kiirtja őket karom. 10 Leheltél lehelleteddel s tenger borítá be őket: elmerültek, mint az ólom a nagy vizekben. 11 Kicsoda az istenek közt olyan, mint te Uram? Kicsoda olyan, mint te, szentséggel dicső, félelemmel dícsérendő és csudatévő? 12 Kinyújtottad jobbkezedet, és elnyelé őket a föld. 13 Kegyelmeddel vezérled te megváltott népedet, hatalmaddal viszed be te szent lakóhelyedre. 14 Meghallják ezt a népek és megrendülnek; Filisztea lakóit reszketés fogja el. 15 Akkor megháborodának Edom fejedelmei, Moáb hatalmasait rettegés szállja meg, elcsügged a Kanaán egész lakossága. 16 Félelem és aggodalom lepi meg őket; karod hatalmától elnémulnak mint a kő, míg átvonul néped, Uram! Míg átvonul a nép, a te szerzeményed. 17 Beviszed s megtelepíted őket örökséged hegyén, melyet Uram, lakhelyűl magadnak készítél, szentségedbe Uram, melyet kezed építe. 18 Az Úr uralkodik mind örökkön örökké. Zsolt. 146,10. 19 Mert bémenének a Faraó lovai, szekereivel és lovasaival együtt a tengerbe, és az Úr visszafordítá reájok a tenger vizét; Izráel fiai pedig szárazon jártak a tenger közepén. **20 Akkor Miriám prófétaasszony, Áronnak nénje dobot vőn kezébe, és kimenének utánna mind az asszonyok dobokkal és tánczolva.** **4Móz. 26,59**21 És felele nékik Miriám:

MIRJÁM ÉNEKE:

Énekeljetek az Úrnak, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett. 22 Ennekutánna elindítá Mózes az Izráelt a veres tengertől, és menének Súr puszta felé; három napig menének a pusztában és nem találának vizet. 23 És eljutának Márába, de nem ihatják vala a vizet Márában, mivelhogy keserű vala. Azért is nevezék nevét Márának. 4Móz. 33,8. 24 És zúgolódik vala a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? 25 Ez pedig az Úrhoz kiálta, és mutata néki az Úr egy fát és beveté azt a vízbe, és a víz megédesedék. Ott ada néki rendtartást és törvényt és ott megkísérté. 26 És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekeszed, a mi kedves az ő szemei előtt és figyelmezel az ő parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, a melyeket Égyiptomra bocsátottam, mert **én vagyok az Úr, a te gyógyítód.** 27 És jutának Élimbe, és ott tizenkét forrás vala és hetven pálmafa; és tábort ütének ott a vizek mellett. 4Móz. 33,9

2Móz 16

1 És elindulának Élimből és érkezék Izráel fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájába, mely Élim között és Sinai között van, a második hónapnak tizenötödik napján, Égyiptom földéről való kijövetelök után. 2 És zúgolódék Izráel fiainak egész gyülekezete **Mózes és Áron ellen a pusztában.** 3 S mondának nékik Izráel fiai: **Bár megholtunk volna az Úr keze által Égyiptom földén, a mikor a húsos fazék mellett ülünk vala, a mikor jól lakhatunk vala kenyérrel;** mert azért hoztatok ki minket ebbe a pusztába, hogy mind e sokaságot éhséggel öljétek meg. 4 És monda az Úr Mózesnek: **Ímé én esőképen bocsátok néktek kenyeret az égből; menjen ki azért a nép és szedjen naponként arra a napra valót, hogy megkísértsem: akar-é az én törvényem szerint járni, vagy nem? 5 A hatodik napon pedig úgy lesz, hogy mikor elkészítik a mit bevisznek, az kétannyi lesz, mint a mennyit naponként szedegettek. 6 És monda Mózes és Áron Izráel minden fiainak: Estve megtudjátok, hogy az Úr hozott ki titeket Égyiptom földéről; 7 Reggel pedig meglátjátok az Úr dicsőségét; mert meghallotta a ti zúgolódástokat az Úr ellen.** De mik vagyunk mi, hogy mi ellenünk zúgolódtok? 8 És monda Mózes: Estve húst ád az Úr ennetek, reggel pedig kenyeret, hogy jól lakjatok; mert hallotta az Úr a ti zúgolódástokat, melylyel ellene zúgolódtatok. De mik vagyunk mi? Nem mi ellenünk van a ti zúgolódástok, hanem az Úr ellen. 9 Áronnak pedig monda Mózes: Mondd meg az Izráel fiai egész gyülekezetének: Járuljatok az Úr elé; mert meghallotta a ti zúgolódástokat. 10 És lőn, mikor beszéle Áron az Izráel fiai egész gyülekezetének, a puszta felé fordulának, és ímé **az Úr dicsősége megjelenék a felhőben.** 11 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 12 Hallottam az Izráel fiainak zúgolódását, szólj nékik mondván: **Estennen húst esztek, reggel pedig kenyérrel laktok jól és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr a ti Istentek.** 13 És lőn, hogy **estve fürjek jövének** fel és ellepék a tábort, reggel pedig harmatszállás lőn a tábor körűl. 14 Mikor pedig a harmatszállás megszűnék, ímé a pusztának színén apró gömbölyegek valának, aprók mint a dara a földön. 4Móz. 11,7. 15 A mint megláták az Izráel fiai, mondának egymásnak: **Mán ez!** mert nem tudják vala mi az. Mózes pedig monda nékik: **Ez az a kenyér, melyet az Úr adott néktek eledelül.** **Ján. 6,31.** 16 Az Úr parancsolata pedig ez: Szedjen abból kiki a mennyit megehetik; fejenként egy ómert, a hozzátok tartozók száma szerint szedjen kiki azok részére, a kik az ő sátorában vannak. 17 És aképen cselekedének az Izráel fiai és szedének ki többet, ki kevesebbet. 2Kor. 8,15. 18 Azután megmérik vala ómerrel, és annak a ki többet szedett, nem vala fölöslege, és annak, a ki kevesebbet szedett, nem vala fogyatkozása: kiki annyit szedett, a mennyit megehetik vala. 19 Azt is mondá nékik Mózes: Senki ne hagyjon abból reggelre. 20 De nem hallgatának Mózesre, mert némelyek hagyának abból reggelre; és megférgesedék s megbüszhödék. Mózes pedig megharagudék reájok. **21 Szedék pedig azt reggelenként, kiki a mennyit megehetik vala, mert ha a nap felmelegedett, elolvad vala**. 22 A hatodik napon pedig két annyi kenyeret szednek vala, két ómerrel egyre-egyre. Eljövének pedig a gyülekezet fejedelmei mindnyájan és tudtára adták azt Mózesnek. 23 Ő pedig monda nékik: **Ez az, a mit az Úr mondott: A holnap nyugalom napja, az Úrnak szentelt szombat; a mit sütni akartok, süssétek meg, és a mit főzni akartok, főzzétek meg; a mi pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre.** **rész 35,2.** **3.** 24 És eltevék azt reggelre, a szerint a mint Mózes parancsolta vala, és nem büszhödék meg s féreg sem vala benne. 25 És monda Mózes: Ma egyétek azt meg, mert ma az Úrnak szombatja van; ma nem találjátok azt a mezőn. 26 Hat napon szedjétek azt, de a hetedik napon szombat van, akkor nem lesz. 27 És lőn hetednapon: kimenének a nép közül, hogy szedjenek, de nem találának. 28 És monda az Úr Mózesnek: Meddig nem akarjátok megtartani az én parancsolataimat és törvényeimet? 29 Lássátok meg! **az Úr adta néktek a szombatot**; azért ád ő néktek hatodnapon két napra való kenyeret. **Maradjatok veszteg, kiki a maga helyén; senki se menjen ki az ő helyéből a hetedik napon. 30 És nyugoszik vala a nép a hetedik napon.** 31 Az Izráel háza pedig Mánnak nevezé azt; olyan vala az mint a kóriándrom magva, fehér; és íze, mint a mézes pogácsáé. 4Móz. 11,7. 32 És monda Mózes:

Ezt parancsolja az Úr: Egy teljes ómernyit tartsatok meg abból maradékaitok számára, hogy lássák a kenyeret, a mellyel éltettelek titeket a pusztában, mikor kihoztalak titeket Égyiptom földéről. 33 Áronnak pedig monda Mózes: **Végy egy edényt és tégy bele egy teljes ómer Mánt és tedd azt az Úr eleibe, hogy megtartassék maradékaitok számára.** 34 A mint parancsolta vala az Úr Mózesnek, eltevé azt Áron a bizonyságtétel ládája elé, hogy megtartassék. **35 Az Izráel fiai pedig negyven esztendőn át evék a Mánt, míg lakó földre jutának; Mánt evének mind addig, míg a Kanaán földének határához jutának.** Józs. 5,12.36 Az ómer pedig az éfának tizedrésze.

2Móz 17

1 És elindula Izráel fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájából, az Úr rendeléséhez képest az ő útjok rendje szerint és tábort ütének Refidimben. De a népnek nem vala inni való vize. 4Móz. 33,12. 14. **2 Verseng vala azért a nép Mózessel és mondák: Adjatok nékünk vizet, hogy igyunk.** És monda nékik Mózes: Miért versengtek én velem? Miért kísértitek az Urat**?** **4Móz. 20,2.** **3 És szomjúhozik vala ott a nép a vízre és zúgolódék a nép Mózes ellen** és monda: Miért hoztál ki minket Égyiptomból? hogy szomjúsággal ölj meg minket, gyermekeinket és barmainkat? 4 Mózes pedig az Úrhoz kiálta mondván: **Mit cselekedjem ezzel a néppel? Kevés hijja, hogy meg nem köveznek engemet.** 5 És az Úr monda Mózesnek: Eredj el a nép előtt és végy magad mellé Izráel vénei közűl; pálczádat is, melylyel a folyót megsujtottad, vedd kezedbe és indulj el. 2Móz. 4,2. † rész 14,16. 6 Ímé én **oda állok te elődbe a sziklára a Hóreben, és te sujts a sziklára, és víz jő ki abból, hogy igyék a nép.** És úgy cselekedék Mózes Izráel vénei szeme láttára. 4Móz. 20,8. Zsolt. 78,15. 1Kor. 10,4. 7 És nevezé annak a helynek nevét Masszának és Méribának, Izráel fiainak versengéséért, és mert kísértették az Urat, mondván: Vajjon köztünk van-é az Úr vagy nincsen? 8 Eljöve pedig Amálek és hadakozék Izráel ellen Refidimben. 5Móz. 25,17. 18. 9 És monda Mózes Józsuénak: **Válaszsz nékünk férfiakat és menj el, ütközzél meg Amálekkel. Holnap én a halom tetejére állok és az Isten pálczája kezemben lesz.** **rész 4,20.** 10 És úgy cselekedék Józsué a mint mondotta vala néki Mózes, megütközék Amálekkel: Mózes, Áron és Húr pedig felmenének a halom tetejére. **11 És lőn, mikor Mózes felemelé kezét, Izráel győz vala; mikor pedig leereszté kezét, Amálek győz vala. 12 Mikor azért Mózes kezei elnehezedének, követ hozának és alája tevék, hogy arra üljön;** Áron pedig és Húr tartják vala az ő kezeit, egy felől az egyik, más felől a másik, és felemelve maradának kezei a nap lementéig.

FERGETEGES ÉLMÉNYEN VOLT, AMIKOR A HETVENES ÉVEK LEGELEJÉN A NEMZETIBEN SINKOVITS IMRE JÁTSZOTTA MADÁCH MÓZESÉT: - AMIKOR KARJÁT FELMELTE: GYŐZTEK, AMIKOR LERESZTETTE VESZÍTETTEK, S AHOGYAN ÁRON ÉS HÚR TARTOTTA MÓZES (SINKOVITS) GYENGÜLŐ KARJAIT!

13 Józsué pedig leveré Amáleket és az ő népét fegyver élivel. 14 És monda az Úr Mózesnek: **Írd meg ezt emlékezetül könyvbe és add tudtára Józsuénak, hogy mindenestől eltörlöm Amálek emlékezetét az ég alól.** **4Móz. 24,20.** **5Móz. 25,17-19.** **† 1Sám. 15,2. 3.** 15 És épite Mózes oltárt és nevezé nevét Jehova-Niszszi-nek. 16 És monda: Megesküdött az Úr, hogy harcza lesz az Úrnak Amálek ellen nemzetségről nemzetségre.

2Móz 18

1 És meghallá Jethró, Midián papja, Mózes ipa, mindazt a mit Isten Mózessel és Izráellel az ő népével cselekedett vala, hogy kihozta az Úr Izráelt Égyiptomból. 2 És felvevé Jethró, a Mózes ipa Czipporát, a Mózes feleségét – miután haza bocsátotta őt - 3 És az ő két fiát is, a kik közűl az egyiknek neve Gersom, mert azt mondotta vala: Bujdosó valék az idegen földön; rész 2,22. 4 A másiknak neve pedig Eliézer; mert: Az én atyám Istene segítségül volt nékem és megszabadított engem a Faraó fegyverétől. **5 Eljuta tehát Jethró, a Mózes ipa, az ő fiaival és**

feleségével Mózeshez a pusztába, a hol ő táborozott vala az Isten hegye mellett. rész 3,1. 6 És megizené Mózesnek: Én Jethró a te ipad megyek te hozzád a te feleségeddel és az ő két fia is ő vele. **7 Kiméne azért Mózes az ő ipa eleibe és meghajtá magát és megcsókolá őt; és megkérdék egymást állapotuk felől és bemenének a sátorba.** 8 És elbeszélé Mózes az ő ipának mind azt, a mit az Úr a Faraóval és az Égyiptombeliekkel cselekedett vala Izráelért; mindazt a sok bajt, a melyek útközben érték vala őket, és mimódon szabadította meg őket az Úr. 9 És örvendeze Jethró mindazon a jón, a mit az Úr az Izráellel cselekedett vala, hogy megszabadítá őt az Égyiptombeliek kezéből. 10 És monda Jethró: **Áldott legyen az Úr, a ki megszabadított titeket az Égyiptombeliek kezéből és a Faraó kezéből; a ki megszabadította a népet az Égyiptombeliek keze alól.** 11 Most tudom már, hogy nagyobb az Úr minden istennél; mert az lett vesztökre , a mivel ellenök vétkeztek. 12 És Jethró, a Mózes ipa égőáldozattal és véreáldozattal áldozék az Istennek; **Áron pedig és Izráel minden vénei jövének, hogy kenyeret egyenek a Mózes ipával Isten előtt.** 13 És lőn másod napon, leűle Mózes törvényt tenni a népnek; a nép pedig áll vala Mózes előtt reggeltől estig. 14 S a mikor látja vala Mózes ipa mind azt, a mit ő a néppel cselekedék, monda: Mi dolog az, a mit te a néppel cselekszel; miért űlsz te egymagad, mind az egész nép pedig előtted áll reggeltől estig? 15 És monda Mózes az ő ipának: **Mert a nép Isten akaratát tudakolni jön hozzám; 16 Ha ügyök-bajok van, én hozzám jőnek és törvényt teszek az ember között és felebarátja között és tudtára adom az Isten végezéseit és törvényeit.** 17 Mózes ipa pedig monda néki: Nem jó az, a mit te cselekszel. 18 Felettébb kifáradsz te is, ez a nép is, a mely veled van; mert erőd felett való dolog ez, nem végezheted azt egymagad. **19 Most azért hallgass az én szavamra, tanácsot adok néked és az Isten veled lesz. Te légy a népnek szószólója az Isten előtt, és te vidd az ügyeket Isten eleibe.** 5Móz. 1,9.**20 És tanítsd őket a rendeletekre és törvényekre és add tudtokra az útat, a melyen járniok kell és a tenni valót, a melyet tenniök kell. 21 És szemelj ki magad az egész nép közűl derék, istenfélő férfiakat, igazságos férfiakat, a kik gyűlölik a haszonlesést és tedd közöttük előljárókká, ezeredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké. 22 Ezek tegyenek ítéletet a népnek minden időben, úgy hogy minden nagyobb ügyet te elődbe hozzanak, minden csekélyebb dologban pedig ők ítéljenek; így könnyítve lesz rajtad, ha azt veled együtt hordozzák.** 23 Ha ezt cselekszed és az Isten is parancsolja néked: megállhatsz és az egész nép is helyére jut békességben. **24 És hallgata Mózes az ő ipa szavára és mindazt megtevé, a mit mondott vala. 25 És választa Mózes az egész Izráelből derék férfiakat és a nép fejeivé tevé őket, ezeredesekké, századosokká, ötvenedesekké, és tizedesekké.** 26 És ítélik vala a népet minden időben; a nehéz dolgokat Mózes elé viszik vala, minden kisebb dologban pedig ők ítélnek vala. 27 És elbocsátá Mózes az ő ipát, és ez elméne hazájába. SACINAK

2Móz 19

1 A harmadik hónapban azután hogy kijöttek vala Izráel fiai Égyiptom földéről, azon a napon érkezének a Sinai pusztába. 2 Refidimből elindulván, érkezének a Sinai pusztába és táborba szállának a pusztában; a hegygyel átellenben szálla pedig ott táborba az Izráel. 3 Mózes pedig felméne az Istenhez, és szóla hozzá az Úr a hegyről, mondván:

ÚR

Ezt mondd a Jákób házanépének és ezt add tudtára az Izráel fiainak. Csel. 7,38. 4 Ti láttátok, a mit Égyiptommal cselekedtem, hogy **hordoztalak titeket sas szárnyakon** és magamhoz bocsátottalak titeket. 5Móz. 29,2. **5 Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyim az egész föld.** 5Móz. 7,6. Zsolt. 24,1-6. 6 És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép. Ezek azok az ígék, melyeket el kell mondanod Izráel fiainak.1Pét. 2,9. 7 Elméne azért Mózes és egybehívá a nép véneit és **eleikbe adá mindazokat a beszédeket, melyeket parancsolt vala néki az Úr. 8 És az egész nép egy akarattal felele és monda: Valamit**

rendelt az Úr, mind megteszszük. És megvivé Mózes az Úrnak a nép beszédét. Józs. 24,21-24. 9 És monda az Úr Mózesnek:

ÚR
Ímé én hozzád megyek a felhő homályában, hogy hallja a nép mikor beszélek veled és higyjenek néked mindörökké. És elmondá Mózes az Úrnak a nép beszédét. vers 16. 20. 10 Az Úr pedig monda Mózesnek:

ÚR
Eredj el a néphez és szenteld meg őket ma, meg holnap és hogy **mossák ki az ő ruháikat;** Józs. 3,5. 11 És legyenek készek harmadnapra; mert harmadnapon **leszáll az Úr az egész nép szeme láttára a Sinai hegyre. 12 És vess határt a népnek köröskörűl, mondván: Vigyázzatok magatokra, hogy a hegyre fel ne menjetek s még a szélét se érintsétek; mindaz, a mi a hegyet érinti, halállal haljon meg.** Zsid. 12,20. 13 Ne érintse azt kéz, hanem kővel köveztessék meg, vagy nyillal nyilaztassék le; akár barom, akár ember, ne éljen. **Mikor a kürt hosszan hangzik, akkor felmehetnek a hegyre. 14 Leszálla azért Mózes a hegyről a néphez, és megszentelé a népet, és megmosák az ő ruháikat.** 15 És monda a népnek:

MÓZES
Legyetek készen harmadnapra; asszonyhoz ne közelítsetek. 16 És lőn **harmadnapon virradatkor, mennydörgések, villámlások és sűrű felhő lőn a hegyen és igen erős kürtzengés; és megréműle mind az egész táborbeli nép.** Zsid. 12,18. 19. 17 És kivezeté Mózes a népet a táborból az Isten eleibe és megállának a hegy alatt. 5Móz. 4,10. **18 Az egész Sinai hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Úr tűzben és felmegy vala annak füstje, mint a kemenczének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala.** 5Móz. 4,11. Bir. 5,5. Zsolt. 68,9. **19 És a kürt szava mindinkább erősödik vala; Mózes beszél vala és az Isten felel vala néki hangosan.** Zsid. 12,19 **20 Leszálla tehát az Úr a Sinai hegyre, a hegy tetejére, és felhívá az Úr Mózest a hegy tetejére, Mózes pedig felméne. 21 És monda az Úr Mózesnek: Menj alá, intsd meg a népet, hogy ne törjön előre az Urat látni, mert közűlök sokan elhullanak. 22 És a papok is, a kik az Úr eleibe járulnak, szenteljék meg magokat, hogy reájok ne rontson az Úr.** 23 Mózes pedig monda az Úrnak: Nem jöhet fel a nép a Sinai hegyre, mert te magad intettél minket, mondván: **Vess határt a hegy körűl, és szenteld meg azt.** 24 De az Úr monda néki: Eredj, menj alá, és jőjj fel te és Áron is veled; de a papok és a nép ne törjenek előre, hogy feljőjjenek az Úrhoz; hogy reájok ne rontson. 25 Aláméne azért Mózes a néphez, és megmondá nékik.
DÖBBENETESEN ERŐS EZ A MENNYDÖRGÉS ÉS AZ ELŐKÉSZÜLET!

2Móz 20
1 És szólá Isten mindezeket az igéket, mondván: 5Móz. 5,6-21. Mát. 5,17-48. **2 Én, az Úr, vagyok a te Istened, a ki kihoztalak téged Égyiptomnak földéről, a szolgálat házából.** 5Móz. 5,6-21. **3 Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem.** Józs. 24,14. **4 Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, a melyek fenn az égben, vagy a melyek alant a földön, vagy a melyek a vizekben a föld alatt vannak.** 3Móz. 26,1. Zsolt. 97,7. Ésa. 40,18. 25. **5 Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, féltőn-szerető Isten vagyok, a ki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad és negyediziglen, a kik engem gyűlölnek. 6 De irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, a kik engem szeretnek, és az én parancsolatimat megtartják. 7 Az Úrnak a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, a ki az ő nevét hiába felveszi.** 3Móz. 19,12. Mát. 5,33. 34. **8 Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt.** Ezék. 20,12. rész 35,2. **9 Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden**

dolgodat; rész 23,12. 34,21. 3Móz. 23,3. 10 De a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, a ki a te kapuidon belől van; rész 16,23.11 Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, a mi azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt. 1Móz. 2,2. 3. 12 Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr a te Istened ád te néked. Mát. 15,4. 19,19. Márk 10,19. Luk. 18,20. Eféz. 6,2. 13 Ne ölj Mát. 5,21. 22. Róm. 13,9. 14 Ne paráználkodjál. l.• Mát. 5,27. 28. Jak. 2,11. 15 Ne lopj. rész 22,1. Eféz. 4,28. 16 Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot. 5Móz. 19,16. 21. 17 Ne kívánd a te felebarátodnak házát. Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, a mi a te felebarátodé. Róm. 7,7. † 5Móz. 5,21.

UTÁNANÉZNI, HOGY VOLTAK-E VITÁK A REFORMÁCIÓ IDEJÉN A 10 PARANCSOLAT 3+7 ILL. 4+6 FELOSZTÁSÁRÓL?? (ZSIDÓKNÁL: 5+5)

18 Az egész nép pedig látja vala a mennydörgéseket, a villámlásokat, a kürt zengését és a hegy füstölgését. És látja vala a nép, és megrémüle, és hátrább álla. 19 És mondának Mózesnek: Te beszélj velünk, és mi hallgatunk; de az Isten ne beszéljen velünk, hogy meg ne haljunk. Zsid. 12,19. 20 Mózes pedig monda a népnek: **Ne féljetek; mert azért jött az Isten, hogy titeket megkísértsen, és hogy az ő félelme legyen előttetek, hogy ne vétkezzetek. 21 Távol álla azért a nép, Mózes pedig közelebb méne a felhőhöz, melyben az Isten vala**. rész 19,16. 17. 22 És monda az Úr Mózesnek: Ezt mondd az Izráel fiainak: Magatok láttátok, hogy az égből beszéltem veletek. 23 Ne csináljatok én mellém ezüst isteneket, és arany isteneket se csináljatok magatoknak. 24 Földből csinálj nékem oltárt, és azon áldozd a te égő- és hálaáldozatodat, juhaidat és ökreidet. Valamely helyen akarom, hogy az én nevemről megemlékezzetek, elmegyek tehozzád és megáldalak téged. 25 Ha pedig kövekből csinálsz nékem oltárt, ne építsd azt faragott kő ből: mert a mint faragó vasadat rávetetted, megfertőztetted azt. Józs. 8,30. 31. 26 Lépcsőkön se menj fel az én oltáromhoz, hogy a te szemérmed fel ne fedeztessék azon.

2Móz 21

1 Ezek pedig azok a rendeletek, a melyeket eleikbe kell terjesztened: 2 Ha héber szolgát vásárolsz, hat esztendeig szolgáljon, a hetedikben pedig szabaduljon fel ingyen. 5Móz. 15,12. Jer. 34,14. 3 Ha egyedűl jött, egyedűl menjen el; ha feleséges ember, menjen el vele a felesége is. 4 Ha az ő ura adott néki feleséget, és ez fiakat vagy leányokat szűlt néki: az asszony, gyermekeivel együtt legyen az ő uráé; ő pedig egyedűl menjen el. 5 De ha a szolga azt mondaná: Szeretem az én uramat, az én feleségemet és fiaimat, nem akarok felszabadulni: 5Móz. 15,12. Jer. 34,14. 6 Akkor vigye őt az ő ura a bírák elé, és állítsa az ajtóhoz vagy az ajtófélhez, és az ő ura fúrja által az ő fülét árral; és szolgálja őt mindörökké. 7 És ha valaki az ő leányát szolgálóul adja el, ne úgy menjen el, mint a szolgák mennek. 8 Ha nem tetszik az ő urának, hogy eljegyezze őt magának, akkor **váltassa ki**; arra, hogy idegen népnek eladja, nincs hatalma, mivel hűtelen volt hozzá. 9 Ha pedig a fiának jegyzi el őt: a leányok törvénye szerint cselekedjék vele. 10 Ha mást vesz magának: ennek ételét, ruházatát és házasságbeli igazát alább ne szállítsa. 11 Ha ezt a hármat nem cselekszi vele: akkor menjen az el ingyen, fizetés nélkűl. **12 A ki úgy megver valakit, hogy meghal, halállal lakoljon.** 3Móz. 24,17. 13 De ha nem leselkedett, hanem Isten ejtette kezébe: úgy helyet rendelek néked, a hova meneküljön. 5Móz. 19,3. Józs. 20,2. 3. 14 Ha pedig valaki szándékosan tör felebarátja ellen, hogy azt orvúl megölje, oltáromtól is elvidd azt a halálra. 15 A ki megveri az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon. 16 A ki embert lop, és eladja azt, vagy kezében kapják, halállal lakoljon. **17 A ki szidalmazza az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon.** 3Móz. 20,9. Péld. 20,20. Mát. 15,4. Márk 7,10. 18 És ha férfiak összevesznek, és megüti valaki az ő

felebarátját kővel vagy öklével, és nem hal meg, hanem ágyba esik: 19 Ha felkél, és mankóján kinn jár: ne legyen büntetve az, a ki megütötte; csupán fekvéséért fizessen és gyógyíttassa meg. 20 Ha pedig valaki úgy üti meg szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy az meghal keze alatt, büntettessék meg. 21 De ha egy vagy két nap életben marad, ne büntettessék meg, mert pénze ára az. 22 Ha férfiak veszekednek és meglöknek valamely terhes asszonyt, úgy hogy idő előtt szül, de egyéb veszedelem nem történik: bírságot fizessen a szerint, a mint az asszony férje azt reá kiveti, de bírák előtt fizessen. 23 De ha veszedelem történik: akkor életért életet adj. **24 Szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért;** 3Móz. 24,20. 5Móz. 19,21. Mát. 5,38. **25 Égetést égetésért, sebet sebért, kéket kékért.** 26 Ha valaki az ő szolgájának szemét, vagy szolgálójának szemét úgy üti meg, hogy elpusztul, bocsássa azt szabadon az ő szeméért. 27 Ha pedig szolgájának fogát, vagy szolgálójának fogát üti ki, bocsássa azt szabadon az ő fogáért. 28 Ha férfit vagy asszonyt öklel meg egy ökör, úgy hogy meghal: kővel köveztessék meg az ökör, és húsát meg ne egyék; de az ökörnek ura ártatlan.1Móz. 9,5. 29 De ha az ökör azelőtt is öklelős volt, és annak urát megintették, és még sem őrizte azt, és férfit vagy asszonyt ölt meg: az ökör köveztessék meg, és az ura is halállal lakoljon. 30 Ha pénzváltságot vetnek reá, fizessen lelke váltságáért annyit, a mennyit reá kivetnek. 31 Akár fiút ökleljen meg, akár leányt ökleljen meg: e szerint a rendelet szerint kell cselekedni. 32 Ha szolgát öklel meg az ökör vagy szolgálót: adassék azok urának harmincz ezüst siklus, az ökör pedig köveztessék meg. 33 Ha pedig valaki vermet nyit meg, vagy ha valaki vermet ás, és nem fedi azt be, és ökör vagy szamár esik bele: 34 A verem ura fizessen; pénzül térítse meg azok urának, a hulla pedig legyen az övé. 35 És ha valakinek ökre megdöfi az ő felebarátja ökrét, úgy hogy az elpusztul: adják el az eleven ökröt, és az árát osszák meg, és a hullát is osszák el. 36 Vagy ha tudták, hogy az ökör már azelőtt öklelős volt, és nem őrizte azt annak ura: fizessen ökröt az ökörért, a hulla pedig az övé legyen.

2Móz 22

1 Ha valaki ökröt vagy bárányt lop, és levágja vagy eladja azt: öt barmot fizessen egy ökörért, és négy juhot egy bárányért. 2Sám. 12,6. 2 Ha ház-fölverésen kapják a tolvajt, és úgy megverik, hogy meghal, nincs vérbűn miatta. 3 Ha reá sütött a nap, vérbűn van miatta: fizessen; ha nincs néki: adassék el tolvajságáért. 4 Ha elevenen kapják kezében a lopott jószágot, akár ökör, akár szamár, akár juh: két annyit fizessen érette. 5 Ha valaki mezőt vagy szőlőt étet le, úgy hogy barmát elereszti, és az a más mezején legel: mezejének javából és szőlőjének javából fizesse meg a kárt. 6 Ha tűz támad, és tövisbe kap, és megég az asztag, vagy a lábon álló gabona, vagy a mező: fizesse meg a kárt, a ki a tüzet gyujtotta. 7 Ha valaki pénzt vagy edényeket ád felebarátjának megőrzés végett, és ellopják annak a férfiúnak házából: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétannyit. 8 Ha nem találják meg a tolvajt, a ház urát vigyék a bírák eleibe: hogy nem nyújtotta-é ki kezét az ő felebarátja vagyonára. 9 Akármi bűn dolgában, akár ökör, akár szamár, akár juh, akár ruha, akármi elveszett jószág az, a miről azt mondja: ez az; mindkettőjük ügye a bírák eleibe menjen, és a kit a bírák bűnösnek mondanak, fizessen két annyit az ő felebarátjának. 10 Ha valaki szamarat, vagy ökröt, vagy bárányt, vagy akármiféle barmot ád az ő felebarátja gondviselése alá, és az elhull, vagy megsérül, vagy elhajtatik, úgy hogy senki sem látta: 11 Az Úrra való esküvés legyen kettejök közt, hogy nem nyújtotta-é ki kezét felebarátja vagyonára; és ezt fogadja el annak ura, és az semmit se fizessen. 12 Ha pedig ellopták tőle: megfizesse az urának. 1Móz. 31,39. 13 Ha széttépetett, hozza el azt bizonyságul; a széttépettet nem fizeti meg. 1Móz. 31,39.14 Ha pedig valaki kölcsön kér az ő felebarátjától, és az megsérül vagy elhull urának távollétében: fizesse meg a kárt. 15 Ha ura vele van, nem fizet; ha bérbe adatott, bérébe megy. 16 Ha valaki hajadont csábít el, a ki nincs eljegyezve, és vele hál: jegyajándékkal jegyezze azt el magának feleségül. 5Móz. 22,28. 29. 17 Ha annak atyja nem akarja azt néki adni: annyi pénzt adjon, a mennyi a hajadonok jegyajándéka. 18 Varázsló asszonyt ne hagyj életben. **19 A ki barommal közösül, halállal lakoljon.** 3Móz.

18,23. 20,15. 20 A ki isteneknek áldozik, nem csupán az Úrnak, megölettessék. 5Móz. 17,2-5. 21 A jövevényen ne hatalmaskodjál, és ne nyomorgasd azt, mert jövevények voltatok Égyiptom földén. 3Móz. 19,34.**22 Egy özvegyet vagy árvát se nyomorítsatok meg.** Zak. 7,10. **23 Ha nyomorgatod azt, és hozzám kiált, meghallgatom az ő kiáltását.** 24 És felgerjed haragom, és megöllek titeket fegyverrel, és a ti feleségeitek özvegyekké lésznek, a ti fiaitok pedig árvákká. 25 Ha pénzt adsz kölcsön az én népemnek, a szegénynek a ki veled van; ne légy hozzá olyan, mint a hitelező; ne vessetek reá uzsorát. 3Móz. 25,35-37. Zsolt. 15,5. Ezék. 18,8. 26 Ha zálogba veszed a te felebarátod felső ruháját: naplemente előtt visszaadd azt néki: 5Móz. 24,12. 13. 27 Mert egyetlen takarója, testének ruhája az: miben háljon? Bizony, ha én hozzám kiált, meghallgatom; mert én irgalmas vagyok**. 28 A bírákat ne szidalmazd, és néped fejedelmét ne átkozd.** Csel. 23,3-5. **29 Gabonáddal és boroddal ne késlekedjél; fiaid elsőszülöttét nékem add.** **rész 13,2. 12.** 30 Hasonlóképen cselekedjél ökröddel, juhoddal; hét napig legyen az ő anyjával, a nyolczadik napon nékem add azt. 3Móz. 22,27. **31 És szent emberek legyetek én előttem;** a mezőn széttépett húst meg ne egyétek; az ebnek vessétek azt. 3Móz. 22,8.

2Móz 23

[1]**Hazug hírt ne hordj; ne fogj kezet a gonoszszal, hogy hamis tanú ne légy.**[2]Ne indulj a sokaság után a gonoszra, és peres ügyben ne vallj a sokasággal tartva, annak elfordítására. [3]Szegénynek se kedvezz az ő peres ügyében. 3Móz. 19,15. [4]Ha előltalálod ellenséged eltévedt ökrét vagy szamarát: hajtsd vissza néki. 5Móz. 22,1. [5]Ha látod, hogy annak a szamara, a ki téged gyűlöl, a teher alatt fekszik, vigyázz, rajta ne hagyd; oldd le azt ő vele együtt. 5Móz. 22,4. [6]A te szegényednek igazságát el ne fordítsd az ő perében. 5Móz. 27,19. [7]A hazug beszédtől távol tartsd magad, és az ártatlant s az igazat meg ne öld; mert én nem adok igazat a gonosznak. Péld. 19,5. [8]Ajándékot el ne végy: mert az ajándék megvakítja a szemeseket, és elfordítja az igazak ügyét. 5Móz. 16,19. [9]A jövevényt ne nyomorgasd; hiszen ti ismeritek a jövevény életét, mivelhogy jövevények voltatok Égyiptom földén. rész 22,21. 5Móz. 24,17. 18. [10]Hat esztendeig vesd be a te földedet és takard be annak termését; 3Móz. 25,3. [11]A hetedikben pedig pihentesd azt, és hagyd úgy, hogy egyék meg a te néped szegényei; a mi pedig ezektől megmarad, egye meg a mezei vad. E képen cselekedjél szőlőddel és olajfáddal is. **[12]Hat napon át végezd dolgaidat, a hetedik napon pedig nyúgodjál,** hogy nyúgodjék a te ökröd és szamarad, és megpihenjen a te szolgálód fia és a jövevény. rész 20,9. rész 31,16. 17. [13]Mindazt, a mit néktek mondtam, megtartsátok, és idegen istenek nevét ne emlegessétek; ne hallassék az a te szádból. [14]Háromszor szentelj nékem innepet esztendőnként. [15]A kovásztalan kenyér innepét tartsd meg; hét nap egyél kovásztalan kenyeret, a mint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert akkor jöttél ki Égyiptomból: és üres kézzel senki se jelenjék meg színem előtt. rész 13,4. 6. 7. rész 34,20. [16]És **az aratás innepét, munkád zsengéjét, a melyet elvetettél a mezőn; és a takarodás innepét az esztendő végén, a mikor termésedet betakarítod a mezőről.** [17]Esztendőnként háromszor jelenjék meg minden férfiad az Úr Isten színe előtt. 5Móz. 16,16. rész 34,23.[18]Ne ontsd ki az én áldozatom vérét kovászos kenyér mellett, és ünnepi áldozatom kövére meg ne maradjon reggelig. [19]A te földed zsengéjének elsejét vidd el a te Uradnak Istenednek házába. Ne főzd meg a gödölyét az ő anyjának tejében. rész 34,26. **[20]Ímé én Angyalt bocsátok el te előtted, hogy megőrizzen téged az útban, és bevigyen téged arra a helyre, a melyet elkészítettem.** rész 33,2. [21]Vigyázz magadra előtte, és hallgass az ő szavára; meg ne bosszantsd őt, mert nem szenvedi el a ti gonoszságaitokat; mert az én nevem van ő benne. **[22]Mert ha hallgatándasz az ő szavára; és mindazt megcselekedénded, a mit mondok: akkor ellensége lészek a te ellenségeidnek, és szorongatom a te szorongatóidat.** [23]Mert az én Angyalom te előtted megyen és beviszen téged az Emoreusok, Khitteusok, Perizeusok, Kananeusok, Khivveusok és Jebuzeusok közé, és kiirtom azokat. [24]Ne imádd azoknak isteneit és ne tiszteld azokat, és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint; hanem inkább

döntögesd le azokat és tördeld össze bálványaikat. [25]És szolgáljátok az Urat a ti Istenteket, akkor megáldja a te kenyeredet és vizedet; és eltávolítom ti közűletek a nyavalyát. [26]El sem vetél, meddő sem lesz a te földeden semmi; napjaid számát teljessé teszem. 5Móz. 7,14. [27]Az én rettentésemet bocsátom el előtted, és minden népet megrettentek, a mely közé mégy, és minden ellenségedet elfutamtatom előtted. [28]Darazsat is bocsátok el előtted, és kiűzi előled a Khivveust, Kananeust és Khitteust. Józs. 24,12. [29]De nem egy esztendőben űzöm őt ki előled, hogy a föld pusztává ne legyen, és meg ne sokasodjék ellened a mezei vad. [30]Lassan-lassan űzöm őt ki előled, míg megszaporodol és bírhatod a földet. **[31]És határodat a veres tengertől a Filiszteusok tengeréig vetem, és a pusztától fogva a folyóvízig:** mert kezeitekbe adom annak a földnek lakosait, és kiűzöd azokat előled. **[32]Ne köss szövetséget se azokkal, se az ő isteneikkel.** 5Móz. 7,2. [33]Ne lakjanak a te földeden, hogy bűnbe ne ejtsenek téged ellenem: mert ha az ő isteneiket szolgálnád, vesztedre lenne az néked.

2Móz 24

1 És monda Mózesnek: Jőjj fel az Úrhoz te és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izráel vénei közül hetvenen, és hajtsátok meg magatokat előtte távolról. **2 És csak Mózes közeledjék az Úrhoz, amazok pedig ne közeledjenek, és a nép se jőjjön fel vele. 3 Elméne azért Mózes, és elbeszélé a népnek az Úr minden beszédét és minden rendelését; az egész nép pedig egyező szóval felele, mondván: Mindazokat a dolgokat, a melyeket az Úr parancsolt, megcselekeszszük.** rész 19,8.4 Mózes pedig felírá az Úrnak minden beszédét, és felkele reggel és **oltárt építe a hegy alatt, és tizenkét oszlopot, az Izráel tizenkét nemzetsége szerint.** 5 Azután elküldé az Izráel fiainak ifjait, és áldozának égő áldozatokat, és hálaáldozatul tulkokat ölének az Úrnak. **6 Mózes pedig vevé a vérnek felét, és tölté a medenczékbe: a vérnek másik felét pedig az oltárra hinté. 7 Azután vevé a szövetség könyvét, és elolvasá a nép hallatára; azok pedig mondának: Mindent megteszünk, a mit az Úr parancsolt, és engedelmeskedünk. 8 Mózes pedig vevé a vért, és ráhinté a népre, és monda: Ímé a szövetségnek vére, melyet az Úr kötött ti veletek, mindama beszédek szerint.** Zsid. 9,20. 9 Azután felméne Mózes és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izráel vénei közül hetvenen; **10 És láták az Izráel Istenét, és annak lábai alatt valami zafir fényű tárgy vala, és olyan tiszta, mint maga az ég.** 11 És Izráel fiainak e választottjaira nem bocsátá kezét: jóllehet látták az Istent, mindazáltal ettek és ittak is. 12 És szóla az Úr Mózesnek: **Jőjj fel én hozzám a hegyre és maradj ott. És átadom néked a kőtáblákat, és a törvényt és a parancsolatot, a melyeket írtam, hogy azokra megtaníttassanak.** 13 Felkele azért Mózes és az ő szolgája Józsué, és felméne Mózes az Isten hegyére. 14 A véneknek pedig monda: Várjatok itt reánk, míg visszatérünk hozzátok: Ímé Áron és Húr veletek vannak ; a kinek valami ügye van, ő hozzájok menjen. **15 Akkor felméne Mózes a hegyre; és felhő borítá el a hegyet. 16 És az Úr dicsősége szálla alá a Sinai hegyre, és felhő borítá azt hat napon át;** a hetedik napon pedig szólítá Mózest a felhő közepéből. **17 Az Úr dicsőségének jelensége pedig olyan vala az Izráel fiainak szeme előtt, mint emésztő tűz, a hegy tetején. 18 És beméne Mózes a felhő közepébe, és felméne a hegyre, és negyven nap és negyven éjjel vala Mózes a hegyen.** rész 34,28. 5Móz. 9,9. 18. **TUDATLANSÁG FELHŐJE**

2Móz 25

1 És szóla az Úr Mózeshez, mondván: 2 Szólj az Izráel fiainak, hogy szedjenek nékem ajándékokat; minden embertől, a kit szíve hajt arra, szedjetek nékem ajándékokat. 3 Ez pedig az az ajándék, a mit tőlök szedjetek: arany és ezüst és réz. 4 És kék, és bíborpiros, és karmazsinszinű fonal , meg len fonal, és kecskeszőr. 5 És veresre festett kosbőrök, és borzbőrök, és sittim-fa. 6 Mécsbe való olaj, kenet-olajhoz való arómák, és füstöléshez való fűszerek. 7 Ónix-kövek és foglalni való kövek, az efódhoz és a hósenhez. **8 És készítsenek nékem szent hajlékot, hogy ő közöttök lakozzam. 9 Mindenestől úgy csináljátok, a mint**

én megmutatom néked a hajléknak formáját, és annak minden edényeinek formáját. 10 És csináljanak **egy ládát sittim-fából**; harmadfél sing hosszút, másfél sing széleset, és másfél sing magasat. FRIGYLÁDA LEÍRÁSA. rész 37,1. 11 Borítsd meg azt tiszta aranynyal, belől is kivül is megborítsd azt, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot. 12 És önts ahhoz négy arany karikát, és illeszd azokat a négy szegeletére; egyik oldalára is két karikát, a másik oldalára is két karikát. 13 Csinálj rúdakat is sittim-fából, és azokat is megborítsd arannyal. 14 És a rúdakat dugd a láda oldalain levő karikákba, hogy azokon hordozzák a ládát. 15 A rúdak álljanak a láda karikáiban; ne vegyék ki azokból. **16 És a bizonyságot, a melyet néked adok, tedd a ládába.** rész 31,18. 1Kir. 8,9. **17 Csinálj fedelet is tiszta aranyból: harmadfél sing hosszút, és másfél sing széleset.** rész 37,6 **18 Csinálj két Kérubot is aranyból, vert aranyból csináld azokat a fedélnek két végére.** 19 Az egyik Kérubot csináld az egyik végére innen, a másik Kérubot a másik végére onnan: a fedélből csináljátok ki a Kérubokat annak két végén. **20 A Kérubok pedig terjeszszék ki szárnyaikat fölfelé, betakarva szárnyaikkal a fedelet; arczaik egymásfelé legyenek; a Kérubok arczai a fedél felé forduljanak.** LXX HILASZTÉRION 21 A fedelet pedig helyezd a ládára felül, a ládába pedig tedd a bizonyságot, a melyet adok néked. Zsid. 9,4. 5. **22 Ott jelenek meg néked, és szólok hozzád a fedél tetejéről**, a két Kérub közül, melyek a bizonyság ládája felett vannak, mindazokról, a miket általad parancsolok az Izráel fiainak. 23 Csinálj asztalt is sittim-fából, két sing hosszút, egy sing széleset, és másfél sing magasat. rész 37,10. 24 És borítsd be azt tiszta aranynyal, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot. 25 Csinálj reá köröskörül egy tenyérnyi karájt, karajára pedig csinálj köröskörül arany pártázatot. 26 Négy arany karikát is csinálj hozzá, és illeszd a karikákat a négy lábának négy szegletére. 27 A karáj mellett legyenek a karikák rúdtartókul, hogy hordozhassák az asztalt. 28 Azokat a rúdakat is sittim-fából csináld és aranynyal borítsd be, és azokon hordozzák az asztalt. 29 Készítsd el tálait is, csészéit is, kancsóit is, kelyheit is, a melyekkel italáldozatot áldoznak; tiszta aranyból csináld azokat. **30 És tégy az asztalra szent kenyeret, mely mindenkor előttem legyen.** 31 Csinálj gyertyatartót is tiszta aranyból; vert aranyból készüljön a gyertyatartó; annak szára, ága csészéi, gombjai és virágai ugyanabból legyenek. rész 37,17. 32 Hat ág jőjjön ki oldalaiból; három gyertyatartó-ág az egyik oldalból, és három gyertyatartó-ág a másik oldalból. **33 Mandolavirág formájú három csésze az egyik ágon, gombbal és virággal; és mandolavirág formájú három csésze a másik ágon is, gombbal és virággal; így legyen a gyertyatartóból kijövő mind a hat ágon.** 34 A gyertyatartón pedig négy mandolavirág formájú csésze legyen, gombjaival és virágaival. 35 Gomb legyen a belőle kijövő két ág alatt; ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt, és ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt: így a gyertyatartóból kijövő mind a hat ág alatt. 36 Gombjaik és ágaik magából legyenek; egy darab tiszta aranyból legyen verve az egész. 37 Csinálj hozzá hét mécset is, és úgy rakják fel mécseit, hogy előre világítsanak. 38 Hamvvevői és hamutartói is tiszta aranyból legyenek. 39 Egy tálentom tiszta aranyból csinálják azt, mindezeket az eszközöket. 40 Vigyázz, hogy arra a formára csináld, a mely a hegyen mutattatott néked. Csel. 7,44. Zsid. 8,5.

2Móz 26

SZENT SÁTOR ELKÉSZÍTÉSE

1 A hajlékot pedig tíz kárpitból csináld: sodrott lenből, és kék, és bíborpiros és karmazsin színűből, Kérubokkal, mestermunkával készítsd azokat. rész 36,7. 8. 2 Egy-egy kárpit hossza huszonnyolcz sing legyen, egy-egy kárpit szélessége pedig négy sing; egy mértéke legyen mindenik kárpitnak. **3 Öt kárpit legyen egymással egybefoglalva, ismét öt kárpit egymással egybefoglalva.** 4 És csinálj hurkokat kék lenből az egyik kárpit szélén, a mely az egybefoglaltak között szélről van; ugyanezt csináld a szélső kárpit szélével a másik egybefoglalásban is. 5 Ötven hurkot csinálj az egyik kárpiton; ötven hurkot csinálj ama kárpit szélén is, a mely a másik egybefoglalásban van; egyik hurok a másiknak általellenében

legyen. 6 Csinálj ötven arany horgocskát is, és e horgocskákkal foglald össze egyik kárpitot a másikkal, hogy a hajlék egygyé legyen. 7 Ezután csinálj kecskeszőr kárpitokat sátorul a hajlék fölé; tizenegy kárpitot csinálj ilyet. rész 36,13.8 Egy kárpit hossza harmincz sing legyen, szélessége pedig egy kárpitnak négy sing; **egy mértéke legyen a tizenegy kárpitnak.** 9 És foglald egybe az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön; a hatodik kárpitot pedig kétrét hajtsd a sátor elejére. 10 És csinálj ötven hurkot az egyik kárpit szélén, a mely az egybefoglaltak között szélről van; és ötven hurkot a kárpit szélén a másik egybefoglalásban is. 11 Csinálj ötven rézhorgocskát is, és akaszd a horgocskákat a hurkokba, **és foglald egybe a sátort, hogy egygyé legyen.** 12 A sátor kárpitjának fölösleges része, a fölösleges kárpitnak fele csüggjön alá a hajlék hátulján. 13 Egy singnyi pedig egyfelől, és egy singnyi másfelől, abból, a mi a sátor kárpitjainak hosszában fölösleges, bocsáttassék alá a hajlék oldalain egyfelől is, másfelől is, hogy befedje azt. rész 36,18. **14 Csinálj a sátornak takarót is veresre festett kosbőrökből, és e fölé is egy takarót borzbőrökből.** 15 Csinálj a hajlékhoz deszkákat is sittim-fából, felállogatva. rész 36,19. 16 A deszka hossza tíz sing legyen; egy-egy deszka szélessége pedig másfél sing. 17 Egy-egy deszkának két csapja legyen, egyik a másiknak megfelelő; így csináld a hajlék minden deszkáját. 18 A deszkákat pedig így csináld a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldalra, délfelé. 19 A húsz deszka alá pedig negyven ezüst talpat csinálj, két talpat egy-egy deszka alá, annak két csapjához képest; megint két talpat egy-egy deszka alá, a két csapjához képest. 20 A hajlék másik oldalául is, észak felől húsz deszkát. 21 És azokhoz is negyven ezüst talpat; két talpat egy deszka alá, megint két talpat egy deszka alá. 22 A hajlék nyugoti oldalául pedig csinálj hat deszkát. 23 A hajlék szegleteiül is csinálj két deszkát a két oldalon. 24 Kettősen legyenek alólról kezdve, felül pedig együtt legyenek egy karikába foglalva; ilyen legyen mindkettő; a két szeglet számára legyenek. **25 Legyen azért nyolcz deszka, és azokhoz tizenhat ezüst talp; két talp egy deszka alatt, megint két talp egy deszka alatt.** 26 Csinálj reteszrúdakat is sittim-fából; ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz. 27 És öt reteszrúdat a hajlék másik oldalának deszkáihoz; és a hajlék nyugoti oldalának deszkáihoz is öt reteszrúdat hátulról. 28 A középső reteszrúd pedig a deszkák közepén az egyik végtől a másik végig érjen. 29 A deszkákat pedig borítsd meg aranynyal, és karikákat is aranyból csinálj azokhoz a reteszrúdak tartói gyanánt; a reteszrúdakat is megborítsd aranynyal. **30 A hajlékot pedig azon a módon állítsd fel, a mint néked a hegyen mutattatott.** **rész 25,40.** **Csel. 7,44.** 31 És csinálj függönyt, kék és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; Kérubokkal, mestermunkával készítsék azt. rész 36,34. 32 És tedd azt sittim-fából való, aranynyal borított négy oszlopra, a melyeknek horgai aranyból legyenek, négy ezüst talpon. 33 És tedd a függönyt a horgok alá, és **vidd oda a függöny mögé a bizonyság ládáját és az a függöny válaszsza el néktek a szent helyet a szentek szentjétől. 34 Azután tedd rá a fedelet a bizonyság ládájára a szentek szentjébe.** 35 Az asztalt pedig helyezd a függönyön kívül, és a gyertyatartót az asztal ellenébe, a hajlék déli oldalába; az asztalt pedig tedd az északi oldalba. **36 És csinálj leplet a sátor nyilására is, kék és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hímzőmunkával.** **rész 36,36.** **37.** 37 A lepelhez pedig csinálj öt oszlopot sittim-fából, és borítsd meg azokat aranynyal; azoknak horgai aranyból legyenek és önts azokhoz öt réztalpat.

2Móz 27

1 És csináld az **oltárt sittim-fából**, öt sing a hossza, és öt sing a szélessége; négyszegű legyen az oltár, és magassága három sing. rész 38,1. 2 Szarvakat is csinálj a négy szegletére, szarvai magából legyenek, és borítsd meg azt rézzel. 3 Csinálj ahhoz fazekakat is a hamujának, hozzá való lapátokat, medenczéket, villákat és serpenyőket; minden hozzá való edényt rézből csinálj. **4 Csinálj ahhoz háló forma rostélyt is rézből, és csinálj a hálóra négy rézkarikát, a négy szegletére.** 5 És tedd azt az oltár párkányzata alá alulról, úgy hogy a háló az oltár közepéig érjen. 6 Csinálj az oltárhoz rúdakat is, sittim-fa rúdakat, és borítsd meg azokat rézzel. 7 És dugják a rúdakat a karikákba, és legyenek azok a rúdak az oltár két oldalán, mikor

azt hordozzák**. 8 Üresre csináld azt, deszkákból; a mint néked a hegyen mutattatott, úgy csinálják.** 9 Pitvart is csinálj a hajléknak; a déli oldalon a pitvarhoz szőnyegeket, sodrott lenből; száz sing legyen a hossza egy oldalnak. rész 38,9. 10 Ahhoz húsz oszlopot, húsz réz talpat, és az oszlopok horgait és átalkötőit ezüstből. 11 Épen úgy az északi oldalon, hoszszában, száz sing hosszú szőnyeget; ahhoz húsz oszlopot, ezekhez húsz réztalpat, és az oszlopok horgait és átalkötőit ezüstből. 12 A pitvar szélességéhez pedig nyugot felől ötven sing szőnyeget; ahhoz tíz oszlopot és ezekhez tíz talpat. 13 A pitvarnak szélessége kelet felől is ötven sing. 14 És tizenöt sing szőnyeg legyen egyik oldalról, ehhez három oszlop, ezekhez pedig három talp. 15 A másik oldalról is tizenöt sing szőnyeg, ehhez három oszlop és ezekhez három talp. **16 A pitvar kapuján pedig húsz sing lepel legyen,** kék és bíborpiros és karmazsinszínű és sodrott lenből, himzőmunkával; ehhez négy oszlop, ezekhez pedig négy talp. 17 A pitvar minden oszlopát ezüst átalkötők vegyék körűl, horgaik ezüstből, talpaik pedig rézből legyenek. 18 A pitvar hossza száz sing, és szélessége ötven-ötven, magassága pedig öt sing; leplei sodrott lenből, talpai pedig rézből legyenek. **19 A hajlék minden edénye, az ahhoz való mindennemű szolgálatban, és minden szege, és a pitvarnak is minden szege rézből legyen.** 3Móz. 24,2. 20 Te pedig parancsold meg az Izráel fiainak, hogy hozzanak néked tiszta faolajat, a melyet a világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égő lámpát gyujthassanak. 21 A gyülekezet sátorában a függönyön kivül, a mely a bizonyság előtt van, készítsék el azt Áron és az ő fiai, estvétől fogva reggelig az Úr előtt. Örök rendtartás legyen ez az ő nemzetségöknél Izráel fiai között. 3Móz. 24,3.

2Móz 28

1 Te pedig hívasd magadhoz a te atyádfiát Áront, és az ő fiait ő vele az Izráel fiai közűl, hogy papjaim legyenek: Áron, Nádáb, Abihu, Eleázár, Ithamár, Áronnak fiai. Zsid. 5,4. 2 És csinálj szent ruhákat Áronnak a te atyádfiának, **dicsőségére és ékességére.** 3 És szólj minden bölcs szívűeknek, **a kiket betöltöttem a bölcseség lelkével, hogy csinálják meg az Áron ruháit,** az ő felszentelésére, hogy papom legyen. 4 Ezek pedig a ruhák, a melyeket készítsenek: **hósen, efód, palást, koczkás köntös, süveg és öv.** És csináljanak szent ruhákat Áronnak a te atyádfiának, és az ő fiainak, hogy papjaim legyenek. 5 Vegyék hát ők elő az aranyat, és a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű fonalat és a len fonalat. 6 És csinálják az efódot aranyból, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és sodrott lenből, mestermunkával. 7 Két vállkötő is legyen hozzá kapcsolva a két végéhez, hogy összekapcsoltathassék. rész 39,4. 8 Átkötő öve pedig, a mely rajta van, ugyanolyan mívű és abból való legyen; aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszinű, és sodrott lenből. rész 39,5. 9 Annakutána végy két ónix-követ, és mesd fel azokra az Izráel fiainak neveit. 10 Hatnak nevét az egyik kőre, a másik hatnak nevét pedig a másik kőre, az ő születésök szerint. **11 Kőmetsző munkával, a mint a pecsétet metszik, úgy metszesd e két követ az Izráel fiainak neveire;** köröskörűl arany boglárokba csináld azokat. 12 És tedd e két követ az efód vállkötőire, az Izráel fiaira való emlékeztetés kövei gyanánt, hogy emlékeztetőül hordozza Áron azoknak neveit az ő két vállán az Úr előtt. 13 Csinálj annakokáért arany boglárokat, 14 És két lánczot tiszta aranyból; fonatékosan csináld azokat; sodrott mívűek legyenek, és tedd rá a sodrott lánczokat a boglárokra. **15 Azután csináld meg az ítéletnek hósenét** mestermunkával; úgy csináld mint az efódot csináltad: aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből csináld azt. 16 Négyszögű legyen, kétrétű, egy arasznyi hosszú és egy arasznyi széles. rész 39,8. 17 És foglalj abba befoglalni való köveket; négy sor követ, ilyen sorban: szárdiusz, topáz és smaragd; ez az első sor. 18 A második sor pedig: karbunkulus, zafir és gyémánt. 19 A harmadik sor: jáczint, agát és amethiszt. 20 A negyedik sor: krizolith, ónix és jáspis; arany boglárokba legyenek foglalva. **21 A kövek tehát az Izráel fiainak nevei szerint legyenek, tizenkettő legyen az ő nevök szerint; mint a pecsét, úgy legyen metszve, mindenik a reá való névvel, a tizenkét nemzetség szerint.** 22 A hósenre pedig csinálj fonatékos lánczokat, sodrott mívűeket, tiszta

aranyból. 23 És csinálj a hósenre két arany karikát, és tedd a két karikát a hósen két szegletére. 24 És a két arany fonatékot fűzd a hósen két szegletén levő karikákba. 25 A két fonatéknak két végét pedig foglald a két boglárhoz, és tűzd az efódnak vállkötőihez, annak előrészére. 26 Csinálj még két arany karikát, és tedd azokat a hósen két szegletére, azon a szélén, a mely befelé van az efód felől. 27 És csinálj még két arany karikát, és tedd azokat az efód két vállkötőjére alól, annak előrésze felől egybefoglalásához közel, az efód öve felett. **28 És csatolják a hósent az ő karikáinál fogva az efód karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efód öve felett legyen, és el ne váljék a hósen az efódtól.** 29 És viselje Áron az Izráel fiainak neveit az ítélet hósenén, az ő szíve felett, a mikor bemegy a szenthelyre, emlékeztetőűl az Úr előtt szüntelen. **30 Azután tedd az ítéletnek hósenébe az Urimot és Thummimot, hogy legyenek azok az Áron szíve felett, a mikor bemegy az Úr eleibe, és hordozza Áron az Izráel fiainak ítéletét az ő szívén az Úr színe előtt szüntelen.** 31 És csináld az efód palástját egészen kék lenből. rész 39,2232 Közepén legyen nyílás a fejének; a nyílásnak szegése legyen köröskörűl, takácsmunka, olyan legyen mint a pánczél nyílása, hogy el ne szakadjon. 33 És ennek alsó peremére csinálj gránátalmákat, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű lenből, a peremére köröskörűl, és ezek közé arany csengettyűket is köröskörűl. **34 Arany csengettyű, meg gránátalma, arany csengettyű, meg gránátalma legyen a palást peremén köröskörül.** 35 És legyen az Áronon, a mikor szolgál**, hogy hallassék annak csengése, a mikor bemegy a szenthelybe az Úr eleibe, és mikor kijön, hogy meg ne haljon.** 36 Csinálj egy lapot is tiszta aranyból, és mesd ki arra, mint a pecsétet metszik: Szentség az Úrnak. rész 39,30. **37 És kösd azt kék zsinórra, hogy legyen az a süvegen; a süvegnek előrészén legyen az. 38 És legyen az az Áronnak homlokán, hogy Áron viselje a szent áldozatok körűl elkövetett vétket, a melyeket az Izráel fiai mindenféle szent adományaikban szentelnek. Legyen azért szüntelen a homlokán, hogy kedvesekké tegye őket az Úr előtt.** 39 A lenköntöst pedig koczkásan készítsd, és a süveget lenből csináld, az övet meg hímző munkával készítsd. rész 39,27. 40 Az Áron fiainak is csinálj köntösöket, és csinálj nékik öveket is, meg süvegeket is csinálj nékik, dicsőségökre és ékességökre. 41 És öltöztesd fel azokba Áront a te atyádfiát, és az ő fiait vele együtt, és **kend fel őket, iktasd be őket tisztjökbe, és szenteld fel őket, hogy papjaimmá legyenek.** 42 Csinálj nékik lábravalókat is gyolcsból, hogy befödjék azoknak mezítelen testét, és az ágyéktól a tomporig érjenek. **43 És legyenek azok Áronon** és az ő fiain, a mikor bemennek a gyülekezet sátorába, vagy a mikor az oltárhoz járulnak, a szenthelyen való szolgálattételre, **hogy bűnt ne vigyenek oda és meg ne haljanak. Örökkévaló rendtartás ez Áron nak és az ő magvának ő utána.**

Van-e az ilyen leírásban evangélium?

2Móz 29

1 Ez az, a mit ő velök cselekedjél, az ő felszentelésökre, hogy az én papjaim legyenek: **Végy egy tulkot, fiatal marhát, és hiba nélkül való két kost.** 3Móz. 8,2. 2 És kovásztalan kenyeret, és olajjal elegyített kovásztalan kalácsokat, meg olajjal kent kovásztalan lepényeket is; búzalisztlángból készítsd azokat. 3 És tedd azokat egy kosárba, és vidd fel azokat a kosárban, a tulokkal és a két kossal együtt. 4 Áront pedig és az ő fiait állítsd a gyülekezet sátorának ajtaja elé, és mosd meg őket vízzel. **5 És vedd a ruhákat, és öltöztesd fel Áront a köntösbe, az efódhoz való palástba, és az efódba, meg a hósenbe és övezd fel őt az efód övével.** 6 Tedd a süveget is fejére, és a szent koronát tedd a süvegre. 7 És vedd a kenetnek olaját, és töltsd az ő fejére, így kend fel őt. 8 Fiait is állítsd elő, és öltöztesd fel őket a köntösökbe. **9 És övezd körűl őket övvel, Áront és az ő fiait, és tégy a fejökre süvegeket is, hogy övék legyen a papság örök rendelés szerint. Így iktasd be tisztökbe Áront és fiait.** 10 Azután állíttasd a tulkot a gyülekezet sátora elé, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a tulok fejére. 11 És vágd le a tulkot az Úr előtt a gyülekezet sátorának ajtajánál. **12 Azután végy a tulok véréből, és hintsd azt ujjaiddal az oltár szarvaira; a többi vért pedig töltsd mind az oltár aljára.** 13 És vedd a

kövéréből mindazt, a mi a belet fedi, és a májon lévő hártyát, és a két vesét a rajtok lévő kövérrel együtt, és füstölögtesd el az oltáron. Zsid. 13,11. 14 A tulok húsát, bőrét és ganéját pedig égesd el a táboron kívül: **bűnért való áldozat az. 15 Vedd az egyik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére. 16 Azután vágd le a kost, és vedd annak vérét, és hintsd azt az oltárra köröskörűl.** 17 A kost pedig vagdald tagjaira, és mosd meg a belét és lábszárait, és tedd rá tagjaira és fejére. 18 Azután füstölögtesd el az egész kost az oltáron: **égőáldozat az az Úrnak, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak.** 19 Vedd a másik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére. **20 Azután vágd le a kost, és végy annak véréből, és hintsd meg azzal Áron füle czimpáját és az ő fiai jobb fülének czimpáját, és az ő jobb kezök hüvelykét és jobb lábok hüvelykét; a többi vért pedig hintsd az oltárra köröskörül.** 21 Azután végy a vérből, mely az oltáron van, és a kenetnek olajából, és hintsd Áronra és az ő ruháira, s vele együtt az ő fiaira és az ő fiainak ruháira, **hogy szent legyen ő és az ő ruhái, s vele együtt az ő fiai és az ő fiainak ruhái.** 22 Azután vedd a kosból a kövérét, a farkát s a belet borító kövéret, meg a máj hártyáját, meg a két veséjét a rajtok levő kövérével, és a jobb lapoczkát; mert felavatási kos ez. 23 Meg egy kenyeret és egy olajos kalácsot és egy lepényt a kovásztalan kenyérnek kosarából, mely az Úr előtt van; **24 És rakd mindezeket az Áron kezeire és az Áron fiainak kezeire, és lóbáltasd meg azokat az Úr előtt.** 25 Azután vedd le azokat kezükről, és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozat felett kedves illatul az Úr előtt; **az Úrnak tűzáldozata az.** 26 Vedd az Áron felavatási kosának szegyét is, és lóbbáld meg azt az Úr előtt; azután legyen az a te részed. 27 Így szenteld meg a meglóbbált szegyet és a felemelt lapoczkát, a melyet meglóbbáltak és a melyet felemeltek, Áronnak és az ő fiainak felavatási kosából. 28 És legyen ez Áronnak és az ő fiainak része örökké az Izráel fiaitól: mert felmutatott adomány ez, és felmutatott adomány legyen Izráel fiai részéről az ő hálaáldozataikból; az Úrnak felmutatott adomány. 3Móz. 7,31. 34. 29 A szent öltözetek pedig, a melyek az Áronéi, legyenek ő utána az ő fiaié, hogy azokban kenettessenek fel, és azokban állíttassanak tisztökbe. **30 Hét napon öltözzék azokba, a ki az ő fiai közül ő utána pap lesz, a ki bemenendő lesz a gyülekezet sátorába, hogy a szent helyen szolgáljon.** 31 A felavatási kost pedig vedd, és főzd meg annak húsát szent helyen. **32 És a kosnak húsát és a kenyeret, mely a kosárban van, a gyülekezet sátorának ajtajánál egye meg Áron és az ő fiai. 3Móz. 8,31. 33 Ők egyék meg azokat, a mik által az engesztelés történt, hogy tisztökbe állíttassanak és felszenteltessenek. De idegen ne egyék azokból , mert szentek azok.** 34 Ha pedig valami megmarad az avatási húsból vagy a kenyérből reggelig, tűzzel égesd meg a maradékot; meg ne egyék, mert szent az. 35 Áronnal tehát és az ő fiaival akképen cselekedjél, a mint megparancsoltam néked; hét napon át állítsd őket tisztökbe. **36 És naponként készíts bűnáldozati tulkot engesztelésül, és tisztítsd meg az oltárt, mikor engesztelő áldozatot végzesz rajta, és kend meg azt, hogy megszenteltessék. EZ LEHETSÉGES LETT VOLNA: NAPONKÉNT?** Mát. 23,19.37 Hét napon tégy engesztelő áldozatot az oltáron; és szenteld meg azt, hogy felette igen szentséges legyen az oltár. Valami illeti az oltárt, szent legyen. 38 Ez pedig az, a mit áldoznod kell az oltáron: **Esztendős két bárányt mindennap szüntelen.** 39 Az egyik bárányt reggel áldozd meg, a másik bárányt pedig áldozd meg estennen. 40 És az egyik bárányhoz végy egy tized lisztlángot, egy negyed hin-nyi sajtolt olajjal vegyítve; italáldozatul pedig egy negyed hin-nyi bort. 41 A másik bárányt estennen áldozd meg, ugyanazzal az étel- és italáldozattal készítsd azt, mint reggel; **kedves illatul, tűzáldozatul az Úrnak.** 42 Szüntelen égőáldozat legyen az a ti nemzetségeitek között a gyülekezet sátorának ajtajánál az Úr előtt, a hol megjelenek néktek, hogy veled ott szóljak. **43 Ott jelenek meg az Izráel fiainak, és megszenteltetik az én dicsőségem által. 44 És megszentelem a gyülekezetnek sátorát és az oltárt; Áront és az ő fiait is megszentelem, hogy papjaim legyenek. 45 És az Izráel fiai között lakozom, és nékik Istenök lészek. 2Kor. 6,16. 46 És megtudják, hogy én, az Úr vagyok az ő Istenök, a ki kihoztam őket Égyiptom földéről, hogy közöttök lakozhassam, én, az Úr az ő Istenök.**

2Móz 30

1 Csinálj **oltárt** a füstölő szerek füstölgésére is, sittim-fából csináld azt. rész 37,35. 2 Egy sing hosszú, egy sing széles, négyszögű és két sing magas legyen, ugyanabból legyenek szarvai is. **3 És borítsd meg azt tiszta aranynyal, a tetejét és oldalait köröskörül, és szarvait is; arany pártázatot is csinálj hozzá köröskörül.** 4 Csinálj hozzá két arany karikát is, pártázata alá a két oldalán, mindkét oldalára csináld, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozzák azt. 5 És a rúdakat csináld sittim-fából, és borítsd meg azokat aranynyal. **6 És tedd azt a függöny elé, a mely a bizonyság ládája mellett, a bizonyság fedele előtt van, a hol megjelenek néked.** 7 Áron pedig füstölögtessen rajta minden reggel jó illatú füstölő szert; mikor a mécseket rendbe szedi, akkor füstölögtesse azt. 8 És a mikor Áron estennen felrakja a mécseket, füstölögtesse azt. Szüntelen való illattétel legyen ez az Úr előtt nemzetségről nemzetségre. 9 Ne áldozzatok azon idegen füstölőszerekkel, se égőáldozattal, se ételáldozattal; italáldozatot se öntsetek reá. 10 És egyszer egy esztendőben engesztelést végezzen Áron annak szarvainál az engesztelő napi áldozat véréből; egy esztendőben egyszer végezzen engesztelést azon, nemzetségről nemzetségre. Szentségek szentsége ez az Úrnak. 11 Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 12 Mikor Izráel fiait fejenként számba veszed, adja meg kiki életének váltságát az Úrnak az ő megszámláltatásakor, hogy csapás ne legyen rajtok az ő megszámláltatásuk miatt. 4Móz. 1,2. 13 Ezt adja mindaz, a ki átesik a számláláson: fél siklust a szent siklus szerint (egy siklus húsz gera); a siklusnak fele áldozat az Úrnak. 14 Mindaz, a ki átesik a számláláson, húsz esztendőstől fogva felfelé, adja meg az áldozatot az Úrnak. 15 A gazdag ne adjon többet, és a szegény ne adjon kevesebbet fél siklusnál, a mikor megadják az áldozatot az Úrnak engesztelésül a ti lelketekért. **16 És szedd be az engesztelési pénzt az Izráel fiaitól, és add azt a gyülekezet sátorának szolgálatjára, hogy az Izráel fiainak emlékezetéül legyen az az Úr előtt, engesztelésül a ti lelketekért.** 17 Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 18 És csinálj rézmedenczét, lábát is rézből, mosakodásra; és tedd azt a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és tölts bele vizet; 19 Hogy Áron és az ő fiai abból mossák meg kezeiket és lábaikat. 20 A mikor a gyülekezet sátorába mennek, mosakodjanak meg vízben, hogy meg ne haljanak; vagy mikor az oltárhoz járulnak, hogy szolgáljanak és tűzáldozatot füstölögtessenek az Úrnak. 21 Kezeiket is, lábaikat is mossák meg, hogy meg ne haljanak. És örökkévaló rendtartásuk lesz ez nékik, néki és az ő magvának nemzetségről nemzetségre. 22 Ismét szóla az Úr Mózesnek mondván: 23 Te pedig végy drága fűszereket, híg mirhát ötszáz siklusért , jóillatú fahéjat fél ennyit, kétszáz ötvenért, és illatos kalmust is kétszáz ötvenért. 24 Kásiát pedig ötszázért, a szent siklus szerint, és egy hin faolajt. 25 És csinálj abból szent kenetnek olaját, elegyített kenetet, a kenetkészítők mestersége szerint. Legyen az szent kenő olaj. **26 És kend meg azzal a gyülekezet sátorát és a bizonyság ládáját.** 27 Az asztalt is és annak minden edényét, a gyertyatartót és annak edényeit, és a füstölő oltárt. 28 Az egészen égőáldozatnak oltárát is, és annak minden edényit, a mosdómedenczét és annak lábát. **29 Így szenteld meg azokat, hogy szentségek szentségévé legyenek: Valami illeti azokat, szent legyen.** 30 Kend fel Áront is és az ő fiait is; így szenteld fel őket papjaimmá. 31 Az Izráel fiainak pedig így szólj: Szent kenetnek olaja legyen ez nékem, a ti nemzetségeiteknél is. 32 Ember testét azzal meg ne kenjék, se ahhoz hasonlót, annak mértékei szerint ne csináljatok: szent az; szent legyen előttetek is. 33 Valaki ahhoz hasonló kenetet csinál, vagy azzal idegent ken meg, kitöröltessék az ő népe közül. 34 Monda ismét az Úr Mózesnek: **Végy fűszereket, csepegő gyantát, onyxot, galbánt, e fűszereket és tiszta temjént, egyenlő mértékkel.** 35 És csinálj belőlök füstölő szert, a fűszercsináló elegyítése szerint; tiszta és szent legyen az. 36 És abból törj apróra, és tégy belőle a bizonyság ládája elé a gyülekezet sátorában, a hol megjelenek néked. Szentségek szentsége legyen ez előttetek. 37 És a füstölő szer, a melyet készítesz, az Úrnak szentelt legyen előtted; annak mértéke szerint magatoknak ne csináljatok. 38 Mindaz, a ki hasonló füstölőt csinál ehhez, hogy azt illatoztassa, irtassék ki az ő népe közül.

2Móz 31
1 És szóla az Úr Mózesnek mondván: 2 Ímé, **név szerint meghívtam Bésaléelt**, a Húr fiának Urinak fiát a Júda nemzetségéből. rész 35,30. **3 És betöltöttem őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománynyal minden mesterséghez. 4 Hogy tudjon kigondolni mindent, a mit aranyból, ezüstből, rézből kell csinálni. 5 És foglaló köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle munkákat végezni.** 6 És ímé Aholiábot is, Akhiszamáknak fiát a Dán nemzetségéből, mellé adtam; és adtam minden értelmesnek szivébe bölcseséget, hogy elkészítsék mind azt, a mit néked megparancsoltam. 7 A gyülekezet sátorát, a bizonyság ládáját, a fölibe való fedelet, és a sátornak minden edényét. rész 33,7. 8 Az asztalt és annak edényit, a tiszta gyertyatartót, és minden hozzávalót, és a füstölő oltárt. 9 Az egészen égőáldozat oltárát és annak minden edényit, a mosdómedenczét és annak lábát. 10 A szolgálathoz való ruhákat, Áron papnak szent öltözetit, és az ő fiainak öltözetit, a papi szolgálatra. 11 A kenetnek olaját, és a jó illatú füstölő szert a szentséghez. **Mindent úgy csináljanak, a mint néked parancsoltam.** 12 Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 13 Te szólj az Izráel fiainak, mondván: Az én szombatimat bizony megtartsátok; mert jel az én közöttem és ti köztetek nemzetségről nemzetségre, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ki titeket megszentellek. Ezék. 20,12. **14 Megtartsátok azért a szombatot; mert szent az ti néktek. A ki azt megrontja, halállal lakoljon. Mert valaki munkát végez azon, annak lelke írtassék ki az ő népe közül. 4Móz. 15,32. 36. 15 Hat napon munkálkodjanak, a hetedik nap pedig a nyugodalomnak szombatja az Úrnak szentelt nap: valaki szombatnapon munkálkodik, megölettessék. 16 Megtartsák azért az Izráel fiai a szombatot,** megszentelvén a szombatot nemzetségről nemzetségre, **örök szövetségül. 17 Legyen közöttem és az Izráel fiai között örök jel ez; mert hat napon teremtette az Úr a mennyet és a földet, hetednapon pedig megszünt és megnyugodott.** 1Móz. 2,2. 3. rész 20,11. 18 Mikor pedig elvégezte vele való beszédét a Sinai hegyen, által adá Mózesnek a bizonyság két tábláját, az Isten ujjával írt kőtáblákat. rész 32,15. 16. 5Móz. 9,10.

2Móz 32
1 Mikor látá a nép, hogy Mózes késik a hegyről leszállani, egybegyűle a nép Áron ellen és mondá néki: Kelj fel, csinálj nékünk isteneket, kik előttünk járjanak; mert nem tudjuk mint lőn dolga ama férfiúnak Mózesnek, a ki minket Égyiptom földéből kihozott. Csel. 7,40. **2 És monda nékik Áron: Szedjétek le az aranyfüggőket, a melyek feleségeitek, fiaitok és leányaitok fülein vannak, és hozzátok én hozzám.** 3 Leszedé azért mind az egész nép az aranyfüggőket füleiről, és elvivék Áronhoz. 4 És elvevé kezökből, és alakítá azt vésővel; így csinála abból öntött borjút. És szóltak: Ezek a te isteneid Izráel, a kik kihoztak téged Égyiptom földéről. Zsolt. 106,19 5 Mikor látta ezt Áron, oltárt építe az előtt, és kiálta Áron, mondván: Holnap az Úrnak innepe lesz! 6 Felkelvén azért másnapon jó reggel, áldozának égőáldozattal és hálaáldozattal is; azután leüle a nép enni és inni; azután felkelének játszani. 1Kor. 10,7. 7 Szóla pedig az Úr Mózesnek: Eredj menj alá; mert megromlott a te néped, a melyet kihoztál Égyiptom földéből. **8 Hamar letértek az útról, a melyet parancsoltam nékik, borjúképet öntöttek magoknak, azt tisztelik és annak áldoznak, és azt mondják: Ezek a te isteneid Izráel, a kik téged kihoztak Égyiptom földéből. 1Kir. 12,28.9 Monda ismét az Úr Mózesnek: Látom ezt a népet, bizony keménynyakú nép. rész 33,3. 5Móz. 3,13.10 Azért hagyj békét nékem, hadd gerjedjen fel haragom ellenök, és törűljem el őket: Téged azonban nagy néppé teszlek.** 4Móz. 14,12. 11 De Mózes esedezék az Úrnak, az ő Istenének színe előtt, mondván: **Miért gerjedne Uram a te haragod néped ellen, a melyet nagy erővel és hatalmas kézzel hoztál vala ki Égyiptomnak földéről? 12 Miért mondanák az égyiptomiak, mondván: Vesztökre vivé ki őket, hogy elveszítse a hegyek között, és eltörülje őket a föld színéről? Múljék el a te haragod tüze, és hagyd abba azt a néped ellen való veszedelmet. 4Móz. 14,13. 16.13 Emlékezzél meg Ábrahámról, Izsákról és Izráelről a**

te szolgáidról, kiknek megesküdtél te magadra, mondván nékik: Megsokasítom a ti magotokat mint az égnek csillagait; és azt az egész földet, melyről szóltam, a ti magotoknak adom, és örökségül bírják azt örökké. MÓZES NEM ÖNMAGÁÉRT IMÁDKOZIK, PEDIG AZT ÍGÉRTE NEKI ISTEN: TÉGED AZONBAN NAGY NÉPPÉ TESZLEK. A HŰTLEN NÉPÉRT VALÓ KÖZBENJÁRÁS, A HŰTLEN NÉP SZERETETE. 1Móz. 15,18. 26,4. 1Móz. 28,13. 14 És abba hagyá az Úr azt a veszedelmet, melyet akart vala bocsátani az ő népére. 15 Megfordula azért és megindula Mózes a hegyről, kezében a bizonyság két táblája; mindkét oldalukon beírt táblák, mind egy felől, mind más felől beírva. 16 A táblák pedig Isten kezének csinálmányai valának, az írás is Isten írása vala, kimetszve a táblákra. rész 31,18. 5Móz. 9,10. 17 Józsué pedig hallván a nép rivalgását, monda Mózesnek: Harczkiáltás van a táborban. 18 Az pedig felele: Nem diadalmasoknak, sem meggyőzetteknek kiáltása ez, éneklés hangját hallom én. **19 És mikor közeledett volna a táborhoz, látá a borjút és a tánczolást, és felgerjede Mózesnek haragja, és elveté kezéből a táblákat, és összetöré azokat a hegy alatt. 5Móz. 9,21.** 20 Azután fogá a borjút, a melyet csináltak vala, tűzben megégeté, és apróra töré mígnem porrá lett, és a vízbe hintvén, itatá azt az Izráel fiaival. 21 És monda Mózes Áronnak: Mit tett néked e nép, hogy ilyen nagy bűnbe keverted? 22 Felele Áron: Ne gerjedjen fel uram haragja: ismered e népet, hogy gonosz. 23 Mert azt mondák nékem: Csinálj nékünk isteneket, a kik előttünk járjanak; mert ama férfiúnak Mózesnek, ki minket Égyiptom földéről kihozott, nem tudjuk mint lőn dolga. 24 Én pedig felelék: Kinek van aranya? Szedjétek le; és nékem ide adák, én pedig a tűzbe vetettem, és e borjú formáltaték. 25 És látván Mózes, hogy a nép megvadula, mert Áron megvadítá vala őket, ellenségeik csúfjára. 26 Megálla Mózes a tábor kapujában, és monda: A ki az Úré, ide hozzám! és gyűlének ő hozzá mind a Lévi fiai. 27 És szóla nékik: Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Kössön mindenitek kardot az oldalára, menjetek által és vissza a táboron, egyik kaputól a másik kapuig, és kiki ölje meg az ő attyafiát, barátját és rokonságát. 28 A Lévi fiai pedig a Mózes beszéde szerint cselekedének, és elhulla azon a napon a népből úgymint háromezer férfiú. 29 És mondá Mózes: Ma szenteljétek kezeiteket az Úrnak, kiki az ő fia és attyafia ellen, hogy áldása szálljon ma reátok. 30 És másnap monda Mózes a népnek: **Nagy bűnt követtetek el, most azért felmegyek az Úrhoz, talán kegyelmet nyerhetek a ti bűneiteknek.** 31 Megtére azért Mózes az Úrhoz, és monda: Kérlek! Ez a nép nagy bűnt követett el: mert aranyból csinált magának isteneket. 32 De most bocsásd meg bűnöket; ha pedig nem: törölj ki engem a te könyvedből, a melyet írtál. 4Móz. 11,15. 33 És monda az Úr Mózesnek: **A ki vétkezett ellenem, azt törlöm ki az én könyvemből.** 34 Most azért eredj: vezesd a népet a hová mondottam néked: Ímé, Angyalom megy előtted; és az én látogatásom napján ezt az ő bűnöket is meglátogatom. Ésa. 63,9. 35 És megverte az Úr a népet ezért is, a mit cselekedtek a borjúval, melyet Áron készített vala. 4Móz. 11,1. 33.

2Móz 33

1 Szóla azután az Úr Mózesnek: Eredj, menj fel innen, te és a nép, a melyet kihoztál Égyiptom földéről, a földre, a melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak mondván: A te magodnak adom azt. 5Móz. 34,4. 2 És bocsátok előtted Angyalt, és kiűzöm a Kananeusokat, Emoreusokat, Khittheusokat, Perizeusokat, Khivveusokat és Jebuzeusokat: rész 23,20. **3 A tejjel és mézzel folyó földre; de én nem megyek fel köztetek, mert te keménynyakú nép vagy, hogy meg ne emészszelek az úton. 5Móz. 9,13.** 4 Mikor meghallá a nép ezt a kemény beszédet, gyászba borula, és senki nem tevé fel az ékszereit. 5 Megmondotta vala az Úr Mózesnek: **Mondd meg az Izráel fiainak: Keménynyakú nép vagy te, egy szempillantásban, ha közéd mennék, megemésztenélek. Azért most vesd le a te ékességeidet magadról, azután meglátom mit cselekedjem veled. 6 És lerakták magokról az Izráel fiai az ő ékességeket, a Hóreb hegyétől fogva.** 7 Mózes pedig vevé a sátort, és felvoná azt a táboron kívül, messze a tábortól, **és nevezé azt gyülekezet sátorának, és lőn,**

hogy mind a ki az Urat keresi, ki kelle mennie a gyülekezet sátorához, a táboron kívül. 8 És lőn, hogy mikor Mózes kiméne a sátorhoz, az egész nép felkele, és kiki mind az ő sátorának ajtajában álla; nézvén Mózes után míg a sátorba beméne. **9 És lőn, mikor Mózes beméne a sátorba,** hogy felhő-oszlop szálla alá, és megálla a sátor ajtajában, és beszéle Mózessel. 10 És látá az egész nép, hogy a felhő-oszlop a sátornak ajtaján áll, és felkele az egész nép, és kiki meghajlék az ő sátorának ajtajában. **11 Az Úr pedig beszéle Mózessel színről színre, a mint szokott ember szólani barátjával;** és mikor Mózes a táborba visszatére, az ő szolgája az ifjú Józsué, Núnnak fia, nem távozék el a sátorból. 4Móz. 12,8. Józs. 1,1. 2.12 És monda Mózes az Úrnak: Lásd, te azt mondod nékem, vidd el ezt a népet, de nem mutattad meg nékem kit küldesz velem; pedig azt mondtad nékem: név szerint ismerlek téged, és kedvet találtál szemeim előtt. 13 Most azért ha kedvet találtam szemeid előtt, mutasd meg nékem a te útadat, hogy ismerjelek meg téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a te néped. 14 És monda: Az én orczám menjen-é veletek, hogy megnyugtassalak? 15 Monda néki Mózes: Ha a te orczád nem jár velünk , ne vígy ki minket innen. 16 Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-é, ha velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve, én és a te néped minden néptől, a mely e földnek színén van. 5Móz. 4,7. 17 Monda azért az Úr Mózesnek: Megteszem ezt is a mit kívántál; mert kedvet találtál szemeim előtt, és név szerint ismerlek téged. **18 És mondá Mózes: Kérlek, mutasd meg nékem a te dicsőségedet. 19 És monda az Úr: Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orczád előtt menjen el, és kiáltom előtted az Úr nevét: És könyörülök, a kin könyörülök, kegyelmezek, a kinek kegyelmezek.** Róm. 9,15. **20 Orczámat azonban, mondá, nem láthatod; mert nem láthat engem ember, élvén.** 21 És monda az Úr: Ímé van hely én nálam; **állj a kősziklára. 22 És mikor átmegy előtted az én dicsőségem, a kőszikla hasadékába állatlak téged, és kezemmel betakarlak téged, míg átvonulok. 23 Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engemet, de orczámat nem láthatod.** LUTHER DEUA ABSCONDICUS

2Móz 34

1 És monda az Úr Mózesnek: Vágj két kőtáblát, hasonlókat az előbbiekhez, hogy írjam fel azokra azokat a szavakat, a melyek az előbbi táblákon voltak, a melyeket széttörtél. rész 32,16. 19. 2 És légy készen reggelre, és jöjj fel reggel a Sinai hegyre, és állj ott előmbe a hegy tetején. 3 De senki veled fel ne jöjjön, és senki ne mutatkozzék az egész hegyen; juhok és barmok se legeljenek a hegy környékén. rész 19,12. 13. **4 Vágott azért két kőtáblát,** az előbbiekhez hasonlókat, és felkelvén reggel, felméne Mózes a Sinai hegyre, a mint az Úr parancsolta néki, és kezébe vevé a két kőtáblát. rész 33,19. 5 Az Úr pedig leszálla felhőben, és ott álla ő vele, és nevén kiáltá az Urat: 6 És az Úr elvonula ő előtte és kiálta: **Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. 7 A ki irgalmas marad ezeríziglen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnöst büntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyedíziglen.** rész 20,6. Jer. 32,18.**8 És Mózes nagy sietséggel földre borula, és lehajtá fejét. 9 És monda: Uram, ha előtted kedvet találtam, kérlek járjon az Úr velünk; mert keménynyakú nép ez! Kegyelmezz a mi vétkeinknek és gonoszságunknak, és fogadj minket örökségeddé.** Zak. 2,12. **10 Ő pedig monda: Ímé szövetséget kötök;** a te egész néped előtt csudákat teszek, a milyenek nem voltak az egész földön, sem a népek között, és meglátja az egész nép, a mely között te vagy, az Úrnak cselekedeteit; mert csudálatos az, a mit én cselekszem veled. Józs. 10,12. 13. 11 Jegyezd meg magadnak a mit ma parancsolok néked. Ímé kiűzöm előled az Emoreust, Kananeust, Khittheust, Perizeust, Khivveust, Jebuzeust. 12 Vigyázz magadra, nehogy szövetséget köss annak a földnek lakosaival, a melybe bemégy, hogy botránkozásra ne legyen közötted. rész 23,32. 33. 5Móz. 7,2. **13 Hanem oltáraikat rontsátok el, törjétek össze bálványaikat, és vágjátok ki berkeiket. 14 Mert nem**

szabad imádnod más istent; mert az Úr, a kinek neve féltőn szerető, féltőn szerető Isten ő. 15 Hogy valamiképen szövetséget ne köss annak a földnek lakosaival, hogy a mikor isteneiket követvén paráználkodnak, és áldoznak az ő isteneiknek, és meghívnak téged, egyél az ő áldozatukból. 16 És feleséget ne végy az ő leányaik közül a te fiaidnak, hogy mikor paráználkodnak az ő leányaik isteneiket követvén, a te fiaidat is paráználkodásra vigyék, az ő isteneiket követvén. 1Kir. 11,2.

A TÍZPARANCSOLAT NEM MEREVEN

17 Ne csinálj magadnak öntött isteneket. 18 A kovásztalan kenyér innepét megtartsad: hét nap egyél kovásztalan kenyeret, a mint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert Abib hónapban jöttél ki Égyiptomból. rész 12,15. 23,15. **19 Mindaz a mi az anyja méhét megnyitja, enyém legyen, és minden hímbarmod is, a mely a te tehenednek vagy juhodnak első fajzása.** rész 13,2.20 De a szamárnak első vemhét juhon váltsd meg; ha pedig nem váltod, szegd nyakát. Fiaid közül minden elsőszülöttet megválts, és ne jöjjön üresen előmbe senki. rész 13,13. 15. 5Móz. 16,16. 21 Hat napon munkálkodjál, a hetedik napon pedig pihenj; szántás és aratás idején is pihenj. **22 A hetek innepét is megtartsd a búza zsengének aratásakor; meg a betakarás innepét is az esztendő végén.** rész 23,16.23 Háromszor esztendőnként minden férfiú jelenjen meg az Úrnak, Izráel Ura Istenének színe előtt. 5Móz. 16,16. 24 Mert kiűzöm a népeket előled, és kiszélesítem határodat, és senki nem kívánja meg a te földedet, mikor felmégy, hogy a te Urad Istened előtt megjelenjél, esztendőnként háromszor. rész 23,18 25 Áldozatom vérét ne ontsd ki kovász mellett, és a husvét innepének áldozatja ne maradjon meg reggelig. 26 Földed zsengéiből az elsőt vidd fel az Úrnak a te Istenednek házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében. rész 23,19. 5Móz. 26,2. rész 23,19. 27 És monda az Úr Mózesnek**: Írd fel ezeket a szavakat; mert ezeknek a szavaknak értelme szerint kötöttem szövetséget veled és Izráellel. 28 És ott vala az Úrral negyven nap és negyven éjjel:** kenyeret nem evett, vizet sem ivott. És felírá a táblákra a szövetség szavait, a tíz parancsolatot. rész 24,18. 5Móz. 9,9. 18. rész 31,18. 29 És lőn, a mikor Mózes a Sinai hegyről leszálla, (a Mózes kezében vala a bizonyság két táblája, mikor a hegyről leszálla) **Mózes nem tudta, hogy az ő orczájának bőre sugárzik, mivelhogy Ővele szólott.** 30 És a mint Áron és az Izráel minden fiai meglátták Mózest, hogy az ő orczájának bőre sugárzik: féltek közelíteni hozzá. 2Kor. 3,7. 31 Mózes pedig megszólítá őket, és Áron és a gyülekezetnek fejei mind hozzá menének, és szóla velök Mózes. 32 Azután az Izráel fiai is mind hozzá járulának, és megparancsolá nékik mind azt, a mit az Úr mondott néki a Sinai hegyen. **33 Mikor pedig elvégezte Mózes velök a beszédet, leplet tőn orczájára.** 2Kor. 3,13. 34 És mikor Mózes az Úr elébe méne, hogy vele szóljon, levevé a leplet, míg kijőne. Kijövén pedig, elmondá az Izráel fiainak, a mi parancsot kapott. **35 És az Izráel fiai láták a Mózes orczáját, hogy sugárzik a Mózes orczájának bőre; és Mózes a leplet ismét orczájára borítá, mígnem beméne, hogy Ővele szóljon.**

2Móz 35

1 És egybegyűjté Mózes az Izráel fiainak egész gyülekezetét, és monda nékik: Ezek azok a dolgok, a melyeket parancsolt az Úr, hogy cselekedjétek: 2 Hat napon át munkálkodjatok; a hetedik nap pedig szent legyen előttetek, az Úr nyugodalmának szombatja. Valaki azon munkálkodik, megölettessék. 2Móz 20,8-11 3 Ne gerjeszszetek tüzet a ti házaitokban szombatnapon. 4 És szóla Mózes az Izráel fiai egész gyülekezetének, mondván: Ez az, a mit az Úr parancsolt, mondván: 5 Szedjetek magatok közt ajándékot az Úrnak, mind, a kinek szíve önként hajlandó arra, hozzon ajándékot az Úrnak, aranyat, és ezüstöt, és rezet. 2Móz 25,1-7 6 És kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat , és kecskeszőrt. 7 Veresre festett kosbőröket, és borzbőröket és sittim-fát. 8 Világító olajat, arómákat a kenet olajához, és fűszereket a füstöléshez. 9 Ónix köveket és foglalni való köveket az efódhoz és a hósenhez. 10 És a kik ti köztetek ahhoz értők, jőjjenek elő, hogy csinálják meg mindazt, a mit az Úr parancsolt: 11 A hajlékot, annak sátorát és takaróját, horgait, deszkáit, reteszrúdjait,

oszlopait és talpait. 12 A ládát és annak rúdjait, a fedéllel egybe, és a takaró függönyt. 13 Az asztalt és annak rúdjait, és minden edényét, és a szent kenyerek hez való kat. 14 A világító gyertyatartót és a hozzá való eszközöket, mécseit, és világító olajt. 15 A füstölő oltárt és rúdjait, a kenetnek olaját, és a jó illatú füstölőt, a hajlék ajtajára ajtótakarót. 16 Az egészen égőáldozat oltárát, annak réz rostélyát, rúdjait és minden eszközeit, a mosdómedenczét és annak lábát. 17 A pitvar szőnyegeit, oszlopait, talpait, és a pitvar kapujának leplét. 18 A hajlék szegeit, a pitvar szegeit, és azoknak köteleit. **19 A szolgálati ruhákat, a szent hajlékban való szolgálathoz, a szent ruhákat Áron papnak, és az ő fiainak ruháit, a papi szolgálatra. 20 Azután kiméne az Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes elől. 21 És eljöve mindenki, a kit a szíve indíta, és a kit lelke hajt vala, és hozának áldozatot az Úrnak, a gyülekezet hajlékának készítéséhez, és annak minden szolgálatához, és a szent ruhákhoz valókat. HONNAN VOLT VAGYONUK A PUSZTAI VÁNDORLÁS IDEJÉN?** 2Móz 25,2-7 22 És jövének férfiak és asszonyok együtt, mind, a kit szíve indított, hozának kapcsokat, függőket, gyűrűket, karpereczet, mindenféle arany eszközöket; a férfiak is, mind a kik aranyból hoztak áldozatot az Úrnak. 23 És minden ember, kinek a mije vala, hozott kék, bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat, kecskeszőrt, veresre festett kosbőröket és borzbőröket. 24 Minden, a ki ezüstöt vagy rezet vihetett, felhozá azt áldozatul az Úrnak, és a kiknél sittim-fa találtaték a szolgálat különböző szükségeire, felhozák azt. 25 Az asszonyok közűl pedig mind, a kik ahhoz értettek, saját kezeikkel fonának, és felvivék azt a mit fontak, a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű, és a lenfonalat. **26 Azok az asszonyok pedig, a kik ahhoz értettek, fonának kecskeszőrt.** 27 A főemberek pedig hozának ónix köveket, foglalni való köveket az efódhoz és a hósenhez. 28 Illatozó szert is és olajat, a mécsbe és a kenethez, és fűszereket a füstöléshez. 29 Minden férfi és asszony, **a kit szíve önként indíta, hogy áldozzon az egész munkára, melyet az Úr parancsolt Mózes által, hogy véghez vigyenek: mind önként hoztak ajándékot az Úrnak az Izráel fiai.** 30 És monda Mózes az Izráel fiainak: Ímé az Úr név szerint hívta el Bésaléelt, a Húr fiának Urinak fiát, a Júda nemzetségéből. 2Móz 31,1-2 31 És betöltötte őt Istennek lelkével, bölcseséggel, értelemmel és tudománynyal minden mesterségben: 32 Hogy tudjon kigondolni mindent a mit aranyból, ezüstből és rézből kell csinálni; 33 És foglalásra való köveket metszeni, és fát faragni; és minden mesterséges munkát végezni. 34 Azontúl alkalmatossá tette arra is, hogy tanítson, mind ő, mind Aholiáb az Akhiszamák fia, a Dán nemzetségéből. 35 Betöltötte őket bölcseség lelkével, hogy tudjanak mindenféle faragó, és kötő, és hímző munkát készíteni, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és lenfonálból, és takácsmunkát, a kik készítenek ilyenféle munkát és kigondolnak mesterműveket. 2Móz 31,6 36 Azért Bésaléel és Aholiáb, és mindazok a bölcs férfiak, kiknek az Úr bölcseséget és értelmet adott, hogy meg tudják csinálni a szent hajlék szolgálatához való minden eszközöket: csinálják meg egészen úgy, a mint az Úr parancsolta.

2Móz 36

1 Elhívá azért Mózes **Bésaléelt, és Aholiábot**, és mindazokat a bölcs férfiakat, a kiknek elméjébe tudományt adott vala az Úr, és mind a kit szíve arra indíta, hogy járuljon annak a munkának végrehajtásához. 2Móz 31,2.6 2 És átvevék Mózestől mind azt az ajándékot, a mit az Izráel fiai hoztak vala, a szent hajlék felépítésének szolgálatára. Azontúl is minden reggel önkéntes ajándékot is hoztak. 3 Eljövének azért mind azok a bölcsek, kik a szent hajlék minden munkáján dolgoztak, kiki a maga munkájától, a melyen dolgozott. 4 És ezt mondák Mózesnek: Többet hord a nép ajándékba , mint a mennyi kell a munka elkészítésére, a melyet parancsolt az Úr, hogy csináljunk. 5 Parancsola azért Mózes, és hírré tevék a táborban: Se férfi, se asszony ezután ne készítsen ajándékot a szent munkára. És megszünék a nép hordani. 6 És az egész munka elvégzésére elég volt az adomány, még felesleges is. 7 És mind a bölcs szívű férfiak, kik munkálkodának, készíték a hajlékot, tíz kárpittal: sodrott lenből és kék, és bíborpiros és karmazsinszinűből, Kérubokkal, mestermunkával készíték azokat. 8 Egy-egy kárpit hossza

huszonnyolcz sing, szélessége egy-egy kárpitnak négy sing vala; egy mértéke vala minden kárpitnak. 2Móz 26,1-14 **9 És öt kárpitot foglalának egybe, és ismét a más öt kárpitot is egybefoglalák, egyiket a másikkal. 10 És csinálának kék hurkokat az első kárpitnak szélére, a mely szélről vala az egybefoglalásban; hasonlót csinálának a külső kárpit szélére, a másik egybefoglalásban is.** 11 Az egyik kárpiton ötven hurkot csinálának, és ötven hurkot csinálának a másik kárpit szélén is, a mely a második egybefoglalásban vala; a hurkokat egymás ellenébe. 12 Csinálának ötven arany horgocskát is, és összefoglalák a kárpitokat a horgocskákkal, egyiket a másikkal, és egygyé lőn a hajlék. 13 Csinálának kárpitokat kecskeszőrből is, sátornak a hajlékra; tizenegy kárpitot csinálának ilyent. 14 Egy kárpit hossza harmincz sing, és egy kárpit szélessége négy sing; egy mértéke vala a tizenegy kárpitnak. 15 És egybefoglalák az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön. 16 Csinálának ötven hurkot is a kárpit szélére, a mely szélről vala az egybefoglalásban; ötven hurkot csinálának a kárpit szélére a másik egybefoglalásban is. 17 Csinálának ötven rézhorgocskát is a sátor egybefoglalására, hogy egygyé legyen. 18 Csinálának takarót is a sátorra, veresre festett kosbőrökből, és azon felül egy takarót borzbőrökből. 19 És megcsinálák a deszkákat is a hajlékhoz sittim-fából, felállogatva. 20 Tíz sing a deszkának hossza, másfél sing pedig egy deszkának szélessége. 21 Egy deszkának két csapja vala, egyik a másiknak megfelelő; így csinálták a hajlék összes deszkáit. 22 A deszkákat pedig így rendezék a hajlékhoz: húsz deszkát déli oldalon, délfelé. 23 És a húsz deszka alá negyven ezüsttalpat készítének; az egyik deszka alá két talpat, az ő két csapja szerint, a másik deszka alá is két talpat, az ő két csapja szerint. 24 A hajlék másik oldalául, az északi oldalon, szintén húsz deszkát csinálának. 2Móz 26,15-29 25 És negyven ezüsttalpat azok alá, két talpat az egyik deszka alá, a másik deszka alá is két talpat. 26 A hajlék napnyugoti oldalául hat deszkát csinálának. 27 A hajlék szegleteiül pedig a két oldalra, két deszkát csinálának. 28 És alólról kezdve kettősök valának, felül pedig egybe valának foglalva egy karikával; így cselekedének mind a kettővel, a két szegleten. 29 Nyolcz deszka vala tehát, és azoknak tizenhat ezüsttalpa, két-két talp egy-egy deszka alatt. 30 Csinálának reteszrúdakat is sittim-fából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz. 31 És öt reteszrúdat a hajlék másik oldalának deszkáihoz, és öt reteszrúdat a hajlék nyugoti oldalának deszkáihoz hátulról. 32 És megcsinálák a középső reteszrúdat is, hogy fusson a deszkák közepén, végtől-végig. 33 A deszkákat pedig aranynyal boríták be; a karikáikat aranyból csinálák, gyűrűk gyanánt a reteszrúdakhoz, és a reteszrúdakat is beboríták aranynyal. **34 Megcsinálák a függönyt is, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, mestermunkával csinálák azt, Kérubokkal. 2Móz 26,31-37 35 És csinálának ahhoz négy oszlopot sittim-fából, és beboríták azokat aranynyal, horgaik aranyból;** és önténeke azokhoz négy ezüsttalpat. 36 És csinálának a sátor nyílására leplet kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hímzőmunkával. 37 És ahhoz öt oszlopot, horgaikkal együtt; és beboríták azoknak fejeit és átalkötőit aranynyal; öt talpuk pedig rézből vala. **EZT NEHÉZ LENNE VISSZAMONDANI**

2Móz 37

A szövetség ládája

1 És megcsinálá Bésaléel a ládát sittim-fából; harmadfél sing a hossza, szélessége másfél sing, magassága is másfél sing. 2Móz 25,10-12; 2Móz 31,2 2 És beborítá azt tiszta aranynyal, mind belől, mind kivül, és csinála reá arany pártázatot köröskörül. 3 És önte annak négy arany karikát a négy szegletére; egyik oldalára is kettőt, másikra is kettőt. 4 Csinála rúdakat is sittim-fából, és beborítá azokat aranynyal. 5 És betolá a rúdakat a láda oldalán levő karikákba, hogy a láda hordozható legyen. 6 Csinála fedelet is tiszta aranyból; harmadfél sing a hossza, másfél sing a szélessége. 7 Csinála két Kérubot is aranyból, vert aranyból csinálá azokat, a fedél két végére. 8 Az egyik Kérubot az egyik végére innen, a másik Kérubot a másik végére onnan; a fedélből veré ki a Kérubokat, a két végére. 9 A Kérubok pedig kiterjesztek szárnyaikat felfelé,

betakarva szárnyaikkal a fedelet, és arczaik egymással szembe valának; a fedél felé valának a Kérubok arczai.

A szent kenyerek asztala
10 Megcsinálá az asztalt is sittim-fából: két sing a hossza, a szélessége egy sing, magassága másfél sing. 2Móz 25,23-30 11 És beborítá azt tiszta arannyal, és csinála reá köröskörül arany pártázatot. 12 Csinála egy tenyérnyi széles karájt is köröskörül; és a karájhoz csinála arany pártázatot köröskörül. 13 Azután önte hozzá négy arany karikát, és a karikákat ráilleszté a négy láb négy szegletére. 14 A karikák a karáj mellett valának rúdtartókul, hogy az asztalt hordozhassák. 15 Megcsinálá a rúdakat is sittim-fából, és azokat beborítá aranynyal, hogy hordozhassák az asztalt. 16 Megcsinálá az asztalra való edényeket is: tálait, csészéit, kelyheit és kancsóit, a melyekkel italáldozatot áldoznak, tiszta aranyból.
A lámpatartó
17 Megcsinálá a gyertyatartót is tiszta aranyból, vert aranyból csinálá a gyertyatartót; szára, ága, csészéi, gombjai és virágai ő magából valának. 18 És hat ág jöve ki oldalaiból; egyik oldalról is három gyertyatartó-ág, másik oldalról is három gyertyatartó-ág. 2Móz 25,31-40 19 Három mandolavirágformájú csésze vala az egyik ágon, gombbal és virággal; így a másik ágon is három mandolavirágformájú csésze vala gombbal és virággal; így vala mind a hat ágon, a melyek kijövének a gyertyatartóból. 20 A gyertyatartón pedig négy mandolavirágformájú csésze vala, gombjaikkal és virágaikkal. 21 És gomb vala a két ág alatt ő magából, és gomb vala a két ág alatt ő magából, és gomb vala a két ág alatt ő magából, a hat ág szerint, a mely belőle jöve ki. 22 Gombjaik és ágaik belőle valának; az egész egy vert munka vala, tiszta aranyból. **23 És megcsinálá hét mécsét is, és azoknak hamvvevőit és hamutartóit, tiszta aranyból.** 24 Egy talentom tiszta aranyból csinálá azt meg hozzá tartozó eszközeit is mind.

Az illatáldozati oltár

25 Megcsinálá a füstölő oltárt is sittim-fából; hossza egy sing, szélessége is egy sing, négyszögű; magassága pedig két sing; ő magából valának szarvai. 2Móz 30,1-8 **26 És beborítá azt tiszta aranynyal, tetejét és oldalait köröskörül, és a szarvait is; és csinála hozzá arany pártázatot köröskörül.** 27 És két arany karikát csinála hozzá, a pártázata alá, a két oldalán, mindkét oldalára, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozhassák azt. 28 A rúdakat is sittim-fából csinálá meg, és azokat is beborítá aranynyal. **29 A szent kenetnek olaját is megcsinálá, és a tiszta fűszerekből való füstölőt a kenetkészítő mestersége szerint. 2Móz 30,22-38**

2Móz 38
Az égőáldozati oltár

1 És megcsinálá azután az egészen **égőáldozat oltárát** sittim-fából; öt sing a hossza, öt sing a szélessége; négyszögű és három sing magas. 2Móz 27,1-8 2 És csinála hozzá **szarvakat** is, a négy szegletére; ő magából voltak a szarvai, és beborítá azt rézzel. 3 Azután minden edényét is megcsinálá: a fazekakat, a lapátokat, a medenczéket, a villákat és a szenes serpenyőket; minden edényeit rézből csinálá. 4 Csinála az oltárhoz hálóforma rostélyt is rézből, annak párkányzata alá, alulról a közepéig. 5 Önte négy karikát is rézrostélynak négy szegletére, rúdtartókul. 6 A rúdakat sittim-fából csinálá meg, és rézzel borítá be. 7 És a rúdakat betolá az oltár oldalain levő karikákba, hogy azokon hordozhassák azt; deszkákból, üresre csinálá azt.

A rézmedence

8 Megcsinálá a mosdómedenczét is rézből, és annak lábát is rézből, a szolgálattevő asszonyok tükreiből, a kik a gyülekezet sátorának nyílása előtt szolgáltak. 2Móz 30,18

A szent hajlék udvara

9 A pitvart is megcsinálá dél felől; a déli oldalon a pitvar szőnyege száz singnyi vala sodrott lenből. 2Móz 27,9-18 10 Azoknak húsz oszlopa, és húsz talpa rézből vala; az oszlopok horgai, és azoknak általkötői ezüstből. 11 Észak felől is száz singnyi. Azoknak húsz oszlopa és húsz talpa rézből; az oszlopok horgai és általkötői ezüstből valának. 12 Napnyugot felől pedig ötven sing szőnyeg vala. Azoknak tíz oszlopa és tíz talpa; az oszlopok horgai és általkötői ezüstből valának. 13 A napkeleti oldalon is ötven singnyi. 14 Egy felől tizenöt sing szőnyeg vala; három oszlopa és azoknak három talpa. 15 És a másik felől is: a pitvar kapujától jobbra is, balra is tizenöt sing szőnyeg, és azoknak három oszlopa, három talpa. 16 A pitvarnak minden szőnyege köröskörül sodrott lenből vala. 17 Az oszlopok talpai rézből, az oszlopok horgai és általkötői pedig ezüstből valának, azoknak fejei ezüsttel beborítva. A pitvar oszlopait is mind ezüst általkötők övezték. 18 A pitvar kapujának leple hímzőmunka vala, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; hossza húsz sing volt, magassága pedig szélességében öt sing, a pitvar szőnyegeinek megfelelőleg. 19 Azoknak négy oszlopa és négy talpa rézből, horgai ezüstből valának; fejeiknek borítása, és általkötőik is ezüstből. 20 A hajléknak és a pitvarnak szegei pedig köröskörűl mind rézből valának.

A fölhasznált arany, ezüst és réz

21 Ezek a hajléknak, a bizonyság hajlékának részei, a mint megszámláltattak a Mózes meghagyásából, **a Léviták szolgálatára, Ithamár, az Áron pap fia által.** 22 Bésaléel a Húr fiának, Urinak fia a Júda nemzetségéből, csinálta mind azt, a mit az Úr parancsolt vala Mózesnek. **23 És vele együtt Aholiáb, Akhiszamák fia, Dán nemzetségéből a ki mester vala a faragásban, a kötő és hímzőmunkában, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonállal.** 24 Mind az az arany, a mely a munkára, a szenthelynek összes munkáira feldolgoztaték, ez az áldozati arany: huszonkilencz talentom, és hétszáz harmincz siklus vala, a szent siklus szerint. 25 Az ezüst pedig, a gyülekezet megszámlált tagjaitól, száz talentom, és ezer hétszáz hetvenöt siklus, a szent siklus szerint. 2Móz 30,11-16 26 Fejenként egy beka, vagy is fél siklus, a szent siklus szerint, mindenkitől, a ki átesett a megszámláltatáson, húsz esztendőstől fölfelé, a kik hatszáz háromezeren és ötszázötvenen valának. **27 A száz talentom ezüstből megönték a szent helyhez való talpakat, és a függöny oszlopainak talpait; száz talpat száz talentomból, egy talentomból egy talpat.** 28 Az ezer hétszáz hetvenöt siklusból csinálák az oszlopok horgait, és beboríták azoknak fejeit, és általfogák azokat. 29 Az áldozati réz pedig hetven talentom, és kétezer négyszáz siklus vala. 30 Abból csinálák a talpakat a gyülekezet sátorának nyílásához, és a réz oltárt, az ahhoz való réz rostélyt, és az oltárnak minden edényeit. 31 A pitvar talpait is köröskörül, és a pitvar kapujához való talpakat, meg a hajlék összes szegeit, és a pitvar összes szegeit köröskörül.

2Móz 39

1 A kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű fonálból pedig csinálának szolgálati ruhákat a szenthelyen való szolgálatra. Áronnak is úgy készíték a szent ruhákat, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

Úr

Az éfód

2 Az efódot csinálák aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből. 3 És aranyból vékony lapokat verének, és azokat fonalakká metélék, hogy feldolgozzák a kék, és a

bíborpiros, és a karmazsinszínű, és a lenfonál közé, mestermunkával. 4 Csinálának hozzá összekötött vállkötőket: a két végükön kapcsolák össze. 5 Az átkötő öv is, a mely rajta vala, abból való, ugyanolyan mívű vala, mint az efód: aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, a mint az Úr parancsolta Mózesnek. **6 Megcsinálák azután az ónix köveket is, arany boglárokba foglalva, kimetszve pecsétmetszés módjára, az Izráel fiainak neveire.** 7 És rátették azokat az efód vállkötőire, az Izráel fiaira való emlékeztetés kövei gyanánt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

A hósen

8 Megcsinálák a hósent is mestermunkával, mint az efódot, aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből. 2Móz 28,15-28 9 Négyszögű vala a hósen, és kétrétűre készíték azt; egy arasz vala hossza, egy arasz a szélessége is két rétben. 10 És négy sor követ foglalának abba, ily sorban: szárdiusz, topáz, smaragd; az első sor. 11 A második sor: karbunkulus, zafir és gyémánt. 12 A harmadik sor: jáczint, agát és amethiszt. 13 A negyedik sor: krizolith, ónix és jáspis, a melyek mind arany boglárokba foglaltattak a magok helyén. **14 A kövek pedig Izráel fiainak nevei szerint valának, tizenkettő vala az ő nevök szerint, és pecsét módjára metszve, mindenik a reá való névvel, a tizenkét nemzetség szerint.** 15 És csinálának a hósenre sodrott mívű fonatékot is tiszta aranyból. 16 Azután csinálának két arany boglárt, és két arany karikát; és a két arany karikát rá tevék a hósen két szegletére. 17 A két arany fonatékot pedig a hósen két szegletén levő két karikába fűzték. 18 És a két fonaték másik két végét oda foglalák a két boglárhoz, és azokat az efód vállkötőihez tűzék, annak előrészére. 19 Csinálának más két arany karikát is, és oda tevék azokat a hósen két szegletére, azon a szélén, a mely befelé vala az efód felől. 20 És csinálának még két arany karikát, és azokat az efód két vállkötőjére tevék, alól, annak előrésze felől, az összefoglalás mellett, az efód övén felül. 21 És a hósent az ő karikáinál fogva odacsatolák az efód karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efódnak öve felett legyen, és el ne váljék a hósen az efódtól; a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

A palást és a homlokdísz

22 És megcsinálák az efód palástját takácsmunkával, egészen kék lenből. 2Móz 28,31-42 23 És a palást közepén levő nyílás olyan vala, mint a pánczélnak nyílása; szegése vala a nyílásnak köröskörül, hogy el ne szakadjon. 24 És a palást alsó peremére csinálának gránátalmákat, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű sodrott fonálból. **25 Csinálának csengettyűket is tiszta aranyból,** és tevék a csengettyűket a gránátalmák közé, a palást peremére köröskörül a gránátalmák közé. 26 Csengettyű meg gránátalma, csengettyű meg gránátalma a palást peremén köröskörül, hogy abban szolgáljanak, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 27 Megcsinálák a len köntösöket is takácsmunkával, Áronnak és az ő fiainak. 28 A len süveget is, a süveg ékességeit is lenből, és a gyolcs lábravalókat sodrott lenből. 29 Az övet is sodrott lenből, és kék, bíborpiros és karmazsinszínű fonálból hímzőmunkával, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. **30 A szent koronához való lapot is megcsinálák tiszta aranyból,** és felírák rá a pecsétmetsző módjára: **Szentség az Úrnak.** 31 És kötének reá kék zsinórt, hogy felkössék azzal a süvegre, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

Mózes megszemléli a kész munkát

32 Így végezteték el a gyülekezet sátora hajlékának egész munkája; és az Izráel fiai egészen **úgy csinálák, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek,** úgy csinálták. **33 És vivék a hajlékot Mózeshez: a sátort és annak minden eszközét, horgait, deszkáit, reteszrúdait, oszlopait, és**

talpait. 34 A veresre festett kosbőrökből készült takarót is, és a borzbőrökből készült takarót, és a takarófüggönyt. 35 A bizonyság ládáját, annak rúdait, és a fedelet. 36 Az asztalt és annak minden edényét, és a szent kenyeret. 37 A tiszta gyertyatartót: annak mécseit, a felszereléshez való mécseket s minden hozzávalót, a világító olajjal együtt. 38 Az arany oltárt, a kenetnek olaját, a fűszerekből való füstölőt, és a sátor nyílására való leplet. 39 A réz oltárt és annak réz rostélyát, rúdait és minden edényeit, a mosdómedenczét és annak lábát. 40 A pitvar szőnyegeit, oszlopait, talpait: és a pitvar kapujára való leplet, annak köteleit, szegeit, és a hajlék szolgálatjára való minden eszközt a gyülekezet sátoránál. 41 A szolgálati ruhákat, a szenthelyen való szolgálatra, a szent ruhákat Áron papnak, és fiainak ruháit a papi tisztre. 42 A mint parancsolta vala az Úr Mózesnek, egészen úgy csinálának az Izráel fiai minden munkát. 2Móz 25,9 **43 És megtekinte Mózes minden munkát, és ímé elkészíték azt, úgy készíték el, a mint az Úr parancsolta vala, és megáldá őket Mózes.**

2Móz 40

A kijelentés sátra és a papok fölszentelése

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **2 Az első hónapban, a hónap első napján, állítsd fel a gyülekezet sátorának hajlékát. 3 És tedd oda a bizonyság ládáját, és fedd be a ládát a fedéllel.** 4 Azután vidd be az asztalt, és hozd azt rendbe a reávalókkal. Vidd be a gyertyatartót is, és gyújtsd meg annak mécseit. **5 És helyheztesd a füstölő áldozat arany oltárát a bizonyság ládája elé, tedd fel a leplet a hajlék nyílására.** 6 Azután helyheztesd az egészen égőáldozat oltárát a gyülekezet sátora hajlékának nyílása elé. 7 A mosdómedenczét pedig helyheztesd a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és önts belé vizet. 8 Azután állítsd fel köröskörül a pitvart, és a pitvar kapujára tedd rá a leplet. 9 Azután vedd a kenetnek olaját, és kend meg a hajlékot és mind azt a mi benne van: így szenteld meg azt, és minden edényét, hogy szent legyen. 2Móz 30,26 10 Kend meg az egészen égőáldozat oltárát is és annak minden edényét; **így szenteld meg az oltárt, hogy az oltár legyen szentséges.** 11 A mosdómedenczét és lábát is kend meg; így szenteld meg azt. 12 Azután állítsd Áront és az ő fiait a gyülekezet sátorának nyílásához, és mosd meg őket vízzel. 13 És öltöztesd fel Áront a szent ruhákba, és kend fel őt; így szenteld fel, és legyen papom. 14 Fiait is állítsd elő és öltöztesd fel őket köntösökbe; 15 És kend fel őket, a mint az ő atyjokat felkenéd, hogy legyenek papjaim, és **lészen az ő megkenetésök nékik örökös papság, az ő nemzetségökben.** 16 És egészen úgy cselekedék Mózes, a mint az Úr parancsolta néki, úgy cselekedék. 2Móz 25,9 17 Lőn azért a második év első hónapjában, a hónap első napján, hogy felállíták a hajlékot. 18 Mózes tehát felállítá a hajlékot, és letevé annak talpait, a deszkáit is felállítá, beilleszté a reteszrúdakat, és felállítá annak oszlopait. 19 Azután kifeszíté a hajlékra a sátort, és a sátor takaróját is reá teríté felülről, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek. 20 És vevé és betevé a bizonyságot is a ládába, a rúdakat pedig a ládára tevé, és a ládára felül helyezteté a fedelet. 21 Azután bevivé a ládát a hajlékba, és feltevé a takaró függönyt, és elfedezé a bizonyság ládáját, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 2Móz 26,31 22 Az asztalt is bevivé a gyülekezet sátorába, a hajléknak északi oldalába, a függönyön kivül. 23 És rakott arra kenyereket sorban az Úr előtt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 24 És a gyertyatartót helyhezteté a gyülekezet sátorába az asztal ellenébe, a hajléknak déli oldalán. 25 És meggyújtá a mécseket az Úr előtt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 26 Az arany oltárt pedig helyhezteté a gyülekezet sátorába a függöny elébe. 27 És füstölögtete rajta fűszerekből való füstölőt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 28 A hajlék nyílására a leplet is felvoná. 29 Az egészen égőáldozat oltárát pedig helyhezteté a gyülekezet sátora hajlékának nyílása elé, és áldozék azon egészen égőáldozattal és ételáldozattal, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek. 30 A mosdómedenczét pedig helyhezteté a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és önte abba vizet a mosdásra. 31 És megmosák abból Mózes és Áron és az ő fiai kezeiket és lábaikat. 32 Mikor a gyülekezet sátorába menének, és mikor az oltárhoz járulának, megmosdának, a mint az Úr parancsolta vala

Mózesnek. 2Móz 30,19-20 33 Azután felállítá a pitvart a hajlék és az oltár körül, és a pitvar kapujára feltevé a leplet. Így végezé el Mózes a munkát.

Az Úr dicsősége betölti a kijelentés sátrát.

34 És a felhő befedezé a gyülekezet sátorát, és az Úrnak dicsősége betölté a hajlékot. 1Kir 8,10-11; Ézs 6,4; Ez 43,4-5; Jel 15,8 35 És Mózes nem mehete be a gyülekezet sátorába, mert a felhő rajta nyugovék, és **az Úrnak dicsősége tölté be a hajlékot. 36 És mikor a felhő felszáll vala a hajlékról, az Izráel fiai elindulának; így lőn egész utazásuk alatt.** **2Móz 13,21-22** **37 Ha pedig a felhő nem szálla fel, ők sem indulának el, míg csak fel nem szálla.** 38 Mert az Úrnak felhője vala a hajlékon nappal, éjjel pedig tűz vala azon, az Izráel egész háznépének láttára, egész utazásuk alatt.

Mózes harmadik könyve a léviták egyházi szolgálatáról

3Móz 1
1 Szólítá Mózest és beszéle vele az Úr a gyülekezet sátorából, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Ha valaki közületek áldozni akar az Úrnak: barmokból, tulok- és juhfélékből áldozzatok. 3 Ha tulokféléből áldozik egészen égőáldozattal: hímmel és éppel áldozzék. A gyülekezet sátorának ajtajához vigye azt, hogy kedvessé legyen az Úr előtt. **4 És tegye kezét az égőáldozat fejére, hogy kedves legyen ő érette, hogy engesztelést szerezzen az ő számára.** 5 És ölje meg a tulkot az Úr előtt, az Áron fiai pedig, a papok, vigyék fel a vért, és hintsék a vért köröskörűl az oltárra, a mely a gyülekezet sátorának nyílásánál van. 6 Azután vonja le az égőáldozat bőrét, azt pedig vagdalja el tagjaira. 7 És az Áron pap fiai gerjeszszenek tüzet az oltáron, és rakjanak fát a tűzre. 8 Azután rakják az Áron fiai, a papok, a tagokat: a fejet és a kövérjét a fára, a mely az oltáron lévő tűzön van. 9 A belét pedig és lábszárait mossa meg vízben, és füstölögtesse el a pap az egészet az oltáron egészen égőáldozatul. Ez a tűzáldozat kedves illatú az Úrnak. 10 Ha pedig a juhfélékből: bárányokból vagy kecskékből akar valaki áldozni égőáldozatul, hímmel és éppel áldozzék. 11 És ölje meg azt az oltár északi oldalánál az Úr előtt, az Áron fiai pedig, a papok, hintsék annak vérét az oltárra köröskörül. **12 Azután vagdalja el azt tagjaira, a fejével és kövérjével együtt, a pap pedig rakja azokat a fára, a mely az oltáron lévő tűzön van.** 13 A belet és a lábszárakat mossa meg vízben, a pap pedig áldozza meg az egészet és füstölögtesse el az oltáron égőáldozatul. Ez a tűzáldozat kedves illatú az Úrnak. **14 Ha pedig madárféléből akar áldozni égőáldozatul az Úrnak, gerliczékből vagy galambfiakból áldozzék.** 15 És vigye azt a pap az oltárhoz, és tekerje ki annak a fejét, és füstölögtesse el az oltáron, a vérét pedig bocsássa ki az oltár falára. 16 A begyét pedig rútságával egyben vegye ki, és vesse azt az oltár keleti oldalára, a hamu helyére. 17 És hasítsa meg azt a szárnyain, de el ne szakaszsza egymástól, és füstölögtesse el azt a pap az oltáron a fán, a mely a tűzőn van, égőáldozatul. Tűzáldozat ez, kedves illatú az Úrnak.

3Móz 2
1 Mikor valaki ételáldozatot akar áldozni az Úrnak, lisztlángból áldozzék, és öntsön arra olajat, és temjént is tegyen arra. 2 És vigye azt az Áron fiaihoz, a papokhoz, és vegyen ki abból egy tele marokkal; annak lisztlángjából és olajából, az egész temjénével együtt, és füstölögtesse el a pap az oltáron annak emlékeztető részéül. Ez a tűzáldozat kedves illatú az Úrnak. 3 A mi pedig megmarad az ételáldozatból, Ároné és az ő fiaié legyen; szentséges áldozat ez az Úrnak tűzáldozatai között. vers 10. 4 Hogyha pedig ételáldozatot kemenczében sültből akar áldozni valaki lisztlángból, olajjal elegyített kovásztalan lepényei, vagy olajjal megkent kovásztalan pogácsái legyenek. 5 Ha pedig a te áldozatod serpenyőben sült ételáldozat, olajjal elegyített kovásztalan lisztlángból legyen. 6 Darabold azt el, és önts reá olajat, ételáldozat ez. 7 Ha pedig a te ételáldozatod rostélyon sült, lisztlángból, olajjal készíttessék. 8 És vidd el az ételáldozatot, a mi ezekből készült, az Úrnak, és azt a papnak bemutatván, az vigye azt el az oltárhoz. 9 És vegyen a pap az ételáldozatból emlékeztető részt, és füstölögtesse el az oltáron; tűzáldozat ez, kedves illatú az Úrnak. 10 A mi pedig megmarad az ételáldozatból, Ároné és az ő fiaié legyen; szentséges áldozat ez az Úrnak tűzáldozatai között. rész 6,16-18. 11 Semmi ételáldozat, a mit

az Úrnak áldoztok, kovászszal ne készüljön; mert kovászból és mézből semmit se füstölögtethettek az Úrnak a tűzáldozatok között. 12 Zsengeáldozatul felvihetitek azokat az Úrnak, de az oltárra nem juthatnak fel kedves illatul. rész 23,17. 13 Minden te ételáldozatodat pedig sózd meg sóval, és a te ételáldozatodból soha el ne maradjon a te Istened szövetségének sója; minden te áldozatodhoz sót adj. 14 Ha zsengékből való ételáldozatot áldozol az Úrnak, tűznél pergelt kalászból, és zsenge gabona-darából áldozzad a te zsengéidnek áldozatát. 15 Adj hozzá olajat, és tégy reá tömjént; ételáldozat ez. 16 A pap pedig füstölögtesse el annak emlékeztető részét a darából és olajból, az egész tömjénnel együtt. Tűzáldozat ez az Úrnak.

3Móz 3
1 Hogyha **hálaáldozattal** áldozik valaki, ha tulokféléből, akár hímmel, akár nősténnyel áldozik: ép barmot vigyen az Úr elé. 2 És tegye a kezét az ő áldozatjának fejére, és ölje meg azt a gyülekezet sátorának nyílásánál, és Áron fiai, a papok, öntsék a vért köröskörül az oltárra. 3 Azután vigyen a hálaáldozatból tűzáldozatot az Úrnak: a kövérjét, a mely a belet takarja, és mindazt a kövérjét, a mely a belek között van. 2Móz. 29,13. 4 A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a véknyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkel együtt vegye el. 5 És füstölögtessék el azt Áron fiai az oltáron az égőáldozattal együtt a tűzön lévő fán: tűzáldozat ez, kedves illatú az Úrnak. 2Móz. 29,4. rész 6,12. 6 Hogyha pedig valaki juhféléből áldozik hálaáldozatot az Úrnak, akár hím, akár nőstény legyen az, épekkel áldozzék. 7 Ha bárányt visz ő az ő áldozatául, vigye azt az Úr elébe. 8 És tegye a kezét az ő áldozatjának fejére, azután ölje meg azt a gyülekezet sátora előtt, és az Áron fiai öntsék a vérét az oltárra köröskörül. 9 Azután áldozzék az Úrnak e hálaáldozatból tűzáldozatot: a kövérjét, a farkát egészen, a melyet a hátagerézdi végénél vágjon el, és a belét takaró kövérjét, és minden kövérjét, a mely a belek közt van. 10 És a két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a véknyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkel együtt vegye el. 11 És füstölögtesse el azt a pap az oltáron: tűzáldozati eledel ez az Úrnak. **12 Hogyha kecskével áldozik valaki, azt is az Úr elé vigye. 13 És tegye kezét annak fejére, és ölje meg azt a gyülekezetnek sátora előtt, és öntsék az Áron fiai annak vérét az oltárra körül.** 14 És áldozzék abból tűzáldozatot az Úrnak: a kövérjét, a mely betakarja a belet, és mindazt a kövérjét, a mely a belek között van. 15 A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a véknyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkel együtt vegye el. 16 És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron tűzáldozati eledelül, kedves illatul. A kövérje mind az Úré legyen. 17 Örökkévaló rendtartás legyen a ti nemzetségeiteknél minden ti lakhelyeteken: semmi kövért és semmi vért meg ne egyetek! 1Móz. 6,4. rész 17,10.

3Móz 4
1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj az Izráel fiainak, mondván: **Ha valaki tévedésből vétkezik az Úrnak valamely parancsolata ellen**, úgy a mint nem kellene cselekednie, és a parancsolatok közül valamelyiknek ellene cselekszik: 3 Ha a felkent pap vétkezik, a népnek romlására: hozzon az ő bűnéért, a melyet elkövetett, egy tulkot, fiatal ép marhát az Úrnak bűnáldozatul. 4 És vigye a tulkot a gyülekezet sátorának nyílásához, az Úr elé, és tegye a kezét a tuloknak fejére, és a tulkot ölje meg az Úr előtt. 5 És vegyen a felkent pap a tuloknak véréből, és vigye be azt a gyülekezet sátorába. 6 És mártsa be a pap az ő újját a vérbe, és hintsen a vérből hétszer az Úr előtt a szent hajléknak függönye felé. 7 És tegyen a pap a vérből az Úr előtt a fűszerekből való füstölő oltár szarvaira, a mely ott van a gyülekezet sátorában; a tulok vérét pedig mind öntse az egészen égőáldozat oltárának aljára, a mely a gyülekezet sátorának nyílásánál van. 8 Azután a tuloknak, a mely bűnáldozatra való, minden kövérjét szedje ki belőle: azt a kövérjét, amely betakarja a belet, és mindazt a kövérjét, a mi a belek között van. 9 A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a véknyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkel együtt vegye el, 10 A miképen kiszedik a hálaáldozatra való

tulokból; és füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozatnak oltárán. rész 3,1-5. 11 A tuloknak pedig bőrét és minden húsát, fejével és lábszáraival együtt, bélit és ganéját, 12 És mind az egész tulkot vigye ki a táboron kivül tiszta helyre, a hová a hamut öntik: és égesse el azt a fán, tűzben; ott égessék meg, a hová a hamut öntik. 13 Hogyha pedig az Izráel fiainak egész közönsége megtéved, és a gyülekezet előtt rejtve marad e dolog; és valami olyat cselekesznek az Úrnak valamelyik parancsolatja ellen, a mit nem kellett volna cselekedni, és bűnösökké lesznek: 14 Mikor kitudódik a bűn, a melyet elkövettek: akkor áldozzék a gyülekezet egy tulkot, fiatal marhát a bűnért, és vigye azt a gyülekezetnek sátora elé. 15 És a gyülekezet vénei tegyék kezeiket a tuloknak fejére az Úr előtt, és ölje meg a tulkot a pap az Úr előtt. **16 Azután vigyen be a felkent pap a tulok véréből a gyülekezet sátorába.** 17 És mártsa be a pap az ő újját a vérbe, és hintsen abból hétszer az Úr előtt a függöny felé. 18 És tegyen a vérből az oltár szarvaira is, a mely az Úr előtt, a gyülekezet sátorában van; a vért pedig mind öntse az egészen égőáldozat oltárának aljára, a mely a gyülekezet sátorának nyílása előtt van. 19 Minden kövérjét pedig szedje ki belőle, és füstölögtesse el az oltáron. 20 És úgy cselekedjék azzal a tulokkal, mint a bűnért való tulokkal cselekvék, úgy cselekedjék vele, és engesztelést szerez számukra a pap, és megbocsáttatik nékik. vers 3-12. 21 És vigye ki a tulkot a táboron kivül, és égesse el azt, miképen elégette az első tulkot. A gyülekezet bűnéért való áldozat ez. 22 Ha fejedelem vétkezik, és cselekeszik valamit az Úrnak, az ő Istenének parancsolata ellen, a mit nem kellett volna cselekedni, és bűnössé lesz tévedésből: 23 Ha tudtára esik néki a bűne, a melyet elkövetett, akkor vigyen áldozatul egy ép kecskebakot, 24 És tegye kezét a baknak fejére, és ölje meg azt azon a helyen, a hol megölik az egészen égőáldozatot, az Úr előtt; bűnért való áldozat ez. 25 És vegyen a pap a bűnért való áldozatnak véréből az ő újjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira; a vérét pedig öntse az égőáldozatok oltárának aljára. 26 A kövérjét pedig mind füstölögtesse el az oltáron, mint a hálaáldozatnak kövérjét. **Így szerezzen néki a pap engesztelést az ő bűnéért, és megbocsáttatik néki.** 27 Ha pedig a föld népe közül vétkezik valaki tévedésből, mivelhogy az Úrnak valamelyik parancsolatja ellen olyat cselekeszik, a mit nem kellett volna cselekedni, és bűnössé lesz; 28 Ha tudtára esik néki az ő bűne, a melyet elkövetett: vigyen áldozatul az ő bűnéért, a melyet elkövetett, egy ép nőstény kecskét. 29 És tegye a kezét a **bűnért való áldozat** fejére, és ölje meg a bűnért való áldozatot az egészen égőáldozat helyén. 30 És vegyen a pap annak véréből az újjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira, a vérét pedig mind öntse az oltárnak aljára. 31 Azután vegye el minden kövérjét, a mint elveszik a hálaáldozatnak kövérjét: és füstölögtesse el a pap az oltáron, kedves illatul az Úrnak. Ekképen szerezzen néki engesztelést a pap, és megbocsáttatik annak. rész 3,9. 32 Ha pedig bárányt visz az ő bűnért való áldozatául, nőstényt és épet vigyen. 33 És tegye a kezét annak a bűnért való áldozatnak fejére, és ölje meg azt bűnért való áldozatul azon a helyen, a hol megölik az egészen égőáldozatot. 34 És vegyen a pap a bűnért való áldozat véréből az újjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira; a vért pedig mind öntse az oltárnak aljára. 35 Azután vegye el minden kövérjét, a mint elveszik a hálaáldozatra való báránynak kövérjét, és füstölögtesse el azokat a pap az oltáron az Úrnak tűzáldozataival. Ekképen szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért, a melyet elkövetett, és megbocsáttatik néki.

3Móz 5

1 Ha azzal vétkezik valaki, hogy hallotta a káromló beszédet, és bizonyság lehetne, hogy látta, vagy tudja: ha meg nem jelenti azt, de hordozza az ő vétségének terhét; **2 Vagy ha valaki illet akármely tisztátalan dolgot, akár tisztátalan vadnak, akár tisztátalan baromnak, akár tisztátalan féregnek holttestét, és nem tud arról, hogy tisztátalanná lesz és vétkezik;** 3 Vagy ha illeti az ember tisztátalanságát, akármi tisztátalanságát, a mely tisztátalanná tesz, és nem tudta azt, hanem azután értette meg, hogy vétkezett; 4 Vagy ha valaki hirtelenkedve tesz esküt az ő ajkaival rosszra vagy jóra, vagy akármi az, a mire hirtelenkedve

esküszik az ember, ha nem tudott arról, de azután megértette, hogy azok közül valamelyikben vétkezett: 5 Akkor, mivelhogy vétkezett ezek közül valamelyikben, vallja meg, hogy mi az, a miben bűnössé lett; 6 És vigyen az ő vétkéért az Úrnak, az ő bűnéért, a melyet elkövetett, egy nőstény bárányt vagy kecskét a nyájból, bűnért való áldozatul. Ekképen szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért. 7 Ha pedig nincsen egy bárányhoz való módja: vigyen az ő vétkéért való áldozatra két gerliczét vagy két galambfiat az Úrnak, az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat egészen égőáldozatul. **HA EZ MIND ÍGY TÖRTÉNT, AKKOR EGÉSZ NAP ÓRIÁS MENNYISÉGŰ VÉRNEK KELLETT FOLYNIA A SÁTORNÁL!** 8 És vigye azokat a paphoz; az pedig áldozza meg először azt, a mely bűnért való áldozat, és tekerje ki annak fejét nyakcsigájánál, úgy, hogy el ne szakaszsza. 9 És hintsen a bűnért való áldozat véréből az oltár oldalára, a többi vért pedig nyomják ki az oltár aljára; bűnért való áldozat ez. 10 A másikat készítse el egészen égőáldozatul, úgy, a mint szokás; ekképen szerez néki engesztelést a pap az ő bűnéért, a melyet elkövetett, és megbocsáttatik néki. rész 1,15. 11 Ha pedig nincs módja két gerliczéhez vagy két galambfihoz sem: vigyen áldozatul az, a ki vétkezett, egy efa lánglisztnek tizedrészét bűnért való áldozatul; ne tegyen ahhoz olajat, és ne adjon ahhoz tömjént, mert bűnért való áldozat ez. 12 És vigye azt a paphoz, és markolja ki abból a pap teli marokkal az emlékeztető részét, és füstölögtesse el az oltáron az Úrnak tűzáldozataival. Bűnért való áldozat az. 13 Így szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért, a melyet elkövetett valamivel ama bűnök közül, és megbocsáttatik néki. És legyen a papé, mint az ételáldozat. rész 2,1. 3. 14 Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 15 Ha valaki hűtlenséget követ el, és tévedésből vétkesen elvesz az Úrnak szentelt dolgokból: vigyen az ő vétkéért való áldozatot az Úrnak, egy ép kost a nyájból, a mint te becsülöd, ezüst siklusokban, a szent siklus szerint, vétekért való áldozatul. 2Móz. 30,13. 16 És a mit vétkesen elvett a szent dologból, azt fizesse meg, és tegye hozzá az ötödrészét, és adja azt a papnak. Így szerez néki engesztelést a pap a vétekért való áldozat kosával, és megbocsáttatik néki. 17 Hogyha vétkezik valaki, és cselekszik valamit az Úrnak valamely parancsolata ellen, a mit nem kell cselekedni, ha nem tudta is: vétkessé lesz, és hordozza az ő vétségének terhét: **18 Vigyen azért a nyájból egy ép kost a paphoz, a te becslésed szerint, bűnért való áldozatul, és szerezzen néki engesztelést a pap az ő tévedéséért, a melylyel tudatlanságból tévedett, és megbocsáttatik néki.** 19 Bűnért való áldozat ez, mivelhogy bűnt követett el az Úr ellen.

3Móz 6

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Parancsolj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Ez az egészen égőáldozat törvénye: **Legyen az egészen égőáldozat az oltáron levő tüzelőhelyen egész éjszaka, mind reggelig, és az oltárnak tüze égve maradjon azon.** 4Móz. 5,6-8. 3 A pap öltse fel az ő gyolcs ruháját, és a gyolcs lábravalót is öltse fel az ő testére, és szedje el a hamut, a mivé égette a tűz az égőáldozatot az oltáron, és töltse azt az oltár mellé. 4 Azután vesse le azt a ruháját, és öltözzék más ruhába, és vigye ki a hamut a táboron kivül, tiszta helyre. 5 Az oltáron lévő tűz pedig égve maradjon azon, el ne aludjék, hanem égessen fát rajta a pap minden reggel, és rakja reá az egészen égőáldozatot, és azon füstölögtesse el a hálaáldozat kövérjét is. **6 A tűz szüntelen égve maradjon az oltáron, és el ne aludjék. 7 Ez pedig az ételáldozatnak törvénye:** az Áron fiai áldozzák azt az Úr előtt az oltáron. 8 És vegyen valaki közülök az ételáldozat lisztlángjából egy marokkal, és annak olajából is, a tömjént pedig, a mely az ételáldozathoz való, mind; és égesse el az oltáron; annak emlékeztető része kedves illat az Úr előtt. 9 A mi pedig megmarad belőle, egyék meg Áron és az ő fiai, kovásztalanul egyék meg, szenthelyen, a gyülekezet sátorának pitvarában egyék meg azt. vers 13. 10 Ne süssék azt kovászszal, mert nékik adtam azt, részökül az én tűzáldozataimból; igen szentséges az, mint a bűnért és vétekért való áldozat. 11 Az Áron fiai közül minden férfiú egye azt. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél az Úrnak tűzáldozatai felől. Valaki illeti azokat, szent legyen. 12 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 13 Ez Áronnak és az ő fiainak

áldozatjok, a melyet az Úrnak áldozzanak, mikor felkenik őket: Egy efa lisztlángnak tizedrésze mindenkor ételáldozatul, fele reggel, fele pedig estve. 14 Serpenyőben készíttessék, olajjal összegyúrva vidd el azt, az ételáldozati süteményeket darabokban áldozd az Úrnak kedves illatul. rész 2,1. 4Móz. 15,4. 15 A mely pap az ő helyébe kenetik fel az ő fiai közül, az mívelje ezt. Örökkévaló rendtartás ez, az Úrnak mindenestől füstölögtessék el. 16 Mert a pap minden ételáldozatának mindenestől meg kell égettetni, nem kell abból semmit megenni. rész 2,1-10.17 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:18 Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Ez a bűnért való áldozat törvénye: a mely helyen meg szokták ölni az egészen égőáldozatot, azon a helyen öljék meg a bűnért való áldozatot az Úr előtt; igen szentséges az. rész 1,11. 19A mely pap megáldozza azt a bűnért, az egye meg azt, szent helyen egye meg, a gyülekezet sátorának pitvarában. **20Valami annak a húsát érinti, szent legyen, és ha annak véréből valami a ruhájára esik valakinek, azt, a mire a vér esett, mosd meg szenthelyen.** 21 És a **cserépedényt, a melyben azt főzték,** törjék el; hogyha pedig érczfazékban főzték, súrolják meg, és mossák meg vízzel. 22 A papok között minden férfiú eheti azt; igen szentséges az. 23 Valamely bűnért való áldozat véréből bevisznek a gyülekezet sátorába, a szenthelyen való engesztelés végett, az meg nem ehető: tűzzel égettessék meg. rész 16,27. Zsid. 13,11.

3Móz 7

1 Ez pedig a **vétekért való áldozatnak** törvénye; igen szentséges az. 2 A mely helyen megölik az egészen égőáldozatot, ott öljék meg a vétekért való áldozatot is , és a vérét hintsék az oltárra köröskörül. 3 A kövérjét pedig áldozzák meg mind, a farkát is, és a mely kövér a belet takarja. 4 A két veséjét és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a véknyaknál van, úgyszintén a májon lévő hártyát a vesékkel együtt szedje ki. 5 És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron tűzáldozatul az Úrnak. Vétekért való áldozat ez. 6 A papok között minden férfiú eheti azt, szenthelyen egyék meg; igen szentséges az. 7 A milyen a bűnért való áldozat, olyan a vétekért való áldozat is, egy törvényök van nékik. Azé a papé az, a ki engesztelést szerez vele. 8 Ha a pap egészen égőáldozatot áldoz valakiért, az égőáldozat bőre, a melyet megáldoz, azé a papé legyen. 9 Minden ételáldozat is, a melyet kemenczében sütnek és minden, a mit rostélyon vagy serpenyőben készítenek, a papé legyen, a ki azt áldozta. 10 Az olajjal elegyített és száraz ételáldozat is mind az Áron fiaié legyen közösen, egyiké úgy, mint a másiké. 11 Ez pedig a hálaáldozat törvénye, a melyet áldoznak az Úrnak. 12 Ha dicsőítésül áldozza azt valaki, a dicsőítés áldozatjával együtt áldozzék olajjal elegyített kovásztalan lepényeket, és olajjal megkent kovásztalan pogácsákat, és lisztlángból gyúrt, olajjal elegyített lepényeket. rész 2,4-7. 13 A lepényeken kivül kovászos kenyeret is vigyen áldozatául, dicsőítő hálaáldozatjával együtt. rész 2,12. 14 És mindezekből az áldozatokból áldozzék egyet-egyet az Úrnak felmutatott áldozatul; és legyen azé a papé, a ki a hálaáldozatnak vérét elhinti. 15 És az ő dicsőítő hálaáldozatjának húsát, az ő áldozásának napján egyék meg; ne hagyjon abból reggelig. 16 Hogyha fogadásból vagy szabadakaratból áldozza valaki az ő áldozatát, a mely napon áldozza azt, azon a napon egyék meg az ő áldozatát; a mi pedig megmarad abból, másnap egyék meg. 17 A mi pedig annak az áldozatnak húsából tovább is megmarad, harmadnapon tűzzel égettessék meg. 18 Mert ha az ő hálaadó áldozatának húsából harmadnapon eszik valaki, nem lesz az kedves; a ki áldozta azt, annak nem számíttatik az az ő javára, sőt útálatos lesz; és valaki eszik abból, hordozza az ő vétségének terhét. 19 Azt a húst pedig, a mely valami tisztátalanhoz ér, meg ne egyék, hanem tűzzel égessék meg. A mi különben a húst illeti, mindenki ehetik húst, a ki tiszta; 20 De az, a ki eszik a békeáldozatnak húsából, a mely az Úré, noha az ő tisztátalansága rajta van, az ilyen ember gyomláltassék ki az ő népe közül. rész 15,3. **21 Ha valaki akármi tisztátalanhoz ér, tisztátalan emberhez, vagy tisztátalan baromhoz, vagy akármihez, a mi tisztátalan útálatosság, és eszik a hálaadó áldozatnak húsából, a mely az Úré, gyomláltassék ki az az ember az ő népe közül.** 22 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 23 Szólj az Izráel fiainak, mondván: Az ökörnek, a báránynak és a

kecskének semmi kövérjét meg ne egyétek. 24 A hullott állatnak kövérje, és a vadtól megszaggatottnak kövérje, akármi munkához felhasználható, de enni meg ne egyétek! 25 Mert akárki egyék is az aféle állatoknak kövérjéből, a melyekből tűzáldozatot visznek az Úrnak, az az ember, a ki ilyet eszik, gyomláltassék ki az ő népe közül. rész 3,17. **26 És semmi vért se egyetek meg bármely lakhelyeteken: se madárnak, se baromnak vérét.** rész 17,10. 27 Valaki megeszik valami féle vért, az az ember gyomláltassék ki az ő népe közül. 28 Szóla ismét az Úr Mózesnek és monda: 29 Szólj az Izráel fiainak, mondván: A ki hálaáldozattal áldozik az Úrnak, maga vigye az Úrnak az ő áldozatát az ő hálaáldozatából. 30 A maga keze vigye az Úrnak tűzáldozatát: a kövérjét a szegyével együtt vigye el, a szegyét azért, hogy meglóbálják azt az Úr előtt. 31 A pap pedig füstölögtesse el azt a kövért az oltáron, a szegye pedig legyen Ároné és az ő fiaié. 32 A jobblapoczkát is a papnak adjátok a hálaadó áldozatból, hogy azt felmutassa. 33 A ki Áron fiai közül a hálaáldozat vérét és kövérjét megáldozza, a jobblapoczka annak a része legyen. 34 Mert a meglóbált szegyet és a felmutatott lapoczkát elveszem Izráel fiaitól az ő hálaadó áldozataikból, és adom azokat Áron papnak és az ő fiainak, örökre kiszabott részül, az Izráel fiaitól. 2Móz. 29,28. 35 Ez az Áron felkenetési része, és az ő fiainak felkenetési része az Úrnak tűzáldozataiból, a naptól fogva, a melyen előállítá őket, hogy papi szolgálatot tegyenek az Úrnak; 2Móz. 28,1. 36 A melyet parancsolt az Úr, hogy adják nékik az Izráel fiai, a mely napon felkente őket, örökre kiszabott részül az ő nemzetségökben. 37 Ez az egészen égőáldozatnak, az ételáldozatnak, a bűnért és a vétekért való áldozatnak, a felavatási áldozatnak és a hálaáldozatnak törvénye, 38 A melyet parancsolt az Úr Mózesnek a Sinai hegyen, a mely napon parancsolta az Izráel fiainak a Sinai pusztában, hogy áldozzanak az Úrnak.

3Móz 8

1 Szóla továbbá az Úr Mózesnek, mondván: 2 Vegyed Áront és az ő fiait is vele, és az öltözeteket, a kenetnek olaját, és bűnért való áldozati tulkot, két kost és egy kosár kovásztalan kenyeret. 2Móz. 29,1. 2. 3 És az egész gyülekezetet gyűjtsd egybe a gyülekezet sátorának nyílásához. 4 És a képen cselekedék Mózes, a mint az Úr parancsolta vala néki, és egybe gyűle a gyülekezet a gyülekezet sátorának nyílásához. **5 Akkor monda Mózes a gyülekezetnek: Ez a dolog, a mit az Úr parancsolt cselekedni. 6 És előállatá Mózes Áront és az ő fiait, és megmosá őket vízzel. 7 És reá adá Áronra a köntöst, és felövezé őt az övvel, és reáveté a palástot, az efódot is reáadá, és felövezé az efód övével, és megerősíté azt rajta. 2Móz. 28,4. 10. 29,5. 6. 39,2-31. 8 És feltevé arra a hósent, és betevé a hósenbe az Urimot és a Thummimot. 2Móz. 28,30. 9 Azután feltevé fejére a süveget, és elől odatevé a süvegre az arany lapot, a szent koronát, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek.** 2Móz. 28,36. 29,6. 10 Vevé Mózes a kenetnek olaját is, és megkené a hajlékot minden bennevalóval egybe, és felszentelé azokat. 11 És hinte abból az oltárra is hétszer, és felkené az oltárt és annak minden edényét, a mosdómedenczét is a lábával együtt, hogy azokat megszentelje. 2Móz. 40,11. 12 Az Áron fejére is tölte a kenetnek olajából, és megkené őt, hogy felszentelje őt. 13 És előállatá Mózes az Áron fiait is, és felöltözteté azokat is az ő köntöseikbe, és felövezé őket övvel, felköté nékik a süvegeket is, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 14 Azután előhoza egy tulkot a bűnért való áldozatra, és Áron az ő fiaival egybe a bűnért való áldozat tulkának fejére tevé az ő kezét. 15 És miután megölték azt, vőn Mózes annak véréből, és tőn az újjával az oltárnak szarvaira köröskörül, és megtisztítá az oltárt, a többi vért pedig önté az oltárnak aljára; és felszentelte azt, hogy engesztelést szerezzen rajta. 16 Azután vevé mindazt a kövérséget, a mely annak a bélin vala, és a máj hártyáját, és a két veséjét és azoknak kövérségét, és elfüstölögteté Mózes azokat az oltáron. 17 A tulkot pedig, azaz annak bőrét, húsát és ganéját megégeté tűzzel a **táboron kivül, a mint az Úr parancsolta vala** Mózesnek. 2Móz. 29,14. 18 Azután előállatá az égőáldozatra való kost, és **Áron és az ő fiai rátevék kezeiket a kos fejére.** 19 És megölék azt ; Mózes pedig elhinté a vért az oltárra köröskörül. 20 És a kost tagjaira vagdalák, és Mózes

elfüstölögteté annak a fejét, a tagjait és a kövérjét. 21 A beleket pedig és a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstölögteté Mózes az egész kost az oltáron. Kedves illatú égőáldozat ez, tűzáldozat ez az Úrnak, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek. 2Móz. 29,18. 22 Azután előállatá a másik kost is, a felavatási kost, és rátevék Áron és az ő fiai kezeiket a kos fejére. 23 És megölék azt; Mózes pedig vőn annak véréből, és tőn abból az Áron jobb fülének czimpájára, és jobb kezének hüvelykére és jobb lábának hüvelykére. 24 Előállatá az Áron fiait is, és tőn Mózes a vérből azok **jobb fülének czimpájára, és jobb kezöknek hüvelykére és jobb láboknak hüvelykére;** azután oda tölté Mózes a vért az oltárra köröskörül. 25 És vevé a kövérjét és a farkát és mindazt a kövérjét, a mely a bélen van, továbbá a máj hártyáját, és a két vesét azoknak kövérjével egybe, és a jobb lapoczkát; **26 És a kovásztalan kenyerek kosarából, a mely az Úr előtt vala, vőn egy kovásztalan lepényt, egy olajos kalácsot, és egy pogácsát, és raká azokat a kövérségekre és a jobb lapoczkára;** 27 És tevé mindezeket az Áron kezeire és az ő fiainak kezeire, és meglóbáltatá azokat az Úr előtt. 28 Azután elvevé azokat Mózes az ő kezeikből, és elfüstölögteté az oltáron az egészen égőáldozattal egybe. Felavatási áldozatok ezek, kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. 29 Elvevé pedig Mózes a szegyet, és meglóbálá azt az Úr előtt; a felavatási kosból a Mózes része lőn ez, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek. 2Móz. 29,26. 30 Azután vőn Mózes a kenetnek olajából és a vérből, a mely az oltáron vala, és meghinté Áront és az ő ruháit, az ő fiait és az ő fiainak ruháit ő vele együtt, és megszentelé Áront és az ő ruháit, és az ő fiait és az ő fiainak ruháit ő vele együtt. 31 És monda Mózes Áronnak és az ő fiainak: Főzzétek meg a húst a gyülekezet sátorának nyílásánál, és ott egyétek meg azt és a kenyeret, a mely a felavatási áldozat kosarában van, a miképen megparancsoltam, mondván: Áron és az ő fiai egyék meg azt. 2Móz. 29,32. 32 A mi pedig megmarad a húsból és kenyérből, tűzzel égessétek meg. 33 De a gyülekezet sátorának nyílásán ki ne menjetek hét napig, addig a napig, a melyen betelnek a ti felavatástoknak napjai, mert hét nap avat fel benneteket az Úr. 34 A miképen e napon cselekedett, úgy parancsolta az Úr hogy cselekedjünk, hogy néktek engesztelést szerezzünk. 35 A gyülekezet sátorának nyílásánál maradjatok éjjel és nappal hét napig, és tartsátok meg, a mit megtartani rendelt az Úr, hogy meg ne haljatok; mert így parancsolta vala nékem. **36 Áron azért és az ő fiai mind akképen cselekedének, a mint megparancsolta vala nékik az Úr Mózes által.**

3Móz 9

1 És lőn a nyolczadik napon, hogy szólítá Mózes Áront és az ő fiait, és Izráelnek véneit. 2 És monda Áronnak: **Végy egy borjút, fiatal bikát bűnért való áldozatul, és egy kost egészen égőáldozatul, épek legyenek, és vidd az Úr elé.** 3 Szólj Izráel fiainak is, mondván: Vegyetek egy kecskebakot bűnért való áldozatul, és egy esztendős borjút és bárányt, épek legyenek, egészen égőáldozatul. 4 És egy ökröt és egy kost hálaáldozatul, hogy megáldozzátok az Úr előtt, és olajjal elegyített ételáldozatot; mert ma az Úr megjelenik néktek. 5 Elvivék azért, a miket Mózes parancsolt vala, a gyülekezet sátora elé, és odajárula az egész gyülekezet, és megálla ott az Úr előtt. 6 És monda Mózes: Ez a dolog, a melyet az Úr parancsolt, cselekedjétek meg; és megjelenik néktek az Úr dicsősége. 7 Áronnak pedig monda Mózes: **Járulj az oltárhoz, és készítsd el a te bűnért való áldozatodat és egészen égőáldozatodat, és végezz engesztelést magadért és a népért.** Készítsd el a nép áldozatát is, és végezz engesztelést érettök is, a mint megparancsolta az Úr. Zsid. 7,26. 27. **8 Járula azért Áron az oltárhoz, és megölé a borjút, a mely az övé, bűnért való áldozatul.** 9 Áron fiai pedig odavivék ő hozzá a vért, és ő bemártá az újját a vérbe, és tőn abból az oltár szarvaira, a többi vért pedig kiönté az oltár aljához. 10 A kövérjét pedig és a veséket és a máj hártyáját elfüstölögteté a bűnért való áldozatból az oltáron, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. **11 A húst pedig és a bőrt tűzzel égeté meg a táboron kivül.** 12 Azután megölé az egészen égőáldozatot, Áron fiai pedig odavivék ő hozzá a vért, és ő elhinté azt az oltáron köröskörül. 13 Az egészen égőáldozatot is

odavivék hozzá darabonként, a fejével együtt, és elfüstölögteté az oltáron. 14 És megmosá a belet és a lábszárakat, és elfüstölögteté az oltáron az egészen égőáldozattal egybe. 15 Azután megáldozá a nép áldozatát; **vevé ugyanis a bűnért való áldozat bakját, a mely a népé, és megölé azt, és megáldozá azt bűnért való áldozatul, mint az előbbit.** 16 Azután előhozá az egészen égőáldozatot, és elkészíté azt szokás szerint. 17 Előhozá az ételáldozatot is, és vőn abból egy teli marokkal, és elfüstölögteté az oltáron a reggeli egészen égőáldozaton kivül. **18 Azután megölé az ökröt és a kost hálaadó áldozatul a népért, és Áron fiai odavivék ő hozzá a vért, és elhinté azt az oltáron körüskörül.** 19 Az ökörből és a kosból való kövérségeket pedig, a farkat, a béltakarót, a veséket és a máj hártyáját; 20 Odahelyezték e kövérségeket a szegyekre, és elfüstölögteté e kövérségeket az oltáron. 21 De a szegyeket és a jobb lapoczkát meglóbálá Áron az Úr előtt, a mint parancsolta vala Mózes. **22 Azután felemelé kezeit Áron a népre, és megáldá azt és leszálla, miután elvégezte vala a bűnért való áldozatot, az egészen égőáldozatot és a hálaáldozatot.** 23 És beméne Mózes és Áron a gyülekezetnek sátorába, azután kijövének és megáldák a népet, az Úrnak dicsősége pedig megjelenék az egész népnek. **24 Tűz jöve ugyanis ki az Úr elől, és megemészté az oltáron az égőáldozatot és a kövérségeket. És látá ezt az egész nép, és ujjongának és arczra esének.** 1Kir. 18,38. 2Krón. 7,1.

3Móz 10

1 Nádáb pedig és Abihu, Áronnak fiai, vevék egyen-egyen az ő temjénezőjöket, **és tőnek azokba szenet és rakának arra füstölő szert, és vivének az Úr elé idegen tüzet, a melyet nem parancsolt vala nékik. 2 Tűz jöve azért ki az Úr elől, és megemészté őket, és meghalának az Úr előtt.** 4Móz. 3,4. 26,61. 1Krón. 24,2. 3 És monda Mózes Áronnak: Ez az, a mit szólt vala az Úr, mondván: **A kik hozzám közel vannak, azokban kell megszenteltetnem, és az egész nép előtt megdicsőíttetnem.** 4 Áron pedig mélyen hallgata. Szólítá azért Mózes Misáelt és Elsafánt, Uzzielnek, az Áron nagybátyjának fiait, és monda nékik: Jertek ide, vigyétek ki atyátokfiait a szenthely elől, a táboron kivül. 2Móz. 6,18. 22. 5 És odamenének, és kivivék őket az ő köntöseikben a táboron kivül, a mint szólott vala Mózes. 6 Azután monda Mózes Áronnak és az ő fiainak, Eleázárnak és Ithamárnak: Fejeteket meg ne meztelenítsétek, ruháitokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok és haragra ne gerjedjen az Úr az egész gyülekezet ellen; a ti atyátokfiai pedig, Izráelnek egész háza sirassák az égést, a melyet égetett az Úr. Ezék. 24,17. **7 A gyülekezet sátorának nyílásán se menjetek ki, hogy meg ne haljatok; mert az Úr kenetének olaja van rajtatok.** És cselekvének a Mózes beszéde szerint. 8 Áronnak pedig szóla az Úr, mondván: **9 Bort és szeszes italt ne igyatok te és a te fiaid veled, mikor bementek a gyülekezet sátorába, hogy meg ne haljatok.** Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeitekben. 4Móz. 6,3. 4. Bir. 13,7. **10 Hogy különbséget tehessetek a szent és közönséges között, a tiszta és tisztátalan között. 11 És hogy taníthassátok Izráel fiait mindazokra a rendelésekre, a melyeket az Úr szólott vala nékik Mózes által.** 12 Mózes pedig szóla Áronnak és az ő megmaradt fiainak, Eleázárnak és Ithamárnak: Vegyétek az ételáldozatot, a mely megmaradt az Úrnak tűzáldozatiból, és egyétek meg azt kovásztalan kenyerekkel az oltár mellett; mert igen szentséges az. rész 6,16-28. 13 Azért egyétek azt szent helyen, mert kiszabott részed, és fiaidnak is kiszabott része az, az Úrnak tűzáldozatiból; mert így parancsolta nékem. rész 2,3. 14 A meglóbált szegyet pedig, és a felmutatott lapoczkát egyétek meg tiszta helyen, te, és a te fiaid és leányaid is veled, mert kiszabott részül adattak azok néked s kiszabott részül a te fiaidnak is, Izráel fiainak hálaadó áldozataiból. 2Móz. 29,28. 15 A felmutatott lapoczkát és meglóbált szegyet a tűzáldozat kövérségeivel együtt vigyék be, hogy meglóbálják az Úr előtt, és ez lesz a te kiszabott részed, és veled a te fiaidé örökké, a mint megparancsolta vala az Úr. 16 Azután szorgalmatosan tudakozódék Mózes a bűnáldozatra való bak felől, de ímé elégett vala. Haragra gerjede azért Eleázár és Ithamár ellen, Áronnak megmaradt fiai ellen, mondván: 17 Miért nem ettétek meg a

bűnért való áldozatot a szenthelyen? Hiszen igen szentséges az, és néktek adta azt az Úr a gyülekezet vétkének hordozásáért, hogy engesztelést szerezzetek annak az Úr előtt. 18 Ímé, nem vitetett be annak vére a szenthely belsejébe, meg kellett volna azért ennetek a szenthelyen, a mint megparancsoltam vala. rész 6,26. 19 Áron pedig szóla Mózesnek: Ímé ma áldották meg az ő bűnért való áldozatukat és egészen égőáldozatukat az Úr előtt, engem pedig ilyen keserűségek értek: Ha megettem volna ma a bűnért való áldozatot, vajjon jó lett volna-é az Úr előtt? 20 Mikor ezt hallotta vala Mózes, jónak tetszék ez néki.

3Móz 11

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván nékik: 2 Szóljatok Izráel fiainak, mondván: **Ezek azok az állatok, a melyeket megehettek minden barmok közül, a melyek vannak e földön: 3 Mindazt, a minek hasadt a körme, és egészen ketté hasadt körme van, és kérődző a barmok közt, megehetitek.** 4 De a kérődzők és a hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket: A tevét, mert az kérődző ugyan, de nincs hasadt körme; tisztátalan ez néktek. 5Móz. 14,7. 5 A hörcsököt, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme; tisztátalan ez néktek. Zsolt. 104,18. **6 A nyulat, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme; tisztátalan ez néktek.** 7 És a disznót, mert hasadt körmű ugyan és egészen ketté hasadt körme van, de nem kérődzik; tisztátalan ez néktek. 8 Ezeknek húsából ne egyetek, és holttestöket se illessétek; tisztátalanok ezek néktek. 9 Mindazokból, a melyek a vizekben élnek, ezeket ehetitek meg: A minek úszószárnya és pikkelye van a vizekben, tengerekben és folyóvizekben, azokat mind egyétek meg. 10 A minek pedig nincsen úszószárnya és pikkelye a tengerekben és folyóvizekben, legyen az akármely vízben nyüzsgő, és akármely vízben élő állat; mind útálatos az néktek. 11 De legyenek is útálatosak néktek; azoknak húsából ne egyetek, és holttestöket is útáljátok. 12 A minek nincs úszószárnya és pikkelye a vizekben, mind útálatos az néktek. 13 A szárnyas állatok közül pedig ezeket útáljátok; meg ne egyétek, útálatosak ezek: a sas, a saskeselyű és a halászó sas. 14 A sólyom és a héja az ő nemével. 15 Minden holló az ő nemével. 16 A strucz, a bagoly, a kakuk és a karvaly az ő nemével. 17 A kuvik, a hattyú és a füles bagoly. 18 A bölömbika, a pelikán és a gém. 19 Az eszterág és a szarka az ő nemével, a büdös banka és a denevér. 20 Minden szárnyas féreg, a mely négy lábon jár, útálatos néktek. **21 Csak azt ehetitek meg a négylábú szárnyas férgek közül, a melynek lábain felül szökő- szárai vannak, hogy szökdécselhessen azokkal a földön.** 22 Ezeket egyétek meg azok közül: az arbé-sáskát az ő nemével, a szolám-sáskát az ő nemével, a khargol-sáskát az ő nemével és a khagab-sáskát az ő nemével. 23 Minden egyéb négylábú szárnyas féreg pedig útálatos legyen néktek. 24 És ezekkel tisztátalanokká teszitek magatokat; mindaz, a ki illeti holttestüket, tisztátalan legyen estvéig. 25 Mindaz pedig, a ki hordozza azoknak holttestét, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. 26 Minden barom, a melynek hasadt a körme, de nincs egészen ketté hasadva, és nem kérődzik, tisztátalan legyen néktek; valaki illeti azt, tisztátalan legyen. 27 Minden állat, a mely a négylábúak között a talpán jár, tisztátalan legyen néktek; mindaz, a ki azoknak holttestét illeti, tisztátalan legyen estvéig. 28 A ki pedig hordozza azoknak holttestét, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. Tisztátalanok azok néktek. 29 A földön csúszó-mászó állatok között pedig ezek legyenek tisztátalanok: a menyét, az egér és a gyík az ő nemével. 30 A sündisznó, a kaméleon, a tarka gyík, a csiga és a vakondok. 31 Ezek tisztátalanok néktek minden csúszó-mászó között; valaki illeti ezeket holtuk után, tisztátalan legyen estvéig. 32 És minden, a mire ezek közül holtuk után esik valamelyik, tisztátalan legyen; akármely faedény, akár ruha, vagy bőr, vagy zsák; akármely eszköz, a mivel dolgozni szoktak, vízbe tétessék, és tisztátalan legyen estvéig, ezután tiszta legyen. 33 Akármely cserépedény pedig, a melybe beleesik valami azokból, mindazzal együtt, a mi benne van, tisztátalan legyen, és az edényt törjétek el. 34 Minden megehető eledel, a melyhez az ilyen edényből víz jut, tisztátalan, és minden megiható ital is minden ilyen edényben tisztátalan legyen. 35 És minden, a mire azoknak holttestéből esik valami , tisztátalan;

kemencze és tűzhely lerontassék; tisztátalanok azok és tisztátalanok legyenek néktek. 36 De a forrás, a kút, az egybegyűlt víz tiszta legyen; de a mi azoknak holttestéhez ér, tisztátalan. 1Móz. 1,10. 37 Hogyha azoknak holttestéből reáesik is valamely vetőmagra, a mely elvetendő, tiszta legyen az. 38 De ha vizet töltenek a magra, és úgy esik rá azoknak holttestéből, tisztátalan az ilyen néktek. 39 Hogyha olyan hullik el a barmok közül, a mely eledeletek néktek; a ki annak holttestét illeti, tisztátalan legyen estvéig. 40 A ki pedig eszik annak holttestéből, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. És mossa meg ruháit az is, a ki hordozta annak holttestét, és tisztátalan legyen estvéig. 41 Mindaz is, a mi csúszik-mászik a földön, útálatos legyen, meg ne egyétek. 42 Mindazt, a mi hason csúszik, és mindazt, a mi négy, sőt mindazt, a mi több lábon jár, a földön csúszó-mászó bármely állatot, meg ne egyétek ezeket, mert útálatosak ezek. 43 Meg ne fertéztessétek magatokat semmiféle csúszó-mászó állattal, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat azokkal, hogy tisztátalanokká legyetek általok. **44 Mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek; szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én szent vagyok, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat semmiféle állat által, a mely csúszik-mászik a földön.** 45 Mert én vagyok az Úr, a ki felhoztalak titeket Égyiptom földéből, hogy Istenetekké legyek néktek; legyetek azért szentek, mert én szent vagyok. 46 Ez a törvény a baromfélékről, a szárnyas állatokról, minden élő állatról, a mely nyüzsög a vizekben, és minden állatról, a mely csúszik-mászik a földön. 47 Hogy különbséget tehessetek a tisztátalan és tiszta között, az olyan állat között, a mely megehető, és az olyan állat között, a mely meg nem ehető.

3Móz 12

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, mondván: Ha az asszony lebetegszik, és fiat szül, tisztátalan legyen hét napig; az ő havi betegségének ideje szerint legyen tisztátalan. **3 A nyolczadik napon pedig metéljék körül a fiú férfitestének bőrét. 4 Azután harminczhárom napig maradjon otthon a vértől való tisztulás miatt;** semmi szent dolgot ne illessen, a szent helyre se menjen be, míg el nem telnek az ő tisztulásának napjai. 1Móz. 17,10-13. **5 Ha pedig leányt szül, két hétig legyen tisztátalan,** mint havi betegségekor, és hatvanhat napig maradjon otthon a vértől való tisztulása végett. 6 Mikor pedig letelnek az ő tisztulásának napjai, fiú miatt vagy leány miatt, hozzon egészen égőáldozatul esztendős bárányt, galambfiat vagy gerliczét bűnért való áldozatul, a gyülekezet sátorának nyílása elé a paphoz. 7 És áldozza meg azt az Úr előtt; és szerezzen néki engesztelést; így lesz tisztává az ő vérfolyása után. Ez a törvénye a fiút vagy leányt szülő asszonynak. 8 Ha pedig nincs elég módja bárányhoz, vigyen két gerliczét vagy két galambfiat, egyiket egészen égőáldozatul, a másikat bűnért való áldozatul, és **szerezzen néki engesztelést a pap, és tiszta lesz.**

3Móz 13

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 2 Ha valamely ember testének bőrén daganat, vagy tarjagosság, vagy fehér folt támad, és az ő testének bőrén poklos fakadékká lehet: vigyék el az ilyet Áronhoz, a paphoz, vagy egyvalamelyikhez az ő papfiai közül. 3 És nézze meg a pap azt a test bőrén lévő fakadékot. Ha a szőr a fakadékban fehérré változott, és ha a fakadéknak felülete mélyebben van az ő testének bőrénél: akkor poklos fakadék az. Mihelyt látja ezt a pap, tisztátalannak ítélje azt. 4 Ha pedig fehér folt van a teste bőrén, de annak felülete nincs mélyebben a bőrnél, és a szőre sem változott meg fehérré, akkor rekeszsze külön a pap a fakadékos embert hét napig. 5 A hetedik napon pedig nézze meg őt a pap, s ha szerinte a fakadék egy állapotban van, át nem terjedt tovább a fakadék a bőrön, a pap másodszor is rekeszsze őt külön hét napig. 6 Nézze meg őt azután a pap a hetedik napon másodszor is, és ha a fakadék meghalványodott, és nem terjedt tovább a bőrön a fakadék, tisztának ítélje őt a pap; tarjagosság az, mossa meg azért a ruháit és legyen tiszta. 7 De ha a tarjagosság tovább terjedt a bőrön, miután a papnál az ő megtisztulása végett jelentkezett: akkor másodszor is jelentse magát a papnál. 8 És ha látja a pap, hogy ímé tovább terjedt a tarjagosság a bőrön: ítélje azt a pap

tisztátalannak, poklosság az. **MILYEN ORVOSI SZAKISMERET KR.E 3000 ÉVVEL!** 9 Ha poklos fakadék lesz az emberen, vigyék tehát azt a paphoz. 10 És ha látja a pap, hogy ímé fehér daganat van a bőrön, és az a szőrt fehérré változtatta, és vadhús van a daganatban: 11 Idült poklosság az az ő testének bőrén; azért tisztátalannak ítélje azt a pap, ne is rekesztesse külön azt, mert tisztátalan az. 12 Ha pedig folyton fejlődik a poklosság a bőrön, és a poklos fakadék elborítja a fakadékosnak egész bőrét tetőtől talpig mindenfelé, a merre a pap szemei látnak; 13 És ha látja a pap, hogy ímé elborította a poklosság annak egész testét: akkor ítélje tisztának a fakadékot; mivelhogy egészen fehérré változott az, tiszta az. 14 De mihelyt vadhús mutatkozik abban, tisztátalan legyen. 15 Ha meglátja a pap a vadhúst, tisztátalannak ítélje azt; a vadhús tisztátalan legyen, poklosság az. 16 De ha a vadhús eltűnik, és fehérré változik, akkor menjen a paphoz. 17 És ha megnézi azt a pap, és a fakadék csakugyan fehérré változott, akkor ítélje a pap a fakadékot tisztának, tiszta az. 18 Ha pedig valakinek a teste bőrén kelevény volt, de begyógyult, 19 És a kelevény helyén fehér daganat, vagy vörhenyes fehér folt támad, jelentse magát a papnál. 20 És ha látja a pap, hogy íme annak felülete alább esik a bőrnél, és a szőre fehérré változott: akkor ítélje azt a pap tisztátalannak; poklos fakadék az, a mi a kelevényben fakadt. 21 Ha pedig megnézi azt a pap, és íme nincs abban fehér szőr, és nem is esett alább a bőrnél, sőt meghalványodott az: akkor rekeszsze külön azt a pap hét napig. 22 Ha azonban tovább terjed a bőrön; akkor tisztátalannak ítélje azt a pap, poklos fakadék az. 23 De ha előbbi állapotában marad a folt, nem terjedt: a kelevény forradása az, azért tisztának ítélje azt a pap. 24 Vagy ha valaki testének bőrén égési seb lesz, és a seb helyén vörhenyesfehér folt támad vagy fehér; 25 És megnézi azt a pap, és íme a szőr fehérré változott a foltban, és annak felülete mélyebben van a bőrnél: poklosság az, a mi a seben fakadt, azért ítélje azt a pap tisztátalannak, poklos fakadék az. 26 De ha megnézi azt a pap, és ímé nincs a foltban fehér szőr, és nem is esett az alább a bőrnél, sőt meg is halványodott az: akkor rekeszsze azt külön a pap hét napig. 27 És nézze meg azt a pap a hetedik napon; ha tovább terjedt a bőrön, akkor tisztátalannak ítélje azt a pap, poklos fakadék az. 28 Ha pedig előbbi állapotában van a folt, nem terjedt a bőrön, sőt meg is halványodott, égési daganat az; azért tisztának ítélje azt a pap, mert égési seb forradása az. 29 És ha valamely férfiúnak vagy asszonynak fakadéka támad a fején vagy a szakállában, 30 És a pap megnézi a fakadékot, és íme annak felülete mélyebben van a bőrnél; és abban a szőr sárga és vékony: akkor ítélje azt a pap tisztátalannak, var az, fejnek vagy szakállnak poklossága az. 31 Ha pedig megnézi a pap a varas fakadékot, és ímé annak felülete nincsen mélyebben a bőrnél, és nincsen abban fekete szőr: akkor rekeszsze külön a pap azt , a kinek varas fakadéka van, hét napig. 32 És nézze meg a pap a fakadékot a hetedik napon, és ha nem terjedt a var, és nem lett benne sárga szőr, és a varnak felülete nem lett mélyebbé a bőrnél: 33 Akkor borotválkozzék meg, de a varat le ne borotválja; a pap pedig másodszor is rekeszsze külön a varas embert hét napig. 34 És a pap nézze meg a varat a hetedik napon, és ha nem terjed a var a bőrön, és annak felülete nincsen mélyebben a bőrnél: akkor tisztának ítélje azt a pap és mossa meg a ruháit, és tiszta lesz. 35 De ha tovább terjed a var a bőrön, miután tisztának ítélte azt, 36 És megnézi azt a pap, és csakugyan terjedt a var a bőrön: akkor ne is kutasson a pap a sárga szőr után, tisztátalan az. 37 De ha a var szerinte egy állapotban van, és fekete szőr indult abban, meggyógyult az a var, tiszta az; tisztának ítélje azt a pap. 38 Ha pedig valamely férfi vagy asszony testének bőrén foltok, fehér foltok támadnak, 39 És megnézi a pap, és ímé a testök bőrén lévő foltok halvány fehérek: a bőrön fakadt sömör az, tiszta az az ember . 40 Hogyha valamely embernek egészen elhull a haja, kopasz az, és tiszta az. 41 És ha előlről hull el a haja, elől kopasz az, és tiszta az. 42 Hogyha pedig az ő egész kopasz, vagy elől kopasz fején vörhenyes fehér fakadék támad, poklos fakadék az az ő egész kopasz vagy elől kopasz fején. 43 Ha megnézi azt a pap, és ímé a fakadék daganata vörhenyes fehér az ő egész kopasz vagy elől kopasz fején, olyanforma, mint a test bőrén való poklosság: 44 Poklos ember az, tisztátalan az, igen tisztátalannak ítélje azt a pap, mivelhogy fején van a fakadékja. 45 A poklos ember pedig, a kin a fakadék van, megszaggatott ruhában és mezítelen fővel legyen, és a

bajuszát fedezze be, és ezt kiáltsa: Tisztátalan, tisztátalan! 46 Mindaddig tisztátalan legyen, a míg rajta van a fakadék, tisztátalan az; csak ő maga lakjék, a táboron kivül legyen az ő lakása. 47 Hogyha pedig valami ruhán van a poklos fakadék, gyapjú ruhán vagy len ruhán, 48 Vagy lenből és gyapjúból készült fonadékon vagy szöveten; vagy bőrön, vagy valamely bőrből való készítményen; 49 És ha az a fakadék zöld vagy vörhenyes színű a ruhán, vagy bőrön, vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: poklos fakadék az, mutassák azért meg a papnak. 50 És nézze meg a pap a fakadékot és rekeszsze külön azt a min a fakadék van, hét napig. 51 A hetedik napon pedig nézze meg a fakadékot. Ha terjed a fakadék a ruhán vagy szöveten, vagy fonadékon vagy bőrön, és akármely készítményen, a mivé a bőr feldolgoztatik: emésztő poklosság az a fakadék, tisztátalan az. 52 Azért égesse meg azt a ruhát, vagy a gyapjúból vagy a lenből készült szövetet vagy fonadékot, vagy akármely bőrből való eszközt, a melyen a fakadék leend; mert emésztő poklosság az, tűzön égessék meg azt. 53 De ha megnézi a pap, és ímé nem terjedt a fakadék a ruhán, vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: 54 Akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák meg azt, a min a fakadék van, és rekeszsze külön azt másodszor is hét napig. **55 Ha pedig megnézi azt a pap a mosás után, és ímé a fakadék nem változtatta meg a színét; ha nem terjedt is a fakadék, tisztátalan az, tűzben égesd meg azt; beevődés az, akár a fonákján, akár a színén legyen az.** 56 De ha látja a pap, hogy ímé meghalványodék a fakadék a megmosatása után: akkor szakaszsza el azt a ruhától vagy bőrtől, vagy a szövettől vagy a fonadéktól. 57 És ha mégis mutatkozik a ruhán vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: akkor kiújulás az; tűzzel égesd meg azt, a min a fakadék van. 58 Azt a ruhát pedig, vagy szövetet, vagy fonadékot, vagy akármely bőrből való eszközt, a melyet megmostál, ha eltávozik rólok a fakadék, mosd meg másodszor is, és tiszta lesz. 59 Ez a törvénye a poklos fakadéknak, akár gyapjú-, akár lenruhán, akár szöveten, akár fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön legyen, hogy tisztának vagy tisztátalannak ítéltessék. **BŐRGYÓGYÁSZOKNAK KÖTELEZŐ OLVASMÁNY!**

3Móz 14

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván**: 2 Ez legyen a poklos embernek törvénye az ő megtisztulásának napján, hogy vigyék a paphoz. Mát. 8,4. 3 A pap pedig menjen ki a táboron kivül, és nézze meg a pap,** és ha meggyógyult a pokloson a poklos fakadék: 4 Akkor parancsolja meg a pap, hogy hozzanak a megtisztulandó emberért két élő, tiszta madarat, czédrusfát, karmazsint és izsópot; 5 Azután parancsolja meg a pap, hogy az egyik madarat öljék meg cserépedényben, forrásvíz felett. 6 Az élő madarat pedig, vegye azt és a czédrusfát, a karmazsint és az izsópot; és mártsa be azokat és az élő madarat a megölt madárnak vérébe a forrásvíz felett. Zsolt. 51,9. 7 És hintse meg a poklosságból megtisztulandó embert hétszer, és ítélje azt tisztának; az élő madarat pedig bocsássa szabadon a mezőre. 8 Azután a megtisztulandó ember mossa ki az ő ruháit, borotválja le minden szőrét, és mosódjék meg vízben, és tiszta lesz; így menjen be azután a táborba, de a sátorán kivül maradjon hét napig. 4Móz. 12,14. 9 A hetedik napon pedig borotválja le minden szőrét: a haját, szakállát, szemöldökeit és minden egyéb szőrét borotválja le, és mossa ki ruháit, és mossa meg a testét vízben, és tiszta lesz. **10 A nyolczadik napon pedig vegyen két ép bárányt, meg egy ép nőstény bárányt, egy esztendőst, és olajjal elegyített három tized efa lisztlángot ételáldozatul, és egy lóg olajt. 11 A pap pedig, a ki a tisztítást végzi, állassa a megtisztulandó embert mindezekkel együtt az Úr elébe, a gyülekezet sátorának nyílásához. 12 És vegye a pap az egyik bárányt, és áldozza meg azt vétekért való áldozatul a lóg olajjal együtt, és lóbálja meg azokat az Úr előtt. 13 A bárányt pedig ott ölje meg, a hol a bűnért való áldozatot és az egészen égőáldozatot ölik meg a szent helyen; mert a miképen a bűnért, azonképen a vétekért való áldozat is a papé; igen szentséges az. 14 És vegyen a pap a vétekért való áldozatnak véréből, és kenje meg azzal a megtisztulandó**

ember jobb fülének czimpáját, és az ő jobb kezének hüvelykét, és jobb lábának hüvelykét. 15 Vegyen a pap a lóg olajból is, és töltsön a papnak a bal tenyerére. 16 És mártsa be a pap az ő jobb kezének újját az olajba, mely az ő bal tenyerén van, és hintsen az olajból az újjával hétszer az Úr előtt. 17 A maradék olajból pedig, a mely az ő tenyerén van, kenje meg a pap a megtisztulandó ember jobb fülének czimpáját, a jobb kezének hüvelykét és a jobb lábának hüvelykét a vétekért való áldozat vérén felül. 18 És a mi megmarad az olajból, a mely a pap tenyerén van, kenje a megtisztulandó ember fejére; így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt. 19 Azután készítsen a pap bűnért való áldozatot, és szerezzen engesztelést a tisztátalanságából megtisztulónak; azután ölje meg az égőáldozatot. 20 És vigye fel a pap az égőáldozatot és az ételáldozatot az oltárra; így szerezzen néki engesztelést a pap, és tiszta lesz. 21 Hogyha pedig szegény ő, és nincs módja azokhoz, akkor vegyen egy bárányt vétekért való áldozatul meglóbálás végett, hogy engesztelésül legyen érte; meg egy tized efa lisztlángot, olajjal elegyítve, ételáldozatul, és egy lóg olajt. 22 És két gerliczét vagy két galambfiat, a mint a módja engedi, és legyen az egyik bűnért való áldozat, a másik pedig egészen égőáldozat. 23 És vigye azokat az ő tisztulásának nyolczadik napján a paphoz, a gyülekezet sátorának nyílásához, az Úr elébe. 24 És vegye a pap a vétekért való áldozat bárányát, és a lóg olajt, és lóbálja meg azokat a pap az Úr előtt. 25 Azután ölje meg a vétekért való áldozat bárányát, és vegyen a pap a vétekért való áldozat véréből, és kenjen a megtisztulandó ember jobb fülének czimpájára, és jobb kezének hüvelykére, és jobb lábának hüvelykére. 26 Az olajból pedig töltsön a pap a papnak baltenyerére. 27 És hintsen a pap az ő jobb kezének újjával az olajból, a mely az ő bal tenyerén van, hétszer az Úr előtt. 28 Azután kenje meg a pap a tenyerén levő olajból a megtisztulandó jobb fülének czimpáját, a jobb kezének hüvelykét és a jobb lábának hüvelykét a vétekért való áldozat vérének helyén. 29 A mi pedig megmarad a pap tenyerén levő olajból, kenje a megtisztulandó fejére, hogy engesztelésül legyen érette az Úr előtt. 30 És készítse el az egyiket a gerliczék közül, vagy galambfiak közül, a melyik az ő módjától telik. 31 Azt, a mi kitelik az ő módjától: az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul az ételáldozattal egybe; így szerezzen engesztelést a pap a megtisztulandó embernek az Úr előtt. 32 Ez a törvénye annak, a kin poklos fakadék van, de a kinek nincs módja az ő megtisztulásánál. 33 Szóla ismét az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 34 Mikor bementek majd a Kanaán földére, a melyet én adok néktek birtokul, és a ti birtokotokban levő föld valamelyik házára poklosságot bocsátok: 35 Akkor menjen el az, a kié a ház, és jelentse meg a papnak, mondván: Mint a poklosság, olyan mutatkozik nálam a házban. 36 A pap pedig parancsolja meg, hogy takarítsák ki a házat, mielőtt oda menne a pap a poklosság megnézésére, hogy semmi se legyen tisztátalanná, a mi a házban van; és csak azután menjen be a pap a ház megnézésére. 37 És ha látja a poklosságot, hogy ímé a poklosság a háznak falain zöld vagy vörhenyes horpadásokban mutatkozik, és annak felülete alább esik a falnál: 38 Akkor menjen ki a pap a házból, a háznak ajtaja elé, és zárja be a házat hét napra. 39 A hetedik napon pedig térjen vissza a pap, és ha látja, hogy ímé elterjedt a poklosság a ház falán: 40 Akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a köveket, a melyeken a poklosság van, és vessék azokat a városon kivül tisztátalan helyre; 41 A házat pedig vakartassa le belül köröskörül, és a tapasztékot, a melyet levakartak, töltsék a városon kivül tisztátalan helyre. 42 És vegyenek elő más köveket, és illeszszék be ama kövek helyére; tapasztékot is mást vegyenek, és tapasszák be a házat. 43 Hogyha a poklosság visszatér, és kiújul a házon, miután kiszedték a köveket, és miután levakarták a házat, és miután be is tapasztották azt: 44 Akkor menjen be a pap, és nézze meg, és ha ímé tovább terjedt a poklosság a házon: emésztő poklosság az a házon, tisztátalan az; 45 Rontsák azért le a házat köveivel együtt, és a fáit is, a háznak minden tapasztékát is; és vigyék a városon kívül tisztátalan helyre. 46 A ki pedig bemegy a házba akármikor, a míg az zárva van, tisztátalan legyen az estvéig. 47 És a ki meghál abban a házban, mossa meg a ruháit, és a ki eszik abban a házban, az is mossa meg a ruháit. 48 Ha pedig bemegy a pap és látja, hogy

ímé nem terjedt a poklosság a házon, miután megtapasztották a házat: akkor tisztának ítélje a pap a házat, mert megszűnt a poklosság. 49 A háznak megtisztítása végett pedig vegyen elő két madarat, czédrusfát, karmazsint és izsópot. 50 És ölje meg az egyik madarat cserépedényben, forrásvíz felett. 51 Azután vegye a czédrusfát, az izsópot, a karmazsint és az élő madarat, és mártsa be azokat a megölt madár vérébe és a forrásvízbe, és hintse meg azzal a házat hétszer. 52 És tisztítsa meg a házat a madár vérével, a forrásvízzel, az élő madárral, a czédrusfával, az izsóppal és a karmazsinnal. 53 Az élő madarat pedig bocsássa el a városon kivül a mezőre, így szerezzen engesztelést a házért, és tiszta lesz. 54 Ez a törvénye mindenféle poklos fakadéknak és varnak. 55 A ruha és a ház poklosságának is. 56 A daganatnak, a tarjagosságnak és a fehér foltnak; 57 Hogy megtudhassák: mikor tiszta és mikor tisztátalan valami? **Ez a poklosság törvénye.**

3Móz 15

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek s Áronnak, mondván: 2 Szóljatok Izráel fiainak és mondjátok meg nékik: Ha valamely férfiúnak magfolyása támad, az ő folyása tisztátalan. 3 És pedig tisztátalan lesz e folyás miatt: akár folytonos az ő magfolyása, akár megreked testében ez a folyás; tisztátalanság ez ő nála. 4 Minden ágy, a melyen fekszik a magfolyós, tisztátalan, és minden holmi is, a melyre ráül, tisztátalan lesz. 5 Valaki azért illeti az ő ágyát, mossa meg a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 6 Az is, aki a holmira ül, a melyen a magfolyós ült vala, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 7 Az is, a ki illeti a magfolyósnak testét, mossa meg a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 8 És ha ráköp a magfolyós a tiszta emberre, mossa meg ez a ruháját, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 9 És minden nyereg is, a melyre a magfolyós ráült, tisztátalan legyen. 10 És akárki is, a ki illet valamit, a mi annak alatta vala, tisztátalan legyen estvéig, és a ki hordozza azokat, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 11 És mindaz, a kit illet a magfolyós, úgy hogy kezeit le nem öblíti vízzel, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. **12 A cserépedény pedig, a melyet a magfolyós illet, törettessék el, minden faedény pedig öblíttessék ki vízzel.** 13 Mikor pedig megtisztul a magfolyós az ő folyásából, akkor számláljon hét napot az ő tisztulására, és mossa meg ruháit, és a testét is mossa le forrásvízben, és tiszta lesz. 14 És a nyolczadik napon vegyen elő két gerliczét vagy két galambfiat, és menjen el az Úr elé, a gyülekezet sátorának nyílásához, és adja azokat a papnak. 15 És készítse el azokat a pap; az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat egészen égőáldozatul; így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt az ő magfolyása miatt. **16 Ha valamely férfiúnak magömlése van, mossa meg az egész testét vízben,** és tisztátalan legyen estvéig. 17 És minden ruha, és minden bőr, a melyre a magömlés kihat, mosattassék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig, 18 És az asszony is, a kivel férfiú hál magömléssel. Mosódjanak meg vízben, és tisztátalanok legyenek estvéig. **19 Mikor asszony lesz magfolyóssá és véressé lesz az ő magfolyása a testén, hét napig legyen az ő havi bajában,** és valaki illeti azt, tisztátalan legyen estvéig. 20 Mindaz is, a min hál az ő havi bajában, tisztátalan legyen és mindaz is, a min ül, tisztátalan legyen. 21 És mindaz, a ki illeti az ő ágyát, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 22 És mindaz is, a ki illet bármely holmit, a melyen ült, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 23 Sőt ha valaki az ő ágyán, vagy a holmikon illet is valamit, a melyeken ő ült, tisztátalan legyen estvéig. 24 Ha pedig vele hál valaki, és reá ragad arra az ő havi baja: tisztátalan legyen hét napig, és minden ágy is, a melyen fekszik, tisztátalan legyen. **25 És hogyha sok napig tart az asszonynak az ő vérfolyása a havi bajának idején kivül, vagy ha a folyás a havi bajon túl tart: valameddig az ő tisztátalanságának folyása tart, úgy legyen, mint havi bajának idején, tisztátalan az.** 26 Minden ágy, a melyen fekszik az ő folyásának egész ideje alatt, olyan legyen, mint a havi baja idejében lévő ágya, és minden holmi is, a melyre ráül, tisztátalan legyen, mint az ő

havi bajának tisztátalansága alatt. 27 És mindaz is, a ki illeti azokat, tisztátalan lesz, mossa meg azért a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 28 Ha pedig megtisztul az ő folyásából: számláljon hét napot, és azután tiszta legyen. 29 A nyolczadik napon pedig vegyen elő két gerliczét vagy két galambfiat, és vigye el azokat a papnak, a gyülekezet sátorának nyílásához. 30 És készítse el a pap az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul; így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt az ő tisztátalanságának folyása miatt. **31 Így tartsátok vissza Izráel fiait az ő tisztátalanságuktól, hogy meg ne haljanak az ő tisztátalanságuk miatt, megfertőztetvén az én hajlékomat, a mely közöttök van.** 32 Ez a törvénye a magfolyósnak, és annak, a kinek magömlése van, a mi által tisztátalanná lesz; 33 És a havi bajban szenvedőnek és a magfolyásban lévőnek, férfinak és asszonynak, és annak a férfiúnak a ki tisztátalan asszonynyal hál.

kg magfolyós
ki folyás
knv, szit magfolyás
imit folyós
kjv running issue in the flesh
efo természettől eltérő folyás keletkezik

3Móz 16

1 És szóla az Úr Mózesnek, az Áron két fiának halála után, a kik akkor haltak meg, a mikor az Úrhoz járultak vala. 2 És monda az Úr Mózesnek: Szólj a te atyádfiának, Áronnak, **hogy ne menjen be akármikor a szenthelyre a függönyön belül a fedél elé, a mely a láda felett van, hogy meg ne haljon, mert felhőben jelenek meg a fedél felett.** 3 Ezzel menjen be Áron a szenthelyre: **egy fiatal tulokkal bűnért való áldozatul, és egy kossal égőáldozatul.** 4 Gyolcsból készült szent köntöst öltsön magára, és gyolcs lábravaló legyen a testén, gyolcs övvel övezze be magát, és gyolcs süveget tegyen fel; szent ruhák ezek; mossa meg azért a testét vízben, és úgy öltse fel ezeket. 5 Izráel fiainak gyülekezetétől pedig vegyen át **két kecskebakot bűnért való áldozatul, és egy kost egészen égőáldozatul.** 6 És áldozza meg Áron a bűnért való áldozati tulkot, a mely az övé, és végezzen engesztelést magáért és háza népéért. **7 Azután vegye elő a két kecskebakot, és állassa azokat az Úr elé a gyülekezet sátorának nyílásához, 8 És vessen sorsot Áron a két bakra; egyik sorsot az Úrért, a másik sorsot Azázelért.** **Mi a különbség az égő- és a vétekáldozat között?** 9 És áldozza meg Áron azt a bakot, **a melyre az Úrért való sors esett, és készítse el azt bűnért való áldozatul. 10 Azt a bakot pedig, a melyre az Azázelért való sors esett, állassa elevenen az Úr elé, hogy engesztelés legyen általa, és hogy elküldje azt Azázelnek a pusztába.** 11 Áron pedig úgy áldozza meg a bűnért való áldozati tulkot, a mely az övé, és úgy szerezzen engesztelést magáért és háza népéért, hogy ölje meg a bűnért való áldozati tulkot, a mely az övé. 12 És vegye tele a tömjénezőt eleven szénnel az oltárról, a mely az Úr előtt van, és vegye tele a két markát a porrá tört fűszerekből való füstölőből, és vigye be a függönyön belől. **13 És vesse a füstölőt a tűzre az Úr előtt,** hogy befedje a füstölő felhője a fedelet, a mely a bizonyság felett van, hogy meg ne haljon. 14 Azután vegyen a tuloknak véréből és hintsen újjával a fedél felső színére napkelet felé; a fedél előtt pedig hétszer hintsen újjával a vérből.

AZ ELSŐ BAK LEVÁGÁSA – A NÉP VÉTEKÁLDOZATA

15 És ölje meg a bűnért való áldozati bakot, a mely a népé, és vigye be annak vérét a függönyön belől, és úgy cselekedjék annak vérével, a mint a tuloknak vérével cselekedett: hintse ugyanis azt a fedélre és a fedél elé. 16 Így szerezzen engesztelést a szenthelynek Izráel fiainak tisztátalanságai és vétkei miatt; mindenféle bűnei miatt; így cselekedjék a gyülekezet sátorával is, a mely közöttök van, az ő tisztátalanságaik közepette. 17 Senki se legyen a gyülekezet

sátorában, a mikor bemegy a szenthelybe, **hogy engesztelést szerezzen, egészen az ő kijöveteléig; és végezzen engesztelést magáért, házanépéért, és Izráelnek egész gyülekezetéért.** 18 Azután menjen ki az oltárhoz, a mely az Úr előtt van, és végezzen engesztelést azért is; vegyen ugyanis a tuloknak véréből és a baknak véréből, és kenje meg az oltárnak szarvait köröskörül. 19 És hintsen arra a vérből az ő újjával hétszer; így tegye tisztává, és így szentelje meg azt Izráel fiainak tisztátalanságaitól.

A MÁSODIK (ÉLŐ BAK) REÁ HELYEZVE A NÉP BŰNÉT – ELKÜLDI A PUSZTÁBA

20 Miután pedig elvégezi a szenthelyért, a gyülekezet sátoráért és az oltárért való engesztelést; hozza elő az élő bakot. 21 És tegye Áron mind a két kezét az élő baknak fejére, és vallja meg felette Izráel fiainak minden hamisságát és minden vétkét, mindenféle bűneit: és rakja azokat a baknak fejére, azután küldje el az arravaló emberrel a pusztába, 22 Hogy vigye el magán a bak minden ő hamisságukat kietlen földre, és hogy bocsássa el a bakot a pusztában. 23 Azután menjen be Áron a gyülekezet sátorába, és vesse le a gyolcs ruhákat, a melyeket felöltött, mikor bement a szenthelybe, és hagyja ott azokat. 24 És mossa meg a testét vízben szent helyen, és öltse fel a maga ruháit, úgy menjen ki, és készítse el a maga egészen égőáldozatát és a nép egészen égőáldozatát, és végezzen engesztelést magáért és a népért. 25 A bűnért való áldozat kövérjét pedig füstölögtesse el az oltáron. 26 Az pedig, a ki elvitte az Azázelnek való bakot, mossa meg ruháit, és a testét is mossa le vízben, és azután menjen be a táborba. 27 A bűnért való áldozati tulkot pedig, és a bűnért való áldozati bakot, a melyeknek vére engesztelés végett bevitetett a szenthelyre, vigye ki a táboron kivül, és égessék meg azoknak bőrét, húsát és ganéját tűzzel. Zsid. 13,11. 28 És a ki elégeti ezeket, mossa meg ruháit, és a testét is mossa le vízben, és azután így menjen be a táborba. 29 Örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok: a hetedik hónapban, a hónapnak tizedikén sanyargassátok meg magatokat és semmi munkát ne végezzetek, se a benszülött, se a közöttetek tartózkodó jövevény. 30 Mert ezen a napon engesztelés lesz értetek, hogy megtisztítson titeket; minden bűnötöktől megtisztultok az Úr előtt. 31 Szombatok szombatja ez néktek, sanyargassátok meg azért magatokat; **örökkévaló rendtartás ez. 32 És végezzen engesztelést a pap, a kit felkennek, és a kit az ő tisztére felavatnak, hogy paposkodjék az ő atyja helyett, és öltözködjék a gyolcs ruhákba, a szent ruhákba:** 33 És végezzen engesztelést a szentek szentjéért, és a gyülekezet sátoráért, és az oltárért is végezzen engesztelést, sőt a papokért és az egész összegyülekezett népért is engesztelést végezzen. 34 És örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok, hogy **egyszer egy esztendőben engesztelést végezzenek Izráel fiainak minden bűnéért. És úgy cselekedék, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek.**

3Móz 17
1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Áronnak és az ő fiainak és Izráel minden fiának, és mondd nékik: Ez az a dolog, a mit megparancsolt az Úr, mondván: 3 Ha valaki Izráel házából ökröt, vagy bárányt, vagy kecskét öl le a táborban, vagy a ki öl a táboron kivül, 4 És nem viszi azt a gyülekezet sátorának nyílásához, hogy áldozattal járuljon az Úrhoz, az Úrnak hajléka előtt: vérontásul tulajdoníttassék az annak az embernek; vért ontott, töröltessék ki azért az ilyen ember az ő népe közűl: 5 Azért hogy vigyék el Izráel fiai az ő véres áldozataikat, a melyeket áldoznak vala a mezőn, vigyék el azokat az Úrnak, a gyülekezet sátorának nyílásához, a paphoz, és áldozzák meg azokat hálaáldozatul az Úrnak. 6 És hintse a pap a vért az Úr oltárára, a mely a gyülekezet sátorának nyílásánál van, a kövérjét pedig füstölögtesse el kedves illatul az Úrnak. rész 1,5. 7 És ne áldozzák többé véres áldozataikat az ördögöknek, a kikkel ők paráználkodnak. Örökkévaló rendtartás legyen ez nékik nemzetségről nemzetségre. 8 Mondjad nékik ezt is: Valaki az Izráel házából, vagy a köztök tartózkodó jövevények közül, egészen

égőáldozatot áldoz vagy véres áldozatot, 9 És nem viszi azt a gyülekezet sátorának nyílásához, hogy elkészítse azt az Úrnak: irtassék ki az ilyen ember az ő népe közül. 10 És ha valaki Izráel házából, vagy a köztök tartózkodó jövevények közül valamiféle vért megeszik: kiontom haragomat az ellen, a ki a vért megette, és kiirtom azt az ő népei közül. 1Móz. 9,4. rész 7,27. 19,26. 1Sám. 14,33. 11 Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne levő élet által szerez engesztelést. 1Móz. 9,4. Zsid. 9,22. 12 Azért mondtam Izráel fiainak: Egy lélek se egyék vért közületek; a köztetek tartózkodó jövevény se egye meg a vért. 13 És ha valaki Izráel fiai közül, vagy a köztök tartózkodó jövevények közül vadászásban vadat vagy madarat fog, a mely megehető: ontsa ki annak vérét, és fedje be azt földdel. **14 Mert minden testnek élete az ő vére a benne levő élettel.** Azért mondom Izráel fiainak: **Semmiféle testnek a vérét meg ne egyétek, mert minden testnek élete az ő vére;** valaki megeszi azt, irtassék ki. 1Móz. 9,4. 15 Ha pedig valaki elhullott, vagy vadtól megszaggatott állatot eszik, akár benszülött, akár jövevény: mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig, azután tiszta. 16 Hogyha meg nem mossa ruháit, sem a testét le nem mossa: viselje az ő vétségének terhét.

3Móz 18

szemérmet nem felfedni

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd nékik: Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. **3 Ne cselekedjetek úgy, a mint Égyiptom földén cselekesznek, a hol laktatok; úgy se cselekedjetek, a mint Kanaán földén cselekesznek, a hová beviszlek titeket; se azoknak rendtartásai szerint ne járjatok.** 4 Az én végzéseim szerint cselekedjetek, és az én rendeleteimet tartsátok meg, azok szerint járván. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. **5 Tartsátok meg azért az én rendeleteimet és az én végzéseimet, a melyeket ha megcselekszik az ember, él azok által. Én vagyok az Úr.** 6 Senki se közelgessen valamely vér szerint való rokonához, hogy felfedje annak szemérmét. Én vagyok az Úr. **7 A te atyádnak szemérmét és a te anyádnak szemérmét fel ne fedd; a te anyád ő, fel ne fedd az ő szemérmét.** 8 A te atyád feleségének szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak szeméreme az. rész 20,11. 1Kor. 5,1. 9 A te atyád leányának, vagy a te anyád leányának, a te leánytestvérednek szemérmét, akár otthon született, akár kivül született legyen; fel ne fedd szemérmöket. rész 20,17. 10 A te fiad leányának szemérmét, vagy a te leányod leányáét, ezeknek szemérmét fel ne fedd, mert a te szemérmeid azok. 11 A te atyád felesége leányának szemérmét, a ki a te atyádnak magzatja, leánytestvéred ő, fel ne fedd ennek szemérmét. rész 20,17. 12 A te atyád leánytestvérének szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak vér szerint való rokona ő. rész 20,19. 13 A te anyád leánytestvérének szemérmét fel ne fedd, mert a te anyádnak vér szerint való rokona ő. 14 A te atyád fiútestvérének szemérmét fel ne fedd, annak feleségéhez ne közelgess, nagynénéd ő. rész 20,20. 15 A te menyednek szemérmét fel ne fedd; a te fiadnak felesége ő: ne fedd fel az ő szemérmét. rész 20,12. 16 A te fiútestvéred feleségének szemérmét fel ne fedd; a te fiútestvérednek szemérme az. rész 20,21. 17 Valamely asszonynak és az ő leányának szemérmét fel ne fedd; az ő fiának leányát, vagy leányának leányát el ne vedd, hogy annak szemérmét felfedjed; mert vér szerint való rokonok ők; **fajtalankodás ez.** rész 20,14. 18 De feleségül se végy senkit az ő leánytestvére mellé, hogy ellenkezés ne legyen, ha felfeded ő mellette amannak szemérmét az ő életében. 19 Asszonyhoz ne közelgess, az ő havi tisztátalansága alatt, hogy felfedjed az ő szemérmét. rész 20,18. **20 És a te felebarátodnak feleségéhez se add magad közösülésre, hogy azzal magadat megfertőztessed.** rész 20,10. 21 A te magzatodból ne adj, hogy oda áldozzák a Moloknak, és meg ne szentségtelenítsd a te Istenednek nevét. Én vagyok az Úr. rész 20,2. 2Kir. 17,17. **22 Férfiúval ne hálj úgy, a mint asszonynyal hálnak: útálatosság az.** rész 20,13. Róm. 1,24. 27. 23 És semmiféle barommal se közösülj, hogy azzal magadat megfertőztessed, és asszony se álljon meg barom

előtt, hogy meghágja őt; fertelmesség az. rész 20,15. 24 Egyikkel se fertőztessétek meg magatokat ezek közül; mert mindezekkel ama pogányok fertőztették meg magokat, kiket én kiűzök ti előletek. 25 És fertőzötté lett az a föld, de meglátogatom azon az ő gonoszságát, mert kiokádja az a föld az ő lakosait. 26 Tartsátok meg azért ti az én rendeléseimet és végzéseimet, és ez útálatosságok közül semmit meg ne cselekedjetek, se a benszülött, se a közöttetek tartózkodó jövevény: 27 (Mert mindezeket az útálatosságokat megcselekedték annak a földnek lakosai, a mely előttetek van; és fertelmessé lőn az a föld), 28 Hogy ki ne okádjon titeket az a föld, ha megfertőztetitek azt, a mint kiokádja azt a népet, a mely előttetek van. 5Móz. 18,12. 13. **29 Mert a ki megcselekszik valamit ez útálatosságokból, mind kiirtatik az így cselekvő ember az ő népe közül.** 30 Tartsátok meg azért a mit én megtartani rendelek, hogy egyet se kövessetek amaz útálatos szokásokból, a melyeket követtek ti előttetek, és meg ne fertőztessétek magatokat azokkal. Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek.

3Móz 19

A TÍZPARANCSOLAT INDIREKT BEEMELÉSE

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, és mondd nékik: **Szentek legyetek, mert én az Úr, a ti Istenetek szent vagyok.** rész 20,7. 26. 1Pét. 1,16. 3 Az ő anyját és atyját minden ember tisztelje, és az én szombatjaimat megtartsátok. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 2Móz. 20,12. 2Móz. 31,13. 14. **4 Ne hajoljatok a bálványokhoz, és ne csináljatok magatoknak öntött isteneket.** Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 2Móz. 34,17. 5 Hogyha hálaadó áldozatot áldoztok az Úrnak, úgy áldozzátok, hogy kedvesen fogadtassatok. 6 A ti áldozástok napján és a következőn egyétek meg; a mi pedig harmadnapra marad, égessétek meg tűzben. rész 7,15-48. 7 Ha pedig harmadnapra eszik valaki abból, útálatos az, nem lehet kedves. 8 És a ki eszi azt, viselje az ő álnokságának terhét; mivelhogy megfertőztette az Úrnak szentségét, irtassék ki az ilyen ember az ő népe közül. 9 Mikor a ti földetek termését learatjátok, ne arasd le egészen a te meződnek szélét, és az elhullott gabonafejeket fel ne szedd. rész 23,22. 5Móz. 24,19. 10 Szőlődet se mezgéreld le, és elhullott szemeit se szedd fel szőlődnek, a szegénynek és a jövevénynek hagyd meg azokat. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. **11 Ne orozzatok, se ne hazudjatok és senki meg ne csalja az ő felebarátját. 2Móz. 20,15. Eféz. 4,25. 12 És ne esküdjetek hamisan az én nevemre, mert megfertőzteted a te Istenednek nevét. Én vagyok az Úr. 2Móz. 20,7. Mát. 5,33-37.** 13 A te felebarátodat ne zsarold, se ki ne rabold. A napszámos bére ne maradjon nálad reggelig. 5Móz. 24,15. Jak. 5,4. 14 Siketet ne szidalmazz, és vak elé gáncsot ne vess; hanem félj a te Istenedtől. Én vagyok az Úr. 15 Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben; ne nézd a szegénynek személyét, se a hatalmas személyét ne becsüld; igazságosan ítélj a te felebarátodnak. 2Móz. 23,3. 5Móz. 1,17. 16 Ne járj rágalmazóként a te néped között; ne támadj fel a te felebarátodnak vére ellen. Én vagyok az Úr. 17 Ne gyűlöld a te atyádfiát szívedben; fedd meg a te felebarátodat nyilván, hogy ne viseljed az ő bűnének terhét. 1Ján. 3,15. Mát. 18,15. 17. 18 Bosszúálló ne légy, és haragot ne tarts a te néped fiai ellen, hanem szeressed felebarátodat, mint magadat. Én vagyok az Úr. Mát. 5,39. 44. Róm. 12,19. Mát. 5,43. 44. 19 Az én rendeléseimet megtartsátok: Barmodat másféle állattal ne párosítsd, szántóföldedbe kétféle magot ne vess, és kétféle szövetű ruha ne legyen rajtad. 20 És ha valaki asszonynyal hál és közösül, és az valamely férfi hatalma alatt lévő rabnő, és sem ki nem váltatott, sem szabadon nem bocsáttatott: büntetés érje, de meg ne ölettessenek, mert nem volt szabad az asszony. 21 A férfiú pedig vigye el az ő vétkéért való áldozatát az Úrnak a gyülekezet sátorának nyílásához: egy kost vétekért való áldozatul. 22 És a pap szerezzen néki engesztelést, a vétekért való áldozat kosával az Úr előtt, az ő bűnéért, a melyet elkövetett, és megbocsáttatik néki az ő bűne, a melyet elkövetett. 23 Mikor pedig bementek arra a földre, és plántáltok ott mindenféle gyümölcstermő fát, annak gyümölcsét körülmetéletlennek tartsátok, három esztendeig legyen az néktek körülmetéletlen: meg ne egyétek. 24 A negyedik esztendőben pedig annak minden gyümölcse szent legyen,

hálaáldozatul az Úrnak. 25 Csak az ötödik esztendőben egyétek meg annak gyümölcsét, és annak termését magatoknak gyüjtsétek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 26 Ne egyetek vérrel valót, ne varázsoljatok és ne bűvészkedjetek. 5Móz. 12,23. 5Móz. 18,10. 27 A ti hajatokat kerekdedre ne nyírjátok, a szakállad végét se csúfítsd el. rész 21,5. **28 Testeteket a holt emberért meg ne hasogassátok, se égetéssel magatokat meg ne bélyegezzétek.** Én vagyok az Úr. 5Móz. 14,1. 2. 29 A te leányodat meg ne becstelenítsd, paráznaságra adván azt; hogy paráznává ne legyen a föld, és be ne teljék a föld fajtalansággal. **30 Az én szombatjaimat megtartsátok;** szenthelyemet tiszteljétek. Én vagyok az Úr. vers 3. 31 Ne menjetek ígézőkhöz, és a jövendőmondókat ne tudakozzátok, hogy magatokat azokkal megfertőztessétek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. rész 20,6. 1Sám. 28,7-16. 1Kir. 21,2-6. 32 Az ősz ember előtt kelj fel, és a vén ember orczáját becsüld meg, és félj a te Istenedtől. Én vagyok az Úr. 33 Hogyha jövevény tartózkodik nálad, a ti földeteken, ne nyomorgassátok őt. 2Móz. 22,21. **34 Olyan legyen néktek a jövevény, a ki nálatok tartózkodik, mintha közületek való benszülött volna, és szeressed azt mint magadat, mert jövevények voltatok Égyiptom földén.** Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. rész 22,24. 5Móz. 10,19. 35 Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben, a hosszmértékben, súlymértékben és ürmértékben. 36 Igaz mérték, igaz font, igaz efa, és igaz hin legyen közöttetek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Égyiptom földéből. Péld. 11,1. Mik. 6,11. 37 Tartsátok meg azért minden rendelésemet és minden végzésemet, és cselekedjetek azok szerint. Én vagyok az Úr.

3Móz 20

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Izráel fiainak pedig mondd meg: Valaki Izráel fiai közül és **az Izráelben tartózkodó jövevények közül odaadja az ő magzatát a Moloknak, halállal lakoljon, a földnek népe kövezze agyon kővel.** rész 18,21. 3 Én is kiontom haragomat az ilyen emberre, és kiirtom azt az ő népe közül, mivelhogy adott az ő magzatából a Moloknak, hogy megfertőztesse az én szentségemet, és megszentségtelenítse az én szent nevemet. 4 Ha pedig a föld népe behúnyja szemeit az ilyen ember előtt, a mikor az oda adja az ő magzatát a Moloknak, és azt meg nem öli: 5 Akkor én ontom ki haragomat arra az emberre és annak házanépére, és kiirtom azt és mindazokat, a kik ő utána paráználkodnak, hogy a Molokkal paráználkodjanak, az ő népök közül. **6 A mely ember pedig az ígézőkhöz és a jövendőmondókhoz fordul, hogy azok után paráználkodjék, arra is kiontom haragomat, és kiirtom azt az ő népe közül.** 7 Szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek. rész 11,44. 19,2. 1Pét. 1,16. 8 És tartsátok meg az én rendeléseimet, és cselekedjétek azokat. **Én vagyok az Úr, a ti megszentelőtök. 9 Mert valaki szidalmazza az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon; atyját és anyját szidalmazta; vére rajta.** **2Móz. 21,17.** **Péld. 20,20.** 10 Ha valaki más ember feleségével paráználkodik, mivelhogy az ő felebarátjának feleségével paráználkodik: halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő. 5Móz. 22,22. 11 Ha valaki az ő atyjának feleségével hál, az ő atyjának szemérmét fedi fel: halállal lakoljanak mindketten; vérök rajtok. rész 18,8. 1Móz. 35,22. 12 Ha valaki az ő menyével hál, halállal lakoljanak mindketten, fertelmességet követtek el; vérök rajtok. rész 18,15. **13 És ha valaki férfival hál, úgy a mint asszonynyal hálnak: útálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak; vérök rajtok.** rész 18,22. 14 És ha valaki feleségül vesz valamely asszonyt annak anyjával egybe: fajtalankodás ez; tűzzel égessék meg azt és azokat, hogy ne legyen köztetek fajtalankodás. rész 18,17. **15 Ha pedig valaki barommal közösül, halállal lakoljon, és a barmot is öljétek meg.** **rész 18,23.** **16 Ha valamely asszony akármely baromhoz járul, hogy az meghágja őt: öld meg mind az asszonyt, mind a barmot, halállal lakoljanak; vérök rajtok.** 17 És ha valaki feleségül veszi az ő leánytestvérét, atyjának leányát, vagy anyjának leányát, és meglátja annak szemérmét, és az is meglátja az ő szemérmét: gyalázatosság ez; azért irtassanak ki népök fiainak láttára, az ő leánytestvérének szemérmét fedte fel: viselje gonoszságának terhét. rész 18,9. **18 És ha valaki havi bajos asszonynyal hál,**

és felfedi annak szemérmét, és forrását feltakarja, és az asszony is felfedi az ő vérének forrását: mindketten irtassanak ki az ő népökből. rész 18,19. 19 A te anyád leánytestvérének, vagy az atyád leánytestvérének szemérmét se fedd fel; mivelhogy az ő vérrokonát takarja ki: viseljék gonoszságuk terhét. rész 18,12. 13. 20 És ha valaki az ő nagynénjével hál, az ő nagybátyjának szemérmét fedte fel: viseljék gonoszságuk terhét, magtalanul haljanak meg. rész 18,14. 21 Ha pedig elveszi valaki az ő fiútestvérének feleségét: vérfertőzés az; az ő fiútestvérének szemérmét fedte fel; magtalanok legyenek. rész 18,16. 22 Tartsátok meg minden rendelésemet és minden végzésemet, és azokat cselekedjétek, hogy ki ne okádjon titeket az a föld, a melybe én viszlek be titeket, hogy ott lakjatok. rész 18,26. 23 És ne járjatok annak a népnek rendtartási szerint, a melyet kiűzök én előletek. Mivelhogy mindezeket cselekedték, azért megútáltam őket. rész 18,3. 28. 24 Néktek pedig mondom: Ti örökölni fogjátok az ő földüket, mert én néktek adom azt örökségül, azt a tejjel és mézzel folyó földet. **Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kiválasztottalak titeket a népek közül.** **2Móz. 3,8.** 25 Tegyetek különbséget azért a tiszta és tisztátalan barmok között, a tiszta és tisztátalan szárnyas állatok között, és ne fertőztessétek meg magatokat barommal vagy szárnyas állattal, sem semmiféle földön csúszó állattal, a melyeket megkülönböztettem előttetek, mint tisztátalanokat. rész 11,2. 5Móz. 14,4. 21. **26 És legyetek nékem szentek, mert én, az Úr, szent vagyok, a ki kiválasztottalak titeket a népek közül, hogy enyéim legyetek.** 27 És akár férfi, akár asszony, hogyha ígéző vagy jövendőmondó lesz közöttök, halállal lakoljanak; kővel kövezzétek azokat agyon; vérök rajtok. 5Móz. 18,10. 1Sám. 28,9.

3Móz 21

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek: **Szólj a papoknak, Áron fiainak**, és mondd meg nékik: **Senki közülök meg ne fertőztesse magát halottal az ő népe között;** Ezék. 44,25. 2 Hanem ha a hozzá legközelebb álló vérrokonával: anyjával, atyjával, fiával, leányával és fiútestvérével, 3 Vagy a hozzá legközelebb álló hajadon leánytestvérével, a ki még nem ment férjhez: ezt megérintheti. 4 Mint fő-ember ne fertőztesse meg magát az ő népe között, hogy szentségtelenné ne legyen. **5 Ne nyírjanak kopaszságot a fejükön, szakálluk szélét le ne messék, és a testükbe vágásokat ne vágjanak.** rész 19,27. 6 Szentek legyenek Istenöknek, és az ő Istenöknek nevét meg ne szentségtelenítsék, mert az Úrnak tűzáldozatait, Istenöknek kenyerét ők áldozzák; azért szentek legyenek. 7 Parázna és megszeplősített asszonyt el ne vegyenek, se olyan asszonyt, a ki elűzetett az ő férjétől, el ne vegyenek; mert a pap az ő Istenének van szentelve. 8 Te is szentnek tartsad őt, mert Istenednek kenyerét ő áldozza: **szent legyen azért előtted, mert szent vagyok én, az Úr, a ti megszentelőtök.** 9 Hogyha valamely papnak leánya vetemedik paráznaságra, megszentségteleníti az ő atyját, azért tűzzel égettessék meg. 10 A ki pedig főpap az ő attyafiai között, a kinek fejére töltötték a kenetnek olaját, és a kit felavattak az ő szolgálatára, hogy a szent ruhákba felöltözzék: fejét meg ne meztelenítse, se ruháit meg ne szaggassa, 11 És semmiféle holttesthez be ne menjen: atyjával és anyjával se fertőztesse meg magát. vers 2. 3. 12 És a szenthelyből ki ne menjen, hogy az ő Istenének szenthelyét meg ne szentségtelenítse, mert korona, az ő Istenének kenet-olaja van ő rajta. Én vagyok az Úr. **13 Hajadont vegyen feleségül.** **Ezék. 44,22.** **14 Özvegyet, elűzöttet, megszeplősítettet, paráznát: ilyeneket el ne vegyen,** hanem hajadont vegyen feleségül az ő népe közül, 15 Hogy meg ne fertőztesse az ő magzatát az ő népe között; mert én, az Úr vagyok az ő megszentelője. 16 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 17 Szólj Áronnak, mondván: **Ha lesz valaki a te magod közül, az ő nemzetségökben, a kiben fogyatkozás leend, ne áldozza áldozatul az ő Istenének kenyerét.** 18 Mert senki sem áldozhat, a kiben fogyatkozás van: vagy vak, vagy sánta vagy csonka orrú, vagy hosszú tagú. 19 Sem az, a ki törött lábú vagy törött kezű, **20 Vagy púpos, vagy törpe, vagy szemfájós, vagy viszketeges, vagy sömörgös, vagy a ki megszakadott.** 21 Senki, a kiben fogyatkozás van, elő ne álljon Áronnak, a papnak fiai közül, hogy tűzáldozatot vigyen fel az Úrnak; fogyatkozás van ő benne, ne álljon elő, hogy

megáldozza az ő Istenének kenyerét. 22 Az ő Istenének kenyeréből, a legszentségesebbikből és a szentségesből ehetik. rész6,10. 24,9. 4Móz.18,9. 10. **23 Csak a függönyhöz be ne menjen, és az oltárhoz ne közelítsen, mert fogyatkozás van ő benne, hogy meg ne fertőztesse az én szenthelyemet.** Én vagyok az Úr, az ő megszentelőjök. 24 És elmondá Mózes Áronnak, és az ő fiainak, és Izráelnek minden fiainak.

3Móz 22

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Áronnak és az ő fiainak, hogy tartóztassák meg magokat Izráel fiainak szent adományaitól, hogy meg ne fertőztessék az én szent nevemet azokkal, a miket nékem szentelnek. Én vagyok az Úr. 3 Mondd meg nékik**: Ha valaki a ti nemzetségetekből, a ti összes magzataitok közül hozzájárul a szent dolgokhoz, a melyeket Izráel fiai szentelnek az Úrnak, mikor rajta van az ő tisztátalansága: az ilyen ember irtassék ki én előlem. Én vagyok az Úr.** 4 Ha valaki az Áron fiai közül poklos, vagy magfolyós, a szent dolgokból ne egyék, míg meg nem tisztul. A ki pedig valamely halott által megfertőzöttet illet, vagy valakit, a kinek magömlése van, 5 Vagy ha valaki valamely férget illet, a mely által tisztátalanná lesz, vagy embert, a kitől tisztátalanná lesz annak valamilyen tisztátalanságához képest: 6 Az ilyen ember, a ki effélét illet, tisztátalan legyen estvéig, és a szent dolgokból ne egyék, hanem ha megmosta a testét vízzel; 7 De mikor lemegy a nap, tiszta lesz, és azután ehetik a szent dolgokból, mert az ő eledele az. 8 Elhullott vagy széttépett állatot ne egyék, hogy tisztátalanná ne legyen általa. Én vagyok az Úr. rész 17,15. 2Móz. 22,31. 9 Az én rendelésemet pedig megtartsák, hogy bűnbe ne essenek miatta, és meg ne haljanak a miatt, hogy megrontották azt. Én vagyok az Úr, az ő megszentelőjök. 10 Idegen ember ne egyék szenteltet, a papnak zsellére és bérese se egyék szenteltet. 2Móz. 29,33. 11 De ha megvásárol valakit a pap a maga pénzén, az ehetik abból, és a ki házánál született: ezek ehetnek az ő eledeléből. 12 De a pap leánya, ha idegennek lesz a felesége, nem ehetik a szent áldozatból. 13 Ha azonban a pap leánya özvegygyé lesz vagy elválik, de magzata nincsen, és visszatér az ő atyjának házához, mint leánykorában: akkor ehetik az ő atyjának eledeléből; de idegen nem ehetik abból. 14 Ha pedig tévedésből eszik valaki szenteltet, tegye ahhoz annak ötödrészét; így adja meg a papnak a szenteltet. **15 És meg ne fertőztessék Izráel fiainak szent dolgait, a melyeket áldoznak az Úrnak, 16 Hogy vétkes hamissággal ne terheljék magokat, ha esznek azoknak szent dolgaiból; mert én vagyok az Úr, az ő megszentelőjök.** 17 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 18 Szólj Áronnak és az ő fiainak és Izráel minden fiának, és mondd meg nékik: ha valaki Izráel házából, és az Izráelben levő jövevények közül felviszi a maga áldozatát, akár fogadásból akár szabad akaratból, a miket felvisznek az Úrnak egészen égőáldozatul, 19 Hogy kedvesen fogadtassanak: épek és hímek legyenek, akár tulkok, akár bárányok, akár kecskék. 20 A miben pedig fogyatkozás van, abból semmit se áldozzatok, mert nem lesz kedvessé ti érettetek. 21 És ha valaki hálaáldozattal áldozik az Úrnak, akár fogadásának teljesítésére, akár szabad akaratból, akár tulokféléből, akár juhféléből: ép legyen, hogy kedves legyen; semmi fogyatkozás ne legyen abban. 5Móz. 15,21. 17,2. **22 Vakot, vagy rokkantat, vagy csonkát, vagy fekélyest, vagy viszketegest, vagy varast, ilyeneket ne áldozzatok az Úrnak, és tűzáldozatul ne tegyetek ezekből az oltárra az Úrnak.** 23 Hosszú, vagy kurta tagú ökröt, vagy bárányt szabad akaratból való áldozatul vihetsz ugyan, de fogadási áldozatul nem lesz kedves. 24 Szétnyomott, összezúzott, megszakadt, vagy kimetszett heréjűt se áldozzatok az Úrnak. Se a ti földeteken ne cselekedjétek ezt, 25 Se idegen ember kezéből ne áldozzatok semmi ilyenből a ti Istenetek eledeléül; mert romlás van bennök, fogyatkozás van bennök: nem fogadtatnak kedvesen érettetek. 26 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 27 Borjú, bárány és kecske, ha megelletett, legyen az anyja alatt hét napig, a nyolczadik naptól fogva és azon túl kedves lesz az tűzáldozatul az Úrnak. 2Móz. 22,30. 28 De tehenet és juhot, azt és annak fiát ne öljétek meg egy napon. 29 Hogyha dicsőítő áldozattal áldoztok az Úrnak, úgy áldozzatok, hogy kedvesen fogadtassatok. 30 Azon a napon egyétek

meg, ne hagyjatok abból reggelig. Én vagyok az Úr. 31 Tartsátok meg azért az én parancsolataimat, és azokat cselekedjétek. Én vagyok az Úr. 32 És meg ne fertőztessétek az én szent nevemet, hogy megszenteltessem Izráel fiai között. Én vagyok az Úr, a ti megszentelőtök, 33 A ki kihoztalak titeket Égyiptom földéből, hogy Istenetek legyek néktek. Én vagyok az Úr.

3Móz 23

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik az Úrnak ünnepeit, a melyeken szent gyülekezésekre kell összegyülekeznetek. Ezek azok az én ünnepeim: 3 Hat napon át munkálkodjatok, a hetedik napon nyugodalomnak, szent gyülekezésnek szombatja van, semmi dolgot ne végezzetek: az Úrnak szombatja legyen az minden lakhelyeteken. 2Móz. 20,9. 4 Ezek az Úrnak ünnepei, szent gyülekezések napjai , a melyekre szabott idejökben kell összegyülekeznetek**. 5 Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedikén, estennen az ÚRNAK PÁSKHÁJA. 6 E hónapnak tizenötödik napján pedig az Úr KOVÁSZTALAN KENYERÉNEK ÜNNEPE.** Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret. 7 Az első napon szent gyülekezéstek legyen, semmi robota munkát ne végezzetek. 8 Hét napon át pedig tűzáldozatot áldozzatok az Úrnak, és a hetedik napon szent gyülekezéstek is legyen : semmi robota munkát ne végezzetek. 9 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 10 Szólj Izráel fiainak és mondd meg nékik: Mikor bementek a földre, a melyet én adok néktek, és megaratjátok annak vetését: a ti aratástok zsengéjének első kévéjét vigyétek a papnak. 11 Az pedig lóbálja meg a kévét az Úr előtt, hogy kedvesen fogadtassék érettetek; a szombat után való napon lóbálja azt meg a pap. 12 A mely napon pedig **MEGLÓBÁLTATJÁTOK A KÉVÉT, áldozzatok az Úrnak egy ép, esztendős bárányt egészen égőáldozatul.** 13 Ahhoz pedig ételáldozatul két tized efa lánglisztet, olajjal elegyítve; tűzáldozatul az Úrnak, kedves illatul; italáldozatul pedig egy hin bornak negyedrészét. 14 Új kenyeret pedig és pergelt búzaszemeket és zsenge kalászokat ne egyetek mind a napig, a míg be nem viszitek a ti Isteneteknek áldozatját. Örök rendtartás ez nemzetségről nemzetségre minden lakóhelyeteken. 15 Számláljatok azután a szombatra következő naptól, attól a naptól, a melyen beviszitek a meglóbálni való kévét, hét hetet, egészek legyenek azok. **16 A hetedik hétre következő napig számláljatok ÖTVEN NAPOT, és akkor járuljatok új ételáldozattal az Úrhoz.** 17 A ti lakóhelyeitekből hozzatok fel két meglóbálni való kenyeret; két tized efa lisztlángból legyenek azok, kovászszal sütve, zsengékül az Úrnak. rész 2,12. 7,13. 18 A kenyérrel együtt pedig áldozzatok meg hét bárányt, épeket, esztendősöket, és egy tulkot, fiatal bikát, és két kost; egészen égőáldozatul legyenek ezek az Úrnak, étel- és italáldozatjokkal egybe; kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. **19 Készítsetek el egy kecskebakot is bűnért való áldozatul,** és két bárányt, esztendősöket, hálaadó áldozatul. 20 És lóbálja meg azokat a pap a zsengékből való kenyérrel az Úr előtt való lóbálással a két báránynyal egybe. Szentek legyenek ezek az Úrnak a pap számára. 21 És gyülekezzetek egybe ugyanazon a napon; szent gyülekezéstek legyen néktek, semmi robota munkát ne végezzetek. **Örök rendtartás ez minden lakóhelyeteken a ti nemzetségeitek szerint.** 22 Mikor pedig földetek termését learatjátok: ne arasd le egészen a meződnek széleit, és az elhullott gabonafejeket fel ne szedd; a szegénynek és jövevénynek hagyd azokat. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. rész 19,9. 5Móz. 24,19. 23 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 24 Szólj Izráel fiaihoz, mondván: **A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepetek legyen néktek, emlékeztető KÜRTZENGÉSSEL, szent gyülekezéssel.** 4Móz. 29,1-6. 25 Semmi robota munkát ne végezzetek, és tűzáldozattal áldozzatok az Úrnak. 26 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: **27 Ugyanennek a hetedik hónapnak tizedikén az ENGESZTELÉS NAPJA van: szent gyülekezéstek legyen néktek, és sanyargassátok meg magatokat, és tűzáldozattal áldozzatok az Úrnak.** rész 16,29. 4Móz. 29,7. 28 Semmi dolgot ne végezzetek azon a napon, mert engesztelésnek napja az, hogy engesztelés legyen érettetek az Úr előtt, a ti Istenetek

előtt. 29 Mert ha valaki nem sanyargatja meg magát ezen a napon, irtassék ki az ő népe közül. 30 És ha valaki valami dolgot végez ezen a napon, elvesztem az ilyent az ő népe közül. 31 Semmi dolgot ne végezzetek; örök rendtartás legyen ez nemzetségről nemzetségre minden lakhelyeteken. **32 Ünnepek ünnepe ez néktek, sanyargassátok meg azért magatokat.** A hónap kilenczedikének estvéjén, egyik estvétől a másik estvéig ünnepeljétek a ti ünnepeteket. 33 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 34 Szólj Izráel fiainak, mondván: **Ugyanennek a hetedik hónapnak tizenötödikén a SÁTOROK ÜNNEPE legyen az Úrnak hét napig.** 4Móz. 29,12. 5Móz. 16,13. 35 Az első napon szent gyülekezés legyen, semmi robota munkát ne végezzetek. 36 Hét napon áldozzatok az Úrnak tűzáldozatot, a nyolczadik napon pedig szent gyülekezéstek legyen és újra tűzáldozattal áldozzatok az Úrnak; berekesztő ünnep ez, semmi robota munkát ne végezzetek azon. Ján. 7,37. **37 Ezek az Úrnak ünnepei, a melyeken szent gyülekezésekre kell gyülekeznetek,** hogy áldozzatok az Úrnak tűzáldozattal, egészen égőáldozattal, ételáldozattal, véres- és italáldozattal: minden napét a maga napján. 38 Az Úrnak szombatjain kivül, adományaitokon kivül, fogadásból és szabad akaratból való minden ajándékaitokon kivül a melyeket adni szoktatok az Úrnak, 39 Ugyancsak a hetedik hónapnak tizenötödik napján, a mikor a földnek termését betakarjátok, az Úrnak ünnepét ünnepeljétek hét napig: az első napon nyugodalom napja, és a nyolczadik napon is nyugodalom napja legyen. 40 És vegyetek magatoknak az első napon szép fának gyümölcsét, pálmafa ágait, sűrű levelű fa lombját, és patak mellett való fűzgalyakat, és örvendezzetek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt hét napig. 41 Így ünnepeljétek meg azt az Úrnak ünnepét minden esztendőben hét napig. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél; a hetedik hónapban ünnepeljétek azt. **42 Sátorokban lakjatok hét napig, minden benszülött sátorokban lakjék Izráelben. 43 Hogy megtudják a ti nemzetségeitek, hogy sátorokban lakattam Izráel fiait, a mikor kihoztam őket Égyiptom földéről. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.** 44 És szóla Mózes Izráel fiainak az Úrnak ünnepei felől. **ÖSSZESEN HÉT ÜNNEP – EZEKNEK VAN ÚJSZÖVETSÉGI BETELJESEDÉSE**

3Móz 24

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Parancsold meg Izráel fiainak, hogy hozzanak néked tiszta faolajat, a melyet a világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égő lámpákat gyújthassanak. 2Móz. 27,20. 3 A bizonyság függönyén kivül, a gyülekezet sátorában úgy helyheztesse el azokat Áron, hogy estvétől fogva reggelig az Úr előtt legye nek. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél. 4 A tiszta arany gyertyatartóra rakja fel a mécseket; az Úr előtt legyenek szüntelen**. 2Móz. 25,37. 5 És végy lisztlángot, és süss abból tizenkét lepényt; két tized efából legyen egy lepény. 6 És helyheztesd el azokat két rendben; hatot egy rendbe, a tiszta arany asztalra az Úr elé.** 7 És tégy mindenik rendhez tiszta tömjént, és legyen emlékeztetőül a kenyér mellett, tűzáldozatul az Úrnak. 8 Szombat napról szombat napra rakja fel azt a pap az Úr elé szüntelen; örök szövetség ez Izráel fiaival. 9 Azután legyen az Ároné és az ő fiaié, a kik egyék meg azokat szent helyen, mert mint igen szentséges, az övé az, az Úrnak tűzáldozataiból, örök rendelés szerint. rész 21,22. 10 Kiméne pedig egy izráelbeli asszonynak fia, a ki égyiptomi férfiútól való vala, Izráel fiai közé, és versengének a táborban az izráelbeli asszonynak fia és egy izráelbeli férfi. 11 És káromlá az izráelbeli asszony fia az Isten nevét és átkozódék; elvivék azért azt Mózeshez. Az ő anyjának neve pedig Selomith vala, Dibrinek leánya, Dán nemzetségéből. 4Móz. 15,34. 12 És őrizet alá veték azt, míg kijelentést nyernének az Úr akarata felől. 13 Szóla azért az Úr Mózesnek, mondván: 14 Vidd ki az átkozódót a táboron kivül, és mindazok, a kik hallották, tegyék kezeiket annak fejére és kövezze agyon azt az egész gyülekezet. 15 Izráel fiainak pedig szólj, ezt mondván: Ha valaki az ő Istenét átkozza, viselje az ő bűnének terhét. 16 És a ki szidalmazza az Úrnak nevét, halállal lakoljon, kövezze azt agyon az egész gyülekezet; akár jövevény, akár benszülött, ha szidalmazza az Úrnak nevét, halállal lakoljon. 17 Ha valaki agyon üt valamely embert, halállal lakoljon. 18 Ha

pedig barmot üt agyon valaki, fizesse meg azt: barmot baromért. 19 És ha valaki sérelmet ejt a felebarátján, a mint ő cselekedett, vele is úgy cselekedjenek: 20 Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; a milyen sérelmet ő ejtett máson, olyan ejtessék rajta is. Mát. 5,38. 39. 21 A ki barmot üt agyon, fizesse meg azt, de a ki embert üt agyon, halállal lakoljon. 22 Egy törvény legyen nálatok: a jövevény olyan legyen, mint a benszülött, mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 23 Szóla azért Mózes Izráel fiainak, és kivivék az átkozódót a táboron kivül, és agyonverék azt kővel. És úgy cselekedének Izráel fiai, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek.

3Móz 25

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek a Sinai hegyen, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak és mondd meg nékik: Mikor bementek a földre, a melyet én adok néktek, nyugodjék meg a föld az Úrnak szombatja szerint. 3 Hat esztendőn át vesd a te szántóföldedet, és hat esztendőn át messed a te szőlődet, és takarítsd be annak termését; 4 A hetedik esztendőben pedig szombati nyugodalma legyen a földnek, az Úrnak szombatja: szántóföldedet ne vesd be, és szőlődet meg ne mesd. 2Móz. 13,11. **5 A mi a te tarló földeden magától terem, le ne arasd, és a mi a te metszetlen szőlődön terem, meg ne szedjed; mert nyugalom esztendeje lesz az a földnek.** 6 És a mit a föld az ő szombatján terem, legyen az eledelül néktek: néked, szolgádnak, szolgáló leányodnak, béresednek és zsellérednek, a kik nálad tartózkodnak; 7 A te barmodnak is és a vadnak, a mely a te földeden van, legyen annak minden termése eledelül. **8 Számlálj azután hét szombat-esztendőt, hétszer hét esztendőt, úgy hogy a hét szombat-esztendőnek ideje negyvenkilencz esztendő legyen: 9 Akkor fúvasd végig a riadó kürtöt a hetedik hónapban, a hónap tizedikén; az engesztelés napján fúvasd végig a kürtöt a ti egész földeteken. 10 És szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, és hirdessetek szabadságot a földön, annak minden lakójának;** kürtölés nek esztendeje legyen ez néktek, és kapja vissza kiki az ő birtokát, és térjen vissza kiki az ő nemzetségéhez. 11 Kürtölés nek esztendeje ez, az legyen néktek az ötvenedik esztendő; ne vessetek és le se arassátok, a mit önként terem a föld, és a metszetlen szőlőjét se szedjétek meg annak. 12 Mert kürtölés nek esztendeje ez, szent legyen néktek, a mezőről egyétek meg annak termését. 13 A kürtölésnek ebben az esztendejében, kapja vissza ismét kiki az ő birtokát. 14 Ha pedig eladsz valami eladni valót a te felebarátodnak, vagy vásárolsz valamit a te felebarátodtól: egymást meg ne csaljátok. 15 A kürtölés esztendejét követő esztendők száma szerint vásárolj a te felebarátodtól; a terméses esztendők száma szerint adjon el néked. 16 Az esztendők nagyobb számához képest nagyobb árt adj azért, a mit veszesz, az esztendők kisebb számához képest pedig kisebb árt adj azért, a mit veszesz, mert a termések számát adja ő el néked. 17 Egymást azért meg ne csaljátok, hanem félj a te Istenedtől: mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 18 Ha teljesítitek azért az én rendeléseimet, és megtartjátok végzéseimet, és teljesítitek azokat, bátorságosan lakhattok a földön. 19 És megtermi a föld az ő gyümölcsét, hogy eleget ehessetek, és bátorságosan lakhattok azon. 20 Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk a hetedik esztendőben, ha nem vetünk, és termésünket be nem takarítjuk? 21 Én rátok bocsátom majd az én áldásomat a hatodik esztendőben, hogy három esztendőre való termés teremjen. 22 És mikor a nyolczadik esztendőre vettek, akkor is az ó termésből esztek egészen a kilenczedik esztendeig; mindaddig ó gabonát esztek, míg ennek termése be nem jön. **23 A földet pedig senki el ne adja örökre, mert enyém a föld; csak jövevények és zsellérek vagytok ti nálam.** Ésa. 14,2. 25. 24 Azért a ti birtokotoknak egész földén megengedjétek, hogy a föld kiváltható legyen. 25 Ha elszegényedik a te atyádfia, és elad valamit az ő birtokából, akkor álljon elő az ő rokona, a ki közel van ő hozzá, és váltsa ki, a mit eladott az ő atyjafia. 26 Ha pedig nincs valakinek kiváltó rokona, de maga tesz szert annyira, hogy elege van annak megváltásához: 27 Számlálja meg az eladása óta eltelt esztendőket, a felül lévőt pedig térítse meg annak, a kinek eladta volt, és újra övé legyen az ő birtoka. 28 Ha pedig nincsen módjában, hogy visszatéríthesse annak, akkor maradjon az ő eladott birtoka annál, a ki megvette azt, egészen a kürtölésnek esztendejéig: a

kürtölésnek esztendejében pedig szabaduljon fel, és újra övé legyen az ő birtoka. 29 Ha valaki lakó-házat ad el kerített városban, az kiválthatja azt az eladás esztendejének elteléséig; egy esztendőn át válthatja ki azt. 30 Ha pedig ki nem váltják az esztendőnek teljes elteléséig, akkor a ház, a mely kerített városban van, örökre azé és annak nemzetségeié marad, a ki megvette azt; nem szabadul fel a kürtölésnek esztendejében. vers 13. 31 Az olyan falvak házai pedig, a melyek nincsenek körülkerítve, mezei földek gyanánt számíttassanak, kiválthatók legyenek, és a kürtölésnek esztendejében felszabaduljanak. 32 A mi pedig a léviták városait illeti, az ő birtokukban lévő városok házai a léviták által mindenkor kiválthatók legyenek, 4Móz. 35,2. 33 De a mit ki nem vált is valaki a léviták közül, szabaduljon fel a kürtölésnek esztendejében, az eladott ház, és az ő birtokának városa; mert a léviták városainak házai tulajdon birtokuk nékik Izráel fiai között. 34 De a városaikhoz tartozó szántóföldeket el ne adják, mert örök birtokuk az nékik. **35 Ha a te atyádfia elszegényedik, és keze erőtlenné lesz melletted, segítsd meg őt, akár jövevény, akár zsellér, hogy megélhessen melletted.** 36 Ne végy ő tőle kamatot vagy uzsorát, hanem félj a te Istenedtől, hogy megélhessen melletted a te atyádfia. 5Móz. 23,20. 37 Pénzedet ne add néki kamatra, se uzsoráért ne add a te eleségedet. 38 Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Égyiptom földéről, hogy néktek adjam Kanaán földét, és Istenetek legyek néktek. 39 Ha pedig elszegényedik melletted a te atyádfia, és eladja magát néked: ne szolgáltassad úgy mint rabszolgát. 2Móz. 21,2. 40 Mint béres, mint zsellér legyen nálad; a kürtölésnek esztendejéig szolgáljon nálad. 41 Azután menjen el tőled ő és vele az ő gyermekei, és térjen vissza az ő nemzetségéhez, és térjen vissza az ő atyáinak örökségébe. 42 Mert az én szolgáim ők, a kiket kihoztam Égyiptom földéről: nem adathatnak el, mint rabszolgák. 43 Ne uralkodjál rajta kegyetlenül, hanem félj a te Istenedtől. Eféz. 6,9. Kol. 4,1. 44 Mind szolgád, mind szolgálóleányod, a kik lesznek néked, a körületek lévő népek közül legyenek: azokból vásárolj szolgát és szolgálóleányt; 45 Meg a zsellérek gyermekei közül is, a kik nálatok tartózkodnak, azokból is vásárolhattok, és azoknak nemzetségéből, a kik veletek vannak, a kiket a ti földeteken nemzettek; és legyenek a ti tulajdonotok. **46 És örökül hagyhatjátok azokat a ti utánnatok való fiaitoknak, hogy örökségül bírják azokat, örökké dolgoztathattok velük; de a ti atyátokfiain, az Izráel fiain, egyik a másikán senki ne uralkodjék kegyetlenül.** 47 És ha a jövevény vagy zsellér vagyonra tesz szert melletted, a te atyádfia pedig elszegényedik mellette, és eladja magát a melletted lévő jövevénynek, zsellérnek, vagy jövevény nemzetségéből való sarjadéknak: 48 Mindamellett is, hogy eladta magát, megváltható legyen; akárki megválthassa azt az ő atyjafiai közül. 49 Vagy nagybátyja, vagy nagybátyjának fia váltsa meg azt, vagy az ő nemzetségéből való vérrokona váltsa meg azt, vagy, ha módja van hozzá, maga váltsa meg őmagát. 50 És vessen számot azzal, a ki megvette őt, attól az esztendőtől kezdve, a melyen eladta magát annak, a kürtölésnek esztendejéig, és az ő eladásának ára az esztendők száma szerint legyen, a béres ideje szerint legyen nála. 51 Ha még sok esztendő van hátra, azokhoz képest térítse meg annak a váltságot az ő megvásárlásának árából. 52 Ha pedig kevés esztendő van hátra a kürtölésnek esztendejéig, akkor is vessen számot vele, és az évek számához képest fizesse vissza az ő váltságát. 53 Mint esztendőről esztendőre fogadott béres legyen nála; ne uralkodjék kegyetlenül rajta te előtted. 54 Ha pedig ilyen módon meg nem váltatik, a kürtölésnek esztendejében szabaduljon fel: ő és vele az ő gyermekei. 55 Mert az én szolgáim Izráel fiai, az én szolgáim ők, a kiket kihoztam Égyiptom földéről. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

3Móz 26

Weal: 1-13; Woe: 14-39 (25 vers); Weal „ha”: 26-26

1 Ne csináljatok magatoknak bálványokat, se faragott képet, se oszlopot ne emeljetek magatoknak, se kőszobrokat ne állítsatok fel a ti földeteken, hogy meghajoljatok előtte, mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 2Móz. 20,4. 5Móz. 5,8. 16,22. Zsolt. 97,7. 2 Az én szombatjaimat megtartsátok, és az én szenthelyemet tiszteljétek. Én vagyok az Úr. rész 19,30. 3 Ha az én

rendeléseim szerint jártok, és az én parancsolataimat megtartjátok, és azokat megcselekszitek: 5Móz. 28,1. 4 Esőt adok néktek idejében, és a föld megadja az ő termését, a mező fája is megtermi gyümölcsét. 5 És a ti csépléstek ott éri a szüretet, és a szüret ott éri a vetést, és elégségig ehetitek kenyereteket, és bátorságosan lakhattok a ti földeteken. **6 Mert békességet adok azon a földön, hogy mikor lefeküsztök, senki fel ne rettentsen;** és kipusztítom az ártalmas vadat arról a földről, és fegyver sem megy át a ti földeteken. Jób 11,18. 19. 7 Sőt elűzitek ellenségeiteket, és elhullanak előttetek fegyver által. 8 És közületek öten százat elűznek, és közületek százan elűznek tízezeret, és elhullanak előttetek a ti ellenségeitek fegyver által. Józs. 23,10. 9 És hozzátok fordulok, és megszaporítlak titeket, és megsokasítlak titeket és szövetségemet megerősítem veletek. 10 És réginél régibbet ehettek, és az új elől is régit kell kihordanotok. 11 És az én hajlékomat közétek helyezem, és meg nem utál titeket az én lelkem. Ezék. 36,27. 28. **12 És közöttetek járok, és a ti Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek. 13 Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Égyiptom földéről, hogy ne legyetek azoknak rabjai, és összetörtem a ti igátok szegeit, és egyenesen járattalak titeket.** 14 Ha pedig nem hallgattok reám, és mind e parancsolatokat meg nem cselekeszitek; 5Móz. 18,15-58. 15 És ha megvetitek rendeléseimet, és ha az én végzéseimet megútálja a ti lelketek, azáltal, hogy nem cselekszitek meg minden én parancsolatomat, hanem felbontjátok az én szövetségemet: 16 Bizony azt cselekszem én veletek, hogy rettenetességet bocsátok reátok: a száraz betegséget és a forrólázt, a melyek szemeket égetnek és lelket epesztenek, és a ti magotokat hiába vetitek el, mert ellenségeitek emésztik meg azt. 5Móz. 32,25. Mik. 6,13-16. 17 És kiontom haragomat reátok, hogy elhulljatok a ti ellenségeitek előtt, és uralkodjanak rajtatok a ti gyűlölőitek, és fussatok, mikor senki nem kerget is titeket. 5Móz. 28,64-67. Péld. 28,1. 18 Ha pedig ezek után sem hallgattok reám, hétszerte keményebben megostorozlak titeket a ti bűneitekért; 19 És megtöröm a ti megátalkodott kevélységeteket, és olyanná teszem az eget felettetek, mint a vas, a földeteket pedig olyanná, mint a réz. 20 És hiába fogy a ti erőtök, mert földetek nem adja meg az ő termését, s a föld fája sem adja meg az ő gyümölcsét. 21 Ha mégis ellenemre jártok, és nem akartok reám hallgatni: hétszeres csapást borítok reátok a ti bűneitekért. 22 És reátok bocsátom a mezei vadakat, hogy megfoszszanak titeket gyermekeitektől, kiirtsák barmaitokat, és elfogyaszszanak titeket, hogy pusztákká legyenek a ti útaitok. 23 És ha ezek által sem jobbultok meg, hanem ellenemre jártok: 24 Én is bizony ellenetekre járok, és hétszeresen sújtalak titeket a ti bűneitekért. 2Sám. 22,27. 25 És hozok reátok bosszuló fegyvert, a mely bosszút álljon a szövetség megrontásáért. Ha városaitokba gyülekeztek össze, akkor döghalált bocsátok reátok, és az ellenség kezébe adattok. 26 Mikor eltöröm nálatok a kenyérnek botját, tíz asszony süti majd a ti kenyereteket egy kemenczében, és megmérve viszik vissza a ti kenyereiteket, és esztek, de nem elégesztek meg. Ezék. 4,16. 5,16. Zsolt. 105,16. Mik. 6,14. Hós. 4,10. 27 És ha e mellett sem hallgattok reám, hanem ellenemre jártok: 28 Én is ellenetekre járok búsult haragomban, és bizony hétszeresen megostorozlak titeket a ti bűneitekért. 29 És megeszitek a ti fiaitok húsát, és megeszitek a ti leányaitok húsát. 2Kir. 6,28. 30 És lerontom a ti magaslataitokat, és kiirtom a ti nap-oszlopaitokat, és a ti holttesteiteket bálványaitok holttetemeire hányatom, és megútál titeket az én lelkem. Jer. 8,1. 2. Ésa. 17,8. 31 És városaitokat sivataggá teszem; szenthelyeiteket is elpusztítom, és nem lesz kedves nékem a ti jóillatú áldozatotok. Jer. 52,13. 32 És elpusztítom ezt a földet, hogy álmélkodjanak rajta a ti ellenségeitek, a kik letelepednek ebbe. 33 Titeket pedig elszélesztelek a pogány népek közé, és kivont fegyverrel űzetlek titeket, és pusztasággá lesz a ti földetek, városaitok pedig sivataggá. 34 Akkor örül a föld az ő szombatjainak az ő pusztaságának egész ideje alatt, ti pedig a ti ellenségeitek földjén lesztek; akkor nyugodni fog a föld és örül az ő szombatjainak. 2Krón. 36,21. 35 Pusztaságának egész ideje alatt nyugodni fog, mivelhogy nem nyugodott a ti szombatjaitokon, mikor rajta laktatok. 36 A kik pedig megmaradnak közületek, azoknak szívébe gyávaságot öntök az ő ellenségeiknek földén, és megkergeti őket a szállongó falevél zörrenése, és futnak, mintha fegyver elől futnának, és

elhullanak, ha senki nem kergeti is őket. Jób 15,21. 37 És egymásra hullanak, mint a fegyver előtt, pedig senki sem kergeti őket, és nem lesz megállásotok a ti ellenségeitek előtt. 38 És elvesztek a pogány népek között, és a ti ellenségeitek földe megemészt titeket. 39 A kik pedig megmaradnak közületek, elsenyvednek az ő hamisságuk miatt a ti ellenségeitek földén, sőt az ő atyáiknak hamissága miatt is azokkal együtt elsenyvednek. **40 Akkor MEGVALLJÁK AZ Ő HAMISSÁGUKAT, és atyáiknak hamisságát az ő hűtelenségökben, a melylyel hűtelenkedtek ellenem, és hogy mivel ellenemre jártak. 5Móz. 4,30. 31. 41 Bizony én is ellenökre járok, és beviszem őket az ő ellenségeik földjére; akkor talán megalázódik az ő körülmetéletlen szívök, és akkor az ő bűnöknek büntetését békével szenvedik: 42 Én pedig megemlékezem Jákóbbal kötött szövetségemről, Izsákkal kötött szövetségemről is, Ábrahámmal kötött szövetségemről is megemlékezem, és e földről is megemlékezem. 1Móz. 1,17. 43 A föld tehát pusztán hagyatik tőlük, és örül az ő szombatjainak, a míg pusztán marad tőlük, ők pedig békével szenvedik bűnöknek büntetését, azért, mert megvetették az én ítéleteimet, és megútálta lelkök az én rendeléseimet. 44 De mindamellett is, ha az ő ellenségeik földén lesznek is, akkor sem vetem meg őket, és nem útálom meg őket annyira, hogy mindenestől elveszítsem őket, felbontván velök való szövetségemet, mert én, az Úr, az ő Istenök vagyok. 45 Sőt megemlékezem érettök az elődökkel kötött szövetségről, a kiket kihoztam Égyiptom földéről, a pogány népek láttára, hogy Istenök legyek nékik. Én vagyok az Úr. 46 Ezek a rendelések, a végzések és a törvények, a melyeket szerzett az Úr ő maga között és Izráel fiai között a Sinai hegyen Mózes által.** 3Móz 17-26: szentség-törvény (Szabó Andor)

3Móz 27
Félix és Lenci: 50-50 sekelt ér;
én és Delinke: 15-15 sekelt

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Ha valaki fogadásul a te becslésed szerint való személyeket szentel az Úrnak: 3 Akkor, **ha férfit kell becslened, húsz esztendőstől hatvan esztendősig ötven ezüst siklusra becsüljed, a szent siklus szerint.** 4 Ha pedig asszony-személy az, harmincz siklusra becsüljed. 5 Ha pedig öt esztendőstől húsz esztendősig való, akkor a fiúgyermeket húsz siklusra becsüljed, a leányt pedig tíz siklusra. 6 Ha pedig egy hónapostól öt esztendősig való, akkor a fiút öt ezüst siklusra becsüld, a leányt pedig három ezüst siklusra**. 7 Ha pedig hatvan esztendős és azon felül való, ha férfi, akkor becsüljed tizenöt siklusra, az asszony-személyt pedig tíz siklusra.** 8 Ha pedig szegényebb az, mint te becsülted, akkor állassák a pap elé, és becsülje meg azt a pap; a szerint becsülje azt a pap, a milyen módja van a fogadást tevőnek. 9 Ha pedig olyan barom az, a miből áldozni szoktak az Úrnak: mindaz, a mit az eféléből ád valaki az Úrnak, szent legyen. 10 Ne adjon mást helyette, és ki ne cserélje azt: jót hitványért, vagy hitványat jóért; de ha mégis kicserélne barmot barommal: mind ez, mind az, a mivel kicserélte, szent legyen. 11 Ha pedig valamely tisztátalan barom az, a melyből nem vihetnek áldozatot az Úrnak: állassák azt a barmot a pap elé. 12 És becsülje meg azt a pap akár jó, akár hitvány, és a mint becsüli a pap, úgy legyen. 13 Ha pedig meg akarja váltani, adja hozzá annak ötödrészét a te becsléseden felül. 14 És ha valaki az ő házát szenteli az Úrnak szentségül, azt is becsülje meg a pap: akár jó, akár hitvány, és a mennyire a pap becsüli azt, úgy maradjon. 15 Ha pedig az, a ki odaszentelte, megváltja az ő házát: akkor adja ahhoz a te becslésed szerint való árnak ötödrészét, és legyen az övé. 16 És ha valaki az ő mezei birtokából szentel valamit az Úrnak, akkor a mag szerint becsüld meg, a mely abba megy: egy hómer árpa-mag után ötven ezüst siklusra. 17 Ha a kürtölésnek esztendejétől szenteli oda az ő mezejét, a mint becsülted, úgy maradjon. 18 Ha pedig a kürtölés esztendeje után szenteli oda az ő mezejét, **a pap számítsa fel néki az árt az esztendők száma szerint, a melyek hátra vannak a kürtölés esztendejéig, és**

szállíttassék le a te becslésed. 19 És ha meg akarja váltani a mezőt az, a ki odaszentelte, akkor adja ahhoz az általad becsült árnak ötödrészét, és maradjon az övé. **20 Ha pedig nem váltja meg azt a mezőt, és ha eladja azt a mezőt más valakinek, többé meg nem válthatja azt.** 21 És az a föld, mikor a kürtölésnek esztendejében felszabadul, az Úrnak szenteltessék, mint valamely néki szentelt mező, papok birtokává legyen az. 22 Ha pedig pénzen vett mezejét, a mi nem az ő birtokának mezejéből való, valaki az Úrnak szenteli: 23 Akkor számolja fel néki a pap a te becslésed szerint való összeget a kürtölés esztendejéig, és adja oda azt, a mire te becsülted, azon a napon szentségül az Úrnak. 24 A kürtölésnek esztendejében visszaszáll a mező arra, a kitől vette azt, a kinek birtoka volt az a föld. **25 Minden becslésed pedig a szent siklus szerint legyen; húsz géra legyen a siklus.** 2Móz. 30,13. 26 Csak elsőszülöttet, a mely elsőszülött úgyis az Úré, azt ne szenteljen a baromféléből senki; akár borjú akár bárány, az Úré az. 2Móz. 13,2. 27 Ha pedig tisztátalan baromból való az, váltsa meg a te becslésed szerint, és adja hozzá annak ötödrészét; ha pedig nem váltják meg, adassék el a te becslésed szerint. 28 De semmi, a mit valaki teljesen az Úrnak szentelt, mind abból a mije van, akár ember vagy barom, akár mezei birtokából való, el ne adassék, és meg se váltassék; minden, a mi teljesen néki szenteltetett, igen szentséges az Úrnak. 4Móz. 18,14. Józs. 6,19. **29 Senki, a ki teljesen az Úrnak szenteltetett az emberek közül, meg ne váltassék, hanem halálra adassék bizonnyal. 30 A földnek minden tizede, a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré; szentség az az Úrnak.** 31 És ha valaki meg akar valamit váltani az ő tizedéből: adja hozzá annak ötödrészét. 32 És minden tizede a baromnak és juhnak, mindabból, a mi a vessző alatt átmegy, a tizedik az Úrnak legyen szentelve. 33 Ne tudakozódjék, ha jó-e vagy hitvány, és el se cserélje azt; de ha mégis elcseréli azt, akkor az, és a mit cserébe adott azért, szent legyen, és meg se váltassék. 34 Ezek azok a parancsolatok, a melyeket Mózes által parancsolt az Úr Izráel fiainak a Sinai hegyen.

Mózes negyedik könyve az izráeliták megszámlálásáról való könyv

4Móz 1
1 Szóla pedig az Úr Mózesnek a Sinai pusztájában, a gyülekezet sátorában, **a második hónapnak elsején, az Égyiptom földéből való kijövetelök után a második esztendőben, mondván:** 2Móz. 30,11. 2 Vegyétek számba Izráel fiainak egész gyülekezetét, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, minden férfiút főről főre, rész 26,2. 51. 2Móz. 38,26. **3 Húsz esztendőstől fogva és feljebb, mindent, a ki hadba mehet Izráelben;** számláljátok meg őket az ő seregök szerint, te és Áron. 4 És legyen veletek **egy-egy férfiú mindenik törzsből, mindenik feje legyen az ő atyái házának.** 5 Ezek pedig a férfiak nevei, a kik veletek legyenek: Rúbenből Elisúr, Sedeúrnak fia. 6 Simeonból Selúmiel, Surisaddainak fia. 7 Júdából Naasson, Amminádábnak fia. 8 Izsakhárból Néthanéel, Suárnak fia. 9 Zebulonból Eliáb, Hélonnak fia. 10 József fiai közül: Efraimból Elisama, Ammihudnak fia; Manasséból Gámliel, Pédasurnak fia. 11 Benjáminból Abidán, Gideóni fia. 12 Dánból Ahiézer, Ammisaddai fia. 13 Áserből Págiel, Okránnak fia. 14 Gádból Eleásaf, Déhuelnek fia. 15 Nafthaliból Akhira, Enánnak fia. **16 Ezek a gyülekezetnek hivatalosai, az ő atyjok törzseinek fejei, Izráel ezereinek is fejei ők. 17 Maga mellé vevé azért Mózes és Áron e férfiakat, a kik név szerint is előszámláltattak vala.** 18 És összegyüjték az egész gyülekezetet a második hónapnak első napján; és **vallást tőnek az ő születésökről, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint,** a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb főről főre. 19 A miképen megparancsolta vala az Úr Mózesnek, úgy számlálá meg őket a Sinai pusztájában. 20 Valának pedig **Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai,** azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, főről főre, minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 21 A kik megszámláltattak a Rúben törzséből**: negyvenhat ezer és ötszáz**. 22 Simeon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, az ő megszámláltjai, a neveknek száma szerint, főről főre, minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 23 A kik megszámláltattak **Simeon törzséből: ötvenkilencz ezer és háromszáz.** 24 Gád fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 25 A kik megszámláltattak **Gád törzséből: negyvenöt ezer és hatszáz ötven.** 26 Júda fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 27 A kik megszámláltattak **Júda törzséből: hetvennégy ezer és hatszáz.** 28 Izsakhár fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 29 A kik megszámláltattak **Izsakhár törzséből: ötvennégy ezer és négyszáz.** 30 Zebulon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 31 A kik megszámláltattak **Zebulon törzséből: ötvenhét ezer és négyszáz.** 32 József fiaiból Efraim fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb,

minden hadba mehető; 33 A kik megszámláltattak **Efraim törzséből: negyvenezer és ötszáz.** 34 Manasse fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 35 A kik megszámláltattak **Manasse törzséből: harminczkét ezer és kétszáz.** 36 Benjámin fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 37 A kik megszámláltattak **Benjámin törzséből: harminczöt ezer és négyszáz.** 38 Dán fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 39 A kik megszámláltattak **Dán törzséből: hatvankét ezer és hétszáz.** 40 Áser fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 41 A kik megszámláltattak **Áser törzséből: negyvenegy ezer és ötszáz.** 42 A Nafthali fiainak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 43 A kik megszámláltattak a **Nafthali törzséből: ötvenhárom ezer és négyszáz.** 44 Ezek azok a megszámláltattak, a kiket megszámláltak Mózes és Áron és Izráel fejedelmei, tizenkét férfiú; egy-egy férfiú vala az ő atyáiknak házanépéből. 45 Valának azért mindnyájan, a kik megszámláltattak az Izráel fiai közűl az ő atyáiknak háznépe szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető az Izráelben; **46 Valának mindnyájan a megszámláltattak: hatszáz háromezer és ötszáz ötven.** **2Móz. 38,26.** 47 De a léviták az ő atyáiknak háznépe szerint nem számláltattak közéjök. rész 3,1-17. 48 Mert szólott vala az Úr Mózesnek, mondván: 49 Csak a Lévi törzsét ne vedd számba, és azokat ne számláld Izráel fiai közé; rész 2,33. 50 Hanem **a lévitákat rendeld a bizonyság hajlékához, és minden edényéhez, és minden ahhoz valókhoz; ők hordozzák a hajlékot, és annak minden edényét, és ők szolgáljanak mellette, és a hajlék körül táborozzanak. 51 És mikor a hajléknak elébb kell indulni, a léviták szedjék azt szét, mikor pedig megáll a hajlék, a léviták állassák azt fel, az idegen pedig, a ki oda járul, meghaljon.** rész 3,38. 52 És tábort járjanak Izráel fiai kiki az ő táborában, és kiki az ő zászlója alatt, az ő seregeik szerint. 53 A léviták pedig tábort járjanak a bizonyság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izráel fiainak gyülekezetén; és megtartsák a léviták a bizonyság hajlékának őrizetét. rész 3,7. 23. 29,35. 38. 54 Cselekedének azért az Izráel fiai mind a szerint, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek, úgy cselekedének.

4Móz 2

1 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 2 Az Izráel fiai, kiki az ő zászlója alatt, az ő atyáik háznépének jeleivel járjon tábort, a gyülekezet sátora körül járjon tábort annak oldalai felől. **3 Így járjanak pedig tábort:** Keletre naptámadat felől Júda táborának zászlója az ő seregeivel; és Júda fiainak fejedelme Naasson, Amminádáb fia. 4 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: hetvennégy ezer és hatszáz. 5 Mellette pedig tábort járjon Izsakhár törzse, és Izsakhár fiainak fejedelme Néthanéel, Suárnak fia. 6 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvennégy ezer és négyszáz. 7 Zebulon törzse, és Zebulon fiainak fejedelme Eliáb, Hélon fia. 8 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenhét ezer és négyszáz. 9 Mindnyájan, a kik megszámlálva voltak Júda táborában: száz nyolcvanhat ezer és négyszáz, az ő seregeik szerint. Ezek induljanak előre. 10 Rúben táborának zászlója legyen dél felől az ő seregeivel, és Rúben fiainak fejedelme Elisúr, Sedeúr fia. 11 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenhat ezer és ötszáz. 12 Mellette pedig tábort járjon Simeon törzse, és Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia. 13 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenkilencz ezer és háromszáz. 14 Azután Gád törzse, és Gád fiainak fejedelme: Eliásáf, a Réuel fia. 15 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenöt ezer és hatszáz ötven. 16 Mindnyájan, a kik megszámlálva voltak Rúben táborában: száz

ötvenegy ezer és négyszáz ötven az ő seregeik szerint. Ezek másodszorra induljanak. 17 Azután induljon a gyülekezet sátora, a léviták tábor ával , a táboroknak közepette: A miképen tábort járnak, a képen induljanak, kiki az ő helyén, az ő zászlója mellett. 18 Efraim táborának zászlója az ő seregeivel nyugot felé legyen , és Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, Ammihud fia. 19 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyven ezer és ötszáz. 20 És ő mellette legyen Manasse törzse, és Manasse fiainak fejedelme Gámliel, Pédasur fia. 21 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik, harminczkét ezer és hétszáz. 22 Azután legyen Benjámin törzse és Benjámin fiainak fejedelme: Abidám, Gideóni fia. 23 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: harminczöt ezer és négyszáz. 24 Mindnyájan a kik megszámlálva voltak Efraim táborában, száz nyolczezer és száz az ő seregeik szerint. Ezek harmadszorra induljanak. 25 Dán táborának zászlója legyen észak felől az ő seregeivel, és a Dán fiainak fejedelme: Ahiézer, Ammisaddai fia. 26 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: hatvankét ezer és hétszáz. 27 Mellette pedig tábort járjon Áser törzse, és Áser fiainak fejedelme: Págiel, az Okhrán fia. 28 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenegy ezer és ötszáz. 29 Azután legyen Nafthali törzse, és Nafthali fiainak fejedelme: Akhira, Enán fia. 30 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenhárom ezer és négyszáz. 31 Mindnyájan, a kik megszámlálva voltak Dán táborában, száz ötvenhét ezer és hatszáz; utóljára induljanak az ő zászlóik szerint. **32 Ezek Izráel fiainak megszámláltjai az ő atyáiknak háznépei szerint; mindnyájan, a kik megszámlálva voltak táboronként, az ő seregeik szerint: hatszáz háromezer ötszáz és ötven.** 2Móz. 38,26. rész 1,46. 33 De a léviták nem voltak számba véve Izráel fiai között, a mint megparancsolta volt az Úr Mózesnek. rész 1,48. 49. 34 És cselekedének Izráel fiai mind a szerint, a mint parancsolta volt az Úr Mózesnek: aképen járának tábort, az ő zászlóik szerint, és úgy indulának, kiki az ő nemzetsége szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint.

4Móz 3

1 Ezek pedig Áronnak és Mózesnek szülöttei azon a napon, a melyen szólott az Úr Mózesnek a Sinai hegyen; 2Móz. 19,1-3. 2 Ezek az Áron fiainak nevei: Az elsőszülött Nádáb, azután Abihú, Eleázár és Ithamár. 2Móz. 6,23. 3 Ezek Áron fiainak, a felkenetett papoknak nevei, a kiket papi szolgálatra avattak fel. 2Móz. 40,14-16. 3Móz. 8,30. 4 De Nádáb és Abihú meghala az Úr előtt, mikor idegen tűzzel áldozának az Úr előtt a Sinai pusztájában, fiaik pedig nem valának nékik. Eleázár és Ithamár viselék azért a papságot, Áronnak, az ő atyjoknak színe előtt. 3Móz. 10,1. 2. rész 26,61. **5 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 6 Hozd elő Lévi törzsét, és állassad Áron pap elé, hogy szolgáljanak néki.** rész 18,1-6. **7 És ügyeljenek az ő ügyére, és az egész gyülekezet ügyére a gyülekezet sátora előtt, hogy végezhessék a hajlék körül való szolgálatot.** rész 1,53. 16,9. rész 4,4-33.8 Ügyeljenek pedig a gyülekezet sátorának minden eszközére is, és Izráel fiainak ügyeire is, hogy végezhessék a hajlék körül való szolgálatot. 9 És adjad a lévitákat Áronnak és az ő fiainak; mert valóban néki adattak Izráel fiaitól. 10 Áront pedig és az ő fiait rendeld föléjök, hogy őrizzék az ő papságukat; és ha idegen járulna oda, haljon meg. **11 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: 12 Ímé én kiválasztottam a lévitákat Izráel fiai közül, minden elsőszülött helyett, a mely az ő anyjának méhét megnyitja Izráel fiai között: azért legyenek a léviták enyéim.** 2Móz. 13,2. rész 8,16. **13 MERT ENYÉM MINDEN ELSŐSZÜLÖTT ft 1955; a mikor megöltem minden elsőszülöttet Égyiptom földén, magamnak szenteltem minden elsőszülöttet Izráelben; akár ember, akár barom, enyéim legyenek: én vagyok az Úr.** 2Móz. 13,2. 34,19. Luk. 2,23. 14 Szóla azután az Úr Mózesnek a Sinai pusztájában, mondván: 15 Számláld meg Lévi fiait az ő atyáiknak háznépe szerint, az ő nemzetségeik szerint; egy hónapostól fogva, és azon felül minden fineműt számlálj meg. 16 Megszámlálá azért Mózes őket az Úr szava szerint, a miképen meghagyatott vala néki. 17 És ezek voltak a Lévi fiai az ő neveik szerint: Gerson, Kéhát és Mérári. 2Móz. 6,16. 17. 18 Ezek pedig a Gerson

fiainak nevei az ő nemzetségök szerint: Libni és Simhi. 19 Továbbá a Kéhát fiai az ő nemzetségök szerint: Amrám és Iczhár, Hebron és Uzziél. 2Móz. 6,18. 20 A Mérári fiai pedig az ő nemzetségök szerint: Makhli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei, az ő atyáiknak háznépe szerint. 21 Gersontól valók a Libni nemzetsége és a Simhi nemzetsége; ezek a Gersoniták nemzetségei. 22 Az ő megszámláltjaik, az egy hónapostól fogva és feljebb minden fineműnek száma szerint, az ő megszámláltjaik: hétezer és ötszáz. 23 A Gersoniták nemzetségei a hajlék megett járjanak tábort nyugot felől. 24 És a Gersoniták atyái háznépének fejedelme legyen Eliásáf, a Láél fia. 25 A Gerson fiainak tiszte pedig: ügyelni a gyülekezet sátorában, a hajlékra, a sátorra, annak takarójára, és a gyülekezet sátora nyílásának leplére. 26 Továbbá a pitvarnak szőnyegeire, és a pitvar nyílásának leplére, a mely van a hajlékon és az oltáron köröskörül, és annak köteleire, és minden azzal járó szolgálatra. 27 Kéháttól való pedig az Amrám nemzetsége, az Iczhár nemzetsége, a Hebron nemzetsége és az Uzziél nemzetsége: Ezek Kéhátnak nemzetségei. **28 Minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, nyolczezeren és hatszázan valának a szenthelynek őrizői.** 29 A Kéhát fiainak nemzetségei a hajlék oldala mellett dél felől járjanak tábort. 30 És a Kéhátiták nemzetségének, az ő atyái háznépének fejedelme legyen Elisáfán, Uzziélnek fia. 31 Az ő tisztök pedig, ügyelni a ládára, az asztalra, a gyertyatartóra, az oltárokra és a szenthelynek edényeire, a melyekkel szolgálnak, és a takaróra, és minden azzal járó szolgálatra. **32 Továbbá a léviták fejedelmeinek fejedelme legyen Eleázár, Áron pap fia: a szenthelyre ügyelőknek előljárója.** 33 Méráritól való a Makhli és Músi nemzetségei; ezek a Mérári nemzetségei. 34 Az ő megszámláltjaik pedig minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb: hatezer és kétszáz. 35 És a Mérári nemzetségének, az ő atyái háznépének fejedelme legyen Suriel, az Abihail fia; a hajléknak észak felől való oldala mellett járjanak tábort. 36 A Mérári fiainak pedig tisztök legyen felügyelni: a hajlék deszkáira, annak reteszrúdaira, oszlopaira és annak talpaira, minden edényeire és minden azzal járó szolgálatra; 37 Továbbá a pitvar körül való oszlopokra és azoknak talpaira, szegeire és köteleire. 38 A hajlék előtt keletre, a gyülekezet sátora előtt naptámadat felől, Mózes, Áron és az ő fiai járjanak tábort, a kik felügyelnek a szenthely szolgálatára, és Izráel fiainak ügyeire; ha pedig idegen járulna oda, haljon meg. vers 10. 39 A léviták minden megszámláltja, a kiket Mózes és Áron az Úr rendeletére nemzetségenként számláltak vala meg, minden finemű, az egy hónapostól fogva és feljebb: huszonkét ezer. rész 26,62.40 És monda az Úr Mózesnek: **Számláld meg Izráel fiainak minden finemű elsőszülöttét, egy hónapostól fogva és feljebb, és pedig névszerint számláld meg őket.** rész 18,15. 16. 41 És válaszd a lévitákat nékem (én vagyok az Úr) az Izráel fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a léviták barmait, Izráel fiai barmainak minden első fajzása helyett. 42 Megszámlálá azért Mózes, a mint parancsolta vala néki az Úr, Izráel fiainak minden elsőszülöttét. 43 És lőn minden finemű elsőszülött a nevek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, az ő megszámláltjaik: huszonkét ezer kétszáz és hetvenhárom. 44 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 45 Válaszd a lévitákat az Izráel fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a léviták barmait az ő barmaik helyett, és legyenek enyéim a léviták**. Én vagyok az Úr. 46 A mi pedig a kétszáz és hetvenháromnak megváltását illeti, a kik felül vannak a lévitákon Izráel fiainak elsőszülöttei közül:** 47 Végy öt-öt siklust fejenként; a szent siklus szerint vedd azt, (húsz géra egy siklus). 3Móz. 27,6. 7. 2Móz. 30,13. 48 És add azt a pénzt Áronnak és az ő fiainak, **váltságul a köztök lévő számfelettiekért.** 49 Bevevé azért Mózes a váltságpénzt azoktól, a kik felül voltak a lévitáktól megváltottakon. **50 Izráel fiainak elsőszülöttitől vevé be e pénzt: ezer háromszáz és hatvanöt siklust, a szent siklus szerint.** 51 És adá Mózes a megváltottaknak pénzét Áronnak és az ő fiainak, az Úr rendelete szerint, a miképen parancsolta az Úr Mózesnek.

ITT ELÉG SOK AZ ELLENTMONDÁS A SZÁMOK KÖRÜL, ELÉG NEHÉZ MEGMAGYARÁZNI. SZABÓ A ÉS HERTZ SEM AD MEGNYUGTATÓ VÁLASZT.

4Móz 4

1 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 2 Vedd számba a Kéhát fiait Lévi fiai közül nemzetségenként, az ő atyjoknak háznépe szerint. 3 Harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősökig mindenkit, a ki szolgálatra való, hogy munkálkodjék a gyülekezet sátorában. 4 Ez a tisztök Kéhát fiainak a gyülekezet sátorában: a legszentségesebbekről való gondviselés. **5 Áron és az ő fiai pedig, mikor indulni akar a tábor, menje nek be, és vegyék le a takaró függönyt, és takarják be azzal a bizonyság ládáját.** 6 És tegyenek arra borzbőrből csinált takarót, és borítsák azt be egészen kékszínű ruhával felülről, és dugják belé a rúdjait is. 7 A **szent kenyerek asztalát** is borítsák be kékszínű ruhával, azon felül tegyék rá a tálakat, a csészéket, a kelyheket, és az italáldozathoz való kancsókat, és ama szüntelen való kenyér is rajta legyen. 2Móz. 25,30. 8 Azután borítsanak azokra karmazsinszínű ruhát, és takarják be azt borzbőrből való takaróval, és dugják belé a rúdjait is. 9 Vegyenek azután kékszínű ruhát, és takarják be a világításra való gyertyatartót és annak mécseit, hamvvevőit, hamutartóit és minden olajos edényét, a melyekkel szolgálnak körülte. 2Móz. 25,31-39. 10 És tegyék azt és minden edényét borzbőrből csinált takaróba, és tegyék saroglyára. 11 Az arany oltárt is borítsák be kékszínű ruhával, és takarják be borzbőrből csinált takaróval, és dugják belé a rúdjait is. 12 Vegyék elő azután a szolgálatnak minden eszközét, a melyekkel szolgálni fognak a szenthelyen, és tegyék kékszínű ruhába, és takarják be azokat borzbőrből csinált takaróval, és tegyék a saroglyára. 13 Azután takarítsák el a hamvat az oltárról, és borítsanak arra bíborpiros színű ruhát. 14 És tegyék rá arra minden ő eszközét, a melyekkel szolgálnak azon: **a szenes serpenyőket, a villákat, a lapátokat és a medenczéket, az oltárnak minden eszközét; és borítsanak arra borzbőrből csinált takarót, és dugják belé a rúdjait is. 15 Ha pedig elvégezi Áron és az ő fiai a szenthelynek és a szenthely minden edényének betakarását, mikor el akar indulni a tábor: akkor jöjjenek el Kéhát fiai, hogy elvigyék azokat; de ne illessék a szenthelynek semmi edényét, hogy meg ne haljanak.** Ezek Kéhát fiainak terhei a gyülekezet sátorában. 16 Eleázárnak pedig, az Áron pap fiának tiszte: a világító olajra, a füstölő szerekre, a szüntelen való ételáldozatra és a kenetnek olajára; az egész hajlékra és mindenre, a mi abban van, mind a szenthelyre, mind annak edényeire való gondviselés. 17 Szóla azután az Úr Mózesnek és Áronnak mondván: 18 A Kéhátiták nemzetségének törzsét ne engedjétek kiirtani a léviták közül; 19 Hanem ezt míveljétek ő velök, hogy éljenek és meg ne haljanak, mikor járulnak a szentségek szentségéhez: Áron és az ő fiai jöjjenek el, és rendeljék el őket, kit-kit az ő szolgálatára és az ő terhére. 20 Egy pillanatra se menjenek be, hogy meglássák a szenthelyet, hogy meg ne haljanak. 21 Szóla ezután az Úr Mózesnek, mondván: 22 Vedd számba a Gerson fiait is az ő atyjoknak háznépe szerint, az ő nemzetségök szerint. **23 A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, a ki szolgálatot teljesíteni való, hogy szolgáljon a gyülekezet sátorában.** 24 Ez legyen munkájok a Gersoniták nemzetségeinek a szolgálatban és a teher hordozás ban: 25 Hordozzák a hajlék kárpitjait és a gyülekezet sátorát, annak takaróját és a borzbőrből csinált takarót, a mely rajta van felül, és a gyülekezet sátora nyilásának leplét. 26 És a pitvar szőnyegeit, és a pitvar kapunyílásának leplét, a melyek a hajlékon és az oltáron köröskörül vannak, azoknak köteleit, és az ő szolgálatjokhoz való minden edényt; és mindazt, a mi tenni való azokkal, ők teljesítsék. 27 Áronnak és az ő fiainak beszéde szerint legyen a Gersoniták fiainak minden szolgálatjok, minden terhökre és minden szolgálatjokra nézve; minden terhöket pedig az ő őrizetökre bízzátok. 28 Ez a Gersoniták fiai nemzetségének szolgálata a gyülekezet sátorában; az ő szolgálatuk pedig legyen az Áron pap fiának, Ithamárnak keze alatt. 29 A Mérári fiait is az ő nemzetségeik szerint, az ő atyjoknak háznépei szerint számláld meg. 30 A harmincz esztendőstől és annál feljebb az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, a ki szolgálatra való, hogy szolgálatot végezzen a gyülekezet sátorában. 31 Ezek pedig, a mikre ügyelniök kell a továbbvitelnél és a gyülekezet sátorában való minden szolgálatuknál: a hajlék deszkái, annak reteszrúdjai, oszlopai és talpai. 2Móz. 26,16-27. 37. 32 A pitvarnak is

köröskörül való oszlopai és azok talpai, szegei és kötelei, azoknak minden szerszámai, és minden szolgálatjok hoz valós. Név szerint is megszámláljátok az edényeket, a mikre a továbbvitelnél ügyelniök kell. 2Móz. 27,9-15. 33 Ez legyen szolgálatuk a Mérári fiai nemzetségeinek, a melylyel szolgáljanak a gyülekezet sátorában, Ithamárnak, az Áron pap fiának vezetése alatt. 34 És megszámlálá Mózes és Áron és a gyülekezet fejedelmei a Kéhátiták fiait, az ő nemzetségök szerint és az ő atyjoknak háznépe szerint, 35 A harmincz esztendőstől és annál feljebb, az ötven esztendősig mindenkit, a ki szolgálatra való, hogy szolgáljon a gyülekezet sátorában. 36 Vala pedig azoknak száma az ő nemzetségeik szerint: kétezer hétszáz és ötven. 37 Ezek a Kéhátiták nemzetségeinek megszámláltjai, mindazok, a kik szolgálnak vala a gyülekezet sátorában, a kiket megszámlált Mózes és Áron az Úrnak parancsolatja szerint, a Mózes keze által. 38 A Gerson fiainak száma az ő nemzetségeik szerint, és az ő atyáiknak háznépe szerint. 39 A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig mindazok, a kik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorában. 40 Azoknak száma az ő nemzetségök szerint, az ő atyjoknak háznépe szerint: kétezer hatszáz és harmincz. 41 Ezek a Gerson fiai nemzetségeinek megszámláltjai, a kik mindnyájan szolgálnak a gyülekezet sátorában, a kiket megszámlált Mózes és Áron az Úrnak beszéde szerint. vers 1. 42 A Mérári fiai nemzetségeinek száma az ő nemzetségei szerint, az ő atyjoknak háznépe szerint; 43 A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig mindazok, a kik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorában; **44 Ezeknek száma az ő nemzetségeik szerint: háromezer és kétszáz.** 45 Ezek a Mérári fiai nemzetségeinek megszámláltjai, a kiket megszámlált Mózes és Áron az Úrnak beszéde szerint, a Mózes keze által. 46 Mindnyájan a megszámláltatott léviták, a kiket megszámlált Mózes és Áron, és Izráel fejedelmei az ő nemzetségeik és atyjoknak háznépe szerint; 47 A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig, a kik csak alkalmatosak a szolgálatra, a szolgálatnak gyakorlására, és a továbbvitelnél való szolgálatra a gyülekezetnek sátorában; 48 Ezeknek száma lőn nyolczezer ötszáz és nyolczvan. 49 Az Úrnak beszéde szerint számlálták meg őket a Mózes keze által kit-kit az ő szolgálata szerint, és az ő vinni való terhe szerint. Ez az a számlálás, a melyet az Úr parancsolt vala Mózesnek. vers 21. 23.

4Móz 5

FÉRFI FÉLTÉKENYSÉGI ÁLDOZAT (IGEN ÉRDEKES, ÉS A NŐKÉ)

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Parancsold meg Izráel fiainak, hogy űzzenek ki a táborból minden poklost, **és minden magfolyóst, és mindenkit, a ki holttest miatt lett tisztátalanná.** 3Móz. 13,3-46. 3Móz. 15,2.3 Űzzétek azt ki akár férfi, akár asszony; a táboron kívül űzzétek őket, hogy tisztátalanná ne tegyék az ő táborukat, mivelhogy én közöttök lakozom. rész 11,20. 4 És úgy cselekedének Izráel fiai, és kiűzék azokat a táboron kívül; a miképen meghagyta vala az Úr Mózesnek, úgy cselekedtek Izráel fiai. 5 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: 6 Szólj Izráel fiainak: Ha akár férfi, akár asszony, akármi emberi bűnt követ el, a mely által hűtelenné válik az Úrhoz; az a lélek vétkessé lesz. 3Móz. 6,1-5. **7 Vallja meg azért az ő bűnét, a melyet elkövetett, és fizesse meg a kárt, a mit okozott, teljes értékében, azután toldja ahhoz annak ötödrészét, és adja annak, a kinek kárt tett.** 3Móz. 6,5. 8 Ha pedig nincs az embernek atyjafia, a kinek megfizetné a kárt: a megtérített kár az Úré legyen a pap számára, az engesztelésre való koson kívül, a melylyel engesztelés tétetik érte. 9 Izráel fiainak minden szent dolgaiból minden felmutatott áldozat azé a papé legyen, a kihez viszik azt. 10 És kinek-kinek az ő szenteltje a magáé legyen; a mit pedig kiki a papnak ád, azé legyen. 11 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: 12 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Ha elhajol valakinek a felesége, és hűtelenné válik iránta; 13 És hál valaki ő vele közösülve, és az ő férje előtt titok marad, és elrejtetik, hogy ő megfertőztetett; bizonyság pedig nincs ellene, sem a bűnön nem kapták; 14 De felgerjed ő benne a féltékenység lelke, és féltékenykedik a feleségére, mivelhogy az megfertőztetett; vagy felgerjed ő benne a

féltékenység lelke, és féltékenykedik a feleségére, jóllehet az meg nem fertőztetett. 15 Akkor vigye a férfiú az ő feleségét a paphoz; és vigye el azzal együtt az érette való áldozatot; egy efa árpalisztnek tizedrészét; de ne öntsön arra olajt, és ne tegyen arra temjént, mert **féltékenységi ételáldozat ez**, emlékeztető ételáldozat ez, a mely hamisságra emlékeztet. ***16 A pap pedig léptesse elő az asszonyt, és állassa őt az Úr elé. 17 És vegyen a pap szent vizet cserépedénybe; a hajlék pádimentomán levő porból is vegyen a pap, és tegye azt a vízbe. 18 És állassa a pap az asszonyt az Úr elé és fejét meztelenítse meg az asszonynak, és tegye annak kezére az emlékeztető ételáldozatot, féltékenységi ételáldozat az; és a papnak kezében legyen átokhozó keserű víz. 19 És eskesse meg őt a pap, és ezt mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki, és ha el nem hajoltál tisztátalanságra a te férjed mellett, ne ártson néked ez az átokhozó, keserű víz. 20 Ha pedig elhajoltál a te férjed mellől, és megfertőztetted magadat, és valaki közösült veled a te férjeden kívül,*** 21 Miután megeskette a pap az asszonyt az átoknak esküjével, ezt mondja az asszonynak: ***Tegyen tégedet az Úr átokká, és eskü- példává a te néped között, megszárasztván az Úr a te tomporodat, és a te méhedet dagadtá tévén. 22 És menjen be az átokhozó víz a te belső részeidbe, hogy megdagadjon a te méhed, és megszáradjon a te tomporod. Az asszony pedig mondja: Ámen! Ámen!*** 23 És írja fel a pap ez átkokat levélre, azután törölje le a keserű vízzel. 24 És itassa meg az asszonynyal az átokhozó keserű vizet, hogy bemenjen ő belé az átokhozó víz az ő keserűségére. 25 Azután vegye el a pap az asszony kezéből a féltékenységi ételáldozatot, és lóbálja meg azt az ételáldozatot az Úr előtt, és áldozzék azzal az oltáron. 26 És vegyen egy marokkal a pap az ételáldozatból emlékeztetőűl, és füstölögtesse el az oltáron, és azután itassa meg az asszonynyal a vizet. 27 És ha megitatta vele a vizet, akkor lészen, hogy , ha megfertőztette magát, és hűtelenné lett az ő férjéhez, bemegy az az átokhozó víz ő belé az ő keserűségére, és megdagad az ő méhe, és megszárad az ő tompora, és az az asszony átokká lesz az ő népe között. 28 Ha pedig nem fertőztette meg magát az asszony, hanem tiszta: akkor ártatlan, és termékeny lészen. **29 Ez a féltékenységi törvény, mikor elhajol az asszony az ő férje mellől, és megfertőzteti magát; 30 Vagy mikor valaki, a kiben felgerjed a féltékenység lelke annyira, hogy féltékenykedik a feleségére; az ő feleségét állatja az Úr elé. És cselekedjék vele a pap mind e törvény szerint.** 31 És ártatlan lesz a férfi a bűntől, az asszony pedig viseli az ő bűnének terhét.

4Móz 6

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Mikor férfi vagy asszony külön fogadást tesz, **NAZIREUSI FOGADÁST, HOGY ÍGY AZ ÚRNAK SZENTELJE MAGÁT:** 3 Bortól és részegítő italtól szakassza el magát; boreczetet és részegítő italból való eczetet ne igyék, és semmi szőlőből csinált italt se igyék, se új, se asszú szőlőt ne egyék. **4 Az ő nazireusságának egész idején át semmit a félét ne igyék, a mi a szőlőtőről kerül, a szőlő magvától fogva a szőlő héjáig. 5 Az ő nazireusi fogadásának egész idején, beretva az ő fejét ne járja; míg be nem teljesednek a napok, a melyekre az Úrnak szentelte magát, szent legyen, hagyja növekedni az ő fejének hajfürteit. Bir. 13,5. Luk. 1,15. 1Sám. 1,11. 6 Az egész időn át, a melyre az Úrnak szentelte magát, megholtnak testéhez be ne menjen. 7 Se atyjának, se anyjának, se fiú-se leánytestvéreinek holttestével meg ne fertőztesse magát, mikor meghalnak, mert az ő Istenének nazireussága van az ő fején.** 8 Az ő nazireusságának egész idejében szent legyen az Úrnak. 9 Ha pedig meghal valaki ő nála hirtelenséggel, és megfertőzteti az ő nazireus fejét: nyírja meg a fejét az ő tisztulásának napján, a hetedik napon nyírja meg azt. 10 A nyolczadik napon pedig vigyen két gerliczét vagy két galambfiat a papnak a gyülekezet sátorának nyílásához. 3Móz. 1,14. 11 És készítse el a pap egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul, és szerezzen néki engesztelést, a miért vétkezett a holttest miatt; és szentelje meg annak fejét azon napon. **12 És az ő nazireusságának napjait szentelje újra az Úrnak, és vigyen az ő vétkéért való áldozatul egy esztendős bárányt;** az előbbi napok pedig essenek el, mert megfertőztette az ő

nazireusságát. **13 Ez pedig a nazireus törvénye:** A mely napon betelik az ő nazireusságának ideje, vigyék őt a gyülekezet sátorának nyílásához. 14 Ő pedig vigye fel az ő áldozatját az Úrnak: egy esztendős, ép hím bárányt egészen égőáldozatul, és egy esztendős, ép nőstény bárányt bűnért való áldozatul, és egy ép kost hálaáldozatul. 15 Továbbá egy kosár kovásztalan kenyeret, olajjal elegyített lánglisztből való lepényeket, és olajjal megkent kovásztalan pogácsákat, a hozzájok való étel- és italáldozatokkal. 16 És vigye azokat a pap az Úr elé, és készítse el annak bűnéért való áldozatát és egészen égőáldozatát. 17 A kost is készítse el hálaadó áldozatul az Úrnak, a kosárban lévő kovásztalan kenyerekkel egybe, és készítse el a pap az ahhoz való étel- és italáldozatot is. 18 A nazireus pedig nyírja meg az ő nazireus fejét a gyülekezet sátorának nyílásánál, és vegye az ő nazireus fejének haját, és tegye azt a tűzre, a mely van a hálaadó áldozat alatt. Csel. 21,24. 19 Vegye azután a pap a kosnak megfőtt lapoczkáját, és egy kovásztalan lepényt a kosárból, és egy kovásztalan pogácsát, és tegye a nazireus tenyerére, minekutána megnyirta az ő nazireus fejét. 20 És lóbálja meg a pap azokat áldozatul az Úr előtt; a papnak szenteltetett ez, a meglóbált szegyen és a felemelt lapoczkán felül. **Azután igyék bort a nazireus. 21 Ez a nazireus törvénye, a ki fogadást tett, és az ő áldozata az ő nazireusságáért az Úrnak, azonkivül, a mihez módja van. Az ő fogadása szerint, a melyet fogadott,** a képen cselekedjék, az ő nazireusságának törvénye szerint. 22 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **23 Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Így áldjátok meg Izráel fiait, mondván nékik: 24 Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet. 25 Világosítsa meg az Úr az ő orczáját te rajtad, és könyörüljön te rajtad. 26 Fordítsa az Úr az ő orczáját te reád, és adjon békességet néked. 27 Így tegyék az én nevemet Izráel fiaira, hogy én megáldjam őket.**

4Móz 7

1 És lőn, hogy a mely napon elvégezé Mózes a **sátor felállítását, és felkené azt, és megszentelé azt**, minden edényével egybe, és az oltárt és annak minden edényét; és felkené és megszentelé azokat: 2Móz. 40,1-33. 2 Akkor előjövének az Izráel fejedelmei, az ő atyjok házának fejei; ezek a törzsek fejedelmei, és ezek a megszámláltattak felügyelői: 3 És vivék az ő áldozatukat az Úr elé: hat borított szekeret, és tizenkét ökröt; egy-egy szekeret két-két fejedelemért, és mindenikért egy-egy ökröt; és odavivék azokat a sátor elébe. 4 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 5 Vedd el ő tőlök, és legyenek azok felhasználva a gyülekezet sátorának szolgálatában; és add azokat a lévitáknak, mindeniknek az ő szolgálata szerint. 6 Elvevé azért Mózes a szekereket és ökröket, és adá azokat a lévitáknak. **7 Két szekeret és négy ökröt ada a Gerson fiainak,** az ő szolgálatuk szerint. 8 Négy szekeret pedig és nyolcz ökröt ada a Mérári fiainak, az ő szolgálatuk szerint, Ithamárnak, Áron pap fiának keze alá. 9 A Kéhát fiainak pedig semmit nem ada; mert a szentség szolgálata illette vala őket, a melyet vállon hordoznak vala. 10 Vivének pedig a fejedelmek az oltár felszentelésére valókat azon napon, a melyen az felkenetett, és vivék a fejedelmek az ő áldozatukat az oltár elébe. 11 És monda az Úr Mózesnek: Egyik napon egyik fejedelem, másik napon másik fejedelem vigye az ő áldozatát az oltár felszentelésére. 12 És vivé első napon az ő áldozatát Naasson, az Amminádáb fia, Júda nemzetségéből. 13 Vala pedig az ő áldozata, egy ezüst tál, száz és harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, és mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 2Móz. 30,13. 14 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 15 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 16 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 17 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt kecskebak, öt bárány, esztendősök. Ez Naassonnak, Amminádáb fiának áldozata. 18 Másodnapon vivé Néthanéel, Suárnak fia, Izsakhár nemzetségének fejedelme. 19 Vive az ő áldozatául egy ezüst tálat, száz és harmincz siklus súlyút, egy ezüst medenczét, hetven siklus súlyút, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 2Móz. 30,13. 20 Egy arany csészét, tíz siklus súlyút, füstölő

szerekkel telve. 21 Egy fiatal tulkot, egy kost, egy esztendős bárányt egészen égőáldozatul. 22 Egy kecskebakot bűnért való áldozatul. 23 Hálaadó áldozatul pedig két ökröt, öt kost, öt bakot, öt bárányt, esztendősöket. Ez Néthanéelnek a Suár fiának áldozata. 24 Harmadik napon a Zebulon fiainak fejedelme: Eliáb, Hélon fia. 25 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 26 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú füstölő szerekkel telve. 27 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. 28 Egy kecskebak, bűnért való áldozatul. 29 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Eliábnak, Hélon fiának áldozata. 30 Negyedik napon a Rúben fiainak fejedelme: Elisúr, Sedeúrnak fia. 31 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 32 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 33 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. **34 Egy kecskebak bűnért való áldozatul.** 35 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Elisúrnak, Sedeúr fiának áldozata. 36 Ötödnapon a Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia. 37 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 38 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 39 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. 40 Egy kecskebak, bűnért való áldozatul. 41 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Selúmielnek, Surisaddai fiának áldozata. 42 Hatodnapon a Gád fiainak fejedelme: Éliásáf, a Dehuél fia. 43 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. rész 3,47. 44 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 45 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. 46 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 47 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Eliásáfnak, Dehuél fiának áldozata. 48 Hetednapon az Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, az Ammihúd fia. 49 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 50 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 51 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. 52 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 53 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Elisámának, Ammihúd fiának áldozata. 54 Nyolczadnapon a Manasse fiainak fejedelme: Gamliél, Pédasúr fia. 55 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 56 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 57 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 58 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 59 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Gámliélnek, a Pédasúr fiának áldozata. 60 Kilenczednapon a Benjámin fiainak fejedelme: Abidán, a Gideóni fia. 61 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 62 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 63 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 64 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 65 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Abidánnak, Gideóni fiának áldozata. 66 Tizedik napon a Dán fiainak fejedelme: Ahiézer, az Ammisaddai fia. 67 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 68 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 69 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 70 Egy kecskebak bűnért való

áldozatul. 71 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Ahiézernek, az Ammisaddai fiának áldozata. 72 Tizenegyedik napon az Áser fiainak fejedelme: Págiel, Okrán fia. 73 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 74 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 75 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 76 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 77 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Págielnek, Okrán fiának áldozata. 78 Tizenkettedik napon a Nafthali fiainak fejedelme: Ahira, Enán fia. 79 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 80 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 81 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 82 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 83 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Ahirának, az Enán fiának áldozata. 84 Ez volt az áldozat az oltár felszentelésére, a napon, a melyen felkenetett, az Izráelnek fejedelmeitől. Tizenkét ezüst tál, tizenkét ezüst medencze, tizenkét arany csésze. 85 Száz és harmincz siklus súlyú vala egy ezüst tál, egy ezüst medencze pedig hetven siklus súlyú; az edények minden ezüstje: kétezer négyszáz siklus , a szent siklus szerint; 86 Tizenkét arany csésze, füstölő szerekkel, tíz-tíz siklus súlyú vala egy-egy csésze, a szent siklus szerint: A csészéknek minden aranya: száz húsz siklus. 87 Az egészen égőáldozatra való minden barom: tizenkét tulok, tizenkét kos, esztendős bárány tizenkettő, a hozzájok való ételáldozatokkal, és tizenkét kecskebak bűnért való áldozatul. 88 A hálaadó áldozatra való minden barom pedig: huszonnégy tulok, hatvan kos, hatvan bak, esztendős bárány hatvan. Ez volt az oltár felszentelésére való áldozat, minekutána felkenetett volt. 89 Mikor pedig bemegy vala Mózes a gyülekezet sátorába, hogy szóljon ő vele, **hallja vala annak szavát, a ki szól vala vele a fedél felől, amely van a bizonyság ládáján, a két Kérub közűl; és szól vala vele.** **2Móz. 25,22.**

4Móz 8

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Áronnak és mondd meg néki: **Mikor felrakod a mécseket, a gyertyatartó elé világítson a hét mécs.** 2Móz. 25,37. 3 És úgy cselekedék Áron, és úgy raká fel mécseit, hogy a gyertyatartónak ellenébe tegyenek világosságot, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. 4 A gyertyatartó pedig ilyen alkotású: vert aranyból vala mind a szára, mind a virága; vert mű az; ama forma szerint, a melyet mutatott volt az Úr Mózesnek, úgy készíték a gyertyatartót. 2Móz. 25,31-36. † 2Móz. 25,8. 9. 40. 5 Szóla továbbá az Úr Mózesnek, mondván: 6 Vedd a lévitákat Izráel fiai közül, és tisztítsd meg őket. 7 Így cselekedjél pedig velök, hogy megtisztítsad őket: hintsd reájok a tisztulás vizét, és az egész testöket beretválják meg, és mossák meg ruháikat, hogy tiszták legyenek. 8 Azután vegyenek egy fiatal tulkot és hozzávaló ételáldozatul olajjal elegyített lisztlángot; egy másik fiatal tulkot pedig vegyenek bűnért való áldozatul. 9 Akkor vidd a lévitákat a gyülekezet sátora elé, és gyűjtsd egybe Izráel fiainak egész gyülekezetét. 10 Ezután vidd a lévitákat az Úr elé, és Izráel fiai tegyék kezeiket a lévitákra. **11 Áron pedig lóbálja meg a lévitákat, áldozatul az Úr előtt, Izráel fiai részéről, hogy szolgáljanak az Úr szolgálatában. 12 A léviták pedig tegyék kezeiket a tulkok fejére; azután készítsd el az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul az Úrnak, a lévitákért engesztelésül.** 13 És állassad a lévitákat Áron elé, és az ő fiai elé, és lóbáld meg őket áldozatul az Úrnak. 14 És válaszd külön a lévitákat Izráel fiai közül, hogy a léviták legyenek az enyéim. rész 3,45. 15 És azután menjenek el a léviták a gyülekezet sátorában való szolgálatra. Így tisztítsd meg őket, és lóbáld meg őket áldozatul. 16 Mert bizony nékem adattak ők Izráel fiai közül; **mind azok helyett, a kik az ő anyjok méhét megnyitják; Izráelnek elsőszülöttei helyett vettem őket magamnak. 17 Mert enyém minden elsőszülött Izráel fiai között, emberből és baromból;** a naptól fogva, hogy

megöltem minden elsőszülöttet Égyiptom földén, magamnak szenteltem azokat. 2Móz. 13,2. 18 A lévitákat pedig minden elsőszülött helyett vettem magamnak Izráel fiai között. 19 És odaadtam a lévitákat adományul Áronnak és az ő fiainak Izráel fiai közül, hogy Izráel fiainak tisztében járjanak a gyülekezet sátorában, és hogy engesztelést végezzenek Izráel fiaiért, és ne legyen Izráel fiai között csapás, ha a szenthelyhez közelednek Izráel fiai. 20 Úgy cselekedék azért Mózes és Áron, és Izráel fiainak egész gyülekezete a lévitákkal; a mint parancsolt vala az Úr Mózesnek a léviták felől, mindazt úgy cselekedék ő velök Izráel fiai. 21 És megtisztíták magokat a léviták, és megmosák ruháikat, és meglóbálá őket Áron áldozatul az Úr előtt, és engesztelést szerze nékik Áron, hogy tisztákká tegye őket. 22 Azután pedig bemenének a léviták, hogy végezzék az ő szolgálatukat a gyülekezetnek sátorában Áron előtt és az ő fiai előtt; a miképen parancsolt vala az Úr Mózesnek a léviták felől, akképen cselekedének velök. 23 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 24 Ez is a lévitákra tartozik: Huszonöt esztendős korától fogva és azon felül, menjen be, hogy szolgálatot teljesítsen a gyülekezet sátorának szolgálatában. **25 Ötven esztendős korától pedig lépjen ki e szolgálatnak sorából, és ne szolgáljon többé.** 26 Hanem segítse az ő atyafiait a gyülekezet sátorában, hogy azok az ő tisztökben eljárjanak; de szolgálatot ne teljesítsen. E képen cselekedjél a lévitákkal az ő szolgálatukban. **ezek eddig nem igazán számunkra egzisztenciálisan fontos fejezetek.**

4Móz 9

a páska újra – ez már fontos

1 Szóla pedig az Úr Mózesnek, **a Sinai pusztájában, az Égyiptom földéből való kijövetelöknek második esztendejében, az első hónapban, mondván: 2 Izráel fiai pedig készítsék el a páskhát a maga idejében.** 2Móz. 12,3-13. 3 E hónapnak tizennegyedik napján, estennen készítsék el azt a maga idejében. Minden ő rendtartása szerint, és minden ő szertartása szerint készítsétek el azt. **4 Szóla azért Mózes Izráel fiainak, hogy készítsék el a páskhát.** 5 És elkészíték a páskhát az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján estennen, a Sinai pusztájában; mindent úgy cselekedének Izráel fiai, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 6 Valának pedig némelyek, a kik tisztátalanok valának holtember illetése miatt, és nem készítheték meg a páskhát azon a napon: járulának azért Mózes elé és Áron elé azon a napon. 7 És mondának azok az emberek néki: Mi tisztátalanok vagyunk holtember illetése miatt; miért tiltatunk meg, hogy ne vigyünk áldozatot az Úrnak a maga idejében Izráel fiai között? 8 És monda nékik Mózes: Legyetek veszteg, míglen megértem: mit parancsol az Úr ti felőletek? 9 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 10 Szólj Izráel fiainak, mondván: Ha valaki holt ember illetése miatt tisztátalan, vagy messze úton leend közületek, vagy a ti utódaitok közül, mindazáltal készítsen páskhát az Úrnak. **11 A második hónapnak tizennegyedik napján, estennen, készítsék el azt; kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék meg azt.** 12 Ne hagyjanak meg abból semmit reggelig, és annak csontját meg ne törjék; a páskhának minden rendtartása szerint készítsék el azt. 2Móz. 12,43-48. **13 A mely ember pedig tiszta, vagy nincs útban, és elmulasztja a páskhát elkészíteni: irtassék ki az ilyen az ő népe közül; mert az Úrnak áldozatát nem vitte fel annak idejében; viselje az ilyen ember az ő bűnének terhét.** 14 Hogyha pedig jövevény tartózkodik köztetek, és páskhát készít az Úrnak, a páskhának rendtartása szerint és annak szertartásai szerint készítse azt; egy rendtartástok legyen néktek, mind a jövevénynek, mind a föld lakosának. 2Móz. 12,48. 15 A hajlék felállításának napján pedig befedezé a felhő a hajlékot, a bizonyság sátorát; és estve a hajlék felett vala, tűznek ábrázatjában reggelig. 2Móz. 40,34. 35. 16 Úgy vala szüntelen: A felhő borítja vala azt; és tűznek ábrázatja éjjel. 17 Mihelyt pedig felszáll vala a felhő a sátorról, azonnal elindulnak vala Izráel fiai; **és azon a helyen, a hol a felhő megáll vala, ott ütnek vala tábort Izráel fiai.** 2Móz. 40,36-38. 18 Az Úr szava szerint mennek vala Izráel fiai, és az Úr szava szerint táboroznak vala; mind addig, míg a felhő áll vala a hajlékon, táborban maradnak vala. 19 Még ha a felhő sok napig nyugszik vala a hajlékon, akkor is megtartják vala Izráel fiai

az Úr rendelését, és nem indulának. 20 Megesék, hogy a felhő kevés napon át lőn a hajlékon: akkor is az Úr szava szerint maradnak vala táborban, és az Úr szava szerint indulnak vala. vers 23. 21 Megesék, hogy a felhő estvétől fogva ott lőn reggelig; mikor azért reggel a felhő felszáll vala, akkor indulnak vala el; vagy egy nap és egy éjjel lőn ott; **mikor azért a felhő felszáll vala, ők is indulának. 22 Vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy hosszabb ideig lőn ott; a meddig késik vala a felhő a hajlékon, vesztegelvén azon, táborban maradnak vala Izráel fiai is, és nem indulnak vala tovább; mikor pedig az felszáll vala, ők is indulnak vala. 2Móz. 40,37.** 23 Az Úr szava szerint járnak vala tábort, és az Úr szava szerint indulnak vala. Az Úrnak rendelését megtartják vala, az Úrnak Mózes által való szava szerint.

4Móz 10

1 Ismét szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Csináltass magadnak két kürtöt, vert ezüstből csináltasd azokat, és legyenek azok néked a gyülekezet összegyűjtésére, és a táborok megindítására. 3 És mikor megfújják azokat, gyüljön te hozzád az egész gyülekezet, a gyülekezet sátorának nyílása elé. 4 Ha csak egyet fújnak meg, akkor gyűljenek hozzád a fejedelmek, Izráel ezereinek fejei. 5 Ha pedig riadót fújtok, akkor induljon azok tábora, a kik napkelet felől táboroznak. 6 Mikor pedig másodszor fújtok riadót, akkor induljon azok tábora, a kik dél felől táboroznak. Riadót fújjanak azok indulására. 7 Mikor pedig összegyűjtitek a gyülekezetet, egyszerűen kürtöljetek, és ne fújjatok riadót. **8 A kürtöket pedig Áron fiai, a papok fújják;** és legyen ez néktek örökkévaló rendtartás a ti nemzetségeitek között. 9 És mikor viadalra mentek a ti földetekben, a titeket háborító ellenségetek ellen, akkor is azokkal a kürtökkel fújjatok riadót, és emlékezetben lesztek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt, és megszabadultok a ti ellenségeitektől. 10 A ti vígasságtoknak napján, és a ti ünnepeiteken, és a ti hónapjaitok kezdetén is fújjátok meg a kürtöket, a ti egészen égőáldozataitokra, és a ti hálaáldozatitokra: és lesznek néktek emlékeztetőül a ti Istenetek előtt. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Zsolt. 81,4. 11 Vala pedig a második esztendőben a második hónapban, a hónapnak huszadik napján, felszálla a felhő a bizonyság hajlékáról. 12 És elindulának Izráel fiai az ő menésöknek rendje szerint a Sinai pusztájából; és megállapodék a felhő Párán pusztájában. rész 13,1. 13 Elindulának azért először az Úrnak Mózes által való parancsolatja szerint. rész 2,1-30. 14 Elindula pedig először a Júda fiai táborának zászlója az ő seregei szerint; és az ő seregének feje vala Naasson, az Amminádáb fia. rész 2,3. 15 Az Izsakhár fiai törzséből való seregnek feje pedig Néthanéel vala, Suárnak fia. 16 És a Zebulon fiai törzséből való seregnek feje vala Eliáb, Hélonnak fia. 17 És elbontatván a hajlék, elindulának Gersonnak és Mérárinak fiai, a hajlék hordozói. 18 Azután indula a Rúben táborának zászlója az ő seregeik szerint, és az ő seregének feje vala Elisur, Sedeúrnak fia. rész 2,10. 19 A Simeon fiai törzséből való seregnek pedig feje vala Selúmiel, Surisaddainak fia. 20 És a Gád fiai törzséből való seregnek feje vala Eliásáf, Dehuélnek fia. 21 Elindulának a Kéhátiták is, a szentség hordozói, és amazok felállíták vala a hajlékot, míg ezek oda jutnak vala. rész 3,29-31. 22 Azután elindula az Efraim fiai táborának zászlója az ő seregei szerint, és az ő seregének feje vala Elisáma, Ammihúdnak fia. 23 A Manasse fiai törzséből való seregnek feje vala Gámliél, Pédasúrnak fia. rész 2,20. 24 A Benjámin fiai törzséből való seregnek feje vala Abidán, Gideóninak fia. 25 Utolszor indula el a Dán fiai táborának zászlója, mint az egész tábornak utócsapata az ő seregei szerint; és az ő seregének feje vala Ahiézer, az Ammisaddai fia. rész 2,25. 26 Az Áser fiai törzséből való seregnek pedig feje vala Págiel, Okhránnak fia. 27 És a Nafthali fiai törzséből való seregnek feje vala Akhira, az Enán fia. 28 Ilyen vala Izráel fiainak menetele az ő seregeik szerint: ekképen mentek. 29 Monda pedig Mózes Hóbábnak, a ki fia vala a Midiánból való Reuélnek, a Mózes ipának: Arra a helyre indulunk mi, a mely felől azt mondta vala az Úr: néktek adom. Jer el velünk, és jól teszünk veled, mert az Úr jót igért Izráelnek. 2Móz. 2,15. 18. 18,1. 2. **30 Az pedig felele néki: Nem megyek, hanem az én földemre és az én rokonaim közé megyek. Bir. 1,16. 31 És monda Mózes: Kérlek, ne hagyj el minket:**

mert te tudod, hol kell megszállanunk e pusztában, és légy nékünk szemünk gyanánt. 32 És ha eljösz velünk, a mi jót cselekszik velünk az Úr, közöljük azt veled. 33 Elmenének azért az Úr hegyétől háromnapi járásnyira, és az Úr szövetségének ládája megyen vala ő előttök háromnapi járásnyira, hogy kiszemelje nékik: hol kelljen megszállaniok. 2Móz. 3,1. **34 És az Úr felhője vala ő rajtok nappal, mikor elindulának a táborból. 2Móz. 13,21. 22.** 35 Mikor pedig el akarták indítani a ládát, ezt mondja vala Mózes: Kelj fel Uram, és széledjenek el a te ellenségeid, és fussanak el előled a te gyűlölőid. 2Móz. 25,10-22. Zsolt. 68,2. 132,8. 36 Mikor pedig megáll vala, ezt mondja vala: Fordulj vissza Uram Izráelnek tízezerszer való ezereihez.

4Móz 11

1 És lőn, hogy panaszolkodék a nép az Úr hallására, hogy rosszul van dolga. És meghallá az Úr, és haragra gerjede, és felgyullada ellenök az Úrnak tüze és megemészté a tábornak szélét. 5Móz. 9,22. 2 Kiálta azért a nép Mózeshez, és **könyörge Mózes az Úrnak, és megszünék a tűz. 3 És nevezé azt a helyet Thaberának; mert felgyulladt vala ellenök az Úrnak tüze.** 4 De a gyülevész nép, a mely köztök vala, kívánságba esék, és Izráel fiai is újra síránkozni kezdének, és mondának: **Kicsoda ád nékünk húst ennünk? 5 Visszaemlékezünk a halakra, a melyeket ettünk Égyiptomban ingyen, az ugorkákra és dinnyékre, a párhagymákra, vereshagymákra és a foghagymákra. rész 21,5. 6 Most pedig a mi lelkünk eleped, mindennek híjával lévén; szemünk előtt nincs egyéb mint manna.** 2Móz. 16,14. 7 (A manna pedig olyan vala mint a kóriándrum magva, a színe pedig mint a bdelliomnak színe. 8 Kiomol vala pedig a nép, és szedik vala a mannát, és őrlik vala kézimalmokban, vagy megtörik vala mozsárban, és megfőzik vala fazékban, és csinálnak vala abból pogácsákat: az íze pedig olyan vala, mint az olajos kalácsé. 9 Mikor pedig a harmat leszáll vala a táborra éjjel, a manna is mindjárt leszáll vala arra.) 10 És meghallá Mózes, hogy sír a nép, az ő nemzetsége szerint, kiki az ő sátorának nyílása előtt; és igen felgerjede az Úr haragja, és nem tetszék az Mózesnek. **11 És monda Mózes az Úrnak: Miért nyomorítád meg a te szolgádat? és miért nem találék kegyelmet a te szemeid előtt, hogy ez egész népnek terhét én reám vetéd?** 12 Avagy tőlem fogantatott-e mind ez egész nép? avagy én szültem-e őt, hogy azt mondod nékem: Hordozd őt a te kebleden, a miképen hordozza a dajka a csecsemőt, arra a földre, a mely felől megesküdtél az ő atyáinak? 13 Hol vegyek én húst, hogy adjam azt mind ez egész népnek? mert reám sírnak, mondván: Adj nékünk húst, hadd együnk! 14 Nem viselhetem én magam mind ez egész népet; mert erőm felett van. 2Móz. 18,18. 15 Ha így cselekszel velem, kérlek ölj meg engemet, ölj meg ha kedves vagyok előtted, hogy ne lássam az én nyomorúságomat. **MÓZES ITT NAGYON EMBERI!** **2Móz. 32,32.** 16 Monda azért az Úr Mózesnek: Gyűjts egybe nékem hetven férfiút Izráel vénei közül, a kikről tudod, hogy vénei a népnek és annak előljárói, és vidd őket a gyülekezet sátorához, és álljanak ott veled. 2Móz. 18,21. 23. 26. 17 Akkor alá szállok, és szólok ott veled, és elszakasztok abból a lélekből, a mely te benned van, és teszem ő beléjök, hogy viseljék te veled a népnek terhét, és ne viseljed te magad. 2Móz. 18,22. 18 A népnek pedig mondd meg: Készítsétek el magatokat holnapra, és húst esztek; mert sírtatok az Úr hallására, mondván: Kicsoda ád nékünk húst ennünk? mert jobban vala nékünk dolgunk Égyiptomban. Azért az Úr ád néktek húst és enni fogtok. 19 Nem csak egy napon esztek, sem két napon, sem öt napon, sem tíz napon, sem húsz napon; 20 Hanem egy egész hónapig, míglen kijön az orrotokon, és útálatossá lesz előttetek; mivelhogy megvetettétek az Urat, a ki közöttetek van; és sírtatok ő előtte mondván: Miért jöttünk ide ki Égyiptomból? rész 21,5. 21 És monda Mózes: Hatszáz ezer gyalogos e nép, a mely között én vagyok, és te azt mondod: Húst adok nékik, és esznek egy egész hónapig?! 22 Nemde juhok és ökrök vágattatnak-é nékik, hogy elég legyen nékik? vagy a tengernek minden hala összegyűjtetik-é nékik, hogy elég legyen nékik? 23 Akkor monda az Úr Mózesnek: Avagy megrövidült-é az Úrnak keze? Majd meglátod: beteljesedik-é néked az én beszédem vagy nem? Ésa. 50,2. 24 Kiméne azért Mózes, és elmondá a népnek az

Úr beszédét, és összegyűjte hetven férfiút a nép vénei közül, és állatá őket a sátor körül. **25 Akkor leszálla az Úr felhőben, és szóla néki, és elszakaszta abból a lélekből, a mely vala ő benne, és adá a hetven vén férfiúba. Mihelyt pedig megnyugovék ő rajtok a lélek, menten prófétálának, de nem többé. 26 Két férfiú azonban elmaradt vala a táborban;** egyiknek neve Eldád, a másiknak neve Médád, és ezeken is megnyugodott vala a lélek; mert azok is az összeírottak közül valók, de nem mentek vala el a sátorhoz, és mégis prófétálának a táborban. vers 16. 17. 27 Elfutamodék azért egy ifjú, és megjelenté Mózesnek, és monda: Eldád és Médád prófétálnak a táborban. 28 Akkor felele Józsué, a Nún fia, Mózes szolgája, az ő választottai közül való, és monda: Uram, Mózes, tiltsd meg őket! 29 És felele néki Mózes: Avagy érettem buzgólkodol-é? Vajha az Úrnak minden népe próféta volna, hogy adná az Úr az ő lelkét ő beléjök. Luk. 9,49. 50. 30 Ezután visszatére Mózes a táborba, ő és az Izráel vénei. 31 És szél jöve ki az Úrtól, és hoza fürjeket a tengertől, és bocsátá a táborra egynapi járásnyira egy felől, és egynapi járásnyira más felől a tábor körül, és mintegy két sing magasságnyira a földnek színén. 2Móz. 16,13. Zsolt. 78,26-29. **32 Akkor felkele a nép és azon az egész napon, és egész éjjel, és az egész következő napon gyűjtének magoknak fürjeket,** a ki keveset gyűjtött is, gyűjtött tíz hómert, és kiteregeték azokat magoknak a tábor körül. 33 A hús még foguk között vala, és meg sem emésztették vala, a mikor az Úrnak haragja felgerjede a népre és megveré az Úr a népet igen nagy csapással. 2Móz. 32,35. Zsolt. 78,30. 31. 34 És elnevezék azt a helyet Kibrot-thaavának: mert ott temeték el a mohó népet. 35 Kibrot-thaavától elméne a nép Haseróthba; és ott valának Haseróthban.

4Móz 12

1 Miriám pedig és Áron szólának Mózes ellen a kúsita asszony miatt, a kit feleségül vőn, mert kúsita asszonyt vett vala feleségül. EMBERI – SOGORNŐK EGYMÁS KÖZÖTT… rész 26,59. 2 És mondának: Avagy csak Mózes által szólott-é az Úr? avagy nem szólott-é mi általunk is? És meghallá az Úr. **3 (Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd vala, minden embernél inkább, a kik e föld színén vannak.)** 4 Mindjárt monda azért az Úr Mózesnak, Áronnak és Miriámnak: Menjetek ki ti hárman a gyülekezetnek sátorába; és kimenének ők hárman. 5 Akkor leszálla az Úr felhőnek oszlopában, és megálla a sátornak nyílásánál; és szólítá Áront és Miriámot, és kimenének mindketten. 6 És monda: Halljátok meg most az én beszédeimet: Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal. 7 Nem így az én szolgámmal, Mózessel, a ki az én egész házamban hív. Zsid. 3,2. 8 Szemtől szembe szólok ő vele, és nyilvánvaló látásban; nem homályos beszédek által, hanem az Úrnak hasonlatosságát látja. Miért nem féltetek hát szólani az én szolgám ellen, Mózes ellen? 2Móz. 33,11. 5Móz. 34,10. 9 És felgyullada az Úr haragja ő reájok, és elméne. **10 És a felhő is eltávozék a sátor felül, és ímé Miriám poklos vala, fejér mint a hó;** és rátekinte Áron Miriámra, és ímé poklos vala. 11 Monda azért Áron Mózesnek: Kérlek Uram, ne tulajdonítsad nékünk e bűnt; mert bolondul cselekedtünk és vétkeztünk! 12 Kérlek, ne legyen olyan Miriám mint a holt, a melynek húsa félig megemésztetik, mikor kijő az ő anyjának méhéből. 13 Kiálta azért Mózes az Úrhoz, mondván: Isten, kérlek, gyógyítsd meg őt! 14 Az Úr pedig monda Mózesnek: Ha csak az atyja pökött volna is az ő orczájára, avagy nem kellene-é szégyenkeznie hetednapig? Rekesztessék ki hét napig a táboron kívül, és azután hívassék vissza. 3Móz. 13,46. **15 Kirekeszteték azért Miriám a táboron kivül hét napig.** És a nép nem indula tovább, míg vissza nem hívaték Miriám.

4Móz 13

KÉMEK

1 Azután pedig elindula a nép Haseróthból, és tábort ütének Párán pusztájában. 2 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 3 Küldj férfiakat, hogy kémleljék meg a Kanaán földét, a melyet én

adok Izráel fiainak; **az ő atyáiknak mindenik törzséből egy-egy férfiút küldjetek, mind olyat, a ki főember közöttök.** 5Móz. 1,22. 4 Elküldé azért őket Mózes Párán pusztájából az Úr rendelése szerint; és azok a férfiak mindnyájan főemberek valának Izráel fiai között. 5 Ezek pedig azoknak nevei: A Rúben nemzetségéből Sámmua, a Zakhúr fia. 6 A Simeon nemzetségéből Safát, a Hóri fia. 7 A Júda nemzetségéből Káleb, a Jefunné fia. 8 Az Izsakhár nemzetségéből Igál, a József fia. 9 Az Efraim nemzetségéből Hósea, a Nún fia. 10 A Benjámin nemzetségéből Pálthi, a Rafú fia. 11 A Zebulon nemzetségéből Gaddiel, a Szódi fia. 12 A József nemzetségéből, a Manasse nemzetségéből Gaddi, a Szúszi fia. 13 A Dán nemzetségéből Ammiél, a Gemálli fia. 14 Az Áser nemzetségéből Szenthúr, a Mikaél fia. 15 A Nafthali nemzetségéből Nahbi, a Vofszi fia. 16 A Gád nemzetségéből Géuel, a Mákhi fia. 17 Ezek ama férfiaknak nevei, a kiket elküldött Mózes a földnek megkémlelésére. És nevezé Mózes Hóseát, a Nún fiát Józsuénak. 18 És mikor elküldé őket Mózes a Kanaán földének megkémlelésére, monda nékik: Menjetek fel erre dél felől, és hágjatok fel a hegyre. **19 És nézzétek meg a földet, hogy milyen az; és a népet, a mely lakozik azon: erős-é az vagy erőtlen, kevés-é az vagy sok? 20 És milyen a föld, a melyben lakozik az: jó-é az vagy hitvány; és milyenek a városok, a melyekben lakozik: táborokban vagy erősségekben lakozik-é?** 21 És milyen a föld: kövér-é az, vagy sovány; van-é abban élőfa vagy nincs? És legyetek bátorságosok, és szakaszszatok a földnek gyümölcséből. Azok a napok pedig a szőlőzsendülés napjai valának. 22 Felmenének azért, és megkémlelék a földet a Czin pusztájától fogva mind Rehóbig, odáig, a hol Hamáthba mennek. 23 És felmenének dél felől, és jutának Hebronig; valának pedig ott Ahimán, Sésai és Thalmai, az Anák fiai: (Hebron pedig hét esztendővel építtetett elébb, mint az égyiptomi Czoán). **24 Mikor pedig eljutának Eskol völgyéig, lemetszének ott egy szőlővesszőt egy szőlőfürttel, és ketten vivék azt rúdon; és a gránátalmákból és a figékből is szakasztának.** 5Móz. 1,24. 25. **25 Azt a helyet elnevezék Eskol völgyének; a szőlőfürtért, a melyet lemetszettek vala onnét Izráel fiai. 26 És visszatérének a föld megkémleléséből negyven nap mulva.** 27 És menének, és jutának Mózeshez és Áronhoz, és Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, Párán pusztájába, Kádesbe; **és hírt vivének nékik és az egész gyülekezetnek, és megmutaták nékik a földnek gyümölcsét. 28 Így beszélének néki, és ezt mondák: Elmentünk vala arra a földre, a melyre küldöttél vala minket, és bizonyára tejjel és mézzel folyó az, és ez annak gyümölcse!** 2Móz. 3,8. 29 Csakhogy erős az a nép, a mely lakja azt a földet, és a városok erősítve vannak, és felette nagyok; sőt még Anák fiait is láttuk ott. 30 Amálek lakik a dél felől való földön, és Khitteus, Jebuzeus és Emoreus lakik a hegyeken; a tenger mellett, és a Jordán partján pedig Kananeus lakik. Józs. 5,1. 31 És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal; 32 Mindazáltal a férfiak, a kik felmentek vala vele, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál. 33 És rossz hírét vivék annak a földnek, a melyet megkémleltek volt, Izráel fiaihoz, mondván: Az a föld, a melyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, olyan föld, a mely megemészti az ő lakóit; az egész nép is, a melyet láttunk azon, szálas emberek ből áll. 34 És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok valánk.

4Móz 14

A KICSINYHITŰ NÉP – A KÉMEK IS 40 NAPIG AZ ÍGÉRET FÖLDJÉN

1 És felemelé szavát az egész gyülekezet, és síra a nép azon az éjszakán. 2 És mindnyájan zúgolódának Mózes ellen és Áron ellen Izráel fiai, és monda nékik az egész gyülekezet: **Vajha megholtunk volna Égyiptom földén! vagy ebben a pusztában vajha meghalnánk! 3 Miért is visz be minket az Úr arra a földre? hogy fegyver miatt hulljunk el? feleségeink és a kicsinyeink prédára legyenek? Nem jobb volna-é nékünk visszatérnünk Égyiptomba? 4 És mondának egymásnak: Szerezzünk előttünk járót, és térjünk vissza**

Égyiptomba. 5 Akkor arczczal leborulának Mózes és Áron Izráel fiai gyülekezetének egész
községe előtt. 6 Józsué pedig, a Nún fia, és Káleb, a Jefunné fia, a kik a földnek kémlelői közül
valók valának, meghasogaták ruháikat. 7 És szólának Izráel fiai egész gyülekezetének,
mondván:

JÓZSUÉ
A föld, a melyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, igen-igen jó föld. 8 Ha az Úrnak kedve
telik bennünk, akkor bevisz minket arra a földre, és nékünk adja azt, mely tejjel és mézzel folyó
föld. 9 Csakhogy ne lázongjatok az Úr ellen, se ne féljetek annak a földnek népétől; mert ők
nekünk csak olyanok, mint a kenyér; eltávozott tőlök az ő oltalmok, de az Úr velünk van: ne
féljetek tőlök! 10 Mikor pedig az egész gyülekezet azon tanakodék, hogy megkövezze őket:
megjelenék az Úrnak dicsősége a gyülekezet sátorában Izráel minden fiának. 11 És monda az
Úr Mózesnek:

ÚR

Meddig gyaláz engemet ez a nép? Meddig nem hisznek nékem, mind ama csudatételeim mellett
sem, a melyeket cselekedtem közöttök? 1Kor. 10,9. 12 Megverem őket döghalállal, és
elvesztem őket; téged pedig nagy néppé teszlek, és ő nálánál erősebbé. 2Móz. 32,10. 13 És
monda Mózes az Úrnak:

MÓZES

Ha meghallják az égyiptombeliek (mert közülök hoztad fel e népet a te hatalmad által): 2Móz.
32,12. 14 Elmondják majd e föld lakosainak, a kik hallották, hogy te Uram e nép között vagy,
hogy szemtől szembe megjelentetted magadat te Uram, és hogy a te felhőd megállott ő rajtok,
és felhőoszlopban jársz te ő előttök nappal, éjjel pedig tűzoszlopban. 2Móz. 13,21. 15 Hogyha
mind egyig elveszted e népet, így szólanak majd e népek, a melyek hallották a te híredet,
mondván: 16 Mivelhogy nem vihette be az Úr e népet a földre, a mely felől megesküdött nékik,
azért öldöste le őket a pusztában. 5Móz. 9,28. 17 Most azért hadd magasztaltassék fel az Úrnak
ereje, a miképen szólottál, mondván: 18 Az Úr késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú,
megbocsát hamisságot és vétket, de a bűnöst nem hagyja büntetlenül; megbünteti az atyák
álnokságait a fiakban harmad és negyed íziglen. 2Móz. 34,6. 2Móz. 20,5. 5Móz.
5,9. 19 Kérlek, kegyelmezz meg e nép hamisságának a te irgalmasságod nagy volta szerint, a
miképen megbocsátottál e népnek Égyiptomtól fogva mind eddig. 20 És monda az Úr:

ÚR

Megkegyelmeztem a te beszéded szerint. 21 De bizonnyal élek én, és betölti az Úr dicsősége
az egész földet. 22 Hogy mindazok az emberek, a kik látták az én dicsőségemet és csudáimat,
a melyeket cselekedtem Égyiptomban és e pusztában, és megkisértettek engemet immár tízszer,
és nem engedtek az én szómnak: 23 Nem látják meg azt a földet, a mely felől megesküdtem az
ő atyáiknak; senki nem látja azt azok közöl, a kik gyaláztak engem. 24 De az én szolgámat,
Kálebet, mivelhogy más lélek volt vele, és tökéletességgel követett engem, beviszem őt arra a
földre, a melyre bement vala, és örökségül bírja azt az ő magva. Józs. 14,8. 9. 25 De Amálek
és Kananeus lakik a völgyben; holnap forduljatok meg, és induljatok a pusztába, a veres tenger
útján. 26 Szóla annakfelette az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 27 Meddig tűrjek e gonosz
gyülekezetnek, a mely zúgolódik ellenem? Hallottam Izráel fiainak zúgolódásait, a kik
zúgolódnak ellenem! Zsid. 3,17. 28 Mondd meg nékik: Élek én, azt mondja az Úr, hogy épen
úgy cselekszem veletek, a miképen szólottatok az én füleim hallására! Zsolt. 106,26. Zsid.

3,18. 29 E pusztában hullanak el a ti holttesteitek, és pedig mindazok, a kik megszámláltattak a ti teljes számotok szerint, húsz esztendőstől fogva és azon felül, a kik zúgolódtatok ellenem. rész 26,65. 30 És nem mentek be arra a földre, a melyre nézve felemeltem az én kezemet, hogy lakosokká teszlek abban titeket; Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuét, a Nún fiát kivéve. 5Móz. 1,35. Zsid. 3,18. 31 De kicsinyeiteket, a kik felől azt mondtátok, hogy prédára lesznek; őket beviszem, és megismerik azt a földet, a melyet megútáltatok. 32 A ti holttesteitek azért a pusztában hullanak el. 33 A ti fiaitok pedig, mint a pásztorok, bujdosnak e pusztában negyven esztendeig, és viselik a ti paráználkodásitoknak büntetését, míglen megemésztetnek a ti holttesteitek e pusztában. 5Móz. 1,39. 34 A napok száma szerint, a melyeken megkémleltétek a földet, (tudniillik negyven napon, egy-egy napért egy-egy esztendő), negyven esztendeig hordozzátok a ti hamisságotoknak büntetését, és megismeritek az én elfordulásomat. 35 Én, az Úr, szólottam. Bizonyára ezt mívelem az egész gonosz gyülekezettel, a mely összegyülekezett vala ellenem; ebben a pusztában emésztetnek meg, és ugyanott halnak meg. 36 A férfiak azért, a kiket elküldött vala Mózes a földnek megkémlelésére, és visszatérének és felzúdíták ellene az egész gyülekezetet, rossz hírt terjesztvén arról a földről: 37 Azok a férfiak azért, a kik rossz hírt terjesztének a földről, meghalának az Úr előtt csapás által. 1Kor. 10,10. Júd. 1,5. 38 Csak **Józsué, a Nún fia, és Káleb, a Jefunné fia, maradának életben** ama férfiak közül, a kik mentek vala a földet megkémlelni. **39 A mint pedig elbeszélé Mózes e beszédeket Izráel fiainak, a nép felette igen keserge. 40 És felkelének reggel, és felmenének a hegy tetejére, mondván: Ímé készek vagyunk elmenni a helyre, a melyről szólott az Úr, mert vétkeztünk. 41 És monda Mózes: Miért hágjátok át ilyen módon az Úr akaratát, holott nem sikerülhet az néktek. 5Móz. 1,41. 42. 42 Fel ne menjetek, mert nem lesz közöttetek az Úr, hogy el ne hulljatok a ti ellenségeitek előtt. 43 Mert az Amálek és a Kananeus van ott előttetek, és fegyver által hulltok el. Mivelhogy elfordultatok az Úrtól, nem is lesz az Úr veletek. 44 Mindazáltal merészkedének felmenni a hegy tetejére; de az Úr szövetségének ládája és Mózes meg sem mozdulának a táborból. 45 Alászálla azért az Amálek és a Kananeus, a ki lakik vala azon a hegyen, és megverék őket, és vágák őket mind Hormáig.**

4Móz 15

1 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd nékik: **Mikor bementek a ti lakó földetekre, a melyet én adok néktek.** 3 És tűzáldozatot akartok készíteni az Úrnak, egészen égő-vagy véres áldozatot, vagy fogadás teljesítése végett, vagy szabadakarat szerint, vagy a ti ünnepiteken, hogy tulok-vagy juhféléből kedves illatot készítsetek az Úrnak: 4 Akkor, a ki áldozza az ő áldozatját, vigyen az Úrnak ételáldozatul egy tizedrész efa lisztlángot, egy negyedrész hin olajjal elegyítve. 3Móz. 2,1. 2. 5 Italáldozatul pedig egy negyedrész hin bort adj az egészen égő-vagy véres áldozathoz egy-egy bárány mellé. 6 Vagy ha kossal áldozol, készíts ételáldozatul két tizedrész efa lisztlángot megelegyítve egy hin olajnak harmadrészével; 7 Italáldozatul pedig egy hin bornak harmadrészét. Így viszel az Úrnak jóillatú áldozatot. 8 Hogyha fiatal tulkot akarsz készíteni egészen égő-vagy véres áldozatul fogadás teljesítése végett, vagy hálaáldozatul az Úrnak: 9 Akkor vígy a fiatal tulokkal egyetemben ételáldozatul három tizedrész efa lisztlángot, megelegyítve egy hin olajnak felével. 10 Italáldozatul pedig vigy fel fél hin bort; kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. 11 Eképpen cselekedjetek mindenik ökörnél, mindenik kosnál, mind a juhoknak, mind a kecskéknek bárányainál. 12 A barmok száma szerint, a melyeket áldozatra készítetek: így cselekedjetek mindenikkel, az ő számok szerint. 13 Minden benszülött így cselekedjék ezekkel, hogy kedves illatú tűzáldozatot vigyen az Úrnak. 14 Ha pedig jövevény tartózkodik nálatok, vagy lesz köztetek a ti nemzetségeitek szerint, és kedves illatú tűzáldozatot készít az Úrnak: a miképen ti cselekesztek, a képen cselekedjék az is. 15 Óh, község! néktek és a köztetek lakozó jövevénynek egy rendtartástok legyen; **örökkévaló törvény legyen a ti nemzetségeiteknél, hogy az Úr előtt olyan legyen a jövevény, mint ti.** 2Móz. 12,49. 16 Egy törvényetek legyen,

és egy szabályotok néktek és a jövevénynek, a mely közöttetek lakik. 17 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: 18 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Mikor bementek a földre, a melyre én viszlek be titeket: 19 Akkor, ha majd esztek a földnek kenyeréből, adjatok felemelt áldozatot az Úrnak. 20 A ti tésztátok zsengéjét lepényként mutassátok fel áldozatul; mint a szérűről felemelt áldozatot, úgy mutassátok fel azt. 21 A ti tésztátok zsengéjéből adjatok az Úrnak felemelt áldozatot, a ti nemzetségeitek szerint. 22 És ha megtévelyedtek, és nem cselekszitek meg mind e parancsolatokat, a melyeket szólott vala az Úr Mózesnek; 23 Mind azokat, a melyeket parancsolt az Úr néktek Mózes által, az naptól fogva, a melyen parancsolta azokat az Úr, és azután a ti nemzetségeiteknek is: 24 Akkor, hogyha a gyülekezet tudtán kivül esik a tévedés, az egész gyülekezet áldozzék egy fiatal tulkot egészen égőáldozatul, kedves illatul az Úrnak, és étel- és italáldozatot is hozzá szokás szerint, és egy kecskebakot bűnért való áldozatul. 3Móz. 4,13-21. 25 És végezzen engesztelést a pap Izráel fiainak egész gyülekezetéért, és megbocsáttatik nékik, mert tévedés volt az; ők pedig vigyék be az ő áldozatjokat tűzáldozatul az Úrnak, és a bűnért való áldozatjokat az Úr elé az ő tévedésökért. Zsid. 5,2. 26 És megbocsáttatik Izráel fiai egész gyülekezetének, és a közöttök tartózkodó jövevénynek; mert az egész nép tévedésben volt. 27 Hogyha csak egy ember vétkezik tévedésből: áldozzék egy esztendős kecskét bűnért való áldozatul. 3Móz. 4,27. 28. **28 A pap végezzen engesztelést azért a tévedő emberért, a ki tévedésből vétkezett az Úr előtt, és ha engesztelést szerez néki, megbocsáttatik néki.** 29 A benszülöttnek Izráel fiai között és a jövevénynek, a ki közöttök tartózkodik: egy törvényetek legyen néktek a felől, a ki tévedésből cselekszik. 30 De a mely ember felemelt kézzel cselekszik, akár benszülött akár jövevény, az Urat illeti az szidalommal, vágassék ki azért az az ő népe közül; 31 Mivelhogy az Úrnak szavát megvetette, és az ő parancsolatját megszegte, kiirtatván kiirtassék az az ember, az ő hamissága legyen ő rajta. 32 Mikor pedig Izráel fiai a pusztában valának, találának egy férfiat, ki fát szedeget vala szombatnapon. 33 És elvivék azt, a kik találták vala azt fát szedegetni, Mózeshez és Áronhoz és az egész gyülekezethez. 34 És őrizet alá adák azt, mert nem vala kijelentve, mit kelljen vele cselekedni. 3Móz. 24,12. **VAN ARRA TÖRTÉNELMI BIZONYÍTÉK, HOGY AZ IZRAELIEK MINDEZT A SOK ÁLDOZATOT VÉGREHAJTOTTÁK?** 35 És monda az Úr Mózesnek: **Halállal lakoljon az a férfi, kövezze őt agyon az egész gyülekezet a táboron kivül. 2Móz. 35,2. 36 Kivivé azért őt az egész gyülekezet a táboron kivül, és agyon kövezék őt, és meghala, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. Józs. 7,25.** 37 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 38 Szólj Izráel fiainak, és mondjad nékik, hogy készítsenek magoknak bojtokat az ő ruháik szegleteire az ő nemzetségeik szerint, és tegyenek a szeglet bojtjára kék zsinórt. 5Móz. 22,12. Mát. 23,5. 39 És arra való legyen néktek a bojt, hogy mikor látjátok azt, megemlékezzetek az Úrnak minden parancsolatjáról, hogy megcselekedjétek azokat; és ne nézzetek a ti szívetek után, és a ti szemeitek után, a melyek után ti paráználkodtok. 5Móz. 12,8. 32. **40 Hogy megemlegessétek, és megcselekedjétek minden én parancsolatomat, és legyetek szentek a ti Istenetek előtt.** 41 Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Égyiptom földéből, hogy legyek néktek Istenetekké. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

4Móz 16

1 Kóré pedig az Iczhár fia, a ki a Lévi fiának, Kéhátnak fia vala; és Dáthán és Abirám, Eliábnak fiai; és On, a Péleth fia, a kik Rúben fiai valának, fogták magokat; rész 26,9. Júd. 1,11. 2 És támadának Mózes ellen, és velök Izráel fiai közül kétszáz és ötven ember, a kik a gyülekezetnek fejedelmei valának, tanácsbeli híres neves emberek. 3 És gyülekezének Mózes ellen és Áron ellen, és mondának nékik: Sokat tulajdonítotok magatoknak, holott az egész gyülekezet, ezek mindnyájan szentek, és közöttök van az Úr: miért emelitek azért fel magatokat az Úr gyülekezete fölé? 4 És mikor hallá ezt Mózes, arczra borula, 5 És szóla Kórénak és az ő egész gyülekezetének, mondván: Reggel megmutatja az Úr: ki az övé és ki a szent, és kit fogadott

magához; mert a kit magának választott, magához fogadja azt. 6 Ezt cselekedjétek azért: Vegyetek magatoknak temjénezőket, Kóré és az ő egész gyülekezete! 7 És tegyetek azokba tüzet, és rakjatok rá füstölő szert az Úr előtt holnap, és az a férfiú legyen szent, a kit kiválaszt az Úr. Sokat tulajdonítotok magatoknak, Lévi fiai! 8 És monda Mózes Kórénak: Halljátok meg, kérlek, Lévi fiai: **9 Avagy keveslitek-é azt, hogy titeket Izráel Istene külön választott Izráel gyülekezetétől, hogy magához fogadjon titeket, hogy szolgáljatok az Úr sátorának szolgálatában, hogy álljatok e gyülekezet előtt, és szolgáljatok néki? 10 És hogy magának fogadott tégedet, és minden atyádfiát, a Lévi fiait te veled; hanem még a papságot is kívánjátok? 11 Azért hát te és a te egész gyülekezeted az Úr ellen gyülekeztetek össze; mert Áron micsoda, hogy ő ellene zúgolódtok?** 12 Elkülde azután Mózes, hogy hívják elő Dáthánt és Abirámot, az Eliáb fiait. Azok pedig felelének: Nem megyünk fel! 13 Avagy kevesled-é azt, hogy felhozál minket a tejjel és mézzel folyó földről, hogy megölj minket a pusztában; hanem még uralkodni is akarsz rajtunk? 14 Éppen nem tejjel és mézzel folyó földre hoztál be minket, sem szántóföldet és szőlőt nem adtál nékünk örökségül! Avagy ki akarod-é szúrni az emberek szemeit? Nem megyünk fel! 15 Megharaguvék azért Mózes igen, és monda az Úrnak: Ne tekints az ő áldozatjokra! Egy szamarat sem vettem el tőlök, és egyet sem bántottam közülök. 1Sám. 12,3. 16 Azután monda Mózes Kórénak: Te és a te egész gyülekezeted legyetek az Úr előtt; te és azok és Áron, holnap. 17 És kiki vegye az ő temjénezőjét, és tegyetek abba füstölő szert, és vigyétek az Úr elé, kiki az ő temjénezőjét; kétszáz és ötven temjénezőt. Te is, és Áron is, kiki az ő temjénezőjét. 18 Vevé azért kiki az ő temjénezőjét, és tevének abba tüzet, és rakának arra füstölő szert, és megállának a gyülekezet sátorának nyílása előtt, Mózes is és Áron. 19 Kóré pedig összegyűjtötte vala ellenök az egész gyülekezetet a gyülekezet sátorának nyílásához, és megjelenék az Úrnak dicsősége az egész gyülekezetnek. 20 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: **21 Váljatok külön e gyülekezettől, hogy megemésszem őket egy szempillantásban.** vers 5. 2Móz. 32,10. **22 Ők pedig arczukra borulának, és mondának: Isten, minden test lelkének Istene! nem egy férfiú vétkezett-é, és az egész gyülekezetre haragszol-é?** Zsid. 12,9. 23 Akkor szóla az Úr Mózesnek, mondván: 24 Szólj a gyülekezetnek, mondván: Menjetek el a Kóré, Dáthán és Abirám hajléka mellől köröskörül. 25 Felkele azért Mózes, és elméne Dáthán és Abirám felé, követék őt Izráel vénei. 26 És szóla a gyülekezetnek, mondván: Kérlek, távozzatok el ez istentelen emberek sátorai mellől, és semmit ne illessetek abból, a mi az övék, hogy el ne veszszetek az ő bűneik miatt. 27 És elmenének a Kóré, Dáthán és Abirám hajlékai mellől köröskörül; Dáthán pedig és Abirám kimenének, megállván az ő sátoraiknak nyílásánál feleségeikkel, fiaikkal és kisdedeikkel. 28 Akkor monda Mózes: Ebből tudjátok meg, hogy az Úr küldött engemet, hogy cselekedjem mind e dolgokat, hogy nem magamtól indultam: 29 Ha úgy halnak meg ezek, a mint meghal minden más ember, és ha minden más ember büntetése szerint büntettetnek meg ezek: akkor nem az Úr küldött engemet. 30 Ha pedig az Úr valami új dolgot cselekszik, és a föld megnyitja az ő száját, és elnyeli őket, és mindazt, a mi az övék, és elevenen szállanak alá pokolba: akkor megismeritek, hogy gyalázták ezek az emberek az Urat. Jer. 31,22. 31 És lőn, a mint elvégezé mind e beszédeket, **meghasada a föld alattok. 32 És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és az ő háznépeiket: és minden embert, a kik Kóréi valának, és minden jószágukat.** 5Móz. 11,6. Zsolt. 106,17. **33 És alászállának azok és mindaz, a mi az övék, elevenen a pokolra: és befedezé őket a föld, és elveszének a község közül.** 34 Az Izráeliták pedig, a kik körülöttök valának, mind elfutának azoknak kiáltására; mert azt mondják vala: **netalán elnyel minket a föld! 35 És tűz jöve ki az Úrtól, és megemészté ama kétszáz és ötven férfiút, a kik füstölő szerekkel áldoznak vala.** 36 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 37 Mondd meg Eleázárnak, Áron pap fiának, hogy szedje ki a temjénezőket a tűzből, a tüzet pedig hintsd széjjel, mert megszenteltettek a temjénezők; 38 Ezeknek temjénezői, a kik a magok lelke ellen vétkeztek. És csináljanak azokból vékonyra vert lapokat az oltár beborítására. Mivelhogy járultak azokkal az Úr elé, és

megszenteltettek: legyenek jegyül Izráel fiainak. 39 Felszedé azért Eleázár pap a réz temjénezőket, a melyekkel a megégettek járultak vala oda, és vékonyra verette azokat az oltár beborítására. 40 Emlékeztetőül Izráel fiainak, hogy senki idegen, a ki nem az Áron magvából való, ne járuljon az Úr elé füstölő szerrel füstölögtetni, hogy úgy ne járjon, mint Kóré és mint az ő gyülekezete, a miképen megmondotta vala néki az Úr Mózes által. rész 3,10. 38. 41 És másnap felzúdula Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes ellen és Áron ellen, mondván: Ti öltétek meg az Úrnak népét! 42 Mikor pedig egybegyűle a gyülekezet Mózes ellen és Áron ellen, akkor fordulának a gyülekezet sátora felé: és ímé befedezte vala azt a felhő, és megjelenék az Úrnak dicsősége. 43 Mózes azért és Áron menének a gyülekezet sátora elé. 44 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **45 Menjetek ki e gyülekezet közül, hogy megemésszem őket egy szempillantásban; ők pedig orczájokra borulának.** vers 21. 46 És monda Mózes Áronnak: Fogd a temjénezőt, és tégy abba tüzet az oltárról, és rakj reá füstölő szert, és vidd hamar a gyülekezethez, és végezz engesztelést értök, mert kijött az Úrtól a nagy harag, elkezdődött a csapás. 47 Vevé azért Áron a temjénezőt, a mint mondotta vala Mózes, és futa a község közé, és ímé elkezdődött vala a csapás a nép között. És füstölő áldozatot tőn, és engesztelést szerze a népnek. 48 És megálla a megholtak között és élők között; és megszűnék a csapás. 49 És valának, a kik megholtak vala e csapás alatt, tizennégy ezer hétszázan; azokon kivül, a kik megholtak vala a Kóré dolgáért. **IZRAEL MOST?** 50 És visszatére Áron Mózeshez a gyülekezet sátorának nyílásához. Így szűnék meg a csapás.

4Móz 17

[1]És szóla az Úr Mózesnek, mondván:[2]Szólj Izráel fiainak, és végy tőlök egy-egy vesszőt az ő atyáiknak háza szerint; az ő atyáik házának valamennyi fejedelmétől tizenkét vesszőt; és kinek-kinek a nevét írd fel az ő vesszejére.[3]Az Áron nevét pedig írd a Lévi vesszejére: mert egy vessző esik az ő atyjok házának fejéért.[4]És tedd le azokat a gyülekezet sátorában a bizonyság ládája elé, a hol megjelenek néktek.[5]És lesz, hogy annak a férfiúnak vesszeje, a kit elválasztok, kihajt; így hárítom el magamról Izráel fiainak zúgolódásait, a melyekkel zúgolódnak ti ellenetek.[6]Szóla azért Mózes Izráel fiainak, és adának néki mind az ő fejedelmeik egy-egy vesszőt egy-egy fejedelemért; az ő atyáiknak háza szerint tizenkét vesszőt; az Áron vesszeje is azok között a vesszők között vala.[7]És letevé Mózes a vesszőket az Úr elé a bizonyság sátorában.[8]És lőn másnap, hogy beméne Mózes a bizonyság sátorába; és ímé kihajtott vala a Lévi házából való Áronnak vesszeje, és hajtást hajtott, és virágot növelt, és mandolát érlelt.[9]És kihozá Mózes mind azokat a vesszőket az Úr színe elől mind az Izráel fiai elé, és miután megnézték vala, vevé kiki az ő vesszejét.[10]És monda az Úr Mózesnek: Vidd vissza az Áron vesszejét a bizonyság ládája elé, hogy őriztessék ott a lázadó fiaknak jegyül, hogy megszünjék az én ellenem való zúgolódások, hogy meg ne haljanak. Zsid. 9,4.[11]És megcselekedé Mózes; a mint parancsolta vala az Úr néki, akképen cselekedék.[12]És szólának Izráel fiai Mózesnek, mondván: Ímé pusztulunk, veszünk, mi mindnyájan elveszünk![13]Valaki közel járul az Úrnak sátorához, meghal. Avagy mindenestől elpusztulunk-é?!

4Móz 18

PRIMOGENITURA

1 És monda az **Úr Áronnak: Te és a te fiaid, és a te atyádnak háza te veled, hordozzátok a szent hajlék körül való hamisság büntetését.** Te és a te fiaid te veled, hordozzátok a ti papságtok hamisságának büntetését. 2 A te atyádfiait, Lévinek törzsét, a te atyádnak nemzetségét is vedd magad mellé, melletted legyenek, és néked szolgáljanak; te pedig és a te fiaid veled, szolgáljatok a bizonyság sátora előtt. 3 És ügyeljenek a te ügyedre és az egész sátornak ügyére; de a szenthajlék edényeihez és az oltárhoz ne járuljanak, hogy meg ne haljanak mind ők, mind ti. rész 3,7. 8. 4 És melletted legyenek, és ügyeljenek a gyülekezet sátorának ügyére, a sátornak minden szolgálatja szerint; de idegen ne járuljon ti hozzátok. **5 Ügyeljetek**

azért a szenthajléknak ügyére, és az oltárnak ügyére, hogy ne legyen ezután harag Izráel fiai ellen. 6 Mert íme én választottam a ti atyátokfiait, a lévitákat Izráel fiai közül, mint az Úrnak adottakat, néktek, ajándékul, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorának szolgálatában. 7 Te pedig és a te fiaid te veled, ügyeljetek a ti papságotokra mindenben, a mik az oltárhoz tartoznak, és a függönyön belől vannak, hogy azokban szolgáljatok; a ti papságotoknak tisztét adtam néktek ajándékul, azért az idegen, a ki oda járul, haljon meg. 8 Szóla azután az Úr Áronnak: Ímé én néked adtam az én felemelt áldozataimra való ügyelést is, valamit Izráel fiai nékem szentelnek, néked és a te fiaidnak adtam azokat felkenetési díjul, örökkévaló rendelés szerint. 9 Ez legyen tiéd a legszentségesebbekből, a melyek tűzzel meg nem égettetnek: Minden ő áldozatjok, akár ételáldozatjok, akár bűnért való áldozatjok, akár pedig vétekért való áldozatjok, a miket nékem adnak, mint legszentségesebbek, tiéid legyenek és a te fiaidé. 10 A legszentségesebb helyen egyed meg azt, csak a férfiak egyék azt; szentség legyen tenéked. 3Móz. 6,16. 26. 11 Ez is tiéd legyen, mint felemelt áldozat az ő ajándékukból, Izráel fiainak minden meglóbált áldozataival együtt; néked adtam azokat és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, a kik veled vannak, örökkévaló rendelés szerint; mindenki, aki tiszta a te házadban, eheti azt: 2Móz. 29,28. **12 Az olajnak minden kövérjét, és minden kövérjét a mustnak és gabonának, azoknak zsengéit, a melyeket az Úrnak adnak, tenéked adtam.** 2Móz. 22,29. 13 Mindennek első gyümölcsei az ő földjökön, a melyeket az Úrnak visznek, tiéid legyenek; mindenki, a ki tiszta a te házadban, egye azokat. 5Móz. 18,4. 5. 14 Minden, a mi teljesen Istennek szenteltetik Izráelben, tiéd legyen. 3Móz. 27,28. **15 Minden, ami az élő állatok közül az anyaméhet megnyitja, a melyet az Úrnak visznek, mind emberekből s mind barmokból a tiéd legyen; csakhogy az embernek elsőszülöttét váltasd meg, és a tisztátalan állatnak elsőszülöttét is megváltassad.** **2Móz. 13,12.** 16 A melyek pedig váltságosok, egy hónapostól kezdve váltasd meg a te becslésed szerint, öt ezüst sikluson a szent siklus szerint: húsz géra az. rész 3,46. 47. 2Móz. 30,13. 17 De a tehénnek első fajzását, vagy a juhnak első fajzását, vagy a kecskének első fajzását meg ne váltasd; mert szentelni valók azok; a véröket hintsd az oltárra, és azoknak kövérit füstölögtesd el kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak. 18 Azoknak húsa pedig tiéd legyen, a miképen a meglóbált szegy, és a mint a jobb lapoczka is tiéd lesz. 3Móz. 7,32. 19 Minden felemelt áldozatot a szent dolgokból, a melyeket az Úrnak áldoznak Izráel fiai, **néked adtam örökkévaló rendelés szerint, és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, a kik veled vannak; sónak szövetsége ez, örökkévaló az Úr előtt, néked és a te magodnak veled.** 20 Monda pedig az Úr Áronnak: Az ő földjökből örökséged nem lesz, sem osztályrészed nem lesz néked ő közöttök: Én vagyok a te osztályrészed és a te örökséged Izráel fiai között. 5Móz. 10,9. Ezék. 44,28. 21 De ímé a Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izráelben; az ő szolgálatjokért való osztályrész ez a melylyel teljesítik ők a gyülekezet sátorának szolgálatát. **22 És ne járuljanak ezután Izráel fiai a gyülekezetnek sátorához, hogy ne vétkezzenek, és meg ne haljanak.** 23 De a léviták teljesítsék a gyülekezet sátorának szolgálatát, és ők viseljék az ő bűnüket; örökkévaló rendelés legyen a ti nemzetségeiteknél, hogy Izráel fiai között ne birjanak örökséget. 24 Mivelhogy Izráel fiainak tizedét, a mit felemelt áldozatul visznek fel az Úrnak, adtam a lévitáknak örökségül: azért végeztem ő felőlök, hogy Izráel fiai között ne birjanak örökséget. 5Móz. 10,9. 25 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 26 A lévitáknak pedig szólj, és mondd meg nékik: Mikor beszeditek Izráel fiaitól a tizedet, a melyet örökségtekül adtam néktek azoktól, akkor áldozzatok abból felemelt áldozatot az Úrnak; a tizedből tizedet. Nehem. 10,38. 27 És ez a ti felemelt áldozatotok olyanul tulajdoníttatik néktek, mint a szérűről való gabona és mint a sajtóból kiömlő bor. 28 Így vigyetek ti is felemelt áldozatot az Úrnak minden ti tizedetekből, a melyet beszedtek Izráel fiaitól, és adjátok abból az Úrnak felemelt áldozatot Áronnak, a papnak. **29 Minden ti ajándékotokból vigyétek a felemelt áldozatokat az Úrnak, mindenből a kövérjét, a mi abból szentelni való.** 30 Mondd meg azt is nékik: Mikor a kövérjét áldozzátok abból, olyanul tulajdoníttatik az a lévitáknak, mintha a szérűről és sajtóból

adnák. 31 Megehetitek pedig azt minden helyen, ti és a ti házatok népe; mert jutalmatok ez néktek a gyülekezet sátorában való szolgálatokért. 32 És nem lesztek bűnösök a miatt, ha abból a kövérjét áldozzátok: és Izráel fiainak szent dolgait sem fertőztetitek meg, és meg sem haltok.

4Móz 19
RED HEIFER (régi toposz a tipológiában – utánanézni)
1 Szóla azután az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 2 Ez a törvény rendelése, a melyet parancsolt az Úr, mondván: **Szólj Izráel fiainak, hogy hozzanak hozzád egy veres tehenet, épet, a melyben ne legyen hiba, a melynek nyakán iga nem volt.** 3 És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és ő vitesse ki azt a táboron kivül, és **öljék meg azt ő előtte.** 4 És vegyen Eleázár, a pap annak véréből az ő újjával, és hintsen a gyülekezet sátorának eleje felé annak véréből hétszer. 5 Azután égessék meg azt a tehenet az ő szemei előtt; annak bőrét, húsát, és vérét a ganéjával együtt égessék meg. 6 Akkor vegyen a pap czédrusfát, izsópot és karmazsint, és vesse a tehénnek égő részei közé. 7 És mossa meg a pap az ő ruháit, az ő testét is mossa le vízzel, és azután menjen be a táborba, és tisztátalan legyen a pap estvéig. 8 Az is, a ki megégeti azt, mossa meg az ő ruháit vízzel, és az ő testét is mossa le vízzel, és tisztátalan legyen estvéig. 9 Valamely tiszta ember pedig szedje fel annak a tehénnek hamvát, és helyezze el azt a táboron kivűl tiszta helyre, hogy legyen az Izráel fiai gyülekezetének szolgálatára a tisztulásnak vizéhez; bűnért való áldozat ez. 10 És az, a ki felszedi a tehénnek hamvát, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig; és legyen ez Izráel fiainak és a köztök tartózkodó jövevénynek örök rendelésül. 11 A ki illeti akármely embernek a holttestét, és tisztátalanná lesz hét napig: Agge. 2,13. 12 Az olyan tisztítsa meg magát azzal a vízzel harmadnapon és hetednapon, és tiszta lesz; ha pedig nem tisztítja meg magát harmadnapon és hetednapon, **akkor nem lesz tiszta. 13 Valaki holtat illet, bármely embert a ki megholt, és meg nem tisztítja magát, az megfertézteti az Úrnak hajlékát; és irtassék ki az a lélek Izráelből mivelhogy tisztulásnak vize nem hintetett ő reá, tisztátalan lesz; még rajta van az ő tisztátalansága.** 14 Ez legyen a törvény, mikor valaki sátorban hal meg. Mindaz, a ki bemegy a sátorba, és mindaz, a ki ott van a sátorban, tisztátalan legyen hét napig. 15 Minden nyitott edény is, a melyen nincs lezárható fedél, tisztátalan. 16 És mindaz, a ki illet a mezőn fegyverrel megöletettet, vagy megholtat, vagy emberi csontot, vagy sírt, tisztátalan legyen hét napig. 17 És vegyenek a tisztátalanért a bűnért való megégetett áldozatnak hamvából, és töltse nek arra élő vizet edénybe. 18 Valamely tiszta ember pedig vegyen izsópot, és mártsa azt vízbe, és hintse meg a sátort és minden edényt, és minden embert, a kik ott lesznek; és azt is, a ki a csontot, vagy a megöltet, vagy a megholtat, vagy a koporsót illette. Zsolt. 51,9. 19 Hintse pedig meg a tiszta a tisztátalant harmadnapon és hetednapon, és tisztítsa meg őt hetednapon; azután mossa meg az ő ruháit, mossa le magát is vízzel, és tiszta lesz estve. 20 Ha pedig valaki tisztátalanná lesz, és nem tisztítja meg magát, az a lélek irtassék ki a község közűl; mivelhogy az Úrnak szenthelyét megfertéztette, a tisztulásnak vize nem hintetett ő reá, tisztátalan az. 21 Ez legyen ő nálok örök rendelésül: mind az, a ki hinti a tisztulásnak vizét, mossa meg az ő ruháit; mind az, a ki illeti a tisztulásnak vizét, tisztátalan legyen estvéig. 22 És valamit illet a tisztátalan, tisztátalan legyen az; és az a lélek is, a ki illeti azt, tisztátalan legyen estvéig.

4Móz 20
KŐSZIKLA: KRISZTUS (LSD. Landlow és Briggs)
TIPOLÓGIA
1Kor 10,4: és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig a Krisztus volt.
1 És eljutának Izráel fiai, az egész gyülekezet Czin pusztájába az első hónapban és megtelepedék a nép Kádesben, és **meghala ott Miriám, és eltemetteték ott.** 2 De nem vala vize a gyülekezetnek, összegyűlének azért Mózes és Áron ellen. 3 És feddőzék a nép Mózessel,

és szólának mondván: Vajha holtunk volna meg, mikor megholtak a mi atyánkfiai az Úr előtt! 4 És miért hoztátok az Úrnak gyülekezetét e pusztába, hogy meghaljunk itt mi, és a mi barmaink? 2Móz. 17,3. 5 És miért hoztatok fel minket Égyiptomból, hogy e rossz helyre hozzatok minket, hol nincs vetés, sem füge, sem szőlő, sem gránátalma, és inni való víz sincsen! 6 Elmenének azért Mózes és Áron a gyülekezetnek színe elől, a gyülekezet sátorának nyílása elé, és arczukra borulának; és megjelenék nékik az Úrnak dicsősége. 7 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **8 Vedd ezt a vesszőt, és gyűjtsd össze a gyülekezetet te, és Áron, a te atyádfia, és szóljatok ím e kősziklának az ő szemeik előtt, hogy adjon vizet; és fakaszsz vizet nékik e kősziklából, és adj inni a gyülekezetnek és az ő barmaiknak.** 2Móz. 17,6. 9 Vevé azért Mózes azt a vesszőt az Úrnak színe elől a mint parancsolta vala néki. 10 És összegyűjték Mózes és Áron a gyülekezetet a kőszikla elé, és monda nékik: **Halljátok meg most, ti lázadók! Avagy e kősziklából fakasszunk-é néktek vizet? 2Móz. 17,5. 2Móz. 17,6. 11 És felemelé Mózes az ő kezét, és megüté a kősziklát az ő vesszejével két ízben;** és sok víz ömle ki, és ivék a gyülekezet és az ő barmai. Zsolt. 78,15. 1Kor. 10,4. 12 És monda az Úr Mózesnek és Áronnak: Mivelhogy nem hittetek nékem, hogy megdicsőítettetek volna engem Izráel fiainak szemei előtt: azért nem viszitek be e községet a földre, a melyet adtam nékik. rész 27,14. 5Móz. 1,37. 13 Ezek a versengésnek vizei, a melyekért feddőztek Izráel fiai az Úrral; és megdicsőítette magát ő bennök. 2Móz. 17,7. 14 És külde Mózes követeket Kádesből Edom királyához, kik így szólának: Ezt mondja a te atyádfia az Izráel: Te tudod mindazt a nyomorúságot, a mely mi rajtunk esett: 1Móz. 25,23-26. 5Móz. 23,7. 15 Hogy a mi atyáink alámentek Égyiptomba, és sok ideig laktunk Égyiptomban, és hogy nyomorgatának minket az égyiptombeliek, és a mi atyáinkat. 2Móz. 2,23. **16 És kiáltottunk az Úrhoz, és meghallgatta a mi szónkat, és angyalt külde és kihozott minket Égyiptomból; és ímé Kádesben vagyunk a te határodnak végvárosában. 2Móz. 2,23. Csel. 7,30-38. 17 Hadd mehessünk át a te földeden! Nem megyünk át sem mezőn, sem szőlőn, és kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, és nem térünk sem jobbra, sem balra, míg általmegyünk a te határodon.** 18 Felele pedig Edom: Nem mehetsz át az én földemen, hogy fegyverrel ne menjek ellened! 19 És mondának néki Izráel fiai: A járt úton megyünk fel, és ha a te vizedet iszszuk, én és az én barmaim, megadom annak az árát. Nincs egyéb szándék om csak hogy gyalog mehessek át. 5Móz. 2,6. 20 Az pedig monda: Nem mégy át. És kiméne ő ellene Edom sok néppel és nagy erővel. 21 Mivel nem akará Edom megengedni Izráelnek, hogy általmenjen az ő országán: azért eltére Izráel ő tőle. Bir. 11,17. 22 Majd elindulának Kádesből, és jutának Izráel fiai, az egész gyülekezet a Hór hegyére. rész 33,37. 23 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, a Hór hegyénél, Edom földének határán, mondván: 24 Áron az ő népeihez takaríttatik: mert nem megy be a földre, a melyet Izráel fiainak adtam, mivelhogy ellenszegültetek az én szómnak a versengésnek vizénél. 25 Vedd Áront és Eleázárt, az ő fiát, és vezesd fel őket a Hór hegyére. rész 33,38. 26 És vetkeztesd le Áront az ő ruháiból, és öltöztesd fel azokba Eleázárt, az ő fiát; mert Áron az ő népéhez takaríttatik, és meghal ott. 27 És úgy cselekedék Mózes, a mint parancsolta vala az Úr, és felmenének a Hór hegyére az egész gyülekezet láttára. 28 És Mózes levetkezteté Áront az ő ruháiból, és felöltözteté azokba Eleázárt, az ő fiát. **És meghala Áron ott a hegynek tetején,** Mózes pedig és Eleázár leszálla a hegyről. **29 És látá az egész gyülekezet, hogy meghalt vala Áron, és siratá Áront harmincz napig Izráelnek egész háza. 5Móz. 34,8. 1Móz. 50,3.**

4Móz 21

rézkígyó

1 Mikor pedig meghallotta a Kananeus, Arad királya, a ki lakozik vala dél felől, hogy jön Izráel a kémeknek útán: megütközék Izráellel, és foglyokat ejte közülök. rész 33,40. 2 Fogadást tőn azért Izráel az Úrnak, és monda: Ha valóban kezembe adod e népet, eltörlöm az ő városait. 3 És meghallgatá az Úr Izráelnek szavát, és kézbe adá a Kananeust, és eltörlé őket, és azoknak

városait. És nevezé azt a helyet Hormának. 4 És elindulának a Hór hegyétől a veres tengerhez vivő úton, hogy megkerüljék Edom földét. És a népnek lelke megkeseredék útközben. 5 És szóla a nép Isten ellen és Mózes ellen: Miért hoztatok fel minket Égyiptomból, hogy meghaljunk e pusztában? Mert nincsen kenyér, víz sincsen, és e hitvány eledelt útálja a mi lelkünk. 1Kor. 10,9. rész 11,6. 6 Bocsáta azért az Úr a népre tüzes kígyókat, és megmardosák a népet, és sokan meghalának Izráel népéből. 2Móz. 32,35. 7 Akkor méne a nép Mózeshez, és mondának: Vétkeztünk, mert szólottunk az Úr ellen és te ellened; imádkozzál az Úrhoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat. És imádkozék Mózes a népért. **8 És monda az Úr Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tűzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben maradjon.** Ján. 3,14. 9 Csinála azért Mózes rézkígyót, és feltűzé azt póznára. És lőn, hogy ha a kígyó valakit megmar vala, és az feltekinte a rézkígyóra, életben marada. 2Kir. 18,4. 10 Azután elindulának Izráel fiai, és tábort ütének Obóthban. 11 Obóthból is elindulának, és tábort ütének Hije-Abarimban, abban a pusztában, a mely Moáb előtt vala napkelet felől. 12 Onnét elindulának, és tábort ütének Zéred völgyében. 5Móz. 2,13. 13 Onnét elindulának, és tábort ütének az Arnon vizén túl, a mely van a pusztában, és kijő az Emoreus határából. Mert az Arnon Moábnak határa Moáb között és Emoreus között**.** **5Móz. 2,24. Józs. 12,2. Bir. 11,18. 14 Azért van szó az Úr hadainak könyvében: HOL VAN? A HIVATKOZOTT, DE ELVESZETT KÖNYV NEM LEHETNE/ETT KANONIKUS?** Vahébről Szúfában, és a patakokról Arnonnál, 15 És a patakok folyásáról, a mely Ar város felé hajol és Moáb határára dűl. 16 És onnét Béérbe menének. Ez az a kút, a melynél mondotta vala az Úr Mózesnek: Gyűjtsd össze a népet, és adok nékik vizet. *17 Akkor éneklé az Izráel ez éneket: Jőjj fel óh kút! énekeljetek néki! 18 Kút, a melyet fejedelmek ástak; a nép előkelői vájtak, kormánypálczával, vezérbotjaikkal.* És a pusztából Mathanába menének. 19 És Mathanából Nahaliélbe, és Nahaliélből Bámóthba. 20 Bámóthból pedig abba a völgybe, a mely Moáb mezején van, onnan a Piszga tetejére, a mely a sivatagra néz. 21 És külde Izráel követeket Szíhonhoz, az Emoreusok királyához, mondván: 5Móz. 2,26. Bir. 11,19. 22 Hadd mehessek át a te földeden! Nem hajlunk mezőre, sem szőlőre, kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, míg átmegyünk a te határodon. 23 De nem engedé Szíhon Izráelnek, hogy átmenjen az ő határán, sőt egybegyűjté Szíhon minden népét, és kiméne Izráel ellen a pusztába, és jöve Jaháczba; és megütközék Izráellel. 5Móz. 2,30. 29,7. 24 És megveré őt Izráel fegyvernek élivel, és elfoglalá annak földét Arnontól Jabbókig, az Ammon fiaiig; mert erős vala az Ammon fiainak határa. 25 És elfoglalá Izráel mind e városokat, és megtelepedék Izráel az Emoreusok minden városában, Hesbonban és annak minden városában; 5Móz. 2,33. Józs. 24,8. Zsolt. 135,11. 12. Ámós 2,9. 26 Mert Hesbon Szíhonnak az Emoreusok királyának városa vala, ki is hadakozott vala Moábnak előbbi királyával, és elvett vala minden földet annak kezéből Arnonig. 27 Azért mondják a példabeszédmondók: Jőjjetek Hesbonba! Építtessék és erősíttessék Szíhon városa! 28 Mert tűz jött ki Hesbonból, láng Szíhon városából; megemésztette Art, Moábnak városát, Arnon magaslatainak urait. 29 Jaj néked Moáb! Elvesztél Kámosnak népe! Futásra adta ő fiait, leányait fogságra Szíhonnak, az emoreus királynak. 30 De mi lövöldöztük őket, elveszett Hesbon Dibonig, és elpusztítottuk Nofáig, a mely Medebáig ér. 31 Megtelepedék azért Izráel az Emoreusok földén. **32 És elkülde Mózes, hogy megkémleljék Józert, és bevevék annak városait, és kiűzé az Emoreust, a ki ott vala. 33 Majd megfordulának, és felmenének a Básánba vivő úton. És kijöve Og, Básán királya ő ellenök, ő és egész népe, hogy megütközzenek Hedreiben.** **5Móz. 3,1. 29,7.** 34 Akkor monda az Úr Mózesnek: Ne félj tőle, mert a te kezedbe adtam őt, és egész népét, és az ő földét. És úgy cselekedjél vele, a miképen cselekedtél Szíhonnal az Emoreusok királyával, a ki lakik vala Hesbonban. 5Móz. 3,2. 22. 35 Megverék azért őt és az ő fiait és egész népét annyira, hogy egy sem marada belőle; és elfoglalák az ő földét.

4Móz 22
BÁLÁM
1 És tovább menének Izráel fiai, és tábort ütének Moáb mezőségen a Jordánon túl, Jérikhó ellenében. rész 26,3. 2 És mikor látta Bálák, a Czippór fia mind azokat, a melyeket cselekedett vala Izráel az Emoreussal: 3 Igen megrémüle Moáb a néptől, mivelhogy sok vala az, és búsula Moáb Izráel fiai miatt. 4 Monda azért Moáb Midián véneinek: Most elnyalja e sokaság minden mi környékünket, a miképen elnyalja az ökör a mezőnek pázsitját. **(Bálák pedig, Czippórnak fia Moáb királya vala abban az időben.)** 5 Külde azért követeket **Bálámhoz, a Beór fiához** Péthorba, a mely vala a folyóvíz mellett, az ő népe fiainak földére, hogy hívják őt, mondván: Ímé nép jött ki Égyiptomból, és ímé ellepte e földnek színét, és megtelepszik én ellenemben. Józs. 24,9. 13,22. **6 Most azért kérlek jöjj el, átkozd meg érettem e népet, mert erősebb nálamnál;** talán erőt vehetek rajta, megverjük őt, és kiűzhetem őt e földből; mert jól tudom, hogy a kit megáldasz, meg lesz áldva, és a kit megátkozol, átkozott lesz. 7 Elmenének azért Moábnak vénei és Midiánnak vénei, és a jövendőmondásnak jutalma kezeikben vala, és jutának Bálámhoz, és megmondák néki Bálák izenetét. Józs. 13,22. 8 Ő pedig monda nékik: Háljatok itt ez éjjel, és feleletet adok néktek, a miképen szól nékem az Úr. És Moábnak fejedelmei ott maradának Bálámnál. 9 Eljöve pedig az Isten Bálámhoz, és monda: Kicsodák ezek a férfiak te nálad? 10 És monda Bálám az Istennek: Bálák, Czippór fia, Moáb királya, küldött én hozzám, ezt mondván: 11 Ímé e nép, a mely kijött Égyiptomból, ellepte a földnek színét; most azért jöjj el, átkozd meg azt érettem, talán megharczolhatok vele, és kiűzhetem őt. 12 És monda Isten Bálámnak: Ne menj el ő velök, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az. 13 Felkele azért Bálám reggel, és monda a Bálák fejedelmeinek: Menjetek el a ti földetekre; mert nem akarja az Úr megengedni nékem, hogy elmenjek veletek. 14 És felkelének Moáb fejedelmei, és jutának Bálákhoz, és mondának: Nem akart Bálám eljönni velünk. 15 Elküldé azért ismét Bálák több fejedelmet, amazoknál előkelőbbeket. 16 És eljutának Bálámhoz, és mondának néki: Ezt mondja Bálák, Czippórnak fia: Kérlek, ne vonakodjál eljönni hozzám! 17 Mert igen-igen megtisztellek téged, és akármit mondasz nékem, megcselekszem. Jöjj el azért kérlek, és átkozd meg értem e népet! rész 24,10. 11. **18 Bálám pedig felele és monda a Bálák szolgáinak: Ha Bálák az ő házát aranynyal és ezüsttel tele adná is nékem, nem hághatom át az Úrnak, az én Istenemnek szavát, hogy valamit míveljek; kicsinyt vagy nagyot.** **1Kir. 13,8.** *19 Most mindazonáltal maradjatok itt kérlek ti is ez éjjel,* hadd tudjam meg, mit szól ismét az Úr nékem? 20 És eljöve Isten Bálámhoz éjjel, és monda néki: **Ha azért jöttek e férfiak, hogy elhívjanak téged: kelj fel, menj el velök; de mindazáltal azt cselekedjed, a mit mondok majd néked.** 21 Felkele azért Bálám reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és elméne a Moáb fejedelmeivel. **22 De megharaguvék Isten, hogy elmegy vala ő. És megálla az Úrnak angyala az útban, hogy ellenkezzék vele; ő pedig üget vala az ő szamarán, és két szolgája vala vele. 23 És meglátá a szamár az Úrnak angyalát, a mint áll vala az úton, és mezítelen fegyvere a kezében; letére azért a szamár az útról, és méne a mezőre; Bálám pedig veré az ő szamarát, hogy visszatérítse azt az útra.** 2Pét. 2,16. Júd. 1,11. 24 Azután megálla az Úrnak angyala a szőlők ösvényén, holott innen is garád, onnan is garád vala. 25 A mint meglátá a szamár az Úrnak angyalát, a falhoz szorula, és a Bálám lábát is oda szorítá a falhoz; ezért ismét megveré azt. 26 Az Úr angyala pedig ismét tovább méne, és megálla szoros helyen, hol nem volt út a kitérésre, sem jobbra, sem balra. 27 A mint meglátá a szamár az Úrnak angyalát, lefeküvék Bálám alatt, azért megharaguvék Bálám, és megveré a szamarat bottal. 28 És megnyitá az Úr a szamárnak száját, és monda a szamár Bálámnak: **Mit vétettem néked, hogy immár háromszor vertél meg engem?** **2Pét. 2,16.** **Júd. 1,11.** **29 Bálám pedig monda a szamárnak: Mert megcsúfoltál engem! Vajha volna fegyver a kezemben, nyilván megölnélek most téged. 30 És monda a szamár Bálámnak: Avagy nem te szamarad vagyok-é, a melyen járni szoktál, a mióta megvagy, mind e napig? Avagy szoktam volt-é veled e képen cselekedni? Az pedig felele: Nem. 31 És megnyitá az Úr a**

Bálám szemeit, és látá az Úr angyalát, a mint áll vala az útban, és mezítelen fegyverét az ő kezében; akkor meghajtá magát és arczra borula. 32 Az Úrnak angyala pedig monda néki: Miért verted meg a te szamaradat immár három ízben? Ímé én jöttem ki, hogy ellenkezzem veled, mert veszedelmes ez az út én előttem. 33 És meglátott engem a szamár, és kitért én előttem immár három ízben; ha ki nem tért volna előlem, most meg is öltelek volna téged, őt pedig életben hagytam volna. 34 Monda azért Bálám az Úr angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állasz előttem az útban. Most azért, ha nem tetszik ez néked, visszatérek. 35 Az Úrnak angyala pedig monda Bálámnak: **Menj el e férfiakkal; mindazáltal a mit én mondok majd néked, azt mondjad. Elméne azért Bálám a Bálák fejedelmeivel.** 36 Mikor pedig meghallá Bálák, hogy jön Bálám, kiméne elébe Moábnak egyik városába, a mely az Arnon vidékén, a határ szélén vala. rész 21,13-15. 37 És monda Bálák Bálámnak: Avagy nem küldözgettem-é hozzád, hogy hívjanak téged? Miért nem jösz vala én hozzám? Avagy valóban nem tisztelhetnélek meg téged? **38 Bálám pedig monda Bláknak: Ímé eljöttem hozzád. Most pedig szólhatok-é magamtól valamit? A mi mondani valót Isten ád az én számba, azt mondom.** rész 23,12. 26. 1Kir. 22,14.39 És elméne Bálám Bálákkal, és eljutának Kirjat-Husótba. 40 És vágata Bálák ökröket és juhokat, és küldé Bálámnak és a fejedelmeknek, a kik vele valának.

4Móz 23

1 És monda Bálám Bláknak*: Építs itt nékem hét oltárt, és készíts el ide nékem hét tulkot és hét kost. 2 És úgy cselekedék Bálák a miképen mondotta vala Bálám. És áldozék Bálák és Bálám mindenik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.* 3 És monda Bálám Bláknak: Állj meg a te égőáldozatod mellett, én pedig elmegyek; talán előmbe jő az Úr nékem, és a mit mutat majd nékem, megjelentem néked. Elméne azért egy kopasz oromra. 4 És elébe méne Isten Bálámnak, és monda néki Bálám : A hét oltárt elrendeztem, és áldoztam mindenik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost. 5 Az Úr pedig ígét ada Bálámnak szájába, és monda néki: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj. 6 És visszatére ő hozzá, és ímé áll vala az ő égőáldozata mellett; ő maga és Moábnak minden fejedelme. 7 És elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Siriából hozatott engem Bálák, Moábnak királya kelet hegyeiről, mondván: Jöjj, átkozd meg nékem Jákóbot, és jöjj, szidalmazd meg Izráelt; 1Móz. 28,2. Hós. 12,12. 8 Mit átkozzam azt, a kit Isten nem átkoz, és mit szidalmazzam azt, a kit az Úr nem szidalmaz? 9 Mert sziklák tetejéről nézem őt, és halmokról tekintem őt; ímé oly nép, a mely maga fog lakni, és nem számláltatik a nemzetek közé. 5Móz. 33,28. 10 Ki számlálhatja meg a Jákób porát, és Izráel negyedrészének számát? Haljon meg az én lelkem az igazak halálával, és legyen az én utolsó napom, mint az övé! 11 És monda Bálák Bálámnak: Mit cselekeszel én velem? Hogy megátkozzad ellenségeimet, azért hoztalak téged, és ímé igen megáldád őket. 12 Ez pedig felele és monda: Avagy nem arra kell-é vigyáznom, hogy azt szóljam, a mit az Úr adott az én számba? 13 Monda azután néki Bálák: Kérlek, jöjj velem más helyre, honnét meglássad őt, de csak valamely részét látod annak, és őt mindenestől nem látod, és átkozd meg őt onnét nékem. 14 És vivé őt az őrállók helyére, a Piszga tetejére, és épite hét oltárt, és áldozék egy-egy tulkot és egy-egy kost mindenik oltáron. 15 És monda Bláknak: Állj meg itt a te égőáldozatod mellett, én pedig elébe megyek amoda. 16 Elébe méne azért az Úr Bálámnak, és ígét ada az ő szájába, és monda: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj. rész 22,35. 17 Méne azért ő hozzá, és ímé ő áll vala az ő égőáldozata mellett, és Moáb fejedelmei is ő vele. És monda néki Bálák: Mit szóla az Úr? 18 Akkor elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Kelj fel Bálák, és halljad; figyelj reám Czippórnak fia! 19 Nem ember az Isten, hogy hazudjék és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-é ő valamit, hogy meg ne tenné? Igér-é valamit, hogy azt ne teljesítené? 1Sám. 15,29. 20 Ímé parancsolatot vettem, hogy áldjak; ha ő áld, én azt meg nem fordíthatom. 21 Nem vett észre Jákóbban hamisságot, és nem látott gonoszságot Izráelben. Az Úr, az ő Istene van ő vele; és királynak szóló rivalgás hangzik ő benne. 2Móz. 32,8. 22 Isten hozta ki őket Égyiptomból, az

ő ereje mint a vad bivalyé. 2Móz. 3,8. † Jób 39,12-15. 23 Mert nem fog varázslás Jákóbon, sem jövendőmondás Izráelen. Idején adatik tudtára Jákóbnak és Izráelnek: mit mívelt Isten! 24 Ímé e nép felkél mint nőstény oroszlán, és feltámad mint hím oroszlán; nem nyugszik, míg prédát nem eszik, és elejtettek vérét nem iszsza. 25 Akkor monda Bálák Bálámnak: Se ne átkozzad, se ne áldjad őt. 26 Felele pedig Bálám, és monda Bláknak: Avagy nem szólottam volt-é néked, mondván: Valamit mond nékem az Úr, azt mívelem? rész 22,18. 38. 27 És monda Bálák Bálámnak: Jöjj, kérlek, elviszlek téged más helyre: talán tetszeni fog az Istennek, hogy megátkozzad onnét e népet én érettem. 28 Elvivé azért Bálák Bálámot a Peór tetejére, a mely a puszta felé néz. 29 És monda Bálám Bláknak: Építtess itt nékem hét oltárt, és készíts el ide nékem hét tulkot és hét kost. 30 Úgy cselekedék azért Bálák, a mint mondotta volt Bálám, és áldozék minden oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

4Móz 24

1 Mikor pedig látta Bálám, hogy tetszik az Úrnak, hogy megáldja Izráelt, nem indula, mint az előtt, varázslatok után, hanem fordítá az ő orczáját a puszta felé. 2 És mikor felemelte Bálám az ő szemeit, látá Izráelt, a mint letelepedett az ő nemzetségei szerint; és Istennek lelke vala ő rajta. **RÁSZÁLLTA AZ ISTEN LELKE** 3 Akkor elkezdé az ő példázó beszédét és monda: Bálámnak, Beór fiának szózata, a megnyílt szemű embernek szózata. 4 Annak szózata, a ki hallja Istennek beszédét, a ki látja a Mindenhatónak látását, leborulva, de nyitott szemekkel: **5 Mily szépek a te sátoraid óh Jákób! a te hajlékaid óh Izráel! 6 Mint kiterjesztett völgyek, mint kertek a folyóvíz mellett, mint az Úr plántálta áloék, mint czédrusfák a vizek mellett! 7 Víz ömledez az ő vedreiből, vetését bő víz öntözi; királya nagyobb Agágnál, és felmagasztaltatik az ő országa. 8 Isten hozta ki Égyiptomból, az ő ereje mint a vad bivalyé: megemészti a pogányokat, az ő ellenségeit; csontjaikat megtöri, és nyilaival által veri.** rész 23,22. **9 Lehever, nyugszik mint hím oroszlán, és mint nőstény oroszlán; ki serkenti fel őt? A ki áld téged, áldott lészen, és ki átkoz téged, átkozott lészen.** 1Móz. 49,9. 10 És felgerjede Bláknak haragja Bálám ellen, és egybeüté kezeit, és monda Bálák Bálámnak: Azért hívtalak téged, hogy átkozd meg ellenségeimet; és ímé igen megáldottad immár három ízben. 11 Most azért fuss a te helyedre. Mondottam vala, hogy igen megtisztellek téged; de ímé megfosztott téged az Úr a tisztességtől. 1Kir. 22,26. 27. rész 22,16. 17. 12 És monda Bálám Bláknak: A te követeidnek is, a kiket küldöttél volt hozzám, nem így szólottam-é, mondván: 13 Ha Bálák az ő házát ezüsttel és aranynyal tele adná is nékem, az Úrnak beszédét által nem hághatom, hogy magamtól jót, vagy rosszat cselekedjem. A mit az Úr szól, azt szólom. rész 22,18. 1Kir. 22,14. 14 Most pedig én elmegyek ímé az én népemhez; jöjj, hadd jelentsem ki néked, mit fog cselekedni e nép a te népeddel, a következő időben. 15 És elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Bálámnak, Beór fiának szózata, a megnyilt szemű ember szózata, 16 Annak szózata, a ki hallja Istennek beszédét, és a ki tudja a Magasságosnak tudományát, és a ki látja a Mindenhatónak látását, leborulva, de nyitott szemekkel. **17 Látom őt, de nem most; nézem őt, de nem közel. Csillag származik Jákóbból, és királyi pálcza támad Izráelből;** és általveri Moábnak oldalait, és összetöri Sethnek minden fiait. 2Sám. 8,2. Sof. 2,8. 9. 18 És Edom más birtoka lesz, Szeir az ő ellensége is másnak birtoka lesz; de hatalmasan cselekszik Izráel. 19 És uralkodik a Jákóbtól való, és elveszti a városból a megmaradtat. 2Sám. 8,1-14. 20 És mikor látja vala Amáleket, elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Amálek első a nemzetek között, de végezetre mindenestől elvész. 1Sám. 15,2. 7. *21 És mikor látja vala a Keneust, elkezdé példázó beszédét, és monda: Erős a te lakhelyed, és sziklára raktad fészkedet;* Bir. 1,16. 1Sám. 15,6. *22 Mégis el fog pusztulni Kain; a míg Assur téged fogva viszen. 23 Újra kezdé az ő példázó beszédét, és monda: Óh, ki fog élni még, a mikor véghez viszi ezt az Isten?* 24 És Kittim partjairól hajók jőnek, és nyomorgatják Assúrt, nyomorgatják Ébert is, és ez is mindenestől elvész. 25 Felkele azért Bálám, és elméne, hogy visszatérjen az ő helyére. És Bálák is elméne az ő útján. rész 22,5.

4Móz 25

1 Mikor pedig Sittimben lakozik vala Izráel, kezde a nép paráználkodni Moáb leányaival. rész 31,16. 2 Mert hívogaták a népet az ő isteneik áldozataira; és evék a nép, és imádá azoknak isteneit. 3 És odaszegődék Izráel Bál-Peórhoz; az Úr haragja pedig felgerjede Izráel ellen. Hós. 9,10. Zsolt. 106,28. 4 És monda az Úr Mózesnek: Vedd elő e népnek minden főemberét, és akasztasd fel őket az Úrnak fényes nappal; hogy elforduljon az Úr haragjának gerjedezése Izráeltől. 2Sám. 21,1. 6. 9. 5 Monda azért Mózes Izráel bíráinak: Kiki ölje meg az ő embereit, a kik odaszegődtek Bál-Peórhoz. 6 És ímé eljöve valaki Izráel fiai közül, és hoza az ő atyjafiai felé egy midiánbeli asszonyt, Mózes szeme láttára, és Izráel fiai egész gyülekezetének láttára; ők pedig sírnak vala a gyülekezet sátorának nyilásánál. 7 És mikor látta vala Fineás, Eleázár fia, Áron papnak unokája, felkele a gyülekezet közül, és dárdáját vevé kezébe. 8 És beméne az izráelita férfi után a sátorba, és általdöfé mindkettőjöket, mind az izráelita férfit, mind az asszonyt hason. És megszünék a csapás Izráel fiai között. Zsolt. 106,30. 9 De meghaltak vala a csapás miatt huszonnégy ezeren. 1Kor. 10,8. 10 Akkor szóla az Úr Mózesnek, mondván: 11 Fineás, Eleázár fia, Áron pap unokája, elfordította az én haragomat Izráel fiaitól, mivelhogy az én bosszúmat megállotta ő közöttök; ezért nem pusztítom ki bosszúmban Izráel fiait. 1Krón. 6,3. 4. 12 Mondd azért: Ímé én az én szövetségemet, a békesség szövetségét adom ő néki. Zsolt. 106,31. 13 És lészen ő nála és az ő magvánál ő utána az örökkévaló papságnak szövetsége; mivelhogy bosszút állott az ő Istenéért, és engesztelést végze Izráel fiaiért. 1Sám. 2,27-30. 1Kir. 2,26. 27. 14 A megöletett izráelita férfinak neve pedig, a ki a midiánbeli asszonynyal együtt öletett meg, Zimri, a Szálu fia vala, a Simeon-nemzetség háznépének fejedelme. 15 A megöletett midiánbeli asszony neve pedig Kozbi, Czúr leánya, a ki a Midiániták között az ő atyja háza nemzetségeinek fejedelme vala. rész 31,8. 16 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 17 Támadjátok meg a Midiánitákat, és verjétek meg őket, rész 31,2-8. 18 Mert ők megtámadtak titeket az ő cselszövéseikkel, a melyeket Peórért és az ő hugokért Kozbiért, a midián fejedelem leányáért szőttek ellenetek, a ki megöletett a Peór miatt való csapásnak napján.

4Móz 26

1 És lőn a csapás után, szóla az Úr Mózesnek és Eleázárnak, az Áron pap fiának, mondván: **2 Vegyétek számba Izráel fiainak egész gyülekezetét, húsz esztendőstől fogva és feljebb, az ő atyáiknak háznépe szerint; mindenkit, a ki hadba mehet Izráelben.** rész 1,2. 3. 3 Szóla azért velök Mózes és Eleázár, a pap, a Moáb mezőségében a Jordán mellett, Jérikhó ellenében, mondván: 4 Vegyétek számba a népet, húsz esztendőstől fogva és feljebb, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek és Izráel fiainak, a kik kijöttek volt Égyiptom földéből. 5 Rúben elsőszülötte Izráelnek. Rúben fiai ezek: Hánoktól a Hánokiták, Pallutól a Palluiták nemzetsége. 1Móz. 46,8. 2Móz. 6,14. 6 Heczrontól a Heczroniták nemzetsége, Kármitól a Kármiták nemzetsége. 7 Ezek a Rúbeniták nemzetségei. És lőn az ő számok negyvenhárom ezer, hétszáz és harmincz. 8 És a Pallu fiai valának: Eliáb. 9 Eliáb fiai pedig, Nemuél, Dáthán és Abirám. Ez a Dáthán és Abirám a gyülekezet előljárói valának, a kik feltámadtak vala Mózes ellen és Áron ellen. rész 16,2. 32. 10 És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és Kórét, meghalván az a gyülekezet, mivelhogy megemészte a tűz kétszáz és ötven férfiút, a kik intőpéldául lőnek. 11 Kóré fiai pedig nem halának meg. 12 Simeon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Nemuéltől a Nemuéliták nemzetsége, Jámintól a Jáminiták nemzetsége, Jákintól a Jákiniták nemzetsége. 13 Zerákhtól a Zerákhiták nemzetsége. Saultól a Sauliták nemzetsége. 14 Ezek a Simeoniták nemzetségei: huszonkét ezer és kétszáz. 15 Gád fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Sefontól a Sefoniták nemzetsége, Haggitól a Haggiták nemzetsége, Súnitól a Súniták nemzetsége. 16 Oznitól az Ozniták nemzetsége, Éritől az Ériták nemzetsége. 17 Arodtól az Aroditák nemzetsége, Arélitől az Aréliták nemzetsége. 18 Ezek Gád fiainak nemzetségei; az ő számok szerint negyven ezer és ötszáz. 19 Júda fiai: Ér és Onán. És

meghala Ér és Onán a Kanaán földén. 1Móz. 38,7. 10.20 Júda fiai pedig az ő nemzetségeik szerint ezek valának: Séláhtól a Séláhiták nemzetsége, Pérecztől a Pérecziták nemzetsége, Zerákhtól a Zerákhiták nemzetsége. 1Móz. 46,12. 21 Pérecz fiai valának pedig: Heczrontól a Heczroniták nemzetsége; Hámultól a Hámuliták nemzetsége. 1Móz. 46,12. 22 Ezek Júda nemzetségei az ő számok szerint: hetvenhat ezer ötszáz. 23 Izsakhár fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Thólától a Thóláiták nemzetsége; Puvától a Puviták nemzetsége; 24 Jásubtól a Jásubiták nemzetsége; Simrontól a Simroniták nemzetsége. 25 Ezek Izsakhár nemzetségei az ő számok szerint: hatvannégy ezer háromszáz. 26 Zebulon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Szeredtől a Szerediták nemzetsége, Élontól az Éloniták nemzetsége, Jahleéltől a Jahleéliták nemzetsége. 27 Ezek a Zebuloniták nemzetségei az ő számok szerint: hatvan ezer ötszáz. 28 József fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Manasse és Efraim. 29 Manasse fiai: Mákirtól a Mákiriták nemzetsége. Mákir nemzé Gileádot; Gileádtól a Gileáditák nemzetsége. Józs. 17,1. 30 Ezek Gileád fiai: Jezertől a Jezeriták nemzetsége, Hélektől a Hélekiták nemzetsége. 31 És Aszriéltől az Aszriéliták nemzetsége; Sekemtől a Sekemiták nemzetsége. 32 És Semidától a Semidáták nemzetsége és Héfertől a Héferiták nemzetsége. 33 Célofhádnak pedig, a Héfer fiának nem voltak fiai, hanem leányai; és a Célofhád leányainak nevei ezek: Makhla, Nóa, Hogla, Milkha és Thircza. rész 27,1. 34 Ezek Manasse nemzetségei, és az ő számok ötvenkét ezer és hétszáz. 35 Ezek Efraim fiai az ő nemzetségeik szerint: Suthelákhtól a Suthelákhiták nemzetsége, Békertől a Békeriták nemzetsége, Tahántól a Tahániták nemzetsége. 36 Ezek pedig a Suthelákh fiai: Érántól az Érániták nemzetsége. 37 Ezek Efraim fiainak nemzetségei az ő számok szerint: harminczkét ezer és ötszáz. Ezek József fiai az ő nemzetségeik szerint. 38 Benjámin fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Belától a Belaiták nemzetsége; Asbéltől az Asbéliták nemzetsége; Ahirámtól az Ahirámiták nemzetsége. 39 Sefufámtól a Sefufámiták nemzetsége; Hufámtól a Hufámiták nemzetsége. 40 Bela fiai pedig valának: Ard és Naamán: Ardtól az Arditák nemzetsége; Naamántól a Naamániták nemzetsége. 41 Ezek Benjámin fiai az ő nemzetségeik szerint, és számok: negyvenöt ezer és hatszáz. 42 Ezek Dán fiai az ő nemzetségeik szerint: Suhámtól a Suhámiták nemzetsége. Ezek Dán nemzetségei, az ő nemzetségeik szerint. 43 A Suhamiták minden nemzetsége az ő számok szerint: hatvannégy ezer és négyszáz. 44 Áser fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jimnától a Jimnaiták nemzetsége; Jisvitől a Jisviták nemzetsége; Bériától a Bérihiták nemzetsége. 45 A Béria fiaitól: Khébertől a Khéberiták nemzetsége, Malkiéltől a Malkiéliták nemzetsége. 46 Áser leányának pedig neve vala Sérah. 47 Ezek Áser fiainak nemzetségei az ő számok szerint: ötvenhárom ezer és négyszáz. 48 Nafthali fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jakhczeéltől a Jakhczeéliták nemzetsége, Gúnitól a Gúniták nemzetsége. 49 Jéczertől a Jéczeriták nemzetsége; Sillémtől a Sillémiták nemzetsége. 50 Ezek Nafthali nemzetségei az ő nemzetségeik szerint: az ő számok pedig negyvenöt ezer és négyszáz. 51 Ezek Izráel fiainak megszámláltjai: hatszáz egyezer hétszáz harmincz. 2Móz. 38,26. rész 1,46. 52 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: **53 Ezeknek osztassék el az a föld örökségül, az ő neveiknek száma szerint. 54 A nagyobb számúnak adj nagyobb örökséget, a kisebb számúnak pedig tedd kisebbé az ő örökségét; mindeniknek az ő száma szerint adattassék az ő öröksége. 55 De sorssal osztassék el a föld; az ő atyjok törzseinek nevei szerint örököljenek. rész 33,54. Józs. 11,23. 56 A sors szerint osztassék el az örökség, mind a sok és mind a kevés között.** 57 Ezek pedig Lévi megszámláltjai az ő nemzetségeik szerint: Gérsontól a Gérsoniták nemzetsége; Kéháttól a Kéhátiták nemzetsége; Mérárítól a Mérárita nemzetsége. 2Móz. 6,16-22. 58 Ezek Lévi nemzetségei: a Libniták nemzetsége, a Hébroniták nemzetsége, a Makhliták nemzetsége, a Músiták nemzetsége, a Kórahiták nemzetsége. Kéhát pedig nemzé Amrámot. 59 Amrám feleségének neve pedig Jókebed, a Lévi leánya, a ki Égyiptomban született Lévinek; és ő szülte Amrámnak Áront, Mózest, és Miriámot, az ő leánytestvéröket. 2Móz. 6,20. 60 És születének Áronnak: Nádáb és Abihu, Eleázár és Ithamár. 61 És meghalának Nádáb és Abihu, mikor idegen tűzzel áldozának az Úr előtt. 3Móz.

10,1. 2. 62 És vala azoknak száma: huszonhárom ezer, mind férfiak, egy hónapostól fogva és feljebb; mert nem voltak beszámlálva az Izráel fiai közé, mivel nem adatott nékik örökség Izráel fiai között. rész 1,49. 50. 63 Ezek Mózesnek és Eleázárnak, a papnak megszámláltjai, a kik megszámlálák Izráel fiait a Moáb mezőségében, Jérikhó átellenében a Jordán mellett. 64 Ezek között pedig nem volt senki a Mózestől és Áron paptól megszámláltattak közűl, mikor megszámlálták vala Izráel fiait a Sinai pusztájában. rész 1,1-3. 64. 65 Mert az Úr mondotta vala nékik: Bizonnyal meghalnak a pusztában; és senki nem maradt meg azok közül, hanem csak Káleb, a Jefunné fia, és Józsué, a Nún fia.

4Móz 27

1 Előállának pedig a Célofhád leányai, a ki Héfer fia vala, a ki Gileád fia, a ki Mákir fia, a ki Manasse fia vala, József fiának, Manassénak nemzetségei közül. Ezek pedig az ő leányainak neveik: Makhla, Nóa, Hogla, Milkha és Thircza. rész 26,33. Józs. 17,3. 2 És megállának Mózes előtt, és Eleázár pap előtt, és a fejedelmek előtt, és az egész gyülekezet előtt a gyülekezet sátorának nyilásánál, mondván: 3 A mi atyánk meghalt a pusztában, de ő nem volt azoknak seregében, a kik összeseregeltek volt az Úr ellen a Kóré seregében; hanem az ő bűnéért holt meg, és fiai nem voltak néki. rész 16,1. rész 14,28. 29. 35. 1Móz. 32,35. 4 Miért töröltetnék el a mi atyánknak neve az ő nemzetsége közül, azért, hogy nincsen őnéki fia? Adj örökséget nékünk a mi atyánknak atyjafiai között. 5 Mózes pedig vivé ezeknek ügyét az Úr elé. 6 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **7 Igazat szólnak a Célofhád leányai: Adj nékik örökségi birtokot az ő atyjoknak atyjafiai között, és szállítsd rájok az ő atyjoknak örökségét. rész 36,2. 8 Izráel fiainak pedig szólj, mondván: Mikor valaki meghal, és fia nem leend annak, akkor adjátok annak örökségét az ő leányának.** 9 Ha pedig nem leend néki leánya, akkor adjátok az ő örökségét az ő testvéreinek. 10 Ha pedig nem leendenek néki testvérei, akkor adjátok az ő örökségét az ő atyja testvéreinek. 11 Ha pedig nem leendenek az ő atyjának testvérei, akkor adjátok az ő örökségét annak, a ki legközelebbi atyjafia az ő nemzetségéből, és bírja azt. Legyen pedig az Izráel fiainak végezett törvényök, a miképen megparancsolta az Úr Mózesnek. 12 Monda azután az Úr Mózesnek: Menj fel az Abarim hegyére, és lásd meg a földet, a melyet Izráel fiainak adtam. 5Móz. 32,48-50. 13 Miután pedig megláttad azt, takaríttatol te is a te népedhez, a miképen oda takaríttatott Áron, a te testvéred; 14 Mivelhogy nem engedétek az én beszédemnek a Czin pusztájában, a gyülekezet versengésének idején, hogy megdicsőítettetek volna engemet ama vizeknél az ő szemeik előtt. Ezek a versengésnek vizei Kádesnél a Czin pusztájában. rész 20,12. 15 Szóla azért Mózes az Úrnak, mondván: **16 Az Úr, a minden test lelkének Istene, rendeljen férfiút a gyülekezet fölé. rész 16,22. Zsid. 12,9. 17 A ki kimenjen ő előttök, és a ki bemenjen ő előttök; a ki kivigye őket, és a ki bevigye őket, hogy ne legyen az Úr gyülekezete olyan mint a juhok, a melyeknek nincsen pásztoruk. 1Kir. 22,17.**18 Az Úr pedig monda Mózesnek: Vedd melléd Józsuét a Nún fiát, a férfiút, a kiben lélek van, és tedd ő reá a te kezedet. 5Móz. 3,21. Józs. 1,1. 19 És állasd őt Eleázár pap elé, és az egész gyülekezet elé, és adj néki parancsolatokat az ő szemeik előtt. 20 És a te dicsőségedet közöld ő vele, hogy hallgassa őt Izráel fiainak egész gyülekezete. 21 Azután pedig álljon Eleázár pap elé, és kérdje meg őt az Urimnak ítélete felől az Úr előtt. Az ő szava szerint menjenek ki, és az ő szava szerint menjenek be, ő és Izráel minden fia ő vele, és az egész gyülekezet. 2Móz. 28,30. 1Sám. 28,6. **22 Úgy cselekedék azért Mózes, a miképen parancsolta vala az Úr néki;** mert vevé Józsuét, és állatá őt Eleázár pap elé, és az egész gyülekezet elé. 23 És tevé az ő kezét ő reá, és ada néki parancsolatokat, a miképen szólott vala az Úr Mózes által.

4Móz 28

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nékik: **Ügyeljetek, hogy az én áldozatomat, kenyeremet kedves illatú tűzáldozatul a maga**

idejében áldozzátok nékem. 3Móz. 1,2-11. 3 És mondd meg nékik: **Ez a tűzáldozat, a melyet áldozzatok az Úrnak: egy esztendős, ép bárányokat, naponként kettőt, szüntelen való egészen égőáldozatul.** **HOGY LEHETETT EZ? MINDEN EMBER, MINDEN KÖZÖSSÉG? HA AZ UTÓBBI, AKKOR IS RENGETEG VÉR FOLYHATOTT!** 4 Egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estennen készítsd el. 5 És egy efa lánglisztnek tizedrészét ételáldozatul, megelegyítve egy hin sajtolt olajnak negyedrészével. 2Móz. 29,38-41. 6 Ez a szüntelen való egészen égőáldozat, a mely Sinai hegyen szereztetett kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak. 7 Annak italáldozatja pedig egy hinnek negyedrésze egy-egy bárányhoz. A szenthelyen adj italáldozatot, jó borból az Úrnak. rész 15,5. 8 A másik bárányt készítsd el estennen, a reggeli ételáldozat és annak italáldozatja szerint készítsd el azt, jóillatú tűzáldozatul az Úrnak. 9 Szombatnapon pedig áldozz két ép bárányt, esztendősöket, és két tized efa lisztlángot olajjal elegyített ételáldozatul, annak italáldozatjával egybe. 10 Ez a szombati egészen égőáldozat szombatonként, a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak italáldozatján kívül. 11 A ti hónapjaitok kezdetén is áldozzatok az Úrnak egészen égőáldozatul két fiatal tulkot, egy kost, és hét egyesztendős, ép bárányt. rész 10,1. 10. 12 És egy-egy tulok mellé olajjal elegyített három tized efa lánglisztet ételáldozatul, egy-egy kos mellé pedig olajjal elegyített két tized efa lánglisztet ételáldozatul. 13 És egy-egy bárány mellé egy-egy tized efa lisztlángot olajjal elegyítve ételáldozatul; égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. 14 Az azokhoz való italáldozat pedig legyen fél hin bor egy tulok mellé, egy harmad hin egy kos mellé, és egy negyed hin egy bárány mellé. Ez a hónapos egészen égőáldozat minden hónap kezdetén , az esztendőnek hónapjai szerint. 15 És egy kecskebakot is készítsetek el bűnért való áldozatul az Úrnak, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak italáldozatával egyben. 16 Az első hónapban pedig, a hónapnak tizennegyedik napján az Úrnak páskhája van. 2Móz. 12,3. 6-11. 17 És e hónapnak tizenötödik napján is ünnep van; hét napon át kovásztalan kenyeret egyetek. 3Móz. 23,6. 18 Első napon legyen szent gyülekezés; semmi robota munkát ne végezzetek, 3Móz. 23,7. 19 Hanem tűzáldozatul egészen égőáldozatot vigyetek az Úrnak: két fiatal tulkot, egy kost, egy esztendős bárányt hetet, a melyek épek legyenek. 20 És azoknak ételáldozata olajjal elegyített lisztláng legyen; három tizedrész efát tegyetek egy tulok mellé, és két tizedrészt egy kos mellé. 21 Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt tegyetek, a hét bárány szerint. **22 És bűnért való áldozatul egy bakot, hogy engesztelés legyen értetek.** 23 A reggeli egészen égőáldozaton kívül, (a mely szüntelen való égőáldozat) készítsétek el ezeket. 24 Ezek szerint készítsetek naponként hét napon át kenyeret, kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak; a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül készíttessék az, annak italáldozatjával egyben. 25 A hetedik napon is legyen néktek szent gyülekezésetek; semmi robota munkát ne végezzetek. **26 A zsengék napján is, a mikor új ételáldozatot visztek az Úrnak a ti hetes ünnepeteken: szent gyülekezésetek legyen néktek;** semmi robota munkát ne végezzetek. 2Móz. 23,16. 27 Hanem vigyetek kedves illatul egészen égőáldozatot az Úrnak: két fiatal tulkot, egy kost, és esztendős bárányt hetet. 28 És azokhoz való ételáldozatul olajjal elegyített háromtized efa lisztlángot egy tulok mellé, két tizedet egy kos mellé. 29 Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt, a hét bárány szerint. 30 Egy kecskebakot is, hogy engesztelés legyen értetek. 31 A szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján kívül készítsétek ezeket: épek legyenek, azoknak italáldozatjokkal egyben.

4Móz 29

1 A hetedik hónapban pedig a hónapnak első napján szent gyülekezésetek legyen néktek. Semmi robota munkát ne végezzetek; **kürt zengésének napja** legyen az néktek. 3Móz. 23,24. 2 És készítsetek el kedves illatul egészen égőáldozatot az Úrnak, egy fiatal tulkot, egy kost, esztendős ép bárányt hetet. 3 És azokhoz ételáldozatul olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé, két tizedrészt a kos mellé; 4 És egy-egy tizedrészt egy-egy bárány mellé, a hét bárány szerint; 5 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, hogy engesztelés

legyen értetek, 6 az újhold egészen égőáldozatján és annak ételáldozatján kivül, és a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján, és azoknak italáldozatjokon kivül, az ő rendjök szerint, kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak. **7 E hetedik hónapnak tizedik napján is szent gyülekezésetek legyen néktek;** és sanyargassátok meg magatokat, semmi munkát ne végezzetek; 3Móz. 16,29-33. 8 És vigyetek az Úrnak kedves illatú egészen égőáldozatul: egy fiatal tulkot, egy kost, esztendős bárányt hetet, épek legyenek; 9 És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé; két tizedrészt az egy kos mellé; 10 Egy-egy tizedrészt egy-egy bárány mellé, a hét bárány szerint. 11 Egy kecskebakot bűnért való áldozatul, az engesztelésre való bűnáldozaton kivül, és a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatán és azoknak italáldozatjokon kivül. **12 A hetedik hónapnak tizenötödik napján is szent gyülekezésetek legyen néktek; semmi robota munkát ne végezzetek, és az Úrnak ünnepét hét napon ünnepeljétek.** 3Móz. 23,34. 43. 13 És vigyetek az Úrnak egészen égőáldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: tizenhárom fiatal tulkot, két kost, esztendős bárányt tizennégyet, épek legyenek. 14 És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített lisztlángból három tizedrész efát egy-egy tulok mellé, a tizenhárom tulok szerint, két tizedrészt egy-egy kos mellé, a két kos szerint. 15 És egy-egy tizedrészt minden bárány mellé, a tizennégy bárány szerint. 16 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 17 Másodnapon pedig tizenkét fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket. 18 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulkok mellé, a kosok mellé, a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint. 19 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és azoknak italáldozatjokon kivül. 20 Harmadnap pedig **tizenegy fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket**. 21 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 22 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján és italáldozatján kivül. 23 Negyednapon pedig tíz fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket. 24 Azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 25 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 26 És ötödnapon kilencz fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket: 27 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, azoknak számok szerint, a szokás szerint. 28 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 29 És hatodnapon nyolcz tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket. 30 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 31 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 32 És hetedik napon hét tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket; 33 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 34 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. **35 Nyolczadnapon bezáró ünnepetek legyen néktek, semmi robota munkát ne végezzetek;** 3Móz. 23,36. 36 Hanem vigyetek az Úrnak egészen égőáldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: egy tulkot, egy kost, hét ép bárányt, esztendősöket; 37 Azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulok mellé, a kos mellé, és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 38 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 39 Ezeket áldozzátok az Úrnak a ti ünnepeiteken, azokon kívül, a miket fogadásból, és szabad akaratból áldoztok, a ti egészen égőáldozataitokul, ételáldozataitokul, italáldozataitokul, és hálaáldozataitokul. 40 És megmondá Mózes Izráel fiainak mind azokat, a melyeket az Úr parancsolt vala Mózesnek.

4Móz 30

Férj és feleség

1 És szóla Mózes az Izráel fiai közt lévő **törzsek fejeinek**, mondván: Ez az a beszéd, a melyet parancsolt az Úr: 2 Ha valamely férfi fogadást fogad az Úrnak, vagy esküt tesz, hogy lekötelezze magát valami kötésre: meg ne szegje az ő szavát; a mint az ő szájából kijött, egészen úgy cselekedjék. 5Móz. 23,21. Zsolt. 116,14. Bir. 11,30-39. 3 Ha pedig asszony fogad fogadást az Úrnak, és kötésre kötelezi le magát az ő atyjának házában az ő fiatalságában; 4 És hallja az ő atyja az ő fogadását, vagy kötelezését, a melylyel lekötelezte magát, és nem szól arra az ő atyja: akkor megáll minden ő fogadása, és minden kötelezés is, a melylyel lekötelezte magát, megálljon. 5 Ha pedig megtiltja azt az ő atyja azon a napon, a melyen hallotta: nem áll meg semmi fogadása és kötelezése, a melylyel lekötelezte magát, és az Úr is megbocsát néki, mert az ő atyja tiltotta meg azt. 6 Ha pedig férjhez megy, és így terhelik őt az ő fogadásai vagy ajkán kiszalasztott szava, a melylyel lekötelezte magát; 7 És hallja az ő férje, és nem szól néki azon a napon, a melyen hallotta azt: akkor megállanak az ő fogadásai, és az ő kötelezései is, a melyekkel lekötelezte magát, megálljanak. 8 Ha pedig azon a napon, a melyen hallja a férje, megtiltja azt: akkor erőtlenné teszi annak fogadását, a melyet magára vett, és az ő ajakinak kiszalasztott szavát, a melylyel lekötelezte magát; és az Úr is megbocsát néki. 9 Az özvegy asszonynak pedig és az elváltnak minden fogadása, a melylyel lekötelezi magát, megáll. 10 Ha pedig az ő férjének házában tesz fogadást, vagy esküvéssel kötelezi magát valami kötésre: 11 Ha hallotta az ő férje és nem szólt arra, nem tiltotta meg azt: akkor annak minden fogadása megáll, és minden kötelezése, a melylyel lekötelezte magát, megálljon. 12 De ha a férje teljesen erőtlenné teszi azokat azon a napon, a melyen hallotta: nem áll meg semmi, a mi az ő ajakin kijött, sem fogadása, sem az ő maga lekötelezése; az ő férje erőtlenné tette azokat, és az Úr megbocsát néki. 13 Minden fogadását, és minden esküvéssel való kötelezését a maga megsanyargattatására, a férje teszi erőssé, és a férje teszi azt erőtlenné. 14 Hogyha nem szólván nem szól néki a férje egy naptól fogva más napig, akkor megerősíti minden fogadását, vagy minden kötelezését, a melyeket magára vett; megerősíti azokat, mert nem szól néki azon a napon, a melyen hallotta azt. 15 Ha pedig azután teszi erőtelenekké azokat, minekutána hallotta vala: ő hordozza az ő bűnének terhét. **16 Ezek azok a rendelések, a melyeket parancsolt az Úr Mózesnek, a férj és az ő felesége között, az atya és leánya között, mikor még fiatalságában az ő atyjának házában van.**

4Móz 31

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **2 Állj bosszút Izráel fiaiért a Midiánitákon, azután a te népeidhez takaríttatol.** rész 25,17. 18. 3 Szóla azért Mózes a népnek, mondván: Készítsétek fel magatok közül a viadalra való embereket, és induljanak Midián ellen, hogy bosszút álljanak az Úrért Midiánon. 4 Ezret-ezret egy-egy törzsből, Izráelnek minden törzséből küldjetek a hadba. 5 Kiválogatának azért Izráel ezereiből, ezeret törzsenként, **tizenkét ezeret,** viadalra készet. 6 És elküldé őket Mózes, törzsenként ezeret-ezeret a hadba, és velök Fineást, Eleázár papnak fiát is a hadba; és **a szent edények és a riadó kürtök valának az ő keze alatt. 7 És harczolának Midián ellen, a miképen megparancsolta vala az Úr Mózesnek,** és minden férfiút megölének. 5Móz. 20,13. 8 A Midián királyait is megölék, azoknak levágott népeivel egybe: Evit, Rékemet, Czúrt, Húrt, és Rebát, Midiánnak öt királyát; és Bálámot a Beór fiát is megölék fegyverrel. 4Móz. 22,5. 35. 24,3-24. vers 16. 9 És fogságba vivék Izráel fiai a Midiániták feleségeit és azoknak kisdedeit, és azoknak minden barmát és minden nyáját, és minden vagyonát prédára veték. 10 Minden városukat pedig az ő lakhelyeik szerint, és minden falvaikat tűzzel megégeték. 11 És elvivének minden ragadományt és minden prédát mind emberekből, mind barmokból. 12 És vivék Mózeshez és Eleázár paphoz, és Izráel fiainak gyülekezetéhez a foglyokat, a prédát és a ragadományokat a táborba, a mely a Moáb mezőségén vala a Jordán mellett, Jérikhó átellenében. 13 Kimenének azért Mózes és Eleázár pap, és a

gyülekezetnek minden fejedelme ő eléjök a táboron kívül. 14 És megharaguvék Mózes a hadnak vezetőire, az ezredesekre és századosokra, a kik megjöttek vala a harczról. 15 És monda nékik Mózes: Megtartottátok-é életben mind az asszonyokat? 16 Ímé ők voltak, a kik Izráel fiait Bálám tanácsából hűtlenségre bírták az Úr ellen a Peór dolgában; és lőn csapás az Úr gyülekezetén. rész 25,2. 3. 17 Most azért öljetek meg a kisdedek közül minden fineműt; és minden asszonyt is, a ki férfit ismert azzal való hálás végett, megöljetek. **JAJ!** 18 Minden leánygyermeket pedig, a kik nem háltak férfiúval, tartsatok életben magatoknak. Bir. 21,11. 12. 19 Ti pedig maradjatok a táboron kívül hét napig; a ki megölt valakit, és a ki hullát érintett, mind tisztítsátok meg magatokat harmad és hetednapon, magatokat és foglyaitokat. rész 19,11. 12. 20 Minden ruhát, minden bőrből való eszközt, minden kecskeszőrből való készítményt és minden faedényt; tisztítsátok meg magatokat. 21 És monda Eleázár pap a vitézeknek, a kik elmentek vala a hadba: Ez a törvény rendelése, a melyet parancsolt vala az Úr Mózesnek: 22 Az aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, az ónt és ólmot bizonyára; 23 Minden egyebet is , a mi állja a tüzet, vigyetek át a tűzön, és megtisztíttatik, de a tisztító vízzel is tisztíttassék meg; mindazt pedig, a mi nem állja a tűzet, vízen vigyétek át. 24 Ruháitokat pedig mossátok meg a hetedik napon, és tiszták lesztek: és azután bemehettek a táborba. 25 Újra szóla az Úr Mózesnek, mondván: 26 Vedd számba az elfoglalt prédát, mind emberben, mind baromban, te és Eleázár, a pap, és a gyülekezet atyáinak fejei. 27 És oszszad a prédát két részre: a hadakozók között, a kik hadba mentek, és az egész gyülekezet között. 1Sám. 30,24. 28 És végy részt az Úrnak a hadakozó férfiaktól, akik hadba mentek: ötszázból egy lelket, az emberek közül, az ökrök közül, a szamarak közül, és a juhok közül. 29 Azoknak fele részéből vegyétek, és adjad Eleázárnak, a papnak, felemelt áldozatul az Úrnak. 30 Az Izráel fiainak járó fele részből pedig egy elfogottat végy ötvenből: emberekből, ökrökből, szamarakból, juhokból, és minden baromból; és adjad azokat a lévitáknak, a kik ügyelnek az Úr hajlékának ügyére. 31 És úgy cselekedék Mózes és Eleázár, a pap, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. 32 És vala az a préda, azaz annak a zsákmánynak maradéka, a mit a hadakozó nép zsákmányolt: hatszáz hetvenöt ezer juh. 33 És hetvenhét ezer ökör. 34 És hatvanegy ezer szamár. 35 Emberi lélek pedig: **a leányok közül, a kik nem ismertek vala férfival való egyesülést, ilyen lélek összesen harminczkét ezer.** 36 Vala pedig az egyik fele, azoknak része, a kik hadba mentek vala: számszerint háromszáz harminczhét ezer és ötszáz juh. 37 Vala pedig az Úrnak része a juhokból: hatszáz és hetvenöt. 38 Az ökör pedig: harminczhat ezer; és azokból az Úrnak része: hetvenkettő. 39 És a szamár: harmincz ezer és ötszáz; azokból az Úrnak része: hatvanegy. 40 Emberi lélek pedig tizenhat ezer; és azokból az Úrnak része: harminczhét lélek. 41 És adá Mózes az Úrnak részét felemelt áldozatul Eleázárnak, a papnak, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. rész 18,8-14. 42 Az Izráel fiainak eső másik fele részből pedig, a melyet elválasztott Mózes a hadakozó férfiakétól. 43 (Vala pedig a gyülekezetre eső felerész juhokból: háromszáz harminczhét ezer és ötszáz; 44 Ökör: harminczhat ezer; 45 Szamár: harmincz ezer és ötszáz: 46 Emberi lélek: tizenhat ezer.) 47 Az Izráel fiainak eső fele részből pedig egy elfogottat vett Mózes ötvenből, az emberekből és a barmokból; és adá azokat a lévitáknak, a kik ügyelnek az Úr hajlékának ügyére, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. 48 És járulának Mózeshez a had ezereinek vezetői, az ezredesek és századosok. 49 És mondának Mózesnek: Szolgáid megszámlálták a hadakozó férfiakat, a kik a mi kezünk alatt voltak, és senki közülünk el nem veszett. 50 Hoztunk azért az Úrnak való áldozatul kiki a mit talált: aranyeszközöket, karlánczokat, karpereczeket, gyűrűket, fülönfüggőket, nyaklánczokat, hogy engesztelést végezzünk a mi lelkünkért az Úr előtt. 51 És elvevé Mózes és Eleázár, a pap, az aranyat ő tőlök, és a megkészített eszközöket is mind. 52 És mindaz az arany, a melyet felemelt áldozatul vivének az Úrnak, tizenhat ezer hétszáz és ötven siklus vala az ezeredesektől és századosoktól. 53 A hadakozó férfiak közül kiki magának zsákmányolt. 54 Miután elvette vala Mózes és Eleázár, a pap, az aranyat az

ezeredesektől és századosoktól, bevivék azt a gyülekezetnek sátorába, Izráel fiaira való emlékeztetőül az Úr elé.

4Móz 32

1 Rúben fiainak pedig és Gád fiainak igen sok barmok vala. Mikor látták a Józér földét és a Gileád földét, hogy ímé az a hely marhatartani való hely: 2 Eljövének Gád fiai és Rúben fiai, és szólának Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, és a gyülekezet fejedelmeinek, mondván: 3 Atárót, Díbon, Józér, Nimra, Hesbon, Elealé, Sebám, Nébó és Béon: 4 A föld, a melyet megvert az Úr az Izráel fiainak gyülekezete előtt, baromtartó föld az; a te szolgáidnak pedig sok marhájok van. 5 És mondának: Hogyha kedvet találtunk a te szemeid előtt, adassék ez a föld a te szolgáidnak örökségül, ne vígy minket át a Jordánon. 6 Mózes pedig monda a Gád fiainak és Rúben fiainak: Avagy a ti atyátokfiai hadakozni menjenek, ti pedig itt maradjatok? 7 És miért idegenítitek el Izráel fiainak szívét, hogy által ne menjenek a földre, a melyet adott nékik az Úr? 8 A ti atyáitok cselekedtek így, mikor elbocsátám őket Kádes-Bárneából, hogy nézzék meg azt a földet; rész 13,3. 4. 5Móz. 1,22. 9 Mert felmentek az Eskól völgyéig, és megnézék a földet, és elidegeníték Izráel fiainak szívét, hogy be ne menjenek arra a földre, a melyet adott vala nékik az Úr. rész 13,32-34. 10 Azért megharaguvék az Úr azon a napon, és megeskövék, mondván: 11 Nem látják meg azok az emberek, a kik feljöttek Égyiptomból, húsz esztendőstől fogva és feljebb, azt a földet, a mely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, mivelhogy nem tökéletesen jártak én utánam; rész 14,28-30. 12 Kivéve a Kenizeus Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuét, a Nún fiát, mivelhogy tökéletesen jártak az Úr után. 13 És megharaguvék az Úr Izráelre, és bujdostatá őket a pusztában negyven esztendeig; míg megemészteték az egész nemzetség, a mely gonoszt cselekedett vala az Úr szemei előtt. **14 És ímé feltámadtatok a ti atyáitok helyett, bűnös emberek maradékai, hogy az Úr haragjának tüzét még öregbítsétek Izráel ellen.** **ATYA-FIÚ TIPOLÓGIA** 15 Hogyha elfordultok az ő utaitól, még tovább is otthagyja őt a pusztában, és elvesztitek mind az egész népet. 16 És járulának közelebb ő hozzá, és mondának: Barmainknak juhaklokat építünk itt, és a mi kicsinyeinknek városokat; 17 Magunk pedig felfegyverkezve, készséggel megyünk Izráel fiai előtt, míg beviszszük őket az ő helyökre; gyermekeink pedig a kerített városokban maradnak e földnek lakosai miatt. Józs. 4,12. Józs. 4,12. 18 Vissza nem térünk addig a mi házainkhoz, a míg Izráel fiai közül meg nem kapja kiki az ő örökségét. 19 Mert nem veszünk mi részt az örökségben ő velök a Jordánon túl és tovább, mivelhogy meg van nékünk a mi örökségünk a Jordánon innen napkelet felől. 20 És monda nékik Mózes: Ha azt cselekszitek, a mit szóltok; ha az Úr előtt készültök fel a hadra; 21 És átmegy közületek minden fegyveres a Jordánon az Úr előtt, míg kiűzi az ő ellenségeit maga előtt; 22 És csak azután tértek vissza, ha az a föld meghódol az Úr előtt: akkor ártatlanok lesztek az Úr előtt, és Izráel előtt, és az a föld birtokotokká lesz néktek az Úr előtt. **23 Hogyha nem így cselekesztek, ímé vétkeztek az Úr ellen; és gondoljátok meg, hogy a ti bűnötök nek büntetése utólér benneteket!** **HARCI RITMUS, HÁBORÚ** 24 Építsetek magatoknak városokat a ti kicsinyeitek számára, és a ti juhaitoknak aklokat; de a mit fogadtatok, azt megcselekedjétek. 25 És szólának Gád fiai és Rúben fiai Mózesnek, mondván: A te szolgáid úgy cselekesznek, a mint az én Uram parancsolja. 26 A mi kicsinyeink, feleségeink, juhaink és mindenféle barmaink ott lesznek Gileád városaiban; 27 A te szolgáid pedig átmennek mindnyájan hadra felkészülve, harczolni az Úr előtt, a miképen az én Uram szól. 28 Parancsot ada azért ő felőlök Mózes Eleázárnak, a papnak, és Józsuénak a Nún fiának, és az Izráel fiai törzseiből való atyák fejeinek, Józs. 1,1. 29 És monda nékik Mózes: Ha átmennek a Gád fiai és a Rúben fiai veletek a Jordánon, mindnyájan hadakozni készen az Úr előtt, és meghódol a föld ti előttetek: akkor adjátok nékik a Gileád földét birtokul. 30 Ha pedig nem mennek át fegyveresen veletek, akkor veletek kapjanak birtokot a Kanaán földén. 31 És felelének a Gád fiai és a Rúben fiai, mondván: A mit mondott az Úr a te szolgáidnak, akképen

cselekeszünk. 32 Mi átmegyünk fegyveresen az Úr előtt a Kanaán földére, de miénk legyen a mi örökségünknek birtoka a Jordánon innen. 33 Nékik adá azért Mózes, tudniillik a Gád fiainak, a Rúben fiainak és a József fiának, Manasse féltörzsének, Szihonnak, az Emoreusok királyának országát, és Ógnak, Básán királyának országát; azt a földet az ő városaival, határaival, annak a földnek városait köröskörül. 5Móz. 3,12. 13. Józs. 13,8. 15,24. 29. 34 És megépíték a Gád fiai Dibont, Ataróthot, Aroért, 35 Atróth-Sofánt, Jázért, Jogbehát, 36 Beth-Nimrát, és Beth-Haránt, kerített városokat juhaklokkal egyben. 37 A Rúben fiai pedig megépíték Hesbont, Elealét, Kirjáthaimot, 38 Nébót, Baál-Meont, (változtatott néven nevezve) és Sibmát. És új neveket adának a városoknak, a melyeket építének. 39 Mákirnak, a Manasse fiának fiai pedig Gileádba vonulának, és bevevék azt, és kiűzék az Emoreust, a ki ott vala. 40 Adá azért Mózes Gileádot Mákirnak, a Manasse fiának, és lakozék abban. 1Móz. 50,23. 41 Jáir pedig, a Manasse fia elméne, és bevevé azoknak falvait, és hívá azokat Jáir falvainak. 1Krón. 2,22.42 Nóbah is elméne, és bevevé Kenáthot és annak városait, és hívá azt Nóbáhnak, a maga nevéről.

4Móz 33

HELYEK RITMIKUS FELSOROLÁSA: ELINDULTAK…TÁBORT ÜTÖTTEK, ELINDULTAK…TÁBORT ÜTÖTTEK… KÖZBEVETÉS NÉHÁNY FONTOS MONDAT

1 Ezek Izráel fiainak szállásai, a kik kijövének Égyiptom földéből az ő seregeik szerint Mózes és Áron vezetése alatt. 2 (Megírá pedig Mózes az ő kijövetelöket az ő szállásaik szerint, az Úrnak rendeletére.) Ezek az ő szállásaik, az ő kijövetelök szerint. **3 Elindulának Rameszeszből** az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján. A páskha után való napon jövének ki Izráel fiai felemelt kézzel, az egész Égyiptom láttára. 2Móz. 12,37. 4 (Az égyiptombeliek pedig temetik vala azokat a kiket megölt vala az Úr ő közöttök, minden elsőszülött jö ket; az isteneiken is ítéletet tartott vala az Úr.) 2Móz. 12,12. 5 És elindulának Izráel fiai Rameszeszből, és tábort ütének Szukkótban. 6 És elindulának Szukkótból, és tábort ütének Ethámban, a mely van a pusztának szélén. 2Móz. 13,20. 7 És elindulának Ethámból, és fordulának Pihahiróth felé, a mely van Baál-Czefon előtt, és tábort ütének Migdol előtt, 2Móz. 14,2. 8 És elindulának Pihahiróthból, és átmenének a tenger közepén a pusztába; és menének három napi járásnyira az Ethám pusztáján; és tábort ütének Márában. 2Móz. 15,23. 9 És elindulának Márából, és jutának Élimbe; Élimben pedig vala tizenkét kútfő és hetven pálmafa; és tábort ütének ott. 2Móz. 15,27. 10 És elindulának Élimből, és tábort ütének a Veres tenger mellett. 11 És elindulának a Veres tengertől, és tábort ütének a Szin pusztájában. 2Móz. 16,1. 12 És elindulának a Szin pusztájából, és tábort ütének Dofkában. 13 És elindulának Dofkából, és tábort ütének Álúsban. 14 És elindulának Álúsból, és tábort ütének Refidimben, de nem vala ott a népnek inni való vize. 2Móz. 17,1. 15 És elindulának Refidimből, és tábort ütének a Sinai pusztájában. 2Móz. 19,1. 16 És elindulának a Sinai pusztájából, és tábort ütének Kibrót-Thaavában. rész 11,34. 35. 17 És elindulának Kibrót-Thaavából, és tábort ütének Haserótban. rész 11,35. 18 És elindulának Haserótból, és tábort ütének Rithmában. 19 És elindulának Rithmából, és tábort ütének Rimmon-Péreczben. 20 És elindulának Rimmon-Péreczből, és tábort ütének Libnában. 21 És elindulának Libnából, és tábort ütének Risszában. 22 És elindulának Risszából, és tábort ütének Kehélátban. 23 És elindulának Kehélátból, és tábort ütének a Séfer hegyénél. 24 És elindulának a Séfer hegyétől és tábort ütének Haradában. 25 És elindulának Haradából, és tábort ütének Makhélótban. 26 És elindulának Makhélótból, és tábort ütének Tháhátban. 27 És elindulának Tháhátból, és tábort ütének Thárakhban. 28 És elindulának Thárakhból, és tábort ütének Mitkában. 29 És elindulának Mitkából, és tábort ütének Hasmonában. 30 És elindulának Hasmonából, és tábort ütének Moszérótban. 31 És elindulának Moszérótból, és tábort ütének Bené-Jaakánban. 32 És elindulának Bené-Jaakánból, és tábort ütének Hór-Hagidgádban. 33 És elindulának Hór-

Hagidgádból, és tábort ütének Jotbathában. 34 És elindulának Jotbathából, és tábort ütének Abronában. 35 És elindulának Abronából, és tábort ütének Eczjon-Geberben. 36 És elindulának Eczjon-Geberből, és tábort ütének Czin pusztájában; ez Kádes. rész 20,1. 37 És elindulának Kádesből, és tábort ütének a Hór hegyénél, az Edom földének szélén. rész 20,22-29. **38 Felméne pedig Áron, a pap, a Hór hegyére az Úr rendelése szerint, és meghala ott a negyvenedik esztendőben, Izráel fiainak Égyiptom földéből való kijövetelök után, az ötödik hónapban, a hónap elsején. 39 Áron pedig száz és huszonhárom esztendős vala, mikor meghala a Hór hegyén.** 40 Hallott pedig a Kananeus, Arad királya (ez pedig dél felől lakozik vala a Kanaán földén) Izráel fiainak jövetele felől. rész 21,1. 41 És elindulának a Hór hegyétől, és tábort ütének Czalmonában. 42 És elindulának Czalmonából, és tábort ütének Púnonban. 43 És elindulának Púnonból, és tábort ütének Obothban. 44 És elindulának Obothból, és tábort ütének Ijé-Abárimban, a Moáb határán. rész 21,10. 11. 45 És elindulának Ijé- Abárim ból, és tábort ütének Dibon-Gádban. 46 És elindulának Dibon-Gádból, és tábort ütének Almon-Diblathaimban. 47 És elindulának Almon-Diblathaimból, és tábort ütének az Abarim hegységnél, Nébó ellenében. 5Móz. 32,49. 50. 48 És elindulának az Abarim hegységétől, és tábort ütének a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jérikhó ellenében. 49 Tábort ütének pedig a Jordán mellett, Beth-Hajjesimóthtól Abel-Hassittimig, a Moáb mezőségén. Józs. 2,1. 50 És szóla az Úr Mózesnek a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jerikhó ellenében, mondván: 51 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: **Mikor átmentek ti a Jordánon a Kanaán földére: 52 Űzzétek ki akkor a földnek minden lakosát a ti színetek elől, és veszessétek el minden írott képeiket, és minden ő öntött bálványképeiket is elveszessétek, és minden magaslataikat rontsátok el! 5Móz. 20,16-18. † 5Móz. 7,2. 3. 5. 53 Űzzétek ki a földnek lakóit, és lakozzatok abban; mert néktek adtam azt a földet, hogy bírjátok azt. 54 Azt a földet pedig sorsvetés által vegyétek birtokotokba a ti nemzetségeitek szerint. A nagyobb számúnak nagyobbítsátok az ő örökségét, a kisebb számúnak kisebbítsd az ő örökségét. A hová a sors esik valaki számára, az legyen az övé. A ti atyáitoknak törzsei szerint vegyétek át birtokotokat. rész 26,54. 55. 55 Ha pedig nem űzitek ki annak a földnek lakosait a ti színetek elől, akkor, a kiket meghagytok közülök, szálkákká lesznek a ti szemeitekben, és tövisekké a ti oldalaitokban, és ellenségeitek lesznek néktek a földön, a melyen lakoztok. 2Móz. 34,12-16. Józs. 23,13. 56 És akkor a miképen gondoltam, hogy cselekszem azokkal, úgy cselekszem majd veletek.**

4Móz 34

A HATÁROK MEGSZABÁSA

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **2 Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Hogyha bementek ti a Kanaán földére; (ez a föld, a mely örökségül esik néktek, tudniillik a Kanaán földe az ő határai szerint), 3 Akkor legyen a ti déli oldalatok a Czin pusztájától** fogva Edom határáig, és legyen a ti déli határotok a Sós tenger végétől napkelet felé. Józs. 15,1. 2. 4 És kerüljön a határ dél felől az Akrabbim hágójáig, és menjen át Czinig, és a vége legyen Kádes-Barneától délre; és menjen tova Haczár-Adárig, és menjen át Aczmonig. Józs. 15,3. 5 Azután kerüljön a határ Aczmontól Égyiptom patakáig, a vége pedig a tengernél legyen. 1Móz. 15,18. 6 A napnyugoti határotok pedig legyen néktek a nagy tenger; ez legyen néktek a napnyugoti határotok. 7 Ez legyen pedig a ti északi határotok: a nagy tengertől fogva vonjatok határt a Hór hegyének. 8 A Hór hegyétől vonjatok határt a Hamáthba való bejárásig; a határnak vége pedig Czedádnál legyen. 9 És tovamenjen a határ Zifronig, a vége pedig Haczar-Enán legyen. Ez legyen néktek az északi határotok. 10 A napkeleti határt pedig vonjátok Haczar-Enántól Sefámig. 11 És hajoljon le a határ Sefámtól Ribláig, Aintól napkeletre; és újra hajoljon le a határ, és érje a Kinnéreth tenger partját napkelet felé. 12 Azután hajoljon le a határ a Jordán felé, a vége pedig a Sós tenger legyen. Ez legyen a ti földetek az ő határai szerint köröskörül. 13 És parancsot ada Mózes Izráel fiainak, mondván: Ez az a föld, a

melyet sors által vesztek birtokotokba, a mely felől parancsot ada az Úr, hogy adjam azt kilencz törzsnek, és fél törzsnek; 14 Mert megkapták a Rúbeniták fiainak törzse az ő atyáiknak háza szerint, a Gáditák fiainak törzse, az ő atyáiknak háza szerint, és a Manasse fél törzse is, megkapták az ő örökségöket. 15 Két törzs és egy fél törzs megkapta az ő örökségét a Jordánon túl, Jérikhó ellenében napkelet felől. rész 32,5-33. 16 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: **17 Ezek azoknak a férfiaknak nevei, a kik örökségül fogják néktek elosztani azt a földet: Eleázár, a pap, és Józsué, a Nún fia.** Józs. 14,1. **18 És törzsenként egy-egy fejedelmet vegyetek mellétek a földnek örökségül való elosztására. 19 Ezek a férfiaknak nevei: a Júda törzséből Káleb, a Jefunné fia**. 20 A Simeon fiainak törzséből Sámuel, az Ammihúd fia. 21 A Benjámin törzséből Elidád, a Kiszlon fia. 22 A Dán fiainak törzséből Bukki fejedelem, a Jógli fia. 23 A József fia közül, a Manasse fiainak törzséből Hanniél fejedelem, az Efód fia. 24 Az Efraim fiainak törzséből Kemuél fejedelem, a Siftán fia. 25 És a Zebulon fiainak törzséből Eliczáfán fejedelem, a Parnák fia. 26 És az Izsakhár fiainak törzséből Paltiél fejedelem, az Azzán fia. 27 És az Áser fiainak törzséből Akhihúd fejedelem, a Selómi fia. 28 És a Nafthali fiainak törzséből Pédahél fejedelem, az Ammihúd fia. 29 Ezek azok, a kiknek megparancsolá az Úr, hogy örökséget oszszanak Izráel fiainak a Kanaán földén.

4Móz 35

LEVITÁK VÁROSAI

1 És szóla az Úr Mózesnek a Moáb mezőségén a Jordán mellett, Jérikhó ellenében, mondván: **2 Parancsold meg Izráel fiainak, hogy adjanak a lévitáknak az ő örökségi birtokukból lakásra való városokat;** a városokhoz pedig adjatok azok környékén legelőt is a lévitáknak; Józs. 21,2. 3. 3 Hogy legyenek nékik a városok lakóhelyekül, a legelők pedig legyenek az ő barmaiknak, jószágaiknak és mindenféle állatjoknak. 4 És azoknak a városoknak legelői, a melyeket a lévitáknak adtok, a város falától és azon kivül, ezer singnyire legyenek köröskörül. 5 Mérjetek azért a városon kivül, napkelet felől két ezer singet, dél felől is kétezer singet, napnyugot felől kétezer singet, és észak felől kétezer singet; és a város legyen középben. Ez legyen számukra a városok legelője. 6 A városok közül pedig, a melyeket a lévitáknak adtok, hat legyen menedékváros, a melyeket azért adjatok, hogy oda szaladjon a gyilkos; és azokon kivül adjatok negyvenkét várost. Józs. 21,21. vers 11. **7 Mind a városok, a melyeket adnotok kell a lévitáknak, negyvennyolc város, azoknak legelőivel egyben.** 8 A mely városokat pedig Izráel fiainak örökségéből adtok, azokhoz attól, a kinek több van, többet vegyetek, és attól, a kinek kevesebb van, kevesebbet vegyetek; **mindenik az ő örökségéhez képest, a melyet örökül kapott, adjon az ő városaiból a lévitáknak.** 9 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 10 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Mikor átmentek ti a Jordánon a Kanaán földére: 11 Válaszszatok ki magatoknak városokat, a melyek menedékvárosaitok legyenek, hogy oda szaladjon a gyilkos, a ki történetből öl meg valakit. Józs. 20,2-6. 2Móz. 21,13. 14. vers 15. 12 És legyenek azok a ti városaitok menedékül a vérbosszuló ellen, és ne haljon meg a gyilkos, míg ítéletre nem áll a gyülekezet elé. 13 A mely városokat pedig oda adtok, azok közül hat legyen néktek menedékvárosul. 14 Három várost adjatok a Jordánon túl, és három várost adjatok a Kanaán földén; menedékvárosok legyenek azok. 15 Izráel fiainak és a jövevénynek, és az ő közöttök lakozónak menedékül legyen az a hat város, **hogy oda szaladjon az, a ki történetből öl meg valakit.** 3Móz. 25,35. 5Móz. 19,4. 5. 16 De ha valaki vaseszközzel úgy üt meg valakit, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos. 2Móz. 21,14. 17 És ha kézben levő kővel, a melytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos. 18 Vagy ha kézben lévő faeszközzel, a melytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos. 19 A vérbosszuló rokon ölje meg a gyilkost; mihelyt találkozik vele, ölje meg azt. 20 Hogyha gyűlölségből taszítja meg őt, vagy szántszándékkal úgy hajít valamit reá, hogy meghal; 5Móz. 19,11. 13. 2Móz. 21,14. 21 Vagy ellenségeskedésből kezével üti meg azt úgy, hogy meghal: halállal lakoljon az, a ki ütötte;

gyilkos az; a vérbosszuló rokon ölje meg azt a gyilkost, mihelyt találkozik vele. 5Móz. 19,11. 13. 2Móz. 21,14.22 Ha pedig hirtelenségből, ellenségeskedés nélkül taszítja meg őt; vagy nem szántszándékból hajít reá akármiféle eszközt; 23 Vagy akármiféle követ, a melytől meghalhat, úgy ejt valakire, a kit nem látott, hogy meghal, holott nem volt ő annak ellensége, sem nem kereste annak vesztét: 24 Akkor ítéljen a gyülekezet az agyonütő között és a vérbosszuló rokon között e törvények szerint. **25 És mentse ki a gyülekezet a gyilkost a vérbosszuló rokonnak kezéből, és küldje vissza azt a gyülekezet az ő menedékvárosába**, a melybe szaladott vala, és lakozzék abban, míg meghal a főpap, a ki felkenetett a szent olajjal. 26 Ha pedig kimegy a gyilkos az ő menedékvárosának határából, a melybe szaladott vala; **27 És találja őt a vérbosszuló rokon az ő menedékvárosának határán kivül, és megöli az a vérbosszuló rokon a gyilkost: nem lesz annak vére ő rajta;** 28 Mert az ő menedékvárosában kell laknia a főpap haláláig; a főpap halála után pedig visszatérhet a gyilkos az ő örökségének földére. 29 És legyenek ezek néktek ítéletre való rendelések a ti nemzetségeitek szerint, minden lakhelyeteken. 30 Ha valaki megöl valakit, tanúk szavára gyilkolják meg a gyilkost; de egy tanú nem lehet elég tanú senki ellen, hogy meghaljon. 5Móz. 17,6. 19,15. 31 Az olyan gyilkos életéért pedig ne vegyetek el váltságot, a ki halálra való gonosz, hanem halállal lakoljon. 32 Attól se vegyetek váltságot, a ki az ő menedékvárosába szaladt, hogy visszamehessen és otthon lakozzék a főpap haláláig. 33 És meg ne fertőztessétek a földet, a melyben lesztek; mert a vér, az megfertézteti a földet, és a földnek nem szerezhető engesztelés a vér miatt, a mely kiontatott azon, csak annak vére által, a ki kiontotta azt. 34 Ne tisztátalanítsd meg azért azt a földet, a melyben laktok, a melyben én is lakozom; mert én, az Úr, Izráel fiai között lakozom.

4Móz 36

1 Járulának pedig Mózeshez az atyák fejei a Gileád fiainak nemzetségéből, a ki Mákirnak, Manasse fiának fia vala, a József fiainak nemzetségéből, és szólának Mózes előtt és Izráel fiai atyáinak fejedelmei előtt. 2 És mondának: Az én uramnak megparancsolta az Úr, hogy sors által adja ezt a földet örökségül Izráel fiainak; de azt is megparancsolta az Úr az én Uramnak, hogy a mi atyánkfiának, Célofhádnak örökségét adja oda az ő leányainak. rész 27,1-7. Józs. 17,3. 6. 3 És ha Izráel fiai közül valamely más törzs fiaihoz mennek feleségül: elszakasztatik az ő örökségök a mi atyáink örökségétől, és oda csatoltatik az annak a törzsnek örökségéhez, a melynél feleségül lesznek; a mi örökségünk pedig megkisebbedik. 4 És mikor Izráel fiainál a kürtzengés ünnepe lesz, az ő örökségök akkor is annak a törzsnek örökségéhez csatoltatik, a melynél feleségül lesznek. **Eképen a mi atyáink törzseinek örökségéből vétetik el azok öröksége. 3Móz. 25,10-13. 5 Parancsot ada azért Mózes Izráel fiainak az Úr rendelése szerint, mondván: A József fiainak törzse igazat szól. 6 Ez az, a mit parancsolt az Úr a Célofhád leányai felől, mondván: A kihez jónak látják, ahhoz menjenek feleségül, de csak az ő atyjok törzsének háznépéből valóhoz menjenek feleségül,** 7 Hogy át ne szálljon Izráel fiainak öröksége egyik törzsről a másik törzsre; hanem Izráel fiai közül kiki ragaszkodjék az ő atyái törzsének örökségéhez. **8 És minden leányzó, a ki örökséget kap Izráel fiainak törzsei közül, az ő atyja törzsebeli háznépből valóhoz menjen feleségül, hogy Izráel fiai közül kiki megtartsa az ő atyáinak örökségét. 9 És ne szálljon az örökség egyik törzsről a másik törzsre,** hanem Izráel fiainak törzsei közül kiki ragaszkodjék az ő örökségéhez. 10 A miképen megparancsolta vala az Úr Mózesnek, a képen cselekedtek vala a Célofhád leányai. rész 27,1. 11 Mert Makhla, Thircza, Hogla, Milkha és Nóa, a Célofhád leányai, az ő nagybátyjok fiaihoz mentek vala feleségül; 12 A József fiának, Manassé fiainak nemzetségéből valókhoz mentek vala feleségül; és lőn azoknak öröksége az ő atyjok nemzetségének törzsénél. 13 Ezek a parancsolatok és végzések, a melyeket Mózes által parancsolt az Úr Izráel fiainak, Moáb mezőségén a Jordán mellett, Jérikhó ellenében.

Mózes ötödik könyve a törvény summája

5Móz 1

1 Ezek az igék, a melyeket szólott Mózes az egész Izráelnek, a Jordánon túl a pusztában, a mezőségen, a Veres tenger ellenében, Párán és Tófel, és Lábán és Haczéróth, és Dizaháb között. 2 Tizenegy napi járóföldön Hórebtől fogva, a Szeir hegyének menve, Kádes-Barneáig. 2Móz. 3,1. 2. † vers 19. **3 Lőn pedig a negyvenedik esztendőben, a tizenegyedik hónapban, a hónapnak első napján, szóla Mózes az Izráel fiainak mind a szerint, a mint parancsolt vala az Úr néki azok felől.** 4 Minekutána megverte vala Szihont az Emoreusok királyát, a ki lakik vala Hesbonban, és Ógot, Básánnak királyát Edreiben, a ki lakik vala Asthárótban: 4Móz. 21,23-35. 5 A Jordánon túl, a Moáb földén, kezdé Mózes magyarázni ezt a törvényt, mondván: 4Móz. 22,1. 6 Az Úr, a mi Istenünk szólott nékünk a Hóreben, ezt mondván: Elég ideig laktatok e hegy alatt; 7 Forduljatok meg, és induljatok, és menjetek az Emoreusok hegyére, és annak minden szomszéd vidékére, a mezőségen, és a hegyes-völgyes földön, és dél felé, és a tengernek partján, a Kananeusok földére és a Libánusra, a nagy folyóvízig, az Eufrates folyóig. 8 Ímé előtökbe adtam a földet; menjetek be, és bírjátok azt a földet, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nékik adja, és ő utánok az ő magvoknak. 1Móz. 15,18-21. 26,3. 28,13. 9 És szólottam vala néktek abban az időben, ezt mondván: Nem viselhetlek egymagam titeket; vers 12. 2Móz. 18,18. 25. 4Móz. 11,14. **10 Az Úr, a ti Istenetek megsokasított titeket elannyira, hogy oly sokan vagytok ti most, mint az égnek csillagai.** 11 Az Úr, a ti atyáitoknak Istene szaporítson meg titeket ezerszerte is inkább mint most vagytok, és áldjon meg titeket, a miképen igérte néktek! 2Sám. 24,3. 12 Miképen viselhetném én egymagam a terheiteket és a ti bajaitokat és a ti pereiteket? vers 9. 13 Válaszszatok magatoknak bölcs, értelmes és a ti törzseitekben ismeretes férfiakat, és én azokat előljáróitokká teszem. 14 És felelétek nékem, és mondátok: Jó dolog, a mit mondál, hogy míveled azt. 15 Vevém azért a ti törzseiteknek főbbjeit, a bölcs és ismeretes férfiakat, és tevém őket előljáróitokká: ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké, tizedesekké és tiszttartókká, a ti törzseitek szerint. 2Móz. 18,25. 4Móz. 11,16. 17. 16 És megparancsolám abban az időben a ti biráitoknak, mondván: Hallgassátok ki atyátokfiait, és ítéljetek igazságosan mindenkit, az ő atyjafiaival és jövevényeivel egyben. **17 Ne legyetek személyválogatók az ítéletben: kicsinyt úgy, mint nagyot hallgassatok ki; ne féljetek senkitől, mert az ítélet az Istené;** a mi pedig nehéznek tetszik néktek, én elémbe hozzátok, és én meghallgatom azt. 3Móz. 19,15. 2Krón. 19,6. 8. 18 És megparancsoltam néktek abban az időben mindent, a mit cselekedjetek. 19 Azután elindulánk a Hórebtől, és bejártuk ama nagy és rettenetes pusztát, a melyet láttatok, az Emoreusok hegyének menve, a miképen parancsolta volt az Úr, a mi Istenünk nékünk; és eljutánk Kádes-Barneához. 4Móz. 13,1. 20 És mondám néktek: Eljutottatok az Emoreusok hegyéig, a melyet az Úr, a mi Istenünk ád nékünk. 21 Ímé elődbe adta az Úr, a te Istened ezt a földet: menj fel, bírjad azt, a miképen megmondotta az Úr, a te atyáidnak Istene néked; ne félj, és meg ne rettenj! 22 Ti pedig mindnyájan hozzám járultok és mondátok: **Küldjünk embereket előre, hogy kémleljék meg nékünk azt a földet, és hozzanak nékünk hírt az út felől, a melyen felmenjünk, és a városok felől, a melyekbe bevonuljunk.** 23 És tetszék nékem ez a beszéd, és vevék közületek tizenkét férfiút, minden törzsből egyet-egyet. 4Móz. 13,2. 3. 24 És fordulának és felmenének a hegyre, és eljutának az Eskól völgyéig, és kikémlelék azt. 4Móz. 13,23-28. 25 És vőnek kezeikbe annak a földnek gyümölcséből, és alá hozák hozzánk, és hírt hozának nékünk és mondának: Jó az a föld, a

melyet az Úr, a mi Istenünk ád nékünk. 26 De ti nem akartatok felmenni; hanem pártot ütétek az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsa ellen. 4Móz. 14,2. 4. 27 És zúgolódátok a ti sátoraitokban, és mondátok: mivelhogy gyűlöl minket az Úr, azért hozott ki minket Égyiptom földéből, hogy adjon minket az Emoreus kezébe, és elpusztítson minket. 28 Hová mennénk fel mi? A mi atyánkfiai megrettenték a mi szíveinket, mondván: Az a nép nagyobb és szálasabb nálunknál; a városok nagyok és megerősíttettek az égig; még Anák fiakat is láttunk ott! 1Móz. 11,4. rész 9,1. 29 Akkor mondám néktek: Ne rettegjetek és ne féljetek azoktól; 30 Az Úr, a ti Istenetek, a ki előttetek megy, ő hadakozik ti érettetek mind a szerint, a mint cselekedett vala veletek Égyiptomban a ti szemeitek előtt; 4Móz. 14,6. 9. 2Móz. 14,14-15. Józs. 10,14. **31 És a pusztában, a hol láttad, hogy úgy hordozott téged az Úr, a te Istened, a miképen hordozza az ember az ő fiát, mind az egész úton, a melyen jártatok, míg jutátok e helyre.** 32 Mindazáltal nem hivétek az Úrnak, a ti Isteneteknek. 33 A ki előttetek jár vala az úton, hogy helyet szemeljen ki néktek, a hol táborozzatok, éjjel tűzben, hogy megmutassa néktek az útat, a melyen járjatok, és felhőben nappal. 2Móz. 13,21. 40,36. 37.34 Meghallá pedig az Úr beszédetek szavát, és megharaguvék, és megesküvék, mondván: 4Móz. 14,21-24. 35 E gonosz nemzetségből való emberek közül egy sem látja meg azt a jó földet, a mely felől megesküdtem, hogy a ti atyáitoknak adom; 36 Kivéve Kálebet, a Jefunné fiát; ő meglátja azt, és ő néki adom azt a földet, a melyet tapodott, és az ő fiainak, mert tökéletességgel követte az Urat. 4Móz. 14,21. 24. 37 Még én reám is megharaguvék az Úr miattatok, mondván: Te sem mégy oda be! 4Móz. 20,8. 11. 12. 38 Józsué, a Nún fia, a ki áll te előtted, ő megy be oda; azért biztassad őt, mert ő osztja el az örökséget Izráelnek. 4Móz. 13,9. 14,30. Józs. 14,1.**39 És a ti kicsinyeitek, a kikről szólátok, hogy prédául lesznek, és a ti fiaitok, a kik nem tudnak most sem jót, sem gonoszt, azok mennek be oda,** mert nékik adom azt, és ők bírják azt. 4Móz. 14,31. 40 Ti pedig forduljatok vissza, és induljatok a pusztába, a Veres tenger felé. 41 És azt felelétek, és azt mondátok nékem: Vétkeztünk az Úr ellen, mi felmegyünk és hadakozunk mind a szerint, a mint parancsolta nékünk az Úr, a mi Istenünk! És felövezétek magatokat, kiki az ő harczi eszközeivel, és készek valátok felmenni a hegyre. 4Móz. 14,40. 42 Monda pedig az Úr nékem: Mondd meg nékik: Ne menjetek fel, és ne harczoljatok, mert nem vagyok közöttetek: hogy meg ne verettessetek a ti ellenségeitektől. 4Móz. 14,42. 43. 43 És megmondám néktek, de nem hallgattatok rámw, hanem pártot ütöttetek az Úr parancsolata ellen, és vakmerősködétek, és felmenétek a hegyre. 44 De kijöve az Emoreus, a ki lakik vala azon a hegyen, ti ellenetek, és megkergetének titeket, mint a méhek szokták cselekedni, és vagdaltak vala titeket Szeirtől Hormáig. 45 És visszatérétek onnét, és sírátok az Úr előtt, de nem hallgatá meg az Úr a ti szavatokat, és nem figyele rátok. 46 És sok időn át lakozátok Kádesben, a meddig ott lakozátok.

5Móz 2

1 Annakutána megfordulánk, és indulánk a pusztába a Veres tenger felé, a miképen szólott vala nékem az Úr, és **kerülgettük a Szeir hegyét sok ideig**. 4Móz. 14,25. 2 De szóla az Úr nékem, mondván: 3 Elég már e hegyet kerülgetnetek, forduljatok észak felé. vers 14. 4 Parancsolj azért a népnek, mondván: Mikor általmentek a ti atyátokfiainak, az Ézsaú fiainak határán, a kik Szeirben lakoznak: jóllehet félnek tőletek, mindazáltal igen vigyázzatok! 4Móz. 20,14. 5 Ne ingereljétek őket, mert nem adok az ő földjükből néktek egy talpalatnyit sem; mert Ézsaúnak adtam a Szeir hegyét örökségül. 1Móz. 36,8. 6 Pénzen vásároljatok tőlük enni valót, hogy egyetek, és vizet is pénzen vegyetek tőlük, hogy igyatok, 4Móz. 20,19. 7 Mert az Úr, a te Istened megáldott téged a te kezednek minden munkájában; tudja, hogy e nagy pusztaságon jársz; immár negyven esztendeje veled van az Úr, a te Istened; nem szűkölködtél semmiben. 8 És általmenénk a mi atyánkfiai között, az Ézsaú fiai között, a kik lakoznak vala Szeirben, a síkság útján Eláthtól és Éczjon-Gebertől fogva. Azután megfordulánk és általmenénk a Moáb pusztájának útjára. 9 És monda az Úr nékem: Ne hadakozzál Moáb ellen,

és ne ingereld azt hadra, mert nem adok az ő földéből néked semmi örökséget; mert a Lót fiainak adtam Art örökségül. 1Móz. 19,37. 10 (Az Emeusok laktak abban annak előtte, nagy nép, sok és szálas, mint az Anákok. 11 Óriásoknak állíttatnak vala azok is, mint az Anákok, és a Moábiták Emeknek hívták őket. 12 Szeirben pedig Horeusok laktak az előtt, a kiket az Ézsaú fiai kiűztek, és kiirtottak színök elől, és azoknak helyén laktak, a miképen cselekedék Izráel is az ő örökségének földén, a melyet adott néki az Úr.) 1Móz. 36,30. 13 Most keljetek fel, és menjetek át a Záred patakán; és átkelénk a Záred patakán. 14 Az idő pedig, a melyet eljáránk Kádes-Barneától, míg általmenénk a Záred patakán, harmincznyolcz esztendő, a mely alatt kiveszett a hadra való férfiak egész nemzetsége a táborból, a mint megesküdt vala az Úr nékik. 4Móz. 14,28. 29. 15 E felett az Úrnak keze is vala ő rajtok, hogy elveszítse őket a táborból az ő kipusztulásukig. 4Móz. 14,37. 16,49. 21,6. 16 És lőn, hogy a mint a hadakozó férfiak mind elpusztulának, kihalván a nép közül. 17 Így szóla az Úr nékem, mondván: 18 Ma te általmégy a Moáb határán Ar felé, 1Móz. 19,37. 38. 19 És mikor közel jutsz az Ammon fiaihoz, ne háborgasd őket, ne is ingereld őket, mert nem adok néked az Ammon fiainak földjéből örökséget, mert a Lót fiainak adtam azt örökségül. 20 (Óriások földének tartották azt is; óriások laktak azon régenten, a kiket az Ammoniták Zanzummoknak hívtak. 21 Ez a nép nagy, sok és szálas volt, valamint az Anákok, de kivesztette őket az Úr azok színe elől, hogy bírják azoknak örökségét, és lakjanak azoknak helyén; 22 A miképen cselekedett az Ézsaú fiaival is, a kik Szeir hegyén laknak, a mikor kiveszté előlök a Horeusokat, hogy bírják azoknak örökségét, és lakjanak azoknak helyén mind e mai napig. 1Móz. 14,6. 23 Az Avveusokat is, a kik falvakban laknak vala Gázáig, kiirtották a Káftoreusok a kik kijöttek volt Káftorból, és lakának azoknak helyén.) 24 Keljetek fel azért, induljatok, menjetek át az Arnon patakán; lásd: kezedbe adtam Szihont, Hesbonnak királyát: az Emoreust, és annak földét; kezdj hozzá, foglald el azt, és hadakozzál ő ellene. Bir. 11,23. 24. 25 E napon kezdem rábocsátani a népekre, hogy féljenek és rettegjenek tőled az egész ég alatt, és a kik híredet hallják, rendüljenek meg és reszkessenek te előtted. 2Móz. 15,14. 15. Józs. 2,9. 11. 26 És követeket küldék a Kedemót pusztából Szihonhoz, Hesbon királyához békességes beszéddel ezt izenvén: 4Móz. 21,21. Bir. 11,19.27 Hadd menjek át a te földeden! **Útról-útra megyek, nem térek le se jobbra, se balra.** 28 Eleséget pénzen adj nékem, hogy egyem; vizet is pénzen adj nékem, hogy igyam; csak gyalog hadd megyek át: 29 A miképen cselekedtek én velem az Ézsaú fiai, a kik Szeirben laknak; és a Moábiták, a kik Arban laknak; míglen átmegyek a Jordánon arra a földre, a melyet az Úr, a mi Istenünk ád nékünk! vers 8. 30 De nem akarta Szihon, Hesbon királya, hogy átmenjünk ő rajta, mert megkeményítette volt az Úr, a te Istened az ő lelkét, és engedetlenné tette az Ő szívét, hogy a te kezedbe adja őt, a mint nyilván van e mai napon. 31 Monda pedig az Úr nékem: Lásd: elkezdem átadni néked Szihont és az ő földét; kezdj hozzá, foglald el azt, hogy az ő földe örököd legyen. Ámós 2,9. 10. 32 És kijöve Szihon mi elénkbe minden népével, hogy megvívjon velünk Jahácznál. 4Móz. 21,23. 24. 33 De az Úr, a mi Istenünk kezünkbe adá őt, és levertük őt és az ő fiait és minden ő népét. 34 És elfoglaltuk minden ő városát abban az időben, és fegyverre hánytuk az egész várost: férfiakat, asszonyokat, és kisdedeket; nem hagytunk menekülni senkit. 35 De a barmokat prédára vetettük közöttünk, és a városokból való ragadományokat, a melyeket elfoglaltunk volt. 36 Aróertől fogva, a mely van az Arnon patakának partján, és a völgyben lévő várostól fogva Gileádig, egy város sem volt, a melylyel ne bírtunk volna. Mind azokat az Úr, a mi Istenünk adta a mi kezünkbe. Józs. 12,2. 37 De az Ammon fiainak földéhez nem közeledtél, sem a Jabbók patak egész oldalához, sem a hegyen lévő városokhoz, sem semmi olyanhoz, a melyektől eltiltott téged az Úr, a mi Istenünk. 1Móz. 32,22. vers 19.

5Móz 3

1 És *megfordulánk*, **HONNAN A TÖBBESSZÁM ELSŐ SZEMÉLY?** és felmenénk Básán felé, és kijöve elénkbe Óg, Básánnak királya, ő és minden népe, hogy megvívjon velünk

Edreiben. 4Móz. 21,33-35. 2 De az Úr monda nékem: Ne félj tőle, mert a te kezedbe adtam őt és minden ő népét és földjét; és úgy cselekedjél vele, a mint cselekedtél Szihonnal, az Emoreusok királyával, a ki Hesbonban lakik vala. rész 1,4. 4Móz. 21,33-35. **3 És kezünkbe adá az Úr, a mi Istenünk Ógot is, Básánnak királyát** és minden ő népét, és úgy megvertük őt, hogy menekülni való sem maradt belőle. 4 És abban az időben elfoglaltuk minden városát; nem volt város, a melyet el nem vettünk volna tőlök: hatvan várost, Argóbnak egész vidékét, a Básenbeli Ógnak országát. 1Kir. 4,13. 5 Ezek a városok mind meg valának erősítve magas kőfalakkal, kapukkal és zárokkal, kivévén igen sok kerítetlen várost. 6 És fegyverre hánytuk azokat, a mint cselekedtünk vala Szihonnal, Hesbon királyával, **fegyverre hányván az egész várost: férfiakat, asszonyokat és a kisdedeket is.** 7 De a barmokat és a városokból való ragadományokat mind magunk közt vetettük prédára. 8 És elvettük abban az időben az Emoreusok két királyának kezéből azt a földet, a mely a Jordánon túl vala, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig. 9 (A Sidoniak a Hermont Szirjonnak, az Emoreusok pedig Szenirnek hívják.) 10 A síkságnak minden városát, és az egész Gileádot, meg az egész Básánt Szalkáig és Edreig, a melyek a Básánbeli Óg országának városai voltak. 11 Mert egyedül Óg, Básánnak királya maradt meg az óriások maradéka közül. Ímé az ő ágya vas-ágy, nemde Rabbátban az Ammon fiainál van-é? Kilencz sing a hosszasága és négy sing a szélessége, férfi könyök szerint. 12 Ezt a földet pedig, a melyet abban az időben örökségünkké tettünk, Aróertől fogva, a mely az Arnon patak mellett van, és a Gileád hegyének felét, és annak városait odaadtam a Rúbenitáknak és Gáditáknak. 4Móz. 32,33. 13 A Gileád többi részét pedig, és az egész Básánt, az Óg országát odaadtam a Manassé fél törzsének, Argóbnak egész vidékét. Ezt az egész Básánt óriások földének hívták. 14 Jair, Manassénak fia, kapta Argóbnak egész vidékét, a Gessuriták és Maakátiták határáig; és azokat a Básánnal együtt az ő nevéről Jair faluinak hívják mind e mai napig. 1Krón. 2,22. 15 Mákirnak pedig adtam Gileádot. 4Móz. 32,40. 16 A Rúbenitáknak és a Gáditáknak pedig adtam Gileádtól fogva Arnonnak patakáig (a határ pedig a patak közepe) és a Jabbók patakáig, a mely az Ammon fiainak határa; 17 És a síkságot és határul a Jordánt, a Kinnerettől a Síkság tengeréig, a Sóstengerig, a mely a Piszga- hegy lába alatt van napkelet felől. **18 És parancsolék abban az időben néktek, mondván: Az Úr, a ti Istenetek adta néktek ezt a földet, hogy bírjátok azt; felfegyverkezvén, menjetek át a ti atyátok fiai, Izráel fiai előtt mind, a kik hadakozásra valók vagytok**. 4Móz. 32,17. 20. 19 Csak feleségeitek, kicsinyeitek és barmaitok (mert tudom, hogy sok barmotok van) maradjanak a ti városaitokban, a melyeket én adtam néktek. 20 Mindaddig, a míg nyugodalmat ád az Úr a ti atyátokfiainak, mint néktek, és azok is bírhatják a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ád nékik a Jordánon túl. Azután térjetek vissza, kiki az ő örökségébe, a melyet adtam néktek. 21 Józsuénak is parancsolék abban az időben, mondván: Szemeiddel láttad mindazt, a mit cselekedett az Úr, a ti Istenetek ama két királylyal; így cselekszik az Úr minden országgal, a melyen átmégy. 4Móz. 27,18. 23. 21,21-35. **22 Ne féljetek tőlök, mert az Úr, a ti Istenetek, maga hadakozik ti érettetek! 23 Könyörgék is az Úrnak abban az időben, mondván: EGYES SZÁM ELSŐ SZEMÉLY** 4Móz. 20,6. **24 Uram, Isten, te elkezdetted megmutatni a te szolgádnak a te nagyságodat és hatalmas kezedet! Mert kicsoda olyan Isten mennyben és földön, a ki cselekedhetnék a te cselekedeteid és hatalmad szerint?** Zsolt. 89,7-9. **25 Hadd menjek át kérlek, és hadd lássam meg azt a jó földet, a mely a Jordánon túl van, és azt a jó hegyet, és a Libanont!** 26 De megharaguvék az Úr én reám ti miattatok, és nem hallgatott meg engem; hanem ezt mondá az Úr nékem: Elég ez néked, ne szólj többet már nékem e dolog felől! 4Móz. 20,12. rész 1,37. 27 Menj fel a Piszga tetejére, és emeld fel a te szemeidet napnyugot felé és észak felé, dél felé és napkelet felé, és nézz szét a te szemeiddel, mert nem mégy át ezen a Jordánon. 4Móz. 27,12. 14. rész 4,49.28 Józsuénak pedig parancsolj, és bátorítsd őt, és erősítsd őt, mert ő megy át e nép előtt, és ő teszi őket örököseivé annak a földnek, a melyet meglátsz. Józs. 14,1.29 És ott maradánk a völgyben, Beth-Peórral szemben.

5Móz 4

[1]Most pedig hallgass ó Izráel a rendelésekre és végzésekre, a melyekre én tanítlak titeket, hogy azok szerint cselekedjetek, hogy élhessetek, és bemehessetek, és bírhassátok a földet, a melyet az Úr, a ti atyáitoknak Istene ád néktek. 3Móz. 19,37. rész 6,1. **[2]Semmit se tegyetek az ígéhez, a melyet én parancsolok néktek, se el ne vegyetek abból, hogy megtarthassátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait, a melyeket én parancsolok néktek**. rész 12,32. Péld. 30,6. Gal. 1,6-8. Jel. 22,18-19. **[3]Szemeitekkel láttátok, a mit cselekedett az Úr Baal-Peór miatt; hogy minden embert, a ki Baal-Peór után járt, kipusztított az Úr, a te Istened te közüled**. 4Móz. 25,4-9. Józs. 22,17. [4]Ti pedig, a kik ragaszkodtatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mindnyájan éltek e napig. **[5]Lássátok, tanítottalak titeket rendelésekre és végzésekre, a mint megparancsolta nékem az Úr, az én Istenem, hogy azok szerint cselekedjetek azon a földön, a melybe bementek, hogy bírjátok azt.[6]Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcseségtek és értelmetek a népek előtt, a kik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!** Jób 28,28. Zsolt. 111,25. [7]Mert melyik nagy nemzet • az, a melyhez olyan közel volna az ő Istene, mint mi hozzánk az Úr, a mi Istenünk, valahányszor hozzá kiáltunk? 4Móz. 14,14. rész 26,19. [8]És melyik nagy nemzet az, a melynek olyan rendelései • és igazságos végzései volnának, mint ez az egész törvény, a melyet én ma adok elétek?! Zsolt. 147,19. 20. **[9]Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelkedet, hogy el ne felejtkezzél azokról, a melyeket láttak a te szemeid, és hogy el ne távozzanak a te szívedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaiddal és fiaidnak fiaival.** rész 6,6-9. 11,19-21. 1Móz. 18,19. Zsolt. 34,12-17. [10]El ne felejtkezzél a napról, a melyen az Úr előtt, a te Istened előtt állottál a Hóreben, a mikor azt mondta nékem az Úr: Gyűjtsd egybe nékem a népet, hogy hallassam véle beszédeimet, hogy tanuljanak félni engem, minden időben, a míg e földön élnek, és tanítsák meg fiaikat is.[11]És előjárulátok, és megállátok a hegy alatt; a hegy pedig tűzben ég vala mind az ég közepéig, mindamellett sötétség, köd és homályosság vala. 2Móz. 19,17-20. **[12]És szóla az Úr néktek a tűz közepéből. A szavak hangját ti is halljátok vala, de csak a hangot; alakot azonban nem láttok vala.** [13]És kijelenté néktek az ő szövetségét, a melyre nézve utasított titeket a tíz ige teljesítésére, és felírá azokat két kőtáblára. [14]Engem is utasított az Úr abban az időben, hogy tanítsalak meg titeket a rendelésekre és végzésekre, hogy azok szerint cselekedjetek azon a földön, a melyre átmentek, hogy bírjátok azt. [15]Őrizzétek meg azért jól a ti lelketeket, mert semmi alakot nem láttatok akkor, a mikor **a tűznek közepéből szólott hozzátok az Úr a Hóreben;** [16]Hogy el ne vetemedjetek, és faragott képet, valamely bálványféle alakot ne csináljatok magatoknak, férfi vagy asszony képére; Róm. 1,22. 23. [17]Képére valamely baromnak, a mely van a földön; képére valamely repdeső madárnak, a mely röpköd a levegőben; [18]Képére valamely földön csúszó-mászó állatnak; képére valamely halnak, a mely van a föld alatt lévő vizekben. [19]Se szemeidet fel ne emeld az égre, hogy meglásd a napot, a holdat és a csillagokat, az égnek minden seregét, hogy meg ne tántorodjál, és le ne borulj azok előtt, és ne tiszteljed azokat, a melyeket az Úr, a te Istened minden néppel közlött, az egész ég alatt. 1Móz. 1,14-18. [20]Titeket pedig kézen fogott az Úr, és kihozott titeket a vas kemenczéből, Égyiptomból, hogy legyetek néki örökös népe, miképen e mai napon vagytok. 2Móz. 19,1-5. 1Kir. 8,51. [21]De én reám megharaguvék az Úr ti miattatok, és megesküvék, hogy nem megyek át a Jordánon, és hogy nem megyek be arra a jó földre, a melyet az Úr, a te Istened, ád néked örökségül. rész 1,37. **22Miután én meghalok e földön,** nem megyek át a Jordánon; ti pedig átmentek, és bírjátok azt a jó földet; **[23]Vigyázzatok, hogy az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségéről, a melyet kötött veletek, el ne felejtkezzetek, és ne csináljatok magatoknak faragott képet, akármihez is hasonlót, a miképen megparancsolta az Úr, a te Istened. [24]Mert az Úr, a te Istened emésztő tűz, féltőn szerető Isten ő.** 2Móz. 20,5. Zsid. 12,29. [25]Hogyha majd fiakat és unokákat nemzesz, és megvénhedtek azon a földön, és elvetemedtek, és csináltok magatoknak faragott képet, akármihez is hasonlót, és gonoszt cselekesztek az

Úrnak, a te Istenednek szemei előtt, haragra ingerelvén őt: [26]Bizonyságul hívom ti ellenetek e mai napon a mennyet és a földet, hogy elveszvén hamarsággal elvesztek a földről, a melyre átmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt; nem laktok sok ideig azon, hanem pusztára kipusztultok róla.• rész 28,58. 68.[27]És az Úr szétszór titeket a népek közé, és szám szerint kevesen maradtok meg a népek között, a kik közé visz titeket az Úr. [28]És szolgáltok ott emberi kéz által csinált isteneknek: fának és kőnek, a melyek nem látnak, nem is hallanak, nem is esznek, nem is szagolnak. Zsolt. 115,4. [29]De ha onnan keresed meg az Urat, a te Istenedet, akkor is megtalálod, hogyha teljes szívedből és teljes lelkedből keresed őt. **[30]Mikor nyomorúságban leéndesz, és utólérnek téged mindezek az utolsó időkben, és megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatsz az ő szavára:** [31](Mert irgalmas Isten az Úr, a te Istened), nem hágy el téged, sem el nem veszít, sem el nem felejtkezik a te atyáidnak szövetségéről, a mely felől megesküdt nékik. [32]Mert **tudakozzál csak a régi időkről, a melyek te előtted voltak, ama naptól fogva, a melyen az Isten embert teremtett e földre,** és pedig az égnek egyik szélétől az égnek másik széléig, ha történt-é e nagy dologhoz hasonló, vagy hallatszott-é ehhez fogható? **JÓBI KÉRDÉSEK** [33]Hallotta-é valamely nép a tűz közepéből szóló Istennek szavát, a miképen hallottad te, hogy életben maradt volna? [34]Avagy próbálta-é azt Isten, hogy elmenjen és válaszszon magának népet valamely nemzetség közül, kisértésekkel: jelekkel, csudákkal, haddal, hatalmas kézzel, kinyújtott karral, és nagy rettenetességek által, a miképen cselekedte mind ezeket ti érettetek az Úr, a ti Istenetek Égyiptomban, szemeitek láttára? rész 6,21. 22. [35]Csak néked adatott láthatóan tudnod, hogy az Úr az Isten és nincsen kivüle • több! Ésa. 45,5. 18,22. [36]Az égből hallatta veled az ő szavát, hogy tanítson téged, a földön pedig mutatta néked amaz ő nagy tüzét, és hallottad beszédét a tűz közepéből. [37]És mivel szerette a te atyáidat, és kiválasztotta az ő magvokat is ő utánok, és kihozott téged az ő orczájával Égyiptomból, az ő nagy erejével: 2Móz. 13,3. 9. 14. [38]Hogy kiűzzön náladnál nagyobb és erősebb népeket előled, hogy bevigyen téged, és adja néked az ő földjöket örökségül, mint a mai napon van: **[39]Tudd meg azért e mai napon, és vedd szívedre, hogy az Úr az Isten, fent a mennyben, és alant e földön, és nincsen több! [40]Tartsd meg azért az ő rendeléseit és parancsolatait, a melyeket én parancsolok ma néked, hogy jól legyen dolgod és a te fiaidnak te utánad, és hogy mindenkor hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked.** 2Móz. 20,12. [41]Akkor választa Mózes három várost a Jordánon túl napkelet felé; [42]Hogy oda fusson a gyilkos, a ki nem akarva gyilkolta meg az ő felebarátját, a ki az előtt nem gyűlölte vala, és hogy életben maradjon, ha befutott valamelyikbe e városok közül. 4Móz. 35,6. 14. [43]Tudniillik Beczert a pusztában, a sík földön a Ruben fiainak, Rámótot Gileádban a Gád fiainak, és Gólánt Básánban a Manassé fiainak. Józs. 20,8. [44]Ez pedig a törvény, a melyet Mózes adott az Izráel fiai elé. [45]Ezek a bizonyságtételek, a rendelések és a végzések, a melyeket szóla Mózes Izráel fiainak, mikor Égyiptomból kijöttek vala.[46]A Jordánon túl a völgyben, Beth-Peórnak átellenében, Szihonnak, az Emoreusok királyának földjén, a ki lakozik vala Hesbonban, a kit megvert vala Mózes, az Izráel fiaival egyben, mikor Égyiptomból kijöttek vala. 4Móz. 21,23-25. 33. 35. [47]És elfoglalák az ő földét, és Ógnak, Básán királyának földét, az Emoreusok két királyáét, a kik a Jordánon túl laknak vala napkelet felől. [48]Aróertől fogva, mely az Arnon patakának partján van, a Sion hegyéig, a mely a Hermon;[49]És az egész síkságot a Jordánon túl napkelet felé, a síkság tengeréig, a Piszga hegy aljáig. rész 3,27.

5Móz 5

[1]És szólítá Mózes az egész Izráelt, és monda nékik: **Hallgasd meg Izráel** a rendeléseket és a végzéseket, a melyeket elmondok én ma fületek hallására, és **TANULJÁTOK** meg azokat, és **ÜGYELJETEK AZOKRA**, **MEGCSELEKEDVÉN** azokat! [2]Az Úr, a mi Istenünk szövetséget kötött velünk a Hóreben. 2Móz. 19,5. **[3]Nem a mi atyáinkkal kötötte az Úr e szövetséget, hanem mi velünk,** a kik íme itt vagyunk e mai napon mindnyájan és élünk. **[4]Színről színre szólott veletek az Úr a hegyen, a tűz közepéből.** [5](Én pedig az Úr között és ti

közöttetek állok vala abban az időben, hogy megjelentsem néktek az Úr beszédét; mert ti a tűztől féltek vala, és nem menétek fel a hegyre) mondván:•2Móz. 19,16. 20,18. 6Én, az Úr, vagyok a te Istened, a ki kihoztalak téged Égyiptomnak földéből, a szolgálatnak házából. 2Móz. 20,2. Zsolt. 81,11. **7Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem**. **8Ne csinálj magadnak faragott képet,** és semmi hasonlót azokhoz, a melyek fenn az égben, vagy a melyek alant a földön, vagy a melyek a vizekben a föld alatt vannak. 3Móz. 26,1. 9Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, a ki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad és negyedíziglen, a kik engem gyűlölnek;• rész 4,15. 16. 2Móz. 20,5. Jer. 32,18. 10De irgalmasságot cselekeszem ezeríziglen azokkal, a kik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják. **11Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd;** mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, a ki az ő nevét hiába felveszi. 3Móz. 19,12. Mát. 5,33. 34. **12Vigyázz a szombatnak napjára, hogy megszenteld azt,** a miképen megparancsolta néked az Úr, a te Istened. 2Móz. 35,2. 3. 4Móz. 15,32-36. 2Móz. 20,10. 11. 13Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat. 2Móz. 23,12. 35,2. 3Móz. 23,3. 14De a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se ökröd, se szamarad, és semminémű barmod, se jövevényed, a ki a te kapuidon belől van, hogy megnyugodjék a te szolgád és szolgálóleányod, mint te magad; 1Móz. 2,2. 15És megemlékezzél róla, hogy szolga voltál Égyiptom földén, és kihozott onnan téged az Úr, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral. Azért parancsolta néked az Úr, a te Istened, hogy a szombat napját megtartsad. rész 6,21. 16Tiszteld atyádat és anyádat, a mint megparancsolta néked az Úr, a te Istened; hogy hosszú ideig élj, és hogy jól legyen dolgod azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád te néked. 3Móz. 19,3. Mát. 15,4. Eféz. 6,2. 3. Mát. 15,4. **17Ne ölj.** Mát. 5,21. 22. **18És ne paráználkodjál.** Mát. 5,27. 28. **19És ne lopj**. 2Móz. 20,15 **20És ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanubizonyságot**. rész 19,16-21. **21És ne kívánd a te felebarátodnak feleségét; és ne áhítsd a te felebarátodnak házát, szántóföldét; se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát és semmit, a mi a te felebarátodé**. 2Móz. 20,17. 22Ez ígéket szólá az Úr a ti egész gyülekezeteteknek a hegyen a tűz, a felhő és a homályosság közepéből nagy felszóval, és nem többet; és felírá azokat két kőtáblára, és adá azokat nékem. 2Móz. 19,16. 20. 2Móz. 31,18. 32,15. 16-19. 23És lőn, mikor a szót a setétség közepéből halljátok vala, és a hegy tűzzel ég vala, hozzám jövétek a ti törzseiteknek minden fejedelmével és vénjével; **24És mondátok: Ímé az Úr, a mi Istenünk megmutatta nékünk az ő dicsőségét és nagyságát; és az ő szavát hallottuk a tűznek közepéből; e mai napon pedig láttuk, hogy az Isten emberrel szól, és ez mégis él. 25Most hát miért haljunk meg? Mert megemészt e nagy tűz minket. Ha még tovább halljuk az Úrnak, a mi Istenünknek szavát, meghalunk! 26Mert kicsoda az, az összes halandók közül, a ki a tűznek közepéből szóló élő Istennek szavát hallotta, mint mi, hogy megélt volna?** Bir. 13,22. 27Járulj oda te, és hallgasd meg mind azt, a mit mond az Úr, a mi Istenünk, és • te majd beszéld el nékünk mind, a mit néked mond az Úr, a mi Istenünk, és mi meghallgatjuk, és megcselekeszszük. 2Móz. 20,19. 28És meghallá az Úr a ti beszédetek szavát, a mikor beszéltek vala velem, és monda nékem az Úr: Hallottam e nép beszédének szavát, a mint beszéltek vala hozzád; mind jó, a mit beszéltek vala. **29Vajha így maradna az ő szívök, hogy félnének engem, és megtartanák minden parancsolatomat minden időben, hogy jól legyen dolguk nékik és az ő gyermekeiknek mindörökké**! Zsolt. 81,14. 30Menj el, és mondd meg nékik: Térjetek vissza a ti sátoraitokba. 31Te pedig állj ide mellém, hogy elmondjam néked minden parancsolatomat, rendelésemet és végzésemet, a melyekre tanítsd meg őket, hogy cselekedjék azon a földön, a melyet én adok néktek örökségül. 32Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjetek, a mint az Úr, a ti Istenetek parancsolta néktek; **ne térjetek se jobbra, se balra.** Péld. 4,26. 27. **33Mindig azon az úton járjatok, a melyet az Úr, a ti Istenetek parancsolt néktek, hogy éljetek, és jó legyen dolgotok, és hosszú ideig élhessetek a földön, a melyet bírni fogtok.**

5Móz 6
[1]Ezek pedig a parancsolatok, a rendelések és a végzések, a melyek felől parancsolta az Úr, a ti Istenetek, hogy megtanítsam azokat néktek, hogy azok szerint cselekedjetek azon a földön, a melyre átmenőben vagytok, hogy bírjátok azt; **[2]Hogy féljed az Urat, a te Istenedet, és megtartsad minden ő rendelését és parancsolatát, a melyeket én parancsolok néked: te és a te fiad, és a te unokád, teljes életedben, és hogy hosszú ideig élhess.** [3]Halld meg azért Izráel, és vigyázz, hogy megcselekedjed, hogy jól legyen dolgod, és hogy igen megsokasodjál a tejjel és mézzel folyó földön, a miképen megigérte az Úr, a te atyáidnak Istene néked. [4]Halld Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr! rész 4,35. 1Kir. 8,60. Ján. 17,3. **[5]Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. rész 10,12. Mát. 22,37. [6]És ez ígék, a melyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben. [7]És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házadban ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz. rész 4,9. [8]És kössed azokat a te kezedre jegyül, és legyenek homlokkötőül a te szemeid között. 2Móz. 13,9. [9]És írd fel azokat a te házadnak ajtófeleire, és a te kapuidra.** [10]És mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy ad néked nagy és szép városokat, a melyeket nem építettél; [11]És minden jóval telt házakat, a melyeket nem te töltöttél meg, és ásott kutakat, a melyeket nem te ástál, szőlő- és olajfakerteket, a melyeket nem te plántáltál; és eszel és megelégszel: Józs. 24,13. **[12]Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a ki kihozott téged Égyiptom földéről, a szolgaságnak házából!• rész 8,10.** [13]Féljed az Urat, a te Istenedet, ő néki szolgálj, és az ő nevére esküdjél.• rész 10,20. Jer. 4,2. [14]Ne járjatok idegen • istenek után, azoknak a népeknek istenei közül, a kik körültetek vannak; Józs. 23,8. [15](Mert az Úr, a te Istened féltőn szerető Isten te közötted), hogy az Úrnak, a te Istenednek haragja fel ne gerjedjen reád, és el ne töröljön téged a föld színéről. [16]Meg ne kísértsétek az Urat, a ti Isteneteket, miképen megkísértettétek Maszszában! Mát. 4,7. † 2Móz. 17,1-7. [17]Szorosan megtartsátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait, az ő bizonyságait és rendeléseit, a melyeket parancsolt néked. **[18]És azt cselekedjed, a mi igaz és jó az Úrnak szemei előtt, hogy jól legyen dolgod, és bemehess és bírhasd azt a jó földet, a mely felől megesküdött az Úr a te atyáidnak.** [19]Hogy elűzzed minden ellenségedet a te színed elől, a mint megmondotta az Úr. [20]Ha a te fiad megkérdez téged ezután, mondván: Mire valók e bizonyságtételek, rendelések és végzések, a melyeket az Úr, a mi Istenünk parancsolt néktek: [21]Akkor azt mondjad a te fiadnak: Szolgái voltunk Égyiptomban a Faraónak; de kihozott minket az Úr Égyiptomból hatalmas kézzel. [22]És tőn az Úr Égyiptomban nagy és veszedelmes jeleket és csudákat a Faraón és az ő egész háznépén, a mi szemeink láttára. 2Móz. 7,20. rész 8,1-2. **[23]Minket pedig kihoza onnét, hogy bevigyen minket, és nékünk adja azt a földet, a mely felől megesküdött a mi atyáinknak. 2Móz. 3,7-10. 12,31-34.** [24]És megparancsolta nékünk az Úr, hogy cselekedjünk mind e rendelések szerint, hogy féljük az Urat, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk legyen teljes életünkben, hogy megtartson minket az életben, mint e mai napon. **[25]És ez lesz nékünk igazságunk, ha vigyázunk arra, hogy megtartsuk mind e parancsolatokat, az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, a miképen megparancsolta nékünk.**

5Móz 7
[1]Mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, a melyre te bemenendő vagy, hogy bírjad azt; és **sok népet kiűz te előled a Khitteust, a Girgazeust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust, és a Jebuzeust: hétféle népet, náladnál nagyobbakat és erősebbeket; rész 31,3.** [2]És adja őket az Úr, a te Istened a te hatalmadba, és megvered őket: mindenestől veszítsd ki őket; ne köss velök szövetséget, és ne könyörülj rajtok. 4Móz. 33,52. Józs. 6,21. 11,11. [3]Sógorságot se szerezz ő velök, a leányodat se adjad az ő fioknak, és az ő leányukat se vegyed a te fiadnak;•2Móz. 23,32. 33. 1Kir. 11,1. 2. 4-11. 14. [4]Mert elpártoltatja a te fiadat én tőlem, és idegen isteneknek szolgálnak; és felgerjed az Úrnak haragja

reátok, és hamar kipusztít titeket. **[5]Hanem így cselekedjetek velök: Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze, berkeiket vágjátok ki, faragott képeiket pedig tűzzel égessétek meg.** 2Móz. 23,24. 34,13. Bir. 6,25-32. [6]Mert az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy néki, minden nép közül e föld színén. 2Móz. 19,5. 1Pét. 2,9. **[7]Nem azért szeretett titeket az Úr, sem nem azért választott titeket, hogy minden népnél többen volnátok; mert ti minden népnél kevesebben vagytok; [8]Hanem mivel szeretett titeket az Úr, és hogy megtartsa az esküt, a melylyel megesküdt volt a ti atyáitoknak;** azért hozott ki titeket az Úr hatalmas kézzel, és szabadított meg téged a szolgaságnak házából, az égyiptombeli Faraó királynak kezéből. rész 10,15. [9]És hogy megtudjad, hogy az Úr, a te Istened, ő az Isten, a hívséges Isten, a ki megtartja a szövetséget és az irgalmasságot ezeríziglen azok iránt, a kik őt szeretik, és az ő parancsolatait megtartják. 2Móz. 20,5. [10]De megfizet azoknak személy szerint, a kik őt gyűlölik, elvesztvén őket; nem késlekedik az ellen, a ki gyűlöli őt, megfizet annak személy szerint.• 2Móz. 20,5. Nehem. 1,2. [11]Tartsd meg azért a parancsolatot, a rendeléseket és végzéseket, a melyeket én e mai napon parancsolok néked, hogy azokat cselekedjed. [12]Ha pedig engedelmeskedtek e végzéseknek, és megtartjátok, és teljesítitek azokat: az Úr, a te Istened is megtartja néked a szövetséget és irgalmasságot, a mely felől megesküdött a te atyáidnak. 3Móz. 26,3-13. rész 28,1-13. **[13]És szeretni fog téged, és megáld téged, és megsokasít téged; és megáldja a te méhednek gyümölcsét, a te földednek gyümölcsét: gabonádat, mustodat és olajodat; teheneid fajzását és juhaidnak ellését azon a földön,** a mely felől megesküdt a te atyáidnak, hogy néked adja azt. [14]Áldottabb lészesz minden népnél; nem lészen közötted magtalan férfi és asszony, sem barmaid között meddő.2Móz. 23,26. **[15]És távol tart az Úr te tőled minden betegséget, és Égyiptomnak minden gonosz nyavalyáját, a melyeket ismersz; nem veti azokat te reád, hanem mind azokra, a kik gyűlölnek téged.** 1Móz. 15,26. [16]És megemészted mind a népeket, a melyeket néked ád az Úr, a te Istened; ne kedvezzen a te szemed nékik, és ne tiszteld az ő isteneit; mert tőr gyanánt volna az néked. [17]Ha azt mondod a te szívedben: Többen vannak e népek, mint én, miképen űzhetem én ki őket? 4Móz. 13,32. [18]Ne félj tőlök; emlékezzél meg csak azokról, a miket cselekedett az Úr, a te Istened a Faraóval és mind az égyiptombeliekkel: [19]A nagy kisértésekről, a melyeket láttak a te szemeid, és a jelekről és csudákról; **az erős kézről, és a kinyujtott karról, a melylyel kihozott téged az Úr, a te Istened!** Így cselekeszik az Úr, a te Istened minden néppel, a melytől te félsz. rész 4,34. 2Móz. 14,21-28. 17,6. [20]Sőt még a darázsokat is rájok bocsátja az Úr, a te Istened mind addig, míglen elvesznek azok is, a kik megmaradtak, és a kik elrejtőztek te előled. 2Móz. 23,28. Józs. 24,12. [21]Ne rettenj meg azok előtt, mert közötted van az Úr, a te Istened, nagy és rettenetes Isten! [22]És lassan-lassan kiűzi az Úr, a te Istened e népeket te előled. Nem lehet őket hirtelen kipusztítanod, hogy a mezei vadak meg ne sokasodjanak ellened! [23]De az Úr, a te Istened elődbe veti őket, és nagy romlással rontja meg őket, míglen elvesznek. [24]Az ő királyaikat is kezedbe adja, hogy eltöröljed az ő nevöket az ég alól; senki ellened nem állhat, míglen elveszted őket. **[25]Az ő isteneiknek faragott képeit tűzzel égesd meg; az azokon lévő ezüstöt és aranyat meg ne kívánd, és magadnak el ne vedd, hogy tőrbe ne essél miatta; mert útálatosság az az Úr előtt, a te Istened előtt. [26]Útálatosságot pedig ne vígy be a te házadba, hogy átokká ne légy, mint az, hanem megvetvén vesd meg azt, és útálván útáld meg azt, mert átkozott.**

5Móz 8

Szép erős fejezet!

[1]Mind azt a parancsolatot, a melyet én e mai napon parancsolok néked, tartsátok meg és teljesítsétek, hogy élhessetek és megsokasodhassatok, bemehessetek és bírhassátok a földet, a mely felől megesküdött az Úr a ti atyáitoknak. **[2]És emlékezzél meg az egész útról, a melyen hordozott téged az Úr, a te Istened immár negyven esztendeig a pusztában, hogy megsanyargasson és megpróbáljon téged, hogy nyilvánvaló legyen, mi van a te szívedben;**

vajjon megtartod-é az ő parancsolatait vagy nem? 4Móz. 14,26-35. † rész 13,3. 3És megsanyargata téged, és megéheztete, azután pedig enned adá a mannát, a melyet nem ismertél, sem a te atyáid nem ismertek, hogy **TUDTODRA ADJA NÉKED, HOGY AZ EMBER NEM CSAK KENYÉRREL ÉL, HANEM MIND AZZAL ÉL AZ EMBER, A MI AZ ÚRNAK SZÁJÁBÓL SZÁRMAZIK**. 2Móz. 16,4. 15. Mát. 4,4. Luk. 4,4. 4A te ruházatod le nem kopott rólad, sem a te lábad meg nem dagadott immár negyven esztendőtől fogva. rész 29,5. Nehem. 9,21. 5Gondold meg azért a te szívedben, hogy a miképen megfenyíti az ember az ő gyermekét, úgy fenyít meg téged az Úr, a te Istened; Zsid. 12,6. **6És őrizd meg az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, hogy az ő útján járj, és őt féljed.** 7Mert az Úr, a te Istened jó földre visz be téged; bővizű patakoknak, forrásoknak és mély vizeknek földére, a melyek a völgyekben és a hegyeken fakadnak. 8Búza-, árpa-, szőlőtő- fige- és gránátalma-termő földre, faolaj- és méz-termő földre. 9Oly földre, a melyen nem nyomorogva eszed kenyeredet, és a hol semmiben sem szűkölködöl; oly földre, a melynek kövei vas, és a melynek hegyeiből rezet vághatsz! 10Ha azért eszel majd és megelégszel: dícsérjed az Urat, a te Istenedet azért a jó földért, a melyet néked adott. rész 6,11. 12. **11Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, meg nem tartván az ő parancsolatait, végzéseit, rendeléseit, a melyeket én parancsolok néked e mai napon;** rész 6,11. 12. 12Hogy mikor eszel és jól lakol, és szép házakat építesz, és lakozol azokban; **13És mikor a te barmaid és juhaid megsokasodnak, és ezüstöd és aranyad is megsokasodik, és minden jószágod megszaporodik: 14Fel ne fuvalkodjék akkor a te szíved, és el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, a ki kihozott téged Égyiptom földéből, a szolgaságnak házából;** Hós. 13,6. 15A ki vezérlett téged a tüzes kígyóknak, skorpióknak, és szomjúságnak nagy és rettenetes pusztáján, a melyben víz nem vala; a ki vizet ada néked a kemény kősziklából; 2Móz. 17,6. 16A ki mannával étete téged a pusztában, a mit nem ismertek a te atyáid, hogy megsanyargasson és hogy megpróbáljon téged, és jól tegyen veled azután:• vers 3. † 2Móz. 16,14. 15. 17És ne mondjad ezt a te szívedben: **Az én hatalmam, és az én kezemnek ereje szerzette nékem e gazdagságot! 18Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert ő az, a ki erőt ád néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az ő szövetségét, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, miképen e mai napon van.** 19Ha pedig teljesen megfelejtkezel az Úrról, a te Istenedről, és idegen istenek után jársz, és azoknak szolgálsz, és meghajtod magadat azoknak; bizonyságot tészek e mai napon ti ellenetek, hogy végképen elvesztek. 20Mint azok a nemzetek, a kiket az Úr elveszt előletek, azonképen vesztek el; azért mert nem hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára.

5Móz 9

MÓZES SZÉP, SZEMÉLYES EMLÉKEZTETŐJE

1Halljad Izráel, te általmégy ma a Jordánon, hogy bemenvén, örökségül bírj náladnál nagyobb és erősebb népeket, nagy és az égig megerősített városokat; 2Nagy és szálas népet, Anák-fiakat, a kikről magad is tudod és magad is hallottad: kicsoda állhat meg Anák fiai előtt? 4Móz. 13,33. 34. 3Tudd meg azért e mai napon, hogy **az Úr, a te Istened az, a ki átmegy előtted mint emésztő tűz,** ő törli el azokat, és ő alázza meg azokat te előtted; és kiűzöd, és hamar elveszted őket, a miképen az Úr megmondotta néked.• rész 4,24. Zsid. 12,29. **4Mikor azért kiűzi az Úr, a te Istened azokat te előled, ne szólj a te szívedben, mondván: Az én igazságomért hozott be engem az Úr, hogy örökségül bírjam ezt a földet; holott e népeket az ő istentelenségökért űzi ki te előled az Úr;** vers 5. 6. 13. 15. 1Móz. 15,16. **5Nem a te igazságodért, sem a te szívednek igaz voltáért mégy te be az ő földük bírására; hanem az Úr, a te Istened e népeknek istentelenségéért űzi ki őket előled**, hogy megerősítse az ígéretet, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. 1Móz. 13,15. 26,3. 28,13. **6Tudd meg azért, hogy az Úr, a te Istened nem a te igazságodért adja néked ezt a jó földet birtokul, mert kemény nyakú nép vagy te!** 2Móz. 32,9. 7Emlékezzél

meg róla, és el ne felejtsed azokat, a mikkel haragra indítottad az Urat, a te Istenedet a pusztában! A naptól fogva a melyen kijöttél Égyiptom földéből, mind addig, míglen e helyre jutottatok, az Úr ellen tusakodtatok vala. 2Móz. 14,11. 16,2. 3. 17,2. 4Móz. 11,4. [8]Már a Hóreben haragra indítátok az Urat, és annyira megharaguvék reátok az Úr, hogy el akara veszteni titeket. 2Móz. 32,1. 7. 8. **[9]Mikor felmegyek vala a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, a szövetségnek tábláit, a melyet az Úr kötött vala veletek, és a hegyen maradtam vala negyven nap és negyven éjjel: kenyeret nem ettem, sem vizet nem ittam vala.** **2Móz. 24,18. 34,28.** [10]Akkor átadá nékem az Úr a két kőtáblát, a melyek az Isten ujjával valának beírva, és rajtok valának mind amaz ígék, a melyeket mondott vala az Úr néktek a hegyen a tűz közepéből, a gyülekezésnek napján. 2Móz. 31,18. 2Móz. 20,1-19. [11]És mikor a negyven nap és negyven éj elmultával átadá az Úr nékem a két kőtáblát, a szövetségnek tábláit; vers 9. 10. [12]Akkor monda az Úr nékem: Kelj fel, hamar menj innen alá; mert elvetemedett a te néped, a kit kihoztál Égyiptomból; hamar eltértek az útról, a melyet parancsoltam vala nékik, öntött bálványt készítettek magoknak. 2Móz. 32,7. 8. [13]Ismét szóla nékem az Úr, mondván: **Láttam e népet, és bizony kemény nyakú nép ez!** vers 6. 2Móz. 33,3. [14]Hagyj békét nékem, hadd pusztítsam el őket, és töröljem el az ő nevöket az ég alól, és teszlek téged ennél nagyobb és erősebb néppé! 2Móz. 32,10. [15]Megfordulék azért, és alájövék a hegyről, a hegy pedig tűzzel ég vala, és a szövetségnek két táblája az én két kezemben vala. [16]És mikor látám, hogy ímé vétkeztetek vala az Úr ellen, a ti Istenetek ellen; öntött borjút csináltatok vala magatoknak; hamar letértetek vala az útról, a melyet az Úr parancsolt vala néktek: [17]Akkor megragadám a két táblát, és elhajítám a két kezemből, és összetörém azokat a ti szemeitek láttára. 2Móz. 32,19. [18]És leborulék az Úr előtt, mint annakelőtte, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet sem ittam; minden ti bűnötökért, a melyeket elkövettetek vala, azt cselekedvén, a mi gonosz az Úr előtt, hogy ingereljétek őt.2Móz. 32,30-32. [19]Mert félek vala a haragtól és búsulástól, a melylyel ti reátok úgy megharagudt vala az Úr, hogy el akart vala pusztítani titeket. És meghallgata az Úr engem akkor is. [20]Áronra is igen megharagudt vala az Úr, és el akará őt is pusztítani; de ugyanakkor imádkozám Áronért is. [21]A ti bűnötöket pedig, a borjút, a melyet készítettetek, megragadám, és megégetém azt tűzzel; és összetörém azt, jól megőrölvén, mígnem porrá morzsolódék, azután bevetém annak porát a patakba, a mely a hegyről foly vala alá. 2Móz. 32,20. [22]És Thaberában, Massában, és Kibrot-Taavában is haragra indítátok az Urat. 4Móz. 11,1-3. 2Móz. 17,7. 4Móz. 11,4. 34. [23]És mikor az Úr elküldött vala titeket Kádes-Barneából, mondván: Menjetek fel, és bírjátok örökségül a földet, a melyet néktek adtam: akkor is tusakodtatok vala az Úrnak, a ti Isteneteknek beszéde ellen, nem hittetek néki, és nem hallgattatok az ő szavára. 4Móz. 13,3. 32. 14,1. 2. [24]Tusakodók voltatok az Úr ellen, a mióta ismerlek titeket. **[25]És leborulék az Úr előtt azon a negyven napon és negyven éjjel, a melyeken leborultam vala; mert azt mondotta vala az Úr, hogy elveszt titeket.** **vers 18.** **[26]Akkor imádkozám az Úrhoz, és mondék: Uram, Isten! ne rontsd meg a te népedet, és a te örökségedet, a kit a te nagyságoddal szabadítottál meg, a kit erős kézzel hoztál ki Égyiptomból.** **2Móz. 32,11-13.** [27]Emlékezzél meg a te szolgáidról: Ábrahámról, Izsákról és Jákóbról; ne nézzed e népnek keménységét, istentelenségét és bűnét! [28]Hogy ne mondja a föld népe, a honnét kihoztál minket: mivelhogy az Úr nem vihette be őket a földre, a melyet igért volt nékik, és mivelhogy gyűlölte őket, azért hozta ki őket, hogy megölje őket a pusztában. 4Móz. 14,16. [29]Pedig ők a te néped és a te örökséged, a melyet kihoztál a te nagy erőddel, és a te kinyujtott karoddal!

5Móz 10

[1]Abban az időben monda az Úr nékem: **Faragj magadnak két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, és jőjj fel hozzám a hegyre, és csinálj faládát.** **2Móz. 34,1. 2Móz. 25,10.** **[2]És felírom a táblákra azokat az ígéket, a melyek az előbbi táblákon valának, a melyeket széttörtél; és tedd azokat a ládába.** [3]Csinálék azért ládát sittim-fából, és faragék két kőtáblát

is, az előbbiekhez hasonlókat; és felmenék a hegyre, és a két kőtábla kezemben vala. [4]**És felírá a táblákra az előbbi írás szerint a tíz ígét, a melyeket szólott vala az Úr ti hozzátok a hegyen, a tűznek közepéből a gyülekezésnek napján, és átadá az Úr azokat nékem.** 2Móz. 19,16-20. [5]**Akkor megfordulék és alájövék a hegyről, és betevém a táblákat a ládába, a melyet csináltam vala, hogy ott legyenek, a miképen az Úr parancsolta vala nékem.** 2Móz. 25,16. 1Kir. 8,9. [6]Izráel fiai pedig elindulának Beeróthból, a mely a Jákán fiaié, Moszérába. Ott halt meg Áron, és ugyanott el is temetteték, és Eleázár, az ő fia lőn pappá helyette. 4Móz. 33,30. 4Móz. 33,38. [7]Innét indulának Gudgódba Gudgódból pedig Jotbatába, bővízű patakok földére. 4Móz. 33,32. 33. [8]Abban az időben **választá ki az Úr a Lévi törzsét, hogy hordozza az Úr szövetségének ládáját, és hogy az Úr előtt álljon, és néki szolgáljon, és hogy áldjon az ő nevében mind e napig.** 4Móz. 6,23-27. [9]Ezért nem volt része és öröksége a Lévinek az ő atyafiaival; az Úr az ő öröksége, a miképen megmondotta vala néki az Úr, a te Istened. 4Móz. 18,20. rész 18,1. Ezék. 44,28. [10]Én pedig ott állottam a hegyen, mint az előbbi napokban, negyven nap és negyven éjjel: és meghallgata engem az Úr akkor is, és nem akara téged elveszteni az Úr. rész 9,18. 19. [11]És monda az Úr nékem: Kelj fel, menj és járj a nép előtt, hogy bemenjenek és bírják a földet, a mely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom. 2Móz. 32,34. [12]**MOST PEDIG, ÓH IZRÁEL! MIT KÍVÁN AZ ÚR, A TE ISTENED TŐLED? CSAK AZT, HOGY FÉLJED AZ URAT, A TE ISTENEDET; HOGY MINDEN Ő UTAIN JÁRJ, ÉS SZERESD ŐT, ÉS TISZTELJED AZ URAT, A TE ISTENEDET TELJES SZÍVEDBŐL, ÉS TELJES LELKEDBŐL,** RÉSZ 6,5. [13]**MEGTARTVÁN AZ ÚRNAK PARANCSOLATAIT ÉS RENDELÉSEIT, A MELYEKET ÉN MA PARANCSOLOK NÉKED, HOGY JÓL LEGYEN DOLGOD!** **Mikeáshoz hasonlít!** [14]Ímé az Úréi, a te Istenedéi az egek, és az egeknek egei, a föld, és minden, a mi rajta van! [15]De egyedül a ti atyáitokat kedvelte az Úr, hogy szeresse őket, és az ő magvokat: titeket választott ki ő utánok minden nép közül, a mint e mai napon is látszik. [16]**Metéljétek azért körül a ti szíveteket, és ne legyetek ezután keménynyakúak;** Jer. 4,4. 2Móz. 32,7-9. [17]Mert az Úr, a ti Istenetek, isteneknek Istene, és uraknak Ura; nagy, hatalmas és rettenetes Isten, a ki nem személyválogató, sem ajándékot el nem fogad. 2Krón. 19,7. [18]Igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynek; szereti a jövevényt, adván néki kenyeret és ruházatot. [19]**Szeressétek azért a jövevényt; mert ti is jövevények voltatok Égyiptom földén.** [20]Az Urat, a te Istenedet féljed, őt tiszteljed, ő hozzá ragaszkodjál, és az ő nevére esküdjél. rész 6,13. Mát. 4,10. [21]Ő a te dícséreted, és a te Istened, a ki azokat a nagy és rettenetes dolgokat cselekedte veled, a melyeket láttak a te szemeid. [22]A te atyáid hetvenen mentek vala alá Égyiptomba; most pedig az Úr, a te Istened megsokasított téged, mint az égnek csillagait! 1Móz. 46,17.

5Móz 11

[1]Szeresd azért az Urat, a te Istenedet, tartsd meg az ő megtartani valóit: rendeléseit, végzéseit és parancsolatait minden időben. 2Móz. 20,21-23. [2]És tudjátok meg ma (mert nem a ti fiaitokkal szólok, a kik nem tudják és nem látták) az Úrnak, a te Isteneteknek fenyítését, nagyságát, erős kezét és kinyújtott karját, [3]Jeleit és cselekedeteit, a melyeket Égyiptomban cselekedett a Faraóval, az égyiptombeliek királyával, és az ő egész földével; [4]És a melyeket cselekedett az égyiptombeliek seregével, lovaival és szekereivel, mivelhogy reájok árasztá a Veres tenger vizeit, mikor üldözének titeket, és elveszté őket az Úr mind e mai napig; [5]És a melyeket cselekedett veletek a pusztában, a míg e helyre jutátok; [6]És a melyeket cselekedett Dáthánnal és Abirámmal, Eliábnak a Rúben fiának fiaival, mikor a föld megnyitá az ő száját, és elnyelé őket háznépeikkel, sátoraikkal, és minden marhájokkal egyetemben, a mely az övék vala, az egész Izráel között. 4Móz. 16,31. [7]**Mert saját szemeitekkel láttátok az Úrnak minden nagy cselekedetét, a melyeket cselekedett.** [8]**Tartsátok meg azért mind a parancsolatokat, a melyeket én ma parancsolok néked, hogy megerősödjetek, bemenjetek és bírjátok a földet,**

a melyre átmentek, hogy bírjátok azt. [9]És hogy sok ideig élhessetek a földön, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, hogy nékik és az ő magvoknak adja azt a tejjel és mézzel folyó földet. [10]Mert a föld, a melyre te bemégy, hogy bírjad azt, nem olyan az, mint Égyiptomnak földe, a honnan kijöttetek; a melyben elveted vala a te magodat és a te lábaddal kell vala megöntöznöd, mint egy veteményes kertet; [11]Hanem az a föld, a melyre átmentek, hogy bírjátok azt, hegyes-völgyes föld, az égnek esőjéből iszik vizet. rész 8,7. **[12]Oly föld az, a melyre az Úr, a te Istened visel gondot; mindenkor rajta függenek az Úrnak, a te Istenednek szemei az esztendő kezdetétől az esztendő végéig.** [13]Lészen azért, hogyha valóban engedelmeskedtek az én parancsolataimnak, a melyeket én ma parancsolok néktek, úgy hogy az Urat, a ti Istenteket szeretitek, és néki szolgáltok teljes szívetekből és teljes lelketekből: [14]Esőt adok a ti földetekre alkalmatos időben: korai és kései esőt, hogy betakaríthasd a te gabonádat, borodat és olajodat; Jóel 2,23. 24. [15]Füvet is adok a te meződre a te barmaidnak; te pedig eszel és megelégszel.[16]Vigyázzatok azért, hogy a ti szívetek meg ne csalattassék, és el ne térjetek, és ne tiszteljetek idegen isteneket, és ne boruljatok le előttök. rész 8,19. 20. [17]Különben az Úrnak haragja felgerjed reátok, és bezárja az eget, hogy eső ne legyen, és a föld az ő gyümölcsét meg ne teremje; és hamarsággal elvesztek a jó földről, a melyet az Úr ád néktek. **[18]Vegyétek azért szívetekre és lelketekre e szavaimat, és kössétek azokat jegyül a ti kezetekre, és homlokkötőkül legyenek a ti szemeitek között; rész 6,6. 9. [19]És tanítsátok meg azokra a ti fiaitokat, szólván azokról, mikor házadban ülsz, mikor úton jársz, mikor fekszel és mikor felkelsz. rész 4,9. [20]És írd fel azokat a te házadnak ajtófeleire és a te kapuidra; [21]Hogy megsokasodjanak a ti napjaitok és fiaitoknak napjai azon a földön, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, hogy nékik adja mindaddig, a míg az ég a föld felett lészen. Zsolt. 89,30.** [22]Mert ha szorosan megtartjátok mind e parancsolatot, a melyet én parancsolok néktek, hogy a szerint cselekedjetek; ha szeretitek az Urat, a ti Istenteket, ha minden ő útain jártok, és ő hozzá ragaszkodtok: [23]Akkor kiűzi az Úr mind azokat a nemzeteket ti előletek, és úrrá lesztek nálatoknál nagyobb és erősebb nemzeteken. [24]Minden hely, a melyet lábatok talpa megnyom, tiétek lesz, a pusztától a Libanonig, és a folyóvíztől, az Eufrátes folyóvizétől a nyugoti tengerig lesz a ti határotok. Józs. 1,3. 14,9. [25]Nem állhat meg senki előttetek; azt míveli az Úr, a ti Istenetek, hogy féljenek és rettegjenek titeket az egész föld színén, a melyre rátapostok, a mint megmondotta néktek. 2Móz. 23,27. **[26]Lásd, én adok ma előtökbe áldást és átkot! [27]Az áldást, ha engedelmeskedtek az Úrnak, a ti Istenetek parancsolatainak,** a melyeket én e mai napon parancsolok néktek; [28]Az átkot pedig, ha nem engedelmeskedtek az Úrnak, a ti Istenetek parancsolatainak, és letértek az útról, a melyet én ma parancsolok néktek, és idegen istenek után jártok, a kiket nem ismertetek. [29]És mikor bevisz téged az Úr, a te Istened arra a földre, a melyre te bemégy, hogy bírjad azt: akkor **mondd el az áldást a Garizim hegyén, az átkot pedig az Ebál hegyén. rész 27,12.** [30]Nemde azok túl vannak a Jordánon, a napnyugoti út megett, a Kananeusok földén, a kik a síkságon laknak Gilgálnak átellenében, a Móré tölgyei mellett?! [31]Mert ti átmentek a Jordánon, hogy bemenvén bírhassátok a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ád néktek. Ha bírni fogjátok azt, és lakni fogtok abban: [32]Vigyázzatok, hogy mind e rendelések és végzések szerint cselekedjetek, a melyeket én ma adok ti előtökbe.

5Móz 12

[1]Ezek a rendelések és a végzések, a melyeket meg kell tartanotok, azok szerint cselekedvén azon a földön, a melyet az Úr, a te atyáidnak Istene ád néked, hogy bírjad azt minden időben a míg éltek a földön: [2]Pusztára pusztítsátok el mind azokat a helyeket, a hol azok a nemzetek, a kiknek ti urai lesztek, szolgáltak az ő isteneiknek a magas hegyeken, a halmokon, és minden zöldelő fa alatt.• 2Móz. 34,12-14. **[3]És rontsátok el azoknak oltárait, törjétek össze oszlopaikat, tűzzel égessétek meg berkeiket, és vagdaljátok szét az ő isteneiknek faragott képeit, a nevöket is pusztítsátok ki arról a helyről. Bir. 2,2.** [4]Ne cselekedjetek így az Úrral,

a ti Istenetekkel; [5]Hanem azt a helyet, a melyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek minden ti törzsetek közül, hogy az ő nevét oda helyezze és ott lakozzék, azt gyakoroljátok és oda menjetek. 2Krón. 7,12. [6]És oda vigyétek egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket, kezeiteknek felemelt áldozatát, mind fogadásból, mind szabad akaratból való adományaitokat, és a ti barmaitoknak és juhaitoknak első fajzását. 3Móz. 17,3. 4. [7]És ott egyetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, és örvendezzetek ti és a ti házatok minden népe, kezetek minden keresményének, a melyekkel megáld téged az Úr, a te Istened. 1Sám. 1,3. 9. [8]Ne cselekedjetek ott mind a szerint, a mint mi cselekszünk itt most, mindenik azt, a mi jónak látszik néki. [9]Mert **még ez ideig nem mentetek be a nyugodalmas helyre, és az örökségbe**, a melyet az Úr, a te Istened ád néked. 2Móz. 3,8. [10]Mikor pedig átmentek a Jordánon, és lakozni fogtok azon a földön, a melyet az Úr, a ti Istenetek ád néktek örökségül, és megnyugtat titeket minden ellenségetektől, a kik körületek vannak, és bátorsággal fogtok lakozni: [11]Akkor arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek, hogy ott lakozzék az ő neve, oda vigyetek mindent, a mit én parancsolok néktek: egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket és kezeiteknek felemelt áldozatát, és minden megkülönböztetett fogadástokat, a melyeket fogadtok az Úrnak. 1Kir. 9,2. 3. [12]És örvendezzetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, mind ti, mind a ti fiaitok, és leányaitok, mind a ti szolgáitok és szolgálóleányaitok, mind a lévita, a ki a ti kapuitokon belől lészen; mert nincs néki része vagy öröksége ti veletek. rész 16,11. 14. rész 10,8. 9. [13]Vigyázz, hogy a te egészen égőáldozataidat ne áldozzad minden helyen, a melyet meglátsz; 3Móz. 17,4. [14]Hanem azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr a te törzseid közül valamelyikben: ott áldozzad a te egészen égőáldozatidat, és ott cselekedjél mindent, a mit én parancsolok néked. [15]Mindazáltal a te lelkednek teljes kívánsága szerint vághatsz barmot és ehetel húst, minden te kapuidon belől, az Úrnak, a te Istenednek áldásához képest, a melyet ád néked; mind a tisztátalan, mind a tiszta eheti azt, ép úgy mint az őzet és a szarvast. rész 15,22. [16]Csakhogy a vért meg ne egyétek; a földre öntsd azt, mint a vizet. 1Móz. 9,4. 3Móz. 7,26. 27. [17]Nem eheted meg a te kapuidon belől sem gabonádnak, sem mustodnak, sem olajodnak tizedét, sem barmaidnak és juhaidnak első fajzását; sem semmi fogadási áldozatodat, a melyet fogadsz, sem szabad akarat szerint való adományaidat, sem a te kezednek felemelt áldozatát; rész 14,22. **[18]Hanem az Úrnak a te Istenednek színe előtt egyed azokat azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr a te Istened:** te és a te fiad, leányod, szolgád, szolgálóleányod és a lévita, a ki a te kapuidon belől van; és örvendezzél az Úrnak, a te Istenednek színe előtt mindenben, a mire kezedet veted. rész 14,26. [19]Vigyázz, hogy el ne hagyjad a lévitát valameddig élsz a te földeden. rész 14,27-29. [20]Mikor az Úr, a te Istened kiszélesíti a te határodat, a miképen igérte vala néked, és ezt mondod: Húst ehetném! mivelhogy a te lelked húst kíván enni: egyél húst a te lelkednek teljes kívánsága szerint. 1Móz. 28,13. 14. 2Móz. 23,31. [21]Ha messze van tőled a hely, a melyet az Úr, a te Istened választ, hogy oda helyezze az ő nevét, és leölsz, a mint parancsoltam néked, a te barmaidból és juhaidból, a melyeket az Úr ád majd néked: akkor egyél azokból a te kapuidban a te lelkednek teljes kívánsága szerint. [22]De, a mint az őzet és a szarvast eszik, úgy egyed azokat; a tisztátalan és a tiszta egyaránt ehetik abból. vers 15. [23]Csakhogy abban állhatatos légy, hogy a vért meg ne egyed; mert a vér, az a lélek: azért a lelket a hússal együtt meg ne egyed! 3Móz. 17,11. 19,26. [24]Meg ne egyed azt, a földre öntsd azt, mint a vizet. vers 16. [25]Meg ne egyed azt, hogy jól legyen dolgod néked és a te gyermekeidnek is utánad, mivelhogy azt cselekszed, a mi igaz az Úr szemei előtt. [26]De ha valamit megszentelsz a tiéidből, vagy fogadást teszesz: vedd fel, és vidd azt arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr. 3Móz. 1,2. 3. 3Móz. 17,3. 4.[27]És az Úrnak, a te Istenednek oltárán áldozd meg a te egészen égőáldozataidat, azoknak húsát és vérét; egyéb áldozataidnak vérét azonban öntsd az Úrnak, a te Istenednek oltárára, a húsát pedig megeheted. **[28]Vigyázz és hallgasd meg mindezeket az ígéket, a melyeket én parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod, néked és a te gyermekeidnek utánad mind örökké; mivelhogy azt cselekszed, a mi jó és igaz az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt.** [29]Mikor kiirtja előled az

Úr, a te Istened a nemzeteket, a kikhez bemégy, hogy bírjad őket, és bírni fogod őket, és lakozol majd az ő földükön: 2Móz. 3,8. [30]Vigyázz magadra, hogy őket követvén tőrbe ne essél, miután már kivesztek előled; és **ne tudakozzál az ő isteneik felől, mondván: Miképen tisztelik e nemzetek az ő isteneiket?** én is akképen cselekszem. rész 18,9-13. Józs. 23,7. 8. **ISTEN FIGYELMEZTET, HOGY A KÍVÁNCSISÁG NEHOGY ELTÁNTORÍTSA ŐKET A HITTŐL.** [31]Ne cselekedjél így az Úrral, a te Isteneddel, mert mind azt az útálatosságot, a mit gyűlöl az Úr, megcselekedték az ő isteneikkel; mert még fiaikat és leányaikat is megégetik vala tűzzel az ő isteneiknek. 2Kir. 16,3. Zsolt. 106,37. **[32]Mindazt, a mit én parancsolok néktek, megtartsátok, és a szerint cselekedjetek: semmit ne tégy ahhoz, és el se végy abból!** rész 4,2. Péld. 30,5. 6. Jel. 22,18. 19.

5Móz 13

Mikor te közötted jövendőmondó, vagy álomlátó támad és jelt vagy csodát ád néked; [2]Ha bekövetkezik is az a jel vagy a csoda, a melyről szólott vala néked, mondván: Kövessünk idegen isteneket, a kiket te nem ismersz, és tiszteljük azokat: **[3]Ne hallgass efféle jövendőmondónak beszédeire, vagy az efféle álomlátóra; mert az Úr, a ti Istenetek kísért titeket, hogy megtudja, ha szeretitek-é az Urat, a ti Isteneteket teljes szívetekből, és teljes lelketekből?** rész 8,2. 3. 1Kor. 10,13. [4]Az Urat, a ti Isteneteket kövessétek, és őt féljétek, és az ő parancsolatait tartsátok meg, és az ő szavára hallgassatok, őt tiszteljétek, és ő hozzá ragaszkodjatok. **[5]Az a jövendőmondó pedig vagy álomlátó ölettessék meg; mert pártütést hirdetett az Úr ellen, a ti Istenetek ellen,** a ki kihozott titeket Égyiptom földéből, és megszabadított téged a szolgaságnak házából; hogy elfordítson téged arról az útról, a melyet parancsolt néked az Úr, a te Istened, hogy azon járj. Gyomláld ki azért a gonoszt magad közül. rész 18,20. Zak. 13,3. [6]Ha testvéred, a te anyádnak fia, vagy a te fiad vagy leányod, vagy a kebleden lévő feleség, vagy lelki-testi barátod titkon csalogat, mondván: Nosza menjünk és tiszteljünk idegen isteneket, a kiket nem ismertetek sem te, sem atyáid. [7]Ama népek istenei közül, a kik körültetek vannak, közel hozzád vagy távol tőled, a földnek egyik végétől a másik végéig: [8]Ne engedj néki, és ne hallgass reá, ne nézz reá szánalommal, ne kíméld és ne rejtegesd őt; [9]Hanem megölvén megöljed őt; a te kezed legyen először rajta az ő megölésére, azután pedig az egész népnek keze. vers 12-17. rész 17,2-7. **[10]Kövekkel kövezd meg őt, hogy meghaljon; JAJ!** mert azon igyekezett, hogy elfordítson téged az Úrtól, a te Istenedtől, a ki kihozott téged Égyiptomnak földéből, a szolgaságnak házából; [11]És hallja meg az egész Izráel, és féljenek és ne cselekedjenek többé ahhoz hasonló gonoszt te közötted. rész 17,13. [12]Ha valamelyikben a te városaid közül, a melyeket az Úr, a te Istened ád néked, hogy ott lakjál, ezt hallod mondani: [13]Emberek jöttek ki közüled, istentelenségnek fiai, és elfordítják városuk lakosait, mondván: Nosza, menjünk és tiszteljünk idegen isteneket, a kiket nem ismertetek:• vers 1. 2. 6. [14]Akkor keress, kutass és szorgalmatosan tudakozódjál, és ha igaz, és bizonyos a dolog, és megtörtént az efféle útálatosság közötted: [15]Hányd kard élére annak a városnak lakosait; áldozd fel azt mindenestől, a mi benne van; a barmát is kard élére hányd. [16]És a mi préda van benne, hordd mind együvé az ő piaczának közepére, és égesd meg a várost tűzzel és annak minden prédáját is teljes áldozatul az Úrnak, a te Istenednek, és legyen rom mind örökké, és soha többé fel ne építtessék. [17]Ne ragadjon semmi a te kezedhez abból az átokra valóból, hogy szűnjék meg az Úr haragjának búsulása, és könyörületes legyen hozzád, és könyörüljön rajtad, és megszaporítson téged, a miképen megesküdt a te atyáidnak,• rész 7,25. 26. **[18]Ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván minden ő parancsolatát, a melyeket én ma parancsolok néked, hogy azt cselekedjed, a mi igaz az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt.**

5Móz 14

Az állatok evésével kapcsolatos

[1]Ti az Úrnak, a ti Isteneteknek fiai vagytok; **ne vagdaljátok meg magatokat, se szemeitek között ne csináljatok kopaszságot, a halottért**, 2Móz. 4,22. 3Móz. 19,27. 28. [2]Mert szent népe vagy te az Úrnak, a te Istenednek, és az Úr választott téged, hogy légy néki tulajdon népe minden nép közül, a melyek a föld színén vannak.• rész 4,20. 7,6. [3]Semmi útálatosságot meg ne egyél. [4]Ezek azok az állatok, a melyeket megehettek: az ökör, juh, kecske, 3Móz. 11,2. 3. [5]Szarvas, őz, bival, vadkecske, zerge, vad bika és jávor. [6]És mindazt az állatot, a melynek hasadt a körme és egészen ketté hasadt körme van, és kérődző az állatok között, megehetitek. [7]De a kérődzők és hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket: a tevét, a nyulat és hörcsököt, mert kérődznek ugyan, de körmük nem hasadt; tisztátalanok legyenek ezek néktek. 3Móz. 11,4. **[8]És a disznót, mert hasadt ugyan a körme, de nem kérődzik; tisztátalan legyen ez néktek.** Ezeknek húsából ne egyetek, holttestöket se illessétek. [9]Ezeket ehetitek meg mindazokból, melyek vízben élnek: a minek úszó szárnya és pikkelye van, mind megegyétek; 3Móz. 11,9. [10]Valaminek pedig nincsen úszó szárnya és pikkelye, meg ne egyétek; tisztátalan az néktek. [11]Minden tiszta madarat megehettek. [12]Ezek pedig, a melyeket meg ne egyetek közülök: a sas, a saskeselyű és a halászó sas. [13]A keselyű, a héja és a sólyom az ő nemével. [14]Minden holló az ő nemével. [15]A strucz, a bagoly, a kakuk és a karvaly az ő nemével. [16]A kuvik, a fülesbagoly és a bölömbika. [17]A pelikán, a gém és a hattyú. [18]Az eszterág és a szarka az ő nemével; a büdösbanka és a denevér. [19]Minden szárnyas féreg is tisztátalan legyen néktek; meg ne egyétek. [20]Minden tiszta szárnyast megehettek. [21]Semmi holttestet meg ne egyetek; a jövevénynek, a ki a te kapuidon belől van, adjad azt, hogy egye meg azt, vagy add el az idegennek, mert szent népe vagy te az Úrnak, a te Istenednek. **Ne főzd a gödölyét az ő anyja tejében**.vers 2. 2Móz. 23,19. 34,26. 4Móz. 22,28. [22]Esztendőről esztendőre tizedet végy a te magodnak minden terméséből, a mely a te meződön terem. 3Móz. 27,30. [23]És egyed az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt, hogy ott lakozzék az ő neve, gabonádnak, mustodnak, olajodnak tizedét, a te barmaidnak és juhaidnak első fajzását; hogy tanuljad félni az Urat, a te Istenedet minden időben. rész 12,17. 18. [24]Ha pedig hosszabb néked az út, hogysem oda vihetnéd azokat, mivelhogy távol esik tőled az a hely, a melyet az Úr, a te Istened választ, hogy oda helyezze az ő nevét, téged pedig megáldott az Úr, a te Istened: [25]Akkor add el pénzen, és kösd a kezedbe a pénzt, és menj el arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened; [26]És adjad a pénzt mind azért, a mit kíván a te lelked: ökrökért, juhokért, borért és vidámító italért és mindenért, a mit megáhít néked a te lelked, és egyél ott az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, és örvendezzél te és a te házadnak népe. Mát. 21,12. 5Móz. 12,17. 18. **[27]A lévitát pedig, a ki a te kapuidon belől van, ne hagyd el, mert nincsen néki része, sem öröksége veled.** **4Móz. 18,20. 24.** [28]A harmadik esztendő végén vidd ki annak az esztendő termésének minden tizedét, és rakd le a te kapuidba. [29]És eljön a lévita (a kinek nincsen része és öröksége te veled), és a jövevény, árva és özvegy, a kik a te kapuidon belől vannak, és esznek és megelégesznek, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened a te kezednek minden munkájában, a melyet végzesz. rész 28,1. Péld. 11,10. 24-26. Malak. 3,10.

5Móz 15

[1]A hetedik esztendő végén **elengedést mívelj**. 2Móz. 23,10. 11. 3Móz. 25,3-5. [2]Ez pedig az elengedésnek módja: Minden kölcsönadó ember engedje el, a mit kölcsönadott az ő felebarátjának; ne hajtsa be az ő felebarátján és atyjafián; mert elengedés hirdettetett az Úrért. [3]Az idegenen hajtsd be; de a mid a te atyádfiánál lesz, engedje el néki a te kezed. [4]De nem is lesz közötted szegény, mert igen megáld téged az Úr azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, hogy bírjad azt. rész 28,1. 2. 9. [5]De csak úgy lesz ez, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván és teljesítvén mind azt a parancsolatot, a melyet én ma parancsolok néked. [6]Mert az Úr, a te Istened megáld téged, a miképen megmondotta néked; és

sok népnek adsz zálogos kölcsönt, te pedig nem kérsz kölcsönt, és sok népen fogsz uralkodni, és te rajtad nem uralkodnak. rész 28,12. 13. 7Ha mégis szegénynyé lesz valaki a te atyádfiai közül valamelyikben a te kapuid közül a te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ád néked: ne keményítsd meg a te szívedet, be se zárjad kezedet a te szegény atyádfia előtt; 3Móz. 25,35. 36. Luk. 6,34. 35. 8Hanem örömest nyisd meg a te kezedet néki, és örömest adj kölcsön néki, a mennyi elég az ő szükségére, a mi nélkül szűkölködik. **9Vigyázz magadra, hogy ne legyen a te szívedben valami istentelenség, mondván: Közelget a hetedik esztendő, az elengedésnek esztendeje; és elfordítsd szemedet a te szegény atyádfiától, hogy ne adj néki; mert ő ellened kiált az Úrhoz, és bűn lesz benned.** 10Bizonyára adj néki, és meg ne háborodjék azon a te szíved, mikor adsz néki; mert az ilyen dologért áld meg téged az Úr, a te Istened minden munkádban, és mindenben, a mire kezedet veted. Mát. 5,42. Luk. 6,34. 35.11Mert a szegény nem fogy ki a földről, azért én parancsolom néked, mondván: **Örömest nyisd meg kezedet a te szűkölködő és szegény atyádfiának a te földeden**. Mát. 26,11. vers 8. 14. 12Hogyha eladja magát néked a te atyádfia, a zsidó férfi és zsidó asszony, és szolgál téged hat esztendeig: a hetedik esztendőben bocsássad őt szabadon mellőled. 2Móz. 21,2. Jer. 34,14. 13És mikor szabadon bocsátod őt mellőled, ne bocsásd el őt üresen; 14Hanem terheld meg őt bőven a te juhaidból, a te szérűdről, és a te sajtódból; a mivel megáldott téged az Úr, a te Istened, adj néki abból. **15És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Égyiptom földén, és megszabadított téged az Úr, a te Istened;** azért parancsolom én ma ezt néked. rész 5,15. 16Ha pedig ezt mondja néked: Nem megyek el tőled, mert szeret téged és a te házadat, mivelhogy jól van néki te nálad dolga: 17Akkor vedd az árat, és fúrd a fülébe és az ajtóba; és legyen szolgáddá mindvégig; így cselekedjél szolgálóleányoddal is. 2Móz. 21,5. 6. **18Ne essék nehezedre, hogy szabadon bocsátod őt mellőled; (hiszen két annyi bérre valót szolgált néked hat éven át, mint a béres-munkás) és megáld téged az Úr, a te Istened mindenben, a mit cselekszel**. 19Barmaid és juhaid első fajzásának minden hímjét az Úrnak, a te Istenednek szenteljed. Ne munkálkodjál a te tehenednek első fajzásán, és meg ne nyírjad a te juhaidnak első fajzását. 2Móz. 13,2. 20Az Úrnak, a te Istenednek színe előtt edd meg azt esztendőről esztendőre, te és a te házad népe, azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr. 21Hogyha valami fogyatkozás lesz benne; sánta vagy vak lesz, vagy akármely fogyatkozásban szenvedő: meg ne áldozd azt az Úrnak, a te Istenednek. 3Móz. 22,20-22. 22A te kapuidon belől edd meg azt; a tisztátalan és a tiszta egyaránt, mintha őz volna az vagy szarvas. rész 12,15. **23Csakhogy a vérét meg ne edd, hanem a földre öntsd azt, mint a vizet.** **rész 12,23. 3Móz. 17,10.**

5Móz 16

Páska, kovásztalan kenyér, pünkösd lombsátor ünnepe – itt is

1Ügyelj az Abib hónapra, és készíts az Úrnak, a te Istenednek páskhát; mert az Abib hónapban hozott ki téged az Úr, a te Istened Égyiptomból éjjel. 2Móz. 12,2. 2Páskha gyanánt pedig ölj az Úrnak, a te Istenednek juhot és ökröt azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy oda helyezze az ő nevét. 3Ne egyél azzal semmi kovászost, hanem hét napon át egyél azzal kovásztalan lepényeket, nyomorúságnak kenyerét, (mert sietséggel jöttél ki Égyiptom földéről) hogy megemlékezzél arról a napról életednek minden idejében, a melyen kijöttél Égyiptom földéről. 2Móz. 12,19. 4És ne lásson senki kovászt hét napon át sehol a te határodban; és a húsból, a melyet az első napon estve megáldozol, semmi ne maradjon reggelig. 2Móz. 12,10. 5Nem ölheted le a páskhát akármelyikben a te városaid közül, a melyeket az Úr, a te Istened ád néked; 2Krón. 30,1. 6Hanem azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy az ő nevét oda helyezze: ott öld le a páskhát estve, napnyugtakor, abban az időben, a mikor kijöttél Égyiptomból. 2Móz. 12,6. 42. 7Azon a helyen süsd és edd is meg, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened; reggel pedig fordulj vissza és menj haza a te hajlékodba. 8Hat napon át egyél

kovásztalant; hetednapon pedig az Úrnak, a te Istenednek berekesztő ünnepe lévén, ne munkálkodjál azon. 2Móz. 12,15-20. 3Móz. 23,36. 9Számlálj azután magadnak hét hetet; attól fogva kezdjed számlálni a hét hetet, hogy sarlódat a vetésbe bocsátod. 3Móz. 23,15. 16. 10És tarts hetek ünnepét az Úrnak, a te Istenednek, a te kezednek szabad akarat szerint való adományával, a melyet ahhoz képest adj, a mint megáldott téged az Úr, a te Istened. vers 16. 2Móz. 23,15-21. 11És örvendezz az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, te és a te fiad, és leányod, szolgád, szolgálóleányod, és a lévita, a ki a te kapuidon belől van, és a jövevény, az árva és az özvegy, a kik te közötted vannak, azon a helyen, a melyet kiválasztott az Úr, a te Istened, hogy oda helyezze az ő nevét. 12És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Égyiptomban; és tartsd meg, és teljesítsd e rendeléseket. rész 5,15. **13A sátorok ünnepét hét napig tartsd, mikor begyűjtöd a termést a te szérűdről és sajtódról. 14És örvendezz a te ünnepeden, te és a te fiad, a te leányod, szolgád és szolgálóleányod, a lévita, a jövevény, az árva és az özvegy, a kik belől vannak a te kapuidon. 15Hét napig ünnepelj az Úrnak, a te Istenednek azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr; mert megáld téged az Úr, a te Istened minden termésedben, és kezeidnek minden munkájában; azért örvendezz igen! 2Móz. 23,16. Nehem. 8,10. 16Minden esztendőben háromszor jelenjen meg közüled minden férfiú az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt; a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén, és a sátorok ünnepén. De üres kézzel senki se jelenjen meg az Úr előtt!** 2Móz. 23,14-17. 34,23. 2Móz. 34,20. 17Kiki az ő képessége szerint adjon, az Úrnak, a te Istenednek áldása szerint, a melyet ád néked. 18Bírákat és felügyelőket állíts minden kapudba, a melyeket az Úr, a te Istened ád néked, a te törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igaz ítélettel. 19El ne fordítsd az ítéletet; személyt se válogass; ajándékot se végy; mert az ajándék megvakítja a bölcsek szemeit, és elfordítja az igazak beszédét. 3Móz. 19,15. 2Móz. 23,8. **20Igazságot, igazságot kövess, hogy élhess, és örökségül bírhasd azt a földet, a melyet az Úr, a te Istened ád néked.** 21Ne plántálj magadnak berket semmiféle fából, az Úrnak, a te Istenednek oltára mellé, a melyet készítesz magadnak. 22Oszlopot se emelj magadnak, a mit gyűlöl az Úr, a te Istened.

5Móz 17

1Ne áldozzál az Úrnak, a te Istenednek olyan ökröt és juhot, a melyen valami fogyatkozás van, akármi hiba; mert útálatosság az az Úrnak, a te Istenednek. 3Móz. 22,20. 2Hogyha találtatik közötted valamelyikben a te kapuid közül, a melyeket az Úr, a te Istened ád néked, vagy férfiú vagy asszony, a ki gonoszt cselekszik az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt, megszegvén az ő szövetségét; rész 13,6-17. 3És elmegy és szolgál idegen isteneket, és imádja azokat, akár a napot, akár a holdat, vagy akármelyet az égnek seregei közül, a melyet nem parancsoltam; 4És megjelentetik néked, és meghallod: jól megtudakozd; és hogyha igaz, és bizonyos a dolog, és megtörtént ez az útálatosság Izráelben: 5Akkor vidd ki azt a férfiút vagy azt az asszonyt, a ki azt a gonoszságot mívelte, a te kapuidba, (a férfiút vagy az asszonyt) és kövezd agyon őket, hogy meghaljanak. 6Két tanú vagy három tanú szavára halállal lakoljon a halálra való; de egy tanú szavára meg ne haljon. rész 19,15. 7A tanúk keze legyen első rajta, hogy megölettessék, és azután mind az egész nép keze. Így tisztítsd ki magad közül a gonoszt. rész 13,9. Csel. 7,58. 8Ha megfoghatatlan valami előtted, a mikor ítélned kell vér és vér között, ügy és ügy között, sérelem és sérelem között, vagy egyéb versengések között a te kapuidban: akkor kelj fel, és menj el arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened. 9És menj be a Lévita-papokhoz és a bíróhoz, a ki lesz majd abban az időben; és kérdezd meg őket, és ők tudtul adják néked az ítéletmondást. 10És annak a mondásnak értelme szerint cselekedjél, a melyet tudtul adnak néked azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr; és vigyázz, hogy mind a szerint cselekedjél, a mint tanítanak téged. Malak. 2,7. 2Krón. 19,8-11. 11A törvény szerint cselekedjél, a melyre tanítanak téged, és az ítélet szerint, a melyet mondanak néked; el ne hajolj attól a mondástól, a melyet tudtul adnak néked, se jobbra, se balra. 12Ha pedig elbizakodottságból azt cselekszi valaki, hogy

nem hallgat a papra, a ki ott áll, szolgálván az Urat, a te Istenedet, vagy a bíróra: haljon meg az ilyen ember. Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből. **NAGYON SZIGORÚ TÖRVÉNYEK** [13]És mind az egész nép hallja, és féljen, hogy elbizakodottan senki ne cselekedjék többé. rész 13,11. [14]Mikor bemégy arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ád néked, és bírod azt, és lakozol abban, és ezt mondod: Királyt teszek magam fölé, miképen egyéb népek, a melyek körültem vannak: 1Sám. 8,5. 6. 22. [15]Azt emeld magad fölé királyul, a kit az Úr, a te Istened választ. A te atyádfiai közül emelj magad fölé királyt; nem tehetsz magad fölé idegent, a ki nem atyádfia. [16]Csak sok lovat ne tartson, és a népet vissza ne vigye Égyiptomba, hogy lovat sokasítson, mivelhogy az Úr megmondta néktek: Ne térjetek többé vissza azon az úton! **[17]Sok feleséget se tartson, hogy a szíve el ne hajoljon; se ezüstjét, se aranyát felettébb meg ne sokasítsa. 1Kir. 11,1-4.** [18]És mikor az ő országának királyi székére ül, írja le magának könyvbe e törvénynek mását a Lévita-papokéból. [19]És legyen az ő nála, és olvassa azt életének minden idejében, hogy tanulja félni az Urat, a te Istenedet, hogy megtartsa e törvénynek minden ígéjét, és e rendeléseket, hogy azokat cselekedje.[20]Fel ne fuvalkodjék az ő szíve az ő atyjafiai ellen, se **el ne hajoljon a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig éljen az ő országában ő és az ő fiai Izráelben.** rész 5,32. 33.

5Móz 18

[1]A Lévita-papoknak, a Lévi egész nemzetségének ne legyen se része, se öröksége Izráellel, hanem éljenek az Úrnak tüzes áldozatjaiból és örökségéből. rész 14,27. 29. 4Móz. 18,20. [2]Annakokáért ne legyen néki öröksége az ő atyjafiai között: Az Úr az ő öröksége, a mint megmondotta néki. [3]És ez legyen a papoknak törvényes része a néptől, azoktól, a kik áldoznak akár ökörrel, akár juhval, hogy a papnak adják a lapoczkát, a két állat és a gyomrot. 2Móz. 29,27. 28. 3Móz. 7,31-34. [4]A te gabonád, mustod és olajod zsengéjét, és a te juhaid gyapjának zsengéjét néki adjad;• 4Móz. 18,12. [5]Mert őt választotta ki az Úr, a te Istened minden te nemzetséged közül, hogy álljon szolgálatra az Úrnak nevében, ő és az ő fiai minden időben. 2Móz. 28,1-3. [6]Mikor pedig eljön a Lévita valamelyikből a te egész Izráelben lévő kapuid közül, a hol ő lakik, és bemegy az ő lelkének teljes kívánsága szerint arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr: [7]Szolgáljon az Úrnak az ő Istenének nevében, mint az ő többi atyjafiai, a Léviták, a kik ott állanak az Úr előtt. [8]Az eledelekben egyenlőképen részesedjenek, kivéve azt, a mit eladott valaki az ő atyai örökségéből. [9]Mikor te bemégy arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ád néked: ne tanulj cselekedni azoknak a népeknek útálatosságai szerint. rész 12,30. [10]Ne találtassék te közötted, a ki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön, se jövendőmondó, se igéző, se jegymagyarázó, se varázsló; 3Móz. 18,21. 3Móz. 20,27. 1Sám. 28,7-9. 3Móz. 19,26. [11]Se bűbájos, se ördöngősöktől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző; 1Sám. 28,8. 11. Ésa. 8,19. [12]Mert mind útálja az Úr, a ki ezeket míveli, és ez ilyen útálatosságokért űzi ki őket az Úr, a te Istened te előled. rész 12,30. 31. **[13]Tökéletes légy az Úrral, a te Isteneddel.** [14]Mert ezek a nemzetek, a kiket te elűzesz, igézőkre és jövendőmondókra hallgatnak; de tenéked nem engedett ilyet az Úr, a te Istened. [15]Prófétát támaszt néked az Úr, a te Istened te közüled, a te atyádfiai közül, olyat mint én: azt hallgassátok! Ján. 1,46. Csel. 3,22. 7,37. [16]Mind a szerint, amint kérted az Úrtól, a te Istenedtől a Hóreben a gyülekezésnek napján mondván: Ne halljam többé az Úrnak, az én Istenemnek szavát, és ne lássam többé ezt a nagy tüzet, hogy meg ne haljak! 2Móz. 20,18. 19. [17]Az Úr pedig monda nékem: Jól mondták a mit mondtak. rész 5,28. 29. **[18]Prófétát támasztok nékik az ő atyjokfiai közül, olyat mint te, és az én ígéimet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, a mit parancsolok néki. Ján. 1,46. Ján. 12,50. Ján. 12,49. 50. 15,22. 17,26. [19]És ha valaki nem hallgat az én ígéimre, a melyeket az én nevemben szól, én megkeresem azon! Ján. 12,48-50. [20]De az a próféta, a ki olyat mer szólani az én nevemben, a mit én nem parancsoltam néki szólani, és a ki idegen istenek nevében szól: haljon meg az a próféta. rész 13,5. Jer. 14,14. 15. [21]Ha pedig azt mondod a te szívedben: miképen ismerhetjük meg az ígét, a melyet nem mondott az Úr? [22]Ha a**

próféta az Úr nevében szól, és nem lesz meg, és nem teljesedik be a dolog: ez az a szó, a melyet nem az Úr szólott; elbizakodottságból mondotta azt a próféta; ne félj attól!

5Móz 19

Mikor kiírtja az Úr, a te Istened a nemzeteket, a kiknek földjét néked adja az Úr, a te Istened, és bírni fogod őket, és lakozol az ő városaikban és az ő házaikban: 2Móz. 3,8. **[2]Válaszsz ki magadnak három várost a te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ád néked, hogy örököljed azt.** 2Móz. 21,13. 14. 4Móz. 35,10. 11. [3]Készítsd meg magadnak az utat azokhoz, és oszszad három részre a te országod határát, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül; azok arra valók legyenek, hogy **minden gyilkos oda meneküljön.** 2Móz. 21,13. 14. [4]Ez pedig a gyilkos törvénye, a ki oda menekül, hogy élve maradjon: A ki nem szándékosan öli meg az ő felebarátját, és nem gyűlöli vala azt azelőtt; 2Móz. 21,13. [5]A ki például elmegy az ő felebarátjával az erdőre fát vágni, és meglódul a keze a fejszével, hogy levágja a fát, és leesik a vas a nyeléről, és úgy találja az ő felebarátját, hogy az meghal: az ilyen meneküljön e városok egyikébe, hogy élve maradjon. [6]Különben a vérbosszuló rokon űzőbe veszi az ő szívének búsulásában, és eléri, ha az út hosszú leend, és agyon üti őt, holott nem méltó a halálra, mivel azelőtt nem gyűlölte azt. 4Móz. 35,12. [7]Azért én parancsolom néked, mondván: Három várost válaszsz magadnak. [8]Ha pedig az Úr, a te Istened kiterjeszti a te határodat, a mint megesküdt a te atyáidnak, és néked adja mind az egész földet, a melynek megadását megígérte volt a te atyáidnak; 1Móz. 28,13. 14. [9](Hogyha megtartod mind e parancsolatot, megtévén azt, a mit én ma parancsolok néked, tudniillik, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és járj az ő utain minden időben): akkor e háromhoz szerezz még három várost. Józs. 20,7. 8. [10]Hogy ártatlan vér ne ontassék ki a te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, és hogy a vér ne legyen rajtad. [11]De hogyha lesz valaki, a ki gyűlöli az ő felebarátját, és meglesi azt, és reá támad és úgy üti meg, hogy meghal, és bemenekül valamelyikbe e városok közül: 2Móz. 21,14. 4Móz. 35,16. 20. 21. [12]Akkor az ő városának vénei küldjenek embereket, és vonják ki azt onnét, és adják azt a vérbosszúló rokon kezébe, hogy meghaljon. [13]Ne nézz reá szánalommal, hanem tisztítsd ki az ártatlan vérontást Izráelből, hogy jól legyen dolgod. rész 15,5. [14]A te felebarátodnak határát el ne told, a mely határt az ősök vetettek a te örökségedben, a melyet örökölni fogsz azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked, hogy bírjad azt. rész 27,17. Péld. 22,28. [15]Ne álljon elő egy tanú senki ellen semmiféle hamisság és semmiféle bűn miatt; akármilyen bűnben bűnös valaki, két tanú szavára vagy három tanú szavára álljon a dolog. 4Móz. 35,30. Mát. 18,16. [16]Ha valaki ellen gonosz tanú áll elő, hogy pártütéssel vádolja őt: [17]Akkor álljon az a két ember, a kiknek ilyen perök van, az Úr elé, a papok és a bírák elé, a kik abban az időben lesznek; rész 17,9. [18]És a bírák vizsgálják meg jól a dolgot, és ha hazug tanú lesz a tanú, a ki hazugságot szólott az ő atyjafia ellen: [19]Úgy cselekedjetek azzal, a mint ő szándékozott cselekedni az ő atyjafiával. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt; Péld. 19,5. 9. [20]Hogy a kik megmaradnak, hallják meg, és féljenek, és többször ne cselekedjenek te közötted ilyen gonosz dolgot. rész 13,11. *[21]Ne nézz reá szánalommal; lelket lélekért, szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért.* 3Móz. 24,20. 21.

5Móz 20

[1]Mikor hadba mégy ellenséged ellen, és látsz lovakat, szekereket, náladnál nagyobb számú népet: ne félj tőlök, mert veled van az Úr, a te Istened, a ki felhozott téged Égyiptom földéről. **MILY AKTUÁLIS AZ UKRÁN-OROSZ HÁBORÚ IDEJÉN!** [2]És mikor az ütközethez készültök, **álljon elő a pap,** és szóljon a népnek; [3]És ezt mondja nékik: Hallgasd meg Izráel! Ti ma készültök megütközni ellenségeitekkel: A ti szívetek meg ne lágyuljon, ne féljetek, és meg ne rettenjetek, se meg ne rémüljetek előttök; [4]Mert az Úr, a ti Istenetek veletek megy, hogy harczoljon érettetek a ti ellenségeitekkel, hogy megtartson titeket. **[5]Az előljárók pedig szóljanak a népnek,** mondván: Kicsoda az olyan férfi, a ki új házat épített, de még fel

nem avatta azt? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harczban, és más valaki avassa fel azt. [6]És kicsoda olyan férfi, a ki szőlőt ültetett és nem vette el annak hasznát? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harczban, és más valaki vegye el annak hasznát. [7]És kicsoda olyan férfi, a ki feleséget jegyzett el magának, de még el nem vette? Menjen el, és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a harczban, és más valaki vegye azt el. rész 24,5. [8]Még tovább is szóljanak az előljárók a néphez, és ezt mondják: Kicsoda olyan férfi, a ki félénk és lágy szívű? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy az ő atyjafiainak szíve úgy meg ne olvadjon, mint az ő szíve. Bir. 7,3. [9]És mikor elvégzik az előljárók beszédöket a néphez, **állítsanak seregvezéreket a nép élére.** [10]Mikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt. [11]És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, a mely találtatik abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked. [12]Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harczra kél veled, akkor zárd azt körül; [13]És ha az Úr, a te Istened kezedbe adja azt: vágj le abban minden fineműt fegyver élével; 4Móz. 31,7. [14]De az asszonyokat, a kis gyermekeket, a barmokat és mind azt, a mi lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; **ITT AZÉRT MÁR NEM ANNYIRA KEGYETLEN A NŐKKEL ÉS A GYERMEKEKKEL** és fogyaszd el a te ellenségeidtől való zsákmányt, a kiket kezedbe ad néked az Úr, a te Istened. 4Móz. 31,7. 9. [15]Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, a melyek igen messze esnek tőled, a melyek nem e nemzetek városai közül valók. 2Móz. 3,8. 4Móz. 33,51-53. [16]De e népek városaiban, a melyeket örökségül ad néked az Úr, a te Istened, ne hagyj élni csak egy lelket is; 2Móz. 3,8. Józs. 10,40. 11,11. 14. [17]Hanem mindenestől veszítsd el őket: a Khittheust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust és a Jebuzeust, a mint megparancsolta néked az Úr, a te Istened; [18]Azért, hogy meg ne tanítsanak titeket az ő mindenféle útálatosságaik szerint cselekedni, a melyeket ők cselekesznek az ő isteneiknek, és hogy ne vétkezzetek az Úr ellen, a ti Istenetek ellen. rész 18,10. 12-14. Józs. 23,7. 12. 13. [19]Mikor valamely várost hosszabb ideig tartasz körülzárva, hadakozván az ellen, hogy bevegyed azt: ki ne veszítsd annak egy élőfáját sem, fejszével vágván azt; hanem egyél arról, és azt magát ki ne irtsad; mert ember-é a mezőnek fája, hogy ostrom alá jusson miattad? [20]Csak a mely fáról tudod, hogy nem gyümölcstermő, azt veszítsd el és irtsd ki, és abból építs erősséget az ellen a város ellen, a mely te ellened hadakozik, mind addig, a míg leomlik az.

5Móz 21

[1]Hogyha agyonütöttet találnak azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked birtokul, és az a mezőn fekszik, és nem tudható: ki ölte meg azt; [2]Akkor a te véneid és a te bíráid menjenek ki, és mérjék meg a földet a városokig, a melyek az agyonütött körül vannak; [3]És a mely város legközelebb esik az agyonütötthöz, annak a városnak vénei vegyenek egy üszőtinót, a melylyel még nem dolgoztattak, és a mely nem vont még jármot; [4]És annak a városnak vénei vigyék az üszőt valamely folyóvíz völgyébe, a melyet nem szántanak és nem vetnek, és szegjék nyakát az üszőnek ott a völgyben. [5]És járuljanak oda a papok, Lévi fiai; (mert őket választotta az Úr, a te Istened, hogy szolgáljanak néki, és hogy áldjanak az Úr nevében, és az ő ítéletök szerint legyen minden per és minden sérelem). 2Móz. 28,1. rész 10,8. rész 17,9. 11. [6]És mindnyájan annak a városnak vénei, a kik legközelebb esnek az agyonütötthöz, mossák meg kezeiket a nyakaszegett üsző felett a völgyben; [7]És szóljanak és mondják: **A mi kezeink nem ontották ki ezt a vért, sem a mi szemeink nem látták. [8]Bocsáss meg a te népednek, Izráelnek, a melyet megváltottál, Uram, és ne engedd, hogy ártatlan vér ontása legyen Izráel között, a te néped között!** És bocsánatot nyernek a vérért. [9]Te azért tisztítsd ki közüled az ártatlan vérnek kiontását, mert így cselekszed azt, a mi igaz az Úr előtt. [10]Mikor hadba mégy ellenségeid ellen, és kezedbe adja őket az Úr, a te Istened, és azok közül foglyokat ejtesz; [11]És meglátsz a foglyok között egy szép ábrázatú asszonyt, és megszereted azt, úgy hogy elvennéd feleségül: [12]Vidd be őt a te házadba, hogy nyirja meg a fejét, és messe le körmeit. [13]És az ő fogoly ruháját vesse le

magáról, és maradjon a te házadban, hogy sirassa az ő atyját és anyját egész hónapig; és csak azután menj be hozzá, és légy az ő férje, és legyen ő a te feleséged. [14]Hogyha pedig nem tetszik néked, bocsásd el őt az ő kívánsága szerint; de pénzért semmiképen el ne add őt; ne hatalmaskodjál rajta, miután megrontottad őt. **[15]Ha valakinek két felesége van, az egyik szeretett, a másik gyűlölt, és szülnek néki fiakat, mind a szeretett, mind a gyűlölt, és a gyűlöltnek fia lesz az elsőszülött:** 1Móz. 29,30. **[16]Azon a napon, a melyen az ő fiait örökösökké teszi a maga jószágában, nem teheti elsőszülöttté a szeretettnek fiát a gyűlöltnek fia felett, a ki elsőszülött; [17]Hanem az elsőszülöttet, a gyűlöltnek fiát ismerje el, két részt adván néki mindenből, a mije van; mert az az ő erejének zsengéje, övé az elsőszülöttség joga.** 1Krón. 5,1. 1Móz. 49,3. [18]Ha valakinek **pártütő és makacs fia van**, a ki az ő atyja szavára és anyja szavára nem hallgat, és ha megfenyítik, sem engedelmeskedik nékik: [19]Az ilyet fogja meg az ő atyja és anyja, és vigyék azt az ő városának véneihez és az ő helységének kapujába, [20]És ezt mondják a város véneinek: Ez a mi fiunk pártütő és makacs, nem hallgat a mi szónkra, tobzódó és részeges: [21]Akkor az ő városának minden embere kövekkel kövezze meg azt, hogy meghaljon. **JAJ!** Így tisztítsd ki közüled a gonoszt, és az egész Izráel hallja meg, és féljen! [22]Ha valakiben halálos ítéletre való bűn van, és megölik, és felakasztatod azt fára: [23]Ne maradjon éjjel az ő holtteste a fán, hanem temesd el azt még azon a napon; mert átkozott Isten előtt a ki fán függ; és meg ne fertéztessed azt a földet, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül. Józs. 10,27. Gal. 2,13.

5Móz 22

[1]Ne nézd el, ha a te atyádfiának ökre vagy juha tévelyeg, és ne fordulj el azoktól, hanem bizony tereld vissza azokat a te atyádfiához. 2Móz. 23,4. 5. Mát. 5,43-48. [2]Hogyha pedig nincs közel hozzád a te atyádfia, vagy nem is ismered őt: hajtsd a barmot a magad házához, és legyen nálad, míg keresi azt a te atyádfia, és akkor add vissza néki. [3]És ekképen cselekedjél szamarával, ekképen cselekedjél ruhájával és ekképen cselekedjél a te atyádfiának minden elveszett holmijával, a mi elveszett tőle és te megtaláltad; nem szabad félrevonulnod. [4]Ha látod, hogy a te atyádfiának szamara vagy ökre az úton eldűlve fekszik, ne fordulj el azoktól, hanem vele együtt emeld fel azokat. 2Móz. 23,5. **[5]Asszony ne viseljen férfiruházatot, se férfi ne öltözzék asszonyruhába; mert mind útálatos az Úr előtt, a te Istened előtt, a ki ezt míveli.** [6]Ha madárfészek akad elédbe az úton valamely fán vagy a földön, madárfiakkal vagy tojásokkal, és az anya rajta ül a fiakon vagy a tojásokon: meg ne fogd az anyát a fiakkal egyben; rész 14,21. 3Móz. 22,28. [7]Hanem bizony bocsásd el az anyát, és a fiakat fogd el magadnak, hogy jól legyen dolgod, és hosszú ideig élj. [8]Ha új házat építesz, házfedeledre korlátot csinálj, hogy vérrel ne terheld a te házadat, ha valaki leesik arról. [9]Ne vess a te szőlődbe kétféle magot, hogy fertőzötté ne legyen az egész: a mag, a melyet elvetsz és a szőlőnek termése.• 3Móz. 19,19. [10]Ne szánts ökrön és szamáron együtt. [11]Ne öltözzél vegyes szövésű azaz gyapjúból és lenből szőtt ruhába. 3Móz. 19,19. **[12]A te felsőruhádnak négy szegletére, a melyet felülre öltesz, bojtokat csinálj magadnak.** 4Móz. 15,38. Mát. 23,5. [13]Ha valaki feleséget vesz, és bemegy hozzá, és meggyűlöli azt, [14]És szégyenletes dolgokkal vádolja, és rossz hírbe keveri azt, mert ezt mondja: E feleséget vettem magamnak, és hozzá mentem, de nem találtam ő benne szűzességet: [15]Akkor vegye azt a leánynak atyja és anyja, és vigyék a leány szűzességének jeleit a város vénei elé a kapuba; [16]És mondja a leánynak atyja a véneknek: Leányomat feleségül adtam e férfiúnak, de gyűlöli őt; [17]És íme szégyenletes dolgokkal vádolja, mondván: Nem találtam a te leányodban szűzességet; pedig ímhol vannak az én leányom szűzességének jelei! És terítsék ki a ruhát a város vénei elé. [18]Akkor a város vénei fogják meg azt a férfit, és ostorozzák meg őt; [19]És bírságolják meg száz ezüst siklusra, és adják ezt a leány atyjának; mert rossz hírbe kevert egy izráelita szűzet; és legyen annak felesége, és el nem bocsáthatja azt teljes életében. **[20]Ha pedig igaz lesz a vádolás, és nem találtatik szűzesség a leányban: [21]Akkor vigyék ki a leányt az ő atyjának háza elé, és az ő városának emberei kövezzék meg kővel,**

hogy meghaljon; mert gyalázatosságot cselekedett Izráelben, paráználkodván az az ő atyjának házánál. JAJ! Így tisztítsd ki közüled a gonoszt. vers 23. 24. [22]Ha rajtakapnak valamely férfit, hogy férjes asszonynyal hál, ők mindketten is meghaljanak: a férfi a ki az asszonynyal hált, és az asszony is. **Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből.** 3Móz. 20,10. † vers 24. [23]Ha szűz leány van jegyben egy férfiúval, és megtalálja azt valaki a városban, és vele hál: [24]Vigyétek ki mindkettőjöket annak a városnak kapuja elé, és kövezzétek meg őket kővel, hogy meghaljanak. A leányt azért, hogy nem kiáltott a városban, a férfit pedig azért, hogy meggyalázta az ő felebarátjának feleségét. **Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből.** vers 20. 21. vers 22. [25]De hogyha mezőn találja a férfi a jegyben járó leányt, és erőszakoskodik rajta a férfi és vele hál: csak maga a férfi haljon meg, a ki azzal hált; [26]A leányt pedig ne bántsd, mert a leánynak nincsen halálos bűne, mivel olyan ez a dolog, mint a mikor valaki felebarátjára támad és azt agyonüti. [27]Mert a mezőn találta őt; kiálthatott a jegyben járó leány, de nem volt a ki megoltalmazza őt. [28]Ha valaki el nem jegyzett szűz leánynyal találkozik, és megragadja azt, és vele hál, és rajta kapják őket: [29]Akkor a férfi, a ki vele hált, adjon a leány atyjának ötven ezüst siklust, **a leány pedig legyen feleségévé. Mivelhogy meggyalázta azt, nem bocsáthatja el azt teljes életében.** 2Móz. 22,16. 17. [30]Ne vegye el senki az ő atyjának feleségét, és az ő atyjának takaróját fel ne takarja! 3Móz. 18,8.

SOKSZOR KIRAGADVA APPLIKÁLTÁK (PL. PURITÁNOK) SZÓ SZERINT AZ APPLIKÁLT IGÉKET (PL. NŐ NE ÖLTÖZZÖN FÉRFI RUHÁBA, STB.), DE ELFELEDKEZNEK ARRÓL, HOGY EZEK OLYAN TÖRVÉNYEK KONTEXTUSÁBAN VANNAK, AMELYEK NEM APPLIKÁLHATÓAK.

5Móz 23

Akinek szeméremteste zúzott vagy megcsonkított, ne menjen be az Úrnak községébe. [2]A fattyú se menjen be az Úrnak községébe; még tizedízig se menjen be az Úrnak községébe. [3]Az Ammoniták és Moábiták se menjenek be az Úrnak községébe; még tizedízig se menjenek be az Úrnak községébe, soha örökké: 1Móz. 19,36. 38. Nehem. 13,1. 2. [4]Azért, mert nem jöttek előtökbe kenyérrel és vízzel az úton, mikor kijöttetek Égyiptomból; és mivelhogy felbérlette ellened Bálámot, a Beór fiát, a mesopotámiabeli Péthorból valót, hogy megátkozzon téged. 4Móz. 22,5-7. [5]De az Úr, a te Istened nem akarta meghallgatni Bálámot; hanem fordította az Úr, a te Istened az átkot néked áldásodra, mivelhogy szeretett téged az Úr, a te Istened. 4Móz. 22,12. 32. 4Móz. 23,8. 10. 22-24. [6]Ne keresd az ő békességöket és az ő javokat teljes életedben, soha. [7]Ne útáld az Edomitát; mert atyádfia az; ne útáld az égyiptombelit, mert jövevény voltál az ő földén. 1Móz. 25,25. 26. [8]Az olyan fiak, a kik harmadízen születnek nékik, bemehetnek az Úrnak községébe. [9]Ha táborba szállsz a te ellenséged ellen: őrizkedjél minden gonosztól. Luk. 3,14. [10]Ha volna valaki közötted, a ki nem volna tiszta valami éjszakai véletlenség miatt: • menjen ki a táborból, és ne menjen vissza a táborba; 3Móz. 15,1-10. [11]És mikor eljő az estve, mossa meg magát vízzel, és a nap lementével menjen be a táborba. [12]A táboron kívül valami helyed is legyen, hogy kimehess oda. [13]És legyen ásócskád a fegyvered mellett, hogy mikor leülsz kivül, gödröt ásss azzal és ha felkelsz, betakarhassad azt, a mi elment tőled; [14]Mert az Úr, a te Istened, a te táborodban jár, hogy megszabadítson téged, és elődbe vesse a te ellenségeidet: legyen azért a te táborod szent, hogy ne lásson te közted valami rútságot, és el ne forduljon tőled. rész 20,1. 3Móz. 26,12. [15]Ne add ki a szolgát az ő urának, a ki az ő urától hozzád menekült. [16]Veled lakjék, te közötted, azon a helyen, a melyet választ valamelyikben a te városaid közül, a hol néki tetszik; ne nyomorgasd őt. 2Móz. 22,21. [17]Ne legyen felavatott paráznanő Izráel leányai közül; se felavatott paráznaférfi ne legyen Izráel fiai közül. 1Móz. 38,21. Hós. 4,13. 14. [18]Ne vidd be a paráznanő bérét és az eb-bért az Úrnak, a te Istenednek házába akárminémű fogadás fejében; mert mind a kettőt útálja az Úr, a te Istened. [19]A te atyádfiától ne végy kamatot: se pénznek kamatját, se eleségnek kamatját, se semmi egyébnek kamatját, a mit kamatra szokás adni. 2Móz. 22,25. 3Móz. 25,35-37. Nehem. 5,10. Zsolt.

15,1. 5. [20]Az idegentől vehetsz kamatot, de a te atyádfiától ne végy kamatot, **hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened mindenben, a mire kinyujtod kezedet, azon a földön, a melyre bemégy, hogy bírjad azt. [21]Ha fogadással ígérsz valamit az Úrnak, a te Istenednek: ne halogasd annak megadását; mert bizony megkeresi azt rajtad az Úr, a te Istened, és bűnül tulajdoníttatik az néked.** 4Móz. 30,2-15. Zsolt. 50,14. [22]Ha pedig nem teszesz fogadást, bűn sem tulajdoníttatik néked. [23]Ügyelj arra, a mi ajkaidon kijön, és úgy teljesítsd, a mit száddal ígérsz, mint mikor szabad akaratból teszesz fogadást az Úrnak, a te Istenednek. Préd. 5,4-6. [24]Ha bemégy a te felebarátodnak szőlőjébe, egyél szőlőt kívánságod szerint jóllakásodig, de edényedbe ne rakj. [25]Ha bemégy a te felebarátod vetésébe, kezeddel szaggass kalászokat, de sarlóval ne vágj be a te felebarátod vetésébe. Mát. 12,1.

5Móz 24

[1]Ha valaki asszonyt vesz magához, és feleségévé teszi azt, és ha azután nem találja azt kedvére valónak, mivelhogy valami illetlenséget talál benne, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt annak, és elküldi őt házától; Mát. 5,31. [2]És kimegy az ő házából, és elmegy és más férfiúé lesz; [3]És a második férfiú is meggyűlöli őt, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt, és elküldi őt házától; vagy ha meghal az a második férfi, a ki elvette azt magának feleségül; [4]Az első férje, a ki elküldte őt, nem veheti őt másodszor is magához, hogy feleségévé legyen, minekutána megfertéztetett; mert útálatosság ez az Úr előtt; te pedig ne tedd bűnössé a földet, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül. [5]Hogyha valaki újonnan vesz feleséget, ne menjen hadba, és ne vessenek reá semmiféle terhet; egy esztendeig szabad legyen az ő házában, és vidámítsa a feleségét, a kit elvett. rész 20,7. [6]Zálogba senki ne vegyen kézimalmot vagy malomkövet, mert életet venne zálogba. [7]Hogyha rajtakapnak valakit, a ki embert lop az ő atyjafiai közül, Izráel fiai közül, és hatalmaskodik rajta, vagy eladja azt: haljon meg az a tolvaj. **Így tisztítsd ki a gonoszt te közüled.** 2Móz. 21,16. [8]A poklosság csapásában vigyázz, hogy szorgalmatosan megtartsad és megcselekedjed mindazt, a mire a Lévita-papok tanítanak titeket; vigyázzatok, hogy a miképen megparancsoltam nékik, a képen cselekedjetek. 3Móz. 13,2-59. [9]Emlékezzél meg arról, a mit cselekedett az Úr, a te Istened Miriámmal az úton, mikor kijöttetek Égyiptomból. 4Móz. 12,10. [10]Ha kölcsön adsz valamit a te felebarátodnak: ne menj be az ő házába, hogy magad végy zálogot tőle; [11]Kivül állj meg, és az ember, a kinek kölcsönt adsz, maga vigye ki hozzád az ő zálogát. [12]Hogyha szegény ember az, ne feküdjél le az ő zálogával; [13]Bizony add vissza néki azt a zálogot napnyugtakor, hogy az ő ruhájában feküdjék le, és áldjon téged. És igazságul lesz ez néked az Úr előtt, a te Istened előtt. 2Móz. 22,26. 27. Péld. 22,27. **[14]A szegény és szűkölködő napszámoson ne erőszakoskodjál, akár atyádfiai, akár a te jövevényeid azok, a kik a te földeden a te kapuid között vannak**. [15]Azon a napon add meg az ő bérét, és le se menjen felette a nap; mert szegény ő, és kivánkozik az után az ő lelke, hogy ellened ne kiáltson az Úrhoz, és bűn ne legyen rajtad. 3Móz. 19,13. Jak. 5,4. **[16]Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettessenek az atyákért; kiki az ő bűnéért haljon meg.** 2Kir. 14,6. 2Krón. 25,4. Jer. 31,30. Ezék. 18,20. [17]A jövevénynek és az árvának igazságát el ne csavard; és az özvegynek ruháját ne vedd zálogba. 2Móz. 22,21. 22. Péld. 22,22. 23. Jer. 5,28. 22,3. Ezék. 22,29. 30. [18]Hanem emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Égyiptomban, és megváltott téged az Úr, a te Istened, onnét. Azért parancsolom én néked, hogy így cselekedjél. [19]Mikor learatod aratni valódat a te meződön, és kévét felejtesz a mezőn, ne térj vissza annak felvételére; a jövevényé, az árváé és az özvegyé legyen az, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened, kezeidnek minden munkájában. 3Móz. 19,9. 10. [20]Ha olajfád termését lerázod, ne szedd le, a mi még utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az. [21]Ha szőlődet megszeded, ne mezgeréld le, a mi utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az. [22]És emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Égyiptomnak földén. Azért parancsolom néked, hogy így cselekedjél.

EZÉRT NEM TÖRÖLHETŐ KI A MEGVÁLTÁS ESZMÉNYE A BIBLIÁRA ÉPÜLŐ KERESZTÉNY HITBŐL: ISTEN, MAJD KRISZTUS KIVÁLT, MEGVÁLT AZ EGYIPTOMI, MAJD A BŰN FOGSÁGÁBÓL!

5Móz 25
Ha per támad férfiak között, és törvény elé mennek, és megítélik őket, és igazat adnak az igaznak és bűnösnek mondják a bűnöst: Péld. 17,15. 2Akkor, ha a bűnös ütleget érdemel, vonassa le azt a bíró, és üttessen arra maga előtt annak bűnössége szerint való számban. 3Negyvenet üttessen rá, ne többet, hogy netalán, ha ennél több ütést üttet reá, alávalóvá legyen előtted a te atyádfia. 2Kor. 11,24. **4Ne kösd be az ökörnek száját, mikor nyomtat! 1Kor. 9,9. 1Tim. 5,18. 5Ha testvérek laknak együtt, és meghal egy közülök, és nincs annak fia: a megholtnak felesége ne menjen ki a háztól idegen férfiúhoz;** hanem a sógora menjen be hozzá, és vegye el őt magának feleségül, és éljen vele sógorsági házasságban. Ruth 4,5. Mát. 22,24. 6És majd az elsőszülött, a kit szülni fog, a megholt testvér nevét kapja, hogy annak neve ki ne töröltessék Izráelből. 7Hogyha a férfinak nincs kedve elvenni az ő ángyát, menjen el az ő ángya a kapuba a vénekhez, és mondja: Sógorom vonakodik fentartani az ő testvérének nevét Izráelben, nem akar velem sógorsági házasságban élni. 8Akkor hívják azt az ő városának vénei, és beszéljenek vele; és ha megáll és ezt mondja: nincs kedvem őt elvenni: 9Akkor járuljon hozzá az ő ángya a vének szemei előtt, és húzza le saruját annak lábáról, és köpjön az arczába, és szóljon, és ezt mondja: Így kell cselekedni azzal a férfival, a ki nem építi az ő testvérének házát. 10És „lehúzott sarujú háznép”-nek nevezzék az ő nevét Izráelben. 11Ha két férfi összevesz egymással, és az egyiknek felesége oda járul, hogy megszabadítsa az ő férjét annak kezéből, a ki veri azt, és kinyujtja kezét, és megfogja annak szeméremtestét: 12Vágd el annak kezét, meg ne szánja szemed. 13Ne legyen a te zsákodban kétféle font: nagyobb és kisebb. 3Móz. 19,35. 36. 14Ne legyen a te házadban kétféle éfa: nagyobb és kisebb. 15Teljes és igaz fontod legyen néked; teljes és igaz éfád legyen néked; hogy hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked. Ezék. 45,10. 16Mert az Úr előtt, a te Istened előtt útálni való mindaz, a ki ezeket cselekszi; és mindaz, a ki hamisságot mível. Péld. 11,1. 17Megemlékezzél arról, a mit Amálek cselekedett rajtad az úton, a mikor Égyiptomból kijöttetek: 2Móz. 17,8-11. 14. 18Hogy reád támadt az úton, és megverte a seregnek utolsó részét, mind az erőtleneket, a kik hátul valának, a mikor magad is fáradt és lankadt voltál, és nem félte az Istent. 19Mikor azért megnyugtat majd téged az Úr, a te Istened, minden te köröskörül lévő ellenségedtől azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, hogy bírjad azt: töröld el Amálek emlékezetét az ég alól; el ne felejtsd! 1Sám. 15,2. 3. 7.

5Móz 26
[1]Mikor pedig bemégy arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, és bírni fogod azt, és lakozol abban: [2]Akkor **végy a föld minden gyümölcsének zsengéjéből**, a melyet szerezz a te földedből, a melyet az Úr, a te Istened ád néked; és tedd kosárba és menj oda a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy ott lakozzék az ő neve; 2Móz. 23,19. 34,26. [3]És menj be a paphoz, a ki abban az időben lesz, és mondjad néki: **Vallást teszek ma az Úr előtt, a te Istened előtt, hogy bejöttem a földre, a mely felől megesküdt az Úr a mi atyáinknak, hogy nékünk adja. 1Móz. 17,8. [4]És a pap vegye el a kosarat kezedből, és tegye azt az Úrnak, a te Istenednek oltára elé.** [5]És szólj, és mondjad az Úr előtt, a te Istened előtt:

NARRÁCIÓ
Veszendő mesopotámiai vala az atyám, és aláment vala Égyiptomba, és jövevény volt ott kevesed magával; nagy, erős és temérdek néppé lőn ottan. 1Móz. 46,1-27. [6]Bosszúsággal illetének pedig minket az Égyiptombeliek, és nyomorgatának minket, és vetének reánk kemény szolgálatot. 2Móz. 1,11-16. [7]Kiáltánk azért az Úrhoz, a mi atyáink Istenéhez, és meghallgatta

az Úr a mi szónkat, és megtekintette a mi nyomorúságunkat, kínunkat és szorongattatásunkat;• 2Móz. 2,25. 3,7. [8]És kihozott minket az Úr Égyiptomból erős kézzel, kinyújtott karral, nagy rettentéssel, jelekkel és csudákkal; 2Móz. 12,29. 33. 13,3. [9]És behozott minket e helyre, és adta nékünk ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet. 2Móz. 3,8. 13,5. [10]Most azért ímé elhoztam ama föld gyümölcsének zsengéjét, a melyet nékem adtál Uram. És rakd le azt az Úr előtt, a te Istened előtt, és imádkozzál az Úr előtt, a te Istened előtt;[11]És örömet találj mindabban a jóban, a melyet ád néked az Úr, a te Istened, és a te házadnépének; te és a lévita, és a jövevény, a ki te közötted van. rész 16,11. 14. 27,7.
[12]Ha a harmadik esztendőben, a tizednek esztendejében, minden termésedből egészen megadod a tizedet, és adod a lévitának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek a te kapuid között, és jól lakjanak: 3Móz. 27,30. 4Móz. 18,24. [13]Akkor ezt mondjad az Úr előtt, a te Istened előtt: Kitakarítottam a szent részt a házból, és oda adtam azt a lévitának, a jövevénynek, az árvának és az özvegynek minden te parancsolatod szerint, a melyet parancsoltál nékem; nem hágtam át egyet sem a te parancsolataidból, sem el nem felejtettem! rész 14,25. [14]Nem ettem belőle gyászomban, nem pusztítottam belőle tisztátalanul, és halottra sem adtam belőle. Hallgattam az Úrnak, az én Istenemnek szavára; a szerint cselekedtem, a mint parancsoltad nékem. [15]Tekints alá a te szentségednek lakóhelyéből a mennyekből, és áldd meg Izráelt, a te népedet, és a földet, a melyet nékünk adtál, a mint megesküdtél vala a mi atyáinknak, a tejjel és mézzel folyó földet. [16]E mai napon az Úr, a te Istened parancsolja néked, hogy e rendelések és végzések szerint cselekedjél: tartsd meg azért és cselekedjed azokat teljes szívedből és teljes lelkedből! rész 6,5. [17]Azt kívántad ma kimondatni az Úrral, hogy Isteneddé lesz néked, hogy járhass az ő útain, megtudhassad az ő rendeléseit, parancsolatait és végzéseit, és engedhess az ő szavának; rész 5,31. 7,6. 14,2. [18]Az Úr pedig azt kívánja ma kimondatni veled, hogy az ő tulajdon népévé leszesz, a miképen szólott néked, és minden ő parancsolatát megtartod, 2Móz. 19,5. [19]Hogy feljebb valóvá tegyen téged minden nemzetnél, a melyeket teremtett, dícséretben, névben és dicsőségben, és hogy szent népévé lehess az Úrnak, a te Istenednek, a mint megmondta vala. rész 4,7. 28,1.

5Móz 27
[1]Mózes pedig és Izráel vénei parancsot adának a népnek, mondván: Tartsátok meg mind e parancsolatot, a melyet én parancsolok ma néktek. [2]És a mely napon általmentek a Jordánon arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ád néktek: **nagy köveket állíts fel, és meszeld be azokat mészszel. Józs. 4,3-8. [3]És mihelyt általmégy, írd fel azokra e törvénynek minden ígéjét, hogy bemehess arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ád néked, a tejjel és mézzel folyó földre, a miképen megígérte néked az Úr, a te atyáidnak Istene.** [4]Mihelyt azért általmentek a **Jordánon, állítsátok fel azokat a köveket,** a melyeket én e mai napon parancsolok néktek, az Ebál hegyén; és meszeld be azokat mészszel. Józs. 8,30. 31. [5]És építs ott oltárt az Úrnak, a te Istenednek; olyan kövekből való oltárt, a melyeket vassal meg ne faragj. 2Móz. 20,25. [6]Ép kövekből építsd az Úrnak, a te Istenednek oltárát; és áldozzál azon egészen égőáldozatokat az Úrnak, a te Istenednek. [7]Áldozzál hálaáldozatokat is, és egyél ott, és vigadozzál az Úr előtt, a te Istened előtt. rész 12,12. [8]És írd fel a kövekre e törvénynek minden ígéjét igen világosan! [9]És szóla Mózes és a Lévi nemzetségéből való papok az egész Izráelnek, mondván: **Figyelj és hallgass Izráel! E mai napon lettél az Úrnak, a te Istenednek népévé. rész 26,17-19. [10]Hallgass azért az Úrnak, a te Istenednek szavára, és cselekedjél az ő parancsolatai és rendelései szerint, a melyeket, én parancsolok ma néked.** [11]És parancsola Mózes azon a napon a népnek, mondván: [12]Ezek álljanak fel a népnek megáldására a Garizim hegyén, mikor általmentek a Jordánon: Simeon, Lévi, Júda, Izsakhár, József és Benjámin. rész 11,29. Józs. 8,33. [13]Ezek pedig az átkozásra álljanak fel az Ebál hegyén: Rúben, Gád, Áser, Zebulon, Dán és Nafthali. [14]Szóljanak pedig a léviták, és ezt mondják az egész Izráel népének felszóval:

ÁTOKMONDÁSOK
[15]Átkozott az ember, a ki faragott és öntött képet csinál, útálatára az Úrnak, mesterember kezének munkáját, és rejtve tartja azt! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen![16]Átkozott a ki kevésre becsüli az ő atyját vagy anyját! És mondja az egész nép: Ámen! 2Móz. 21,17. [17]Átkozott, a ki elmozdítja az ő felebarátjának határát! És mondja az egész nép: Ámen! [18]Átkozott, a ki félrevezeti a vakot az úton! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 19,14. [19]Átkozott, a ki elfordítja a jövevénynek, árvának és özvegynek igazságát! És mondja az egész nép: Ámen! 2Móz. 22,21. [20]Átkozott, a ki az ő atyjának feleségével hál, mert feltakarja az ő atyjának takaróját! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 18,8. [21]Átkozott, a ki közösül valamely barommal! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 18,23. [22]Átkozott, a ki az ő leánytestvérével hál, az ő atyjának leányával vagy az ő anyjának leányával! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 18,9. [23]Átkozott, a ki az ő napával hál! És mondja az egész nép: Ámen! [24]Átkozott, a ki megöli az ő felebarátját titkon! És mondja az egész nép: Ámen! 4Móz. 35,16. [25]Átkozott, a ki ajándékot fogad el, hogy ártatlan lélek vérét ontsa! És mondja az egész nép: Ámen! [26]Átkozott, a ki meg nem tartja e törvénynek ígéit, hogy cselekedje azokat! És mondja az egész nép: Ámen! Jer. 11,3. Gal. 3,10.

5Móz 28
ÁLDOTT=1-14
[1]Ha pedig szorgalmatosan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden ő parancsolatát, a melyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened; rész 26,18. 19. 3Móz. 26,3. 4. [2]És reád szállanak mind ez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára. rész 30,8-10. **[3]Áldott leszesz a városban, és áldott leszesz a mezőben. [4]Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése. [5]Áldott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd. 3Móz. 26,3-9. [6]Áldott leszesz bejöttödben, és áldott leszesz kimentedben. [7]Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, a kik reád támadnak; egy úton jőnek ki reád, és hét úton futnak előled. [8]Áldást parancsol melléd az Úr a te csűreidben és mindenben, a mire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked. [9]Az Úr felkészít téged magának szent néppé, a miképen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az ő útain jársz. 2Móz. 19,5. [10]És megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevéről neveztetel, és félnek tőled. vers 9. [11]És bővölködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, azon a földön, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. rész 30,9. 10. [12]Megnyitja néked az Úr az ő drága kincsesházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszesz kölcsönt. Jer. 5,24. 25. [13]És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszesz és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, a melyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat; [14]És ha el nem térsz egyetlen ígétől sem, a melyeket én parancsolok néktek, se jobbra, se balra, járván idegen istenek után, hogy azokat tiszteljétek. rész 5,32.**

ÁTKOZOTT (15-69) nagyon hosszú az átkok sora
[15]Ha pedig nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartsad és teljesítsed minden parancsolatát és rendelését, a melyeket én parancsolok ma néked: reád jőnek mind ez átkok, és megteljesednek rajtad: 3Móz. 26,14-35. Dán. 9,11-14. Siral. 2,17-22. [16]Átkozott leszesz a városban, és átkozott a mezőn. [17]Átkozott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd.

[18]Átkozott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése. [19]Átkozott leszesz bejöttödben, és átkozott leszesz kimentedben. [20]Bocsát az Úr te reád átkot, bomlást és romlást mindenben, a mit kezdesz vagy cselekszel; mígnem eltöröltetel és mígnem gyorsasággal elveszesz a te cselekedeteidnek gonoszsága miatt, a melyekkel elhagytál engem. Bir. 2,15. *[21]Hozzád ragasztja az Úr a döghalált, mígnem elemészt téged arról a földről, a melyre bemégy, hogy bírjad azt.* 3Móz. 26,16. Ezék. 14,21. *[22]Megver téged az Úr szárazbetegséggel hidegleléssel, gyulasztó és izzasztó betegséggel, aszálylyal, szárazsággal és ragyával; és üldöznek téged, mígnem elveszesz.* 3Móz. 26,16. *[23]Eged, a mely fejed felett van, rézzé, a föld pedig, a mely lábad alatt van, vassá válik.* rész 11,17. 3Móz. 26,19. *[24]Az Úr eső helyett port és hamut ád a te földedre; az égből száll reád, mígnem elpusztulsz. [25]Az Úr megszalaszt téged a te ellenségeid előtt; egy úton mégy ki ő reá, és hét úton futsz előtte, és a föld minden országának rettentésére leszel.*3Móz. 26,17. *[26]És eledelévé lesz a te holttested az ég minden madarának és a föld vadainak, és nem lesz, a ki elűzze azokat.* Préd. 6,3. Ésa. 14,19. 20. *[27]Megver téged az Isten Égyiptomnak fekélyével, és sülylyel, varral és viszketegséggel, a melyekből ki nem gyógyíttathatol.* 2Móz. 9,9. *[28]Megver téged az Úr tébolyodással, vaksággal és elme-zavarodással;* Róm. 1,28. *[29]És tapogatni fogsz délben, a mint tapogat a vak a setétségben; és szerencsétlen leszel a te útaidban, sőt elnyomott és kifosztott leszel minden időben, és nem lesz, a ki megszabadítson. [30]Feleséget jegyzesz magadnak, de más férfi hál azzal; házat építesz, de nem lakol benne; szőlőt ültetsz, de nem veszed annak hasznát. [31]A te ökröd szemed előtt vágatik le, és nem eszel abból; a te szamarad elragadtatik előled, és nem tér vissza hozzád; a te juhaid ellenségeidnek adatnak, és nem lesz, a ki megszabadítson. [32]A te fiaid és leányaid más népnek adatnak, és a te szemeid néznek és epekednek utánok egész napon, és nem lesz erő a te kezedben. [33]A te földednek gyümölcsét, és minden fáradságos szerzeményedet oly nép emészti fel, a melyet nem ismertél, sőt elnyomott és megnyomorított leszel minden időben.* Bir. 6,3-5. *[34]És megtébolyodol a látványtól, a melyet látni fognak a te szemeid. [35]Megver téged az Úr gonosz kelésekkel a te térdeiden és czombjaidon, a melyekből ki nem gyógyíttathatol, talpadtól fogva a koponyádig. [36]Az Úr elvisz téged és a te királyodat, a kit magad fölé emelsz, oly nép közé, a melyet nem ismertél sem te, sem a te atyáid; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket: fát és követ.* rész 4,27. 28. Jer. 16,13. 39,6-9. *[37]És iszonyattá, példabeszéddé és gúnynyá leszel minden népnél, a melyek közé elűz téged az Úr.* Jer. 24,9. *[38]Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarsz be, mert felemészti azt a sáska.* Mik. 6,15. Agge. 1,6. *[39]Szőlőket ültetsz és míveled azokat, de bort nem iszol, meg sem szeded, mert elemészti azokat a féreg. [40]Olajfáid lesznek minden határodban, de nem kened magadat olajjal, mert olajfádnak gyümölcse lehull.* Jóel 1,10. *[41]Fiakat és leányokat nemzesz, de nem lesznek tiéid; mert fogságra jutnak. [42]Minden fádat és földednek minden gyümölcsét megemészti a sáska. [43]A jövevény, a ki közötted van, feljebb-feljebb emelkedik feletted, te pedig alább-alább szállasz. [44]Ő fog néked kölcsönt adni, és nem te kölcsönzöl néki; ő fej lesz, te pedig fark leszel.* vers 13. *[45]És ez átkok mind reád szállanak, és üldöznek téged és megteljesednek rajtad, míglen elpusztulsz; mert nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartottad volna az ő parancsolatait és rendeléseit, a melyeket parancsolt néked; [46]És rajtad lesznek jelül és csudául, és a te magodon mind örökké. [47]A miatt, hogy nem szolgáltad az Urat, a te Istenedet örömmel és jó szívvel, mindennel bővölködvén:* rész 16,11. 15. 26,11. *[48]Szolgálod majd a te ellenségeidet, a kiket reád bocsát az Úr, éhen és szomjan, mezítelen és mindennek szűkiben; és vasigát vet a te nyakadra, míglen elpusztít téged.* Jer. 5,15. 6,22. *[49]Hoz az Úr ellened népet meszszünnen, a földnek széléről, nem különben, a mint repül a sas; oly népet, a melynek nyelvét nem érted;•* Jer. 5,15. Siral. 4,19. *[50]Vad tekintetű népet, a mely nem tiszteli a vén embert, és a gyermeknek nem kedvez:* Siral. 5,12. 13. *[51]És felemészti a te barmodnak tenyészését és a te földednek gyümölcsét, mígnem kipusztulsz; a mely nem hágy néked a te gabonádból, borodból, olajodból, és a te teheneidnek fajzásából, juhaidnak elléséből, mígnem kiveszít téged. [52]És megszáll téged minden városodban, míglen leomolnak a te magas és erős kőfalaid, a melyekben*

bízol, minden te földeden: megszáll téged minden városodban, minden te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ád néked. ***[53]És megeszed a te méhednek*** gyümölcsét***, a te fiaidnak és leányidnak húsát, a kiket ád néked az Úr, a te Istened - a megszállás és szorongattatás alatt, a melylyel megszorongat téged a te ellenséged.*** *2Kir. 6,28. 29. Siral. 4,10.* *[54]A te közötted való finnyás és igen kedvére nevekedett férfi is irígy szemmel tekint az ő atyjafiára, az ő szeretett feleségére és fiainak maradékrészére, a kik megmaradtak még.* *[55]Hogy ne kelljen adnia azok közül senkinek az ő fiainak húsából, a mit eszik, mivelhogy semmi egyebe nem marad a megszállás és szorongattatás alatt, a melylyel megszorongat téged a te ellenséged minden városodban.* *[56]A közötted való finnyás és kedvére nevekedett asszony (a ki meg se próbálta talpát a földre bocsátani az elkényesedés és finnyásság miatt) irígy szemmel tekint az ő szeretett férjére, fiára, leányára.* *[57]Az ő mássa miatt, a mely elmegy tőle és gyermekei miatt, a kiket megszül; mert megeszi ezeket titkon, mikor mindenből kifogy, a megszállás és szorongattatás alatt, a melylyel megszorongat téged a te ellenséged a te városaidban. vers 53.* *[58]Hogyha meg nem tartod és nem teljesíted e törvény minden ígéjét, a melyek meg vannak írva e könyvben, hogy féljed e dicsőséges és rettenetes nevet, az Úrét, a te Istenedét:* *[59]Csudálatosakká teszi az Úr a te csapásaidat, és a te magodnak csapásait: nagy és maradandó csapásokká, gonosz és maradandó betegségekké.* *[60]És reád fordítja Égyiptomnak minden nyavalyáját, a melyektől irtóztál vala, és hozzád ragadnak azok. vers 27. rész 7,15. 2Móz. 9,9.* *[61]Mindazt a betegséget és mindazt a csapást is, a melyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében, reád rakja az Úr, míglen kipusztulsz.* *[62]És kevesen maradtok meg, a kik annak előtte oly sokan voltatok, mint az égnek csillagai; mivelhogy nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára. rész 4,27. rész 10,22.* *[63]És a miképen örvendezett az Úr rajtatok, hogy jót tett veletek és megsokasított titeket: akképen fog örvendezni az Úr rajtatok, hogy kiveszt és kipusztít titeket; és ki fogtok gyomláltatni arról a földről, a melyre te bemégy, hogy bírjad azt. Péld. 1,26.* *[64]És szétszór téged az Úr minden nép közé, a földnek egyik végétől a földnek másik végéig; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket, a kiket sem te nem ismertél, sem a te atyáid: fát és követ. rész 4,27. 28.* *[65]De e nemzetek között sem pihensz meg, és nem lesz a te talpadnak nyugodalma; mert rettegő szívet, epedő szemeket és sóvárgó lelket ád ott néked az Úr. 3Móz. 26,17. 36.* *[66]És a te életed kétséges lesz majd előtted: és rettegni fogsz éjjel és nappal, és nem bízol életedben.* *[67]Reggel azt mondod: Bárcsak estve volna! estve pedig azt mondod: Bárcsak reggel volna! - a te szívednek rettegései miatt, a melylyel rettegsz, és a te szemeidnek látása miatt, a melyet látsz.* *[68]És visszavisz téged az Úr Égyiptomba hajókon, azon az úton, a melyről azt mondtam néked, hogy nem fogod azt többé meglátni! És áruljátok ott magatokat a ti ellenségeiteknek szolgákul és szolgálóleányokul, de nem lesz, a ki megvegyen. rész 17,16.*

5Móz 29

[1]Ezek annak a szövetségnek ígéi, a mely felől megparancsolta az Úr Mózesnek, hogy kösse meg azt Izráel fiaival Moábnak földén, azon a szövetségen kivül, a melyet kötött vala velök a Hóreben. rész 5,2. 3. **[2]És előhivatá Mózes az egész Izráelt, és monda nékik: Ti láttátok mind azt, a mit szemeitek előtt cselekedett az Úr Égyiptom földén a Faraóval és minden ő szolgájával, és egész földével: 2Móz. 19,4.** **[3]A nagy kísértéseket, a melyeket láttak a te szemeid, a jeleket és ama nagy csudákat. rész 4,34. 7,19. 8,2. 3. 2Móz. 14,21-28. 17,5. 6.** **[4]De nem adott az Úr néktek szívet, hogy jól értsetek, szemeket, hogy lássatok, és füleket, hogy halljatok, mind e mai napig. Ésa. 6,9. 10.** [5]Mindamellett is vezérlettelek titeket a pusztában negyven esztendeig; nem koptak le a ti ruháitok rólatok, és a te sarud sem kopott le lábadról. rész 8,2. 4. [6]Kenyeret nem ettetek, sem bort, sem részegítő italt nem ittatok, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek. rész 8,3. [7]És eljutottatok e helyre, és kijöve előnkbe Szíhon, Hesbonnak királya, és Óg, Básánnak királya, hogy megütközzenek velünk, de megvertük őket. 4Móz. 21,23. 33. [8]És elvettük az ő földjöket, és odaadtuk örökségül a Rubenitáknak, Gáditáknak és a Manassé-törzs felének. 4Móz. 32,33. [9]Tartsátok meg azért e

szövetségnek ígéit, és a szerint cselekedjetek, hogy szerencsések legyetek mindenben, a mit cselekesztek. [10]Ti e napon mindnyájan az Úr előtt, a ti Istenetek előtt álltok: a ti főembereitek, törzseitek, véneitek és a ti tiszttartóitok, Izráelnek minden férfia; [11]A ti kicsinyeitek, feleségeitek és a te jövevényed, a ki a te táborodban van, sőt favágóid és vízmerítőid is; rész 31,12. [12]Hogy szövetségre lépjetek az Úrral, a ti Istenetekkel, és pedig az ő esküjével erősített kötésre, a melyet ma köt meg veled az Úr, a te Istened; [13]Hogy az ő népévé emeljen ma téged, ő pedig legyen néked Istened, a miképen szólott néked, és a miképen megesküdt a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. rész 28,9. 1Móz. 17,7. 8. [14]És nem csak ti veletek kötöm én e szövetséges, és ez esküvéses kötést, rész 5,3. [15]Hanem azzal, a ki itt van velünk, és itt áll e mai napon az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, és azzal is, a ki nincsen e mai napon itt velünk. [16](Mert ti tudjátok miképen laktunk Égyiptomnak földén, és miképen jöttünk által a nemzetek között, a kiken általjöttetek. [17]És láttátok az ő undokságaikat és bálványaikat: fát és követ, ezüstöt és aranyat, a melyek nálok vannak.) **[18]Vajha ne lenne közöttetek férfi vagy asszony, nemzetség vagy törzs, a kinek szíve elforduljon e napon az Úrtól, a mi Istenünktől, hogy elmenjen és szolgáljon e nemzetek isteneinek; vajha ne lenne köztetek méreg- és ürömtermő gyökér!** **Csel. 8,23.** **Zsid. 12,15.** [19]És ha lesz, a ki hallja ez esküvéses kötésnek ígéit, és boldognak állítja magát az ő szívében, ezt mondván: Békességem lesz nékem, ha a szívem gondolata szerint járok is, (hogy a részeg és a szomjas együtt veszszenek): Jer. 44,17. 18. [20]Nem akar majd az Úr annak megbocsátani, sőt felgerjed akkor az Úrnak haragja és búsulása az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, a mely meg van írva e könyvben, és eltörli az Úr annak nevét az ég alól. rész 28,15-68. [21]És kiválasztja azt az Úr veszedelemre, Izráelnek minden törzse közül, a szövetségnek minden átka szerint, a melyek meg vannak írva e törvénykönyvben. [22]És ezt fogja mondani a következő nemzedék, a ti fiaitok, a kik ti utánatok támadnak, és az idegen, a ki messze földről jön el, ha látni fogják e földnek csapásait és nyomorúságait, a melyekkel megnyomorította azt az Úr: [23]Kénkő és só égette ki egész földjét, be sem vethető, semmit nem terem, és semmi fű sem nevekedik rajta; olyan, mint Sodomának, Gomorának, Ádmának és Czeboimnak elsülyesztett helye, a melyeket elsülyesztett az Úr haragjában és búsulásában. 1Móz. 19,25. [24]Azt fogják majd kérdezni mind a nemzetek: Miért cselekedett az Úr így ezzel a földdel? Micsoda nagy felgerjedése ez a haragnak? 1Kir. 9,8. 9. Jer. 22,8. 9. [25]És ezt mondják majd: Azért, mert elhagyták az Úrnak, az ő atyáik Istenének szövetségét, a melyet akkor kötött velök, a mikor kihozta őket Égyiptom földéről; [26]És elmentek, és szolgáltak idegen isteneket, és imádták azokat; olyan isteneket, a kiket nem ismertek volt és nem adott nékik az Isten. [27]És felgerjedett az Úrnak haragja e föld ellen, hogy reá hozza mindazt az átkot, a mely meg van írva e könyvben. **[28]És kigyomlálta őket az Úr az ő földjökről haragjában, búsulásában és nagy indulatjában; és vetette őket más földre, a mint mai nap is van.** **[29]A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden ígéjét beteljesítsük.** **Péld. 25,2.**

5Móz 30

GYÖNYÖRŰ FEJEZET: VÁLASZD AZ ÉLETET

[1]És ha majd elkövetkeznek reád mind ezek: az áldás és az átok, a melyet elődbe adtam néked; és szívedre veszed azt ama nemzetek között, a kik közé oda taszított téged az Úr, a te Istened; **rész 28,2-68.** [2]És megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatsz az ő szavára mind a szerint, a mint én parancsolom néked e napon, te és a te fiaid teljes szívedből és teljes lelkedből: rész 4,30. 3Móz. 26,40-42. [3]Akkor visszahozza az Úr, a te Istened a te foglyaidat, és **könyörül rajtad, és visszahozván, összegyűjt majd téged minden nép közül, a kik közé oda szórt téged az Úr, a te Istened.** **Nehem. 1,8.** **9.** **Jer. 32,37.** [4]Ha az ég szélére volnál is taszítva, onnét is összegyűjt téged az Úr, a te Istened, és onnét is felvesz téged; Nehem. 1,9. [5]És elhoz téged az Úr, a te Istened a földre, a melyet bírtak a te atyáid, és bírni fogod azt; és jól tesz veled,

és inkább megsokasít téged, mint a te atyáidat. **[6]És körülmetéli az Úr, a te Istened a te szívedet, és a te magodnak szívét, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, hogy élj.** Jer. 32,39. Ezék. 11,19. Róm. 2,29. [7]Mind ez átkokat pedig rábocsátja az Úr, a te Istened a te ellenségeidre és gyűlölőidre, a kik üldöztek téged. [8]Te azért térj meg, és hallgass az Úr szavára, és teljesítsd minden parancsolatát, a melyeket én e mai napon parancsolok néked. **[9]És bővölködővé tesz téged az Úr, a te Istened kezeidnek minden munkájában, a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, a te jódra. Mert hozzád fordul az Úr és öröme lesz benned a te jódra, a miképen öröme volt a te atyáidban. [10]Hogyha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván az ő parancsolatait és rendeléseit, a melyek meg vannak írva e törvénykönyvben, és ha teljes szívedből és teljes lelkedből megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez.** [11]Mert e parancsolat, a melyet én e mai napon parancsolok néked, nem megfoghatatlan előtted; sem távol nincs tőled. Ésa. 45,19. [12]Nem a mennyben van, hogy azt mondanád: Kicsoda hág fel érettünk a mennybe, hogy elhozza azt nékünk, és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt? Róm. 10,6. [13]Sem a tengeren túl nincsen az, hogy azt mondanád: Kicsoda megy át érettünk a tengeren, hogy elhozza azt nékünk és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt? **[14]Sőt felette közel van hozzád ez ige: a te szádban és szívedben van, hogy teljesítsed azt.** Róm. 10,8. 9. **[15]Lám elődbe adtam ma néked az életet és a jót: a halált és a gonoszt.** rész 11,26-28. vers 19. **[16]Mikor én azt parancsolom néked ma, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, hogy járj az ő útain, és tartsd meg az ő parancsolatait, rendeléseit és végzéseit, hogy élj és szaporodjál, és megáldjon téged az Úr, a te Istened a földön, a melyre bemégy, hogy bírjad azt. [17]Ha pedig elfordul a te szíved, és nem hallgatsz meg, sőt elhajolsz és idegen isteneket imádsz, és azoknak szolgálsz;** rész 28,15. **[18]Tudtotokra adom ma néktek, hogy bizony elvesztek: nem éltek sok ideig azon a földön, a melyre a Jordánon általkelvén, bemégy, hogy bírjad azt. [19]Bizonyságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod;** rész 4,26. Ésa. 1,2. vers 15. **[20]Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága; hogy lakozzál azon a földön, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nékik adja azt.** rész 4,40. 5,33.

5Móz 31

És méne Mózes, és ez ígéket mondotta vala az egész Izráelnek;[2]Monda pedig nékik: **Száz és húsz esztendős vagyok ma,** nem járhatok többé ki és be: az Úr pedig azt mondá nékem: Nem mégy át ezen a Jordánon. rész 3,26. 27. 4Móz. 27,12-14. [3]Az Úr, a te Istened maga megy át előtted, ő pusztítja el e nemzeteket előtted, hogy bírjad őket; Józsué az, a ki átmegy előtted, a mint megmondotta az Úr. rész 3,28. 4Móz. 27,18-22. [4]És akképen cselekeszik azokkal az Úr, a miképen cselekedett Szíhonnal és Óggal az Emoreusok királyaival, és azoknak földjökkel, a melyeket elpusztított vala. 4Móz. 21,24. 25. [5]Ha azért előtökbe adja őket az Úr, egészen a szerint a parancsolat szerint cselekedjetek velök, a mint parancsoltam néktek. rész 7,1-5. **[6]Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek és ne rettegjetek tőlök, mert az Úr, a te Istened maga megy veled; nem marad el tőled, sem el nem hágy téged.** rész 7,21. † Józs. 1,5. [7]Szólítá azért Mózes Józsuét, és monda néki az egész Izráel szemei előtt: **Légy erős és bátor, mert te mégy be e néppel a földre, a mely felől megesküdt az Úr az ő atyáiknak, hogy nékik adja, és te osztod el azt nékik örökségül.** rész 3,28. Józs. 1,6. 14,1. [8]Az Úr, ő az, a ki előtted megy, ő lesz te veled; el nem marad tőled, sem el nem hágy téged: ne félj és ne rettegj! Józs. 1,6. 9. [9]És megírá Mózes e törvényt, és adá azt a papoknak, a Lévi fiainak, a kik hordozzák az Úr szövetségének ládáját, és Izráel minden vénjének.• 4Móz. 4,5. 15. [10]És megparancsolá nékik Mózes, mondván: **A hetedik esztendő végén, az elengedés esztendejének idejében, a**

sátorok innepén; rész 15,1. **SZIT: SÁTOROS ÜNNEP; IMIT: 6KNB SÁTRAK ÜNNEPÉN** **11Mikor eljön az egész Izráel, hogy megjelenjék az Úr előtt, a te Istened előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt: olvasd fel e törvényt az egész Izráel előtt fülök hallására.** 12Gyűjtsd egybe a népet, a férfiakat, az asszonyokat, a kicsinyeket és a te jövevényedet, a ki a te kapuidon belől van, hogy hallják és tanuljanak, és féljék az Urat, a ti Isteneteket, és tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden ígéjét. **13És az ő fiaik is, a kik nem tudják még, hallják és tanulják meg, hogy az Urat, a ti Isteneteket kell félni mind addig, a míg éltek azon a földön, a melyre általkeltek a Jordánon, hogy bírjátok azt.** 14Monda azután az Úr Mózesnek: Ímé elközelgettek a te napjaid, hogy meghalj; hívd elő Józsuét, és álljatok fel a gyülekezetnek sátorában, hogy parancsolatokat adjak néki. Elméne azért Mózes és Józsué, és felállának a gyülekezet sátorában. Ésa. 38,1. 2Pét. 1,14. **15És megjelenék az Úr a sátorban, felhőoszlopban, és megálla a felhőoszlop a sátor nyílása felett,** 16És monda az Úr Mózesnek: Ímé te elaluszol a te atyáiddal, és *ez a nép felkél, és idegen istenek után jár és paráználkodik azon a földön, a melyre bemegy, hogy lakozzék azon;* és elhágy engem, és felbontja az én szövetségemet, a melyet én ő vele kötöttem.17De felgerjed az én haragom ő ellene azon a napon, és elhagyom őt, és elrejtem az én orczámat ő előle, hogy megemésztessék. És mikor utóléri a sok baj és nyomorúság, mondani fogja azon a napon: Avagy nem azért értek-é engem ezek a bajok, hogy nincsen az én Istenem én közöttem? 2Kir. 22,13. Ésa. 59,2. 18Én pedig **valóban elrejtem az én orczámat azon a napon az ő minden gonoszsága miatt, a melyet cselekedett, mivelhogy más istenekhez fordult.** rész 32,20.19Most pedig írjátok fel magatoknak ez éneket, és **tanítsd meg arra Izráel fiait; adjad azt szájokba, hogy legyen nékem ez ének bizonyságul Izráel fiai ellen.** vers 16-18. 22. 20Mert beviszem őt arra a földre, a mely felől megesküdtem az ő atyáinak, a tejjel és mézzel folyó földre; és eszik, jóllakik és meghízik, azután pedig más istenekhez fordul, és azoknak szolgál, és meggyaláz engem, és felbontja az én szövetségemet. 2Móz. 32,13. 33,1. 2. Ésa. 1,4. **21Mikor pedig utóléri őt a sok baj és nyomorúság: akkor szóljon ez az ének előtte bizonyságképen (mert nem megy feledésbe az ő maradékának szájából),** mert tudom az ő gondolatát, a mely szerint cselekszik már most is, minekelőtte bevinném őt arra a földre, a mely felől **megesküdtem vala.** Józs. 24,14. 23. Ezék. 23,8. 9. 19,21. 22Megírá azért Mózes ezt az éneket azon a napon, és megtanítá arra Izráel fiait. vers 16-19. rész 32,1. 2. 23Azután parancsola az Úr Józsuénak, a Nún fiának, és monda: **Légy erős és bátor,** mert te viszed be Izráel fiait arra a földre, a mely felől megesküdtem nékik; és én veled leszek. Józs. 1,1. Józs. 1,6. 9. 24Mikor pedig teljesen és mind végig beírta Mózes e törvény ígéit könyvbe: 25Parancsola Mózes a lévitáknak, a kik hordozzák vala az Úr szövetségének ládáját, mondván: vers 9. Józs. 3,6. 26Vegyétek e törvénykönyvet, és tegyétek ezt az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségládája oldalához, és legyen ott ellened bizonyságul; 1Kir. 8,9. 2Kir. 22,8. 27Mert én ismerem a te pártos voltodat, és kemény nyakadat. Ímé most is, holott még köztetek élek, pártot ütöttetek az Úr ellen; mennyivel inkább halálom után? rész 9,24. 28Gyűjtsétek én hozzám a ti törzseiteknek minden vénjét és a ti előljáróitokat, hadd mondjam el ez ígéket az ő füleik hallására, és hadd hívjam bizonyságul ellenök a mennyet és földet. rész 30,19. 32,1. 29Mert tudom, hogy halálom után mind inkább-inkább megromoltok és eltértek az útról, a melyet parancsoltam néktek; és utólér majd titeket a veszedelem a későbbi időben, mivelhogy gonoszt cselekesztek az Úrnak szemei előtt, bosszantván őt kezeiteknek csinálmányával. vers 16. **30Azután elmondá Mózes Izráel egész gyülekezetének füle hallására ez éneknek ígéit, mind végig.** vers 19.

5Móz 32
MÓZES ÉNEKE
1Figyeljetek egek, hadd szóljak! Hallgassa a föld is számnak beszédeit! rész 31,28. Ésa. 1,2. Jer. 2,12. **2Csepegjen tanításom, mint eső; hulljon mint harmat a beszédem; mint langyos zápor a gyenge fűre, s mint permetezés a pázsitra! 3Mert az Úr nevét hirdetem:**

magasztaljátok Istenünket! Zsolt. 96,7. [4]**Kőszikla! Cselekedete tökéletes, mert minden ő úta igazság! Hűséges Isten és nem csalárd; igaz és egyenes ő! Préd. 3,14. Zsolt. 145,17. Dán. 4,34.** [5]Gonoszak voltak hozzá, nem fiai, a magok gyalázatja; romlott és elvetemült nemzedék. Ésa. 1,2-4. rész 28,9. [6]Így fizettek-é az Úrnak: balga és értelmetlen nép?! Nem atyád-é ő, a ki teremtett? Ő alkotott és erősített meg. 2Móz. 14,30. 31. [7]Emlékezzél meg az ős időkről; gondoljátok el annyi nemzedék éveit! Kérdezd meg atyádat és **megjelenti néked, a te véneidet és megmondják néked!** [8]Mikor a Felséges örökséget osztott a népeknek; mikor szétválasztá az ember fiait: megszabta a népek határait, Izráel fiainak száma szerint, Csel. 17,24-26. Jer. 27,5. [9]Mert az Úrnak része az ő népe, Jákób néki sorssal jutott öröksége. [10]Puszta földön találta vala őt, zordon, sivatag vadonban; körülvette őt, **gondja volt reá, őrizte, mint a szeme fényét;** [11]**Mint a fészkén felrebbenő sas, fiai felett lebeg, kiterjeszti felettök szárnyait, felveszi őket, és tollain emeli őket:** [12]Egymaga vezette őt az Úr; idegen Isten nem volt ő vele. 2Móz. 40,36-38. [13]A föld magaslatain járatta őt, mezők terméseivel étette, **kőszikából is mézet szopatott vele,** kovaszirtből is olajat; Ésa. 58,14. [14]Tehenek vaját, és juhok tejét bárányok kövérjével, básáni kosokat és bakkecskéket a búza java kövérjével; és szőlő vérét, bort ittál. [15]És meghízott Jesurun, és rúgódozott. Meghíztál, megkövéredtél, elhájasodtál. És elhagyá Istent, teremtőjét, és megveté az ő üdvösségének kőszikláját. rész 31,20. Hós. 13,6. vers 6. 9. [16]Idegen istenekkel ingerelték, útálatosságokkal bosszantották. [17]Ördögöknek áldoztak, nem Istennek; isteneknek, a kiket nem ismertek; újaknak, a kik csak most támadtak, a kiket nem rettegtek a ti atyáitok.2Krón. 11,15. Zsolt. 106,37. [18]A Kősziklát, a ki szült téged, elfeledted; megfelejtkeztél Istenről, a ki nemzett téged. [19]Látta ezt az Úr és megútálta bosszúságában az ő fiait és leányait. vers 6. [20]És monda: Elrejtem orczámat előlök, hadd látom, mi lesz a végök? Mert elzüllött nemzetség ez, fiak, a kikben nincs hűség! rész 31,18. Ésa. 1,2-4. [21]Azzal ingereltek ők, a mi nem isten; hiábavalóságaikkal bosszantottak engem; én pedig azzal ingerlem őket, a mi nem népem: bolond nemzettel bosszantom őket. Jer. 2,11. 5,7. Róm. 10,19. [22]Mert tűz lobban fel haragomban és leég a Seol fenekéig; megemészti a földet és gyümölcsét, és felgyújtja a hegyek alapjait. Jer. 15,14. 17,4. [23]Veszedelmeke halmozok reájok, nyilaimat mind rájok fogyasztom. rész 28,22. 27-35. [24]Éhségtől aszottan, láztól emésztetten és keserű dögvésztől – a vadak fogait is rájok bocsátom, a porban csúszók mérgével együtt. rész 28,53. [25]Kivül fegyver pusztít, az ágyasházakban rettegés: ifjat és szűzet, csecsszopót a vén emberrel együtt. [26]Mondom: Elfuvom őket, eltörlöm emlékezetöket az emberek közül. 4Móz. 14,11-15. [27]**Ha nem tartanék az ellenség bosszantásától, hogy szorongatóik a dolgot félremagyarázzák, és hogy ezt mondják: A mi kezünk a hatalmas, és nem az Úr cselekedte mind ezt!** [28]Mert tanács-vesztett nép ez, és nincs bennök értelem. [29]Vajha eszesek volnának, megértenék ezt, meggondolnák, hogy mi lesz a végök! Luk. 19,42. [30]Miképen kergethetne egy ezeret, és kettő hogyan űzhetne tízezeret, ha az ő Kősziklájok el nem adja őket, és ha az Úr kézbe nem adja őket?! 3Móz. 26,8. vers 15. [31]Mert a mi Kőszikl ánk nem olyan, mint az ő kősziklájok; ellenségeink is megítélhetik! [32]Mert az ő szőlőjök Sodoma szőlője és Gomora mezősége; bogyóik mérges bogyók, keserűek a gerézdjeik. [33]Sárkányok mérge az ő boruk, áspiskígyóknak kegyetlen epéje. [34]Nincsen-é ez elrejtve nálam, lepecsételve az én kincseim között? [35]Enyém a bosszúállás és megfizetés, a mikor lábuk megtántorodik; mert közel van az ő veszedelmök napja, és siet, a mi rájok vár! Zsolt. 94,1. Róm. 12,19. [36]Mert megítéli az Úr az ő népét, és megkönyörül az ő szolgáin, ha látja, hogy elfogyott az erő, s védett és védtelen oda van. 2Kir. 14,26. 27. [37]És ezt mondja: Hol az ő istenök? **a Kőszikla, a melyben bizakodtak?** [38]**A kik megették az ő véres áldozataik kövérjét, megitták az ő italáldozatuk borát: keljenek fel és segítsenek meg titeket, és oltalmazzanak meg titeket!** **Bir. 10,14.** [39]Most lássátok meg, hogy én vagyok, és nincs Isten kivülem! Én ölök és elevenítek, én sebesítek és én gyógyítok, és nincs, a ki kezemből megszabadítson. rész 4,35. Ésa. 45,5. 18,22. 1Sám. 2,6. Jób 5,18. Jak. 4,12. [40]Mert felemelem kezemet az égre, és ezt mondom: Örökké élek én! Jer. 22,24. Dán. 12,7. [41]Ha megélesítem fényes kardomat és ítélethez fog

kezem: bosszút állok ellenségeimen és megfizetek gyűlölőimnek. [42]Megrészegítem nyilaimat vérrel, és kardom jól lakik hússal: a legyilkoltak és foglyok vérével, az ellenség vezéreinek fejéből! **[43]Ujjongjatok ti nemzetek, ő népe!** Mert ő megtorolja az ő szolgáinak vérét, bosszút áll az ő ellenségein, földjének és népének megbocsát! Róm. 15,10. Jel. 19,2. [44]Elméne azért Mózes és elmondá ez éneknek minden ígéjét a nép füle hallására, ő és Józsué a Nún fia. Józs. 1,1. 2. [45]És mikor végig elmondá Mózes mind ez ígéket az egész Izráelnek, [46]Monda nékik: **Vegyétek szívetekre mind ezeket az ígéket, a melyekkel én bizonyságot teszek ellenetek e mai napon; és parancsoljátok meg fiaitoknak, hogy tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden ígéjét; [47]Mert nem hiábavaló íge ez néktek; hanem ez a ti életetek,** és ez íge által hosszabbítjátok meg napjaitokat azon a földön, a melyre általmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt.• rész 28,1-14. 15-68. rész 30,8-10. 15. [48]És ugyanezen a napon szóla az Úr Mózesnek, mondván: [49]Menj fel ebbe az Abarim hegységbe, a Nébó hegyére, a mely Moáb földén van és pedig Jérikhóval átellenben; és **nézd meg a Kanaán földét, a melyet én Izráel fiainak adok örökségül. 4Móz. 27,12-14. [50]És halj meg a hegyen, a melyre felmégy, és takaríttassál a te népedhez, a miképen meghalt Áron, a te testvéred a Hór hegyén, és takaríttatott az ő népeihez; 4Móz. 33,38.** [51]Mivelhogy vétkeztetek ellenem Izráel fiai között a versengésnek vizénél, a Czin pusztájában Kádesnél: mert nem szenteltetek meg engem Izráel fiai között. 4Móz. 20,2. 8. 10-13. [52]Mert szemközt látod a földet; de arra a földre, a melyet én adok Izráel fiainak, oda nem mégy be. rész 34,4.

5Móz 33

MÓZES ÁLDÁSA

[1]Ez pedig az áldás, a melylyel megáldá Mózes, az Istennek embere, Izráel fiait az ő halála előtt.1Móz. 49,1-28. [2]Monda ugyanis: Az Úr a Sinai hegyről jött, és Szeirből támadt fel nékik; Párán hegyéről ragyogott elő, tízezer szent közül jelent meg, jobbja felől tüzes törvény vala számukra. rész 5,4. 2Móz. 19,18. 20,1. 2. [3]Bizony szereti ő a népeket! Mind kezednél vannak az ő szentjei, oda szegődnek, a te lábaidhoz, és hallgatják a te beszédeidet. [4]Törvényt parancsolt nékünk Mózes, örökségül Jákób községének. 2Móz. 19,17. 20,19. 21. Zsolt. 147,19. 20. [5]És király lőn Jesurunban, mikor összegyűltek a népnek fejei, és együtt voltak Izráel törzsei. [6]Éljen Rúben és meg ne haljon; és száma legyen embereinek. [7]Ez pedig a Júda áldása; és monda: Hallgasd meg Uram a Júda szavát, és vidd be őt az ő népéhez. Az ő keze elégséges legyen néki, de légy segítsége az ő szorongatói ellen. 1Móz. 49,10. [8]Léviről pedig monda: A te Thummimod és Urimod a te kegyes férfiadé, a kit megkísértél Masszában, a kivel perbe szálltál Mériba vizeinél. 2Móz. 17,1-7. 4Móz. 20,2. 13. [9]A ki azt mondta az ő atyjáról és anyjáról: Nem láttam őt; és az ő atyjafiait nem ismerte, fiaival sem gondolt; mert megtartották a te • beszédedet, és ragaszkodtak szövetségedhez. 2Móz. 32,26-29. [10]Tanítják a te végzéseidre Jákóbot, és a te törvényedre Izráelt; füstölőt tesznek a te orczád elé, és égőáldozatot a te oltárodra. Malak. 2,4-7. [11]Áldd meg Uram az ő erejét, és az ő kezének munkája legyen kedves előtted! Törd meg derekukat a reá támadóknak és az ő gyűlölőinek, hogy fel ne kelhessenek! [12]Benjáminról monda: Az Úrnak kedveltje! Bátorságban lakozik mellette, fedezi őt minden időben, és az ő vállai között lakik. [13]Józsefről pedig monda: Áldott az Úrtól az ő földe az égnek kincseivel, a harmattal és az alant elterülő mélységes vizekkel; 1Móz. 49,22-26. [14]A nap érlelte drága terméssel, és a hold sarjasztotta drágaságokkal; [15]És az ős hegyek javaival, és az örök halmok drágaságaival; **[16]A földnek drágaságaival és bőségével. A csipkebokorban lakozónak jó kedve szálljon Józsefnek fejére, az ő atyjafiai közül kiválasztottnak koponyájára! 2Móz. 3,2-4. [17]Tehenének első fajzása dicsőségére van; szarvai bivalyszarvak; népeket öklel azokkal mindenfelé a földnek széléig.** És ezek Efraim tízezrei és Manassé ezrei. 1Móz. 48,1. 5. [18]És Zebulonról monda: Örvendj Zebulon a te kimentedben, és te Izsakhár a te sátraidban. [19]Népeket hívogatnak a hegyre, igaz áldozattal áldoznak ott; mert a tengerek bőségét szopják, és a fövénynek rejtett kincseit. [20]És Gádról monda: **Áldott az, a ki kiterjeszti Gádot!**

Mint nőstény oroszlán, úgy lakik, és szétszaggat kart és koponyát. [21]Az elejét nézte ki magának, mert ott volt elrejtve a törvényadó osztályrésze. De elméne a népnek fejedelmeivel, az Úrnak igazságát cselekedte, és az ő végzését Izráellel együtt. 4Móz. 32,33-36. [22]És Dánról monda: Dán oroszlánnak kölyke, a mely Básánból szökik ki. [23]És Nafthaliról monda: Ó Nafthali, a ki az Úrnak jó kedvével bővölködöl és áldásával vagy teljes! Vedd birtokba a tengert és a délt. [24]És Áserről monda: Áldott a többi fiak felett Áser! Legyen az ő atyjafiai előtt kedves, és áztassa lábát olajban. [25]Vas és réz legyenek a te záraid; és élteden át tartson erőd. rész 8,9. [26]Nincs olyan, mint a Jesurun Istene! Az egeken száguld segítségedre, és fenségében • a felhőkön. Zsolt. 18,10. 11. Ésa. 19,1. [27]Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökkévaló karjai; elűzi előled az ellenséget, és ezt mondja: Pusztítsd! [28]És bátorságban lakozik Izráel, egymaga lesz Jákób forrása a gabona és a bor földén, és az ő egei harmatot csepegnek. Jer. 23,6. 4Móz. 23,9. [29]Boldog vagy Izráel! Kicsoda olyan mint te? Nép, a kit az Úr véd, a te segítségednek pajzsa, és a ki a te dicsőségednek fegyvere! Hízelegnek majd néked a te ellenségeid, és te azoknak magaslatait taposod. rész 32,9-14. Zsolt. 147,19. 20.

5Móz 34

[1]És felméne Mózes a Moáb mezőségéről a Nébó hegyére, a Piszga tetejére, a mely átellenben van Jérikhóval; **és megmutatá néki az Úr az egész földet**, a Gileádot Dánig; rész 32,49. 50. [2]És az egész Nafthalit, Efraim és Manassé földét, az egész Júda földét a túlsó tengerig; [3]És a déli tartományt, és Jérikhónak, a pálmafák városa völgyének környékét, Czoárig. Bir. 1,16. [4]És monda néki az Úr: Ez a föld az, a mely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak, mondván: a te magodnak adom azt. Megengedtem néked, hogy szemeiddel lásd, de oda nem mégy át. 1Móz. 12,7. 28,13. rész 32,52. **[5]És meghala ott Mózes, az Úrnak szolgája a Moáb földén, az Úr szava szerint. rész 32,48-50. [6]És eltemeték őt a völgyben, a Moáb földén, Béth-Peórral átellenben; és senki sem tudja az ő temetésének helyét e mai napig. Júd. 1,9. [7]Mózes pedig száz és húsz esztendős volt, mikor meghalt; nem homályosodott vala meg az ő szeme, sem el nem fogyatkozott vala az ő ereje. rész 31,2. [8]És siraták Izráel fiai Mózest a Moáb mezőségén harmincz napig; és eltelének a Mózes siratásának, azaz gyászolásának napjai. 1Móz. 50,3. 4Móz. 20,29. [9]Józsué, a Nún fia pedig beteljesedék bölcseségnek lelkével;** mert Mózes tette vala ő reá kezeit; és hallgatának reá Izráel fiai, és úgy cselekedének, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek. 4Móz. 27,18-21. [10]És nem támadott többé Izráelben olyan próféta, mint Mózes, a kit ismert volna az Úr színről-színre: 2Móz. 33,11. 4Móz. 12,8. [11]Mindazokban a jelekben és csudákban, a melyekért küldötte vala őt az Úr, hogy véghez vigye azokat Égyiptom földén, a Faraón, minden ő szolgáján, és az ő egész földén; 2Móz. 4,21. [12]És mindama hatalmas erőben, és mindama nagy rettenetességben, **a melyeket véghez vitt Mózes az egész Izráel szemei előtt. 2Móz. 14,21. 27. 15,23. 25.**

Józsué könyve

Józs 1
És lőn Mózesnek, az Úr szolgájának halála után, szóla az Úr Józsuénak, a Nún fiának, Mózes szolgájának, mondván: 5Móz. 34,5. 2Móz. 33,11. 4Móz. 13,9. 17. 27,15. 23. 5Móz. 1,38. [2]Mózes, az én szolgám meghalt; most azért kelj fel, menj át ezen a Jordánon, te és mind ez a nép arra a földre, a melyet én adok nékik, az Izráel fiainak. 5Móz. 34,5. 10. 11. [3]Minden helyet, a melyet talpatok érint, néktek adtam, a miképen szólotta m Mózesnek.2Móz. 3,8. 5Móz. 1,7. 8. 31,6. 8. [4]A pusztától és a Libánontól fogva a nagy folyóvízig, az Eufrates folyóvízig, a Khitteusoknak egész földe és a nagy tengerig napnyugat felé lesz a ti határotok. 1Móz. 15,18. 5Móz. 11,24. [5]Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében; a miképen Mózessel vele voltam, teveled is veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled. 5Móz. 31,6. 8. Zsid. 13,15. [6]**Légy bátor és erős,** mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé, a mely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom azt. 5Móz. 31,6. 5Móz. 1,38. [7]Csak **légy bátor és igen erős,** hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, a melyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, a miben jársz! 5Móz. 28,1. 1Kir. 2,3. [8]El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, a mint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz. 5Móz. 6,7. 11,19. 17,19. Zsolt. 1,2. 3. [9]Avagy nem parancsoltam-é meg néked: **légy bátor és erős?** Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, a miben jársz. vers 7. rész 6,27. rész 8,1. 5Móz. 31,7. 8. [10]Parancsola azért Józsué a nép előljáróinak, mondván: [11]Menjetek által a táboron, és parancsoljátok meg a népnek, mondván: Készítsetek magatoknak útravalót, mert harmadnap mulva átmentek ti ezen a Jordánon, hogy bemenjetek és bírjátok azt a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ád néktek birtokul. [12]A Rúben és Gád nemzetségének pedig, és a Manassé nemzetség felének szóla Józsué, mondván: [13]Emlékezzetek meg a dologról, a mit megparancsolt néktek Mózes, az Úrnak szolgája, mondván: Az Úr, a ti Istenetek megnyugtatott titeket, és néktek adta ezt a földet.4Móz. 32,20-23. [14]Feleségeitek, gyermekeitek és barmaitok maradjanak e földön, a melyet adott néktek Mózes a Jordánon túl; ti pedig fegyveres kézzel menjetek át atyátokfiai előtt, mindnyájan, a kik közületek erős vitézek, és segéljétek meg őket; 4Móz. 32,33-37. [15]A míg megnyugosztja az Úr a ti atyátokfiait is, mint titeket, és bírják ők is a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ád nékik: akkor aztán térjetek vissza a ti örökségtek földére és bírjátok azt, a melyet Mózes, az Úr szolgája adott néktek a Jordánon túl, napkelet felől. [16]Azok pedig felelének Józsuénak, mondván: Mindent megcselekszünk, a mit parancsoltál nékünk, és a hová küldesz minket, oda megyünk. 2Móz. 19,8. [17]A mint Mózesre hallgattunk, épen úgy hallgatunk majd te reád, csak legyen veled az Úr, a te Istened, a miképen vele volt Mózessel. 5Móz. 34,10. 12. [18]Mindenki, a ki ellene szegül a te szódnak, és nem hallgat a te beszédedre mindabban, a mit parancsolsz néki, megölettessék. **Csak bátor légy és erős!**
A NÉP UGYANAZT MONDJA, AMIT AZ ÚR: LÉGY ERŐS ÉS BÁTOR

Józs 2
[1]És Józsué, a Nún fia, **elküldé Sittimből titkon két férfiút kémekül**, mondván: Menjetek el, tekintsétek meg azt a földet és Jérikhót. Azok pedig elmenének, és **bemenének egy parázna asszonynak házába, a kinek Ráháb vala neve, és ott hálának**. Zsid. 11,31. Jak. 2,25. [2]Mikor

pedig megjelentették ezt Jérikhó királyának, mondván: Íme, férfiak jöttek ide ez éjszaka az Izráel fiai közül e földnek kémlelésére; [3]Akkor külde Jérikhó királya Ráhábhoz, mondván: Hozd ki a férfiakat, a kik bementek hozzád, a kik házadba mentek, mert azért jöttek, hogy kikémleljék az egész földet. **[4]Az asszony pedig fogá a két férfiút, és elrejté vala őket, és monda: Úgy van! Bejöttek hozzám a férfiak, de azt sem tudom, honnan valók voltak.** vers 6. [5]És kimentek e férfiak kapuzáráskor a setétben; nem tudom, hová mentek a férfiak; siessetek gyorsan utánok, mert utólérhetitek őket. [6]Pedig ő felhágatta őket a házhéjára, és elbujtatta őket a száras len közé, a mely néki a házhéjára volt kirakva. 2Sám. 17,18. 19. [7]És utánok sietének a férfiak a Jordánhoz vivő úton a rév felé; a kaput pedig bezárták, azután, hogy kimenének azok, a kik őket üldözik vala. [8]Ők pedig még le sem feküvének, a mikor felméne ő hozzájok az asszony a házhéjára, [9]És monda a férfiaknak:

RÁHÁB

Tudom, hogy az Úr néktek adta ezt a földet, és hogy megszállt minket a félelem miattatok, és hogy e földnek minden lakosa megolvad előttetek. rész 5,1. 2Móz. 15,13-16. 5Móz. 2,25. 11,25. **[10]Mert hallottuk, hogy megszárította az Úr a Veres tenger vizét előttetek, a mikor kijöttetek Égyiptomból, és hogy mit cselekedtetek az Emoreusok két királyával, a kik túl voltak a Jordánon, Szíhonnal és Óggal, a kiket megöltetek.** 2Móz. 14,21. 4Móz. 21,24-35. **[11]És a mint hallottuk, megolvadott a mi szívünk, és nem támadt többé bátorság senkiben sem miattatok. Bizony az Úr, a ti Istenetek az Isten fenn az égben és alant a földön!** rész 5,1. Róm. 1,19-21. 5Móz. 4,39. **[12]Most azért esküdjetek meg kérlek, nékem az Úrra, hogy a mint én irgalmasságot cselekedtem veletek, ti is irgalmasságot cselekesztek majd az én atyámnak házával, és igaz jelt adtok nékem, [13]Hogy életben hagyjátok az én atyámat és anyámat, férfi és nőtestvéreimet, és mindent, a mi az övék, és megmentitek a mi lelkünket a haláltól.** [14]És mondának néki a férfiak: A mi lelkünket érje helyettetek a halál, ha meg nem jelentitek ezt a mi dolgunkat. És ha nékünk adja az Úr ezt a földet, irgalmasságot és igazságot cselekszünk veled. rész 6,23. 25. **[15]Alábocsátá azért őket kötélen az ablakon** (mert az ő háza a kőkerítés falán vala, és ő a kőkerítésen lakik vala). Csel. 9,25. 2Kor. 11,25. [16]És monda nékik: A hegyre menjetek, hogy rátok ne találjanak az üldözők, és ott rejtőzködjetek három napig, a míg visszatérnek az üldözők; azután pedig menjetek a magatok útján. [17]A férfiak pedig mondának néki: Ártatlanok leszünk ezen te esketésedtől, a melylyel te megeskettél minket! [18]Ha bejövünk mi erre a földre**, kösd e veres fonalú zsinórt ahhoz az ablakhoz, a melyen alábocsátottál minket;** atyádat, anyádat és atyádfiait pedig, és atyádnak egész háznépét gyűjtsd be magadhoz a házba. [19]És akkor, ha akárki kijön a te házadnak ajtain, annak vére az ő fején lesz, mi pedig ártatlanok leszünk; mindannak vére pedig, a ki te veled lesz a házban, a mi fejünkön legyen, ha valakinek keze lenne azon. Mát. 27,25. [20]Ha pedig megjelented ezt a mi dolgunkat, akkor mi fel leszünk oldva az eskü alól, a melylyel te megeskettél minket. vers 14. [21]Monda pedig amaz: A mint szólottatok, úgy legyen! Ekkor elbocsátá őket, és elmenének; a veres zsinórt pedig reáköté az ablakra. [22]És elmenének és eljutának a hegyre, és ott maradának három nap, mígnem visszatérének az üldözők. Keresék ugyanis őket az üldözők minden úton, de nem találták vala. vers 16. vers 3. 5. [23]Akkor a két férfiú visszatére, és leszállának a hegyről, és átmenének a Jordánon, és eljutának Józsuéhoz, a Nún fiához, és elbeszélének néki mindent, a mi történt vala velök. [24]És mondának Józsuénak: Bizony kezünkbe adta az Úr azt az egész földet; meg is olvadt már a földnek minden lakosa miattunk. vers 9.

Józs 3

[1]Felkele azért Józsué jó reggel, és elindulának Sittimből, és eljutának a Jordánhoz, ő és Izráel fiai mindnyájan, és meghálának ott, mielőtt általmentek volna. rész 2,1. 4Móz. 25,1. [2]Lőn pedig három nap mulva, hogy általmenének a vezérek a táboron; [3]És parancsolának a népnek,

mondván: Mihelyt meglátjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek frigyládáját és a Lévi nemzetségéből való papokat, a kik hordozzák azt, ti is induljatok meg a ti helyetekről és menjetek utána. 2Móz. 25,10-16. [4]Csakhogy legyen köztetek és a között mintegy kétezer singnyi távolság; közel ne menjetek ahhoz, hogy megismerhessétek az útat, a melyen mennetek kell, mert nem jártatok ezen az úton soha ez előtt. 4Móz. 4,15. 2Sám. 6,6-7. **[5]Józsué pedig monda a népnek: Tisztítsátok meg magatokat, mert holnap az Úr csudákat cselekszik köztetek.** vers 13. 16. **[6]A papoknak is szóla Józsué, mondván: Vegyétek fel a frigyládát, és menjetek át a nép előtt. Felvevék azért a frigyládát, és mennek vala a nép előtt.** rész 6,6. [7]Az Úr pedig monda Józsuénak: E napon kezdelek téged felmagasztalni az egész Izráel szemei előtt, hogy megtudják, hogy a miképen vele voltam Mózessel, te veled is veled leszek. rész 4,14. rész 1,5. 9. 17. 6,27. [8]Te azért parancsolj a papoknak, a kik a frigyládát hordozzák, mondván: Mikor bementek a Jordán vizének szélébe, álljatok meg a Jordánban. [9]Ekkor monda Józsué Izráel fiainak: Járuljatok ide, és halljátok meg az Úrnak, a ti Isteneteknek szavait! 2Móz. 32,26. [10]És monda Józsué: Ebből tudjátok meg, hogy az élő Isten van köztetek, és hogy kétség nélkül elűzi előletek a Kananeust, a Khittheust, a Khivveust, a Perizeust, a Girgazeust, az Emoreust és a Jebuzeust: 3Móz. 19,4. 26,1. Jer. 10,9. 10. 5Móz. 20,17. rész 9,1. 11,3. 24,11. [11]Íme az egész föld Urának frigyládája előttetek megy át a Jordánon! **FURCSA EZT OLVASNI AKKOR, AMIKOR AZ OROSZOK ÉPPEN LEROHANJÁK AZ UKRÁNOKAT. VAJON AZ ERŐSZAKMENTESSÉG KÉPVISELŐI HOGYAN OLVASSÁK A HONFOGLALÁS TÖRTÉNETÉT?** [12]Most azért válaszszatok magatoknak tizenkét férfiút Izráel nemzetségeiből, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből. rész 4,2. [13]És mihelyt megnyugosznak majd a Jordán vizében a papok talpai, a kik az Úrnak, az egész föld Urának ládáját hordozzák: a Jordán vize ketté szakad, és a felülről aláfolyó víz megáll egy rakásban. vers 8. 2Móz. 14,21. Zsolt. 114,3. [14]És lőn, hogy a mint megindula a nép az ő sátraiból, hogy általmenjen a Jordánon, és a papok, a frigyládának hordozói, a nép előtt: [15]És a mint a láda hordozói a Jordánhoz jutának, és a ládahordozó papok bemárták lábaikat a víznek szélébe (a Jordán pedig az egész aratási idő alatt telve vala • minden ő partja felett): vers 3. **[16]Megálla a víz, a mely felülről foly vala alá, és álla egy rakásban, nagy messzire Ádám városánál, a mely Czarthan mellett vala; a puszta tengere, a Sóstenger felé aláfolyó víz pedig egészen elfuta, és általméne a nép Jérikhó előtt.** **(Vö. Mózes: ÁTKELÉS, SACRIFICIUM INTELLECTUS)** **(2Móz. 14,21.** [17]A papok pedig, az Úr frigyládájának hordozói, ott állának a szárazon a Jordán közepében bátorsággal, és az egész Izráel szárazon megy vala át, mindaddig, míg az egész nép teljesen általméne a Jordánon.

Józs 4

TIZENKÉT TÖRZS, TIZENKÉT KŐ

[1]Mikor pedig **az egész nép teljesen általment vala a Jordánon, szóla az Úr Józsuénak**, mondván: [2]Vegyetek magatokhoz a népből tizenkét férfiút, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből. rész 3,12. [3]És parancsoljátok nékik, mondván: **Vegyetek fel innét a Jordán közepéből,** arról a helyről, a hol bátorsággal állanak a papok lábai, tizenkét követ, és vigyétek át azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, a hol megháltok ez éjszaka. [4]Előhivá azért Józsué **a tizenkét férfiút, a kiket az Izráel fiai közül rendelt vala, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből;** [5]És monda nékik Józsué: Menjetek át az Úrnak, a ti Isteneteknek frigyládája előtt a Jordán közepébe, s vegyen fel mindegyikőtök egy-egy követ az ő vállára, **az Izráel fiai nemzetségeinek száma szerint,** [6]Hogy legyen ez jelül köztetek. Ha kérdezik majd ezután a ti fiaitok, mondván: Mire valók néktek ezek a kövek? vers 21. 2Móz. 13,8. 14. **[7]Mondjátok meg nékik, hogy kétfelé vált a Jordánnak vize az Úr frigyládája előtt, mikor általment a Jordánon; ketté vált a Jordánnak vize, és ezek a kövek emlékeztetőül lesznek az Izráel fiainak mindörökre.** rész 3,13. vers 22. 23. [8]És úgy cselekedének Izráel fiai, a mint megparancsolta vala Józsué, és felvevének a Jordán közepéből tizenkét követ, a mint

megmondotta vala az Úr Józsuénak, az Izráel fiai nemzetségeinek száma szerint, és általhozák magokkal az éjjeli szállásra és ott letevék azokat. vers 20. **9Tizenkét követ állíta fel Józsué a Jordán közepén is, azon a helyen, a hol állottak vala a frigyládát vivő papok lábai; ott is vannak mind e mai napig.** 10A papok pedig, a ládának hordozói, állanak vala a Jordán közepén, a míg végbe mene mind az a dolog, a mit parancsolt vala az Úr Józsuénak, hogy mondja meg a népnek, egészen úgy, a mint Mózes parancsolta vala Józsuénak. A nép pedig sietett és általméne. **11És a mint véget ére az egész nép általmenetele, általméne az Úr ládája is és a papok is, a nép előtt.** 12Általmentek vala a Rúben fiai, a Gád fiai és Manassé félnemzetsége is felfegyverkezve az Izráel fiai előtt, a miképen szólt vala nékik Mózes. rész 1,14. 4Móz. 32,20. 29. **13Mintegy negyven ezernyi fegyveres vitéz ment vala át az Úr előtt a harczra, Jérikhónak sík mezejére. 14Azon a napon felmagasztalá az Úr Józsuét az egész Izráel szemei előtt, és félék őt, a mint félték vala Mózest, életének minden napjaiban.** rész 3,7. Tip 15Mert szólt vala az Úr Józsuénak, mondván: 16Parancsold meg a papoknak, a kik a bizonyság ládáját hordozzák, hogy jőjjenek fel a Jordánból. 17És parancsola Józsué a papoknak, mondván: Jőjjetek fel a Jordánból! 18És lőn, hogy a mint a papok, az Úr frigyládájának hordozói, feljöttek vala a Jordán közepéből, és érintik vala a papok talpai a szárazt: visszatére a Jordán vize az ő helyére, és folyt vala, mint az előtt, minden partja felett. rész 3,15. VÖRÖS TENGER – JORDÁN TIPOLÓGIA **19A nép pedig az első hónak tizedik napján jöve fel a Jordánból, és tábort üte Gilgálban, Jérikhónak keleti határán.** rész 5,9. **20Azt a tizenkét követ is, a melyeket a Jordánból hoztak vala, Gilgálban állatá fel Józsué.** vers 8. **21És szóla Izráel fiainak, mondván: Ha fiaitok kérdezik majd apáiktól, mondván: Mire valók ezek a kövek?** vers 6. 7. **22Tudassátok majd a ti fiaitokkal, mondván: Szárazon jött át Izráel ezen a Jordánon.** vers 6. **23Mert kiszárította az Úr, a ti Istenetek a Jordán vizét ti előttetek, míg általjövétek rajta, a miképen cselekedett vala az Úr, a ti Istenetek a Veres tengerrel, a melyet megszárított előttünk;** Tip **míg általjövénk rajta.**2Móz. 14,21. Zsolt. 78,13. 106,9. 114,3. **24Hogy megismerje a földnek minden népe az Úrnak kezét, hogy bizony erős az; hogy féljétek az Urat, a ti Isteneteket minden időben.** Ésa. 59,1.

Józs 5

1Lőn pedig, a mint meghallák az Emoreusok minden királyai, a kik a Jordánon túl laknak napnyugot felé, és a Kananeusok minden királyai, a kik a tenger mellett laknak vala, hogy kiszáraztotta az Úr a Jordánnak vizét az Izráel fiai előtt, a míg általjöttünk vala; megolvada az ő szívök, és nem vala többé bátorság bennök Izráel fiai miatt. 4Móz. 13,30. rész 2,9-11. 24. 2Ez időben monda az Úr Józsuénak: **Csinálj magadnak kőkéseket, és másodszor is metéld körül az Izráel fiait.** 2Móz. 4,25. rész 5,1. 1Móz. 17,10. 23. 27. 3És **csinála Józsué magának kőkéseket, és körülmetélé Izráel fiait a körülmetéletlenség halmán.** 4Az ok pedig, a miért körülmetélé őket Józsué, ez: Mindaz a nép, a mely kijött vala Égyiptomból; a férfiak, a hadakozó emberek mindnyájan meghaltak vala a pusztában, útközben, a míg jöttek vala Égyiptomból. 4Móz. 14,21-24. 29-34. **5Mert körül volt ugyan metélve mindaz a nép, a mely kijött vala; de azt a népet, a mely a pusztában született, útközben, a míg jöttek vala Égyiptomból, nem metélték vala körül;** 6Mert negyven esztendeig jártak Izráel fiai a pusztában, mialatt elemészteték a hadakozó férfiaknak egész népsége, a kik Égyiptomból jöttek vala ki, mivelhogy nem hallgattak vala az Úr szavára; a kiknek **megesküdt az Úr, hogy nem láttatja meg velök a földet, a mely felől megesküdt vala az Úr az ő atyáiknak, hogy nékünk adja azt a tejjel és mézzel folyó földet.** 4Móz. 14,34. 4Móz. 14,21. 23. 2Móz. 3,8. 7Fiaikat állította vala azért helyökbe, ezeket metélé körül Józsué, mert körülmetéletlenek valának, mivelhogy nem metélék vala körül őket az útban. 8Miután pedig mind az egész nép körülmetéltetett vala, veszteg lőnek az ő helyökön a táborban, míglen meggyógyulának. 9És monda az Úr Józsuénak: **Ma fordítottam el rólatok Égyiptom gyalázatát; ezért hívják e hely nevét Gilgálnak mind a mai napig.**10És Gilgálban táborozának Izráel fiai, és megkészíték a

páskhát a hónapnak tizennegyedik napján, estve, Jérikhónak mezején. rész 4,19. **[11]És evének a föld terméséből a páskhának másodnapján kovásztalan kenyeret és pörkölt gabonát, ugyanezen a napon.** 2Móz. 12,18. 19. 3Móz. 23,5. **[12]És másnaptól kezdve, hogy ettek vala a föld terméséből, megszűnék a manna, és nem volt többé mannájok az Izráel fiainak; hanem Kanaán földének gyümölcséből evének abban az esztendőben.** 2Móz. 16,4. 14-35. **[13]Lőn pedig, a mikor Józsué Jérikhónál vala, felemelé az ő szemeit, és látá, hogy íme egy férfiú áll vala előtte meztelen karddal kezében. És hozzá méne Józsué, és monda néki: Közülünk való vagy-é te, vagy ellenségeink közül? [14]Az pedig monda: Nem, mert én az Úr seregének fejedelme vagyok, most jöttem. És leborula Józsué a földre arczczal, és meghajtá magát, és monda néki: Mit szól az én Uram az ő szolgájának?** 2Móz. 14,19. 20. **[15]És monda az Úr seregének fejedelme Józsuénak: Oldd le a te saruidat lábaidról, mert szent a hely, a melyen állasz. És úgy cselekedék Józsué.** 2Móz. 3,5. **TIPOLÓGIA**

KETTŐS TIPOLÓGIA: 1. VÖRÖS TENGER SZÉTVÁLASZTÁSA; 2. OLD LE A TE SARUIDAT (MÓZES/JÓZSUÉ)

Józs 6

[1]Jérikhó pedig be- és elzárkózott vala az Izráel fiai miatt, se ki nem jöhetett, se be nem mehetett senki. [2]És monda az Úr Józsuénak: Lásd! kezedbe adtam Jérikhót és királyát a sereg vitézeivel együtt. rész 8,1. [3]Azért járjátok körül a várost mind ti hadakozó emberek, megkerülvén egyszer a várost. Így cselekedjél hat napon át. [4]És hét pap hordozzon hét kos-szarvból való kürtöt a láda előtt; a hetedik napon azonban hétszer kerüljétek meg a várost, a papok pedig kürtöljenek a kürtökkel. 3Móz. 25,9. [5]És ha majd belefúnak a kos-szarvba, mihelyt meghalljátok a kürtnek szavát, kiáltson fel az egész nép nagy kiáltással, és leszakad a város kőfala magától, és felmegy arra a nép, kiki az előtte való helyen. [6]Előhívá azért Józsué, a Nún fia, a papokat és monda nékik: Vegyétek fel a frigyládát, hét pap pedig vigyen hét kos-szarvból való kürtöt az Úr ládája előtt. rész 3,15. [7]A népnek pedig monda: Menjetek el, és kerüljétek meg a várost, a fegyveresek pedig menjenek az Úr ládája előtt. [8]És úgy lőn, a mint mondotta vala Józsué a népnek. **A hét pap ugyanis, a kik a kos-szarvból való hét kürtöt vivék, az Úr előtt megy vala, és kürtölt vala a kürtökkel, az Úrnak frigyládája pedig utánok megy vala**. [9]A fegyveresek pedig előttök mennek vala a kürtölő papoknak, és a köznép követi vala a ládát, menvén és kürtölvén kürtökkel. [10]A népnek pedig parancsolt vala Józsué, mondván: Ne kiáltsatok, hangotokat se hallassátok, és szó se jőjjön ki szátokból addig a napig, a míg azt mondom néktek: Kiáltsatok; és akkor kiáltsatok. [11]Körüljárák azért az Úrnak ládájával a várost, egyszer megkerülvén; azután visszatérének a táborba, és az éjszakát a táborban tölték. **[12]Józsué pedig felkele jó reggel, és felvevék a papok az Úrnak ládáját.** rész 3,1. 7. 16. **[13]És a hét pap, a kik a kos-szarvból való hét kürtöt vivék, az Úr ládája előtt megy vala folyton, és kürtöl vala a kürtökkel, a fegyveresek pedig előttök mennek vala, és a köznép követi az Úrnak ládáját, menvén és kürtökkel kürtölvén. [14]A második napon is egyszer kerülék meg a várost, azután visszatérének a táborba. Így cselekedének hat napon át. [15]És lőn a hetedik napon, hogy felkelének, mihelyt a hajnal feljöve, és megkerülék a várost a szokott módon hétszer; csak ezen a napon kerülék meg a várost hétszer.** [16]És lőn, hogy a hetedik forduláskor kürtölnek vala a papok a kürtökkel, Józsué pedig monda a népnek: Kiáltsatok, mert néktek adta az Úr a várost! [17]És legyen a város maga, és minden, a mi benne van, teljesen az Úrnak szentelve; **csak a parázna Ráháb maradjon életben, ő és mindazok, a kik vele vannak a házban, mert elrejtette a követeket, a kiket küldöttünk volt.** rész 2,12-14. Zsid. 11,31. [18]Mindazáltal ti óvjátok meg magatokat a teljesen Istennek szentelt dolgoktól, hogy miután néki szentelitek, el ne vegyetek a teljesen néki szentelt dolgokból, hogy Izráel táborát átkozottá ne tegyétek, és bajba ne keverjétek azt. 3Móz. 27,28. 4Móz. 18,14. [19]Hanem mivel minden ezüst- és arany-, meg réz- és vasedény az Úrnak van szentelve, az Úrnak kincse közé jusson. 4Móz. 31,51. 52. 54. Mik. 4,13. [20]Kiálta azért a nép, mihelyt kürtölének a kürtökkel. Lőn ugyanis, a

mint meghallá a nép a kürtnek szavát, kiálta a nép nagy kiáltással, és leszakada a kőfal magától, **és felméne a nép a városba, kiki az előtte való helyen, és bevevék a várost.** vers 5. Zsid. 11,30. vers 7. [21]És teljesen kipusztítának mindent, a mi csak vala a városban, a férfitól az asszonyig, a gyermektől az öregig, sőt az ökörig, juhig és a szamárig, fegyver élivel. 5Móz. 7,1. 2. 1Sám. 15,3. **FURCSA EZT MOST AZ OROSZOK UKRÁN ELLENI HÓDÍTÓ HÁBORÚSÁGÁNAK NAPJAIBAN OLVASNI…** **[22]A két férfiúnak pedig, a kik megkémlelték vala a földet, monda Józsué: Menjetek be a parázna asszonynak házába és hozzátok ki onnét az asszonyt és mindazt, a mije van, a miképen megesküdtetek néki.** rész 2,14. Zsid. 11,31. [23]Bemenének azért a kémlő ifjak, és kihozák Ráhábot, és az ő atyját, anyját és az ő atyjafiait, és mindazt, a mije vala, és minden cselédjét is kihozák, és helyezék őket Izráel táborán kivül. vers 17. [24]A várost pedig megégeték tűzzel, és mind azt, a mi benne vala; csakis az ezüstöt és aranyat és a réz- és vasedényeket rakták az Úr házának kincsei közé. vers 19. **[25]A parázna Ráhábot pedig, és az ő atyjának háznépét és mindenét, a mije vala, élni hagyta vala Józsué, és ott lakik az Izráel között mind e mai napig; mert elrejtette vala a követeket, a kiket küldött volt Józsué, hogy kikémleljék Jérikhót.** vers 32. Jak. 2,25. Bir. 1,25. [26]És átkot szóla Józsué azon a napon, mondván: Átkozott legyen az Úr előtt az a férfiú, a ki felkél, hogy megépítse e várost, Jérikhót! Az ő első szülöttjére rakja le annak alapját s legifjabb fiára állítsa fel annak kapuit! 1Kir. 16,34. **[27]És vala az Úr Józsuéval, és lőn híre az egész földön.**

Józs 7

ÁKÁN BŰNE

[1]De az Izráel fiai hűtlenül bántak vala a teljesen Istennek szentelt dolgokkal, mert **elvőn a teljesen Istennek szentelt dolgokból Ákán, Kárminak fia (ki a Zabdi fia, ki a Zéra fia a Júda nemzetségéből);** felgerjede azért az Úrnak haragja Izráel fiai ellen. rész 6,17-19. 5Móz. 13,17. vers 20. 21. rész 22,20. 1Krón. 2,7. [2]Külde ugyanis Józsué férfiakat Jérikhóból, Aiba, a mely Bethaven mellett van, Bétheltől napkelet felé, és szóla nékik, mondván: Menjetek fel és kémleljétek ki azt a földet. És felmenének a férfiak és kikémlelék Ait. rész 2,1. [3]Majd visszatérének Józsuéhoz, és mondának néki: Ne menjen fel az egész nép; mintegy kétezer férfi, vagy mintegy háromezer férfi menjen fel, és megverik Ait. Ne fáraszd oda az egész népet, hiszen kevesen vannak azok! [4]Felméne azért oda a népből mintegy háromezer férfi; de elfutának Ai férfiai elől. [5]És megölének közülök Ai férfiai mintegy harminczhat férfit, és üldözék őket a kaputól kezdve egész Sébarimig, és levágták őket a lejtőn. **Azért megolvada a népnek szíve,** és lőn olyanná, mint a víz. rész 5,1. [6]Józsué pedig megszaggatá az ő ruháit, és földre borula arczczal az Úrnak ládája előtt mind estvéig, ő és Izráel vénei, és port hintének a fejökre. 1Móz. 37,34. 4Móz. 14,6. [7]És monda Józsué: Ah Uram Istenem! Miért is hozád által ezt a népet a Jordánon, hogyha az Emoreus kezébe adsz minket, hogy elveszítsen? Vajha úgy akartuk volna, hogy maradtunk volna túl a Jordánon! [8]Óh Uram! mit mondjak, miután meghátrált Izráel az ő ellenségei előtt! [9]Ha meghallják a Kananeusok és e földnek minden lakói, és ellenünk fordulnak, és kiirtják nevünket e földről: mit cselekszel majd a te nagy nevedért? 2Móz. 32,11. 12. 4Móz. 14,13. [10]És monda az Úr Józsuénak: Kelj fel! Miért is borulsz te arczra? [11]Vétkezett Izráel, és általhágták szövetségemet is, a melyet rendeltem nékik, mert elvettek a teljesen nékem szentelt dolgokból is, és loptak is és hazudtak is, és edényeik közé is dugdostak. [12]Ezért nem bírtak megállni Izráel fiai az ő ellenségeik előtt, hátat fordítottak ellenségeiknek, mert átkozottakká lettek. **Nem leszek többé veletek, ha ki nem vesztitek magatok közül azt a nékem szentelt dolgot.** [13]Kelj fel, és tisztítsd meg a népet, és mondjad: Tisztítsátok meg magatokat holnapra, mert ezt mondá az Úr, Izráelnek Istene: Istennek szentelt dolog van közötted, Izráel! Nem állhatsz meg a te ellenségeid előtt, míg el nem távolítjátok közületek az Istennek szentelt dolgot. rész 3,5. [14]Azért jőjjetek elő reggel nemzetségeitek szerint; a nemzetség pedig, a melyet bűnösnek jelent az Úr, jőjjön elő családonként; a család pedig, a melyet bűnösnek jelent az Úr, jőjjön elő házanként, a **ház pedig, a melyet bűnösnek**

jelent az Úr, jőjjön elő férfianként. 1Sám. 14,41. 42. [15]És lészen, hogy a ki az Istennek szentelt dologban bűnösnek találtatik, tűzzel égettessék meg, ő és mindene, a mije van, mivelhogy megszegte az Úrnak szövetségét, és mivel alávaló dolgot cselekedett Izráelben. 5Móz. 13,14. [16]Felkele azért Józsué és jó reggel előállítá Izráelt az ő nemzetségei szerint, és bűnösnek jelenteték a Júda nemzetsége. Józs. 3,1. 6. 12,8. 10. [17]Ekkor előállítá a Júda családjait, és bűnösnek jelenteték a Zéra családja; azután előállítá a Zéra családját férfianként, és bűnösnek jelenteték a Zabdi háza. 4Móz. 26,20. **[18]És előállítá az ő házát férfianként, és bűnösnek találtaték Ákán,** Kárminak fia, a ki Zabdi fia, a ki a Júda nemzetségéből való Zérának fia. [19]Monda azért Józsué Ákánnak: Fiam, adj dicsőséget, kérlek, az Úrnak, Izráel Istenének, és tégy néki vallást, és add tudtomra, kérlek, nékem, mit cselekedtél, és el ne titkoljad tőlem! Ján. 9,24. 1Sám. 14,43. [20]Ákán pedig felele Józsuénak, és monda: Bizony én vétkeztem az Úr ellen, Izráel Istene ellen, és ezt s ezt cselekedtem! [21]Láték ugyanis a zsákmány közt egy jó babiloni köntöst, kétszáz siklus ezüstöt és egy arany vesszőt, a melynek súlya ötven siklus vala, és megkivántam ezeket, és elvevém ezeket, és ímé elrejtve vannak a földben, a sátoromnak közepében, az ezüst pedig alatta van. [22]Ekkor követeket külde Józsué s ezek a sátorba futának, és ímé, elrejtve vala az az ő sátorában, és az ezüst is alatta vala. [23]Kivivék azért azokat a sátor közepéből, és vivék Józsuéhoz és Izráelnek minden fiához, és lerakák azokat az Úr előtt. [24]Józsué pedig fogá Ákánt, a Zéra fiát, az ezüstöt, a köntöst és az aranyvesszőt, az ő fiait és leányait, az ő ökreit, szamarait és juhait, sátorát és mindent, a mije vala, és vele lévén az egész Izráel is, vivék azokat Akor völgyébe. [25]És monda Józsué: **Miért rontottál meg minket? Rontson meg téged e napon az Úr! És elborítá őt egész Izráel kövekkel, és megégeték őket tűzzel, miután megkövezték vala őket.** [26]És nagy kőhalmot rakának feléje; megvan mind e napig. És megszűnék az Úr haragjának gerjedezése. Ezért nevezik ezt a helyet Akor völgyének mind e napig. rész 8,29. 2Sám. 18,17.

ÁKÁN HIÁBA TETT BŰNVALLÁST, MÉGIS MEG KELLETT HALNIA

Józs 8

1 És monda az Úr Józsuénak: **Ne félj és ne rettegj!** Vedd magadhoz mind a fegyverfogható népet, és kelj fel és menj fel Aiba, meglásd: kezedbe adom Ainak királyát és az ő népét, városát és földét. rész 1,9. 5Móz. 31,7. 2 Úgy cselekedjél Aival és az ő királyával, a mint cselekedtél Jérikhóval és az ő királyával; de zsákmányolni valóját és barmait magatoknak zsákmányolhatjátok! Vess lest a városnak, annak háta megett! rész 6,21. vers 27. 5Móz. 20,14. 3 Felkele azért Józsué és az egész fegyverfogható nép, hogy **felmenjenek Aiba**, és kiválaszta Józsué harminczezer erős férfiút és elküldé őket éjjel. 4 És parancsola nékik, mondván: Vigyázzatok! Ti lest vettek a városnak, a város háta megett; igen messzire ne menjetek a várostól, és mindnyájan készen legyetek! 5 Én pedig és az egész nép, a mely velem van, megközelítjük a várost. És ha kijönnek ellenünk, mint először, akkor megfutamodunk előttök. **KATONAI TAKTIKA** 6 És utánunk jönnek, mígnem elszakasztjuk őket a várostól, mert azt fogják mondani: Futnak előlünk, mint először. És a míg futunk előttök, rész 7,5. 7 Ti támadjatok elő a leshelyből, és foglaljátok el a várost, mert az Úr, a ti Istenetek adja azt a ti kezetekbe. 8 És ha majd beveszitek a várost, gyújtsátok fel a várost tűzzel. Az Úrnak szava szerint cselekedjetek, vigyázzatok, megparancsoltam néktek! 9 Elküldé azért őket Józsué, és elmenének a leshelyre, és megszállának Béthel és Ai között, Aitól napnyugat felé; Józsué pedig ez éjszakán a nép között hála. 10 És felkele Józsué, jó reggel, és megszemlélé a népet, és felméne ő és Izráelnek vénei a nép előtt Aiba. rész 3,1. 6,12. 7,16. 11 És felméne a fegyverfogható nép is mind, a mely vele vala, és elközelítének és jutának a város elé, és táborba szállának Aitól északra, a völgy pedig köztök és Ai közt vala. 12 És vőn mintegy ötezer férfiút, és lesbe állítá őket Béthel és Ai között a városnak nyugati részén. 13 Így állíták fel a népet, az egész tábort, a mely Aitól észak felé, utócsapatja pedig a várostól napnyugot felé vala. Józsué pedig beméne ez éjszakán a völgynek közepébe. 14 És lőn, hogy mikor meglátta vala Ainak

királya, sietve felkelének, és kijövének a város férfiai Izráel ellen a harczra; ő és egész népe a megszabott helyre, a síkság elejére, mert nem tudja vala, hogy lest vetének néki a város háta mögött. 15 Józsué pedig és az egész Izráel mintha megverettek volna előttök futnak vala a puszta felé vivő úton. 16 És felriasztaték az egész nép, a mely a városban vala, hogy üldözze őket. És üldözék Józsuét, és elszakadának a várostól. 17 És nem marada ember Aiban, sem Béthelben, a ki nem jött volna Izráel után, és ott hagyák a várost kinyitva, és üldözék Izráelt.

CSATAZAJ

KEMÉNY BESZÉD A MAI KERESZTÉNYEKNEK

18 Az Úr pedig monda Józsuénak: Emeld fel a kopját, a mely kezedben van, Ai felé, mert kezedbe adom azt. És felemelé Józsué a kopját, a mely kezében vala, a város felé. 19 A lesben levők pedig nagy hamarsággal felkelének helyökről, és a mint felemelte vala kezét, futásnak eredének, és bemenének a városba, és bevevék azt, és nagy hamarsággal tűzbe boríták a várost. 20 Ai férfiai pedig hátratekintének, és láták, hogy ímé a városnak füstje felszáll vala az ég felé, és hogy nincsen módjukban imide vagy amoda elfutni, mert a nép, a mely fut vala a pusztának, visszafordul vala az üldöző felé. 21 Józsué ugyanis és az egész Izráel látták vala, hogy a lesben levők bevették a várost, és hogy a városnak füstje felszállott vala: visszafordulának azért és vágák Ainak férfiait. 22 Amazok pedig a városból jövének ki ellenök, és így közben valának Izráelnek: ezek innen, amazok meg amonnan, és vágák őket mindaddig, a míg egy sem marada közülök élve, vagy a ki elszaladt volna. 5Móz. 7,2. 2Móz. 14,28. 23 Ainak királyát is elfogák élve, és elvivék őt Józsué elé. 24 Mikor pedig leöldösé Izráel Ainak minden lakosát a mezőn, a pusztában, a hol üldözték vala őket, és mikor mindnyájan elhullottak vala az utolsóig fegyver éle alatt: visszafordula az egész Izráel Ai ellen, és vágá azt fegyver élével. 25 Mindazok pedig, a kik e napon elhullottak, férfiak és asszonyok együtt, tizenkét ezeren valának; Ainak minden embere. 26 Józsué ugyanis nem voná vissza a kezét, a melyet a kopjával együtt felemelt vala, míglen megölék Ainak minden lakosát. vers 18. 29. 2Móz. 17,11. 12. 27 A barmot azonban és a mi zsákmányolni valója volt ennek a városnak, magának zsákmányolá el Izráel az Úr rendelete szerint. A mint utasította vala Józsuét. 28 Ait pedig felgyujtatá Józsué és tevé örökkévaló kőhalommá, pusztasággá mind e napig. 29 Ainak királyát pedig felakasztá fára és ott vala estvéig; de naplementekor parancsolt Józsué, és levevék annak holttestét a fáról, és veték a város kapujának bejáratához, és nagy rakás követ hordának fölébe, mind e napig. 30 Majd oltárt építe Józsué az Úrnak, Izráel Istenének Ebál hegyén, 5Móz. 27,4. **31 Miképen** megparancsolta vala Mózes, az Úrnak szolgája Izráel fiainak, a mint meg van írva Mózes törvényének könyvében; oltárt ép kövekből, melyeket vas nem érintett és vivének arra egészen égőáldozatot az Úrnak, és áldozának hálaáldozatokat. 2Móz. 20,25. 5Móz. 27,7. 32 És felírá ott kövekre a Mózes törvényének mását, a melyet az írt vala Izráel fiai elé. 5Móz. 27,2. 3. 8. 33 Az egész Izráel pedig és az ő vénei, vezérei és bírái ott álltak vala kétfelől a láda mellett, a Lévita-papok előtt, a kik az Úrnak frigyládáját hordozták vala, úgy a jövevény, mint a benszülött, fele a Garizim hegye felé, fele pedig Ebál hegye felé, a mint megparancsolta Mózes az Úr szolgája, hogy megáldaná az Izráel népét először. 5Móz. 11,29. 27,12. 13. **34 Azután pedig felolvasta a törvénynek minden igéjét, az áldást és az átkot, mind úgy, a mint meg van írva a törvény könyvében. 5Móz. 27,15-28. 68. 35 Nem volt egy íge sem azok közül, a melyeket Mózes parancsolt vala, a melyet fel nem olvasott volna Józsué, az Izráelnek egész gyülekezete előtt, még az asszonyok, gyermekek, jövevények előtt is, a kik járnak vala közöttök.**

Józs 9

1 Lőn pedig, hogy mikor ezt meghallották mind ama királyok, a kik a Jordánon túl a hegyeken és síkon és a nagy tengernek egész partja-mentén valának a Libánon ellenében: a Khittheus, az Emoreus, a Kananeus, a Perizeus, a Khivveus és a Jebuzeus: 4Móz. 34,5-7. 2 Egybegyülekezének, hogy megvívjanak Józsuéval és Izráellel egy akarattal. Zsolt.

48,5. 3 De meghallák Gibeon lakosai is, a mit Józsué Jérikhóval és Aival cselekedett vala. rész 6,20-21. rész 8,26-29. 4 És ők is ravaszul cselekedének. Elmenének ugyanis és követekül adák ki magokat. Szerzének azért szamaraikra ócska zsákokat, és ócska, megrepedezett és összekötözött boros tömlőket; 5 És ócska, megfoltozott sarukat lábaikra, és ócska ruhákat magokra; az útravaló kenyerök is mind száraz és penészes vala. 6 Így menének el Józsuéhoz a táborba Gilgálba, és mondának néki, és Izráel férfiainak: Messze földről jöttünk, most azért kössetek frigyet mi velünk. 7 Izráel férfiai pedig mondának a Khivveusnak: Hátha közöttem lakol te; hogyan kössek azért frigyet te veled? 2Móz. 23,32. 5Móz. 7,2. 8 Azok pedig mondának Józsuénak: Szolgáid vagyunk mi! És monda nékik Józsué: Kik vagytok, és honnan jöttetek? 9 És mondának néki: Igen messze földről jöttek a te szolgáid, az Úrnak, a te Istenednek nevéért, mert hallottuk az ő hírét és mindazt, a mit Égyiptomban cselekedett; 10 Mindazt is, a mit cselekedett az Emoreusok két királyával, a kik valának túl a Jordánon, Szíhonnal, Hesbon királyával és Óggal, Básán királyával, a ki Astarótban vala. 4Móz. 21,21-25. 11 Ezért szólának nékünk a mi véneink és földünk lakosai is mind, mondván: szerezzetek magatoknak eledelt az útra, és menjetek eléjök, és mondjátok nékik: Szolgáitok vagyunk mi, most azért kössetek frigyet mi velünk! 12 Ez a mi kenyerünk meleg volt, a mikor eleségül elhoztuk a mi házainkból elindulván, hogy hozzátok jőjjünk; most ímé, száraz és penészes lett. 13 Ezek a boros tömlők is, a melyeket új korukban töltöttünk vala meg, íme, de megszakadoztak; e mi ruháink és saruink pedig megavultak az útnak igen hosszú volta miatt! 14 És vőnek a férfiak azoknak eledeléből, az Úr tanácsát pedig nem kérték vala. 15 És békességesen bánt velök Józsué, és frigyet köte velök, hogy életben hagyja őket, a gyülekezet fejedelmei pedig megesküdének nékik. 2Sám. 21,2. 16 De harmadnap múlva azután, hogy frigyet kötöttek vala velök, meghallják, hogy közel valók azok hozzájok, sőt közöttök lakoznak azok. 17 Elindulának azért Izráel fiai, és eljutának azoknak városaihoz harmadnapon. Városaik pedig valának: Gibeon, Kefira, Beéróth és Kirjáth-Jearim. 18 De nem bánták őket Izráel fiai, mivelhogy megesküdtek vala nékik a gyülekezet főemberei az Úrra, Izráel Istenére, és zúgolódék az egész gyülekezet a főemberek ellen. 19 Mondának azért mind a főemberek az egész gyülekezetnek: Mi megesküdtünk nékik az Úrra, Izráel Istenére, most hát nem bánthatjuk őket. vers 15. 2Sám. 21,2. 20 Ezt cselekedjük velök, hogy életben hagyjuk őket, és így nem lesz harag ellenünk az esküvésért, a melylyel megesküdtünk nékik. 2Sám. 21,1. 21 Mondának azért a főemberek nékik: Ám éljenek! És lőnek favágóivá és vízhordozóivá az egész gyülekezetnek, a mint szólottak vala nékik a főemberek. 22 Hívatá ugyanis őket Józsué, és szóla nékik, mondván: Miért csaltatok meg minket, ezt mondván: Igen messziről valók vagyunk mi tőletek, holott ti közöttünk laktok? 23 Most azért átkozottak legyetek, és ne fogyjon ki közületek a szolga, a favágó és vízhordó az én Istenemnek házába. 24 Azok pedig felelének Józsuénak, és mondának: Mivelhogy nyilván tudtokra esett a te szolgáidnak az, a mit az Úr, a ti Istenetek parancsolt vala Mózesnek, az ő szolgájának, hogy néktek adja ezt az egész földet, és hogy kiirtja előletek a földnek minden lakosát: igen féltettük tőletek a mi életünket, ezért cselekedtük ezt a dolgot. 5Móz. 7,2. rész 10,2. 25 És most ímé, a te kezedben vagyunk, a mint cselekedni jónak és igaznak tetszik előtted, úgy cselekedjél mivelünk! 26 És úgy cselekedék velök, és kiszabadítá őket Izráel fiainak kezéből, és nem ölék meg őket. 27 És tevé őket Józsué azon a napon favágókká és vízhordókká a gyülekezethez és az Úr oltárához, mind e napig, azon a helyen, a melyet választánd.

IZRAEL FIAI A SZAVUKAT, ESKÜJÜKET MEGTARTJÁK, AKKOR IS, HA EMBERILEG EZ INDOKOLATLAN, SŐT AZ ELLENKEZŐRE LENNE INKÁBB SZÜKSÉG.

Józs 10

1 Lőn pedig, hogy a mikor meghallá Adonisédek, Jeruzsálemnek királya, hogy bevette vala Józsué Ait, és elpusztította azt, és hogy a mint cselekedett vala Jérikhóval és annak királyával, úgy cselekedett Aival és annak királyával, és hogy békességre léptek Gibeon lakói Izráellel, és közöttük vannak: rész 8,26. 28. 29. rész 6,21. 24. 2 Igen megijedének, mivelhogy nagy város vala Gibeon, olyan mint egy a királyi városok közül, sőt nagyobb vala az Ainál, férfiai pedig mind vitézek valának. rész 9,24. 3 Külde azért Adonisédek, Jeruzsálemnek királya Hohámhoz, Hebronnak királyához és Pireámhoz Jármutnak királyához és Jáfiához, Lákisnak királyához és Debirhez, Eglonnak királyához, mondván: 4 Jőjjetek fel hozzám, és segéljetek meg engem, és verjük meg Gibeont, mert békességre lépett Józsuéval és Izráel fiaival! 5 Összegyülének azért, és felméne az Emoreusoknak öt királya: Jeruzsálemnek királya, Hebronnak királya, Jármutnak királya, Lákisnak királya, Eglonnak királya, ők magok és minden seregök, és tábort ütének Gibeonnál, és hadakozának ellene. 6 Küldének azért Gibeon férfiai Józsuéhoz a táborba, Gilgálba, mondván: Ne vond meg kezeidet a te szolgáidtól! Jőjj fel hozzánk hamar és ments meg minket, és segíts rajtunk, mert mind felgyűltek ellenünk az Emoreusok királyai, a kik a hegyen lakoznak. 7 Felméne azért Józsué Gilgálból, ő maga és az egész hadakozó nép vele, és a seregnek minden vitéze. 8 Monda pedig az Úr Józsuénak: Ne félj tőlök, mert kezedbe adtam őket; senki sem áll meg közülök előtted. rész 11,6. vers 10-14. 9 És rájok töre Józsué nagy hirtelen, miután egész éjszaka ment vala Gilgálból. rész 11,7. 10 És megrettenté őket az Úr Izráel előtt, és megveré őket Gibeonnál nagy vereséggel, és űzé őket a Bethoronba vivő úton, és vágá őket egészen Azekáig és Makkedáig. 1Kir. 9,17. 11 Mikor pedig futnak vala ők Izráel előtt a bethoroni lejtőn, az Úr nagy köveket hullata rájok az égből egész Azekáig, és meghalának. Többen valának, a kik a jégeső kövei miatt haltak vala meg, mint azok, a kiket fegyverrel öltek meg Izráel fiai. 2Móz. 9,22-24. Bir. 5,20. 12 Akkor szóla Józsué az Úrnak azon a napon, a melyen odavetette az Úr az Emoreust Izráel fiai elé; ezt mondotta vala pedig Izráel szemei előtt: Állj meg nap, Gibeonban, és hold az Ajalon völgyében! 13 És **megálla a nap, és vesztegle a hold is, a míg bosszút álla a nép az ő ellenségein. Avagy nincsen-é ez megírva a Jásár könyvében? És megálla a nap az égnek közepén és nem sietett lenyugodni majdnem teljes egy napig. Ésa. 28,21. 38,8. 14 És nem volt olyan nap, mint ez, sem annakelőtte, sem annakutána, hogy ember szavának engedett volna az Úr, mert az Úr hadakozik vala Izráelért.** 15 Ezután visszatére Józsué és vele az egész Izráel a táborba, Gilgálba. 16 Ez az öt király pedig elfutott vala, és elrejtőzék Makkedában a barlangban. 17 És megizenék ezt Józsuénak, mondván: Megtaláltatott az öt király, elrejtőzve a makkedai barlangban. 18 És monda Józsué: Hengergessetek nagy köveket a barlang szájához és rendeljetek mellé férfiakat, hogy őrizzék őket. 19 Ti pedig meg ne álljatok, nyomuljatok ellenségeitek után és vágjátok utócsapataikat, és ne engedjétek őket bejutni az ő városaikba, mert kezetekbe adta őket az Úr, a ti Istenetek. 5Móz. 25,18. 20 Minekutána pedig elvégezték Józsué és Izráelnek fiai azoknak igen nagy vereséggel való verését, egészen azok megsemmisítéséig, és az élvemaradtak a megerősített városokba vonultak: 21 Visszatére az egész nép Józsuéhoz a táborba, Makkedába békességgel; nyelvét se mozdította senki Izráel fiai ellen. 22 És monda Józsué: Nyissátok fel a barlang száját, és hozzátok ki hozzám ezt az öt királyt a barlangból! 23 És akképen cselekedének, és kihozák hozzá a barlangból ezt az öt királyt: Jeruzsálem királyát, Hebron királyát, Jármut királyát, Lákis királyát, Eglon királyát. 24 Mikor pedig kihozták vala ezt az öt királyt Józsuéhoz, előhívatá Józsué Izráelnek minden férfiát, és monda a hadakozó nép vezéreinek, a kik vele mentek vala: Jőjjetek elő, tegyétek lábaitokat e királyoknak nyakára. Eljövének azért és tevék lábaikat azoknak nyakára. Zsolt. 91,13. 25 És monda nékik Józsué: Ne féljetek, és meg ne rettenjetek; legyetek bátrak és erősek, mert ekképen cselekszik az Úr minden ellenségetekkel, a kik ellen ti hadakoztok. rész 16,1. 26 Azután pedig megveré őket Józsué, és megölé őket, és felakasztatá

őket öt fára, és felakasztva maradtak a fákon mind estvéig. rész 8,29. 27 Lőn pedig a nap lementének idején, parancsola Józsué, és levevék őket a fákról, és behányák őket a barlangba, a melyben elbújtak vala, és nagy köveket rakának a barlang szája elé, mind e napig. rész 8,29. 5Móz. 21,22. 23. **JAJ!** 28 Makkedát is bevevé Józsué ugyanazon a napon, és fegyver élére hányá azt és annak királyát, és megölé őket és egy lelket sem engedett menekülni azokból, a melyek benne valának. Úgy cselekedék Makkedának királyával, a mint cselekedett vala Jérikhónak királyával. rész 6,21. 24. 29 Általméne annakutána Józsué és vele az egész Izráel Makkedából Libnába, és hadakozék Libnával. 30 És kezébe adá az Úr azt is Izráelnek, és annak királyát; és fegyver élére hányá azt, és egy lelket sem engede menekülni azokból a melyek benne valának. És úgy cselekedék annak királyával, a mint cselekedett vala Jérikhónak királyával. vers 28. 31 Libnából pedig általméne Józsué és vele az egész Izráel Lákisba, és táborba szálla mellette, és hadakozék ellene. 32 És kezébe adá az Úr Izráelnek Lákist és bevevé azt másodnapon, és fegyver élére hányá azt, és minden lelket, a mely benne vala, egészen úgy, amint cselekedett vala Libnával. 33 Akkor feljöve Hórám, Gézernek királya, hogy megsegélje Lákist, de megveré Józsué őt és az ő népét annyira, hogy egy menekülőt sem hagya meg néki. 34 Lákisból pedig általméne Józsué és vele az egész Izráel Eglonba, és táborba szállának ellene, és hadakozának ellene. 35 És bevevék azt ugyanazon a napon, és fegyver élére hányák azt; és megöle minden lelket, a mely benne vala, ugyanazon a napon, egészen úgy, amint cselekedett vala Lákissal. 36 Felméne azután Józsué Eglonból és ő vele az egész Izráel Hebronba, és hadakozának az ellen. 37 És bevevék azt, és fegyver élére hányák azt, és annak királyát és minden városát, és egy lelket sem engede menekülni azokból, a melyek benne valának, egészen úgy, a mint cselekedett vala Eglonnal, elvesztvén azt és minden lelket, a mely benne vala. 38 Fordula azután Józsué, és vele az egész Izráel Debirnek, és hadakozék az ellen. 39 És bevevé azt és annak királyát és minden városát, és fegyver élére hányá őket, és megölének minden lelket, a mely benne vala, nem hagyott menekülni valót. A miképen cselekedett vala Hebronnal, úgy cselekedék Debirrel és annak királyával, avagy a miképen Libnával és annak királyával cselekedett vala. 40 Megveré azért Józsué az egész földet; a hegységet és a déli vidéket, a síkságot és a lejtőket és mindazoknak királyait, menekülni valót sem hagyott; és megöle minden élőt, a mint megparancsolta vala az Úr, az Izráelnek Istene. rész 11,11. 14. 5Móz. 7,2. 20,16. 17. 41 Megveré pedig őket Józsué Kádes Barneától fogva egész Gázáig, a Gósennek is minden földét, egész Gibeonig. rész 15,51. 42 És mindezeket a királyokat és azoknak földjét egy útban hódítá meg Józsué, mivelhogy az Úr, Izráelnek Istene hadakozott vala Izráelért. 5Móz. 1,30. 3,22. 43 Azután visszatére Józsué és vele az egész Izráel a táborba, Gilgálba.

Józs 11

1 Mikor pedig meghallotta ezt Jábin, Hásornak királya, külde Jobábhoz, Mádonnak királyához, és Simronnak királyához, és Aksáfnak királyához, 2 És azokhoz a királyokhoz, a kik laknak vala észak felé a hegységben, és a pusztában Kinneróttól délre, és a síkságon, és Dór magaslatain a tenger felé; 3 A Kananeushoz napkelet és napnyugat felé, és az Emoreushoz, a Khittheushoz, a Perizeushoz, a Jebuzeushoz a hegyek közé, és a Khivveushoz a Hermon alá, Mispának földére. 4 És kijövének ők és velök az ő egész táboruk, sok nép, olyan sok, mint a fövény, a mely a tenger partján van, és igen sok ló és szekér. 5 És összegyülének mindezek a királyok, és megindulának, és táborba szállának együttesen Méromnak vizeinél, hogy hadakozzanak Izráel ellen. 6 Ekkor monda az Úr Józsuénak: Ne félj tőlök, mert holnap ilyenkorra mindnyájokat átdöfötten vetem az Izráel elé; lovaikat bénítsd meg, szekereiket égesd meg tűzzel. rész 10,8. Zsolt. 46,10. 7 Elméne azért Józsué és vele az egész hadakozó nép azok ellen a Mérom vizeihez nagy hirtelen, és reájok rohanának. 8 És adá őket az Úr Izráelnek kezébe, és verék őket és űzék őket egészen a nagy Sidonig és Miszrefót-Majimig, és Mispának völgyéig napkelet felé, és leverék őket annyira, hogy senki sem maradt közülök életben. rész

13,6. 9 És úgy cselekedék velök Józsué, a mint megmondotta vala néki az Úr: az ő lovaikat megbénítá, szekereiket pedig tűzzel égeté el. vers 6. 2Sám. 8,4. 10 Majd visszafordula Józsué ugyanazon időben és bevevé Hásort, királyát pedig fegyverrel megölé (Hásor ugyanis mindezeknek az országoknak feje volt az előtt); 11 És levágának minden lelket, a mely benne vala, megölvén őket fegyver élével; nem maradt meg egy élő sem; Hásort pedig tűzzel égeté meg. rész 10,40. 5Móz. 20,16. 12 És e királyoknak minden városát és minden királyukat is meghódoltatá Józsué, és megölé őket fegyver élével, kipusztítván őket, a mint megparancsolta vala Mózes, az Úrnak szolgája. 5Móz. 20,16. 17. 13 Csak épen azokat a városokat nem égeté meg Izráel, a melyek halmokon állottak vala, kivéve Hásort, egyedül ezt égeté meg Józsué. 14 És e városoknak minden zsákmányolni valóját, és a barmokat is magoknak zsákmányolák el Izráel fiai; csak az embereket hányák mind fegyver élére, míglen kipusztíták őket. Nem hagytak meg egy élőt sem. vers 11. 15 A mint parancsolt az Úr Mózesnek, az ő szolgájának, úgy parancsolt Mózes Józsuénak, és úgy cselekedék Józsué, semmit el nem hagyott mindabból, a mit az Úr parancsolt vala Mózesnek. 4Móz. 33,51. 52. 5Móz. 7,12. 20,16. 17. 16 És elfoglalá Józsué mindazt a földet, a hegységet, az egész déli vidéket, az egész Gósen földét, úgy a síkságot, mint a pusztát, és Izráel hegyét és annak síkságát. rész 10,11. 17 A kopasz hegytől fogva, a mely Szeír felé emelkedik, egészen Baál-Gádig, a Libanon völgyében, a Hermon hegye alatt; királyaikat pedig mind elfogá és megveré és megölé őket. 18 Sok napon át viselt hadat Józsué mindezekkel a királyokkal. 19 Nem volt város, a mely békességre lépett volna Izráel fiaival, kivéve a Gibeonban lakó Khivveusokat; haddal vették azt meg mind. rész 9,3. 6-15. 18. **20 Mert az Úrtól volt az, hogy megkeményítvén szíveiket, haddal menjenek Izráel ellen, hogy eltörölje őket; hogy ne legyen nékik irgalom, hanem hogy elpusztítsa őket, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek.** 5Móz. 2,30. 21 Majd elméne Józsué ez időben, és kiirtá az Anákokat a hegyek közül Hebronból, Debirből, Anábból és Júdának minden hegyéből, és Izráelnek minden hegyéből; városaikkal együtt törlé el őket Józsué. 4Móz. 13,23. 34. 5Móz. 1,28. 9,1. 2. 22 Nem maradtak Anákok Izráel fiainak földén, csak Gázában, Gáthban és Asdódban hagyattak meg. 1Sám. 17,4. 2Sám. 21,2. 23 Elfoglalá azért Józsué az egész földet egészen úgy, a mint az Úr mondotta vala Mózesnek, és adá azt Józsué örökségül Izráelnek, osztályrészeikhez képest, nemzetségeik szerint. A föld pedig megnyugovék a harcztól. rész 14,15. **TRIUMFALISTA SUCCESS STORY, 21. SZÁZADI SZEMMEL ISZONYATOS ÁLDOZATOK ÁRÁN**

Józs 12

1 Ezek pedig ama földnek királyai, a kiket levertek Izráelnek fiai, és a kiknek földjét birtokba vették a Jordánon túl, napkelet felé, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig, és az egész mezőséget kelet felől: 4Móz. 21,13. 2 Szíhon, az Emoreusok királya, a ki lakik vala Hesbonban, a ki uralkodik vala Aróertől fogva, a mely van az Arnon patak partján, és a patak közepétől és a Gileád felétől a Jabbok patakig, az Ammon fiainak határáig. 5Móz. 2,36. 3,8. 16. 1Móz. 32,22. 3 És a mezőségtől a Kinneróth tengerig napkelet felé, és a puszta tengeréig, a Sóstengerig napkelet felé, a Béth-Jesimothi útig, és délfelé a Piszga hegyoldalainak aljáig. 4Móz. 34,11. 4 És Ógnak, a Básán királyának tartománya, a ki Refaim maradékai közül való, a ki Astarotban és Edreiben lakozik vala. 5Móz. 1,4. 5 És uralkodik vala Hermon hegyén, Szalkhában és az egész Básánban, a Gesurnak és Maakhátnak határáig, és a fél Gileádon, Szíhonnak, Hesbon királyának határáig. 6 Mózes, az Úrnak szolgája és Izráelnek fiai verték le őket, és oda adta azt a földet Mózes, az Úrnak szolgája örökségül a Rúben és Gád nemzetségeknek és a Manassé nemzetség felének. 4Móz. 21,23-26. 33-35. 32,33. 7 Ezek pedig ama földnek királyai, a kiket levertek vala Józsué és az Izráelnek fiai a Jordán másik oldalán napnyugat felé, Baál-Gádtól fogva, a mely van a Libánon völgyében, egészen a kopasz hegyig, a mely Szeír felé emelkedik. És oda adá azt Józsué örökségül az Izráel nemzetségeinek, az ő osztályrészeik szerint: rész 10,40. 41. rész 11,17. 8 A hegységben és a síkságon, a

mezőségen és a hegyoldalakon, a pusztán és a déli vidéken, a Khittheus, Emoreus, Kananeus, Perizeus, Khivveus és Jebuzeusok földjét. rész 10,40. rész 11,3. 9 Jérikhónak királya egy; Ainak, a mely oldalra vala Béthel felé, királya egy; rész 6,2. † rész 8,29. 10 Jeruzsálemnek királya egy, Hebronnak királya egy; rész 10,1. 23-27. rész 10,3. 11 Jármutnak királya egy, Lákisnak királya egy; rész 10,3. 12 Eglonnak királya egy, Gézernek királya egy; rész 10,3. 26. rész 10,33. 13 Debirnek királya egy, Gédernek királya egy; rész 10,38. 39. 14 Hormáhnak királya egy, Aradnak királya egy; 15 Libnának királya egy; Adullámnak királya egy rész 10,29. 30. 16 Makkedának királya egy, Béthelnek királya egy; rész 10,28. 17 Tappuáhnak királya egy, Héfernek királya egy; 18 Afeknek királya egy, Lassáronnak királya egy; 19 Mádonnak királya egy, Hásornak királya egy; rész 11,1. rész 11,10. 20 Simron Meronnak királya egy, Aksáfnak királya egy; rész 11,1. 21 Taanáknak királya egy, Megiddónak királya egy; 22 Kedesnek királya egy, a Kármelen levő Jokneámnak királya egy; 23 A Dór magaslatán levő Dórnak királya egy, a Gilgál népeinek királya egy; rész 11,2. 24 Tircának királya egy; **összesen harminczegy király. Ilyen sok volt Kánaánban?**

Józs 13

1 Mikor Józsué megvénhedett és igen megidősödött vala, monda az Úr néki: Te megvénhedtél, igen megidősödtél, pedig még igen sok föld maradt elfoglalni való. rész 23,1. 2 Ez az a föld, a mi fennmaradt: A Filiszteusoknak minden tartománya és az egész Gesur. 3 A Sikhórtól fogva, a mely Égyiptom felett foly, egészen Ekronnak határáig északra, mely a Kananeushoz számíttatik; a Filiszteusok öt fejedelemsége: a Gázáé, Asdódé, Askelóné, Gáthé, Ekroné és az Avveusoké. 1Sám. 6,18. 4 Délről a Kananeusnak egész földe és Meára, a mely a Sídonbelieké, Afékáig, az Emoreusok határáig. 5 Továbbá a Gibli földe és az egész Libanon napkelet felé, Baál-Gádtól fogva, a mely a Hermon hegy alatt van, egészen addig, a hol Hamáthba mennek. Zsolt. 83,8. 6 A hegységnek minden lakosát a Libanontól Miszrefóth-Majimig, a Sídoniakat mind, **magam űzöm ki őket Izráel fiai elől, csak sorsold ki Izráelnek örökségül, a mint megparancsoltam néked. 7 Mostan azért oszd el ezt a földet örökségül kilencz nemzetségnek, és a Manassé nemzetség felének.** 8 Ő vele együtt a Rúben és Gád nemzetségek elvették örökségöket, a melyet adott vala nékik Mózes, túl a Jordánon, napkelet felé, a miképen adta vala nékik Mózes, az Úrnak szolgája. 4Móz. 32,33. 9 Aróertől fogva, a mely az Arnon patak partján van, úgy a várost, a mely a völgynek közepette van, mint Medebának minden sík földét Dibonig. 5Móz. 2,36. 10 És minden városát Szíhonnak, az Emoreusok királyának, a ki uralkodik vala Hesbonban, az Ammon fiainak határáig. 11 És Gileádot és Gesurnak és Maakátnak határát, az egész Hermon hegyet és az egész Básánt Szalkáig. 12 Básánban Ógnak egész országát, a ki uralkodik vala Astarótban és Edreiben. Ez maradt vala meg a Refaim maradékai közül, de leveré és kiűzé őket Mózes. 5Móz. 3,1-6. 11. 13 De Izráel fiai nem űzék ki a Gesurit és a Maakhátit, és ott is lakik a Gesuri és Maakháti az Izráel között mind e mai napig. 14 Csak Lévi nemzetségének nem adott örökséget; az Úrnak, Izráel Istenének tüzes áldozatai az ő öröksége, a mint szólott vala néki. 4Móz. 18,8-14. 18-21. 24. vers 33. 15 Adott vala pedig Mózes örökséget a Rúben fiai nemzetségének az ő családjaik szerint. 16 És lőn az ő határuk Aróertől fogva, a mely az Arnon folyó partján van, úgy a város, a mely a völgy közepette van, mint az egész sík föld Medeba mellett; vers 9. 17 Hesbon és annak minden városa, a melyek a sík földön vannak; Dibon, Bámoth-Baal és Béth-Baál-Meon; 18 És Jahcza, Kedemót és Méfaát; 19 És Kirjáthaim, Szibma és Czeret-Sáhár a völgy mellett való hegyen: 20 És Béth-Peór, a Piszga hegyoldalai, és Béth-Jesimóth. 21 És a sík föld minden városa és Szíhonnak, az Emoreusok királyának egész országa, a ki uralkodik vala Hesbonban, a kit megvert vala Mózes, őt és a Midiánnak fejedelmeit: Evit és Rékemet, Czúrt és Húrt és Rébát, Szíhonnak fejedelmeit, a kik e földön laktak vala. 4Móz. 31,2. 3. 7. 8. 22 A jövendőmondó Bálámot is, Beórnak fiát, megölék Izráel fiai fegyverrel, azokkal együtt, a kiket levágtak vala. 23 Vala tehát a Rúben fiainak határa a Jordán és melléke.

Ez a Rúben fiainak öröksége az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falui. 4Móz. 34,12. 24 A Gád nemzetségének, a Gád fiainak is adott vala örökséget Mózes, az ő családjaik szerint. 25 És lőn az ő határuk Jaázer és Gileádnak minden városa és az Ammon fiai földjének fele Aróerig, a mely Rabba felett van. 2Sám. 11,1. 26 És Hesbontól fogva Ramath-Miczpéig és Betónimig, meg Mahanáimtól Debir határáig. 1Móz. 32,2. 27 A völgyben pedig Béth-Harám, Béth-Nimra, Szukkóth és Czáfon, Szíhonnak, Hesbon királyának maradék országa, a Jordán és melléke, a Kinnereth tenger széléig a Jordánon túl napkelet felé. 28 Ez a Gád fiainak örökségök, az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falui. 29 A Manassé nemzetség felének is adott vala Mózes örökséget. És lőn a Manassé fiainak félágáé, az ő családjaik szerint; 30 És lőn az ő határuk: Mahanáimtól fogva az egész Básán, Ógnak, Básán királyának egész országa és Jairnak minden faluja, a melyek Básánban vannak, hatvan város. 31 És pedig Gileádnak fele és Astarót és Edrei, Óg országának városai Básánban, a Manassé fiának, Mákirnak fiaié, Mákir feléé, az ő családjaik szerint. rész 17,1. 32 Ezek azok, a miket örökségül adott vala Mózes a Moáb mezőségén, a Jordánon túl Jérikhótól napkelet felé. 4Móz. 34,14. 15. 33 A Lévi nemzetségének pedig nem adott vala Mózes örökséget. Az Úr, Izráelnek Istene az ő örökségök, a mint szólott vala nékik. vers 14. rész 18,7. 4Móz. 18,20. 21. 5Móz. 10,9. 12,12. Ezék. 44,28.

Józs 14

1 Ezek pedig azok, a miket **örökségül vőnek el Izráel fiai a Kanaán földén, a miket örökségül adtak nékik Eleázár, a pap, Józsué, a Nún fia és az atyai fejedelmek, a kik valának Izráel fiainak nemzetségei felett; rész 21,1. 4Móz. 34,17. 2 Sorsvetés által való örökségökül, (a mint megparancsolta vala az Úr Mózes által) a kilencz nemzetségnek és a félnemzetségnek:** 4Móz. 26,55. 56. 33,54. 34,13. 3 Mert két nemzetségnek és fél nemzetségnek a Jordánon túl adott vala Mózes örökséget, a Lévitáknak pedig nem adott vala örökséget ő közöttök. 4 Mert a József fiai két nemzetség voltak: Manassé és Efraim; a Lévitáknak pedig nem adtak osztályrészt a földből, hanem csak városokat lakásul és az azokhoz való legelőket barmaik és marháik számára. 5 A mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek, úgy cselekedének az Izráel fiai, és úgy oszták fel a földet. 4Móz. 34,13. 15. 6 Hozzámenének pedig Józsuéhoz Júdának fiai Gilgálba és monda néki a **Kenizeus Káleb, Jefunné fia:** Te tudod azt a dolgot, a melyet beszélt vala az Úr Mózesnek, az Isten emberének én felőlem és te felőled Kádes-Barneában. 4Móz. 14,24. 30. 5Móz. 1,35. 36. **7 Negyven esztendős valék én, mikor elküldött engem Mózes az Úrnak szolgája Kádes-Barneából, hogy kikémleljem a földet, és úgy hoztam néki hírt, a mint az én szívemben vala.** 4Móz. 13,1-7. 8 Atyámfiai pedig, a kik feljöttek vala velem, elrémítették a népnek szívét, de én tökéletesen követtem az Urat, az én Istenemet. 4Móz. 13,28-30. 33,34. 9 És megesküvék Mózes azon a napon, mondván: **Bizony a föld, a melyet megtapodott a te lábad, tiéd lesz örökségül, és a te fiaidé mind örökké, mivelhogy tökéletesen követted az Urat, az én Istenemet. 5Móz. 11,2. 4. 10 Most pedig, ímé megtartott engem az Úr életben, a mint szólott vala; most negyvenöt esztendeje, a mióta szólott vala az Úr e dologról Mózesnek, a mi alatt Izráel a pusztában bolyongott vala; és most ímé, nyolczvanöt esztendős vagyok! 11 Még ma is olyan erős vagyok, a milyen azon a napon voltam, a mikor elküldött engem Mózes; a milyen akkor volt az én erőm, most is olyan az én erőm a harczoláshoz és járásra-kelésre. 5Móz. 34,7. 12 Most azért add nékem ezt a hegyet, a melyről szólt vala az Úr azon a napon; mert magad is hallottad azon a napon, hogy Anákok vannak ott, és nagy, erősített városok; hátha velem lesz az Úr, és kiűzöm őket, a mint megmondotta az Úr.** rész 11,21. 13 És megáldá őt Józsué, és odaadá Hebront Kálebnek, a Jefunné fiának örökségül. rész 15,13. Bir. 1,20. 14 Azért lőn Hebron a Kenizeus Kálebé, a Jefunné fiáé, örökségül mind e mai napig, a miért hogy tökéletesen követte vala az Urat, Izráelnek Istenét. 15 A Hebron neve pedig annakelőtte Kirjáth-Arba volt; a ki a legnagyobb ember volt az Anákok között. A föld pedig megnyugodott a harcztól. rész 15,13. 21,11. rész 11,23.

Józs 15

FÖLDRAJZ VÉGIG, KIVÉVE 1-2 MONDAT A VÉGÉN, AKSZÁRÓL, KÁLEB FIÁNAK KÉRÉSÉRŐL

1 A Júda fiai nemzetségének sors által való része pedig az ő családjaik szerint ez vala: Edomnak határa felé a Czin pusztája délre, a déli határnak végén. 4Móz. 34,3. 2 Vala pedig az ő déli határuk a Sóstengernek szélétől, a tengernyelvtől fogva, a mely délfelé fordul. 3 És halad délre az Akrabbim hágónak, majd átmegy Czin felé, és felmegy délről Kádes-Barneának, átmegy Hesronnak, felmegy Adárnak és kerül Karka felé; 4 Majd átmegy Asmonnak és halad Égyiptom patakának. A határ szélei pedig a tengernél vannak. Ez a ti határotok délre. 5 Napkelet felé pedig a Sóstenger a határ a Jordán végéig; az északi rész határa pedig a tengernyelvtől, a Jordán végétől kezdődik. 6 És felmegy ez a határ Béth-Hoglának, és átmegy északra Béth-Arabán majd felmegy ez a határ Rúben fiának, Bohánnak kövéhez. rész 18,17. 7 És felmegy ez a határ Debirbe is az Akor völgyéből, és északnak fordul Gilgál felé, a mely átellenében van az Adummim hágójának, a mely a pataktól délfelé esik. És átmegy a határ az Én-semes vizeire és tova halad a Rógel forrása felé. rész 18,16. 8 Azután felmegy a határ a Hinnom fiának völgyén, Jebuzeusnak, azaz Jeruzsálemnek déli oldala felé; felmegy továbbá e határ a hegynek tetejére, a mely átellenben van a Hinnom völgyével napnyugat felé, a mely északra van a Refaim völgyének szélén. rész 18,16. 9 És hajlik e határ a hegynek tetejétől a Neftoáh víznek kútfejéhez és kimegy az Efron hegyének városai felé; majd hajlik e határ Baalának, azaz Kirjáth-Jearimnak. vers 60. 10 Baalától pedig fordul e határ napnyugotnak a Szeír-hegy felé, és átmegy északnak a Jearim-hegy oldala felé, azaz Kesalon felé és alámegy Béth-Semesnek és átmegy Timnának. 11 Majd tova megy e határ Ekron északi oldala felé, és hajlik e határ Sikkeronnak, és átmegy a Baala hegynek, és tova megy Jabnéel felé. A határ szélei pedig a tengernél vannak. 12 A napnyugati határ pedig a nagy tenger és melléke. Ez Júda fiainak határa köröskörül az ő házoknépe szerint. 4Móz. 34,6. 13 Kálebnek, a Jefunné fiának pedig a Júda fiai között ada részt, az Úrnak Józsuéhoz való szavai szerint; Kirjáth-Arbának, Anák atyjának városát , azaz Hebront. rész 14,13. 14 És kiűzé onnan Káleb Anáknak három fiát: Sésait, Ahimánt és Tálmait, Anák gyermekeit. Bir. 1,10. 20. 15 És felméne innét Debir lakói ellen, Debirnek neve pedig azelőtt Kirjáth-Széfer volt. **16 És monda Káleb: A ki megveri Kirjáth-Széfert és elfoglalja azt, néki adom Akszát, az én leányomat feleségül.** 1Sám. 17,25. 17 Elfoglala pedig azt Othniél, Kénáznak, a Káleb testvérének fia; és néki adá Akszát, az ő leányát feleségül. Bir. 1,12-14. 3,9. 18 És lőn, hogy a mikor eljöve az, biztatá őt, hogy kérjen az ő atyjától mezőt. Leszálla azért a szamárról; Káleb pedig monda néki: Mi bajod? 19 Ő pedig monda: Adj áldást nékem! Mivelhogy száraz földre helyeztél engem, adj azért nékem vízforrásokat is. És néki adá a felső forrást és az alsó forrást. 20 Ez a Júda fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint. 21 A Júda fiai nemzetségének városai pedig a déli végtől kezdve Edom határa felé valának: Kabseél, Éder és Jágur; 22 Kina, Dimóna és Adada; 23 Kedes, Hásor és Ithnán; 24 Zif, Télem és Bealóth; 25 Hásor-Hadatha és Kerioth-Hesron, azaz Hásor; 26 Amam, Séma és Móláda; 27 Hasar-Gaddah, Hesmón és Béth-Pelet; 28 Hasar-Suál, Beer-Seba és Bizjotheja; 29 Baála, Ijjim és Eczem; 30 Elthólád, Keszil és Hormah; 31 Siklág, Madmanna és Szanszanna; 32 Lebaóth, Silhim, Ain és Rimmon. Összesen huszonkilencz város és ezek falui. 33 A síkságon: Esthaól, Czórah és Asnáh; 34 Zanoah, Én-Gannim, Tappuáh és Énám; Bir. 13,25. 35 Jármut, Adullám, Szókó és Azéka; 36 Saáraim, Adithaim, Gedéra és Gederóthaim. Tizennégy város és azok falui. 37 Senán, Hadása és Migdal-Gad; 38 Dilán, Miczpe és Jokteél; 39 Lákis, Boczkát és Eglon; 40 Kabbon, Lahmász és Kitlis; 41 Gedéróth, Béth-Dágon, Naama és Makkéda. Tizenhat város és ezeknek falui. 42 Libna, Ether és Asán; 43 Jifta, Asná és Neczib; 44 Keila, Akzib és Marésa. Kilencz város és ezeknek falui. rész 19,29. 45 Ekron, ennek mezővárosai és falui. 1Sám. 5,10. 46 Ekrontól fogva egész a tengerig mind azok, a melyek Asdód mellett vannak, és azoknak falui. 47 Asdód, ennek mezővárosai és falui; Gáza, ennek mezővárosai és falui;

Égyiptom patakjáig, és a nagy tenger és melléke. 4Móz. 34,6. 48 A hegységen pedig: Sámír, Jathír és Szókó; 49 Danna, Kirjáth-Szanna, azaz Debir; 50 Anáb, Estemót és Anim; 51 Gósen, Hólon és Giló. Tizenegy város és ezeknek falui. 52 Aráb, Dúma és Esán; 53 Janum, Béth-Tappuah és Aféka; 54 Humta, Kirjáth-Arba, azaz Hebron és Czihor. Kilencz város és ezeknek falui. 55 Maón, Karmel, Zif és Júta; 56 Jezréel, Jokdeám és Zánoah; 57 Kajin, Gibea és Timna. Tíz város és ezeknek falui. 58 Halhul, Béth-Czúr és Gedor; 59 Maarát, Béth-Anóth és Elthekon. Hat város és ezeknek falui. 60 Kirjáth-Baál, azaz Kirjáth-Jeárim, és Rabba. Két város és ezeknek falui. 61 A pusztában: Béth-Arábá, Middin és Szekáka; 62 Nibsán, Ir-Melah és Én-Gedi. Hat város és ezeknek falui. 63 De a Jebuzeusokat, Jeruzsálemnek lakóit, Júda fiai nem bírták kiűzni, azért laknak ott a Jebuzeusok Júda fiaival együtt Jeruzsálemben, mind e mai napig. 2Sám. 5,6-8.

Józs 16

1 A József fiainak sors által való része pedig juta a jérikhói Jordántól fogva, Jérikhó vizei felé napkeletnek a pusztára, a mely felmegy Jérikhótól a Béthel hegyének. 2 És tovamegy Béthelből Lúzba, és átmegy az Arkiták határára, Ataróthra. 1Móz. 28,10. 16-19. 3 Majd lemegy a tenger felé a Jafleteus határának, az alsó Bethoronnak határáig és Gézerig, a szélei pedig a tengernél vannak. 4 Elvevék azért az ő örökségöket Józsefnek fiai: Manassé és Efraim. 5 Efraim fiainak határa is az ő családjaik szerint vala, és pedig az ő örökségöknek határa napkelet felé, Atróth-Adártól felső Bethoronig vala. 6 És kimegy a határ a tengerre; Mikhmethattól észak felé, és fordul a határ kelet felé Thaanath-Silónak és átmegy azon napkelet felé Janoáhnak. 7 Janoáhtól pedig lemegy Ataróthba és Naaróthba, és éri Jérikhót, és kimegy a Jordánnak. 8 Tappuahtól tovamegy a határ a tenger felé a Kána patakjának, a szélei pedig a tengernél vannak. Ez az Efraim fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint. 9 És a városok, a melyek kiválasztattak Efraim fiai számára a Manassé fiai örökségének közepette, mind e városok és ezeknek falui. 10 De ki nem űzék a Kananeust, a ki lakik vala Gézerben; azért ott lakik a Kananeus az Efraim között mind e napig, és lőn robotos szolgává. Bir. 1,29. 1Kir. 9,16-17.

Józs 17

1 Lőn sors által való része Manassé nemzetségének is, mert ő vala elsőszülötte Józsefnek, Mákirnak, a Manassé elsőszülöttének, Gileád atyjának, mivelhogy hadakozó férfiú vala, juta néki Gileád és Básán. 1Móz. 46,20. 4Móz. 26,29.2 Manassé többi fiainak is juta az ő családjaik szerint: Abiézer fiainak, Hélek fiainak, Aszriél fiainak, Sekem fiainak, Héfer fiainak és Sémida fiainak. Ezek Manassénak a József fiának fiúgyermekei, az ő családjaik szerint. Bir. 6,11. 34. 8,1. 2. 3 De Célofhádnak, Héfer fiának (ez Gileád fia, ez Mákir fia, ez Manassé fia) nem valának fiai, hanem csak leányai. Ezek valának pedig leányainak nevei: Makhla, Nóa, Khogla, Milkha és Thircza. 4Móz. 26,33. 27,1. 36,2. 4 Ezek odajárulának Eleázár pap elé, Józsuénak, a Nún fiának eleibe és a fejedelmek elé, mondván: Az Úr megparancsolta Mózesnek, hogy örökséget adjon nékünk a mi atyánkfiai között. Adott vala azért nékik örökséget az Úr beszéde szerint, az ő atyjoknak bátyjai között. 4Móz. 27,7. 36,2. 5 Tíz rész esék azért Manassénak, Gileád és Básán földén kívül, a melyek túl vannak a Jordánon. 6 Mert a Manassé leányai örökséget kaptak az ő fiai között; Gileád földe pedig a Manassé többi fiaié lőn. 7 A Manassé határa pedig Ásertől Mikmetháth felé vala, a mely Sikem előtt van. És méne a határ jobbkéz felé, Én-Tappuahnak lakói felé. 8 Manasséé volt Tappuah földe, de Tappuah a Manassé határa felé az Efraim fiaié vala. 9 És alámegy a határ a Kána patakjára, a pataknak déli részére. Ezek a városok Efraiméi a Manassé városai között. Manassé határa pedig a pataktól észak felé és a széle a tengernél vala. 10 Délről Efraimé, északról pedig Manasséé, és ennek határa a tenger vala. De észak felől Áserbe ütköznek, napkelet felől pedig Issakhárba. 11 És a Manasséé vala Issakhárban és Áserben: Béth-Seán és mezővárosai, Jibleám és mezővárosai, Dórnak lakosai és mezővárosai, Én-Dórnak lakosai és mezővárosai, Thaanaknak lakosai és

mezővárosai, és Megiddó lakosai és mezővárosai, három hegyi tartomány. Bir. 1,27. 1Sám. 28,7. 12 De nem bírták elfoglalni Manassénak fiai ezeket a városokat, és sikerült a Kananeusnak ott maradni azon a földön. Bir. 1,27. 28. rész 15,63. 13 De mihelyt megerősödtek vala Izráel fiai, robot alá veték a Kananeust, de teljességgel nem űzék ki őket. 14 József fiai pedig szóltak vala Józsuéval, mondván: Miért adtál nékem egy sors szerint való örökséget és egy osztályrészt, holott én sok nép vagyok, mivelhogy ez ideig megáldott engem az Úr?! 15 Józsué pedig monda nékik: Ha sok nép vagy te, menj fel az erdőre, és írts ott magadnak a Perizzeusoknak és Refaimnak földén, ha szoros néked az Efraim hegye. 16 És mondának a József fiai: Nem elegendő nékünk ez a hegy, a Kananeusoknak pedig, a kik a völgyi síkon laknak, mindnek vas-szekerök van; úgy azoknak, a kik Béth-Seanban és mezővárosaiban, mint azoknak, a kik a Jezréel völgyében vannak. Bir. 1,18. 19. 4,13. 17 Szóla pedig Józsué a József házának, Efraimnak és Manassénak, mondván: Sok nép vagy te és nagy erőd van néked, nem lesz néked csak egy sors szerint való részed; 18 Mert hegyed lesz néked. Ha erdő az, úgy írtsd ki azt, és annak szélei is a tieid lésznek; mert kiűzöd a Kananeust, noha vas-szekere van néki, s noha erős az. vers 16.

Józs 18

1 Izráel fiainak egész gyülekezete pedig összegyülekezék Silóban és oda helyhezteték a gyülekezetnek sátorát, minekutána meghódola előttök a föld. 2Móz. 25,8. 40,2. 2 De maradtak vala még Izráel fiai között, akiknek nem osztották vala ki az ő örökségöket: hét nemzetség. 3 Monda azért Józsué Izráel fiainak: Meddig vonakodtok még elmenni, hogy elfoglaljátok a földet, a melyet néktek adott az Úr, a ti atyáitoknak Istene? 4 Hozzatok elő három-három férfiút nemzetségenként, és elküldöm őket, hogy keljenek fel és járják el a földet, és írják fel azt az ő örökségük szerint, és térjenek vissza hozzám; 5 Azután oszszák fel azt magok közt hét részre. Júda maradjon meg a maga határaiban dél felől, József háza pedig maradjon meg a maga határaiban észak felől. 6 És ti írjátok le a földet hét részre, és hozzátok ide hozzám, hogy sorsot vessek itt néktek az Úr előtt, a mi Istenünk előtt. 7 Mert a Lévitáknak nincs részök ti közöttetek; mivelhogy az Úrnak papsága az ő örökségök; Gád pedig és Rúben és Manassé fél nemzetsége megkapták az ő örökségöket a Jordánon túl napkelet felé, a mit Mózes, az Úrnak szolgája adott vala nékik. 4Móz. 18,20-24. 4Móz. 32,33. 8 És felkelének azok a férfiak, és elmenének. Parancsola pedig Józsué azoknak, a kik elmenének, hogy leírják a földet, mondván: Menjetek el és járjátok el a földet, és írjátok le azt, azután térjetek vissza hozzám, és itt vetek néktek sorsot Silóban, az Úr előtt. rész 2,1. 9 Elmenének azért a férfiak, és által menének a földön, és leírák azt városonként hét részre, könyvben, azután visszatérének Józsuéhoz a táborba, Silóba. 10 És sorsot vete nékik Józsué Silóban az Úr előtt, és elosztá ott Józsué a földet Izráel fiai között az ő osztályrészeik szerint. 11 És kijöve a Benjámin fiai nemzetségének sors szerint való része az ő családjaik szerint; és pedig esék az ő sors szerint való részöknek határa a Júda fiai és a József fiai közé. 12 Vala pedig az ő határok az északi oldalon a Jordántól fogva, és felméne a határ Jérikhó háta mögé észak felé, azután felméne a hegyre napnyugat felé, a szélei pedig Béth-Aven pusztájánál valának. rész 7,2. 13 Onnan pedig átmegy a határ Luz-felé, Lúznak azaz Béthelnek háta mögé dél felől; azután alámegy a határ Ataroth-Adárnak a hegyen, a mely dél felől van alsó Béth-Horontól. 14 Majd tovább megy a határ, és kerül a nyugoti oldalnak dél felé, attól a hegytől, a mely átellenben van Béth-Horonnal délről; a szélei pedig Kirjáth-Baál, azaz Kirjáth-Jeárim felé, a Júda fiainak városa felé vannak. Ez a napnyugoti határ. rész 15,9. 60. 15 A déli oldala pedig van Kirjáth-Jeárim szélétől kezdve, és megy a határ napnyugot felé, megy a Nefthoa vizének kútfejéhez. 16 Azután alámegy a határ a hegynek széléhez, a mely átellenben van a Hinnom fiának völgyével, a mely észak felé van a Refaim völgyében; alámegy a Hinnom völgyébe is a Jebuzeus mellett dél felé, és alámegy a Rógel forrásához. rész 15,8. rész 15,7. 2Sám. 17,17. 17 És kerül észak felől, és megy Én-Semesnek, azután megy Gelilothnak, a mely átellenben van az Adummimba felvivő úttal; majd

alámegy Bohánnak, a Rúben fiának kövéhez. rész 15,6. 7. 18 És átmegy az Arabával átellenben levő oldalra észak felé, és alámegy Arabába is. 19 Átmegy a határ azután Béth-Hogla oldalára észak felé; a határ szélei pedig északnak a Sóstenger csúcsánál, délnek a Jordán végénél vannak. Ez a dél felé való határ. 20 A Jordán pedig határolja azt a napkelet felől való oldalról. Ez a Benjámin fiainak öröksége az ő határaik szerint köröskörül, az ő családjaik szerint. 21 A Benjámin fiai nemzetségének városai pedig az ő családjaik szerint ezek: Jérikhó, Béth-Hogla, és Emek-Keczicz; 22 Béth-Arábá, Czemaraim és Béthel; 23 Avvim, Pára és Ofra; 24 Kefár-Amóni, Ofni és Gába. Tizenkét város és azoknak falui. 25 Gibeon, Ráma és Beéroth; 26 Miczpe, Kefira és Mócza; 27 Rekem, Jirpeél és Thareala; 28 Czéla, Elef és Jebuzeus, azaz Jeruzsálem, Gibeath, Kirjáth. Tizennégy város és ezeknek falui. Ez a Benjámin fiainak öröksége az ő családjaik szerint.

Józs 19

1 A sors által való második rész juta Simeonnak, a Simeon fiai nemzetségének az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségök a Júda fiainak öröksége között. 2 És lőn az övék az ő örökségökül: Beer-Seba, Seba és Móláda; 3 Haczar-Sual, Bála és Eczem; 4 Eltolád, Bethul és Horma; 5 Cziklág, Béth-Markaboth és Haczar-Szusza; 6 Béth-Lebaoth és Sarúhen. Tizenhárom város és ezeknek falui. 7 Ain, Rimmon, Ether és Asán. Négy város és ezeknek falui; 8 És mindazok a faluk, a melyek e városok körül valának Baalath-Beérig, délen Rámatig. Ez a Simeon fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint. 9 A Júda fiainak osztályrészéből lőn a Simeon fiainak örökségök, mert a Júda fiainak osztályrésze nagyobb vala mint illett volna nékik; ezért öröklének Simeon fiai azoknak öröksége között. 10 A sors által való harmadik rész juta a Zebulon fiainak az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségöknek határa Száridig. 11 És felmegy az ő határuk nyugotnak, Mareala felé, és éri Dabbasethet, és éri a folyóvizet is, a mely átellenben van Jokneámmal. 12 Száridtól pedig napkelet felé fordul Kiszloth-Tábor határára, és tova megy Daberáthnak, és felmegy Jafiának. 13 Innen pedig átmegy kelet felé Gittha-Héfernek és Ittha-Kaczinnak, és tova megy Rimmonnak, kerülvén Néa felé: 14 És ennél kerül a határ északról Hannathonnak; a széle pedig a Jiftah-Él völgye. 15 Továbbá Kattáth, Nahalál, Simron, Jidealá és Bethlehem. Tizenkét város és azoknak falui. Bir. 1,30. 16 Ez a Zebulon fiainak öröksége az ő családjaik szerint; ezek a városok és ezeknek falui. 17 A sors által való negyedik rész Issakhárnak, az Issakhár fiainak juta, az ő családjaik szerint. 18 És lőn az ő határuk: Jezréel, Keszuloth és Súnem: 2Kir. 4,8. 19 Hafaráim, Sion és Anaharath; 20 Rabbith, Kisjon és Ébecz; 21 Remeth, Én-Gannim, Én-Hadda és Béth-Paczczécz. 22 És éri a határ Tábort, Sahaczimát és Béth-Semest, a határuknak széle pedig a Jordán. Tizenhat város és ezeknek falui. 23 Ez az Izsakhár fiai nemzetségének öröksége, az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui. 24 A sors által való ötödik rész pedig juta az Áser fiai nemzetségének az ő családjaik szerint. 25 És lőn az ő határuk: Helkath, Háli, Beten és Aksáf; 26 Alammelek, Ameád és Misál, és éri Karmelt nyugot felé és Sihór-Libnáthot. 27 Azután visszafordul napkelet felé Béth-Dágonnak, és éri Zebulont és a Jiftah-Él völgyét észak felől, Béth-Émeket és Neiélt, és tovamegy Kabulnak balkéz felől; 1Kir. 9,13. 28 És Ebronnak, Rehobnak, Hammonnak és Kánának a nagy Czidonig. 29 Azután visszafordul a határ Rámának, Tyrusnak erős városáig; és újra fordul a határ Hósznak, a szélei pedig a tengernél vannak Akzib oldala felől; 1Sám. 28,3. rész 15,44. Bir. 1,31. 30 És Umma, Afék és Rehób. Huszonkét város és ezeknek falui. 31 Ez az Áser fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui. 32 A sors által való hatodik rész juta a Nafthali fiainak, a Nafthali fiainak az ő családjaik szerint. 33 Lőn pedig a határuk: Heleftől, Elontól fogva Czaanannimnál Adámi-Nekebig és Jabneél-Lakkumig; a széle pedig a Jordán vala. 34 Azután fordul a határ nyugot felé Aznoth-Tábornak; innen pedig tovamegy Hukkóknak, és éri Zebulont dél felől, Ásert pedig éri nyugot felől, és a Júdát is; a Jordán napkelet felé vala. 35 Erősített városok ezek: Cziddim, Czér, Hammath, Rakkath és

Kinnereth; 36 Adáma, Ráma és Hásor; 37 Kedes, Edrei és Én-Hásor; 38 Jireon, Migdal-Él, Horem, Béth-Anath és Béth-Semes. Tizenkilencz város és ezeknek falui. 39 Ez a Nafthali fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui. 40 A sors által való hetedik rész juta a Dán fiai nemzetségének az ő családjaik szerint. 41 És lőn az ő örökségüknek határa: Czóra, Estháol és Ir-Semes; 42 Saalabbin, Ajjálon és Jithla; 43 Élon, Timnatha és Ekrón; 44 Eltheké, Gibbethon és Baaláth; 45 Jehud, Bené-Bárak és Gath-Rimmon; 46 Mé-Jarkon és Rakkon, a Jáfó átellenében levő határral. Jón. 1,3. 47 De tovább méne ezeknél a Dán fiainak határa. Felmenének ugyanis a Dán fiai, és hadakozának Lesem ellen, és el is foglalák azt, és veték azt fegyver élére, és birtokba vevék azt, és lakozának benne, és nevezék Lesemet Dánnak, az ő atyjoknak Dánnak nevére. Bir. 18,27-29. 48 Ez a Dán fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui. 49 Mikor pedig elvégezték vala a földnek örökbe vételét annak határai szerint, akkor adának Izráel fiai örökséget Józsuénak, a Nún fiának ő közöttök. 50 Az Úr rendelése szerint adák néki azt a várost, a melyet kért vala: Timnath-Szerához az Efraim hegyén, és megépíté azt a várost, és abban lakozék. rész 24,30. 51 Ezek azok az örökségek, a melyeket örökül adának Eleázár, a pap és Józsué, a Nún fia és az atyáknak fejei az Izráel fiai nemzetségeinek sors szerint, Silóban, az Úr előtt, a gyülekezet sátorának nyílásánál. Így végezék el a földnek felosztását. rész 17,4.

Józs 20

1 Majd szóla az Úr Józsuénak, mondván: 2 Szólj az Izráel fiainak, mondván: Válaszszatok magatoknak **menekülésre való városokat**, a melyekről szóltam néktek Mózes által, 2Móz. 21,13. 4Móz. 35,6-34. 5Móz. 19,1-13. 3 Hogy oda szaladjon a gyilkos, a ki megöl valakit tévedésből, nem szándékosan, és legyenek azok menedékül nékik a vérbosszúló elől. 4 A ki pedig beszalad valamelyikbe e városok közül, álljon az a város kapujába, és beszélje el az ő dolgait a város véneinek hallatára, és vegyék be őt magok közé a városba, és adjanak néki helyet, hogy velök lakozzék. **5 Hogyha pedig kergeti azt a vérbosszúló, ki ne adják a gyilkost annak kezébe, mert nem szándékosan ölte meg az ő felebarátját, és nem gyűlölte ő azt annakelőtte.** 6 És lakozzék abban a városban mindaddig, a míg ítéletre állhat a gyülekezet elé, a míg meghal a főpap, a ki abban az időben lesz, azután térjen vissza a gyilkos, és menjen haza az ő városába és az ő házába, abba a városba, a melyből elfutott vala. 7 És kiválaszták Kedest Galileában a Nafthali hegyén, Sikemet az Efraim hegyén és Kirjáth-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén. rész 21,32. rész 15,13. rész 21,11. 8 Túl a Jordánon pedig Jérikhótól napkelet felé választák Beczert a pusztában, a sík földön Rúben nemzetségéből; Rámothot Gileádban, a Gád nemzetségéből, és Gólánt Básánban a Manassé nemzetségéből. 5Móz. 4,43. 9 Ezek voltak a meghatározott városok mind az Izráel fiainak, mind a jövevénynek, a ki közöttük tartózkodik vala, hogy oda szaladjon mindaz, a ki megöl valakit tévedésből, és meg ne haljon a vérbosszúlónak keze által, míg oda nem áll a gyülekezet elé. vers 2. 5Móz. 19,4-7.

Józs 21

1 És hozzámenének a Léviták atyai fejedelmei Eleázárhoz, a paphoz és Józsuéhoz, a Nún fiához és az atyai fejedelmekhez, a kik valának Izráel fiainak nemzetségei felett, rész 17,4. 2 És szólának nékik Silóban, a Kanaán földén, mondván: Az Úr megparancsolta Mózes által, hogy adjatok nékünk városokat lakóhelyül, és azokhoz való legelőket barmaink részére. 4Móz. 35,2-5. 3 Adák azért Izráel fiai a Lévitáknak az ő örökségökből, az Úrnak rendelése szerint, ezeket a városokat és azoknak legelőit. 4 Esék pedig a sors a Kehátiták családjaira, és juta a Léviták közül való Áron pap fiainak a Júda nemzetségétől, a Simeon nemzetségétől és a Benjámin nemzetségétől sors szerint tizenhárom város; 5 Kehát többi fiainak pedig az Efraim nemzetségének családjaitól, Dán nemzetségétől és Manassé fél nemzetségétől sors szerint tíz város. 6 A Gerson fiainak pedig az Issakhár nemzetségének családjaitól, az Áser nemzetségétől, a Nafthali nemzetségétől és Manassénak Básánban levő fél nemzetségétől sors szerint

tizenhárom város; 7 Mérári fiainak az ő családjaik szerint a Rúben nemzetségétől, Gád nemzetségétől és Zebulon nemzetségétől tizenkét város. 8 Adák azért Izráel fiai e városokat és ezeknek legelőit a Lévitáknak, a miképen megparancsolta vala az Úr Mózes által, sors szerint. 9 Adák pedig a Júda fiainak nemzetségéből és Simeon fiainak nemzetségéből ezeket a városokat, a melyek névszerint olvashatók. 10 És lőn, hogy esék a sors először a Lévi fiai közül való Kehátnak családjaiból az Áron fiaira. 1Krón. 6,54. 11 És adák nékik az Anák atyjának városát, Kirjáth-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén, és annak körülötte levő legelőit; rész 15,13. rész 20,7. rész 14,14. 1Krón. 6,55. 12 A városnak szántóföldjét és faluit pedig Kálebnek, a Jefunné fiának adák birtokául. rész 14,14. rész 15,13. 13 Az Áron pap fiainak pedig adák a gyilkosok menekülésének városát, Hebront és annak legelőjét, Libnát és annak legelőjét. 14 Jatthirt és annak legelőjét; Estemoát és annak legelőjét; 15 Holont és annak legelőjét, és Debirt és annak legelőjét; 16 Aint és annak legelőjét, Juttát és annak legelőjét, Béth-Semest és annak legelőjét. Kilencz várost e két nemzetségből. 1Sám. 6,11-15. 2Kir. 14,11-13. 17 A Benjámin nemzetségéből pedig Gibeont és annak legelőjét, Gébát és annak legelőjét; 18 Anathótot és annak legelőjét, Almont és annak legelőjét: négy várost. Jer. 1,1. 19 Az Áron fiainak, a papoknak városai összesen tizenhárom város és azoknak legelői. 20 A Kehát fiai családjainak pedig, s a Kehát fiai közül való többi Lévitáknak városai, az ő sorsuk szerint, az Efraim nemzetségéből valának. 1Krón. 6,61. 21 Nékik adák ugyanis a gyilkosok menekülésének városát, Sikemet és annak legelőjét az Efraim hegyén, és Gezert és annak legelőjét; 1Krón. 6,67. 22 Kibczaimot és annak legelőjét, Béth-Horont és annak legelőjét: négy várost. 23 A Dán nemzetségéből pedig Elthekét és annak legelőjét, Gibbethont és annak legelőjét; 24 Ajjálont és annak legelőjét; Gath-Rimmont és annak legelőjét; négy várost. 25 A Manassé fél nemzetségéből pedig: Taanákot és annak legelőjét, Gath-Rimmont és annak legelőjét: két várost. 26 Összesen tíz várost és azoknak legelőit a Kehát fiai többi családjainak. 27 A Gerson fiainak pedig, a kik a Léviták családjaiból valának, adák a Manassé fél nemzetségéből a gyilkosok menekülésének városát, Gólánt Básánban és annak legelőjét, és Beesterát és annak legelőjét: két várost. vers 33. 1Krón. 6,62. rész 20,8. 28 Az Issakhár nemzetségéből pedig: Kisjont és annak legelőjét, Dobráthot, és annak legelőjét, 29 Jármutot és annak legelőjét, és Én-Gannimot és annak legelőjét: négy várost. 30 Az Áser nemzetségéből pedig: Misált és annak legelőjét, Abdont és annak legelőjét, 1Krón. 6,74. 31 Helkathot és annak legelőjét, és Rehobot és annak legelőjét: négy várost. 32 A Nafthali nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Kedest Galileában és annak legelőjét, Hammoth-Dórt és annak legelőjét, és Karthant és annak legelőjét: három várost. rész 20,7. 33 A Gersoniták összes városai, az ő családjaik szerint, tizenhárom város és azoknak legelői. vers 27. 34 A Mérári fiai családjainak pedig, e még hátralevő Lévitáknak, adák a Zebulon nemzetségéből: Jokneámot és annak legelőjét, Karthát és annak legelőjét, 1Krón. 6,63. 35 Dimnát és annak legelőjét, Nahalált és annak legelőjét; négy várost. 36 A Rúben nemzetségéből pedig: Béczert és annak legelőjét, Jahczát és annak legelőjét, 37 Kedémothot és annak legelőjét, és Méfaathot és annak legelőjét: négy várost. 38 A Gád nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Rámothot Gileádban és annak legelőjét, Mahanaimot és annak legelőjét, rész 20,8. 39 Hesbont és annak legelőjét; Jaézert és annak legelőjét: összesen négy várost. 40 A Mérári fiainak városai az ő családjaik szerint, a kik a Léviták családjai közül maradtak fel, valának az ő sorsuk szerint összesen tizenkét város. 41 A Lévitáknak összes városai az Izráel fiainak birtoka között: negyvennyolcz város azoknak legelőivel. 4Móz. 35,7. 42 Valának ezek a városok a tulajdonképeni város és körülöttök azoknak legelői. Így vala ez mind e városoknál. 43 Megadá azért az Úr Izráelnek mindazt a földet, a mely felől megesküdött vala, hogy odaadja azt az ő atyáiknak. És bírák azt, és lakozának abban. 1Móz. 12,7. 15,7. 13-21. 5Móz. 34,4. 44 Nyugodalmat is ada nékik az Úr mindenfelől, szintén úgy, a mint megesküdött vala az ő atyáiknak. És senki nem állott meg ellenökben valamennyi ellenségeik közül; minden ellenségöket kezökbe adá az Úr. 5Móz. 11,25. **45 Nem esett el csak**

egy szó is mindama jó szóból, a melyet szólott vala az Úr az Izráel házának. Mindaz betelt. rész 23,14. vers 43. 44.

Józs 22

MEGTARTANI ÉS MEGTARTATNI

1 Akkor hivatá Józsué a Rúbenitákat, a Gáditákat és a Manassé fél nemzetségét, 2 És monda nékik: **Ti megtartottátok mindazt, a mit Mózes, az Úrnak szolgája parancsolt néktek, és hallgattatok az én szómra mindenben, a mit parancsoltam néktek;** 4Móz. 32,20. 5Móz. 3,18. **3 Nem hagytátok el a ti atyátokfiait immár sok nap óta mind e mai napig, és megtartottátok a megtartandókat, az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatját.** rész 11,18. **4 Most pedig nyugodalmat adott az Úr, a ti Istenetek a ti atyátokfiainak, a mint megmondta vala nékik; most azért térjetek vissza, és menjetek a ti sátraitokba, a ti örökségteknek földére, a melyet Mózes, az Úrnak szolgája adott vala néktek túl a Jordánon.** 4Móz. 32,33. **5 Csak igen vigyázzatok, hogy teljesítsétek a parancsolatot és a törvényt, a melyet parancsolt néktek Mózes, az Úrnak szolgája, hogy szeressétek az Urat, a ti Isteneteket, és járjatok minden ő útján, és tartsátok meg az ő parancsolatait, és ragaszkodjatok hozzá, és szolgáljatok néki teljes szívetekből és teljes lelketekből.** 5Móz. 3,6. 10,12. 13. 13,4. **6 És megáldá őket Józsué, azután elbocsátá őket, és elmenének az ő sátraikba.** 7 Mert a Manassé nemzetsége felének Mózes adott vala örökséget Básánban; a másik felének pedig Józsué adott az ő atyjafiaival a Jordánon innen napnyugot felől. És a mikor elbocsátá is őket Józsué az ő sátraikba, akkor is megáldá őket, 4Móz. 32,33. 8 És szóla nékik, mondván: Nagy gazdagsággal térjetek vissza sátraitokba, és igen sok barommal, ezüsttel, arannyal, rézzel, vassal és igen sok ruhával. Az ellenségeitektől vett zsákmányt oszszátok meg a ti atyátokfiaival. 4Móz. 31,26. 27. 9 Visszatérének azért, és elmenének a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége Izráel fiaitól, Silóból, a mely Kanaán földén van, hogy menjenek Gileád földére, az ő örökségüknek földébe, a melyben örökséget vőnek az Úr rendelése szerint Mózes által. 10 Mikor a Jordán mellékére értek, a mely még Kanaán földén van, építének a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége ott a Jordán mellett oltárt, nagy, láttatós oltárt. 11 Meghallák pedig Izráel fiai, hogy ezt mondják vala: Ímé a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége oltárt építettek átellenben a Kanaán földével, a Jordán mellékén, Izráel fiainak oldala felől. 12 A mint meghallák Izráel fiai, egybegyűle Izráel fiainak egész gyülekezete Silóban, hogy hadakozni induljanak fel ellenök. 13 Küldék pedig Izráel fiai a Rúben fiaihoz, Gád fiaihoz és a Manassé fél nemzetségéhez Gileád földére Fineást, Eleázárnak, a papnak fiát; 14 Tíz fejedelmet is vele, egy-egy fejedelmet az ősök háza szerint Izráelnek minden nemzetségéből. Ezek mind fejedelmei valának az ő őseik házának, Izráelnek ezerei között. 15 És eljutának a Rúben fiaihoz, a Gád fiaihoz és a Manassé fél nemzetségéhez a Gileád földére, és szólának ő velök, mondván: 16 Így szól az Úrnak egész gyülekezete: Micsoda vétek ez, a melylyel vétkeztetek Izráelnek Istene ellen, hogy immár elfordultatok az Úrtól, építvén magatoknak oltárt, hogy pártot üssetek immár az Úr ellen?! vers 19. 17 Avagy kevés-é nékünk a Peór miatt való hamisságunk, a miből ki sem tisztultunk még mind e napig, és a miért csapás lőn az Úrnak gyülekezetén? 4Móz. 25,1-3. 5Móz. 4,3. Hós. 9,10. 18 És ti elfordultatok immár az Úrtól; pedig ha ti pártot üttök ma az Úr ellen: holnap majd Izráelnek egész gyülekezetére haragszik meg. 19 Ha pedig tisztátalannak tetszik előttetek a ti örökségeteknek földje: úgy jőjjetek át az Úr örökségének földjére, a hol ott áll az Úrnak sátora, és legyetek örökösökké mi közöttünk; de az Úr ellen ne üssetek pártot, és ellenünk se üssetek pártot, építvén magatoknak oltárt, az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán kívül. 3Móz. 17,3-6. 8. 9. 20 Avagy nem Ákán, a Zéra fia vétkezék-é nagy vétekkel az Istennek szentelt dolog ellen; mégis az Izráelnek egész gyülekezete ellen lőn a harag! És az a férfiú nem egymaga halt meg az ő bűnéért! rész 7,1. 20,21. 24-26. 21 Felelének pedig a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége, és szólának az Izráel ezereinek fejeihez: **22 Az Istenek Istene az Úr, az Istenek Istene az Úr: ő**

tudja, és az Izráel is megtudja. Ha pártütésből és ha az Úr ellen való vétekből van ez: ne tartson meg minket e napon! Zsolt. 50,1. 23 Ha azért építettünk magunknak oltárt, hogy elforduljunk az Úrtól, vagy pedig hogy áldozzunk azon egészen égőáldozatot és ételáldozatot; vagy hogy tegyünk arra hálaadásnak áldozatját: – lássa meg ezt ő maga az Úr! 24 Hát nem inkább a miatt való féltünkben cselekedtük-é ezt, hogy így gondolkoztunk: Maholnap így szólhatnak a ti fiaitok a mi fiainkhoz, mondván: Mi közötök van néktek az Úrhoz, Izráel Istenéhez? 25 Hiszen határt vetett az Úr mi közöttünk és ti közöttetek Rúben fiai és Gád fiai – a Jordánt; nincsen néktek részetek az Úrban! És elidegeníthetnék a ti fiaitok a mi fiainkat, hogy ne féljék az Urat! 26 Mondottuk azért: Nosza fogjunk hozzá, hogy építsünk oltárt, se nem egészen égőáldozatra, se nem véres áldozatra; 27 Hanem hogy bizonyság legyen az mi közöttünk és ti közöttetek, és a mi utánunk való nemzetségeink között, hogy szolgálni akarjuk az Urat ő előtte a mi egészen égőáldozatainkkal, véres áldozatainkkal és hálaáldozatainkkal, és hogy **ne mondhassák a ti fiaitok maholnap a mi fiainknak: Nincs néktek részetek az Úrban.** rész 27,27. 1Móz. 31,48. 28 Mondottuk azért: Ha így szólanának maholnap nékünk vagy a mi nemzetségeinknek, ezt mondjuk majd: Lássátok az Úr oltárának mássát, a melyet a mi atyáink készítettek, nem egészen égőáldozatra, sem nem véres áldozatra, hanem hogy bizonyság legyen mi közöttünk és ti közöttetek! **29 Távol legyen tőlünk, hogy pártot üssünk az Úr ellen, és elforduljunk immár az Úrtól, építvén oltárt égőáldozatra, ételáldozatra és véres áldozatra az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán kívül, a mely az ő sátora előtt van!** 30 Hallván pedig Fineás, a pap és a gyülekezetnek fejedelmei és Izráel ezereinek fejei, a kik vele valának, a beszédeket, a melyeket szólottak vala a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fiai; tetszésre találtak vala előttök. 31 És monda Fineás, az Eleázár pap fia a Rúben fiainak, Gád fiainak és a Manassé fiainak: Ma tudtuk meg, hogy köztünk van az Úr, mivelhogy nem vétkeztetek e vétekkel az Úr ellen. Most megszabadítottátok Izráel fiait az Úr kezéből. 32 Visszatére azért Fineás, az Eleázár pap fia és a fejedelmek a Rúben fiaitól, a Gád fiaitól a Gileád földéről a Kanaán földére Izráelnek fiaihoz, és megbeszélék nékik e dolgot. **33 És tetszésre talált e dolog Izráel fiai előtt is, és áldák az Istent Izráel fiai,** és nem mondák, hogy hadakozni menjenek fel ellenök, hogy elveszessék a földet, a melyben lakoznak a Rúben fiai és a Gád fiai. 34 Az oltárt pedig így nevezék Rúben fiai és a Gád fiai: Bizonyság ez közöttünk, hogy az Úr az Isten! vers 27. 28.

Józs 23

[1]Lőn pedig sok nappal azután, hogy nyugodalmat adott vala az Úr Izráelnek minden ő körülötte lévő ellenségeitől: megvénhedék Józsué és megidősödék. rész 21,44. rész 13,1. [2]Előhívá ekkor Józsué az egész Izráelt, annak véneit, fejeit, biráit és felügyelőit, és monda nékik: Én megvénhedtem és megidősödtem. [3]Magatok is láttatok mindent, a mit az Úr, a ti Istenetek mind eme népekkel cselekedett ti előttetek; **mivelhogy maga az Úr, a ti Istenetek harczolt érettetek**. 5Móz. 1,30. 3,22. [4]Ímé elosztám néktek sors által a fennmaradt népeket örökségül a ti nemzetségeitek szerint, a Jordántól kezdve, és mindazokat a népeket, a melyeket kipusztítottam, és a nagy tengert is napnyugat felől. [5]Az Úr pedig, a ti Istenetek kiűzi őket a ti orczátok elől, és kiűzi őket ti előletek, hogy örököseivé legyetek az ő földüknek, a mint megmondotta vala néktek az Úr, a ti Istenetek. 5Móz. 7,1. 2. 17-24. **[6]Legyetek azért igen erősek,** hogy megtartsátok és megcselekedjétek mind azt, a mi meg van írva a Mózes törvényének könyvében; hogy **el ne távozzatok attól se jobbkézre, se balkézre**; rész 1,7. 5Móz. 5,32. 28,14. [7]Hogy össze ne elegyedjetek ezekkel a népekkel, azokkal, a melyek fenmaradtak közöttetek; isteneiknek nevét ki se ejtsétek, azokra ne esküdjetek, se ne szolgáljatok nékik, se előttök meg ne hajoljatok; 5Móz. 7,1-6. 2Móz. 23,13. 14. Jer. 5,7. Sof. 1,5. [8]Hanem ragaszkodjatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez, a miképen e mai napig cselekedtetek! 5Móz. 11,22. [9]Ezért űzött ki az Úr előletek nagy és erős népeket: a mi pedig titeket illet, senki meg nem állhatott ellenetekben mind e napig. [10]Egy férfiú közületek elűz ezeret, mert az Úr, a

ti Istenetek az, a ki harczol érettetek, a miképen megmondta vala néktek. 3Móz. 26,7. 8. 5Móz. 32,30. 11Azért igen vigyázzatok magatokra, hogy szeressétek az Urat, a ti Isteneteket! 12Mert ha elfordulván elfordultok tőle és ragaszkodtok e népek maradékaihoz, a melyek itt maradtak ti közöttetek; és sógorságot köttök ő velök és összeelegyedtek velök és ők veletek: 13Bizonnyal megtudjátok majd, hogy az Úr, a ti Istenetek ki nem űzi többé e népeket ti előletek; sőt inkább lésznek ti néktek tőrré és hurokká, oldalaitokban ostorrá, szemeitekben pedig tövisekké, míglen kivesztek erről a jó földről, a melyet az Úr, a ti Istenetek adott ti néktek. 2Móz. 34,12-16. 4Móz. 33,52. Bir. 2,3. 14Én pedig ímé megyek már a minden földinek útján: Tudjátok meg azért teljes szívetek és teljes lelketek szerint, hogy egy szó sem esett el mindama jó szóból, a melyeket az Úr, a ti Istenetek szólott vala felőletek. Minden betelt rajtatok, egy szó sem esett el azokból! rész 24,29. 30. 1Kir. 2,2. rész 21,45. **15De a miképen betelt rajtatok mind az a jó szó, a melyeket az Úr, a ti Istenetek szólott vala felőletek: akképen teljesíti majd rajtatok mind a gonosz szót is az Úr, míglen kipusztít titeket e jó földről, a melyet az Úr, a ti Istenetek adott ti néktek.** 16Ha általhágjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségét, a melyet parancsolt néktek, és elmentek és szolgáltok idegen isteneknek, és meghajoltok azok előtt: akkor felgerjed ellenetek az Úrnak haragja, és hamar kivesztek e jó földről, a melyet ő adott néktek. 1Kir. 9,6-8. **UGYANAZ A GONDOLAT-SZERKEZET, MINT MÓZESNÉL: ÁLDÁS/DE HA! MÓZES BÚCSÚBESZÉDÉNEK ANTITÍPUSA**

Józs 24

1Józsué pedig összegyűjté Izráelnek minden nemzetségét Síkembe, és előhívá Izráelnek véneit, fejeit, biráit és felügyelőit, és oda állának az Úr elébe, rész 23,2.

JÓZSUÉ ÜDVTÖRTÉNETI NARRÁCIÓJA

2És monda Józsué az egész népnek: Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene: A folyóvizen túl lakoztak régenten a ti atyáitok: Tháré, Ábrahámnak atyja és Nákhórnak atyja, és idegen isteneknek szolgáltak vala. 1Móz. 11,26-28. 31. 3De áthozám a ti atyátokat, Ábrahámot a folyóvíz túlsó oldaláról, és elhordozám őt az egész Kanaán földén, és megsokasítám az ő magvát; és adám néki Izsákot. 1Móz. 11,31. 12,1. 17,7. Nehem. 9,7. Zsid. 11,8. 4Izsáknak pedig adám Jákóbot és Ézsaut. És Ézsaunak a Szeír hegyét adám birtokul, Jákób pedig és az ő fiai alámenének Égyiptomba. 1Móz. 25,21-26. 1Móz. 46,1-26. 5Majd elküldém Mózest és Áront, és megverém Égyiptomot úgy, a hogy cselekedtem vala közöttök; azután pedig kihoztalak vala titeket. 2Móz. 3,10. 4,14. 15. 6És kihoztam a ti atyáitokat Égyiptomból, és jutátok a tengerhez, és űzék az égyiptomiak a ti atyáitokat szekerekkel és lovasokkal a Veres tengerig. 2Móz. 12,33. 14,1-9. 7Akkor az Úrhoz kiáltának, és homályt vete ti közétek és az égyiptomiak közé, és rájok vivé a tengert és elborítá őket. Szemeitek is látták azt, a mit cselekedtem vala † az égyiptomiakkal; ti pedig sok ideig lakoztatok a pusztában. 2Móz. 14,10. 15,19-29. 2Móz. 7,10. 12,19-21. 8Majd elhozálak titeket az Emoreusok földére, a kik túl laktak vala a Jordánon, és hadakozának ellenetek; de kezetekbe adám őket, és bírátok az ő földüket, őket pedig eltörlém a ti orczátok elől. 4Móz. 21,21-25. 33-35. 9Majd felkele Bálák, a Czippor fia, Moábnak királya, és hadakozék Izráellel, és elkülde és hivatá Bálámot, a Beór fiát, hogy átkozzon meg titeket. 10De nem akarám meghallgatni Bálámot, ezért áldva áldott vala titeket, és megszabadítálak titeket az ő kezéből. 4Móz. 22,4-6. 12. 13. Jel. 2,14. 4Móz. 23,8-10. 18-20. 5Móz. 23,5. 11Majd általjövétek a Jordánon, és jutátok Jérikhóba, és hadakozának veletek Jérikhónak urai: az Emoreus, Perizeus, Kananeus, Khittheus, Girgazeus, Khivveus és Jebuzeus; de kezetekbe adám őket. rész 3,14-17. rész 6,1-5. 20,21. 12Mert elbocsátám előttetek a darázsokat, és űzék azokat előletek: az Emoreusok két királyát, de nem a te fegyvered által, de nem a te kézíved által! 2Móz. 23,27-28. 5Móz. 7,20. Zsolt. 44,4. 13És adék néktek földet, a melyben nem munkálkodtál, és városokat, a melyeket nem építettetek vala, mégis bennök laktok; szőlőket és olajfákat, a melyeket nem ti ültettetek, de esztek azokról. 5Móz. 6,10. 11.

ÚR (RECITÁLÓ TÖRTÉNET NARRÁCIÓJA)
A BÚCSÚZÓ JÓZSUÉ ÉS A NÉP PÁRBESZÉDE
14Azért hát féljétek az Urat, és szolgáljatok néki tökéletességgel és hűséggel; és hányjátok el az isteneket, a kiknek szolgáltak a ti atyáitok túl a folyóvizen és Égyiptomban, szolgáljatok az Úrnak. Préd. 12,15. 16. 2Móz. 20,3. 4. Ezék. 20,7. 8. *15Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáljatok az Úrnak: válaszszatok magatoknak még ma, a kit szolgáljatok; akár azokat az isteneket, a kiknek a ti atyáitok szolgáltak, a míg túl valának a folyóvizen, akár az Emoreusok isteneit, a kiknek földjén lakoztok:* ***én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk***. vers 2.

NÉP
16A nép pedig felele, és monda: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az Urat, szolgálván idegen isteneknek! 17Sőt inkább az Úr, a mi Istenünk az, a ki felhozott minket és atyáinkat Égyiptom földéből, a szolgák házából, és a ki ezeket a nagy jeleket tette a mi szemeink előtt, és megtartott minket minden útunkban, a melyen jártunk, és mind ama népek között, a melyek között általjöttünk; 18És kiűzött az Úr minden népet, az Emoreust is, e földnek lakóját, a mi orczánk elől: Mi is szolgálunk az Úrnak, mert ő a mi Istenünk!

JÓZSUÉ
19Józsué pedig monda a népnek: *Nem szolgálhattok az Úrnak, mert szent Isten ő, féltőn szerető Isten ő; nem bocsátja meg a ti vétkeiteket és bűneiteket; 20Hogyha elhagyjátok az Urat, és szolgáltok idegen isteneknek: akkor elfordul és roszszal illet benneteket, és megemészt titeket, minekutána jól cselekedett veletek.* rész 23,15. 16.

NÉP
21Akkor monda a nép Józsuénak: Nem, mert mi az Úrnak szolgálunk!
JÓZSUÉ
22Józsué pedig monda a népnek: Bizonyságok vagytok magatok ellen, hogy ti választottátok magatoknak az Urat, hogy néki szolgáljatok. És mondának: Bizonyságok! 23Most azért hányjátok el az idegen isteneket, a kik köztetek vannak, és hajtsátok sziveteket az Úrhoz, Izráelnek Istenéhez. 1Móz. 35,2. 4. 1Sám. 7,3.

NÉP
24És monda a nép Józsuénak: Az Úrnak, a mi Istenünknek szolgálunk, és az ő szavára hallgatunk.
NARRÁTOR
25Szerze azért Józsué szövetséget a néppel e napon, és ada eleibe rendelést és végzést Síkemben. 26És beírá Józsué e dolgokat az Isten törvényének könyvébe, **MELYIKBE? (mi ez? ESV azonosítja Neh 8,18-cal)** és vőn egy nagy követ, és oda helyhezteté azt a cserfa alá, a mely vala az Úrnak szent házában. Bir. 9,6.
JÓZSUÉ
27És monda Józsué az egész népnek: Ímé ez a kő lesz ellenünk bizonyságul; mert ez hallotta az Úrnak minden beszédét, a melyet szólott vala nékünk; és lesz ellenetek bizonyságul, hogy ne hazudjatok a ti Istenetek ellen. rész 22,26. 27. 1Móz. 31,44. 48.
NARRÁTOR
28És elbocsátá Józsué a népet, kit-kit a maga örökségébe. Bir. 2,6. **29És lőn e dolgok után, hogy meghala Józsué, a Nún fia, az Úrnak szolgája, száztíz esztendős korában,** Bir. 2,8-9. 1Móz. 50,26. **30És eltemeték őt az ő örökségének határában Timnat-Szerában,** a mely az Efraim hegyén van, a Gaas hegytől észak felé. 31Izráel pedig az Urat szolgálta vala Józsuénak minden idejében, és a véneknek is minden idejökben, a kik hosszú ideig éltek Józsué után, és a kik tudják vala minden cselekedetét az Úrnak, a melyet cselekedett vala Izráellel. Bir. 2,7. 32A

József csontjait pedig, a melyeket felhoztak vala Izráel fiai Égyiptomból, eltemették Síkemben, a mezőnek abban a részében, a melyet szerzett vala Jákób Hámornak, a Síkem atyjának fiaitól száz pénzén; és lőnek a József fiainak örökségévé. 1Móz. 50,25. 2Móz. 13,19. 1Móz. 33,18. 19.[33]Meghala Eleázár is, Áronnak fia, és eltemeték őt Gibeathban, az ő fiának Fineásnak városában, a mely néki adatott az Efraim hegyén.

Birák könyve

Bír 1

[1]És lőn Józsué halála után, hogy megkérdék az Izráel fiai az Urat, mondván: Ki menjen legelőször közülünk a Kananeusra, hogy hadakozzék ő ellene? [2]És monda az Úr: Júda menjen! Ímé az ő kezébe adtam azt a földet. [3]Ekkor monda Júda az ő atyjafiának Simeonnak: Jer velem együtt a nékem sors által jutott örökségbe, hogy hadakozzunk a Kananeus ellen, és én is elmegyek veled a néked sors által jutott örökségbe. És Simeon elméne vele. [4]És felméne Júda, és kezökbe adá az Úr a Kananeust és a Perizeust, és levágtak közülök Bézekben tízezer ember. [5]És találák Adonibézeket Bézekben, és hadakozának ő ellene, és megverék a Kananeust és a Perizeust. [6]És megfutamodott Adonibézek, de űzőbe vevék, és elfogván őt, elvágták kezeinek és lábainak hüvelykújjait. [7]Ekkor monda Adonibézek: Hetven király szedeget vala asztalom alatt, a kiknek elvágattam kezeik és lábaik hüvelykujjait; a mint én cselekedtem, úgy fizetett nékem az Isten. Azután elvivék őt Jeruzsálembe, és ott meghala. [8]Azután Jeruzsálem ellen hadakoztak a Júda fiai, és elfoglalván azt, lakosait levágták fegyvernek élivel, a várost pedig lángba borították. [9]Azután pedig alámenének a Júda fiai, hogy harczoljanak a hegységen, a déli tartományban és a lapályon lakó Kananeus ellen. [10]És elment Júda a Hebronban lakó Kananeus ellen, - Hebron neve azelőtt Kirjáth-Arba volt, és megverték Sésait, Achimánt és Thalmáit. Józs. 15,13-19. [11]Onnan pedig méne Debir lakói ellen. Debir neve pedig azelőtt Kirjáth-Széfer volt. [12]És monda Káleb: A ki Kirjáth-Széfert megveri és elfoglalja, annak feleségül adom az én leányomat, Akszát. Józs. 15,13-19. [13]És elfoglalá azt Othniel, Kénáz fia, Káleb öcscse, és néki adá Akszát, az ő leányát feleségül. [14]És lőn, hogy a mikor eljöve az, biztatá őt, hogy kérjen mezőt az ő atyjától. Leszálla azért a szamárról, Káleb pedig monda néki: Mi bajod van? [15]Ő pedig monda néki: Adj áldást nékem: mert déli vidékre helyheztettél engem, adj most vízforrásokat is. És néki adá Káleb a felső forrást és az alsó forrást. [16]És Keneusnak, a Mózes ipának fiai is felmentek a pálmák városából a Júda fiaival a Júda pusztájára, mely délre van Aradtól, és elmentek és letelepedtek a nép között. 5Móz. 34,3. [17]És elment Júda az ő atyjafiával, Simeonnal, és megverék a Czéfátban lakó Kananeust, és elpusztították azt, és elnevezték a várost Hormának. 4Móz. 21,3. [18]Azután elfoglalta Júda Gázát és annak határát, Askelont és annak határát, Ekront és annak határát. **[19]Vala pedig az Úr Júdával, és kiűzé a hegység lakóit;** de a völgy lakóit nem lehetett kiűzni, mert vas-szekereik voltak. [20]És Kálebnek adták Hebront, a mint meghagyta volt Mózes, és kiűzé onnan Anák három fiát. 4Móz. 14,24. Józs. 14,13. 15,13. [21]De a Jebuzeust, Jeruzsálemnek lakóját nem űzték el a Benjámin fiai, és ezért lakik a Jebuzeus a Benjámin fiaival Jeruzsálemben még máig is. [22]És felméne a József háza is, Béthel ellen, és az Úr volt ő vele. [23]És kikémlelteté a József háza Béthelt. A város neve pedig régenten Lúz volt. 1Móz. 28,19. [24]És látának a kémek egy férfiút, a ki a városból jött vala, és mondának néki: Mutasd meg a város bejárását, és irgalmasságot cselekszünk veled. [25]És mikor ez megmutatta nékik a város bejárását, a várost fegyver élére hányták; de azt a férfiút és egész házanépét elbocsáták. **RÁHÁBHOZ HASONLÓ** [26]És elment az a férfiú a Khitteusok földére, és várost épített, és elnevezé azt Lúznak. Ez annak neve mind e mai napig. [27]És nem űzte el Manassé a lakosokat sem Béthseánból és annak mezővárosaiból, sem Taanakból és mezővárosaiból, sem Dórból és mezővárosaiból, sem a Jibleámnak és mezővárosainak lakosait, sem Megiddónak és mezővárosainak lakosait. És a Kananeusnak tetszett ott lakni azon a földön. Józs. 17,11. 12. [28]És mikor Izráel megerősödött, adófizetőjévé tette a Kananeust; de elűzni nem űzte el. [29]És Efraim sem űzte ki a Kananeust, a ki Gézerben lakott; hanem a Kananeus ott lakott

közöttük Gézerben. Józs. 16,10. 30Zebulon sem űzte el sem Kitron lakosait, sem Nahalólnak lakóit, hanem közöttük lakozott a Kananeus, és adófizetőikké lettek. 31Áser sem űzte el sem Akkó, sem Sidon, sem Akhláb, sem Akzib, sem Helba, sem Afik, sem Rehob lakóit. 32És ott lakott Áser a Kananeusok, a föld lakói között, mert nem űzte el őket. 33Nafthali sem űzte el sem Béth-Semes lakosait, sem Béth-Anath lakóit, hanem ott lakott a Kananeusok, a föld lakói között, és Béth-Semes és Béth-Anath lakói adófizetőikké lettek. 34Az Emoreusok pedig felszorították a Dán fiait a hegységbe, mert nem engedték meg, hogy lejőjjenek a völgybe. 35És az Emoreusoknak tetszett ott lakni a Héresz hegységen, Ajalonban és Saalbimban; de mikor a József házának keze rájok nehezedett, adófizetőkké lettek. 36Az Emoreusok határa pedig az Akrabbim hágójától és Sélától fölfelé volt. 4Móz. 34,4. Józs. 15,3.

Bír 2

1Felméne pedig az Úrnak angyala Gilgálból Bókimba, és monda: Én vezettelek fel titeket Égyiptomból, és hoztalak benneteket erre a földre, a mely felől megesküdtem a ti atyáitoknak, és mondék: Nem bontom fel az én szövetségemet ti veletek soha örökké. 2Csakhogy ti se kössetek frigyet ennek a földnek lakosival, rontsátok le az ő oltáraikat; de **ti nem hallgattatok az én szómra. Miért cselekedtétek ezt?** 2Móz. 23,22. 5Móz. 7,2. 5Móz. 12,3. 3Annakokáért azt mondom: Nem űzöm el őket előletek, hanem legyenek néktek mint tövisek a ti oldalaitokban, és az ő isteneik legyenek ti néktek tőr gyanánt. Józs. 23,13. 4Móz. 33,55. 4És lőn, hogy mikor az Úrnak angyala ezeket mondá az Izráel minden fiainak: felemelé a nép az ő szavát és síra. 5És elnevezték azt a helyet Bókimnak, és áldozának ott az Úrnak. 6És elbocsátá Józsué a népet, és elmenének az Izráel fiai, kiki az ő örökségébe, hogy bírják a földet. Józs. 24,28. 7És a nép az Urat szolgálta Józsuénak egész életében, és a véneknek minden napjaiban, a kik hosszú ideig éltek Józsué után, a kik látták az Úrnak minden dolgait, melyeket cselekedett vala Izráellel. Józs. 24,31. 8És meghalt Józsué, a Nún fia, az Úr szolgája, száztíz esztendős korában. Józs. 24,29. 9És eltemeték őt örökségének határában, Timnat-Héreszben, az Efraim hegyén, északra a Gaas hegyétől. Józs. 24,30. 10És az az egész nemzetség gyűjteték az ő atyáihoz, és támadott más nemzetség ő utánok, a mely nem ismerte sem az Urat, sem az ő cselekedeteit, melyeket cselekedett Izráellel. 11És gonoszul cselekedtek az Izráel fiai az Úrnak szemei előtt, mert a Baáloknak szolgáltak. 12És elhagyák az Urat, atyáik Istenét, a ki kihozta őket Égyiptom földéből, és más istenek után jártak, a pogány népek istenei közül, a kik körülöttük voltak, és azok előtt hajtották meg magukat, és haragra ingerelték az Urat. 13És elhagyták az Urat, és szolgáltak Baálnak és Astarótnak. 14És felgerjedett az Úrnak haragja Izráel ellen, és adá őket a ragadozók kezébe, és elragadozák őket, **és adá őket a körülöttük való ellenségeik kezébe,** és még csak megállani sem bírtak ellenségeik előtt. 15A hova csak kivonultak, mindenütt ellenök volt az Úr keze rontásukra, a mint megmondotta volt az Úr, és a mint megesküdt volt az Úr nékik. És igen megnyomorodának. 3Móz. 26,14-39. 5Móz. 28,24. 25 **16És támasztott az Úr bírákat, a kik megszabadíták őket szorongatóiknak kezéből.** 17De bíráikra sem hallgattak, hanem más istenekkel paráználkodtak, és azoknak hajtották meg magukat, és hamar letértek az útról, a melyen atyáik jártak, kik az Úrnak parancsára hallgattak; ők nem cselekedtek így. 18Mert mikor bírákat támasztott az Úr nékik, **az Úr maga volt a bíróval, és megszabadította őket ellenségeik kezéből a biró egész idejére,** mert megindult az Úr panaszaikon, melyeket emeltek elnyomóik és szorongatóik miatt. **19De mihelyt a bíró meghalt, visszatértek, és jobban megromlottak, mint atyáik; más istenek után jártak, azoknak szolgáltak, és azok előtt hajtották meg magukat,** föl nem hagytak cselekedeteikkel és nyakas magaviseletökkel. 20Ezért felgerjedett az Úrnak haragja Izráel ellen, és monda: Mivelhogy általhágta ez a nemzetség az én szövetségemet, melyet atyáiknak parancsoltam, és nem hallgatott az én szavamra: 21Én sem űzök ki többé senkit sem előlük azon pogányok közül, a kiket meghagyott Józsué, a mikor meghalt; 22Hanem azok által kísértem Izráelt, ha vajjon megtartják-é az Úrnak útát, járván azon, a miképen megtartották az ő atyáik,

avagy nem**? [23]Ezért hagyta meg az Úr ezeket a pogányokat, és nem is űzte ki hamar, és nem adta őket Józsué kezébe.**

Bír 3

[1]Ezek pedig a pogányok, a kiket meghagyott az Úr, hogy azok által kísértse Izráelt, azokat a kik nem ismerték a Kanaánért való harczokat, [2]Csak azért, hogy az Izráel fiainak nemzetségei megismerjék, hogy tanítsa őket hadakozásra, csak azokat, a kik azelőtt ezt nem tudták: [3]A Filiszteusok öt fejedelemsége, a Kananeusok mindnyájan, és a Sidoniusok, meg a Khivveusok, a kik a Libánon hegyén laknak, a Baálhermon hegyétől fogva Hamath bemeneteléig. [4]Kik azért hagyattak meg, hogy megkísértse általok az Úr Izráelt, hogy meglássa, vajjon engedelmeskednek-é az Úr parancsolatainak melyeket parancsolt az ő atyáiknak Mózes által? [5]Így az Izráel fiai a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok között laktak, [6]És azok leányait vették magoknak feleségül, a saját leányaikat pedig oda adták azok fiainak, és szolgálák azoknak isteneit. [7]És gonoszul cselekedtek az Izráel fiai az Úr szemei előtt, és elfelejtkezének az Úrról, az ő Istenökről, és a Baáloknak és Aseráknak szolgáltak. [8]Ezért felgerjedett az Úrnak haragja az Izráel ellen, és adá őket Kusán-Risathaimnak, Mesopotámia királyának kezébe, és nyolcz évig szolgáltak az Izráel fiai Kusán-Risathaimnak. [9]Ekkor **az Úrhoz kiáltának az Izráel fiai, és az Úr szabadítót támasztott az Izráel fiainak, aki megszabadítá őket:** Othniel, Kénáz fiát, Káleb öcscsét. [10]És az Úrnak lelke vala ő rajta, és biráskodott Izráelben, és a mint kiméne a hadra, az Úr kezébe adta Kusán-Risathaimot, Mesopotámia királyát, és ránehezült keze Kusán-Risathaimra. [11]És megnyugovék a föld negyven esztendeig, és meghalt Othniel, a Kénáz fia. [12]De az Izráel fiai ismét gonoszul cselekedének az Úr szemei előtt, és megerősítette az Úr Eglont, Moáb királyát Izráel ellen, azért, mert gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt. [13]Ez magához gyűjtötte Ammonnak és Amáleknek fiait, és elment, és megverte Izráelt, és elfoglalták a pálmák városát. 5Móz. 34,3. [14]És szolgálák az Izráel fiai Eglont, a Moáb királyát tizennyolcz esztendeig. [15]Ekkor megint az Úrhoz kiáltottak Izráel fiai, és az Úr szabadítót támasztott nékik: Ehudot, Gérának fiát, ki Jemininek volt a fia, a ki suta volt. És mikor az Izráel fiai ajándékot küldének általa Eglonnak, Moáb királyának, [16]Ehud szerze magának egy kétélű kardot, egy singnyi hosszút, és azt az ő ruhája alatt a jobb tomporára övezé. [17]És bemutatá az ajándékot Eglonnak, Moáb királyának. Eglon pedig igen kövér ember vala. [18]És lőn, hogy mikor elvégezé az ajándék bemutatását, elbocsátá az embereket, a kik az ajándékot vitték vala. [19]Ő maga pedig visszatért a Gilgál közelében lévő kőbányáktól és monda: Titkos beszédem van veled, óh király! És ez monda: Hallgass! és kimenének előle mindnyájan, kik állanak vala körülötte. [20]És Ehud akkor ment be hozzá, mikor épen az ő hűsölő felházában ült magányosan, és monda Ehud néki: Istennek beszéde van nálam te hozzád. És fölkele az a királyi székből. [21]Akkor kinyújtá Ehud az ő balkezét, és kirántá kardját a jobb tomporáról, és beleüté azt annak hasába. [22]És beméne még a markolatja is a vasa után és berekeszté a háj a fegyver vasát, mert nem vonta ki a kardot annak hasából, sőt átment annak vékonyán. [23]Általméne pedig Ehud a csarnokon, minekutána bevonta maga után a felház ajtait, és bezárta. [24]A mint ő kiméne, jövének annak szolgái, és láták, hogy ímé a felház ajtai be vannak zárva, és mondának: Bizonyára szükségét végzi a hűsölő kamarájában. [25]De mikor váltig várakoztak és ímé nem nyitotta meg a felház ajtaját, fogák a kulcsot és megnyiták: és ímé az ő urok ott feküdt a földön halva. [26]Ehud pedig elmenekült vala, míg azok késedelmezének, és elhaladván a kőbányák mellett, Szeiráhba futott. [27]És a mikor oda megérkezett, kürtjébe fújt az Efraim hegyén, és alámenének ő vele az Izráel fiai a hegyről, és ő előttük. [28]És monda nékik: Jertek utánam, mert kezetekbe adta az Úr a ti ellenségeteket, Moábot. És levonultak ő utána, és elfoglalák a Jordán réveit, melyek Moáb felé vezettek, és nem engedtek azokon senkit általkelni. [29]És leöltek a Moábiták közül akkor mintegy tízezer embert, mind erős és vitéz férfiakat, úgy hogy egy sem menekült el. [30]Így aláztatott meg Moáb abban az időben Izráel keze alatt. És megnyugovék a föld nyolczvan esztendeig.[31]Ő utána pedig

Sámgár, Anáthnak fia volt bíró, a ki hatszáz Filiszteus férfiút ölt meg egy ökörösztökével, és megszabadítá ő is Izráelt.

Bír 4

[1]De az Izráel fiai azután is gonoszul cselekedének az Úrnak szemei előtt, mikor Ehud meghalt. [2]Azért adá őket az Úr Jábinnak, a Kanaán királyának kezébe, a ki Hásorban uralkodott; seregének vezére pedig Sisera volt. Ez a pogányok városában, Harósethben lakott. [3]És kiáltának az Izráel fiai az Úrhoz, mert kilenczszáz vas-szekere volt, és húsz esztendeig zsarnokoskodott az Izráel fiai felett erőszakkal. **[4]Ebben az időben Debora, a prófétanő, a Lappidoth felesége volt biró Izráelben.** [5]És ő a Debora-pálmája alatt lakott Ráma és Béthel között, az Efraim hegyén, és ide jöttek fel hozzá az Izráel fiai törvényre. [6]És elkülde és hivatá • Bárákot, az Abinoám fiát, Kedes-Nafthaliból, és monda néki: Avagy nem parancsolta-é meg az Úr, Izráelnek Istene: Menj és vonulj fel a Thábor hegyére, és végy magadhoz tízezer embert a Nafthali és a Zebulon fiai közül? Zsid. 11,32. [7]És te ellened kihozom a Kison patakjához Siserát, Jábin hadvezérét, az ő szekereit és seregét, és kezedbe adom őt. Zsolt. 83,9. 10. [8]És monda néki Bárák: Ha velem jösz, elmegyek; de ha nem jösz el velem, én sem megyek. **[9]Ki felele: Elmenvén elmegyek te veled, csakhogy nem a tied lesz a dicsőség az útban, a melyre mégy, mert asszony kezébe adja az Úr Siserát.** És felkele Debora, és elméne Bárákkal Kedes felé. [10]Összegyűjté annakokáért Bárák Zebulont és Nafthalit Kedesbe, és elvive magával tízezer embert, és elméne vele Debora is. [11]A Keneus Héber pedig elvált a Keneusoktól, Hobábnak, a Mózes ipának fiaitól, és sátorát a Saanaim tölgyesénél vonta fel, mely Kedes mellett van. 4Móz. 10,29. Józs. 19,33. [12]Hírül vivék pedig Siserának, hogy Bárák, az Abinoám fia felvonult a Thábor hegyére. [13]Egybegyűjté azért Sisera minden szekereit, a kilenczszáz vas-szekeret, és egész népét, mely vele volt, a pogányok városából, Harósethből, a Kison patakjához. [14]És monda Debora Báráknak: **Kelj fel, mert ez a nap az, a melyen kezedbe adja az Úr Siserát!** hisz maga az Úr vezet téged! És alájöve Bárák a Thábor hegyéről, és a tízezer ember ő utána. [15]És megrettenté az Úr Siserát minden szekereivel és egész táborával fegyvernek élivel Bárák előtt, anynyira, hogy Sisera leugrott szekeréről, és gyalog futott. [16]Bárák pedig a szekereket és a tábort egész Harósethig, a pogányok városáig űzé, és **Siserának egész tábora elhulla fegyvernek éle miatt, még csak egyetlen egy sem maradt meg.** [17]Sisera pedig gyalog futott Jáhelnek, a Keneus Héber feleségének sátoráig, mert béke volt Jábin között, Hásor királya között, és a Keneus Héber háznépe között. [18]És kiméne Jáhel Sisera elé, és monda néki: Jőjj be Uram, jőjj be hozzám, ne félj! És betére ő hozzá a sátorba, és betakará őt lasnakkal. [19]Az pedig monda néki: Adj kérlek innom egy kis vizet, mert szomjúhozom. És megnyita ez egy tejes tömlőt, és ada néki inni, és betakará őt. Bir. 5,25. [20]És az annakfelette monda néki: Állj a sátor ajtajába, és ha valaki jőne és kérdezne, és ezt mondaná: Van-é itt valaki? mondjad: Nincsen! [21]Ekkor **Jáhel, a Héber felesége vevé a sátorszöget, és pőrölyt vőn kezébe, és beméne ő hozzá halkan, és beveré a szöget halántékába, úgy hogy beszegeződék a földbe.** Amaz pedig nagy fáradtság miatt mélyen aludt vala, és így meghala. [22]És ímé, a mint Bárák űzve keresné Siserát, Jáhel kiméne elébe, és monda néki: Jöszte és megmutatom néked az embert, a kit keressz. És beméne ő hozzá, és ímé Sisera ott feküdt halva, és a szög halántékában. [23]Így alázá meg Isten azon a napon Jábint, a Kanaán királyát az Izráel fiai előtt.[24]Az Izráel fiainak keze pedig mind jobban ránehezedék Jábinra, a Kanaán királyára, mígnem kiirták Jábint, a Kanaán királyát.

Bír 5

1 Énekelt pedig Debora és Bárák, az Abinoám fia azon a napon, mondván:
GYŐZELMI ÉNEK, IZRAEL TÖRTÉNETÉNEK RECITÁLÁSA
2 Hogy a vezérek vezettek Izráelben, Hogy a nép önként kele föl: áldjátok az Urat! 3 Halljátok meg királyok, figyeljetek fejedelmek! Én, én az Úrnak éneket mondok, Dícséretet zengek az

Úrnak, az Izráel Istenének. 4 Uram, mikor Szeirből kijövél, Mikor lépdelél Edom mezejéről: Megrendült a föld, csepegett az ég, A föllegek is víztől áradának. 5 A hegyek megrendültek az Úrnak orczája előtt, Még ez a Sinai is, az Úrnak, az Izráel Istenének színe előtt. 6 Sámgárnak, az Anath fiának napjaiban, Jáhel idejében pihentek az utak, És az útonjárók tekervényes ösvényekre tértek. 7 Megszüntek a kerítetlen helyek Izráelben, megszüntek végképen, Mígnem én Debora felkelék, Felkelék **Izráel anyjaként.** 8 Új isteneket ha választott a nép, Mindjárt kigyúlt a harcz a kapuk előtt; De paizs, és dárda avagy láttatott-é A negyvenezereknél az Izráel között? 9 Szívem azoké, kik parancsolnak Izráelben, Kik a nép közül önként ajánlkoztak: áldjátok az Urat! 10 Kik ültök fehér szamarakon, Kik ültök a szőnyegeken És a kik gyalog jártok: mind énekeljetek! 11 Az íjászok szavával a vízmerítők között, Ott beszéljék az Úrnak igazságát, Az ő faluihoz való igazságit Izráelben. Akkor újra a kapukhoz vonul az Úr népe! 12 Kelj fel, kelj fel Debora! Serkenj fel, serkenj fel, mondj éneket! Kelj fel Bárák és fogva vigyed foglyaidat, Abinoám fia! 13 Akkor lejött a hősök maradéka; Az Úrnak népe lejött hozzám a hatalmasok ellen. 14 Efraimból, kiknek gyökere Amálekben, Utánad Benjámin, a te néped közé; Mákirból jöttek le vezérek, És Zebulonból, kik a vezéri pálczát tartják. 15 És Issakhár fejedelmei Deborával, És mint Issakhár, úgy Bárák A völgybe rohan követőivel. Csak a Rúben patakjainál Vannak nagy elhatározások. 16 Miért maradtál ülve a hodályban? Hogy hallgasd nyájad bégetéseit?! Rúben patakjainál nagyok voltak az elhatározások! 17 Gileád a Jordánon túl pihen. Hát Dán miért időzik hajóinál? Áser a tenger partján ül és nyugszik öbleinél. 18 De Zebulon, az halálra elszánt lelkű nép, És Nafthali, a mezőség magaslatain! 19 Királyok jöttek, harczoltanak; Akkor harczoltak a Kanaán királyai Taanaknál, Megiddó vizénél; De egy darab ezüstöt sem vettenek. 20 Az égből harczoltak, A csillagok az ő helyökből vívtak Siserával! 21 A Kison patakja seprette el őket; Az ős patak, a Kison patakja! Végy erőt én lelkem! 22 Akkor csattogtak a lovak körmei A futás miatt, lovagjaik futásai miatt. 23 Átkozzátok Mérozt – mond az Úr követje, - Átkozva-átkozzátok annak lakosait! Mert nem jöttek az Úrnak segítségére, Az Úrnak segélyére vitézei közé. **24 De áldott legyen az asszonyok felett Jáhel, A Keneus Héber felesége**, A sátorban lakó nők felett legyen áldott! 25 Az vizet kért, ő tejet adott, Fejedelmi csészében nyújtott tejszínét. 26 Balját a szegre, Jobbját pedig a munkások pőrölyére nyújtotta, És ütötte Siserát, szétzúzta fejét, És összetörte, általfúrta halántékát, 27 Lábainál leroskadt, elesett, feküdt, **NEM ALUDT?** Lábai között leroskadt, elesett; A hol leroskadt, ott esett el megsemmisülve. 28 Kinézett az ablakon, és jajgatott Siserának anyja a rostélyzat mögül: Miért késik megjőni szekere? Hol késlekednek kocsijának gördülései?"" 29 Fejedelemasszonyinak legokosabbjai válaszolnak néki; Ő egyre csak azok szavait ismételgeti: 30 Vajjon nem zsákmányra találtak-é 31 Így veszszenek el minden te ellenségid, Uram! De a kik téged szeretnek, tündököljenek, mint a kelő nap az ő erejében! És megnyugovék a föld negyven esztendeig.

Bír 6

[1]**És gonoszul cselekedének az Izráel fiai az Úrnak szemei előtt,** azért adá őket az Úr a Midiániták kezébe hét esztendeig. [2]És hatalmat vőn a Midiániták keze az Izráelen, és a Midiánitáktól való féltökben készítették magoknak az Izráel fiai azokat a barlangokat, rejtekhelyeket és erősségeket, a melyek a hegységben vannak. [3]Mert ha vetett Izráel, mindjárt ott termettek a Midiániták, az Amálekiták és a Napkeletnek fiai, és rájok törtek. [4]És táborba szálltak ellenök, és pusztították a földnek termését egész addig, a merre Gázába járnak, és nem hagytak élésre valót Izráelben, sem juhot, sem ökröt, sem szamarat. [5]Mert barmaikkal és sátoraikkal vonultak föl; csapatosan jöttek, mint a sáskák, úgy hogy sem nékik magoknak, sem tevéiknek nem volt száma, és ellepték a földet, hogy elpusztítsák azt. **[6]Mikor azért igen megnyomorodott az Izráel a Midiániták miatt, az Úrhoz kiáltának az Izráel fiai.** [7]Mikor pedig kiáltottak vala az Izráel fiai az Úrhoz Midián miatt: [8]Prófétát külde az Úr az Izráel fiaihoz, és monda nékik: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: **Én vezettelek fel titeket Égyiptomból, és**

hoztalak ki titeket a szolgálatnak házából, [9]És én mentettelek meg benneteket az Égyiptombeliek kezéből, és minden nyomorgatóitoknak kezökből, a kiket kiűztem előletek, és néktek adtam az ő földjüket. [10]És mondék néktek: Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek; ne féljétek az Emoreusok isteneit, kiknek földén laktok; de ti nem hallgattatok az én szómra. 2Móz. 20,1-5. 2Kir. 17,35-38. [11]És eljöve az Úrnak angyala, és leüle ama cserfa alatt, a mely Ofrában van, a mely az Abiézer nemzetségéből való Joásé vala, és az ő **fia Gedeon** épen búzát csépelt a pajtában, hogy megmentse a Midiániták orczája elől. [12]Ekkor megjelenék néki az Úrnak angyala, és monda néki: Az Úr veled, erős férfiú! [13]Gedeon pedig monda néki: Kérlek uram, ha velünk van az Úr, miért ért bennünket mindez? és hol vannak minden ő csoda dolgai, a melyekről beszéltek nékünk atyáink, mondván: Nem az Úr hozott-é fel minket Égyiptomból?! Most pedig elhagyott minket az Úr, és adott a Midiániták kezébe. [14]És az Úr hozzá fordula, és monda: Menj el ezzel a te erőddel, és megszabadítod Izráelt Midián kezéből. Nemde, én küldelek téged? Zsid. 11,32. [15]És monda néki: Kérlek uram, miképen szabadítsam én meg Izráelt**? Ímé az én nemzetségem a legszegényebb Manasséban, és én vagyok a legkisebb atyámnak házában.** **MÓZES, JEREMIÁS – ALKALMATLANNAK LÁTJA MAGÁT, EZÉRT LEHET ALKALMAS** [16]És monda néki az Úr: Én leszek veled, és megvered Midiánt, mint egy embert. [17]Ő pedig monda néki: Ha kegyelmet találtam a te szemeid előtt, kérlek, adj nékem valamely jelt, hogy te szólasz én velem. [18]El ne menj kérlek innen, míg vissza nem jövök hozzád, és ki nem hozom az én áldozatomat, és le nem teszem elődbe. Az pedig monda: Én itt leszek, míg visszatérsz. [19]Gedeon pedig elméne, és elkészíte egy kecskegödölyét és egy efa lisztből kovásztalan pogácsákat, és betevé a húst egy kosárba, és a hús levét fazékba, és kivivé hozzá a cserfa alá, és felajánlá néki. [20]És monda néki az Isten angyala: **Vegyed a húst és a kovásztalan kenyereket, és rakd erre a kősziklára, és a hús levét öntsd rá. És úgy cselekedék. [21]Ekkor kinyújtá az Úrnak angyala pálczájának végét, mely kezében vala, és megérinté a húst, és a kovásztalan kenyeret; és tűz jött ki a kősziklából, és megemészté a húst és a kovásztalan kenyereket.** Az Úrnak angyala pedig eltünt az ő szemei elől. [22]Látván pedig Gedeon, hogy az Úrnak angyala volt az, monda Gedeon: **Jaj nékem Uram, Istenem! ÉZSAIÁS 6 mert az Úrnak angyalát láttam színről színre!** rész 13,22. 33. 2Móz. 33,20. **[23]És monda néki az Úr: Békesség néked! ne félj, nem halsz meg!** [24]És építe ott Gedeon oltárt az Úrnak, és nevezé azt Jehova-Salomnak (azaz: az Úr a béke), mely mind e mai napig megvan az Abiézer nemzetségének városában, Ofrában. [25]És lőn ugyanazon éjjel, hogy monda az Úr néki: Végy egy tulkot atyádnak ökrei közül, és egy másik tulkot, a mely hét éves, és rontsd le a Baál oltárát, a mely a te atyádé és a berket, a mely a mellett van, vágd ki. [26]És építs oltárt az Úrnak, a te Istenednek, ennek a megerősített helynek tetején alkalmatos helyen, és vedd a második tulkot, és áldozd meg égőáldozatul a berek fájával, a melyet kivágsz. [27]Ekkor Gedeon tíz férfiút vőn maga mellé az ő szolgái közül, és a képen cselekedék, a mint megmondotta vala néki az Úr. De miután félt atyjának háznépétől és a városnak férfiaitól ezt nappal cselekedni, éjszaka tevé meg. [28]Mikor aztán felkeltek reggel a városnak férfiai, íme már össze volt törve a Baál oltára, és levágva a mellette levő berek, és a második tulok égőáldozatul azon az oltáron, a mely épitteték. [29]És mondának egyik a másikának: Ki cselekedte ezt? És mikor utána kérdezősködtek és tudakozódtak, azt mondották: Gedeon, a Joás fia cselekedte ezt a dolgot. [30]Akkor mondának a városnak férfiai Joásnak: Add ki fiadat, meg kell halnia, mert lerontotta a Baál oltárát és mert kivágta a berket, a mely mellette volt. [31]Joás pedig monda mindazoknak, a kik körülötte állának: Baálért pereltek ti? Avagy ti oltalmazzátok-é őtet? Valaki perel ő érette, ölettessék meg reggelig. Ha isten ő, hát pereljen ő maga, hogy oltára lerontatott! [32]És azon a napon elnevezték őt Jerubbaálnak, mondván: Pereljen ő vele Baál, mert lerontotta az ő oltárát. [33]És mikor az egész Midián és Amálek és a Napkeletiek egybegyűlének, és általkeltek a Jordánon, és tábort jártak a Jezréel völgyében: **[34]Az Úrnak lelke megszállotta Gedeont, és megfúván a harsonákat, egybehívá az Abiézer házát, hogy őt kövesse.** [35]És követeket külde egész Manasséba, és egybegyűle az is ő utána; és követeket

külde Aserbe és Zebulonba és Nafthaliba, és feljövének eleikbe. [36]És monda Gedeon az Istennek: **Ha csakugyan az én kezem által akarod megszabadítani Izráelt, a miképen mondottad, [37]ÍME EGY FÜRT GYAPJAT TESZEK A SZÉRŰRE, és ha csak maga a gyapjú lesz harmatos, míg az egész föld száraz leénd: erről megtudom, hogy valóban az én kezem által szabadítod meg Izráelt, a mint mondottad. [38]És úgy lőn. Mert mikor másnap reggel felkelt, és megszorítá a gyapjat, harmatot facsart ki a gyapjúból, egy tele csésze vizet. [39]És monda Gedeon az Istennek: Ne gerjedjen fel a te haragod én ellenem, hogy még egyszer szólok. Hadd tegyek kísérletet, kérlek, még egyszer e gyapjúval. Legyen, kérlek, szárazság csak a gyapjún, és harmat az egész földön. [40]És úgy cselekedék Isten azon az éjszakán, és lőn szárazság csak magán a gyapjún, míg az egész földön harmat lőn.**

Bír 7

[1]Felkele pedig jó reggel Jerubbaál - ez Gedeon - és az egész nép, mely vele volt, és táborba szállának a Haród kútjánál, és a Midián tábora tőle északra volt, a Moré halomtól fogva, a völgyben. [2]És monda az Úr Gedeonnak: Több ez a nép, mely veled van, hogysem kezébe adhatnám Midiánt; **Izráel még dicsekednék velem szemben, mondván: Az én kezem szerzett szabadulást nékem!** [3]Azért kiálts a népnek füle hallatára, mondván: A ki fél és retteg, térjen vissza, és menjen el a Gileád hegységről. És visszatérének a nép közül huszonkétezeren, és csak tizezeren maradának ott. [4]És monda az Úr Gedeonnak: Még ez a nép is sok; vezesd őket le a vízhez, és ott megpróbálom őket néked, és a melyikről azt mondom néked: Ez menjen el veled, az menjen el veled; de bármelyikről azt mondom: Ez ne menjen el veled, az ne is menjen. [5]És levezette a népet a vízhez, és monda az Úr Gedeonnak: Mindazokat, a kik nyelvökkel nyalnak a vízből, mint a hogyan nyal az eb, állítsd külön, valamint azokat is, a kik térdeikre esnek, hogy igyanak. [6]És lőn azoknak száma, a kik kezökkel szájokhoz véve nyaldosák a vizet, háromszáz férfiú; a nép többi része pedig mind térdre esve ivott. [7]És monda az Úr Gedeonnak: E háromszáz férfiú által szabadítlak meg titeket, a kik nyaldosták vala a vizet, és adom Midiánt kezedbe; a többi nép pedig menjen el, kiki a maga helyére. 1Sám. 14,6. [8]És ők kezökbe vevék a népnek útravalóját és kürtjeit. Az Izráel többi férfiait pedig mind elküldötte, mindeniket a maga hajlékába, és csak a háromszáz férfiút tartotta meg. A Midián tábora pedig alatta feküdt a völgyben. [9]És monda néki az Úr azon az éjszakán: Kelj fel, menj alá a táborba, mert kezedbe adtam őket. [10]Ha pedig félsz lemenni, menj le te és Púra, a te szolgád a táborba. [11]És hallgasd meg, mit beszélnek, hogy annakutána megerősödjenek a te kezeid, és menj alá a táborba. És lement ő és Púra, az ő szolgája a fegyveresek szélső részéhez, a kik a táborban voltak. [12]És a Midániták és az Amálekiták és a Napkeletiek minden fiai úgy feküdtek a völgyben, mint a sáskák sokasága, és tevéiknek nem volt száma sokaságuk miatt, mint a fövenynek, mely a tenger partján van. [13]Mikor pedig Gedeon oda ment, ímé az egyik férfiú épen álmát beszélte el a másiknak, és monda: Ímé álmot álmodtam, hogy egy sült árpakenyér hengergett alá a Midániták táborára, és mikor a sátorig jutott, megütötte azt, úgy hogy eldőlt, és felfelé fordította azt, és a sátor ledőlt. [14]A másik aztán felele és monda: Nem egyéb ez, mint Gedeonnak, a Joás fiának, az Izráelből való férfiúnak fegyvere, az ő kezébe adta az Isten Midiánt és egész táborát. [15]És mikor hallotta Gedeon az álomnak elbeszélését és annak magyarázatát, meghajtá magát, és visszatére az Izráel táborába, és monda: Keljetek fel, mert kezetekbe adta az Úr a Midián táborát. [16]És a háromszáz embert három csapatba osztá el, és mindeniknek kezébe egy-egy kürtöt adott, és üres korsókat és fáklyákat e korsókba. [17]És monda nékik: Én reám vigyázzatok, és úgy cselekedjetek. És ímé én bemegyek a tábornak szélibe, és akkor, a mint én cselekszem, ti is úgy cselekedjetek. **[18]Ha én a kürtbe fúvok és mindazok, a kik velem vannak, akkor ti is fújjátok meg a kürtöket az egész tábor körül, és ezt kiáltsátok: az Úrért és Gedeonért!** [19]És leméne Gedeon, és az a száz férfiú, a ki vele volt, a tábor széléhez a középső éjjeli őrség kezdetén, a mikor épen az őrség felváltatott, és kürtölének a kürtökkel és összetörék a korsókat, a melyek kezökben valának. [20]És kürtölt mind a három

csapat a kürtökkel, és összetörték a korsókat, és balkezükben tartották a fáklyákat, jobb kezükben pedig a kürtöket, hogy kürtöljenek, és kiáltának: Fegyverre! Az Úrért és Gedeonért! [21]És mindenik ott állott a maga helyén a tábor körül. Erre az egész tábor futásnak eredt, és kiáltozott, és menekült. [22]És mikor a háromszáz ember belefújt kürtjébe, fordítá az Úr kinek-kinek fegyverét az ő felebarátja ellen az egész táborban, és egész Béth-Sittáig futott a tábor, Czererah felé, Abelmehola határáig, Tabbathon túl. [23]És egybegyűjtettek az Izráel férfiai Nafthaliból, Áserből és az egész Manasséből, és úgy űzék a Midiánitákat. [24]És követeket külde Gedeon az egész Efraim hegységbe, ezt izenvén: Jőjjetek alá a Midiániták ellen és foglaljátok el előttök a vizeket Béthbaráig, és a Jordánt. És egybegyűle Efraimnak minden férfia, és elzárák a vizeket Béthbaráig, és a Jordánt is. [25]És elfogák Midiánnak két fejedelmét, Orebet és Zéebet, és megölék Orebet az Oreb kőszikláján, és Zéebet megölék a Zéeb pajtájában, és űzték a Midiánitákat. Orebnek és Zéebnek fejét pedig elvivék Gedeonnak a Jordánon túl. Zsolt. 83,12. Ésa. 10,26.

Bír 8

[1]És mondának az Efraim férfiai néki: Miért cselekedted azt mi velünk, hogy el nem hívtál minket, mikor a Midián ellen való hadakozásra indultál? És erősen feddőzének vele. [2]Ő pedig monda nékik: Vajjon cselekedtem-é én olyan dolgot, mint ti? Nem többet ér-é Efraim szőlőmezgerlése, mint Abiézer egész szüretje? [3]Kezetekbe adta az Isten Midiánnak fejedelmeit, Orebet és Zéebet; hát mit cselekedhettem én olyat, mint ti?! Akkor lecsendesedék az ő felháborodott lelkök, mikor e beszédet mondotta vala. [4]Mikor pedig Gedeon a Jordánhoz ére, átkele azzal a háromszáz férfiúval, a kik vele valának, az üldözéstől kifáradottan. [5]És monda a Sukkót férfiainak: Adjatok, kérlek, e népnek, mely engem követ, kenyeret, mert fáradtak, én pedig űzöm Zébát és Sálmunáht, Midiánnak királyait. [6]És mondának Sukkót előljárói: Zébának és Sálmunáhnak öklét már kezedben tartod-é, hogy kenyeret adjunk a te seregednek? [7]Gedeon pedig monda: Ha kezembe adja az Úr Zébát és Sálmunáht, a pusztának tüskéivel és csalánjaival csépelem meg testeteket. [8]És felmenvén onnan Pénuelbe, hasonlóképen szóla azoknak is, és Pénuel férfiai épen úgy feleltek néki, a mint feleltek volt a Sukkót férfiai. [9]És szóla a Pénuel férfiainak is, mondván: Mikor békességben visszatérek, lerontom ezt a tornyot. [10]Zéba pedig és Sálmunáh Kárkorban valának, és az ő seregök velök, mintegy tizenötezeren, mind a kik megmaradtak a Napkeletieknek egész táborából. Az elesettek száma százhúszezer fegyverfogható férfiú volt. [11]És felméne Gedeon a sátorban lakók útján keletre Nobahtól és Jogbehától, és szétverte a tábort, pedig a tábor biztonságban érezte magát. [12]És Zéba és Sálmunáh elfutottak; de ő utánok ment, és elfogta a Midián két királyát: Zébát és Sálmunáht, és szétszórta az egész tábort. [13]Mikor pedig Gedeon, a Joás fia, visszatért a harczból a Heresz hágójától: [14]Megfogott egy gyermeket a sukkótbeliek közül, és tudakozódott tőle. Ez pedig felírta néki Sukkótnak előljáróit és véneit, hetvenhét férfiút. [15]Mikor aztán a Sukkót férfiaihoz ment vala, monda: Ímhol Zéba és Sálmunáh, a kik miatt gúnyolódtatok velem, mondván: Vajjon Zéba és Sálmunáh öklét már kezedben tartod-é, hogy kenyeret adjunk kifáradott embereidnek? [16]És előfogá a város véneit, és a pusztának töviseit és csalánjait vévén, megtanítá azokkal Sukkótnak férfiait. [17]Azután Pénuel tornyát rontá le, és a város férfiait ölte meg. [18]És monda Zébának és Sálmunáhnak: Milyenek voltak azok a férfiak, a kiket a Thábor hegyén megöltetek? Ők pedig mondának: Mint a milyen te vagy, olyanok voltak ők is, és mindenik olyan arczú, mint egy-egy királyfi. [19]És monda: Az én atyámfiai, az én anyámnak fiai voltak azok. Él az Úr! ha életben hagytátok volna őket, én sem ölnélek meg titeket! [20]És monda Jéthernek, az ő elsőszülöttjének: Kelj fel, öld meg őket. De a fiú nem húzta ki kardját, mert fél vala, mivelhogy még gyermek vala. [21]És monda Zéba és Sálmunáh: Kelj fel te és te ölj meg minket, mert a milyen a férfiú, olyan az ő ereje. És felkele Gedeon, és megölé Zébát és Sálmunáht, és elvevé az ő tevéiknek nyakán levő ékességeket. [22]És mondának az Izráel férfiai Gedeonnak: Uralkodjál felettünk te és a te fiad és a te fiadnak fia, mert megszabadítottál bennünket a Midiániták

kezéből. [23]És monda nékik Gedeon: **ÉN NEM URALKODOM FELETTETEK, SEM AZ ÉN FIAM NEM FOG URALKODNI RAJTATOK. AZ ÚR URALKODIK TI FELETTETEK!** 1Sám. 8,7. 19. 10,17-19. [24]Azután monda nékik Gedeon: Egyet kívánok csak tőletek, hogy adja nékem mindenikőtök a zsákmányul ejtett fülön függőket; mert arany fülön függőik voltak azoknak, mivelhogy Izmaeliták valának. [25]És mondának: Örömest néked adjuk. És leterítettek egy ruhát, és mindenki arra dobá a fülön függőket, melyeket prédául ejtett. [26]Az arany fülön függőknek pedig, a melyeket elkért, súlya ezerhétszáz arany siklus volt, amaz ékességeken, függőkön és bíborruhákon kívül, a melyek a Midián királyain voltak, és az aranylánczok nélkül, a melyek tevéik nyakán valának. [27]És készíte abból Gedeon efódot, és helyhezteté azt a maga városában, Ofrában, és ott paráználkodott azután az egész Izráel, és lőn ez Gedeonnak és házanépének tőrbeejtésére. [28]Így aláztattak meg a Midiániták az Izráel fiai előtt, és nem is emelték fel azután már fejüket, és megnyugovék a föld negyven esztendeig Gedeon idejében. [29]És hazatért Jerubbaál, a Joás fia, és megtelepedett otthon. [30]És Gedeonnak volt hetven fia, kik az ő ágyékából származtak, mert sok felesége volt néki. [31]És az ő ágyasa is, a ki Sikemben volt, szült néki egy fiat, és nevezé azt Abiméleknek. [32]És meghala Gedeon, a Joás fia, késő vénségében, és eltemették atyjának, Joásnak sírjába, Ofrában, Abiezer városában. [33]Lőn pedig, hogy mikor meghalt Gedeon, elfordulának az Izráel fiai az Úrtól, és a Baálokkal paráználkodának, és a Baál-Beritet tevék istenökké. [34]És nem emlékezének meg az Izráel fiai az Úrról, az ő Istenökről, a ki őket megszabadította minden ellenségeik kezéből köröskörül. [35]És nem cselekedének irgalmasságot a Jerubbaál Gedeon házával mind ama jók szerint, a melyeket ő tett vala az Izráellel.

Bír 9

[1]És elméne Abimélek, a Jerubbaál fia Sikembe, az ő anyjának atyjafiaihoz, és beszélt velök, valamint az ő anyja atyjának egész nemzetségével, mondván: [2]Mondjátok meg, kérlek, Sikem minden férfiának hallatára, melyik jobb néktek, hogy hetven férfiú uralkodjék-é rajtatok, Jerubbaálnak minden fia, vagy pedig csak egy ember uralkodjék felettetek? És emlékezzetek meg arról, hogy én a ti csontotok és a ti testetek vagyok. [3]És elmondották anyjának testvérei róla mind e beszédeket **Sikem minden férfiainak füle hallatára, és Abimélek felé hajlott az ő szívök,** mert azt mondák: Atyánkfia ő! [4]És adának néki hetven ezüst pénzt a Baál-Beritnek házából, és ezzel holmi henyélő és hiábavaló embereket fogadott magának Abimélek, a kik őt követék. [5]És elméne atyjának házához **Ofrába, és megölé testvéreit, Jerubbaál fiait, a hetven férfiút egy kövön, és csak Jóthám maradt meg, Jerubbaálnak legkisebb fia, mert ez elrejtőzött.** [6]És összegyülekezék Sikemnek egész polgársága, és Millónak egész háza, és elmenének és királylyá választák Abiméleket az alatt a magas tölgy alatt, a mely Sikemben áll. Józs. 24,26. [7]Mikor pedig ezt elbeszélték vala Jóthámnak, elment és megállott a Garizim hegy tetején, és nagy felszóval kiálta, és így szóla hozzájuk: Hallgassatok rám, Sikem férfiai, hogy reátok is hallgasson az Isten!

JÓTÁM MESÉJE A FÁK KIRÁLYVÁLASZTÁSÁRÓL

[8]Egyszer elmenvén elmentek a fák, hogy királyt válaszszanak magoknak, és mondának az olajfának: Uralkodjál felettünk! [9]De az olajfa így felelt nékik: Elhagyjam az én kövérségemet, a melylyel tisztelnek Istent és embereket, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett? [10]Akkor a fügefának szólottak a fák: Jer el te, és uralkodjál rajtunk! [11]De a fügefa is azt mondta nékik: Elhagyjam-é édességemet és jó gyümölcseimet, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett? [12]Azután a szőlőtőnek mondák a fák: Jer el te, uralkodjál rajtunk. [13]Azonban a szőlőtő is azt mondta nékik: Elhagyjam-é mustomat, a mely isteneket és embereket vidámít, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett? [14]Mondának végre a fák mindnyájan a galagonyabokornak: Jer el te, uralkodjál mi rajtunk. [15]És monda a galagonyabokor a fáknak: Ha igazán királylyá kentek

engem magatok felett, jőjjetek el, nyugodjatok az én árnyékomban: de hogyha nem, jőjjön tűz ki a galagonyabokorból, és égesse meg a Libanonnak czédrusait. [16]Hát ti is most igazán és becsületesen cselekedtetek-é, hogy Abiméleket tettétek királylyá, és jól cselekedtetek-é Jerubbaállal és házanépével, és úgy bántatok-é vele, a mint megérdemelte? [17]Mert érettetek harczolt atyám, és még életével is semmit nem gondolván, mentett meg titeket a Midiánnak kezéből. [18]Ti pedig most felkeltetek az én atyámnak háza ellen, és megöltétek gyermekeit, hetven férfiút egy kövön, és királylyá választottátok Sikem férfiai felett Abiméleket, az ő szolgálójának fiát, mert atyátokfia! [19]Ha igazán és becsületesen cselekedtetek Jerubbaállal és az ő házával a mai napon, örüljetek Abiméleknek, és örüljön ő is néktek; [20]De hogyha nem, jőjjön tűz ki Abimélekből, és emészsze meg Sikem férfiait és Milló házát, és származzék tűz Sikem férfiaiból és Milló házából, és emészsze meg Abiméleket! [21]És elfutott Jóthám, és elmenekült, és elment Beérbe az ő atyjafia, Abimélek elől, és ott telepedett meg. [22]Mikor pedig uralkodék Abimélek Izráel felett három esztendeig: [23]Egy gonosz lelket bocsátott Isten Abimélek és Sikem férfiai közé, és pártot ütöttek Sikem férfiai Abimélek ellen, [24]Hogy eljőjjön a Jerubbaál hetven fián elkövetett kegyetlenség büntetése, és szálljon az ő vérök Abimélekre, testvérökre, a ki megölte őket, és Sikem férfiaira, a kik az ő kezeit megerősítették, hogy megölje az ő atyjafiait. [25]És lest vetének néki a Sikem férfiai a hegyeknek tetején, és kiraboltak mindenkit, a ki elment mellettök az úton, mely dolgot megmondák Abiméleknek. [26]És eljött Gaál, Ebed fia és az ő atyjafiai, és bementek Sikembe, és bízának ő hozzá Sikem férfiai. [27]Annyira, hogy kimenvén a mezőre, leszüretelték szőlőiket, mindjárt ki is taposták, és örömünnepet ültek, és bementek az ő istenöknek házába, és ettek és ittak, és szidalmazták Abiméleket. [28]És monda Gaál, Ebed fia: Kicsoda Abimélek és kicsoda Sekem, hogy szolgáljunk néki? Nem Jerubbaál fia-é ő, és nem Zebul-é az ő kormányzója? Ti szolgáljátok Hámornak, Sekem atyjának férfiait; de miért szolgálnánk mi? [29]Csak volna az én kezemben e nép, majd elűzném Abiméleket. És monda Abiméleknek: Öregbítsd meg seregedet, és jőjj ki! [30]Mikor pedig meghallotta Zebul, a városnak kormányzója, Gaálnak, az Ebed fiának beszédit, nagy haragra gyulladt, [31]És követeket küldött Abimélekhez Thormába, ezt izenvén: Ímé Gaál, az Ebed fia és az ő testvérei Sikembe jöttek, és fellázítják a várost te ellened. [32]Most azért készülj fel éjszaka, te és a te néped, mely veled van, és állj lesbe a mezőn. [33]És reggel, napfelköltekor korán kelj fel, és törj a városra, és mikor ő és az ő népe kivonul ellened: cselekedjél vele a szerint, a mint akarod. [34]És felkelt Abimélek és az egész nép, a mely vele volt, éjszaka, és lesbe állottak Sikem ellen négy csapatban. [35]És kijött Gaál, az Ebed fia és megállott a város kapujának nyílásában. És felkelt Abimélek is, meg a nép is, mely vele volt, a lesből. [36]És a mint meglátta Gaál a csapatot, monda Zebulnak: Ímé nép jő alá a hegyeknek tetejéről. Zebul pedig monda néki: A hegyek árnyékát nézed férfiaknak. [37]De Gaál csak folytatta beszédét, és monda: Ímé egy másik csapat meg az ország közepéből jő alá; a harmadik csapat pedig a jós-tölgyfa útján jő. [38]Ekkor monda néki Zebul: Hol van most szád, melylyel mondád: Kicsoda Abimélek, hogy szolgáljunk néki? Nem ez a nép-é az, a melyet kisebbítettél? No, most vonulj ki ellene, és harczolj vele. [39]És kivonult Gaál Sikem polgárainak élén, és megütközött Abimélekkel. [40]De Abimélek megfutamította, úgy hogy elmenekült előle, és sok sebesült elesett a kapu bejáratáig. [41]Abimélek pedig Arumában maradt, és Zebul elűzte Gaált és atyjafiait, hogy ne lakjanak Sikemben. [42]És lőn, hogy másnap kiméne a nép a mezőre, és megmondák Abiméleknek. [43]És az vette az ő népét, és három csapatra osztotta el, és lesbe állott a mezőn; és látta, hogy ímé a nép jő ki a városból. Rájok támadt, és megverte őket. [44]És Abimélek és az a csapat, a mely vele volt, megtámadta és megszállotta a város kapuját; a másik két csapat pedig megtámadta mind a mezőn levőket, és megverte őket. [45]És Abimélek egész nap vívta a várost, mígnem bevette a várost, és a népet, mely benne volt, leölte: a várost pedig lerombolta, és behinté azt sóval. 5Móz. 29,23. Sof. 2,9. Jer. 17,6. [46]Mikor pedig ezt meghallották Sikem tornyának minden férfiai, az El-Berith isten házának várába mentek. [47]És mikor Abiméleknek elmondották, hogy Sikem tornyának minden férfiai ott gyűltek össze: [48]Felment Abimélek a Sálmon hegyére, ő és az

egész nép, mely vele volt, és fejszét vett kezébe, és faágakat vágott le, és azokat felszedte, és vállára rakta, és monda a népnek, a mely vele volt: A mit láttatok, hogy cselekedtem, ti is azt tegyétek gyorsan, mint én. [49]Erre az egész népből kiki vágott magának ágakat, és követték Abiméleket, és lerakták a fát a vár körül, és tűzzel rájuk gyujtották a várat, úgy hogy meghaltak a Sikem tornyának minden férfiai, közel ezer férfi és asszony. [50]Abimélek pedig elment Thébesbe, és táborba szállott Thébes ellen, és bevette azt. [51]De egy erős torony volt a város közepén, és oda menekült minden férfi és asszony, és a városnak minden lakosa; ezt magukra zárták, és a toronynak padlására mentek fel. [52]És Abimélek oda ment a toronyig, és ostrom alá vette azt, és egészen a torony ajtajáig közeledett, hogy azt tűzzel égesse fel. **[53]Akkor egy asszony egy malomkődarabot gördített le Abimélek fejére, és bezúzta koponyáját.** 2Sám. 11,21. **[54]Ki mindjárt oda hívta fegyverhordozó apródját, és monda néki: Vond ki kardodat, és ölj meg engem, hogy ne mondják felőlem: Asszony ölte meg őt!** És keresztülszúrta őt az apród, és meghalt. [55]Mikor pedig az Izráel férfiai látták, hogy Abimélek meghalt, kiki visszatért a maga helyére. [56]Így fizetett meg Isten Abiméleknek azért a gonoszságért, melyet atyja ellen elkövetett, hogy megölte hetven testvérét. [57]És a Sikem férfiainak fejére is visszahárított Isten minden rosszat, és reájuk szállott Jóthámnak, a Jerubbaál fiának átka.

Bír 10

1 Támada pedig Abimélek után az Izráel megszabadítására **Thóla**, Puának, a Dodó fiának fia, Issakhár nemzetségéből való, a ki Sámirban lakott, az Efraim hegységben. 2 És bíráskodék Izráelben huszonhárom esztendeig, és meghala, és eltemetteték Sámirban. 3 Ő utána következett Jáir, a gileádbeli, és ítélé Izráelt huszonkét esztendeig. 4Móz. 32,41. Józs. 17,1. 4 Ennek **harmincz fia volt, kik harmincz szamárcsikón nyargaltak, és volt nékik harmincz városuk,** melyeket mind e mai napig Jáir faluinak neveznek, melyek Gileád földén vannak. 5 És meghalt Jáir, és eltemetteték Kámonban. **6 De az Izráel fiai újra gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt,** mert szolgáltak a Baáloknak és Astarótnak, és Sziria isteneinek, és Sidon isteneinek, és Moáb isteneinek, és az Ammon fiai isteneinek, és a Filiszteusok isteneinek, és elhagyták az Urat, és nem szolgáltak néki. **7 Felgerjedett azért az Úrnak haragja Izráel ellen, és adá őket a Filiszteusoknak és az Ammon fiainak kezökbe.** 8 És ezek szorongatták és nyomorgatták az Izráel fiait attól az évtől fogva tizennyolcz esztendőn keresztül, Izráelnek minden fiait a kik a Jordánon túl valának az Emoreusoknak földén, mely Gileádban van. 9 És átkeltek az Ammon fiai a Jordánon, hogy hadakozzanak Júda és Benjámin ellen és az Efraim háza ellen, és felette igen szorongattaték az Izráel. 10 Akkor az Úrhoz kiáltottak az Izráel fiai, mondván: **Vétkeztünk te ellened, mert elhagytuk a mi Istenünket, és szolgáltunk a Baáloknak.** 11 Az Úr pedig monda az Izráel fiainak: Nemde én szabadítottalak-é meg benneteket az Égyiptombeliektől, az Emoreusoktól, az Ammon fiaitól, a Filiszteusoktól, 12 És a Sidonbeliektől, az Amálekitáktól és a Maonitáktól, mikor titeket szorongattak, és ti én hozzám kiáltottatok, megszabadítottalak titeket az ő kezökből? 1Sám. 23,25. 2Krón. 26,7. 13 És ti mégis elhagytatok engem, és idegen isteneknek szolgáltatok; annakokáért többé nem szabadítlak meg titeket ezután. 14 Menjetek és kiáltsatok azokhoz az istenekhez, a kiket választottatok, szabadítsanak meg azok benneteket a ti nyomorúságtoknak idején. 15 Felelének pedig az Izráel fiai az Úrnak: Vétkeztünk, cselekedjél úgy velünk, a mint jónak látszik a te szemeid előtt, csak most az egyszer szabadíts még meg, kérünk! 16 És elvetették maguktól az idegen isteneket, és szolgáltak az Úrnak. **És megesett az ő szíve az Izráel nyomorúságán.** 17 És összegyülekeztek az Ammon fiai, és táborba szállottak Gileádban, és összegyűltek az Izráel fiai is, és Mispában táboroztak. 18 És Gileád népe és fejedelmei egyik a másikától kérdezgették: **Ki az a férfiú, a ki megkezdi a harczot az Ammon fiai ellen? Legyen az feje Gileád összes lakóinak!**

Bír 11
1 A Gileádból való Jefte pedig nagy hős volt, és egy parázna asszonynak volt a fia, s Jeftét Gileád nemzette. Zsid. 11,32. 33. **2 De mikor Gileádnak a felesége is szült néki fiakat, és megnőttek az ő feleségének fiai: akkor elűzték Jeftét és azt mondták néki: Nem fogsz örökösödni atyánknak házában, mert más asszonynak vagy a fia.** 1Móz. 21,10. 3 És elfutott Jefte az ő atyjafiai elől, és Tób földén telepedett meg, és henyélő emberek gyűltek össze Jefte körül, és együtt portyáztak. 2Sám. 10,6. 8. 4 És történt napok mulva, hogy az Ammon fiai harczba keveredtek Izráellel. 5 És lőn, hogy a mint harczolni kezdtek az Ammon fiai Izráellel, Gileád vénei elmentek, hogy visszahozzák Jeftét a Tób földéről. 6 És mondának Jeftének: **Jer el, és légy nékünk fejedelmünk, és harczoljunk az Ammon fiai ellen. 7 Jefte pedig monda Gileád véneinek: Avagy nem ti vagytok-é, a kik engem meggyűlöltetek, és kiűztetek atyámnak házából? És miért jöttetek most hozzám a ti nyomorúságtoknak idején?** 8 És mondának Gileád vénei Jeftének: Azért fordultunk most hozzád, hogy jőjj el velünk, és hadakozzál az Ammon fiai ellen, és légy mi nékünk fejünk, és Gileád minden lakosinak. 9 És monda Jefte Gileád véneinek:

JEFTE NARRATÍVÁJA GILEÁD VÉNEINEK
Ha visszavisztek engem, hogy hadakozzam az Ammon fiai ellen, és kezembe adja őket az Úr: igazán fejetekké leszek? 10 Akkor mondának Gileád vénei Jeftének: Az Úr a tanúnk, ha a te beszéded szerint nem cselekeszünk!
11 És elment Jefte Gileád véneivel, és **a nép a maga fejévé és fejedelmévé tette őt. És megmondá Jefte minden beszédit az Úr előtt Mispában.** 12 És követeket küldött Jefte az Ammon fiainak királyához, ezt izenvén: Mi dolgom van nékem veled, hogy hozzám jöttél, hogy hadakozzál az én földem ellen? 13 És monda az Ammon fiainak királya Jefte követeinek: Mert elvette Izráel az én földemet, mikor Égyiptomból feljött, az Arnontól fogva Jabbókig és a Jordánig, most te add azokat vissza békességgel. 4Móz. 21,24. 5Móz. 2,19. 14 Ismét külde pedig Jefte követeket az Ammon fiainak királyához; 15 És monda néki: Ezt izeni Jefte: Nem vette el Izráel sem a Moáb földét, sem az Ammon fiainak földét; 16 Mert mikor kijött Égyiptomból, a pusztában bolyongott Izráel egész a Veres tengerig, és mikor Kádesbe ért, 17 Követeket küldött Izráel Edom királyához, mondván: Hadd menjek át, kérlek, országodon; de Edom királya nem hallgatta meg. Majd Moáb királyához is küldött; de ez sem engedé, és így Izráel ott maradt Kádesben. 4Móz. 20,14-21. 18 És mikor tovább vándorolt a pusztában, megkerülte Edom földét és Moáb földét, és napkelet felől érkezett a Moáb földéhez, és ott táborozott túl az Arnonon; de Moáb határába nem ment be, mert az Arnon Moáb határa. 4Móz. 21,4. 13. 19 Ekkor követeket küldött Izráel Szihonhoz, az Emoreusok királyához, Hesbon királyához, és monda néki Izráel: Hadd menjek át, kérlek, országodon az én helyemre. 4Móz. 21,21. 5Móz. 2,26. 20 De Szihon nem hitt Izráelnek, hogy átvonul az ő határán, hanem összegyűjtötte Szihon az ő egész népét, és táborba szállott Jahásban, és harczolt az Izráel ellen. 21 Az Úr, az Izráel Istene pedig Szihont és egész népét Izráel kezébe adta, és megverték őket, és elfoglalta Izráel az Emoreusoknak, ama föld lakóinak, egész országát. 22 És birtokába vette az Emoreusok egész határát, az Arnontól fogva Jabbókig, és a pusztától a Jordánig. 23 És mikor az Úr, az Izráel Istene maga űzte ki az Emoreusokat az ő népe, az Izráel elől, most te akarnád ezt elfoglalni? 24 Hát nem úgy van-é, hogy a mit bírnod adott néked Kámos, a te istened, azt bírod? Mi meg mindazoknak örökségét bírjuk, a kiket az Úr, a mi Istenünk űzött ki mi előlünk. 4Móz. 21,29. 25 És most vajjon mennyivel vagy te különb Bálaknál, Czippor fiánál, Moáb királyánál? Avagy versengett-é ez az Izráellel, és hadakozott-é valaha ellenük? 4Móz. 22,2. 3. 26 Míg Izráel Hesbonban és annak mezővárosaiban, Aroerben és ennek mezővárosaiban és az Arnon mellett való összes városokban háromszáz esztendőn át lakott: miért nem foglaltátok el abban az időben? 27 Én nem vétettem te ellened, hanem te cselekszel velem gonoszt, hogy harczolsz ellenem. **Az Úr, a biró, tegyen ma ítéletet az Izráel**

és az Ammon fiai között. 28 De az Ammon fiainak királya nem hallgatott Jefte szavaira, a melyeket izent néki. 29 Jeftén pedig lőn az Úrnak lelke, és általméne Gileádon és Manassén, és általméne Gileád Mispén, és Gileád Mispéből felvonult az Ammon fiai ellen. **30 És fogadást tőn Jefte az Úrnak, és monda: Ha mindenestől kezembe adod az Ammon fiait: 31 Akkor valami kijövénd az én házamnak ajtaján előmbe, mikor békével visszatérek az Ammon fiaitól, legyen az Úré, és megáldozom azt egészen égőáldozatul. 32 És kivonult Jefte az Ammon fiai ellen, hogy hadakozzék velök, és kezébe adá néki azokat az Úr.** 33 És veré őket Aroertől fogva mindaddig, míg mennél Minnithbe, húsz városon át, és egész Abel-Keraminig nagy vérontással, és az Ammon fiai megaláztattak az Izráel fiai előtt. 34 Mikor pedig méne Jefte Mispába az ő házához: **ímé az ő leánya jött ki eleibe dobokkal és tánczoló sereggel; ez volt az ő egyetlenegyje, mert nem volt néki kivülötte sem fia, sem leánya.** 35 És mikor meglátta őt, megszaggatá ruháit, és monda: Óh leányom, de megszomorítottál és megháborítottál engem! Mert én fogadást tettem az Úrnak, és nem vonhatom vissza. 3Móz. 27,28. 36 Az pedig monda néki: Atyám, ha fogadást tettél az Úrnak, úgy cselekedjél velem, a mint fogadtad, miután az Úr megadta az ellenségiden: az Ammon fiain való bosszút. 37 És monda az ő atyjának: Csak azt az egyet tedd meg nékem; ereszsz el engem két hónapra, hadd menjek el és vonulhassak félre a hegyekre, hogy sírjak szűzességemen leánybarátaimmal. 38 És ő monda: Menj el. És elbocsátá őt két hónapra. Az pedig elment és az ő leánybarátai, és siratta az ő szűzességét a hegyeken. **39 És a két hónap elteltével visszatért atyjához, és betöltötte az ő felőle való fogadást, a melyet tett, és ő soha nem ismert férfiút.** És szokássá lett Izráelben, 40 Hogy esztendőnként elmentek az Izráel leányai, hogy dicsőítsék a gileádbeli Jefte leányát esztendőnként négy napon át.

Bír 12

1 Összegyűlének pedig az Efraim férfiai, és általmenének északra, és mondának Jeftének: Miért szállottál harczba az Ammon fiaival, és miért nem hívtál minket is, hogy menjünk veled? Most azért a te házadat megégetjük te veled együtt tűzzel. 2 És monda Jefte nékik: Nagy háborúságunk volt, nékem és az én népemnek, az Ammon fiaival: és hívtalak titeket; de ti nem szabadítottatok meg engem az ő kezökből. **3 És a mikor láttam, hogy ti nem akartok segíteni, koczkára vetém saját életemet, és általmenék az Ammon fiai ellen, az Úr pedig kezembe adta őket. És most miért jöttetek fel hozzám, hogy hadakozzatok én ellenem? 4 És ekkor egybegyűjté Jefte Gileádnak minden férfiait, és megtámadta Efraimot, és megverték Gileád férfiai Efraimot,** mert azt mondották: Efraim szökevényei vagytok ti, kik Gileádban, Efraim és Manassé között laktok. 5 És elfoglalák a Gileádbeliek Efraim előtt a Jordán réveit, és lőn, hogy mikor az Efraim közül való menekülők azt mondják vala: Hadd menjek által: azt kérdezték tőlük a gileádbeli férfiak Efraimbeli vagy-é? És ha az azt mondotta: nem! 6 Akkor azt mondák néki: Mondd: **Sibboleth! És ha Szibbolethet mondott, mert nem tudta úgy kimondani, akkor megfogták őt és megölték a Jordán réveinél, és elesett ott abban az időben az Efraimbeliek közül negyvenkétezer.** Mát. 26,73. 7 Ítélé pedig Jefte Izráelt hat esztendeig, és meghalt Jefte, a Gileádbeli, és eltemették Gileád egyik városában. 8 És ítélé ő utána az Izráelt Ibsán, ki Bethlehemből való volt. 9 Ennek harmincz fia volt és harmincz leányt házasított ki, és harmincz leányt hozott be kivül az ő fiainak, és itélé Izráelt hét esztendeig. 10 És meghala Ibsán, és eltemették Bethlehemben. 11 És bíráskodék ő utána Élon Izráelben, ki a Zebulon nemzetségéből való volt, és ítélé Izráelt tíz esztendeig. 12 És meghalt Élon, a Zebulonbeli, és eltemették Ajalonban, Zebulon földén. 13 Ő utána pedig Abdon bíráskodott Izráelben, a Pireathonita Hillel fia. 14 Ennek negyven fia és harmincz unokája volt, kik hetven szamárcsikón nyargaltak, és ítélte Izráelt nyolcz esztendeig. 15 És meghalt Abdon, a Pireathonita Hillel fia, és eltemették Pireathonban, Efraim földén, az Amálekiták hegységén.

Bír 13
SÁMSON
1 Az Izráel fiai pedig újra gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt, azért az Úr őket a Filiszteusoknak kezébe adá negyven esztendeig. 2 És élt ebben az időben egy férfiú Czórából, a Dán nemzetségéből való, **névszerint Manoah, kinek felesége magtalan volt, és nem szült.** 3 És megjelent az Úrnak angyala az asszonynak, és monda néki: Ímé most magtalan vagy, és nem szültél; de terhes leszesz, és fiat szülsz. 1Móz. 17,17. 19. 25,21. 1Sám. 1,2-5. 19. Luk. 1,5. 13,17. 4 Azért most megójjad magad, és ne igyál se bort, se más részegítő italt, és ne egyél semmi tisztátalant. 4Móz. 6,2. 3. 3Móz. 11,43. 5 Mert íme terhes leszesz, és fiat szülsz, és beretva ne érintse annak fejét, mert Istennek szenteltetett lesz az a gyermek anyjának méhétől fogva, és ő kezdi majd megszabadítani Izráelt a Filiszteusok kezéből. 4Móz. 6,5. 1Sám. 1,11. 6 És elment az asszony, és elbeszélte ezt férjének, mondván: Istennek egy embere jöve hozzám, kinek tekintete olyan volt, mint az Isten angyalának tekintete, igen rettenetes, úgy hogy meg sem mertem kérdezni, hogy honnan való, és ő sem mondotta meg nékem a nevét. **7 És monda nékem: Íme terhes leszesz, és fiat fogsz szülni; azért most se bort, se más részegítő italt ne igyál, és semmi tisztátalant ne egyél, mert Istennek szentelt lesz az a gyermek, anyja méhétől fogva halála napjáig.** 8 Manoah pedig az Úrhoz könyörgött, és monda: ***Kérlek, Uram! az Istennek amaz embere, a kit küldöttél volt, hadd jőjjön el ismét hozzánk, és tanítson meg minket, hogy mit cselekedjünk a születendő gyermekkel.***

IZSÁK – SÁMUEL- SÁMSON KÉSŐN SZÜLETETT GYERMEK
9 És meghallgatá az Isten Manoah kérését, mert az Istennek angyala megint eljött az asszonyhoz, mikor az a mezőn ült, és az ő férje Manoah nem volt vele. 10 Akkor az asszony elsietett, és elfutott, és elbeszélé férjének, és monda néki: Ímé megjelent nékem az a férfiú, a ki a multkor hozzám jött. 11 És felkelt, és elment Manoah az ő felesége után, és mikor odaért ahhoz a férfiúhoz, monda néki: **Te vagy-é az a férfiú, a ki ez asszonynyal beszéltél?** És monda: Én vagyok. 12 És monda Manoah: Ha beteljesedik ígéreted, miként bánjunk a gyermekkel, és mit cselekedjék ő? 13 Az Úrnak angyala pedig monda Manoáhnak: Mindentől, a mit csak mondottam az asszonynak, őrizkedjék. **14 Mindabból, a mi csak a bor termő szőlőből származik, ne egyék, és bort és más részegítő italt ne igyék, és semmi tisztátalant ne egyék.** Mindazt, a mit parancsoltam néki, tartsa meg. 15 És monda Manoah **az Úr angyalának**: Kérlek, hadd tartóztassunk meg téged, hogy készítsünk néked egy kecskegödölyét. 16 De az Úrnak angyala így szólt Manoáhhoz: Ha megmarasztasz is, nem eszem kenyeredből, és ha áldozatot készítesz, az Úrnak áldozd azt. Mert Manoah nem tudta, hogy az Úrnak angyala vala. 17 És monda Manoah az Úr angyalának: Kicsoda a te neved, hogy ha majd beteljesedik a te beszéded, tisztességgel illethessünk téged. 18 És monda néki az Úrnak angyala: Miért kérdezősködöl nevem után, a mely olyan csodálatos? 19 Mikor aztán Manoah a kecskegödölyét és ételáldozatot vette, és megáldozá azt egy sziklán az Úrnak: csodadolgot cselekedék Manoahnak és feleségének szeme láttára: **20 Tudniillik, mikor a láng felcsapott az oltárról az ég felé, az oltár lángjában felszállott az Úrnak angyala.** Mikor pedig ezt meglátták Manoah és az ő felesége, arczczal a földre borultak. 21 És többé nem jelent meg az Úrnak angyala Manoáhnak és feleségének. Ekkor tudta meg Manoah, hogy az Úrnak angyala volt az. 22 És monda Manoah az ő feleségének: **Meghalván meghalunk, mert az Istent láttuk.** 2Móz. 33,20. 5Móz. 5,26. 23 Akkor monda néki az ő felesége: Ha meg akart volna ölni az Úr minket, nem fogadta volna el kezünkből az egészen égőáldozatot és az ételáldozatot, és nem mutatta volna nékünk mindezeket, sem pedig nem hallatott volna velünk ilyeneket. 24 És szült az asszony fiat, és nevezé annak nevét Sámsonnak, és **felnevekedék a gyermek, és megáldá őt az Úr. Zsid. 11,32. 25 És kezdé az Úrnak lelke őt indítani a Dán táborában, Czóra és Estháol között.**

Bír 14
1 És lement Sámson Timnátba, és meglátott egy nőt Timnátban a Filiszteusok lányai közül. 2 És mikor haza ment, elbeszélte ezt atyjának és anyjának, és monda: Egy nőt láttam Timnátban a Filiszteusok leányai között, most azért vegyétek őt nékem feleségül. 3 És monda néki az ő atyja és anyja: **Hát nincsen a te atyádfiainak és az én egész népemnek leányai között nő, hogy te elmégy, hogy feleséget végy a körülmetéletlen Filiszteusok közül?**

ÉZSAU IS IDEGEN LÁNYT VETT FELESÉGÜL
És monda Sámson az ő atyjának: Őt vegyed nékem, mert csak ő kedves az én szemeim előtt. 4 Az ő atyja és anyja pedig nem tudják vala, hogy ez az Úrtól van, hogy ő alkalmatosságot keres a Filiszteusok ellen, mert abban az időben a Filiszteusok uralkodtak Izráel felett. 5 És lement Sámson az ő atyjával és anyjával Timnátba, és **mikor Timnátnak szőlőhegyéhez értek, íme egy oroszlánkölyök jött ordítva elébe. 6 És felindítá őt az Úrnak lelke, és úgy kettészakasztá azt, mint a hogyan kettészakasztatik a gödölye; pedig semmi sem volt kezében.** De atyjának és anyjának nem mondta el, a mit cselekedett. 7 És mikor leérkezett, **beszélt a nővel, a ki kedves volt Sámson szemei előtt.** 8 Mikor pedig egynéhány nappal azután visszatért, hogy őt hazavigye, lekerült, hogy megnézze az oroszlánnak holttestét: hát **íme egy raj méh volt az oroszlánnak tetemében, és méz. 9 És kiszedte azt markaiba, és a mint ment-mendegélt, eszegetett belőle,** és mikor hazaért atyjához és anyjához, adott abból nékik is, és azok is ettek; de nem mondta meg nékik, hogy az oroszlán holttetéméből vette ki a mézet. 10 És azután lement az ő atyja ahhoz a nőhöz, és Sámson lakodalmat tartott ott, mert úgy szoktak cselekedni az ifjak. 11 Mikor pedig megláták őt a Filiszteusok, harmincz társat adtak mellé, hogy legyenek ő vele. 12 És monda nékik Sámson: Hadd vessek előtökbe egy találós mesét, ha azt megfejtitek nékem a lakodalom hét napja alatt és kitaláljátok; adok néktek harmincz inget és harmincz öltöző ruhát; 13 De ha nem tudjátok megfejteni, ti adtok nékem harmincz inget és harmincz öltöző ruhát. Azok pedig mondának néki: **Add elő találós mesédet, hadd halljuk.** 14 Ő pedig monda nékik: **Az evőből étek jött ki S az erősből édes jött ki.** De nem tudták a találós mesét megfejteni három egész napon át. 15 Lőn annakokáért heted napon, mondának Sámson feleségének: Vedd reá férjedet, hogy fejtse meg nékünk a találós mesét, hogy valamiképen meg ne égessünk téged és a te atyádnak házát tűzzel; vagy azért hívtatok ide minket, hogy koldussá tegyetek bennünket, vagy nem? 16 És sírt a Sámson felesége ő előtte, és monda: Bizony te gyűlölsz engem, és nem szeretsz. Egy találós mesét vetettél az én népem fiai elé és nékem sem fejtetted meg. Ő pedig monda néki: Íme még atyámnak és anyámnak sem mondtam meg, hát néked mondanám meg? 17 Az pedig hét napon át sírdogált előtte, a meddig a lakodalom tartott. Végre a hetedik napon megmondá néki, mert folyvást zaklatta őt. Ő pedig aztán megfejté a találós mesét népe fiainak. 18 És mondának néki a város férfiai a hetedik napon, mielőtt még a nap lement volna: Mi édesebb, mint a méz, És mi erősebb, mint az oroszlán? Ki monda nékik: **Ha nem az én üszőmön szántottatok volna, Mesém soha ki nem találtátok volna.** 19 Ekkor felindítá őt az Úrnak lelke, és elment Askelonba, és megölt közülök harmincz férfiút, és elvette ruhájukat és azoknak adta ez öltöző ruhákat, a kik a találós mesét megoldották. És felgerjedett haragjában elment az ő atyjának házához. **20 A Sámson felesége pedig férjhez ment az ő egyik társához, a kit társaságába vett vala.**

Bír 15
SÁMSON FOLYT.
1 Lőn pedig néhány nap múlva, a búzaaratásnak idejében, meglátogatta Sámson az ő feleségét, egy kecskegödölyét vivén néki, és monda: Bemegyek az én feleségemhez a hálóházba. De nem hagyá őt bemenni az ő atyja. 2 És monda annak atyja: Azt gondoltam, hogy gyűlölve gyűlölöd őt, azért odaadtam őt a te társadnak; **de hát vajjon húga nem szebb-é nálánál? Legyen ő helyette most az a tied. 3 És monda néki Sámson: Teljesen igazam lesz most a**

Filiszteusokkal szemben, ha kárt okozok nékik. 4 És elment Sámson, és összefogdosott háromszáz rókát, és csóvákat vévén, a rókák farkait egymáshoz kötözé, és egy-egy csóvát tett minden két rókának farka közé. 5 És meggyújtá tűzzel a csóvákat, és beeresztette azokat a Filiszteusok gabonájába, és felgyújtá a gabonakalangyákat, az álló vetéseket, a szőlőket és az olajfaerdőket. 6 Akkor mondának a Filiszteusok: Ki cselekedte ezt? És mondák: **Sámson, Thimneus veje, mert elvette tőle az ő feleségét, és adta azt az ő társának**. Felmenének annakokáért a Filiszteusok, és megégeték az asszonyt és annak atyját tűzzel. 7 Sámson pedig monda nékik: Bátor ezt cselekedtétek, mégis addig nem nyugszom meg, míg bosszúmat ki nem töltöm rajtatok. **8 És megverte őket keményen válluktól tomporukig,** és lement és lakott Ethamban, a sziklabarlangban. 9 A Filiszteusok pedig felmentek, és megszállották Júdát, és Lehiben telepedtek le. 10 Akkor mondának a Júda férfiai: Miért jöttetek fel ellenünk? Azok pedig mondának: Sámsont megkötözni jöttünk fel, hogy úgy cselekedjünk vele, mint ő cselekedett mi velünk. 11 Ekkor háromezer ember ment le Júdából Ethamba, a sziklabarlanghoz, és monda Sámsonnak: Nem tudod-é, hogy a Filiszteusok uralkodnak mi rajtunk? Miért cselekedted ezt velünk? Ő pedig monda nékik: **A miképen cselekedtek ők velem, én is úgy cselekedtem velök.** 12 És mondának néki: Azért jöttünk le, hogy megkötözzünk, és hogy a Filiszteusok kezébe adjunk téged. Sámson pedig monda nékik: Esküdjetek meg nékem, hogy ti nem rohantok reám. 13 És azok felelének néki, mondván: Nem! csak megkötözvén megkötözünk, és kezökbe adunk; de nem ölünk meg téged. Azután megkötözték őt két új kötéllel, és felvezették őt a kőszikláról. 14 És mikor Lehi felé közeledett, és a Filiszteusok már ujjongtak elébe: **felindítá őt az Úrnak lelke, és olyanok lettek a karján levő kötelek, mint a lenszálak, melyeket megperzsel a tűz és lemállottak a kötések kezeiről.** 15 És **egy nyers szamárállcsontot találа, és kinyújtván kezét, felvevé azt, és agyonvert vele ezer embert. 16 És monda Sámson: Szamár állcsontjával seregeket seregre, Szamár állcsontjával ezer férfit vertem le.** 17 És mikor ezt elmondotta, elvetette kezéből az állcsontot, és elnevezé azt a helyet Ramath-Lehinek. 18 Azután megszomjúhozék felette igen és felkiáltott az Úrhoz, és monda: Te adtad szolgád kezébe ezt a nagy győzelmet, és most szomjan kell meghalnom, és a körülmetéletlenek kezébe jutnom. **19 Akkor meghasítá Isten a zápfogat, mely az állcsontban volt, és víz fakadt ki abból. Ő pedig ivott, ereje megtért, és megéledett. Azért neveztetik a segítségül hívás forrásának, e hely Lehiben van mind e mai napig 20 És ítélé Sámson Izráelt a Filiszteusok idejében húsz esztendeig.**

Bír 16

1 És elment **Sámson Gázába, és meglátott ott egy parázna asszonyt, és bement hozzá.** 2 A gázabelieknek pedig mikor megmondották, mondván: Ide jött Sámson! körülvevék őt, és leselkedének ő utána egész éjszakán át a város kapujában, és hallgatóztak egész éjjel, és azt mondták: Reggel, ha világos lesz, megöljük őt. 3 És aluvék Sámson éjfélig. **Éjfélkor pedig felkelt, és megfogván a város kapujának szárnyait, a kapufélfákkal és a závárokkal együtt kiszakította azokat, és vállaira vette, és felvitte a hegy tetejére, mely Hebronnal szemben fekszik.** 4 És történt azután, hogy **megszeretett egy asszonyt a Sórek völgyében, a kinek neve Delila volt.** 5 És felmenének ő hozzá a Filiszteusok fejedelmei, és mondának néki: **Kérdezd ki őt és tudd meg, miben áll az ő nagy ereje, és miképen vehetünk rajta erőt, hogy megkötözzük és megkínozzuk őt,** és mi mindenikünk adunk néked ezerszáz ezüst siklust. 6 És monda Delila Sámsonnak: Mondd meg nékem, miben van a te nagy erőd és mivel kellene téged megkötni, hogy megkínozhassanak téged. 7 És felele néki Sámson: Ha megkötöznek hét nyers gúzszsal, melyek még meg nem száradtak, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint más ember. 8 Akkor hoztak néki a Filiszteusok fejedelmei hét nyers gúzst, a mely még nem volt száraz, és megkötözé őt azzal. 9 A lesben állók pedig ott vártak annál a hálókamarában. És monda néki: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! És elszakasztá a gúzsokat, miképen elszakad a csepűfonal, ha tűz éri, – és ki nem tudódék, miben volt az ő ereje. 10 És monda Delila

Sámsonnak: Ímé rászedtél, és hazugságot szóltál nékem, most **mondd meg igazán , hogy mivel lehet téged megkötözni?** 11 Ő pedig monda néki: Ha erősen megkötöznek új kötelekkel, melyekkel még semmi dolgot nem végeztek, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint más ember. 12 És vett Delila új köteleket, és megkötözte őt velük, és monda néki: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! (mert ott leselkedtek utána a hálókamarában). De ő letépte azokat karjairól, mint a fonalat. **13 És monda Delila Sámsonnak: Meddig fogsz még rászedni engem és hazudni nékem?** Mondd meg egyszer már, mivel kötöztethetel meg? – Ő pedig monda néki: **Ha összeszövöd az én fejemnek hét fonatékját a nyüstfonállal. 14 És szeggel megerősítvén a zugolyt, monda: Rajtad a Filiszteusok, Sámson!** Az pedig felébredvén álmából, kitépte a zugolyszeget és a nyüstfonalat. 15 Ekkor monda néki Delila: Miképen mondhatod: Szeretlek téged, ha szíved nincsen én velem? Immár három ízben szedtél rá engem, és nem mondtad meg, hogy miben van a te nagy erőd? 16 Mikor aztán őt minden nap zaklatta szavaival, és gyötörte őt: **halálosan belefáradt a lelke,** 17 És kitárta előtte egész szívét, és monda néki: **Borotva nem volt soha az én fejemen, mert Istennek szentelt vagyok anyám méhétől fogva;** ha megnyírattatom, eltávozik tőlem az én erőm, és megerőtlenedem, és olyan leszek, mint akármely ember. 18 És mikor látta Delila, hogy kitárta volna előtte egész szívét, elküldött, és elhívatá a Filiszteusok fejedelmeit, és ezt izené: Jőjjetek fel ez egyszer, mert ő kitárta nékem egész szívét. És felmentek ő hozzá a Filiszteusok fejedelmei, és a pénzt is felvitték kezökben. 19 És elaltatta őt az ő térdein, és előhívott egy férfiút, és lenyíratta az ő fejének hét fonatékát, és kezdé őt kínozni. És eltávozott tőle az ő ereje. 20 És monda: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! Mikor pedig az az ő álmából felserkent, monda: Kimegyek most is, mint egyébkor, és lerázom a kötelékeket; mert még nem tudta, hogy az Úr eltávozott ő tőle. **21 De a Filiszteusok megfogták őt, és kiszúrták szemeit, és levezették őt Gázába,** és ott megkötözték két vaslánczczal, és őrölnie kellett a fogházban. 2Kir. 25,7. 2Móz. 11,5. 22 De az ő fejének haja újra kezdett nőni, miután megnyíretett. 23 És mikor a Filiszteusok fejedelmei összegyűltek, hogy az ő istenüknek, Dágonnak nagy áldozatot áldozzanak, és hogy **örvendezzenek, mondának: Kezünkbe adta a mi istenünk Sámsont, a mi ellenségünket.** 1Sám. 5,2. 24 És mikor látta őt a nép, dícsérték az ő istenöket, mert – mondának – kezünkbe adta a mi istenünk a mi ellenségünket, földünk pusztítóját, és a ki sokakat megölt mi közülünk. 25 Lőn pedig, hogy **mikor megvídámult az ő szívök, mondának: Hívjátok Sámsont, hadd játszék előttünk. És előhívák Sámsont a fogházból, és játszék ő előttük,** és az oszlopok közé állították őt. 26 Sámson pedig monda a fiúnak, a ki őt kézenfogva vezette: Ereszsz el, hadd fogjam meg az oszlopokat, a melyeken a ház nyugszik, és hadd támaszkodjam hozzájuk. **27 A ház pedig tele volt férfiakkal és asszonyokkal, és ott voltak a Filiszteusok összes fejedelmei, és a tetőzeten közel háromezeren, férfiak és asszonyok, a Sámson játékának nézői.** 28 Ekkor Sámson az Úrhoz kiáltott, és monda: Uram, Isten, emlékezzél meg, kérlek, én rólam, és erősíts meg engemet, csak még ez egyszer, óh Isten! hadd álljak egyszer bosszút a Filiszteusokon két szemem világáért! 29 És **átfogta Sámson a két középső oszlopot, melyeken a ház nyugodott, az egyiket jobb kezével, a másikat bal kezével, és hozzájok támaszkodott.** 30 És monda Sámson: Hadd veszszek el én is a Filiszteusokkal! És nagy erővel megrándította az oszlopokat, és rászakadt a ház a fejedelmekre és az egész népre, mely abban volt, úgy hogy többet megölt halálával, mint a mennyit megölt életében. 31 És lementek az ő testvérei és atyjának egész háza, és elvivék őt, és hazatérvén, eltemették Czóra és Estháol között, atyjának, Manoahnak sírjába, minekutána húsz esztendeig ítélte az Izráelt.

Bír 17

1 Vala pedig egy férfiú Efraimnak hegyéről való, kinek neve **Míka** vala; 2 És monda az ő anyjának: Az az ezerszáz ezüst, mely tőled elvétetett, és a mely miatt te átkozódál, és füleimbe is mondtad, ímé az az ezüst én nálam van, én vettem el azt. És monda az ő anyja: Légy megáldva, fiam, az Úrtól! 3 És visszaadta az ezerszáz ezüst pénzt az ő anyjának. És monda az

ő anyja: Szentelve szentelem e pénzt az Úrnak az én kezeimből fiaimért, hogy egy faragott és öntött bálvány készíttessék abból, azért most visszaadom azt tenéked. 4 De ő megint visszaadá a pénzt anyjának, és **vőn az ő anyja kétszáz ezüst pénzt, és odaadá azt az ötvösnek, és az készített abból egy faragott és öntött bálványt.** Ez azután a Míka házában volt. Ésa. 40,19. 5 És a férfiúnak, Míkának volt egy temploma, és készített efódot és terafimot, és felszentele az ő fiai közül egyet, és ez lőn néki papja. 5Móz. 13,12-17. 2Móz. 28,41. 6 Ebben az időben nem volt király Izráelben, hanem kiki azt cselekedte, a mit jónak látott. **7 Vala pedig egy ifjú, Júdának Bethleheméből**, a Júda nemzetségéből való, ki Lévita vala, és ott tartózkodott vala. 8 És elméne ez a férfiú Júdának Bethlehem városából, hogy ott tartózkodjék, a hol helyet talál. Így jött az Efraim hegyére, Míka házához, vándorlása közben. 9 És monda néki Míka: Honnan jössz? És monda: Lévita vagyok Júdának Bethleheméből, és járok s kelek, hogy hol találnék helyet. 10 És monda néki Míka: **Maradj nálam, és légy nékem atyám és papom, és én adok néked esztendőnként tíz ezüst pénzt és egy öltöző ruhát és eledelt.** És a Lévita beszegődött. 11 És tetszék a Lévitának, hogy megmaradjon annál a férfiúnál; és olyan lőn néki az az ifjú, mint egyik az ő fiai közül. 12 És felszentelte Míka a Lévitát; így lett papjává az ifjú, és maradt Míka házánál. 13 És monda Míka: **Most tudom, hogy jól fog velem tenni az Úr, mert e Lévita lett papom.**

Bír 18

1 Ebben az időben nem volt király Izráelben, és ezekben a napokban keresett a Dán nemzetsége magának örökséget, a hol lakjék, mert nem jutott néki mind ez ideig az Izráel törzsei között osztályrész. 2 És elküldöttek a Dán fiai az ő házoknépe közül öt férfiút, vitéz férfiakat a magok határaikból, Czórából és Estháolból, hogy kémleljék ki és nézzék meg jól a földet, és mondának nékik: Menjetek el, kémleljétek ki a földet. És elérkeztek az Efraim hegyéhez, a Míka házához, és ott megháltak. Józs. 19,41. 3 Mikor a Míka házánál voltak, megismerték az ifjú Lévitának hangját, és hozzá mentek, és mondának néki: Ki hozott téged ide? Mit csinálsz itt, és mi járatban vagy? 4 Ő pedig monda nékik: Ezt meg ezt cselekedte velem Míka, és megfogadott engem, és papjává lettem. 5 És mondának néki: Kérdezd meg Istentől, hogy hadd tudjuk meg, ha szerencsés lesz-é a mi útunk, a melyen járunk? 6 És monda nékik a pap: Menjetek el békességgel; a ti útatok, a melyen jártok, az Úr előtt van. 7 És elment az öt férfiú, és Laisba jutott, és látták a népet, a mely benne volt, hogy minden félelem nélkül lakik, a Sidonbeliek szokása szerint él csendesen és bátorságosan, és nincs senki, a ki őket bántaná az országban, vagy úr volna felettök, és távol vannak a sidoniaktól, és nincs senkivel semmi dolguk. 8 És mikor visszatértek atyjokfiaihoz Czórába és Estháolba, és kérdezték tőlök az ő atyjokfiai: Mi jóval jártatok? 9 Mondának: Keljetek fel, és menjünk fel ellenök, mert láttuk a földet, hogy ímé igen jó, és ti veszteg ültök? ne legyetek restek a menetelre, hogy elmenjetek elfoglalni azt a földet. 10 Ha elmentek, biztonságban élő néphez mentek, és a tartomány tágas; mert Isten kezetekbe adta azt a helyet, a hol semmiben sincs hiány, a mi csak a földön van. 11 És elment onnét a Dán nemzetségéből, Czórából és Estháolból, hatszáz férfiú hadiszerszámokkal felkészülten. 12 És felvonultak, és táborba szállottak Kirjáth-Jearimban, Júdában. Ezért hívják azt a helyet Dán táborának mind e mai napig. És ez Kirjáth-Jearim mögött fekszik. 13 És onnan felvonultak az Efraim hegyére, és Míka házába mentek. 14 És szólott az az öt férfiú, a ki elment kikémlelni Lais földét és monda atyjafiainak: Tudjátok-é, hogy ebben a házban efód és teráf, faragott és öntött bálvány van? Hát elgondolhatjátok, hogy mit cselekedjetek. 15 És betértek oda, és az ifjú Lévitához mentek a Míka házába, és köszöntötték őt: Békességgel! 16 A hadiszerszámokkal felkészült hatszáz férfiú pedig, kik a Dán fiai közül valók voltak, a kapu előtt állott. 17 És az az öt férfiú, a ki a föld kikémlelésére ment volt el, mikor felment és megérkezett oda, elvette a faragott képet, az efódot, a teráfot és az öntött bálványt; a pap pedig ott állott a kapu előtt a hadiszerszámokkal felkészült hatszáz férfiúval. 18 Mikor pedig ezek a Míka házához bementek és elvették a faragott képet, az efódot, a teráfot és az öntött bálványt,

monda nékik a pap: Mit míveltek? **19 Azok pedig mondának néki: Hallgass, tedd kezed ajakadra, és jőjj el velünk, és légy nékünk atyánk és papunk. Melyik jobb, hogy egy ember házának légy papja, vagy hogy Izráelben egy nemzetségnek és háznépnek légy papja? 20 És örvendett ezen a papnak szíve, és elvitte az efódot és a teráfot és a faragott képet, és velök a nép közé ment.** 21 És megfordulván elvonultak, magok előtt küldve a gyermekeket, a barmokat és drágaságaikat. 22 Mikor pedig már messze jártak a Míka házától, a férfiak, a kik a Míka házának szomszédságában laktak, összegyűltek, és utána mentek a Dán fiainak. 23 És utánok kiáltoztak a Dán fiainak. Azok pedig visszafordulván mondának Míkának: Mi bajod van, hogy így felsereglettél? 24 És monda: Isteneimet vettétek el, a melyeket készíttettem, és papomat, és elmentetek, hát mim van még egyebem? és mégis azt mondjátok nékem: mi bajom van? 1Móz. 31,30. 25 És mondának néki a Dán fiai: Ne hallasd többé hangodat, hogy rátok ne rontsanak e felbőszített emberek, és te a magad életét és házadnépe életét el ne veszítsd! 26 És elmentek a Dán fiai a magok útján, és mikor Míka látta, hogy azok erősebbek nála, megfordult, és visszatért házához. 27 Ők pedig elvitték, a mit Míka készíttetett, és a papot, a ki nála volt, és Lais ellen mentek, a nyugodtan és biztonságban élő nép ellen, és leölték őket fegyvernek élivel, és a várost megégették tűzzel. 28 És nem volt senki, a ki őket megszabadította volna, mert messze volt Sidontól, és semmi dolguk nem volt senkivel. Lais pedig a Béth-Rehob völgyében feküdt és itt építették meg a várost, és telepedtek meg benne. 2Sám. 10,6. 8. 29 És elnevezték a város nevét Dánnak, atyjoknak Dánnak nevéről, a ki Izráelnek született volt. Bár először Lais volt a város neve. Józs. 19,47. 1Móz. 30,6. **30 És felállították magoknak a Dán fiai a faragott képet, és Jonathán, a Manasse fiának Gersomnak fia és az ő fiai voltak papok a Dán nemzetségében egészen a föld fogságának idejéig. 1Kir. 12,30. 31 És felállítva tarták a Míka faragott képét, a melyet az készíttetett,** mindaddig, míg az Istenháza Silóban volt. Józs. 18,1.

Bír 19

1 Ugyanebben az időben, a mikor nem volt király Izráelben, mint jövevény tartózkodott az Efraim hegység oldalán egy Lévita, a ki ágyas nőt szerzett magának Júda Bethleheméből. 2 Paráználkodék pedig nála az ő ágyasa és elméne tőle atyjának házához, Júdának Bethlehemébe, és ott maradt négy hónapig. 3 Ekkor felkelvén **az ő férje, utána ment, hogy lelkére beszéljen, és hogy visszavigye őt.** Szolgája és egy pár szamár volt vele. Az pedig bevezette őt az ő atyjának házába, és mikor meglátta őt a leánynak atyja, örvendve eléje ment. 4 És ott tartóztatá őt ipa, a leánynak atyja, és ő ott maradt nála három napig, és ettek, ittak, és ott is háltak. 5 És mikor a negyedik napon reggel korán felkeltek, és ő felkészült, hogy elmenjen, monda a leánynak atyja az ő vejének: Erősítsd meg szívedet egy falat kenyérrel, azután menjetek el. 6 És leültek, és mindketten együtt ettek és ittak, és monda a leány atyja a férfiúnak: Gondold meg és hálj itt az éjjel és gyönyörködjék a te szíved. 7 Mikor pedig felkelt az a férfiú, hogy elmenjen, addig marasztá őt az ipa, hogy ott maradt megint éjszakára. 8 És felkelt azután az ötödik napon jókor reggel, hogy elmenjen, és monda a leánynak atyja: Erősítsd meg, kérlek, a te szívedet. És mulatozának, míg elhanyatlék a nap, és együtt evének mindketten. 9 Ekkor felkele az a férfiú, hogy elmenjen ágyasával és szolgájával; de ipa, a leánynak atyja, így szólt hozzá: Ímé a nap már lehanyatlik, hogy beesteledjék, azért háljatok meg itt; ímé nyugalomra hajlik a nap, hálj itt, és gyönyörködjék a te szíved; holnap aztán készüljetek fel jókor reggel a ti útatokra, és menj el sátorodba. **10 De a férfiú nem akart ott meghálni, és felkelt és elment, és egész Jebusig jutott, – ez Jeruzsálem. Egy pár megterhelt szamár és ágyasa volt vele.** 11 Mikor pedig Jebus mellett voltak, a nap már igen alászállott, és monda a szolga az ő urának: Jerünk és térjünk be a Jebuzeusok e városába, és háljunk ott. 12 És monda néki az ő ura: Ne térjünk be az idegenek városába, a hol senki sincs az Izráel fiai közül, inkább menjünk el Gibeáig. 13 És monda az ő szolgájának: Siess, és menjünk e két hely valamelyikébe, és háljunk vagy Gibeában, vagy Rámában. 14 És tovább vonultak, és

elmenének, és a nap Gibea mellett ment le felettök, a mely Benjáminé. 15 És oda tértek, hogy bemenjenek és megháljanak Gibeában. Mikor pedig oda bement, leült a város piaczán, mert nem volt senki, a ki őket házába behívná éjszakára. 16 És ímé egy öreg ember jöve a munkából a mezőről késő estve. Ez a férfiú az Efraim hegységéről való volt, és csak jövevény Gibeában, míg a helynek lakói Benjáminiták voltak. 17 És mikor felemelte szemeit, és meglátta azt az utas embert a város piaczán, monda az öreg ember néki: Hová mégy és honnan jösz? 18 Ez pedig monda néki: **Megyünk Júda Bethleheméből az Efraim hegység oldaláig, a honnan való vagyok.** Júda Bethlehemében voltam és most az Úr házához megyek, és nincsen senki, a ki házába fogadna engem. 19 Pedig szalmánk és abrakunk is van szamaraink számára, és kenyerem és borom is van a magam és a te szolgálód és emez ifjú számára, ki szolgáddal van, úgy hogy semmiben sem szűkölködünk. 20 Ekkor monda a vén ember: Békesség néked! Mindarra, a mi nélkül csak szűkölködöl, nékem lesz gondom. Csak nem hálsz itt az utczán?! 21 És elvezette őt az ő házához és abrakot adott az ő szamarainak. Azután megmosták lábaikat, és ettek és ittak. 22 És mikor vígan laknának, ímé a város férfiai, a Béliál fiainak emberei, körülvették a házat, és az ajtót döngetve, mondának az öreg embernek, a ház urának, mondván: Hozd ki azt a férfiút, a ki házadhoz jött, hogy ismerjük meg őtet. Hós. 9,9. 10,9. 23 És kiment hozzájuk az a férfiú, a háznak ura és monda nékik: Ne, atyámfiai, ne cselekedjetek ilyen gonoszt, minekutána az a férfiú az én házamhoz jött, ne tegyétek vele azt az alávaló dolgot. 24 Ímé itt van hajadon leányom és az ő ágyasa, ezeket hozom ki néktek, és ezeket nyomorgassátok, és tegyétek velök azt, a mit csak tetszik, csak e férfiúval ne cselekedjétek azt az alávaló dolgot. 25 A férfiak azonban nem akartak reá se hallgatni. Ekkor kézen fogta az a férfiú az ő ágyasát, és kivitte nékik az utczára. **Ezek pedig megszeplősíték őt, és gonoszul élének vele egész éjszaka reggelig, és csak mikor feltetszett a hajnal, akkor bocsátották el.** **Saját lányát, feleségét feláldozná?** 26 És elment az asszony virradat előtt és reggel ott rogyott össze annak a férfiúnak háza ajtajánál, a melyben az ő ura volt reggelig. 27 Mikor pedig felkelt az ő ura reggel, és kinyitotta a ház ajtaját, és kiment, hogy útnak induljon, ímé az asszony, az ő ágyasa, ott feküdt elterülve a ház ajtaja előtt, és kezei a küszöbön. 28 És monda néki: Kelj fel és menjünk el. De az nem felelt néki. Ekkor feltette őt a szamárra, és felkelt a férfiú, és elment hazájába. **29 És mikor hazaért, kést vett elő, és megfogta ágyasát, és tagról-tagra szétvagdalta őt tizenkét darabba, és szétküldözte Izráel minden határába.** **MIÉRT? MIÉRT E SZÖRNYŰ TETT?** 30 Lőn pedig, hogy mindenki, a ki ezt látta, azt mondotta: Nem történt és nem láttatott ehhez hasonló dolog, mióta csak feljöttek az Izráel fiai Égyiptomnak földéből mind e mai napig. Gondolkodjatok e dolog felől, tartsatok tanácsot és beszéljétek meg.
HASONLÍT A TÖRTÉNET SODOMÁHOZ!

Bír 20
1 Erre kivonultak az Izráel minden fiai és összegyülekezett a nép, mint egy ember, Dántól fogva Bersebáig és a Gileád földéig, az Úrhoz Mispába. 2 És megjelentek az egész népnek főfő emberei, az Izráelnek minden nemzetségei az Isten népének gyülekezetében, négyszázezer gyalogos, fegyverfogható férfiú. 3 De meghallották a Benjámin fiai is, hogy felmentek az Izráel fiai Mispába. Az Izráel fiai pedig mondának: Mondjátok meg, hogy mint történt ez a gonoszság?

A MÁSODFELESÉGÉT FELDARABOLÓ LÉVITA NARRÁCIÓJA
4 És felele a Lévita, a megöletett asszonynak férje, és monda: Gibeába, mely Benjáminé, mentem én és az én ágyasom, hogy ott megháljak. 5 És ellenem támadtak Gibeának férfiai, és körülvették miattam a házat éjjel, engem akartak megölni, de az én ágyasomat nyomorgatták meg annyira, hogy meghalt. 6 Ekkor fogtam ágyasomat, és szétvagdaltam őt, és szétküldöztem az Izráel örökségének minden tartományaiba, mert útálatosságot és aljasságot követtek el

Izráelben. 7 Ímé mindnyájan, kik itt vagytok Izráel fiai, szóljatok erről és tanácskozzatok felőle. 8 Ekkor felállott az egész nép, mint egy ember, mondván: Senki közülünk sátorába ne menjen, és senki házához ne térjen, 9 Mert most Gibea ellen ezt cselekedéndjük: sorsot vetünk rá. 10 És választunk tíz férfiút száz közül, és százat ezer közül, és ezeret tízezer közül, Izráelnek minden nemzetségéből, hogy hordjanak élelmet a népnek, hogy ez elmenvén, cselekedjék Benjámin Gibeájával annak minden gonoszsága szerint, melyet elkövetett Izráelben. 3Móz. 20,10.11 És összegyülekezett Izráel minden férfia a város ellen, mint egy ember, egyesülten. 12 És követeket küldöttek az Izráel nemzetségei Benjámin minden törzseihez, mondván: Micsoda aljasság az, a mi ti közöttetek történt? 13 Most adjátok ki azokat a férfiakat, a Béliál fiait, a kik Gibeában vannak, hogy megöljük őket, és kitisztítsuk a gonoszt Izráelből. De a Benjámin fiai nem akartak hallgatni testvéreiknek, az Izráel fiainak szavára, 5Móz. 22,22. 14 Hanem egybegyűltek a Benjámin fiai a városokból Gibeába, hogy kimenjenek harczolni az Izráel fiaival. 15 És azon a napon a Benjámin fiai, a kik a városokból jöttek fel, huszonhatezer fegyverfogható férfiút számlálának, Gibea lakóin kivül, kik szám szerint hétszázan voltak, mind válogatott férfiú. 16 Ebből az egész népből volt hétszáz válogatott férfiú, a kik suták voltak. Ezek mindnyájan a parittyával hajszálnyira biztosan találtak és nem hibázták el. 17 Az Izráel fiai pedig szám szerint, a Benjámin fiain kivül, négyszázezeren voltak, fegyverfogható emberek, és mind hadakozó férfiak. 18 Ekkor felkeltek, és felmentek Béthelbe, és megkérdék az Istent, és mondának az Izráel fiai: Ki menjen fel először közülünk a Benjámin fiai ellen hadakozni? És monda az Úr: Júda először. 19 Felkeltek azért az Izráel fiai reggel, és táborba szállottak Gibea előtt. 20 És kimentek Izráel emberei harczolni Benjámin ellen, és csatarendbe állottak fel ellenök az Izráel emberei Gibeánál. 21 És kivonultak a Benjámin fiai is Gibeából, és levertek az Izráel fiai közül az nap huszonkétezeret a földre. 22 De a nép, Izráel férfiai, megbátoríták magukat, és újra csatarendbe állottak ugyanazon a helyen, a melyen előtte való nap sorakoztak. 23 És felmenének az Izráel fiai, és ott sírtak, az Úr előtt egész estig, és megkérdezték az Urat, mondván: Vajjon elmenjek-é még harczolni az én atyámfiának, Benjáminnak fiai ellen? Az Úr pedig monda: Menjetek fel ellene! 24 És mikor az Izráel fiai másnap a Benjámin fiai ellen felvonultak, 25 Kijött elébük Benjámin Gibeából másnap, és levert az Izráel fiai közül még tizennyolczezer embert a földre, kik mindannyian fegyverfoghatók valának. **26 Ekkor felment Izráel minden fia és az egész nép, és elmenvén Béthelbe, sírtak, és ott maradtak az Úr előtt és bőjtöltek aznap egész estvéig, és égőáldozattal és hálaadó áldozattal áldoztak az Úr előtt.** 27 És megkérdezék az Izráel fiai az Urat, – mert ott volt abban az időben az Isten frigyládája. 28 És Fineás, az Áron fiának Eleázárnak fia szolgált körülötte abban az időben – mondván: Vajjon még egyszer felmenjek-é harczolni az én atyámfiának Benjáminnak fiaival, vagy pedig abbanhagyjam? És monda az Úr: Menj, mert holnap kezedbe adom őket. 29 És leseket vetett Izráel Gibea ellen köröskörül. 30 És felvonultak az Izráel fiai a Benjámin fiai ellen harmadnapon, és felállottak Gibea ellen úgy, mint annakelőtte. 31 Ekkor kijöttek a Benjámin fiai a nép ellen, elszakasztatának a várostól, és elkezdették a népet verni, és ölni, mint annakelőtte, a mezőn, a két úton, melynek egyike Béthelbe, másika Gibea felé vezet, és már megöltek mintegy harmincz férfiút Izráelből. 32 És mondának a Benjámin fiai: Megverettetnek ezek előttünk megint, mint először. Az Izráel fiai pedig mondának: Fussunk el és szakaszszuk el őket a várostól, ki az országútra. 33 És az Izráel minden fia elhagyta helyét és Baál-Thámárnál állott fel. Izráel lesei pedig előtörtek rejtek helyeikből Maareh-Gabából. 34 Ekkor az egész Izráelből tízezer válogatott férfiú tört Gibea ellen, és néki búsulának a harcznak, és amazok észre sem vették, hogy veszedelemben forognak. 35 Így verte le az Úr Izráel előtt Benjámint, és elpusztítottak az Izráel fiai azon a napon a Benjámin fiai közül huszonötezerszáz férfiút, kik mind fegyverfoghatók voltak. 36 Benjámin fiai tehát látták, hogy megveretnek, mivel Izráel férfiai csak azért adtak helyet Benjáminnak, mert ők a lesekben bíztak, a melyeket Gibeánál helyeztek el. 37 És a les elősietett és előtört Gibea ellen, és a les bevonult, és leölte az egész várost

fegyvernek élivel. 38 És abban egyeztek meg Izráel férfiai a les-csapatokkal, hogy erős füstfelleget bocsátanak fel a városból. 39 Mikor aztán az Izráel férfiai visszafordultak a harcz közben, és Benjámin megkezdte az öldöklést és leölt mintegy harmincz férfiút Izráelből, és azt gondolta magában: Bizony megverettetnek előttünk, mint az első ütközetben: 40 Épen akkor kezdett a felhő felemelkedni a városból, mint egy füstoszlop. És mikor aztán Benjámin hátratekintett, látta, hogy íme a város lángja már feléri az eget. **AKÁRCSAK AZ OROSZ-UKRÁN HÁBORÚ, ERŐS MILITÁNS KÉPEK** 41 És az Izráel fiai megfordultak, és megijedének a Benjámin fiai, a kik most látták csak, hogy rajtok a veszedelem. 42 És elfutottak az Izráel férfiai elől a pusztába vivő útra; de a harcz ott is utólérte őket, és az út közepén ölték le a városból jövőket. 43 Körülvették Benjámint, üldözték őt, letiporták a pihenő helyen, egészen a Gibea előtt keletre eső vidékig. 44 És elesett Benjámin közül tizennyolczezer ember, mindnyájan vitéz férfiak. 45 Ekkor megfordultak, és a pusztába menekültek, a Rimmon sziklájához; de az útakon még megöltek közülök ötezer embert, és azután egész Gideomig mentek utánok, és megöltek közülök kétezer embert. 46 Azok tehát, akik elestek Benjámin közül, összesen huszonötezeren voltak, kik mindannyian fegyvert fogtak azon a napon, és mindnyájan vitéz férfiak voltak. 47 De hatszáz férfiú megfordult, és elmenekült a pusztába a Rimmon kősziklájára, és ott is maradt a Rimmon szikláján négy hónapig. rész 21,13. 48 Az Izráel férfiai pedig visszatértek a Benjámin fiaira, és megölték őket fegyvernek élével a városokban az emberektől a barmokig, és a mi csak található volt; az összes városokat pedig, miket találtak, tűzzel égették meg. 5Móz. 2,34.

Bír 21

1 És az Izráel fiai megesküdtek Mispában, mondván: Senki mi közülünk nem adja leányát Benjáminnak feleségül. 2 És a nép elment Béthelbe, és ott volt egész estvéig az Isten előtt, és felemelve szavát, nagy sírással sírt. 3 És mondának: **Oh Uram! Izráelnek Istene! Miért történt ez Izráelben, hogy ma Izráelből egy nemzetség hiányzik?** 4 És lőn másnap reggel, felkele a nép és ott oltárt épített, és egészen égőáldozatot és hálaadó áldozatot áldozott. 5 És mondának az Izráel fiai: Kicsoda az, a ki nem jött fel a gyülekezetbe az Izráelnek minden nemzetségei közül az Úrhoz? Mert nagy esküt tettek volt egyszer a felől, a ki fel nem jött az Úrhoz Mispába, mondván: Meghalván meghaljon az! 6 És megszánák az Izráel fiai Benjámint, az ő atyjokfiát, és mondának: **Kivágattatott ma egy nemzetség Izráelből.** 7 Mit cselekedjünk azokkal, a kik megmaradtak, hogy feleséget kaphassanak? Mert mi megesküdtünk az Úrra, hogy nem adjuk nékik feleségül a mi leányainkat. 8 És mondának: Van-é valaki az Izráel nemzetségei közül, a ki nem jött fel az Úrhoz Mispába? És íme Jábes-Gileádból nem jött fel senki a gyülekezet táborába. 1Sám. 11,1. 31,11. 9 Mert megszámlálá magát a nép, és ímé nem vala ott senki a Jábes-Gileád lakosai közül. 10 Ekkor elküldött a gyülekezet oda tizenkétezer harczban edzett férfiút, és megparancsolták nékik, mondván: Menjetek el, és vágjátok le Jábes-Gileád lakóit fegyvernek élivel, még az asszonyokat és a gyermekeket is. 11 És ezt kell cselekednetek, hogy minden férfiút és minden asszonyt, a ki már férfiúval hált, öljetek meg. 4Móz. 31,17. 3Móz. 27,28. 12 Találának pedig a Jábes-Gileád lakói között négyszáz szűz leányt, a kik még nem ismertek férfiút férfival való hálással, és elvitték őket a táborba Silóba, mely vala a Kanaán földén. 13 És elküldött az egész gyülekezet, és izent a Benjámin fiainak, kik a Rimmon szikláján voltak, és békességet ígérének nékik. 14 Így tért vissza abban az időben Benjámin, és nékik adták azokat feleségül, a kiket meghagytak Jábes-Gileád asszony népei közül; de így sem lőn elég nékik. **15 És bánkódék a nép Benjámin miatt, hogy az Úr ilyen rést csinált az Izráel törzsein. 16 Mondának azért a gyülekezet vénei: Mit tegyünk, hogy a többiek is feleséget kapjanak, mert Benjáminból kipusztíttattak az asszonyok?** 17 És mondának: **A Benjáminiták birtoka örökség szerint ezeké, a kik megmaradtak, mert nem szabad Izráelben egy nemzetségnek sem eltöröltetni.** 18 De mi nem adhatunk nékik feleségeket leányaink közül, mert megesküdtek az Izráel fiai, mondván: Átkozott, a ki feleséget

ad Benjáminnak! 19 És mondának: Ímé az Úrnak esztendőnként való ünnepnapja lesz most Silóban, a mely északra fekszik Bétheltől, napkelet felé az országút mellett, a mely Bétheltől Sikem felé visz, és délre Lebonától. **20 Ezt parancsolák azért a Benjámin fiainak: Menjetek el, és leselkedjetek a szőlőkben.** 21 És ha látjátok, hogy jőnek Siló leányai a körtánczban tánczolni, akkor jőjjetek elő a szőlőkből, és vegyetek magatoknak kiki feleséget a Siló leányai közül, és menjetek el a Benjámin földére. **22 Ha aztán atyjaik vagy testvéreik hozzánk jőnek perlődni, akkor azt mondjuk nékik: Könyörüljetek rajtuk mi érettünk, mert nem hozhattunk mindeniknek feleséget ama hadból,** és minthogy nem ti adtátok nékik, most nem vagytok vétkesek. 23 És ekképen cselekedtek a Benjámin fiai, és vőnek feleségeket az ő számuk szerint a tánczolók közül, a kiket elraboltak. És elmentek, és hazatértek örökségükbe, és felépítették a városokat, és azokban laktak. 24 Az Izráel fiai pedig eltávoztak onnét abban az időben, mindegyik a maga nemzetségéhez és háznépéhez, és elmentek onnét kiki a maga örökségébe. **25 Ebben az időben nem volt király Izráelben; azért mindenki azt cselekedte, a mi jónak látszott az ő szemei előtt.**

Ruth könyve

Ruth 1

1 És lőn azon napokban, a mikor a bírák bíráskodának, éhség lőn a földön. És elméne egy férfi a Júda Bethleheméből, hogy Moáb mezején tartózkodjék; ő meg a felesége, és a két fia. 2 A férfi neve **Elimélek** és felesége neve Naómi; két fiok neve pedig Mahlon és Kiljon; efrataiak, a Júda Bethleheméből valók. És eljutának Moáb mezejére, és ott valának. 3 Meghala pedig Elimélek a Naómi férje, és marada ő és az ő két fia. 4 A kik Moábita leányokat vőnek feleségül; **az egyiknek neve Orpa, és a másiknak neve Ruth.** És ott lakozának közel tíz esztendeig. 5 Meghalának ők is mind a ketten, Mahlon is, Kiljon is, és marada az asszony az ő két fia és férje nélkül. 6 Felkele azért ő és az ő menyei, és ő visszatére Moáb mezejéről; mert hallotta vala Moáb mezején, hogy meglátogatta az Úr az ő népét, hogy adjon nékik kenyeret. 7 És kiméne arról a helyről, a hol volt, és vele a két menye. És menének az úton, hogy visszatérjenek Júda földére, 8 És monda Naómi az ő két menyének**: Menjetek, térjetek vissza, kiki az ő anyjának házához. Cselekedjék az Úr irgalmasságot veletek, a miképen ti cselekedtetek a megholtakkal és én velem!** 9 Adja az Úr tinéktek, hogy találjatok nyugodalmat, kiki az ő férje házában. És megcsókolá őket; és ők nagy felszóval sírának. 10 És mondák néki: Bizony mi veled együtt térünk a te népedhez! 11 Naómi pedig mondá: Térjetek vissza leányaim!

NAOMI

Miért jönnétek én velem? Hát ugyan vannak-é még fiak az én méhemben, a kik férjeitek lehetnének? 12 Térjetek vissza leányaim! menjetek, mert én már vénebb vagyok, semhogy férjhez mehetnék. Még ha azt mondanám is, hogy van reménységem; még ha ez éjjel férjhez mennék is és szülnék is fiakat: 13 Ugyan megvárhatnátok-é őket, a míg felnőnek? Ugyan megtartóztatnátok-é magatokat miattok, hogy férjhez ne menjetek? Ne, édes leányaim! Mert nagyobb az én keserüségem, mint a tietek, mert engem talált az Úrnak keze. 5Móz. 25,5. 14 Azok pedig nagy felszóval tovább sírának. És Orpa megcsókolá az ő napát; Ruth azonban ragaszkodék hozzá. 15 Ő pedig monda: Ímé a te sógorasszonyod visszatért az ő népéhez, és az ő isteneihez, térj vissza te is a te sógorasszonyod után. 16 Ruth pedig monda: **Ne unszolj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert a hova te mégy, oda megyek, és a hol te megszállsz, ott szállok meg; néped az én népem, és Istened az én Istenem.** 17 A hol te meghalsz, ott halok meg, ott temessenek el engem is. Úgy tegyen velem az Úr akármit, hogy csak a halál választ el engem tőled. 18 Mikor pedig látá, hogy erősködik vele menni, nem szóla néki többet. 19 És menének mind a ketten, **míglen Bethlehembe érkezének**. És lőn, hogy mikor Bethlehembe érkezének, megmozdult az egész város miattok, és mondák: Nemde nem Naómi ez? 20 És ő monda nékik: Ne hívjatok engem Naóminak, hívjatok inkább Márának, mert nagy keserűséggel illetett engem a Mindenható. 21 Többed magammal mentem el, és elárvultan hozott vissza engemet az Úr; miért hívnátok hát engem Naóminak, holott az Úr ellenem fordult, és a Mindenható nyomorúsággal illetett engemet? 22 Így tért vissza Naómi, és vele a Moábita Ruth, az ő menye, a ki hazatért Moáb mezejéről. Megérkezének pedig Bethlehembe az árpaaratás kezdetén.

Ruth 2

1 Vala pedig Naóminak egy rokona az ő férje után, **előkelő derék ember** Elimélek nemzetségéből; neve **Boáz.** Mát. 1,5. 2 És monda a Moábita Ruth Naóminak: Hadd menjek, kérlek, a mezőre, hogy kalászokat szedegessek az után, a kinek szemei előtt kedvességet találok.

NAOMI

És az monda: Menj édes leányom. 3 Elméne azért és odaérkezék, szedegete a mezőn az aratók után, és történetesen oda talált a Boáz szántóföldjére, a ki Elimélek nemzetségéből való volt. 4 És ímé Boáz kijöve Bethlehemből, és monda az aratóknak:

BOÁZ

Az Úr legyen veletek!

ARATÓK

És ők mondának néki: Áldjon meg téged az Úr!

BOÁZ

5 És **monda Boáz az ő szolgájának**, a ki az aratók felügyelője volt: Kié ez a leányzó?

ARATÓK FELÜGYELŐJE

6 És felele a szolga, az aratók felügyelője, és monda: Az a Moábita leányzó ez, a ki Naómival jött a Moáb mezejéről. 7 A ki mondá: Hadd szedegessek, kérlek, és hadd tarlózgassak a kévék közt az aratók után. És ide jöve, és itt marada reggeltől fogva mind mostanig: és csak épen most pihent egy keveset a házban.

BOÁZ

8 És mondá Boáz Ruthnak: Ugyan hallod-é édes leányom! Ne menj szedegetni más mezőre és el ne menj innen; hanem menj mindenütt szolgálóim után. 9 Szemeid legyenek a mezőn, a melyet aratnak, és járj utánok. Ímé meghagytam a szolgáknak, hogy ne bántsanak téged, és ha megszomjúhozol, menj az edényekhez és igyál abból, a mit a szolgák merítenek.

RUTH

10 Akkor ez arczra borula és meghajtá magát a földig, és monda néki: Hogy-hogy találtam ilyen kedvességet a te szemeid előtt, hogy rám tekintettél, **holott én idegen vagyok?**

BOÁZ

11 Boáz pedig felele, és monda néki: Bizony elmondtak nékem mindent, amit cselekedtél a te napaddal, férjed halála után, hogy elhagytad a te atyádat és a te anyádat és a te születésednek földét, és jöttél ahhoz a néphez, a melyet nem ismertél azelőtt. rész 1,16. 17. 12 Fizessen meg az Úr a te cselekedetedért, és legyen teljes a te jutalmad az Úrtól, Izráelnek Istenétől, a kinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél. 13 Ez pedig monda: Találjak kedvességet a te szemeid előtt uram, mert megvigasztaltál engem, és mert a te szolgálódnak szívéhez szóltál, holott én nem vagyok a te szolgálóleányaid közül.

BOÁZ
14 És az evésnek idejekor szóla néki Boáz: Jer ide, és egyél a kenyérből, és mártsd be a te falatodat az eczetes lébe. És ő leüle az aratók mellé. És pergelt gabonát nyújtott néki, és evett, s jóllakott, sőt még hagyott is.

BOÁZ
15 Azután felállott, hogy szedegessen és Boáz megparancsolta az ő szolgáinak, mondván: **A kévék között is hadd szedegessen, és meg ne pirongassátok őt.** 3Móz. 19,9. 10. 16 Sőt húzogassatok ki néki a kévékből is, és hagyogassatok el, hogy szedje fel, és meg ne dorgáljátok őt. 3Móz. 23,22. 17 És ő szedegete a mezőn mind estiglen, és kicsépelé, a mit szedegetett, és lett abból szinte egy efa árpa. 18 És felvevé és beméne a városba, és napaasszonya látá, a mit ő szedegetett. Aztán elővevé és odaadá néki, a mit meghagyott, minekutána jóllakott vala.

NAOMI
19 És monda néki az ő napaasszonya: Hol szedegettél ma, és hol munkálkodtál? Áldott legyen, a ki rád tekintett.

RUTH
És elbeszélte az ő napaasszonyának, hogy kinél munkálkodott, és monda: Annak a férfiúnak a neve, a kinél ma munkálkodtam: Boáz.

NAOMI
20 És monda Naómi az ő menyének: **Áldott legyen ő az Úrtól, a ki nem vonta meg irgalmasságát az élőktől és a megholtaktól!** És Naómi monda néki: Közel valónk nékünk az a férfiú; legközelebbi rokonaink közül való ő.

RUTH
21 És szóla a Moábita Ruth: Még azt is mondta ő nékem: Menj mindenütt az én munkásaim után, a míg csak el nem végzik az én egész aratásomat.

NAOMI
22 És monda Naómi Ruthnak, az ő menyének: Jó, édes leányom, hogy az ő szolgálóival jársz, ne is találjanak téged más mezőn. **23 Így járt ő mindenütt a Boáz szolgálói után, szedegetve, míg az árpaaratás és búzaaratás bevégződött; és az ő napaasszonyával lakott.**

Ruth 3
1 És monda néki Naómi, az ő napaasszonya: Édes leányom! ne keressek-é néked nyugalmat, hogy jól legyen dolgod? 2 Avagy nem rokonunk-é Boáz, a kinek szolgálóival voltál? Ímé ő az éjjel árpát szór a szérűn. 3 Annakokáért fürödjél meg, és kend meg magadat, és vedd magadra ruháidat, és menj le a szérűre; észre ne vétesd magadat a férfiúval, a míg el nem végezi ételét és italát. 4 És majd ha lefekszik, jegyezd meg a helyet, a hol fekszik, és menj oda, és hajtsd fel a leplet lábánál, és feküdjél oda. Ő majd megmondja néked, mit cselekedjél. 5 És ő monda néki: Mindazt, a mit mondasz, megcselekszem. 6 És lement a szérűre, és mindent úgy cselekedett, a mint napaasszonya parancsolta. 7 És Boáz evett és ivott, és felvidámult az ő szíve. És elment, hogy lefeküdjék a garmada szélén; és az eljött titkon, és felhajtá lába felől a leplet, és lefeküvék. 8 Történt pedig éjfél tájon, hogy felrettent a férfiú, és odafordult. És ímé: asszony fekszik az ő lábainál. 9 És monda: Kicsoda vagy te? És az monda: Én Ruth vagyok, a te

szolgálód; terjeszszed ki hát takaródat a te szolgálódra, mert te vagy a legközelebbi rokon. Ezék. 16,8. 10 És ő monda: Az Úrnak áldotta vagy te, édes leányom! Utóbbi szereteteddel jobbat cselekedtél, mint az elsővel: hogy nem jártál az ifjak után, sem szegény, sem gazdag után. 11 Most hát, édes leányom, ne félj! Mindent, a mit mondasz, megteszek néked; mert tudja az én népemnek egész kapuja, hogy derék asszony vagy. 12 És most: bizony igaz, hogy közel rokon vagyok: de van nálamnál még közelebbi rokon is. rész 4,1. 13 Ez éjszakán hálj itt; s majd reggel, ha az megvált téged, jó: váltson meg; ha pedig nem akar téged megváltani, akkor én váltalak meg. Él az Úr! Feküdj itt reggelig. 5Móz. 25,5. rész 4,10. 13. 14 És feküvék az ő lábainál reggelig, és felkele, mielőtt valaki az ő felebarátját megismerheté, mert mondá: Meg ne tudja senki, hogy ez az asszony a szérűre jött. 15 És monda: Add ide a nagy kendődet, a mely rajtad van, és tartsd. És ő oda tartotta azt. Boáz pedig mért hat mérték árpát, és feladta néki, maga pedig bement a városba. 16 És elméne az ő napaasszonyához, és az monda: Hogy vagy édes leányom? És ő elbeszélt néki mindent, a mit cselekedett vele az a férfi. 17 És monda: Ezt a hat mérték árpát adá nékem, mert monda: Ne menj üresen a te napadhoz. 18 És monda Naómi: Légy veszteg leányom, míg megtudod, hova dől el a dolog; mert nem nyugszik az a férfiú, míg véghez nem viszi a dolgot még ma.

Ruth 4

NARRÁTOR

1 Boáz pedig felment a kapuba, és ott leült. És ímé arra ment az a legközelebbi rokon, a kiről Boáz beszélt vala, és monda néki:

BOÁZ

Jer csak, ülj ide atyafi.

NARRÁTOR

És az oda ment és leüle. 2 Ekkor ő maga mellé vett tíz férfiút a város vénei közül és monda:

BOÁZ

Üljetek ide! És azok leülének. 3 És ő monda a legközelebbi rokonnak: Azt a darab szántóföldet, mely a mi atyánkfiáé, Eliméleké volt, eladja Naómi, a ki haza jött a Moáb mezejéről. 4 Én pedig gondoltam, hogy füledbe juttatom, mondván: Vedd meg az itt ülők előtt és az én népemnek vénei előtt. Ha megváltod: váltsd meg; és ha nem váltod meg: jelentsd ki előttem, hogy tudjam; mert rajtad kívül nincs, a ki megváltaná, és én vagyok utánad.

A LEGKÖZELEBBI ROKON

És az monda: Én megváltom. rész 3,12.

BOÁZ

5 És monda Boáz: A mely napon megveszed a szántóföldet Naómi kezéből, akkor a Moábita Ruthtól, a megholtnak feleségétől veszed meg, hogy nevet támaszsz a megholtnak, az ő örökségében. 5Móz. 25,5. 6.

A LEGKÖZELEBBI ROKON

6 A legközelebbi rokon pedig monda: Nem válthatom meg magamnak, hogy el ne veszessem a magam örökségét; váltsd meg te magadnak az én rokoni részemet, mert én nem válthatom meg.

NARRÁTOR (EXPOSITOR)
7 Ez vala pedig a szokás régen Izráelben, a megváltás és cserélés alkalmával, minden dolognak megerősítésére: A férfi lehúzta az ő saruját és oda adta felebarátjának, és **ez volt a bizonyság Izráelben.** **EZ OLYAN, MINT EGY TÖRTÉNETKRITIKUS** 5Móz. 25,7-9.

A LEGKÖZELEBBI ROKON
8 Monda annakokáért a legközelebbi rokon Boáznak: Vedd meg magadnak! És lehúzta a saruját.
BOÁZ
9 És monda Boáz a véneknek és az egész népnek: **Ti vagytok tanui ma**, hogy megvettem mindent, a mi Eliméleké volt, és mindent, a mi Kiljoné és Mahloné volt, Naómi kezéből; 10 Sőt a Moábita Ruthot is, Mahlonnak feleségét feleségül vettem, hogy nevet támaszszak a megholtnak az ő örökségében, és ki ne veszszen a megholtnak neve az ő atyjafiai közül és az ő helységének kapujából. **Tanuk vagytok ma.**

NARRÁTOR
11 És monda az egész nép, mely a kapuban vala és a vének: **Tanuk vagyunk!**

NÉP
Tegye az Úr az asszonyt, a ki a te házadba megy, olyanná, mint Rákhel és Lea, TIPOLÓGIA!!! a kik ketten építették fel Izráel házát, és gyűjts vagyont Efratában és szerezz nevet Bethlehemben. 1Móz. 29,32. 1Móz. 30,22. **12 És a te házad legyen, miként a Pérecz háza – a kit Thámár szült Júdának – abból a magzatból, a melyet az Úr adánd néked ettől az asszonytól.** **TIPOLÓGIA, KÖZÖSSÉGI ÁLDÁS** 1Móz. 38,29.

NARRÁTOR
13 Elvevé annakokáért Boáz Ruthot, és lőn az néki felesége, és beméne hozzá, és megadá az Úr, hogy az fogana az ő méhében, és szült fiút.

ASSZONYOK
14 És mondák az asszonyok Naóminak: Áldott az Úr, a ki ma nem engedte meg, hogy rokon nélkül maradj; emlegessék az ő nevét Izráelben! **15 És legyen ő a te lelkednek megvidámítója, és vénségednek istápolója,** mert menyed szülte őt, az, a ki téged szeret, és a ki többet ér néked hét fiúnál.

NAOMI
16 Ekkor megfogá Naómi a gyermeket, és ölébe vevé, és dajkája lőn annak. 17 A szomszédasszonyok pedig nevet adának néki, mondván: Fia született Naóminak, és nevezték az ő nevét Obednek. Ez az apja Isainak, a Dávid atyjának. 18 És a Pérecz nemzetségei ezek: Pérecz nemzé Hesront; 1Móz. 46,12. 1Krón. 2,5. 19 Hesron pedig nemzé Rámot, és Rám nemzé Amminádábot; Mát. 1,3. 20 Amminádáb pedig nemzé Naássont, és Naásson nemzé Sálmónt; Mát. 1,4. Mát. 1,5. 21 Sálmón pedig nemzé Boáztot, és Boáz nemzé Obedet; Mát. 1,5. 22 És Obed nemzé Isait, Isai pedig nemzé Dávidot. Mát. 1,6.

Sámuel első könyve

1Sám 1

1 Volt egy ember, Ramataim-Czofimból, az Efraim hegységéről való, és az ő neve **Elkána** vala, Jerohámnak fia, ki Elihu fia, ki Tohu fia, ki Sof fia volt; Efraimita vala. 1Krón. 6,27. 2 És két felesége volt néki; **az egyiket Annának, a másikat pedig Peninnának hívták. (Ábrahám: Sára/Hágár; Jákób:Ráhel/Lea)** Peninnának gyermekei valának, de Annának nem valának gyermekei. 3 És ez az ember felmegy vala esztendőnként az ő városából, hogy imádkozzék és áldozatot tegyen a Seregek Urának Silóban. Ott pedig Éli két fia, Hofni és Fineás valának az Úrnak papjai. Bir. 21,19. 4 És azon a napon, melyen Elkána áldozni szokott, Peninnának, az ő feleségének, és minden fiának és leányának áldozati részt ád vala; 5Móz. 12,11. 12. 5 Annának pedig kétakkora részt ád vala, mivel Annát igen szerette; de az Úr bezárá az ő méhét. **6 Igen bosszantja vala pedig Annát vetélkedő társa, hogy felingerelje, mivel az Úr bezárá az ő méhét. (Sára is, Lea is! MINTA, A TÜPOSZ ISMÉTLŐDIK)** 7 És így történt ez esztendőről esztendőre; valahányszor felment az Úrnak házába, ekképen bosszantá őt, ő pedig sír vala és semmit sem evék. 8 És monda néki Elkána, az ő férje: Anna, miért sírsz, és miért nem eszel? Mi felett bánkódol szívedben? Avagy nem többet érek-é én néked tíz fiúnál? 9 És felkele Anna, minekutána evének Silóban és minekutána ivának, (Éli pap pedig az Úrnak templomában az ajtófélnél ül vala székében), **10 És lelkében elkeseredve, könyörge az Úrnak, és igen sír vala. 11 És fogadást tőn, mondván: Seregeknek Ura! ha megtekinted a te szolgáló leányodnak nyomorúságát, és megemlékezel rólam, és nem feledkezel el szolgáló leányodról, hanem fiúmagzatot adsz szolgáló leányodnak: én őt egész életére az Úrnak ajánlom, és borotva nem érinti az ő fejét soha!** 12 Mivelhogy pedig hosszasan imádkozék az Úr előtt: Éli figyel vala az ő szájára; 13 És mivel Anna szívében könyörge (csak ajka mozgott, szava pedig nem volt hallható): Éli gondolá, hogy részeg. 14 Monda azért néki Éli: Meddig leszel részeg? Távolítsd el mámorodat magadtól. 15 Anna pedig felele, és monda néki: Nem, Uram! **bánatos lelkű asszony vagyok én;** sem bort, sem részegítő italt nem ittam, csak szívemet öntöttem ki az Úr előtt. 16 Ne tartsd a te szolgáló leányodat rossz asszonynak, mert az én bánatomnak és szomorúságomnak teljességéből szólottam eddig. 17 És felele **Éli**, és monda: Eredj el békességgel, és Izráelnek Istene adja meg a te kérésedet, a melyet kértél tőle. 18 Ő pedig monda: Legyen kedves előtted a te szolgáló leányod! És elméne az asszony az ő útjára és evék, és arcza nem vala többé szomorú. 19 És reggel felkelének, és minekutána imádkozának az Úr előtt, visszatértek, és elmenének haza Rámába. És ismeré Elkána az ő feleségét, Annát, és az Úr megemlékezék róla. 20 És történt idő multával, hogy terhes lőn Anna, és **szüle fiat és nevezé őt Sámuelnek, mert úgymond az Úrtól kértem őt.** 21 És mikor felméne a férfi, Elkána és az ő egész háznépe, hogy bemutassa az Úrnak esztendőnként való áldozatát és fogadását: 22 Anna nem ment fel, hanem monda férjének: Mihelyt a gyermeket elválasztándom, felviszem őt, hogy az Úr előtt megjelenjen, és ott maradjon örökké. 23 És monda néki Elkána, az ő férje: Cselekedjél úgy, a mint néked tetszik, maradj itthon , míg elválasztod; csakhogy az Úr teljesítse be az ő beszédét! Otthon marada azért az asszony és szoptatta gyermekét, a míg elválasztá. 24 És minekutána elválasztotta, felvivé magával; három tulokkal, egy efa liszttel és egy tömlő borral, és bevivé őt az Úrnak házába, Silóban. A gyermek pedig még igen kicsiny vala. 25 És levágták a tulkot, és a gyermeket Élihez vitték. 26 Ő pedig monda**: Óh Uram! Él a te lelked, Uram, hogy én vagyok az az asszony, a ki itt állott melletted, és könyörgött az Úrnak.** 27 Ezért a fiúért könyörögtem, és az Úr megadta

kérésemet, a melyet tőle kértem. 28 Most azért **én is az Úrnak szentelem; JÉZUS BEMUTATÁSA A TEMPLOMBAN, AZ ELSŐSZÜLÖTT ÁLDÁSA** teljes életére az Úrnak legyen szentelve! És imádkozának ott az Úrhoz.

1Sám 2

1 És imádkozék Anna, és monda: *Örvendez az én szívem az Úrban, Felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban. Az én szám felnyílt ellenségeim ellen, Mert szabadításodnak örvendezek én! 2 Senki sincs olyan szent, mint az Úr, Sőt rajtad kívül senki sincs. Nincsen olyan kőszál, mint a mi Istenünk. 3 Ne szóljatok oly kevélyen, oly nagyon kevélyen; Szátokból ne jőjjön kérkedő szó, Mert mindentudó Isten az Úr, És a cselekedeteket ő ítéli meg. 4 Az erős kézíjjasokat megrontja, És a roskadozókat erővel övedzi fel, 5 A megelégedettek bérért szegődnek el, Éhezők pedig nem lesznek; S míg a magtalan hét gyermeket szül, A sok gyermekű megfogyatkozik. 6 Az Úr öl és elevenít, Sírba visz és visszahoz. 7 Az Úr szegénynyé tesz és gazdagít, Megaláz s fel is magasztal; 8 Felemeli a porból a szegényt, És a sárból kihozza a szűkölködőt, Hogy ültesse hatalmasok mellé, És a dicsőségnek székét adja nékik; Mert az Úré a földnek oszlopai, És azokra helyezé a föld kerekségét. 9 Híveinek lábait megoltalmazza, De az istentelenek setétségben némulnak el, Mert nem az erő teszi hatalmassá az embert. 10 Az Úr, a kik vele versengenek, megrontja, Mennydörög felettök az égben, Az Úr megítéli a földnek határait, Királyának pedig hatalmat ad, És felemeli felkentjének szarvát!* 11 Elméne ezután Elkána Rámába az ő házához; a gyermek pedig az Úrnak szolgája lett Éli pap előtt. 12 Éli fiai azonban Béliál fiai valának, nem ismerék az Urat. 13 És a papoknak ez vala szokásuk a néppel szemben: Ha mikor valaki áldozatot tesz vala, eljött a papnak szolgája, midőn a húst főzték, és a háromágú villácska az ő kezében vala; 14 És beüti vala a serpenyőbe, vagy üstbe, vagy fazékba, vagy edénybe, és mindent, a mit a villácskával kihúz, magának veszi el a pap. Így cselekesznek egész Izráellel, kik oda mennek Silóba. 15 És minekelőtte a kövérét megáldoznák, eljön a papnak szolgája és azt mondja az áldozó embernek: Adj a papnak sütni való húst, mert nem fogad el tőled főtt húst, hanem csak nyerset. 16 És ha az ember azt mondja néki: Hadd gyújtsák meg most a kövérét, azután vedd el, a mint lelked kívánja: akkor azt mondják vala: Semmiképen nem, hanem most adjad, mert ha nem, erővel elveszem. 17 Igen nagy volt azért az ifjaknak bűne az Úr előtt, mert az emberek megútálják vala az Úrnak áldozatát. 18 Sámuel pedig szolgál vala az Úrnak, mint gyermek, gyolcs efóddal körül övezve. 2Móz. 28,6-9. 19 És anyja kicsiny felső ruhát csinált vala néki, és felvivé néki esztendőnként, mikor férjével felment az esztendőnként való áldozat bemutatására. 2Móz. 28,31. **20 És megáldá Éli Elkánát és az ő feleségét, és monda: Adjon az Úr néked magzatot ez asszonytól a helyett, a kiért könyörgött, és a kit az Úrnak kért.** És haza menének. 21 És meglátogatá az Úr Annát, ki az ő méhében fogada, és szült három fiút és két leányt. **És a gyermek Sámuel felnevekedék az Úrnál. (Vö. KERESZTELŐ JÁNOS)** 22 Éli pedig igen vén vala, és meghallá mindazt, a mit fiai cselekesznek egész Izráellel, és hogy az asszonyokkal hálnak, kik a gyülekezet sátorának nyílása előtt szolgálnak. 2Móz. 38,8. 23 Monda azért nékik: Miért cselekesztek ilyen dolgot? Mert hallom a ti gonosz cselekedeteiteket mind az egész néptől. 24 Ne tegyétek fiaim! mert nem jó hír az, melyet hallok; vétkessé teszitek az Úrnak népét. 25 Ha ember embertársa ellen vétkezik, megítéli az Isten; de ha az Úr ellen vétkezik az ember, ki lehetne érette közbenjáró? De nem hallgatának atyjok szavára, mert az Úr meg akará őket ölni. 26 A gyermek Sámuel pedig folytonosan növekedék és kedves volt mind az Úr, mind az emberek előtt. 27 És eljöve Istennek embere Élihez, és monda néki: Így szól az Úr: Nem jelentettem-é ki magamat atyád házának, midőn Égyiptomban a Faraó házában valának? 28 És kiválasztám őt papnak Izráel minden nemzetségei közül magamnak, hogy áldozzon az én oltáromon; hogy füstölő szert füstölögtessen, hogy az efódot előttem viselje; és atyád házára bíztam Izráel fiainak minden tüzes áldozatait. 29 Miért tapossátok meg az én véres áldozatomat és ételáldozatomat, melyet rendeltem e hajlékban? És te többre becsülöd fiaidat, mint engem, hogy magatokat hízlaljátok

az én népem Izráel minden áldozatának elejével. 30 Azért így szól az Úr, Izráelnek Istene, jóllehet megmondottam, hogy a te házad és atyádnak háza mindörökké én előttem jár; de most, azt mondja az Úr, távol legyen tőlem, mert a kik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek, a kik azonban engem megutálnak, megutáltatnak. 2Móz. 28,1. 43. 4Móz. 25,11. 13. 31 Ímé, napok jőnek, és levágom a te karodat és atyád házának karját, hogy ne legyen vén ember a te házadban. 32 És meglátod az Isten hajlékának szorongattatását, mind a helyett, a mi jót cselekedett volna Izráellel; és nem lészen vén ember a te házadban soha. 33 Mindazonáltal nem fogok mindenkit kiirtani oltárom mellől, te éretted, hogy szemeidet emészszem és lelkedet gyötörjem; de egész házadnépe férfikorban hal meg. 34 És az legyen előtted a jel, a mi következik két fiadra, Hofnira és Fineásra, hogy egy napon halnak meg mind a ketten. 35 Támasztok azonban magamnak hűséges papot, ki kedvem és akaratom szerint cselekszik; és építek néki állandó házat, és az én felkentem előtt fog járni mindenkor. 1Kir. 2,27. 35. 36 És lészen, hogy mind az, a ki megmarad a te házadból, eljön, hogy leboruljon előtte egy ezüstpénzecskéért, és egy darab kenyérért, és ezt mondja: ugyan helyezz el engem a papi tisztségek egyikébe, hogy ehessem egy falat kenyeret.

1Sám 3

1 És a gyermek Sámuel szolgál vala az Úrnak Éli előtt. **És abban az időben igen ritkán volt az Úrnak kijelentése, nem vala nyilván való látomás.** 2 És történt egyszer, mikor Éli az ő szokott helyén aludt, (szemei pedig homályosodni kezdének, hogy látni sem tudott), 3 És az Istennek szövétneke még nem oltatott el, és Sámuel az Úrnak templomában feküdt, hol az Istennek ládája volt: 2Móz. 27,21. 4 Szólott az Úr Sámuelnek, ő pedig felele: Ímhol vagyok! 5 És Élihez szalada, és monda: Ímhol vagyok, mert hívtál engem; ő pedig felele: Nem hívtalak, menj vissza, feküdjél le. Elméne azért és lefeküvék. 6 És szólítá az Úr ismét: Sámuel! Sámuel pedig felkelvén, Élihez ment, és monda: Ímhol vagyok, mert hívtál engem. És ő felele: Nem hívtalak fiam, menj vissza, feküdjél le. **7 Sámuel pedig még nem ismerte az Urat, mert még nem jelentetett ki néki az Úrnak ígéje.** 8 És szólítá az Úr harmadszor is Sámuelt; ő pedig felkelvén, Élihez ment és monda: Ímhol vagyok, mert hívtál engem. **Akkor eszébe jutott Élinek, hogy az Úr hívja a gyermeket.** 9 Monda azért Éli Sámuelnek: Menj el, feküdjél le, és ha szólítanak téged, ezt mondjad: **Szólj Uram, mert hallja a te szolgád.** Elméne azért Sámuel, és lefeküvék az ő helyére. 10 Akkor eljövén az Úr, oda állott és szólítá, mint annak előtte: Sámuel, Sámuel! És monda Sámuel: Szólj, mert hallja a te szolgád! 11 És monda az Úr Sámuelnek: **Ímé én oly dolgot cselekszem Izráelben, melyet valakik hallanak, mind a két fülök megcsendül bele. 12 Azon a napon véghez viszem Élin mind azt, a mit kijelentettem háza ellen; megkezdem és elvégezem. 13 Mert megjelentettem néki, hogy elítélem az ő házát mind örökre, az álnokság miatt, a melyet jól tudott, hogy miként teszik vala útálatosokká magokat az ő fiai, és ő nem akadályozta meg őket. 14 Annakokáért megesküdtem az Éli háza ellen, hogy sohasem töröltetik el Éli házának álnoksága, sem véres áldozattal, sem ételáldozattal.** 15 Aluvék azért Sámuel mind reggelig, és akkor kinyitá az Úr házának ajtait. És Sámuel nem meri vala megjelenteni Élinek a látomást. 16 Szólítá azért Éli Sámuelt, és monda: Fiam, Sámuel! Ő pedig felele: Ímhol vagyok. 17 És monda: Mi az a dolog, melyet mondott néked az Úr? El ne titkold előttem! Úgy cselekedjék veled az Isten most és azután is, ha te valamit elhallgatsz előttem mind abból, a mit mondott néked! 18 Megmondott azért Sámuel néki mindent, és semmit sem hallgatott el előtte. Ő pedig monda: **Ő az Úr, cselekedjék úgy, a mint néki jónak tetszik. 19 Sámuel pedig fölnevekedék, és az Úr vala ő vele, és semmit az ő ígéiből a földre nem hagy vala esni.** 20 És megtudá egész Izráel Dántól Bersebáig, hogy Sámuel az Úr prófétájául rendeltetett. 21 És az Úr kezde ismét megjelenni Silóban, mert kijelentette magát az Úr Sámuelnek Silóban, az Úrnak beszéde által.

1Sám 4

1 És ismeretessé lett **Sámuel beszéde** egész Izráelben. És kiméne Izráel a Filiszteusok ellen harczolni, és tábort járának Ében-Ézernél, a Filiszteusok pedig tábort járának Áfekben. rész 7,12. 2 És csata rendbe állának a Filiszteusok Izráel ellen, és megütközének, és megveretteték Izráel a Filiszteusok által, és levágának a harczmezőn mintegy négyezer embert. 3 És mikor a nép a táborba visszatért, mondának Izráel vénei: Vajjon miért vert meg minket ma az Úr a Filiszteusok előtt?! Hozzuk el magunkhoz **az Úr frigyládáját Silóból, hogy jőjjön közénk az Úr,** és szabadítson meg ellenségeink kezéből. 4 Elkülde azért a nép Silóba, és elhozák onnan a Seregek Urának frigyládáját, a ki ül a Khérubok felett. Ott volt Éli két fia is az Isten frigyládájával, Hofni és Fineás. 2Móz. 25,20-22. **5 És mikor az Úr frigyládája a táborba érkezék, rivalgott az egész Izráel nagy rivalgással, hogy megrendüle a föld.** 6 Mikor pedig meghallották a Filiszteusok a rivalgás hangját, mondának: Micsoda nagy rivalgás hangja ez a zsidók táborában? És mikor megtudták, hogy az Úrnak ládája érkezett a táborba, 7 Megfélemlének a Filiszteusok, mert mondának: Isten a táborba jött! És mondának: **Jaj nékünk! mert nem történt ilyen soha az előtt. 8 Jaj nékünk! Kicsoda szabadít meg minket ennek a hatalmas Istennek kezéből? Ez az az Isten, a ki Égyiptomot mindenféle csapással sújtotta a pusztában. 9 Legyetek bátrak és legyetek férfiak, Filiszteusok! hogy ne kelljen szolgálnotok a zsidóknak, mint a hogy ők szolgáltak néktek. Azért legyetek férfiak, és harczoljatok!** 10 Megütközének azért a Filiszteusok, és megveretett Izráel, és kiki az ő sátorába menekült; és **a vereség oly nagy volt,** hogy Izráel közül harminczezer gyalog hullott el. 11 És az Isten ládája is elvétetett, és meghala Élinek mindkét fia, Hofni és Fineás. 12 Akkor elszalada a harczból egy ember a Benjámin nemzetségéből, és Silóba ment azon a napon, ruháit megszaggatván és port hintvén a fejére. 13 És ímé mikor oda ért, Éli az ő székében ült, az útfélen várakozván; mert szíve rettegésben volt az Isten ládája miatt. És mihelyt odaért az ember, hogy hírt mondjon a városban, jajveszékelt az egész város. 14 És meghallotta Éli a kiáltás hangját, és monda: Micsoda nagy zajongás ez? Az az ember pedig sietve eljöve, és megmondotta Élinek. 15 Éli pedig kilenczvennyolcz esztendős volt, és szemei annyira meghomályosodtak, hogy már nem is látott. 16 És monda az ember Élinek: Én a harczból jövök, én a harczból menekültem ma. És monda: Mi dolog történt, fiam? 17 Felele a követ, és monda: Megfutamodék Izráel a Filiszteusok előtt, és igen nagy veszteség lőn a népben, és a te két fiad is meghalt, Hofni és Fineás, és az Isten ládáját is elvették. 18 És lőn, hogy midőn az Isten ládáját említé, hátraesék a székről a kapufélhez, és nyakát szegte és meghala, mert immár vén és nehéz ember vala. És ő negyven esztendeig ítélt Izráel felett. 19 És az ő menye, Fineásnak felesége, várandós vala; és a mikor meghallá a hírt, hogy az Isten ládája elvétetett és az ő ipa és férje meghalának, térdre esék és szűle, mert a fájdalmak meglepték. 20 És mikor elalélt, mondának azok, akik mellette állanak vala: Ne félj, mert fiút szültél; de ő nem felelt és nem figyelt arra. 21 És nevezé a gyermeket Ikábódnak, mondván: „Oda van Izráel dicsősége” 22 És monda ismét: Oda van Izráel dicsősége, mert elvétetett az Isten ládája.

1Sám 5

1 A Filiszteusok pedig vevék az Isten ládáját és elvitték Ében-Ézerből Asdódba. Józs. 13,3. 2 És megfogták a Filiszteusok az Isten ládáját, és bevivén azt a Dágon templomába, Dágon mellé helyezték el. Bir. 16,23. 3 És mikor az Asdódbeliek másnap korán felkelének, ímé Dágon leesett arczczal a földre az Úr ládája előtt. És felvevék Dágont, és ismét helyreállíták. 4 Mikor pedig másnap korán reggel felkelének, ímé Dágon ismét leesett arczczal a földre az Úr ládája előtt; és Dágonnak feje és két kezefeje letörve a küszöbön valának, csak Dágon dereka maradt meg. 5 Annakokáért a Dágon papjai és mind azok, akik a Dágon templomába járnak, nem lépnek a Dágon küszöbére Asdódban mind e mai napig. 6 És az Úrnak keze az Asdódbeliekre nehezedék, és pusztítja vala őket; és megveré őket fekélyekkel, Asdódot és határait. 5Móz. 28,27. Zsolt. 78,66. 7 Mikor azért látták az Asdódbeliek, hogy így van a dolog, mondának: Ne maradjon nálunk Izráel Istenének ládája, mert reánk nehezedett az ő keze,

és Dágonra, a mi istenünkre. 8 Elküldének tehát, és összegyűjték a Filiszteusoknak minden fejedelmeit, és mondának: Mit csináljunk Izráel Istenének ládájával? Azok pedig felelének: Vigyék Gáthba az Izráel Istenének ládáját. És elvivék Izráel Istenének ládáját. 9 És történt azután, hogy elvitték, az Úrnak keze igen nagy rémületére lőn a városnak; és megveré a városnak lakosait kicsinytől fogva nagyig, és fekélyek támadának rajtok. 10 Elküldék azért az Istennek ládáját Ekronba. És lőn, hogy a mikor Ekronba jutott az Istennek ládája, felzúdulának az Ekronbeliek, mondván: Reám hozták Izráel Istenének ládáját, hogy megöljön engem és az én népemet. 11 Annakokáért elküldének, és összegyűjték a Filiszteusoknak minden fejedelmeit, és mondának: Küldjétek el Izráel Istenének ládáját, hogy térjen vissza helyére, és ne öljön meg engem és az én népemet. Mert halálos rémület volt az egész városban; igen súlyos volt ott Istennek keze. 12 És azok az emberek, a kik nem haltak meg, fekélyekkel sújtattak annyira, hogy a város jajkiáltása felhatott az égig.

1Sám 6

1 És az Úrnak ládája hét hónapig volt a Filiszteusok földén. 2 Akkor szólíták a Filiszteusok a papokat és jövendőmondókat, mondván: Mit tegyünk az Úrnak ládájával? Mondjátok meg nékünk, mi módon küldjük haza? 3 Azok pedig felelének: **Ha elkülditek Izráel Istenének ládáját, ne küldjétek azt üresen, hanem hozzatok néki vétekért való áldozatot; akkor meggyógyultok, és megtudjátok, miért nem távozik el az ő keze rólatok.** 4 És mondának: Micsoda az a vétekért való áldozat, melyet hoznunk kell néki? Azok pedig felelének: A Filiszteusok fejedelmeinek száma szerint **öt fekélyforma arany** és öt arany egér, mert ugyanazon csapás van mindeneken, a ti fejedelmeiteken is. **5 Csináljátok meg azért fekélyeiteknek képmását és egereiteknek képmását, melyek pusztítják a földet, MINT A RÉZKÍGYÓ** és így adjatok Izráel Istenének dicsőséget, talán megkönnyebbedik az ő keze rajtatok, és a ti isteneteken és földeteken. *6 Miért keményítenétek meg szíveiteket, mint megkeményítették szívöket Égyiptom és a Faraó? Avagy nem úgy volt-é, hogy a mint hatalmát megmutatta rajtok, elbocsátá őket, hogy elmenjenek?* 2Móz. 12,31. *7 Most azért vegyetek és készítsetek egy új szekeret és két borjas tehenet, melyeken még nem volt járom; és fogjátok be a szekérbe a teheneket, borjaikat pedig vigyétek el tőlök haza; 8 És vegyétek az Úrnak ládáját, és tegyétek a szekérre; az aranyszerszámokat pedig, melyeket vétekért való áldozatul hoztok néki, tegyétek egy táskába az oldalára, és bocsássátok el, hadd menjen el. 9 És nézzetek utána , hogy ha az ő határának útján Béth-Semes felé tart, akkor ő szerezte nékünk ezt a nagy bajt; ha pedig nem, akkor megtudjuk, hogy nem az ő keze sújtott minket, hanem csak véletlen volt az, a mi velünk történt.* 10 Úgy cselekedének azért az emberek; és vettek két borjas tehenet, és befogták a szekérbe, borjaikat pedig berekeszték otthon. 11 És feltették az Úrnak ládáját a szekérre és a táskát az arany egerekkel és fekélyeiknek képmásával. 12 A tehenek pedig egyenesen a Béth-Semes felé vivő úton menének; egy úton mentek, folytonosan bőgve, és sem jobbra, sem balra nem térének le. És a Filiszteusok fejedelmei utánok menének Béth-Semes határáig. 13 A Béth-Semesbeliek pedig búzaaratással foglalkozának a völgyben, és **felemelvén szemeiket, meglátták a ládát: és örvendezének, hogy látták.** 14 A szekér pedig eljutott a Béth-Semesből való Józsua mezejére, és ott megállott. **Vala pedig ott egy nagy kő, és felvagdalták a szekér fáit és a teheneket megáldozták az Úrnak egészen égőáldozatul. 15 Akkor a Léviták levették az Úrnak ládáját és a táskát, mely mellette volt, melyben az aranyszerszámok valának, és a nagy kőre helyezték.** A Béth-Semesbeli emberek pedig azon a napon egészen égőáldozatot és véres áldozatot áldoztak az Úrnak. 16 És mikor a Filiszteusok öt fejedelme ezt látta, visszatére azon napon Ekronba. 17 Az arany fekélyek pedig, melyeket a Filiszteusok vétekért való áldozatul hoztak az Úrnak, ezek: egyet Asdódért, egyet Gázáért, egyet Askelonért, egyet Gáthért, egyet Ekronért. 18 Az arany egerek pedig a Filiszteusok minden városainak száma szerint valának, melyek az öt fejedelem alá tartoztak, a kerített városoktól a kerítetlen helységekig. És bizonyság az a nagy kő, a melyre az Úrnak

ládáját helyezték, mind a mai napig, a Béth-Semesből való Józsua mezején. **19 És megvere az Úr a Béth-Semesbeliek közül némelyeket, mivel az Úrnak ládájába tekintének. Megvere pedig a nép közül ötvenezer és hetven embert. És a nép szomorkodott, hogy az Úr ily nagy csapással sújtotta vala a népet.** 20 Mondának azért a Béth-Semesbeliek: Kicsoda állhat meg az Úr előtt, e szent Isten előtt? És kihez megy el mi tőlünk? 21 Követeket küldének akkor Kirjáth-Jeárim lakosaihoz, mondván: A Filiszteusok visszahozták az Úrnak ládáját, jőjjetek el, és vigyétek el azt magatokhoz. Józs. 18,14.

1Sám 7

1 És eljövének a Kirjáth-Jeárimbeliek, és felvitték az **Úrnak ládáját,** és bevivék Abinádáb házába, mely a dombon vala; és Eleázárt, az ő fiát az Úr ládájának őrizésére rendelék. 2 És lőn, hogy attól a naptól fogva, a melyen Kirjáth-Jeárimban hagyták a ládát, sok idő eltelék, tudniillik húsz esztendő. **És Izráelnek egész háza síránkozék az Úr után.** 3 Sámuel pedig szóla Izráel egész házához, mondván: **Ha ti teljes szívetekből megtértek az Úrhoz, és eltávolítjátok magatok közül az idegen isteneket és Astarótot, és szíveiteket elkészítitek az Úrnak, és csak néki szolgáltok: akkor megszabadít titeket a Filiszteusok kezéből.** Bir. 2,13. 4 Elhányák azért Izráel fiai a bálványokat és Astarótot, és csak az Úrnak szolgálának. 5 Akkor Sámuel mondá: Gyűjtsétek össze egész Izráelt Mispába, hogy imádkozzam értetek az Úrhoz. 6 Összegyűlének azért Mispában, és **vizet merítvén, kiönték az Úr előtt**; és bőjtölének azon a napon, és így szólának ott: Vétkeztünk az Úr ellen. És ekképen ítélé Sámuel Izráel fiait Mispában. 7 Mikor pedig a Filiszteusok meghallották, hogy Izráel fiai összegyűlének Mispában, feljöttek a Filiszteusok fejedelmei Izráel ellen. És mikor ezt meghallották Izráel fiai, megrémülének a Filiszteusoktól. 8 És mondának Izráel fiai Sámuelnek: **Ne szünjél meg érettünk könyörögni az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, hogy szabadítson meg minket a Filiszteusok kezéből. 9 Vett azért Sámuel egy szopós bárányt, és megáldozá azt egészen égőáldozatul az Úrnak. És fohászkodék Sámuel Izráelért az Úrhoz, és az Úr meghallgatá őt.** 10 És lőn, hogy a mikor Sámuel az égőáldozatot végezé, eljövének a Filiszteusok, hogy Izráel ellen harczoljanak. Az Úr pedig mennydörge nagy hangon azon a napon a Filiszteusok felett és annyira megzavarta őket, hogy megveretteténeк Izráel előtt. 11 Akkor kijövének Izráel emberei Mispából, és üldözték a Filiszteusokat és verték őket egészen Bethkáron alól. 12 Sámuel pedig vett egy követ, és felállítá Mispa és Sén között, és **Ében-Háézernek nevezte el, mert mondá: Mindeddig megsegített minket az Úr!** 13 És megaláztatának a Filiszteusok, és nem menének többé Izráel határára. És az Úrnak keze a Filiszteusok ellen volt Sámuelnek teljes életében. 14 És visszavevé Izráel a városokat, a melyeket a Filiszteusok Izráeltől elvettek vala, Ekrontól fogva Gáthig, és az ő határukat megszabadítá Izráel a Filiszteusok kezéből. És békesség lőn Izráel és az Emoreusok között. 15 Sámuel pedig életének minden napjaiban ítéle Izráel felett. 16 És elmegy vala esztendőnként, és bejárá Béthelt, Gilgált és Mispát, és ítéletet hozott vala Izráel felett mind e helyeken. 17 Annakutána visszatére Rámába, mert ott vala az ő háza, és ott is ítéletet hoza Izráel felett; és oltárt építe ott az Úrnak.

1Sám 8

1 És lőn, hogy a mikor Sámuel megvénhedett, **az ő fiait tevé bírákká Izráel felett.** 2 Elsőszülött fiának pedig Joel volt a neve és a másodiknak Abia, kik Beérsebában bíráskodtak. 1Móz. 21,31. **3 De fiai nem járának az ő útjain, hanem a telhetetlenség után indulának, és ajándékot fogadának el, és elforditák az igaz ítéletet.** 2Móz. 23,6. 8. 4 Összegyűlének azért Izráelnek minden vénei, és elmentek Sámuelhez Rámába. 5 És mondának néki: Ímé te megvénhedtél, és fiaid nem járnak útaidon; most azért válaszsz nékünk királyt, a ki ítéljen felettünk, mint minden népnél szokás. 5Móz. 17,14. 6 Azonban Sámuelnek nem tetszék a beszéd, hogy azt mondák: Adj nékünk királyt, a ki ítéljen felettünk. És könyörge

Sámuel az Úrhoz. **7 És monda az Úr Sámuelnek: Fogadd meg a nép szavát mindenben, a mit mondanak néked, mert nem téged útáltak meg, hanem engem útáltak meg, hogy ne uralkodjam felettök.** 8 Mindama cselekedetek szerint, a melyeket véghez vittek attól a naptól kezdve, a melyen kihoztam őket Égyiptomból, egészen a mai napig (hogy elhagytak engem, és idegen isteneknek szolgáltak): veled is a szerint cselekesznek. **9 Most azért hallgass szavukra; mindazáltal tégy ellenök bizonyságot, és add tudtokra a király hatalmát, a ki uralkodni fog felettök. 10 És Sámuel megmondá az Úrnak minden beszédeit a népnek, mely tőle királyt kért.** 11 És monda: **A királynak, a ki uralkodni fog felettetek, ez lesz a hatalma**: fiaitokat elveszi és szekér vezetőivé és lovasaivá teszi őket, és szekere előtt futnak. 12 Ezredesekké teendi őket, és hadnagyokká ötven ember felett; velök szántatja meg barázdáit, és velök végezteti aratását, készítteti hadi szerszámait és harczi szekereihez az eszközöket. 13 Leányaitokat pedig elviszi kenőcskészítőknek, szakácsnéknak és sütőknek. 14 Elveszi legjobb szántóföldeiteket, szőlőhegyeiteket és olajfás kerteiteket, és szolgáinak adja. 15 Veteményeiteket és szőlőiteket megdézsmálja, és főbb embereinek és szolgáinak adja. 16 Elveszi szolgáitokat, szolgálóitokat, legszebb ifjaitokat és szamaraitokat, és a maga dolgát végezteti azokkal. 17 Barmaitokat megdézsmálja, és ti szolgái lesztek néki. 18 És panaszkodni fogtok annak idejében királyotok miatt, kit magatok választottatok, de az Úr nem fog meghallgatni akkor titeket. 19 A nép azonban nem akart Sámuel szavára hallgatni, és mondának: **Nem! hanem király legyen felettünk. 20 És mi is úgy legyünk, mint a többi népek, hogy királyunk ítéljen minket is, és előttünk járjon, és vezesse a mi harczainkat.** 21 És miután Sámuel meghallgatta a népnek minden szavát, megmondta azokat az Úrnak. 22 És monda az Úr Sámuelnek: Hallgass szavokra, és adj nékik királyt. És Sámuel monda Izráel férfiainak: Menjetek el haza, ki-ki az ő városába.

1Sám 9

1 És volt egy ember a Benjámin nemzetségéből, kinek neve vala Kis, Abielnek fia, ki Sérornak fia, ki Bekoráthnak fia, ki Afiákhnak fia, ki Benjámin házából való volt; igen tehetős ember vala. **2 És volt néki egy Saul nevű fia, ifjú és szép; ő nála Izráel fiai közül senki sem volt szebb; vállától felfelé magasabb vala az egész népnél.** 3 És elvesztek vala Kisnek, a Saul atyjának szamarai, és monda Kis Saulnak, az ő fiának: Végy magad mellé egyet a szolgák közül, és kelj fel, menj el, keresd meg a szamarakat. 4 És bejárá az Efraim hegységét, és bejárta Salisa földét, de nem találták meg; és bejárták Sáálim földét, de nem voltak ott; és bejárá Benjámin földét, de nem találták meg. 5 Mikor pedig a Suf földére jutottak, monda Saul az ő szolgájának, a ki vele volt: Jer, térjünk vissza, nehogy atyám elvetve a szamarak gondját, miattunk aggódjék. 6 Az pedig monda néki: **Ímé az Istennek embere most e városban van, és az az ember tiszteletben áll; mind az, a mit mond, beteljesedik. Most azért menjünk el oda, talán megmondja nékünk is a mi útunkat, hogy merre menjünk. 7 És monda Saul az ő szolgájának: Elmehetünk oda, de mit vigyünk ez embernek? mert a kenyér elfogyott tarisznyánkból, és nincsen mit vigyünk ajándékba az Isten emberének; mi van nálunk? 8 A szolga pedig felele ismét Saulnak, és monda: Ímé van nálam egy ezüst siklusnak negyedrésze, oda adom ezt az Isten emberének, hogy megmondja nékünk a mi útunkat.** 9 Régen Izráelben azt mondák, mikor valaki elment Istent megkérdezni: **Jertek, menjünk el a nézőhöz; mert a kit most prófétának neveznek, régen nézőnek hívták.** 10 És Saul monda az ő szolgájának: Helyesen beszélsz; jer, menjünk el. Elmenének azért a városba, hol az Istennek embere volt. 11 A mint pedig a város felhágóján menének, leányokkal találkozának, a kik vizet meríteni jöttek ki, és mondának nékik: Itt van-é a néző? 12 És azok felelének nékik, és mondának: Igen, amott van előtted, siess azért, mert ma jött a városba, mivel ma lesz a népnek véres áldozata ím e hegyen. 13 A mint a városba mentek, azonnal megtaláljátok, mielőtt felmenne a hegyre, hogy egyék; mert a nép nem eszik addig, míg ő el nem jön, mivel a véres áldozatot ő áldja meg, és azután esznek a meghívottak. Azért most

menjetek fel, mert épen most fogjátok őt megtalálni. 14 Felmenének azért a városba. És mikor a városban menének, ímé akkor jöve ki Sámuel velök szemben, hogy a hegyre felmenjen. 15 És az Úr kijelentette Sámuelnek füleibe, egy nappal az előtt, hogy Saul eljött, mondván: 16 Holnap ilyenkor küldök hozzád egy embert a Benjámin földéről, és kend fel őt fejedelmül az én népem, Izráel felett, hogy megszabadítsa az én népemet a Filiszteusok kezéből; mert **megtekintém az én népemet, mivel felhatott az ő kiáltása hozzám.** 17 Mikor pedig Sámuel meglátta Sault, szóla néki az Úr: **Ímé ez az az ember, a kiről szólottam néked, ő uralkodjék az én népem felett. 18 Akkor Saul a kapu alatt Sámuelhez közeledék és monda: Ugyan mondd meg nékem, hol van itt a néző háza? 19 Sámuel pedig felele Saulnak, és monda: Én vagyok az a néző;** menj fel előttem a hegyre, és egyetek ma én velem, reggel pedig elbocsátlak téged, és megmondom néked mind azt, a mi szívedben van. 20 A szamarak miatt pedig, melyek tőled ezelőtt három nappal elvesztek, ne aggódjál, mert megtaláltattak. És kié leend mind az, a mi Izráelben becses? Avagy nem a tiéd és a te atyádnak egész házáé? 21 És Saul felele, és monda: **Avagy nem Benjáminita vagyok-é én, Izráelnek legkisebb törzséből való?** És az én nemzetségem nem legkisebb-é Benjámin törzsének nemzetségei között? Miért szólasz tehát hozzám ilyen módon? 22 Akkor Sámuel megfogta Sault és az ő szolgáját, és bevezette őket az étkező helyre; és nékik adta a főhelyet a meghívottak között, kik mintegy harminczan valának. 23 És monda Sámuel a szakácsnak: Hozd elő azt a darabot, melyet odaadtam néked, és a melyről azt mondám, hogy tartsd magadnál. **24 Akkor a szakács felhozta a czombot és a mi rajta volt, és Saul elé tevé. És ő monda: Ímhol a megmaradt rész, vedd magad elé és egyél, mert erre az időre tétetett az el számodra, mikor mondám: Meghívtam a népet.** Evék azért Saul azon a napon Sámuellel. 25 És miután lejöttek a hegyről a városba, a felházban beszélgetett Saullal. 26 És korán felkelének. Történt ugyanis, hogy hajnalhasadtakor kiálta Sámuel Saulnak a felházba, mondván: Kelj fel, hogy elbocsássalak téged. És felkelt Saul, és kimenének ketten, ő és Sámuel az utczára. 27 Mikor pedig lemenének a város végére, Sámuel monda Saulnak: Mondd meg a szolgának, hogy menjen előre előttünk – és előre ment –, te pedig most állj meg, hogy **megmondjam néked az Istennek beszédét.**

1Sám 10

1 Akkor elővevé Sámuel az **olajos szelenczét, és az ő fejére tölté, és megcsókolá őt, és monda:**

SAUL FELKENÉSE

Nem úgy van-é, hogy **fejedelemmé kent fel az Úr téged az ő öröksége felett?** 2 Mikor azért te most elmégy tőlem, találkozni fogsz két emberrel a Rákhel sírja mellett, Benjámin határában, Selsáhnál, a kik azt mondják néked: Megtalálták a szamarakat, melyeknek keresésére indultál vala; és ímé, a te atyád felhagyott már a szamarakkal, és miattatok aggódik, mondván: Mit tegyek a fiamért? 1Móz. 35,19. 3 És mikor onnan tovább mégy, és a Thábor tölgyfájához jutsz, három ember fog téged ott találni, kik Béthelbe mennek fel Istenhez; az egyik három gödölyét visz, a másik visz három egész kenyeret, és a harmadik visz egy tömlő bort. 4 És azok békességesen köszöntenek téged, és két kenyeret adnak néked; te pedig vedd el azokat kezökből. 5 Azután eljutsz az Isten hegyére, hol a Filiszteusok előőrsei vannak. Mikor pedig bemégy oda a városba, a próféták seregével fogsz találkozni, kik a hegyről jőnek le, előttök lant, dob, síp és hárfa lesz, és ők magok prófétálnak. **6 Akkor az Úrnak lelke reád fog szállani, és velök együtt prófétálni fogsz, és más emberré leszesz.** 7 Mikor pedig mind e jelek beteljesednek rajtad, tedd meg magadért mind azt, a mi csak kezed ügyébe esik, mert az Isten veled van. 8 Most azért menj le én előttem Gilgálba, és ímé én lemegyek te hozzád, hogy égőáldozatot áldozzam és hálaáldozatot hozzak. Hét napig várakozzál, míg hozzád megyek, és akkor tudtodra adom, hogy mit cselekedjél. 9 És lőn, a mint hátra fordult, hogy Sámueltől eltávozzék, elváltoztatá Isten az ő szívét, és azon a napon beteljesedének mind azok a jelek. 10 És mikor elmenének ama hegyre, ímé a prófétáknak serege vele szembe jöve, és az

Istennek lelke ő reá szálla, és prófétála ő közöttök. 11 És lőn, hogy mind azok, kik ismerték őt annakelőtte, mikor látták, hogy ímé a prófétákkal együtt prófétál, monda a nép egymás közt: Mi lelte Kisnek fiát? Avagy Saul is a próféták közt van? 12 És felele egy közülök, és monda: Ugyan kicsoda az ő atyjuk? Azért lőn példabeszéddé: **Avagy Saul is a próféták közt van?** 13 És mikor elvégezé a prófétálást, felment a hegyre. 14 Saulnak nagybátyja pedig monda néki és a szolgájának: Hol jártatok? És ő monda: A szamarakat kerestük, de mivel sehol sem láttuk, Sámuelhez menénk. 15 Akkor monda Saulnak a nagybátyja: Ugyan mondd meg nékem, mit mondott néktek Sámuel? 16 És monda Saul a nagybátyjának: Nyilván megmondotta nékünk, hogy a szamarakat megtalálták. De a mit Sámuel a királyságról mondott, nem beszélte el néki. 17 És összehívta Sámuel a népet Mispába az Úrhoz. 18 És monda Izráel fiainak: Így szól az Úr, Izráelnek Istene: Én hoztam ki Izráelt Égyiptomból, és én szabadítottalak meg titeket az égyiptombeliek kezéből és mind amaz országok kezéből, melyek sanyargatának titeket. 19 Ti pedig most megvetettétek a ti Isteneteket, a ki megszabadított titeket minden bajaitokból és nyomorúságaitokból; és azt mondottátok néki: Adj királyt nékünk. Most azért álljatok az Úr elé a ti nemzetségeitek és ezreitek szerint. 20 És mikor előállatá Sámuel Izráelnek minden nemzetségét, kiválasztaték sors által a Benjámin nemzetsége. 21 Akkor előállatá a Benjámin nemzetségét az ő házanépei szerint, és kiválasztaték a Mátri házanépe, azután kiválasztaték Saul, Kisnek fia; és keresék őt, de nem találták meg. 22 Megkérdezték azért ismét az Urat: Vajjon eljön-é ide az az ember? És az Úr monda: Ímé ő a holmik közé rejtőzék el. 23 Akkor elfutának, és előhozták őt onnan. És mikor a nép közé álla, kimagaslék az egész nép közül vállától kezdve felfelé; 24 És Sámuel monda az egész népnek: **Látjátok-é, a kit választott az Úr? hogy nincsen hozzá hasonló az egész nép között! Akkor felkiálta az egész nép és monda: Éljen a király! 25 Sámuel pedig előadá a nép előtt a királyság jogát, és beírá egy könyvbe, és letevé az Úr elé.** És elbocsátá Sámuel az egész népet, mindenkit a maga házához. 26 Azután Saul is elment haza Gibeába és vele ment a sokaság, a kiknek szívét Isten megindította vala. 27 Némely kaján emberek azonban azt mondák: Mit segíthet ez rajtunk? és megvetették őt és ajándékot nem vivének néki. Ő pedig olyan volt, mintha semmit sem hallott volna.

2Sám 11

1 És feljöve az Ammonita Náhás, és tábort jára Jábes Gileád ellen. A Jábesbeliek pedig mondának mindnyájan Náhásnak: Köss velünk szövetséget, és mi szolgálni fogunk néked. Bir. 21,8. 2 És monda nékik az Ammonita Náhás: Úgy szövetséget kötök veletek, ha kivágatom mindnyájatoknak jobb szemét, és tehetem ezt egész Izráelnek gyalázatára. 3 Jábes vénei pedig mondának néki: Engedj nékünk hét napot, hogy követeket küldjünk Izráelnek minden határára; és ha senki sem segít meg minket, akkor kimegyünk hozzád. 4 Elmenének azért a követek Saulhoz Gibeába, és elmondták e beszédeket a nép füle hallatára. És felemelé az egész község az ő szavát, és sírának. 5 Saul pedig épen a mezőről jött vala a barmok után; és monda Saul: Mi történt a néppel, hogy sírnak? És elmondták néki a Jábesbeliek beszédeit. **6 És mikor hallotta e beszédeket, az Úrnak lelke Saulra szálla, és az ő haragja nagyon felgerjede. 7 És vett egy pár ökröt, és feldarabolá azokat, és a követektől elküldé Izráelnek minden határára, mondván: A ki nem vonul Saul után és Sámuel után, annak ökreivel így cselekesznek.** És az Úrnak félelme szálla a népre, és kivonulának mind egy szálig. 8 És megszámlálá őket Bézekben. És Izráel fiai háromszázezeren valának, a Júdabeliek pedig harminczezeren. 9 És mondának a követeknek, kik oda menének: Így szóljatok a Jábes-Gileádbelieknek: Holnap, mikor a nap felmelegszik, megszabadultok. És elmenének a követek, és megmondák a Jábesbelieknek, és ők örvendezének. 10 Mondának azért a Jábesbeliek: Holnap kimegyünk hozzátok, hogy egészen úgy cselekedjetek velünk, a mint néktek jónak tetszik. 11 Másodnapon pedig Saul a népet három seregre osztá, és kora hajnalban a táborra ütének, és verték Ammont mindaddig, míg a nap felmelegedék; a kik pedig megmaradtak, úgy szétszórattak, hogy kettő

sem maradt közülök együtt. 12 Akkor a nép monda Sámuelnek: Kicsoda volt az, a ki mondá: Saul fog-é rajtunk uralkodni? Adjátok elő a férfiakat, hogy megöljük őket! 13 Saul azonban azt mondá: Senkit se öljetek meg a mai napon, mert ma szerzett szabadulást az Úr Izráelnek. 14 Sámuel pedig monda a népnek: Jertek, menjünk el Gilgálba, és újítsuk meg ott a királyságot. 15 Elméne azért az egész nép Gilgálba, és ott az Úr előtt Gilgálban királylyá tették Sault; **és áldoztak ott hálaáldozatot az Úr előtt, és felette örvendezének ott, Saul és Izráelnek minden férfiai.**

1Sám 12
1 És monda Sámuel az egész Izráelnek: **Ímé meghallgattam szavaitokat mindenben, valamit nékem mondottatok, és királyt választottam néktek.** 2 És most ímé a király előttetek jár. Én pedig megvénhedtem és megőszültem, és az én fiaim ímé ti köztetek vannak, és én is előttetek jártam ifjúságomtól fogva mind a mai napig. 3 Itt vagyok, tegyetek bizonyságot ellenem az Úr előtt és az ő felkentje előtt: kinek vettem el az ökrét, és kinek vettem el a szamarát, és kit csaltam meg, kit sanyargattam, és kitől fogadtam el ajándékot, hogy a miatt szemet hunyjak? és visszaadom néktek. 4 Ők pedig felelének: Nem csaltál meg minket, nem sanyargattál minket, és senkitől semmit el nem fogadtál. 5 És ő monda nékik: **Legyen bizonyság az Úr ti ellenetek, és bizonyság az ő felkentje ezen a napon, hogy semmit sem találtatok kezemben!** Ők pedig mondának: Legyen bizonyságul. 6 És monda Sámuel a népnek:

AZ ÜDVTÖRTÉNET SÁMUELI NARRATÍVÁJA
Igen, az Úr, a ki rendelte Mózest és Áront, és a ki kihozta atyáitokat Égyiptom földéről! 7 Most azért álljatok elő, hadd perlekedjem veletek az Úr előtt az Úrnak minden jótéteményei felett, a melyeket cselekedett veletek és a ti atyáitokkal. 8 Miután Jákób Égyiptomba ment vala, atyáitok az Úrhoz kiáltának, és az Úr elküldé Mózest és Áront, a kik kihozták atyáitokat Égyiptomból, és letelepíték erre a helyre. 9 De ők elfeledték az Urat, az ő Istenöket, azért adá őket Siserának, a Hásor serege vezérének kezébe, és a Filiszteusok kezébe és Moáb királyának kezébe, és azok harczolának ellenök. Bir. 4,2. Bir. 3,12-14. 10 Akkor kiáltának az Úrhoz, és mondák: Vétkeztünk, mert elhagytuk az Urat, és szolgáltunk a Baáloknak és Astarótnak; most azért szabadíts meg minket ellenségeinknek kezéből, hogy néked szolgáljunk. 11 És elküldé az Úr Jerubbaált és Bédánt és Jeftét és Sámuelt, és megszabadíta titeket mindenfelől ellenségeitek kezéből, és biztonságban laktatok. Bir. 6,32. 12 Mikor pedig láttátok, hogy Náhás, az Ammon fiainak királya ellenetek jöve, azt mondátok nékem: Semmiképen nem, hanem király uralkodjék felettünk, **holott csak a ti Istenetek, az Úr a ti királyotok.** 13 Most azért, ímhol a király, a kit választottatok, a kit kértetek. Ímé, az Úr királyt adott néktek. 14 Hogyha az Urat félitek, és néki szolgáltok; szavára hallgattok és az Úr szája ellen engedetlenek nem lesztek; és mind ti, mind pedig a király, a ki felettetek uralkodik, az Urat, a ti Isteneteket követitek: megtartattok. **15 Ha pedig az Úr szavára nem hallgattok, és az Úr szava ellen engedetlenek lesztek: az Úrnak keze ellenetek leend, miként a ti atyáitok ellen. 16 Most is azért álljatok meg, és lássátok meg azt a nagy dolgot, a melyet az Úr visz véghez szemeitek előtt.** 17 Avagy nem búzaaratás van-é most? Kiáltani fogok az Úrhoz, és ő mennydörgést és esőt ád, **hogy megtudjátok és meglássátok, mily nagy a ti gonoszságtok, melyet cselekedtetek az Úr szemei előtt, mikor királyt kértetek magatoknak.** 18 Kiálta azért Sámuel az Úrhoz, és az Úr mennydörgést és esőt adott azon a napon. És az egész nép nagyon megrettene az Úrtól és Sámueltől. 19 És monda az egész nép Sámuelnek: Könyörögj szolgáidért az Úrhoz, a te Istenedhez, hogy meg ne haljunk, mert minden bűneinket csak öregbítettük azzal a bűnnel, hogy királyt kértünk magunknak.

IGAZI PRÓFÉTAI SZÓ

20 És monda Sámuel a népnek: Ne féljetek! Ha már mind e gonoszságot véghez vittétek, most ne távozzatok el az Úrtól, hanem az Úrnak szolgáljatok teljes szívetekből. 21 Ne térjetek el a hiábavalóságok után, a melyek nem használnak, meg sem szabadíthatnak, mert hiábavalóságok azok. 22 Mert nem hagyja el az Úr az ő népét, az ő nagy nevéért; mert tetszett az Úrnak, hogy titeket a maga népévé válaszszon. 23 Sőt tőlem is távol legyen, hogy az Úr ellen vétkezzem és felhagyjak az érettetek való könyörgéssel; hanem inkább tanítani foglak titeket a jó és igaz útra. 24 Csak féljétek az Urat, és szolgáljatok néki hűségesen, teljes szívetekből; mert látjátok; mily nagy dolgot cselekedett veletek. 25 Ha pedig folytonos rosszat cselekesztek: mind ti, mind királyotok elvesztek.

1Sám 13

1 Saul harmincz éves volt, mikor királylyá lett és mikor uralkodék az Izráel felett két esztendeig, 2 Választa Saul magának az Izráel közül háromezer embert, és kétezer Saullal vala Mikmásban és Béthel hegységén, ezer pedig Jonathánnal volt Gibeában, a Benjámin városában; a népnek többi részét pedig elbocsátá, kit-kit a maga hajlékába. 3 És Jonathán megveré a Filiszteusoknak előőrsét, mely Gébában vala, és meghallották ezt a Filiszteusok; Saul pedig megfúvatta a trombitát az egész országban, mondván: Hallják meg a zsidók! 4 És meghallotta egész Izráel, hogy azt mondák: **Megverte Saul a Filiszteusok előőrsét, és gyűlöletessé vált Izráel a Filiszteusok előtt. A nép pedig egybegyűle Saul mellé Gilgálba**. 5 Összegyűlének a Filiszteusok is, hogy harczoljanak Izráel ellen; harminczezer szekér és hatezer lovas volt, a nép pedig oly sok volt, mint a tenger partján lévő föveny; és feljövének és tábort ütének Mikmásnál, Béth-Aventől keletre. Józs. 18,11. 12. **6 Mikor pedig Izráel férfiai látták, hogy bajban vannak – mert a nép szorongattatott -: elrejtőzék a nép a barlangokba, a bokrok és kősziklák közé, sziklahasadékokba és vermekbe. 7 És a zsidók közül némelyek általmenének a Jordánon, Gád és Gileád földére.** Saul pedig még Gilgálban volt, és az egész nép, mely mellette vala, rettegett. 8 És várakozék hét napig, a Sámuel által meghagyott ideig, de Sámuel nem jött el Gilgálba, a nép pedig elszélede mellőle. rész 10,8. 9 Akkor monda Saul: Hozzátok ide az égőáldozatot és a hálaáldozatokat. És égőáldozatot tőn. 10 És mikor elvégezte az égőáldozatot; ímé megérkezék Sámuel, és Saul eleibe ment, hogy köszöntse őt. **11 És monda Sámuel: Mit cselekedtél?! Saul pedig felele: Mikor láttam, hogy a nép elszélede mellőlem, és te nem jöttél el a meghagyott időre, a Filiszteusok pedig összegyűlének már Mikmásban, 12 Azt mondám: Mindjárt reám törnek a Filiszteusok Gilgálban, és én az Úrnak színe előtt még nem imádkozám;** bátorságot vevék azért magamnak és megáldozám az égőáldozatot. 13 Akkor monda Sámuel Saulnak: **Esztelenül cselekedtél;** nem tartottad meg az Úrnak, a te Istenednek parancsolatját, melyet parancsolt néked, pedig most mindörökre megerősítette volna az Úr a te királyságodat Izráel felett. 14 Most azonban a te királyságod nem lesz állandó. Keresett az Úr magának szíve szerint való embert, a kit az ő népe fölé fejedelmül rendelt, mert te nem tartottad meg, a mit az Úr parancsolt néked. 15 Felkele ezután Sámuel, és elment Gilgálból Benjámin városába, Gibeába. És Saul megszámlálta a népet, mely körülötte található volt, mintegy hatszáz embert. 16 Saul pedig és az ő fia, Jonathán és a nép, mely körülöttök található vala, Benjámin városában, Gébában tartózkodának, és a Filiszteusok Mikmásnál táborozának. 17 Akkor a Filiszteusok táborából egy dúló sereg vált ki három csapatban; az egyik csapat az Ofra felé vivő útra fordult Suál földének; 18 A másik csapat a Bethoron felé vivő útra fordula; a harmadik csapat pedig a határ felé vivő útra fordult, mely a Sebóim völgyén át a pusztáig terjed. 19 És kovácsot egész Izráel földén nem lehetett találni, mert a Filiszteusok azt mondák: Ne csinálhassanak a zsidók szablyát vagy dárdát. 20 És egész Izráelnek a Filiszteusokhoz kellett lemenni, hogy megélesítse ki-ki a maga kapáját, szántóvasát, fejszéjét és sarlóját, 21 (Minthogy megtompulának a kapák, szántóvasak, a háromágú villa és a fejszék) és hogy az ösztökét kiegyenesítsék. 22 Azért az ütközet napján az egész népnél, mely

Saullal és Jonathánnal vala, sem szablya, sem dárda nem találtaték, hanem csak Saulnál és az ő fiánál Jonathánnál volt található. 23 És a Filiszteusok előőrse kijöve Mikmás szorosához.

1Sám 14

1 És történt egy napon, hogy Jonathán, a Saul fia azt mondá szolgájának, a ki az ő fegyverét hordozza vala: Jer, menjünk át a Filiszteusok előőrséhez, mely amott túl van; de atyjának nem mondá meg. 2 Saul pedig Gibea határában, a gránátfa alatt tartózkodék, mely Migron nevű mezőn van; és a nép, mely vele volt, mintegy hatszáz ember vala. 3 És Ahija is, ki Silóban az efódot viseli, fia Akhitobnak, az Ikábód testvérének, Fineás fiának, a ki az Úr papjának, Élinek fia vala. És a nép nem tudta, hogy Jonathán eltávozék. 4 A szorosok között pedig, melyeken keresztül akara menni Jonathán a Filiszteusok előőrséhez, volt egy hegyes kőszikla innen, és volt egy hegyes kőszikla túlfelől. Az egyiknek Boczécz, a másiknak pedig Sené volt a neve. 5 Az egyik sziklacsúcs északra volt, Mikmás átellenében, és a másik délre, Géba átellenében. **6 És monda Jonathán a szolgának, a ki az ő fegyverét hordozá: Jer, menjünk át ezeknek a körülmetéletleneknek előőrséhez, talán tenni fog az Úr érettünk valamit, mert az Úr előtt nincs akadály, hogy sok vagy pedig kevés által szerezzen szabadulást.** 7 És fegyverhordozója felele néki: Tégy mindent a te szíved szerint; indulj néki, ímé én veled leszek kívánságod szerint. 8 Jonathán pedig monda: Nosza menjünk fel ez emberekhez, és mutassuk meg magunkat nékik. 9 Ha azt mondják nékünk: Várjatok meg, míg oda érkezünk ti hozzátok, akkor álljunk meg helyünkön, és ne menjünk fel hozzájok; 10 Ha pedig azt mondják: Jertek fel mihozzánk, akkor menjünk fel, mert az Úr kezünkbe adta őket. És ez legyen nékünk a jel. 11 Mikor pedig megmutatták magokat mind ketten a Filiszteusok előőrsének, mondának a Filiszteusok: Ímé a zsidók kijődögélnek a barlangokból, a hova rejtőzének. 12 És szólának némelyek az előőrs emberei közül Jonathánnak és az ő fegyverhordozójának, és mondák: Jertek fel mi hozzánk, és valamit mondunk néktek. Akkor monda Jonathán az ő fegyverhordozójának: Jőjj fel utánam, mert az Úr Izráel kezébe adta őket. 13 És felmászott Jonathán négykézláb, és utána az ő fegyverhordozója. És hullanak vala Jonathán előtt, és fegyverhordozója is öldököl utána. 14 És az első ütközet, melyben Jonathán és fegyverhordozója mintegy húsz embert ölének meg, egy hold földön egy fél barázda hosszányin volt. 15 És félelem támada a táborban, a mezőn és az egész nép között; az előőrs és a dúló sereg – azok is megrémülének – és a föld megrendüle; és Istentől való rettegés lőn. 16 És megláták a Saul őrei Benjámin városában, Gibeában, hogy a sokaság elszéledett és ide-oda elszóratott. 17 Akkor monda Saul a népnek, mely vele volt: Nosza vegyétek számba a népet, és vizsgáljátok meg, ki ment el mi közülünk; és a mikor számba vették, ímé Jonathán és az ő fegyverhordozója nem valának ott. 18 És monda Saul Ahijának: Hozd elő az Isten ládáját; mert az Isten ládája akkor Izráel fiainál vala. 19 És történt, hogy a míg Saul a pappal beszéle, a Filiszteusok táborában mind nagyobb lőn a zsibongás. Monda azért Saul a papnak: Hagyd abba, a mit kezdettél. 20 És felkiálta Saul és a nép, mely vele volt, és elmenének az ütközetre. Ott pedig egyik a másik ellen harczola, és igen nagy zűrzavar lőn. 21 És azok a zsidók is, kik, mint azelőtt is, a Filiszteusokkal valának, s velök együtt feljövének a táborba és a körül valának, azok is Izráel népéhez csatlakozának, mely Saul és Jonathán mellett vala. 22 És Izráelnek mindazon férfiai, kik elrejtőzének Efraim hegységében, mikor meghallották, hogy a Filiszteusok menekültek, azok is üldözni kezdék őket a harczban. 23 És megsegíté az Úr azon a napon Izráelt. És a harcz Béth-Avenen túl terjede. 24 És Izráel népe igen elepedett vala azon a napon, mert Saul esküvel kényszeríté a népet, mondván: **Átkozott az, a ki kenyeret eszik estvéig, míg bosszút állok ellenségeimen, azért az egész nép semmit sem evék. 25 És az egész föld népe eljuta az erdőbe, hol méz vala a föld szinén.** 26 Mikor pedig a nép beméne az erdőbe, jóllehet folyt a méz, mindazáltal senki sem érteté kezét szájához, mert félt a nép az eskü miatt. 27 Jonathán azonban nem hallotta vala, hogy atyja megesketé a népet, és kinyújtá a vessző végét, mely kezében vala, és bemártá azt a lépesmézbe, és kezét szájához vivé; és felvidulának az ő szemei. 28 Szóla pedig valaki a

nép közül, és mondá: Atyád ünnepélyesen megesketé a népet, mondván: Átkozott az, a ki csak kenyeret is eszik ma, és e miatt a nép kimerüle. 29 És monda Jonathán: **Atyám bajba vitte az országot; lássátok mennyire felvidulának szemeim, hogy ízlelék egy keveset ebből a mézből. 30 Hátha még a nép jól evett volna ma ellenségeinek zsákmányából, melyet talált!** Vajjon nem nagyobb lett volna-é akkor a Filiszteusok veresége?! 31 És megverék azon a napon a Filiszteusokat Mikmástól Ajálonig. És a nép nagyon kimerüle. Józs. 19,42. 32 Akkor a nép a prédának esék, és fogának juhot, ökröt és borjúkat, és megölék a földön, és megevé a nép vérestől. 3Móz. 3,17. 33 Megjelenték azért Saulnak, és mondának: Ímé a nép vétkezik az Úr ellen, mert vérrel elegy eszik. Ő pedig monda: Hűtlenül cselekedtetek, gördítsetek azért most hozzám egy nagy követ. 34 Monda továbbá Saul: Menjetek el mindenfelé a nép között, és mondjátok meg nékik, hogy mindenki a maga ökrét és mindenki a maga juhát hozza én hozzám, és itt öljétek meg és egyétek meg, és nem fogtok vétkezni az Úr ellen, vérrel elegy evén. Akkor elhozta az egész nép, kézzel fogván ki-ki a maga ökrét azon éjjel, és ott megölék. **35 Saul pedig oltárt épített az Úrnak; azt az oltárt építé először az Úrnak.** 36 És monda Saul: Menjünk le ez éjjel a Filiszteusok után, és foszszuk ki őket virradatig, és senkit se hagyjunk meg közülök. Azok pedig mondának: A mint néked tetszik, úgy cselekedjél mindent. De a pap azt mondá: Járuljunk ide az Istenhez. 37 És megkérdezé Saul az Istent: Lemenjek-é a Filiszteusok után? Izráelnek kezébe adod-é őket? De ő nem felelt néki azon a napon. 38 Monda azért Saul: Jertek ide mindnyájan, a népnek oszlopai, hogy megtudjátok és meglássátok, kiben volt ez a bűn ma? 39 Mert él az Úr, a ki Izráelt oltalmazza, hogy ha fiamban, Jonathánban volna is, meg kell halnia; és az egész nép közül senki sem felele néki. 40 És monda egész Izráelnek: Ti legyetek az egyik oldalon, én pedig és az én fiam, Jonathán legyünk a másik oldalon. És válaszola a nép Saulnak: A mint néked tetszik, úgy cselekedjél. 41 Akkor szóla Saul az Úrnak, Izráel Istenének: Szolgáltass igazságot! És kiválasztaték Jonathán és Saul, a nép pedig megmeneküle. 42 És monda Saul: Vessetek sorsot közöttem és fiam, Jonathán között. És kiválasztaték Jonathán. 43 Akkor monda Saul Jonathánnak: Mondd meg nékem, mit cselekedtél? Jonathán pedig elbeszélte néki, és monda: **A pálcza végével, mely kezembe vala, ízlelék egy keveset a mézből; itt vagyok, haljak meg!** 44 És Saul monda: Úgy cselekedjék az Úr most és ezután is, hogy meg kell halnod Jonathán. 45 A nép azonban monda Saulnak: **Jonathán haljon-é meg, a ki ezt a nagy szabadulást szerezte Izráelben? Távol legyen! Él az Úr, hogy egyetlen hajszála sem esik le fejéről a földre, mert Istennek segedelmével cselekedte ezt ma. Megváltá azért a nép Jonathánt, és nem hala meg.** 46 Akkor Saul megtére a Filiszteusok üldözéséből; a Filiszteusok pedig az ő helyökre haza menének. 47 Miután tehát Saul átvette a királyságot Izráel felett, hadakozék minden ellenségivel mindenfelé: Moáb ellen és Ammon fiai ellen és Edom ellen és a Czobeusok királyai ellen és a Filiszteusok ellen; **és mindenütt, a hol megfordula, keményen cselekedék. 48 És sereget gyűjtvén, megverte Amáleket, és megszabadítá Izráelt** fosztogatóinak kezéből. 49 Valának pedig Saul fiai: Jonathán, Jisvi és Málkisua; és két leányának neve: az idősebbiknek Méráb, és a kisebbiknek neve Mikál. 50 És Saul feleségét Akhinóámnak hívták, a ki Akhimaás leánya volt. Seregének vezetőjét pedig Abnernek hívták, a ki Saul nagybátyjának, Nérnek volt a fia; 51 Mert Kis, a Saul atyja és Nér, az Abner atyja, Abiel fiai valának. 52 A Filiszteusok elleni háború pedig igen heves volt Saulnak egész életében; azért, a hol csak látott Saul egy-egy erős vagy egy-egy bátor férfit, azt magához fogadta.

1Sám 15

1 És monda Sámuel Saulnak: Engem küldött el az Úr, hogy királylyá kenjelek fel téged az ő népe, az Izráel felett; most azért figyelj az Úr beszédének szavára. 2 Így szól a Seregek Ura: Megemlékeztem arról, a mit cselekedett Amálek Izráellel, hogy útját állta néki, mikor feljöve Égyiptomból. 2Móz. 17,8. 11. 3 Most azért menj el és verd meg Amáleket, és pusztítsátok el mindenét; és ne kedvezz néki, hanem öld meg mind a férfit, mind az asszonyt; mind a

gyermeket, mind a csecsemőt; mind az ökröt, mind a juhot; mind a tevét, mind a szamarat. **Gyermekgyilkosságot kér az Úr Saultól? See Divine Warfare Luth. Bib. St 376.** Józs. 15,24. 4 És összehívá Saul a népet, és megszámlálá őket Thélaimban, kétszázezer gyalogost, és Júdából tízezer embert. 5 És elméne Saul Amálek városáig, és megütközék ott egy völgyben. 6 És monda Saul a Kéneusnak: Menjetek, távozzatok el, menjetek ki az Amálekiták közül, hogy velök együtt téged is el ne veszesselek, mert te irgalmasságot cselekedtél Izráel minden fiaival, mikor Égyiptomból feljövének. És eltávozék Kéneus az Amálekiták közül. 4Móz. 24,20. 21. 7 Saul pedig megveré Amáleket Havilától fogva egészen addig, a merre Súrba mennek, mely Égyiptom átellenében van. 1Móz. 16,7. 8 És Agágot, az Amálekiták királyát elfogta élve, a népet pedig mind kardélre hányatá. 9 Saul és a nép azonban megkímélte Agágot és a juhoknak, barmoknak és másodszülötteknek javát; a bárányokat és mindazt, a mi jó vala, nem akarták azokat elpusztítani, hanem a mi megvetett és értéktelen dolog volt, mindazt elpusztíták. 10 Akkor szóla az Úr Sámuelnek, mondván: 11 Megbántam, hogy Sault királylyá tettem, mert eltávozott tőlem, és beszédeimet nem tartotta meg. Sámuel pedig felháborodék és kiálta az Úrhoz egész éjszaka. 12 És korán felkele Sámuel, hogy találkozzék Saullal reggel; és hírül adák Sámuelnek, ezt mondván: Saul Kármelbe ment, és ímé emlékoszlopot állított magának; azután megfordula, és tovább ment és lement Gilgálba, 13 És a mint Sámuel Saulhoz érkezék, monda néki Saul: Áldott vagy te az Úrtól! Én végrehajtám az Úrnak parancsolatját. 14 Sámuel azonban monda: Micsoda az a juhbégetés, mely füleimbe hat és az az ökörbőgés, melyet hallok? 15 És monda Saul: Az Amálekitáktól hozták azokat, mert a nép megkímélte a juhoknak és ökröknek javát, hogy **megáldozza az Úrnak, a te Istenednek; a többit pedig elpusztítottuk. 16 Akkor monda Sámuel Saulnak: Engedd meg, hogy megmondjam néked, a mit az Úr mondott nékem ez éjjel. Ő pedig monda néki: Beszélj. 17 Monda azért Sámuel: Nemde kicsiny valál te a magad szemei előtt is, mindazáltal Izráel törzseinek fejévé lettél, és az Úr királylyá kent fel téged Izráel felett?! 18 És elküldе az Úr téged az úton, és azt mondá: Menj el, és pusztítsd el az Amálekitákat, kik vétkezének; és hadakozzál ellenök, míg megsemmisíted őket. 19 Miért nem hallgattál az Úrnak szavára, és miért estél néki a prédának, és cselekedted azt, a mi bűnös az Úr szemei előtt?** 20 És felele Saul Sámuelnek: Én bizonyára hallgattam az Úr szavára, és azon az úton jártam, a melyre engem az Úr elküldött; és elhoztam Agágot, az Amálekiták királyát, és az Amálekitákat elpusztítottam. 21 A nép azonban elvette a prédából a megsemmisítésre rendelt juhoknak és ökröknek javát, hogy megáldozza az Úrnak, a te Istenednek Gilgálban. 22 Sámuel pedig monda: Vajjon kedvesebb-é az Úr előtt az égő- és véres áldozat, mint az Úr szava iránt való engedelmesség? **Ímé, jobb az engedelmesség a véres áldozatnál és a szófogadás a kosok kövérénél!** 23 Mert, mint a varázslásnak bűne, olyan az engedetlenség; és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés. Mivel te megvetetted az Úrnak beszédét, ő is megvetett téged, hogy ne légy király. 24 Akkor monda Saul Sámuelnek: Vétkeztem, mert megszegtem az Úrnak szavát és a te beszédedet; de mivel féltem a néptől, azért hallgattam szavokra. 25 Most azért bocsásd meg az én vétkemet, és térj vissza velem, hogy könyörögjek az Úrnak. 26 Sámuel pedig monda Saulnak: Nem térek vissza veled, mert megvetetted az Úrnak beszédét, és az Úr is megvetett téged, hogy ne légy király Izráel felett. 27 És mikor megfordula Sámuel, hogy elmenjen, megragadta felső ruhájának szárnyát, és leszakada. 28 Akkor monda néki Sámuel: Elszakítá tőled az Úr a mai napon Izráelnek királyságát, és adta azt felebarátodnak, a ki jobb náladnál. 29 Izráelnek erőssége pedig nem hazudik, és semmit meg nem bán, mert nem ember ő, hogy valamit megbánjon. 30 És ő monda: Vétkeztem, mindazáltal becsülj meg engem népemnek vénei előtt és Izráel előtt, és velem térj vissza, hogy könyörögjek az Úrnak, a te Istenednek. 31 Visszatére azért Sámuel Saullal, és könyörgött Saul az Úrnak. 32 Sámuel pedig monda: Hozzátok ide előmbe Agágot, Amálek királyát. És elméne Agág kényesen ő hozzá, és monda Agág: Bizonyára eltávozék a halál keserűsége. 33 És monda Sámuel: Miként a te kardod asszonyokat tett gyermektelenekké, úgy

legyen gyermektelenné minden asszonyok felett a te anyád! És darabokra vagdalá Sámuel Agágot az Úr előtt Gilgálban. 34 Ezután Sámuel elment Rámába, Saul pedig felment az ő házához Gibeába, Saul városába. **35 És Sámuel nem látogatá meg többé Sault egész halálának idejéig; de bánkódék Sámuel Saul miatt. Az Úr pedig megbánta, hogy királylyá tette Sault Izráel felett.** **Szabó A. nem lehet a mai normák szerint megítélni.**

1Sám 16
1 És monda az Úr Sámuelnek:
ÚR
Ugyan meddig bánkódol még Saul miatt, **holott én megvetettem őt, hogy ne uralkodjék Izráel felett?** Töltsd meg a te szarudat olajjal, és eredj el; én elküldelek téged a Bethlehemben lakó Isaihoz, mert fiai közül választottam magamnak királyt. 2 Sámuel pedig monda:
SÁMUEL
Hogyan menjek el!? Ha meghallja Saul, megöl engemet.
ÚR
És monda az Úr: Vígy magaddal egy üszőt, és azt mondjad: Azért jöttem, hogy az Úrnak áldozzam. 3 És hívd meg Isait az áldozatra, és én tudtodra adom, hogy mit cselekedjél, és kend fel számomra azt, a kit mondándok néked.
4 És Sámuel megcselekedé, a mit az Úr mondott néki, és elment Bethlehembe. **A város vénei pedig megijedének, és eleibe menvén, mondának: Békességes-é a te jöveteled?** 5 Ő pedig felele: Békességes; azért jöttem, hogy áldozzam az Úrnak. Szenteljétek meg azért magatokat, és jertek el velem az áldozatra. Isait és az ő fiait pedig megszentelé, és elhívá őket az áldozatra. 6 Mikor pedig bemenének, meglátta Eliábot, és gondolá: Bizony az Úr előtt van az ő felkentje! 7 Az Úr azonban monda Sámuelnek: **Ne nézd az ő külsőjét, se termetének nagyságát, mert megvetettem őt. Mert az Úr nem azt nézi, a mit az ember; mert az ember azt nézi, a mi szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van.** Jer. 17,10. 20,12. 8 Szólítá azért Isai Abinádábot, és elvezeté őt Sámuel előtt; ő pedig monda: Ez sem az, kit az Úr választa. 9 Elvezeté azután előtte Isai Sammát; ő pedig monda: Ez sem az, a kit az Úr választa. 10 És így elvezeté Isai Sámuel előtt mind a hét fiát; Sámuel pedig mondá Isainak: Nem ezek közül választott az Úr. 11 Akkor monda Sámuel Isainak: Mind itt vannak-é már az ifjak? Ő pedig felele: Hátra van még a kisebbik, és ímé ő a juhokat őrzi. És monda Sámuel Isainak: Küldj el, és hozasd ide őt, mert addig nem fogunk leülni, míg ő ide nem jön. 12 Elkülde azért, és elhozatá őt. **(Ő pedig piros vala, szép szemű és kedves tekintetű.) És monda az Úr: Kelj fel és kend fel, mert ő az. 13 Vevé azért Sámuel, az olajos szarut, és felkené őt testvérei között. És attól a naptól fogva az Úrnak lelke Dávidra szálla, és azután is.** Felkele azután Sámuel és elméne Rámába. **14 És az Úrnak lelke eltávozék Saultól, és gonosz lélek kezdé gyötörni őt, mely az Úrtól küldetett.** 15 És mondának Saul szolgái néki: Ímé most az Istentől küldött gonosz lélek gyötör téged! 16 Parancsoljon azért a mi urunk szolgáidnak, kik körülötted vannak, **hogy keressenek olyan embert, a ki tudja a hárfát pengetni, és mikor az Istentől küldött gonosz lélek reád jön, pengesse kezével, hogy te megkönnyebbülj.** 17 És monda Saul az ő szolgáinak: Keressetek tehát számomra olyan embert, a ki jól tud hárfázni, és hozzátok el hozzám. 18 Akkor felele egy a szolgák közül, és monda: Ímé én láttam a Bethlehemben lakó Isainak egyik fiát, **a ki tud hárfázni, a ki erős vitéz és hadakozó férfiú, értelmes és szép ember, és az Úr vele van.** 19 Követeket külde azért Saul Isaihoz, és monda: Küldd hozzám a fiadat, Dávidot, ki a juhok mellett van. 20 Isai pedig vőn egy szamarat, egy kenyeret, egy tömlő bort és egy kecskegödölyét, és elküldé Saulnak az ő fiától, Dávidtól. 21 Mikor pedig Dávid elméne Saulhoz és megálla előtte, az igen megszerette őt, és fegyverhordozója lőn néki. 22 És elkülde Saul Isaihoz, mondván: Maradjon Dávid én nálam, mert igen megkedveltem őt. 23 És lőn, hogy a mikor Istennek lelke Saulon vala, vette Dávid a hárfát és kezével pengeté; Saul pedig megkönnyebbüle és jobban lőn, és a gonosz lélek eltávozék tőle.

1Sám 17

1 És összegyűjték a Filiszteusok seregeiket a harczra, és összegyűlének Sokónál, mely Júdában van, és táborozának Sokó és Azéka között, Efes-Dammimnál. Józs. 15,35. Józs. 10,10. 1Krón. 11,13. 2 Saul és az Izráeliták pedig összegyűlének, és tábort ütének az Elah völgyében; és csatarendbe állának a Filiszteusok ellen. 3 És a Filiszteusok a hegyen állottak innen, az Izráeliták pedig a hegyen állottak túlfelől, úgy hogy a völgy közöttük vala. 4 És kijöve a Filiszteusok táborából egy bajnok férfiú, a kit **Góliáthnak** hívtak, Gáth városából való, kinek magassága hat sing és egy arasz vala. 5 Fején rézsisak vala és pikkelyes pánczélba volt öltözve; a pánczél súlya pedig ötezer rézsiklusnyi vala. 6 Lábán réz lábpánczél és vállain rézpaizs volt. 7 És dárdájának nyele olyan volt, mint a takácsok zugolyfája, dárdájának hegye pedig hatszáz siklusnyi vasból volt; és előtte megy vala, ki a paizst hordozza vala. 8 És megállván, kiálta Izráel csatarendjeinek, és monda nékik: **Miért jöttetek ki, hogy harczra készüljetek? Avagy nem Filiszteus vagyok-é én és ti Saul szolgái? Válaszszatok azért magatok közül egy embert, és jőjjön le hozzám.** 9 Ha azután meg bír velem vívni és engem legyőz: akkor mi a ti szolgáitok leszünk; ha pedig én győzöm le őt és megölöm: akkor ti legyetek a mi szolgáink, hogy szolgáljatok nékünk. 10 Monda továbbá a Filiszteus: Én gyalázattal illetém a mai napon Izráel seregét, állítsatok azért ki ellenem egy embert, hogy megvívjunk egymással. 11 Mikor pedig meghallotta Saul és az egész Izráel a Filiszteusnak ezt a beszédét, megrettenének és igen félnek vala. 12 És Dávid, Júda városából, Bethlehemből való amaz Efratita embernek volt a fia, a kit Isainak hívtak, a kinek nyolcz fia volt, és e férfiú a Saul idejében vén ember vala, emberek közt korban előhaladt. 13 És Isainak három idősebbik fia Saullal elment a háborúba. Az ő három fiának pedig, a kik a háborúba menének, ezek valának neveik: az idősebbik Eliáb, a második Abinádáb és a harmadik Samma. 14 És Dávid volt a legkisebbik. Mikor pedig a három idősebb elment Saul után: 15 Dávid elméne és visszatére Saultól, hogy atyjának juhait őrizze Bethlehemben. 16 A Filiszteus pedig előjön vala reggel és estve, és kiáll vala negyven napon át. 17 És monda Isai az ő fiának, Dávidnak: Vedd testvéreid számára ezt az efa pergelt búzát és ezt a tíz kenyeret, és sietve vidd el a táborba testvéreidhez. 18 Ezt a tíz sajtot pedig vidd el az ezredesnek, és látogasd meg testvéreidet, hogy jól vannak-é, és hozz tőlük jelt. 19 Saul pedig azokkal együtt és az egész Izráel az Elah völgyében valának, hogy harczolnának a Filiszteusok ellen. 20 Felkele azért Dávid korán reggel, és a nyájat egy pásztorra bízván, felvette a terhet és elment, a mint meghagyta néki Isai; és eljutott a tábor kerítéséhez; a sereg pedig, mely kivonult csatarendben, hadi zajt támasztott. 21 És csatarendbe állának Izráel és a Filiszteusok, csatarend csatarend ellen. 22 Akkor Dávid rábízta a holmit arra, a ki a hadi szerszámokat őrzi, és elfuta a harcztérre és odaérve, kérdezősködék testvéreinek állapota felől. 23 És míg ő beszélt velök, ímé a bajnok férfi, a Góliáth nevű Filiszteus, a ki Gáthból való volt, előjöve a Filiszteusok csatarendei közül, és most is hasonlóképen beszél vala; és meghallá ezt Dávid. 24 Az Izráeliták pedig, mikor látták azt a férfit, mindnyájan elfutának előle, és igen félnek vala. 25 És mondának az Izráeliták: Láttátok-é azt a férfit, a ki feljöve? Mert azért jött ki, hogy gyalázattal illesse Izráelt. Ha valaki megölné őt, nagy gazdagsággal ajándékozná meg a király, leányát is néki adná, és atyjának házát szabaddá tenné Izráelben. 26 És szóla Dávid azoknak az embereknek, a kik ott állának vele, mondván: Mi történik azzal, a ki megöli ezt a Filiszteust, és elveszi a gyalázatot Izráelről? Mert kicsoda ez a körülmetéletlen Filiszteus, hogy gyalázattal illeti az élő Istennek seregét?! 27 A nép pedig e beszéd szerint felele néki, mondván: Ez történik azzal az emberrel, a ki megöli őt. 28 És meghallá Eliáb az ő nagyobbik testvére, hogy az emberekkel beszéle; és nagyon megharaguvék Eliáb Dávidra, és monda: Miért jöttél ide, és kire bíztad azt a néhány juhot, a mely a pusztában van? Ismerem vakmerőségedet és szívednek álnokságát, hogy csak azért jöttél ide, hogy megnézd az ütközetet! 29 Dávid pedig felele: Ugyan mit cselekedtem én most? hiszen csak szóbeszéd volt ez. 30 És elfordula tőle egy másikhoz, és ugyan úgy szóla, mint korábban, és a nép is az előbbi beszéd szerint válaszola néki. 31 És mikor meghallották azokat a szavakat, a melyeket Dávid szóla, megmondák Saulnak, ki magához

hívatá őt. **32 És monda Dávid Saulnak: Senki se csüggedjen el e miatt; elmegy a te szolgád és megvív ezzel a Filiszteussal. 33 Saul pedig monda Dávidnak: Nem mehetsz te e Filiszteus ellen, hogy vele megvívj, mert te gyermek vagy, ő pedig ifjúságától fogva hadakozó férfi vala. 34 És felele Dávid Saulnak: Pásztor volt a te szolgád, atyjának juhai mellett; és ha eljött az oroszlán és a medve, és elragadott egy bárányt a nyáj közül: 35 Elmentem utána és levágtam, (Hercules Orlando) és kiszabadítám szájából; ha pedig ellenem támadott: megragadtam szakálánál fogva, és levágtam és megöltem őt. 36 A te szolgád mind az oroszlánt, mind a medvét megölte: Úgy lesz azért e körülmetéletlen Filiszteus is, mint azok közül egy, mert gyalázattal illeté az élő Istennek seregét.** 37 És monda Dávid: Az Úr, a ki megszabadított engem az oroszlánnak és a medvének kezéből, meg fog szabadítani engem e Filiszteusnak kezéből is. Akkor monda Saul Dávidnak: Eredj el, és az Úr legyen veled! 38 És felöltözteté Saul Dávidot a maga harczi ruhájába; rézsisakot tett a fejére, és felöltözteté őt pánczélba. 39 Akkor Dávid felköté kardját harczi ruhája fölé, és járni akart, mert még nem próbálta. És monda Dávid Saulnak: Nem bírok ezekben járni, mert még nem próbáltam; és leveté azokat Dávid magáról. 40 És kezébe vette botját, és kiválasztván magának a patakból öt síma kövecskét, eltevé azokat pásztori szerszámába, mely vele volt, tudniillik tarisznyájába, és **parittyájával kezében közeledék a Filiszteushoz. 41 Akkor elindult a Filiszteus is, és Dávidhoz közeledék, az az ember pedig, a ki a paizsát hordozza, előtte vala. 42 Mikor pedig oda tekinte a Filiszteus, és meglátta Dávidot, megvetette őt, mert ifjú volt és piros, egyszersmind szép tekintetű.** 43 És monda a Filiszteus Dávidnak: Eb vagyok-é én, hogy te bottal jössz reám? És szidalmazá a Filiszteus Dávidot Istenével együtt. 44 Monda továbbá a Filiszteus Dávidnak: Jőjj ide hozzám, hogy testedet az égi madaraknak és a mezei vadaknak adjam. **AYLI CHARLES ÉS ORLANDO** 45 Dávid pedig monda a Filiszteusnak: Te karddal, dárdával és paizszsal jössz ellenem, én pedig a Seregek Urának, Izráel seregei Istenének nevében megyek ellened, a kit te gyalázattal illetél. 46 A mai napon kezembe ad téged az Úr, és megöllek téged, és fejedet levágom rólad. A Filiszteusok seregének tetemét pedig az égi madaraknak és a mezei vadaknak fogom adni a mai napon, hogy tudja meg az egész föld, hogy van Izráelnek Istene. 47 És tudja meg ez az egész sokaság, hogy nem kard által és nem dárda által tart meg az Úr, mert az Úré a had, és ő titeket kezünkbe fog adni. 48 És mikor a Filiszteus felkészült, és elindult, és Dávid felé közeledék: Dávid is sietett és futott a viadalra a Filiszteus elé. 49 És Dávid benyúlt kezével a tarisznyába és kivett onnan egy követ, és elhajítván, homlokán találta a Filiszteust, úgy, hogy a kő homlokába mélyede, és arczczal a földre esék. 50 Így Dávid erősebb volt a Filiszteusnál, parittyával és kővel. És levágta a Filiszteust és megölte őt, pedig kard nem is vala a Dávid kezében. 51 És oda futott Dávid, és reá állott a Filiszteusra, és vevé annak kardját, kirántotta hüvelyéből, és megölé őt, és **fejét azzal levágta**. A Filiszteusok pedig a mint meglátták, hogy az ő hősük meghalt, megfutamodának. 52 És felkelének Izráel és Júda férfiai és felkiáltának, és üldözék a Filiszteusokat egészen Gáthig és Ekron kapujáig. És hullának a Filiszteusok sebesültjei a Saraim felé vezető úton Gáthig és Ekronig. 53 Visszatérének azután Izráel fiai a Filiszteusok üldözéséből, és feldúlták azoknak táborát. 54 Dávid pedig felvevé a Filiszteusnak fejét, és elvitte Jeruzsálembe, fegyvereit pedig a maga sátorába rakta le. 55 Saul pedig mikor látta, hogy Dávid kiment a Filiszteus elé, monda Abnernek, a sereg fővezérének: Abner! ki fia e gyermek? És felele Abner: Él a te lelked oh király, hogy nem tudom! 56 És monda a király: Kérdezd meg tehát, hogy ki fia ez az ifjú? 57 És a mint visszajött Dávid, miután megölte a Filiszteust, megfogá őt Abner, és Saulhoz vitte; és a Filiszteusnak feje kezében vala. 58 És monda néki Saul: **Ki fia vagy te, oh gyermek? Dávid pedig felele: A te szolgádnak, a Bethlehemből való Isainak a fia vagyok.**

1Sám 18

1 Minekutána pedig elvégezte a Saullal való beszélgetést, a **Jonathán lelke egybeforrt a Dávid lelkével, és Jonathán úgy szerette őt, mint a saját lelkét.** 2 És Saul magához vevé őt azon a napon, és nem engedé, hogy visszatérjen atyja házához. 3 És szövetséget kötének Jonathán és Dávid egymással, mivel úgy szerette őt, mint a saját lelkét. 4 És Jonathán leveté felső ruháját, a mely rajta volt, és Dávidnak adta, sőt hadi öltözetét is, saját kardját, kézívét és övét. 5 És elméne Dávid mindenüvé, a hová Saul küldé, és magát eszesen viseli vala. És Saul a harczosok fölé tevé őt, és kedves lőn az egész nép előtt, és a Saul szolgái előtt is. 6 És a mint hazafelé jövének, mikor Dávid visszatért, miután a Filiszteusokat leverte, kimentek az asszonyok Saul király elé Izráelnek minden városaiból, hogy énekeljenek és körben tánczoljanak, dobokkal, vígassággal és tomborákkal. 7 És énekelni kezdének az asszonyok, kik vígadozának és mondának: Megverte Saul az ő ezerét és Dávid is az ő tízezerét. 8 Saul pedig igen megharaguvék, és gonosznak tetszék az ő szemei előtt ez a beszéd, és monda: Dávidnak tízezeret tulajdonítanak és nékem tulajdonítják az ezeret, így hát már csak a királyság hiányzik néki. **9 Saul azért attól a naptól kezdve rossz szemmel néz vala Dávidra, sőt azután is. 10 Másnap pedig megszállta Sault az Istentől küldött gonosz lélek, és prófétálni kezde a maga házában; Dávid pedig hárfázott kezével, mint naponként szokta, és a dárda Saul kezében vala. 11 És elhajítá Saul a dárdát, azt gondolván: Dávidot a falhoz szegezem; de Dávid két ízben is félrehajolt előle.** 12 És félni kezde Saul Dávidtól, mert az Úr vele volt, Saultól pedig eltávozék. 13 És Saul elbocsátá őt magától és ezredesévé tevé; és kimegy vala és bejő vala a nép előtt. 14 És Dávid minden útjában magát eszesen viseli vala, mert az Úr vele volt. 15 Mikor pedig látta Saul, hogy ő igen eszesen viseli magát, félni kezde tőle. 16 De az egész Izráel és Júda szereté Dávidot, mert ő előttük méne ki és jöve be. 17 És monda Saul Dávidnak: Ímé idősebbik leányomat, Mérábot néked adom feleségül, csak légy az én vitéz fiam, és harczold az Úrnak harczait; mert azt gondolá Saul: Ne az én kezem által vesszen el, hanem a Filiszteusok keze által. 18 Dávid pedig monda Saulnak: Kicsoda vagyok én, és micsoda az én életem, és atyámnak családja Izráelben, hogy a királynak veje legyek? 19 De történt abban az időben, mikor Mérábot, a Saul leányát Dávidnak kellett volna adni, hogy a Meholáthból való Hadrielnek adták őt feleségül**. 20 Mikál, a Saul leánya azonban megszereté Dávidot,** és mikor ezt megmondák Saulnak, tetszék néki a dolog. 21 És monda Saul: Néki adom őt, hogy ő legyen veszedelmére és a Filiszteusok keze legyen ellene. Monda azért Saul Dávidnak másodízben: Légy tehát most az én vőm. 22 És megparancsolá Saul az ő szolgáinak: Beszéljetek Dáviddal titokban, mondván: Ímé a király jóindulattal van irántad, és szolgái is mind szeretnek téged, légy azért veje a királynak. 23 És elmondák a szolgák Dávid előtt e beszédeket. Dávid pedig monda: Olyan kicsiny dolog előttetek, hogy a király vejévé legyen valaki, holott én szegény és megvetett ember vagyok? 24 És megmondák Saulnak az ő szolgái, mondván: Ezt meg ezt mondta Dávid. 25 Saul pedig monda: Mondjátok meg Dávidnak: Nem kíván a király más jegyajándékot, hanem csak száz Filiszteus előbőrét, hogy bosszút álljon a király ellenségein; mert Saul a Filiszteusok keze által akará Dávidot elpusztítani. 26 Megmondák azért az ő szolgái Dávidnak e beszédeket; és tetszék ez a dolog Dávidnak, hogy a király veje legyen. A kitűzött napok még el sem telének, 27 Mikor Dávid felkelt, és elment embereivel együtt, és levágott a Filiszteusok közül kétszáz férfit; és elhozá Dávid előbőreiket, és mind beadta azokat a királynak, hogy a királynak veje lehessen. **És néki adá Saul az ő leányát, Mikált, feleségül.** 28 Mikor pedig Saul látta és megtudta, hogy az Úr Dáviddal van, és Mikál, a Saul leánya szereti őt: 29 Akkor Saul még inkább félni kezde Dávidtól. És Saul ellensége lőn Dávidnak teljes életében. **30 A Filiszteusok vezérei pedig gyakran betörnek vala, de valahányszor betörének, Dávid Saul minden szolgáinál eszesebben viselé magát; azért felette híressé lőn az ő neve.**

1Sám 19

1 És szóla Saul fiának, Jonathánnak, és a többi szolgáinak, hogy öljék meg Dávidot; de Jonathán, a Saul fia nagyon szereté őt. 2 Megmondá azért Jonathán Dávidnak, mondván: Az én atyám, Saul azon van, hogy téged megöljön, azért vigyázz magadra reggel; titkos helyen tartózkodjál és rejtsd el magad. 3 Én pedig kimegyek, és atyám mellett megállok a mezőn, a hol te leszesz, és beszélni fogok atyámmal felőled, és meglátom, mint lesz , és tudtodra adom néked. 4 És Jonathán kedvezően nyilatkozék Dávid felől az ő atyja, Saul előtt, és monda néki: Ne vétkezzék a király Dávid ellen, az ő szolgája ellen, mert ő nem vétett néked, sőt szolgálata felette hasznos volt néked. 5 Mert ő koczkára tette életét és megverte a Filiszteust, és az Úr nagy szabadulást szerze az egész Izráelnek. Te láttad azt és örültél rajta; miért vétkeznél azért az ártatlan vér ellen, megölvén Dávidot ok nélkül. 6 És hallgatott Saul Jonathán szavára, és megesküvék Saul: Él az Úr, hogy **nem fog megöletni! 7 Akkor szólítá Jonathán Dávidot, és megmondá néki Jonathán mind e beszédeket;** és Saulhoz vezeté Jonathán Dávidot, a ki ismét olyan lőn előtte, mint annakelőtte. 8 A háború pedig ismét megkezdődék, és Dávid kivonula, és harczola a Filiszteusok ellen, és nagy vereséget okozott nékik, és azok elfutának előle. **9 Az Istentől küldött gonosz lélek azonban megszállta Sault, mikor házában ült és dárdája kezében vala; Dávid pedig pengeté a hárfát kezével. 10 Akkor Saul a dárdával Dávidot a falhoz akará szegezni, de félrehajolt Saul elől, és a dárda a falba verődött.** Dávid pedig elszalada, és elmenekült azon éjjel. 11 És követeket külde Saul a Dávid házához, hogy reá lessenek és reggel megöljék őt. De tudtára adá Dávidnak Mikál, az ő felesége, mondván: Ha meg nem mented életedet ez éjjel, holnap megölnek. **12 És lebocsátá Mikál Dávidot az ablakon;** ő pedig elment és elszalada, és megmenté magát. 13 És vevé Mikál a theráfot és az ágyba fekteté azt, és feje alá kecskeszőrből készült párnát tett, és betakará lepedővel. 14 Mikor pedig Saul elküldé a követeket, hogy Dávidot megfogják, azt mondá: Dávid beteg. 15 És Saul elküldé ismét a követeket, hogy megnézzék Dávidot, mondván: Ágyastól is hozzátok őt előmbe, hogy megöljem őt. 16 És mikor a követek oda menének: ímé, a theráf volt az ágyban, és feje alatt a kecskeszőrből készült párna volt. 17 Akkor monda Saul Mikálnak: Mi dolog, hogy engem úgy megcsaltál? – elbocsátád az én ellenségemet, és ő elmenekült. És felele Mikál Saulnak: Ő mondá nékem, bocsáss el engem, vagy megöllek téged. 18 Dávid pedig elfutván, megszabadula; és elment Sámuelhez Rámába, és elbeszélte néki mindazt, a mit Saul vele cselekedett. Elméne ezután ő és Sámuel, és Nájóthban tartózkodának. 19 És tudtára adák Saulnak, mondván: Ímé Dávid Nájóthban van, Rámában. **20 Követeket külde azért Saul, hogy Dávidot fogják meg. A mint azonban meglátták a prófétáknak seregét, a kik prófétálának, és Sámuelt, a ki ott állott, mint az ő előljárójuk; akkor az Istennek lelke Saul követeire szállott, és azok is prófétálának. 21 Mikor pedig megmondták Saulnak, más követeket külde, és azok is prófétálának. Akkor harmadízben is követeket külde Saul, de azok is prófétálának. 22 Elméne azért ő maga is Rámába. És a mint a nagy kúthoz érkezék, mely Székuban van, megkérdezé, mondván: Hol van Sámuel és Dávid? És felelének: Ímé Nájóthban, Rámában. 23 És elméne oda Nájóthba, Rámában. És az Istennek lelke szálla ő reá is, és folytonosan prófétála, míg eljutott Nájóthba, Rámában. 24 És leveté ő is ruháit, és prófétála, ő is Sámuel előtt és ott feküvék meztelenül azon az egész napon és egész éjszakán. Azért mondják: Avagy Saul is a próféták közt van-é?** RAGÁLYOS RÉVÜLETE

1Sám 20

1 Elfuta azért Dávid Nájóthból, mely Rámában van, és elméne és monda Jonathánnak:
DÁVID
Mit cselekedtem? Mi vétkem van és mi bűnöm atyád előtt, hogy életemre tör?
JONATÁN

2 Ő pedig monda néki: Távol legyen! Te nem fogsz meghalni. Ímé az én atyám nem cselekszik sem nagy, sem kicsiny dolgot, hogy nékem meg ne mondaná. Miért titkolná el azért atyám előlem ezt a dolgot? Nem úgy van!
DÁVID
3 Mindazáltal Dávid még megesküvék, és monda: Bizonyára tudja a te atyád, hogy te kedvelsz engem, azért azt gondolá: Ne tudja ezt Jonathán, hogy valamikép meg ne szomorodjék. De bizonyára él az Úr és él a te lelked, hogy alig egy lépés van köztem és a halál között.

JONATÁN
4 És felele Jonathán Dávidnak: A mit lelked kíván, megteszem éretted.
DÁVID
5 És monda Dávid Jonathánnak: Ímé holnap újhold lesz, mikor a királylyal kellene leülnöm, hogy egyem, de te bocsáss el engem, hogy elrejtőzzem a mezőn a harmadik nap estvéjéig. 4Móz. 10,10. 28,11-15. 6 Ha kérdezősködnék atyád utánam, ezt mondjad: Sürgősen kéredzett Dávid tőlem, hogy elmehessen Bethlehembe, az ő városába, mert ott az egész nemzetségnek esztendőnként való áldozatja van most. 7 Ha azt fogja mondani: Jól van, úgy békessége van a te szolgádnak; ha pedig nagyon megharagudnék, úgy tudd meg, hogy a gonosz tettre elhatározta magát. 8 Cselekedjél azért irgalmasságot a te szolgáddal, mert az Úr előtt szövetséget kötöttél én velem, a te szolgáddal. **Ha azonban gonoszság van bennem, ölj meg te; miért vinnél atyádhoz engemet?**

JONATÁN
9 Jonathán pedig felelé: Távol legyen az tőled! Ha bizonyosan megtudom, hogy atyám elhatározta magát arra, hogy a gonosz tettet rajtad végrehajtsa, avagy nem mondanám-é meg azt néked?

DÁVID
10 És monda Dávid Jonathánnak: Kicsoda adja nékem tudtomra, hogy a mit atyád felelni fog néked, szigorú-é?
JONATÁN
11 És monda Jonathán Dávidnak: Jer, menjünk ki a mezőre; és kimenének mindketten a mezőre.
JONATÁN
12 Akkor monda Jonathán Dávidnak: Az Úr az Izráelnek Istene; ha kipuhatolhatom atyámtól holnap ilyenkorig vagy holnapután, hogy ímé Dávid iránt jó akarattal van, tehát nem küldök-é ki akkor hozzád és jelentem-é meg néked? 13 Úgy cselekedjék az Úr Jonathánnal most és azután is, ha atyámnak az tetszenék, hogy gonoszszal illessen téged: hogy tudtodra adom néked, és elküldelek téged, hogy békében elmehess. És az Úr legyen veled, mint volt az én atyámmal! 14 És ne csak a míg én élek, és ne csak magammal cselekedjél az Úrnak irgalmassága szerint, hogy meg ne haljak; 15 Hanem meg ne vond irgalmasságodat az én házamtól soha, még akkor se, hogyha az Úr kiirtja Dávid ellenségeit, mindegyiket a földnek színéről! 16 Így szerze szövetséget Jonathán a Dávid házával; mondván: vegyen számot az Úr a Dávid ellenségeitől. 17 És Jonathán még egyszer megesketé Dávidot, iránta való szeretetéből; mert úgy szerette őt, mint a saját lelkét.

JONATÁN
18 Monda pedig néki Jonathán: Holnap újhold lesz, és kérdezősködni fognak utánad, mert helyed üres leend. 19 A harmadik napon pedig jőjj alá gyorsan, és eredj arra a helyre, a hol elrejtőzél amaz esemény napján, és maradj ott az útmutató kő mellett. rész 19,2-7. **20 És én három nyilat lövök oldalához, mintha magamtól czélba lőnék. 21 És ímé utánuk küldöm**

a gyermeket: Eredj, keresd meg a nyilakat. Ha azt mondom a gyermeknek: Ímé mögötted vannak emerre: hozd el azokat és jőjj elő, mert békességed van néked, és nincs baj, él az Úr! 22 Ha pedig azt mondom a gyermeknek: Ímé előtted vannak a nyilak amarra: akkor menj el, mert elküldött téged az Úr. 23 És erre a dologra nézve, a melyet megbeszéltünk egymás közt, ímé az Úr legyen bizonyság közöttem és közötted mind örökké! 24 Elrejtőzék azért Dávid a mezőn. És mikor az újhold eljött, leült a király az ebédhez, hogy egyék. 25 És mikor leült a király a maga székébe, most is úgy , mint máskor, a fal mellett levő székbe: Jonathán felkele, és Abner ült Saul mellé; a Dávid helye pedig üres vala. 26 És Saul semmit sem szólott azon a napon, mert azt gondolá: Valami történt vele; nem tiszta, bizonyosan nem tiszta. 27 És lőn az újhold után következő napon, a második napon, mikor ismét üres volt a Dávid helye, monda Saul az ő fiának, Jonathánnak: Isainak fia miért nem jött el az ebédre sem tegnap, sem ma? 28 Jonathán pedig felele Saulnak: Elkéredzék tőlem Dávid Bethlehembe; 29 És monda: Ugyan bocsáss el engem, mert nemzetségünknek áldozata van most a városban, és ezt parancsolta nékem bátyám; azért, ha kedvelsz engem, kérlek, hadd menjek el, hogy megnézzem testvéreimet. Ezért nem jött el a király asztalához. 30 Akkor felgerjede Saulnak haragja Jonathán ellen és monda néki: **Te elfajult, engedetlen gyermek! Jól tudom, hogy kiválasztottad az Isainak fiát a magad gyalázatára és anyád szemérmének gyalázatára! 31 Mert mindaddig, míg Isainak fia él a földön, nem állhatsz fenn sem te, sem a te királyságod; most azért küldj érette, és hozasd ide őt hozzám, mert ő a halál fia. 32 Jonathán pedig felele Saulnak, az ő atyjának, és monda néki: Miért kell meghalnia, mit vétett?** 33 Akkor Saul utána dobta dárdáját, hogy általüsse őt. És megérté Jonathán, hogy atyja elvégezé, hogy megölje Dávidot. 34 És felkele Jonathán az asztaltól nagy haraggal, és semmit sem evék az újholdnak második napján, mert bánkódott Dávid miatt, mivel atyja gyalázattal illeté őt. 35 És reggel kiméne Jonathán a mezőre a Dáviddal együtt meghatározott időben, és egy kis gyermek volt vele. 36 És monda a gyermeknek: Eredj, keresd meg a nyilakat, a melyeket ellövök. És mikor a gyermek elfutott, ellövé a nyilat, úgy hogy rajta túl méne. 37 És mikor a gyermek arra a helyre érkezék, a hol a nyíl vala, melyet Jonathán ellőtt, a gyermek után kiálta Jonathán, és monda: **Avagy nem tovább van-é a nyíl előtted?** 38 És kiálta Jonathán a gyermek után: Gyorsan siess, meg ne állj! És a gyermek, ki Jonathánnal vala, felszedé a nyilat és urához ment. 39 A gyermek pedig semmit sem értett, hanem csak Jonathán és Dávid értették e dolgot. 40 Átadá azután Jonathán fegyverét a gyermeknek, a ki vele volt, és monda néki: Eredj el, vidd be a városba. **41 Mikor pedig elment a gyermek, felkele Dávid a kő déli oldala mellől és arczczal a földre borula, és háromszor meghajtotta magát; és megcsókolták egymást, és együtt sírtak, mígnem Dávid hangosan zokogott. 42 Akkor monda Jonathán Dávidnak: Eredj el békességgel! Mivelhogy megesküdtünk mind a ketten az Úrnak nevére, mondván: Az Úr legyen köztem és közted, az én magom között és a te magod között örökre. 43 Felkele ezután és elméne. Jonathán pedig bement a városba.**

1Sám 21

1 És Dávid elméne Nóbba Akhimélek paphoz. Akhimélek pedig megrettenve ment Dávid elé, és monda néki: Mi dolog, hogy csak egyedül vagy, és senki sincs veled? 2 És monda Dávid Akhimélek papnak: A király bízott reám valamit, és monda nékem: Senki se tudja meg azt a dolgot, a miért elküldélek téged, és a mit parancsoltam néked; azért a szolgákat elküldém erre és erre a helyre. 3 Most azért, mi van kezednél? **Adj öt kenyeret nékem, vagy egyebet, a mi van. 4 És felele a pap Dávidnak, és monda: Nincs közönséges kenyér kezemnél, hanem csak szentelt kenyér van, ha ugyan a szolgák tisztán tartották magokat, legalább az asszonytól.** 3Móz. 24,9. 3Móz. 15,18. 5 Dávid pedig felele a papnak, és monda néki: Bizonyára el volt tiltva mi tőlünk az asszony mind tegnap, mind azelőtt, mikor elindulék, és a szolgák holmija is tiszta vala (jóllehet az út közönséges): azért bizonyára megtartatik ma

szentnek az edényekben. 6 Adott azért a pap néki szentelt kenyeret, mert **nem volt ott más kenyér, hanem csak szent kenyér, melyeket elvettek az Úrnak színe elől, hogy meleg kenyeret tegyenek a helyett azon a napon, a melyen az előbbit elvevék.** 3Móz. 24,5-9. 7 Vala pedig ott azon a napon Saul szolgái közül egy ember, ott tartózkodva az Úr előtt, a kit Doégnak hívtak, a ki Edomita volt, Saul pásztorainak számadója. 3Móz. 13,4. 11. 8 És monda Dávid Akhiméleknek: Nincsen-é kezednél egy dárda vagy valami fegyver? mert sem kardomat, sem fegyverzetemet nem hoztam magammal, mivel a király dolga sürgős vala. 9 És monda a pap: A Filiszteus Góliáthnak a kardja, a kit te megöltél az Elah völgyében, ímhol van posztóba betakarva az efód mögött; ha azt el akarod vinni, vidd el, mert azonkívül más nincsen itt. És monda Dávid: Nincs ahhoz hasonló, add ide azt nékem. 10 És felkele Dávid, és elfutott azon a napon Saul elől, és elment Ákhishoz, Gáthnak királyához. 11 És mondának Ákhis szolgái néki: Vajjon nem ez-é Dávid, annak az országnak királya? Vajjon nem erről énekelték-é a körtánczban, mondván: **Saul megverte az ő ezerét, Dávid is az ő tízezerét?** rész 18,7. 12 És mikor eszébe vevé Dávid ezeket a beszédeket, igen megrémüle Ákhistól, Gáthnak királyától. **13 És megváltoztatá magaviseletét ő előttük, és őrjönge kezeik között, és irkál vala a kapuknak ajtain, nyálát pedig szakállán folyatja alá.** **Hamlet!** 14 És monda Ákhis az ő szolgáinak: Ímé látjátok, hogy ez az ember megőrült, miért hoztátok őt hozzám? 15 Szűkölködöm-e őrültekben, hogy ide hoztátok ezt, hogy bolondoskodjék előttem? Ez jöjjön-e be házamba? **HAMLET, EDGAR**

1Sám 22

1 Elméne azért onnan Dávid, és elfutott Adullám barlangjába. És mikor meghallották testvérei és atyjának egész háza népe, oda menének hozzá. 2Sám. 23,13. 14. 2 És hozzá gyűlének mindazok, a kik nyomorúságban valának, és mindazok, a kiknek hitelezőik voltak, és minden elkeseredett ember, ő pedig vezérük lett azoknak; és mintegy négyszázan valának ő vele. 3 És elméne onnan Dávid Miczpába, Moáb földére, és monda Moáb királyának: Hadd jöjjön ide hozzátok az én atyám és anyám, míg megtudom, hogy mit fog cselekedni velem az Isten. 4Móz. 22,1. 5Móz. 34,1. 8. 4 És vivé őket Moáb királya elé, és ott maradának vele mindaddig, míg Dávid a várban volt. 5 Gád próféta pedig monda Dávidnak: Ne maradj a várban, hanem eredj és menj el Júda földére. Elméne azért Dávid, és Héreth erdejébe ment. Zsolt. 63,1. 6 És meghallotta Saul, hogy előtűnt Dávid és azok az emberek, a kik vele valának; (Saul pedig Gibeában tartózkodék a hegyen a fa alatt és dárdája a kezében vala és szolgái mindnyájan mellette állának). 7 Monda azért Saul az ő szolgáinak, a kik mellette állottak: Halljátok meg Benjáminnak fiai! Isainak fia adni fog-é néktek mindnyájatoknak szántóföldeket és szőlőhegyeket, és mindnyájatokat ezredesekké és századosokká fog-é tenni, 8 Hogy mindnyájan összeesküdtetek ellenem? És senki sincs, a ki tudósítana engem, hogy **fiam szövetséget kötött Isai fiával? És senki sincs közöttetek, a ki szánakoznék felettem, és megmondaná nékem, hogy fiam fellázította szolgámat ellenem, hogy leselkedjék utánam, mint a hogy e mai napon megtetszik?** 9 Akkor felele az Edomita Doég, a ki Saul szolgái közt állott: Én láttam, hogy az Isai fia Nóbba ment vala az Akhitób fiához, Akhimélek paphoz. 10 A ki ő érette megkérdé az Urat, és eleséget adott néki, sőt a Filiszteus Góliáth kardját is néki adá. 11 Akkor elkülde a király, hogy elhívják Akhimélek papot, az Akhitób fiát és atyjának egész háza népét, a papokat, a kik Nóbban valának; és eljövének mindnyájan a királyhoz. 12 És monda Saul: Halld meg most te, Akhitóbnak fia! Ő pedig monda: Ímhol vagyok uram. 13 És monda néki Saul: Miért ütöttetek pártot ellenem, te és Isainak fia, hogy kenyeret és kardot adtál néki, és ő érette megkérdezéd az Istent, hogy fellázadjon ellenem, hogy leselkedjék, mint a hogy most történik? 14 És felele Akhimélek a királynak, és monda: Minden szolgáid között kicsoda hűségesebb Dávidnál, a ki a királynak veje, és a ki akaratod szerint jár, és tisztelt ember a te házadban? 15 Vajjon csak ma kezdém-e az Istent ő érette megkérdezni? Távol legyen tőlem! Ne tulajdonítson olyat a király szolgájának, sem atyám egész háza népének, mert erről

a dologról semmit sem tud a te szolgád, sem kicsinyt, sem nagyot. 16 A király pedig monda: Meg kell halnod Akhimélek, néked és a te atyád egész háza népének! 17 És monda a király a poroszlóknak, a kik mellette állának: **Vegyétek körül és öljétek le az Úrnak papjait, mert az ő kezök is Dávid mellett vala, mert tudták, hogy ő menekül, és még sem mondták meg nékem.** A király szolgái azonban nem akarták kezeiket felemelni, hogy az Úrnak papjaira rohanjanak. **18 Akkor monda a király Doégnak: Fordulj nékik te, és rohanj a papokra. És ellenük fordula az Edomita Doég, és ő rohana a papokra. És azon a napon nyolczvanöt embert ölt meg, a kik gyolcs efódot viselének.** 19 És Nóbot is, a papok városát fegyvernek élével vágatá le, mind a férfit, mind az asszonyt, mind a gyermeket, mind a csecsemőt; az ökröt és szamarat és bárányt, fegyvernek élével. 20 Akhitób fiának, **Akhiméleknek egy fia azonban, a kit Abjáthárnak hívtak, elmenekült, és Dávid után futott.** 21 És megmondá Abjáthár Dávidnak, hogy megölette Saul az Úrnak papjait. 22 Dávid pedig monda Abjáthárnak: Tudtam én azt már aznap, mert ott volt az Edomita Doég, hogy bizonyosan megmondja Saulnak. **Én adtam okot atyád egész háza népének halálára.** 23 Maradj nálam, ne félj; mert a ki az én életemet halálra keresi, az keresi a te életedet is, azért te bátorságosan lehetsz mellettem.

Dóég A név jelentése: »aggódó«. Edómi ember, Saul pásztorainak a felügyelője, aki valamilyen okból éppen, Nóbban, a szent helyen tartózkodott akkor, amikor Ahimelek főpap Dávid rendelkezésére bocsátotta a szent kenyereket és Góliát kardját, nem tudva, hogy Dávid menekülőben van Saul elől (1Sám 21,8). Amikor aztán Saul felelősségre vonja környezetét, hogy miért nem mondják el neki a Dávidról megkapható híreket, az edómi Dóég megszólal és elmondja, hogy mit látott Nóbban, a szent helyen (1Sám 22,7-10). Saul hívatja a nóbi papokat, azok Ahimelekkel az élen meg is érkeznek. Saul összeesküvéssel vádolja a nóbi papokat, nem fogadja el mentegetődzésüket, és kiadja a parancsot Ahimelek, családja és a nóbi papok megölésére. Saul szolgái nem akarnak fegyvert fogni az Úr papjaira. Ekkor Dóégnak parancsolja a király, hogy ölje meg a papokat. Dóég végre is hajtja a parancsot, megölt 85 papot, megtámadja Nóbot, a papok városát, s lakóit kardélre hányja az állatokkal együtt (1Sám 22,11-19).

1Sám 23

1 Értesíték pedig Dávidot, mondván: Ímé a Filiszteusok hadakoznak Kehilla ellen, és dúlják a szérűket. Józs. 15,44. 2 Akkor megkérdezé Dávid az Urat, mondván: **Elmenjek és leverjem-é ezeket a Filiszteusokat? És monda az Úr Dávidnak: Eredj el, és verd le a Filiszteusokat, és szabadítsd meg Kehillát.** 3 A Dávid emberei azonban mondának néki: **Ímé, mi itt Júdában is félünk,** mennyivel inkább, ha Kehillába megyünk a Filiszteusok táborára. 4 Akkor Dávid ismét megkérdezé az Urat, az Úr pedig válaszola néki, és monda: Kelj fel, és menj el Kehillába, mert én a Filiszteusokat kezedbe adom. 5 Elméne azért Dávid és az ő emberei Kehillába, és harczola a Filiszteusok ellen, és elhajtá marhájokat, és felette igen megveré őket. És megszabadítá Dávid Kehilla lakosait. 6 Lőn pedig, hogy a mikor Abjáthár, az Akhimélek fia Dávidhoz menekült, az efódot is magával vitte. 7 Megmondák akkor Saulnak, hogy Dávid Kehillába ment; és monda Saul: Kezembe adta őt az Isten, mert ott szorult, mivel kulcsos és záros városba méne. 8 És összegyűjté Saul a harczra az egész népet, hogy Kehillába menjen, és körülfogja Dávidot és az ő embereit. 9 Mikor pedig Dávid megtudta, hogy Saul ő ellene gonoszt forral, mondá Abjáthár papnak: **Hozd elő az efódot.** 10 És monda Dávid: Uram, Izráel Istene! bizonnyal meghallotta a te szolgád, hogy Saul ide akar jőni Kehillába, hogy elpusztítsa a várost miattam. 11 Vajjon kezébe adnak-é engem Kehilla lakosai? Vajjon lejön-é Saul, a mint hallotta a te szolgád? Óh Uram, Izráel Istene, mondd meg a te szolgádnak! És monda az Úr: Lejön. 12 És monda Dávid: Vajjon Saul kezébe adnak-é Kehilla lakosai engem és az én embereimet? És monda az Úr: Kezébe adnak. 13 Felkele azért Dávid és az ő emberei, mintegy hatszázan, és kimenének Kehillából, és ide s tova járnak vala, a hol csak járhatának. Midőn pedig Saulnak megmondák, hogy elmenekült Dávid Kehillából, felhagyott az

elmenetellel. **14 És Dávid a pusztában tartózkodék az erős helyeken, és a Zif pusztájában levő hegységen marada.** És Saul mindennap keresé, de az Isten nem adá őt kezébe. Józs. 15,55. 15 Mikor pedig Dávid látta, hogy Saul kiment, hogy élete ellen törjön; és mikor Dávid a Zif pusztájában, az erdőben vala: 16 Felkele **Jonathán, a Saul fia, és elment Dávidhoz az erdőbe, és megerősíté az ő kezét az Istenben. 17 És monda néki: Ne félj, mert Saulnak, az én atyámnak keze nem fog utólérni téged, és te király leszesz Izráel felett, és én második leszek te utánad, és Saul is, az én atyám, tudja, hogy így lesz. 18 És szövetséget kötének ketten az Úr előtt.** És Dávid az erdőben marada, Jonathán pedig haza ment. 19 És felmenének a Zifeusok Saulhoz Gibeába, mondván: Avagy nem nálunk lappang-é Dávid az erős helyeken az erdőben, Hakila halmán, mely a sivatagtól jobbkézre van?! 20 Most azért minthogy lelkednek főkivánsága az, hogy lejőjj, óh király, jőjj le; és a mi gondunk lesz, hogy a királynak kezébe adjuk őt. 21 És monda Saul: Legyetek megáldva az Úrtól, hogy szánakoztok rajtam! 22 Menjetek azért el, és vigyázzatok ezután is, hogy megtudjátok és meglássátok az ő tartózkodási helyét, és hogy ki látta őt ott, mert azt mondották nékem, hogy igen ravasz ő. **23 Annakokáért nézzetek meg és tudjatok meg minden búvóhelyet, a hol ő lappang és minden bizonynyal térjetek vissza hozzám, hogy elmenjek veletek;** és ha az országban van, kikutatom őt Júdának minden ezrei között. 24 Azok pedig felkelének, és elmenének Zifbe Saul előtt. Dávid pedig és az ő emberei Máon pusztájában valának a mezőségen, a mely a sivatagtól jobbkézre van. Józs. 15,55. 25 És elméne Saul az ő embereivel együtt, hogy megkeresse őt. Dávidnak azonban megizenték, és ő leszállott a kőszikláról, és Máon pusztájában tartózkodék. Mikor pedig meghallotta Saul, üldözé Dávidot Máon pusztájában. 26 És Saul a hegynek egyik oldalán méne, Dávid és az ő emberei pedig a hegynek másik oldalán. És épen , mikor Dávid nagyon sietett, hogy elmenekülhessen Saul elől, és Saul és az ő emberei már körül is kerítették Dávidot és az ő embereit, hogy megfogják, 27 Akkor érkezék egy követ Saulhoz, mondván: Siess és jőjj! mert **a Filiszteusok betörtek az országba. 28 Akkor megtére Saul Dávid üldözéséből, és a Filiszteusok ellen ment. Azért hívják azt a hegyet a menekülés kősziklájának.**

1Sám 24

1 És Dávid elméne onnan, és **Engedi erősségei közt tartózkodék.** Józs. 15,62. 2 Lőn pedig, hogy a mikor visszatért Saul a Filiszteusok üldözéséből, megizenték néki, mondván: Ímé Dávid az Engedi pusztájában van. 3 Maga mellé vőn azért Saul az egész Izráel közül háromezer válogatott embert, és elment, hogy megkeresse Dávidot és az ő embereit a vadkecskék kőszikláin. 4 És eljutott a juhaklokhoz, a melyek az útfélen vannak, hol egy barlang volt; **és beméne Saul, hogy ott szükségét végezze; IMIT/KI/SZIT. Hogy befedje/betakarja lábait ÚF/KG/URF/KNV/ szükségét (el)végezze; RÚF szükségét elvégezze.** Dávid pedig és az ő emberei a barlang rejtekeiben valának. 5 Akkor mondák Dávidnak az ő emberei: Ímé ez az a nap, a melyről azt mondotta az Úr néked: Ímé kezedbe adom ellenségedet, hogy úgy cselekedjél vele, a mint néked tetszik. Felkele azért Dávid, és elmetszé orozva Saul ruhájának szárnyát. 6 Lőn pedig ezután, hogy megesett a Dávid szíve rajta, hogy elmetszé Saul ruhájának szárnyát; 7 És monda az ő embereinek: Oltalmazzon meg engem az Úr attól, hogy ily dolgot cselekedjem az én urammal, az Úrnak felkentjével, hogy kezemet felemeljem ellene, mert az Úrnak felkentje ő. 8 És megfeddé Dávid kemény szókkal embereit, és **nem engedte meg nékik, hogy Saul ellen támadjanak.** Mikor pedig Saul felkelt a barlangból, és elment az úton: 9 Dávid is felkelt ezután, és kiment a barlangból, és Saul után kiálta, mondván:

DÁVID
Uram király! Mikor pedig Saul hátratekinte, Dávid arczczal a földre hajolt, és tisztességet tőn néki. 10 És monda Dávid Saulnak: Miért hallgatsz az olyan ember szavaira, a ki azt mondja: Ímé Dávid romlásodra tör?! 11 Ímé a mai napon látták a te szemeid, hogy az Úr téged kezembe

adott ma a barlangban, és azt mondották, hogy öljelek meg téged, de én kedvezék néked, és azt mondám: Nem emelem fel kezemet az én uram ellen, mert az Úrnak felkentje ő. 12 Azért atyám! nézd, ugyan nézd felső ruhádnak szárnyát kezemben, mert mikor levágtam felső ruhádnak szárnyát, nem öltelek meg téged! Azért tudd meg és lássad, hogy nincsen az én kezemben hamisság és semmi gonoszság és nem vétkeztem ellened, de te mégis életem után leselkedel, hogy elveszessed azt. 13 Az Úr tegyen ítéletet közöttem és közötted, és álljon bosszút az Úr érettem rajtad, de az én kezem nem lesz ellened. 14 A mint a régi példabeszéd mondja: A gonoszoktól származik a gonoszság; de az én kezem nem lesz ellened. 15 Ki ellen jött ki Izráelnek királya? Kit kergetsz? Egy holt ebet, vagy egy bolhát? 16 Legyen azért az Úr ítélőbiró, és tegyen ítéletet közöttem és közötted, és lássa meg; ő forgassa az én ügyemet, és szabadítson meg engem kezedből. 17 És lőn, hogy a mikor elmondotta Dávid e szókat Saul előtt, monda Saul:

SAUL
A te szavad-é ez, fiam, Dávid? És felkiálta Saul, és síra. 18 És monda Dávidnak: **Te igazságosabb vagy én nálamnál, (Júda és Támár)** mert te jót cselekedtél velem, én pedig rosszal fizettem néked. 19 És te megmondottad nékem a mai napon, minémű jót cselekedtél velem, hogy az Úr kezedbe adott engem, és te még sem öltél meg engem. 20 Mert ha valaki megtalálja ellenségét, elbocsátja-é őt békében az úton? Annakokáért fizessen az Úr néked jóval azért, a mit velem ma cselekedtél. **21 Most pedig, mivel tudom, hogy te király leszesz, és Izráelnek királysága a te kezedben állandó lesz:** 22 Esküdjél meg nékem most az Úrra, hogy én utánam nem fogod kiirtani maradékomat és nevemet nem fogod kitörölni atyám házából! 23 És Dávid megesküvék Saulnak. És Saul elméne haza, Dávid pedig és az ő emberei felmenének az ő erősségökbe.

1Sám 25
1 Meghala pedig Sámuel, és egybegyűle az egész Izráel, és siratták őt, és eltemették az ő házában Rámában. Dávid pedig felkelt és elment Párán pusztájába. 4Móz. 10,12. 2 És volt egy ember Máonban, a kinek jószága Kármelben vala, és ez igen tehetős ember volt: **háromezer juha és ezer kecskéje volt néki. És Kármelben épen juhait nyírta.** 4Móz. 15,12. **3 (Azt az embert pedig Nábálnak, és feleségét Abigailnak hívták, a ki igen eszes és szép termetű asszony volt; a férfi azonban durva és rossz erkölcsű vala, a Káleb nemzetségéből való volt.)** 4Móz. 14,24. **4 És meghallotta Dávid a pusztában, hogy Nábál a juhait nyírja.** 5 Elkülde azért Dávid tíz ifjút, és monda Dávid az ifjaknak: Menjetek fel Kármelbe, és mikor Nábálhoz érkeztek, köszöntsétek őt nevemben békességesen. 6 És így szóljatok: Légy békességben az életben, legyen békességben a te házad népe és legyen békességben mindened, a mid van! 7 Most hallottam, hogy juhaidat nyiratod. A te pásztoraid pedig velünk valának, nem bántottuk őket, és semmijök sem hibázott az alatt az egész idő alatt, míg Kármelben valának. 8 Kérdezd meg szolgáidat, ők meg fogják mondani néked. Legyenek azért ez ifjak kedvesek előtted, mert alkalmas időben jöttünk. Adj kérlek abból, a mi kezed közt van, szolgáidnak, és a te fiadnak, Dávidnak. 9 Elmenének azért a Dávid szolgái, és szólának Nábálnak mind e beszédek szerint a Dávid nevében, és várakozának. 10 Nábál pedig felele a Dávid szolgáinak, és monda: Kicsoda Dávid és kicsoda Isainak fia? Mai napság sok olyan szolga van, a kik elszöknek uraiktól. 11 Vegyem azért kenyeremet és vizemet és az én levágott marhámat, a melyet nyíróimnak levágattam, hogy olyan embereknek adjam, a kikről azt sem tudom, hova valók? 12 Akkor megfordulának a Dávid szolgái az ő útjokra, és visszatérének; és mikor megérkezének, értesítették őt mind e beszédek felől. 13 És monda Dávid az ő embereinek: Kösse fel mindenki kardját! És felköté mindenki a kardját, Dávid is felköté az ő kardját; és felment Dávid után mintegy négyszáz ember; kétszáz pedig ott maradt a podgyásznál. 14 Abigailt pedig, a Nábál feleségét értesíté a szolgák közül egy ifjú, mondván:

Ímé Dávid követeket küldött a pusztából, hogy köszöntsék a mi urunkat, de ő elűzé őket. 15 Azok az emberek pedig igen jók voltak mi hozzánk; és nem volt bántódásunk, és semmink nem hibázott az alatt az egész idő alatt, míg velök jártunk, mikor a mezőn voltunk. 16 Olyanok voltak reánk nézve, mint a kőfal, mind éjjel, mind nappal, az alatt az egész idő alatt, míg velök valánk, mikor a juhokat őriztük. 17 Most azért értsd meg és lássad, hogy mit kelljen cselekedned, mert jelen van a veszedelem a mi urunk és az ő egész háza ellen, ő pedig oly kegyetlen ember, hogy senki sem szólhat néki. 18 Akkor Abigail sietve vőn kétszáz kenyeret, két tömlő bort, öt juhot elkészítve, öt mérték pergelt búzát, száz kötés aszúszőlőt és kétszáz kötés száraz fügét, és a szamarakra rakta. 19 És monda az ő szolgáinak: Menjetek el előttem, ímé én utánatok megyek; de férjének, Nábálnak nem mondá meg. 20 És történt, hogy a mint a szamáron megy vala, és leereszkedék a hegynek egyik mellékösvényén: ímé Dávid és az ő emberei lejövének eleibe, és ő összetalálkozék velök. 21 Dávid pedig azt mondotta volt: Bizony hiába őriztem ennek mindenét, a mije van a pusztában, hogy semmi híjja nem lett mindannak, a mi az övé, mert ő a jó helyett roszszal fizet nékem. **22 Úgy cselekedjék az Isten Dávid ellenségeivel most és ezután is, hogy reggelig meg nem hagyok mindabból, a mi az övé, még egy ebet sem. 23 Mikor pedig meglátta Abigail Dávidot, sietve leszállott a szamárról, és arczczal leborula Dávid előtt, és meghajtá magát a földig. 24 És az ő lábaihoz borula, és monda:**

ABIGAIL
Óh uram! én magam vagyok a bűnös, mindazáltal hadd beszéljen a te szolgálóleányod te előtted, és hallgasd meg szolgálóleányodnak szavait. 25 Kérlek, ne törődjék az én uram Nábállal, ezzel a kegyetlen emberrel, mert a milyen a neve, olyan ő maga is; bolond az ő neve és bolondság van benne. Én azonban, a te szolgálóleányod, nem láttam az én uramnak szolgáit, a kiket elküldöttél volt. 26 Most pedig, óh uram! él az Úr és él a te lelked, hogy az Úr akadályozott meg téged, hogy gyilkosságba ne essél, és ne saját kezeddel szerezz magadnak elégtételt. Most azért olyanok legyenek ellenségeid, mint Nábál, és valakik az én uramnak megrontására törekesznek. 27 És most ezt az ajándékot, a melyet a te szolgálóleányod hozott az én uramnak, adják a vitézeknek, a kik az én uram körül forgolódnak. 28 Bocsásd meg azért a te szolgálóleányodnak vétkét; mert az én uramnak bizonyára maradandó házat épít az Úr, mert az Úrnak harczait harczolja az én uram, és gonoszság nem találtatik te benned a te életedben. 29 És ha valaki feltámadna ellened, hogy téged üldözzön és életed ellen törjön: az én uramnak lelke az élőknek csomójába leend bekötve az Úrnál a te Istenednél; ellenségeidnek lelkét pedig a parittyának öbléből fogja elhajítani. 30 És mikor az Úr megadja a jót az én uramnak mind a szerint, a mint megmondotta felőled, és téged fejedelmül rendel Izráel fölé: rész 16,1. 13. 31 Akkor, óh uram, nem leend ez néked bántásodra és szívednek fájdalmára, hogy ok nélkül vért ontottál, és hogy az én uram saját maga szerzett magának elégtételt. Mikor azért jót tesz az Úr az én urammal: emlékezzél meg szolgálóleányodról.

DÁVID
32 És monda Dávid Abigailnak: Áldott legyen az Úr, Izráelnek Istene, a ki téged ma elémbe küldött! **33 És áldott legyen a te tanácsod, és áldott légy te magad is, hogy a mai napon megakadályoztál engem, hogy gyilkosságba ne essem, és ne saját kezemmel szerezzek magamnak elégtételt!** 34 Bizonyára él az Úr, az Izráelnek Istene, a ki megakadályozott engem, hogy veled gonoszul ne cselekedjem, mert ha te nem siettél és nem jöttél volna elémbe, úgy Nábálnak nem maradt volna meg reggelre csak egyetlen ebe sem. 35 És átvevé Dávid az ő kezéből, a mit hozott néki, és monda néki: Eredj el békességben a te házadhoz; lásd, hallgattam szavadra, és megbecsültem személyedet. 36 Mikor pedig Abigail Nábálhoz visszaérkezék, ímé olyan lakoma volt az ő házában, mint a király lakomája, és Nábál szíve vigadozék azon, mert igen megrészegedett; azért ő semmit sem mondott meg néki, sem kicsinyt, sem nagyot egészen

reggelig. 37 Reggel pedig, mikor Nábál kijózanodék, megmondá néki felesége ezeket a dolgokat; és elhala az ő szíve ő benne, és olyanná lőn, mint a kő. 38 És mintegy tíz nap mulva megveré az Úr Nábált, és meghala. 39 És mikor Dávid meghallotta, hogy Nábál meghalt, monda:

DÁVID
Áldott legyen az Úr, ki bosszút állott Nábálon az én gyaláztatásomért, és szolgáját visszatartotta a gonosztól, a Nábál gonoszságát pedig visszafordítá az Úr az ő fejére! És elkülde Dávid, és izent Abigailnak, hogy elvenné őt feleségéül. 40 Elmenének azért Dávid szolgái Abigailhoz Kármelbe, és beszélének vele, mondván: Dávid küldött minket hozzád, hogy téged elvegyen feleségéül. 41 Ő pedig felálla, és meghajtotta magát arczczal a földre, és monda: Ímé a te szolgálóleányod szolgáló lesz, hogy mossa az én uram szolgáinak lábait. 42 És Abigail sietve felkele, és felült a szamárra és az ő öt szolgálóleánya, a kik körülötte valának, és elment Dávid követei után és az ő felesége lőn. 43 Ahinoát is elvevé Dávid Jezréelből, és mind a kettő felesége lőn néki. Józs. 15,56. 44 Saul pedig az ő leányát, Mikált, a Dávid feleségét Páltinak, a Láis fiának adá, a ki Gallimból való volt. 2Sám. 3,15. Ésa. 10,30.

1Sám 26
1 És menének a Zifeusok Saulhoz Gibeába, mondván: Nemde nem a Hakila halmán lappang-é Dávid, a puszta átellenében? Zsolt. 54,2. 2 Felkele azért Saul, és lement Zif pusztájába, és vele volt Izráel közül háromezer válogatott ember, hogy megkeresse Dávidot Zif pusztájában. 3 És tábort jára Saul a Hakila halmán, mely a puszta átellenében van, az úton; Dávid pedig a pusztában tartózkodék. És mikor észrevette, hogy Saul utána ment a pusztába: 4 Kémeket küldött ki Dávid, és megtudta biztosan, hogy Saul eljött. 5 És felkele Dávid, és elment arra a helyre, a hol Saul táborozott, és megnézte Dávid azt a helyet, a hol feküvék Saul és Abner, a Nér fia, seregének fővezére. Saul pedig a kerített táborban feküvék, és a nép körülötte táborozott. 6 Akkor szóla Dávid, és monda a Hitteus nemzetségéből való Akhiméleknek és Abisainak, a Seruja fiának, a ki Joábnak testvére vala, mondván: Ki jön le velem Saulhoz a táborba? És mondá Abisai: Lemegyek én veled. 1Krón. 2,16. 7 És elméne éjjel Dávid, és Abisai a nép közé. És ímé, Saul lefeküvén, alszik vala a kerített táborban, és dárdája a földbe volt szúrva fejénél; Abner pedig és a nép körülötte feküvének. 8 Akkor monda Abisai Dávidnak: Kezedbe adta a mai napon Isten a te ellenségedet; most azért, hadd szegezzem a földhöz őt a dárdával egy ütéssel, és másodszor nem ütöm át. 9 Dávid azonban monda Abisainak: **Ne veszesd el őt! Mert vajjon ki emelhetné fel kezét az Úrnak felkentje ellen büntetlenül?!** **DÁVID MAGNAMITÁSA – MÁSODSZOR IS** **10 És monda Dávid: Él az Úr, hogy az Úr megveri őt! Vagy eljön az ő napja és meghal, vagy pedig harczba megy és ott vész el! 11 Távoztassa el azért az Úr tőlem azt, hogy kezemet az Úrnak felkentje ellen emeljem,** hanem csak vedd a dárdát, mely feje mellett van, és a vizes korsót, és menjünk el. 12 Akkor elvevé Dávid a dárdát és a vizes korsót Saul feje mellől, és elmenének. És senki sem volt, a ki látta volna, sem a ki észrevette volna, sem a ki felserkent volna, hanem mindnyájan aluvának, mert az Úr mély álmot bocsátott reájok. 13 És mikor Dávid általment a túlsó oldalra, megállott a hegy tetején messzire, úgy , hogy nagy távolság volt közöttük. 14 És kiálta Dávid a népnek és Abnernek, a Nér fiának, mondván: Nem felelsz-é Abner? És felele Abner, és monda: Kicsoda vagy te, hogy így kiáltasz a királynak? 15 Dávid pedig monda Abnernek: Avagy nem férfi vagy-é te, és kicsoda olyan, mint te Izráelben? És miért nem vigyáztál a te uradra, a királyra? Mert a nép közül oda ment egy ember, hogy elveszesse a te uradat, a királyt. 16 Nem jó dolog ez, a mit cselekedtél! Él az Úr, hogy halál fiai vagytok ti, a miért nem vigyáztatok a ti uratokra, az Úrnak felkentjére! Most azért nézd meg, hol van a király dárdája és a vizes korsó, a mely fejénél volt? 17 És megismeré Saul a Dávid hangját, és monda: A te hangod-é ez fiam, Dávid? Dávid pedig monda: Az én hangom, uram király! 18 És monda: Miért üldözi szolgáját az én

uram? Ugyan mit cselekedtem, és micsoda gonoszság van én bennem? 19 Most azért hallgassa meg az én uram, a király, az ő szolgájának szavát! Ha az Úr ingerelt fel téged ellenem: vajha jóillatú volna előtte az áldozat; ha pedig emberek: átkozottak legyenek az Úr előtt, mert kiűznek most engemet, hogy ne részesülhessek az Úrnak örökségében, azt mondván: Eredj, szolgálj idegen isteneknek. 20 Azért ne omoljék az én vérem a földre távol az Úr színétől; mert Izráelnek királya kijött, hogy egy bolhát keressen, úgy, mint egy fogoly madarat üldöznek a hegyeken. 21 Saul pedig monda: **Vétkeztem! térj vissza fiam, Dávid,** mert többé nem cselekszem veled gonoszul, mivel az én életem kedves volt előtted a mai napon. Ímé, esztelenül cselekedtem, és igen nagyot vétettem. 22 És felele Dávid, és monda: Ímhol a király dárdája, jőjjön ide a szolgák közül egy, és vigye el azt. 23 Az Úr pedig fizessen meg mindenkinek az ő igazsága és hűsége szerint, mert az Úr kezembe adott téged ma, de én nem akartam felemelni kezemet az Úrnak felkentje ellen. 24 És a mennyire drága volt a mai napon a te lelked én előttem, legyen annyira drága az én lelkem az Úr előtt, és szabadítson meg engem minden nyomorúságból! 25 Akkor monda Saul Dávidnak: **Áldott légy te, fiam Dávid, hatalmasan is fogsz cselekedni, és győzni is fogsz!** És elment Dávid a maga útjára, Saul pedig visszatért az ő helyére. **TARTOTT-E BŰNBÁNATOT SAUL?**

1Sám 27

1 És monda Dávid magában: Egy napon mégis el kell pusztulnom a Saul keze miatt, Kicsinyhitű vagy, Dávid! nincs jobb reám nézve, mintha gyorsan elmenekülök a Filiszteusok tartományába, így Saul felhagy azzal, hogy engem tovább is üldözzön Izráel egész területén, és így megszabadulok az ő kezéből. 2 Felkelvén azért Dávid, elméne ő és az a hatszáz ember, a kik vele valának, Ákhishoz, a Máok fiához, Gáth királyához. 1Kir. 2,39. 3 És Dávid Ákhisnál tartózkodék Gáthban, ő és az ő emberei, mindegyik a maga háza népé vel együtt; Dávid és az ő két felesége, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége. 4 Mikor pedig Saulnak megmondották, hogy Dávid Gáthba menekült, nem üldözé tovább őt. 5 És monda Dávid Ákhisnak: Ha kedvet találtam előtted, adj helyet nékem valamelyik vidéki városban, hogy ott lakjam: miért laknék a te szolgád veled a királyi városban? 6 És néki adá Ákhis azon a napon Siklágot; lőn azért Siklág a Júda királyaié mind e mai napig. 7 És lőn ama napoknak száma, míg Dávid a Filiszteusok földén lakozék, egy esztendő és négy hónap. 8 És felméne Dávid embereivel együtt és megtámadták a Gessureusokat, a Girzeusokat és az Amálekitákat: mert ezek voltak annak a földnek lakosai eleitől fogva, a melyen Súrba mégy egészen Égyiptom földéig. Józs. 13,2. 9 És mikor Dávid megverte az országot, sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, és elvitt juhot, ökröt, szamarakat, tevéket és ruhákat, és úgy tért vissza és ment Ákhishoz. 10 Mikor pedig Ákhis azt kérdé: Hova törtetek be most? Dávid ekként felele: Júda déli részére és Jerákhméelnek déli részére és Kéneusnak déli részére. 11 Dávid azonban sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, hogy Gáthba vigye, mondván: Valamikép ellenünk ne nyilatkozzanak és azt mondják: Így cselekedett Dávid. Ez volt az ő szokása amaz egész idő alatt, míg a Filiszteusok földjén tartózkodék. 12 És Ákhis bízott Dávidban, mondván: Bizonyosan gyűlöletessé tette magát az ő népe, Izráel előtt, azért örökké az én szolgám leend.

1Sám 28

1 És történt abban az időben, hogy a Filiszteusok összegyűjték seregeiket a hadra, hogy harczoljanak Izráel ellen. És monda Ákhis Dávidnak: Tudd meg, hogy velem kell jőnöd a táborba, mind néked, mind embereidnek. 2 Dávid pedig felele Ákhisnak: Meglátod bizonynyal, hogy mit fog cselekedni a te szolgád. És monda Ákhis Dávidnak: Ennélfogva fejem oltalmazójává teszlek mindenkorra. 3 Sámuel pedig meghalt vala, és siratá őt az egész Izráel, és eltemeték őt saját városában, Rámában; Saul pedig a varázslókat és jövendőmondókat kiirtá a földről. 3Móz. 19,31. 4 És mikor a Filiszteusok egybegyűlvén, eljövének és tábort járának

Sunemnél: egybegyűjté Saul is az egész Izráelt, és tábort járának Gilboánál. Józs. 19,18. 5 A mint azonban Saul meglátta a Filiszteusok táborát, megfélemlék és az ő szíve nagyon megrémüle. 6 És megkérdezé Saul az Urat, de az Úr nem felelt néki sem álomlátás, sem az Urim, sem a próféták által. 4Móz. 12,6. 2Móz. 28,30. 4Móz. 27,21.

Úrim és tummim H. 'úrím és tummím. Etimológiailag megfejtetlen kifejezés. Első tagját a »fény, világosság« jelentésű 'ór, a másodikat a tökéletességet jelentő tám, tóm szóval hozzák összefüggésbe. Eszköz, melynek segítségével kapták az ÚR válaszát. Használatának módjára csak következtetni tudunk néhány vonatkozó B-i helyről, a részleteket inkább csak találgatják. Később már csak jelkép, a főpap öltözetének része. Láthatólag a szent sorsvetés (egyik) eszköze, melynek segítségével »igen« vagy »nem« választ adott az Úr. Ez a válasz azonban mégsem volt mechanikusan kikényszeríthető, Isten meg is tagadhatta (1Sám 14,36k; 28,6). A megkérdezés nem közvetlenül, hanem pap közbejöttével történt. Erre még Józsuénak sincs lehetősége, pedig Mózes helyére lép (4Móz 27,21). Ezt jelképezi, hogy a főpap öltözetéhez tartozott az úrimot és tummimot tartalmazó hósen (2Móz 28,27-30; 3Móz 8,8). Ez nem jelenti azt, hogy csak a főpap kezelhette. Általában Lévi törzsére volt bízva (5Móz 33,8). Dán törzsének néhány tagja bevetődik Miká házához, ott találja a Miká által szolgálatba állított papot, általa kérdik meg Istent (Bír 18,5k). Dávid, bujdosása során ezért tudja időnként megkérdezni az Urat, mert hozzá menekült Ebjátár pap (1Sám 22,20), aki aztán kezeli számára az éfódot (23,9-12; 30,7k). A fogság után a főpapnak szinte jellegzetességeként említik, hogy »dönthet az úrimmal és tummimmal« (Ezsd 2,68; Neh 7,65). Az eddig vizsgált helyekből néhány dolog biztos:

a) A legrégibb idők óta a papok feladatai közé tartozott az Úr konkrét akaratának megtudakolása és tudtul adása.

b) Ennek egyik eszköze az úrim és tummim (2Móz 28,30; 5Móz 33,8; 1Sám 28,6).

c) Időnként valamilyen szerepet játszott az éfód (1Sám 23,9; 30,7). Innen kezdve következtetésekre vagyunk utalva.

Az éfód egyik jelentésében gyolcsból készült papi öltözet, a FŐPAP öltözetének része, de ilyet hordott a kis Sámuel (1Sám 2,18), az egész nóbi papság (1Sám 22,18), a szent láda előtt táncoló Dávid (2Sám 6,14). Kapcsolatban van azonban a bálványokkal (Hós 3,4), Mihá házibálványával is (Bír 17,5; 18,17). Gedeon 1700 súlyú aranyból készíttetett éfódot és felállította (Bír 8,26k). Eszerint valamilyen fémből készült tárgy. Ezt erősíti meg, hogy az éfód mögött tartották Góliát kardját (1Sám 21,10). A névazonosság alapján biztosra vehető, hogy a fémből készült éfód valamilyen védő, tartó tok. További következtetés, hogy az Úr megkérdezésének eszközeit, az úrimot és tummimot is efódban tartották, ezért kellett az éfódot hozni az Úr megkérdezéséhez. További föltevés, hogy valahányszor igennel vagy nemmel megválaszolható kérdést tettek föl, vagy sorsvetésről szól valamelyik történet, mindig az úrimot és tummimot használták a szent sorvetés eszközeként. Ilyen kérdések: »Elmenjek-e és megverjem a filiszteusokat?« »Kiszolgáltatnak-e?« »Idejön-e Saul?« (1Sám 23,1-12). Más esetben a bűnöst keresték meg sorsvetéssel, amit szintén föl lehetett osztani kétesélyes lépésekre. Első lépésben egyik oldalon a nép áll, a másikon Saul és Jónátán, majd Saul és Jónátán közt választanak (1Sám 14,40-42). Hasonló módon mehetett végbe Ákán kikeresése is, csak több lépésben (Józs 7,16-20). Nem tudjuk, csak feltételezhető, hogy az úrim, ill. a tummim jelentette az egyik, ill. a másik alternatívát, a bűnöst és az ártatlant. A LXX így bővíti 1Sám 14,41 szövegét: »Ha bennem vagy Jónátán fiamban van a bűn, adj úrimot; ha a bűn Izráel népében van, adj tummimot«. Dávid kora után ilyen jellegű döntésről nem tudósít az ÓSZ. RJ is

7 Akkor monda Saul az ő szolgáinak: Keressetek nékem egy halottidéző asszonyt, hogy elmenjek hozzá, és megkérdezzem őt. Szolgái pedig mondának néki: Ímé, Endorban van egy halottidéző asszony. Józs. 17,11. 8 Másnak tetteté azért Saul magát, és más ruhákat vevén

magára, elméne ő és vele két férfi; és elmenének éjjel az asszonyhoz, és monda: Mondj jövendőt nékem halottidézés által, és idézd fel nékem azt, a kit mondok néked. 9 És monda az asszony néki: Ímé te jól tudod, hogy mit cselekedett Saul, hogy kiirtá a földről a varázslókat és jövendőmondókat; miért akarod azért tőrbe ejteni az én lelkemet, hogy megöless engem?! 10 És megesküvék néki Saul az Úrra, mondván: Él az Úr, hogy e dolog miatt büntetésed nem lészen. 11 Monda azért az asszony: Kit idézzek fel néked? És **ő monda: Sámuelt idézd fel nékem. 12 Mikor pedig az asszony Sámuelt meglátta, hangosan felkiáltott. És szóla az asszony Saulnak, mondván: Miért csaltál meg engem? hiszen te vagy Saul! 13 És monda néki a király: Ne félj! Ugyan mit láttál? Az asszony pedig monda Saulnak: istenfélét látok feljőni a földből. 14 És ő monda néki: Milyen ábrázata van? Ő pedig monda: Egy vén ember jő fel, és palást van rajta. És megismeré Saul, hogy az Sámuel, és meghajtá magát arczczal a föld felé, és tisztességet tőn néki. 15 Sámuel pedig monda Saulnak: Miért háborgattál, hogy felidéztettél engemet? És felele Saul: Igen nagy szorultságban vagyok; a Filiszteusok hadakoznak ellenem, az Isten pedig eltávozék tőlem, és nem felel már nékem sem próféták által, sem álomlátás által; azért hívtalak téged, hogy megmondjad nékem, mit kelljen cselekednem? 16 És monda Sámuel: Ugyan miért kérdezel engemet, ha az Úr eltávozott tőled és ellenségeddé lőn?!** 17 És a szerint cselekedett az Úr, a mint általam megmondotta vala: elvette az Úr a királyságot a te kezedből, és adta azt a te társadnak, Dávidnak. rész 15,28. 18 Mivel nem hallgattál az Úrnak szavára, és nem hajtottad végre az ő felgerjedt haragját az Amálekitákon: azért cselekszik most így veled az Úr. rész 15,3. 8. 9. 26. 19 És az Úr Izráelt is veled együtt a Filiszteusok kezébe adja, te pedig holnap fiaiddal együtt velem leszesz. Izráelnek táborát is a Filiszteusok kezébe adja az Úr. 20 Akkor Saul a maga egész nagyságában hirtelen a földre esék, mert nagyon megrémüle Sámuel szavaitól; és semmi erő nem vala benne, mert egész nap és egész éjjel semmit sem evék. 21 Akkor az asszony Saulhoz ment, és mikor látta, hogy annyira megrémült, monda néki: Ímé a te szolgálóleányod hallgatott szavadra, és koczkára tettem életemet, és megfogadtam szavaidat, a melyeket mondottál nékem: 22 Most azért hallgass te is szolgálóleányod szavára, hadd tegyek egy falat kenyeret elődbe, és egyél, hogy erőd legyen, mikor útra kelsz. 23 Ő azonban vonakodék, és mondá: Nem eszem; de szolgái és az asszony is kényszeríték őt, és ő engedett szavoknak, felkelt a földről, és felüle az ágyra. 24 Vala pedig az asszony házánál egy hízott borjú, és sietve levágta azt; azután lisztet vett, és meggyúrta, és sütött kovásztalan pogácsát. 25 És vivé Saul elé és az ő szolgái elé, és evének; azután felkeltek és elmenének azon az éjszakán.

1Sám 29

1 Akkor a Filiszteusok összegyűjték minden seregeiket Afeknél; Izráel pedig tábort jár vala a forrásnál, mely Jezréel mellett van. Józs. 19,24. 30. 2 És a Filiszteusok vezérei kivonulának, ki százzal, ki ezerrel, Dávid pedig és az ő emberei hátul menének Ákhissal. 3 És mondának a Filiszteusok vezérei: **Mit akarnak ezek a zsidók?** És monda Ákhis a Filiszteusok vezéreinek: Avagy nem ez-é Dávid, Saulnak, az Izráel királyának szolgája, a ki már napok óta, sőt évek óta nálam van, és nem találtam benne semmi rosszat attól a naptól fogva, hogy átjött, a mai napig. 4 De megharaguvának ő reá a Filiszteusok vezérei, és mondának néki a Filiszteusok vezérei: Küldd vissza ezt az embert, hogy térjen vissza a helyére oda, a melyet rendeltél néki, és ne jőjjön el mi velünk a harczba, hogy ellenünk ne forduljon a harczban; mert ugyan mivel tehetné magát kedvesebbé ura előtt, hacsak nem ezeknek a vitézeknek fejeivel? 5 Avagy nem ez-é Dávid, a kiről így énekelnek a körtánczban: Megverte Saul az ő ezerét, és Dávid is az ő tízezerét? 6 Szólítá azért Ákhis Dávidot, és monda néki:

ÁKIS
Él az Úr, hogy te becsületes vagy, és kedves előttem mind kimenésed, mind bejövésed velem a táborba, mert semmi rosszat nem találtam benned attól a naptól fogva, hogy hozzám jöttél, e mai napig; de a vezérek előtt nem vagy kedves. 7 Most azért térj vissza, és menj el békességben, és semmit se cselekedjél, a mi a Filiszteusok vezérei előtt helytelen. 8 És monda Dávid Ákhisnak:

DÁVID
Vajjon mit cselekedtem, és mit találtál a te szolgádban attól a naptól fogva, hogy nálad voltam, a mai napig, hogy ne menjek el, és ne harczoljak a királynak, az én uramnak ellenségei ellen? 9 Ákhis pedig felele, és monda Dávidnak:

ÁKIS
Tudom; bizonyára kedves vagy előttem, mint az Istennek angyala; de a Filiszteusok vezérei mondák: El ne jőjjön velünk a harczba. 10 Azért kelj fel korán reggel uradnak szolgáival együtt, a kik veled eljövének; keljetek fel korán reggel, mihelyt megvirrad, és menjetek el.
Ákis Gát királya. Dávid Ákisnál keres menedéket Saul elől. Mivel megijedt Ákis szolgáitól, félkegyelműnek tettette magát. Ekkor Ákis elküldte a házától (1Sám 21,11-16). Egy másik hagyomány szerint Dávid hatszáz emberével menekült Saul elől a filiszteusok földjére Ákishoz (1Sám 27,1-2). A filiszteus király Dávidnak adományozza Ciklag városát (1Sám 27,5-12). Ákis az Izráel ellen megvívandó harcban maga mellett kívánja tudni Dávidot (1Sám 28,1-3). A filiszteusok hadvezérei (városfejedelmek) azonban nem bíznak Dávidban, és ráveszik királyukat, hogy küldje el Dávidot (1Sám 29,1-11). Később Simei két rabszolgája is Ákishoz menekült. Simei visszahozta Gátból a két rabszolgát, ezért Salamon Simeit halálra ítélte, mert esküje ellenére elhagyta Jeruzsálemet (1Kir 2,39-42).
11 Felkele azért Dávid embereivel együtt, hogy korán reggel elmenjen és visszatérjen a Filiszteusok földére. A Filiszteusok pedig felmenének Jezréelbe.

1Sám 30
1 És történt, hogy a mikor Dávid harmadnapon embereivel Siklágba megérkezék, ímé az Amálekiták betörének a déli vidékre és Siklágba, és leverték Siklágot, és felégették azt tűzzel. 2 És fogságba hurczolák az asszonyokat, a kik benne valának, kicsinytől fogva nagyig; senkit sem öltek meg, hanem elhurczolták, és elmentek az ő útjokra. **3 Mikor azért Dávid embereivel együtt a városba érkezék; ímé az tűzzel felégettetett vala, feleségeik, fiaik és leányaik pedig fogságba hurczoltattak. 4 Akkor Dávid és a nép, a mely ő vele volt, felkiáltának és annyira sírának, hogy végre erejök sem volt a sírásra.** 5 Dávidnak két felesége is fogságba hurczoltatott, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége. 6 És Dávid igen nagy szorultságba juta, mert a nép arról beszélt, hogy megkövezi őt, mivel az egész nép lelke elkeseredett fiaik és leányaik miatt. **Dávid azonban megerősíté magát az Úrban, az ő Istenében. 7 És monda Dávid Abjáthár papnak, az Akhimélek fiának: Hozd ide nékem az efódot. És Abjáthár oda vivé az efódot Dávidhoz.** 8 És megkérdezé Dávid az Urat, mondván: Üldözzem-é ezt a sereget? Utólérem-é őket? **És monda néki: Üldözzed, mert bizonyosan utóléred, és szabadulást szerzesz.** 9 Elméne azért Dávid, ő és az a hatszáz ember, a kik vele valának. És mikor a Bésor patakához jutának, ott a népnek egy része megállott. 10 Dávid azonban négyszáz emberrel tovább üldözé az ellenséget; kétszáz ember pedig ott megállott, mivel fáradtabbak valának, mintsem hogy a Bésor patakán átkelhettek volna. 11 És találának a mezőn egy égyiptomi embert, a kit Dávidhoz vivének, és adának néki kenyeret, hogy egyék, és megitatták őt vízzel. 12 És adának néki egy csomó száraz fügét és két kötés aszuszőlőt; és miután evett, magához tért, mert három nap és három éjjel sem kenyeret nem evett, sem vizet nem ivott. 13 És

monda néki Dávid: Ki embere vagy te, és honnan való vagy? Ő pedig monda: Égyiptomi ifjú vagyok, egy Amálekita embernek szolgája, és elhagyott engem az én uram, mivel megbetegedtem immár ma harmadnapja. 14 Mi törtünk be a Kréteusok déli vidékére, és oda, a mely Júdáé, és Kálebnek déli vidékére; és Siklágot felégettük tűzzel. 2Sám. 8,18. Józs. 15,13. 15 És Dávid monda néki: Elvezetsz-é minket ahhoz a sereghez? És ő monda: Esküdjél meg nékem az Istenre, hogy nem ölsz meg engem, sem az én uramnak kezébe át nem adsz, és én elvezetlek téged ahhoz a sereghez. 16 Elvezeté azért őket; és ímé, azok elszéledének az egész vidéken, és evének, ivának és tánczolának az igen nagy zsákmány felett, a melyet a Filiszteusok tartományából és Júda tartományából hozának. 17 **És vágta őket Dávid alkonyattól fogva másnap estvéig,** és senki sem menekült meg közülök, hanem csak négyszáz ifjú ember, a kik tevékre ülének és elfutának. **18 És mindent megszabadított Dávid, valamit elvittek az Amálekiták; az ő két feleségét is megszabadítá Dávid. 19 És semmijök sem hiányzott, sem kicsiny, sem nagy, sem fiaik, sem leányaik, a zsákmányból sem és mindabból, a mit elvittek tőlük; Dávid mindent visszahozott.** 20 És elvivé Dávid mind a juhokat és barmokat, melyeket tulajdon barmuk előtt hajtának, és azt mondják vala: Ez a Dávid zsákmánya! 21 Midőn pedig Dávid ahhoz a kétszáz emberhez érkezék, a kik fáradtabbak valának, minthogy Dávidot követhették volna, és ott hagyta őket a Bésor patakjánál: kimenének Dávid elé és a nép elé, a mely vele volt. Dávid pedig a néphez közeledék, és köszönté őket békességgel. 22 Akkor mondának mind azok közül, a kik Dáviddal elmenének, így szólván: Minthogy mind a gonosz emberek és Béliál emberei nem jöttek el velünk, semmit se adjunk nékik a zsákmányból, a melyet visszaszereztünk, hanem csak kinek-kinek a maga feleségét és gyermekeit, azokat vigyék el, és menjenek el. **23 Dávid azonban így szóla: Ne cselekedjetek így, atyámfiai, azzal, a mit az Úr adott nékünk; ő oltalmazott minket és adá kezünkbe a sereget, a mely ellenünk jött vala.** 24 Vajjon kicsoda engedhetne néktek ebben a dologban? Sőt inkább, a mekkora annak a része, a ki elment a harczba, akkora legyen annak is a része, a ki a holminál marada; egyenlőképen osztozzanak. 25 És úgy történt ez attól a naptól fogva azután is; törvénynyé és szokássá tette ezt Izráelben mind e mai napig. 26 Mikor pedig Dávid Siklágba érkezék, külde a zsákmányból Júda véneinek, az ő barátainak, mondván: Ímé az Úr ellenségeinek zsákmányából való ajándék számotokra. 27 Azoknak tudniillik, a kik Béthelben, a kik dél felé Rámóthban, és a kik Jathirban laknak; 28 A kik Aroerben, a kik Sifmótban és a kik Estemoában laknak; 29 A kik Rákálban, a kik a Jerakhméeliták városaiban és a kik a Kéneusok városaiban laknak; 30 A kik Hormában, a kik Kor-Asánban és a kik Athákban laknak; 31 A kik Hebronban és mindazon helyeken, a hol Dávid embereivel megfordult vala.

1Sám 31

1 És megütközének a Filiszteusok Izráellel, és **elfutottak Izráel férfiai a Filiszteusok elől, és elhullának a seb miatt a Gilboa hegységén.** rész 29,1. Józs. 17,11. **2 A Filiszteusok pedig utólérték Sault és az ő fiait, és megölték a Filiszteusok Jonathánt, Abinádábot és Málkisuát, a Saul fiait. 3 És a küzdelem igen heves lőn Saul ellen, mikor megtalálták őt a kézíves emberek, és igen megrettene a kézívesektől. 4 És mondá Saul az ő fegyverhordozójának: Húzd ki kardodat, és szúrj keresztül azzal engem, hogy valami módon reám ne jőjjenek e körülmetéletlenek, és keresztülszúrjanak engemet és gúnyt űzzenek belőlem. De fegyverhordozója nem akará, mert nagyon félt. Akkor Saul vevé a kardot és belébocsátkozék.** 2Sám. 1,10. **5 És fegyverhordozója a mint meglátta, hogy Saul meghalt, ő is belébocsátkozék az ő kardjába, és vele együtt meghala. 6 És meghala Saul és az ő három fia és fegyverhordozója, sőt emberei is mindnyájan egyenlőképen azon a napon. 7 És mikor meglátták az Izráel férfiai, a kik a völgyön túl és a Jordánon túl laktak vala, hogy Izráel férfiai elfutottak, és hogy Saul és az ő fiai meghalának: elhagyták a városokat és elfutának. A Filiszteusok pedig eljövének és lakának azokban.** 8 És történt másnap, mikor a Filiszteusok kimentek, hogy kirabolják az elesetteket, megtalálták Sault és az

ő három fiát, a kik a Gilboa hegyén esének el. 9 És levágták fejét és fegyverzetét lehúzták, és elküldötték a Filiszteusok tartományába szerénszerte, hogy hírt mondanának bálványaiknak templomában és a nép között. 10 És fegyverzetét Astarot templomában helyezték el, testét pedig felfüggeszték Bethsán kerítésére. Bir. 2,12. 11 Mikor pedig értesültek felőle Jábes-Gileád lakói, hogy mit cselekedtek a Filiszteusok Saullal: rész 11,1. 2. 11. 2Sám. 2,45. 12 Felkelének mindnyájan a vitéz férfiak, és menének egész éjjel, és miután levették Saul testét és az ő fiainak testeit Bethsán kerítéséről, elmentek Jábesbe, és ott megégették őket; 13 Csontjaikat pedig felszedték, és eltemették a tamaris fa alatt Jábesben; és bőjtölének hét napig.

Sámuel második könyve

2Sám 1

1 És lőn Saul halála után, mikor Dávid visszatért az Amálekiták legyőzéséből, és Dávid két napig Siklágban időzött: 1Sám. 30,1. 17. 26. 2 Ímé a harmadik napon egy férfi jöve a táborból Saultól, és az ő ruhái megszaggatva valának, fején pedig föld vala; és a mikor Dávidhoz ért, leesék a földre, és meghajtá magát. rész 28,4. 3 Monda pedig néki Dávid: Honnét jössz? Felele néki: Az Izráel táborából szaladék el. 4 Monda néki Dávid: Mondd meg kérlek nékem, mint lőn a dolog? Ő pedig felele: Megfutamodék a nép a harczból, és a nép közül nagy sokaság esett el, és meghalának. Sőt Saul is és Jonathán az ő fia meghalának. 1Sám. 31,2. 5 Dávid pedig mondá az ifjúnak, ki néki ezt elbeszélé: Honnan tudod, hogy **meghalt Saul és Jonathán az ő fia**? 6 Felele az ifjú, ki a hírt hozta: Történetből felmenék a Gilboa hegyére, és ímé Saul az ő dárdájára támaszkodott vala, és ímé a szekerek és lovagok utólérék őtet. 1Sám. 31,4. 7 Hátratekintvén pedig Saul, megláta engem és szólíta, és mondék: Ímhol vagyok én. 8 Monda pedig nékem: Ki vagy te? Felelék néki: Amálekita vagyok. 9 Akkor monda nékem: Kérlek állj mellém és ölj meg engem, mert dermedtség fogott el engem, pedig a lélek még teljesen bennem van. vers 6. 10 Annakokáért én mellé állván, megölém őtet, mert tudtam, hogy meg nem él, miután elesett, és elhozám a koronát, mely az ő fején vala, és az aranypereczet, mely az ő karján volt, és azokat ímé ide hoztam az én uramnak. 11 Akkor megragadá Dávid a maga ruháit és megszaggatá, úgyszintén a többi emberek is, a kik ő vele valának. rész 3,31. 1Móz. 37,29. 12 És nagy zokogással sírának, és bőjtölének mind estvéig, Saulon és Jonathánon, az ő fián, és az Úrnak népén és Izráelnek házán, mivelhogy fegyver által hullottak el. 1Sám. 31,13. 13 És monda Dávid az ifjúnak, a ki ezt elbeszélé néki: Honnét való vagy te? Felele: Egy jövevény Amálekita férfi fia vagyok. 14 Ismét monda néki Dávid: Hogy nem féltél felemelni kezedet az Úr felkentjének elvesztésére? 1Sám. 24,6. 7. 26,9. 15 És szólíta Dávid egyet az ő szolgái közül, kinek monda: Jőjj elő és öld meg őt. Ki általüté azt, és meghala. rész 4,12. 16 És monda néki Dávid: A te véred legyen a te fejeden: mert a tennen nyelved vallása bizonyságot tesz ellened, mondván: Én öltem meg az Úrnak felkentjét. vers 10.17 És keservesen síra Dávid ilyen sírással, Saulon és Jonathánon, az ő fián, vers 19. 27. 18 És monda (íjdal ez, hogy megtanulják Júda fiai, mely **be van írva a Jásár könyvébe**): 1Sám. 31,3.

Hova lett Jásár könyve?

Jásár könyve A Józs 10,13-ban és a 2Sám 1,18-ban említett könyv, amely azonban nem maradt ránk. Az elveszett mű költői formában előadott történelmi eseményeket, hősmondákat tartalmazó gyűjtemény lehetett. Van olyan vélemény is, hogy a Jásár könyve a homéroszi Iliászra emlékeztető izráeli eposz volt, ami a honfoglalástól a dávidi korszakig eltelt idő hősi emlékeit örökítette meg.

DÁVID SIRATÓÉNEKE SAUL, DE FŐLEG JONATHÁN FELETT

19 Izráel! a te ékességed elesett halmaidon: miként hullottak el a hősök! 20 Meg ne mondjátok Gáthban, ne hirdessétek Askelon utczáin, hogy ne örvendjenek a Filiszteusok leányai, és ne ujjongjanak a körülmetéletlenek leányai. 1Sám. 27,3. 5. Mik. 1,10. 21 Gilboa hegyei, se harmat, se eső ti reátok ne szálljon, és mezőtök ne teremjen semmi áldozatra valót; mert ott hányatott el az erős vitézek paizsa, Saulnak paizsa, mintha meg nem kenettetett volna olajjal. vers 6. 1Sám. 10,1. 22 A megöletteknek vérétől

és a hősöknek kövérétől Jonathán kézíve hátra nem tért, és a Saul fegyvere hiába nem járt. 1Sám. 14,13. 23 Sault és Jonathánt, a kik egymást szerették és kedvelték míg éltek, a halál sem szakította el; a saskeselyűknél gyorsabbak és az oroszlánoknál erősebbek valának. 1Sám. 20,2. 24 Izráel leányai! sirassátok Sault, ki karmazsinba öltöztetett gyönyörűen, és aranynyal ékesíté fel ruhátokat. 25 Oh, hogy elhullottak a hősök a harczban! Jonathán halmaidon esett el! 26 Sajnállak testvérem, Jonathán, kedves valál nékem nagyon, hozzám való szereteted csudálatra méltóbb volt az asszonyok szerelménél. 1Sám. 18,1. 20,41. 23,16. 17. 27 Oh, hogy elhullottak a hősök! És elvesztek a hadi szerszámok!

2Sám 2

1 Ezek után lőn, hogy megkérdezé Dávid az Urat, mondván: Felmenjek-é Júdának valamelyik városába? Kinek felele az Úr: Menj fel. És monda Dávid: Hová menjek? Felele: Hebronba. 1Sám. 30,8. 2 Felméne azért oda Dávid és az ő két felesége is, Ahinoám, a Jezréelből való, és Abigail, a Karmelből való, Nábál felesége. 1Sám. 25,42. 43. 3 És embereit is, a kik vele valának, felvivé Dávid, kit-kit a maga házanépével, és lakának Hebron városaiban. 1Sám. 23,13. **4 És eljövének Júda férfiai, és ott felkenék Dávidot királynak a Júda házán.** Mikor pedig megjelentették Dávidnak, mondván: A Gileádból való Jábes emberei voltak azok, kik eltemették Sault; 1Sám. 31,12. 13. 5 Követeket külde Dávid a Gileádból való Jábes embereihez, és ezt izené néki: Áldottak vagytok ti az Úrtól, kik ezt az irgalmasságot cselekedtétek a ti uratokkal, Saullal, hogy eltemettétek; Ruth 2,20. 6 Annakokáért most az Úr cselekedjék veletek irgalmasságot és igazságot; sőt én is ezt a jót teszem veletek, hogy ezt cselekedtétek; **7 Most azért a ti kezeitek erősödjenek meg, és legyetek erős férfiak,** mert megholt a ti uratok Saul, és immár engem felkent királynak Júda háza önmagán. 8 Abner pedig, a Nér fia, a ki Saulnak fővezére vala, felvevé Isbósetet, a Saul fiát, és elvivé Mahanáimba. 1Sám. 14,50. Józs. 13,24. 26. 9 És királylyá tette őt Gileádon, Asuron és Jezréel város án, és az Efraim és Benjámin nemzetség ein, és az egész Izráelen. **10 Negyven esztendős vala Isbóset, Saul fia, mikor uralkodni kezde Izráelen, és két esztendeig uralkodék.** Csak Júdának háza követé Dávidot. 1Kir. 2,11. 11 Lőn pedig az időnek száma, míg Dávid király volt Hebronban Júdának házán, hét esztendő és hat hónap. 12 És elméne **Abner, a Nér fia, és Isbósetnek, a Saul fiának szolgái Mahanáimból Gibeonba. Józs. 10,12. 13 Jóab is Sérujának fia, és a Dávid szolgái elmenvén, összetalálkozának azokkal a Gibeon halastavánál,** és maradának ezek a halastón innét, amazok pedig a halastón túl. 14 Akkor monda Abner Joábnak: Nosza álljanak elő néhányan az ifjak, és viaskodjanak előttünk. És monda Jóab: Hát álljanak elő. 15 Felkelének azért és egyenlő számban **általmenének a Benjámin nemzetéből és a Saul fiának, Isbósetnek seregéből tizenketten,** és a Dávid szolgái közül is tizenketten. 16 És kiki az ő társának fejét megragadá, és fegyverét oldalába üté; és egyenlőképen mind elhullának; és nevezék azt a mezőt Helkáth-Hassurimnak, mely Gibeonban van. **17 És felette erős harcz lőn azon a napon, és megvereték Abner és az Izráel népe a Dávid szolgái által.** vers 12. 18 Három fia vala pedig ott Sérujának: Jóab, Abisai és Asáel; Asáel pedig könnyű lábú vala, mint egy vadkecske, mely a mezőn lakik. 1Krón. 2,16. 1Sám. 26,7. 8. 19 És Asáel üldözé Abnert; és se jobbfelé, se balfelé nem téré ki Abner után való futásában. 20 Hátratekintvén pedig Abner, monda: Te vagy-é Asáel? Felele: Én vagyok. 21 És monda néki Abner: Térj másfelé, vagy jobbkézre vagy balkézre, és fogj meg egyet az ifjak közül, és foszd ki őt mindenéből; de Asáel nem akarta őt elhagyni. 22 Ismét monda Abner Asáelnek: Menj el hátam mögül. Miért verjelek téged a földhöz? És micsoda orczával menjek Joábhoz, a te bátyádhoz? 23 Mikor azért semmiképen nem akart eltérni, általüté őt Abner a dárda végével, az ötödik oldalcsontja között, és hátul jöve ki a dárda; és elesék azon a helyen, és ugyanott meghala. **MINT EGY IZGALMAS AKCIÓREGÉNY** És lőn, hogy mindazok, a kik arra a helyre érkezének, a hol Asáel elesett és meghalt vala, megállának. rész 3,27. 24 Joáb

pedig és Abisai tovább üldözék Abnert; és midőn a nap lement, elérkezének az Amma halmára, mely Giah átellenében vala, a Gibeon pusztája melletti úton. vers 18. 25 Akkor egybegyülekezének az Abner után való Benjámin fiai, egy csoportot alkotva, és megállának egy halomnak tetején. 26 És kiálta Abner Joábnak, és monda: Vajjon szűntelenül öldökölnie kell-é a fegyvernek? Nem tudod-é, hogy siralmas lesz ennek a vége? És meddig nem mondod a népnek, hogy térjenek vissza testvéreiknek hátukról? 27 És monda Joáb: Él az Isten, hogy ha te nem szólottál volna, bizony már reggel eltávozott volna a nép, és nem kergette volna az ő atyjafiait. 28 Trombitát fuvata azért Joáb, és megálla az egész nép, és nem üldözék tovább Izráelt, és nem harczolának tovább. 29 Abner pedig és az ő vitézei azon az egész éjszakán mennek vala a mezőségen, és általkelének a Jordánon, és az egész vidéket bejárván, jutának Mahanáimba. vers 8. 9. 30 Joáb pedig megtérvén Abner üldözéséből, összegyűjté az egész népet, és hiányozának Dávid szolgái közül tizenkilenczen és Asáel. vers 23. 31 A Dávid szolgái pedig Benjámin nemzetéből, az Abner szolgái közül háromszázhatvan embert ölének meg, a kik meghalának. **32 És felvevén Asáelt, eltemeték őt atyjának sírboltjában, mely Bethlehemben vala.** Joáb pedig és az ő vitézei egész éjjel menve, Hebronban virradának meg. vers 11.

2Sám 3

1 Sok ideig tartó hadakozás lőn a Saul háznépe között és a Dávid háznépe között. Dávid pedig mind feljebb-feljebb emelkedik és erősbödik vala; a Saul háza pedig alább-alább száll és fogy vala. 2 Fiai születének Dávidnak Hebronban, kik között elsőszülött vala Ammon, a Jezréelből való Ahinoámtól; 1Krón. 3,1. rész 13,10-14. 3 A második pedig Kileáb, a Kármelbeli Nábál feleségétől, Abigailtól való, és a harmadik Absolon, a Máákha fia, a ki a Gessurbeli Thalmai király leánya vala; rész 18,9. 15,17. 4 És a negyedik Adónia, Haggitnak fia, és az ötödik Sefátia, Abitál fia, 1Kir. 1,25. 2,25. 5 A hatodik Ithreám, Eglától, Dávid feleségétől való: ezek születtek Dávidnak Hebronban. 6 Míg a hadakozás tartott a Saul házanépe és a Dávid házanépe között, Abner igen ragaszkodék a Saul házanépéhez. 7 Vala pedig Saulnak egy ágyasa, kinek neve vala Rizpa, Ajának leánya; és monda Isbóset Abnernek: Miért mentél be az én atyámnak ágyasához? rész 21,8. 8 Felette igen megharaguvék azért Abner az Isbóset szaván, és monda: Ebfej vagyok-é én, ki Júdával tart? Én most nagy irgalmasságot cselekedtem a te atyádnak, Saulnak házával, az ő atyjafiaival és rokonságaival, és nem adtalak téged Dávidnak kezébe; és te mégis ez asszonynak vétkét reám fogod most. rész 2,8. 9. 9 Úgy cselekedjék Isten Abnerrel most és ezután is, hogy a mint megesküdött az Úr Dávidnak, én is a szerint cselekeszem vele: 1Sám. 15,28. 16,1-13. vers 17-19. 10 Hogy elveszem a királyságot Saulnak házától, és megerősítem Dávidnak székét az Izráel és a Júda felett, Dántól fogva mind Bersebáig. 1Kir. 4,25. 11 És nem felelhete semmit erre Abnernek, mivelhogy igen fél vala tőle. 12 Követeket külde azért Abner Dávidhoz maga helyett ilyen izenettel: Vajjon kié az ország? Azt mondván: Tégy frigyet velem, és ímé az én erőm is te melletted lesz, hogy az egész Izráelt hozzád hajtsam. 13 Kinek felele Dávid: Jó, én frigyet kötök veled. De mindazáltal egyet kérek tőled, mondván: Addig ne lássad az én arczomat, míg el nem hozod nékem Mikált, a Saul leányát, mikor ide akarsz jőni, hogy arczomat lássad. 1Sám. 25,44. 14 És követeket külde Dávid Isbósethez, a Saul fiához, kik ezt mondják: Add vissza az én feleségemet, Mikált, kit én száz Filiszteus előbőrével jegyeztem el magamnak. 1Sám. 18,25-27. 15 Elkülde azért Isbóset, és elvéteté őt az ő férjétől Páltieltől, Láis fiától. 1Sám. 25,44. 16 És vele ment az ő férje is, sírva követvén őt Bahurimig; és ott mondá néki Abner: Eredj, menj vissza; és haza téré. 17 Annakutána Abner szóla az Izráel véneinek, mondván: Immár régtől fogva kivántátok Dávidot, hogy királyotok legyen néktek: rész 5,1-3. 18 Azért most vigyétek véghez; mert az Úr szólott Dávidnak, ezt mondván: Az én szolgámnak, Dávidnak keze által szabadítom meg az én népemet Izráelt a Filiszteusok kezéből, és minden ellenségeinek kezéből. 19 Azután szóla Abner a Benjámin nemzetség évl is, és elméne Abner Dávidhoz is Hebronba, hogy

megjelentse néki mindazt, a mi tetszenék Izráel népének és Benjámin egész nemzetségének. 20 Mikor pedig eljutott Abner Dávidhoz Hebronba és ő vele együtt húsz ember, megvendégelé Dávid Abnert és a vele volt embereket. 21 Ennekutána monda Abner Dávidnak: Felkelek és elmegyek, hogy az egész Izráelt ide gyűjtsem az én uram eleibe, a király eleibe, a kik frigyet kössenek te veled, és uralkodjál mindeneken úgy, a mint szívednek tetszik. És visszabocsátá Dávid Abnert, és elméne békével. 22 És ímé a Dávid szolgái és Joáb jőnek vala a táborból, és sok prédát hoznak magukkal, de Abner nem volt már Dávidnál Hebronban, mert elbocsátotta őt és békével elment vala. 23 Joáb pedig és az egész sereg, mely ő vele vala, a mint megérkezének, értesíték Joábot e dolog felől, mondván: Ide jött Abner, Nérnek fia a királyhoz, és visszabocsátá őt, és békével hazatére. 24 Beméne azért Joáb a királyhoz és monda: Mit cselekedtél? Ímé Abner hozzád jött, miért bocsátád el őt, hogy elmenjen? 25 Ismered-é Abnert, a Nér fiát? Csak azért jött volt ide, hogy megcsalhasson, és kikémlelje a te kijövésedet és bemenésedet, és megtudjon mindent, a mit te cselekszel. 26 És kimenvén Joáb Dávidtól, követeket külde Abner után, kik visszahozák őt a Sira kútjától; Dávid azonban nem tudja vala. 27 Visszajövén Abner Hebronba, félreszólítá őt Joáb a kapu között, mintha titokban akarna vele beszélni, és általüté ott őt az ötödik oldalbordájánál, és meghala Asáelnek, a Joáb atyjafiának véréért. 1Kir. 2,5. rész 2,23. 28 Mely dolgot minekutána megtudott Dávid, monda: Ártatlan vagyok én és az én országom mindörökké az Úr előtt, Abnernek, a Nér fiának vérétől. vers 26. 27. 29 Szálljon ez Joábnak fejére, és az ő atyjának egész háznépére; és el ne fogyjon a Joáb házából a folyásos, a bélpoklos, a mankón járó, és a ki fegyver miatt vész el, és a kenyér nélkül szűkölködő. 1Kir. 2,28-34. 30 Joáb pedig és Abisai, az ő atyjafia azért ölék meg Abnert, mivelhogy megölte vala az ő atyjokfiát, Asáelt Gibeonban a harczon. rész 2,23. 31 Monda pedig Dávid Joábnak és mind az egész népnek, mely vele vala: Szaggassátok meg ruháitokat, és öltözzetek zsákba, és sírjatok Abner előtt! Dávid király pedig megy vala a koporsó után; rész 1,11. 32 És eltemeték Abnert Hebronban. Akkor felkiálta a király, és igen síra az Abner koporsója felett, és síra az egész nép is. 33 És a király gyászdalt szerezvén Abner felett, monda: Gaz halállal kelle kimulnia Abnernek? vers 27. 34 A te kezeid nem voltak megkötve, sem lábaid békóba verve; de úgy vesztél el, mint álnok ember miatt szokott elveszni az ember! És siratá őt ismét az egész nép. vers 27. 35 Előjöve pedig mind az egész nép, hogy enni adjanak Dávidnak, mikor még a nap fenn vala, de megesküvék Dávid, ezt mondván: Úgy cselekedjék én velem az Isten most és ezután is, hogy míg a nap le nem megy, sem kenyeret, sem egyebet nem eszem. rész 19,13. 36 Mely dolgot mikor az egész község megértett, igen tetszék nékik; valamint a többi dolga is, a mit a király cselekeszik vala, igen tetszék nékik. 37 És megértette azon a napon az egész nép és az egész Izráel, hogy nem a királytól volt, hogy Abnert, a Nér fiát megölték. vers 26. 28.38 Monda pedig a király az ő szolgáinak: Nem tudjátok-é, hogy nagy fejedelem esett ma el az Izráelben? rész 2,8. 1Sám. 26,15. 39 Én pedig ma erőtelen, noha felkent király vagyok; ezek pedig a Sérujának fiai hatalmasabbak nálamnál. De fizessen meg az Úr annak, a ki gonoszt cselekeszik, az ő gonoszsága szerint. rész 2,4. 10. 1Kir. 2,5. 6.

2Sám 4

1 Mikor pedig meghallotta Saul fia, hogy meghalt Abner Hebronban, igen megfogyatkozék az ő ereje. Sőt az egész Izráel megrémüle. 2 Két fővezére volt a Saul fiának, egyiknek neve Bahana és a másiknak neve Rékáb, Rimmonnak fiai, ki Beerótból való vala, a Benjámin fiai közül; mert Beerót is a Benjámin városai közé számláltatik. 3 Elfutottak vala pedig a Beerótbeliek Gittáimba, és lőnek ott jövevények mind e mai napig. Nehem. 11,33.4 Jonathánnak pedig, a Saul fiának volt egy sánta fia (öt esztendős vala, mikor Jezréelből hír jött Saul és Jonathán felől, és felvevé őt a dajkája, hogy elszaladjon vele; lőn pedig, hogy mikor a dajka gyorsan futott, elesett, és megsántula), ennek neve vala Méfibóset. 1Sám.23,17. 5 Elmenének azért a Beerótbeli Rimmonnak fiai, Rékáb és Bahana, és bemenének Isbósetnek házába, mikor a nap legmelegebb vala és ő déli álmát aluszsza vala. 6 Bemenvén azért ezek a ház belsejébe, gabonát

vive, általüték őt az ötödik oldalborda alatt; s Rékáb és az ő atyjafia, Bahana, elszaladának. Bir. 3,21. 7 Mikor azért ezek a házba bementek, és ő hálószobájában az ágyán feküvék, megsebesítvén megölték őt, s fejét levágva, felvették az ő fejét, és egész éjjel mennek vala a sík mezőn. 8 És elvivék Isbóset fejét Dávidhoz Hebronba, és mondának a királynak: Ímhol Isbósetnek, Saul fiának, a te ellenségednek feje; a ki üldözé a te lelkedet, és az Úr bosszút állott e mai napon az én uramért, a királyért, Saulon és az ő maradékán. 9 Felele pedig Dávid Rékábnak és Bahanának, az ő atyjafiának, a Beerótbeli Rimmon fiainak, és monda nékik: Él az Úr, ki az én életemet megszabadította minden nyomorúságból, 10 Hogy én azt, a ki nékem hírt hozott vala, ezt mondván: Ímé meghalt Saul (és azt hitte, hogy azzal nékem örömet szerez), megragadván megöletém őt Siklágban, holott jutalmat kellett volna adnom néki hírmondásáért: rész 1,15. 11 Mennyivel inkább az istentelen embereket, kik ágyában, a maga házában ölték meg az igaz embert? Azért most vajjon ne kívánjam-é meg az ő vérét kezeitekből, hogy titeket eltöröljelek a földről? vers 5. 6. 12 Parancsola azért Dávid az ő szolgáinak, hogy megöljék őket; és elvagdalák kezeiket és lábaikat; és felakasztá őket Hebronban, a halastó mellett. Isbósetnek pedig fejét felvevén, eltemeték az Abner sírboltjába, Hebronban. rész 1,15. 1Sám. 24,23. rész 3,32.

2Sám 5

1 Eljövének pedig Dávidhoz Hebronba Izráelnek minden nemzetségei, és szólának ilyenképen: **Ímé mi a te csontodból és testedből valók vagyunk,** **A KIRÁLY TESTE** rész 3,17-19. 1Krón. 11,1. 2 Mert ennekelőtte is, mikor Saul uralkodott felettünk, te vezérelted ki s be Izráelt, és az Úr azt mondotta néked: Te legelteted az én népemet, az Izráelt, és te fejedelem leszel Izráel felett. Zsolt. 78,70. 71. 3 Eljövének azért Izráelnek minden vénei a királyhoz Hebronba, és **frigyet tőn velek Dávid király Hebronban az Úr előtt, és királylyá kenék Dávidot Izráel felett.** **rész 2,4. 7.** 4 Harmincz esztendős vala Dávid, mikor uralkodni kezde, és negyven esztendeig uralkodék. 5 Hebronban uralkodék a Júda nemzetség én hét esztendeig és hat hónapig; **Jeruzsálem nem Júdához tartozik?** és Jeruzsálemben uralkodék harminczhárom esztendeig az egész Izráel és Júda nemzetségein. rész 2,4. 7. 1Kir. 2,11. 6 Felméne pedig a király és az ő népe Jeruzsálembe a Jebuzeusok ellen, kik azt a földet lakják vala, ők azonban azt mondák Dávidnak: Nem jössz ide be, hanem a sánták és vakok elűznek téged! melylyel azt jelenték: Nem jő ide be Dávid. Csel. 7,45. 7 Bevevé mindazáltal Dávid a Sion várát, és az immár a Dávid városa. vers 9. rész 6,12. 8 Mert azt mondá Dávid ama napon: Mindenki, a ki vágja a Jebuzeusokat, menjen fel a csatornához és vágja ott a sántákat és a vakokat, a kiket gyűlöl a Dávid lelke. Ezért mondják: Vak és sánta ne menjen be a házba! 1Krón. 11,6. vers 6. 9 És **lakozék Dávid abban a várban, és nevezé azt Dávid városának;** és megépíté Dávid köröskörül, Millótól fogva befelé. vers 7. 2Krón. 11,6. 7. **10 Dávid pedig folytonosan emelkedék és növekedék, mert az Úr, a Seregeknek Istene vala ő vele.** rész 3,1. 11 Követeket külde pedig Hirám, Tírusnak királya Dávidhoz, és czédrusfákat is, ácsmestereket és kőmíveseket, és építének házat Dávidnak. 1Krón. 14,1. 12 És belátta Dávid, hogy az Úr megerősítette őt az Izráel felett való királyságában, és hogy felmagasztalta az ő királyságát az ő népéért, Izráelért. 13 Vőn pedig még magának Dávid ágyasokat, és feleségeket Jeruzsálemből, minekutána Hebronból oda ment; és lőnek még Dávidnak fiai és leányai. 1Krón. 3,1. 9. 5Móz. 17,17. 14 És ezek a nevei azoknak, a kik Jeruzsálemben születtek: Sammua, Sóbáb, Nátán, Salamon, 1Krón. 3,5-9. 15 Ibhár, Elisua, Néfeg, Jáfia, 16 Elisáma, Eljada és Elifélet. 17 Mikor pedig a Filiszteusok meghallották, hogy királylyá kenték Dávidot az Izráelen; felkelének mind a Filiszteusok, hogy Dávidot megkeressék; melyet megértvén Dávid, alámene az erősségbe. 1Krón. 14,8. 18 A Filiszteusok pedig elérkezének és elszéledének a Réfaim völgyében. **19 Megkérdé azért Dávid az Urat ilyen szóval:** Elmenjek-é a Filiszteusok ellen? Kezembe adod-é őket? Felele az Úr Dávidnak: Menj el, mert kétség nélkül kezedbe adom a Filiszteusokat. 1Sám. 30,8. 20 Elérkezék azért

Dávid Baál Perázimba, és megveré ott őket Dávid, és monda: **Szétszórta az Úr ellenségimet előttem, mint a víz szokott eloszlani;** azért nevezé azt a helyet Baál Perázimnak. 21 És ott hagyák az ő bálványaikat, melyeket felszedének Dávid és az ő szolgái. 1Krón. 14,12. 2Móz. 23,24. 4Móz. 32,20. 5Móz. 7,25. 22 Azután ismét feljövének a Filiszteusok, és elszéledének a Réfaim völgyében. 23 Megkérdé azért Dávid az Urat, ki ezt felelé: Ne menj most reájok; hanem kerülj a hátuk mögé és a szederfák ellenében támadd meg őket. 24 És mikor a szederfák tetején indulásnak zaját fogod hallani, akkor indulj meg, mert akkor kimegy te előtted az Úr, hogy megverje a Filiszteusok táborát. 2Kir. 7,6. 7. 25 És úgy cselekedék Dávid, a mint megparancsolta vala néki az Úr: és vágta a Filiszteusokat Gibeától fogva, mind addig, míg Gézerbe mennél. vers 20. rész 3,18. Józs. 16,10.

2Sám 6

1 Összegyűjté ezek után Dávid az egész Izráelnek színét, harmincezer embert. 1Krón. 13,1-6. 2 És felkelvén, elméne Dávid az egész néppel együtt, mely vele vala, Júdának városába, Bahalába, hogy elhozza onnét az Isten ládáját, mely Névről, a Seregek Urának nevéről neveztetik, ki ül a Kérubok között. 1Krón. 13,6. 1Sám. 7,1. 2Móz. 25,20-22. **3 És tevék az Isten ládáját új szekérre, és elhozák azt Abinádábnak házától, mely vala a dombon,** és Uzza és Ahió, Abinádáb fiai vezetik az új szekeret. 1Sám. 6,7. 10. 11. 4 Elvivék azért azt az Abinádáb házából, mely a dombon vala, az Isten ládájával, és Ahió a láda előtt megyen. 1Sám. 7,1. **5 Dávid pedig és az egész Izráel népe örvendeznek vala az Úr előtt, jegenyefából való minden szerszámokkal, hegedűkkel, lantokkal, dobokkal, sípokkal és czimbalmokkal.** vers 14. 15. 6 És mikor Nákonnak szérűjére jutának, kinyújtá Uzza az ő kezét az Isten ládájára, és megtartá azt; mert az ökrök félremozdították vala. 1Krón. 13,9. 7 Ennekokáért felgerjede az Úr haragja Uzza ellen, és megölé ott őt az Isten vakmerőségéért: és meghala ott az Isten ládája mellett. 8 És bosszankodék Dávid, hogy az Úr ilyen romlással rontotta meg Uzzát, és nevezé azt a helyet Péres Uzzának, mind e mai napig. 9 Megfélemlék azért Dávid azon a napon az Úrtól, és monda: Hogyan jőjjön az Úr ládája én hozzám? 10 És nem akará Dávid magához vinni az Úrnak ládáját Dávidnak városába, hanem letéteté azt Dávid a Gitteus Obed Edom házánál. rész 5,7. 1Krón. 13,13. 11 És lőn az Úrnak ládája a Gitteus Obed Edom házánál három hónapig, és megáldá az Úr Obed Edomot és egész háznépét. **DÁVID ÉS A FRIGYLÁDA KAPCSOLATÁNAK ÉRDEKES TÖRTÉNETE!** 12 És megmondák Dávid királynak ilyen szóval: Megáldotta az Úr az Obed Edom házát és mindenét, a mije van, az Isten ládájáért. És elmenvén Dávid, elvivé az Isten ládáját az Obed Edom házától Dávid városába vígassággal. Krón. 13,14. 1Krón. 15,1. 3. rész 5,7. vers 5. 14. 13 Mikor pedig azok, a kik az Úr ládáját vitték, hat lépést mentek, áldozék ott egy ökröt és hízott borjút. 14 Dávid pedig teljes erejéből tánczol vala az Úr előtt, és gyolcs efódot övedzett magára Dávid. vers 5. 1Krón. 15,27.15 Dávid azért és Izráelnek egész háza felvivék az Úr ládáját énekléssel és trombitaszóval. 16 Lőn pedig, hogy mikor az Úr ládája Dávid városába ért, Mikál, Saulnak leánya kinéz vala az ablakon, és látván, hogy Dávid király ugrál és tánczol az Úr előtt, megútálá őt szívében. rész 3,14. 15. vers 23. 17 Mikor pedig bevitték az Úr ládáját, és elhelyezék azt az ő helyére a sátornak közepére, melyet számára Dávid felállíttatott: akkor áldozott Dávid egészen égőáldozatokat és hálaadó áldozatokat, az Úr előtt. 1Krón. 15,1. 16,1. 18 Mikor pedig elvégezte Dávid az egészen égőáldozatot, és a hálaadó áldozatot, megáldá a népet a Seregek Urának nevében. 1Kir. 8,55-61. 19 És osztogattata Dávid mind az egész népnek, Izráel egész seregének, férfiaknak és asszonyoknak, mindenkinek egy-egy lepényt, egy-egy darab húst, és egy-egy kalácsot; és elméne mind az egész nép, kiki az ő házához. 20 Mikor pedig Dávid hazament, hogy megáldja az ő háznépét is: kijöve Mikál, a Saul leánya Dávid eleibe, és monda:

MIKÁL **(irónia)**
Mily dicsőséges vala ma Izráel királya, ki az ő szolgáinak szolgálói előtt felfosztózott vala ma, mint a hogy egy esztelen szokott felfosztózni! vers 16.
DÁVID
21 És monda Dávid Mikálnak: Az Úr előtt, ki inkább engem választott, mint atyádat és az ő egész házanépét, hogy az Úr népének, Izráelnek fejedelme legyek, igen, az Úr előtt örvendezem. 1Sám. 16,1. 13. 1Kir. 8,16. 22 Sőt minél inkább megalázom magamat és minél alábbvaló leszek a magam szemei előtt: annál dicséretreméltóbb leszek a szolgálók előtt, a kikről te szólasz. vers 20. 23 Ennekokáért Mikálnak, Saul leányának nem lőn soha gyermeke az ő halálának napjáig. vers 16. 20.

2Sám 7
1 Lőn pedig, hogy mikor a király az ő palotájában üle, és az Úr mindenfelől békességet adott néki minden ellenségeitől, 2 Monda a király Nátán prófétának: **Ímé lássad, én czédrus fából csinált palotában lakom, az Istennek ládája pedig a kárpitok között van. 1Krón. 17,1. Agge. 1,4. rész 6,17. 3 És monda Nátán a királynak: Eredj, s valami a te szívedben van, vidd véghez, mert az Úr veled van. 4 Azonban lőn az Úr szava Nátánhoz azon éjjel, mondván:** 5 Menj el, és mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja az Úr:

ÚR
Nátán látomása, mint messiási prófécia
Házat akarsz-é nékem építeni, hogy abban lakjam? 1Kir. 5,3. 1Krón. 22,8. 6 Mert én nem laktam házban attól a naptól fogva, hogy kihoztam Izráel fiait Égyiptomból, mind e mai napig, hanem szüntelen sátorban és hajlékban jártam. 1Kir. 8,16. 7 Valahol csak jártam Izráel fiai között, avagy szólottam-é csak egy szót is Izráel valamelyik nemzetségének, a kinek parancsoltam, hogy legeltesse az én népemet Izráelt, mondván: Miért nem építettetek nékem czédrusfából való házat? 8 Most azért ezt mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregeknek Ura: Én hoztalak ki téged a kunyhóból, a juhok mögül, hogy légy fejedelem az én népem felett, az Izráel felett; 1Sám. 16,11. 12. Zsolt. 78,70. 71. **9 És veled voltam mindenütt, valahová mentél, és kiirtottam minden ellenségeidet előtted;** és nagy hírnevet szerzettem néked, mint a nagyoknak hírneve, a kik e földön vannak. rész 3,18. Csel. 7,45.10 Helyet is szerzék az én népemnek Izráelnek, és **ott elplántálám őt, és lakozék az ő helyében,** és többé helyéből ki nem mozdíttatik, és nem fogják többé az álnokságnak fiai nyomorgatni őt, mint annakelőtte, 2Krón. 33,8. Jer. 39,1-9. Bir. 13,1. 11 Attól a naptól fogva, hogy bírákat rendeltem az én népem az Izráel felett. Békességet szereztem tehát néked minden ellenségeidtől. És megmondotta néked az Úr, hogy házat csinál néked az Úr. Bir. 2,18. vers 12-16.**12 Mikor pedig a te napjaid betelnek, és elaluszol a te atyáiddal, feltámasztom utánad a te magodat, mely ágyékodból származik, és megerősítem az ő királyságát: 1Kir. 8,5. 20. Csel. 2,30.** 13 Az fog házat építeni az én nevemnek, és megerősítem az ő királyságának trónját mindörökké. rész 23,2. 5. 1Kir. 5,5. 6,1. 9. 12. **14 Én leszek néki atyja, és ő lészen nékem fiam, a ki mikor gonoszul cselekszik, megfenyítem őt emberi veszszővel és emberek fiainak büntetésével;** Zsolt. 89,27-33. Zsid. 1,5. 1Kir. 11,39. 15 Mindazáltal irgalmasságomat nem vonom meg tőle, miképen megvonám Saultól, a kit kivágék előtted. 1Sám. 16,1. **16 És állandó lészen a te házad, és a te országod mindörökké tiéd lészen, és a te trónod erős lészen mindörökké.** 1Kir. 11,29-33. 12,16-20. 17 Mind e beszéd szerint, és mind e látás szerint szóla Nátán Dávidnak. 18 Bemenvén azért Dávid király, leborula az Úr előtt, és monda:

DÁVID
Micsoda vagyok én, Uram Isten! és micsoda az én házam népe, hogy engem ennyire elővittél? 1Sám. 16,11. 12. 19 És ez még csekélynek tetszett néked, Uram Isten! hanem ímé

szólasz a te szolgádnak háza felől messze időre valókat; és ez törvény az emberre nézve, Uram Isten! vers 8. 9. vers 13. 20 De mi szükség Dávidnak többet szólani néked, holott te jól ismered, Uram Isten, a te szolgádat? 1Sám. 16,1. 3. **21 A te igéretedért, és a te jóakaratod szerint cselekedted mindezeket a nagy dolgokat, hogy megjelentsd a te szolgádnak. vers 12. rész 23,2. 5. Csel. 2,30. 22 Ennekokáért felmagasztaltattál, Uram Isten: mert senki sincs olyan, mint te, és rajtad kivül nincsen Isten, mind a szerint, a mint hallottuk a mi füleinkkel. 5Móz. 4,35. Zsolt. 86,8.** 23 Mert melyik nép olyan, mint a te néped, az Izráel, melyért elment volna az Isten, hogy megváltsa magának való népül, és magának nevet szerezzen, és érettetek oly nagyokat cselekedjék és országodért oly csudálatos dolgokat néped előtt, melyet megszabadítottál Égyiptomból, a pogányoktól és isteneiktől. 5Móz. 4,7. 8. 33,29. Zsolt. 147,19. 20. 2Móz. 3,7. 4,22. 24 Mert megerősítetted magadnak a te népedet, az Izráelt, népedül mindörökké; és te voltál, Uram, nékik Istenök. 5Móz. 7,6. 8. 25 Most annakokáért, Uram Isten, a mit szóltál a te szolgád felől, és az ő háza felől, teljesítsd be mindörökké; és cselekedjél úgy, a mint szólottál; vers 11-15. 26 Hogy felmagasztaltassék a te neved mindörökké, ilyen szókkal: A Seregeknek Ura az Izráelnek Istene, és Dávidnak, a te szolgádnak háza legyen állandó te előtted! 27 Mert megjelentetted a te szolgádnak fülébe, óh Seregeknek Ura és Izráelnek Istene, ezt mondván: Házat építek néked. Ezért készteté szolgádat az ő szíve, hogy ilyen könyörgéssel könyörögjön hozzád. vers 4. 5. 11. vers 23. 28 Most azért, óh Uram Isten, (mert te vagy az Isten, és a te beszéded igazság, és te mondottad ezt a jót a te szolgád felől), Ján. 17,17. 29 Legyen a te jóakaratodnak áldása a te szolgádnak házán, hogy legyen előtted mindörökké; mert te szólottál, Uram Isten, azért a te áldásoddal áldassék meg a te szolgádnak háza mindörökké.

2Sám 8

1 Ezek után megveré Dávid a Filiszteusokat, és megalázá őket: és elfoglalá Dávid a Filiszteusok kezéből Méteg Ammát. 1Krón. 18,1. 2 És megveré a Moábitákat is, és kötéllel méré meg őket, lefektetvén őket a földre; két kötéllel méré azokat, a kik megölendők, és egy teljes kötéllel azokat, a kik életben hagyandók valának; és a Moábiták Dávidnak adófizető szolgái lőnek. 1Móz. 19,36. 37. 4Móz. 24,17. Zsolt. 60,10. 3 Megveré Dávid Hadadézert is, Réhóbnak fiát, Czóbának királyát, mikor elméne, hogy hatalmát kiterjessze az Eufrátes folyó vizéig. 1Kir. 11,23. 25. 4 És foglyul ejtett Dávid közülök ezer és hétszáz lovagot, és húszezer gyalog embert; és inaikat elvagdaltatá Dávid minden szekeres lovak nak és csak száz szekérbe valót hagyott meg közülök. 1Krón. 18,4. 5 Eljövének pedig a Siriabeliek Damaskusból, hogy megsegítsék Hadadézert, Czóbának királyát; és levága Dávid a Siriabeliek közül huszonkétezer férfit. 1Krón. 18,5. 6 És helyeze Dávid állandó sereget a damaskusi Siriába; és a Siriabeliek Dávidnak adófizető szolgái lettek. És megoltalmazá az Úr Dávidot valahová megyen vala. 7 És elvevé Dávid az arany paizsokat is, melyek Hadadézer szolgáin valának, és bevivé azokat Jeruzsálembe. 8 Hoza annakfelette Dávid király a Hadadézer városaiból, Bétákhból és Berótaiból felette igen sok rezet. 9 Mikor pedig meghallá Tói, Hamát királya, hogy megverte Dávid Hadadézernek minden seregeit; 1Krón. 18,9. 10. 10 Küldé Tói Jórámot, az ő fiát Dávid királyhoz, hogy békességesen köszöntse őt, és áldja, hogy harczolt Hadadézer ellen és megverte őt (mert Hadadézer Tóival is hadakozik vala). És a Tói fia kezében aranyból, ezüstből és rézből való edények valának, 11 Melyeket Dávid király az Úrnak szentele, azzal az ezüsttel és aranynyal együtt, a melyet az Úrnak szentele mind ama népektől, a kiket meghódoltatott; 1Krón. 22,14. 16. 12 A Siriabeliektől, Moábitáktól, az Ammon fiaitól, a Filiszteusoktól, az Amálekitáktól és a Réhób fiától, Hadadézertől, Czóbának királyától nyert prédából. 2Kir. 1,1. 4Móz. 24,20. **13 És hírnevet szerze Dávid, a mikor visszatért, miután a Siriabelieket leverte a sós völgyben, tizennyolczezeret.** Zsolt. 60,2. 14 Az Idumeusok közé is állandó sereget rendele, egész Idumeába állandó sereget rendele, és az Idumeusok mind Dávid szolgái lettek. És megoltalmazá az Úr Dávidot, valahová megyen vala. 1Móz.

27,40. 1Móz. 36,1. 4Móz. 20,14-21. 24,18. 1Kir. 11,15. 16. 15 Uralkodék azért Dávid az egész Izráelen, és szolgáltat vala Dávid az egész nép között ítéletet és igazságot. rész 24,2. 16 Fővezére volt Joáb, Sérujának fia, Jósafát pedig, Ahiludnak fia, emlékíró vala. 1Krón. 2,13. 16. 1Kir. 2,5. 29-31.17 Sádók pedig, Akhitóbnak fia, és Akhimélek, Abjátárnak fia papok valának, és Sérája íródeák. 1Sám. 22,20-23. 1Krón. 6,8. 1Krón. 24,3. 18 Benája Jéhójadának fia, a Kereteusok és Peleteusok előljárója, a Dávid fiai pedig fők valának. rész 23,20. rész 15,18.

2Sám 9

1 Monda pedig Dávid: Maradt-é még valaki a Saul házanépe közül, hogy irgalmasságot cselekedjem ő vele Jonathánért? rész 4,5. 6. 1Sám. 31,2. rész 1,26. 2 Vala pedig Saul házából egy szolga, kinek neve vala **Siba, kit Dávidhoz szólítának, és monda a király néki: Te vagy-é Siba? Felele: Én vagyok a te szolgád. 3 Akkor monda a király: Maradt-é még valaki a Saul házanépe közül, hogy cselekedjem vele az Isten irgalmasságát? Felele Siba a királynak: Van még Jonathánnak egy fia, ki mind a két lábára sánta.** 1Sám. 20,15. 24,22. 23. rész 4,4. 4 Monda néki a király: Hol van? És monda Siba a királynak: Ímé az Ammiel fiának, Mákirnak házában van Ló-Debárban. rész 17,27. 5 Akkor elkülde Dávid király, és elhozatá őt a Mákirnak, az Ammiel fiának házából Ló-Debárból. 6 És mikor megérkezett Dávidhoz Méfibóset, Jonathánnak a Saul fiának fia, arczczal leborula, és tisztességet tőn néki; és monda Dávid: **Méfibóset!** ki felele: Ímhol a te szolgád. 7 Monda néki Dávid: Ne félj; mert kétség nélkül irgalmasságot cselekeszem veled Jonathánért, a te atyádért; és visszaadom néked Saulnak, a te nagy atyádnak minden majorságát, és néked mindenkor asztalomnál lesz ételed. 1Sám. 20,15. 16. 8 Akkor fejet hajta Méfibóset, és monda: Micsoda a te szolgád, hogy a holt ebre reá tekintettél, minemű én vagyok? rész 19,28. 1Sám. 24,15. 9 Szólítá azután a király Sibát, Saulnak szolgáját, és monda néki: Valamije volt Saulnak és egész háznépének, mindazokat a te urad fiának adtam. vers 7. rész 19,29. 10 A majorságnak azért te viseljed gondját, és a te fiaid és szolgáid, és beszolgáltassad, hogy legyen a te urad fiának kenyere, melylyel éljen. **Méfibóset pedig, a te uradnak fia, az én asztalomnál eszik mindenkor.** Vala pedig Sibának tizenöt fia és húsz szolgája. 11 Felele Siba a királynak: Valamit az én uram, a király parancsol nékem , szolgájának, a képen cselekeszik a te szolgád. És Méfibóset az én asztalomnál eszik, mint a király fiainak egyike. 12 Vala pedig Méfibósetnek egy fiacskája, **kinek neve Mika vala;** a Siba házában lakozók pedig mindnyájan Méfibóset szolgái valának. 1Krón. 8,34. 35.13 Méfibóset tehát Jeruzsálemben lakozék, mert mindenkor a király asztalánál eszik vala; **és ő mind a két lábára sánta vala.** **rész 4,4.**

2Sám 10

1 Lőn pedig azután, meghala az Ammon fiainak királya, és uralkodék helyette Hánon, az ő fia. 1Móz. 19,36-38. 1Krón. 19,1. 2 És monda Dávid: Irgalmasságot teszek Hánonnal, Náhás fiával, miképen az ő atyja is velem irgalmasságot tett; és hozzá külde Dávid, hogy vigasztalja őt szolgái által atyja halála felől. Mikor Dávid szolgái Ammon fiainak földére érkezének: 1Sám. 11,1. 3 Mondának az Ammon fiainak vezérei Hánonnak, az ő uroknak: Vajjon becsüli-é Dávid ezzel előtted a te atyádat, hogy hozzád vigasztalókat küldött? Vajjon Dávid nem inkább azért küldötte-é hozzád szolgáit, hogy a várost megszemléljék és kikémleljék és teljesen elpusztítsák. 4 Elfogatá azért Hánon a Dávid szolgáit, és szakáloknak felét lenyiratá, és ruháikat félben elmetszeté az alfelekig, és elbocsátá őket. 5 A mint ezt Dávidnak hírül hozták, eleikbe külde, (mert ezek az emberek igen meggyaláztattak) és ezt izené a király: Maradjatok Jerikhóban mindaddig, míg megnevekedik szakálotok; és úgy jőjjetek haza. 6 Látván pedig az Ammon fiai, hogy gyűlöltekké lettek Dávid előtt, követet küldének az Ammon fiai, és felfogadák Siriában a Béth-Réhóbbelieket és ugyancsak Siriában a Czóbeusokat, húszezer gyalogot, és Maakának királyát ezer emberrel, és a Tóbbelieket,

tizenkétezer embert. 7 A mint ezt Dávid meghallá, elküldötte Joábot és a vitézeknek egész seregét. 8 Kivonulának az Ammon fiai is, és csatarendbe állottak a kapu bejárata előtt. A Siriabeli Czóbeusok, Réhóbbeliek, Tóbbeliek és Maaka magukban valának a mezőn. 9 Látván pedig Joáb, hogy mind elől, mind hátul ellenség van ő ellene, kiválogatá az Izráel népének színét, és a Siriabeliek ellenében állítá fel. rész 8,16. 10 A népnek maradékát az ő öcscsének, Abisainak vezetésére bízta, hogy felállítsa azt Ammon fiainak ellenében. rész 18,2. 23,18. 11 És monda: Ha erősebbek lesznek a Siriabeliek nálamnál, nékem segítségül légy. Ha pedig az Ammon fiai náladnál hatalmasabbak lesznek, elmegyek, hogy megsegítselek. 12 Légy erős és legyünk bátrak a mi nemzetségünkért és a mi Istenünknek városaiért; és az Úr cselekedjék úgy, a mint néki tetszik. 5Móz. 20,1. 13 Elérkezék azért Joáb és az ő vele való sereg a Siriabeliek ellen az ütközetre, és megfutamodának ő előtte. 14 Látván pedig az Ammon fiai, hogy megfutamodtak a Siriabeliek, megfutamodának ők is Abisai előtt, és beszaladának a városba; és megtére Joáb az Ammon fiaitól és méne Jeruzsálembe. 15 Mikor pedig látták a Siriabeliek, hogy megverettettek az Izráeliták által, ismét együvé gyülekezének. 1Krón. 19,16. 16 És elkülde Hadadézer, és elhozatá a Siriabelieket, a kik a vizen túl valának, és jövének Helámba; és Sobák, Hadadézernek fővezére volt élükön. 17 Megizenék pedig Dávidnak, a ki egybegyűjté egész Izráelt, és általméne a Jordánon, és juta Hélámhoz: és sereget rendelének a Siriabeliek Dávid ellen, és megütközének vele. 18 De a Siriabeliek megfutamodtak Izráel előtt, és levága Dávid a Siriabeliek közül hétszáz szekerest és negyvenezer lovagot, Sobákot is, a seregnek fővezérét megölé; és ugyanott meghala. 1Kir. 11,23-25. 19 Mikor pedig látták mindazok a királyok, a kik Hadadézernek szolgái valának, hogy az Izráel által megverettek, békét kötöttek Izráellel és nékik szolgálának; és nem merének többé a Siriabeliek kijőni az Ammon fiainak segítségére.

2Sám 11

1 Lőn pedig az esztendő fordulásakor, mikor a királyok hadba szoktak menni, elküldé Dávid Joábot és az ő szolgáit ő vele, és mind az egész Izráelt, hogy elveszessék az Ammon fiait, és megszállják Rabba városát; Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. 1Krón. 20,1. 1Móz. 19,38. **2 És lőn estefelé, mikor felkelt Dávid az ő ágyából, és a királyi palota tetején sétála: láta a tetőről egy asszonyt fürdeni, ki igen szép termetű vala. 3 És elküldé Dávid, és tudakozódék az asszony felől, és monda egy ember: Nemde nem ez-é Bethsabé, Eliámnak leánya, a Hitteus Uriás felesége? rész 23,39. 4 Akkor követeket külde Dávid, és elhozatá őt; ki beméne ő hozzá, és vele hála, mikor az ő tisztátalanságából megtisztult; és annakutána visszaméne az ő házához.** 3Móz. 15,19. 5 És fogada méhében az asszony, és elküldvén, megizené Dávidnak ilyen szóval: Teherbe estem! 6 Akkor Dávid izene Joábnak: Küldd haza hozzám a Hitteus Uriást; és elküldé Joáb Uriást Dávidhoz. 7 Mikor pedig eljutott Uriás ő hozzá, megkérdé őt Dávid Joábnak békessége felől, a népnek békessége felől és a harcz folyása felől. 8 Ezután monda Dávid Uriásnak: Menj haza, és mosd meg lábaidat; kimenvén pedig Uriás a király házából, a király ajándékot külde utána. vers 11. 9 Uriás azonban lefeküvék a királyi palota bejárata előtt az ő urának minden szolgáival, és nem méne a maga házához. 10 És megjelenték Dávidnak, mondván: Nem ment le Uriás az ő házához. Akkor monda Dávid Uriásnak: Nemde nem útról jöttél-é? Miért nem mentél le a te házadhoz? 11 Felele Uriás Dávidnak: Az Isten ládája, Izráel és Júda nemzetsége sátorokban laknak, és az én uram Joáb, és az én uramnak szolgái a nyilt mezőn táboroznak: hogy mennék én be az én házamba, hogy egyem és igyam és feleségemmel háljak? Úgy élj te és úgy éljen a te lelked, hogy nem mívelem azt! 1Sám. 4,4. rész 14,19. 12 Monda azért Dávid Uriásnak: Maradj itt ma is, és holnap elbocsátlak. Ott marada azért Uriás Jeruzsálemben az nap és más napra kelve is. 13 Ennekutána hivatá őt Dávid, és ő vele evék és ivék, és lerészegíté őt, és kiméne estve aludni az ő ágyára, az ő urának szolgáival együtt, de házához nem méne alá. 14 Megvirradván pedig, **levelet íra Dávid Joábnak, melyet Uriástól küldött el. rész**

8,16. **15 Írá pedig a levélben, mondván: Állassátok Uriást legelől, a hol a harcz leghevesebb és háta mögül fussatok el, hogy megölettessék és meghaljon.** CLAUDIUS HAMLET, ANGLIA 16 Lőn azért, hogy mikor ostromlá Joáb a várost, állatá Uriást arra a helyre, a hol tudja vala, hogy erős vitézek vannak. 17 Kijövén azért a városbeli nép, megharczolának Joábbal, és elhullának egyesek a nép közül, Dávid szolgái közül, és **a Hitteus Uriás is meghala.** 18 Követet külde akkor Joáb, és megizené Dávidnak az ütközetnek egész lefolyását. 19 És megparancsolá a követnek, mondván: Ha az ütközetnek egész lefolyását teljesen előadtad a királynak, 20 És ha a király haragra lobbanva azt mondja néked: Miért mentetek olyan közel a városhoz harczolni? Avagy nem tudtátok-é, hogy lelövöldöznek a kőfalról? 21 Kicsoda ölte meg Abiméleket, a Jérubbóset fiát? Nemde nem egy asszony üté-é agyon a kőfalról egy malomkődarabbal és meghala Tébesben? Azért miért mentetek közel a kőfalhoz? Akkor mondd meg: A te szolgád a Hitteus Uriás is meghalt. Bir. 9,53. 22 Elméne azért a követ, és mikor megérkezett, elbeszélé Dávidnak mindazt, a mivel megbízta volt őt Joáb. rész 8,16. 23 És monda a követ Dávidnak: Azok az emberek erőt vettek felettünk, és a mezőre kijöttek ellenünk, de mi visszaűztük őket a kapu bejáratáig; 24 Azonban a kőfalról lövöldözének a nyilasok a te szolgáidra, és a király szolgái közül egyesek meghaltak; és a te szolgád, a Hitteus Uriás is meghalt. vers 15. 25 Monda azért Dávid a követnek: Ezt mondjad Joábnak: Ne bánkódjál a miatt; mert a fegyver úgy megemészt egyet, mint mást. Fokozzad azért támadásodat a város ellen, hogy elpusztítsad azt. Így biztasd őt. **26 Meghallá pedig Uriásnak felesége, hogy meghalt Uriás, az ő férje, és siratá az ő férjét. 27 És mikor a gyászolás nak ideje eltelt, érette külde Dávid és házába viteté őt és lőn néki felesége, és szüle néki egy fiat.** *De ez a dolog, a melyet Dávid cselekedett, nem tetszék az Úrnak.* 2Móz. 21,14. vers 4. 15.

2Sám 12

1 Elküldé azért az Úr Dávidhoz **Nátán** prófétát, ki bemenvén hozzá, monda néki: **Két ember vala egy városban, egyik gazdag, a másik szegény.** 1Kir. 1,24. 38. 2 A gazdagnak felette sok juhai és ökrei valának; vers 7. rész 5,13. 1Sám. 25,42-44. 3 A szegénynek pedig semmije nem vala egyéb egy kis nőstény báránykájánál, a melyet vett és táplált vala, s felnevelkedett nála gyermekeivel együtt; saját falatjából evett és poharából ivott és keblén aludt, és néki olyan vala, mintegy leánya. vers 9. rész 11,27. 4 Mikor pedig utazó vendége érkezett a gazdagnak: sajnált az ő ökrei és juhai közül hozatni, hogy a vendégnek ételt készítsen belőle, a ki hozzá ment vala; hanem elvevé a szegénytől az ő bárányát, és azt főzeté meg a vendégnek, a ki hozzá ment. 5 Akkor felgerjede Dávidnak haragja az ember ellen, és monda Nátánnak: Él az Úr, hogy halálnak fia az az ember, a ki azt cselekedte. 6 A bárányért pedig négy annyit kell adnia, mivelhogy ezt mívelte, és annak nem kedvezett. 2Móz. 22,1. 7 És monda Nátán Dávidnak: **Te vagy az az ember!** Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene: Én kentelek fel téged, hogy király légy Izráel felett, és megszabadítottalak téged a Saul kezéből. 1Kir. 20,40. 1Sám. 16,13. 8 És néked adtam a te urad házát, és a te uradnak feleségeit a te kebeledbe; ennek felette néked adtam Izráelnek és Júdának házát; és ha még ez kevés volt, ezt s ezt adtam volna néked. 1Sám. 18,13. **9 Miért vetetted meg az Úrnak beszédét, oly dolgot cselekedvén, mely útálatos ő előtte? A Hitteus Uriást fegyverrel ölted meg, és az ő feleségét magadnak vetted feleségül; magát pedig az Ammon fiainak fegyverével ölted meg.** 10 Most azért ne távozzék el a fegyver soha házadból, mivel megútáltál engem, és a Hitteus Uriás feleségét elvetted, hogy feleséged legyen. 11 Ezt mondja az Úr: Ímé én épen a saját házadból bocsátok reád csapásokat, és feleségeidet szemed láttára veszem el, és adom más felebarátodnak, és hál a te feleségeiddel fényes nappal. 12 Mert te titkon cselekedtél; de én az egész Izráel előtt és napvilágnál cselekeszem azt. 13 Monda azért Dávid Nátánnak: **Vétkeztem az Úr ellen! És monda Nátán Dávidnak: Az Úr is elvette a te bűnödet, nem fogsz meghalni. 14 Mindazáltal, mivel alkalmat adtál a gyalázásra az Úr ellenségeinek e dologban: a te fiad is, a ki lett néked, bizonnyal meghal.** 15 Ezekután elméne Nátán az ő házához. És megveré az Úr a gyermeket,

a kit az Uriás felesége szült vala Dávidnak; és megbetegedék. 16 És könyörge Dávid az Istennek a gyermekért, és bőjtöle is Dávid, és bemenvén, a földön feküvék éjjel. 17 Felkelének azért az ő házának vénei és menének ő hozzá, hogy felemeljék őt a földről: de nem akará, és nem is evék ő velek kenyeret. 18 Hetednapra azért meghala a gyermek, és nem merik vala a Dávid szolgái néki megmondani, hogy meghalt a gyermek, mert ezt mondják vala: Ímé, még mikor a gyermek élt, szólottunk néki és meg sem hallotta szónkat; hogyan mondanánk meg néki, hogy meghalt a gyermek, hogy magának bajt szerezzen? 19 Látván pedig Dávid, hogy az ő szolgái suttognak, eszébe vevé Dávid, hogy meghalt a gyermek, és monda Dávid az ő szolgáinak: Meghalt-é a gyermek? Azok mondának: Meghalt. 20 Felkelvén azért Dávid a földről, megmosdék és megkené magát és más ruhát vőn magára, és bemenvén az Úr házába, imádkozék. Azután beméne a maga házába, és kérésére kenyeret vivének eleibe, és evék. 21 Akkor mondának az ő szolgái néki: Mi dolog ez, a mit míveltél? Míg a gyermek élt, bőjtöltél és sírtál; most pedig, hogy meghalt a gyermek, felkelél és kenyeret ettél. 22 Monda ő: Míg a gyermek élt, addig bőjtöltem és sírtam; mert ezt mondottam: Ki tudja, talán az Úr könyörül rajtam, és megél a gyermek. 23 De most, hogy meghalt, vajjon miért bőjtölnék? Vajjon visszahozhatom-é azzal? Én megyek ő hozzá, de ő nem jő ide vissza én hozzám. 24 És **megvigasztalá Dávid az ő feleségét, Bethsabét, és beméne hozzá, és vele hála. És ő szült fiat, és nevezé annak nevét Salamonnak, és az Úr szereté azt,** 25 A mint megizente vala Nátán próféta által, ki nevezé az ő nevét Jedidjának, az Úrért. 26 Joáb pedig hadakozék az Ammon fiainak városa, Rabba ellen, és megvevé a királyi várost. 27 És követeket külde Dávidhoz Joáb ilyen követséggel: Hadakoztam Rabba ellen, és meg is vettem a város nak egyik részét, a hol a víz van. 28 Most azért gyűjtsd egybe a népnek maradékát, és szállj táborba a város ellen, foglald el azt, nehogy valamiképen, ha én foglalnám el, róla neveztessék az én nevem. 29 Egybegyűjté azért Dávid mind az egész népet, és aláméne Rabba ellen, és harczola ellene, és elfoglalá azt. 30 És elvevé az ő királyuknak koronáját annak fejéről, melynek súlya egy tálentum arany volt, és drága kövekkel vala rakva, és lőn a Dávid fején, és a városból felette sok zsákmányt hozott el. 31 A népet pedig, mely benne vala, kihozatá; és némelyét fűrész, némelyét vasborona alá, némelyét fejsze alá vetteté; némelyeket mészkemenczén vitt által, és így cselekedék az Ammon fiainak minden városával. Haza méne azután Dávid és az egész nép Jeruzsálembe.

2Sám 13

1 Lőn ennekutána, hogy Absolonnak, Dávid fiának igen szép huga vala, kinek neve Támár vala; és Amnon, a Dávid fia megszereté őt. 1Krón. 3,1. 2. 2 Igen nagy gyötrelemben vala pedig Amnon, úgy hogy beteggé lett az ő hugáért, Támárért; mert szűz vala, és Amnon előtt lehetetlennek tünt fel, hogy rajta valamit elkövessen. 3 Vala azonban Amnonnak egy barátja, kinek Jonadáb vala neve, Simeának, Dávid testvérének fia; Jonadáb pedig igen eszes ember vala. 1Krón. 2,13. 4 Ki monda néki: Mi az oka, hogy te naponként soványodol, királynak fia? Nem mondhatnád-é meg nékem? És monda néki Amnon: Támárt, Absolon öcsémnek hugát igen szeretem. 5 És monda néki Jonadáb: Feküdj le ágyadba, és tedd betegnek magadat. És ha eljön atyád, hogy meglátogasson, mondd azt néki: Jőjjön ide, kérlek, Támár, az én hugom, hadd adjon ennem; és itt szemem előtt készítse el az ételt, hogy én is lássam, és az ő kezéből egyem. 6 Lefeküvék azért Amnon, és tetteté, mintha beteg volna; mikor azután eljött a király, hogy őt meglátogassa, monda Amnon a királynak: Kérlek, hadd jőjjön ide hozzám Támár hugom, hadd csináljon előttem egy pár bélest, és hadd egyem az ő kezéből. 7 Elkülde azért Dávid a Támár házához, ezt izenvén: Eredj el mindjárt az Amnon bátyád házához, és készíts valami ennivalót néki. 8 Beméne azért Támár az Amnon bátyja házába, ő pedig fekszik vala. És lisztet vévén, meggyúrá és bélest csinála ő előtte, és megfőzé a bélest. 9 Előhozá annakutána a serpenyőt, és kitölté eleibe; de ő nem akara enni. És monda Amnon: Küldjetek ki mellőlem mindenkit; és kimenének mindnyájan előle. 10 Akkor monda Amnon Támárnak: Hozd be a

kamarába az étket, hadd egyem kezedből; vevé azért Támár a bélest, melyet készített vala, és bevivé Amnon bátyjának az ágyasházba. 11 És eleibe vivé, hogy egyék, és megragadá őt, és monda néki: Jőjj, feküdj mellém, húgom. 12 Ő pedig monda néki: Ne, bátyám, engem meg ne ronts, mert nem szoktak így cselekedni Izráelben, ne kövess el ilyen gyalázatot. 13 És én, ugyan hová vigyem szégyenemet? Te pedig olyan leszel Izráelben, mint egy bolond. Azért kérlek, szólj a királynak, mert nem fog megtagadni engem tőled. 14 Ő azonban nem akart szavára hallgatni, hanem erősebb levén nála, erőt vett rajta, és vele feküvék. 15 És meggyűlölé őt Amnon felette igen, mert nagyobb lőn gyűlölete, melylyel gyűlölte őt, a szeretetnél, melylyel őt megszerette vala. És monda néki Amnon: Kelj fel, eredj dolgodra. vers 2. 4. 16 Ki felele néki: Ne kövess el nagyobb gonoszságot annál, a melyet rajtam véghezvittél, hogy elűzz engem. Ő azonban nem akart reá hallgatni, 5Móz. 22,28. 29. 17 Hanem beszólítá szolgáját, a ki néki szolgál vala, és monda: Űzd ki őt gyorsan előlem, és zárd be az ajtót utána. 18 Vala pedig ő rajta igen szép tarka szoknya, a milyenben a király leányai szoktak járni, míg szűzek valának. Kiűzé azért őt a szolga, és bezárá az ajtót utána. 19 Hamut hinte azért Támár az ő fejére, és a tarka szoknyát, mely rajta volt, meghasogatá, kezét pedig fejére tevén, jajgatva jár vala. Jób 2,12. vers 14. 18. 20 És monda néki a bátyja, Absolon: Talán Amnon bátyád volt veled? Azért hallgass most, hugom, mert atyádfia, ne bánkódjál azon felettébb. Lakozék azért Támár nagy árvaságban az ő bátyjának, Absolonnak házában. 21 Dávid király pedig hallván mindezeket, felette igen megharaguvék. 22 Nem szóla pedig semmit felőle Absolon Amnonnak, sem jót, sem gonoszt; mert igen gyűlöli vala Absolon Amnont, mivelhogy megszeplősítette az ő hugát, Támárt. 23 És lőn két esztendő mulva, mikor Absolonnak juhait nyírták Baál-Hásorban, mely Efraimban van, meghívá Absolon mind a király fiait. 1Krón. 3,1-9. 24 Beméne Absolon a királyhoz is, és monda: Ímé most nyírják a te szolgádnak juhait, azért jőjjön el kérem a király és az ő szolgái a te szolgáddal. 25 Monda a király Absolonnak: Ne, fiam, ne menjünk el mindnyájan, hogy meg ne terheljünk téged. És ismét erőlteti vala őt, de nem akara elmenni, hanem megáldá őt. 26 Monda mégis Absolon: Ha nem, úgy jőjjön el velünk Amnon, az én testvérem. Felele néki a király: Miért menne el veled? 1Krón. 3,1. 27 Mikor pedig erőltette őt Absolon, elbocsátá ő vele Amnont is és mind a király fiait. vers 23. 28 Parancsola pedig Absolon az ő szolgáinak, ezt mondván: Kérlek, vigyázzatok, és mikor Amnon a bortól jókedvű lesz és mondom néktek: akkor üssétek le Amnont és öljétek meg őt, semmit ne féljetek, hiszen én parancsoltam néktek, legyetek bátrak, ne féljetek. 29 Úgy cselekedének azért az Absolon szolgái Amnonnal, a mint Absolon parancsolta vala. A király fiai pedig mindnyájan felkelének, és ki-ki öszvérére üle, és elszaladának. rész 12,10. 30 Mikor pedig még az útban voltak, a hír eljutott Dávidhoz, mondván: Mind megölte Absolon a király fiait, egy sem maradt meg közülök. 31 Akkor felkele a király, megszaggatá ruháit, és a földre feküvék, és az ő szolgái mindnyájan megszaggatott ruhában állanak vala előtte. 1Móz. 37,34. 32 Szóla pedig Jonadáb, Simeának, a Dávid testvérének fia, és monda: Ne mondja azt az én uram, hogy a királynak minden fiait megölték, mert csak Amnon halt meg egyedül; mert attól a naptól fogva, hogy az ő hugát megszeplősítette, Absolonnak mindig szájában volt ez a dolog. vers 3. 33 Ne vegye azért szívére az én uram, a király, azt gondolván, hogy a királynak minden fiai meghaltak, mert csak Amnon halt meg egyedül. 34 Absolon pedig elmenekült. És felemelvén az őrálló az ő szemeit, látá, hogy sok ember jő az úton ő mögötte, a hegyoldalon. 35 És monda Jonadáb a királynak: Ímé jőnek a király fiai; a mint a te szolgád mondá, úgy történt. 36 És lőn, a mint megszünt beszélni, megérkezének a király fiai, és szavokat felemelvén, sírának; és maga a király is és az ő szolgái mindnyájan felette igen sírának. 37 Absolon pedig elfuta, és méne Talmaihoz, Ammihur fiához, Gessurnak királyához. És Dávid minden nap siratá az ő fiát. rész 3,3. 38 Absolon pedig, minekutána elfutott és Gessurba ment, három esztendeig volt ott. 39 Dávid király pedig felhagyott azzal, hogy Absolon ellen menjen, mert megvigasztalódott Amnon felől, hogy meghalt. vers 29.

2Sám 14

1 Észrevévén Joáb, Sérujának fia, hogy a királynak szíve vágyakozik Absolon után, rész 8,16. 2 Elküldé Joáb Tékoa városába , és hozata onnét egy asszonyt, ki igen eszes vala, és monda néki: Kérlek tetessed, mintha nagy keserűséged volna, és öltözzél fel gyászruhába, és olajjal se kend meg magadat; és légy olyan, mint aféle asszony, ki sokáig siratta halottját. 3 És menj be a királyhoz, s így és így szólj hozzá. És Joáb szájába adta, hogy mit kelljen szólani. 4 Szóla azért a Tékoabeli asszony a királynak, minekutána arczczal a földre leborult, és térdet-fejet hajtott, és monda: Segíts meg, óh király! 5 És monda néki a király: Mi bajod van? Felele az: Óh, én özvegyasszony vagyok, mert az én férjem meghalt. 6 És a te szolgálódnak két fia vala, kik összevesztek a mezőn, és mivel nem vala senki, a ki őket megvédte volna, az egyik megsérté a másikat és megölé. 7 És ímé az egész háznép ellene támadott a te szolgálóleányodnak, és ezt mondják: Add kezünkbe az ő testvérének gyilkosát, hadd öljük meg őt az ő testvérének lelkéért, a kit megölt, és veszessük el az örököst is. Így akarják eloltani a kicsiny szikrácskát, a mely nékem megmaradott, hogy az én férjemnek ne maradjon se neve, se maradéka a föld színén. 8 Monda azért a király az asszonynak: Menj el házadhoz, és parancsolok a te dolgod felől. 9 Felele pedig a Tékoából való asszony a királynak: Uram király, én rajtam legyen a bűn súlya és az én atyámnak házán, de a király és az ő trónja ártatlan leszen. 10 Monda erre a király: A ki te ellened szól, hozd ide előmbe, és többé nem fog illetni téged. 11 Akkor ő monda: Emlékezzék meg kérlek, a király az Úrról, a te Istenedről: hogy a vérbosszúló ne szaporítsa a pusztulást, és hogy az én fiamat ne veszessék el. Felele a király: Él az Úr, hogy a te fiadnak egy hajszála sem esik le a földre. 1Sám. 14,45. 12 És monda az asszony: Kérlek, hadd szóljon a te szolgálód csak egy szót az én uramnak, a királynak; és ő monda: Szólj. 13 Akkor monda az asszony: Miért gondoltál ehhez hasonló dolgot az Isten népe ellen (mert mivel a király ezt a szót szólotta, mintegy maga is bűnös), hogy a király azt, a kit eltaszított magától, nem hívatja vissza? 14 Mert bizonyára meg kell halnunk, és olyanok vagyunk, mint a víz, mely a földre kiöntetvén, fel nem szedhető, és az Isten egy lelket sem akar elvenni, hanem azt a gondolatot gondolja magában, hogy ne legyen számkivetve előtte az eltaszított sem. Zsolt. 89,49. 15 Most annakokáért azért jöttem ide, hogy én szólnék a királynak, az én uramnak, noha sokan rettentettek engem ettől; mindazáltal azt mondotta a te szolgálód: Mégis beszélek a királylyal, hátha megteszi a király, a mit az ő szolgálóleánya mond. 16 Igen, meghallgatja a király, és megszabadítja az ő szolgálóleányát annak kezéből, a ki engem el akar veszteni és velem együtt az én fiamat az Istennek örökségéből. 17 Annakfelette ezt gondolta a te szolgálóleányod: Az én uramnak, a királynak beszéde szerezzen nyugodalmat, mert mint az Istennek angyala, olyan az én uram, a király, mivelhogy meghallgatja mind a jót, mind a gonoszt. És az Úr a te Istened legyen te veled. rész 19,27. 18 És felelvén a király, monda az asszonynak: Kérlek, ne tagadd meg, a mit tőled kérek. És monda az asszony: Mondja el az én uram, a király, kérlek! 19 És monda a király: Vajjon mindezekben nem a Joáb keze van-é veled? Felele az asszony, és monda: Él a te lelked, óh uram, király, hogy sem jobbra, sem balra nem lehet térni attól, a mit az én uram, a király szól; mert a te szolgád Joáb hagyta ezt nékem, és mindezeket a szókat ő adta a te szolgálóleányodnak szájába. 1Móz. 42,15. vers 1. 2. 20 Hogy a dolognak más fordulatot adjon, azért tette ezt Joáb, a te szolgád. De az én uram bölcs, az Isten angyalának bölcsesége szerint, hogy mindent észrevegyen, a mi a földön van. 21 Akkor monda a király Joábnak: Ímé megteszem ezt a dolgot. Eredj el, és hozd haza az én fiamat, Absolont. 22 És a földre arczczal leborula Joáb, és térdet-fejet hajtván, megköszöné a királynak, és monda Joáb: Ma ismerte meg, uram király, a te szolgád, hogy van valami becsületem előtted; mert az ő szolgájának beszédét megcselekedte a király. 23 Felkele azért Joáb, és elméne Gessurba, és haza hozá Absolont Jeruzsálembe. rész 13,37. 24 És monda a király: Menjen a maga házába, és az én színemet ne lássa. Tére azért Absolon az ő házába, és a királynak orczáját nem láthatá. 25 Nem vala pedig az egész Izráelben olyan szép ember, mint Absolon, ki dicséretre olyan méltó volna; tetőtől fogva talpig ő benne semmi hiba nem

vala. 26 És mikor a fejét megnyiratja (mert minden esztendőben megnyiratja vala, mivel igen nehéz volna, azért nyiratja le), az ő fejének haja nyom vala kétszáz siklust a királyi mérték szerint. 27 Lőn pedig Absolonnak három fia és egy leánya, kinek neve Támár vala; ez igen szép termetű asszony vala. 28 Két esztendőt töltött immár Absolon Jeruzsálemben, de a királynak színét még nem látta. 29 Elküldé azért Absolon Joábhoz, hogy őt a királyhoz küldje, ki nem akara hozzá menni; és elküldé másodszor is, de ő még sem akart elmenni. 30 Monda azért az ő szolgáinak: Nézzétek, a Joáb gazdasága az enyém mellett van, és ott van az ő árpája: menjetek el, és gyújtsátok fel tűzzel; és meggyújták az Absolon szolgái a gazdaságot tűzzel. 31 Felkele azért Joáb, és méne Absolonhoz az ő házába, és monda néki: Mi az oka, hogy a te szolgáid az én gazdaságomat felgyújtották tűzzel? 32 Felele Absolon Joábnak: Azért mert hozzád küldöttem ily szóval, hogy ide jőjj, hogy a királyhoz küldjelek, hogy ezt mondjad néki : Mi szükség volt hazajőnöm Gessurból? Jobb volna most is nékem ott lennem. Most azért szeretném a király arczát látni; ha van bennem álnokság, ölessen meg engem. 33 Elméne azért Joáb a királyhoz, és megmondá néki. És akkor hivatá a király Absolont, és elméne a királyhoz, és fejet hajtván a király előtt, arczczal a földre borula. És megcsókolá a király Absolont.

2Sám 15

1 Lőn pedig annakutána, szerze magának Absolon szekeret, lovakat és ötven embert, kik előtte szaladjanak. 1Kir. 1,5. 2 És reggelenként felkelvén Absolon, megálla az útfélen a kapuban, és mindenkit, a kinek dolga lévén, a királyhoz megy ítélet végett, megszólíta Absolon, és megkérdé: Micsoda városból való vagy te? És ha azt mondá: Izráelnek egyik nemzetségéből való a te szolgád; 3 Monda néki Absolon: Ímé a te beszéded mind jó és mind igaz; de senki sincs, a ki téged meghallgatna a királynál. 4 Mondja vala ismét Absolon: Vajha valaki engem tenne ítélőbíróvá e földön, és én hozzám jőne minden ember, a kinek valami ügye és pere volna, igazat tennék néki. 5 Mikor pedig valaki hozzá megy és fejet hajt vala néki, azonnal kezét nyujtja vala, és megfogván, megcsókolja vala őt. 6 És e képen cselekedék Absolon egész Izráellel, valakik ítéletért a királyhoz mennek vala, és így Absolon az Izráel fiainak szíveket alattomban megnyeri vala. 7 Lőn pedig negyven esztendő mulván, monda Absolon a királynak: Hadd menjek el, és teljesítsem Hebronban azt a fogadást, melyet fogadtam az Úrnak; rész 2,1. 4. 8 Mert fogadást tett a te szolgád, mikor Gessurban laktam, mely Siriában van, ezt mondván: Ha valóban hazavezérel engem az Úr Jeruzsálembe, az Úrnak szolgálok. 9 Monda néki a király: Menj el békével; és felkelvén, elméne Hebronba. 10 Hírnököket külde pedig Absolon Izráelnek minden nemzetségéhez, hogy megmondják: Mikor a trombitaszót halljátok, azt mondjátok: Absolon uralkodik Hebronban. 11 És Absolonnal együtt kétszáz férfi is elméne Jeruzsálemből, kiket meghívott, kik jóhiszeműleg menének, semmit nem tudván a dologról. 12 És elküldvén Absolon, hivatá a Gilóból való Akhitófelt is, Dávidnak tanácsosát, az ő városából Gilóból, míg ő az áldozatot végezte. És igen nagy lőn az összeesküvés, és a nép gyülekezék és szaporodék Absolon mellett. rész 17,23. 13 És követ méne Dávidhoz ilyen izenettel: Az Izráel népének szíve Absolon felé hajlik. 14 Akkor monda Dávid minden szolgáinak, kik vele valának Jeruzsálemben: Keljetek fel, és fussunk el, mert itt nincsen számunkra menekülés Absolon elől; siessetek elmenni, hogy valamikép sietve utól ne érjen minket, s ne hozzon szerencsétlenséget reánk, és a várost le ne vágja fegyvernek élével. Zsolt. 3,1. 15 Mondának pedig a király szolgái a királynak: Minden úgy legyen, a mint tetszik a királynak, a mi urunknak, ímé itt vannak a te szolgáid. 16 Kiméne azért a király és egész háznépe ő utána, és otthon hagyá a király tíz ágyasát, hogy őrizzék a házat. rész 5,13. 17 És kimenvén a király és egész ház népe ő utána, megállapodának a legszélső háznál. 18 És minden szolgái ő mellé menének; és a Kereteusok, a Peleteusok mind, a Gitteusok is mind, az a hatszáz férfi, kik vele jövének Gáthból, elvonulának a király előtt. 1Kir. 1,38. rész 8,18. 19 Monda pedig a király a Gitteus Ittainak: Miért jössz el te is mi velünk? Menj vissza, és maradj a királynál, mert te idegen vagy és vissza is költözhetel szülő helyedre. rész 18,2. 20 Csak tegnap

jöttél, és már ma zaklassalak téged, hogy velünk jőjj? Én megyek oda, a hova mehetek; te pedig térj vissza, és vidd vissza testvéredet is; irgalmasság és igazság legyen veled. vers 18. 21 És felele Ittai a királynak, mondván: Él az Úr és él az én uram, a király, hogy valahol lesz az én uram, a király, mind halálában, mind életében, ott lesz a te szolgád is. Ruth 1,16. 22 Monda azért Dávid Ittainak: Ám jőjj el és menj ünk el. És elméne a Gitteus Ittai és az ő emberei együtt, még a kicsinyek is, valakik vele valának. 23 És az egész föld népe nagy jajgatással sír vala, mikor az egész nép elméne. A király azért általméne a Kedron patakán, és a nép mind átméne az útra, a puszta felé. 24 És ímé vele vala Sádók is, és a Léviták mind, kik az Isten szövetségének ládáját hordozzák vala; és letevék az Isten ládáját. Azonközben Abjátár is felméne, míg a nép a városból mind kitakarodék. rész 8,17. 1Sám. 22,20. 23. 25 És monda a király Sádóknak: Vidd vissza az Isten ládáját a városba, ha én az Úr előtt kedves leszek, engem ismét haza hoz, megmutatja nékem azt, és az ő sátorát. 26 Ha pedig azt mondja: Nem gyönyörködöm benned: Ímhol vagyok, cselekedjék velem úgy, a mint néki tetszik. 1Sám. 3,18. 27 Monda annakfelette a király Sádók papnak: Nemde nem próféta vagy-é te? Azért menj haza békességben a városba, Akhimás is, a te fiad, és az Abjátár fia, Jonathán, a ti két fiatok, veletek együtt. rész 8,17. 28 Lássátok, ímé én itt időzöm, ennek a pusztának sík mezején, míg tőletek hír jő, és nékem izentek. vers 36. 29 Visszavivék azért Sádók és Abjátár Jeruzsálembe az Isten ládáját, és otthon maradának. rész 6,16. 17. 30 Dávid pedig felméne az olajfáknak hegyén, mentében sírva, fejét beborítva, saru nélkül ment, és az egész nép, mely vele volt, kiki beborította fejét, és mentökben sírának. rész 19,4. 31 Megizenék azonközben Dávidnak, hogy Akhitófel is a pártosok között van Absolonnal, és monda Dávid: Kérlek, óh Uram, hiúsítsd meg az Akhitófel tanácsát. vers 12. rész 16,23. 17,23. 32 És a mint feljuta Dávid a hegy tetejére, hogy ott imádkozzék az Istennek, ímé eleibe jöve az Árkeából való Khúsai, ki ruháját megszaggatá és földet hinte fejére. vers 37. Jób 2,12. 33 És monda néki Dávid: Ha eljösz velem, terhemre leszel nékem; 34 De ha a városba visszatérsz, és ezt mondod Absolonnak: Te szolgád vagyok, óh király; ennekelőtte a te atyád szolgája voltam, most immár a te szolgád leszek, megronthatod Akhitófelnek ellenem való tanácsát. rész 17,1-14. 23. 35 És ímé veled lesznek ott Sádók és Abjátár papok; azért minden dolgot, a mit hallándasz a király házából, mondj meg a papoknak, Sádóknak és Abjátárnak. vers 27. 28. 36 Ímé ott van velök az ő két fiok is, Akhimás, a Sádók fia, és Jonathán, az Abjátár fia, kik által nékem mindjárt megizenhetitek, valamit hallotok. vers 27. 28. 37 Elméne azért Khúsai, a Dávid barátja a városba, Absolon pedig bevonula Jeruzsálembe. vers 32. 1Krón. 27,33.

2Sám 16

1 Mikor pedig Dávid egy kevéssé alább ment a hegy tetejéről, eleibe jöve Siba, a Mefibóset szolgája, két megnyergelt szamárral, melyeken kétszáz kenyér és száz kötés aszúszőlő és száz csomó füge és egy tömlő bor vala. 2 És monda a király Sibának: Mit akarsz ezzel? Felele Siba: A szamarak a király háznépéé legyenek, hogy rajtok járjanak; a kenyér pedig és a füge, hogy a szolgák megegyék, és a bor, hogy igyék, a ki megfárad a pusztában. **NÉMAJÁTÉK** rész 9,3. 6. 9. 19,17. 18. 3 És monda a király: Hol van most a te uradnak fia? Felele Siba a királynak: Ímé Jeruzsálemben marada, mert azt mondja: Visszaadja ma nékem Izráel háznépe az én atyámnak országát. rész 9,2-5. rész 19,26. 4 És monda a király Sibának: Ímé minden tied legyen, valamije volt Mefibósetnek. Monda akkor Siba: Meghajtom magamat; vajha kegyelmet találnék előtted, óh uram király! rész 19,29. 5 Elméne azután Dávid király Bahurimig, és ímé onnan egy férfi jöve ki a Saul nemzetségéből való, kinek neve Sémei vala, Gérának fia, és kijövén szidalmazza vala őket. rész 19,21. 1Kir. 2,8. 36-46. 6 És kővel hajigálá Dávidot és Dávid királynak minden szolgáit, jóllehet az egész nép és az erős férfiak mindnyájan az ő jobb és balkeze felől valának. 7 És így szóla Sémei szitkozódása közben: Eredj, eredj te vér szopó és istentelen ember! 2Móz. 22,28. 8 Megfizet most az Úr néked Saul egész házanépének véréért, a ki helyett te uralkodol; és adta az Úr az országot a te fiadnak, Absolonnak: és ímé te

nyomorúságban vagy, mert vérszopó ember vagy! **TÖRTÉNELEM ISMÉTLŐDIK, MINT SHA KIRÁLYDRÁMÁIBAN?** rész 1,5-16. rész 4,5-12. 9 Monda pedig Abisai, Sérujának fia, a királynak: Hogyan szidalmazhatja ez a holt eb az én uramat, a királyt? Majd én elmegyek és fejét veszem. rész 18,2. 1Sám. 26,8. 10 Monda pedig a király: Mi közöm van veletek, Sérujának fiai? Hadd szidalmazzon, mert az Úr mondotta néki: Szidalmazzad Dávidot; és ki mondhatja néki: Miért míveled ezt? rész 2,18. 11 És monda Dávid Abisainak és minden szolgáinak: Íme az én fiam, ki az én ágyékomból származott, kergeti az én életemet: hogyne cselekedné tehát e Benjáminita? Hagyjatok békét néki, hadd szidalmazzon; mert az Úr mondotta néki. rész 17,3. 12 Netalán reá tekint az Úr az én nyomorúságomra, és jóval fizet még ma nékem az Úr az ő átka helyett. rész 19,14. 15. 13 És megy vala Dávid és az ő népe az úton, Sémei pedig a hegyoldalon átellenében menvén, mentében átkozódik és köveket hajigál vala ő ellenébe, és port hány vala. vers 7. 8. 14 Eljuta annakutána a király és az egész nép, mely vele vala, Ajefimbe, és ott megnyugovék. 15 Absolon pedig és az egész nép, Izráelnek férfiai, bemenének Jeruzsálembe, és Akhitófel is ő vele. rész 15,7-12. 16 Mikor pedig az Arkeából való Khúsai, a Dávid barátja bement Absolonhoz, monda Khúsai Absolonnak: Éljen a király, éljen a király! rész 15,32-37. 1Sám. 10,24. 17 És monda Absolon Khúsainak: Ez-é a barátod iránti szereteted? Miért nem mentél el barátoddal? vers 16. 18 Felele **Khúsai** Absolonnak: Nem, hanem a kit az Úr és ez a nép választ, és az Izráelnek minden fiai: azé leszek és azzal maradok. 19 Azután ugyan kinek szolgálnék örömestebb, mint az én barátom fiának? A mint szolgáltam a te atyádnak, szintén olyan leszek te hozzád is. 20 Monda pedig Absolon Akhitófelnek: Adjatok tanácsot, mit cselekedjünk? rész 15,12. 31. 21 Felele Akhitófel Absolonnak: Menj be a te atyádnak ágyasaihoz, a kiket itthon hagyott, hogy őriznék a házat: és megérti az egész Izráel, hogy te atyád előtt gyűlöltté tetted magadat, és annál inkább megerősödnek mindazoknak kezeik, a kik melletted vannak. 1Móz. 49,3. 4. 3Móz. 20,11. 22 Sátort vonának azért Absolonnak a tetőn, és beméne Absolon az ő atyjának ágyasaihoz, az egész Izráelnek szeme láttára. rész 12,11. 12. *23 És Akhitófel tanácsa, melyet adott, olyannak tekintetett abban az időben, mintha valaki az Isten szavát kérdezte volna; olyan volt Akhitófelnek minden tanácsa mind Dávid előtt, mind Absolon előtt.*

2Sám 17

1 Monda azért Akhitófel Absolonnak: Engedj kiválasztanom tizenkétezer embert, hogy felkeljek, és üldözzem Dávidot ez éjjel. Zsolt. 3,1. 2 És megtámadom őt, míg fáradt és erőtlen kezű; megrettentem őt, és megfutamodik az egész nép, mely vele van; és a királyt magát megölöm. vers 4. 3 És visszavezetem te hozzád az egész népet, mert az egésznek visszatérése attól a férfiútól függ, a kit te üldözöl; és akkor az egész nép békességben lesz. 4 Igen tetszék e beszéd Absolonnak és Izráel minden véneinek. 5 És monda Absolon: Hívják ide mégis az Arkeabeli Khúsait is, és hallgassuk meg, mit szól ő is. rész 15,34. 16,16. 6 És mikor megérkezék Khúsai Absolonhoz, monda néki Absolon ilyenképen: Akhitófel ilyen tanácsot ád, megfogadjuk-é az ő szavát, vagy ne? Szólj hozzá.

HÚSAJ

7 Monda akkor Khúsai Absolonnak: Nem jó tanács az, a melyet Akhitófel ez egyszer adott. rész 16,23. 17,14. 8 És monda Khúsai: Tudod magad, hogy a te atyád és az ő emberei igen erős vitézek és igen elkeseredett szívűek, mint a kölykeitől megfosztott medve a mezőn. Annakfelette a te atyád igen hadakozó ember, ki nem alszik a néppel együtt. 1Krón. 12,8. Péld. 17,12. 1Sám. 23,22. 9 Ilyenkor ő valami barlangban lappang, vagy valami más helyen, és meglehet, hogy mindjárt kezdetben elesvén némelyek közülök, valaki meghallja, és azt kezdi mondani: Megveretett az Absolon népe. 10 És még az erős vitéz is, kinek szíve olyan, mint az oroszlánnak szíve, igen megrémül; mert az egész Izráel tudja, hogy a te atyád igen erős vitéz, és azok is, a kik vele vannak, erős vitézek. 11 Én azért azt tanácsolom, hogy gyűjtsd magadhoz

az egész Izráelt Dántól fogva mind Bersebáig, oly számban, mint a tenger partján való föveny; és magad is menj el a hadba. 12 Akkor aztán támadjuk meg őt azon a helyen, a hol található, és úgy lepjük meg őt, miként a harmat a földre esik, hogy se közüle, se azok közül, a kik vele vannak, egy se maradjon meg. 13 Ha pedig városba szaladna, mind az egész Izráel köteleket húzzon a város körül, és vonjuk azt a patakba, hogy még csak egy kövecskét se találjanak ott. 14 És monda Absolon és Izráelnek minden férfia: Jobb az Arkeabeli Khúsainak tanácsa az Akhitófel tanácsánál. Az Úr parancsolta vala pedig, hogy az Akhitófel tanácsa elvettessék, mely jó vala, hogy veszedelmet hozzon az Úr Absolonra. rész 16,23. **15 Monda pedig Khúsai Sádók és Abjátár papoknak: Ilyen s ilyen tanácsot adott Akhitófel Absolonnak és Izráel véneinek; én pedig ilyen s ilyen tanácsot adtam. rész 15,35. 36.16 Azért sietve küldjetek el, és izenjétek meg Dávidnak ilyen szóval: Ne maradj ez éjjel a pusztának mezején, hanem inkább menj át, hogy valamiképen el ne nyelettessék a király és az egész nép, mely vele van. rész 15,28.** 17 Jonathán pedig és Akhimás a Rógel forrásánál állanak vala, a hová méne egy leányzó, ki megmondá ezeket nékik, és ők elmenvén, megmondák Dávid királynak, mert nem akarják vala magokat megmutatni, bemenvén a városba. rész 15,27. 1Kir. 1,9. 18 Meglátá mindazáltal őket egy szolga, és megmondá Absolonnak: Elmenének azért ők ketten sietséggel, és menének egy ember házába Bahurim városában, kinek tornáczában volt egy kút, és oda szállának alá. Józs. 2,4. 19 Az asszony pedig egy terítőt vőn és beteríté a kút száját, arra pedig darált árpát hintett; és nem vevék észre. 20 Menének pedig az Absolon szolgái az asszonyhoz a házba, és mondának: Hol van Akhimás és Jonathán? Felele nékik az asszony: Általgázolának a patakon. És keresék őket, de mivel nem találták, visszatérének Jeruzsálembe. 21 Mikor pedig elmentek, kijövének a kútból, és elmenvén, megmondák ezeket Dávid királynak, **MINT EGY AKCIÓFILM!** és mondának Dávidnak: Keljetek fel és menjetek által gyorsan a vizen; mert ilyen tanácsot adott ti ellenetek Akhitófel. vers 1. 3. 15. 16. 22 Felkele azért Dávid és mind a vele való nép, és általkelének a Jordánon, míg megvirrada; egy sem hiányzék, a ki által nem ment volna a Jordánon. rész 15,28. 23 Látván pedig Akhitófel, hogy az ő tanácsát nem hajtották végre: megnyergelé szamarát, és felkelvén elméne házához, az ő városába; és elrendezvén háznépé nek dolgát, megfojtá magát, és meghala; és eltemetteték az ő atyjának sírjába. vers 1. 3. vers 14. rész 16,23. Mát. 27,5. 24 És midőn Dávid Mahanáimba érkezett, átkele Absolon a Jordánon, ő és Izráelnek férfiai mindnyájan ő vele. 25 És Amasát tevé Absolon fővezérré a sereg felett Joáb helyett. Amasa pedig egy férfi fia vala, a kinek a neve az Izráelita Jithra vala, a ki beméne Abigailhoz, a Náhás leányához, ki Sérujának, a Joáb anyjának nővére vala. rész 19,13. 20,9. 10. 1Krón. 2,11-16. 26 És tábort jára Izráel és Absolon a Gileád földén. 27 Lőn pedig, hogy mikor Dávid Mahanáimba jutott, ímé Sóbi, az Ammoniták városából, Rabbából való Náhásnak fia, és a Ló-Debár városból való Ammielnek fia, Mákir, és a Gileád tartományában, Rógelimban lakozó Barzillai. rész 11,1. 12,29. rész 19,32. 1Kir. 2,7. 28 Ágyneműt, medenczéket és cserépedényeket, búzát, árpát, lisztet, pergelt búzát, babot, lencsét, pergelt árpát, 29 Mézet, vajat, juhot, ünősajtokat hozának Dávidnak és az ő vele való népnek eleségül. Mert azt gondolják vala magokban: A nép éhes, fáradt és eltikkadt a pusztában. rész 15,28.

2Sám 18

1 Megszámlálá pedig Dávid a népet, a mely vele vala, s ezredeseket és századosokat rendele föléjök. 2 És hagyá Dávid a népnek harmadrészét Joáb keze alatt, és harmadrészét Séruja fiának, Abisainak, Joáb atyjafiának keze alatt, harmadrészét pedig bízá a Gitteus Ittai kezére. És monda a népnek a király: Bizony én magam is elmegyek veletek. rész 8,16. rész 10,9. 10. 23,18. rész 15,19-21. 3 De a nép monda: Ne jőjj; mert ha netalán mi megfutamodunk is, velünk nem gondolnak, és ha felerészben meghalunk is, velünk semmit sem gondolnak; de te teszesz anynyit, mint mi tízezeren: jobb azért, hogy te a városból légy nékünk segítségül. 1Sám. 17,49. 50. 18,7. 4 Monda azért nékik a király: A mi néktek jónak tetszik, én

azt mívelem. Megálla azért a király a kapuban, és az egész sereg megy vala ki százanként és ezerenként. 5 Parancsola pedig a király Joábnak, Abisainak és Ittainak, mondván: Az én fiammal, Absolonnal én érettem kiméletesen bánjatok; hallá pedig ezt mind az egész had, mikor a király mindenik vezérnek parancsola Absolon felől. vers 29. 33. rész 13,28. 29. 16,11. 12. 6 Kiméne azért a nép a mezőre, az Izráel ellenébe, és megütközének az Efraim erdejénél. 7 És megvereték ott az Izráel népe a Dávid szolgái által, és nagy veszteség volt ott azon a napon, mintegy húszezer emberé. 8 És kiterjedt a harcz az egész vidékre, és a nép közül sokkal többet emészte meg az erdő, mint a fegyver azon a napon. 9 És találkozék Absolon Dávid szolgáival; Absolon pedig egy öszvéren ül vala. És beméne az öszvér a nagy cserfák sürű ágai alá, hol fennakadt fejénél fogva egy cserfán, függvén az ég és föld között, az öszvér pedig elszaladt alóla. 10 Kit mikor egy ember meglátott, hírül adá Joábnak, és monda: Ímé, láttam Absolont egy cserfán függeni. 11 Monda pedig Joáb az embernek, a ki megmondotta vala néki: Ímé láttad, és miért nem ütötted le ott őt a földre? Az én dolgom lett volna azután, hogy megajándékozzalak tíz ezüst siklus sal és egy övvel. 12 Monda az ember Joábnak: Ha mindjárt ezer ezüstpénzt adnál is kezembe, nem ölném meg a király fiát; mert a mi fülünk hallására parancsolá a király néked, Abisainak és Ittainak, ezt mondván: Kiméljétek, bárki legyen, az ifjút, Absolont. vers 5. 13 Vagy ha orozva törtem volna életére – mivel a király előtt semmi sem marad titokban – magad is ellenem támadtál volna. 14 Monda azért Joáb: Nem akarok előtted késedelmezni; és vőn három nyilat kezébe és Absolonnak szívébe lövé, minthogy még élt a cserfán. vers 9. 15 Körülfogák akkor a Joáb fegyverhordozó szolgái tízen, és általverék Absolont, és megölék őt. rész 13,28. 29. 15,22. 3Móz. 20,11. 16 Megfúvatá azután a trombitát Joáb, és megtére a nép Izráelnek űzéséből, mert kimélni akará Joáb a népet. 17 Absolont pedig felvevék, és veték őt az erdőn egy nagy verembe, és igen nagy rakás követ hányának reá. És az egész Izráel elmeneküle, kiki az ő sátorába. Józs. 7,24. 26. 18 Absolon pedig vett és még életében emelt magának emlékoszlopot, a mely a király völgyében van. Mert ezt mondja vala: Nincsen nékem oly fiam, a kin az én nevemnek emlékezete maradhatna; azért az oszlopot a maga nevére nevezé; és az Absolon oszlopának hívattatik mind e mai napig. rész 14,27. 19 Monda pedig Akhimás, Sádók fia: Majd elfutok, és megmondom a királynak, hogy megszabadította őt az Úr az ő ellenségeinek kezéből. rész 17,17. 20 És monda néki Joáb: Ne légy ma hírmondó, hanem holnap mondd meg a hírt, ma pedig ne mondd meg; mivelhogy a király fia meghalt. 21 Monda azonközben Joáb Kúsinak: Eredj el, mondd meg a királynak, a mit láttál; és meghajtá magát Kúsi Joáb előtt, és elszaladt. 22 És szóla ismét Akhimás, Sádók fia, és monda Joábnak: Bármint legyen, hadd fussak el én is Kúsi után! Monda Joáb: Miért futnál fiam; nem néked való ez a hírmondás?! 23 Bármint legyen, hadd fussak el mégis! Ő pedig monda néki: Ám fuss el. Elfuta azért Akhimás a síkon való úton, és megelőzé Kúsit. 24 Dávid pedig ül vala a két kapu között, és az őrálló felméne a kapu tetejére, a kőfalra, és felemelvén szemeit, látá, hogy egy ember igen fut egyedül. 25 Kiálta azért az őrálló, és megmondá a királynak, és monda a király: Ha egyedül jő, hír van az ő szájában. Amaz pedig mind közelebb jöve. 26 Látá pedig az őrálló, hogy másik ember is fut, és lekiálta az őrálló a kapunállónak, mondván: Ímé más ember is fut egyedül. Akkor monda a király: Az is hírmondó. 27 Monda ismét az őrálló: A mint látom, az elsőnek olyan a futása, mint Akhimásnak, a Sádók fiának; és monda a király: Jó ember az, és jó hírrel jő. vers 23. 28 Kiáltván azért Akhimás, monda a királynak: Békesség! És meghajtá magát arczczal a földre a király előtt, és monda: Áldott az Úr a te Istened, ki kezedbe adta az embereket, kik felemelték kezeiket az én uram ellen, a király ellen. 29 Monda akkor a király: Hogy van Absolon fiam? Felele Akhimás: Látám a nagy sereglést, mikor elküldé Joáb a király szolgáját és a te szolgádat; de nem tudom, mi történt. vers 5. 30 És monda a király: Eredj tova, és állj meg ott; félreméne azért, és megálla ott. 31 E közben Kúsi is megérkezett, és monda Kúsi: Ezt izenik a királynak, az én uramnak, hogy az Úr megszabadított ma téged mindeneknek kezéből, a kik ellened támadtak volt. vers 21. 32 Monda a király Kúsinak: Hogy van Absolon

fiam? Felele Kúsi: Úgy legyenek az én uramnak, a királynak minden ellenségei, és valakik te ellened gonoszul feltámadnak, mint a te fiad. vers 14. 17. 33 És megháborodék a király, és felméne a kapu felett való házba, és síra, és ezt mondja vala mentében: **Szerelmes fiam, Absolon! édes fiam, édes fiam, Absolon! bár én haltam volna meg te helyetted, Absolon, édes fiam, szerelmes fiam!** vers 5. rész 19,4.

2Sám 19
1 És megjelenték Joábnak, hogy a király siratja és gyászolja Absolont. 2 És gyászra fordult a szabadulás azon a napon az egész népre nézve, mert a nép azon a napon hallja vala, hogy beszélik: Így bánkódik a király az ő fián. 3 És belopózkodék a nép azon a napon, bemenvén a városba, mint lopózkodni szokott a nép, mely szégyenli magát, hogy a harczból elmenekült. **4 A király pedig eltakarván orczáját, fenszóval kiáltja vala a király: Édes fiam, Absolon! Absolon, édes fiam! szerelmes fiam!** rész 15,30.

JOÁB
5 Akkor méne Joáb a házba a királyhoz, és monda: Megszégyenítetted e mai napon minden te szolgáidnak orczáját, kik e mai napon a te lelkedet megszabadították, és a te fiaidnak és leányidnak lelkeit, és feleségidnek lelkeit, és ágyasidnak lelkeit; rész 16,11. 18,15. 6 Szeretvén azokat, a kik téged gyűlölnek és gyűlölvén azokat, a kik téged szeretnek; mert kijelentetted ma, hogy előtted a vezérek és szolgák mind semmik; mert tapasztaltam ma, hogy csak élne Absolon, ha mi mindnyájan meghaltunk volna is ma, jobbnak tetszenék néked. vers 4. 7 Azért most kelj fel, menj ki, és szólj kedvök szerint a te szolgáidnak; mert esküszöm az Úrra, hogy ha ki nem jössz, ez éjjel egy ember sem marad melletted, és ez gonoszabb lesz reád nézve mindama nyomorúságnál, mely veled történt ifjúságodtól fogva, mind e mai napig. 8 Felkele azért a király és leüle a kapuban, és hírül adták az egész népnek, mondván: Ímé a király a kapuban ül. Akkor mind az egész nép eleibe jöve a királynak. Izráel pedig elmenekült, kiki az ő sátorába. rész 18,17. 9 Mind az egész nép között pedig nagy veszekedés vala Izráelnek mindenik nemzetségében, kik ezt mondják vala: A király szabadított meg minket a mi ellenségeinknek kezéből, a Filiszteusok kezéből is ő szabadított meg; és most Absolon elől elmenekült az országból. rész 8,1-14. 10,8-19. 10 Absolon pedig, kit felkentünk vala, meghalt a hadban. Mit késtek azért hazahozni a királyt? rész 18,14. 15. 11 Dávid király pedig elkülde Sádók és Abjátár papokhoz, mondván: Szóljatok a júdabeli véneknek, ezt mondván: Mi az oka, hogy utolsók akartok lenni a királynak hazahozásában? Mert az egész Izráelnek szava eljutott a királynak házába. rész 2,4. vers 43.12 Én atyámfiai vagytok, én csontom és én testem vagytok; miért lesztek tehát utolsók a királynak hazahozásában? Bir. 9,2. 13 És Amasának azt mondjátok: Nemde te is nem én csontom és testem vagy-é? Úgy cselekedjék velem az Isten és úgy segéljen, ha nem leszel a sereg fővezére minden időben én előttem Joáb helyett. rész 17,25. rész 8,16.14 És megnyeré Júda minden emberének szívét, mint egy emberét, kik elküldének a királyhoz: Jőjj haza mind te, mind a te szolgáid. 15 Hazatére azért a király; és a mint a Jordánhoz érkezék, Júda férfiai Gilgálba menének, hogy a királynak eleibe jussanak, és általvigyék a királyt a Jordánon. 16 Siete pedig Sémei is, Gérának fia, a Bahurimból való Benjáminita, és ő is a Júda nemzetségével eleibe méne Dávid királynak. rész 16,5-8. 17 És ezer ember vala ő vele Benjámin nemzetség éből, és Siba, a Saul házában való szolga, és tizenöt fia, és húsz szolgája is vele valának, és általmenének a Jordánon a király előtt. rész 16,1. 3. 18 Kompot is vivének által, hogy a király háznépét általhozzák, és hogy kedve szerint cselekedjenek. Sémei pedig Gérának fia, térdre esék a király előtt, mikor a Jordánon általment. 19 És monda a királynak: Ne tulajdonítsa vétkül nékem az én uram az én álnokságomat; és ne emlékezzél meg arról, hogy gonoszul cselekedék veled a te szolgád azon a napon, a melyen az én uram, a király Jeruzsálemből kiméne, hogy szívére venné a király; 20 Mert elismeri a te szolgád, hogy én vétkeztem, és ímé az egész József nemzetsége

közül én jöttem ma először, hogy a királynak, az én uramnak eleibe menjek. 1Móz. 48,5. 13-20. 21 És felele Abisai, Sérujának fia és monda: Nem ölöd-é meg azért Sémeit, hogy káromlásokat szólott az Úrnak felkentje ellen? rész 16,9. 22 Monda pedig Dávid: Mi közöm van veletek, Sérujának fiai, hogy ellenkezni akartok velem ma? Ma kellene-é embert ölni Izráelben? Mintha nem tudnám, hogy ma lettem újonnan Izráel királya. 1Krón. 2,16. 1Sám. 11,13. 23 És monda a király Sémeinek: Nem halsz meg; és megesküvék néki a király. vers 22. 1Kir. 2,8. 9. 36-46. 24 Méfibóset is, Saulnak fia eleibe jöve a királynak, és sem lábait, sem szakálát meg nem tisztította, sem ruháját meg nem mosatta attól a naptól fogva, hogy a király elment vala, mindama napig, a melyen békességgel haza jöve. rész 9,6-8. 25 És lőn, hogy mikor Jeruzsálemből kijött eleibe a királynak, monda néki a király: Miért nem jöttél volt el velem Méfibóset? 26 És ő felele: Uram király, az én szolgám csalt meg engem; mert azt mondotta a te szolgád: Megnyergeltetem a szamarat, és felülök rá, és elmegyek a királylyal; mert sánta a te szolgád. 27 És rágalmazott engem, a te szolgádat az én uram, a király előtt; de az én uram, a király olyan, mint az Istennek angyala: azért cselekedjél úgy, a mint néked tetszik! rész 16,3. rész 14,17. 28 Mert jóllehet az én atyámnak egész háznépe csak halált érdemlett volna az én uramtól, a királytól, mégis a te szolgádat azok közé helyezéd, a kik asztalodnál esznek. Azért micsoda követelésem és micsoda kérésem volna még a király előtt? 29 Monda néki akkor a király: Mi szükség többet szólnod? Én megmondottam, hogy te és Siba osztozzatok meg a jószágon. 30 És monda Méfibóset a királynak: Elveheti az egészet, csakhogy az én uram, a király békességben haza jöhete. 31 A Gileádból való Barzillai is eljöve Rógelimból, és általméne a királylyal a Jordánon, kisérvén őt a Jordánon. 1Kir. 2,7. 32 Barzillai pedig igen vén ember vala, nyolczvan esztendős, és ő táplálta vala a királyt, míg Mahanáimban lakott; mert igen gazdag ember vala. rész 17,27-29. 33 Monda pedig a király Barzillainak: Jere velem és eltartlak téged magamnál Jeruzsálemben. vers 32. 34 Barzillai pedig monda a királynak: Mennyi az én életem esztendeinek napja, hogy én felmehetnék a királylyal Jeruzsálembe? 35 Nyolczvan esztendős vagyok ma, avagy képes vagyok-é még különbséget tenni a jó és rossz között, vagy érzem-é, a te szolgád, ízét annak, a mit eszem és iszom, vagy gyönyörködhetem-é az éneklő férfiak és asszonyok hangjaiban? Miért lenne terhére a te szolgád az én uramnak, a királynak? Préd. 12,4-9. 36 Egy kevés ideig óhajtana a Jordánon átmenni a királylyal a te szolgád; miért adna azért a király nékem ily nagy jutalmat? 37 Hadd menjen vissza, kérlek, a te szolgád, és hadd haljak meg az én városomban, az én atyámnak és anyámnak temetőhelyében. Hanem inkább ímhol a te szolgád, Kimhám, menjen el ő a királylyal, az én urammal, és cselekedjél úgy vele, a mint néked jónak tetszik. 1Móz. 49,29-32. 50,25. 38 És monda a király: Jöjjön el velem Kimhám és azt cselekszem vele, a mi néked tetszik; és valamit tőlem kívánsz, megcselekeszem veled. 39 Mikor pedig általkelt a Jordánon az egész nép, és a király is általment, megcsókolván a király Barzillait, megáldá őt, ki visszatére az ő helyére. 40 Általméne pedig a király Gilgálba, és Kimhám ő vele megy vala és Júdának egész népe, a kik a királyt átszállították, sőt Izráel népének is fele. rész 11,41. 43. 41 És ímé, Izráelnek minden férfiai eljövének a királyhoz és mondák a királynak: Miért loptak el téged a mi atyánkfiai, a Júda nemzetsége? És hozták által a királyt és az ő háznépét a Jordánon, és Dávidnak minden embereit vele egyetemben? 42 Felelének pedig mindnyájan a Júda férfiai az Izráel férfiainak: Azért, mert a király közelebb áll hozzám; és miért neheztelsz ezért a dologért? Avagy megvendégelt-é azért a király? **Talán megettük a királyt?** Avagy megajándékozott-é valami ajándékkal? vers 11. 12. 43 Felelvén pedig az Izráel férfiai a Júda férfiainak, mondának: Tízszeres részem van nékem a királyhoz, és Dávidra nézve is elsőbbségem van feletted. Miért tartottál azért semminek engem? Avagy nem én tettem-é legelőször szóvá, hogy hozzuk haza a mi királyunkat? De mindazáltal erősebb lőn a Júda férfiainak szava, az Izráel férfiainak szavánál. vers 11.

2Sám 20

1 Vala pedig ott történetesen egy **istentelen ember, kinek neve Séba vala**, Bikrinek fia, Benjámin nemzetségéből való férfiú. Ez trombitát fuvata, és monda: Nincsen nékünk semmi közünk Dávidhoz, és semmi örökségünk nincsen az Isai fiában. Azért oh Izráel, oszoljatok el, kiki az ő sátorába. 1Kir. 12,16. 2 Eltávozék azért mind az Izráel népe Dávidtól Séba után, Bikri fia után. A Júda nemzetség éből valók azonban mellette maradának az ő királyoknak, a Jordán vizétől fogva mind Jeruzsálemig. vers 15. 21. 3 Bemenvén pedig Dávid az ő házába Jeruzsálemben, előhozatá a király azt a tíz ágyasát, a kiket otthon hagyott vala a ház őrzésére; és őrizet alá rekeszté és tápláltatá azokat; de hozzájok be nem méne. És őrizet alatt lőnek haláloknak napjáig, özvegységben élvén. rész 16,21. 22. 4 Monda pedig a király Amasának: Gyűjtsd össze nékem a Júda nemzetségét három nap alatt, és magad is itt légy jelen. rész 17,25. 19,13. 5 Elméne azért Amasa, hogy összegyűjtse Júdát, de több ideig késék, mint a hogy a király meghagyta vala néki. 6 Monda akkor Dávid Abisainak: Ímé majd gonoszabbul cselekeszik velünk Séba, Bikrinek fia, Absolonnál: Vedd magad mellé a te uradnak szolgáit, és kergesd meg őt, nehogy erős városokat szerezzen magának, és elmeneküljön előlünk. rész 18,2. 7 Kimenének azért ő utána a Joáb emberei, és a Kereteusok és Peleteusok és az erősek mindnyájan, és kimenének Jeruzsálemből, hogy üldözzék Sébát, Bikrinek fiát. rész 18,2. vers 23. 1Kir. 1,38. 8 Mikor pedig ama nagy kősziklánál voltak, mely Gibeonnál van, Amasa jöve eleikbe; Joáb pedig ruhájába öltözvén, az ő ruháján felül derekához övedzett fegyvere a hüvelyében vala, mely mikor Joáb ment, leesék. vers 4. 9 És monda Joáb Amasának: Egészségben vagy-é atyámfia? És Joáb megfogá jobbkezével az Amasa szakálát, mintha meg akarná csókolni. 1Krón. 2,13-17. rész 3,27. *10 Amasa azonban nem őrizkedék a fegyvertől, mely Joáb kezében vala, és általüté őt az ötödik oldalborda alatt, és kiontá a bélit a földre, és noha többször nem üté által, mindazáltal meghala;* Joáb pedig és Abisai, az ő atyjafia, üldözék azután Sébát, a Bikri fiát. rész 19,13. 1Kir. 2,5. 11 Megálla pedig az Amasa teste felett Joábnak egy szolgája, és monda: Valaki Joábbal tart és Dávidnak javát kívánja, Joáb után siessen. 12 Amasa pedig fetreng vala a vérben az útnak közepén; látván pedig egy ember, hogy ott mindenki megálla, kivoná Amasát az útról a mezőre, és ruhát vete ő reá; mivel látta, hogy valaki csak arra ment, mind megállott. 13 Minekutána pedig kivonták az útról, minden ember Joáb után siet vala, hogy üldözzék Sébát, Bikrinek fiát. 14 És általméne Séba Izráelnek minden nemzetségein, Abelán és Béth-Maakán, és egész Béreán, kik egybegyűlvén, követik vala őt. 15 És eljövén, körülfogták őt Abelában Béth-Maaka városában, és nagy töltést emelének a város ellen, mely a kőfallal egyenlő volt; és az egész nép, mely Joábbal vala, rombolá, hogy ledöntse a kőfalat, 2Kir. 19,32. 16 Akkor kiálta egy eszes asszony a városból: Halljátok meg, halljátok meg! Mondjátok meg, kérlek, Joábnak: Jőjj ide hozzám, valamit mondok néked! 17 Ki mikor hozzá ment, monda az asszony: Te vagy-é Joáb? Felele: Én vagyok. Ki monda néki: Hallgasd meg a te szolgálóleányodnak szavát. És felele: Meghallgatom. 18 Akkor monda az asszony: Korábban azt szokták mondani: Kérdezzék meg Abelát, és úgy végeztek. 19 Én Izráel békeszerető hívei közül való vagyok, te pedig el akarsz pusztítani egy várost és anyát Izráelben? Miért akarod elnyelni az Úrnak örökségét? 20 Akkor felele Joáb, és monda: Távol legyen, távol legyen az én tőlem, hogy elnyeljem és elveszessem! 21 Nem úgy van a dolog, hanem egy ember az Efraim hegységéből való, a kinek neve Séba, a Bikri fia, felemelte kezét Dávid király ellen: adjátok kézbe azt egyedül, és elmegyek a város alól. És monda az asszony Joábnak: Ímé majd kivetjük a kőfalon a fejét néked. vers 1. 2. 22 Elméne azért az asszony nagy eszesen az egész községhez, és elvágatá Sébának, a Bikri fiának fejét, és kiveték Joábnak. Akkor megfuvatá a trombitát, és hazaoszlának a város alól kiki az ő sátorába, Joáb pedig hazaméne Jeruzsálembe, a királyhoz. Préd. 9,15-18. 23 Joáb pedig Izráel egész serege felett való volt, Benája pedig, Jójadának fia, a Kereteusok és Peleteusok vezére vala. rész 8,16. 18. 24 Adorám pedig adószedő, és Jósafát, Ahiludnak fia, emlékíró vala. 25 Séja íródeák, Sádók pedig és Abjátár papok valának. rész 8,17. 26 A Jairból való Ira is Dávidnak fő embere vala.

2Sám 21

1 Lőn pedig nagy éhség Dávidnak idejében három egész esztendeig egymás után, és megkeresé e miatt Dávid az Urat, és monda az Úr: Saulért és az ő vérszopó háznépéért van ez: mivelhogy megölte a Gibeonitákat. 1Sám. 30,7. 8. Józs. 9,3-27. 2 Hivatá azért a király a Gibeonitákat és szóla nékik: (A Gibeoniták pedig nem az Izráel fiai közül valók valának, hanem az Emoreusok maradékából, a kiknek az Izráel fiai megesküdtek vala; Saul mindazáltal alkalmat keresett vala, hogy azokat levágassa az Izráel és Júda nemzetsége iránti buzgalmából). 3 És monda Dávid a Gibeonitáknak: Mit cselekedjem veletek, és mivel szerezzek engesztelést, hogy áldjátok az Úrnak örökségét? 4 Felelének néki a Gibeoniták: Nincsen nékünk sem ezüstünk, sem aranyunk Saulnál és az ő házánál, és nem kell mi nékünk, hogy valaki megölettessék Izráelben. És monda: Valamit mondotok, megcselekszem veletek. 5 Akkor mondának a királynak: Annak az embernek a házából, a ki megemésztett minket, és a ki ellenünk gonoszt gondola, hogy megsemmisíttessünk, és meg ne maradhassunk Izráel egész határában; 6 Adj nékünk hét embert az ő maradékai közül, a kiket felakaszszunk az Úr előtt, Saulnak, az Úr választottjának Gibeájában. És monda a király: Én átadom. 4Móz. 25,4. **7 És kedveze a király Méfibósetnek, Jonathán fiának, ki Saul fia vala, az Úr nevére tett esküvésért, mely közöttök tétetett, Dávid és Jonathán között, a Saul fia között.** 1Sám. 18,3. 20,15. 42. 23,18. 8 De elvevé a király Aja leányának, Rispának két fiát, kiket Saulnak szült vala, Armónit és Méfibósetet, és a Saul leányának, Mikálnak öt fiát, kiket szült Barzillai fiának, Adrielnek, a Méholátból valónak. rész 3,7. 1Sám. 18,19. 9 És adá azokat a Gibeoniták kezébe, a kik felakaszták őket a hegyen az Úr előtt. **Ezek tehát egyszerre heten pusztulának el,** és az aratás első napjaiban, az árpaaratás kezdetén ölettek meg. Ezék. 17,19. 10 Vőn pedig Rispa, Ajának leánya egy zsákruhát, és kiteríté azt magának a kősziklán az aratás kezdetétől fogva, míg eső lőn reájok az égből: és nem engedé az égi madarakat azokra szállani nappal, sem pedig a mezei vadakat éjszaka. 5Móz. 21,23. 11 És megmondák Dávidnak, a mit Rispa, Ajának leánya, Saulnak ágyasa cselekedett. 12 Akkor elméne Dávid, és elhozá a Saul és Jonathán tetemeit a Jábes-Gileádbeliektől, kik ellopták vala azokat a Bethsánnak utczájáról, a hol őket a Filiszteusok felakasztották vala, mikor a Filiszteusok megverték Sault a Gilboa hegyén. 1Sám. 31,10-13. 13 És elhozták onnét Saulnak és az ő fiának, Jonathánnak tetemeit, és összeszedték azoknak tetemeit is, a kik felakasztattak. vers 8. 9. 5Móz. 21,23. 14 És eltemeték Saulnak és az ő fiának, Jonathánnak tetemeit a Benjámin földében, Sélában, az ő atyjának, Kisnek sírboltjában; és megtették mindazt, a mit a király parancsolt. És kiengesztelődött ez által Isten az ország iránt. Józs. 18,28. 15 Ezután ismét háborút kezdének a Filiszteusok Izráel ellen; és elméne Dávid az ő szolgáival együtt, és harczolának a Filiszteusok ellen, annyira, hogy Dávid elfárada. 16 Akkor Jisbi Bénób, ki az óriások maradékából való vala (kinek kopjavasa háromszáz rézsiklust nyomott, és új hadi szerszámmal volt felövezve), elhatározá magában, hogy megöli Dávidot; 17 De Abisai, Sérujának fia segített néki és általüté a Filiszteust és megölé. Akkor esküvéssel fogadák néki a Dávid szolgái, ezt mondván: Soha többé velünk hadba nem jössz, hogy az Izráelnek szövétnekét el ne oltsad. rész 18,2. 23,18. 18 Lőn azután is harczuk a Filiszteusokkal Gób városánál, és Sibbékai, Husát város ból való, akkor megölé Sáfot, ki az óriások maradékai közül való vala. 1Krón. 20,4. 19 Azután újra lőn háború a Filiszteusokkal Góbnál, hol Elkhanán, a Bethlehemből való Jaharé Oregimnek fia megölé a Gitteus Góliátot, kinek kopjanyele olyan vala, mint a szövőknek zugolyfája. 1Sám. 17,4-7. 49. 20 Gáthban is volt háború, hol egy óriás férfi vala, kinek kezein és lábain hat-hat ujjai valának, azaz mindenestől huszonnégy, és ez is óriástól származott vala. 1Krón. 20,6. 21 És szidalmazá Izráelt, de megölé Jonathán, Dávid bátyjának, Simeának fia. 1Sám. 17,10. 22 Ezek négyen származtak Gáthban az óriástól, kik mind Dávid keze által és az ő szolgáinak kezeik által estek el. 1Sám. 17,4-7. 49. 50.

2Sám 22

1 Dávid pedig ezt az éneket mondotta az Úrnak azon a napon, mikor az Úr megszabadítá őt minden ellenségeinek kezéből, és a Saul kezéből. 2 És monda:

DÁVID HÁLADÓ IMÁJA, ÉNEKE

Az Úr az én kősziklám és kőváram, és szabadítóm nékem. Zsolt. 18,1. *3 Az Isten az én erősségem, ő benne bízom én. Paizsom nékem ő s idvességemnek szarva, erősségem és oltalmam. Az én idvezítőm, ki megszabadítasz az erőszakosságtól. 4 Az Úrhoz kiáltok, a ki dícséretreméltó; És megszabadulok ellenségeimtől.* ***5 Mert halál hullámai vettek engem körül, Az istentelenség árjai rettentettek engem;*** *6 A pokol kötelei vettek körül, S a halál tőrei estek reám. 7 Szükségemben az Urat hívtam, S az én Istenemhez kiáltottam: És meghallá lakóhelyéről szavamat, S kiáltásom eljutott füleibe. 8 Akkor rengett és remegett a föld, Az égnek fundamentumai inogtak, És megrendülének, mert haragudott Ő. 9 Füst szállt fel orrából, És emésztő tűz szájából, Izzószén gerjedt belőle. 10 Lehajtá az eget és leszállt, És homály volt lábai alatt. 11 A Khérubon ment és röpült, És a szelek szárnyain tünt fel. 12 Sötétségből maga körül sátrakat emelt, Esőhullást, sürű felhőket. 13 Az előtte levő fényességből Izzó szenek gerjedének. 14 És dörgött az égből az Úr, És a Magasságos hangot adott. 15 Ellövé nyilait és szétszórta azokat, Villámot, és összekeverte azokat. 16 És meglátszottak a tenger örvényei, S a világ fundamentumai felszínre kerültek, Az Úrnak feddésétől, Orra leheletének fúvásától. 17 Lenyúlt a magasságból és felvett engem, S a mélységes vizekből kihúzott engem. 18 Hatalmas ellenségimtől megszabadított engem; Gyűlölőimtől, kik hatalmasabbak valának nálam.* ***19 Reámtörtek nyomorúságom napján, De az Úr gyámolóm volt nékem. 20 Tágas helyre vitt ki engem, Kiragadott, mert jóakaróm nékem.*** *21 Az Úr megfizetett nékem igazságom szerint, Kezeimnek tisztasága szerint fizetett meg nékem. 22 Mert megőriztem az Úrnak utait, S gonoszul nem szakadtam el Istenemtől. 23 Mert ítéletei mind előttem vannak, S rendeléseitől nem távoztam el. 24 Tökéletes voltam előtte, s őrizkedtem rosszaságomtól. 25 Ezért megfizet nékem az Úr igazságom szerint, Szemei előtt való tisztaságom szerint. 26 Az irgalmashoz irgalmas vagy, A tökéletes vitézhez tökéletes vagy.* ***27 A tisztához tiszta vagy, A visszáshoz pedig visszás.*** *28 Segítesz a nyomorult népen, Szemeiddel pedig megalázod a felfuvalkodottakat. 29 Mert te vagy az én szövétnekem, Uram, S az Úr megvilágosítja az én sötétségemet. 30 Mert veled harczi seregen is átfutok, Az én Istenemmel kőfalon is átugrom. 31 Az Istennek útja tökéletes; Az Úrnak beszéde tiszta; Paizsa ő mindeneknek, a kik ő benne bíznak. 32 Mert kicsoda volna Isten az Úron kivül? S kicsoda kőszikla a mi Istenünkön kivül? 33 Isten az* én *erős kőváram, Ki vezérli az igaznak útját. 34 Lábait olyanná teszi, mint a szarvasé, S magas helyekre állít engem. 35 Kezeimet harczra tanítja, Hogy az érczív karjaim által törik el. 36 Idvességednek paizsát adtad nékem, S kegyelmed nagygyá tett engem. 37 Lépéseimet kiszélesítetted alattam. És bokáim meg nem tántorodtak. 38 Üldözöm ellenségeimet és elpusztítom őket, Nem térek vissza, míg meg nem semmisítem őket. 39 Megsemmisítem, eltiprom őket, hogy fel nem kelhetnek, Lábaim alatt hullanak el. 40 Mert te erővel öveztél fel engem a harczra, Lenyomtad azokat, kik ellenem támadtak. 41 Megadtad, hogy ellenségeim hátat fordítottak nékem, Gyülölőim, a kiket elpusztítottam én, 42 Felnéztek, de nem volt, ki megszabadítsa, Az Úrhoz, de nem felelt nékik. 43 Szétmorzsolom őket, mint a föld porát, Összezúzom, mint az utcza sarát, széttaposom őket. 44 Megmentettél népemnek pártoskodásaitól, Népeknek fejéül tartasz fenn engemet, Oly nép szolgál nékem, melyet nem ismertem. 45 Idegen fiak hizelkednek nékem, S egy hallásra engedelmeskednek, 46 Idegen fiak elcsüggednek, S váraikból reszketve jőnek elő. 47 Él az Úr és áldott az én kősziklám. Magasztaltassék az Isten, idvességem kősziklája. 48 Isten az, ki bosszút áll értem, S alám hajtja a népeket. 49 Ki megment engem ellenségeimtől, Te magasztalsz fel engem az ellenem támadók fölött, S az erőszakos embertől megszabadítasz engem. 50 Dícsérlek azért téged, Uram, a pogányok között, S nevednek dícséretet éneklek. 51 Nagy segítséget ad az ő királyának, Irgalmasságot cselekszik felkentjével, Dáviddal és az ő magvával mindörökké!*

2Sám 23
1 Ezek Dávidnak utolsó beszédei. Dávidnak, Isai fiának szózata, annak a férfiúnak szózata, a ki igen felmagasztaltaték, Jákób Istenének felkentje és Izráel dalainak kedvencze. 1Sám. 16,1. 13. rész 12,7. 8. **2 Az Úrnak lelke szólott én bennem, és az ő beszéde az én nyelvem által. Mát. 22,43. 3 Izráelnek Istene szólott, Izráelnek kősziklája mondá nékem: A ki igazságosan uralkodik az emberek felett, a ki Isten félelmével uralkodik: 5Móz. 32,4. 15. 30,21. 4 Olyan az, mint a reggeli világosság, mikor a nap feljő, mint a felhőtlen reggel; napsugártól, esőtől sarjadzik a fű a földből. 5 Avagy nem ilyen-é az én házam Isten előtt? Mert örökkévaló szövetséget kötött velem, mindennel ellátva és állandót. Mert az én teljes idvességemet és minden kívánságomat nem sarjadoztatja-é? rész 7,12-16. 18. 19. Ésa. 11,1-16. Mik. 5,2-9. Luk. 1,26-33.6 De az istentelenek mindnyájan olyanok, mint a kitépett tövis, melyhez kézzel nem nyúlnak; 7 Hanem a ki hozzá akar nyúlni is, fejszét és rudat vesz hozzá, hogy ugyanazon helyen tűzzel égettessék meg.** 8 Ezek pedig a Dávid erős vitézeinek nevei: Joseb-Bassebet, a Tahkemonita, a ki a testőrök vezére; ő dárdáját forgatván, egy ízben nyolczszázat sebesített meg. 1Krón. 11,10-13. 12,1. Józs. 23,10. 9 Ő utána volt Eleázár, Dódónak fia, ki Ahóhi fia vala; ő egyike a három hősnek, a kik Dáviddal valának, mikor a Filiszteusok által kigúnyoltatának, összegyülekezvén ott a harczra, és az Izráeliták megfutamodtak volt. 1Krón. 11,12. 13. 10 Ő megállván, vágta a Filiszteusokat mindaddig, míg a keze elfáradt, és a keze a fegyverhez ragadt. És nagy szabadulást szerze az Úr azon a napon, a nép pedig visszatére ő utána, de csak a fosztogatásra. 11 Ő utána volt Samma, a Harárból való Agénak fia. És összegyűlének a Filiszteusok egy seregbe ott, a hol egy darab szántóföld volt tele lencsével, a nép pedig elfutott a Filiszteusok elől: 12 Akkor ő megálla annak a darab földnek közepén, és megoltalmazá azt, és megveré a Filiszteusokat, és az Úr nagy szabadítást szerze. 13 A harmincz vezér közül is hárman lementek, és elérkezének aratáskor Dávidhoz az Adullám barlangjába, mikor a Filiszteusok táborban valának a Réfaim völgyében. 1Sám. 22,1. 2. 14 Dávid akkor a sziklavárban volt, a Filiszteusok őrsége pedig Bethlehemnél. Mik. 5,2. 15 Vizet kivánt vala pedig Dávid, és monda: Kicsoda hozna nékem vizet innom a bethlehemi kútból, mely a kapu előtt van? vers 14. 16 Akkor a három vitéz keresztül tört a Filiszteusok táborán, és merítének vizet a bethlehemi kútból, mely a kapu előtt van, és elhozván, vivék Dávidnak. Ő azonban nem akará meginni, hanem kiönté azt az Úrnak. 1Sám. 7,6. 17 És monda: Távol legyen tőlem, Uram, hogy én ezt míveljem: avagy azoknak az embereknek vérét igyam-é meg, kik életöket halálra adva mentek el a vízért? És nem akará azt meginni. Ezt mívelte a három hős. vers 13. 18 Továbbá Abisai, Joábnak atyjafia, Sérujának fia, a ki e háromnak feje volt, a ki háromszáz ellen felemelvén dárdáját, megölé azokat; és néki nagy híre vala a három között. rész 21,17. vers 13. 19 A három között bizonyára híres volt és azoknak vezére vala, mindazáltal ama hárommal nem ért fel. 1Krón. 11,21. 20 Benája is, Jójadának fia, vitéz ember, nagytehetségű, a ki Kabséelből való vala; ez ölé meg a Moábitáknak két fővitézét. Ugyanő elmenvén, az oroszlánt is megölé a veremben, télen. 1Kir. 1,8. Józs. 15,21. 21 Ugyanő ölt meg egy Égyiptomból való tekintélyes embert. Az égyiptomi kezében dárda vala, és ő csak egy pálczával méne reá; és kivevé az égyiptomi kezéből a dárdát, és megölé őt a maga dárdájával. 22 Ezeket cselekedé Benája, Jójadának fia, és néki is jó híre vala a három erős vitéz között. vers 20. 23 Híres volt ő a harmincz között, mindazáltal ama hárommal nem ért fel. És előljáróvá tevé őt Dávid a tanácsosok között. vers 13. 16. 24 Asáel is, Joáb atyjafia, e harmincz közül való, kik ezek: Elkhanán, a bethlehemi Dódónak fia. rész 2,18-23. 1Krón. 11,26. 25 Haród városbeli Samma; azon Haródból való Elika. Bir. 7,1. 26 Héles, Páltiból való; Híra, a Thékoából való Ikkes fia. 1Krón. 27,10. 27 Abiézer, Anathóthból; Mébunnai, Húsáthból való. 1Krón. 4,4. 28 Sálmon, Ahóhitból való; Maharai, Nétofátból. 1Krón. 2,54. 29 Héleb, Bahanának fia, Nétofátból való; Ittai, Ribainak fia, Gibeából való, mely Benjámin fiaié. 1Krón. 11,30. 30 Benája, Piráthonból való; Hiddai, a patak mellett való Gáhasbeli. Bir. 12,15. 31 Abiálbon, Árbátból való; Azmávet,

Bárhumból való. 32 Eljáhba, Sahalbomból való; Jásen fia, Jonathán. Józs. 19,32. 42. 33 Samma, Harárból való; Ahiám, Arárból való Sarárnak fia. 34 Elifélet, Ahásbainak fia, Maakátból való; Eliám, Gilóbeli Akhitófelnek fia. Józs. 13,11. rész 15,12. 31. 35 Hesrai, Kármelből való; Paharai, Arbiból való. 36 Jigeál, Sobabeli Nátánnak fia; Báni, Gádból való. 37 Sélek, Ammonita; Naharai, Beerótból való, Joábnak, a Séruja fiának fegyverhordozója. rész 8,16. 38 Ira, Jithriből való; Gáreb, Jithriből való. 39 Hitteus Uriás. Mindössze harminczheten. rész 11,3. 15. 17.

2Sám 24

1 Ismét felgerjede az Úrnak haragja Izráel ellen, és felingerlé Dávidot ő ellenek, ezt mondván: Eredj el, számláld meg Izráelt és Júdát. 1Krón. 21,1. 2 Monda azért Dávid Joábnak, az ő serege fővezérének: Menj el, járd be Izráelnek minden nemzetségeit, Dántól fogva Beersebáig, és számláljátok meg a népet, hogy tudjam a népnek számát. 3 És monda Joáb a királynak: Sokasítsa meg az Úr, a te Istened a népet, s adjon még százannyit, mint a mennyi most van, és lássák azt az én uramnak, a királynak szemei: de miért akarja ezt az én uram, a király? 5Móz. 1,10. 11. 1Móz. 15,5. 4 Azonban hatalmasabb volt a királynak szava a Joábénál és a többi főemberekénél. Kiméne azért Joáb és a többi vezérek a király elől, hogy megszámlálják a népet, az Izráelt. 5 És általkelének a Jordánon és tábort járának Aroer város mellett jobbkéz felől, Gád völgyében, és Jáser mellett. Józs. 13,9. 6 Azután menének Gileádba, és a Hodsi alföldére. Innét menének a Dán Jáán mellé, és Sídon környékére. 7 Ezután menének a Tírus erős városához, és a Hivveusoknak és Kananeusoknak minden városaiba. Innét menének a Júdának dél felől való részére, Beersebába. vers 2. 6. 8 És mikor bejárták az egész országot, hazamenének Jeruzsálembe, kilencz hónap és húsz nap mulva. 9 És beadá Joáb a megszámlált népnek számát a királynak; és Izráelben nyolczszázezer erős fegyverfogható férfi, és Júda nemzetségében ötszázezer férfiú vala. 4Móz. 1,46. 26,51. 62. 10 Minekutána pedig Dávid a népet megszámlálta, megsebhedék az ő szíve, és monda Dávid az Úrnak: Igen vétkeztem abban, a mit cselekedtem. Azért most, óh Uram, vedd el, kérlek, a te szolgádnak álnokságát; mert felette esztelenülcselekedtem! rész12,13. 1Sám.24,6. 11 És mikor felkelt reggel Dávid, szóla az Úr Gád prófétának, a ki Dávidnak látnoka vala, ezt mondván: 1Sám. 22,5. 2Krón. 29,25. 12 Menj el, és szólj Dávidnak: Ezt mondja az Úr: Három dolgot adok elődbe, válaszd egyiket magadnak ezek közül, hogy a szerint cselekedjem veled. vers 13. 13 Elméne azért Gád Dávidhoz, és tudtára adá néki, és monda néki: Akarod-é, hogy hét esztendeig való éhség szálljon földedre? Vagy hogy három hónapig ellenségeid előtt bujdossál és ellenséged kergessen téged? Vagy hogy három napig döghalál legyen országodban? Most gondold meg és lásd meg, micsoda választ vigyek annak, a ki engem elküldött. vers 11. 12. 14 És monda Dávid Gádnak: Felette igen szorongattatom; de mégis, hadd essünk inkább az Úr kezébe, mert nagy az ő irgalmassága, és ne essem ember kezébe. 2Móz. 20,6. 15 Bocsáta annakokáért az Úr döghalált Izráelre, reggeltől fogva az elrendelt ideig, és meghalának a nép közül Dántól fogva Beersebáig, hetvenezer férfiak. vers 13. vers 2. 16 És mikor felemelte kezét az angyal Jeruzsálem ellen is, hogy azt is elpusztítsa, megelégelé az Úr a veszedelmet, és monda az angyalnak, a ki a népet öli vala: Elég immár, hagyd el. Az Úrnak angyala pedig vala a Jebuzeus Arauna szérűje mellett. Jer. 42,10. 2Krón. 3,1. 17 És szóla Dávid az Úrnak, mikor látta az angyalt, a ki a népet vágja vala, és monda: Ímé én vétkeztem és én cselekedtem hamisságot, de ezek a juhok ugyan mit cselekedtek? Kérlek, inkább forduljon a te kezed ellenem és az én atyámnak háznépe ellen. vers 2. 10. 18 Méne azért Gád Dávidhoz azon a napon, és monda néki: Eredj, menj el, és rakass oltárt az Úrnak a Jebuzeus Araunának szérűjén. vers 11. 12. 19. 19 És elméne Dávid Gádnak beszéde szerint, a mint az Úr megparancsolta vala. 20 És feltekintvén Arauna, látá, hogy a király az ő szolgáival ő hozzá megy; és Arauna kimenvén, meghajtá magát a király előtt, arczczal a föld felé. 1Krón. 21,20. 21. rész 18,28. 21 És monda Arauna: Mi az oka, hogy az én uram, a király az ő szolgájához jő? Felele Dávid: Azért, hogy megvegyem tőled e szérűt, és

oltárt építsek ezen az Úrnak, hogy megszünjék a csapás a nép között. vers 18. 22 Monda Arauna Dávidnak: Vegye el hát az én uram, a király, és áldozza fel, a mi néki tetszik. Ímhol vannak az ökrök az áldozathoz; a boronák és az ökrök szerszámai pedig fa helyett; 23 Arauna mindezt, óh király, a királynak adja. És monda Arauna a királynak: A te Urad Istened engeszteltessék meg általad. vers 16. 24 Monda pedig a király Araunának: Nem, hanem pénzen veszem meg tőled, mert nem akarok az Úrnak, az én Istenemnek ingyen való áldozatot áldozni. Megvevé azért Dávid azt a szérűt és az ökröket ötven ezüst sikluson. 1Sám. 6,14. 25 És oltárt építe ott Dávid az Úrnak, és áldozék egészen égő és hálaáldozattal; és megkegyelmeze az Úr a földnek, és megszünék a csapás Izráelben. vers 18. 1Krón. 21,26. 2Krón. 3,1.

A királyokról írt I. könyv

1Kir 1

1 Mikor pedig megvénhedt és megöregedett Dávid király, bár leplekkel takargatták be, mégsem bírt felmelegedni. 2 És mondának néki az ő szolgái: Keressenek az én uramnak, a királynak egy szűz leányt, a ki a király körül legyen, és őt ápolja, aludjék karjai között, és melegítse fel az én uramat, a királyt. 3 Keresének annakokáért egy szép leányt Izráelnek minden határiban; és találák a Súnem városából való Abiságot, a kit el is hozának a királyhoz. Józs. 19,18. rész 2,17. 21. 22. 4 És a leány igen szép volt, és a királyt ápolta és szolgált néki. De a király nem ismeré őt. 5 Adónia pedig, Haggitnak fia, felfuvalkodék, ezt mondván: Én fogok uralkodni! És szerze magának szekereket, lovagokat és ötven előtte járó férfiakat. 2Sám. 3,4. 6 Kit az ő atyja soha meg nem szomoríta, ezt mondván: Miért cselekszel így?! Ez is pedig igen szép férfi volt, és őt Haggit szülte volt Dávidnak Absolon után. 2Sám. 3,3. 7 És tanácskozék Joábbal, Séruja fiával és Abjátár pappal, kik az Adónia pártján voltak. 2Sám. 8,16. 17. 8 De Sádók pap, meg Benája, a Jójada fia, és Nátán próféta, és Sémei, és Réhi, és a Dávid erős vitézei nem állottak Adónia mellé. 2Sám. 23,20. 2Sám. 8,18. 2Sám. 12,1-13. 9 Mikor pedig Adónia áldozatot mutatott be juhokból, ökrökből és egyéb kövér barmokból a Zohélet kősziklánál, a mely a Rógel forrása mellett volt: meghívá egész rokonságát, a király fiait, Júda minden férfiait, a király szolgáit; Józs. 15,7. 10 De Nátán prófétát és Benáját és amaz erős vitézeket és Salamont, az ő atyjafiát nem hívá el. 2Sám. 23,8-39. 11 Szóla akkor Nátán Bethsabénak, a Salamon anyjának, mondván: Nem hallottad-é, hogy Adónia, a Haggit fia uralkodik, és a mi urunk Dávid nem tud róla semmit? 2Sám. 11,2-5. 27. **12 Jövel azért, hadd adjak néked tanácsot, hogy megmentsd a te életedet, és a te fiadnak, Salamonnak életét. 13 Eredj, menj be Dávid királyhoz, és mondd ezt néki: Uram király, nemde nem esküdtél-é meg a te szolgálóleányodnak ilyenképen:** Salamon, a te fiad uralkodik én utánam, és ő ül az én királyi székembe? Miért uralkodik hát Adónia? vers 30. 14 És ímé mialatt még te ott a királylyal beszélsz, én is bemegyek utánad, és kiegészítem a te beszédidet. 15 És beméne Bethsabé a királyhoz a kamarába. És a király igen megvénhedett vala, és a Súnemből való Abiság szolgál vala a királynak. 16 És fejet hajta Bethsabé, és meghajtá magát a királynak. És monda a király: Mit kívánsz? 17 Felele néki Bethsabé: Édes uram, te megesküdtél az Úrra, a te Istenedre a te szolgálóleányodnak ilyenképen: Salamon, a te fiad uralkodik én utánam, és ő ül az én királyi székembe. vers 30. 1Krón. 22,9. 18 És ímé mégis Adónia lett királylyá; és ímé, uram király, te nem tudsz erről semmit. 19 Mert áldozott ökrökkel és nagy sok kövér barmokkal bőségesen, és vendégekké hívta a királynak minden fiait, és Abjátár papot és Joábot, a seregnek hadnagyát, csak Salamont, a te szolgádat nem hívta meg. vers 9. 10. 20 Még most te vagy, Uram, a király; az egész Izráel népének szemei reád néznek, hogy megjelentsed nékik, kicsoda fog ülni az én uramnak, a királynak székében, ő utána. 21 De ha az én uram, a király, az ő atyáival elaluszik: akkor én és az én fiam, Salamon leszünk bűnösök. 22 És ímé, mikor még a királylyal szólana, Nátán próféta megérkezék. vers 14. 23 És bejelenték a királynak, mondván: Itt van Nátán próféta. És bemenvén a király eleibe, meghajtá magát a király előtt, arczczal a földre leborulván. 24 És monda Nátán: Uram király, te mondottad-é: Adónia legyen én utánam a király, és ő üljön az én királyi székembe? 25 Mert ma aláment, és áldozott ökrökkel és kövér barmokkal bőségesen, és vendégekké hívta a királynak minden fiait és a seregnek hadnagyait és Abjátár papot: és ímé ők esznek és isznak ő előtte, és immár azt kiáltották: Éljen Adónia király! vers 7. 26 Engem pedig, a ki a te szolgád vagyok, és Sádók papot és Benáját, a Jójada

fiát, és Salamont, a te szolgádat nem hívta meg. vers 10. 27 Avagy az én uramtól, a királytól lett-é ez a dolog, hogy nem adtad tudtára a te szolgádnak, kicsoda fogna ülni az én uramnak, a királynak székiben az ő holta után. 28 És felelvén Dávid király, monda: Hívjátok hozzám Bethsabét, a ki beméne a király eleibe, és megálla a király előtt. 29 És megesküvék a király, mondván: **Él az Úr, a ki megszabadította az én lelkemet minden nyomorúságból, 30 Hogy a miképen megesküdtem néked az Úrra, Izráel Istenére, ezt mondván: A te fiad Salamon uralkodik én utánam, és ő ül az én királyi székembe én helyettem: ezt ma így meg is teszem.** vers 17. 31 És fejet hajta Bethsabé, arczczal a földre leborulván, és magát meghajtván a király előtt, monda: Éljen az én uram, Dávid király, mindörökké! 32 Azután monda Dávid király: Hívjátok hozzám Sádók papot és Nátán prófétát és Benáját, Jójadának fiát. És ezek bemenének a király eleibe. vers 8. 1Krón. 27,5. 6. 33 És monda nékik a király: Vegyétek mellétek a ti uratoknak szolgáit, és ültessétek Salamont, az én fiamat az én öszvéremre, és vigyétek alá őt Gihonba; 34 És kenje őt ott Sádók pap és Nátán próféta Izráelnek királyává; és fújjátok meg a harsonákat, és kiáltsátok: **Éljen Salamon király!** vers 39. 40. 35 És jőjjetek fel onnét ő utána; és eljövén, üljön az én királyi székembe, és ő uralkodjék én helyettem; mert immár meghagytam néki, hogy ő legyen fejedelme mind Izráelnek, mind Júdának. 36 Felele akkor Benája, a Jójada fia a királynak, és monda: Ámen! Így szóljon az Úr, az én uramnak, a királynak Istene is. 2Sám.23,20. 37 A miképen vele volt az Úr az én urammal, a királylyal: azonképen legyen vele Salamonnal is, és magasztalja feljebb az ő királyi székét az én uramnak, Dávid királynak királyi székénél. 38 Aláméne azért Sádók pap és Nátán próféta és Benája, a Jójada fia, a Kereteusok is és a Peleteusok, és felülteték Salamont a Dávid király öszvérére, és alávivék őt Gihonba. 2Sám. 20,7. 23. 39 És vevé Sádók pap az olajos szarut az Úr sátorából, és megkené Salamont; azután kürtölének, és az egész nép ezt kiáltá: Éljen Salamon király! 1Krón. 29,22. 1Krón. 22,9. 10. 40 És felvonult utána az egész nép, és a nép sípolt és felette ujjongott, úgy hogy a föld is megrepedne kiáltásuk zajától. 41 És Adónia is meghallotta és vendégei is mind, a kik nála valának, miután a lakomát már elvégezték; és meghallá Joáb is a kürtölés szavát, és monda: Miért e zaj és mozgás a városban? vers 7. 9. 42 És a mikor ő még szólana, ímé megérkezék Jonathán, az Abjátár pap fia. És monda Adónia: Jőjj be, mert megbízható férfiú vagy, és jó hírt mondasz. vers 7. 2Sám. 15,27. 43 Jonathán pedig felelvén, monda Adóniának: Igen, a mi urunk, Dávid király, Salamont tette királylyá. 44 És elküldötte ő vele Sádók papot a király és Nátán prófétát, és Benáját, a Jójada fiát, a Kereteusokat is és Peleteusokat, és őt a király öszvérére ülteték, 2Sám. 20,7. 23. 45 És Sádók pap Nátán prófétával együtt királylyá kente fel őt Gihonnál, és onnét vonulnak fel örömmel; ettől zendült meg a város. Ez az a zaj, a melyet hallottatok. 2Sám. 15,27. 46 És immár be is ült Salamon az országnak királyi székibe; 47 És a király szolgái is bemenének, hogy áldják a mi urunkat, Dávid királyt, mondván: Tegye az Isten a Salamon nevét híresebbé a te nevednél, és magasztalja feljebb az ő székit a te székednél. És meghajtá magát a király az ő ágyán. rész 3,12. 2Sám. 7,9. 48 És ekképen is szóla a király: Áldott az Úr, Izráel Istene, a ki adott e mai napon olyat, a ki szemeim láttára helyettem üljön az én királyi székemben. 49 Akkor megrettenének, és felkelének mindnyájan a hivatalosok, a kik Adóniával valának, és kiki mind dolgára méne. 50 De Adónia félt Salamontól, és felkészülve elfutott, és megragadta az oltárnak szarvait. rész 3,28. 51 Hírül adák pedig Salamonnak ilyen szókkal: Ímé Adónia Salamon királytól való féltében megfogá az oltárnak szarvait, ezt mondván: Esküdjék meg ma nékem Salamon király, hogy meg nem öli az ő szolgáját fegyverrel. 52 És monda Salamon: Ha jámbor lészen, egy hajszál fejéről le nem esik a földre; de ha gonoszság találtatik ő benne, meg kell halnia. 1Sám. 14,45. rész 2,21-25. 53 Elküldé azért Salamon király, és elhozák őt az oltártól; és eljövén meghajtá magát Salamon király előtt; és monda Salamon király: **Menj el a te házadhoz.**

1Kir 2

1 Mikor pedig elközelgett Dávidnak ideje, hogy meghaljon, parancsot ada Salamonnak az ő fiának, ezt mondván: **2 Én elmegyek az egész földnek útján; erősítsd meg magad és légy férfiú.** Józs. 23,14. 3 És őrízd meg az Úrnak a te Istenednek őrizetit, hogy az ő útain járj, és megőrizzed az ő rendeléseit, parancsolatit és ítéleteit, és bizonyságtételeit, a mint meg van írva a Mózes törvényében: hogy előmented legyen mindenekben, a melyeket cselekedéndesz, és mindenütt, valamerre fordulándasz; 5Móz. 17,18-20. Józs. 1,7. 4 Hogy megteljesítse az Úr az ő beszédét, melyet szólott nékem, mondván: Ha megőrizéndik a te fiaid az ő útjokat, járván én előttem tökéletességgel, teljes szívök és teljes lelkök szerint; ezt mondván, mondom: Soha el nem fogy a férfiú te közüled az Izráelnek királyi székiből. 2Sám. 7,12-16. 5 Azt is jól tudod, mit cselekedett én velem Joáb, a Séruja fia, mit cselekedett az Izráel seregeinek két fővezérével, Abnerrel, a Nér fiával, és Amasával, a Jéter fiával, a kiket megölt, harczi vért ontván békességnek idején, és hintett harczi vért az ő derekának övére és az ő lábának saruira. 2Sám. 3,27. 2Sám. 20,10. 6 Cselekedjél a te bölcseséged szerint, és ne engedd, hogy megőszülvén, békességgel menjen a koporsóba. vers 29-34. 7 De a gileádbeli Barzillainak fiaival cselekedjél irgalmasságot, és legyenek a te asztalod vendégei, mert így közeledtek ők is hozzám, mikor Absolon, a te testvéred elől menekültem. 2Sám. 19,32-38. 8 És ímé veled van Sémei, Gérának fia, a Bahurimbeli Benjáminita, a ki gyalázatosan szidalmazott akkor, mikor Mahanáimba mentem; de aztán, mikor elém alájött a Jordánhoz, megesküdtem néki az Úrra, és mondék: Nem öllek meg téged fegyverrel; 2Sám. 16,5-8. 2Sám. 19,16-23. **9 Te azonban ne hagyd őt büntetés nélkül, és mivel eszes férfiú vagy, tudod, mit kelljen cselekedned vele, hogy az ő vénségét vérrel bocsássad a koporsóba.** vers 36. 46. 10 Azután elaludt Dávid az ő atyáival, és eltemetteték a Dávid városában. 2Sám. 5,6-9. 11 Az idő pedig, a melyben uralkodék Dávid Izráelen, negyven esztendő. Hebronban uralkodék hét esztendeig, Jeruzsálemben pedig uralkodék harminchárom esztendeig. 2Sám. 5,4. 5. 12 Azután Salamon ült Dávidnak, az ő atyjának királyi székibe, és megerősödék az ő királyi birodalma felette igen. 1Krón. 29,23. 13 De Adónia, a Haggit fia beméne Bethsabéhoz, a Salamon anyjához, és az monda: Békességes-é a te jöveteled? Ki felele: Békességes. rész 1,50. 14 És monda: Beszédem volna veled. Monda az: Szólj. 15 Akkor monda Adónia: Te tudod, hogy az ország az enyém vala, és az egész Izráel reám néz vala, hogy én uralkodjam; de elvéteték az ország tőlem, és lőn az én atyámfiáé, mert az Úrtól adattaték néki. rész 1,5. 7. 9. 16 Most egy kérést kérek tőled, ne szégyenítsd meg orczámat. Az pedig monda: Beszélj! 17 És monda: Beszélj, kérlek Salamon királylyal; mert ő a te kérésedet meg nem veti, hogy adja nékem a Súnemből való Abiságot feleségül. rész 1,3. 4. 18 Felele Bethsabé: Jól van, majd szólok melletted a királynak. 19 És beméne Bethsabé Salamon királyhoz, hogy beszéljen vele Adónia érdekében; **és felkele a király, és elébe menvén meghajtá magát előtte, és leüle királyi székibe; és széket tétete a király anyjának, hogy üljön az ő jobbkeze felől.** 20 És monda Bethsabé: Egy kis kérést kérek tőled, ne szégyenítsd meg orczámat. És monda néki a király: Kérj édes anyám; mert nem szégyenítem meg orczádat. 21 Monda ő: Adassék a Súnemből való Abiság Adóniának, a te testvérednek feleségül. .vers 17. 22 Akkor felele Salamon király, és monda az ő anyjának: De miért kéred te a Súnembeli Abiságot Adóniának? Kérjed néki az országot is; mert ő az én bátyám, és vele egyetért Abjátár pap, és Joáb, a Séruja fia. rész 1,7. 23 És megesküvék Salamon király az Úrra, mondván: Úgy cselekedjék velem az Isten, és úgy segéljen, hogy Adónia a saját élete ellen szólotta ezt a beszédet! vers 25. rész 1,52. 24 Most azért él az Úr, a ki megerősített engem és ültetett engem az én atyámnak, Dávidnak királyi székibe, és a ki házat szerzett nékem, a mint megmondotta volt: ma Adóniának meg kell halnia! 2Sám. 7,11. 12. 25 Elküldé azért Salamon király Benáját, a Jójada fiát, a ki levágá őt, és meghala. vers 22. rész 1,52. 26 Abjátár papnak pedig monda a király: Menj el Anathótba, a te jószágodba, mert halálnak fia vagy; de ma meg nem öletlek, mivel te hordoztad az Úr Istennek ládáját Dávid, az én atyám előtt, és mivel az én atyámnak minden nyomorúságaiban részes voltál. rész

1,7. 1Sám. 22,20-33. 2Sám. 15,24. 27 És kiűzé Salamon Abjátárt, hogy ne legyen az Úrnak papja, hogy beteljesedjék az Úrnak beszéde, a melyet szólott vala az Éli háza felől Silóban. rész 1,7. 1Sám. 2,31-33. 28 És eljutott ez a hír Joábhoz, mert Joáb Adóniához hajlott vala, noha azelőtt nem hajlott vala Absolonhoz, és elfuta Joáb az Úrnak sátorába, és megfogá az oltárnak szarvait. 29 Hírül adák pedig Salamon királynak, hogy Joáb az Úrnak sátorához futott, és ímé az oltár mellett áll. Ekkor elküldé Salamon Benáját, a Jójada fiát, mondván: Menj el, vágd le őt. vers 5. rész 1,50. 2Móz. 21,14. 30 Mikor pedig Benája az Úrnak sátorához ért, monda néki: Ezt mondja a király: Jőjj ki. Kinek felele Joáb: Nem, itt akarok meghalni. És megvivé Benája a királynak e dolgot, mondván: Így szólott Joáb és így felelt nékem. 31 És monda néki a király: Cselekedjél úgy, a mint szólott; vágd le őt és temesd el, hogy elvedd az ártatlan vért, a melyet kiontott Joáb, én rólam és az én atyámnak házáról. 2Móz. 21,14. rész 2,5. 32 És fordítsa az Úr az ő fejére az ő vérét, a miért nálánál igazabb és jobb két férfira támadott, és megölé őket fegyverrel az én atyámnak, Dávidnak tudta nélkül, tudniillik Abnert, Nérnek fiát, az Izráel seregének fővezérét és Amasát, Jéternek fiát, Júda vitézeinek fővezérét. 2Sám. 3,27. 2Sám. 20,10. 33 Ezeknek a vére térjen Joáb fejére és az ő magvának fejére mindörökké: Dávidnak pedig és az ő magvának és az ő házának és királyi székének békessége legyen az Úrtól mindörökké. 1Móz. 9,6. 34 És elméne Benája, Jójada fia, és reá rohanván megölé őt; és eltemették az ő házában, a pusztában. 35 Rendelé pedig a király a Jójada fiát ő helyette a sereg fölé, és Sádók papot rendelé a király Abjátár helyett. 2Sám. 8,16. 1Sám. 2,35. 36 És elkülde a király, és magához hivatá Sémeit, és monda néki: Építs házat magadnak Jeruzsálemben és lakjál ott; és onnét ne menj ki se ide, se tova. vers 9. 37 Mert valamely nap kimenéndesz, és általmenéndesz a Kidron patakján, tudd meg, hogy meg kell halnod, a te véred lészen tennen fejeden. 38 És monda Sémei a királynak: Tetszik nékem e beszéd; a miképen szólott az én uram, a király, a képen cselekeszik a te szolgád; és sok ideig lakék Sémei Jeruzsálemben. vers 39. 39 Lőn azonban három esztendő mulva, hogy Sémeinek két szolgája elszökött Ákishoz, Maaka fiához, a Gáthbeli királyhoz; és hírül adák Sémeinek, mondván: Ímé a te szolgáid Gáthban vannak. 1Sám. 27,2. 40 Ekkor felkelt Sémei, és megnyergelé szamarát, és elméne Gáthba Ákishoz, hogy megkeresse az ő szolgáit. Oda érvén Sémei, meghozá szolgáit Gáthból. 41 Hírül adák pedig Salamonnak, hogy elment Sémei Jeruzsálemből Gáthba, és haza jött. 42 Akkor elkülde a király, és magához hivatá Sémeit, és monda néki: Nemde esküvéssel kényszerítettelek-é téged az Úrra, és bizonyságot tettem néked, ezt mondván: Valamely napon kimenéndesz, s ide s tova menéndesz, bizonynyal tudjad, hogy meghalsz; és azt mondád nékem: Tetszik e beszéd, megértettem. vers 37. 43 Miért nem tartottad hát meg az Úr előtt való esküvést, és a parancsolatot, a melyet néked parancsoltam? 44 Monda annakfelette a király Sémeinek: Te tudod mindazt a gonoszságot, a melyről a te szíved bizonyság, és a melyet atyámmal Dáviddal cselekedtél: az Úr most mindazt a gonoszságot a saját fejedre fordította. 2Sám. 16,5-8. 45 Salamon király pedig áldott lészen, és Dávidnak királyi széke lészen állandó az Úr előtt mindörökké. 46 És parancsola a király Benájának, a Jójada fiának, a ki elméne, és levágá Sémeit , és meghala. És az ország megerősödék Salamon kezében.

1Kir 3

1 Sógorságot szerze azután Salamon a Faraóval, az Égyiptombeli királylyal; és elvevé a Faraó leányát, és hozá Dávidnak városába, míg elvégezé az ő házának és az Úr házának építését és Jeruzsálemnek kőfalát köröskörül. 2Sám. 5,6-9. rész 7,8. 2 De a nép áldozik vala a magas helyeken; mert nem építtetett vala ház az Úr nevének mind ez ideig. 3Móz. 17,4. 3 Szereté pedig Salamon az Urat, járván Dávidnak, az ő atyjának parancsolatiban, kivéve, hogy a magas helyeken áldozott, és ott tömjénezett. rész 2,3. 4. 3Móz. 1,3. 17,4. 4 És mikor Gibeonba ment a király, hogy ott áldozzék, mert ott volt a nagy magaslat, és Salamon azon az oltáron áldozott égőáldozatul ezer barmot: 2Krón. 1,3-5. Józs. 10,12. 13. 5 Megjelenék Gibeonban az Úr Salamonnak azon éjjel álmában, és monda az Isten: Kérj, a mit akarsz, hogy adjak néked. rész

9,2. 1Krón. 21,29. 6 És monda Salamon: Te a te szolgáddal, az én atyámmal, Dáviddal nagy irgalmasságot cselekedtél, a miképen ő is járt előtted híven, igazán és hozzád egyenes szívvel, és megtartottad néki ezt a nagy irgalmasságot, hogy néki fiat adtál, a ki az ő királyi székében ül, a mint e mai napon megtetszik. vers 14. 2Sám. 22,22-24.7 És most, óh én Uram Istenem, te tetted a te szolgádat királylyá, Dávid, az én atyám helyett. Én pedig kicsiny gyermek vagyok, nem tudok kimenni és bejönni. 8 És a te szolgád a te néped között van, a melyet te magadnak választottál, nagy nép ez, a mely meg nem számláltathatik, meg sem írattathatik a sokaság miatt. rész 4,20. 9 Adj azért a te szolgádnak értelmes szívet, hogy tudja ítélni a te népedet, és tudjon választást tenni a jó és gonosz között; mert kicsoda kormányozhatja ezt a te nagy népedet? 2Krón. 1,10. 10 És tetszék e beszéd az Úrnak, hogy Salamon ilyen dolgot kért. 11 Monda azért az Isten néki: Mivelhogy ezt kérted tőlem, és nem kértél magadnak hosszú életet, sem nem kértél gazdagságot, sem pedig nem kérted a te ellenségidnek lelkét; hanem bölcseséget kértél az ítélettételre: 12 Ímé a te beszéded szerint cselekszem, ímé adok néked bölcs és értelmes szívet, úgy hogy hozzád hasonló nem volt te előtted, és utánad sem támad olyan, mint te. rész 4,29. 30. 31. 13 Sőt még a mit nem kértél, azt is megadom néked, gazdagságot és dicsőséget: úgy hogy a királyok között nem lesz hozzád hasonló senki minden te idődben. rész 4,26. 2Krón. 1,12. 14 És ha az én útaimon járándasz, megőrizvén az én végzéseimet és parancsolatimat, a miképen járt a te atyád, Dávid: meghosszabbítom életed idejét. rész 15,5. 15 És mikor felserkent Salamon, ímé álom volt. És méne Jeruzsálembe, és álla az Úr szövetségének ládája elé, és áldozék egészen égőáldozatokat, és készíte hálaáldozatokat, és szerze nagy lakomát minden szolgáinak. 2Sám. 6,15-17. 16 Abban az időben jött a királyhoz két parázna asszony, és megálla ő előtte. 17 És monda az egyik asszony: Kérlek uram, én és ez az asszony egy házban laktunk, és szültem ő nála abban a házban. 18 És harmadnappal az én szülésem után, ez az asszony is szült, és együtt valánk, senki idegen nem volt velünk a házban, hanem csak mi ketten valánk abban a házban. 19 És ennek az asszonynak éjszaka meghalt a fia: mert ráfeküdt. 20 És felkelt éjfélkor, és elvitte az én fiamat mellőlem, mert a te szolgálóleányod aludt, és azt maga mellé fekteté, míg az ő meghalt fiát én mellém fektette. 21 Mikor pedig hajnalban felkeltem, hogy megszoptassam az én fiamat: ímé, megholt; de reggel jól megnézegetvén, látám, hogy az nem az én fiam, a kit én szültem. 22 Monda pedig a másik asszony: Nem úgy van, az én fiam az, a ki él, a te fiad pedig az, a ki meghalt. Amaz viszont monda: Nem, hanem a te fiad az, a ki meghalt, és az én fiam az, a ki él. És ekképen versengettek a király előtt. 23 Akkor monda a király: Ez azt mondja: Ez az én fiam, a ki él, és a te fiad az, a ki meghalt; amaz meg ezt mondja: Semmiképen nem, hanem a te fiad az, a ki meghalt, és az én fiam az, a ki él. 24 És monda a király: Hozzatok nékem kardot! És mikor oda hozák a kardot a király elé, 25 Monda a király: Vágjátok két részre az eleven gyermeket, és adjátok az egyik részt egyiknek, a másikat pedig a másiknak. 26 Ekkor monda az az asszony, a kié vala az élő gyermek, a királynak, mert megindult szíve gyermekén: Kérlek, uram, adjátok néki az élő gyermeket, és ne öljétek meg őt. A másik pedig azt mondja vala. Se enyim, se tied ne legyen; vágjátok ketté. Ésa. 49,15. 27 Akkor felele a király, és monda: Adjátok amannak az élő gyermeket, és meg ne öljétek azt, mert az az ő anyja. 28 És mikor hallotta az egész Izráel ezt az ítéletet, a melyet tett vala a király, félék a királynak orczáját, mert látták, hogy Isten bölcsesége van az ő szívében az ítélettételre. Péld. 8,11.

1Kir 4

1 És lőn Salamon király az egész Izráel felett királylyá. 2 Ezek valának pedig az ő főemberei: Azária, Sádók papnak fia. rész 2,35. 3 Elihóref és Ahija, Sisának fiai íródeákok, Jósafát, az Ahilud fia, emlékíró vala. 4 És Benája, a Jójada fia, a sereg hadnagya; Sádók pedig és Abjátár papok. rész 1,38. 2,35. 2Sám. 23,20. 5 És Azáriás, a Nátán fia, a tiszttartók előljárója; és Zábud, a Nátán fia, főtanácsos és a király barátja. 6 És Ahisár udvarbíró; Adónirám pedig, az Abda fia, kincstartó. 7 Vala pedig Salamonnak tizenkét tiszttartója az egész Izráelen, a kik ellátták a

királyt és az ő háznépét: esztendőnként mindeniknek egy hónapig kellett az ellátásról gondot viselnie. 8 És ezek azoknak neveik: Húrnak fia az Efraim hegyén. 9 Dékernek fia Mákásban, Sahálbimban, Béth-Semesben és Elonban és Béth-Hanánban. 10 Hésednek fia Arúbotban, ő hozzá tartozott Szókó és Héfer egész földe. Józs. 15,20. 35. 11 Abinádáb fiaié volt Dór egész határa. A Salamon leánya, Táfát, vala néki felesége. Józs. 17,11. 12 Bahana, az Ahilud fia, bírja vala Taanákot és Megiddót és egész Béth-Seánt, mely Sartána mellett vala Jezréel alatt, Béth-Seántól fogva mind Abela Méholáig és mind Jokméámon túl. 13 Gébernek fia, Rámóth Gileádban: övé valának Jáirnak, a Manasse fiának falui, melyek Gileádban valának; az övé volt az Argób tartománya, mely Básánban vala, hatvan nagy város kőfallal és érczzárakkal megerősítve. 4Móz. 32,41. 5Móz. 3,4. 14 Ahinádáb, Iddó fia Mahanáimban. 15 Ahimaás Naftaliban; a Salamon leányát, Bosmátát vevé magának feleségül ő is. 16 Bahana, Khúsai fia, Áserben és Alóthban. 17 Jósafát, Paruákh fia, Issakhárban. 18 Simei, Éla fia, Benjáminban. 19 Géber, Uri fia, a Gileád földében, Sihonnak, az Emoreus királyának földében, és Ógnak, a Básánbeli királynak földében; és ez egy tiszttartó bírja vala azt a földet. 20 És Júda és Izráel megsokasodott, olyan sok volt, mint a tenger mellett való föveny, és ettek, ittak és vigadtak. rész3,8. 1Móz.13,16. 4Móz.23,10. 21 Salamon pedig uralkodék minden országokon a folyóvíztől fogva egész a Filiszteusok földéig és Égyiptomnak határáig, és ajándékokat hoznak vala, és szolgálnak vala Salamonnak, életének minden idejében. 1Móz. 15,18. 2Krón. 9,26. 22 És Salamon eledele naponként ez vala: harmincz véka zsemlyeliszt és hatvan véka közönséges liszt; 23 Tíz hízlalt ökör, húsz füvön járt ökör és száz juh; a szarvasokon, őzeken, bivalokon és hízlalt madarakon kivül. 24 Mert ő uralkodék minden helyeken a folyóvizen túl Thifsától fogva egész Gázáig; minden királyokon, a kik a folyóvizen túl valának; és békessége volt néki minden alattvalóitól köröskörül. 2Krón. 9,26. 25 És lakozék Júda és Izráel bátorsággal, kiki mind az ő szőlőtője és fügefája alatt. Dántól fogva Bersebáig; Salamonnak minden idejében. 3Móz. 26,5. 6. 26 És Salamonnak volt negyvenezer szekérbe való lova az istállókban, és tizenkétezer lovagja. rész 10,26. 2Krón. 1,14. 9,25. 27 És ezek a tiszttartók ellátták Salamon királyt és mindazokat, a kik a Salamon király asztalánál valának, kiki az ő hónapján, minden fogyatkozás nélkül. 28 Azután árpát és szalmát is hoztak a lovaknak és a paripáknak arra a helyre, a hol a király volt, kiki az ő rendelete szerint. **29 És az Isten adott bölcseséget Salamonnak és igen nagy értelmet és mély szívet, mint a fövény, mely a tenger partján van. 30 Úgy hogy a Salamon bölcsesége nagyobb volt, mint a napkelet minden fiainak bölcsesége és Égyiptomnak egész bölcsesége.** rész 3,12. **31 Sőt bölcsebb volt minden embereknél,** még az Ezráhita Ethánnál is és Hémánnál, Kálkólnál és Dardánál, a Máhol fiainál; és híre neve vala minden nemzetségek között köröskörül. Zsolt. 89,1. Zsolt. 88,1. 1Krón. 15,19. 32 És szerze háromezer példabeszédet, és az ő énekeinek száma ezer és öt volt. 33 Szólott a fákról is, a Libánon czédrusfájától az izsópig, a mely a falból nevekedik ki; és szólott a barmokról, a madarakról, a csúszó-mászó állatokról és a halakról is. 34 És jőnek vala minden népek közül, hogy hallgassák a Salamon bölcseségét; a földnek minden királyaitól, a kik hallották vala az ő bölcseségét. rész 3,28. 10,1.

1Kir 5

1 És Hírám, Tírus királya elküldé az ő szolgáit Salamonhoz, mikor meghallotta, hogy őt kenték királylyá az ő atyja helyett; mert Hírám szerette Dávidot teljes életében. 2 És külde Salamon Hírámhoz, ezt izenvén néki: 2Sám. 5,11. 3 Te tudod, hogy Dávid, az én atyám nem épithete házat az Úrnak, az ő Istenének nevének a háborúk miatt, a melyekkel őt körülvették vala, mígnem az Úr az ő lábainak talpa alá vetette azokat; 2Sám. 7,5. 11,12. 4 De most az Úr, az én Istenem nékem nyugodalmat adott mindenfelől, úgy hogy semmi ellenségem és senkitől semmi bántásom nincs. rész 4,20. 21. **5 Ímé azt gondoltam magamban, hogy házat építek az Úrnak, az én Istenemnek nevének, a miképen szólott az Úr Dávidnak, az én atyámnak, ezt mondván: A te fiad, a kit helyetted ültetek a te királyi székedbe, ő építi meg azt a házat**

az én nevemnek. 2Krón. 2,1. 2Sám. 7,13. **6 Most azért parancsold meg, hogy vágjanak nékem czédrusfákat a Libánonon.** Az én szolgáim is együtt lesznek a te szolgáiddal; a te szolgáidnak pedig jutalmát megadom néked mind a szerint, a mit mondándasz; mert tudod, hogy nincsen mi közöttünk olyan ember, a ki a favágáshoz úgy értene, mint a Sidonbeliek. 7 Mikor azért meghallotta Hírám a Salamon izenetét, igen megörült, és monda: **Áldott legyen e mai napon az Úr, a ki Dávidnak bölcs fiat adott e nagy népen.** 2Krón. 2,12. 8 És elkülde Hírám Salamonhoz, ezt izenvén: Megértettem a mi felől küldöttél hozzám; én megteszem minden kívánságodat mind a czédrusfákra, mind a fenyőfákra nézve. 9 Az én szolgáim a Libánonról aláviszik a tengerre a fákat: én pedig azokat tutajokra rakatván, a tengeren addig a helyig vitetem, a melyet te megizentetsz nékem, és azokat ott kihányatom, és te vitesd el. Te pedig abban teljesítsd kívánságomat, hogy adj eledelt az én háznépemnek. 10 Ada azért Hírám Salamonnak czédrusfákat és fenyőfákat, minden kívánsága szerint. 11 Salamon pedig ada Hírámnak húszezer véka búzát az ő háznépének táplálására, és húszezer kórus sajtolt olajat. Ezt adja vala Salamon Hírámnak esztendőről-esztendőre. 12 Az Úr azért bölcsességet ada Salamonnak, a mint megmondotta vala néki; és békesség lőn Hírám és Salamon között, és ők szövetséget tőnek egymással. rész 3,12. 4,29. 39. rész 9,27. 28. 13 Salamon király pedig robotosokat szedete az egész Izráelből; és harminczezer ember lőn robotossá. **14 A kiket aztán elkülde a Libánonra, minden hónapra tíz-tízezer ember egymás után.** Egy hónapig a Libánon hegyén valának, két hónapig az ő házoknál. Adónirám vala pedig a robotosok feje. 15 Ezenkivül Salamonnak hetvenezer teherhordója, és nyolczvanezer kővágója volt a hegyen. 16 A pallérok fejedelmein kivül, a kikre Salamon a munkának igazgatását bízta volt, a kik háromezeren és háromszázan valának , a kik a munkálkodó népet szorgalmaztatták. 17 És megparancsolá a király, hogy nagy és drága köveket vágjanak ki, nevezetesen faragott köveket a ház fundamentomául; 18 Melyeket kifaragának a Salamon kőmívesei és a Hírám ácsai és a Gibleusok; és elkészíték a fákat és a köveket a ház építéséhez.

1Kir 6
1 És megépítteték az Úrnak háza az Izráel fiainak Égyiptom földéből való kijövetele után a négyszáznyolczvanadik esztendőben, Salamon Izráel felett való uralkodásának negyedik esztendejében, a Zif hónapban, mely a második hónap. 2Krón. 3,1. 1Krón. 28,11. 13. 19.

A TEMPLOM ÉPÍTÉSE
2 És a ház, a melyet Salamon király az Úrnak építe, hatvan sing hosszú, húsz sing széles és harmincz sing magas volt. 2Krón. 3,3. 4. 3 És egy tornácz vala a ház temploma előtt, a melynek a hossza húsz sing volt, a háznak szélessége szerint; a szélessége pedig tíz sing volt a ház hosszában. 4 És építe a házon ablakokat is lezárt rostélyzattal. 5 És építe a ház falaira emeleteket köröskörül, a ház falai körül a szent helyen és a szentek szentjén, és készíte mellékhelyiségeket körül. 6 Az alsó emelet belső szélessége öt sing, a középső szélessége hat sing és a harmadik szélessége hét sing volt, és bemélyedéseket építe a ház körül kivülről, hogy az emeletek gerendái ne nyúljanak be a ház falaiba. 7 Mikor pedig a ház építteték, a kőbányának egészen kifaragott köveiből építtetett, úgy hogy sem kalapácsnak, sem fejszének, sem valami egyéb vasszerszámnak pengése nem hallattatott a háznak felépítésénél. 8 Az alsó emelet középső mellékhelyiségéhez egy ajtó vezetett a ház jobb oldalán, és egy csiga-grádics vitt fel a középső emeletbe, és a középsőből a harmadikba. 9 Megépíté ekként azt a házat és elvégezé, és befedé a házat gerendákkal és czédrusfadeszkákkal. 10 És megépíté az emeleteket az egész ház körül, a melyeknek magasságok öt- öt sing volt, és a házhoz czédrusfagerendákkal ragasztattak. **11 És lőn az Úrnak beszéde Salamonhoz, ezt mondván: 12 Ez ama ház, a melyet te építesz: Ha az én rendelésimben jársz, és az én ítéletim szerint cselekszel, és**

megtartod minden én parancsolatimat, azokban járván: Én is bizonyára megerősítem veled az én beszédemet, a melyet szólottam Dávidnak, a te atyádnak; 2Sám. 7,13. rész 2,4. 9,4. 2Sám. 7,14-16. **13 És az Izráel fiai között lakozom, és nem hagyom el az én népemet, az Izráelt.** 2Móz. 29,45. 46. 14 Megépíté azért Salamon azt a házat, és elvégezé azt. 15 És megbéllelé a ház falait belől czédrusfával, a ház padlózatától egészen a padlásig beborítá belől fával; a ház padlózatát pedig beborítá fenyődeszkákkal. 16 És építe a ház hátulján egy húsz sing hosszú czédrusfa falat a padlózattól egész a padlásig, és építé azt a ház hátulsó részének: szentek-szentjének. 17 Az előtte való szenthely hossza negyven sing volt. 18 Belülről az egész ház merő czédrus volt, kivésett sártökökkel és kinyilt virágbimbókkal, úgy hogy semmi kő ki nem látszott. **19 És a szentek-szentjét építé a ház belső részében, hogy abba helyheztesse az Úr szövetségének ládáját.** 2Móz. 26,31-33. 20 A szentek-szentje belső részének a hossza vala húsz sing, a szélessége is húsz sing, a magassága is húsz sing, és beborítá azt finom aranynyal; az oltárt is beborítá czédrusdeszkákkal. 21 És Salamon beborította a házat belől finom aranynyal, és arany lánczot vont a belső rész előtt, a melyet szintén bevont aranynyal. 22 Úgy, hogy az egész ház be volt vonva merő aranynyal, sőt az oltárt is, a mely a szentek-szentje előtt volt, egészen beborítá aranynyal. *23 És csinált **a szentek-szentjébe** két tíz sing magas Kérubot olajfából.* 2Móz. 25,18. *24 És öt sing volt az egyik Kérub szárnya, és öt sing a másik Kérub szárnya is, úgy, hogy az egyik szárnya végétől, a másik szárnya végéig tíz sing vala. 25 A másik Kérub is tíz sing volt; és mind a két Kérubnak mind a mértéke, mind a faragása egy vala; 26 Úgy, hogy az egyik Kérub magassága tíz sing, és ugyanannyi a másik Kérubé is. 27 És helyezteté a Kérubokat a ház belsejébe, és a mint a Kérubok kiterjeszték szárnyukat, az egyiknek szárnya a ház egyik falát, a másik Kérub szárnya pedig a másik falát érte; de a ház közepén összeért egyik szárny a másikkal. 28 És beborítá a Kérubokat aranynyal.* 2Móz. 25,18.*29 És a ház összes falain köröskörül kivül és belől Kérubokat, pálmafákat és kinyilt virágokat metszetett ki.* 2Móz. 26,31. 30 És beborítá még a ház padlóját is aranynyal kivül és belől. 31 És a szentek-szentjének bemenetelén csinála ajtót olajfából, az ajtófélfák kiszögellése egy ötödrész volt; 32 És két ajtószárnyat olajfából, és metszete reájok Kérubokat, pálmafákat és kinyilt virágokat, és beborítá azokat aranynyal; a Kérubokat is és a pálmafákat is megaranyoztatá. 33 E képen csinált a templom szenthelyénél is négyszegletű ajtófélfákat olajfából. 34 És csinált két ajtót cziprusfából, és az egyik ajtón is két forgó ajtószárny volt, a másik ajtón is két forgó ajtószárny. 35 És metszete azokra Kérubokat és pálmafákat és kinyilt virágokat, és beborítá aranynyal, rá alkalmaztatva azt a metszésre. 36 Azután felépíté a belső pitvart három rend faragott kőből és egy rend czédrusgerendából. 37 Az ő uralkodásának negyedik esztendejében fundáltaték az Úrnak háza Zif hónapban. vers 1. 38 És a tizenegyedik esztendőben, Búl havában, (mely a nyolczadik hónap) végezteték el a ház, minden dolga és rendje szerint. És **így építé azt hét esztendeig.**

1Kir 7

1 Azután a maga házát építé Salamon tizenhárom esztendeig, a mely alatt elvégezé az ő házát egészen. rész 9,10. 2 Megépíté a Libánon erdő házát is, melynek hossza száz sing vala, szélessége ötven sing, magassága harmincz sing; építé azt négy rend czédrusoszlopon és az oszlopokon czédrusgerendák valának. 3 És bepadlá czédrusdeszkákkal felül a gerendák felett, melyek valának negyvenöt oszlopon, mindenik renden tizenöt. 4 És három rend ablak rajta egymással átellenben, három-három ellenében. 5 És mind az ajtók és azoknak oldalfái négyszögűek valának az ablakokkal együtt, és egyik ablak a másiknak átellenébe volt mind a három renden. 6 És építé az oszlopcsarnokot, a melynek hossza ötven sing és szélessége harmincz sing volt; és egy tornáczot ez elé, és oszlopokat és vastag gerendákat ezek elé. 7 És építé a trón-termet, a hol ítélt, a törvényházat, a melyet czédrusfával bélelt meg a padlózattól fogva fel a padlásig. 8 Azután a saját házát építé, a melyben ő maga lakott, a másik udvarba befelé a teremtől, hasonlóan a másikhoz, és építe egy házat a Faraó leányának is, a kit feleségül

vett Salamon, hasonlót e teremhez. **rész 3,1.**9 Mindezek drágakövekből voltak, mérték szerint kifaragva, fűrészszel metszve minden oldalról, a fundamentomtól a tetőzetig, kivül is mind a nagy pitvarig. 10 Még a fundamentom is drága és nagy kövekből volt: tíz singnyi kövekből és nyolcz singnyi kövekből. 11 És ezeken felül voltak a mérték szerint faragott drágakövek és czédrusfák. **12 És a nagy pitvarban köröskörül három sor faragott kő és egy sor faragott czédrusgerenda volt, épen mint az Úr házának belső pitvara és a ház tornácza.** 13 És elkülde Salamon király, és elhozatá Hírámot Tírusból. 2Krón. 2,13. 14 Ez egy özvegy asszonynak volt a fia a Nafthali nemzetségéből; az ő atyja pedig Tírusbeli rézmíves ember vala; és ez teljes vala bölcseséggel, értelemmel és tudománynyal, hogy tudna csinálni mindenféle mívet rézből. Ki mikor Salamon királyhoz jött, minden mívet megcsinála néki. 15 És formála két réz oszlopot, az egyik oszlop magassága tizennyolcz sing volt, és tizenkét sing zsinór éri vala át mind a két oszlopot. 2Kir. 25,26. 27. Jer. 52,21-23. 16 És készíte két gömböt érczből öntve, hogy azokat az oszlopok tetejére tegye, és öt sing magas volt az egyik gömb és öt sing magas volt a másik gömb. 17 Reczés mívű hálók, lánczmívű zsinórok voltak a gömbökön, a melyek az oszlopok tetején valának; hét volt az egyik gömbön, és hét volt a másik gömbön is. 18 És megkészíté az oszlopokat, és két sor díszítést tett köröskörül az egyik hálón, hogy befedje a gömböket, a melyek az oszlopfőkön voltak; és így csinálá a másik gömböt is. vers 20. Jer. 52,23. 19 És a gömbök, a melyek a tornáczban levő oszlopok tetején voltak, liliom formájúak voltak, négy singnyiek. 20 Gömbök voltak a két oszlopon, felül, közel a kidomborodáshoz, a mely a háló mellett volt. És kétszáz gránátalma volt sorban köröskörül a második gömbön. 21 És felállítá az oszlopokat a templom tornáczában; és felállítá a jobb oszlopot, és nevezé annak nevét Jákinnak, és felállítá a bal oszlopot, és nevezé annak nevét Boáznak. 22 És az oszlopok tetején liliomok formáltattak vala. És ilyen módon végezteték el az oszlopok míve. vers 20. 23 És csinála egy öntött tengert, mely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing volt, köröskörül kerek, és öt sing magas, és a kerületit harmincz sing zsinór érte vala körül. Jer. 52,23. 24 Valának pedig a peremén alól köröskörül formáltatva apró sártökök; tíz-tíz mindenik singben az egész tenger körül, az ilyen sártököcskék két renddel valának öntve köröskörül a maga öntésében. 25 És tizenkét ökrön állott, három északra fordulva, három nyugotra, három délre és három naptámadatra, és a tenger fölül rajtok, hátok pedig mind befelé. 2Krón. 4,3-5. 26 És a vastagsága egy tenyérnyi volt, és a pereme olyan, mint a pohár ajaka, vagy a liliom virága, és kétezer báth fért bele. 27 És készíte tíz ércz-talpat, mindegyik talpat négy sing hosszúra, és négy sing szélesre, és három sing magasra. 28 És e talpak így voltak csinálva: oldalaik voltak, és az oldalak a szélpártázatok között voltak. 29 És az oldalakon, a melyek a pártázatok között voltak, oroszlánok, ökrök és Kérubok voltak, és a pártázatokon felül is ekként; az oroszlánok és ökrök alatt pedig czifrázatok voltak bevésett munkával. 30 És mindenik talpnak négy-négy réz kereke és réz tengelye volt, és a négy szegleten támaszok voltak; a mosdómedenczén alul voltak e támaszok öntve, és mindegyiknek oldalán czifrázatok. 31 És a szája az ő kerekded fészkének belső részétől fogva oda felfelé egy singnyi volt, és a fészeknek szája kerekded vala, oszlopformára csinálva, másfél singnyi széles, és szájánál is szép metszések valának, és azoknak pártázatai négyszögűek valának, nem gömbölyűek. 32 És négy kerék volt a pártázatok alatt, és a kerekek tengelyei a talphoz voltak erősítve, és mindenik keréknek magassága másfél sing vala. 33 És e kerekek hasonlóak valának a szekérnek kerekeihez, csakhogy a tengelyeik, kerékagyaik, küllőik, talpaik mind öntve valának. 34 És négy vállacskát csinált mindenik talp négy szegletén; magából a talpból jöttek ki a vállacskák. 35 És e talp tetején fél singnyi kerekded magasság volt köröskörül, és a talp tetején voltak annak tartókezei és pártázatai a maga öntéséből. 36 Metsze pedig annak tábláira, tartókezeire, pártázataira Kérubokat, oroszlánokat és pálmafákat: mindeniknek az üres helye szerint, és koszorút köröskörül. 37 Így készítette a tíz talpat egy öntésből, egy mérték és forma szerint. 38 És csinála tíz mosdómedenczét is rézből, és mindenik mosdómedenczébe negyven báth fér vala; és mindenik mosdómedencze négy singnyi vala, és a tíz talp mindenikén egy-egy

mosdómedencze vala. 2Krón. 4,6. 39 És helyhezteté a talpak ötét a ház jobbfelől való részére, és ötét a ház balfelől való részére; a tengert pedig helyhezteté a ház jobbrésze felől naptámadatra dél ellenébe. 40 És készített Hírám még üstöket, lapátokat és medenczéket, és elvégezé az egész munkát, a melyet Salamon királynak csinált az Úr házához; 41 Tudniillik a két oszlopot és a kerek gömböket, a melyek a két oszlop tetejére tétettek, és a két hálót a két kerek gömb befedezésére, a melyek az oszlopok tetejére tétettek. 42 És a négyszáz gránátalmát a két hálóra; két rend gránátalmát minden hálóba, a két kerekded gömb befejezésére, a melyek valának az oszlopok tetején; 43 A tíz talpat és a talpakra való tíz mosdómedenczét; 44 Az egy tengert és a tizenkét ökröt a tenger alá; vers 23-26. 45 Fazekakat, lapátokat és medenczéket. És mindezek az edények, a melyeket Hírám Salamon királynak az Úr háza számára készített, csiszolt rézből voltak. vers 14. 46 A Jordán völgyében önteté ezeket a király az agyagos földben, Sukhót és Sártán között. 47 És mindezeket az edényeket Salamon méretlen hagyá, a réznek felettébb való sokasága miatt. 48 És megcsináltata Salamon minden egyéb felszerelést is, mely az Úr házához szükséges volt: az arany oltárt, az arany asztalt, melyen a szent kenyerek állottak. 2Móz. 30,1-6. 2Móz. 25,23-30. 49 És a gyertyatartókat színaranyból, ötöt jobbfelől és ötöt balfelől a szentek-szentje elé, és arany virágokat, lámpákat, és hamvvevőket. 50 Azután csészéket, késeket, medenczéket, tömjénezőket és serpenyőket színaranyból, sőt a belső ház, a szentek-szentje és a szenthely ajtainak sarkait is mind aranyból. 1Krón. 28,11-19. **51 És ilyenképen elvégezteték az egész mű, a melyet Salamon király csinála az Úrnak házához. És bevivé Salamon az ő atyjától, Dávidtól az Istennek szenteltetett jószágot, az ezüstöt, aranyat és az edényeket és azokat is az Úr házának kincsei közé tevé. 2Sám. 8,7. 11. 2Krón. 5,1.**

1Kir 8

1 Akkor összegyűjté Salamon az Izráel véneit és a nemzetségeknek minden fejeit, az Izráel fiai atyjaiknak fejedelmeit Salamon királyhoz Jeruzsálembe, hogy az Úr szövetségének ládáját felvigyék a Dávid városából, mely a Sion. 2Sám. 5,6-9. 6,16. 17. 2 És felgyűlének Salamon királyhoz az Izráel minden férfiai az **Ethánim havában, az ünnepen;** ez a hetedik hónap. 3Móz. 23,24-32. 3 Mikor pedig eljöttek mindnyájan az Izráel vénei: felvevék a papok a ládát, 4 És felvivék az Úr ládáját, a gyülekezetnek sátorát, és mind a szent edényeket, melyek valának a sátorban, és felvivék azokat a papok és a Léviták. 4Móz. 4,5-15. 5 És Salamon király és az Izráel egész gyülekezete, a mely ő hozzá gyűlt, megyen vala ő vele a láda előtt, áldozván juhokkal és ökrökkel, melyek meg sem számláltathatnának, sem pedig meg nem irattathatnának a sokaság miatt. 6 És bevivék a papok **az Úr szövetségének ládáját az ő helyére a ház belső részébe, a szentek-szentjébe, a Kérubok szárnyai alá. 1Krón. 22,19. 7 Mert a Kérubok kiterjesztik vala szárnyaikat a láda helye felett, és befedik vala a Kérubok a ládát és annak rúdjait felülről. rész 6,23-28. 8 És a rudak olyan hosszúak voltak, hogy azok vége látható volt a szenthelyen a szentek-szentjének első része felől; azonban kivül nem voltak láthatók; és ott vannak mind e mai napig. 2Krón. 5,8. 9. 9 És nem volt egyéb a ládában, mint csak a két kőtábla, a melyeket Mózes a Hórebnél helyezett bele, mikor az Úr szövetséget kötött az Izráel fiaival, mikor kijövének Égyiptom földéből.** 2Móz. 25,16-21. Zsid. 9,4. 10 Mikor pedig kijöttek a papok a szenthelyből: köd tölté be az Úrnak házát, 2Móz. 40,34. 35. 11 Úgy, hogy meg sem állhattak a papok az ő szolgálatjokban a köd miatt; mert az Úr dicsősége töltötte vala be az Úrnak házát. 2Móz. 20,21. 2Krón. 5,14. 12 Akkor monda Salamon: Az Úr mondotta, hogy ő lakoznék ködben. 3Móz. 16,2. 4Móz. 12,5. 13 Építve építettem házat néked lakásul; helyet, a hol örökké lakjál. **14 Azután megfordult a király, és megáldá Izráel egész gyülekezetét és az Izráel egész gyülekezete felállott. 2Sám. 6,18. 15 És monda: Áldott legyen az Úr, Izráelnek Istene, a ki szólott az ő szája által Dávidnak, az én atyámnak; és azt az ő hatalmasságával beteljesítette,** mondván: 2Krón. 6,4. 16 Attól a naptól fogva, a melyen kihoztam az én népemet, az Izráelt Égyiptomból, soha nem választottam egyetlen várost sem az Izráel minden nemzetségei közül,

hogy ott nékem házat építenének, a melyben lenne az én nevem; hanem csak Dávidot választottam, hogy ő legyen az én népem, Izráel felett. 2Sám. 7,6-8. 17 És ámbár az én atyám, Dávid már elvégezte volt, hogy ő épít házat az Úrnak, Izráel Istene nevének; 2Sám. 7,2. 18 De az Úr azt mondá Dávidnak, az én atyámnak: Azt, hogy arra gondoltál, hogy az én nevemnek házat építs, jól cselekedted, hogy szívedben ezt végezted; 19 Mégis nem te építesz házat nékem, hanem a te fiad, a ki a te ágyékodból származik, az épít házat az én nevemnek. 2Sám. 7,11-13. **20 És beteljesíté az Úr az ő beszédét, a melyet szólott; mert felkelék az én atyám, Dávid helyett, és ülék az Izráel királyi székibe, a miképen megmondotta vala az Úr, és megépítém a házat az Úr, Izráel Istene nevének. 21 És helyet szerzettem ott a ládának, a melyben az Úrnak szövetsége vagyon, a melyet szerzett a mi atyáinkkal, mikor kihozta őket Égyiptom földéből. vers 9. 22 És oda állott Salamon az Úr oltára elé, az Izráel egész gyülekezetével szembe, és felemelé kezeit az ég felé, 23 És monda:**

SALAMON IMÁJA

Uram, Izráel Istene! nincsen hozzád hasonló Isten, sem az égben ott fenn, sem a földön itt alant, a ki megtartod a szövetséget és az irgalmasságot a te szolgáidnak, a kik te előtted teljes szívvel járnak; 24 A ki megtartottad azt, a mit a te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak szólottál; mert magad szólottál néki, és a te hatalmaddal beteljesítetted, a mint e mai napon megtetszik. 2Sám. 7,12. 13. 25 Most azért Uram, Izráel Istene, tartsd meg, a mit a te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak igértél, ezt mondván: A te magodból való férfiú el nem fogy én előttem, a ki az Izráel királyi székibe üljön; csakhogy a te fiaid őrizzék meg az ő útjokat, hogy én előttem járjanak, a mint te én előttem jártál. 2Sám. 7,16. 26 Most teljesítsd be, Izráel Istene, a te szavaidat, a melyeket szólottál a te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak. 27 Vajjon gondolható-é, hogy lakozhatnék az Isten a földön? Ímé az ég, és az egeknek egei be nem foghatnak téged; mennyivel kevésbbé e ház, a melyet én építettem. Ésa. 66,1. Jer. 23,24. 28 De tekints a te szolgád imádságára és könyörgésére, óh Uram, én Istenem, hogy meghalljad a dicséretet és az imádságot, a melylyel a te szolgád könyörög előtted e mai napon; 2Krón. 7,12-16. 29 Hogy a te szemeid e házra nézzenek éjjel és nappal, e helyre, a mely felől azt mondottad: Ott lészen az én nevem; hallgasd meg ez imádságot, a melylyel könyörög a te szolgád e helyen. 5Móz. 12,11. 30 És hallgasd meg a te szolgádnak és a te népednek, az Izráelnek könyörgését, a kik imádkozándanak e helyen; hallgasd meg lakhelyedből, a mennyekből, és meghallgatván légy kegyelmes! 31 Mikor vétkezéndik valaki felebarátja ellen, és esküre kötelezteték, hogy megesküdjék és ő ide jő, megesküszik az oltár előtt ebben a házban: 32 Te hallgasd meg a mennyekből, és vidd véghez, és tégy igazat a te szolgáid között, kárhoztatván az istentelent, hogy fején teljék a mit keresett; és megigazítván az igazat, megfizetvén néki az ő igazsága szerint. 2Móz. 22,10. 11. 33 Mikor megverettetik a te néped, az Izráel, az ő ellenségeitől, mivel ellened vétkeztek, és hozzád megtéréndenek, és vallást teéndenek a te nevedről, és néked imádkozándanak és könyörgéndenek e házban: 5Móz. 28,15. 28. 34 Te hallgasd meg a mennyekből, és bocsásd meg az Izráelnek, a te népednek vétkét; és hozd vissza őket arra a földre, a melyet adtál az ő atyáiknak. 35 Mikor berekesztetik az ég, és nem lészen eső, mert ellened vétkeztek; és imádkozándanak e helyen, és vallást teéndenek a te nevedről, és megtéréndenek az ő bűnökből, mert te szorongatod őket: 2Krón. 6,26. 36 Te hallgasd meg őket a mennyekből, és légy kegyelmes a te szolgáidnak és az Izráelnek, a te népednek vétke iránt, tanítsd meg őket a jó útra, a melyen járjanak; és adj esőt a te földedre, a melyet örökségül adtál a te népednek. 37 Éhség ha lesz e földön, ha döghalál, aszály, ragya, sáska, cserebogár; ha ellenség szállja meg kapuit; vagy más csapás és nyavalya jövénd reájok: Ésa. 37,14-29. 38 A ki akkor könyörög és imádkozik, legyen az bárki; vagy a te egész néped, az Izráel, ha elismeri kiki az ő szívére mért csapást, és kiterjeszténdi kezeit e ház felé: 39 Te hallgasd

meg a mennyekből, a te lakhelyedből és légy kegyelmes, és cselekedd azt, hogy kinek-kinek fizess az ő útai szerint, a mint megismerted az ő szívét, mert egyedül csak te ismered minden embernek szívét. Jer. 17,10. 40 Hogy féljenek téged mind éltig, míg e földnek színén lakoznak, a melyet adtál a mi atyáinknak. 41 Sőt még az idegen is, a ki nem a te néped, az Izráel közül való, ha eljövénd messze földről a te nevedért; 2Krón. 6,32. 42 (Mert meghallják a te nagyságos nevedet és a te hatalmas kezedet és kinyújtott karodat), és eljövén imádkozánd e házban: 2Krón. 6,32. 43 Te hallgasd meg a mennyekből, a te lakhelyedből, és add meg az idegennek mindazt, a miért könyörög néked, hogy mind az egész földön való népek megismerjék a te nevedet, és féljenek úgy téged, miképen a te néped az Izráel; és ismerjék meg, hogy a te nevedről neveztetik ez a ház, a melyet én építettem. 44 Ha a te néped hadba megy ki az ő ellensége ellen, az úton, a melyen te küldöd el, és imádkozándik az Úrhoz, fordulván az úton e város felé, a melyet te magadnak választottál és e ház felé, a melyet építettem a te nevednek: Dán. 6,10. 45 Hallgasd meg a mennyekből az ő imádságokat és könyörgésöket, és szerezz nékik igazságot. 46 Ha te ellened vétkezéndenek, – mert nincsen ember, a ki ne vétkeznék – és megharagudván reájok, ellenség kezébe adándod, és fogva elviéndik őket azok, a kiktől megfogattak, az ellenségnek földére, messze vagy közel; Péld. 20,9. 1Ján. 1,8. 10. 47 És eszökre térnek a földön, melyre fogva vitettek, és megtérvén könyörgenek néked azoknak földökön, a kiktől fogva elvitettek, mondván: Vétkeztünk, hamisan és istentelenül cselekedtünk! 48 És megtéréndenek te hozzád teljes szívökből és lelkökből, az ő ellenségöknek földében, a kik őket fogva elvitték, és imádkozándanak hozzád az ő földöknek útja felé fordulva, a melyet adtál az ő atyáiknak, és e város felé, a melyet magadnak választottál, és e ház felé, a melyet a te nevednek építettem: Dán. 9,4-23. Dán. 6,10. 49 Hallgasd meg a mennyekből, a te lakhelyedből az ő imádságokat és könyörgésöket, és szerezz nékik igazságot; 50 És légy kegyelmes a te néped iránt, a kik ellened vétkezéndenek, és minden bűneik iránt, a melyekkel ellened vétkeztek; és szerezz kedvességet nékik azok előtt, a kik őket fogva tartják, hogy könyörüljenek rajtok; Jer. 52,31-34. 51 Mert ők a te néped és örökséged, a kiket kihoztál Égyiptomból, a vaskemencze közepéből, 5Móz. 4,20. 52 Hogy a te szemeid nézzenek a te szolgádnak imádságára és a te népednek az Izráelnek könyörgésére; meghallgatván őket mindenkor, mikor téged segítségül hívnak. 53 Mert te különválasztottad őket magadnak örökségül a földnek minden népei közül; a miképen megmondottad volt Mózes, a te szolgád által, mikor kihoztad a mi atyáinkat Égyiptomból, Uram Isten! 2Móz. 19,5. 6. 5Móz. 7,6.

54 És mikor elvégezte Salamon az Úr előtt való minden imádságát és könyörgését, felkele az Úr oltára elől, és megszünék az ő térdein való állástól, és kezeinek az égbe felemelésétől. 55 És felállván megáldá az Izráel egész gyülekezetét, felszóval ezt mondván: 2Sám. 6,18.

SALAMON ÁLDÁSA

56 Áldott legyen az Úr, a ki nyugodalmat adott az ő népének, az Izráelnek, minden ő beszéde szerint, csak egy beszéde is hiábavaló nem volt minden ő jó beszédei közül, a melyeket szólott Mózes, az ő szolgája által. 5Móz. 12,10. 57 Az Úr, a mi Istenünk, legyen velünk, a miképen volt a mi atyáinkkal, ne hagyjon el minket, el se távozzék tőlünk, 58 Hanem hajtsa magához a mi szívünket, hogy járjunk minden ő útaiban, és őrizzük meg az ő parancsolatit, rendeléseit és végzésit, a melyeket a mi atyáinknak parancsolt.

59 És ezek a szavak, a melyekkel imádkoztam az Úr előtt, legyenek jelen az Úr előtt a mi Istenünk előtt éjjel és nappal, hogy ítéletet tegyen az ő szolgájának és az ő népének, az Izráelnek, minden időben, 60 Hogy megismerjék a földön minden népek, hogy csak az Úr az Isten, és hogy ő kívülötte nincsen más. 5Móz. 4,35. 39. Ésa. 44,8. 61 És a ti szívetek legyen tökéletes az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, hogy járjatok az ő rendeléseiben, és őrizzétek meg az ő parancsolatit, miképen e mai napon.

IMA – ÁLDÁS – ÁLDOZAT
62 És a király és az egész Izráel ő vele, áldozatokat áldozának az Úr előtt. 63 És Salamon áldozék hálaadó áldozatul, a melyet áldozék az Úrnak: huszonkétezer ökröt, százhúszezer juhot. És e képen szentelék fel az Úr házát a király és az Izráel minden fiai. 64 Ugyanazon napon szentelé fel a király a középső pitvart, mely az Úrnak háza előtt vala; mert ott szerze egészen égőáldozatokat, ételáldozatokat és hálaáldozatok kövéreit. Mert a rézoltár, mely az Úr előtt állott, kisebb volt, mintsem reá fért volna az égőáldozat, az ételáldozat és a hálaáldozatok kövére. 65 És Salamon ünnepet szerze ebben az időben, és vele együtt az egész Izráel; egy nagy gyűlést Hámát határától fogva Égyiptom határáig, az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, hét napig és újra hét napig, azaz tizennégy napig. 66 És a nyolczadik napon elbocsátá a népet. És áldák a királyt, és elmenének az ő hajlékaikba örömmel és víg szívvel, mindama jók felett, a melyeket cselekedett az Úr az ő szolgájával, Dáviddal, és az Izráellel, az ő népével.

1Kir 9
1 És lőn, mikor elvégezte Salamon az Úr házának és a király házának építését, és mindent a mit kívánt és a mit akart építeni Salamon: 2Krón. 7,11. 12. 2 Megjelenék az Úr Salamonnak másodszor is, a miként megjelent volt néki Gibeonban. rész 3,5. **3 És monda néki az Úr:** Meghallgattam a te imádságodat és könyörgésedet, a melylyel könyörgöttél előttem: Megszenteltem e házat, a melyet építettél, abba helyheztetvén az én nevemet mindörökké, és ott lesznek az én szemeim, és az én szívem mindenkor. 5Móz. 12,11. rész 8,29. 4 És ha te előttem járándasz, a mint járt Dávid, a te atyád, egyenes és tökéletes szívvel, úgy cselekedvén mindenekben, a mint néked megparancsoltam, az én rendelésimet és végzésimet megtartándod; rész 3,14. 5 Megerősítem a te birodalmadnak trónját az Izráelen mindörökké, a mint megígértem volt Dávidnak a te atyádnak, mondván: Nem fogy el a te nemzetségedből való férfiú az Izráel királyi székéből. rész 11,38. 2Sám. 7,12. 16. 6 De hogyha elszakadtok ti és a ti fiaitok én tőlem, és meg nem őriznéditek az én parancsolatimat és végzéseimet, melyeket előtökbe adtam; hanem elmentek, és idegen isteneknek szolgáltok, és meghajoltok azok előtt: Józs. 23,16. Zsolt. 89,31-33. 7 Kigyomlálom az Izráelt e föld színéről, a melyet nékik adtam; e házat, melyet az én nevemnek szenteltem, elvetem szemeim elől, és az Izráel példabeszédül és meséül lészen minden nép előtt. 5Móz. 4,25-27. 28. 36. 37. 8 És bár e ház felséges, mégis a kik elmennek mellette, elcsodálkoznak, felkiáltanak, és azt mondják: Miért cselekedett így az Úr ezzel a földdel és ezzel a házzal? Siral. 2,2-7. 21,22. 5Móz. 29,24-28. 9 És azt felelik: Azért, mert elhagyták az Urat, az ő Istenöket, a ki az ő atyáikat kihozta volt Égyiptom földéből, és idegen istenekhez ragaszkodtak, és azokat imádták, és azoknak szolgáltak: ezért bocsátá ő reájok az Úr mind ezt a nyomorúságot. 10 És lőn a húsz esztendő végén, a mialatt Salamon a két házat, az Úr házát és a király házát megépíté, 2Krón. 8,1. 11 A melyekhez Hírám, Tírus királya adott volt ajándékban Salamonnak czédrusfákat, fenyőfákat, aranyat egész kívánsága szerint: ada Salamon király Hírámnak húsz várost Galileának földén. 12 És kiméne Hírám Tírusból, hogy megnézze azokat a városokat, a melyeket Salamon néki ada, de nem tetszettek azok néki. 13 És monda: Miféle városok ezek, atyámfia, a melyeket nékem adtál? És Kábul földnek nevezé azokat mind e mai napig. 14 Küldött vala pedig Hírám a királynak százhúsz tálentom aranyat. 15 És ez az összege annak az adónak is, a melyet kivetett volt Salamon király, hogy megépíthesse az Úr házát, és a maga házát, és Millót, és Jeruzsálem kőfalait, és Kháczort, Megiddót és Gézert. Józs. 17,11. 16 Mert a Faraó, Égyiptom királya, feljött volt, és meghódítá Gézert, és felégette tűzzel, és a Kananeusokat, a kik a városban laktak, megölte, és adá azt ajándékban az ő leányának, a Salamon feleségének. Józs. 16,10. rész 3,1. 17 És megépíté Salamon Gézert és az alsó Bethoront; 18 Bahalátot és Thadmort a pusztában, azon a földön; 19 És a tárházak minden városait, a melyek a Salamonéi valának, a szekerek városait, és a lovagok városait, és mindeneket, a melyeknek építéséhez Salamonnak kedve volt Jeruzsálemben és a Libánonon, és az ő birodalmának egész földén. rész 7,2-8. 20 És

mindazt a népet, a mely megmaradott volt az Emoreusoktól, Hitteusoktól, Perizeusoktól, Hivveusoktól, Jebuzeusoktól, a kik nem valának az Izráel fiai közül. Józs. 16,10. 1Krón. 22,2. 21 Azoknak fiait, a kik ő utánok azon a földön maradtak volt, a kiket az Izráeliták ki nem irthattak, Salamon jobbágyokká tette mind e mai napig. 22 De az Izráel fiai közül senkit nem vetett Salamon szolgálat alá, hanem ezek hadakozó férfiak voltak és ő szolgái és főemberei és hadnagyai és az ő szekereinek és lovagjainak fejei. 3Móz. 25,39. 23 És a hivatalnokoknak, a kik Salamon munkáinak élén állottak, száma ötszázötven volt, a kik igazgatták a népet, a mely dolgozott a munkán. rész 5,16. 24 És a Faraó leánya felméne a Dávid városából a maga házába, a melyet Salamon épített néki. Akkor épité meg Millót is. rész 7,2. 8. 2Krón. 8,11. 25 És áldozék Salamon minden esztendőben háromszor, égő és hálaáldozatot azon az oltáron, a melyet épített vala az Úrnak, és áldozik vala jóillattal azon, a mely az Úr előtt vala. És elvégezé a házat. 2Móz. 34,23. 24. 5Móz. 16,16. 17. 26 És hajókat is csináltata Salamon király Esiongáberben, a mely Elót mellett van a Veres tenger partján, az Edom földén. 2Krón. 8,17. 18. 27 És elküldé Hirám az ő szolgáit a hajókon, a kik jó hajósok és a tengeren jártasak valának, a Salamon szolgáival. rész 5,12. 28 És egész Ofirig menének, és hozának onnét négyszázhúsz tálentom aranyat, és vivék azt Salamon királyhoz.

1Kir 10

[1]**A Séba királynéasszonya pedig hallván Salamonnak hírét és az Úr nevét, eljöve, hogy megkisértgesse őt nehéz kérdésekkel.** rész 4,29-34. Mát. 12,42. rész 8,42. [2]És bejöve Jeruzsálembe igen nagy sereggel és tevékkel, a melyek hoznak vala fűszerszámokat, igen sok aranyat és drágaköveket, és Salamonhoz méne, és szóla vele mindenekről, a melyek szívén voltak. Luk. 11,31. [3]**És Salamon megfelelt néki mindenre, semmi sem volt a király előtt elrejtve, a mire ne tudott volna néki felelni**. rész 4,29-34. [4]És a mikor látta Séba királynéasszonya Salamonnak minden bölcseségét, és a házat, a melyet épített vala; rész 6,7. [5]És az ő asztalának étkeit, és szolgáinak lakásait, és szolgái udvarlásának módját, és azok öltözeteit, és pohárszékeit, és az ő áldozatját, a melylyel az Úrnak házában áldozott: a lélekzete is elállott; [6]És monda a királynak:

Mind igaz, a mit az én földemben hallottam volt a te dolgaid felől és a te bölcseségedről, rész 4,29-34. [7]De én hinni sem akartam azokat a beszédeket, míg én magam el nem jöttem, és szemeimmel nem láttam. És ímé nékem a felét sem beszélték el: te meghaladtad bölcseséggel és jósággal a hírt, a melyet hallottam felőled. [8]Boldogok a te embereid, boldogok ezek a te szolgáid, a kik udvarlanak néked mindenkor, és hallhatják a te bölcseségedet: Luk. 10,23. [9]Legyen az Úr, a te Istened áldott, a ki kedvelt téged, hogy az Izráel királyi székibe ültetett, mert szerette az Úr az Izráelt mindörökké, és királylyá tett téged, hogy ítéletet és igazságot szolgáltass. rész 5,7.

[10]És ada a királynak száz és húsz tálentom aranyat, és igen sok fűszerszámot és drágakövet. Nem hoztak azután ilyen és ennyi sokaságú fűszerszámot, a mennyit Séba királynéasszonya ada Salamon királynak. vers 2. [11]És a Hirám hajója is, mely aranyat hozott Ofirból, ébenfát is hozott Ofirból nagy bőséggel és drágaköveket. rész 9,27. 28. [12]És csinála a király az ébenfából oszlopokat az Úr házába és a király házába, és az éneklőknek hegedűket és lantokat; nem hoztak soha többé olyan ébenfákat, és nem is láttak olyanokat mind e mai napig. [13]És Salamon király ada a Séba királynéasszonyának mindent, a mit csak kívánt és kért tőle, azokon kivül, a melyeket gazdagságához képest ada Salamon király néki. Annakutána megtére, és méne az ő földébe szolgáival egyetemben. vers 1. [14]Vala pedig mértéke az aranynak, a mely kezéhez jő vala Salamonnak minden esztendőben, hatszáz és hatvanhat tálentom arany. 2Krón. 9,13. [15]Azonkivül, a mi jő vala az árus emberektől és a fűszerszámokkal kereskedő kalmároktól, és mind az Arábiabeli királyoktól, és annak a földnek tiszttartóitól. [16]És csináltata Salamon király kétszáz paizst tiszta vert aranyból; mindenik paizsra hatszáz aranyat adott. rész 14,25. 26. [17]És háromszáz kerek paizst vert aranyból, három font aranyat ada mindenik paizsra: és azokat a

király helyhezteté a Libánon erdő házába. rész 7,2. [18]És készíte a király elefántcsontból egy nagy királyi széket és beborítá azt finom aranynyal. 2Krón. 9,17-19. [19]Hat grádicsa volt e királyi széknek és e szék teteje kerekded vala hátul, és karjai valának mindkétfelől az ülés mellett, és két oroszlán álla ott a karoknál. [20]És tizenkét oroszlán álla ott kétfelől a grádics hat lépésén. Senki soha olyant nem csinált egyetlen országban sem. **[21]És Salamon királynak összes ivóedényei is aranyból voltak, és a Libánon erdő házának összes edényei tiszta aranyból; nem volt azok között semmi ezüst, mert annak semmi becse nem vala Salamon idejében.** vers 27. **[22]Mert a király Társis hajója, a mely a tengeren Hírám hajójával járt, minden három esztendőben egyszer fordult meg, s hozott a Társis hajó aranyat, ezüstöt, elefántcsontokat, majmokat és pávákat.** rész 9,26-28. **[23]És feljebb magasztaltaték Salamon király gazdagsággal és bölcseséggel a földön való minden királyoknál.** rész 3,12. 13. 4,29-31. [24]És mind az egész föld kivánja vala látni Salamont, hogy hallhatnák az ő bölcseségét, melyet Isten az ő szívébe adott volt. [25]És azok néki ajándékot hoznak vala, ezüst és arany edényeket, öltözeteket, hadi szerszámokat, fűszerszámokat, lovakat, öszvéreket, esztendőnként. vers 1. 2. 10. [26]És gyűjte Salamon szekereket és lovagokat, úgy hogy ezer és négyszáz szekere, és tizenkétezer lovagja volt néki, a kiket helyheztete a szekerek városaiba, és a király mellé Jeruzsálemben. 5Móz. 17,16. 2Krón. 1,14. [27]És felhalmozá a király Jeruzsálemben az ezüstöt mint a követ, és a czédrust, mint a vad fügefákat, a melyek nagy tömegben vannak a mezőn. 2Krón. 9,27. [28]És Salamonnak Égyiptomból hozának lovakat, és a király kereskedői sereggel vették volt a lovakat megszabott áron. 2Krón. 1,16.[29]És egy-egy szekér hatszáz ezüst siklusért és egy-egy ló százötven siklusért ment fel és jött ki Égyiptomból, és ugyancsak ők szállították ezeket a Hitteusok királyainak és Siria királyainak.

1Kir 11

1 Salamon király pedig megszerete sok idegen asszonyt, még pedig a Faraó leányán kivül a Moábiták, Ammoniták, Edomiták, Sídonbeliek és Hitteusok leányait, 5Móz. 17,17. 2 Olyan népek közül, a kik felől azt mondotta volt az Úr az Izráel fiainak: **Ne menjetek hozzájok, és őket se engedjétek magatokhoz jőni, bizonyára az ő isteneik után hajtják a ti szíveteket.** Ezekhez ragaszkodék Salamon szeretettel. 2Móz. 34,16. 5Móz. 7,3. 4. 3 És valának néki feleségei, hétszáz királynéasszony és háromszáz ágyas; **és az ő feleségei elhajták az ő szívét.** rész 21,25. 5Móz. 7,4. **4 És mikor megvénült Salamon, az ő feleségei elhajták az ő szívét az idegen istenek után, úgy hogy nem volt már az ő szíve tökéletes az Úrhoz, az ő Istenéhez, a mint az ő atyjának, Dávidnak szíve.** 5 Mert Salamon követi vala Astoretet, a Sídonbeliek istenét, és Milkómot, az Ammoniták útálatos bálványát. Bir. 2,13. 6 És gonosz dolgot cselekedék Salamon az Úr szemei előtt, és nem követé olyan tökéletességgel az Urat, mint Dávid, az ő atyja. 7 Akkor építe Salamon templomot Kámosnak, a Moábiták útálatos bálványának a hegyen, a mely Jeruzsálem átellenében van, és Moloknak, az Ammon fiai útálatos bálványának. 4Móz. 21,29. Bir. 11,24. 3Móz. 18,21. 20,2. 8 És ekképen cselekedék Salamon mind az ő idegen feleségeivel, a kik az ő isteneiknek tömjéneztek és áldoztak. 9 Megharaguvék azért az Úr Salamonra, hogy elhajlott az ő szíve az Úrtól, Izráel Istenétől, a ki megjelent volt néki kétszer is, rész 3,5. 9,2. 10 És azt parancsolta volt néki, hogy ne kövessen idegen isteneket, és mégsem őrizte meg az Úr parancsolatját. rész 6,12. 11 Monda azért az Úr Salamonnak: Miután ez történt veled, és nem őrizted meg az én szövetségemet és az én rendelésimet, a melyeket parancsoltam néked: elszakasztván elszakasztom tőled az országot, és adom a te szolgádnak. vers 30. 31. rész 6,12. 12,16-19. rész 11,26. 12,20. 12 Mindazáltal míg élsz, nem cselekeszem ezt Dávidért, a te atyádért; hanem a te fiadnak kezétől szakasztom el azt. 13 De nem szakasztom el az egész birodalmat; hanem egy nemzetséget adok a te fiadnak Dávidért, az én szolgámért és Jeruzsálemért, a melyet magamnak választottam. vers 32. rész 12,20-24. 14 És ellenséget támaszta az Úr Salamonra, az Edombeli Hadádot, a ki az Edombeli királyi nemből való vala. 15 Mert mikor Dávid az Edomiták ellen

ment volt, és Joáb, a sereg fővezére elment volt a megöletteknek temetésére, és levágott minden férfiú nemet Edomban, 2Sám. 8,14. 16 Mert hat hónapig volt ott Joáb az egész Izráellel, míg minden férfiúi nemet ki nem vesztett Edomban, - 17 Akkor szaladott vala el Hadád és vele együtt valami Edomiták az ő atyjának szolgái közül ő vele, bemenvén Égyiptomba. Hadád pedig akkor még kis gyermek volt. 18 Kik felkelvén Midiánból, menének Páránba, és melléjök vévén a Páránbeli férfiak közül, bemenének Égyiptomba a Faraóhoz, az Égyiptombeli királyhoz, a ki házat ada néki, és ételt, italt szolgáltata néki, és jószágot is ada néki. 19 Igen kedvében lőn azért Hadád a Faraónak, úgyannyira, hogy feleségül adá néki az ő feleségének hugát, Táfnes királyasszonynak hugát. 20 És a Táfnes huga szülé néki Génubátot, az ő fiát, és elválasztá azt Táfnes a Faraó házában, és Génubát ott volt a Faraó házában, a Faraó fiai között. 21 Mikor pedig Hadád meghallotta Égyiptomban, hogy Dávid elaludt az ő atyáival, és hogy Joáb is, a seregnek fővezére, meghalt, monda Hadád a Faraónak: Bocsáss el engem, hadd menjek el az én földembe. 22 És felele néki a Faraó: Mi nélkül szűkölködöl én nálam, hogy a te földedbe igyekezel menni? Felele az: Semmi nélkül nem szűkölködöm, de kérlek bocsáss el engem. 23 És támaszta az Isten néki más ellenséget is, Rézont, az Eljada fiát, a ki elfutott vala Hadadézertől, a Sóbabeli királytól, az ő urától. 2Sám. 8,3. 10,18. 24 És hadakozó férfiakat gyűjtött maga mellé, és ő vala a sereg hadnagya, mikor megölé őket Dávid; azután Damaskusba menvén ott lakának, és uralkodának Damaskusban. 25 És ellensége volt Izráelnek Salamonnak egész életében, a nyomorúságon kivül, a melyet Hadád szerze, és gyűlölte Izráelt, és uralkodott Siriában. 26 Azután Jeroboám, a Nébát fia, Seredából való Efrateus, – a kinek anyja Sérua, egy özvegy asszony volt – a Salamon szolgája emelte fel kezét a király ellen. 2Krón. 13,6. 7. 27 Annak pedig, a miért felemelte kezét a király ellen, ez volt az oka: Mikor Salamon megépítette Millót, és berakatta az ő atyjának, a Dávid városának romlását; 28 Jeroboám erős férfiú vala; és látván Salamon, hogy az ő szolgája az ő dolgában szorgalmatos, reá bízá a József háza gondviselésének egész terhét. 1Móz. 48,1. 5. 29 És történt ebben az időben, hogy mikor kiment egysze r Jeroboám Jeruzsálemből, találkozék az úton Ahijával, a Silóbeli prófétával, és rajta új köpönyeg volt, és csak ketten valának a mezőn együtt. 30 És megragadván Ahija az új ruhát, a mely azon volt, hasítá azt tizenkét részre. rész 12,15. 31 És monda Jeroboámnak: Vedd el magadnak a tíz részt; mert ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Ímé elszakasztom ez országot Salamon kezétől, és néked adom a tíz nemzetséget; vers 11. 32 Egy nemzetséget hagyok pedig ő nála az én szolgámért, Dávidért, és Jeruzsálem városáért, a melyet magamnak választottam az Izráel minden nemzetségei közül, vers 12. 13. 33 Még pedig azért, mert elhagytak engem, és imádták Astoretet, a Sídonbeliek istenét, és Kámost, a Moábiták istenét, és Milkomot, az Ammon fiainak istenét, és nem jártak az én utaimban, hogy azt cselekedték volna, a mi tetszett volna az én szemeimnek: az én rendelésimet és végzéseimet, a mint Dávid, az ő atyja. 34 De nem veszem el az egész birodalmat az ő kezétől, hanem akarom, hogy fejedelem legyen életének minden idejében, Dávidért az én szolgámért, a kit választottam; mivelhogy megőrizte az én parancsolatimat és rendeléseimet; 2Sám. 7,12. 15. 35 Hanem az ő fiának kezétől már elveszem a királyságot, és néked adom azt, tudniillik a tíz nemzetséget. rész 12,17. 19. 36 Az ő fiának pedig egy nemzetséget adok, hogy Dávidnak, az én szolgámnak legyen előttem szövétneke mindenkor Jeruzsálemben, a városban, a melyet magamnak választottam, hogy ott helyheztessem az én nevemet. Zsolt. 132,17. 37 Téged pedig felveszlek, és uralkodol mindenekben a te lelkednek kívánsága szerint, és király lész az Izráelen. rész 12,20. 38 És ha te minden parancsolatimnak engedéndesz, és járándasz az én utaimban, és azt cselekedénded, a mi tetszik nékem, megőrizvén az én rendelésimet és parancsolatimat, a mint Dávid, az én szolgám cselekedett: én veled leszek, és építek néked állandó házat, a mint Dávidnak építettem, és néked adom az Izráelt. rész 9,4. 5. 39 És megsanyargatom ezért a Dávid magvát: de még sem örökre. 2Sám. 7,14. Mik. 5,2-4. 40 Igyekezik vala pedig Salamon megölni Jeroboámot; ezért felkelvén Jeroboám, futa Égyiptomba, Sésákhoz, az Égyiptombeli királyhoz, és ott volt Égyiptomban, Salamon haláláig. vers 11. 31. rész 14,25. 26. 41 Salamonnak egyéb dolgai

pedig és minden cselekedetei, a melyeket cselekedett, és bölcsesége avagy nem írattattak-é meg a Salamon cselekedeteiről írott könyvben? 2Krón. 9,29. 42 Az az idő pedig, a melyben uralkodott Salamon Jeruzsálemben az egész Izráelen: negyven esztendő. 2Krón. 9,30. 31. 43 És elaluvék Salamon az ő atyáival, és eltemetteték az ő atyjának, Dávidnak városában. És Roboám, az ő fia uralkodék helyette. 2Sám. 5,6. 9.

1Kir 12

1 És elméne Roboám Síkembe; mert Síkembe gyűlt fel az egész Izráel, hogy királylyá tegyék őt. 2Krón. 10,1. 2 Mikor pedig meghallotta ezt Jeroboám, a Nébát fia, (a ki még Égyiptomban volt, a hová futott volt Salamon király elől, és Égyiptomban tartózkodék Jeroboám, rész 11,40. 3 És hozzá küldvén, elhivaták őt); elmenének Jeroboám és az Izráel egész gyülekezete, és szólának Roboámnak, mondván: 4 A te atyád igen megnehezítette a mi igánkat, de te most könnyebbítsd meg atyádnak kemény szolgálatát, és a nehéz igát, a melyet mi reánk vetett, és szolgálunk néked. 2Krón. 10,4. 5 És monda nékik: Menjetek el, és harmadnap mulva jőjjetek vissza hozzám. És a nép elméne. 6 És tanácsot tarta Roboám király a vénekkel, a kik Salamon, az ő atyja előtt állottak vala életében, mondván: Micsoda tanácsot adtok ti, hogy milyen választ adjak e népnek? 7 És szólának azok, mondván: Ha e mai napon szolgája lész e népnek, és nékik szolgálsz, és választ adsz nékik, és jó szót adsz nékik: mind éltig szolgálnak néked. 8 De ő megveté a vének tanácsát, a melyet néki adtak, és tanácsot tarta az ifjakkal, a kik ő vele együtt nevekedtek volt fel, és a kik ő előtte udvarlottak. 9 És monda azoknak: Micsoda tanácsot adtok ti, hogy választ adjunk e népnek, a mely nékem szólván, azt mondja: Könnyebbítsd meg az igát, a melyet reánk vetett a te atyád? 10 És mondának néki az ifjak, a kik együtt nevekedtek volt fel ő vele: Így szólj ennek a népnek, a mely szólván néked, ezt mondja: A te atyád megnehezítette a mi igánkat, te pedig könnyebbítsd meg nékünk; e képen szólj nékik: Az én kis ujjam vastagabb az én atyám derekánál. 11 Most azért, ha az én atyám reátok nehéz igát vetett, én még nehezebbé teszem a ti igátokat: ha az én atyám ostorral fékezett titeket, én skorpiókkal ostorozlak benneteket. 12 És elméne Jeroboám és mind az egész nép Roboámhoz harmadnap, a mint meghagyta volt a király, ezt mondván: Jőjjetek hozzám harmadnapon. vers 5. 13 És a király kemény választ adott a népnek, megvetve a vének tanácsát, a melyet adtak vala néki; vers 7. 14 És szóla nékik az ifjak tanácsa szerint, mondván: Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt; ha az én atyám ostorral fékezett titeket, én skorpiókkal ostorozlak benneteket. 15 És nem hallgatá meg a király a népet; mert ezt az Úr fordította ekként, hogy megerősítse az ő beszédét, a melyet szólott volt az Úr a Silóbeli Ahija által Jeroboámnak, a Nébát fiának. rész 11,30. 31. Józs. 11,19. 20. 16 Mikor pedig látta az egész Izráel, hogy meg nem hallgatta őket a király, felele az egész nép a királynak ekképen: Micsoda részünk van nékünk Dávidban? Nincsen nékünk örökségünk az Isai fiában: menj el a te hajlékidba, óh Izráel! Most viseld gondját immár a te házadnak, óh Dávid! Elméne azért az Izráel az ő hajlékiba; Péld. 15,1. 2Sám. 20,1. 17 Úgy hogy Roboám csak azokon az Izráel fiain uralkodék, a kik Júda városaiban laktak. vers 21. 18 És a mikor elküldé Roboám király Adorámot, az adószedőt, megkövezé őt az egész Izráel, és meghala, és maga Roboám király is hamarsággal szekerébe üle, hogy elmeneküljön Jeruzsálembe. rész 4,6. 5,14. 19 Így szakada el az Izráel népe Dávidnak házától mind e mai napig. 20 És lőn, mikor meghallotta az egész Izráel, hogy megjött Jeroboám, érette küldvén, hivaták őt a gyülekezetbe, és királylyá tevék őt az egész Izráelen; senki pedig nem követé Dávidnak házát, hanem csak egyedül a Júda nemzetsége rész 11,30. 31. 21 És mikor megérkezett Roboám Jeruzsálembe, összegyűjté Júda egész házát és Benjámin nemzetségét, száznyolczvanezer válogatott hadra való férfiút, hogy hadakozzanak az Izráel házával, és visszanyerjék az országot Roboámnak, a Salamon fiának. vers 21-24: vö. 2Krón. 11,1-4. 22 De az Isten beszéde lőn Sémajához, az Isten emberéhez, mondván: 2Krón. 11,2-4. 23 Ezt mondjad Roboámnak, a Salamon fiának, a Júda királyának, és az egész Júda és Benjámin házának, és a többi népnek, mondván: 24 Azt mondja az Úr: Fel ne menjetek, és ne

hadakozzatok a ti atyátokfiai ellen, az Izráel ellen; térjetek meg kiki a maga házába, mert én tőlem lett e dolog. És ők engedének az Úr beszédének, és visszatérvén, elmenének az Úr beszéde szerint. rész 11,11-13. 25 Jeroboám pedig megépíté Síkemet az Efraim hegyén, és abban lakék; és onnét kimenvén, építé Pénuelt. Bir. 8,17. 26 És monda Jeroboám az ő szívében: Majd visszatér ez ország a Dávid házához; 27 Ha felmegy a nép, hogy áldozatot tegyen Jeruzsálemben az Úrnak házában; e népnek szíve az ő urához, Roboámhoz, a Júda királyához hajol, és engem megölnek, és visszatérnek Roboámhoz, a Júda királyához. rész 11,37. 38. 28 Tanácsot tartván azért a király, csináltata két arany borjút, és monda nékik: Sok néktek Jeruzsálembe felmennetek: Ímhol vannak a te isteneid, óh Izráel, a kik téged kihoztak Égyiptomnak földéből. 2Móz. 32,4. 8. 29 És az egyiket helyhezteté Béthelbe, a másikat pedig Dánba. 1Móz. 28,11-19. 30 És e dolog nagy bűnnek lett az okozója, mert a nép felment az egyik elé egészen Dánig. 5Móz. 4,15. 31 Azután felállítá a magas helyek templomát, és papokat szerze a nép aljából, a kik nem voltak a Lévi fiai közül. 2Krón. 11,15. 16. 13,9. 32 És szerze Jeroboám egy ünnepet is a nyolczadik hónapban, a hónap tizenötödik napján, a Júdabeli ünnep módja szerint, és áldozék az oltáron. Hasonlóképen cselekedék Béthelben is, áldozván a borjúknak, a melyeket csinált vala, és szerze Béthelben papokat a magaslatokhoz, a melyeket csinált vala. **33 És áldozék azon az oltáron is, a melyet Béthelben állított fel, a nyolczadik hónap tizenötödik napján, abban a hónapban, a melyet az ő szívében gondolt vala; és ünnepet szerze az Izráel fiainak, és felméne az oltárra, hogy jóillatot szerezzen.**

1Kir 13

1 És ímé Isten embere jöve Júdából Béthelbe, az Úrnak intésére, és Jeroboám ott állott az oltár mellett, hogy tömjént gyújtson. vers 3. 9. 21-24. 2 És kiálta az oltár ellen az Úr intése szerint, és monda: Oltár, oltár! ezt mondja az Úr: Ímé egy fiú születik a Dávid házából, a kinek neve Józsiás lészen, a ki megáldozza rajtad a magaslatok papjait, a kik most te rajtad tömjéneznek, és emberek csontjait égetik meg rajtad, 2Kir. 23,15. 16. 3 És ugyanazon napon csudát tőn, mondván: E lészen jegye, hogy az Úr mondotta légyen ezt : Ímé az oltár meghasad, és kiomol a hamu, mely rajta van. 4 És a mikor meghallotta a király az Isten emberének beszédét, a melyet kiáltott vala az oltár ellen Béthelben, kinyújtá Jeroboám az ő kezét az oltártól, mondván: Fogjátok meg őt. És megszárada az ő keze, a melyet kinyújtott volt ellene, és nem tudta azt magához visszavonni. 5 És meghasadt az oltár, és kiomlott a hamu az oltárról a jel szerint, a melyet tett vala az Isten embere az Úrnak beszéde által. vers 3. 6 És szóla a király, és monda az Isten emberének: Könyörögj az Úrnak a te Istenednek, és imádkozz érettem, hogy ismét hozzám hajoljon az én kezem. És mikor könyörgött az Isten embere az Úrnak, visszahajla a király keze, és olyan lőn, mint azelőtt. 2Móz. 8,8. 7 És monda a király az Isten emberének: Jere haza velem és egyél ebédet, meg akarlak ajándékozni. 8 És monda az Isten embere a királynak: Ha a te házadnak felét nékem adnád is, nem mennék el veled, és nem enném kenyeret, sem vizet nem innám e helyen; 4Móz. 22,18. 9 Mert azt parancsolta az Úr nékem az ő beszéde által, mondván: Ne egyél ott kenyeret, vizet se igyál; vissza se térj az úton, a melyen elmenéndesz. 10 És elméne más úton, és nem téré meg azon az úton, a melyen Béthelbe ment. 11 És lakozék Béthelben egy vén próféta, a kihez eljövén az ő fia, elbeszélé az ő atyjának mindazt a dolgot, a melyet aznap az Isten embere cselekedett volt Béthelben, és a beszédeket, a melyeket szólott vala a királynak; és elbeszélék azokat az ő atyjoknak. 12 Akkor monda nékik az ő atyjok: Mely úton ment el? És megmutaták az ő fiai az útat, a melyen elment volt az Isten embere, a ki Júdából jött. 13 És monda az ő fiainak: Nyergeljétek meg nékem a szamarat; és mikor megnyergelék néki a szamarat, felüle reá, 14 És elméne az Isten embere után, és megtalálá őt egy cserfa alatt ülve, és monda néki: Te vagy-é amaz Isten embere, a ki Júdából jöttél? És monda: Én vagyok. vers 2-6. 15 Akkor monda néki: Jere haza velem és egyél kenyeret. 16 De az felele: Nem mehetek vissza veled, be sem mehetek veled; nem eszem kenyeret, vizet sem iszom veled e helyen; 17 Mert meg van nékem az Úrnak beszédével

parancsolva: Ne egyél kenyeret, vizet se igyál ott, és ne térj azon az úton vissza, a melyen oda menéndesz. vers 9. 18 És felele az néki: Én is olyan próféta vagyok, mint te, és nékem angyal szólott az Úrnak beszédével, mondván: Hozd vissza őt veled a te házadba, hogy kenyeret egyék és vizet igyék. És e képen hazuda néki. 19 Megtére azért vele, és kenyeret evék az ő házában, és vizet ivék. 20 Mikor pedig az asztalnál ülének: lőn az Úr beszéde a prófétához, a ki őt visszahozta vala, 21 És kiálta az Isten emberének, a ki Júdából jött vala, ezt mondván: Ezt mondja az Úr: Mivelhogy engedetlen voltál az Úr szájának, és meg nem tartottad a parancsolatot, a melyet néked az Úr, a te Istened parancsolt volt; vers 9. 22 Hanem visszatértél, és kenyeret ettél és vizet ittál azon a helyen, a mely felől azt mondotta vala néked: Ne egyél ott kenyeret, vizet se igyál: Nem temettetik a te tested a te atyáid sírjába. vers 24. 30. 23 És miután evett kenyeret és ivott, megnyergelék a szamarat a prófétának, a kit visszahozott vala. 24 És mikor elment, egy oroszlán találá őt az úton, a mely megölé őt; és az ő teste az úton fekszik vala, és mind a szamár, mind az oroszlán a holttest mellett állanak vala. rész 20,35. 36. 2Kir. 17,25. 25 És ímé az arra menő emberek láták az úton heverő testet és az oroszlánt a holttest mellett állani; és elmenvén, elbeszélék a városban, a melyben a vén próféta lakott. vers 11. 26 A mit mikor meghallott a próféta, a ki visszahozta vala őt az útról, monda: Az Isten embere az, a ki engedetlen volt az Úr szájának; ezért adta az Úr őt az oroszlánnak, és az törte össze és ölte meg őt, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott volt néki. vers 9. 18. 27 És szóla az ő fiainak, mondván: Nyergeljétek meg nékem a szamarat. És felnyergelték. 28 És ő elment és megtalálá a holttestet az útfélre vetve, és a szamarat és az oroszlánt a holttest mellett állva. Az oroszlán nem evett a holtból, és a szamarat sem tépte szét. 29 És felvevé a próféta az Isten emberének holttestét, és feltevé azt a szamárra, és visszahozá azt, és beméne a városba a vén próféta, hogy ott sirassa és eltemesse őt. 30 És eltemeté a holtat a maga sírboltjába, és siraták őt: Ah szerelmes atyámfia! Jer. 22,18. 31 És miután eltemette őt, szóla az ő fiainak, mondván: Ha meghalok, ebbe a sírba temessetek engem is, a melybe az Isten embere temettetett, tetemimet tegyétek az ő tetemei mellé; 32 Mert beteljesedik az, a mit kiáltott az Úrnak beszédével az oltár ellen, a mely Béthelben van, és a magas helyeken való házak ellen, a melyek Samaria városaiban vannak. vers 2. 33 De még e történet után sem tért meg Jeroboám az ő gonosz útjáról, hanem ismét papokat rendele a nép aljából a magaslatokra, és a ki akarja vala, azt szentelé fel, hogy legyen a magaslatok papja. vers 4-6. 34 És ez a dolog lett az oka a Jeroboám háza vétkének, és a föld színéről való kiirtatásának és megsemmisíttetésének. rész 11,37. 38. 15,29. 30.

1Kir 14

1 Ebben az időben megbetegedék Abija, a Jeroboám fia. 2 És monda Jeroboám az ő feleségének: Kelj fel most, és változtasd meg öltözetedet, hogy meg ne ismerjék, hogy te vagy Jeroboám felesége, és menj el Silóba: **Ímé ott van Ahija próféta, a ki nékem megmondotta volt, hogy királylyá leszek e népen.** **rész 11,31. 37.** 3 És végy magadhoz tíz kenyeret és pogácsát, és egy edényben mézet, és menj el hozzá; ő majd megmondja néked, mi történik a gyermekkel. 4 És e képen cselekedék a Jeroboám felesége; és felkészülvén, elméne Silóba, és beméne az Ahija házába. Ahija azonban már nem látott; mert meghomályosodtak az ő szemei a vénség miatt. 5 És az Úr monda Ahijának: Ímé a Jeroboám felesége jött hozzád, hogy valamit kérdjen tőled az ő fia felől, mert beteg; te azért így s így szólj néki. És mikor bement, másnak tetteté magát. 2Kir. 6,32. 6 De mikor meghallotta Ahija az ő lábainak zörejét, a mint az ajtóhoz közelgete, monda: **Jőjj be Jeroboám felesége; miért tetteted magadat másnak? Én te hozzád kemény követséggel küldettem. 7 Menj el, mondd meg Jeroboámnak: Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene: Mivelhogy én téged e nép közül felmagasztaltalak, és téged fejedelemmé tettelek az én népemen, az Izráelen;** **rész 11,29. 30. 12,20.** 8 És elszakasztottam az országot a Dávid házától, és azt néked adtam; te azonban nem voltál olyan, mint az én szolgám, Dávid, a ki megőrizte az én parancsolatimat, és a ki engem követett teljes szívéből, csak azt cselekedvén, a mi kedves az én szemeim előtt; rész 12,17. 19. 9 Hanem

gonoszabbul cselekedtél mindazoknál, a kik te előtted voltak; mert elmentél és idegen isteneket csináltál magadnak, és öntött bálványokat, hogy engem haragra ingerelj, és engem hátad mögé vetettél: rész 12,28-30. Jer. 2,27. 10 Azért ímé én veszedelmet hozok a Jeroboám házára, és kiirtom Jeroboámnak még az ebét is, és mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izráelben, és kihányom a Jeroboám háza maradékait, miképen a ganéjt kihányják, mígnem vége lesz. rész 21,21. rész 15,29. 30. 11 A ki meghal a Jeroboám maradékai közül a városban, azt az ebek eszik meg; a ki pedig a mezőn hal meg, az égi madarak eszik meg; mert az Úr szólott. rész 16,4. 12 Te pedig kelj fel, és menj haza, mert a mint belépsz a városba, meghal a gyermek; 13 És az egész Izráel siratja őt, és eltemeti őt, mert a Jeroboám magvából csak egyedül ő temettetik el sírba, mivel a Jeroboám háznépe közül az Úr iránt, Izráel Istene iránt csak ő benne találtatott valami jó. 14 És támaszt az Úr magának királyt Izráelben, a ki kigyomlálja a Jeroboám házát egy napon. De mit mondok? Már is támasztott! rész 15,29. 15 És megveri az Úr az Izráelt, mint a hogy a nád a vízben ide s tova hányattatik, és elszakasztja az Izráelt erről a jó földről, a melyet adott az ő atyáiknak, és szétszórja őket a folyóvizen túl, mivelhogy Aserákat csináltak magoknak, hogy az Urat ingereljék. 2Kir. 17,23. 16 És kézbe adja az Izráelt a Jeroboám bűneiért, a ki maga is vétkezett és az Izráelt is bűnbe ejtette. rész 12,30. 17 És felkészült a Jeroboám felesége, elment és juta Thirsába. És mikor a ház küszöbén belépett, meghalt a gyermek. vers 12. 13. 18 És eltemeték őt, és siratá őt az egész Izráel, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott az ő szolgája, Ahija próféta által. 19 Jeroboámnak pedig egyéb cselekedetei, mimódon hadakozott és uralkodott, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. rész 13,13-20. 20 És az idő, a melyben uralkodott Jeroboám, huszonkét esztendő, és elaluvék az ő atyáival, és uralkodék Nádáb, az ő fia, ő helyette. 21 Roboám pedig, a Salamon fia Júdában uralkodék: Negyvenegy esztendős volt Roboám, mikor uralkodni kezdett, és tizenhét esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, a melyet az Úr választott volt magának az Izráelnek minden nemzetségei közül, hogy ott helyheztesse az ő nevét; és az ő anyjának Naama volt a neve, a ki az Ammon nemzetségéből való volt. rész 9,3. rész 11,1. 22 Júda is gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, és sokkal nagyobb haragra indíták őt az ő vétkeikkel, a melyekkel vétkeztek, mint atyáik azokkal, a melyeket ők cselekedtek volt. 23 Mert ők is építének magoknak magaslatokat, és faragott képeket és Aserákat minden magas halmon, és minden zöldellő fa alatt. 24 És valának férfi paráznák is az országban, és cselekedének a pogányok minden útálatos vétkei szerint, a kiket az Úr kiűzött volt az Izráel fiai előtt. 2Kir. 23,7. 5Móz. 18,9-12. Róm. 1,27.25 És lőn Roboám király ötödik esztendejében, feljött Sisák, az Égyiptombeli király Jeruzsálem ellen. rész 11,40. 26 És elvivé az Úr házának kincseit, és a király házának kincseit, és mindent, a mi csak elvihető volt; elvitte mind az arany paizsokat is, a melyeket Salamon csináltatott, rész 10,16. 17. 27 A melyek helyett Roboám király azután rézpaizsokat csináltatott, és adá azokat a testőrök fejedelmeinek kezébe, a kik a király házának kapunállói valának. 28 És valahányszor a király bement az Úr házába, bevitték azokat a testőrök, és ismét visszahozták a testőrök házába. 29 Roboámnak pedig több dolgai és minden cselekedetei, nemde nem meg vannak-é írva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 12,15. 30 És folyton hadakozás volt Roboám és Jeroboám között. rész 15,6. 31 És elaluvék Roboám az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában; és az ő anyjának Naama volt a neve, az Ammoniták nemzetségéből való; és Abija, az ő fia, lett a király ő helyette. rész 11,43.

1Kir 15

1 Jeroboám királynak, a Nébát fiának tizennyolczadik esztendejében Abija lett a király Júdában. 2Krón. 13,1. 2. 2 És három esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Maaka, az Abisálom leánya. 3 És járt az ő atyjának minden bűneiben, a melyeket ő előtte cselekedett, és **nem volt az ő szíve olyan tökéletes az ő Urához Isteléhez, mint Dávidnak, az ő atyjának szíve.** rész 14,21-24. 4 De mindazáltal Dávidért adott néki az Úr az ő Istene

szövétneket Jeruzsálemben: felmagasztalván az ő fiát ő utána és Jeruzsálemet megerősítvén; rész 11,36. 5 Mert Dávid azt cselekedte, a mi kedves volt az Úr szemei előtt, és el nem távozott azoktól, a melyeket parancsolt néki az ő életének minden idejében, kivéve a Hitteus Uriás dolgát. 2Sám. 11,2-17. 12,9. 6 És hadakozás volt Roboám és Jeroboám között mind éltig. 7 Abija egyéb dolgai és minden cselekedetei pedig vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? És hadakozás volt Abija és Jeroboám között. 2Krón. 13,2-19. 8 És elaluvék Abija az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid városában; és uralkodék helyette Asa, az ő fia. 2Krón. 14,1. 2. 9 Jeroboámnak az Izráel királyának a huszadik esztendejében Asa lett a király Júdában, 10 És uralkodék negyvenegy esztendeig Jeruzsálemben; és az ő anyjának Maaka vala neve, az Abisálom leánya. **11 És Asa azt cselekedé, a mi kedves volt az Úr szemei előtt, mint Dávid, az ő atyja.** vers 5. **12 Mert kiveszté a férfiú paráznákat az országból; és lerontá mind a bálványokat, a melyeket csináltak volt az ő atyái.** rész 22,47. rész 14,24. **13 És Maakát az ő anyját is megfosztá a királynéságtól, mivelhogy egy iszonyú bálványt csináltatott a berekben; és elrontá Asa az ő bálványát, és megégeté azt a Kidron pataknál.** vers 2. 2Sám. 5,21. **14 De ha a magaslatokat nem rontották is le, mégis Asának szíve tökéletes volt az Úrhoz életének minden napjaiban.** rész 22,44. 15 És bevitte az Úrnak házába az ezüstöt és az aranyat, és az edényeket, a melyeket az ő atyja és ő maga arra szenteltek volt. 16 És hadakozás volt Asa és Baása, az Izráel királya között mind éltig. 17 Mert feljöve Baása, az Izráel királya Júda ellen, és megépíté Rámát, hogy senkit ki és be ne bocsásson Asához a Júda királyához. 2Krón. 16,1. 18 És vévén Asa mind az ezüstöt és aranyat, a mely megmaradott volt mind az Úr, mind a király házának kincseiből; adá azt az ő szolgáinak kezébe, és elküldé azt Asa király Benhadádnak, Tabrimmon fiának, a ki Héczion fia volt, Siria királyának, a ki Damaskusban lakott, ezt izenvén néki: 19 Szövetség van köztem és te közötted, az én atyám és a te atyád között. Ímé ajándékot küldök néked, ezüstöt és aranyat, bontsd fel a te szövetségedet Baásával, az Izráel királyával, hogy távozzék el tőlem. 20 És Benhadád engedelmeskedett Asa királynak és elküldé az ő seregeinek vezéreit az Izráel városai ellen; és bevevé Hijont és Dánt, és Abel Beth-Maakát, és az egész Kinneróthot a Nafthali egész földével. 2Kir. 15,29. 21 Mikor pedig Baása ezt meghallotta, abbahagyta Ráma építését, és lakék Thirsában. 22 Akkor Asa király egybegyűjté az egész Júdát, senkit ki nem hagyván, és elhordák Rámának mind köveit, mind fáját, a melyekkel Baása épített volt, és építé azokból Asa király Gébát, a Benjámin nemzetségében és Mispát. 23 Asának minden egyéb dolgai pedig és egész uralkodása és valamit cselekedett, és a városok, a melyeket épített, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? kivéve azt, hogy vénségében megbetegedett a lábaira. 2Krón. 14,2-15. 24 És elaluvék Asa az ő atyáival, és eltemetteték az ő atyáival Dávidnak, az ő atyjának városában. És Jósafát, az ő fia, uralkodék helyette. 2Krón. 16,13-14. 25 Izráelben pedig Nádáb, a Jeroboám fia lett a király, Asának, a Júdabeli királynak második esztendejében; és két esztendeig uralkodék Izráelen; 26 És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt és jára az ő atyjának útján és annak vétkében, a melylyel bűnbe ejtette volt az Izráelt. rész 12,28-33. 27 De Baása, az Ahija fia, az Issakhár nemzetségéből, pártot ütött ellene, és megveré őt Baása Gibbethonnál a Filiszteusok városá nál; mert Nádáb és az egész Izráel Gibbethonnál táboroztak. Józs. 19,40. 44. 28 És megölé őt Baása, Asának, a júdabeli királynak harmadik esztendejében, és uralkodék helyette. rész 16,7. 1Sám. 24,7. 29 És lőn, mikor uralkodni kezdett, levágá Jeroboámnak egész háznépét; egy lelket sem hagyott Jeroboám háznépéből, mígnem mind elveszté őket az Úrnak beszéde szerint, a melyet megmondott volt az ő szolgája, a Silóbeli Ahija által, rész 14,10. 30 A Jeroboám vétkeiért, a melyekkel vétkezék és az Izráelt is vétekbe ejté; és a bosszantásért, a melylyel felbosszantotta az Urat, Izráel Istenét. 31 Nádáb egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 32 És hadakozás volt Asa és Baása, az Izráel királya között mind éltig. 33 Asának, a Júdabeli királynak harmadik esztendejében lett Baása, az Ahija fia királylyá az egész Izráelen

Thirsában, huszonnégy esztendeig. 34 És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, és jára a Jeroboám útján, és az ő vétkében, a melylyel bűnbe ejtette az Izráelt. rész 12,28-33.

1Kir 16

1 Lőn azonban az Úrnak beszéde Jéhuhoz, a Hanáni fiához, Baása ellen, mondván: vers 7. 2 Mivelhogy téged felemeltelek a porból, és fejedelemmé tettelek téged az én népemen, az Izráelen, te pedig a Jeroboám útján jársz, és bűnbe ejted az én népemet, az Izráelt, hogy engem haragra indítsanak az ő vétkeikkel: rész 15,34. 3 Íme én elvetem Baása maradékait, és az ő háza maradékait, és olyanná teszem a te házadat, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát. rész 15,28-30. 4 A ki Baása maradékai közül a városban hal meg, azt az ebek eszik meg; a ki pedig a mezőn haländ meg, azt az égi madarak eszik meg. rész 14,11. 5 Baása több dolgai pedig, és a mit cselekedett, és az ő uralkodása vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 16,1-5. 6 És elaluvék Baása az ő atyáival, és eltemetteték Thirsában, és az ő fia, Ela uralkodék ő utána. vers 23. vers 8. 7 És nemcsak azért lőn az Úrnak beszéde Jéhu próféta, a Hanáni fia által Baása és az ő háza ellen és minden ő gonoszsága ellen, a melyet cselekedett volt az Úr szemei előtt, őt haragra indítván az ő kezeinek cselekedetei által, hogy olyan lesz mint a Jeroboám háza, hanem azért is, mert azt megölte. vers 1-4. rész 15,28. 8 És Asának, a Júda királyának huszonhatodik esztendejében lett királylyá Ela, a Baása fia, az Izráelen Thirsában, két esztendeig. 9 Azonban az ő szolgája Zimri, a szekerek fél részének feje, pártot ütött ellene. És Ela Thirsában volt, és az ital miatt igen megrészegedett az Arsa házában, a ki az ő házának Thirsában gondviselője volt; 10 És eljövén Zimri, megveré és megölé őt, Asának, a Júdabeli királynak huszonhetedik esztendejében, és ő uralkodék helyette. 2Kir. 9,31. 11 Mikor pedig királylyá lett és trónját elfoglalta, kiirtá Baása egész házát minden rokonságával és barátaival együtt és nem hagyott belőle még csak egy ebet sem. 12 Így veszté ki Zimri a Baása egész házát, az Úrnak beszéde szerint, a melyet Baása ellen szólott Jéhu próféta által: vers 3. 4. 13 Baása minden vétkeiért, és Elának, az ő fiának vétkeiért, a kik vétkeztek és vétekbe ejtették az Izráelt, haragra indítván az Urat, Izráelnek Istenét az ő bálványozásukkal. 14 Elának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 15 Asának, a Júdabeli királynak huszonhetedik esztendejében, uralkodék Zimri hét napig Thirsában; a nép pedig Gibbethon előtt táborozott, a mely a Filiszteusoké. rész 15,27. 16 Mikor pedig hallotta a nép a táborban beszélni, hogy pártot ütött Zimri és a királyt meg is ölte: az egész Izráel azon a napon Omrit, az Izráel seregeinek fővezérét választá királylyá a táborban. 17 És felvonult Omri és az egész Izráel ő vele Gibbethonból, és megszállák Thirsát. 18 De Zimri, a mikor látta, hogy a várost bevették, bemenvén a királyi ház palotájába, tűzzel magára gyújtá a királyi házat, és meghala. 19 Az ő bűneiért, a melyekkel vétkezék, gonoszul cselekedvén az Úr szemei előtt; járván a Jeroboám útjában és az ő bűnében, a melyet cselekedett volt, vétekbe ejtvén az Izráelt. 20 Zimrinek egyéb dolgai pedig és az ő pártütése, a melyet cselekedett, vajjon nincsenek-é megírva az Izráelbeli királyok krónika-könyvében? 21 Akkor kétfelé hasonlék az Izráel népe: a nép egyik része Tibnit, a Ginát fiát követte és azt tette királylyá, a másik része pedig Omrihoz ragaszkodott. 22 De a népnek az a része, a mely Omrihoz ragaszkodott, erősebb volt, mint az a nép, a mely Tibnit, a Ginát fiát követte, és meghalván Tibni, uralkodék Omri. 23 Asának, a Júdabeli királynak harminczegyedik esztendejében uralkodék Omri Izráelben tizenkét esztendeig; Thirsában uralkodék hat esztendeig. 24 És megvevé áron a Samaria hegyét Sémertől két tálentom ezüstön; és építe a hegyre, és nevezé a várost, a melyet építe, Sémernek, a hegy urának nevéről, Samariának. 2Kir. 17,6. 25 És gonoszul cselekedék Omri az Úr szemei előtt, és gonoszságával meghaladá mind az ő előtte valókat. 26 És jára Jeroboámnak, a Nébát fiának minden útján és az ő bűnében, a melylyel vétekbe ejté az Izráelt, haragra indítván az Urat, Izráel Istenét az ő bálványozásai által. 27 Omrinak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő erőssége, a melylyel cselekedett, vajjon nincsenek-é megírva az

Izráelbeli királyok krónika-könyvében? 28 És elaluvék Omri az ő atyáival, és eltemetteték Samariában, és uralkodék ő utána az ő fia, Akháb. vers 23. 24. 29 Akháb pedig, az Omri fia uralkodni kezde Izráelen, Asának, a Júdabeli királynak harmincznyolczadik esztendejében; és uralkodék Akháb, az Omri fia, Izráelen Samariában huszonkét esztendeig. 30 És gonoszabbul cselekedék Akháb, az Omri fia az Úr szemei előtt mindazoknál, a kik ő előtte voltak. 31 Mert nem elégedék meg azzal, hogy Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneiben járjon, hanem elméne és feleségül vevé magának Jézabelt, Ethbaálnak, a Sídonbeli királynak leányát, és elmenvén, a Baálnak szolgála, és meghajtá magát annak. 2Móz. 34,16. 32 És oltárt emele a Baálnak a Baál házában, a melyet Samariában épített. 2Kir. 3,2. 10,27. 33 És csinált Akháb Aserát is, és jobban haragra indítá Akháb az Urat, Izráel Istenét, mint az Izráel valamennyi királya, a kik ő előtte voltak. rész 18,19. 34 Ennek idejében épité meg a Béthelbeli Hiel Jérikhót. Az ő elsőszülött fiának, Abirámnak élete árán veté meg annak fundamentomát, és az ő kisebbik fiának, Ségubnak élete árán állítá fel annak kapuit, az Úr beszéde szerint, a melyet szólott volt Józsué, a Nún fia által. Józs. 6,26.

1Kir 17

1 És szóla Thesbites Illés, a Gileád lakói közül, Akhábnak: Él az Úr, az Izráel Istene, a ki előtt állok, hogy ez esztendőkben sem harmat, sem eső nem lészen; hanem csak az én beszédem szerint. rész 18,5. 42-45. Jak. 5,17. 18. 2 És lőn az Úrnak beszéde ő hozzá, mondván: 3 Menj el innét, és menj napkelet felé, és rejtezzél el a Kérith patakja mellett, mely a Jordán felé folyik**. 4 És a patakból lesz néked italod; a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy tápláljanak téged ott. 5 Elméne azért, és az Úrnak beszéde szerint cselekedék; és elméne és leüle a Kérith patakja mellett, a mely a Jordán felé folyik. 6 És a hollók hoztak néki kenyeret és hústreggel és este, és a patakból ivott.** vers 4. rész 19,5. 7 És lőn néhány nap múlva, hogy kiszáradt a patak; mert nem volt eső a földre. 8 És lőn az Úrnak beszéde ő hozzá, mondván: 9 Kelj fel, és menj el Sareptába, a mely Sídonhoz tartozik, és légy ott; ímé megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy gondoskodjék rólad. Luk. 4,26. **10 És felkelvén, elméne Sareptába,** és mikor a város kapujához érkezett, ímé egy özvegyasszony volt ott, a ki fát szedegetett, és megszólítván azt, monda néki: Hozz, kérlek, egy kevés vizet nékem valami edényben, hogy igyam. 11 De mikor az elment, hogy vizet hozzon, utána kiáltott, és monda néki: Hozz, kérlek, egy falat kenyeret is kezedben. 12 Az pedig monda: Él az Úr, a te Istened, hogy nincs semmi sült kenyerem, csak egy marok lisztecském van a vékában, és egy kevés olajom a korsóban, és most egy kis fát szedegetek, és haza megyek, és megkészítem azt magamnak és az én fiamnak, hogy megegyük és azután meghaljunk. 13 Monda pedig néki Illés: Ne félj, menj el, cselekedjél a te beszéded szerint; de mindazáltal nékem süss abból először egy kis pogácsát, és hozd ide; magadnak és a te fiadnak pedig azután süss; 14 Mert azt mondja az Úr, Izráel Istene, hogy sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül addig, míg az Úr esőt ád a földnek színére. vers 9. 15 És ő elméne, és az Illés beszéde szerint cselekedék, **és evék mind ő, mind amaz, mind annak háznépe, naponként. 16 A vékabeli liszt nem fogyott el, sem pedig a korsóbeli olaj nem kevesült meg, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott Illés által. 2Kir. 4,2-6. 17 És lőn ezek után, hogy megbetegedék a ház gazdasszonyának fia, és az ő betegsége felette nagy vala, annyira, hogy már a lélekzete is elállott. 18 Monda azért Illésnek: Mit vétettem ellened, Istennek embere? Azért jöttél hozzám, hogy eszembe juttassad álnokságomat, és megöljed az én fiamat?** 19 És monda néki: Add ide a te fiadat. És ő elvevé azt az ő kebeléről, és felvivé a felházba, a melyben ő lakik vala, és az ő ágyára fekteté. 20 Akkor kiálta az Úrhoz, és monda: Én Uram, Istenem, nyomorúságot hozol erre az özvegyre is, a kinél én lakom, hogy az ő fiát megölöd? 21 És ráborult háromszor a gyermekre, és felkiáltott az Úrhoz, mondván: Én Uram, Istenem, térítsd vissza e gyermek lelkét ő belé! 2Kir. 4,33-35. Csel. 20,10. 22 És meghallgatta az Úr Illés szavát, és megtért a gyermekbe a lélek, és megélede. 23 És felvévén Illés a gyermeket, alávivé

őt a felházból a házba, és adá őt az ő anyjának, és monda Illés: Lássad, él a te fiad! 24 És monda az asszony Illésnek: **Most tudtam meg, hogy te Isten embere vagy, és hogy az Úrnak beszéde a te ajkadon: igazság.** vers 14. rész 18,39.

1Kir 18

1 És lőn sok idő multán, a harmadik esztendőben, az Úrnak beszéde Illéshez, mondván: Menj el, mutasd meg magadat Akhábnak, és esőt adok a föld színére. vers 40-45. 2 És elméne Illés, hogy megmutassa magát Akhábnak. Nagy éhség volt pedig Samariában. rész 16,23. 24. 3 És Akháb hivatá Abdiást, a ki az ő házának gondviselője volt. (Abdiás pedig felette igen féli vala az Urat; vers 13. **4 Mert mikor Jézabel megölette az Úr prófétáit, Abdiás száz prófétát vett oltalmába,** és rejtette el ötvenenként egy-egy barlangba, és ott táplálta őket kenyérrel és vízzel). 5 És monda Akháb Abdiásnak: Menj el az országba szerén-szerte a vizek forrásaihoz és a patakokhoz, hogyha valami füvet találhatnánk, hogy a lovakat és öszvéreket megtarthatnánk életben, és ne hagynánk a barmokat mindenestől elpusztulni. Jer. 14,3. 6 Eloszták azért magok közt a földet, a melyen kiki elmenjen. Akháb egyedül ment az egyik úton, és Abdiás is egyedül ment a másik úton. 7 És mikor Abdiás az úton ment, ímé Illés előtalálá őt, és mikor felismerte őt, arczra borula és monda: Nem te vagy-é az, uram, Illés? 8 Felele néki: Én vagyok; menj el, mondd meg a te uradnak: Ímé itt van Illés. vers 1. 9 Ő pedig monda: Mit vétettem ellened, hogy a te szolgádat Akháb kezébe akarod adni, hogy megöljön engem? 10 Él az Úr a te Istened: nincs sem nemzetség, sem ország, a hova el nem küldött volna az én uram, hogy megkeressen téged. És ha azt mondották: Nincs itt! az országot és a népet megesküdtette, hogy téged csakugyan nem találtak meg. 11 És most te azt mondod: Menj el, mondd meg a te uradnak: Ímé itt van Illés. 12 Ha most elmegyek tőled, téged pedig olyan helyre ragad el az Úrnak Lelke, a melyet én nem tudok, és én elmegyek, hogy megmondjam Akhábnak, és ha ő téged nem talál meg, engem öl meg; pedig a te szolgád féli az Urat gyermekségétől fogva. 13 Nem mondották-é meg az én uramnak, mit cselekedtem, mikor Jézabel megölette az Úr prófétáit? hogy hogyan rejtettem el az Úr prófétái közül száz férfiút ötvenenként egy-egy barlangba és tápláltam őket kenyérrel és vízzel. vers 4. 14 És te mégis azt mondod: Menj el és mondd meg a te uradnak: Ímé itt van Illés; hogy megöljön engemet. 15 És felele Illés: Él a Seregeknek Ura, a ki előtt állok: e mai napon megmutatom magamat néki. vers 1. 16 Elméne azért Abdiás Akháb eleibe, és megjelenté ezt néki, és eleibe méne Akháb Illésnek. **17 És mikor meglátta Akháb Illést, monda Akháb néki: Te vagy-é az Izráel megháborítója?** rész 17,1. Ámós 7,10. 11. **18 Ő pedig monda: Nem én háborítottam meg az Izráelt, hanem te és a te atyád háza, azzal, hogy elhagytátok az Úrnak parancsolatait, és a Baál után jártatok.** rész 16,30-33.19 Most azért küldj el, gyűjtsd hozzám az egész Izráelt a Kármel hegyre, és a Baál négyszázötven prófétáját, és az Aserának négyszáz prófétáját, a kik a Jézabel asztaláról élnek. rész 16,33. 20 És elkülde Akháb mind az egész Izráel fiaihoz, és egybegyűjté a prófétákat a Kármel hegyre. 21 És odamenvén Illés az egész sokasághoz, monda: **Meddig sántikáltok kétfelé?** Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, kövessétek azt. És nem felelt néki a nép csak egy szót sem. Józs. 24,14-16. 22 Akkor monda Illés a népnek: Én maradtam meg csak egyedül az Úr prófétái közül; míg a Baál prófétái négyszázötvenen vannak; vers 4. 23 Adjatok azért nékünk két tulkot, és ők válaszszák magoknak az egyik tulkot, a melyet vagdaljanak darabokra, és rakják a fákra; de tüzet ne tegyenek alája; én pedig a másikat készítem el, a melyet a fákra rakok, de tüzet én sem teszek alája. 24 Akkor hívjátok segítségül a ti istenteknek nevét, és én is segítségül hívom az Úrnak nevét; és a mely isten tűz által felel, az az Isten. És felelvén az egész sokaság, monda: Jó lesz! 25 És monda Illés a Baál prófétáinak: Válaszszátok el magatoknak az egyik tulkot, és készítsétek el ti először; mert ti többen vagytok, és hívjátok segítségül a ti istenteknek nevét, de tüzet ne tegyetek alája. 26 És vevék a tulkot, a melyet nékik adott, és azt elkészíték, és segítségül hívák a Baálnak nevét reggeltől fogva délig, mondván: Baál! hallgass meg minket! De nem jött szó, sem felelet. És ott sántikáltak az oltár

körül, a melyet készítettek. 27 Mikor pedig már dél lett, elkezdte őket gúnyolni Illés, azt mondván: Kiáltsatok hangosabban, hiszen isten! Talán elmélkedik, vagy félrement, vagy úton van, vagy talán aluszik, és felserken. 28 És elkezdtek hangosan kiabálni és az ő szokásuk szerint késekkel és borotvákkal metélték magokat, míg csak ki nem csordult a vérök. 3Móz. 19,28. 29 Mikor pedig a dél elmúlt, prófétálni kezdtek egész az esteli áldozatig; de akkor sem lett se szó, se felelet, se meghallgattatás. 30 Akkor monda Illés az egész sokaságnak: Jőjjetek én hozzám. És hozzá méne az egész sokaság, és megépíté az Úr oltárát, a mely leromboltatott volt. 31 És vőn Illés tizenkét követ, a Jákób fiai nemzetségeinek száma szerint, a kiknek az Isten azt mondotta volt: Izráel legyen a te neved; Józs. 4,5. 20. 1Móz. 32,28. 32 És oltárt építe a kövekből az Úr nevében, és egy árkot húzott az oltár körül, a melybe két véka vetni való mag férne. 33 És oda készíté a fát, és felvagdalá a tulkot, és felraká azt a fára; 34 És monda: Töltsetek meg négy vedret vízzel, és öntsétek az égőáldozatra és a fára. Monda ismét: Tegyétek ezt még egyszer! És másodszor is azt tevék. Monda még is: Harmadszor is tegyétek meg! És harmadszor is azt mívelék; 35 Úgy, hogy a víz lecsurgott az oltárról, és még az árok is tele lett vízzel. vers 32. 36 És **a mikor eljött az esteli áldozás ideje, oda lépett Illés próféta, és monda: Óh Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istene, hadd ismerjék meg e mai napon, hogy te vagy az Isten az Izráelben,** és hogy én a te szolgád vagyok, és hogy mindezeket a te parancsolatodból cselekedtem. 2Móz. 3,6. vers 19-24. 37 Hallgass meg engem, Uram, hallgass meg engem, hogy tudja meg e nép, hogy te, az Úr vagy az Isten, és te fordítod vissza az ő szívöket! 38 Akkor alászálla az Úr tüze, és megemészté az égőáldozatot, a fát, a köveket és a port, és felnyalta a vizet, a mely az árokban volt. vers 24. 3Móz. 9,24. 39 Mikor ezt látta az egész sokaság, arczra borult, és monda: Az Úr az Isten! az Úr az Isten! vers 36. rész 17,24. 40 És monda Illés nékik: Fogjátok meg a Baál prófétáit; senki el ne szaladjon közülök! És megfogák őket, és alávivé őket Illés a Kison patakja mellé, és megölé ott őket. 2Kir. 10,25-28. 41 Akkor monda Illés Akhábnak: Eredj fel, egyél és igyál, mert nagy esőnek zúgása hallszik. 42 És felment Akháb, hogy egyék és igyék. Illés pedig felment a Kármel hegy tetejére, és leborula a földre, és az ő orczáját az ő két térde közé tevé; 43 És monda az ő szolgájának: Menj fel, és nézz a tenger felé. És felment, és arrafelé nézett, és monda: Nincsen semmi. És monda Illés: Menj vissza hétszer. 2Kir. 5,10. 44 És lőn hetedúttal, monda a szolga: Ímé egy kis felhőcske, mint egy embernek a tenyere, jő fel a tengerből. Akkor monda: Menj fel, mondd meg Akhábnak: Fogj be és menj le, hogy meg ne késleljen az eső. 45 És lőn azonközben, hogy besötétedett az ég a fellegektől és a széltől, és nagy eső lett. Akháb pedig szekérre ült és elment Jezréelbe. vers 1. Jak. 5,18. 46 És lőn az Úr keze Illésen, és felövezvén az ő derekát, még Akháb előtt futott el Jezréel felé.

1Kir 19

1 És Akháb elbeszélé Jézabelnek mindazokat, a melyeket Illés cselekedett és a többek között, hogy hogyan ölte meg mind a prófétákat fegyverrel. rész 16,31. rész 18,40. 5Móz. 13,6-9. 2 És követet külde Jézabel Illéshez, mondván: Ezt cselekedjék velem az istenek és úgy segéljenek, ha holnap ilyenkor úgy nem cselekszem a te életeddel, mint a hogy te cselekedtél azoknak életekkel mind egyig. rész 2,23. 3 A mit mikor megértett, felkelvén elméne, vigyázván az ő életére. És méne Beersebába, a mely Júdában volt; és ott hagyá az ő szolgáját. Józs. 19,1. 2.4 Ő pedig elméne a pusztába egynapi járó földre, **és elmenvén leüle egy fenyőfa alá, és könyörgött, hogy hadd haljon meg, és monda: Elég! Most óh Uram, vedd el az én lelkemet; mert nem vagyok jobb az én atyáimnál! Jób 7,16. 5 És lefeküvék és elaluvék a fenyőfa alatt. És ímé angyal illeté őt, és monda néki: Kelj fel, egyél. rész 17,4. 6. 6 És mikor körülnézett, ímé fejénél vala egy szén között sült pogácsa és egy pohár víz. És evék és ivék, és ismét lefeküvék.** 7 És az Úr angyala eljött másodszor is és megilleté őt, és monda: Kelj fel, egyél; mert erőd felett való utad van. 8 És ő felkelt, és evett és ivott; **és méne annak az ételnek erejével negyven nap és negyven éjjel egész az Isten hegyéig, Hórebig.** 2Móz. 24,18. 2Móz.

34,28. Mát. 4,2. 9 És beméne ott egy barlangba, és ott hála. És ímé lőn az Úrnak beszéde ő hozzá, és monda néki: Mit csinálsz itt Illés? 10 Ő pedig monda: Nagy búsulásom van az Úrért, a Seregek Istenéért; mert elhagyták a te szövetségedet az Izráel fiai, a te oltáraidat lerontották, és a te prófétáidat fegyverrel megölték, és **csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek.** **rész 18,30. rész 18,4. vers 2. 11 És monda: Jőjj ki és állj meg ezen a hegyen, az Úr előtt. És ímé ott az Úr volt elmenendő. És az Úr előtt megyen vala nagy erős szél, a mely a hegyeket megszaggatta és meghasogatta a kősziklákat az Úr előtt; de az Úr nem vala abban a szélben. És a szél után földindulás lett; de az Úr nem volt a földindulásban sem.** **2Móz. 33,21-23. vers 13.12 És a földindulás után tűz jöve, de nem volt az Úr a tűzben sem. És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék.** **vers 13. 13 És mikor Illés ezt hallotta, befedé az ő arczát palástjával, és kimenvén, megálla a barlang ajtajában, és ímé szózat lőn ő hozzá, a mely ezt mondá: Mit csinálsz itt Illés?** **vers 9. 14 És ő felele: Nagy búsulásom van az Úrért, a Seregeknek Istenéért, mert az Izráel fiai elhagyták a te szövetségedet, lerontották a te oltáraidat, és a te prófétáidat megölték fegyverrel, és én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek.** 15 És monda az Úr néki: Menj el, térj vissza a te utadon a pusztán át Damaskusba, és mikor oda jutándasz, kenjed királylyá Hazáelt Siriában; 2Kir. 8,13. 16 És Jéhut, a Nimsi fiát kenjed királylyá Izráelben, és Elizeust, az Abelméholabeli Sáfát fiát pedig kenjed prófétává a te helyedbe. 2Kir. 9,2. 3. 6. 17 És lészen, hogy a ki megmenekedik Hazáel fegyverétől, azt Jéhu öli meg, és a ki megmenekedik a Jéhu fegyverétől, azt Elizeus öli meg. 2Kir. 9,14-37. 18 De meghagyok Izráelben hétezer embert: minden térdet, mely meg nem hajolt a Baálnak, és minden ajkat, mely meg nem csókolta azt. Róm. 11,4. 19 És ő elmenvén onnét, megtalálá Elizeust, a Sáfát fiát, a mint szántott tizenkét járom ökörrel, és ő maga a tizenkettedikkel volt; és Illés hozzá méne, és az ő palástját reá veté. vers 16. 20 És ő elhagyván az ökröket, Illés után futott, és monda: **Kérlek hadd csókoljam meg az én atyámat és az én anyámat, és azután követlek. És monda: Menj, térj vissza; mert mit cselekedtem tenéked?** **Luk. 9,61. 21 És elmenvén ő tőle, vőn azután egy pár ökröt, és levágá azt, és az ekéhez való szerszámokból tüzet rakván, megfőzé azok húsát, és a népnek adá, és evének; és felkelvén, elméne Illés után, és szolgála néki.**

1Kir 20

1 És Benhadád, Siria királya összegyűjté egész seregét, és harminczkét király volt ő vele és nagyon sok ló és szekér, és felméne és megszállá Samariát, és ostromolni kezdte azt. 2 És követeket küldött Akhábhoz, az Izráel királyához a városba; 3 És azt izené néki: Azt mondja Benhadád: A te ezüstöd és aranyad az enyém, a te feleségeid is és a te szép fiaid is az enyémek. 4 És felele az Izráel királya, és monda: A mint megmondottad uram, király, tiéd vagyok mindenekkel, a melyeket bírok. 5 Megtérvén pedig a követek, mondának: Azt mondja Benhadád: Miután hozzád küldöttem, és azt izentem, hogy a te ezüstödet és aranyadat és a te feleségeidet és fiaidat add nékem; 6 Azért holnap ilyenkor elküldöm az én szolgáimat hozzád, és felkutatják a te házadat, és a te szolgáid házait; és kezekhez veszik, a mi csak kedves előtted, és elhozzák. 7 Akkor egybehívá az Izráel királya mind az ország véneit, és monda: Vegyétek eszetekbe, és lássátok meg, minemű gonosz szándékkal van ez; mert hozzám küldött az én feleségeimért és gyermekeimért, ezüstömért és aranyomért, és meg nem tagadtam tőle. 8 És mondának néki a vének mindnyájan, és az egész nép: Ne engedj néki, és az ő akaratját be ne teljesítsd. 9 És ő monda a Benhadád követeinek: Mondjátok meg az én uramnak, a királynak: Mindazokat, a melyek felől először izentél a te szolgádnak, megcselekszem, de ezt a dolgot nem tehetem meg. Így elmenvén a követek, megmondák néki a választ. 10 Akkor hozzá külde Benhadád, és monda: Úgy cselekedjenek velem az istenek és úgy segéljenek, hogy Samariának minden pora sem elég, hogy a velem való nép közül mindeniknek csak egy-egy marokkal is jusson! 11 És felele az Izráel királya, mondván: Mondjátok meg néki : Ne kérkedjék úgy, a ki fegyverbe öltözik, mint a ki már leveti a fegyvert! 12 Meghallván pedig ezt a választ, mikor ő

ivott a királyokkal a sátorokban, monda az ő szolgáinak: Vegyétek körül a várost! És azok körülvevék azt. 13 És ímé egy próféta méne Akhábhoz, az Izráel királyához, a ki ezt mondá: Azt mondja az Úr: Avagy nem láttad-é mindezt a nagy sokaságot: ímé e mai napon kezdbe adom azt, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr! 14 Monda pedig Akháb: Ki által? És felele: Azt mondja az Úr: A tartományok fejedelmeinek ifjai által. Akkor monda Akháb: Ki kezdje meg a harczot? És felele: Te! 15 Megszámlálá azért a tartományok fejedelmeinek ifjait, a kik kétszázharminczketten voltak; ezekután megszámlálá mind az Izráel fiainak is minden népét, hétezer embert. 16 És elindulának délben. Benhadád pedig ott ivott a királyokkal a sátorokban, és lerészegedett ő és a harminczkét király, a ki segítségére jött vele. 17 És a tartományok fejedelmeinek ifjai vonultak ki legelőször. Benhadád pedig elkülde, és megmondották néki, ezt mondván: Valami férfiak jöttek ki Samariából! 18 És monda: Akár békességért jöttek ki, fogjátok meg őket elevenen; akár viadalért jöttek ki, fogjátok el őket elevenen. 19 De mikor kivonultak a városból a tartományok fejedelmeinek ifjai és a sereg, a mely őket követte: vers 15.20 Mindenik vágni kezdte azt, a ki eléje került, és elfutottak a Siriabeliek, az Izráel pedig kergette őket, és megfutott maga Benhadád, Siria királya is lovon a lovagokkal együtt. 21 És azután kivonult az Izráel királya, és megveré mind a lovagokat, mind a szekereket, és megveré a Siriabelieket nagy csapással. vers 13. 22 És méne az Izráel királyához egy próféta, és ezt mondá néki: Menj el, erősítsd meg magad, és vedd eszedbe és lásd meg, mit kelljen cselekedned, mert esztendő mulva ismét feljő Siria királya ellened. 23 A siriabeli király szolgái pedig mondának néki: A hegyeknek istenei az ő isteneik, azért győztek le bennünket; de vívjunk csak meg velök a síkon, és meglátod, ha le nem győzzük-é őket? 1Kir. 11,23-25. 24 És tedd ezt: Küldd el a királyokat, mindeniket a maga helyéről; és állíts hadnagyokat helyettök, 25 És szervezz magadnak olyan sereget, mint az volt, a melyet elvesztettél, és olyan lovakat és szekereket, mint amazok voltak; és vívjunk meg velök a síkon, és meglátod, ha le nem győzzük-é őket? És engede az ő szavoknak, és akképen cselekedék. 26 Mikor azért az esztendő elmult, rendbeszedte Benhadád a Siriabelieket, és feljöve Afekbe, hogy hadakozzék az Izráel ellen. 27 De az Izráel fiai összeszámláltattak és elláttattak élelemmel, és eleikbe menének azoknak. Táborba szállván pedig az Izráel fiai, amazokhoz képest olyanok voltak, mint két kicsiny kecskenyájacska; míg a Siriabeliek ellepték a földet. vers 15. vers 10. 25. 29. 30. 28 Jött vala pedig egy Isten embere, és szóla az Izráel királyának, mondván: Azt mondja az Úr: Azért mert a Siriabeliek azt mondották, hogy csak a hegyeknek Istene az Úr, és nem a völgyeknek Istene is: mindezt a nagy sokaságot a te kezedbe adom, hogy megismerjétek, hogy én vagyok az Úr. vers 23. 2Kir. 19,28. 35. 29 És ott táboroztak egészen velök szemben hetednapig. A hetedik napon azután megütköztek, és az Izráel fiai levágtak a Siriabeliek közül egy nap százezer gyalogost. vers 27. 30 És a többiek elmenekültek Afek városába; de a falak rászakadtak a megmaradott huszonkétezer emberre, és Benhadád is elfutott és ott bolyongott a városban kamaráról-kamarára. vers 10. 31 És mondának néki az ő szolgái: Ímé hallottuk, hogy az Izráel házának királyai kegyelmes királyok, azért hadd öltözzünk zsákokba, és vessünk köteleket a mi nyakunkba, és menjünk ki az Izráel királyához, talán életben hagyja a te lelkedet. 32 És zsákokba öltözének, és köteleket vetének nyakokba, és elmenének az Izráel királyához, és mondának: A te szolgád, Benhadád, ezt mondja: Hagyd életben kérlek, az én lelkemet! És monda: Él-e még? én atyámfia ő! vers 3. 10. 33 És a férfiak jó jelnek vették azt, és gyorsan megragadták a szót, és mondának: A te atyádfia Benhadád él. És monda: Menjetek, és hozzátok ide őt. Kijöve azért ő hozzá Benhadád, és felülteté őt az ő szekerébe, 34 És monda néki: A városokat, a melyeket elvett volt az én atyám a te atyádtól, azokat visszaadom, és csinálj magadnak utczákat Damaskusban, mint az én atyám csinált volt Samariában; én ezzel a kötéssel bocsátlak el téged. És szövetséget kötött vele, és elbocsátá őt. 35 Egy férfiú pedig a próféták fiai közül monda az ő felebarátjának az Úr beszéde szerint: Verj meg engem kérlek; de ez nem akará őt megverni. 36 Akkor monda néki: Azért, mert nem engedtél az Úr szavának: ímé mihelyt én tőlem elmégy, megöl téged az oroszlán. És a mikor elment ő tőle, találá őt egy

oroszlán, és megölé. rész 13,21. 24. 37 Talála azután más férfiat, a kinek monda: Kérlek, verj meg engem. És megveré az annyira, hogy megsebesítette. 38 És elméne a próféta, és az útfélen a király elé álla és elváltoztatá magát szemeit bekötözvén. 39 Mikor pedig arra ment el a király, kiálta a királyhoz, és monda: A te szolgád kiment volt a hadba, és ímé egy férfiú eljövén, hoza én hozzám egy férfiút, és monda: Őrizd meg ezt a férfiút; ha elszaladánd, meg kell halnod érette, vagy egy tálentom ezüstöt fizetsz. 40 És mialatt a te szolgádnak itt és amott dolga volt, az az ember már nem volt. És monda néki az Izráel királya: Az a te ítéleted; magad akartad. 41 És mindjárt elvevé a kötést az ő szeméről, és megismeré őt az Izráel királya, hogy a próféták közül való. 42 És monda néki: Ezt mondja az Úr: Mert elbocsátottad kezedből a férfiút, a kit én halálra szántam, azért lelked lészen lelkéért, és néped népéért. vers 34. rész 22,37. 43 És házához méne az Izráel királya szomorú és megbúsult szívvel, és méne Samariába.

1Kir 21

1 És történt ezek után, hogy a Jezréelbeli Nábótnak egy szőlője volt Jezréelben, Akhábnak, Samaria királyának a háza mellett. **rész 18,46.** 2 És szóla Akháb Nábótnak, mondván: Add nékem a te szőlődet, hogy legyen veteményes kertem; mert közel van az én házamhoz, és néked érette jobb szőlőt adok annál, vagy ha néked tetszik, pénzül adom meg az árát. 3 És felele Nábót Akhábnak: Isten őrizzen, hogy néked adjam az én atyáimtól maradt örökséget. 3Móz. 25,23. 4Móz. 36,7. 4 Akkor haza méne Akháb nagy bánattal és haraggal a beszéd miatt, a melyet szólott néki a Jezréelbeli Nábót, mondván: Nem adom néked az én atyáimtól maradt örökséget; és lefeküvék az ő ágyára, és arczát a fal felé fordítá, és nem evék kenyeret. 5 Hozzá menvén az ő felesége Jézabel, monda néki: Miért háborodott meg a te szíved, és kenyeret nem eszel? vers 10. rész 19,2. 6 És ő monda néki: Mert ama Jezréelbeli Nábóttal beszéltem, és azt mondám néki: Add nékem a te szőlődet pénzért, vagy ha inkább tetszik, más szőlőt adok néked érette, ő pedig azt mondta: Nem adom néked az én szőlőmet. 7 Akkor monda néki Jézabel, az ő felesége: Te bírod-é most az Izráel királyságát? Kelj fel, egyél kenyeret, és a te szíved örvendezzen, én majd néked adom a Jezréelbeli Nábót szőlőjét. 8 És levelet írt Akháb nevével, a melyet megpecsételt az ő gyűrűjével, és elküldé azt a levelet a véneknek és a főembereknek, a kik Nábóttal egy városban laktak; 9 És a levélben ezt írta, mondván: Hirdessetek bőjtöt, és ültessétek Nábótot a nép élére; 10 És ültessetek vele szembe két istentelen embert, a kik tanúbizonyságot tegyenek ő ellene, mondván: Megszidalmaztad az Istent és a királyt. Azután vigyétek ki, és kövezzétek meg őt, hogy meghaljon. 5Móz. 17,6. 19,15. 11 És ekképen cselekedének a vének és a főemberek, a kik az ő városában laktak, a mint Jézabel nékik megparancsolta, és a mint a levélben megírta, a melyet nékik küldött; 12 Bőjtöt hirdetének, és ülteték Nábótot a nép élére. 13 Előjöve azután két istentelen ember, és leült vele szemben, és tanúbizonyságot tettek ez istentelen emberek Nábót ellen a nép előtt, mondván: Megszidalmazta Nábót az Istent és a királyt. Kivivék azért őt a városból, és megkövezék, és meghala. 14 Azután megizenék Jézabelnek, mondván: Megköveztetett Nábót, és meghalt. vers 10. 2Kir. 9,10. 30-36. 15 Mikor pedig meghallotta Jézabel, hogy megköveztetett Nábót és meghalt, monda Jézabel Akhábnak: Kelj fel és foglald el a Jezréelbeli Nábót szőlőjét, a melyet nem akart néked pénzért oda adni; mert nem él Nábót, hanem meghalt. 16 És mikor meghallotta Akháb, hogy Nábót meghalt, felkelt Akháb, hogy lemenjen a Jezréelbeli Nábót szőlőjébe, és azt elfoglalja. 17 Akkor szóla az Úr Thesbites Illésnek, mondván: rész 18,46. 19,2. 18 Kelj fel, és menj Akhábnak, az Izráelbeli királynak eleibe, a ki Samariában lakik, ímé ott van a Nábót szőlőjében, a melybe lement, hogy azt elfoglalja; 19 És szólj néki, ezt mondván: Így szól az Úr: Nemde megölted-é és nemde el is foglaltad-é? És szólj néki, mondván: Ezt mondja az Úr: Ugyanazon a helyen, a hol felnyalták az ebek Nábót vérét, ebek nyalják fel a te véredet is! rész 22,38. 2Kir. 9,10. 20 És monda Akháb Illésnek: Megint rám találtál ellenségem? És ő monda: Rád találtam; mert te magadat mindenestől arra adtad, hogy gonoszságot cselekedjél az Úr szemei előtt. rész 18,17. 19,2. 21 Ímé, azt mondja az Úr:

Veszedelmet hozok reád, és elvesztem a te maradékaidat, és kigyomlálom Akhábnak még az ebét is, és a berekesztettet és az elhagyatottat Izráelben; 2Kir. 9,7-10. 30-36. 22 És olyanná teszem a te házadat, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát, és mint Baásának, az Ahija fiának házát azért, a miért haragra ingerlettél engem, és a miért bűnbe ejtetted az Izráelt. rész 15,29. rész 16,11-13. **23 És Jézabel felől is szóla az Úr, mondván: Az ebek eszik meg Jézabelt Jezréel kőfala előtt; 2Kir. 9,30-36. 24 Azt, a ki Akháb házából a városban hal meg, az ebek eszik meg; azt pedig, a ki a mezőben hal meg, az égi madarak eszik meg. rész 14,11. 2Kir. 9,24-26. 25 Mert bizonyára nem volt Akhábnak mássa, a ki magát arra adta volna, hogy csak gonoszságot cselekedjék az Úr szemei előtt, a melyre az ő felesége, Jézabel ösztökélé őt. vers 20. † vers 10. rész 16,30. 31.** 26 Mert igen útálatos dolgot cselekedék, követvén a bálványokat mind a szerint, a mint cselekedének az Emoreusok, a kiket az Úr kiűzött volt az Izráel fiai előtt. 27 Lőn pedig, mikor meghallotta Akháb e beszédeket, megszaggatá az ő ruháit, és zsákba öltözék és bőjtöle, és a zsákban hála, és nagy alázatossággal jár vala. Ezsdr. 9,3. 28 És szóla az Úr Thesbites Illésnek, mondván: 29 Nem láttad-é, hogy Akháb hogyan megalázta magát előttem? Mivelhogy pedig megalázta magát előttem, nem hozom reá a veszedelmet az ő életében, hanem csak az ő fia idejében hozom el a veszedelmet az ő házára. vers 21. 2Kir. 9,24-26.

1Kir 22

1 És három esztendő lefolyt úgy, hogy nem volt hadakozás a Siriabeliek és az Izráel között. 2 De a harmadik esztendőben aláméne Josafát, Júda királya az Izráel királyához, 2Krón. 18,1. 2. 3 Akkor monda az Izráel királya az ő szolgáinak: Nem tudjátok-é, hogy Rámoth Gileád a miénk? És mi hallgatunk és nem veszszük vissza azt Siria királyától? Józs. 21,38. 4 És monda Josafátnak: Feljössz-é velem e hadba Rámoth Gileád ellen? Felele Josafát az Izráel királyának: Úgy én, mint te, úgy az én népem, mint a te néped; úgy az én lovaim, mint a te lovaid. 2Krón. 18,3. 5 És monda Josafát az Izráel királyának: Kérdezősködjél még ma az Úr beszéde után. 2Kir. 3,11. 6 És összegyűjté az Izráel királya a prófétákat, közel négyszáz férfiút, és monda nékik: Elmenjek-é Rámoth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? És mondának: Menj fel; mert az Úr kezébe adja azt a királynak. 7 És monda Josafát: Nincs itt már több prófétája az Úrnak, hogy attól is tudakozódhatnánk? 8 És monda az Izráel királya Josafátnak: Még van egy férfiú, a ki által megkérdhetjük az Urat, Mikeás, a Jemla fia; de én gyűlölöm őt, mert soha nem jövendöl nékem jót, hanem mindig csak rosszat. És monda Josafát: Ne beszéljen így a király! rész 21,20. 9 És előszólíta az Izráel királya egy udvariszolgát, és monda: Hívd ide hamar Mikeást, a Jemla fiát. 10 És ott ült az Izráel királya és Josafát, Júda királya, ruhákba öltözötten, mindenik a maga trónusán Samaria kapuja előtt a térségen, és a próféták mind ott jövendöltek előttük. 2Krón. 18,9. 11 És Sédékiás, a Kénaána fia, vasszarvakat készített, és monda: Ezt mondja az Úr: Ezekkel ökleled a Siriabelieket, míg meg nem emészted őket. 12 És a próféták is mindnyájan ekképen jövendöltek, mondván: Menj fel Rámoth Gileád ellen, és jó szerencséd lesz; mert azt az Úr a király kezébe adja. 13 A követ pedig, a ki elment volt, hogy elhívja Mikeást, szóla néki, mondván: Ímé a próféták egyenlő akarattal jót jövendölnek a királynak: szólj, kérlek, te is úgy, mint azok közül egy, és jövendölj jót. 14 Mikeás pedig monda: Él az Úr, hogy csak azt fogom mondani, a mit az Úr mondánd nékem. 4Móz. 22,38. 24,13. 15 És mikor a királyhoz ment, monda néki a király: Mikeás! elmenjünk-é Rámoth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjuk? Ő pedig monda néki: Menj fel és járj szerencsével; az Úr kezébe adja azt a királynak. 16 És monda néki a király: Még hányszor kényszerítselek téged, hogy az igaznál egyebet ne mondj nékem az Úr nevében? Mát. 26,63-65. 17 És monda: Látám az egész Izráelt szétszéledve a hegyeken, mint a juhokat, a melyeknek nincsen pásztoruk. És monda az Úr: Nincsen ezeknek urok? Térjen vissza kiki az ő házához békességben. 18 És monda az Izráel királya Josafátnak: Nemde nem megmondottam-é néked, hogy soha jót nékem nem jövendöl, hanem csak rosszat. vers 8. 19 És monda Mikeás: Azért halld meg most az Úr beszédét: Látám

az Urat az ő székiben ülni, és az egész mennyei sereget az ő jobb- és balkeze felől mellette állani. Dán. 7,10. 20 És monda az Úr: Kicsoda csalja meg Akhábot, hogy felmenjen, és elvesszen Rámoth Gileádnál? És ki egyet, ki mást szól vala hozzá. Jób 1,6. 21 Akkor előjőve egy lélek, a ki az Úr eleibe álla, és monda: Én akarom megcsalni őt. Az Úr pedig monda néki: Miképen? 22 És felele: Kimegyek és hazug lélek leszek minden ő prófétáinak szájában. Akkor monda az Úr: Csald meg és győzd meg; menj ki, és cselekedjél úgy. Jel. 16,14. 23 Ímé az Úr a hazugságnak lelkét adta mindezeknek a te prófétáidnak szájába; és az Úr szólott veszedelmes dolgot ellened. 24 Akkor odalépett Sédékiás, a Kénaána fia, és arczul csapván Mikeást, monda: Hogyan? Eltávozott volna én tőlem az Úrnak lelke, hogy csak néked szólana? Ján. 18,22. 25 És monda Mikeás: Ímé meglátod azon a napon, a mikor az egyik kamarából a másik kamarába mégy be, hogy elrejtőzhess. rész 20,30. 26 Az Izráel királya pedig monda: Fogjad Mikeást, és vidd vissza őt Ammonhoz, a város fejedelméhez, és Joáshoz, a király fiához; 27 És mondjad: Ezt mondja a király: Vessétek ezt a tömlöczbe, és tápláljátok őt a nyomorúság kenyerével és a nyomorúság vizével, míg békességgel megjövök. 28 Monda pedig Mikeás: Ha békességgel térsz vissza, nem az Úr szólott én általam. Azután monda: Halljátok ezt meg minden népek! vers 17. 20. 5Móz. 18,21. 22. 29 És felvonult az Izráel királya, és Josafát, a Júda királya Rámoth Gileád ellen. 30 És monda az Izráel királya Josafátnak: Megváltoztatom ruhámat, és úgy megyek a viadalra, te pedig öltözzél fel ruhádba. És elváltoztatá ruháját az Izráel királya, és úgy méne a viadalra. vers 17. 23. 31 Siria királya pedig megparancsolá az ő szekerei harminczkét fejedelmeinek, mondván: Ne vívjatok se kicsinynyel, se nagygyal, hanem egyedül csak az Izráel királya ellen vívjatok. 32 És a mikor meglátták a szekerek fejedelmei Josafátot, mondának: Nyilván ez az Izráel királya; és reá rohanván vívának ellene. De Josafát elkezdett kiáltani. 33 Mikor pedig látták a szekerek fejedelmei, hogy nem az Izráel királya, ott hagyták. 34 Egy ember pedig csak úgy találomra kilövé az ő kézívét, és találá az Izráel királyát a pánczél és a kapocs között. És ő monda a kocsisának: Fordulj meg és vigy ki engem a táborból, mert megsebesültem! vers 23. 28. 35 És az ütközet mind erősebb lett azon a napon, és a király az ő szekerében állott a Siriabeliek ellen, és meghalt este felé, és a vér a sebből a szekérbe csorgott. 36 És kikiálták napnyugotkor a táborban, mondván: Minden ember menjen haza a maga városába és földjébe! 37 És meghalt a király és visszavitetvén Samariába, eltemeték a királyt Samariában. 38 És mikor mosták az ő szekerét a Samaria mellett lévő tóban: az ebek nyalták az ő vérét, és paráznák fürödtek ott, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott volt. rész 21,19. 39 Akhábnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, az elefántcsontból építtetett ház, és mind a városok, a melyeket épített, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 40 És elaluvék Akháb az ő atyáival; és uralkodék ő utána fia, Akházia. 41 És Josafát, az Asa fia lett királylyá Júdában, Akhábnak, az Izráel királyának negyedik esztendejében. 42 És Josafát harminczöt esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és huszonöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának Azuba volt a neve, Silhi leánya. 43 És jára Asának, az ő atyjának minden útjában, és abból ki nem tére, azt cselekedvén, a mi az Úr szemei előtt kedves. 44 Csakhogy a magaslatokat nem rombolták le, és a nép még áldozott és tömjénezett a magaslatokon. rész 15,14. 2Krón. 20,33. 45 És békességben élt Josafát az Izráel királyával. 46 Josafátnak egyéb dolgai pedig és az ő ereje, a melylyel cselekedett, és a melylyel hadakozott, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 47 A férfi paráznákat is, a kik még megmaradtak volt az ő atyjának, Asának idejéből, kiűzte az országból. rész 15,12. 48 Akkor nem volt király Edomban, hanem csak helyettes király. 2Sám. 8,14. 49 És Josafát Társis hajókat csináltatott, hogy aranyért mennének Ofirba, de nem mehettek el; mert a hajók összetörtek Esiongáberben. 2Krón. 20,37. rész 9,26. 50 Akkor mondá Akházia, az Akháb fia, Josafátnak: Hadd menjenek el az én szolgáim a te szolgáiddal e hajókon; de Josafát nem akará. vers 49. 2Krón. 20,37. 51 És elaluvék Josafát az ő atyáival; és eltemetteték az ő atyáival az ő atyjának, Dávidnak városában; és az ő fia, Jórám, uralkodék helyette. 52 Akházia pedig, az Akháb fia kezde uralkodni Izráelen Samariában,

Josafátnak, a Júda királyának tizenhetedik esztendejében, és uralkodék Izráelben két esztendeig. **53 És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, járván az ő atyjának és anyjának útján, és Jeroboámnak, a Nébát fiának útján, a ki bűnbe ejté az Izráelt;** rész 15,29. 30. **54 És szolgála a Baálnak, és azt imádá és haragra indítá az Urat, Izráel Istenét, mint a hogy az ő atyja cselekedett.** rész 16,31.

Sh VII. Henrik, Henrik – álruha

A királyokról írt II. könyv

2Kir 1
1 És elszakadt Moáb, Akháb halála után, az Izráeltől. 2Sám. 8,1. 2,12. 2 És mikor Akházia kibukott az ő felházának korlátján Samariában, és megbetegedék, követeket külde el, a kiknek azt parancsolá: Menjetek el, kérdjetek tanácsot a Baálzebubtól, az Ekron istenétől, hogy meggyógyulok-é e betegségből? 3 Az Úrnak angyala pedig szóla Thesbites Illésnek: Kelj fel, menj el eleibe a Samariabeli király követeinek, és szólj nékik: Nincs-é Isten Izráelben, hogy Baálzebubhoz, az Ekron isteneihez mentek tanácsot kérdeni? 1Kir. 9,3. 18,38. 39. 4 Azért azt mondja az Úr: Az ágyból, a melyben fekszel, fel nem kelsz, hanem kétség nélkül meghalsz. És elméne Illés. vers 17. 5 És mikor a követek visszajöttek ő hozzá, monda nékik: Miért jöttetek vissza? 6 És felelének néki: Egy férfiú jöve elénkbe, és monda nékünk: Menjetek el, térjetek vissza a királyhoz, a ki titeket elküldött, és mondjátok meg néki: Ezt mondja az Úr: Nincs-é Izráelben Isten, hogy te Baálzebubhoz, Ekron isteneihez küldesz tanácsot kérdeni? Azért az ágyból, a melyben fekszel, fel nem kelsz, hanem kétség nélkül meghalsz. 7 És monda nékik: Milyen volt az a férfiú, a ki előtökbe jött volt, és ezeket a beszédeket szólá néktek? 8 És felelének néki: Egy szőr- ruhás ember, derekán bőr övvel felövezve. Akkor monda: Thesbites Illés volt. 9 És hozzá külde egy ötven ember előtt járó főembert, az alatta való ötven emberrel. És mikor ez hozzá felment, ott ült fenn a hegy tetején, és monda néki: Isten embere, a király azt parancsolja: Jőjj le! 10 Felelvén Illés, monda az ötven ember előtt járó főembernek: Ha én Isten embere vagyok, szálljon tűz alá az égből, és emészszen meg téged és az alattad való ötven embert. És tűz szálla alá az égből, és megemészté őt és az ő ötven emberét. Luk. 9,54. 11 És ismét külde ő hozzá a király más ötven ember előtt való főembert, mind az ötven férfival egybe, a ki szóla és monda néki: Isten embere, a király azt parancsolja, hogy hamar jőjj alá! 12 És felele Illés, és monda nékik: **Ha Isten embere vagyok, szálljon tűz az égből alá, és emészszen meg téged és a te ötven emberedet. És Istennek tüze szálla alá az égből, és megemészté őt és az ő ötven emberét.** Jel. 11,5. 13 És újra elküldött egy harmadik ötven ember előtt járó főembert is, az ő ötven emberével együtt, és felmenvén ez az ötven ember előtt járó főember, elméne és térdre borult Illés előtt, és könyörögvén néki, monda: Óh Isten embere, kérlek, legyen becsülete a te szemeid előtt az én lelkemnek, és ezeknek a te szolgáidnak, ez ötven ember lelkének! 14 Ímé tűz szállott le az égből és megemészté az ötven ember előtt való elébbi két főembert, az ő ötven emberével egybe: Most azért legyen becsülete az én lelkemnek a te szemeid előtt! 15 Ekkor szóla az Úr angyala Illésnek: Menj alá vele, ne félj semmit tőle. És ő felkelvén aláméne vele a királyhoz. 16 És szóla néki: Ezt mondja az Úr: A miért követeket küldöttél tanácsot kérdeni Baálzebubhoz, Ekron isteneihez, mintha nem volna Izráelben Isten, a kinek a beszédéből tanácsot kérdhetnél: azért fel nem kelsz ez ágyból, a melyben fekszel, hanem kétség nélkül meghalsz. vers 2. 4. 17 És meghalt az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott Illés, és uralkodék Jórám ő helyette, Jórámnak, a Josafát fiának, a Júdabeli királynak második esztendejében; mert Akháziának nem volt fia. rész 3,1. 18 Akháziának egyéb dolgai pedig, a melyeket cselekedett, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?

2Kir 2
1 És lőn mikor az Úr Illést fel akará vinni a szélvész által mennyekbe: elméne Illés és Elizeus Gilgálból. rész 3,11. 1Kir. 19,16. 2 És monda Illés Elizeusnak: Maradj itt, kérlek, mert az Úr Béthelbe küldött engem. És felele Elizeus: Él az Úr, és a te lelked, hogy el nem hagylak téged!

És mikor lemenének Béthel felé: 3 Kijövének a próféták fiai, a kik Béthelben valának, Elizeushoz, és mondának néki: Nem tudod-é, hogy e mai napon az Úr elragadja a te uradat tőled? És monda: Tudom én is, hallgassatok. 4 És monda néki Illés: Elizeus! Maradj itt, kérlek; mert az Úr engem Jérikhóba küldött. Ő azonban monda: Él az Úr és a te lelked, hogy el nem hagylak téged. És mikor elmenének Jérikhóba: 1Kir. 16,34. 5 A próféták fiai, a kik Jérikhóban valának, Elizeushoz jövének, és mondának néki: Nem tudod-é, hogy e mai napon az Úr a te uradat elragadja tőled? És ő monda: Én is tudom, hallgassatok. 6 Azután monda néki Illés: Maradj itt, kérlek, mert az Úr engem a Jordán mellé küldött. De ő felele: **Él az Úr és a te lelked, hogy el nem hagylak téged. És elmenének együtt mindketten. 7 Ötven férfiú pedig a próféták fiai közül utánok menvén, velök szemben messze megállának, mikor ők ketten a Jordán mellett megállottak. 8 És fogá Illés az ő palástját, és összehajtva azt, megüté azzal a vizet; és az kétfelé válék; úgy hogy mind a ketten szárazon menének át rajta.** 2Móz. 14,21. Józs. 3,15. 16. **9 És mikor általmentek, monda Illés Elizeusnak: Kérj tőlem, mit cselekedjem veled, mielőtt tőled elragadtatom. És monda Elizeus: Legyen, kérlek, a te benned való léleknek kettős mértéke én rajtam. 10 És ő monda: Nehéz dolgot kértél; mégis, ha majd meglátándasz engem, mikor tőled elragadtatom, meglesz, a mit kérsz: ha pedig meg nem látándasz, nem lesz meg. 11 És lőn, a mikor menének és menvén beszélgetének, ímé egy tüzes szekér tüzes lovakkal elválasztá őket egymástól. És felméne Illés a szélvészben az égbe.** 5Móz. 5,24. 12 Elizeus pedig ezt látván, kiált vala: Édes atyám, édes atyám! Izráel szekerei és lovagjai! És nem látá őt többé. És vevé a maga ruháit, és két részre szakasztá azokat, rész 13,14. 13 És felemelé az Illés palástját, a mely róla leesett, és visszatért, és megállott a Jordán partján. 14 És vevé az Illés palástját, a mely róla leesett, és azzal megüté a vizet, és monda: Hol van az Úr, az Illés Istene? **És mikor ő is megütötte a vizet, kétfelé válék az;** és általméne Elizeus. vers 8. 10. 15 És mikor látták őt a próféták fiai, a kik átellenben Jérikhónál valának, mondának: Az Illés lelke megnyugodt Elizeuson. És eleibe menének néki, és meghajták magokat ő előtte a földig; vers 8. 10. 16 És mondának néki: Ímé a te szolgáid között van ötven ember, erős férfiak, küldd el őket, hadd keressék meg a te uradat, hátha az Úrnak lelke ragadta el őt, és letette őt valamelyik hegyen, vagy völgyben. De ő monda: Ne küldjetek. 17 De azok kényszerítették őt egész a megszégyenülésig, és monda: Hát küldjetek el! És elküldék az ötven férfiút, de harmadnapig keresvén sem találák meg őt. 18 És mikor visszajöttek ő hozzá, mert Jérikhóban lakott, monda nékik: Nem mondottam-é, hogy ne menjetek el? 19 És mondának a város férfiai Elizeusnak: Ímé e város jó lakóhely volna, a mint uram magad látod; de a vize ártalmas, és a föld gyümölcsét meg nem érleli. 20 És monda: Hozzatok nékem egy új csészét, és tegyetek sót belé. És elhozák néki. 21 Ő pedig kiment a forráshoz, és bele veté a sót, és monda: Ezt mondja az Úr: Meggyógyítottam e vizeket; nem származik ezután azokból halál és idétlen termés. 2Móz. 15,23. 25. **22 És egészségesekké lőnek a vizek mind e mai napig, Elizeus beszéde szerint, a melyet szólott.** 23 Felméne azután onnét Béthelbe; és mikor az úton felfelé méne, apró gyermekek jövének ki a városból, a kik őt csúfolják vala, ezt mondván: Jőjj fel, kopasz, jőjj fel, kopasz! 24 És hátratekintvén és meglátván őket, megátkozá őket az Úr nevében, és az erdőből két nőstény medve jövén ki, szétszaggata közülök negyvenkét gyermeket. rész 17,25. 25 Onnét azután felment a Kármel hegyére; onnét pedig Samariába tért vissza. 1Kir. 18,19. 30. **HŰHA, EHHEZ MIT SZÓLUNK?? (SZABÓ ANDOR EZT NAGYON KISIMÍTOTTA. LEMA 1 376)**

2Kir 3

1 Jórám pedig, az Akháb fia kezde uralkodni Izráelen Samariában Josafátnak, a Júda királyának tizennyolczadik esztendejében, és uralkodék tizenkét esztendeig. rész 1,17. rész 8,16. **2 És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, de nem annyira, mint az ő atyja és anyja; mert elrontá a Baál képét, a melyet az ő atyja készíttetett volt.** **1Kir. 16,32.** 3 De mindazáltal követé Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, a ki vétekbe ejtette volt az Izráelt, és el nem távozék

azoktól. 1Kir. 12,28-33. 4 És Mésának, a Moáb királyának nagyon sok juha volt, és az Izráel királyának adóban százezer bárány és százezer kos gyapját fizette. 5 De mikor meghalt Akháb, a Moáb királya elszakadt az Izráel királyától. rész 1,1. 6 Kiméne azért Jórám király azon a napon Samariából, és megszámlálá az egész Izráelt; 7 És elméne, és külde követeket Josafáthoz, Júda királyához, ezt izenvén néki: A Moáb királya elszakadt tőlem; eljösz-é velem a Moáb ellen a hadba? Felele: Felmegyek, úgy én, mint te; úgy az én népem, mint a te néped; úgy az én lovam, mint a te lovaid. rész 1,1. 8 És monda: Mely úton menjünk fel? Felele: Az Edom pusztájának útján. 9 És elméne az Izráel királya és Júda királya és az Edom királya; és mikor hét napig bolyongtak az úton, nem volt vize sem a tábornak, sem a velök volt barmoknak. rész 8,20. 2Sám. 8,14. 10 Akkor monda az Izráel királya: Jaj, jaj; az Úr azért hívta egybe e három királyt, hogy a Moáb kezébe adja őket! 11 És monda Josafát: **Nincs itt az Úr prófétái közül egy sem, hogy általa tanácsot kérhetnénk az Úrtól? És felele egy az Izráel királyának szolgái közül, és monda: Itt van Elizeus, a Sáfát fia, a ki Illésnek kezeire vizet tölt vala.** 12 És monda Josafát: Nála van az Úrnak beszéde. És alámenének hozzá az Izráel királya és Josafát és az Edom királya. rész 2,14. 15. 1Kir. 19,16. 19. 13 És monda Elizeus az Izráel királyának: Mi közöm van hozzád? Menj a te atyádnak és anyádnak prófétáihoz! És monda néki az Izráel királya: Ne utasíts el; mert az Úr gyűjtötte össze ezt a három királyt, hogy a Moáb kezébe adja őket. 1Kir. 18,19. 22,6-34. **14 És monda Elizeus: Él a Seregek Ura, a ki előtt állok, ha nem nézném Josafátnak, a Júda királyának személyét, bizony téged nem néznélek, és rád sem tekintenék; vers 2. 3. 15 Hozzatok ide egy énekest. És mikor énekelt előtte az éneklő, az Úrnak keze lőn ő rajta.** 16 És monda: Ezt mondja az Úr: **Csináljatok itt és ott e patakon árkokat; 17 Mert ezt mondja az Úr: Nem láttok sem szelet, sem esőt, és mégis e patak megtelik vízzel, hogy ihattok mind ti, mind a ti nyájatok és barmaitok.** 18 Kevés pedig még ez az Úr szemei előtt, hanem a Moábot is kezetekbe adja. vers 1-5. 19 És megvesztek minden kulcsos várost és minden szép várost, és minden jótermő fát kivagdaltok, és minden kútfőt betöltötök, és minden jó szántóföldet behánytok kövekkel. 20 És lőn reggel, a mikor áldozatot szoktak tenni, ímé vizek jőnek vala Edom útjáról, és megtelék a föld vízzel. 2Móz. 29,38. 39. 21 Mikor pedig meghallotta az egész Moáb, hogy feljöttek a királyok ő ellenök harczolni, egybegyűlének mindnyájan, a kik fegyvert foghattak, és megállottak az ő tartományuk határán. 22 És mikor felkeltek reggel, és a nap feljött a vizekre, úgy láták a Moábiták, mintha ő ellenökbe az a víz vereslenék, mint a vér. 23 És mondának: Vér ez! Megvívtak a királyok egymással, és megölte egyik a másikát. Prédára most, Moáb! 24 De mikor az Izráel táborához jutottak, felkeltek az Izráeliták, és megverték a Moábitákat, és azok megfutamodtak előttök; betörtek hozzájok és leverték Moábot. 4Móz. 24,17. 25 És városaikat lerontották, és a jó szántóföldekre kiki követ hányt, és elborították azt kövekkel, és minden kútfőt behánytak, és minden jótermő fát kivágtak, úgy hogy csak Kir-Haréset kőfalait hagyták fenn; de körülvevék azt is a parittyások, és lerontották. vers 19. 26 Látván pedig a Moáb királya, hogy legyőzettetik a viadalban, maga mellé vett hétszáz fegyverfogó férfiút, hogy keresztül törjenek az Edom királyához; de nem bírtak. 27 Akkor vevé az ő elsőszülött fiát, a ki ő helyette uralkodandó volt, és égőáldozatul megáldozá a kőfalon. Mely dolog felett az Izráel népe igen felháborodék, és elmenének onnét, és megtérének az ő földjökbe. rész 16,3. 5Móz. 12,31.

2Kir 4

1 És kiálta egy asszony a próféták fiainak feleségei közül Elizeushoz, és monda: A te szolgád, az én férjem meghalt; te tudod, hogy a te szolgád félte az Urat. Eljött pedig a hitelező, hogy elvigye mind a két gyermekemet, hogy néki szolgái legyenek. 3Móz. 25,39. 2 Monda néki Elizeus: Mit cselekedjem veled? Mondd meg nékem, mi van a házadban? Monda az: A te szolgálóleányod házában nincs egyéb, **csak egy korsó olaj.** 1Kir. 17,12-16. 3 Akkor monda: Menj el, kérj ott kinn minden te szomszédidtól üres edényeket, de ne keveset; 4 És menj be és zárkózzál be magad a te fiaiddal, és tölts az olajból mindenik edénybe, és a tele edényt állítsd

félre. 5 És elment ő tőle, és bezárkózott az ő fiaival, azok hordták néki az edényeket, ő maga pedig csak töltögetett. 6 És mikor megtöltötte az edényeket, monda az ő fiának: Hozz ide még egy edényt. Felele az: Nincs több edény; és akkor megállott az olaj. 7 És elment, és elmondá ezt az Isten emberének. Az pedig monda: **Menj el, add el az olajat, és fizesd ki hiteleződet; te pedig és a te fiaid éljetek a maradékából.** 8 És történt ebben az időben, hogy Elizeus Súnembe ment. Ott volt egy gazdag asszony, a ki tartóztatá őt, hogy nála egyék kenyeret. És lőn, hogy valamikor csak arra járt, betért oda, hogy kenyeret egyék. Józs. 19,17. 18. 9 És monda az asszony a férjének: Ímé úgy veszem észre, hogy az az Isten embere, a ki szüntelen erre jár által, szent ember; 1Kir. 19,16. 10 Csináljunk, kérlek, egy kicsiny felházat, és tegyünk abba néki egy ágyat, asztalt, széket és gyertyatartót, hogy mikor hozzánk jön, hadd térjen oda. 1Kir. 17,9. 17-23. 11 És történt egy napon, hogy oda ment Elizeus, és megszállott a felházban, és megpihent ott. 12 És monda Géházinak, az ő szolgájának: Hívd ide azt a Súnemitát. Előhívá azért azt, és eleibe álla. vers 8. 13 Megmondotta volt pedig néki: Mondd meg néki: Ímé nagy szorgalmatossággal szolgálsz nékünk, mit kívánsz, hogy cselekedjem veled? Nincs-é valami mondani valód a király előtt, vagy a sereg fővezére előtt? És monda az: Én az én nemzetségem között békességgel lakom. 14 Monda Elizeus: Mit lehetne tehát érette tennünk? Felele Géházi: Nincs fia és a férje vén ember. 15 És monda: Hívd ide! És a mikor oda hívta, megállott az ajtóban. 16 És monda Elizeus: Esztendő ilyenkorra fiút fogsz ölelni. És monda az: Ne, édes uram, Isten embere, ne mondj képtelen dolgot a te szolgálóleányodnak! vers 14. 1Móz. 18,10-12. 17 És teherbe esék az asszony és fiat szült abban az időben, a melyet megmondott volt Elizeus. 18 De mikor megnőtt a gyermek, történt, hogy egy napon kiment az ő atyjához, az aratókhoz, 19 És monda az ő atyjának: Jaj fejem, jaj fejem! És monda az ő atyja a szolgának: Vidd el őt az anyjához. 20 Ki mikor felvette őt, vivé az ő anyjához, és az az ölében tartá délig, és akkor meghalt. 21 És felméne az asszony, és az Isten emberének ágyára tevé őt, és az ajtót bezárván kijöve onnét. vers 10. 11. 22 És előhívatá az ő férjét és monda: Kérlek, küldj ide nékem egyet a szolgák közül és egy szamarat, hadd menjek el hamar az Isten emberéhez, és mindjárt megjövök. vers 25. 23 És az monda: Miért mégy ő hozzá, ma nincs sem újhold, sem szombat? Felele az: Csak hagyd rám! 24 És megnyergelé a szamarat, és monda a szolgának: Hajtsd és siess, ne késlelj engem a menésben, hanem ha mondándom néked. 25 És elmenvén, juta az Isten emberéhez a Kármel hegyére. És mikor meglátá őt az Isten embere távolról, monda Géházinak, az ő szolgájának: Ímé a Súnemita ez! rész 2,25. 1Kir. 18,19. 30. 26 Fuss, kérlek, eleibe, és kérdezd meg tőle, ha békességben van-é mind ő, mind az ő férje, mind az ő gyermeke? Monda az: Békességben! 27 Mikor pedig az Isten emberéhez jutott a hegyre, átölelte az ő lábait; de Géházi oda ment, hogy elűzze őt, az Isten embere azonban így szólt: Hagyj békét néki, mert megkeseredett az ő szíve, és az Úr eltitkolta tőlem, és nem jelentette meg nékem. rész 5,26. 28 És monda az: Vajjon én kértem-é fiat az én uramtól? Nemde nem mondám-é néked: Ne csalj meg engemet? vers 16. 29 És monda Elizeus Géházinak: Övezd fel derekadat, és vedd kezedbe az én pálczámat, és menj el, ha valakivel találkozol, ne köszönj néki, és annak is, a ki köszön néked, ne felelj, és az én pálczámat tedd a gyermek arczára. Luk. 10,4. 30 De a gyermeknek anyja monda: Él az Úr és él a te lelked, hogy el nem hagylak téged. Felkele azért és követé őt. 31 Géházi pedig már előttök elment volt, és a pálczát a gyermek arczára fekteté, de nem szólott és nem is eszmélt rá a gyermek. Azért visszatért eleibe, és megmondá néki, mondván: Nem támadt fel a gyermek. 32 És bement Elizeus a házba, és ímé a gyermek ott feküdt halva az ő ágyán. vers 21. 33 És bement, és bezárta az ajtót magára és a gyermekre, és könyörgött az Úrnak. Luk. 8,54. 34 És az ágyra felhágván, a gyermekre feküdt, és az ő száját a gyermek szájára tevé, szemeit szemeire, kezeit kezeire, és ráborult, és megmelegedék a gyermek teste. 35 Azután felállott, és egyszer alá és fel járt a házban, majd újra felment és reáborult. Akkor a gyermek prüsszente vagy hétszer, és felnyitá szemeit a gyermek. 1Kir. 17,19-22. 36 Ő pedig szólítá Géházit, és monda: Hívd ide a Súnemitát. És oda hívá azt. És mikor oda ment, monda: Vedd a te fiadat. 37 Ki mikor bement,

lábához esék, és leborula a földre, és az ő fiát fogván, kiméne. 38 Azután visszament Elizeus Gilgálba. Éhség vala pedig akkor az országban, és a próféták fiai ő vele laknak vala. És monda az ő szolgájának: Tedd fel a nagy fazekat, és főzz valami főzeléket a próféták fiainak. rész 2,15. 6,1. 39 Kiméne azért egy a mezőre, hogy paréjt szedjen. És holmi vad indákra találván, tele szedé az ő ruháját azokról sártökkel, és mikor hazament, belevagdalta a fazékba főzeléknek; de nem tudta, hogy mi az? 40 Mikor azután feladták a férfiaknak, hogy egyenek, és ők enni kezdének a főzelékből, felkiáltának és mondának: Halál van a fazékban, Isten embere! És nem bírták megenni. 41 Ő pedig monda: Hozzatok lisztet. És beleveté azt a fazékba, és monda: Add fel immár a népnek, hadd egyenek. És nem volt már semmi rossz a fazékban. 2Móz. 15,25. 42 Jöve pedig egy férfi Baál Sálisából, és hoz vala az Isten emberének első zsengék kenyereit, húsz árpakenyeret, és megzsendült gabonafejeket az ő ruhájában; de ő monda: Add a népnek, hadd egyenek. 43 Felele az ő szolgája: Minek adjam ezt száz embernek? Ő pedig monda ismét: Add a népnek, hadd egyenek, mert ezt mondja az Úr: Esznek és még marad is. Ján. 6,9-13. 44 És ő eleikbe adá, és evének, és még maradt is belőle, az Úrnak beszéde szerint. vers 43. Mát. 15,34-38.

2Kir 5

1 És Naámán, a siriai király seregének fővezére, az ő ura előtt igen nagy férfiú és nagyrabecsült volt, mert általa szabadította volt meg az Úr Siriát; és az a férfi vitéz hős, de bélpoklos volt. Luk. 4,27. 2 Egyszer portyázó csapatok mentek ki Siriából, és azok Izráel országából egy kis leányt vittek el foglyul, és ez Naámán feleségének szolgált. 3 És monda ez az ő asszonyának: Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, a ki Samariában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt az ő bélpoklosságából. 4 És Naámán beméne, és elbeszélé az ő urának, mondván: Így s így szólott az Izráel országából való leány! 5 Akkor monda Siria királya: Menj el, és ím levelet küldök az Izráel királyának. Elméne azért és vőn magával tíz tálentom ezüstöt és hatezer aranyat, azon felül tíz öltöző ruhát. 6 És elvivé a levelet az Izráel királyának, ezt írván: Mikor e levél hozzád érkezik, ímé az én szolgámat, Naámánt azért küldöttem hozzád, hogy őt gyógyítsd meg bélpoklosságából. 7 De a mikor elolvasta az Izráel királya a levelet, megszaggatá az ő ruháit és monda: **Isten vagyok-e én, hogy öljek és elevenítsek, hogy ez én hozzám küld, hogy gyógyítsam meg e férfiút az ő bélpoklosságából?** Vegyétek eszetekbe és lássátok, hogy csak okot keres ellenem. 5Móz. 32,39. 5Móz. 32,39. 8 Mikor pedig meghallotta Elizeus, az Isten embere, hogy az Izráel királya ruháit megszaggatta, külde a királyhoz ilyen izenettel: Miért szaggattad meg a te ruháidat? **Hadd jőjjön hozzám, és tudja meg, hogy van próféta Izráelben. 9 És elméne Naámán lovaival és szekereivel, és megálla az Elizeus házának ajtaja előtt. vers 3. 10 És külde Elizeus követet ő hozzá, mondván: Menj el és fürödj meg hétszer a Jordánban, és megújul a te tested, és megtisztulsz.** 11 Akkor megharaguvék Naámán és elment, és így szólt: Íme én azt gondoltam, hogy kijő hozzám, és előállván, segítségül hívja az Úrnak, az ő Istenének nevét, és kezével megilleti a beteg helyeket, és úgy gyógyítja meg a kiütést. 12 Avagy nem jobbak-é Abana és Párpár, Damaskus folyóvizei Izráel minden vizeinél? Avagy nem fürödhetném-é meg azokban, hogy megtisztuljak? Ilyen módon megfordulván, nagy haraggal elment. 13 De hozzá menének az ő szolgái, és szólának néki, mondván: Atyám, ha valami nagy dolgot mondott volna e próféta neked, avagy nem tetted volna-é meg? Mennyivel inkább, a mikor csak azt mondja, hogy fürödj meg és megtisztulsz? 14 Beméne azért a Jordánba, és belemeríté magát abba hétszer az Isten emberének beszéde szerint, és megújult az ő teste, mint egy kis gyermek teste, és megtisztult. vers 10. Luk. 4,27. 15 Azután visszatért egész kiséretével az Isten emberéhez, és bemenvén megálla előtte, és monda: **Ímé, most tudom már, hogy nincsen az egész földön Isten, csak Izráelben! Azért most vedd el, kérlek, ez ajándékot a te szolgádtól. vers 8.** 16 Ő pedig monda: Él az Úr, a ki előtt állok, hogy el nem veszem. Kényszeríti vala pedig őt, hogy elvegye; de ő nem akará. 1Kir. 17,1. 17 És monda Naámán: Ha nem; adj kérlek a te szolgádnak

e földből annyit, a mennyit elbír két öszvér; mert a te szolgád többé égőáldozattal, vagy egyéb áldozattal nem áldozik idegen isteneknek, hanem csak az Úrnak. vers 8. 18 Ebben a dologban legyen az Úr kegyelmes a te szolgádnak, hogy mikor bemegy az én uram a Rimmon templomába, hogy ott imádkozzék, és ő az én kezemre támaszkodik, ha akkor én is meghajlok a Rimmon templomában: azt, hogy én meghajlok a Rimmon templomában, bocsássa meg az Úr a te szolgádnak ebben a dologban. 19 És monda néki Elizeus: Eredj el békességgel. És mikor elment ő tőle úgy egy mértföldnyire, 20 Géházi, Elizeusnak, az Isten emberének szolgája azt gondolta: Ímé az én uram megkimélé ezt a Siriabeli Naámánt, és nem akará tőle elvenni, a mit hozott volt; él az Úr, hogy utána futok, és valamit kérek tőle. 21 És utána futott Géházi Naámánnak. Látván pedig Naámán őt, hogy utána fut, leugrott a szekérből és eleibe méne és monda: Rendben van minden? 22 És monda: Rendben. Az én uram küldött engem, ezt mondván: Ímé most csak ez órában jött hozzám két ifjú az Efraim hegyéről a próféták fiai közül: adj kérlek azoknak egy tálentom ezüstöt és két öltöző ruhát. 23 És monda Naámán: Kérlek végy két tálentomot. És kényszeríté őt és egybeköte két tálentom ezüstöt két zsákba, és két öltöző ruhát, és azokat két szolgájának adá, a kik előtte vitték azokat. 24 De mikor a dombhoz ért, elvette tőlök azokat, és elrejté egy házban, és elbocsátá a férfiakat, és elmenének. 25 Ő pedig bemenvén, megálla az ő ura előtt, és monda néki Elizeus: Honnét, Géházi? Felele: Nem ment a te szolgád sehová. 26 Ő pedig monda néki: Nem ment-é el az én szívem veled, mikor az a férfiú leszállott szekeréből elődbe? Most az ideje, hogy szerezz ezüstöt, és hogy végy ruhákat, olajfákat, szőlőket, juhokat, barmokat, szolgákat és szolgálóleányokat?! rész 4,27. **27 Azért rád és a te magodra ragad a Naámán bélpoklossága mindörökké. És kiment ő előle megpoklosodva, mint a hó.** **4Móz. 12,10.**

2Kir 6

1 És mondának a próféták fiai Elizeusnak: Ímé ez a hely, a hol nálad lakunk, igen szoros nékünk; rész 2,14. 15. 4,38. **2 Hadd menjünk el, kérlek, a Jordán mellé, hogy mindenikünk egy-egy fát hozzon onnét, hogy ott valami hajlékot építsünk magunknak, a melyben lakjunk. És monda: Menjetek el! 3 És monda egy közülök: Nyugodj meg rajta, és jőjj el a te szolgáiddal.** És monda: Én is elmegyek. 4 És elméne velök. És menének a Jordán mellé, és ott fákat vágtak. 5 És történt, hogy mikor egy közülök egy fát levágna, **a fejsze beesék a vízbe. Akkor kiálta és monda: Jaj, jaj, édes uram! pedig ezt is kölcsön kértem! 6 És monda az Isten embere: Hová esett? És mikor megmutatta néki a helyet, levágott egy fát és utána dobta, és a fejsze feljött a víz színére. 7 És monda: Vedd ki. És kinyújtván kezét, kivevé azt.** 8 Siria királya pedig hadat indított Izráel ellen, és tanácsot tartván az ő szolgáival, monda: Itt meg itt lesz az én táborom. 9 És elkülde az Isten embere az Izráel királyához, mondván: Vigyázz, ne hagyd el azt a helyet, mert ott akarnak a siriaiak betörni. 10 És elkülde az Izráel királya arra a helyre, a melyről néki az Isten embere szólott, és őt megintette volt, és vigyázott magára nem egyszer, sem kétszer. 11 És felháborodott ezen a siriai király szíve, és összegyűjtvén az ő szolgáit, monda nékik: Miért nem mondjátok meg nékem, ki tart közülünk az Izráel királyával?! 12 Akkor monda egy az ő szolgái közül: **Nem úgy, uram király, hanem Elizeus próféta, a ki Izráelben van, jelenti meg az Izráel királyának a beszédeket, a melyeket te a te titkos házadban beszélsz.** **rész 5,9-14.** 13 És monda: Menjetek el és nézzétek meg, hol van, hogy utána küldjek és elhozassam őt. És megjelenték néki, mondván: Ímé Dótánban van. 14 Akkor lovakat, szekereket és nagy sereget külde oda, a kik elmenének éjjel, és körülvevék a várost. 15 Felkelvén pedig jókor reggel az Isten emberének szolgája, kiméne, és ímé seregek vették körül a várost, és lovak és szekerek. És monda néki az ő szolgája: Jaj, jaj, édes uram! mit cselekedjünk? 16 Felele ő: Ne félj. Mert többen vannak, a kik velünk vannak, mint a kik ő velök. 17 És imádkozott Elizeus és monda: **Óh Uram! nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Úr a szolga szemeit és láta, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül.** **rész 3,11.** **18 És mikor azok hozzá**

lementek, könyörgött Elizeus az Úrnak, mondván: Verd meg ezt a népet vaksággal! És megveré őket vaksággal az Elizeus kívánsága szerint. 1Móz. 19,11. **19 És monda nékik Elizeus: Nem ez az út, sem ez a város; jertek el én utánam, és ahhoz a férfiúhoz vezetlek titeket, a kit kerestek. És elvezeté őket Samariába.** 1Kir. 16,24. 29. **20 És mikor bementek Samariába, monda Elizeus: Óh Uram, nyisd meg ezek szemeit, hogy lássanak. És megnyitá az Úr az ő szemeiket és látának, és ímé Samaria közepében voltak.** vers 18. 21 Az Izráel királya pedig mikor látta őket, monda Elizeusnak: Vágván vágassam-é őket, atyám? 22 És monda: Ne vágasd. Le szoktad-é vágatni azokat, a kiket karddal vagy kézívvel fogsz el? Adj nékik kenyeret és vizet, hogy egyenek és igyanak, és elmenjenek az ő urokhoz. Péld. 25,21. Mát. 5,44-48. 23 És nagy lakomát szerzett nékik; és miután ettek és ittak, elbocsátá őket. Ők pedig elmenének az ő urokhoz; és ettől fogva többé nem jöttek a siriai portyázó csapatok az Izráel földjére. 24 És lőn ezek után, hogy Benhadád, Siria királya összegyűjté egész seregét, és felment és megszállotta Samariát. 25 És igen nagy inség lett Samariában, mert addig tartották megszállva a várost, míg egy szamárfej nyolczvan ezüst, és egy véka galambganéj öt ezüst lett. rész 18,27. 26 És mikor az Izráel királya a kőfalon széjjeljára, egy asszony kiálta ő hozzá, mondván: Légy segítséggel, uram király! 27 A király monda: Ha nem segít meg téged az Isten, hogyan segítselek én meg? A szérűről vagy a sajtóról? 28 És monda néki a király: Mit akarsz? Monda az: Ez az asszony azt mondta nékem: Add ide a te fiadat, hogy együk meg őt ma, az én fiamat pedig holnap eszszük meg. 29 És megfőztük az én fiamat, és megettük őt. **ISZONYATOS – MINT SENECA THYESTES** Mikor azután másnap azt mondtam néki: Add ide a te fiadat, hogy azt is együk meg, ő elrejté az ő fiát. 5Móz. 28,53-57. Siral. 4,10. 30 Mikor pedig hallotta a király az asszonynak beszédét, megszaggatá az ő ruháit, a mint a kőfalon járt, és meglátta a nép, hogy ímé alól zsákruha van az ő testén. 31 És monda: Úgy cselekedjék velem az Isten és úgy segéljen, ha Elizeusnak, a Sáfát fiának feje ma rajta marad! 32 Elizeus pedig ott ült az ő házában, és együtt ültek vele a vének. És elküldött a király egy férfiat maga előtt. Mielőtt azonban hozzá jutott volna a követ, monda Elizeus a véneknek: Látjátok-é, hogy az a gyilkos hogyan küld ide, hogy a fejemet vétesse? Vigyázzatok, hogy mikor ide ér a követ, zárjátok be az ajtót és szorítsátok meg őt az ajtóban: Ímé az ő ura lábainak dobogása követi őt. rész 3,1. 1Kir. 14,5. 6. 33 És mikor még így beszélne velök, már a követ leérkezett hozzá és nyomában a király, és monda: Ímé ilyen veszedelem származott az Úrtól; várjak-é még tovább az Úrra? rész 7,1.

2Kir 7

1 És monda Elizeus: Halljátok meg az Úr beszédét. Ezt mondja az Úr: Holnap ilyenkor egy köböl zsemlyelisztet egy sikluson, és két köböl árpát egy sikluson vesznek Samaria kapujában. vers 16. 2 És felelvén egy főember, a kinek kezére támaszkodott a király, az Isten emberének, monda: Hacsak az Úr ablakokat nem csinál az égen; akkor meglehet? És monda Elizeus: Ímé, te szemeiddel meg fogod látni, de nem eszel belőle. vers 19. 20. 3 A kapu előtt pedig volt négy bélpoklos férfi, a kik mondák egymásnak: Miért maradunk itt, hogy meghaljunk éhen? 3Móz. 13,46. 4 Ha azt határozzuk is, hogy bemegyünk a városba, ott is inség van, és akkor ott halunk meg; ha pedig itt maradunk, akkor itt halunk meg; jertek el azért, szökjünk el a Siriabeliek táborába, ha meghagyják életünket, élünk, ha megölnek, meghalunk. 5 És felkeltek alkonyatkor, hogy a Siriabeliek táborába menjenek; és mikor odaértek a Siriabeliek táborának széléhez, ímé már nem volt ott senki. 6 Mert az Úr azt cselekedte volt, hogy a Siriabeliek tábora szekerek zörgését és lovak dobogását, és nagy sereg robogását hallotta, és mondának egymásnak: Ímé az Izráel királya bérbe fogadta meg ellenünk a Hitteusok királyit és az Égyiptombeliek királyit, hogy ellenünk jőjjenek. rész 19,7. 7 És felkelvén elfutának alkonyatkor, és elhagyák mind sátoraikat, mind lovaikat, mind szamaraikat, a mint a tábor volt, és elfutának, csakhogy életöket megmenthessék. 8 Mikor azért e bélpoklosok a tábor széléhez értek, bemenvén egy sátorba, evének és ivának, és elvivének onnét ezüstöt, aranyat és ruhákat,

és elmenvén elrejték azokat; és megtérvén más sátorba menének be, és abból is hozának és elmenvén, elrejték. 9 És monda egyik a másiknak: Nem igazán cselekszünk: ez a mai nap örömmondás napja, ha mi hallgatunk, és a virradatot megvárjuk, büntetés ér bennünket; most azért jertek és menjünk el, és mondjuk meg a király házának. 10 És elmenének, és kiáltának a város kapuján állónak, és elbeszélék nékik, mondván: Odamentünk volt a Siriabeliek táborába, és ímé már nem volt ott senki; emberek szava nem hallatszott, csak a lovak és szamarak vannak kikötve, és a sátorok úgy, a mint voltak. 11 Kiáltának azért a kapunállók, és hírré tevék ott benn a király házában. 12 És felkele éjszaka a király, és monda az ő szolgáinak: Megmondom néktek, mit csinálnak velünk a Siriabeliek. Tudják, hogy éhen vagyunk, és csak azért mentek ki a táborból, hogy elrejtőzzenek a mezőn, mondván: Mikor kijönnek a városból, megfogjuk őket elevenen, és bemegyünk a városba. 13 Akkor felele egy az ő szolgái közül, és monda: Ki kell választani a megmaradt lovak közül, a melyek a városban megmaradtak, ötöt, – ímé épen olyanok ezek, mint Izráelnek egész sokasága, a mely megmaradt; ímé épen olyanok ezek, mint Izráel egész sokasága, a mely elpusztult, – és küldjük ki, hadd lássuk meg. 14 És vevének két szekeret lovakkal, és kiküldé a király a siriaiak táborába, mondván: Menjetek el és nézzétek meg. 15 És mikor utánuk mentek egész a Jordánig, ímé az egész út rakva volt ruhákkal és edényekkel, a melyeket a siriaiak a sietségben elhánytak. És mikor visszajöttek a követek, és elmondák ezt a királynak: 16 Kiment a nép, és kirabolta a Siriabeliek táborát, és egy köböl zsemlyelisztet egy sikluson, és két köböl árpát egy sikluson vettek, az Úrnak beszéde szerint. vers 1. 17 A király pedig azt a főembert, a kinek kezére szokott támaszkodni, oda rendelte a kapuhoz. És a nép eltapodá őt a kapuban, és meghala, a mint az Isten embere megmondotta, a ki megjövendölte ezt, mikor a király lement hozzá. vers 2. 18 Úgy történt, a mint az Isten embere a királynak jövendölte: Két köböl árpát egy sikluson és egy köböl zsemlyelisztet egy sikluson adnak holnap ilyenkor Samaria kapujában. 19 És ezt felelte volt a főember az Isten emberének, mondván: Hacsak az Úr ablakokat nem csinál az égen; akkor meglehet? és ő azt mondotta rá: Ímé te szemeiddel meg fogod látni; de nem eszel belőle. vers 2. 20 És teljesen így történt vele, mert eltapodá őt a nép a kapuban és meghalt.

2Kir 8

1 És Elizeus szólott volt annak az asszonynak, a kinek a fiát feltámasztotta volt, mondván: Kelj fel, és menj el a te házadnépével együtt, és tartózkodjál, a hol tartózkodhatol; mert az Úr éhséget hívott elő, és el is jött a földre hét esztendeig. rész 4,35. 36. 2 És felkelt az asszony, és az Isten emberének beszéde szerint cselekedék, és elment ő és az ő háznépe, és lakék a Filiszteusok földében hét esztendeig. Ruth 1,1-6. 3 Mikor pedig elmult a hét esztendő, visszatért az asszony a Filiszteusok földéből, és elment, hogy panaszolkodjék a királynak az ő házáért és szántóföldeiért. 4 A király pedig beszélt Géházival, az Isten emberének szolgájával, mondván: Beszéld el, kérlek, nékem mindazokat a csudálatos dolgokat, a melyeket Elizeus cselekedett. 5 És mikor elbeszélé a királynak, mimódon támasztotta fel a halottat, ímé az asszony, a kinek a gyermekét feltámasztotta volt, éppen akkor kiáltott a királyhoz az ő házáért és szántóföldeiért; és monda Géházi: Uram király, ez az az asszony és ez az ő fia, a kit feltámasztott Elizeus. rész 4,8. 32-36. 6 És kikérdezé a király az asszonyt, és az elbeszélé néki; és ada a király ő mellé egy udvari szolgát, mondván: Adasd vissza néki minden jószágát, és a szántóföldnek minden hasznát attól az időtől fogva, a mióta elhagyta a földet egész mostanig. 7 És Elizeus elment Damaskusba, Benhadád pedig, Siria királya beteg volt, és hírül adák néki, mondván: Az Isten embere ide jött. rész 6,13-23. 8 És monda a király Hazáelnek: Végy ajándékot kezedbe, és menj eleibe az Isten emberének, és kérj tanácsot az Úrtól ő általa, mondván: Meggyógyulok-é ebből a betegségből? 1Kir. 14,2. 3. 9 És eleibe ment Hazáel, és ajándékokat vitt kezében mindenféle drága damaskusi jószágból negyven teve terhét; és elment, és megállott előtte, és így szólt: A te fiad, Benhadád, Siria királya, az küldött engem hozzád, mondván: Vajjon meggyógyulok-é ebből a betegségből? 10 Felele néki Elizeus: Menj el,

mondd meg néki: Nem maradsz életben, mert megjelentette nékem az Úr, hogy halált hal. rész 1,4. 11 És mereven ránézett Hazáelre, mígnem zavarba jött; végre sírni kezdett az Isten embere. 12 És monda Hazáel: Miért sír az én uram? És felele: Mert tudom a veszedelmet, a melyet az Izráel fiaira hozol; az ő erős városait megégeted, az ő ifjait fegyverrel levágatod, és kis gyermekeit a földhöz vered, és terhes asszonyait ketté vágod. rész 10,32. 33. 12,18. rész 13,3. 15,16.13 És monda Hazáel: Kicsoda a te szolgád, ez az eb, hogy ilyen nagy dolgokat cselekednék? És felele Elizeus: Megjelentette nékem az Úr, hogy te leszel Siria királya. 1Kir. 19,15. 14 És elméne Elizeustól, és beméne az ő urához, és az monda néki: Mit mondott Elizeus? és monda: Azt mondta, hogy meggyógyulsz. 15 Másnap azonban elővett egy takarót és bemártván azt vízbe, ráteríté az ő arczára, és meghalt: és uralkodék Hazáel ő helyette. vers 13. 16 És Jórámnak, az Akháb fiának, az Izráel királyának ötödik esztendejében, mikor még Josafát vala Júda királya, uralkodni kezdett Jórám, a Josafát fia, Júda királya. 2Krón. 21,4. 17 Harminczkét esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és nyolcz esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. 2Krón. 21,5. 18 És járt az Izráel királyainak útján, a miképen cselekedtek volt az Akháb házából valók; mert az Akháb leánya volt a felesége, és gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt. 1Kir. 21,20. 25. 26. 19 De az Úr még sem akarta elveszteni Júdát Dávidért, az ő szolgájáért; a mint megigérte volt néki, hogy szövétneket ad néki és az ő fiainak mindörökké. 2Sám. 7,11. 16. 20 Az ő idejében szakadt el Edom a Júda birodalmától, és választott királyt magának. 2Sám. 8,14. 1Móz. 27,40. 21 És átment Jórám Seirbe és minden harczi szekere ő vele, s mikor éjjel felkelt és megtámadta az Edomitákat, a kik körülzárták őt, és a szekerek fejedelmeit, megfutott a nép, kiki az ő hajlékába. rész 14,7. 22 És elszakadt Edom a Júda birodalmától mind e mai napig; ugyanebben az időben szakadt el Libna is. Józs. 21,13. 23 Jórámnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 24 És elaluvék Jórám az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában, és uralkodék Akházia, az ő fia, ő helyette. 2Krón. 22,1. 25 Jórámnak az Akháb, az Izráel királya fiának tizenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Akházia, Jórámnak, a Júdabeli királynak fia. 26 Huszonkét esztendős volt Akházia, mikor uralkodni kezdett, és egy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Athália volt, Omrinak, az Izráel királyának leánya. rész 11,1. 2Krón. 22,2. 27 És járt az Akháb házának útján, és gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, mint az Akháb háza; mert az Akháb házának veje vala. 1Kir. 16,30-33. 21,20. 28 És hadba ment Jórámmal, az Akháb fiával, Siria királya, Hazáel ellen, Rámóth Gileádba; de a Siriabeliek megverték Jórámot. 2Krón. 22,1. 5. 29 Akkor visszatért Jórám király, hogy meggyógyíttassa magát Jezréelben a sebekből, a melyeket rajta a Siriabeliek Ráma alatt ütöttek, mikor Hazáel, Siria királya ellen harczolt. Akházia pedig, a Jórám fia, Júda királya alámene, hogy meglátogassa Jórámot, az Akháb fiát Jezréelben, a hol az betegen feküdt. rész 9,15.

2Kir 9

1 Elizeus próféta pedig szólíta egyet a próféták fiai közül, és monda néki: Övezd fel derekadat, és vedd kezedbe e korsócska olajat, és menj el Rámóth Gileádba. 2 És menj be oda, és nézd meg, hol van Jéhu, Josafátnak, a Nimsi fiának fia. Mikor pedig oda érsz, költsd fel őt az ő atyjafiai közül, és vidd be a belső kamarába, **3 És vedd elő e korsócska olajat, és töltsd az ő fejére, ezt mondván: Azt mondja az Úr: Téged kentelek királylyá Izráelen!** És az ajtót kinyitván, fuss el, és semmit ott ne időzz. 1Kir. 19,16. vers 11. 4 És elment az ifjú, a próféta tanítványa, Rámóth Gileádba. 5 És mikor bement, ímé a seregek fejedelmei ott ültek együtt, és ő monda: Beszédem volna veled, fejedelem! És monda Jéhu: Kivel volna beszéded ennyiőnk közül? És monda: Te veled, fejedelem! 6 Felkele azért, és bement a házba, és fejére tölté az olajat, és monda néki: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: Királylyá kentelek téged az Úrnak népén, az Izráelen, 2Krón. 22,7. 7 Hogy elveszítsed Akhábnak, a te uradnak háznépét; mert bosszút állok az én szolgáimnak, a prófétáknak véréért, és mind az Úr szolgáinak véréért

Jézabelen. 1Kir. 21,21-25. 29. 1Kir. 18,13. 19,10. 8 És kivész egészen az Akháb háza, és kigyomlálom mind az Akhábhoz tartozókat, még az ebet is, mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izráelben; rész 10,11-14. 9 És olyanná teszem az Akháb házát, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát, és mint Baasának, az Ahija fiának házát. 1Kir. 15,29. 10 Jézabelt pedig az ebek eszik meg Jezréel mezején, és nem lesz, a ki eltemesse őt. És kinyitván az ajtót, elfutott. vers 30. 35. 1Kir. 21,23. 11 És mikor Jéhu kiment az ő urának szolgáihoz, mondának néki: Békességes-é a dolog? **Miért jött e bolond hozzád?** És felele nékik: Hiszen ismeritek ez embert és az ő beszédét! vers 1. 12 És mondának: Hazugság! Mondd meg az igazat. És monda: Így s így 359zól anékem, mondván: Azt mondja az Úr: Királylyá kentelek téged Izráelen. 13 Akkor nagy sietséggel kiki mind vevé az ő ruháját, és alája terítették a grádics felső részére és megfuvaták a harsonákat, és kikiálták: Jéhu uralkodik! 14 Így ütött pártot Jéhu, Josafátnak, a Nimsi fiának fia, Jórám ellen. Jórám pedig ott táborozott volt Rámóth Gileád alatt az egész Izráellel, Hazáel, Siria királya ellen. rész 8,28. 1Kir. 22,29. 15 De visszatért volt Jórám király, hogy magát Jezréelben gyógyíttassa a sebekből, a melyeket a Siriabeliek ütöttek rajta, mikor Hazáel, Siria királya ellen harczolt. És monda Jéhu: Ha néktek is úgy tetszik, ne engedjetek senkit kimenni a városból, a ki elmenjen és hírül vigye ezt Jezréelbe. 16 És befogatott Jéhu, és elment Jezréelbe, a hol Jórám feküdt, és a hova Akházia is, a Júda királya lement volt, hogy meglátogassa Jórámot. rész 8,24-27. 17 Mikor pedig az őrálló, a ki Jezréelben a tornyon állott, meglátta Jéhu seregét, hogy jő, monda: Valami sereget látok. Akkor monda Jórám: Válaszsz egy lovast és küldj eléjök, és mondja ezt: Békességes-é a dolog? 18 És oda lovagolt a lovas eléjük, és monda: Azt kérdi a király: Békességes-é a dolog? Felele Jéhu: Mi gondod van a békességgel? Kerülj a hátam mögé. Megjelenté pedig ezt az őrálló, mondván: Hozzájok ment ugyan a követ; de nem tért vissza. vers 15. 19 Akkor elküldött egy másik lovast, a ki hozzájok ment, és monda: Azt kérdi a király: Békességes-é a dolog? Felele Jéhu: Mi gondod van a békességgel? Kerülj a hátam mögé. vers 15. 20 Hírül adá ezt is az őrálló, mondván: Hozzájok ment ugyan; de nem jött vissza. De a hajtás olyan, mint Jéhunak, a Nimsi fiának hajtása; mert mint egy őrült, úgy hajt. 21 Akkor monda Jórám: Fogjatok be! És befogván az ő szekerét, kiméne Jórám, az Izráel királya, és Akházia, a Júda királya, mindenik a maga szekerén, Jéhu eleibe, és a Jezréelbeli Nábót mezején találkoztak vele. 1Kir. 21,1-13. 22 És mikor meglátta Jórám Jéhut, monda: Békességes-é a dolog, Jéhu? Felele ő: Mit békesség?! Mikor Jézabelnek, a te anyádnak paráznasága és varázslása mindig nagyobb lesz! 1Kir. 18,4. 21,8-11. 23 Akkor megfordítá Jórám az ő kezét és futni kezde, és monda Akháziának: Árulás ez, Akházia? 24 Jéhu pedig meghúzván az ívét, Jórámot hátba lövé a lapoczkák között úgy, hogy a szívén ment át a nyíl, és lerogyott a szekérben. 25 És monda Bidkárnak, az ő hadnagyának: Fogd meg és vesd a Jezréelbeli Nábót mezejére; mert emlékezz csak vissza, mikor mi, én és te, ketten az ő atyja, Akháb után lovagoltunk, és az Úr ő felőle ezt a fenyegetést mondotta: 26 Bizonyára megkeresem a Nábót vérét és az ő fiainak vérét, a melyet tegnap láttam, azt mondja az Úr: Azért megfizetek néked ezen a szántóföldön, azt mondja az Úr: Most azért fogjad őt, és vesd a szántóföldre, az Úr beszéde szerint. 1Kir. 21,19. 29. 22,38. 27 Akházia pedig, a Júda királya, mikor látta ezt, futni kezde a kert házának útján; de Jéhu utána menvén, monda: Ezt is vágjátok le a szekérben és megsebesíték őt a Gúr hágójánál, a mely Jibleám mellett van; és ő Megiddóba menekülvén, ott meghalt. vers 8. rész 8,27. † Józs. 17,11. 28 És az ő szolgái elvitték őt szekéren Jeruzsálembe, és eltemették az ő sirboltjába az ő atyáival a Dávid városában. 29 Akházia pedig uralkodni kezdett Júdában Jórámnak, az Akháb fiának tizenegyedik esztendejében. 30 És mikor Jéhu Jezréelbe ment és Jézabel ezt meghallotta, arczát megékesíté kenettel, felékesítette fejét, és kitámaszkodott az ablakon. 31 És mikor Jéhu bevonult a kapun, monda: Békesség van-é, óh Zimri! uradnak gyilkosa? 1Kir. 16,8-10. 32 Ő pedig feltekintve az ablakra, monda: Ki van ott velem? Ki? És alátekintett két vagy három főember. 33 És monda azoknak: Vessétek alá őt. És aláveték, és az ő vére szétfrecskendezett a falra és a lovakra, és eltapodtatá őt. 34 Bemenvén pedig oda, evett és ivott, és monda: Nézzetek

utána annak az átkozottnak és temessétek el; hiszen mégis csak király leánya. vers 30. 33. 1Kir. 21,8-10. 25. 1Kir. 16,31. 35 De mikor kimentek, hogy eltemetnék őt, már semmit sem találtak belőle, csak a koponyáját, a lábait és a keze fejeit. 36 És visszamenvén, megmondák néki, és ő monda: Ez az Úr beszéde, a melyet szólott az ő szolgája, Thesbites Illés által, mondván: Az ebek eszik meg Jézabel testét a Jezréel földén, 1Kir. 21,23. 37 És olyan lesz Jezréel földjén a Jézabel teste, mint a mezőn a ganéj, úgy, hogy senki meg nem mondhatja: Ez Jézabel! **(Szaftos történet…)**

2Kir 10

1 Akhábnak pedig hetven fia volt Samariában. És levelet írt Jéhu, és elküldé azt Samariába Jezréel fejedelmeihez, a vénekhez, és az Akháb fiainak tútoraihoz, ilyen parancsolattal: 2 Mihelyt e levél hozzátok jut, a kiknél vannak a ti uratok fiai a szekerekkel, lovakkal, az erős városokkal és fegyverekkel együtt, 3 Nézzétek meg, melyik a legjobb és a legigazabb a ti uratok fiai közül, azt ültessétek az ő atyjának királyi székébe, és harczoljatok a ti uratok házáért. rész 9,24. 27. 4 És megrettenének felette igen, és mondának: Ímé már két király nem maradhatott meg ő előtte, mimódon maradhatnánk hát mi meg? 5 És elküldének mind a király házának, mind a városnak fejedelmei, és a vének és a tútorok Jéhuhoz, mondván: A te szolgáid vagyunk mi, valamit parancsolsz nékünk, azt cselekeszszük; mi senkit királylyá nem teszünk, a mi néked tetszik, azt cselekedjed! 6 És írt nékik levelet másodszor is, mondván: Ha velem tartotok és az én beszédemre hallgattok, vegyétek fejöket a férfiaknak, a ti uratok fiainak, és jőjjetek hozzám holnap ilyenkor Jezréelbe. És a király fiai: hetven férfiú, és a város nagyjaival tartottak, a kik nevelték őket. 7 És mikor a levél hozzájok jutott, vevék a király fiait, és megölték a hetven férfiút, és fejeiket kosarakba rakták, és ő hozzá küldték Jezréelbe. 8 És mikor odaérkezett a követ, és bejelenté néki, mondván: Elhozták a király fiainak fejeit, monda: Rakjátok két rakásba azokat a kapu előtt reggelig. 9 És mikor reggel kiment, megállott, és monda az egész népnek: Ti igazak vagytok. Ímé az én uram ellen én ütöttem pártot és én öltem meg őt; de ki ölte meg mind ezeket? 10 Azért vegyétek eszetekbe ebből, hogy **az Úrnak beszédéből egyetlen egy sem esik a földre, a mit az Úr az Akháb háza ellen szólott,** és az Úr véghezvitte, a mit az ő szolgája, Illés által mondott. **Ézs 55** 1Kir. 21,19-24. 11 Azután levágá Jéhu mindazokat, a kik megmaradtak volt az Akháb házából Jezréelben, és minden főemberét, egész rokonságát és minden papját, míg csak ki nem irtotta a maradékát is. rész 9,8. 1Kir. 21,21. 12 És felkelvén, elindult és elment Samariába. De útközben volt a pásztorok juhnyíró háza. 13 És itt Akháziának, a Júda királyának atyjafiaira talált Jéhu, és monda: Kik vagytok? És felelének azok: Akházia atyjafiai vagyunk, és alájöttünk, hogy köszöntsük a király gyermekeit és a királyné fiait. rész 9,27. 2Krón. 22,8. 14 Ő pedig monda: Fogjátok meg őket elevenen. És megfogták őket elevenen, és megölték őket a juhnyíróház kútja mellett, negyvenkét férfiút; és egyetlen egyet sem hagyott meg közülük. 15 És mikor elment onnét, Jonadábbal, a Rekháb fiával találkozott, a ki elébe jött, és köszönté őt, és monda néki: Vajjon olyan igaz-é a te szíved, mint az én szívem a te szívedhez? És felele Jonadáb: Olyan. Ha így van, nyújts kezet. És ő kezet nyújta, és felülteté őt maga mellé a szekérbe. Jer. 35,6. 16 És monda: Jer velem és lásd meg, mint állok bosszút az Úrért. És vele együtt vitték őt az ő szekerén. vers 25. 26. 17 És megérkezett Samariába, és levágta mindazokat, a kik az Akháb nemzetségéből megmaradtak volt Samariában, míg ki nem veszté azt az Úr beszéde szerint, a melyet szólott Illésnek. rész 9,7-10. 1Kir. 21,21. 24. 18 És Jéhu összegyűjté az egész népet, és monda néki: Akháb kevéssé szolgálta Baált; Jéhu sokkal jobban akarja szolgálni. 1Kir. 16,31-33. 21,25. 26. 19 Most azért hívjátok hozzám a Baál minden prófétáit, minden papját és minden szolgáját; senki el ne maradjon; mert nagy áldozatot akarok tenni a Baálnak; valaki elmarad, meg kell halni annak. Jéhu pedig ezt **álnokságból cselekedte,** hogy elveszítse a Baál tisztelőit. vers 25. 26. 20 És monda Jéhu: Szenteljetek ünnepet Baálnak. És kikiálták. 21 És szétküldött Jéhu egész Izráelbe, és eljövének mind a Baál tisztelői, és senki el nem maradt a ki el nem jött volna, és bemenének

a Baál templomába, és megtelék a Baál temploma minden zugában. 1Kir. 16,32. 22 Akkor monda a ruhatárnoknak: Hozz ruhákat ki a Baál minden tisztelőinek. És hozott nékik ruhákat. 23 És bement Jéhu és Jonadáb, a Rekháb fia a Baál templomába, és monda a Baál tisztelőinek: Tudakozzátok meg és lássátok meg, hogy valamiképen ne legyen itt veletek az Úr szolgái közül valaki, hanem csak a Baál tisztelői. vers 15. 24 És mikor bementek, hogy ajándékokkal és égőáldozatokkal áldozzanak, Jéhu oda állított kivül nyolczvan embert, a kiknek azt mondta: A ki egyet elszalaszt azok közül, a kiket én kezetekbe adok, annak meg kell érette halni. 25 Mikor pedig elvégezték az égőáldozatot, monda Jéhu a vitézeknek és hadnagyoknak: Menjetek be, vágjátok le őket, csak egy is közülök meg ne meneküljön! És levágták őket fegyver élével, és elhányták az ő holttestöket a vitézek és a hadnagyok. Azután elmentek a Baál templomának városába, 1Kir. 18,40. 5Móz. 13,6-17. 26 És kihordván a Baál templomának bálványait, megégeték azokat. rész 11,18. 27 És lerontották a Baál képét is templomostól együtt, és azt árnyékszékké tették mind e mai napig. 28 Így veszté ki Jéhu a Baált Izráelből. 29 De Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, a ki vétekbe ejté az Izráelt, nem szakadt el Jéhu, az arany borjúktól, melyek Béthelben és Dánban valának. 1Kir. 12,26-30. **30 És monda az Úr Jéhunak: A miért szorgalmatosan megcselekedted azt, a mi nékem tetszett, és az én szívem kívánsága szerint cselekedtél az Akháb házával: azért a te fiaid negyedízig ülnek az Izráel királyi székiben.** rész 15,12. 31 De Jéhu még sem igyekezett azon, hogy az Úrnak, Izráel Istenének törvényében járjon teljes szívéből, mert nem szakadt el a Jeroboám bűneitől, a ki bűnbe ejtette az Izráelt. vers 29. 32 Abban az időben kezdett az Úr pusztítani Izráelben, és megveré őket Hazáel, Izráel minden határában. rész 8,12. 13. 33 A Jordántól egész napkeletig, a Gileádbelieknek, a Gád nemzetségének, a Rúben nemzetségének, Manasse nemzetségének egész földjét. Aroertől fogva; mely az Arnon patak mellett van, mind Gileádot, mind Básánt. 2Krón. 22,8. 9. 34 Jéhunak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, és minden erőssége, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 35 És elaluvék Jéhu az ő atyáival, és eltemeték őt Samariában. És uralkodék Joákház, az ő fia, helyette. rész 13,1. 36 A napok pedig, a melyekben uralkodott Jéhu Izráelen Samariában, huszonnyolcz esztendő.

2Kir 11

1 És Athália, Akházia anyja, mikor látta, hogy fia meghalt, felkelt és az egész királyi magot megölette. rész 8,26. rész 9,27. 2 De Jóseba, Jórám király leánya, Akházia huga, fogá Joást, Akházia fiát, és ellopván őt a király fiai közül, a kik megölettettek vala, elrejté az ő dajkájával együtt az ágyasházban; és elrejték őt Athália elől úgy, hogy ez nem ölették meg. 3 És elrejtve vala Joás ő vele együtt az Úr házában hat esztendeig, és Athália uralkodott az országban. 4 A hetedik esztendőben azonban elküldött Jójada, és magához hivatta a Káriánusok és a testőrök csapatainak vezéreit, és bevitte őket magával az Úr házába, és szövetséget kötött velök, és megesküdteté őket az Úr házában, és megmutatta nékik a király fiát. 2Krón. 23,1. 5 És megparancsolta nékik, mondván: Ezt kell cselekednetek: közületek a harmadrész, a kik szombaton jőnek őrségre, tartsa a király házának őrizetét; 1Krón. 9,22-25. 6 A harmadrésze legyen a Súr kapuban, és a harmadrésze a testőrök háta mögött való kapuban, és nagy szorgalmatossággal őrizzétek e házat, hogy senki reánk ne üthessen. 7 Az a két rész pedig közületek, az egész, a mely szombaton az őrszolgálatból kilép, vigyázzon az Úr házának megőrzésére a királyhoz vezető részen. 8 És vegyétek körül a királyt, mindenki kezében fegyverével, és a ki a sorokba benyomul, ölettessék meg, és a király körül legyetek kijövetelekor és bemenetelekor. 9 És a csapatok vezérei úgy cselekedtek, a mint meghagyta volt nékik Jójada pap; és mindenik maga mellé vette az ő embereit, azokat, a kik bementek szombaton az őrségre, azokkal együtt, a kiket felváltottak szombaton, és Jójada paphoz mentek. 10 És a pap a csapatok vezéreinek azokat a kopjákat és paizsokat adta oda, a melyek Dávid királyéi voltak és az Úr házában voltak. 2Sám. 8,7. 11. 11 És a testőrök ott állottak a

király körül, mindenik fegyverrel kezében, a ház jobb szárnyától a bal szárnyáig, az oltár és a szenthely felé. 12 És kivezeté Jójada a király fiát, és fejébe tevé a koronát, és kezébe adá a bizonyságtételt, és királylyá tevék őt és felkenék; és kezeikkel tapsolván, kiáltának: Éljen a király! 5Móz. 17,18-20. 13 Mikor pedig Athália meghallotta a testőröknek és a községnek kiáltását, bement a néphez az Úr házába. vers 1. 14 És mikor szétnézett, ímé a király ott állott az emelvényen, a mint szokás, és a király előtt állottak a fejedelmek és a trombitások, és az egész föld népe ujjongott, és trombitáltak. Akkor megszaggatá Athália az ő ruháit, és kiáltván, monda: Összeesküvés! Összeesküvés! 15 De parancsola Jójada pap a csapatok vezéreinek, a sereg hadnagyainak, és monda nékik: Vezessétek ki őt a sorok között, és ha valaki őt követné, öljétek meg fegyverrel. Mert azt mondta a pap: Ne ölettessék meg az Úr házában. 16 És útat nyitottak néki, és ő arra az útra ment, a merre a lovakat vezetik be a király házába, és ott megölték. vers 1. 2Móz. 21,14. 17 És kötést tőn Jójada az Úr, a király és a nép között, hogy ők az Úrnak népe lesznek; és külön a király és a nép között. Nehem. 9,38. 10,28-30. 18 És elment az egész föld népe a Baál templomába, és azt lerombolta, és oltárait és bálványait teljesen összetörte, és Matthánt, a Baál papját az oltárok előtt ölték meg. És a pap gondviselőket rendele az Úr házában. rész 10,25. 26. 5Móz. 13,6-17. 19 És maga mellé vévén a csapatok vezéreit, a Káriánusokat és a testőröket és az egész föld népét, elvivék a királyt az Úrnak házából, és menének a testőrök kapujának útján a király házához. És Joás üle a király ok székébe. 20 És örvendezett mind az egész föld népe, és megnyugovék a város, miután megölték Athháliát fegyverrel a király háza mellett. vers 1. 16. 21 Joás hét esztendős volt, mikor uralkodni kezdett.

2Kir 12

1 Jéhunak hetedik esztendejében tették Joást királylyá, és negyven esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának pedig Sibja vala neve, a ki Beersebából való volt. 2Krón. 24,1. 2 És cselekedék Joás kedves dolgot az Úr szemei előtt mindaddig, a míg Jójada pap oktatá őt; rész 11,4. **3 Azonban a magaslatok oltárai nem rontattak le, a nép még mindig ott áldozott és tömjénezett a magaslatok oltárain.** 5Móz. 12,5-8. 3Móz. 17,3. 4. 4 És megparancsolá Joás a papoknak, hogy minden pénzt, a mely Istennek szenteltetik és az Úr házába bevitetik, mind a megszámlálás pénzét és a személyek váltságának pénzét, mind pedig, a melyet kiki szabad akaratja szerint az Úr házához bevisz. 2Móz. 30,13. 5Móz. 16,16. 17. 5 Vegyék magokhoz a papok, mindenik a maga ismerősétől, és építsék meg az Úr házának romlásait mindenütt, a hol romlást látnak rajta. 6 De mikor Joás király huszonharmadik esztendejéig sem építették meg a papok az Úr házának romlásait, 7 Előhivatta Joás király Jójada papot a többi papokkal együtt, és monda nékik: Miért nem építitek meg az Úr házának romlásait? Ezután ne vegyétek a pénzt magatokhoz a ti ismerőseitektől, hanem az Úr háza romlásainak építésére adjátok azt. 8 És a papok beleegyeztek, hogy többé semmi pénzt nem vesznek el a néptől, és nem javítják ki a ház romlásait. 9 És Jójada pap vett egy ládát, és annak a fedelén csinált egy nyílást, és helyhezteté azt az oltár mellé jobbfelől, a mely felől az Úr házába bemennek, hogy abba töltsenek a papok, a templom küszöbinek őrizői minden pénzt, a melyet az Úr házába hoznak. 1Krón. 26,1. 10 És mikor látták, hogy sok pénz van a ládában, felment a király íródeákja a főpappal együtt, csomóba kötötték és megszámlálták a pénzt, a mely az Úr házában találtatott. 2Krón. 24,11. 11 És a megmért pénzt a munka vezetőinek kezeibe adták, a kik az Úr házához voltak rendelve, és ezek kiadták azt az ácsoknak és építőknek, a kik a házon dolgoztak, 12 És a kőmíveseknek és a kőfaragóknak, fa és faragott kő vásárlására, az Úr háza romlásainak kijavítására, és mindarra, a mi a ház javítására szükséges volt. 13 De abból a pénzből, a melyet bevittek az Úr házába, nem csináltattak az Úr házához sem ezüst poharakat, sem késeket, sem medenczéket, sem trombitákat, sem valami egyéb arany vagy ezüst edényt. 4Móz. 10,2-10. 14 Hanem a munkásoknak adták azt, és csak az Úr házát javították ki abból. 15 Számot sem vettek azoktól az emberektől, a kiknek keze által kiadták a pénzt a munkásoknak, mert híven jártak el. rész 22,7. 16 De a vétekért és a bűnért való pénzt

nem vitték az Úr házába; az a papoké lett. 3Móz. 5,15. 16. 17 Ebben az időben jött fel Hazáel, Siria királya, és megszállotta Gáthot, és be is vette azt; azután megfordult Hazáel, hogy Jeruzsálem ellen menjen. rész 8,12. 13. 13,3. 4. 18 De Joás, Júda királya, vevé mind a megszentelt ajándékokat, a melyeket az ő atyái, Josafát, Jórám és Akházia, Júda királyai az Úrnak szenteltek volt, és a melyeket ő maga szentelt néki, és minden aranyat, a mely találtaték mind az Úr házának, mind pedig a király házának kincsei között, és elküldé Hazáelnek, Siria királyának, és az elment Jeruzsálem alól. 1Kir. 15,18. 19 Joásnak egyéb dolgai és minden cselekedetei pedig, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 24,1-18. 20 Fellázadván pedig az ő szolgái, pártot ütének ellene, és megölték Joást Beth-Millóban, a merre Sillába megy az ember. rész 14,17-19. 21 Jozakhár, a Simeáth fia, és Jozadáb, a Sómer fia, az ő szolgái ölték meg őt, és meghalt és eltemették őt az ő atyáival, a Dávid városában. És Amásia, az ő fia lett a király ő helyette.

2Kir 13

1 Joásnak, az Akházia fiának, Júda királyának huszonharmadik esztendejében lett király Joákház, a Jéhu fia Izráelen Samariában tizenhét esztendeig. **2 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, és követé Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit,** a ki bűnbe ejté az Izráelt, és nem szakadt el azoktól. 3 És felgerjedt az Úr haragja Izráel ellen, és adá őket Hazáelnek, a Siria királyának kezébe, és Benhadádnak, a Hazáel fiának kezébe, az ő életének minden idejében. rész 8,12. 13. 4 De könyörgött Joákház az Úrnak, és meghallgatá őt az Úr; mert megtekintette az Izráel nyomorúságát, hogy mikép nyomorgatja őket Siria királya. 5 És az Isten szabadítót küldött Izráelnek, a ki megmentette őket a Siriabeliek hatalmától, hogy az Izráel fiai lakhassanak az ő sátoraikban, mint azelőtt. rész 14,27. 6 De még sem távoztak el a Jeroboám házának bűneitől, a ki bűnbe ejté az Izráelt, hanem azokban jártak; sőt az Asera is helyén maradt Samariában; 7 Pedig nem hagyattatott meg Joákháznak több nép, mint ötven lovag, tíz szekér és tízezer gyalogos; a többit mind megölte Siria királya, és olyanná tette, mint a cséplő pora. rész 8,12. 13. 8 Joákház egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő ereje, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 9 És elaluvék Joákház az ő atyáival, és eltemették őt Samariában; és az ő fia, Joás, uralkodék ő helyette. 10 Joásnak, a Júda királyának harminczhetedik esztendejében lett a király Joás, a Joákház fia, Izráelen Samariában, tizenhat esztendeig. **11 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt,** és nem távozék el Jeroboámnak, a Nébát fiának semmi bűnétől, a ki az Izráelt bűnbe ejté, hanem azokban járt. 12 Joásnak egyéb dolgai pedig és valamit cselekedett és az ő erőssége, a melylyel Amásia, a Júda királya ellen harczolt, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? rész 14,8. 11. 12. 2Krón. 25,18-24. 13 És elaluvék Joás az ő atyáival, és Jeroboám ült az ő királyi székibe; és eltemették Joás Samariában, az Izráel királyai mellé. rész 14,16. 14 És megbetegedett Elizeus olyan betegséggel, a melybe bele is halt, és lement hozzá Joás, az Izráel királya, és arczára borulván sírt és monda: Édes atyám, édes atyám! Izráel szekerei és lovagjai! vers 15-19. rész 21,12-15. 3,14-19. 7,1. 7. 15 És monda néki Elizeus: Végy kézívet és nyilakat. És ő kézívet és nyilakat vett kezébe. **16 Akkor monda az Izráel királyának: Fogd meg kezeddel a kézívet. És ő megfogván azt kezével, Elizeus is rátette kezeit a király kezeire; 17 És monda: Nyisd ki az ablakot napkelet felől. És mikor kinyitotta, monda Elizeus: Lőjj! És lőtt. Akkor monda: Az Úrnak győzedelmes nyíla ez, győzedelmes nyíl a Siriabeliek ellen; mert megvered a Siriabelieket Afekben a megsemmisülésig.** **DUMB SHOW?** 18 Monda azután: Vedd fel a nyilakat. És felvette. Ő pedig monda az Izráel királyának: Lőjj a földbe, és bele lőtt a földbe háromszor; azután abbahagyta. 19 Akkor megharaguvék reá az Isten embere, és monda: Ötször vagy hatszor kellett volna lőnöd, akkor megverted volna a Siriabelieket a megsemmisülésig; de így már csak háromszor vered meg a Siriabelieket. 20 Azután meghalt Elizeus, és eltemették. A moábita portyázó csapatok pedig az országba törtek a következő esztendőben. rész 1,1. 21 És történt,

hogy egy embert temettek, és mikor meglátták a csapatokat, gyorsan odatették azt az embert az Elizeus sírjába; **de a mint odajutott és hozzáért az Elizeus tetemeihez, megelevenedett és lábaira állott.** **MESESZERŰ CSODA, A KATOLIKUS SZENTEK LEGENDÁIHOZ HASONLÓ.** 22 Hazáel pedig, Siria királya nyomorgatá az Izráelt Joákház minden napjaiban. rész 8,12. 13. 23 De megkegyelmezett az Úr nékik, és megkönyörült rajtok, és hozzájok tért az ő szövetségéért, a melyet kötött volt Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal, és nem akarta őket elveszíteni, sem el nem vetette őket az ő orczája elől mind ez ideig. 1Móz. 17,1-10. 2Móz. 2,24. 25. 24 És meghalt Hazáel, Siria királya, és az ő fia, Benhadád lett helyette a király. 25 És visszavevé Joás, a Joákház fia Benhadádnak, a Hazáel fiának kezéből a városokat, a melyeket erővel elvett volt Joákháznak, az ő atyjának kezéből. Háromszor veré meg őt Joás, és visszaszerezte Izráel városait. vers 22.

2Kir 14

1 Joásnak, a Joákház fiának, Izráel királyának második esztendejében kezdett uralkodni Amásia, Joásnak, a Júda királyának fia. 2Krón. 25,1. 2 Huszonöt esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és huszonkilencz esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának pedig Joáddán volt a neve, Jeruzsálemből való. 3 És kedves dolgot cselekedett az Úr szemei előtt, de még sem annyira, mint Dávid, az ő atyja, hanem csak úgy tett mindent, mint az ő atyja, Joás. 1Kir. 15,5. 4 Mert a magaslatokat nem rontották le, hanem a nép még mindig ott áldozott és ott tömjénezett a magaslatokon. rész 12,3. 5 Mikor azután a birodalom kezében megerősödött, megölte az ő szolgáit, a kik a királyt, az ő atyját megölték volt. rész 12,20. 21. 6 De a gyilkosok fiait nem ölte meg, a mint meg van írva a Mózes törvénykönyvében, a melyben az Úr megparancsolta és megmondotta: **Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettessenek az atyákért; kiki az ő bűnéért haljon meg.** **5Móz 24,16** Ugyanő megvert az Edomiták közül tízezeret a sós völgyben; és bevette Sélát ostrommal, és ezt nevezé Jokteélnek mind e mai napig. rész 8,20. 8 Akkor követeket küldött Amásia Joáshoz, a Joákház fiához, a ki Jéhunak, az Izráel királyának volt a fia, ezt izenvén: Jere, nézzünk egymás szemébe! **9 És elkülde Joás, Izráel királya Amásiához, Júda királyához, ezt válaszolván: A bogácskóró, mely a Libánonon van, elküldött a Libánon czédrusfájához, ezt izenvén: Add a te leányodat az én fiamnak feleségül; de a mező vadja, a mely a Libánonon van, átszaladt a bogácskórón, és eltapodta azt. KÉPES BESZÉD?** **Bir. 9,8-15.** 10 Megverted az Edomitákat, azért fuvalkodtál fel szívedben. Elégedjél meg a dicsőséggel és maradj otthon; miért akarsz a szerencsétlenséggel harczra kelni, hogy elessél magad is és Júda is veled együtt? vers 7. 11 De Amásia nem hallgatott reá, és felvonult Joás, Izráel királya, és szembeszállottak egymással, ő és Amásia, Júda királya Bethsemesnél, amely Júdában van. Józs. 15,1. 10. 12 De megveretett Júda Izráeltől, és kiki elfutott az ő sátorába. 2Krón. 25,21. 24. 13 És Amásiát, Júda királyát, Joásnak, az Akházia fiának fiát is elfogta Joás, Izráel királya Bethsemesnél; és Jeruzsálem ellen ment, és lerontotta Jeruzsálem kerítését, az Efraim kapujától egész a szegletkapuig, négyszáz singre. 14 És elvitt minden aranyat, minden ezüstöt és minden edényt, a mely találtatott az Úr házában és a király házának kincsei között, és kezeseket is vévén, visszatért Samariába. 1Kir. 14,25. 26. 15 Joás egyéb dolgai pedig, a melyeket cselekedett, és az ő erőssége, és miképen hadakozott Amásia, a Júda királya ellen, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? rész 13,12. 16 És elaluvék Joás az ő atyáival, és eltemették Samariában az Izráel királyaival együtt; és az ő fia, Jeroboám uralkodék ő helyette. 17 Amásia pedig, Joásnak, a Júda királyának fia, Joásnak, a Joákház fiának, az Izráel királyának halála után még tizenöt esztendeig élt. 2Krón. 25,1. 18 És Amásiának egyéb dolgai vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 19 És pártot ütöttek ő ellene Jeruzsálemben, és ő Lákisba menekült; de utána küldtek Lákisba, és megölték ott. 20 És visszahozták őt lovakon, és eltemették Jeruzsálemben, a Dávid városában az ő atyáival. 21 És az egész Júda népe vevé Azáriát, a ki

tizenhat esztendős volt, és őt tette királylyá, az ő atyja, Amásia helyett. 22 Ő építé meg Elátot, a melyet visszavett Júdának azután, hogy a király elaludt az ő atyáival. 5Móz. 2,8. 23 Amásiának, Joásnak, a Júda királya fiának tizenötödik esztendejétől fogva uralkodott Jeroboám, Joásnak, az Izráel királyának fia Samariában, negyvenegy esztendeig. 24 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, mert Jeroboámnak, a Nébát fiának semmi bűnétől el nem távozott, a ki bűnbe ejtette az Izráelt. 25 Ő szerezte vissza az Izráel határát Emáthtól fogva a pusztasági tengerig, az Úrnak, Izráel Istenének beszéde szerint, a melyet szólott volt az ő szolgája, Jónás próféta, az Amittai fia által, a ki Gáth-Kéferből való volt. Jón. 1,1. 26 Mert megtekintette az Úr az Izráel igen nagy nyomorúságát, hogy a berekesztetett és az elhagyatott is semmi és nincs senki, a ki az Izráelt megszabadítaná. 5Móz. 32,36. 27 És nem mondta azt az Úr, hogy az Izráel nevét eltörli az ég alól; annakokáért megszabadította őket Jeroboám, a Joás fia által. rész 13,5. 28 Jeroboám egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő erőssége, hogy miképen hadakozott, és mi módon nyerte vissza Damaskust és a Júdához tartozó Hámátot az Izráelnek, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 29 És elaluvék Jeroboám az ő atyáival, Izráel királyaival, és uralkodék az ő fia, Zakariás, ő helyette.

2Kir 15

1 Jeroboámnak, az Izráel királyának huszonhetedik esztendejében kezdett uralkodni Azária, Amásiának, a Júda királyának fia. 2Krón. 26,1-5. 2 Tizenhat esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és ötvenkét esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Jekólia, Jeruzsálemből való. rész 14,21. 3 És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint az ő atyja, Amásia cselekedett; 4 Csakhogy a magaslatok nem rontattak le, a nép még ott áldozott és tömjénezett a magaslatokon. 5 És megverte az Úr a királyt, mert bélpoklos lett egész halála napjáig, és külön házban lakott, és Jótám, a király fia kormányozta a házat, és ő szolgáltatott törvényt a föld népének. 2Krón. 26,16-21. 6 Azáriának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 26,1-23. 7 És elaluvék Azária az ő atyáival, és eltemeték őt az ő atyáival a Dávid városában, és az ő fia, Jótám, uralkodék ő helyette. 2Krón. 26,23. vers 5. 8 Azáriának, a Júda királyának harmincznyolczadik esztendejében kezdett uralkodni Zakariás, a Jeroboám fia Izráelen, Samariában hat hónapig. rész 14,29. **9 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, miképen az ő atyái cselekedtek volt.** Nem hagyta el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, a ki vétekbe ejtette az Izráelt. 1Kir. 12,28-33. 10 És összeesküdött ellene Sallum, a Jábes fia, és megölte őt a nép szeme láttára, és megölvén őt, ő uralkodott helyette. 11 Zakariásnak egyéb dolgai pedig, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. 12 Ez az Úr beszéde, a mit Jéhu felől szólott, mondván: A te fiaid negyedízig ülnek Izráel trónján. És így történt. rész 10,30. 13 Sallum, a Jábes fia lett a király Uzziának, Júda királyának harminczkilenczedik esztendejében, de csak egy hónapig uralkodott Samariában; 14 Mert Menáhem, a Thirsabeli Gádi fia feljött, és Samariába ment, és megölte Sallumot, a Jábes fiát Samariában, és megölvén őt, ő uralkodott helyette. 1Kir. 16,23. 15 Sallumnak egyéb dolgai pedig és összeesküvése, a melyet csinált, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. 16 Akkor verte le Menáhem Tifsáhot és mindazokat, a kik benne voltak, és egész határát Thirsától fogva, mert nem bocsátották be, azért veré le, és még a terhes asszonyokat is mind felhasogatá benne. 17 Azáriának, Júda királyának harminczkilenczedik esztendejétől fogva uralkodott Menáhem, a Gádi fia Izráelen tíz esztendeig Samariában. 18 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt; nem hagyta el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit teljes életében, a ki vétekbe ejtette az Izráelt. 19 És rátört Púl, Assiria királya az országra, és Menáhem Púlnak ezer tálentom ezüstöt adott azért, hogy legyen néki segítséggel az ő birodalmának megerősítésében. 20 És Menáhem adót vetett Izráelben a gazdagokra, ötven ezüst siklust minden egyes emberre, hogy azt Assiria királyának adja, és visszatért Assiria királya, és nem maradt ott az országban. 21 Menáhemnek egyéb dolgai pedig és minden

cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 22 És elaluvék Menáhem az ő atyáival, és uralkodék az ő fia, Pekája ő helyette. 23 És Azáriának, Júda királyának ötvenedik esztendejében kezdett uralkodni Pekája, a Menáhem fia, Izráelen Samariában két esztendeig. 24 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, nem távozék el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, a ki vétekbe ejtette az Izráelt. vers 9. 25 És pártot ütött ellene Péka, a Remália fia, az ő hadnagya, és megölte őt Samariában, a király házának palotájában, Argóbbal és Arjéval és ötven emberrel a Gileádbeliek fiai közül, és megölte őt, és ő lett helyébe a király. 26 Pekájának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. 27 Azáriának, Júda királyának ötvenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Péka, a Remália fia, Izráelen Samariában húsz esztendeig. 28 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt; nem távozék el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, a ki vétekbe ejtette az Izráelt. vers 9. 29 Pékának, az Izráel királyának idejében jött el Tiglát-Piléser, Assiria királya, és foglalta el Hijont, Abélt, Beth-Maakát, Jánoát, Kédest, Hásort, Gileádot, Galileát és a Nafthali egész földét, és hurczolta el őket, Assiriába. 1Kir. 15,20. 30 De Hósea, az Ela fia, pártot ütött Péka, a Remália fia ellen, és levágta és megölte őt, és ő lett helyébe a király Jótámnak, az Uzzia fiának huszadik esztendejében. 31 Pékának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. 2Krón. 28,6. 32 Pékának, a Remália fiának, az Izráel királyának második esztendejében kezdett uralkodni Jótám, Uzziának, a Júda királyának fia. 2Krón. 27,1. 33 Huszonöt esztendős volt, a mikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának Jérusa volt a neve, a Sádók leánya. **34 És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, mind a szerint, a mint az ő atyja, Uzzia cselekedék;** vers 7. 35 Csak a magaslatokat nem rontották le; még ott áldozott és tömjénezett a nép a magaslatokon. Ő építette meg az Úr házának felső kapuját. 36 Jótámnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 27,1-6. 37 Ebben az időben kezdte az Úr ráküldeni Júdára Réczint, Siria királyát, és Pékát, a Remália fiát. Ésa. 7,1. 38 És elaluvék Jótám az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival, Dávidnak, az ő atyjának városában, és Akház, az ő fia, uralkodék ő helyette.

2Kir 16

1 Pékának, a Remália fiának tizenhetedik esztendejében kezdett uralkodni Akház, Jótámnak, a Júda királyának fia. 2Krón. 28,1. 2 Húsz esztendős volt Akház, mikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; de nem azt cselekedé, a mi az Úrnak, az ő Istenének tetszett volna, a mint Dávid, az ő atyja, 3 Hanem az Izráel királyainak útjokon járt, még az ő fiát is átvitte a tűzön, a pogányok útálatosságai szerint, a kiket az Úr az Izráel fiai előtt kiűzött volt. **HÚHA!** rész 3,27. 3Móz. 18,21. 4 És ott áldozott és tömjénezett a magaslatokon és a halmokon és minden zöld fa alatt. rész 17,10. Ezék. 6,13. 5 Abban az időben jött fel Réczin, Siria királya, és Péka, a Remália fia, az Izráel királya, Jeruzsálemet vívatni, és körülzárták Akházt, de nem tudták legyőzni. Ésa. 7,1. 2Krón. 26,9. 14. 15. 6 Akkor nyerte vissza Réczin, Siria királya Elátot a Siriabelieknek, és irtotta ki a zsidókat Elátból; és Siriabeliek jövének Elátba, és ott laknak mind e mai napig. rész 14,22. 7 És követeket küldött Akház Tiglát-Piléserhez, Assiria királyához, ezt izenvén: Te szolgád és a te fiad vagyok; jőjj fel és szabadíts meg engem Siria királyának kezéből és az Izráel királyának kezéből, a kik reám támadtak. rész 15,29. 2Krón. 28,5-8. 21. 8 És vevé Akház az ezüstöt és aranyat, és a mely találtaték az Úr házában és a király házának kincsei között, és ajándékba küldé Assiria királyának. 2Krón. 28,21. 9 És engedett néki Assiria királya, és feljövén Assiria királya Damaskus ellen, bevette azt, és a benne levőket Kirbe hurczolta; Réczint pedig megölte. Ésa. 17,1. Ámós 1,3-4. 10 És eleibe ment Akház Tiglát-Pilésernek, Assiria királyának Damaskusba, és mikor meglátta Akház király azt az oltárt, a mely Damaskusban volt, elküldte Akház király annak az oltárnak hasonlatosságát és képét minden felszerelésével Uriás paphoz. 2Krón. 25,14. 11 És megépítette

Uriás pap az oltárt arra a formára, a melyet Akház király Damaskusból küldött, és elkészíté azt Uriás pap, mire Akház király visszajött Damaskusból. 12 És mikor megjött a király Damaskusból és meglátta a király az oltárt: az oltárhoz ment a király és áldozott rajta, 13 És meggyújtotta az ő égőáldozatját és ételáldozatját, és áldozott italáldozattal is, és az ő hálaáldozatainak vérét elhintette az oltár körül. 14 És a rézoltárt, a mely az Úr előtt állott, elviteté a ház elől, hogy ne álljon az ő oltára és az Úr háza között, és helyhezteté azt az oltár szegletéhez észak felől. 15 És megparancsolta Akház király Uriás papnak, mondván: E nagy oltáron gyújtsd meg a reggeli égőáldozatot és az esteli ételáldozatot, a király égőáldozatját is az ő ételáldozatával együtt, az egész föld népének is mind égőáldozatát, mind ételáldozatját, mind italáldozatját, és az égőáldozat minden vérét és egyéb áldozatnak minden vérét a körül hintsed el; a rézoltár felől pedig még majd gondolkozom. 16 És Uriás pap mind a szerint cselekedék, a mint Akház király megparancsolta. 17 És letörte Akház király a talpak oldalait, és lehányta azokról a mosdómedenczéket; a tengert is ledobta a rézökrökről, a melyeken állott, és kőtalapzatra tette. 1Kir. 7,27. 37. 44. 18 És áthelyezte a szombati hajlékot, a melyet a házban építettek, és a király külső bejáró helyét az Úr házában, Assiria királya miatt. 19 Akháznak egyéb dolgai pedig, a melyeket cselekedett, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 28,1-3. 20 És elaluvék Akház az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában, és uralkodék ő helyette az ő fia, Ezékiás. 2Krón. 28,27. rész 18,1. **Szabó jó!**

2Kir 17

1 Akháznak, a Júda királyának tizenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Hóseás, az Ela fia, Samariában Izráelen, kilencz esztendeig. 2 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt; de nem annyira, mint Izráel ama királyai, a kik előtte éltek. 3 Ez ellen jött fel Salmanassár, Assiria királya, és szolgájává lett Hóseás, és adót fizetett néki. rész 18,9. 10. 4 De mikor Assiria királya megtudta, hogy Hóseás pártot ütött ellene és követeket küldött Suához, Égyiptom királyához, az évenkénti adót pedig nem küldötte meg Assiria királyának: elfogatta őt Assiria királya és börtönbe vetette. 5 És felméne az assiriai király az egész ország ellen, és feljövén Samaria ellen, azt három esztendeig ostromolta. 6 És Hóseásnak kilenczedik esztendejében bevette Assiria királya Samariát, és elhurczolta az Izráelt Assiriába; és Halában és Háborban a Gózán folyó mellett, és a Médek városaiban telepítette le őket. rész 15,29. 18,10. 7 Ez pedig azért történt, mert az Izráel fiai vétkeztek az Úr ellen, az ő Istenök ellen, a ki őket kihozta Égyiptom földéből, a Faraónak, az égyiptomi királynak kezéből, és idegen isteneket tiszteltek. 5Móz. 28,15. 63-67. 8 És jártak a pogányok szerzésekben, a kiket az Úr kiűzött volt az Izráel fiai elől, és úgy cselekedtek, mint az Izráel királyai. rész 16,3. 1Kir. 12,28. 33. 9 És alattomban oly dolgokat cselekedtek az Izráel fiai, a melyek ellenére voltak az Úrnak, az ő Istenöknek, és építettek magoknak magaslatokat minden városaikban, az őrtornyoktól a kerített városokig. rész 16,10-18. Ezék. 6,13. 10 És emeltek magoknak faragott képeket és Aserákat minden magas halmokon és minden zöld fa alatt. Jer. 2,20. 3,6. 11 És ott tömjéneztek minden magaslaton, mint a pogányok, a kiket az Úr kiűzött volt előlök, és gonosz dolgokat cselekedtek, a melyekkel az Urat haragra indították. 12 És a bálványoknak szolgáltak, a kik felől az Úr azt parancsolta volt nékik: Ezt ne cselekedjétek. 5Móz. 5,7. 8.13 És mikor bizonyságot tett az Úr Izráelben és Júdában minden prófétája és minden látnoka által, ezt mondván: Térjetek meg a ti gonosz útaitokról, és őrizzétek meg az én parancsolataimat és rendeléseimet, az egész törvény szerint, a melyet parancsoltam a ti atyáitoknak; és a melyet ti hozzátok küldöttem az én szolgáim, a próféták által: 4Móz. 12,5. 1Sám. 9,9. 28,6. Jer. 18,11. 35,15.14 Akkor nem engedelmeskedtek, hanem megkeményítették az ő nyakokat atyáik makacssága szerint, a kik nem hittek az Úrban, az ő Istenökben. 4Móz. 14,22. 5Móz. 31,27. 15 Sőt megvetették az ő rendeléseit és szövetségét, a melyet atyáikkal kötött, és az ő bizonyságtételeit, a melyekkel megintette őket, és hiábavalóságot követvén, magok is hiábavalókká lettek, és a körültök való

pogányok után indultak, a kik felől pedig azt parancsolta nékik az Úr, hogy azokat ne utánozzák. Zsolt. 147,19. 2Móz. 24,3-8. 16 És elhagyták az Úrnak, az ő Istenöknek minden parancsolatját, és öntött képeket csináltak magoknak, két borjút és készítettek Aserát, és meghajlottak az ég minden seregei előtt, és a Baált tisztelték. 1Kir. 12,28-33. *17 És átvitték fiaikat és leányaikat a tűzön, jövendőket mondtak és varázslást űztek,* és magokat teljesen eladták a bűnnek az Úr bosszantására. rész 16,3. 1Kir. 21,20. 25. 26.18 Azért igen megharaguvék az Úr Izráelre, és elveté őt színe elől; és **semmi nem maradt meg, hanem csak a Júda nemzetsége egyedül.** vers 6. 1Kir. 12,17. 19 Sőt még a Júda sem őrizte meg az Úrnak, az ő Istenének parancsolatait, hanem az Izráel szerzésiben jártak, úgy cselekedvén, mint azok. rész 16,3-17. 20 Elidegenült azért az Úr az egész Izráel magvától, és megsanyargatta őket, és a kóborlók kezébe adta őket, mígnem mind elvetette az ő szemei elől; vers 13. 14. 18. 21 Mert elszakasztotta Izráelt a Dávid házától, és királylyá tevék Jeroboámot, a Nébát fiát. És Jeroboám elcsalta az Izráelt az Úrtól, és igen nagy vétekbe ejtette őket. 1Kir. 12,16-33. 22 És az Izráel fiai követték Jeroboám minden bűnét, a melyeket elkövetett, és nem távoztak el azoktól; rész 15,9. 18,24. 28. 23 Míglen elveté az Úr az ő színe elől az Izráelt, a mint megmondotta minden ő szolgái, a próféták által. Így hurczoltatott el fogságra az Izráel az ő földéből Assiriába mind e mai napig. Hós. 1,4-6. 24 És más népet telepített be Assiria királya Babilóniából, Kutából, Avából, Hámátból és Sefárvaimból, és beszállítá őket Samaria városaiba az Izráel fiai helyett, a kik birtokba vették Samariát, és annak városaiban laktak. Ezsdr. 4,10. 25 És történt ott lakásuk kezdetén, hogy nem az Urat félték, és az Úr oroszlánokat bocsátott reájok, a melyek többet megöltek közülök. 3Móz. 26,22. 26 Mondának azért Assiria királyának: A pogányok, a kiket ide hoztál és Samaria városaiba telepítettél, nem tudják e föld Istene tiszteletének módját, azért oroszlánokat bocsátott az rájok, a melyek megölik őket, mert nem tudják e föld Istene tiszteletének módját. 27 Parancsola azért Assiria királya, mondván: Vigyetek oda egyet a papok közül, a kiket onnét elhoztatok, a ki menjen el és lakjék ott, és tanítsa meg őket ama föld Istene tiszteletének módjára. 28 És elméne egy a papok közül, a kiket Samariából elvittek volt, és lakék Béthelben, és megtanította őket, hogy mikép tiszteljék az Urat. 1Kir. 12,29. 13,1. 2. 29 De azért mindenik nép külön isteneket csinált magának, és behelyezték azokat a magaslatok házaiba, a melyeket a Samaritánusok építettek, mindenik nemzetség a maga városában, a melyben lakott. 30 A Babilonból való férfiak csinálták a Sukkót-Benótot, a Kutból való férfiak csinálták a Nérgelt, és a Hámátból való férfiak az Asimát csinálták; 31 A Háveusok pedig a Nibeházt és a Tartákot csinálták, míg a Sefárvaimbeliek tűzzel égették meg az ő magzatjaikat az Adraméleknek és Anaméleknek, a Sefárvaimbeliek isteneinek. rész 3,27. 16,3. 32 De miután az Urat is tisztelték, a magaslatokra papokat állítottak a maguk tömegéből, a kik ő érettök áldoztak a magaslatok házaiban. 33 Így tisztelték az Urat és szolgálták az ő isteneiket is, ama népek szokása szerint, a kik közül elhozták volt őket. *34 És mind e mai napig az ő régi szokásuk szerint cselekesznek; nem tisztelik igazán az Urat, és nem cselekesznek az ő rendeléseik és szokásuk szerint, sem pedig ama törvény és parancsolat szerint, a melyet az Úr parancsolt a Jákób fiainak, a kiknek az Izráel nevet adta.* 1Móz. 32,28. 35 És a kikkel az Úr szövetséget kötött, és megparancsolta nékik, mondván: Ne tiszteljetek idegen isteneket, és ne imádjátok őket, és ne szolgáljatok és ne áldozzatok nékik; 36 Hanem csak az Urat tiszteljétek, őt imádjátok és néki áldozzatok, a ki titeket kihozott az Égyiptom földéből nagy erővel és kinyújtott karral. 2Móz. 6,6. 12,51. 37 És őrizzétek meg az ő rendeléseit, ítéleteit, törvényét és parancsolatját, a melyeket megírt néktek, azokat cselekedvén minden időben, és idegen isteneket ne tiszteljetek; 38 És el ne felejtkezzetek a kötésről, a melyet veletek tettem, és ne tiszteljetek idegen isteneket; 39 Hanem az Urat tiszteljétek, a ti Isteneteket, és ő megszabadít titeket minden ellenségetek kezéből. 40 De ezek nem engedelmeskedtek, hanem előbbi szokásaik szerint cselekedtek. Bir. 6,10. 41 Így tisztelték ezek a pogányok az Urat és szolgálták az ő bálványaikat, és így cselekedtek az ő fiaik és unokáik is, a mint az ő eleik cselekedtek, mind e mai napig. vers 29-31.

2Kir 18 **(Ézs 36-39 is)**
1 És Hóseásnak, az Ela fiának, az Izráel királyának harmadik esztendejében kezdett uralkodni **Ezékiás,** Akháznak, a Júda királyának fia. rész 16,20. 2Krón. 29,1. 2 Huszonöt esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és huszonkilencz esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Abi, a Zakariás leánya. **3 És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, a mint az ő atyja, Dávid cselekedett volt.** **1Kir. 15,5.** 4 Ő rontotta le a magaslatokat, törte el az oszlopokat, és vágta ki az Aserát, és **törte össze az érczkígyót is, a melyet Mózes csinált; mert mind az ideig az Izráel fiai jóillatot tettek annak, és nevezék azt Nékhustánnak.** 2Krón. 31,1-4. 4Móz. 21,9. **MIÉRT?** 5 Egyedül az Úrban, Izráel Istenében bízott, és ő utána nem volt hozzá hasonló Júda minden királyai között sem azok között, a kik ő előtte voltak. 2Krón. 32,25. 1Kir. 3,12. 11,6-9. **6 Mert az Úrhoz ragaszkodott, és el nem hajlott ő tőle, és megőrizte az ő parancsolatait, a melyeket az Úr Mózesnek parancsolt vala. 7 És vele volt az Úr mindenütt és a hova csak ment, előmenetele volt.** És elszakadt Assiria királyától, és nem szolgált néki. rész 16,7. 8. 8 Megverte a Filiszteusokat is egész Gázáig és határukat, az őrtornyoktól a kerített városokig. 9 Ezékiás királynak negyedik esztendejében – a mely Hóseásnak, az Ela fiának, az Izráel királyának hetedik esztendeje – feljött Salmanassár, Assiria királya Samaria ellen, és megszállotta azt; rész 17,5. 6. 10 És elfoglalta három esztendő mulva, Ezékiás hatodik esztendejében – ez Hóseásnak, az Izráel királyának kilenczedik esztendeje – ekkor vették be Samariát. 11 És elhurczolta Assiria királya az Izráelt Assiriába, és letelepíté Halába, Háborba, a Gózán folyó mellé, és a Médeusok városaiba; 12 Azért, mert nem hallgattak az Úrnak, az ő Istenöknek szavára, hanem megszegték az ő szövetségét, mindazokat, a melyeket Mózes, az Úr szolgája parancsolt vala; sem nem hallgattak rájok, sem nem cselekedték azokat. 5Móz. 28,15. 63-67. 13 Ezékiás királynak pedig tizennegyedik esztendejében feljött Sénakhérib, Assiria királya Júdának minden kerített városa ellen, és elfoglalta azokat. Ésa. 36,1-22. 37,36-38. 14 Akkor elküldött Ezékiás, Júda királya Assiria királyához Lákisba, ezt izenvén: Vétkeztem, térj el én rólam; a mit rám vetsz, elviselem! És Assiria királya Ezékiásra, Júda királyára háromszáz tálentom ezüstöt és harmincz tálentom aranyat vetett ki. vers 7. 15 És Ezékiás oda adott minden ezüstöt, a mely találtatott az Úr házában és a király házának kincsei között. **16 Ugyanebben az időben fosztotta meg Ezékiás az Úr templomának ajtajait és az ajtók félfáit, a melyeket Ezékiás, Júda királya maga boríttatott be, és oda adta azokat Assiria királyának.** 17 És Assiria királya mégis oda küldte Thartánt, Rabsárist és Rabsakét Lákisból Ezékiás királyhoz igen nagy haddal Jeruzsálembe, és felmenének és jutának Jeruzsálembe, és feljövén és oda érvén, megállának a felső halastó zsilipjénél, a mely a ruhafestő útja mellett van. Ésa. 36,2. 2Krón. 32,9-16. 18 És kihívaták a királyt. És kiméne hozzájok Eliákim, a Hilkia fia, ki a király házának gondviselője volt, és Sebna, az íródeák, és Joákh, az Asáf fia, az emlékíró. 19 És monda nékik Rabsaké: Mondjátok meg Ezékiásnak: Ezt mondja a király, Assiria nagy királya: Micsoda bizodalom ez, a melyben te bizakodtál? 20 Azt mondád: csak szóbeszéd; tanács és erő kell a hadakozáshoz; vajjon kihez bíztál, hogy fellázadtál ellenem? **21 Ímé, ebben a törött nádszálban bizakodol, Égyiptomban,** **pascali metafora!** melyhez, ha ki támaszkodik, bemegy az ő kezébe és általlikasztja? Ilyen a Faraó, Égyiptom királya mindenekhez, a kik ő hozzá bíznak! Ésa. 36,6. 22 Vagy azt akarjátok nékem mondani: Mi az Úrban, a mi Istenünkben bízunk; hát nem ez-é az, a kinek magaslatait és oltárait lerontotta Ezékiás, és mind Júdának, mind Jeruzsálemnek megparancsolta: Ez oltár előtt imádkozzatok Jeruzsálemben? 5Móz. 12,5. 11. 23 Nosza, fogadj hát az én urammal, Assiria királyával: Én néked kétezer lovat adok, ha tudsz reájok adni annyi lovast. 24 Hogy verhetnél hát vissza az én uram legkisebb hadnagyai közül csak egyet is, és hogyan bízhatol Égyiptomhoz a szekerek és a lovagok miatt? 2Krón. 12,2. 3. 25 Vajjon az Úr tudta nélkül jöttem-é fel e hely ellen, hogy azt elveszessem? Az Úr mondotta nékem: Menj fel e föld ellen, és veszesd el azt! 26 És monda Eliákim, a Hilkia fia, és Sebna és Joákh Rabsakénak: Beszélj, kérlek, a te szolgáiddal siriai nyelven, mert jól értjük; és ne beszélj velünk zsidóul e nép füle hallatára, a mely a kőfalon

van. 27 És felele nékik Rabsaké: Vajjon a te uradhoz, vagy te hozzád küldött-é engem az én uram, hogy elmondjam e dolgokat, avagy nem inkább e férfiakhoz-é, a kik a kőfalon ülnek, hogy azután veletek együtt egyék meg a saját ganéjokat, és igyák meg a saját vizeletöket? rész 6,25. 29. 28 És oda állott Rabsaké, és hangosan kezdett zsidóul beszélni, mondván: Halljátok meg a királynak, Assiria nagy királyának beszédit! 29 Azt mondja a király: Meg ne csaljon titeket Ezékiás; mert nem szabadíthat meg titeket az ő kezéből. 30 És ne biztasson titeket Ezékiás az Úrral, ezt mondván: Kétség nélkül megszabadít minket az Úr, és nem adatik e város az assiria király kezébe. vers 35. 31 Ne hallgassatok Ezékiásra; mert így szól Assiria királya: Békéljetek meg velem, és jőjjetek ki hozzám, és kiki egyék az ő szőlőjéből és fügefájáról, és igyék az ő kútjának vizéből; 1Kir. 4,25. 32 Míg eljövök és elviszlek titeket a ti földetekhez hasonló földre, gabonás és boros földre, kenyeres és szőlős földre, olajfás, és mézes földre, hogy élhessetek és meg ne haljatok. Ne higyjetek Ezékiásnak, mert félrevezet benneteket, mikor azt mondja: Az Úr megszabadít minket! Ésa. 10,10. 11. 33 Vajjon megszabadították-é a pogányok istenei, mindenik a maga földjét Assiria királyának kezéből? 34 Hol vannak Hámátnak és Arphádnak istenei? Hol Sefárvaimnak, Hénának és Hivvának istenei? És Samariát is megszabadították-é az én kezemből? rész 16,9. Jer. 49,23. 35 Kicsoda a földön való minden istenek közül, a ki megszabadíthatta volna az ő földjét az én kezemből, hogy az Úr is kiszabadíthatná Jeruzsálemet az én kezemből? rész 19,35-37. 36 De a nép csak hallgatott, és nem felelt néki csak egy igét sem; mert a király megparancsolta volt, mondván: Ne feleljetek néki. 37 És elment Eliákim, a Hilkia fia, a király házának gondviselője, és Sebna, az íródeák, és Joákh, az Asáf fia, az emlékíró, Ezékiáshoz megszaggatott ruhákban, és elmondák néki Rabsaké beszédit.

2Kir 19

1 Mikor pedig ezeket hallotta Ezékiás király, megszaggatta az ő ruháit, és zsákba öltözék, és bement az Úr házába. Ésa. 37,1. 2 És elküldte Eliákimot, a király házának gondviselőjét, és Sebnát, az íródeákot, és a papoknak véneit, a kik zsákba öltöztek, Ésaiás prófétához, az Ámós fiához; Ésa. 1,1. 3 És mondának néki: Ezt mondja Ezékiás: E nap nyomorúságnak, szidalmazásnak és káromlásnak napja; mert a fiak a szülésre jutottak, de nincs erő szüléshez. vers 10. rész 18,35. 4 Netalán az Úr, a te Istened meghallotta Rabsakénak minden beszédit, a kit elküldött az ő ura, Assiria királya, hogy szidalommal illesse az élő Istent és káromló beszédekkel, a melyeket az Úr, a te Istened meghallott: könyörögj azért azokért, a kik még megmaradtak. rész 18,30-35. 5 És elmenének az Ezékiás király szolgái **Ésaiáshoz. 6 És monda nékik Ésaiás: Ezt mondjátok a ti uratoknak: Ezt mondja az Úr: Ne félj a beszédektől, a melyeket hallottál, a melyekkel szidalmaztak engem Assiria királyának szolgái. 7 Ímé én oly lelket adok belé, hogy hírt hallván, visszatér az ő földjére és fegyverrel vágatom le őt az ő földjében.** vers 9. rész 7,6. 7. vers 17.8 És mikor visszatért Rabsaké, Assiria királyát Libna ellen harczolva találta, mert meghallotta volt, hogy Lákisból elment. Józs. 10,29. 9 És hallván Tirháka felől, a szerecsen király felől, ezt mondván: Ímé kijött, hogy hadakozzék te ellened; visszafordult és követeket küldött Ezékiáshoz, ezt izenvén: Ésa. 37,9. 10 Így szóljatok Ezékiásnak, a Júda királyának, mondván: Meg ne csaljon téged a te Istened, a kiben bízol, ezt mondván: Nem adatik Assiria királyának kezébe Jeruzsálem. rész 18,30. 35. 11 Ímé hallottad, mit cselekedtek Assiria királyai minden országokkal, elvesztvén azokat; és te megszabadulhatsz-é? 12 Vajjon megszabadították-é a pogányok istenei azokat, a kiket elvesztettek az én atyáim: Gózánt, Arántt, Résefet és az Eden fiait, a kik Thelasárban voltak? 13 Hol van Hámát királya, Arphád királya és Sefárvaim város királya? Héna és Hivva? 14 És elvevé Ezékiás a levelet a követek kezéből, és elolvasá azt, és felment az Úr házába, és kiterjeszté azt Ezékiás az Úr előtt; **15 És imádkozék Ezékiás az Úr előtt,** és monda: **Uram, Izráel Istene! a ki a Kérubok között lakol, te vagy egyedül e föld minden országainak Istene, te teremtetted a mennyet és a földet;** 2Móz. 25,20-22. **16 Hajtsd**

hozzám, Uram, a te füledet és halld meg; nyisd fel Uram, a te szemeidet és lásd meg: és halld meg a Sénakhérib beszédét, a ki ide küldött, hogy szidalommal illesse az élő Istent. vers 10. **17 Igaz, Uram, Assiria királyai elpusztították a pogányokat és azok országait.** vers 11-13. **18 És az ő isteneiket a tűzbe hányták; de azok nem voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő, azért vesztették el őket. 19 Most azonban, mi Urunk, Istenünk, szabadíts meg, kérlek, minket az ő kezéből, hogy megismerje e föld minden országa, hogy te, az Úr vagy az egyetlen Isten!** 20 Akkor elküldött Ésaiás, az Ámós fia, Ezékiáshoz, ezt mondván: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: A te könyörgésedet, Assiria királya, Sénakhérib felől, meghallgattam. rész 18,23. 30. 21 Ez az, a mit az Úr ő felőle mondott: Megutál téged és megcsúfol téged Sionnak szűz leánya, utánad fejét hajtogatja Jeruzsálem leánya. 22 Kit szidalmaztál és kit gyaláztál? És ki ellen emelted fel a te szódat, vagy ki ellen emelted fel a te szemeidet a magasságba? Az Izráel szentje ellen! 23 Követeid által gúnyoltad az Urat, és mondád: Szekereim sokaságával meghágom a hegyek magasságait, a Libánon oldalait, és levágom magas czédrusait, legfelségesebb cziprusfáit, és bemegyek csúcsának lakóhelyébe, kertes erdejébe. Ésa. 37,24. 24 Ástam és ittam idegen vizeket, és kiszárítom lábaim talpával Égyiptom minden folyóvizét. 25 Avagy nem hallottad? Régen megcsináltam, ős időktől elvégeztem ezt! Most csak véghezvittem, hogy puszta kőhalmokká döntsd össze az erős városokat; 26 És hogy a benne lakók erejökben megfogyatkozzanak, megrontassanak és megszégyenüljenek, és olyanok legyenek mint a mező füve, fiatal paréj, a háztető füve és mint a kalászhajtás előtt elszáradt gabona. 27 És ismerem a te ülésedet, és járásodat kelésedet, és ellenem való tombolásodat; 28 A te ellenem való tombolásodért és a te elbizakodásodért, a mely felhatott füleimbe, az én karikámat orrodba vetem, és zabolámat szádba, és visszaviszlek azon az úton, a melyen eljöttél. Ésa. 37,29. 1Kir. 20,28. 29 Te néked pedig, Ezékiás, legyen ez jeled: Ez esztendőben táplál a hulladék termése, a második esztendőben, a mi magától terem; de a harmadik esztendőben már vettek és arattok, szőlőket plántáltok és azok gyümölcsét eszitek. 30 És a Júda házából a kiszabadult és a megmaradt gyökeret ver alól, és gyümölcsöt terem felül. 31 Mert Jeruzsálemből fog származni a maradék, és a megszabadult a Sion hegyéről; a Seregek Urának buzgó szerelme cselekszi ezt! Ésa. 9,7. 32 Azért azt mondja az Úr Assiria királya felől: Be nem jő e városba, és nyilat sem lő bele, sem paizs nem ostromolja azt, sem sánczot nem ás mellette. 33 Azon az úton, a melyen jött, tér vissza, de e városba be nem jő, azt mondja az Úr. vers 28. **34 És megoltalmazom e várost, hogy megtartsam azt, én érettem és Dávidért, az én szolgámért.** 1Kir. 11,13. 35 És azon az éjszakán kijött az Úr angyala, és levágott az Assiriabeli táborban száznyolczvanötezeret, és mikor jó reggel felkeltek, ímé mindenütt holttestek hevertek. Ésa. 37,36. 36 És elindult, és elment, és visszafordult Sénakhérib, Assiria királya, és Ninivében maradt. rész 19,28. 33. 37 És lőn, mikor ő a Nisróknak, az ő Istenének templomában imádkozék, Adramélek és Sarézer, az ő fiai, levágták őt fegyverrel: magok pedig elszaladtak az Ararát földébe, és az ő fia, Esárhaddon uralkodék helyette. Ésa. 37,38.

2Kir 20

1 Ebben az időben **halálosan megbetegedett Ezékiás,** és hozzá menvén Ésaiás próféta, az Ámós fia, monda néki: Azt mondja az Úr: Rendeld el házadat, mert meghalsz és nem élsz. Ésa. 38,1. 2 Akkor arczczal a falhoz fordult, és könyörgött az Úrnak, mondván: **3 Óh Uram, emlékezzél meg róla, hogy te előtted hűséggel és tökéletes szívvel jártam, és hogy azt cselekedtem, a mi jó volt a te szemeid előtt.** És sírt Ezékiás nagy sírással. rész 18,3-6. Nehem. 13,14. 4 Azonban Ésaiás még alig ért a város közepére, mikor az Úr beszéde lőn ő hozzá, mondván: 5 Menj vissza és mondd meg Ezékiásnak, az én népem fejedelmének: Azt mondja az Úr, Dávidnak, a te atyádnak Istene: Meghallgattam a te imádságodat, láttam a te könyhullatásidat, ímé én meggyógyítlak téged, harmadnapra felmégy az Úr házába; 6 És a te idődet tizenöt esztendővel meghosszabbítom, és megszabadítlak téged és e várost Assiria

királyának kezéből, és megoltalmazom e várost én érettem és Dávidért, az én szolgámért, rész 19,34. 7 És monda Ésaiás: **Hozzatok egy kötés száraz fügét ide. És hozának, és azt a kelevényre kötötték, és meggyógyult. 8 És mikor azt kérdezé Ezékiás Ésaiástól:** Mi lesz a jele, hogy meggyógyít engem az Úr, és hogy harmadnapra felmehetek az Úr házába? 9 Felele Ésaiás: Ez legyen jeled az Úrtól, hogy ő megcselekeszi ezt a dolgot, a melyről szólott néked: **Előremenjen-é az árnyék tíz grádicscsal, vagy visszatérjen-é tíz grádicscsal? 10 És felele Ezékiás: Könnyű az árnyéknak tíz grádicscsal alábbszállani. Ne úgy, hanem menjen hátra az árnyék tíz grádicscsal. 11 És könyörgött Ésaiás próféta az Úrhoz, és visszatéríté az árnyékot Akház napóráján,** azokon a grádicsokon, a melyeken már aláment volt, tíz grádicscsal. Józs. 10,13. 12 Ebben az időben küldött Berodákh Baladán, Baladánnak, a babilóniai királynak fia levelet és ajándékokat Ezékiásnak; mert meghallotta, hogy Ezékiás beteg volt. 13 És meghallgatá őket Ezékiás, és megmutatta nékik az ő egész kincsesházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszerszámokat, a drága kenetet és az ő fegyveres házát és mindent, a mi csak találtatott az ő kincstáraiban, és nem volt semmi az ő házában és egész birodalmában, a mit meg nem mutatott volna Ezékiás. 2Krón. 32,25. 31. 14 Ekkor jött Ésaiás próféta Ezékiás királyhoz, és monda néki: Mit mondtak ezek a férfiak, és honnét jöttek hozzád? És felele Ezékiás: Messze földről jöttek, Babilóniából. 15 És monda: **Mit láttak a te házadban? Felele Ezékiás: Mindent láttak, a mi csak van az én házamban, és nem volt semmi az én tárházamban, a mit nékik meg ne mutattam volna. 16 Akkor monda Ésaiás Ezékiásnak: Halld meg az Úrnak beszédét: 17 Ímé eljő az idő, a mikor mindaz, a mi a te házadban van, és a mit eltettek a te atyáid e mai napig, elvitetik Babilóniába, és semmi sem marad meg,** azt mondja az Úr. rész 24,13. 18 És a te fiaid közül is, a kik tőled származnak és születnek, elhurczoltatnak és udvariszolgák lesznek a babilóniai király udvarában. 2Krón. 33,11. 19 Ezékiás pedig monda Ésaiásnak: **Jó az Úr beszéde, a melyet szólál: És monda: Nem merő jóság-é, ha békesség és hűség lesz az én napjaimban? 1Sám. 3,18.** 20 Ezékiásnak egyéb dolgai pedig és minden erőssége, és hogy miképen csinálta a tavat és a vízcsöveket, a melyekkel a vizet a városba vezette, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 29,1-36. 21 És elaluvék Ezékiás az ő atyáival, és az ő fia, Manasse uralkodék helyette.

2Kir 21

1 Manasse tizenkét esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és ötvenöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának Hefsiba volt a neve. 2Krón. 33,1. **2 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, a pogányok útálatossága szerint, a kiket az Úr kiűzött volt az Izráel fiai elől:** 3 Mert újra megépítette a magaslatokat, a melyeket Ezékiás, az ő atyja lerontott, és oltárokat emelt a Baálnak, és állított Aserát, mint a hogy Akháb, az Izráel királya cselekedett volt, és imádta az összes mennyei seregeket és azoknak szolgált. rész 18,4. 1Kir. 16,30. 33. 4Móz. 4,19. 4 És oltárokat is épített az Úr házában, a mely felől azt mondotta volt az Úr: Jeruzsálemben helyheztetem az én nevemet! 5 Oltárokat épített az egész mennyei seregnek, az Úr házának mind a két pitvarában. rész 23,11. 12. **6 És átvivé a fiát a tűzön, és igézést és jegymagyarázást űzött és ördöngösöket és titokfejtőket tartott;** sok gonosz dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, hogy őt haragra ingerelje. rész 16,3. 5Móz. 18,10. 3Móz. 20,2. 6. 7 És az Asera-bálványt, a melyet készített, bevitte abba a házba, *a mely felől azt mondotta volt az Úr Dávidnak és az ő fiának, Salamonnak: Ebben a házban és Jeruzsálemben, a melyet magamnak választottam Izráelnek minden nemzetségei közül, helyheztetem az én nevemet mindörökké;* 1Kir. 9,3. 2Krón. 6,6. *8 És ki nem mozdítom többé Izráel lábát erről a földről, a melyet adtam az ő eleiknek, ha szorgalmatosan az én parancsolatim szerint cselekesznek, és az egész törvény szerint, a melyet nékik Mózes, az én szolgám parancsolt.* 2Sám. 7,10. *9 Ők azonban nem engedelmeskedtek, mert tévelygésbe ejté őket Manasse, hogy még gonoszabbul viseljék magokat azoknál a pogányoknál, a kiket az Úr*

kivesztett az Izráel fiai elől. 10 Akkor szóla az Úr az ő szolgái, a próféták által, mondván: 11 Mivelhogy Manasse, Júda királya ezeket az útálatosságokat cselekedte, gonoszabb dolgokat cselekedvén mindazoknál, a melyeket az ő előtte való Emoreusok cselekedtek vala, és Júdát is vétekbe ejtette az ő bálványai által: Jer. 15,4. Ezék. 16,43-48. 12 Azért ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Íme, én oly veszedelmet hozok Jeruzsálemre és Júdára, hogy mindenkinek, a ki azt hallja, megcsendül bele mind a két füle. Jer. 19,3. 13 És kiterjesztem Jeruzsálemre a Samaria mérő-zsinórját és az Akháb házának mértékét; **és kitörlöm Jeruzsálemet, mint kitörlik a tálat, és kitörölve leborítják azt,** **rész 17,5. 6. 18. rész 10,8-11. 1Kir. 21,22-24. Jer. 52,7-14. 24-27.** 14 És elhagyom az én örökségem maradékát, és adom őt ellenségei kezébe, és zsákmánya és ragadománya lesz minden ellenségeinek; 15 Azért, mert gonoszul cselekedtek én előttem, és engem haragra ingerlettek az ő atyáiknak Égyiptomból való kijövetelök napjától fogva, mind e mai napig. 16 És Manasse nagyon sok ártatlan vért is ontott ki, úgy hogy Jeruzsálem minden felől megtelt vele, azon a vétkén kivül, a melylyel vétekbe ejtette Júdát, gonoszul cselekedvén az Úr szemei előtt. rész 24,3. 4. vers 2-9. 17 Manassénak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő vétke, a melyet cselekedett, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 32,2-16. 18 És elaluvék Manasse az ő atyáival, és eltemették az ő háza mellett lévő kertben, az Uzza kertjében, és az ő fia, Amon uralkodék helyette. 19 Amon huszonkét esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és két esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Mésullémet volt, a Jótbabeli Hárus leánya. 2Krón. 33,21-24. 20 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, a mint cselekedett Manasse, az ő atyja. 21 És tökéletesen azon az úton járt, a melyen járt volt az ő atyja, és szolgált a bálványoknak, a kiknek szolgált volt atyja, és azokat imádta. vers 2-11. 22 És elhagyta az Urat, atyái Istenét, és nem járt az Úrnak útában. 3Móz. 26,14-33. 23 És pártot ütöttek Amon ellen a maga szolgái, és megölték a királyt az ő házában. 24 De a föld népe levágta mindazokat, a kik pártot ütöttek volt Amon király ellen, és a föld népe **királylyá tevé az ő fiát, Jósiást,** helyette. 25 Amonnak egyéb dolgai pedig, a melyeket cselekedett, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 33,21. 26 És eltemeték őt az ő sírjába, Uzza kertjében, és fia, Jósiás lett a király ő helyette. vers 18.

MANASSÉ IMÁJA

Zsengellér-könyv:
https://harmattan.hu/manasse-imaja-2611

Keresztény Biblia Lexion
https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-keresztyen-bibliai-lexikon-C97B2/m-CA1F3/manasse-imaja-CA231/

Manassé imája Hosszú és bűnös uralkodása végén MANASSÉ király a 2Krón 33,12k szerint megtért és Istenhez imádkozott. A 2Krón 33,18 hivatkozik forrására, amelyben ez az imádság is megtalálható, ez azonban nem maradt ránk.
Ezt a hiányt akarta pótolni a Manassé imája (görögül Proszeukhé Manasszé, latinul Oratio Manassis) című APOKRIFUS IRAT szerzője. A LXX-ban található, a zsoltárokhoz csatlakozó ódák (ódai) gyűjteményében. Nem azonos a B-i Manassé imádságával, szerzője valószínűleg keresztyén, erre következtethetünk az első verséből: Mindenható Úr, atyáinknak, Ábrahámnak és Izsáknak és Jákóbnak és az ő igaz magvuknak Istene. A V-ban a Jel után áll, nem Jeromos fordítása. Legkorábbi előfordulása a szír Didaszkáliában (Kr. u. 3. szd.) és a valamivel későbbi Apostoli Konstituciókban.
Formája szerint egyén panaszéneke (vö. KÖLTÉSZET), bűnbánó zsoltár.

Tartalma: Hosszú, himnikus megszólítás (1-7), a bűnök megvallása meglehetősen általános kifejezésekkel, tehát nincs szó Manassé egyéni bűneiről (8-12), bűnbocsánatkérés, a meghallgattatás iránti bizalom kifejezése, hálaadás (13-15).
Xeravits-cikk és fordítás
https://real.mtak.hu/106966/1/092.2019.63.2.5.pdf

Mindenható Úr,
Atyáink Istene,
Ábrahámé és Izsáké és Jákobé,
és az ő igaz utódaiké!
2 Aki készítetted az eget és a földet,
minden ékességével;
3 aki megbéklyóztad a tengert
parancsodnak szavával;
aki elzártad a mélységet,
és lepecsételted félelmetes és dicső neved által;
4 akitől minden remeg, és retteg
hatalmad színe előtt.
5 Mert elviselhetetlen dicsőséged fensége,
és ellenállhatatlan a vétkesek iránti dorgálásod haragja;
6 de mérhetetlen és kifürkészhetetlen ígéreted irgalma.
7 Mert te vagy a Magasságos Úr,
könyörületes, hosszantűrő és nagyirgalmú,
és aki bánkódsz az emberek rosszasága miatt.
Te ugyanis, Uram, igazak Istene,
nem az igazaknak adtad a bűnbánatot,
Ábrahámnak és Izsáknak és Jákobnak,
akik nem vétkeztek ellened,
hanem nekem, a vétkesnek adtad a bűnbánatot.
9 Mert vétkeztem, többet, mint a tenger homokja,
megsokasítottam törvényszegéseimet, Uram, megsokasítottam,
és nem vagyok méltó, hogy feltekintsek és lássam az égbolt magasát,
gonoszságom sokasága miatt.
10 Görnyedem súlyos vasbéklyó alatt,
hogy nem tudom felemelni fejemet vétkeim miatt,
és nincsen számomra enyhülés.
Mert felszítottam haragod,
és gonoszat tettem teelőtted,
felállítottam az utálatosságot,
és megsokasítottam az undokságot.
11 És most meghajtom szívem térdét,
könyörögve a tőled jövő jóságért.
12 Vétkeztem, Uram, vétkeztem,
és törvényszegéseimet ismerem.
13 Hozzád könyörögve kérem:
oldozz fel, Uram, oldozz fel,
ne semmisíts meg engem törvényszegéseim miatt,
és ne emlékezz rosszaságaimra örökké haragudván,
és ne kárhoztass engem a föld mélységeire –
mert te vagy, Uram, a bűnbánók Istene!

14 És mutasd meg rajtam jóságodat,
mert – bár méltatlan vagyok rá – megmentesz engem nagy irgalmad által.
15 És dicsérlek téged mindig, életem (minden) napján,
mert neked ad hálát az ég minden hatalma,
és tiéd a dicsőség mindörökké! Ámen.

2Kir 22
1 Nyolcz esztendős volt Jósiás, mikor uralkodni kezdett, és harminczegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jédida, a Boskátból való Adaja leánya. 2Krón. 34,1-33. **2 És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, és járt az ő atyjának, Dávidnak minden útaiban, és nem tért el sem jobbra, sem balra.** rész 18,3. 1Kir. 15,5. 3 És történt Jósiás király tizennyolczadik esztendejében, elküldte a király Sáfánt, Asaliának, a Messullám fiának fiát, az íródeákot, az Úr házához, mondván: 4 Menj fel Hilkiához, a főpaphoz, és számlálják meg az Úr házába begyült pénzt, a melyet gyűjtöttek az ajtóőrizők a néptől. 5 És adják azt az Úr házában való mívesek pallérainak kezébe, hogy adják a munkásoknak, a kik az Úrnak házán dolgoznak, hogy a háznak romlásait kijavítsák; 6 Az ácsoknak, az építőknek és a kőmíveseknek, hogy fákat és faragott köveket vásároljanak a ház kijavítására. 2Krón. 34,11. 7 De számadást nem kell tőlök venni a pénzről, a mely kezökbe adatik, mert ők azt becsülettel végzik. rész 12,15. 8 És monda Hilkia, a főpap, Sáfánnak, az íródeáknak: **Megtaláltam a törvénykönyvet az Úr házában. És Hilkia oda adta a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el azt.** 2Krón. 34,14. **9 És elméne Sáfán, az íródeák, a királyhoz, és megvivé a királynak a választ,** és monda: A te szolgáid egybeszedék a pénzt, a mely a házban találtatott, és oda adták azt az Úr házában munkálkodók pallérainak kezébe. 10 És megmondá Sáfán, az íródeák, a királynak, mondván: Egy könyvet adott nékem Hilkia pap. És felolvasá azt Sáfán a király előtt. 11 Mikor pedig hallotta a király a törvény könyvének beszédit, megszaggatá az ő ruháit. vers 18. 19. 12 És megparancsolta a király Hilkia papnak és Ahikámnak, a Sáfán fiának, és Akbórnak, a Mikája fiának, és Sáfánnak, az íródeáknak, és Asájának, a király szolgájának, mondván: 13 Menjetek el, kérdezzétek meg az Urat én érettem és a népért és az egész Júdáért, e könyvnek beszédei felől, a mely megtaláltatott; mert nagy az Úr haragja, mely felgerjedett ellenünk, mivel a mi atyáink nem engedelmeskedtek e könyv beszédeinek, hogy cselekedtek volna mindent úgy, a mint megíratott nékünk. 14 És elméne Hilkia pap és Ahikám, Akbór, Sáfán és Asája Hulda próféta asszonyhoz, Sallumnak, a Tikva fiának – a ki Harhásnak, a ruhák őrizőjének fia volt – feleségéhez, a ki Jeruzsálem más részében lakott, és beszéltek vele. 15 És monda nékik: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: Mondjátok meg a férfiúnak, a ki titeket hozzám küldött; 16 Ezt mondja az Úr: Ímé én veszedelmet hozok e helyre és e helyen lakozókra, a könyv minden beszédei szerint, a melyet olvasott a Júda királya; rész 21,12-15. Sof. 2,6. 17 Mert elhagytak engem, és idegen isteneknek áldoztak jóillattal, hogy engem haragra indítsanak az ő kezöknek minden csinálmányával: azért felgerjed az én haragom e hely ellen, és meg sem oltatik. 18 A Júda királyának pedig, a ki elküldött titeket, hogy megkérdezzétek az Urat, ezt mondjátok: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: Mivelhogy e beszédekre, a melyeket hallottál, **19 Meglágyult a te szíved, és magadat megaláztad az Úr előtt, hallván azokat, a miket e hely és az ezen helyen lakók ellen szólottam, hogy pusztulássá és átokká lesznek, és megszaggattad a te ruháidat, és sírtál előttem; azért én is meghallgattalak,** azt mondja az Úr. 20 Azért ímé én téged a te atyáidhoz gyűjtelek, és a te sírodba békességgel visznek téged, és meg nem látják a te szemeid azt a nagy veszedelmet, a melyet én e helyre hozok. És megvitték a királynak a választ. rész 21,12-15. Jer. 52,12-27.

2Kir 23
1 És elküldött a király, és hozzá gyűltek Júdának és Jeruzsálemnek minden vénei. **2 És felment a király az Úr házába, és Júdából minden férfi és Jeruzsálem minden lakosa vele volt; a**

papok, a próféták és az egész nép kicsinytől fogva nagyig. És minden beszédét elolvasá előttök a szövetség könyvének, a mely megtaláltatott az Úr házában. 2Krón. 34,30. 3 És oda állott a király az emelvényre, és kötést tőn az Úr előtt, hogy ők az Urat akarják követni, és az ő parancsolatait, bizonyságtételeit és rendeléseit teljes szívből és lélekből megőrizni, és beteljesíteni e szövetség beszédeit, a melyek meg vannak írva abban a könyvben; és ráállott az egész nép a kötésre. 5Móz. 26,17-19. 4 És megparancsolá a király Hilkiának, a főpapnak és a másod rendbeli papoknak és az ajtóőrizőknek, hogy az Úr templomából hordjanak ki minden edényt, a melyet a Baálnak, az Aserának és az egész mennyei seregnek csináltak, és megégeté azokat Jeruzsálemen kivül a Kidron völgyében, és azok hamvait Béthelbe vivé. rész 21,2-11. 1Kir. 12,28. 29. 16,30-33. 5 És kiirtá a bálvány papokat is, a kiket Júda királyai állítottak be, hogy a magaslatokon tömjénezzenek Júda városaiban és Jeruzsálem körül, és mindazokat is, a kik a Baálnak, a napnak, holdnak, égi jeleknek és az egész mennyei seregnek tömjéneztek. rész 16,3. 4. 21,2-5. 7. vers 11. 2Krón. 33,5-7. 6 Kivivé az Úr házából az Aserát is Jeruzsálemen kivül a Kidron patakja mellé, és megégeté azt a Kidron völgyében, és porrá zúzta, és annak porát a község temetőhelyére hinté. vers 16. 2Krón. 34,4. 7 És lerontá a férfi paráznák házait, a melyek az Úr háza mellett voltak, és a melyekben az asszonyok kárpitokat szőttek az Aserának. 1Kir. 14,24. 1Sám. 2,22. 8 És behozatta az összes papokat Júda városaiból, és megfertéztette a magaslatokat, a melyeken a papok tömjéneztek, Gebától egész Beersebáig, és lerontotta a kapuk mellett levő magaslatokat is, a melyek Józsuénak, a város fejedelmének kapuja előtt voltak balkéz felől, a város kapujában. 9 De a magaslatok papjai soha sem áldoztak az Úr oltárán Jeruzsálemben, hanem a kovásztalan kenyeret az ő atyjokfiai között ették. 10 Megfertőztette a Tófetet, a Hinnom fiainak völgyében, hogy senki az ő fiát, vagy leányát át ne vihesse a tűzön Moloknak. 3Móz. 20,2. 2Krón. 33,6. 11 És eltávolította a lovakat, a melyeket Júda királyai a napnak szenteltek az Úr házának bemenetelénél, a Nátán-Mélek udvari szolga háza mellett, a mely a Pharvarimban volt, és a nap szekereit tűzzel elégette. vers 5. 2Krón. 33,5. 12 És az oltárokat, a melyek az Akház palotájának tetején voltak, a melyeket a Júda királyai csináltak, és azokat az oltárokat is, a melyeket Manasse csinált volt az Úr házának mindkét pitvarában, lerontotta a király, és lehányván, porukat a Kidron patakjába szóratta. rész 21,5. 13 Azokat a magaslatokat is megfertőztette a király, a melyek Jeruzsálem előtt voltak az Olajfák hegyének jobbfelől levő oldalán, a melyeket még Salamon, az Izráel királya épített volt Astóretnek, a Sídonbeliek útálatosságának, és Kámósnak, a Moábiták útálatosságának, és Milkómnak, az Ammon fiai útálatosságának. 1Kir. 11,7. 8. 14 És összetörte az oszlopokat és kivágatta az Aserákat, és azok helyeit embercsontokkal töltötte meg. 2Móz. 23,24. 15 Még azt az oltárt is, a mely Béthelben volt, a magaslatot, a melyet Jeroboám, a Nébát fia csinált, a ki vétekbe ejté az Izráelt, – azt az oltárt is és azt a magaslatot is letörte, és a magaslatot felégette, porrá tette, és az Aserát megégette. 1Kir. 12,28-33. 13,2. 16 És körültekintett Jósiás, és meglátta a sírokat, a melyek ott a hegyen voltak, és elküldött és elhozatta a csontokat a sírokból, és megégette az oltáron, és megfertőztette azt az Úr beszéde szerint, a melyet mondott volt az Isten embere, a ki e dolgot megjövendölte volt. 1Kir. 13,2. 17 És monda: Miféle síremlék ez, a melyet látok? És felelének néki a város férfiai: Az Isten emberének sírja ez, a ki Júdából jött volt és mindezeket megjövendölte a Béthelbeli oltár felől, a miket most cselekedtél. 1Kir. 13,1. 2. 29. 30. 18 És monda: Hagyjatok békét néki, és senki meg ne mozdítsa az ő tetemeit. És megmentették az ő tetemeit annak a prófétának a tetemeivel együtt, a ki Samariából jött volt. 1Kir. 13,11. 13. 32. 19 És lerontotta Jósiás a magaslatok minden házát is, a melyek Samária városaiban voltak, a melyeket az Izráel királyai csináltak volt, hogy az Urat haragra ingereljék, és épen úgy cselekedett azokkal mindenekben, a mint Béthelben cselekedett. 2Krón. 34,3-7. 20 És megáldozta a

magaslatok összes papjait, a kik ott voltak, az oltárokon, és emberi csontokat égetett meg azokon, és úgy tért vissza Jeruzsálembe. vers 5. 1Kir. 13,2. **21 És parancsolt a király az egész népnek, és monda: Ünnepeljetek páskhát az Úrnak, a ti Istenteknek, a mint meg van írva e szövetség könyvében;** 2Móz. 12,3-17. **22 Mert nem szereztetett olyan páskha a birák idejétől fogva, a kik az Izráelt ítélték, sem pedig az Izráel és a Júda királyainak minden idejében,** 2Krón. 35,1-19. **23 Hanem csak Jósiás király tizennyolczadik esztendejében szereztetett ilyen páskha az Úrnak Jeruzsálemben. 24 És kivesztette Jósiás király az ördöngösöket és a titokfejtőket, a teráfokat és a bálványokat, és mindazokat az útálatosságokat, a melyek láttattak Júda földjén és Jeruzsálemben, hogy helyreállítsa a törvény beszédit, a melyek meg valának írva a könyvben, a melyet Hilkia pap talált meg az Úr házában.** 2Krón. 33,6. rész 22,8. **25 Nem is volt ő hozzá hasonló király ő előtte, a ki úgy megtért volna az Úrhoz teljes szívéből és teljes lelkéből és teljes erejéből, Mózesnek minden törvénye szerint; de utána sem támadott hozzá hasonló.** rész 18,5. 2Krón. 32,25. **26 De az Úr még sem szünt meg az ő megbúsult nagy haragjától, a melylyel megharagudott volt Júdára mindazokért a bosszantásokért, a melyekkel bosszantotta őt Manasse.** rész 21,11-16. **27 Mert azt mondá az Úr: Júdát is elvetem szemem elől, mint a hogy az Izráelt elvetettem, és megútálom ezt a várost, a melyet választottam, Jeruzsálemet, és ezt a házat is, a melyről azt mondottam volt: Ott legyen az én nevem!** rész 17,6. 18. 1Kir. 9,3-8. **28 Jósiásnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?** 2Krón. 34,1. 35,20. **29 Az ő idejében jött fel Faraó-Nékó, az égyiptomi király Assiria királya ellen az Eufrátes folyóvize mellé. És Jósiás király eleibe ment, de az megölte őt Megiddóban, a mint meglátta őt.** 2Krón. 35,20. **30 És az ő szolgái szekérre tévén őt, halva vitték el Megiddóból és Jeruzsálembe hozván, eltemeték őt az ő sírboltjába. A föld népe pedig vevé Joákházt, a Jósiás fiát, és felkenvén őt, királylyá tevé az ő atyja helyett.** Zak. 12,11. † 2Krón. 36,1. **31 Huszonhárom esztendős volt Joákház, mikor uralkodni kezdett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Hamutál, a Libnabeli Jeremiás leánya. 32 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint az ő atyái cselekedtek volt.** rész 16,2-4. **33 De Faraó-Nékó bilincsekbe verte őt Riblában, Hámát földjén, a mikor Jeruzsálemben királylyá lett; és az országra adót vetett, száz tálentom ezüstöt és egy tálentom aranyat.** vers 29. Ezék. 19,4-9. **34 És Faraó-Nékó Eliákimot, a Jósiás fiát tette királylyá, az ő atyja, Jósiás helyett, és nevét Joákimra változtatta; Joákházt pedig magával vivé, és az Égyiptomba megérkezvén, ott hala meg. 35 Az ezüstöt és az aranyat megadta ugyan Joákim a Faraónak, de az országot sarczoltatta meg, hogy megadhassa az ezüstöt a Faraó parancsolata szerint;** a föld népe közül mindenkitől az ő értéke szerint hajtott be ezüstöt és aranyat, hogy Faraó-Nékónak adja. 36 Joákim huszonöt esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Zébuda, a Rúmabeli Pedája leánya. 37 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint az ő atyái cselekedtek. vers 32. rész 21,2. 9.

2Kir 24

BABILONI FOGSÁG KEZDETE

1 Joákim idejében jött fel Nabukodonozor, Babilónia királya, és Joákim szolgája lett három esztendeig; de azután elfordult és elpártolt tőle. rész 20,17. 18. 2Krón. 36,5-7. 2 És ráküldé az Úr a Káldeusok seregeit, a Siriabeliek seregeit, a Moábiták seregeit és az Ammon fiainak seregeit, és ráküldte őket Júdára, hogy elveszessék őt az Úr beszéde szerint, a melyet szólott szolgái, a próféták által. rész 21,10-14. 3 Csak az Úr beszéde szerint történt ez Júdán, hogy elvesse őt a maga orczája elől Manasse bűneiért, mind a szerint, a mint cselekedett vala; rész 21,2-9. 4 És az ártatlan vérért is, a melyet kiontott, és hogy betöltötte volt Jeruzsálemet ártatlan vérrel; ezért nem akart az Úr megbocsátani néki. rész 21,16. 5 Joákimnak egyéb dolgai pedig

és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 36,4-7. 6 És elaluvék Joákim az ő atyáival, és az ő fia, Joákin uralkodék helyette, 2Krón. 36,9. 7 És Égyiptom királya többé nem jött ki az ő földéből; mert Babilónia királya mindent elvett, a mi csak az égyiptomi királyé volt, Égyiptom folyóvizétől az Eufrátes folyóvizéig. Jer. 46,2. 8 Tizennyolcz esztendős volt Joákin, mikor királylyá lett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Nékhusta, a Jeruzsálembeli Elnatán leánya. 9 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint az ő atyja cselekedett volt. rész 23,37. 10 Ebben az időben jöttek fel Nabukodonozornak, Babilónia királyának szolgái Jeruzsálem ellen, és szállották meg a várost. 2Krón. 36,10. 11 Maga Nabukodonozor, Babilónia királya is feljött a város ellen, a melyet már az ő szolgái megszállottak volt. 12 És kiment Joákin, a Júda királya Babilónia királyához az ő anyjával, szolgáival, hadnagyaival és udvariszolgáival együtt, de fogságra vetette őt Babilónia királya az ő uralkodásának nyolczadik esztendejében. 13 És elvitte onnét **TRADITOROK** az Úr házának minden kincsét és a király házának kincsét, és összevagdalt minden arany edényt, a melyet Salamon, az Izráel királya csináltatott volt az Úr templomában, a mint az Úr megmondotta volt. rész 20,17. 18.14 És elhurczolta az egész Jeruzsálemet, összes fejedelmeit és minden vitézeit, tízezer foglyot, az összes mesterembereket és lakatosokat, úgy hogy a föld szegény népén kivül senki sem maradt ott. 15 És elhurczolta Joákint is Babilóniába, és a király anyját, és a király feleségeit és udvariszolgáit, és az ország erős vitézeit fogságba hurczolta Jeruzsálemből Babilóniába; Jer. 37,1. 52,28-31. 16 És az összes előkelő férfiakat, hétezeret, és a mesterembereket és a lakatosokat, ezeret, és az összes erős, harczra termett férfiakat fogva vitte Babilóniába Babilónia királya. 17 És Babilónia királya Mattaniát, nagybátyját, tette ő helyette királylyá, és nevét Sédékiásra változtatta. Jer. 37,1. 1Krón. 3,15. 18 Huszonegy esztendős volt Sédékiás, mikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Hamutál, a Libnából való Jeremiás leánya. 19 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint Joákim cselekedett volt; rész 23,27. 20 Mert az Úr haragja miatt történt ez így Jeruzsálemmel és Júdával, míg csak el nem vetette őket az ő orczája elől. Sédékiás azonban elpártolt Babilónia királyától. rész 21,12. 13. Jer. 52,3-30.

2Kir 25

1 És történt az ő uralkodásának kilenczedik esztendejében, a tizedik hónapban, és annak tizedik napján, hogy feljött Nabukodonozor, Babilónia királya minden ő seregével Jeruzsálem ellen, és táborba szállott ellene, és köröskörül ostromtornyokat építettek ellene. 2Krón. 36,17-22. 2 És megszállva tartatott a város Sédékiás király tizenegyedik esztendejéig; 3 De a negyedik hónap kilenczedik napján akkora inség lett a városban, hogy nem volt mit enni a föld népének. Jer. 52,6. 30. 4 És betöretett a város, és a harczosok mind futni kezdtek éjjel a kettős kőfal között levő kapu útján, a mely a király kertje mellett van; a Káldeusok pedig ott táboroztak a város körül. És a király is elfutott a puszta útján. 5 De a Káldeusok hada űzőbe vette a királyt, és utólérték őt Jerikhó mezején, és egész serege szétszóródott mellőle. 6 És elfogták a királyt, és elvitték őt Babilónia királyához Riblába, a hol ítéletet tartottak fölötte. Jer. 34,21. 7 És Sédékiás fiait saját szeme láttára vágták le; Sédékiás szemeit pedig megvakították, és lánczokba verve vitték el őt Babilóniába. 5Móz. 28,15. 36. 8 És az ötödik hónap hetedik napján – ez a Nabukodonozor, babilóniai király uralkodásának tizenkilenczedik esztendeje – feljött Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya, Babilónia királyának szolgája Jeruzsálembe; 9 És felgyújtotta az Úr házát és a király házát, és Jeruzsálem összes házait és mind a nagy palotákat felégette tűzzel. 10 És Jeruzsálem kőfalait köröskörül lerombolta a Káldeusok serege, a mely a vitézek hadnagyával volt. 1Kir. 9,3-8. 11 A többi népet pedig, a mely a városban még megmaradt volt, és azokat, a kik Babilónia királyához hajlottak, és a többi népet mind elhurczolta Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya. 12 A föld népének csak a szegényéből hagyott ott a vitézek hadnagya szőlőmíveseket és szántó-vető embereket. 13 És a rézoszlopokat, a melyek az Úr

házában voltak, és a mosdómedenczék talpait és a réztengert, a mely az Úr házában volt, összetörték a Káldeusok, és azok rezét Babilóniába vitték. Jer. 27,19-22. 14 Elvitték a fazekakat is, a lapátokat, a késeket, temjénezőket, és minden, szolgálatra rendelt, egyéb rézedényeket. 1Kir. 7,50. 15 És elvitte a vitézek hadnagya a serpenyőket, a medenczéket, a melyek közül némelyek aranyból, némelyek pedig ezüstből voltak, 16 A két réz oszlopot, a réz tengert és a mosdómedenczék talpait, a melyeket Salamon csinált volt az Úr házában; megmérhetetlen volt mindezeknek az edényeknek a reze. 1Kir. 7,15. 39. 17 Az egyik oszlop magassága tizennyolcz sing volt, és egy rézgömb volt rajta és a gömb három sing magas volt, a gömbön köröskörül hálózat és gránátalmák mind érczből, és ugyanilyen volt a másik oszlop is a hálózattal együtt. 18 És elhurczolta a vitézek hadnagya Serája papot is, az első rendből és Sofóniás papot, a második rendből és a három ajtónállót, 1Krón. 6,14. 19 És a városból elvitt egy főembert, ki a hadakozó férfiak előljáró hadnagya volt, és öt férfiút, a kik a király körül forgolódtak volt, a kik találtattak a városban, és a sereg hadnagyának íródeákját, a ki sereget gyűjt vala a föld népe közül, és hatvan férfiakat a föld népe közül, a kik ott találtattak a városban. 20 És vevé őket Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya, és elvitte Babilónia királyához Riblába, 21 És levágta őket Babilónia királya, és megölte Riblában a Hámát földjén. És így viteték el Júda az ő földjéről. rész 21,13. 14. 22 A Júda földjén megmaradt népnek pedig, a melyet meghagyott Nabukodonozor, Babilónia királya, Gedáliát, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiát, rendelte tiszttartóul. 23 Mikor pedig meghallották a seregek hadnagyai mind, és az ő embereik, hogy Babilónia királya Gedáliát tette tiszttartóvá, elmentek Gedáliához Mispába, Izmáel, a Nétánia fia, és Johanán, a Kareáh fia, és Serája, a nétofáti Tánhumet fia, és Jahazánia, Maakáti fia, ők és az ő embereik; Jer. 40,5. 9. 24 És megesküdött nékik Gedália és az ő embereiknek, és monda nékik: Ne féljetek a Káldeusoknak való szolgálattól. Maradjatok az országban, és szolgáljatok Babilónia királyának, és jó dolgotok lesz. 25 A hetedik hónapban azonban elment Izmáel, Nétániának, az Elisáma fiának fia, a ki királyi magból volt, és vele tíz férfiú, és megölték Gedáliát és meghalt; és a Zsidókat és a Káldeusokat, a kik ő vele voltak Mispában. 26 És felkelt az egész nép kicsinytől nagyig és a seregek hadnagyai, és elmentek Égyiptomba; mert féltek a Káldeusoktól. 27 És lőn a harminczhetedik esztendőben, Joákinnak, a Júda királyának fogságba hurczoltatása után, a tizenkettedik hónap huszonhetedik napján, kivette Evil-Merodák, Babilónia királya, az ő uralkodásának első esztendejében Joákint, Júda királyát a fogházból; 28 És kegyesen beszélt vele, és feljebb tette az ő székét a többi királyok székeinél, a kik nála voltak Babilóniában; 29 És kicserélte fogsága ruháit, és mindenkor nála volt étele életének minden idejében. 30 És mindenkor kijárt az ő része, a melyet a király adott néki napról-napra életének minden idejében.

Krónika I. könyve

1Krón 1

1 Ádám, Séth, Énós. 1Móz. 5,3. 2 Kénán, Mahalálél, Járed. 3 Énókh, Methuséláh, Lámekh. 4 Noé, Sém, Khám és Jáfet. 5 Jáfetnek fiai: Gómer, Mágog, Madai, Jáván, Thubál, Mésekh és Thirász. 1Móz. 10,2. 6 A Gómer fiai pedig: Askhenáz, Rifáth és Tógármah. 1Móz. 10,3. 7 Jávánnak pedig fiai: Elisah, Thársis, Kitthim és Dodánim. 8 Khámnak fiai: Khús, Miczráim, Pút és Kanaán. 1Móz. 10,6. 9 Khúsnak fiai: Széba, Hávilah, Szábthah, Rahmáh és Szabthékah; Rahmáhnak pedig fiai: Séba és Dédán. 10 Khús nemzé Nimródot is; ez kezde hatalmassá lenni a földön. 1Móz. 10,8-12. 11 Miczráim pedig nemzé Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és Naftukhimot. 1Móz. 10,13. 14. 12 Pathruszimot és Kaszlukhimot, a kiktől a Filiszteusok származtak, és Kafthorimot. 13 Kanaán pedig nemzé Czídont, az ő elsőszülöttét és Khétet, 1Móz. 10,15. 20. 14 És Jebuzeust, Emorreust és Girgazeust. 15 Khivveust, Harkeust és Szineust. 16 Arvadeust, Czemareust és Hamatheust. 17 Sémnek fiai: Élám és Assur, Arpaksád, Lúd, Arám, Úcz, Húl, Gether és Mesek. 18 Arpaksád pedig nemzé Sélát és Séláh nemzé Hébert. 19 Hébernek is lett két fia, az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osztatott el a föld; testvérének neve pedig Joktán. 1Móz. 10,21-25. 20 Joktán pedig nemzé Almodádot és Sélefet, Haczarmávethet és Jerákhot, 21 Hadórámot, Úzált és Diklát, 22 És Ebált, Abimáelt és Sébát, 23 Ofirt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind Joktán fiai. 24 Sém, Arpaksád, Séláh. 1Móz. 11,10-12. 25 Héber, Péleg, Réu. 26 Sérug, Nákhor, Tháré. 27 Abrám, ez az Ábrahám. 28 Ábrahám fiai: Izsák és Ismáel. 1Móz. 16,15. 21,2. 3. 29 Ezeknek nemzetségei pedig ezek: Ismáel elsőszülötte Nebájót és Kédar, Adbeél és Mibszám. 1Móz. 25,12-16. 30 Misma és Dúmah, Massza, Hadad és Théma. 31 Jétur, Náfis és Kedmah; ezek az Ismáel fiai. 32 Keturának pedig, az Ábrahám ágyasának fiai, kiket szüle, ezek: Zimrán, Joksán, Médán, Midián, Isbák és Suakh. És a Joksán fiai: Séba és Dédán. 1Móz. 25,1-4. 33 És a Midián fiai: Éfah, Héfer, Hánok, Abida és Eldáh. Mindezek a Keturáh fiai. 34 Ábrahám pedig nemzé Izsákot; Izsák fiai pedig ezek: Ézsau és Izráel. 1Móz. 25,19-26. 35 Ézsaunak fiai: Elifáz, Réhuél, Jéhus, Jahlám és Korakh. 1Móz. 36,9-14. 36 Elifáz fiai: Thémán, Omár, Czefi, Gahtám, Kenáz és Timna és Amálek. 37 Réhuél fiai: Nakhath, Zérakh, Samma és Mizza. 38 Széir fiai: Lótán és Sóbál, Czibhón, Haná, Disón, Eczer és Disán. 39 Lótán fiai pedig: Hóri és Hómám: Lótánnak huga pedig Timna. 40 Sóbál fiai: Alján és Mánakháth, Hébál, Sefi és Onám; Czibhón fiai pedig: Aja és Haná. 41 Haná fia: Disón, Disón fiai pedig: Hamrán és Esbán, Ithrán és Kherán. 42 Eczer fiai: Bilhán és Zahaván, Jakán. Disán fiai: Húcz és Arán. 43 Ezek pedig a királyok, a kik uralkodának Edom földén, mielőtt az Izráel fiai között király uralkodott volna: Bela, Behor fia, az ő városának neve Dinhába vala. 1Móz. 36,31. 44 Bela meghalván, uralkodék helyette Jóbáb, a Boczrából való Zerakh fia. 45 És hogy Jóbáb meghala, uralkodék helyette a Témán földéből való Khusám. 46 Meghala Khusám is, és uralkodék helyette Hadád, a Bédád fia, ki megveré a Midiánitákat a Moáb mezején; és az ő városának neve Hávit vala. 47 Hadád is, hogy meghala, uralkodék helyette a Masrekából való Szamlá. 48 Szamlá holta után uralkodék helyette Saul, a folyóvíz mellett való Rékhobóthból. 49 Saul is meghala, és uralkodék helyette Báhál-Khanán, az Akhbór fia. 50 Báhál-Khanán holta után uralkodék helyette Hadád; és az ő városának neve Páhi, feleségének pedig neve Mehetábéel, ki Mézaháb leányának Matrédnak volt a leánya. 1Móz. 36,39. 51 Hadád halála után Edom fejedelmei valának: Timná fejedelem, Halvá fejedelem, Jetéth fejedelem, 52 Ohólibámá fejedelem, Éla fejedelem és Pinon fejedelem, 53 Kenáz

fejedelem, Témán fejedelem és Mibczár fejedelem, 54 Magdiél fejedelem és Hirám fejedelem. Ezek voltak Edom fejedelmei.

1Krón 2

1 Ezek az Izráel fiai: Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Issakhár és Zebulon; 1Móz. 35,22-26. 2 Dán, József, Benjámin, Nafthali, Gád és Áser. 3 Júdának fiai: Hér, Ónán és Séla; e három születék néki a Kanaánita Súahnak leányától. De Hér, Júdának elsőszülött fia gonosz vala az Úr szemei előtt, és megölé őt az Úr. 1Móz. 38,2-5. 4 Thámár pedig, az ő menye szülé néki Péreczet és Zerákhot. Júdának fiai mindnyájan öten valának. 1Móz. 38,29. 30. 5 Pérecz fiai: Kheczrón és Khámul. 1Móz. 46,12. 6 Zerákh fiai pedig: Zimri és Ethán, Hémán, Kálkól és Dára; mindenestől öten. 7 Kármi fiai: Ákán, Izráelnek megrontója, mivel lopott a zsákmányból. Józs. 7,1. 25. 8 Ethán fia: Azária. 9 Kheczrón fiai, kik születtenek néki: Jérakhméel, Rám és Kélubai. Ruth 4,19-22. 10 Rám nemzé Amminádábot, Amminádáb pedig nemzé Nakhsont, a Júda fiainak fejedelmét. 11 Nakhson nemzé Szálmát, Szálma pedig nemzé Boázt; 12 Boáz nemzé Obedet; Obed nemzé Isait; 13 Isai pedig nemzé Eliábot, az ő elsőszülöttét, és Abinádábot, másodikat, Simeát, harmadikat. 1Sám. 16,6. 2Sám. 13,3. 14 Netanéelt, negyediket, és Raddait, ötödiket. 15 Osemet, hatodikat és Dávidot, a hetedik fiát; 1Sám. 17,1. 12. 13. 16 És nővéreiket, Sérujját és Abigáilt. Sérujának pedig fiai voltak: Absai, Joáb és Asáel, e három. 2Sám. 18,2. 21,17. 1Kir. 2,5. 29. 31. 2Sám. 2,22. 23. 17 Abigáil szülé Amasát; Amasának atyja pedig az Ismáel nemzetségéből való Jéter vala. rész 12,18. 2Sám. 17,25. 18 Káleb pedig, a Kheczrón fia nemzett vala az ő Azuba nevű feleségétől és Jérióttól; és ezek az ő fiai: Jéser, Sobáb és Ardon. 19 Azuba meghala, és Káleb vevé magának feleségül Efratát, és ez szülé néki Húrt. 20 Húr nemzé Urit, Uri pedig nemzé Bésaléelt. 2Móz. 31,2-5. 21 Azután beméne Kheczrón Mákirnak, Gileád atyjának leányához; mert ő ezt elvette vala hatvan esztendős korában, és szülé néki Ségubot. 22 Ségub pedig nemzé Jáirt, kinek huszonhárom városa vala a Gileád földén. Bir. 10,3. 23 De Gesur és Árám elvették tőlük Jáir falvait, Kenáthot és mezővárosait, hatvan várost. Mindezek Mákirnak, a Gileád atyjának fiaié. 24 Minekutána pedig meghala Kheczrón Káleb-Efratában, akkor szülé néki Abija, a Kheczrón felesége, Ashúrt, Tékoa atyját. 25 Jérakhméelnek, a Kheczrón elsőszülöttének fiai voltak: Rám, az elsőszülött, Búna, Orem, Osem és Akhija. 26 Volt más felesége is Jérakhméelnek, Atára nevű; ez az Onám anyja. 27 Rámnak, Jérakhméel elsőszülöttének pedig fiai voltak: Maás, Jámin és Héker. 28 Onám fiai voltak: Sammai és Jáda; és Sammai fiai: Nádáb és Abisúr. 29 Abisúr feleségének neve Abihail, a ki szülé néki Akhbánt és Mólidot. 30 Nádáb fiai: Széled és Appaim: Széled magtalanul halt meg. 31 Appaim fia: Isi; Isi fia: Sésán; Sésán fia: Ahálai. 32 Jáda fiai, a ki Sammai testvére volt: Jéter és Jonathán; Jéter magtalanul halt meg. 33 Jonathán fiai: Pélet és Záza. Ezek voltak a Jérakhméel fiai. 34 Sésánnak nem voltak fiai, hanem csak leányai; de volt Sésánnak egy Égyiptombeli szolgája, Járha nevű. 35 És adá Sésán e Járha nevű szolgájának az ő leányát feleségül, a ki szülé néki Athait. 36 Athai pedig nemzé Nátánt; Nátán nemzé Zabádot; 37 Zabád nemzé Eflált; Eflál nemzé Obedet; 38 Obed nemzé Jéhut; Jéhu nemzé Azáriát. 39 Azária nemzé Hélest; Héles nemzé Elását; 40 Elása nemzé Sisémait; Sisémai nemzé Sallumot; 41 Sallum nemzé Jékámiát; Jékámia pedig nemzé Elisámát. 42 A Káleb fiai pedig, a ki Jérakhméel testvére vala: elsőszülötte Mésa; ez volt Zifnek és Marésa fiainak atyjok, Hebronnak atyja. 43 Hebron fiai: Kórah, Tappuah, Rékem és Séma. 44 Séma pedig nemzé Rahámot, a Jorkeám atyját; és Rékem nemzé Sammait, 45 A Sammai fia pedig: Máon; ez a Máon volt a Bethsúr atyja. 46 Efa pedig, a Káleb ágyastársa, szülé Hárant és Mósát és Gázezt; és Hárán nemzé Gázezt. 47 Jaddai fiai pedig: Régem, Jotám, Gésán, Pelet, Héfa és Saáf. 48 A Káleb ágyasa Maaka szülé Sébert és Tirhánát. 49 És szülé Saáfot, Madmanna atyját, Sevát, a Makbéna atyját és Gibea atyját; és Aksza a Káleb leánya vala. Józs. 15,16. 50 Ezek voltak Káleb fiai, a ki Húrnak, az Efrata elsőszülöttének fia volt: Sobál, Kirját-Jearim atyja. 51 Szálma, Bethlehem atyja; Háref, Bethgáder atyja. 52 Voltak

pedig Sobálnak is, a Kirját-Jeárim atyjának fiai: Haroé, a fél Menuhót ura . 53 A Kirját-Jeárim háznépei: Jitreusok, Puteusok, Sumateusok, Misraiteusok; ezektől származának a Sorateusok és az Estaoliteusok. 54 Szálma fiai, Bethlehem és a Netofátbeliek, Atróth, Beth-Joáb, a Czórabeli Manahateusok fele. 55 És a Jábesben lakozó tudós emberek háznépei: a Tirateusok, Simateusok, Sukateusok. Ezek a Kineusok, a kik Hámáttól, a Rékáb házának atyjától származtak. Jer. 35,2.

1Krón 3

1 Ezek a Dávid fiai, a kik Hebronban születének néki: elsőszülötte vala Amnon, a Jezréelből való Ahinoámtól; második vala Dániel, a Kármelből való Abigailtól. 2Sám. 3,2. 2 Harmadik Absolon, a ki Maakának, a Gessurbeli Talmai király leányának volt a fia; negyedik Adónia, Haggittól való. 2Sám. 15,13. 16,22. 2Sám. 18,15. 3 Ötödik Sefátia, Abitáltól való; hatodik Jitreám, az ő feleségétől, Eglától való. 4 E hat fia születék néki Hebronban, a hol hét esztendeig és hat hónapig uralkodott; Jeruzsálemben pedig harminczhárom esztendeig uralkodék. 2Sám. 5,4. 5. 5 Jeruzsálemben pedig ezek születének néki: Simea, Sóbáb, Nátán és Salamon, négyen, Bathsuától, az Ammiel leányától. 2Sám. 5,14. 6 És Ibhár, Elisáma és Elifélet. 7 Nógah, Néfeg és Jáfia. 8 És Elisáma, Eljada és Elifélet, kilenczen. 9 Mindezek a Dávid fiai, az ő ágyastársainak fiain kivül; és ezeknek a huga, Támár. 2Sám. 13,14. 10 Salamonnak pedig fia volt Roboám; ennek fia Abija, ennek fia Asa, ennek fia Josafát. 1Kir. 11,43. 12,17-19. 11 Ennek fia Jórám, ennek fia Akházia, ennek fia Joás. 2Kir. 8,16-18. 12 Ennek fia Amásia, ennek fia Azária; ennek fia Jótám. 2Kir. 14,1. 3. 13 Ennek fia Akház, ennek fia Ezékiás, ennek fia Manasse. 2Kir. 16,1-5. 2Kir. 18,1-9. 20,6. 2Kir. 21,1-16.14 Ennek fia Amon, ennek fia Jósiás. 15 Jósiásnak pedig fiai: elsőszülötte Johanán, második Jójákim, harmadik Sédékiás, Sallum negyedik. 16 Jójákim fiai: az ő fia Jékoniás, ennek fia Sédékiás. 2Kir. 24,17. 25,7. 9. 17 Jékóniásnak fiai: Assir, ennek fia Saálthiel. 2Kir. 24,15. 18 És Málkirám, Pedája, Sénasár, Jékámia, Hosáma és Nédábia. 19 Pedája fiai: Zerubábel és Simei. Zerubábel fiai: Mesullám, Hanánia; és az ő hugok vala Selómit. Ezsdr. 2,2. 3,8. 20 És Hásuba, Ohel, Berekia, Hasádia és Jusáb-Hésed, ezek öten. 21 Hanánia fiai: Pelátia és Jésaia; és Refája fiai és Arnám fiai, Obádia fiai, Sekánia fiai. 22 És Sekánia fiai: Semája. Semája fiai: Hattus, Jigeál, Báriah, Neárja és Sáfát, ezek hatan. 23 Neárja fiai: Eljohénai, Ezékiás és Azrikám, ezek hárman. 24 Eljohénai fiai: Hódajéva, Eliásib, Pelája, Akkub, Johanán, Delája és Anáni; ezek heten.

1Krón 4

1 Júda fiai ezek: Pérecz, Kheczrón, Kármi, Húr és Sobál. rész 2,4. 2 Reája pedig, a Sobál fia nemzé Jáhátot; Jáhát nemzé Ahumáit és Lahádot; ezek a Sorateusok háznépei. rész 2,53. 3 Ezek Etám atyjától valók: Jezréel, Jisma, Jidbás; és az ő hugoknak neve Haslelponi. 4 Pénuel pedig Gedor atyja, és Ezer Húsa atyja. Ezek Efrata elsőszülöttének, Húrnak fiai, a ki Bethlehem atyja vala. 5 Ashúrnak pedig, a Tékoa atyjának volt két felesége, Heléa és Naára. 6 És Naára szülé néki Ahuzámot, Héfert, Teménit és Ahastárit. Ezek a Naára fiai. 7 Heléa fiai: Séret, Jésohár, Etnán és Kócz. 8 Kócz pedig nemzé Hánubot, Hásobébát és Aháthel háznépét, a ki Hárumnak fia vala. 9 Jábes pedig testvéreinél tiszteletreméltóbb vala, és azért nevezé őt az ő anyja Jábesnek, mondván: Mivelhogy fájdalommal szülém őt. 1Móz. 35,16-18. 10 És Jábes az Izráel Istenét hívá segítségül, mondván: Ha engem megáldanál és az én határomat megszélesítenéd, és a te kezed én velem lenne, és engem minden veszedelemtől megoltalmaznál, hogy bút ne lássak! És megadá Isten néki, a mit kért vala. 11 Kélub pedig, a Súkha testvére, nemzé Méhirt; ez az Eston atyja. 12 Eston nemzé Béth-Rafát, Paseákhot, Tehinnát, Ir-Náhás atyját. Ezek a Rékától való férfiak. 13 Kénáz fiai: Othniel és Serája; Othniel fia: Hatát. Józs. 15,17. Bir. 1,13. 14 Meonótai nemzé Ofrát; Serája pedig nemzé Joábot, a Gé-Harasimbeliek atyját, mert mesteremberek valának. Nehem. 11,35. 15 Káleb fiai, ki Jefunné fia vala: Iru, Ela és Naám; és

Ela fiai; és Kénáz. 16 Jéhalélel fiai: Zif, Zifa, Tirja és Asárel. 17 Ezra fiai: Jéter, Méred, Efer és Jálon; és szülé Mirjámot, Sammait és Isbát, Estemóa atyját. 18 Ennek felesége pedig, Jehudéja szülé Jéredet, a Gedor atyját és Hébert, a Szókó atyját, Jékuthielt, a Zánoah atyját; ezek Bithiának, a Faraó leányának fiai, a kit Méred elvett vala. 19 Hódia nevű feleségének pedig fiai, ki Nahamnak, Keila atyjának nővére vala: Hagármi és a Maakátbeli Estemóa. 20 Simon fiai: Amnon, Rinna, Benhanán és Thilon. Isi fiai: Zohét és Benzohét. 21 Júda fiának, Sélának fiai: Er, Léka atyja, és Laáda, Marésa atyja, és a gyapotszövők háznépe Béth-Asbeában; 1Móz. 38,5. 22 És Jókim és Kozeba lakosai, és Joás és Saráf, a kik Moáb urai voltak, és Jásubi, Léhem. De ezek már régi dolgok. 23 Ezek voltak a fazekasok, és Netaimban és Gederában laktak. A királylyal laktak ott, az ő dolgáért. 24 Simeon fiai: Némuel, Jámin, Járib, Zérah, Saul; 1Móz. 46,10. 25 Kinek fia Sallum, kinek fia Mibsám, kinek fia Misma. 26 Misma fiai: Hammúel az ő fia, Zakkur az ő fia, Simi az ő fia; 27 Siminek tizenhat fia és hat leánya volt; de testvéreinek nem volt sok fia, s általában háznépök nem volt oly népes, mint Júda fiaié. 28 Lakoznak vala pedig Beersebában és Móladában és Haczar-Suálban. Józs. 19,1. 2. 29 Bilhában, Eczemben és Toládban, 30 Bétuelben, Hormában és Cziklágban, 31 Beth-Markabótban, Haczar-Szuszimban, Beth-Biriben és Saáraimban; ezek valának az ő városaik mindaddig, míg Dávid királylyá lett. 32 Faluik pedig ezek: Etám, Ain, Rimmon, Tóken és Asán, öt város; Józs. 19,1. 7. 33 És mindazok a falvaik, a melyek e városok körül voltak Bálig; ezek valának lakóhelyeik és nemzetségeik: 34 Mesobáb, Jámlek és Jósa, Amásia fia. 35 És Jóel és Jéhu, a Jósibia fia, ki Serája fia, ki Asiel fia vala; 36 És Eljoénai, Jaákoba, Jésohája, Asája, Adiel, Jesiméel és Benája. 37 Ziza, a Sifi fia, ki Alon fia, ki Jedája fia, ki Simri fia, ki Semája fia. 38 Ezek a névszerint felsoroltak voltak a főemberek nemzetségökben, a kik igen elszaporodtak volt atyjok házában, 39 Azért elindulának Gedor felé, hogy a völgy keleti részére menjenek és ott barmaiknak legelőt keressenek. 40 Találának is zsíros és jó legeltető helyet (az a föld pedig tágas, nyugodalmas és békességes), mert **Khámból valók laktak ott azelőtt. 41 Elmenvén pedig e névszerint megnevezettek Ezékiásnak, a Júda királyának idejében, lerombolták sátoraikat, és a Maonitákat, a kiket ott találtak, kiirtották mind e mai napig, s helyökbe letelepedének, mivel ott barmaik számára legelőhelyeket találtak.** **1Kir. 18,1.** 42 És közülök, a Simeon fiai közül, némelyek elmenének a Seir hegyére, úgymint ötszázan, a kiknek előljáróik az Isi fiai, Pelátja, Nehárja, Refája és Uzriel voltak. 5Móz. 1,4. 5. 43 És valakik az Amálek nemzetségéből megmaradtak vala, mind levágák azokat, és ott letelepedének mind e mai napig. 1Sám. 15,7.

1Krón 5

1 Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai (mert ő volt az elsőszülött; mikor pedig megfertőztette az ő atyjának ágyasházát, az ő elsőszülöttségi joga a József fiainak adaték, a ki Izráel fia vala, mindazáltal nem úgy hogy ők neveztessenek származás szerint elsőszülötteknek, 1Móz. 35,22. **2 Mert Júda tekintélyesebb vala az ő testvérei között, és ő belőle való volt a fejedelem, hanem az elsőszülöttségnek haszna lőn Józsefé** 1Móz. 45,8. 3 Ezek Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai: Khánokh, Pallu, Kheczrón és Kármi. 1Móz. 46,8. 9. 4 Jóel fiai: Semája ennek fia, Góg ennek fia, Simei ennek fia. 5 Mika ennek fia, Reája ennek fia, Baál ennek fia. 6 Beéra ennek fia, a kit fogságba vitt Tiglát-Piléser, az Assiriabeli király; ő a Rúbeniták fejedelme vala. 7 Testvérei pedig, családjaik, nemzetségük megszámlálása szerint ezek valának: a fő Jéhiel és Zakariás, 8 Bela, Azáz fia, ki Séma fia, ki Jóel fia vala, ki Aróerben lakott Nébóig és Baál-Meonig. Józs. 13,15. 16. 9 Napkelet felé is lakik vala a pusztában való bemenetelig, az Eufrátes folyóvíztől fogva; mert az ő barmai Gileád földén igen elszaporodtak. 10 Saul királynak idejében pedig támasztának hadat a Hágárénusok ellen, és elhullának azok az ő kezeik által, és lakának azoknak sátoraikban, Gileádnak napkelet felé való egész részében. 11 A Gád fiai pedig velök szemben a Básán földén laktak Szalkáig. Józs. 13,24-30. 12 Jóel vala előljárójok, Sáfám második az után; Johánai és Sáfát

Básánban. 13 És testvéreik, családjaik szerint ezek: Mikáel, Mésullám, Séba, Jórai, Jaékán, Zia és Éber, heten. 14 Ezek az Abihail fiai, ki Húri fia, ki Jároáh fia, ki Gileád fia, ki Mikáel fia, ki Jésisai fia, ki Jahadó fia, ki Búz fia. 15 És Ahi, a Gúni fiának, Abdielnek a fia volt a család feje. 16 Ezek Gileádban, Básánban és az ezekhez tartozó mezővárosokban laktak, és Sáronnak minden legelőjén, határaikig. rész 27,29. 17 Kik mindnyájan megszámláltatának Jótámnak, a Júda királyának idejében, és Jeroboámnak, az Izráel királyának idejében. 2Kir. 15,5. 2Kir. 14,16. 18 A Rúben fiai közül és a Gáditák közül és a Manasse félnemzetsége közül erős paizs- és fegyverhordozó férfiak, kézívesek és a hadakozásban jártasok, negyvennégyezerhétszázhatvanan harczra kész férfiak; 19 Hadakozának a Hágárénusok ellen, Jétúr, Náfis és Nódáb ellen. 20 És győzedelmesek levének azokon, és kezekbe adatának a Hágárénusok és mindazok, a kik ezekkel valának; mert az Istenhez kiáltának harcz közben, és ő meghallgatá őket, mert ő benne bíztak. Zsolt. 91,15. 21 És elvivék az ő barmaikat, ötvenezer tevét, kétszázötvenezer juhot, kétezer szamarat és százezer embert. 22 A seb miatt pedig sokan elhullának; mert Istentől vala az a harcz; és azok helyén lakának a fogságig. vers 26. 2Kir. 17,6. 18. 23 A Manasse nemzetsége felének fiai pedig azon a földön laktak, a mely Básántól Baál-Hermonig, Szenirig és Hermon hegyéig terjedt, mert igen megsokasodtak vala. Józs. 13,30. 24 És ezek voltak az ő atyjok háznépének fejedelmei: Efer, Isi, Eliel, Azriel, Irméja, Hodávia és Jahdiel, igen erős férfiak, híres férfiak, a kik az ő atyjok háznépe között fők voltak. 25 Vétkezének pedig az ő atyjoknak Istene ellen; mert a föld lakóinak bálványisteneivel paráználkodának, a kiket az Isten szemök elől elpusztított. 2Kir. 17,7-17. 26 Felindítá azért az Izráel Istene Pulnak, az Assiriabeli királynak szívét és Tiglát-Pilésernek, az assiriai királynak szívét, és fogva elvivé őket, a Rúbenitákat, a Gáditákat és a Manasse félnemzetségét is; és elvivé őket Haláhba és Háborba, Hárába és a Gózán folyóvizéhez mind e mai napig. 2Kir. 15,19-29.

1Krón 6

1 Lévi fiai: Gerson, Kéhát és Mérári. 1Móz. 46,11. 2 Kéhát fiai pedig: Amrám, Ishár, Hebron és Uzziel. 3 Amrám gyermekei: Áron, Mózes és Miriám; Áron fiai pedig: Nádáb, Abihu, Eleázár és Ithamár. 2Móz. 2,1. 2. 10. 4,14. 2Móz. 6,23. 4 Eleázár nemzé Fineást, Fineás nemzé Abisuát; 5 Abisua pedig nemzé Bukkit, Bukki nemzé Uzzit; 6 Uzzi nemzé Zeráhiát, Zeráhia nemzé Mérajótot; 7 Mérajót nemzé Amáriát, Amária nemzé Ahitúbot; 8 Ahitúb nemzé Sádókot; Sádók nemzé Ahimáhást; 2Sám. 8,17. rész 27,17. 9 Ahimáhás nemzé Azáriát, Azária nemzé Jóhanánt; 10 Jóhanán nemzé Azáriát, ez volt a pap abban a házban, a melyet Salamon Jeruzsálemben épített vala. 2Krón. 26,17. 11 Azária nemzé Amáriát; Amária nemzé Ahitúbot; 12 Ahitúb nemzé Sádókot, Sádók nemzé Sallumot; 13 Sallum nemzé Hilkiát; Hilkia nemzé Azáriát; 2Kir. 22,4. 14 Azária nemzé Sérájját, Sérája nemzé Jéhozadákot; 2Kir. 25,18. 21. 15 Jéhozadák pedig fogságba méne, mikor az Úr Júdát és Jeruzsálemet fogságba viteté Nabukodonozor által. 2Kir. 25,8-11. 16 Lévi fiai: Gerson, Kéhát és Mérári. 17 Ezek a Gerson fiainak nevei: Libni és Simhi. 2Móz. 6,17. 18 Kéhát fiai: Amrám, Jiczhár, Khebron és Huzziel. 19 Mérári fiai: Makhli és Musi. Ezek a Lévi háznépei az ő nemzetségeik szerint. 20 Gersonnak fiai: Ligni az ő fia, Jáhát ennek fia, Zima ennek fia. 21 Jóah ennek fia, Iddó ennek fia, Zérah ennek fia és Jéathérai ennek fia. 22 Kéhát fiai: Amminádáb az ő fia, Kórákh ennek fia és Asszir ennek fia; 2Móz. 6,24. 23 Elkána ennek fia, Ebiásáf ennek fia és Asszir ennek fia. 24 Tákhát ennek fia, Uriel ennek fia, Uzzia ennek fia és Saul ennek fia. 25 Elkána fiai: Amásai és Ahimót, 26 Elkána. Elkána fia: Sófai az ő fia és Náhát ennek fia. 27 Eliáb ennek fia, Jérohám ennek fia, Elkána ennek fia. 1Sám. 1,1. 28 Sámuel fiai pedig: az elsőszülött Vásni, a második Abija. 1Sám. 1,1. 20. 3,19. 7,15. 29 Mérári fiai: Mahli, Libni ennek fia; Simhi ennek fia és Uzza ennek fia. 30 Simea ennek fia, Haggija ennek fia és Asája ennek fia. 31 Ezek azok, a kiket Dávid állított be az Úr házában az énekléshez, mikor az Isten ládája elhelyeztetett. 2Sám. 6,17. 32 És a míg Salamon felépíté az Úr házát Jeruzsálemben, addig a gyülekezet sátora előtt szolgáltak énekléssel és állottak szolgálatban, kiki az ő rendje

szerint. 1Kir. 6,1. 38. 33 Ezek pedig a kik szolgáltak, és az ő fiaik: a Kéhátiták fiai közül Hémán főéneklő, Jóel fia, ki Sámuel fia. 34 Ki Elkána fia, ki Jérohám fia, ki Eliél fia, ki Thóa fia. 35 Ki Czúf fia, ki Elkána fia, ki Mahát fia, ki Amásai fia. 36 Ki Elkána fia, ki Jóél fia, ki Azárja fia, ki Séfánia fia. 37 Ki Tákhát fia, ki Asszir fia, ki Ebiásáf fia, ki Kórákh fia. vers 22. 38 Ki Jiczhár fia, ki Kéhát fia, ki Lévi fia, ki Izráel fia. rész 2,1. 39 És ennek testvére, Asáf, a ki jobbkeze felől áll vala; Asáf, a Berekiás fia, ki Simea fia vala. 40 Ki Mikáel fia, ki Bahásia fia, ki Melkija fia. 41 Ki Ethni fia, ki Zérah fia, ki Adája fia. 42 Ki Etán fia, ki Zimma fia, ki Simhi fia. 43 Ki Jáhát fia, ki Gerson fia, ki Lévi fia. 44 Továbbá a Mérári fiai, a kik azokkal atyafiak valának, balkéz felől állnak vala; Etán, Kisi fia, ki Abdi fia, ki Malluk fia. 45 Ki Kasábja fia, ki Amásia fia, ki Hilkia fia. 46 Ki Amsi fia, ki Báni fia, ki Sémer fia. 47 Ki Makhli fia, ki Musi fia, ki Mérári fia, ki Lévi fia. 48 És testvéreik, a Léviták rendeltetnek vala az Isten háza hajlékának egyéb szolgálatjára. 49 Áron pedig és az ő fiai az egészen megégetendő áldozatnak oltára mellé, és a füstölő oltár mellé, a szentek-szentjének szolgálatja mellé, és az Izráel megszentelésére rendeltetének mind a szerint, a mint Mózes, az Isten szolgája megparancsolta volt. 2Móz. 30,7-10. 3Móz. 8,1-36. 4Móz. 4,16. 50 Áron fiai pedig ezek: Eleázár, az ő fia, ennek fia Fineás, ennek fia Abisua. 51 Ennek fia Bukki, ennek fia Uzzi, ennek fia Zerája. 52 Ennek fia Merájót, ennek fia Amárja, ennek fia Akhitúb. 53 Ennek fia Sádók, ennek fia Akhimás. 2Sám. 15,27. 54 És az Áron fiainak, a Kéhátiták nemzetségéből, ezek a lakhelyeik, letelepedésük szerint az ő vidékükön, mert ez jutott volt nékik sors által. vers 55-81. Józs. 21,9-13. 55 Ők kapták Hebront, a Júda földében és a körülte való legelőket. 56 De e város földjeit és annak faluit Kálebnek, a Jefunné fiának adák. 4Móz. 14,30. 57 Az Áron fiainak azért a Júda városai közül adák a menedékvárosokat, Hebront, Libnát és legelőit, Jatthirt és Esthemoát és ezeknek legelőit, 58 És Hilent és annak legelőit, és Débirt és annak legelőit, 59 Asánt és annak legelőit, és Béth-Semest és annak legelőit. 1Sám. 6,19. 60 A Benjámin nemzetségéből: Gébát és annak legelőit, Allémetet és annak legelőit, Anatót várost is és annak legelőit. Ezeknek az ő nemzetségek szerint tizenhárom városuk volt. 61 A Kéhát többi fiainak pedig az egy nemzetségnek családjaitól, és a félnemzetségből, a Manasse nemzetségének felétől, sors által tíz várost adtak. Józs. 21,5. 62 Míg a Gerson fiainak meg az ő nemzetségök szerint az Izsakhár nemzetségéből, az Áser nemzetségéből, a Nafthali nemzetségéből és a Manasse nemzetségéből Básánban adtak tizenhárom várost. 63 A Mérári fiainak az ő nemzetségök szerint a Rúben nemzetségéből, a Gád nemzetségéből és a Zebulon nemzetségéből sors által tizenkét várost. 64 Adának tehát az Izráel fiai a Lévitáknak városokat, azoknak legelőivel együtt. 65 Sors által adták a Júda nemzetségéből, a Simeon nemzetségéből és a Benjámin nemzetségéből ezeket a névszerint megnevezett városokat. 66 Azoknak, a kik a Kéhát fiainak családjaiból valók voltak, és a határukban levő városok az Efraim nemzetségéből valának: 67 Azoknak adák a menedékvárosokat, Sikemet és annak legelőit az Efraim hegyén, Gézert és annak legelőit. 1Kir. 9,15. 68 És Jokmeámot és annak legelőit, Bethoront és annak legelőit. 69 Ajalont és annak legelőit; Gáthrimmont is és annak legelőit. Józs. 10,12. 70 A Manasse nemzetségének feléből Anert és annak legelőit, Bileámot és annak legelőit, a Kéhát többi fiainak családjai részére. 71 A Gerson fiainak pedig a Manasse félnemzetségéből Gólánt Básánban és annak legelőit, és Astarótot és annak legelőit: 72 Az Izsakhár nemzetségéből adák Kédest és annak legelőit; Dobrátot és annak legelőit. 73 Rámótot és annak legelőit, Anémet és annak legelőit. 74 Az Áser nemzetségéből Másált és annak legelőit, és Abdont és annak legelőit. Józs. 21,30. 75 Hukókot és annak legelőit; Réhobot és annak legelőit. 76 A Nafthali nemzetségéből Kédest Galileában és annak legelőit; Hammont és annak legelőit; és Kirjáthaimot és annak legelőit. 77 A Mérári többi fiainak a Zebulon nemzetségéből Rimmont és annak legelőit, és Thábort és annak legelőit. 78 A Jordánon túl Jérikhó ellenében a Jordánnak napkelet felől való részében a Rúben nemzetségéből Bésert a pusztában és annak legelőit; Jahását és annak legelőit. 79 Kedemótot és annak legelőit; Mefaátot és annak legelőit. 80 A

Gád nemzetségéből Rámótot Gileádban és annak legelőit; Mahanaimot és annak legelőit. Józs. 21,38. 81 Hesbont és annak legelőit; Jaázert és annak legelőit.

1Krón 7

1 Izsakhár fiai: Thóla, Pua, Jásub és Simron, négyen. 1Móz. 46,13. 2 Thóla fiai pedig: Uzzi, Réfája, Jériel, Jakhmai, Jibsám és Sámuel, kik fejedelmek valának az ő atyjaiknak családjaiban. A Thóla fiai erős hadakozók voltak nemzetségökben, kiknek száma Dávid király idejében huszonkétezerhatszáz vala. 2Sám. 24,2. 9. 3 Uzzi fiai: Izráhja; és az Izráhja fiai: Mikáel, Obádia, Joel, Issia, öten, a kik mind főemberek valának. 4 És közöttük nemzetségeik és családjaik szerint harminczhatezer hadakozó férfi volt, mert sok feleségök volt és sok fiuk is. 5 Ezeknek testvéreik is, Izsakhárnak egész nemzetsége szerint erős hadakozó férfiak valának, nyolczvanhétezeren szám szerint mindenestől. 6 Benjámin fiai: Bela, Béker és Jediáel, hárman. 1Móz. 46,21. 7 Bela fiai: Esbon, Uzzi, Uzziel, Jérimót és Hiri, öt főember az ő nemzetségökben, erős hadakozó férfiak, a kik megszámláltatván, huszonkétezerharmincznégyen valának. 8 Béker fiai: Zémira, Joás, Eliézer, Eljoénai, Omri, Jeremót, Abija, Anatót és Alémet; ezek mindnyájan Béker fiai. 9 Azok megszámláltatván nemzetségeik szerint, családjuk fejei és az erős hadakozó férfiak húszezerkétszázan valának. 10 Továbbá Jédiáel fia: Bilhán; Bilhán fiai: Jéus, Benjámin, Éhud, Kénaána, Zetán, Társis és Ahisahár. 11 Ezek mind Jédiáel fiai, családfők, erős hadakozó férfiak, a kik tizenhétezerkétszázan mehetnek vala ki a viadalra. 12 Ir fiai: Suppim és Khuppim; Húsim Ahernek fia. 13 Nafthali fiai: Jakhcziel, Gúni, Jéczer, Sallum, a Bilha fiai. 1Móz. 46,24. 14 Manasse fiai: Aszriel, kit szüle az ő felesége. Az ő ágyastársa pedig, a Siriabeli asszony szülé Mákirt, a Gileád atyját. 15 Mákir pedig vevé feleségül Khuppimnak és Suppimnak hugát, kinek neve Maáka. A másiknak neve Czélofhád. Czélofhádnak leányai voltak. 4Móz. 27,1. 16 Maáka, a Mákir felesége szüle fiat, a kit neveze Péresnek; annak pedig öcscsét Séresnek. Ennek fiai: Ulám és Rékem. 17 Ulám fia: Bédán. Ezek a Gileád fiai, ki Mákir fia volt, ki Manasse fia volt. 18 Az ő huga, Moléket pedig szülé Ishodot, Abiézert és Makhlát. 19 Semidának fiai voltak: Ahián, Sekem, Likhi és Aniám. 20 Efraim fiai pedig: Sútelákh, kinek fia Béred, ennek fia Táhát, ennek fia Elhada, ennek fia Táhát. 4Móz. 26,35. 21 Ennek fia Zábád, ennek fia Sútelákh, Ezer és Elhád. És megölék ezeket a Gáthbeliek, a földnek lakosai; mert alámentek vala, hogy barmaikat elhajtsák. 22 Efraim azért, az ő atyjok sokáig siratá őket, a kihez elmennek vala az ő atyjafiai, és őt vigasztalják vala. Jób 2,11. 23 Beméne azért az ő feleségéhez, ki fogada méhében, és szüle fiat, és nevezé Bériának, mivelhogy szerencsétlenség történt az ő házában. 24 Leánya pedig Seéra vala, a ki alsó és felső Bethoront és Uzen-Seérát épité. 25 Réfah is az ő fia és Resef; ennek fia Théla, ennek fia Táhán. 26 Ennek fia Laadán, ennek fia Ammihud, ennek fia Elisáma. 27 Ennek fia Nún, ennek fia Józsué. 4Móz. 13,9. Józs. 1,1. 28 Ezeknek birtokuk és lakóhelyük vala: Béthel és annak mezővárosai; napkeletre Naarán, napenyészetre Gézer és ennek mezővárosai, Sikem és ennek mezővárosai, szinte Gázáig és az ehhez tartozó mezővárosokig; 29 És a Manasse fiai mellett: Béth-Seán és ennek mezővárosai, Thaanák és ennek mezővárosai, Megiddó és ennek mezővárosai, Dór és ennek mezővárosai. Ezekben laktak az Izráel fiának, Józsefnek fiai. 1Móz. 48,5. 30 Áser fiai: Jimnah, Jisvah, Jisvi, Beriha és Szerakh, az ő hugok. 31 Beriha fiai: Khéber és Malkhiel, a ki Birzávit atyja volt. 1Móz. 46,17. 32 Khéber pedig nemzé Jaflétet, Sómert, Hótámot és Suát, az ő hugokat. 33 Jaflét fiai: Pásák, Bimhál, Asvát; ezek Jaflét fiai. 34 Sómer fiai: Ahi és Róhega, Jehubba és Arám. 35 Testvérének, Hélemnek fia vala: Sófákh, Jimna, Séles és Amál. 36 Sófákh fiai: Suákh, Harnéfer, Suál, Béri és Imra. 37 Béser, Hód, Samma, Silsa, Itrán és Beéra. 38 Jéter fiai: Jéfunné, Pispa és Ara. 39 Ulla fiai: Ara, Hanniel és Risja. 40 Ezek mind Áser fiai, családfők, válogatott harczosok, a fejedelmek fejei; és megszámláltatván az ő nemzetségök rendje szerint, huszonhatezer harczra képes férfi volt.

1Krón 8

1 Benjámin pedig nemzé Belát, az ő elsőszülöttét, másodikat Asbélt, harmadikat Akhrához, 1Móz. 46,21. 2 Negyediket Nóhát, és Ráját ötödiket. 3 (Belának fiai voltak: Adár, Géra és Abihúd, 4 Abisua, Naamán, Ahóah.) 5 Gérát, Sefufánt és Hurámot. 6 Ezek az Ehud fiai: (Ezek voltak főemberek a Géba város ában lakó nemzetség között, kiket fogságba vittek Manahátba. 7 Nevezetesen Naamánt és Ahiját és Gérát vitték fogságba): nemzé pedig Uzzát és Akhihúdot. 8 Saharáim pedig nemzé a Moáb mezején, minekutána eltaszítá feleségeit, Husimot és Baarát; 9 Nemzé Hódes nevű feleségétől Jobábot és Sibját, Mésát és Malkámot, 10 Jéust is, Sokját és Mirmát. Ezek az ő fiai; főemberek az ő nemzetségökben. 11 Husimtól nemzé Abitúbot és Elpaált. 12 Elpaál fiai: Eber, Miseám és Sémer; ez épité Onót és Lódot és ennek mezővárosait. 13 Béria, Séma, (ezek voltak fők az Ajalonban lakozó nemzetségek közt, és ezek űzték vala el Gáthnak lakóit), 14 Ahio, Sasák, Jeremót, 15 Zebádia, Arád, Ader. 16 Mikáel, Ispa, Jóha, Béria fiai. 17 Zebádia, Mésullám, Hizki, Héber. 18 Ismérai, Izlia és Jobáb; Elpaál fiai. 19 Jákim, Zikri, Zabdi, 20 Eliénai, Silletai, Eliel, 21 Adája, Berája és Simrát, Simhi fiai. 22 Jispán, Eber, Eliel, 23 Abdon, Zikri, Hanán, 24 Hanánja, Elám, Anatótija, 25 Ifdéja, Pénuel, Sasák fiai, 26 Samsérai, Sehárja, Atália. 27 Jaarésia, Elia, és Zikri, Jérohám fiai. 28 Ezek voltak a családfők az ő nemzetségök szerint, főemberek és ezek laktak Jeruzsálemben. 29 Gibeonban pedig laktak Gibeonnak atyja; az ő feleségének neve Maaka vala. rész 9,35. 30 És az ő elsőszülötte Abdon, azután Súr, Kis, Baál, Nádáb; 31 Gedor, Ahio és Zéker, 32 És Miklót, a ki nemzé Simámot. Ezek is testvéreiknek átellenében, Jeruzsálemben laktak testvéreikkel. 33 Nér pedig nemzé Kist; Kis nemzé Sault, Saul nemzé Jonathánt, Malkisuát, Abinádábot és Esbaált. 1Sám. 9,2. 10,2. 34 Jonathán fia: Méribbaál; Méribbaál nemzé Mikát. 2Sám. 9,12. 35 Mika fiai: Pitón, Mélek, Tárea és Akház. 36 Akház nemzé Jehoádát. Jehoáda pedig nemzé Alémetet és Azmávetet és Zimrit; Zimri nemzé Mósát; 37 Mósa pedig Binát; ennek fia Ráfa, ennek fia Elása, ennek fia Asel. 38 Továbbá Aselnek hat fia volt, kiknek ezek neveik: Azrikám, Bókru, Ismáel, Seárja, Obádia és Hanán; ezek mind Asel fiai. 39 Az ő testvérének Eseknek fiai ezek: Ulám az ő elsőszülötte, Jéus második és Elifélet harmadik. 40 És az Ulám fiai erős hadakozó férfiak, kézívesek voltak, s gyermekeik és unokáik százötvenre szaporodtak. Mindezek a Benjámin fiai közül valók voltak.

1Krón 9

1 Az egész Izráel megszámláltatván nemzetségeik szerint, beirattak az Izráel és Júda királyainak könyvébe, a kik gonoszságukért Babilóniába vitetének. 2Kir. 24,15. 16. 25,11. 2 A legelső lakosok az ő jószágaikon s városaikban, ezek: Izráeliták, papok, Léviták és Nétineusok. 3 Mert Jeruzsálemben laktak a Júda fiai közül s Benjámin fiai közül, Efraim és Manasse fiai közül valók: 4 Utái, Ammihud fia, ki Omri fia, ki Imri fia, ki Báni fia, a Pérecz fiai közül való, ki Júda fia vala. rész 4,1. 5 A Silóniták közül, Asája, ki elsőszülött vala s ennek fiai. 6 A Zérah fiai közül: Jéuel és az ő atyjafiai, hatszázkilenczvenen. 7 A Benjámin fiai közül: Sallu, Mésullám fia, ki Hodávia fia, ki Hasénua fia. 8 Ibnéja, Jérohám fia, és Ela, Uzzi fia, ki Mikri fia, és Mésullám, Séfátja fia, ki Reuel fia, ki Ibnija fia vala. 9 Testvéreik, nemzetségeik szerint, kilenczszázötvenhatan valának; ezek mind családfők voltak az ő atyjok háznépe szerint. 10 A papok közül is: Jedája, Jéhojárib és Jákin. 11 Azária, Hilkia fia, ki Mésullám fia, ki Sádók fia, ki Mérajót fia, ki Ahitubnak, az Isten háza főgondviselőjének fia vala. 12 És Adája Jérohám fia, ki Pashúr fia, ki Málkija fia; Maasai, Adiel fia, ki Jahzéra fia, ki Mésullám fia, ki Mésillémit fia, ki Immer fia. 13 Ezeknek atyjokfiai az ő családjaiknak fejei, ezerhétszázhatvanan valának, buzgók az Isten háza dolgának munkájában. 14 A Léviták közül Semája, Hásub fia, ki Azrikám fia, ki Hasábia fia, a Mérári fiai közül. rész 6,1. 15 Bakbakkár, Héres és Galál, és Mattánia, a Mika fia, ki Zikri fia, ki Asáf fia vala. Zsolt. 73,1. 16 Obádia, a Semája fia, Galál fia, ki Jédutun fia, és Bérékia, Asa fia, ki Elkána fia, a ki Nétofáti faluiban lakik vala. 17 És az ajtónállók: Sallum, Akkúb, Talmon, Ahimán és ezek testvérei; Sallum

pedig fő vala. 18 (És ennek mindez ideig a királykapun van helye napkelet felől.) Ezek az ajtónállók a Léviták rendje szerint. 19 Sallum pedig a Kóré fia, ki Ebiásáf fia, ki Kórákh fia, és ennek rokonságai a Kórakhiták családjából a szolgálat munkájában a hajlék ajtajának őrizői valának, mint az ő atyáik az Úr seregében őrizték vala a bejáratot, 20 Mikor Fineás, az Eleázár fia volt egykor az ő előljárójok, kivel az Úr vala. 4Móz. 25,7. 21 Zakariás, a Meselémia fia, a gyülekezet sátorába való bejárat őrizője. 22 Ezek mind választott ajtónállók voltak, kétszáztizenketten; **kik az ő faluikban, nemzetségök szerint, megszámláltattak volt; kiket Dávid rendelt és Sámuel próféta az ő tisztökbe. 1Sám. 16,1. 13. 23 Ők és fiaik őrizik vala renddel az Úr házának, a sátornak kapuit. 24 Négyfelé valának az őrizők: napkeletre, napnyugotra, északra és délre. 25 És ezeknek atyjokfiai az ő faluikban valának, de minden hetednap amazokhoz felmenének Jeruzsálembe bizonyos ideig. 26 De a kapunállók négy főemberének állandó megbizatásuk volt. Ezek a Léviták őrizik vala a kamarákat és az Isten házának kincseit. 1Kir. 6,5. 1Kir. 7,51. 27 És az Úrnak háza körül hálnak vala, mivelhogy az őrzés az ő tisztök volt, és minden reggel ők nyitják vala meg az ajtókat. 28 És ő közülök némelyek a szolgálati edényekre viselnek vala gondot; mert mind a kivitelnél, mind a visszavitelnél számon veszik vala azokat. 2Móz. 27,3. 29 Ugyanazok közül választattak vala némelyek másféle edénynek, a szenthely minden eszközeinek, a lisztnek, bornak, olajnak, tömjénnek és fűszereknek gondviselésére. 30 A papok fiai közül valók csinálják vala fűszerekből a drágakenetet is. 2Móz. 30,22-33. 34-38. 31 Továbbá Mattitja, a Léviták közül való (ki elsőszülötte a Kórakhiták közül való Sallumnak), a serpenyőkre visel vala gondot. 3Móz. 2,5. 32 A Kéhátiták fiai és azok atyjokfiai közül rendeltettek volt a szent kenyérnek gondviselésére, hogy minden szombaton megkészítsék azt. 3Móz. 24,5. 6. 8. 33 Ezek közül valók valának az éneklők is, a Léviták közül a családfők, a kik szabadosok valának egyéb tiszttől az ő kamarájokban; mert éjjel és nappal szolgálattal tartoznak vala. Zsolt. 134,1-3.** 34 Ezek a Léviták között családfők nemzetségök szerint, főemberek, és ezek Jeruzsálemben laktak. 35 Gibeonban pedig laktak a Gibeon atyja, Jéhiel, és az ő feleségének neve Maaka. rész 8,29. 1Kir. 3,4. 36 Az ő elsőszülött fia Abdon, azután Súr, Kis, Baál, Nér és Nádáb. 37 Gedor, Ahió, Zékária és Miklót. 38 Miklót pedig nemzé Simámot. Ezek is az ő atyjokfiai átellenében laktak Jeruzsálemben az ő testvéreikkel. 39 Nér nemzé Kist, Kis nemzé Sault, Saul pedig nemzé Jonathánt, Málkisuát, Abinádábot és Esbaált. rész 8,33. 40 Jonathán fia Méribbaál; és Méribbaál nemzé Mikát. 41 Mika fiai: Piton, Mélek és Táréa. 42 Akház pedig nemzé Jahrát, Jahra nemzé Alémetet, Azmávetet, Zimrit, Zimri pedig nemzé Mósát. 43 Mósa nemzé Bineát, ennek fia Réfája, ennek fia Elása, ennek fia Ásel. 44 Áselnek hat fia volt, kiknek neveik: Azrikám, Bókru, Ismáel, Seárja, Obádia és Hanán; ezek Ásel fiai.

1Krón 10

1 A Filiszteusok pedig hadakoznak vala az Izráellel, és megfutamodék Izráel népe a Filiszteusok előtt, és néhányan a sebek miatt el is hullának a Gilboa hegyén. 1Sám. 31,1-4. 2 Elérék pedig a Filiszteusok Sault és az ő fiait, és megölék a Filiszteusok Jonathánt, Abinádábot és Malkisuát, a Saul fiait. 3 És a viadal igen heves volt Saul körül, és rátalálván a kézívesek, nyilakkal megsebesíték őt. 4 És monda Saul az ő fegyverhordozójának: Vond ki fegyveredet, és verj által engem vele, mert netalán eljőnek e körülmetéletlenek, és meggyaláznak engemet. De fegyverhordozója nem akará, mert igen fél vala. Ragadá azért Saul a fegyvert, és belé bocsátkozék. 5 Látván pedig az ő fegyverhordozója, hogy Saul immár meghalt, ő is a fegyverbe bocsátkozék, és meghala. 6 Meghala azért Saul és az ő három fia, és egész háznépe is egyetemben meghala. 7 Mikor pedig meglátták Izráelnek minden férfiai, a kik a völgyben valának, hogy ők megfutamodtak, és hogy Saul és az ő fiai megholtak: pusztán hagyák városaikat és elfutának. Akkor eljövének a Filiszteusok, és azokba beszállának. 8 Lőn pedig másodnap, eljövének a Filiszteusok, hogy a holtakat kifoszszák, és megtalálák Sault és

az ő fiait, halva feküdvén a Gilboa hegyén. 9 És kifoszták őt, és elvevék fejét és az ő fegyvereit, és elküldék a Filiszteusok minden tartományába köröskörül, hogy hírül adják bálványaiknak és a népnek. 10 Az ő fegyvereit isteneik házába helyezék el, fejét pedig Dágon templomában akasztották fel. 11 Mikor pedig meghallotta az egész Jábesgileád, hogy mit cselekedtek a Filiszteusok Saullal: 12 Feltámadának mindnyájan az erős férfiak, és elvivék Saulnak és az ő fiainak testét; és Jábesbe vivén, eltemeték azoknak csontjaikat a tölgyfa alatt Jábesben, és bőjtölének hetednapig. 1Sám. 31,12. 13. 2Sám. 21,12-14. 13 Meghala azért Saul az ő gonoszsága miatt, mivel vétkezett az Úr ellen, az Úrnak igéje ellen, melyet nem őrzött meg, sőt az ördöngöst is megkereste, hogy megkérdezze; 1Sám. 13,13. 14. 15,19-21. 28,8-16. 14 És nem az Urat kérdé. Ezért elveszté őt, és adá az ő országát Dávidnak, az Isai fiának. 1Sám. 16,1. 13.

1Krón 11

1 És gyűlének az Izráeliták mindnyájan Dávidhoz Hebronba, mondván: Ímé mi a te csontod és a te tested vagyunk; 2Sám. 5,1-5. 2Sám. 2,1. 4.2 Ezelőtt is, még mikor Saul volt a király, te voltál az, a ki az Izráelt ki- és bevezetéd, és ezt mondotta a te Urad Istened néked: Te legelteted az én népemet, az Izráelt, és te leszel vezér az én népemen, az Izráelen. 1Sám. 16,1. Zsolt. 78,71. 3 Elmenének azért mindnyájan az Izráel vénei a királyhoz Hebronba, és szövetséget tőn Dávid velök Hebronban az Úr előtt; és királylyá kenték Dávidot Izráel felett, az Úrnak Sámuel által való beszéde szerint. 1Sám. 16,13. 4 Elméne akkor Dávid és az egész Izráel Jeruzsálembe; ez Jebus (ott a Jebuzeusok voltak a föld lakosai). 2Sám. 5,6-9. Józs. 15,8. 5 És mondának Jebus lakói Dávidnak: Ide be nem jössz! De megvevé Dávid a Sion várát; ez a Dávid városa; 6 Mert ezt mondotta vala Dávid: A ki legelőször egy Jebuzeust levág, előljáró és vezér legyen. Felméne azért legelőször Joáb, a Séruja fia; és lőn előljáróvá. 2Sám. 5,7. 8. 7 Azután lakék Dávid a várban, azért nevezék azt Dávid városának. 8 És megépíté Dávid a várost Millótól fogva egészen körül; Joáb pedig megépíté a városnak maradékát. 9 És folytonosan emelkedék Dávid; mert a Seregek Ura vala ő vele. 10 Ezek pedig a hősök előljárói, a kik Dávid mellett valának, a kik erősen forgolódának vele az ő királyságáért egész Izráellel, hogy királylyá válaszszák őt Izráel felett, az Úr beszéde szerint. 1Sám. 16,1. 12. 13. 11 Ezek számszerint a hősök, a kik Dávid körül valának: Jásobeám, Hakhmoni fia, a harmincznak előljárója; ez emelte vala fel az ő kopját háromszáz ellen, a kiket egyszerre megsebesíte. 1Sám. 23,8-39. rész 12,14. 12 Ezután Eleázár, az Ahóhita Dódó fia; a ki a három hős közül egy vala. 2Sám. 23,9. 10-18. 13 Ő vala Dáviddal Pasdamimban, a hová összegyűlének a Filiszteusok viadalra. Egy darab föld árpával vala tele, és a nép elmenekült a Filiszteusok elől. 14 De ők megállának ott annak a darab földnek a közepén, és megtartották azt, és megverék a Filiszteusokat, és az Úr megszabadítá őket nagy szabadítással. 15 Továbbá, mikor alámentek hárman a harmincz főember közül Dávidhoz, a kősziklához, az Adullám barlangjába; a Filiszteusok pedig tábort járának a Réfaim völgyben. 2Sám. 23,13. 16 (Dávid az erősségben vala akkor, a Filiszteusok hada pedig Bethlehemnél.) 17 Kivána Dávid vizet, és monda: Óh, ki adhatna nékem innom a Bethlehem kapuja előtt való forrásnak vizéből! 2Sám. 23,15-17. 18 Akkor keresztülvágták magokat hárman a Filiszteusok táborán, és vizet merítének a Bethlehem forrásából, mely a kapu előtt vala, és felvivék, és menének Dávidhoz; de Dávid nem akara inni, hanem kitölté azt az Úrnak. 1Sám. 7,6. 19 És monda: Távoztassa el tőlem az én Istenem, hogy ezt cselekedném. Avagy e férfiaknak vérét igyam-é meg, a kik életöket halálra vetették? Mert ők ezt életök veszedelmével hozták. És semmiképen nem akara inni. Ezt cselekedé a három hős. 20 És Abisai, a Joáb testvére vala e háromnak előljárója; ő ragadott vala dárdát háromszáz ellen, a kiket megsebesíte; és ő volt a leghíresebb a három között. 2Sám. 21,17. rész 12,14. 21 A három közül a kettőnél híresebb vala, azért volt azok előljárója; de azért egymaga még sem ért föl a hárommal. 2Sám. 23,19. 22 Benája, a Jojada fia, vitéz férfiúnak fia Kabséelből, a ki nagy dolgokat cselekedék; ő ölte meg Moáb két oroszlánját, és ő méne alá a verembe, s ölte meg az

oroszlánt, mikor havas idő volt. rész 27,6. 2Sám. 23,20-22. 23 Ugyanez ölé meg az Égyiptombeli férfit, akinek magassága öt sing volt, és oly dárda vala az Égyiptombeli férfiú kezében, mint a szövő zugoly. Szembeszálla vele egy pálczával, s kiragadá az Égyiptombeli ember kezéből a dárdát, és saját dárdájával általveré. 24 Ezeket cselekedte Benája, a Jojada fia, a ki híres vala a három hős között. 25 Híres vala ő a harmincz között, de azzal a hárommal nem ért fel. És előljáróvá tevé őt Dávid a tanácsosok között. vers 12. 26 A seregnek pedig ezek vitézei: Asael, a Joáb testvére; Elhanán, Dódónak fia, ki Bethlehembeli vala. 2Sám. 2,18. 23. 24. 27 Haróritból való Sammót, Pélomból való Héles, 28 Tékoabeli Hira, Ikkés fia, Anatótbeli Abiézer, 29 Húsatbeli Sibbékai, Ahóhitbeli Hirai. 30 Nétofátbeli Maharai, Nétofátbeli Héled, Bahána fia; rész 27,15. 31 Ittai, Ribai fia, a Benjámin fiainak Gibea városából való; Pirátonbeli Benája; rész 27,14. Bir. 12,15. 32 Húrai, a Gaás völgyéből való; Arbátbeli Abiel; 33 Baharumi Azmávet, Saálbonitbeli Eliáhba; Józs. 19,32. 42. 34 Gisonbeli Hásem fiai: Jonathán, Hararitbeli Ságé fia. 35 Hararitbeli Ahiám, Sákár fia; Elifál, Úr fia, 36 Mekerátbeli Héfer, Pélonbeli Ahija, 37 Kármelből való Hésró, Naárai, Ezbái fia, 38 Jóel, Nátán testvére; Mibhár, Géri fia; 39 Sélek, Ammon nemzetségéből való; Berótbeli Naárai, Joábnak, a ki Séruja fia vala, fegyverhordozója; 2Sám. 8,16. 40 Itrébeli Hira, Itrébeli Gáreb, 41 Hitteus Uriás, Zabád, Ahlai fia; 2Sám. 11,3. 15. 17. 42 Hadina, a Rúben nemzetségéből való Siza fia, ki a Rúbeniták előljárója vala, és vele harminczan valának. 43 Hanán, Maaka fia, és Mitnibeli Jósafát, 44 Asterátbeli Uzzija; Sáma és Jéhiel, Aroerbeli Hótám fiai. 45 Jidiháel, Simri fia, és az ő testvére, Joha, Tisibeli. 46 Mihávimbeli Eliel, Jéribai és Jósávia, Elnaám fia, és Jitma, Moáb nemzetségéből való. 47 Eliel és Obed és Jaásiel, Mésóbájából valók.

1Krón 12

1 Ezek azok, a kik Dávidhoz menének Siklágba, mikor Saul, a Kis fia miatt még számkivetésben vala, **a kik a hősöknek a harczban segítői voltak.** **1Sám. 27,6. 2Sám. 1,1. rész 11,10-47.** **2 Ívesek, a kik mind jobb-, mind balkézre kővel hajítanak és nyíllal lőnek vala,** a kik Saul atyjafiai közül valók valának, Benjámin nemzetségéből. Bir. 20,16. 3 Előljáró vala Ahiézer és Joás, a Gibeabeli Semáa fiai és Jéziel és Pélet, Azmávet fiai, Beráka és Jéhu, Anatótból, 4 És a Gibeonbeli Ismája, a harmincz közül való hős, a kiknek előljárójok is vala; Irméja, Jaháziel, Johanán és Gederátbeli Józabád, 5 Elúzai, Jérimót, Behália, Semária és Hárufbeli Sefátja, 6 Elkána, Isija, Azaréel, Jóézer és a Kóré nemzetéből való Jásobéám. 7 Joéla és Zebádja, a Gedorból való Jérohám fiai. 8 A Gáditák közül is menének Dávidhoz, mikor a pusztában vala az erősségben, erős és hadakozó férfiak, paizsosok, dárdások, a kiknek orczájok, mint az oroszlánnak orczája és gyorsaságra hasonlók a hegyen lakozó vadkecskékhez. 2Sám. 17,8. 2Sám. 2,18. 9 Ézer az első, Obádia második, Eliáb harmadik, 10 Mismanna negyedik, Jirméja ötödik, 11 Attai hatodik, Eliel hetedik, 12 Nyolczadik Johanán, kilenczedik Elzabád, 13 Tizedik Jirméja, tizenegyedik Makbánnai. 14 Ezek voltak főemberek a seregben a Gád fiai közül; a legkisebbek egyike száz ellen, a legnagyobbak egyike ezer ellen! rész 11,20. 15 Ezek azok, a kik a Jordánon átmentek volt az első hónapban, noha az árvíz a partot felülmúlta, és elűzték mindazokat, a kik a völgyben valának napkelet felől és napnyugot felől. 16 Jövének Dávidhoz a Benjámin és a Júda fiai közül is az erősségbe. 2Sám. 23,13. 17 És kiméne Dávid elejökbe, és felelvén, monda nékik: Hogyha békesség okáért jöttök hozzám, hogy segítségemre legyetek, az én szívem egy lesz ti veletek; ha pedig meg akartok csalni, hogy eláruljatok az én ellenségeimnek, holott semmi gonoszságot nem követtem el: lássa meg a mi atyáink Istene és büntessen meg. 1Sám. 19,1. 26,1. 2. 18 A lélek pedig felindítá Amásait, a harmincznak fejedelmét, s monda: Óh Dávid, tied vagyunk és te veled leszünk, Isai fia! Békesség, békesség néked, békesség a te segítőidnek is, mert megsegít téged a te Istened! Magához fogadá azért őket Dávid, és főemberekké tevé a seregben. rész 2,17. rész 11,25. 26. 2Sám. 23,23-39. **19 Ennekfelette Manasséból is hajlának Dávidhoz,**

mikor a Filiszteusokkal együtt Saul ellen ment volna harczolni; de nem segéllék őket; mert tanácsot tartván, haza küldék a Filiszteusok fejedelmei, mondván: A mi fejünk veszésével fog visszamenni az ő urához, Saulhoz. 1Sám. 29,1-11. 20 Mikor visszatére Siklágba, hajlának ő hozzá a Manassé fiai közül Adna, Józabád, Jediháel, Mikáel, Józabád, Elihu és Sillétai, a kik a Manasse nemzetségé ből való ezerek előljárói voltak. 1Sám. 30,1. 21 És ezek Dávidnak segítségül voltak az ellenség seregei ellen; mert fejenként mind erős vitézek valának, és vezérek a seregben. 1Sám. 23,1-5. 30,1-18. 22 Annakfelette minden nap mennek vala Dávidhoz, hogy segítségére legyenek néki, míg serege nagygyá lőn, mint az Istennek tábora. **23 Ezek pedig számszerint a viadalhoz készült előljárók, a kik Dávidhoz mentek vala Hebronban, hogy őt Saul helyett az országban királylyá válaszszák, az Isten ígérete szerint.** 2Sám. 2,1-4. 5,1-3. 24 A Júda fiai közül, a kik paizst és kopját viselének hatezernyolczszáz vala harczra készen. 25 A Simeon fiai közül vitéz férfiak a viadalra, hétezerszáz. 26 A Lévi fiai közül négyezerhatszáz vala. 27 Jojada is, ki az Áron fiai között előljáró vala, és ő vele háromezerhétszáz. 28 És az ifjú Sádók, a ki igen erős vala, és az ő atyja házából huszonkét főember. 2Sám. 15,24. 29 A Benjámin fiai közül, a kik Saul atyjafiai valának, háromezer; mert még azok közül sokan hűségesen őrizik vala a Saul házát. rész 12,2. 30 Az Efraim fiai közül húszezernyolczszáz, igen vitézek, a kik az ő nemzetségökben híres férfiak valának; 31 Manassénak félnemzetségéből pedig tizennyolczezer, kik névszerint kijelöltetének, hogy elmenjenek és Dávidot királylyá válaszszák. 32 Az Izsakhár fiai közül, a kik felismerék az idő alkalmatos voltát, hogy tudnák, mit kellene Izráelnek cselekednie, kétszáz főember és az ő rokonaik mind hallgatnak vala beszédjökre. 33 A Zebulon fiai közül a harczra kimenők, minden hadiszerszámokkal felkészülve, ötvenezeren valának, készek a viadalra állhatatos szívvel. 34 A Nafthali nemzetségé ből ezer főember vala; és ő velek paizszsal s kopjával harminczhétezer vala. 35 A Dániták közül, a kik a viadalhoz készek valának, huszonnyolczezerhatszázan voltak. 36 És az Áser fiai közül a hadakozók és az ütközethez készek negyvenezeren valának. 37 A Jordánon túl lakozók közül, azaz a Rúbeniták, Gáditák és a Manasse nemzetségének fele közül, minden viadalhoz való szerszámokkal egyetemben, jöttek százhúszezeren. 38 Mindezek hadakozó férfiak, a viadalra elkészülve, egy értelemmel mentek vala Hebronba, **hogy Dávidot az egész Izráel felett királylyá válaszszák, sőt ezeken kivül is az egész Izráel egy szívvel azon volt, hogy Dávidot királylyá válaszszák.** vers 23. 39 És ott maradának Dáviddal harmadnapig, s esznek és isznak vala; mert az ő atyjokfiai készítettek vala nékik; 2Sám. 5,3. 40 És úgy a szomszédságukban levők, mint mások Izsakhárig, Zebulonig és Nafthaliig hoznak vala kenyereket szamarakon, tevéken, öszvéreken és ökrökön, eleséget, lisztet, fügét, aszuszőlőt, bort, olajat, vágó barmokat, juhokat számtalan sokat; mert nagy öröm vala Izráelben.

1Krón 13

1 Tanácsot tarta pedig Dávid az ezredeknek és századoknak fejeivel és minden előljárókkal. 2 És monda Dávid Izráel egész gyülekezetének: Ha néktek tetszik, és ha az Úrtól, a mi Istenünktől van: küldjünk el mindenfelé a mi atyánkfiaihoz, a kik otthon maradtak Izráel minden tartományaiban, s velök együtt a papokhoz és Lévitákhoz, az ő városaik és vidékeik szerint, hogy ők is gyűljenek hozzánk. 2Sám. 6,1. 2. 3 Hogy hozzuk ide a mi Istenünknek ládáját mi hozzánk, mert a Saul idejében nem törődtünk vele. 4 És monda az egész gyülekezet, hogy úgy kell cselekedni; mert igaznak láttaték e dolog az egész nép előtt. 5 Összegyűjté azért Dávid mind az Izráel népét Égyiptomnak Nilus folyóvizétől fogva egészen Hámátig, hogy az Istennek ládáját elhozzák Kirjáth-Jearimból. 2Sám. 6,1. 6 Felméne azért Dávid és vele az egész Izráel Baalába vagy Kirjáth-Jearimba, a mely Júdában van, hogy onnan elhozzák az Úr Istennek ládáját, mely az ő nevéről neveztetik, a ki a Khérubok közt ül. 2Sám. 6,2. 2Móz. 25,18-22. 7 És helyhezteték az Isten ládáját az Abinádáb házából egy új szekérre; Uzza és Ahió vezetik vala a szekeret. vers 10. 8 Dávid pedig és az egész Izráel tánczolnak vala az Isten előtt teljes erővel,

énekekkel, cziterákkal, hegedűkkel, dobokkal, czimbalmokkal és kürtökkel. 2Sám. 6,5. 14. 15. 9 Mikor pedig jutottak a Kidon szérűjéhez, Uzza reá tevé kezét a ládára, hogy megtartsa, mert az ökrök félre tértek vala. 2Sám. 6,6. 10 És az Úrnak haragja felgerjede Uzza ellen, és őt megveré, hogy reá tevé kezét a ládára, s meghala ugyanott az Isten előtt. vers 7. 11 Akkor Dávid igen megdöbbene, hogy az Úr ily csapással sujtá Uzzát. Azért azt a helyet mind e mai napig Péres-Uzzának nevezik. 12 És félni kezde Dávid azon a napon Istentől, mondván: Miképen merjem magamhoz bevinni az Isten ládáját?! 13 És nem vivé be Dávid magához a ládát a Dávid városába, hanem elhelyezé azt a Gitteus Obed-Edom házában. 2Sám. 6,10. 14 És az Isten ládája Obed-Edom házában volt három hónapig; és megáldá az Úr Obed-Edom házát és mindenét, valamije volt.

1Krón 14

1 Külde pedig Hírám, Tírus királya Dávidhoz követeket: czédrusfákat, kőmíveseket és ácsmestereket, hogy néki házat csináljanak. 2Sám. 5,11. 2 És megismeré Dávid, hogy az Úr őt megerősítette a királyságban Izráel felett, mivelhogy igen felmagasztaltatott vala az ő országa az ő népéért, az Izráelért. 2Sám. 5,12. 3 Vőn pedig Dávid még több feleséget Jeruzsálemben, és nemze Dávid még több fiakat és leányokat. 2Sám. 5,13. 4 És ezek neveik azoknak, a kik születtek néki Jeruzsálemben: Sammua, Sobáb, Nátán és Salamon, rész 3,4-9. Luk. 3,31. 5 Ibhár, Elisua és Elpélet, 6 Nógah, Néfeg és Jáfia, 7 Elisáma, Beheljada és Elifélet. 8 Megértvén pedig a Filiszteusok, hogy Dávid királylyá kenetett fel az egész Izráel felett, feljövének mind a Filiszteusok, hogy megkeressék Dávidot. Mely dolgot mikor Dávid meghallott, azonnal ellenök ment. 2Sám. 5,17. 9 A Filiszteusok pedig eljövén, elszéledének a Réfaim völgyében. 10 Akkor Dávid megkérdé az Istent, mondván: Felmenjek-é a Filiszteusok ellen, és kezembe adod-é őket? És monda néki az Úr: Menj fel, és kezedbe adom őket. 11 Felmenének azért Baál-perásimba, és ott Dávid őket megveré, és **monda Dávid: Az Isten eloszlatá az én ellenségeimet az én kezem által, mint a vizeknek oszlását;** azért nevezék azt a helyet Baál-perásimnak. Ésa. 28,21. 12 És ott hagyák az ő bálvány isteneiket, és Dávid megparancsolá, hogy megégessék azokat. 5Móz. 7,25. 13 Ismét feltámadának a Filiszteusok és a völgyben szétterjeszkedtek. 14 Azért Dávid ismét megkérdé az Istent, és monda az Isten néki: Ne menj fel utánok, hanem fordulj el tőlök, és menj reájok a szederfák irányában; 15 És mikor hallándod a járás dobogását a szederfák tetején, akkor menj ki a viadalra; mert az Isten te előtted megyen, hogy megverje a Filiszteusok táborát. 2Sám. 5,24. 16 Dávid azért úgy cselekedék, a mint néki Isten meghagyta volt, és vágák a Filiszteusok táborát Gibeontól fogva szinte Gézerig. 17 És elterjede Dávid híre az országokban, és az Úr adá a tőle való félelmet minden pogányokra.

1Krón 15

1 Csináltata pedig Dávid magának házakat az ő városában; **és helyet készített az Isten ládájának, és annak sátort állított fel.** **rész 14,1. 2Sám. 5,7.2 Akkor monda Dávid: Nem szabad másnak hordozni az Isten ládáját, hanem csak a Lévitáknak, mert az Úr őket választotta, hogy hordozzák az Isten ládáját, és néki szolgáljanak mindörökké.** **4Móz. 4,4-33.** 3 Összegyűjté azért Dávid Jeruzsálembe az egész Izráel népét, hogy az Úr ládáját az ő helyére vitesse, melyet számára csináltatott vala. vers 1. rész 13,13. 14. 4 Összegyűjté Dávid az Áron fiait is és a Lévitákat. 5 A Kéhát fiai között fő vala **Uriel**, és az ő atyjafiai százhúszan valának. rész 6,1. 6 A Mérári fiai között Asája volt a fő, és az ő atyjafiai kétszázhúszan valának. 7 A Gerson fiai között Jóel volt a fő, és az ő atyjafiai százharminczan valának. rész 6,1. 8 Az Elisáfán fiai között Semája volt a fő, és az ő atyjafiai kétszázan valának. 9 A Hebron fiai között Eliel volt a fő, és az ő atyjafiai nyolczvanan valának. 10 Az Uzziel fiai között fő vala Amminádáb, és az ő atyjafiai száztizenketten. 11 Hivatá akkor Dávid Sádók és Abjátár papokat, a Léviták közül pedig Urielt, Asáját, Jóelt, Sémáját, Elielt és Amminádábot. 2Sám. 8,17. 12 És

monda nékik: **Ti vagytok a Léviták családfői. Szenteljétek meg magatokat s a ti atyátokfiait, és vigyétek az Úrnak, Izráel Istenének ládáját arra a helyre, a melyet készítettem számára.** vers 1. 13 Minthogy kezdettől fogva nem mívelték ezt, az Úr, a mi Istenünk csapást bocsátott reánk, mert nem kerestük őt a rendtartás szerint. Bir. 4,1. 2. **14 Megszentelék azért magokat a papok és a Léviták, hogy vigyék az Úrnak, Izráel Istenének ládáját.** 15 És felvevék a Léviták fiai az Isten ládáját, úgy, a mint Mózes meghagyta volt az Úrnak beszéde szerint, a rudakkal vállaikra. 2Móz. 25,14. 4Móz. 4,15. 16 És monda Dávid a Léviták fejedelmeinek, hogy állítsanak az ő atyjokfiai közül éneklőket, éneklőszerszámokkal, lantokkal, cziterákkal és czimbalmokkal, hogy énekeljenek felemelt szóval, nagy örömmel. rész 13,8. 17 Választák azért a Léviták Hémánt a Jóel fiát, és az ő atyjafiai közül Asáfot, a Berekiás fiát, és a Mérári fiai közül, a kik azoknak atyjokfiai valának, Etánt, a Kúsája fiát. Zsolt. 73,1. 18 És ő velök együtt az ő atyjokfiait másod renden, Zakariást, Bént, Jeázielt, Semirámótot, Jéhielt, Unnit, Eliábot, Benáját, Maaséját, Mattithját, Elifélet, Miknéját, Obed-Edomot és Jehielt, a kik ajtónállók valának. 19 Éneklők: Hémán, Asáf és Etán, réz czimbalmokkal, hogy zengedezzenek; rész 16,5. Zsolt. 73,74. 75. Zsolt. 89,1. 20 Zakariás, Aziel, Semirámót, Jéhiel, Unni, Eliáb, Maaséja és Benája lantokkal a szűzek módjára; 21 Mattithja, Eliféle, Miknéja, Obed-Edom, Jéhiel és Azaziás, hogy énekeljenek cziterákkal a nyolczhúrú szerint. 22 És Kénániás volt a Léviták vezére az éneklésben, ő igazgatá az éneklést, mivel tudós vala. 23 Berekiás és Elkána a láda előtt való ajtónállók valának: 24 Sébániás pedig és Jósafát, Nétanéel, Amásai, Zakariás, Benája és Eliézer papok **kürtölnek vala az Isten ládája előtt;** Obed-Edom és Jéhija, a kik kapunállók valának, a láda után mennek vala. 25 Dávid pedig s az Izráel vénei és az ezredek vezérei, a kik elmenének, hogy felvigyék az Úr szövetségének ládáját az Obed-Edom házából, nagy örömben valának. 2Sám. 6,10-12. **26 Lőn pedig, mikor az Isten megsegíté a Lévitákat, akik az Úr szövetségének ládáját viszik vala, áldozának hét tulokkal és hét kossal.** 27 Dávid pedig bíborból csinált ruhába öltözvén, valamint a Léviták mind, a kik a ládát viszik vala, az éneklők is és Kénániás, a ki az éneklés vezére vala, énekelének (Dávidon pedig gyolcsból csinált efód vala). 2Sám. 6,14. 28 És az egész Izráel vivé az Úr szövetségének ládáját nagy örömmel, kürtökkel, trombitákkal, czimbalmokkal, zengedezvén lantokkal és cziterákkal. 2Sám. 6,15. **29 Mikor pedig immár az Úr szövetségének ládája a Dávid városába jutott, Mikál a Saul leánya kitekinte az ablakon, s látván, hogy Dávid király tánczol és vígad, szívében megutálá őt. 2Sám. 6,16. 20-23.**

1Krón 16

1 Mikor pedig bevitték az Isten ládáját és elhelyezék azt a sátor közepén, a melyet Dávid annak számára felállított vala: áldozának egészen égő- és hálaáldozatokkal az Isten előtt. 2Sám. 6,17. 2 És mikor Dávid elvégezte az egészen égőáldozatot és a hálaáldozatot, az Úr nevében megáldá a népet. 1Kir. 8,55-61. 3 És osztogata minden Izráelitának, férfinak úgy, mint asszonynak egy-egy kenyeret, és egy-egy darab húst és egy-egy kalácsot. 2Sám. 6,19. 4 És rendele az Úr ládája elé a Léviták közül szolgákat, a kik hirdessék, tiszteljék és dícsérjék az Urat, Izráel Istenét. 5 Asáf vala a fő, utána másodrenden Zakariás, Jéhiel, Semirámót, Jékhiel, Mattithja, Eliáb, Benája és Obed-Edom. Jéhiel lantokkal és cziterákkal, Asáf pedig czimbalmokkal énekel vala; rész 15,19. 6 Továbbá Benája és Jaháziel papok kürtölnek vala szüntelen az Isten szövetségének ládája előtt. 4Móz. 10,8. **7 Azon a napon adott Dávid először éneket az Úrnak dícséretére Asáfnak és az ő atyjafiainak kezébe. vers 8-36. Zsolt. 105,1. 8 Dícsérjétek az Urat, hívjátok segítségül az ő nevét, hirdessétek minden népek között az ő nagy dolgait. Ésa. 12,4. 5. 9 Énekeljetek néki, mondjatok dícséretet néki, beszéljetek minden csudálatos dolgairól. 10 Dicsekedjetek az ő szent nevében; örvendezzen szívök azoknak, a kik az Urat keresik. 11 Keressétek az Urat és az ő erősségét; keressétek az ő orczáját szüntelen. 12 Emlékezzetek meg az ő csudálatos**

dolgairól, a melyeket cselekedett, az ő csudáiról és az ő szájának ítéletiről. Zsolt. 78,12-27. **13 Óh Izráelnek, az ő szolgájának magva! Jákóbnak, az ő választottjának fiai!** 1Móz. 25,23-26. **14 Ez az Úr, a mi Istenünk; az egész földön az ő ítéletei! 15 Emlékezzetek meg örökké az ő szövetségéről, és az ő beszédéről, a melyet parancsolt, ezer nemzetségig;** 1Móz. 15,1-21. 17,9-14. **16 A melyet szerzett Ábrahámmal; és az Izsáknak tett esküjéről.** 1Móz. 17,9-24. 1Móz. 13,14-17. 1Móz. 26,2. 3. **17 Amelyet állíta Jákóbnak örök végzésül, Izráelnek örökkévaló szövetségül,** 1Móz. 28,13. **18 Mondván: A Kanaán földét néked adom, hogy legyen néktek örökségtek.** 19 Midőn ti számszerint kevesen valátok, igen kevesen, és zsellérek azon a földön; 1Móz. 34,30. 20 Mert járnak vala egyik nemzetségtől a másikhoz, és egyik országból más országba: 1Móz. 20,1. 26,1. 35,1. 21 Mégsem engedé senkinek őket bántani, sőt még a királyokat is megbünteté érettök. 1Móz. 35,5. 1Móz. 20,3. 18. **22 Ezt mondván: Az én felkentjeimet ne bántsátok, prófétáimnak se ártsatok.** 1Móz. 20,7. **23 Mind ez egész föld énekeljen az Úrnak, napról-napra hirdessétek az ő szabadítását.** Zsolt. 96,1. **24 Beszéljétek a pogányok között az ő dicsőségét, minden népek között az ő csudálatos dolgait; 25 Mert nagy az Úr és igen dícsérendő, és rettenetes minden istenek felett; 26 Mert a pogányoknak minden isteneik csak bálványok, de az Úr teremtette az egeket.** Ésa. 42,5. **27 Dicsőség és tisztesség van ő előtte, erősség és vígasság az ő helyén. 28 Adjatok az Úrnak, népeknek nemzetségei, adjatok az Úrnak dicsőséget és erősséget!** Zsolt. 29,1. **29 Adjatok az Úr nevének dicsőséget, hozzatok ajándékot, és jőjjetek eleibe, imádjátok az Urat a szentség ékességében. 30 Rettegjen az egész föld az ő orczájától; a föld kereksége is megerősíttetik, hogy ne ingadozzék. 31 Örüljenek az egek, és örvendezzen a föld, és mondják a pogányok között: az Úr uralkodik! 32 Zengjen a tenger és az ő teljessége; örvendezzen a mező és minden, a mi azon van. 33 Akkor örvendezni kezdenek az erdőnek fái az Úr előtt, mikor eljövend megítélni a földet. 34 Tiszteljétek az Urat, mert igen jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága.** Zsolt. 107,1. 118,1. **35 És mondjátok: Tarts meg minket, mi szabadító Istenünk, gyűjts össze minket, és szabadíts meg a pogányoktól, hogy a te szent nevedet tisztelhessük, dicsekedhessünk a te dícséretedben!** rész 15,13. **36 Áldott legyen az Úr, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké! És monda a sokaság: Ámen!** GYÖNYÖRŰ HIMNUSZ és dícséré az Urat. 37 Ott hagyá azért Dávid az Úr szövetségének ládájánál Asáfot és az ő atyjafiait, hogy a láda előtt szüntelen minden napon szolgáljanak, rész 16,5. 38 Obed-Edomot és az ő hatvannyolcz atyjafiát (Obed-Edom pedig a Jedithun fia) és Hósát pedig ajtónállóknak. rész 13,13. 14. 39 Sádók papot pedig és az ő pap atyjafiait, az Úr sátora előtt hagyá a magaslaton, mely Gibeonban vala; rész 29,22. 2Sám. 8,17. 1Kir. 3,4. 40 Hogy áldozzanak az Úrnak szüntelen égőáldozattal az égőáldozatnak oltárán minden reggel és estve, és hogy mindent a szerint cselekedjenek, a mint megiratott az Úr törvényében, melyet parancsolt vala az Izráelnek, 2Móz. 29,38-43. 41 Hémánt is és Jédutunt velök hagyá, és többeket is választott, a kik nevök szerint megneveztettek, hogy az Urat dícsérjék, mert az ő irgalmassága örökkévaló. rész 15,19. 42 És ő velök Hémánt és Jédutunt kürtökkel, czimbalmokkal és az Isten énekének szerszámaival. A Jédutun fiait pedig kapunállókká tevé. 43 Akkor eltávozék az egész nép, kiki az ő házához. Dávid pedig visszatére, hogy az ő háznépét is megáldja. 2Sám. 6,20-23.

1Krón 17

1 Lőn pedig, mikor Dávid az ő házában ülne, monda Nátán prófétának: Ímé én czédrusfából csinált házban lakom, az Úr szövetségének ládája pedig kárpitok alatt. rész 14,1. 15,1. 2Sám. 7,1. 2. 2 Akkor monda Nátán Dávidnak: Valami a te szívedben van, cselekedd meg, mert az Isten veled leend. 3 Azon éjjel pedig lőn az Istennek szava Nátánhoz, mondván: 4 Menj el, és mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja az Úr: Ne te építs nékem házat lakásul; 5 Mert nem laktam én attól fogva házban, mióta az Izráel fiait kihoztam, mind e mai

napig, hanem egy hajlékból más hajlékba mentem és sátorból sátorba. 1Kir. 8,16. 6 A mely helyeken jártam az Izráel egész népével, szólottam-é vagy egyszer valakinek az Izráel birái közül (a kiknek parancsoltam vala, hogy az én népemet legeltessék), mondván: Miért nem csináltatok nékem czédrusfából házat? 7 Most azért ezt mondjad az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregek Ura: Én választottalak téged a juhok mellől a pásztorkunyhóból, hogy légy vezére az én népemnek, az Izráelnek, 1Sám. 16,11-13. Zsolt. 78,70. 8 És veled voltam mindenütt, valahová mentél, minden ellenségeidet is a te orczád elől elvesztettem, ennekfelette oly hírt szerzettem néked, a minemű hírök van a hatalmasoknak, a kik a földön vannak; 2Sám. 7,9. 8,1-13. 9 Lakóhelyet is adtam az én népemnek, az Izráelnek és elplántálám őt; és lakik az ő helyén, és ki nem mozdul többé, s nem fogják az álnokságnak fiai sanyargatni, mint azelőtt. 1Móz. 17,8. 2Kir. 21,8-14. 10 És attól az időtől fogva, hogy megparancsoltam volt, hogy birák legyenek az én népem, az Izráel felett, minden te ellenségeidet megalázám, és azt is jelentém néked, hogy az Úr házat épít néked. vers 11. 14. 2Sám. 7,12. 13. 11 És lészen, mikor betelnek a te életed napjai, hogy a te atyáidhoz elmenj, a te magodat feltámasztom te utánad, mely a te fiaid közül való lesz, és az ő országát megerősítem. 12 Ő épít nékem házat, és megerősítem az ő királyi székét mindörökké. 1Kir. 6,1-38. 13 Én leszek néki atyja, ő pedig fiam lészen, és az én irgalmasságomat ő tőle el nem veszem, mint a hogy a te előtted valótól elvettem; Zsolt. 89,27. 1Sám. 16,1. 2Sám. 7,13-15. Zsid. 1,5. 6. 14 Hanem megerősítem őt az én házamban és az én országomban mindörökké, és az ő királyiszéke erős lesz mindörökké. 1Kir. 9,4-7. 11,9-13. 15 Mind e beszédek szerint és mind e látás szerint szóla Nátán Dávidnak. 16 Beméne azért Dávid király, és leüle az Úr előtt, és monda: Ki vagyok én, óh Uram Isten, s micsoda az én házam is, hogy engemet eddig juttattál? vers 11-14. 17 Sőt még ez is kevés volt előtted, óh Isten! hanem ennekfelette szólál jövendőt is a te szolgád háza felől, és mint magas rangú embert, úgy tekintettél engemet, Úr Isten! vers 8. 2Sám. 7,22. 18 És mit kérhetne Dávid többet te tőled, a te szolgádnak tisztességére, holott te jól ismered a te szolgádat? 19 Óh Uram, a te szolgádért és a te szíved szerint cselekedéd mind e nagy dolgokat, hogy kijelentéd mindezeket a csudálatos dolgokat, 20 (Óh Uram, nincsen senki hasonló hozzád, és nincsen Isten náladnál több), mind a szerint, a mint füleinkkel hallottuk. Ésa. 43,10-13. 21 És kicsoda olyan, mint a te néped, az Izráel, egy nemzetség a földön, a melyért elment volna az Isten, hogy megváltaná magának népül; hogy magadnak nagy és rettenetes nevet szerezz, kiűzvén a pogányokat a te néped elől, a melyet Égyiptomból megszabadítál! 2Sám. 7,23. 22 És az Izráel népét a te népeddé tevéd mindörökké, és te Uram, nékik Istenök lettél. 5Móz. 4,7. 7,6. 23 Most azért Uram, a szó, a melyet szólál a te szolgád felől és az ő háza felől, erősíttessék meg mindörökké, és úgy cselekedjél, a mint szóltál. 24 Maradjon meg és magasztaltassék fel a te neved mindörökké, hogy mondhassák: A Seregek Ura az Izráel Istene, Istene Izráelnek; és Dávidnak, a te szolgádnak háza legyen állandó előtted. vers 14. 25 Minthogy te, én Istenem, a te szolgádnak füle hallására megjelentetted, hogy néki házat csinálsz: ezokáért indula meg a te szolgád, hogy könyörgene előtted. vers 10. 14. 2Sám. 7,27. 26 Most azért én Uram, te vagy az Isten, és te szólád e jó dolgot a te szolgád felől. vers 14. 27 Most azért tessék néked megáldani a te szolgádnak házát, hogy legyen állandó mindörökké előtted; mivelhogy te, Uram, megáldottad, legyen azért áldott mindörökké.

1Krón 18

1 Ezek után pedig megveré Dávid a Filiszteusokat, és megalázá őket, és Gáth városát faluival együtt elvevé a Filiszteusok kezéből. 2Sám. 8,1. 2 A Moábitákat is megveré; és a Moábiták Dávidnak adófizető szolgái lettek. Zsolt. 60,10. 3 Továbbá megveré Dávid Hámátban Hadadézert is, Sóbának királyát, mikor elindult vala, hogy az Eufrátes folyóvízig vesse birodalmának határát. 1Móz. 15,18. 2Sám. 8,3. 4 Dávid pedig nyere ő tőle ezer szekeret és hétezer lovast és húszezer gyalogost; és minden szekeres lovaknak inait elvagdaltatá Dávid, és csak száz szekérbe valót tarta meg azokból. 5Móz. 17,16. 5 És mikor eljövének Damaskusból

a Siriabeliek, hogy megsegéllenék Hadadézert, a Sóba királyát: levága Dávid a Siriabeliek közül huszonkétezer férfit. 1Kir. 11,23. 6 És rendele Dávid tiszttartókat Siriában, a hol Damaskus van; és lettek a Siriabeliek Dávidnak adófizető szolgái. És megsegíté az Úr Dávidot mindenütt, a merre csak ment. 7 És vevé Dávid az arany paizsokat, a melyeket a Hadadézer szolgái viselének, és vivé Jeruzsálembe. 8 És hoza Dávid Tibhátból és Kúnból, a Hadadézer városaiból igen sok rezet. Abból csinálá Salamon a réztengert, az oszlopokat és a rézedényeket. 2Sám. 8,8. 1Kir. 7,23-44. 9 Mikor meghallotta volna pedig Tóhu, a Hamáthbeli király, hogy Dávid megverte Hadadézernek, a Sóba királyának egész hadát: 10 Küldé Dávid királyhoz az ő fiát, Hadorámot, hogy köszöntené őt és megáldaná, mivelhogy megharczolt vala Hadadézerrel és megverte vala őt; mert Tóhu is hadakozik Hadadézer ellen. És külde Dávidnak sok arany, ezüst és rézedényt, 11 És Dávid király ezeket is az Úrnak szentelé, az ezüsttel és az aranynyal együtt, a melyet nyert vala minden pogányoktól, az Edomitáktól, a Moábitáktól, az Ammon fiaitól, a Filiszteusoktól és Amálekitáktól. rész 22,14. 1Kir. 7,51. 12 Abisai pedig, a Séruja fia, az Edomiták közül a Sónak völgyében megvere tizennyolczezeret. rész 11,20. 13 És rendele Edomban Dávid tiszttartókat, és lettek az Edombeliek mind Dávidnak szolgái. És megsegíté az Úr Dávidot mindenütt, a merre csak ment. 4Móz. 24,18. Zsolt. 60,10. 14 Így uralkodék Dávid az egész Izráel felett, és ítéletet és igazságot szolgáltat vala egész népének. rész 21,2. 15 Joáb pedig, Séruja fia, a sereg előljárója volt, Jósafát, az Ahilud fia pedig emlékíró. 2Sám. 8,16-18. 16 Sádók, az Akhitub fia és Abimélek, az Abjátár fia, voltak a papok; Sausa az íródeák. 17 És Benája, a Jójada fia, a Kereteusok és Peleteusok előljárója volt; a Dávid fiai pedig elsők a király mellett.

1Krón 19

1 Történt ezután, hogy meghalt Náhás, az Ammon fiainak királya, és uralkodék az ő fia helyette. 2Sám. 10,1. 2. 2 És monda Dávid: Minden jóval leszek a Náhás fiához, Hánunhoz; mert az ő atyja is jól tett volt velem. Ezért Dávid követeket külde ő hozzá, a kik vigasztalnák őt az ő atyjának halála miatt; és elmenének a Dávid szolgái az Ammon fiainak földére Hánunhoz, hogy őt vigasztalnák. 3 Akkor mondának az Ammon fiainak főemberei Hánunnak: Azt hiszed-é, hogy Dávid atyád iránti tiszteletből küldött hozzád vigasztalókat? Avagy nem azért jöttek-é az ő szolgái hozzád, hogy a földet megvizsgálják, elpusztítsák és kikémleljék? 4 Megfogatá azért Hánun a Dávid szolgáit és azokat megnyiratá, és ruhájokat félig elmetszeté az ő derekukig, és úgy bocsátá el őket. 2Sám. 10,4. 5 Elmenének pedig és értesíték Dávidot, hogy mi történt a férfiakkal. És külde eléjök (mert azok a férfiak felette nagy gyalázattal illettettek vala) és ezt izené a király: Maradjatok Jérikhóban, míg szakállatok megnövénd, akkor jőjjetek hozzám. 6 Látván pedig az Ammon fiai, hogy tisztességtelen dolgot cselekedtek vala Dáviddal, küldének Hánun és az Ammon fiai ezer tálentom ezüstöt, hogy fogadjanak szekereket és lovagokat Mésopotámiából, siriai Maakából és Sóbából. 7 Fogadának azért magoknak harminczkétezer szekeret, Maakának királyát is az ő népével együtt, a kik eljövének és tábort járának Medeba előtt. Az Ammon fiai is összegyűlének az ő városaikból és jövének az ütközetre. 8 A mit mikor meghallott Dávid, elküldé Joábot és a vitézek egész seregét. rész 18,15. 9 És az Ammon fiai kimenvén, csatarendbe állának a város kapuja előtt; a mely királyok pedig segítségre jöttek vala, külön valának a mezőn. 10 Látván pedig Joáb, hogy mind elől, mind hátul ellenség állana, kiválaszta az egész Izráel harczosai közül egynéhányat és a Siriabeliek ellen rendelé. rész 18,12. 11 A nép többi részét pedig testvérére, Abisaira bízá, és ezek az Ammon fiaival állának szembe. 12 És monda: Ha a Siriabeliek rajtam erőt vennének, légy segítségemre; ha pedig az Ammon fiai rajtad vennének erőt, én is megsegéllek. 13 Légy erős, sőt legyünk bátrak mindnyájan a mi népünkért és a mi Istenünk városaiért; az Úr pedig cselekedje azt, a mi néki tetszik. 5Móz. 20,1. 1Kir. 11,13. 14 Harczra indula azért Joáb és az ő hada a Siriabeliek ellen, a kik ő előtte megfutamodának. 15 Az Ammon fiai pedig mikor látták, hogy megfutamodának a Siriabeliek: ők is megfutamodának Abisai elől az ő testvére elől, és a

városba menekülének; Joáb pedig visszatért Jeruzsálembe. vers 11. 16 Látván pedig a Siriabeliek, hogy az Izráel előtt megverettetének, követeket küldének és kihozatták a Siriabelieket, a kik a folyóvizen túl laknak vala, és Sófák, a Hadadézer seregeinek vezére volt az előljárójuk. 17 Mikor pedig hírül adák Dávidnak, összegyűjté az egész Izráelt, és a Jordán vizén átmenvén, hozzájok érkezék és csatarendbe állott ellenök. És mikor csatarendbe állott Dávid a Siriabeliek ellen, ők is megütközének ő vele. 18 De a Siriabeliek megfutamodának Izráel elől, és levága Dávid a Siriabeliek közül hétezer szekeret és negyvenezer gyalogot; annakfelette Sófákot, a sereg vezérét is megölé. 2Sám. 10,18. vers 16. 19 Mikor pedig látták a Hadadézer szolgái, hogy Izráel előtt legyőzetének: békét kötöttek Dáviddal és szolgálának néki, és nem akarák többször a Siriabeliek megsegélleni az Ammon fiait.

1Krón 20

1 És lőn az esztendőnek fordulásával, mikor a királyok harczba menni szoktak, elindítá Joáb a hadat, és elpusztítá az Ammon fiainak földjét. És elmenvén megszállá Rabbát, (Dávid pedig Jeruzsálemben marada) és elfoglalá Joáb Rabbát és elrontá azt. 2Sám. 11,1. rész 19,1-4. 9.2 És elvevé Dávid az ő királyuknak **fejéről a koronát**, mely egy tálentom arany súlyú vala, s melyben drágakövek valának. És Dávid fejére tette azt, s a városból is temérdek zsákmányt vitt el. 2Sám. 12,30. 3 A város népét pedig kihozatá és fűrészszel vágatá, és vasboronákkal és fejszékkel. Így cselekedék Dávid az Ammon fiainak minden városával; azután megtére Dávid az egész néppel Jeruzsálembe. 2Sám. 12,31. 4 Ezután ismét had támada Gézerben a Filiszteusok ellen; és akkor ölé meg a Husátites Sibbékai az óriások nemzetségéből való Sippait; és ilyen módon megaláztatának. Józs. 21,21. 2Sám. 21,18. 5 Ismét lőn had a Filiszteusok ellen, a melyben megölé Elhanán, a Jáir fia a Gáthbeli Lákhmit, a Góliát atyjafiát; és **az ő dárdájának nyele hasonló vala a szövők zúgolyfájához.** **2Sám. 21,19.** 6 Ezek után ismét versengés támadt Gáthban, hol **egy magas ember vala, a kinek hat-hat, vagyis huszonnégy ujja volt; ez is óriás fia vala.** 7 És szidalommal illeté Izráelt, és megölé őt Jonathán, Dávid testvérének, Simeának fia. 8 Ezek ugyanazon egy óriásnak fiai voltak Gáthban, a kik elveszének Dávidnak és az ő szolgáinak keze által. 2Sám. 21,20-22.

1Krón 21

1 Támada pedig a Sátán Izráel ellen, és felindítá Dávidot, hogy megszámlálja Izráelt. 2Sám. 24,1. 2 Monda azért Dávid Joábnak és a nép előljáróinak: Menjetek el, számláljátok meg Izráelt, Beersebától fogva Dánig: és hozzátok hozzám, hadd tudjam számát. 2Sám. 17,11. 3 Akkor monda Joáb: Az Úr száz ennyivel szaporítsa meg az ő népét, a mennyien vannak. Avagy nem mind a te szolgáid-é azok, uram, király? S miért tudakozza ezt az én uram? Miért lenne Izráelnek büntetésére. 2Sám. 24,3. vers 7. 14. 4 De a király szava erősebb volt a Joábénál. Elméne azért Joáb, és bejárta egész Izráelt; azután megtért Jeruzsálembe. 5 És megjelenté Joáb a megszámlált népnek számát Dávidnak. És volt az egész Izráel népének száma ezerszer ezer és százezer fegyverfogható férfi. A Júda fiai közül pedig négyszázhetvenezer fegyverfogható férfi. 1Móz. 15,5. 6 A Lévi és Benjámin fiait azonban nem számlálta közéjök; mert sehogy sem tetszett Joábnak a király parancsolata. 7 Sőt az Istennek sem tetszék e dolog, melyért meg is veré Izráelt. 8 Monda pedig Dávid az Istennek: **Igen vétkeztem, hogy ezt művelém: most azért bocsásd meg a te szolgád vétkét, mert felette esztelenül cselekedtem!** **2Sám. 24,10.** 9 Akkor szóla az Úr Gádnak, a Dávid prófétájának, mondván: 10 Eredj el, szólj Dávidnak ekképen: Ezt mondja az Úr: **Három dolgot teszek elődbe, válaszsz magadnak azok közül egyet, hogy azt cselekedjem veled.** 11 Elméne azért Gád próféta Dávidhoz, és monda néki: Ezt mondja az Úr: válaszsz magadnak! 2Sám. 24,11. **12 Vagy három esztendeig való éhséget, vagy hogy három hónapig emésztessél ellenségeid által és a te ellenséged fegyvere legyen rajtad; vagy az Úr fegyvere és a döghalál három napig kegyetlenkedjék földedben és az Úr angyala pusztítson Izráel**

minden határaiban! Azért lássad most, mit feleljek annak, a ki engem hozzád küldött. 2Sám. 24,12. 13. 13 És monda Dávid Gádnak: Nagy az én szorongattatásom! **Hadd essem inkább az Úr kezébe (mert igen nagy az ő irgalmassága) és ne essem emberek kezébe!** vers 15. 2Móz. 20,6. 14 Bocsáta azért az Úr döghalált Izráelre; és meghalának Izráel közül hetvenezeren. **15 Bocsáta annakfelette angyalt az Úr Jeruzsálemre, hogy elpusztítaná azt. És mikor vágná a népet, meglátá az Úr és könyörüle az ő veszedelm ökö n; és monda a pusztító angyalnak: Elég immár, szünjél meg.** Az Úrnak angyala pedig áll vala a Jebuzeus Ornánnak szérűjénél. vers 13. 2Krón. 3,1. 16 Akkor Dávid felemelé az ő szemeit, és látá az Úr angyalát állani a föld és az ég között, kivont kardja a kezében, a melyet Jeruzsálem ellen emelt vala fel. Leesék azért Dávid és a vének is, zsákba öltözvén, az ő orczájokra. 17 És monda Dávid az Istennek: **Nemde nem én számláltattam-é meg a népet? Én vagyok, a ki vétkeztem és igen gonoszul cselekedtem! De ez a nyáj mit tett? óh én Uram Istenem forduljon ellenem a te kezed és az én házam népe ellen, és ne legyen a te népeden a csapás. Vö. Mózes és Pál** 18 Akkor szóla az Úr angyala Gádnak, hogy megmondja Dávidnak, hogy menjen fel Dávid és építsen oltárt az Úrnak a Jebuzeus Ornán szérűjén. vers 15. 19 Felméne azért Dávid a Gád beszéde szerint, melyet az Úr nevében szólott vala. vers 18. 20 Mikor pedig Ornán hátratekintvén, látta az angyalt, ő és az ő négy fia, a kik vele valának, elrejtőzének (Ornán pedig búzát csépel vala). 21 És juta Dávid Ornánhoz. Mikor pedig feltekintett vala Ornán, meglátta Dávidot, és kimenvén a szérűről, meghajtá magát Dávid előtt, arczczal a földre. 2Sám. 24,20. 22 És monda Dávid Ornánnak: Add nékem e szérűhelyet, hogy építsek oltárt rajta az Úrnak; igaz árán adjad nékem azt, hogy megszünjék e csapás a népen. vers 18. 23 Monda Ornán Dávidnak: Legyen a tied, és az én uram, a király azt cselekedje, a mi néki tetszik; sőt az ökröket is oda adom égőáldozatul, és fa helyett a cséplőszerszámokat, a gabonát pedig ételáldozatul; mindezeket ajándékul adom. 3Móz. 2,1-16. 24 És monda Dávid király Ornánnak: **Nem úgy, hanem igaz áron akarom megvenni tőled; mert a mi a tied, nem veszem el tőled az Úrnak és nem akarok égőáldozattal áldozni néki a máséból. 25 Ada azért Dávid Ornánnak a szérűért hatszáz arany siklust.** 2Sám. 24,24. 25. 26 És épite ott oltárt Dávid az Úrnak, és áldozék égő- és hálaáldozatokkal és segítségül hívá az Urat, a ki meghallgatá őt, mennyből tüzet bocsátván az égőáldozat oltárára. 3Móz. 9,24. 1Kir. 18,38. 27 És parancsola az Úr az angyalnak; és betevé az ő kardját hüvelyébe. vers 16. 28 Abban az időben, mikor látta Dávid, hogy az Úr őt meghallgatta a Jebuzeus Ornán szérűjén, áldozék ott. vers 26. 27. 29 (Az Úr sátora pedig, a melyet csinált vala Mózes a pusztában, és az égőáldozat oltára is akkor Gibeon magaslatán vala. 2Móz. 29,43. 40,1-34. rész 16,39. 30 És Dávid nem mehetett fel oda, hogy az Istent megengesztelje, mert igen megrettent volt az Úr angyalának kardjától.)

1Krón 22

1 Monda Dávid: **Ez az Úr Istennek háza és az égőáldozatnak oltára Izráel számára.** rész 21,18. 26. 28. 2Krón. 3,1. 2 Megparancsolá azért Dávid, hogy gyűjtsék össze az Izráel földén való jövevényeket, a kiket kővágókká tőn, hogy faragni való köveket vágnának, hogy az Isten házát megcsinálnák. 2Krón. 2,17. 3 Továbbá sok vasat szerze Dávid szegeknek, az ajtókhoz és a foglalásokra; rezet is bőségesen minden mérték nélkül. rész 18,8. 4 Számtalan czédrusfát is; mert a Sídon és Tírus város beliek czédrusfákat bőségesen szállítának Dávidnak. rész 14,1. 5 Mert monda Dávid: **Az én fiam, Salamon, gyermek és igen gyenge, az Úrnak pedig nagy házat kell építeni, mely híres legyen és ékesség az egész világon; elkészítek azért mindeneket néki.** Dávid azért mindeneket nagy bőségesen megszerze, minekelőtte meghalna. rész 29,1. 1Kir. 3,7. 6 Hivatá azért Dávid az ő fiát, Salamont, és meghagyá néki, hogy az Úrnak, Izráel Istenének házat csináltasson. rész 17,11. 12. 7 És monda Dávid Salamonnak: **Édes fiam, én elgondoltam vala szívemben, hogy az Úrnak, az én Istenemnek nevének házat építsek; rész 17,1. 8 De az Úr ekképen szóla nékem, mondván: Sok vért**

ontottál, és sokat hadakoztál; ne építs az én nevemnek házat, mert sok vért ontottál ki a földre én előttem. 2Sám. 7,5-13. 1Kir. 5,3. **9 Ímé fiad lészen néked, a kinek csendessége lészen, mert nyugodalmat adok néki minden körüle való ellenségeitől; azért neveztetik Salamonnak, mert békességet és nyugodalmat adok Izráelnek az ő idejében.** 2Sám. 12,24. 25. 1Kir. 4,25. 10 Ő csinál az én nevemnek házat; **ő lészen nékem fiam és én néki atyja leszek,** és megerősítem az ő királyságának trónját Izráel felett mindörökké. 1Kir. 6,1-38. 2Sám. 7,13. 14. **11 Most édes fiam legyen az Úr veled, hogy sikerüljön néked házat építeni az Úrnak, a te Istenednek, miképen szólott te felőled;** rész 17,12. 12 De adjon az Úr néked értelmet és bölcseséget, mikor téged Izráel fölé helyez, hogy az Úrnak a te Istenednek törvényét megőrízzed. 13 Akkor jól lesz dolgod, ha a rendeléseket és a végzéseket megtartod és teljesíted azokat, a melyeket az Úr Mózes által parancsolt volt Izráelnek. **Légy bátor, légy erős, ne félj, és ne rettegj!** 1Kir. 9,4-8. 5Móz. 29,9. 14 Ímé én is az én szegénységemben szereztem az Úr házának építésére százezer tálentom aranyat és ezerszer ezer tálentom ezüstöt, és rezet, s vasat mérték nélkül, mert igen bőven van; fákat is, köveket is szerzettem; te is szerezz ezekhez. rész 18,11. rész 29,3. 4. 15 Van néked sok mívesed, kővágód, kő- és fafaragód és mindenféle dologban bölcs mesterembered. 16 Az aranynak, ezüstnek, vasnak és réznek száma nincsen: azért kelj fel, láss hozzá, és az Úr legyen veled! 17 Megparancsolá pedig Dávid Izráel összes főembereinek, hogy ők is legyenek segítségül az ő fiának, Salamonnak, ezt mondván: rész 29,6-8. 18 Avagy nincsen-é az Úr a ti Istentek ti veletek, a ki néktek békességet adott köröskörül? Mert az én hatalmam alá adá e földnek lakosait, és meghódolt e föld az Úr előtt és az ő népe előtt. 1Kir. 5,3. **19 No azért keressétek az Urat a ti Istenteket teljes szívetek és lelketek szerint, és felkelvén, az Úr Isten szentséges helyét csináljátok meg, hogy vigyétek az Úr szövetségének ládáját és az Istennek szentelt edényeket a házba, a mely építtetik az Úr nevének.**

1Krón 23

1 Megvénhedék pedig Dávid és mikor igen koros volna: királylyá tevé az ő fiát, Salamont Izráel felett. Kir. 1,1-39. 2 És összegyűjté Izráel összes fejedelmeit, a papokat és a Lévitákat is. 3 És megszámláltatának a Léviták, harmincz esztendőstől fogva, és a kik annál idősebbek valának; és azok száma fejenként, férfianként harmincznyolczezer volt. vers 27. 4Móz. 4,3. 4 Ezek közül huszonnégyezeren az Úr háza teendőinek gondviselői valának, és hatezeren tiszttartók és birák. 5 Négyezeren ajtónállók; négyezeren pedig dícsérik vala az Urat minden zengő szerszámokkal, melyeket Dávid készíttetett a dícséretre. 2Krón. 29,25. 6 És Dávid őket csoportokba osztá a Lévi fiai szerint: Gersonitákra, Kéhátitákra és Méráritákra. 1Móz. 46,11. 7 A Gersoniták közül valók valának Lahdán és Simhi. 8 Lahdán fiai: Jéhiel a fő, Zétám és Joel hárman. 9 És a Simhi fiai: Selómit, Hásiel és Hárán, hárman; ezek voltak a Lahdán családjának fejei. 10 Simhi fiai: Jahát, Zina, Jéus és Béria; ezek négyen voltak Simhi fiai. 11 Jahát volt a fő, Zina második: de Jéus és Béria, mivel nem sok fiakat nemzének, az ő családjukban csak egy ágnak vétettek. 12 Kéhát fiai: Amrám, Ishár, Hebron és Uzziel, négyen. **13 Amrám fiai: Áron és Mózes, Áron kiválasztatott, hogy felszenteltetnék a szentek szentje számára, ő és az ő fiai mindörökké, hogy jóillatot tennének az Úr előtt, és szolgálnának néki, s az ő nevében a népet megáldanák mindörökké.** 2Móz. 6,20. 2Móz. 28,1. 4Móz. 6,22-27. 14 Mózesnek, az Isten emberének fiai pedig számláltatának a Lévi nemzetségei közé. 15 Mózes fiai: Gerson és Eliézer. 2Móz. 18,3. 4. 16 Gerson fiai: Sébuel a fő. rész 26,24. 17 Eliézer fiai voltak: Rehábia a fő. Eliézernek nem volt több fia; de a Rehábia fiai igen megsokasodtak vala. 18 Ishár fiai: Selómit, a ki fő vala. 19 Hebron fiai: Jéria a fő, Amárja második, Jaháziel harmadik és Jékámám negyedik. rész 24,23. 20 Uzziel fiai: Mika a fő, és Isija második. rész 24,24. 21 Mérári fiai: Mákhli és Músi; Mákhli fiai: Eleázár és Kis. rész 6,1. 19. 22 Meghala pedig Eleázár és nem voltak néki fiai, hanem leányai, a kiket a saját atyjokfiai, a Kis fiai vettek el. 23 Músi fiai: Mákhli, Eder és Jeremót, hárman. 24 Ezek Lévi fiai

családjaik szerint, a családfők, az ő megszámláltatásuk szerint, neveik száma szerint fejenként, a kik az Úr házában szolgáltak, húsz éves korban és azon felül. 4Móz. 8,24. 25 Mert ezt mondotta vala Dávid: Az Úr, az Izráel Istene nyugodalmat adott az ő népének, és Jeruzsálemben lakozik mindörökké; 1Kir. 9,3. 6-8. 26 Azért a Lévitáknak sem kell többé hordozni az Isten hajlékát, s mindazokat az eszközöket, a melyek az ő szolgálatához valók. 4Móz. 4,4-33. 27 Annakokáért Dávidnak utolsó rendelése szerint megszámláltattak a Lévi fiai, húsz éves korban és azon felül. vers 3. 28 Mert az ő helyök az Áron fiai mellett van, hogy szolgáljanak az Úr házában és annak pitvaraiban, kamaráiban, és mindenféle szent edények tisztítása és az Isten házának szolgálatja által. 29 És hogy gondot viseljenek a szent kenyerekre, az ételáldozathoz való lisztlángra, a kovász nélkül való lepényekre, a serpenyőben főttre és pirítottra, minden mértékre és mérőre. 3Móz. 24,5-9. 3Móz. 3,1-16. 30 És hogy álljanak az Úrnak tiszteletére és dícséretére, úgy reggel, mint este; 2Móz. 29,38-42. 31 És hogy áldozzanak az Úrnak minden égőáldozattal, **minden szombaton, a hónapok első napjain és a szokott ünnepeken bizonyos szám szerint, a mint szükség vala, szüntelen az Úr előtt;** 3Móz. 23,2-33. 32 És hogy szorgalmasan őrizzék a gyülekezet sátorát, őrizzék a szenthelyet, és hogy vigyázzanak az ő atyjokfiainak, az Áron fiainak szolgálatjánál az Úr házában. 3Móz. 8,35.

1Krón 24

1 Az Áron fiainak is voltak rendjeik. Áron fiai: Nádáb, Abihú, Eleázár és Itamár. 2 Nádáb és Abihú még atyjuk előtt meghaltak és fiaik nem valának, azért Eleázár és Itamár viselék a papságot. 4Móz. 3,2. 4. 3 És elosztá őket Dávid és Sádók, ki az Eleázár fiai közül vala, és Ahimélek, ki az Itamár fiai közül vala, az ő tisztök szerint a szolgálatra. 2Sám. 8,17. 4 Eleázár fiai között pedig több főember találtaték, mint az Itamár fiai között, mikor elosztá őket. Az Eleázár fiai között családjaik szerint tizenhat főember volt; az Itamár fiai közül, családjaik szerint, nyolcz. 5 Eloszták pedig őket sors által válogatás nélkül, mert a szenthelynek fejedelmei és Istennek fejedelmei valának úgy az Eleázár, mint az Itamár fiai közül valók. 6 És beírá őket Semája, a Nétanéel fia, a Lévi nemzetségéből való íródeák, a király előtt és a fejedelmek előtt, Sádók pap előtt; Ahimélek előtt, ki Abjátár fia vala, és a papoknak és Lévitáknak családfői előtt. Egy család sorsoltatott az Eleázár és egy az Itamár nemzetségéből. rész 27,17. 2Sám. 8,17. 7 Esék pedig az első sors Jojáribra; a második Jedájára; 8 Hárimra a harmadik; Seórimra a negyedik; 9 Málkijára az ötödik; Mijáminra a hatodik; 10 Hakkósra a hetedik; Abijára a nyolczadik; Luk. 1,5. 11 Jésuára a kilenczedik; Sekániára a tizedik; 12 Eliásibra a tizenegyedik; Jákimra a tizenkettedik; 13 Huppára a tizenharmadik; Jésebeábra a tizennegyedik; 14 Bilgára a tizenötödik; Immérre a tizenhatodik; 15 Hézirre a tizenhetedik; Hápisesre a tizennyolczadik; 16 Petáhiára a tizenkilenczedik; Jéhezkelre a huszadik; 17 Jákinra a huszonegyedik; Gámulra a huszonkettedik; 18 Delájára a huszonharmadik; Maáziára a huszonnegyedik. **19 Ez az ő hivatalos rendjök szolgálatukban, hogy bejárnának az Úr házába sorban, az ő atyjoknak Áronnak rendelése szerint, a mint megparancsolta volt néki az Úr, Izráel Istene.** 20 A mi Lévi többi fiait illeti: az Amrám fiai közül vala Subáel; a Subáel fiai közül Jehdéja. 21 A mi illeti Rehábiát: a Rehábia fiai közül Issija vala fő. 22 Az Ishár fiai közül Selómót; és a Selómót fiai közül Jahát. 23 A Hebron fiai közül első vala Jérija, Amárja második, Jaháziel harmadik, Jekámhám negyedik. rész 23,19. 24 Uzziel fiai: Mika; a Mika fiai közül Sámir. 25 Mika atyjafia Issija; Issija fiai közül Zekáriás. 26 Mérári fiai: Mákhli és Músi; Jaázija fia, Bénó. 27 Mérárinak Jaázijától, az ő fiától való fiai: Sohám, Zakkúr és Hibri. 28 Mákhlitól vala Eleázár, és ennek nem valának fiai. rész 23,21. 29 Kistől: a Kis fiai közül való volt Jérakhméel. 30 Músi fiai: Mákhli, Eder és Jérimót. Ezek a Léviták fiai az ő családjaik szerint. 31 Ezek is sorsot vetének az ő atyjokfiaival az Áron fiaival együtt Dávid király előtt, Sádók és Ahimélek előtt, és a papok és Léviták családfői előtt, a fő a kisebbekkel egyformán.

1Krón 25

Dávid és a sereg fővezérei a szolgálatra kijelölék az Asáf, Hémán és Jédutun fiait, hogy prófétáljanak cziterákkal, lantokkal és czimbalmokkal. Azok száma, a kik e szolgálatra rendeltettek, az ő szolgálatuk szerint: Zsolt. 73,1. 2Krón. 29,25. 2 Az Asáf fiai közül: Zakkúr, József, Nétánia és Asaréla, az Asáf fiai Asáf mellett, a ki a király mellett prófétál vala. 3 A Jédutun fiai közül: A Jédutun fiai Gedália, Séri, Jésája, Hasábia, Mattithia és Simei, hatan cziterával az ő atyjok Jédutun mellett, a ki az Úr tiszteletére és dícséretére prófétál vala. 4 A Hémán fiai közül: Hémán fiai: Bukkija, Mattánia, Uzziel, Sébuel, Jérimót, Hanánia, Hanáni, Eliáta, Giddálti, Romámti-Ezer, Josbekása, Mallóti, Hótir, Maháziót. **5 Ezek mind Hémán fiai, a ki az Isten beszédeiben a király látnoka a hatalom szarvának emelésére.** Az Isten Hémánnak tizennégy fiút és három leányt ada. 6 Ezek mindnyájan az ő atyjuk mellett valának, **a kik az Úr házában énekelnek vala czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal az Isten házának szolgálatában**, a királynak, Asáfnak, Jédutunnak és Hémánnak parancsolata szerint. 7 Ezeknek száma testvéreikkel együtt, a kik jártasok valának az Úr énekében, mindnyájan tudósok, kétszáznyolczvannyolcz vala. 8 És sorsot vetének a szolgálat sorrendjére nézve, kicsiny és nagy, tanító és tanítvány egyaránt. rész 24,31. 9 És esék az első sors az Asáf fiára, Józsefre; Gedáliára a második. Ő és testvérei tizenketten valának. 10 A harmadik Zakkúrra, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 11 Negyedik Jisrire esék, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 12 Ötödik Nétániára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 13 Hatodik Bukkijára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 14 Hetedik Jésarelára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 15 Nyolczadik Jésájára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 16 Kilenczedik Mattániára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 17 Tizedik Simeire, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 18 Tizenegyedik Azárelre, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 19 Tizenkettedik Hasábiára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 20 Tizenharmadik Subáelre, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 21 Tizennegyedik Mattithiára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 22 Tizenötödik Jérimótra, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 23 Tizenhatodik Hanániára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 24 Tizenhetedik Josbekására, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 25 Tizennyolczadik Hanánira, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 26 Tizenkilenczedik Mallótira, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 27 Huszadik Eliátára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 28 Huszonegyedik Hótirra, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 29 Huszonkettedik Giddáltire, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 30 Huszonharmadik Maháziótra, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 31 Huszonnegyedik Romámti-Ezerre, kinek fiai és testvérei tizenketten valának.

1Krón 26

1 Az ajtónállók rendje ez: A Kóriták közül Meselémiás, a Kóré fia, a ki az Asáf fiai közül való volt. 2Krón. 35,15. rész 25,1. 2 A Meselémiás fiai közül elsőszülött Zekária, Jédiáel második, Zebádia harmadik és Játniel negyedik, 3 Elám ötödik, Jóhanán hatodik, Eljehoénai hetedik. 4 Obed-Edom fiai közül: Semája elsőszülött, Józabád második, Jóah harmadik, Sákár negyedik, Nétanéel ötödik, 5 Ammiel hatodik, Issakhár hetedik, **Pehullétai nyolczadik, mert az Isten megáldotta vala őt.** 6 Az ő fiának, Semájának is születtek fiai, a kik családjukban uralkodtak, mert erős vitézek valának. 7 Semája fiai: Othni, Refáel, Obed, Elzabád, kinek testvérei igen erős férfiak valának, Elihu és Sémákiás. 8 Ezek mindnyájan Obed-Edom fiai közül valók; mind ő magok, mind fiaik és testvéreik derék férfiak valának, erősek a szolgálatra; hatvanketten Obed-Edomtól valók. 9 Meselémiásnak is fiai és testvérei tizennyolczan erős férfiak valának. 10 Hósának is, a Mérári fiai közül, valának fiai, kik között Simri volt a fő, nem mintha elsőszülött volna, hanem mivel az ő atyja őt akará választani főnek; 11 Hilkiás a második, Tebáliás a harmadik, Zekária negyedik; mindnyájan a Hósa fiai és testvérei,

tizenhárman. **12 Ezek között osztaték el az ajtónállás tiszte a főemberek által, hogy az ő atyjokfiaival együtt vigyáznának és szolgálnának az Úr házában. rész 24,31. 25,8. 13 És sorsot vetének kicsiny és nagy egyaránt az ő családjaik szerint mindenik kapura.** 14 És esék a napkelet felé való kapunak őrizete sors szerint Selémiásra; Zekáriára pedig, az ő fiára, a ki bölcs tanácsadó vala, mikor sorsot vetének, esék az északi kapu sors szerint. 15 Obed-Edomnak a déli kapu; az ő fiainak pedig a kincstartó ház. 2Krón. 25,24. 16 Suppimnak és Hósának a napnyugotra való kapu, a Salléketh kapuval együtt a felmenő töltésen, egyik őrizőhely szemben a másikkal. 17 Napkelet felé vala hat Lévita; észak felé minden napra négy; délre is minden napra négy; a kincstartó háznál kettő-kettő. 18 A külső részen napnyugat felé: négy a felmenő töltésen, kettő a külső rész felé. 19 Ezek az ajtónállók csoportjai a Kóriták és Mérárita közül. 20 A Léviták közül: Ahija volt az Isten háza kincsének, és az Istennek szentelt kincsnek főgondviselője. 1Kir. 7,51. 21 A Lahdán fiai, Gersoniták fiai Lahdántól; a Lahdán családfői, Gersonita Jéhiéli. 22 Jéhiéli fiai: Zétám és Joel az ő testvére, a kik az Úr háza kincseinek valának gondviselői. rész 29,8. 23 Az Amrám, Ishár, Hebron és Aziel nemzetségéből valók is. 24 Sébuel pedig Gersonnak, a Mózes fiának fia a kincs főgondviselője volt. rész 23,16. 25 Az ő atyjafiai pedig, Eliézertől valók, ezek: Rehábiás az ő fia, kinek fia Jésáia, kinek fia Jórám, kinek fia Zikri, kinek fia Selómit. rész 23,15. 17. **26 Ez a Selómit és az ő testvérei valának gondviselői minden megszentelt kincsnek, a melyet Dávid király, a nemzetségek fejedelmei, az ezredesek, századosok és a hadakozó nép fejedelmei szenteltek vala Istennek, rész 22,14. 16. rész 29,6-8. 27 A melyet a hadban való zsákmányból szenteltek vala az Úr házának építésére, 2Sám. 8,11. 12. 28 És a mit csak szentelt Sámuel próféta, és Saul, a Kis fia, és Abner, a Nér fia, és Joáb, a Séruja fia; és bárki szentelt is valamit Istennek:** mind Selómitnak és az ő testvéreinek gondviselése alatt volt. 1Sám. 9,2. 10,1. 29 Az Isháriták közül Kenániás és az ő fiai Izráel külső dolgaival bízattak meg, mint tiszttartók és birák. 30 A Hebroniták közül Hasábiás és testvérei igen erős férfiak, ezeren és hétszázan valának, a kik Izráel népe között, a Jordán vizén túl napenyészetre, gondviselők voltak az Úr minden dolgában és a király szolgálatjában. 31 A Hebroniták között Jerija vala a fő (a Hebroniták nemzetségeik és családjaik szerint megkerestetének a Dávid királyságának negyvenedik esztendejében és találtak bátor férfiakat Gileád-Jaézerben). 32 És az ő atyjafiai, erős férfiak, kétezerhétszázan valának, családfők; a kiket Dávid király gondviselőkké tett a Rubenitákon és Gáditákon és Manasse félnemzetségén, mind az Istennek, mind a királynak minden dolgaiban.

1Krón 27

1 Ezek az Izráel fiai szám szerint, családfők, ezredesek, századosok és előljáróik azoknak, a kik a király szolgálatában állottak a seregek minden dolgaiban, a kik be- és kimennek hónapról-hónapra az egész esztendőn át; a seregek egyenként huszonnégyezer ember ből állának. 2 Az első csapatnak vezére az első hónapban Jasobeám, a Zabdiel fia vala, mely csapat huszonnégyezerből állott; **3 Ő a Péres fiai közül való volt és vezére az első hónapra rendelt sereg minden előljárójának.** rész 4,1. 4 A második csapatnak vezére a második hónapban Dódai Ahohites vala és az ő csapatja; és Miklót az előljáró. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. 5 A harmadik seregnek a harmadik hónapban Benája volt a vezére, a ki Jójada főpapnak volt a fia; az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. 6 Ez a Benája hős volt a harmincz között, sőt a harmincz felett való volt. Csapatjának előljárója az ő fia, Ammizabád vala. 2Sám. 23,22. 7 A negyediknek vezére a negyedik hónapban Asáel vala, a Joáb testvére és utána az ő fia, Zebádia. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. 2Sám. 23,24. 8 Az ötödiknek vezére az ötödik hónapban Jizráhites Samhut vala. Az **ő csapatja** is huszonnégyezerből állott. 9 A hatodiknak vezére a hatodik hónapban a Tékoabeli Ira volt, az Ikkés fia. Az **ő csapatja** is huszonnégyezerből állott. 10 A hetediknek vezére a hetedik hónapban a Pélonbeli Héles vala, az Efraim fiai közül. Az **ő csapatja** is huszonnégyezerből állott. 2Sám. 23,26. 11 A

nyolczadiknak vezére a nyolczadik hónapban a Husátbeli Sibbékai vala, a Zárhiták közül. Az **ő csapatja** is huszonnégyezerből állott. 2Sám. 21,18. 12 A kilenczediknek vezére a kilenczedik hónapban az Anatótbeli Abiézer vala, a Benjáminiták közül. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. 13 A tizediknek vezére a tizedik hónapban a Nétófátbeli Maharai vala, a Zárhiták közül. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. 14 A tizenegyediknek vezére a tizenegyedik hónapban a Pirathonbeli Benája vala, az Efraimiták közül. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. rész 11,31. 15 A tizenkettediknek vezére a tizenkettedik hónapban a Nétófátbeli Héldai vala, Othniel nemzetségéből való. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. rész 11,30. 16 Izráel nemzetségei között, a Rubeniták előljárója Eliézer, a Zikri fia; a Simeonitáké Sefátiás, a Maaka fia. 17 Lévinek Hasábia, a Kémuel fia; Áronnak Sádók; 2Sám. 8,17. 18 Júdának Elihu, a Dávid atyjafiai közül; Izsakhárnak Omri, a Mikáel fia; 19 Zebulonnak Ismája, az Obádiás fia; Nafthalinak Jérimót, Azriel fia; 20 Efraim fiainak Hósea, az Azáziás fia; a Manasse félnemzetségének Jóel, a Pedája fia; 21 Manasse Gileád földén való félnemzetségének Iddó, a Zekáriás fia; Benjáminnak Jaasiel, az Abner fia; 2Sám. 2,8.22 Dánnak Azaréel, a Jérohám fia. Ezek valának az Izráel nemzetségeinek fejedelmei. 23 Nem számláltatá meg pedig Dávid azokat, a kik húsz esztendőn alól valának; mert az Úr megigérte, hogy megsokasítja Izráelt, mint az égnek csillagait. rész 21,1. 2. 14. 15. 24 Joáb, a Séruja fia megkezdé a számlálást, de véghez nem vivé, mivelhogy e miatt Istennek haragja támadt Izráel ellen. Ez okból a szám nem vétetett fel a Dávid király krónikájának száma közé. rész 21,4-6. 25 A király kincsének gondviselője vala Azmávet, az Adiel fia; a mezőkön, a városokban, a falvakban, a várakban való kincseknek pedig Jónatán, az Uzziás fia volt a gondviselője; 26 A föld művelésére rendelt mezei munkások felett volt Ezri, a Kélub fia. 27 A szőlőmívesek felett volt a Rámátbeli Simei, és a szőlőkben levő boros tárházak felett a Sifmitbeli Zabdi; 28 Az olajfák és a mezőn való fügefák mívesei felett a Gideritbeli Baálhanán; az olajos tárházak felett Joás; 29 A Sáron mezején legelő barmok felett a Sáronbeli Sitrai; a völgyekben legelő barmok felett pedig Sáfát, az Adlai fia. 30 A tevék felett az Ismáel nemzetéből való Obil; a szamarak felett a Méronótbeli Jehdéja; 31 A juhok felett a Hágárénus Jaziz. Mindnyájan ezek valának a Dávid király jószágainak gondviselői. 32 Jónatán, a Dávid nagybátyja főtanácsos vala, a ki értelmes és írástudó ember volt. Jéhiel, a Hakhmóni fia pedig a király fiaival vala. 33 Akhitófel is a királynak tanácsosa volt. Arkites Khúsai pedig a király barátja. 2Sám. 17,1-4. 23. 2Sám. 17,7-14.34 Akhitófel után volt Jójada, a Benája fia, és Abjátár; a király hadának fővezére pedig Joáb. 2Sám. 8,16.

1Krón 28

1 Egybehívatá pedig Dávid Jeruzsálembe az Izráel összes fejedelmeit, a nemzetségek fejedelmeit, a király szolgálatában levő csapatok előljáróit, az ezredeseket, a századosokat, a király minden jószágának és marhájának gondviselőit, a maga fiait is, udvariszolgáival, a harczosokat minden erős vitézivel egyetemben. 2 És felálla Dávid király az ő lábaira, és monda: Halljátok meg szómat atyámfiai és én népem! Elvégezém szívem szerint, hogy az Úr szövetsége ládájának nyugodalmas házat csináltatnék és a mi Istenünk lábainak zsámolyt; hozzá is készítettem mindent az építéshez. 3 De az Isten monda nékem: **Ne te csinálj házat az én nevemnek; mert hadakozó ember vagy, sok vért is ontottál immár.** 4 Engem választa az Úr, Izráel Istene az én atyámnak egész házából, hogy lennék királya az Izráel népének mindörökké; mert Júdát választotta előljárónak és a Júda törzsében az én atyámnak háznépét; az én atyámnak fiai közül pedig engem méltóztatott királylyá tenni egész Izráel felett. 5 És minden fiaim közül (mert az Úr sok fiakat adott nékem) választotta Salamont az én fiamat, hogy ülne az Úr királyságának székében Izráel felett. 6 És monda nékem: **Salamon a te fiad építi meg az én házamat és az én pitvarimat; mert én őt magamnak fiamul választottam, és én is néki atyja leszek; 7 Megerősítem az ő királyságát mindörökké; ha az én parancsolatimat és ítéletimet szorgalmatosan megtartándja, a mint e mai napon.** 8 Most

azért az egész Izráelnek, az Úr gyülekezetének szeme előtt és a mi Istenünk hallására: **őrizzétek s keressétek az Úrnak a ti Istenteknek minden parancsolatit, hogy bírhassátok e jó földet, és hogy örökségül hagyhassátok fiaitokra is magatok után mindörökké. 9 Te azért, fiam, Salamon, ismerd meg a te atyád Istenét, és szolgálj néki tökéletes szívvel és jó kedvvel; mert az Úr minden szívbe belát és minden emberi gondolatot jól ért. Hogyha őt keresénded, megtalálod; ha ellenben őt elhagyándod, ő is elhagy téged mindörökké.** 10 Most azért, mivelhogy az Úr választott téged, hogy néki szent házat építs: légy erős és készítsd meg azt. 11 Akkor átadá Dávid az ő fiának, Salamonnak a tornácznak, annak házacskáinak, kincstartó helyeinek, felházainak és belső kamaráinak, **a kegyelem táblája helyének is formáját, 12 És mindennek formáját, a melyeket szívében elgondolt vala, az Úr házának pitvarai felől, az Isten háza kincsének és a szent kincseknek számára köröskörül levő minden kamarák felől.** 13 A papok és Léviták csapatjainak háza, az Úr háza szolgálatának minden munkája és az Úr háza szolgálatára való minden eszköz felől. 14 Azután aranyat mérték szerint, a különböző szolgálatok eszközei számára; mértékkel minden ezüst eszközök és a különböző szolgálatok eszközei számára. 15 Vagyis aranyat mértékkel az arany gyertyatartókra és azok arany szövétnekére, mértékkel mindenik gyertyatartóra és annak szövétnekire, s az ezüst gyertyatartókra mértékkel, a gyertyatartóra és annak szövétnekire, mindegyik gyertyatartó rendeltetése szerint. 16 És aranyat mértékkel, a szent kenyerek asztalai, minden asztal számára, azonképen ezüstöt az ezüst asztalok számára. 17 A villákra, medenczékre és kancsókra tiszta aranyat; az arany poharakra is bizonyos mérték szerint ada aranyat, minden pohárra; és az ezüst poharakra ezüstöt bizonyos mértékkel, minden pohárra. 18 A füstölő oltár számára megtisztított aranyat mérték szerint; aranyat a szekérnek azaz a Kéruboknak mintázására, a kik kiterjesztett szárnyakkal az Úr szövetségének ládáját befedezik. 19 Mindezek az Úr kezétől írattattak meg, a ki engem megtanított az egész alkotmány formájára. 20 Monda ezek után Dávid Salamonnak, az ő fiának: **Légy bátor és erős, és kezdj hozzá, semmit ne félj és ne rettegj; mert az Úr Isten, az én Istenem veled lészen, téged el nem hagy, tőled el sem távozik, míglen elvégzed az Úr háza szolgálatának minden művét. 21 Ímé, itt vannak a papok és Léviták csapatjai az Isten házának minden szolgálatára, veled lesznek minden munkában készségesen bölcseséggel, a fejedelmek is és az egész nép minden dolgaidra nézve.**

1Krón 29

1 Azután monda Dávid király az egész gyülekezetnek: Ím látjátok, hogy egyedül az én fiamat Salamont választotta Isten, a ki még gyermek és gyenge; a munka pedig nagy, mert nem emberé lészen az a ház, hanem az Úr Istené. rész 22,9. 10. 2 Én pedig teljes tehetségem szerint az én Istenem háza számára bőségesen szereztem aranyat az arany szerszámok ra, ezüstöt az ezüst szerszámok ra, rezet a rézre, vasat a vasra, fákat a fákra, ónyxköveket, foglalni való köveket, veres köveket, különb-különbszínű köveket; mindenféle drágaköveket; márványköveket is bőséggel. 3 Ezenfölül, mivel nagy kedvem van **az én Istenem házához, a mi kincsem, aranyam és ezüstöm van, oda adom az én Istenem házának szükségére, azok mellett, a melyeket szereztem a szentház számára.** vers 4. rész 22,14. 16. 4 Háromezer tálentom aranyat Ofir aranyából és hétezer tálentom tiszta ezüstöt, a házak falainak beborítására. 1Kir. 6,20-22. 2Krón. 3,5-10. 5 Aranyat az arany szerszámok ra, ezüstöt az ezüstre és minden szükségre, a mesteremberek kezéhez. És ha valaki még adni akar, szabad akaratja szerint, töltse meg az ő kezét ma és adjon, a mit akar az Úrnak. 6 Azért szabad akaratjok szerint adának ajándékokat az atyák fejedelmei, az Izráel nemzetségeinek fejedelmei, az ezredesek, századosok és a király dolgainak fejedelmei. 7 És adának az Isten házának szükségére ötezer tálentom aranyat és tízezer dárikot; tízezer tálentom ezüstöt és tizennyolczezer tálentom rezet és százezer tálentom vasat. 8 És valakinél drága kövek találtatának, adák az Úr házának kincséhez, a Gersoniták közül való Jéhiel kezébe. rész 26,22. 9 És örvendeze a sokaság, hogy

szabad akaratjokból adának; mert tiszta szívökből adakozának az Úrnak; Dávid király is nagy örömmel örvendezett. 10 Hálákat ada azért Dávid az Úrnak az egész gyülekezet előtt, és monda Dávid: **Áldott vagy te, Uram, Izráelnek, a mi atyánknak Istene, öröktől fogva mind örökké! 11 Oh Uram, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden, valami a mennyben és a földön van, tied! Tied, oh Uram, az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett!** Mát. 6,13. Jel. 5,13. **12 A gazdagság és a dicsőség mind te tőled vannak, és te uralkodol mindeneken; a te kezedben van mind az erősség és mind a birodalom; a te kezedben van mindeneknek felmagasztaltatása és megerősíttetése.** 2Krón. 20,6. **13 Most azért, oh mi Istenünk, vallást teszünk előtted, és dícsérjük a te dicsőséges nevedet; 14 Mert micsoda vagyok én, és micsoda az én népem, hogy erőnk lehetne a szabad akarat szerint való ajándék adására, a mint tettünk? Mert tőled van minden, és a miket a te kezedből vettünk, azokat adtuk most néked.** 1Kor. 4,7. **15 Mert mi csak jövevények vagyunk te előtted és zsellérek, a mint a mi atyáink is egyenként; a mi életünk napjai olyanok e földön, mint az árnyék, melyben állandóság nincsen.** 1Móz. 23,4. Zsid. 11,13. Zsolt. 90,9. **16 Oh mi Urunk Istenünk! mind ez a gazdagság, a mit gyűjtöttünk, hogy néked és a te szent nevednek házat építsünk, a te kezedből való és mindazok tiéid! 17 Jól tudom, oh én Istenem, hogy te a szívet vizsgálod és az igazságot szereted. Én mindezeket tiszta szívemből, nagy jó kedvvel adtam, s látom, hogy a te néped is, a mely itt jelen van, nagy örömmel, szabad akaratja szerint adta ezeket néked.** rész 28,9. **18 Oh Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek, a mi atyáinknak Istene, tartsd meg mindörökké ezt az érzést a te néped szívében, és irányítsd az ő szívöket te feléd!** Móz. 3,6. Fil. 2,13. **19 Salamonnak pedig, az én fiamnak adj tökéletes szívet, hogy a te parancsolatidat, bizonyságtételeidet és rendelésidet megőrizhesse, s hogy mindazokat megcselekedhesse, s felépíthesse azt a házat, a melyet én megindítottam. GYÖNYÖRŰ BÚCSÚBESZÉD, S EHHEZ SZÉPEN KAPCSOLÓDIK MÉG JÉZUS BÚCSÚBESZÉDE, LEGELŐSZÖR PEDIG MÓZESÉ** 20 És szóla Dávid az egész gyülekezethez: Kérlek, áldjátok az Urat, a ti Isteneteket. Áldá azért az egész gyülekezet az Urat, az ő atyáik Istenét; s leborulván, tisztelék az Urat és a királyt. 21 És áldozának az Úrnak áldozatokkal, és áldozának egészen égőáldozatokkal az Úrnak másnapon, ezer tulkot, ezer kost, ezer bárányt italáldozataikkal, és sokféle áldozatokkal az egész Izráelért. 22 S evének és ivának az Úr előtt azon a napon nagy vígasságban. Azután Salamont, a Dávid fiát másodszor is királylyá tevék és felkenék őt az Úrnak, hogy lenne fejedelem; Sádókot is fölkenék a főpapságra. 1Kir. 1,28-40. 23 És üle Salamon az Úr székébe, mint király az ő atyjának, Dávidnak helyében, és mindenben szerencsés vala, mert engedelmeskedék néki az egész Izráel. 24 A fejedelmek és a hatalmasok, sőt a Dávid király fiai is mindnyájan kezet adának, hogy Salamon királynak engedelmeskedni fognak. 25 És igen felmagasztalá az Úr Salamont mind az egész Izráel népe előtt, és oly királyi méltóságot szerzett néki, a melyhez hasonló egy királynak sem volt ő előtte Izráelben. 1Kir. 3,13. 26 Így uralkodott Dávid, az Isai fia az egész Izráel felett. 27 Az idő pedig, a melyben uralkodék Izráel felett, negyven esztendő. Hebronban uralkodék hét esztendeig, Jeruzsálemben pedig harminczháromig uralkodék. 1Kir. 2,11. **28 És meghala jó vénségben, életével, gazdagságával és minden dicsőségével megelégedve.** És uralkodék az ő fia, Salamon helyette. 1Kir. 15,5. 1Kir. 15,5. 29 Dávid királynak pedig úgy első, mint utolsó dolgai, ímé megirattak a Sámuel próféta könyvében és a Nátán próféta könyvében és a Gád próféta könyvében; **NINCS A KÁNONBAN!** 1Sám. 16,1. 1Sám. 30,1. 2Sám. 1,1. 2Sám. 24,1. 30 Az ő egész országlásával, hatalmasságával és mind azzal, a mi az ő idejében történt vele, Izráellel és a föld minden országaival.

Krónika II. könyve

2Krón 1

[1]Megerősödék királyságában Salamon, a Dávid fia; és az Úr az ő Istene vele volt, és őt igen felmagasztalá. 1Kir. 2,46.[2]És szóla Salamon az egész Izráel népének, ezredeseknek, századosoknak, a bíráknak és egész Izráel minden előljáróinak és a családfőknek, [3]Hogy elmennének Salamon és az egész gyülekezet ő vele a magaslatra, mely Gibeonban vala; mert ott volt az Isten gyülekezetének sátora, melyet Mózes, az Úr szolgája csinált vala a pusztában; 1Krón. 16,39. 1Kir. 3,4. [4]De az Isten ládáját Dávid már felvitte • volt Kirját-Jeárimból arra a helyre, melyet készített számára Dávid; mert sátort állított fel számára Jeruzsálemben. 2Sám. 7,1. 2Sám. 6,17. [5]A rézoltár azonban, melyet Bésaléel, az Uri fia csinált, a ki a Huri fia volt, ott volt az Úr sátora előtt; felkeresé tehát azt Salamon és a gyülekezet. 2Móz. 38,1. **[6]És áldozék ott Salamon a rézoltáron az Úr előtt, mely a gyülekezetnek sátorában vala, áldozék azon ezer égőáldozatot.** [7]Azon éjszaka megjelenék az Isten Salamonnak, és monda néki: **Kérj a mit akarsz, hogy adjak néked.** 1Kir. 3,5. [8]És monda Salamon az Istennek: Te nagy irgalmasságot cselekedtél az én atyámmal, Dáviddal; és ő helyette engemet királylyá tettél. 1Krón. 28,5. [9]Most, oh Uram Isten, legyen állandó a te beszéded, melyet szólottál volt az én atyámnak, Dávidnak; **mert te választottál engem királylyá e nép felett,** mely oly sok, mint a földnek pora. 1Krón. 17,11-14. **[10]Most azért adj nékem bölcseséget és tudományt, hogy a te néped előtt mind ki-, mind bemehessek; mert vajjon kicsoda kormányozhatja ezt a te nagy népedet? 1Kir. 3,7-9. 1Krón. 21,5. 6.** [11]Akkor monda az Isten Salamonnak: **Minthogy ez volt a te szívedben, és nem kértél tőlem gazdagságot, kincset és tisztességet, avagy a téged gyűlölőknek lelkét, sem hosszú életet magadnak nem kértél, hanem kértél magadnak bölcseséget és tudományt, hogy kormányozhasd az én népemet, mely felett királylyá tettelek téged: [12]A bölcseséget és a tudományt megadtam néked, sőt gazdagságot, kincset és tisztességet is olyat adok néked, a melyhez hasonló nem volt sem az előtted, sem az utánad való királyoknak. 1Krón. 29,25.** [13]És visszatére Salamon Jeruzsálembe a Gibeon hegyéről, a gyülekezet sátora elől és uralkodék az Izráelen. [14]Szerze Salamon szekereket és lovagokat; és vala néki ezernégyszáz szekere és tizenkétezer lovagja, a kiket helyheztete a szekerek városaiba és Jeruzsálembe a király mellé. 1Kir. 4,26. 10,26. [15]És felhalmozá a király az ezüstöt és aranyat, mint a köveket, Jeruzsálemben; a czédrusfákat is felhalmozá, mint a vadfügefákat, melyek a lapályon nagy tömegben vannak. 1Kir. 10,27. [16]És Salamonnak hoznak vala lovakat Égyiptomból; mert a király kereskedői sereggel vették volt meg a lovakat szabott áron. [17]És mikor feljőnek vala, hozának Égyiptomból egy szekeret hatszáz ezüst siklusért, egy-egy lovat százötven ezüst siklusért; és ugyan csak ők szállították ezeket a Hitteusok minden királyainak és Siria királyainak.

2Krón 2

[1]Elvégezé Salamon magában, hogy az Úr nevének házat építene, és magának királyi palotát. [2]És rendele Salamon hetvenezer férfit teherhordásra, nyolczvanezer férfit favágásra a hegyen; háromezerhatszáz felügyelőt azokhoz. [3]És külde Salamon a tírusbeli Hirám királyhoz, mondván: A mint az én atyámmal, Dáviddal cselekedtél, a kinek küldöttél czédrusfákat, hogy építene magának házat, melyben laknék; 1Krón. 14,1. [4]Úgy én az én Uram Istenem nevének akarok házat építeni, hogy néki szenteljem, és abban füstölő szerekkel jó illatot gerjeszszek, hogy folytonosan szent kenyerek álljanak előtte, s minden reggel és este égőáldozatot áldozzak

szombatnapokon, az új holdnak napjain, és az Úrnak a mi Istenünknek szentelt ünnepeken, melyeket örökké kell cselekedniök az Izráelitáknak. 2Móz. 30,34-36. 2Móz. 29,38-43. 3Móz. 23,2-44. **5A ház pedig, a melyet építeni szándékozom, igen nagy lesz, mert a mi Istenünk nagyobb minden isteneknél.** 1Krón. 22,5. **6De kinek volna annyi ereje, hogy néki házat csinálhatna? Az ég és az egeknek egei őt be nem foghatják, s ki vagyok én is, hogy néki házat csinálhassak?** hanem hogy csak jóillatot tegyenek abban ő előtte. rész 6,18. 7Most azért küldj hozzám tudós mesterembert, a ki tudjon készíteni aranyból, ezüstből, rézből, vasból, bíborból, karmazsinból és kék bíborból; a ki tudjon metszéseket metszeni az én mesterembereimmel együtt, a kik Júdában és Jeruzsálemben vannak, a kiket az én atyám, Dávid szerzett. 1Krón. 22,15. 8Annakfelette küldj czédrusfákat, fenyőfákat és ébenfákat a Libánusról, mert tudom, hogy a te szolgáid tudják vágni a Libánusnak fáit; és **ímé az én szolgáim is a te szolgáiddal lesznek. 9Hogy készítsenek nékem sok fát, mert a ház, a melyet építek, nagy és csudálatos lészen.** rész 3,3-17. 4,1-22. 10És ímé a munkásoknak, a favágóknak, a te szolgáidnak adok húszezer véka cséplett búzát és húszezer véka árpát, húszezer báth bort és húszezer báth olajat. 1Kir. 5,7-11. 11Felele pedig Hírám, a Tírus királya levélben, melyet külde Salamonnak: Mivelhogy az Úr szerette az ő népét, azért adott téged nékik királyul. 12Ismét monda Hírám: **Áldott az Úr, az Izráel Istene, a ki mind a mennyet, mind a földet teremtette; a ki ilyen bölcs, tudós, okos és értelmes fiat adott volt Dávid királynak, a ki mind az Úrnak házat, mind magának királyi palotát akar építeni. 13Ímé küldöttem azért bölcs, tudós és értelmes férfit, a ki az én atyámé, Húrámé volt;** 14A Dán nemzetségének leányai közül való asszony fiát (és az ő atyja Tírus városából való), a ki tud készíteni aranyból, ezüstből, rézből, vasból, kövekből, fákból, bíborból, kék bíborból, lenből és karmazsinból és mindenféle metszést metszeni és minden remekművet elkészíteni, a melyekkel megbízatik, a te tudós mesterembereiddel és az én uramnak, Dávid királynak, a te atyádnak tudós mestereivel egyben. 2Móz. 31,2-7. 15Azért most, a mely búzát, árpát, olajat és bort igért az én uram, küldje el az ő szolgáinak; vers 10. 16Mi pedig a Libánuson vágunk fát, a mennyire néked szükséged lesz, és elviszszük azokat szálakon a tengeren Joppéhoz, és te onnét vitessed Jeruzsálembe. Csel. 10,32. 17Megszámláltata azért Salamon minden idegen férfit az Izráel földén, az ő atyjának, Dávidnak megszámláltatása után és találtatának százötvenháromezerhatszázan. 1Kir. 5,13-15. 1Krón. 22,2. 18És választa azok közül hetvenezer teherhordót, favágásra pedig a hegyen nyolczvanezeret; pallérokul, a kik a népet szorgalmaztatnák, rendele háromezerhatszázat. 1Kir. 5,15. 16.

2Krón 3

1Elkezdé építtetni Salamon az Úr házát Jeruzsálemben **a Mórija hegyén, mely Dávidnak, az ő atyjának megmutattatott, azon a helyen, melyet készített vala Dávid** a Jebuzeus Ornán szérűjén. 1Kir. 6,1. 38. 1Krón. 21,18. 26. 27. 22,1. kezdé pedig az építést a második hónap második napján, királyságának negyedik esztendejében. 3És ilyen alapot vetett Salamon az Isten házának építésénél: hosszúsága a régi mérték szerint vala hatvan sing, szélessége húsz sing. 4És a tornácz a templom hosszában, a ház szélessége szerint, húsz sing volt, a magassága pedig százhúsz sing; és beborítá azt belől tiszta aranynyal. 5A derék házat pedig megbélelteté fenyőfákkal és finom aranynyal borítá be, melyen pálmafákat és lánczokat metszete. 6És beborította a házat drágakövekkel ékességül, és az arany Párvaimból való arany volt. 7És beboríttatá a háznak gerendáit, ajtómellékit, falait és annak ajtait is aranynyal; **és metszete a háznak falaira Kérubokat. 8Megcsináltatá a szentek-szentjét is, melynek hosszasága a derék háznak szélességével arányban húsz sing, szélessége is húsz sing volt, és beboríttatá azt hatszáz tálentom finom aranynyal.** 1Krón. 29,4. **9A szegeknek súlya ötven arany siklus volt. A felső helyiségeket is beboríttatá aranynyal.** 10És csináltatott a szentek-szentjébe **két Kérubot is, szoborműveket, és beboríták azokat aranynyal.** 2Móz. 25,18-22. **11A Kérubok szárnyainak hosszúsága húsz sing vala;** egyik szárnya öt sing, és a háznak falát érinté; a másik

szárnya is öt sing és a másik Kérub szárnyát érinté. [12]A másik Kérubnak szárnya is, a mely öt sing volt, a háznak falát érinté; a másik szárnya pedig, a mely ismét öt sing volt, a másik Kérub szárnyát érinté. [13]Úgy, hogy a Kérubok szárnyai húsz singnyire valának kiterjesztve; lábaikon állának, és arczuk befelé. 1Krón. 28,18. **[14]Annakfelette függönyt is csináltata, kék és piros bíborból és karmazsinból és lenből, melyre Kérubokat csináltatott.** **Mát. 27,51.** [15]Két oszlopot is csináltata a ház előtt, a melyeknek hossza harminczöt sing vala, és gömböt felül mindenikre, a mely öt sing vala. 1Kir. 7,15. Jer. 52,21-24. [16]És csináltatott lánczokat is, mint a belső részben, s az oszlopok tetejére helyhezteté; és száz gránátalmát is csináltatott, s a lánczokba helyhezteté. vers 5. [17]És felállítá ez oszlopokat a templom előtt: egyiket jobbfelől, a másikat balfelől. És nevezé a jobbfelől valót Jákinnak, a balfelől valót pedig Boáznak. 1Kir. 7,15-21.

2Krón 4

[1]Csináltatott rézoltárt is, melynek hosszúsága húsz sing, szélessége is húsz sing, magassága pedig tíz sing vala. [2]Csináltatott öntött tengert is, mely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing vala, köröskörül kerek, és öt sing magas, és harmincz sing zsinór érte be a kerületit. 1Kir. 7,23-26. [3]Az alatt ökör alakok valának köröskörül, tíz lévén egy singnyire, a melyek kört alkotának a tenger körül; az ökör alakok két renddel valának öntve ugyanazon öntésből. [4]Tizenkét ökrön állott; három északra fordulva, három nyugotra, három délre és három napkeletre, és a tenger felül vala rajtok, hátuk pedig mind befelé. [5]Vastagsága egy tenyérnyi volt, és karimája olyan, mint a pohár ajaka, vagy a liliom virága; és háromezer báth fért belé. [6]Csináltatott annakfelette tíz mosdómedenczét, és ötöt helyheztete jobbkéz felől, ötöt pedig balkéz felől, hogy azokban mossanak, mossák azt, a mi áldozatra való; a tenger pedig a végre vala, hogy abban mosakodjanak a papok. 1Kir. 7,37-39. [7]Csináltatott tíz arany gyertyatartót is, **az utasítás szerint,** és helyhezteté a templomban, ötöt jobbkéz felől, ötöt balkéz felől. 1Kir. 7,49. [8]Csináltatott tíz asztalt is, a melyeket helyheztete a templomban, ötöt jobbkéz felől, ötöt balkéz felől; csináltatott száz arany medenczét is. [9]Megcsináltatá a papok pitvarát is és a nagy tornáczot; és ajtókat a tornáczra, s azok ajtait rézzel borítá be. [10]A tengert pedig helyhezteté jobbkéz felől napkeletre, délnek ellenébe. vers 2-4. [11]Húrám fazekakat, lapátokat és medenczéket is csinált. **És elvégezé Húrám a mívet, a melyet csinálnia kellett Salamon királynak, az Isten házában;** [12]Tudniillik a két oszlopot és a két kerek gömböt a két oszlop tetejére, és a két hálót a két kerek gömb befedezésére, a melyek az oszlopok tetején valának. rész 3,15. [13]És négyszáz gránátalmát a két hálóra; két rend gránátalmát minden hálóba a két kerek gömb befedezésére, a melyek az oszlopok tetején valának. [14]Csinála talpakat is, és azokra mosdómedenczéket. 1Kir. 7,27-30. [15]Egy tengert és tizenkét ökröt az alá. vers 2-4. [16]Fazekakat, lapátokat és villákat. Mindezen eszközöket Húrám az ő atyja tiszta rézből csinálta Salamon királynak az Úr háza számára. [17]A Jordán mezején önteté azokat a király az agyagos földben, Sukkót és Seredáta között. 1Kir. 7,46. [18]Mindezen eszközöket Salamon nagy mennyiségben csináltatá, mert nem tekinték a réznek súlyát. [19]És megcsináltata Salamon minden egyéb felszerelést is, mely az Úr házához szükséges volt: az arany oltárt és az asztalokat, a melyeken a szent kenyerek voltak. [20]A gyertyatartókat és azoknak szövétnekeit is, hogy égjenek azok rendeltetésök szerint a szentek-szentje előtt, finom aranyból. vers 7. [21]Azok virágait, szövétnekeit és hamvvevőit is aranyból, és pedig tiszta aranyból. [22]És az ollókat, medenczéket, tálakat és tömjénezőket finom aranyból, és a ház kapuját, a szentek-szentjéhez való bejárat belső ajtóit és a templom házának belső ajtóit aranyból.

2Krón 5

[1]És elvégezteték az egész mű, a melyet Salamon király csinála az Úr házához. *És bevivé Salamon Dávidtól, az ő atyjától, Istennek szenteltetett jószágot, az ezüstöt, aranyat és az összes edényeket, és helyhezteté azokat az Isten házának kincsei közé.* 1Kir. 6,38. 1Kir. 7,51. [2]Akkor

Salamon összegyűjté az Izráel véneit és a nemzetségek összes fejedelmeit és az Izráel háznépének fejedelmeit Jeruzsálembe, hogy **felvigyék az Úr szövetségének ládáját a Dávid városából, a mely a Sion.** 1Kir. 8,1. 1Krón. 16,1. 37. **3És felgyűlének Izráelnek minden férfiai a királyhoz, a hetedik hónak ünnepén.** 1Kir. 8,2. 3Móz. 23,24-32. **4Mikor pedig eljöttek volna mindnyájan az Izráel vénei: felvevék a Léviták a ládát. 5És felvivék a ládát, a gyülekezet sátorát és minden szent edényeket, a melyek a sátorban valának;** felvivék azokat a papok és Léviták. 1Krón. 16,39. 6Salamon király pedig és az Izráel egész gyülekezete, a mely ő hozzá gyűlt, megy vala a láda előtt, áldozván juhokkal és ökrökkel, a melyek meg sem számláltathatnának, sem meg nem irattathatnának sokaságuk miatt. 2Sám. 6,13. 7És bevivék a papok az Úr szövetségének ládáját az ő helyére, az Isten házának belső részébe, a szentek-szentjébe, a Kérubok szárnyai alá. rész 3,10-13. **8A Kérubok pedig szárnyaikat kiterjesztik vala a láda felett, és befedezik vala a Kérubok a ládát és annak rúdjait felülről.** 9Azután kijebb vonták annak rúdjait, úgy hogy a rudaknak végei láthatók valának a ládán kivül, a legbelső rész felől, de kivülről nem voltak láthatók. És ott volt mind e mai napig. **10Nem volt egyéb a ládában, hanem csak Mózes két táblája, melyeket ő a Hóreb hegyén tett vala abba, a mikor az Úr szövetséget kötött Izráel fiaival, mikor kijövének Égyiptomból.** 1Kir. 8,9. 11Lőn pedig, mikor a papok kijöttek a szent helyből, (mert a papok mindnyájan, a kik ott valának, magokat megszentelték vala és akkor nem kellett megtartaniok az ő sorrendjöket, 1Krón. 15,12. 12Annakokáért az énekes Léviták mind, a mennyien valának, Asáf, Hémán, Jedutun, az ő fiaik és testvéreik fehér ruhákban, czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal állanak vala napkelet felől az oltárnál és ő velök százhúsz kürtölő pap; 1Krón. 25,1. 13Mert a kürtölőknek és éneklőknek tisztök vala egyenlőképen zengeni az Úrnak dícséretére és tiszteletére.) És mikor nagy felszóval énekelnének kürtökkel, czimbalmokkal és mindenféle zengő szerszámokkal, **dícsérvén az Urat, hogy ő igen jó és örökkévaló az ő irgalmassága: akkor a ház, az Úrnak háza megtelék ködděl,** Zsolt. 118,4. **14Annyira, hogy meg sem állhattak a papok az ő szolgálatjukban a köd miatt, mert az Úr dicsősége töltötte vala be az Istennek házát.** 2Móz. 30,34. 35.

2Krón 6

1Akkor monda Salamon: Az Úr mondotta, hogy ő lakoznék ködben. 1Kir. 8,12. 2Móz. 20,21. 4Móz. 12,5. 2Én pedig lakóházat építettem néked, helyet, a hol örökké lakjál. rész 2,6. 3Móz. 16,2. 3Azután megfordult a király, és megáldá Izráel egész gyülekezetét; és Izráel egész gyülekezete felállott. 1Kir. 8,14. 4És monda: Áldott az Úr, Izráel Istene, ki szólott volt az ő szája által az én atyámnak, Dávidnak, és hatalmas kezeivel beteljesítette, mondván: 2Sám. 7,5-13. 1Krón. 22,9. 10. 5Attól a naptól fogva, a melyen kihozám az én népemet Égyiptom földéből, soha nem választottam egyetlen várost sem az Izráel minden nemzetségei közül, hogy házat építenének, a melyben lenne az én nevem, sem férfit nem választottam, hogy az én népemnek Izráelnek vezére lenne. **6Hanem Jeruzsálemet választottam, hogy az én nevem abban lenne, és választám Dávidot, hogy vezére lenne az én népemnek, Izráelnek.** rész 7,12. 1Krón. 21,18. 26. 27. 22,1. 7Ámbár az én atyám, Dávid elvégezé magában, hogy házat építene az Úrnak, Izráel Istenének, 1Krón. 29,3. 8De az Úr azt mondotta Dávidnak, az én atyámnak: **Azt, hogy arra gondoltál, hogy az én nevemnek házat építs, jól tetted, hogy szívedben ezt elvégezted; 9Mégis nem te építesz házat nékem, hanem a te fiad, a ki a te ágyékodból származik, ő épít az én nevemnek házat.** 2Sám. 7,12. 13. 10És beteljesíté most az Úr az ő beszédét, a melyet szólott; mert felkelék az én atyám Dávid helyett, és ülék az Izráel királyi székébe, a mint az Úr megmondotta volt; és megépítém a házat az Úrnak, Izráel Istene nevének. vers 2. **11És abba helyeztem a ládát, a melyben az Úrnak szövetsége van, melyet szerzett volt az Izráel fiaival.** rész 5,10. 12És oda állott Salamon az Úr oltára elé, az Izráel egész gyülekezetével szemben, és kezeit kiterjesztette. 1Kir. 8,22. **13Salamon pedig egy széket csináltatott vala rézből, a melyet a tornácznak közepén helyeztetett el,** melynek hossza öt

sing, szélessége is öt sing, magassága pedig három sing vala. Felálla abba, és térdeire esvén az egész Izráel gyülekezete előtt, kezeit az ég felé kiterjeszté, [14]És monda:
ITT KÖVETKEZIK SALAMON GYÖNYÖRŰ KÖZBENJÁRÓ IMÁDSÁGA. EZ A SZAKASZ RAGADOTT MEG 1975. JÚLIUS 9-ÉN HOTHOTPRE HALLBAN, EZEKKEL A SZAVAKKAL KIÁLTOTTAM CSALÁDUNK LELKI MEGMENTÉSÉÉRT! Lsd. KÉK NAPLÓMAT!!
*Oh Uram, Izráelnek Istene, nincsen hozzád hasonló Isten sem mennyben, sem földön, a ki megtartod a te fogadásodat és irgalmasságodat a te szolgáidhoz, a kik te előtted teljes szívvel járnak! 2Móz. 3,6. 15,11. [15]Ki megtartottad a te szolgádnak, az én atyámnak, Dávidnak, a mit szólottál néki; mert te magad szólottál, és kezeiddel beteljesítéd, a mint e mai napon megtetszik. [16]Most azért, oh Uram, Izráelnek Istene, tartsd meg, a mit a te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak igértél, mondván: Nem fogy el előttem a te magodból való férfiú, a ki az Izráelnek királyiszékiben üljön; csakhogy a te fiaid őrizzék meg az ő útjokat, hogy az én törvényemben járjanak, mint te én előttem jártál. 2Sám. 7,12-16. 1Kir. 9,4-8. [17]Most azért, oh Uram, Izráelnek Istene, bizonyosodjék meg a te beszéded, melyet szólottál volt a te szolgádnak, Dávidnak! [18]**(Avagy lakozhatnék-é valósággal az Isten e földön az emberek között? Ím az egek és az egeknek egei téged be nem foghatnak, mennyivel kevésbbé e ház, a melyet én építettem.)** rész 2,6. Csel. 7,48. 49. [19]És tekints a te szolgád könyörgésére és imádságára, oh én Uram Istenem, meghallgatván kiáltását és könyörgését, a melylyel könyörög a te szolgád előtted! [20]**Hogy a te szemeid éjjel és nappal figyelmezzenek e házra, e helyre, a melyről azt mondottad, hogy nevedet abba helyezénded,** meghallgatván könyörgését a te szolgádnak, a mikor e helyen könyörögne. 2Sám. 7,13. 2Móz. 20,24. [21]Hallgasd meg azért a te szolgádnak és a te népednek Izráelnek könyörgését, a mikor könyörögni fognak e helyen; hallgasd meg a te mennyei lakhelyedből, és meghallgatván őket, légy kegyelmes! [22]Mikor valaki vétkeződik felebarátja ellen, és esküre köteleztetik, hogy megesküdjék, és ő ide jő, megesküszik oltárod előtt ebben a házban, 2Móz. 22,10. 11. [23]Te hallgasd meg a mennyből és vidd véghez, és tégy igaz ítéletet a te szolgáid között, az istentelent megbüntetvén, fejére fordítván az ő útját; és az igazat megigazítván, megfizetvén néki az ő igazsága szerint. [24]Mikor pedig megverettetik a te néped, az Izráel az ő ellenségeitől, **mivel te ellened vétkeztek; és hozzád visszatérve vallást tesznek a te nevedről, könyörögnek és imádkoznak te előtted e házban:** 5Móz. 28,15. 27. 28. [25]**Te hallgasd meg a mennyből, és bocsásd meg a te népednek,** az Izráelnek bűnét, és hozd vissza őket arra a földre, a melyet adtál nékik és az ő atyáiknak. [26]**Mikor az ég berekesztetik és nem lészen eső, mivel vétkeztek te ellened; és imádkozni fognak e helyen és vallást tesznek a te nevedről és megtérnek bűneikből, mert te sanyargatod őket:** 5Móz. 28,23. 24. [27]**Te hallgasd meg a mennyből, és légy kegyelmes a te szolgáidnak és a te népednek, az Izráelnek;** minekutána őket megtanítándod az igaz útra, a melyen járjanak; és adj esőt a te földedre, a melyet adtál a te népednek örökségül. [28]Éhség ha lesz a földön, ha döghalál, aszály, ragya, sáska, cserebogár; ha az ő ellensége szorongatja az ő birodalmának földében; ha bármiféle csapás és nyomorúság jövend reájok: rész 20,9. Ésa. 37,14-29. [29]A ki akkor könyörög és imádkozik, legyen az bárki; vagy a te néped, az Izráel, ha elismeri kiki az ő csapását és fájdalmát, és kezeit e házban kiterjeszténdi: vers 12. 13. [30]Te hallgasd meg a mennyből, a te lakhelyedből és légy kegyelmes, és kinek-kinek fizess az ő útai szerint, a mint megismerted az ő szívét, mert egyedül csak te ismered az emberek fiainak szívét; Jer. 17,10. [31]Hogy féljenek téged, járván a te útaidon, míg élnek e föld színén, a melyet adtál volt a mi atyáinknak. [32]Sőt még az idegent is, a ki nem a te néped, az Izráel közül való, ha eljövend messze földről a te nagy nevedért és a te hatalmas kezedért és a te kiterjesztett karodért, mikor ide jutván, könyörögnek e házban: 1Kir. 8,41-43. [33]Te hallgasd meg a mennyből, a te lakóhelyedből, és add meg az idegennek mindazt, a miért könyörög hozzád, hogy megismerjék a földnek minden népei a te nevedet, és tiszteljenek téged úgy, mint a te néped, az Izráel, és ismerjék meg, hogy a te nevedről neveztetik e ház, a melyet én építettem. [34]Ha a te néped hadba megy ki az ő ellensége ellen azon*

az úton, a melyen elbocsátod őket; ha könyörögnek, hozzád fordulván e város felé, a melyet választottál magadnak, és e ház felé, a melyet a te nevednek építettem: Dán. 6,10. 35Te hallgasd meg az égből az ő könyörgésöket és imádságukat, és szerezz nékik igazságot. ***36Ha vétkeznek ellened (mert nincsen ember, a ki nem vétkeznék)*** *és reájok megharagudván, az ellenség kezébe adándod és őket fogságba viendik azok, a kiktől megfogattak, messze földre vagy közelre, Péld. 20,9. 1Ján. 1,8. 10.* *37És ha az idegen földön, a hol fogva tartatnak, magokba szállnak, és megtérvén, az ő fogságuk helyén könyörögnek hozzád, és ezt mondandják:* ***Vétkeztünk, hamisan és gonoszul cselekedtünk; 38És megtérendenek te hozzád teljes szívökből és teljes lelkökből az ő fogságuk földében, a hol őket fogva tartják, és könyörögnek hozzád, az ő földjüknek útja felé fordulva, a melyet adtál volt az ő atyáiknak, és e város felé, a melyet választottál magadnak, és e ház felé, a melyet a te nevednek építettem: Dán. 6,10. 39Hallgasd meg akkor az ő könyörgésöket és imádságukat a mennyből, a te lakhelyedről, és szerezz nékik igazságot,*** *és bocsásd meg a te népednek, hogy ellened vétkezett. 2Krón. 33,11-13. Dán. 9,4-23.* *40Most azért, oh én Istenem, legyenek a te szemeid nyitva és füleid legyenek figyelmesek a könyörgésre ezen a helyen.* *41És most kelj fel, oh Úr Isten, a te nyugodalmadba, te és a te hatalmasságodnak ládája! A te papjaid, oh Úr Isten, öltöztessenek fel üdvösséggel, és a te szenteid örvendezzenek a jóban. 4Móz. 10,35. 36. 2Móz. 25,10-22. 2Sám. 7,6. 13. Zsolt. 132,9.* *42Oh Úr Isten, ne utáld meg a te felkenetett királyod orczáját; emlékezzél meg Dávidhoz, a te szolgádhoz való nagy irgalmasságaidról!*

2Krón 7

1És mikor Salamon elvégezte a könyörgést, tűz szálla le az égből, és megemészté az egészen égőáldozatot és a véres áldozatot, és **az Úr dicsősége betölté a házat, 1Krón. 21,26. 1Kir. 18,38.** **2Annyira, hogy még a papok sem mehettek be az Úr házába; mert az Úr dicsősége betölté az Úr házát.** 3És az Izráel fiai mindnyájan látták, a mikor alászálla a tűz és az Úr dicsősége a házra, és **arczczal leborulának a föld felé a padlózatra, s imádák és tisztelék az Urat, hogy jó és az ő kegyelme mindörökké való! rész 5,13.** 4A király pedig és az egész nép áldoznak vala áldozatokat az Úr előtt. 1Kir. 8,62. 63. 5Áldozék Salamon király áldozatot huszonkétezer ökörrel és százhúszezer juhval; és ekképen szentelék fel az Úr házát a király és az egész nép. 6A papok pedig foglalatosok valának az ő tisztökben; a Léviták is az Úrnak minden zengő szerszámaival, a melyeket Dávid király készíttetett, hogy **az Urat dícsérnék (mert örökkévaló az ő irgalmassága)** a Dávid dicséretivel mely kezökbe adatott; a papok pedig trombitálának velök szemben, míg az egész Izráel ott álla. rész 5,12. 13. Zsolt. 136,1. 4Móz. 10,10. 7És felszentelé Salamon a középső pitvart, a mely az Úrnak háza előtt vala; mert ott szerze égőáldozatokat és hálaadóáldozatok kövéreit; mert a rézoltárra, a melyet Salamon készíttete, nem fér vala az égőáldozat, az ételáldozat és a hálaadóáldozat kövére. rész 4,1. *8És Salamon ünnepet szerze ebben az időben hét napig, és vele együtt az egész Izráel,* nagy gyülekezet, mely összegyülekezék Hámáttól fogva az Égyiptom patakáig. Józs. 13,3. 9A nyolczadik napon pedig gyülekezést tartának, mert az oltár felszentelését hét napon át végezték és az ünnepet is hét napon. 1Kir. 8,65. 10A hetedik hónapnak huszonharmadik napján elbocsátá a népet sátoraikba, vígan és megelégedve mindama jók felett, a melyeket cselekedett az Úr Dáviddal, Salamonnal és az ő népével Izráellel. 3Móz. 23,24-36. 11És Salamon bevégezé az Úr házát és a királyi palotát, s mindazt, a mit magában elhatározott Salamon, hogy megcsinál az Úr házában és a maga házában; szerencsésen bevégezé. 1Kir. 6,1. 38. 7,1. 9,15. 1Krón. 28,20.
12Megjelenék pedig az Úr Salamonnak azon éjjel, s monda néki:

AZ ÚR VÁLASZA SALAMONNAK

Meghallgattam a te könyörgésedet, és e helyet magamnak áldozat házául választottam. rész 6,12-42. 5Móz. 12,5. **13Ímé, a mikor az eget bezárandom, hogy ne legyen eső; és a mikor parancsolok a sáskának, hogy a földet megemészsze; vagy a mikor döghalált bocsátandok az én népemre: rész 6,40. 1Kir. 9,3-5.** **14És megalázza magát az én népem, a**

mely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én arczomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket. [15]Most már az én szemeim nyitva lesznek, és füleim figyelmesek lesznek e helyen a könyörgésre. [16]Most választottam és megszenteltem e házat, hogy az én nevem abban legyen mindörökké, és ott lesznek az én szemeim és az én szívem mindenkor. [17]És ha te előttem járándasz, a mint járt Dávid, a te atyád, úgy cselekedvén mindenekben, a mint neked megparancsoltam, s az én rendelésimet és ítéletimet megtartándod: 1Kir. 15,5. [18]Megerősítem a te birodalmad trónját, a mint megigértem volt Dávidnak, a te atyádnak, mondván: Nem vétetik el a te nemzetségedből való férfiú az Izráel királyiszékiből. 2Sám. 7,12-14. [19]De hogyha ti elszakadtok, s rendelésimet és parancsaimat, a melyeket előtökbe adtam, elhagyjátok, s elmenvén, idegen isteneknek szolgálandotok és azok előtt meghajoltok: 5Móz. 28,15-68. [20]Kiszaggatom őket az én földemből, a melyet adtam volt nékik: és ezt a házat, a melyet az én nevemnek szenteltem, orczám elől elvetem; tanulságul és példabeszédül adom őket minden nemzetségnek. 2Kir. 25,4. 9,21. [21]És ezen a házon, a mely felséges vala, minden elmenő álmélkodni fog, és azt mondja: Miért cselekedett így az Úr ezzel az országgal és ezzel a házzal? Jer. 52,13. 14. [22]És azt felelik: Azért, mert elhagyták az Urat, atyáik Istenét, a ki őket kihozta volt Égyiptom földéből, és idegen istenekhez hajlottak, azokat imádták és azoknak szolgáltak; azért hozta reájok mind e veszedelmet. 1Kir. 9,9.

2Krón 8

[1]Lőn pedig húsz esztendő mulva, a mi alatt Salamon megépíté az Úr házát és a maga palotáját: 1Kir. 9,10. [2]Azokat a városokat, a melyeket Hirám adott Salamonnak, megépíté Salamon, és Izráel fiait telepíté oda. [3]Azután elméne Salamon Hámát-Sobába és azt hatalmába keríté. [4]És megépíté Tádmort a pusztában, és minden kincstartó városokat, a melyeket Hámátban épített. [5]Annakfelette mind a felső, mind az alsó Bethoront megépíté s megerősített városokká tette kőfalakkal, kapukkal és zárokkal. [6]És Baalátot, s a tárházak minden városait, a melyek Salamonéi valának, a szekereknek és a lovagoknak minden városait; és mindent, a mihez Salamonnak kedve volt, megépíté Jeruzsálemben, a Libánuson és az ő egész birodalmának földén. 1Kir. 9,15. 1Kir. 7,2-12. [7]Mindazt a népet, a mely megmaradt a Hitteusok közül, az Emoreusok, Perizeusok, Hivveusok és a Jebuzeusok közül, a kik nem az Izráel közül valók; [8]Hanem azoknak fiai közül, a kik azon a földön ő utánok maradtak volt, a kiket az Izráel fiai ki nem irthattak, azokat Salamon adófizetőkké tevé mind e mai napig. [9]De az Izráel fiai közül Salamon senkit nem tett szolgává az ő külső dolgaiban; mert ezek hadakozó férfiak voltak, és az ő hadnagyinak vezérei, s szekereinek és lovagjainak vezérei. [10]Azok, a Salamon király seregeinek vezérei, kétszázötvenen valának, a kik uralkodnak vala a népen. [11]És felviteté Salamon a Faraó leányát a Dávid városából a házba, a melyet néki épített vala; mert ezt mondá: Nem lakhatik az én feleségem az Izráel királyának, Dávidnak házában; mert szentséges hely az, mivel az Úr ládája abba vitetett. 1Kir. 7,2. 8. 2Sám. 6,16. 17. [12]Akkor égőáldozatokat áldozék Salamon az Úrnak az Úr oltárán, a melyet rakatott vala a tornácz előtt; [13]Naponként áldozának azon, Mózes parancsolatja szerint, szombatnapokon, a hónapok első napjain, és **évenként a főünnepeken háromszor; tudniillik a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén és a sátorok ünnepén.** 2Móz. 29,38. 43. 2Móz. 23,14-17. **MIÉRT NEM A HÉT? PL.NAGY ENGESZTELÉSI NAP?** [14]És elrendelé az ő atyjának, Dávidnak rendelése szerint a papok tisztét az ő szolgálatjokban, a Lévitákat is az ő tisztök szerint, hogy dícsérnék az Istent és szolgálnának a papok mellett naponként; az ajtónállókat is, az ő csoportjaik szerint minden kapuhoz, mert így volt az Isten emberének, Dávidnak parancsolatja. 1Krón. 24,5-31. 25,1-31. 26,1-32. [15]És nem tértek el a király parancsolatjától, a melyet parancsolt vala a papoknak és Lévitáknak minden dolog és a kincsek felől. [16]Ilyen módon bevégződött Salamonnak minden munkája azon naptól, a mikor az Úr házának alapját letették, annak befejezéséig, a mikor immár

az Úr háza elkészült. 1Kir. 6,38. 9,10. 17Azután elméne Salamon Esiongáberbe és Elótba, a mely a tenger partján, Edom földén volt. 1Kir. 9,26-28. 18És külde Hirám az ő szolgái által néki hajókat és szolgákat, a kik a tengeren jártasok valának, a kik menének a Salamon szolgáival együtt Ofirba, honnan négyszázötven tálentom aranyat hozának és vivék Salamon királynak.

2Krón 9

1A Séba királynéasszonya pedig hallván Salamon hírét, eljöve, hogy megkisértse Salamont nehéz kérdésekkel, Jeruzsálembe, igen nagy sereggel és tevékkel, a melyek hoznak vala fűszereket, igen sok aranyat és drágaköveket; és Salamonhoz méne, **és beszélt vele mindenekről, a melyek szívén voltak. 1Kir. 10,1. 2. 2És Salamon megfelelt minden beszédeire, mert semmi sem volt Salamon elől elrejtve, a melyet meg nem mondhatott volna néki. 1Kir. 4,29-34.** 3És mikor látta Séba királynéasszonya Salamon bölcseségét és a házat, a melyet épített vala; 4És az ő asztalának étkeit, szolgáinak lakását és hivatalnokainak állását és öltözékeiket, pohárnokait s azoknak öltözékeit, és az ő áldozatát, a melylyel az Úrnak házában áldozott: **a lélekzete is elállott.** 5És monda a királynak: Mind igaz volt, a mit hallottam volt az én lakóföldemben a te dolgaidról és bölcseségedről; 1Kir. 10,4-7. **6De hinni sem akartam azoknak beszédeit, míg én magam el nem jöttem és szemeimmel nem láttam.** És ímé nékem a felét sem beszélték el a te bölcseséged nagyságának; felülmúltad a hírt, a melyet hallottam**. 7Boldogok a te embereid és boldogok ezek a te szolgáid, a kik szüntelen udvarlanak néked, hogy hallhatják a te bölcseségedet! Luk. 10,23. 8Legyen az Úr, a te Istened áldott, a ki téged annyira szeretett, hogy az ő székébe helyezett, hogy lennél az Úrnak, a te Istenednek királya; mivel a te Istened szerette Izráelt, hogy megerősítse őt mindörökké, azért tett téged királylyá felettök, hogy szolgáltass ítéletet és igazságot.** 9És ada a királynak százhúsz tálentom aranyat és felette sok fűszerszámot és drágaköveket. Nem is volt több olyan fűszerszám, mint a milyet Séba királynéasszonya ada Salamon királynak. 10És Hirám szolgái is és Salamon szolgái is, a kik hoztak vala aranyat Ofirból; hoztak ébenfát és drágaköveket is. 1Kir. 10,11. 12. 11És csinála a király az ébenfából lépcsőket az Úr házába és a király házába, s cziterákat és lantokat az éneklőknek. Ezekhez hasonlókat nem láttak azelőtt Júda országában. **12Salamon király pedig ada a Séba királynéasszonyának mindent, a mit csak kivánt és kért tőle, azonkivül, a mit ő a királynak hozott.** Azután megtére és méne az ő földébe mind ő, mind az ő szolgái. 13Vala pedig mértéke az aranynak, a mely esztendőnként bejő vala Salamonnak, hatszázhatvanhat tálentom arany, 14Azonkivül, a mit hoznak vala a kalmárok és kereskedők; de még Arábia minden királyai és annak a földnek fejedelmei és hoznak vala aranyat és ezüstöt Salamonnak. 15És csináltata Salamon király kétszáz paizst vert aranyból, mindenik paizsra hatszáz vert arany siklus ment fel. 16Háromszáz kerek paizst is vert aranyból; mindenik paizsra háromszáz arany siklus megy vala, a melyeket a király helyeztete a Libánon erdejének házába. 1Kir. 7,2-12. 17És csináltatott a király egy nagy királyiszéket elefántcsontból, és beboríttatá azt finom aranynyal. 1Kir. 10,18-20. 18Hat lépcsője volt a széknek, és arany zsámolya a székhez erősítve, és támaszai valának mindkét felől az ülés mellett, és két oroszlán állott a karok mellett. 19És tizenkét oroszlán áll vala ott a hat lépcsőn mindkét felől. **Senki soha olyant nem csinált egyetlen országban sem. 20És Salamon királynak összes ivóedényei aranyból valának; a Libánon erdő házának is összes edényei tiszta aranyból valának;** nem vala az ezüstnek semmi becse a Salamon idejében; 1Kir. 10,27. 21Mert hajói voltak a királynak, a melyek Társisba jártak a Hirám szolgáival együtt. Minden három esztendőben egyszer menének a hajók Társisba, honnan aranyat, ezüstöt, elefántcsontot, majmokat és pávákat hoznak vala. **22És felülmúlta Salamon király e földnek minden királyait gazdagságban és bölcseségben. 1Kir. 10,23. 23És e földnek minden királyai kivánnak vala szembe lenni Salamonnal, hogy hallhatnák az ő bölcseségét, a melyet Isten adott vala az ő szívébe. 1Kir. 10,24. 25.** 24És azok mindnyájan ajándékot visznek vala néki, arany és ezüst edényeket, ruhákat, fegyvert, fűszerszámokat, lovakat és öszvéreket

esztendőnként. [25]És Salamonnak négyezer lóistállói, szekerei és tizenkétezer lovagjai valának, a kiket helyheztete a szekerek városaiba és a király mellé Jeruzsálemben. 1Kir. 4,26. **[26]És uralkodó vala minden király felett az Eufrátes folyóvíztől a Filiszteusok földéig és az Égyiptom határáig.** **1Móz. 15,18.** [27]És a király Jeruzsálemben olyanná tevé az ezüstöt, mint a köveket, és a czédrusfákat úgy elszaporítá, mint a vad fügefákat, a melyek nevekednek a mezőségen bőséggel. vers 20. [28]Hordnak vala pedig Salamonnak lovakat Égyiptomból és minden országból. **[29]Salamonnak egyéb dolgai, úgy az elsők, mint az utolsók, avagy nem írattak-é meg a Nátán próféta könyvében, és a Silóbeli Ahija prófécziájában, és Jehdó prófétának Jeroboám ellen, a Nébát fia ellen írt látásaiban? 1Kir. 11,1-41. ELVESZETT SZENT IRAT?** [30]És uralkodék Salamon Jeruzsálemben az egész Izráel felett negyven esztendeig. 1Kir. 11,42. [31]És elaluvék Salamon az ő atyáival egyetemben, és eltemeték őt az ő atyjának, Dávidnak városában, és uralkodék helyette az ő fia, Roboám.

2Krón 10

[1]Elméne Roboám Síkembe; mert Síkembe gyűlt vala az egész Izráel, hogy őt királylyá választanák. **1Kir. 12,1. 2.** [2]Lőn pedig, mikor ezt meghallotta Jeroboám, a Nébát fia, a ki akkor Égyiptomban vala; mert oda futott volt Salamon király elől, visszatére Jeroboám Égyiptomból. 1Kir. 11,40. [3]És hozzáküldvén, elhivaták őt. Eljöve azért Jeroboám és az egész Izráel, és szólának Roboámnak, mondván: 1Kir. 11,26. 29-32. [4]A te atyád igen megnehezítette a mi igánkat, de te most könnyebbítsd meg atyádnak kemény szolgálatát és az ő nehéz igáját, a melyet reánk vetett, és szolgálunk néked. [5]És monda nékik: Harmadnapig gondolkodom róla, azután jőjjetek hozzám. Elméne azért a nép. [6]És tanácskozék Roboám király a vén emberekkel, a kik Salamon előtt az ő atyja előtt állottak vala életében, mondván: Mit tanácsoltok, mit válaszoljak e népnek? [7]És azok ekképen szólának: Ha javára leendesz ennek a népnek, s kedvezel nékik és jó szóval beszélsz hozzájok; akkor te szolgáid lesznek mindenkor. [8]De ő megvetette a vének tanácsát, a melyet néki tanácsoltak, és tanácsot tarta az ifjakkal, a kik ő vele nevekedtek volt fel és néki udvaroltak. [9]És monda azoknak: Ti micsoda tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, a kik nékem így szólának: Könnyebbítsd meg az igát, a melyet a te atyád reánk vetett. [10]Akkor felelének az ifjak, a kik ő vele együtt nevekedtek vala, mondván: Így szólj a népnek, a mely szólván néked, azt mondja: A te atyád megnehezítette a mi igánkat, te pedig könnyebbítsd meg nékünk; így szólj nékik: Az én legkisebb ujjam erősebb atyám derekánál; [11]Most azért, ha az én atyám nehéz igát vetett reátok, én még nehezebbé teszem igátokat; ha az én atyám ostorral vert titeket, én skorpiókkal. [12]És elméne Jeroboám és az egész nép Roboámhoz harmadnap, a mint a király meghagyta, ezt mondván: Jőjjetek hozzám harmadnapon. vers 5. [13]És a király kemény választ adott nékik, **megvetve Roboám király a vének tanácsát.** **vers 6. 7.** **[14]És az ifjak tanácsa szerint szóla nékik,** mondván: Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt; ha az én atyám ostorral vert titeket, én skorpiókkal. [15]És a király nem hallgatá meg a népet; mert ezt az Úr fordította ekként, hogy megerősítené az Úr az ő beszédét, a melyet szólott vala a Silóbeli Ahija által Jeroboámnak, a Nébát fiának. vers 3. 4. 1Kir. 11,29-39. [16]Mikor pedig az egész Izráel látta, hogy nem hallgatá meg őket a király, felele a nép a királynak, mondván: Micsoda részünk van nékünk Dávidban? Nincsen nékünk örökségünk az Isai fiában! Menj el a te hajlékidba, oh Izráel! Ám viseld gondját a te házadnak, oh Dávid! Elméne azért hajlékiba az egész Izráel; [17]Úgy, hogy Roboám csak azokon az Izráel fiain uralkodék, a kik Júda városaiban laktak. rész 11,12. 1Kir. 12,21. [18]És mikor elküldé Roboám Adorámot, az adószedőt, megkövezék őt Izráel fiai, és meghala; Roboám király pedig siete szekerébe ülni, hogy Jeruzsálembe szaladjon. 1Kir. 12,18. [19]Így szakada el az Izráel népe a Dávid házától, mind e mai napig. 1Kir. 12,18-20. **ROBOÁM NEM A VÉNEKRE, HANEM A KEGYETLEN IFJAKRA HALLGATOTT, S EZÉRT KETTÉ SZAKADT AZ ORSZÁG.**

2Krón 11

[1]Méne azért Roboám Jeruzsálembe, és összegyűjté a Júda és Benjámin házát, százhetvenezer válogatott hadviselőket, hogy hadakoznának Izráel ellen, és visszanyernék az országot Roboámnak. 1Kir. 12,21. [2]Szóla pedig az Úr Semájának, az Isten emberének, mondván: **[3]Mondd meg Roboámnak, Salamon fiának, Júda királyának és az egész Izráelnek Júdában és Benjáminban, így szólván: [4]Ezt mondja az Úr: Ne menjetek fel és ne hadakozzatok atyátokfiai ellen;** térjetek meg ki-ki a maga házába, mert én tőlem lett e dolog. És engedének az Úr szavának, és megtérének a helyett, hogy Jeroboám ellen mennének. 1Kir. 11,11-13. [5]Lakozék azért Roboám Jeruzsálemben, és megerősíté a városokat Júdában. [6]Így megépíté Bethlehemet, Etámot és Tékoát, Mik. 5,2. [7]Bethsúrt, Sókót és Adullámot, [8]Gátot, Marésát és Zifet, [9]Adoráimot, Lákist és Azekát, [10]Sorát, Ajalont és Hebront, melyek erős városok valának Júdában és Benjáminban. 1Kir. 2,11. [11]És mikor megerősítette ez erősségeket, helyezett azokba előljárókat és szerze tárházakat eleségnek és bornak és olajnak. [12]És mindenik városban szerze paizsokat és kopjákat, és rendkivül megerősíté azokat. És az övé lőn Júda és Benjámin. **[13]Továbbá a papok és a Léviták, a kik az egész Izráelben valának, ő hozzá csatlakozának minden ő határukból;** [14]Mert a Léviták elhagyták az ő faluikat és jószágukat, és Júdába és Jeruzsálembe menének, mert kiűzte vala őket Jeroboám és az ő fiai, hogy az Úrnak ne szolgálnának. rész 13,9. [15]És rendele magának papokat a magaslatokhoz, a bakokhoz és a borjúkhoz, a melyeket csináltatott vala. 1Kir. 12,31. **[16]És utánuk Izráel minden nemzetségei közül azok, a kik szívök szerint keresték az Urat, Izráelnek Istenét, menének Jeruzsálembe, hogy áldoznának az Úrnak, az ő atyáik Istenének.** [17]És megerősíték Júda országát, és megerősíték Roboámot, a Salamon fiát három esztendeig; mert három esztendeig járának Dávidnak és Salamonnak útján. 1Kir. 12,28. [18]És feleségül vevé Roboám Mahalátát, Jérimótnak, a Dávid fiának leányát és Abihailt, Eliábnak, az Isai fiának leányát, 1Sám. 16,6. [19]A ki szüle néki fiakat: Jeust, Semáriát és Zahámot, [20]És ő utána vevé Maakát, az Absolon leányát, a ki szülé néki Abiját, Attait, Zizát és Selómitot. 1Sám. 18,17. [21]Legjobban szereté pedig Roboám Maakát, az Absolon leányát minden feleségei és ágyasai között; mert tizennyolcz felesége és hatvan ágyasa volt. És nemze huszonnyolcz fiút és hatvan leányt. **[22]És Roboám Abiját, a Maaka fiát tette testvérei között vezérré és előljáróvá, mert őt akará királylyá tenni.** vers 20. [23]És okosan gondolkodván, szétosztá fiait mind Júda és Benjámin földén a megerősített városokba, a kiknek bőségesen adott eleséget és sok feleséget szerzett számukra.

2Krón 12

[1]Lőn pedig, mikor Roboám az ő királyságát megszilárdította és abban megerősödött: elhagyta az Úr törvényét, és vele együtt az egész Izráel. 1Kir. 14,21-24. [2]Azért a Roboám királyságának ötödik esztendejében **feljöve Sésák, az égyiptomi király Jeruzsálem ellen,** (mert az Úr ellen vétkezének). 1Kir. 14,15. 26. [3]Ezerkétszáz fegyveres szekérrel és hatvanezer lovaggal, és megszámlálhatlan vala a nép, a mely vele Égyiptomból feljött, a Libiabeliekkel, Sukkeusokkal és Szerecsenekkel; [4]És elfoglalá **Júdának erős városait, azután méne Jeruzsálem alá. [5]Akkor Semája próféta** méne Roboámhoz és a Júda fejedelmeihez, a kik Jeruzsálembe gyűltek össze Sésáktól való féltökben, és monda nékik: **Ezt mondja az Úr: Mivel ti engem elhagytatok, én is a Sésák kezébe bocsátlak titeket. rész 11,2. [6]Akkor megalázák magokat az Izráel fejedelmei és a király, s mondának: Az Úr igaz! 1Kir. 14,22-24. [7]És mikor az Úr látta, hogy megalázták magokat, ekképen szóla az Úr Semája prófétának: Megalázták magokat, nem vesztem el őket, hanem némi szabadulást szerzek nékik, és nem ontom ki az én haragomat Jeruzsálem ellen Sésák által;** [8]Mindazáltal szolgái lesznek néki, hogy megtudják a különbséget az én szolgálatom és más országok királyságainak szolgálatai között. [9]Feljöve azért Sésák, az égyiptomi király Jeruzsálem ellen, és elvivé az Úr házának kincsét, s a király házának kincsét; mindazokat elvivé; az arany paizsokat is elvivé, a melyeket Salamon

csináltatott vala. 1Kir. 10,16. 17. [10]Ezek helyett Roboám király rézpaizsokat csináltata, és bízá azokat a gyalogosok fejedelminek kezére, a kik őrzik a király házának ajtaját. [11]És mikor a király felmegy az Úr házába, mennek a gyalogosok is, és felviszik azokat, s azután visszahozzák a gyalogosok szobájába. **[12]Mikor azért megalázta magát Roboám, eltávozék az Úr haragja ő róla, hogy meg ne semmisülne mindenestől, mert Júdában is volt még jó dolog.** rész 7,14. [13]Megerősödék azért Roboám király Jeruzsálemben és uralkodék; mert negyvenegy esztendős vala Roboám, mikor uralkodni kezdett volt, és tizenhét esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, a városban, a melyet az Úr választott vala az Izráel minden nemzetségei közül, hogy ott helyheztesse az ő nevét; és az ő anyjának neve vala Naáma, a ki Ammonita volt. rész 7,12. [14]Cselekedék pedig gonoszt, mert az Urat szíve szerint keresni nem akará. [15]Roboámnak pedig első és utolsó dolgai avagy nincsenek-é megírva a **Semája próféta könyvében, és Iddónak, a látnoknak könyvében, a nemzetségi lajstromban? Elveszett könyvek, amire utal a kanonikus könyv…** És hadakozás volt Roboám és Jeroboám között egész éltökben. vers 5. 7. rész 11,2. 1Sám. 9,9. [16]És elaluvék Roboám az ő atyáival, és eltemették a Dávid városában; és uralkodék az ő fia, Abija, helyette. 2Sám. 5,9. rész 11,22.

2Krón 13

[1]Jeroboám királynak tizennyolczadik esztendejében kezde uralkodni **Abija** Júdában. 1Kir. 15,1. **[2]Három esztendeig uralkodék Jeruzsálemben.** Az ő anyjának neve Mikája vala, a ki a Gibeából való Uriel leánya. És Abija és Jeroboám között háború vala. 1Kir. 12,20. [3]Azért felkészüle Abija a háborúra négyszázezer válogatott harczosból álló sereggel; és Jeroboám vele szembeszállott nyolczszázezer válogatott harczosból álló sereggel. [4]Akkor felálla Abija a Semáraim hegyének tetején, a mely az Efraim hegységében vala, és monda: Hallgassátok meg szómat, Jeroboám és az egész Izráel! **[5]Avagy nem kellene-é néktek meggondolnotok, hogy az Úr, az Izráel Istene Dávidnak adta volt a királyságot Izráel felett örökre; néki és fiainak, sónak szövetsége által?** 2Sám. 7,8. 12. 16. 4Móz. 18,19. [6]Mindazáltal felkele Jeroboám, a Nébát fia, Salamonnak, a Dávid fiának szolgája, és támada az ő ura ellen; 1Kir. 11,26. [7]Azután gyűlének ő hozzá a haszontalan emberek, Beliál fiai, a kik ellene szegültek Roboámnak, a Salamon fiának, mikor Roboám gyermek és félénk szívű volt, és azok ellen magát nem oltalmazhatta. [8]És most azt gondoljátok, hogy ti ellene állhattok az Úr királyságának, a mely a Dávid fiainak kezében van, mivel sokan vagytok, s veletek vannak az aranyborjúk is, a melyeket Jeroboám öntetett néktek istenek gyanánt. 1Kir. 11,12. 36. 1Kir. 12,28-33. [9]Avagy nem ti űztétek-é el az Úrnak papjait, az Áron fiait és a Lévitákat? És nem ti szerzettetek-é magatoknak papokat, mint egyéb országoknak nemzetségei, akárkit, a ki az ő szolgálatjának felszentelésére egy gyermekded tulokkal és hét kossal eljött, és lett a bálványok papja, a melyek nem istenek. rész 11,14. 15. [10]Mi mellettünk van pedig az Úr, a mi Istenünk, a kit mi el nem hagytunk; a papok pedig, a kik az Úrnak szolgálnak, az Áron fiai, és vannak Léviták, a kik forgolódnak az ő tisztökben. [11]És áldoznak az Úrnak égőáldozattal minden reggel és minden estve, és füstölőáldozattal, és a kenyérnek a tiszta asztalra való tételére és az arany gyertyatartóra, szövétnekeivel egybe gondot viselnek, meggyújtván azokat minden estve; mert mi megtartjuk az Úrnak, a mi Istenünknek rendelését; ti pedig elhagytátok őt. [12]Azért ímé mi velünk van az Isten vezér gyanánt, és az ő papjai a riadó kürtökkel, hogy ti ellenetek kürtöljenek. Izráel fiai! Ne harczoljatok az Úr ellen, a ti atyáitok Istene ellen, mert nem lesztek szerencsések! 4Móz. 10,9. [13]Jeroboám pedig lest vetett ellenök, hogy hátuk mögé kerüljön, s ilyen módon Júda előtt is ők legyenek, hátuk mögött is a les. Józs. 8,2. [14]Látván pedig Júda, hogy ímé mind elől, mind hátul megtámadtatának: kiáltának az Úrhoz, a papok pedig trombitálnak vala a trombitákkal. [15]És kiáltának Júda férfiai; és mikor kiáltának a Júda férfiai, az Isten megveré Jeroboámot és az egész Izráelt, Abija és Júda előtt. 4Móz. 10,9. [16]És az Izráel fiai menekülének Júda elől, de az Isten kezökbe adá őket; [17]Mert megveré őket Abija és az ő népe nagy csapással, úgyannyira, hogy az Izráeliták közül seb miatt ötszázezer válogatott férfi esett el. [18]És ilyen

módon aláztatának meg az Izráel fiai abban az időben; Júda fiai pedig megerősödének, mert ők az Úrra, az ő atyáik Istenére támaszkodtak volt. [19]És üldözé Abija Jeroboámot, és elfoglala ő tőle egynéhány várost, Béthelt és annak faluit, Jésanát és annak faluit, s Efrávint és annak faluit. [20]És nem jutott többé erőhöz Jeroboám Abija idejében, hanem megveré őt az Úr, és meghala. [21]Abija pedig hatalmassá lőn, és vett vala magának tizennégy feleséget, a kiktől nemze huszonkét fiút és tizenhat leányt. rész 12,16. **[22]Abijának pedig több dolgai, útai és beszédei megírattak az Iddó próféta könyvében. rész 12,15.**

2Krón 14 (v.ö: 1Kir 15, 9-12)

[1]Elaluvék pedig Abija az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid városában, s uralkodék helyette az ő fia, Asa, a kinek idejében tíz esztendeig volt békesség a földön. 1Kir. 15,8. [2]És Asa mindazt cselekedé, a mi jó és igaz vala az Úr előtt, az ő Istene előtt; [3]Elrontá az idegen istenek oltárait és a magaslatokat; a bálványokat eltöreté, és az Aserákat kivágatá; rész 12,1. 14. 1Kir. 11,7. 8. [4]És megparancsolá Júdának, hogy az Urat, az ő atyáik Istenét keressék, és cselekedjék az Isten törvényét és parancsolatját. [5]Kipusztítá Júda minden városaiból a magaslatokat és a nap-oszlopokat, és az ország csendes lőn alatta. [6]És építtetett megerősített városokat Júdában, mivelhogy nyugodalomban volt a föld, és senki sem folytatott ellene háborút azokban az esztendőkben, mert az Úr nyugodalmat adott vala néki. [7]Mert ezt mondja vala Júdának: **Építsük meg a városokat és vegyük körül kerítéssel, tornyokkal, kapukkal, zárokkal, míg a föld birodalmunkban van; mert megkerestük az Urat, a mi Istenünket, megkerestük és nyugodalmat adott nékünk minden felől. Azért építének és lőn jó előmenetelök.** [8]Vala pedig az Asa serege, a mely paizst és kopját visel vala, Júdából háromszázezer; és Benjáminból paizst viselők és kézívesek kétszáznyolczvanezeren valának; mindezek erős vitézek. [9]És kijöve ő ellenök a szerecsen Zérah, ezerszer ezer emberrel és háromszáz szekérrel, és méne Marésáig. rész 16,8. [10]Kiméne Asa is ő ellene, és viadalhoz készülének a Sefáta völgyben, Marésa mellett. [11]Akkor kiálta Asa az Úrhoz, az ő Istenéhez, és monda: **Oh Uram, nincs különbség előtted a sok között és az erő nélkül való között, hogy megsegítsed! Segélj meg minket, oh mi Urunk Istenünk, mert benned bízunk, és a te nevedben jöttünk e sokaság ellen! oh Uram, te vagy a mi Istenünk, ne vegyen ember te rajtad erőt. 1Sám. 14,6.** [12]Megveré azért az Úr a szerecseneket Asa és Júda előtt, és elfutának a szerecsenek. [13]És üldözé őket Asa az ő seregével Gerárig, és elhullának a szerecsenek közül sokan, hogy közülök senki sem marada életben, mert leverettek az Úr előtt és az ő serege előtt; és hozának nagy zsákmányt. [14]És Gérár környékén elpusztítának minden várost, mert az Úrtól való rettegés szállotta meg őket. És a városokat mind feldúlták, mivelhogy sok ragadomány vala azokban.[15]A barmok tanyáit is lerombolták, és sok juhot és tevét elhajtának, s úgy tértek vissza Jeruzsálembe.

2Krón 15

[1]És Azáriást, az Obed fiát felindítá az Isten lelke: [2]A ki Asa elé lépett, és monda: Hallgassatok meg engem, Asa s egész Júda és Benjámin! Az Úr van veletek, ha ti is ő vele lesztek; ha őt kereséndítek, megtaláljátok; de ha őt elhagyándjátok, ő is elhágy titeket. [3]Sok ideje, hogy Izráel az igaz Isten nélkül, tanító pap nélkül, és törvény nélkül van. rész 12,1. 13,8. 9. 1Kir. 11,4-8. 14,22-24. [4]Ha megtért volna az ő nyomorúságában az Úrhoz, Izráel Istenéhez: megtalálták volna azok, a kik őt keresik. rész 7,14. [5]De ezekben az időkben nincs békessége sem a kimenőnek, sem a hazajövőnek, mivelhogy nagy a nyomorúsága mindazoknak, a kik e földön laknak; Zak. 8,10. [6]Annyira, hogy egy nemzetség a másik nemzetséget és egyik város a másik várost elpusztítja; mert az Isten gyötri őket minden sanyarúsággal. rész 13,16-19. [7]Ti azért bátorságosok legyetek, kezeiteket le ne ereszszétek, mert a ti munkátoknak jutalma van. rész 14,2-5. [8]Mikor pedig Asa meghallotta e beszédeket és az Obed prófétának prófécziáját, megbátorodék, és elpusztítá a Júda és Benjámin földéről

mindenestől a bálványokat, a városokból is, a melyeket elfoglalt az Efraim hegységén, és megújítá az Úr oltárát is, a mely az Úr tornácza előtt volt. rész 13,19. [9]És összegyűjté az egész Júda és Benjámin nemzetségét és azokat, a kik jövevények valának köztök az Efraim, Manasse és Simeon nemzetségéből; mert az Izráel nemzetségéből sokan csatlakozának ő hozzá, látván, hogy az Úr, az ő Istene, ő vele volt. rész 11,13. 14. 16. [10]Összegyűlének azért Jeruzsálembe a harmadik hónapban, Asa királyságának tizenötödik esztendejében. [11]És áldozának az Úrnak azon a napon a nyert zsákmányból hétszáz ökörrel és hétezer juhval; [12]És fogadást tettek, hogy ezután az Urat, az ő atyáik Istenét teljes szívvel és teljes lélekkel fogják keresni. Józs. 24,25. 2Kir. 23,3. [13]És ha valaki nem keresné az Urat, az Izráel Istenét, megölettessék kicsinytől fogva nagyig, úgy a férfi, mint az asszony. 2Móz. 22,20. [14]És megesküvének az Úrnak felszóval, kiáltással, trombita- és kürtszókkal. [15]És örvendezett az egész Júda az eskű felett; mert teljes szívökből esküdtek, és egyenlő akarattal keresték az Urat; **és megtaláltaték általok, és az Úr nyugodalmat szerze nékik minden felől. 5Móz. 28,1-14. [16]De még Maakát, Asa király anyját is megfosztá a királynéságtól, mivel egy iszonyú bálványt emelt vala Aserának,** és Asa elrontá és összetörte annak iszonyú bálványát, és a Kedron patakjánál megégeté. 1Kir. 15,13. 2Móz. 32,20. [17]Jóllehet Izráelből a magaslatokat nem irtották ki, mindazáltal **Asának tiszta szíve vala egész életében. rész 14,2. [18]És bevivé az Isten házába, a mit atyja és ő megszentelének, ezüstöt, aranyat és edényeket. [19]És nem volt háború Asa királyságának harminczötödik esztendejéig.**

2Krón 16

[1]Asa király uralkodásának harminczhatodik esztendejében feljöve Baása, az Izráel királya Júda ellen, és megépíté Rámát, hogy ne engedjen senkit se kimenni, se bemenni Asához a Júda királyához. 1Kir. 15,17-22. Józs. 18,21. 25. Asa az Úrnak és a királynak tárházából hoza ki ezüstöt, aranyat, és küldé azt Benhadádnak, a Siriabeli királynak, a ki lakik vala Damaskusban, mondván: 1Kir. 15,18. [3]Szövetség van köztem és te közötted, a mint az én atyám és a te atyád között is volt azelőtt. Ímé küldök néked ezüstöt és aranyat. Menj el, bontsd fel a te szövetségedet Baásával, az Izráel királyával, hogy távozzék el tőlem. vers 1. **[4]És engedvén Benhadád Asa királynak, elküldé az ő seregének vezéreit Izráel városai ellen,** és bevevé Ijont, Dánt, Abelmáimot és Nafthali minden kincses városait. [5]A mit mikor meghallott Baása, abbanhagyta Ráma építését és megszünteté munkáját. [6]Akkor Asa király felvevé az egész Júda népét, és Rámából a köveket és a fákat mind elhordák, a **melyekkel Baása a várost építi vala, és azokból Gébát és Mispát építé. [7]Az időben méne Hanáni próféta Asához, a Júda királyához, és monda néki: Mivel a Siriabeli királyban volt bizodalmad, és nem az Úrban, a te Istenedben bízál: ezért szabadult meg a Siriabeli király hada a te kezedből. Jer. 17,5.** [8]Avagy nem vala-é a Szerecseneknek és a Libiabelieknek nagy seregök, felette sok szekereik és lovagjaik? Mindazáltal, mivel az Úrban volt bizodalmad, kezedbe adá azokat; rész 14,9. **[9]Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, a kik ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak; bolondul cselekedél ebben; azért mostantól kezdve háborúk lesznek te ellened. Jób 34,21. Jer. 17,5.** [10]Akkor megharaguvék Asa a prófétára, és veté őt a tömlöczházba, mert igen megharagudott vala e szóért reá; és ugyanakkor Asa a nép közül is sokat megnyomoríta. [11]De ímé Asának mind első, mind utolsó dolgai meg vannak írva a Júda és az Izráel királyainak könyvében. [12]És megbetegedék Asa, királyságának harminczkilenczedik esztendejében lábaira, annyira, hogy igen súlyos volt az ő betegsége; mindazáltal betegségében is nem az Urat keresé, hanem az orvosokat. [13]És elaluvék Asa az ő atyáival, és meghala az ő királyságának negyvenegyedik esztendejében. [14]És eltemeték őt az ő sírjába, a melyet magának vágatott vala a Dávid városában; és helyezék őt az ágyba, a melyet megtöltének drága fűszerekkel, s kenőcscsé feldolgozott jó illatokkal, és érette felette nagy égést rendezének. 1Móz. 50,2.

ÁSZÁ ELŐSZÖR HALLGAT ISTENÉRE, DE ÉLETE VÉGÉN MÁR NEM! HA VALAKI „ROSSZ” VOLT ÉS JÓ ÚTRA TÉR, AZ MEGTÉRÉS, TEHÁT POZITÍV DOLOG. ÁMDE: HA VALAKI „JÓ” VOLT (MEGTÉRT, ŐSZINTE HÍVŐ, ISTEN EMBERE), DE KÉSŐBB ENGED A CSÁBÍTÁSNAK, ELVESZTI A HITÉT, ELBUKIK (SALAMON, ÁFÁZ, JÚDÁS, STB), AKKOR MI VAN? MI „SZÁMÍTTATIK BE” AZ EMBERNEK? A KORAI, A KÉSŐI ÉNJE? MINDKETTŐ? JÚDÁS, AMIKOR JÉZUS MAGÁHOZ VETTE MÉG „JÓ” VOLT!

2Krón 17

[1]Uralkodék pedig ő helyette az ő fia, Jósafát, és megerősíté magát Izráel ellen. 1Kir. 15,24. [2]És sereget helyezett Júda minden erős városaiba, és őrségeket helyezett Júda országába és Efraim városaiba, a melyeket az ő atyja, Asa meghódított vala. rész 15,8. **[3]És az Úr Jósafáttal vala, mivel az ő atyjának Dávidnak előbbi útain jára, és nem kére segítséget a bálványoktól,** 1Kir. 15,5. **[4]Hanem az ő atyjának Istenét kereste, és az ő parancsolatiban járt vala, és nem Izráelnek cselekedetei szerint.** 1Kir. 12,28-33. **[5]Azért az Úr megerősíté a királyságot az ő kezében, és az egész Júda ada Jósafátnak ajándékot, s gazdagsága és dicsősége igen nagy volt. [6]És az ő szíve felemelkedett az Úr útjain, és még jobban kiirtá Júdából a magaslatokat és az Aserákat.** rész 15,17. [7]Királyságának harmadik esztendejében elküldé az ő vezérei közül Benhailát, Obádiást, Zakariást, Nétanéelt és Mikáját, hogy tanítsanak a Júda városaiban, [8]És velök Lévitákat: Semája, Nétánia, Zebádia, Asáel, Semirámót, Jónatán, Adónia, Tóbiás és Tóbadónia Lévitákat, és velök Elisáma és Jórám papokat. **[9]Tanítának azért Júdában, és az Úr törvényének könyve velök vala, mikor jártak vala Júda városaiban, tanítván a népet. [10]Ezért az Úr igen megrettenté a földnek minden országait, a melyek Júda körül valának, annyira, hogy nem merének Jósafát ellen hadakozni.** 1Móz. 35,5. [11]A Filiszteusoktól is hoznak vala Jósafátnak ajándékot és adópénzt; az Arábiabeliek is hoznak néki nyájakat, hétezerhétszáz kost és hétezerhétszáz bakot. 1Kir. 4,21. [12]És Jósafát mindig nagyobb és hatalmasabb lőn, és építe Júdában kastélyokat és tárházakat. [13]És sok munkája vala néki Júda városaiban, és erős hadakozó férfiakból álló serege volt Jeruzsálemben. [14]Ez pedig azoknak száma nemzetségeik szerint: Júdában az ezredesek: Adna, a fővezér, és vele háromszázezer harczos. [15]Mellette Johanán volt a vezér, és vele kétszáznyolczvanezer ember. [16]Mellette Amásia, a Zikri fia, a ki magát szabadakaratjából az Úrnak kötelezte vala; és ő vele kétszázezer harczos. [17]A Benjámin nemzetségéből vitéz harczos vala Eljada, és vele a kézívesek és paizsosok kétszázezeren. [18]Mellette Józabád, és vele száznyolczvanezeren harczra felszerelve. [19]Ezek szolgálnak vala a királynak azokon kivül, a kiket a király egész Júdában a megerősített városokba helyezett. vers 2.

2Krón 18

[1]Jósafátnak nagy gazdagsága és dicsősége vala. Ő sógorságot szerze Akhábbal. rész 17,5. 1Kir. 18,18. 21,20. [2]Néhány esztendő mulva alámene Akhábhoz Samariába, és levágatott Akháb az ő és a vele való nép számára sok juhot és ökröt, és rávette őt, hogy felmenjen vele Rámóth Gileádba. 1Kir. 22,1-38. [3]Mert ezt mondá Akháb, az Izráel királya Jósafátnak, a Júda királyának: Feljösz-é velem Rámóth Gileádba? Felele néki, és monda: Úgy én, mint te; úgy az én népem, mint a te néped együtt lesz a harczban. [4]Azután monda Jósafát az Izráel királyának: Kérdezősködjél még ma az Úr beszéde után. 2Kir. 3,11. 12. [5]És összegyűjté az Izráel királya a prófétákat, mintegy négyszáz férfiút, és monda nékik: Elmenjünk-é Rámóth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? Felelének: Menj el, és az Isten a király kezébe adja. [6]És monda Jósafát: Nincsen-é itt több prófétája az Úrnak, hogy attól is tudakozódhatnánk? 1Kir. 22,7-9. [7]És monda az Izráel királya Jósafátnak: **Van még egy férfiú, a ki által az Urat megkérdezhetjük, de én gyűlölöm őt, mert soha nem jövendöl nékem jót, hanem mindig csak rosszat; ez Mikeás, a Jimla fia. És monda Jósafát: Ne beszéljen így a király!** [8]Szólíta azért az Izráel királya egyet

az ő szolgái közül, és monda: Hívd ide hamar Mikeást, a Jimla fiát. [9]És az Izráel királya és Jósafát, a Júda királya ott ülnek vala, kiki az ő királyiszékében, királyi ruhákba öltözötten; ott ülnek vala Samaria kapuja előtt, a térségen; és a próféták mind prófétálnak vala ő előttök. vers 5. [10]Csináltatott vala pedig magának Sédékiás, a Kénaána fia vasszarvakat, és monda: Ezt mondja az Úr: Ezekkel ökleled a Siriabelieket, mígnem megemészted őket! 1Kir. 22,11. [11]A többi próféták is mind ekképen jövendöltek, mondván: Menj fel Rámóth Gileád ellen, szerencsés leszel; mert azt az Úr a király kezébe adja. [12]A követ pedig, a ki elment volt, hogy elhívná Mikeást, szóla néki, mondván: Ímé a próféták egyenlő akarattal jót jövendölnek a királynak; szólj, kérlek, te is úgy, mint azok közül egy, és jövendölj jót. **[13]Akkor monda Mikeás: Él az Úr, hogy csak azt fogom mondani, a mit az én Istenem nékem mondánd!** 4Móz. 22,38. 24,13. [14]Mikor azért a király elé jutott, akkor monda a király néki: Mikeás! elmenjünk-é Rámóth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? És monda: Menjetek el, és jó szerencsétek leszen, kezetekbe adattatnak azok. [15]És monda a király néki: Hányszor esküdtesselek meg téged, hogy az igaznál egyebet ne mondj nékem az Úr nevében? [16]Akkor monda: Látám az egész Izráelt elszéledve a hegyeken, mint a juhokat, melyeknek pásztoruk nincsen. És azt mondá az Úr: Nincsen ezeknek urok. Térjen meg kiki az ő házához békességben. [17]És monda az Izráel királya Jósafátnak: Nemde nem megmondottam-é, hogy nem fog nékem jót jövendölni, hanem rosszat? vers 7. [18]Ismét monda: **Halljátok meg azért az Úr szavát. Látám az Urat ülni az ő királyiszékében, és az egész mennyei sereget jobb és balkeze felől mellette állani.** Dán. 7,10. **[19]És monda az Úr: Kicsoda csalja meg Akhábot, az Izráel királyát, hogy felmenjen és elveszszen Rámóth Gileádban? És ki egyet, ki mást szóla.** 1Kir. 22,20. **[20]Akkor eljöve egy lélek, a ki megállván az Úr előtt, monda: Én akarom megcsalni őt. Az Úr pedig monda néki: Mimódon?** 1Kir. 22,21. **[21]És felele: Kimegyek és leszek hazug lélek az ő összes prófétái szájában. Monda azért: Csald meg és győzd meg, menj ki és cselekedjél úgy. [22]Ímé azért most az Úr adta a hazugságnak lelkét ezen te prófétáid szájába, és az Úr szólott veszedelmes dolgot ellened.** vers 10. 11. Ésa. 19,14. [23]Akkor oda lépett Sédékiás, a Kénaána fia, s arczul csapá Mikeást, és monda: Melyik úton távozott el az Úrnak lelke tőlem, hogy csak néked szólana? vers 10. Ján. 18,22. [24]Felele Mikeás: Ímé meglátod magad azon a napon, a mikor egyik kamarából a másik kamarába mégy, hogy elrejtőzhessél. 1Kir. 22,25. [25]Akkor monda az Izráel királya: Fogjátok meg Mikeást, és vigyétek Amonhoz, a város fejedelméhez, és Joáshoz, a király fiához. [26]És mondjátok: Ezt mondja a király: Vessétek őt a tömlöczbe, s tápláljátok őt a nyomorúság kenyerével és a nyomorúság vizével, míg békességgel megjövök. 1Kir. 22,27. [27]És monda Mikeás: **Ha békével térsz vissza, akkor nem az Úr szólott én általam. Ismét monda: Halljátok meg minden népek!** vers 16. 5Móz. 18,21. 22. [28]És felvonult az Izráel királya és Jósafát a Júda királya Rámóth Gileád ellen. [29]És monda az Izráel királya Jósafátnak: Ruhámat megváltoztatom, és úgy megyek a viadalra; te pedig öltözzél fel ruhádba. És megváltoztatá az Izráel királya az ő ruháját, és menének viadalra. [30]Siria királya pedig meghagyta vala az ő szekerei fejedelmeinek, mondván: Ne harczoljatok se kicsiny, se nagy ellen, hanem csak az Izráel királya ellen. [31]És a mikor meglátták a szekerek fejedelmei Jósafátot, mondának: Ez az Izráel királya! És körülfogták őt, hogy legyőzzék. **Akkor felkiálta Jósafát, és az Úr megsegéllé őt, és az Isten azokat elfordítá tőle;** 1Kir. 22,32. 33. [32]Mert mikor látták a szekerek fejedelmei, hogy nem az Izráel királya, ott hagyták. [33]Egy férfi pedig kifeszíté kézívét csak úgy találomra, és találá az Izráel királyát a pánczél és a kapocs között. És ő monda az ő kocsisának: Fordulj meg, és vígy ki engem a táborból, mert megsebesültem. 1Kir. 22,34. 37. 38. [34]És az ütközet mind erősebb lett azon a napon, és az Izráel királya az ő szekerében állott a Siriabeliek ellen estvéig, és naplementekor meghala.

irodalmi dráma! Shakespeare V.Henrik Iv, 1
Act 4 Scene 1 – Key Scene

In this scene, King Henry visits the English camp in disguise. He talks with some of the soldiers, who do not recognise him, and quarrels with one of them, Michael Williams, about the responsibility of the King.

2Krón 19
[1]Megtére pedig Jósafát, a Júda királya az ő házához Jeruzsálembe békével. [2]És eleibe méne Jéhu próféta, a Hanáni fia, és monda Jósafát királynak: **Avagy az istentelennek kellett-é segítségül lenned, és az Úrnak gyűlölőit szeretned? Ezért nagy az Úrnak haragja ellened.** 1Kir. 1,20-25. 22,29. **[3]Mindazáltal némi jó dolog találtatott benned, hogy e földről kivágattad az Aserákat és az Istennek keresésére adtad magadat.** rész 17,4-6. [4]És Jósafát egy ideig Jeruzsálemben tartózkodék, azután pedig kiméne a nép közé, Beersebától fogva mind az Efraim hegységéig, és megtéríté őket az Úrhoz, az ő atyáiknak Istenéhez; [5]És rendele bírákat azon a földön, Júdának minden erős városaiba, városonként. [6]És monda a bíráknak: **Jól meglássátok, a mit cselekesztek; mert nem ember nevében ítéltek, hanem az Úrnak nevében, a ki az ítéletben veletek lesz.** Zsolt. 82,1. [7]Azért az Úr félelme legyen rajtatok, vigyázzatok arra, a mit tesztek; mert **az Úrnál, a mi Istenünknél nincsen hamisság, sem személyválogatás, sem ajándékvétel.** 5Móz. 10,17. Csel. 10,34. 1Pét. 1,17. [8]Sőt Jeruzsálemben is beállíta némelyeket Jósafát a Léviták, papok és az Izráel nemzetségeiből való fejedelmek közül az Úr ítéletére és a perlekedésekre. És ők Jeruzsálembe visszatérének. [9]És meghagyá nékik, mondván: **Így cselekedjetek az Úrnak félelmében hűséggel és tökéletes szívvel.** [10]Ha valamely pert előtökbe hoznak a ti atyátokfiai, a kik lakoznak az ő városaikban, emberhalál, **törvény és parancsolat, a rendtartások és ítéletek miatt: intsétek őket, hogy ne vétkezzenek az Úr ellen, és ne szálljon reátok és a ti atyátokfiaira az Úr haragja. Így cselekedjetek és ne vétkezzetek. [11]És ímé Amária pap lesz a fő ti köztetek az Úrnak minden dolgaiban; és Zebádia, az Ismáel fia lesz a Júda házának vezére a király minden dolgában; a Léviták is előljáróitok lesznek. Legyetek azért erősek a ti tisztetekben és az Úr mellette lesz az igaznak.**

2Krón 20
[1]És lőn ezek után, eljövének a Moáb fiai és Ammon fiai, és velök mások is az Ammoniták közül, Jósafát ellen, hogy hadakozzanak vele. 2Sám. 8,2. 12. 2Kir. 3,5. Eljövének pedig a hírmondók, és megmondák Jósafátnak, mondván: A tenger tulsó részéről nagy sokaság jön ellened Siriából, és már Haséson-Tamárban vannak; ez az Engedi. 1Móz. 14,7. Józs. 15,20. 62. [3]Megfélemlék azért **Jósafát, és az Urat kezdé keresni és hirdete az egész Júda országában bőjtöt**. [4]Azért felgyűlének a Júdabeliek, hogy az Úr segedelmét keressék, Júdának minden városaiból is jövének, hogy az Urat megkeressék. [5]És megálla Jósafát Júda és Jeruzsálem gyülekezetiben, az Úr házában az új pitvar előtt; [6]És monda:

JÓSAFÁT IMÁDSÁGA

Oh Uram, mi atyáink Istene! nem te vagy-é egyedül Isten a mennyben, a ki uralkodol a pogányoknak minden országain? A te kezedben van az erő és hatalom, és senki nincsen, a ki ellened megállhatna. [7]Oh mi Istenünk! nem te űzéd-é ki e földnek lakóit a te néped az Izráel előtt, és nem te adád-é azt Ábrahámnak, a te barátod magvának mindörökké? Ésa. 41,8. Jak. 2,23. **[8]És lakának azon, és építettek azon a te nevednek szentséges hajlékot, mondván:** 1Kir. 6,27. 9,3. **[9]A mikor veszedelem jövend mi reánk, háború, ítélet, döghalál vagy éhség, megállunk e házban előtted (mert a te neved e házban van) és a mikor kiáltunk hozzád a mi nyomorúságainkban: hallgass meg és szabadíts meg minket.** 1Kir. 8,33-37. rész 5,13. 14. 2Sám. 7,13. 2Móz. 20,24. **[10]És most ímé az Ammoniták, a Moábiták és a Seir hegyén lakozók, a kiknek földjén nem akarád, hogy általmenjenek az Izráel fiai, mikor Égyiptom földéből kijöttek, hanem mellettök menének el és nem pusztíták el őket;** 5Móz.

2,4. 9. 19. **[11]Ímé ezért azzal fizetnek nékünk, hogy ellenünk jönnek, hogy kiűzzenek a te örökségedből, melyet örökségül adtál nékünk. [12]Oh mi Istenünk, nem ítéled-é meg őket? Mert nincsen mi bennünk erő e nagy sokasággal szemben, mely ellenünk jön. Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak te reád néznek a mi szemeink.** Zsolt. 123,1. 2. [13]És a Júdabeliek mindnyájan állanak vala az Úr előtt, gyermekeikkel, feleségeikkel és fiaikkal egyetemben. **[14]Akkor Jaházielre, a Zakariás fiára (ki Benája fia, ki Jéhiel fia, ki Mattániás fia vala, és az Asáf fia közül való Lévita vala) az Úrnak lelke szálla, a gyülekezet közepette**, 1Krón. 25,1. [15]És monda: Mindnyájan, a kik Júdában és Jeruzsálemben lakoztok, és te Jósafát király, halljátok meg szómat! Így szól az Úr néktek: **Ne féljetek és ne rettegjetek e nagy sokaság miatt; mert nem ti harczoltok velök, hanem az Isten.** [16]Holnap szálljatok szembe velök! Ímé ők a Czicz hágóján fognak felmenni, és rájok találtok a völgynek szélénél, a Jeruel pusztájával szemben. [17]Nem kell néktek harczolnotok, hanem csak álljatok veszteg, és lássátok az Úrnak szabadítását rajtatok. **Júda és Jeruzsálem, ne féljetek és ne rettegjetek!** Holnap menjetek ellenök, mert az Úr veletek lesz. **[18]Akkor Jósafát meghajtá fejét a föld felé, s Júda és Jeruzsálem lakói leborulának az Úr előtt és imádák az Urat**. [19]A Kéhátiták fiai közül és a Kóriták fiai közül való Léviták pedig felállának, hogy az Urat, Izráel Istenét nagy felszóval dícsérjék. 1Krón. 6,1. 22. 33. [20]És reggel felkészülvén, kimenének a Tékoa pusztájára; és mikor kiindulnának onnan, megálla Jósafát, és monda: Halljátok meg szómat, Júda és Jeruzsálemben lakozók! Bízzatok az Úrban a ti Istentekben, és megerősíttettek; bízzatok az ő prófétáiban, és szerencsések lesztek! Ésa. 7,9. 1Sám. 15,24. [21]Tanácsot tartván pedig a néppel, előállítá az Úr énekeseit, hogy dícsérjék a szentség ékességét, a sereg előtt menvén, és mondják: **Tiszteljétek az Urat, mert örökkévaló az ő irgalmassága;** 1Krón. 16,34. 35. Zsolt. 136,1-3. [22]És a mint elkezdették az éneklést és a dícséretet: az Úr ellenséget szerze az Ammon fiai és a Moábiták és a Seir hegyén lakozók ellen, a kik Júdára jövének, és megverettetének. Bir. 7,22. [23]Mert az Ammon és a Moáb fiai a Seir hegyén lakozók ellen támadának, hogy őket levágnák és elvesztenék; és mikor mind elvesztették a Seir hegyén lakozókat, azután egymás elpusztítását segítették elő. 1Sám. 14,20. [24]A Júda népe pedig méne Mispába a puszta felé, és mikor a sokaság felé fordulának: ímé csak elesett holttestek valának a földön, és senki sem menekült meg. [25]Akkor elméne Jósafát és az ő népe, hogy azoknak jószágait megzsákmányolják, és találának nálok temérdek gazdagságot és a holttesteken drága szép ruhákat, melyeket lefosztának rólok, oly sokat, hogy alig vihették el, és harmadnapig kapdosták a zsákmányt, mert felette sok vala. [26]Negyednapra pedig gyűlének a hálaadásnak völgyébe, mivel az Úrnak ott adának hálákat; azért azt a helyet hálaadás völgyének nevezék mind e mai napig. [27]Megtére azért Júdának és Jeruzsálemnek egész népe Jósafáttal, az ő fejedelmökkel egybe, hogy visszamenjen Jeruzsálembe nagy örömmel; mert az Úr megvigasztalta vala őket az ő ellenségeik felett. [28]És bemenének Jeruzsálembe, lantokkal, cziterákkal és trombitákkal, az Úr házához. **[29]És lőn az Istennek félelme az országok minden királyságain, mikor meghallották, hogy az Úr hadakozott vala az Izráel ellenségei ellen.** [30]Megnyugovék azért a Jósafát országa, és békességet ada néki az ő Istene minden felől. [31]És uralkodék Jósafát Júda felett. **Harminczöt esztendős vala, mikor uralkodni kezde, és uralkodék Jeruzsálemben huszonöt esztendeig;** és az ő anyjának neve Azuba vala, a Silhi leánya. 1Kir. 22,41. 42. [32]És jára Asának, az ő atyjának útján, el sem távozék attól, cselekedvén azt, a mi az Úr szeme előtt kedves dolog vala. 1Kir. 15,9-15. 24. [33]Csakhogy még a magaslatok nem rontattak le, és a nép nem készítette az ő szívét az ő atyái Istenéhez. [34]Jósafátnak pedig első és utolsó dolgai ímé meg vannak írva Jéhunak, a Hanáni fiának könyvében, a ki azokat beírta az Izráel királyainak könyvébe. [35]Azután Jósafát, a Júda királya megbarátkozék Akháziával, az Izráel királyával, a ki gonoszul cselekedett vala; 1Kir. 22,52-54. [36]Mindazáltal vele megbarátkozék, hogy hajókat készítenének, melyeken Társisba mennének; és a hajókat Esiongáberben készíték. 1Kir. 22,49. 50. [37]Jövendöle azért Eliézer, a Maresából való Dódava fia Jósafát ellen, mondván: **Minthogy megbarátkozál Akháziával, az Úr megsemmisíti a te munkádat. És a hajók mind összetörének, és nem mehetének Társisba.**

2Krón 21

[1]És meghala Jósafát az ő atyáival egyetemben, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában; és uralkodék helyette az ő fia, **Jórám.** 1Kir. 22,51. [2]És az ő testvérei, a Jósafát fiai ezek valának: Azária, Jéhiel, Zakariás, Azáriás, Mikáel és Sefátja. Ezek mind Jósafátnak, az Izráel királyának fiai voltak. [3]És adott nékik az ő atyjok sok ajándékot ezüstben, aranyban és drágaságokban, Júdabeli megerősített városokkal; de a királyságot Jórámnak adá, mivel ő vala elsőszülötte. [4]*Kezde azért Jórám az ő atyjának királyságában uralkodni, és mikor immár abban megerősödött, az ő testvéreit mind megölé fegyverrel; sőt Izráel fejedelmei közül is némelyeket.* [5]Harminczkét esztendős korában kezdett vala uralkodni Jórám, és nyolcz esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. [6]És jára az Izráel királyainak útján, a mint cselekszik vala az Akháb háznépe; mert az Akháb leányát vette vala magának feleségül; **és az Úr szemei előtt gonosz dolgot cselekedék.** [7]Nem akará mindazáltal az Úr a Dávid házát elveszteni a szövetségért, a melyet Dáviddal kötött, és mivel igéretet tett vala, hogy szövétneket ad néki és az ő fiainak minden időben. 2Kir. 8,17-19. 2Sám. 7,11. 12. 1Kir. 11,36. [8]Az ő idejében szakada el Edom Júda keze alól, és királyt választának magoknak. 1Móz. 27,40. 2Sám. 8,14. [9]Elméne ugyan Jórám az ő vezéreivel és a szekerek mind ő vele, és felkelvén éjjel, megveré az Edomitákat, a kik őt körülvették vala, és szekereiknek fejedelmeit; rész 20,10-22. [10]Mindazáltal Edom elszakada Júdának keze alól mind e mai napig. Ugyanakkor elszakada Libna is az ő keze alól, mivel elhagyta az Urat, atyái Istenét. **[11]Ő is csináltatott magaslatokat Júda hegyein, és azt művelé, hogy a Jeruzsálembeliek paráználkodának, sőt Júdát is felbiztatá erre.** [12]Juta pedig azonközben **az Illés próféta írása ILLÉS ÍRÓ PRÓFÉTA IS LETT VOLNA?** hozzá, mondván: Ezt mondja az Úr, a te atyádnak, Dávidnak Istene: Mivel nem járál a te atyádnak, Jósafátnak útján, sem a Júda királyának, Asának útján; [13]Hanem járál az Izráel királyainak útján, és azt műveléd, hogy Júda és Jeruzsálem lakói paráználkodjanak, a mint az Akháb háza is paráználkodik; annakfelette testvéreidet, atyádnak házát megöléd, a kik jobbak voltak nálad: [14]Ímé az Úr nagy csapást bocsát a te népedre, fiaidra, feleségeidre és minden jószágodra. **[15]Te pedig súlyos betegségbe, bélbajba esel, mindaddig, míg a te béled naponként kimegy a betegség miatt**. vers 19. [16]Felindítá azért az Úr Jórám ellen a Filiszteusok és az Arábiabeliek elméjét, a kik a szerecsenekkel határosok valának. [17]És feljövének Júda ellen és megtámadván őt, zsákmányul vivék mindazt a vagyont, a mi a király házában található volt, sőt fiait és feleségeit is, és nem maradt néki más fia, csak Joákház, a legkisebbik. [18]És mindezek után **megveré őt az Úr felette nagy bélbajjal,** mely gyógyíthatatlan vala. [19]És ez így volt napról-napra, egészen a második év végéig, midőn **belei kifolytak a betegség miatt, MICSODA RÉSZLETES ORVOSI LEÍRÁS!** és meghala nagy kínokban: és népe nem égete néki drága illatú fűszereket, mint az ő atyáinak égettek vala. rész 16,14. [20]Harminczkét esztendős vala, mikor uralkodni kezde, és nyolcz esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. **És mikor minden részvét nélkül kimula, ISTEN ŐRIZZEN MEG A „RÉSZVÉT NÉLKÜLI" HALÁLTÓL!** eltemeték őt a Dávid városában; de nem a királyok sírjába.

2Krón 22

[1]És királylyá tevék Jeruzsálem lakosai helyette az ő legkisebb fiát Akháziát; mert az idősebbeket mind megölték azok, a kik az Arábiabeliekkel jöttek vala a táborba. Uralkodék azért Akházia, Jórámnak a Júda királyának fia. 2Kir. 8,24. rész 21,16. 17. [2]Akházia negyvenkét esztendős volt, mikor királylyá lett, és egy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. Anyjának neve Athália volt, a ki az Omri leánya vala. [3]Ő is az Akháb házának útjain jára; mert az ő anyja vala néki tanácsadója az istentelen cselekedetre. 2Kir. 8,27. [4]És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, miképen az Akháb háznépe, mert azok voltak tanácsadói atyja halála után, az ő veszedelmére. [5]Sőt azoknak tanácsa után indulva, hadba méne Jórámmal az Akháb fiával az Izráel királyával Hazáel ellen a Siriabeli király ellen, Rámóth Gileádba; de a Siriabeliek Jórámot megverék. 2Kir. 8,25. [6]Visszatért azért Jórám, hogy meggyógyíttassa magát Jezréel városában;

mert sebek valának rajta, melyekkel megsebesíttetett Rámában, mikor Hazáel ellen, Siria királya ellen harczolt. Akházia pedig, Jórámnak a Júda királyának fia, alláméne, hogy meglátogatná Jórámot, az Akháb fiát Jezréelben, mert beteg vala. [7]Hogy Akházia Jórámhoz méne, Isten akaratából, az ő romlása vala, mert odaérkezvén, elméne Jórámmal Jéhu ellen, a ki a Nimsi fia volt, a kit az Úr felkenetett, hogy kiírtaná az Akháb háznépét. 2Kir. 9,1. 2. 6-10. [8]Lőn azért, mikor Jéhu az Akháb házán bosszút álla, rátalált a Júda fejedelmeire és az Akházia testvéreinek fiaira, a kik Akháziának szolgálnak vala, és megölé őket. 2Kir. 10,13. 14. [9]Akháziát is keresé és megfogák őt, (ki Samariában rejtőzött vala el) és vivék őt Jéhuhoz, a ki megöleté őt. De eltemették, mert ezt mondják róla: Mégis a Jósafát fia volt, a ki teljes szívvel keresé az Urat. És nem vala immár senki az Akházia háznépe közül a ki képes lett volna a királyságra. 2Kir. 9,27. [10]És Athália az Akházia anyja, látván, hogy az ő fia meghalt: felkele és megölé a Júda háznépének minden királyi sarját. 2Kir. 11,1-3. **HERÓDES** [11]De Jósabát a király leánya vevé Joást az Akházia fiát, és kivivé őt titkon a király fiai közül, a kik megölettek, és elrejté őt és az ő dajkáját az ágyasházban. És elrejté őt Jósabát, a Jórám király leánya, **A FÁRAÓ LEÁNYA ÉS MÓZES** a ki a Jójada pap felesége volt, (mert Akháziának huga vala) Athália elől, hogy őt meg ne ölhesse. rész 24,1. [12]És náluk vala az Úr házában elrejtve hat esztendeig. Athália pedig uralkodék az ország felett.

2Krón 23

[1]A hetedik esztendőben pedig felbátorodván Jójada, szövetséget kötött a századosokkal, Azáriával a Jérohám fiával, Ismáellel a Jóhanán fiával, Azáriával az Obed fiával, Maaséjával az Adája fiával, és Elisafáttal a Zikri fiával; 2Kir. 11,4-12. [2]A kik Júda országát körüljárván, összegyűjték Júdának minden városaiból a Lévitákat és az Izráel családfőit, és jövének Jeruzsálembe. [3]Szövetséget tőn pedig mind az egész gyülekezet a királylyal az Isten házában, minekutána Jójada ekképen szólott nékik: Ímé a király fia fog uralkodni, a mint az Úr szólott volt a Dávid fiairól; 2Sám. 7,12. 16. 1Kir. 11,36. [4]Azért ez az a dolog, amit cselekednetek kell: Harmadrész közületek, a kik a szombatra szoktatok feljönni a papok és a Léviták közül, ajtónálló legyen; [5]Harmadrész a király házánál, és harmadrész a főkapunál álljon; az egész nép pedig legyen az Úr házának pitvariban; **[6]Senki ne menjen be az Úr házába, hanem csak a papok és a kik szolgálnak a Léviták közül, csak ők menjenek be, mert szent dologra rendeltettek;** az egész nép tartsa magát az Úr parancsolatjához. [7]És a Léviták vegyék körül a királyt, fegyvere mindenkinek kezében legyen, és ha valaki bemenne a házba, ott megölettessék; és a király mellett legyetek, mikor bemegy és mikor kijön. [8]És mind a szerint cselekedének a Léviták és az egész Júda, a mint Jójada pap megparancsolá, és kiki maga mellé vevé az ő embereit, mindazokat, a kik felmennek vala a szombatra, mind a kik kijőnek vala szombaton; mert Jójada pap nem ereszté el a csapatokat. [9]És Jójada pap a századosoknak azokat a dárdákat, paizsokat és pánczélokat adá, a melyek Dávid királyéi voltak, a melyek az Isten házában valának. [10]És állítá az egész népet, mindenkinek fegyvere kezében lévén, a ház jobb oldalától fogva a ház bal oldaláig, az oltár mellett és a ház mellett a király körül. [11]Akkor kihozák a király fiát, és **reá tevék a koronát és a bizonyságtételt, és királylyá tevék őt, és megkenék őt Jójada és az ő fiai, mondván: Éljen a király!** [12]Mikor pedig meghallotta **Athália** a futkosó nép szavát, a kik a királyt dícsérik vala; akkor ő is felméne a nép közé az Úr házába. [13]És mikor látta, hogy a király az ő oszlopánál áll a bejáratnál, s a fejedelmek és a trombitások a király mellett vannak, és hogy az egész föld népe örül, trombitál, s az énekesek a zengő szerszámokkal énekelnek, a kik tudósok valának az isteni dícséretben: megszaggatá Athália az ő ruháit, és monda: Árulás, árulás! 2Kir. 23,3. [14]És kiküldé Jójada pap a századosokat, a sereg előljáróit, mondván nékik: Vezessétek ki a rendek között; és ha valaki utána menne, fegyverrel ölettessék meg. Mert ezt mondja vala a pap: Ne öljétek meg őt az Úr házában. 2Kir. 11,15. [15]Helyet adának azért néki, hogy kimehessen, és mikor jutott volna a király háza felé a lovak kapujáig, ott megölték őt. rész 22,10. 2Móz. 21,14. [16]Szövetséget tőn

pedig Jójada ő maga között, az egész nép között és a király között, hogy ők az Úr népei legyenek. [17]És beméne az egész sokaság a Baál házába, és azt elrontá, és annak mind oltárait, mind bálványait összetöré; Mattánt pedig, a Baál papját az oltárok előtt ölék meg. rész 21,11. 22,3. 4. 2Kir. 11,18. 5Móz. 13,9. [18]És gondviselőket állíta Jójada az Úr házába, a lévitai papok által, a kiket Dávid csoportokba osztott az Úr házában, hogy áldoznának égőáldozatokkal az Úrnak, a mint a Mózes törvényében megíratott, nagy vígassággal és énekszóval, a Dávid rendelése szerint. 1Krón. 24,3-7. 25,1. 8. [19]És állítá az ajtónállókat az Úr házának kapuihoz, hogy be ne mehessen, a ki tisztátalan bármely dolog által. 1Krón. 26,1-19. [20]Azután maga mellé vevé a századosokat és a főembereket és a kik a nép felett uralkodnak, s az egész ország népét, és kivezetvén a királyt az Úr házából, bemenének a király házának felső kapuján, és ülteték a királyt a királyiszékbe. [21]És örvendezett a föld minden népe, és a város is megnyugovék; minekutána Athháliát megölék fegyverrel. vers 15.

2Krón 24

[1]Hét esztendős vala Joás, mikor uralkodni kezde, és uralkodék Jeruzsálemben negyven esztendeig; az ő anyjának neve Sibia vala, Beersebából. rész 23,1-11. 2Kir. 11,21. 12,1. [2]És cselekedék Joás az Úr előtt kedves dolgot, Jójada papnak teljes életében. [3]Vett pedig néki Jójada két feleséget, és nemze fiakat és leányokat. [4]Ezek után elvégezé magában Joás, hogy megújítja az Úrnak házát. [5]És összehivatá a papokat és a Lévitákat, és monda nékik: Menjetek el a Júda városaiba, és szedjetek az Izráel népétől fejenként pénzt, hogy a ti Istentek háza esztendőnként kijavíttassék. Ti pedig siessetek e dologgal; de a Léviták nem sietének. [6]Akkor hivatá a király Jójadát a papifejedelmet, és monda néki: Miért nem gondoltál a Lévitákra, hogy behozzák Júdából és Jeruzsálemből az ajándékot, a melyet rendelt Mózes az Úr szolgája és az Izráel gyülekezete, a gyülekezet sátorához? 2Móz. 30,11-15. [7]Mert az istentelen Athália és az ő fiai elpusztították az Isten házát, és mindazt, a mi az Úr házának vala szentelve, a bálványokra költötték. rész 22,3. 10. [8]És mikor parancsolt a király, csinálának egy ládát, melyet az Úr házának kapuja előtt helyezének el, kivül. [9]És kihirdeték Júdában és Jeruzsálemben, hogy hozzák el az Úrnak az ajándékot, a melyet az Isten szolgája Mózes parancsolt a pusztában Izráelnek. vers 6. [10]Akkor a vezérek mindnyájan és az egész nép örömmel vivék az ő ajándékaikat és veték a ládába, míg megtelék. [11]És időnként a Léviták által elviteték a ládát a király gondviselőjéhez, és mikor látták, hogy sok pénz van benne, eljövén a király íródeákja és a főpap választott embere, kiüríték a ládát, s azután ismét visszavitték helyére. Ezt művelék időnként, és nagy összeg pénzt gyűjtének. [12]És adá azt a király és Jójada az Úr háza körül való munka felügyelőjének; és fogadának favágókat és ácsokat az Úr házának újítására, vas- és rézműveseket is az Úr házának megerősítésére. [13]Munkálkodának azért a művesek, és az ő kezök által a kijavítás előrehaladt, s az Úrnak házát előbbi állapotába helyezék, és megerősíték azt. [14]Mikor pedig elvégezték, a megmaradt pénzt vivék a királynak és Jójadának, melyből csinálának az Úr háza számára edényeket, az isteni tisztelet és áldozat számára kanalakat, s arany és ezüst edényeket. És áldozának vala égőáldozatokkal szüntelen az Úrnak házában, Jójadának, teljes életében. rész 23,18-20. **[15]Megvénhedék pedig Jójada, és megelégedvén életével, meghala. Százharmincz esztendős korában hala meg.** [16]És eltemeték őt a Dávid városában a királyok között, mivel kedves dolgot cselekedett vala Izráelben mind Istennel s mind az ő házával. [17]Minekutána pedig meghala Jójada, eljövének a Júda fejedelmei, és meghajták magokat a király előtt; a király pedig hallgatott reájok. [18]És elhagyák az Úrnak, atyáik Istenének házát, és szolgálának az Aseráknak és • bálványoknak; mely vétkök miatt lőn az Úrnak haragja Júda és Jeruzsálem ellen. rész 21,11. [19]És külde hozzájuk prófétákat, hogy visszatérítenék őket az Úrhoz, a kik bizonyságot tevének ellenök, de nem hallgattak reájok. [20]Az Isten lelke pedig felindítá Zakariást, a Jójada pap fiát, a ki felálla a nép között, és monda nékik: Ezt mondja az Isten: Miért szegtétek meg az Úrnak parancsolatait? - mert az nem használ néktek. Ha elhagytátok az Urat, ő is elhagy titeket. vers 23. 25. [21]Amazok pedig reá támadván,

ott az Úr háza pitvarában megkövezék őt a király parancsolatjából. Mát. 23,35. [22]És nem emlékezék meg Joás király a jótéteményről, a melylyel annak atyja, Jójada vala ő hozzá éltében, hanem megöleté a fiát. Mikor pedig meghalna, ezt mondá: Látja az Úr és bosszút áll! rész 23,1-11. [23]És már az esztendő elmúltával feljöve ellene Siria királyának serege, és méne Júdára és Jeruzsálemre, és kiirtották a népnek minden vezéreit a nép közül, és minden zsákmányukat küldék Damaskusba a királynak; [24]Mert noha kevés emberrel jött vala rájok a Siriabeli had, mindazáltal az Úr kezökbe adá Júdának nagy seregét, mivel az Urat, atyáiknak Istenét elhagyták; és Joáson is bosszút állának. [25]És mikor tőle elmentek (súlyos betegségben hagyták hátra): pártot ütének ellene az ő szolgái, a Jójada pap fiának haláláért, és megölék őt ágyában, és meghala. És eltemeték őt a Dávid városában, de nem temeték őt a királyok sírjába. [26]Ezek ütöttek ellene pártot: Zabád, az Ammonbeli Simeát asszony fia, és Józabád, a Moábbeli Simrith fia. [27]Az ő fiai, és alatta az adónak megszaporodása, s az Isten házának kijavítása, ímé meg vannak írva a királyok könyvének magyarázatában. Uralkodék helyette az ő fia, Amásia. 2Kir. 12,1-18.

2Krón 25

[1]Huszonöt esztendős korában kezdett **Amásia** uralkodni, és huszonkilencz esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jéhoaddán vala, Jeruzsálemből való. 2Kir. 14,1. **[2]És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt; de nem tiszta szívből.** [3]Lőn pedig azután, hogy országában megerősödék, megölé az ő szolgáit, a kik a királyt, az ő atyját megölték vala. rész 24,25. 26. [4]De azoknak fiait nem öleté meg, hanem a szerint cselekedék, a mint a törvényben, a Mózes könyvében megiratott, a melyben az Úr parancsolt volt, mondván: **Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért és a fiak se ölettessenek meg az atyákért, hanem kiki az ő saját bűnéért ölettessék meg.** 5Móz. 24,16. [5]Összegyűjté annak felette Amásia a Júda népét, és választa közülök a nemzetségek szerint egész Júdában és Benjáminban ezredeseket és századosokat; és megszámlálá őket a húsz esztendősöktől fogva és a kik feljebb valának, és találá azok közül válogatott fegyverfoghatókat, kopjásokat és paizsosokat, háromszázezeret. [6]Annakfelette az Izráeliták közül százezer erős vitézt fogadott fel, száz talentom ezüstön. [7]Eljöve pedig az Isten embere ő hozzá, mondván: Oh király! ne menjen el te veled Izráel serege, mert az Úr nem lesz Izráellel, Efraim minden fiaival. **[8]Ha nem hiszed, ám menj el, készülj a viadalhoz; de megver az Isten téged az ellenség előtt; mert az Isten hatalmában van mind a segítség, mind a megveretés.** 1Sám. 2,6. [9]Akkor monda Amásia az Isten emberének: De mit tegyünk a száz talentom ezüsttel, a melyet Izráel seregének adtam? És felele az Isten embere: Az Úr néked annál sokkal többet adhat. [10]Kiválasztá azért Amásia azt a sereget, a mely Efraimból jött vala ő hozzá, hogy mennének helyökre; mely dologért igen megharagvának a Júda népére, és felgerjedt haraggal tértek vissza helyeikre. [11]Amásia pedig felbátorodván, elindítá népét, és méne a sós völgybe; és megvere a Seir fiai közül tízezeret. vers 14. rész 20,10-22. 21,9. 10. **[12]És Júda fiai tízezeret élve fogtak el, a kiket egy magas kőszikla tetejére vivének, és letaszították őket a magas kőszikláról, és mindnyájan összeroncsoltattak. KEGYETLEN!** [13]Annak a seregnek fiai pedig, a kiket visszakülde Amásia, hogy ne menjenek ő vele hadba: Júdának városaira ütének Samariától fogva mind Bethóronig; és levágván háromezeret azok közül, nagy zsákmányt vivének el. vers 10. [14]Lőn azután, hogy Amásia megtére az Edomiták megveréséből, a Seir fiainak isteneit elhozá és Isten gyanánt tisztelé azokat, a kik előtt magát meghajtja vala, és nékik jóillatot gerjeszte. vers 11. 2Sám. 5,21. [15]Ezért megharaguvék az Úr Amásiára, és prófétát külde hozzá, a ki monda néki: **Miért imádod annak a népnek isteneit, a kik nem szabadíthatták meg az ő népöket a te kezedből?** [16]Lőn pedig, mikor ekképen szólott volna néki, monda néki a király: Vajjon te tanácsosa vagy-é a királynak? Hallgass, mert rosszul jársz. Megszünék azért a próféta, minekutána ezt mondotta volna: Látom, hogy az Isten el akar téged veszteni, mivel ezt műveléd, és tanácsomat nem fogadád meg. rész 24,20. 21. 5Móz. 28,15-59. [17]Amásia pedig, a Júda királya, tanácsot tartván, követet külde

Joáshoz, a Joákház fiához, a ki Jéhunak fia vala, az Izráel királyához, mondván: Nosza, szálljunk szembe egymással! 2Kir. 13,1. 10. [18]Akkor Joás, az Izráel királya ilyen választ ada Amásiának, a Júda királyának: **A Libánus hegyén való tövis külde a Libánuson való czédrusfához, mondván: Add a te leányodat az én fiamnak feleségül; eközben azonban arra menvén egy fenevad, a mely a Libánuson lakik vala, eltapodá azt a tövist. [19]Te magadban így gondolkodtál: Megveréd az Edomitákat, azért fuvalkodtál fel magadban, hogy dicsekedjél.** EMBLEMATIKUS PÉLDABESZÉD Kérlek, maradj otthon, miért szereznél magadnak veszedelmet, hogy te és Júda elveszszen általam. vers 11. 12. [20]De Amásia nem nyugodhatott, mert Isten elvégezte vala, hogy az ellenség kezébe adja őket, mivel az Edomiták isteneit keresték. vers 14. 16. [21]Felindula azért Joás, az Izráel királya, és szembeszállának egymással ő és Amásia, a Júda királya Béth-Semesnél, a mely Júdában van. [22]És Júda megveretteték Izráel által, és elmenekülének mindnyájan sátoraikba. [23]Amásiát pedig, a Júda királyát, a Joás fiát, a ki Joákház fia volt, Joás, az Izráel királya elfogá Béth-Semesben, és vivé őt Jeruzsálembe, és Jeruzsálem kőfalát lerontá az Efraim kaputól fogva mind a szeglet kapujáig négyszáz singnyire. [24]És az aranyat, az ezüstöt és mindenféle edényeket, a melyek az Isten házában, az Obed-Edom birtokában találtatának, és a király házának kincseit, s a kezesek fiait mind Samariába vivé. 1Krón. 26,15. [25]Amásia, a Joás fia, a Júda királya, minekutána meghala Joás, a Joákház fia, az Izráel királya, még tizenöt esztendeig éle. 2Kir. 13,10. [26]Amásiának pedig többi dolgai, az elsők és utolsók, avagy nincsenek-é megírva a Júda és az Izráel királyainak könyvében? 2Kir. 14,1-17. [27]Azon időtől fogva pedig, hogy Amásia az Úrtól elszakada, összeesküvést szőttek ellene Jeruzsálemben; és elmeneküle Lákisba, de utána küldöttek Lákisba, és megölték ott őt. vers 14. [28]És elhozák onnét lovakon, és eltemeték őt az ő atyáival, Júdának városában. rész 24,25.

2Krón 26

[1]Akkor előhozván az egész Júda nemzetsége **Uzziást** (ki tizenhat esztendős vala), királylyá tevék őt az ő atyja Amásia helyett. 2Kir. 14,21. 22. [2]Ő épité meg Elótot, és csatolta ismét Júdához, minekutána Amásia király meghalt az ő atyáival egybe**. [3]Tizenhat esztendős korában kezdett vala uralkodni Uzziás, és ötvenkét esztendeig uralkodék** Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jékólia vala, Jeruzsálemből való. [4]És az Úr előtt kedves dolgot cselekedék, a mint az ő atyja, Amásia is cselekedett vala. **[5]És keresi vala az Istent Zakariás próféta idejében, a ki az isteni látásokban értelmes vala; és mindaddig, míg az Urat keresé, jó előmenetelt adott néki Isten;** rész 24,2. [6]Mert kimenvén, hadakozék a Filiszteusok ellen; és a Gáth kerítését, a Jabné kerítését és az Asdód kerítését letöré, és épite városokat Asdódban és a Filiszteusok tartományában. [7]És megsegéllé őt az Isten a Filiszteusok ellen és az Arábiabeliek ellen, a kik lakoznak vala Gúr-Baálban, és Meunimban. [8]És adának az Ammoniták Uzziásnak ajándékot, és elterjede az ő híre Égyiptomig; mert felette igen megnevekedett az ő hatalma; [9]És épite Uzziás tornyokat Jeruzsálemben a szeglet kapuja felett, a völgy kapuja felett és a szegletek felett, és igen megerősítteté azokat. [10]A pusztában is tornyokat épített, és sok kutat ásatott; mert sok nyája vala mind a völgyekben, mind a lapályon, és szántóvető szolgái, vinczellérei a hegyeken és Kármelben, mert a földművelést kedvelte. [11]Uzziásnak hadakozó serege is vala, a mely harczba mehetett csapatonként, a mint megszámláltatott Jéhiel íródeák és Maaséja előljáró által Hanániás vezetése alatt, a ki a király vezérei közül való. [12]A családfők egész száma a hadakozó vitézek között kétezerhatszáz vala. [13]És az ő kezök alatt levő hadakozó sereg háromszázhétezerötszáz harczosból állott, a kik képesek valának megsegíteni a királyt ellenségei ellen. rész 25,5. [14]És készíttete Uzziás nékik, az egész sereg számára paizsokat, kopjákat, sisakokat, pánczélokat, íveket és parittyába való köveket. [15]Készíttete annakfelette Jeruzsálemben értelmes mesteremberek által gépezeteket a tornyok tetején és a kőfal szegletein, nyilaknak és nagy köveknek kihajigálására. És az ő híre messzire elterjede; mert csudálatosan megsegítteték, míglen megerősödék. **[16]Mikor pedig ilyen módon megerősödött volna,**

felfuvalkodék, hogy megfertőztetné magát és vétkezék az Úr ellen, az ő Istene ellen. Beméne az Úr templomába, hogy a füstölő oltáron füstölne. [17]És beméne ő utána Azáriás pap, és vele az Úr papjai nyolczvanan, igen erősek. 1Krón. 6,10. [18]És ellene állának Uzziás királynak, és mondának néki: Uzziás! nem a te dolgod az Úrnak füstölni, hanem az Áron pap fiaié, a kik felszenteltetének, hogy füstöljenek. Menj ki e szent helyből; mert igen vétkeztél és dicsőségedre nem leend az Úr Istentől. 2Móz. 30,7. 4Móz. 3,10. [19]És megharaguvék Uzziás, a kinek kezében vala a füstölő szerszám, hogy füstölne; és mikor haragudnék a papokra, bélpoklosság támada a homlokán ott a papok előtt, az Úr házában, a füstölő oltár előtt. m[20]És mikor tekintett volna ő reá Azáriás főpap, és vele mind a többi papok, láták a bélpoklosságot az ő homlokán; **és elűzék őt onnét, sőt maga is sietett kimenni, mert az Úr megverte vala őt. [21]És lőn Uzziás király halála napjáig bélpoklos; és lakik vala egy elkülönített házban bélpoklosan, mert az Úr házából kivettetett vala.** És **Jótám,** az ő fia vala a király házában, a ki ítélkezék az ország népe felett. 2Kir. 15,5. [22]Uzziásnak pedig első és utolsó dolgait megírta Ésaiás próféta, az Ámós fia. Ésa. 6,1. [23]És meghala Uzziás az ő atyáival egybe, és eltemeték őt az ő atyáival a temetőbe, a mely a királyoké vala, mert ezt mondják felőle: bélpoklos volt. És uralkodék helyette Jótám, az ő fia.

2Krón 27

[1]Huszonöt esztendős vala **Jótám**, mikor uralkodni kezde, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jérusa vala, a Sádók leánya. 2Kir. 15,32. 33. **[2]És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt, mint az ő atyja, Uzziás is cselekedett vala, csakhogy nem méne az Úr templomába; a nép azonban tovább is vétkezék**. [3]Ő épité meg az Úr házának felső kapuját; a vár kőfalán is sokat épite. [4]Annakfelette a Júda hegyes földén városokat épite, és a ligetekben palotákat és tornyokat épite. **[5]Ő is hadakozott az Ammon fiainak királyai ellen, a kiket megvere;** és adának néki az Ammon fiai azon esztendőben száz tálentom ezüstöt s tízezer véka búzát és tízezer véka árpát. Ezt fizették néki az Ammon fiai a második és harmadik esztendőben is. rész 20,1. 22. 23. 26,8. **[6]És hatalmassá lőn Jótám, mert útjában az Úr előtt, az ő Istene előtt járt.** [7]Jótámnak pedig több dolgait, minden hadakozásait és útjait, ímé megírták az Izráel és a Júda királyainak könyvében. 2Kir. 15,32-38. [8]Huszonöt esztendős korában kezdett uralkodni, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. [9]És elaluvék Jótám az ő atyjával, és eltemeték őt a Dávid városában; és uralkodék **Akház**, az ő fia helyette.

2Krón 28

[1]Húsz esztendős volt **Akház**, mikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, és nem cselekedék kedves dolgot az Úr előtt, mint Dávid, az ő atyja; 2Kir. 16,1-19. **[2]Hanem az Izráel királyainak útján járt, és öntött bálványokat is csináltatott a Baál tiszteletére.** [3]Annakfelette tömjéneze a Hinnom fiának völgyében; ***fiait is megégeté tűzben, a pogányok útálatosságai szerint, a kiket az Úr az Izráel fiai elől kiűzött volt.*** *rész 33,6. 5Móz. 18,9. 10-12.* [4]Áldozék és tömjéneze a magaslatokon is, a halmokon is és minden zöld fa alatt. 2Kir. 16,4. [5]Ezért az Úr az ő Istene adá őt a Siriabeli király kezébe, és őt igen megverék, és sok foglyot hurczolának el ő tőle, a kiket Damaskusba vivének. Sőt még az Izráel királya kezébe is adaték, és az is igen megveré őt. *[6]Mert Pékah, a Rémália fia, Júdában egy nap levága százhúszezer embert,* mind vitézeket; mivel elhagyták az Urat, atyáik Istenét. 2Kir. 16,5-8. Ésa. 7,1. [7]Annakfelette az Efraimbeli vitéz Zikri megölé Maásiát, a király fiát, Azrikámot, az ő házának gondviselőjét, és Elkánát, a ki a király után második vala. [8]És elvivének az Izráel fiai az ő atyjokfiai közül kétszázezer asszonyt, fiút, leányt, és nagy vagyont rablának el tőlök, és azzal a zsákmánynyal mennek vala Samariába. rész 25,21-24. [9]Vala pedig ott az Úrnak egy prófétája, **a kinek neve Odéd**, a ki eleibe menvén a hadnak, a mely Samariába megy vala, monda nékik: Ímé, mivel az Úrnak, atyáitok Istenének haragja Júda ellen felgerjedett, őket kezetekbe adta, és ti sokat megölétek közülök haragotokban, a mely szintén az égig felhatott;

[10]És immár arra gondoltok, hogy Júdának és Jeruzsálemnek fiait megalázzátok, hogy néktek szolgáitok és szolgálóleányitok legyenek: avagy ezáltal nem teszitek-é magatokat bűnösökké az Úrnál, a ti Isteneteknél? [11]Azért halljátok meg szómat: Vigyétek vissza a ti atyátokfiai közül való foglyokat, a kiket ide hoztatok; különben az Úrnak nagy haragja lészen rajtatok. [12]Akkor felkelének némelyek az Efraimból való vezérek közül: Azáriás, a Jóhanán fia; Berékiás, a Mesillemót fia; Ezékiás, a Sallum fia, és Amása a Hadlai fia, azok ellen, a kik a viadalból jőnek vala. [13]És mondának nékik: *Ne hozzátok ide be a foglyokat, mert felette igen nagy bűn lesz az, a mit akartok művelni, és ezzel a mi bűneinket és vétkeinket megsokasítjátok; mert e nélkül is sok bűnünk van, és felgerjedt a harag Izráel ellen.* [14]Ott hagyá azért a sereg a foglyokat és a zsákmányt a vezérek és az egész gyülekezet előtt. **[15]És felállának a névszerint megnevezett férfiak, s felvevék a foglyokat, és a kik mezítelenek valának közülök, felöltözteték a zsákmányból; felöltözteték azokat, sarukat is adának lábaikra; ételt és italt is adának nékik; sőt meg is kenék őket, és a gyengélkedőket szamarakra helyezék,** és vivék őket a pálmafák városába, Jérikhóba, az ő atyjokfiaihoz; azután megtérének Samariába. [16]Az időben külde Akház király az Assiriabeli királyhoz, hogy megsegítené őt. 2Kir. 16,7-10. [17]Mert még az Edomiták is eljöttek vala, és a Júdabeliek közül sokat levágának, vagy rabságba hurczolának. rész 21,10. [18]A Filiszteusok is mind ellepék a lapályon való városokat és Júdának dél felől való részét, és elfoglalák Béth-Semest, Ajalont, Gederótot, Sókot és annak faluit; Timnát és annak faluit; Gimzót és annak faluit, és ott laknak vala; **[19]Mert az Úr megalázta Júdát Akházért, az Izráel királyáért; mert arra indítá Júdát, hogy vétkezzék az Úr ellen.** vers 3-5. [20]Eljöve azért ő ellene Tiglát-Piléser, Assiria királya, a ki sanyargatá őt, és nem segítette meg. [21]Mert Akház kifosztá az Úr házát, a királyét, a fejedelmekét, és az Assiriabeli királynak adá, de azért nem lőn néki segítségére. [22]Sőt még a szorongattatás idejében is tovább vétkezék az Úr ellen; ilyen vala Akház király. [23]Mert áldozék Damaskus isteneinek, a kik őt megverték vala, ezt mondván: Mivel Siria királyainak istenei megsegítik őket, azért én is azoknak áldozom, hogy segéljenek engem is, holott mind néki, mind az egész Izráelnek azok okozták romlását. 2Kir. 16,10-16. [24]És összehordá Akház az Isten házának edényeit, és összetöré az Isten házának edényeit, és az Úr házának ajtait bezárá, és csinála a maga számára oltárokat Jeruzsálemnek minden szegletén; 2Kir. 16,14. 17,18. [25]Júdának minden városaiban is magaslatokat építe, hogy az idegen isteneknek tömjénezzen, és haragra ingerlé az Urat, atyái Istenét. [26]Az ő több dolgai pedig és útjai, úgy az elsők, mint utolsók, ímé meg vannak írva a Júda és az Izráel királyainak könyvében. 2Kir. 16,1-20. [27]Meghala pedig Akház az ő atyáival, és eltemeték őt Jeruzsálem városában; mert nem vivék őt az Izráel királyainak sírjába. És uralkodék az ő fia, **Ezékiás,** ő helyette. rész 21,20.

2Krón 29

[1]Ezékiás huszonöt esztendős korában kezdett uralkodni, és uralkodék huszonkilencz esztendeig Jeruzsálemben; az ő anyjának neve vala Abija, a Zakariás leánya. 2Kir. 18,1-10. **[2]És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt, mind a szerint, a mint Dávid, az ő atyja is cselekedett vala.** 1Kir. 15,5. **[3]És az ő királyságának első esztendejében, az első hónapban kinyitá az Úr házának ajtait, és azokat megújíttatá.** rész 28,24. [4]És egybehivatá a papokat és a Lévitákat, és összegyűjté őket a napkelet felől való utczában; [5]És monda nékik: **Hallgassatok meg engem Léviták! Most szenteljétek meg magatokat, az Úrnak, atyáitok Istenének házát is szenteljétek meg, és hordjatok ki minden tisztátalanságot a szent helyről;** 2Kir. 16,10-14. **[6]Mert vétkeztek a mi atyáink, és az Úr előtt, a mi Istenünk előtt gonoszul cselekedének, és elhagyták őt, az Úr sátorától elfordították arczukat, hátat fordítván annak.** rész 28,2-4. 22. 23. Jer. 2,27. **[7]A tornácz ajtait is bezárták, a szövétnekeket eloltották, és füstölőszert nem füstölögtettek és égőáldozatot nem áldoztak az Izráel Istenének a szent helyen. [8]És ezért volt az Úrnak haragja Júdán és Jeruzsálemen, és adta volt őket rabságra és pusztulásra és kigunyoltatásra, a mint ti magatok is látjátok.** rész 28,8. 19. **[9]És ímé a mi**

atyáink fegyver által hullottak el, fiaink, leányaink és feleségeink fogságba vitettek e dolog miatt. [10]Most azért elvégeztem magamban, hogy az Úrral, Izráel Istenével szövetséget szerzek, hogy haragját tőlünk elfordítsa. [11]Fiaim, most ne tévelyegjetek; mert az Úr választott titeket, hogy ő előtte állván, néki szolgáljatok; hogy szolgái legyetek néki és jóillatot szerezzetek. 2Móz. 28,1. 2. 4Móz. 3,6-12. [12]Felkelének azért a Léviták: Máhát az Amásai fia, Jóel az Azárja fia, a kik Kéhátiták valának; a Mérári fiai közül pedig Kis az Abdi fia, és Azária a Jéhalélel fia, és a Gersoniták közül Joah a Zimma fia, és Éden a Joah fia; 1Krón. 23,6. [13]Az Elisáfán fiai közül Simri és Jéhiel; az Asáf fiai közül Zakariás és Mattánia; 1Krón. 25,1. [14]A Hemán fiai közül Jéhiel és Simei; a Jédutun fiai közül Semája és Uzziel. 1Krón. 25,1. [15]Összegyűjték az ő atyjokfiait, és megszentelék magokat, és **bemenének a király parancsolatjából az Úrnak beszédei szerint, az Úr házának megtisztítására. [16]És bemenének a papok az Úr házának belső részébe, hogy azt megtisztítsák;** kihordának belőle minden tisztátalanságot, a melyet az Úr templomában találának, az Úr házának pitvarába; és a Léviták felszedék, hogy onnan kihordják a Kidron patakába. [17]Elkezdék pedig a megszentelést az első hónap első napján, és a hónap nyolczadik napján bemenének az Úr házának tornáczába, és megszentelék az Úr házát nyolcz napon át, úgy hogy az első hónap tizenhatodik napján végezték be. **[18]És akkor bemenének Ezékiás királyhoz, és mondának: Megtisztítottuk mindenestől az Úr házát, az égőáldozat oltárát is, minden hozzá tartozó edényekkel egybe, a szent asztalt is, minden szerszámaival;** 2Kir. 16,14-17. [19]Minden egyéb eszközöket is, a melyeket Akház király az ő királysága alatt megszentségtelenített, mikor Isten ellen vétkezett vala, helyreállítottunk és megszenteltünk, és ímé mind az Úr oltára előtt vannak. rész 28,24. [20]Reggel azért felkele Ezékiás király, és összegyűjté a város fejedelmeit, **és felméne az Úr házába.** [21]És vivének fel hét tulkot és hét kost, hét bárányt és hét bakot bűnért való áldozatra az országért, a szent hajlékért és Júdáért, és megparancsolá az Áron fiainak, a papoknak, hogy megáldozzák az Úr oltárán. 3Móz. 4,13-21. [22]Megölék azért a tulkokat, és a papok azoknak véröket vévén, elhinték az oltárra; hasonlatosképen megölvén a kosokat, elhinték azoknak véröket az oltárra; a bárányokat is megölvén, azoknak vérét az oltárra hinték. **[23]Azután előhozák a bűnért való bakokat a király és a gyülekezet elé, és kezöket rájok tevék.** [24]Minekutána a papok azokat megölték, **bűnért való áldozást végeztek** a vérökkel az oltáron, az egész Izráel megtisztulására; mert az egész Izráelért parancsolta vala a király az égőáldozatot és a bűnért való áldozatot. [25]És beállítá a Lévitákat az Úr házába czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal Dávidnak és Gádnak a király prófétájának, és Nátán prófétának parancsolatja szerint; mert az Úrtól volt a parancs az ő prófétái által. 1Krón. 23,5. 25,1. [26]Előállának azért a Léviták a Dávid zengő szerszámaival; a papok is a trombitákkal. 4Móz. 10,4-10. [27]És megparancsolá Ezékiás, hogy egészen égőáldozatot áldozzanak az oltáron. És mikor megkezdődött az áldozás ugyanakkor megkezdődött az Úrnak éneke is és a trombiták harsonája Dávidnak az Izráel királyának szerszámaival. [28]És az egész gyülekezet leborula, az énekesek énekelének, és a trombitások trombitálának mindaddig, míg az egészen égőáldozatnak vége lőn. [29]És a mikor elvégezték az áldozatokat, a király és mindnyájan a vele valók leborulván arczczal, imádkozának. [30]És megparancsolá Ezékiás király és a fejedelmek a Lévitáknak, hogy az Urat dícsérjék a Dávid és az Asáf próféta dicséreteivel; a kik, mikor nagy örömmel dícsérték az Urat, meghajoltak és leborulának. [31]Azután szóla és monda Ezékiás: **Most már felavattátok magatokat az Úrnak, azért jőjjetek, és hozzatok áldozatokat és dícsérő áldozatokat az Úr házában.** És az egész gyülekezet hoza áldozatokat és dícsérő áldozatokat, és mindaz a kit a szíve indított, egészen égőáldozatot. [32]És az égőáldozatra való barmok száma, a melyeket a gyülekezet hozott vala, ez volt: hetven tulok, száz kos, kétszáz bárány. Mindezek egészen égőáldozatul valának az Úrnak. [33]Azonkivül szenteltek az Úrnak hatszáz tulkot és háromezer juhot. **[34]De mivel a papok kevesen valának, és nem győzték az áldozatokat mind megnyúzni, ezért az ő atyjokfiai, a Léviták segítségökre valának nékik mindaddig, míg azt a munkát elvégezék, és míg a többi papok magokat megszentelék;** mert a Léviták

igazabb szívűek valának a magok megszentelésében, mint a papok. rész 30,15. [35]Az egészen égőáldozat is igen sok volt a hálaáldozatok kövérivel és az egészen égőáldozatokhoz való italáldozatokkal; és **ekképen helyreállíttatott az Úr házának szolgálata.** [36]Örvendeze azért Ezékiás és ő vele az egész gyülekezet, hogy az **Isten erre hajlandóvá tette a népet**; mert hirtelen történt ez a dolog. 1Krón. 29,9.

2Krón 30

[1]És külde Ezékiás az egész Izráelhez és Júdához, sőt Efraimnak és Manassénak is íra leveleket, hogy jönnének el az Úr házához Jeruzsálembe, hogy megtartanák a páskhát az Úrnak, Izráel Istenének. 2Móz. 12,2-14. [2]És tanácsot tarta a király és fejedelmei s az egész gyülekezet Jeruzsálemben, hogy a második hónapban tartsák meg a páskhát. 4Móz. 9,10. 11. [3]Mert azt akkor nem tarthatták meg, mert a papok nem szentelhették meg magokat kellő számban, s a nép sem gyűlt vala össze Jeruzsálemben. [4]És e dolog igen tetszék mind a királynak, mind az egész gyülekezetnek. [5]Elhatározták tehát, hogy kihirdetik egész Izráelben Beersebától fogva Dánig, hogy jőjjenek Jeruzsálembe páskhát szentelni az Úrnak, Izráel Istenének, mert már régóta nem tartották meg úgy, a mint megiratott. [6]Elmenének azért a híradók a király levelével és a fejedelmekével az egész Izráelhez és Júdához, és a király parancsolatjából ezt mondják vala: Izráel fiai! térjetek meg az Úrhoz, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Isteléhez s ő is megtér a maradékhoz, mely megmaradt még köztetek az Assiriabeli királyok kezétől. 2Kir. 17,6. [7]És ne legyetek olyanok, mint a ti atyáitok és atyátokfiai, a kik vétkeztek volt az Úr ellen, atyáik Istene ellen és elpusztította őket, a mint ti magatok látjátok. 2Kir. 16,6. 7. [8]Most azért meg ne keményítsétek nyakatokat, mint a ti atyáitok; adjatok kezet az Úrnak, és bemenvén az ő szent helyébe, a melyet megszentelt örökké, szolgáljatok az Úrnak, a ti Istenteknek, és elfordul rólatok haragja. 2Kir. 17,13-15. [9]Mert hogy ha ti megtéréndetek az Úrhoz, a ti atyátokfiai és fiaitok kegyelmet találnak azoknál a kik őket fogságba vitték, és megtérnek erre a földre, mert irgalmas és kegyelmes az Úr, a ti Istentek, és nem fordítja el orczáját tőletek, ha ő hozzá megtéréndetek. 2Kir. 15,29. rész 6,37. 7,12-14. [10]Mikor pedig a híradók városról-városra menének az Efraim és a Manasse földén, mind Zebulonig, nevetik és csúfolják vala őket; [11]Mindazáltal némelyek az Áser, Manasse és a Zebulon nemzetségéből megalázák magokat, és eljövének Jeruzsálembe. [12]Júdában is ezt cselekedé az Istennek keze, adván beléjök egy akaratot, hogy engednének a király parancsolatjának és a fejedelmekének az Úr beszéde szerint. [13]Sok nép gyűle azért Jeruzsálembe, hogy a kovásztalan kenyerek ünnepét megtartsák a második hónapban; igen nagy gyülekezet vala. vers 1. 2Móz. 12,2-20. [14]És felkelének, és elronták az oltárokat, a melyek Jeruzsálemben valának, és a füstölő oltárokat is mind elronták, és a Kidron patakába hányták. rész 28,2-4. [15]És megölék a páskhabárányt a második hónap tizennegyedik napján; s a papok és Léviták megszégyenlék és megszentelék magokat, és égőáldozatokat vittek az Úr házába; rész 29,34. [16]És kiki álla az ő helyére az ő szokások szerint és Mózesnek az Isten emberének törvénye szerint, és a papok hintik vala a vért a Léviták kezéből. [17]Minthogy pedig igen sokan valának a gyülekezetben, a kik magokat meg nem szentelték vala, ezért a Léviták a páskhabárány megölésével foglalkozának azokért, a kik tisztátalanok voltak, hogy megszenteljék az Úrnak; [18]Mert a népnek nagy része, sokan az Efraim, Manasse, Izsakhár és Zebulon nemzetségéből, nem szentelték meg magokat, mindazáltal megevék a páskhabárányt, nem úgy, a mint megiratott; de könyörge Ezékiás érettök, mondván: A kegyes Úr tisztítsa meg azt; [19]Mindenkit, a ki szívét elkészítette, hogy keresse az Istent, az Urat, az ő atyái Istenét, ha nem a szentségnek tisztasága szerint is. [20]És meghallgatá az Úr Ezékiást, és a népnek megkegyelmeze. [21]Megtartották tehát az Izráel fiai, a kik Jeruzsálemben találtatának, a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át nagy örömmel, és dícsérik vala az Urat minden nap a Léviták és a papok, az Úr erejét éneklő szerszámokkal. [22]És kegyesen beszéle Ezékiás minden Lévitával, a kik értelmesek és jóindulattal valának az Úr iránt. És ünnepi lakomát tartottak hét napon át, áldozván hálaadó-áldozatokkal, és dícsérvén az

Urat, atyáik Istenét. [23]Tanácsot tarta pedig az egész gyülekezet, hogy még hét napig szentelne ünnepet; és így még hét napot töltöttek el vígasságban; [24]Mert Ezékiás, a Júda királya ada a gyülekezetnek ezer tulkot és hétezer juhot, a fejedelmek is adának a gyülekezetnek ezer tulkot és tízezer juhot; és megszentelék magokat a papok elegen. [25]Nagy örömben vala azért az egész Júda gyülekezete, a papok és a Léviták és azoknak egész gyülekezete, a kik Izráelből oda mentek vala; mind az idegenek, a kik az Izráel földjéről jöttek vala, mind a Júdában lakozók. [26]És volt nagy vígasság Jeruzsálemben; mert Salamonnak, az Izráel királyának, Dávid fiának idejétől fogva nem volt ehez hasonló ünnep Jeruzsálemben. [27]Ezek után felállának a papok és a Léviták, és megáldák a gyülekezetet; és meghallgatásra talált az ő szavok, és felhata az ő könyörgésök mennybe az Isten szentséges lakhelyébe. 4Móz. 6,23-27.

2Krón 31

[1]A mint mindezeknek vége lőn: kiméne az egész Izráel, a kik Júdának városaiban találtatának, s a bálványokat széttörték, az Aserákat kivagdalák, s leronták a magaslatokat és oltárokat egész Júdában, Benjáminban, Efraimban és Manasseban, mígnem befejezték; azután visszatérének az Izráel fiai mind, kiki az ő örökségébe és városaiba. 2Kir. 18,4. [2]És helyreállítá Ezékiás a papok és Léviták osztályait csoportjaik szerint, kit-kit az ő szolgálata szerint, a papokat és a Lévitákat az égőáldozatokra és a hálaadó-áldozatokra, a szolgálatra, hálaadásra és dícséretre az Úr táborinak kapuiban. 1Krón. 23,1. 1Krón. 26,1. rész 23,18. [3]És rendelé a király az ő jövedelmének egy részét az égőáldozatok számára, a reggeli és estvéli égőáldozatok, a szombatnapok, az újhold és az ünnepek égőáldozatai számára, **a mint megiratott az Úr törvényében. 4Móz. 28,3-21. 29,1.** [4]Meghagyá a népnek is, Jeruzsálem lakosinak, hogy megadják a papok és a Léviták járandóságát, hogy az Úr törvényéhez annál inkább ragaszkodjanak. **[5]A mint ez intézkedés híre elterjedt: az Izráel fiai a búzának, a bornak és olajnak, a méznek és minden mezei termésnek zsengéjét bőséggel megadák;** és mindenből a tizedet bőséggel meghozák. [6]És az Izráel és Júda fiai, a kik lakoznak vala a Júda városaiban, ők is elhozák a barmokból és juhokból a tizedet, és annak tizedét, a mi az Úrnak, az ő Istenöknek szenteltetett, és rakásonként felhalmozák. [7]A harmadik hónapban kezdék a rakásokat rakni, és a hetedik hónapban végezék el. [8]Oda menvén pedig Ezékiás és a fejedelmek, és látván a rakásokat: áldák az Urat és az ő népét, Izráelt. [9]Megkérdé pedig Ezékiás a papokat és a Lévitákat a rakások felől. [10]Kinek felelvén Azáriás, a főpap, a Sádók nemzetségéből való, monda: Mióta az Úr házába kezdék az ajándékokat hozni: eleget ettünk és sok meg is maradt belőle, mert az Úr megáldotta az ő népét; és ez a rakás, a mi megmaradt. rész 26,17. 18. [11]És monda Ezékiás, hogy az Úr házában csináljanak tárházakat, és megcsinálák. [12]Behordák azért az ajándékokat, a tizedeket, és a mi megszenteltetett, nagy hűséggel, és ezeknek főgondviselője Konánia Lévita vala, a második pedig ennek atyjafia, Simei. [13]Jéhiel pedig és Azáriás, Náhát, Asáel, Jérimot, Józabád, Eliel, Ismákia, Máhát és Benája, gondviselők valának, Konániának és atyjafiának Simeinek keze alatt, Ezékiás királynak és Azáriásnak az Isten háza előljárójának parancsolatából. [14]Kóré Lévita pedig, a Jemna fia, a ki ajtónálló vala napkelet felől, az Isten számára tett önkéntes adományok gondviselője volt, hogy kiadja az Úrnak és a szentek szentjének áldozatát. [15]Keze alatt valának: Eden, Minjámin, Jésua, Semája, Amária és Sekánia a papok városaiban, hogy hűségesen osztogassák a csapatok szerint az ő atyjokfiainak, úgy a nagynak, mint a kicsinynek, Józs. 21,8. 10. [16](Az ő nemzetségök férfiain kivül, a három esztendős fiútól fogva feljebb) mindenkinek, a kinek bejárása vala az Úr házába a maga napján, a naponként való szolgálatra, rendtartásuk és csapatjaik szerint; [17]A papok nemzetségének családjaik szerint; a Lévitáknak is, a kik húsz esztendősök és feljebb valók volnának, az ő rendtartások és csapatjaik szerint. 1Krón. 23,5. 6. [18]És azok családjának minden kisdeddel, feleségeikkel, fiaikkal, leányaikkal, s az egész gyülekezetnek; mert az ő hitök szerint szentelték vala magokat a szentségre; [19]Az Áron fiainak is, a papoknak, az ő városaikhoz tartozó vidék környékén, minden városban valának névszerint megnevezett emberek, hogy kiadják a részét

minden férfinak a papok közül, és minden nemzetségnek a Léviták között. [20]És így cselekedék Ezékiás egész Júdában. A mi jó, igaz és helyes vala az Úr előtt, az ő Istene előtt, azt művelé. [21]És minden munkában, a melyet elkezdett az Isten házának szolgálatában, a törvényben és parancsolatban, keresvén az ő Istenét, teljes szívvel jár vala el, és ezért szerencsés vala.

2Krón 32

[1]Ezen dolgok és igazságos cselekedetek után eljöve **Sénakhérib, az Assiriabeli király, és Júdába menvén,** megszállá a megerősített városokat, azt mondván, hogy elfoglalja azokat magának. 2Kir. 18,13. Ésa. 36,1. [2]Mikor tehát **Ezékiás látta, hogy Sénakhérib eljöve, és Jeruzsálemet meg akarná szállani: [3]Tanácsot tarta vezéreivel és vitézeivel, hogy a városon kivül való forrásokat betöltsék; és azok segítségére lőnek néki; [4]Mert összegyűlvén a sokaság, bedugának minden forrást és az ország közepén folyó patakot, mondván: Miért találjanak az assiriai királyok elegendő vizet, ha eljőnek?!** [5]És felbátorodván, megépíté a város leromlott kerítését, felemelvén a tornyokig, és kivül másik kőfalat is emelt, s Millót a Dávid városában megerősíté; ennekfelette szerze sok fegyvert és paizst. [6]És a nép fölé seregvezéreket tett, és maga köré gyűjtvén őket a város kapujának utczájára, szóla az ő szívök szerint ekképen: **[7]Erősek legyetek és bátrak, semmit se féljetek, meg se rettenjetek az assiriai királytól és a vele való egész sokaságtól, mert velünk többen vannak, hogynem ő vele [8]Ő vele testi erő van, velünk pedig az Úr a mi Istenünk, hogy megsegéljen minket és érettünk hadakozzék.** És megbátorodék a nép, ezt hallván Ezékiástól, a Júda királyától. vers 21. [9]Ezek után elküldé szolgáit Sénakhérib, az assiriai király Jeruzsálembe (ő pedig Lákis mellett volt egész seregével) Ezékiáshoz a Júda királyához, és az egész Júdához, mely Jeruzsálemben vala, mondván: 1Kir. 18,17-35. [10]Ezt mondja Sénakhérib, az assiriai király: Kiben bíztok, hogy Jeruzsálemben maradtok a megszállás idején? [11]Avagy nem Ezékiás általtott-é el titeket, hogy éhséggel és szomjúsággal ölne meg titeket, mondván: Az Úr, a mi Istenünk megszabadít minket az Assiriabeli király kezéből! [12]Avagy nem Ezékiás pusztította-é el az ő magaslatait és oltárait, mikor így szólott Júdához és Jeruzsálemhez, mondván: Csak egy oltár előtt imádkozzatok, és csak azon tömjénezzetek?! [13]Avagy nem tudjátok-é, mit műveltem én és az én atyáim e föld minden népeivel? Vajjon e föld nemzetségeinek istenei megszabadíthatták-é az én kezemből az ő földöket? [14]És kicsoda e nemzetségek istenei közül az, a melyeket az én atyáim elvesztettek, a ki az én kezemből az ő népét megszabadíthatta volna, hogy a ti Istenetek is az én kezemből titeket megszabadíthatna? [15]Most azért Ezékiás titeket el ne ámítson és meg ne csaljon ily módon; ne higyjetek néki, mert ha egy népnek és országnak istene sem szabadíthatta meg az ő népét kezemből és az én atyáim kezéből: mennyivel kevésbbé szabadíthat meg titeket a ti Istenetek az én kezemből![16]Sőt ezenkivül az ő szolgái még sokat szólának az Úr Isten ellen, és az ő szolgája Ezékiás ellen. [17]Levelet is íra, az Urat, Izráel Istenét káromlással illetvén, és szólván ellene ilyen módon: A mint e földön lakozó népek istenei meg nem szabadíthatták az ő népöket az én kezemből: ekképen az Ezékiás Istene sem szabadíthatja meg az ő népét kezemből. 2Kir. 19,14-19. [18]És kiáltnak nagy felszóval zsidó nyelven Jeruzsálem népe ellen, mely a kerítésen vala, hogy őket megrettentenék és megháborítanák, abban a reményben, hogy így a várost elfoglalhatják. Ésa. 36,11. 13. [19]És úgy szólának a Jeruzsálem Istenéről, mint a föld népeinek istenei felől, melyek emberi kézzel csináltattak. Ésa. 37,19. **[20]Akkor Ezékiás király könyörge, és ő vele Ésaiás próféta az Ámós fia e káromlásért, és felkiáltának az égre. 2Kir. 19,15. 19. [21]És elbocsátá az Úr az ő angyalát, a ki megöle minden erős vitézt, előljárót és vezért az assiriai király táborában, és nagy szégyennel megtére az ő földébe. Bemenvén pedig az ő istenének házába, ott az ő saját fiai fegyverrel ölék meg őt. Ésa. 37,36. Ésa. 37,37. 38. [22]Megszabadítá azért az Úr Ezékiást és a Jeruzsálem népét Sénakhéribtől az assiriai királytól, és minden másoktól,** és védelmezé őket mindenfelől. [23]És sokan ajándékokat hoznak vala Jeruzsálembe az Úrnak, Ezékiásnak is a Júda királyának drágaságokat, és ő felmagasztaltatott minden pogányok szemei előtt azután.

[24]Az időben **Ezékiás halálos betegségbe esék; de könyörgött az Úrhoz, a ki szóla hozzá és csudajelt adott néki.** Ésa. 38,1-8. **[25]De nem cselekedék Ezékiás az ő hozzá való jótétemény szerint, mert magában felfuvalkodék, azért Istennek haragja lőn rajta, Júdán és Jeruzsálemen. [26]Azonban megalázta magát Ezékiás az ő felfuvalkodottságában, Jeruzsálem lakosaival egybe; ezért nem szálla többé reájok az Úrnak haragja Ezékiás életében.** 2Kir. 20,13. 19. [27]És igen nagy gazdagsága és dicsősége vala Ezékiásnak. És csináltatott magának kincsesházat az ezüst, arany, drágakövek és drága fűszerszámok, paizsok és mindenféle drága szerszámok számára; [28]És tárházakat jövedelmének a gabonának, bornak, olajnak számára, és mindenféle barom számára istállókat, a nyájaknak pedig aklokat. [29]Városokat is építe magának, és szerze igen sok juhot és barmot, mert az Isten nagy gazdagságot adott néki. [30]És Ezékiás volt az, a ki betömé a Gihon vizeinek felső forrását, és Dávid városának napnyugat felől való részén vezeté lefelé. **És minden dolgában igen szerencsés vala Ezékiás; [31]De mivel a Babilóniabeli fejedelmek követeivel megbarátkozék, a kik ő hozzá küldettek, hogy megtudakoznák a csudajelt, mely a földön lőn; elhagyá őt az Isten, hogy megkisértené őt és meglátná, mi volna az ő szívében.** 2Kir. 20,11. **[32]Ezékiásnak pedig többi dolgai és jótéteményei ímé meg vannak írva az Ésaiás prófétának, az Ámós fiának látásában, és a Júda és Izráel királyainak könyvében.** 2Kir. 18,19. 20. Ésa. 36,37. 38. [33]Meghala pedig Ezékiás az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid fiainak sírjaihoz vivő feljárón, és mind az egész Júda és Jeruzsálem nagy tisztességet tettek néki az ő halálának idején. És uralkodék Manasse, az ő fia helyette. **EZÉKIÁS NAGYSZERŰSÉGE (DE NEM MINDIG!)**

2Krón 33

[1]Tizenkét esztendős vala MANASSE, MIKOR URALKODNI KEZDETT VOLT, ÉS ÖTVENÖT ESZTENDEIG URALKODOTT JERUZSÁLEMBEN. 2Kir. 21,1-7. **[2]És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt a pogányok útálatosságai szerint, a kiket az Úr az Izráel fiai elől kiűzött vala.** [3]Mert a magaslatokat ismét megépíté, a melyeket Ezékiás az ő atyja azelőtt elrontott vala, és oltárokat emele Baálnak, Aserákat is plántála, és tisztelé az ég minden seregeit, és szolgála azoknak. rész 30,14. 5Móz. 16,21. [4]Sőt az Úr házában is építe oltárokat, a melyről az Úr azt mondotta volt: Jeruzsálemben lészen az én nevem örökké. 2Kir. 21,4. rész 7,12-16. [5]És építe oltárokat az ég minden seregeinek, az Úr házának mindkét pitvariban. [6]És fiait átvitte a tűzön a Hinnom fiának völgyében; és az időnek forgására ügyelt, jövendőmondásokat, varázslásokat és szemfényvesztéseket űzött, ördöngösöket és jövendőmondókat szerzett, és sok gonoszságot cselekedett az Úr szemei előtt, hogy őt haragra indítaná. rész 28,3. 3Móz. 19,31. [7]A faragott bálványt, a melyet csináltatott vala, az Úr házában állítá fel, a melyről azt mondá az Isten Dávidnak, és az ő fiának, Salamonnak: **E házban és Jeruzsálemben, a melyet választottam az Izráel minden nemzetségei közül, helyheztetem az én nevemet mindörökké;** 1Kir. 9,3. 6,13. Zsolt. 132,13. **[8]És nem űzöm ki az Izráelt e földről, melyet adtam volt a ti atyáitoknak; de csak úgy, ha ők is mind megtartándják, a melyeket nékik Mózes által parancsoltam, minden törvényt, rendeléseket és ítéleteket;** 2Sám. 7,10. 5Móz. 28,1. 15-26. [9]De Manasse elcsábítá Júdát és Jeruzsálem lakóit, hogy még gonoszabbul cselekedjenek, mint a pogányok, a kiket az Úr kigyomlált volt az Izráel fiai elől. [10]És noha megszólította az Úr Manassét és az ő népét; de nem figyelmezének reá. 2Kir. 21,11-15. [11]Reájok hozá azért az Úr az Assiriabeli király seregének vezéreit, **a kik Manassét megfogták és vasba vervén megkötözék őt két lánczczal, és Babilóniába vivék.** 2Kir. 20,18. 5Móz. 28,36. 2Sám. 7,14. **[12]Mikor pedig nagy nyomorúságban volna, fohászkodék az Úrhoz az ő Istenéhez, és teljesen megalázta magát az ő atyáinak Istene előtt.** rész 6,37-39. **[13]És könyörögvén hozzá megkegyelmeze néki, és meghallgatván könyörgését, visszahozá őt Jeruzsálembe, az ő országába. Akkor ismeré meg Manasse, hogy az Úr az igaz Isten.** rész 7,13. 14. 3Móz. 26,40. 42.

MANASSÉ IMÁJA -DEUTEROKANONIKUS (VÖ. ZSENGLLÉR KÖNYVE)

Mindenható Urunk, atyáinknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak és azok igaz nemzetségének Istene, aki teremtetted az eget és a földet, azok minden ékességével együtt, aki parancsod szavával határt szabtál a tengernek, aki lezártad a mélységet, és lepecsételted azt a Te félelmetes és dicsőséges neveddel, akitől fél a mindenség, és retteg a Te hatalmad színe előtt; elbírhatatlan a Te dicsőséged fennsége, és elhordozhatatlan a bűnösöket sújtó ha-ragod, ámde mérhetetlen és kifürkészhetetlen a Te ígéreted irgalmassága. Mert Te vagy a magasságos, könyörületes, hosszantűrő és nagyirgalmú Úr, aki bánkódol az emberek gonoszsága felett. Te, Urunk, a Te jóságod sokasága szerint megtérést és bűnbocsánatot hirdettél az Ellened vétkezőknek, és nagy könyörületességedben bűnbocsánatot rendeltél üdvösségül a bűnösöknek. Te, Uram, Se-regeknek Istene, a bűnbánatot nem az igazaknak, nem Ábrahám-nak, Izsáknak és Jákobnak adtad, akik mit sem vétkeztek, hanem nékem bűnösnek; mert több az én vétkem, mint a tenger homok-szemeinek száma. Megsokasodtak törvényszegéseim, Uram, és nem vagyok méltó, hogy föltekintsek és meglássam az égbolt magassá-gát, igaztalanságaim sokasága miatt. Súlyos vasbilincs alatt görnyedezem, úgyhogy nem emelhetem föl fejemet, és nincs szá-momra enyhülés; mert fölingereltem haragodat, és gonoszságot cselekedtem Előtted, nem teljesítvén akaratodat és nem tartván meg parancsolataidat. És most lélekben térdet hajtok Előtted, kö-nyörögve a Te jóságodért. vétkeztem, Uram, vétkeztem, és isme-rem törvényszegéseimet; de esedezve kérlek: bocsáss meg, Uram, bocsáss meg nékem, és ne pusztíts el engem is törvénytelenségeim-mel együtt, és haragodban ne tartsd számon mindörökre gonosz-ságaimat, és ne ítélj el engem a föld legmélyére. Mivel Te vagy, Istenem, a bűnbánók Istene, mutasd meg énrajtam egész jóságo-dat, és bár méltatlan vagyok rá, üdvözíts engem a Te nagy irgal-mad szerint; és dicsérni foglak mindenkor, életemnek minden nap-jain. Mert Téged dicsérnek minden Mennyei Hatalmak, és Tied a dicsőség mindörökön örökké. Ámin.

http://budapest.orthodoxia.org/manasse-kiraly-imaja/

MILYEN KÁR, HOGY EZT A PROTESTÁNSOK KIHAGYJÁK, PEDIG LUTHER, KÁROLI, KJB OLYAN SOK IDŐT TÖLTÖTT AZ APOKRIFOK MAGYARÁZATÁVAL

https://www.stilkunst.de/lutherbibel-1545/Apokryphen/St-Daniel/mana.php

14Ezek után a Dávid városának külső kőfalát felépíté Gihontól napnyugat felé a völgyben, a halkapu bemeneteléig; Ofelt is körülvéteté magas kerítéssel, és Júdának minden megerősített városaiba seregvezéreket helyeze. **15És eltávolítá az idegen isteneket és a bálványt az Úr házából, és minden oltárt, a melyet az Úr házának hegyén és Jeruzsálemben emeltetett, kihányatá azokat a városon kivül.** vers 4. 5. rész 30,14. 16És megépíté az Úr oltárát, és áldozék rajta hálaadó és dicsőítő áldozatokkal, és megparancsolá Júdának, hogy szolgáljanak az Úrnak, Izráel Istenének. 17Mindazáltal még akkor a nép áldozik vala a magaslatokon; de csak az Úrnak, az ő Istenének. 5Móz. 12,5-8. 3Móz. 17,3-4. 18Manassénak pedig többi dolgai, Istenéhez való könyörgése, a próféták intése, a kik az Úrnak, Izráel Istenének nevében szólának néki, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak dolgai között. 2Kir. 21,2-18. **19Az ő könyörgése pedig, és hogy az Isten mint kegyelmezett volt meg néki, s az ő minden bűne és vétke; és a helyek, a melyeken magaslatokat épített volt, s Aserákat és bálványokat állított fel, minekelőtte megalázta volna magát: ímé meg vannak írva a Hózai beszédei között.** 20És meghala Manasse az ő atyáival, és eltemeték őt az ő házában; és uralkodék **Amon**, az ő fia helyette. 2Kir. 21,18. 21Huszonkét esztendős vala Amon, mikor uralkodni kezdett, és két

esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. 2Kir. 21,19-25. 22És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, miként az ő atyja Manasse cselekedett volt, mert áldozék Amon mindama bálványoknak, a melyeket az ő atyja Manasse csináltatott, és azoknak szolgál vala. 23Meg sem alázá magát az Úr előtt, mint az ő atyja Manasse megaláztа magát; hanem még sokasítá Amon a bűnt. 24Pártot ütének pedig az ő szolgái ő ellene, és őt saját házában megölék. 25A föld népe pedig levágá mindazokat, a kik Amon király ellen pártot ütének, és királylyá tevé a föld népe **Jósiást** az ő fiát helyette.

2Krón 34

1Nyolcz esztendős vala **Jósiás,** mikor uralkodni kezdett volt, és uralkodott harminczegy esztendeig Jeruzsálemben. **2Kir. 22,1.** **2És jó dolgot cselekedék az Úr előtt, és jára az ő atyjának Dávidnak útjain, és nem hajolt el sem jobbra, sem balra; 1Kir. 15,5.** 3Mert az ő királyságának nyolczadik esztendejében, mikor még gyermek volna, kezdé keresni az ő atyjának Dávidnak Istenét; tizenkettedik esztendejében pedig Júdát és Jeruzsálemet kezdé megtisztítani a magaslatoktól, Aseráktól, bálványoktól és öntött képektől. rész 33,22. 2Kir. 23,4-15. **4Leronták ő előtte a Baálok oltárait és az azokon levő szobrokat lehányatá;** az Aserákot is a bálványokkal és öntött képekkel egyetembe szétrombolá és apróra töreté, és elhinteté azoknak temetőhelyén, a kik azoknak áldoztak vala. 2Kir. 23,5-7. 2Móz. 32,20. 5A papok csontjait megégeté azoknak oltárain, és megtisztítá Júdát és Jeruzsálemet. 2Kir. 23,15. 16. 6Így cselekedék Manassénak, Efraimnak és Simeonnak városaiban is, mind Nafthaliig, azoknak pusztáiban köröskörül. 7Lehányatá azért az oltárokat; az Aserákat és a bálványokat összetördelé mind porrá, és minden naposzlopot elpusztított Izráel egész földén; azután megtére Jeruzsálembe. 8Királyságának tizennyolczadik esztendejében pedig, **minekutána a földet és a házat megtisztítá**, elküldé Sáfánt az Asália fiát, és Maaséját a város előljáróját, és Joát a Joákház fiát, az emlékírót, hogy kijavíttatnák az Úrnak, az ő Istenének házát. 9És menének Hilkiás főpaphoz, és átadták néki az Isten házába begyült pénzt, a melyet a Léviták, az ajtónállók gyűjtöttek Manassétól, Efraimtól és az egész Izráel maradékaitól, és egész Júdától és Benjámintól, és Jeruzsálem lakóitól. 2Kir. 22,4. 10És adák a munkavezetőknek, **a kik felvigyáztak az Úr házában, hogy adják azt a munkásoknak, a kik dolgoztak az Úr házában, hogy kijavítsák és helyreállítsák a házat.** 11És adának pénzt az ácsoknak és a kőműveseknek, hogy vegyenek faragott köveket, és fákat a kapcsolásokra, és a házak gerendázására, a melyeket elrontottak a Júda királyai. 2Kir. 22,6. 7. 12És az emberek hűségesen végzik vala a munkát; a kikre felügyelének Jáhát és Obádia Léviták, a Mérári fiai közül valók; és Zakariás, Mésullám, a Kéhátiták fiai közül valók, a kik szorgalmazzák vala őket. E Léviták pedig mindnyájan mesterek valának az éneklőszerszámokban. 1Krón. 23,6. 13A teherhordókat pedig (mert voltak felügyelők a munkások felett mindenféle dologban) szorgalmazák a Léviták közül való íródeákok, igazgatók és ajtónállók. 1Kir. 26,1. **14Mikor pedig kihozák azok a pénzt, a mely az Úr házában gyűlt össze: megtalálá Hilkia pap az Úr törvénykönyvét, a melyet Mózes által adott volt.** **5Móz. 21,24-26.** 15Szóla pedig Hilkia, és monda Sáfánnak, az íródeáknak: **A törvénykönyvet megtalálám az Úr házában.** És adá Hilkia a könyvet Sáfánnak. 16És vivé Sáfán a könyvet a királyhoz, és elbeszélé néki a dolgot, mondván: Valamit bíztál a te szolgáidra, abban híven eljárnak; 17Mert az Úr házában talált pénzt összeszedvén, adák a felügyelőknek és munkásoknak kezébe. 18Továbbá jelenté Sáfán íródeák a királynak, mondván: Hilkia pap nékem egy könyvet ada; és olvasott abból Sáfán a király előtt. **19Mikor pedig a király hallotta a törvény beszédit, ruháit megszaggatá**. 20És parancsola a király Hilkia papnak és Ahikámnak a Sáfán fiának, Abdonnak a Mika fiának, és az íródeáknak Sáfánnak, és Asájának a király szolgájának, mondván: 21Menjetek el, és **keressétek meg az Urat én érettem, s az Izráel és Júda maradékaiért, a könyv beszédei felől, a mely megtaláltatott,** mert nagy az Úr haragja, a mely mi reánk szállott azért, hogy a mi atyáink nem tartották meg az Úrnak beszédét, hogy **mind a szerint cselekedtek volna, a mint e könyvben**

megíratott. [22]Elméne azért Hilkia és a király embere **Húlda prófétaasszonyhoz**, a Sallum feleségéhez, a ki Thókéhát fia vala, a ki Hasrának, a ruhák gondviselőjének fia vala (ő pedig Jeruzsálemben, a második utczában lakik vala) és a szerint szólának néki. 2Kir. 22,14. [23]Ki monda nékik: Így szól az Úr, Izráel Istene: Mondjátok meg a férfinak, a ki titeket hozzám küldött; [24]Ezt mondja az Úr: Ímé én veszedelmet hozok e helyre és ennek lakosira, mindazokat az átkokat, a melyek meg vannak írva a könyvben, a melyet felolvastak a Júda királya előtt; [25]Mivel elhagytak engem, és idegen isteneknek tömjéneztek, hogy engem haragra gerjeszszenek az ő kezeiknek minden cselekedetei által. Felgerjedt az én haragom e hely ellen, és el sem oltatik. [26]A Júda királyának pedig, a ki titeket küldött, hogy az Urat megkérdjétek, így szóljatok: Így szól az Úr, Izráel Istene: A mi a beszédeket illeti, a melyeket hallottál: **[27]Mivel a te szíved meglágyult, és magadat megaláztad az Isten előtt, mikor hallád az ő beszédeit e hely ellen és az ő lakosai ellen; mivel magadat megaláztad előttem, és ruháidat megszaggattad és sírtál előttem: én is meghallgattalak, ezt mondja az Úr.** [28]Ímé én téged a te atyáid közé takarítlak, és tétetel a te sírodba békességben, és nem látják a te szemeid azt a veszedelmet, a melyet én hozok e helyre és ennek lakóira. És e szerint beszélték el ezt a királynak. rész 35,21-25. rész 36,6. 7. 17-21. [29]Akkor a király elkülde, és összegyűjteté Júdának és Jeruzsálemnek minden véneit. 2Kir. 23,1. 2. [30]És felméne a király az Úr házába, és ő vele Júdának minden férfiai, és Jeruzsálem lakosai, a papok, a Léviták és az egész nép kicsinytől fogva nagyig, **és elolvasá fülök hallására a szövetség könyvének minden beszédeit, a melyet találtak vala az Úr házában.** vers 14. 15. **[31]Azután felállván a király az ő helyén, fogadást tőn az Úr előtt, hogy ő az Urat követendi, és hogy parancsolatait, bizonyságtételeit és rendeléseit teljes szívéből és teljes lelkéből megőrzendi, cselekedvén a szövetség beszédeit, a melyek megirattak abban a könyvben.** Józs. 24,25. [32]És felfogadtatá e dolgot mindazokkal, a kik Jeruzsálemből és Benjáminból valók. **És Jeruzsálem lakói az Istennek, az ő atyáik Istenének szövetsége szerint cselekedének.** [33]Akkor elpusztított Jósiás minden útálatos bálványt Izráel fiainak egész földjéről, és kényszeríte mindenkit, valaki találtatik vala Izráelben, hogy szolgáljon az Úrnak, az ő Istenöknek; és az ő egész életében nem szakadának el az Úrtól, atyáik Istenétől. Nehem. 9,38. 10,1. 28. 28. 2Kir. 23,4-15.

Vö. Túl a literalizmuson 38.old.

Nehemiás könyvében a babiloni fogságból hazatérő zsidóság számára Ezsdrás pap felolvassa a megtalált törvénykönyvet, Isten igéjét. Egy gyönyörű istentiszteletről, egy liturgikus hermeneutikai folyamatról kapunk tudósítást: Ezsdrás a nép szeme láttára kinyitja a könyvet, a nép feláll, Ezsdrás áldja az Urat (liturgia*): „Szakaszokra osztva olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.”*

(Neh 8,8). A felolvasás (ez legalább olyan fontos, mint az olvasás) után a nép először sír, majd örvendezik. Íme, az Isten Szentlelke által „mozgásba hozott” hermeneutika! Csodálkoznék, ha ebben Luther nem látta volna meg a törvény és az evangélium feszültségét. A hívő megértés mindig örömmel jár. Elég, ha az etióp kincstárnok örömére gondolunk: *„és továbbment az ő útján örömmel”*, de eszünkbe juthat az emmausi tanítványok gerjedező szíve is.

2Krón 35

[1]És megtartá Jósiás Jeruzsálemben a húsvétünnepet az Úrnak; és megölék a páskhabáránytot **az első hónap tizennegyedik napján**. 2Kir. 23,21-23. [2]És állítá a papokat az őrállásukra, és buzdítá őket az Úr házának szolgálatára. [3]És monda a Lévitáknak, a kik az egész Izráelt oktatják, és magokat az Úrnak szentelék: **Helyheztessétek a szent ládát a házba, a melyet készített volt Salamon a Dávid fia, az Izráel királya;** nem kell most vállatokon hordoznotok; hanem szolgáljatok az Úrnak, a ti Istenteknek, és az ő népének az

Izráelnek. 1Krón. 23,26. 4És készítsétek el magatokat a ti családjaitok és csoportjaitok szerint, **a mint Dávid az Izráel királya elrendelte volt, és megírta az ő fia Salamon.** 1Krón. 23,5-32. 5És álljatok a szent helyen, a nép közül való testvéreitek családjainak csoportjai és a Léviták családjának egy-egy csoportja szerint. 1Krón. 23,6. **6Azután öljétek meg a páskhabárányt, és szenteljétek meg magatokat,** és készítsétek el azt a ti atyátokfiainak, hogy az Úrnak Mózes által tett beszéde szerint cselekedjetek. 7És ada Jósiás a nép fiai számára juhokat, bárányokat és gödölyéket, mindezeket a húsvéti áldozatokra; mindenkinek, valaki ott találtatik vala, szám szerint **harminczezeret**, és **háromezer tulkot**; ezek mind a királyéból valának. 1Kir. 8,63. 8Az ő fejedelmei is szabad akaratjokból a községnek, a papoknak és a Lévitáknak adakozának; Hilkia, Zakariás és Jéhiel, az Isten házának fejedelmei, **adának a papoknak a húsvét áldozatira kétezerhatszáz juhot és háromszáz tulkot.** 9Konánia pedig és Semája és Nétanéel az ő atyjafiai, Hasábia, Jéhiel és Józabád, a Léviták fejedelmei, adának a Lévitáknak a húsvét áldozatira ötezer juhot és ötszáz tulkot. 10Készen levén a szolgálat, a papok helyeikre állának, a Léviták is csapatjaik szerint, a mint a király parancsolta. **11Megölék azért a páskhabárányt, és a papok hintik vala kezökből a vért, a Léviták pedig a bárányok bőrét húzzák le.** 12És külön választák az egészen égőáldozatra valókat, hogy adnák azokat a nép közül való családok csoportjainak, hogy áldoznának az Úrnak, a mint a Mózes könyvében megiratott; azonképen a tulkokból is elválaszták. **13És megsüték a páskhabárányt szokás szerint a tűznél;** a megszenteltetett állatokat pedig megfőzék fazekakban, vasfazekakban és üstökben: és nagy hamarsággal adák az egész községnek. 2Móz. 12,8. 9. 14Ezek után magoknak és a papoknak is elkészíték a páskhabárányt, mert a papok, az Áron fiai az égőáldozatoknak és a kövérségeknek megáldozásával el valának foglalva késő éjszakáig, azért a Léviták készíték el mind magoknak, mind a papoknak, az Áron fiainak. 15Az éneklők is, az Asáf fiai, szolgálatukban valának, Dávidnak, Asáfnak, Hémánnak és **Jédutunnak, a király prófétájának parancsolatja szerint;** az ajtónállók is mindnyájan az ajtóknál valának; nem távozhatának szolgálatukból, hanem az ő atyjokfiai, a Léviták készíték vala el nékik. 1Krón. 25,1. 2. 16És elkészüle az Úrnak minden szolgálata azon a napon, hogy megtartanák a páskhát, egészen égőáldozatokkal áldozván az Úr oltárán, a Jósiás király parancsolatja szerint. **17Megtartották tehát az Izráel fiai, a kik jelen lehetének, a páskhát abban az időben, és a kovász nélkül való kenyerek ünnepét hét napon át.** 2Móz. 12,18. **18Ehez hasonló páskhát nem tartottak Izráelben a Sámuel próféta idejétől fogva; Izráel királyai közül is senki sem tartott olyan páskhát, a milyet Jósiás tartott** és a papok, a Léviták, egész Júda, és a kik Izráelből jelen voltak, és Jeruzsálem lakosai. 2Kir. 23,22. 23. 19Jósiás királyságának tizennyolczadik évében tartatott ez a páskha. 20Mindezek után, hogy az Isten házát Jósiás helyreállítá, feljöve Nékó, Égyiptom királya, hogy az Eufrátes mellett való Kárkemis városát elfoglalná; **és Jósiás ellene ment.** Jer. 46,2. **21És noha követeket külde ő hozzá Nékó, ezt mondván: Mi közöm te hozzád nékem, Júda királya?** Mert én most nem ellened megyek, hanem az én országom ellensége ellen, és Isten parancsolta, hogy siessek; ne tusakodjál az Isten ellen, a ki én velem van, hogy el ne veszessen téged; 22Mindazáltal Jósiás nem téré ki ő előle, hanem, hogy megütköznék vele, öltözetit megváltoztatá, SHAKESPEARE V. HENRIK és nem hallgatott Nékó beszédeire, a melyek az Isten szájából származtak vala. Elméne azért, hogy megütközzék vele Megiddó mezején. Zak. 12,11. 23Akkor a kézívesek nyilakat lövének Jósiás királyra, és monda a király az ő szolgáinak: Vigyetek ki engem innét; mert nagyon megsebesültem. 24Levévén azért őt az ő szolgái a szekérből, másik szekerére helyezék, és vivék Jeruzsálembe: És meghala, és eltemetteték az ő atyáinak sírjába; s egész Júda és Jeruzsálem siránkozék Jósiás felett. 25Jerémiás is siratá Jósiást, és siralmas énekekkel siratják vala őt az éneklő férfiak és asszonyok mindnyájan mind e mai napig, a melyek szokásossá lettek Izráelben, s ímé azok meg vannak írva a Jerémiás siralmaiban. Jer. 9,17. 26Jósiásnak pedig többi dolgai, és a szerint

való jó tettei, a mint az Úrnak törvényében meg van írva; [27]És az ő első és utolsó dolgai, ímé meg vannak írva az Izráel és Júda királyainak könyvében. 2Kir. 22,1-23,28.

2Krón 36

[1]És előhozá a föld népe **Joákházt** a Jósiás fiát, és királylyá tette őt atyja helyett Jeruzsálemben. 2Kir. 23,30. [2]Huszonhárom esztendős vala Joákház, mikor uralkodni kezde, és **három hónapig uralkodék Jeruzsálemben. [3]És letevé őt Égyiptom királya Jeruzsálemben, és a földre adót vetett, száz talentom ezüstöt és egy talentom aranyat.** 2Kir. 23,31-35. [4]És Égyiptom királya Eliákimot, az ő testvérét tette királylyá Júda és Jeruzsálem felett, megváltoztatván nevét Joákimra; Joákházt pedig az ő testvérét fogá és elvivé Nékó Égyiptomba. [5]Huszonöt esztendős vala Joákim, mikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben**; de gonoszul cselekedék az Úr előtt, az ő Istene előtt.** Jer. 26,21-23. [6]És feljöve ellene Nabukodonozor a babilóniai király, és kettős békót vete lábaira, hogy Babilóniába vinné őt. 2Kir. 24,1. [7]Az Úr házában való edények egy részét is elvivé Nabukodonozor Babilóniába, és helyezteté azokat az ő templomába, Babilóniában. vers 18. 19. [8]Joákimnak pedig többi dolgai és az ő útálatosságai, a melyeket cselekedett, s a melyek találtattak ő benne, ímé meg vannak írva az Izráel és Júda királyainak könyvében; és uralkodék helyette **Joákin,** az ő fia. 2Kir. 24,1-5. [9]Nyolcz esztendős korában kezdett uralkodni Joákin, és három hónapig és tíz napig uralkodék Jeruzsálemben; **de ő is gonoszul cselekedék az Úr előtt.** 2Kir. 24,8-17. [10]Az esztendő fordultával pedig elkülde Nabukodonozor király, és elviteté őt Babilóniába, az Úr házának drága edényeivel együtt, és királylyá tevé az ő testvérét Sédékiást Júda és Jeruzsálem felett. [11]Huszonegy esztendős korában kezdett uralkodni Sédékiás, és uralkodék tizenegy esztendeig Jeruzsálemben. [12]És gonoszul cselekedék az Úr előtt, az ő Istene előtt, és nem alázta meg magát Jeremiás próféta előtt, a ki az Úr képében szól vala néki. Jer. 37,1. 2. [13]Sőt még Nabukodonozor király ellen is pártot ütött, a ki őt az Isten nevére megesküdtette vala, s makacscsá és önfejűvé lett, a helyett, hogy megtért volna az Úrhoz, Izráel Istenéhez. Ezék. 17,13-16. [14]Sőt még a papok fejedelmei és a nép is, mindnyájan szaporították a bűnt a pogányok minden undokságai szerint, és megfertőztették az Úr házát, a melyet megszentelt vala Jeruzsálemben. Jer. 23,11. [15]És az Úr, az ő atyáiknak Istene elküldé hozzájok követeit jó idején, mert kedvez vala az ő népének és az ő lakhelyének. Mát. 23,37. 38. [16]De ők az Isten követeit kigúnyolták, az ő beszédeit megvetették, és prófétáival gúnyt űztek; míglen az Úrnak haragja felgerjede az ő népe ellen, s többé nem vala segítség. rész 24,20. Ezék. 33,31. 32. [17]És reájok hozá a Káldeusok királyát, a ki fegyverrel ölé meg ifjaikat az ő szent hajlékukban, s nem kedveze sem az ifjaknak és szűzeknek, sem a vén és elaggott embereknek, mindnyájokat kezébe adá. **BABILONI FOGSÁG KEZDETE** [18]És az Isten házának mindenféle edényeit, nagyokat, kicsinyeket, és az Úr házának kincseit, s a királynak és az ő vezéreinek kincseit, mindezeket Babilóniába viteté. vers 7. Jer. 20,5. [19]Az Isten házát meggyújták, Jeruzsálem kőfalait lerontották, palotáit mind elégeték tűzzel, és minden drágaságait elpusztították. Jer. 37,10. [20]És a kik a fegyver elől megmenekültek, azokat elhurczolta Babilóniába, és néki és fiainak szolgáivá lettek mindaddig, míg a persiai birodalom fel nem támadott; Ezsdr. 1,1-11. [21]Hogy beteljesedjék **az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, míg lerójja a föld az ő szombatjait, mert az elpusztulás egész ideje alatt nyugovék, hogy betelnének a hetven esztendők.** 3Móz. 26,33. 34. Jer. 25,12. [22]És Czírus persa király első esztendejében, hogy beteljesednék az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, **az Úr felindítá Czírus persa király lelkét, és ő kihirdetteté az ő egész birodalmában, élőszóval és írásban is,** mondván: Ezsdr. 1,1. 2. [23]Így szól Czírus, a persa király: **Az Úr, a mennynek Istene e föld minden országait nékem adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, a mely Júdában van; valaki azért ti köztetek az ő népe közül való, legyen vele az Úr, az ő Istene, és menjen fel.** Ésa. 44,28. 45,1. 13.

Ezsdrás könyve

Ezsd 1

[1]Czírus persa király első esztendejében, hogy beteljesednék az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, felindítá az Úr Czírus persa király lelkét, és ő kihirdetteté az ő egész birodalmában, élőszóval és írásban is, mondván: 2Krón. 36,22. Jer. 29,10. 25,11-12. [2]Így szól Czírus, a persa király: *Az Úr, a mennynek Istene e föld minden országait nékem adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, mely Júdában van;* Ésa. 41,25. 44,28. 45,1. 2Krón. 2,11. *[3]Valaki azért ti köztetek az ő népe közül való, legyen vele az ő Istene, és menjen fel Jeruzsálembe, mely Júdában van, és építse az Úrnak, Izráel Istenének házát, ő az Isten, ki Jeruzsálemben lakozik.* Dán. 6,26. Józs. 1,17. 1Kir. 9,3. Zsolt. 132,13. *[4]És mindenkit, a ki még megmaradt, minden helyről, a hol lakik, segítsék azon helynek férfiai ezüsttel, aranynyal, jószággal és barommal, azzal együtt, a mit önkénytesen adnak az Isten házának, mely Jeruzsálemben van.* Ezsdr. 8,25. [5]Fölkelének azért Júda és Benjámin családfői és a papok és a Léviták, és **mindnyájan, a kiknek felindítá az Isten lelköket, hogy felmenjenek az Úr házának építésére, mely Jeruzsálemben van.** Zsolt. 126,1-4. [6]És minden körültök lakók segíték őket ezüst edényekkel, aranynyal, jószággal, barommal, drágaságokkal, mindazon kivül, a mit önkénytesen adának. [7]Czírus király pedig előhozatá az Úr házának edényeit, melyeket Nabukodonozor hozatott vala el Jeruzsálemből, s az ő isteneinek házába helyezett vala; 2Krón. 36,7. Dán. 1,2. 2Kir. 24,13. [8]Előhozatá ezeket Czírus, a persák királya, Mithredáthes kincstartó kezeihez, a ki is átszámolá azokat Sesbassárnak, Júda fejedelmének. rész 5,14. 16. 7,19. Dán. 1,7. [9]És számok ez vala: harmincz arany medencze, ezer ezüst medencze, huszonkilencz kés, 1Kir. 7,50. [10]Harmincz arany pohár, négyszáztíz másrendbeli ezüst pohár, és ezer más edény. [11]Minden arany és ezüst edényeknek száma ötezernégyszáz. Mindezt magával vivé Sesbassár, mikor a foglyok kijövének Babilóniából Jeruzsálembe.

Ezsd 2

[1]Ezek pedig a tartománynak fiai, kik feljöttek vala a rabság foglyai közül, a kiket Nabukodonozor, Babilónia királya, fogva vitetett Babilóniába, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, kiki az ő városába. [2]Kik jövének Zorobábellel, Jésuával, Nehémiással, Serájával, Rélájával, Mordokhaival, Bilsánnal, Miszpárral, Bigvaival, Rehummal, Baanával. Izráel népe férfiainak száma ez: Nehem. 7,6. Agge. 1,12. 14. 2,2. [3]Paros fiai kétezerszázhetvenkettő; [4]Sefátja fiai háromszázhetvenkettő; [5]Árah fiai hétszázhetvenöt; [6]Pahath-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól, kétezernyolczszáztizenkettő; [7]Élám fiai ezerkétszázötvennégy; [8]Zattu fiai kilenczszáznegyvenöt; [9]Zakkai fiai hétszázhatvan; [10]Báni fiai hatszáznegyvenkettő; [11]Bébai fiai hatszázhuszonhárom; [12]Azgád fiai ezerkétszázhuszonkettő; [13]Adónikám fiai hatszázhatvanhat; [14]Bigvai fiai kétezerötvenhat; [15]Ádin fiai négyszázötvennégy; [16]Áter fiai, Ezékiástól, kilenczvennyolcz; [17]Bésai fiai háromszázhuszonhárom; [18]Jórá fiai száztizenkettő; [19]Hásum fiai kétszázhuszonhárom; [20]Gibbár fiai kilenczvenöt; [21]Bethlehem fiai százhuszonhárom; [22]Netófah férfiai ötvenhat; [23]Anathóth férfiai százhuszonnyolcz; [24]Azmáveth fiai negyvenkettő; [25]Kirjáth-Árim, Kefira és Beéróth fiai hétszáznegyvenhárom; [26]Ráma és Géba fiai hatszázhuszonegy; [27]Mikmás férfiai százhuszonkettő; [28]Béthel és Ái férfiai kétszázhuszonhárom; [29]Nebó fiai ötvenkettő; [30]Magbis fiai százötvenhat; [31]A másik Élám fiai ezerkétszázötvennégy; [32]Hárim fiai háromszázhúsz; [33]Lód, Hádid és Ónó fiai hétszázhuszonöt; [34]Jérikó fiai háromszáznegyvenöt; [35]Szenáa fiai

háromezerhatszázharmincz; **Hát ez elég unalmas: ez lenne a „teljes írás”, ami ugyanúgy ihletett, mint Jn 3,16?** [36]A papok: Jedája fiai, Jésua családjából, kilenczszázhetvenhárom; 1Krón. 24,7. [37]Immér fiai ezerötvenkettő; 1Krón. 24,14. [38]Pashur fiai ezerkétszáznegyvenhét; 1Krón. 9,12. [39]Hárim fiai ezertizenhét; 1Krón. 24,8. [40]A Léviták: Jésuának és Kadmiélnek fiai, Hodávia fiaitól, hetvennégy. 1Krón. 24,20-31. 26,1-19. [41]Az énekesek: Asáf fiai százhuszonnyolcz; [42]A kapunállók fiai: Sallum fiai, Ater fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai, összesen százharminczkilencz. [43]A Léviták szolgái: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbaóth fiai; rész 8,20. Nehem. 11,21. Józs. 9,21-27. 1Krón. 9,2. [44]Kérósz fiai, Sziaha fiai, Pádón fiai, [45]Lebána fiai, Hagába fiai, Akkub fiai, [46]Hágáb fiai, Salmai fiai, Hanán fiai, Nehem. 7,48. [47]Giddél fiai, Gahar fiai, Reája fiai, [48]Resin fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai, [49]Uzza fiai, Pászéah fiai, Bészai fiai, [50]Aszna fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai. 2Krón. 26,7. 1Móz. 25,15. [51]Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai, [52]Basluth fiai, Mehida fiai, Harsa fiai, [53]Barkósz fiai, Sziszera fiai, Temah fiai, [54]Nesiah fiai, Hatifa fiai; [55]Salamon szolgáinak fiai: Szótai fiai, Haszszófereth fiai, Peruda fiai, [56]Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai, [57]Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókhereth-Hássebaim fiai, Ámi fiai. Ezsdr. 8,20. 1Kir. 9,20. 2Krón. 8,7. Nehem. 11,3. [58]Összesen a Léviták szolgái és a Salamon szolgáinak fiai háromszázkilenczvenkettő. [59]És ezek, a kik feljövének Tél-Melahból, Tél-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izráel közül valók-é: [60]Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai hatszázötvenkettő. [61]És a papok fiai közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, ki a Gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget, és ezek nevéről nevezteték; 1Krón. 24,7-19. 2Sám. 17,27. 19,32-39. 1Kir. 2,7. 4Móz. 27,1-11. 36,1-13. **[62]Ezek keresték írásukat, tudniillik a nemzetségök könyvét, de nem találák, miért is kirekesztetének a papságból; [63]És megmondá nékik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, mígnem pap ítél az Urimmal és Tummimmal.** Nehem. 7,65. 70. 3Móz. 2,3. 10. 6,10. 22. 4Móz. 18,9. 10. 2Móz. 29,37. 28,30. 4Móz. 27,21. 1Sám. 28,6. [64]Mind az egész gyülekezet együtt negyvenkétezerháromszázhatvan. [65]Szolgáikon és szolgálóikon kivül - ezek száma hétezerháromszázharminczhét - valának nékik énekes férfiaik és asszonyaik kétszázan. vers 41. 2Krón. 35,25. Préd. 2,8. [66]Lovaik hétszázharminczhat, öszvéreik kétszáznegyvenöt; [67]Tevéik négyszázharminczöt, hatezerhétszázhúsz szamárral. **[68]A családfők közül pedig, mikor megérkezének az Úr házához, mely Jeruzsálemben van, némelyek önkénytesen adakozának az Isten házára, hogy fölépítenék azt az ő helyén; [69]Tehetségök szerint adának az építés költségére aranyban hatvanegyezer dárikot, s ezüstben ötezer mánét, és száz papi ruhát.** [70]És lakozának mind a papok, mind a Léviták, mind a nép fiai, mind az énekesek, mind a kapunállók, mind a Léviták szolgái városaikban, s így az egész Izráel a maga városaiban vala.

Ezsd 3

[1]Mikor pedig eljöve a hetedik hónap, és Izráel fiai az ő városaikban lakozának, felgyűle a nép egyenlőképen Jeruzsálembe. rész 2,70. [2]És fölkele Jésua, Jósádák fia, s az ő atyjafiai, a papok, és **Zorobábel,** Sealtiél fia s az ő atyjafiai, és megépíték Izráel Istenének oltárát, hogy áldozzanak rajta égőáldozatokat, a mint írva van Mózesnek, az Isten emberének törvényében. 5Móz. 12,5. Zak. 3,1. 2Krón. 23,18. 35,12. 26. [3]És erős fundamentomra állíták fel az oltárt, mert félnek vala a földnek népétől, és áldozának rajta égőáldozatokat az Úrnak, reggeli és estveli égőáldozatokat. 4Móz. 28,3-10. 2Móz. 29,38. **[4]És megülék a sátoros ünnepet, a mint írva van, s áldozának égőáldozatot napról-napra szám és szokás szerint minden napit az ő napján**. 3Móz. 23,34. 4Móz. 29,13-34. 5Móz. 16,13-15. [5]És azután áldozák az állandó napi, továbbá a hónapok első napjain s az Úr minden szent ünnep napjain viendő égőáldozatot, és mindazokért valót, a kik önkénytesen ajándékozának az Úrnak. 2Móz. 29,42. 4Móz. 28,11. 29,2-5. 39. Nehem. 10,32. 33. [6]Tehát a hetedik hónap első napjától fogva kezdének égőáldozatot áldozni az Úrnak, a mikor az Úr templomának alapköve még nem tétetett le. [7]És

adának pénzt a kő- és favágóknak s a mesteremberekneknek, és ételt és italt és olajat a Sidonbelieknek és Tírusbelieknek, hogy hozzanak czédrusfákat a Libánonról a joppéi tenger felé, Czírus, persa király nékik adott engedelme szerint. 1Kir. 5,2. 6. 9. 2Krón. 2,10-15. [8]Második esztendőben azután, hogy fölmenének az Isten házához Jeruzsálembe, a második hónapban megkezdték az építést Zorobábel, a Sealtiél fia és Jésua, a Jósádák fia és a többi atyjafiaik, a papok és Léviták és mindnyájan, a kik a fogságból visszajöttek vala Jeruzsálembe, és rendelék a Lévitákat, a kik húsz esztendősök vagy azon felül valának, az Úr háza építésének vezetésére. 1Krón. 23,4. 24. [9]És előlálla Jésua, az ő fiai és atyjafiai, Kadmiél és fiai, a Júda fiai, egyenlőképen, hogy vezérei legyenek az Isten házát építő munkásoknak, továbbá Hénádád fiai, fiaik és testvéreik, - mind Léviták. rész 2,40. Nehem. 3,18. 24. 10,10. **[10]S midőn az építők letették az Úr templomának alapkövét, Jésua és Zorobábel oda állaták a papokat öltözetükben kürtökkel, s a Lévitákat, Ásáf fiait czimbalmokkal, hogy dícsérjék az Urat, Izráel királyának, Dávidnak rendelete szerint.** rész 2,41. 69. 2Krón. 5,12. 20,21. 23,18. 1Krón. 25,2. **[11]És énekelének, dícsérvén az Urat és hálát adván néki, mert jó, mert mindörökké van az ő irgalmassága Izráelen! És mind az egész nép nagy felszóval kiált vala, dícsérvén az Urat, hogy az Úr házának alapköve immáron letétetett!** Zsolt. 106,1. Zsolt. 107,1. Zsolt. 118,1. Zsolt. 136,1. 1Krón. 16,1. 34. [12]Nagy sokan pedig a papok és a Léviták és a családfők közül, a vének, **a kik látták vala az első házat, mikor alapot vetnek vala most e háznak az ő szemök előtt, nagy felszóval sírnak vala, sokan pedig örömükben nagy felszóval kiáltanak vala;** Agge. 2,3. Zak. 4,10. **[13]Úgy hogy a nép nem tudja vala megkülönböztetni az örömben való kiáltást a nép siralmának szavától,** mert a nép kiált vala nagy felszóval, és ez a szó messze földre meghallatott.

Ezsd 4

[1]Mikor pedig meghallák Júda és Benjámin ellenségei, hogy a kik a fogságból visszatértek, templomot építenek az Úrnak, Izráel Istenének: rész 1,5. [2]Menének Zorobábelhez és a családfőkhöz, s mondának nékik: Hadd építsünk együtt veletek, mert miképen ti, úgy mi is a ti Isteneteket keressük s néki áldozunk Esárhaddon, Assiria királyának idejétől fogva, a ki ide hozott fel minket! 2Kir. 17,24-33. 19,37. Ésa. 37,38. [3]És monda nékik Zorobábel és Jésua és Izráel családainak többi fői: **Nem veletek együtt kell nékünk házat építeni a mi Istenünknek, hanem mi magunk fogunk építeni az Úrnak, Izráel Istenének, a miképen megparancsolta nékünk a király, Czírus, Persia királya.** rész 1,1. 2. 3. [4]És igyekezék e tartomány népe megkötni Júda népének kezeit és elrémíteni azt az építéstől. [5]És felbérelni ellene tanácsosokat, hogy semmivé tegyék szándékát Czírusnak, Persia királyának egész idejében, Dárius persa király uralkodásáig. **4,6-6-18 arám szöveg, mert a krónikás nem fordította le (Szabó)** [6]És Ahasvérus uralkodásakor, uralkodásának kezdetén, vádolást írának Júda és Jeruzsálem lakói ellen. Eszt. 1,1. [7]Artaxerxes napjaiban pedig Bislám, Mithredathes és Tábeél s ennek többi társai írtak vala Artaxerxeshez a persiai királyhoz, s e levelet arám betűkkel írták, mely azután arám nyelvre fordíttatott át. [8]Rehum, a helytartó és Simsai, a kanczellár, írának egy levelet Jeruzsálem ellen Artaxerxes királyhoz ekképen. [9]Írának pedig ekkor Rehum, a helytartó és Simsai, a kanczellár és ezeknek többi társaik: a Dineusok, Afársatakeusok, Tarpeleusok, Afárseusok, Arkeveusok, Babilóniabeliek, Susánkeusok, Dehaveusok és a Hélameusok. Eszt. 1,2. [10]És a többi népek, a kiket a nagy és dicsőséges Asznapár vitt el és tett lakosokká Samária városában és a többi városokban, melyek a folyóvizen túl vannak és a többi. 2Kir. 17,24. [11]Ez mássa a levélnek, melyet hozzá, Artaxerxes királyhoz küldének: „A te szolgáid, a folyóvizen túl lévő férfiak, és a többi. [12]Tudtára légyen a királynak, hogy a zsidók, a kik feljöttek tőled, megérkezének hozzánk Jeruzsálembe; a visszavonó és gonosz várost építik, a kőfalakat készítik s a fundamentomokat javítgatják. [13]Mostan tudtára légyen a királynak, hogy ha ez a város megépíttetik s a kőfalak elkészülnek, adót, rovást és úti vámot nem fognak fizetni, s a királyok jövedelmét megkárosítják. vers 16. [14]Mostan, mivel a palota savával sózunk s épen ezért a

király kárát nem illik elnéznünk, ez okért küldjük e levelet és tudatjuk a királylyal, [15]Hogy nézzen utána valaki atyáid történeteinek könyvében, és meg fogod találni a történetek könyvében, és megtudod, hogy e város visszavonó és királyokat és tartományokat megkárosító város volt, s hogy eleitől fogva lázadások történtek abban, ezért pusztíttatott is el e város. 2Krón. 36,13. [16]Tudatjuk mi a királylyal, hogy ha ez a város megépülend és a kőfalak elkészülnek: ennek miatta birtokod a folyóvizen túl nem lészen." [17]A király választ küldött Rehumnak, a helytartónak és Simsainak, a kanczellárnak és többi társaiknak, a kik Samariában laknak vala, és minden folyóvizen túl lakozóknak: „Békesség és a többi. [18]A levél, melyet hozzánk küldtetek, világosan felolvastatott előttem; [19]És megparancsolám, hogy nézzenek utána, és úgy találák, hogy ez a város eleitől fogva királyok ellen támadó volt, és hogy pártütés és lázadás történt vala benne; [20]És hogy hatalmas királyok voltak Jeruzsálemben és uralkodtak minden a folyóvizen túl lakókon, és adó, rovás és úti vám fizettetett nékik. [21]Mostan azért parancsoljátok meg, hogy akadályozzák meg a férfiakat, s e város ne építtessék addig, míg tőlem parancsolat nem jövend; [22]És meglássátok, hogy ebben valami mulasztást el ne kövessetek, hogy ne nevekedjék a veszedelem a királyok megkárosítására!" [23]Mihelyt Artaxerxes király levelének mássa felolvastaték Rehum és Simsai, a kanczellár és társaik előtt, menének nagy hamarsággal Jeruzsálembe a zsidókhoz, és megakadályozák őket erővel és hatalommal. [24]Akkor megszünék az Úr házának építése, mely Jeruzsálemben van, és szünetelt Dárius, Persia királya uralkodásának második esztendejéig. vers 5. Zak. 1,1-16.

Ezsd 5

[1]És prófétálának a próféták, Aggeus, a próféta és Zakariás az Iddó fia a zsidóknak, a kik valának Júdában és Jeruzsálemben, szólván nékik az Izráel Istenének nevében. Zak. 1,1.7. Agge. 1,1.[2]Akkor fölkelének Zorobábel, Sealtiél fia és Jésua, a Jósádák fia, és hozzá kezdének Isten háza építéséhez, mely Jeruzsálemben van, s velök valának Isten prófétái, támogatván őket. rész 6,14.Agge. 1,12.14.[3]Abban az időben jöve hozzájok Tattenai folyóvizen túli helytartó, és Sethar-bóznai és társaik, és így szólának nékik: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek s e kőfalat készítsétek? rész 6,6.[4]Ekkor megmondánk nékik ily módon, hogy kik ama férfiak névszerint, kik ez épületet építik.[5]És az ő Istenök szeme vala a zsidók vénein, hogy nem akadályozzák meg őket az építésben, míg az ügy Dárius elébe jutand, a mikor is levélben fognak felelni e dologra nézve.[6]Mássa a levélnek, melyet küldött Tattenai folyóvizen túli helytartó, és Sethar-bóznai és az ő társai, az Afarsakeusok, a kik a folyóvizen túl lakának, Dárius királyhoz.[7]Tudósítást küldének ugyanis hozzá, ekként levén az írva: „Dárius királynak minden békesség![8]Tudtára legyen a királynak, hogy elmentünk Júda tartományába, a nagy Istennek házához, és az építtetik nagy kövekből, és fa rakatik a falakra, és e munka szorgalmatosan folyik, és jó szerencsés lészen az ő kezök által.[9]Ekkor megkérdénk azokat a véneket, ily módon szólván hozzájok: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek, s hogy e kőfalat készítsétek?[10]Sőt még neveiket is megkérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy megírhassuk azon férfiak nevét, kik fejeik.[11]És ekképen felelének nékünk, mondván: Mi az Ő, a menny és föld Istenének szolgái vagyunk, és építjük e házat, mely ennekelőtte sok esztendőkön át meg vala építve, és Izráelnek egy nagy királya építé és végezé be azt. 1Kir. 6,1-38.[12]De minekutána haragra ingerelték volt atyáink a mennynek Istenét, adá őket a Babilóniabeli Káldeus királynak, Nabukodonozornak kezébe, a ki e házat lerontotta, és a népet Babilóniába rabságra vitte. 2Krón. 36,16.Dán. 9,5-12.2Kir. 21,14.25,1-10.[13]Azonban Czírusnak, Babilónia királyának első esztendejében Czírus király szabadságot adott, hogy Istennek ezt a házát megépítenék. rész 1,1.2.[14]Sőt az Isten házához való arany és ezüst edényeket is, a melyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi templomból s bevitte volt azokat a babilóniai templomba, kihozatá Czírus király a babilóniai templomból s adatá azokat annak a Sesbassár nevűnek, a kit helytartóul rendelt; rész 1,7-11.[15]És monda néki: Vedd ez edényeket, menj és helyezd el azokat a jeruzsálemi templomba, és az Isten háza építtessék meg előbbi helyén.[16]Ekkor ez a Sesbassár

eljött, letevé az Isten házának alapkövét, mely Jeruzsálemben van, és attól fogva mindeddig építtetik, és még sem végződött be. rész 3,10.11.[17]Mostan azért, ha tetszik a királynak, nézzen utána valaki a király kincstartó házában, ott Babilóniában, ha úgy van-é, hogy Czírus király szabadságot adott az Isten házának megépítésére, mely Jeruzsálemben van, s a király akaratját erre nézve küldje hozzánk."

Ezsd 6

[1]Ekkor Dárius király megparancsolá, hogy nézzenek utána a könyvek tárházában, hol a kincseket tartják vala Babiloniában. [2]És találtaték Akhméta várában, a mely Média tartományában van, egy tekercs, melyre emlékezetül ez vala írva: [3]„Czírus király első esztendejében, Czírus király parancsolatot adott Isten házára nézve, mely Jeruzsálemben van, hogy e ház építtessék meg, oly helyül, hol áldozatokat áldoznak; s alapzati felemeltetvén, magassága hatvan sing, szélessége is hatvan sing legyen. [4]A nagy kövek rétege három s a fa rétege legyen egy, a költség pedig a király házából adassék. 1Kir. 6,36. 7,12. [5]Sőt az Isten házának arany és ezüst edényeit is, a melyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi templomból s vitt vala Babilóniába, adják vissza, hogy jussanak el azok a jeruzsálemi templomba, helyökre, s te helyezd el azokat az Isten házába." rész 5,15. 2Krón. 36,7. 18. [6]Mostan azért Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, és az Afarsakeusok, a kik a folyóvizen túl laknak, távol legyetek onnan! rész 5,3. 6. [7]Hagyjátok, hadd épüljön meg Istennek ama háza! A zsidók helytartója és a zsidók vénei építsék meg Isten ama templomát a maga helyén! [8]És megparancsolom azt is, hogy mit cselekedjetek a zsidók ama véneivel, hogy megépítsék Isten ama házát; tudniillik a király folyóvizen túl való adójának kincseiből pontosan költség adassék ama férfiaknak, és pedig félbeszakítás nélkül, [9]És a mik szükségesek, tulkok, kosok, bárányok, égőáldozatra a menny Istenének, búza, só, bor, és olaj, a jeruzsálemi papok szava szerint adassanak nékik naponként és pedig mulasztás nélkül, 2Móz. 29,18. 25. [10]Hogy vihessenek jó illatú áldozatot a menny Istenének, és könyörögjenek a királynak és fiainak életéért. Jer. 29,7. 3Móz. 1,9. 13. 17. [11]És megparancsolom azt is, hogy valaki e rendelést megszegi, annak házából szakíttassék ki egy gerenda s felállíttatván szegeztessék reá, háza pedig szemétdombbá tétessék e miatt. Dán. 2,5. 2Kir. 10,27. Eszt. 7,9. 9,13. Dán. 3,29. [12]Az Isten pedig, a ki nevének ott szerze lakást, megrontson minden királyt és népet, a ki felemelendi kezét, hogy megszegje e rendelést, hogy elpusztítsa Istennek ama házát, mely Jeruzsálemben van. Én, Dárius parancsoltam, pontosan megtörténjék. Nehem. 1,9. 5Móz. 12,11. 14,23. 1Kir. 8,29. Jer. 7,12. [13]Akkor Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, miután Dárius ily rendelést küldött, ahhoz képest cselekedének pontosan. [14]És a zsidók vénei építének és jó szerencsések valának Aggeus próféta és Zakariás, Iddó fia prófétálása folytán, és megépítették és elvégezték Izráel Istenének akaratjából, és Czírus, Dárius és Artaxerxes, persiai királyok parancsolatjából. [15]Bevégezteték pedig e ház az Adár hó harmadik napjáig, mely Dárius király országlásának hatodik esztendejében vala. [16]És megtarták Izráel fiai, a papok, a Léviták és a fogságból visszajött többiek Isten házának felszentelését örömmel. [17]Vivének pedig Isten házának felszentelésénél áldozatul száz bikát, kétszáz kost, négyszáz bárányt és tizenkét kecskebakot bűnért való áldozatra egész Izráelért, Izráel nemzetségeinek száma szerint. 1Kir. 8,5. 63. Zak. 4,10. Ezék. 37,15. [18]És rendelék a papokat az ő osztályaik és a Lévitákat az ő rendjeik szerint Istennek szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének rendelése szerint, 2Krón. 23,4. 18. 2Kir. 11,9. 1Krón. 9,25. 27,4. 4Móz. 3,6. 8. 9,14. [19]És megtarták a rabságból visszajöttek a páskhát az első hó tizennegyedik napján; 2Móz. 12,1-11. [20]Mert megtisztultak vala a papok és Léviták: egyetemben mindnyájan tiszták valának, és megölék a húsvéti bárányt mindazokért, a kik a rabságból megjöttek, és atyjokfiaiért a papokért és önmagokért; Zsid. 5,3. Nehem. 12,30. [21]És megevék azt Izráel fiai, a kik a rabságból visszajöttek vala, és mindazok, a kik elkülönítették vala magokat a föld népeinek tisztátalanságától s hozzájok állottak vala, hogy keressék az Urat, Izráel Istenét. [22]És azután megtarták a kovásztalan

kenyerek ünnepét hét napon örömmel, mert megvidámította vala őket az Úr, hozzájok hajtván az Assiriabeli király szívét, hogy erősítse kezöket az Istennek, Izráel Istenének háza építésében. 2Móz. 12,17-20.

Ezsd 7

[1]És ezek után Artaxerxes persa király uralkodásakor Ezsdrás, a Serája fia, ki Azariás fia, ki Hilkiás fia, [2]Ki Sallum fia, ki Sádók fia, ki Ahitub fia, [3]Ki Amária fia, ki Azariás fia, ki Mérájóth fia, [4]Ki Zerahja fia, ki Uzzi fia, ki Bukki fia, [5]Ki Abisua fia, ki Fineás fia, ki Eleázár fia, ki pedig Áronnak, a főpapnak fia volt. 2Kir. 25,18. 1Krón. 6,3. 2Sám. 8,17. 2Krón. 34,9. 15. **[6]Ez az Ezsdrás feljöve Babilóniából, (ő, a ki bölcs írástudó vala a Mózes törvényében, melyet az Úr, Izráel Istene adott vala) és megadá néki a király az Úrnak, az ő Istenének rajta nyugovó kegyelme szerint minden kérését.** [7]Feljövének pedig az Izráel fiai, a papok, a Léviták, az énekesek, a kapunállók és a Léviták szolgái közül többen Jeruzsálembe Artaxerxes király hetedik esztendejében. [8]És Ezsdrás megérkezék velök Jeruzsálembe az ötödik hónapban, a király hetedik esztendejében. [9]Ugyanis az első hónak első napján határozá el a Babilóniából való feljövetelt, és az ötödik hó első napján érkezett Jeruzsálembe, az ő Istenének rajta nyugvó jó kegyelme szerint; **[10]Mert Ezsdrás erős szívvel törekedett keresni és cselekedni az Úr törvényét, és tanítani Izráelben a rendeléseket és ítéleteket.** [11]És ez mássa a levélnek, melyet adott vala Artaxerxes király Ezsdrásnak, az írástudó papnak, a ki írástudó vala az Úr parancsolatainak beszédiben, Izráelnek adott rendeléseiben: [12]„Artaxerxes, a királyok királya Ezsdrás papnak, ki a menny Istenének törvényében bölcs írástudó és a többi. [13]Szabadságot adok, hogy valaki országomban Izráel népe, papjai és a Léviták közül Jeruzsálembe akar menni, veled elmehet. [14]Minthogy te elbocsáttatol a királytól és hét tanácsosától, hogy utána nézz Júdának és Jeruzsálemnek, a te Istened törvénye szerint, mely kezedben van, vers 15. 28. Eszt. 1,14. [15]És hogy elvigyed az ezüstöt és aranyat, melyet a király és tanácsosai önkénytesen ajándékoznak Izráel Istenének, kinek hajléka Jeruzsálemben van, [16]És mindazt az ezüstöt és aranyat, melyet kapni fogsz Babilónia egész tartományában, együtt a nép és a papok önkénytes ajándékával, mit ezek önkénytesen ajándékoznak az ő Istenök házának, mely Jeruzsálemben van. [17]Annálfogva gondosan végy e pénzen bikákat, kosokat és bárányokat s hozzájok való étel- és italáldozatokat, s áldozd meg azokat Istenetek házának oltárán, mely Jeruzsálemben van: 4Móz. 15,2-16. [18]A megmaradott ezüsttel és arannyal pedig, a mit jónak láttok cselekedni te és atyádfiai, Istenetek akaratja szerint, azt cselekedjétek. [19]És az edényekkel, melyek néked adattak át a te Istened házának szolgálatára, számolj be Isten előtt Jeruzsálemben. rész 8,25-27. [20]Egyéb szükségét pedig Istened házának, mit csak teljesítened kell, teljesítsd a király kincstartó házából. [21]És én, Artaxerxes, a király, parancsolom minden a folyóvizen túl lakó kincstartóimnak, hogy minden, a mit csak kérend tőletek Ezsdrás pap, ki a menny Istenének törvényében írástudó, pontosan teljesíttessék, [22]És pedig száz tálentom ezüstig, száz kór búzáig, száz báth borig, száz báth olajig és sóban, a mennyi elég. **[23]Minden, mi a menny Istenének akaratja szerint való, pontosan teljesíttessék a menny Istenének házáért, hogy meg ne haragudjék a királynak és fiainak országára.** rész 6,10. 14. [24]Veletek pedig tudatjuk, hogy sem a papokra, sem a Lévitákra, sem az énekesekre, sem a kapunállókra, sem a Léviták szolgáira, sem Isten e háza szolgáira, adót, rovást és úti vámot senkinek vetni nem szabad. [25]És te Ezsdrás, a te Istened bölcs törvénye szerint, a mely kezedben van, rendelj ítélőket és birákat, a kik törvényt tegyenek minden a folyóvizen túl lakó nép között, mindazok között, a kik tudják Istenednek törvényeit, és a kik nem tudják, azokat tanítsátok! [26]Valaki pedig nem fogja cselekedni a te Istenednek törvényét és a király törvényét, ítélet hozassék felette pontosan, vagy halálra, vagy számkivetésre, vagy jószágvesztésre, vagy fogságra.” rész 10,8. **[27]Áldott az Úr, atyáink Istene, a ki erre indítá a király szívét, hogy megékesítse az Úr házát, mely Jeruzsálemben van.** [28]És a ki hozzám fordítá irgalmasságát a király előtt és tanácsosai előtt és

a király minden hatalmas fejedelmei előtt! És én megerősödvén az Úrnak az én Istenemnek rajtam nyugovó kegyelme által, családfőket gyűjték össze Izráelből, hogy feljönnének velem.

Ezsd 8

[1]Ezek pedig családfőik és nemzetségi eredetök azoknak, a kik feljövének velem Artaxerxes uralkodásakor Babilóniából: rész 2,2-35. [2]Fineás fiai közül: Gersóm; Ithamár fiai közül: Dániel; Dávid fiai közül: Hattus; [3]A Sekánia fiai közül, Parós fiai közül: Zakariás s vele egy nemzetségben másfélszáz férfi; 1Krón. 3,22. Nehem. 10,5. [4]Pahath-Moáb fiai közül: Eljóénai, Zerahia fia s vele kétszáz férfi; rész 2,6. [5]Sekánia fiai közül a Jaháziel fia s ő vele háromszáz férfi; [6]Ádin fiai közül: Ebed, Jónathán fia és vele ötven férfi; [7]Élám fiai közül: Ésaiás, Athália fia és vele hetven férfi; [8]Sefátia fiai közül: Zebádia, Mikháel fia és ő vele nyolczvan férfi; [9]Joáb fiai közül: Obádia, Jéhiel fia és vele kétszáztizennyolcz férfi; rész 2,6. [10]Selómith fiai közül a Józifia fia és vele százhatvan férfi; [11]Bébai fiai közül: Zakariás, Bébai fia és vele huszonnyolcz férfi; [12]Azgád fiai közül: Jóhanán, Hakkátán fia és vele száztíz férfi; [13]Adónikám fiai közül az utódok s neveik: Elifélet, Jeiél és Semája és velök hatvan férfi; rész 2,13. [14]És Bigvai fiai közül: Uthai és Zabbud és velök hetven férfi. [15]Mikor pedig összegyűjtém őket az Aháva felé folyó folyóvízhez, hol három napig valánk, megnéztem jól a népet és a papokat, s a Lévi fiai közül nem találtam közöttük senkit. [16]Elküldém annakokáért Eliézert, Arielt, Semáját, Elnáthánt, Járibot, Elnáthánt, Náthánt, Zakariást, Mesullámot, mint családfőket, és Jójáribot és Elnáthánt, mint eszes embereket. [17]És rendelém őket Iddóhoz, a ki fő vala a Kászifia nevű helyen, és betanítám őket, hogy mit szóljanak Iddónak és az ő atyjafiainak, a Léviták szolgáinak a Kászifia nevű helyen, - hogy hozzanak szolgákat a mi Istenünk házához. [18]És elhozák nékünk, Istenünknek rajtunk nyugvó jó kegyelme szerint, Is-szekhelt, a Mahli fiai közül, a ki Lévi fia, a ki meg Izráel fia vala, és Serébiát, fiaival és tizennyolcz testvérével együtt. Nehem. 8,7. 9,4. 10,13. 12,24. 2Móz. 6,16. 19. 1Krón. 6,17-19. [19]És Hasábiát s vele Ésaiást, a Mérári fiai közül, testvéreivel és húsz fiával együtt; Nehem. 10,13. 12,24. [20]És a Léviták szolgái közül, a kiket Dávid és a fejedelmek adának a Léviták szolgálatába, kétszázhuszat; mindnyájok nevei feljegyeztettek. rész 2,55-58. 1Kir. 9,20. 2Krón. 8,7. [21]Ekkor bőjtöt hirdeték ott az Aháva folyóvíz mellett, hogy megaláznók magunkat a mi Istenünk előtt, hogy kérnénk tőle szerencsés utat magunknak, családainknak és minden marháinknak. 2Krón. 20,3. Jóel 1,14. 2,15. Jer. 36,9. Bir. 20,26. [22]Mert szégyeltem vala a királytól kérni sereget és lovagokat oltalmunkra a mi ellenségeink ellen ez útban, mert ezt mondtuk volt a királynak, mondván: A mi Istenünk kegyelme van mindazokon, a kik őt keresik, az ő javukra, és az ő hatalma és haragja mindazokon, a kik elhagyják őt. **[23]És bőjtölénk és a mi Istenünkhöz könyörgénk annakokáért, és meghallgatott minket.** [24]Ekkor különválaszték a papi fejedelmek közül tizenkettőt Serébiához és Hasábiához és hozzájok atyjokfiai közül tízet. vers 18. [25]És átmérém nékik az ezüstöt és aranyat és az edényeket, a mi Istenünk házának ajándékait, a melyeket a király és tanácsosai és fejedelmei és minden Babilóniában élő Izráeliták ajándékozának. [26]Kezökhöz mérék pedig hatszázötven tálentom ezüstöt, száz tálentomot érő ezüst edényeket és száz tálentom aranyat. [27]Húsz arany poharat, melyek ezer dárikot érnek vala, és két szép ragyogású rézedényt, melyek oly becsesek, mint az arany. [28]És mondék nékik: **Ti az Úrnak szentei vagytok, ez edények is szentek,** és ez az ezüst és arany az Úrnak, atyáitok Istenének önkénytesen adott ajándék: [29]Vigyázzatok azért reá és megőrizzétek, míg átméritek a papi fejedelmek, a Léviták és Izráel családainak fejedelmei előtt Jeruzsálemben az Úr házának kamaráiban! [30]És átvevék a papok és a Léviták az ezüstöt, aranyat és az edényeket súly szerint, hogy vigyék Jeruzsálembe Istenünk házához. [31]Elindulánk pedig az Aháva folyóvíz mellől az első hó tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálembe menjünk; s a mi Istenünk kegyelme nyugodott rajtunk, megszabadítván minket a ránk leselkedő ellenségnek kezéből ez úton. **[32]És megérkezénk Jeruzsálembe, és pihenénk ott három napig.** Nehem. 2,11. [33]Negyednap pedig átméretett az ezüst, az arany és az edények a mi Istenünk házában, Merémóth papnak Uriás

fiának kezéhez, vele lévén Eleázár, a Fineás fia, és velök Józadáb, a Jésua fia és Nóadia, a Binnui fia, Léviták, Nehem. 3,4. 21. 10,5. 10. 12,8. Ezsdr. 10,23. [34]Minden szám és súly szerint, s feljegyeztetett az egész súly abban az időben. **[35]A kik pedig megérkeztek a fogságból, a rabságnak fiai, égőáldozatokat vivének Izráel Istenének: tizenkét tulkot egész Izráelért, kilenczvenhat kost, hetvenhét bárányt, tizenkét bakot bűnért való áldozatra, mindezt egészen égőáldozatul az Úrnak.** rész 7,17. 6,17. [36]És átadák a király parancsolatait a király helytartóinak, s a vizen túl lévő helytartóknak, és ezek segíték a népet és az Isten házát. rész 7,21-24. Nehem. 2,9.

Ezsd 9

[1]Minekutána ezek elvégeződének, jövének hozzám a főemberek, mondván: Izráel népe és a papok és a Léviták nem különíték el magokat e tartományok népeitől, a miképen pedig azoknak, a Kananeusoknak, Hitteusoknak, Perizeusoknak, Jebuzeusoknak, Ammonitáknak, Moábitáknak, Égyiptomiaknak és Emoreusoknak útálatos vétke szerint el kellett volna, 2Móz. 13,5. 34,16. 5Móz. 7,1. 3. 23,4. [2]Mert ezek leányai közül vettek vala feleséget magoknak és fiaiknak, és megelegyedett a szent mag e tartományok népeivel; és pedig a fejedelmek és főemberek valának elsők e bűnben. Ésa. 6,13. Nehem. 13,23. 2Móz. 19,5. 5Móz. 13,10. [3]Mihelyt e dolgot meghallottam, megszaggatám alsó- és felső ruhámat, s téptem fejem hajszálait és szakállamat, és veszteg ültem. Józs. 7,6. Nehem. 1,4. 13,25. [4]És hozzám gyűlének mindnyájan, a kik reszketve gondoltak Izráel Istenének beszédeire azoknak vétke miatt, a kik a fogságból megjöttek vala; és én veszteg ülök vala mind az estvéli áldozatig. 2Móz. 29,39-41. 5Móz. 7,4. Józs. 23,12. 1Kir. 18,29. [5]Az estvéli áldozatkor pedig felkeltem sanyargatásomból, megszaggatván alsó- és felső ruhámat; és térdeimre esvén, kiterjesztém kezeimet az Úrhoz, az én Istenemhez. 2Móz. 29,38-41. [6]És mondék:

Ezsdrás gyönyörű bűnvalló imádsága a népe összekeveredése miatt

Én Istenem, szégyenlem és átallom felemelni, én Istenem, az én orczámat te hozzád, mert a mi álnokságaink felülhaladtak fejünk fölött és a mi vétkeink mind az égig nevekedtek! 2Krón. 28,9. Zsolt. 38,5. [7]A mi atyáink napjaitól fogva nagy vétekben vagyunk mi mind e mai napig, és a mi álnokságainkért adattunk vala mi, a mi királyaink és a mi papjaink a földi királyok kezébe, fegyver által rabságra és ragadományra és orczapirulásra, a mint ez a mai nap is van. 2Kir. 17,2. 2Krón. 36,12-21. [8]És most nem sok ideje, hogy az Úr, a mi Istenünk rajtunk könyörült, hogy hagyjon minékünk maradékot, és hogy adjon nékünk egy szeget az ő szent helyén, hogy így megvilágosítsa szemeinket a mi Istenünk, s hogy megelevenítsen bennünket egy kissé a mi szolgaságunkban. Ésa. 22,23. Zsolt. 13,4. 136,3. Nehem. 9,32. Ezék. 37,1. [9]Mert szolgák vagyunk mi, de szolgaságunkban nem hagyott el minket a mi Istenünk, hanem hozzánk fordítá irgalmasságát Persiának királyai előtt, hogy megelevenítene bennünket, hogy felemelhessük a mi Istenünk házát s megépíthessük annak romjait, és hogy adjon nékünk bátorságos lakást Júdában és Jeruzsálemben. [10]És most mit mondjunk, óh mi Istenünk, mindezek után? Azt, hogy mi mégis elhagytuk parancsolataidat, [11]A melyeket parancsoltál szolgáid, a próféták által, mondván: A föld, melyre bementek, hogy bírjátok azt, tisztátalan föld, a tartományok népeinek tisztátalansága miatt, útálatosságaik miatt, melyekkel betölték azt egyik végétől a másikig tisztátalanságukban; 5Móz. 17,1-3. 27,7. 11,8. 3Móz. 18,24. 2Móz. 23,33. 2Kir. 21,26. [12]Annakokáért leányaitokat ne adjátok az ő fiaiknak és az ő leányaikat ne vegyétek fiaitoknak, és ne keressétek barátságukat, sem javokat soha, hogy megerősödjetek és éljetek e föld javaival, és örökségképen adhassátok azt fiaitoknak mindörökké. 5Móz. 7,2. 3. 23,7. 11,8. Jer. 29,7. Eszt. 10,3. Ezsdr. 1,19. Péld. 13,22. Ezék. 37,25. [13]Mindazok után pedig, a mik reánk jövének gonosz cselekedeteinkért és nagy vétkünkért, hiszen te, mi Istenünk, jobban kedveztél nékünk, sem mint bűneink miatt érdemeltünk volna, s adád nékünk e maradékot, [14]Hát

megrontjuk-é ismét parancsolataidat s összeházasodunk-é ez útálatos népekkel? Nem fogsz-é haragudni reánk mindaddig, míg megemésztetünk, hogy sem maradékunk, sem hírmondónk ne legyen? [15]Oh Uram, Izráel Istene! igaz vagy te, mert meghagytál minket, maradék gyanánt, mint e mai nap bizonyítja. Ímé előtted vagyunk vétkünkben, és nem állhatunk meg előtted e miatt!

Ezsd 10

[1]És mikor imádkozék Ezsdrás és vallást tőn, **sírva és földre borulva az Isten háza előtt, sereglének ő hozzá Izráelből igen nagy gyülekezetben férfiak és asszonyok és gyermekek, mert síra a nép is sokat és keservesen.** rész 9,3-5. [2]És szóla Sekhánia, Jéhielnek fia, az Élám fiai közül, és monda Ezsdrásnak: Mi vétkeztünk a mi Istenünk ellen, hogy idegen feleségeket vettünk magunknak e föld népei közül: mindazáltal van reménysége Izráelnek, mind e mellett is! **[3]Vessünk ugyanis frigyet a mi Istenünkkel, hogy elbocsátjuk mindazon asszonyokat és a tőlük szülötteket az én Uramnak és azoknak akaratja szerint, a kik reszketve gondolnak a mi Istenünk parancsolatára,** és a törvény szerint cselekedjünk! rész 9,4. 5Móz. 7,3. [4]Kelj fel! mert reád néz e dolog, s mi veled leszünk: légy erős és láss hozzá! [5]Fölkele annakokáért Ezsdrás, és megesketé a papoknak, a Lévitáknak és az egész Izráelnek fejedelmeit, hogy e beszéd szerint fognak cselekedni; és megesküvének. vers 1. [6]És fölkele Ezsdrás az Isten háza elől, és elméne Jóhanánnak, Eliásib fiának szobájához s bemenvén abba, kenyeret nem evék, sem vizet nem ivék, **mert gyászol vala a rabságból hazajöttek vétke miatt.** [7]És meghirdeték Júdában és Jeruzsálemben mindazoknak, a kik a rabságból hazajöttek, hogy Jeruzsálembe gyűljenek; [8]Valaki pedig el nem jön harmadnapra, a fejedelmek és vének tanácsa szerint, adassék minden vagyona a templomnak, és ő maga vettessék ki a rabságból hazajötteknek gyülekezetéből. 3Móz. 27,28. [9]Összegyűlének azért Júdának és Benjáminnak minden férfiai harmadnapra Jeruzsálembe a kilenczedik hóban, **e hó huszadik napján, és leüle az egész nép az Isten házának piaczán, aggódván e dolog és az esőzések miatt.** rész 3,1. Nehem. 8,1. 2Móz. 12,2. 1Sám. 12,18. [10]Ekkor fölkele Ezsdrás, a pap, és monda nékik: Ti vétkeztetek, hogy idegen feleségeket vettetek magatoknak, hogy ezzel is többítenétek Izráel vétkét; rész 9,6. 5Móz. 7,3.

Válásra felszólítás (mert idegeneket vettek feleségül)

[11]Annakokáért tegyetek vallást az Úr előtt, atyáitoknak Istene előtt, és cselekedjetek az ő akaratja szerint, elkülönítvén magatokat e föld népeitől és az idegen feleségektől. [12]És felele az egész gyülekezet, és monda felszóval: Ekképen, a te beszéded szerint kell minékünk cselekednünk! [13]De e nép igen sok és az esős idő miatt kívül nem állhatunk; annak felette ez nem egy, sem nem két napi munka, mert sokan vagyunk, a kik vétkeztünk e dologban; [14]Hadd álljanak hát elő fejedelmeink, az egész gyülekezeté, és mindenki, a ki idegen feleséget vett magának, városonként jöjjön elő bizonyos időben s velök a városoknak vénei és birái, hogy elfordítsuk magunkról a mi Istenünknek e dolog miatt való búsulásának haragját! [15]Csak Jónathán, az Asáhel fia és Jahzéja, a Tikva fia állának fel ez ellen és Mésullám és Sabbethai, a Léviták támogaták őket. [16]És cselekedének ekképen azok, a kik a rabságból hazajöttek; és választa magának Ezsdrás, a pap férfiakat, a családfőket, családjuk szerint, s mindnyájok nevei feljegyeztettek. És összeülének a tizedik hó első napján, hogy nyomozzák e dolgot; **[17]És bevégezék azt mindazon férfiakra nézve, a kik idegen feleséget vettek vala magoknak, az első hónak első napjáig.** [18]Találtatának pedig a papok fiai közül, a kik idegen feleségeket vettek vala magoknak, Jésuának, a Jósádák fiának és az ő testvéreinek fiai közül: Maaséja, Eliézer, Járib és Gedálja; rész 2,36-39. [19]És kezöket adák, hogy elbocsátják feleségeiket és egy kos áldozására ítéltetének vétkükért; 2Kir. 10,15. 2Krón. 30,8. Ezék. 17,18. 3Móz. 5,1. 7,1-7. Siral. 5,6. [20]Immér fiai közül pedig: Hanáni és Zebádja. [21]Hárim fiai közül: Maaszéja, Elija, Semája, Jéhiel és Uzzia, [22]Pashur fiai közül: Eljoénaj, Maaszéja, Ismáel, Nethanéel, Józabád és

Elásza; rész 2,36-39. Nehem. 8,4. 10,2-9. [23]Továbbá a Léviták közül: Józabád, Simei és Kélája. (az a Kelita), Pethahja, Júda és Eliézer; rész 2,40. Nehem. 8,7. 10,11. [24]Az énekesek közül pedig: Eliásib, s a kapunállók közül: Sallum, Telem és Uri; rész 2,41. [25]Továbbá Izráel népéből: Parós fiai közül: Ramia, Jezija, Malkija, Mijámin, Eleázár, Malkija és Benája; [26]Elám fiai közül: Mattánia, Zakariás, Jéhiel, Abdi, Jerémóth és Élija; [27]Zattu fiai közül: Eljóénai, Eljásib, Mattánia, Jerémóth, Zabád és Aziza; [28]Bébai fiai közül: Jóhanán, Hanánia, Zabbai és Athlai; [29]Báni fiai közül: Mesullám, Mallukh, Adája, Jásub, Seál és Rámóth; [30]Pahath-Moáb fiai közül: Adna, Kelál, Benája, Maaszéja, Mattánia, Besaléel, Binnui és Manasse; [31]A Hárim fiai pedig: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeon; [32]Benjámin, Mallukh, Semarja; [33]Hásum fiai közül: Mattenai, Mattattá, Zabád, Elifélet, Jerémai, Manasse, Simei, [34]Báni fiai közül: Maádai, Amrám és Uél; [35]Benája, Bédéja, Keluhu; [36]Vanja, Merémóth, Eliásib; [37]Mattánia, Mattenai és Jaaszái; [38]Báni, Binnui, Simei; [39]Selemia, Náthán és Adája; [40]Makhnadbai, Sásai, Sárai; [41]Azareél, Selemia és Semária; [42]Sallum, Amaria, József: rész 2,3. [43]A Nebó fiai közül: Jéiel, Mattithja, Zabád, Zebina, Jaddai, Jóel, Benája. [44]Mindezek idegen feleségeket vettek vala magoknak. És valának e feleségek között olyanok is, a kik már fiakat szültek. Nehem. 13,23.

Nehémiás könyve

Neh 1
[1]Nehémiásnak, a Hakália fiának beszédei. És lőn a Kislév nevű hóban, a huszadik esztendőben, hogy én Susán várában valék. rész 3,16. Ezsdr. 2,2. Eszt. 1,2. 5. Dán. 8,2. Ezsdr. 6,2. [2]És jöve hozzám Hanáni, egy **az én atyámfiai** közül, és vele együtt férfiak Júdából, és tudakozódtam tőlök a fogságból megszabadult maradék zsidók felől és Jeruzsálem felől. [3]**És mondának nékem: A fogságból megszabadult maradék zsidók ott abban a tartományban nagy nyomorúságban és gyalázatban vannak; és azonfelül Jeruzsálem kőfala lerontatott, s kapui tűzben égtek meg!** rész 2,17. 2Kir. 14,13. 2Krón. 32,5. [4]Hogy pedig meghallám e beszédeket, leültem és sírtam és keseregtem napokon át, s bőjtölék és imádkozám a mennynek Istene előtt; 2Krón. 36,23. Dán. 2,18. Ezsdr. 1,2. 6. 10. 7,12. 21. 23. 9,3. [5]És mondék:

NEHÉMIÁS GYÖNYÖRŰ IMÁDSÁGA A BŰNÖS NÉPÉRT
Kérlek Uram, mennynek Istene, nagy és rettenetes Isten! Ki megtartja a szövetséget és irgalmasságot az őt szeretőknek és az ő parancsolatait megtartóknak; rész 4,8. 9,32. Dán. 9,4. 2Móz. 20,5. 5Móz. 7,9. [6]Oh, legyen figyelmetes a te füled, és szemeid legyenek nyitva, hogy **meghallgassad a te szolgádnak könyörgését, melylyel én könyörgök most előtted nappal és éjjel Izráel fiaiért, szolgáidért, és vallást tészek az Izráel fiainak bűneiről, melyekkel vétkeztünk te ellened, én is s az én atyámnak háza vétkeztünk!** [7]Felette igen vétkeztünk ellened, és nem tartottuk meg a parancsolatokat, és a rendeléseket és a törvényeket, melyeket parancsoltál volt Mózesnek a te szolgádnak. [8]Oh, emlékezzél meg arról a beszédről, melyet parancsoltál Mózesnek, a te szolgádnak, mondván: Ha ti vétkeztek, én meg elszélesztelek titeket a népek között; 5Móz. 4,25-31. 30,1-5. 3Móz. 26,33-45. [9]Ha pedig megtérendetek hozzám és megtartjátok parancsolataimat és cselekeszitek azokat: még ha az égnek utolsó szélén volnának is szétszórt gyermekeitek, onnan is összegyűjtöm őket és beviszem arra a helyre, melyet választottam, hogy lakozzék ott az én nevem! 5Móz. 12,11. [10]És ők a te szolgáid és a te néped, a kiket megszabadítottál a te nagy erőd által és a te erős kezed által! 5Móz. 7,8. 9,26. 29. [11]Kérlek oh Uram, legyen figyelmetes a te füled a te szolgádnak könyörgésére és szolgáidnak könyörgésökre, a kik kívánják félni a te nevedet, és adj, kérlek, jó szerencsét most a te szolgádnak, és engedd, hogy kegyelmet találjon ama férfiú előtt. Én ugyanis a királynak pohárnoka voltam. rész 2,5. 6.

Neh 2 (Egyes szám első személy)
[1]És lőn a Niszán nevű hóban, Artaxerxes királynak huszadik esztendejében, bor vala ő előtte és én fölvevém a bort, adám a királynak; azelőtt pedig nem voltam szomorú ő előtte. Eszt. 4,2. [2]És monda nékem a király: **Miért szomorú a te orczád, holott te beteg nem vagy? Nem egyéb ez, hanem szívednek szomorúsága! És felette igen megfélemlém. [3]Akkor mondék a királynak: Örökké éljen a király! Miért nem volna szomorú az én orczám, hiszen a város, az én atyáim sírjainak helye, pusztán hever és kapui megemésztettek tűzben?!** Dán. 2,4. 3,9. 1Kir. 1,31. [4]És monda nékem a király: Mi az, a mit kívánsz? És könyörgék a menny Istenéhez. [5]És mondék a királynak: Ha tetszik a királynak és ha kedves előtted a te szolgád, azt kérem, hogy bocsáss el engem Júdába, atyáim sírjainak városába, hogy megépítsem azt! [6]És monda nékem a király (felesége pedig mellette ül vala): Meddig lészen utazásod és mikorra jösz vissza? És tetszék a királynak engem elbocsátani, miután én tudattam vele az időt. [7]És

mondék a királynak: Ha tetszik a királynak, adasson nékem leveleket a folyóvizen túl lakó tiszttartókhoz, hogy hagyjanak engem utazni, míg Júdába érek; [8]És adasson egy levelet Ászáfhoz, a király erdeje őréhez, hogy adjon nékem fákat gerendákul a templom várának kapuihoz, és a város kőfalához, és a házhoz, melybe költözni fogok. És 455ondán ékem455 a király, az én Istenemnek rajtam nyugvó jó kegyelme szerint. Ezsdr. 7,6. 9. [9]És megérkezém a folyóvizen túl való tiszttartókhoz és átadám nékik a király leveleit. Bocsátott vala pedig velem a király főembereket a seregből és lovagokat. Ezsdr. 8,22. Nehem. 4,17. [10]Mikor pedig a Horonból való Szanballat és az Ammonita Tóbiás, a szolga, meghallották ezt, nagy bosszúságot okozott nékik, hogy jött valaki, a ki Izráel fiainak javokat keresi. rész 4,1. 2Krón. 8,5. [11]Azután elmenék Jeruzsálembe, és ott pihenék három napig. Ezsdr. 8,22. [12]És fölkelék éjszaka, én és velem néhány férfi, mert nem jelentém meg senkinek, hogy mire indítá az én Istenem az én szívemet, hogy azt Jeruzsálemért megcselekedjem, és barom sem vala velem, csak az, melyen ülök vala, [13]És kimenék a völgynek kapuján éjjel, és pedig a sárkányok forrása felé, majd a szemét-kapuhoz, és vizsgálgatám Jeruzsálem kőfalait, melyek elrontattak vala, és kapuit, melyek tűz által megemésztetének. rész 3,13. [14]Azután átmenék a forrás kapujához és a király tavához, holott nem vala hely a baromnak, hogy velem átmenjen. [15]Azért gyalog menék fel a völgyben éjjel és vizsgálgatám a kőfalat, azután megfordultam és bementem a völgy kapuján, és hazatértem. [16]A főemberek pedig nem tudták vala, hova mentem, és hogy mit akarok cselekedni, és sem a zsidóknak, sem a papoknak, sem az előljáróknak, sem a főembereknek, sem a többi munkásoknak ez ideig nem jelentettem meg. [17]Ekkor mondék nékik: Ti látjátok a nyomorúságot, a melyben mi vagyunk, hogy Jeruzsálem pusztán hever és kapui tűzben égtek meg; jertek, építsük meg Jeruzsálem kőfalát, és ne legyünk többé gyalázatul! rész 1,3. 2,3. [18]És megjelentém nékik az én Istenemnek rajtam nyugvó jó kegyelmét, és a király beszédit is, a melyeket nékem szólt, és mondának: Keljünk fel és építsük meg! És megerősíték kezeiket a jóra. [19]Mikor meghallák ezt a Horonból való Szanballat és az Ammonita Tóbiás, a szolga, és az arab Gesem, gúnyoltak és lenéztek minket, mondván: Micsoda ez, a mit míveltek? Talán bizony a király ellen akartok pártot ütni? rész 6,1. [20]Kiknek felelék, és mondék: A mennynek Istene, ő ad jó szerencsét nékünk, és mi mint az ő szolgái kelünk föl és építünk, néktek pedig részetek és jogotok és emlékezetetek nincsen Jeruzsálemben! Ezsdr. 4,3. **Érdekes, hogy akárcsak Ezsdrás, ő is egyes szám első személyben!**

Neh 3

[1]És fölkele Eliásib, a főpap és atyjafiai, a papok és építék a juhok kapuját; ők szentelék meg azt és állíták fel annak ajtait; építék pedig a kőfalat a Meáh toronyig, a melyet megszentelének, s azután Hanánel tornyáig; Ján. 5,2. Jer. 31,38. Zak. 14,10. [2]És ő mellette építének a Jerikóbeliek, ezek mellett pedig épített Zakkur az Imri fia; Ezsdr. 2,34. [3]A halaknak kapuját pedig építék a Hasszenáa fiai, ők gerendázák be azt és állíták fel annak ajtait, kapcsait és závárait; Ezsdr. 2,35. Nehem. 12,39. 2Krón. 33,14. Sof. 1,10. [4]Mellettök javítgatá a kőfalat Merémóth, Uriásnak, a Hakkós fiának fia, mellette pedig javítgatott Mesullám, Berekiásnak, a Mesézabéel fiának a fia, és ő mellette javítgatott Sádók, Baána fia. vers 30. Ezsdr. 2,61. Nehem. 6,18. 1Krón. 3,19. [5]Ezek mellett pedig javítgatának a Tékoabeliek, a kiknek előkelői azonban nem hajták nyakukat az ő Urok munkájának jármába. vers 27. Jer. 27,11. 12. [6]Az ó-város kapuját pedig javítgaták Jójada, a Pászéah fia és Mesullám, a Beszódia fia; ők gerendázák be azt és állíták fel annak ajtait, kapcsait és závárait; rész 12,39. 2Krón. 33,14. [7]És mellettök javítgatott a Gibeonból való Melátia és a Meronothból való Jádón, Gibeonnak és Mispának lakosai, a folyóvizen túl való helytartónak hivatala helyéig; vers 15. 19. 1Krón. 27,30. [8]Mellettök javítgatott Uzziel, Harhajának fia az ötvösökkel, és ő mellette javítgatott Hanánia, a kenet-készítők egyike, **és megerősíték Jeruzsálemet mind a széles kőfalig; rész 3,31. 12,38.** [9]Mellettök javítgatott Refája, Húr fia, a ki a Jeruzsálemhez tartozó tartomány felének fejedelme vala; [10]Mellette javítgatott Jedája, Harumáf fia, és pedig a maga háza ellenébe, és mellette

javítgatott Hattus, Hasabneja fia. rész 10,4. 12,2. 9,5. [11]A kőfal másik darabját javítgatá Malkija, Hárim fia és Hassub, a Pahath-Moáb fia, és a kemenczéknek tornyát. Ezsdr. 2,6. 32. [12]És mellettök javítgatott Sallum, Hallóhés fia, a ki fejedelme vala a Jeruzsálemhez tartozó tartomány másik felének, ő és az ő leányai. rész 11,25. 27. [13]A völgy kapuját javítgaták Hánun és Zánoah lakói, ők építék meg azt és állíták fel annak ajtait, kapcsait és závárait; és a kőfalból ezer singet a szemét-kapuig. rész 11,30. Józs. 15,34. Nehem. 2,13. 12,31. [14]A szemét-kaput pedig javítgatá Malkija, Rékáb fia, Beth-Hakkerem tartományának fejedelme, ő építé meg azt és állítá fel ajtait, kapcsait és závárait. [15]És a forrásnak kapuját javítgatá Sallum, a Kól-Hóze fia, Mispa tartományának fejedelme, ő építé meg és héjazá be azt és állítá fel ajtait, kapcsait és závárait; és a Selah tó kőfalát a király kertje felé, mind a garádicsokig, melyeken a Dávid városából alájőnek. rész 2,14. 12,37. 11,5. 2Kir. 25,4. Jer. 39,4. 52,7. [16]Ő utána javítgata Nehémiás, Azbuk fia, Béth-Sur tartománya felének fejedelme, a Dávid sírjai ellenébe való helyig, és az újonnan készült tóig, és a vitézek házáig. rész 1,1. 2Krón. 11,7. Józs. 15,58. 1Krón. 9,26. 26,6. [17]Ő utána javítgatának a Léviták: Rehum, Báni fia, a ki mellett javítgata Hasábia, Kéila tartománya felének fejedelme, tartománya lakosaival; rész 9,5. Ezsdr. 2,2. Józs. 15,44. 1Sám. 23,1. 1Krón. 4,19. [18]Ő utána javítgatának atyjokfiai: Bavvai, a Hénadád fia, Kéila tartománya másik felének fejedelme; vers 24. [19]Javítgatá pedig ő mellette Ézer, Jésuának fia, Mispa fejedelme, a kőfal egy másik darabját, a szegleten levő fegyveresház felmenetelének ellenébe; [20]Ő utána Bárukh, Zakkai fia javítgatá buzgósággal a kőfal egy másik darabját, a szeglettől fogva Eliásib főpap házának ajtajáig: Ezsdr. 2,9. 10,28. [21]Ő utána javítgata Merémóth Uriásnak fia, a ki Hakkós fia vala, egy másik darabot, Eliásib házának ajtajától Eliásib házának végéig; vers 4. Ezsdr. 8,33. [22]Ő utána javítgatának a papok, a környék férfiai; rész 12,28. [23]Ezek után javítgata Benjámin és Hassub, az ő házok ellenébe, utánok pedig javítgata Azariás, Maaséja fia – a ki Ananiás fia vala – az ő háza mellett; vers 24. Ezsdr. 2,6. [24]Ő utánok javítgata Binnui, a Hénadád fia egy másik darabot, Azáriás házától mind a zugig és szegletig; vers 18. rész 10,9. **[25]Továbbá Palál, az Uzai fia, a szegletnek és a felső toronynak ellenébe, mely a király házából a tömlöcz udvaránál emelkedik ki;** utána pedig Pedája, a Parós fia; Jer. 32,2. 8. 12. 33,1. 37,21. 38,6. 13. 28. 39,14. Ezsdr. 2,3. [26](A Léviták szolgái pedig laknak vala az Ófelben, a vizek kapujának ellenéig napkelet felé és a kiemelkedő torony ellenéig 😉 rész 8,1. 3. 16. 12,36. 37. 40. 2Krón. 27,3. 33,14. [27]Ő utána javítgatának a Tékoabeliek egy másik darabot a kiemelkedő nagy toronynak ellenétől fogva az Ófel kőfaláig; vers 5. 25. [28]A lovak kapuján felül javítgatának a papok, kiki az ő házának ellenébe; Jer. 31,40. 2Kir. 23,11. [29]Utánok javítgata Sádók, Immér fia az ő háza ellenébe; és ő utána javítgata Semája, Sekaniás fia, a napkeleti kapu őrizője; Ezsdr. 2,37. 8,16. 1Krón. 26,6. Nehem. 16,10. [30]Ő utána javítgata Hananiás, Selemiás fia és Hánun, Sáláfnak hatodik fia egy másik darabot; utánok javítgata Mesullám, Berekiás fia, az ő szobája ellenébe; vers 4. 8. rész 6,18. Jer. 35,4. 36,10. [31]Utána javítgata Malkija, az ötvösök egyike, a Léviták szolgáinak és a kereskedőknek házáig, a törvénytevő ház kapujának ellenébe, a szegletnek hágójáig; Ezék. 43,21. [32]A szeglet hágója és a juhok kapuja között pedig javítgatának az ötvösök és a kereskedők.

Neh 4

[1]Lőn pedig, mikor meghallotta Szanballat, hogy mi építjük a kőfalat, haragra gerjede és felette igen bosszankodék, és gúnyolá a zsidókat; rész 2,10. 19. [2]És szóla az ő atyjafiai és a samáriai sereg előtt, és ezt mondá: Mit művelnek e nyomorult zsidók? Vajjon megengedik-é ezt nékik? Talán áldozni fognak? Hát bevégezik ma? Avagy megelevenítik a köveket a porhalmazból, holott azok elégtek?! [3]Az Ammonita Tóbiás pedig mellette állván, mondá: Bármit építsenek, ha egy róka lép fel reá, összezúzza köveiknek falát. [4]Halld meg, oh mi istenünk! hogy csúffá lettünk, fordítsad gyalázásukat az ő fejökre, és add őket prédára a rabságnak földében; rész 5,19. 6,9. 14. 13,14. 22. 29. 31. [5]Ne fedezd el az ő hamisságokat és az ő bűnök a te orczád elől el ne töröltessék, mert téged bosszantának az építők előtt! Zsolt. 85,3. 109,14. **[6]És építők a**

falat annyira, hogy elkészült az egész fal félmagasságban, mert a nép nagy kedvvel dolgozott. 7Mikor pedig meghallotta Szanballat és Tóbiás, továbbá az Arábiabeliek, az Ammoniták és az Asdódeusok, hogy javítgattatnak Jeruzsálem kőfalai, és hogy a törések betömése megkezdődött, felette nagy haragra gerjedének; rész 2,10. 19. 4,1. 8És összeesküvének mindnyájan egyenlő akarattal, hogy eljőnek Jeruzsálemet megostromolni és népét megrémíteni. rész 5,2. 8,4. 9De mi imádkozánk a mi Istenünkhöz, és állítánk ellenök őrséget nappal és éjjel, mivelhogy féltünk tőlök. rész 1,4. 6. 2,4. 10És mondák a zsidók: Fogytán van ereje a tereh-hordónak, a rom pedig sok, és mi képtelenek vagyunk építeni a kőfalat. 11A mi ellenségeink pedig ezt mondották: Ingyen se tudják meg, se ne lássák, míg közikbe bemegyünk és őket leöljük, és megszüntetjük a munkát. 12És lőn, hogy eljöttek hozzánk mindenfelől a zsidók, a kik ő mellettök laknak vala és nékünk tízszer is mondották: Térjetek haza! **13Azért állítám a hely alsó és nyilt részeire a kőfal mögé, odaállítám a népet nemzetségek szerint, fegyvereikkel, dárdáikkal és kézíveikkel. 14És körültekintvén, fölkeltem és így szóltam az előljárókhoz, a főemberekhez és a többi néphez: Ne féljetek tőlök! A nagy és rettenetes Úrra emlékezzetek, és harczoljatok testvéreitekért, fiaitokért, leányaitokért, feleségeitekért és házaitokért! rész 2,16. 1,5. 9,32. 5Móz. 3,22. 20,3. 31,6. 2Sám. 10,12. Ésa. 8,13. 4Móz. 14,9.** 15És lőn, hogy meghallották a mi ellenségeink, hogy megtudtuk az ő szándékukat, és hogy Isten semmivé tette az ő tanácsokat: megtérénk mi mindnyájan a kőfalhoz, kiki az ő munkájához; Jób 5,12. Zsolt. 33,10. **16De azon naptól fogva legényeim egyik része munkálkodik vala, a másik része pedig tart vala dárdákat, paizsokat, kézíveket és pánczélokat, és a fejedelmek ott állának az egész Júda háznépe mögött.** vers 17. rész 13,19. **17A kőfalon munkálkodók közül a tehernek hordói egyik kezökkel, a mely a munkát végezé, rakodának, másik kezök pedig a fegyvert tartja vala,** Márk 6,23. 18A kik pedig építének, azoknak fegyverök derekokra vala felkötve és így építének; a trombitás pedig mellettem állt. 19És így szóltam az előljárókhoz, a főemberekhez és a többi néphez: A munka felette sok és messzeterjedő és mi elszéledvén a kőfalon, egymástól messze esünk; **20Azért oda gyűljetek hozzánk, hol a trombita szavát hallándjátok, a mi Istenünk hadakozik érettünk!** 21Ekképen munkálkodunk vala; és legényeimnek fele dárdákat tart vala hajnalhasadtától fogva mind a csillagoknak feltámadásáig. vers 16. 22Ugyanekkor megparancsolám a népnek, hogy minden ember legényével Jeruzsálemben háljon, hogy éjszaka őrködjenek felettünk és nappal dolgozzanak. 23És sem én, sem az én atyámfiai, sem legényeim, sem az őrizők, a kik én utánam valának, nem vetjük vala le ruháinkat; kiki csak mosódáskor teszi vala le fegyverét.

Neh 5

1Lőn pedig nagy kiáltása a népnek és feleségeiknek az ő atyjokfiai, a zsidók ellen. 2Valának, a kik ezt mondják vala: Fiainkkal és leányainkkal együtt sokadmagunkkal vagyunk, nékünk gabona kell, hogy együnk és éljünk. 3És valának, a kik ezt mondják vala: Mind mezeinket, mind szőlőinket, mind házainkat zálogba kell adogatnunk, nékünk gabona kell, mert éhezünk. 4Viszontag valának, a kik ezt mondják vala: Kölcsön vettünk pénzt a király adójáért a mi mezeinkre és szőlőinkre; 5És ímé, bár a mi testünk épen olyan, mint a mi atyánkfiainak testök, s a mi fiaink olyanok, mint az ő fiaik, mi nékünk mégis rabság alá kell adnunk fiainkat és leányainkat, sőt vannak már rabszolga leányaink is, és nincs erőnk arra, hogy őket megválthatnók, hisz mezeink és szőlőink másokéi már! 5Móz. 15,7-11. 3Móz. 25,14-17. 39. 2Móz. 21,2. 2Kir. 4,1. Jer. 34,8-22. 1Móz. 30,2. 31,29. Péld. 3,27. Mik. 2,1. **6Felette nagy haragra gerjedtem azért, mikor kiáltásukat s e dolgokat hallottam;** 7És magamba szállva, gondolkodtam erről, és megfeddém az előljárókat és főembereket, ezt mondván nékik: Ti a ti atyátokfiaival szemben uzsoráskodtok! És szerzék ő ellenök nagy gyűlést; rész 13,25. 11,17. 5Móz. 24,10. Jer. 15,10. Ésa. 24,2. Jób 22,6. 24,3. 2Kir. 4,1. 5Móz. 23,20. 3Móz. 25,36. 8És mondám nékik: Mi megváltottuk a mi atyánkfiait, a zsidókat, a kik a pogányoknak

eladattak vala, a mi tehetségünk szerint; és ti is meg akarjátok venni a ti atyátokfiait, s ők nékünk adják el magokat?! És hallgatának és nem tudának felelni semmit. 3Móz. 25,42. 47. [9]És mondék: Nem jó dolog ez, a mit ti cselekesztek. Hát nem fogtok a mi Istenünk félelmében járni, hogy valahára ne gyalázzanak már minket a pogányok, a mi ellenségeink? Ezsdr. 9,7. 14. [10]Hiszen én, atyámfiai és legényeim is pénzt és gabonát kölcsönöztünk nékik; engedjük el, kérlek, e tartozást! vers 7. 14. [11]Adjátok vissza, kérlek, nékik még ma az ő mezeiket, szőlőiket, olajkerteiket és házaikat; ennekfelette, a kölcsönadott pénznek, gabonának, bornak és olajnak századát engedjétek el. 2Móz. 22,25. 3Móz. 25,26. [12]És felelének: Visszaadjuk és tőlök nem veszünk semmit; úgy cselekszünk, a mint te mondod. Ekkor egybehívám a papokat és megeskettetém őket, hogy e beszéd szerint fognak cselekedni. 2Krón. 19,8. **[13]Ruhámat is megrázám és mondék: Épen így rázzon ki az Isten minden embert az ő házából és vagyonából, és épen így legyen kirázatott és üres, valaki meg nem teljesíti e beszédet.** Jelképes cselekedet Dumbshow És monda az egész gyülekezet: Ámen. És dícsérék az Urat, és e beszéd szerint cselekedett a nép. Csel. 18,6. [14]Sőt azon naptól fogva, melyen Júdának földére helytartójukul rendeltettem, Artaxerxes királynak huszadik esztendejétől fogva harminczkettedik esztendejéig, azaz tizenkét esztendeig, sem én, sem az én atyámfiai a helytartónak járó kenyeret nem evénk. vers 15. rész 13,6. [15]Holott az előbbi helytartók, a kik én előttem valának, terhelék a népet és vevének tőlök kenyérért és borért negyven ezüst sikluson felül; sőt még legényeik is zsarnokoskodának a népen. De én nem cselekedém így az Isten félelme miatt. vers 18. [16]Sőt még e kőfalon is dolgoztam; mezőt sem szereztünk; s minden én legényeim egybegyűltenek ott a munkára. rész 4,16. 21. 23. [17]Annakfelette a zsidók, továbbá a másfélszáz főember és a kik jőnek vala mi hozzánk a körültünk lakó pogányok közül, az én asztalomnál esznek vala. Ezsdr. 6,21. [18]A mit minden napra készítenek vala: egy ökröt, hat kövér juhot, és madarakat is készítének nékem, minden tíz napra vala mindenféle bor bőségesen; és mindemellett sem kivántam be a helytartó kenyerét, mert nehéz vala a szolgálat ezen a népen. rész 7,9. 10. [19]Emlékezzél meg rólam, én Istenem, javamra, mindarról, a mit én e néppel cselekedtem! rész 13,14. 22.

Neh 6

[1]És lőn, hogy mikor meghallá Szanballat, Tóbiás, az Arábiabeli Gesem és a mi többi ellenségeink, hogy **megépítettem a kőfalat, s hogy nem maradt azon semmi romlás, jóllehet még az ideig ajtókat nem állíttattam a kapukra:** rész 2,10. 4,7. 3,3. [2]Külde Szanballat és Gesem hozzám ilyen izenettel: Jer és találkozzunk a faluk egyikében, az Onó-völgyében; holott ők gonoszt gondoltak ellenem. rész 11,35. 1Krón. 8,12. [3]Küldék azért követeket hozzájok ilyen izenettel: Nagy dolgot cselekszem én, azért nem mehetek alá; megszünnék e munka, ha attól eltávozván, hozzátok mennék. [4]És küldének hozzám ilyen módon négy ízben, és én ilyen módon felelék nékik. [5]Küldé továbbá hozzám Szanballat ilyen módon ötödször az ő legényét, a kinek kezében egy felnyitott levél vala, [6]Melyben ez vala írva: A szomszéd népek közt ez a hír és Gasmu is mondja, hogy te és a zsidók pártot akartok ütni, annakokáért építed te a kőfalat; és hogy te leszel az ő királyok, e beszédek szerint. rész 3,12. 2,19. [7]Sőt még prófétákat is rendelél, a kik hirdetnék te felőled Jeruzsálemben, ezt mondván: Király van Júdában! És most e dolgoknak híre a királyhoz is elérkezik, annakokáért jer és tanácskozzunk együtt! [8]Én pedig küldék ő hozzá ilyen izenettel: Nem történt semmi olyan, a minőt te mondasz, hanem csak magadtól gondoltad mindazt a te szívedben. 5Móz. 4,32. Bir. 19,30. [9]Mert mindezek el akarnak vala minket rettenteni, ezt mondván: Leveszik kezöket a munkáról és az félben marad! Azért hát, oh Uram! erősítsd meg az én kezeimet. rész 5,15. [10]És én elmentem Semájának, a Delája fiának házába, a ki Mehétabeél fia vala, és őt bezárkózva találtam, és monda**: Menjünk az Isten házába, a templom belsejébe és zárjuk be a templomnak ajtait, mert eljőnek, hogy megöljenek téged, és pedig éjjel jőnek el, hogy megöljenek. [11]Én pedig mondék: Avagy ily férfiúnak, mint én vagyok, illik-é futni? Hát ilyen lévén mint én, beléphet-é valaki a**

templomba, élvén? Nem megyek! 5Móz. 13,1-5. 4Móz. 18,7. **[12]És megismerém, hogy nem az Isten küldötte őt, hanem azt a prófécziát azért 459ondán ékem, mert Tóbiás és Szanballat felbérelték őt.** vers 14. 17-19. rész 13,4. 28. [13]Azért vala pedig felbérelve, hogy én megrettenjek és akképen cselekedvén, vétkezzem, hogy így rossz híremet költhessék és rágalmazhassanak. 5Móz. 22,14. 19. Ezék. 23,10.

ÉRDEKES VÉGIG NEHÉMIÁS NARRÁCIÓJA

[14]Emlékezzél meg én Istenem Tóbiásról és Szanballatról ezen cselekedeteik szerint, és a jövendőmondó Noádja asszonyról és a többi jövendőmondókról is, a kik rémítgetének engem. rész 5,19. 13,29. 4,4. [15]Elvégezteték pedig a kőfal Elul hónap huszonötödik napján, ötvenkét nap alatt. rész 4,2. 1,1. 2,1. 5,14. 13,6. 1,3. 2,13. 6,1. **[16]És lőn, hogy midőn meghallák minden mi ellenségeink, megfélemlének minden pogányok, a kik körültünk valának, és igen összeestek a saját szemeikben, és megismerék, hogy a mi Istenünktől vitetett végbe e munka.** [17]E napokban is sok levelet küldének némely zsidó előljárók Tóbiásnak, és viszont Tóbiástól sok jöve hozzájok. vers 1. rész 7,10. [18]Mert sokan Júdában ő hozzá esküdtek, mivelhogy ő veje vala Sekániának, az Arah fiának, és Jóhanán, az ő fia, Mesullámnak, a Berékia fiának leányát vette volt el. rész 4,3. Ezsdr. 2,5. 2Sám. 21,7. 1Sám. 18,3. [19]Sőt még jó szándékait is emlegetik vala előttem, és az én beszédeimet megvivék néki. Leveleket pedig Tóbiás folyton küldött, hogy engem elrettentene. vers 6.

Neh 7

[1]És lőn, hogy midőn megépítteték a kőfal, felállítám az ajtókat és kirendeltetének a kapunállók, az énekesek és a Léviták őrizetre; 1Krón. 9,17-27. 26,12-19. [2]És hadnagyokká tevém Jeruzsálem fölött Hanánit, testvéremet és Hanániást, a vár fejedelmét, mivel hogy ő hűségesebb és istenfélőbb vala sokaknál. rész 1,2. [3]És mondék nékik: Meg ne nyittassanak Jeruzsálem kapui mindaddig, míg a nap melegen nem süt, és míg az őrök ott állanak, addig tegyék be az ajtókat és zárjátok be azokat; azután állítsatok őrizőket Jeruzsálem lakosai közül, némelyeket az ő vigyázó helyökre, s másokat az ő házok ellenébe. rész 3,13. [4]A város pedig felette igen széles vala és nagy, s a nép kevés lévén benne, házak nem épültek. [5]Felindítá azért az én Istenem szívemet, hogy egybegyűjtsem az előljárókat, a főembereket és a népet, hogy felírattassanak; **és megtalálám azok nemzetségének könyvét, a kik először jöttek vala fel Babilóniából, melyben ily írást találék: [6]Ezek a tartománynak fiai, a kik feljöttek vala a rabság foglyai közül, a kiket fogva vitetett Nabukodonozor, Babilónia királya, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, kiki az ő városába.** Ezsdr. 2,1. [7]Kik jövének Zorobábellel: Jésua, Nehémiás, Azariás, Raámia, Nahamáni, Mordokhai, Bilsán, Miszpereth, Bigvai, Nehum, Baána. Izráel népe férfiainak számok ez: [8]Parós fiai: kétezerszázhetvenkettő; rész 9,22. 23. rész 6,13. [9]Sefátja fiai: háromszázhetvenkettő; rész 3,13. 8,12. [10]Arah fiai: hatszázötvenkettő; rész 8,11. [11]Pahath-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól: kétezernyolczszáztizennyolcz; rész 6,13. 8,15. [12]Elám fiai: ezerkétszázötvennégy; [13]Zattu fiai: nyolczszáznegyvenöt; [14]Zakkai fiai: hétszázhatvan; [15]Binnui fiai: hatszáznegyvennyolcz; [16]Bébai fiai: hatszázhuszonnyolcz; [17]Azgád fiai: kétezerháromszázhuszonkettő; [18]Adónikám fiai: hatszázhatvanhét; rész 5,11. [19]Bigvai fiai: kétezerhatvanhét; [20]Adin fiai: hatszázötvenöt; [21]Áter fiai, Ezékiástól: kilenczvennyolcz; rész 6,14. 7,9-10. [22]Hásum fiai: háromszázhuszonnyolcz; [23]Bésai fiai: háromszázhuszonnégy; [24]Hárif fiai: száztizenkettő; rész 3,13. [25]Gibeon fiai: kilenczvenöt; [26]Bethlehem és Netófa férfiai: száznyolczvannyolcz; vers 19. [27]Anathóth férfiai: százhuszonnyolcz; Nehem. 8,10-12. [28]Beth-Azmáveth férfiai: negyvenkettő; [29]Kirjáth-Jeárim, Kefira és Beéróth férfiai: hétszáznegyvenhárom; [30]Ráma és Géba férfiai: hatszázhuszonegy; Nehem. 8,10-12. [31]Mikmás férfiai: százhuszonkettő; vers 21. 22. 27. [32]Béthel és Ai férfiai: százhuszonhárom; rész 3,6. 7. [33]A másik Nébó férfiai: ötvenkettő; rész 7,9. 10. 9,13. 14. [34]A másik Elám fiai: ezerkétszázötvennégy; vers 24. 31. [35]Hárim fiai: háromszázhúsz; rész

8,17. vers 17. 18. [36]Jerikó fiai: háromszáznegyvenöt; vers 26. [37]Lód, Hádid és Ónó fiai: hétszázhuszonegy; vers 20. 21. [38]Szenáa fiai: háromezerkilenczszázharmincz; [39]A papok: Jedája fiai Jésua családjából: kilenczszázhetvenhárom; vers 26. vers 23. 27. [40]Immér fiai: ezerötvenkettő; [41]Pashur fiai: ezerkétszáznegyvenhét; [42]Hárim fiai: ezertizenhét; [43]A Léviták: Jésua és Kadmiel fiai, Hódávia fiaitól: hetvennégy; [44]Az énekesek: Asáf fiai: százнegyvennyolcz; [45]A kapunállók: Sallum fiai, Áter fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai: százharmincznyolcz; Ezék. 14,14. [46]A Léviták szolgái: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbaóth fiai, [47]Kérósz fiai, Szia fiai, Pádón fiai, [48]Lebána fiai, Hagába fiai, Salmai fiai, vers 1. [49]Hanán fiai, Giddél fiai, Gahar fiai, 1Kir. 22,19-21. [50]Reája fiai, Resin fiai, Nekóda fiai, 1Pét. 5,8. [51]Gazzám fiai, Uzza fiai, Pászéah fiai, [52]Bészai fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai, Ésa. 45,19. [53]Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai, [54]Basluth fiai, Mehida fiai, Harsa fiai, vers 20. 22. [55]Barkósz fiai, Sziszera fiai, Temah fiai, 1Kir. 22,22. [56]Nesiah fiai, Hatifa fiai; vers 18. [57]A Salamon szolgáinak fiai: Szótai fiai, Szófereth fiai, Perida fiai, [58]Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai, [59]Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókhereth-Hassebaim fiai, Ámon fiai; [60]Összesen a Léviták szolgái és a Salamon szolgáinak fiai, háromszázkilenczvenkettő. vers 3. [61]És ezek, a kik feljövének Tel-Melahból, Tel-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izráelből valók-é? [62]Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai, hatszáznegyvenkettő; vers 5. rész 3,25. [63]És a papok közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, a ki a Gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget és ezek nevéről nevezteték; [64]Ezek keresték írásukat, tudniillik nemzetségök könyvét, de nem találák, miért is kirekesztetének a papságból; Préd. 5,15. 1Tim. 6,7. rész 17,13. [65]És megmondá nékik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, mígnem a pap ítél az Urimmal és Tummimmal; vers 11. **[66]Mind az egész gyülekezet együtt negyvenkétezerháromszázhatvan. rész 1,6. 11. [67]Szolgáikon és szolgálóikon kivül - ezek valának hétezerháromszázharminczheten - valának nékik énekes férfiaik és asszonyaik kétszáznegyvenöten; [68]Lovaik hétszázharminczhat, öszvéreik kétszáznegyvenöt; rész 1,20-22.** [69]Tevéik négyszázharminczöt, szamaraik hatezerhétszázhúsz. [70]Némelyek pedig a családfők közül adakozának az építésre: a király helytartója ada a kincsekhez aranyban ezer dárikot, ötven medenczét, ötszázharmincz papi ruhát; [71]A többi családfők pedig adának az építés költségére aranyban húszezer dárikot, és ezüstben kétezerkétszáz mánét; 2Kor. 12,7. [72]És a mit a többi nép ada, az aranyban húszezer dárik, és ezüstben kétezer máne, és hatvanhét papiruha vala. rész 16,8. [73]És lakozának mind a papok, mind a Léviták, mind a kapunállók, mind az énekesek, mind a nép fiai, mind a Léviták szolgái, szóval az egész Izráel a magok városaikban. rész 16,8.

Neh 8

A BIBLIA (FEL)OLVASÁSA – HERMENEUTIKA:
HATÁS: BÁNKÓDÁS (TÖRVÉNY), MAJD ÖRÖM (EVANGÉLIUM)
VÖ. EZSD 2, 70-3-4A

[1]Mikor pedig eljöve a hetedik hónap, és Izráel fiai az ő városaikban lakozának; **felgyűle az egész nép egyenlőképen a piaczra, mely a vizek kapuja előtt vala, és mondák az írástudó Ezsdrásnak, hogy hozza elő a Mózes törvényének könyvét, melyet parancsolt vala az Úr Izráelnek. rész 12,26. Ezsdr. 7,11. LD. ZSINATI EA. LP CIKK**
[2]Előhozá azért Ezsdrás pap a törvényt a gyülekezet eleibe, melyben együtt valának férfiak és asszonyok és mindazok, a kik azt értelemmel hallgathaták, a hetedik hónap első napján. 3Móz. 23,23-25. 4Móz. 29,1-6. **[3]És olvasa abból a piaczon, mely a vizek kapuja előtt vala, kora reggeltől fogva mind délig, a férfiak és az asszonyok előtt és mindazok előtt, a kik azt érthetik vala, mivel az egész nép nagy figyelemmel hallgatá a törvényt. 1Krón. 7,22. [4]Áll vala pedig az írástudó Ezsdrás egy ezen czélra csinált faemelvényen,** és mellette álla jobb keze felől Mattithia, Sema, Anája, Uriás, Hilkiás, Maaszéja, balkeze felől pedig: Pedája, Misáel,

Malkija, Hásum, Hasbaddána, Zakariás, Mesullám. rész 3,4. 6. 11. 14. 21. 23. **[5]És felnyitá Ezsdrás a könyvet az egész nép szemei előtt, mert fölötte vala az egész népnek; és mikor fölnyitá, felálla az egész nép.** 1Sám. 31,13. **[6]És áldá Ezsdrás az Urat, a nagy Istent, és felele rá az egész nép felemelt kezekkel: Ámen! Ámen! És meghajtván magukat, leborulának az Úr előtt arczczal a földre.** rész 9,32. 1Krón. 29,20. 16,8. 16,36. [7]Jésua, Báni, Serébia, Jámin, Akkub, Sabbethai, Hódija, Maaszéja, Kelita, Azáriás, Józabád, Hanán, Pelája **Léviták pedig magyarázzák vala a népnek a törvényt, s a nép a maga helyén áll vala.** rész 10,10-14. 9,4. 11,15-18. 12,8. 24. Ezsdr. 8,28. **[8]Olvasának pedig a könyvből, Isten törvényéből világosan, s azután magyarázának, és a nép megérté az olvasottakat.** [9]Ekkor Nehémiás, a király helytartója és Ezsdrás, a pap, az írástudó és a Léviták, a kik magyaráznak vala a népnek, így szólának az egész néphez: **E nap szent az Úrnak, a ti Isteneteknek, ne keseregjetek és ne sírjatok, mert sír vala az egész nép, mikor a törvény beszédeit hallá.** rész 10,1. 7. 65. 70. 9,36. [10]És ő mondá nékik: Menjetek, egyetek kövért és igyatok édest és küldjetek belőle részt annak, a kinek semmi nem készíttetett, mert szent e nap a mi Urunknak, és ne bánkódjatok, mert az Úrnak öröme a ti erősségtek. Ésa. 25,6. 1Krón. 16,27. 5Móz. 16,14. **[11]A Léviták is csendesíték vala az egész népet, mondván: Hallgassatok, mert e nap szent és ne bánkódjatok! [12]Elméne azért mind az egész nép enni és inni és részt küldeni és szerezni nagy vígasságot, mert megértették a beszédeket, a melyekre őket tanították vala.** vers 9. Eszt. 9,22. [13]Másod napon pedig összegyűlének az egész népnek, a papoknak és Lévitáknak családfői Ezsdráshoz, az írástudóhoz, **hogy megértenék a törvénynek beszédit. [14]Találák pedig írva a törvényben, melyet parancsolt vala az Úr Mózes által, hogy Izráel fiainak leveles színekben kell lakozniok az ünnepen, a hetedik hónapban,** 3Móz. 23,39-43. 5Móz. 16,13-15. **[15]És hogy nékik tudatniok kell és ki kell hirdettetniök minden városaikban és Jeruzsálemben ezt: Menjetek ki a hegyre, és hozzatok lombokat a nemes és vad olajfáról, mirtus és pálmalombokat, szóval akármely sűrű levelű fáról lombokat, hogy csináljatok leveles színeket, a mint meg van írva.** 3Móz. 23,42. [16]Kiméne azért a nép, és hozának lombokat, és csinálának magoknak leveles színeket, kiki a maga háza tetején és pitvaraikban, továbbá az Isten háza pitvariban, a vizek kapujának piaczán és Efraim kapujának piaczán. rész 10,18. Jer. 20,18. [17]Csinála pedig az egész gyülekezet, mely hazatért a fogságból, leveles színeket, és lakának a leveles színekben; mert nem cselekedtek vala így Józsuénak, a Nún fiának idejétől fogva Izráel fiai mind az napiglan, és **lőn felette igen nagy örömük.** Józs. 1,1. **[18]És olvasának az Isten törvényének könyvéből minden napon, az első naptól fogva mind az utolsó napig, és ünneplének hét napon át; a nyolczadik napon pedig egybegyülekezés tartatott a törvény szerint.** 3Móz. 23,36. 4Móz. 29,35-38. 5Móz. 16,1-17. 31,10. LD. ZSINATI EA. LP CIKK

Neh 9

[1]Azután ugyanezen hónak huszonnegyedik napján egybegyűlének Izráel fiai és bőjtölének, gyászba öltözvén és port hintvén fejökre. 1Sám. 4,12. 2Sám. 1,2. 23,19. Jób 2,12. Jóel 1,8. Nehem. 8,9-12. **[2]És elválának az Izráel magvából valók minden idegenektől, és előállván, vallást tőnek az ő bűneikről és atyáik hamisságairól. [3]És megállának helyökön, és olvasának az Úrnak, az ő Istenöknek törvénye könyvéből a nap negyedrésze alatt, negyedrésze alatt pedig vallást tőnek és leborulának az Úr előtt, az ő Istenök előtt.** [4]És felálla a Léviták emelvényére Jésua, Báni, Kadmiel, Sebánia, Bunni, Serébia, Báni és Kenáni és kiáltának nagy felszóval az Úrhoz, az ő Istenökhöz. rész 3,17. 7,43. 10,14. 10,11. 12,8. Ezsdr. 2,40. 3,9. [5]És mondának a Léviták, Jésua, Kadmiel, Báni, Hasabnéja, Serébia, Hódija, Sebánia, Petáhia:

BŰNVALLÓ ÜDVTÖRTÉNETI NARRÁCIÓ

Nosza áldjátok az Urat, a ti Isteneteket öröktől fogva mindörökké; és áldják a te dicsőséges nevedet, mely magasabb minden áldásnál és dícséretnél! rész 7,43. 10,4. 10. Ezsdr. 10,23. 1Krón. 16,36. Zsolt. 41,14. 90,2. [6]Te vagy egyedül az Úr! Te teremtetted az eget, az egeknek egeit és minden seregöket, a földet és mindent, a mi rajta van, a tengereket minden bennök valókkal együtt; és te adsz életet mindnyájoknak, és az égnek serege előtted borul le. 5Móz. 10,14. 1Kir. 8,27. Zsolt. 148,2. 103,21. Dán. 7,10. Ésa. 40,26. Zsid. 1,14. [7]Te vagy az Úr, az Isten, a ki választottad Ábrámot és kihozád őt a Káldeusoknak Úr nevű városából, és nevezéd őt Ábrahámnak. 1Móz. 11,31. 12,1. 15,7. 17,5. [8]És találád az ő szívét hűnek te előtted és szerzél vele szövetséget, hogy adod a Kananeusok, Hitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Jebuzeusok, Girgázeusok földét, hogy adod az ő magvának; és megteljesítéd beszédeidet, mert igaz vagy te! 1Móz. 17,5. 15,18-21. 22,12-18. 5Móz. 7,1. 32,4. 2Móz. 3,8. [9]Megtekintéd annakfelette a mi atyáinknak Égyiptomban való nyomorúságát, és az ő kiáltásukat meghallád a Veres tengernél, 2Móz. 3,7. 14,10. 15,4. [10]És tevél jeleket és csodákat a Faraón és minden szolgáin és földének egész népén, mert tudtad, hogy kevélyen cselekedtek a te néped ellen; és szerzél magadnak nevet, mint e mai napság is van. 2Móz. 7,10. 18,11. 5Móz. 6,22. Jer. 44,22. Ésa. 63,12. 14. [11]És a tengert kétfelé választád ő előttök és szárazon menének át a tenger közepén; üldözőiket pedig mélységbe borítád, mint követ nagy vizekbe. 2Móz. 14,21. 28. 15,19. 5,10. Ésa. 43,16. [12]És felhőnek oszlopában vezeték őket nappal s tűznek oszlopában éjjel, hogy megvilágosítsd nékik az utat, melyen menjenek. 2Móz. 13,21. 4Móz. 14,14. Zsolt. 78,14. 53. [13]És a Sinai hegyre leszállál, s szólál velök az égből, s adál nékik helyes végzéseket, igaz törvényeket, jó rendeléseket és parancsolatokat. 2Móz. 19,18. 20. 20,1. 5Móz. 4,36. Zsolt. 119,39. 43. 86. 142. Zsolt. 19,9. [14]A te szent szombatodat is megjelentéd nékik, és parancsolatokat, rendeléseket és törvényt parancsolál nékik szolgád, Mózes által. 2Móz. 16,23. 20,8. 31,17. [15]És kenyeret az égből adál nékik éhségökben, és vizet a kősziklából hozál ki nékik szomjúságokban; és mondád nékik, hogy menjenek be és bírják a földet, melyre nézve fölemelted kezedet, hogy nékik adod. 2Móz. 16,4. 17,6. 4Móz. 14,30. 20,8. 5Móz. 9,15. 11,31. Zsolt. 105,40. [16]Ők pedig, a mi atyáink, felfuvalkodának, és megkeményíték nyakukat és nem hallgaták parancsolataidat; vers 17. 29. 2Móz. 32,9. 33,3. 34,9. 5Móz. 9,6. 13. [17]És vonakodának engedelmeskedni, és meg nem emlékezének a te csudatételeidről, a melyeket velök cselekedtél, hanem megkeményíték nyakukat, és arra adák fejöket, hogy visszatérnek rabságukba az ő makacskodásukban; de te bűnbocsánatnak Istene vagy, könyörülő és irgalmas, hosszútűrő és nagy kegyelmességű, és el nem hagytad őket. Zsolt. 130,4. Ezsdr. 9,9. 5Móz. 1,30. 32. 4Móz. 14,4. 2Móz. 34,6. Dán. 9,9. Jóel 2,13. [18]Sőt még borjúképet is csinálának magoknak, és ezt mondják: Ez a te Istened, a ki kihozott téged Égyiptomból, és nagy bosszúsággal illettek téged; 2Móz. 32,1-6. [19]És te nagy irgalmasságodban nem hagyád el őket a pusztában; a felhőnek oszlopa nem távozék el felőlök nappal, hogy vezérlené őket az úton, és a tűznek oszlopa éjjel, hogy világítana nékik az úton, melyen menének. 4Móz. 14,14. 2Móz. 13,22. 40,36-38. Nehem. 9,12. [20]És a te jó lelkedet adád nékik, hogy őket oktatná; és mannádat nem vonád meg szájoktól, s vizet adál nékik szomjúságokban. Zsolt. 143,10. 4Móz. 11,6-9. 17. 25. 20,2-8. Józs. 5,12. [21]És negyven esztendeig tápláltad őket a pusztában, fogyatkozásuk nem vala, ruháik el nem nyűttenek és lábaik meg nem dagadának. 5Móz. 2,7. 8,4. 29,5. [22]Adál annakfelette nékik országokat és népeket, és elosztád ezeket határok szerint és ők elfoglalák Sihón földét, és Hesbon királyának földét, és Ógnak, Básán királyának földét. 5Móz. 1,4. 3,4. 4Móz. 21,21-35. [23]Fiaikat pedig megsokasítád, mint az ég csillagait, és bevivéd őket a földre, mely felől megmondád atyáiknak, hogy bemennek arra, hogy bírják azt. 5Móz. 1,10. 7,12. 1Móz. 22,17. 4Móz. 26,1. Józs. 1,11. 2Sám. 24,9. [24]És bemenének a fiak és elfoglalák a földet, és megalázád előttök a földnek lakóit, a Kananeusokat, s kezökbe adád őket, mind királyaikat, mind a föld népeit, hogy cselekedjenek velök kedvök szerint. vers 37. 5Móz. 9,6. Bir. 4,23. 2Krón. 28,19. [25]És megvevének erős városokat és kövér földet, s elfoglalának minden jóval teljes házakat, kőből vágott kutakat, szőlős és olajfás kerteket és sok gyümölcsfát,

s evének és megelégedének és meghízának, s gyönyörködének a te nagy jóvoltodban. Józs. 8,1. 4Móz. 13,20. 5Móz. 6,11. 32,15. Jer. 5,28. [26]Makacskodának pedig és pártot ütének ellened, és veték törvényedet hátuk mögé; prófétáidat is meggyilkolák, a kik bizonyságot tőnek ellenök, hogy őket te hozzád térítenék, és nagy bosszúsággal illettek téged. vers 18. Ezék. 20,8. 23,35. 1Kir. 14,9. 18,4. 13. 19,10. Mát. 5,12. 23,29. Luk. 11,47. 13,33. 1Thess. 2,15. [27]Annakokáért adád őket nyomorgatóik kezébe és megnyomorgaták őket; de nyomorúságok idején hozzád kiáltának, és te az égből meghallgatád és nagy irgalmasságod szerint adál nékik szabadítókat, és megszabadíták őket nyomorgatóik kezéből. Bir. 2,6-23. 3,9. 15. 4,6-24. 6,12. [28]És mikor megnyugodtak vala, ismét gonoszt cselekvének előtted, és te átadád őket ellenségeik kezébe, a kik uralkodának rajtok; s midőn ismét hozzád kiáltának, te az égből meghallgatád és megszabadítád őket irgalmasságod szerint sokszor. Bir. 3,11. 30. 5,31. 8,28. 2,19. [29]És bizonyságot tevél ellenök, hogy visszatérítsd őket törvényedhez; de ők felfuvalkodának s nem hallgaták parancsolatidat, és végzéseid ellen vétkezének, melyeket ha valaki megtart, él azok által; és makacskodva hátat fordítának, s nyakukat megkeményíték és nem engedelmeskedének. vers 26. 3Móz. 18,5. Ezék. 20,11. Zak. 7,11. Hós. 4,11. [30]És mégis meghosszabbítád felettök kegyelmedet sok esztendőkön át, s bizonyságot tevél ellenök lelkeddel, prófétáid által, de nem figyelmezének; annakokáért adád őket a föld népeinek kezébe. vers 32. Ezsdr. 9,1. 2Krón. 24,19. 34,15. 16. Jer. 35,15. 31,3. Zsolt. 36,11. 106,40. [31]De nagy irgalmasságod szerint meg nem emésztéd őket, sem el nem hagyád őket, mert te könyörülő és irgalmas Isten vagy. Jer. 5,18. 46,28. 5,10. Ezék. 20,17. [32]Most annakokáért, oh mi Istenünk, nagy, erős és rettenetes Isten, a ki megőrized a szövetséget és irgalmasságot, ne legyen kicsiny előtted mindaz a nyomorúság, a mely utolért minket, királyainkat, fejedelmeinket, papjainkat, prófétáinkat, atyáinkat és egész népedet, Assiria királyainak napjaitól fogva mind e mai napig. rész 1,5. 5Móz. 10,17. 32,18. [33]Hiszen te igaz vagy mindenekben, valamelyek reánk jövének; mert te igazságot műveltél, mi pedig hamisságot cselekvénk! vers 8. Ezsdr. 9,15. Dán. 9,5-8. 5Móz. 32,4. [34]Hiszen a mi királyaink, fejedelmeink, papjaink és atyáink nem cselekedték törvényedet és nem figyelmeztek parancsolataidra és bizonyságtételeidre, melyek által bizonyságot tettél ő ellenök; vers 26. 29. Jer. 11,7. [35]És ők az ő országokban s a te nagy jóvoltodban, melylyel megáldád őket, s a széles és kövér földön, melyet nékik adál, nem akartak szolgáid lenni; és nem tértek meg gonosz cselekedeteikből. Jer. 31,12. 14. 2Móz. 3,8. [36]És ímé mi most szolgák vagyunk azon a földön, melyet a mi atyáinknak adál, hogy ennék annak gyümölcsét és javát, ímé mi szolgák vagyunk azon; Ezsdr. 9,9. [37]És termését bőven hozza a királyoknak, a kiket fölibünk helyezél a mi bűneinkért, s testeinken uralkodnak és barmainkon az ő kedvök szerint; és mi nagy nyomorúságban vagyunk! Ezsdr. 4,13. [38]És mindemellett mi erős kötést szerzénk és azt aláírtuk, melyet **megpecsételének a mi fejedelmeink**, Lévitáink és papjaink. Jer. 32,10-14.

Neh 10

[1]A megpecsételt kötéseken pedig ott valának: Nehémiás, a király helytartója, a Hakhalia fia és Sédékiás; [2]Serája, Azariás, Jeremiás, rész 12,1. 12. 11,11. [3]Pashur, Amaria, Malakiás, rész 7,16. [4]Hattus, Sebánia, Malluk, rész 2,10. [5]Hárim, Merémóth, Abdiás, rész 9,10. Zsolt. 72,18. Róm. 11,33. [6]Dániel, Ginnethón, Bárukh, Ezsdr. 8,2. [7]Mesullám, Abija, Mijámin, 1Sám. 2,7. 8. [8]Maazia, Bilgai, Semája; ezek papok voltak. rész 12,1-8. Ezsdr. 2,36. 39. 1Krón. 24,7-19. [9]A Léviták pedig ezek: Jésua, Azania fia, Binnui, a Hénadád fiai közül, Kadmiel, rész 7,43. 12,8. 8,7. Ezsdr. 2,40. [10]És atyjafiaik: Sebánia, Hódija, Kelita, Pelája, Hanán, 5Móz. 28,29. [11]Mika, Rehób, Hasábia, Zsolt. 52,4. 7. [12]Zakkur, Serébia, Sebánia, Zsolt. 63,12. Ésa. 52,15. [13]Hódija, Báni, Beninu. Péld. 3,11. 12. Jak. 1,2. [14]A nép fejei pedig ezek: Parós Pahath-Moáb, Elám, Zattu, Báni, 5Móz. 32,39. [15]Bunni, Azgád, Bébai, Zsolt. 91,13. Péld. 24,16. [16]Adonija, Bigvai, Adin, [17]Áter, Ezékiás, Azzur, Zsolt. 52,4-7. [18]Hódija, Hásum, Bésai, Zsolt. 34,11. Zsolt. 91,13. [19]Hárif, Anathóth, Nébai, Hós. 2,17. [20]Magpiás, Mesullám, Hézir, [21]Mesézabel, Sádók, Jaddua, rész 42,11-17. Zsolt. 127,3. 4. [22]Pelátia, Hanán, Anája, [23]Hóseás,

Hanánia, Hásub, rész 3,1-26. 2,10. [24]Hallóhes, Pilha, Sóbek, [25]Rehum, Hasabná, Maaszéja, [26]És Ahija, Hanán, Anán, Péld. 27,3. [27]Mallukh, Hárim, Baána. Ezsdr. 2,1. Nehem. 7,1. [28]És a nép többi része, a papok, a Léviták, a kapunállók, az énekesek, a Léviták szolgái és mindenki, **a ki elkülöníté magát a tartományok népeitől, az Isten törvényéhez állván, feleségeik, fiaik, leányaik, mindenki, a kinek értelme és okossága vala, Józs. 9,23. [29]Csatlakozának atyjokfiaihoz, előljáróikhoz, és átok mellett esküt tevének, hogy az Isten törvényében járnak, a mely Mózes által az Isten szolgája által adatott vala ki; s hogy megőrzik és cselekeszik az Úrnak, a mi Urunknak minden parancsolatait, végzéseit és rendeléseit; vers 2-28. rész 9,2. 8,2. 3. Ezsdr. 2,43-54. 6,21. Józs. 24,25.** *[30]És hogy nem fogjuk adni leányainkat feleségül a föld népeinek, sem az ő leányaikat nem fogjuk venni a mi fiainknak, 2Móz. 34,12-16. 23,31. Ezsdr. 9,2. 4Móz. 33,52. 5Móz. 7,2. 1Móz. 26,35. [31]És hogy a föld népeitől, akik árúkat és mindenféle gabonát hoznak szombatnapon eladni, nem fogunk venni tőlök szombaton és egyéb szent napon, és hogy nem fogjuk bevetni a földet a hetedik esztendőben, és elengedünk minden tartozást. 2Móz. 23,10. 3Móz. 25,2-7. 5Móz. 15,2. [32]És megállapítánk magunkra nézve parancsolatokat: hogy vetünk magunkra harmadrész siklust esztendőnként a mi Istenünk házának szolgálatára, 2Móz. 30,12. Mát. 17,24. [33]A szent kenyerekre, a szüntelen való ételáldozatra és a szüntelen való égőáldozatra, a szombatokon, újholdak napján viendő áldozatokra, az ünnepnapokra, a szent dolgokra, a bűnért való áldozatokra, hogy mindezek megtisztítsák Izráelt; és a mi Istenünk házának minden munkájára; 3Móz. 24,5-8. 2Kir. 16,15. Ezék. 46,13-15. 17. 4Móz. 28,16. 29,38. 28,3-8. 11-14. 2Krón. 30,22. Ezsdr. 6,22. 7,20-22. [34]Sorsot veténk továbbá a fa hozása felől a papok, Léviták és a nép között, hogy hordjuk azt a mi Istenünk házába családaink szerint bizonyos időkben esztendőnként, hogy égjen az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán, a mint meg van írva a törvényben, rész 13,31. 3Móz. 6,5. [35]És hogy felviszszük földünknek első zsengéjét és minden fa gyümölcsének első zsengéjét esztendőnként az Úr házába; 2Móz. 23,19. 34,26. 3Móz. 19,23. 4Móz. 18,12. 5Móz. 26,2. [36]Annakfelette fiainknak, barmainknak első fiait, a mint meg van írva a törvényben; továbbá, hogy elviszszük szarvasmarháinknak és juhainknak első fajzásait a mi Istenünk házába a papoknak, a kik szolgálnak a mi Istenünk házában. 4Móz. 18,15. 2Móz. 13,2. 12. [37]És a mi lisztjeinknek, felemelt áldozatainknak, minden fa gyümölcsének, mustnak és olajnak zsengéjét felviszszük a papoknak, a mi Istenünk házának kamaráiba, földünknek tizedét pedig a Lévitákhoz; mert ők, a Léviták szedik be a tizedet minden földműveléssel foglalatoskodó városainkban. 4Móz. 18,8-19. 15,20. 2Móz. 23,19. Ezék. 44,30. 45,13. Nehem. 13,5. 3Móz. 27,30. [38]És legyen a pap, Áron fia a Lévitákkal, midőn a Léviták a tizedet beszedik; és a Léviták vigyék fel a tizednek tizedét a mi Istenünk házába, a tárháznak kamaráiba; 4Móz. 18,26. 2Krón. 31,11. Nehem. 12,47. [39]Mert a kamarákba kell hozniok Izráel fiainak és Lévi fiainak a gabonának, a mustnak és az olajnak ajándékát, holott vannak a szent edények és az Istennek szolgáló papok, a kapunállók és az énekesek; és mi nem hagyjuk el a mi Istenünknek házát. rész 13,9. 13,4.*

Jó Szabó, p. 488. A fogadalom csak válasz lehet Isten szövetségi hűségére. Olyan, mint az alapokra húzott fal. A kettő soha nem cserélhet szerepet. A törvény akkor talál igazán magára, ha áthatja a kegyelem Lelke. Nem torzul paragrafussá, hanem Isten akaratának útjelző táblája lesz. Eredetileg is ennek szánta az Isten.

Neh 11

[1]És lakozának a nép fejedelmei Jeruzsálemben, **a többi nép pedig sorsot vete, hogy minden tíz emberből vinnének egyet Jeruzsálembe, a szent városba lakóul, a többi kilencz pedig marad a maga városában. vers 18. Ésa. 48,2. 52,1. Mát. 4,5. [2]És áldá a nép mindazon férfiakat, a kik önkéntesen vállalkozának arra, hogy Jeruzsálemben lakoznak.** [3]Ezek pedig a tartomány fejei, a kik Jeruzsálemben megtelepedének; de Júda városaiban lakozék kiki az ő örökségében, városaikban: az Izráel, a papok, a Léviták, a Léviták szolgái és Salamon szolgáinak fiai. rész 7,73. Ezsdr. 2,1. 70. 1Krón. 9,2-34. [4]Jeruzsálemben azért megtelepedének

a Júda fiai közül és Benjámin fiai közül: Júda fiai közül: Athája, Uzzija fia, ki Zakariás fia, ki Amaria fia, ki Sefátia fia, ki Mahalalél fia vala, a Pérecz fiai közül, 1Móz. 38,15-29. 5És Maaszéja, Báruk fia, ki Kolhóze fia, ki Hazája fia, ki Adája fia, ki Jójárib fia, ki Zakariás fia, ki Hasilóni fia vala. rész 3,15. 4Móz. 26,26. 6Pérecz fiai összesen, a kik Jeruzsálemben laknak vala, négyszázhatvannyolcz erős férfi; 7Benjámin fiai pedig ezek: Szallu, Mesullám fia, ki Jóed fia, ki Pedája fia, ki Kólája fia, ki Maaszéja fia, ki Ithiel fia, ki Ézsaiás fia vala, 8És ő utána Gabbai, Szallai, kilenczszázhuszonnyolczan; 9És Jóel, a Zikri fia előljárójok volt ezeknek, Júda pedig, a Hasszenua fia, a város másodrendű előljárója. 10A papok közül: Jedája, Jójárib fia, Jákhin, 1Krón. 9,10. 24,7. 17. 11Serája pedig, a Hilkiás fia, ki Mesullám fia, ki Sádók fia, ki Merájóth fia, ki Akhitúb fia volt, az Isten házának fejedelme vala, 2Sám. 8,17. Nehem. 10,2. 12,1. 12. 2Kir. 25,18. Ezsdr. 7,1. 1Krón. 7,12. 12És atyjokfiai, a kik a ház munkáját teljesítik vala, nyolczszázhuszonketten; és Adája, a Jeróhám fia, ki Pelália fia, ki Amsi fia, ki Zakariás fia, ki Pashur fia, ki Malkija fia vala, rész 12,6. 13És az ő atyjafiai, a családfők kétszáznegyvenketten, és Amasszai, Azarél fia, ki Ahzai fia, ki Mesillémóth fia, ki Immér fia vala, 1Krón. 9,12. 14És az ő atyjokfiai, vitéz férfiak, százhuszonnyolczan, előljárójok volt pedig Zabdiel, a Haggedólim fia. 15A Léviták közül pedig: Semája, Hassub fia, ki Azrikám fia, ki Hasábia fia, ki Bunni fia vala. 1Krón. 9,14. 16És Sabbethai és Józabád, az Isten házának külső munkája felett felügyelők valának a Léviták fejei közül, rész 10,33. 17És Mattánia, - a Mika fia, ki Zabdi fia, ki Asáf fia vala, - a ki vezetője volt a hálaadó éneklésnek, s elkezdé azt az imádság után, és Bakbukia, a ki másodrendű vala atyjafiai között, és Abda, Sammua fia, ki Gálál fia, ki Jeduthun fia vala; 1Krón. 16,5. 8. 18A Léviták összesen a szent városban: kétszáznyolczvannégyen. 1Krón. 9,14-16. 19A kapunállók pedig: Akkub, Talmón és atyjokfiai, a kapukat őrizők százhetvenketten. rész 12,25. 1Krón. 9,17. 22. Ezsdr. 2,41. 20A többi Izráeliták pedig, a papok, a Léviták lakozának Júdának minden városaiban, kiki az ő örökségében. rész 7,73. Ezsdr. 3,1. 6,16. 21A Léviták szolgái pedig lakozának az Ófelben, és Siha és Gipsa valának előljáróik a Léviták szolgáinak. rész 3,26. 7,46. Ezsdr. 2,43. 22A Léviták előljárója vala Jeruzsálemben, az Isten háza szolgálatjánál, Uzzi, a Báni fia, - ki Hasábia fia, ki Mattánia fia, ki Mika fia volt, - Asáf fiai, az énekesek közül; 23Mert ők, a Léviták, a király parancsolata szerint, az énekesek pedig kötés szerint végezék naponként való teendőjüket; Ezsdr. 7,12. 24Petáhja pedig, a Mesézabel fia, Júda fiának, Zerahnak fiai közül, a király oldala mellett vala a nép minden dolgában. 25A falukban, ezek határaiban pedig Júda fiai közül lakozának Kirjáth-Arbában és mezővárosaiban, Dibonban és mezővárosaiban, Jekabseélben és faluiban. Józs. 15,21-26. 1Móz. 23,2. 26Jésuában, Móladában és Beth-Péletben. Józs. 15,26. 27Hasár-Suálban, Beér-Sebában és mezővárosaiban, Józs. 15,28. 31. 28Siklágban, Mekónában és mezővárosaiban, Józs. 15,31. 29En-Rimmonban, Sorában, Jarmuthban, Józs. 15,32. 33. 19,7. 1Krón. 4,32. 30Zánoáhban, Adullámban és faluiban, Lákisban és határaiban, Azékában és mezővárosaiban, - ekként laknak vala Beér-Sebától mind a Hinnóm völgyéig. Józs. 15,34. 31Benjámin fiai pedig laknak vala Gebától fogva Mikmásban, Ajában, Béthelben és mezővárosaiban. rész 12,29. Ezsdr. 2,20-35. 2Kir. 23,8. Zak. 14,10. 1Sám. 13,2. Józs. 7,2. 8,1. 18,21-28. Ésa. 10,28-32. 32Anatótban, Nóbban, Ananiában, 33Hásórban, Rámában, Gittajimban, 2Sám. 4,3. 34Hádidban, Sebóimban, Neballátban, rész 7,37. 1Sám. 13,18. 35Lódban, Onóban, s a mesteremberek völgyében. Ezsdr. 2,23. 1Krón. 4,14. 36A Léviták közül pedig némely júdai osztályok Benjáminhoz csatlakozának.

Neh 12

1Ezek pedig a papok és Léviták, a kik feljövének Zorobábellel, Sealtiél fiával és Jésuával: Serája, Jeremiás, Ezsdrás. rész 10,3-9. Ezsdr. 2,1. 2Amária, Mallukh, Hattus, 2Krón. 19,7. Siral. 1,18. 3Sekánia, Rehum, Meremóth, rész 1,18. 19. 4Iddó, Ginnethói, Abija, rész 22,23. 5Mijámin, Maádia, Bilga, 6Semája, Jójárib, Jedája, 7Szallu, Ámók, Hilkija, Jedája, - ezek valának fejei a papoknak és atyjokfiainak Jésua napjaiban. 5Móz. 4,32. 32,7. 8A Léviták pedig ezek: Jésua,

Binnui, Kadmiel, Serébia, Jehuda, Mattánia, - ki vezetője vala hálaadó éneklésnek, atyjafiaival. rész 11,17. 8,7. 9. 4,10. 10,11. 13,3. 24. Ezsdr. 2,40-42. 3,9. [9]És Bakbukia, s Unni, az ő atyjokfiai velök szemben, tisztök szerint. 1Krón. 15,20. 25,4. [10]És Jésua nemzé Jojákimot, s Jojákim nemzé Eliásibot, s Eliásib nemzé Jójadát, vers 12. 26. rész 3,1. 13,4. 7. 28. [11]És Jójada nemzé Jónathánt, s Jónathán nemzé Jadduát. vers 22. 23. [12]Jójákim napjaiban pedig papok, családfők valának: Serája családjában Merája, Jerémiásében Hanánia, Zsolt. 129,5. 6. rész 11,20. [13]Ezsdráséban Mesullám, Amáriáében Jóhanán, Ésa. 59,6. [14]Melikuéban Jónathán, Sebaniáében József, vers 23. [15]Hárimében Adna, Merajóthében Helkai, rész 10,5. [16]Iddóében Zakhariás, Ginnethónéban Mesullám, vers 4. Zak. 1,1. [17]Abijáében Zikri, Minjáminében és Móadiáében Piltai, [18]Bilgáében Sammua, Semájáében Jónathán, [19]Jójáribében Mattenai, Jedajáében Uzzi, [20]Szallaiében Kallai, Amókében Éber, vers 7. [21]Hilkijáében Hasábia, Jedajáében Nethanéel. vers 1. [22]A Léviták közül Eliásib, Jójada, Jóhanán és Jaddua napjaiban felírattak a családfők, a papok pedig mind a persiai Dárius országlásáig. [23]A Léviták családfői felírattattak a krónikák könyvében Jóhanánnak, Eliásib fiának napjaiig; vers 10. vers 8. [24]A Léviták családfői valának: Hasábia, Serébia, Jésua a Kadmiel fia, és **az ő atyjokfiai velök szemben a dícsérő és hálaadó éneklésre, Dávidnak, az Isten emberének parancsolata szerint, mint egy éneklő sereg együtt a másikkal.** rész 10,11. 12,8. Ezsdr. 8,18. 19. 2,40. 1Krón. 16,4. 23,30. 2Krón. 5,13. 31,2. [25]Mattánia, Bakbukia, Obádia, Mesullám, Talmón, Akkub pedig kapunállók, őrt állván a kapuk kincses házainál. rész 11,17. 19. 1Krón. 25,4. 9,17. 26,15. 17. 2Krón. 25,24. Ezsdr. 2,42. [26]Ezek valának Jojákim napjaiban, ki Jésua fia, ki Jósadák fia volt, és Nehémiásnak, a helytartónak és Ezsdrásnak, a törvénytudó papnak napjaiban. vers 12-21. 24. Ezsdr. 7,11.**[27]Jeruzsálem kőfalának felszentelésekor pedig fölkeresék a Lévitákat minden ő helyeiken, hogy behozzák őket Jeruzsálembe, hogy véghezvigyék a felszentelést örömmel és hálaadással és énekléssel, czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal.** rész 11,15-18. 36. Ezsdr. 6,16. 2Krón. 23,18. 1Krón. 13,8. 15,16. 21. 25,1. **[28]És összegyűlének az énekesek fiai mind Jeruzsálem környékéről, mind pedig a Netófátiak faluiból.** vers 25. rész 3,22. 11,17. Ezsdr. 1,22. 1Krón. 9,16. 2,54. [29]Mind Beth-Gilgálból, mind Geba és Azmáveth határaiból, mert falukat építének magoknak az énekesek Jeruzsálem körül. [30]És minekutána megtisztíták magokat a papok és a Léviták, megtisztíták a népet is, s a kapukat és a kőfalat. Ezsdr. 6,20. 2Krón. 29,20. [31]Azután felvivém Júda fejedelmeit a kőfalhoz és rendelék két nagy hálaadást éneklő sereget és csapatokat; az egyik jobbkéz felé méne a kőfal mellett a szemétkapu felé, vers 38. rész 3,14. [32]És utánok méne Hósaája és Júda fejedelmeinek fele, [33]És Azária, Ezsdrás és Mesullám, rész 10,23. 3. 12,33-36. [34]Júda és Benjámin, Semája és Jeremiás, [35]A papok fiai közül kürtökkel; és Zakariás, a Jónathán fia, ki Semája fia, ki Mattánia fia, ki Mikája fia, ki Zakkur fia, ki Asáf fia vala, rész 11,17. 12,8. 25. [36]És az ő atyjafiai: Semája, Azarél, Milalai, Gilalai, Máaj, Nethanéel, Júda és Hanáni, Dávidnak, az Isten emberének éneklőszerszámaival; Ezsdrás pedig, az írástudó előttök megy vala; vers 32. 24. Ezsdr. 3,10. 1Krón. 15,16. 25,2. 23,5. 2Krón. 29,26. [37]Méne pedig e sereg a forrás kapuja felé, s egyenesen fölmenének Dávid városának lépcsőin a kőfalhoz vezető lépcsőre, s menének Dávid háza mellett s a vizek kapujáig napkelet felé. vers 31. rész 3,26. [38]A hálaadást éneklő második sereg pedig, mely átellenben megy vala - én pedig és a népnek fele utánok - méne a kőfal mellett, a kemenczék tornya mellett, mind a széles kőfalig. rész 1,19. [39]És az Efraim kapuja mellett és az ó város kapuja mellett és a halaknak kapuja mellett és a Hananél tornya és a Meáh torony mellett mind a juhok kapujáig, s megállának a tömlöcz kapujában. [40]És megálla a hálaadást éneklő mindkét sereg az Isten házánál, és én s a fejedelmeknek fele velem, vers 32. [41]És a papok: Eljákim, Maaséja, Minjámin, Mikája, Eljoénai, Zakariás, Hanánia kürtökkel, vers 35. [42]És Maaséja, Semája, Eleázár, Uzzi, Jóhanán, Malkija, Elám és Ezer; és zengedeznek vala az énekesek, és Jizrahia az előljáró. Ezsdr. 3,10. Zsolt. 147,1. Zsolt. 150,1. [43]És áldozának azon napon nagy áldozatokkal, és vigadának, mert az Isten megvidámítá őket nagy örömmel, **sőt az**

asszonyok és gyermekek is vigadának; és Jeruzsálemnek öröme nagy messze hallatott. rész 8,12. 17. Ezsdr. 3,13. 6,22. 2Krón. 20,27. 44És rendeltetének ama napon férfiak a kincseknek, felemelt áldozatoknak, első zsengéknek és a tizedeknek tárházai fölé, hogy összegyűjtsék azokba a városok határaiból a törvény szerint való részöket a papoknak és a Lévitáknak, mert örvendeze Júda a papokon és a Lévitákon, a kik ott állának tisztökben, rész 13,12. 10,38-39. 5Móz. 10,8. **45Mint a kik megőrzik Istenök rendtartását s a tisztaság rendtartását, és az énekesek és a kapunállók is ott állának tisztökben, Dávidnak és az ő fiának, Salamonnak parancsolatja szerint;** 2Krón. 13,11. 8,14. 1Krón. 23,28. 24-26. 4Móz. 18,4. 5. 46Mert Dávidnak napjaiban Asáf vala régtől fogva az énekesek és az Istennek hálát adó és őt dícsérő éneklésnek vezetője. 1Krón. 16,5. 7. **47És a Zorobábel és Nehémiás napjaiban megadja vala az egész Izráel az énekeseknek és kapunállóknak az ő részöket naponként, nevezetesen oda szentelik vala azt a Lévitáknak, a Léviták pedig az Áron fiainak.** rész 11,23. 10,38. 4Móz. 18,26-29.

Neh 13

1Azon a napon olvasának a Mózes könyvéből a népnek hallatára és írva találák benne, hogy Ammón és Moáb soha be ne menjen az Isten gyülekezetébe, rész 9,2. 5Móz. 23,3-6. 2Mivelhogy nem mentek vala eleikbe Izráel fiainak kenyérrel és vízzel, sőt bérbe fogadták ellenök Bálámot, hogy őket megátkozná, de a mi Istenünk az átkot áldásra fordítá. 4Móz. 22,2. 23,7. 24,3-19. 3És lőn, hogy mikor hallották e törvényt, **kirekesztének Izráel közül minden elegy-belegy népet**. 2Móz. 12,38. 4Ennekelőtte pedig Eliásib, a pap, ki Istenünk házának kamarái fölé rendelteték, rokonságba jutott Tóbiással; rész 6,17. 5És átengedett néki egy nagy kamarát, holott abban annakelőtte az ételáldozatot, a tömjént, az edényeket és az olajnak, mustnak és gabonának tizedét, mint a kapunállóknak, énekeseknek és Lévitáknak törvény szerint való részét és a papoknak ajándékát helyeztetik vala el. rész 10,39. **6Mind ennek történtekor én nem valék Jeruzsálemben, mert Artaxerxes babilóniai királynak harminczkettedik esztendejében visszamentem vala a királyhoz,** s napok múltán újra szabadságot kértem a királytól. rész 5,14. 7És visszatérék Jeruzsálembe, **és megértém e gonoszt, melyet Eliásib cselekedett vala Tóbiásért, hogy átengedett néki egy kamarát az Isten házának pitvaraiban. 8Igen gonosznak tetszék pedig ez nékem s kivettetém Tóbiás házának minden edényeit abból a kamarából; 9És parancsolatomra megtisztíták a kamarákat, és visszahordatám azokba Isten házának edényeit, az ételáldozatot és a tömjént.** vers 21. 1Ján. 3,21. 10Megtudtam azt is, hogy a Léviták részeit nem adták meg; ennek miatta kiki az ő mezejére szélede el az Isten házában szolgáló Léviták és énekesek közül. rész 5,12. 47. 11És megfeddém a fejedelmeket, és mondék: **Miért hagyatott el az Isten háza? És egybegyűjtvén a Lévitákat, helyökre állítám őket;** vers 17. rész 12,40. 2,16. 11,1. Malak. 3,8. 2Krón. 30,16. 35,10. 12Az egész Júda pedig meghozá az olajnak, a mustnak és a gabonának tizedét a tárházakba. rész 12,31. 44. 10,38. 13,5. 12,44-47. 13És felügyelőkké rendelém a tárházak fölé Selemiát, a papot, Sádókot, az írástudót és Pedáját a Léviták közül, és mellőjök Hanánt, ki Zakkur fia, ki Mattánia fia vala, mivelhogy híveknek ítéltettek volt és az ő tisztök vala kiosztani atyjokfiainak részét. rész 11,17. 12,8. 25. 35. 8,4. 3,29. **14Emlékezzél meg én rólam én Istenem ezért, és ne engedd, hogy eltöröltessenek az én jótéteményeim, melyeket cselekedtem vala az én Istenem házával és rendtartásaival!** 2Kir. 20,3. 15Azon napokban láttam Júdában, hogy sajtót taposnak szombaton és gabonát hoznak be, szamarakra rakván, sőt bort, szőlőt és olajat is és mindenféle terhet behoznak Jeruzsálembe szombat napon, és bizonyságot tevék ellenök, a mely napon eleséget árulnak vala. Jer. 17,21. 16Tírusiak is lakozának a városban, a kik hoznak vala halat és mindenféle árút, melyeket eladnak vala szombat napon Júda fiainak Jeruzsálemben. Ezsdr. 3,7. 17Annakokáért megfeddém Júda előljáróit, és mondám nékik: Micsoda gonosz dolog ez, a mit ti cselekesztek, hogy megfertőztetitek a szombatnak napját? rész 5,7. 3Móz. 19,30. 18Avagy nem így cselekedtek-é

a ti atyáitok, s a mi Istenünk reánk hozá mindezen gonoszt és e városra?! És ti mégis növelitek Isten haragját Izráel fölött, megfertőztetvén a szombatot! Jer. 17,19-27. Ezsdr. 10,10. 14. [19]Lőn annakokáért, hogy midőn megárnyékosodtak Jeruzsálem kapui a szombat előtt, parancsolatomra bezáratának az ajtók, s megparancsolám, hogy meg ne nyissák azokat szombat utánig, **annakfelette legényeim közül a kapukhoz rendelék, mondván: Nem fog bejőni teher a szombatnak napján!** vers 9. 4. 10. 17. [20]Annakokáért a kereskedők és minden árúk árúsai kivül hálának Jeruzsálemen egyszer vagy kétszer; [21]És bizonyságot tevék ellenök, és mondám nékik: Miért háltok ti e kőfal előtt? Ha ezt ismételitek, kezet vetek reátok! Az időtől fogva nem jöttenek szombaton. [22]És megparancsolám a Lévitáknak, hogy magokat megtisztítsák, s **hogy menjenek el és őrizzék a kapukat, hogy megszenteljék a szombatot.** Ezért is emlékezzél meg rólam én Istenem és kedvezz nékem, kegyelmességednek nagy volta szerint! vers 14. [23]Ugyanazon napokban meglátogatám azokat a zsidókat, kik asdódi, Ammonita és Moábita asszonyokat vettek feleségül. Ezsdr. 9,2. [24]És fiaik felerésze asdódi nyelven beszél vala, és nem tudnak vala beszélni zsidóul, hanem egyik vagy másik nép nyelvén. [25]Annakokáért feddődém velök, és megátkozám őket, és megverék közülök néhányat, és megtépém őket, és megesketém őket Istenre: Bizony ne adjátok leányaitokat az ő fiaiknak, és ne vegyetek leányaik közül feleséget fiaitoknak és magatoknak. rész 10,30. [26]Avagy nem ebben vétkezett-é Salamon Izráel királya? Noha nem volt sok nép között hozzá hasonlatos király, a kit szeret vala az ő Istene és királylyá tette vala őt Isten egész Izráel fölött; őt is bűnre vivék az idegen asszonyok: 1Kir. 11,1-8. 3,12. 2Krón. 1,12. 2Sám. 12,24. [27]És néktek engedjünk-é, hogy cselekedjétek mindezen nagy gonoszságot, vétkezzetek Istenünk ellen, idegen asszonyokat vévén feleségül? 5Móz. 4,32. [28]Jójadának (ki Eliásib főpapnak fia vala) fiai közül is egy veje vala a Horonitbeli Szanballatnak, elűzém azért őt tőlem. rész 2,10. 4,1. 7. 6,1. **[29]Emlékezzél meg ő rólok én Istenem, a papságnak és a papság szövetségének és a Lévitáknak ilyen megfertőztetéséért! [30]És megtisztítám őket minden idegenektől és rendtartást szabék a papoknak és a Lévitáknak, kinek-kinek az ő dolgában,** rész 9,2. 13,1. 13. 23. **[31]A fa hozására is bizonyos időkben és az első zsengékre. Emlékezzél meg én Istenem az én javamra!** rész 12,14-47. 13,13. 10,35. 13,14. 22. 5,19.

Nehémiás a templom megtisztításáról végig egyes szám első személyben.

Eszter könyve

Eszt 1

[1]Ahasvérus idejében történt (ez az Ahasvérus az, a ki uralkodott Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonhét tartományon), [2]Azokban a napokban, a mikor Ahasvérus király üle királyi székében, a mely Susán várában volt, [3]Uralkodása harmadik évében lakomát szerze minden fejedelmének és szolgáinak: Persia és Média hatalmasai, főemberei és a tartományok fejedelmei előtte valának, [4]Midőn mutogatá országa dicsőségének gazdagságát és az ő méltóságának fényes díszét sok napon át, száznyolczvan napig. rész 10,7. 14. [5]És mikor elmultak ezek a napok, tőn a király az egész népnek, mely Susán várában találtaték, kicsinytől nagyig, hét napig tartó lakomát, a király palotája kertjének udvarán. [6]Fehér gyapjú és kék bíbor szőnyegek valának megerősítve a fehér gyapjúból és bíborból való köteleken, ezüst karikákon és fehér márványból való oszlopokon. Aranyból és ezüstből való kerevetek voltak az alabástromból, fehér márványból, gyöngykőből és vörös márványból való padozaton. [7]Ittak pedig **arany poharakból és különb-különbféle poharakból, és királyi bor bőven vala, királyi módon.** [8]És az ivás, rendelet folytán, kényszer nélkül történt; mert így hagyta meg a király háza minden gondviselőjének, hogy kinek-kinek akarata szerint cselekedjenek. [9]Vásti királyné is lakomát szerze a nőknek, a királyi házban, mely Ahasvérus királyé vala. [10]Hetedik napon, mikor megvídámult a király szíve a bortól, mondá Méhumánnak, Biztának, Hárbonának, Bigtának és Abagtának, Zetárnak és Karkásnak, a hét udvarmesternek, a kik szolgálának Ahasvérus király előtt, **[11]Hogy hozzák el Vástit, a királynét a király elé, királyi koronával, hogy megmutassa a népeknek és fejedelmeknek az ő szépségét; mert szép arczú vala.** Zsolt. 10,14. [12]De Vásti királyné nem akara menni a király szavára, mely vala az udvarmesterek által. Erre igen megharagudott a király, és az ő haragja felgerjede benne. [13]És monda a király az időket mérő bölcseknek, (mert a királynak összes dolgai a jog- és törvénytudók elé tartoznak. [14]Legközelebb valának pedig hozzá: Karséna, Sétár, Admata, Társis, Méres, Marséna, Mémukán, Persiának és Médiának hét fejedelme, a kik láták a király arczát, és elől ülének az országban): Ezsdr. 7,14. [15]Törvény szerint mit kellene cselekedni Vásti királynéval, mivelhogy nem teljesíté Ahasvérus királynak az udvarmesterek által üzent beszédét? 1Ján. 3,21. [16]Akkor monda Mémukán a király és a fejedelmek előtt: Nemcsak a király ellen vétkezett Vásti királyné; de valamennyi fejedelem és minden nép ellen, Ahasvérus király minden tartományában; [17]Mert a királyné cselekedetének híre fut minden asszonyhoz, úgy, hogy megvetik férjeiket szemeik előtt, és azt mondják: Ahasvérus király megparancsolá, hogy Vásti királyné hozzá menjen, és nem ment. Zsolt. 37,6. [18]És e napon ugyanazt fogják mondani Persia és Média fejedelemasszonyai, a kik meghallják a királyné cselekedetét, a király minden fejedelmének, és lesz elég megvetés és harag. [19]Ha azért a királynak tetszik, bocsásson ki királyi parancsot a maga részéről és irattassék a Persa-Méd törvények közé, visszavonhatatlanul, hogy ne jöjjön többé Vásti Ahasvérus király színe elé, és **hogy az ő királyságát adja a király másnak, a ki jobb ő nálánál.** rész 8,8. Dán. 6,8. 12,15. **[20]És hallják meg a király rendeletét, a melyet teend, egész országában, mert igen nagy az, hogy minden asszony adja meg a tiszteletet az ő férjének, a legnagyobbtól a legkisebbig.** rész 18,5-21. **[21]És tetszett a szó a királynak** és a fejedelmeknek, és a király Mémukán beszéde szerint cselekedék.[22]És leveleket külde a királynak minden tartományába, tartományról tartományra, annak saját írása szerint, és népről-népre, annak nyelve szerint, hogy legyen minden férfi úr az ő házában és beszéljen az ő népének nyelvén. **erre nem is emlékeztem.**

Eszt 2

[1]Ezek után, a mint megszünt Ahasvérus király haragja, megemlékezék Vástiról, és arról a mit cselekedett, és arról a mit végeztek felőle. rész 13,2. [2]És mondának a király apródai, a kik néki szolgálának: Keressenek a királynak szép ábrázatú szűz leányokat. Péld. 14,2. [3]És rendeljen a király tiszteket országának minden tartományába, a kik gyűjtsenek össze minden szép ábrázatú szűz leányt Susán várába, az asszonyok házába, Hégainak, a király kamarásának, az asszonyok őrzőjének keze alá, és adjanak nékik szépítő szereket. Zsolt. 38,17. [4]És az a leány, a ki tetszik a király szemeinek, uralkodjék Vásti helyett. És tetszett a dolog a királynak, és úgy cselekedék. Zsolt. 73,3-12. **[5]Vala egy zsidó férfiú Susán várában, a kinek neve Márdokeus, Jáirnak fia, a ki Simei fia, a ki Kis fia, Benjámin nemzetségéből, [6]A ki Jeruzsálemből fogva vitetett el a száműzött néppel, a mely elvitetett Jekóniással, Júda királyával együtt, a kit rabságba vitt el Nabukodonozor, babilóniai király. 2Kir. 24,14. 15. [7]És ez gondviselője volt Hadassának, azaz Eszternek az ő nagybátyja leányának; mert sem atyja, sem anyja nem volt, és a leány szép alakú és szép ábrázatú vala, s mikor meghalt az ő atyja és anyja, Márdokeus leánya gyanánt magához fogadá.** [8]Lőn pedig, mikor a király parancsa és rendelete kihirdettetett és sok leány gyűjtetett Susán várába, Hégai keze alá, akkor felvétetett Eszter is a király házába, Hégainak, az asszonyok őrének keze alá. [9]És tetszett a leány az ő szemeinek és kegyébe fogadá, és siete néki szépítő szereket adni, és kiadni az ő részét és hét leányzót, a kit néki a király házából kelle kiszemelni, és vivé őt és az ő szolgálóleányait az asszonyok legjobb házába. [10]Meg nem mondá Eszter az ő nemzetségét és származását; mert Márdokeus meghagyta néki, hogy meg ne mondja. rész 15,9. 10. 33,7. 8. [11]Márdokeus pedig minden nap járt az asszonyok házának pitvara előtt, hogy tudakozódjék Eszter hogyléte felől, és hogy mi történik vele. [12]Mikor pedig eljött az ideje minden leánynak, hogy bemenne Ahasvérus királyhoz, miután asszonyok törvénye szerint tizenkét hónapig bántak vele (mert ennyi időbe telik az ő szépítésök, hat hónapig mirtusolajjal és hat hónapig illatos szerekkel és asszonyi szépítő szerekkel): Jel. 3,7. [13]Akkor így ment a leány a királyhoz: Mindent, a mit kivánt, megadtak néki, hogy menjen azzal az asszonyok házából a király házáig; [14]Este bement és reggel visszatért az asszonyok második házába, Sahásgáznak, a király udvarmesterének, a hálótársak őrzőjének kezei alá; nem jött többé a királyhoz, csak ha kivánta őt a király, és nevén hívták. rész 9,4. [15]Mikor azért eljött az ideje Eszternek, a Márdokeus nagybátyja, Abihail leányának, a kit leánya gyanánt fogadott, hogy bemenne a királyhoz, nem kivánt mást, mint a mit Hégai, a király udvarmestere, az asszonyok őrzője mondott néki, és kedves vala Eszter mindenki szemei előtt, a ki őt látá. Ésa. 19,11. 12. 1Kor. 1,19. [16]És felviteték Eszter Ahasvérus királyhoz, az ő királyi házába, a tizedik hónapban, ez a Tébet hónapja, országlásának hetedik évében. Dán. 2,21. 4,30-33. [17]És a király Esztert minden asszonynál inkább szereté, és minden leánynál nagyobb kedvet és kegyelmet nyert ő előtte, és tette a királyi koronát az ő fejére, és királynévá tette Vásti helyett. [18]És nagy lakomát adott a király minden ő fejedelmének és szolgáinak, az Eszter lakomáját, és a tartományoknak nyugalmat adott, és ajándékokat osztogata király módjára. vers 17. [19]És mikor összegyűjték a szűzeket másodszor, Márdokeus üle a király kapujában. [20]És Eszter nem mondá meg sem származását, sem nemzetségét, miképen megparancsolá néki Márdokeus; mert Márdokeus szavát Eszter úgy fogadá, mint mikor gyámja volt. Dán. 2,22. 1Kor. 4,5. [21]Azokban a napokban pedig, mikor Márdokeus üle a király kapujában, megharagudott Bigtán és Téres, a király két udvarmestere, a kapu őrei, és azon voltak, hogy rávetik kezeiket Ahasvérus királyra. Zsolt. 107,38. [22]Tudtára esett e dolog Márdokeusnak, és megmondá Eszter királynénak, és Eszter elmondá a királynak Márdokeus nevében. vers 19. Zsolt. 107,40. [23]És megvizsgálták a dolgot és úgy találták, és mind a kettőt fára akasztották. És megírattaték a krónikák könyvébe a király előtt. rész 5,13. 14.

Eszt 3

[1]Ezek után nagy méltóságra emelé Ahasvérus király **Hámánt, a Hammedáta fiát, az Agágibelit, és felmagasztalá őt, és feljebb helyezteté székét minden fejedelménél, a kik vele valának.** rész 12,12-25. [2]És a király minden szolgái, a kik a király kapujában valának, térdet hajtottak és leborultak Hámán előtt; mert úgy parancsolta meg nékik a király; de Márdokeus nem hajtott térdet és nem borult le. [3]Mondának azért a király szolgái, a kik a király kapujában valának, Márdokeusnak: Miért szeged meg a király parancsát? [4]Lőn pedig, mikor így szólnának néki minden nap és nem hallgata rájok, feljelenték Hámánnak, hogy lássák, megállnak-é Márdokeus dolgai, mert azt jelenté nékik, hogy ő zsidó. [5]És látván Hámán, hogy Márdokeus térdet nem hajt és nem borul le előtte, megtelék Hámán haraggal. Péld. 17,27. 28. [6]De kevés volt előtte, hogy csakis Márdokeusra magára vesse rá kezét, (mert megmondták néki Márdokeus nemzetségét) azért igyekezett Hámán elveszteni minden zsidót, a ki Ahasvérus egész országában vala, a Márdokeus nemzetét. **ELSŐ NAGY HOLOKAUSZT** **[7]Az első hónapban, ez Nisán hónapja, Ahasvérus királyságának tizenkettedik évében, Púrt, azaz sorsot vetének Hámán előtt napról-napra és hónapról-hónapra a tizenkettedikig, s ez Adár hónapja.** rész 9,24. [8]És monda Hámán Ahasvérus királynak: Van egy nép, elszórva és elkülönítve a népek között, országod minden tartományában, és az ő törvényei különböznek minden nemzetségtől, és a király törvényeit nem teljesíti; a királynak bizony nem illik úgy hagyni őket. [9]Ha a királynak tetszik, írja meg, hogy ők elvesztessenek, és én tízezer tálentom ezüstöt mérek a hivatalnokok kezeibe, hogy a király kincstárába vigyék. [10]Akkor lehúzá a király az ő gyűrűjét a maga kezéről, és adá azt az Agágibeli Hámánnak, Hammedáta fiának, a zsidók ellenségének. 1Móz. 41,42. 43. [11]És monda a király Hámánnak: Az ezüst tied legyen s a nép is, hogy azt cselekedjed vele, a mi néked tetszik. Zsolt. 119,120. [12]Előhivatának azért a király irnokai az első hónap tizenharmadik napján, és megiraték minden úgy, a miként Hámán parancsolá, a király fejedelmeinek és a kormányzóknak, a kik az egyes tartományokban valának, és minden egyes nép fejeinek; minden tartománynak annak írása szerint, és minden egyes népnek az ő nyelve szerint, **Ahasvérus király nevében iratott és megpecsételtetett a király gyűrűjével.** vers 10. [13]És elküldettek a levelek futárok által a király minden tartományába, hogy kipusztítsák, megöljék és megsemmisítsék mind a zsidókat, ifjútól a vénig, gyermekeket és asszonyokat egy napon, tizenharmadik napján a tizenkettedik hónapnak, (ez Adár hónapja) és hogy javaikat elragadják. [14]Az írásnak mássa, hogy tétessék törvény minden egyes tartományban, meghirdettetett minden népnek, hogy legyenek készen azon a napon. vers 13.[15]A futárok kimenének gyorsan a király parancsával. És a törvény Susán várában is kiadatott; a király pedig és Hámán leültek, hogy igyanak; de Susán városa felháborodott.

Eszt 4

[1]Márdokeus pedig megtudta mindazt, a mi történt; és Márdokeus megszaggatá ruháit, zsákba és hamuba öltözék, és a város közepére méne és kiálta nagy és keserves kiáltással. Zsolt. 1,5. 5,6. 7. [2]És eljött a királynak kapuja elé; mert nem volt szabad bemenni a király kapuján zsákruhában. [3]És minden egyes tartományban, azon helyen, a hová a király parancsa és törvénye eljutott, **nagy gyásza volt a zsidóknak, böjt és siralom és jajgatás; zsák és hamu vala terítve sokak alá.** [4]Eljöttek azért Eszternek leányai és udvarmesterei és megmondák néki, és megszomorodék a királyasszony nagyon, és külde ruhákat, hogy felöltöztetnék Márdokeust, és hogy vesse le a zsákot magáról; de nem fogadá el. [5]Akkor előhivatá Eszter Hatákot, a király udvarmesterei közül a ki az ő szolgálatára volt rendelve, és kiküldé őt Márdokeushoz, hogy megtudja, mi az és miért van az? [6]Kiméne tehát Haták Márdokeushoz a város utczájára, mely a király kapuja előtt vala. rész 7,14. [7]És elmondá néki Márdokeus mindazt, a mi érte őt, és az ezüst összegét, a melyet Hámán mondott, hogy juttat a király kincséhez a zsidókért, hogy elvesztessenek. [8]És az írott rendeletnek mássát is, a melyet Susánban adtak ki eltöröltetésökre, átadá néki, hogy mutassa meg Eszternek, és jelentse és hagyja meg néki, hogy menjen a

királyhoz, könyörögni néki és esedezni előtte az ő nemzetségéért. [9]Elméne azért Haták, és elmondá Eszternek Márdokeus szavait. Zsolt. 8,15. [10]És monda Eszter Hatáknak, és meghagyá néki, hogy tudassa Márdokeussal: [11]A király minden szolgája és a király tartományainak népe tudja, hogy minden férfinak és asszonynak, a ki bemegy a királyhoz a belső udvarba hivatlanul, egy a törvénye, hogy megölettessék, kivévén, a kire a király aranypálczáját kinyujtja, az él; én pedig nem hívattam, hogy a királyhoz bemenjek, már harmincz napja. rész 5,2. 8,4. [12]És megmondák Márdokeusnak Eszter szavait. rész 33,11. [13]És monda Márdokeus visszaüzenve Eszternek: Ne gondold magadban, hogy te a király házában megmenekülhetsz a többi zsidó közül. [14]Mert ha e mostani időben te hallgatsz, másunnan lészen könnyebbségök és szabadulások a zsidóknak; te pedig és atyád háza elvesztek. És ki tudja, talán e mostani időért jutottál királyságra? Zsolt. 90,10. rész 5,7. [15]És monda Eszter visszaüzenve Márdokeusnak: rész 8,9. Zsolt. 103,15. 16. **[16]Menj el és gyűjts egybe minden zsidót, a ki Susánban találtatik, és bőjtöljetek érettem és ne egyetek és ne igyatok három napig se éjjel se nappal, én is és leányaim így bőjtölünk és ekképen megyek be a királyhoz, noha törvény ellenére; ha azután elveszek, hát elveszek. rész 10,2. [17]Elméne azért Márdokeus, és úgy cselekedett mindent, a mint néki Eszter parancsolá. Zsolt. 5,7. (szituációs etika/vagy altruizmus?)**

Eszt 5

[1]Történt pedig harmadnapon, hogy Eszter felöltözött királyiasan, és megállt a király házának belső udvarában, a király háza ellenében, és a király üle királyiszékében, a királyi házban, a ház ajtajának átellenében. rész 7,1. Zsolt. 31,16. [2]És lőn, a mint meglátá a király Eszter királynét, hogy áll az udvarban, kegyet találá szemei előtt, és kinyujtá a király Eszterre az arany pálczát, a mely kezében vala, akkor oda méne Eszter, és megilleté az arany pálcza végét. [3]És monda néki a király: Mi kell néked Eszter királyné? És mi a kérésed? Ha az ország fele is, megadatik néked. Márk 6,23. [4]És felele Eszter: Ha a királynak tetszik, jőjjön a király és Hámán ma a lakomára, melyet néki készítettem. [5]És monda a király: Gyorsan elő Hámánt, hogy teljesítse Eszter kívánságát. És elment a király és Hámán a lakomára, a melyet Eszter készített vala. [6]Monda pedig a király Eszternek borivás közben: Mi a te kívánságod? Megadatik néked. És mi a te kérésed? Ha az ország fele is, meglészen! [7]És felele Eszter, és monda: Az én kívánságom és kérésem ez: [8]Ha kegyet találtam a király szemei előtt, és ha a királynak tetszik megadni kívánságomat és teljesíteni kérésemet: jőjjön el a király és Hámán a lakomára, a melyet készítek nékik, **MESESZERŰ** és holnap a király beszéde szerint cselekszem. [9]És kiment Hámán azon a napon vígan és jó kedvvel. De a mint meglátá Hámán Márdokeust a király kapujában, és ez fel nem kelt és nem mozdult meg előtte, megtelék Hámán haraggal Márdokeus ellen. [10]De megtartóztatá magát Hámán, és haza ment, és elküldvén, magához hivatá barátait és Zérest, az ő feleségét. 1Kor. 15,42-44. [11]És elbeszélé nékik Hámán gazdagságának dicsőségét, fiainak sokaságát és mindazt, a mivel felmagasztalta őt a király, és hogy feljebb emelte őt a fejedelmeknél és a király szolgáinál; [12]És monda Hámán: Nem is hívott Eszter királyné mást a királylyal a lakomára, a melyet készített, hanem csak engem, és még holnapra is meghivattattam hozzá a királylyal. Zsolt. 56,9. Jer. 17,10. [13]De mindez semmit sem ér nékem, valamíg látom a zsidó Márdokeust ülni a király kapujában. Siral. 1,14. Hós. 13,12. [14]És monda néki Zéres, az ő felesége és minden barátja: Csináljanak ötven könyöknyi magas fát, és reggel mondd meg a királynak, hogy Márdokeust akaszszák reá, és akkor menj a királylyal a lakomára vígan. És tetszett a dolog Hámánnak, és megcsináltatta a fát. rész 7,9. 9,14.

Eszt 6

[1]Azon éjjel kerülte az álom a királyt, és megparancsolá, hogy hozzák elő a történetek emlékkönyvét, és ezek olvastattak a király előtt. [2]És írva találák, a mint Márdokeus feljelenté Bigtánát és Térest, a király két udvarmesterét, a küszöb őrzőit, a kik azon voltak, hogy rávetik kezöket Ahasvérus királyra. rész 2,21-23. [3]És monda a király: Micsoda tisztességet és

méltóságot adtak azért Márdokeusnak? És felelének a király apródjai, az ő szolgái: Semmit sem juttattak néki azért. [4]Akkor monda a király: Ki van az udvarban? (Mert Hámán jöve a királyi ház külső udvarába, hogy megmondja a királynak, hogy akasztassa fel Márdokeust a fára, a melyet készittetett néki.) rész 5,14. [5]És felelének néki a király apródjai: Ímé Hámán áll az udvarban. És mondja a király: Jőjjön be! [6]És beméne Hámán, és monda néki a király: Mit kell cselekedni azzal a férfiúval, a kinek a király tisztességet kiván? (Hámán pedig gondolá az ő szívében: Kinek akarna a király nagyobb tisztességet tenni, mint én nékem?) [7]És monda Hámán a királynak: A férfiúnak, a kinek a király tisztességet kiván, [8]Hozzanak királyi ruhát, a melyben a király jár, és lovat, a melyen a király szokott ülni † és a melynek fejére királyi koronát szoktak tenni. Dán. 5,16. 29. † 1Kir. 1,3. 3. [9]És adják azt a ruhát és lovat a király egyik legelső fejedelmének a kezébe, és öltöztessék fel azt a férfiút, a kinek a király tisztességet kiván, és hordozzák őt a lovon a város utczáin, és kiáltsák előtte: Így cselekesznek a férfiúval, a kinek a király tisztességet kiván.• 1Móz. 41,42. 43. [10]Akkor monda a király Hámánnak: Siess, hozd elő azt a ruhát és azt a lovat, a mint mondád, és cselekedjél úgy a zsidó Márdokeussal, a ki a király kapujában ül, és semmit el ne hagyj mindabból, a mit szóltál. vers 8. [11]Előhozá azért Hámán a ruhát és a lovat, és felöltözteté Márdokeust, és lovon hordozá őt a város utczáján, és kiáltá előtte: Így cselekesznek a férfiúval, a kinek a király tisztességet kiván. vers 4. [12]És Márdokeus megtére a király kapujához. Hámán pedig siete házába, búsulva és fejét betakarva. Ésa. 40,13. 14. Róm. 11,34. [13]És elbeszélé Hámán Zéresnek, az ő feleségének és minden barátjának mindazt, a mi vele történt. És mondának néki az ő bölcsei és Zéres, az ő felesége: Ha Márdokeus, a ki előtt kezdtél hanyatlani, a zsidók magvából való: nem bírsz vele, hanem bizony elesel előtte. rész 7,9. 10. [14]És a míg így beszélének vele, eljövének a király udvarmesterei, és siettek Hámánt a lakomára vinni, a melyet készített vala Eszter. rész 5,8. 12.

Eszt 7

[1]És elméne a király és Hámán a lakomára, Eszter királynéhoz.[2]És monda a király Eszternek másodnapon is, borivás közben: Mi a te kivánságod Eszter királyné? Megadatik. És micsoda a te kérésed? Ha az országnak fele is, meglészen. rész 5,6. [3]És felele Eszter királyné, és monda: Ha kegyet találtam szemeid előtt, oh király! és ha a királynak tetszik, **add meg nékem életemet kivánságomra, és nemzetségemet kérésemre.** [4]Mert eladattunk, én és az én nemzetségem, hogy kipusztítsanak, megöljenek és megsemmisítsenek minket; ha csak szolgákul, vagy szolgálókul adattunk volna el, akkor hallgatnék, jóllehet az ellenség nem adna kárpótlást a király veszteségéért. rész 9,20. 1Kir. 8,46. [5]És szóla Ahasvérus király, és monda Eszternek, a királynénak: Ki az és hol van az, a kit az ő szíve erre vitt, hogy azt cselekedné? [6]És monda Eszter: **Az ellenség és gyűlölő, ez a gonosz Hámán! Akkor Hámán megrettene a király és királyné előtt.** rész 5,4. 8. [7]A király pedig felkele haragjában a borivástól és méne a palotakertbe; Hámán pedig ott maradt, hogy életéért könyörögjön Eszter királynénál; mert látta, hogy a király részéről elvégeztetett az ő veszte. [8]És mikor a király visszatért a palota kertjéből a borivás házába, Hámán a kerevetre esék, a melyen Eszter vala. Akkor monda a király: Erőszakot is akar elkövetni a királynén én nálam a házban?! A mint e szó kijött a király szájából, Hámán arczát befedék. [9]És monda Harbona, az udvarmesterek egyike a király előtt: Ímé a fa is, a melyet készített Hámán Márdokeusnak, a ki a király javára szólott vala, ott áll Hámán házában, ötven könyöknyi magas. És monda a király: Akasszátok őt magát reá! rész 5,14. 6,4. rész 2,22. 23. rész 6,13. [10]Felakasztá azért Hámánt a fára, a melyet készített Márdokeusnak, és megszünék a király haragja. Ésa. 57,20.

Eszt 8

[1]Azon a napon adá Ahasvérus király Eszter királynénak Hámánnak, a zsidók ellenségének házát, és Márdokeus beméne a király elébe, mert elmondotta Eszter, micsodája ő néki. rész 2,7. húzá azért a király az ő gyűrűjét, a melyet Hámántól elvett, és adá azt Márdokeusnak. Eszter

pedig Márdokeust tette Hámán házának fejévé. rész 3,10. [3]És tovább szóla Eszter a király előtt, és leborult annak lábaihoz és sírt és könyörgött, hogy semmisítse meg az agági Hámán gonoszságát és tervét, a melyet kigondolt a zsidók ellen. rész 3,9-15. [4]És a király kinyujtá Eszterre az arany pálczát, és Eszter felkelt és megálla a király előtt, [5]És monda: Ha a királynak tetszik, és ha kegyet találtam ő előtte, és ha helyes a dolog a király előtt, és én kedves vagyok szemei előtt: írassék meg, hogy vonassanak vissza az agági Hámánnak, Hammedáta fiának tervéről szóló levelek, a melyeket írt, hogy elveszessék a zsidókat, a kik a király minden tartományában vannak. [6]Mert hogyan tudnám nézni azt a nyomorúságot, mely érné az én nemzetségemet, és hogyan tudnám nézni az én atyámfiainak veszedelmét? [7]Monda pedig Ahasvérus király Eszter királynénak és a zsidó Márdokeusnak: **Ímé Hámán házát Eszternek adtam, és őt felakasztották a fára azért, mert a zsidókra bocsátotta kezét.** vers 1. rész 7,10. **[8]Ti pedig írjatok a zsidóknak, a mint tetszik néktek a király nevében és pecsételjétek meg a király gyűrűjével; mert az írás, a mely a király nevében van írva és a királynak gyűrűjével van megpecsételve, vissza nem vonható.** vers 2. rész 1,19. [9]Hivattatának azért a király irnokai azonnal, a harmadik hónapban (ez a Siván hónap), annak huszonharmadik napján, és megírák úgy, a miként Márdokeus parancsolá a zsidóknak és a fejedelmeknek, a kormányzóknak és a tartományok fejeinek, Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonhét tartományba; minden tartománynak annak írása szerint, és minden nemzetségnek az ő nyelvén, és a zsidóknak az ő írások és az ő nyelvök szerint. rész 3,12. † rész 1,1. [10]És megírá Ahasvérus király nevében, és megpecsételé a király gyűrűjével. És külde leveleket lovas futárok által, a kik lovagolnak a királyi ménes gyors paripáin, [11]Hogy megengedte a király a zsidóknak, a kik bármely városban vannak, hogy egybegyűljenek és keljenek fel életökért, és hogy kipusztítsák, megöljék és megsemmisítsék minden népnek és tartománynak seregét, a mely őket nyomorgatja, kicsinyeket és nőket, és hogy javaikat elragadják. [12]Egy napon, Ahasvérus királynak minden tartományában, tizenharmadik napján a tizenkettedik hónapnak (ez Adár hónapja). rész 3,13. [13]Az írásnak mássa, hogy adassék törvény minden egyes tartományban, meghirdettetett minden népnek, hogy a zsidók készen legyenek azon a napon, hogy megbosszulják magokat ellenségeiken. Zsolt. 1,4. [14]A futárok a királyi gyors paripákon kimenének sietve és sürgősen a király parancsolata szerint; és kiadatott a törvény Susán várában is. [15]Márdokeus pedig kiméne a király elől kék bíbor és fehér királyi ruhában, és nagy arany koronával, és bíborbársony palástban, és Susán városa vígada és örvendeze. vers 1. 2. rész 6,8-10. **[16]A zsidóknak világosság támada, öröm, vigasság és tisztesség.** [17]És minden tartományban és minden városban, a hová a király szava és rendelete eljuta, öröme és vigalma lőn a zsidóknak, lakoma és ünnep, **és sokan a föld népei közül zsidókká lettek; mert a zsidóktól való félelem szállta meg őket.** rész 9,22. 23. rész 6,13.

Eszt 9

„ELLENPOGROM” (SZA) Hol van itt az evangélium?

[1]A tizenkettedik hónapban azért (ez az Adár hónap), annak tizenharmadik napján, a mikor eljött az ideje a király szavának és végzésének, hogy akkor teljesíttessék, **azon a napon, a melyen a zsidók ellenségei remélték, hogy hatalmat vesznek rajtok, ellenkezőleg fordult; mert magok a zsidók vőnek hatalmat azokon, a kik őket gyűlölék.** rész 3,13. 8,12. [2]Egybegyűlének a zsidók városaikban, Ahasvérus király minden tartományában, hogy rávessék kezöket azokra, a kik vesztöket keresték, és senki sem állhatott meg előttük; mert miattok való félelem szállott minden népre. rész 8,11. [3]És a tartományok minden feje, fejedelmek, kormányzók és a király hivatalnokai magasztalták a zsidókat; **mert a Márdokeustól való félelem szállott rájok.** rész 6,13. 8,15. [4]Mert nagy volt Márdokeus a király házában, és híre elment minden tartományba; mert ez a férfiú, Márdokeus, emelkedett és nagyobbodott. **[5]És leverték a zsidók minden ellenségeiket fegyverrel, megölvén és megsemmisítvén azokat, és akaratok szerint cselekedének gyűlölőikkel.** rész 1,19. **[6]És Susán várában megölének és**

megsemmisítének a zsidók ötszáz férfiút. rész 2,7. 8. 7,5. [7]Parsandátát, Dalpont és Aspatát. rész 30,21. Siral. 2,5. [8]Porátát, Adáliát és Aridátát. [9]Parmástát, Arisait, Aridait és Vajzátát. rész 2,6. **[10]Tíz fiát Hámánnak, Hammedáta fiának, a zsidók ellenségének megölték; de zsákmányra nem tették rá kezöket.** rész 5,11. [11]Azon a napon megtudá a király a Susán várában megöletteknek számát. rész 7,5. 14,15. [12]És monda a király Eszter királynénak: Susán várában megöltek a zsidók és megsemmisítettek ötszáz férfiút és Hámán tíz fiát; a király többi tartományaiban mit cselekesznek? Mi a kívánságod? és megadatik néked. És mi még a te kérésed? és meglészen. [3]És monda Eszter: Ha a királynak tetszik, engedje meg holnap is a zsidóknak, a kik Susánban laknak, hogy cselekedjenek a mai parancsolat szerint, és Hámán tíz fiát akaszszák fel a fára. rész 6,14. 7,9-10. [14]És szóla a király, hogy úgy tegyenek. És kiadaték a parancs Susánban, és Hámán tíz fiát felakasztották. rész 17,6. [15]És összegyűltek a zsidók, a kik Susánban valának, Adár havának tizennegyedik napján is, és megölének Susánban háromszáz férfiút; de zsákmányra nem tették rá kezöket. [16]És a többi zsidók is, a kik a király tartományaiban voltak, összegyűlének és feltámadtak életökért, és békében maradtak ellenségeiktől; **megölének pedig gyűlölőikből hetvenötezeret; de zsákmányra nem tették rá kezöket.** rész 3,13. [17]Történt ez az Adár hónapjának tizenharmadik napján, és megnyugovának a tizennegyedik napon, és tették azt vigalom és öröm napjává. rész 2,3. 10,7. **[18]De a zsidók, a kik Susánban valának, egybegyűlének azon hónap tizenharmadik és tizennegyedik napján, és megnyugovának azon hónap tizenötödik napján, és azt tették vigalom és öröm napjává.** vers 19. HÁTBORZONGATÓ [19]Azért a vidéki zsidók, a kik kerítetlen falvakban laktak, Adár hónapjának tizennegyedik napját tették öröm és vigalom napjává és ünneppé, a melyen ajándékokat küldözgetnek egymásnak. Nehem. 8,10-12. [20]És megírá Márdokeus e dolgokat, **és leveleket külde minden zsidónak, a ki Ahasvérus király minden tartományában, közel és távol, vala.** rész 9,25. **[21]Meghagyva nékik, hogy tartsák meg az Adár hónapnak tizennegyedik napját és annak tizenötödik napját évről-évre, [22]Mint olyan napokat, a melyeken megnyugovának a zsidók ellenségeiktől, és mint olyan hónapot, a melyben keserűségök örömre és siralmuk ünnepre fordult;** hogy tartsák meg azokat vigalom és öröm napjaiul, és küldjenek adjándékot egymásnak és adományokat a szegényeknek. Nehem. 8,10-12. [23]És felfogadák a zsidók, hogy megcselekszik, a mit kezdettek és a mit Márdokeus íra nékik. vers 21. 22. 27. [24]Mert az agági Hámán, Hammedátának fia, minden zsidónak ellensége, szándékozott a zsidókat elveszteni, és Púrt, azaz sorsot vetett, hogy őket megrontsa és megsemmisítse; rész 3,6. 7. [25]De mikor a király tudomására jutott, **megparancsolá levélben, hogy gonosz szándéka, a melyet gondolt a zsidók ellen, forduljon az ő fejére, és felakaszták őt és fiait a fára.** rész 7,9. 10. 9,13. 14. **[26]Annakokáért elnevezék e napokat Púrimnak a Púr nevétől**. És azért ezen levél minden szava szerint, és a mit láttak erre nézve, és a mi érte őket: vers 24. 31. [27]Elhatározák és elfogadák a zsidók mind magokra, mind ivadékokra és mindazokra, a kik hozzájok csatlakoznak, **örök időkre, hogy megtartják e két napot, írásuk és határozatuk szerint, minden esztendőben.** rész 8,17. vers 17. 18. **[28]És ezen napok emlékezetben lesznek és megülik azokat nemzedékről-nemzedékre, családról-családra, tartományról-tartományra és városról-városra. És ezek a Púrim napjai el nem múlnak a zsidók között, és emlékök ki nem vész ivadékaik közül.** vers 26. [29]Ira pedig Eszter királyné, Abihail leánya és a zsidó Márdokeus egész hatalommal, hogy megerősítsék e második levelet a Púrimról. vers 20. 21. [30]És külde leveleket minden zsidónak Ahasvérus országának százhuszonhét tartományába, békességes és igazságos szavakkal; [31]Hogy megerősíttessenek ezek a Púrim napjai, meghatározott idejökben, a miképen meghagyta nékik a zsidó Márdokeus és Eszter királyné, és a mint elrendelték magokra és ivadékaikra a bőjtölés és jajkiáltás dolgát. vers 26. vers 23. 27. [32]És Eszter beszéde megerősíté ezt a Púrim történetét, és könyvbe iraték.

Eszt 10

[1]És Ahasvérus király adót vettete a földre és a tenger szigeteire. **[2]Az ő erejének és hatalmának minden cselekedete pedig és Márdokeus nagy méltóságának története, a mellyel felmagasztalá őt a király, avagy nincsenek-é megírva Média és Persia királyainak évkönyveiben, rész 1,21. [3]Mert a zsidó Márdokeus második volt Ahasvérus király után, nagy a zsidók között, és kedves az ő atyjafiai sokasága előtt, a ki javát keresé népének, és békességet szerze minden ivadékának. (BOSSZÚBÓL KEGYETLENÜL KIÍRTOTTA MINDEN ELLENSÉGÉT!)**

Jób könyve

Jób 1
Jób könyve szerkezete (Kerak):
https://kerak.hu/data/Dokumentumok/Szombatiskolak/2016/btan16_04.pdf
Prológus (1–2. fejezet)
1–2. fej. – Jób és családja. Sátán fogadása Jób ellen. Sátán csapásai. A barátok érkezése
II. Párbeszédek Jób és barátai között (3–31. fejezet)
a) 3–11. fej.: első kör
3. fej. – Jób első beszéde mély csüggedéséről (megátkozza születése napját)
4–5. fej. – Elifáz feddő szavai (4,12–21; álma, magánkinyilatkoztatása)
6–7. fej. – Jób másodszor szól súlyos szenvedéseiről
8. fej. – Bildád vádolja Jóbot (8,8; az „atyák” hagyományainak tekintélye)
9–10. fej. – Jób harmadszor: panasza Isten bánásmódja miatt
11. fej. – Cófár: felszólítás a megtérésre
11Bevezetés
b) 12–20. fejezet: második kör
12–14. fej. – Jób először: kitart feddhetetlensége mellett (14. fej.; halál, feltámadás)
15. fej. – Elifáz istentelenséggel vádolja Jóbot
16–17. fej. – Jób másodszor: elmarasztaló szavak a barátok kegyetlensége miatt
18. fej. – Bildád: csak a gonoszokra jön csapás
19. fej. – Jób harmadszor: a feltámadásba vetett hite
20. fej. – Cófár: a gonoszok jelen- és jövőbeli megbüntetése
c) 21–31. fej.: harmadik kör
21. fej. – Jób először: a gonoszok jólétéről
22. fej. – Elifáz: felhívás a megtérésre (utalás az özönvízre)
23–24. fej. – Jób másodszor: szeretne Isten előtt megjelenni (23,3–6; Jób hite)
25. fej. – Bildád: az ember nem igazulhat meg Isten előtt
26–31. fej. – Jób harmadszor, egyben leghosszabban: tapasztalatainak újbóli áttekintése, fenntartja ártatlanságát (29. fej. utalások Jób életének korábbi szakaszaira) (Cófár kimarad)
III. Elihu beszédei (32–37. fejezet)
32–33. fej. – Bevezetés és első beszéd: elmondja új elméletét a szenvedésről („Isten többször szól”; „váltságdíjat találtam”)
34. fej. – Második beszéd: igyekszik igazolni Istent (fenntartó Isten)
35. fej. – Harmadik beszéd: vitatja azt, hogy Isten nem törődne Jóbbal
36–37. fej. – Negyedik beszéd: Isten igazságossága teremtményeivel való bánásmódjában; hatalmának megnyilatkozása a természetben
JÓB KÖNYVE12
IV. Isten válasza (38–41. fejezet)
38. fej. – Első válasz: a törvényeknek alávetett világmindenség kinyilatkoztatja Istent

39. fej. – Második válasz: az állatok élete is kinyilatkoztatja Istent
40–41. fej. – Harmadik válasz: a behemót (40. fej.) és a leviatán (41. fej.) is kinyilatkoztatja Istent
V. Befejezés (42. fejezet)
42. fej. – Jób elismeri Isten hatalmát, igazságosságát, imákozik barátaiért; Isten helyreállítja Jób boldogságát
A könyv nagyobb részét kitevő középső szakasz költői formában íródott. Ezért soroljuk Jób könyvét a Biblia ún. költői könyvei közé. Az öt költői könyv: Jób, Zsoltárok, Példabeszédek, Prédikátor könyve és Énekek Éneke. Ennek lényege az, hogy az európai költészettől eltérően nem a hangok, hanem a gondolatok ritmusa érvényesül. Sok természetből vett kép, hasonlat is jellemzi ezt a költői stílust. Ugyanazt a gondolatot néha többször is megismétli, más-más hasonlatot alkalmazva.

[1]Vala Úz földén egy ember, a kinek Jób vala a neve. Ez az ember feddhetetlen, igaz, istenfélő vala és bűn-gyűlölő. [2]Születék pedig néki hét fia és három leánya. Ezék. 14,14. [3]És vala az ő marhája: hétezer juh, háromezer teve és ötszáz igabarom és ötszáz szamár; cselédje is igen sok vala, és ez a férfiú nagyobb vala keletnek minden fiánál. [4]Eljártak vala pedig az ő fiai egymáshoz és vendégséget szerzének otthon, kiki a maga napján. Elküldtek és meghívták vala az ő három hugokat is, hogy együtt egyenek és igyanak velök. [5]Mikor pedig a vendégség napjai sorra lejártak vala, elkülde értök Jób és megszentelé őket, és jóreggel felserkene és áldozik vala égőáldozattal mindnyájuk száma szerint; **mert ezt mondja vala Jób: Hátha vétkeztek az én fiaim és gonoszt gondoltak az Isten ellen az ő szivökben! Így cselekedik vala Jób minden napon.** **vers 1.** [6]Lőn pedig egy napon, hogy eljövének az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt; és eljöve a Sátán is közöttök. 1Kir. 22,19-21. [7]És monda az Úr a Sátánnak: Honnét jösz? És felele a Sátán az Úrnak és monda: Körülkerültem és át meg át jártam a földet. 1Pét. 5,8. [8]És monda az Úr a Sátánnak: Észrevetted-é az én szolgámat, Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a földön: feddhetetlen, igaz, istenfélő, és bűngyűlölő. Zsolt. 7,16. [9]Felele pedig az Úrnak a Sátán, és monda: Avagy ok nélkül féli-é Jób az Istent? Ésa. 45,19. [10]Nem te vetted-é körül őt magát, házát és mindenét, a mije van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön. [11]De bocsássad csak rá a te kezedet, verd meg mindazt, a mi az övé, avagy nem átkoz-é meg szemtől-szembe téged?! vers 20. 22. [12]Az Úr pedig monda a Sátánnak: Ímé, mindazt, a mije van, kezedbe adom; csak ő magára ne nyujtsd ki kezedet. És kiméne a Sátán az Úr elől. 1Kir. 22,22. [13]Lőn pedig egy napon, hogy az ő fiai és leányai esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjoknak házában. vers 18. [14]És követ jöve Jóbhoz, és monda: Az ökrök szántanak, a szamarak pedig mellettök legelésznek vala. [15]De a Sabeusok rajtok ütének és elhajták azokat, a szolgákat pedig fegyverrel ölék meg. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. rész 11,20. Péld. 10,28. [16]Még szól vala ez, mikor jöve egy másik, és monda: Istennek tüze esék le az égből, és megégeté a juhokat és a szolgákat, és megemészté őket. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. 1Móz. 19,24. [17]Még ez is szól vala, mikor jöve egy másik, és monda: A Káldeusok három csapatot alkotának és ráütének a tevékre, és elhajták azokat; a szolgákat pedig fegyverrel ölék meg, csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. vers 3. [18]Még ez is szól vala, mikor jöve egy másik, és monda: A te fiaid és leányaid esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjoknak házában; vers 14. Péld. 2,22. [19]És ímé nagy szél támada a puszta felől, megrendíté a ház négy szegeletét, és rászakada az a gyermekekre és meghalának. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. vers 5. rész 3,25. [20]Akkor felkele Jób, megszaggatá köntösét, megberetválá a fejét, **és a földre esék és leborula.** **[21]És monda: Mezítelen jöttem ki az én anyámnak méhéből, és mezítelen térek oda, vissza. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úrnak neve!** **Préd. 5,15.** **1Tim. 6,7.** **rész 17,13.** **[22]Mindezekben nem vétkezék Jób, és Isten ellen semmi illetlent nem cselekedék.** **vers 11.**

Jób 2

[1]Lőn pedig, hogy egy napon eljövének az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt. Eljöve a Sátán is közöttök, hogy udvaroljon az Úr előtt. rész 1,6. 11. [2]És monda az Úr a Sátánnak: Honnét jösz? És felele a Sátán az Úrnak, és monda: Körülkerültem és át meg átjártam a földet. [3]Monda pedig az Úr a Sátánnak: Észrevetted-é az én szolgámat, Jóbot? Bizony nincs a földön olyan, mint ő; feddhetetlen, igaz, istenfélő, bűngyűlölő. Még erősen áll a ő feddhetetlenségében, noha ellene ingereltél, hogy ok nélkül rontsam meg őt. rész 1,20-22. [4]És felele a Sátán az Úrnak, és monda: Bőrt bőrért; de mindent a mije van, odaad az ember az életéért. [5]Azért bocsásd ki csak a te kezedet, és verd meg őt csontjában és testében: avagy nem átkoz-é meg szemtől-szembe téged? [6]Monda pedig az Úr a Sátánnak: Ímé kezedbe van ő, csak életét kiméld. 2Kor. 12,7. [7]És kiméne a Sátán az Úr elől, és megveré Jóbot undok fekélylyel talpától fogva a feje tetejéig. rész 16,8. [8]És vőn egy cserepet, hogy azzal vakarja magát, és így ül vala a hamu közepett. rész 16,8. [9]Monda pedig ő néki az ő felesége: Erősen állasz-é még mindig a te feddhetetlenségedben? Átkozd meg az Istent, és halj meg! rész 19,17. [10]Ő pedig monda néki: Úgy szólsz, mint szól egy a bolondok közül. Ha már a jót elvettük Istentől, a rosszat nem vennők-é el? Mindezekben sem vétkezék Jób az ő ajkaival. Ésa. 45,7. Ámós 3,6. [11]Mikor pedig meghallá Jóbnak három barátja mind ezt a nyomorúságot, a mely esett vala rajta: eljöve mindenik az ő lakó helyéből: a témáni Elifáz, a sukhi Bildád és a naamai Czófár; és elvégezék, hogy együtt mennek be, hogy bánkódjanak vele és vigasztalják őt. 1Krón. 7,22. [12]És a mint ráveték szemöket távolról, nem ismerék meg őt, és fenhangon zokognak vala; azután pedig megszaggatá kiki a maga köntösét, és port hinténk fejökre ég felé. rész 6,4. [13]És ülének vele hét napon és hét éjszakán a földön, és nem szóla egyetlen egy szót egyik sem, mert látják vala, hogy igen nagy az ő fájdalma. 1Sám. 31,13.

Jób 3

[1]Ezután megnyitá Jób az ő száját, és megátkozá az ő napját. Jer. 20,14. 18. [2]És szóla Jób, és monda: Zsolt. 69,9. [3]Veszszen el az a nap, a melyen születtem, és az az éjszaka, a melyen azt mondták: fiú fogantatott. [4]Az a nap legyen sötétség, ne törődjék azzal az Isten onnét felül, és világosság ne fényljék azon. rész 2,9. [5]Tartsa azt fogva sötétség és a halál árnyéka; a felhő lakozzék rajta, nappali borulatok tegyék rettenetessé. [6]Az az éjszaka! Sűrű sötétség fogja be azt; ne soroztassék az az esztendőnek napjaihoz, ne számláltassék a hónapokhoz. [7]Az az éjszaka! Legyen az magtalan, ne legyen örvendezés azon. Zsolt. 102,6. Siral. 4,8. [8]Átkozzák meg azt, a kik a nappalt átkozzák, a kik bátrak felingerelni a leviathánt. [9]Sötétüljenek el az ő estvéjének csillagai; várja a világosságot, de az ne legyen, és ne lássa a hajnalnak pirját! rész 16,9. vers 20. [10]Mert nem zárta be az én anyám méhének ajtait, és nem rejtette el szemeim elől a nyomorúságot. [11]Mért is nem haltam meg fogantatásomkor; mért is ki nem multam, mihelyt megszülettem? rész 10,18. Jer. 20,18. [12]Mért vettek fel engem térdre, és mért az emlőkre, hogy szopjam?! [13]Mert most feküdném és nyugodnám, aludnám és akkor nyugton pihenhetnék - Zsolt. 17,15. Dán. 12,2. Csel. 24,15. [14]Királyokkal és az ország tanácsosaival, a kik magoknak kőhalmokat építenek. [15]Vagy fejedelmekkel, a kiknek aranyuk van, a kik ezüsttel töltik meg házaikat. [16]Vagy mért nem lettem olyan, mint az elásott, idétlen gyermek, mint a világosságot sem látott kisdedek? [17]Ott a gonoszok megszünnek a fenyegetéstől, és ott megnyugosznak, a kiknek erejök ellankadt. [18]A foglyok ott mind megnyugosznak, nem hallják a szorongatónak szavát. [19]Kicsiny és nagy ott egyenlő, és a szolga az ő urától szabad. [20]Mért is ad Isten a nyomorultnak világosságot, és életet a keseredett szivűeknek? rész 6,9. [21]A kik a halált várják, de nem jön az, és szorgalmasabban keresik mint az elrejtett kincset. Zsolt. 37,35. 36. [22]A kik nagy örömmel örvendeznek, vigadnak, mikor megtalálják a koporsót. [23]A férfiúnak, a ki útvesztőbe jutott, és a kit az Isten bekerített köröskörül. [24]Mert kenyerem gyanánt van az én fohászkodásom, és sóhajtásaim ömölnek, mint habok. rész 16,16. [25]Mert a mitől remegve

remegtem, az jöve reám, és a mitől rettegtem, az esék rajtam. rész 1,5. 31,23. [26]Nincs békességem, sem nyugtom, sem pihenésem, mert nyomorúság támadt reám. vers 15.

Jób 4

[1]És felele a témáni Elifáz, és monda: [2]Ha szólni próbálunk hozzád, zokon veszed-é? De hát ki bírná türtőztetni magát a beszédben? [3]Ímé sokakat oktattál, és a megfáradott kezeket megerősítetted; Ésa. 53,3. [4]A tántorgót a te beszédeid fentartották, és a reszkető térdeket megerősítetted; [5]Most, hogy rád jött a sor, zokon veszed; hogy téged ért a baj, elrettensz! [6]Nem bizodalmad-é a te istenfélelmed, s nem reménységed-é utaidnak becsületessége? rész 1,8. 2,10.[7]Emlékezzél, kérlek, ki az, a ki elveszett ártatlanul, és hol töröltettek el az igazak? [8]A mint én láttam, a kik hamisságot szántanak és gonoszságot vetnek, ugyanazt aratnak. Péld. 22,8. Hós. 10,13. 14. [9]Az Istennek lehelletétől elvesznek, az ő haragjának szelétől elpusztulnak. Ésa. 11,4. 2Thess. 2,8. [10]Az oroszlán ordítása, a sakál üvöltése, és az oroszlán-kölykök fogai megsemmisülnek. [11]Az agg oroszlán elvész, ha nincs martaléka, a nőstény oroszlán kölykei elszélednek. rész 18,12. [12]Szó lopódzék hozzám, s valami nesz üté meg abból fülemet. [13]Éjjeli látásokon való töprengések között, mikor mély álom fogja el az embereket. 1Thess. 5,3. [14]Félelem szálla rám, és rettegés, s megreszketteté minden csontomat. [15]Valami szellem suhant el előttem, s testemnek szőre felborzolódék. [16]Megálla, de ábrázatját föl nem ismerém, egy alak vala szemeim előtt, mély csend, és ilyen szót hallék: [17]Vajjon a halandó igaz-é Istennél: az ő teremtője előtt tiszta-é az ember? rész 35,2. Zsolt. 130,3. [18]Ímé az ő szolgáiban sem bízhatik és az ő angyalaiban is talál hibát: [19]Mennyivel inkább a sárházak lakosaiban, a kiknek fundamentumok a porban van, és könnyebben szétnyomhatók a molynál?! [20]Reggeltől estig gyötrődnek, s a nélkül, hogy észrevennék, elvesznek örökre. [21]Ha kiszakíttatik belőlök sátoruk kötele, nem halnak-é meg, és pedig bölcsesség nélkül? Zsolt. 49,11.

Jób 5

[1]Kiálts csak! Van-é, a ki felelne néked? A szentek közül melyikhez fordulsz? [2]Mert a bolondot boszúság öli meg, az együgyűt pedig buzgóság veszti el. [3]Láttam, hogy egy bolond gyökerezni kezdett, de nagy hamar megátkoztam szép hajlékát. Zsolt. 37,35.36. [4]Fiai messze estek a szabadulástól: a kapuban megrontatnak, mert nincs, a ki kimentse őket. [5]A mit learatnak néki, az éhező eszi meg, a töviskerítésből is elviszi azt, kincseiket tőrvetők nyelik el. Zsolt. 73,12.Jer. 12,1. [6]Mert nem porból támad a veszedelem s nem földből sarjad a nyomorúság! [7]Hanem nyomorúságra születik az ember, a mint felfelé szállnak a parázs szikrái. rész 7,16. [8]Azért én a Mindenhatóhoz folyamodnám, az Istenre bíznám ügyemet. rész 2,10. [9]A ki nagy, végére mehetetlen dolgokat művel, és csudákat, a miknek száma nincsen. rész 9,10.Zsolt. 72,18.Róm. 11,33. [10]A ki esőt ad a földnek színére, és a mezőkre vizet bocsát. Zsolt. 135,7. [11]Hogy az alázatosokat felmagasztalja, és a gyászolókat szabadulással vidámítsa. 1Sám. 2,7.8. [12]A ki semmivé teszi a csalárdok gondolatait, hogy szándékukat kezeik véghez ne vihessék. Nehem. 4,15.Zsolt. 33,10.Ésa. 8,10. [13]A ki megfogja a bölcseket az ő csalárdságukban, és a hamisak tanácsát hiábavalóvá teszi. [14]Nappal sötétségre bukkannak, és délben is tapogatva járnak, mint éjszaka. 5Móz. 28,29. [15]A ki megszabadítja a fegyvertől, az ő szájoktól, és az erősnek kezéből a szegényt; Zsolt. 52,4.7. [16]Hogy legyen reménysége a szegénynek, és a hamisság befogja az ő száját. Zsolt. 63,12.Ésa. 52,15. [17]Ímé, boldog ember az, a kit Isten megdorgál; azért a Mindenhatónak büntetését meg ne utáljad! Péld. 3,11.12.Jak. 1,2. [18]Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak. 5Móz. 32,39.

18Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít.
5Móz 32,39
Most lássátok meg, hogy én vagyok, és nincs Isten kivülem! Én ölök és elevenítek, én sebesítek és én gyógyítok, és nincs, a ki kezemből megszabadítson.

1Sám 2,18
Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak
Jk 4, 12 Kb
Egy a törvényhozó, a ki hatalmas megtartani és elveszíteni: kicsoda vagy te, hogy kárhoztatod a másikat?
HÁROM ÉS FÉL ALKALOMMAL UGYANAZ (Jak. nem egészen u.a.)

[19]Hat bajodból megszabadít, és a hetedikben sem illet a veszedelem téged. Zsolt. 91,13.Péld. 24,16. [20]Az éhínségben megment téged a haláltól, és a háborúban a fegyveres kezektől. Róm. 11,34. [21]A nyelvek ostora elől rejtve leszel, és nem kell félned, hogy a pusztulás rád következik. Zsolt. 52,4-7. [22]A pusztulást és drágaságot neveted, és a fenevadaktól sem félsz. Zsolt. 34,11. Zsolt. 91,13. [23]Mert a mezőn való kövekkel is frigyed lesz, és a mezei vad is békességben lesz veled. Hós. 2,17. [24]Majd megtudod, hogy békességben lesz a te sátorod, s ha megvizsgálod a te hajlékodat, nem találsz benne hiányt. [25]Majd megtudod, hogy a te magod megszaporodik, és a te sarjadékod, mint a mezőn a fű. rész 42,11-17.Zsolt. 127,3.4. [26]Érett korban térsz a koporsóba, a mint a maga idején takaríttatik be a learatott gabona. rész 29,25. [27]Ímé ezt kutattuk mi ki, így van ez. Hallgass erre, jegyezd meg magadnak. rész 3,1-26.2,10. **ZSOLTÁRHANG**

Jób 6
[1]Jób pedig felele, és monda: [2]Oh, ha az én bosszankodásomat mérlegre vetnék, és az én nyomorúságomat vele együtt tennék a fontba! [3]Bizony súlyosabb ez a tenger fövenyénél; azért balgatagok az én szavaim. Péld. 27,3. **[4]Mert a Mindenható nyilai vannak én bennem, a melyeknek mérge emészti az én lelkemet (?), és az Istennek rettentései ostromolnak engem. Zsolt. 38,3.4. rész 19,12.** [5]Ordít-é a vadszamár a zöld füvön, avagy bőg-é az ökör az ő abrakja mellett? [6]Vajjon ízetlen, sótalan étket eszik-é az ember; avagy kellemes íze van-é a tojásfehérnek? [7]Lelkem iszonyodik érinteni is; olyanok azok nékem, mint a megromlott kenyér! [8]Oh, ha az én kérésem teljesülne, és az Isten megadná, amit reménylek; [9]És tetszenék Istennek, hogy összetörjön engem, megoldaná kezét, hogy szétvagdaljon engem! rész 3,20. [10]Még akkor lenne valami vigasztalásom; újjonganék a fájdalomban, a mely nem kimél, mert nem tagadtam meg a Szentnek beszédét. rész 7,21. [11]Micsoda az én erőm, hogy várakozzam; mi az én végem, hogy türtőztessem magam?! [12]Kövek ereje-é az én erőm, avagy az én testem aczélból van-é? rész 31,19.Mát. 25,42.45. [13]Hát nincsen-é segítség számomra; avagy a szabadulás elfutott-é tőlem?! **[14]A szerencsétlent barátjától részvét illeti meg, még ha elhagyja is a Mindenhatónak félelmét. rész 31,17.rész 31,18.21. (Muntág, RJ-én)** [15]Atyámfiai hűtlenül elhagytak mint a patak, a mint túláradnak medrükön a patakok. rész 2,11.16,20. [16]A melyek szennyesek a jégtől, a melyekben olvadt hó hömpölyög; Zsolt. 18,17.69,15.[1] [17]Mikor átmelegülnek, elapadnak, a hőség miatt fenékig száradnak. [18]Letérnek útjokról a vándorok; felmennek a sivatagba utánok és elvesznek. [19]Nézegetnek utánok Téma vándorai; Sébának utasai bennök reménykednek. [20]Megszégyenlik, hogy bíztak, közel mennek és elpirulnak. 1Móz. 6,5-7. [21]Így lettetek ti most semmivé; látjátok a nyomort és féltek. Zsolt. 31,12. [22]Hát mondtam-é: adjatok nékem valamit, és a ti jószágotokból ajándékozzatok meg engem? rész 21,14. [23]Szabadítsatok ki engem az ellenség kezéből, és a hatalmasok kezéből vegyetek ki engem? [24]Tanítsatok meg és én elnémulok, s a miben tévedek, értessétek meg velem. Zsolt. 107,42. [25]Oh, mily hathatósak az igaz beszédek! De mit ostoroz a ti ostorozásotok? Zsolt. 37,17.18,20. [26]Szavak ostorozására készültök-é? Hiszen a szélnek valók a kétségbeesettnek szavai! [27]Még az árvának is néki esnétek, és sírt ásnátok a ti barátotoknak is?! Zsolt. 119,72. [28]Most hát tessék néktek rám tekintenetek, és szemetekbe csak nem hazudom? [29]Kezdjétek újra kérlek, ne legyen hamisság. Kezdjétek újra, az én igazságom még mindig áll. rész 16,17. [30]Van-é az én nyelvemen hamisság, avagy az én ínyem nem veheti-é észre a nyomorúságot?

Jób 7

[1]Nem rabszolga élete van-é az embernek a földön, és az ő napjai nem olyanok-é, mint a béresnek napjai? rész 14,15. Ésa. 16,14. **[2]A mint a szolga kívánja az árnyékot, és a mint a béres reményli az ő bérét:** [3]Úgy részesültem én keserves hónapokban, és nyomorúságnak éjszakái jutottak számomra. vers 4. [4]Ha lefekszem, azt mondom: mikor kelek föl? de hosszú az estve, és betelek a hánykolódással reggeli szürkületig. Péld. 29,23. **[5]Testem férgekkel van fedve és a pornak piszokjával; bőröm összehúzódik és meggennyed.** rész 2,7.8.16,8.15. [6]Napjaim gyorsabbak voltak a vetélőnél, és most reménység nélkül tünnek el.[7]**Emlékezzél meg, hogy az én életem csak egy lehellet, és az én szemem nem lát többé jót.** rész 8,9.14,1.2. **[8]Nem lát engem szem, a mely rám néz; te rám veted szemed, de már nem vagyok!** [9]A felhő eltünik és elmegy, így a ki leszáll a sírba, nem jő fel többé. [10]Nem tér vissza többé az ő hajlékába, és az ő helye nem ismeri őt többé.

DE PROFUNDIS

[11]Én sem tartóztatom hát meg az én számat; szólok az én lelkemnek fájdalmában, és panaszkodom az én szívemnek keserűségében. [12]Tenger vagyok-é én, avagy czethal, hogy őrt állítasz ellenem? rész 41,12-34. [13]Mikor azt gondolom, megvigasztal engem az én nyoszolyám, megkönnyebbíti panaszolkodásomat az én ágyasházam: [14]Akkor álmokkal rettentesz meg engem és látásokkal háborítasz meg engem; rész 23,21. [15]Úgy, hogy inkább választja lelkem a megfojtatást, inkább a halált, mint csontjaimat. rész 16,20. [16]Utálom! Nem akarok örökké élni. Távozzál el tőlem, mert nyomorúság az én életem. 1Kir. 19,4. rész 30,15-19. **[17]Micsoda az ember, hogy őt ily nagyra becsülöd, és hogy figyelmedet fordítod reá?** Zsolt. 8,5. **[18]Meglátogatod őt minden reggel, és minden szempillantásban próbálod őt.** Zsolt. 115,3. **ZSOLT 8** [19]Míglen nem fordítod el tőlem szemedet, nem távozol csak addig is tőlem, a míg nyálamat lenyelem? [20]Vétkeztem! Mit cselekedjem én néked, oh embereknek őrizője? Mért tettél ki czéltáblául magadnak? Mért legyek magamnak is terhére. rész 10,14. [21]És mért nem bocsátod meg vétkemet és nem törlöd el az én bűnömet? Hiszen immár a porban fekszem, és ha keresel engem, nem leszek. rész 7,14.

Jób 8

[1]Akkor felele a sukhi **Bildád,** és monda: rész 30,23. [2]Meddig szólasz még efféléket, és lesz a te szádnak beszéde sebes szél? Elforgatja-é Isten az ítéletet, avagy a Mindenható elforgatja-é az igazságot? 2Krón. 19,7.Siral. 1,18. [4]Ha a te fiaid vétkeztek ellene, úgy az ő gonoszságuk miatt vetette el őket. rész 1,18.19. [5]De ha te az Istent buzgón keresed, és a Mindenhatóhoz bocsánatért könyörögsz; rész 22,23. [6]Ha tiszta és becsületes vagy, akkor legott felserken éretted, és békességessé teszi a te igazságodnak hajlékát. [7]És ha előbbi állapotod szegényes volt, ez utáni állapotod boldog lesz nagyon. [8]Mert kérdezd meg csak az azelőtti nemzedéket, és készülj csak fel az ő atyáikról való tudakozódásra! 5Móz. 4,32.32,7. [9]Mert mi csak tegnapiak vagyunk és semmit nem tudunk, mert a mi napjaink csak árnyék e földön. rész 7,7.Zsolt. 39,13. [10]Nem tanítanak-é meg azok téged? Nem mondják-é meg néked, és nem beszélik-é meg szívök szerint néked?! Zsolt. 94,6. **[11]Felnövekedik-é a káka mocsár nélkül, felnyúlik-é a sás víz nélkül?** 3Móz. 19,13.**[12]Még gyenge korában, ha fel nem szakasztják is, minden fűnél előbb elszárad. [13]Ilyenek az ösvényeik mindazoknak, a kik Istenről elfeledkeznek, és a képmutatónak reménysége is elvész.** Zsolt. 129,5.6.rész 11,20. **[14]Mivel szétfoszol bizakodása, és bizodalma olyan lesz, mint a pókháló.** Ésa. 59,6. [15]Házára támaszkodik, és nem áll meg; kapaszkodik belé, és nem marad meg. Zsolt. 10,8.9. [16]Bő nedvességű ez a napfényen is, és ágazata túlnő a kertjén. Zsolt. 1,2.3. [17]Gyökerei átfonódnak a kőhalmon; átfúródnak a szikla-rétegen. [18]Ámha kiirtják helyéről, megtagadja ez őt: Nem láttalak! [19]Ímé ez az ő pályájának öröme! És más hajt ki a porból. Zsolt. 11,6. [20]Ímé az Isten nem veti meg az ártatlant, de a gonoszoknak sem ád előmenetelt. Zsolt. 49,15. [21]Még betölti szádat nevetéssel,

és ajakidat vigassággal.[22]Gyűlölőid szégyenbe öltöznek, és a gonoszok sátora megsemmisül. **VÉGIG TOBZÓDIK KÖLTŐI KÉPEKBEN!**

Jób 9

[1]Felele pedig Jób, és monda: [2]Igaz, jól tudom, hogy így van; hogyan is lehetne igaz a halandó ember Istennél? rész 4,17-19. [3]Ha perelni akarna ő vele, ezer közül egy sem felelhetne meg néki. rész 22,20.Zsolt. 1,4.73,19.20. [4]Bölcs szívű és hatalmas erejű: ki szegülhetne ellene, hogy épségben maradjon? Ésa. 45,9.10. **[5]A ki hegyeket mozdít tova, hogy észre se veszik, és megfordítja őket haragjában. [6]A ki kirengeti helyéből a földet, úgy hogy oszlopai megrepedeznek. [7]A ki szól a napnak és az fel nem kél, és bepecsételi a csillagokat. Józs. 10,12.13. [8]A ki egymaga feszítette ki az egeket, és a tenger hullámain tapos. rész 4,17-19.9,2.15,14-16. [9]A ki teremtette a gönczölszekeret, a kaszás csillagot és a fiastyúkot és a délnek titkos tárait. Ámós 5,8. [10]A ki nagy dolgokat cselekszik megfoghatatlanul, és csudákat megszámlálhatatlanul. rész 5,10. [11]Ímé, elvonul mellettem, de nem látom, átmegy előttem, de nem veszem észre. [12]Ímé, ha elragad valamit, ki akadályozza meg; ki mondhatja néki: Mit cselekszel? rész 2,11.25,2-6. [13]Ha az Isten el nem fordítja az ő haragját, alatta meghajolnak Ráháb czinkosai is. [14]Hogyan felelhetnék hát én meg ő néki, és lelhetnék vele szemben szavakat? [15]A ki, ha szinte igazam volna, sem felelhetnék néki; kegyelemért könyörögnék ítélő birámhoz. [16]Ha segítségül hívnám és felelne is nékem, még sem hinném, hogy szavamat fülébe vevé; Zsolt. 138,8.12.Zsid. 4,13. [17]A ki forgószélben rohan meg engem, és ok nélkül megsokasítja sebeimet. rész 1,19. [18]Nem hagyna még lélekzetet se vennem, hanem keserűséggel lakatna jól. [19]Ha erőre kerülne a dolog? Ímé, ő igen erős; és ha ítéletre? Ki tűzne ki én nékem napot? Zsolt. 104,2.3. [20]Ha igaznak mondanám magamat, a szájam kárhoztatna engem; ha ártatlannak: bűnössé tenne engemet.** [21]Ártatlan vagyok, nem törődöm lelkemmel, útálom az életemet. rész 1,8.2,3.23,10-12. [22]Mindegy ez! Azért azt mondom: elveszít ő ártatlant és gonoszt! 2Móz. 14,31.Ésa. 51,15. [23]Ha ostorával hirtelen megöl, neveti a bűntelenek megpróbáltatását. [24]A föld a gonosz kezébe adatik, a ki az ő biráinak arczát elfedezi. Nem így van? Kicsoda hát ő? Péld. 3,11. [25]Napjaim gyorsabbak valának a kengyelfutónál: elfutának, nem láttak semmi jót. [26]Ellebbentek, mint a **gyorsan járó hajók,** miként **zsákmányára csap a keselyű.** [27]Ha azt mondom: Nosza elfelejtem panaszomat, felhagyok haragoskodásommal és vidám leszek: rész 33,4.1Móz. 2,7. [28]Megborzadok az én mindenféle fájdalmamtól; tudom, hogy nem találsz bűntelennek engem. [29]Rossz ember vagyok én! Minek fáraszszam hát magamat hiába? Zsolt. 73,13.14. **[30]Ha hóvízzel mosakodom is meg, ha szappannal mosom is meg kezeimet: Jer. 2,22. [31]Akkor is a posványba mártanál engem és az én ruháim is útálnának engem. rész 2,9.10.** [32]Mert nem ember ő, mint én, hogy néki megfelelhetnék, és együtt pörbe állanánk. Luk. 12,17-21.16,19.23. [33]Nincs is közöttünk igazlátó, a ki kezét közbe vethesse kettőnk között! Péld. 28,9.Ján. 9,31.Ésa. 1,15. [34]Venné csak el rólam az ő veszszejét, és az ő rettentésével ne rettegtetne engem: rész 21,14.15. [35]Akkor szólanék és nem félnék tőle: mert nem így vagyok én magammal! vers 21.1Ján. 3,21.

Jób 10

[1]Lelkemből útálom az életemet, megeresztem felőle panaszomat; szólok az én lelkem keserűségében. [2]Azt mondom az Istennek: Ne kárhoztass engem; **add tudtomra, miért perlesz velem?!** **vers 8.9.rész 21,17-20.** [3]Jó-é az néked, hogy nyomorgatsz, hogy megútálod kezednek munkáját, és a gonoszok tanácsát támogatod? Ésa. 64,8.9. [4]Testi szemeid vannak-é néked, és úgy látsz-é te, a mint halandó lát? Zsolt. 78,64. [5]Mint a halandónak napjai, olyanok-é a te napjaid, avagy a te éveid, mint az embernek napjai? **szemrehányó kérdések** [6]Hogy az én álnokságomról tudakozol, és az én vétkem után kutatsz. Péld. 13,22.Préd. 2,27. [7]Jól tudod te azt, hogy én nem vagyok gonosz, még sincs, a ki kezedből kiszabadítson! [8]Kezeid formáltak

engem és készítének engem egészen köröskörül, és mégis megrontasz engem?! Zsolt. 139,14.15. [9]Emlékezzél, kérlek, hogy mint valami agyagedényt, úgy készítettél engem, és ismét porrá tennél engem? rész 15,20.21. [10]Nem úgy öntél-é engem, mint a tejet és mint a sajtot, megoltottál engem? [11]Bőrrel és hússal ruháztál fel engem, csontokkal és inakkal befedeztél engem. [12]Életet és kegyelmet szerzettél számomra, és a te gondviselésed őrizte az én lelkemet. 1Sám. 25,29. [13]De ezeket elrejtetted a te szívedben, és tudom, hogy ezt tökélted el magadban: [14]Ha vétkezem, mindjárt észreveszed rajtam, és bűnöm alól nem mentesz föl engem. [15]Ha istentelen vagyok, jaj nékem; ha igaz vagyok, sem emelem föl fejemet, eltelve gyalázattal, de tekints nyomorúságomra! [16]Ha pedig felemelkednék az, mint oroszlán kergetnél engem, és ismét csudafájdalmakat bocsátanál reám. Ésa. 38,13. [17]Megújítanád a te bizonyságidat ellenem, megöregbítenéd a te boszúállásodat rajtam; váltakozó és állandó sereg volna ellenem. rész 16,9.13,14. [18]Miért is hoztál ki engem anyámnak méhéből? Vajha meghaltam volna, és szem nem látott volna engem! rész 3,3.11. [19]Lettem volna, mintha nem is voltam volna; anyámnak méhéből sírba vittek volna! [20]Hiszen kevés napom van még; szünjék meg! Forduljon el tőlem, hadd viduljak fel egy kevéssé, [21]Mielőtt oda megyek, honnét nem térhetek vissza: a sötétségnek és a halál árnyékának földébe; [22]Az éjféli homálynak földébe, a mely olyan, mint a halál árnyékának sürű setétsége; hol nincs rend, és a világosság olyan, mint a sürű setétség.

Jób 11

[1]Felele a **Naamából való Czófár**, és monda: [2]A sok beszédre ne legyen-é felelet? Avagy a csácsogó embernek legyen-é igaza? [3]Fecsegéseid elnémítják az embereket, és csúfolódol is és ne legyen, a ki megszégyenítsen?! [4]Azt mondod: Értelmes az én beszédem, tiszta vagyok a te szemeid előtt. rész 10,7.14. [5]De vajha szólalna meg maga az Isten, és nyitná meg ajkait te ellened! Péld. 3,13-18.8,11-19. [6]És jelentené meg néked a bölcsességnek titkait, hogy kétszerte többet ér az az okoskodásnál, és tudnád meg, hogy az Isten még el is engedett néked a te bűneidből. Péld. 16,16. [7]Az Isten mélységét elérheted-é, avagy a Mindenhatónak tökéletességére eljuthatsz-é? **NEM UGYANAZT MONDJA, MINT AZ ÚR A LEGVÉGÉN?** [8]Magasabb az égnél: mit teszel tehát? Mélyebb az alvilágnál; hogy ismerheted meg? [9]Hosszabb annak mértéke a földnél, és szélesebb a tengernél. Zsolt. 19,11. [10]Ha megtapos, elzár és ítéletet tart: ki akadályozhatja meg? [11]Mert ő jól ismeri a csalárd embereket, látja az álnokságot, még ha nem figyelmez is arra! Zsolt. 10,14. [12]És értelmessé teheti a bolond embert is, és emberré szülheti a vadszamár csikóját is. **SENKIBŐL MINDENKIVÉ** [13]Ha te a te szívedet felkészítenéd, és kezedet felé terjesztenéd; Péld. 8,1.13. [14]Ha a hamisságot, a mely a te kezedben van, távol tartanád magadtól, és nem lakoznék a te hajlékodban gonoszság; Zsolt. 101,7. [15]Akkor a te arczodat fölemelhetnéd szégyen nélkül, erős lennél és nem félnél; 1Ján. 3,21. [16]Sőt a nyomorúságról is elfelejtkeznél, és mint lefutott vizekről, úgy emlékeznél arról. [17]Ragyogóbban kelne időd a déli fénynél, és az éjféli sötétség is olyan lenne, mint a kora reggel. Zsolt. 37,6. [18]Akkor bíznál, mert volna reménységed; és ha széttekintenél, biztonságban aludnál. Zsolt. 111,10.Péld. 1,7.8,13. [19]Ha lefeküdnél, senki föl nem rettentene, sőt sokan hizelegnének néked. Zsolt. 3,6.7. [20]De a gonoszok szemei elepednek, menedékök eltünik előlök, és reménységök: a lélek kilehellése! rész 18,5-21.

Jób 12

[1]Felele erre Jób, és monda: [2]Bizonyára ti magatok vagytok a nép, és veletek kihal a bölcseség! [3]Nékem is van annyi eszem, mint néktek, és nem vagyok alábbvaló nálatok, és ki ne tudna ilyenféléket? rész 13,2. [4]Kikaczagják a saját barátai azt, mint engem, a ki Istenhez kiált és meghallgatja őt. Kikaczagják az igazat, az ártatlant! Péld. 14,2. **[5]A szerencsétlen megvetni való, gondolja, a ki boldog; ez vár azokra, a kiknek lábok roskadoz. Zsolt. 38,17. [6]A kóborlók sátrai csendesek és bátorságban vannak, a kik ingerlik az Istent, és a ki kezében hordja Istenét. Zsolt. 73,3-12.[7]Egyébiránt kérdezd meg csak a barmokat, majd**

megtanítanak, és az égnek madarait, azok megmondják néked. 8Avagy beszélj a földdel és az megtanít téged, a tengernek halai is elbeszélik néked. vers 9.23. **9Mindezek közül melyik nem tudja, hogy az Úrnak keze cselekszi ezt?** vers 12-14. **10A kinek kezében van minden élő állatnak élete, és minden egyes embernek a lelke.** 11Nemde nem a fül próbálja-é meg a szót, és az íny kóstolja meg az ételt? 12A vén emberekben van-é a bölcseség, és az értelem a hosszú életben-é? rész 15,9.10.33,7.8. **13Ő nála van a bölcseség és hatalom, övé a tanács és az értelem. 14Ímé, a mit leront, nem épül föl az; ha valakire rázárja az ajtót, nem nyílik föl az.** Jel. 3,7. 15Ímé, ha a vizeket elfogja, kiszáradnak; ha kibocsátja őket, felforgatják a földet. 16Ő nála van az erő és okosság; övé az eltévelyedett és a ki tévelygésre visz. rész 9,4. **17A tanácsadókat fogságra viszi, és a birákat megbolondítja.** Ésa. 19,11.12.1Kor. 1,19. **18A királyok bilincseit feloldja, és övet köt derekukra.** Dán. 2,21.4,30-33. **19A papokat fogságra viszi, és a hatalmasokat megbuktatja.** 20Az ékesen szólótól eltávolítja a beszédet és a vénektől elveszi a tanácsot. vers 17. 21Szégyent zúdít az előkelőkre, és a hatalmasok övét megtágítja. vers 9.10. **22Feltárja a sötétségből a mélységes titkokat, és a halálnak árnyékát is világosságra hozza.** Dán. 2,22.1Kor. 4,5. 23Nemzeteket növel fel, azután elveszíti őket; nemzeteket terjeszt ki messzire, azután elűzi őket. Zsolt. 107,38. **24Elveszi eszöket a föld népe vezetőinek, és úttalan pusztában bujdostatja őket.** vers 19.Zsolt. 107,40. **POLITIKA** 25És világtalan setétben tapogatóznak, és tántorognak, mint a részeg. rész 5,13.14. **TOBZÓDIK A KÉPEKBEN ÉS A HASONLATOKBAN!**

Jób 13

1Ímé, mindezeket látta az én szemem, hallotta az én fülem és megértette. rész 12,12-25. 2A mint ti tudjátok, úgy tudom én is, és nem vagyok alábbvaló nálatok. 3Azonban én a Mindenhatóval akarok szólani; Isten előtt kívánom védeni ügyemet. **4Mert ti hazugságnak mesterei vagytok, és mindnyájan haszontalan orvosok. 5Vajha legalább mélyen hallgatnátok, az még bölcseségtekre lenne.** Péld. 17,27.28. 6Halljátok meg, kérlek, az én feddőzésemet, és figyeljetek az én számnak pörlekedéseire. 7Az Isten kedvéért szóltok-é hamisságot, és ő érette szóltok-é csalárdságot? rész 42,8. 8Az ő személyére néztek-é, ha Isten mellett tusakodtok? 9Jó lesz-é az, ha egészen kiismer benneteket, avagy megcsalhatjátok-é őt, a mint megcsalható az ember? rész 16,11-14. 10Keményen megbüntet, ha titkon vagytok is személyválogatók. rész 42,8. 11Az ő fensége nem rettent-é meg titeket, a tőle való félelem nem száll-é rátok? Zsolt. 119,120. **12A ti emlékezéseitek hamuba írott példabeszédek, a ti menedékváraitok sárvárak.** 13Hallgassatok, ne bántsatok: hadd szóljak én, akármi essék is rajtam. rész 7,14.15. 14Miért szaggatnám fogaimmal testemet, és miért szorítanám markomba lelkemet? Bir. 12,3.1Sám. 19,5. 15Ímé, megöl engem! Nem reménylem; hiszen csak utaimat akarom védeni előtte! 16Sőt az lesz nékem segítségül, hogy képmutató nem juthat elébe. Zsolt. 1,5.5,6.7. 17Hallgassátok meg figyelmetesen az én beszédemet, vegyétek füleitekbe az én mondásomat. 18Ímé, előterjesztem ügyemet, tudom, hogy nékem lesz igazam. 19Ki az, a ki perelhetne velem? Ha most hallgatnom kellene, úgy kimulnék. rész 16,9. 20Csak kettőt ne cselekedj velem, szined elől akkor nem rejtőzöm el. Zsolt. 102,11. 21Vedd le rólam kezedet, és a te rettentésed ne rettentsen engem. rész 7,14. 22Azután szólíts és én felelek, avagy én szólok hozzád és te válaszolj. 23Mennyi bűnöm és vétkem van nékem? Gonoszságomat és vétkemet add tudtomra! Róm. 12,15. 24Mért rejted el arczodat, és tartasz engemet ellenségedül? Zsolt. 8,15. **25A letépett falevelet rettegteted-é, és a száraz pozdorját üldözöd-é? 26Hogy ily sok keserűséget szabtál reám, és az én ifjúságomnak vétkét örökölteted velem?!** Zsolt. 25,7.90,8. **27Hogy békóba teszed lábaimat, vigyázol minden én utamra, és vizsgálod lábomnak nyomait?** rész 33,11. **28Az pedig elsenyved, mint a redves fa, mint ruha, a melyet moly emészt.**

Jób 14

[1]Az asszonytól született ember rövid életű és háborúságokkal bővelkedő. Zsolt. 90,10. rész 5,7. **[2]Mint a virág, kinyílik és elhervad, és eltünik, mint az árnyék és nem állandó.** rész 8,9. Zsolt. 103,15.16. [3]Még az ilyen ellen is felnyitod-é szemeidet, tennen magaddal törvénybe állítasz-é engem? rész 10,2. [4]Ki adhat tisztát a tisztátalanból? Senki. Zsolt. 5,7. [5]Nincsenek-é meghatározva napjai? Az ő hónapjainak számát te tudod; határt vetettél néki, a melyet nem hághat át. rész 7,1.Zsolt. 31,16. [6]Fordulj el azért tőle, hogy nyugodalma legyen, hogy legyen napjában annyi öröme, mint egy béresnek. [7]Mert a fának van reménysége; ha levágják, ismét kihajt, és az ő hajtásai el nem fogynak. [8]Még ha megaggodik is a földben a gyökere, és ha elhal is a porban törzsöke: [9]A víznek illatától kifakad, ágakat hajt, mint a csemete. **[10]De ha a férfi meghal és elterül; ha az ember kimúlik, hol van ő?** Péld. 7,8.9. [11]Mint a víz kiapad a tóból, a patak elapad, kiszárad: **[12]Úgy fekszik le az ember és nem kél fel; az egek elmúlásáig sem ébrednek, nem költetnek föl az ő álmukból.** 3Móz. 20,10. **[13]Vajha engem a holtak országában tartanál; rejtegetnél engemet addig, a míg elmúlik a te haragod; határt vetnél nékem, azután megemlékeznél rólam!** Péld. 6,26-29. **[14]Ha meghal az ember, vajjon feltámad-é?** Akkor az én hadakozásom minden idejében reménylenék, míglen elkövetkeznék az én elváltozásom. 1Kor. 15,42-44. [15]Szólítanál és én felelnék néked, kivánkoznál a te kezednek alkotása után. [16]De most számlálgatod az én lépéseimet, és nem nézed el az én vétkeimet! Zsolt. 56,9.Jer. 17,10. [17]Gonoszságom egy csomóba van lepecsételve, és hozzáadod bűneimhez. Siral. 1,14.Hós. 13,12. [18]Még a hegy is szétomlik, ha eldől; a szikla is elmozdul helyéről; Zsolt. 130,3. [19]A köveket lekoptatja a víz, a földet elsodorja annak árja: az ember reménységét is úgy teszed semmivé. Zsolt. 37,26. [20]Hatalmaskodol rajta szüntelen és ő elmegy; megváltoztatván az arczát, úgy bocsátod el őt. Mát. 25,44.45.Ésa. 58,7. [21]Ha tisztesség éri is fiait, nem tudja; ha megszégyenülnek, nem törődik velök. [22]Csak őmagáért fáj még a teste, és a lelke is őmagáért kesereg.

Jób 15

[1]Majd felele a Témánból való Elifáz és monda:

ELIFÁZ

[2]Vajjon a bölcs felelhet-é ilyen szeles tudománynyal, és megtöltheti-é a hasát keleti széllel? Péld. 22,23.Zsolt. 17,4.119,120. [3]Vetekedvén oly beszéddel, a mely nem használ, és oly szavakkal, a melyekkel semmit sem segít. [4]Te már semmivé akarod tenni az Isten félelmét is; és megkevesbíted az Isten előtt való buzgólkodást is! rész 4,6. [5]Mert gonoszságod oktatja a te szádat, és a csalárdok nyelvét választottad. rész 34,35-37. [6]A te szád kárhoztat téged, nem én, és a te ajakaid bizonyítanak ellened. [7]Te születtél-é az első embernek; elébb formáltattál-é, mint a halmok? 2Móz. 22,20.5Móz. 13,12.16. [8]Az **Isten tanácsában hallgatóztál-é,** és a bölcseséget magadhoz ragadtad-é? Ésa. 40,13.14.Róm. 11,34. [9]Mit tudsz te, a mit mi nem tudunk, és mit értesz olyat, a mi nálunk nem volna meg? rész 12,2.32,12. [10]Ősz is, agg is van közöttünk, jóval idősebb a te atyádnál. rész 12,12.32,7.12. [11]Csekélységek-é előtted Istennek vigasztalásai, és a beszéd, a mely szeliden bánt veled? [12]Merre ragadt téged a szíved, és merre pillantottak a te szemeid? Zsolt. 32,3.5.Péld. 28,13. [13]Hogy Isten ellen fordítod a te haragodat, és ilyen szavakat eresztesz ki a szádon? [14]Micsoda a halandó, hogy tiszta lehetne, és hogy igaz volna, a ki asszonytól születik? rész 9,20.1Kir. 8,46. [15]Ímé, még az ő szenteiben sem bízok, az egek sem tiszták az ő szemében: [16]Mennyivel kevésbbé az útálatos és a megromlott ember, a ki úgy nyeli a hamisságot, mint a vizet?! rész 34,7. [17]Elmondom néked, hallgass rám, és a mint láttam, úgy beszélem el; [18]A mit a bölcsek is hirdettek, és nem titkoltak el, mint atyáiktól valót; [19]A kiknek egyedül adatott vala a föld, és közöttük idegen nem megy vala. [20]Az istentelen kínozza önmagát egész életében, és az erőszakoskodó előtt is rejtve van az ő esztendeinek száma. Ésa. 57,20. [21]A félelem hangja cseng az ő füleiben; a békesség idején tör rá a pusztító! Zsolt. 53,6.2Kir. 7,6.7.[22]Nem hiszi, hogy kijut a sötétségből, mert kard hegyére van ő kiszemelve. rész

13,4.15,4.10. [23]Kenyér után futkos, hogy hol volna? Tudja, hogy közel van hozzá a sötétség napja. [24]Háborgatják őt a nyomorúság és rettegés; leverik őt, mint valami háborúra felkészült király. [25]Mert az Isten ellen nyujtotta ki kezét, és erősködött a Mindenható ellen; [26]Kinyujtott nyakkal rohant ellene, domború pajzsainak fellege alatt. rész 12,12.13. **[27]Mivel befedezte az arczát kövérséggel, és hájat borított tomporára; Zsolt. 73,7.** [28]És lakozott elrombolt városokban; lakatlan házakban, a melyek dűlőfélben vannak: rész 12,12.13. [29]Meg nem gazdagodik, vagyona meg nem marad, jószága nem lepi el a földet. [30]Nem menekül meg a setétségtől, sarjadékát láng perzseli el, és szájának lehelletétől pusztul el. [31]Ne higyjen a hívságnak, a ki megcsalatott, mert hívság lészen annak jutalma. rész 15,9.10. [32]Nem idejében telik el élete, és az ága ki nem virágzik. [33]Lehullatja, mint a szőlővessző az ő egresét, elhányja, mint az olajfa az ő virágát. Zsolt. 1,4. [34]Mert a képmutató házanépe meddő, és tűz emészti meg az ajándékból való sátrakat. [35]Nyomorúságot fogan, álnokságot szül, és az ő méhök csalárdságot érlel. Zsolt. 7,15-17.Ésa. 59,4-10.

Jób 16

[1]Felele pedig Jób, és monda:

JÓB

[2]Efféle dolgokat sokat hallottam. **Nyomorult vigasztalók vagytok ti mindnyájan!** rész 13,4. [3]Vége lesz-é már a szeles beszédeknek, avagy mi ingerel téged, hogy így felelsz? rész 15,4.5,16. [4]Én is szólhatnék úgy mint ti, csak volna a ti lelketek az én lelkem helyén! Szavakat fonhatnék össze ellenetek; csóválhatnám miattatok a fejemet; vers 20. [5]Erősíthetnélek titeket csak a szájammal és ajakim mozgása kevesbítené fájdalmatokat.[6]Ha szólnék is, nem kevesbbednék a keserűségem; ha veszteglek is: micsoda távozik el tőlem? rész 17,4. [7]Most pedig már fáraszt engemet. Elpusztítád egész házam népét. rész 1,19. [8]Hogy összenyomtál engem, ez bizonyság lett; felkelt ellenem az én ösztövérségem is, szemtől-szembe bizonyít ellenem. rész 2,7.8.7,5. [9]Haragja széttépett és üldöz engem. Fogait csikorgatta rám, ellenségemként villogtatja felém tekintetét. rész 30,21.Siral. 2,5. [10]Feltátották ellenem szájokat, gyalázatosan arczul csapdostak engem, összecsődültek ellenem. **[11]Adott engem az Isten** az álnoknak, és a gonoszok kezébe ejte engemet. rész 2,6.

παρέδωκεν γάρ με ὁ κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέν με

FONTOS! Párhuzamos Jézus kiszolgáltatottságával, Jób – Jézus előképe!
παραδίδωμι - átad, kiszolgáltat, elárul; A παραδίδωμι igét az Újszövetség gyakran használja Jézus szenvedésével kapcsolatban, de ugyanez az ige szerepel ott is, ahol Jézus tanítványainak a kiszolgáltatásáról van szó, akik ilyen módon maguk is Jézus szenvedésében részesülnek (pl. Lk 21,12; Pálról: Acs 21,11; 28,17). A szó jelentheti: valamilyen hatóságnak, törvényszéknek átadni, börtönbe vetni, halálra adni, tehát a test átadása kifejezheti a vértanúságot is.

[12]Csendességben valék, de szétszaggata engem; nyakszirten ragadott és szétzúzott engem, céltáblává tűzött ki magának. 1Móz. 2,7.Csel. 14,15. [13]Körülvettek az ő íjászai; veséimet meghasítja és nem kimél; epémet a földre kiontja. rész 7,5.14,15. [14]Rést rés után tör rajtam, és rám rohan, mint valami hős. [15]Zsák-ruhát varrék az én fekélyes bőrömre, és a porba fúrtam be az én szarvamat. rész 2,8.11,13. rész 7,5. [16]Orczám a sírástól kivörösödött, szempilláimra a halál árnyéka szállt; rész 17,6. **JÓB NYELVÉBEN SOKKAL TÖBB KÉP, MINT ELIFÁZÉBAN** [17]Noha erőszakosság nem tapad kezemhez, és az én imádságom tiszta. [18]Oh föld, az én véremet el ne takard, és ne legyen hely az én kiáltásom számára! [19]Még most is ímé az égben van az én bizonyságom, és az én tanuim a magasságban! rész 2,3.10,7. [20]Csúfolóim a saját barátaim, **azért az Istenhez sír fel az én szemem, vers 4.rész 6,15.17,1.** **[21]Hogy ítélje meg az embernek Istennel, és az ember fiának az ő felebarátjával való dolgát.** **[22]Mert a**

kiszabott esztendők letelnek, és én útra kelek és nem térek vissza. rész 9,25. **23Lelkem meghanyatlott, napjaim elfogynak, vár rám a sír.**

Jób 17

1Még mindig csúfot űznek belőlem! Szemem az ő patvarkodásuk között virraszt. 5Móz. 29,4. 2Kezest magadnál rendelj, kérlek, nékem; különben ki csap velem kezet? Zsolt. 38,4. **3Minthogy az ő szívöket elzártad az értelem elől, azért nem is magasztalhatod fel őket.** rész 32,22. **4A ki prédává juttatja barátait, annak fiainak szemei elfogyatkoznak. 5Példabeszéddé tőn engem a népek előtt, és ijesztővé lettem előttök.** rész 17,12.13. ÉZS, JÉZUS 6A bosszúság miatt szemem elhomályosodik, és minden tagom olyan, mint az árnyék. 7Elálmélkodnak ezen a becsületesek, és az ártatlan a képmutató ellen támad. 8Ám az igaz kitart az ő útján, és a tiszta kezű ember még erősebbé lesz. 9Nosza hát, térjetek ide mindnyájan; jőjjetek, kérlek, úgy sem találok bölcset köztetek. Ésa. 58,8.9. 10Napjaim elmulának, szívemnek kincsei: terveim meghiusulának. 11Az éjszakát nappallá változtatják, és a világosság csakhamar sötétséggé lesz. 12Ha reménykedem is, a sír már az én házam, a sötétségben vetettem az én ágyamat. **13A sírnak mondom: Te vagy az én atyám; a férgeknek pedig: Ti vagytok az én anyám és néném.** rész 1,21. 14Hol tehát az én reménységem, ki törődik az én reménységemmel?15Leszáll az majd a sír üregébe, velem együtt nyugoszik a porban.

Jób 18

1Felele pedig a **sukhi Bildád**, és monda: **2Mikor akartok a beszédnek véget vetni?** Értsétek meg a dolgot, azután szóljunk. 3Miért állíttatunk barmoknak, és miért vagyunk tisztátalanok a ti szemeitekben? 4Te éretted, a ki szaggatja lelkét haragjában, vajjon elhagyattatik-é a föld, és felszakasztatik-é a kőszikla helyéről? rész 12,11. 5Sőt inkább a gonoszok világa kialuszik, és nem fénylik az ő tüzöknek szikrája. Zsolt. 37,2.9. 6A világosság elsötétedik az ő sátorában, szövétneke kialszik felette. Péld. 13,9. 7Erős léptei aprókká lesznek, saját tanácsa rontja meg őt. Zsolt. 7,16. 8Mert lábaival hálóba bonyolódik, és ó-verem felett jár. **9A sarka tőrbe akad, és kelepcze fogja meg őt.** rész 22,5-9.23,12. **10Hurok rejtetett el a földbe ellene, és zsineg az ő szokott ösvényén.** Malak. 3,14. 11Mindenfelől félelmek rettentik őt, és üldözik őt léptennyomon. rész 15,21. 12Éhség emészti fel az ő erejét, és nyomorúság leselkedik oldala mellett. rész 20,21. 13Megemészti testének izmait, megemészti izmait a halál zsengéje. 14Eltünik sátorából az ő bátorsága, és a félelmek királyához folyamodik ő. rész 11,20.Péld. 10,28. 15Az lakik sátorában, a ki nem az övé, és hajlékára kénkövet szórnak. 1Móz. 19,24. 16Alant elszáradnak gyökerei, és felülről levágatik az ága. 17Emlékezete elvész a földről, még az utczákon sem marad fel a neve. vers 14.Péld. 2,22. 18A világosságról a sötétségbe taszítják, a föld kerekségéről elüldözik őt. rész 31,21.23. 1Móz. 18,25. 19Sem fia, sem unokája nem lesz az ő népében, és semmi maradéka az ő tanyáján. 20Az ő pusztulásától megborzadnak, a kik következnek és rettegés fogja el a most élő embereket. rész 37,23.5Móz. 10,17. rész 31,15. 21Ilyenek az álnok embernek hajlékai, és ilyen annak lakóhelye, a ki nem tiszteli Istent. rész 27,19-23.

Jób 19

1Felele pedig Jób, és monda: **2Meddig búsítjátok még a lelkemet, és kínoztok engem beszéddel? 3Tízszer is meggyaláztatok már engem; nem pirultok, hogy így erősködtök ellenem?** rész 16,20. **4Még ha csakugyan tévedtem is, tévedésem énmagamra hárul.** 5Avagy csakugyan pöffeszkedni akartok ellenem, és feddődni az én gyalázatom felett? 6Tudjátok meg hát, hogy Isten alázott meg engem, és az ő hálójával ő vett engem körül. Zsolt. 28,5. 7Ímé, kiáltozom az erőszak miatt, de meg nem hallgattatom, segélyért kiáltok, de nincsen igazság. 8Utamat úgy elgátolta, hogy nem mehetek át rajta, és az én ösvényemre sötétséget vetett. Jak. 5,3.4. 9Tisztességemből kivetkőztetett, és fejemnek koronáját elvevé. Róm. 8,61. 10Megronta

köröskörül, hogy elveszszek, és reménységemet, mint a fát, letördelé. [11]Felgerjesztette haragját ellenem, és úgy bánt velem, mint ellenségeivel. rész 13,24.16,9. [12]Seregei együtt jövének be és utat csinálnak ellenem, és az én sátorom mellett táboroznak. rész 6,4. [13]Atyámfiait távol űzé mellőlem, barátaim egészen elidegenedtek tőlem. rész 2,9.Zsolt. 38,12. [14]Rokonaim visszahúzódtak, ismerőseim pedig elfelejtkeznek rólam. [15]Házam zsellérei és szolgálóim idegennek tartanak engem, jövevény lettem előttök. Zsolt. 69,9. [16]Ha a szolgámat kiáltom, nem felel, még ha könyörgök is néki. **[17]Lehelletem idegenné lett házastársam előtt, s könyörgésem az én ágyékom magzatai előtt. rész 2,9. [18]Még a kisdedek is megvetnek engem, ha fölkelek, ellenem szólnak nékem. MÁR NINCS GYERMEKE, EZÉRT SEM LEHET LITERÁLISAN ÉRTELMEZNI.** [19]Megútált minden meghitt emberem; a kiket szerettem, azok is ellenem fordultak. [20]Bőrömhöz és húsomhoz ragadt az én csontom, csak fogam húsával menekültem meg. Zsolt. 102,6.Siral. 4,8. [21]Könyörüljetek rajtam, könyörüljetek rajtam, oh ti barátaim, mert az Isten keze érintett engem! [22]Miért üldöztök engem úgy, mint az Isten, és mért nem elégesztek meg a testemmel? rész 16,9. vers 20. [23]Oh, vajha az én beszédeim leirattatnának, oh, vajha könyvbe feljegyeztetnének! [24]Vasvesszővel és ónnal örökre kősziklába metszetnének! **[25]Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.** [26]És miután ezt a bőrömet megrágják, testem nélkül látom meg az Istent. Zsolt. 17,15.Dán. 12,2.Csel. 24,15. [27]A kit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más. Az én veséim megemésztettek én bennem; [28]Mert ezt mondjátok: Hogyan fogjuk őt üldözni! látva, hogy a dolog gyökere én bennem rejlik. [29]Féljetek a fegyvertől, mert a fegyver a bűnök miatt való büntetés, hogy megtudjátok, hogy van ítélet! rész 27,8.9.

Jób 20

[1]Felele pedig a **Naamából való Czófár,** és monda: [2]Mindamellett az én gondolataim feleletre kényszerítenek engem, és e miatt nagy az izgatottság bennem. [3]Hallom gyalázatos dorgáltatásomat, de az én értelmes lelkem megfelel majd értem. [4]Tudod-é azt, hogy eleitől fogva, mióta az embert e földre helyheztette, rész 8,8. [5]Az istentelenek vígassága rövid ideig tartó, és a képmutató öröme egy szempillantásig való? Zsolt. 37,35.36. [6]Ha szinte az égig érne is az ő magassága, és a felleget érné is a fejével: [7]Mint az emésztete, úgy vész el örökre, és a kik látták, azt mondják: Hol van ő? [8]Mint az álom, úgy elrepül és nem találják őt; eltünik, mint az éjjeli látomás. Zsolt. 73,19.20. [9]A szem, a mely rá ragyogott, nem látja többé, és az ő helye sem törődik már vele. [10]Fiai a szegények kedvében járnak, és kezei visszaadják az ő rablott vagyonát. vers 15. [11]Csontjai, ha megtelnek is ifjú erővel, de vele együtt roskad az a porba. Zsolt. 33,18.113,7.8. **[12]Ha édes az ő szájában a gonoszság, és elrejti azt az ő nyelve alá; [13]És kedvez annak és ki nem veti azt, hanem ott tartogatja ínyei között: [14]Az ő étke elváltozik az ő gyomrában, vipera mérgévé lesz a belében. [15]Gazdagságot nyelt el, de kihányja azt, az ő hasából kiűzi azt az Isten. [16]A viperának mérgét szopta és a siklónak fulánkja öli meg őt, [17]Hogy ne lássa a folyóvizeket, a tejjel és mézzel folyó patakokat. [18]A mit másoktól szerzett, vissza kell adnia, nem nyelheti el, ép így az ő cserébe kapott vagyonát is, hogy ne örvendezhessen annak. rész 15,32.Zsolt. 55,24. [19]Mert megrontotta és ott hagyta a szegényeket, házat rabolt, de nem építi meg azt. [20]Mivel gyomra nem tudott betelni, nem is mentheti meg semmi drágaságát. rész 29,6.Zsolt. 23,5. [21]Az ő falánksága elől semmi sem maradt meg, azért nem lesz tartós az ő jóléte. rész 18,12. [22]Mikor teljes az ő bősége, akkor is szükséget lát, és mindenféle nyomorúság támad reá. Zsolt. 49,9. [23]Mikor meg akarja tölteni a hasát, reá bocsátja haragjának tüzét, és azt önti rá étele gyanánt. 1Thess. 5,3. [24]Mikor vasból csinált fegyver elől fut, aczélból csinált íj veri át. [25]Kihúzza és az kijön a testéből és kivillan az epéjéből; rettegés támad felette. [26]Mindenféle titkos sötétség van az ő vagyonán; fúvás nélkül való tűz emészti meg őt; elpusztíttatik az is, a mi sátrában megmaradt. Zsolt. 25,9. [27]Megjelentik álnokságát az egek, és a föld ellene támad. [28]Házának jövedelme eltünik, szétfoly az az ő haragjának napján. [29]Ez a gonosz ember**

fizetése Istentől, és az ő beszédének jutalma a Mindenhatótól. FANTASZTIKUS ERŐS FIZIOLÓGIAI KÉPEK A GAZDAGSÁG, MOHÓSÁG LÉNYEGÉRŐL, ANNAK ÖNPUSZTÍTÓ EREJÉRŐL.

Jób 21

[1]Felele pedig Jób, és monda: [2]Jól hallgassátok meg az én beszédemet, és legyen ez a ti vigasztalástok helyett. **[3]Szenvedjetek el engem, a míg szólok, azután gúnyoljátok ki beszédemet. [4]Avagy én embernek panaszolkodom-é? Miért ne volna hát keserű a lelkem?** [5]Tekintsetek reám és álmélkodjatok el, és tegyétek kezeteket szátokra. [6]Ha visszaemlékezem, mindjárt felháborodom, és reszketés fogja el testemet. vers 27.28. [7]Mi az oka, hogy a gonoszok élnek, vénséget érnek, sőt még meg is gyarapodnak? Zsolt. 73,12.Jer. 12,1. [8]Az ő magvok előttök nő fel ő velök, és az ő sarjadékuk szemeik előtt. Zsolt. 104,14.28. [9]Házok békességes a félelemtől, és az Isten vesszeje nincsen ő rajtok. [10]Bikája folyat és nem terméketlen, tehene megellik és el nem vetél. [11]Kieresztik, mint nyájat, kisdedeiket, és ugrándoznak az ő magzataik. Zsolt. 29,3. [12]Dobot és hárfát ragadnak, és örvendeznek a síp zengésének. [13]Jóllétben töltik el napjaikat, és egy pillanat alatt szállnak alá a sírba; [14]Noha azt mondják Istennek: Távozzál el tőlünk, mert a te utaidnak tudásában nem gyönyörködünk! Zsolt. 147,16.148,8. [15]Micsoda a Mindenható, hogy tiszteljük őt, és mit nyerünk vele, ha esedezünk előtte? [16]Mindazáltal az ő javok nincsen hatalmukban, azért a gonoszok tanácsa távol legyen tőlem! rész 22,18. [17]Hányszor aluszik el a gonoszok szövétneke, és jő rájok az ő veszedelmök! Hányszor osztogatja részöket haragjában. Péld. 13,9.Zsolt. 11,6. [18]Olyanok lesznek, mint a pozdorja a szél előtt, és mint a polyva, a melyet forgószél ragad el. Zsolt. 1,4.5. [19]Isten az ő fiai számára tartja fenn annak büntetését. Megfizet néki, hogy megérzi majd. [20]Maga látja meg a maga veszedelmét, és a Mindenható haragjából iszik. Ésa. 51,17.22.Jer. 25,15. [21]Mert mi gondja van néki házanépére halála után, ha az ő hónapjainak száma letelt?! rész 26,27.28. **[22]Ki taníthatja Istent bölcseségre, hisz ő ítéli meg a magasságban levőket is!** **Róm. 11,34.** [23]Ez meghal az ő teljes boldogságában, egészen megelégedetten és nyugodtan; [24]Fejőedényei tejjel vannak tele, csontjainak velője nedvességtől árad. Péld. 3,8. [25]Amaz elkeseredett lélekkel hal meg, mert nem élhetett a jóval. [26]Együtt feküsznek a porban, és féreg lepi őket. [27]Ímé, jól tudom a ti gondolatitokat és a hamisságokat, a melyekkel méltatlankodtok ellenem; [28]Mert ezt mondjátok: Hol van ama főembernek háza, hol van a gonoszok lakozásának sátora? rész 29,25. [29]Avagy nem kérdeztétek-é meg azokat, a kik sokat utaznak és jeleiket nem ismeritek-é? [30]Bizony a veszedelemnek napján elrejtetik a gonosz, a haragnak napján kiszabadul. [31]Kicsoda veti szemére az ő útját, és a mit cselekedett, kicsoda fizet meg néki azért? [32]Még ha a sírba vitetik is ki, a sírdomb felett is él. rész 34,19. [33]Édesek lesznek néki a sírnak hantjai, és maga után vonsz minden embert, a mint számtalanok mentek el előtte. rész 40,1. **[34]Hogyan vigasztalnátok hát engem hiábavalósággal? Feleselésetek igazságtalanság marad.**

Jób 22

[1]Felele pedig a Témánból való Elifáz, és monda: rész 31,37. [2]Az Istennek használ-é az ember? Sőt önmagának használ az okos! Péld. 8,27-29. [3]Gyönyörűségére van-é az a Mindenhatónak, ha te igaz vagy; avagy nyereség-é, hogy feddhetetlenül jársz? [4]A te isteni félelmedért fedd-é téged, és azért perel-é veled? Zsolt. 104,5. [5]Avagy nem sok-é a te gonoszságod, és nem véghetetlen-é a te hamisságod? rész 7,21. [6]Hiszen zálogot vettél a te atyádfiától méltatlanul, és a szegényeket mezítelenekké tetted. vers 10.11.Zsolt. 33,7. [7]Az eltikkadtnak vizet sem adtál inni, és az éhezőtől megtagadtad a kenyeret. rész 31,19.Mát. 25,42.45. [8]A ki hatalmas volt, azé vala az ország, és a ki nagytekintélyű volt, az lakik vala rajta. [9]Az özvegyeket üres kézzel bocsátottad el, és az árváknak karjai eltörettek. rész 31,17. rész 31,18.21. [10]Azért vett körül téged a veszedelem, és rettegtet téged hirtelen való rettegés; [11]Avagy a setétség, hogy ne láthass, és a vizek árja, a mely elborít! Zsolt. 18,17.69,15. [12]Hát nem olyan magas-é Isten, mint az egek?

És lásd, a csillagok is ott fent mily igen magasak! [13]És mégis azt mondod: Mit tud az Isten; megítélheti-é, a mi a homály mögött van? rész 21,17-19. Zsolt. 10,15. [14]Sűrű felhők leplezik el őt és nem lát, és az ég körületén jár. [15]Az ősvilág ösvényét követed-é, a melyen az álnok emberek jártak; 1Móz. 6,5-7. [16]A kik időnap előtt ragadtattak el, és alapjokat elmosta a víz?! [17]A kik azt mondják vala Istennek: Távozzál el tőlünk! És mit cselekedék velök a Mindenható? rész 21,14. [18]Ő pedig megtöltötte házaikat jóval. De az istentelenek tanácsa távol legyen tőlem. [19]Látják ezt az igazak és örülnek rajta, az ártatlan pedig csúfolja őket: Zsolt. 107,42. [20]Valósággal kigyomláltatott a mi ellenségünk, és az ő maradékjokat tűz emészti meg! Zsolt. 37,17.18,20. [21]Bízd csak azért magadat ő reá és légy békességben: ezekből jó származik reád. Józs. 10,11. [22]Végy csak oktatást az ő szájából, és vésd szívedbe az ő beszédeit! Zsolt. 119,72. [23]Ha megtérsz a Mindenhatóhoz, megépíttetel, és az álnokságot távol űzöd a te sátorodtól. [24]Vesd a porba a nemes érczet, és a patakok kavicsába az ofiri aranyat: Zsolt. 104,13.16. [25]És akkor a Mindenható lesz a te nemes érczed és a te ragyogó ezüstöd. [26]Bizony akkor a Mindenhatóban gyönyörködöl, és a te arczodat Istenhez emeled. [27]Hozzá könyörögsz és meghallgat téged, és lefizeted fogadásaidat. [28]Mihelyt valamit elgondolsz, sikerül az néked, és a te utaidon világosság fénylik. Zsolt. 37,6.92,11. [29]Hogyha megaláznak, felmagasztalásnak mondod azt, és ő az alázatost megtartja. Péld. 29,23. [30]Megszabadítja a nem ártatlant is, és pedig a te kezeidnek tisztaságáért szabadul meg az. Jer. 5,1.

Jób 23

[1]Felele pedig Jób, és monda: Jer. 31,35.36. [2]Még most is keserű az én beszédem; súlyosabb rajtam a csapás, ha panaszkodom. [3]Oh ha tudnám, hogy megtalálom őt, elmennék szinte az ő székéig. [4]Elébe terjeszteném ügyemet, számat megtölteném mentő erősségekkel. rész 32,8.9. [5]Hadd tudnám meg, mely szavakkal felelne nékem; hadd érteném meg, mit szólana hozzám. [6]Vajjon erejének nagy volta szerint perelne-é velem? Nem; csak figyelmezne reám! [7]Ott egy igaz perelne ő vele; azért megszabadulhatnék birámtól örökre! Zsolt. 104,20-22. [8]Ámde kelet felé megyek és nincsen ő, nyugot felé és nem veszem őt észre. [9]Bal kéz felől cselekszik, de meg nem foghatom; jobb kéz felől rejtőzködik és nem láthatom. Zsolt. 147,9.Mát. 6,26. [10]De ő jól tudja az én utamat. Ha megvizsgálna engem, úgy kerülnék ki, mint az arany. [11]Lábam az ő nyomdokát követte; utát megőriztem és nem hajoltam el. Zsolt. 119,106.2Sám. 22,21.25. [12]Az ő ajakinak parancsolatától sem tértem el; szájának beszédeit többre becsültem, mint életem táplálékát. [13]Ő azonban megmarad egy mellett. Kicsoda térithetné el őt? És a mit megkiván lelke, azt meg is teszi. Zsolt. 115,3. [14]Bizony végbe viszi, a mi felőlem elrendeltetett, és ilyen még sok van ő nála. [15]Azért rettegek az ő színe előtt, és ha csak rá gondolok is, félek tőle. Jer. 2,24. [16]Mert Isten félemlítette meg az én szívemet, a Mindenható rettentett meg engem. rész 7,14. [17]Miért is nem pusztultam el e sötétség előtt, vagy miért nem takarta el előlem e homályt?! rész 30,23.

Jób 24

[1]Miért is nem titkolja el a Mindenható az ő büntetésének idejét, és miért is nem látják meg az őt ismerők az ő ítéletének napjait?! [2]A határokat odább tolják, a nyájat elrabolják és legeltetik. 5Móz. 19,14. [3]Az árvák szamarát elhajtják, és az özvegynek ökrét zálogba viszik. [4]Lelökik az útról a szegényeket, és a föld nyomorultjai együtt lappanganak. Péld. 28,28. [5]Ímé, mint a vad szamarak a sivatagban, úgy mennek ki munkájukra élelmet keresni; a puszta ad nékik kenyeret fiaik számára. [6]A mezőn a más vetését aratják, és a gonosznak szőlőjét szedik. [7]Mezítelenül hálnak, testi ruha nélkül, még a hidegben sincs takarójuk. [8]A hegyi zápor csurog le rólok, s hajlékuk nem lévén, a sziklát ölelik. [9]Elszakítják az emlőtől az árvát, és a szegényen levőt zálogba viszik. Zsolt. 94,6. [10]Mezítelenül járnak, ruha nélkül, és éhesen vonszolják a kévét. 3Móz. 19,13. [11]Az ő kerítéseik közt ütik az olajat, és tapossák a kádakat, de szomjuhoznak. [12]A városból haldoklók rimánkodnak, a megsebzettek lelke kiált, de Isten nem törődik e

méltatlansággal. [13]Ezek pártot ütöttek a világosság ellen, utait nem is ismerik, nem ülnek annak ösvényein. [14]Napkeltekor fölkel a gyilkos, megöli a szegényt és szűkölködőt, éjjel pedig olyan, mint a tolvaj. Zsolt. 10,8.9. [15]A paráznának szeme pedig az alkonyatot lesi, mondván: Ne nézzen szem reám, és arczára álarczot teszen. Péld. 7,7-10. [16]Setétben tör be a házakba; nappal elzárkóznak, nem szeretik a világosságot. [17]Sőt inkább a reggel nékik olyan, mint a halálnak árnyéka, mert megbarátkoztak a halál árnyékának félelmeivel. [18]Könnyen siklik tova a víz színén, birtoka átkozott a földön, nem tér a szőlőkbe vivő útra. Zsolt. 11,6. [19]Szárazság és hőség nyeli el a hó vizét, a pokol azokat, a kik vétkeznek. Zsolt. 49,15. [20]Elfelejti őt az anyaméh, féregnek lesz édességévé, nem emlékeznek róla többé, és összetörik, mint a reves fa, [21]A ki megrontotta a meddőt, a ki nem szül, és az özvegygyel jót nem tett. [22]De megtámogatja erejével a hatalmasokat; felkel az, pedig nem bízott már az élethez. [23]Biztonságot ad néki, hogy támaszkodjék, de szemei vigyáznak azoknak útjaira. rész 38,1. [24]Magasra emelkednek, egy kevés idő és már nincsenek! Alásülylyednek, mint akárki és elenyésznek; és levágattatnak, mint a búzakalász. rész 22,20.Zsolt. 1,4.73,19.20. [25]Avagy nem így van-é? Ki hazudtolhatna meg engem, és tehetné semmivé beszédemet?

Jób 25

[1]Felele pedig a Sukhból való Bildád, és monda: [2]Hatalom és fenség az övé, a ki békességet szerez az ő magasságaiban. [3]Van-é száma az ő sereginek, és kire nem kél fel az ő világossága? [4]Hogy-hogy lehetne igaz a halandó Isten előtt, hogyan lehetne tiszta, a ki asszonytól született? rész 4,17-19.9,2.15,14-16. [5]Nézd a holdat, az sem ragyogó, még a csillagok sem tiszták az ő szemei előtt. Zsolt. 51,6.Róm. 3,5.6. **[6]Mennyivel kevésbé a halandó, a ki féreg, és az embernek fia, a ki hernyó. Zsolt. 22,7.**

Jób 26

[1]Jób pedig felele, és monda: [2]Bezzeg jól segítettél a tehetetlenen, meggyámolítottad az erőtelen kart! rész 2,11.25,2-6. [3]Bezzeg jó tanácsot adtál a tudatlannak, és sok értelmet tanusítottál! **[4]Kivel beszélgettél, és kinek a lelke jött ki belőled?** [5]A halottak is megremegnek tőle; a vizek alatt levők és azok lakói is .[6]Az alvilág mezítelen előtte, és eltakaratlan a holtak országa. Zsolt. 138,8.12.Zsid. 4,13. [7]Ő terjeszti ki északot az üresség fölé és függeszti föl a földet a semmiség fölé. **[8]Ő köti össze felhőibe a vizeket úgy, hogy a felhő alattok meg nem hasad. [9]Ő rejti el királyi székének színét, felhőjét fölibe terítvén. Zsolt. 104,2.3.** [10]Ő szab határt a víz színe fölé – a világosságnak és setétségnek elvégződéséig. [11]Az egek oszlopai megrendülnek, és düledeznek fenyegetéseitől. [12]Erejével felriasztja a tengert, és bölcseségével megtöri Ráhábot. 2Móz. 14,31.Ésa. 51,15. [13]Lehelletével megékesíti az eget, keze átdöfi a futó kígyót. [14]Ímé, ezek az ő útainak részei, de mily kicsiny rész az, a mit meghallunk abból! Ám az ő hatalmának mennydörgését ki érthetné meg? Péld. 3,11.

Jób 27

[1]Jób pedig folytatá az ő beszédét, monda: [2]Él az Isten, a ki az én igazamat elfordította, és a Mindenható, a ki keserűséggel illette az én lelkemet, [3]Hogy mindaddig, a míg az én lelkem én bennem van, és az Istennek lehellete van az én orromban; rész 33,4.1Móz. 2,7. [4]Az én ajakim nem szólnak álnokságot, és az én nyelvem nem mond csalárdságot! [5]Távol legyen tőlem, hogy igazat adjak néktek! A míg lelkemet ki nem lehelem, ártatlanságomból magamat ki nem tagadom.rész 31,1-32. [6]Igazságomhoz ragaszkodom, róla le nem mondok; napjaim miatt nem korhol az én szívem. [7]Ellenségem lesz olyan, mint a gonosz, és a ki ellenem támad, mint az álnok. rész 2,9.10. [8]Mert micsoda reménysége lehet a képmutatónak, hogy telhetetlenkedett, ha az Isten mégis elragadja az ő lelkét? Luk. 12,17-21.16,19.23. [9]Meghallja-é kiáltását az Isten, ha eljő a nyomorúság reá? Péld. 28,9.Ján. 9,31.Ésa. 1,15. [10]Vajjon gyönyörködhetik-é a Mindenhatóban; segítségül hívhatja-é mindenkor az Istent? rész 21,14.15. [11]Megtanítlak

benneteket Isten dolgaira; a mik a Mindenhatónál vannak, nem titkolom el. rész 16,7-9. [12]Ímé, ti is mindnyájan látjátok: miért van hát, hogy hiábavalósággal hivalkodtok?! [13]Ez a gonosz embernek osztályrésze Istentől, és a kegyetlenek öröksége a Mindenhatótól, a melyet elvesznek: vers 8.9.rész 21,17-20. [14]Ha megsokasulnak is az ő fiai, a kardnak sokasulnak meg, és az ő magzatai nem lakhatnak jól kenyérrel sem. Hós. 9,15.16. [15]Az ő maradékai dögvész miatt temettetnek el, és az ő özvegyeik meg sem siratják. Zsolt. 78,64. [16]Ha mint a port, úgy halmozná is össze az ezüstöt, és úgy szerezné is össze ruháit, mint a sarat: [17]Összeszerezheti ugyan, de az igaz ruházza magára, az ezüstön pedig az ártatlan osztozik. Péld. 13,22.Préd. 2,27. [18]Házát pók módjára építette föl, és olyanná, mint a csősz-csinálta kunyhó. [19]Gazdagon fekszik le, mert nincsen kifosztva; felnyitja szemeit és semmije sincsen. Zsolt. 49,17-19. [20]Meglepi őt, mint az árvíz, a félelem, éjjel ragadja el a zivatar. rész 15,20.21. [21]Felkapja őt a keleti szél és elviszi, elragadja őt helyéről. [22]Nyilakat szór reá és nem kiméli; futva kell futnia keze elől. [23]Csapkodják felette kezeiket, és kisüvöltik őt az ő lakhelyéből. 1Sám. 25,29.

Jób 28

[1]Bizony az ezüstnek bányája van, és helye az aranynak, a hol tisztítják. [2]A vasat a földből hozzák elő, a követ pedig érczczé olvasztják. [3]Határt vet az ember a setétségnek, és átkutatja egészen és végig a homálynak és a halál árnyékának kövét. [4]Aknát tör távol a lakóktól: **mintha lábukról is megfelejtkeznének, alámerülnek és lebegnek emberektől messze. [5]Van föld, a melyből kenyér terem, alant pedig fel van forgatva, mintegy tűz által; [6]Köveiben zafir található, göröngyeiben arany van. [7]Van ösvény, a melyet nem ismer a sas, sem a sólyom szeme nem látja azt. [8]Nem tudják azt büszke vadak, az oroszlán sem lépked azon. [9]Ráveti kezét az ember a kovakőre, a hegyeket tövükből kiforgatja. [10]A sziklákban tárnákat hasít, és minden drága dolgot meglát a szeme. [11]Elköti a folyók szivárgását, az elrejtett dolgot pedig világosságra hozza. [12]De a bölcseség hol található, és az értelemnek hol van a helye?** GYÖNYÖRŰ KÉPEK ÉS RENDKÍVÜL SOK KÉRDÉS [13]Halandó a hozzá vivő utat nem ismeri, az élők földén az nem található. [14]A mélység azt mondja: Nincsen az bennem; a tenger azt mondja: én nálam sincsen. [15]Színaranyért meg nem szerezhető, ára ezüsttel meg nem fizethető. Péld. 3,13-18.8,11-19. [16]Nem mérhető össze Ofir aranyával, nem drága onikszszal, sem zafirral. Péld. 16,16. [17]Nem ér fel vele az arany és gyémánt, aranyedényekért be nem cserélhető. rész 40,1.4Móz. 12,6-8. [18]Korall és kristály említni sem való; a bölcseség ára drágább a gyöngyöknél. [19]Nem ér fel vele Kúsnak topáza, színaranynyal sem mérhető össze. Zsolt. 19,11. [20]A bölcseség honnan jő tehát, és hol van helye az értelemnek? Jak. 5,6. rész 13,7-10. [21]Rejtve van az minden élő szemei előtt, az ég madarai elől is fedve van. [22]A pokol és halál azt mondják: **Csak hírét hallottuk füleinkkel! vers 8. [23]Isten tudja annak útját, ő ismeri annak helyét. Péld. 8,1.13. [24]Mert ő ellát a föld határira, ő lát mindent az ég alatt. Zsolt. 33,13.14. [25]Mikor a szélnek súlyt szerzett, és a vizeket mértékre vette; rész 1,2. [26]Mikor az esőnek határt szabott, és mennydörgő villámoknak útat:** [27]Akkor látta és kijelentette azt, megalapította és meg is vizsgálta azt. [28]Az embernek pedig mondá: Ímé az Úrnak félelme: az a bölcseség, és az értelem: a gonosztól való eltávozás. Zsolt. 111,10.Péld. 1,7.8,13.

Jób 29

[1]Jób pedig folytatá az ő beszédét, és monda: [2]Oh, vajha olyan volnék, mint a hajdani hónapokban, a mikor Isten őrzött engem! Zsolt. 26,4.5.119,1.Péld. 1,10.15. Jer. 15,17. **[3]Mikor az ő szövétneke fénylett fejem fölött, s világánál jártam a setétet; 5Móz. 17,19.Józs. 1,8. [4]A mint java-korom napjaiban valék, a mikor Isten gondossága borult sátoromra! Jer. 17,8. [5]Mikor még a Mindenható velem volt, és körültem voltak gyermekeim; Jób 21,18.Zsolt. 35,5.37,6.Ésa. 17,13.14. [6]Mikor lábaimat édes tejben mostam, és mellettem a szikla olajpatakokat ontott; 5Móz. 32,13.** [7]Mikor a kapuhoz mentem, fel a városon; a köztéren székemet fölállítám: Zsolt. 37,18-20.Jób 23,10. [8]Ha megláttak az ifjak, félrevonultak, az öregek

is fölkeltek és állottak. Csel. 4,25-27. [9]A fejedelmek abbahagyták a beszédet, és tenyeröket szájukra tették. vers 10.23. [10]A főemberek szava elnémult, és nyelvök az ínyökhöz ragadt.vers 9.23. [11]Mert a mely fül hallott, boldognak mondott engem, és a mely szem látott, bizonyságot tett én felőlem. vers 12-14. [12]Mert megmentém a kiáltozó szegényt, és az árvát, a kinek nem volt segítsége. Zsolt. 46,7. [13]A veszni indultnak áldása szállt reám, az özvegynek szívét megörvendeztetém. 1Sám. 13,14.16,1.13.Mik. 4,7. **[14]Az igazságot magamra öltém és az is magára ölte engem; palást és süveg gyanánt volt az én ítéletem. Ésa. 59,17.1Thess. 5,8.**

RUHA szimbóluma FT KHKT, 17-19

A következőkben a „ruha” képi megjelenítésére irányítjuk figyelmünket, amely – mint látni fogjuk – megfelel „Isten igazsága” fogalmának. A ruha „izomorfizmusát” tanulmányozva láthatjuk majd be, hogy a „kérügma”, az üzenet kibontásához nincsen mindig szükségünk történeti analízisre.
Ézsaiás próféta könyvében ezt olvassuk:
„Mindnyájan olyanok lettünk, mint a tisztátalanok, minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha.” (64,5) Az emberi igazságot Ézsaiás a szennyes ruhához hasonlítja. Ricoeur hosszasan fejtegeti, hogy a héber gondolkodásban milyen érzéki erővel jut kifejezésre a bűn szimbóluma a mocsokban, a szennyben, a fertőzöttségben, a tisztátalanságban. Isten lényege szerint szent és tiszta, s hozzá képest bármelyik ember is szennyesnek, foltosnak tűnik. A görögök képtelenek voltak a bűnt ilyen drasztikus naturalizmussal kifejezésre juttatni. Jób szenvedése is azt igazolja, hogy a legmagasabb emberi igazság és bölcsesség is csak foltos ruhaként jelenhet meg Isten szentségének és igazságának vakító fényében. „Ha hóvízzel mosakodom is meg, ha szappannal mosom is meg kezeimet: akkor is posványba mártanál engem és az én ruháim utálnának engem.” (9,30-31) A ruha az igaz létformának a jelképe. Dávid zsoltárában ezt olvassuk:
„Papjaid öltözzenek igazságba, híveid pedig ujjongjanak.” (132,9.)
Látjuk tehát több helyen is, hogy maga az „igazság” mint „ruha” jelenik meg a bibliai metaforikus nyelvben, „Isten igazsága” pedig abban a mozgó képben, vagy verbális metaforában jut kifejezésre, hogy Isten ruhát ad az embernek. Isten igazsága ugyanis „ige”, azaz cselekedet.
Isten mindig a kezdeményező, a cselekvő és az öltöztető: ő adja „ruhája szárnyát” a mezítelen Jeruzsálemre (Ez 16,8). Isten kegyelmének megnyilvánulása a tiszta ruha ajándéka. Zakariás próféta víziójában a Sátán által vádolt Józsua főpap „piszkos ruhában” állt az angyal előtt, de Isten levette róla a piszkos ruhát, díszes ruhába öltözteti és turbánt tesz a fejére: „Nézd, elvettem bűnödet és díszes ruhába öltöztetlek téged.” (3,4)
Már az Ószövetségben megjelenik az a kép, hogy a kezdeményező és az öltöztető Isten nem más mint maga a „vőlegény” és a megigazított ember pedig a díszbe öltöztetett menyasszony. Ennek örömét szólaltatja meg Ézsaiás:
„Örvendezvén örvendek az Úrban, örüljön lelkem az én Istenemben, mert az üdv ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engemet körül, mint vőlegény, aki pap módon ékíti fel magát; és mint menyasszony, aki felrakja ékességeit.” (61,19)
A királyi menyegzőről szóló példázatban pedig arról szól Jézus, hogy a király kiutasítja a menyegzőről azt, akin nincsen menyegzői ruha (Mt 22,11-12). A menyegzői ruha az Isten előtti méltó állapot jelképe, s csak ennek védettségében fogad Isten bennünket a vacsorán. Ezt a ruhát ő adta Krisztus feláldozásában, s az ember csak ebben a ruhában, vagyis a Krisztusba vetett hittel válhat igazzá, csak a menyegzői ruhában jelenhet meg a király színe előtt: „a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján” (Fil 3,9). Az Istentől kapott fehér ruha Isten igazságának és a hit általi megigazulásnak a közös jelképe.

Az Istentől kapott ruhára a hitre azonban vigyázni kell: a ruha bemocskolása a hit tragikus kudarcát jelzi: „Íme, eljövök mint a tolvaj: boldog, aki vigyáz és őrzi az ő ruháját, hogy ne járjon mezítelenül és ne lássák a szégyenét. (Jel 16,15).
Jelenések könyvének hetedik fejezetében olvasunk Isten népének megpecsételéséről, a szimbolikus száznegyvennégyezer emberről:
„Akkor felele egy a Vének közül és monda nékem:
ezek, akik a fehér ruhákba vannak öltözve kik és honnét jöttek?” (7,13)
A válasz egy páratlan paradoxon: képi nyelven, érzéki erővel jeleníti meg nekünk a megváltás és a megigazultság misztériumát.
„És ezek mondák néki: Uram, Te tudod; és monda nékem: ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból és megmosták az ő ruháikat a bárány vérében.” (7,14)
Végezetül pedig a Bárány menyegzőjének a képében a menyasszonynak (Egyház) „megadatott, hogy felöltözzék fényes tiszta gyolcsba”. S mint sok más kép a Jelenések könyvében a fényes tiszta gyolcs is azonosítást nyer: „Ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti” (19,8). A hittől elválaszthatatlan, az azzal összeforrott vagyis „igaz” cselekedetekről van itt szó.
Mondanivalónkat összefoglalva elmondhatjuk, hogy a Biblia érzékletes ruha-szimbóluma egyszerre jelenti Isten igazságát, mint az értünk hozott áldozatával, s egyszerre a hívő ember erre adott válaszát: hitét és cselekedetét.
Krisztusban az Isten emberi ruhát vett fel azért, hogy a Krisztusban élő emberre ezáltal isteni ruhát adhasson.

[15]A vaknak én szeme valék, és a sántának lába. Zsolt. 82,8.22,28. [16]A szűkölködőknek én atyjok valék, az ismeretlennek ügyét is jól meghányám-vetém. Péld. 29,16.[17]Az álnoknak zápfogait kitördösém, és fogai közül a prédát kiütém vala. [18]Azt gondoltam azért: fészkemmel veszek el, és mint a homok, megsokasodnak napjaim. Zsolt. 34,13-15.[19]Gyökerem a víznek nyitva lesz, és ágamon hál meg a harmat. Zsolt. 1,3.112,1-3. [20]Dicsőségem megújul velem, és kézívem erősebbé lesz kezemben. vers 11.[21]Hallgattak és figyeltek reám, és elnémultak az én tanácsomra. Zsolt. 25,19.[22]Az én szavaim után nem szóltak többet, s harmatként hullt rájok beszédem. 2Sám. 17,2. [23]Mint az esőre, úgy vártak rám, és szájukat tátották, mint tavaszi záporra. vers 9.10. [24]Ha rájok mosolyogtam, nem bizakodtak el, és arczom derüjét nem sötétíték be. [25]Örömest választottam útjokat, mint főember ültem ott; úgy laktam ott, mint király a hadseregben, mint a ki bánkódókat vigasztal. vers 9.22.23. **UBI SUNT?**

Jób 30

[1]Most pedig nevetnek rajtam, a kik fiatalabbak nálam a kiknek atyjokat az én juhaimnak komondorai közé sem számláltam volna. rész 19,17-19.vers 3-8. [2]Mire való lett volna nékem még kezök ereje is? Rájok nézve a vénség elveszett! Zsolt. 58,7.2Sám. 15,31. [3]Szükség és éhség miatt összeaszottak, a kik a kopár földet futják, a sötét, sivatag pusztaságot. Ésa. 43,11.Hós. 13,4. [4]A kik keserű füvet tépnek a bokor mellett, és rekettyegyökér a kenyerök. [5]Az emberek közül kiűzik őket, úgy hurítják őket, mint a tolvajt.Zsolt. 5,2. **[6]Félelmetes völgyekben kell lakniok, a földnek és szikláknak hasadékaiban. [7]A bokrok között ordítanak, a csalánok alatt gyülekeznek. Zsolt. 2,6.1Sám. 13,14.16,1.13.** [8]Esztelen legények, sőt becstelen fiak, a kiket kivertek az országból. Eféz. 4,26. [9]És most ezeknek lettem gúnydalává, nékik levék beszédtárgyuk! Zsolt. 69,13.Siral. 3,14.63. [10]Útálnak engem, messze távoznak tőlem, és nem átalanak pökdösni előttem [11]Sőt leoldják kötelöket és bántalmaznak engem, és a zabolát előttem kivetik. rész 16,11-14. [12]Jobb felől ifjak támadnak ellenem, gáncsot vetnek lábaimnak, és ösvényt törnek felém, hogy megrontsanak. Zsolt. 3,6. [13]Az én útamat elrontják, romlásomat öregbítik, nincsen segítség ellenök. [14]Mint valami széles résen, úgy rontanak elő, pusztulás között hömpölyögnek ide. Zsolt. 4,2.17,1. [15]Rettegések fordultak ellenem, **mint vihar űzik el**

tisztességemet, boldogságom eltünt, mint a felhő. rész 7,14.15. **16Mostan azért enmagamért ontja ki magát lelkem; nyomorúságnak napjai fognak meg engem.** Zsolt. 59,17. **17Az éjszaka meglyuggatja csontjaimat bennem, és nem nyugosznak az én inaim.** Róm. 1,8.Zsolt. 34,17.Mát. 7,22.23. **18A sok erőlködés miatt elváltozott az én ruházatom; úgy szorít engem, mint a köntösöm galléra.** Zsolt. 1,5.11,5.Jób 13,16. **19A sárba vetett engem, hasonlóvá lettem porhoz és hamuhoz.** Zsolt. 9,6.Csel. 5,3.5,8.10. **20Kiáltok hozzád, de nem felelsz; megállok és csak nézel reám!** 2Sám. 6,17. **21Kegyetlenné változtál irántam; kezed erejével harczolsz ellenem.** rész 16,9. 22Felemelsz, szélnek eresztesz engem, és széttépsz engem a viharban. Zsolt. 102,11. 23Hiszen tudtam, hogy visszatérítesz engem a halálba, és a minden élő gyülekező • házába; Zsid. 9,27.1Móz. 3,19. 24De a roskadóban levő ne nyujtsa-é ki kezét? Avagy ha veszendőben van, ne kiáltson-é segítségért? Dán. 3,28.Zsolt. 68,3. 25Avagy nem sírtam-é azon, a kinek kemény napja volt; a szűkölködő miatt nem volt-é lelkem szomorú? Róm. 12,15. 26Bizony jót reméltem és rossz következék, világosságot vártam és homály jöve. Eszt. 8,16. 27Az én bensőm forr és nem nyugoszik; megrohantak engem a nyomorúságnak napjai. Zsolt. 38,2. 28Feketülten járok, de nem a nap hősége miatt; felkelek a gyülekezetben és kiáltozom. **29Atyjok fiává lettem a sakáloknak, és társokká a strucz madaraknak. 30Bőröm feketülten hámlik le rólam, és csontom elég a hőség miatt. 31Hegedűm sírássá változék, sípom pedig jajgatók szavává.**

Jób 31

1Szövetségre léptem szemeimmel, és hajadonra mit sem ügyeltem. Zsolt. 119,37.
Kecsk Szövetséget szabtam szemeimnek; hogy nem tekintek hajadonra.
URK Szövetségre léptem a szememmel, hogy ne nézzen a lányokra
JCh habe einen Bund gemacht mit meinen augen / das ich nicht achtet auff eine Jungfraw
I made a covenant with mine eyes; why then should I think upon a maid?

2És mi volt jutalmam Istentől felülről; vagy örökségem a Mindenhatótól a magasságból? Zsolt. 31,10.Jób 17,6. 3Avagy nem az istentelent illeti-é romlás, és nem a gonosztevőt-é veszedelem? Ésa. 66,24.Mát. 25,41. 4Avagy nem láthatta-é utaimat, és nem számlálhatta-é meg lépéseimet? Zsolt. 10,17.

HA MONDATOK!
5Ha én csalárdsággal jártam, vagy az én lábam álnokságra sietett: Zsolt. 35,4.40,15. 6Az ő igazságának mérlegével mérjen meg engem, és megismeri Isten az én ártatlanságomat! 2Sám. 16,5-11. 7Ha az én lépésem letért az útról és az én lelkem követte szemeimet, vagy kezeimhez szenny tapadt: 8Hadd vessek én és más egye meg, és tépjék ki az én maradékaimat gyökerestől! Zsolt. 10,9. **9Ha az én szívem asszony után bomlott, és leselkedtem az én felebarátomnak ajtaján: Péld. 7,8.9.**
10 másnak őröljön a feleségem, és mások hajoljanak rá.
IMIT
Ha szívem elcsábíttatta magát asszony miatt, felebarátom ajtaján leskelődtem: 10 másnak őröljön a feleségem és mások hajoljanak reá;

KI 9 Ha asszonyért bomlott a szívem; és felebarátom ajtaján leselkedtem: 10 feleségem másnak őröljön; és mások térdeljenek föléje
KNV
Vajon bomlott-e szívem asszony után? És leselkedtem-e barátom ajtajánál? 10 Akkor feleségem más cédája legyen, és mások hajoljanak föléje! Vajon bomlott-e szívem asszony után?
SZIT

9 Ha hagytam, hogy szívemet asszony behálózza, és ha leskelődtem más ember ajtaján, 10 akkor feleségem hadd őrüljön ?? másnak, s hajoljanak fölé idegen emberek!
LUTH
HAT ſich mein hertz laſſen reitzen zum Weibe / vnd habe an meines Neheſten thür gelauret. 10 So müſſe mein Weib von einem andern geſchendet werden / vnd andere müſſen ſie beſchlaffen.
KJV
If mine heart have been deceived by a woman, or if I have laid wait at my neighbour's door; 10 Then let my wife grind unto another, and let others bow down upon her.

[10]Az én feleségem másnak őröljön, és mások hajoljanak rája. Jób 31,7.8. [11]Mert gyalázatosság volna ez, és birák elé tartozó bűn. 3Móz. 20,10. [12]Mert tűz volna ez, a mely pokolig emésztene, és minden jövedelmemet tövestől kiirtaná. Péld. 6,26-29. [13]Ha megvetettem volna igazát az én szolgámnak és szolgálómnak, mikor pert kezdtek ellenem: [14]Mi tevő lennék, ha felkelne az Isten, és ha meglátogatna: mit felelnék néki? 1Móz. 18,25.Zsolt. 18,21-25. [15]Nem az teremtette-é őt is, a ki engem teremtett anyám méhében; nem egyugyanaz formált-é bennünket anyánk ölében? rész 34,19.Péld. 22,2. [16]Ha a szegények kívánságát megtagadtam, és az özvegy szemeit epedni engedtem; Jak. 1,27. Ésa. 10,2. [17]És ha falatomat egymagam ettem meg, és az árva abból nem evett; Préd. 11,2. [18]Hiszen ifjúságom óta, mint atyánál nevekedett nálam, és anyámnak méhétől kezdve vezettem őt! Zsolt. 37,26. [19]Ha láttam a ruhátlant veszni indulni, és takaró nélkül a szegényt; Mát. 25,44.45.Ésa. 58,7. [20]Hogyha nem áldottak engem az ő ágyékai, és az én juhaim gyapjából fel nem melegedett; Jób 15,35.Ésa. 59,4. [21]Ha az árva ellen kezemet felemeltem, mert láttam a kapuban az én segítségemet; Péld. 5,22.Zsolt. 9,16. [22]A lapoczkájáról essék ki a vállam, és a forgócsontról szakadjon le karom! [23]Hiszen úgy rettegtem Isten csapásától, és fensége előtt tehetetlen valék! Péld. 22,23.Zsolt. 17,4.119,120. [24]Ha reménységemet aranyba vetettem, és azt mondtam az olvasztott aranynak: Én bizodalmam! 2Sám. 23,1. [25]Ha örültem azon, hogy nagy a gazdagságom, és hogy sokat szerzett az én kezem; Ésa. 6,3. [26]Ha néztem a napot, mikor fényesen ragyogott, és a holdat, mikor méltósággal haladt, Mát. 21,16. [27]És az én szívem titkon elcsábult, és szájammal megcsókoltam a kezemet: Zsolt. 102,26. [28]Ez is biró elé tartozó bűn volna, mert ámítottam volna az Istent oda fent! 2Móz. 22,20.5Móz. 13,12.16. [29]Ha örvendeztem az engem gyűlölőnek nyomorúságán, és ugráltam örömömben, hogy azt baj érte; [30](De nem engedtem, hogy szájam vétkezzék azzal, hogy átkot kérjek az ő lelkére!) Mát. 5,14. [31]Ha nem mondták az én sátorom cselédei: Van-é, a ki az ő húsával jól nem lakott? Jer. 27,6.[32](A jövevény nem hált az utczán, ajtóimat az utas előtt megnyitám.) 1Móz. 1,28.29.[33]Ha emberi módon eltitkoltam vétkemet, keblembe rejtve bűnömet: Zsolt. 32,3.5.Péld. 28,13. [34]Bizony akkor tarthatnék a nagy tömegtől, rettegnem kellene nemzetségek megvetésétől; elnémulnék és az ajtón sem lépnék ki! 2Sám. 23,1. **[35]Oh, bárcsak volna valaki, a ki meghallgatna engem! Ímé, ez a végszóm: a Mindenható feleljen meg nékem; és írjon könyvet ellenem az én vádlóm. Zsolt. 138,1.2. [36]Bizony én azt a vállamon hordanám, és korona gyanánt a fejemre tenném! Zsolt. 31,8.9. [37]Lépteimnek számát megmondanám néki, mint egy fejedelem, úgy járulnék hozzá! 2Sám. 22,1-51. [38]Ha földem ellenem kiáltott és annak barázdái együtt siránkoztak; Zsolt. 7,9.12. [39]Ha annak termését fizetés nélkül ettem, vagy gazdájának lelkét kioltottam: [40]Búza helyett tövis teremjen és árpa helyett konkoly! Itt végződnek a Jób beszédei.**

Jób 32
[1]Miután ez a három ember megszünt vala felelni Jóbnak, mivel ő igaz vala önmaga előtt: Zsolt. 103,19. [2]Haragra gerjede Elihu, a Barakeél fia, a ki Búztól való vala, a Rám nemzetségéből. Jób ellen gerjedt föl haragja, mivel az igazabbnak tartotta magát Istennél. 1Móz. 18,25.Zsolt. 96,13. [3]De felgerjedt haragja az ő három barátja ellen is, mivelhogy nem találják vala el a

feleletet, mégis kárhoztatják vala Jóbot. rész 13,4.15,4.10. [4]Elihu azonban várakozott a Jóbbal való beszéddel, mert amazok öregebbek valának ő nála. Zsolt. 34,5.6.36,11.[5]De mikor látta Elihu, hogy nincs felelet a három férfiú szájában, akkor gerjede föl az ő haragja. 1Kir. 9,3.Zsolt. 76,3.133,13.14. [6]És felele a Búztól való Elihu, Barakeél fia, és monda: Napjaimra nézve én még csekély vagyok, ti pedig élemedett emberek, azért tartózkodtam és féltem tudatni veletek véleményemet. Zsolt. 34,18. [7]Gondoltam: Hadd szóljanak a napok; és hadd hirdessen bölcseséget az évek sokasága! rész 12,12.13. [8]Pedig a lélek az az emberben és a Mindenható lehellése, a mi értelmet ad néki! rész 38,36.Dán. 1,17. [9]Nem a nagyok a bölcsek, és nem a vének értik az ítéletet. rész 12,12.13. [10]Azt mondom azért: Hallgass reám, hadd tudassam én is véleményemet! [11]Ímé, én végig vártam beszédeiteket, figyeltem, a míg okoskodtatok, a míg szavakat keresgéltetek. [12]Igen ügyeltem reátok és ímé, Jóbot egyikőtök sem czáfolá meg, sem beszédére meg nem felelt. rész 15,9.10. [13]Ne mondjátok azt: Bölcseségre találtunk, Isten győzheti meg őt és nem ember! [14]Mivel én ellenem nem intézett beszédet, nem is a ti beszédeitekkel válaszolok hát néki. Zsolt. 10,18. [15]Megzavarodának és nem feleltek többé; kifogyott belőlök a szó. Zsolt. 13,2. [16]Vártam, de nem szóltak, csak álltak és nem feleltek többé. Zsolt. 7,16.Jób 18,7. **[17]Hadd feleljek hát én is magamért, hadd tudassam én is véleményemet! 5Móz. 29,19.20. [18]Mert tele vagyok beszéddel; unszolgat engem a bennem levő lélek. Zsolt. 14,1. [19]Ímé, bensőm olyan, mint az új bor, a melynek nyílása nincsen; miként az új tömlők, csaknem szétszakad. [20]Szólok tehát, hogy levegőhöz jussak; felnyitom ajkaimat, és felelek. Jel. 18,7.8. [21]Nem leszek személyválogató senki iránt; nem hizelkedem egy embernek sem; Róm. 3,13-17.** [22]Mert én hizelkedni nem tudok; könnyen elszólíthatna engem a teremtőm! rész 17,4.

Jób 33

[1]No azért halld meg csak Jób az én szavaimat, és vedd füledbe minden beszédemet! Zsolt. 37,32.9,19. [2]Ímé, megnyitom már az én szájamat, és **a beszéd nyelvem alatt van már. [3]Igaz szívből származnak beszédeim, tiszta tudományt hirdetnek ajkaim. Zsolt. 94,7.** [4]Az Istennek lelke teremtett engem, és a Mindenhatónak lehellete adott nékem életet. [5]Ha tudsz, czáfolj meg; készülj fel ellenem és állj elő! [6]Ímé, én szintúgy Istené vagyok, mint te; sárból formáltattam én is. 1Móz. 2,7.Csel. 14,15. [7]Ímé, a tőlem való félelem meg ne háborítson; kezem nem lészen súlyos rajtad. Jób 38,15.Zsolt. 104,35. [8]Csak az imént mondtad fülem hallatára, hallottam a beszédnek hangját: Zsolt. 146,10. 3Móz. 25,23. [9]Tiszta vagyok, fogyatkozás nélkül: mocsoktalan vagyok, bűn nincsen bennem. Zsolt. 65,3. [10]Ímé, vádakat talál ki ellenem, ellenségének tart engem! [11]Békóba veti lábaimat, és őrzi minden ösvényemet. 1Sám. 16,19. **[12]Ímé, ebben nincsen igazad - azt felelem néked - mert nagyobb az Isten az embernél! Zsolt. 37,14. [13]Miért perelsz vele? Azért, hogy egyetlen beszédedre sem felelt? [14]Hiszen szól az Isten egyszer vagy kétszer is, de nem ügyelnek rá! Hab. 2,20. Ésa. 66,1. [15]Álomban, éjjeli látomásban, mikor mély álom száll az emberre, és mikor ágyasházokban szenderegnek; Zsolt. 26,2.3. Zsolt. 5,5.** [16]Akkor nyitja meg az emberek fülét, és megpecsételi megintetésökkel. Ezék. 38,22. [17]Hogy eltérítse az embert a rossz cselekedettől, és elrejtse a kevélységet a férfi elől. 5Móz. 10,17. Zsolt. 33,18. [18]Visszatartja lelkét a romlástól, és életét hogy azt fegyver ne járja át. 1Krón. 25,1. [19]Fájdalommal is bünteti az ő ágyasházában, és csontjainak szüntelen való háborgásával. Zsolt. 38,4. [20]Úgy, hogy az ő ínye undorodik az ételtől, és lelke az ő kedves ételétől. Zsolt. 107,18. [21]Húsa szemlátomást aszik le róla; csontjai, a melyeket látni nem lehetett, kiülnek. [22]És lelke közelget a sírhoz, s élete a halál angyalaihoz. rész 17,12.13. [23]Ha van mellette magyarázó angyal, egy az ezer közül, hogy az emberrel tudassa kötelességét; [24]És az Isten könyörül rajta, és azt mondja: Szabadítsd meg őt, hogy ne szálljon a sírba; váltságdíjat találtam! Zsolt. 18,31.119,40.Péld. 30,5. [25]Akkor teste fiatal, erőtől duzzad, újra kezdi ifjúságának napjait. [26]Imádkozik Istenhez és ő kegyelmébe veszi, hogy az ő színét nézhesse nagy örömmel, és az embernek visszaadja az ő igazságát. Ésa. 58,8.9. [27]Az emberek

előtt énekel és mondja: Vétkeztem és az igazat elferdítettem vala, de nem e szerint fizetett meg nékem; 2Sám. 23,1. 1Krón. 25,1. [28]Megváltotta lelkemet a sírba szállástól, és egész valóm a világosságot nézi. Zsolt. 77,8-11.† Zsolt. 10,1. [29]Ímé, mindezt kétszer, háromszor cselekszi Isten az emberrel, [30]Hogy megmentse lelkét a sírtól, hogy világoljon az élet világosságával. Zsolt. 56,14. [31]Figyelj Jób, és hallgass meg engem; hallgass, hadd szóljak én! Zsolt. 25,2. [32]Ha van mit mondanod, czáfolj meg; szólj, mert igen szeretném a te igazságodat. Zsolt. 4,7.8.5,11.12. [33]Ha pedig nincs, hallgass meg engem, hallgass és megtanítlak téged a bölcseségre! Zsolt. 10,4.53,3.

Jób 34

[1]És szóla Elihu, és monda: Zsolt. 33,12.[2]Halljátok meg bölcsek az én szavaimat, és ti tudósok hajtsátok hozzám füleiteket! Róm. 3,11-17.[3]**Mert a fül próbálja meg a szót, mint az íny kóstolja meg az ételt. rész 12,11.**[4]Keressük csak magunk az igazságot, értsük meg magunk között, mi a jó?[5]Mert Jób azt mondá: Igaz vagyok, de Isten megtagadja igazságomat.[6]Igazságom ellenére kell hazugnak lennem; halálos nyíl talált hibám nélkül! rész 27,5-7.[7]Melyik ember olyan, mint Jób, a ki iszsza a csúfolást, mint a vizet. Zsolt. 24,3.4.Ésa. 33,14.15.[8]És egy társaságban forog a gonosztevőkkel, és az istentelen emberekkel jár! rész 22,5-9.23,12.[9]Mert azt mondja: Nem használ az az embernek, ha Istennel békességben él. Malak. 3,14.[10]Azért, ti tudós emberek, hallgassatok meg engem! **Távol legyen Istentől a gonoszság, és a Mindenhatótól az álnokság! rész 8,3.**[11]**Sőt inkább, a mint cselekszik az ember, úgy fizet néki, és kiki az ő útja szerint találja meg, a mit keres. Mát. 16,27.**[12]Bizonyára az Isten nem cselekszik gonoszságot, a Mindenható el nem ferdíti az igazságot![13]**Kicsoda bízta reá a földet és ki rendezte az egész világot?**[14]Ha csak ő magára volna gondja, lelkét és lehellését magához vonná: Zsolt. 104,29.[15]Elhervadna együtt minden test és az ember visszatérne a porba.[16]Ha tehát van eszed, halld meg ezt, és a te füledet hajtsd az én beszédeimnek szavára! Siral. 3,24.[17]Vajjon, a ki gyűlöli az igazságot, kormányozhat-é? Avagy az ellenállhatatlan igazat kárhoztathatod-é? rész 31,21.23. 1Móz. 18,25.[18]A ki azt mondja a királynak: Te semmirevaló! És a főembereknek: Te gonosztevő! Zsolt. 63,7.[19]A ki nem nézi a fejedelmek személyét és a gazdagot a szegénynek fölibe nem helyezteti; mert mindnyájan az ő kezének munkája.rész 37,23.5Móz. 10,17. rész 31,15.[20]Egy pillanat alatt meghalnak; éjfélkor felriadnak a népek és elenyésznek, a hatalmas is eltűnik kéz nélkül! rész 27,19-23.[21]Mert ő szemmel tartja mindenkinek útját, és minden lépését jól látja. Zsolt. 86,13.88,6.7.116,8.9.Csel. 2,31.Ésa. 53,10-12.[22]Nincs setétség és nincs a halálnak árnyéka, a hova elrejtőzhessék a gonosztevő; Zsolt. 17,15.[23]Mert nem sokáig kell szemmel tartania az embert, hogy az Isten elé kerüljön ítéletre! 1Móz. 18,25.[24]Megrontja a hatalmasokat vizsgálat nélkül, és másokat állít helyökbe. Zsolt. 43,1.[25]Ekképen felismeri cselekedeteiket, és éjjel is ellenök fordul és szétmorzsoltatnak. Zsolt. 139,1-3.[26]Gonosztevők gyanánt tapodja meg őket olyan helyen, a hol látják. Zsolt. 28,5.[27]A kik azért távoztak el, és azért nem gondoltak egyetlen útjával sem,[28]Hogy a szegény kiáltását hozzájok juttatja, és ő a nyomorultak kiáltását meghallja. Jak. 5,3.4.[29]Ha ő nyugalmat ád, ki kárhoztatja őt? Ha elrejti arczát, ki láthatja meg azt? Akár nép elől, akár ember elől egyaránt; Róm. 8,61.[30]Hogy képmutató ember ne uralkodjék, és ne legyen tőre a népnek.[31]Bizony az Istenhez így való szólani: Elszenvedem, nem leszek rossz többé;[32]A mit át nem látok, arra te taníts meg engemet; ha gonoszságot cselekedtem, többet nem teszem![33]Avagy te szerinted fizessen-é csak azért, mert ezt megveted, és hogy te szabd meg és nem én? Nos, mit tudsz? Mondd![34]Az okos emberek azt mondják majd nékem, és a bölcs férfiú, a ki reám hallgat: Zsolt. 10,9.*[35]Jób tudatlanul szól, és szavai megfontolás nélkül valók.*[36]*Óh, bárcsak megpróbáltatnék Jób mind végiglen, a miért úgy felel, mint az álnok emberek! Jób 21,8-13.*[37]*Mert vétkét gonoszsággal tetézi, csapkod közöttünk, és Isten ellen szószátyárkodik. Jób 19,26.27.Dán. 12,1.*

Jób 35

[1]Tovább is felele Elihu, és monda: 2Sám. 22,1.2.[2]Azt gondolod-é igaznak, ha így szólsz: Az én igazságom nagyobb, mint Istené?[3]Hogyha ezt mondod: Mi hasznod belőle? Mivel várhatok többet, mintha vétkezném? Zsid. 2,13.[4]Én megadom rá néked a feleletet, és barátaidnak te veled együtt. Zsolt. 66,17-19.[5]Tekints az égre és lásd meg; és nézd meg a fellegeket, milyen magasan vannak feletted! Zsolt. 116,3.1Sám. 19,10-12.23,26.2Sám. 21,15-17.[6]Hogyha vétkezel, mit tehetsz ellene; ha megsokasítod bűneidet, mit ártasz néki?[7]**Ha igaz vagy, mit adsz néki, avagy mit kap a te kezedből? Zsolt. 16,8.**[8]Az olyan embernek árt a te gonoszságod, mint te vagy, és igazságod az ilyen ember fiának használ. Bir. 5,4.5.[9]A sok erőszak miatt kiáltoznak; jajgatnak a hatalmasok karja miatt; Zsid. 12,29.[10]De egy sem mondja: Hol van Isten, az én teremtőm, a ki hálaénekre indít éjszaka; Ésa. 19,1.[11]A ki többre tanít minket a mezei vadaknál, és bölcsebbekké tesz az ég madarainál? 2Móz. 15,18-22. Zsolt. 104,4.[12]Akkor azután kiálthatnak, de ő nem felel a gonoszok kevélysége miatt; rész 27,8.9.[13]Mert a hiábavalóságot Isten meg nem hallgatja, a Mindenható arra nem tekint. 2Móz. 24,17. Zsolt. 97,3.4.[14]Hátha még azt mondod: Te nem látod őt; az ügy előtte van és te reá vársz! 1Sám. 7,10. Józs. 10,11.[15]Most pedig, mivel nem büntet haragja, és nem figyelmez a nagy álnokságra: Bir. 5,20.[16]Azért tátja fel Jób hívságra a száját, és szaporítja a szót értelem nélkül.

Jób 36

[1]És folytatá Elihu, és monda: Sám. 22,17.Zsolt. 69,15.Jób 22,11.[2]Várj még egy kevéssé, majd felvilágosítlak, mert az Istenért még van mit mondanom. 1Sám. 24,15.[3]Tudásomat messzünnen veszem, és az én teremtőmnek igazat adok. 1Sám. 23,26-28.rész 19,10-12.[4]Mert az én beszédem bizonyára nem hazugság; tökéletes tudású ember áll melletted.[5]Ímé, az Isten hatalmas, még sem vet meg semmit; hatalmas az ő lelkének ereje. Zsolt. 7,9.2Sám. 22,21-25.[6]Nem tartja meg a gonosznak életét, de a szegénynek igaz törvényt teszen.1Kir. 9,4.11,33.[7]Nem veszi le az igazról szemeit, sőt a királyok mellé, a trónba ülteti őket örökre, hogy felmagasztaltassanak. Zsolt. 33,18.113,7.8.[8]**És ha békókba veretnek, és fogva tartatnak a nyomorúság kötelein: 1Kir. 9,4.15,5. 1Sám. 25,22.23.**[9]**Tudtokra adja cselekedetöket, és vétkeiket, hogyha elhatalmaztak rajtok. vers 23.24.**[10]Megnyitja füleiket a feddőzésnek és megparancsolja, hogy a vétekből megtérjenek: Mát. 5,7.[11]Ha engednek és szolgálnak néki, napjaikat jóban végzik el, és az ő esztendeiket gyönyörűségekben. 3Móz. 26,23.24.[12]**Ha pedig nem engednek, fegyverrel veretnek által, és tudatlanságban múlnak ki. Ésa. 2,11.Péld. 29,23.**[13]De az álnok szívűek haragot táplálnak, nem kiáltanak, mikor megkötözi őket. Zsolt. 132,17. Zsolt. 97,11.112,4.[14]Azért ifjúságukban hal meg az ő lelkök, és életök a paráznákéhoz hasonló. rész 15,32.Zsolt. 55,24.[15]A nyomorultat megszabadítja az ő nyomorúságától, és a szorongattatással megnyitja fülöket. Zsolt. 19,8.2Sám. 22,31. Zsolt. 12,7. Péld. 18,10.[16]**Téged is kiszabadítana az ínség torkából tág mezőre,** a hol nincs szorultság, és asztalod étke kövérséggel lenne rakva; rész 29,6.Zsolt. 23,5.[17]De ha gonosz ítélettel vagy tele, úgy utolérnek az ítélet és igazság. Zsolt. 144,1.2.[18]Csakhogy a harag ne ragadjon téged csúfkodásra, és a nagy váltságdíj se tántorítson el. Zsolt. 49,9.[19]Ad-é valamit a te gazdagságodra? Sem aranyra, sem semmiféle erőfeszítésre! 1Sám. 17,4-7.14-50.[20]Ne kívánjad az éjszakát, a mely népeket mozdít ki helyökből. 2Sám. 5,10.8,13.14.[21]Vigyázz! ne pártolj a bűnhöz, noha azt a nyomorúságnál jobban szereted.[22]Ímé, mily fenséges az Isten az ő erejében; kicsoda az, a ki úgy tanítson, mint ő? Zsolt. 25,9.[23]Kicsoda szabta meg az ő útjait, vagy ki mondhatja azt: Igazságtalanságot cselekedtél?[24]Legyen rá gondod, hogy magasztaljad az ő cselekedetét, a melyről énekelnek az emberek![25]Minden ember azt szemléli; a halandó távolról is látja. 1Sám. 20,15.2Sám. 10,19.12,29-31.[26]Ímé, az Isten fenséges, mi nem ismerhetjük őt! esztendeinek száma sem nyomozható ki. 1Sám. 28,6.15-18.[27]Hogyha magához szívja a vízcseppeket, ködéből mint eső cseperegnek alá, Zsolt. 83,11.[28]A melyet a fellegek özönnel öntenek, és hullatnak le temérdek emberre. 2Sám. 18,5.7.22,44.[29]De sőt értheti-é valaki a felhő szétoszlását, az ő sátorának

zúgását? 2Sám. 8,9.10.[30]Ímé, szétterjeszti magára az ő világosságát, és ráborítja a tengernek gyökereit. 2Sám. 8,12.13.[31]Mert ezek által ítéli meg a népeket, ád eledelt bőségesen. vers 27.28.[32]Kezeit elborítja villámlással, és kirendeli a lázadó ellen. Jak. 5,17.18.[33]Az ő dörgése ad hírt felőle, mint a barom a közeledő viharról. Zsolt. 104,14.28.[34]Ezért remeg az én szívem, és csaknem kiszökik helyéből. Zsolt. 60,8.10.11.Róm. 15,9.

Jób 37

[1]Halljátok meg figyelmetesen az ő hangjának dörgését, és a zúgást, a mely az ő szájából kijön! 2Sám. 7,13-16.23,2.5. **ELIHU CSAK ISTEN LÉNYÉRŐL BESZÉL** [2]Az egész ég alatt szétereszti azt, és villámát is a földnek széléig. Zsolt. 29,3.[3]Utána hang zendül, az ő fenségének hangjával mennydörög, s nem tartja vissza azt, ha szava megzendült. Zsolt. 97,6. 1Móz. 1,6.[4]Isten az ő szavával csudálatosan mennydörög, és nagy dolgokat cselekszik, úgy hogy nem érthetjük. Róm. 1,20.[5]Mert azt mondja a hónak: Essél le a földre! És a zápor-esőnek és a zuhogó zápornak: Szakadjatok. Zsolt. 147,16.148,8.[6]Minden ember kezét lepecsétli, hogy megismerje minden halandó, hogy az ő műve. Róm. 10,18.[7]Akkor a vadállat az ő tanyájára húzódik, és az ő barlangjában marad.[8]Rejtekéből előjön a vihar, és az északi szelektől a fagy.[9]Isten lehellete által támad a jég, és szorul össze a víznek szélessége. Zsolt. 147,17.[10]Majd nedvességgel öntözi meg a felleget, s áttöri a borulatot az ő villáma. Zsolt. 119,105.[11]És az köröskörül forog az ő vezetése alatt, hogy mindazt megtegyék, a mit parancsol nékik, a föld kerekségének színén.[12]Vagy ostorul, ha földjének úgy kell, vagy áldásul juttatja azt. rész 26,27.28.[13]Vedd ezt füledbe Jób, állj meg és gondold meg az Istennek csudáit. vers 9.2Móz. 9,18.23.[14]Megtudod-é, mikor rendeli azt rájok az Isten, hogy villanjon az ő felhőjének villáma? 3Móz. 4,22.[15]Tudod-é, hogy miként lebegnek a felhők, vagy a tökéletes tudásnak csudáit érted-é? Zsolt. 18,24.1Sám. 25,22.33.[16]Miképen melegülnek át ruháid, mikor nyugton van a föld a déli széltől? Zsolt. 104,34.[17]Vele együtt terjesztetted-é ki az eget, a mely szilárd, mint az aczéltükör?[18]Mondd meg nékünk, mit szóljunk néki? A setétség miatt semmit sem kezdhetünk. 5Móz. 28,58.Péld. 18,10.[19]Elbeszélik-é néki, ha szólok? Ha elmondaná valaki: bizony vége volna![20]Néha nem látják a napot, bár az égen ragyog; de szél fut át rajta és kiderül.[21]Észak felől aranyszínű világosság támad, Isten körül félelmetes dicsőség. Zsolt. 21,3.[22]Mindenható! Nem foghatjuk meg őt; nagy az ő hatalma és ítélő ereje, és a tiszta igazságot el nem nyomja. Zsolt. 13,6.2Sám. 8,1-5.[23]Azért rettegjék őt az emberek; a kevély bölcsek közül nem lát ő egyet sem. rész 34,19.

Jób 38

[1]Majd felele az Úr Jóbnak a forgószélből és monda:rész 40,1.[2]Ki az, a ki elhomályosítja az örök rendet tudatlan beszéddel?[3]Nosza övezd fel, mint férfiú derekadat, én majd kérdezlek, te meg taníts engem! rész 31,37.[4]Hol voltál, mikor a földnek alapot vetettem? Mondd meg, ha tudsz valami okosat! Péld. 8,27-29.[5]Ki határozta meg mértékeit, ugyan tudod-é; avagy ki húzta el felette a mérő zsinórt? Zsolt. 13,6.18,2-51.[6]Mire bocsátották le oszlopait, avagy ki vetette fel szegeletkövét; Zsolt. 104,5.[7]Mikor együtt örvendezének a hajnalcsillagok, és Istennek minden fiai vigadozának? Zsolt. 148,3.[8]És kicsoda zárta el ajtókkal a tengert, a mikor előtünt, az anyaméhből kijött; vers 10.11.Zsolt. 33,7.[9]Mikor ruházatává a felhőt tevém, takarójául pedig a sürű homályt? 2Sám. 8,13.[10]Mikor reávontam törvényemet, zárat és ajtókat veték eléje:[11]És azt mondám: Eddig jőjj és ne tovább; ez itt ellene áll kevély habjaidnak! Zsolt. 104,9.[12]Parancsoltál-é a reggelnek, a mióta megvagy? Kimutattad-é a hajnalnak a helyét? Zsolt. 2,9.[13]Hogy belefogózzék a földnek széleibe, és lerázassanak a gonoszok róla. Zsolt. 18,9.[14]Hogy átváltozzék mint a megpecsételt agyag, és előálljon, mint egy ruhában. Zsolt. 109,13.Ésa. 14,20.[15]Hogy a gonoszoktól elvétessék világosságuk, és a fölemelt kar összetöressék? rész 21,17-19.† Zsolt. 10,15.[16]Eljutottál-é a tenger forrásáig, bejártad-é a mélységnek fenekét?[17]Megnyíltak-é néked a halálnak kapui; a halál árnyékának kapuit láttad-é?[18]Áttekintetted-é a föld szélességét, mondd meg, ha mindezt jól tudod?[19]Melyik út visz oda,

hol a világosság lakik, és a sötétségnek hol van a helye? Mát. 27,46.Márk 15,34.[20]Hogy visszavinnéd azt az ő határába, és hogy megismernéd lakása útjait. Jób 19,7.[21]Tudod te ezt, hiszen már akkor megszülettél; napjaidnak száma nagy! 1Kir. 9,3.[22]Eljutottál-é a hónak tárházához; vagy a jégesőnek tárházát láttad-é?[23]A mit fentartottam a szükség idejére, a harcz és háború napjára? Józs. 10,11.[24]Melyik út visz oda, a hol szétoszlik a világosság, és szétterjed a keleti szél a földön? Ésa. 53,2.3.Mát. 27,39.40.43.[25]Ki hasított nyílást a záporesőnek, és a mennydörgő villámnak útat? Zsolt. 109,24.25.[26]Hogy aláessék az ember nélkül való földre, a pusztaságra, holott senki sincsen; Zsolt. 104,13.16.[27]Hogy megitasson pusztát, sivatagot, és hogy sarjaszszon zsenge pázsitot? Zsolt. 71,6.[28]Van-é atyja az esőnek, és ki szülte a harmat cseppjeit? Zsolt. 31,15.Ésa. 49,1.[29]Kinek méhéből jött elő a jég, és az ég daráját kicsoda szülte?[30]Miként rejtőznek el a vizek mintegy kő alá, és mint zárul be a mély vizek színe? Józs. 17,5.Ámós 4,4.[31]Összekötheted-é a fiastyúk szálait; a kaszáscsillag köteleit megoldhatod-é? rész 9,10.[32]A hajnalcsillagot előhozhatod-é az ő idejében, avagy a gönczölszekeret forgathatod-é fiával együtt? Zsolt. 40,13.[33]Ismered-é az ég törvényeit, vagy te határozod-é meg uralmát a földön? Jer. 31,35.36.[34]Felemelheted-é szavadat a felhőig, hogy a vizeknek bősége beborítson téged? Ján. 19,18.Jel. 1,7.[35]Kibocsáthatod-é a villámokat, hogy elmenjenek, vagy mondják-é néked: Itt vagyunk? vers 8.9.[36]Ki helyezett bölcseséget a setét felhőkbe, vagy a tüneményeknek ki adott értelmet? rész 32,8.9.[37]Ki számlálta meg a bárányfelhőket bölcseséggel, és ki üríti ki az égnek tömlőit;[38]Mikor a por híg sárrá változik, és a göröngyök összetapadnak? vers 17.Zsolt. 40,14.

Jób 39

[1]Vadászol-é prédát a nőstény oroszlánnak, és az oroszlánkölykök éhségét kielégíted-é; Zsolt. 104,20-22.[2]Mikor meglapulnak tanyáikon, és a bokrok közt lesben vesztegelnek? Zsolt. 116,12-14.Zsid. 2,11.12.[3]Ki szerez a hollónak eledelt, mikor a fiai Istenhez kiáltoznak; kóválygognak, mert nincs mit enniök? Zsolt. 147,9.Mát. 6,26.[4]Tudod-é a kőszáli zergék ellésének idejét; megvigyáztad-é a szarvasok fajzását? Zsolt. 9,13.40,18.[5]Megszámláltad-é a hónapokat, a meddig vemhesek; tudod-é az ellésök idejét? Zsolt. 56,13.14.[6]Csak összegörnyednek, elszülik magzataikat, vajudásaiktól megszabadulnak. vers 25.Ésa. 65,13.[7]Fiaik meggyarapodnak, a legelőn nagyranőnek, elszélednek és nem térnek vissza hozzájok. Zsolt. 72,11.Malak. 1,11.[8]Ki bocsátotta szabadon a vadszamarat, ki oldozta el e szamárnak kötelét, Zsolt. 24,1.2.[9]A melynek házául a pusztát rendelém, és lakóhelyéül a sósföldet? Jer. 2,24.[10]Kineveti a városbeli sokadalmat, nem hallja a hajtsár kiáltozását. Zsolt. 110,2.3.[11]A hegyeken szedeget, az ő legelőjén mindenféle zöld gazt felkeres. Zsolt. 69,37.102,29. Zsolt. 52,11.[12]Akar-é szolgálni néked a bölény? Avagy meghál-é a te jászolodnál? Zsolt. 80,2.Ján. 10,11.Jel. 7,16.17.[13]Oda kötheted a bölényt a barázdához kötelénél fogva? Vajjon boronálja-é a völgyeket utánad?[14]Bízhatol-é benne, mivelhogy nagy az ereje, és munkádat hagyhatod-é reá? Jer. 31,35.[15]Hiszed-é róla, hogy vetésedet behordja, és szérűdre betakarítja? Zsolt. 3,6.7.49,16.86,13.[16]Vígan leng a struczmadár szárnya: vajjon az eszterág szárnya és tollazata-é az? Zsolt. 92,11.[17]Hiszen a földön hagyja tojásait, és a porral költeti ki! Zsolt. 27,4.[18]És elfeledi, hogy a láb eltiporhatja, és a mezei vad eltaposhatja azokat. 2Sám. 23,1. 2Móz. 19,5.[19]Fiaival oly keményen bánik, mintha nem is övéi volnának; ha fáradsága kárba vész, nem bánja; 2Pét. 3,5.[20]Mert Isten a bölcseséget elfeledtette vele, értelmet pedig nem adott néki. Zsolt. 15,1-5.[21]De hogyha néki ereszkedik, kineveti a lovat és lovagját.[22]Te adsz-é erőt a lónak, avagy a nyakát sörénynyel te ruházod-é fel? Ésa. 18,18.[23]Felugraszthatod-é, mint a sáskát? Tüsszögése dicső, félelmetes![24]Lábai vermet ásnak, örvend erejének, a fegyver elé rohan. Zsolt. 118,19.[25]Neveti a félelmet; nem remeg, nem fordul meg a fegyver elől;[26]Csörög rajta a tegez, ragyog a kopja és a dárda: vers 7.[27]Tombolva, nyihogva kapálja a földet, és nem áll veszteg, ha trombita zeng. vers 8.[28]A trombitaszóra nyerítéssel felel; messziről megneszeli az ütközetet, a vezérek lármáját és a csatazajt.[29]A te értelmed miatt van-é, hogy az ölyv repül, és kiterjeszti

szárnyait dél felé? Zsolt. 22,5.6. Zsolt. 13,4.5.[30]A te rendelésedre száll-é fent a sas, és rakja-é fészkét a magasban? Ésa. 28,16.Róm. 10,11.[31]A kősziklán lakik és tanyázik, a sziklák párkányain és bérctetőkön. Zsolt. 5,9.27,11.[32]Onnét kémlel enni való után, messzire ellátnak szemei. Zsolt. 18,3.[33]Fiai vért szívnak, és a hol dög van, mindjárt ott terem. Zsolt. 103,17.106,1.[34]Szóla továbbá az Úr Jóbnak, és monda: rész 38,1.[35]A ki pert kezd a Mindenhatóval, czáfolja meg, és a ki az Istennel feddődik, feleljen néki![36]És szóla Jób az Úrnak, és monda: Jób 36,22.[37]**Ímé, én parányi vagyok, mit feleljek néked?** Kezemet a szájamra teszem. 5Móz. 28,1-14.[38]Egyszer szóltam, de már nem szólok, avagy kétszer, de nem teszem többé! Ésa. 43,25.

Jób 40

JÓB EGY RÖVID BEISMERŐ MONDATA UTÁN ISMÉT ZÁPOROZNAK A KÉRDÉSEK AZ ÚRTÓL.

[1]Ekkor szóla az Úr Jóbnak a forgószélből, és monda: Zsolt. 32,8.[2]Nosza! övezd fel, mint férfi, derekadat; én kérdezlek, te pedig taníts engem! Zsolt. 36,9.[3]Avagy semmivé teheted-é te az én igazságomat; **kárhoztathatsz-é te engem azért, hogy te igaz légy?** Zsolt. 51,6.Róm. 3,5.6.[4]És van-é ugyanolyan karod, mint az Istennek, mennydörgő hangon szólasz-é, mint ő? Zsolt. 18,24.[5]Ékesítsd csak fel magadat fénynyel és méltósággal, ruházd fel magadat dicsőséggel és fenséggel![6]Öntsd ki haragodnak tüzét, és láss meg minden kevélyt és alázd meg őket![7]Láss meg minden kevélyt és törd meg őket, és a gonoszokat az ő helyükön tipord le! Zsolt. 19,13.[8]Rejtsd el őket együvé a porba, orczájukat kösd be mélységes sötéttel: Zsolt. 69,5.[9]Akkor én is dicsőítlek, hogy megtartott téged a te jobbkezed![10]**Nézd csak a behemótot, a melyet én teremtettem, a miként téged is, fűvel él, mint az ökör!** Zsolt. 18,21-24.[11]**Nézd csak az erejét az ő ágyékában, és az ő erősségét hasának izmaiban!** Zsolt. 130,8.[12]**Kiegyenesíti farkát, mint valami czédrust, lágyékának inai egymásba fonódnak.** Zsolt. 18,24.25.[13]**Csontjai érczcsövek, lábszárai, mint a vasrudak.** Zsolt. 139,23.[14]**Az Isten alkotásainak remeke ez, az ő teremtője adta meg néki fegyverét.** Zsolt. 11,5.1Kir. 14,8.[15]**Mert füvet teremnek számára a hegyek, és a mező minden vadja ott játszadozik.** Zsolt. 1,1.Jób 31,5.[16]Lótuszfák alatt heverész, a nádak és mocsarak búvóhelyein. Zsolt. 101,7.8.[17]Befedezi őt a lótuszfák árnyéka, és körülveszik őt a folyami fűzfák. 5Móz. 21,6.7. Zsolt. 27,6.[18]Ha árad is a folyó, nem siet; bizton van, ha szájához a Jordán csapna is. [19]Megfoghatják-é őt szemei láttára, vagy átfúrhatják-é az orrát tőrökkel?! Zsolt. 42,23.27,4.† 2Sám. 6,1.7.

Jób 41

[1]Kihúzhatod-é a leviáthánt horoggal, leszoríthatod-é a nyelvét kötéllel? Zsolt. 5,6.7.11,5.[2]Húzhatsz-é gúzst az orrába, az állát szigonynyal átfurhatod-é?[3]Vajjon járul-é elődbe sok könyörgéssel, avagy szól-é hozzád sima beszédekkel? vers 3-6.[4]Vajjon frigyet köt-é veled, hogy fogadd őt örökös szolgádul? Zsolt. 1,1.2.18,22.23.[5]Játszhatol-é vele, miként egy madárral; gyermekeid kedvéért megkötözheted-é? Mik. 7,8. Zsolt. 118,6.[6]Alkudozhatnak-é felette a társak, vagy a kalmárok közt feloszthatják-é azt? Zsolt. 18,38.39.[7]Tele rakhatod-é nyársakkal a bőrét, avagy szigonynyal a fejét? Zsolt. 3,6.7.[8]Vesd rá a kezedet, de megemlékezzél, hogy a harczot nem ismételed. Zsolt. 23,6.42,2.3.[9]Ímé, az ő reménykedése csalárd; puszta látása is halálra ijeszt! Zsolt. 31,21.[10]Nincs oly merész, a ki őt felverje. **Ki hát az, a ki velem szállna szembe?[11]Ki adott nékem előbb, hogy azt visszafizessem? A mi az ég alatt van, mind enyém!**[12]Nem hallgathatom el testének részeit, erejének mivoltát, alkotásának szépségét.[13]Ki takarhatja fel ruhája felszínét; két sor foga közé kicsoda hatol be? Zsolt. 104,28.[14]Ki nyitotta fel orczájának ajtait? Fogainak sorai körül rémület lakik! Ésa. 49,15.16.[15]Büszkesége a csatornás pajzsok, összetartva mintegy szorító pecséttel. Zsolt. 25,4.5.9.[16]Egyik szorosan a másikhoz lapul, hogy közéje levegő se megy. Zsolt. 31,9. 1Sám. 24,10.Zsolt. 109,2.[17]Egyik a másikhoz tapad, egymást tartják, egymástól elszakadhatatlanok.[18]Tüsszentése fényt sugároz ki,

és szemei, mint a hajnal szempillái. Ésa. 25,9.Zsolt. 31,25.[19]A szájából szövétnekek jőnek ki, és tüzes szikrák omlanak ki. Zsolt. 104,7.[20]Orrlyukaiból gőz lövel elő, mint a forró fazékból és üstből.[21]Lehellete meggyujtja a holt szenet, és a szájából láng lövel elő. Zsolt. 26,9. 2Sám. 20,9.Jer. 9,8.[22]Nyakszirtjén az erő tanyáz, előtte félelem ugrándozik. Róm. 2,6-9.2Thess. 1,6.7.[23]Testének részei egymáshoz tapadtak; kemény önmagában és nem izeg-mozog. Jób 34,26.27.Luk. 19,42-44.[24]**Szíve kemény, mint a kő, oly kemény, mint az alsó malomkő. Zsolt. 18,4.49.[25]Hogyha felkél, hősök is remegnek; ijedtökben veszteg állnak.[26]Ha éri is a fegyver, nem áll meg benne, legyen bár dárda, kopja vagy kelevéz. Zsolt. 20,7.[27]Annyiba veszi a vasat, mint a pozdorját, az aczélt, mint a korhadt fát.[28]A nyíl vesszője el nem űzi őt, a parittyakövek pozdorjává változnak rajta. Zsolt. 96,7.8.[29]Pozdorjának tartja a buzogányütést is, és kineveti a bárd suhogását.[30]Alatta éles cserepek vannak; mint szeges borona hentereg az iszap felett.[31]Felkavarja a mély vizet, mint a fazekat, a tengert olyanná teszi, mint a festékedény. Ésa. 30,31.[32]Maga után világos ösvényt hagy, azt hinné valaki, a tenger megőszült. Ésa. 2,12.13.[33]Nincs e földön hozzá hasonló, a mely úgy teremtetett, hogy ne rettegjen.[34]Lenéz minden nagy állatot, ő a király minden ragadozó felett. Ésa. 66,15.16.2Thess. 1,8. MIND MIND A LEVIATHAN ERŐS KÖLTŐI KÉPEKKEL!**

Jób 42

[1]Jób pedig felele az Úrnak, és monda:[2]Tudom, hogy te mindent megtehetsz, és senki téged el nem fordíthat attól, a mit elgondoltál. Zsolt. 134,1.2.[3]**Ki az - mondod - a ki gáncsolja az örök rendet tudatlanul? Megvallom azért, hogy nem értettem; csodadolgok ezek nékem, és fel nem foghatom. 1Móz. 6,17.8,1-3.**[4]Hallgass hát, kérlek, én hadd beszéljek; én kérdezlek, te pedig taníts meg engem! 5Móz. 28,7.13. 1Kir. 4,20.21.[5]**Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szemeimmel látlak téged. rész 40,1.4Móz. 12,6-8.**[6]**Ezért hibáztatom magam és bánkódom a porban és hamuban! 2Sám. 5,11.**[7]Miután pedig e szavakat mondotta vala az Úr Jóbnak, szóla a Témánból való Elifáznak: **Haragom felgerjedt ellened és két barátod ellen, mert nem szóltatok felőlem igazán, mint az én szolgám, Jób.**
V GYÖNGYINEK: NEMCSAK ISTEN-EMBER RELÁCIÓJÁRÓL SZÓL A BIBLIA, HANEM ARRÓL IS, HOGY KICSODA ISTEN![8]Most azért vegyetek magatokhoz hét tulkot és hét kost, **és menjetek el az én szolgámhoz Jóbhoz, és áldozzatok magatokért égőáldozatot; Jób pedig, az én szolgám, imádkozzék ti érettetek;** mert csak az ő személyére tekintek, hogy retteneteset ne cselekedjem veletek, **mivelhogy nem szóltatok felőlem igazán, mint az én szolgám Jób. Jak. 5,6. rész 13,7-10.**[9]Elmenének azért a Témánból való Elifáz, a Sukhból való Bildád és a Naamából való Czófár, és úgy cselekedének, a miképen mondotta vala nékik az Úr, és az Úr tekinte Jóbnak személyére. Zsolt. 97,12.[10]Azután eltávolítá Isten Jóbról a csapást, miután **imádkozott vala az ő barátaiért,** és kétszeresen visszaadá az Úr Jóbnak mindazt, a mije volt. vers 8.[11]És beméne hozzá minden fiútestvére és minden leánytestvére és minden előbbi ismerőse, és evének ő vele együtt kenyeret az ő házában; sajnálkozának felette és vigasztalák őt mindama nyomorúság miatt, a melyet az Úr reá bocsátott vala, és kiki ada néki egy-egy pénzt, és kiki egy-egy aranyfüggőt.[12]Az Úr pedig jobban megáldá a Jób életének végét, mint kezdetét, mert lőn néki tizennégyezer juha, hatezer tevéje, ezer igás ökre és ezer szamara. rész 1,3.[13]És lőn néki hét fia és három leánya. rész 1,2.[14]És az elsőnek neve vala Jémima, a másodiké Kecziha, a harmadiké Kéren-Happuk. Zsolt. 6,5.6.115,17.[15]És nem találtatnak vala olyan szép leányok, mint a Jób leányai, abban az egész tartományban, és az ő atyjok örökséget is ada nékik az ő fiútestvéreik között.**[16]Jób pedig él vala ezután száznegyven esztendeig, és látja vala az ő fiait és unokáit negyedízig. 2Sám. 15,30.Zsolt. 18,44-50.[17]És meghala Jób jó vénségben és betelve az élettel.**

Zsoltárok könyve

Zsolt 1

[1]Boldog ember az, a ki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül; Zsolt. 26,4.5.119,1.Péld. 1,10.15. Jer. 15,17.[2]**Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal. 5Móz. 17,19.Józs. 1,8.**[3]**És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, a mely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lészen. Jer. 17,8.**[4]Nem úgy a gonoszok, hanem, mint a polyva, a mit szétszór a szél. Jób 21,18.Zsolt. 35,5.37,6.Ésa. 17,13.14.[5]Azért nem állhatnak meg a gonoszok az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében. Jób 13,16.Mát. 25,33-41.46.[6]Mert tudja az Úr az igazak útját; a gonoszok útja pedig elvész. Zsolt. 37,18-20.Jób 23,10. **JAKAB LEVÉL ELEJE: KÉTLELKŰ EMBEREK**

Zsolt 2

[1]Miért dühösködnek a pogányok, és gondolnak hiábavalóságot a népek? Csel. 4,25-27.[2]**A föld királyai felkerekednek és a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és az ő felkentje ellen: 2Sám. 5,17.22.8,12. Mát. 26,3.4.**[3]Szaggassuk le az ő bilincseiket, és dobjuk le magunkról köteleiket! Jer. 10,20.[4]**Az egekben lakozó neveti, az Úr megcsúfolja őket. Zsolt. 37,13.59,9.**[5]Majd szól nékik haragjában, és megrettenti őket gerjedelmében: Zsolt. 46,7.[6]**Én kentem ám fel az én királyomat a Sionon, az én szent hegyemen! 1Sám. 13,14.16,1.13.Mik. 4,7.**[7]Törvényül hirdetem: Az Úr mondá nékem: **Én fiam vagy te; én ma nemzettelek téged. Zsolt. 89,28.Csel. 13,32.33.Zsid. 1,4.5.5,5.**[8]Kérjed tőlem és odaadom néked a pogányokat örökségül, és birtokodul a föld határait. Zsolt. 82,8.22,28.[9]Összetöröd őket vasvesszővel: széjjelzúzod őket, mint cserépedényt. Zsolt. 18,38.39.Jel. 2,26.27.19,15.[10]Azért, királyok, legyetek eszesek, és okuljatok földnek bírái! Jób 14,5.[11]Szolgáljátok az Urat félelemmel, és örüljetek reszketéssel. vers 2.[12]**Csókoljátok a Fiút, hogy meg ne haragudjék és el ne veszszetek az úton,** mert hamar felgerjed az ő haragja. Boldogok mindazok, a kik ő benne bíznak! vers 6.7.Zsolt. 34,9.Luk. 9,35.Róm. 9,33.

Zsolt 3

[1]Dávid zsoltára; fia, Absolon elől való futásakor. 2Sám. 15,13-18.16,11.[2]Uram! mennyire megsokasodtak ellenségeim! sokan vannak a reám támadók! Zsolt. 25,19.[3]Sokan mondják az én lelkem felől: Nincs számára segítség Istennél, Szela. 2Sám. 17,2.[4]**De te, oh Uram! paizsom vagy nékem, dicsőségem, az, a ki felmagasztalja az én fejemet. 1Móz. 15,1. Zsolt. 27,6.110,7.**[5]**Felszóval kiálték az Úrhoz, és ő meghallgata engemet, az ő szentsége hegyéről. Szela. Ésa. 38,11.12.**[6]**Én lefekszem és elalszom; felébredek, mert az Úr támogat engem. vers 4.Zsolt. 4,9.**[7]**Nem félek sok ezernyi néptől sem, a mely köröskörül felállott ellenem. vers 4.6.Zsolt. 27,3.**[8]Kelj fel Uram, tarts meg engem Istenem, mert te verted arczul minden ellenségemet; a gonoszok fogait összetörted. Zsolt. 58,7.2Sám. 15,31.[9]**Az Úré a szabadítás;** legyen a te népeden a te áldásod. Szela. Ésa. 43,11.Hós. 13,4.

Zsolt 4

[1]Az éneklőmesternek a neginóthra, Dávid zsoltára. Zsolt. 31,11.[2]Mikor kiáltok, hallgass meg engem, igazságomnak Istene; **szorultságomban tág tért adtál nékem; könyörülj rajtam és halld meg az én imádságomat! Zsolt. 5,2.**[3]Emberek fiai! **Meddig lesz gyalázatban az én**

dicsőségem? Meddig szerettek hiábavalóságot, és kerestek hazugságot? Szela. Zsolt. 51,6. Jób 31,33.Péld. 28,13.1Ján. 1,9.[4]**Tudjátok meg hát, hogy kedveltjévé választott az Úr; meghallja az Úr, ha hozzá kiáltok!** Zsolt. 2,6.1Sám. 13,14.16,1.13.[5]Haragudjatok, de ne vétkezzetek: beszéljetek szívetekkel a ti ágyasházatokban és csillapodjatok! Szela. Eféz. 4,26.[6]Igazságnak áldozatával áldozzatok, és bízzatok az Úrban. Zsolt. 51,21.[7]Sokan mondják: Kicsoda láttat velünk jót? Hozd fel reánk arczodnak világosságát, oh Uram! 4Móz. 6,24-26.[8]Nagyobb örömöt adsz így szívembe, mint a mikor sok az ő búzájok és boruk. Péld. 13,21. Ésa. 40,31.[9]**Békességben fekszem le és legott elaluszom; mert te, Uram, egyedül adsz nékem bátorságos lakozást.** Zsolt. 3,6.

Zsolt 5

[1]Az éneklőmesternek a nehilótra, Dávid zsoltára. Kol. 3,16.Jak. 5,13.Fil. 4,4.[2]**Uram, figyelmezz szavaimra; értsd meg az én sóhajtásomat!** Zsolt. 4,2.17,1.[3]**Ügyelj az én kiáltásom szavára, én Királyom és én Istenem; mert én hozzád imádkozom!** Zsolt. 40,4.[4]**Uram, jó reggel hallgasd meg az én szómat; jó reggel készülök hozzád és vigyázok.** Zsolt. 59,17.[5]Mert nem olyan Isten vagy te, a ki hamisságban gyönyörködnél; nem lakhatik tenálad gonosz. Róm. 1,8.Zsolt. 34,17.Mát. 7,22.23.[6]Nem állhatnak meg szemeid előtt a kevélyek, gyűlölsz te minden bűnt cselekedőt. Zsolt. 1,5.11,5.Jób 13,16.[7]**Elveszted, a kik hazugságot szólnak; a vérszopó és álnok embert útálja az Úr.** Zsolt. 9,6.Csel. 5,3.5,8.10.[8]Én pedig a te kegyelmed sokaságából házadba mehetek; leborulok szent templomodban a te félelmedben. 2Sám. 6,17.[9]**Uram, vezess engem a te igazságodban az én ellenségeim miatt; egyengesd előttem a te útadat!** Zsolt. 27,11.[10]**Mert nincsen az ő szájokban egyenesség, belsejök csupa romlottság; nyitott sír az ő torkuk, nyelvökkel hizelkednek.** Róm. 3,13.14.[11]Kárhoztasd őket, oh Isten; essenek el saját tanácsaik által; taszítsd el őket vétkeik sokasága miatt, mert fellázadtak ellened. Péld. 19,21.[12]És majd örülnek mindnyájan, a kik bíznak benned; mindörökké vígadjanak, és te megoltalmazod őket, és örvendeznek te benned, a kik szeretik a te nevedet. Dán. 3,28.Zsolt. 68,3.[13]Mert te, Uram, megáldod az igazat, körülveszed a te jóvoltoddal, mint egy paizszsal. Zsolt. 3,3.

Zsolt 6

EZ IS PANASZ-ZSOLTÁR: A PANASZ KIBESZÉLÉSE UTÁN ÚJRA ERŐT KAP.

[1]Az éneklőmesternek a neginóthra, a seminith szerint; Dávid zsoltára.[2]Uram, ne feddj meg engem haragodban, és ne ostorozz engem búsulásodban. Zsolt. 38,2.[3]Könyörülj rajtam Uram, mert ellankadtam: gyógyíts meg engem Uram, mert megháborodtak csontjaim! Zsolt. 44,7.[4]**Lelkem is igen megháborodott, és te, oh Uram, míglen?[5]Térj vissza Uram, mentsd ki lelkemet, segíts meg engem kegyelmedért;[6]Mert nincs emlékezés rólad a halálban, a seolban kicsoda dicsőít téged?** Zsolt. 37,19.34,6.7.11.Jób 5,20.[7]**Elfáradtam sóhajtozásomban, egész éjjel áztattam ágyamat, könyhullatással öntöztem nyoszolyámat.** Jób 7,3.4.[8]Szemem a bánattól elbágyadt, megvénhedett minden szorongatóm miatt. Zsolt. 31,10.Jób 17,6.[9]Távozzatok tőlem mind, ti bűnt cselekedők, mert meghallgatja az Úr az én siralmam szavát. Zsolt. 101,7.8. Zsolt. 3,4-6.[10]Meghallgatja az Úr az én könyörgésemet, elfogadja az Úr az én imádságomat. Zsolt. 10,17.[11]Megszégyenül majd és igen megháborodik minden ellenségem; meghátrálnak és megszégyenülnek hirtelen. Zsolt. 35,4.40,15.

Zsolt 7

[1]Dávid siggajonja, a melyet az Úrhoz énekelt a Benjáminita Kús beszéde miatt. 2Sám. 16,5-11.[2]Én Uram Istenem, benned bízom; oltalmazz meg engem minden üldözőmtől, és szabadíts meg engem,[3]Hogy szét ne tépje, mint az oroszlán az én lelkemet, szét ne szaggassa, ha nincsen szabadító. Zsolt. 10,9.[4]Én Uram Istenem, ha cselekedtem ezt, ha hamisság van az én kezeimben. Zsolt. 33,20.Jób 36,7.[5]Ha gonoszszal fizettem jó emberemnek, és háborgattam ok nélkül való

ellenségemet: Jób 31,7.8.[6]Akkor ellenség üldözze lelkemet s érje el és tapodja földre az én életemet, és sujtsa porba az én dicsőségemet. Szela. Zsid. 1,14.Zsolt. 91,11.Mát. 18,10.[7]Kelj fel, Uram, haragodban, emelkedjél fel ellenségeim dühe ellen; serkenj fel mellettem, te, a ki parancsoltál ítéletet! Zsolt. 44,24.142,8.[8]És népek gyülekezete vegyen téged körül, és felettök térj vissza a magasságba. Zsolt. 31,24. 5Móz. 28,1-13.Jer. 17,7.8.[9]**Az Úr ítéli meg a népeket. Bírálj meg engem Uram, az én igazságom és ártatlanságom szerint!**1Móz. 18,25.Zsolt. 18,21-25.[10]**Szünjék meg, kérlek, a gonoszok rosszasága és erősítsd meg az igazat; mert az igaz Isten vizsgálja meg a szíveket és veséket.** Jer. 11,20.Jel. 2,23.[11]**Az én paizsom az Istennél van, a ki megszabadítja az igazszívűeket.** Zsolt. 9,5.[12]Isten igaz biró; és olyan Isten, a ki mindennap haragszik.[13]Ha meg nem tér a gonosz, kardját élesíti, kézívét felvonja és felkészíti azt. 5Móz. 32,41.Siral. 2,4.[14]Halálos eszközöket fordít reá, és megtüzesíti nyilait.[15]Ímé, álnoksággal vajúdik a gonosz, hamisságot fogan és hazugságot szül. Jób 15,35.Ésa. 59,4.[16]***Gödröt ás és mélyre vájja azt; de beleesik a verembe, a mit csinált.*** Példa. 5,22.Zsolt. 9,16.[17]**Forduljon vissza fejére az, a mit elkövetett, és szálljon feje tetejére az ő erőszakossága.** Zsolt. 145,18.51,19.[18]Dicsérem az Urat az ő igazsága szerint, és éneklek a felséges Úr nevének. Zsolt. 9,5-7.18,21-28.

Zsolt 8

[1]Az éneklőmesternek a gittithre; Dávid zsoltára. 2Sám. 23,1.[2]Mi Urunk Istenünk, mily felséges a te neved az egész földön, a ki az egekre helyezted dicsőségedet. Ésa. 6,3.[3]A csecsemők és csecsszopók szájával erősítetted meg hatalmadat a te ellenségeid miatt, hogy a gyűlölködőt és bosszúállót elnémítsd. Mát. 21,16.[4]**Mikor látom egeidet, a te újjaidnak munkáját; a holdat és a csillagokat, a melyeket teremtettél:** Zsolt. 102,26.[5]**Micsoda az ember - mondom - hogy megemlékezel róla? és az embernek fia, hogy gondod van reá?** Jób 7,17.Zsid. 2,6.[6]**Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt!**[7]**Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél;** 1Kor. 15,27.Zsid. 2,5-8.[8]**Juhokat és mindenféle barmot, és még a mezőnek vadait is;** Jer. 27,6.[9]**Az ég madarait és a tenger halait, mindent, a mi a tenger ösvényein jár.** 1Móz. 1,28.29.[10]**Mi Urunk Istenünk, mily felséges a te neved az egész földön!**

ZSOLT 8,6-8 „VENDÉGSZÖVEGE” ZSID 2, 7 ÉS 9-BEN

	Zsolt 8, 6-8	**Zsid 2,6-7 és 9**
	Micsoda az ember - mondom - hogy megemlékezel róla? és az embernek fia, hogy gondod van reá? [6]Hiszen ***kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél***, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt! [7]Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél	Micsoda az ember, hogy gondolsz rá, vagy az embernek fia, hogy gondod van rá? [7]***Rövid időre kisebbé*** tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg, [8]mindent lába alá vetettél…. Jézus, a *ki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál,”) (RÚF 2014)* Mi az ember, hogy megemlékezel róla, vagy az ember fia, hogy gondot viselsz rá? [7]***Egy kevéssel tetted őt kisebbé az***

		angyaloknál. Dicsőséggel és méltósággal koronáztad, [8]és mindent a lába alá vetettél.,,, azt azonban látjuk, hogy Jézus, aki egy kevéssel lett kisebbé az angyaloknál. (Simon T. László)
GÖRÖG	[5] τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνῇσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; [6] ἠλάττωσας αὐτὸν **βραχύ** τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν·	Τί [1] ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ [1] αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; [7] ἠλάττωσας αὐτὸν **βραχύ** τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, ἠλάττωσας αὐτὸν **βραχύ** τι παρ᾽ ἀγγέλους
VULGATA	quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum **6** minuisti eum **paulo minus ab angelis** gloria et honore coronasti eum **7** et constituisti eum super opera manuum tuarum **8** omnia subiecisti sub pedibus	quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum **7** minuisti eum paulo **minus ab angelis** gloria et honore coronasti eum et constituisti eum super opera manuum tuarum **8** omnia subiecisti sub pedibus **9** eum autem **qui modico quam angeli minoratus** est videmus Iesum propter passionem mortis gloria et honore coronatum ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem
	.	

Wyclife	little less	little less
Luther	wenig niedriger	7.eine kleine zeit niedriger 9.eine kleine zeit niedriger
Tyndale	Matthew:made him lower than angels	7.for a season 9.for a season (1526) 9. he was made less than the angels (1534)
Genfi Biblia	little lower	7.thou madst him a little lower 9.was made little inferior
KJV	little less	7 little lower 9.little lower
Jerusalem Bible	made him little less than a god	7.for a short while 9.J for a short while made less than the angels
ESV / LSB	a little lower	7.for a little while was made lower 9.for a litttle while made lower
KNB	Kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál,	Kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál; 9 Jézus kevéssel lett kisebb az angyaloknál (STL és BD IS)
SZIT	Majdnem isteni lénnyé tetted,	Az angyalok alá csak kevéssel aláztad, 9Jézus kevéssel lett kisebb az angyaloknál
RÚF	Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél,	Rövid időre kisebbé tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg, Jézus, aki rövid időre kisebbé
KG	kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél,	kevés időre kisebbé tétetett kevés időre kisebbé tétetett

Konklúzió: e két szakaszban két érdekes jelenséget is megfigyelhetünk. Egyrészt appropriációt: a LXX ἄνθρωπος-t („ember”) Zsid 2, 7 ás 9 ἄνθρωπος -a (ember) már egyértelműen Jézusra (mint emberre) vonatkoztatja, vagyis a LXX szövegét így appropriálja (uzurpálja?). Másrészt ambiguitással: a LXX βραχύ- kétértelmű, egyszerre fejez ki „kis távolságot”; és „rövid időt”

(Balázs1998: 92). Amíg az eredeti héber „möat” kizárólag kvalitatív jelentést hordoz[1] (kevés, kicsinek lenni), addig a LXX βραχύ egyszerre kvalitatív és kvantitív jelentést is hordoz. Hogyan kell ezt fordítani? Itt Jézus identitásának más-más aspektusával van dolgunk, s teológiai nézőpont kérdése, hogy Jézus „ontológiai” vagy „inkarnációs” identitását akarjuk-e hangsúlyozni. A protestáns fordítók Luther után az inkarnációs identitást emelik ki (azaz rövid időre kisebb lett az angyaloknál), a katolikusok az ontológiai identitást (Jézus kevéssel kisebb az angyaloknál). Van olyan katolikus fordítás (Jerusalem Bible), ahol a fordítók szintén az inkarnációs identitást hangsúlyozzák.
Luther egyébként nemcsak Zsid 2,7-9, hanem Zsolt 8,6-ot is krisztológiailag olvassa, sőt a zsoltárban egyenesen Krisztusnak Istentől való elhagyatottságát hangsúlyozza, azt amit a átélt a kereszthalálában (Fabiny 2009: 128–132). Beleolvasással („eisegésis”), uzurpációval vagy appropriációval van itt dolgunk?

Zsolt 9

[1]Az éneklőmesternek a múthlabbén szerint; Dávid zsoltára. 2Sám. 23,1.[2]Dicsérlek Uram teljes szívemmel, hirdetem minden csudatételedet. Zsolt. 138,1.2.[3]Örülök és örvendezek tebenned, zengedezem, oh Magasságos, a te nevedet; Zsolt. 31,8.9.[4]Hogy az én ellenségeim meghátráltak, elbuktak és elvesztek a te orczád előtt; 2Sám. 22,1-51.[5]Hogy véghezvitted ítéletemet és ügyemet: az ítélő-székben ültél, mint igaz bíró. Zsolt. 7,9.12.[6]Megdorgáltad a pogányokat, elvesztetted a gonoszt: nevöket mindörökre kitörölted.[7]Az ellenség megszünt, elpusztult örökre; és a városoknak, a miket feldúltál még az emlékezetök is elveszett.[8]Az Úr pedig örökké trónol, ítéletre készítette el az ő székét. Zsolt. 103,19.[9]És ő megítéli a világot igazsággal, törvényt tesz a népeknek méltányosan. 1Móz. 18,25.Zsolt. 96,13.[10]És lesz az Úr nyomorultak kővára, kővár a szükség idején. Zsolt. 37,39.46,2.[11]Azért te benned bíznak, a kik ismerik a te nevedet; mert nem hagytad el, Uram, a kik keresnek téged. Zsolt. 34,5.6.36,11.[12]Zengjetek az Úrnak, a ki Sionban lakik; hirdessétek a népek között az ő cselekedeteit. 1Kir. 9,3.Zsolt. 76,3.133,13.14.[13]Mert számon kéri a kiontott vért, megemlékezik rólok, nem feledkezik el a szegények kiáltásáról. Zsolt. 34,18.[14]Könyörülj rajtam, Uram! lásd meg az én nyomorúságomat, a mely gyűlölőim miatt van, a ki felemelsz engem a halál kapuiból; Zsolt. 41,8.9.[15]Hogy hirdessem minden dicséretedet Sion leányának kapuiban; hadd örvendjek a te szabadításodban. vers 25. Zsolt. 83,1.3.[16]**Besülyedtek a pogányok a verembe, a melyet ástak; a hálóban, a melyet elrejtettek, megakadt a lábok. Zsolt. 16,17.**[17]Megismertetett az Úr, ítéletet hozott; a gonoszt annak kezemunkájával ejtette el. Higgajon. Szela. Zsolt. 26,1.9.[18]Seolba jutnak a gonoszok, oda minden nép, a mely elfeledkezik Istenről. vers 22.Zsolt. 41,6.9.[19]Mert a szegény nem lesz végképen elfelejtve, a nyomorultak reménye sem vész el örökre. Luk. 12,6.7.[20]Kelj fel Uram, ne hatalmasodjék el a halandó; ítéltessenek meg a pogányok te előtted![21]Rettentsd meg, Uram, őket; tudják meg a pogányok, hogy halandók ők! Szela. Zsolt. 10,18.

Zsolt 10

A BŰNÖSÖK HAMISÁGA, ISTENTELENSÉGE ÉS „SIKERE”

[1]Uram, miért állasz távol? **Miért rejtőzöl el a szükség idején?** **Zsolt. 13,2.**[2]A gonosznak kevélysége miatt sanyarog a szegény. Essenek foglyul a cseleknek, a miket koholtak. Zsolt. 7,16.Jób 18,7.[3]Mert dicsekszik a gonosz az ő lelkének kívánságával, és a fösvény megveti és szidja az Urat. 5Móz. 29,19.20.[4]A gonosz az ő haragos kevélységében senkit sem tudakoz; nincs Isten, ez minden gondolatja. Zsolt. 14,1.[5]Szerencsések az ő útai minden időben; messze vannak tőle ítéleteid, elfújja minden ellenségét. Mik. 2,1.[6]Azt mondja szívében: Nem rendülök meg soha örökké, mert nem esem bajba. Jel. 18,7.8.[7]Szája telve átkozódással, csalárdsággal és erőszakossággal; nyelve alatt hamisság és álnokság. Róm. 3,13-17.[8]Az utczák zugaiban

[1] Köszönöm Gerőfiné Brebovszky Éva és Varga Gyöngyi tájékozatását.

lappang, a rejtekhelyeken megöli az ártatlant, szemei lesnek az ügyefogyottra. Zsolt. 57,2.[9]**Leselkedik a rejtekhelyen, leselkedik, mint az oroszlán az ő barlangjában, hogy elragadja a szegényt; elragadja a szegényt, mihelyt hálójába foghatja azt.** Zsolt. 37,32.9,19.[10]Lenyomja, tiporja, és erejétől elesnek az ügyefogyottak. Ján. 1,4.9.10.[11]Azt mondja szívében: Elfelejtkezett Isten, elrejtette arcát: nem is látott soha! Zsolt. 94,7.[12]Kelj fel Úr-Isten, emeld fel kezedet; ne feledkezzél el a szegényekről![13]Miért szidja Istent a gonosz? Miért mondja szívében: Nem keresed rajta.[14]Te látod ezt, mert te megnézed a hamisságot és a fájdalmat, hogy rávessed kezed. Te reád hagyja magát az ügyefogyott, az árvának is te vagy segedelme. Zsolt. 94,9.10. Zsolt. 68,6.[15]Törd össze a gonosznak karját; és keressed a rosszon az ő gonoszságát, míg már nem találsz. Jób 38,15.Zsolt. 104,35.[16]Az Úr király mindenha és mindörökké; a pogányok kivesznek az ő földjéről. Zsolt. 146,10. 3Móz. 25,23.[17]A szegények kívánságát meghallgatod, oh Uram! Megerősíted szívöket, füleiddel figyelmezel, Zsolt. 65,3.[18]Hogy ítéletet tégy az árvának és nyomorodottnak, hogy többé már ne rettentsen a földből való ember.

Zsolt 11
A BŰNÖS ÉS AZ IGAZ EMBER KÜLÖNBSÉGE

K	P
A karvezetőnek. Dávid zsoltára. Az Úrban bízom én. Hogyan mondhatjátok nekem: „Menekülj a hegyekbe, mint a **veréb!**	A karmesternek: Dávidé. Az Úrhoz menekülök. Hogyan mondhatjátok nekem: Menekülj a hegyre, mint **a madár?!**
Mert íme a bűnösök kifeszítették az íjat, a húrra illesztették nyilaikat, hogy lenyilazzák a sötétben az **egyenes szívűeket.**	2 Mert a bűnösök már feszítik az íjat, rátették a nyilat a húrra, hogy rálőjenek lesből **a tiszta szívűekre.**
Ha semmibe sem veszik végzéseidet, mit tehet akkor az igaz?’’	3 Ha az **alapokat is lerombolják**, mit tehet az igaz ember?
Szent templomában van az Úr, áll az egekben az Úr trónusa. A szegényre tekint a szeme, az emberek fiait vizsgálja pillantása.	4 Az Úr ott van szent templomában, az Úr, akinek trónja a mennyben van, lát a szemével, pillantása megvizsgálja az embereket.
Megvizsgálja az Úr az igazat s az istentelent; **Saját lelkét gyűlöli, aki szereti a gonoszságot.**	5 **Az Úr megvizsgálja az igazat és a bűnöst, szívből gyűlöli azt, aki az erőszakot szereti.**
Parazsat és kénkövet hullat a bűnösökre, és szélvihar lesz kelyhük osztályrésze.	6 Hullasson a bűnösökre kénköves, tüzes parazsat, perzselő szél legyen osztályrészük!
Mert igaz az Úr s az igazságot kedveli, az igazak láthatják majd arcát.	7 Bizony, igaz az Úr, igaz tetteket szeret; a becsületes emberek meglátják arcát.

[1]Az éneklőmesternek; Dávidé. Az Úrban bízom; hogy mondhatjátok az én lelkemnek: fuss a ti hegyetekre, mint a madár?! 1Sám. 16,19.[2]Mert ímé, a gonoszok megvonják az íjat, ráillesztették nyilokat az idegre, hogy a sötétségben az igazszívűekre lövöldözzenek. Zsolt. 37,14.[3]Mikor a fundamentomok is elrontattak, mit cselekedett az igaz?[4]Az Úr az ő szent templomában, az Úr trónja az egekben; az ő szemei látják, szemöldökei megpróbálják az emberek fiait. Hab. 2,20.

Ésa. 66,1.[5]**Az Úr az igazat megpróbálja, a gonoszt pedig, az álnokság kedvelőjét, gyűlöli az ő lelke.** **Zsolt. 26,2.3. Zsolt. 5,5.**[6]Hálókat hullat a gonoszokra; tűz, kénkő és égető szél az ő osztályrészök! Ezék. 38,22.[7]Mert az Úr igaz; igazságot szeret, az igazak látják az ő orczáját. 5Móz. 10,17. Zsolt. 33,18.

Zsolt 12

[1]Az éneklőmesternek a seminithre; Dávid zsoltára. 1Krón. 25,1.[2]Segíts Uram, mert elfogyott a kegyes, mert eltüntek a hívek az emberek fiai közül. Ésa. 57,1.Jer. 7,28.[3]Hamisságot szól egyik a másiknak; hizelkedő ajakkal kettős szívből szólnak. Jer. 5,1-3.Mik. 6,4-6.[4]Vágja ki az Úr mind a hizelkedő ajkakat, a nyelvet, a mely nagyokat mond. Péld. 15,16.17.[5]A kik ezt mondják: Nyelvünkkel felülkerekedünk, ajkaink velünk vannak; ki lehetne Úr felettünk? Zsolt. 34,10-11.Péld. 13,25.[6]A szegények elnyomása miatt, a nyomorultak nyögése miatt legott felkelek, azt mondja az Úr; biztosságba helyezem azt, a ki arra vágyik.[7]**Az Úr beszédei tiszta beszédek, mint földből való kohóban megolvasztott ezüst, hétszer megtisztítva.** **Zsolt. 18,31.119,40.Péld. 30,5.**[8]Te Uram, tartsd meg őket; őrizd meg őket e nemzetségtől örökké. Jób 18,5-21.[9]Köröskörül járnak a gonoszok, mihelyt az alávalóság felmagasztaltatik az emberek fiai közt. Péld. 28,12.

Zsolt 13

[1]Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára. 2Sám. 23,1. 1Krón. 25,1.[2]Uram, **MEDDIG** felejtkezel el rólam végképen? **MEDDIG** rejted el orczádat tőlem? Zsolt. 77,8-11. Zsolt. 10,1.[3]**MEDDIG** tanakodjam lelkemben, bánkódjam szívemben naponként? **MEDDIG** hatalmaskodik az én ellenségem rajtam? Péld. 24,16.2Kor. 4,8.9.[4]Nézz ide, felelj nékem, Uram Istenem; **világosítsd meg szemeimet,** hogy el ne aludjam a halálra; Péld. 10,3.13,23.[5]Hogy ne mondja ellenségem: meggyőztem őt; háborgatóim ne örüljenek, hogy tántorgok. Zsolt. 25,2.[6]Mert én a te kegyelmedben bíztam, örüljön a szívem a te segítségednek; hadd énekeljek az Úrnak, hogy jót tett velem! Zsolt. 4,7.8.5,11.12.

Zsolt 14

[1]Az éneklőmesternek; Dávidé. **Azt mondja a balgatag az ő szívében: Nincs Isten.** Megromlottak, útálatosságot cselekedtek; nincs, a ki jót cselekedjék. Zsolt. 10,4.53,3.[2]Az Úr letekintett a mennyből az emberek fiaira, hogy meglássa, ha van-é értelmes, Istent kereső? Zsolt. 33,12.[3]Mindnyájan elhajlottak; egyetemben elromlottak, nincs, a ki jót cselekedjék, nincsen csak egy sem. Róm. 3,11-17.[4]Nem tudják-é ezt mind a gonosztévők, a kik megeszik az én népemet, mintha kenyeret ennének, az Urat pedig segítségül nem hívják? Zsolt. 79,7.Hós. 7,7.[5]Majd rettegnek rettegéssel, mert Isten az igaz nemzetséggel van! Zsolt. 10,8-10.[6]A szegénynek tanácsát kicsúfoljátok, mert az Úr az ő bizodalma.[7]Vajha eljőne Sionból Izráelnek a szabadítás! Mikor az Úr visszahozza népének foglyait, Jákób örül majd és vigad Izráel. Zsolt. 53,7. 1Krón. 15,13.

Zsolt 15

[1]Dávid zsoltára.Uram, **kicsoda tartózkodhatik sátorodban,** kicsoda lakozhatik szent hegyeden? Zsolt. 24,3.4.Ésa. 33,14.15.[2]**A ki tökéletességben jár, igazságot cselekszik, és igazat szól az ő szívében.** **Zsolt. 49,13.**[3]**Nem rágalmaz nyelvével; nem tesz rosszat felebarátjának, és nem szerez gyalázatot rokonainak.** **Jak. 1,26. Jób 17,4.**[4]**A megbélyegzett útálatos az ő szemeiben, de az Urat félőket tiszteli: a ki kárára esküszik, és meg nem változtatja.** **Zsolt. 104,4-6.**[5]Pénzét nem adja uzsorára, és nem vesz el ajándékot az ártatlan ellen. A ki ezeket cselekszi, nem rendül meg soha örökké. 3Móz. 25,36.37. 5Móz. 16,19.Péld. 15,27.

Zsolt 16

[1]Dávid miktámja.Tarts meg engem Istenem, mert benned bízom. Jób 20,10.Zsolt. 18,45.[2]Ezt mondom az Úrnak: Én Uram vagy te; feletted való jóm nincsen.[3]A szentekben, a kik e földön vannak és a felségesekben, bennök van minden gyönyörűségem. Zsolt. 101,6.[4]Megsokasodnak fájdalmaik, a kik más isten után sietnek; nem áldozom meg véres italáldozatjokat és nem veszem nevöket ajkaimra. Jób 6,4.[5]Az Úr az én osztályos részem és poharam; te támogatod az én sorsomat. Siral. 3,24.[6]Az én részem kies helyre esett, nyilván szép örökség jutott nékem.[7]**Áldom az Urat, a ki tanácsot adott nékem; még éjjel is oktatnak engem az én veséim. Zsolt. 63,7.[8]Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök. Zsolt. 28,7.49,16.Csel. 2,25-28. Zsolt. 109,31.110,5.[9]Azért örül az én szívem és örvendez az én lelkem; testem is biztosságban lakozik.[10]Mert nem hagyod lelkemet a Seolban; nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson. Zsolt. 86,13.88,6.7.116,8.9.Csel. 2,31.Ésa. 53,10-12.[11]Te tanítasz engem az élet ösvényére, teljes öröm van tenálad; a te jobbodon gyönyörűségek vannak örökké. Zsolt. 17,15.**

II. APCSEL 2,25-28 ÉS ZSOLT 16, 8-11 INTERTEXTJE SZÓ SZERINTI IDÉZET!! SZOKÁSOS PROBLÉMA: HA AZ ÚSZ. SZÓ SZERINT IDÉZI A LXX-ÁT, A MAGYAR FORDÍTÁSOK MÉGIS MIÉRT KÜLÖNBÖZŐEK? AZ IDÉZETET IDÉZETKÉNT KELL FORDÍTANI, A LXX GÖRÖGJÉT NEM HELYES FIGYELMEN KÍVŰL HAGYNI.

	Ap Csel 2		Zsolt 16	
25		**Az Úrra tekintek szüntelen, mert jobbom felől van, hogy meg ne tántorodjam.** Zsolt 16,8-11 Προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.	**8**	**8 Az ÚRra tekintek szüntelen, nem tántorodom meg, mert a jobbomon van. velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.** προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. **szó szerint ugyanaz, de LXX Zsolt 8b-ben van extra szöveg**
26		26 **Ezért örül a szívem, és ujjong a nyelvem, és még testem is reménységben fog nyugodni,** 26 διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ⸀μου ἡ καρδία⸁ καὶ	**9**	[9]**Ezért örül a szívem, és ujjong a lelkem, ???? testem is biztonságban van.** [9] διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ **γλῶσσά** μου, ἔτι

		ἠγαλλιάσατο ἡ **γλῶσσά** μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι·		δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι, **szó szerint ugyanaz a LXX és ÚT görög, de RÚF, SZIT és KG lelkemet fordít nyelvem helyett. Csak KNB nyelvemet.**
27		27 **mert nem hagyod lelkemet a holtak hazájában, nem engeded, hogy Szented elmúlást lásson.** 27 ὅτι οὐκ ⸀ἐγκαταλείψεις⸁ τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, 1 οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.	**10**	10**Mert nem hagysz engem a holtak hazájában, nem engeded, hogy híved leszálljon a sírba.** 1 10 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. **ÚT és LXX szó szerint ugyanaz a két magyar fordítás köszönőviszonyban sincs egymással.**
28		28 **Megismerteted velem az élet útjait, betöltesz engem örvendezéssel a te orcád előtt.”** 28 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.	**11**	**Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.** 11 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, **τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.**
				KÖV. A LXX ÉS ÚT SZÓ SZERINT UGYANAZ, A MAGYAR FORDÍTÁSOK, KIVÉVE ZSOLT 16,8-HOZ ÉS ZSOLT 16.8,11-HEZ A LXX-BEN VAN EXTRA SZÖVEG, AMI NINCS AZ ÚT-BEN

Zsolt 17

[1]Dávid imádsága.Hallgasd meg, Uram, az igazságot, vedd észre könyörgésemet, figyelmezzél imádságomra, mely nem jő csalárd ajakról. Zsolt. 4,2.5,2.[2]A te orczádtól jőjjön ki ítéletem, a te szemeid hadd lássanak igazat. Zsolt. 43,1.[3]**Megpróbáltad az én szívemet, meglátogattál éjjel; próbáltál engem, nem találtál semmi rosszat; ha tán gondoltam is, nem jött ki a számon.** **Zsolt. 139,1-3.**[4]Az emberek cselekedeteinél a te ajkad igéjével vigyáztam az erőszakosnak ösvényeire. Jób 21,23.Zsolt. 119,120.[5]Ragaszkodtak lépteim a te ösvényeidhez, nem ingadoztak lábaim.[6]Hívtalak én, mert te felelhetsz nékem, Istenem! Hajtsd hozzám füledet, hallgasd meg az én beszédemet.[7]Mutasd meg csudálatosan a te kegyelmedet, a ki megszabadítod jobboddal a te benned bízókat a támadóktól. Zsolt. 35,15.[8]**Tarts meg engemet, mint szemed fényét; KJV Keep me as the apple of the eye LUTH wie einen Augapffel im auge szárnyaid árnyékába rejts el engemet.**[9]A gonoszok elől, a kik pusztítanak engem; ellenségeim elől, a kik lelkendezve vesznek körül engem.[10]Megkövéredett szívöket elzárták, szájokkal kevélyen szólanak.[11]Körülvettek most minket mentünkben; szemeiket ránk szegzik, hogy földre terítsenek. Zsolt. 35,12.[12]Hasonlók az oroszlánhoz, a mely zsákmányra szomjaz, és a rejtekhelyen ülő oroszlánkölyökhöz. Zsolt. 10,9.[13]Kelj fel, oh Uram! Szállj vele szembe, terítsd le őt, szabadítsd meg lelkemet a gonosztól fegyvereddel;[14]Az emberektől, oh Uram, kezeddel, a világ embereitől! Az ő osztályrészük az életben van; megtöltötted hasukat javaiddal, bővölködnek fiakkal, a miök pedig marad, gyermekeikre hagyják. Jób 21,8-13.[15]Én igazságban nézem a te orczádat, megelégszem a te ábrázatoddal, midőn felserkenek. Jób 19,26.27.Dán. 12,1.

Zsolt 18

[1]Az éneklőmesternek, az Úr szolgájától, Dávidtól, a ki az Úrhoz ez ének szavait azon a napon mondotta, **a melyen az Úr megszabadította őt minden ellenségének kezéből**, és a Saul kezéből. 2Sám. 22,1.2.[2]És monda: Szeretlek Uram, én erősségem![3]Az Úr az én kősziklám, váram és szabadítóm; az én Istenem, az én kősziklám, ő benne bízom: az én paizsom, idvességem szarva, menedékem. Zsid. 2,13.[4]Az Úrhoz kiáltok, a ki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől. Zsolt. 66,17-19.[5]**Halál kötelei vettek körül, s az istentelenség árjai rettentettek engem.** **Zsolt. 116,3.1Sám. 19,10-12.23,26.2Sám. 21,15-17.**[6]A Seol kötelei vettek körül; a halál tőrei fogtak meg engem.[7]Szükségemben az Urat hívtam, és az én Istenemhez kiáltottam; szavamat meghallá templomából, és kiáltásom eljutott füleibe. Zsolt. 16,8.[8]Megindult, megrendült a föld, s a hegyek fundamentomai inogtak; és megindultak, mert haragra gyúlt. Bir. 5,4.5.[9]Füst szállt fel orrából, és szájából emésztő tűz; izzó szén gerjedt belőle. Zsid. 12,29.[10]Lehajtotta az eget és leszállt, és homály volt lábai alatt. Ésa. 19,1.[11]Kérubon haladt és röpült, és a szelek szárnyain suhant. 2Móz. 15,18-22.† Zsolt. 104,4.[12]A sötétséget tette rejtekhelyévé; sátora körülötte a sötét felhők és sűrű fellegek. Ésa. 50,3.[13]Az előtte lévő fényességből felhőin jégeső tört át és eleven szén. 2Móz. 24,17.† Zsolt. 97,3.4.[14]És dörgött az Úr a mennyekben, és a Magasságos zengett; és jégeső hullt és eleven szén. 1Sám. 7,10. Józs. 10,11.[15]És kibocsátá nyilait és elszéleszté azokat, villámokat szórt és megháborította azokat. Bir. 5,20.[16]És meglátszottak a vizek medrei s megmutatkoztak a világ fundamentomai; a te feddésedtől, Uram, a te orrod leheletének fuvásától.[17]**Lenyúlt a magasból és felvett engem; kivont engem nagy vizekből.** **1Sám. 22,17.Zsolt. 69,15.Jób 22,11.**[18]Megszabadított engem az én erős ellenségemtől, s az én gyűlölőimtől, a kik hatalmasabbak voltak nálamnál. 1Sám. 24,15.[19]Rám jöttek veszedelmem napján; de az Úr volt az én támaszom. 1Sám. 23,26-28.rész 19,10-12.[20]**És kivitt engem tágas helyre; kiragadt engem, mert kedvét leli bennem.**[21]**Az Úr megfizetett nékem igazságom szerint, kezeimnek tisztasága szerint fizetett meg nékem;** **Zsolt. 7,9.2Sám. 22,21-25.**[22]Mert megőriztem az Úrnak útait, és gonoszul nem távoztam el az én Istenemtől. 1Kir. 9,4.11,33.[23]Mert minden ítélete előttem, és rendeléseit nem hánytam el magamtól. 5Móz. 17,19.20.1Kir. 3,14.19.9,4.[24]És

tökéletes voltam előtte, őrizkedtem az én vétkemtől. 1Kir. 9,4.15,5. 1Sám. 25,22.23.[25]És megfizetett nékem az Úr az én igazságom szerint; kezeim tisztasága szerint, a mi szemei előtt van. vers 23.24.[26]Az irgalmashoz irgalmas vagy: a tökéleteshez tökéletes vagy. Mát. 5,7.**[27]A tisztával tiszta vagy; s a visszáshoz visszás vagy. 3Móz. 26,23.24.**[28]Mert te megtartod a nyomorult népet, és a kevély szemeket megalázod; Ésa. 2,11.Péld. 29,23.[29]Mert te gyujtod meg az én szövétnekemet; az Úr az én Istenem megvilágosítja az én sötétségemet. Zsolt. 132,17. Zsolt. 97,11.112,4.[30]Mert általad táboron is átfutok, és az én Istenem által kőfalon is átugrom. Zsolt. 60,8.12.2Sám. 22,30.[31]Az Istennek útja tökéletes; az Úrnak beszéde tiszta; paizsuk ő mindazoknak, a kik bíznak benne. Zsolt. 19,8.2Sám. 22,31. Zsolt. 12,7. Péld. 18,10.[32]Mert kicsoda Isten az Úron kivül? És kicsoda kőszikla a mi Istenünkön kivül? 2Sám. 22,32.[33]Az Isten, a ki felövez engem erővel, és tökéletessé teszi útamat: Zsolt. 144,1.2.**[34]Olyanná teszi lábamat, mint a szarvasé, és az én magas helyeimre állít engem. 2Sám. 22,34.[35]Ő tanítja kezemet a harczra, karjaim meghajlítják az érczíjat. 1Sám. 17,4-7.14-50.**[36]És adtad nékem a te idvességednek paizsát, és a te jobbod megszilárdított engem, és a te jóvoltod felmagasztalt engem. 2Sám. 5,10.8,13.14.[37]Kiszélesítetted lépésemet alattam, és nem tántorogtak lábaim.[38]Üldözöm ellenségeimet és elérem őket, és nem térek vissza, míg meg nem semmisültek. 2Sám. 10,19.12,29-31.[39]Összetöröm őket, hogy fel sem kelhetnek; lábaim alá hullanak.[40]Mert te öveztél fel engem erővel a harczra, alám görbeszted az ellenem felkelőket.[41]És megadtad, hogy ellenségeim meghátráltak, és az én gyűlölőimet elpusztíthattam. 1Sám. 20,15.2Sám. 10,19.12,29-31.[42]Kiáltottak, de nem volt szabadító, az Úrhoz és nem felelt nékik. 1Sám. 28,6.15-18.[43]És apróra törtem őket, a milyen a szél elé való por, és megtapodtam őket mint utcza sarát. Zsolt. 83,11.[44]Megmentettél engem a nép pártoskodásaitól; nemzetek fejévé tettél engem; oly nép szolgál nékem, a melyet nem ismertem. 2Sám. 18,5.7.22,44.[45]A mint hall a fülök, engedelmeskednek, és idegenek is hizelegnek nékem. 2Sám. 8,9.10.[46]Az idegenek elepedtek, és reszketve jőnek elő zárt helyeikből. 2Sám. 8,12.13.**[47]Él az Úr és áldott az én kősziklám, magasztaltassék hát az én idvességemnek Istene! 5Móz. 32,15.[48]Az Isten, a ki bosszút áll értem, és népeket hajlít alám; 2Sám. 22,48.[49]A ki megment engem ellenségeimtől. Még az ellenem felkelők fölött is felmagasztalsz engem, az erőszakos embertől megszabadítasz engem.** vers 44.**Zsolt. 27,6.[50]Azért dicsérlek téged, Uram, a nemzetek között, és éneket zengek a te nevednek. Zsolt. 60,8.10.11.Róm. 15,9.[51]Nagy segítséget ád az ő királyának és irgalmasságot cselekszik az ő felkentjével, Dáviddal és az ő magvával mindörökké. 2Sám. 7,13-16.23,2.5.**

Zsolt 19

[1]Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára. 1Krón. 25,1.[2]Az egek beszélik Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. Zsolt. 97,6. 1Móz. 1,6.[3]Nap napnak mond beszédet; éj éjnek ad jelentést. Róm. 1,20.[4]Nem olyan szó, sem olyan beszéd, a melynek hangja nem hallható:[5]Szózatuk kihat az egész földre, és a világ végére az ő mondásuk. A napnak csinált bennök sátort. Róm. 10,18.[6]Olyan ez, mint egy vőlegény, a ki az ő ágyasházából jön ki; örvend, mint egy hős, hogy futhatja a pályát.[7]Kijövetele az ég egyik szélétől s forgása a másik széléig; és nincs semmi, a mi elrejtőzhetnék hevétől.**[8]Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket; az Úrnak bizonyságtétele biztos, bölcscsé teszi az együgyűt. Zsolt. 18,31. Zsolt. 119,130.[9]Az Úrnak rendelései helyesek, megvidámítják a szívet; az Úrnak parancsolata világos, megvilágosítja a szemeket. Zsolt. 119,105.[10]Az Úrnak félelme tiszta, megáll mindörökké; az Úrnak ítéletei változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak. Zsolt. 42,6.12.**[11]Kivánatosabbak az aranynál, még a sok színaranynál is; és édesebbek a méznél, még a színméznél is. Zsolt. 119,14.72.127.[12]Szolgádat is intik azok; a ki megtartja azokat, nagy jutalma van. 3Móz. 18,5.[13]Ki veheti észre a tévedéseket? Titkos bűnöktől tisztíts meg engemet. 3Móz. 4,22.[14]Tartsd távol a te szolgádat a szándékosoktól; ne uralkodjanak rajtam; akkor ártatlan leszek, és tiszta leszek, sok vétektől. Zsolt. 18,24.1Sám. 25,22.33.**[15]Legyenek**

kedvedre valók szájam mondásai és az én szívem gondolatai előtted, legyenek, oh Uram, kősziklám és megváltóm. Zsolt. 104,34.
KJV 14 Let the words of my mouth, and the meditation of my heart, be acceptable in thy sight, O LORD, my strength, and my redeemer.

Zsolt 20
[1]Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.
Szép áldás!
[2]Hallgasson meg téged az Úr a szükség idején; oltalmazzon meg téged a Jákób Istenének neve. 5Móz. 28,58.Péld. 18,10.[3]Küldjön néked segítséget a szent helyről; és a Sionból támogasson téged.[4]Emlékezzék meg minden ételáldozatodról, és égőáldozataidat találja kövéreknek. Szela.[5]Cselekedjék veled szíved szerint, és teljesítse minden szándékodat. Zsolt. 21,3.[6]Hogy örvendhessünk a te szabadulásodban, és a mi Istenünk nevében zászlót lobogtassunk: teljesítse az Úr minden kérésedet! Zsolt. 13,6.2Sám. 8,1-5.[7]Most tudom, hogy az Úr megsegíti felkentjét; meghallgatja őt szent egeiből jobbjának segítő erejével. 2Sám. 5,12.**[8]Ezek szekerekben, amazok lovakban bíznak; mi pedig az Úrnak, a mi Istenünknek nevéről emlékezünk meg. 1Sám. 17,45.Zsolt. 33,16.44,7.8.**[9]Azok meghanyatlanak és elesnek; mi pedig felkelünk és megállunk. Zsolt. 79,4.[10]Uram, segítsd meg a királyt! Hallgasson meg minket, mikor kiáltunk hozzá. Jer. 24,9.

Zsolt 21
[1]Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára. 2Sám. 23,1.[2]Uram, a te erősségedben örül a király, és a te segítségedben felette örvendez. Zsolt. 13,6.18,2-51.[3]Szívének kívánságát megadtad néki; és ajkainak kérését nem tagadtad meg. Szela. Zsolt. 20,5.[4]Sőt eléje vitted javaidnak áldásait; szín-arany koronát tettél fejére. Zsolt. 132,18.[5]Életet kért tőled: adtál néki hosszú időt, örökkévalót és végtelent. Zsolt. 61,7.8.Ésa. 38,1-5.[6]Nagy az ő dicsősége a te segítséged által; fényt és méltóságot adtál reája. 2Sám. 8,13.[7]Sőt áldássá tetted őt örökké, megvidámítottad őt színed örömével. Zsolt. 139,4.[8]Bizony a király bízik az Úrban, és nem inog meg, mert vele a Magasságosnak kegyelme. Zsolt. 18,23-25.[9]Megtalálja kezed minden ellenségedet; jobbod megtalálja gyűlölőidet. Zsolt. 2,9.*[10]Tüzes kemenczévé teszed őket megjelenésed idején; az Úr az ő haragjában elnyeli őket és tűz emészti meg őket.• Zsolt. 18,9.[11]Gyümölcsüket kiveszted e földről, és magvokat az emberek fiai közül. Zsolt. 109,13.Ésa. 14,20.[12]Mert gonoszságot terveztek ellened, csalárdságot gondoltak, de nem vihetik ki; Zsolt. 2,1-4.[13]Mert meghátráltatod őket, íved húrjait arczuknak feszíted. 1Krón. 25,1.26,1.[14]Emelkedjél fel Uram, a te erőddel, hadd énekeljünk, hadd zengedezzük hatalmadat!*

Zsolt 22
[1]Az éneklőmesternek az ajjelethassakhar szerint; Dávid zsoltára. Én. 5,16.[2]Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet? Távol van megtartásomtól jajgatásomnak szava. Mát. 27,46.Márk 15,34.[3]Én Istenem, kiáltok nappal, de nem hallgatsz meg; éjjel is és nincs nyugodalmam. Jób 19,7.[4]Pedig te szent vagy, a ki Izráel dícséretei között lakozol. 1Kir. 9,3.[5]Benned bíztak atyáink; bíztak és te megszabadítottad őket. Zsid. 1,8.[6]Hozzád kiáltottak és megmenekültek; benned bíztak és nem szégyenültek meg. Zsolt. 107,6.[7]De én féreg vagyok s nem férfiú; embereknek csúfja és a nép útálata. Ésa. 53,2.3.Mát. 27,39.40.43.[8]A kik engem látnak, mind csúfolkodnak rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejöket: Zsolt. 109,24.25.[9]Az Úrra bízta magát, mentse meg őt; szabadítsa meg őt, hiszen gyönyörködött benne! Zsolt. 42,4.[10]Mert te hoztál ki engem az anyám méhéből, és biztattál engem anyámnak emlőin. Zsolt. 71,6.[11]Születésem óta a te gondod voltam; anyám méhétől fogva te voltál Istenem. Zsolt. 31,15.Ésa. 49,1.[12]Ne légy messze tőlem, mert közel a nyomorúság, és nincs, a ki segítsen.[13]Tulkok sokasága kerített be engem, körülfogtak engem Básán bikái. Józs.

17,5.Ámós 4,4.[14]Feltátották rám szájokat, mint a ragadozó és ordító oroszlán. Mát. 27,22.[15]Mint a víz, úgy kiöntettem; csontjaim mind széthullottak; szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között. Zsolt. 40,13.[16]Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet. Zsolt. 32,4.102,4-6.[17]Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlyukasztották kezeimet és lábaimat. Ján. 19,18.Jel. 1,7.[18]Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak néznek s bámulnak rám. vers 8.9.[19]Megosztoznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek. Ján. 19,23.24.[20]De te, Uram, ne légy messze tőlem; én erősségem, siess segítségemre.[21]Szabadítsd meg lelkemet a kardtól, s az én egyetlenemet a kutyák körmeiből. vers 17.Zsolt. 40,14.[22]Ments meg engem az oroszlán torkából, és a bivalyok szarvai közül hallgass meg engem. Zsolt. 58,7.[23]Hadd hirdessem nevedet atyámfiainak, és dicsérjelek téged a gyülekezetben. Zsolt. 116,12-14.Zsid. 2,11.12.[24]Ti, a kik félitek az Urat, dicsérjétek őt! Jákób minden ivadékai dicsőítsétek őt, és féljétek őt Izráel minden magzata! Zsolt. 32,1.139,19.20.[25]Mert nem veti meg és nem útálja meg a szegény nyomorúságát; és nem rejti el az ő orczáját előle, és mikor kiált hozzá, meghallgatja. Zsolt. 9,13.40,18.[26]Felőled lesz dicséretem a nagy gyülekezetben. Az én fogadásaimat megadom azok előtt, a kik félik őt. Zsolt. 56,13.14.[27]Esznek a nyomorultak és megelégesznek, dicsérik az Urat, a kik őt keresik. Éljen szívetek örökké! vers 25.Ésa. 65,13.[28]Megemlékeznek és megtérnek az Úrhoz a föld minden határai, és leborul előtted a pogányok minden nemzetsége. Zsolt. 72,11.Malak. 1,11.[29]Mert az Úré a királyi hatalom, uralkodik a pogányokon is. Zsolt. 24,1.2.[30]Esznek és leborulnak a föld gazdagai mind; ő előtte hajtanak térdet, a kik a porba hullanak, és a ki életben nem tarthatja lelkét.[31]Őt szolgálják a fiak, az Úrról beszélnek az utódoknak. Zsolt. 110,2.3.[32]Eljőnek s hirdetik az ő igazságát az ő utánok való népnek, hogy ezt cselekedte! Zsolt. 69,37.102,29. Zsolt. 52,11.

Zsolt 23

KG	RÚF
Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm. (Zsolt 80,2; Ján 10,11; Jel 7,16.17) 2Füves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem. (Zsolt 132,8.4Móz;10,35.2Sám;6,15.16) **3Lelkemet megvidámítja**, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért. (Jer 31,35) 4Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a **gonosztól**, mert te velem vagy; a te veszsződ és botod, azok vigasztalnak engem. (Zsolt 3,6.7;49,16;86,13) 5Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; **elárasztod fejem** olajjal; csordultig van a poharam. (Zsolt 92,11) 6Bizonyára jóságod és **kegyelmed** követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom **hosszú ideig**. (Zsolt 27,4)	1Dávid zsoltára. Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm. 2Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. **3Lelkemet felüdíti**, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. 4Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi **bajtól,** mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem. 5Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. **Megkened fejemet olajjal**, csordultig van poharam. 6Bizony, jóságod és **szereteted** kísér életem minden napján, és az ÚR házában lakom **egész életemben.**

Zsolt 24

[1]Dávid zsoltára. **Az Úré a föld s annak teljessége; a föld kereksége s annak lakosai.** 2Sám. 23,1. 2Móz. 19,5.[2]Mert ő alapította azt a tengereken, és a folyókon megerősítette. 2Pét. 3,5.[3]Kicsoda megy fel az Úr hegyére? És kicsoda áll meg az ő szent helyén? Zsolt. 15,1-5.[4]Az ártatlan kezű és tiszta szívű, a ki nem adja lelkét hiábavalóságra, és nem esküszik meg csalárdságra.[5]Áldást nyer az Úrtól, és igazságot az idvesség Istenétől. Ésa. 18,18.[6]Ilyen az őt keresők nemzetsége, a Jákób nemzetsége, a kik a te orczádat keresik. Szela. 2Kir. 19,35-37.Zsolt. 76,4-7.[7]Ti kapuk, emeljétek fel fejeiteket, és emelkedjetek fel ti örökkévaló ajtók; **hadd menjen be a dicsőség királya.** Zsolt. 118,19.[8]**Kicsoda ez a dicsőség királya?** Az erős és hatalmas Úr, az erős hadakozó Úr.[9]**Ti kapuk, emeljétek fel fejeiteket, és emelkedjetek fel örökkévaló ajtók, hadd menjen be a dicsőség királya!** vers 7.[10]**Kicsoda ez a dicsőség királya? A seregek Ura, ő a dicsőség királya.** Szela. vers 8.

Zsolt 25

[1]Dávidé. **Hozzád emelem, Uram, lelkemet!** 1Móz. 18,25.[2]**Istenem, benned bízom; ne szégyenüljek meg; ne örüljenek rajtam ellenségeim.** Zsolt. 22,5.6. Zsolt. 13,4.5.[3]Senki se szégyenüljön meg, a ki téged vár; szégyenüljenek meg, a kik ok nélkül elpártolnak tőled. Ésa. 28,16.Róm. 10,11.[4]Útjaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem. Zsolt. 5,9.27,11.[5]Vezess engem a te igazságodban és taníts engem, mert te vagy az én szabadító Istenem, mindennap várlak téged. Zsolt. 18,3.[6]Emlékezzél meg, Uram, irgalmasságodról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak. Zsolt. 103,17.106,1.[7]**Ifjúságomnak vétkeiről és bűneimről ne emlékezzél meg; kegyelmed szerint emlékezzél meg rólam, a te jóvoltodért, Uram!** Jób 13,26.[8]Jó és igaz az Úr, azért útba igazítja a vétkezőket.[9]Igazságban járatja az alázatosokat, és az ő útjára tanítja meg az alázatosokat. Jób 36,22.[10]**Az Úrnak minden útja kegyelem és hűség azoknak, a kik szövetségét és bizonyságait megtartják.** 5Móz. 28,1-14.[11]**A te nevedért, Uram, bocsásd meg bűnömet, mert sok az.** Ésa. 43,25.[12]Kicsoda az, a ki féli az Urat? Megmutatja annak az útat, a melyet válaszszon. Zsolt. 32,8.[13]**Annak lelke megmarad a jóban, és magzatja örökli a földet.** Zsolt. 36,9.[14]Az Úr bizodalmas az őt félőkhöz, és szövetségével oktatja őket. Péld. 3,32.[15]Szemeim mindenha az Úrra néznek, mert ő húzza ki a tőrből lábamat. Zsolt. 18,24.[16]Tekints reám és könyörülj rajtam, mert árva és szegény vagyok. Préd. 2,15.16. Zsolt. 39,7.[17]Eláradtak szívemnek szorongásai, nyomorúságaimból szabadíts meg engem.[18]**Lásd meg szegénységemet és gyötrelmemet; bocsásd meg minden bűnömet.** Zsolt. 19,13.[19]**Lásd meg ellenségeimet, mert megsokasodtak, és gyilkos gyűlölséggel gyűlölnek engem.** Zsolt. 69,5.[20]**Őrizd meg lelkemet és szabadíts meg engem; ne szégyenüljek meg, hogy benned bíztam.** Jób 27,17.Zsolt. 58,13.[21]**Ártatlanság és becsület védelmezzenek meg engem, mert téged várlak.** Zsolt. 18,21-24.[22]**Mentsd ki, Isten, Izráelt minden bajából.** Zsolt. 130,8.

Zsolt 26

[1]Dávidé. Ítélj meg engem, Uram! mert én ártatlanságban éltem és az Úrban bíztam ingadozás nélkül. Zsolt. 18,24.25.[2]**Próbálj meg, Uram, és kísérts meg, és vizsgáld meg veséimet és szívemet.** Zsolt. 139,23.[3]Mert kegyelmed szemem előtt van, és hűségedben járok-kelek. Zsolt. 11,5.1Kir. 14,8.[4]Nem ültem együtt hivalkodókkal, és alattomosokkal nem barátkoztam. Zsolt. 1,1.Jób 31,5.[5]Gyűlölöm a rosszak társaságát, és a gonoszokkal együtt nem ülök. Zsolt. 101,7.8.[6]Ártatlanságban mosom kezemet, és oltárodat gyakorlom Uram! 5Móz. 21,6.7. Zsolt. 27,6.[7]Hogy hallatós szóval dicsérjelek téged, és elbeszéljem minden csodatettedet. Ésa. 35,4.[8]**Uram, szeretem a te házadban való lakozást, és a te dicsőséged hajlékának helyét.** Zsolt. 42,23.27,4. 2Sám. 6,1.7.[9]Ne sorozd a bűnösökkel együvé lelkemet, sem életemet a vérszopókkal együvé, Zsolt. 5,6.7.11,5.[10]A kiknek kezében vétek van, és jobbjuk telve vesztegetéssel. Zsolt. 89,6.[11]**Én pedig ártatlanságban élek; ments meg és könyörülj rajtam.**

vers 3-6.[12]**Lábam megáll igazsággal; áldom az Urat a gyülekezetekben.** Zsolt. 1,1.2.18,22.23.
NEM OLYAN EZ, MINT A FARIZEUS A VÁMSZEDŐ MELLETT?? ANTIPÉLDÁZAT??
Szabó Andor nem említi ezt a zavaró párhuzamot, inkább „kimagyarázza" a zsoltárost.

Zsolt 27 **az üldözött ember zsoltára**
[1]Dávidé.Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kitől féljek? Az Úr az én életemnek erőssége: kitől remegjek? Mik. 7,8. Zsolt. 118,6.[2]Ha gonoszok jőnek ellenem, hogy testemet egyék: szorongatóim és elleneim - ők botlanak meg és hullanak el. Zsolt. 18,38.39.[3]Ha tábor fog körül, nem fél szívem; habár had támad reám, mégis ő benne bízom én. Zsolt. 3,6.7.[4]**Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében; hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az ő templomában.** Zsolt. 23,6.42,2.3.[5]Bizony elrejt engem az ő hajlékába a veszedelem napján; eltakar engem sátrának rejtekében, sziklára emel fel engem. Zsolt. 31,21.[6]Most is felül emeli fejemet ellenségeimen, a kik körültem vannak, és én az ő sátorában örömáldozatokkal áldozom, énekelek és zengedezek az Úrnak. Zsolt. 116,13.14.[7]Halld meg, Uram, hangomat - hívlak! Irgalmazz nékem és hallgass meg engem! Jób 22,27. Zsolt. 18,1.2.[8]Helyetted mondja a szívem: Az én orczámat keressétek! A te orczádat keresem, oh Uram![9]**Ne rejtsd el orczádat előlem; ne utasítsd el szolgádat haraggal; te voltál segítőm, ne taszíts el és ne hagyj el engem, üdvösségemnek Istene!** Zsolt. 104,28.[10]**Ha atyám és anyám elhagynának is, az Úr magához vesz engem.** Ésa. 49,15.16.[11]**Taníts meg engem a te útadra, oh Uram! Vezérelj engem egyenes ösvényen, az én üldözőim miatt.** Zsolt. 25,4.5.9.[12]**Ne adj át engem szorongatóim kívánságának, mert hamis tanúk támadnak ellenem, és erőszakot lihegnek.** Zsolt. 31,9. 1Sám. 24,10.Zsolt. 109,2.[13]**Bizony hiszem, hogy meglátom az Úr jóságát az élőknek földén!** 5Móz. 29,19-20.[14]Várjad az Urat, légy erős; bátorodjék szíved és várjad az Urat. Ésa. 25,9.Zsolt. 31,25.
IDFT

Zsolt 28
[1]Dávidé.Hozzád kiáltok, Uram, én szirtem; ne fordulj el szótlanul tőlem, hogy ne legyek, ha néma maradnál, a sírba szállókhoz hasonló. Zsolt. 104,7.[2]Halld meg esedezéseimnek szavát, mikor kiáltok hozzád, és mikor felemelem kezeimet a te szentséged lakhelye felé.[3]Ne számlálj engem a hitetlenek és gonosztevők közé, a kik békességgel szólnak felebarátaikhoz, pedig gonoszság van szívökben. Zsolt. 26,9. 2Sám. 20,9.Jer. 9,8.[4]Fizess meg nékik az ő cselekedeteik és igyekezetök rosszasága szerint; kezök munkája szerint fizess meg nékik; add meg nékik jutalmukat! Róm. 2,6-9.2Thess. 1,6.7.[5]Minthogy nem figyelnek az Úr cselekedeteire és kezének munkáira, lerontja őket és föl nem építi őket. Jób 34,26.27.Luk. 19,42-44.[6]**Áldott az Úr, hogy meghallgatta esedezéseimnek szavát.** Zsolt. 18,4.49.[7]**Az Úr az én erőm és paizsom, ő benne bízott szívem és megsegíttettem; örvend szívem és énekemmel dicsérem őt.**[8]Az Úr az ő népének ereje, és az ő fölkentjének megtartó erőssége. Zsolt. 20,7.[9]Tartsd meg a te népedet és áldd meg a te örökségedet, legeltesd és magasztald fel őket mindörökké.

Zsolt 29
[1]Dávid zsoltára. Adjatok az Úrnak, ti fejedelmeknek fiai, **adjatok az Úrnak tiszteletet és dicséretet!** Zsolt. 96,7.8.[2]**Adjátok az Úrnak neve tiszteletét, imádjátok az Urat szent ékességben.**[3]**Az Úr szava zeng a vizek fölött,** a dicsőség Istene mennydörög, az Úr ott van a nagy vizek felett.[4]Az Úr szava erős; az Úr szava fenséges. Ésa. 30,31.[5]Az Úr szava czédrusokat tördel, összetöri az Úr a Libánon czédrusait is. Ésa. 2,12.13.[6]És ugrándoztatja azokat, mint a borjút, a Libánont és a Szirjónt, mint a bivalyfiat.[7]Az Úr szava tűzlángokat szór. Ésa.

66,15.16.2Thess. 1,8.[8]Az Úr szava megrengeti a pusztát, megrengeti az Úr Kádesnek pusztáját. 2Sám. 11,15.17.[9]Az Úr szava megborjaztatja a nőstény szarvasokat, lehántja az erdőket, és az ő hajlékában mindene azt mondja: dicső! Zsolt. 134,1.2.[10]Az Úr trónolt az özönvíz felett; így trónol az Úr, mint király, mindörökké. 1Móz. 6,17.8,1-3.[11]Az Úr ad erőt népének, az Úr megáldja népét békességgel. 5Móz. 28,7.13. 1Kir. 4,20.21.

Zsolt 30

[1]Dávid zsoltára. Templomszentelési ének.[2]Magasztallak Uram, hogy felemeltél engem, és nem engedted, hogy ellenségeim örüljenek rajtam. 2Sám. 5,11.[3]Uram, Istenem, hozzád kiáltottam, és te meggyógyítottál engem![4]Uram, felhoztad a Seolból az én lelkemet, fölélesztettél a sírbaszállók közül. Zsolt. 116,3.4.18,17-20.[5]Zengedezzetek az Úrnak, ti hívei! Dicsőítsétek szent emlékezetét. Zsolt. 97,12.[6]**Mert csak pillanatig tart haragja, de élethosszíglan jóakarata;** este bánat száll be hozzánk, reggelre öröm. Ésa. 54,7.[7]Azt mondtam azért én jó állapotomban: Nem rendülhetek meg soha.[8]Uram, jókedvedből erősséget állítottál föl hegyemre; **de elrejtéd orcádat, és megroskadtam.** 2Sám. 5,10.12. Zsolt. 104,29.[9]**Hozzád kiáltok, Uram! Az én Uramnak irgalmáért könyörgök![10]Mit használ vérem, ha sírba szállok? Dicsér-e téged a por; hirdeti-é igazságodat?** Zsolt. 6,5.6.115,17.[11]**Hallgass meg, Uram, könyörülj rajtam! Uram, légy segítségem!** Jer. 49,4.[12]**Siralmamat vígságra fordítottad, leoldoztad gyászruhámat, körülöveztél örömmel.** 2Sám. 15,30.Zsolt. 18,44-50.[13]Hogy zengjen néked és el ne hallgasson felőled a dicséret: Uram, én Istenem, örökké dicsőítlek téged.

Zsolt 31

[1]Az éneklőmesternek, Dávid zsoltára. Zsolt. 14,1-7.[2]**Te benned bíztam, Uram! Ne szégyenüljek meg soha; igazságoddal szabadíts meg engem.** Zsolt. 22,6.71,1.[3]**Hajtsd hozzám füledet, hamar szabadíts meg; légy nékem erős kőszálam, erődített házam, hogy megtarts engem.** Zsolt. 71,3.Péld. 18,10.[4]Mert kősziklám és védőváram vagy te; vezess hát engem a te nevedért és vezérelj engemet. Zsolt. 25,11.[5]**Ments ki engem a hálóból, a melyet titkon vetettek nékem; hiszen te vagy az én erősségem.**[6]Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engemet, oh Uram, hűséges Isten.[7]Gyűlölöm a hazug hiúságok híveit, és az Úrban bízom én.[8]Hadd vigadjak és örüljek a te kegyelmednek, a miért meglátod nyomorúságomat és megismered a háborúságokban lelkemet;[9]És nem rekesztesz be engem ellenség kezébe, sőt tágas térre állatod lábaimat. 1Sám. 23,19.20.26,1.[10]Könyörülj rajtam, Uram, mert szorongattatom; elsenyved a búbánat miatt szemem, lelkem, testem. Jób 17,6.Zsolt. 6,8.[11]**Mert bánatban enyészik életem, és sóhajtásban múlnak éveim; bűnöm miatt roskadoz erőm, és kiasznak csontjaim.[12]Temérdek üldözőm miatt csúfsággá lettem, kivált szomszédaimé, és ismerőseimnek félelmévé; a kik az utczán látnak, elfutnak tőlem.[13]Töröltettem, akár a halott, az emlékezetből; olyanná lettem, mint az elroshadt edény.[14]Mert hallottam sokak rágalmát, iszonyatosságot mindenfelől, a mint együtt tanácskoztak ellenem, és tervezték, hogy elrabolják lelkemet. MICSODA PSZICHOLÓGIAI ÉRZÉK, MA IS ÉPPEN ÍGY VAN FT TAPASZTALATA IS [15]De én benned bízom, Uram! Azt mondom: Te vagy Istenem.** Zsolt. 22,11.[16]**Életem ideje kezedben van: szabadíts meg ellenségeim kezéből és üldözőimtől.** Jób 14,5.[17]**Világosítsd meg orczádat a te szolgádon, tarts meg engem jóvoltodból.** Zsolt. 4,7.[18]Uram, ne szégyenüljek meg, mivelhogy hívlak téged; a gonoszok szégyenüljenek meg és pusztuljanak a Seolba. Zsolt. 6,11.[19]A hazug ajkak némuljanak el, a melyek vakmerően szólnak az igaz ellen, kevélységgel és megvetéssel. Péld. 14,3.Zsolt. 52,3.4.[20]Mily bőséges a te jóságod, a melyet fentartasz a téged félőknek, és megbizonyítasz a te benned bízókon az emberek fiai előtt. Ésa. 64,1.1Kor. 2,9.[21]**Elrejted őket a te orczádnak rejtekében az emberek zendülései elől;** sátorban őrzöd őket a perpatvarkodó nyelvektől. Zsolt. 27,5. Zsolt. 52,3-5.[22]Áldott az Úr, hogy csodálatossá tette kegyelmét rajtam, mint egy

megerősített városon! 2Sám. 21,11-23.13,26.15,14.[23]Én ugyan azt gondoltam ijedtemben: Elvettettem szemeid elől; de mégis, meghallgattad esedezéseimnek szavát, mikor kiáltottam hozzád. Ésa. 38,11.12.[24]Szeressétek az Urat mind ti ő kedveltjei; a híveket megőrzi az Úr és bőven megfizet a kevélyen cselekvőknek! Zsolt. 34,10. Róm. 2,6-9.[25]Legyetek erősek és bátorodjék a ti szívetek mindnyájan, a kik várjátok az Urat! Zsolt. 27,4.

Zsolt 32

[1]Dávid tanítása.Boldog az, a kinek hamissága megbocsáttatott, vétke elfedeztetett. Róm. 2,6.7.[2]**Boldog ember az, a kinek az Úr bűnt nem tulajdonít, és lelkében csalárdság nincsen. Jel. 14,1.5.**[3]Míg elhallgatám, megavultak csontjaim a napestig való jajgatás miatt. Zsolt. 31,11.[4]Míg éjjel-nappal rám nehezedék kezed, életerőm ellankadt, mintegy a nyár hevében. Szela.[5]**Vétkemet bevallám néked, bűnömet el nem fedeztem. Azt mondtam: Bevallom hamisságomat az Úrnak – és te elvetted rólam bűneimnek terhét.** Szela. Zsolt. 51,6. Jób 31,33.Péld. 28,13.1Ján. 1,9.[6]Azért hozzád fohászkodjék minden kegyes, alkalmas időben. Bár a nagy vizek áradnának, nem juthatnak azok el ő hozzá. Ésa. 49,8.[7]Te vagy oltalmam, te mentesz meg veszedelemtől; végy körül engem a szabadulás örömével! Szela. Zsolt. 9,10. Zsolt. 18,1.[8]Bölcsccsé teszlek és megtanítlak téged az útra, a melyen járj; szemeimmel tanácsollak téged. Zsolt. 25,12.[9]Ne legyetek oktalanok, mint a ló, mint az öszvér, a melyeknek kantárral és zabolával kell szorítani az állát, mert nem közelít hozzád. Zsolt. 49,21.Ésa. 1,3.Préd. 3,19.[10]**Sok bánata van a gonosznak, de a ki bízik az Úrban, kegyelemmel veszi azt körül. Péld. 13,21. Ésa. 40,31.**[11]Örüljetek az Úrban, vigadozzatok ti igazak! Örvendezzetek mindnyájan ti egyeneslelkűek! Zsolt. 33,1-5.Luk. 1,46-49.

Zsolt 33

A CSELEKVŐ IGE, ISTEN HATALMA

[1]Örvendezzetek ti igazak, az Úrban; a hívekhez illik a dicséret. Kol. 3,16.Jak. 5,13.Fil. 4,4.[2]Dicsérjétek az Urat **cziterával; tízhúrú hárfával zengjetek néki.**[3]Énekeljetek néki **új éneket,** lantoljatok lelkesen, harsogón. Zsolt. 40,4.[4]**Mert az Úr szava igaz, és minden cselekedete hűséges. Zsolt. 146,6. AZ ÚR IGÉJE CSELEKSZIK ÉZS 55** [5]Szereti az igazságot és törvényt; az Úr kegyelmével telve a föld. 1Sám. 21,11-14. [6]**Az Úr szavára lettek az egek,** és szájának leheletére minden seregök. 1Móz. 1,6.7.Ján. 1,1-3. Jób 26,13.[7]Összegyűjti a tenger vizeit, mintegy tömlőbe; tárházakba rakja a hullámokat. Jób 26,10.[8]Féljen az Úrtól mind az egész föld, rettegjen tőle minden földi lakó. Jób 37,22.23.[9]Mert ő szólt és meglett, ő parancsolt és előállott. 1Móz. 1,3-6.[10]Az Úr elforgatja a nemzetek tanácsát, meghiúsítja a népek gondolatait. Nehem. 4,15.Zsolt. 2,1-4.Ésa. 19,3.[11]Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről-nemzedékre. Péld. 19,21.[12]**Boldog nép az, a melynek Istene az Úr, az a nép, a melyet örökségül választott magának. 5Móz. 4,7.8.2Sám. 7,23.24.**[13]Az égből letekint az Úr, látja az emberek minden fiát.[14]Székhelyéről lenéz a föld minden lakosára.[15]Ő alkotta mindnyájok szivét, és jól tudja minden tettöket.[16]Nem szabadul meg a király nagy sereggel; a hős sem menekül meg nagy erejével; Zsolt. 44,7.[17]Megcsal a ló a szabadításban, nagy erejével sem ment meg. Zsolt. 22,26.66,13-17.18,1.2.[18]Ámde az Úr szemmel tartja az őt félőket, az ő kegyelmében bízókat, 1Sám. 23,26.27.[19]Hogy kimentse lelköket a halálból, és az éhségben is eltartsa őket. Zsolt. 37,19.34,6.7.11.Jób 5,20.[20]**Lelkünk az Urat várja, segítségünk és paizsunk ő. 1Móz. 15,1.**[21]Csak ő benne vigad a mi szívünk, csak az ő szent nevében bízunk! Zsolt. 138,8.1Sám. 16,1.13.23,17.[22]Legyen, Uram, a te kegyelmed rajtunk, a miképen bíztunk te benned. Zsolt. 61,8.

Zsolt 34

[1]Dávidé, **mikor elváltoztatta értelmét Abimélek előtt, HAMLET** és mikor ez elűzte őt és elment. Jak. 3,6.8.[2]Áldom az Urat minden időben, dicsérete mindig ajkamon van! Zsolt.

104,33.[3]Dicsekedik lelkem az Úrban; s hallják ezt a szegények és örülnek. Zsolt. 107,41.42.[4]Dicsőítsétek velem az Urat, és magasztaljuk együtt az ő nevét! Zsolt. 108,2-7.[5]Megkerestem az Urat és meghallgatott engem, és minden félelemből kimentett engem. Ésa. 65,24.[6]A kik ő reá néznek, azok felvidulnak, és arczuk meg nem pirul. Zsolt. 33,20.Jób 36,7.[7]Ez a szegény kiáltott, és az Úr meghallgatta, és minden bajából kimentette őt. Zsolt. 36,6.[8]Az Úr angyala tábort jár az őt félők körül és kiszabadítja őket. Zsid. 1,14.Zsolt. 91,11.Mát. 18,10.[9]**Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr!** Boldog az az ember, a ki ő benne bízik. 1Pét. 2,3. Jer. 17,7.8.[10]Féljétek az Urat, ti szentjei! Mert a kik őt félik, nincs fogyatkozásuk. Zsolt. 31,24. 5Móz. 28,1-13.Jer. 17,7.8.[11]Az oroszlánok szűkölködnek, éheznek; de a kik az Urat keresik, semmi jót sem nélkülöznek. Jób 5,22-26.Péld. 13,25.[12]Jőjjetek fiaim, hallgassatok rám, megtanítlak titeket az Úr félelmére![13]Ki az az ember, a kinek tetszik az élet, és szeret napokat, hogy jót láthasson?[14]**Tartóztasd meg nyelvedet a gonosztól, és ajkadat a csalárd beszédtől.**[15]Kerüld a rosszat és cselekedjél jót; keresd a békességet és kövesd azt. Zsolt. 10,9.22,22.[16]Az Úr szemei az igazakon vannak, és az ő fülei azoknak kiáltásán; Jób 24,18.19.[17]Az Úr orczája pedig a gonosztevőkön van, hogy kiirtsa, emlékezetöket a földről. Zsolt. 5,6.7.Jób 36,14.[18]Ha igazak kiáltnak, az Úr meghallgatja, és minden bajukból kimenti őket. Zsolt. 9,11.32,10. **51. ZSOLT** [20]Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti az Úr. Csel. 14,22.2Tim. 3,12.[21]Megőrzi minden csontját, egy sem töretik meg azokból.[22]A gonoszt gonoszság öli meg, és meglakolnak, a kik gyűlölik az igazat. Péld. 5,22.[23]**Az Úr kimenti az ő szolgái lelkét, és senki meg nem lakol, a ki ő benne bízik. Jer. 17,7.8.**

Hamlet: Claudius as David: Saul
Just as the biblical David had a chance to kill the treasonous King Saul while hidding in a cave, but he chose not to, Prince Hamlet had a chance to kill his uncle, the treasonous King Claudius, as he preyed, but he chose not to.

Zsolt 35
[1]Dávidé. Perelj Uram a velem perlőkkel; harczolj a velem harczolókkal. 1Sám. 20,31.32.[2]Ragadj paizst és vértet, és kelj föl segítségemre. Zsolt. 7,4-7.35,23.[3]Szegezz dárdát és rekeszd el üldözőim útját, mondd lelkemnek: Én vagyok segítséged. Zsolt. 56,8.[4]Szégyen, gyalázat érje azokat, a kik lelkemet keresik; **vettessenek hátra és piruljanak, a kik vesztemet koholják. Jer. 17,18.Zsolt. 40,15.70,3.**[5]**Legyenek olyanok, mint a polyva a szél előtt; az Úrnak angyala verdesse őket. Zsolt. 6,4.Jób 21,18.**[6]Legyen útjok sötét, csuszamlós, s az Úrnak angyala kergesse őket. Zsolt. 2,4.[7]**Mert ok nélkül vetették elém titkon vont hálójokat, és ok nélkül ástak vermet az én lelkemnek.**[8]Érje őt romlás váratlanul, fogja meg hálója, a melyet kivetett, essék belé a veszedelembe. Zsolt. 54,9.1Sám. 20,15.26,10.31,2.[9]Az én lelkem pedig vigad majd az Úrban, örvendezve szabadításában. Zsolt. 18,1.2.[10]Minden tetemem ezt mondja majd: Kicsoda olyan, mint te, Uram?! A ki megszabadítod a nyomorultat a nála erősebbtől, a szegényt és szűkölködőt az ő megrablójától. Zsolt. 18,8.[11]**Erőszakos tanúk állnak elő; azt kérdezik tőlem, a miről nem tudok. Zsolt. 55,4.**[12]**Jóért roszszal fizetnek meg nékem, megrabolják lelkemet. Zsolt. 38,21.41,10.**[13]Pedig én az ő betegségökben gyászba öltöztem, bőjttel gyötörtem lelkemet, imádságom kebelemre vissza-vissza szállt.[14]Mintha barátom, testvérem volna, úgy jártam-keltem érte; mintha anyámat siratnám, úgy jártam bútól meghajolva: Zsolt. 5,4.[15]Ők pedig örültek az én bukásomon és összegyűltek; összegyűltek ellenem a rágalmazók, tudtom nélkül gyaláztak és nem nyugodtak, Jób 30,12-14.[16]Ingyenélők léha csúfkodásai közt fogaikat vicsorgatva rám.[17]Oh Uram, meddig nézed? **Szabadítsd meg lelkemet tombolásaiktól, az oroszlánkölyköktől az én egyetlenemet. Zsolt. 22,21.**[18]**Dicsérlek a nagy gyülekezetben, az erős nép között magasztallak téged. Zsolt. 40,10.**[19]**Ne örüljenek rajtam az én hazug ellenségeim, méltatlan gyűlölőim se hunyorgassanak rám. vers 15. Zsolt. 41,8.9.Péld. 6,13.**[20]Mert nem beszélnek békességet,

hanem a kik békességesek e földön, azok ellen álnok dolgokat koholnak. 1Sám. 31,1-6.[21]**Föltátották rám szájokat, azt mondták: Haha! Haha! Látta a szemünk.** **Zsolt. 41,8.9.**[22]Láttad, oh Uram - ne hallgass, oh Uram; ne légy távol tőlem! vers 25. Zsolt. 83,1.3.[23]Serkenj föl, ébredj ítéletemre, oh Uram, Istenem, az én ügyemért. Zsolt. 44,24.[24]Ítélj meg engem a te igazságod szerint, **oh Uram, Istenem, hogy ne öröljenek rajtam!** **Zsolt. 26,1.9.**[25]Ne mondhassák szívökben: Örülj mi lelkünk! Ne mondhassák: Elnyeltük őt! vers 22.Zsolt. 41,6.9.[26]Szégyenüljenek meg, piruljanak együttesen, a kik bajomnak örülnek; szégyen és gyalázat borítsa be őket, a kik felfuvalkodtak ellenem. 1Krón. 18,13.[27]Vigadjanak és örüljenek, a kik kívánják az én igazságomat, hadd mondják mindenkor: Nagy az Úr, a ki kívánja az ő szolgájának békességét. Zsolt. 18,30.[28]Az én nyelvem pedig hirdetni fogja a te igazságodat, a te dicsőségedet minden napon.s vers 5.1Sám. 31,1-6. **A MÉLTATLANUL ÜLDÖZÖTT HÍVŐ ZSOLTÁRA**

Zsolt 36

[1]Az éneklőmesternek; az Úr szolgájáé, Dávidé. 2Sám. 10,12.13.[2]**A gonosznak hamissága felől így gondolkozom szívemben:** nincs ő előtte isten-félelem;[3]Mert hízeleg néki önmagának, ha bűnét elkövetheti, ha gyűlölködhetik. Zsolt. 5,2.[4]Szájának beszéde hiábavalóság és hamisság; megszünt bölcs lenni és jót cselekedni.[5]Hiábavalóságot gondol ágyában; nem a jó útra áll, és nem veti meg a rosszat. Mik. 2,1.[6]Uram, az égig ér a te kegyelmességed; a te hűséged a felhőkig! Zsolt. 36,8.[7]Igazságod, mint Isten hegyei; ítéleteid, mint a nagy mélységek; az embert és barmot te tartod meg, Uram! Róm. 11,33.[8]Oh Isten, milyen drága a te kegyelmességed; **az embernek fiai a te szárnyaidnak árnyékába menekülnek.** **Zsolt. 57,2.**[9]Dúslakodnak házadnak bőséges javaiban; megitatod őket gyönyörűségeid folyóvizéből. 2Sám. 7,26.Zsolt. 57,4.89,24.25.[10]Mert nálad van az életnek forrása; a te világosságod által látunk világosságot. Ján. 1,4.9.10.[11]Terjeszd ki kegyelmességedet a te ismerőidre, és igazságodat az igaz szívűekre. 1Krón. 16,41.[12]Ne támadjon engem a kevélynek lába, és ne üldözzön engem a gonosznak keze. 2Sám. 8,14.[13]Hullnak már a gonosztevők; eltaszíttatnak és nem állhatnak fel!

Zsolt 37

AKIK ÖRÖKLIK A FÖLDET (11,22, 29); NEM A GAZDAGSÁG A FONTOS (16), NEM LÁTTAM, HOGY ELHAGYOTTÁ LETT AZ IGAZ, GYERMEKE KOLDUSSÁ VÁLT (25). IGAZ AKAROK LENNI, NEM GAZDAG, „NEM A GAZDAGOK BOLDOGOK /IGAZAK/, HANEM A BOLDOGOK /IGAZAK /GAZDAGOK.”

[1]Dávidé. **Ne bosszankodjál az elvetemültekre, ne irígykedjél a gonosztevőkre.** **Péld. 24,1.**[2]**Mert hirtelen levágattatnak, mint a fű, s mint a gyönge növény elfonnyadnak.** **Jób 22,16.20,5.**[3]Bízzál az Úrban és jót cselekedjél; e földön lakozzál és hűséggel élj. Zsolt. 125,1.[4]Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit. Péld. 18,10.[5]**Hagyjad az Úrra a te útadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti.** **Zsolt. 61,4.**[6]Felhozza a te igazságodat, mint a világosságot, és a te jogodat, miként a delet. Ésa. 58,8.[7]Csillapodjál le az Úrban és várjad őt; ne bosszankodjál arra, a kinek útja szerencsés, se arra, a ki álnok tanácsokat követ. Jób 31,24.25.[8]Szünj meg a haragtól, hagyd el heveskedésedet; ne bosszankodjál, csak rosszra vinne![9]**Mert az elvetemültek kivágattatnak; de a kik az Urat várják, öröklik a földet.** **Jób 20,5-29.**[10]Egy kevés idő még és nincs gonosz; nézed a helyét és nincsen ott.[11]**A szelidek pedig öröklik a földet,** és gyönyörködnek nagy békességben. 5Móz. 28,1-13.Mát. 5,5.[12]Fondorkodik a gonosz az igaz ellen, és fogait csikorgatja rá: Zsolt. 42,2.3.27,4.5.[13]Az Úr neveti őt, mert látja, hogy eljő az ő napja. Zsolt. 2,4.[14]Fegyvert vonnak a gonoszok; felvonják ívöket, hogy a szegényt és nyomorultat elejtsék, és leöljék az igazán élőket; Zsolt. 69,17.[15]De fegyverök saját szívökbe hat, és ívök eltörik. Zsolt. 146,2.[16]*Jobb a kevés az igaznak, mint a sok gonosznak az ő gazdagsága. Péld. 15,16.17.*[17]Mert a gonoszok karja eltörik, de az igazakat támogatja az Úr.

Zsolt. 34,10-11.Péld. 13,25.[18]Jól tudja az Úr a feddhetetleneknek napjait, és hogy örökségök mindörökké meglesz.[19]Nem szégyenülnek meg a veszedelmes időben, és jóllaknak az éhség napjaiban. Zsolt. 33,19.[20]De a gonoszok elvesznek, és az Úrnak ellensége, mint a liget ékessége, elmúlik, füstként múlik el. Jób 18,5-21.[21]Kölcsön kér a gonosz és meg nem fizet, de az igaz irgalmas és adakozó. 5Móz. 28,12.Jób 31,16-21.**[22]Mert a kiket ő megáld, öröklik a földet, és a kiket ő megátkoz, kivágattatnak azok. Zsolt. 18,1-3.[23]Az Úr szilárdítja meg az igaz ember lépteit, és útját kedveli. Zsolt. 18,25.37. Zsolt. 1,6.[24]Ha elesik, nem terül el, mert az Úr támogatja kezével. Péld. 24,16.2Kor. 4,8.9.[25]Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, a magzatja pedig kenyérkéregetővé. Péld. 10,3.13,23.**[26]Mindennapon irgalmatoskodik és kölcsön ad, és az ő magzatja áldott. Jób 3,16-18.Zsolt. 112,9.[27]Kerüld a rosszat és jót cselekedjél, és megmaradsz mindörökké. Péld. 11,6.Ésa. 1,16.17.[28]Mert az Úr szereti az ítéletet, és el nem hagyja az ő kegyeseit; megőrzi őket mindörökké, a gonoszok magvát pedig kiirtja. Jób 21,19.**[29]Az igazak öröklik a földet,** és mindvégig rajta lakoznak. vers 11.**[30]Bölcseséget beszél az igaznak szája, és a nyelve ítéletet szól. Péld. 6,15.**[31]Istenének törvénye van szívében, lépései nem ingadoznak. Zsolt. 1,2.[32]Leselkedik a gonosz az igazra, és halálra keresi azt; Zsolt. 10,8-10.[33]De az Úr nem hagyja azt annak kezében, sem nem kárhoztatja, mikor megítéltetik. Zsolt. 33,1.[34]Várjad az Urat, őrizd meg az ő útját; és fölmagasztal téged, hogy örököld a földet; és meglátod, a mikor kiirtatnak a gonoszok.**[35]Láttam elhatalmasodni a gonoszt és szétterjeszkedett az, mint egy gazdag lombozatú vadfa; Zsolt. 48,2.3.[36]De elmult és ímé nincsen! kerestem, de nem található. Zsolt. 49,13.**[37]Ügyelj a feddhetetlenre, nézd a becsületest, mert a jövendő a béke emberéé. Zsolt. 18,5.20,44.[38]De a bűnösök mind elvesznek; a gonosznak vége pusztulás. Jób 18,16.20.[39]Az igazak segedelme pedig az Úrtól van; ő az ő erősségök a háborúság idején. Zsolt. 9,10.[40]Megvédi őket az Úr és megszabadítja őket; megszabadítja őket a gonoszoktól és megsegíti őket, mert ő benne bíznak. Jób 20,10.Zsolt. 18,45.

Zsolt 38

EGYIK BŰNBÁNATI ZSOLTÁR – ELŐTTE 6, 32, UTÁNA 51, 102, 130, 143

[1]Dávid zsoltára emlékeztetőül. Mát. 8,26.[2]Uram, haragodban ne fenyíts meg engem; felgerjedésedben ne ostorozz meg engem! Zsolt. 6,2.**[3]Mert nyilaid belém akadtak, és kezed rám nehezült. Jób 6,4.**[4]Nincs épség testemben **a te haragodtól; nincs békesség csontjaimban vétkeim miatt. KULCCSONTTÖRÉSEM** 5Mert bűneim elborítják fejemet; súlyos teherként, erőm felett.[6]Megsenyvedtek, megbűzhödtek sebeim oktalanságom miatt. Zsolt. 72,3.16. **MI BŰN, TEHER, BŰZ, GENNY!** [7]Lehorgadtam, meggörbedtem nagyon; naponta szomorúan járok. Zsolt. 42,10.[8]Mert derekam megtelt gyulladással, és testemben semmi ép sincsen.[9]Erőtlen és összetört vagyok nagyon, s szívem keserűsége miatt jajgatok.[10]Uram, előtted van minden kívánságom, és nincs előled elrejtve az én nyögésem! Zsolt. 18,45.[11]Szívem dobogva ver, elhágy erőm, s szemem világa - az sincs már velem. Zsolt. 22,16.Jób 17,6.**[12]Szeretteim és barátaim félreállanak csapásomban; rokonaim pedig messze állanak. Zsolt. 31,12.Jób 19,13.[13]De tőrt vetnek, a kik életemre törnek, és a kik bajomra törnek; hitványságokat beszélnek, és csalárdságot koholnak mindennap. 2Móz. 14,21.22.Józs. 3,14-17.**[14]De én, mint a siket, nem hallok, és olyan vagyok, mint a néma, a ki nem nyitja föl száját.[15]És olyanná lettem, mint az, a ki nem hall, és szájában nincsen ellenmondás.[16]Mert téged vártalak Uram, te hallgass meg Uram, Istenem![17]Mert azt gondolom: csak ne örülnének rajtam; mikor lábam ingott, hatalmaskodtak ellenem! Zsolt. 35,15.[18]És bizony közel vagyok az eleséshez, és bánatom mindig előttem van.[19]Sőt bevallom bűneimet, bánkódom vétkem miatt. Zsolt. 60,14.[20]De ellenségeim élnek, erősödnek; megsokasodtak hazug gyűlölőim, Zsolt. 116,14.56,13.14.[21]És a kik jóért roszszal fizetnek; ellenem törnek, a miért én jóra törekszem. Zsolt. 35,12.[22]Ne hagyj el Uram Istenem, ne távolodjál el tőlem! 3Móz. 3,1-17.[23]Siess segítségemre, oh Uram, én szabadítóm!

Zsolt 39

BESZÉD – NYELV – CORDÉLIA

[1]Az éneklőmesternek Jeduthunnak, Dávid zsoltára. 1Krón. 16,41.**[2]Mondám: nosza vigyázok útaimra, hogy ne vétkezzem nyelvemmel; megzabolázom szájamat, a míg előttem van a hitetlen**. Jak. 3,2.**[3]Elnémultam, veszteglléssel hallgattam a jóról, de fájdalmam felzaklatódott.** Zsolt. 18,7.20-25.**[4]Fölhevült bennem az én szívem, gondolatomban tűz gerjede fel, így szólék azért az én nyelvemmel:** Zsolt. 18,50.51. **megbánja, hogy nem bír szótlan maradni**

[5]Jelentsd meg Uram az én végemet és napjaim mértékét, mennyi az? Hadd tudjam, hogy milyen múlandó vagyok. Zsolt. 90,12.[6]Ímé tenyérnyivé tetted napjaimat, és az én életem te előtted, mint a semmi. **Bizony merő hiábavalóság minden ember, akárhogyan áll is**! Szela. Zsolt. 144,4.[7]Bizony árnyékként jár az ember; bizony csak hiába szorgalmatoskodik; rakásra gyűjt, de nem tudja, ki takarítja be azokat! 1Kor. 7,31.Zsolt. 49,11. Luk. 12,20.[8]Most azért, mit reméljek, oh Uram?! Te benned van bizodalmam. Zsolt. 22,28.[9]Ments ki engem minden álnokságomból; ne tégy engem bolondok csúfjává! Róm. 2,6-11.[10]Megnémultam, nem nyitom fel számat, mert te cselekedted. Jób 39,37.[11]Vedd le rólam a te ostorodat; kezed fenyítéke miatt elenyészem én. Zsolt. 38,4.5.**[12]Mikor a bűn miatt büntetéssel fenyítesz valakit, elemészted, mint moly, az ő szépségét**. Bizony merő hiábavalóság minden ember. Szela. **ismétlés** [13]Halld meg Uram az én könyörgésemet, figyelmezzél kiáltásomra, könyhullatásomra ne vesztegelj; mert én jövevény vagyok te nálad, zsellér, mint minden én ősöm.[14]Ne nézz reám, hadd enyhüljek meg, mielőtt elmegyek és nem leszek többé! 4Móz. 10,35.

Zsolt 40

hála-panasz-hála egymás után

[1]Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára. Zsolt. 58,8.9.[2]Várván vártam az Urat, és hozzám hajolt, és meghallgatta kiáltásomat. Zsolt. 38,16.[3]És kivont engem a pusztulás gödréből, a sáros fertőből, és sziklára állította fel lábamat, megerősítvén lépteimet. Zsolt. 69,3.15.16.[4]És új éneket adott szájamba, a mi Istenünknek dicséretét; sokan látták és megfélemlettek, és bíztak az Úrban. Zsolt. 146,9.**[5]Boldog ember az, a ki az Úrba vetette bizodalmát, és nem fordul a kevélyekhez és a hazugságra vetemedettekhez!** Zsolt. 2,5.[6]Sokat cselekedtél te, Uram Istenem, a te csodáiddal és terveiddel mi érettünk; semmi sem hasonlítható hozzád; hirdetném és elbeszélném, de többek, semhogy elszámlálhatnám. 2Móz. 40,36-38.**[7]Véres áldozatot és ételáldozatot nem kedveltél; füleimet fölnyitottad; égőáldozatot és bűnért való áldozatot sem kívántál.** Zsolt. 51,18.Zsid. 10,5. Zsolt. 50,9-14.[8]Akkor azt mondtam: Ímé jövök; a könyvtekercsben írva van felőlem,[9]Hogy teljesítsem a te akaratodat; ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed keblem közepette van. Ésa. 51,7.Zsolt. 119,70.80-92.[10]Vígan hirdetem az igazságosságot a nagy gyülekezetben; ímé, nem tartom vissza ajkamat, te tudod, óh Uram! 2Móz. 15,1-21.Bir. 5,1-31.**[11]Igazságosságodat nem rejtem el szívemben, elmondom a te hűségedet és segítségedet;** nem titkolom el kegyelmedet és igazságodat a nagy gyülekezetben.[12]Te, Uram, ne tartsd vissza tőlem irgalmadat; kegyelmed és igazságod mindig megóvnak engem.[13]Mert bajok vettek engem körül, a melyeknek számuk sincsen; utolértek bűneim, a melyeket végig sem nézhetek; számosabbak a fejem hajszálainál, és a szívem is elhagyott engem. Zsolt. 38,5.[14]Tessék Uram néked, hogy megments engemet; siess Uram segítségemre! Zsolt. 70,2.[15]Szégyenüljenek meg és piruljanak mind, a kik életemre törnek, hogy elragadják azt; riadjanak vissza, gyalázat érje, a kik bajomat kívánják. Zsolt. 70,3.**[16]Pusztuljanak el az ő gyalázatosságuk miatt, a kik azt mondják nékem: Hehé, hehé!** Zsolt. 70,4.[17]Örülnek és örvendeznek majd mindazok, a kik téged keresnek; azt mondják mindenha: Magasztaltassék fel az Úr, a kik szeretik a te szabadításodat. Zsolt. 70,5.[18]Rólam is, noha én szegény és nyomorult vagyok, az én Uram visel gondot. Te vagy segítségem, szabadítóm, oh Istenem, ne késsél! Zsolt. 70,6.

Zsolt 41

Jézus hangja?

[1]Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.[2]**Boldog, a ki a nyomorultra gondol; a veszedelem napján megmenti azt az Úr.** Mát. 5,7.25,34-40.[3]**Az Úr megőrzi azt és élteti azt; boldog lesz e földön, és nem adhatod oda ellenségei kívánságának.**[4]**Az Úr megerősíti őt az ő betegágyán; bármilyen az ágya, megkönnyíted betegségében.**[5]**Én azt mondtam: Uram kegyelmezz nékem, gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened!** Zsolt. 32,5.51,6.[6]Ellenségeim rosszat mondanak felőlem: Mikor hal meg és vész ki a neve? 2Sám. 6,15.16.[7]Ha látogatni jön be valaki, hiábavalóságot beszél; szíve álnokságot gyűjt össze magának, kimegy az utczára és beszél.[8]Minden gyűlölőm együtt suttog reám, gonoszat koholnak ellenem: 2Sám. 6,1.2.[9]Istennek átka szállott ő reá, s mivelhogy benne fekszik, nem kél fel többé![10]**Még az én jóakaróm is, a kiben bíztam, a ki kenyeremet ette, fölemelte sarkát ellenem.** Zsolt. 72,10.2Krón. 32,23. **JÚDÁS** [11]De te Uram, könyörülj rajtam és emelj föl engemet, hadd fizessek meg nékik![12]Abból tudom meg, hogy kedvelsz engemet, ha ellenségem nem ujjong felettem; Ésa. 19,21.Sof. 3,10.[13]Engem pedig feddhetetlenségemben támogatsz, és színed elé állatsz mindenha. Zsolt. 67,4-6.[14]Áldott az Úr, Izráelnek Istene öröktől fogva mindörökké. Ámen, ámen! Zsolt. 115,3.Csel. 7,49.

Zsolt 42

[1]Az éneklőmesternek; Kóráh fiainak tanítása. 1Krón. 25,1.26,1.[2]**Mint a szarvas kívánkozik a folyóvizekre, úgy kívánkozik az én lelkem hozzád, oh Isten!** Zsolt. 60,11.12.14.[3]**Szomjuhozik lelkem Istenhez, az élő Istenhez; mikor mehetek el és jelenhetek meg Isten előtt?**[4]Könyhullatásom volt kenyerem éjjel és nappal, mikor mindennap azt mondták nékem: „Hol van a te Istened?” Zsolt. 22,8.9.[5]Mikor ezekről emlékezem, megkeseredem lelkemben; mert nagy csoportban vonultam ezelőtt és ujjongó örömmel és hálaadással vezettem őket, az ünneplő sokaságot, az Isten házáig. Zsolt. 84,8.[6]Miért csüggedsz el lelkem és nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki az ő orczájának szabadításáért. vers 7.12.Zsolt. 43,5.[7]Istenem! elcsügged bennem az én lelkem; azért emlékezem reád a Jordán és Hermon földjéről, a Miczár hegyéről.[8]Örvény örvényt hív elő zuhatagjaid hangjára; minden vízáradásod és hullámod összecsap fölöttem! Zsolt. 88,17.[9]Nappal kiküldte kegyelmét az Úr, éjjel éneke volt velem, imádság az én életem Istenéhez. Zsolt. 40,17.[10]Hadd mondjam Istennek, az én kőszálamnak: Miért felejtkeztél el rólam? Miért kell gyászban járnom ellenség háborgatása miatt? Zsolt. 3,4.43,2.[11]Mintha zúzódás volna csontjaimban, mikor gyaláznak engem az én szorongatóim, naponként ezt mondván nékem: Hol van a te Istened? Jób 19,13-17.[12]Miért csüggedsz el lelkem, és miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istenemnek. Zsolt. 18,1.43,5.

Zsolt 43

[1]Ítélj meg engem oh Isten! **és oltalmazd meg ügyemet az irgalmatlan nemzetség ellen; az álnok és hamis embertől szabadíts meg engem.**[2]Hiszen te vagy oltalmam Istene, miért vetettél hát meg engemet? Miért kell gyászban járnom ellenség háborgatása miatt?[3]Küldd el világosságodat és igazságodat, azok vezessenek engem; vigyenek el a te szent hegyedre és hajlékaidba.[4]Hadd menjek be Isten oltárához, vígasságos örömömnek Istenéhez, és hadd dicsérjelek téged cziterával, Isten, én Istenem! Ésa. 49,8.[5]Miért csüggedsz el lelkem, miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istenemnek. Zsolt. 42,6.12.

Zsolt 44

AZ ÜLDÖZÖTT, MEGALÁZOTT, A JÓBI MÉLYSÉGEBŐL IS AZT AZ ISTENT ÁLDJA, AKINEK TULAJDONÍTJA A NYOMORÚSÁGÁT. ÉRDEKES: Ő ÉBRESZTI, SERKENTI AZ URAT!!!

[1]Az éneklőmesternek; a Kóráh fiainak tanítása. 1Krón. 25,1.26,1.[2]Oh Isten! füleinkkel hallottuk, atyáink beszélték el nékünk a dolgot, a melyet napjaikban, a hajdankor napjaiban cselekedtél. 2Móz. 12,26.29.Józs. 4,21.22.[3]Nemzeteket űztél te ki saját kezeddel, őket pedig beplántáltad; népeket törtél össze, őket pedig kiterjesztetted. Zsolt. 102,3.[4]Mert nem az ő fegyverökkel szereztek földet, és nem az ő karjok segített nékik; hanem a te jobbod, a te karod és a te orczád világossága, mert kedvelted őket. Józs. 11,6-23.[5]Te magad vagy az én királyom oh Isten! Rendelj segítséget Jákóbnak! Zsolt. 35,21.41,6.9. Zsolt. 42,11.[6]Általad verjük le szorongatóinkat; a te neveddel tapodjuk le támadóinkat.[7]Mert nem az ívemben bízom, és kardom sem védelmez meg engem; Zsolt. 20,8.33,16.[8]Hanem te szabadítasz meg minket szorongatóinktól, és gyűlölőinket te szégyeníted meg. Róm. 11,19.[9]Dicsérjük Istent mindennap, és mindörökké magasztaljuk nevedet. Szela.[10]Mégis megvetettél, meggyaláztál minket, és nem vonulsz ki seregeinkkel. Zsolt. 60,3.[11]Megfutamítottál minket szorongatóink előtt, és a kik gyűlölnek minket, fosztogattak magoknak. Csel. 1,20.[12]Oda dobtál minket vágó-juhok gyanánt, és szétszórtál minket a nemzetek között.• Róm. 8,36.[13]Eladtad a te népedet nagy olcsón, és nem becsülted az árát magasra. 5Móz. 32,30.[14]Csúfságul vetettél oda minket szomszédainknak, gúnyra és nevetségre a körültünk levőknek. Zsolt. 79,4.[15]Példabeszédül vetettél oda a pogányoknak, fejcsóválásra a népeknek. Jer. 24,9.[16]Gyalázatom naponta előttem van, és orczám szégyene elborít engem.[17]A csúfolók és káromlók szaváért, az ellenség és a bosszúálló miatt. Zsolt. 74,10.[18]Mindez utolért minket, mégsem feledtünk el téged, és nem szegtük meg a te frigyedet. Zsolt. 22,27.70,5.**[19]Nem pártolt el tőled a mi szívünk, sem lépésünk nem tért le a te ösvényedről:**[20]Noha kiűztél minket a sakálok helyére, és reánk borítottad a halál árnyékát. Zsolt. 23,4.[21]Ha elfeledtük volna Istenünk nevét, és kiterjesztettük volna kezünket idegen istenhez: Zsolt. 51,20.[22]Nemde kifürkészte volna ezt Isten? **Mert ő jól ismeri a szívnek titkait**. Zsolt. 139,4.[23]Bizony te éretted gyilkoltak minket mindennapon; tekintettek bennünket, mint vágó-juhokat. Róm. 8,36.**[24]Serkenj fel! Miért alszol Uram?! Kelj fel, ne vess el minket örökké! Zsolt. 7,7.Mát. 8,25.[25]Miért rejted el orczádat, és felejted el nyomorúságunkat és háborúságunkat? Zsolt. 40,15.[26]Bizony porba hanyatlik lelkünk, a földhöz tapad testünk. Zsolt. 119,25.[27]Kelj fel a mi segítségünkre, ments meg minket a te kegyelmedért! Zsolt. 25,11.**

Zsolt 45

VÖ. ÉNEKEK ÉNEKE KI A MEGSZÓLÍTOTT? A KIRÁLY VAGY A MENYASSZONY???

[1]Az éneklőmesternek a sosannimra, Kóráh fiainak tanítása; **ének a szerelmetesről**. 1Krón. 25,1.26,1.[2]Fölbuzog szívem szép beszédre. Mondom: művem a királynak szól. Nyelvem gyors írónak tolla. Zsolt. 125,1.[3]Szebb, szebb vagy az ember fiainál, kedvesség ömledez ajakidon, azért áldott meg az Isten örökké. Én. 5,16.[4]Kösd derekadra kardodat vitéz! Dicsőségedet és ékességedet. Péld. 18,10.[5]És ékességedben haladj diadallal az igazságért, a szelidségért és jogért, és rettenetesre tanítson meg téged a te jobb kezed.[6]Nyilaid élesek; népek hullanak alád; a király ellenségeinek szívében. Zsolt. 22,10.11.[7]Trónod oh Isten örökkévaló; igazságnak pálczája a te királyságodnak pálczája. Zsid. 1,8.**[8]Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, azért kent fel Isten, a te Istened öröm olajával társaid fölé. Zsid. 1,9.**[9]Mirrha, áloe, kácziaillatú minden öltözeted; elefántcsont palotából zeneszóval vidámítnak téged.**[10]Királyok leányai a te ékességeid; jobb kezed felől királyné áll ofiri aranyban.[11]Halld csak leány, nézd csak; hajtsd ide füledet! Feledd el népedet és az atyád házát. Zsolt. 64,6.7.[12]Szépségedet a király kívánja; hiszen urad ő, hódolj hát néki![13]Tyrus**

leánya is, a nép dúsai, ajándékkal hizelegnek néked. Zsolt. 72,10.11.[14]**Csupa ékesség a király leánya bent, vont aranyból van a ruhája.**[15]Hímes öltözetben viszik a királyhoz, szűzek vonulnak utána, az ő társnői; néked hozzák őket.[16]Bevezetik őket örömmel, vígsággal; bemennek a király palotájába. Zsolt. 139,17.[17]Atyáid helyett fiaid lesznek, megteszed őket fejedelmekké mind az egész földön. Zsolt. 3,6.7.[18]**Hadd hirdessem a te nevedet nemzedékről nemzedékre; örökkön örökké dicsérnek majd téged a népek!**

Zsolt 46 ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK

[1]Az éneklőmesternek, a Kóráh fiainak éneke, a halamothra. 1Krón. 25,1.26,1.[2]**Isten a mi oltalmunk és erősségünk! igen bizonyos segítség a nyomorúságban.** vers 6.Zsolt. 9,10.[3]**Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld, ha hegyek omlanának is a tenger közepébe:** Ésa. 54,10.Ezék. 38,20.[4]**Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai; hegyek rendülhetnek meg háborgásától. Szela.**[5]Forrásainak árja megörvendezteti Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait.[6]Az Isten ő közepette van, nem rendül meg; megsegíti Isten virradatkor. 1Kir. 9,3.Zsolt. 22,4.[7]Nemzetek zajongnak, országok mozognak; kiereszti hangját, megszeppen a föld. Zsolt. 2,1-5.[8]A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk. Szela. 1Kir. 3,9.[9]Jőjjetek, lássátok az Úr tetteit, a ki pusztaságokat szerez a földön; 2Sám. 8,15.Péld. 31,8.9.[10]Hadakat némít el a föld széléig; ívet tör, kopját ront, hadi szekereket éget el tűzben. Zsolt. 76,4.Józs. 11,8.9.[11]Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a földön. 1Kir. 3,16-27.[12]A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk! Szela.

IMIT	KG	KI	RÚF	SZIT	KNV
Alámót szerint. Ének. 2 Isten nekünk menedék és erő, segítségül szorongatásokban igen megtalálható. 3 Azért nem félünk, midőn megváltozik a föld s midőn meginognak a hegyek, be a tengerek szívébe. 4 Zúgnak, forrnak	2 Isten a mi oltalmunk és erősségünk! igen bizonyos segítség a nyomorúságban. 3 Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld, ha hegyek omlanának is a tenger közepébe: 4 Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai; hegyek rendülhetnek meg háborgásától. Szela.	Isten nekünk menedék és erő; szükségben igen meglevő segítség. 3 Ezért nem félünk, ha a föld megindul, és hegyek dőlnek a tenger közepébe: 4 Zúghatnak, tajtékozhatnak vizei; hegyek reszkethetnek hánykolódásától: a	2 Isten a menedékünk és az erőnk, nagyszerű támaszunk a szorongattatásban . 3 Ezért nem aggódunk, ha remeg is a föld, ha a hegyek a tengerbe omlanak, 4 ha vizei zúgnak, tajtékoznak is, és viharától megrendülnek a hegyek. [Velünk a Seregek Ura,	2 Isten a menedékünk és az erőnk, nagyszerű támaszunk a szorongattatásban. 3 Ezért nem aggódunk, ha remeg is a föld, ha a hegyek a tengerbe omlanak, 4 ha vizei zúgnak, tajtékoznak is, és viharától megrendülnek a hegyek. [Velünk a Seregek Ura,	2 Isten a menedékünk és az erőnk, nagyszerű támaszunk a szorongattatásban. 3 Ezért nem aggódunk, ha remeg is a föld, ha a hegyek a tengerbe omlanak, 4 ha vizei zúgnak, tajtékoznak is, és viharától megrendülnek a hegyek. [Velünk a Seregek Ura,

vizei, rengenek a hegyek az ő fenségétől. Széla . 5 Folyam van: erei örvendeztetik Isten városát, a legfelsőnek szentséges lakait. 6 Isten van közepében, nem inog meg; megsegíti Isten, reggelre ha fordul. 7 Zúgtak nemzetek, inogtak királyságok; hallatta hangját, olvad a föld. 8Az Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istene. Széla. 9 Jertek, nézzétek meg az Örökkévaló cselekvéseit, a ki pusztításokat	5 Forrásainak árja megörvendezteti Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait. 6 Az Isten ő közepette van, nem rendül meg; megsegíti Isten virradatkor. 7 Nemzetek zajongnak, országok mozognak; kiereszti hangját, megszeppen a föld. 8 A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk. Szela. 9 Jőjjetek, lássátok az Úr tetteit, a ki pusztaságokat szerez a földön; 10 Hadakat némít el a föld széléig; ívet tör, kopját ront, hadi szekereket éget el tűzben.	Seregek Ura velünk van; várunk nekünk Jákób Istene. Szelá. 5 Van egy folyam, melynek ágai megörvendeztetik Isten városát, a Magasságos hajlékainak szentjét. 6 Isten közepette van, meg nem rendül; megsegíti Isten reggel fordulatára. 7 Nemzetek zúgtak, királyságok inogtak; ő megdördült, elolvadt a föld: 8 a seregek Ura velünk van; várunk nekünk Jákób Istene. Szelá. 9 Jertek, nézzétek az Úr tetteit; aki rémületet rendez a földön: 10 hadakat szüntet a föld	Jákób Istene a mentsvárunk !] 5 A folyam ágai felüdítik Isten városát, ő megszenteli a Fölséges hajlékát. 6 Nem inog meg, Isten lakik benne, Isten már hajnalban is védelmezi. 7 A népek lázadoztak, birodalmak megrendültek, de mennydörgő szózatától rettegés fogta el a földet. 8 Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk ! 9 Gyertek, lássátok, mit művel az Úr! Rettegésbe taszítja a földet, 10 megálljt parancsol a hadaknak a föld határáig, szétzúzza az	Jákób Istene a mentsvárunk !] 5 A folyam ágai felüdítik Isten városát, ő megszenteli a Fölséges hajlékát. 6 Nem inog meg, Isten lakik benne, Isten már hajnalban is védelmezi. 7 A népek lázadoztak, birodalmak megrendültek, de mennydörgő szózatától rettegés fogta el a földet. 8 Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk ! 9 Gyertek, lássátok, mit művel az Úr! Rettegésbe taszítja a földet, 10 megálljt parancsol a hadaknak a föld határáig, szétzúzza az íjakat, összetöri a	Jákób Istene a mentsvárunk !] 5 A folyam ágai felüdítik Isten városát, ő megszenteli a Fölséges hajlékát. 6 Nem inog meg, Isten lakik benne, Isten már hajnalban is védelmezi. 7 A népek lázadoztak, birodalmak megrendültek, de mennydörgő szózatától rettegés fogta el a földet. 8 Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk ! 9 Gyertek, lássátok, mit művel az Úr! Rettegésbe taszítja a földet, 10 megálljt parancsol a hadaknak a föld határáig, szétzúzza az íjakat, összetöri a

végzett a földön; 10 megszüntet háborúkat a föld végéig, íjjat tör össze, dárdát vág széllyel, szekereket éget el tűzben. 11 Hagyjatok föl és tudjátok meg, hogy én vagyok Isten, magas vagyok a nemzetek közt, magas a földön! 12 Az Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istene! Széla.	11 Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a földön. 12 A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk! Szela.	széléig; íjat tör, dárdát vagdal, szekereket éget tűzzel: 11 Hagyjátok el és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten; magasan vagyok a nemzetek közt, magasan a földön. 12 A seregek Ura velünk van; várunk nekünk Jákób Istene. Szelá.	íjakat, összetöri a lándzsákat, s a pajzsokat tűzben elégeti. 11 Álljatok meg és ismerjétek el: Én vagyok az Isten! Fönséges a népek fölött, fönséges a föld felett. 12 Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk	lándzsákat, s a pajzsokat tűzben elégeti. 11 Álljatok meg és ismerjétek el: Én vagyok az Isten! Fönséges a népek fölött, fönséges a föld felett. 12 Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk !	lándzsákat, s a pajzsokat tűzben elégeti. 11 Álljatok meg és ismerjétek el: Én vagyok az Isten! Fönséges a népek fölött, fönséges a föld felett. 12 Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk !

A HIT ZSOLTÁRA[*]

Textus: 46. Zsolt

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe; ha háborognak és tajtékoznak is vizei, és tombolásától megrendülnek a hegyek. Egy folyam ágai örvendeztetik Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait. Isten van benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre kelve. Népek háborognak, országok inognak, az Úr mennydörög, megretten a föld. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk. Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit, aki bámulatos dolgokat művel a földön. Háborúkat szüntet meg a föld kerekségén, Íjat tör össze, lándzsát tördel szét, harci kocsikat éget el. Csendesedjetek el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten! Magasztalnak a népek, magasztal a föld. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk”

[*] Áhítat politikusoknak a Németajkú Református Gyülekezetben 2001. október 16-án reggel.

Ebben a félévben a reggeli áhítatok a zsoltárok alapján szólnak. Az igehirdetőre van bízva, hogy melyik zsoltár alapján kívánja átadni Isten ébresztő, bátorító és megtartó üzenetét. Az üzenet közvetítője így arra kényszerül, hogy újra és újra olvassa és olvasgassa a zsoltárokat, amíg – Isten segítségével – rátalál arra, amit régi költői képek felidézésével itt és most hirdetnie kell.

Némi töprengés után én is így találtam rá a 46. zsoltárra. Nevezik ezt a „hit zsoltárának", a „bizalom zsoltárának" sőt felekezetem névadója után „Luther zsoltárának" is, hiszen Luther amikor testi-lelki válságban, életének mélypontján volt, a 46. zsoltár vigasztalásához fordult.

„Amiben az egyház hisz – azt megéneklik; amiben az egyház hisz – azt megépítik." Nos, Luther megénekelte ezt a zsoltárt. Az „Erős vár a mi Istenünk" – amit az előbb mi is énekeltünk – nemcsak a világ evangélikusainak első számú éneke, hanem közös keresztény kinccsé is lett, sőt Bach muzsikáján keresztül felekezeteken túlmutató erővel szólal meg.

„Amit a szánkkal éneklünk, azt értelmünkkel is járjuk végig!" – mondták egykor a józanságra intő egyházatyák. Mi is az az isteni szó, ami megihlette a zsidóságot és a kereszténységet, Luthert, Bachot és sokakat több évezreden át?

A zsoltáros szava erővel szól – ének és hitvallás. Oly hitet és meggyőződést áraszt, amivel nem lehet szembeszállni, vitatkozni. Csak visszahangozni tudjuk, és a dallamot továbbadni.

A zsoltár szerkezetileg három szakaszra tagolódik és három üzenetet is hordoz, amit a szövegbe toldott szünet jellel („szela") a szerző is elkülönít egymástól. Ezek a következők: 1. A nagy nyomorúság idején Istenben kell bízni. 2. Az Isten városának bemutatásával Isten közössége láthatóvá válik. 3. Meghív bennünket Isten követésére.

1. Bizalom Istenben a nagy nyomorúság idején

Apokaliptikus időben szólal meg a hit hangja: „nyomorúságról", „szorongattatásról" hallunk. A szenvedés, a krízis, a tragédia ideje ez: „elváltozik a föld" „hegyek omlanak a tenger mélyébe". Talán ez az a nyomorúság az, amiről Dániel prófétát idézve (Dán 12,1) Jézus is szólt a nagy apokaliptikus beszédében: *„nagy nyomorúság lesz, ami nem volt a világ kezdete óta".* (Mt 24,21)

Vannak természetes katasztrófák, mint a földrengés, árvíz, vihar, s a zsoltáros itt erről szól. Mi nyugodtan hozzátehetjük: vannak mesterséges, emberi bűn okozta katasztrófák, mint a háború vagy terrortámadás. Ezrek vagy milliók, gyermekek és ártatlanok értelmetlen halálát követelik ezek.

Feltehetjük a kérdést: Mit kell tennünk, ha bennünket fenyeget természeti csapás, vagy a szeretteink, gyermekeink életét követelő vad terrortámadás? Igen, mindent meg kell tennünk, hogy védekezzünk, hogy elhárítsuk a veszélyt családunk, szeretteink vagy országunk feje felől. De, kedves testvérek, nem elég cselekednünk, még kevésbé elég a cselekedeteinkben hinnünk; a zsoltáros arra tanít, hogy Istenben kell hinnünk. Nem emberi erőbe, még csak nem is a nemzetek összefogásába, hanem egyedül az Istenben kell vetnünk bizodalmunkat.

A 33. zsoltár különbséget tesz az „Úr tanácsa", és a „nemzetek tanácsa" között: *„Semmivé teszi* (régi ford: elforgatja) *az Úr a nemzetek tervét, meghiúsítja a népek szándékait. Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről nemzedékre. Boldog az a nép, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott".* (10-12. vers)

Veszélyeztetettség idejében nem az emberek „tanácsához", hanem az élő Úrhoz kell fordulnunk! A katasztrófa idején még a hitetlen ember is így kiált: „Uram, segíts!"

Az ilyen időszakban az Úr a mi „oltalmunk", „menedékünk", „erőnk", „erősségünk". A természet és a történelem viharában az Úr az egyedül biztos pont – ő a „vár", a „sziget", a „hegyen épült város", a „bárka", a „kikötő".

Isten oltalomként kínálja magát a bajbajutottaknak, hozzá lehet és kell fohászkodni, mert ő a biztos menedék. „Erős" menedék és „erős" vár, és ebben a menedékben nekünk is erősen kell hinnünk és bíznunk.

Az 1. parancsolat nem véletlenül tanítja, hogy Isten nevét hiába ne vegyük, hogy ne használati cikk-ként forduljunk az ő szent nevéhez valami nagypolitikusi ravaszsággal: „E jelben győzni fogsz!", hanem azért forduljunk hozzá, amiért ő magát kínálja nekünk: oltalomként, menedékként. Mert ő azért adta nekünk önmagát, hogy higgyünk őbenne és el ne vesszünk. Mert ha benne hiszünk, akkor mégis megtartatunk.

A beléje vetett hit persze nem védi ki a természeti vagy a történelmi katasztrófákat. Igen, a hívőket Isten népét is elpusztíthatja bármikor a földrengés vagy egy esztelen terrortámadás. Ám a hívő ember számára a végső kérdés nem a néhány évtizednyi élet vagy az ezt lezáró halál, hanem az örök élet és az örök halál.

Ha hitben élünk, testünket, családunkat, szeretteinket elpusztíthatja az emberileg szörnyű természeti vagy mesterséges katasztrófa. *„Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai, hegyek rendülhetnek meg háborgásától… elváltozhat a föld, hegyek omlanak a tenger közepébe."*

Nem félünk! Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? Félelem vagy hit? Ez az alternatíva. A hitetlen ember fél és retteg. A hívő ember nem fél a természeti katasztrófától, a terrorizmustól, még a bioterrorizmustól sem. Mert a szeretet (és ez elsősorban Isten szeretete) kiűzi a félelmet! *„Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy féljetek, hanem a fiúság lelkét"* (Róm 8,15) *„Nem a félelem lelkét adta az Úr!"* (2Tim 1,7) Ez az erős hit a sziklába, a kőbe, a várba, a kikötőbe vetett hit: akár élek, akár halok – az Istené vagyok!

A mai áhítatra való készülés közben találtam a 46. zsoltárról az alábbi bizonyságtételt:

> „Családommal együtt a Hermina út 51 szám alatt laktam, légvonalban nem messze a Közlekedési Múzeumtól. A gyászos emlékű napon, 1944. július 2-án, szikrázóan napfényes vasárnap délelőtt volt, 10 órakor azonban felbúgtak a légiveszélyt jelző szirénák. A vészjelzést hallva, mindannyian lesiettünk a ház légópincéjébe. Feszült csendben várakoztunk. Édesanyám magába mélyedve, halkan imádkozott. Hamarosan környékünk fölé érkezett a bombázók első hulláma. Hullottak a bombák, omlottak a házak falai. A pincefalról levált mészréteg fullasztó porfelhőként terjengett óvóhelyünkön. A magasból stukázva zuhanó repülőgépek motorzúgása, a bombák robbanása, az összeomló házfalak rettentő robaja fülsiketítő hangorkánként keveredett egybe. A pokol tornácán éreztük magunkat. Halálos fenyegetettségünkben édesanyám felkelt a helyéről, és ég felé tárt karokkal, teli torokból esdekelte el a 46. zsoltár első verseit: *„Isten a mi oltalmunk és erősségünk, igen bizonyos segítség a nagy nyomorúságban. Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld, ha hegyek omlanának is a tenger közepébe. Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai, hegyek rendülhetnek meg háborgásától. Az Isten ő közepette van, nem rendül meg; megsegíti Isten virradatkor. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk."* Mintegy két óra múltán minden elcsendesedett, a bombázók elhagyták légterünket."

2. Vízió Isten városáról, a vele való közösségről

A második részben Isten városának képe villan fel előttünk. Itt nem vihar tombol, nem a tenger gyilkol, hanem a tiszta forrásból származó folyam táplálja a várost. A zsoltáros Isten uralmát szimbólumokkal, képek segítségével mutatja be nekünk.

Az Édenkert és a mennyei Jeruzsálem képvilága találkozik itt. Az Isten kertje, és az Isten városa. A földi Jeruzsálem körül nem volt folyó, ami az ellenség dolgát mindig megnehezítette. A mennyei Jeruzsálemről viszont azt olvassuk, hogy *„Istentől szállt alá"* (Jel 21,2–3) Ebben a városban az élet vizének folyója folyik: *„És megmutatá nekem az élet vizének*

tiszta folyóját, amely ragyogó volt, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak a királyi székéből jövén ki” (Jel 22,1)

Víz nélkül nincsen élet. Van gyilkos víz, és életadó víz. Jézus a samáriai asszonnyal való beszélgetése közben olyan vizet ajánl, amely *„örök életre buzgó víz”*, s ha abból valaki iszik, soha meg nem szomjúhozik (Jn 4,14). És azt is mondja: *„Aki hisz énbennem, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből”.* (7,38)

A keresztségünk szimbóluma is a víz. A bűnnek való meghalás – mint a vízben történő megfulladás – és az onnan való feltámadás. A keresztségünkkel lépünk be abba a bárkába, amely a természet és a történelem gyilkos vizein evez, de amelyikben már az örök élet tiszta vize folyik – s amelyik az Isten városa fele tart. Micsoda nyugalmat áraszt ez a kép: *„Az Isten ő közepette van, nem rendül meg, megsegíti Isten virradatkor”*

Ez van tehát odabent a bárkában, az egyházban, az Isten városában. És eközben odakint nemzetek zajongnak, országok mozognak.

Erről az Isten városáról így ír a Jelenések könyve: *„Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük. És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé”* (Jel 21,3–4).

A hívő ember hitben már e földön is átéli az Istennel való örök élet örömét és békességét, az erős vár biztonságát.

3. Meghívás Isten követésére

Végezetül a harmadik rész: meghívás Isten követésére. *„Jöjjetek és lássátok az Úr tetteit!”* Jöjjetek, ne csak halljátok, hanem lássátok! Szemléljétek az Úr cselekedeteit. Szemléljétek az ő tetteit! Mert mi mindent cselekszik? *„Háborúkat szüntet meg… íjakat tör össze… harci kocsikat éget el…”*

Isten tesz pontot minden emberi konfliktus, háborúskodás végére. Isten az, aki elnémítja a történelem zaját. Ahhoz, hogy őt felfogjuk, megértsük, meghalljuk, meglássuk – el kell csendesednünk. *„Csendesedjetek el és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten.”* Az ember-okozta, bűn-okozta bábeli hangzavarban nem halljuk meg az Istent. Ne lázadjunk, ne háborogjunk a „hogyan lehet” kérdésével! Isten előtt csendesedjünk el! *„Az ő templomában hallgasson előtte az egész föld!”* – írja Habakuk próféta.

Emlékszünk Illés prófétára, hogy amikor a barlang előtt Istenre várt az Úr nem volt a szélben… nem volt a földindulásban, nem volt a tűzben, hanem a tűz után halk és szelíd hang hallatszott (1Kir 13,12)

Ismerjük gyermekeink énekét: „Szívem csendben az Úrra figyel”.

Csak lelkünk békéjében, szívünk csendjében halljuk meg mi is az Istent.

Csendesedjünk el!

Zsolt 47 ÉNEK, DICSÉRET

[1]Az éneklőmesternek, a Kóráh fiainak zsoltára. 1Krón. 25,1.26,1.[2]Ti népek mind tapsoljatok, harsogjatok Istennek vígságos szóval.[3]Mert az Úr felséges, rettenetes; nagy király az egész földön. 1Kir. 4,21.24.[4]Alánk veti a népeket, a nemzeteket lábaink alá. Zsolt. 60,8-11.2Krón. 9,26.[5]Kiválasztja nékünk örökségünket, Jákób dicsőségét, a kit szeret. Szela. Csel. 17,26.2Móz. 2,8.5Móz. 32,8.[6]Felvonul Isten harsona-szónál, kürtzengés közt az Úr. Zsolt. 132,8.4Móz. 10,35.2Sám. 6,15.16.[7]Énekeljetek Istennek, énekeljetek; énekeljetek királyunknak, énekeljetek![8]Mert az egész föld királya az Isten: énekeljetek bölcseséggel.[9]Isten uralkodik a nemzetek fölött; Isten ott ül az ő szentségének trónján. 2Móz. 25,20-22.[10]Népek fejedelmei gyülekeztek össze, mint Ábrahám Istenének népe, mert Istené a földnek pajzsai; magasságos ő igen!

Zsolt 48

[1]A Kóráh fiainak zsoltáréneke. 1Krón. 25,1.26,1.[2]Nagy az Úr és igen dicséretes a mi Istenünknek városában, az ő szentséges hegyén. Zsolt. 132,13.14.[3]Szépen emelkedik az egész föld öröme, a Sion hegye, a szélső észak felé, a nagy királynak városa. Mát. 5,35.[4]**Isten van az ő palotáiban, ismeretes ott, mint menedék.**[5]Mert ímé, a királyok összegyűltek, de tovatüntek együttesen.[6]Megláttá ők, legott elcsodálkoztak; megijedtek, elriadtak. 2Kir. 19,35-37.Zsolt. 76,4-7.[7]**Rémület fogta el ott őket, fájdalom, a milyen a szülőasszonyé;**[8]**A keleti széllel összezúzod Tarsis hajóit. Jób 21,7-15.**[9]**A miként hallottuk, akként láttuk a Seregek Urának városában, a mi Istenünk városában; örökre megerősítette azt az Isten! Szela.**[10]**A te kegyelmedről elmélkedünk oh Isten a te templomodnak belsejében.**[11]**A milyen a neved oh Isten, olyan a te dicséreted a föld határáig; igazsággal teljes a te jobbod. 1Móz. 18,25.**[12]**Örül Sion hegye, ujjonganak Júda leányai a te ítéletedért. vers 5.6.Zsolt. 67,5.**[13]**Vegyétek körül a Siont, kerüljétek meg azt, számláljátok meg tornyait. Zsolt. 31,19.94,3-7.**[14]**Jól nézzétek meg sánczait, járjátok be palotáit, hogy elmondhassátok a jövendő nemzedéknek: Jób 21,14.15.**[15]**Bizony ez az Isten a mi Istenünk mindörökké, ő vezet minket mindhalálig!**

Zsolt 49

AZ ANYAGIASSÁG, A FILARGÜRIA ELLEN

[1]Az éneklőmesternek, a Kóráh fiainak zsoltára. 1Krón. 25,1.26,1.[2]Halljátok meg ezt mind ti népek, figyeljetek mind ti, e világ lakói![3]Akár közemberek fiai, akár főemberek fiai, együtt a gazdag és szegény. Jób 9,13-31.Malak. 3,14.15.[4]Az én szájam bölcsességet beszél, szívemnek elmélkedése tudomány.[5]Példabeszédre hajtom fülemet, hárfaszóval nyitom meg mesémet. Zsolt. 78,2.Mát. 13,35.[6]Miért féljek a gonoszság napjain, mikor nyomorgatóim bűne vesz körül,[7]**A kik gazdagságukban bíznak, és nagy vagyonukkal dicsekesznek? Luk. 12,19.Péld. 18,11.**[8]**Senki sem válthatja meg atyjafiát, nem adhat érte váltságdíjat Istennek. Zsid. 9,27.**[9]Minthogy lelköknek váltsága drága, abba kell hagynia örökre; Jób 20,7-11.Zsolt. 37,2.[10]Még ha örökké élne is és nem látná meg a sírgödört.[11]De meglátja! A bölcsek is meghalnak; együtt vész el bolond és ostoba, és gazdagságukat másoknak hagyják. Préd. 2,15.16. Zsolt. 39,7.[12]**Gondolatjok ez: az ő házok örökkévaló, lakóhelyeik nemzedékről-nemzedékre szállnak, nevöket hangoztatják a földön.**[13]**Pedig az ember, még ha tisztességben van, sem marad meg; hasonlít a barmokhoz, a melyeket levágnak. Jób 27,13-23.Luk. 12,19.20.**[14]Ez az ő sorsuk bolondság nékik; de azért gyönyörködnek szavokban az ő követőik. Szela. Zsolt. 32,8.[15]Mint juhok, a Seolra vettetnek, a halál legelteti őket, és az igazak uralkodnak rajtok reggel; alakjokat elemészti a Seol, távol az ő lakásuktól. Jób 27,17.Zsolt. 58,13.[16]Csak Isten válthatja ki lelkemet a Seol kezéből, mikor az megragad engem. Szela. Zsolt. 16,10.23,4.71,20.21.80,13.[17]**Ne félj, ha valaki meggazdagszik, ha megöregbül házának dicsősége; Jób 27,13-23.**[18]**Mert semmit sem vihet el magával, ha meghal; dicsősége nem száll le utána. 1Tim. 6,7.Jób 27,17.**[19]**Ha életében áldottnak vallja is magát, s ha dicsérnek is téged, hogy jól tettél magaddal: Zsolt. 80,1.**[20]**Mégis az ő atyáinak nemzetségéhez jut, a kik soha sem látnak világosságot. Zsolt. 132,13.14.**[21]**Az ember, még ha tisztességben van is, de nincs okossága: hasonlít a barmokhoz, a melyeket levágnak. Zsolt. 32,9.Préd. 3,19.**

UGYANAZ, MINT TEGNAP – DE ITT AZ KAT.SZIT FORDÍTÁS, Pénz szeretete, (philargüria =cupiditas; Ld. 1Tim 6 is – minden rossz gyökere a pénze szerelme)

A PHILARGÜRIA ROSSZABB BETEGSÉG, MINT AZ ALKOHOLIZMUS, MERT AZ UTÓBBI LÁTSZIK ÉS NEM LEHET ELREJTENI.

Zsolt 50
ELŐTTE EMÉSZTŐ TŰZ, KÖRÜLÖTTE HATALMAS SZÉLVIHAR.
[1]Asáf zsoltára.Az Istenek Istene, az Úr szól, és **hívja a földet a nap keltétől lenyugtáig.** Józs. 22,22.[2]**A Sionról, a melynek szépsége tökéletes, fényeskedik Isten.** Zsolt. 132,13.14.110,2.[3]**Eljön a mi Istenünk és nem hallgat; emésztő tűz van előtte, s körülte erős forgószél.** Ésa. 35,4.[4]**Hívja az egeket onnan felül, és a földet, hogy megítélje népét:** Ésa. 1,2. 2Móz. 19,5.6.[5]Gyűjtsétek elém kegyeseimet, a kik áldozattal erősítik szövetségemet! 2Móz. 24,3.6-8.[6]És az egek kijelentik az ő igazságát, mert az Isten biró. Szela. Zsolt. 89,6.[7]**Hallgass én népem, hadd szóljak! Te Izráel, hadd tegyek bizonyságot rólad; Isten vagyok én, a te Istened.** 5Móz. 4,6.29,13-15. 2Móz. 19,5.20,2.2Sám. 7,23.24.[8]**Nem feddlek én téged áldozataidért, és hogy égőáldozataid szüntelen előttem vannak.**[9]**De nem fogadhatok el tulkot a te házadból, vagy bakokat a te aklaidból;** Ésa. 66,2-4.[10]**Mert enyém az erdőnek minden vadja, a barmok az ezernyi hegyeken.** Zsolt. 8,8.9.[11]**Ismerem a hegyeknek minden szárnyasát, és a mező állatai tudva vannak nálam.**[12]**Ha megéhezném, nem mondanám meg néked, mert enyém e világ és ennek mindene.** 2Móz. 19,5.Zsolt. 24,1.[13]**Avagy eszem-é én a bikák húsát, és a bakoknak vérét iszom-é?**[14]**Hálával áldozzál az Istennek, és teljesítsd a felségesnek fogadásidat!** Zsolt. 116,13.14.[15]**És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.** Jób 22,27. Zsolt. 18,1.2.[16]**A gonosznak pedig ezt mondja Isten: Miért beszélsz te rendeléseimről, és veszed szádra az én szövetségemet?**[17]Hiszen te gyűlölöd a fenyítést, és hátad mögé veted rendelésimet! vers 18.20.[18]Ha lopót látsz, mellé adod magad, és ha paráznákat, társalkodol velök.[19]A szádat gonoszságra tátod, és a nyelved csalárdságot sző.[20]Leülsz és felebarátodra beszélsz, anyád fiát is megszidalmazod. Zsolt. 137,7.[21]Ezeket teszed és én hallgassak? Azt gondolod, olyan vagyok, mint te? Megfeddelek téged, és elédbe sorozom azokat. 5Móz. 29,19-20.[22]Értsétek meg ezt, ti Istent felejtők, hogy el ne ragadjalak menthetetlenül: Zsolt. 78,11.Malak. 4,1.3.[23]A ki hálával áldozik, az dicsőít engem, és a ki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását. Zsolt. 18,20-27.

Zsolt 51
[1]Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára; Józs. 2,9-24.[2]Mikor ő hozzá ment Nátán, a próféta, minekutána Bethsabéval vétkezett. 2Sám. 12,1-9.[3]Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet! Zsolt. 31,19.[4]Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet; 2Sám. 11,4-15.[5]Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog. Dán. 5,21.1Sám. 2,7.Dán. 2,21.[6]Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, a mi gonosz a te szemeid előtt; hogy igaz légy beszédedben, és tiszta ítéletedben. Zsolt. 60,5.Jób 21,22-29.[7]Ímé én vétekben fogantattam, és bűnben melengetett engem az anyám. Jób 14,4.[8]Ímé te az igazságban gyönyörködöl, a mely a vesékben van, és bensőmben bölcseségre tanítasz engem. Zsolt. 101,3-8.[9]Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek; moss meg engemet, és fehérebb leszek a hónál.[10]Hallass örömet és vígasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, amelyeket összetörtél. [11]Rejtsd el orczádat az én vétkeimtől, és töröld el minden álnokságomat. Zsolt. 132,13.14. [12]Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem. Jer. 32,39.[13]Ne vess el engem a te orczád elől, és a te szent lelkedet ne vedd el tőlem.[14]Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem.[15]Hadd tanítsam a bűnösöket a te útaidra, hogy a vétkezők megtérjenek hozzád. Ésa. 37,29.33-35.[16]Szabadíts meg engemet a vérontástól, oh Isten, szabadításomnak Istene! hogy harsogja nyelvem a te igazságodat. 2Sám. 11,15.17.[17]Uram, nyisd meg az én ajakimat, hogy hirdesse szájam a te dicséretedet. Ésa. 37,36.[18]Mert nem kívánsz te véresáldozatot, hogy adnék azt, égőáldozatban sem gyönyörködöl.[19]Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg! Zsolt. 34,19.[20]Tégy jól a te

kegyelmedből a Sionnal; és építsd meg Jeruzsálem kőfalait. Zsolt. 50,14.[21]Akkor kedvesek lesznek előtted az igazságnak áldozatai; az égő és egész áldozat: akkor a te oltárodon áldoznak néked tulkokkal. 3Móz. 1,3-9.7,8.

v	**Vulgata**	**Zsidó IMIT utánnyom. Makkabi (1993)**	**Károli 1 (1908 előtt; nazarénusok)**	**Károli 2 (1908)**	**Mai prot. Magyar Biblia Társulat (1990)**	**Szent István Társulat (1972)**	**Szent Jeromos Neovulgáta (2007)**
3	miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam	Könyörülj, Istenem, kegyelmed szerint; irgalmad bősége szerint töröld el bűntetteimet.	Könyörülj rajtam én Istenem a te *irgalmasságod* szerint; irgalmasságidnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet!	Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet!	Könyörülj rajtam kegyelmedel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal!	Könyörülj rajtam, Istenem, hiszen irgalmas és jóságos vagy, mérhetetlen irgalmadban töröld el gonoszságomat!	Könyörülj rajtam, Isten, irgalmad szerint, könyörületességed szerint töröld el gonoszságomat!
4	amplius lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me	Sokszorosan moss meg engem bűnömből, és vétkemtől tisztíts meg.	*Valóban* moss ki engemet az én álnokságomból, és az én *bűnöm*ből tisztíts ki engemet;	Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet;	Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkemtől tisztíts meg engem!	Mosd le bűnömet teljesen, tisztíts meg vétkemtől!	Moss egészen tisztára vétkemtől, bűnömtől tisztíts meg engem!
5	quoniam iniquitatem meam ego cognosco et peccatum meum contra me est semper	Mert bűntetteimet tudom én, vétkem előttem van mindig.	*Mert az én vétkeimet esmérem*, és az én *bűnöm* szüntelen előttem forog *nékem.*	Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog.	Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van.	Gonoszságomat beismerem, bűnöm előttem lebeg szüntelen.	Mert elismerem gonoszságomat, és bűnöm előttem van szüntelen.
6	tibi soli peccavi et malum coram te feci ut iustificeris	Egyedül ellened vétkeztem, ami rossza a szemeidbe	*Te ellened csak te ellened vétkeztem*, és	Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, a mi gonosz a te	Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak	Egyedül teellened vétettem, ami színed előtt	Ellened vétkeztem, egyedül ellened, s azt cselekedte

	in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris	n, azt tettem; azért, hogy igaznak bizonyulj szóltadban, jogosnak itéletedben.	*gonoszságot* cselekedtem a te szemeid előtt; hogy igaz*nak ítéltessél a te beszédidben, és tiszta légy, mikor ítélsz.*	szemeid előtt; hogy igaz légy beszédedben, és tiszta ítéletedben.	látsz. Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted.	gonosz, azt tettem. Te igazságosan ítélkezel, s méltányos vagy végzésedben.	m, ami előtted gonosz, hogy igaznak bizonyulj beszédedben, és igazságos a te ítéletedben!
7	ecce enim in iniquitatibus conceptus sum et in peccatis concepit me mater mea	Lám, bűnben születtem, s vétekben fogant engem anyám.	Ímé én *álnokságban* fogantattam, és az *anyám bűnben melegített engemet az ő méhében.*	Ímé én vétekben fogantattam, és bűnben melengetett engem az anyám.	Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem.	Lásd, én vétekben születtem, már akkor bűnös voltam, mikor anyám fogant.	Íme, gonoszságban fogantattam, és bűnökben fogant engem az én anyám.
8	ecce enim veritatem dilexisti incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi	Lám, igazat kívánsz a vesékben, s a bensőmben bölcsességet tudatsz velem.	*Ímé gyönyörködsz te az igazságban gyönyörködöl, a mely a vesékben vagyon, és engemet kiváltképpen a bölcsességre tanítottál vala.*	Ímé te az igazságban gyönyörködöl, a mely a vesékben van, és bensőmben bölcsességre tanítasz engem.	Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem.	De nézd, te az igaz szívben leled örömöd - taníts meg hát a bölcsesség titkára!	Íme, te a szív igazságát szereted, bölcsességedet titokban kinyilatkoztattad nekem.
9	asparges me hysopo et mundabor lavabis me et super	Tisztítsz meg enhem izsóppal, hogy tiszta	*Moss meg engemet izsóppal, és*	Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek; moss meg	Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek,	Hints meg izsóppal és megtiszt	Hints meg engem izsóppal és megtisztulok, moss

	nivem dealba	legyek, moss meg, hogy hónál fehérebb legyek.	*megtisztulok; moss meg engemet, és fejérb lészek a hónál*.	engemet és fehérebb leszek a hónál.	moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.	ulok, moss meg és a hónál fehérebb leszek!	meg engem és a hónál fehérebb leszek!
10	auditui meo dabis gaudium et laetitiam exultabunt ossa humiliata	Hallas velem vígságot és örömet, ujjongjanak a csontok, melyeket összezúztál.	*Engedjed, hogy halljak örömet és vígasságot; hogy örvendezzenek az én tetemim, melyeket megrontottál*.	Hallass örömet és vígasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, a melyeket összetörtél.	Engedd, hogy vidámságot és örömöt halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél.	Hadd halljam örömnek és boldogságnak hírét s ujjongani fognak megtört csontjaim.	Add, hogy örömet és vidámságot hallajak, hadd ujjongjanak csontjaim, amelyeket összetörtél
11	averte faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele	Rejtsd el arczodat vétkeimtől s mind a bűneimet töröld el.	*Fordíts el az én bűneimtől, a te orczádat és minden én* álnokságimat töröld el.	Rejtsd el orczádat az én vétkeimtől és töröld el minden álnokságomat.	Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet!	Fordítsd el arcod bűneimtől, s töröld el minden gonoszságomat!	
12	cor mundum crea in me Deus et spiritum rectum innova in visceribus meis	Tiszta szívet teremts nekem, Isten, és szilárd szellemet ujítsd meg énbennem.	*Teremts bennem,* tiszta szívet oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.	Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.	Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!	Teremts új szívet belém, s éleszd fel bennem újra az erős lelkületet!	Tiszta szívet teremts bennem, Isten, s az erős lelket újítsd meg bensőmben!
13	ne proicias me a facie tua et spiritum sanctum tuum ne auferas a me	Ne vess el engem színed elől, s szent szellemedet ne vedd el tőlem.	Ne vess el engem a te orczád elől, és a te szent Lelkedet ne vedd	Ne vess el engem a te orczád elől, és a te szent lelkedet ne vedd el tőlem.	Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem!	Ne taszíts el színed elől, és szent lelkedet ne vond	Színed elől el ne vess engem, szent lelkedet ne vond meg tőlem!

			el *én* tőlem.			meg tőlem!	
14	redde mihi laetitiam salutaris tui et spiritu principali confirma me	Add vissza nekem üdvöd vígságát, és készséges szellemmel támassz engem.	*Add meg nékem, a te idevezítésednek örömét, és az engedelemnek lelkével erősíts meg engemet!*	Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem.	Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készséges legyen,	Add meg újra üdvösséged örömét, erősíts meg a készséges lelkületben!	Add vissza nekem üdvösségem örömét, és készséges lélekkel erősíts meg engem!
15	docebo iniquos vias tuas et impii ad te convertentur	Had tanítsam az elpártolókat útjaidra, hogy a vétkesek hozzád megtérjenek.	*Tanítom a bűnösöket a te útaidra, és a bűnösok tehozzád megtérnek.*	Hadd tanítsam a bűnösöket a te útaidra, hogy a vétkezők megtérjenek hozzád.	hogy taníthassam utaidra a hűtleneket, és a vétkesek megtérjenek hozzád.	Akkor utat mutatok majd a tévelygőknek, és megtérnek hozzád a bűnösök.	Hadd tanítsam útjaidra a bűnösöket, hogy hozzád térjenek az istentelenek!
16	libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meae exultabit lingua mea iustitiam tuam	Ments meg engem vérbűntől, Isten, segedelmem Istene; ujjongjon a nyelvem igazságodon.	Szabadíts meg engemet a *vértől, óh Isten, nidvesség emnek Istene! És az én nyelvem nagy örömmel hirdet*i a te igazságodat.	Szabadíts meg engemet a vérontástól, oh Isten, szabadításomnak Istene! hogy harsogja nyelvem a te igazságodat.	Ments meg, mert vért ontottam, ó Isten, szabadító Istenem! És igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem.	Ments meg a vértől, üdvösségem Istene, s nyelvem áldani fogja igazságosságodat.	Szabadíts meg a vértől Isten, szabadító Istenem, hogy nyelvem ujjongva hirdesse igazságodat!
17	Domine labia mea aperies et os meum adnuntiabit laudem tuam	Uram, ajkaimat nyisd meg, hogy szájam hirdesse dícséretedet.	*Uram, az én ajakimat nyisd meg* és az én ajakimat, és az én	Uram, nyisd meg az én ajakimat, hogy hirdesse szájam a te dicséretedet.	Nyisd meg ajkamat, Uram, és dicséretedet hirdeti szám.	Nyisd meg, Uram, ajkamat, és szám hirdetni fogja	Uram, nyisd meg ajkamat, hadd hirdesse szám dicséretedet!

			szám hirdeti a te dícséretedet.			dicsőségedet.	
18	quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique holocaustis non delectaberis	Mert nem kívánsz vágóáldozatot, hisz adnám; égőáldozatot nem kedvelsz.	*Mert nem gyönyörködöl az áldozatban, hogy azt adjam néked: az egészen égőáldozatot nem akarod.*	Mert nem kivánsz te véresáldozatot, hogy adnék azt, égőáldozatban sem gyönyörködöl.	Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen.	Az áldozatok nem szerezneknek örömet, ha égőáldozatot hozok, nem fogadodel.	Hiszen nem kedveled a véres áldozatot, ha égő áldozatot hozok, nem tetszik neked.
19	sacrificium Deo spiritus contribulatus cor contritum et humiliatum Deus non spernet	Istennek vágóáldozatai: megtört lélek; megtört, zúzott szívet , oh Isten nem vetsz meg.	Az Isten előtt kedves áldozatok, a töredelmes lélek, a töredelmes és *keserves* szívet , óh Isten nem *utálod* meg!	Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted meg!	Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!	Áldozatom a bűnbánó lélek, az alázatos és töredelmes szívet nem veted meg.	A töredelmes lélek áldozat Istennek, a töredelmes, alázatos szívet, Isten, nem veted meg.
20	benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion et aedificentur muri Hierusalem	Tégy jót Cziónnal kedvességedben,építsd fel Jeruzsálem falait;	Tégy jól a te j*óakaratodból* a Sionnal; és építsd meg Jeruzsálem kőfalait.	Tégy jól a te kegyelmedből a Sionnal; és építsd meg Jeruzsálem kőfalait.	Tégy jót a Sionnal kegyelmesen, építsd fel Jeruzsálem kőfalait!	Jóságodban, Uram, légy kegyes Sionhoz, építsd fel újra Jeruzsálem falait!	Tégy jót, Uram, jóságodban Sionnal, hogy felépüljenek Jeruzsálem falai.
21	Tunc acceptabis sacrificium iustitiae oblationes et	Akkor kívánsz majd igazsággal való vágóáldoz	*Akkor kedvesek lésznek előtted az igazságnak*	Akkor kedvesek lesznek előtted az igazságnak áldozatai; az	Akkor majd kedveled a helyesen bemutatott áldozatoka	Akkor majd tetszenek neked az igaz áldozato	Akkor majd kedvedet leled az igaz áldozatban

	holocausta tunc inponent super altare tuum vitulos	atokat, égőáldozatot és egész áldozatot, akkor tulkok feljutnak oltárodra	*áldozati, az egészen égőáldozatok, a hálaadásnak áldozati: akkor a te oltárodon áldoznak néked tulkokkal*	égő és egész áldozat: akkor a te oltárodon áldoznak néked tulkokkal.	t, az égőáldozatot és a teljes áldozatot. Akkor majd áldozhatnak oltárodon bikákat.	k, az égő- és a teljes áldozat, akkor majd fiatal tulkokat visznek oltárodra	, ajándékokban, egészen elégő áldozatokban; Akkor majd fiatal bikákat tesznek oltárodra.

Az 51. zsoltár hatástörténete és mai aktualitása
„Bűn-vallás és kegyelem" szümposzion 2012. március 16-18.
Wesley János Lelkészképző Főiskola

Fabiny Tibor KRE

1. Bevezetés

Ulrich Luz szerint a bibliai szövegekről nem akkor tudunk meg többet, ha azok történeti kialakulásával, - prehistóriájával - , hanem, ha azoknak poszthistóriájával foglalkozunk, vagyis azt kutatjuk, hogy a régi szövegeket hogyan olvasták a történelem folyamán, hogy azok miként „teremtek gyümölcsöt", azaz újabb és újabb jelentést különböző korokban. A hatástörténet nemcsak az egzegézis történetéről, hanem különböző irodalmi, képzőművészeti feldolgozásokról is szól.

Az 51. zsoltár – *Miserere mei Deus* – egyike a „A hét bűnbűnbánati zsoltárnak" (6; 32; 38; 51; 102, 130; 143), a gyűjtemény középső darabja.

A zsoltár egy valóságos ember, nevezetesen Dávid király valóságos istentapasztalatáról szól. A történet háttere jól ismert: Dávid király elcsábította Betsabét, Uriás feleségét, majd Uriást halálba küldte. Sámuel 2. könyvének 11.fejezete tudósít erről az esetről. Isten Nátán prófétát küldte el Dávidhoz, aki neki egy példázatot mondott, minek hatására Dávid beismerte a bűnösségét: „Vétkeztem az ÚR ellen" (2Sám 12,13). A zsoltár 1-2 verse így hangzik: „A karmesternek: Dávid zsoltára, abból az időből, mikor nála járt Nátán próféta, mert bement Dávid Betsabéhoz".

A „Bűn-vallás és kegyelem" témáról szóló konferencián a zsidó-keresztény hagyománynak ezt a páratlan dokumentumát „proto-textusnak", azaz „prototipikus szövegnek" is tekinthetjük, akár erről az egy zsoltárról is lehetne rendezni egy három napos konferenciát. A kiosztott mellékletben több magyar fordítást is tanulmányozhatunk.

Egy húsz perces előadásban súlypontozni kell – a zsidó hatástörténet kérdését nem tanulmányoztam, a keresztény hatástörténetből Luther két kommentárjával fogok foglalkozni; majd példákat hozok a koraújkor angol emblematikájából és irodalmából; s végezetül egy mai aktualitás társadalmi és főleg teológiai probléma illusztrálására szeretném adaptálni a zsoltár mondanivalóját.

2. „A pápisták iskoláiban e zsoltár teológiája teljesen ismeretlen” - Luther az 51. zsoltárról

Luther három alkalommal is írt kommentárt az 51. zsoltárról. Először még szerzetesként 1513/15-ben tartott a zsoltárokról (s ezeken belül az 51.-ről) előadásokat, többnyire parafrázisok formájában.[2]

1517-ben megjelent első önálló nyomtatott műve a *Die Sieben puspsalm*, mely 1525-ig kilenc kiadást is megért.[3] A legterjedelmesebb kommentárt tizenöt évvel később, 1532-ben írta, amikor a wittenbergi egyetemen több hónapos előadássorozatot tartott egyes zsoltárokról. Előadásai egyszerre voltak igemagyarázatok és prédikációk. Az 51. zsoltár magyarázata az amerikai kiadásban mintegy száz oldalt tesz ki[4].

Az 1532-es magyarázat elé írt bevezetőjét Luther azzal a meglepő vallomással kezdi, hogy nem sikerült teljes mértékben megragadnia azt a Lelket, amelyik a zsoltárban beszél.

Egyértelművé teszi azonban, hogy ez a zsoltár hitünk legfontosabb kérdéseiről: a bűnbánatról, a bűnről, a kegyelemről és a megigazulásról tanít bennünket. Ezek isteni és mennyei tanítások, mondja, melyeket csak akkor értünk meg, ha a Szentlélek oktat bennünket.[5] Lelkipásztori szempontból fontos ez igazán: csak az vigasztalhat másokat, aki megtapasztalta maga is, mi a kegyelem. Az igazi kegyelemnek két része van: a bűn és a kegyelem ismerete. Amíg bűnt követünk el – írja -, nem érthetjük helyesen Istent, s benne addig csak bálványt imádunk.[6] Dávid a bűnről saját tapasztalata alapján beszél, s ezért is tudja, hogy a bűn a külső és benső emberünk megromlása.[7] A zsoltáros helyes teológiai tudásban részesíti az embert, hogy ő halálra ítélt, de Isten a szabadító.[8]

Amíg szerzetesként a kolostorban Luther naponta szembesült méltatlanságaival és bűneivel, csak félelemmel és rettegéssel tudta kimondani, hogy *Miserere mei Deus* „Könyörülj rajtam, Istenem!” Bár nem azokhoz tartozott, akik önelégülten érzéketlenek voltak saját bűnösségükkel szemben, hiszen belátta bűnösségét, de csak a törvény megsemmisítő ítéletét tapasztalta. Az igazi teológiának azonban a törvény csak az első része, a második fele az evangélium, hogy „az Isten az alázatosoknak pedig kegyelmet ad” (1Pét 5,5). A megtört szívű emberek sebeit azonban bekötözi, meggyógyítja. Itt mondja Luther, hogy „A pápisták iskoláiban e zsoltár teológiája teljesen ismeretlen.”[9]

Az alábbiakban a kommentárból csak néhány vers exegézisét tudom kiemelni:

5.v. *Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van.*

1517-ben Luther különbséget tesz a képmutatók és a valódi szentek között: amíg az előzőek csak a mások vétkét látják, mondván „a mások vétke mindig előttem van”, addig a valódi szentek elsősorban a saját nyomorúságukat látják, s ezért magukat ítélik el, nem törődve mások véleményével: „vétkem mindig előttem forog”, azaz a saját bűnöm szúrja ki a szememet, nem a másoké![10]

---

[2] Mülhaupt, Erwin (szerk.), *D. Martin Luthers Psalmen-Auslegung*, Band 2, Psalmen 26-90. Göttingen, 1962.
[3] LVM, 27.
[4] LW 12, 301-410
[5] LW 303
[6] LW 309
[7] LW 311
[8] LW 311-312
[9] LW 317
[10] LVM 54

9.v. *Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.*

A középkori tanítás eltorzította a bűn problémájának megoldását, hiszen a jóvátételre (*satisfactio*ra) helyezte a hangsúlyt. A földi birodalomban, a civil társadalomban működhet ez az elv, de a hit világában az ember nem teheti jóvá a maga bűnét, hiszen a keresztény ember számára Krisztus az egyedüli és a valóságos jóvátétel, a satisfactio. Mi emberek egyedül őreá, az Isten Bárányára tehetjük le a bűneinket, s a mi szabadulásunk és üdvösségünk az, hogy ő hordozza és ő szenvedi el azok büntetését.[11] Ez az igazi megtisztulás, s ezért utasítja el Dávid a törvény általi megtisztulást. Hogyan lehetek tisztább, mint a hó? – kérdezi Luther. A válasza szerint az ember test és lélek, s jóllehet a testben mindig marad bűn, de az igén és a szentségeken keresztül Krisztus a maga hónál fehérebb tisztaságát adja az övéinek. A földi születésünkkor romlandó testet kaptunk, de keresztségünkkel beoltattunk Krisztus romolhatatlan testébe.

12. v. *Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!*

A zsoltár első fele a keresztény hit nagy kérdéseiről: a bűnbánatról, a bűnről, a kegyelemről, a megigazulásról, illetve annak okairól szólt.

Az itt következő rész azonban már azt tárja fel, hogy a bűnbocsánatot nyert embert miképpen halmozza el a Szentlélek az ő ajándékaival. Szemben a skolasztikusokkal, akik úgy tartják, hogy az ember lelkében mintegy ékszer, ott van a kegyelem szikrája, ami a szabad akarat következtében együtt működhet az isteni kegyelemmel, ám Luther azt hangsúlyozza, hogy a kegyelem állandóan, folyamatosan munkálkodik; ez az, ami megragad minket és a Szentlélek által

Fontos látnunk, hogy a „tiszta szív teremtése” nem egy pillanat műve, hanem egy állandóan „karbantartó”, a lelki épülésünket szolgáló cselekedet. Az emberi szív mindig is hajlamos az újabb és újabb beszennyeződésre, s ezért kell könyörögni, hogy a Lélek folyamatosan teremtse azt ujjá.

Mi magunk nem tudunk ilyen új szívet szerezni, erre csak az isteni teremtés képes. Arra sem vagyunk képesek, hogy megőrizzük a kapott új szívet az ellenség támadásaitól. Ami a németben a „szív”, az a héberben a lélek, az ember legbensőbb lényege. Ezen a ponton idézzük a zsidó fordítást: „Tiszta szívet teremts nekem, Isten, és szilárd szellemet újítsd meg énbennem.” Az „erős lélek”, a „szilárd szellem” az, ami megújításra vár. Erre egyedül a Szentlélek képes, akit Krisztus is az „igazság lelkének” nevez.

19.v. *Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!*

Az igazi áldozatról szól ez a vers, melynek lényege, hogy nem az ember ad az Istennek, hanem Isten az embernek.

A megtört, bűnbánó szív már válasz Isten bűnbocsátó ajándékára. 1517-ben így foglalta össze Luther: „Mintha ezt akarná mondani a zsoltáros: mindent »megvet« Isten, kivéve azt a szívet, mely alázatos és megtört: mivel az ilyen neki adja a dicséretet – önmagának pedig a vétket. Az ilyen semmit se ad Istennek, csak elfogad tőle. Isten is így akarja ezt, hogy valóságosan Isten legyen, hiszen Istenhez az méltó, hogy adjon, nem hogy kapjon”[12].

„Ezt a szakaszt arany betűkkel kellene írni” – írja Luther s azzal érvel, hogy itt nem Dávid, hanem a Szentlélek beszél. A skolasztikusok azon spekulálnak, hogy milyen is az Isten;

[11] LW 365
[12] LVM 61

ez a vers azt mutatja meg, hogy kicsoda az Isten a velünk való kapcsolatában. Ez már nem elméleti, hanem közvetlen tapasztalati istenismeret: Isten az alázatosak és a megtört szívűek Istene.

Az emberi értelem csak a nyugtalan lelkiismeretig és a haragvó Istenig jut el, de Isten nem azt akarja, hogy féljenek tőle, hanem hogy a megtört szívűek hozzá forduljanak. Luther itt lelkipásztori hangon bíztatja, oktatja a hallgatóit, hogy Isten szenvedéssel: pestissel, háborúval, éhínséggel, betegséggel sújt bennünket, de csak azért, hogy megtérjünk őhozzá. Luther teológiája a vigasztalás teológiája. Emberi teológiánk sokszor csak az örömöt és az életet akarja, de Luther azt tudatosítja hallgatóságában, hogy csak a szenvedés és a halál vezet az élethez.

Dávid megalázkodott és az volt az ő áldozata: a megtört szív, a bűnbánata.

2. Emblémák és irodalmi példák

Itt vessünk egy pillantást arra, hogy 17. századi angol embléma-könyvek miként ábrázolták a „szív áldozatát". Az embléma-könyvek a 16. században jelentek meg; s egy-egy oldalon a motto, a kép és a szöveg összefüggése határozta meg a jelentést. A hollandiai majd az angol embléma-irodalom egyik kiemelkedő hagyománya volt a „schola cordis" – a szív iskolája, amely több tucat képen ábrázolta, hogy miként dolgozik az Isten az emberi szíven. A következőkben három képet látunk: Christopher Harvey és George Wither emblémáit, amelyek ezt a zsoltárverset választották emblémájuk alapjául („emblémásították").

George Herbert (1593-1633) angol költő és lelkipásztor az „Altar" című kép-versében a jeleníti meg a szív áldozatát az 51. zsoltár 91. verse alapján.

A broken ALTAR, Lord, thy servant rears,
Made of a heart, and cemented with tears:
Whose parts are as thy hand did frame;
No workman's tool hath touched the same.
A HEART alone
Is such a stone,
As nothing but
Thy pow'r doth cut.
Wherefore each part
Of my hard heart
Meets in this frame,
To praise thy name.
That if I chance to hold my peace,
These stones to praise thee may not cease.
O let thy blessed SACRIFICE be mine,
And sanctify this ALTAR to be thine.

Milton *Az elveszett paradicsom* című eposzában a X. könyv utolsó soraiban a költő nyomatékosan hangsúlyozza a bűnbánati aktus jelentőségét:

Szólt bűnbánó atyánk. De Éva is
bánta bűnét búsan. Hát visszamentek
az ítélet helyére, s borultak
előtte hódolón, megvallva nagy
alázattal bűnük, s bocsánatot
kértek, a földet könnyel öntve, jajjal
töltve be a leget bánó szívükből,

jeléül bús, igaz alázatuknak[13]

Mary Fenton írja:

> [A] bűnbánatban Ádám és Éva az alázatosság helyére jutnak el önmaguk elutasítása helyett az önmaguk és az egymás iránti elfogadás és szeretet helyére, ahol megtalálják az Istenbe vetett hitet, s végezetül meglelik az igazi reményt.[14]

A X. könyv végén megszakított elbeszélés a XI. könyv elején folytatódik. Ádám és Éva bűnbánó imádsága aktus, azaz munka, amely természetesen nem önérdem, hanem egyedül az elénk jövő isteni kegyelemnek (*gratia preveniens, prevenient grace*) köszönhető. Ez az isteni kegyelem trónusáról („*mercy seat*") leszálló irgalom az eredetileg kemény emberi kőszívből hússzívet teremt s az immár hívő élet lehelete, az imádság illatként az oltárra visszaszáll. A Jelenések könyvének képvilágában a jó illatokkal tele aranypoharak a szentek imádságai (Jel. 5,8), s az angyal kezében lévő tömjénező a szentek könyörgéseit tartalmazza, s a tömjén füstje az angyal kezéből száll fel Isten elé. Ezt a képet Milton a Fiúra alkalmazza:

S álltak s imádkoztak alázkodó-
bűnbánóan. Mert föntről az irgalom-
trónról leszállva szívükről levette
a követ az Előkegy és helyébe
új húst teremtett, és az mondhatatlan
sóhajt lehelt, Imaszellem-ihletettet,
mi gyorsabb szárnyon száll az Égbe, mint
legércesebb szónoklat; […]
Égbe száll
imájuk, és utat se vét, nem űzi
le kósza szembeszél, anyagtalan
kel át az Ég-kapun, tömjénbe vonva,
hol füstöl az arany oltár, s a nagy
Közbenjáró, az atyai trón elé
Segíti, hogy eként mutatva be,
Boldog Fiú elkezdje pártfogását:[15]

E penitenciális imádság bibliai intertextusa és archetípusa az 51. zsoltár. „Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem […] Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek, a töredelmes és bűnbánó szívet, oh Isten, nem veted te meg!" (12. és 19. vers).[16]

---

[13] So spake our Father penitent, nor Eve / Felt less remorse: they forthwith to the place / Repairing where he judged them prostrate fell / Before him reverent, and both confessed / Humbly their faults, and pardon begged, with tears / Watering the ground, and with our sighs the air / Frequenting, sent from hearts contrite, in sign / Of sorrow unfeigned, and humiliation meek. (X, 1097-1104)

[14] Fenton, 117.

[15] Thus they in lowliest plight repentant stood / Praying, for from the mercie-seat above / Prevenient grace descending had removed / The stony from their hearts, and made new flesh / Regenerate grow instead, that sighs now breathed / Unutterable, which the spirit of prayer / Inspired, and winged for heaven with speedier flight / Than loudest oratory: […] To heaven their prayers / Flew up, nor missed the way, by envious winds / Blown vagabond or frustrate: in they passed / Dimentionless through heavenly doors; then clad / With incense, where the golden altar fumed, / By their great intercessor, came in sight / Before the Father's Throne: Them the glad Son Presenting, thus to intercede began. (XI, 1-21)

[16] Fabiny Tibor, „Az imádság szerepe Milton *Elveszett paradicsom*ában", In, Fabiny Tibor, *Szótörténések. Hermeneutikai, teológiai és irodalomtudományi tanulmányok*, Budapest, Luther Kiadó 2009, 369-70.

Befejezésül – részint Hannibal Hamlin könyvének sugallatára - összehasonlíthatjuk Shakespeare Hamlet-jéből a testvérgyilkos Claudius bűnbánatra képtelen „műimáját” a hasonlóan vétkező Dávid király valóságos bűnbánó imádságával.

Claudius – id. Hamlet / Gertrude	**Dávid –Uriás / Bethsabe**
Az én bűnöm szaga az égre bűzlik, átok van rajta, az ősi, az első[17] – az, testvérgyilkosság. Én nem tudok imádkozni, hiába itt a szándék, erős a vágyam, de a bűn erősebb: mint akinek kétféle dolga van, habozva állok, hogy melyikkel kezdjem, s mindkettőt elmulasztom. Ha kezem duplára hízna a testvéri vértől, hát nincs elég eső a boldog égben, hogy hófehérre mossa? A bocsánat nem arra való, hogy a bűnt legyőzze? Nincs-e az imában kettős erő, mely megállít bűnbeesés előtt, és megbocsát utána? Föltekintek. Vétkeztem, megvolt – de milyen ima illik ide? “Bocsásd meg azt, hogy öltem”?... Lehetetlen, hisz most is az enyém mindaz, amiért gyilkos lett belőlem: a koronám, a becsvágyam, királyném. Kaphat az ember bűnbocsánatot, míg élvezi bűne gyümölcseit? A romlott földi világban a bűn arany kezével a jogot lesöpri, és bűnös hasznából fizeti le a törvényt is. De nem így odafönt: ott nincs ügyeskedés, ott tetteink valódi arca számít, s mi magunk tanúskodunk, keményen szembesülve hibáinkkal. Hát akkor? Mi marad? A bűnbánat talán mindenre képes. De mit ér, ha nem bánom bűnömet? Nyomorult helyzet! Szénfekete szív! Fogoly lelkem: szabadulni szeretnél, de vergődve behálózod magad. Ti angyalok, segítsetek! Próbálkozom. Hajolj, makacs térd; drótkötelü szív, légy puha, mint az újszülötteké! Hátha még minden jóra fordul. *(Letérdel)* *Jön Hamlet.*	Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára; Mikor ő hozzá ment Nátán, a próféta, minekutána Bethsabéval vétkezett. Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet! Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet; Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog. Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, a mi gonosz a te szemeid előtt; hogy igazlégy beszédedben és tiszta ítéletedben. Ímé én vétekben fogantattam, és bűnben melengetett engem az anyám. Ímé te az igazságban gyönyörködöl, a mely a vesékben van, és bensőmben bölcseségre tanítasz engem. Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek; moss meg engemet, és fehérebb leszek a hónál. Hallass örömet és vígasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, a melyeket összetörtél. Rejtsd el orczádat az én vétkeimtől és töröld el minden álnokságomat. Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.

[17]Az emberiség elsõ gyilkossága az volt, hogy Káin megölte fivérét, Ábelt (ld. I. 2. 104.).

KIRÁLY Szavam fölszáll, szándékom lenn marad: szót szándék nélkül az ég nem fogad. *(El)*	Ne vess el engem a te orczád elől, és a te szent lelkedet ne vedd el tőlem. Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem. Hadd tanítsam a bűnösöket a te útaidra, hogy a vétkezők megtérjenek hozzád. Szabadíts meg engemet a vérontástól, oh Isten, szabadításomnak Istene! hogy harsogja nyelvem a te igazságodat. Uram, nyisd meg az én ajakimat, hogy hirdesse szájam a te dicséretedet. Mert nem kívánsz te véresáldozatot, hogy adnék azt, égőáldozatban sem gyönyörködöl. Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted meg! Tégy jól a te kegyelmedből a Sionnal; és építsd meg Jeruzsálem kőfalait. Akkor kedvesek lesznek előtted az igazságnak áldozatai; az égő és egész áldozat: akkor a te oltárodon áldoznak néked tulkokkal.

3. Mai aktualitás – „Ügynökzsoltár”

Egy 2012-es budapesti konferencián, amelynek témája a „Bűn-vallás és kegyelem”, s az 51. zsoltár hatástörténete kapcsán az előadó a mai aktualitás felvillantását is ígéri, elkerülhetetlen a zsoltár kapcsán a mai Magyarország morális-, és az egyházak teológiai deficitjével, azaz az ügynökkérdéssel szembesülni.

Számomra az ügynökkérdés mint társadalmi és etikai kérdés kevésbé problematikus, – hiszen a kormányok elsősorban nem morális testületek –, hanem sokkal inkább teológiai és egyházi probléma. Hitvalló egyházak lehetnénk – ahogy Ordass Lajos mondta – a „nemzet lelkiismerete”, ám ha az egyházak nem elhívásukhoz méltóan „működnek”, nincs okuk csodálkozni, ha a politikában is zavarok adódnak.

Az ügynök-ügy a közösség ügye, az informátor a közösség ellen vétett. Többször is hangot adtunk annak, hogy az egyházban tanúságtétel lehetne egy ügynök gyónása, mivel az nyilvánvalóvá tenné Isten erejét. A gyakorlat azt bizonyította, ez az elvárás, ez a séma nem működik.

Pedig az 51. zsoltárt véleményem szerint akár „Ügynökzsoltárnak” is lehetne nevezni, feltéve, ha egyházainkban lennének olyan egykori ügynökök, akik azonosulni tudnának Dávid bűnbánati zsoltárával.

A közösségi bűn rendezése nem csak az egyénre és az Istenre tartozó magánügy, hanem a megkárosítottakra, a közösségre is tartozik. Dávid sem tartotta titokban bűnét és bűnbánatát, hanem Szentlélek ihletése alatt megírta azt, hogy az mások számára okulás lehessen: tudta, hogy a szív gyónását (*confessio cordis*) a száj gyónásának (*confessio oris*) is követnie kell.

A keresztény egyházak kétezer éve hirdetik a bűnbocsánat evangéliumát. Ha van bocsánat, akkor van bűn is.

Jézus egykoron a vámosokhoz és a szajhákhoz jött, mert ők, a „nyilvánvaló bűnösök” tudták, mi a bűn valósága, s ezért befogadták Jézust. Jézus persze azt nagyon jól tudta, hogy az úgynevezett „igazak” egy hajszállal sem jobbak, mint a nyilvánvalóan bűnösök.

Jézus ma pedig a mai „nyilvánvaló bűnösök” (akik mas sem rosszabbak, mint a kegyesek, a nem nyilvánvaló bűnösök), az egykori ügynökök által próbálna szólni az egyházakhoz, mert Isten ma rajtuk keresztül tudná megmutatni az ő végtelen irgalmát és bűnbocsátó szeretetét.

A Magyarországi Evangélikus Egyház vezetősége 2005-ben állította fel a Tényfeltáró Bizottságot. A nyilvánosság előtt saját maga nevében azonban az elmúlt hét év során mindössze két lelkész tett a közösség előtt őszinte bűnbánatot, voltak mások is, akik megszólaltak, de azt kényszer hatására, általában defenzívában tették. A két őszinte vallomást megfogalmazó lelkész írását a *Credo* című folyóirat (2009/1-2; 2010/1-2) közölte.

Ám volt olyan személy, aki érintettsége kiderülése után így fogalmazott: „Ki előtt kell bűnbánatot gyakorolni? A Magyarországi Evangélikus Egyház vezetői vagy tagjai előtt?... Esetleg lelkésztársaim előtt?... Nincs szégyellni valóm előttük.” S elhangzott a sokak által idézett motívum is: „aki engem megítél, az Úr az.”

Ez pedig véleményem szerint egyházunk hitének kudarca. Hiszen ez egyértelműen azt jelenti, hogy amit egyházunk a bűnről és a bűnök bocsánatáról hirdetett, az mese volt csupán, hogy valójában sohasem hittük, amit hirdettünk.

Az 51. zsoltárt sokszor olvastuk, énekeltük, a bibliaórákon tanítottuk, de annak ereje nem vált valósággá az életünkben. A jelek szerint az emberek vélekedése, a világ kitüntetése a kőkemény valóság. A hit elapadásának egyértelmű jele, hogy az emberek előtti szégyentől jobban félünk, mint Isten ítéletétől, a világ tapsának jobban örülünk, mint Isten kegyelmének.

Az 51. zsoltár, mint „ügynökzsoltár” ma lelkigondozói textus is lehetne, ám arról nincs tudomásom, hogy az egyházak felkészültek az érintettek vagy az érintettek családtagjainak a lelkigondozására.

Hangsúlyozottan szeretném kimondani, hogy nem csupán a ma is élő és ma is hallgató, a „nincs szégyellnivalóm”-at hangoztató egykori ügynökökkel van a baj, hanem azzal a közösséggel is, amelyben az egykor elesettek nem bíznak, akikről talán úgy érzik, hogy ez nem a Krisztus megbocsátó közössége hanem sokkal inkább a kárörvendezők, a kíváncsiskodók gyülekezete.

„A törvény megalázhatja az embereket, de ettől még nem lesznek alázatosak” – írja Jonathan Edwards[18]. Edwards bölcsen különbséget tesz a törvényben és az evangéliumban gyökerező alázat között. A törvény csak megaláz, de egyedül az evangélium tehet alázatossá.

Az ügynök-kérdés kapcsán nemcsak a bűnösök vallhatnak kudarcot a tehetetlenségük miatt, hanem a kutatók, a kérdezők is. Az egyházban hiábavaló lesz bármilyen kutatás, vagy Tényfeltáró Bizottsági munka, ha nem érvényesül a teológiai proprium, az evangéliumi lelkület. Az egyház akkor él és működik, ha nem megalázza a bűnöst, hanem *önmaga alázatával* valóban

[18] Jonathan Edwards, *Értekezés a vallási indulatokról,* Budapest, Gondolat kiadó, 2007, 203.old.

alázatossá teszi őt. Nem az elesettnek, hanem az egyháznak kellene megalázkodni. Az ügynök-ügy nem „róluk”, hanem „rólunk” szól!

A bűnös (az ügynök) tehát éppen a megromlott közösség miatt nem tudja kimondani a bűnét, hogy ezáltal a kimondott, megvallott bűn – Bonhoeffer kifejezésével – elerőtlenedjék, lelepleződjék, ítéletre jusson.

A kimondatlansága következtében a bűn továbbra is „kemény” marad, s így még tovább rombolja a közösséget. Ördögi körről van tehát szó: a közösség nem tisztul meg, mert a bűn nem mondatik ki – a bűn nem mondatik ki, mert a közösség nem tisztult meg.

„Bűn-vallás és kegyelem”. Konferenciánk témája a kereszténység és a keresztény egyház „paradigmatikus kvintesszenciája”, ahogyan az 51. zsoltár a konferenciánk „proto-textusa”.

Előadásomat Fazakas Sándor az *Emlékezés és megbékélés. A múlttal való szembesülés egyházi és teológiai kritériumai* című könyvének (Kálvin Kiadó, 2004) egy idézetével zárom: „Aki pedig engedi, hogy Jézus Krisztus bocsássa meg bűneit, és rá tudja magát bízni a közösség megbocsátó szeretetének megtartó erejére, az megtapasztalt valamit Isten megigazító kegyelméből. Sajnos egyházainkban ennek a tapasztalatnak a megélése a legtöbb esetben hiányzik. Pedig nincs még egy olyan hely és fórum a világban, ahol egykori ellenségek megtanulhatnak egymás felé fordulni, bűnösök és áldozataik egymásnak kezet nyújtani, ahol az Isten irgalma konkréttá válhatna az emberek közötti megbocsátásban, és ahol az emberi lét fenyegetettségét és halállal szembeni tehetetlenségét a húsvét fényében lehetne szemlélni.” (i.m. 159.old.)

LD. TOVÁBB WITHER, CH HARVEY EMBLÉMÁIT, MATTHEW, GENEVA MARGINÁLIÁIT: FT DOC AZ 51. ZSOLT HATÁSTÖRTÉNETE

Zsolt 52

[1]Az éneklőmesternek; Dávid tanítása;[2]Mikor az Idumeus Dóeg eljött és hírt vitt Saulnak, és ezt mondá néki: Dávid az Akhimélek házába ment be. 1Sám. 21,7.22,9.10.[3]Mit dicsekedel gonoszságban, oh te magabíró? Az Istennek kegyelme szüntelen való! Zsolt. 50,15.[4]Nyelved ártalmakon elmélkedik, s olyan mint az éles olló, te álnokságnak mestere! Zsolt. 12,4.[5]Szereted a gonoszt inkább, hogy nem a jót, és a hazugságot inkább, mint igazságot szólni. Szela.[6]**Szeretsz minden ártalmas beszédet, és az álnok nyelvet.**[7]Meg is ront az Isten téged, teljesen eltakarít, kigyomlál téged a te hajlékodból, és kiszaggat téged az élők földéről. Szela.[8]És látják ezt az igazak, és félnek, és nevetnek rajta:[9]Ímé az a férfiú, a ki nem Istent fogadta erősségévé, hanem az ő gazdagságának sokaságában bízott, és ereje az ő gonoszságában volt! Jer. 49,4.[10]**Én pedig mint zöldelő olajfa Isten házában,** bízom Isten kegyelmében mind örökkön örökké.[11]Áldlak téged örökké, hogy így cselekedtél; nevedben remélek, mert jóságos vagy, a te híveid előtt.

Zsolt 53

[1]Az éneklőmesternek a mahalathra, Dávid tanítása. Zsolt. 14,1-7.[2]**Ezt mondta a balgatag az ő szívében: Nincs Isten.** Megromlottak és útálatos hamisságot cselekedtek, nincs a ki jót cselekedjék.[3]Isten letekint a mennyből az emberek fiaira, hogy meglássa, ha van-é értelmes, Istent kereső?[4]Mindnyájan elhajlottak, és valamennyien megromlottak, nincsen a ki jót cselekedjék, nincsen csak egy is. Róm. 3,10-13.[5]Avagy nincs értelem a hamisságnak cselekvőiben, a kik az én népemet megeszik, mintha kenyeret ennének, a kik az Istent segítségül nem hívják? 2Móz. 12,29-31.41.45.[6]Ott félnek nagy félelemmel, a hol nincsen félelem; mert az Isten elszéleszti azoknak tetemeit, a kik tábort járnak ellened; megszégyeníted azokat, mert az Isten megveti őket. 2Móz. 14,21.Józs. 3,16.17.[7]Oh, vajha eljönne Sionból Izráelnek a szabadítás! Mikor az Úr visszahozza az ő népének foglyait, örül majd Jákób és vigad Izráel!

Zsolt 54
[1]Az éneklőmesternek, hangszerekkel; Dávid tanítása; 2Móz. 9,24.25.[2]Mikor a Zifeusok eljöttek, és azt mondák Saulnak: Nem mi nálunk lappang-é Dávid? 1Sám. 23,19.20.26,1.[3]Isten, a te neveddel szabadíts meg engemet, és a te hatalmasságoddal állj bosszút értem! Mik. 6,4.[4]Isten, hallgasd meg az én imádságomat, figyelmezz az én szájam beszédeire.[5]Mert idegenek támadtak ellenem, és kegyetlenek keresik lelkemet, a kik nem is gondolnak Istenre. Szela. Zsolt. 49,5.Mát. 13,35.[6]Ímé, Isten segítőm nékem, az Úr az én lelkemnek támogatója. 5Móz. 4,9.[7]Bosszút áll az utánam leselkedőkön; a te igazságod által rontsd meg őket. Zsolt. 145,4.5.[8]Kész szívvel áldozom néked: áldom a te nevedet, Uram, mert jó. 5Móz. 4,9.[9]Mert minden nyomorúságból megszabadított engem, s megpihentette szemeimet ellenségeimen.

Zsolt 55
[1]Az éneklőmesternek, hangszerekkel; Dávid tanítása. 1Móz. 18,17-19.[2]Hallgasd meg, Isten, az én imádságomat, és ne rejtsd el magadat az én könyörgésem elől; 2Móz. 32,9.[3]Figyelmezz én reám és hallgass meg engemet; mert keseregve bolyongok és jajgatok![4]Az ellenségnek szaváért és a hitetlenek nyomorgatásáért: mert hazugságot hárítanak reám, és nagy dühösséggel ellenkeznek velem. 1Sám. 24,10-13.Zsolt. 35,11.[5]Az én szívem reszket bennem, és a halál félelmei körülvettek engem.[6]Félelem és rettegés esett én reám, és borzadály vett körül engem. 2Sám. 21,11-23.13,26.15,14.[7]Mondám: Vajha szárnyam volna, mint a galambnak! Elrepülnék és nyugodnám. 2Móz. 14,21.22.15,8.[8]Ímé, messze elmennék és a pusztában lakoznám. Szela.[9]Sietnék kiszabadulni e sebes szélből, e forgószélből.[10]Rontsd meg Uram, és oszlasd meg az ő nyelvöket; mert erőszakot és háborgást látok a városban. 2Móz. 17,6.[11]Nappal és éjjel körüljárják azt annak kőfalainál, bent hamisság és ártalom van abban. 2Móz. 17,7.[12]Veszedelem van bensejében; s nem távozik annak teréről a zsarnokság és csalárdság.[13]Mert nem ellenség szidalmazott engem, hisz azt elszenvedném; nem gyűlölőm emelte fel magát ellenem, hiszen elrejtettem volna magamat az elől:[14]Hanem te, hozzám hasonló halandó, én barátom és ismerősöm, 2Sám. 15,31.16,23.[15]A kik együtt édes bizalomban éltünk; az Isten házába jártunk a tömegben.[16]A halál vegye őket körül, elevenen szálljanak a Seolba; mert gonoszság van lakásukban, kebelökben.[17]Én az Istenhez kiáltok, és az Úr megszabadít engem.[18]Estve, reggel és délben panaszkodom és sóhajtozom, és ő meghallja az én szómat. 2Sám. 15,25.26.[19]Megszabadítja lelkemet békességre a rám támadó hadtól, mert sokan vannak ellenem.[20]Meghallja Isten és megfelel nékik, (mivelhogy ő eleitől fogva trónol, Szela), a kik nem akarnak megváltozni és nem félik az Istent. 2Sám. 16,22.[21]Kezeit felemelte a vele békességben lévőkre; megszegte az ő szövetségét.**[22]A vajnál simább az ő szája, pedig szívében háborúság van; lágyabbak beszédei az olajnál, pedig éles szablyák azok.** KÉPMUTATÁS [23]Vessed az Úrra a te terhedet, ő gondot visel rólad, és nem engedi, hogy valamikor ingadozzék az igaz.[24]Te, Isten, a veszedelem vermébe taszítod őket; a vérszopó és álnok emberek életüknek felét sem élik meg; én pedig te benned bízom. Zsolt. 37,35.36.Jób 15,32.33.

Zsolt 56
[1]Az éneklőmesternek a Jónathelem rehokimra; Dávidnak miktámja; mikor megragadták őt a filiszteusok Gáthban. 1Sám. 21,11-14.**[2]Könyörülj rajtam Istenem, mert halandó tátog ellenem és mindennap hadakozván, nyomorgat engem![3]Ellenségeim minden napon tátognak reám: bizony sokan hadakoznak ellenem, oh magasságos Isten! 1Sám. 21,11-14.24,2.3.[4]Mikor félnem kellene is, én bízom te benned.**[5]Isten által dicsekedem az ő igéjével; **az Istenben bizom, nem félek; ember mit árthatna nékem?**[6]Minden nap elforgatják beszédeimet; minden gondolatjok ellenem van, ártalomra.[7]Egybegyűlnek, elrejtőznek, sarkaimat lesik, mert kivánják az én lelkemet. 1Sám. 23,22-24.24,3.[8]Gonoszsággal

menekedhetnének? Haraggal rontsd meg, oh Isten, a népeket![9]Bujdosásomnak számát jól tudod: szedd tömlődbe könnyeimet! Avagy nem tudod-é azoknak számát? 1Móz. 6,3.[10]Meghátrálnak majd ellenségeim, mikor kiáltok; így tudom meg, hogy velem van az Isten.[11]Dicsérem Istent, az ő ígéretéért, dicsérem az Urat az ő igéretéért.**[12]Istenben bízom, nem félek; ember mit árthatna nékem?**[13]Tartozom, oh Isten, az én néked tett fogadásaimmal; megadom néked a hálaáldozatokat; Zsolt. 22,26.66,13-17.18,1.2.**[14]Mert megszabadítottad lelkemet a haláltól, bizony az én lábaimat az eleséstől; hogy járjak Isten előtt az életnek világosságában. 1Sám. 23,26.27.**

Zsolt 57

[1]Az éneklőmesternek az altashétre; Dávid miktámja; mikor Saul elől a barlangba menekült. 1Sám. 22,1.24,1-4.**[2]Könyörülj rajtam, oh Isten könyörülj rajtam, mert benned bízik az én lelkem; és szárnyaid árnyékába menekülök, a míg elvonulnak a veszedelmek. Zsolt. 36,8.5Móz. 32,11.12.**[3]A magasságos Istenhez kiáltok; Istenhez, a ki jót végez felőlem. Zsolt. 138,8.1Sám. 16,1.13.23,17.[4]Elküld a mennyből és megtart engem: meggyalázza az engem elnyelőt. Szela. Elküldi Isten az ő kegyelmét és hűségét. Zsolt. 61,8.[5]Az én lelkem oroszlánok között van, tűzokádók között fekszem; emberek között, a kiknek foguk dárda és nyilak, nyelvök pedig éles szablya. Jak. 3,6.8.[6]Magasztaltassál fel az egek felett, oh Isten! Mind az egész földön legyen a te dicsőséged! Zsolt. 108,6.7.**[7]Hálót készítettek lábaimnak, lelkem meggörnyedett; vermet ástak én előttem, de ők estek abba. Szela. Zsolt. 7,16.9,16.[8]Kész az én szívem, oh Isten, kész az én szívem; hadd énekeljek és zengedezzek! Zsolt. 108,2-7.**[9]Serkenj fel én dicsőségem, serkenj fel te lant és hárfa, hadd költsem fel a hajnalt! Zsolt. 5,4.[10]Hálát adok néked, én Uram, a népek között, és zengedezek néked a nemzetek között. Zsolt. 108,4.[11]Mert nagy az egekig a te kegyelmed, és a felhőkig a te hűséged. Zsolt. 36,6.[12]Magasztaltassál fel az egek felett, oh Isten! Mind az egész földön legyen a te dicsőséged!

Zsolt 58

KEMÉNY, SZINTE ÁTOK-BESZÉD A GONOSZOK ELLEN, ERŐS KÉPEKKEL ÉS HASONLATOKKAL. KÜLÖNÖSEN A 11. VERS ILYESZTŐ!

[1]Az éneklőmesternek az altashétre; Dávid miktámja. Ésa. 1,4.Hós. 7,16.[2]Avagy valóban a néma igazságot szólaltatjátok-é meg? Avagy igazán ítéltek-é ti embernek fiai? Zsolt. 82,2.3.[3]Sőt inkább hamisságot forgattok a ti szívetekben! a ti kezeiteknek hamisságát méritek e földön.**[4]Eltértek a gonoszok fogantatásuk óta; tévelygenek a hazugok anyjok méhétől kezdve.[5]Mérgök olyan, mint a kígyónak mérge; mint a siket áspisé, a mely füleit bedugja. 1Sám. 4,10.11.[6]A mely nem hallja a bűbájosoknak szavát, sem a bűvölőét, a ki bűbájakban jártas.[7]Isten, rontsd meg az ő fogaikat az ő szájokban; az oroszlánoknak zápfogait törd össze, Uram! Zsolt. 10,9.22,22.[8]Olvadjanak el, folyjanak széllyel, mint a víz; ha felteszi nyilait, legyenek tompultak azok. Jób 24,18.19.[9]Legyenek mint a csiga, a mely szétfolyván, elmúlik; mint az aszszonynak idétlen szülötte, a mely nem látta a napot.[10]Mielőtt megéreznék fazekaitok a tövist, mind nyersen, mind égőn elragadja azt a forgószél.[11]Örül az igaz, mikor látja a bosszúállást; lábait mossa a gonosznak vérében. Zsolt. 32,11.49,15.16.[12]És azt mondja az ember: Bizonyára van jutalma az igaznak; bizony van ítélő Isten e földön! Róm. 2,6-11.**

Zsolt 59

[1]Az éneklőmesternek az altashétre. Dávid miktámja; midőn embereket külde Saul, és őrizék az ő házát, hogy megöljék őt. 1Kir. 7,1-38.[2]Szabadíts meg engemet az én ellenségeimtől, Istenem; a reám támadóktól ments meg engemet! 1Sám. 19,9.10.[3]Szabadíts meg engemet a gonosztevőktől, és a vérontó emberek ellen tarts meg engemet; 2Sám. 7,8.[4]Mert ímé lelkem után leselkednek, egybegyűltek ellenem az erősek; a nélkül, hogy hibás vagy vétkes volnék,

Uram! 1Sám. 20,31.32.[5]**Bűnöm nélkül egybegyűlnek és készülnek ellenem: serkenj fel előmbe és lásd meg ezeket! Zsolt. 7,4-7.35,23.[6]Te, oh Uram, Seregek Istene, Izráel Istene, serkenj fel! Büntesd meg mind e pogányokat, ne könyörülj senkin, a ki hamisságot cselekszik. Szela.** Zsolt. 56,8.[7]Estenden megjelennek, ordítnak, mint az eb; körüljárják a várost. **egészen realsiztikus, domesztikus képek az üldözöttségről** **[8]Ímé, szájokkal csácsognak, ajkaikon szablyák vannak:** hisz, úgy mond, kicsoda hallja meg? Zsolt. 52,4-6.57,5.[9]Te pedig, Uram, neveted őket, és megcsúfolod mind e pogány népet. Zsolt. 2,4.[10]Hatalmával szemben te reád vigyázok; **mert Isten az én váram.** Jer. 10,25.[11]Előmbe jön az én kegyelmes Istenem; látnom engedi Isten az én ellenségeim romlását. Zsolt. 54,9.1Sám. 20,15.26,10.31,2.[12]Ne öld meg őket, hogy népem meg ne felejtkezzék; bujdosókká tedd őket a te hatalmaddal, és alázd meg őket Uram, mi paizsunk! Zsolt. 68,2.[13]Szájuknak vétke az ő ajkaiknak beszéde, fogattassanak meg kevélységükben; mert csak átkot és hazugságot szólnak. 1Sám. 24,10.[14]Veszítsd el őket búsulásodban, veszítsd el őket, hogy ne legyenek; és tudják meg, hogy Isten uralkodik a Jákób fölött, mind a földnek határáig. Szela. Zsolt. 56,8. **bosszú, átok?** [15]Estenden megjelennek, ordítnak, mint az eb, körüljárják a várost.[16]Étel után barangolnak, és ha nem laknak jól, virrasztanak. Ésa. 65,6.7.[17]Én pedig éneklem a te hatalmadat, és reggelenkint zengem a te kegyelmességedet; **mert váram voltál** és menedékem az én nyomorúságom napján. Zsolt. 5,4.**[18]Én erősségem!** Te néked éneklek, mert Isten az én váram: ő az én kegyelmes Istenem! Péld. 18,10. **meglep, hogy nem a 46. zsoltáraz erős vár, hanem itt az 59-ben háromszor is.**

Zsolt 60

[1]Az éneklőmesternek a susanheduthra, Dávidnak tanító miktámja; Zsolt. 74,1. 2Sám. 6,2.Zsolt. 99,1.[2]Mikor harczolt a mesopotámiai szirusokkal és a czóbai szirusokkal; **és visszafordult Joáb és megverte az Edomitákat a Sóvölgyben, tizenkétezeret. LITERÁLISAN?** 2Sám. 8,3.12.13.[3]Isten, elvetettél minket, elszélesztettél minket; megharagudtál, hozz vissza minket! Zsolt. 44,10.11.1Sám. 31,1.2.7.**[4]Megrendítetted ez országot, ketté szakasztottad; építsd meg romlásait, mert megindult.**[5]A te népeddel nehéz dolgokat láttattál: bódító borral itattál minket. 1Sám. 31,1-6.**[6]Adtál a téged félőknek zászlót, melyet felemeljenek az igazságért. Szela. Zsolt. 44,14.79,4.137,7.[7]Hogy megszabaduljanak a te kedveltjeid: segíts jobboddal és hallgass meg minket! Zsolt. 108,7.**[8]Az ő szent helyén mondotta Isten: Örvendezek, kiosztom Sikemet és kimérem a Szukkót völgyét: Zsolt. 108,8-14.110,1.2.[9]Enyim Gileád és enyim Manasse, Efraim az én fejemnek oltalma: Júda az én törvény-rendelőm. 1Móz. 49,8-10.[10]Moáb az én mosdómedenczém, Edomra vetem az én sarumat; te Filisztea nékem örülj! 4Móz. 24,17.18.2Sám. 8,2.**[11]Kicsoda vezet engem az erős városba? Kicsoda kisért el Edomig engem? 1Krón. 18,13.[12]Nem te-é, oh Isten, a ki megvetettél minket, s nem vonultál ki, oh Isten, a mi seregeinkkel? Zsolt. 18,30.[13]Segíts ki minket a nyomorúságból, mert emberi segítség hiábavaló. vers 5.1Sám. 31,1-6.[14]Istennel győzedelmet nyerünk, s ő tapodja el ellenségeinket. 2Sám. 10,12.13.**

Zsolt 61

[1]Az éneklőmesternek hangszerre: Dávidé.[2]Hallgasd meg, oh Isten, az én kiáltásomat; figyelmezzél az én könyörgésemre. Zsolt. 5,2.**[3]E föld széléről kiáltok te hozzád; mert szívem elepedt: Vígy el engem innen a sziklára, a hova én nem jutok.**[4]Mert te vagy az én menedékem, s erős tornyom az ellenség ellen. Péld. 18,10.**[5]Hadd lakozzam a te sátorodban mindörökké; hadd meneküljek a te szárnyaid árnyéka alá!** Szela. Zsolt. 36,8.[6]Mert te, oh Isten, meghallgattad az én fogadásaimat; a te neved tisztelőinek örökségét megadtad nékem. Csel. 7,45.[7]Adj napokat a király napjaihoz, esztendeit nemzedékről nemzedékre nyujtsd. Zsolt. 21,5.[8]Isten előtt lakozzék örökké; kegyelmedet és hűségedet rendeld ki, hogy őrizzék meg őt.

2Sám. 7,26.Zsolt. 57,4.89,24.25.[9]Így éneklem majd a te nevedet szüntelen, hogy beteljesítsem az én fogadásaimat minden napon. Zsolt. 21,14.56,13.14.

Zsolt 62

[1]Az éneklőmesternek, Jedutun szerint; Dávid zsoltára. 1Krón. 16,41.[2]**Csak Istenben nyugoszik meg lelkem; tőle van az én szabadulásom**. 2Sám. 8,14.[3]Csak ő az én kősziklám és szabadulásom; ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg felettébb. 2Móz. 3,7-10.[4]Meddig támadtok még egy ember ellen; meddig törtök ellene valamennyien, mint meghanyatlott fal és dűlő kerítés ellen? 2Móz. 14,10. 2Móz. 17,7.[5]Csak arról tanácskoznak, mimódon vessék őt le méltóságából; szeretik a hazugságot; szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. Szela. 5Móz. 32,29.[6]*Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem*. Zsolt. 125,1.[7]Csak ő az én kősziklám és szabadulásom; ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg. Péld. 18,10.[8]Istennél van szabadulásom és dicsőségem; az én erős kősziklám, az én menedékem Istenben van. Zsolt. 61,4.[9]Bízzatok ő benne mindenkor, ti népek; öntsétek ki előtte szíveteket; Isten a mi menedékünk. Szela. Csel. 7,42.[10]**Bizony hiábavalók a közembernek fiai és hazugok a főembernek fiai; ha mérőserpenyőbe vettetnek, mind alábbvalók a semminél. Jób 31,24.25.[11]Ne bízzatok zsarolt javakban, és rablott jószággal ne kevélykedjetek; a vagyonban, ha nő, ne bizakodjatok;**[12]Egyszer szólott az Isten, kétszer hallottam ugyanazt, hogy a hatalom az Istené. Zsolt. 18,24.25.[13]Tiéd Uram a kegyelem is. Bizony te fizetsz meg mindenkinek az ő cselekedete szerint! 5Móz. 32,13.

Zsolt 63

[1]Dávid zsoltára, mikor a Júda pusztájában volt. 2Sám. 22,5.[2]Isten! én Istenem vagy te, jó reggel kereslek téged; **téged szomjúhoz lelkem, téged sóvárog testem** a kiaszott, elepedt földön, a melynek nincs vize; Zsolt. 42,2.3.27,4.5.[3]Hogy láthassalak téged a szent helyen, szemlélvén a te hatalmadat és dicsőségedet. Zsolt. 42,5.[4]**Hiszen a te kegyelmed jobb az életnél: az én ajakim hadd dicsérjenek téged**. Zsolt. 69,17.[5]Áldanálak ezért életem fogytáig; a te nevedben emelném fel kezeimet. Zsolt. 146,2.[6]Mintha zsírral és kövérséggel telnék meg lelkem, mikor víg ajakkal dicsérhet téged az én szájam! Ján. 10,34.[7]**Ha reád gondolok ágyamban: őrváltásról őrváltásra rólad elmélkedem; Zsolt. 16,7.[8]Mert segítségem voltál, és a te szárnyaidnak árnyékában örvendeztem.**[9]Ragaszkodik hozzád az én lelkem; a te jobbod megtámogat engem. 1Krón. 25,1.[10]Azok pedig, a kik veszedelemre keresik lelkemet, a föld mélységeibe jutnak.[11]Szablya martalékaiul esnek el, és a rókáknak lesznek eledelei. 1Sám. 31,1.2.[12]A király pedig örvendezni fog Istenben; dicséri őt mindaz, a ki ő reá esküszik; mert bedugatik a hazugok szája. Zsolt. 18,1-3.

Zsolt 64

A REJTEKHELYRŐL LÖVÖLDÖZŐ GONOSZOK, AKIKET A SAJÁT NYELVÜK BUKTAT LE.

[1]Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára. 2Krón. 20,10.[2]Hallgasd meg, Isten, az én szómat, mikor panaszkodom; az ellenségtől való félelemtől mentsd meg éltemet.[3]**Rejts el engem a rosszakaróknak tanácsa elől, a gonosztevőknek gyülekezetétől.[4]A kik megélesítik nyelvöket, mint a szablyát; irányozzák nyilokat, keserű beszédöket. Zsolt. 52,4.5.[5]Hogy lövöldözzék titkon az ártatlant; nagy hirtelenséggel lövöldözik azt, és nem félnek. Zsolt. 11,2.[6]Megátalkodottak gonosz szándékukban; megegyeztek, hogy tőrt vetnek titkon,** mondják: ki látja őket? Bir. 6,33.34.7,19-25. Bir. 4,13-24.[7]Álnokságokat koholnak; a kikoholt tervet végrehajták; mindenikök keble és szíve kikutathatatlan. Zsolt. 18,43.[8]**De meglövi őket az Isten; hirtelen nyíl üt rajtok sebet. Péld. 6,15.[9]És megejtik őket, a nyelvök lesz ellenök;** iszonyodik mindenki, a ki őket látja.[10]Akkor megfélemlenek mind az emberek; hirdetni fogják

Istennek dolgát, és megértik cselekedetét. Zsolt. 1,4.35,5.6.[11]Örvendeni fog az igaz Istenben, és hozzá menekül; és dicsekedni fognak minden egyenesszívűek. Zsolt. 33,1.

Zsolt 65

[1]Az éneklőmesternek; zsoltár; Dávid éneke. Zsolt. 18,14.15.[2]Tied a hódolat, a dicséret, oh Isten, a Sionon; és néked teljesítik ott a fogadást. Zsolt. 48,2.3.[3]Oh könyörgést meghallgató, hozzád folyamodik minden test.[4]Bűneim erőt vettek rajtam; vétkeinket te bocsásd meg. 2Kir. 5,15.[5]Boldog az, a kit te kiválasztasz és magadhoz fogadsz, hogy lakozzék a te tornáczaidban; hadd teljesedjünk meg a te házadnak javaival, a te templomodnak szentségével! Zsolt. 84,5.11.12.[6]Csodálatos dolgokat szólasz nékünk a te igazságodban, idvességünknek Istene; e föld minden szélének és a messze tengernek bizodalma;[7]A ki hegyeket épít erejével, körül van övezve hatalommal; Zsolt. 42,2.3.26,6.7.[8]A ki lecsillapítja a tengerek zúgását, habjaik zúgását, és a népek háborgását. Mát. 8,26.[9]Félnek is jeleidtől a szélek lakói; a napkelet és nyugot határait megörvendezteted. Zsolt. 63,5.65,5.[10]Meglátogatod a földet és elárasztod; nagyon meggazdagítod azt. Istennek folyója tele van vizekkel; gabonát szerzesz nékik, mert úgy rendelted azt. Jób 38,26.27.[11]Megitatod barázdáit, göröngyeit meglapítod; záporesővel meglágyítod azt, termését megáldod.[12]**Megkoronázod az esztendőt jóvoltoddal, és a te nyomdokaidon kövérség fakad; Zsolt. 132,13.14.[13]Csepegnek a puszta legelői és a halmokat vígság övezi. Zsolt. 72,3.16.[14]A legelők megtelnek juhokkal, és a völgyeket gabona borítja; örvendeznek és énekelnek. Zsolt. 144,13.14.**

Zsolt 66

[1]Az éneklőmesternek; zsoltár, ének. Örvendezz Istennek, oh te egész föld. Zsolt. 63,6.[2]Énekeljétek az ő nevének dicsőségét; dicsőítsétek az ő dicséretét! Zsolt. 103,17.18.34,11.5Móz. 28,1-13.[3]Mondjátok Istennek: Mily csudálatosak a te műveid: a te hatalmad nagy volta miatt hízelegnek néked ellenségeid. Zsolt. 18,45.[4]**Az egész föld leborul előtted; énekel néked, énekli a te nevedet.** Szela. 1Krón. 25,1.26,1.[5]Jőjjetek és lássátok az Isten dolgait; csudálatosak az ő cselekedetei az emberek fiain. Zsolt. 46,9.65,12-14.[6]A tengert szárazzá változtatta, a folyamon gyalog mentek át: ott örvendeztünk ő benne. 2Móz. 14,21.22.Józs. 3,14-17.[7]A ki uralkodik az ő hatalmával örökké, szemmel tartja a pogányokat, hogy az engedetlenek fel ne fuvalkodjanak magukban. Szela. Ésa. 51,22.52,2-12.[8]Áldjátok népek a mi Istenünket, és hallassátok az ő dicséretének szavát.[9]**A ki megeleveníti lelkünket, s nem engedi, hogy lábaink megtántorodjanak.[10]Mert megpróbáltál minket, oh Isten, megtisztítottál, a mint tisztítják az ezüstöt. Zsolt. 71,20.[11]Hálóba vittél be minket, megszorítottad derekainkat. Zsolt. 50,15.**[12]Embert ültettél fejünkre, tűzbe-vízbe jutottunk: de kihoztál bennünket bőségre. Zsolt. 60,14.[13]Elmegyek házadba égőáldozatokkal, lefizetem néked fogadásaimat, Zsolt. 116,14.56,13.14.[14]A melyeket ajakim igértek és szájam mondott nyomorúságomban.[15]Hízlalt juhokat áldozom néked égőáldozatul, kosok jóillatú áldozatával; ökröket bakokkal együtt áldozom néked. Szela. 3Móz. 3,1-17.[16]Jőjjetek el és halljátok meg, hadd beszélem el minden istenfélőnek: miket cselekedett az én lelkemmel! Zsolt. 67,7.Ésa. 4,4.5.[17]Hozzá kiálték az én szájammal, és magasztalás volt nyelvem alatt. Zsolt. 18,4-7.[18]**Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram. Ján. 9,31.Jak. 4,3.**[19]**Ámde meghallgatott Isten,** figyelmezett könyörgésem szavára. Zsolt. 18,7.20-25.[20]Áldott az Isten, a ki nem vetette meg könyörgésemet, és kegyelmét nem vonta meg tőlem. Zsolt. 18,50.51. **ÜGYNÖK ZSOLTÁR?**

Zsolt 67

[1]Az éneklőmesternek, hangszerekkel; zsoltár; ének. Zsolt. 50,15.[2]Az Isten könyörüljön rajtunk és áldjon meg minket; **világosítsa meg az ő orczáját rajtunk**. Szela. Zsolt. 4,7.4Móz. 6,24-26.[3]Hogy megismerjék e földön a te útadat, minden nép közt a te szabadításodat.[4]Dicsérnek

téged a népek, oh Isten, dicsérnek téged a népek mindnyájan. Zsolt. 22,28.[5]Örvendnek és vígadnak a nemzetek, mert igazsággal ítéled a népeket, és a nemzeteket e földön te igazgatod. Szela. Róm. 2,6-11.[6]Dicsérnek téged a népek, oh Isten, dicsérnek téged a népek mindnyájan. Malak. 1,11.[7]A föld megadta az ő gyümölcsét: megáld minket az Isten, a mi Istenünk; Zsolt. 65,12-14.[8]Megáld minket az Isten, és féli őt a földnek minden határa! Zsolt. 25,4.32,8.

Zsolt 68 ISTEN NAGYSÁGÁNAK DICSÉRETE

[1]Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára, éneke.[2]Felkél az Isten, elszélednek ellenségei; és elfutnak előle az ő gyűlölői. 4Móz. 10,35.[3]A mint a füst elszéled, úgy széleszted el őket; a mint elolvad a viasz a tűz előtt, úgy vesznek el a gonoszok Isten elől; Zsolt. 58,8.9.[4]Az igazak pedig örvendeznek és vígadnak az Isten előtt, és ujjongnak örömmel. Zsolt. 5,12.33,1.[5]Énekeljetek Istennek, zengedezzetek az ő nevének; csináljatok útat annak, a ki jön a pusztákon át, a kinek Jah a neve, és örüljetek előtte. Zsolt. 116,16.[6]Árváknak atyja, özvegyeknek bírája az Isten az ő szentséges hajlékában. Zsolt. 146,9.[7]Isten hozza vissza a száműzötteket, kihozza boldogságra a foglyokat; csak az engedetlenek lakoznak sivatag helyen. 1Sám. 2,5.[8]Oh Isten, mikor kivonultál a te néped előtt, mikor a pusztába beléptél: Szela. 2Móz. 40,36-38.[9]A föld reng vala, az egek is csepegnek vala Isten előtt, ez a Sinai hegy is az Isten előtt, az Izráel Istene előtt. Zsolt. 114,4-7.2Móz. 19,16-18.[10]Bő záport hintesz vala, oh Isten, a te örökségedre, s a lankadót megújítod vala. Ésa. 49,6.7.Sof. 3,9.10.[11]Benne tanyázott a te gyülekezeted: te szerzéd jóvoltodból a szegénynek, oh Isten![12]Az Úr ad vala szólniok az örömhírt vivő asszonyok nagy csapatának. 2Móz. 15,1-21.Bir. 5,1-31.[13]A seregek királyai futnak, futnak: s a házi asszony zsákmányt osztogat.[14]Ha cserények között hevertek is: olyanok lesztek, mint a galambnak szárnyai, a melyeket ezüst borít, vagy mint vitorla-tollai, a melyek színarany fényűek. 1Krón. 15,19.25,5.[15]Mikor a Mindenható szétszórta benne a királyokat, mintha hó esett volna a Salmonon. Bir. 9,48.[16]Isten hegye a Básán hegye; sok halmú hegy a Básán hegye;[17]Mit kevélykedtek ti sok halmú hegyek? Ezt a hegyet választotta Isten lakóhelyéül; bizony ezen lakozik az Úr mindörökké! Zsolt. 87,1.2.132,13.14.[18]Az Isten szekere húszezer, ezer meg ezer; az Úr közöttük van, mint a Sinai hegyen az ő szent hajlékában. 2Móz. 19,18.40,34.35.[19]Felmentél a magasságba, foglyokat vezettél, adományokat fogadtál emberekben: még a pártütők is ide jönnek lakni, oh Uram Isten! Eféz. 4,8.Kol. 2,14.15.[20]Áldott legyen az Úr! Napról-napra gondoskodik rólunk a mi szabadításunk Istene! Szela. Zsolt. 86,13.141,7.[21]Ez a mi Istenünk a szabadításnak Istene, és az Úr Isten az, a ki megszabadít a haláltól. Zsolt. 42,8.[22]Csak Isten ronthatja meg az ő ellenségeinek fejét, a bűneiben járónak üstökös koponyáját. Zsolt. 110,6.[23]Azt mondta vala az Úr: Básánból visszahozlak, a tenger mélységéből is kihozlak, Zsolt. 38,11. Zsolt. 143,6.[24]Hogy lábadat veresre fessed a vérben, ebeidnek nyelve az ellenségből lakomázzék.[25]Látták a te bevonulásodat, oh Isten! Az én Istenem, királyom bevonulását a szentélybe. 2Móz. 25,17-22.[26]Elől mennek vala az éneklők, utánok a húrpengetők, középen a doboló leányok. 2Sám. 6,15.16.[27]A gyülekezetekben áldjátok az Istent, az Urat áldjátok, ti Izráel magvából valók! Zsolt. 5,4.[28]Ott a kis Benjámin, a ki uralkodik rajtok, a Júda fejedelmei és az ő gyülekezetök; a Zebulon fejedelmei és a Nafthali fejedelmei. 2Sám. 6,1.2.[29]Istened rendelte el a te hatalmadat: erősítsd meg, oh Isten, azt, a mit számunkra készítettél![30]A te Jeruzsálem felett álló hajlékodból királyok hoznak majd néked ajándékokat. Zsolt. 72,10.2Krón. 32,23.[31]Fenyítsd meg a nádasnak vadját, a bikák csordáját a népek tulkaival egybe, **a kik ezüst-rudakkal terpeszkednek; szórd szét a népeket, a kik a háborúban gyönyörködnek**.[32]Eljőnek majd a főemberek Égyiptomból; Szerecsenország hamar kinyujtja kezeit Istenhez. Ésa. 19,21.Sof. 3,10.[33]E földnek országai mind énekeljetek Istennek: zengjetek dicséretet az Úrnak! Szela. Zsolt. 67,4-6.[34]A ki kezdettől fogva az egek egein ül; ímé, onnét szól nagy kemény szóval. Zsolt. 115,3.Csel. 7,49.[35]Tegyetek tisztességet Istennek, a kinek dicsősége az Izráelen és az ő hatalma a felhőkben van.[36]Rettenetes vagy, oh Isten, a te szent hajlékodból; az Izráelnek Istene ád erőt és hatalmat a népnek. Áldott legyen az Isten! Zsolt. 60,11.12.14.

Zsolt 69 DE PROFUNDIS

[1]Az éneklőmesternek a sósannimra; Dávidé.[2]Szabadíts meg engemet, oh Isten, mert a vizek lelkemig hatottak. Zsolt. 40,3.[3]Mély sárba estem be, hol meg nem állhatok; feneketlen örvénybe jutottam, és az áradat elborít engem. Zsolt. 42,8.[4]Elfáradtam a kiáltásban, kiszáradt a torkom; szemeim elbágyadtak, várván Istenemet. Zsolt. 22,3.Jób 17,6.[5]Többen vannak fejem hajszálainál, a kik ok nélkül gyűlölnek engem; hatalmasok a vesztemre törők, a kik ellenségeim alap nélkül; a mit nem ragadtam el, azt kell megfizetnem! vers 4.35.[6]Oh Isten, te tudod az én balgatagságomat, és az én bűneim nyilván vannak te előtted: Jób 9,8.[7]Ne szégyenüljenek meg miattam, a kik te benned remélnek, Uram, Seregeknek Ura! Ne pironkodjanak miattam, a kik téged keresnek, oh Izráelnek Istene! Zsolt. 40,17.[8]Mert te éretted viselek gyalázatot, és borítja pironság az én orczámat. Zsolt. 24,1.2.50,12.[9]Atyámfiai előtt idegenné lettem, és anyám fiai előtt jövevénynyé. Jób 19,13-17.[10]Mivel a te házadhoz való féltő szeretet emészt engem, a te gyalázóidnak gyalázásai hullanak reám. Zsolt. 119,139.Ján. 7,17. Róm. 15,3.[11]Ha sírok és bőjtöléssel gyötröm lelkemet, az is gyalázatomra válik. vers 9.Zsolt. 97,2.[12]Ha gyászruhába öltözöm, akkor példabeszédül vagyok nékik. Ésa. 2,5.[13]A kapuban ülők rólam szólanak, és a borozók rólam énekelnek. Zsolt. 105,3.[14]Én pedig néked könyörgök, oh Uram; jókedvednek idején, oh Isten, a te kegyelmed sokaságához képest hallgass meg engem a te megszabadító hűségeddel. Ésa. 49,8.[15]Ments ki engem az iszapból, hogy el ne sülyedjek; hadd szabaduljak meg gyűlölőimtől és a feneketlen vizekből; Zsolt. 18,17.18.[16]Hogy el ne borítson a vizek árja, és el ne nyeljen az örvény, és a veremnek szája be ne záruljon felettem! 2Sám. 3,18. Zsolt. 78,70.71.2Sám. 7,8.9.[17]Hallgass meg engem, Uram, mert jó a te kegyelmességed! A te irgalmasságodnak sokasága szerint tekints én reám; 1Sám. 13,14.[18]És ne rejtsd el orczádat a te szolgádtól; mert szorongattatom nagyon: siess, hallgass meg engem! Zsolt. 102,3.[19]Légy közel az én lelkemhez és váltsd meg azt; az én ellenségeimért szabadíts meg engem. Zsolt. 22,12.[20]Te tudod az én gyalázatomat, szégyenemet és pirulásomat; jól ismered minden szorongatómat. Zsolt. 35,21.41,6.9. Zsolt. 42,11.[21]A gyalázat megtörte szívemet és beteggé lettem; várok vala részvétre, de hiába; vigasztalókra, de nem találék. Zsolt. 61,8. Zsolt. 132,17.18.[22]Sőt ételemben mérget adnak vala, és szomjúságomban eczettel itatnak vala engem. Mát. 27,34.

INNEN BOSSZÚZSOLTÁR

[23]Legyen az ő asztalok előttök tőrré, és a bátorságosoknak hálóvá. Róm. 11,19.[24]Setétüljenek meg az ő szemeik, hogy ne lássanak; és az ő derekukat tedd mindenkorra roskataggá. Zsolt. 2,7. 2Sám. 8,12.10,19.[25]Öntsd ki a te haragodat reájok, és a te haragodnak búsulása érje utól őket. 2Sám. 7,16.23,5.[26]Legyen az ő palotájok puszta, és az ő hajlékukban ne legyen lakos; Csel. 1,20.[27]Mert a kit te megvertél, azt üldözik, és a tőled sujtottak fájdalmát szólják meg. Zsolt. 109,15.16.[28]Szedd össze álnokságaikat, és a te igazságodra ne jussanak el.[29]Töröltessenek ki az élők könyvéből, és az igazak közé ne irattassanak. Zsolt. 109,15.

ISMÉT FOHÁSZ

[30]Engem pedig, a ki nyomorult és szenvedő vagyok, emeljen fel, oh Isten, a te segedelmed![31]Dicsérem az Istennek nevét énekkel, és magasztalom hálaadással. vers 4.9.[32]És kedvesebb lesz az Úr előtt az ökörnél, a szarvas és hasadt körmű tuloknál. Zsolt. 51,18.19.[33]Látják ezt majd a szenvedők és örülnek; ti Istent keresők, elevenedjék a ti szívetek! Zsolt. 22,27.70,5.[34]Mert meghallgatja az Úr a szegényeket, és az ő foglyait nem veti meg.[35]Dicsérjék őt az egek és a föld; a tengerek és a mi csak mozog azokban! Zsolt. 148,1.Ésa. 49,13.[36]Mert megtartja Isten a Siont, és megépíti Júdának városait; és ott lakoznak majd és bírni fogják azt. Zsolt. 51,20.[37]És az ő szolgáinak maradékai öröklik azt, és abban laknak majd, a kik szeretik az ő nevét.

Zsolt 70

SEGÍTSÉGKÉRŐ ZSOLTÁR

[1]Az éneklőmesternek, Dávidtól, emlékeztetésre.[2]Isten, az én szabadításomra, Uram, az én segítségemre siess! Zsolt. 40,14.71,12.[3]**Szégyenüljenek meg és piruljanak, a kik életemre törnek;** riadjanak vissza és gyalázat érje őket, a kik bajomat kívánják. Zsolt. 40,15.[4]Hátráljanak meg gyalázatosságuk miatt, a kik azt mondják nékem: Hehé, hehé! Zsolt. 40,16.[5]Örülnek és örvendeznek majd benned mindazok, a kik keresnek tégedet, és ezt mondják majd szüntelen, a kik szeretik a te szabadításodat: Magasztaltassék fel az Isten! Zsolt. 40,17.[6]Én pedig szegény és nyomorult vagyok: siess hozzám, oh Isten; segedelmem és szabadítóm vagy te Uram: ne késsél! Zsolt. 40,18.

Zsolt 71

A MEGSZABADÍTOTT A SZABADÍTÓNAK HIRDETI A DICSÉRETET

[1]**Te benned bízom, Uram! Ne szégyenüljek meg soha.** Zsolt. 125,1.[2]A te igazságod szerint ments meg és szabadíts meg engem; hajtsd hozzám füledet és tarts meg engem. Zsolt. 31,2.Dán. 9,16.[3]Légy sziklaváram, a hova menekülhessek szüntelen; rendelkezzél megtartásom felől, mert kőszálam és erősségem vagy te. Péld. 18,10.[4]Én Istenem, szabadíts meg engem a gonosznak kezéből; a hamisnak és kegyetlennek markából![5]Mert te vagy az én reménységem, oh Uram, Istenem, én bizodalmam gyermekségemtől fogva! Zsolt. 22,10.11.[6]Reád támaszkodom születésem óta; anyámnak méhéből te vontál ki engem; rólad szól az én dicséretem szüntelen.[7]Mintegy csudává lettem sokaknak; de te vagy az én erős bizodalmam. 5Móz. 33,1.[8]Megtelik szájam dicséreteddel, minden napon a te dicsőségeddel. Péld. 8,24-29. Zsolt. 93,2.[9]**Ne vess el engem az én vénségemnek idején; mikor elfogy az én erőm, ne hagyj el engem!** 1Móz. 3,19.[10]Mert felőlem szólanak elleneim, és a kik életemre törnek, együtt tanácskoznak, Zsolt. 64,6.7.[11]**Mondván: Az Isten elhagyta őt! Kergessétek és fogjátok meg, mert nincs, a ki megszabadítsa.** Jak. 1,10.Ésa. 40,6.7.[12]**Oh Isten, ne távozzál el tőlem! Én Istenem, siess segítségemre!** Zsolt. 70,2.4.[13]**Szégyenüljenek meg és enyészszenek el életemnek ellenségei; borítsa szégyen és gyalázat azokat, a kik vesztemre törnek!**[14]**Én pedig szüntelen reménylek, és szaporítom minden te dicséretedet.** 4Móz. 14,11.21-23.29.[15]Szájam beszéli a te igazságodat, minden nap a te szabadításodat, mert számát sem tudom. Zsolt. 139,17.[16]**Az Úr Istennek nagy tetteivel járok; csak a te igazságodról emlékezem!** Zsolt. 3,6.7.[17]Oh Isten, gyermekségemtől tanítottál engem; és mind mostanig **hirdetem** a te csudadolgaidat.[18]Vénségemig és megőszülésemig se hagyj el engem, oh Isten, hogy **hirdessem** a te karodat e nemzetségnek, és minden következendőnek a te nagy tetteidet. Zsolt. 18,1-51.[19]Hisz a te igazságod, oh Isten, felhat az égig, mert nagyságos dolgokat cselekedtél; kicsoda hasonló te hozzád, oh Isten?![20]A ki sok bajt és nyomorúságot éreztettél velünk, de ismét megelevenítesz, és a föld mélységéből ismét felhozol minket. Zsolt. 18,1.19.44.49,16.80,13.[21]Megsokasítod az én nagyságomat; hozzám fordulsz és megvigasztalsz engem.[22]Én is tisztellek téged lanttal a te hűségedért, én Istenem! Éneklek néked hárfával, oh Izráelnek szentje! 4Móz. 14,24.31.[23]**Örvendeznek az én ajakim, hogy énekelhetek néked, és lelkem is, a melyet megváltottál.** Zsolt. 63,6-8.[24]**Nyelvem is minden napon hirdeti a te igazságodat, mert megszégyenültek és gyalázattal illettettek, a kik vesztemre törnek.**

Zsolt 72

DICSÉRI ISTEN HATALMAS VOLTÁT!

[1]Salamoné. Isten, a te ítéletidet add a királynak, és a te igazságodat a király fiának. 1Kir. 3,9.[2]Hadd ítélje népedet igazsággal, és a te szegényeidet méltányossággal. 2Sám. 8,15.Péld. 31,8.9.[3]Teremjenek a hegyek békességet a népnek, és a halmok igazságot. 1Kir. 4,21.24.25.9,4-7.[4]Legyen birája a nép szegényeinek, segítsen a szűkölködőnek fiain, és törje össze az

erőszakoskodót. 1Kir. 3,16-27.[5]Féljenek téged, a míg a nap áll és a meddig a hold fénylik, nemzedékről nemzedékre. 1Krón. 21,15.[6]**Szálljon alá, mint eső a rétre, mint zápor, a mely megöntözi a földet.[7]Virágozzék az ő idejében az igaz és a béke teljessége, a míg nem lesz a hold.[8]És uralkodjék egyik tengertől a másik tengerig, és a nagy folyamtól a föld határáig.** 1Kir. 4,21.24.[9]Boruljanak le előtte a pusztalakók, és nyalják ellenségei a port. Zsolt. 121,6-8.[10]**Tarsis és a szigetek királyai hozzanak ajándékot; Seba és Szeba királyai adománynyal járuljanak elé.** 1Kir. 9,11.14.10,1.10.24.25.Ésa. 60,6.[11]**Hajoljanak meg előtte mind a királyok, és minden nemzet szolgáljon néki.** Luk. 4,9-12.[12]**Mert megszabadítja a kiáltó szűkölködőt; a nyomorultat, a kinek nincs segítője.** Jób 5,22.[13]**Könyörül a szegényen és szűkölködőn, s a szűkölködők lelkét megszabadítja;** Zsolt. 9,11.[14]**Az elnyomástól és erőszaktól megmenti lelköket, és vérök drága az ő szemében.** Zsolt. 50,15.[15]**És éljen ő és adjanak néki Seba aranyából; imádkozzanak érte szüntelen, és áldják őt minden napon.** Zsolt. 34,13.14.[16]**Bő gabona legyen az országban a hegyek tetején is; rengjen gyümölcse, mint a Libanon, s viruljon a városok népe, mint a földnek füve.** 1Kir. 4,20.25.[17]**Tartson neve mindörökké; viruljon neve, míg a nap lesz; vele áldják magokat mind a nemzetek, és magasztalják őt.** Zsolt. 91,14.147,1.[18]**Áldott az Úr Isten, Izráelnek Istene, a ki csudadolgokat cselekszik egyedül!** Zsolt. 59,17.[19]**Áldott legyen az ő dicsőséges neve mindörökké, és teljék be dicsőségével az egész föld. Ámen! Ámen!**[20]**Itt végződnek Dávidnak, az Isai fiának könyörgései.**

Zsolt 73

SIKAMLÓS TALAJ TÖBBSZÖR IS – ELLENSÉGRŐL ERŐS KÉPEK

[1]Aszáf zsoltára. Bizony jó Izráelhez az Isten, azokhoz, **a kik tiszta szívűek.** Zsolt. 18,17-27.[2]**De én?! Már-már meghanyatlottak lábaim; és kis híjja, hogy lépteim el nem iszamodtak.[3]Mert irígykedtem a kevélyekre, látván a gonoszok jó szerencséjét.** Jób 21,7-15.[4]**Mert halálukig nincsenek kínjaik, és az ő erejök állandó.**[5]A halandók nyomorúságában nincs részök, és az emberekkel nem ostoroztatnak. Zsolt. 5,5-7.[6]Ezért **nyakuknak ékessége kevélység, ruha gyanánt erőszak borítja őket.** Zsolt. 18,3. 1Sám. 16,13.[7]A kövérség miatt kinn ülnek az ő szemeik, elméjök gondolatjai csaponganak. Zsolt. 54,9.59,10.[8]Gúnyolódnak és gonoszságot szólnak; elnyomásról beszélnek fennhéjázással. Zsolt. 31,19.94,3-7.[9]Az égre tátogatják szájokat, és nyelvök eljárja a földet. Jób 21,14.15.[10]**Azért fordul az ő népe ide, hogy tele pohár vizet szürcsölnek;**[11]És mondják: Mint tudhatná ezt az Isten, s van-é a Magasságosban értelem? Zsolt. 89,9.[12]Ímé, ezek gonoszok, és örök biztonságban vagyont gyűjtenek! Zsolt. 96,10.97,13.[13]Bizony hiába tartottam én tisztán szívemet, és mostam ártatlanságban kezeimet; Jób 9,13-31.Malak. 3,14.15.[14]Mert nyomorgattatom minden napon, és ostoroztatom minden reggel! Zsolt. 46,4-5.[15]Ha azt mondom: Ilyen módon szólok: Ímé, a te fiaid nemzedékét árulom el.•Zsolt. 89,10.[16]Gondolkodom, hogy ezt megérthessem; de nehéz dolog ez szemeimben. Ésa. 54,10.Luk. 16,17.[17]**Mígnem bemenék az Isten szent helyébe: megértém azoknak sorsát.** Jób 21,16-20.[18]**Bizony síkos földön helyezted el őket; pusztaságokra vetetted ki őket.** 1Móz. 18,25.[19]Mind elpusztulnak egy szempillantásban! Elvesznek, elenyésznek a rettegéstől. Jób 20,7-11.Zsolt. 37,2.[20]Mint álmot, ha felserkenünk: te Uram, ha felserkensz, úgy veted meg képöket. Zsolt. 31,19.[21]Hogyha keseregne szívem, és háborognának veséim:[22]Akkor balgatag és tudatlan volnék én, oktalan állat volnék te irántad. Jób 22,9.31,21.22.[23]De én mindenkor veled vagyok, te fogod az én jobb kezemet. Zsolt. 10,11.13.[24]Tanácsoddal igazgatsz engem, és azután dicsőségbe fogadsz be engem. Zsolt. 32,8.[25]**Kicsodám van az egekben? Náladnál egyébben nem gyönyörködöm e földön!** Zsolt. 16,11.32,10.[26]**Ha elfogyatkozik is testem és szívem: szívemnek kősziklája és az én örökségem te vagy, oh Isten, mindörökké!** Zsolt. 33,15.[27]Mert ímé, a kik eltávoznak tőled, elvesznek; mind kiirtod azokat, a kik elhajolnak tőled. 1Kor. 3,20.[28]De én? Isten közelsége oly

igen jó nékem. Az Úr Istenben vetem reménységemet, hogy hirdessem minden te cselekedetedet. Zsolt. 18,26.27.

Zsolt 74

ISTEN MINT TEREMTŐ DÍCSÉRETE ÉS EMLÉKEZTETI, HOGY ELLENSÉGEIVEL LE KELLENE SZÁMOLNI – ERŐS KÉPEK

[1]Aszáf tanítása. **Miért vetettél el, oh Isten, teljesen? Miért füstölög haragod a te legelődnek juhai ellen? Zsolt. 80,1.**[2]Emlékezzél meg a te gyülekezetedről, a melyet régen szerzettél és a melyet megváltottál: a te örökségednek részéről, a Sion hegyéről, a melyen lakozol! Zsolt. 132,13.14.[3]Lépj fel a teljes pusztaságba; mindent tönkre tett az ellenség a szent helyen![4]Támadóid a te gyülekezeted hajlékában ordítanak: jeleiket tűzték fel jelekké. Zsolt. 27,10.[5]Úgy tünnek fel, mint mikor valaki fejszéjét emelgeti az erdőnek sűrű fáira.[6]Faragványait már mind összetördelték: fejszékkel és pőrölyökkel. 1Kir. 9,7.8.[7]Szent helyedet lángba borították; neved hajlékát földig megfertőztették. 1Kir. 9,3.[8]Ezt mondották szívökben: Dúljuk fel őket mindenestől! Felgyújtották Istennek minden hajlékát az országban. Zsolt. 5,5-7.[9]Jeleinket nem látjuk, próféta nincs többé, és nincs közöttünk, a ki tudná: meddig tart ez? Siral. 2,9.[10]Meddig szidalmaz, oh Isten, a sanyargató? Örökké gyalázza-é az ellenség a te nevedet?[11]Miért húzod vissza kezedet, jobbodat? **Vond ki kebeledből: végezz! Zsolt. 7,16.17.**[12]**Pedig Isten az én királyom eleitől fogva, a ki szabadításokat mível e föld közepette. Bir. 3,31.4,24.**[13]**Te hasítottad ketté a tengert erőddel; te törted össze a czethalak fejeit a vizekben. 2Móz. 14,21.22. Ezék. 29,3.**[14]**Te rontottad meg a leviathánnak fejét, s adtad azt eledelül a pusztai népnek. Zsolt. 86,8.**[15]**Te fakasztottad fel a forrást és patakot, te száraztottad meg az örök folyókat. Zsolt. 24,1.2.**[16]**Tiéd a nappal, az éjszaka is tiéd; te formáltad a világosságot és a napot. 1Móz. 1,9.10.**[17]**Te szabtad meg a földnek minden határát: a nyarat és a telet te formáltad. 1Móz. 8,22.**[18]**Emlékezzél meg erről: ellenség szidalmazta az Urat, s bolond nép káromolta a te nevedet. Zsolt. 79,13.**[19]**Ne adjad a fenevadnak a te gerliczédnek lelkét; szegényeidnek gyülekezetéről ne feledkezzél meg végképen! 2Móz. 17,1.**[20]**Tekints a szövetségre; mert telve vannak e földnek rejtekhelyei zsaroló tanyákkal. 2Móz. 24,8.**[21]A megrontott ne térjen szégyenvallással vissza; a nyomorult és szűkölködő dicsérje a te nevedet. 4Móz. 14,22.34.Zsid. 3,17.[22]Kelj fel, oh Isten, és védd a te ügyedet; **emlékezzél meg a te gyaláztatásodról, a melylyel naponként illet téged a bolond! 4Móz. 14,21-23.Zsid. 4,3.**[23]**Ne felejtkezzél el ellenségeidnek szaváról, és az ellened támadók háborgatásáról, a mely szüntelen nevekedik! Zsolt. 137,7.**

Zsolt 75

ELEINTE ISTEN HANGJA, UTÁNA AZ EMBERÉ

[1]Az éneklőmesternek, az altashétre, Aszáf zsoltára, ének. Zsolt. 85,2-4.[2]Tisztelünk téged, oh Isten, tisztelünk; neved közel van, hirdetik csodatetteid. Zsolt. 18,50.[3]Ha megszabom a határidőt, én méltányosan ítélek.[4]A föld és annak minden lakosa elcsügged; én erősítem meg annak oszlopait. Szela. Józs. 2,9-24.[5]A kérkedőknek azt mondom: Ne kérkedjetek; és a gonoszoknak: Ne emeljetek szarvat![6]Ne emeljétek magasra szarvatokat, ne szóljatok megkeményedett nyakkal; Zsolt. 31,19.[7]Mert nem napkelettől, sem napnyugattól, s nem is a puszta felől támad a felmagasztalás; 5Móz. 32,3.Zsolt. 29,2.[8]Hanem Isten a biró, a ki egyet megaláz, mást felmagasztal! Dán. 5,21.1Sám. 2,7.Dán. 2,21.[9]Mert pohár van az Úr kezében, bortól pezseg, nedvvel tele; ha tölt belőle, még seprejét is iszsza és szopja a föld minden gonosztevője. Zsolt. 60,5.Jób 21,22-29.[10]Én pedig hirdetem ezt mindörökké, és éneket mondok a Jákób Istenének.[11]És a gonoszoknak szarvait mind letördelem; az igaznak szarvai pedig felmagasztaltatnak. Zsolt. 101,3-8.

Zsolt 76

AZ ÍTÉLŐ ISTEN FÉLELMETES

[1]Az éneklőmesternek hangszerekkel; Aszáf zsoltára, ének. Jel. 12,10-12. Zsolt. 98,9.[2]Ismeretes az Isten Júdában, nagy az ő neve Izráelben. Zsolt. 93,1.96,10.[3]Mert hajléka van Sálemben, és lakhelye Sionban. Zsolt. 132,13.14.[4]Ott törte össze a kézív villámait, paizst, szablyát és a hadat. Szela. 2Sám. 5,6.7.Ésa. 37,36.Zsolt. 48,5-8.[5]Ragyogó vagy te, felségesebb, mint a zsákmányadó hegyek.[6]Kifosztattak a bátor szívűek, álmukat aluszszák, és minden hős kezének ereje veszett.[7]A te dorgálásodtól, oh Jákób Istene, megzsibbadt mind szekér, mind ló. Ésa. 37,29.33-35.[8]Te, te rettenetes vagy, és ki állhat meg orczád előtt, mikor haragszol? 5Móz. 4,24.[9]Az egekből jelentetted ki ítéletedet; a föld megrettent és elcsendesedett, Ésa. 37,36.[10]Mikor felkelt Isten az ítéletre, hogy megszabadítsa a föld minden nyomorultját! Szela.[11]Mert az emberek haragja megdicsőít téged, miután felövezed végső haragodat. Ámós 5,15.Róm. 12,9.[12]Tegyetek fogadást és adjátok meg azokat az Úrnak, a ti Isteneteknek; mindnyájan, a kik ő körülte laknak, hozzanak ajándékot a **Rettenetesnek**. Zsolt. 50,14.[13]Mert a fejedelmek gőgjét megtöri, rettenetes a föld királyaihoz. Dán. 2,21.

Zsolt 77

ÉJJEL IS ISTENRŐL ELMÉLKEDIK, A RÉGI A MAI IDŐKRŐL PL

[1]Az éneklőmesternek, Jedutunnak; Aszáfé, zsoltár. Ésa. 42,10. Ésa. 63,5-8.[2]Szavamat Istenhez emelem és kiáltok; szavamat Istenhez emelem, hogy figyelmezzen reám. Zsolt. 18,4.116,1.2.[3]Nyomorúságom idején az Urat keresem; kezem feltartom éjjel szünetlenül; lelkem nem akar vigasztalást bevenni. Zsolt. 50,15.[4]Istenről emlékezem és sóhajtok; róla gondolkodom, de elepedt az én lelkem. Szela. Zsolt. 96,11-13.[5]**Szemeimet ébren tartod; hánykolódom, de nem szólhatok. 1Krón. 25,1.[6]Elmélkedem a régi napokról, a hajdankor éveiről.**[7]Megemlékezem éjjel az én énekeimről; szívemben elgondolkodom és azt kutatja lelkem: Ésa. 44,23.24.[8]Avagy mindörökké elvet-é az Úr? és nem lesz-é többé jóakaró?[9]Avagy végképen elfogyott-é az ő kegyelme? vagy megszűnik-é igérete nemzedékről nemzedékre? [10]Avagy elfelejtkezett-é könyörülni Isten? avagy elzárta-é haragjában az ő irgalmát? Szela. 2Móz. 25,18-22.[11]És mondám: Ez az én betegségem, hogy a Fölségesnek jobbja megváltozott. Zsolt. 132,13.14.[12]Megemlékezem az Úrnak cselekedeteiről, sőt megemlékezem hajdani csodáidról; Zsolt. 76,7.[13]És elmélkedem minden cselekedetedről, és tetteidről gondolkozom.[14]Oh Isten, a te utad szentséges; kicsoda olyan nagy Isten, mint az Isten? vers 1.Zsolt. 132,7.[15]Te vagy az Isten, a ki csodát mívelsz; megmutattad a népek között a te hatalmadat. 2Móz. 32,11-14.Jer. 15,1.[16]Megváltottad népedet karoddal a Jákób és a József fiait. Szela. 2Móz. 12,29-31.41.45.[17]Láttak téged a vizek, oh Isten, láttak téged a vizek és megfélemlének; a mélységek is megrázkódának. 2Móz. 14,21.Józs. 3,16.17.[18]A felhők vizet ömlesztének; megzendülének a fellegek, és a te nyílaid széllyel futkostanak.[19]**Mennydörgésed zúgott a forgószélben;** villámlásaid megvilágosították a mindenséget; megrázkódott és megindult a föld. 2Móz. 9,24.25.[20]Utad a tengeren volt és ösvényed a nagy vizeken; és nyomaid nem látszottak meg. Zsolt. 98,5.6.[21]Vezetted mint nyájat, a te népedet, Mózesnek és Áronnak kezével. Mik. 6,4.

Zsolt 78

ISTEN TETTEINEK HOSSZÚ DÍCSÉRETE, MINDIG A NÉPPEL VALÓ KAPCSOLATÁBAN- FELMAGASZTAL ÉS BÜNTET

ÜDVTÖRTÉNETI NARRRÁCIÓ

[1]Aszáf tanítása. Figyelj én népem az én tanításomra; hajtsátok füleiteket számnak beszédeire. Zsolt. 50,23.[2]Megnyitom az én számat példabeszédre; rejtett dolgokat szólok a régi időből. Zsolt. 49,5.Mát. 13,35.[3]A miket hallottunk és tudunk; és a miket atyáink beszéltek nékünk, 5Móz. 4,9.[4]Nem titkoljuk el azokat az ő fiaiktól; a jövő nemzedéknek is elbeszéljük az Úr

dicséretét, hatalmát és csodáit, a melyeket cselekedett. Zsolt. 145,4.5.[5]Mert bizonyságot állított Jákóbban, és törvényt rendelt Izráelben; a melyek felől megparancsolta atyáinknak, hogy megtanítsák azokra fiaikat; 5Móz. 4,9.[6]Hogy megtudja azokat a jövő nemzedék, a fiak, a kik születnek; és felkeljenek és hirdessék azokat fiaiknak; Zsolt. 15,1.4.[7]Hogy Istenbe vessék reménységüket és el ne felejtkezzenek Isten dolgairól, hanem az ő parancsolatait megtartsák. 1Móz. 18,17-19.[8]Hogy ne legyenek olyanok, mint apáik: szilaj és makacs nemzedék, olyan nemzedék, a melynek szíve nem volt szilárd, és lelke sem volt hű Isten iránt. 2Móz. 32,9.[9]Efraim fiai, a fegyveres íjászok hátat fordítottak az ütközet napján; Zsolt. 15,1-5.26,4-6.[10]Nem őrizték meg az Isten szövetségét, és nem akartak járni az ő törvényében; Péld. 25,4.5.[11]Sőt elfelejtkeztek az ő tetteiről, csodáiról, a melyeket mutatott nékik.[12]Apáik előtt csodát mívelt Égyiptom földjén, a Czoán mezején. 2Móz. 7,10.8,24.[13]Ketté választotta a tengert s átvitte őket; és felállította a vizeket fal gyanánt. 2Móz. 14,21.22.15,8.[14]Vezette őket nappal felhőben, és egész éjen át tűznek világosságában. Jób 7,6.7.[15]Sziklákat hasított meg a pusztában, és inniok adott bőségesen, akárcsak a mélységes vizekből.[16]Patakokat fakasztott a kősziklából, és folyamok módjára vizeket ömlesztett: 2Móz. 17,6.[17]Mégis folyvást vétkeztek ellene, és haragították a Felségest a pusztában; 2Móz. 17,7.[18]És megkísérték Istent az ő szívökben, enni valót kérvén az ő kívánságuk szerint.[19]És szólának Isten ellen, mondván: Avagy tudna-é Isten asztalt teríteni a pusztában?[20]Ímé, megcsapta a kősziklát és víz ömlött és patakok özönlöttek; de vajjon tud-é kenyeret is adni? avagy készíthet-é húst az ő népének? 2Móz. 17,6.[21]Meghallotta az Úr és megharagudott ezért, és tűz gyulladt fel Jákób ellen, és harag gerjedt fel Izráel ellen;[22]Mert nem hittek Istenben, és nem bíztak az ő segedelmében, Zsolt. 109,23.[23]És ráparancsolt a felhőkre ott fenn, és az egek ajtait megnyitotta.[24]És hullatott reájuk mannát eledelül, és mennyei gabonát adott nékik. 2Móz. 16,14.15.[25]Angyalok kenyerét ette az ember, bőséggel vetett nékik eleséget, Ezsdr. 3,10-13.[26]Megindítá a keleti szelet az egekben, és elhozá erejével a déli szelet; Zsolt. 72,10.11.[27]És hullata rájuk annyi húst, mint a por, és annyi madarat, mint a tenger fövénye.[28]És leszállítá azokat az ő táboruk közepére, az ő sátoraikhoz köröskörül.[29]Evének azért és igen megelégedének, és a mit kivántak, azt hozá nékik. Zsolt. 126,1-3.Jer. 23,7.8.[30]Még fel sem hagytak a kívánságukkal; az étel még a szájukban vala:[31]Mikor az Isten haragja felgerjede ellenök, és főbbjeik közül sokakat megöle, és Izráelnek ifjait levágá; Zsolt. 126,1-3.[32]Mindamellett is újra vétkezének, és nem hivének az ő **csodadolgaiban.[33]Azért hiábavalóságban töltette el napjaikat, éveiket pedig rettegésben.[34]Ha ölte őket, hozzá fordultak, megtértek és Istent keresék.[35]És eszökbe vevék, hogy Isten az ő sziklájok, és a felséges Isten az ő megváltójok; vers 14.Jer. 29,10.11.[36]És hízelkedének néki szájokkal, nyelvökkel pedig hazudozának néki. Zsolt. 8,4.[37]De szívök nem volt tökéletes iránta, és nem voltak hűségesek az ő szövetségéhez; Zsid. 1,10-12.**[38]Ő azonban irgalmas és bűnbocsátó, nem semmisít meg, sőt sokszor elfordítja haragját, és nem önti ki teljes búsulását.[39]Azért eszébe vevé, hogy test ők, és olyanok, mint az ellebbenő szél, a mely nem tér vissza. 1Móz. 6,3.[40]Hányszor keserítették őt a pusztában, hányszor illették fájdalommal a kietlenben?! 2Sám. 23,1.[41]És újra kísértették az Istent, és ingerelték Izráel szentjét. Zsolt. 18,1.51.[42]Nem emlékeztek meg az ő kezéről, sem a napról, a melyen megváltotta őket a nyomorgatótól; Zsolt. 32,5.2Sám. 12,13.[43]Midőn kitűzte jeleit Égyiptomban, és csodáit a Czoán mezején. Zsolt. 86,13.[44]És vérré változtatta folyóikat, hogy nem ihatták patakjaikat. Ésa. 40,31.[45]Legyeket bocsáta reájok, a melyek emészték őket, és békát, a mely pusztítá őket. 1Móz. 8,6.[46]Odaadta termésöket a szöcskének, s munkájuk gyümölcsét a sáskának. Zsolt. 147,19.20.[47]Jégesővel pusztítá el szőlőjüket, s figefáikat kőesővel. 2Móz. 34,6.[48]Odaveté barmaikat a jégesőnek, marháikat pedig a mennyköveknek. Jer. 3,12.15.[49]Rájok bocsátá haragjának tüzét, mérgét, búsulását és a szorongatást: a gonosz angyalok seregét. Siral. 3,22.[50]Utat tört haragjának, s nem tartotta meg a haláltól lelköket, és életöket döghalálnak veté.[51]És megöle minden elsőszülöttet Égyiptomban, az erő zsengéjét Khám sátoraiban.[52]Elindítá mint juhokat, az ő népét, s vezeté őket, mint nyájat a pusztában.

Malak. 3,17.[53]És vezeté őket biztonságban, és nem félének, ellenségeiket pedig elborítá a tenger. 1Móz. 2,7.[54]És bevivé őket az ő szent határába, arra a hegyre, a melyet szerzett az ő jobbkezével. 2Móz. 3,1-12.[55]És kiűzé előlük a pogányokat, és elosztá nékik az örökséget sorsvetéssel; és letelepíté azok sátoraiban az Izráel törzseit. 4Móz. 26,1-53.Józs. 13,7.[56]De megkisérték és megharagíták a magasságos Istent, és nem őrizék meg bizonyságait; Zsolt. 84,12.13.Luk. 1,50.[57]Elfordulának ugyanis és hűtlenek levének, mint apáik; visszafelé fordulának, mint a csalfa kézív. Ésa. 1,4.Hós. 7,16.[58]Haragra ingerelték őt magaslataikkal, és bosszantották faragott bálványaikkal. 1Kir. 14,23.[59]Meghallá ezt Isten és felgerjede; és az Izráelt felette megútálá. Zsid. 1,14.[60]És elveté magától Silói hajlékát, a sátort, a melyben lakott vala az emberek között;[61]Sőt fogságba viteté erejét, dicsőségét pedig ellenség kezébe. 1Sám. 4,10.11.[62]És fegyver alá rekeszté az ő népét; és az ő öröksége ellen felgerjede. Zsolt. 146,1.[63]Ifjait tűz emészté meg, és szüzei nem énekeltettek meg. 1Tim. 6,16. Ésa. 40,22.[64]Papjai fegyver miatt hullottak el, és özvegyei nem végezheték a siratást. 1Sám. 4,17.[65]Akkor felserkene az Úr, mintegy álomból; mint hős, a ki bortól vigadoz;[66]És visszaveré ellenségeit; s örök gyalázatot vete reájok. Zsolt. 24,2.[67]Azután megútálá a József sátorát, és nem választá Efraim törzsét; 1Móz. 1,9.10.7,19.24.[68]Hanem a Júda törzsét választá; a Sion hegyét, a melyet szeret. Zsolt. 132,13.14.[69]És megépíté szent helyét, mint egy magas várat; mint a földet, a melyet örök időre fundált. 1Kir. 7,1-38.[70]És kiválasztá Dávidot, az ő szolgáját, és elhozá őt a juhok aklaiból. 1Sám. 16,1.11.13.[71]A szoptatós juhok mellől hozá el őt, hogy legeltesse Jákóbot, az ő népét, és Izráelt, az ő örökségét. 2Sám. 7,8.[72]És legelteté őket szívének tökéletessége szerint, és vezeté őket bölcs kezeivel. 2Sám. 8,15.

Zsolt 79

[1]Aszáf zsoltára. Oh Isten, pogányok jöttek be örökségedbe, megfertőztették szent templomodat, Jeruzsálemet kőhalommá tették. 2Kir. 25,1-10.[2]Szolgáid holttestét az ég madarainak adták eledelül, szenteid húsát a föld vadjainak. Jób 38,26.27.[3]Ontották véröket, mint a vizet Jeruzsálem körül, s nem volt, a ki eltemette volna őket.[4]Gyalázattá lettünk szomszédaink előtt, csúfságul és nevetségül a körültünk lakóknak. Zsolt. 44,14.80,7.137,7.Ezék. 25,3.6.26,2.[5]**Meddig haragszol Uram, szüntelen? meddig gerjedez féltő szerelmed, mint a tűz?**[6]Ontsd ki haragodat a pogányokra, a kik nem ismernek téged, és az országokra, a melyek nem hívják segítségül a te nevedet; Jer. 10,25.[7]Mert megemésztették Jákóbot, és hajlékát elpusztították. Zsolt. 14,4.[8]**Ne emlékezzél meg rovásunkra elődeink vétkéről; siess elénk irgalmasságoddal, mert megnyomorodunk nagyon. Ésa. 64,9.10.**[9]Segíts meg bennünket, szabadító Istenünk, a te nevednek dicsőségéért; ments meg minket és bocsásd meg vétkeinket a te nevedért. Ésa. 48,9.Ezék. 20,22.[10]Minek mondanák a pogányok: Hol az ő Istenök? Legyen nyilvánvaló a pogányokon szemeink láttára a te szolgáid kiontott véréért való bosszúállásod. Ésa. 31,4.[11]Jusson elődbe a foglyok könyörgése; karod hatalmával tartsd meg a halálnak eme fiait;[12]És fizess meg szomszédaink keblébe hétszeresen a gyalázatért, a melylyel illettek téged, oh Uram! Ésa. 65,6.7.[13]**Mi pedig, a te néped és a te legelőd nyája, hálát adunk néked mindörökké, s nemzedékről-nemzedékre hirdetjük a te dicséretedet! 5Móz. 32,9-13.**

Zsolt 80

[1]Az éneklőmesternek a sosannim-éduthra; Aszáf zsoltára.[2]Oh Izráelnek pásztora, hallgass meg, a ki vezérled Józsefet, mint juhnyájat; a ki Kérubokon ülsz, jelenj meg fényeddel! Zsolt. 74,1. 2Sám. 6,2.Zsolt. 99,1.[3]Efraim, Benjámin és Manasse előtt támaszd fel a te hatalmadat, és jőjj el, hogy szabadíts meg minket! Zsolt. 145,15.[4]Oh Isten, állíts helyre minket, és világoltasd a te orczádat, hogy megszabaduljunk. Ésa. 60,3.Zsolt. 44,4.118,27.[5]Seregeknek Ura, Istene: meddig haragszol a te népednek könyörgésére? Jób 34,14.15.[6]Könyhullatásnak kenyerével éteted őket, s könyhullatások árjával itatod meg őket. Zsolt. 102,10.[7]Perpatvarrá tevél minket szomszédaink között, és a mi ellenségeink csúfkodnak rajtunk. Zsolt. 44,14.79,4.137,7.[8]Seregek Istene, állíts

helyre minket; világoltasd a te orczádat, hogy megszabaduljunk! 2Móz. 19,18.Zsolt. 18,8.[9]Égyiptomból szőlőt hozál ki, kiűzéd a pogányokat és azt elültetéd. Ésa. 5,1.7.[10]Helyet egyengettél előtte, és gyökeret eresztett, és ellepé a földet.[11]Hegyeket fogott el az árnyéka, és a vesszei olyanok lettek, mint az Isten czédrusfái.[12]Sarjait a tengerig ereszté, és hajtásait a folyamig. Zsolt. 47,2-4.1Krón. 16,8-10.[13]Miért rontottad el annak gyepűit, hogy szaggathassa minden járókelő? Ésa. 5,1-7.[14]Pusztítja azt a vaddisznó, és legeli a mezei vad. Zsolt. 33,1.2.89,17.[15]Oh Seregek Istene! kérlek, térj vissza, tekints alá az egekből és lásd és tekintsd meg e szőlőtőt! Ésa. 64,9-12.[16]És a csemetét, a mit jobbod ültetett, a sarjat, melyet felneveltél! Zsolt. 78,3-6.13-27.[17]Elégett a tűzben, levágatott; arczod haragjától elvesznek. 2Kir. 17,6.[18]Legyen a te kezed a te jobbodnak férfián, és az embernek fián, a kit megerősítettél magadnak,[19]Hogy el ne térjünk tőled. Eleveníts meg minket és imádjuk a te nevedet.

Zsolt 81

[1]Az éneklőmesternek, a gittithre. Aszáfé. 1Krón. 25,1.[2]Örvendezzetek Istennek, a mi erősségünknek; ujjongjatok a Jákób Istenének! 1Móz. 13,15.[3]Dalt zengjetek és dobot pergessetek, gyönyörű hárfát cziterával együtt.[4]Fújjatok kürtöt új holdra, holdtöltekor, a mi ünnepünk napján; 4Móz. 10,2-10.[5]Mert végzett dolog ez Izráelnél, a Jákób Istenének rendelése. 1Móz. 20,3.7.1Krón. 16,22.[6]Bizonyságul tette ő a József nemzetségében, a mikor kijött Égyiptom földe ellen. Nyelvet hallék ott, a mit nem tudtam. 2Móz. 23,17.[7]Megszabadítottam a tehertől az ő vállát, kezei megmenekültek a kosártól. 2Móz. 3,7-10.[8]**A nyomorúságban segítségül hívtál és én megszabadítottalak téged; meghallgattalak téged a mennydörgésnek rejtekében; megpróbáltalak téged a versengések vizénél.** Szela. 2Móz. 14,10. 2Móz. 17,7.[9]Hallgass én népem, hadd tegyek bizonyságot ellened! Oh Izráel, ha te meghallgatnál engem! 5Móz. 32,29.[10]Ne legyen te nálad idegen isten, és az idegen isten előtt meg ne hajolj![11]Én, az Úr vagyok a te Istened, a ki kihoztalak téged Égyiptom földéről: **nyisd szét a te szájad és betöltöm azt.** **2Móz. 20,1.2.**[12]De nem hallgatott népem az én szómra, és Izráel nem engedelmeskedett nékem. Csel. 7,39-41.[13]Ott hagytam azért őt szívöknek keménységében, hogy járjanak a magok tanácsa szerint. Csel. 7,42.[14]Oh, ha az én népem hallgatna reám, s Izráel az én utaimon járna! Ésa. 48,18.5Móz. 28,1-13.[15]Legott megaláznám ellenségeit, s szorongatói ellen fordítanám kezem. 2Móz. 1,7-10.[16]Az Úrnak gyűlölői hízelegnének néki, és örökkévaló volna az ő idejök. Zsolt. 18,24.25.[17]És ő megelégítené őt java búzával, és sziklából folyó mézzel töltenélek be téged! 5Móz. 32,13.

Zsolt 82

[1]Aszáf zsoltára. Isten áll az Istennek gyülekezetében, ítél az istenek között. 5Móz. 19,17.[2]Meddig ítéltek még hamisan, és emelitek a gonoszok személyét? Szela. 5Móz. 1,17.[3]Ítéljetek a szegénynek és árvának; a nyomorultnak és elnyomottnak adjatok igazságot! 2Móz. 7,20.[4]Mentsétek meg a szegényt és szűkölködőt; a gonoszok kezéből szabadítsátok ki. Péld. 24,11.Zsolt. 99,1.[5]Nem tudnak, nem értenek, setétségben járnak; a földnek minden fundamentoma inog. Zsolt. 75,4.99,1.[6]**Én mondottam: Istenek vagytok ti és a Felségesnek fiai ti mindnyájan:** **Ján. 10,34.** **ERRE HIVATKOZIK JÉZUS: „AZ ÍRÁS FEL NEM BONTHATÓ”** [7]Mindamellett meghaltok, mint a közember, és elhullotok, mint akármely főember.[8]Kelj fel, oh Isten, ítéld meg a földet, mert néked jutnak örökségül minden népek. 2Móz. 10,13.

Zsolt 83

ELLENSÉG ELLEN (BOSSZÚZSOLT?)

[1]Ének; Aszáf zsoltára. 1Krón. 25,1.[2]Isten, ne vesztegelj, ne hallgass és ne nyugodjál, Isten! 2Móz. 12,29.[3]Mert ímé, háborognak ellenségeid, s gyűlölőid fejöket emelik. 2Móz. 12,35.[4]Néped ellen álnok tanácsot gondolnak s védenczeid ellen terveket szőnek. Zsolt. 2,2.[5]Ezt

mondják: Jertek, veszessük el őket, hogy ne legyenek nemzet, hogy ne emlegessék többé Izráel nevét! 2Krón. 20,10.[6]Mert tanácskoztak együtt, egy szívvel; szövetséget kötöttek ellened: 2Móz. 16,13.[7]Az Edomiták és Ismáeliták sátrai, a Moábiták és Hagarénusok; Zsolt. 78,15.[8]A Gebaliták, Ammoniták és Amálekiták, a Filiszteusok Tyrus lakosaival együtt. 1Móz. 15,14-16.[9]Az asszir is szövetkezett velök, segítőjévé lettek a Lót fiainak. Szela. 1Móz. 19,36-38.[10]Úgy bánj velök, mint Midjánnal, mint Siserával, mint Jábinnal a Kison patakjánál! Bir. 6,33.34.7,19-25. Bir. 4,13-24.[11]A kik elvesztek vala Endornál, és a föld szemetjévé lőnek. Zsolt. 18,43.[12]Tedd őket, fejedelmöket olyanokká, mint Orebet s mint Zeébet, Zebahot és Szalmunát, minden felkentjökkel, Bir. 7,25.8,12.[13]A kik ezt mondták: Foglaljuk el magunknak az Isten hajlékait! Zsolt. 105,27-41.[14]Én Istenem! Tedd őket olyanokká, a milyen a porfelhő, és a milyen a polyva a szél előtt; Zsolt. 1,4.35,5.6.[15]Olyanokká, mint a tűz, a mely meggyújtja az erdőt, és mint a láng, a mely elégeti a hegyeket.[16]Így kergesd őket a te szélvészeddel, és forgószeleddel így rettentsd őket! Zsolt. 18,14.15.[17]Töltsd el orczájukat gyalázattal, hogy keressék Uram a te nevedet![18]Szégyenüljenek meg és rémüljenek el örökké, és piruljanak és pusztuljanak, 2Móz. 14,11.12.[19]Hogy megtudják, hogy te, a kinek neve Jehova, egymagad vagy felséges Isten az egész földön. 2Kir. 5,15.

Zsolt 84

FELSZABADULT ISTENDICSÉRET – MÉG A VERÉB IS…

Vö. Mt. Ham

[1]Az éneklőmesternek, **a gittitre**; Kóráh fiainak zsoltára. 1Krón. 25,1.26.[2]**Mily szerelmetesek a te hajlékaid, Seregeknek Ura! 2Móz. 14,8.23-28.[3]Kivánkozik, sőt emésztődik lelkem az Úrnak tornáczai után; szívem és testem ujjongnak az élő Isten felé. Zsolt. 42,2.3.26,6.7.[4]A veréb is talál házat, és a fecske is fészket magának, a hová fiait helyezhesse, - a te oltáraidnál, oh Seregeknek Ura, én Királyom és én Istenem! 2Móz. 15,1-21.**[5]Boldogok, a kik lakoznak a te házadban, dicsérhetnek téged szüntelen! Szela. Zsolt. 63,5.65,5.[6]Boldog ember az, a kinek te vagy erőssége, s a te ösvényeid vannak szívében. Zsolt. 119,1.18,2.3.[7]Átmenvén a Siralom völgyén, forrássá teszik azt; bizony áldással borítja el korai eső. 4Móz. 11,31.32.[8]Erőről erőre jutnak, míg megjelennek Isten előtt a Sionon. Zsolt. 132,13.14.[9]Uram, Seregeknek Istene! hallgasd meg az én könyörgésemet; hallgasd meg Jákóbnak Istene! Szela. 4Móz. 16,32.**[10]Mi paizsunk! Tekints alá, oh Isten, és lásd meg a te felkented orczáját! 1Móz. 15,1.[11]Mert jobb egy nap a te tornáczaidban, hogysem ezer másutt; inkább akarnék az én Istenem házának küszöbén ülni, hogysem lakni a gonosznak sátorában! Zsolt. 63,6.**[12]Mert nap és paizs az Úr Isten; kegyelmet és dicsőséget ád az Úr, nem vonja meg a jót azoktól, a kik ártatlanul élnek. Zsolt. 103,17.18.34,11.5Móz. 28,1-13.[13]Seregeknek Ura! Boldog ember az, a ki bízik benned. Zsolt. 34,9.125,1.

Zsolt 85

[1]Az éneklőmesternek, Kóráh fiainak zsoltára. 1Krón. 25,1.26,1.[2]Jóakarattal voltál Uram a te földedhez. Visszahoztad a Jákób nemzetségéből való foglyokat. 2Krón. 36,22.23.[3]Elengedted népednek álnokságát, elfedezted minden bűnüket. Szela. Zsolt. 32,1.[4]Elhárítottad róluk minden búsulásod, elfordítottad haragod gerjedezését. Ésa. 51,22.52,2-12.[5]Hozz vissza bennünket szabadításunk Istene, és szüntesd meg ellenünk való bosszankodásodat! 4Móz. 14,11.12.[6]Avagy mindörökké haragszol-é ránk? Nemzedékről nemzedékre tartod-é haragod? Ezék. 20,23.26.[7]Avagy nem elevenítesz-é meg minket ismét, hogy néped örvendezzen benned? Zsolt. 71,20.[8]Mutasd meg nékünk Uram a te kegyelmedet és a te szabadításodat adjad mi nékünk! Zsolt. 50,15.[9]Hadd halljam meg: mit szól az Úr Isten! Kétségnélkül békességet szól az ő népének és kegyeltjeinek, hogy vissza ne térjenek a bolondságra.[10]Bizonyára közel van az ő szabadítása az őt félőkhöz, hogy dicsőség lakozzék a mi földünkön. 4Móz. 25,7.12.13.1Sám. 2,30-33.[11]**Irgalmasság és hűség összetalálkoznak, igazság és békesség csókolgatják**

egymást. 4Móz. 20,8.11.12.[12]Hűség sarjad a földből, és igazság tekint alá az égből. Ésa. 4,2.3.[13]Az Úr is megadja a jót, és földünk is megtermi gyümölcsét. Zsolt. 67,7.Ésa. 4,4.5.[14]Igazság jár előtte és követi őt az ő lépéseinek útján. Bir. 3,5.

Zsolt 86

EZ IS EGY DE PROFUNDIS ZSOLTÁR, HASONLÍT AZ 51-RE: AZ EMBERI NYOMOR, BŰN MÉLYSÉGE, ISTEN SZERETETE

[1]Dávid imádsága. **Hajtsd hozzám Uram füledet, hallgass meg engem, mert nyomorult és szegény vagyok én!** 2Sám. 23,1.**[2]Tartsd meg életemet, mert kegyes vagyok én; mentsd meg én Istenem a te szolgádat, a ki bízik benned.** Ezék. 16,20.21. 2Kir. 16,3.17,17.**[3]Könyörülj én rajtam Uram, mert hozzád kiáltok minden napon![4]Vidámítsd meg a te szolgádnak lelkét, mert hozzád emelem fel Uram lelkemet.** Zsolt. 50,15.**[5]Mert te Uram jó vagy és kegyelmes és nagy irgalmasságú mindazokhoz, a kik hozzád kiáltanak.** Zsolt. 103,17.18.**[6]Figyelmezzél Uram az én imádságomra, és hallgasd meg az én könyörgésemnek szavát!** Bir. 2,13-15.**[7]Nyomorúságomnak idején hozzád kiáltok, mert te meghallgatsz engem.** Zsolt. 50,15.[8]Nincsen Uram hozzád hasonló az istenek között, és nincsenek hasonlók a te munkáidhoz! Zsolt. 95,3. Zsolt. 136,4.[9]Eljőnek a népek mind, a melyeket alkottál, és leborulnak előtted Uram, és dicsőítik a te nevedet. Malak. 1,11.[10]Mert nagy vagy te és csodadolgokat mívelsz; csak te vagy Isten egyedül! 5Móz. 30,1-5.**[11]Mutasd meg nékem a te útadat, hogy járhassak a te igazságodban, és teljes szívvel féljem nevedet.** Zsolt. 25,4.32,8. **Zsolt 51** [12]Dicsérlek téged Uram, Istenem, teljes szívemből, és dicsőítem a te nevedet örökké! 1Krón. 16,35.[13]Mert nagy én rajtam a te kegyelmed, és kiszabadítottad lelkemet a mélységes pokolból. Zsolt. 16,10.49,16.88,6.7.[14]Isten! Kevélyek támadtak fel ellenem, és kegyetlenek serege keresi lelkemet, a kik meg sem gondolnak téged. 1Sám. 24,12.[15]De te Uram, könyörülő és irgalmas Isten vagy, késedelmes a haragra, nagy kegyelmű és igazságú! 2Móz. 34,6.4Móz. 14,18.[16]Tekints reám és könyörülj rajtam! Add a te erődet a te szolgádnak, és szabadítsd meg a te szolgálóleányodnak fiát! Zsolt. 116,16.[17]Adj jelt nékem javamra, hogy lássák az én gyűlölőim és szégyenüljenek meg, a mikor te Uram megsegítesz és megvigasztalsz engem.

Zsolt 87

Katolikus:86

[1]Ének. A Kóráh fiainak zsoltára.A szent hegyeken vetette meg az ő fundamentomát. 1Krón. 25,1.26,1. Zsolt. 68,16-18.[2]Szereti az Úr Sionnak kapuit, jobban mint Jákóbnak minden hajlékát. Zsolt. 78,68.69.132,13.14.[3]Dicsőséges dolgokat beszélnek felőled, te Istennek városa! Szela. Zsolt. 48,3-9.76,4-7. **[4]Előszámlálom Égyiptomot és Bábelt, mint ismerőimet.** Ímé Filisztea és Tyrus Kússal együtt: ez ott született. Ésa. 49,6.7.Sof. 3,9.10.[5]És ezt mondják a Sion felől: Mind ez, mind amaz ott született, és ő, a Felséges, erősíti azt. Zsolt. 105,40.[6]Az Úr beírván, feljegyzi a népet: ez ott született! Szela. 2Krón. 33,9-11.**[7]És tánczolva énekelik: minden forrásaim te benned vannak.**

A PROTESTÁNSBÓL KIMARAD RÁHÁB (MIÉRT?)

Zsolt 88 DE PROFUNDIS ZSOLTÁR

[1]Ének. A Kóráh fiainak zsoltára. Az éneklőmesternek a Mahalath-lehannóthra. Az Ezrahita Hémán tanítása. 1Krón. 15,19.25,5.**[2]Uram, szabadításomnak Istene! Nappal kiáltok, éjjelente előtted vagyok:[3]Jusson elődbe imádságom, hajtsad füled az én kiáltozásomra![4]Mert betelt a lelkem nyomorúságokkal, és életem a Seolig jutott.** Zsolt. 123,3.4.**[5]Hasonlatossá lettem a sírba szállókhoz; olyan vagyok, mint az erejevesztett ember.[6]A holtak közt van az én helyem, mint a megölteknek, a kik koporsóban feküsznek, a kikről többé nem emlékezel, mert elszakasztattak a te kezedtől.** 2Móz. 16,31.5Móz. 32,28.**[7]Mély sírba vetettél be engem, sötétségbe, örvények közé.** Zsolt. 86,13.141,7.**[8]A te**

haragod reám nehezedett, és minden haboddal nyomtál engem. Szela. Zsolt. 42,8.9Elszakasztottad ismerőseimet tőlem, útálattá tettél előttök engem; berekesztettem és ki nem jöhetek. Ésa. 44,26.28.Zsolt. 126,1-3. Zak. 9,11.10Szemem megsenyvedett a nyomorúság miatt; kiáltalak téged Uram minden napon, hozzád terjengetem kezeimet. Zsolt. 38,11. Zsolt. 143,6.11Avagy a holtakkal teszel-é csodát? Felkelnek-é vajjon az árnyak, hogy dicsérjenek téged? Szela. Zsolt. 50,14.23.12Beszélik-é a koporsóban a te kegyelmedet, hűségedet a pusztulás helyén? Zsolt. 6,5.13Megtudhatják-é a sötétségben a te csodáidat, és igazságodat a feledékenység földén?14De én hozzád rimánkodom, Uram, és jó reggel elédbe jut az én imádságom: Zsolt. 5,4.**15Miért vetsz el hát Uram engem, és rejted el orczádat én tőlem?16Nyomorult és holteleven vagyok ifjúságomtól kezdve; viselem a te rettentéseidet, roskadozom.17Általmentek rajtam a te búsulásaid; a te szorongatásaid elemésztettek engem.** Zsolt. 42,8. vers 18.19.**18Körülvettek engem, mint a vizek egész napon; együttesen körülöveztek engem.** Jón. 1,15.**19Elszakasztottál tőlem barátot és rokont; ismerőseim a – setétség.**

Zsolt 89

PÁRBESZÉD AZ ÚR ÉS VÁLASZTOTT NÉPE KÖZÖTT

1Az Ezrahita Ethán tanítása.• 1Kir. 4,31.1Krón. 15,19.

NÉP

2Az Úrnak kegyelmességét hadd énekeljem örökké! Nemzetségről nemzetségre hirdetem a te hűséges voltodat az én számmal!3Mert azt mondom: Örökké megáll a te kegyelmességed, és megerősíted a te hűséges voltodat az egekben, mondván:

ÚR

4Szövetséget kötöttem az én választottammal, megesküdtem Dávidnak, az én szolgámnak: 2Sám. 7,11-16.23,5.**5Mindörökké megerősítem a te magodat, és nemzetségről nemzetségre megépítem a te királyi székedet. Szela.**

NÉP

6És az egek dicsérik a te csodadolgodat Uram; a te hűséges voltodat is a szentek gyülekezetében. Zsolt. 19,2.7Mert a felhőkben kicsoda hasonlatos az Úrhoz, s ki olyan, mint az Úr, az istenek fiai között? 2Móz. 15,11.Zsolt. 86,8.8Igen rettenetes Isten ő a szentek gyűlésében, és félelmetes mindazokra, a kik körülte vannak. Dán. 7,10.9Uram, Seregeknek Istene! Kicsoda olyan erős, mint te vagy Uram? És a te hűséges voltod körülvesz téged. vers 4.35.10Te uralkodol a tengernek kevélységén; mikor az ő habjai felemelkednek, te csendesíted le azokat. Jób 9,8.**11Te rontád meg Égyiptomot mintegy átdöféstet; erős karoddal elszélesztetted ellenségeidet.** Zsolt. 113,7-9.**12Tieid az egek, a föld is a tied: e világot minden benne valóval te fundáltad.** Zsolt. 24,1.2.50,12.13Az északot és a délt te teremtetted, a Thábor és a Hermon a te nevednek örvendeznek. Jób 9,3.14A te karod hatalommal teljes, a te kezed erős, a te jobbod méltóságos.15Igazság és jogosság a te királyi székednek alapja; kegyelem és hűség jár a te orczád előtt. vers 9.Zsolt. 97,2.16Boldog nép az, a mely megérti a kürt szavát; a te orczádnak világosságánál jár ez, oh Uram! Ésa. 2,5.17A te nevedben örvendeznek egész nap; és a te igazságodban felmagasztaltatnak. Zsolt. 105,3.18Mert az ő erejöknek ékessége te vagy; a te jóakaratoddal emeled fel a mi szarvunkat is. Zsolt. 75,11.132,17.19Mert az Úr a mi paizsunk, és Izráelnek Szentje a mi királyunk. Zsolt. 84,10.12.**20Akkor látásban szóltál a te kegyeltednek, és mondád:**

ÚR

Segítséget adtam a vitéznek, felmagasztaltam a népből választottat; 2Sám. 3,18. Zsolt. 78,70.71.2Sám. 7,8.9.**21Megtaláltam Dávidot, az én szolgámat; szent olajommal kentem fel őt,** 1Sám. 13,14.**22A kivel állandóan vele lesz az én kezem, sőt az én karom erősíti meg őt.**

1Móz. 49,8.10.[23]Nem nyomhatja őt el az ellenség, és a gonosz ember sem nyomorgatja meg őt; 4Móz. 24,17.18.2Sám. 8,2.[24]Mert ő előtte rontom meg az ő szorongatóit, és verem meg az ő gyűlölőit. Zsolt. 18,1-51.[25]És vele lesz az én hűségem és kegyelmem, és az én nevemmel magasztaltatik fel az ő szarva. Zsolt. 61,8. Zsolt. 132,17.18.[26]És rávetem az ő kezét a tengerre, és az ő jobbját a folyóvizekre. Zsolt. 72,8.2Sám. 8,12-15.10,19.[27]Ő így szólít engem: Atyám vagy te; én Istenem és szabadításom kősziklája! Zsolt. 18,2.[28]Én meg elsőszülöttemmé teszem őt és felebbvalóvá a föld királyainál. Zsolt. 2,7. 2Sám. 8,12.10,19.[29]Örökké megtartom néki az én kegyelmemet, és az én szövetségem bizonyos marad ő vele. 2Sám. 7,16.23,5.[30]És az ő magvát örökkévalóvá teszem, és az ő királyi székét, mint az egeknek napjait. 2Sám. 7,12-16.[31]Ha az ő fiai elhagyják az én törvényemet, és nem járnak az én végzéseim szerint; Zsolt. 35,12-25.41,10.[32]Ha az én rendeléseimet megtörik, és meg nem tartják az én parancsolatimat: Zsolt. 41,10.[33]Akkor vesszővel látogatom meg az ő bűnöket, és vereségekkel az ő álnokságukat;[34]De az én kegyelmemet nem vonom meg tőle, és az én hűséges voltomban nem hazudom.[35]Nem töröm meg az én szövetségemet, és a mi kijött az én számból, el nem változtatom. vers 4.9.[36]Megesküdtem egyszer az én szentségemre: vajjon megcsalhatnám-é Dávidot? vers 4.Zsid. 9,13.17.[37]Az ő magva örökké megmarad, és az ő királyi széke olyan előttem, mint a nap. 2Sám. 7,16.Luk. 1,32.33.[38]Megáll örökké, mint a hold, és bizonyos, mint a felhőben lévő bizonyság. Szela.

NÉP
[39]De te mégis elvetetted és megútáltad őt, és megharagudtál a te felkentedre. 1Kir. 9,2.4-9.[40]Felbontottad a te szolgáddal kötött szövetséget, földre tiportad az ő koronáját. 2Kir. 21,11-16.25,8-11.[41]Lerontottad az ő kőfalait mind; romokká tetted erősségeit. Jób 20,11.2Móz. 20,5.[42]Zsákmányolták őt mind az úton járók; gyalázattá lőn az ő szomszédai előtt.[43]Felmagasztaltad az ő szorongatóinak jobbját, és megvidámítottad minden ellenségét. 1Sám. 22,9.10.[44]Még fegyverének élét is elvetted, és nem segítetted őt a harczban.[45]Eltörlötted az ő fényességét, és az ő királyi székét a földre vetetted.[46]Az ő ifjúságának napjait megrövidítetted, gyalázatot borítottál reá. Szela.[47]**Meddig rejtegeted még magad, oh Uram, szüntelen, és ég a te haragod, mint a tűz? Zsolt. 79,5.77,8.[48]Emlékezzél meg rólam: mily rövid az élet! Mily semmire teremtetted te mind az embernek fiait! Zsolt. 90,9.10.**[49]Kicsoda oly erős, hogy éljen és ne lásson halált s megszabadítsa magát a Seolnak kezéből? Szela. Zsid. 9,27.Zsolt. 49,11.[50]Hol van a te előbbi kegyelmességed, Uram? Megesküdtél Dávidnak a te hűséges voltodra! vers 4.36.[51]Emlékezzél meg Uram a te szolgáidnak gyalázatjokról! hogy sok népnek gyalázatját hordozom keblemben,[52]A melyekkel gyaláztak a te ellenségeid Uram, a melyekkel gyalázták a te felkentednek lépéseit. [53]Áldott legyen az Úr mindörökké! Ámen és Ámen. Zsolt. 22,12.20.

Zsolt 90
[1]Mózesnek, az Isten emberének imádsága.Uram, te voltál nékünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre! 5Móz. 33,1.[2]**Minekelőtte hegyek lettek és föld és világ formáltaték, öröktől fogva mindörökké te vagy Isten. Péld. 8,24-29. Zsolt. 93,2.[3]Te visszatéríted a halandót a porba, és ezt mondod: Térjetek vissza embernek fiai! 1Móz. 3,19.[4]Mert ezer esztendő annyi előtted, mint a tegnapi nap, a mely elmúlt, és mint egy őrjárási idő éjjel. 2Pét. 2,8.**[5]Elragadod őket; olyanokká lesznek, mint az álom; mint a fű, a mely reggel sarjad; Jak. 1,10.Ésa. 40,6.7.[6]Reggel virágzik és sarjad, és estvére elhervad és megszárad. Mát. 22,44.Márk 12,36.Luk. 20,42.Csel. 2,34.35.Zsid. 1,13.[7]**Bizony megemésztetünk a te haragod által, és a te búsulásod miatt megromlunk![8]Elédbe vetetted a mi álnokságainkat; titkos bűneinket a te orczádnak világa elé. 4Móz. 14,11.21-23.29.[9]Bizony elmúlik minden mi napunk a te bosszúállásod miatt; megemésztjük a mi esztendeinket, mint a beszédet. Zsolt. 89,48.[10]A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolczvan esztendő, és**

nagyobb részök nyomorúság és fáradság, a mely gyorsan tovatünik, mintha repülnénk. vers 5.6.[11]Ki tudhatja a te haragodnak erejét, és a te félelmetességed szerint való bosszúállásodat? Jel. 14,14.16,14.20,8.[12]**Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.** Fil. 2,9.Zsid. 1,3.10.12.[13]Térj vissza Uram! meddig késel? és könyörülj a te szolgáidon.[14]Jó reggel elégíts meg minket a te kegyelmeddel, hogy örvendezzünk és vígadjunk minden mi időnkben.[15]Vidámíts meg minket a mi nyomorúságunk napjaihoz képest, az esztendőkhöz képest, a melyekben gonoszt láttunk.[16]Láttassék meg a te műved a te szolgáidon, és a te dicsőséged azoknak fiain. 4Móz. 14,24.31.[17]És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jó kedve mi rajtunk, és **a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nékünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá!** 2Móz. 16,35.

Zsolt 91

Jézus megkísértése, Morus, Laborczi Z. bácsi

[1]Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugoszik az.[2]Azt mondom az Úrnak: **Én oltalmam, váram, Istenem ő benne bízom!**[3]**Mert ő szabadít meg téged a madarásznak tőréből, a veszedelmes dögvésztől.** Zsolt. 124,7.[4]**Tollaival fedez be téged, és szárnyai alatt lészen oltalmad; paizs és pánczél az ő hűsége.** Zsolt. 57,2.5Móz. 32,11.12.[5]**Nem félhetsz az éjszakai ijesztéstől, a repülő nyíltól nappal;** Jób 5,19-21.[6]**A dögvésztől, a mely a homályban jár; a döghaláltól, a mely délben pusztít.** 1Krón. 21,15.[7]Elesnek mellőled ezeren, és jobb kezed felől tízezeren; és hozzád nem is közelít.[8]Bizony szemeiddel nézed és meglátod a gonoszoknak megbüntetését![9]Mert azt mondtad te: Az Úr az én oltalmam; a Felségest választottad a te hajlékoddá:[10]Nem illet téged a veszedelem, és csapás nem közelget a sátorodhoz; Zsolt. 121,6-8.[11]**Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden útadban.** Zsolt. 34,8.Zsid. 1,14.Mát. 4,6.[12]**Kézen hordoznak téged, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe.** Luk. 4,9-12.[13]**Oroszlánon és áspiskígyón jársz, megtaposod az oroszlánkölyköt és a sárkányt.** Jób 5,22.[14]Mivelhogy ragaszkodik hozzám, megszabadítom őt, felmagasztalom őt, mert ismeri az én nevemet! Zsolt. 9,11.[15]Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában: megmentem és megdicsőítem őt. Zsolt. 50,15.[16]Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én szabadításomat. Zsolt. 34,13.14.

Zsolt 92

GYÖNYÖRŰ KÖLTEMÉNY, ISTENDÍCSÉRET
SZEMBEÁLLÍTJA A NYUGODT ISTENFÉLŐT AZ OSTOBÁVAL

[1]Zsoltár, **ének szombat napra**. Dán. 2,20.[2]Jó dolog dicsérni az Urat, és éneket mondani a te nevednek, oh Felséges! Zsolt. 91,14.147,1.[3]Hirdetni jó reggel a te kegyelmedet, és éjjelente a te hűséges voltodat. Zsolt. 59,17.[4]Tíz húrú hegedűvel és lanttal, hárfán való zengedezéssel.[5]Mert megvidámítottál engem Uram a te cselekedeteddel, a te kezednek műveiben örvendezem.[6]**Mely nagyok Uram a te műveid, igen mélységesek a te gondolataid!** Zsolt. 8,2.104,24. Zsolt. 139,6.[7]A balgatag ember nem tudja, a bolond pedig nem érti meg ezt:[8]Hogy mikor felsarjaznak a gonoszok, mint a fű, és virágoznak mind a hamisság cselekedők, mindörökké elveszszenek ők; Zsolt. 37,2.9.10.73,4.18-20.[9]Te pedig Uram, magasságos vagy örökké! 2Móz. 13,3.[10]Mert ímé, a te ellenségeid elvesznek, és elszélednek mind a hamisság cselekedők! Zsolt. 5,5-7.[11]De magasra növeszted az én szarvamat, mint az egyszarvúét; elárasztatom csillogó olajjal. Zsolt. 18,3. 1Sám. 16,13.[12]És **legeltetem szememet** az én ellenségeimen, és az ellenem támadó gonosztevőkön mulat majd a **fülem.** Zsolt. 54,9.59,10.[13]**Az igaz virágzik, mint a pálmafa, növekedik, mint a czédrus a Libánonon.** Hós. 14,6.[14]**Plánták ők az Úrnak házában; a mi Istenünknek tornáczaiban virágzanak.** Zsolt. 52,10. **VÖ. 1 Zsolt** [15]Még a vén korban is gyümölcsöznek; kövérek és zöldellők

lesznek;[16]Hogy hirdessék, hogy **igazságos az Úr, az én kősziklám, és hogy nincsen hamisság benne!** Zsolt. 89,9.

Zsolt 93

ISTEN SZILÁRDSÁGA, HATALMASSÁGA MINDEN EMBERI, MULANDÓNÁL ERŐSEBB

[1]Uralkodik az Úr, méltóságot öltözött fel; felöltözött az Úr: hatalmat övezett magára; megerősítette a földet is, hogy meg ne induljon. Zsolt. 96,10.97,13.[2]Állandó a te királyi széked eleitől kezdve; öröktől fogva vagy te! Zsolt. 90,2.102,13.[3]**A folyóvizek Uram, a folyóvizek zúgnak, a folyóvizek hullámokat hánynak;** Zsolt. 46,4-5.[4]**A nagy vizek zúgásainál, a tengernek felséges morajlásánál felségesebb az Úr a magasságban.** Zsolt. 89,10.[5]A te bizonyságaid igen bizonyosak, a te házadat illeti Uram szentség, napok hosszáig! Ésa. 54,10.Luk. 16,17.

Zsolt 94

[1]Uram, bosszúállásnak Istene! Bosszúállásnak Istene, jelenj meg! 5Móz. 32,35.[2]Emelkedjél fel te, földnek birája, fizess meg a kevélyeknek! 1Móz. 18,25.[3]A hitetlenek, Uram, meddig még, meddig örvendeznek még a hitetlenek?[4]Piszkolódnak, keményen szólnak; kérkednek mindnyájan a hamisság cselekedői. Zsolt. 31,19.[5]A te népedet Uram tapossák, és nyomorgatják a te örökségedet.[6]Az özvegyet és jövevényt megölik, az árvákat is fojtogatják. Jób 22,9.31,21.22.[7]És ezt mondják: Nem látja az Úr, és nem veszi észre a Jákób Istene! Zsolt. 10,11.13.[8]Eszméljetek ti bolondok a nép között! És ti balgatagok, mikor tértek eszetekre? vers 3.7.Zsolt. 53,2.[9]A ki a fület plántálta, avagy nem hall-é? És a ki a szemet formálta, avagy nem lát-é? 2Móz. 4,11.[10]A ki megfeddi a népeket, avagy nem fenyít-é meg? Ő, a ki az embert tudományra tanítja: Zsolt. 33,15.[11]Az Úr tudja az embernek gondolatjait, hogy azok hiábavalók. 1Kor. 3,20.[12]Boldog ember az, a kit te megfeddesz Uram, és a kit megtanítasz a te törvényedre; Zsid. 12,6-8.[13]Hogy nyugalmat adj annak a veszedelem napján, míg megásták a vermet a hitetlennek![14]Bizony nem veti el az Úr az ő népét, és el nem hagyja az ő örökségét! Ésa. 54,10.[15]Mert igazságra fordul vissza az ítélet, és utána mennek mind az igazszívűek.[16]Kicsoda támad fel én mellettem a gonoszok ellen? Kicsoda áll mellém a hamisság cselekedők ellen? Zsolt. 27,10.[17]Ha az Úr nem lett volna segítségül nékem: már-már ott lakoznék lelkem a csendességben.[18]Mikor azt mondtam: Az én lábam eliszamodott: a te kegyelmed, Uram, megtámogatott engem. Zsolt. 73,2.[19]Mikor megsokasodtak bennem az én aggódásaim: a te vígasztalásaid megvidámították az én lelkemet. Zsolt. 73,21.23.[20]Van-é köze te hozzád a hamisság székének, a mely nyomorúságot szerez törvény színe alatt? Zsolt. 5,5-7.[21]Egybegyülekeznek az igaznak lelke ellen, és elkárhoztatják az ártatlannak vérét.[22]De kőváram lőn én nékem az Úr, és az én Istenem az én oltalmamnak kősziklája;[23]És visszafordítja reájok az ő álnokságukat, és az ő gonoszságukkal veszti el őket; elveszti őket az Úr, a mi Istenünk. Zsolt. 7,16.17.

Zsolt 95

Dicsőítő

[1]Jőjjetek el, örvendezzünk az Úrnak; vígadozzunk a mi szabadításunk kősziklájának! Zsolt. 33,1.[2]Menjünk elébe hálaadással; vígadozzunk néki zengedezésekkel.[3]Mert nagy Isten az Úr, és nagy király minden istenen felül. Zsolt. 86,8.[4]A kinek kezében vannak a földnek mélységei, és a hegyeknek magasságai is az övéi. Zsolt. 24,1.2.[5]A kié a tenger, és ő alkotta is azt, és a szárazföldet is az ő kezei formálták. 1Móz. 1,9.10.[6]Jőjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre az Úr előtt, a mi alkotónk előtt! Zsolt. 100,3.[7]**Mert ő a mi Istenünk, mi pedig az ő legelőjének népei és az ő kezének juhai vagyunk; vajha ma hallanátok az ő szavát.** Zsolt. 79,13.[8]**Ne keményítsétek meg a ti szíveteket,** mint Meribáhnál, mint Maszszáh napján a

pusztában: 2Móz. 17,1.[9]A hol megkisértettek engem a ti atyáitok; próbára tettek engem, jóllehet látták az én cselekedetemet. 2Móz. 6,17-21.10.22.23.[10]Negyven esztendeig bosszankodtam e nemzetségen, és mondám: Tévelygő szívű nép ők, és nem tudják ők az én útamat! 4Móz. 14,22.34.Zsid. 3,17.[11]A kiknek megesküdtem haragomban: Nem mennek be az én • nyugalmam helyére. 4Móz. 14,21-23.Zsid. 4,3.

Zsolt 96
Dicsőítő
[1]Énekeljetek az Úrnak új éneket; énekelj az Úrnak te egész föld! Ésa. 42,10.12.[2]Énekeljetek az Úrnak, áldjátok az ő nevét; hirdessétek napról-napra az ő szabadítását. Zsolt. 85,2-4.[3]Beszéljétek a népek között az ő dicsőségét, minden nemzet között az ő csodadolgait; Zsolt. 18,50.[4]Mert nagy az Úr és igen dicséretes, rettenetes minden isten felett.[5]Mert a nemzeteknek minden istene bálvány, az Úr pedig egeket alkotott. Zsid. 1,10.[6]Ékesség és fenség van előtte; tisztesség és méltóság az ő szent helyén. Zsolt. 56,5.12.[7]Adjatok az Úrnak népeknek nemzetségei: adjatok az Úrnak dicsőséget és tisztességet! Zsolt. 29,1.[8]Adjátok az Úrnak neve dicsőségét; hozzatok ajándékot és jőjjetek be az ő tornáczaiba! 5Móz. 32,3.Zsolt. 29,2.[9]Hajoljatok meg az Úr előtt szent ékességben; rettegjen előtte az egész föld! Zsolt. 78,69.[10]Mondjátok a népek között: Az Úr uralkodik; megerősítette a földet, hogy meg ne induljon; ő ítéli meg a népeket igazsággal. Zsolt. 93,1.97,8.9.[11]Örüljenek az egek és örvendezzen a föld; harsogjon a tenger és minden benne való![12]Viduljon a mező és minden, a mi rajta van; örvend akkor az erdő minden fája is,[13]Az Úrnak orczája előtt, mert eljön, mert eljön, hogy megítélje e földet. Megítéli majd a világot igazsággal, és a népeket az ő hűségével. Jel. 12,10-12. Zsolt. 98,9.

Zsolt 97
Isten hatalmasságáról
[1]Az Úr uralkodik, örüljön a föld; örvendezzenek a temérdek szigetek. Zsolt. 93,1.96,10.**[2]Felhő és homályosság van körülte; igazság és jogosság az ő székének erőssége. Zsolt. 18,9-15.** Cloud of Unknowing [3]Tűz jár előtte, és köröskörül elégeti az ő szorongatóit. Zsolt. 50,3.[4]Megvilágosítják az ő villámai a világot; látja és megretteg a föld.**[5]A hegyek, mint a viasz megolvadnak az Úr előtt, az egész földnek Ura előtt.[6]Az egek hirdetik az ő igazságát, és minden nép látja az ő dicsőségét. Zsolt. 19,2.[7]Megszégyenülnek mind a faragott képek szolgái, a kik bálványokkal dicsekednek; meghajolnak előtte mind az istenek. Ésa. 2,19-21.45,16. Zsolt. 82,1-6.**[8]Hallotta és örvendeze Sion, és örülének Júdának leányai a te ítéleteidnek Uram![9]Mert te felséges vagy Uram az egész földön, és igen felmagasztaltattál minden isten felett! Mát. 21,42.Márk 12,10.Luk. 20,17.Csel. 4,11.Róm. 9,33.1Pét. 2,4.7.[10]A kik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonoszt! Megőrzi ő az ő kegyeltjeinek lelkét; a gonoszok kezéből megszabadítja őket. Ámós 5,15.Róm. 12,9.[11]Világosság támad fel az igazra, és az egyenesszívűekre öröm. Eszt. 8,16.[12]Örüljetek igazak az Úrban, és tiszteljétek az ő szentséges emlékezetét! Zsolt. 32,11.33,1.

Zsolt 98
Ujjongó zsoltár: Tapsoljanak a folyók, a hegyek mind ujjongjanak
[1]Zsoltár.Énekeljetek az Úrnak új éneket, mert csodadolgokat cselekedett; megsegítette őt az ő jobbkeze és az ő szentséges karja. Ésa. 42,10. Ésa. 63,5-8.[2]Tudtul adta az Úr az ő szabadítását; a népek előtt megjelentette az ő igazságát. Ésa. 52,10.† Luk. 2,30.32.[3]Megemlékezett az ő kegyelméről és Izráel házához való hűségéről; látták a föld határai mind a mi Istenünknek szabadítását.[4]Vígan énekelj az Úrnak te egész föld; harsanjatok fel, örvendezzetek és zengedezzetek! Zsolt. 96,11-13.**[5]Zengedezzetek az Úrnak hárfával, hárfával és hangos énekléssel; 1Krón. 25,1.[6]Trombitákkal és kürtzengéssel vígadozzatok a király, az Úr**

előtt![7]Harsogjon a tenger és minden benne való, a világ és a kik lakoznak benne. Ésa. 44,23.24.[8]**A folyóvizek tapsoljanak, a hegyek együttesen örvendezzenek 5Móz. 26,16-19.[9]Az Úr előtt, mert eljön megítélni a földet;** megítéli a világot igazsággal és a népeket méltányossággal. Zsolt. 96,11-13.

Zsolt 99

[1]Az Úr uralkodik, reszkessenek a népek; Kérubokon ül, remegjen a föld! 2Móz. 25,18-22.[2]Nagy az Úr a Sionon, és magasságos ő minden nép felett. Zsolt. 132,13.14.[3]Tiszteljék a te nagy és rettenetes nevedet, - szent az! 2Sám. 6,2.[4]És tisztesség a királynak, a ki szereti a jogosságot! **Te megerősítetted az egyenességet; jogosságot és igazságot szereztél Jákóbban.[5]Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és boruljatok le az ő lábainak zsámolya elé; szent ő! vers 1.Zsolt. 132,7.**[6]Mózes és Áron az ő papjaival, és Sámuel az ő nevét segítségül hívókkal egybe, segítségül hívják vala az Urat, és meghallgatá őket. 2Móz. 32,11-14.Jer. 15,1.[7]Felhő-oszlopban szólt vala hozzájok; megőrizték az ő bizonyságtételét és rendeletét, a melyet adott vala nékik. 4Móz. 16,42-44.[8]Uram, mi Istenünk! Te meghallgattad őket, kegyelmes Isten voltál hozzájok; de bosszúálló az ő hiábavalóságaik miatt. 4Móz. 14,12.19-33.20,12.23-28.5Móz. 32,48-52.[9]Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és boruljatok le az ő szent hegyén; mert szent az Úr, a mi Istenünk!

Zsolt 100

[1]Hálaadó zsoltár.Vígan énekelj az Úrnak te egész föld![2]Szolgáljatok az Úrnak örvendezéssel; menjetek eléje vígassággal. Zsolt. 98,5.6.[3]Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten; ő alkotott minket és nem magunk; **az ő népe és az ő legelőinek juhai vagyunk. 2Sám. 7,23.24.**[4]Menjetek be az ő kapuin hálaadással, tornáczaiba dicséretekkel; **adjatok hálákat néki, áldjátok az ő nevét! Zsolt. 50,23.[5]Mert jó az Úr, örökkévaló az ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az ő hűsége! Zsolt. 118,1-4.**

Zsolt 101

A tökéletesség vágya

[1]Dávid zsoltára.Kegyelmet és igazságot énekelek; te néked zengek éneket, Uram! 2Sám. 23,1.[2]**Gondom van a tökéletes útra: mikor jössz el hozzám? Szívemnek tökéletessége szerint járok én az én házamban.**[3]Nem vetem a szemem hiábavaló dologra; a pártoskodók cselekedetét gyűlölöm: nincs köze hozzám. Zsolt. 26,5.119,113.[4]A csalárd szív távol van én tőlem, gonoszt nem ismerek. Zsolt. 15,1.4.[5]A ki titkon rágalmazza az ő felebarátját, elvesztem azt; a nagyralátót és a kevélyszívűt, azt el nem szenvedem. Péld. 6,16-19.[6]Szemmel tartom a föld hűségeseit, hogy mellettem lakozzanak; **a tökéletesség útjában járó, az szolgál engem. Zsolt. 119,63.**[7]Nem lakozik az én házamban, a ki csalárdságot mível; a ki hazugságot szól, nem állhat meg szemeim előtt. Zsolt. 15,1-5.26,4-6.[8]Reggelenként elvesztem e földnek latrait, hogy kigyomláljak az Úrnak városából minden gonosztevőt. Péld. 25,4.5.

Vö. Legyetek tökéletesek, mint a Ti mennyei Atyátok is tökéletes!

Zsolt 102

[1]A nyomorultnak imádsága, a mikor eleped és kiönti panaszát az Úr elé.[2]Uram, hallgasd meg az én imádságomat, és kiáltásom jusson te hozzád! Zsolt. 50,15.[3]Ne rejtsd el a te orczádat tőlem; mikor szorongatnak engem, hajtsd hozzám a te füledet; mikor kiáltok, hamar hallgass meg engem![4]Mert elenyésznek az én napjaim, mint a füst, és csontjaim, mint valami tűzhely, üszkösök. Jób 7,6.7.[5]Letaroltatott és megszáradt, mint a fű az én szívem; még kenyerem megevéséről is elfelejtkezem.[6]Nyögésemnek szavától csontom a húsomhoz ragadt. Jób 19,20.[7]**Hasonló vagyok a pusztai pelikánhoz; olyanná lettem, mint a bagoly a romokon.[8]Virrasztok és olyan vagyok, mint a magános madár a háztetőn.**[9]Minden napon

gyaláznak engem ellenségeim, csúfolóim esküsznek én reám.[10]Bizony a port eszem kenyér gyanánt, és italomat könyekkel vegyítem,[11]A te felindulásod és búsulásod miatt; mert felemeltél engem és földhöz vertél engem.**[12]Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék; magam pedig, mint a fű, megszáradtam.** Zsolt. 109,23.**[13]De te Uram örökké megmaradsz, és a te emlékezeted nemzetségről nemzetségre áll.**[14]Te kelj fel, könyörülj a Sionon! Mert ideje, hogy könyörülj rajta, mert eljött a megszabott idő. Jer. 29,10.11.Dán. 9,25.[15]Mert kedvelik a te szolgáid annak köveit, és a porát is kímélik. Ezsdr. 3,10-13.[16]És félik a népek az Úrnak nevét, és e földnek minden királya a te dicsőségedet; Zsolt. 72,10.11.[17]Mivelhogy az Úr megépítette a Siont, megláttatta magát az ő dicsőségében.[18]Oda fordult a gyámoltalanok imádsága felé, és azoknak imádságát meg nem útálta.**[19]Irattassék meg ez a következő nemzedéknek, és a teremtendő nép dicsérni fogja az Urat.** Zsolt. 126,1-3.Jer. 23,7.8.[20]Mert alátekintett az ő szentségének magaslatáról; a mennyekből a földre nézett le az Úr.[21]Hogy meghallja a fogolynak nyögését, és hogy feloldozza a halálnak fiait. Zsolt. 126,1-3.[22]Hogy hirdessék a Sionon az Úrnak nevét, és az ő dicséretét Jeruzsálemben.[23]Mikor egybegyűlnek a népek mindnyájan, és az országok, hogy szolgáljanak az Úrnak.[24]Megsanyargatta az én erőmet ez útban, megrövidítette napjaimat.[25]Ezt mondám: Én Istenem! Ne vígy el engem az én napjaimnak felén; a te esztendeid nemzedékek nemzedékéig tartanak. vers 14.Jer. 29,10.11.[26]Régente fundáltad a földet, s az egek is a te kezednek munkája. Zsolt. 8,4.[27]Azok elvesznek, de te megmaradsz; mindazok elavulnak, mint a ruha; mint az öltözetet, elváltoztatod azokat, és elváltoznak. Zsid. 1,10-12.[28]De te ugyanaz vagy, és a te esztendeid el nem fogynak.[29]A te szolgáidnak fiai megmaradnak, és az ő magvok erősen megáll előtted. Jer. 33,6-26.

Zsolt 103

[1]A Dávidé. **Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét.** 2Sám. 23,1.**[2]Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.** Zsolt. 18,1.51.**[3]A ki megbocsátja minden bűnödet, meggyógyítja minden betegségedet.** Zsolt. 32,5.2Sám. 12,13.**[4]A ki megváltja életedet a koporsótól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged.** Zsolt. 86,13.**[5]A ki jóval tölti be a te ékességedet, és megújul a te ifjúságod, mint a sasé.** Ésa. 40,31.[6]Igazságot cselekszik az Úr, és ítéletet minden elnyomottal. Zsolt. 146,7.Róm. 2,6-11.[7]Megismertette az ő útait Mózessel; Izráel fiaival az ő cselekedeteit. Zsolt. 147,19.20.[8]Könyörülő és irgalmas az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű. 2Móz. 34,6.[9]Nem feddődik minduntalan, és nem tartja meg haragját örökké. Jer. 3,12.15.[10]Nem bűneink szerint cselekszik velünk, és nem fizet nékünk a mi álnokságaink szerint. Siral. 3,22.**[11]Mert a milyen magas az ég a földtől, olyan nagy az ő kegyelme az őt félők iránt.[12]A milyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket.**[13]A milyen könyörülő az atya a fiakhoz, olyan könyörülő az Úr az őt félők iránt. Malak. 3,17.[14]Mert ő tudja a mi formáltatásunkat; megemlékezik róla, hogy por vagyunk. 1Móz. 2,7.[15]Az embernek napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mezőnek virága. Péld. 20,30.[16]Hogyha általmegy rajta a szél, nincsen többé, és az ő helye sem ismeri azt többé. Zsolt. 19,10.11.[17]De az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az őt félőkön, és az ő igazsága a fiaknak fiain; Zsolt. 84,12.13.Luk. 1,50.[18]Azokon, a kik megtartják az ő szövetségét és megemlékeznek az ő parancsolatjairól, hogy azokat megcselekedjék. 1Kir. 9,4-9.[19]Az Úr a mennyekbe helyheztette az ő székét és az ő uralkodása mindenre kihat. Zsolt. 68,34.[20]Áldjátok az Urat ő angyalai, ti hatalmas erejűek, a kik teljesítitek az ő rendeletét, hallgatván az ő rendeletének szavára. Zsid. 1,14.[21]Áldjátok az Urat minden ő serege: ő szolgái, akaratának teljesítői![22]Áldjátok az Urat minden ő teremtményei, az ő uralkodásának minden helyén! Áldjad én lelkem az Urat!

Zsolt 104

ISTENDICSÉRET GYÖNYÖRŰ TERMÉSZETI KÉPEKKEL.
AZ „UNIVERZUM TÁNCA” ISTEN TEREMTŐ, ALKOTÓ DALLAMÁRA

[1]Áldjad én lelkem az Urat! Uram én Istenem, nagy vagy te igen, ékességet és fenséget öltöztél magadra! Zsolt. 146,1.[2]A ki körülvette magát világossággal, mint egy öltözettel, és kiterjesztette az egeket, mint egy kárpitot; 1Tim. 6,16. Ésa. 40,22.[3]A ki vizeken építi fel az ő palotáját, a felhőket rendeli az ő szekerévé, jár a szeleknek szárnyain; Ésa. 18,2.[4]A ki a szeleket teszi követeivé, a lángoló tüzet szolgáivá.[5]Ő fundálta a földet az ő oszlopain, nem mozdul az meg soha örökké. Zsolt. 24,2.[6]Vízáradattal, mint egy ruhával borítottad be azt, a hegyek felett is vizek állottak vala. 1Móz. 1,9.10.7,19.24.[7]Egy kiáltásodtól eloszlának, és mennydörgésednek szavától szétriadának. 1Móz. 1,9.8,1.3.Jób 37,4.5.[8]Hegyek emelkedének fel és völgyek szállának alá arra a helyre, a melyet fundáltál nékik.[9]Határt vetettél, a melyet át nem hágnak, nem térnek vissza a földnek elborítására. Jób 38,20.21.Jer. 50,22.[10]A ki elbocsátja a forrásokat a völgyekbe, hogy folydogáljanak a hegyek között;[11]Megitassák a mezőnek minden állatát; a vadszamarak is megoltsák szomjúságukat.[12]Mellettök lakoznak az égnek madarai, az ágak közül hangicsálnak. Préd. 1,4.[13]A ki megöntözi a hegyeket az ő palotájából; a te munkáidnak gyümölcséből megelégíttetik a föld. Jób 38,26.27.[14]A ki füvet sarjaszt a barmoknak és növényeket az embereknek hasznára, hogy eledelt vegyenek a földből, Jer. 15,16.[15]És bort, a mely megvidámítja a halandónak szívét, fényesebbé teszi az orczát az olajnál; és kenyeret, a mely megerősíti a halandónak szívét. Péld. 31,6.7. 2Sám. 14,2.[16]Megelégíttetnek az Úrnak fái, a Libánonnak czédrusai, a melyeket plántált;[17]A melyeken madarak fészkelnek: az eszterág, a melynek a cziprusok a háza.[18]A magas hegyek a vadkecskéknek, a sziklák hörcsögöknek menedéke. Péld. 30,24.26.[19]**Teremtett holdat ünnepeknek mutatására; a napot, a mely lenyugovását tudja. 1Móz. 1,14-16.**[20]Szerzett setétséget, hogy éjszaka legyen, a melyben szétjárjanak a mezőnek összes vadai;[21]Az oroszlánkölykök, a melyek ordítanak a prédáért, sürgetvén Istentől eledelöket. Ésa. 31,4.[22]Ha felkél a nap, elrejtőznek és hajlékaikban heverésznek;[23]Az ember munkájára megy ki, és az ő dolgára mind estvéig.[24]**Mily számtalanok a te műveid, Uram! Mindazokat bölcsen alkottad meg, és betelt a föld a te gazdagságoddal. Ésa. 6,3.**[25]Ez a nagy és széles tenger! Itt vannak benne a megszámlálhatatlan csúszók; apró állatok nagyokkal együtt. Zsolt. 19,11.[26]Amott gályák járnak s czethal, a melyet azért formáltál, hogy játszadozzék benne. Jób 25,13.41,12-33.[27]Mindazok te reád néznek, hogy megadjad eledelüket alkalmas időben. Zsolt. 145,15.[28]Adsz nékik és ők takarnak; megnyitod kezedet, és megtelnek a te jóvoltoddal. Nehem. 10,29.[29]**Elfordítod orczádat, megháborodnak; elveszed a lelköket, kimulnak és porrá lesznek újra. Jób 34,14.15.**[30]**Kibocsátod a te lelkedet, megújulnak, és újjá teszed a földnek színét. Zsolt. 19,15.**[31]Legyen az Úrnak dicsőség örökké; örvendezzen az Úr az ő teremtményeiben; vers 24.[32]A ki, ha rátekint e földre, megrendül az; megilleti a hegyeket, és füstölögnek azok. 2Móz. 19,18.Zsolt. 18,8.[33]Éneklek az Úrnak egész életemben; zengedezek az én Istenemnek, a míg vagyok![34]Legyen kedves néki az én rebegésem; örvendezem én az Úrban;[35]Veszszenek el a bűnösök a földről, és a hitetlenek ne legyenek többé! Áldjad én lelkem az Urat; dicsérjétek az Urat!

Zsolt 105

ISTEN DÍCSÉRETE AZ ÜDVTÖRTÉNET NARRÁCIÓJÁVAL AZ EGYIPTOMBÓL VALÓ SZABADULÁSIG.

[1]Magasztaljátok az Urat, hívjátok segítségül az ő nevét, hirdessétek a népek között az ő cselekedeteit! Zsolt. 47,2-4.1Krón. 16,8-10.[2]Énekeljetek néki, zengedezzetek néki, beszéljétek el minden ő csodatételét.[3]Dicsekedjetek az ő szent nevével; örvendezzen azoknak a szívök, a kik keresik az Urat. Zsolt. 33,1.2.89,17.[4]Kívánjátok az Urat és az ő erejét; keressétek az ő orczáját szüntelen. Zsolt. 27,8.9.[5]Emlékezzetek meg az ő csodáiról, a melyeket cselekedett; jeleiről és az ő szájának ítéleteiről. Zsolt. 78,3-6.13-27.[6]Oh Ábrahámnak, az ő szolgájának magva; oh Jákóbnak, az ő választottának fiai! Malak. 1,2.3.[7]Ő, az Úr a mi Istenünk, az egész földre kihat az ő ítélete.[8]Megemlékezik az ő szövetségéről mindörökké; az ő rendeletéről, a

melyet megszabott ezer nemzetségiglen;[9]A melyet kötött Ábrahámmal, és az ő Izsáknak tett esküvéséről. 1Móz. 17,2.26,3.[10]És odaállatta azt Jákóbnak szabályul, Izráelnek örök szövetségül, 1Móz. 28,13-15.[11]Mondván: Néked adom Kanaán földét, sors szerint való örökségetekül. 1Móz. 13,15.[12]Mikor még csekély számmal valának, igen kevesen és mintegy zsellérek abban,[13]És egyik nemzettől a másikhoz bujdosának, egyik országból a másik néphez: 1Móz. 12,13.20,26.[14]Nem engedé, hogy valaki nyomorgassa őket, sőt királyokat is megfenyített miattok, mondván: 1Móz. 20,3.7.1Krón. 16,22.[15]Meg ne illessétek az én felkentjeimet, és az én prófétáimnak ne ártsatok! Zsolt. 26,5.[16]Mikor éhséget idéze elő a földön; és a kenyérnek minden botját eltöré, 1Móz. 42,2.[17]Elküldött előttük egy férfiút, Józsefet, a ki rabul adatott vala el; 1Móz. 27,28.39,20.45,7.[18]A lábait békóba szorították, ő maga vasban járt vala,[19]Mindazideig, a míg szava beteljesedett. Az Úr beszéde megpróbálta őt.[20]Elküldött a király és feloldotta őt, a népeken uralkodó, és szabaddá tette őt; 1Móz. 41,14.[21]Úrrá tevé őt az ő házán, és uralkodóvá minden jószágán; 1Móz. 41,40.[22]Hogy főembereit tetszése szerint kötöztethető, és véneit is bölcsességre taníthatá. Zsolt. 4,7.[23]És beméne Izráel Égyiptomba, s Jákób a Khám földén zsellérkedék. 1Móz. 46,6.[24]És igen megszaporítá az ő népét, és erősebbé tevé elnyomóinál. 2Móz. 1,7-10.[25]Elváltoztatá azoknak szívét, hogy gyűlöljék az ő népét, és álnokul cselekedjenek az ő szolgáival. 2Móz. 1,10.16.[26]Elküldte Mózest, az ő szolgáját, és Áront, a kit választott vala. 2Móz. 3,10.[27]Elvégezék azok között az ő jeleit, és a csodákat a Khám földén. 2Móz. 7,9.[28]Sötétséget bocsátott és elsötétítette azt, és azok nem engedetlenkedtek az ő rendeleteinek. 2Móz. 10,21-23.[29]Vizeiket vérré változtatá, és megölé az ő halaikat. 2Móz. 7,20.[30]Földjük békáktól hemzsege, még a királyuk termeiben is. 2Móz. 8,3.6.[31]Szólt, és támadának legyek és szúnyogok minden ő határukon.[32]Adott nékik eső gyanánt jégesőt, és lángoló tüzet a földjökre. 2Móz. 9,23.[33]És elvevé szőlőjüket és fügefájokat, és széttördelé határuknak élő fáit.[34]Szólt és támada sáska, és megszámlálhatatlan cserebogár. 2Móz. 10,13.[35]És megemészte minden növényt az ő földjökön, és az ő szántóföldjöknek gyümölcsét megemészté.[36]És megöle minden elsőszülöttet földjökön, minden erejöknek zsengéjét. 2Móz. 12,29.[37]És kihozá őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeikben nem volt beteges. 2Móz. 12,35.[38]Örült Égyiptom, mikor kijövének, mert a tőlök való félelem megszállta őket. 2Móz. 12,31-33.[39]Felhőt terjeszte ki, hogy befedezze őket, és tüzet, hogy világítson éjjel. 2Móz. 13,21.[40]Könyörgött és fürjeket hoza, és mennyei kenyérrel elégítette meg őket. 2Móz. 16,13.[41]Megnyitotta a kősziklát és víz zúdula ki, folyóként futott a sivatagon. Zsolt. 78,15.[42]Mert megemlékezett az ő szentséges igéretéről, a melyet tőn Ábrahámnak, az ő szolgájának. 1Móz. 15,14-16.[43]Kihozá azért az ő népét örömmel, és az ő választottait vígassággal. 2Móz. 14,8.[44]És nékik adá a pogányok földét, és öröklék a népek fáradságos szerzeményét. 5Móz. 6,10.11.[45]Azért, hogy megtartsák az ő rendeleteit és törvényeit megőrizzék. Dicsérjétek az Urat! 5Móz. 6,12.18.

Zsolt 106

AZ ÜDVTÖRTÉNET FOLYTATÁSA A PUSZAI VÁNDORLÁSIG – ISTEN MINDIG VELÜK VOLT.

[1]Dicsérjétek az Urat. Magasztaljátok az Urat, mert jó; mert örökkévaló az ő kegyelme. Zsolt. 107,1.1Krón. 16,7.[2]Ki beszélhetné el az Úr nagy tetteit? és jelenthetné ki minden dicsőségét? Zsolt. 105,27-41.[3]Boldog, a ki megtartja a törvényt, és igazán cselekszik minden időben. 5Móz. 27,1-14.[4]Emlékezzél reám, Uram, népedhez való jóságodért; jöjj el hozzám szabadításoddal,[5]Hogy láthassam választottaidhoz való jóvoltodat, és örvendezhessek néped örömében; hogy dicsekedjem a te örökségeddel![6]Vétkeztünk atyáinkkal együtt; bűnösök, gonoszok valánk.[7]Atyáink nem értették meg Égyiptomban csodáidat, nem emlegették meg kegyelmed nagyságát, hanem daczoskodtak a tengernél, a veres tengernél. 2Móz. 14,11.12.[8]De ő megsegíté őket az ő nevéért, hogy megismertesse a maga erejét. Ésa. 48,9.Ezék. 20,22.[9]Rákiálta a veres tengerre és kiszáradt, s úgy vivé őket a mélységeken, mint egy síkon.

2Móz. 14,21.22.[10]És kisegíté őket a gyűlölő kezéből; kimentette őket ellenség kezéből. 2Móz. 14,8.23-28.[11]Szorongatóikat víz borította el, egy sem maradt meg belőlük. 2Móz. 14,28.[12]És hittek az ő beszédeinek, és énekelték az ő dicséretét. 2Móz. 15,1-21.[13]Hirtelen elfeledék cselekedeteit; nem várák az ő tanácsát! 2Móz. 15,24.17,2.[14]Epekedés epeszté őket a pusztában, és próbára tevék Istent a sivatagon. 4Móz. 11,4.1Kor. 10,6.[15]És megadá nékik, a mit kivántak; és ösztövérséget bocsáta lelkökbe. 4Móz. 11,31.32.[16]És irigységre indulának Mózes ellen a táborban, az Úr szentje, Áron ellen. 4Móz. 16,2.3.13. 3Móz. 21,8.[17]Megnyilt a föld és elnyelé Dátánt, és beborítá Abirám seregét. 4Móz. 16,32.[18]És tűz gyulladt fel azok seregében, láng égeté el a gonoszokat. 4Móz. 16,35.[19]Borjút csináltak a Hóreb alatt, és hajlongtak az öntött bálvány előtt. 2Móz. 32,4-6.[20]Felcserélték az ő dicsőségöket: ökörnek képével, a mely füvet eszik. 1Sám. 24,10.[21]Elfeledkezének Istenről, szabadítójokról, a ki nagy dolgokat művelt Égyiptomban,[22]Csodákat a Khám országában, félelmetes dolgokat a veres tenger mellett. 1Krón. 1,8. vers 9.11.[23]Gondolta, hogy kipusztítja őket; de Mózes, az ő választottja, elébe állott a résre, hogy elfordítsa haragját, hogy el ne veszítse őket. 4Móz. 14,11-20.[24]És becsmérelték a kivánatos földet, nem hittek az ő igéretének. 4Móz. 14,2-4.[25]És morgolódtak sátraikban, és nem hallgattak az Úr szavára.[26]De ő felemelé kezét reájok, hogy lesújtsa őket a pusztában; 4Móz. 14,11.12.[27]S hogy a pogányok közé dobja magvaikat, és szétszórja őket a tartományokban. Ezék. 20,23.26.[28]Majd hozzácsapódtak a Baál-Peorhoz, és ették a holtak áldozatait. 4Móz. 25,3.9.[29]És felingerelték cselekedeteikkel, és zúdult reájok a csapás. 4Móz. 25,4-9.[30]Ekkor felállott Fineás és ítélt; és a csapásnak vége lőn.[31]És igazságul tulajdoníttaték néki firól-fira mindörökké. 4Móz. 25,7.12.13.1Sám. 2,30-33.[32]Megharagíták a Meribáh vizeinél is, és baja támadt Mózesnek miattok, 4Móz. 20,8.11.12.[33]Mert megkeseríték az ő szívét, és gondatlanul szólt ajkaival.[34]Nem irották ki a népeket sem, a mint utasította őket az Úr. 5Móz. 7,1.2.[35]Sőt összeelegyedtek a pogányokkal, és eltanulták cselekedeteiket. Bir. 3,5.[36]És tisztelték azoknak bálványait, és tőrré levének azok reájok. Zsolt. 48,2.4.12.13.[37]És feláldozák fiaikat és leányaikat az ördögöknek, Ezék. 16,20.21. 2Kir. 16,3.17,17.[38]És ártatlan vért ontának: fiaik és leányaik vérét, a kiket Kanaán bálványainak áldoztak, és megfertőzteték a föld öldökléssel.• 2Sám. 5,6.9.[39]És tisztátalanokká lőnek cselekedeteikben, és paráznákká tetteikben. Bir. 2,13.10,18.19.[40]De felgyúlt az Úr haragja népe ellen, és megútálta az ő örökségét. Zsolt. 78,79.[41]És odaadá őket pogányok kezébe, és gyűlölőik uralkodtak rajtok. Bir. 2,13-15.[42]És sanyargatták őket ellenségeik, és görnyedtek azoknak hatalma alatt! Zsolt. 132,12.13.2Krón. 6,6.[43]Számtalanszor megmentette őket, de ők felháborították szándékaikkal, és mélyebben merültek bűneikbe. Bir. 2,16.18. Jer. 15,6.[44]De reájok tekintett a nyomorúság napján, mikor meghallgatá rimánkodásukat;[45]És megemlékezett velök kötött szövetségéről, és nagy kegyelmessége szerint megengesztelődék. 5Móz. 30,1-5.[46]És könyörületességre indítá irántok mindazokat, a kik őket fogva elvivék. 2Kir. 25,27-30.[47]Segíts meg minket, Urunk Istenünk, és gyűjts össze minket a pogányok közül, hogy dicsőítsük a te szent nevedet, és dicsekedjünk a te dicséreteddel. 1Krón. 16,35.[48]Áldott legyen az Úr, Izráel Istene örökkön örökké, és minden nép mondja: Ámen. Dicsérjétek az Urat. 2Sám. 5,17.8,1-14.2Sám. 10,1-9.

Zsolt 107

ISTEN HATALMA ÉS MEGMENTŐ SZERETETE A MÉLYSÉGBE ZUHANT BŰNÖSÖK IRÁNT- SZÉP KONTRASZTOK!

[1]**Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert örökkévaló az ő kegyelme.** **Ésa. 3,11.**[2]Ezt mondják az Úrnak megváltottai, a kiket megváltott a szorongatónak kezéből; Zsolt. 69,16.Ésa. 8,7.8.[3]És a kiket összegyűjtött a különböző földekről: napkelet és napnyugot felől, északról és a tenger felől. Zsolt. 106,27.[4]Bujdostak a pusztában, a sivatagban; lakó-város felé utat nem találtak vala.[5]Éhesek és szomjasok valának; lelkök is elepedt bennök. Zsolt. 91,3.[6]De az Úrhoz kiáltának szorultságukban; sanyarúságukból megmenté őket. 5Móz. 32,10-14.[7]És vezeté őket egyenes útra, hogy lakó-városhoz juthassanak. Zsolt. 78,68.69.[8]Adjanak hálát az Úrnak az ő

kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért, Zsolt. 34,8.[9]Hogy megelégíté a szomjúhozó lelket, és az éhező lelket betölté jóval! Zsolt. 105,40.[10]A kik setétségben és a halálnak árnyékában ülnek, megkötöztetvén nyomorúsággal és vassal; 2Krón. 33,9-11.[11]Mert ellenszegültek az Isten beszédének, és a Felségesnek tanácsát megútálták; Zsolt. 5,5-7. Gal. 6,16.[12]Azért megalázta az ő szívöket nyomorúsággal: elestek és nem volt segítségök. 2Krón. 33,12.13.[13]**De az Úrhoz kiáltának szorultságukban, sanyarúságukból kiszabadítá őket. Sof. 3,20.[14]Kihozá őket a setétségből és a halálnak árnyékából, köteleiket pedig elszaggatá.[15]Adjanak hálát az Úrnak az ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért, 2Krón. 15,13.16,35.[16]Hogy összetöré az ércz-kapukat, és a vas-zárakat letördelé!**[17]A balgatagok az ő gonoszságuknak útjáért, és az ő hamisságukért nyomorgattattak. 2Móz. 16,31.5Móz. 32,28.[18]Minden étket útála az ő lelkök, és a halál kapujához közelgetének. Jób 33,20.[19]De az Úrhoz kiáltának szorultságukban: sanyarúságukból kiszabadította őket. vers 12.14.[20]**Kibocsátá az ő szavát és meggyógyítá őket, és kimenté őket az ő vermeikből. Ésa. 44,26.28.Zsolt. 126,1-3. Zak. 9,11.[21]Adjanak hálát az Úrnak az ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért, Zsolt. 126,3.**[22]És áldozzanak hálaadásnak áldozataival, és hirdessék az ő cselekedeteit örvendezéssel! Zsolt. 50,14.23.[23]A kik hajókon tengerre szállnak, és a nagy vizeken kalmárkodnak, vers 3-6.Zsolt. 1,1-3.[24]Azok látták az Úrnak dolgait, és az ő csodáit a mélységben. Zsolt. 37,25.26.[25]Szólott ugyanis és szélvészt támaszta, a mely felduzzasztá a habokat. Jón. 1,4.[26]Az égig emelkedének, a fenékig sülyedének; lelkök elolvada az inségben.[27]Szédülének és tántorgának, mint a részeg, és minden bölcsességöknek esze vész vala. Zsolt. 132,13.14.[28]**De az Úrhoz kiáltának az ő szorultságukban, és sanyarúságukból kivezeté őket. Jón. 1,5.6.[29]Megállítá a szélvészt, hogy csillapodjék, és megcsendesedtek a habok. Jón. 1,15.[30]És örülének, hogy lecsillapodtak vala, és vezérlé őket az ő kívánságuknak partjára.**[31]Adjanak hálát az Úrnak az ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért![32]És magasztalják fel őt a népnek gyülekezetében, és dicsérjék őt a vének ülésében! 2Sám. 7,9.10.[33]Folyóvizeket tett vala pusztává, és vízforrásokat szárazzá; Zsolt. 46,6.7.48,3-9.76,3-7.[34]Gyümölcstermő földet meddő földdé, a rajta lakó népnek gonoszsága miatt. 5Móz. 28,20.24,38-42.[35]Pusztaságot tett vala álló tavakká, és kiaszott földet vízforrásokká.[36]És telepített oda éhezőket, hogy lakó-városokat építsenek.[37]És mezőket vetének be és szőlőket plántálának, hogy hasznos gyümölcsöt szerezzenek. Ésa. 41,18-20.[38]És megáldá őket és igen megszaporodának, és barmaikat sem kevesbítette meg. Jób 12,23.[39]De megkevesedtek és meggörnyedtek vala ínség, nyomorúság és keserűség miatt. Zsolt. 25,11. Jób 14,16-18.[40]Gyalázatot zúdított a fejedelmekre, és bujdostatta őket út nélkül való kietlenben. Jób 12,21.[41]De felemelé a nyomorultat az ínségből, és hasonlóvá tette a nemzetségeket a juhnyájhoz. Zsolt. 113,7-9.[42]Látják az igazak és örvendeznek, és minden gonoszság megtartóztatja az ő száját. Zsolt. 34,3.4. Jób 5,16.[43]A bölcs, az eszébe veszi ezeket, és meggondolják az Úrnak kegyelmességét! vers 30-41.

Zsolt 108

[1]Ének. Dávid zsoltára. Ésa. 4,3.[2]Kész az én szívem, oh Isten, hadd énekeljek és zengedezzek; az én dicsőségem is kész. Zsolt. 57,8.9.[3]Serkenj fel te lant és hárfa, hadd keltsem fel a hajnalt![4]Hálát adok néked a népek között Uram, és zengedezek néked a nemzetek között! Zsolt. 18,50.51.[5]**Mert nagy, egek felett való a te kegyelmed, és a felhőkig ér a te hűséges voltod! Zsolt. 36,6.57,10.12.[6]Magasztaltassál fel, oh Isten, az egek felett, és dicsőséged legyen az egész földön!**[7]Hogy megszabaduljanak a te szeretteid, segíts a te jobb kezeddel és hallgass meg engem! Zsolt. 18,18.[8]Az ő szentélyében szólott az Isten: Örvendezek, hogy eloszthatom Sikhemet, és felmérhetem Sukkothnak völgyét. Zsolt. 110,2.60,8-14.[9]Enyém Gileád, enyém Manassé; Efraim az én fejemnek védelme, Júda az én törvényrendelőm. 1Móz. 49,8.10.[10]Moáb az én mosdómedenczém, Edomra az én saruimat vetem, Filistea felett kaczagok. 4Móz. 24,17.18.2Sám. 8,2.[11]Kicsoda visz el engem a kerített városba? kicsoda vezérel engem

Edomig? 1Krón. 18,13.[12]Nem te vagy-é, oh Isten, a ki megvetettél minket, hogy ki ne menj, oh Isten, a mi seregeinkkel? Zsolt. 18,30.[13]Adj szabadulást nékünk az ellenségtől, mert hiábavaló az emberi segítség! vers 5.1Sám. 31,1-6.[14]Istennel hatalmasan cselekszünk, és ő megtapodja ellenségeinket. 2Sám. 10,12.13. Zsolt. 60,11.12.

Zsolt 109

[1]Az éneklőmesternek, Dávidé; zsoltár.Én dicséretemnek Istene, ne hallgass! 1Krón. 25,1.[2]Mert a gonosznak szája és az álnokságnak szája felnyilt ellenem, hazug nyelvvel beszélnek én velem. Zsolt. 27,12.1Sám. 24,10.[3]És körülvesznek engem gyűlöléses beszédekkel, és ostromolnak engem ok nélkül. 1Krón. 21,26.22,1.2.[4]Szeretetemért ellenkeznek velem, én pedig imádkozom. Zsolt. 35,12-25.41,10.[5]Roszszal fizetnek nékem a jóért, és gyűlölséggel az én szeretetemért. Zsolt. 41,10.[6]Állíts fölibe gonoszt, és vádló álljon az ő jobb keze felől. 2Krón. 6,41.[7]Mikor törvénykezik, mint gonosz jőjjön ki; még az imádsága is bűnné legyen. vers 11.12.1Kir. 11,36.[8]Életének napjai kevesek legyenek, és a hivatalát más foglalja el. 1Sám. 21,7.Csel. 1,20.

ÁTOKZSOLTÁR

[9]Fiai legyenek árvákká, a felesége pedig özvegygyé. Jób 20,10.[10]És bujdossanak az ő fiai és kolduljanak, és elpusztult helyeiktől távol keressenek eledelt. 2Móz. 30,23-33.[11]Foglalja le minden jószágát az uzsorás, és idegenek ragadozzák el szerzeményét. Én. 4,8.[12]Ne legyen néki, a ki kegyelmet mutasson iránta, és ne legyen, a ki könyörüljön az ő árváin![13]Veszszen ki az ő maradéka; a második nemzedékben töröltessék el a nevök! Zsolt. 21,11.[14]Atyáinak álnoksága emlékezetben legyen az Úr előtt, és anyjának bűne el ne töröltessék! Jób 20,11.2Móz. 20,5.[15]Mindenkor az Úr előtt legyenek, és emlékezetök is veszszen ki e földről,[16]A miatt, hogy nem gondolt arra, hogy kegyelmet gyakoroljon és üldözte a szegény és nyomorult embert, és a megkeseredett szívűt, hogy megölje. 1Sám. 22,9.10.[17]Mivelhogy szerette az átkot, azért érte el őt; és mivel nem volt kedve az áldáshoz, azért távozék az el ő tőle. Zsolt. 118,1.[18]Úgy öltözte fel az átkot, mint a ruháját, azért ment beléje, mint a víz, és az ő csontjaiba, mint az olaj. 2Móz. 19,5.6.1Pét. 2,9.[19]Legyen az néki palástul, a melybe beburkolódzik, és övül, a melylyel mindenkor övezze magát. 2Móz. 15,11.Zsolt. 86,8.[20]Ez legyen jutalmok az Úrtól az én vádolóimnak, és a kik rosszat beszélnek az én lelkemre. Zsolt. 115,3.[21]De te, én Uram, Istenem, bánj velem a te nevedért; mivelhogy jó a te kegyelmed, szabadíts meg engem! Jer. 10,13.[22]Mert szegény és nyomorult vagyok én, még a szívem is megsebesíttetett én bennem. 2Móz. 12,29.[23]Úgy hanyatlom el, mint az árnyék az ő megnyúlásakor; ide s tova hányattatom, mint a sáska. Zsolt. 102,12.[24]Térdeim tántorognak az éhségtől, és testem megfogyatkozott a kövérségtől. Józs. 12,1-24.[25]Sőt gyalázatossá lettem előttök; ha látnak engem, fejöket csóválják. Zsolt. 69,13.[26]Segíts meg engem, Uram Isten; szabadíts meg engem a te kegyelmed szerint! Zsolt. 22,12.20.[27]Hadd tudják meg, hogy a te kezed munkája ez, hogy te cselekedted ezt, Uram! Zsolt. 102,13.[28]Átkozzanak ők, de te áldj meg! Feltámadnak, de szégyenüljenek meg és örvendezzen a te szolgád. Zsolt. 40,15.16.*[29]Öltözzenek az én vádlóim gyalázatba, és burkolózzanak szégyenökbe, mint egy köpenybe!* Zsolt. 40,15.[30]Hálát adok az Úrnak felettébb az én számmal, és dicsérem őt a sokaság közepette! Zsolt. 22,23.[31]Mert jobb keze felől áll a szegénynek, hogy megszabadítsa azoktól, a kik elítélik annak lelkét. Zsolt. 16,8.110,5.

Zsolt 110

MESSIÁSI ZSOLTÁR – KRISZTUSRÓL SZÓL

[1]Dávidé; zsoltár. Monda az Úr az én uramnak: **Ülj az én jobbomon, a míg ellenségeidet zsámolyul vetem a te lábaid alá. Mát. 22,44.Márk 12,36.Luk. 20,42.Csel. 2,34.35.Zsid. 1,13.[2]A te hatalmad pálczáját kinyújtja az Úr Sionból, mondván: Uralkodjál ellenségeid között![3]A te néped készséggel siet a te sereggyűjtésed napján, szentséges öltözetekben; hajnalpir méhéből leszen ifjaidnak harmatja.[4]Megesküdt az Úr és meg nem másítja: Pap**

vagy te örökké Melkhisedek rendje szerint. Zsid. 5,6.6,20.7,17.**5Az Úr a te jobbod felől; megrontja az ő haragja napján a királyokat;** Zsolt. 2,9.12.**6Ítéletet tart a nemzetek között; telve lesz holttestekkel;** összezúz messze földön minden főt. Jel. 14,14.16,14.20,8.7Az út mellett való patakból iszik; ezért emeli fel az ő fejét. Fil. 2,9.Zsid. 1,3.10.12.

Zsolt 111

1Dícsérjétek az Urat. Dicsérem az Urat teljes szívből: az igazak környezetében és a gyülekezetben. Zsolt. 72,18.2Nagyok az Úrnak cselekedetei; kivánatosak mindazoknak, a kik gyönyörködnek azokban. Jer. 10,12.3Dicsőség és méltóság az ő cselekedete és igazsága megmarad mindvégig. Zsolt. 24,2.4Emlékezetet szerzett az ő csudálatos dolgainak; kegyelmes és irgalmas az Úr. 1Móz. 1,16-18.5Eledelt ad az őt félőknek; megemlékezik az ő szövetségéről örökké. 2Móz. 16,35.6Cselekedeteinek erejét tudtul adta az ő népének, nékik adván a pogányok örökségét.7Kezeinek cselekedetei hűség és igazság; minden ő végzése tökéletes. 2Móz. 12,29.8Megingathatlanok örökké és mindvégig; hívségből és egyenességből származottak. 2Móz. 12,31-37.9Váltságot küldött az ő népének, elrendelte szövetségét örökre; szent és rettenetes az ő neve.**10A bölcseség kezdete az Úrnak félelme;** jó belátása van mindenkinek, a ki ezt gyakorolja; annak dicsérete megmarad mindvégig. Jób 28,28.Péld. 9,10.

Zsolt 112

1Dicsérjétek az Urat. Boldog az ember, a ki féli az Urat, és az ő parancsolataiban igen gyönyörködik. Zsolt. 1,1-3.2Hős lesz annak magva a földön; a hívek nemzedéke megáldatik.3Gazdagság és bőség lesz annak házában, s igazsága mindvégig megmarad. 2Móz. 15,22.4Az igazakra világosság fénylik a sötétben: attól a ki irgalmas, kegyelmes és igaz. 4Móz. 21,21-25.5Jó annak az embernek, a ki könyörül és kölcsön ad; dolgait pedig igazán végezi.**6Mivelhogy soha sem ingadoz: örök emlékezetben lesz az igaz.** 4Móz. 21,21-25.**7Semmi rossz hírtől nem fél; szíve erős, az Úrban bizakodó.** 4Móz. 21,33-35.**8Rendületlen az ő szíve; nem fél, míglen ellenségeire lenéz.**9Osztogat, adakozik a szegényeknek; igazsága megmarad mindvégig; az ő szarva felemeltetik dicsőséggel. 2Kor. 9,8.9.10Látja ezt a gonosz és dühöng; fogait csikorgatja és eleped; a gonoszok kívánsága semmivé lesz. **1-9 KONTRASZTJA 1.10-EL! KÁR**

Zsolt 113

1Dicsérjétek az Urat. Dicsérjétek az Úrnak szolgái! dicsérjétek az Úrnak nevét,2Áldott legyen az Úr neve mostantól fogva és örökké! Dán. 2,20.3Napkelettől fogva napnyugotig dicsértessék az Úr neve! Malak. 1,11.4Felmagasztaltatott az Úr minden pogány nép felett; dicsősége túl van az egeken. Jer. 39,9.5Kicsoda hasonló az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, a ki a magasságban lakozik?6A ki magát megalázva, tekint szét mennyen és földön; 2Kir. 25,1.11.7A ki felemeli az alacsonyt a porból, és a szűkölködőt kivonszsza a sárból, 1Sám. 2,8.Zsolt. 107,41.8Hogy odaültesse őket a főemberek közé, az ő népének főemberei közé; Jer. 51,50.9A ki beülteti a meddőt a házba, mint magzatoknak anyját, nagy örömre. Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 114

ISTEN MEGSZABADÍTÓ TETTEIRŐL ÉLÉNK TERMÉSZETI KÉPEKKEL

1Mikor Izráel népe kijöve Égyiptomból, Jákóbnak házanépe az idegen nép közül: 2Móz. 13,3.2Júda lőn az ő szentséges népe és Izráel az ő királysága. Jer. 50,1-3.51,1-49.**3A tenger látá őt és elfutamodék; a Jordán hátrafordula.** 2Móz. 14,21. Józs. 3,13.16.**4A hegyek szöknek vala, mint a kosok,** s a halmok, mint a juhoknak bárányai. Zsolt. 9,2. Zsolt. 82,1.6.5Mi a bajod, te tenger, hogy megfutamodál, és te Jordán, hogy hátrafordulál? Zsolt. 132,7.6Hegyek, hogy szöktök vala, mint a kosok? Ti halmok, mint a juhoknak bárányai?7Indulj meg te föld az Úr

orczája előtt, a Jákób Istene előtt, Zsolt. 68,32.33.[8]A ki átváltoztatja a kősziklát álló tóvá, és a szirtet vizek forrásává. 2Móz. 17,6.

Zsolt 115

AZ IGAZ ISTENNEL SZEMBEN A BÁLVÁNYOK ÉS AZOK KÉSZÍTŐI

[1]**Nem nékünk Uram, nem nékünk, hanem a te nevednek adj dicsőséget, a te kegyelmedért és hívségedért! Zsolt. 113,6-8.Ésa. 66,2.**[2]Miért mondanák a pogányok: Hol van hát az ő Istenök? Zsolt. 79,10.[3]Pedig a mi Istenünk az égben van, és a mit akar, azt mind megcselekszi. Zsolt. 57,3.Fil. 1,6. 2Sám. 3,18.7,12.16.[4]Azoknak bálványa ezüst és arany, emberi kezek munkája. 2Sám. 23,1. Zsolt. 17,3.Jer. 12,3.[5]Szájok van, de nem szólanak; szemeik vannak, de nem látnak; 5Móz. 4,28.Jer. 10,3-5.[6]Füleik vannak, de nem hallanak; orruk van, de nem szagolnak;[7]Kezeik vannak, de nem tapintanak, lábaik vannak, de nem járnak, nem szólanak az ő torkukkal. Zsolt. 44,22.[8]Hasonlók legyenek azokhoz készítőik, és mindazok, a kik bíznak bennök![9]Izráel! te az Úrban bízzál; az ilyenek segítsége és paizsa ő. Zsolt. 92,6.[10]Áronnak háza! az Úrban bízzál; az ilyenek segítsége és paizsa ő.[11]A kik félitek az Urat, az Úrban bízzatok; az ilyenek segítsége és paizsa ő. Ámós 9,2.[12]Az Úr megemlékezik mi rólunk és megáld minket; megáldja Izráel házát, megáldja Áronnak házát.[13]Megáldja azokat, a kik félik az Urat, a kicsinyeket és a nagyokat.[14]Szaporítson titeket az Úr, titeket és a ti fiaitokat.[15]Áldottai vagytok ti az Úrnak, a ki teremtette a mennyet és a földet. vers 2.4.[16]Az egek az Úrnak egei, de a földet az ember fiainak adta.[17]Nem a meghaltak dicsérik az Urat, sem nem azok, a kik alászállanak a csendességbe.[18]De mi áldjuk az Urat mostantól fogva mindörökké. Dicsérjétek az Urat! Jób 10,10-12.

Zsolt 116

[1]Szeretem az Urat, mert meghallgatja esedezéseim szavát.[2]Mert az ő fülét felém fordítja, azért segítségül hívom őt egész életemben. Zsolt. 40,6.71,15.[3]**Körülvettek engem a halál kötelei, és a pokol szorongattatásai támadtak meg engem; nyomorúságba és ínségbe jutottam. 2Sám. 22,5.6.Zsolt. 18,5.6.**[4]És az Úrnak nevét segítségül hívám: Kérlek Uram, szabadítsd meg az én lelkemet![5]Az Úr kegyelmes és igaz, és a mi Istenünk irgalmas.[6]Az Úr megőrzi az alázatosokat; én ügyefogyott voltam és megszabadított engem. Zsolt. 101,4-8.Jel. 2,6.[7]Térj meg én lelkem a te nyugodalmadba, mert az Úr jól tett teveled. Zsolt. 13,6.[8]Minthogy megszabadítottad lelkemet a haláltól, szemeimet a könyhullatástól és lábamat az eséstől: Zsolt. 26,2.[9]Az Úr orczája előtt fogok járni az élőknek földén.[10]Hittem, azért szóltam; noha igen megaláztatott valék. 2Kor. 4,13.[11]**Csüggedezésemben ezt mondtam én: Minden ember hazug. Róm. 3,4.**[12]Mivel fizessek az Úrnak minden hozzám való jótéteményéért?[13]A szabadulásért való poharat felemelem, és az Úrnak nevét hívom segítségül. Róm. 3,13.Jak. 3,8.[14]Az Úr iránt való fogadásaimat megadom az ő egész népe előtt. Zsolt. 22,26.[15]Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála. Zsolt. 7,16.17.[16]Uram! én bizonyára a te szolgád vagyok; szolgád vagyok én, a te szolgáló leányodnak fia, te oldoztad ki az én köteleimet.[17]**Néked áldozom hálaadásnak áldozatával, és az Úr nevét hívom segítségül. 2Sám. 7,9.**[18]Az Úr iránt való fogadásaimat megadom az ő egész népe előtt, Zsolt. 50,14.[19]Az Úr házának tornáczaiban, te benned, oh Jeruzsálem! Dicsérjétek az Urat! Zsolt. 7,16.17.

Zsolt 117

[1]Dicsérjétek az Urat mind, ti pogányok; magasztalják őt mind a népek! Róm. 15,11.[2]Mert nagy az ő kegyelmessége mi hozzánk, és az Úrnak igazsága megmarad örökké. Dicsérjétek az Urat! Zsolt. 36,6.

Zsolt 118

[1]Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert örökkévaló az ő kegyelme! Zsolt. 106,1.**[2]Mondja hát Izráel, hogy örökkévaló az ő kegyelme!** Zsolt. 92,13-16.**[3]Mondja hát az Áron háza, hogy örökkévaló az ő kegyelme!**[4]Mondják hát, a kik félik az Urat, hogy örökkévaló az ő kegyelme! 2Móz. 30,7.9. Zsolt. 134,2.[5]Szükségemben segítségül hívám az Urat, meghallgatott és tágas térre tett engem az Úr. Zsolt. 116,3.4.6.**[6]Velem van az Úr, nem félek; mit árthat nékem ember?** Zsolt. 56,5.12.**[7]Velem van az Úr az én segítőim közt,** és nézni fogok az én gyűlölőimre. Péld. 10,20.[8]Jobb az Úrban bízni, mint emberekben reménykedni. Zsolt. 62,9.10.146,3-5.Jer. 17,5.7.[9]Jobb az Úrban bízni, mint főemberekben reménykedni. Zsolt. 88,6.7.Ésa. 27,19.[10]Körülvettek engem mind a pogányok, de az Úr nevében elvesztém őket. Zsolt. 123,2.[11]Körülvettek, bizony körülvettek engem, de az Úr nevében elvesztém őket. Zsolt. 140,6.[12]Körülvettek engem, mint méhek; eloltattak, mint tövis-tűz, mert az Úr nevében elvesztém őket. Zsolt. 7,17.[13]Igen taszítottál engem, hogy elessem; de az Úr megsegített engem. 1Sám. 24,4.Zsolt. 57,1.[14]Erősségem és énekem az Úr, és ő lőn nékem szabadulásul. 2Móz. 15,2.Ésa. 12,2.[15]Vígasságnak és szabadulásnak szava van az igazak sátoraiban: Az Úrnak jobbkeze hatalmasan cselekedett! Zsolt. 2,19.[16]Az Úrnak jobbkeze felmagasztaltatott; az Úrnak jobbkeze hatalmasan cselekedett! Luk. 1,51.**[17]Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit!** **Non moriar sed vivo et narrabo opera domini!**[18]Keményen megostorozott engem az Úr; de nem adott át engem a halálnak. Zsolt. 16,5.[19]Nyissátok meg nékem az igazságnak kapuit, hogy bemenjek azokon és dicsérjem az Urat! 1Sám. 23,26.[20]Ez az Úrnak kapuja; igazak mennek be azon.[21]Magasztallak téged, hogy meghallgattál, és szabadításomul lettél! 2Sám. 23,1. Zsolt. 50,15.[22]A kő a melyet az építők megvetettek, szegeletkővé lett! Mát. 21,42.Márk 12,10.Luk. 20,17.Csel. 4,11.Róm. 9,33.1Pét. 2,4.7.[23]Az Úrtól lett ez, csodálatos ez a mi szemeink előtt! 1Sám. 23,7.8.24,3.[24]Ez a nap az, a melyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vígadjunk ezen! 1Sám. 26,19.27,1.2.[25]Oh Uram, segíts most; oh Uram, adj most jó előmenetelt! Zsolt. 78,12-27.119,52.[26]Áldott, a ki jő az Úrnak nevében; áldunk titeket, a kik az Úr házából valók vagytok! Mát. 21,9.[27]Isten az Úr és ő világosított meg minket. Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvához. Zsolt. 28,1.[28]Istenem vagy te, azért hálát adok néked! Én Istenem, magasztallak téged. vers 9.[29]Magasztaljátok az Urat, mert jó; mert örökkévaló az ő kegyelme! 1Sám. 26,10.11.

Zsolt 119

[1]Boldogok, a kiknek útjok feddhetetlen, a kik az Úr törvényében járnak. Zsolt. 1,1-3.[2]Boldogok, a kik megőrzik az ő bizonyságait, és teljes szívből keresik őt. Róm. 2,6-11.[3]És nem cselekesznek hamisságot; az ő útaiban járnak.[4]Te parancsoltad Uram, hogy határozataidat jól megőrizzük. 5Móz. 26,16-19.[5]Vajha igazgattatnának az én útaim a te rendeléseid megőrzésére! 2Sám. 22,44.[6]Akkor nem szégyenülnék meg, ha figyelnék minden parancsolatodra! Zsolt. 8,5.[7]Hálát adok néked tiszta szívből, hogy megtanítottál engem a te igazságod ítéleteire. Zsolt. 39,6. Jób 14,1.2.[8]A te rendeléseidet megőrzöm; soha ne hagyj el engem! Zsolt. 18,8-15.Ésa. 64,1-3.**[9]Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útát, ha nem a te beszédednek megtartása által?**[10]Teljes szívből kerestelek téged: ne engedj eltévedeznem a te parancsolataidtól! Zsolt. 18,17.18.69,2.15.**[11]Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.**[12]Áldott vagy te, Uram! Taníts meg engem a te rendeléseidre.•Zsolt. 33,2.4.[13]Ajkaimmal hirdetem a te szádnak minden ítéletét. Zsolt. 18,1.Péld. 21,31.**[14]Inkább gyönyörködöm a te bizonyságaidnak útjában, mint minden gazdagságban.**[15]A te határozataidról gondolkodom, és a te ösvényeidre nézek.**[16]Gyönyörködöm a te rendeléseidben; a te beszédedről nem feledkezem el.** 5Móz. 28,4-11.Zsolt. 65,12-14.[17]Tégy jól a te szolgáddal, hogy éljek és megtartsam a te beszédedet.[18]Nyisd meg az én szemeimet, hogy szemléljem a te törvényednek csodálatos voltát. Zsolt. 33,12.[19]Jövevény vagyok e földön, ne rejtsd el tőlem a te parancsolataidat.[20]Elfogyatkozik az én lelkem, a te ítéleteid után való

szüntelen vágyódás miatt. Zsolt. 69,31.32.[21]Megdorgálod a kevélyeket; átkozottak, a kik elhajolnak parancsolataidtól.[22]Fordítsd el rólam a szidalmat és gyalázatot, mert megőriztem a te bizonyságaidat! Zsolt. 78,4.5.[23]Még ha fejedelmek összeülnek, ellenem beszélnek is; a te szolgád a te rendeléseidről gondolkodik. Zsolt. 78,12-27.[24]A te bizonyságaid én gyönyörűségem, és én tanácsadóim.**[25]Lelkem a porhoz tapad; eleveníts meg engem a te igéreted szerint.**[26]Útaimat elbeszéltem előtted és te meghallgattál engem; taníts meg a te rendeléseidre! Zsolt. 86,15.[27]Add értenem a te határozataidnak útát, hogy gondolkodjam a te csodálatos dolgaidról![28]Sír a lelkem a keserűség miatt; vigasztalj meg a te igéd szerint![29]A hamisságnak útját távoztasd el tőlem, és a te törvényeddel ajándékozz meg engem![30]Az igazság útját választottam; a te ítéleteid forognak előttem. vers 5.[31]Ragaszkodom a te bizonyságaidhoz; Uram, ne hagyj megszégyenülni![32]A te parancsolataidnak útján járok, ha megvigasztalod az én szívemet! Zsolt. 146,8.[33]Taníts meg Uram a te rendeléseidnek útjára, hogy megőrizzem azt mindvégig. Zsolt. 104,25-27.[34]Oktass, hogy megőrizzem a te törvényedet, és megtartsam azt teljes szívemből.[35]Vezérelj a te parancsolataidnak útján, mert gyönyörködöm abban. 5Móz. 32,4.Jel. 15,3.[36]Hajtsd szívemet a te bizonyságaidhoz, és ne a telhetetlenségre. Zsolt. 34,19.50,51.[37]Fordítsd el az én szemeimet, hogy ne lássanak hiábavalóságot; a te útadon éltess engemet. Péld. 10,24.[38]Teljesítsd igéretedet a te szolgádnak, a ki fél téged.[39]Fordítsd el tőlem a gyalázatot, a mitől félek; hiszen jók a te ítéleteid. Zsolt. 65,3.**[40]Ímé, kivánkozom a te határozataid után; éltess engem a te igazságod által.**[41]És szálljon reám, Uram, a te kegyelmed, a te szabadításod, a mint megigérted, Zsolt. 63,5.104,33.[42]Hogy megfelelhessek az engem gyalázónak, hiszen bizodalmam van a te igédben! Jer. 17,5-7.**[43]És az igazságnak beszédét se vedd el soha az én számtól, mert várom a te ítéleteidet! 1Móz. 3,19.Préd. 12,9.**[44]És megtartom a te törvényedet mindenkor és mindörökké. Zsolt. 84,13.145,19.**[45]És tágas téren járok, mert a te határozataidat keresem. Csel. 14,15.**[46]És a királyok előtt szólok a te bizonyságaidról, és nem szégyenülök meg. Zsolt. 103,6.[47]És gyönyörködöm a te parancsolataidban, a melyeket szeretek. Zsolt. 145,14.[48]És felemelem kezeimet a te parancsolataidra, a melyeket szeretek, és gondolkodom a te rendeléseidről. Zsolt. 68,6.147,6.[49]Emlékezzél meg a te szolgádnak adott igédről, a melyhez nékem reménységet adtál! Zsolt. 145,13.[50]Ez vigasztalásom nyomorúságomban, mert a te beszéded megelevenít engem. Zsolt. 33,1.92,2.**[51]A kevélyek szerfelett gúnyoltak engem; nem hajlottam el a te törvényedtől.***[52]Megemlékezem a te öröktől fogva való ítéleteidről Uram, és vigasztalódom. Zsolt. 34,19.Ésa. 61,1.*[53]Harag vett rajtam erőt az istentelenek miatt, a kik elhagyták a te törvényedet. Ésa. 40,26.[54]Ének volt rám nézve minden parancsolatod bujdosásomnak hajlékában.[55]Uram! a te nevedről emlékezem éjjel, és megtartom a te törvényedet. Zsolt. 146,9.[56]Ez jutott nékem, hogy a te határozataidat megőriztem.[57]Azt mondám Uram, hogy az én részem a te beszédeidnek megtartása. Csel. 14,17.[58]Teljes szívből könyörgök a te színed előtt: könyörülj rajtam a te igéreted szerint! Zsolt. 123,3.[59]Meggondoltam az én útaimat, és lábaimat a te bizonyságaidhoz fordítom. Péld. 21,31.1Sám. 17,47.[60]Sietek és nem mulasztom el, hogy megtartsam a te parancsolataidat. Zsolt. 33,18.**[61]Az istentelenek kötelei körülkerítettek engem; de a te törvényedről el nem feledkezem.**[62]Éjfélkor felkelek, hogy hálát adjak néked, igazságod ítéleteiért.[63]Társok vagyok mindazoknak, a kik félnek téged, és a kik határozataidat megtartják. 5Móz. 32,13.14.[64]A te kegyelmeddel, oh Uram, teljes e föld: taníts meg engem rendeléseidre![65]Jót cselekedtél a te szolgáddal, Uram, a te igéd szerint. Jób 37,5.[66]Az okosságnak és tudománynak drága voltára taníts meg engem, mert hiszek a te parancsolataidnak. Jób 37,9.[67]Minekelőtte megaláztattam, tévelyegtem vala; most pedig vigyázok a te szódra.[68]Jó vagy te és jóltevő, taníts meg engem a te rendeléseidre. 5Móz. 4,7.8.Zsolt. 78,5.[69]A kevélyek hazugságot költöttek reám, de én teljes szívből megtartom a te parancsolataidat. Eféz. 2,12.[70]Kövér az ő szívök, mint a háj; de én a te törvényedben gyönyörködöm. Zsolt. 73,4.7.**[71]Jó nékem, hogy megaláztál, azért, hogy megtanuljam a te rendeléseidet. Péld. 20,30.**[72]A te szádnak törvénye jobb nékem, mint sok ezer arany és ezüst.

Zsolt. 19,10.11.[73]A te kezeid teremtettek és erősítettek meg engem; oktass, hogy megtanuljam parancsolataidat. Jób 10,9.[74]A kik téged félnek, látnak engem és örvendeznek, mivel a te igédben van az én reménységem. 1Móz. 1,3.6.[75]Tudom Uram, hogy a te ítéleteid igazak, és igazságosan aláztál meg engem. 1Móz. 18,25.[76]Legyen velem a te kegyelmed, hogy megvígasztalódjam a te szolgádnak tett igéreted szerint.[77]Szálljon reám a te irgalmasságod, hogy éljek, mert a te törvényedben gyönyörködöm. Jób 37,5.[78]Szégyenüljenek meg a kevélyek, a kik csalárdul elnyomtak engem, holott én a te határozataidról gondolkodom.[79]Forduljanak hozzám, a kik téged félnek, és ismerik a te bizonyságaidat![80]Legyen az én szívem feddhetetlen a te rendeléseidben, hogy meg ne szégyenüljek.[81]Elfogyatkozik az én lelkem a te szabadításod kivánása miatt; a te igédben van az én reménységem.**[82]A te beszéded kivánása miatt elfogyatkoznak az én szemeim, mondván: mikor vígasztalsz meg engem?[83]Noha olyanná lettem, mint a füstön levő tömlő; a te rendeléseidről el nem feledkezem.** **Zsolt. 147,19.20.2Móz. 19,6.**[84]Mennyi a te szolgádnak napja, és mikor tartasz ítéletet az én üldözőim felett?[85]Vermet ástak nékem a kevélyek, a kik nem a te törvényed szerint élnek.[86]Minden parancsolatod igaz; csalárdul üldöznek engem; segíts meg engem![87]Csaknem semmivé tettek engem e földön, de én nem hagytam el a te határozataidat. 5Móz. 28,63. Zsolt. 147,6.[88]A te kegyelmed szerint eleveníts meg engem, hogy megőrizhessem a te szádnak bizonyságait. Zsolt. 134,1.2.[89]Uram! örökké megmarad a te igéd a mennyben. 2Krón. 20,19-23.[90]Nemzedékről nemzedékre van a te igazságod, te erősítetted meg a földet és áll az. Préd. 1,4.[91]A te ítéleteid szerint áll minden ma is; mert minden, a mi van, te néked szolgál.[92]Ha nem a te törvényed lett volna az én gyönyörűségem, akkor elvesztem volna az én nyomorúságomban. Jer. 15,16.[93]Soha sem feledkezem el a te határozataidról, mert azok által elevenítettél meg engem. Zsolt. 132,12.13. Ésa. 6,3.**[94]Tied vagyok, tarts meg engem, mert a te határozataidat keresem.** **Zsolt. 145,6.**[95]Vártak rám a gonoszok, hogy elveszessenek, de én a te bizonyságaidra figyelek. Zsolt. 98,5.**[96]Látom, minden tökéletes dolognak vége van, de a te parancsolatodnak nincs határa.**[97]Mely igen szeretem a te törvényedet, egész napestig arról gondolkodom![98]Az én ellenségeimnél bölcsebbé teszel engem a te parancsolataiddal, mert mindenkor velem vannak azok.[99]Minden tanítómnál értelmesebb lettem, mert a te bizonyságaid az én gondolataim. Préd. 1,1.[100]Előrelátóbb vagyok, mint az öreg emberek, mert vigyázok a te határozataidra.[101]Minden gonosz ösvénytől visszatartóztattam lábaimat, hogy megtartsam a te beszédedet.[102]Nem távoztam el a te ítéleteidtől, mert te oktattál engem.**[103]Mily édes az én ínyemnek a te beszéded; méznél édesbb az az én számnak!** **Zsolt. 19,11.**[104]**A te határozataidból leszek értelmes, gyűlölöm azért a hamisságnak minden ösvényét.**[105]**Az én lábamnak szövétneke a te igéd, és ösvényemnek világossága.** **Jób 28,28.Zsolt. 111,10.**[106]Megesküdtem és megállom, hogy megtartom a te igazságodnak ítéleteit. Nehem. 10,29.[107]Felette nagy nyomorúságban vagyok; Uram, eleveníts meg a te igéd szerint.[108]Szájamnak önkéntes áldozatai legyenek kedvesek előtted Uram! és taníts meg a te ítéleteidre. Zsolt. 19,15.[109]Lelkem mindig veszedelemben van, mindazáltal a te törvényedről el nem feledkezem. Mik. 7,2.3.[110]Tőrt vetettek ellenem az istentelenek, de a te határozataidtól el nem tévelyedtem. Zsolt. 140,6.[111]A te bizonyságaid az én örökségem mindenha, mert szívemnek örömei azok.[112]Az én szívem hajlik a te rendeléseid teljesítésére mindenha és mindvégig.**[113]Az állhatatlanokat gyűlölöm, de a te törvényedet szeretem.** **Zsolt. 1,1.4,5.**[114]Menedékem és paizsom vagy te; igédben van az én reménységem. Ésa. 59,7.Róm. 3,15.[115]Távozzatok tőlem gonoszok, hogy megőrizzem az én Istenemnek parancsolatait.[116]Támogass engem a te beszéded szerint, hogy éljek, és ne engedd, hogy megszégyenüljek reménységemben.[117]Segélj, hogy megmaradjak, és gyönyörködjem a te rendeléseidben szüntelen. Zsolt. 5,5-7.[118]Megtapodod mindazokat, a kik rendeléseidtől elhajolnak, mert az ő álnokságuk hazugság. rész 8,1-3.*[119]Mint salakot mind elveted e földnek istenteleneit, azért szeretem a te bizonyságaidat.*[120]Borzad testem a tőled való félelem miatt, és félek a te ítéleteidtől.[121]Méltányosságot és igazságot cselekedtem; ne adj át nyomorgatóimnak![122]Légy kezes a te szolgádért az ő javára, hogy a kevélyek el ne nyomjanak

engem. Ésa. 65,12.66,4.[123]Szemeim epekednek a te szabadításod és a te igazságod beszéde után.[124]Cselekedjél a te szolgáddal a te kegyelmességed szerint, és a te rendeléseidre taníts meg engem![125]Szolgád vagyok, oktass, hogy megismerjem a te bizonyságaidat! rész 10,24.[126]Ideje, hogy az Úr cselekedjék; megrontották a te törvényedet. Jób 27,8.9.36,12.Ésa. 1,15.59,2.[127]**Inkább szeretem azért a te parancsolataidat, mint az aranyat, mint a legtisztább aranyat.**[128]Igaznak tartom azért minden határozatodat, és a hamisságnak minden ösvényét gyűlölöm. Zsolt. 26,5.[129]Csodálatosak a te bizonyságaid, azért az én lelkem megőrzi azokat. vers 32.Róm. 2,6-9.[130]**A te beszéded megnyilatkozása világosságot ad, és oktatja az együgyűeket.**[131]Szájamat feltátom és lihegek, mert kívánom a te parancsolataidat. Ésa. 1,19.[132]Tekints reám és könyörülj rajtam, a miképen szoktál a te nevednek kedvelőin.[133]**Vezéreld útamat a te igéd szerint, és ne engedd, hogy valami hamisság uralkodjék rajtam! Róm. 6,12.**[134]Oltalmazz meg az emberek erőszakosságától, hogy megőrizzem a te határozataidat![135]A te orczádat világosítsd meg a te szolgádon, és taníts meg a te rendeléseidre! Zsolt. 4,7.[136]**Víznek folyásai erednek az én szemeimből azok miatt, a kik nem tartják meg a te törvényedet.**[137]Igaz vagy Uram, és a te ítéleted igazságos. Jób 32,8.Jak. 1,5.6.[138]A te bizonyságaidat igazságban és hűségben jelentetted meg, és mindenek felett való egyenességben. Zsolt. 3,4.[139]Buzgóságom megemészt engem, mert elfeledkeztek a te beszédedről az én ellenségeim. Zsolt. 69,10.[140]**Felettébb tiszta a te beszéded, és a te szolgád szereti azt. 2Sám. 22,31.Zsolt. 12,7.18,31.**[141]Kicsiny vagyok én és megvetett, de a te határozataidról el nem feledkezem.[142]A te igazságod igazság örökké, és a te törvényed igaz.[143]Nyomorúság és keserűség ért engem, de a te parancsolataid gyönyörűségeim nékem.[144]A te bizonyságaidnak igazsága örökkévaló; oktass, hogy éljek![145]Teljes szívből kiáltok hozzád, hallgass meg, Uram! megtartom a te rendeléseidet.[146]Segítségül hívlak: tarts meg engem, és megőrzöm a te bizonyságaidat.[147]Hajnal előtt felkelek, kiáltok hozzád; a te beszédedben van reménységem. Zsolt. 5,4.130,6.[148]Szemeim megelőzik az éjjeli őrséget, hogy a te beszédedről gondolkodjam.[149]Hallgasd meg az én szómat a te kegyelmességed szerint, Uram! Eleveníts meg a te jóvoltod szerint![150]Közelgetnek hozzám az én gonosz háborgatóim, a kik a te törvényedtől messze távoztak. 1Kor. 6,9.10.[151]Közel vagy te, Uram! és minden te parancsolatod igazság.[152]Régtől fogva tudom a te bizonyságaid felől, hogy azokat örökké állandókká tetted. Zsolt. 37,22.29.[153]Lásd meg az én nyomorúságomat és szabadíts meg engem; mert a te törvényedről nem felejtkezem el! Jób 18,17-21.[154]**Te perelj peremben és ments meg; a te beszéded szerint eleveníts meg engem! rész 1,8.9.**[155]Távol van a gonoszoktól a szabadítás, mert nem törődnek a te rendeléseiddel. 5Móz. 8,1.30,16.[156]Nagy a te irgalmasságod, Uram! A te ítéletid szerint eleveníts meg engem. Mát. 5,7.44-48. 5Móz. 6,7.8.[157]Sokan vannak az én háborgatóim és üldözőim, de nem térek el a te bizonyságaidtól.[158]*Láttam a hűteleneket és megundorodtam, hogy a te mondásodat meg nem tartják.* Zsolt. 125,1.[159]Lásd meg Uram, hogy a te határozataidat szeretem; a te kegyelmességed szerint eleveníts meg engem![160]A te igédnek summája igazság, és a te igazságod ítélete mind örökkévaló. 1Kor. 4,7. rész 26,12.[161]A fejedelmek ok nélkül üldöztek engem; de a te igédtől félt az én szívem. Jób 21,24.[162]**Gyönyörködöm a te beszédedben, mint a ki nagy nyereséget talált. Malak. 3,10.**[163]A hamisságot gyűlölöm és útálom; a te törvényedet szeretem. 5Móz. 28,1.8.[164]Naponként hétszer dicsérlek téged, a te igazságodnak ítéleteiért. Zsid. 12,5-7.[165]A te törvényed kedvelőinek nagy békességök van, és nincs bántódásuk. 5Móz. 28,1-14.[166]Várom a te szabadításodat, oh Uram! és a te parancsolataidat cselekszem.[167]Az én lelkem megtartja a te bizonyságaidat, és azokat igen szeretem. rész 8,11.Jób 28,15-19.[168]Megtartom a te határozataidat és bizonyságaidat, mert minden útam nyilván van előtted.[169]Oh Uram! hadd szálljon az én könyörgésem a te színed elé; tégy bölcscsé engem a te igéd szerint.[170]Jusson elődbe az én imádságom; a te beszéded szerint szabadíts meg engem! Zsolt. 50,15.[171]Ajkaim dicséretet zengjenek, mert megtanítasz a te rendeléseidre. vers 16. Mát. 7,21.Jak. 1,25.[172]**Nyelvem a te beszédedről énekel, mert minden parancsolatod igaz. Zsolt.**

136,5.6.[173]Legyen segítségemre a te kezed, mert a te határozataidat választottam![174]Uram! vágyódom a te szabadításod után, és a te törvényed nékem gyönyörűségem. Jób 28,28.[175]Éljen az én lelkem, hogy dicsérjen téged, és a te ítéleteid segítsenek rajtam! vers 16.17.[176]**Tévelygek, mint valami elveszett juh: keresd meg a te szolgádat; mert a te parancsolataidat nem felejtettem el!** Ésa. 53,6.

Zsolt 120

[1]Grádicsok éneke. Nyomorúságomban az Úrhoz kiálték, és meghallgata engem. Zsolt. 18,5-7.50-15.[2]**Mentsd meg, Uram, lelkemet a hazug ajaktól és a csalárd nyelvtől! 1Sám. 24,10.[3]Mit adjanak néked, vagy mit nyujtsanak néked, te csalárd nyelv?!**[4]*Vitéznek hegyes nyilait fenyőfa parázsával.* Zsolt. 52,4-6.[5]Jaj nékem, hogy Mésekben bujdosom és a Kédár sátrai közt lakom! 2Sám. 26,19. 1Móz. 10,2. 1Móz. 15,12-15.Ezék. 27,21.[6]Sok ideje lakozik az én lelkem a békességnek gyűlölőivel! Zsolt. 15,1.3.[7]Magam vagyok a békesség, de mihelyt megszólalok, ők viadalra készek. Mát. 5,38-40.

Zsolt 121

GYÖNYŐRŰ ÁLDÁS AZ EMBEREKNEK!

[1]Grádicsok éneke. Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. Zsolt. 123,1.[2]Az én segítségem az Úrtól van, a ki teremtette az eget és földet. 1Móz. 1,1.Zsolt. 124,8.[3]Nem engedi, hogy lábad inogjon; nem szunnyad el a te őriződ. vers 4.Ésa. 27,3.[4]Ímé, nem szunnyad és nem alszik az Izráelnek őrizője! Zsolt. 18,27.[5]Az Úr a te őriződ, az Úr a te árnyékod a te jobbkezed felől. Zsolt. 119,6.[6]Nappal a nap meg nem szúr téged, sem éjjel a hold. 2Móz. 13,21.22.14,19.20.24.

KG 6Nappal a nap meg nem szúr téged, sem éjjel a hold. (2Móz 13,21.22;14,19.20.24)

CYMBELINE 4,2, 258-648
Fear no more the heat o' the sun,
Nor the furious winter's rages;
Thou thy worldly task hast done,
Home art gone, and ta'en thy wages:
Golden lads and girls all must,
As chimney-sweepers, come to dust.

[7]Az Úr megőriz téged minden gonosztól, megőrzi a te lelkedet. Zsolt. 91,6-10.[8]Megőrzi az Úr a te ki- és bemeneteledet, mostantól fogva mindörökké!

Zsolt 122

[1]Grádicsok éneke, Dávidtól. Örvendezek, mikor mondják nékem: Menjünk el az Úr házába! Zsolt. 84,3.[2]Ott álltak a mi lábaink a te kapuidban, oh Jeruzsálem![3]**Jeruzsálem, te szépen épült, mint a jól egybeszerkesztett város!** Zsolt. 48,2.4.12.13.[4]A hová feljárnak a nemzetségek, az Úrnak nemzetségei, bizonyságul Izráelnek, az Úr nevének tiszteletére. 5Móz. 16,16.17. Zsolt. 132,12.13.[5]Mert ott ülnek az ítélőszékek, Dávid házának székei. 2Sám. 5,6.9.[6]Könyörögjetek Jeruzsálem békességéért; legyenek boldogok a téged szeretők! 2Krón. 6,6.[7]**Békesség legyen a te várfalaid között, csendesség a te palotáidban.** rész 3,11.16-18.[8]Atyámfiaiért és barátaimért hadd mondhassam: béke veled![9]Az Úrnak, a mi Istenünknek házáért hadd kívánhassak jót tenéked! Zsolt. 132,12.13.2Krón. 6,6.

Zsolt 123

„TORKIG VAGYOK" – KI SZABAD MONDANI!

[1]Grádicsok éneke. Hozzád emelem szemeimet, oh te egekben lakozó! Zsolt. 121,2.[2]Ímé, mint a szolgák szemei uroknak kezére, mint a szolgalány szemei asszonya kezére: úgy néznek szemeink az Úrra, a mi Istenünkre, mígnem megkönyörül rajtunk! Zsolt. 1,1-4.[3]Könyörülj

rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk! Mert igen elteltünk gyalázattal. Zsolt. 88,4.[4]**Lelkünk igen eltelt** a gazdagok csúfolkodásával, és a kevélyek gyalázkodásával.

KG 1908	URK	UF 1990 / RÚF	SZIT	KNV	IMIT	LUTH	KNV
Mert igen **elteltünk gyalázattal** 4 **Lelkünk igen eltelt a** gazdagok csúfolkodásával,	mert nagyon **elteltünk gyalázattal! 4 Nagyon eltelt a lelkünk az** elbizakodottak csúfolódásával	**torkig vagyunk a gyalázattal! 4 Torkig vagyunk** már az	**Eléggé megízlelték már a gyalázatot. 4 Túlságosan megízlelte lelkünk a** dúslakodók gúnyoló dását	**túlontúl jóllaktunk a megvetéssel! 4 Túlontúl jóllakott** a lelkünk a	bőven **jóllaktunk a csúfolással; 4 bőven is jóllakott** lelkünk, gúnyjával a	**Denn wir ſind ſeer vol veracht ung. 4 Seer vol iſt vnſer ſeele /**	for we are **exceedingly filled with contempt. 4 Our soul is exceedingly filled** wi

Zsolt 124

[1]Grádicsok éneke, Dávidtól. **Ha nem az Úr az, a ki velünk volt,** így szóljon Izráel, rész 1,11-16.31.[2]**Ha nem az Úr az, a ki velünk volt,** mikor ránk támadtak az emberek: 2Sám. 5,17.8,1-14.2Sám. 10,1-9.[3]Akkor elevenen nyeltek volna el minket, a mint felgerjedt haragjok ellenünk; Ésa. 59,10-12.[4]Akkor elborítottak volna minket a vizek, patak futott volna át felettünk; Zsolt. 69,16.Ésa. 8,7.8.[5]**Akkor átfutottak volna rajtunk a felbőszült vizek.**[6]Áldott az Úr, a ki nem adott minket fogaik prédájául! rész 3,18.Zsolt. 19,8.[7]**Lelkünk megszabadult, mint a madár, a madarásznak tőréből. A tőr elszakadt, mi pedig megszabadultunk. Zsolt. 91,3. Apu – Vox Clamantis [8]A mi segítségünk az Úr nevében van, a ki teremtette az eget és földet. Zsolt. 121,2. Cseri K?**

Zsolt 125

[1]Grádicsok éneke. **A kik bíznak az Úrban, olyanok, mint a Sion hegye, a mely meg nem inog, örökké megáll. Zsolt. 78,68.69.[2]Jeruzsálemet hegyek veszik körül, az Úr pedig körülveszi az ő népét mostantól fogva mindörökké. Zsolt. 34,8.**[3]Mert nem pihen meg a gonoszság pálczája az igazak részén, hogy rosszra ne nyújtsák ki kezeiket az igazak. 5Móz. 5,32.[4]Tégy jól, Uram, a jókkal, és a szívök szerint igazakkal! Zsolt. 112,4.[5]*A görbe utakra tévedezőket pedig ragadtassa el az Úr, együtt a gonosztevőkkel;* békesség legyen Izráelen! Zsolt. 5,5-7. Gal. 6,16.

Zsolt 126

[1]Grádicsok éneke. Mikor visszahozta az Úr Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók. 1Krón. 15,13.16,35.Ezsdr. 1,1-5.2,1.[2]**Akkor megtelt a szánk nevetéssel, nyelvünk pedig vígadozással. Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett ezekkel az Úr! Sof. 3,20.[3]Hatalmasan cselekedett velünk az Úr, azért örvendezünk.**[4]Hozd vissza, Uram, a mi foglyainkat, mint patakokat a déli földön! 2Krón. 15,13.16,35.[5]**A kik könyhullatással vetnek, vígadozással aratnak majd.[6]A ki vetőmagját sírva emelve megy tova, vígadozással jő elő, kévéit emelve.**

Zsolt 127
[1]Grádicsok éneke Salamontól. **Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáz az őriző.** rész 6,32.33.[2]**Hiába néktek korán felkelnetek, későn feküdnötök, fáradsággal szerzett kenyeret ennetek! Szerelmesének álmában ád eleget.** Ezék. 12,19. Mát. 6,31-33.[3]Ímé, az Úrnak öröksége, a fiak; az anyaméh gyümölcse: jutalom. Zsolt. 128,3-6.1Móz. 35,5.[4]Mint a nyilak a hősnek kezében, olyanok a serdülő fiak.[5]Boldog ember, a ki ilyenekkel tölti meg tegzét; nem szégyenülnek meg, ha ellenséggel szólnak a kapuban. vers 4.

Zsolt 128
[1]Grádicsok éneke. **Mind boldog az, a ki féli az Urat; a ki az ő útaiban jár!** vers 3-6.Zsolt. 1,1-3.[2]Bizony, kezed munkáját eszed! Boldog vagy és jól van dolgod. Zsolt. 37,25.26.[3]**Feleséged, mint a termő szőlő házad belsejében; fiaid, mint az olajfacsemeték asztalod körül.[4]Ímé, így áldatik meg a férfiú, a ki féli az Urat![5]Megáld téged az Úr a Sionról, hogy boldognak lássad Jeruzsálemet életednek minden idejében;** Zsolt. 132,13.14.[6]**És meglássad fiaidnak fiait; békesség legyen Izráelen!** 2Móz. 20,12. Zsolt. 106,5.1Kir. 4,20.21.

Zsolt 129
[1]Grádicsok éneke. Sokat szorongattak engem ifjúságom óta! mondja most Izráel. Bir. 3,12-14.6,1.1Sám. 4,10.11.[2]Sokat szorongattak engem ifjúságom óta, még sem bírtak velem. Jób 31,4.34,21.22. Jer. 16,18.[3]Szántók szántottak hátamon, hosszúra nyujtották barázdáikat. Zsolt. 7,16.17.34,22.[4]*Igaz az Úr! Elszaggatja a gonoszok kötelét.* 2Sám. 7,9.10.[5]Megszégyenülnek és hátraszorulnak mindazok, a kik gyűlölik a Siont. Zsolt. 46,6.7.48,3-9.76,3-7.[6]Olyanok lesznek, mint a háztetőn a fű, a mely kiszárad, mielőtt letépnék. Ésa. 37,27.36,37.[7]A melyet sem arató nem szed markába, sem kévekötő az ölébe.[8]Az átutazók se mondják: Az Úr áldása rátok! Áldunk benneteket az Úrnak nevében!

Zsolt 130
[1]Grádicsok éneke. **A mélységből kiáltok hozzád, Uram!** Zsolt. 88,6-8.[2]**Uram, hallgasd meg az én szómat; legyenek füleid figyelmetesek könyörgő szavamra![3]Ha a bűnöket számon tartod, Uram: Uram, kicsoda maradhat meg?!** Zsolt. 25,11. Jób 14,16-18.[4]**Hiszen te nálad van a bocsánat, hogy féljenek téged!** Zsolt. 32,5.103,2.3.[5]**Várom az Urat, várja az én lelkem, és bízom az ő igéretében.[6]Várja lelkem az Urat, jobban, mint az őrök a reggelt, az őrök a reggelt.** rész 24,33.34.Préd. 4,5.6.[7]Bízzál Izráel az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és bőséges nála a szabadítás! vers 4.[8]Meg is szabadítja ő Izráelt minden ő bűnéből. Ésa. 4,3.

Zsolt 131
[1]Grádicsok éneke; Dávidtól. **Uram, nem fuvalkodott fel az én szívem, szemeim sem láttak magasra, és nem jártam nagy dolgok után, erőmet haladó csodadolgok után;** Zsolt. 35,19.[2]**Sőt lecsendesítém és elnémítám lelkemet. A milyen az elválasztott gyermek az anyjánál; mint az elválasztott gyermek, olyan bennem az én lelkem.** MIKL [3]Bízzál Izráel az Úrban mostantól fogva mindörökké! Zsolt. 115,9.

Zsolt 132
[1]Grádicsok éneke. Emlékezzél meg, Uram, Dávid minden nyomorúságáról;[2]A ki megesküdt az Úrnak, fogadást tőn a Jákób Istenének:[3]Nem megyek be sátoros házamba, nem hágok fel hálónyoszolyámba;[4]Nem bocsátok álmot szemeimre s pilláimra szendert;[5]Míg helyet nem találok az Úrnak, Jákób Istenének hajlékot! 1Krón. 28,2.3.29,3.[6]Ímé, hallottunk róla Efratában;

rátaláltunk Jaar térségein: rész 3,3.23.24.[7]Hadd menjünk be az ő hajlékaiba, boruljunk le lábainak zsámolyához! Zsolt. 99,5.[8]Indulj Uram, a te nyugvóhelyedre: te és a te hatalmadnak ládája! 4Móz. 10,35.[9]**Papjaid öltözködjenek igazságba, kegyeltjeid pedig örvendezzenek!**[10]**Dávidért, a te szolgádért, ne fordulj el felkented színétől!** **1Kir. 11,12.2Kir. 19,34.**[11]Hűséget esküdött az Úr Dávidnak, nem tér el attól: Ágyékod gyümölcsét ültetem székedbe; 2Sám. 7,12-16.[12]Ha megtartják fiaid szövetségemet és bizonyságomat, a melyekre megtanítom őket, fiaik is mindörökké székedben ülnek.[13]Mert a Siont választotta ki az Úr, azt szerette meg magának lakhelyül: 1Krón. 21,26.22,1.2.[14]Ez lesz nyugovóhelyem örökre; itt lakozom, mert ezt szeretem; 1Kir. 6,12.13.9,3.[15]Eleséggel megáldom gazdagon, szegényeit jóltartom kenyérrel;[16]Papjait meg felruházom szabadítással, és vígan örvendeznek kegyeltjei. 2Krón. 6,41.[17]Megnövesztem ott Dávidnak hatalmát, szövétneket szerzek az én felkentemnek. vers 11.12.1Kir. 11,36.[18]Ellenségeire szégyent borítok, rajta pedig koronája ragyog. Zsolt. 18,38-43.21,4.6.

Zsolt 133

[1]Grádicsok éneke Dávidtól. **Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, a mikor együtt lakoznak az atyafiak!**[2]**Mint a drága olaj a fejen, a mely aláfoly a szakállon, az Áron szakállán; a mely lefoly köntöse prémjére;** **2Móz. 30,23-33.**[3]**Mint a Hermon harmatja, a mely leszáll Sion hegyeire.** Csak oda küld áldást az Úr és életet örökké! Én. 4,8.

Zsolt 134

[1]Grádicsok éneke.Nosza, áldjátok az Urat mind, ti szolgái az Úrnak, a kik az Úr házában álltok éjjelente! rész 4,4.3Móz. 18,5.[2]Emeljétek fel kezeiteket a szenthelyen, és áldjátok az Urat! Zsolt. 141,2.[3]**Áldjon meg téged az Úr a Sionról, a ki teremtette az eget és a földet!** **Zsolt. 132,12.13.**

Zsolt 135

[1]Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Úrnak nevét, dicsérjétek szolgái az Úrnak! rész 5,3.4.[2]A kik álltok az Úrnak házában, Istenünk házának pitvaraiban. Zsolt. 134,1.[3]Dicsérjétek az Urat, mert jó az Úr; zengjétek nevét, mert gyönyörűséges! Zsolt. 118,1.[4]Mert kiválasztá magának az Úr Jákóbot, Izráelt a saját örökségéül. 2Móz. 19,5.6.1Pét. 2,9.[5]Én bizony tudom, hogy nagy az Úr, és a mi Urunk minden istennél különb. 2Móz. 15,11.Zsolt. 86,8.[6]Mind megteszi az Úr, a mit akar: az egekben és a földön, a vizekben és minden mélységben. Zsolt. 115,3.[7]Felemeli a felhőket a földnek széléről; villámlást készít, hogy eső legyen, s szelet hoz elő tárházaiból. Jer. 10,13.[8]A ki megverte Égyiptom elsőszülötteit, az emberétől a baroméig. 2Móz. 12,29.[9]Jeleket és csodákat küldött rád, oh Égyiptom, Faraóra és összes szolgáira. Zsolt. 78,43.51.[10]A ki megvert sok népet, és megölt erős királyokat: Józs. 12,1-24.[11]Szíhont, az Emoreusok királyát, meg Ógot, a Básán királyát, és Kanaánnak minden királyát. 4Móz. 21,23-35.[12]És odaadta földüket örökségül; örökségül saját népének, Izráelnek. Zsolt. 78,55.[13]Uram! Örökkévaló a te neved; nemzedékről nemzedékre emlegetnek téged. Zsolt. 102,13.[14]Mert birája az Úr az ő népének, és könyörületes az ő szolgái iránt. 5Móz. 32,36.[15]A pogányok bálványai ezüst és arany, emberi kezek alkotásai. Zsolt. 115,4-8.[16]Szájok van, de nem beszélnek, szemeik vannak, de nem látnak;[17]Füleik vannak, de nem hallanak, és lehellet sincsen szájokban! rész 5,3.[18]Hasonlók lesznek hozzájuk alkotóik is, és mindazok, a kik bíznak bennök. Ésa. 42,17.[19]Izráel háznépe: áldjátok az Urat! Áronnak háznépe: áldjátok az Urat![20]Lévinek háznépe: áldjátok az Urat! Kik félik az Urat: áldjátok az Urat![21]Áldott az Úr a Sionon, a ki Jeruzsálemben lakozik! Dicsérjétek az Urat! 1Kir. 11,36.

Zsolt 136
A teremtő Isten és a Szabadító Isten dícsérete.
Ritmus: 24 versen át végig: örökké tart a szeretete – 36 szor
[1]Magasztaljátok az Urat, **mert jó; mert örökkévaló az ő kegyelme.** Zsolt. 106,1.[2]**Magasztaljátok az istenek Istenét; mert örökkévaló az ő kegyelme.** 5Móz. 10,17.[3]**Magasztaljátok az uraknak Urát; mert örökkévaló az ő kegyelme.** rész 1,20.21.[4]A ki nagy csodákat művel egyedül; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. Zsolt. 72,18.[5]A ki teremtette az egeket bölcseséggel; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. Jer. 10,12.[6]A ki kiterjesztette a földet a vizek fölé; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. Zsolt. 24,2.[7]A ki teremtette a nagy világító testeket; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. 1Móz. 1,16-18.[8]A napot, hogy uralkodjék nappal; mert **örökkévaló az ő kegyelme**.[9]A holdat és csillagokat, hogy uralkodjanak éjszaka; mert **örökkévaló az ő kegyelme**.[10]A ki megverte az égyiptomiakat elsőszülötteikben; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. 2Móz. 12,29.[11]A ki kihozta Izráelt azok közül; mert **örökkévaló az ő kegyelme.** 2Móz. 12,31-37.[12]Hatalmas kézzel és kifeszített karral; mert **örökkévaló az ő kegyelme.**[13]A ki kétfelé választotta a veres tengert; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. 2Móz. 14,21.[14]És átvitte Izráelt annak közepén; mert **örökkévaló az ő kegyelme.** 2Móz. 14,22-28.[15]Faraót pedig és seregét a veres tengerbe meríté; mert **örökkévaló az ő kegyelme.** Jób 28,28.[16]A ki vezérlette népét a pusztában; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. 2Móz. 15,22.[17]A ki nagy királyokat vert le; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. 4Móz. 21,21-25.[18]És megvert hatalmas királyokat; mert **örökkévaló az ő kegyelme**.[19]Szíhont, az Emoreusok királyát; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. 4Móz. 21,21-25.[20]Meg Ógot, a Básán királyát; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. 4Móz. 21,33-35.[21]És örökségül adta az ő földjüket; mert **örökkévaló az ő kegyelme**.[22]Örökségül szolgájának, az Izráelnek; mert **örökkévaló az ő kegyelme**.[23]A ki megemlékezett rólunk alacsonyságunkban; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. vers 18.[24]És megszabadított minket elleneinktől; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. 1Móz. 1,1.[25]A ki eledelt ad minden testnek; mert **örökkévaló az ő kegyelme**. Zsolt. 147,9.[26]Magasztaljátok az egek Istenét; mert **örökkévaló az ő kegyelme**! vers 22.23.

Zsolt 137
[1]Babilon folyóvizeinél, ott ültünk és sírtunk, mikor a Sionról megemlékezénk. Jer. 39,9.**[2]A fűzfákra, közepette, oda függesztettük hárfáinkat,** Jób 28,20-27.**[3]Mert énekszóra nógattak ott elfogóink, kínzóink pedig víg dalra, mondván: Énekeljetek nékünk a Sion énekei közül!** 2Kir. 25,1.11.**[4]Hogyan énekelnők az Úrnak énekét idegen földön?![5]Ha elfelejtkezem rólad, Jeruzsálem felejtkezzék el rólam az én jobbkezem!** Jer. 51,50.**[6]Nyelvem ragadjon az ínyemhez, ha meg nem emlékezem rólad; ha nem Jeruzsálemet tekintem az én vígasságom fejének!** vers 22.[7]Emlékezzél meg, Uram, az Edom fiairól, a kik azt mondták Jeruzsálem napján: Rontsátok le, rontsátok le fenékig! Ésa. 34,5-8.† Jer. 39,2.3.8. Ezék. 25,3.6.8.26,2.35,15.Abd. 1,11.[8]Babilon leánya, te pusztulóra vált! Áldott legyen a ki megfizet néked gonoszságodért, a melylyel te fizettél nékünk! Jer. 50,1-3.51,1-49.[9]*Áldott legyen, a ki megragadja és sziklához paskolja kisdedeidet!* Ésa. 13,16.17.Dán. 5,30.31. **Átokzsoltár**

Zsolt 138
[1]Dávidé. Magasztallak téged teljes szívemből; énekkel áldlak az istenek előtt. Zsolt. 9,2. Zsolt. 82,1.6.[2]Szent templomod felé hajolok, s magasztalom nevedet kegyelmedért és igazságodért; mert minden neveden felül felmagasztalád a te beszédedet. Zsolt. 132,7.[3]**Mikor kiáltottam, meghallgattál engem, felbátorítottál engem, lelkemben erő támadt.** rész 3,35.[4]**Magasztal téged, Uram, e földnek minden királya,** mikor meghallják szádnak beszédeit, Zsolt. 68,32.33.[5]És énekelnek az Úrnak útairól, mert nagy az Úr dicsősége![6]Noha felséges az Úr, mégis **meglátja az alázatost**, a kevélyt pedig távolról ismeri. Zsolt. 113,6-8.Ésa. 66,2.[7]**Ha**

nyomorúságban vergődöm, megelevenítesz; ellenségeim haragja ellen kinyújtod kezedet, és a te jobbkezed megment engemet. Zsolt. 18,5.6.16,17.[8]Elvégzi értem az Úr. **Uram, a te kegyelmed örökkévaló: ne hagyd el a te kezeidnek alkotásait!** Zsolt. 57,3.Fil. 1,6. 2Sám. 3,18.7,12.16. **A hívő élet nem könnyű; állandó támadásnak van kitéve a hívő, ebben a konfliktusban fordul Istenhez az ember.**

Zsolt 139

[1]Az éneklőmesternek, Dávid zsoltára. **Uram, megvizsgáltál engem, és ismersz.** 2Sám. 23,1. Zsolt. 17,3.Jer. 12,3.[2]**Te ismered ülésemet és felkelésemet, messziről érted gondolatomat.** rész 14,7.Mát. 7,6.[3]**Járásomra és fekvésemre ügyelsz, minden útamat jól tudod.** Zsolt. 141,5.[4]**Mikor még nyelvemen sincs a szó, immár egészen érted azt Uram!** Zsolt. 44,22.[5]**Elől és hátul körülzártál engem, és fölöttem tartod kezedet.** Jób 28,28.[6]**Csodálatos előttem e tudás, magasságos, nem érthetem azt.** Zsolt. 92,6.[7]Hová menjek a te lelked elől és a te orcád elől hova fussak?[8]Ha a mennybe hágok fel, ott vagy; ha a Seolba vetek ágyat, ott is jelen vagy. Ámós 9,2.[9]Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó szélére szállanék: rész 7,12.[10]Ott is a te kezed vezérelne engem, és a te jobbkezed fogna engem.[11]Ha azt mondom: A sötétség bizonyosan elborít engem és a világosság körülöttem éjszaka lesz,[12]A sötétség sem borít el előled, és fénylik az éjszaka, mint a nappal; a sötétség olyan, mint a világosság. vers 2.4.

A 6X24 ÓRÁS TEREMTÉS HITÉNEK CÁFOLATA:

[13]Bizony te alkottad veséimet, te takargattál engem anyám méhében.

FONTOS:
KÜLÖNBSÉGET KELL TENNÜNK HITVALLÁSOS ÁLLÍTÁS ÉS TUDOMÁNYOS ÁLLÍTÁS KÖZÖTT. A HITVALLÁSOS ÁLLÍTÁS SOKSZOR KÖLTŐI NYELVEN (METAFORA, ELBESZÉLT TÖRTÉNET =NARRÁCIÓ), A TUDOMÁNYOS ÁLLÍTÁS A DESKRIPTÍV NYELVI SZINTEN

Gen 1 és Zsolt 19,3 állításai

szöveg	**Gen 1-3** **Isten hat nap alatt teremtette a mennyet és a földet** **Gen 1-3**	**Zsolt 19,3** **„te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében”** **Zsolt 139,3**
fundamentalista, inerrantista nézet	**szó szerinti állítás** **deskriptív, literális; 3. nyelvi fázis**	**azért ezt mégsem lehet szó szerinti állítás** **metaforikus, költői , 3.nyelvi fázis**
nem fundamentalista, nem inerrantista nézet	**hitvallásos állítás**	**hitvallásos állítás**
fundamentalista igazságfogalom	**verifikálható (vagy most, vagy csak a jövőben) tudományos (Keller: Die Bible hat doch recht)**	**nem verifikálható, metaforikus / lelki, költői, hitvalló igazság arról, hogy Isten az én Teremtőm**
nem fundamentalista igazságfogalom	**nem verifikálható, hitvalló igazság arról, hogy Isten a menny és a föld teremtője**	**nem verifikálható, metaforikus / lelki, költői, hitvalló igazság arról, hogy Isten az én Teremtőm**

nyelvi szakasz (Frye) a fundamentalista gyakorlatban	**deskriptív, tudományos költői,**	**költői, spirituális**

KÉRDÉS A FUNDAMENTALISTÁK, LITERÁLISOK SZÁMÁRA: Ha Zsolt 139,3-at költői, metaforikusan igaz állításnak tartjuk, akkor miért nem szabad Gen 1,3-at is, költői metaforikusan igaz állításnak tekinteni?

[14]Magasztallak, hogy csodálatosan megkülönböztettél. Csodálatosak a te cselekedeteid! és jól tudja ezt az én lelkem. rész 15,20.[15]**Nem volt elrejtve előtted az én csontom, mikor titokban formáltattam és idomíttattam, mintegy a föld mélyében. Jób 10,10-12.[16]Látták szemeid az én alaktalan testemet, és könyvedben ezek mind be voltak írva: a napok is, a melyeken formáltatni fognak; holott egy sem volt még meg közülök. Zsolt. 37,25.26.**[17]És nékem milyen kedvesek a te gondolataid, oh Isten! Mily nagy azoknak summája! Zsolt. 40,6.71,15.[18]Számlálgatom őket: többek a fövénynél; felserkenek s mégis veled vagyok.*[19]Vajha elvesztené Isten a gonoszt! Vérszopó emberek, fussatok el tőlem![20]A kik gonoszul szólnak felőled, és nevedet hiába veszik fel, a te ellenségeid. Zsolt. 112,6.[21]Ne gyűlöljem-é, Uram, a téged gyűlölőket? Az ellened lázadókat ne útáljam-é? Zsolt. 101,4-8.Jel. 2,6.[22]Teljes gyűlölettel gyűlölöm őket, ellenségeimmé lettek![23]*Vizsgálj meg engem, oh Isten, és ismerd meg szívemet! Próbálj meg engem, és ismerd meg gondolataimat! Zsolt. 26,2.[24]És lásd meg, ha **van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja** és vezérelj engem az örökkévalóság útján! rész 13,14. **A mindentudó Isten gondoskodása az ember minden porcikájára kiterjed; ám a végén gyűlölet-beszéd. (Igaz, hogy az Isten gyűlölőinek szól a gyűlölet)**

Zsolt 140

[1]Az éneklőmesternek, Dávid zsoltára. 1Krón. 25,1.[2]**Szabadíts meg engem, Uram, a gonosz embertől; a zsarnok férfitól védj meg engemet! rész 26,3.**[3]A kik gonoszt gondolnak szívökben, és minden nap háborút kezdenek. vers 8.rész 18,7.[4]**Nyelvöket élesítik, mint a kígyó; áspiskígyó mérge van ajkaik alatt. Szela. Róm. 3,13.Jak. 3,8.**[5]Ments meg, oh Uram, a gonosz kezétől; a zsarnok férfitól védj meg engemet! A kik megejteni szándékoznak lépéseimet.[6]**Tört hánytak elém titkon a kevélyek és köteleket; hálót terítettek ösvényem szélére, hurkokat vetettek elém! Szela. Zsolt. 7,16.17.**[7]Mondám az Úrnak: Istenem vagy te! Hallgasd meg Uram könyörgésem szavát![8]Én Uram, Istenem, szabadításom ereje: fedezd be fejemet a háború napján! 2Sám. 7,9.[9]Ne add meg Uram, a mit a gonosz kíván; rossz szándékát ne segítsd elő, mert felfuvalkodik! Szela. Zsolt. 141,5.*[10]A körültem ólálkodóknak fejét borítsa be ajkaiknak átka. Zsolt. 7,16.17.[11]Eleven szenek hulljanak reájok; tűzbe vesse őket, örvényekbe, fel ne keljenek! Jób 20,26-28.[12]A nyelves ember meg ne maradjon e földön; a zsarnok embert űzze a veszedelem, míg nyaka szakad.* Jób 20,7.8.[13]Tudom, hogy felfogja az Úr a szegények ügyét, a nyomorultaknak jogát. Zsolt. 9,3.[14]Csak az igazak magasztalják a te nevedet, s orczád előtt lakoznak az igazságosak. Zsolt. 92,13-16. **Az igaztalanok elleni bosszú-zsoltár**

Zsolt 141

[1]Dávid zsoltára.Uram! hívlak téged: siess én hozzám; figyelmezz szavamra, mikor hívlak téged.[2]**Mint jóillatú füst jusson elődbe imádságom, s kezem felemelése estvéli áldozat legyen. 2Móz. 30,7.9. Zsolt. 134,2.**

IMÁDSÁG MINT ILLATÁLDOZAT – MILTON

[3]**Tégy Uram závárt az én szájamra; őriztessed az én ajkaim nyílását! Zsolt. 39,2.**[4]Ne engedd szívemet rosszra hajlani, hogy istentelenül ne cselekedjem a gonosztevő emberekkel egybe; és ne egyem azoknak kedvelt ételéből! Zsolt. 119,36.[5]**Ha igaz fedd engem: jól van az;**

ha dorgál engem: mintha fejem kenné. AZ IGAZ EMBERTŐL KAPOTT FEDDÉS, JÓ, „OLAJ A FEJRE” Nem vonakodik fejem, sőt még imádkozom is értök nyavalyájokban. Péld. 10,20.[6]*Ha sziklához paskoltatnak az ő bíráik, akkor hallgatják az én beszédeimet, mert gyönyörűségesek.*[7]*Mint a ki a földet vágja és hányja, úgy szóratnak szét csontjaik a Seol torkában.* *Zsolt. 88,6.7.Ésa. 27,19.* **Bosszúzsoltár?** [8]De az én szemeim, Uram Isten, rajtad csüggenek; hozzád folyamodom: ne oltsd el életemet! Zsolt. 123,2.[9]**Őrizz meg a tőrtől, TŐR a mit elém hánytak, és a gonosztevőknek hálóitól! HÁLÓ Zsolt. 140,6.**[10]**Essenek az álnokok saját tőreikbe; míg én egyben általmegyek!** **Zsolt. 7,17.**

Zsolt 142

[1]Dávid tanítása; imádság a barlangban létekor. 1Sám. 24,4.Zsolt. 57,1.[2]**Fenszóval hívom** az Urat, **fenszóval könyörgök** az Úrhoz.[3]Kiöntöm előtte panaszomat, kitárom előtte nyomorúságomat, Zsolt. 2,19.[4]Mikor elcsügged bennem a lelkem. Te pedig tudod az én ösvényemet, hogy az úton, a melyen járok, tőrt hánytak elém. Zsolt. 40,13.[5]Tekints jobbra és **lásd meg, hogy senki sincsen, a ki ismerne; nincsen számomra menedék; senki sem tudakozódik felőlem.** **rész 21,18.**[6]Hívlak téged, oh Uram; s ezt mondom: Te vagy oltalmam és örökségem az élőknek földén; Zsolt. 16,5.[7]Figyelmezz esedezésemre, mert igen nyomorult vagyok! Szabadíts meg engem üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálamnál! 1Sám. 23,26.[8]Vezesd ki lelkemet a börtönből, hogy magasztaljam a te nevedet! Az igazak vegyenek engem körül, mikor jól teszel majd velem.

Zsolt 143

[1]Dávid zsoltára.Uram, hallgasd meg könyörgésemet, figyelmezzél imádságomra; hűséged és igazságod szerint hallgass meg engemet. 2Sám. 23,1. Zsolt. 50,15.[2]**Ne szállj perbe a te szolgáddal, mert egy élő sem igaz előtted!** **Jób 9,2.3.**[3]Ímé, ellenség üldözi lelkemet, a földhöz paskolja éltemet; betaszít engem a sötétségbe a milyen a régen megholtaké! 1Sám. 23,7.8.24,3.[4]**Elcsügged bennem a lelkem, felháborodik bennem a szívem!** **1Sám. 26,19.27,1.2.**[5]Megemlékezem a régi időkről, elgondolom minden te dolgodat; **kezed munkáiról elmélkedem.** **Zsolt. 78,12-27.119,52.**[6]**Feléd terjesztgetem kezeimet; lelkem, mint szomjú föld, úgy eped utánad.** Szela. Zsolt. 63,20.[7]Siess, hallgass meg engem Uram! Elfogyatkozik az én lelkem. Ne rejtsd el orczádat előlem, hogy ne legyek hasonló a sírba szállókhoz. Zsolt. 28,1.[8]Korán hallasd velem kegyelmedet, mert bízom benned! **Mutasd meg nékem az útat, melyen járjak, mert hozzád emelem lelkemet!** vers 9.[9]Szabadíts meg engem ellenségeimtől, Uram; hozzád menekülök! 1Sám. 26,10.11.[10]Taníts meg engem a te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen engem az egyenes földön. Zsolt. 25,4.[11]Eleveníts meg engem, Uram, a te nevedért; vidd ki lelkemet a nyomorúságból a te igazságodért! Róm. 2,6-11.[12]És kegyelmedből rontsd meg ellenségeimet, és veszítsd el mindazokat, a kik szorongatják lelkemet; mert szolgád vagyok. rész 10,23.

Zsolt 144

[1]Dávidé. Áldott az Úr, az én kőváram, a ki hadakozásra tanítja kezemet, s viadalra az én ujjaimat. 2Sám. 22,2.47. Zsolt. 18,33-41.[2]Jóltevőm és megoltalmazóm, mentőváram és szabadítóm nékem; paizsom, és az, a kiben én bízom: ő veti alám népemet. 2Sám. 22,44.[3]**Uram! Micsoda az ember, hogy tudsz felőle, és az embernek fia, hogy gondod van reá?** **Zsolt. 8,5.** **Zsid 2,7-9** [4]**Olyan az ember, mint a lehellet; napjai, mint az átfutó árnyék.** **Zsolt. 39,6. Jób 14,1.2.**[5]Uram, hajlítsd meg egeidet és szállja alá; illesd meg a hegyeket, hogy füstölögjenek!• Zsolt. 18,8-15.Ésa. 64,1-3.[6]Lövelj villámot és hányd szerte őket; bocsásd ki nyilaidat és vedd el eszöket.[7]Nyújtsd le kezeidet a magasból; ragadj ki és ments meg engem a nagy vizekből, az idegen-fiak kezéből; Zsolt. 18,17.18.69,2.15.[8]A kiknek szájok hazugságot beszél, s jobb kezök a hamisság jobb keze. 1Pét. 4,17.18.[9]Isten! Új éneket éneklek néked;

tízhúrú hangszerrel zengedezlek téged; Zsolt. 33,2.4.[10]Ki segítséget ád a királyoknak, s megmenti Dávidot, az ő szolgáját a gonosz szablyától. Zsolt. 18,1.Péld. 21,31.[11]Ragadj ki és ments meg engem az idegen-fiak kezéből, a kiknek szájok hazugságot beszél, s jobbkezök a hamisság jobbkeze. Jób 18,5-20. Jób 8,16.17. **Áldás** **[12]Hogy fiaink olyanok legyenek, mint a plánták, nagyokká nőve ifjú korukban; leányaink, mint a templom mintájára kifaragott oszlopok.** **rész 31,10-29.**[13]Legyenek telve tárházaink, eledelt eledelre szolgáltassanak; juhaink százszorosodjanak, ezerszeresedjenek a mi legelőinken.5Móz. 28,4-11.Zsolt. 65,12-14.[14]Ökreink megrakodva legyenek; sem betörés, sem kirohanás, sem kiáltozás ne legyen a mi utcáinkon. rész 1,11.[15]Boldog nép az, a melynek így van dolga; boldog nép az, a melynek az Úr az ő Istene. Zsolt. 33,12.

Zsolt 145

[1]Dávid dicsérő éneke. Magasztallak téged, Istenem, királyom, és áldom nevedet örökkön örökké![2]Minden napon áldalak téged, és dicsérem neved örökkön örökké! Zsolt. 69,31.32.**[3]Nagy az Úr és igen dicséretes, és az ő nagysága megfoghatatlan.** **5Móz. 25,4.**[4]**Nemzedék nemzedéknek dícséri műveidet, s jelentgeti a te hatalmasságodat.** **Zsolt. 78,4.5.**[5]A te méltóságod dicső fényéről, és csodálatos dolgaidról elmélkedem. Zsolt. 78,12-27.[6]Rettenetes voltod hatalmát beszélik, és én a te nagyságos dolgaidat hirdetem. Zsolt. 41,7.52,4.[7]A te nagy jóságod emlékeiről áradoznak, és a te igazságodnak örvendeznek. rész 13,3.Zsolt. 34,13-16.[8]Irgalmas és könyörületes az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű. Zsolt. 86,15.[9]Jó az Úr mindenki iránt, és könyörületes minden teremtményéhez.[10]Dicsér téged, Uram minden teremtményed és áldanak téged a te kegyeltjeid. rész 14,5.[11]Országodnak dicsőségéről szólnak, és a te hatalmadat beszélik. vers 12.Zsolt. 52,4.[12]Hogy tudtul adják az ember fiainak az ő hatalmát, és az ő országának fényes dicsőségét. vers 5.**[13]A te országod örökre fennálló ország, és a te uralkodásod nemzedékről nemzedékre.** **vers 5.** **Miatyánk** [14]Az Úr megtámogat minden elesendőt, és felegyenesít minden meggörnyedtet. Zsolt. 146,8.[15]Mindenki szemei te reád vigyáznak, és te idejében megadod eledelöket. Zsolt. 104,25-27.[16]Megnyitod a te kezedet, és megelégítesz minden élőt ingyen. rész 15,2.[17]Igaz az Úr minden ő útában, és minden dolgában kegyelmes. 5Móz. 32,4.Jel. 15,3.[18]Közel van az Úr minden őt hívóhoz; mindenkihez, a ki hűséggel hívja őt. Zsolt. 34,19.50,51.[19]Beteljesíti az őt félőknek kívánságát; kiáltásukat meghallgatja és megsegíti őket. Péld. 10,24.[20]Megőrzi az Úr mindazokat, a kik őt szeretik; de a gonoszokat mind megsemmisíti. rész 19,15.[21]Az Úr dicséretét beszélje ajkam, és az ő szent nevét áldja minden test örökkön örökké! Zsolt. 65,3.

IMIT	KNV	SZIT	RÚF	KG
1 Dicsérő dal Dávidtól. Hadd magasztallak, Istenem, oh király, s hadd áldom nevedet mindörökké. 2 Mindennap hadd áldalak téged, s dicsérem nevedet mindörökké.	1 Dicséret. Dávidtól. Magasztallak téged, Istenem, királyom, s áldom nevedet örökkön örökké. 2 Áldalak téged mindennap, és dicsérem nevedet örökkön örökké.	1 (Dicsőítő ének – Dávidtól.) Dicsőítelek téged, Istenem, Királyom, nevedet mindörökké áldom! 2 Mindennap dicsérlek téged, nevedet örökké magasztalom.	Dávid dicsérete. Magasztallak téged, Istenem, királyom, áldom nevedet mindörökké. 2 Mindennap áldalak téged, dicsérem nevedet mindörökké.	Dávid dicsérő éneke. Magasztallak téged, Istenem, királyom, és áldom nevedet örökkön örökké! 2 Minden napon áldalak téged, és dicsérem neved örökkön örökké!

3 Nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, és kikutathatatlan az ő nagysága. 4 Nemzedék nemzedéknek dicsőíti műveidet és hatalmas tetteidet hirdetik. 5 Fenséges dicsőséged díszén és csodatetteid dolgain hadd gondolkodom el. 6 S félelmes tetteid erejéről szóljanak, és nágyságodat hadd beszélem el. 7 Nagy jóságod hírét ömleszszék, és igazságodon ujjongjanak. 8 Kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló, hosszantűrő és nagy szeretetű. 9 Jóságos az Örökkévaló mindenekhez, és irgalma rajta van mind az ő művein.	3 Nagy az Úr és méltó a dicséretre, nagysága fölfoghatatlan. 4 Nemzedék nemzedéknek dicséri alkotásaidat és hirdeti hatalmadat. 5 Elmondják szentséged fölséges dicsőségét, elbeszélik csodáidat. 6 Elmondják félelmetes erődet, és hirdetik nagyságodat. 7 Megemlékeznek túláradó jóságodról, igazságodat ujjongva ünneplik. 8 Irgalmas az Úr és könyörületes, hosszantűrő és nagyirgalmú. 9 Jó az Úr mindenkihez, és könyörületes minden teremtményéhez. 10 Magasztaljon téged, Uram, minden műved,	3 Nagy az Úr és dicséretre méltó, nagysága mérhetetlen. 4 Nemzedék nemzedéknek hirdeti művedet, hatalmas tetteidet elbeszélik. 5 Dicsőséged fönség és fényesség, és én csodatetteidről énekelek. 6 Ők félelmes tetteid erejét beszélik, én meg nagyságodat hirdetem. 7 Megemlékeznek végtelen jóságodról, és ujjonganak igazságosságodon. 8 Az Úr irgalmas és jóságos, megfontolt a haragban, és bőséges nála a kegyelem. 9 Az Úr jóságos mindenkihez, telve irgalommal minden iránt, amit alkotott. 10 Dicsérjen téged, Uram, minden	3 **Nagy az Úr, méltó, hogy dicsérjék, nagysága felfoghatatlan.** **4 Nemzedékről nemzedékre dicsérik műveidet, hirdetik hatalmas tetteidet**. 5 Fenségeden, ragyogó dicsőségeden és csodálatos dolgaidon én is elmélkedem. 6 Elmondják, hogy milyen félelmetes a hatalmad, én is felsorolom nagy tetteidet. 7 Áradoznak, emlékezve nagy jóságodra, és örvendeznek igazságodnak . 8 Kegyelmes és irgalmas az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy. 9 Jó az Úr mindenkihez, irgalmas minden teremtményéhez. 10 Magasztal, Uram, minden teremtményed, és híveid áldanak téged.	3 Nagy az Úr és igen dicséretes, és az ő nagysága megfoghatatlan. 4 Nemzedék nemzedéknek dícséri műveidet, s jelentgeti a te hatalmasságodat. 5 A te méltóságod dicső fényéről, és csodálatos dolgaidról elmélkedem. 6 Rettenetes voltod hatalmát beszélik, és én a te nagyságos dolgaidat hirdetem. 7 A te nagy jóságod emlékeiről áradoznak, és a te igazságodnak örvendeznek. 8 Irgalmas és könyörületes az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű. 9 Jó az Úr mindenki iránt, és könyörületes minden teremtményéhez. 10 Dicsér téged, Uram minden teremtményed

10 Magasztalnak téged, Örökkévaló, mind a műveid, és jámboraid áldanak téged. 11 Királyságod dicsőségéről szólnak, és hatalmadat elmondják, 12 hogy tudassák az ember fiaival hatalmas tetteit, és királysága díszének dicsőségét. **13 Királyságod minden időknek királysága, és uralmad minden nemzedékben meg nemzedékben**. 14 Támogatja az Örökkévaló mind az elesőket, s fölegyenesíti mind a görnyedteket. 15 Mindenek szemei hozzád reménykednek, s te megadod nekik eledelöket a maga idején. 16 Megnyitod kezedet és jóllakatsz	és áldjanak szentjeid. 11 Országod dicsőségét hirdessék és beszéljék el hatalmadat, 12 hogy megismertessék az emberek fiaival hatalmadat, és országodnak fölséges dicsőségét. 13 A te országod örökké tartó ország, és uralmad nemzedékről nemzedékre fönnáll. Hűséges az Úr minden igéjében, és szentséges minden tettében. 14 Fölemel az Úr mindenkit, aki elesik, és minden elnyomottat fölsegít. 15 Mindeneknek szemei tebenned bíznak, Úristen, mert te adsz nekik eledelt. Alkalmas időben. 16 megnyitod kezedet, és betöltesz	alkotásod, és híveid dicsőítsenek! 11 Beszéljenek országod fényéről, és énekeljenek mindenhatóságodról, 12 hirdessék az emberek hatalmas tetteidet és királyságodnak ragyogó fönségét! 13 Királyságod örök királyság, uralmad tart minden nemzedéken át. Az Úr hűséges minden szavában, és jóságos minden művében. 14 Az Úr fenntartja a botladozót, és fölemeli, akit megaláztak. 15 Minden szem terád vár, te adsz nekik ételt a kellő időben; 16 megnyitod a kezed, és minden élőt betöltesz javaiddal. 17 Igazságos az Úr minden	11 Elmondják, hogy országod milyen dicsőséges, és beszélnek hatalmadról, 12 megismertetve az emberekkel az Úr hatalmas tetteit, országa ragyogó dicsőségét. **13 Országod örökkévaló ország, uralkodásod nemzedékről nemzedékre tart.** **Miatyánk** 14 Támogat az Úr minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt. 15 Mindenki várakozva néz rád, és te idejében adsz nekik eledelt. 16 Kinyitod kezedet, és kielégítesz minden élőlényt kegyelmesen. 17 Az Úrnak minden útja igaz, és minden tette jóságos. 18 Közel van az Úr mindenkihez,	és áldanak téged a te kegyeltjeid. 11 Országodnak dicsőségéről szólnak, és a te hatalmadat beszélik. 12 Hogy tudtul adják az ember fiainak az ő hatalmát, és az ő országának fényes dicsőségét. 13 A te országod örökre fennálló ország, és a te uralkodásod nemzedékről nemzedékre. 14 Az Úr megtámogat minden elesendőt, és felegyenesít minden meggörnyedtet. 15 Mindenki szemei te reád vigyáznak, és te idejében megadod eledelöket. 16 Megnyitod a te kezedet, és megelégítesz minden élőt ingyen. 17 Igaz az Úr minden ő útában, és minden

minden élőt jóakarattal. 17 Igazságos az Örökkévaló mind az útjain és kegyes mind az ő művei iránt. 18 Közel van az Örökkévaló mind a szólítóihoz, mindazokhoz, kik igazán szólítják. 19 Tisztelőinek akaratát megteszi s fohászukat hallja és megsegíti őket. 20 Megőrzi az Örökkévaló mindazokat, a kik őt szeretik, de mind a gonoszokat megsemmisíti. 21 Az Örökkévaló dicséretét mondja el szájam, és áldja minden halandó szentséges nevét mindörökké!	minden élőt áldásoddal. 17 Igazságos az Úr minden útjában, és szent minden művében. 18 Közel van az Úr mindazokhoz, akik segítségül hívják, akik segítségül hívják őt igazságban. 19 Teljesíti akaratát azoknak, akik őt félik, meghallgatja könyörgésüket és megszabadítja őket. 20 Megőrzi az Úr mindazokat, akik őt szeretik, de elpusztítja mind a bűnösöket. 21 Hirdesse szám az Úr dicséretét, és minden élő áldja szent nevét örökkön-örökké.	útján, és jóságos minden művében. 18 Közel az Úr mindenkihez, aki hozzá kiált, mindenkihez, aki tiszta szívből hívja. 19 Akik félik, azoknak teljesíti kívánságát, meghallgatja kérésüket és megmenti őket. 20 Megőriz az Úr mindenkit, aki szereti, de a gonoszokat megsemmisíti. 21 Szám hirdeti az Úr dicséretét. Minden test áldja szent nevét mindörökkön örökké!	aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja. 19 Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kiáltásukat, és megsegíti őket. 20 Megtartja az Úr mindazokat, akik őt szeretik, de a bűnösöket mind elpusztítja. 21 Az Úr dicséretét hirdeti ajkam, áldja örökké minden ember az ő szent nevét!	dolgában kegyelmes. 18 Közel van az Úr minden őt hívóhoz; mindenkihez, a ki hűséggel hívja őt. 19 Beteljesíti az őt félőknek kívánságát; kiáltásukat meghallgatja és megsegíti őket. 20 Megőrzi az Úr mindazokat, a kik őt szeretik; de a gonoszokat mind megsemmisíti. 21 Az Úr dicséretét beszélje ajkam, és az ő szent nevét áldja minden test örökkön örökké!

Zsolt 146

Az ÚR dicsérete, az ő állandósága szemben a mulandókkal

[1]Dicsérjétek az Urat! Dicsérd én lelkem az Urat! rész 15,5.[2]Dicsérem az Urat, a míg élek; éneklek az én Istenemnek, a míg vagyok. Zsolt. 63,5.104,33.[3]**Ne bízzatok a fejedelmekben, emberek fiában, a ki meg nem menthet! Jer. 17,5-7.[4]Kimegyen a lelke; visszatér földébe, és aznapon elvesznek az ő tervei. 1Móz. 3,19.Préd. 12,9.[5]Boldog, a kinek segítsége a Jákób Istene, és reménysége van az Úrban, az ő Istenében; Zsolt. 84,13.145,19.[6]A ki teremtette**

az eget és földet, a tengert és mindent, a mi bennök van. A ki megtartja a hűségét örökké; Csel. 14,15.[7]Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, eledelt ád az éhezőknek. **Az Úr** megszabadítja az elfogottakat. Zsolt. 103,6.[8]**Az Úr** megnyitja a vakok szemeit, **az Úr** felegyenesíti a meggörnyedteket; szereti **az Úr** az igazakat. Zsolt. 145,14.[9]Megoltalmazza **az Úr** a jövevényeket; árvát és özvegyet megtart, és a gonoszok útját elfordítja. Zsolt. 68,6.147,6.[10]Uralkodni fog **az Úr** örökké, a te Istened, oh Sion, nemzedékről nemzedékre! Dicsérjétek az Urat! Zsolt. 145,13.

Zsolt 147

GAZDAG KÉPSOROKBAN DICSÉRI AZ URAT

[1]Dicsérjétek az Urat! Hiszen Istenünkről énekelni jó; hiszen őt dicsérni gyönyörűséges és illendő dolog! Zsolt. 33,1.92,2.[2]Az Úr építi Jeruzsálemet, összegyűjti Izráelnek elűzötteit; vers 19.[3]Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket. Zsolt. 34,19.Ésa. 61,1.[4]Elrendeli a csillagok számát, és mindnyájokat nevéről nevezi. Ésa. 40,26.[5]Nagy a mi Urunk és igen hatalmas, s bölcseségének nincsen határa.[6]Megtartja az Úr a nyomorultakat; a gonoszokat földig megalázza. Zsolt. 146,9.[7]Énekeljetek az Úrnak hálaadással, pengessetek hárfát a mi Istenünknek! rész 25,13.[8]A ki beborítja az eget felhővel, esőt készít a föld számára, és füvet sarjaszt a hegyeken; Csel. 14,17.[9]A ki megadja táplálékát a baromnak, a holló-fiaknak, a melyek kárognak. Mát. 6,26.Jób 39,3.[10]**Nem paripák erejében telik kedve, nem is a férfi lábszáraiban gyönyörködik;** Péld. 21,31.1Sám. 17,47.[11]**Az őt félőkben gyönyörködik az Úr, a kik kegyelmében reménykednek.** Zsolt. 33,18.[12]Dicsőítsd Jeruzsálem az Urat! Dicsérd, oh Sion, a te Istenedet! Jób 27,17.[13]Mert erősekké teszi kapuid zárait, s megáldja benned a te fiaidat. rész 12,23.[14]Békességet ád határaidnak, megelégít téged a legjobb búzával. 5Móz. 32,13.14.[15]Leküldi parancsolatát a földre, nagy hirtelen lefut az ő rendelete! Zsolt. 34,10.[16]Olyan havat ád, mint a gyapjú, és szórja a deret, mint a port. Jób 37,5.[17]Darabokban szórja le jegét: ki állhatna meg az ő fagya előtt? Jób 37,9.[18]Kibocsátja szavát s szétolvasztja őket; megindítja szelét s vizek folydogálnak.[19]Közli igéit Jákóbbal, törvényeit s végzéseit Izráellel. 5Móz. 4,7.8.Zsolt. 78,5.[20]Nem tesz így egyetlen néppel sem; végzéseit sem tudatja velök. Dicsérjétek az Urat! Eféz. 2,12.

Zsolt 148

TE DEUM

[1]Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Urat az égből; dicsérjétek őt a magas helyeken! Jel. 5,13.[2]Dicsérjétek őt angyalai mind; dicsérjétek őt minden ő serege! Jób 38,7.[3]Dicsérjétek őt: nap és hold; dicsérjétek őt mind: fényes csillagai! Jób 38,7.[4]Dicsérjétek őt egeknek egei, és ti vizek, a melyek az ég felett vagytok! 1Móz. 1,6.7.[5]Dicsérjék ők az Úrnak nevét, mert parancsolt és előállottak ők. 1Móz. 1,3.6.[6]Örök időre állította fel őket; törvényt szabott és nem tér el attól.[7]Dicsérjétek az Urat a földről: viziszörnyek és mély vizek ti mind! rész 16,25.[8]Tűz és jégeső, hó és köd, szélvihar, a melyek az ő rendelését cselekszik; Jób 37,5.[9]Ti hegyek és halmok mindnyájan, minden gyümölcsfa s mind ti czédrusok; rész 1,31.32.[10]Vadak és minden barmok, férgek és szárnyas állatok;[11]Földi királyok és minden nemzet, fejedelmek és mind ti földi bírák! Zsolt. 17,4.119,120.[12]Ifjak és szűzek, vének gyermekekkel:[13]Dicsérjék az Úrnak nevét, mert az ő neve dicső egyedül; az ő dicsősége égre-földre kihat! vers 24.[14]És felemelte az ő népének szarvát. Dicsőítse minden ő kegyeltje: Izráel fiai, a hozzá közel való nép. Dicsérjétek az Urat! Zsolt. 147,19.20.2Móz. 19,6.

Zsolt 149

TE DEUM – A NÉPEK DICSÉRIK A TEREMTŐT

[1]Dicsérjétek az Urat! Énekeljetek az Úrnak új éneket; dicsérje őt a kegyesek gyülekezete! rész 19,7.[2]Örvendezzen Izráel az ő teremtőjében: Sionnak fiai örüljenek az ő királyukban! Jób

31,16-20. Mát. 25,34-40.[3]**Dicsérjék az ő nevét tánczczal; dobbal és hárfával zengjenek néki**. Luk. 6,38.[4]Mert kedveli az Úr az ő népét, a szenvedőket szabadulással dicsőíti meg. 5Móz. 28,63. Zsolt. 147,6.[5]Vígadozzanak a kegyesek tisztességben; ujjongjanak nyugvó helyökön. Zsolt. 134,1.2.[6]Isten-dicsőítés legyen torkukban, kétélű fegyver kezeikben; 2Krón. 20,19-23.[7]Hogy bosszút álljanak a pogányokon, és megfenyítsék a nemzeteket! rész 18,10.[8]Hogy lánczra fűzzék királyaikat, főembereiket pedig vas-bilincsekbe. rész 13,14.[9]Hogy végrehajtsák rajtok a megírott ítéletet. Dicsőség ez az ő minden kegyeltjére! Dicsérjétek az Urat! 5Móz. 7,1-6. 5Móz. 7,12-16.

Zsolt 150

TE DEUM – A SZENTÉLYRE IS KITERJED

[1]Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek Istent az ő szent helyén; dicsérjétek őt az ő hatalmának boltozatán! Zsolt. 132,12.13. Ésa. 6,3.[2]Dicsérjétek őt hősi tetteiért, dicsérjétek őt nagyságának gazdagsága szerint! Zsolt. 145,6.[3]Dicsérjétek őt kürt-zengéssel; dicsérjétek őt hárfán és cziterán; Zsolt. 98,5.[4]Dicsérjétek őt dobbal és tánczczal, dicsérjétek őt hegedűkkel és fuvolával; Zsolt. 5,7.34,20.[5]Dicsérjétek őt hangos czimbalommal, dicsérjétek őt harsogó czimbalommal. rész 13,16.29,11.[6]Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat!

Bölcs Salamonnak példabeszédei

Péld 1

[1]Salamonnak, Dávid fiának, Izráel királyának példabeszédei, Préd. 1,1.[2]Bölcseség és erkölcsnek tanulására, értelmes beszédek megértésére; 1Kir. 12,13.16.19.[3]Okos fenyítéknek, igazságnak és ítéletnek és becsületességnek megnyerésére; rész 13,16.[4]Együgyűeknek eszesség, gyermeknek tudomány és meggondolás adására. rész 5,21.Jer. 16,17.[5]Hallja a bölcs és öregbítse az ő tanulságát, és az értelmes szerezzen érett tanácsokat. rész 13,14.[6]Példabeszédnek és példázatnak, bölcsek beszédeinek és találós meséinek megértésére. vers 10.[7]**Az Úrnak félelme feje a bölcseségnek; a bölcseséget és erkölcsi tanítást a bolondok megútálják. Jób 28,28.Zsolt. 111,10.**[8]Hallgasd, fiam, a te atyádnak erkölcsi tanítását, és a te anyádnak oktatását el ne hagyd. rész 6,20.15,5.[9]Mert kedves ékesség lesz a te fejednek, és aranyláncz a te nyakadra. Ésa. 1,11.15.Ámós 5,21-24. *[10]Fiam, ha a bűnösök el akarnak csábítani téged: ne fogadd beszédöket. rész 23,17.[11]Ha azt mondják: jere mi velünk, leselkedjünk vér után, rejtezzünk el az ártatlan ellen ok nélkül; Mik. 7,2.3.[12]Nyeljük el azokat, mint a sír elevenen, és egészen, mint a kik mélységbe szállottak; Jób 26,6.† Jer. 17,9.10.[13]Minden drága marhát nyerünk, megtöltjük a mi házainkat zsákmánnyal;[14]Sorsodat vesd közénk; egy erszényünk legyen mindnyájunknak: vers 15.17.22.[15]Fiam, ne járj egy úton ezekkel, tartóztasd meg lábaidat ösvényüktől; Zsolt. 1,1.4,5.[16]Mert lábaik a gonoszra futnak, és sietnek a vérnek ontására. Ésa. 59,7.Róm. 3,15.[17]Mert hiába vetik ki a hálót minden szárnyas állat szemei előtt: Zsolt. 37,16.[18]Ezek mégis vérök árán is ólálkodnak, lelkök árán is leselkednek; rész 17,1.[19]Ilyen az útja minden kapzsi embernek: gazdájának életét veszi el.* ***Zsolt. 5,5-7.*** **[20]A bölcseség künn szerül-szerte kiált; az utczákon zengedezteti az ő szavát. rész 8,1-3.[21]Lármás utczafőkön kiált a kapuk bemenetelin, a városban szólja az ő beszédit. rész 10,1.23. rész 19,26.[22]Míglen szeretitek, oh ti együgyűek az együgyűséget, és gyönyörködnek a csúfolók csúfolásban, és gyűlölik a balgatagok a tudományt?!***[23]*Térjetek az én dorgálásomhoz; ímé közlöm veletek az én lelkemet, tudtotokra adom az én beszédimet néktek. rész 11,14.[24]Mivelhogy hívtalak titeket, és vonakodtatok, kiterjesztém az én kezemet, és senki eszébe nem vette; Ésa. 65,12.66,4.[25]És elhagytátok minden én tanácsomat, és az én feddésemmel nem gondoltatok:* ***[26]Én is a ti nyomorúságtokon nevetek, megcsúfollak, mikor eljő az, a mitől féltek****. rész 2,21.22.14,11.*[27]*Mikor eljő, mint a vihar, az, a mitől féltek, és a ti nyomorúságtok, mint a forgószél elközelget: mikor eljő ti reátok a nyomorgatás és a szorongatás. rész 10,24.*[28]*Akkor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg: keresnek engem, de meg nem találnak. Jób 27,8.9.36,12.Ésa. 1,15.59,2.*[29]*Azért hogy gyűlölték a bölcseséget, és az Úrnak félelmét nem választották.*[30]*Nem engedtek az én tanácsomnak; megvetették minden én feddésemet. Zsolt. 145,18.19.*[31]***Esznek azért az ő útjoknak gyümölcséből, és az ő tanácsokból megelégednek. vers 32.Róm. 2,6-9.***[32]***Mert az együgyűeknek pártossága megöli őket, és a balgatagoknak szerencséje elveszti őket.***[33]**A ki pedig hallgat engem, lakozik bátorságosan, és csendes lesz a gonosznak félelmétől. Ésa. 1,19.**

Péld 2

[1]Fiam! ha beveszed az én beszédimet, és az én parancsolatimat elrejted magadnál, Jób 28,28. rész 18,12.[2]Ha figyelmeztetvén a bölcsességre a te füleidet, hajtod a te elmédet az értelemre, rész 19,21.Jer. 10,23.[3]**Igen, ha a bölcseségért kiáltasz, és az értelemért a te szódat felemeled,**

rész 21,2.[4]**Ha keresed azt, mint az ezüstöt, és mint a kincseket kutatod azt:** Zsolt. 37,5.1Pét. 5,7.[5]**Akkor megérted az Úrnak félelmét, és az Istennek ismeretére jutsz.** Jób 21,30.Róm. 2,6-11.[6]**Mert az Úr ád bölcseséget, az ő szájából tudomány és értelem származik.** Jób 32,8.Jak. 1,5.6.[7]Az igazaknak valóságos jót rejteget, paizst a tökéletesen járóknak, Zsolt. 3,4.[8]Hogy megőrizze az igazságnak útait, és kegyeseinek útját megtartja.[9]Akkor megérted az igazságot, és törvényt és becsületességet, és minden jó útat. rész 15,16.1Tim. 6,6.[10]**Mert bölcseség megy a te elmédbe, és a tudomány a te lelkedben gyönyörűséges lesz.** vers 1.rész 19,21.[11]**Meggondolás őrködik feletted, értelem őriz téged,** vers 12.rész 31,9.[12]**Hogy megszabadítson téged a gonosznak útától, és a gonoszságszóló férfiútól;** 5Móz. 25,13.[13]*A kik elhagyják az igazságnak útát, hogy járjanak a setétségnek útain.*[14]*A kik örülnek gonoszt cselekedvén, vígadnak a gonosz álnokságokon.* vers 10. Zsolt. 101,6.[15]*A kiknek ösvényeik görbék, és a kik az ő útaikban gonoszok.*[16]Hogy megszabadítson téged a nem hozzád tartozó asszonytól, az idegentől, a ki az ő beszédével hizelkedik, rész 7,5. rész 5,3.[17]A ki elhagyja az ő ifjúságának férjét, és az ő Istenének szövetségéről elfelejtkezik; rész 3,13-15.Zsolt. 119,72.[18]Mert a halálra hanyatlik az ő háza, és az ő ösvényei az élet nélkül valókhoz.[19]Valakik mennek ahhoz, nem térnek meg, sem meg nem nyerhetik az életnek útait. 1Kor. 6,9.10.[20]Hogy járj a jóknak útjokon, és az igazaknak ösvényeit kövessed. Ésa. 57,15.[21]**Mert az igazak lakják a földet, és a tökéletesek maradnak meg rajta.** Zsolt. 37,22.29.[22]A gonoszok pedig a földről kivágattatnak, és a hitetlenül cselekedők kiszaggattatnak abból. Jób 18,17-21.

LXX
χρηστοὶ - jóindulatúak
χρηστός, -ή, -όν - 1) hasznos, jó; 2) kényelemes, megfelelő; 3) becsületes; 4) jóindulatú
KG, Kecsk KNV, SZIT, EFO: „igazak”,IMIT „egyenesek”, Luth Gerechten, KJV upright

Miért kell a „becsületes”-sel helyettesíteni a szép „igaz”-at. Okoskodó protestánsok…

Pléd 3
FIAIMNAK
[1]Fiam! az én tanításomról el ne felejtkezzél, és az én parancsolatimat megőrizze a te elméd; rész 1,8.9.[2]Mert napoknak hosszú voltát, és sok esztendős életet, és békességet hoznak néked bőven. 5Móz. 8,1.30,16.[3]**Az irgalmasság és igazság ne hagyjanak el téged: kösd azokat a te nyakadra, írd be azokat a te szívednek táblájára;** Mát. 5,7.44-48. 5Móz. 6,7.8.[4]**Így nyersz kedvességet és jó értelmet Istennek és embernek szemei előtt.** rész 14,12.[5]**Bizodalmad legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.** Zsolt. 125,1.[6]**Minden te útaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te útaidat.** rész 12,17.Jak. 3,6.[7]**Ne légy bölcs a te magad ítélete szerint; féld az Urat, és távozzál el a gonosztól.** 1Kor. 4,7. rész 26,12.[8]**Egészség lesz ez a te testednek, és megújulás a te csontaidnak.** Jób 21,24.[9]Tiszteld az Urat a te marhádból, a te egész jövedelmed zsengéjéből. Malak. 3,10.[10]Eképen megtelnek a te csűreid elégséggel, és musttal áradnak el sajtód válúi. 5Móz. 28,1.8.[11]Az Úrnak fenyítését fiam, ne útáld meg, se meg ne únd az ő dorgálását. Zsid. 12,5-7.[12]**Mert a kit szeret az Úr, megdorgálja, és pedig mint az atya az ő fiát, a kit kedvel.**[13]Boldog ember, a ki megnyerte a bölcseséget, és az ember, a ki értelmet szerez. rész 15,17.[14]Mert jobb ennek megszerzése az ezüstnek megszerzésénél, és a kiásott aranynál ennek jövedelme. rész 8,11.Jób 28,15-19.[15]Drágább a fényes kárbunkulusoknál, és minden te gyönyörűségeid nem hasonlíthatók hozzá. Jer. 17,10.[16]Napoknak hosszúsága van jobbjában, baljában gazdagság és tisztesség.[17]Az ő útai gyönyörűséges útak, és minden ösvényei: békesség. rész 14,31. rész 24,17.18.[18]Életnek fája ez azoknak, a kik megragadják, és a kik megtartják boldogok! vers 16. Mát. 7,21.Jak. 1,25.[19]**Az Úr bölcseséggel fundálta a földet, erősítette az eget értelemmel.** Zsolt. 136,5.6.[20]Az ő tudománya által fakadtak ki a mélységből

a vizek, és a felhők csepegnek harmatot,[21]Fiam, ne távozzanak el a te szemeidtől, őrizd meg az igaz bölcseséget, és a meggondolást! Jób 28,28.[22]És lesznek ezek élet a te lelkednek, és kedvesség a te nyakadnak. vers 16.17.[23]Akkor bátorsággal járod a te útadat, és a te lábadat meg nem ütöd. Zsolt. 37,23.24.[24]**Mikor lefekszel, nem rettegsz; hanem lefekszel és gyönyörűséges lesz a te álmod. Jób 11,19.**[25]Ne félj a hirtelen való félelemtől, és a gonoszok pusztításától, ha eljő; Zsolt. 91,5-9.[26]Mert az Úr lesz a te bizodalmad és megőrzi a te lábadat a fogságtól. rész 20,3.[27]**Ne fogd meg a jótéteményt azoktól, a kiket illet, ha hatalmadban van annak megcselekedése. rész 11,17.25,27.Préd. 11,2.**[28]Ne mondd a te felebarátodnak: menj el, azután térj meg, és holnap adok; holott nálad van, a mit kér. Jak. 2,15-17.[29]Ne forralj a te felebarátod ellen gonoszt, holott ő együtt ül bátorságosan te veled. Zsolt. 15,1.3.[30]Ne háborogj egy emberrel is ok nélkül, ha nem illetett gonoszszal téged. Mát. 5,38-40.[31]Ne irígykedjél az erőszakos emberre, és néki semmi útát ne válaszd. Zsolt. 71,1.[32]Mert útálja az Úr az engedetlent; és az igazakkal van az ő titka. Zsolt. 25,14.[33]Az Úrnak átka van a gonosznak házán; de az igazaknak lakhelyét megáldja. 5Móz. 28,15-68.[34]Ha kik csúfolók, ő megcsúfolja azokat; a szelídeknek pedig ád kedvességet. Zsolt. 18,27.[35]A bölcsek tisztességet örökölnek; a bolondok pedig gyalázatot aratnak. Zsolt. 119,6.

Péld 4

[1]Halljátok meg, fiaim, atyátok erkölcsi tanítását, és figyelmezzetek az értelemnek megtudására.[2]Mert jó tanulságot adok néktek; az én tudományomat el ne hagyjátok. vers 21.rész 10,1.15,20.19,13.26.[3]Mert én atyámnak fia voltam, gyenge és egyetlenegy az én anyám előtt.[4]Tehát tanított engem, és 606ondán ékem: tartsa meg az én beszédemet a te elméd, hogy megtartván az én parancsolatimat, élj; 1Krón. 28,9.[5]Szerezz bölcseséget, szerezz eszességet; ne felejtkezzél el, se el ne hajolj az én számnak beszéditől. Jób 18,5.[6]Ne hagyd el azt, és megtart téged; szeresd azt, és megőriz téged.[7]**A bölcseség kezdete ez: szerezz bölcseséget, és minden keresményedből szerezz értelmet. rész 9,10.**[8]**Magasztald fel azt, és felmagasztal téged; tiszteltté tesz téged, ha hozzád öleled azt. 2Krón. 7,17.18.**[9]Ád a te fejednek kedvességnek koszorúját; igen szép ékes koronát ád néked. rész 1,9.[10]Hallgasd, fiam, és vedd be az én beszédimet; így sokasulnak meg néked a te életednek esztendei. rész 3,11.16-18.[11]Bölcseségnek útára tanítottalak téged, vezettelek téged az igazságnak ösvényin.[12]Mikor jársz, semmi nem szorítja meg a te járásodat; és ha futsz, nem ütközöl meg. rész 10,14.[13]Ragaszkodjál az erkölcsi tanításhoz, ne hagyd el; őrizd meg azt, mert az a te életed.[14]A hitetleneknek útjára ne menj, se ne járj a gonoszok ösvényén. Zsolt. 1,1-4.[15]Hagyd el, át ne menj rajta; térj el tőle, és menj tovább. Zsolt. 18,3.61,4.[16]Mert nem alhatnak azok, ha gonoszt nem cselekesznek: és kimegy szemükből az álom, ha mást romlásra nem juttatnak. rész 10,15.[17]Mert az istentelenségnek étkét eszik, és az erőszaktételnek borát iszszák. rész 1,11-16.31.[18]**Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig. Jób 29,3.Zsolt. 37,6.**[19]Az istentelenek útja pedig olyan, mint a homály, nem tudják miben ütköznek meg. Ésa. 59,10-12.[20]Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédimre hajtsad füledet.[21]Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te elmédben.[22]Mert életök ezek azoknak, a kik megnyerik, és egész testöknek egészség. rész 3,18.Zsolt. 19,8.[23]**Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet. Mát. 15,19. Egyik legszebb ószövetségi ige!** [24]Vesd el tőled a száj hamisságát és az ajkak álnokságát távoztasd el magadtól. Zsolt. 34,13-15.[25]A te szemeid előre nézzenek, és szemöldökid egyenest magad elé irányuljanak. Zsolt. 101,6.[26]Egyengesd el lábaid ösvényit, s minden te útaid állhatatosak legyenek. rész 21,23.Jak. 3,6-9.[27]Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el a te lábadat a gonosztól. 5Móz. 5,32.

Péld 5

[1]Fiam! az én bölcseségemre figyelmezz, az én értelmemre hajtsd a te füledet,[2]Hogy megtartsd a meggondolást, és a tudományt a te ajakid megőrizzék. rész 17,17.*[3]Mert színmézet csepeg az idegen asszony ajka, és símább az olajnál az ő íny*e. *rész 2,26.[4]De annak vége keserű, mint az üröm, éles, mint a kétélű tőr.[5]Az ő lábai a halálra mennek, az ő léptei a sírba törekszenek. Jak. 1,13-15.[6]Az életnek útát hogy ne követhesse, ösvényei változókká lettek, a nélkül, hogy ő eszébe venné. rész 14,20.[7]Most azért, fiaim, hallgassatok engem, és ne távozzatok el számnak beszéditől! 5Móz. 19,16.19.[8]Távoztasd el attól útadat, és ne közelgess házának ajtajához,[9]Hogy másoknak ne add a te ékességedet, és esztendeidet a kegyetlennek; rész 6,32.33.[10]Hogy ne az idegenek teljenek be a te marháiddal, és a te keresményed más házába ne jusson.*[11]Hogy nyögnöd kelljen életed végén, a mikor megemésztetik a te húsod és a te tested, vers 5.[12]És azt kelljen mondanod: miképen gyűlöltem az erkölcsi tanítást, és a fenyítéket útálta az én elmém, rész 30,21.22.[13]És nem hallgattam az én vezetőim szavát, és az én tanítóimhoz nem hajtottam fülemet! rész 17,9.***[14]Kevés híja volt, hogy minden gonoszságba nem merültem a gyülekezetnek és községnek közepette!*** rész 20,2. rész 16,15.*[15]Igyál vizet a te kútadból, és a te forrásod közepiből folyóvizet. vers 26.rész 17,25.[16]Kifolyjanak-é a te forrásid, az utczákra a te vized folyásai? rész 18,22.*[17]Egyedül tied legyenek, és nem az idegenekéi veled. rész 20,13. rész 12,23.26.**[18]Legyen a te forrásod áldott, és örvendezz a te ifjúságod feleségének. rész 3,21.22.Luk. 11,28.[19]A szerelmes szarvas, és kedves zerge; az ő emlői elégítsenek meg téged minden időben, az ő szerelmében gyönyörködjél szüntelen. Mát. 25,40.[20]És miért bujdosnál, fiam, az idegen után, és ölelnéd keblét az idegennek? rész 13,24.20,30.**[21]Mert az Úrnak szemei előtt vannak mindenkinek útai, és minden ösvényeit ő rendeli. Jób 31,4.34,21.22. Jer. 16,18.[22]A maga álnokságai fogják meg az istentelent, és a saját bűnének köteleivel kötöztetik meg. Zsolt. 7,16.17.34,22.[23]Ő meghal fenyíték híján, és bolondságának sokasága miatt támolyog. rész 21,30.Zsolt. 33,10.11.

Péld 6

[1]Fiam! ha kezes lettél a te barátodért, és kezedet adván, kötelezted magadat másért: Mát. 5,7.**[2]Szádnak beszédei által estél tőrbe, megfogattattál a te szádnak beszédivel. Zsolt. 34,10.**[3]Ezt míveld azért fiam, és mentsd ki magadat, mert a te felebarátodnak kezébe jutottál; eredj, alázd meg magadat, és kényszerítsd felebarátodat. rész 26,15.Préd. 4,5.[4]Még álmot se engedj szemeidnek, se szunnyadást szemöldökidnek, rész 21,11.[5]Szabadítsd ki magadat, mint a zerge a vadász kezéből, és mint a madár a madarásznak kezéből. vers 13.rész 28,24.**[6]Eredj a hangyához, te rest, nézd meg az ő útait, és légy bölcs!** **HANGYA EMBLÉMA** **[7]A kinek nincs vezére**, igazgatója, vagy ura,[8]Nyárban szerzi meg az ő kenyerét, aratáskor gyűjti eledelét.[9]Oh te rest, meddig fekszel? mikor kelsz fel a te álmodból? rész 31,4.5.[10]Még egy kis álom, még egy kis szunnyadás, még egy kis kéz-összefonás, hogy pihenjek; rész 24,33.34.Préd. 4,5.6.[11]Így jő el, mint az útonjáró, a te szegénységed, és a te szűkölködésed, mint a paizsos férfiú!• rész 24,34.[12]Haszontalan ember, hamis férfiú, a ki álnok szájjal jár,[13]A ki hunyorgat szemeivel; lábaival is szól, és ujjaival jelt ád. Zsolt. 35,19.[14]Álnokság van az ő szívében, gonoszt forral minden időben, háborúságot indít. Jak. 3,2.[15]Annakokáért hirtelen eljő az ő nyomorúsága, gyorsan megrontatik, s nem lesz gyógyulása. Zsolt. 142,1.2.**[16]E hat dolgot gyűlöli az Úr, és hét dolog útálat az ő lelkének: vers 2.26.[17]A kevély szemek, a hazug nyelv, és az ártatlan vért ontó kezek, 1Kir. 8,46.[18]Az álnok gondolatokat forraló elme, a gonoszra sietséggel futó lábak, 5Móz. 25,13.[19]A hazugságlehelő hamis tanú, és a ki szerez háborúságokat az atyafiak között! Jak. 2,18.[20]Őrizd meg, fiam, atyád parancsolatját, és anyád tanítását el ne hagyd. rész 1,8.[21]KÖSD AZOKAT SZÍVEDRE MINDENKOR, FŰZD A NYAKADBA. rész 3,3.23.24.[22]VALAHOVÁ MÉGYSZ, VEZÉREL TÉGED, MIKOR ALUSZOL, ŐRIZ TÉGED, MIKOR FELSERKENSZ, BESZÉLGET TE VELED.[23]MERT SZÖVÉTNEK A PARANCSOLAT, ÉS A TUDOMÁNY**

VILÁGOSSÁG, ÉS ÉLETNEK ÚTA A TANÍTÓ-FEDDÉSEK. Zsolt. 19,9.[24]Hogy a gonosz asszonytól téged megőrizzenek, az idegen asszony nyelvének hizelkedésétől. rész 27,13.[25]Ne kiván az ő szépségét szivedben, és meg ne fogjon téged szemöldökeivel; Mát. 5,28.[26]Mert a parázna asszony miatt jut az ember egy darab kenyérre, és más férfi felesége drága életet vadász! rész 15,22. rész 24,6.[27]Vehet-é valaki tüzet az ő kebelébe, hogy ruhái meg ne égnének? rész 11,13.[28]Vagy járhat-é valaki elevenszénen, hogy lábai meg ne égnének? 2Móz. 21,17.[29]Így van, valaki bemegy felebarátjának feleségéhez, nem marad büntetlen, valaki illeti azt! Jób 31,11.12.[30]Nem útálják meg a lopót, ha lop az ő kívánságának betöltésére, mikor éhezik; Mát. 5,39.Róm. 12,17.19.[31]És ha rajta kapatik, hétannyit kell adnia, az ő házának minden marháját érette adhatja; 2Móz. 22,1.4.[32]A ki pedig asszonnyal paráználkodik, bolond; a ki magát el akarja veszteni, az cselekszi ezt! 2Sám. 13,13.[33]Vereséget és gyalázatot nyer, és az ő gyalázatja el nem töröltetik. Józs. 7,20-25.[34]Mert a féltékenység a férfiú haragja, és nem cselekszik kegyelmességgel a bosszúállásnak napján. vers 8.Zsolt. 101,5.6.8.[35]Nem gondol semmi váltsággal, nem nyugszik meg rajta, még ha nagy sok ajándékot adsz is néki. rész 21,2.Zsolt. 17,3.

Péld 7

[1]Fiam, tartsd meg az én beszédeimet, és az én parancsolataimat rejtsd el magadnál. rész 29,14.[2]**Az én parancsolatimat tartsd meg, és élsz; és az én tanításomat mint a szemed fényét. rész 4,4.3Móz. 18,5.[3]Kösd azokat ujjaidra, írd fel azokat szíved táblájára. rész 13,24. Zsolt. 119,71.**[4]Mondd ezt a bölcseségnek: Én néném vagy te; és az eszességet ismerősödnek nevezd,[5]Hogy megőrizzen téged a nem hozzád tartozó asszonytól, és az ő beszédivel hizelkedő idegentől. rész 5,3.4.[6]Mert házam ablakán, a rács mögül néztem, Ésa. 1,11-16.Hós. 6,6.[7]És láték a bolondok között, eszembe vevék a fiak között egy bolond ifjat, rész 6,32.

ÉRDEKES, PIKÁNS ELBESZÉLÉS

[8]A ki az utczán jár, annak szeglete mellett, a házához menő úton lépeget, Jób 31,9.[9]Alkonyatkor, nap estjén, és setét éjfélben. rész 10,2.[10]És ímé, egy asszony eleibe jő, paráznának öltözetében, álnok az ő elméjében. rész 5,22.Jak. 5,1-5.[11]Mely csélcsap és vakmerő, a kinek házában nem maradhatnak meg az ő lábai. rész 5,3.[12]Néha az utczán, néha a tereken van, és minden szegletnél leselkedik. rész 25,24.[13]És megragadá őt és megcsókolá őt, és szemtelenségre vetemedvén, monda néki:[14]Hálaáldozattal tartoztam, ma adtam meg fogadásimat. rész 19,25.[15]Azért jövék ki elődbe, szorgalmatosan keresni a te orczádat, és reád találtam![16]Paplanokkal megvetettem nyoszolyámat, égyiptomi szövésű szőnyegekkel. rész 21,22.[17]Beillatoztam ágyamat mirhával, áloessel és fahéjjal.[18]No foglaljuk magunkat bőségesen mind virradtig a szeretetben; vígadjunk szerelmeskedésekkel. rész 10,23.[19]Mert nincs otthon a férjem, elment messze útra.[20]Egy erszény pénzt vőn kezéhez; holdtöltére jő haza.[21]És elhiteté őt az ő mesterkedéseinek sokaságával, ajkainak hizelkedésével elragadá őt. rész 5,3.[22]Utána megy; mint az ökör a vágóhídra, és mint a bolond, egyszer csak fenyítő békóba; vers 9.[23]Mígnem átjárja a nyíl az ő máját. Miképen siet a madár a tőrre, és nem tudja, hogy az az ő élete ellen van.

JÓZSEF (ÉS POTIFÁR) TÖRTÉNET [24]Annakokáért most, fiaim, hallgassatok engem, és figyelmezzetek az én számnak beszédeire. rész 22,9.[25]Ne hajoljon annak útaira a te elméd, és ne tévelyegj annak ösvényin. Préd. 9,15-17.[26]Mert sok sebesültet elejtett, és sokan vannak, a kik attól megölettek. rész 18,21.[27]Sírba vívő út az ő háza, a mely levisz a halálnak hajlékába.

Péld 8

[1]Avagy a bölcsesség nem kiált-é, és az értelem nem bocsátja-é ki az ő szavát? rész 1,20.21.[2]A magas helyeknek tetein az úton, sok ösvény összetalálkozásánál áll meg. Zsolt. 37,26.[3]A kapuk mellett a városnak bemenetelin, az ajtók bemenetelinél zeng. rész 15,8.

A BÖLCSESSÉG BESZÉDE

[4]Tinéktek kiáltok, férfiak; és az én szóm az emberek fiaihoz van! rész 19,5.9.[5]Értsétek meg ti együgyűek az eszességet, és ti balgatagok vegyétek eszetekbe az értelmet.[6]Halljátok meg; mert jeles dolgokat szólok és az én számnak felnyitása igazság. rész 19,21.[7]Mert igazságot mond ki az én ínyem, és útálat az én ajkaimnak a gonoszság. Zsolt. 33,17.[8]Igaz én számnak minden beszéde, semmi sincs ezekben hamis, vagy elfordult dolog. Préd. 7,1.[9]Mind egyenesek az értelmesnek, és igazak azoknak, kik megnyerték a tudományt. rész 29,13.[10]Vegyétek az én tanításomat, és nem a pénzt; és a tudományt inkább, mint a választott aranyat. rész 27,12.[11]**Mert jobb a bölcseség a drágagyöngyöknél; és semmi gyönyörűségek ehhez egyenlők nem lehetnek.** rész 3,14-16.Jób 28,15-19.[12]Én bölcsesség lakozom az eszességben, és a megfontolás tudományát megnyerem.[13]Az Úrnak félelme a gonosznak gyűlölése; a kevélységet és felfuvalkodást és a gonosz útat, és az álnok szájat gyűlölöm. Jób 28,28.[14]Enyém a tanács és a valóság, én vagyok az eszesség, enyém az erő.[15]Én általam uralkodnak a királyok, és az uralkodók végeznek igazságot. Jób 4,8.[16]Én általam viselnek a fejedelmek fejedelemséget, és a nemesek, a földnek minden birái. rész 21,20.2Kor. 9,6-9.[17]Én az engem szeretőket szeretem, és a kik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak. vers 12.[18]Gazdagság és tisztesség van nálam, megmaradandó jó és igazság. rész 3,16.[19]Jobb az én gyümölcsöm a tiszta aranynál és színaranynál, és az én hasznom a válogatott ezüstnél.[20]Az igazságnak útán járok, és az igazság ösvényének közepén. rész 21,25.26,13.[21]Hogy az engem szeretőknek valami valóságost adjak örökségül, és erszényeiket megtöltsem. vers 18.[22]**Az Úr az ő útának kezdetéül szerzett engem; az ő munkái előtt régen.** 1Móz. 1,1.[23]**Örök időktől fogva felkenettem, kezdettől, a föld kezdetétől fogva.** vers 22.23.[24]**Még mikor semmi mélységek nem voltak, születtem vala; még mikor semmi források, vízzel teljesek nem voltak.** vers 22.23. **KRISZTUS ÉS A BÖLCSESSÉG** [25]Minekelőtte a hegyek leülepedtek volna, a halmoknak előtte születtem.[26]Mikor még nem csinálta vala a földet és a mezőket, és a világ porának kezdetét. Jób 28,20-27.[27]**Mikor készíté az eget, ott valék; mikor felveté a mélységek színén a kerekséget;[28]Mikor megerősíté a felhőket ott fenn, mikor erősekké lőnek a mélységeknek forrásai;[29]Mikor felveté a tengernek határit, hogy a vizek át ne hágják az ő parancsolatját, mikor megállapítá e földnek fundamentomait:** Zsolt. 104,9.[30]**Mellette valék mint kézmíves, és gyönyörűsége valék mindennap, játszva ő előtte minden időben.** vers 22.[31]**Játszva az ő földének kerekségén, és gyönyörűségemet lelve az emberek fiaiban.[32]És most fiaim, hallgassatok engemet, és boldogok, a kik az én útaimat megtartják.** Zsolt. 119,1.2.[33]**Hallgassátok a tudományt és legyetek bölcsek, és magatokat el ne vonjátok!** rész 6,1-3.11,15.[34]**Boldog ember, a ki hallgat engem, az én ajtóm előtt virrasztván minden nap, az én ajtóim félfáit őrizvén.** vers 11-18. Zsolt. 84,11.[35]**Mert a ki megnyer engem, nyert életet, és szerzett az Úrtól jóakaratot.** rész 3,16-18.[36]**De a ki vétkezik ellenem, erőszakot cselekszik az ő lelkén; minden, valaki engem gyűlöl, szereti a halált!** rész 3,35.

Szabó A, p.219: A Bölcsesség Isten múzsája volt; a testet öltött igazság, aki kiáltva hívott minden szomjúhozót az Élet vizéhez (Jn 7,37-39) NEM INKÁBB ARRÓL VAN SZÓ, HOGY ISTEN KRISZTUSA VOLT, MINTSEM A MÚZSÁJA?

Hays VISSZAFELÉ OLVASÁS: 150-151
Jézus mint Ige és Bölcsesség (Jn 1,1-18).

Döbbenetes kijelentés egy olyan személyről, aki a közelmúltban még a szerző életének része volt. A Logosznak tulajdonított szerepnek kétségkívül volt bibliai előzménye. A zsidó szentíráshagyományban találunk jó néhány olyan szöveghelyet (Péld 8,22-31 tekinthető a legjelentősebbnek), melyek a világ teremtésében résztvevő, kezdettől fogva létező Bölcsességre vonatkoznak. Jóllehet, a bibliai szöveg szerint a Bölcsességet (חָכְמָה , σοφία) „alkotó munkája elején" teremtette az Úr (LXX: Κύριος ἔκτισέ με), illetve a héber szöveg szerint az Úr „alkotott engem" (8,22 קָנָנִי). A bibliai szöveg szerint a bölcsesség jelen volt „az Úr útjának kezdetén", „a föld születése előtt" és Isten mellett volt mindvégig, mint „ked-vence" ((אָמוֹן)) a világ teremtésének folyamatában.17 A Példabeszédek könyvében, az eredeti szövegkörnyezetben ez a megfogalmazás nyilvánvalóan a bölcsességre, mint isteni attribútumra vonatkozik, és nem egy kvázi-isteni hipposztázis jellemzését fogalmazza meg. Könnyen beláthatjuk, hogy az idők során a megszemélyesített bölcsesség alakja észrevétlenül átalakulhatott egy mitológiai értelemben vett személyiséggé. Ezt az átalakulási folyamatot érezhetjük már a Bölcsesség könyvében (különösképpen a 10. fejezetben). Kétségtelen, hogy több későbbi zsidó szöveg-ben nyomon követhető az a tendencia, mely szerint a Bölcsesség a Tórát személyesíti meg (mint Sír 24,1-23 és Bár 3,35 – 4,4).

Philon műveiben találkozunk azzal a jelenséggel, hogy az Isten és a teremtés közötti kvázi megszemélyesített közbenjárás szerepét már nem egy nőalak, a Szophia, hanem a Logosz tölti be. Ezt közvetíti a Quis rerum divinarum heres sit híres szakasza (205-206):

A mindenség Atyja felruházta a Logoszt, legfőbb küldöttét, az Ősöreget, akit a legnagyobb tisztelet illet, hogy ő álljon oda a határvonalra és válassza el a teremtményt a Teremtőtől. Ez az a Logosz, aki közbenjáróként esdekel a halhatatlan Istennél a bűnös halandókért és az Úr követének szerepében fordul az alattvalókhoz… Isten őt nem teremtette és nem is olyan teremtett lény, mint te, hanem a kettő között áll félúton, garancia mindkét oldal számára.

Philón értekezésében a probléma a filozófiai elmélkedés formájában jelenik meg. Philónnál a Logosz, noha félig-meddig megszemélyesíti, egy-fajta figurális és mindenképpen személytelen alak, aki az isteni értelem teremtő hatalmát szimbolizálja. János ugyanakkor, azt a meglepő kijelentést teszi a prológusban (1,1-18), hogy a Logosz testté lett.

János evangéliumát tulajdonképpen az 1Móz 1 midrásának kell tekintenünk, mégpedig olyan midrásnak, amely megteremti a kapcsolódási pontot a preexisztens teremtő isteni Logosz és a világmindenségben otthonát kereső Bölcsesség földi jelenléte között (vö. Sír 24,3-8). Ellentétben a korábbi zsidó hagyomány szövegeivel, amelyek szerint a Bölcsesség jelen van Izráel népének körében vagy Izráel Törvényében, János azt állítja, hogy a Logosz/Bölcsesség a világban mindenhol elutasításra talált, még Isten saját népe is megtagadta őt.

A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. (Jn 1,10-11) János szavai Énok 1. könyvének (42) borúlátó jóslatát idézik fel:

A Bölcsesség nem talált magának lakhelyet: de a mennyben helyet talált magának. Később a Bölcsesség kiment, hogy az emberek gyermekeivel lakjon, de nem talált magának

lakhelyet. Így hát a Bölcsesség visszatért és véglegesen letelepedett az angyalok között. (1Énok 42,1-2)

János evangéliuma azonban másként zárja le ezt a meglehetősen szomorkás történetet. Az isteni Ige/Bölcsesség az angyalok közötti végleges letelepedése azzal törte meg Izráel ellenállását, hogy Jézus Krisztus személyében testté lett: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, [ἐσκήνωσεν] és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve ke-gyelemmel és igazsággal." (1,14). Ily módon tehát Jézust a negyedik evangélium már a kezdet kezdetén kapcsolatba hozza a teremtéssel és a Bölcsességgel foglalkozó zsidó Szentírás hagyománnyal, mégpedig azzal a meglepő kijelentéssel, hogy az Ige / Bölcsesség, amely által minden létrejött, Jézusban öltött testet.

Ebben a figyelemre méltó kijelentésben több szempontból is benne rejlik az a mód, ahogyan János visszafelé olvas annak érdekében, hogy újraértelmezze Izráel szent iratait és Izráel vallásgyakorlásának hagyományát: János azt állítja, hogy Isten Igéjének megtestesüléseként Jézus magára veszi a templom és a templom liturgikus ünnepi ciklusának jelentőségét. Ennek a hermeneutikai elgondolásnak a legvilágosabb meg-nyilvánulása már a történet elején megjelenik, amikor Jézus kiűzi az árusokat és pénzváltókat a Templomból. Ez a szövegrész utat nyit számunkra, hogy beléphessünk abba a szentírási mátrixba, amelyben János Jézus-történetét olvasnunk kell.

Péld 9

[1]Bölcseség megépítette az ő házát, annak hét oszlopát kivágván.[2]Megölte vágnivalóit, kitöltötte borát, asztalát is elkészítette.**[3]Elbocsátá az ő leányit, hivogat a város magas helyeinek tetein.** **rész 8,1.2.**[4]Ki tudatlan? térjen ide; az értelem nélkül valónak ezt mondja: 1Tim. 6,9.[5]Jőjjetek, éljetek az én étkemmel, és igyatok a borból, melyet töltöttem.[6]Hagyjátok el a bolondokat, hogy éljetek, járjatok az eszességnek útán.[7]A ki tanítja a csúfolót, nyer magának szidalmat: és a ki feddi a latrot, szégyenére lesz. rész 14,7.Mát. 7,6.[8]Ne fedd meg a csúfolót, hogy ne gyűlöljön téged; fedd meg a bölcset, és szeret téged. Zsolt. 141,5.**[9]Adj a bölcsnek, és még bölcsebb lesz; tanítsd az igazat, és öregbíti a tanulságot.** **rész 14,7.Mát. 7,6.**[10]**A BÖLCSESÉGNEK KEZDETE AZ ÚRNAK FÉLELME; ÉS A SZENTNEK ISMERETE AZ ESZESSÉG.** **Jób 28,28.**[11]Mert én általam sokasulnak meg a te napjaid, és meghosszabbítják néked életednek esztendeit. rész 3,18.10,27.[12]Ha bölcs vagy, bölcs vagy te magadnak; ha pedig csúfoló vagy, magad vallod kárát.***[13]Balgaság asszony fecsegő, bolond és semmit nem tud***. rész 7,11-18.[14]És leült az ő házának ajtajába, székre a városnak magas helyein, rész 7,12.[15]Hogy hívja az útonjárókat, a kik egyenesen mennek útjokon. vers 25.rész 27,11.[16]Ki együgyű? térjen ide, és valaki esztelen, annak ezt mondja:[17]A lopott víz édes, és a titkon való étel gyönyörűséges! rész 1,10.[18]És az nem tudja, hogy ott élet nélkül valók vannak; és a pokol mélyébe esnek az ő hivatalosai! 1Tim. 4,8.

discontinous prose
ki a beszélő? a bölcsesség? A lányok? Mi a kiáltás szerepe?

Péld 10

GNÓMÁK, PROVERBIUMOK
ANTITETIKUS SZERKEZET, RITMUS!!

[1]Salamon bölcs mondásai. A bölcs fiú örvendezteti az ő atyját; a bolond fiú pedig szomorúsága az ő anyjának. rész 15,20.[2]Nem használnak a gonoszság kincsei; az igazság pedig megszabadít a halálból. rész 13,11.21,6. vers 27.**[3]Az Úr nem hagyja éhezni az igaznak lelkét; az istenteleneknek kívánságát pedig elveti.** **Zsolt. 37,25.26.**[4]Szegénynyé lesz, a ki cselekszik rest kézzel; a gyors munkások keze pedig meggazdagít. vers 24.rész 1,8.[5]Gyűjt nyárban az eszes

fiú; álomba merül az aratás idején a megszégyenítő fiú. 2Móz. 20,12.[6]Áldások vannak az igaznak fején; az istentelenek szája pedig erőszaktételt fed be. vers 15.16.[7]**AZ IGAZNAK EMLÉKEZETE ÁLDOTT; A HAMISAKNAK NEVE PEDIG MEGROTHAD.** Zsolt. 112,6.[8]A bölcs elméjű beveszi a parancsolatokat; a bolond ajkú pedig elveszti magát.[9]A ki tökéletességben jár, bátorsággal jár; a ki pedig elferdíti az ő útát, kiismertetik. rész 22,14.[10]A ki szemmel hunyorgat, bántást szerez; és a bolond ajkú elesik.[11]Életnek kútfeje az igaznak szája; az istenteleneknek szája pedig erőszaktételt fedez el. rész 13,14.[12]A gyűlölség szerez versengést; minden vétket pedig elfedez a szeretet. 1Pét. 4,8.1Kor. 13,4-7.[13]Az eszesek ajkain bölcseség találtatik; a vessző pedig a bolond hátának való. rész 26,3.[14]**A bölcsek tudományt rejtegetnek; a bolondnak szája pedig közeli romlás.** **vers 8.rész 18,7.**[15]A gazdagnak marhája az ő megerősített városa; szűkölködőknek romlása az ő szegénységök. rész 18,11.Zsolt. 49,7.[16]**Az igaznak keresménye életre, az istentelennek jövedelme bűnre van.**[17]A bölcseség megőrizőnek útja életre van; a fenyítéket elhagyó pedig tévelyeg.[18]A ki elfedezi a gyűlölséget, hazug ajkú az; és a ki szól gyalázatot, bolond az. rész 23,17.[19]**A SOK BESZÉDBEN ELMARADHATATLAN A VÉTEK; A KI PEDIG MEGTARTÓZTATJA AJKAIT, AZ ÉRTELMES.** Préd. 5,3.[20]Választott ezüst az igaznak nyelve; a gonoszok elméje kevés érő. Zsolt. 141,5.[21]Az igaznak ajkai sokakat legeltetnek; a bolondok pedig esztelenségökben halnak meg. rész 11,3.13,6.[22]Az Úrnak áldása, az gazdagít meg, és azzal semmi nem szerez bántást.[23]Miképen játék a bolondnak bűnt cselekedni, azonképen az eszes férfiúnak bölcsen cselekedni. rész 11,23.Zsolt. 37,30.31.[24]A mitől retteg az istentelen, az esik ő rajta; a mit pedig kívánnak az igazak, meg lesz. Zsolt. 145,19.[25]**A mint a forgószél ráfuvall, már oda van az istentelen; az igaznak pedig örökké való fundamentoma van.**[26]Minémű az eczet a fogaknak és a füst a szemeknek, olyan a rest azoknak, a kik azt elküldötték.[27]Az Úrnak félelme hosszabbítja meg a napokat; az istenteleneknek pedig esztendeik megrövidülnek. rész 9,11. Jób 15,32-34.Zsolt. 55,24.[28]Az igazaknak reménysége öröm; az istenteleneknek várakozása pedig elvész. Jób 18,14.[29]Erősség a tökéletesnek az Úrnak úta: de romlás a hamisság cselekedőinek. Jób 34,11.Róm. 2,6.[30]Az igaz soha meg nem mozdul; de az istentelenek nem lakják a földet. Zsolt. 37,22.[31]**Az igaznak szája bőségesen szól bölcsességet; a gonoszság nyelve pedig kivágatik.** **rész 22,18.**[32]**Az igaznak ajkai azt tudják, a mi kedves; az istenteleneknek szája pedig a gonoszságot.** **Róm. 2,6-11.**

Itt nagyon gyakori a nyelvről, a beszédről való szó. Igaz beszéd, hamis beszéd, fecsegő nyelv, hallgatás.

Péld 11

ANTITETIKUS SZERKEZETEK: IGAZ- HAMIS

[1]Az álnok font útálatos az Úrnál; az igaz mérték pedig kedves néki. 5Móz. 25,13-16.[2]Kevélység jő: gyalázat jő; az alázatosoknál pedig bölcseség van. rész 18,12.[3]Az igazakat tökéletességök vezeti; de a hitetleneket gonoszságuk elpusztítja. rész 15,33.18,12.[4]Nem használ a vagyon a haragnak idején; az igazság pedig kiragad a halálból. Sof. 1,18.Ezék. 7,19.[5]A tökéletesnek igazsága igazgatja az ő útát; de önnön istentelenségében esik el az istentelen. rész 13,9.Jób 18,5-19.[6]Az igazaknak igazságok megszabadítja őket; de az ő kívánságokban fogatnak meg a hitetlenek. Zsolt. 18,20-25. rész 13,6.[7]Mikor meghal az istentelen ember, elvész az ő reménysége; a bűnösök várakozása is elvész.[8]Az igaz a nyomorúságból megszabadul; az istentelen ő helyette beesik abba. rész 21,18.[9]Szájával rontja meg a képmutató felebarátját; de az igazak a tudomány által megszabadulnak. rész 17,15.[10]Az igazak javán örül a város; és mikor elvesznek az istentelenek, örvendezés van. Zsolt. 42,8.9.[11]Az igazaknak áldása által emelkedik a város; az istentelenek szája által pedig megromol.[12]Megútálja felebarátját a bolond; az eszes férfiú pedig hallgat. Luk. 14,23-30.[13]**A rágalmazó megjelenti a titkot; de a hűséges lelkű elfedezi a dolgot.** **rész 20,19.** **FT, TÉNYFELTÁRÁS?** [14]A hol nincs vezetés, elvész a nép; a megmaradás pedig a sok tanácsos által van. rész 15,22.[15]Teljességgel megrontatik, a ki kezes

lesz idegenért; a ki pedig gyűlöli a kezességet, bátorságos lesz.[16]A kedves asszony megtartja a tiszteletet, a hatalmaskodók pedig megtartják a gazdagságot.[17]Ő magával tesz jól a kegyes férfiú; a kegyetlen pedig öntestének okoz fájdalmat. vers 25.37.rész 3,27.[18]Az istentelen munkál álnok keresményt; az igazságszerzőnek pedig jutalma valóságos. vers 19.**[19]A ki őszinte az igazságban, az életére -, a ki pedig a gonoszt követi, az vesztére míveli azt. Gal. 6,8.**[20]Útálatosok az Úrnál az álnok szívűek; kedvesek pedig ő nála, a kik az ő útjokban tökéletesek. Zsolt. 5,5-7.[21]Kézadással erősítem, hogy nem marad büntetlen a gonosz; az igazaknak pedig magva megszabadul. 5Móz. 29,29.Róm. 11,33.**[22]Mint a disznó orrában az aranyperecz, olyan a szép asszony, a kinek nincs okossága.**[23]Az igazaknak kívánsága csak jó, az istentelenek várakozása pedig harag. rész 10,23.[24]Van olyan, a ki bőven adakozik, és annál inkább gazdagodik; és a ki megtartóztatja a járandóságot, de ugyan szűkölködik. Zsolt. 112,1.9.[25]A mással jóltevő ember megkövéredik; és a ki mást felüdít, maga is üdül. vers 17.[26]A ki búzáját visszatartja, átkozza azt a nép; annak fején pedig, a ki eladja, áldás van. vers 17. 5Móz. 14,28.29.[27]A ki jóra igyekezik, jóakaratot szerez: a ki pedig gonoszt keres, ő magára jő az. Zsolt. 57,7.**[28]A ki bízik az ő gazdagságában, elesik; de mint a fa ága, az igazak kivirágoznak. Jób 8,20.Jak. 5,1-3. Zsolt. 1,1-3.92,13.**[29]A ki megháborítja az ő házát, annak öröksége szél lesz; és a bolond szolgája a bölcs elméjűnek.[30]Az igaznak gyümölcse életnek fája; és lelkeket nyer meg a bölcs.[31]Ímé, az igaz e földön megnyeri jutalmát; mennyivel inkább az istentelen és a bűnös! 1Pét. 4,17.18.[32]A ki szereti a dorgálást, szereti a tudományt; a ki pedig gyűlöli a fenyítéket, oktalan az. rész 3,11.12.Zsid. 15,5-7.

Péld 12

[1]A jó ember jóakaratot nyer az Úrtól; de a gonosz embert kárhoztatja ő.[2]Nem erősül meg ember az istentelenséggel; az igazaknak pedig gyökerök ki nem mozdul. Jób 18,5-20. Jób 8,16.17.[3]A derék asszony koronája az ő férjének; de mint az ő csontjaiban való rothadás, olyan a megszégyenítő. rész 31,10-29.[4]Az igazaknak gondolatjaik igazak; az istentelenek tanácsa csalás.[5]Az istenteleneknek beszédei leselkednek a vér után; az igazaknak pedig szája megszabadítja azokat. rész 1,11.[6]Leomlanak az istentelenek, és oda lesznek; az igazak háza pedig megáll.[7]Az ő értelme szerint dicsértetik a férfiú; de az elfordult elméjű útálatos lesz. Róm. 12,15.[8]Jobb, a kit kevésre tartanak, és szolgája van, mint a ki magát felmagasztalja, és szűk kenyerű. 1Sám. 18,23.**[9]Az igaz az ő barmának érzését is ismeri, az istentelenek szíve pedig kegyetlen. 5Móz. 25,4.**[10]A ki míveli az ő földét, megelégedik eledellel; a ki pedig követ hiábavalókat, bolond az. rész 28,19.[11]Kívánja az istentelen a gonoszok prédáját; de az igaznak gyökere ád gyümölcsöt. rész 21,9.10.30,23.[12]Az ajkaknak vétkében gonosz tőr van, de kimenekedik a nyomorúságból az igaz. Zsolt. 41,7.52,4.[13]Az ő szájának gyümölcséből elégedik meg a férfi jóval; és az ő cselekedetének fizetését veszi az ember önmagának. rész 13,3.Zsolt. 34,13-16.[14]A bolondnak úta helyes az ő szeme előtt, de a ki tanácscsal él, bölcs az. vers 16.[15]A bolondnak haragja azon napon megismertetik; elfedezi pedig a szidalmat az eszes ember. rész 16,32.**[16]A ki igazán szól, megjelenti az igazságot, a hamis bizonyság pedig az álnokságot. rész 14,5.[17]Van olyan, a ki beszél hasonlókat a tőrszúrásokhoz; de a bölcseknek nyelve orvosság. vers 12.Zsolt. 52,4.[18]Az igazmondó ajak megáll mind örökké; a hazugságnak pedig nyelve egy szempillantásig. Zsolt. 32,9. rész 10,13.[19]Álnokság van a gonosz gondolóknak szívében; a békességnek tanácsosiban pedig vígasság. vers 5.**[20]Nem vettetik az igaz semmi bántásba; az istentelenek pedig teljesek nyavalyával.[21]Útálatosok az Úrnál a csalárd beszédek; a kik pedig cselekesznek hűségesen, kedvesek ő nála.[22]Az eszes ember elfedezi a tudományt; a bolondok elméje pedig kikiáltja a bolondságot. rész 15,2.**[23]A gyorsaknak keze uralkodik; a rest pedig adófizető lesz. rész 19,15.**[24]A férfiúnak elméjében való gyötrelem megalázza azt; a jó szó pedig megvidámítja azt.[25]Útba igazítja az ő felebarátját az igaz; de az istentelenek útja eltévelyíti őket.[26]Nem süti meg a rest, a mit vadászásával fogott;

de drága marhája az embernek serénysége. rész 19,15.[27]**Az igazságnak útjában van élet; és az ő ösvényének úta halhatatlanság.** **rész 29,20.**

Péld 13

NYELV ANTITETIKUS SZERKEZET

[1]A bölcs fiú enged atyja intésének; de a csúfoló semmi dorgálásnak helyt nem ád. rész 15,5.[2]**A férfi az ő szájának gyümölcséből él jóval;** a hitetlenek lelke pedig bosszúságtétellel. rész 12,13.[3]**A ki megőrzi az ő száját, megtartja önmagát; a ki felnyitja száját, romlása az annak.** **rész 19,25.Préd. 4,5.**[4]Kívánsággal felindul, de hiába, a restnek lelke; a gyorsak lelke pedig megkövéredik. rész 12,23.[5]**A hamis dolgot gyűlöli az igaz; az istentelen pedig gyűlölségessé tesz és megszégyenít.** **Zsolt. 101,3-8.**[6]**Az igazság megőrzi azt, a ki útjában tökéletes; az istentelenség pedig elveszíti a bűnöst.** **Zsolt. 34,22.**[7]Van, a ki hányja gazdagságát, holott semmije sincsen; viszont tetteti magát szegénynek, holott sok marhája van.[8]Az ember életének váltsága lehet az ő gazdagsága; a szegény pedig nem hallja a fenyegetést. rész 20,10.[9]Az igazak világossága vígassággal ég; de az istenteleneknek szövétneke kialszik. Zsolt. 112,4. Jób 18,5.6.21,17.[10]Csak háborúság lesz a kevélységből: azoknál pedig, a kik a tanácsot beveszik, bölcseség van. rész 11,14.[11]**A hiábavalóságból keresett marha megkisebbül; a ki pedig kezével gyűjt, megőregbíti azt.** **rész 10,2.20,2.**[12]A halogatott reménység beteggé teszi a szívet; de a megadatott kívánság életnek fája. vers 19.[13]Az igének megútálója megrontatik; a ki pedig féli a parancsolatot, jutalmát veszi.[14]A bölcsnek tanítása életnek kútfeje, a halál tőrének eltávoztatására. rész 10,11.16,22. rész 14,27.[15]Jó értelem ád kedvességet; a hitetleneknek pedig útja kemény. Zsolt. 7,16.Préd. 10,8.[16]Minden eszes cselekszik bölcseséggel; a bolond pedig kijelenti az ő bolondságát. rész 12,22.[17]Az istentelen követ bajba esik; a hívséges követ pedig gyógyulás. rész 25,13.[18]Szegénység és gyalázat lesz azon, a ki a fenyítéktől magát elvonja; a ki pedig megfogadja a dorgálást, tiszteltetik.[19]A megnyert kívánság gyönyörűséges a léleknek, és útálatosság a bolondoknak eltávozniok a gonosztól. vers 12.[20]**A ki jár a bölcsekkel, bölcs lesz; a ki pedig magát társul adja a bolondokhoz, megromol.**[21]A bűnösöket követi a gonosz; az igazaknak pedig jóval fizet Isten.[22]A jó örökséget hágy unokáinak; a bűnösnek marhái pedig eltétetnek az igaz számára. Jób 27,17.[23]Bő étele lesz a szegényeknek az új törésen; de van olyan, a ki igazságtalansága által vész el. rész 12,23.[24]**A ki megtartóztatja az ő vesszejét, gyűlöli az ő fiát; a ki pedig szereti azt, megkeresi őt fenyítékkel.** **rész 22,15.23,13.**[25]Az igaz eszik az ő kívánságának megelégedéséig; az istentelenek hasa pedig szűkölködik. Zsolt. 34,10.

Péld 14

A szelídség és az indulat ellentéte

[1]A bölcs asszony építi a maga házát; a bolond pedig önkezével rontja el azt. rész 31,10-31.[2]A ki igazán jár, féli az Urat; a ki pedig elfordult az ő útaiban, megútálja őt. Jób 12,4.[3]**A bolondnak szájában van kevélységnek pálczája; a bölcseknek pedig beszéde megtartja őket.** **rész 22,3.**[4]Mikor nincsenek ökrök: tiszta a jászol; a gabonának bősége pedig az ökörnek erejétől van. rész 20,16.[5]**A hűséges tanú nem hazud; a hamis tanú pedig hazugságot bocsát szájából.** **rész 22,16.2Móz. 23,1.**[6]A csúfoló keresi a bölcseséget, és nincs; a tudomány pedig az eszesnek könnyű. rész 19,13.[7]**Menj el a bolond férfiú elől; és nem ismerted meg a tudománynak beszédét.** **rész 9,7.23,9.**[8]**Az eszesnek bölcsesége az ő útának megértése; a bolondoknak pedig bolondsága csalás.**[9]A bolondokat megcsúfolja a bűnért való áldozat; az igazak között pedig jóakarat van.[10]A szív tudja az ő lelke keserűségét; és az ő örömében az idegen nem részes.[11]Az istenteleneknek háza elvész; de az igazaknak sátora megvirágzik. Préd. 1,8.[12]Van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt, és vége a halálra menő út. rész 16,25.[13]Nevetés közben is fáj a szív; és végre az öröm fordul szomorúságra. Luk. 6,25.[14]Az ő útaiból elégszik meg az elfordult elméjű; önmagából pedig a jó férfiú. rész 1,31.32.[15]Az

együgyű hisz minden dolognak; az eszes pedig a maga járására vigyáz.[16]A bölcs félvén, eltávozik a gonosztól; a bolond pedig dühöngő és elbizakodott. Zsolt. 17,4.119,120.[17]A hirtelen haragú bolondságot cselekszik, és a cselszövő férfi gyűlöléses lesz.[18]Bírják az esztelenek a bolondságot örökség szerint; az eszesek pedig fonják a tudománynak koszorúját. vers 24.[19]Meghajtják magokat a gonoszok a jók előtt, és a hamisak az igaznak kapujánál. Zsolt. 18,45.Jób 20,10.[20]Még az ő felebarátjánál is útálatos a szegény; a gazdagnak pedig sok a barátja. rész 19,7.[21]A ki megútálja az ő felebarátját, vétkezik; a ki pedig a szegényekkel kegyelmességet cselekszik, boldog az! Jób 31,16-20. Mát. 25,34-40.[22]Nemde tévelyegnek, a kik gonoszt szereznek? kegyelmesség pedig és igazság a jó szerzőknek. Luk. 6,38.[23]Minden munkából nyereség lesz; de az ajkaknak beszédéből csak szűkölködés.[24]A bölcseknek ékességök az ő gazdagságuk; a tudatlanok bolondsága pedig csak bolondság. rész 19,1.[25]Lelkeket szabadít meg az igaz bizonyság; hazugságokat szól pedig az álnok. rész 29,3.[26]Az Úrnak félelmében erős a bizodalom, és az ő fiainak lesz menedéke. rész 18,10.[27]Az Úrnak félelme az életnek kútfeje, a halál tőrének eltávoztatására. rész 13,14.[28]A nép sokasága a király dicsősége; a nép elfogyása pedig az uralkodó romlása. rész 26,27.Préd. 10,8.[29]A haragra késedelmes bővelkedik értelemmel; a ki pedig elméjében hirtelenkedő, bolondságot szerez az.[30]**A szelíd szív a testnek élete; az irígység pedig a csontoknak rothadása.** **rész 11,11.**[31]A ki elnyomja a szegényt, gyalázattal illeti annak teremtőjét; az pedig tiszteli, a ki könyörül a szűkölködőn. rész 17,5. Mát. 10,40.25,40.Zsid. 6,10.[32]Az ő nyavalyájába ejti magát az istentelen; az igaznak pedig halála idején is reménysége van. Zsolt. 5,7.34,20.[33]Az eszesnek elméjében nyugszik a bölcseség; a mi pedig a tudatlanokban van, magát hamar megismerheti. rész 13,16.29,11.[34]**Az igazság felmagasztalja a nemzetet; a bűn pedig gyalázatára van a népeknek.**[35]A királynak jóakaratja van az eszes szolgához; haragja pedig a megszégyenítőhöz.

Péld 15

Beszéd, nyelv

[1]**Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését; a megbántó beszéd pedig támaszt haragot.** **1Kir. 12,13.16.19.**[2]**A bölcsek nyelve beszél jó tudományt: a tudatlanoknak száján pedig bolondság buzog ki.** **rész 13,16.**[3]Minden helyeken vannak az Úrnak szemei, nézvén a jókat és gonoszokat. rész 5,21.Jer. 16,17.[4]**A nyelv szelídsége életnek fája; az abban való hamisság pedig a léleknek gyötrelme.** **rész 13,14.**[5]A bolond megútálja az ő atyjának tanítását; a ki pedig megbecsüli a dorgálást, igen eszes. vers 10.[6]Az igaznak házában nagy kincs van; az istentelennek jövedelmében pedig háborúság. Jak. 5,1-4.[7]A bölcseknek ajkaik hintegetnek tudományt; a bolondoknak pedig elméje nem helyes. vers 2.[8]Az istentelenek áldozatja gyűlöléses az Úrnak; az igazak könyörgése pedig kedves néki. Ésa. 1,11.15.Ámós 5,21-24.[9]Utálat az Úrnál az istentelennek útja; azt pedig, a ki követi az igazságot, szereti.[10]Gonosz dorgálás jő arra, a ki útját elhagyja; a ki gyűlöli a fenyítéket, meghal. vers 5.[11]A sír és a pokol az Úr előtt vannak; mennyivel inkább az emberek szíve. Jób 26,6. Jer. 17,9.10.[12]Nem szereti a csúfoló a feddést, és a bölcsekhez nem megy.[13]A vidám elme megvidámítja az orczát; de a szívnek bánatja miatt a lélek megszomorodik. vers 15.17.22.[14]Az eszesnek elméje keresi a tudományt; a tudatlanok szája pedig legel bolondságot. rész 10,1. Luk. 15,3.[15]Minden napjai a szegénynek nyomorúságosak; a vidám elméjűnek pedig szüntelen lakodalma van.[16]Jobb a kevés az Úrnak félelmével, mint a temérdek kincs, a hol háborúság van. Zsolt. 37,16.[17]**Jobb a paréjnak étele, a hol szeretet van, mint a hízlalt ökör, a hol van gyűlölség.** **rész 17,1.**[18]A haragos férfiú szerez háborúságot; a hosszútűrő pedig lecsendesíti a háborgást. rész 26,32.[19]A restnek útja olyan, mint a tövises sövény; **az igazaknak pedig útja megegyengetett**.[20]A bölcs fiú örvendezteti az atyját; a bolond ember pedig megútálja az anyját. rész 10,1.23. rész 19,26.[21]A bolondság öröme az esztelennek; de az értelmes férfiú igazán jár.[22]Hiábavalók lesznek a gondolatok, mikor nincs tanács; de a tanácsosok sokaságában előmennek. rész 11,14.[23]**Öröme van az embernek szája feleletében; és az idejében mondott beszéd, oh mely**

igen jó![24]Az életnek úta felfelé van az értelmes ember számára, hogy eltávozzék a pokoltól, mely aláfelé van. rész 22,2.[25]A kevélyeknek házát kiszakgatja az Úr; megerősíti pedig az özvegynek határát. rész 2,21.22.14,11.[26]**Útálatosak az Úrnak a gonosz gondolatok; de kedvesek a tiszta beszédek. rész 6,16.18.**[27]Megháborítja az ő házát, a ki követi a telhetetlenséget; a ki pedig gyűlöli az ajándékokat, él az. Zsolt. 15,5.[28]**Az igaznak elméje meggondolja, mit szóljon; az istenteleneknek pedig szája ontja a gonoszt.** vers 15.rész 23,13.14.[29]Messze van az Úr az istentelenektől; az igazaknak pedig könyörgését meghallgatja. Zsolt. 145,18.19.[30]**A szemek világa megvidámítja a szívet; a jó hír megerősíti a csontokat.** rész 25,25.[31]A mely fül hallgatja az életnek dorgálását, a bölcsek között lakik. rész 26,12.[32]A ki elvonja magát az erkölcsi tanítástól, megútálja az ő lelkét; a ki pedig hallgatja a feddést, értelmet szerez.[33]Az Úrnak félelme a bölcseségnek tudománya, és a tisztességnek előtte jár az alázatosság. Jób 28,28. rész 18,12.

Péld 16

[1]Az embernél vannak az elme gondolatjai; de az Úrtól van a nyelv felelete. rész 19,21.Jer. 10,23.

MAN PROPOSES GOD DISPOES

[2]Minden útai tiszták az embernek a maga szemei előtt; de a ki a lelkeket vizsgálja, az Úr az! rész 21,2.[3]Bízzad az Úrra a te dolgaidat; és a te gondolatid véghez mennek. Zsolt. 37,5.1Pét. 5,7.[4]Mindent teremtett az Úr az ő maga czéljára; az istentelent is a büntetésnek napjára. Jób 21,30.Róm. 2,6-11.[5]Útálatos az Úrnak minden, a ki elméjében felfuvalkodott, kezemet adom rá, hogy nem marad büntetetlen. rész 6,16.17.[6]Könyörületességgel és igazsággal töröltetik el a bűn; és az Úrnak félelme által távozhatunk el a gonosztól. Dán. 4,24.[7]Mikor jóakarattal van az Úr valakinek útaihoz, még annak ellenségeit is jóakaróivá teszi.[8]Jobb a kevés igazsággal, mint a gazdag jövedelem hamissággal. rész 15,16.1Tim. 6,6.[9]**Az embernek elméje gondolja meg az ő útát; de az Úr igazgatja annak járását.** vers 1.rész 19,21.

MAN PROPOSES GOD DISPOES

[10]Jósige van a király ajkain; az ítéletben ne szóljon hamisságot az ő szája. vers 12.rész 31,9.[11]Az Úré az igaz mérték és mérőserpenyő, az ő műve minden mérőkő. 5Móz. 25,13.[12]Útálatos legyen a királyoknál istentelenséget cselekedni; mert igazsággal erősíttetik meg a királyiszék.[13]**Kedvesek a királyoknak az igaz beszédek; és az igazmondót szereti a király.** vers 10. Zsolt. 101,6.[14]A királynak felgerjedt haragja olyan, mint a halál követe; de a bölcs férfiú leszállítja azt. 5Móz. 8,12-14.[15]A királynak vidám orczájában élet van; jóakaratja olyan, mint a tavaszi eső fellege. rész 19,12.[16]Szerzeni bölcseséget, oh menynyivel jobb az aranynál; és szerzeni eszességet, kívánatosb az ezüstnél! rész 3,13-15.Zsolt. 119,72.[17]Az igazak országútja eltávozás a gonosztól; megtartja magát az, a ki megőrzi az ő útát. Ésa. 65,5.6.[18]A megromlás előtt kevélység jár, és az eset előtt felfuvalkodottság.[19]Jobb alázatos lélekkel lenni a szelídekkel, mint zsákmányon osztozni a kevélyekkel. Ésa. 57,15.[20]A ki figyelmez az igére, jót nyer; és a ki bízik az Úrban, oh mely boldog az! Jer. 17,7.8.[21]**A ki elméjében bölcs, hívatik értelmesnek; a beszédnek pedig édessége neveli a tudományt.**[22]Életnek kútfeje az értelem annak, a ki bírja azt; de a bolondok fenyítéke bolondságuk. rész 13,14.[23]**A bölcsnek elméje értelmesen igazgatja az ő száját, és az ő ajkain öregbíti a tudományt.**[24]**Lépesméz a gyönyörűséges beszédek; édesek a léleknek, és meggyógyítói a tetemeknek.**[25]Van oly út, mely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak úta. rész 14,12.[26]A munkálkodó lelke magának munkálkodik; mert az ő szája kényszeríti őt.[27]A haszontalan ember gonoszt ás ki, és az ő ajkain mintegy égő tűz van; rész 12,17.Jak. 3,6.[28]A gonosz ember versengést szerez, és a susárló elválasztja a jó barátokat. rész 25,24.[29]Az erőszakos ember elhiteti az ő felebarátját, és nem jó úton viszi őt.[30]A ki behúnyja szemeit, azért teszi, hogy álnokságot gondoljon; a ki összeszorítja ajkait, már véghez vitte a gonoszságot. rész 6,8.[31]Igen szép ékes korona a vénség, az igazságnak útában találtatik. Zsolt. 104,18. **VZS** [32]Jobb a hosszútűrő az erősnél; és a ki

uralkodik a maga indulatján, annál, a ki várost vesz meg. rész 15,18.[33]Az ember kebelében vetnek sorsot; de az Úrtól van annak minden ítélete.

Pél 17

[1]Jobb a száraz falat, melylyel van csendesség; mint a levágott barmokkal teljes ház, melyben háborúság van. rész 15,17.[2]Az értelmes szolga uralkodik a gyalázatos fiún, és az atyafiak között az örökségnek részét veszi.**[3]Az olvasztótégely az ezüst számára van, és a kemencze az aranyéra; a szívek vizsgálója pedig az Úr.** Jer. 17,10.[4]A gonosztevő hallgat az álnok beszédekre, a csalárd hallgat a gonosz nyelvre. Jób 21,5.[5]A ki megcsúfolja a szegényt, gyalázattal illeti annak Teremtőjét; a ki gyönyörködik másnak nyomorúságában, büntetlen nem lészen! rész 14,31. rész 24,17.18.**[6]A véneknek ékessége az unokák, és a fiaknak ékessége az atyák.** Nyelv [7]Nem illik a bolondnak az ékes beszéd; még kevésbbé a tisztességesnek a hazug beszéd.[8]Drága kő az ajándék elfogadójának szemei előtt; mindenütt, a hova csak fordul, okosan cselekszik. Préd. 10,17.**[9]Elfedezi a vétket, a ki keresi a szeretetet; a ki pedig ismétlen előhoz egy dolgot, elszakasztja egymástól a barátságosokat is.** rész 19,11. FT id FT [10]Foganatosb a dorgálás az eszesnél, mint ha megvernéd a bolondot százszor is. Zsolt. 141,5.[11]Csak ellenkezést keres a gonosz, végre kegyetlen követ bocsáttatik ellene. Zsolt. 104,15.[12]Találjon valakire a fiától megfosztott medve, csak ne a bolond az ő bolondságában.**[13]A ki fizet gonoszt a jóért, nem távozik el a gonosz annak házától.** Róm. 12,17.**[14]Mint a ki árvizet szabadít el, olyan a háborúság kezdete; azért minekelőtte kihatna, hagyd el a versengést.** rész 20,3.

Fair is foul, Theol. crucis

[15]A ki igaznak mondja a bűnöst, és kárhoztatja az igazat, útálatos az Úrnak egyaránt mind a kettő. rész 24,24.Ésa. 5,22.23.[16]Miért van a vétel ára a bolondnak kezében a bölcseség megszerzésére, holott nincsen néki elméje?[17]Minden időben szeret, a ki igaz barát, és testvérül születik a nyomorúság idejére. rész 18,24. Luk. 10,36.37.[18]Értelmetlen ember az, a ki kezét adja, fogadván kezességet barátja előtt.[19]Szereti a gonoszt, a ki szereti a háborúságot; a ki magasbítja kapuját, romlást keres.[20]Az elfordult szívű ember nem nyerhet jót, és a ki az ő nyelvével gonosz, esik nyomorúságba.[21]A ki szül bolondot, szüli ő magának bánatra; és nem örvendez a bolondnak atyja. vers 25.[22]A vidám elme jó orvosságul szolgál; a szomorú lélek pedig megszáraztja a csontokat. rész 15,13.15.[23]A kebelből kivett ajándékot az istentelen elveszi, a törvény útának elfordítására. vers 15.5Móz. 16,19.[24]Az eszesnek orczájából kitetszik a bölcseség; a bolondnak pedig szemei országolnak a földnek végéig.[25]Búsulása az ő atyjának a bolond fiú, és az ő szülőjének keserűsége. vers 21.rész 10,1.15,20.19,13.26.[26]Még megbirságolni is az igazat nem jó, a tisztességest megverni igazságáért.

Nyelv

[27]A ki megtartóztatja beszédét, az tudós ember, és a ki higgadt lelkű, az értelmes férfiú. Jak. 1,19.**[28]Még a bolond is, amikor hallgat, bölcsnek ítéltetik; mikor ajkait bezárja, eszesnek.** Jób 18,5.

Péld 18

[1]A maga kivánsága után megy az agyas ember, minden igaz bölcseség ellen dühösködik.[2]Nem gyönyörködik a bolond az értelemben, hanem abban, hogy az ő elméje nyilvánvalóvá legyen. Jób 5,22.[3]Mikor eljő az istentelen, eljő a megútálás; és a szidalommal a gyalázat. Beszéd **[4]Mély víz az ember szájának beszéde, buzogó patak a bölcseségnek kútfeje.** rész 20,5.[5]A gonosz személyének kedvezni nem jó, elfordítani az igazat az ítéletben. 3Móz. 19,15. Nyelv **[6]A bolondnak beszédei szereznek versengést, és az ő szája ütésekért kiált.[7]A bolondnak szája az ő romlása, és az ő beszédei az ő életének tőre.** rész 10,14.**[8]A susárlónak beszédei hizelkedők; és azok a szív belsejét áthatják.** vers 28.29.[9]A ki lágyan viseli magát az ő dolgában, testvére annak, a ki tönkre tesz. 1Krón. 22,9.10. vers 12.[10]Erős torony az Úrnak neve, ahhoz folyamodik az igaz, és bátorságos lészen. Zsolt. 18,3.61,4.[11]A gazdagnak vagyona az ő

erős városa, és mint a magas kőfal, az ő gondolatja szerint. rész 10,15.[12]A megromlás előtt felfuvalkodik az ember elméje; a tisztesség előtt pedig alázatosság van. rész 11,2. rész 15,33.[13]A ki felel valamit, míg meg nem hallja, ez bolondság és gyalázatos rá nézve. Zsolt. 19,6.7.[14]**A férfiú lelke elviseli a maga erőtlenségét; de a megtört lelket ki viseli el?**[15]Az eszesnek elméje tudományt szerez, és a bölcseknek füle tudományt keres.[16]Az embernek ajándéka szabad útat szerez néki, és a nagyoknak orczája elé viszi őt. Péld. 27,20.[17]Igaza van annak, a ki első a perben; mígnem eljő az ő peresfele, és megvizsgálja őt.[18]A versengéseket megszünteti a sorsvetés, és az erőseket elválasztja.[19]A felingerelt atyafiú erősb az erős városnál, és az ilyen versengések olyanok, mint a vár zárja.

Beszéd [20]**A férfi szájának hasznával elégedik meg az ő belseje; az ő beszédének jövedelmével lakik jól.** rész 13,2.Róm. 2,6-11.[21]**Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és a miképen kiki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.** rész 21,23.Jak. 3,6-9.[22]**Megnyerte a jót, a ki talált feleséget, és vett jóakaratot az Úrtól!** rész 19,14.[23]Alázatos kérést szól a szegény; a gazdag pedig keményen felel.[24]Az ember, a kinek sok barátja van, széttöretik; de van barát, a ki ragaszkodóbb a testvérnél. rész 17,17.

Péld 19

[1]Jobb a tökéletesen járó szegény a **gonosz nyelvűnél**, a ki bolond. rész 28,6.[2]A lélek sem jó tudomány nélkül; és a ki csak a lábával siet, hibázik.[3]**Az embernek bolondsága fordítja el az ő útát, és az Úr ellen haragszik az ő szíve.** Jak. 1,13-15.[4]A gazdagság szaporítja a sok barátot; a szegénytől pedig az ő barátja elválik. rész 14,20.[5]A hamis tanú büntetetlen nem marad, és a hazugságoknak szólója meg nem szabadul. 5Móz. 19,16.19.[6]Sokan hizelegnek a nemeslelkű embernek, és minden barát az adakozóé.[7]A szegényt minden atyjafiagyűlöli, még barátai is eltávolodnak tőle; unszolja szavakkal, de ők eltünnek. rész 14,20.[8]A ki értelmet szerez, szereti az életét, a ki megőrzi az értelmességet, jót nyer.[9]A hamis bizonyság nem marad büntetlen, és a ki hazugságokat beszél, elvész. vers 5.[10]Nem illik a bolondhoz a gyönyörködés; sokkal inkább nem illik a szolgának uralkodni a fejedelmeken. rész 30,21.22.[11]**Az embernek értelme hosszútűrővé teszi őt; és ékességére van néki elhallgatni a vétket.** rész 17,9. **SZÉP KÉP** [12]**Mint az ifjú oroszlánnak ordítása, olyan a királynak haragja; mint a harmat pedig a füvön, az ő jóakaratja.** rész 20,2. rész 16,15.[13]**Romlása az ő atyjának a bolond fiú, és mint a szüntelen csepegés, az asszonynak zsémbelődése.** vers 26.rész 17,25.[14]A ház és marha atyától való örökség; **az Úrtól van pedig az értelmes feleség.** rész 18,22.[15]A restség álomba merít, és a lomha lélek megéhezik. rész 20,13. rész 12,23.26.[16]A ki megtartja a parancsolatot, megtartja ő magát; a ki nem vigyáz útaira, meghal. rész 3,21.22.Luk. 11,28.[17]Kölcsön ád az Úrnak, a ki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti néki. Mát. 25,40.[18]Fenyítsd meg a te fiadat, mert még van remény felőle; de annyira, hogy őt megöld, ne vigyen haragod. rész 13,24.20,30.[19]A nagy haragú ember büntetést szenvedjen, mert ha menteni akarod, még növeled haragját.[20]Engedj a tanácsnak, és vedd be az erkölcsi oktatást; hogy bölcs légy végre. rész 11,14.15.22.[21]Sok gondolat van az ember elméjében; de csak az Úrnak tanácsa áll meg. rész 21,30.Zsolt. 33,10.11.[22]A mit leginkább kell embernek kívánni, az irgalmasság az, és jobb a szegény a hazug férfiúnál. Mát. 5,7.[23]Az Úrnak félelme életre visz; és az ilyen megelégedve tölti az éjet, gonoszszal nem illettetik. Zsolt. 34,10.[24]Bemártja a rest az ő kezét a tálba, de már a szájához nem viszi vissza. rész 26,15.Préd. 4,5.[25]Ha a csúfolót megvered, az együgyű lesz okosabb; és ha megdorgálod az eszest, megérti a tudományt. rész 21,11.[26]**A ki atyjával erőszakoskodik, anyját elűzi: gyalázatos és megszégyenítő fiú az.** vers 13.rész 28,24.[27]Szünjél meg, fiam, hallgatni az olyan tanítást, mely téged arra visz, hogy a bölcseségnek igéjétől eltévedj. vers 9.10.[28]**A semmirevaló bizonyság csúfolja a törvényt; az istentelenek szája elnyeli a gonoszságot.**[29]A csúfolóknak készíttettek a büntetések, és az ütések a bolondok hátának.

Péld 20

[1]A bor csúfoló, a részegítő ital háborgó, és valaki abba beletéved, nem bölcs! rész 31,4.5. ISM
[2]Mint a fiatal oroszlán ordítása, olyan a királynak rettentése; a ki azt haragra ingerli, vétkezik a maga élete ellen. rész 19,12.[3]Tisztesség az embernek elmaradni a versengéstől; valaki pedig bolond, patvarkodik. rész 14,17.1Kor. 6,7.[4]A hideg miatt nem szánt a rest; aratni akar majd, de nincs mit.[5]Mély víz a férfiúnak elméjében a tanács; mindazáltal a bölcs ember kimeríti azt. rész 18,4.[6]A legtöbb ember talál valakit, a ki jó hozzá; de hű embert, azt ki találhat? Jak. 3,2.[7]A ki az ő tökéletességében jár, igaz ember; boldogok az ő fiai ő utána! Zsolt. 142,1.2.[8]A király, ha az ő ítélőszékiben ül, tekintetével minden gonoszt eltávoztat. vers 2.26.[9]Ki mondhatná azt: megtisztítottam szívemet, tiszta vagyok az én bűnömtől? 1Kir. 8,46.[10]A kétféle font és a kétféle mérték, útálatos az Úrnál egyaránt mind a kettő. 5Móz. 25,13.[11]Az ő cselekedetiből ismerteti meg magát még a gyermek is, ha tiszta-é, és ha igaz-é az ő cselekedete. Jak. 2,18.**[12]A halló fület és a látó szemet, az Úr teremtette egyaránt mindkettőt.** 2Móz. 4,11.[13]Ne szeresd az álmot, hogy ne légy szegény; nyisd fel a te szemeidet, és megelégszel kenyérrel. rész 19,15.[14]Hitvány, hitvány, azt mondja a vevő; de mikor elmegy, akkor dicsekedik. NYELV **[15]Van arany és drágagyöngyök sokasága; de drága szer a tudománynyal teljes ajak.**[16]Vedd el ruháját, mert kezes lett másért, és az idegenért vedd el zálogát. rész 27,13.[17]Gyönyörűséges az embernek az álnokságnak kenyere; de annakutána betelik az ő szája kavicsokkal. rész 9,17.18.Siral. 3,16.[18]A gondolatok tanácskozással erősek; és bölcs vezetéssel folytass hadakozást. rész 15,22. rész 24,6. FT [19]Megjelenti a titkot, a ki rágalmazó; tehát a ki fecsegő szájú, azzal ne barátkozzál. rész 11,13.[20]A ki az ő atyját vagy anyját megátkozza, annak kialszik szövétneke a legnagyobb setétségben. 2Móz. 21,17.[21]A mely örökséget először siettetnek, annak vége meg nem áldatik. rész 28,20.[22]Ne mondd: bosszút állok rajta! Várjad az Urat, és megszabadít téged! Mát. 5,39.Róm. 12,17.19.[23]Útálatos az Úrnál a kétféle súly; és a hamis fontok nem jó dolgok. 5Móz. 25,13.[24]Az Úrtól vannak a férfi lépései; az ember pedig mit ért az ő útában? rész 16,9.Jer. 10,23.[25]Tőr az embernek meggondolatlanul mondani: szent, és a fogadástétel után megfontolni. Józs. 7,20-25.[26]Szétszórja a gonoszokat a bölcs király, és fordít reájok kereket. vers 8.Zsolt. 101,5.6.8.**[27]Az Úrtól való szövétnek az embernek lelke, a ki megvizsgálja a szívnek minden rejtekét.** rész 21,2.Zsolt. 17,3.[28]A kegyelmesség és az igazság megőrzik a királyt, megerősíti irgalmasság által az ő székét. rész 29,14.**[29]Az ifjaknak ékessége az ő erejök;** ISM **és a véneknek dísze az ősz haj.** rész 16,31.[30]A kékek és a sebek távoztatják el a gonoszt, és a belső részekig ható csapások. rész 13,24. Zsolt. 119,71.

Péld 21

[1]Mint a vizeknek folyásai, olyan a királynak szíve az Úrnak kezében, valahová akarja, oda hajtja azt![2]Az embernek minden útája igaz a maga szemei előtt; de a szívek vizsgálója az Úr. rész 16,2.[3]Az igazságnak és igaz ítéletnek gyakorlását inkább szereti az Úr az áldozatnál. Ésa. 1,11-16.Hós. 6,6.[4]A szemnek fenhéjázása és az elménck kevélysége: az istentelenek szántása, bűn.[5]A szorgalmatosnak igyekezete csak gyarapodásra van; valaki pedig hirtelenkedik, csak szükségre jut. rész 10,4.13,4. NYELV **[6]A hamisságnak nyelvével gyűjtött kincs elveszett hiábavalósága azoknak, a kik a halált keresik.** rész 10,2.[7]Az istentelenek pusztítása magával ragadja őket; mert nem akartak igazságot cselekedni. rész 5,22.Jak. 5,1-5.[8]Tekervényes a bűnös embernek útja; a tisztának cselekedete pedig igaz.**[9]Jobb a tető ormán lakni, mint háborgó asszonnyal, és közös házban.** rész 25,24.[10]Az istentelennek lelke kiván gonoszt; és az ő szeme előtt nem talál könyörületre az ő felebarátja. Péld. 10,19.[11]Mikor a csúfolót büntetik, az együgyű lesz bölcs; mikor pedig a bölcset oktatják, ő veszi eszébe a tudományt. rész 19,25.[12]Nézi az igaz az istentelennek házát, hogy milyen veszedelembe jutottak az istentelenek.**[13]A ki bedugja fülét a szegény kiáltására; ő is kiált, de meg nem hallgattatik.** 2Móz. 26,20.21.[14]A titkon adott ajándék elfordítja a haragot; és a kebelben való ajándék a

kemény búsulást.[15]Vígasság az igaznak igazat cselekedni; de ijedelem a hamisság cselekedőinek. rész 10,23.[16]Az ember, a ki eltévelyedik az értelemnek útáról, az élet nélkül valók gyülekezetiben nyugszik.[17]Szűkölködő ember lesz, a ki szereti az örömet; a ki szereti a bort és az olajat, nem lesz gazdag![18]Az igazért váltságdíj az istentelen, és az igazak helyett a hitetlen büntettetik meg. rész 11,8.**[19]Jobb lakozni a pusztának földén, mint a feddődő és haragos asszonynyal.** vers 9.[20]Kivánatos kincs és kenet van a bölcsnek házában; a bolond ember pedig eltékozolja azt.[21]A ki követi az igazságot és az irgalmasságot, nyer életet, igazságot és tisztességet. rész 22,9.[22]A hősök városába felmegy a bölcs, és lerontja az ő bizodalmoknak erejét. Préd. 9,15-17. NYELV **[23]A ki megőrzi száját és nyelvét, megtartja életét a nyomorúságtól.** rész 18,21.[24]A kevély dölyfösnek csúfoló a neve, a ki haragjában kevélységet cselekszik.[25]A restnek kivánsága megemészti őt; mert az ő kezei nem akarnak dolgozni. rész 19,15.22,13.26,14.[26]Egész nap kivánságtól gyötretik; az igaz pedig ád, és nem tartóztatja meg adományát. Zsolt. 37,26.[27]Az istentelenek áldozatja útálatos; kivált mikor gonosz tettért viszi. rész 15,8.[28]A hazug bizonyság elvész; a ki pedig jól figyelmez, örökké szól. rész 19,5.9.[29]Megkeményíti az istentelen ember az ő orczáját; az igaz pedig jól rendeli az ő útát.[30]Nincs bölcseség, és nincs értelem, és nincs tanács az Úr ellen. rész 19,21.[31]Készen áll a ló az ütközetnek napjára; de az Úré a megtartás! Zsolt. 33,17.

Péld 22

[1]Kivánatosb a jó hírnév nagy gazdagságnál; ezüstnél és aranynál a kedvesség jobb. Préd. 7,1.[2]A gazdag és szegény összetalálkoznak, mindkettőt pedig az Úr szerzi. rész 29,13.**[3]Az eszes meglátja a bajt és elrejti magát; a bolondok pedig neki mennek és kárát vallják.** rész 27,12.[4]Az alázatosságnak bére az Úr félelme, gazdagság és tisztesség és élet. Zsolt. 34,13-16.[5]Tövisek és tőrök vannak a gonosznak útában; a ki megőrzi a maga lelkét, távol jár azoktól.**[6]Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól.** vers 15.[7]A gazdag a szegényeken uralkodik, és szolgája a kölcsönvevő a kölcsönadónak.**[8]A ki vet álnokságot, arat nyomorúságot**; és az ő haragjának vesszeje megtöretik. Jób 4,8.[9]Az irgalmas szemű ember megáldatik, mert adott az ő kenyeréből a szegénynek. rész 21,20.2Kor. 9,6-9.[10]Űzd el a csúfolót, és elmegy a háborgás is, és megszünik a patvarkodás és a szidalmazás.**[11]A ki szereti a szívnek tisztaságát, beszéde kedvesség: annak barátja a király.** Zsolt. 101,6.[12]Az Úrnak szemei megőrzik a tudományt; a hitetlennek beszédét pedig felforgatja.[13]A rest azt mondja: oroszlán van ottkin, az utczák közepén megölettetném. rész 21,25.26,13.[14]Mély verem az idegen asszonyoknak szája; a kire haragszik az Úr, oda esik. rész 23,27.Préd. 7,26.[15]A gyermek elméjéhez köttetett a bolondság; de a fenyítés vesszeje messze elűzi ő tőle azt. rész 13,24.19,18.24,17.[16]A ki elnyomja a szegényt, hogy szaporítsa az ő marháját; a ki ád a gazdagnak: végre szűkölködésre jut. vers 22.23.**[17]Hajtsd füledet, és hallgasd a bölcseknek beszédeit; és a te elmédet figyelmeztesd az én tudományomra.[18]Mert gyönyörűséges lesz, ha megtartod azokat szívedben; legyenek együtt állandók a te ajkaidon!**[19]Hogy az Úrban legyen a te bizodalmad, arra tanítottalak ma téged, igen, téged.[20]Nem írtam-é néked drága szép tanulságokat, tanácsokban és tudományban? Péld. 13,14.[21]Hogy tudtodra adjam néked az igazság beszédinek bizonyos voltát: hogy igaz beszédet vígy válaszul elküldőidnek.[22]Ne rabold ki a szegényt, mert szegény ő; és meg ne rontsd a nyomorultat a kapuban; vers 16.Zak. 7,10.[23]Mert az Úr forgatja azoknak ügyét, és az ő kirablóik életét elragadja. 2Móz. 22,22-24.Jób 31,21-23.[24]Ne tarts barátságot a haragossal, és a dühösködővel ne menj; Róm. 12,3.16.[25]Hogy el ne tanuld az ő útait, és tőrt ne keress tennen magadnak.[26]Ne légy azok közt, a kik kézbe csapnak, a kik adósságért kezeskednek. rész 6,1-3.11,15.[27]Ha nincs néked miből megadnod; miért vegye el a te ágyadat te alólad? 5Móz. 22,26.27.[28]Ne bontsd el a régi határt, melyet csináltak a te eleid. 2Móz. 19,14.27,17. rész 23,10.[29]Láttál-é az ő dolgában szorgalmatos embert? A királyok előtt álland, nem marad meg az alsó rendűek között. 1Kir. 11,28.

Péld 23

[1]Mikor leülsz enni az uralkodóval, szorgalmasan reá vigyázz, ki van előtted.[2]És kést tégy a torkodra, ha mértékletlen vagy.[3]**Ne kívánd az ő csemegéit; mert ezek hazug étkek.**[4]Ne fáraszd magadat ebben, hogy meggazdagulj; ez ilyen testi eszességedtől szünjél meg. 1Tim. 6,9.[5]Avagy a te szemeidet veted-é arra? holott az semmi, mert olyan szárnyakat szerez magának nagy hamar, mint a saskeselyű, és az ég felé elrepül! Péld. 5,4.6,26.22,14.[6]**Ne egyél az irígy szeműnek étkéből, és ne kívánd az ő csemegéit;**[7]Mert mint a ki számítgatja a falatot magában, olyan ő: egyél és igyál, azt mondja te néked; de azért nem jó akarattal van tehozzád.[8]A te falatodat, a melyet megettél, kihányod; és **a te ékes beszédidet** csak hiába vesztegeted. 1Móz. 1,27.[9]**A bolondnak hallására ne szólj; mert megútálja a te beszédidnek bölcseségét.** rész 14,7.Mát. 7,6.[10]Ne mozdítsd meg a régi határt, és az árváknak mezeibe ne kapj; 5Móz. 19,14. rész 22,28.[11]Mert az ő megváltójuk erős, az forgatja az ő ügyöket ellened! rész 22,3.[12]**Add a te elmédet az erkölcsi tanításra, és a te füleidet a bölcs beszédekre.**[13]Ne vond el a gyermektől a fenyítéket; ha megvered őt vesszővel, meg nem hal. rész 20,3.22,15.[14]Te vesszővel vered meg őt: és az ő lelkét a pokolból ragadod ki.[15]Szerelmes fiam, ha bölcs lesz a te elméd, örvendez a lelkem nékem is. vers 25.rész 27,11.[16]És vígadoznak az én veséim, a te ajkaidnak igazmondásán. Zsid. 9,27.Jób 14,5.[17]Ne irígykedjék a te szíved a bűnösökre; hanem az Úr félelmében légy egész napon; rész 1,10.[18]Mert ennek bizonyos vége van; a te várakozásod meg nem csalatkozik. 1Tim. 4,8.[19]**Hallgass te, fiam, engem, hogy légy bölcs, és jártasd ez úton szívedet.** rész 15,5.[20]Ne légy azok közül való, a kik borral dőzsölnek; azok közül, a kik hússal dobzódnak. Ésa. 7,11.22.Róm. 13,13.[21]Mert a részeges és dobzódó szegény lesz, és rongyokba öltöztet az aluvás. Jób 20,5.28.[22]**Hallgasd a te atyádat, a ki nemzett téged; és meg ne útáld a te anyádat, mikor megvénhedik.** vers 24.rész 1,8.[23]Szerezz igazságot, és el ne adj; bölcseséget és erkölcsöt és eszességet. 2Móz. 20,12.[24]**Igen örül az igaznak atyja, és a bölcsnek szülője annak vígadoz.** vers 15.16.[25]Vígadjon a te atyád és a te anyád, és örvendezzen a te szülőd.[26]**Adjad, fiam, a te szívedet nékem, és a te szemeid az én útaimat megőrizzék.**[27]Mert mély verem a tisztátalan asszony, és szoros kút az idegen asszony. rész 22,14.[28]És az, mint a tolvaj leselkedik, és az emberek közt a hitetleneket szaporítja.[29]Kinek jaj? kinek oh jaj? kinek versengések? kinek panasz? kinek ok nélkül való sebek? kinek szemeknek veressége?

Részegség ellen: nagyon jó tünetleírás:

[30]A bornál mulatóknak, a kik mennek a jó bor kutatására.[31]Ne nézd a bort, mily veres színt játszik, mint mutatja a pohárban az ő csillogását; könnyen alá csuszamlik,[32]Végre, mint a kígyó, megmar, és mint a mérges kígyó, megcsíp.[33]A te szemeid nézik az idegen asszonyt, és a te elméd gondol gonoszságot. Hós. 4,11.Mát. 5,28.[34]És olyan leszel, mint a ki fekszik a tenger közepiben, és a ki fekszik az árbóczfának tetején.[35]Ütöttek engem, nékem nem fájt; vertek, nem éreztem! Mikor ébredek fel? Akkor folytatom, ismét megkeresem azt.

Péld 24

[1]**Ne irígykedjél** a gonosztevőkre, se ne kívánj azokkal lenni. rész 23,17. **Száj és szív** [2]Mert pusztítást gondol az ő szívök, és bajt szólnak az ő ajkaik. Zsolt. 10,7.[3]**Bölcseség által építtetik a ház, és értelemmel erősíttetik meg.**[4]**És tudomány által telnek meg a kamarák minden drága és gyönyörűséges marhával.**[5]**A bölcs férfiú erős, és a tudós ember nagy erejű.** Péld. 21,22.[6]Mert az eszes tanácsokkal viselhetsz hadat hasznodra; és a megmaradás a tanácsosok sokasága által van. rész 15,22.20,18.[7]Magas a bolondnak a bölcseség; a kapuban nem nyitja meg az ő száját. rész 14,6.[8]A ki azon gondolkodik, hogy gonoszt cselekedjék, azt cselszövőnek hívják. vers 17.[9]A balgatag dolognak gondolása bűn; és a rágalmazó az ember előtt útálatos.[10]**Ha lágyan viselted magadat a nyomorúságnak idején: szűk a te erőd.**[11]Szabadítsd meg azokat, a kik a halálra vitetnek, és a kik a megöletésre tántorognak, tartóztasd meg! Jób

29,12-16.Zsolt. 82,4.[12]Ha azt mondanád: ímé, nem tudtuk ezt; nemde, a ki vizsgálja az elméket, ő érti, és a ki őrzi a te lelkedet, ő tudja? és kinek-kinek az ő cselekedetei szerint fizet. Jób 34,11.Róm. 2,6.**[13]Egyél, fiam, mézet, mert jó; és a színméz édes a te ínyednek.[14]Ilyennek ismerd a bölcseséget a te lelkedre nézve: ha azt megtalálod, akkor lesz jó véged, és a te reménységed el nem vész!** rész 22,18.[15]Ne leselkedjél, oh te istentelen, az igaznak háza ellen, ne pusztítsd el az ő ágyasházát!**[16]Mert ha hétszer elesik is az igaz, ugyan felkél azért; az istentelenek pedig csak egy nyavalyával is elvesznek**. Mik. 7,8.Zsolt. 37,24.[17]Mikor elesik a te ellenséged: ne örülj; és mikor megütközik: ne vígadjon a te szíved, rész 17,5.Jób 31,29.[18]Hogy az Úr meg ne lássa és gonosz ne legyen szemeiben, és el ne fordítsa arról az ő haragját te reád.[19]Ne gerjedj haragra a gonosztevők ellen, ne irígykedjél az istentelenekre; Zsolt. 37,1.[20]Mert a gonosznak nem lesz jó vége, az istentelenek szövétneke kialszik. rész 13,9.Jób 18,5-19.[21]Féld az Urat, fiam, és a királyt; a pártütők közé ne elegyedjél. Róm. 13,1.2.1Pét. 2,17.[22]Mert hirtelenséggel feltámad az ő nyomorúságok, és e két rendbeliek büntetését ki tudja?[23]Ezek is a bölcsek szavai. Személyt válogatni az ítéletben nem jó. 2Móz. 23,2-6. Jak. 2,1.[24]A ki azt mondja az istentelennek: igaz vagy, ezt megátkozzák a népek, megútálják a nemzetek. rész 17,15.[25]A kik pedig megfeddik a bűnöst, azoknak gyönyörűségökre lesz, és jó áldás száll reájok!**[26]Ajkakat csókolgat az, a ki igaz beszédeket felel.**[27]Szerezd el kivül a te dolgodat, és készíts elő a te meződben; annakutána építsd a házadat. Luk. 14,23-30.[28]Ne légy bizonyság ok nélkül a te felebarátod ellen; avagy ámítanál-é valakit a te ajkaiddal? **Inverz aranyszabály:** [29]Ne mondd ezt: a miképen cselekedett én velem, úgy cselekszem ő vele; megfizetek az embernek az ő cselekedete szerint. Róm. 12,17.19.

Szemes:
[30]A rest embernek mezejénél elmenék, és az esztelennek szőleje mellett. Zsolt. 112,9.[31]És ímé, mindenütt felverte a tövis, és színét elfedte a gyom; és kőgyepüje elromlott vala.[32]Melyet én látván gondolkodám, és nézvén, ezt a tanulságot vevém abból:[33]Egy kis álom, egy kis szunnyadás, egy kis kézösszetevés az alvásra, rész 6,10.11.[34]És így jő el, mint az útonjáró, a te szegénységed, és a te szükséged, mint a paizsos férfiú. rész 6,11.

Péld 25
[1]Még ezek is Salamon példabeszédei, melyeket összeszedegettek Ezékiásnak, a Júda királyának emberei.
Deus absconditus
[2]Az Istennek tisztességére van a dolgot eltitkolni; a királyoknak pedig tisztességére van a dolgot kikutatni. 5Móz. 29,29.Róm. 11,33.[3]Az ég magasságra, a föld mélységre, és a királyoknak szíve kikutathatatlan. vers 16.[4]Távolítsd el az ezüstből a salakot, és abból edény lesz az ötvösnek:[5]Távolítsd el a bűnöst a király elől, és megerősíttetik igazsággal az ő széke. Zsolt. 101,7.8.[6]Ne dicsekedjél a király előtt, és a nagyok helyére ne állj;[7]Mert jobb, ha azt mondják néked: jer ide fel; hogynem mint levettetned néked a tisztességes előtt, a kit láttak a te szemeid. Luk. 14,8-11.[8]Ne indulj fel a versengésre hirtelen, hogy azt ne kelljen kérdened, mit cselekedjél az után, mikor gyalázattal illet téged a te felebarátod.**[9]A te ügyedet végezd el felebarátoddal; de másnak titkát meg ne jelentsd;** Jer. 9,17.18.[10]Hogy ne gyalázzon téged, a ki hallja; és a te gyalázatod el ne távozzék.**[11]Mint az arany alma ezüst tányéron: olyan a helyén mondott ige!** 1Móz. 2,7.3,19. Zak. 12,1.**[12]Mint az arany függő és színarany ékesség: olyan a bölcs intő a szófogadó fülnél.**[13]Mint a havas hideg az aratásnak idején: olyan a hív követ azoknak, a kik őt elbocsátják; mert az ő urainak lelkét megvidámítja. rész 13,17.[14]Mint a felhő és szél, melyekben nincs eső: olyan a férfiú, a ki kérkedik hamis ajándékkal. rész 9,1.
Beszéd, szó: **[15]Tűrés által engeszteltetik meg a fejedelem, és a szelíd beszéd megtöri a csontot.** rész 15,1.[16]Ha mézet találsz, egyél a mennyi elég néked; de sokat ne egyél, hogy ki ne hányd azt. vers 27.[17]Ritkán tedd lábadat a te felebarátodnak házába; hogy be ne teljesedjék te

veled, és meg ne gyűlöljön téged. Zsolt. 111,10.Luk. 10,42. **Remek metaforák, hasonlatok; legtöbbször antitetikus szerkezet!** [18]Pőröly és kard és éles nyíl az olyan ember, a ki hamis bizonyságot szól felebarátja ellen. rész 12,17.Zsolt. 57,5.[19]Mint a romlott fog és kimarjult láb: olyan a hitetlennek bizodalma a nyomorúság idején. 2Kir. 14,16.18.2Krón. 26,29.Hós. 1,1.Mik. 1,1.[20]Mint a ki leveti ruháját a hidegnek idején, mint az eczet a sziksón: olyan, a ki éneket mond a bánatos szívű ember előtt. Róm. 12,15.[21]Ha éhezik, a ki téged gyűlöl: adj enni néki kenyeret; és ha szomjúhozik: adj néki inni vizet; Róm. 12,20.[22]Mert elevenszenet gyűjtesz az ő fejére, és az Úr megfizeti néked. Ésa. 30,9. Mát. 3,7. **Nyelv** **[23]Az északi szél esőt szül; és haragos ábrázatot a suttogó nyelv. Jer. 8,18.[24]Jobb lakni a tetőnek ormán, mint a háborgó asszonynyal, és közös házban. rész 21,9.10.30,23.**[25]Mint a hideg víz a megfáradt embernek, olyan a messze földről való jó hírhallás. rész 15,30.[26]Mint a megháborított forrás és megromlott kútfő, olyan az igaz, a ki a gonosz előtt ingadozik. Ésa. 17,9.[27]Igen sok mézet enni nem jó; hát a magunk dicsőségét keresni dicsőség? vers 16.[28]Mint a megromlott és kerítés nélkül való város, olyan a férfi, a kinek nincsen birodalma az ő lelkén! rész 16,32.

Péld 26

[1]Mint a hó a nyárhoz és az eső az aratáshoz, úgy nem illik a bolondhoz a tisztesség. Ámós 5,21-24.Mik. 6,6-8.Jer. 6,20.7,21.Hós. 6,6.Zsolt. 50,8-12.51,18.19.1Sám. 15,22.[2]Miképen a madár elmegy és a fecske elrepül, azonképen az ok nélkül való átok nem száll az emberre.[3]Ostor a lónak, fék a szamárnak; és vessző a bolondok hátának. Zsolt. 32,9. rész 10,13.**[4]Ne felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne légy te is ő hozzá hasonlatos;[5]Felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne legyen bölcs a maga szemei előtt. Ésa. 59,1-3.Péld. 1,24-28. 3Móz. 20,4. Hát ez a kettő (4-5 vers) miért mond ellent egymásnak?** [6]A ki bolond által izen valamit, lábait vagdalja el magának, és bosszúságot szenved. Jer. 4,14.2Kor. 7,1. Jak. 4,8.[7]Mint a sántának lábai lógnak, úgy a bölcsmondás a bolondoknak szájában. Jer. 22,3.[8]Mint a ki követ köt a parittyába, úgy cselekszik, a ki a bolondnak tisztességet tesz. Mik. 6,2. **Példázatok működéséről szóló hasonlat** **[9]Mint a részeg ember kezébe akad a tövis, úgy akad az eszes mondás a bolondoknak szájába. 3Móz. 26,3-12.**[10]Mint a lövöldöző, a ki mindent megsebez, olyan az, a ki bolondot fogad fel, és a ki csavargókat fogad fel. 3Móz. 26,14-33.**[11]Mint az eb megtér a maga okádására, úgy a bolond megkettőzteti az ő bolondságát. 2Pét. 2,22.[12]Láttál-é oly embert, a ki a maga szemei előtt bölcs? A bolond felől jobb reménységed legyen, hogynem mint a felől! rész 29,20.**[13]Azt mondja a rest: ordító oroszlán van az úton! oroszlán van az utczákon! rész 22,12.[14]Mint az ajtó forog az ő sarkán, úgy a rest az ő ágyában. rész 21,25.Préd. 4,5.6.[15]Ha a rest az ő kezét a tálba nyujtotta, resteli azt csak szájához is vinni. rész 19,25.Préd. 4,5.[16]Bölcsebb a rest a maga szemei előtt, mint hét olyan, a ki okos feleletet ád. vers 13.[17]Kóbor ebet ragad fülön, a ki felháborodik a perpatvaron, a mely őt nem illeti. Ezék. 16,38.42.Ésa. 9,7.[18]Mint a balga, a ki tüzet, nyilakat és halálos szerszámokat lövöldöz, Jób 31,3.Zsolt. 1,6.73,27.[19]Olyan az, a ki megcsalja az ő felebarátját, és azt mondja: csak tréfáltam! Ezék. 20,28.[20]Ha a fa elfogy, kialuszik a tűz; ha nincs súsárló, megszűnik a háborgás. rész 20,10.[21]Mint az elevenszénre a holtszén, és a fa a tűzre, olyan a háborúságszerző ember a patvarkodásnak felgyujtására. rész 29,22. **Szó** **[22]A fondorlónak beszédei hízelkedők, és azok áthatják a szív belsejét. rész 18,8.**[23]Mint a meg nem tisztított ezüst, melylyel valami agyagedényt beborítottak, olyanok a gyulasztó ajkak a gonosz szív mellett. Mik. 4,1.2.Zsolt. 67,3.68,16.17. **Machbet: be like an innocent flower** **[24]Az ő beszédeivel másnak tetteti magát a gyűlölő, holott az ő szívében gondol álnokságot.**[25]Mikor kedvesen szól, ne bízzál ő hozzá; mert hét iszonyatosság van szívében. Mik. 4,3-4.Hós. 2,17.**[26]Elfedeztethetik a gyűlölség csalással; de nyilvánvalóvá lesz az ő gonoszsága a gyülekezetben. Zsolt. 89,16.27,1.Péld. 6,23.[27]A ki vermet ás másnak, abba belé esik;** és a ki felhengeríti a követ, arra gurul vissza. Zsolt. 7,16.Préd. 10,8.[28]A hazug nyelv gyűlöli az általa megrontott embert, és a hízelkedő száj romlást szerez.

Péld 27

[1]Ne dicsekedjél a holnapi nappal; mert nem tudod, mit hoz a nap tereád. Jak. 4,13.14. SZÁJ
[2]Dicsérjen meg téged más, és ne a te szájad; az idegen, és ne a te ajkaid.[3]Nehézség van a kőben, és teher a fövényben; de a bolondnak haragja nehezebb mind a kettőnél. Ésa. 26,20.[4]A búsulásban kegyetlenség van, és a haragban áradás; de ki állhatna meg az irígység előtt? Ésa. 5,15.Jób 46,7.[5]Jobb a nyilvánvaló dorgálás a titkos szeretetnél. Jel. 6,15-17.[6]Jószándékból valók a barátságos embertől vett sebek; és temérdek a gyűlölőnek csókja. Zsolt. 141,5.[7]A jóllakott ember még a lépesmézet is megtapodja; de az éhes embernek minden keserű édes.[8]Mint a madárka, ki elbujdosott fészkétől, olyan az ember, a ki elbujdosott az ő lakóhelyétől.[9]Mint a kenet és jó illat megvídámítja a szívet: úgy az ő barátjának édes szavai is, melyek lelke tanácsából valók. Ésa. 23,14.Ezék. 27,29.[10]A te barátodat, és a te atyádnak barátját el ne hagyd, és a te atyádfiának házába be ne menj nyomorúságodnak idején. Jobb a közel való szomszéd a messze való atyafinál. rész 17,17.18,24.[11]Légy bölcs fiam, és vídámítsd meg az én szívemet; hogy megfelelhessek annak, a ki engem ócsárol. rész 23,15.[12]Az eszes meglátja a bajt, elrejti magát; az esztelenek neki mennek, kárát vallják. rész 22,3.[13]Vedd el a ruháját, mert kezes lett másért, és az idegenért zálogold meg. rész 20,16.[14]A ki nagy hangon áldja az ő barátját, reggel jó idején felkelvén; átokul tulajdoníttatik néki.**[15]A sebes záporeső idején való szüntelen csepegés, és a morgó asszonyember hasonlók. rész 19,13.**[16]Valaki el akarja azt rejteni, szelet rejt el, és az ő jobbja olajjal találkozik. 3Móz. 26,26.[17]Miképen egyik vassal a másikat élesítik, a képen az ember élesíti az ő barátjának orczáját. Siral. 2,9.20.Ezék. 4,16.5,16.[18]Mint a ki őrzi a fügét, eszik annak gyümölcséből, úgy a ki az ő urára vigyáz, tiszteltetik.**[19]Mint a vízben egyik orcza a másikat megmutatja, úgy egyik embernek szíve a másikat. Préd. 10,3.**[20]Mint a sír és a pokol meg nem elégednek, úgy az embernek szemei meg nem elégednek. Préd. 1,8.[21]Mint az ezüst a tégelyben, és az arany a kemenczében próbáltatik meg, úgy az ember az ő híre-neve szerint. rész 17,3.**[22]Ha megtörnéd is a bolondot mozsárban mozsártörővel a megtört gabona között, nem távoznék el ő tőle az ő bolondsága. Jer. 6,29.**[23]Szorgalmasan megismerd a te juhaid külsejét, gondolj a nyájakra.[24]Mert nem örökkévaló a gazdagság, és vajjon a korona nemzetségről nemzetségre lesz-é? 1Móz. 18,20.Hós. 7,10.[25]Mikor levágatott a szénafű, és megtetszett a sarjú, és begyűjtettek a hegyekről a fűvek: Zsolt. 37,37-40.58,12.[26]Vannak juhaid a te ruházatodra, és kecskebakok mezőnek áráúl, Róm. 2,6-9.[27]És elég kecsketej a te ételedre, a te házadnépének ételére, és szolgálóleányaidnak ételül. Mát. 9,16.23,13.Ésa. 9,16.

Péld 28

[1]Minden istentelen fut, ha senki nem üldözi is; az igazak pedig, mint az ifjú oroszlán, bátrak. Jób 15,21.22.3Móz. 26,36.[2]Az ország bűne miatt sok annak a fejedelme; az eszes és tudós ember által pedig hosszabbodik fennállása. Ésa. 5,1.7.[3]A szegény emberből támadott elnyomója a szegényeknek hasonló a pusztító esőhöz, mely nem hágy kenyeret.[4]A kik elhagyják a törvényt, dicsérik a latrokat; de a kik megtartják a törvényt, harczolnak azokkal.[5]A gonoszságban élő emberek nem értik meg az igazságot; a kik pedig keresik az Urat, mindent megértenek.**[6]Jobb a szegény, a ki jár tökéletesen, mint a kétfelé sántáló istentelen, a ki gazdag. rész 19,1.**[7]A ki megőrzi a törvényt, eszes fiú az; a ki pedig társalkodik a dobzódókkal, gyalázattal illeti atyját. rész 29,3.[8]A ki öregbíti az ő marháját kamattal és uzsorával, annak gyűjt, a ki könyörül a szegényeken. Préd. 2,27.[9]Valaki elfordítja az ő fülét a törvénynek hallásától, annak könyörgése is útálatos. Zak. 7,11-13.[10]A ki elcsábítja az igazakat gonosz útra, vermébe maga esik bele; a tökéletesek pedig örökség szerint bírják a jót. rész 26,27.Préd. 10,8.[11]Bölcs az ő maga szemei előtt a gazdag ember; de az eszes szegény megvizsgálja őt.[12]Mikor örvendeznek az igazak, nagy ékesség az; mikor pedig az istentelenek feltámadnak, keresni kell az embert. rész 11,11.**[13]A ki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; a ki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer. Zsolt. 32,5.1Ján. 1,9.**[14]Boldog ember, a ki szüntelen retteg; a

ki pedig megkeményíti az ő szívét, bajba esik. Siral. 1,1.2.2,1-4.[15]Mint az ordító oroszlán és éhező medve, olyan a szegény népen uralkodó istentelen. 1Móz. 12,17.46,20.30,23.Ésa. 54,4.1Sám. 1,6.[16]Az értelemben szűkölködő fejedelem nagy elnyomó is; de a ki gyűlöli a hamis nyereséget, meghosszabbítja napjait. Zak. 6,12.13.Jer. 23,5.33,15. Zak. 3,8.[17]Az ember, a kit ember-vér terhel, a sírig fut; senki ne támogassa őt. Ésa. 52,1.[18]A ki jár tökéletesen, megtartatik; a ki pedig álnokul két úton jár, egyszerre elesik. Ésa. 1,25-27.27,9.[19]A ki munkálja az ő földét, megelégedik étellel; a ki pedig hiábavalóságok után futkos, megelégedik szegénységgel. rész 12,10.[20]A hivő ember bővelkedik áldásokkal; de a ki hirtelen akar gazdagulni, büntetlen nem marad. rész 20,21.[21]Személyt válogatni nem jó; mert még egy falat kenyérért is vétkezhetik az ember. rész 18,5.24,23.[22]Siet a marhakeresésre a gonosz szemű ember; és nem veszi észre, hogy szükség jő reá.**[23]A ki megfeddi az embert, végre is inkább kedvességet talál, mint a sima nyelvű.**[24]A ki megrabolja az atyját, és anyját és azt mondja: nem vétek! társa a romboló embernek.[25]A telhetetlen lélek háborúságot szerez; a ki pedig bízik az Úrban, megerősödik. Zsolt. 80,13.14.[26]A ki bízik magában, bolond az; a ki pedig jár bölcsen, megszabadul.[27]A ki ád a szegénynek, nem lesz néki szüksége; a ki pedig elrejti a szemét, megsokasulnak rajta az átkok. rész 19,17.22,9.5Móz. 15,7-10.[28]Mikor felemeltetnek az istentelenek, elrejti magát az ember; de mikor azok elvesznek, öregbülnek az igazak. vers 12. 2Kir. 11,20.

Péld 29
(Igaz/bűnös; bölcs/ostoba)

[1]A ki a feddésekre is nyakas marad, egyszer csak összetörik, gyógyíthatatlanul.[2]Mikor öregbülnek az igazak, örül a nép; mikor pedig uralkodik az istentelen, sóhajt a nép. rész 11,10.[3]A bölcseség-szerető ember megvidámítja az ő atyját; a ki pedig a paráznákhoz adja magát, elveszti a vagyont. rész 10,1. Luk. 15,3.[4]A király igazsággal erősíti meg az országot; a ki pedig ajándékot vesz, elrontja azt. Ámós 6,5.6.9.[5]A férfiú, a ki hizelkedik barátjának, hálót vet annak lábai elé.[6]A gonosz ember vétkében tőr van; az igaz pedig énekel és vígad.[7]Megérti az igaz a szegényeknek ügyét; az istentelen pedig nem tudja megérteni. Jób 29,16.17. Luk. 18,2-4.[8]A csúfoló férfiak fellobbantják a várost; de a bölcsek elfordítják a haragot. Ésa. 24,23.[9]Az eszes ember, ha vetekedik a bolonddal, akár felháborodik, akár nevet, nincs nyugodalom.**[10]A vérszomjasak gyűlölik a tökéletes embert; az igazak pedig oltalmazzák annak életét.**[11]Az ő egész indulatját előmutatja a bolond; de a bölcs végre megcsendesíti azt. rész 14,33.[12]A mely uralkodó a hamisságnak beszédire hallgat, annak minden szolgái latrok.[13]A szegény és az uzsorás ember összetalálkoznak; mind a kettőnek pedig szemeit az Úr világosítja meg. rész 22,2.[14]A mely király hűségesen ítéli a szegényeket, annak széke mindörökké megáll. rész 20,28.**[15]A vessző és dorgálás bölcseséget ád; de a szabadjára hagyott gyermek megszégyeníti az ő anyját. rész 13,24.**[16]Mikor nevekednek az istentelenek, nevekedik a vétek; az igazak pedig azoknak esetét megérik. Zsolt. 58,11.91,8.**[17]Fenyítsd meg a te fiadat, és nyugodalmat hoz néked, és szerez gyönyörűséget a te lelkednek. vers 15.rész 23,13.14.**[18]Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul; ha pedig megtartja a törvényt, oh mely igen boldog! 5Móz. 28,1-14.[19]Csak beszéddel nem tanul meg a szolga, mert tudna, de még sem felel meg.**[20]Láttál-é beszédeiben hirtelenkedő embert? BESZÉD a bolond felől több reménység van, hogynem a felől! rész 26,12.**[21]A ki lágyan neveli gyermekségétől fogva az ő szolgáját, végre az lesz a fiú. Jer. 2,15.4,7.Zsolt. 74,4.[22]A haragos háborgást szerez; és a dühösködőnek sok a vétke. rész 26,21.[23]Az embernek kevélysége megalázza őt; az alázatos pedig tisztességet nyer. rész 18,12.Mát. 23,12. Ésa. 66,2.[24]A ki osztozik a lopóval, gyűlöli az magát; hallja az esküt, de nem vall. 3Móz. 5,1.**[25]Az emberektől való félelem tört vet; de a ki bízik az Úrban, kiemeltetik.**[26]Sokan keresik a fejedelemnek orczáját; de az Úrtól van kinek-kinek ítélete. rész 19,6.[27]Iszonyat az igazaknak a hamis ember; és iszonyat az istentelennek az igaz úton járó. 2Móz. 24,10.11.33,20.Bir. 13,22.Jer. 4,13.

Péld 30

[1]Agurnak, a Jáké fiának beszédei, próféczia, melyet mondott a férfiú Itielnek, Itielnek és Ukálnak.[2]Minden embernél tudatlanabb vagyok én, és nincs emberi értelem én bennem. Jer. 1,9.Dán. 10,16.[3]És nem tanultam a bölcseséget, hogy a Szentnek ismeretét tudnám.[4]Kicsoda ment fel az égbe, hogy onnan leszállott volna? Kicsoda fogta össze a szelet az ő markába? Kicsoda kötötte a vizet az ő köntösébe? Ki állapította meg a földnek minden határit? Kicsoda ennek neve? Avagy kicsoda ennek fiának neve, ha tudod? Ján. 3,13.**[5]Az Istennek teljes beszéde igen tiszta, és paizs az ahhoz folyamodóknak.** Zsolt. 12,7.[6]Ne tégy az ő beszédéhez; hogy meg ne feddjen téged, és hazug ne légy. 5Móz. 4,2.[7]Kettőt kérek tőled; ne tartsd meg én tőlem, mielőtt meghalnék. **HIÁBAVALÓ BESZÉD** **[8]A hiábavalóságot és a hazugságot messze távoztasd tőlem; SZEGÉNYSÉGET VAGY GAZDAGSÁGOT NE ADJ NÉKEM; TÁPLÁLJ ENGEM HOZZÁM ILLENDŐ ELEDELLEL.** Mát. 6,11.**[9]HOGY MEGELÉGEDVÉN, MEG NE TAGADJALAK, ÉS AZT NE MONDJAM: KICSODA AZ ÚR? SE PEDIG MEGSZEGÉNYEDVÉN, NE LOPJAK, ÉS GONOSZUL NE ÉLJEK AZ ÉN ISTENEM NEVÉVEL!** 5Móz. 8,12-14.[10]Ne rágalmazd a szolgát az ő uránál, hogy meg ne átkozzon téged, és bűnhődnöd ne kelljen.[11]Van oly nemzetség, a ki az ő atyját átkozza, és az ő anyját nem áldja. vers 17.[12]Van nemzetség, a ki a maga szemei előtt tiszta, pedig az ő rútságából ki nem tisztíttatott. Ésa. 65,5.6.[13]Van kevély szemű nemzetség, és a kinek szemöldökei igen fellátnak![14]Van olyan nemzetség, a kinek fogai fegyverek, és a kinek zápfogai kések; **ISMÉTLÉS, RITMUS 3, SŐT 4, PARALELLIZMUSOK, ERŐS KÉPEK** hogy a szegényeket kiemészszék e földről, és az emberek közül a szűkölködőket. Zsolt. 52,4.5.57,5.[15]A nadálynak két leánya van: addsza, addsza! E három nem elégszik meg; négyen nem mondják: elég; vers 16.[16]A sír és a meddő asszony, a föld meg nem elégszik a vízzel, és a tűz nem mondja: elég![17]A szemet, mely megcsúfolja atyját, vagy megútálja az anyja iránt való engedelmességet, kivágják a völgynek hollói, vagy megeszik a sasfiak. Zsolt. 9,11.37,3-7.34.40,5.**[18]E három megfoghatatlan előttem, és e négy dolgot nem tudom:[19]A keselyűnek útát az égben, a kígyónak útát a kősziklán, a hajónak nyomát a mély tengerben, és a férfiúnak útát a leányzóval**.[20]Ilyen a paráználkodó asszonynak útja; eszik, azután megtörli száját és azt mondja: nem cselekedtem semmi gonoszt. 5Móz. 6,16.Mát. 4,7.[21]Három dolog alatt indul meg a föld, és négyet nem szenvedhet el.[22]A szolga alatt, mikor uralkodik, és a bolond alatt, mikor elég kenyere van, Mát. 1,23.Luk. 1,31.[23]A gyűlölt asszony alatt, ha mégis férjhez megy; és a szolgáló alatt, ha örököse lesz az ő asszonyának. rész 25,24.[24]E négy apró állata van a földnek, a melyek bölcsek, elmések:[25]A hangyák erőtlen nép, mégis megkeresik nyárban a magok eledelét; rész 6,8.[26]A marmoták nem hatalmas nép, mégis kősziklán csinálják az ő házokat; Zsolt. 104,18.**[27]Királyuk nincs a sáskáknak, mindazáltal mindnyájan szép renddel mennek ki;**[28]A pókot kézzel megfoghatod, mégis ott van a királyok palotáiban.[29]Három állat van, a mely szépen jár, sőt négy, a mely jól jár.[30]Az oroszlán, a hős a vadak között, mely el nem fut senki elől;[31]A harczra felékesített ló, vagy a kecskebak, és a király, a kinek senki nem mer ellene állani. Jób 39,22.23.[32]Ha bolond voltál felfuvalkodásodban, vagy ha meggondoltad: kezedet szájadra vessed. Jób 21,5.[33]Mert miképen a ki tejet köpül, vajat csinál; és a ki keményen fújja ki az ő orrát, vért hoz ki: úgy a ki a haragot ingerli, háborúságot szerez. **SZELLEMES!**

Péld 31

A ROSSZ NŐK ÉS A RÉSZEGESKEDÉS ELLEN

[1]Lemuel király beszédei, próféczia, melylyel tanította vala őt az anyja. Hab. 2,2.Ésa. 30,8.[2]Mit szóljak, fiam? mit, én méhem gyermeke? mit, én fogadásimnak gyermeke?**[3]Ne add asszonyoknak a te erődet, és a te útaidat a királyok eltörlőinek.** **Préd. 10,17.**[4]Távol legyen a királyoktól, oh Lemuel, távol legyen a királyoktól a bornak itala; és az uralkodóktól a részegítő ital keresése. rész 20,1.[5]Hogy mikor iszik, el ne felejtkezzék a törvényről, és el ne fordítsa valamely nyomorultnak igazságát.[6]Adjátok a részegítő italt az elveszendőnek, és a bort a

keseredett szívűeknek. Zsolt. 104,15.[7]Igyék, hogy felejtkezzék az ő szegénységéről, és az ő nyavalyájáról ne emlékezzék meg többé. Zsolt. 124,4.5.69,16.[8]Nyisd meg a te szádat a mellett, a ki néma, és azoknak dolgában, a kik adattak veszedelemre. Jób 29,12.13.[9]Nyisd meg a te szádat, ítélj igazságot; forgasd ügyét a szegénynek és a szűkölködőnek! 3Móz. 19,15.

DERÉK ASSZONY DICSÉRETE

[10]Derék asszonyt kicsoda találhat? Mert ennek ára sokkal felülhaladja az igazgyöngyöket. rész 12,3.**[11]Bízik ahhoz az ő férjének lelke, és annak marhája el nem fogy. Ezék. 1,3.37,1.[12]Jóval illeti őt és nem gonosszal, az ő életének minden napjaiban.[13]Keres gyapjat vagy lent, és megkészíti azokat kezeivel kedvvel.[14]Hasonló a kereskedő hajókhoz, nagy messziről behozza az ő eledelét. Róm. 9,33.[15]Felkel még éjjel, eledelt ád az ő házának, és rendel ételt az ő szolgálóleányinak. Mát. 21,42-44.1Pét. 2,8.[16]Gondolkodik mező felől, és megveszi azt; az ő kezeinek munkájából szőlőt plántál. Dán. 8,26.12,4.9.Jel. 5,1.2.3.[17]Az ő derekát felövezi erővel, és megerősíti karjait. Ésa. 49,4.50,7.Mik. 7,7.Zsolt. 40,1.18,3.[18]Látja, hogy hasznos az ő munkálkodása; éjjel sem alszik el az ő világa. Zsid. 2,13.[19]Kezeit veti a fonókerékre, és kezeivel fogja az orsót. 3Móz. 20,27. 5Móz. 18,11.12.1Sám. 28,7-15.Ésa. 29,4.[20]Markát megnyitja a szegénynek, és kezeit nyújtja a szűkölködőnek.[21]Nem félti az ő házanépét a hótól; mert egész házanépe karmazsinba öltözött.[22]Szőnyegeket csinál magának; patyolat és bíbor az ő öltözete. Ján. 12,35.[23]Ismerik az ő férjét a kapukban, mikor ül a tartománynak véneivel. Ésa. 8,20.Mát. 4,13-16.[24]Gyolcsot sző, és eladja; és övet, melyet ád a kereskedőnek. Ésa. 42,1-7.26,19.60,1.[25]Erő és ékesség az ő ruhája; és nevet a következő napnak. Jób 5,22.[26]Az ő száját bölcsen nyitja meg, és kedves tanítás van nyelvén. Bir. 7,22-25.Ésa. 10,26.Zsolt. 83,10.[27]Vigyáz a házanépe dolgára, és restségnek étkét nem eszi. rész 21,25.24,14.15.[28]Felkelnek az ő fiai, és boldognak mondják őt; az ő férje, és dicséri őt: Luk. 1,32.33.2,10.11. Jer. 23,5.6.[29]Sok leány munkálkodott serénységgel; de te meghaladod mindazokat! Ésa. 1,27. Ésa. 37,32.2Kir. 19,31.[30]Csalárd a kedvesség, és hiábavaló a szépség; a mely asszony féli az Urat, az szerez dicséretet magának![31]Adjatok ennek az ő keze munkájának gyümölcséből, és dicsérjék őt a kapukban az ő cselekedetei! vers 28.29.**

A prédikátor Salamon könyve

Préd 1
KIRÁLY VOLT
[1]A prédikátornak, Dávid fiának, Jeruzsálem királyának beszédei. 1Krón. 22,9.10. vers 12. [2]**Felette nagy hiábavalóság, azt mondja a prédikátor; felette nagy hiábavalóság! Minden hiábavalóság!** vers 14.rész 2,1-27.[3]**Micsoda haszna van az embernek minden ő munkájában, melylyel munkálkodik a nap alatt?** 2Kir. 15,29.Ésa. 5,25.[4]Egyik nemzetség elmegy, és a másik eljő; a föld pedig mindörökké megmarad. Jer. 5,3.[5]És a nap feltámad, és elnyugszik a nap; és az ő helyére siet, a hol ő ismét feltámad. Zsolt. 19,6.7.[6]Siet délre, és átmegy észak felé; körbe-körbe siet a szél, és a maga keringéséhez visszatér a szél.[7]**Minden folyóvíz siet a tengerbe; mindazáltal a tenger mégis meg nem telik: akármicsoda helyre a folyóvizek siessenek, ugyanazon helyre térnek vissza.** Ésa. 3,13.Jer. 6,14.Mát. 23,13.[8]Minden dolgok mint fáradoznak, senki ki nem mondhatja; nem elégednék meg a szem látván, sem be nem teljesednék hallásával a fül. Péld. 27,20.[9]A mi volt, ugyanaz, a mi ezután is lesz, és a mi történt, ugyanaz, a mi ezután is történik; és semmi nincs új dolog a nap alatt. Ésa. 47,14.Mát. 3,12.[10]**Van valami, a miről mondják: nézd ezt, új ez; régen volt már száz esztendőkön át, melyek mi előttünk voltak.** Ésa. 13,9.10. Jer. 16,6.9.[11]**Nincs emlékezet az előbbiekről; azonképen az utolsó dolgokról is, melyek jövendők, nem lesz emlékezet azoknál, a kik azután lesznek.** Jer. 19,9.[12]Én prédikátor, királya voltam Izráelnek Jeruzsálemben. vers 1.[13]És adám az én elmémet mindazok vizsgálására és bölcsen való tudakozására, melyek lesznek az ég alatt. Ez gonosz hiábavaló foglalatosság, melyet adott Isten az emberek fiainak, hogy gyötrődjenek vele. 1Kir. 4,30-33.[14]Láttam minden dolgokat, melyek lesznek a nap alatt, és ímé minden csak hiábavalóság, és a léleknek gyötrelme! vers 2.rész 2,1-27.[15]Az egyenetlen meg nem egyenesíthető, és a fogyatkozás meg nem számlálható. Ésa. 7,17-20.Mik. 7,4.Luk. 12,20.[16]Szóltam az én elmémmel, mondván: ímé, én nagygyá lettem, és gyűjtöttem bölcseséget mindazok felett, a kik fők voltak én előttem Jeruzsálemben, és az én elmém bőven látott bölcseséget és tudományt! 1Kir. 4,31.[17]Adtam annakfelette az én elmémet a bölcseségnek tudására, és az esztelenségnek és bolondságnak megtudására. Megtudtam, hogy ez is a lélek gyötrelme. rész 2,4. rész 2,1.

Préd 2
[1]**Mert a bölcsességnek sokaságában sok búsulás van, és valaki öregbíti a tudományt, öregbíti a gyötrelmet.**[2]Mondék az én szívemben: **no, megpróbállak téged a vígan való lakásban, hogy lásd meg, mi a jó! És ímé, az is hiábavalóság!** Zak. 1,15.Jer. 50,28.29.51,24.25.Zsolt. 137,9.2Kir. 18,24-33.[3]A nevetésről azt mondom: bolondság! a vígasságról pedig: mit használ az?[4]Elvégezém az én szívemben, hogy boritalra adom magamat, (pedig szívem a bölcseséget követé) és előveszem ezt a bolondságot, mígnem meglátom, hogy az emberek fiainak mi volna jó, a mit cselekedjenek az ég alatt, az életök napjainak száma szerint. 2Kir. 18,34.35.17,6.16,9.[5]Felette nagy dolgokat cselekedtem; építék magamnak házakat; ülteték magamnak szőlőket. Ésa. 36,18.19.[6]Csinálék magamnak kerteket és ékességre való kerteket, és ülteték beléjök mindenféle gyümölcstermő fákat.[7]Csinálék magamnak víztartó tavakat, hogy azokból öntözzem a fáknak sarjadó erdejét. Ésa. 10,7.Jer. 50,18.[8]Szerzék szolgákat és szolgálókat, házamnál nevekedett szolgáim is voltak nékem; öreg és apró barmoknak nyájaival is többel bírtam mindazoknál, a kik voltak én előttem Jeruzsálemben.

1Kir. 10,23.24.[9]Gyűjték magamnak ezüstöt és aranyat is, és királyok drágaságait és tartományokat; szerzék magamnak éneklő férfiakat és éneklő asszonyokat, és az emberek fiainak gyönyörűségit, asszonyt és asszonyokat. 1Kir. 10,27. 1Kir. 10,14.[10]És nagygyá levék és megnevekedém mindazok felett, a kik előttem voltak Jeruzsálemben; az én bölcseségem is helyén volt. 1Kir. 4,30.[11]Valamit kivánnak vala az én szemeim: meg nem fogtam azoktól, meg sem tartóztattam az én szívemet semmi vígasságtól, hanem az én szívem örvendezett minden én munkámmal gyűjtött jókban; mivelhogy ez volt az én részem minden én munkáimból. vers 2.rész 3,12.22.**[12]És tekinték minden dolgaimra, melyeket cselekedtek vala az én kezeim, és az én munkámra, mit fáradsággal végeztem vala; és ímé, az mind hiábavalóság és a léleknek gyötrelme, és nincsen annak semmi haszna a nap alatt!**[13]Azért fordulék én, hogy lássak bölcseséget és bolondságot és esztelenséget, az az hogy mit cselekesznek az emberek, a kik a király után következnek: azt, a mit régen cselekedtek. vers 4.rész 1,17.[14]És látám, hogy hasznosb a bölcseség a bolondságnál, miképen hasznosb a világosság a setétségnél.[15]A bölcsnek szemei vannak a fejében; a bolond pedig setétben jár; de ugyan én megismerém, hogy ugyanazon egy végök lesz mindezeknek. vers 17.18.Zsolt. 49,11.**[16]Annakokáért mondám az én elmémben: bolondnak állapotja szerint lesz az én állapotom is, miért valék tehát én is bölcsebb?** és mondék az én elmémben: ez is hiábavalóság! vers 17.Zsolt. 49,17.[17]Mert nem lesz emlékezete sem a bölcsnek, sem a bolondnak mindörökké; mivelhogy a következendő időkben már mind elfelejtetnek: és miképen meghal a bölcs, azonképen meghal a bolond is. Ésa. 28,5.Róm. 9,27.[18]Azért gyűlöltem az életet; mert gonosznak látszék nékem a dolog, a mi történik a nap alatt; mert mindez hiábavalóság, és a léleknek gyötrelme![19]Gyűlöltem én minden munkámat is, melyet munkálkodom a nap alatt; mivelhogy el kell hagynom azt oly embernek, a ki én utánam lesz. vers 5-9.[20]És ki tudja, ha bölcs lesz-é vagy bolond? és mégis uralkodik minden munkámon, a mit cselekedtem és bölcsen szerzettem a nap alatt! Ez is hiábavalóság! Agge. 2,7.21.22.[21]Annakokáért elfordulék én, megfogván reménységtől az én szívemet minden munkám felől, melylyel munkálódtam a nap alatt. 2Móz. 14,27.28.Bir. 7,25.Ésa. 9,4.[22]Mert van oly ember, a kinek munkája elvégeztetett bölcseséggel, tudománynyal és jó kimenetellel; és oly embernek adja azt örökségül, a ki abban semmit sem munkálkodott. Ez is hiábavalóság és nagy gonosz![23]Mert micsoda marad meg az embernek minden ő munkájából és elméjének nyughatatlan fáradozásából, melylyel ő munkálódott a nap alatt?[24]Holott minden napja bánat, és búsulás az ő foglalatossága, még éjjel is nem nyugodott az ő elméje. Ez is hiábavalóság! 1Sám. 10,26.[25]Nincsen csak e jó is az embernek hatalmában, hogy egyék, igyék, és azt cselekedje, hogy az ő szíve lakozzék gyönyörűséggel az ő munkájából; ezt is láttam én, hogy az Istennek kezében van.[26]Mert kicsoda ehetnék és élhetne gyönyörűségére rajtam kivül? vers 9.10.[27]Mert az embernek, a ki jó az ő szemei előtt, adott Isten bölcseséget és tudományt és örömöt; a bűnösnek pedig adott foglalatosságot az egybegyűjtésre és az egybehordásra, hogy adja annak, a ki jó az Isten előtt. Ez is hiábavalóság és az elmének gyötrelme!

Préd 3
RENDELT IDŐ
RITMUS: MEGVAN AZ IDEJE
RÁJÖTTEM

[1]Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak.[2]Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, a mi ültettetett. Zak. 11,1.2.Ésa. 37,36.2Kir. 19,35.[3]Ideje van a megölésnek és ideje a meggyógyításnak; ideje a rontásnak és ideje az építésnek. Ésa. 6,13.Zak. 6,12.Csel. 13,22.23.Jel. 5,5.[4]Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek. Mát. 3,16.[5]Ideje van a kövek elhányásának és ideje a kövek egybegyűjtésének; ideje az ölelgetésnek és ideje az ölelgetéstől való eltávozásnak.[6]Ideje van a keresésnek és ideje

a vesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak. Zsolt. 72,2-14.Jób 4,9.2Thess. 2,8.Jel. 2,16.[7]Ideje van a szakgatásnak és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak. Ésa. 59,17.[8]Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlölésnek; ideje a hadakozásnak és ideje a békességnek. Ésa. 65,25.[9]Micsoda haszna van a munkásnak abban, a miben ő munkálkodik?[10]Láttam a foglalatosságot, melyet adott Isten az emberek fiainak, hogy fáradozzanak benne.[11]Mindent szépen csinált az ő idejében, e világot is adta az emberek elméjébe, csakhogy úgy, hogy az ember meg nem foghatja mindazt a dolgot, a mit az Isten cselekszik kezdettől fogva mindvégig. Ezék. 34,25. Jer. 31,34.[12]Megismertem, hogy nem tehetnek jobbat, mint hogy örvendezzen kiki, és hogy a maga javát cselekedje az ő életében. rész 2,11. rész 12,15.[13]De még az is, hogy az ember eszik és iszik, és jól él az ő egész munkájából, az Istennek ajándéka.[14]Tudom, hogy valamit Isten cselekszik, az lesz örökké, ahhoz nincs mit adni és abból nincs mit elvenni; és az Isten ezt a végre míveli, hogy az ő orczáját rettegjék. Ésa. 43,5.66,18.Jer. 30,10.5,26.[15]A mi most történik, régen megvan, és a mi következik, immár megvolt, és az Isten visszahozza, a mi elmult. Ésa. 9,21.Hós. 1,11.12.Mik. 5,3.[16]Láttam annakfelette a nap alatt, hogy az ítéletnek helyén hamisság, és az igazságnak helyén latorság van.[17]És mondék magamban: az igazat és a hamisat megítéli az Isten; mert minden ember akaratjának ideje van, és minden dolognak ő nála.[18]Így szólék azért magamban: az emberek fiai miatt van ez így, hogy kiválogassa őket az Isten, és hogy meglássák, hogy ők magokban véve az oktalan állatokhoz hasonlók. 2Móz. 14,29.[19]Az emberek fiainak vége hasonló az oktalan állatnak végéhez, és egyenlő végök van azoknak; a mint meghal egyik, úgy meghal a másik is, és ugyanazon egy lélek van mindenikben; és az embernek nagyobb méltósága nincs az oktalan állatoknál, mert minden hiábavalóság. vers 20.rész 2,17.Zsolt. 49,11-13.[20]Mindenik ugyanazon egy helyre megy; mindenik a porból való, és mindenik porrá lesz. 1Móz. 1,24.2,7.3,19.[21]Vajjon kicsoda vette eszébe az ember lelkét, hogy felmegy-é; és az oktalan állat lelkét, hogy a föld alá megy-é?[22]Azért úgy láttam, hogy semmi sincs jobb, mint hogy az ember örvendezzen az ő dolgaiban, mivelhogy ez az ő része e világban: mert ki hozhatja őt vissza, hogy lássa, mi lesz ő utána? vers 12.

Préd 4

[1]Viszont látám én mind a nyomorgatásokat, a melyek a nap alatt történnek, és ímé, nyilván van azoknak, a kik nyomorgattatnak, könnyhullatások, és vígasztalójok nincs nékik; és az őket nyomorgatóknak kezekből erőszaktételt szenvednek, és vígasztalójuk nincs nékik.[2]És dicsérém én a megholtakat, a kik már meghaltak vala, az élők felett, a kik még élnek;[3]De mind a kettőnél boldogabbnak azt, a ki még nem lett, a ki nem látta azt a gonosz dolgot, a mely a nap alatt történik. rész 46,47.[4]És látám én, hogy minden dolgát és minden ügyes cselekedetét az ember az ő felebarátja iránt való irígységből rendeli; annakokáért ez is hiábavalóság és lélek-fájdalom! rész 5,26.Jer. 50,1-3.[5]A bolond egybekapcsolja a kezeit, és megemészti a maga testét. Péld. 21,25.[6]Jobb egy teljes marok nyugalommal, mint mind a két maroknak teljessége nagy munkával és lelki gyötrelemmel.[7]Viszont láték a nap alatt más hiábavalóságot. Jer. 50,25.Ésa. 10,5.6.7.[8]Van oly ember, a ki egymaga van és nincs vele másik, sem fia, sem atyjafia nincs; mindazáltal nincs vége minden ő fáradságának, és az ő szeme is meg nem elégszik gazdagsággal, hogy azt mondaná: vajjon kinek munkálkodom, hogy az én lelkemet minden jótól megfosztom? Ez is hiábavalóság és gonosz foglalatosság! Zsolt. 39,7.**[9]Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogynem az egynek; mert azoknak jó jutalmok vala az ő munkájokból. Józs. 5,1.7,5.22,15.Ezék. 7,17.[10]Mert ha elesnek is, az egyik felemeli a társát. Jaj pedig az egyedülvalónak, ha elesik, és nincsen, a ki őt felemelje. rész 21,3.Zsolt. 48,7.Jer. 49,24.50,43.[11]Hogyha együtt feküsznek is ketten, megmelegszenek; az egyedülvaló pedig mimódon melegedhetik meg? rész 26,21.[12]Ha az egyiket megtámadja is valaki, ketten ellene állhatnak annak; és a hármas kötél nem hamar szakad el. rész 34,4.Jóel 2,10.Ámós 8,9.Mát. 24,29. (Hármas fonál: Isten: A kommentárok nem erre**

utalnak, pl. Geneva Bible: „that a man should live in society”) 13Jobb a szűkölködő, de bölcs gyermek a vén és bolond királynál, a ki nem szenvedi el az intést többé. rész 10,12.Jer. 50,29.Dán. 4,27.14Mert az a fogságból is uralkodásra megy, holott ennek országában szegénységben született.15Láttam a nap alatt járó minden élőket a második gyermek mellett; a ki amannak helyére lépendő vala. Agge. 2,6.16És hogy az egész sokaságnak nincs vége, mindazoknak, a kiknek ő élén volt; mindazáltal az utánok valók már semmit nem örvendeztek ő benne. Mert ez is hiábavalóság és lelki gyötrelem!

Préd 5

A sok beszéd veszélye

1Őrizd meg lábaidat, mikor az Istennek házához mégy, mert hallgatás végett közeledned jobb, hogynem a bolondok módja szerint áldozatot adni; mert ezek nem tudják, hogy gonoszt cselekesznek.**2Ne gyorsalkodjál a te száddal, és a te elméd ne siessen valamit szólni Isten előtt; mert az Isten mennyben van, te pedig e földön, azért a te beszéded kevés legyen; Mát. 6,7.3Mert álom szokott következni a sok foglalatosságból; és a sok beszédből bolond beszéd. Péld. 10,19.4Mikor Istennek fogadást téssz, ne halogasd annak megadását; mert nem gyönyörködik a bolondokban. A mit fogadsz, megteljesítsd! 5Móz. 23,21.22.5Jobb hogy ne fogadj, hogynem mint fogadj és ne teljesítsd be. 1Móz. 19,25.Ésa. 1,9.6Ne engedd a te szádnak, hogy bűnre kötelezze testedet, és ne mondd az angyal előtt, hogy tévedésből esett ez; hogy az Isten a te beszéded miatt fel ne háborodjék, és el ne veszesse a te kezeidnek munkáját. 2Móz. 26,20.21.**7Mert a sok álomban a hiábavalóság is és a beszéd is sok; hanem az Istent féljed. 3Móz. 17,7.2Krón. 11,15.8Ha a szegényeknek nyomoríttatását, és a törvénynek és igazságnak elfordíttatását látod a tartományban: ne csudálkozzál e dolgon; mert egyik felsőrendű vigyáz a másik felsőrendűre, és ezek felett még felsőbbrendűek vannak. Ésa. 3,14.15.9Az ország haszna pedig mindenekfelett a földmívelést kedvelő király.10A ki szereti a pénzt, nem telik be pénzzel, és a ki szereti a sokaságot nem telik be jövedelemmel. Ez is hiábavalóság.11Mikor megszaporodik a jószág, megszaporodnak annak megemésztői is; mi haszna van azért benne urának, hanem hogy csak reá néz szemeivel?12Édes az álom a munkásnak, akár sokat, akár keveset egyék; a gazdagnak pedig bővölködése nem hagyja őt aludni. vers 10.Jób 20,22.13Van gonosz nyavalya, a melyet láttam a nap alatt: az ő urának veszedelmére tartott gazdagság;14Ugyanis az a gazdagság elvész valami szerencsétlen eset miatt, és ha fia született néki, annak kezében nem lesz semmi.15A mint kijött az ő anyjának méhéből, mezítelen megy ismét el, a mint jött vala: és semmit nem vesz el munkájáért, a mit kezében elvinne. Jób 1,21.1Tim. 6,7.Zsolt. 49,18.16Annakokáért ez is gonosz nyavalya, hogy a mint jött, a képen megy el.

Jób

Mi haszna van néki abban, hogy a szélnek munkálkodott? rész 37,24.17És hogy az ő teljes életében a setétben evett, sokszori haraggal, keserűséggel és búsulással?*18Ez azért a jó, a melyet én láttam, hogy szép dolog enni és inni, és jól élni minden ő munkájából, a melylyel fárasztotta magát a nap alatt, az ő élete napjainak száma szerint, a melyeket adott néki az Isten; mert ez az ő része. vers 15.rész 3,13.19És a mely embernek adott Isten gazdagságot és kincseket, és a kinek megengedte, hogy egyék abból és az ő részét elvegye, és örvendezzen az ő munkájának: ez az Istennek ajándéka! Jób 17,13.20Mert nem sokat emlékezik meg az ilyen az ő élete napjainak számáról, mivelhogy az ő szívének örömét az Isten kedveli.*

Préd 6

1Van egy gonosz, a melyet láttam a nap alatt, és nagy baj az az emberen; rész 10,13.37,24.2Thess. 2,4.2Mikor valakinek az Isten ád gazdagságot és kincseket és tisztességet, és semmi nélkül nem szűkölködik, valamit kívánhat lelkének, és az Isten nem engedi néki, hogy éljen azzal, hanem más ember él azzal: ez hiábavalóság és gonosz nyavalya!3Ha száz gyermeket

szül is valaki, és sok esztendeig él, úgy hogy az ő esztendeinek napja sok, de az ő lelke a jóval meg nem elégszik, és nem lesz temetése néki: azt mondom, hogy jobb annál az idétlen gyermek, Ésa. 14,19.20.Jer. 22,19.[4]Mert hiábavalóságra jött, setétségben megy el, és setétséggel fedeztetik be neve, rész 5,17.[5]A napot sem látta és nem ismerte; tűrhetőbb ennek állapotja, hogynem amannak. Jób 3,16.**[6]Hogyha kétezer esztendőt élt volna is, és a jóval nem élt: avagy nem ugyanazon egy helyre megy-é minden? Zsolt. 89,49.Zsid. 9,27.**[7]Az embernek minden munkája szájáért van; mindazáltal az ő kívánsága be nem telik.[8]Mert miben különbözik a bölcs a bolondtól, és miben a szegény, a ki az élők előtt járni tud? rész 22,16.Jób 18,17-21.[9]Jobb, a mit ember szemmel lát, hogynem a lélek kívánsága; ez is hiábavalóság és a léleknek gyötrelme![10]Valami van, régen ráadatott nevezete, és bizonyos dolog, hogy mi lesz az ember, és nem perlekedhetik azzal, a ki hatalmasb nálánál. Jób 9,2.3.14.19.32.[11]Mert van sok beszéd, a mely a hiábavalóságot szaporítja; és mi haszna van az embernek abban?[12]Mert kicsoda tudhatja, mi legyen az embernek jó e világon, az ő hiábavaló élete napjainak száma szerint, a melyeket mintegy árnyékot tölt el? Kicsoda az, a ki megmondhatná az embernek, mi következik ő utána a nap alatt? Zsolt. 144,4.

Préd 7

[1]Jobb a jó hír a drága kenetnél; és a halálnak napja jobb az ő születésének napjánál. Péld. 22,1. **Ez mit jelent?** [2]Jobb a siralmas házhoz menni, hogynem a lakodalomnak házához menni; mivelhogy minden embernek ez a vége, és az élő ember megemlékezik arról. rész 9,12.17.21.10,4.5,25.[3]Jobb a szomorúság a nevetésnél; mert az orczának szomorúsága által jobbá lesz a szív. 2Kor. 7,10.11.[4]A bölcseknek elméje a siralmas házban van, a bolondoknak pedig elméje a vígasságnak házában.**[5]Jobb a bölcsnek dorgálását hallani, hogynem valaki hallja a bolondoknak éneklését. Zsolt. 141,5.[6]Mert olyan a bolondnak nevetése, mint a tövisnek ropogása a fazék alatt;** ez is hiábavalóság! Zsolt. 58,10.[7]Mert a zsarolás megbolondítja a bölcs embert is, és az elmét elveszti az ajándék. rész 5,26.**[8]Jobb akármi dolognak vége annak kezdetinél; jobb a tűrő, hogynem a kevély.[9]Ne légy hirtelen a lelkedben a haragra; mert a harag a bolondok kebelében nyugszik.[10]Ne mondd ezt: mi az oka, hogy a régi napok jobbak voltak ezeknél? mert nem bölcseségből származik az ilyen kérdés. Jer. 48,37.38.Ezék. 7,18.**[11]Jó a bölcseség az örökséggel, és előmenetelökre van az embereknek, a kik a napot látják.[12]Mert a bölcseségnek árnyéka alatt, és a gazdagságnak árnyéka alatt egyformán nyugszik az ember! de a tudomány hasznosb, mivelhogy a bölcseség életet ád az ő urainak. Péld. 13,14.**[13]Tekintsd meg az Istennek cselekedetit; mert kicsoda teheti egyenessé, a mit ő görbévé tett? Jer. 48,5.34.[14]A jó szerencsének idején élj a jóval; a gonosz szerencsének idején pedig jusson eszedbe, hogy ezt is, épen úgy, mint azt, Isten szerzette, a végre, hogy az ember semmit abból eszébe ne vegyen, a mi reá következik. Ésa. 45,7.**[15]Mindent láttam az én hiábavalóságomnak napjain: van oly igaz, a ki az ő igazságában elvész; és van gonosz ember, a ki az ő életének napjait meghosszabbítja az ő gonoszságában. Zsolt. 63,4-17. **Jób** [16]Ne légy felettébb igaz, és felettébb ne bölcselkedjél; miért keresnél magadnak veszedelmet? Róm. 12,3.16.[17]Ne légy felettébb gonosz, és ne légy balgatag; miért halnál meg időd előtt?[18]Jobb, hogy ezt megfogd, és amattól is a te kezedet meg ne vond; mert a ki az Istent féli, mind ezektől megszabadul![19]A bölcseség megerősíti a bölcset inkább, mint tíz hatalmas, a kik a városban vannak.**[20]Mert nincs egy igaz ember is a földön, a ki jót cselekednék és nem vétkeznék. 1Kir. 8,46.1Ján. 1,8.**[21]Ne figyelmezz minden beszédre, melyet mondanak, hogy meg ne halld szolgádat, hogy átkoz téged.[22]Mert sok esetben tudja a te lelked is, hogy te is gonoszt mondottál egyebeknek. Mik. 5,3.4.Ésa. 9,7.[23]Mind ezeket megpróbáltam az én bölcseségem által. Mikor azt gondolám, hogy bölcs vagyok, én tőlem a bölcseség távol vala. Jer. 48,29-31.[24]Felette igen messze van, a mi van, és felette mélységes; kicsoda tudhatja meg azt?[25]Fordítám én magamat és az én szívemet a bölcseségnek és az okoskodásnak tudására, kutatására és keresésére; azonképen hogy megtudjam a bolondságnak

gonoszságát, és a tévelygésnek balgatagságát.[26]**És találtam egy dolgot, mely keservesb a halálnál; tudniillik az olyan asszonyt, a kinek a szíve olyan, mint a tőr és a** háló**, kezei pedig olyanok, mint a kötelek. A ki Isten előtt kedves, megszabadul attól; a bűnös pedig megfogattatik attól.** Péld. 5,4.6,26.22,14.[27]Lásd, ezt találtam, azt mondja a prédikátor; mikor gyakorta nagy szorgalmassággal keresém a megfejtést, Ámós 5,17.[28]A mit az én lelkem folyton keresett, és nem találtam. **Ezer közül egy embert találtam; de asszonyt mind ezekben nem találtam.**[29]Hanem lásd, ezt találtam, hogy az Isten teremtette az embert igaznak; ők pedig kerestek sok kigondolást. 1Móz. 1,27.

Préd 8

[1]Kicsoda hasonló a bölcshöz, és ki tudja a dolgok magyarázatát? Az embernek bölcsesége megvilágosítja az ő orczáját; és az ő ábrázatjának erőssége megváltozik. Péld. 16,22.[2]Én mondom, hogy a királynak parancsolatját meg kell őrizni, és pedig az Istenre való esküvés miatt. Péld. 24,21.[3]Ne siess elmenni az ő orczája elől, ne állj rá a gonosz dologra; mert valamit akar, megcselekszi.[4]Mivelhogy a király szava hatalmas; és kicsoda merné néki ezt mondani: mit mívelsz?[5]A ki megtartja a parancsolatot, nem ismer nyomorúságot, és a bölcsnek elméje megért mind időt, mind ítéletet; Róm. 13,3.[6]Mert minden akaratnak van ideje és ítélete; mert az embernek nyomorúsága sok ő rajta;[7]Mert nem tudja azt, a mi következik; mert ki mondja meg néki, mimódon lesz az? Jóel 4,12.13.Jel. 14,15.[8]Egy ember sem uralkodhatik a szélen, hogy feltartsa a szelet; és semmi hatalmasság nincs a halálnak napja felett, és az ütközetben senkit el nem bocsátanak; és a gonoszság nem szabadítja meg azt, a ki azzal él. Zsid. 9,27.Jób 14,5.[9]**Mindezt láttam,** és megfigyeltem minden dolgot, a mely történik a nap alatt, oly időben, a melyben uralkodik az ember az emberen maga kárára.[10]**És azután láttam,** hogy a gonoszok eltemettettek és nyugalomra mentek; viszont a szent helyről kimentek, és elfelejttettek a városban olyanok, a kik becsületesen cselekedtek. Ez is hiábavalóság![11]Mivelhogy hamar a szentenczia nem végeztetik el a gonoszságnak cselekedőjén, egészen arra van az emberek fiainak szíve ő bennök, hogy gonoszt cselekedjenek. Zsolt. 10,6.7.[12]Bár meghosszabbítja életét a bűnös, a ki százszor is vétkezik; **mégis tudom én, hogy az istenfélőknek lészen jól dolgok, a kik az ő orczáját félik;** Péld. 1,33.Ésa. 3,10.11.[13]A hitetlennek pedig nem lesz jó dolga, és nem hosszabbítja meg az ő életét, olyan lesz, mint az árnyék, mert nem rettegi az Istennek orczáját. Jób 20,5.28.[14]Van hiábavalóság, a mely e földön történik; az, hogy vannak oly igazak, a kiknek dolga a gonoszoknak cselekedetei szerint lesz; és vannak gonoszok, a kiknek dolga az igazaknak cselekedetei szerint lesz; mondám, hogy ez is hiábavalóság.[15]Annakokáért dicsérem vala én a vígasságot, *hogy nincsen embernek jobb e világon, hanem hogy egyék, igyék és vígadjon; és ez kisérje őt munkájában az ő életének napjaiban, a melyeket ád néki Isten a nap alatt.* rész 5,18.

Préd 9

[1]Mikor adám az én szívemet a bölcseségnek megtudására, és hogy megvizsgáljak minden fáradságot, a mely e földön történik, (mert sem éjjel, sem nappal az emberek szeme álmot nem lát):[2]Akkor eszembe vevém az Istennek minden dolgát, hogy az ember nem mehet végére a dolognak, a mely a nap alatt történik; mert fáradozik az ember, hogy annak végére menjen, de nem mehet végére: sőt ha azt mondja is a bölcs ember, hogy tudja, nem mehet végére.[3]**Mert mindezt szívemre vettem, és pedig azért, hogy megvizsgáljam mindezt: hogy az igazak és bölcsek és azoknak minden cselekedetei Isten kezében vannak;** szeretet is, gyűlölet is, nem tudják az emberek, mind ez előttük van.[4]Minden olyan, hogy mindenkit érhet, egyazon szerencséje van az igaznak és gonosznak, jónak vagy tisztának és tisztátalannak, mind annak, a ki áldozik, mind a ki nem áldozik, úgy a jónak, mint a bűnösnek, az esküvőnek úgy, mint a ki féli az esküvést.[5]Mind az ég alatt való dolgokban e gonosz van, hogy mindeneknek egyenlő szerencséjök van; és az emberek fiainak szíve is teljes gonoszsággal, és elméjökben minden

bolondság van, a míg élnek, azután pedig a halottak közé mennek.[6]Mert akárkinek, valaki minden élők közé csatlakozik, van reménysége; mert jobb az élő eb, hogynem a megholt oroszlán.[7]**Mert az élők tudják, hogy meghalnak; de a halottak semmit nem tudnak, és azoknak semmi jutalmok nincs többé; mivelhogy emlékezetök elfelejtetett.** Ezék. 39,4.17.Jer. 7,33.12,9.Jel. 19,17.[8]Mind szeretetök, mind gyűlöletök, mind gerjedezésök immár elveszett; és többé semmi részök nincs semmi dologban, a mely a nap alatt történik.[9]**No azért egyed vígassággal a te kenyeredet, és igyad jó szívvel a te borodat; mert immár kedvesek Istennek a te cselekedetid!** Zsolt. 18,11.104,3.Dán. 7,13. Mát. 24,30.Jel. 1,7.14,14.[10]A te ruháid mindenkor legyenek fejérek, és az olaj a te fejedről el ne fogyatkozzék.[11]**Éld életedet a te feleségeddel, a kit szeretsz, a te hiábavaló életednek minden napjaiban, a melyeket Isten adott néked a nap alatt, a te hiábavalóságodnak minden napjaiban; mert ez a te részed a te életedben és a te munkádban, melylyel munkálódol a nap alatt.**[12]**Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedjed; mert semmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcseség nincs a Seolban, a hová menendő vagy.**[13]Fordítván magamat látám a nap alatt, hogy nem a gyorsaké a futás, és nem az erőseké a viadal, és nem a bölcseké a kenyér, és nem az okosoké a gazdagság, és nem a tudósoké a kedvesség; hanem idő szerint és történetből lesznek mindezek.[14]Mert nem is tudja az ember az ő idejét; mint a halak, melyek megfogatnak a gonosz hálóban, és mint a madarak, melyek megfogatnak a tőrben, miképen ezek, azonképen megfogatnak az emberek fiai a gonosznak idején, mikor az eljő reájok hirtelenséggel.[15]Ezt is bölcseségnek láttam a nap alatt, és ez én előttem nagy volt.[16]Tudniillik, hogy egy kicsiny város volt, és abban kevés ember volt, és eljött az ellen hatalmas király, és azt körülvette, és az ellen nagy erősségeket épített.[17]És találtatott abban egy szegény ember, a ki bölcs volt, és az ő bölcseségével a várost megszabadította; de senki meg nem emlékezett arról a szegény emberről. Péld. 21,22.[18]**Akkor én azt mondám: jobb a bölcseség az erősségnél; de a szegénynek bölcsesége útálatos, és az ő beszédit nem hallgatják meg.** vers 16.17.[19]A bölcseknek nyugodt beszédét inkább meghallgatják, mint a bolondok közt uralkodónak kiáltását.[20]Jobb a bölcsesség a hadakozó szerszámoknál; és egy bűnös sok jót veszt el. vers 17.[21]**A megholt legyek a patikáriusnak kenetit megbüdösítik, megerjesztik; azonképen hathatósabb a bölcseségnél, tisztességnél egy kicsiny balgatagság.** Zak. 10,4.1Sám. 14,38.Bir. 20,2.[22]A bölcs embernek szíve az ő jobbkezénél van; a bolondnak pedig szíve balkezénél. rész 28,8.Péld. 26,11.[23]A bolond, mikor az úton jár is, az ő elméje hiányos, és mindennek hirdeti, hogy ő bolond. rész 9,15.

Préd 10

[1]Mikor a fejedelemnek haragja felgerjed te ellened, a te helyedet el ne hagyjad; mert a szelídség nagy bűnöket lecsendesít.[2]Van egy gonosz, a melyet láttam a nap alatt, mintha tévedés volna, a mely a fejedelemtől származik.[3]Hogy a bolondság nagy méltóságra helyeztetett, a gazdagok pedig alacsony sorsban ülnek. 5Móz. 6,13.[4]Láttam, hogy a szolgák lovakon ültek; a fejedelmek pedig gyalog mentek a földön, mint a szolgák. Malak. 1,11.[5]**A ki vermet ás, abba beesik; és a ki a gyepűt elhányja, megmarja azt a kígyó.** Zsolt. 7,16.Péld. 26,27.28,10.[6]A ki a köveket helyökből kihányja, fájdalmat szenved azok miatt; a ki hasogatja a fát, veszedelemben forog a miatt. Zsolt. 87,4.[7]Ha a vas megtompul, és annak élit meg nem köszörüli az ember, akkor erejét kell megfeszíteni; a bölcseség pedig minden dolognak eligazítására nagy előmenetel. Zak. 14,21.[8]Ha megharap a kígyó, a míg meg nem varázsoltatott, azután semmi haszna nincsen a varázslónak.[9]**A bölcs ember szájának beszédei kedvesek; a bolondnak pedig ajkai elnyelik őt.**[10]Az ő szája beszédinek kezdete bolondság, és az ő szája beszédinek vége gonosz balgatagság. 1Móz. 12,23.Ésa. 2,4.[11]És a bolond szaporítja a szót, pedig nem tudja az ember, a mi következik, és a mi utána lesz, kicsoda mondja meg azt néki?[12]A bolondnak munkája elfárasztja őt, mert a városba sem tud menni. 2Kir. 1,8.Zsid. 11,37.[13]Jaj néked ország, kinek a te királyod gyermek; és a te fejedelmid reggel esznek. Ésa. 3,5.6.[14]Boldog vagy te ország, kinek

a te királyod nemes ember, és a te fejedelmid idejében esznek a testnek erejéért és nem az italért. rész 3,18.[15]A restség miatt elhanyatlik a házfedél, és a kezek restsége miatt csepeg a ház. rész 30,2.31,4.Hós. 12,1.[16]Vígasságnak okáért szereznek lakodalmat, és a bor vídámítja meg az élőket: és a pénz szerzi meg mindezeket. Zsolt. 104,15.[17]Még a te gondolatodban is a királyt ne átkozd, és a te ágyasházadban is gonoszt a gazdagnak ne mondj: mert az égi madár is elviszi a szót, és a szárnyas állat is bevádolná a te beszédedet.

Préd 11

[1]Vesd a te kenyeredet a víz színére, mert sok nap mulva megtalálod azt. rész 33,1.[2]Adj részt hétnek vagy nyolcznak is; mert nem tudod, micsoda veszedelem következik a földre. Zsolt. 112,9.[3]Mikor a sűrű fellegek megtelnek, esőt adnak a földre; és ha leesik a fa délre vagy északra, a mely helyre leesik a fa, ott marad. Jób 7,3.**[4]A ki a szelet nézi, nem vet az; és a ki sűrű fellegre néz, nem arat. 2Sám. 1,21.Jer. 51,11.[5]Miképen hogy nem tudod, melyik a szélnek útja, és miképen vannak a csontok a terhes asszony méhében; azonképen nem tudod az Istennek dolgát, a ki mindeneket cselekszik.**[6]Reggel vesd el a te magodat, és este se pihentesd kezedet; mert nem tudod, melyik jobb, ez-é vagy amaz, vagy ha mind a kettő jó lesz egyszersmind.[7]Valóban, édes a világosság és jó a mi szemeinkkel néznünk a napot.[8]Mert ha sok esztendeig él is az ember, mindazokban örvendezzen; és megemlékezzék a setétségnek napjairól, mert az sok lesz. Valami eljövendő, mind hiábavalóság. rész 12,3.

Préd 12

[1]Örvendezz a te ifjuságodban, és vídámítson meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében, és járj a te szívednek útaiban, és szemeidnek látásiban; de megtudd, hogy mindezekért az Isten tégedet ítéletre von! vers 16.[2]Vesd el a haragot a te szívedből, és vesd el a gonoszt a te testedből; mert az ifjúság és a hajnal hiábavalóság. 1Móz. 25,14.1Krón. 1,30.**[3]És emlékezzél meg a te Teremtődről a te ifjúságodnak idejében, míg a veszedelemnek napjai el nem jőnek, és míg el nem jőnek az esztendők, melyekről azt mondod: nem szeretem ezeket!**[4]A míg a nap meg nem setétedik, a világossággal, a holddal és csillagokkal egybe; és a sűrű felhők ismét visszatérnek az eső után.[5]Az időben, mikor megremegnek a háznak őrizői, és megrogynak az erős férfiak, és megállanak az őrlő leányok, mert megkevesbedtek, és meghomályosodnak az ablakon kinézők. Bir. 8,5.Jób 6,19.20.[6]És az ajtók kivül bezáratnak, a mikor is a malom zúgása halkabbá lesz; és felkelnek a madár szóra, és halkabbakká lesznek minden éneklő leányok.[7]Minden halmocskától is félnek, és mindenféle ijedelmek vannak az úton, **és a mandolafa megvirágzik, és a sáska nehezen vonszolja magát,** és kipattan a kapor; mert elmegy az ember az ő örökös házába, és az utczán körül járnak a sírók. Jer. 9,17.18.[8]Minekelőtte elszakadna az ezüst kötél és megromolna az arany palaczkocska, és a veder eltörnék a forrásnál, és beletörnék a kerék a kútba, rész 10,19.**[9]És a por földdé lenne, mint azelőtt volt; a lélek pedig megtérne Istenhez, a ki adta volt azt. 1Móz. 2,7.3,19. Zak. 12,1.**[10]Felette **nagy hiábavalóságok**, azt mondja a prédikátor, **mindezek hiábavalóságok!**[11]És azonfelül, hogy a prédikátor bölcs volt, még a népet is tudományra tanította, és fontolgatott, és tudakozott, és írt sok bölcs mondást. 1Kir. 4,31-33.[12]És igyekezett a prédikátor megtudni sok kivánságos beszédeket, igaz írást és igaz beszédeket. rész 9,1.**[13]A bölcseknek beszédei hasonlatosak az ösztökéhez, és mint a szegek, erősen le vannak verve a gyülekezetek tanítóinak szavai; melyek egy pásztortól adattak.**[14]Mindezekből, fiam, intessél meg: a sok könyvek írásának nincs vége, és a sok tanulás fáradságára van a testnek.[15]A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az ő parancsolatit megtartsad; mert ez az embernek fődolga! Zsolt. 111,10.Luk. 10,42.[16]Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az. 2Kor. 5,10.

Salamon énekek éneke

Énekek éneke 1

Hasonlatok

[1]Énekek éneke, mely Salamoné. 2Kir. 14,16.18.2Krón. 26,29.Hós. 1,1.Mik. 1,1.[2]Csókoljon meg engem az ő szájának csókjaival; mert a te szerelmeid jobbak a bornál. rész 4,10.[3]A te drága kenetid jók illatozásra; a te neved kiöntött drága kenet; azért szeretnek téged a leányok. Jer. 8,7.Zsolt. 32,9.Péld. 6,6-8.[4]Vonj engemet te utánad, hadd fussunk! Bevitt engem a király az ő ágyasházába; örvendezünk és vígadunk te benned, előszámláljuk a te szerelmeidet, melyek jobbak a bornál, méltán szeretnek téged. Ján. 6,44. 1Pét. 1,8.**[5]Fekete vagyok, de szép, Jeruzsálem leányai; mint Kédár sátrai és Salamon szőnyegei. Jer. 8,18.**[6]Ne nézzetek engem, hogy én fekete vagyok, hogy a nap lesütött engem; az én anyámnak fiai ellenem megharagudtak, a szőlőknek őrizőjévé tettek engem, -a magam szőlőjét nem őriztem. Jer. 30,12.13.[7]Mondd meg nékem, te, a kit az én lelkem szeret, hol legeltetsz, hol deleltetsz délben; mert miért legyek én olyan, mint a ki elfátyolozza magát, társaid nyájainál? 5Móz. 28,51.52.[8]Mivelhogy nem tudod, oh asszonyok között legszebb! jőjj ki a nyájnak nyomdokain, és őrizd a te kecskéidet a pásztoroknak sátorai körül. Ésa. 17,9.**[9]A Faraó szekereiben való paripákhoz hasonlítlak téged, én mátkám. 1Móz. 19,24.25. Siral. 3,22.Róm. 9,29.[10]Szépek a te orczáid a halántékra való lánczokban, a te nyakad a gyöngysorokban. Ésa. 3,10.Jer. 23,14.Mát. 11,23.Luk. 10,12.**[11]Arany lánczokat csinálunk néked, ezüstből csinált gyöngyökkel. Ámós 5,21-24.Mik. 6,6-8.Jer. 6,20.7,21.Hós. 6,6.Zsolt. 50,8-12.51,18.19.1Sám. 15,22.[12]Mikor a király az ő asztalánál ül, nárdusnak jóillatja származik én tőlem.**[13]Olyan az én szerelmesem nékem, mint egy kötés mirha, mely az én kebeleim között hál. Ésa. 66,3.4.**[14]**Mint az Engedi szőlőiben a cziprusfürt, olyan nékem az én szerelmesem.**[15]Ímé, szép vagy én mátkám, ímé, szép vagy, a te szemeid olyanok, mint a galambok. rész 4,1.5,12.[16]Ímé, te is szép vagy én szerelmesem, gyönyörűséges, és a mi nyoszolyánk zöldellő. Jer. 4,14.2Kor. 7,1. Jak. 4,8.[17]A mi házainknak gerendái czédrusfák, és a mi mennyezetünk cziprusfa. Jer. 22,3.

Énekek 2

[1]Én Sáronnak rózsája vagyok, és a völgyek lilioma. Mik. 6,2.**[2]Mint a liliom a tövisek köztolyan az én mátkám a leányok közt. 3Móz. 26,3-12.**[3]Mint az almafa az erdőnek fái köztolyan az én szerelmesem az ifjak köztAz ő árnyékában felette igen kívánok ülni;és az ő gyümölcse gyönyörűséges az én ínyemnek. 3Móz. 26,14-33.[4]Bevisz engem a borozó házba és zászló felettem a szerelme. Ésa. 5,4.Jer. 2,21.[5]Erősítsetek engem szőlővel, üdítsetek fel engem almákkal; mert betege vagyok a szerelemnek. Ezék. 22,18-22.Hós. 4,18.[6]Az ő balkeze az én fejem alatt van, és jobbkezével megölel engem. rész 8,3.[7]Kényszerítlek titeket, Jeruzsálemnek leányai, a vadkecskékre és a mezőnek szarvasira: **fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet addig, a míg akarja. rész 3,5.8,5.**[8]Az én szerelmesemnek szavát hallom, ímé, ő jő,ugrálva a hegyeken, szökellve a halmokon! Ésa. 4,3.Ezék. 22,18-22.[9]Hasonlatos az én szerelmesem az őzhöz, vagy a szarvasoknak fiához. Ímé, ott áll a mi falunkon túl, néz az ablakon keresztül, tekintget a rostélyokon keresztül, Ésa. 4,2.Zak. 8,3.[10]Szóla az én szerelmesem nékem, és monda: kelj fel én mátkám, én szépem, és jöszte. Ezék. 16,38.42.Ésa. 9,7.[11]Mert ímé a tél elmult, az eső elmult, elment. Jób 31,3.Zsolt. 1,6.73,27.[12]Virágok láttatnak a földön, az éneklésnek ideje eljött, és a gerliczének szava hallatik a mi földünkön. Ezék.

20,28.[13]A fügefa érleli első gyümölcsét, és a szőlők virágzásban vannak, jóillatot adnak; kelj fel én mátkám, én szépem, és jőjj hozzám![14]Én galambom, a kősziklának hasadékiban, a magas kőszálnak rejtekében, mutasd meg nékem a te orczádat, hadd halljam a te szódat; mert a te szód gyönyörűséges, és a te tekinteted ékes![15]Fogjátok meg nékünk a rókákat, a rókafiakat, a kik a szőlőket elpusztítják; mert a mi szőlőink virágban vannak. Jer. 25,11.12.29,10.Dán. 9,24.[16]Az én szerelmesem enyém, és én az övé, a ki a liliomok közt legeltet. rész 7,10.11.[17]Míglen meghűsül a nap és az árnyékok elmúlnak: térj meg és légy hasonló, én szerelmesem, az őzhöz, vagy a szarvasoknak fiához a Béther hegyein. rész 4,6.

Énekek 3

[1]Az én ágyasházamban éjjeleken keresém azt, a kit szeret az én lelkem, keresém őt, és meg nem találtam. Mik. 4,3-4.Hós. 2,17.[2]Immár felkelek és eljárom a várost, a tereket és az utczákat, keresem azt, a kit szeret az én lelkem; keresém őt, és nem találám. Zsolt. 89,16.27,1.Péld. 6,23.[3]Megtalálának engem az őrizők, a kik a várost kerülik. Mondék nékik: Láttátok-é azt, a kit az én lelkem szeret? Zsolt. 89,39. Mik. 5,12.[4]Alig mentem vala el azoktól, mikor megtaláltam azt, a kit az én lelkem szeret. Megragadám őt, el sem bocsátám, mígnem bevivém őt anyám házába, és az én szülőmnek ágyasházába.**[5]Kényszerítelek titeket, Jeruzsálemnek leányai, a vadkecskékre, és a mezőnek szarvasira, fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet, valamíg ő akarja.** **rész 2,7.8,4.**[6]Kicsoda az, a ki feljő a pusztából, mint a füstnek oszlopa? mirhától és tömjéntől illatos,a patikáriusnak minden jó illatú porától. rész 8,5.[7]Ímé, ez a Salamon gyaloghintaja, hatvan erős férfi van körülötte, Izráelnek erősei közül! Ésa. 26,20.[8]Mindnyájan fegyverfogók, hadakozásban bölcsek,kinek-kinek oldalán fegyvere, az éjszakának félelme ellen. Ésa. 5,15.Jób 46,7.[9]Hálóágyat csinált magának Salamon királya Libánus fáiból. Jel. 6,15-17.[10]Oszlopait ezüstből csinálta, oldalát aranyból, ágyát biborból, belső része ki van rakva szeretettel,a Jeruzsálemnek leányi által. Zak. 11,1.2.Ésa. 10,33.34.14,8.[11]Jőjjetek ki, és nézzétek, Sionnak leányai, Salamon királyt a koronában, melylyel megkoronázta őt az anyja, az ő eljegyzésének napjára, és az ő szíve vígasságának napjára!

Énekek 4

Testrészek felsorolása, hasonlatokkal

bezárt kert!

[1]Ímé szép vagy, én mátkám, ímé szép vagy, **a te szemeid galambok a te fátyolod mögött; a te hajad hasonló a kecskéknek nyájához,** melyek a Gileád hegyéről szállanak alá. rész 1,15. rész 6,2.**[2]A te fogaid hasonlók a megnyirt juhok nyájához, melyek a fördőből feljőnek, melyek mind kettősöket ellenek, és nincsen azok között meddő.** **Ésa. 23,14.Ezék. 27,29.**[3]Mint a karmazsin czérna, a te ajkaid és a te beszéded kedves, mint a pomagránátnak darabja, olyan a te vakszemeda te fátyolod alatt. rész 17,6.**[4]Hasonló a te nyakad a Dávid tornyához,** a mely építtetett fegyveres háznak, a melyben ezer paizs függesztetett fel, mind az erős vitézek paizsai Zak. 10,2.**[5]A te két emlőd olyan, mint két vadkecske, egy zergének kettős fia, a melyek a liliomok közt legelnek.** **rész 7,3.**[6]Míg meghűsül a nap, és elmulnak az árnyékok, elmegyek a mirhának hegyére, és a tömjénnek halmára. rész 2,17.**[7]Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!** **Eféz. 5,27.**[8]Én velem a Libánusról, én jegyesem,én velem a Libánusról eljőjj;nézz az Amanának hegyéről,a Sénirnek és Hermonnak tetejéről, az oroszlánoknak barlangjokból, a párduczoknak hegyeiről. 5Móz. 3,9.[9]Megsebesítetted az én szívemet, én húgom, jegyesem, megsebesítetted az én szívemet a te szemeidnek egy tekintésével, a te nyakadon való egy aranylánczczal! 3Móz. 26,26.[10]Mely igen szépek a te szerelmeid, én húgom, jegyesem! **mely igen jók a te szerelmeid! jobbak a bornál, és a te keneteidnek illatja minden fűszerszámnál!** **rész 1,2.**[11]**Színmézet csepegnek a te ajkaid,** én jegyesem, méz és tej van a te nyelved alatt, és a te ruháidnak illatja, mint a Libánusnak illatja.**[12]Olyan, mint a berekesztett kert az én húgom, jegyesem !mint a**

befoglaltatott forrás, bepecsételt kútfő! Préd. 10,3.[13]**A te csemetéid gránátalmás kert, édes gyümölcsökkel egybe, cziprusok nárdusokkal egybe. Jóel 2,31.Ésa. 60,19.20.30,26.**[14]Nárdus és sáfrány, jóillatú nád és fahéj, mindenféle temjéntermő fákkal, mirh és áloes, minden drága fűszerszámokkal. 4Móz. 24,6.[15]Kerteknek forrása, élő vizeknek kútfeje, melyek folynak a Libánusról.[16]Serkenj fel északi szél, és jőjj el déli szél, fújj az én kertemre, folyjanak annak drága illatú szerszámai, jőjjön el az én szerelmesem az ő kertébe, és egye annak drágalátos gyümölcsét.

Énekek 5

[1]Bementem az én kertembe, én húgom, jegyesem, szedem az én mirhámat, az én balzsamommal, eszem az én lépesmézemet az én mézemmel, iszom az én boromat az én tejemmel.Egyetek barátim, igyatok, és részegedjetek meg, szerelmesim! 1Móz. 18,20.Hós. 7,10.[2]Én elaludtam, de lelkemben vigyázok vala, és ímé az én szerelmesemnek szava, a ki zörget, mondván: Nyisd meg nékem, én húgom, én mátkám, én galambom, én tökéletesem; mert az én fejem megrakodott harmattal, az én hajam az éjszakának harmatjával! Zsolt. 37,37-40.58,12.[3]Felelék én: Levetettem ruhámat, hogy-hogy öltözhetném fel? Megmostam lábaimat, mimódon keverném azokat a porba? Róm. 2,6-9.[4]Az én szerelmesem kezét benyujtá az ajtónak hasadékán, és az én belső részeim megindulának ő rajta. Mát. 9,16.23,13.Ésa. 9,16.[5]Felkelék én, hogy az én szerelmesemnek megnyissam, és az én kezeimről mirha csepeg vala, és az én ujjaimról folyó mirhaa závár kilincsére. 1Kor. 15,54.1Móz. 2,16.17,18.3,2.19,22.Jel. 21,4.[6]Megnyitám az én szerelmesemnek; de az én szerelmesem elfordult, elment;az én lelkem megindult az ő beszédén:keresém őt, de nem találám, kiáltám őt, de nem felele nékem! Ésa. 5,1.7.[7]Megtalálának engem az őrizők, a kik a várost kerülik, megverének engem, megsebesítének engem, elvevék az én felöltőmet tőlema kőfalnak őrizői. 2Kir. 9,37.Jer. 8,2.16,4.25,33.[8]Kényszerítelek titeket, Jeruzsálemnek leányai, ha megtaláljátok az én szerelmesemet, mit mondotok néki? hogy **én a szerelem betege vagyok!**[9]Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, oh asszonyoknak szépe? Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, hogy minket ilyen igen kényszerítesz?[10]Az én szerelmesem fejér és piros,tízezer közül is kitetszik. Zsolt. 46,2.35,22.[11]Az ő feje, mint a választott drága megtisztított arany; fodor haja fekete, mint a hollónak. Zsolt. 118,19.20.Jel. 22,14.**[12]Az ő szemei mint a vízfolyás mellett való galambok, melyek tejben fürödnek, szép teljesen helyheztettek. rész 1,15.4,1.**[13]Az ő orczája hasonlatos a drága füveknek táblájához, a melyek illatos plántákat nevelnek; az ő ajkai liliomok, melyekről csepegő mirha foly. Zsolt. 62,9.115,11.[14]Az ő kezei aranyhengerek; melyek befoglaltattak topázba; az ő teste elefántcsontból való mű, zafirokkal megrakva. rész 25,2.12.[15]Az ő szárai márványoszlopok; melyek tiszta arany talpakra fundáltattak; az ő tekinteti, mint a Libánus; tetszetes mint a czédrusfa.[16]Az ő ínye édességek, és ő mindenestől fogva kívánatos! Ez az én szerelmesem, és ez az én barátom, oh Jeruzsálemnek leányai! Péld. 3,6.11,6.[17]Hová ment a te szerelmesed, oh asszonyoknak szépe? hová fordult a te szerelmesed, hogy keressük őt veled együtt?[18]Az én szerelmesem, elment az ő kertébe, a drága füveknek táblái közé, hogy lakozzék a kertekben, és liliomokat szedjen. Siral. 1,1.2.2,1-4.**[19]Én az én szerelmesemé vagyok, és az én szerelmesem enyim, a ki a liliomok közt legeltet. 1Móz. 12,17.46,20.30,23.Ésa. 54,4.1Sám. 1,6.**

Énekek 6

[1]Szép vagy én mátkám, mint Tirsa városa, kedves, mint Jeruzsálem, rettenetes, mint a zászlós tábor. Zsolt. 48,3.[2]Fordítsd el a te szemeidet én tőlem, mert azok megzavarnak engem. **A te hajad olyan, mint a kecskéknek nyája, melyek a Gileádról szállanak alá. rész 4,1.**[3]A te **fogaid hasonlók** a juhok nyájához, melyek feljőnek a fördőből, melyek mind kettősöket ellenek, és meddő azok között nincsen. rész 4,2.[4]Mint a pomagránát darabja a te **vakszemed,** a te fátyolod alatt. rész 4,3.[5]Hatvanan vannak a királynék, és nyolczvanan az ágyasok és

számtalan a leányzó. rész 49,19-21.54,1-5.62,4-5.[6]És az én galambom, az én tökéletesem, az ő anyjának egyetlenegye, az ő szülőjének választottja. Látják a leányok, és boldognak mondják őt, a királynéasszonyok és az ágyasok, és dicsérik őt. Jer. 2,21.Mát. 21,33.Luk. 20,9.[7]Kicsoda az, a ki úgy láttatik mintegy hajnal, s zép, mint a hold, tiszta, mint a nap, rettenetes, mint a zászlós tábor?[8]A diófás kertekbe mentem vala alá, hogy a völgynek zöld füveit lássam; hogy megnézzem, ha fakad-é a szőlő, és a pomagránátfák virágzanak-é? Hós. 8,7.[9]Nem tudtam, hogy az én elmém ültete engem az én nemes népemnek díszhintajába. rész 25,8.1Thess. 4,16.Jel. 20,4.5.Luk. 14,14.Dán. 12,2.[10]Térj meg, oh Sulamit! térj meg, térj meg, hogy nézzünk téged! Mit néztek Sulamiton? mintegy Machanaimbeli körtánczot! Zsolt. 80,13.14.

Énekek 7

Gyönyörű hasonlatok a test részeiről
Önmagában külön is egy gyönyörű költemény

[1]Oh mely szépek a te lépéseid a sarukban, oh fejedelem leánya**! A te csípőd** hajlásai olyanok, mint a kösöntyűk, mesteri kezeknek míve. 1Móz. 4,10.11.Jób 16,18.Ezék. 24,7.8.[2]A te **köldököd,** mint a kerekded csésze, nem szűkölködik nedvesség nélkül; **a te hasad mint a gabonaasztag, liliomokkal körül kerítve. Jer. 31,20.**[3]A te **két emlőd,** mint két őzike, a vadkecskének kettős fiai. rész 4,5.[4]A te **nyakad,** mint az elefánttetemből csinált torony; a te **szemeid,** mint a Hesbonbeli halastók, a sok népű kapunál; a te **orrod** hasonló a Libánus tornyához, mely néz Damaskus felé.[5]A te fejed hasonló rajtad a Kármelhez, és a te fejeden hajadnak fonatékja a biborhoz, a király is megköttetnék fürteid által! rész 5,6.9,18.10,17.[6]Mely igen szép vagy és mely kedves, oh szerelem, a gyönyörűségek közt! Zsolt. 45,14.[7]Ez a te **termeted hasonló a pálmafához**, és a te emlőid a szőlőgerézdekhez. Zsolt. 28,5.Ámós 6,5.6.9.[8]Azt mondám: felhágok a pálmafára, megfogom annak ágait: és lesznek a te emlőid, mint a szőlőnek gerézdei, és a te orrodnak illatja, mint az almának. rész 13,19.20.[9]És **a te ínyed, mint a legjobb bor,** melyet szerelmesem kedvére szürcsöl, mely szóra nyitja az alvók ajkait. rész 48,9.Jób 27,21.Jer. 18,17.4,11.[10]Én az én szerelmesemé vagyok, és engem kiván ő! rész 2,16.[11]No, én szerelmesem, menjünk ki a mezőre, háljunk a falukban. Ésa. 24,23.[12]Felkelvén menjünk a szőlőkbe, lássuk meg, ha fakad-é a szőlő, ha kinyílott-é virágja, ha virágzanak-é a gránátalmafák: ott közlöm az én szerelmimet veled. 4Móz. 15,32.33.1Kir. 17,12.Ésa. 5,13.Jer. 4,22.Hós. 4,6.[13]A mandragórák illatoznak, és a mi ajtónk előtt vannak minden drágalátos gyümölcsök, ók és újak, melyeket oh én szerelmesem, néked megtartottam! 1Kir. 8,65.2Kir. 24,7.1Móz. 15,18.5Móz. 24,20.

Énekek 8

[1]Vajha lennél nékem én atyámfia, ki az én anyámnak emlőjét szopta, hogy téged kivül találván megcsókolnálak; még sem útálnának meg engem. 2Pét. 3,4.[2]Elvinnélek, bevinnélek anyámnak házába, te oktatgatnál engem, én meg borral itatnálak, fűszeressel, gránátalma borral. Ámós 6,1-6.Hós. 5,5.[3]Az ő balkeze az én fejem alatt, és jobbkezével megölel engem. rész 2,6.[4]Kényszerítlek titeket, **Jeruzsálemnek leányai, miért költenétek és miért serkentenétek fel a szerelmet,mígnem ő akarja? rész 2,7.**[5]Kicsoda ez a ki feljő a pusztából, a ki az ő szerelmeséhez támaszkodik? Az almafa alatt költöttelek fel téged, ott szült téged a te anyád, ott szült téged a te szülőd! rész 3,6.[6]**Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre, mintegy pecsétet a te karodra; mert erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a sír a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai. Jób 18,16.Ámós 2,9.Malak. 4,1.**[7]Sok vizek el nem olthatnák e szeretetet: a folyóvizek sem boríthatnák azt el: ha az ember minden házabeli marháját adná is e szeretetért, mégis megvetnék azt. Ésa. 9,11-16.[8]Kicsiny húgunk van nékünk, a kinek nincsen még emlője; mit cselekedjünk a mi húgunk felől, a napon, melyen arról szót tesznek?[9]Ha ő kőfal, építünk azon ezüstből palotát; ha pedig ajtó ő, elrekesztjük őt czédrus-deszkával.[10]Mikor én olyan leszek, mint a kőfal, és az én emlőim, mint a tornyok; akkor olyan

leszek ő előtte, mint a ki békességet nyer. Zsolt. 8,3.[11]Szőlője volt Salamonnak Baálhamonban, adta az ő szőlejét a pásztoroknak, kiki annak gyümölcséért hozezer-ezer ezüst siklust. Jer. 2,15.4,7.Zsolt. 74,4.[12]Az én szőlőmre, mely én reám néz, nékem gondom lesz :az ezer siklus, Salamon, tiéd legyen, a kétszáz annak gyümölcsének őrizőié. Ésa. 8,22.Ámós 8,10.[13]Oh te, a ki lakol a kertekben! A te társaid a te szódra figyelmeznek; hadd halljam én is.[14]Fuss én szerelmesem, és **légy hasonló a vadkecskéhez, vagy a szarvasnak fiához, a drága füveknek hegyein! Jel. 4,8.**

Ésaiás próféta könyve

Ézs 1

[1]Ésaiásnak, Ámós fiának látása, melyet látott Júda és Jeruzsálem felől, Uzziásnak, Jóthámnak, Akháznak és Ezékiásnak, a Júda királyainak napjaiban. 2Kir. 14,16.18.2Krón. 26,29.Hós. 1,1.Mik. 1,1.[2]Halljátok egek, és vedd füleidbe föld! mert az Úr szól: Fiakat neveltem, s méltóságra emeltem, és ők elpártolának tőlem. 5Móz. 32,1.9-18. Mik. 1,2.Jer. 2,12.[3]**Az ökör ismeri gazdáját, és a szamár az ő urának jászlát; Izráel nem ismeri, az én népem nem figyel reá! Jer. 8,7.Zsolt. 32,9.Péld. 6,6-8.**[4]Oh gonosz nemzetség, hamisággal megterheltetett nép, gonosz mag, nemtelen fiak! elhagyták az Urat, megútálták az Izráel Szentjét, és elfordultak tőle. Ésa. 30,9. Mát. 3,7.[5]Miért ostorozzalak tovább, holott a bűnt növelitek? **Minden fej beteg, és minden szív erőtelen.Jer. 8,18.**[6]**Tetőtől talpig nincs e testben épség, csupa seb és dagadás és kelevény, a melyeket ki sem nyomtak, be sem kötöztek, olajjal sem lágyították. Jer. 30,12.13.**[7]Országtok pusztaság, városaitokat tűz perzselé föl, földeteket szemetek láttára idegenek emésztik, és pusztaság az, mint a hol idegenek dúltak; 5Móz. 28,51.52.[8]És úgy maradt a Sion leánya, mint kunyhó a szőlőben, mint kaliba az ugorkaföldön, mint megostromlott város. Ésa. 17,9.[9]Ha a seregeknek Ura valami keveset meg nem hagyott volna bennünk, úgy jártunk volna mint Sodoma, és Gomorához volnánk hasonlók. 1Móz. 19,24.25. Siral. 3,22.Róm. 9,29.[10]Halljátok az Úrnak beszédét, Sodoma fejedelmei, és vedd füleidbe Istenünk tanítását, Gomora népe! Ésa. 3,10.Jer. 23,14.Mát. 11,23.Luk. 10,12.[11]Mire való nékem véres áldozataitoknak sokasága? ezt mondja az Úr; megelégeltem a kosok egészen égőáldozatait és a hízlalt barmok kövérét; s a tulkok, bárányok és bakok vérében nem gyönyörködöm; Ámós 5,21-24.Mik. 6,6-8.Jer. 6,20.7,21.Hós. 6,6.Zsolt. 50,8-12.51,18.19.1Sám. 15,22.[12]Ha eljöttök, hogy színem előtt megjelenjetek, ki kívánja azt tőletek, hogy pitvarimat tapossátok? 2Kir. 16,1.5.2Krón. 28,1.[13]Ne hozzatok többé hazug ételáldozatot, a jó illattétel útálat előttem; újhold, szombat s ünnepre-felhívás: bűnt és ünneplést el nem szenvedhetek. Ésa. 66,3.4.[14]Újholdaitokat és ünnepeiteket gyűlöli lelkem; terhemre vannak, elfáradtam viselni. 2Kir. 18,17.2Krón. 32,1-16.Ésa. 36,2.[15]És ha kiterjesztitek kezeiteket, elrejtem szemeimet előletek; sőt ha megsokasítjátok is az imádságot, én meg nem hallgatom: vérrel rakvák kezeitek. Ésa. 59,1-3.Péld. 1,24-28.† 3Móz. 20,4.[16]Mosódjatok, tisztuljatok meg, távoztassátok el szemeim elől cselekedeteitek gonoszságát, szünjetek meg gonoszt cselekedni; Jer. 4,14.2Kor. 7,1. Jak. 4,8.[17]Tanuljatok jót tenni; törekedjetek igazságra, vezessétek jóra az erőszakoskodót, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét. Jer. 22,3.[18]No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr! **ha bűneitek skárlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú. Mik. 6,2.**[19]Ha engedelemmel hallgatándotok, e föld javaival éltek; 3Móz. 26,3-12.[20]És ha vonakodtok, sőt pártot üttök, fegyver emészt meg; mert az Úr szája szólt! 3Móz. 26,14-33.[21]Mint lett paráznává a hív város! teljes vala jogossággal, igazság lakozott benne, és most gyilkosok! Ésa. 5,4.Jer. 2,21.[22]Ezüstöd salakká lett, tiszta borod vízzel elegyítve: Ezék. 22,18-22.Hós. 4,18.[23]Fejedelmid megátalkodottak és lopóknak társai; mind szereti az ajándékot és vesztegetést hajhász, árvát nem pártolnak, és az özvegy ügye nem kerül eléjök. Jer. 5,27-29.Zak. 7,10.[24]Ezért azt mondja az Úr, a seregeknek Ura, Izráel erős Istene: Jaj! mert vígasztalást veszek háborgatóimon, és bosszút állok ellenségimen! 5Móz. 23,63.32,40-42.[25]És kezemet ellened fordítom, és kiolvasztom mintegy lúggal salakodat, és eltávolítom minden ólmodat; Ésa. 4,3.Ezék. 22,18-22.[26]És adok néked oly birákat, mint régen, és oly tanácsosokat, mint kezdetben, s ekkor azt mondják te néked: ez igaz város, ez hív város.

Ésa. 4,2.Zak. 8,3.[27]Sion jogosság által váltatik meg, és megtérői igazság által; Ezék. 16,38.42.Ésa. 9,7.[28]De elvesznek a bűnösök és gonoszok egyetemben, s megemésztetnek, a kik az Urat elhagyták. Jób 31,3.Zsolt. 1,6.73,27.[29]Mert szégyen éri őket a cserfákért, a melyekben gyönyörködétek, és pirulni fogtok a kertek miatt, a melyeket kedveltek; Ezék. 20,28.[30]És hasonlatosok lesztek az elhullott levelű terpentinfához, és a víz nélkül való kerthez:[31]És csepüvé lesz az erős, és munkája szikrává: mindketten égni fognak, és oltójok nem lészen. Zsolt. 94,7-9. Mát. 23,13.1Kor. 4,5.

Ézs 2

[1]Ésaiásnak, Ámós fiának beszéde, a melyet látott Júda és Jeruzsálem felől. Róm. 9,20.[2]Lészen az utolsó időkben, hogy erősen fog állani az Úr házának hegye, hegyeknek felette, és magasabb lészen a halmoknál, és özönleni fognak hozzá minden pogányok; Mik. 4,1.2.Zsolt. 67,3.68,16.17.[3]És eljönnek sok népek, mondván: Jertek menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házához, hogy megtanítson minket az Ő útaira, és mi járjunk az Ő ösvényein, **mert tanítás Sionból jő, és Jeruzsálemből az Úrnak beszéde;** **vers 9.24.rész 35,5.Mát. 11,5.6.**[4]Ki ítéletet tesz a pogányok között, és bíráskodik sok nép felett; **és csinálnak fegyvereikből kapákat, és dárdáikból metszőkéseket,** és nép népre kardot nem emel, és hadakozást többé nem tanul. Mik. 4,3-4.Hós. 2,17.[5]Jákóbnak háza! jertek járjunk az Úrnak világosságában! Zsolt. 89,16.27,1.Péld. 6,23.[6]Mert elhagytad, Uram, a Te népedet, Jákób házát; mivel telvék napkeleti erkölcsökkel, és szemfényvesztők, mint a Filiszteusok, és idegenek fiaival kötnek szövetséget; Zsolt. 89,39. Mik. 5,12.[7]És betelt földje ezüsttel és aranynyal, és nincs szere-száma kincseinek; betelt földje lovakkal, és nincs szere-száma szekereinek; 1Móz. 12,1.Zsid. 11,8.[8]És betelt földje bálványokkal, és kezeik csinálmányának hajolnak meg, mit ujjaik csináltak. Jer. 2,28.Ésa. 44,15.[9]Ezért porba hajtatik a közember, és megaláztatik a főember, és meg nem bocsátsz nékik. 2Kir. 15,29.16,9.[10]Menj be a kősziklába, és rejtőzzél el a porba az Úr félelme elől, és az Ő nagyságának dicsősége előtt. Ésa. 26,20.[11]**A kevély szemű közember megaláztatik**, és a főemberek magassága porba hajtatik, és csak az Úr magasztaltatik fel ama napon. Ésa. 5,15.Jób 46,7.[12]Mert a seregek Urának napja eljő minden kevély és magas ellen, és minden felemelkedett ellen, és az megaláztatik. Jel. 6,15-17.[13]És Libánon minden czédrusai ellen, a melyek magasak és felemelkedettek, s Básánnak minden tölgyfái ellen; Zak. 11,1.2.Ésa. 10,33.34.14,8.[14]Minden magas hegyek ellen, és minden felemelkedett halmok ellen;[15]Minden magas torony ellen, és minden erős kőfal ellen; Ésa. 7,2.5-7.Zsolt. 33,10. Zsolt. 46,1-6.[16]És Társisnak minden hajói ellen, és minden gyönyörűséges drágaságok ellen. Ésa. 23,14.Ezék. 27,29.[17]És porba hajtatik a közember kevélysége, és megaláztatik a főemberek magassága, és egyedül az Úr magasztaltatik fel ama napon. rész 8,1.5Móz. 31,19.21.26.[18]És a bálványokat teljességgel elveszti. Zak. 10,2.[19]És bemennek a sziklák barlangjaiba és a föld hasadékaiba, az Úr félelme elől és nagyságának dicsősége előtt, mikor felkél, hogy megrettentse a földet. Róm. 9,33.*[20]Ama napon odadobja az ember ezüst bálványait és arany bálványait, miket magának csinált, hogy azok előtt meghajoljon, a vakondokoknak és denevéreknek,* *Ésa. 30,22.31,7.*[21]Hogy elmenjen a sziklák lyukaiba és a hegyek hasadékiba, az Úr félelme elől és az Ő nagyságának dicsősége előtt, mikor felkél, hogy megrettentse a földet. Dán. 8,26.12,4.9.Jel. 5,1.2.3.

Ézs 3

Woe

[1]Oh szünjetek meg hát az emberben bízni, a kinek egy lehellet van orrában, mert hát ugyan mire becsülhető ő? **1Móz. 2,7.Zsolt. 104,29.30.118,8.9.146,4.**[2]Mert ímé az Úr, a seregeknek Ura elveszi Jeruzsálemből és Júdából a támaszt és a táplálót, a kenyérnek minden erejét és a víznek minden erejét; 3Móz. 26,26.[3]Az erőst és hadakozót, birót és prófétát, jóst és öreget; Siral. 2,9.20.Ezék. 4,16.5,16.[4]Az ötvenedes hadnagyot, a tisztes embert, a tanácsost, az ügyes mestert és a varázsláshoz értőt;[5]És adok nékik gyerkőczöket fejedelmekül, és gyermekek

uralkodnak rajtok. Préd. 10,3.[6]És nyomorba jut a nép; egyik a másik ellen, ki-ki az ő társa ellen támad, a gyermek az öreg ellen, becstelen a tisztes ellen; Ján. 12,35.[7]És ha valaki megragadja atyja nemzetségéből való rokonát, mondván: Néked ruhád van, légy fejedelmünk és e romlás kezed alatt legyen: Ésa. 8,20.Mát. 4,13-16.[8]Ez ama napon így fog felkiáltani: Nem leszek sebkötöző, házamban is nincsen kenyér és nincs ruha; ne tegyetek engem e nép fejedelmévé! Ésa. 42,1-7.26,19.60,1.[9]Mert megromlott Jeruzsálem, és Júda elesett, mert nyelvök és cselekedeteik az Úr ellen vannak, hogy az Ő dicsőséges szemeit ingereljék. Zsolt. 126,3.4,8.68,13.119,162.[10]Arczuk tekintete tesz ellenök bizonyságot, bűneikkel Sodoma módjára kérkednek, nemhogy eltitkolnák; jaj lelköknek! mert magok szereztek magoknak gonoszt. 1Móz. 18,20.Hós. 7,10.[11]Mondjátok az igaznak, hogy jól lészen dolga, mert cselekedeteik gyümölcsével élnek. Zsolt. 37,37-40.58,12.[12]Jaj a gonosznak, gonoszul lesz dolga, mert kezeinek cselekedete szerint fizetnek néki. Róm. 2,6-9.[13]Népem nyomorgatói gyermekek, és asszonyok uralkodnak rajta; népem! a te vezéreid hitetők, és ösvényidnek útját elrejtik előled. Mát. 9,16.23,13.Ésa. 9,16.[14]**Előálla perelni az Úr, és itt áll ítélni népeket.[15]Az Úr törvénybe megy népe véneivel és fejedelmivel: Hiszen ti lelegeltétek a szőlőt, szegénytől rablott marha van házaitokban: Ésa. 5,1.7.**[16]Mi dolog, hogy népemet összezúzzátok, és a szegények orczáját összetöritek? ezt mondja az Úr, a seregeknek Ura. rész 41,16.37,29.Jer. 15,7.Ezék. 5,2.[17]És szól az Úr: Mivel Sion leányai felfuvalkodtak, és felemelt nyakkal járnak, szemeikkel pillognak, és aprókat lépve járnak, és lábokkal nagy zengést bongást szereznek: 2Kir. 16,9.[18]Megkopaszítja az Úr Sion leányainak fejtetőjét, és az ő szemérmöket megmezteleníti. 2Kir. 15,29.Ésa. 5,25.[19]Ama napon eltávolítja az Úr az ő lábaik zengő ékességét, a napocskákat és holdacskákat, Jer. 5,3.[20]A fülönfüggőket, a karpereczeket és a fátyolokat, Ésa. 3,3.4.[21]A pártákat, a lábláncokat, az öveket, a jóillattartókat és az ereklyéket, Jel. 19,18-20.[22]A gyűrűket és az orrpereczeket, Ésa. 3,13.Jer. 6,14.Mát. 23,13.[23]Az ünneplő ruhákat, a palástokat, a nagy kendőket és az erszényeket, 4Móz. 23,19.[24]A tükröket, a gyolcsingeket, a főkötőket és a keczeléket: Ésa. 47,14.Mát. 3,12.[25]**És lesz a balzsamillat helyén büdösség, az öv helyén kötél, és a felfodrozott haj helyén kopaszság, a szép köpenynek helyén zsákruha, és a szépség helyén homlokra sütött bélyeg. Ésa. 13,9.10. Jer. 16,6.9.**[26]Férfiaid fegyver által hullnak el, és vitézeid harczban: Jer. 19,9.[27]És sírnak és gyászolnak kapui, és ő elpusztíttatván, a földön ül; Siral. 1,1.2.2,1-4.[28]És megragad hét asszony egy férfit ama napon, mondván: A magunk kenyerét eszszük és a mi ruhánkba öltözködünk, csak hadd neveztessünk a te nevedről, és vedd le rólunk gyalázatunkat! 1Móz. 12,17.46,20.30,23.Ésa. 54,4.1Sám. 1,6.

Ézs 4

[1]És ama napon az Úrnak csemetéje ékes és dicsőséges lészen, és a földnek gyümölcse nagyságos és díszes Izráel maradékának. Zak. 6,12.13.Jer. 23,5.33,15. Zak. 3,8.[2]**És lészen, hogy a ki Sionban meghagyatik, és Jeruzsálemben megmarad, szentnek mondatik, minden, valaki Jeruzsálemben az élők közé beiratott. Ésa. 52,1.**[3]**Ha elmosta az Úr Sion leányainak undokságát, és Jeruzsálem vérét eltisztítá belőle az ítélet lelkével, a megégetés lelkével: Ésa. 1,25-27.27,9.**[4]Akkor teremteni fog az Úr Sion hegyének minden helye fölé és gyülekezetei fölé nappal felhőt és ködöt, s lángoló tűznek fényességét éjjel; **mert ez egész dicsőségen oltalma lészen; 2Móz. 13,21.Zak. 12,3.9.**[5]**És sátor lészen árnyékul nappal a hőség ellen, s oltalom és rejtek szélvész és eső elől.**

Ézs 5

[1]Hadd énekelek kedvesemről, szerelmesemnek énekét az Ő szőlőjéről! Kedvesemnek szőlője van nagyon kövér hegyen; Jer. 2,21.Mát. 21,33.Luk. 20,9.[2]**Felásta és megtisztítá kövektől, nemes vesszőt plántált belé, és közepére tornyot építtetett, sőt benne már sajtót is vágatott; és várta, hogy majd jó szőlőt terem, és az vadszőlőt termett![3]Mostan azért, Jeruzsálem lakosi**

és Juda férfiai: ítéljetek köztem és szőlőm között! 2Kir. 18,34.35.17,6.16,9.[4]Mit kellett volna még tennem szőlőmmel; mit meg nem tettem vele? Miért vártam, hogy jó szőlőt terem, holott vadat termett?! Ésa. 36,18.19.[5]Azért most tudatom veletek, hogy mit teszek szőlőmmel; elvonszom kerítését, hogy lelegeltessék, elrontom kőfalát, hogy eltapodtassék; Zsolt. 80,13.14.[6]És parlaggá teszem; nem metszetik és nem kapáltatik meg, tövis és gaz veri föl, és parancsolok a fellegeknek, hogy rá esőt ne adjanak! Ésa. 10,7.Jer. 50,18.[7]A seregek Urának szőlője pedig Izráel háza, és Júda férfiai az Ő gyönyörűséges ültetése; és várt jogőrzésre, s ím lőn jogorzás; és irgalomra, s ím lőn siralom! Jer. 31,20.[8]Jaj azoknak, a kik a házhoz házat ragasztanak, és mezőt foglalnak a mezőkhöz, míg egy helyecske sem marad, és csak ti magatok laktok itt e földön! Mik. 2,2.[9]Hallásomra megesküdt a seregeknek Ura, hogy sok házak pusztasággá lesznek, a nagyok és szépek lakos nélkül, Ésa. 10,5.6.45,9.64,8.Róm. 9,20.21.[10]Mert tíz hold szőlő egy báth bort ereszt, és egy hómer mag egy efát terem.**[11]Jaj azoknak, a kik jó reggelen részegítő ital után futkosnak, és mulatnak estig, és bor hevíti őket: Péld. 23,29.30.[12]És czitera, lant, dob, síp és bor van lakodalmokban, de az Úrnak dolgát nem tekintik meg, és nem látják kezeinek cselekedetét. Zsolt. 28,5.Ámós 6,5.6.9.[13]Ezért fogságba megy népem, mivelhogy tudomány nélkül való,** és főemberei éhen halnak, és sokasága szomjú miatt eped meg; Zsolt. 85,12.[14]Azért a sír kiszélesíti torkát és feltátja száját szertelen, és leszállnak abba népem főemberei, és zajongó sokasága, és minden örvendezői;[15]És porba hajtatik a közember, és megaláztatik a főember, és a nagyok szemei megaláztatnak. Ésa. 2,11.17.[16]És felmagasztaltatik a seregeknek Ura az ítéletben, s a szent Isten megszenteli magát igazságban. Ésa. 24,23.[17]És bárányok legelnek ott, mint legelőjükön, s a gazdagoknak romjain idegenek élnek![18]Jaj azoknak, a kik a vétket hazugságnak kötelein vonszák, és a bűnt mint szekeret köteleken; Hab. 2,8.Náh. 3,1.[19]A kik ezt mondják: siessen és tegye hamar munkáját, hogy lássuk, s közelítsen és jőjjön el Izráel Szentjének tanácsa, hogy tudjuk meg. 2Pét. 3,4.**[20]Jaj azoknak, a kik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak; a kik a sötétséget világossággá s a világosságot sötétséggé teszik, és teszik a keserűt édessé, s az édest keserűvé! 2Móz. 14,27.28.Bir. 7,25.Ésa. 9,4. Machbet!** [21]Jaj azoknak, a kik magoknak bölcseknek látszanak, és eszesek önnön magok előtt! Példd. 3,7.Róm. 12,16.[22]Jaj azoknak, a kik hősök borivásban és híresek részegítő ital vegyítésében; rész 1,27.[23]A kik a gonoszt ajándékért igaznak mondják, és az igazak igazságát elfordítják tőlük: Példd. 17,15.[24]Ezért, mint a polyvát megemészti a tűznek nyelve, és az égő széna összeomlik: gyökerök megrothad, virágjok mint a por elszáll, mert a seregek Urának törvényét megvetették, és Izráel szentjének beszédét megútálták.Jób 18,16.Ámós 2,9.Malak. 4,1.[25]Ezért gerjedt fel az Úrnak haragja népe ellen, és felemelé rá kezét, és megveri, hogy a hegyek megrendülnek, és holttestök szemétként fekszik az utczán. Mindezekkel haragja el nem mult, és keze még felemelve van. Ésa. 9,11-16.[26]És zászlót emel a távoli népeknek, és süvölt a föld határán lakozóknak, és ímé hamarsággal könnyen eljőnek. rész 24,4.7.[27]Nem lesz köztük egy is elfáradott, sem tántorgó; nem szunnyad, és nem aluszik; derekának öve sem oldódik meg, és nem szakad el saruja szíja sem;[28]Nyilai élesek, és minden ő kézívei felvonvák, lovai körme, miként a kova, és kerekei mint a forgószél; Zak. 11,1.2.Ésa. 37,36.2Kir. 19,35.[29]Ordítása, mint az oroszláné, és ordít, mint az oroszlán-kölykök, és morog s prédát ragad s elviszi, és nincs, a ki elvegye tőle; Jer. 2,15.4,7.Zsolt. 74,4.[30]És rámordul ama napon, mint tenger mormolása; és ő a földre néz, de ímé ott sűrű sötétség; és a nap meghomályosodik a ráborult homályban! Ésa. 8,22.Ámós 8,10.

Ézs 6

[1]A mely esztendőben meghala Uzziás király, **látám az Urat ülni magas és felemeltetett székben, és palástja betölté a templomot; rész 31,9.Zsid. 12,29.5Móz. 4,24.9,3.[2]Szeráfok állanak vala felette: mindeniknek hat-hat szárnya vala: kettővel orczáját fedé be, kettővel lábait fedé be, és kettővel lebegett; Jel. 4,8.[3]És kiált vala egy a másiknak, és mondá: Szent, szent, szent a seregeknek Ura, teljes mind a széles föld az ő dicsőségével! Ésa. 59,17.[4]És**

megrendülének az ajtó küszöbei a kiáltónak szavától, és a ház betelt füsttel. 1Kir. 8,11.**5Akkor mondék: Jaj nékem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták szemeim!** 2Móz. 24,10.11.33,20.Bir. 13,22.Jer. 4,13.**6És hozzám repült egy a szeráfok közül, és kezében eleven szén vala, a melyet fogóval vett volt az oltárról;7És illeté számat azzal, és mondá: Ímé ez illeté ajkaidat, és hamisságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett.** Jer. 1,9.Dán. 10,16.**8És hallám az Úrnak szavát, a ki ezt mondja vala: Kit küldjek el és ki megyen el nékünk? Én pedig mondék: Ímhol vagyok én, küldj el engemet!** Ésa. 2,2.3.Mik. 4,1.2.Róm. 15,12.1Móz. 49,5.6.Ésa. 42,6.**9És monda: Menj, és mondd ezt e népnek: Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjetek;** Ésa. 42,20.Jer. 5,21.Mát. 13,15.Csel. 28,26.**10Kövérítsd meg e nép szívét, és füleit dugd be, és szemeit kend be: ne lásson szemeivel, ne halljon füleivel, ne értsen szívével, hogy meg ne térjen, és meg ne gyógyuljon.** Ésa. 43,5.66,18.Jer. 30,10.5,26.**11És én mondék: Meddig lészen ez Uram?! És monda: Míg a városok pusztán állanak lakos nélkül, és a házak emberek nélkül, s a föld is puszta lészen;** Ésa. 9,21.Hós. 1,11.12.Mik. 5,3.**12És az Úr az embert messze elveti, s nagy pusztaság lészen a földön;13És ha megmarad még rajta egy tizedrész, ismétlen elpusztul ez is; de mint a terpentinfának és cserfának törzsük marad kivágatás után: az ő törzsük szent mag lészen!** 5Móz. 32,22.

Ézs 7

1És lőn a Júda királyának, Akháznak, az Uzziás fiának, Jóthám fiának napjaiban, eljöve Reczin, Sziriának királya, és Remaljának fia, Pékah, Izráelnek királya Jeruzsálem ellen, hogy azt megostromolja; de nem veheté meg azt. 2Kir. 16,1.5.2Krón. 28,1.2És hírül vivék a Dávid házának, mondván: Sziria Efraimmal egyesült! és megindula szíve s népének szíve, a mint megindulnak az erdő fái a szél miatt. Ésa. 54,7.8.25,1.26,1.51,22.3És mondá az Úr Ésaiásnak: Menj ki, kérlek, Akház eleibe te és Seár-Jásub fiad, a felső tó csatornájának végéhez, a ruhafestők mezejének útján; 2Kir. 18,17.2Krón. 32,1-16.Ésa. 36,2.4És mondd néki: **Vigyázz és légy nyugodt; ne félj! és meg ne lágyuljon szíved e két füstölgő üszögdarab miatt, Reczinnek és Sziriának, és Remalja fiának felgerjedett haragja miatt!** Jer. 46,10.50,27.51,40.Ezék. 39,17-19.Jel. 19,17.18.5Mivelhogy gonosz tanácsot tartott ellened Sziria, Efraim és Remalja fia, mondván: Zsolt. 66,1-5.118,1.106,1.1Krón. 16,8-10.6Menjünk el Júda ellen, s reszkettessük meg, és kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királylyá benne Tábeal fiát, Zsolt. 83,4-6.7Így szól az Úr Isten: Nem áll meg és nem lészen ez! Jer. 49,18.8Mert Sziria feje Damaskus, és Damaskusnak feje Reczin, és még hatvanöt esztendő, s megromol Efraim és nép nem lészen. rész 46,47.9Efraim feje pedig Samaria, és Samaria feje a Remalja fia: ha nem hisztek, bizony meg nem maradtok! Zsolt. 9,11.37,3-7.34.40,5.10És szóla ismét az Úr Akházhoz, mondván: vers 17.19.11Kérj jelt magadnak az Úrtól, a te Istenedtől, kérj a mélységben vagy fent a magasban! rész 13,21.22.12És mikor szóla Akház: Nem kérek s nem kisértem az Urat! 5Móz. 6,16.Mát. 4,7.13Akkor monda a próféta: **Halld meg hát, Dávid háza! hát nem elég embereket bosszantanotok, hogy még az én Istenemet is bosszantjátok?** Jóel 1,15.Jel. 6,17.**14Ezért ád jelt néktek az Úr maga**: Ímé, **a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek,** Mát. 1,23.Luk. 1,31.**15Ki vajat és mézet eszik, míg megtanulja a gonoszt megvetni, és a jót választani;** rész 21,3.Zsolt. 48,7.Jer. 49,24.50,43.**16Mert mielőtt e gyermek megtanulná megvetni a gonoszt, és a jót választani, elpusztul a föld, melynek két királyától te reszketsz.** rész 26,21.**17És hozni fog az Úr reád és népedre és atyád házára oly napokat, milyenek még nem jöttenek, mióta Efraim elszakadott Júdától: Assiria királyát.** 2Kir. 18,13.23.18És lesz ama napon: süvölt az Úr az Égyiptom folyóvize mellett való legyeknek, s Assiria földje méheinek, rész 10,12.Jer. 50,29.Dán. 4,27.19S mind eljönnek, és letelepszenek a meredek völgyekben és sziklák hasadékaiban, minden töviseken és minden legelőkön. rész 40,10.59,20.20Ama napon leberetválja az Úr a folyón túl bérlett beretvával,

Assiria királya által a főt s a lábak szőrét, a mely a szakált is leveszi; Agge. 2,6.[21]És lesz ama napon, hogy kiki egy fejőstehenet tart és két juhot, rész 43,19.48,21.49,10.11.[22]És lészen, hogy a tej bősége miatt vajat eszik; mert vajat és mézet eszik, valaki csak megmaradott e földön. rész 49,10.[23]S lészen ama napon, hogy minden helyet, a hol ezer szőlőtő ezer siklust érő vala, tövis és gaz ver fel. Zsolt. 137,9.Hós. 10,14.14,1.[24]Nyilakkal és kézívvel mehet oda az ember, mivel tövis és gaz verte fel mind az egész földet; rész 45,1-4.Jer. 51,28.[25]Sőt a hegyekre, a melyeket kapával kapáltanak, sem fogsz felmenni, félvén a tövistől és gaztól; hanem barmok legelőjévé lesznek és juhok járásává. 2Kir. 8,12.15,16.

Ézs 8

[1]És monda nékem az Úr: Végy magadnak egy nagy táblát, és írd fel reá közönséges betűkkel: siess zsákmányra és gyorsan prédára; Hab. 2,2.Ésa. 30,8.[2]És én hív tanúkul választom magamnak Úriást, a papot és Zakariást, Jeberekiás fiát. Jer. 50,39.Ésa. 34,13.[3]És bementem a prófétaasszonyhoz, a ki fogant, és szült fiat; és mondá az Úr nékem: Nevezd nevét: **siess zsákmányra és gyorsan prédára.** 3Móz. 17,7.2Krón. 11,15.[4]Mert mielőtt e gyermek ezt ki tudja mondani: apám és anyám, Damaskus gazdagságát és Samaria prédáját Assiria királyának szolgája elviszi. 2Kir. 15,29.16,9.[5]Ismét szólott az Úr hozzám, mondván:[6]Mivel megútálta e nép Siloahnak lassan folyó vizét, és Reczinben és Remalja fiában gyönyörködik: Ezék. 29,7.[7]Azért ímé rájok hozza az Úr a folyónak erős és sok vizét, Assiria királyát és minden ő hatalmát, és feljő minden medre fölé, és foly minden partjai felett, Zsolt. 124,4.5.69,16.[8]És becsap Júdába, és megáradván átmegy rajta, s torkig ér, és elterjesztett szárnyai ellepik földednek szélességét, oh Immánuel![9]Fenekedjetek csak népek és romoljatok meg; figyeljetek, valakik messze laktok; készüljetek és megrontattok; készüljetek és megrontattok.[10]Tanácskozzatok, de haszontalan lesz, beszéljetek beszédet, de nem áll meg, mert Isten van mi velünk! Ésa. 7,2.5-7.Zsolt. 33,10. Zsolt. 46,1-6.[11]Mert így szólott hozzám az Úr, rajtam lévén erős keze, hogy tanítson engem, hogy e népnek útján ne járjak, mondván: Ezék. 1,3.37,1.[12]Ti ne mondjátok összeesküvésnek, valamit e nép összeesküvésnek mond, és félelme szerint ne féljetek és ne rettegjetek; rész 37,24.[13]A seregek Urát: Őt szenteljétek meg, Őt féljétek, és Őt rettegjétek![14]És Ő néktek szenthely lészen; **de megütközés köve és botránkozás sziklája Izráel két házának, s tőr és háló Jeruzsálem lakosainak. Róm. 9,33.[15]És megütköznek köztük sokan, s elesnek és összetöretnek; tőrbe esnek és megfogatnak! Mát. 21,42-44.1Pét. 2,8.**[16]Kösd be e bizonyságtételt, és pecsételd be e tanítást tanítványaimban! Dán. 8,26.12,4.9.Jel. 5,1.2.3.[17]Én pedig várom az Urat, a ki elrejté orczáját Jákób házától, és benne bízom. Ésa. 49,4.50,7.Mik. 7,7.Zsolt. 40,1.18,3. **SZABÓ JÓ AZ ÜVEGFALRÓL** [18]Ímhol vagyok én és a fiak, kiket adott nékem az Úr jelekül és csodákul Izráelben: a Sion hegyén lakozó seregeknek Urától vagyunk mi! Zsid. 2,13.[19]És ha ezt mondják tinéktek: Tudakozzatok a halottidézőktől és a jövendőmondóktól, a kik sipognak és suttognak: hát nem Istenétől tudakozik-é a nép? az élőkért a holtaktól kell-é tudakozni? 3Móz. 20,27. 5Móz. 18,11.12.1Sám. 28,7-15.Ésa. 29,4.[20]A tanításra és bizonyságtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, a kiknek nincs hajnalok:[21]Úgy bolyongani fognak a földön, szorongva és éhezve; és lészen, hogyha megéhezik, felgerjed és megátkozza királyát és Istenét, s néz fölfelé,[22]És azután a földre tekint, és ímé mindenütt nyomor és sötétség, és szorongatásnak éjszakája, ő pedig a sűrű sötétben elhagyatva! Ján. 12,35.

Ézs 9

[1]De nem lesz mindig sötét ott, a hol most szorongatás van; először megalázta Zebulon és Nafthali földjét, de azután megdicsőíti a tenger útját, a Jordán túlsó partját és a pogányok határát. Ésa. 8,20.Mát. 4,13-16.[2]**A nép, a mely sötétségben jár vala, lát nagy világosságot; a kik lakoznak a halál árnyékának földében, fény ragyog fel fölöttök! Ésa. 42,1-7.26,19.60,1.**[3]Te megsokasítod e népet, nagy örömöt szerzesz néki, és örvendeznek előtted az aratók örömével, és vígadoznak, mint mikoron zsákmányt osztanak. Zsolt. 126,3.4,8.68,13.119,162.[4]Mert terhes igáját és háta vesszejét, az őt nyomorgatónak botját

összetöröd, mint a Midián napján; Bir. 7,22-25.Ésa. 10,26.Zsolt. 83,10.[5]Mert a vitézek harczi saruja és a vérbe fertőztetett öltözet megég, és tűznek eledele lészen;[6]**Mert egy gyermek születik nékünk, fiú adatik nékünk, és az uralom az ő vállán lészen, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének! Luk. 1,32.33.2,10.11. Jer. 23,5.6.**[7]**Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A seregek Urának buzgó szerelme mívelendi ezt! Ésa. 1,27. Ésa. 37,32.2Kir. 19,31.**[8]Beszédet küldött az Úr Jákóbnak, és leesett Izráelben, rész 9,12.17.21.10,4.5,25.[9]Hogy megértse az egész nép: Efraim és Samaria lakosa, a kik ezt mondják kevélyen és felfuvalkodva:[10]Téglák omlottak le, és mi faragott kőből építünk; fügefák vágattak ki, és mi czédrusokat ültetünk helyökre![11]De az Úr ellenök hozza Reczin szorongatóit, és ellenségeiket rájok uszítja; 2Kir. 16,9.[12]A Sziriabeliek elől, és a Filiszteusok hátul, s falják Izráelt feltátott torokkal. Mindezekkel azonban haragja el nem múlt, és keze még felemelve van. 2Kir. 15,29.Ésa. 5,25.[13]Hiszen e nép nem tért meg az őt verő Istenhez, és a seregeknek Urát nem keresték; Jer. 5,3.[14]**Ezért kivágja az Úr Izráelből a főt és farkat, a pálmaágat és a kákát egy napon. Ésa. 3,3.4.**[15]**A fő: a vén és a főember, a fark pedig a próféta, a ki hazugságot szól.**[16]**Mert e nép vezérei hitetőkké lettek, és a kiket vezetének, elvesztek. Ésa. 3,13.Jer. 6,14.Mát. 23,13.**[17]Ezért ifjaiban sem gyönyörködik az Úr, s árváin és özvegyein sem könyörül; mert mindnyájan istentelenek és gonosztevők, és minden száj bolondságot beszél. Mindezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van. Zsolt. 86,1.5,2.3,4.[18]Mert a gonoszság felgerjedt, mint a tűz, s tövist és gazt emészt, és meggyújtja a sűrű erdőt, és felgomolyg az füst oszlopában. Ésa. 47,14.Mát. 3,12.[19]A seregek Urának haragja miatt kiégett a föld, és a nép a tűznek eledele lőn: Senki atyjafián nem könyörül, Ésa. 13,9.10. Jer. 16,6.9.[20]Jobbkézre vág és megéhezik, eszik balkézre és nem elégszik meg; mindnyájan karjoknak húsát eszik, Jer. 19,9.[21]Manassé Efraimot és Efraim Manassét; s mindketten Júda ellen kelnek. Mindezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.

Ézs 10

[1]Jaj a hamis határozatok határozóinak, és a jegyzőknek, a kik gonoszt jegyeznek, Mát. 23,13-29.[2]Hogy elriaszszák a gyöngéket a törvénykezéstől, s elrabolják népem szegényeinek igazságát, hogy legyenek az özvegyek az ő prédájok, és az árvákban zsákmányt vessenek. Ámós 2,6.8,6.Mik. 2,9.[3]S vajjon mit míveltek a meglátogatásnak és a messzünnen rátok jövő pusztulásnak napján? Kihez futtok segítségért, és hol hagyjátok dicsőségeteket? Ésa. 7,17-20.Mik. 7,4.Luk. 12,20.[4]Bizony csak: a foglyok alá hanyatlanak és a megölettek alá hullanak; mind ezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.[5]Jaj Assiriának, haragom botjának, mert pálcza az ő kezében az én búsulásom![6]Istentelen nemzetség ellen küldtem őt, és haragom népe ellen rendelém, hogy prédáljon és zsákmányt vessen, és eltapodja azt, mint az utczák sarát. Zsolt. 37,2.90,5.92,3.Ésa. 40,6.7.Zsolt. 129,6.[7]De ő nem így vélekedik, és szíve nem így gondolkozik, mert ő pusztítani akar, és kigyomlálni sok népeket. Zak. 1,15.Jer. 50,28.29.51,24.25.Zsolt. 137,9.2Kir. 18,24-33.[8]Mert így szól: Vajjon vezéreim nem mind királyok-é? Jer. 48,29-31.[9]Nem úgy megvettem-é Kalnót, mint Kárkemist? És Hamáthot, mint **Arphádot**? És Samariát, mint Damaskust? 2Kir. 18,34.35.17,6.16,9.[10]Miképen megtalálta volt kezem a bálványok országait, holott pedig több faragott képük volt, mint Jeruzsálemnek és Samariának, Ésa. 36,18.19.[11]Avagy a mint cselekedtem Samariával és az ő bálványaival; nem úgy cselekedhetem-é Jeruzsálemmel és bálványképeivel? Jer. 48,33.[12]Ezért ha majd elvégezi az Úr minden dolgát Sion hegyén és Jeruzsálemben, meglátogatom az Assiriabeli király nagyakaró szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme kevélységét. Ésa. 10,7.Jer. 50,18.[13]Mert ezt mondá: Kezem erejével míveltem ezt és bölcseségemmel, mivel okos vagyok; elvetettem sok népeknek határit, és kincseikben

zsákmányt vetettem, és leszállítám, mint erős, a magasan ülőket;[14]És kezem úgy találta mintegy fészket a népek gazdagságát; és a mily könnyen elszedik az elhagyott tojásokat, azonképen foglaltam én el az egész földet; és nem volt senki, a ki szárnyát mozdította, vagy száját megnyitotta, vagy csak sipogott volna is![15]Avagy dicsekszik-é a fejsze azzal szemben, a ki vele vág? vagy a fűrész felemeli-é magát az ellen, a ki vonsza azt? Mintha a bot forgatná azt, a ki őt felemelé, és a pálcza felemelné azt, a mi nem fa! Ésa. 10,5.6.45,9.64,8.Róm. 9,20.21.[16]Azért az Úr, a seregek Ura kövéreire ösztövérséget bocsát, és az ő dicsősége alatt égés ég, miként a tűz égése;[17]És lészen Izráel világossága tűz gyanánt, és annak Szentje láng gyanánt, és ég és megemészti gazzát és tövisét egy napon;[18]Az ő erdejének és kertjének ékességét pedig lelkétől mind testéig megemészti, és lesorvad, mint a sorvadozó;• Zak. 11,1.2.[19]Erdője fáinak maradéka kicsiny lészen, és azokat egy gyermek is felírhatja![20]És lészen ama napon, hogy többé nem támaszkodik Izráel maradéka és a ki megmaradt Jákób házából, az őt nyomorgatóhoz, hanem támaszkodik az Úrhoz, Izráel Szentjéhez hűségesen; Nehem. 13,14.Zsolt. 106,4.[21]**A maradék megtér, a Jákób maradéka az erős Istenhez. Róm. 11,5.**[22]**Mert ha néped Izráel számszerint annyi lenne is, mint a tenger fövenye, csak maradéka tér meg;** az elvégezett pusztulás elárad igazsággal! Ésa. 28,5.Róm. 9,27.[23]Mert elvégezett pusztítást cselekszik az Úr, a seregek Ura, mind az egész földön.[24]Azért így szól az Úr, a seregeknek Ura: Ne félj népem, Sionnak lakosa, az Assiriabeli királytól! bár botjával megver tégedet és pálczáját felemeli rád, miként Égyiptom egykoron;[25]Mert még csak egy kevés idő van: és elfogy búsulásom, és haragom az ő megemésztésökre lészen! Agge. 2,7.21.22.[26]És a seregeknek Ura ostort emel ő ellenök, miként a Midián levágatása idején az Oreb kőszikláján, és pálczáját a tenger fölé emeli, mint Égyiptomban egykoron. 2Móz. 14,27.28.Bir. 7,25.Ésa. 9,4.[27]És lesz ama napon: eltávozik az ő terhe válladról és igája nyakadról, és megromol az iga a kövérségnek miatta.[28]Ajjáthba jő, Migronba átsiet, Mikhmásnál rakja le hadakozó szerszámait; Zsolt. 27,13.52,7.116,9.Jób 28,3.[29]Átmennek a szoroson, Gébában lesz hálóhelyünk; megrémül Ráma, Gibea, Saulnak városa elfut. 1Sám. 10,26.[30]Kiálts Gallim leánya, és vedd füleidbe Laisa, és szegény Anathóth![31]Madména megindul, Gébim lakosai mentik övéiket;[32]Még Nóbba megyen ma, hogy ott megálljon, és emeli már kezét Sion leányának hegye és Jeruzsálemnek halma ellen![33]*De ímé az Úr, a seregeknek Ura: levagdalja az ágakat rémítő hatalommal, és a magas termetűek kivágattatnak, és a magasságosak megaláztatnak; Zsolt. 104,27.*[34]*Az erdő sűrű ágait levágja vassal, és megdől a Libánon egy hatalmas által. Zak. 11,1.2.Ésa. 37,36.2Kir. 19,35.*

Ézs 11

[1]**És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál nevekedik.** Ésa. 6,13.Zak. 6,12.Csel. 13,22.23.Jel. 5,5.[2]A kin az Úrnak lelke megnyugoszik: bölcseségnek és értelemnek lelke, tanácsnak és hatalomnak lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke. Mát. 3,16.[3]És gyönyörködik az Úrnak félelmében, és nem szemeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíráskodik:[4]Igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíráskodik a föld szegényei felett; megveri a földet szájának vesszejével, és ajkai lehével megöli a hitetlent. Zsolt. 72,2-14.Jób 4,9.2Thess. 2,8.Jel. 2,16.[5]**Derekának övedzője az igazság lészen,** és veséinek övedzője a hűség. Ésa. 59,17.[6]**És lakozik a farkas a báránnyal, és a párducz a kecskefiúval fekszik, a borjú és az oroszlán-kölyök és a kövér barom együtt lesznek, és egy kis gyermek őrzi azokat; Ésa. 65,25.**[7]A tehén és medve legelnek, és együtt feküsznek fiaik, az oroszlán, mint az ökör, szalmát eszik;[8]És gyönyörködik a csecsszopó a viperák lyukánál, és a csecstől elválasztott a baziliskus lyuka felett terjengeti kezét:[9]Nem ártanak és nem pusztítnak sehol szentségemnek hegyén, mert teljes lészen a föld az Úr ismeretével, mint a vizek a tengert beborítják. Ezék. 34,25. Jer. 31,34.[10]És lesz ama napon, hogy Isai gyökeréhez, a ki a népek zászlója lészen, eljőnek a pogányok, és az ő nyugodalma dicsőség lészen. Ésa.

2,2.3.Mik. 4,1.2.Róm. 15,12.1Móz. 49,5.6.Ésa. 42,6.[11]És lesz ama napon: az Úr másodszor nyujtja ki kezét, hogy népe maradékát megvegye, a mely megmaradt Assiriától, Égyiptomtól, Pathrosztól, Szerecsenországtól, Elámtól, Sinártól, Hamáthtól és a tenger szigeteitől.[12]És zászlót emel a pogányok előtt, és összegyűjti Izráel elszéledt fiait, és Júdának szétszórt leányait egybegyűjti a földnek négy szárnyairól. Ésa. 43,5.66,18.Jer. 30,10.5,26.[13]Megszünik Efraimnak irígysége, és Júdából a gyűlölködők kivágattatnak; Efraim nem irígykedik Júdára, és Júda sem támad többé Efraimra. Ésa. 9,21.Hós. 1,11.12.Mik. 5,3.[14]És repülnek a Filiszteusoknak hátára napnyugot felé, és kelet fiaiban együtt vetnek zsákmányt, és kezet vetnek Edomra és Moábra, és az Ammoniták engednek nékik.[15]És az Úr megátkozza Égyiptom tengerének nyelvét, és kezét felemeli az Eufráth fölé erős száraztó szélben, és hét patakra csapja azt, és népét sarus lábbal vezeti át,[16]És csinált út lészen népe maradékának, a mely megmaradt Assiriától, a mint volt Izráelnek, mikor kijött Égyiptomnak földéből. 2Móz. 14,29.

Ézs 12

[1]És így szólsz ama napon: Hálákat adok néked, oh Uram! mert jóllehet haragudtál reám, de elfordult haragod, és megvígasztaltál engemet! Ésa. 54,7.8.25,1.26,1.51,22.[2]**Ímé, az Isten az én szabadítóm! bízom és nem félek; mert erősségem és énekem az Úr, az Úr, és lőn nékem szabadítóm!** **2Móz. 15,2.Zsolt. 118,14.**[3]S örömmel merítetek vizet a szabadító kútfejéből,[4]És így szólotok ama napon: Adjatok hálát az Úrnak, magasztaljátok az Ő nevét, hirdessétek a népek közt nagyságos dolgait, mondjátok, hogy nagy az Ő neve. Zsolt. 66,1-5.118,1.106,1.1Krón. 16,8-10.[5]Mondjatok éneket az Úrnak, mert nagy dolgot cselekedett; adjátok tudtára ezt az egész földnek! 5Móz. 6,13.[6]Kiálts és örvendj, Sionnak lakosa, mert nagy közötted Izráelnek Szentje! Malak. 1,11.

Ézs 13

[1]Jövendölés Babilonia ellen, a melyet látott Ésaiás, Ámós fia. rész 46,47.[2]Emeljetek zászlót kopasz hegyen, kiáltsatok nékik, kézzel intsetek, hogy bevonuljanak a fejedelmek kapuin! rész 5,26.Jer. 50,1-3.[3]Én parancsoltam felszentelt vitézeimnek, és elhívtam erősimet haragomnak véghezvitelére, a kik én bennem büszkén örvendenek. vers 17.19.[4]Hah! zsibongás a hegyeken, mint nagy néptömegé; hah! összegyűlt népek országainak zúgása; a seregek Ura harczi sereget számlál. Róm. 11,34.Jób 11,7.28,12.21-28.1Kor. 2,16.[5]Jőnek messze földről, az égnek végéről, az Úr, és haragjának eszközei, elpusztítani mind az egész földet. Jer. 50,25.Ésa. 10,5.6.7.[6]Jajgassatok, mert közel van az Úrnak napja, mint pusztító hatalom jő a Mindenhatótól. Jóel 1,15.Jel. 6,17.[7]Ezért megerőtlenülnek minden kezek, és elolvad minden embernek szíve; Józs. 5,1.7,5.22,15.Ezék. 7,17.[8]És megrémülnek, kínok és fájdalmak fogják el őket, és szenvednek, mint a szülőasszony; egyik a másikon csodálkozik, és arczuk lángba borul. rész 21,3.Zsolt. 48,7.Jer. 49,24.50,43.[9]Ímé az Úrnak napja jő kegyetlen búsulással és felgerjedt haraggal, hogy a földet pusztasággá tegye, és annak bűnöseit elveszesse arról. rész 26,21.[10]Mert az ég csillagai és csillagzatai nem ragyogtatják fényöket, sötét lesz a nap támadásakor, és a hold fényét nem tündökölteti. rész 34,4.Jóel 2,10.Ámós 8,9.Mát. 24,29.[11]És meglátogatom a földön a bűnt, és a gonoszokon vétküket, és megszüntetem az istentelenek kevélységét, és az erőszakoskodóknak gőgjét megalázom. rész 10,12.Jer. 50,29.Dán. 4,27.[12]Drágábbá teszem az embert a színaranynál, és a férfit Ofir kincsaranyánál.[13]Ezért az egeket megrendítem, és megindul helyéről a föld is, a seregek Urának búsulása miatt, és felgerjedett haragjának napján, Agge. 2,6.[14]És mint az űzött zerge, és mint a pásztor nélkül való nyáj, kiki népéhez tér meg, és kiki az ő földére fut; rész 33,1.[15]Valaki ott találtatik, átveretik, és valaki megfogatik, fegyver miatt hull el, Zsolt. 69,24.[16]Kisdedeiket szemök előtt zúzzák szét, házaikat elzsákmányolják, és feleségeiket megszeplősítik. Zsolt. 137,9.Hós. 10,14.14,1.[17]Ímé, én feltámasztom ellenök a Médiabelieket, a kik ezüsttel nem gondolnak, és aranyban nem gyönyörködnek; rész 45,1-4.Jer. 51,28.[18]Kézíveik szétzúznak ifjakat, és nem könyörülnek a méh gyümölcsén, a fiaknak nem

irgalmaz szemök: 2Kir. 8,12.15,16.[19]És olyan lesz Babilon, a királyságok ékessége, a Khaldeusok dicsekvésének dísze, mint a hogyan elpusztítá Isten Sodomát és Gomorát; 1Móz. 19,25.Ésa. 1,9.[20]Nem ülik meg soha, és nem lakják nemzetségről nemzetségre, nem von sátort ott az arábiai, és pásztorok sem tanyáznak ott; Jer. 50,39.Ésa. 34,13.[21]Hanem vadak tanyáznak ott, és baglyok töltik be házaikat, és struczok laknak ott, és bakok szökdelnek ott; 3Móz. 17,7.2Krón. 11,15.[22]És vad ebek üvöltenek palotáikban, és mulató házaikban sakálok; és ideje nem sokára eljő, és napjai nem késnek. Zsolt. 103,5.2Sám. 1,23.

Ézs 14

[1]Mert könyörül az Úr Jákóbon, és ismét elválasztja Izráelt, és megnyugotja őket földjükön; és a jövevény hozzájok adja magát, és a Jákób házához csatlakoznak; 1Móz. 25,14.1Krón. 1,30.[2]És felveszik őket a népek, és elviszik őket lakhelyökre, és Izráel háza bírni fogja őket az Úr földén, szolgák és szolgálók gyanánt; és foglyaik lesznek foglyul vivőik, és uralkodnak nyomorgatóikon. rész 44,28.45,1-7.46,11.Ezsdr. 1,2.7.Jób 41,19-21.Zsolt. 18,43.[3]És majd ama napon, a melyen nyugalmat ád néked az Úr fáradságodtól és nyomorúságodtól és ama kemény szolgálattól, a melylyel szolgálnod kellett,[4]E gúnydalt mondod Babilon királya felett, és szólsz: Miként lőn vége a nyomorgatónak, a szolgaság házának vége lőn! Bir. 8,5.Jób 6,19.20.[5]Eltörte az Úr a gonoszok pálczáját, az uralkodóknak vesszejét.[6]A ki népeket vert dühében szüntelen való veréssel, leigázott népségeket haraggal, kergettetik feltartózhatlanul. rész 16,14.[7]**Nyugszik, csöndes az egész föld. Ujjongva énekelnek.** rész 10,19.[8]**Még a cziprusok is örvendenek rajtad:** a Libánon czédrusai ezt mondják: Mióta te megdőltél, nem jő favágó ellenünk. rész 37,24.[9]Alant a sír megindul te miattad megérkezésedkor, miattad felriasztja árnyait, a föld minden hatalmasit, felkölti székeikről a népek minden királyait;[10]Mind megszólalnak, és ezt mondják néked: Erőtlenné lettél te is, miként mi; hozzánk hasonlatos levél![11]Kevélységed és lantjaid zengése a sírba szállt; fekvő ágyad férgek, és takaró lepled pondrók! Jób 17,13.[12]**Miként estél alá az égről fényes csillag, hajnal fia!? Levágattál a földre, a ki népeken tapostál!** Jób 7,10.8,18.Zsolt. 103,16.[13]**Holott te ezt mondád szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon.** rész 10,13.37,24.2Thess. 2,4.[14]**Felibök ágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságoshoz.** Zsolt. 22,7.Jób 25,6.[15]**Pedig a sírba szállsz alá, sírgödör mélységébe!** 1Kir. 7,2.[16]**A kik látnak, rád tekintenek, és elgondolják: Ez-é a föld ama háborgatója, a ki királyságokat rendített meg?** 2Krón. 32,3.4.[17]**A ki a föld kerekségét pusztasággá tette, városait lerontá, és foglyait nem bocsátá haza![18]A népeknek minden királyai dicsőségben nyugosznak, kiki az ő sírjában,** rész 35,7.30,25.44,3.4.Zsolt. 107,35.[19]**Te pedig messze vettetel sírodtól, mint valami hitvány gally, takarva megölettekkel, fegyverrel átverettekkel, sziklasírba leszállókkal, mint valami eltapodott holttest![20]Nem egyesülsz velök a sírban, mert elpusztítád földedet, megölted népedet: nem él sokáig a gonoszok magva sem!** rész 22,16.Jób 18,17-21.[21]Készítsetek öldöklést az ő fiainak atyáik vétkéért, hogy fel ne keljenek, és örökségül bírják e földet, és városokkal töltsék be e földnek színét! rész 5,9.[22]És felkelnek ő ellenök, szóla a seregeknek Ura, és kivágom Babilon nevét és maradékát, fiait és unokáit, szól az Úr;[23]És a sündisznónak örökségévé és álló vizek tavává teszem azt, és elsöpröm azt a pusztítás seprőjével, szól a seregeknek Ura.[24]Megesküdött a seregeknek Ura, mondván: Úgy lészen, mint elgondolám, úgy megy véghez, mint elvégezém: rész 42,17.[25]Megrontom Assiriát földemen, és megtapodom hegyeimen, és eltávozik róluk igája, és terhe válláról eltávozik. rész 9,4.10,27.[26]Ez az elvégezett tanács az egész föld felől, és ez ama felemelt kéz minden népek fölött. rész 9,12.17.21.10,4.5,25.[27]Mert a seregek Ura végezte, és ki teszi azt erőtelenné? Az ő keze fel van emelve; ki fordítja el azt? rész 48,6.43,10.12.[28]A mely esztendőben meghalt Akház király, akkor lőn e jövendölés.[29]Ne örvendj oly nagyon Filisztea, hogy eltört a téged verőnek vesszeje, mert a kígyó magvából baziliskus jő ki, a melytől szárnyas sárkány származik. Zsolt. 115,4-8.[30]És legelnek a

szegényeknek elsőszülöttei, és a szűkölködők bátorsággal nyugosznak; és én kivesztem gyökeredet éhséggel, és maradékodat megölik. Zak. 10,4.[31]Jajgass kapu, kiálts város! remeg egész Filisztea, mivel füst jő észak felől; és nem marad el seregeiből egy sem! rész 5,26.[32]És mit felelnek a népek követei? Azt, hogy az Úr veté meg a Sion alapját, és abban bíznak népe szegényei. rész 69,1.50,4.

Ézs 15

[1]Jövendölés Moáb ellen. Igen, a pusztulás éjjelén megsemmisült Ar-Moáb; igen, a pusztulás éjjelén megsemmisült Kir-Moáb! rész 51,5.[2]Felmennek a templomba, és Dibon a magaslatokra megy sírni, Nebón és Médebán jajgat Moáb, minden fejen kopaszság, minden szakál lenyírva! Jer. 48,37.38.Ezék. 7,18.[3]Utczáin gyászruhába öltöznek, házfedelein és piaczain jajgat minden, és könyekben olvad el! rész 49,6.Jer. 50,5.Luk. 2,32.[4]És kiált Hesbon és Eleálé, szavok Jáháczig hallatik; ezért ordítanak Moáb vitézei, és lelke reszket. Luk. 4,48.Ésa. 47,5.49,9.[5]Szívem kiált Moábért, a melynek végvárai Zoárig, a három éves üszőig nyúltanak; mert Luhith hágóján sírással mennek fel, és mert Horonaim útján romlásuknak kiáltását hallatják. Jer. 48,5.34.[6]Mert Nimrim vizei pusztasággá lesznek, mert elszáradt a pázsit, elfogyott a fű, és semmi zöld nem lészen. rész 43,19.[7]Ezért a mit megmenthettek és jószágukat a fűzfáknak patakja mellé hordják. Zsolt. 96,1.33,3.40,4.98,1.144,9.149,1.[8]Mert kiáltás zengé körül Moáb határát, jajgatása Eglaimig, és Beér-Élimig hallatik jajgatása! Zsolt. 97,1.[9]Mert Dimon vizei megteltek vérrel, mert új romlást hozok Dimonra: Moáb menekültjeire oroszlánt, és a földnek maradékira.

Ézs 16

[1]Küldjétek a föld Urának bárányát Szelából a pusztán át Sion leányának hegyére. rész 59,16.Zsolt. 35,1.2.3.2Móz. 15,3.[2]Mert mint a bujdosó madár szétszórt fészek körül, olyanok lőnek Moáb leányai az Arnon gázlóin:[3]Adj tanácsot, tarts ítéletet; tegyed árnyékodat délben olyanná, mint az éjszaka, rejtsd el a kiűzötteket, és a bujdosót ne add ki![4]Lakozzanak benned menekültjeim, és Moábnak te légy oltalom a pusztító ellen! Mert vége a nyomorgatónak, megszünt a pusztítás, és elfogytak a földről a tapodók. Jer. 2,6.31.Jób 30,3.[5]És Isten kegyelme megerősített egy ülőszéket, és ül azon igazsággal Dávid sátorában egy bíró, jogosság keresője, igazság ismerője. Mik. 5,3.4.Ésa. 9,7.[6]Hallottuk volt Moáb kevélységét, a felettébb kevélyét, gőgjét, kevélységét, dühét, és üres kérkedését. Jer. 48,29-31.[7]Ezért jajgatni fog Moáb Moábért, minden jajgatni fog, és nyögtök Kir-Háresethnek romjain egészen megtörve. Ezék. 12,2.5Móz. 32,28.[8]Mert Hesbon földei elhervadának, és Sibma szőlőjének drága vesszőit a népek fejedelmei levágták. Jáézerig értek azok, a pusztát bejárták, kacsai szétterjedtek, és a tengeren túlnyúltak. Ezék. 29,12.13.Jer. 46,26.49,6.39.[9]Ezért siratom Jáézer siralmával Sibma szőlőjét, megnedvesítlek könyeimmel Hesbon és Eleálé, mert szüretedről és aratásodról a víg éneklés elmaradt. Jer. 48,33.[10]Elvétetett a vígság és öröm a kertből, és a szőlőkben nem vígadnak és nem kiáltanak, bort sajtókban nem nyom a bornyomó, véget vetettem a víg éneklésnek. Ámós 5,17.[11]Ezért bensőm Moábért, mint a czitera sír, és szívem Kir-Heresért! vers 19.25.[12]És lesz, hogy meg fog tetszeni, hogy Moáb a magaslaton elfáradt, és hogy templomába megy imádkozni, de nem mehet![13]Ez a beszéd, a melyet szólott az Úr Moáb felől már régen. rész 10,16.[14]És most szól az Úr, mondván: Három esztendő alatt, melyek, mint napszámos esztendői, megaláztatik Moáb dicsősége egész nagy népével együtt, és maradéka kicsiny, kevés és erőtelen lészen. 1Móz. 4,11.3Móz. 26,15.

Ézs 17

[1]**Jövendölés Damaskus ellen.** Ímé Damaskus városa elpusztíttatik, és romok halmává lesz; 3Móz. 26,14-16.5Móz. 28,15-68.Jer. 11,3.4.[2]Aróer városai elhagyatnak, és barmokéi lesznek, a melyek ott fognak nyugodni háborítatlanul. Jóel 1,10.12.[3]És vége lesz Efraim erősségének, és Damaskus királyságának; Siria maradéka úgy jár, mint az Izráeliták dicsősége, ezt mondja a

seregeknek Ura. Jóel 1,5.Ésa. 5,12.[4]**És lesz ama napon: megvékonyul a Jákób dicsősége, és húsa kövérsége megösztövéredik.** **rész 44,2.**[5]És lészen, mint mikor az arató összefogja a gabonát és a kalászokat kezével learatja, és lészen, mint mikor valaki kalászokat szed össze a Refáim völgyében; Jóel 4,12.13.Jel. 14,15.[6]És csak mezgérlés marad belőlök, mint az olajfa megrázásakor két-három bogyó az ágak hegyén, négy-öt a gyümölcsfának lombjai közt, így szól az Úr, Izráel Istene. Ámós 8,10.[7]**Ama napon Teremtőjére tekint az ember, és szemei Izráel Szentjére néznek;** **rész 42,18.19.**[8]És nem tekint az oltárokra, kezeinek alkotmányára, és a miket ujjai csináltak, nem nézi azokat, a berkeket és a nap-oszlopokat. rész 17,6.[9]Erős városai olyanok lesznek ama napon, mint elhagyott erdő és hegytető, a melyeket elhagytak volt Izráel fiai előtt, és pusztasággá lesznek. rész 41,4.42,1.41,27.[10]Mert elfelejtkeztél megszabadító Istenedről, és nem emlékeztél meg erős kőszáladról, ez okért ültetél gyönyörűséges ültetéseket, és idegen vesszőt plántáltál beléjök; rész 42,10.12.[11]A mely napon elültetted, körül sövényezéd és reggelre magodat felvirágoztatád: de nem lészen aratás sebeidnek és nagy fájdalmadnak napján! rész 21,2.[12]Jaj a sok nép zúgásának, a kik úgy zúgnak, mint a tenger zúgása, és a népségek háborgásának, a kik háborognak, mint erős vizek! rész 5,19.Jer. 48,43.44.[13]A népségek, mint sok vizek háborgása, úgy háborognak, de megdorgálja azt és elfut messzire, és elragadtatik, mint a hegyek polyvája szél előtt és mint pozdorja a forgószél előtt; Jób 21,18.[14]Estvének idején rémülés száll reájok és minekelőtte megvirrad, nem lesznek: ez jutalmok pusztítóinknak és sorsok rablóinknak!

Ézs 18

[1]Jaj a szárnysuhogás országának, a mely Szerecsenország folyóin túl van; 2Móz. 14,22-29.Józs. 3,16.[2]A mely követeket küld a tengeren gyékényből csinált tutajokon, vizek színén. Menjetek el gyors hírnökök, a magas és derék néphez, a néphez, a mely rettenetes mióta van és ezután is; a hatalmas és hódító néphez, a melynek földét folyók hasítják át[3]Föld kerekségének minden lakói és földnek lakosai meglássátok, mikor a hegyeken zászló emelkedik, és hallgassatok, ha kürt szól![4]Mert ezt mondá az Úr nékem: Nyugodtan nézem sátoromból verőfényes melegnél, harmatozó felhőnél aratás hévségében. Jóel 2,31.Ésa. 60,19.20.30,26.[5]Mert aratás előtt, ha a virágzás véget ér, és a virág érő fürtté lészen, levágja a vesszőket metszőkésekkel, és a kacsokat eltávolítja és lemetszi.[6]Mind ott hagyatnak a hegyek madarainak és a föld állatainak, és a madarak rajtok nyaralnak, és a föld minden állatai rajtok telelnek. Ezék. 39,4.17.Jer. 7,33.12,9.Jel. 19,17.[7]Abban az időben ajándékot viszen a seregek Urának a magas és derék nép; a nép, a mely rettenetes, mióta van és ezután is, a hatalmas és hódító nép, a melynek földét folyók hasítják át; a seregek Ura nevének helyére, Sion hegyére.

Ézs 19

[1]Jövendölés Égyiptom ellen. Ímé az Úr könnyű felhőre ül, és bemegy Égyiptomba, és megháborodnak előtte Égyiptomnak bálványai, és az égyiptomiak szíve megolvad ő bennök. Zsolt. 18,11.104,3.Dán. 7,13. Mát. 24,30.Jel. 1,7.14,14.[2]**És összeveszítem az égyiptomiakat az égyiptomiakkal, és egyik hadakozik a másik ellen, kiki felebarátja ellen, város város ellen, és ország ország ellen.** MÁTÉ, LEAR [3]És elfogyatkozik az égyiptomiak lelke ő bennök, és az ő tanácsát elnyelem, és tudakoznak a bálványoktól, szemfényvesztőktől, halottidézőktől és jövendőmondóktól. Zsolt. 22,27.23,5.55,1.Mát. 8,11.Luk. 14,15.22,16.Jel. 19,9.[4]És adom az égyiptomiakat kemény úrnak kezébe, és kegyetlen király uralkodik rajtok, szól az Úr, a seregeknek Ura.[5]És elfogyatkoznak a tenger vizei, és a folyam kiszárad és elapad. 1Kor. 15,54.1Móz. 2,16.17,18.3,2.19,22.Jel. 21,4.[6]És büdösséget árasztanak a folyamok, elfogynak és kiszáradnak Égyiptomnak patakjai; nád és sás ellankadnak.[7]A pázsit a folyó mellett, a folyónak partján, és a folyónak minden veteménye megszárad, elporlik és nem lészen. 2Kir. 9,37.Jer. 8,2.16,4.25,33.[8]És keseregnek a halászok, és gyászolnak mind, a kik a folyóba horgot vetni szoktak, és a kik a vizek színén hálót vetnek ki, búsulnak. rész 43,5.6.Jer. 30,10.[9]És

megszégyenülnek a fésült len készítői és a gyolcs szövői. rész 35,7.Jóel 2,28.Ezék. 34,26.Malak. 3,10.Ján. 7,38.[10]Hatalmasaik megtöretnek, és minden napszámosaik bánkódnak lelkökben. Zsolt. 46,2.35,22.[11]Bizony bolondok Zoán fejedelmei, a Faraó bölcs tanácsosai egy eszét veszített tanács; mimódon mondjátok a Faraónak: bölcsek fia vagyok, régi királyoknak fia? Zsolt. 118,19.20.Jel. 22,14.[12]Ugyan hol vannak bölcseid? hogy megjelentsék néked és tudják, hogy mit végzett a seregeknek Ura Égyiptom felől? Zsolt. 112,7.8.111,8.[13]Megbolondultak Zoán fejedelmei, és csalódtak Nóf fejedelmei, és elámíták az Égyiptomiakat törzseik szegletkövei. Zak. 10,4.1Sám. 14,38.Bir. 20,2.[14]Az Úr beléje önté a szédelgés lelkét, hogy Égyiptomot elhitessék minden dolgaiban; miként a részeg tántorog az ő okádása felett. rész 28,8.Péld. 26,11.[15]És nem lesz Égyiptomnak semmi munkája, a melyet cselekednék fő és fark, a pálmaág és a káka. rész 9,15.[16]Ama napon olyan lesz Égyiptom, mint az asszonyok, retteg és fél a seregek Ura kezének felemelésétől, a melyet fölemel ellene. Péld. 3,6.11,6.[17]És Júda földe félelmére lesz Égyiptomnak, valaki csak említi azt előtte, már fél, a seregek Urának tanácsáért, a melyet Ő végzett felőle. rész 42,17.Zsolt. 97,7.[18]Ama napon lesz öt város Égyiptomnak földén, a melyek Kanaán nyelvén szólanak, és esküsznek a seregeknek Urára; az egyik „pusztulás városának” neveztetik. 5Móz. 6,13.[19]Ama napon oltára lesz az Úrnak Égyiptom földének közepette és határán egy oszlop az Úrnak; Malak. 1,11.[20]És lesz jegyül és bizonyságul a seregek Urának Égyiptom földén, hogy ha kiáltanak az Úrhoz a nyomorgatók előtt, hogy küldjön nékik megtartót és fejedelmet, és őket megszabadítsa. Zak. 14,9.20.[21]És megismerteti magát az Úr Égyiptommal, és megismeri Égyiptom az Urat ama napon, és szolgálják véres áldozattal és ételáldozattal, és fogadnak fogadást az Úrnak, és teljesítik. Zsolt. 87,4.[22]**De ha megveri az Úr Égyiptomot, megvervén, meggyógyítja, és megtérnek az Úrhoz, és Ő meghallgatja és meggyógyítja őket.** **Zak. 14,21.**[23]Ama napon út lesz Égyiptomból Assiriába, és Assiria megy Égyiptomba, Égyiptom meg Assiriába, és Égyiptom Assiriával az Urat tiszteli. Jel. 20,5.6.[24]Ama napon Izráel harmadik lesz Égyiptom és Assiria mellett; áldás a földnek közepette; rész 49,19-21.54,1-5.62,4-5.[25]Melyet megáld a seregeknek Ura, mondván: Áldott népem, Égyiptom! és kezem munkája, Assiria! és örökségem Izráel! 1Móz. 12,23.Ésa. 2,4.

Ézs 20

[1]Amely esztendőben Asdódba ment a Tartán, Szargon Assiria királya küldvén őt, és vívá Asdódot és azt elfoglalá: Jer. 10,14.Péld. 15,14.[2]Ez időben szólott az Úr Ésaiás, Ámos fia által, mondván: Menj és oldd le a gyászruhát derekadról, és sarudat vond le lábadról! És úgy cselekedett, járván ruha és saru nélkül. 2Kir. 1,8.Zsid. 11,37.[3]**És mondá az Úr: A mint szolgám Ésaiás ruha és saru nélkül jár három esztendeig** jegyül és jelenségül Égyiptomra és Szerecsenországra nézve: rész 25,8.1Thess. 4,16.Jel. 20,4.5.Luk. 14,14.Dán. 12,2.[4]Úgy viszi el Assiria királya Égyiptom foglyait és Szerecsenország rabjait, ifjakat és véneket, **ruha és saru nélkül és mezítelen alfellel,** Égyiptomnak gyalázatára; rész 3,18.[5]S megrettennek és megszégyenülnek Szerecsenország miatt, a melyben reménykedtek, és Égyiptom miatt, a melyben dicsekedtek. rész 30,2.31,4.Hós. 12,1.[6]És szól e partvidék lakosa ama napon: Ímé így járt reménységünk, hova segítségért futottunk, hogy Assiria királyától megszabaduljunk; hát mi miként menekülhetnénk meg?

Ézs 21

[1]Jövendölés a tenger pusztasága ellen. Mint szélvészek, délen tombolók, úgy jő a pusztából, rettenetes földről.[2]Kemény látás jelentetett meg nékem: a csalárd csal, a pusztító pusztít. Jőjj fel Élám, szálld meg Madai, minden ő fohászkodásának véget vetek. rész 33,1.[3]Ezért ágyékim telvék fájdalommal, és kínok fogtak el, mint a szülő asszony kínjai; gyötrődöm hallása miatt, és megrémültem látása miatt. Zsolt. 69,24.[4]Reszket szívem, iszonyúság rettent, a kedves éjszakát remegéssé tevé nékem. Jób 7,3.[5]Teríts asztalt, vigyázzon a vigyázó, egyetek, igyatok;

föl fejedelmek, kenjétek a paizst! 2Sám. 1,21.Jer. 51,11.[6]Mert így szólott hozzám az Úr: Menj és állass őrállót, a mit lát, mondja meg. rész 13,19.20.[7]És látott lovas csapatot, páros lovagokat, szamaras csapatot, tevés csapatot, és nagy figyelmesen hallgatott. rész 48,9.Jób 27,21.Jer. 18,17.4,11.[8]És kiálta, mint oroszlán: Uram, az őrtoronyban állok szüntelen napestig, és őrhelyemen állok egész éjszakákon. rész 17,8.Hós. 10,8.5Móz. 9,21.[9]És ímé, lovas csapat jött, páros lovagok, és szólott és mondá: **Elesett, elesett Babilon, s isteneinek minden faragott képeit a földre zúzták le.** **Jer. 51,8.**[10]Oh én cséplésem és szérűmnek fia, a mit hallottam a seregek Urától, Izráel Istenétől, azt jelentém meg néktek! 4Móz. 15,32.33.1Kir. 17,12.Ésa. 5,13.Jer. 4,22.Hós. 4,6.[11]Jövendölés Dúma ellen: Seirből így kiáltnak hozzám: Vigyázó! meddig még az éjszaka, meddig még ez éj? 1Móz. 25,14.1Krón. 1,30.[12]Szólt a vigyázó: Eljött a reggel, az éjszaka is; ha kérdeni akartok, kérdjetek, forduljatok vissza és jertek el! rész 11,12-14.[13]Jövendölés Arábia ellen: Az erdőben háltok Arábiában, Dédán utazó seregei. Ámós 6,1-6.Hós. 5,5.[14]A szomjazó elé hozzatok vizet! Témá földének lakosi kenyerökkel jönnek a bujdosó elébe. Bir. 8,5.Jób 6,19.20.[15]Mert az ellenség fegyvere előtt bujdosnak, a kivont fegyver előtt és a felvont kézívek előtt és a nehéz harcz előtt. Siral. 1,13.5,16.Zsolt. 89,40.[16]Mert így szólott hozzám az Úr: Még egy esztendő, mely mint a béresnek esztendeje, és elvész Kédárnak minden dicsősége; rész 16,14.[17]És Kédár vitéz fiainak kézíve számának maradéka megkevesedik; mert az Úr, Izráel Istene mondá. rész 10,19.

Ézs 22

[1]Jövendölés **a látás völgye ellen**. Mi lelt most, hogy mindenestől felmenél a házak tetejére? Bir. 16,27.Nehem. 8,16.[2]Te lármával teljes, zajos város, örvendező város, megöletteid nem fegyverrel ölettek meg, és nem harczon hullottak el![3]Hadnagyaid mind elszaladtak a kézív előtt, de megkötöztettek; a kik benned találtattak, mind megkötöztettek, midőn futni akartak messzire.[4]Ezért mondom: Ne nézzetek reám, hadd kesergessem magamat sírással; ne siessetek vígasztalni engem, népem leánya romlása felett. Zsolt. 8,3.[5]Mert rémülésnek és eltapodtatásnak és zavarnak napja jő Istentől, a seregeknek Urától a látás völgyére, a mely ledönti a kőfalat, és a hegyeken kiáltás hallatik. 2Móz. 19,16-19.Ésa. 48,16.2Móz. 28,1-14.[6]És Élám fölvette a tegezt, és jő szekeren emberekkel és lovagokkal, és Kir paizst meztelenít. 1Kor. 14,21.[7]És lészen, hogy szép völgyeid betelnek szekerekkel, és a lovagok nyomulnak a kapu felé.[8]És fölfedi Júdának fátyolát, és tekintesz ama napon az erdő házának fegyverzetére, 1Kir. 7,2.[9]És meglátjátok, hogy Dávid városán sok repedés van, és összegyűjtitek az alsó tó vizét. 2Krón. 32,3.4.[10]És megszámláljátok Jeruzsálem házait, és némely házat lerontotok, hogy a kőfalat megerősíthessétek; Jób 21,14.Jer. 2,31.Zsolt. 12,3-5.Ésa. 28,18.[11]És árkot csináltok a két kőfal között a régi tó vizének; és nem tekintetek arra, a ki ezt cselekvé, és a ki régen elvégzé ezt, Őt nem látjátok! Zsolt. 118,2.Ésa. 8,14.15.Mát. 21,42.Róm. 9,32.[12]És fölhív az Úr, a seregek Ura ama napon sírásra és gyászolásra, ti magatok megkopaszítására és gyászruha-öltésre, rész 30,30.32,19.28,15.[13]És ímé öröm és vígasság; barmok ölése, juhok levágása, húsevés és borivás; együnk, igyunk, mert holnap meghalunk! rész 56,12.Ámós 6,1.4-7.[14]És megjelenté magát füleimben a seregek Ura: Meg nem bocsáttatik e bűn tinéktek, míg meg nem haltok; szól az Úr, a seregek Ura. rész 5,9.[15]Így szólt az Úr, a seregek Ura: No, menj el a kormányzóhoz, Sébnához, a királyi ház főemberéhez, és mondd meg néki: 5Móz. 32,10.[16]Mi dolgod itt, és ki lesz itten tied, hogy sírt vágatsz itten magadnak? mint a ki sírját magas helyen vágatja, és sziklába véset hajlékot magának! Józs. 10,11.12.2Sám. 5,20.1Krón. 14,11.[17]Ímé az Úr elhajít téged erős hajítással, és megragadván megragad, rész 10,23.Siral. 3,7.[18]Hempelygetvén hempelyget, mint gombolyagot, mint labdát, nagy messze földre, ott halsz meg, oda mennek dicsőséged szekerei, te, urad házának gyalázata! Jer. 10,5.Ésa. 45,20.[19]És kivetlek állásodból és lerántlak helyedről.[20]És lesz ama napon, hogy elhívom szolgámat, Eliákimot, a Hilkiás fiát, 2Móz. 9,31.32.Ezék. 4,9.[21]S felöltöztetem őt öltözetedbe, és öveddel megerősítem, és uralmadat kezébe adom, és ő lesz atyjok Jeruzsálem lakosainak és a Júda házának; Zsolt.

33,11.Zsid. 6,17.[22]S az ő vállára adom a Dávid házának kulcsát, és a mit megnyit, senki be nem zárja, és a mit bezár, nem nyitja meg senki; Bir. 6,11.Ruth 2,17.Mik. 4,13.[23]S beverem őt, mint szeget erős helyre, és lészen dicsőséges székül az ő atyja házának; Zak. 10,4.[24]S reá függesztik atyja házának minden dicsőségét: fiakat és unokákat, minden kicsiny edényt, a csészeedényektől a tömlőknek minden edényeiig. Jer. 32,19.[25]Ama napon, azt mondja a seregeknek Ura, kiesik a szeg, mely erős helyre veretett, és levágatik és leesik és összetörik a teher, mely rajta volt, mert az Úr mondá. Siral. 2,10.Jób 2,8.13.Ésa. 14,11.Jer. 51,39.Dán. 5,1.

Ézs 23

[1]Jövendölés Tírus ellen. Jajgassatok Tarsis hajói, mert elpusztíttatott, úgy hogy nincs benne ház és abba bemenet! A Kitteusok földéről jelentetett meg nékik. 2Sám. 15,30.2Móz. 11,5.Jób 31,10.Náh. 3,5.Jer. 13,22.26.[2]Némuljatok meg lakosi e partvidéknek, a melyet Sidon kalmárai, a kik tengeren járnak, töltöttek be egykor. Jer. 6,3-6.[3]Melynek sok vizeken át a Sihór veteménye és a Nilus aratása vala jövedelme, úgy hogy népek vására volt! rész 8,19.[4]Pirulj Sidon, mert szól a tenger és a tenger erőssége, mondván: **Nem vajudtam, nem is szültem, és nem tápláltam ifjakat, és nem neveltem szűzeket.** **vers 1.Mik. 7,8.Ésa. 9,2.50,10.**[5]Mihelyt e hír Égyiptomba eljut, Tírus e híre miatt szenvednek ott is. Zsolt. 83,16.Ésa. 28,17.30,30.[6]Menjetek át Tarsisba, és jajgassatok ti partvidék lakói! Jel. 18,7.[7]Ez-é a ti örvendező várostok? melynek eredete ősidőkből való; és most lábai viszik őt, bujdosni messzire! Ezék. 28,2.Ésa. 54,1.4.5.6.7.Siral. 1,1.Jel. 17,7.8.[8]Ki végezé ezt a koronás Tírus felől? melynek kereskedői fejedelmek, és kalmárai a földnek tiszteletesei. rész 51,17.Jer. 13,13.[9]**A seregeknek Ura végezé ezt, hogy meggyalázza minden dicsőségnek kevélységét, és hogy megalázza a föld minden tiszteleteseit.** **Róm. 11,8.**[10]Terülj el földeden, mint a folyóvíz, Tarsis leánya, nincs többé megszorító öv! Dán. 12,4.9.Jel. 5,1-3.[11]Kezét kinyujtá a tenger fölé, országokat rettentett meg, az Úr parancsolt Kanaán felől, hogy elpusztítsák erősségeit; Dán. 2,2.[12]És szólt: Nem fogsz többé örvendezni, te megszeplősített szűz, Sidon leánya; kelj és menj át Kittimbe, de ott sem lészen nyugodalmad! Mát. 15,8.9.1Kor. 1,19. Zsolt. 78,34.35.36.Ésa. 19,11-14.Abd. 1,8.[13]Ímé, a Káldeusok földe; a nép, mely eddig nem vala; Assiria adá azt a puszta lakosainak; felállítá őrtornyait, lerombolá Tírus palotáit, rommá tevé azt. rész 29,6.30,30.1,31.Mát. 3,12.[14]Jajgassatok Tarsis hajói, mert erősségtek elpusztíttatott! Zsolt. 94,7-9. Mát. 23,13.1Kor. 4,5.[15]És lesz ama napon, hogy Tírus elfelejtetik hetven esztendeig egy király napjai szerint; hetven esztendő multán Tírus sorsa a parázna nő éneke szerint lészen: Jer. 25,11.12.29,10.Dán. 9,24.[16]**Végy cziterát, járd be a várost, elfeledett parázna nő; pengesd szépen, dalolj sokat, hogy így emlékezetbe jőjj**[17]**És lesz hetven esztendő multán, meglátogatja az Úr Tírust, és az ismét megkapja a maga keresetét, és paráználkodik a föld minden országaival a földnek színén!** **Ezék. 29,12.13.Jer. 46,26.49,6.39.**[18]S lészen az ő nyeresége és keresete szent az Úrnak, mely nem halmoztatik fel, sem el nem rejtetik, mert az Úr előtt lakozóké lészen az ő nyeresége, hogy egyenek eleget, és szép ruházatuk legyen. Mik. 1,7.Ésa. 60,5-7.18,7.

Ézs 24

[1]**Ímé az Úr megüresíti a földet és elpusztítja azt, és elfordítja színét és elszéleszti lakóit!** **1Sám. 2,4.5.Mik. 2,1.**[2]S olyan lesz a nép, mint a pap; a szolga, mint az ő ura; a szolgáló, mint asszonya; a vevő, mint az eladó; **a kölcsönadó, mint a kölcsönkérő; a hitelező, mint az, a kinek hitelez;** **Ámós 5,10.Jer. 18,18.** **ERŐS HASONLATOK** [3]Megüresíttetvén megüresíttetik a föld, és elpusztíttatván elpusztíttatik; mert az Úr szólá e beszédet. 1Móz. 12,1.Zsid. 11,8.[4]**Gyászol és megromol a föld, elhervad és megromol a földnek kereksége, elhervadnak a föld népének nagyjai.** **rész 43,5.6.54,1.8.13.** **ERŐS METAFORÁK** [5]A föld megfertőztetett lakosai alatt, mert áthágták a törvényeket, a rendelést megszegték, megtörték az örök szövetséget. 1Móz. 4,11.3Móz. 26,15.[6]Ezért átok emészti meg a földet, és lakolnak a rajta lakók; ezért megégnek a földnek lakói, és kevés ember marad meg. 3Móz. 26,14-16.5Móz.

28,15-68.Jer. 11,3.4.[7]**Gyászol a must, elhervad a szőlő, és sóhajtnak minden vidám szívűek. Jóel 1,10.12. ERŐS METAFORÁK** [8]Megszünt a dobok vidámsága, elcsöndesült az örvendők zajgása, a cziterának vídámsága megszünt. Jóel 1,5.Ésa. 5,12.[9]Énekléssel nem isznak bort; keserű a részegítő ital az ívónak; rész 40,26.[10]Rommá lőn az álnokság városa, bezároltatott minden ház, senki be nem mehet![11]Az utczákon panaszkodás hallik a bor miatt; minden öröm alkonyra szállt, a föld vígassága elköltözött. Ámós 8,10.[12]A városban csak pusztaság maradt és rommá zúzatott a kapu. rész 45,19.[13]**Mert így lesz a föld közepette, a népek között, mint az olajfa megrázásakor, mint mezgérléskor, midőn a szüret elmult. rész 17,6.[14]Ők felemelik szavokat, ujjongnak, az Úr nagyságáért rivalgnak a tenger felől. Jób 31,28.Péld. 30,9. ERŐS HASONLATOK** [15]Ezért dícsérjétek az Urat keleten, a tenger szigetein az Úrnak, Izráel Istenének nevét. rész 42,10.12.[16]A föld széléről énekeket hallánk: dicsőség az igaznak! S én mondék: végem van, végem van, jaj nékem! A hitetlenek hitetlenül cselekesznek és hitetlenséggel a hitetlenek hitetlenséget cselekesznek. rész 21,2.[17]Rettegés, verem és tőr vár rád földnek lakója! rész 5,19.Jer. 48,43.44.[18]És lesz, hogy a ki fut a rettegésnek szavától, verembe esik, és a ki kijő a veremből, megfogatik a tőrben, mert az egek csatornái megnyílnak, és megrendülnek a föld oszlopai. 1Móz. 7,11.Zsolt. 82,5.Péld. 8,29.[19]Romlással megromol a föld, töréssel összetörik a föld, rengéssel megrendül a föld; rész 50,4.Jer. 1,4.[20]**Inogva meging a föld, miként a részeg, és meglódul, mint a kaliba, ERŐS HASONLATOK** és reá nehezedik bűne és elesik; és nem kél fel többé! Jer. 1,9.10.Préd. 12,13.[21]És lesz ama napon: meglátogatja az Úr a magasság seregét a magasságban, és a föld királyait a földön:[22]És összegyűjtve összegyűjtetnek gödörbe, mint a foglyok, és bezáratnak tömlöczbe, és sok napok után meglátogattatnak. 3Móz. 26,8.5Móz. 32,8.[23]**És elpirul a hold, és megszégyenül a nap, ERŐS METAFORÁK** mikor a seregek Ura uralkodik Sion hegyén és Jeruzsálemben: s vénei előtt dicsőség lészen. Jóel 2,31.Ésa. 60,19.20.30,26.

Ézs 25

[1]Uram, te vagy Istenem, magasztallak, dícsérem nevedet! Mivel csodát cselekvél, örök tanácsaid hűség és igazság. rész 42,6.7.60,3.Luk. 2,30.32.[2]Mert a városból kőrakást csináltál, az erős városból romot, az idegenek palotáját olyanná tetted, hogy nincs többé város; soha örökké meg nem épül. rész 30,10.1Kir. 22,27.Ezék. 4,16.17.[3]Ezért dicsőítnek téged erős népek, erőszakos pogányok városai félnek téged! rész 61,2.54,3.61,4.[4]**Mert erőssége voltál a gyöngének, erőssége a szegénynek szorongásában; a szélvész ellen oltalom, árnyék a hévség ellen, mikor az erőszakosok haragja olyan volt, mint kőfalrontó szélvész. rész 31,7.[5]Mint hévséget száraz földön, megalázod az idegeneknek háborgását, mint a hévség sűrű felleg miatt, megszünt a pogányoknak éneke. 3Móz. 26,3.4. Magnificat** [6]És szerez a seregek Ura minden népeknek e hegyen lakodalmat kövér eledelekből, lakodalmat erős borból; velős, kövér eledelekből, megtisztult erős borból; Zsolt. 22,27.23,5.55,1.Mát. 8,11.Luk. 14,15.22,16.Jel. 19,9.[7]**S elveszi e hegyen a fátyolt, mely beboríta minden népeket, és a takarót, mely befödött vala minden népségeket; rész 2,15. tudatlanság, felejtés, tompultság apokalipszise** [8]**Elveszti a halált örökre, és letörli az Úr Isten a könyhullatást minden orczáról: és népe gyalázatát eltávolítja az egész földről; Apokalipszis, 2Kor 3, lepel** mert az Úr szólott. 1Kor. 15,54.1Móz. 2,16.17,18.3,2.19,22.Jel. 21,4.[9]És szólnak ama napon: Ímé Istenünk, a kit mi vártunk és a ki megtart minket; ez az Úr, a kit mi vártunk, **örüljünk és örvendezzünk szabadításában! Zsolt. 44,6.54,3.Hós. 5,14.15.**[10]Mert az Úr keze nyugszik e hegyen, és eltapostatik Moáb az ő földében, mint eltapostatik a szalma a ganaj levében. 2Kir. 9,37.Jer. 8,2.16,4.25,33.[11]És kiterjeszti kezeit abban, mint kiterjeszti az úszó, hogy ússzék; kemény, erős költői kép, hasonlat: **moáb a trágyalében úszik, csapkod!** de az Úr megalázza kevélységét és kezei csalárdságát; 2Móz. 12,12.5Móz. 16,16.Zsolt. 122,4.Ezsdr. 2,65.Nehem. 7,67.[12]És magas falaid erősségét lerontja, megalázza, a földre, porba dobja.

Bibliaolvasó Kalauz – Fónagy Miklós igemagyarázata

Megrendítő, ahogy az ítéletes prófécia hangneme megváltozik. A jajgatás szavát hálaadás és dicsőítés váltja fel. Isten igazsága, mint olyan sokszor a történelem során, diadalmaskodik. A nélkülözés és az éhezés után a Seregek Ura olyan lakomát készít népének, melyről álmodni sem mertek volna. A megérdemelt ítélet után felragyog a kegyelem: sírásból nevetés lesz, nélkülözés helyett gazdagon terített asztal várja a hűségeseket. **(De azért az ellenség a trágyalében csapkod.)**

Ézs 26

ZSOLTÁRHANGÚ PRÓFÉCIA – A HAMISAK NEM TÁMADNAK FEL (14), CSAK AZ IGAZAK (19)

[1]Ama napon ez éneket énekelik Júda földén: **Erős városunk van nékünk**, szabadítását adta kőfal és bástya gyanánt! Zsolt. 46,2.35,22.[2]Nyissátok fel a kapukat, hogy bevonuljon az igaz nép, a hűség megőrzője. Zsolt. 118,19.20.Jel. 22,14.[3]**Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel Te benned bízik; Zsolt. 112,7.8.111,8.**[4]**Bízzatok az Úrban örökké, mert az Úrban, Jehovában, örök kőszálunk van. Zsolt. 62,9.115,11.**[5]Mert meghorgasztá a magasban lakozókat: a magas várost, megalázá azt, megalázá azt a földig, és a porba dobta azt; rész 25,2.12.[6]Láb tapodja azt, a szegény lábai, a gyöngék talpai! Ezék. 28,9.Zak. 4,6.[7]**Az igaznak ösvénye egyenes, egyenesen készíted az igaznak útját. Péld. 3,6.11,6.**[8]Mi is vártunk Téged, ítéleted ösvényén, oh Uram! neved és emlékezeted után vágyott a lélek! 5Móz. 32,11.12.Zsolt. 91,4.Mát. 23,37.Malak. 4,2.[9]Szívem utánad vágyott éjszaka, az én lelkem is bensőmben Téged keresett, mivel ha ítéleteid megjelennek a földön, igazságot tanulnak a földnek lakosai. Zsolt. 63,7.77,3.119,55.62.139,18.[10]Ha kegyelmet nyer a gonosz, nem tanul igazságot, az igaz földön is hamisságot cselekszik, és nem nézi az Úr méltóságát. rész 2,20.30,22.Ámós 8,10.[11]Uram! magas a Te kezed, de nem látják! de látni fogják, és megszégyenülnek, néped iránt való buzgó szerelmedet; és tűz emészti meg ellenségeidet. 5Móz. 32,27.Zsolt. 69,10.119,139.Ésa. 9,18.[12]Uram! Te adsz nékünk békessége hisz minden dolgainkat megcselekedted értünk. Zsolt. 44,5.6.[13]Uram! mi Istenünk! urak parancsoltak nékünk kívüled; de általad dicsőítjük neved! 1Sám. 9,15.20,2.Zsolt. 40,7.[14]**A meghaltak nem élnek,** az árnyak nem kelnek föl: **íme, nem lehet denotatíve, literálisan érteni!** ezért látogatád meg és vesztéd el őket, és eltörléd emlékezetöket. Jel. 20,5.6.[15]Megszaporítád e népet, Uram! megszaporítád e népet, magadat megdicsőítéd, kiterjesztetted a földnek minden határait. rész 49,19-21.54,1-5.62,4-5.[16]Oh Uram! a szorongásban kerestek Téged, és halk imádságot mondtanak, mikor rajtuk volt ostorod. Jer. 1,18.Ezék. 3,8.9.[17]**Miként a terhes asszony, a ki közel a szüléshez, vajudik, felkiált fájdalmiban, előtted olyanok voltunk, Uram! Róm. 8,33.Jób 13,19.41,1-20.**[18]**Mint terhesek vajudtunk, de csak szelet szültünk:** szabadulása nem lőn e földnek, és nem hulltak el a föld kerekségének lakói. Hós. 8,7.[19]**Megelevenednek halottaid és holttesteim fölkelnek: serkenjetek föl és énekeljetek, a kik a porban lakoztok,** mert harmatod az élet harmata, és visszaadja a föld az árnyakat! rész 25,8.1Thess. 4,16.Jel. 20,4.5.Luk. 14,14.Dán. 12,2.[20]Menj be népem, menj be szobáidba, és zárd be ajtóidat utánad, és rejtsd el magad rövid szempillantásig, míg elmúlik a bús harag![21]Mert ímé az Úr kijő helyéről, hogy meglátogassa a föld lakóinak álnokságát, s felmutatja a föld a vért, és el nem fedi megöletteit többé! 1Móz. 4,10.11.Jób 16,18.Ezék. 24,7.8.

Ézs 27

[1]Ama napon meglátogatja az Úr kemény, nagy és **erős kardjával Leviatánt, a futó kígyót, Leviatánt, a keringő kígyót, és megöli a sárkányt, mely a tengerben van**. Zsid. 11,11.12.Ezék. 33,24.Malak. 2,15. **Jób, Blake** [2]Ama napon a színború szőlőről énekeljetek: 1Móz. 2,8-10.[3]Én, az Úr, őrízem azt, minden szempillantásban öntözöm, hogy senki meg ne látogassa, éjjel-nappal megőrzöm azt; rész 42,6.[4]**Nincsen haragom, de ha tövis és gaz jő elém, csatára megyek ellene, és meggyújtom azt mind együtt**; rész 5,6.9,18.10,17.[5]Avagy fogja

meg erősségemet, kössön békét velem, békét kössön velem! Zsolt. 102,27.103,17-20.118,6.Mát. 5,18.1Ján. 2,17.Ésa. 40,6-8.[6]**Jövendőben Jákób meggyökerezik, virágzik és virul Izráel, és betöltik a földnek színét gyümölcscsel.** rész 14,1-5.44,3-4.[7]Avagy az őt verőnek verése szerint verte őt? vagy ellenségei megöletteinek megölése szerint öletett-é meg? rész 13,19.20.[8]Mérték szerint ítélted őt, midőn elvetetted! Reájok fútt kemény lehelletével a keleti szél napján. rész 48,9.Jób 27,21.Jer. 18,17.4,11.[9]Ezért így tisztíttatik el a Jákób hamissága, és épen ez a gyümölcse bűne elvételének, hogy olyanná teszi az oltárnak minden kövét, minők a széttört mészkövek: nem kelnek fel többé a berkek és naposzlopok! rész 17,8.Hós. 10,8.5Móz. 9,21.[10]Mert az erős város magánosan álland, üres és elhagyott hely, miként a puszta, ott legel a borjú és ott hever, és megemészti annak ágait. rész 7,23.[11]És ha megszáradnak gallyai, összetöretnek, az asszonyok előjövén, megégetik azokat; mert értelem nélkül való e nép, ezért nem könyörül meg rajta Teremtője, és nem kegyelmez néki alkotója. 4Móz. 15,32.33.1Kir. 17,12.Ésa. 5,13.Jer. 4,22.Hós. 4,6.[12]És lesz ama napon: cséplést tart az Úr az Eufrátes folyóvizétől Égyiptom patakjáig, és ti egyenként összeszedettek, Izráel fiai. 1Kir. 8,65.2Kir. 24,7.1Móz. 15,18.5Móz. 24,20.[13]És lesz ama napon: megfújják a nagy kürtöt, és eljőnek, a kik elvesztek Assiria földében és a kik kiűzettek Égyiptom földébe, és leborulnak az Úr előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben. rész 11,12-14. **Ítélet**

Ézs 28

nagyon kemény próféciák, még a legjobbakból is szörnyűség lesz

[1]Jaj Efraim részegei kevély koronájának és dicsőséges ékessége hervadó virágának, mely a bortól megverettek kövér völgye fején van. Ámós 6,1-6.Hós. 5,5.[2]Ímé, egy erős és hatalmas jő az Úrtól, mint jégfergeteg, veszedelmes szélvész, mint özönlő erős vizeknek áradása: földhöz veri kezével azt! Zsolt. 83,16.Ezék. 20,33.Hós. 13,15.[3]Lábbal tapodtatik meg Efraim részegeinek kevély koronája, Siral. 1,13.5,16.Zsolt. 89,40.[4]És úgy jár dicsőséges ékességének hervadó virága, a mely a kövér völgynek fején van, mint a korai füge a gyümölcsszedés előtt, a melyet mihelyt valaki meglát, alig veszi kezébe, lenyeli. Mik. 7,1.Hós. 9,10.Jer. 24,2.[5]**Ama napon a seregek Ura lesz ékes koronája és dicsőséges koszorúja népe maradékának;[6]És ítéletnek lelke annak, a ki az ítélőszékben ül, és erősség azoknak, a kik visszanyomják a kapuig az ellenséget.** **2Sám. 11,23.2Kir. 18,8.**[7]De ezek is tántorognak a bor miatt, és szédülnek a részegítő italtól: pap és próféta tántorog részegítő ital miatt, a bor elnyelte őket, szédülnek a részegítő ital miatt, tántorognak a jövendőlátásban, és inognak az ítéletmondásban; rész 24,4.7.[8]Mert minden asztal telve undok okádással, úgy hogy hely sincs a nélkül. vers 17.[9]Kit tanít tudományra? A tanítást kivel érteti meg? A tejtől elszakasztottakkal-é és a csecstől elválasztottakkal-é? Zsolt. 8,3.[10]Mivel parancsra új parancs, parancsra új parancs, szabályra új szabály, szabályra új szabály; itt egy kicsi, ott egy kicsi. Ámós 2,1.[11]Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog szólni e néphez, 1Kor. 14,21.[12]Ő, a ki ezt mondá nékik: Ez a nyugalom, hogy nyugtassátok meg a megfáradottat, és ez a pihenés! És nem akarták hallani! rész 31,9.Zsid. 12,29.5Móz. 4,24.9,3.[13]És lőn nékik az Úr beszéde parancsra új parancs, parancsra új parancs, szabályra új szabály, szabályra új szabály; itt egy kicsi, ott egy kicsi; hogy járjanak és hátra essenek és összetöressenek és tőrbe jussanak és megfogassanak! rész 8,14.15.[14]Ezért halljátok az Úrnak beszédét, csúfoló férfiak, a kik uralkodtok e népen, a mely Jeruzsálemben lakik. Zsolt. 1,1.Péld. 9,7.8.13,1.14,6.[15]Mert így szóltok: **Frigyet kötöttünk a halállal, a sírral meg szövetséget csináltunk; az ostorozó áradat ha jő, nem ér el minket; mert a hazugságot választók oltalmunkul, és csalásba rejtezénk el!** **Jób 21,14.Jer. 2,31.Zsolt. 12,3-5.Ésa. 28,18.**[16]Ezért így szól az Úr Isten: **Ímé, Sionban egy követ tettem le, egy próbakövet, drága szegletkövet, erős alappal, a ki benne hisz, az nem fut!** **Zsolt. 118,2.Ésa. 8,14.15.Mát. 21,42.Róm. 9,32.**[17]És a jogosságot mérőkötéllé tevém, és az igazságot színlelővé, és jég söpri el a hazugság oltalmát, és vizek ragadják el a rejteket. rész 30,30.32,19.28,15.[18]És eltöröltetik a halállal való frigyetek, és a sírral való szövetségtek meg nem áll; az ostorozó áradat ha eljő,

eltapod titeket, Zsolt. 96,11-13.[19]S a hányszor eljő, elragad titeket; mert minden reggel eljő, nappal és éjszaka; borzalom megértetni e tanítást; rész 28,1.[20]Mert rövid lesz az ágy, hogy benne kinyujtózhassék, és a takaró szűk lesz az elrejtőzéskor. 2Kor. 6,17.Jel. 18,14.Siral. 4,11.[21]Mert mint a Perázim hegyén, felkel az Úr, és mint Gibeon völgyében, **megharagszik, hogy megtegye munkáját, a mely szokatlan lesz, és hogy cselekedje dolgát a mely hallatlan lesz. Józs. 10,11.12.2Sám. 5,20.1Krón. 14,11. Luther kereszt teológiája** [22]És most ne csúfolódjatok, hogy köteleitek szorosabbak ne legyenek; mert elvégzett pusztítást hallottam az Úrtól, a seregek Urától, az egész föld felett. rész 10,23.Siral. 3,7.[23]Vegyétek füleitekbe és halljátok szavam`, figyeljetek és hallgassátok beszédem`![24]Hát mindig szánt-é a szántó, hogy vessen, és barázdálja és boronálja-é földét? 5Móz. 32,22.[25]Nemde, mikor elegyengette színét, hint fekete köményt, és szór illatos köményt, s vet sorban búzát és árpát a kijelölt földbe, és tönkölyt a szélére? 2Móz. 9,31.32.Ezék. 4,9.[26]Így szoktatá őt rendre és tanítá Istene. rész 10,22.Zsolt. 104,2.102,27.Jóel 2,30.2Pét. 3,12.Ésa. 13,10.Mát. 24,29.[27]Mert nem cséplő szánkával csépelik a fekete köményt, és nem szekér kerekével tapodják az illatos köményt; a fekete köményt bottal verik ki, és az illatost pálczával; Bir. 6,11.Ruth 2,17.Mik. 4,13.[28]A búzát csépelik; de nem örökre csépli azt, és bár hajtja rajta szekere kerekét és lovait, de szét nem töreti. Jer. 46,10.50,27.51,40.Ezék. 39,17-19.Jel. 19,17.18.[29]Ez is a seregek Urától származott: Ő ád csodás tanácsot és nagyságos bölcseséget! Jer. 32,19.

Ézs 29

sok hasonlat, azokról, akik megvakultak, kábult lelkűek lettek

[1]**Jaj Árielnek**, Árielnek, a városnak, a hol Dávid lakott! Esztendőt esztendőhöz adjatok, és forogjanak az ünnepek! Abd. 1,10-14.[2]És én megszorítom Árielt, és lesz fájdalom és siralom, és lesz nékem, mint Áriel. Jer. 49,18.[3]Körülveszlek táborral, és bezárlak tornyokkal, és erősségeket állatok ellened. Jer. 6,3-6.[4]És megaláztatván, a földből szólsz és porból morog beszéded, szavad olyan lesz, mint halottidézőé, a földből, és porból sipog beszéded. rész 8,19.[5]Ellenségidnek sokasága olyan lesz, mint az apró por, és mint a repülő polyva az erőszakosok sokasága, és lesz hamar és hirtelen. rész 44,28.[6]A seregek Urától látogattatik meg, mennydörgéssel, földindulással, nagy zúgással, forgószéllel, viharral és emésztő tűzi lánggal; Zsolt. 83,16.Ésa. 28,17.30,30.[7]**Mint éjjeli álomlátás, olyan lesz minden pogányoknak sokasága,** a kik hadakoznak Áriel ellen, s a kik hadakoznak ellene és vára ellen, és őt megszorítják. Mát. 27,28.Luk. 23,34.Péld. 16,19.[8]És lesz, mint mikor álmodik az éhező, és ímé eszik, és midőn fölserken, üres a hasa, és mint mikor álmodik a szomjazó, és ímé iszik, és midőn fölserken, ímé szomjas és lelke eped: így lesz minden pogányoknak sokasága, a kik hadakoznak Sion hegye ellen. Gal. 4,27.Ésa. 49,20.50,1.47,8.[9]Ámuljatok és bámuljatok, vakítsátok magatokat és megvakultok! részegek, de nem bortól, tántorognak, de nem részegítő italtól. rész 51,17.Jer. 13,13.[10]**Mert rátok önté az Úr a mély álomnak lelkét, és bezárta szemeiteket, a prófétákat, és fejeiteket, a nézőket befedezte; Róm. 11,8.[11]És lesz mind e látás néktek, mintegy bepecsételtetett írás beszédei, a melyet oda adnak egy írástudónak, mondván: Olvasd, kérlek, és ő szól: Nem tudom, mert bepecsételtetett. Dán. 12,4.9.Jel. 5,1-3.[12]És ha e levelet annak adják, a ki nem tud írást, mondván: Olvasd el, kérlek! ő így szól: Nem tudok írást. rész 40,5.9.60,1.[13]És szólt az Úr: Mivel e nép szájjal közelget hozzám, és csak ajkaival tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem, úgy hogy irántam való félelmök betanított emberi parancsolat lőn: Mát. 15,8.9.1Kor. 1,19. Zsolt. 78,34.35.36.Ésa. 19,11-14.Abd. 1,8.**[14]Ezért én is csodásan cselekszem ismét e néppel, nagyon csodálatosan, és bölcseinek bölcsesége elvész, és értelmeseinek értelme eltűnik. rész 40,10.59,20.[15]Jaj azoknak, a kik az Úrtól mélységesen elrejtik tanácsukat, és a kik a sötétségben szoktak cselekedni, mondván: Ki lát minket és ki ismer minket? Zsolt. 94,7-9. Mát. 23,13.1Kor. 4,5.[16]Mily együgyűek vagytok! Avagy a fazekas olyan, mint az agyag, hogy így szóljon a csinálmány csinálójának: Nem csinált engem! és az alkotmány ezt mondja alkotójának: Értelmetlen! Róm.

9,20.[17]Nemde kevés idő multán a Libánon termőfölddé lesz, és a termőföld erdőnek tartatik? rész 32,15.[18]És meghallják ama napon a siketek az írás beszédeit, és a homályból és sötétből a vakoknak szemei látni fognak. vers 9.24.rész 35,5.Mát. 11,5.6.[19]És nagy örömük lesz a szenvedőknek az Úrban, és a szegény emberek vígadnak Izráel Szentjében. Zsolt. 22,27-30.25,9.37,11.[20]Mert a kegyetlen elveszett, és a csúfoló elpusztult, és kivágattak a hamisságnak minden őrei, 1Sám. 2,4.5.Mik. 2,1.[21]Kik az embert elítélik egy szóért, és tőrt vetnek annak, a ki őket a kapuban megfeddi, és elejtik csalárdul az igazat. Ámós 5,10.Jer. 18,18.[22]Ezért így szól az Úr Jákób házáról, Ő, a ki megváltá Ábrahámot: Nem szégyenül meg többé Jákób, és nem sáppad meg többé az ő orczája. 1Móz. 12,1.Zsid. 11,8.[23]Ha látni fogják gyermekei kezeim munkáját közöttük, megszentelik nevemet, megszentelik Jákób Szentjét, és félik Izráel Istenét. rész 43,5.6.54,1.8.13.[24]És megismerik a tévelygő lelkűek az értelmet, és a kik zúgolódnak, tanulságot tanulnak. rész 29,18.

Ézs 30

[1]Jaj a pártos fiaknak, így szól az Úr, a kik tervet visznek véghez nélkülem, és szövetséget kötnek, de nem lelkem által, hogy bűnre bűnt halmozzanak! Ján. 7,37.38.Ésa. 41,17.Jel. 22,17.[2]A kik Égyiptomba szállanak alá, és számat nem kérdezik meg, hogy meneküljenek a Faraónak oltalmába, és Égyiptom árnyékába rejtőzködjenek. Ezék. 29,7.[3]És lesz néktek a Faraó oltalma szégyentekre, és az elrejtőzködés Égyiptom árnyékában gyalázatotokra. 2Kir. 18,4.[4]Mert már Zoánban voltak fejedelmei, és követei Hánesig érkezének.[5]Megszégyenülnek mind a nép miatt, a mely nem használ nékik, a mely nem segít és nem használ, sőt szégyenökre és gyalázatukra lesz![6]Jövendölés dél barma ellen: A nyomor és szorongatás földén keresztül, a honnan nőstény és hím oroszlán és viperák és szárnyas sárkányok jőnek ki; viszik szamárcsikók hátán gazdagságukat, és a tevéknek púpján kincsöket a népnek, a mely pedig nem használ. rész 14,29.8,1.16.5Móz. 8,15.Bir. 19,4.12,14.[7]Hitvány és üres Égyiptom segítsége, **ezért nevezem őt nagyszájúnak,** a ki veszteg ül, rész 56,1.Ezék. 33,11.Zsolt. 103,3-5.[8]Most menj, írd ezt táblára nálok, **(Hamlet from the table of my memory 1,5,101)** és jegyezd föl könyvbe ezt, hogy megmaradjon az utolsó napra bizonyságul örökre. rész 8,1.5Móz. 31,19.21.26.[9]Mert pártütő nép ez, apát megtagadó fiak, fiak, kik nem akarják hallani az Úr törvényét; Jób 31,28.Péld. 30,9.[10]Kik ezt mondják a látóknak: Ne lássatok; és a prófétáknak: Ne prófétáljatok nékünk igazat, beszéljetek kedvünk szerint valókat, prófétáljatok csalárdságokat! 1Kir. 22,8.Jer. 38,4.Ámós 2,12.Mik. 2,6.11. **BaZo!** [11]Hagyjátok el az útat, térjetek le már ez ösvényről, vigyétek el előlünk Izráelnek Szentjét! Jób 21,14.Csel. 19,9.23.Zsolt. 139,24.[12]Azért így szól Izráel Szentje: Mivel megútáltátok e beszédet, és bíztok a nyomorgatásban és a hamisságban, és ezekre támaszkodtok: 1Kir. 4,25.Mik. 4,4.[13]Azért e bűn olyan lesz tinéktek, mint a leesendő falhasadék, a mely már kiáll a magas kőfalon, a melynek aztán nagy hirtelen jő el romlása; Zsolt. 62,4.[14]És romlása olyan lesz, mint a fazekasok edényének romlása, a mely kimélés nélkül eltöretik, és nem találni töredéki közt oly cserepet, a melyen tűzhelyről tüzet lehetne vinni, avagy vizet meríteni a tócsából.[15]Mert így szól az Úr Isten, Izráelnek Szentje: Megtérve és megnyugodva megmaradhattatok volna; csöndességben és reménységben erősségtek lett volna; de ti nem akarátok; rész 10,9.10.[16]Hanem ezt mondátok: Nem, sőt lóra ülvén, futunk; ezért futnotok kell; és gyors paripán elvágtatunk; ezért gyorsak lesznek üldözőitek.[17]Ezer fut egynek riasztására, ötnek riasztására mind elfuttok, mígnem úgy maradtok, mint egy szál fenyő a hegytetőn, mint egy zászló a halmon. 3Móz. 26,8.5Móz. 32,8.[18]**S azért vár az Úr, hogy könyörüljön rajtatok, és azért felséges ő, hogy megkegyelmezzen néktek, mert az ítélet Istene az Úr; boldogok mindazok, a kik Őt szolgálják.** **Péld. 16,20.Zsolt. 2,12.**[19]Mert te nép, mely Sionon Jeruzsálemben lakol, nem fogsz te sírni többé, bizton könyörül rajtad Ő kiáltásod szavára, mihelyt meghallja, megfelel néked;[20]És ad néktek az Úr kenyeret a keserűségben, és a nyomorban vizet, és nem kell többé elrejtőzködniök tanítóidnak, hanem szemeid tanítóidra néznek! rész 30,10.1Kir. 22,27.Ezék.

4,16.17.[21]**És füleid meghallják a kiáltó szót mögötted: ez az út, ezen járjatok; ha jobbra és ha balra elhajoltok.** Hós. 13,13.[22]És megútáljátok megezüstözött bálványaitokat és megaranyozott képeiteket; kiszórod őket, mint az undokságot: ki innen! szólsz nékik. rész 31,7.[23]És ad esőt a magra, a melylyel a földet beveted, és a kenyér, a föld termése, bő és tápláló lesz, és széles mezőn legelnek nyájaid ama napon. 3Móz. 26,3.4.[24]**A barmok és a szamarak, a melyek a földet szántják, sózott abrakkal élnek, a melyet megszórtak lapáttal és villával.** 5Móz. 22,10.2Móz. 23,12.[25]**És lesznek minden magas hegyen és emelkedettebb halmon patakok, folyamok a nagy öldöklés napján, mikor a tornyok leomlanak.** rész 2,15.[26]**És a holdnak fénye olyan lesz, mint a napnak fénye, és a napnak fénye hétszer nagyobb lesz, olyan, mint hét napnak napfénye; ama napon, a melyen az Úr beköti népe romlását, és vereségének sebét meggyógyítja!** Mik. 7,2.[27]Ímé, az Úr neve jő messziről, haragja ég és sötét gomolygó füstje; ajkai rakvák haraggal, és nyelve, mint emésztő tűz! Zsolt. 44,6.54,3.Hós. 5,14.15.[28]Lehellete, mint megáradott patak, a mely torkig ér, **képek, metaforák** hogy megrostálja a népeket pusztulás rostájában, és tévelygés zabláját vesse a népségek szájába. rész 41,16.37,29.Jer. 15,7.Ezék. 5,2.[29]És fölzendül éneketek, mint a szent ünnepnek éjszakáján, és örvendez szívetek, mint azé, a ki sípolva megy az Úr hegyére, Izráel kőszálához. 2Móz. 12,12.5Móz. 16,16.Zsolt. 122,4.Ezsdr. 2,65.Nehem. 7,67.[30]És megzendíti az Úr dicsőséges szavát, karjának lesujtását megmutatja megbúsult haragjában és emésztő tűz lángjában, vízáradással, zivatarral és jégeső kövével. Ezék. 6,13.2Krón. 28,3.33,6. Jer. 7,32.2Kir. 16,3.4.[31]Mert az Úrnak szavától megretten Assiria, veri azt akkor vesszővel; 1Sám. 17,40.Zsolt. 119,57.16,5.[32]És a büntető vessző minden sujtását, a melyet az Úr mérend reá, dobokkal és cziterákkal fogjátok kisérni, és Ő kezét fel-felemelvén, harczol ellene. Zsolt. 68,26. Ésa. 10,5.15.24.28,15.18.19.[33]Mert készen van a szörnyű tűzhely régen, készen áll az már a királynak is, mélyen és szélesen csinálta azt, máglyájában tűz és fa bőven; az Úr fuvallata gyújtja meg azt, mint kénköves patak. Jel. 19,18-20.

Ézs 31

[1]Jaj nékik, a kik Égyiptomba mennek segítségért, lovakra támaszkodnak, és a szekerek sokaságában bíznak, és a nagyon erős lovagokban; és nem néznek Izráelnek Szentjére, és az Urat nem keresik. rész 30,2-5.36,9.[2]De Ő is bölcs, és hoz veszedelmet, és beszédeit nem változtatja meg; hanem fölkel a gonoszoknak háza ellen és a bűnt cselekvők segítsége ellen. 4Móz. 23,19.[3]Hiszen Égyiptom ember és nem Isten, és lovai hús és nem lélek, és ha az Úr kinyújtja kezét, megtántorodik a segítő, és elesik a megsegített, és együtt mind elvesznek. Ezék. 28,9.Zak. 4,6.[4]Mert így szólott az Úr hozzám: A mint mormol az oroszlán és az oroszlánkölyök zsákmánya mellett, a mely ellen összehívatnak a pásztorok sereggel, és szavoktól ő meg nem retten, és meg nem ijed sokaságuktól: **így száll alá a seregek Ura, hogy hadakozzék a Sion hegyén és halmán![5]Mint repeső madarak, úgy oltalmazza a seregek Ura Jeruzsálemet, oltalmazván megszabadítja, kimélvén megmenti.** 5Móz. 32,11.12.Zsolt. 91,4.Mát. 23,37.Malak. 4,2. **Képek!** [6]Térjetek vissza hát hozzá, a kitől oly nagyon elpártolátok, Izráelnek fiai!• rész 40,3.62,10.[7]Mivel ama napon megveti mindenki ezüst bálványait és arany bálványait, a melyeket kezeitek csináltak néktek bűnre. rész 2,20.30,22.Ámós 8,10.[8]És elesik Assiria, nem férfiú kardjától, és nem ember kardja emészti meg azt; és fut egy kard előtt, és ifjai adófizetők lesznek; rész 10,34.[9]És kőszála félelem miatt menekül, és a zászlótól fejedelmei elfutnak, szól az Úr, a kinek tüze Sionban van, és kemenczéje Jeruzsálemben. rész 29,1.

Ézs 32

Az igaz uralkodó és a hamis nép ellentéte

[1]Ímé, **igazság szerint uralkodik a király,** és a fejedelmek fők lesznek az ítélettételben;[2]**Olyan lesz mindegyik, mint a rejtek szél ellen, mint oltalom zivatar ellen, mint patakok száraz vidéken, mint nagy kőszál árnyéka a szomjúhozó földön.** Példa. 10,31.

HELYRE ZÖKKEN A FELFORDULT IDŐ Hasonlít Lear Bolondjának monológjához

[3]És nem lesznek zárva többé a látóknak szemei, és a hallók fülei figyelmeznek; Zsolt. 37,2.90,5.92,3.Ésa. 40,6.7.Zsolt. 129,6.

[4]A hebehurgyák szíve ismerni tanul, és a dadogóknak nyelve gyorsan és világosan szól. Jer. 50,29.

[5]Nem nevezik a bolondot többé nemesnek, és a csalárdot sem hívják nagylelkűnek. Mik. 3,8.Mát. 24,31.Jel. 1,10.4,1.

3 And the eyes of them that see shall not be dim, and the ears of them that hear shall hearken.
4 The heart also of the rash shall understand knowledge, and the tongue of the stammerers shall be ready to speak plainly.
5 The vile person shall be no more called liberal, nor the churl said to be bountiful.

Ézs 32,3-5 **Lear Fool's Prophecy 3,2**	**KJV** **Lear 3,2, 89**
When priests are more in word than matter; When brewers mar their malt with water; When nobles are their tailors' tutors; No heretics burn'd, but wenches' suitors; When every case in law is right; No squire in debt, nor no poor knight; When slanders do not live in tongues; Nor cutpurses come not to throngs; When usurers tell their gold i' the field; And bawds and whores do churches build; Then shall the realm of Albion Come to great confusion: Then comes the time, who lives to see't, That going shall be used with feet. This prophecy Merlin shall make; for I live before his time.	Míg pap sok jót mond, s tesz keveset, A szaladhoz serfőző önt vizet; Ha majd szabónak úrfi gyáma lesz, S máglyán nem hithagyó, kurafi vesz, Ha bíró minden ügyben jól ítél, S lovag, nemes adósság nélkül él, Ha nyelven többé pletyka nem repes, S a zsebmetsző tolongást nem keres, Ha pénzén uzsorás földet mivel, S kerítő, kurva templomot emel: Akkor lesz Albion Zavarral teljes hon, És oly idő jön, a ki még megéri, Hogy fő divat lesz lábbal mendegélni. E jóslatot Merlin fogja tenni; mert én kora előtt élek.

[6]Mert a bolond csak bolondot beszél, és az ő szíve hamisságot forral, hogy istentelenséget cselekedjék, és szóljon az Úr ellen tévelygést, hogy az éhező lelkét éhen hagyja, és a szomjazó italát elvegye. Zsolt. 10,4.5.6.14,1.[7]A csalárdnak eszközei csalárdok, ő álnokságot tervel, hogy elveszesse az alázatosokat hazug beszéddel, ha a szegény igazat szólna is. Zsolt. 11,2.3.17,9-11.36,2-4.37,12.14.[8]**De a nemes nemes dolgokat tervel, és a nemes dolgokban meg is marad. rész 9,5.Abd. 1,17.Jóel 2,32.**[9]Ti gondtalan asszonyok, keljetek fel, halljátok szavam`,

és ti elbizakodott leányzók, vegyétek füleitekbe beszédem`! Ámós 6,1.4,1.Ésa. 3,17-28.[10]Kevés idő multán megháborodtok ti elbizakodottak, mert elvész a szüret, és gyümölcsszedés sem lesz. 3Móz. 25,49-53.Jer. 34,8-10.[11]Reszkessetek, ti gondtalanok, rettenjetek meg, ti elbizakodottak; vetkezzetek mezítelenre és övezzétek fel ágyékaitokat gyászruhával. Ezék. 18,5-9.Mát. 25,36.Jak. 2,15-16.[12]Gyászolják az emlőket, a szép mezőket, a termő szőlőtőket. rész 52,12.Zsolt. 37,6.Ésa. 8,21.22.9,2.[13]Népemnek földét tüske, tövis verte fel, és az örvendő városnak minden öröm-házait;

Ugyanúgy folytatódik

[14]A paloták elhagyatvák, a város zaja elnémult, torony és bástya barlangokká lettek örökre, hol a vadszamár kedvére él, a nyájak meg legelnek.
[15]Míglen kiöntetik reánk a lélek a magasból, és lészen a puszta termőfölddé, és a termőföld erdőnek tartatik; rész 29,17.41,18.43,19.44,3.Jóel 2,28-30.Luk. 24,49.Csel. 1,8.
[16]És lakozik a pusztában jogosság, és igazság fog ülni a termőföldön; Zsolt. 85,12.
[17]És lesz az igazság műve békesség, és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké. Nehem. 13,14.Zsolt. 106,4.
[18]Népem békesség hajlékában lakozik, biztonság sátraiban, gondtalan nyugalomban. rész 33,7.52,7.54,13.
[19]De jégeső hull és megdől az erdő, és a város elsülyedve elsülyed! rész 10,18.19.33.34.28,2.
[20]Oh boldogok ti, a kik minden vizek mellett vettek, és szabadon eresztitek a barmok és szamarak lábait! 5Móz. 31,8.Siral. 3,44.

Lear'ről https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-031-18519-9_5#chapter-info

Ézs 33

További ellentétek

[1]Jaj néked pusztító és el nem pusztított, te csalárd, a kit még meg nem csaltak! Ha bevégzed a pusztítást, el fogsz pusztíttatni; ha készen leszel csalárdságoddal, téged fognak megcsalni. Hab. 2,8.Náh. 3,1.[2]Uram, könyörülj rajtunk! Téged várunk; légy karjuk reggelenként, és szabadítónk a szorongatásnak idején! rész 58,4.Zsolt. 7,15.Jób 15,35.[3]Egy zendülő szózattól elfutnak a népek; ha te felemelkedel, elszélednek a népségek. Dán. 10,6.Jel. 1,10.Zsolt. 68,1.2.3.[4]És elpusztítják zsákmánytokat sáska pusztításával, szöcske-ugrással ugrálnak reá. vers 5.Jób 8,14.15.[5]Felmagasztaltatott az Úr, mert magasságban lakozik, betölté Siont ítélettel és igazsággal. rész 1,27.[6]És békés lesz a te időd, gazdag boldogságban, bölcseségben és tudományban; az Úr félelme lesz kincse. rész 9,7.11,1.2.[7]Ímé, erőseik ott künn kiáltanak, a békesség követei keservesen sírnak. rész 5,30.Ámós 5,18.[8]Puszták az ösvények, megszünt az úton járó; megszegte a frigyet, lenézte a városokat, nem gondolt az emberrel! Bir. 5,8.Ésa. 10,9.36,19.2Kir. 18,14-16.[9]Sírt, meghervadt a föld, a Libánon megszégyenült, ellankadt; olyan lett Sáron, mint egy puszta, és lombtalan Básán és Karmel. rész 24,4.7.[10]Most fölkelek, így szól az Úr, most föltámadok, most fölemelkedem! Zsolt. 104,27.**[11]Fogantok szalmát, szültök polyvát, dühötök tűz, megemészt titeket. rész 26,18.59,4.**[12]**A népek égetett mészszé lesznek, levágott tövisekké; tűzben hamvadnak el. Ámós 2,1.**[13]Halljátok meg távol valók, a mit cselekedtem, és tudjátok meg közel valók az én hatalmamat! Zsolt. 78,4.[14]Megrettentek a bűnösök Sionban, félelem fogja el a gazokat: ki lakhatik közülünk megemésztő tűzzel, ki lakhatik közülünk örök hőséggel? rész 31,9.Zsid. 12,29.5Móz. 4,24.9,3.[15]A ki igazságban jár és egyenesen beszél, a ki megveti a zsarolt nyereséget, a ki kezeit rázván, nem vesz ajándékot, a ki fülét bedugja, hogy véres tervet ne halljon, és szemeit befogja, hogy gonoszt ne lásson: Eféz. 6,13-17.1Thess. 5,8.**[16]Az magasságban lakozik, kőszálak csúcsa a bástyája,** kenyerét megkapja, vize el nem fogy. Zsolt. 18,34.30,8.[17]A királyt ékességében látják szemeid; látnak széles országot. rész 32,1-5.[18]Szíved elgondolja a mult félelmét: hol az író, hol a mérlegelő, hol

a tornyok összeírója? Róm. 11,26.Ésa. 57,13.[19]A gőgös népet nem látod, a homályos, érthetetlen ajkú népet, dadogó nyelve meg nem érthető.[20]Lássad Siont, ünnepeinknek városát, szemeid nézzék Jeruzsálemet, mint nyugalom hajlékát, mint sátort, mely nem vándorol, melynek szegei soha ki nem húzatnak, s kötelei soha el nem szakadnak; rész 45,7.58,8.10.59,9.[21]Sőt az Úr, a dicsőséges lesz ott nékünk folyók és széles vizek gyanánt, a melyekbe nem jő evezős hajó, **és nehéz gálya rajtok át nem megy. rész 28,1.[22]Mert az Úr a mi bíránk, az Úr a mi vezérünk, az Úr a mi királyunk, Ő tart meg minket!**[23]Megtágultak köteleid, árbóczfájok alapját nem tartják erősen, vitorlát nem feszítenek: akkor sok rablott prédát osztanak, még a sánták is zsákmányt vetnek. rész 11,12.43,6.49,18.22.66,12.[24]És nem mondja a lakos: beteg vagyok! a nép, a mely benne lakozik, bűnbocsánatot nyer. rész 6,10.Zsolt. 103,3.Márk 2,9.Mát. 8,17.

Ézs 34

ISZONYATOSAN NEGATÍV KÉPEK A PUSZTULÁSRÓL

[1]Jőjjetek népek és halljátok, nemzetségek figyeljetek, hallja a föld és teljessége, e föld kereksége és minden szülöttei. 1Móz. 37,25.Jóel 4,8.Zsolt. 72,15.Ezék. 27,22.[2]Mert haragszik az Úr minden népekre, és megbúsult minden ő seregökre; megátkozá, halálra adta őket. 5Móz. 32,22.[3]Megöltjeik **temetetlen maradnak**, **hulláik bűze felszáll, és hegyek olvadnak meg vérök miatt. rész 14,19.**[4]Elporhad az ég minden serege, és **az ég mint írás egybehajtatik**, és minden serege lehull, miként lehull a szőlő levele és a fügefáról a hervadó lomb. rész 10,22.Zsolt. 104,2.102,27.Jóel 2,30.2Pét. 3,12.Ésa. 13,10.Mát. 24,29.[5]Mert megrészegült fegyverem az égben, és ímé leszáll Edomra, átkom népére, ítéletre. Malak. 1,2.3.5Móz. 32,42.[6]Az Úr fegyvere telve vérrel, megrakva kövérrel, bárányoknak és bakoknak vérével, a kosoknak vesekövérével; mert áldozatja lesz az Úrnak Boczrában, és nagy öldöklés Edom földén. Jer. 46,10.50,27.51,40.Ezék. 39,17-19.Jel. 19,17.18.[7]Elhullnak a bivalyok is velök, és a tulkok a bikákkal, és **megrészegedik földük vértől**, és poruk borítva lesz kövérrel. Jób 14,1.Zsolt. 95,5.6.103,15.1Pét. 1,24.25.Jak. 1,10.11.[8]Mert bosszúállás napja ez az Úrnak, a megfizetés esztendeje Sionnak ügyéért. Abd. 1,10-14.[9]És változnak patakjai szurokká, és pora kénkővé, és lészen földe égő szurokká. Jer. 49,18.[10]Éjjel és nappal el nem alszik, örökre fölgomolyog füstje, **nemzetségről nemzetségre pusztán marad**, soha örökké senki át nem megy rajta; Sof. 2,14.[11]És örökségül bírándja azt ökörbika, sündisznó; és gém és holló lakja azt, és fölvonják rá a pusztaság mérőkötelét és a semmiségnek köveit. rész 66,12.Ezék. 34,12-16.Ján. 10,11.1Móz. 33,13.4Móz. 11,12.[12]Nemesei nem választanak többé királyt, és minden fejedelmei semmivé lesznek. Jób 26,10-13.38,5-10.Péld. 30,4.[13]És fölveri palotáit tövis, csalán és bogács a bástyáit, és lesz sakálok hajléka és struczok udvara. rész 13,21.22.[14]És **találkozik vadmacska a vadebbel,** és a kisértet társára talál, csak ott nyugszik meg az ***éji boszorkány*** és ott lel nyughelyet magának. Jel. 21,3.4.23.22,5.[15]Oda rak fészket a bagoly és tojik és ül tojáson és költ árnyékában, csak ott gyűlnek együvé a sasok! Zak. 14,7.[16]**Keressétek meg majd az Úr könyvében, és olvassátok: ezeknek egy hijjok sem lesz, egyik a másiktól el nem marad;** mert az Ő szája parancsolta, és az Ő lelke gyűjté össze őket! rész 41,26.[17]Ő vetett sorsot köztök, és keze osztá ki azt nékik mérőkötéllel; örökre bírni fogják azt, nemzetségről nemzetségre lakoznak abban. Malak. 1,3.4.

Ézs 35

ELLENTÉTES AZ ELŐZŐ FEJEZETTEL

[1]Örvend a puszta és a kietlen hely, örül a pusztaság és virul mint őszike. Csel. 17,29.Zsolt. 89,7.Jer. 51,15-19.[2]Virulva virul és örvend ujjongva, a Libánon dicsősége adatott néki, Karmel és Sáron ékessége; meglátják ők az Úrnak dicsőségét, Istenünk ékességét. rész 40,5.9.60,1.[3]Erősítsétek a lankadt kezeket, és szilárdítsátok a tántorgó térdeket. Jób 4,4.12,12.[4]Mondjátok a remegő szívűeknek: legyetek erősek, ne féljetek! Ímé, Istenetek

bosszúra jő, az Isten, a ki megfizet, Ő jő, és megszabadít titeket! rész 40,10.59,20.[5]Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyittatnak, Mát. 11,5.[6]Akkor ugrándoz, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve, **mert a pusztában víz fakad, és patakok a kietlenben.** rész 43,19.48,21.49,10.11.**[7]És tóvá lesz a délibáb, és a szomjú föld vizek forrásivá;** a sakálok lakhelyén, a hol feküsznek, fű, nád és káka terem. rész 49,10.[8]És lesz ott ösvény és út, és szentség útának hívatik: tisztátalan nem megy át rajta; hisz csak az övék az; a ki ez úton jár, még a bolond se téved el; rész 49,11.62,10.52,2.11.Ezék. 44,9.Ésa. 42,16.**[9]Nem lesz ott oroszlán, és a kegyetlen vad nem jő fel reá, nem is található ott, hanem a megváltottak járnak rajta!** rész 11,6.7.65,25.[10]Hisz az Úr megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejökön, vígasságot és örömöt találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj. rész 51,11.Zsolt. 126,1.2.

Ézs 36

[1]És lőn Ezékiás király tizennegyedik esztendejében, feljöve Szanhérib assir király Júdának minden erős városai ellen, és azokat megvevé. 2Kir. 18,13.20,19.[2]És elküldé Assiria királya Rabsakét Lákisból Jeruzsálembe, Ezékiás királyhoz nagy sereggel, ki is megállt a felső tó folyásánál, a ruhamosók mezejének útján. Zsolt. 68,10.Mát. 11,28.[3]És kijöve hozzá Eljákim a Hilkiás fia az udvarnagy, és Sebna az íródeák, és Jóák Asáfnak fia az emlékíró. rész 65,15.

A kincstárnok gyalázkodó szavai

[4]És mondá nékik **Rabsaké:** Mondjátok meg kérlek Ezékiásnak, így szól a nagy király, Assiria királya: Micsoda bizodalom ez, melyre támaszkodol? Zsolt. 103,5.2Sám. 1,23.[5]Azt mondom, hogy csak szóbeszéd az, hogy ész és erő van nálatok a háborúhoz; no hát kiben bízol, hogy ellenem feltámadál? Jób 40,2.[6]Ímé te e megtört nádszálban bízol, Égyiptomban, melyre a ki támaszkodik, tenyerébe megy és átfúrja azt; ilyen a Faraó, Égyiptomnak királya, minden benne bízóknak. Ezék. 29,7.[7]És ha azt mondod nékem: az Úrban, a mi Istenünkben bízunk: vajjon nem Ő-é az, a kinek magaslatait és oltárait elrontotta Ezékiás, és ezt mondá Júdának és Jeruzsálemnek: Ez előtt az oltár előtt hajoljatok meg. 2Kir. 18,4.[8]Most azért harczolj meg, kérlek, az én urammal, az assir királylyal, és adok néked két ezer lovat, ha ugyan tudsz lovagokat ültetni reájok.[9]Miképen állasz ellene egyetlen helytartónak is, a ki legkisebb az uram szolgái közt? De hisz Égyiptomban van bizalmad, a szekerekért és lovagokért. rész 65,21.22.[10]És most talán az Úr nélkül jöttem én e földre, hogy elpusztítsam azt? Az Úr mondá nékem: Menj a földre, és pusztítsd el azt! 5Móz. 12,17.18.14,23.[11]És mondá Eljákim és Sebna és Jóák Rabsakénak: Szólj, kérünk, szolgáidhoz arám nyelven, mert értjük azt, és ne zsidóul szólj hozzánk, e kőfalon levő nép füle hallatára. rész 11,12.49,22.40,3.57,14.[12]És mondá Rabsaké: Avagy a te uradhoz, vagy te hozzád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? és nem az emberekhez-é, a kik ülnek a kőfalon, hogy egyék ganéjokat és igyák vizeletöket veletek együtt?! 5Móz. 7,6.2Krón. 20,7.Jak. 2,23.[13]És odaálla Rabsaké, és kiálta felszóval zsidóul, és mondá: Halljátok a nagy királynak, Assiria királyának beszédit! rész 4,2.Jer. 30,14.Ésa. 49,14.[14]Ezt mondja a király: Meg ne csaljon benneteket Ezékiás, mert nem szabadíthat meg titeket. rész 34,5-8.Ezék. 35,6-8.[15]És ne biztasson titeket Ezékiás az Úrral, mondván: Kétségtelen megszabadít az Úr minket, nem adatik e város az assiriai király kezébe! rész 60,12.2Móz. 23,22.[16]Ezékiásra ne hallgassatok, mert azt mondja Assiria királya: Tegyetek velem szövetséget és jőjjetek ki hozzám, és akkor kiki ehetik szőlőjéből és az ő olajfájáról, és ihatja kútjának vizét.1Kir. 4,25.Mik. 4,4.[17]Míg eljövök és elviszlek titeket oly földre, minő a ti földetek, gabona és must földére, kenyér és szőlő földére. rész 61,2.[18]Rá ne szedjen titeket Ezékiás, mondván: Az Úr megszabadít minket! Avagy megszabadították-é a népek istenei, kiki az ő földét Assiria királyának kezéből? Zsolt. 22,7.Jób 25,6.**[19]Hol vannak** Hamáth és **Arphádnak istenei?** hol Sefarvaimnak istenei? talán bizony megmentették Samariát kezemből? rész 10,9.10.[20]Kicsoda e földek minden istenei között, a ki megszabadította volna földét kezemből, hogy az Úr megszabadítsa Jeruzsálemet az én kezemből? Jer. 15,7.[21]Ők pedig

hallgatának, és egy szót sem feleltek, mert a király parancsolá így, mondván: Ne feleljetek néki![22]Akkor elmenének Eljákim a Hilkiás fia az udvarnagy, és Sebna az íródeák, és Jóák Asáf fia az emlékíró, Ezékiáshoz meghasogatott ruhákban, és hírül adák néki a Rabsaké beszédeit. rész 35,7.30,25.44,3.4.Zsolt. 107,35.

Ézs 37

[1]És lőn, hogy meghallá Ezékiás, a király, meghasogatá ruháit, gyászba öltözött, és bement az Úr házába. 4Móz. 14,11-22.Eféz. 4,30.[2]És elküldé Eljákimot az udvarnagyot, és Sebnát az íródeákot, és a papoknak gyászruhába öltözött véneit Ésaiáshoz, Ámós fiához, a prófétához. 2Móz. 14,29.30.Zsolt. 77,21.78,52.80,2.[3]Kik mondának néki: Így szól Ezékiás: nyomornak, büntetésnek és káromlásnak napja e nap, mert szülésig jutottak a fiak, és erő nincs a szüléshez! Hós. 13,13.[4]Talán meghallja az Úr, a te Istened, a Rabsaké beszédeit, a kit elküldött az ő ura, az assiriai király, hogy **káromolja az élő Istent, és szidalmazza azon beszédekkel, a melyeket hallott az Úr, a te Istened; és te könyörögj a maradékért, a mely megvan! rész 1,8.9.**[5]Így menének el Ezékiás király szolgái Ésaiáshoz. Agge. 2,5.Zsolt. 143,10.[6]És monda nékik Ésaiás: Így szóljatok uratoknak: ezt mondja az Úr: Ne félj a beszédektől, a melyeket hallottál, a melyekkel szidalmaztak engem az assiriai király szolgái. rész 42,17.[7]Ímé, én oly lelket adok beléje, hogy hírt hallván, térjen vissza földére, és elejtem őt fegyver által az ő földében! Mik. 7,10.Zak. 10,5.Ésa. 10,6.[8]Rabsaké pedig visszatérvén, találá az assiriai királyt Libna ellen harczolni, mivel hallotta volt, hogy Lákistól elindult. rész 48,7.[9]És meghallván Tirháka, Kús királya felől e hírt: eljött, hogy ellened harczoljon; ezt meghallván, követeket külde Ezékiáshoz, mondván: rész 48,6.43,10.12.[10]Így szóljatok Ezékiáshoz, Júda királyához: Meg ne csaljon Istened, a kiben bízol, mondván: nem adatik Jeruzsálem az assiriai király kezébe![11]Hiszen te hallottad, mit műveltek Assiria királyai minden országokkal, eltörölvén azokat, és te megszabadulnál? Zsolt. 115,4-8.[12]Hát megszabadíták-é azokat a népek istenei, a melyeket eleim elpusztítának? Gózánt, Háránt, Resefet és Telassárban Eden fiait? Mát. 12,17-21.3,16.17.[13]Hol van Hamáth királya és Arphádnak királya, Sefarvaim városának királya, Héna és Ivva?[14]**És elvevé Ezékiás a levelet a követek kezéből, és olvasá azt,** és felmenvén az Úr házába, kiterjeszté Ezékiás azt az Úr előtt. rész 69,1.50,4.[15]**És könyörge Ezékiás az Úrhoz, mondván: rész 51,5.**

Ezékiás imádsága

[16]Seregeknek Ura, Izráel Istene, ki a Kerubokon ülsz! Te, csak Te vagy a föld minden országainak Istene, Te teremtéd a mennyet és a földet. 2Móz. 25,18-22.Zsolt. 18,11.104,4.80,2.[17]Hajtsd ide Uram füledet és halljad, nyisd meg Uram szemeidet és lássad! Halld meg Szanhéribnek minden beszédit, a melyeket izent az élő Isten káromlására! Zsolt. 86,1.5,2.3,4.[18]Bizony, Uram, Assiria királyai elpusztítottak minden országokat és azoknak földjét, Luk. 4,48.Ésa. 47,5.49,9.[19]És isteneiket tűzbe veték, mert nem istenek voltak, hanem emberi kéznek csinálmánya, fa és kő; így veszthették el azokat. rész 18,11.[20]És most Uram, mi Istenünk! szabadíts meg minket az ő kezéből, hogy megtudják a föld minden országai, hogy Te vagy, Uram, Isten egyedül. Zsolt. 73,25.26.[21]És küldé Ésaiás, Ámós fia Ezékiáshoz, mondván: Így szól az Úr, Izráel Istene: mivel hozzám könyörögtél Szanhérib miatt, Assiria királya miatt: Zsolt. 96,1.33,3.40,4.98,1.144,9.149,1.[22]Ez a beszéd, a melyet az Úr felőle szól: Megútál téged, gúnyt űz belőled Sionnak szűz leánya, fejét rázza utánad Jeruzsálem leánya; Zsolt. 97,1.[23]Kit káromoltál és szidalmazál, és ki ellen emeltél szót, hogy oly magasra látsz? Izráel Szentje ellen! 4Móz. 14,22.[24]Szolgáid által megkáromlád az Urat, és ezt mondád: Temérdek szekeremmel fölmentem e hegyek magaslatára, a Libánon csúcsára, és kivágom magas czédrusait, válogatott cziprusait, és behatolok végső magaslatába és kertjének erdejébe! rész 59,16.Zsolt. 35,1.2.3.2Móz. 15,3.[25]Én ástam és vizet ittam, és kiszáraztom lábam talpával Égyiptom minden folyóit. rész 57,7.3Móz. 11,7.[26]Hát nem

hallottad-é, hogy régtől fogva én tevém ezt, az őskor napjaiban elvégzém ezt, és most előhozám, hogy puszta kőrakássá tégy erős városokat?! Zsolt. 18,9.5Móz. 32,22.Ezék. 38,18.[27]És lakóik elájultak és megrendültek és megszégyenültek, és lőnek mint a mező füve és gyönge zöldség, és mint a virág a háztetőn, mint szárba nem indult vetés! Zsolt. 37,2.90,5.92,3.Ésa. 40,6.7.Zsolt. 129,6.[28]Ülésedet, kimentedet, bejöttödet tudom, és ellenem való haragodat. Jer. 50,29.[29]Ellenem való haragodért, és mert kevélységed fülembe jutott, vetem orrodba horgomat és szádba zabolámat, és visszaviszlek az úton, a melyen jövél! rész 17,6.[30]S ez legyen jelül néked: ez évben ugartermést esztek és a másik évben sarjut, és a harmadik évben vessetek, arassatok és szőlőt ültessetek, és egyétek gyümölcsét. Ezék. 12,2.5Móz. 32,28.[31]Júda házának maradványa pedig, a mely megszabadult, ismét gyökeret ver alul, és gyümölcsöt terem felül. rész 6,9.5Móz. 4,32-36.29,3.4.Zsolt. 78,1.Zsolt. 105,1.Zsolt. 106,1.Zsolt. 114,1.[32]Mert Jeruzsálemből megy ki a maradék és a maradvány Sion hegyéről; a seregek Urának buzgó szerelme művelendi ezt! rész 9,5.Abd. 1,17.Jóel 2,32.[33]Azért így szól az Úr Assiria királyáról: Nem jő be e városba, nyilat sem lő reá, és nem szállja meg paizszsal azt, és töltést sem készít ellene. rész 66,4.5,14.50,2.Péld. 1,24.[34]Az úton, a melyen jött, visszatér, de e városba be nem jő, azt mondja az Úr. vers 19.25.[35]És megoltalmazom e várost, hogy megtartsam azt én magamért és szolgámért, Dávidért![36]Akkor kijött az Úrnak angyala, és levágott az assir táborban száznyolczvanötezeret, és midőn reggel az emberek felköltek, ímé azok mindnyájan holt hullák valának! rész 10,16.[37]Elindula azért és ment és visszatért Szanhérib, az assiriai király, és lakozék Ninivében. Jer. 4,2.[38]És lőn, hogy mikor imádkozék, Nisróknak, az ő istenének templomában, fiai: Adramélek és Saréser levágák őt karddal; és ezek Ararát földére menekülvén, fia, Esárhaddon uralkodék helyette. 2Móz. 14,29.Zsolt. 66,12.124,4.5.Dán. 3,19-27.

Ézs 38

[1]Azon napokban halálos betegségbe esék Ezékiás, és eljött hozzá Ésaiás Ámós fia, a próféta, és mondá néki: Ezt mondja az Úr: rendeld el házadat, mert meghalsz és meg nem gyógyulsz! rész 66,7.8.9.[2]**És Ezékiás arczczal a falnak fordulván, könyörge az Úrnak, 2Móz. 19,5.5Móz. 7,6.8.**[3]És monda: **Oh Uram, emlékezzél meg arról, hogy én előtted jártam, igazságban és egész szívvel, és hogy a mi jó előtted, azt műveltem! és sírt Ezékiás keservesen. Nehem. 13,14.Zsolt. 106,4.**[4]És lőn az Úr beszéde **Ésaiáshoz,** mondván: Ámós 9,14.Mik. 6,14.15.5Móz. 28,30.

ÚR ÜZENETE ÉZÉKIÁSHOZ ÉZSAIÁS ÁLTAL

[5]Menj el, és mondd Ezékiásnak: így szól az Úr, Dávidnak, atyádnak Istene: Hallottam imádságodat, láttam könyeidet, ímé, még napjaidhoz tizenöt esztendőt adok. vers 20.rész 61,3.[6]És az assiriai király kezéből megszabadítlak téged és e várost; megoltalmazom e várost! rész 42,18.19.[7]Ez legyen jel néked az Úrtól, hogy teljesíti azt az Úr, a mit mondott: rész 41,22.25.[8]Ímé, visszatérítem az árnyékot, azokon a fokokon, a melyeken az Akház napóráján a nap már átvonult, tíz fokkal; és visszatért az árnyék tíz fokkal azokon a fokokon, a melyeken már átvonult. rész 41,4.42,1.41,27.

EZÉKIÁS GYÖNYÖRŰ HÁLA-VALLOMÁSA

[9]Ezékiásnak, Júda királyának följegyzése, mikor megbetegedett, és betegségéből fölgyógyult. 1Kir. 8,27.Mát. 5,34.35.Csel. 7,49.17,24.Jel. 21,22.[10]Én azt mondám: hát napjaimnak nyugalmában kell alászállanom a sír kapuihoz, megfosztva többi éveimtől! rész 41,26.27.[11]Mondám: nem látom az Urat, az Urat az élők földében, nem szemlélek embert többé a nyugalom lakói közt. Zsolt. 27,13.52,7.116,9.Jób 28,3.[12]Porsátorom lerontatik, és elmegy tőlem, mint a pásztor hajléka! **Összehajtám, mint a takács, életemet; hiszen levágott a fonalról engem; reggeltől estig végzesz velem! Jób 7,6.9,25.1Móz. 47,9.2Kor. 5,4.2Pét. 1,12.13.**[13]Reggelig nyugton vártam; mint oroszlán, úgy törte össze minden csontjaimat; reggeltől estig végzesz velem! rész 55,9.5,19.28,15.[14]**Mint a fecske és a daru, sipogtam,**

nyögtem mint a galamb, szemeim a magasságba meredtek: Uram! erőszak rajtam, szabadíts meg! 2Móz. 14,22-29.Józs. 3,16.**[15]Mit mondjak? hogy szólott nékem és Ő azt meg is cselekedé! Nyugton élem le éveimet lelkem keserűsége után!** 2Móz. 15,2-10.**[16]Oh Uram! ezek által él minden! és ezekben van teljességgel lelkem élete. Te meggyógyítasz és éltetsz engemet!** Zsolt. 104,27.**[17]Ímé, áldásul volt nékem a nagy keserűség, és Te szeretettel kivontad lelkemet a pusztulásnak verméből, mert hátad mögé vetetted minden bűneimet!** Zsolt. 109,14.15.Jer. 16,17.Zsolt. 90,8.Hós. 7,2.**[18]Mert nem a sír dicsőít Téged, és nem a halál magasztal Téged, hűségedre nem a sírverembe szállók várnak!** Zsolt. 6,6.30,10.88,11.12.13.**[19]Ki él, ki él, csak az dicsőít Téged, mint ma én! Az atya a fiaknak hirdeti hűségedet!** Zsolt. 78,4.**[20]Az Úr szabadított meg engemet; azért énekeljük énekimet éltünk minden napjaiban az Úrnak házában!** rész 60,4.16.[21]Akkor mondá Ésaiás, hogy vegyenek egy fügekalácsot, és dörzsöljék rá a fekélyre, hogy meggyógyuljon. rész 49,15.[22]És mondá Ezékiás: Mi lesz a jele, hogy fölmegyek az Úr házába? Jób 21,24.Péld. 15,30.Zsolt. 22,16.32,4.

Ézs 39

[1]Abban az időben levelet és ajándékot küldött a babilóniai király, Meródák Baladán, Baladán fia, **Ezékiás királyhoz, mert hallotta, hogy beteg volt és meggyógyult**. Ezék. 36,22.23.Ésa. 48,9.11.Zsolt. 115,1.2.5Móz. 32,26.27.[2]És örvende rajtok Ezékiás, és megmutatá nékik tárházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszereket, a drága kenetet, s egész fegyvertárát, és mindent, a mi kincsei közt található volt. Semmi nem volt, a mit meg nem mutatott volna nékik Ezékiás házában és egész birodalmában.[3]És eljött Ésaiás, a próféta, Ezékiás királyhoz, és monda néki:
ÉZSAIÁS
Mit szólának ez emberek, és honnan jöttek te hozzád?
EZÉKIÁS
Messze földről jöttek hozzám, Bábelből. Róm. 3,4.Ésa. 51,2.
ÉZSAIÁS
[4]Mit látának házadban?
EZÉKIÁS
Mindent láttak, a mi csak házamban van, semmi nincs, a mit meg nem mutattam volna nékik kincseim közül. Dán. 3,4-7.31.Ésa. 40,4.59,19.60,2.
[5]És monda ÉSAIÁS Ezékiásnak: Halld a seregek Urának beszédét: rész 41,8.[6]Ímé napok jőnek, és elvitetik, valami házadban van, és a mit csak e mai napig gyűjtöttek eleid, Bábelbe; nem marad semmi meg, ezt mondja az Úr! rész 43,5.6.Jer. 30,10.[7]És fiaid közül, a kik tőled származnak, a kiket te nemzesz, el fognak hurczolni, és lesznek komornyikok Bábel királyának palotájában. rész 35,7.Jóel 2,28.Ezék. 34,26.Malak. 3,10.Ján. 7,38.[8]Akkor monda EZÉKIÁS Ésaiásnak: Jóságos az Úrnak beszéde, a melyet te szóltál! és monda: Csak napjaimban legyen béke és állandóság! rész 65,17.

Ézs 40

(A vigasztalás hangja – Deutero-Ézsaiás kezdődik)

[1]Vígasztaljátok, vígasztaljátok népemet, így szól Istenetek! Jel. 13,16.[2]Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek néki, hogy vége van nyomorúságának, hogy bűne megbocsáttatott; hiszen kétszeresen sujtotta őt az Úr keze minden bűneiért. rész 41,4.Jel. 1,8-17.[3]Egy **szó** kiált: **A pusztában készítsétek az Úrnak útát, ösvényt egyengessetek a kietlenben a mi Istenünknek!** Mát. 3,3.**[4]Minden völgy fölemelkedjék, minden hegy és halom alászálljon, és legyen az egyenetlen egyenessé és a bérczek rónává.** rész 41,27.5Móz. 4,35.39.1Kir. 8,32.60.**[5]És megjelenik az Úr dicsősége, és minden test látni fogja azt; mert az Úr szája szólt.** rész 52,10.Luk. 3,6.**[6]Szózat szól**: Kiálts! és monda: Mit kiáltsak? **Minden test fű, és minden szépsége, mint a mező virága![7]Megszáradt a fű, elhullt a virág, ha az Úrnak szele**

fuvallt reá; bizony fű a nép. Jób 14,1.Zsolt. 95,5.6.103,15.1Pét. 1,24.25.Jak. 1,10.11.[8]**Megszáradt a fű, elhullt a virág; de Istenünk beszéde mindörökre megmarad!** Jer. 10,3.4.[9]Magas hegyre menj fel, örömmondó Sion! **emeld föl szódat magasan, örömmondó Jeruzsálem! emeld föl, ne félj! mondjad Júda városinak: Ímhol Istenetek!** Ezék. 3,17.[10]**Ímé, az Úr Isten jő hatalommal, és karja uralkodik!** Ímé, jutalma vele jő, és megfizetése Ő előtte. Zak. 9,9.Mát. 21,5.Ésa. 62,2.[11]**Mint pásztor, nyáját úgy legelteti, karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatósokat szelíden vezeti.** rész 66,12.Ezék. 34,12-16.Ján. 10,11.1Móz. 33,13.4Móz. 11,12.

Jóbi kérdések, szenvedélyes, mint a Magnificat

[12]**Ki mérte** meg markával a vizeket, és ki mértéklé az egeket arasszal, a föld porát ki foglalá mérczébe, és a hegyeket ki tette körtefontra, és a halmokat a mérlegserpenyőbe? Jób 26,10-13.38,5-10.Péld. 30,4.[13]**Kicsoda igazgatta** az Úr lelkét, és ki oktatta Őt, mint tanácsosa? Róm. 11,34.Jób 11,7.28,12.21-28.1Kor. 2,16.[14]**Kivel tanácskozott,** hogy felvilágosítsa Őt, és tanítsa Őt igazság ösvényére, és tanítsa ismeretre, és oktassa Őt az értelem útára?[15]**Ím a népek, mint egy csöpp a vederben, és mint egy porszem a mérlegserpenyőben, olyanoknak tekintetnek; ímé a szigeteket mint kis port emeli föl!**[16]És a Libánon nem elég a tűzre, és vada sem elég az áldozatra. rész 66,1.Zsolt. 50,8.[17]Minden népek semmik Ő előtte, a semmiségnél és üresség nél alábbvalóknak tartja. vers 15.Dán. 4,32.Jer. 16,16.[18]**És kihez hasonlítjátok az Istent, és minő képet készítetek Ő róla?** Csel. 17,29.Zsolt. 89,7.Jer. 51,15-19.[19]A bálványt a mester megönti, és az ötvös megaranyozza azt, és olvaszt ezüst lánczot reá;[20]A ki szegény ily áldozatra, oly fát választ, a mely meg nem rothad; okos mestert keres, hogy oly bálványt állítson, a mely nem ingadoz. Jer. 10,3-5.[21]**Hát nem tudjátok és nem hallottátok-é, hát nem hirdettetett néktek eleitől fogva, hát nem értettétek-é meg a föld fundamentomait?** rész 26,8-24.[22]**Ki ül a föld kereksége fölött, a melynek lakói mint sáskák előtte, ki az egeket kiterjeszti mint egy kárpitot, és kifeszíti, mint a sátort, lakásra;** Zsolt. 104,2.113,5.6.Zak. 12,1.[23]Ki a fejedelmeket semmivé teszi, és a föld bíráit hiábavalókká változtatja; Jób 12,17.24.Dán. 2,21.[24]Még alig plántáltattak, még alig vetteténk el, alig vert gyökeret a földben törzsük, és **Ő csak rájok fuvall, és kiszáradnak és őket, mint polyvát, forgószél ragadja el:** vers 7.8.Jób 8,16-18.[25]**Kihez hasonlíttok hát engem,** hogy hasonló volnék? szól a **Szent.** 2Krón. 22,23.Jób 12,10.[26]Emeljétek föl a magasba szemeiteket, és lássátok meg, **ki teremté azokat**? Ő, a ki kihozza seregöket szám szerint, mindnyáját nevén szólítja; nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjok sincsen. 1Móz. 1,3-18.Zsolt. 147,4.5.Jób 38,31-37.[27]Miért mondod Jákób és szólsz ekként Izráel: Elrejtetett az én útam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem?! rész 27,8.9.49,14-16.Jób 27,2.[28]Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, **hogy örökkévaló Isten az Úr, a ki teremté a föld határait? nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsesége!** Zsolt. 90,2.Róm. 11,33.34.[29]**Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja.** Zsolt. 68,10.Mát. 11,28.[30]**Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is;**[31]**De a kik az Úrban bíznak, erejök megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!** Zsolt. 103,5.2Sám. 1,23.

CSODÁLATOS, GYÖNYÖRŰ FEJEZET – ISTEN HIMNUSZ

Ézs 41

[1]Hallgassatok reám, ti szigetek, és a népek vegyenek új erőt, közelgjenek, majd szóljanak, együtt hadd szálljunk perbe! Jób 40,2.[2]**Ki támasztá fel** azt keletről, a kit igazságban hív az ő lábához? A népeket kezébe adja és királyok felett uralkodóvá teszi, kardjával mint port szórja szét, mint repülő polyvát kézíve által! rész 44,28.45,1-7.46,11.Ezsdr. 1,2.7.Jób 41,19-21.Zsolt. 18,43.[3]Kergeti őket, békességgel vonul az úton, a melyen lábaival nem járt.[4]**Ki tette** és vitte végbe ezt? **JÓB LEGVÉGE – AZ ÚR A FORGÓSZÉLBŐL** A ki elhívja eleitől fogva a nemzetségeket: **én, az Úr, az első és utolsókkal is az vagyok én!**[5]**Látták a szigetek és**

megrémülének, a földnek végei reszkettek, közelegtek és egybegyűltek. Zsolt. 33,6.[6]Kiki társát segíti, és barátjának ezt mondja: Légy erős! rész 44,28.52,3.[7]És bátorítja a mester az ötvöst, és a kalapácscsal simító azt, a ki az ülőt veri; így szól a forrasztásról: jó az, és megerősíti szegekkel, hogy meg ne mozduljon. rész 43,3.60,6.18,7.19,18.21.Sof. 3,9.10.[8]**De te Izráel, én szolgám, Jákób, a kit én elválasztottam, Ábrahámnak, az én barátomnak magva;** 5Móz. 7,6.2Krón. 20,7.Jak. 2,23.[9]Te, a kit én a föld utolsó részéről hoztalak és véghatárairól elhívtalak, és ezt mondám néked: Szolgám vagy te, elválasztottalak és meg nem útállak:[10]**Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbjával támogatlak**. Konfirmációs igém 1967 [11]Ímé, megszégyenülnek és meggyaláztatnak, a kik fölgerjednek ellened, semmivé lesznek és elvesznek, a kik veled perlekednek. rész 60,12.2Móz. 23,22.[12]Keresed őket és meg nem találod a veled versengőket; megsemmisülnek teljesen, a kik téged háborgatnak. Jób 7,10.8,18.Zsolt. 103,16.[13]**Mivel én vagyok Urad, Istened, a ki jobbkezedet fogom, és a ki ezt mondom néked: Ne félj, én megsegítelek!** rész 46,1.7.[14]Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izráel, én megsegítlek, szól az Úr, a te megváltód, Izráelnek Szentje! Zsolt. 22,7.Jób 25,6.[15]Ímé, én teszlek éles, új cséplőhengerré, a melynek két éle van; hegyeket csépelj és zúzz össze, és a halmokat pozdorjává tegyed. rész 2,14.25,10.Mik. 4,13.[16]Te szórd, és a szél vigye el őket, és elszéleszsze őket a forgószél, és te örülsz az Úrban, és dicsekedel Izráelnek Szentjében. Jer. 15,7.[17]A nyomorultak és szegények keresnek vizet, de nincs, nyelvök a szomjúságban elepedt: én, az Úr meghallgatom őket, én, Izráel Istene, nem hagyom el őket.[18]Kopasz hegyeken folyókat nyitok és a rónák közepén forrásokat; a pusztát vizek tavává teszem és az aszú földet vizeknek forrásivá. rész 35,7.30,25.44,3.4.Zsolt. 107,35.[19]A pusztában czédrust, akáczot nevelek és mirtust és olajfát, plántálok a kietlenben cziprust, platánt, sudarczédrussal együtt, Jer. 50,2.48,1.51,47.Ésa. 45,20.[20]Hogy lássák, megtudják, eszökbe vegyék és megértsék mindnyájan, hogy az Úrnak keze mívelte ezt, és Izráel Szentje teremtette ezt! 2Krón. 24,20.21.Mát. 23,34.35.[21]Hozzátok ide ügyeteket, szól az Úr, adjátok elő erősségeiteket, így szól Jákób királya. Zsolt. 22,10.11.71,6.Ésa. 63,9.2Móz. 19,4.4Móz. 11,12.5Móz. 1,31.[22]**Adják elő és jelentsék meg nékünk, a mik történni fognak; a mik először lesznek, jelentsétek meg, hogy eszünkbe vegyük és megtudjuk végöket, vagy a jövendőket tudassátok velünk!** 5Móz. 32,10.[23]Jelentsétek meg, mik lesznek ezután, hogy megtudjuk, hogy ti Istenek vagytok; vagy hát míveljetek jót vagy gonoszt, hogy mérkőzzünk és majd lássuk együtt! rész 40,18.25.[24]Ímé, ti semmiből valók vagytok, és dolgotok is semmiből való; útálat az, a ki titeket szeret. rész 42,17.[25]Feltámasztám északról, és eljött napkelet felől; hirdeti nevemet, és tapodja a fejedelmeket, mint az agyagot, és mint a fazekas a sarat tapossa. Mik. 7,10.Zak. 10,5.Ésa. 10,6.[26]Ki jelenté meg ezt eleitől fogva, hogy megtudnók? vagy régen, hogy ezt mondanók: Igaz? De nem jelenté meg, de nem tudatá senki, nem hallá szavatokat senki sem! rész 48,7.[27]Sionnak először én hirdetém, ímé itt vannak a tanúk, és örömmondót adtam Jeruzsálemnek. rész 48,6.43,10.12.[28]És néztem és nem volt senki, ezek közül nem volt tanácsadó, hogy megkérdezzem őket és feleljenek nékem. Zsolt. 33,11.Zsid. 6,17.[29]Ímé, mindnyájan semmik ők, semmiség cselekedetök, szél és hiábavalóság képeik. Zsolt. 115,4-8.

Ézs 42

Ebed Jahve **[1]Ímé az én szolgám, a kit gyámolítok, az én választottam, a kit szívem kedvel, lelkemet adtam ő belé, törvényt beszél a népeknek.** Mát. 12,17-21.3,16.17.**[2]Nem kiált és nem lármáz, és nem hallatja szavát az utczán.** rész 52,6.Jer. 29,10.44,28.**[3]Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertya belet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg.** rész 69,1.50,4.**[4]Nem pislog és meg nem reped, míg a földön törvényt tanít, és a szigetek várnak tanítására.** rész 51,5.[5]Így szól az Úr Isten, a ki az egeket teremté és kifeszíté, és kiterjeszté termésivel a földet, a ki lelket ád a rajta lakó népnek, és leheletet a rajta járóknak: Csel. 17,25.**[6]Én, az Úr, hívtalak el igazságban, és fogom kezedet, és megőrizlek és népnek**

szövetségévé teszlek, pogányoknak világosságává. rész 49,6.Jer. 50,5.Luk. 2,32.[7]Hogy megnyisd a vakoknak szemeit, hogy a foglyot a tömlöczből kihozzad, és a fogházból a sötétben ülőket. Luk. 4,48.Ésa. 47,5.49,9.[8]Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőségemet másnak nem adom, sem dicséretemet a bálványoknak. rész 18,11.[9]**A régiek ímé beteltek, és most újakat hirdetek, mielőtt meglennének, tudatom veletek. rész 43,19.**[10]Énekeljetek az Úrnak új éneket, és dicséretét a földnek határairól, ti, a tenger hajósai és teljessége, a szigetek és azoknak lakói. Zsolt. 96,1.33,3.40,4.98,1.144,9.149,1.[11]Emeljék fel szavokat a puszta és annak városai, a faluk, a melyekben Kédár lakik, ujjongjanak a kősziklák lakói, a hegyeknek tetejéről kiáltsanak. Zsolt. 97,1.[12]Adják az Úrnak a dicsőséget, és dicséretét hirdessék a szigetekben. Zsolt. 10,11.94,6.7.Ezék. 8,12.9,9.Jób 22,13.14.Ésa. 19,11.Ezék. 28,4.Jer. 50,35.51,57.[13]Az Úr, mint egy hős kijő, és mint hadakozó felkölti haragját, kiált, sőt rivalg és ellenségein erőt vesz. rész 59,16.Zsolt. 35,1.2.3.2Móz. 15,3.[14]Régtől fogva hallgattam, néma voltam, magamat megtartóztatám: most mint a szülő nő nyögök, lihegek és fúvok! Dán. 2,2.[15]Elpusztítok hegyeket és halmokat, és megszáraztom minden fűvöket, szigetekké teszek folyamokat, és tavakat kiszáraztok. rész 44,25.[16]A vakokat oly úton vezetem, a melyet nem ismernek, járatom őket oly ösvényeken, a melyeket nem tudnak; előttök a sötétséget világossággá teszem, és az egyenetlen földet egyenessé; ezeket cselekszem velök, és őket el nem hagyom. Jer. 2,6.31.Jób 30,3.[17]Meghátrálnak és mélyen megszégyenülnek, a kik a bálványban bíznak, a kik ezt mondják az öntött képnek: Ti vagytok a mi isteneink! Zsolt. 97,7.[18]Oh, ti süketek, halljatok, és ti vakok, lássatok! Zsolt. 78,34.36.Jer. 5,2.Zsolt. 68,27.[19]Kicsoda vak, ha nem az én szolgám? és olyan süket, mint az én követem, a kit elbocsátok? Ki olyan vak, mint a békességgel megajándékozott, és olyan vak, mint az Úr szolgája? Ezék. 12,2.5Móz. 32,28.[20]Sokat láttál, de nem vetted eszedbe; fülei nyitvák, de nem hall. rész 6,9.5Móz. 4,32-36.29,3.4.Zsolt. 78,1.Zsolt. 105,1.Zsolt. 106,1.Zsolt. 114,1.[21]Az Úr igazságáért azt akarta, hogy a törvényt nagygyá teszi és dicsőségessé. 5Móz. 4,8.32.5,21.23.[22]De e nép kiraboltatott és eltapodtatott, bilincsbe verve tömlöczben mindnyájan, és fogházakban rejtettek el, prédává lettek és nincs szabadító; ragadománynyá lettek és nincsen, a ki mondaná: add vissza! Ámós 3,7.5Móz. 32,27.[23]Ki veszi ezt közületek fülébe? a ki figyelne és hallgatna ezután! vers 19.25.[24]Ki adta ragadományul Jákóbot és Izráelt a prédálóknak? Avagy nem az Úr-é, a ki ellen vétkezénk, és nem akartak járni útain és nem hallgattak az Ő törvényére?[25]Ezért ontá ki reá búsulásának haragját és a had erejét; körülte lángolt az, de ő nem értett; és égett benne, de nem tért eszére! rész 10,16.

Ézs 43

[1]És most, oh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izráel: **Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! Ezék. 20,22. TAMÁS KONF. IGÉJE**
[2]Mikor vizen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítnak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged. 2Móz. 14,29.Zsolt. 66,12.124,4.5.Dán. 3,19-27.[3]Mert én vagyok az Úr, a te Istened, Izráelnek Szentje, a te megtartód, adtam váltságodba Égyiptomot, Kúst és Sebát helyetted. rész 42,8.[4]Mivel kedves vagy az én szemeimben, becses vagy és én szeretlek: embereket adok helyetted, és népeket a te életedért: 2Móz. 19,5.5Móz. 7,6.8.[5]Ne félj, mert én veled vagyok, napkeletről meghozom magodat, és napnyugotról egybegyűjtelek. rész 44,2.[6]Mondom északnak: add meg; és délnek: ne tartsd vissza, hozd meg az én fiaimat messzünnen, és leányimat a földnek végéről, rész 6,26.[7]Mindent, a ki csak az én nevemről neveztetik, a kit dicsőségemre teremtettem, a kit alkottam és készítettem! Ezék. 13,9.10.**[8]Hozd ki a vak népet, a melynek szemei vannak, és a süketeket, a kiknek füleik vannak! rész 42,18.19.[9]Minden népek gyűljenek egybe, és seregeljenek össze a népségek: ki hirdethet közülök ilyet? Vagy a régieket tudassák velünk, állítsák elő tanuikat, hogy igazuk legyen, hogy ezek hallván, ezt mondják: Igaz. rész 41,22.25.[10]Ti vagytok az én tanuim, így szól az Úr; és szolgám, a kit elválasztottam,**

hogy megtudjátok és higyjetek nékem és megértsétek, hogy én vagyok az, előttem Isten nem alkottatott, és utánam nem lesz! rész 41,4.42,1.41,27.[11]Én, én vagyok az Úr, és rajtam kívül nincsen szabadító! Hós. 1,10.[12]Én hirdettem, és megtartottam, és megjelentettem, és nem volt idegen isten köztetek, és ti vagytok az én tanuim, így szól az Úr, hogy én Isten vagyok. rész 41,26.27.[13]Mostantól fogva is én az leszek, és nincs, a ki az én kezemből kimentsen; cselekszem, és ki változtatja azt meg? rész 14,27.Jób 9,12.[14]Így szól az Úr, a ti megváltótok, Izráel Szentje. Ti értetek küldöttem el Bábelbe, és leszállítom mindnyájokat, mint menekülőket a Káldeusokkal együtt vídámságuk hajóiba. Jer. 29,10.2Krón. 36,22.23.Ésa. 13,3.17.[15]Én az Úr vagyok, szent Istenetek, Izráelnek teremtője, királyotok. rész 50,4.Jer. 1,4.[16]Így szól az Úr, a ki a tengeren utat csinál, és a hatalmas vizeken ösvényt, 2Móz. 14,22-29.Józs. 3,16.[17]A ki kihozott szekeret és lovat, sereget és vitézt; együtt hevernek ottan, nem kelnek föl, kialudtak, mint gyertyabél elhamvadának! 2Móz. 15,2-10.[18]**Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!**[19]**Ímé, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még?** Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeket. rész 41,18.[20]Dicsőítni fog engem a mező vada, a sakálok és struczok, hogy vizet szereztem a pusztában; a kietlenben folyóvizeket, hogy választott népemnek inni adjak. rész 42,6.7.60,3.Luk. 2,30.32.[21]A nép, a melyet magamnak alkoték, hirdesse dicséretemet! rész 52,14.15.53,3.Zsolt. 22,7.[22]És még sem engem hívtál segítségül Jákób, hanem megfáradtál én bennem Izráel! rész 61,2.54,3.61,4.[23]Nem adtad nékem égőáldozatul bárányaidat, és áldozataiddal nem dicsőítettél engem; nem terheltelek ételáldozattal, és tömjénnel nem fárasztottalak rész 42,7.[24]Nem vettél pénzen nékem jóillatú nádat, és áldozataid kövérével jól nem tartottál, csak bűneiddel terhelél, vétkeiddel fárasztál engemet. Jel. 7,16.Ésa. 35,7.43,19.20.48,21.40,10.11.42,16.[25]**Én, én vagyok, a ki eltörlöm álnokságaidat enmagamért, és bűneidről nem emlékezem meg!** Ezék. 36,22.23.Ésa. 48,9.11.Zsolt. 115,1.2.5Móz. 32,26.27.[26]Juttasd eszembe, no pereljünk együtt, beszéld el, hogy igaznak találtassál! rész 15,6.[27]Az első atyád vétkezett, és tanítóid elpártoltak tőlem! Róm. 3,4.Ésa. 51,2.[28]Ezért én is megfertőztettem a szent fejedelmeket, és veszedelemre adám Jákóbot, és gyalázatra Izráelt! Ezék. 23,40. Ezék. 23,22.

Ézs 44

A TEREMTÉS, BŰNBEESÉS, EMLÉKEZTETÉS, MEGTÉRÉS, ÍGÉRET KÖNYVE!
Vigasztalás költői képei vö. Zsolt 1

[1]És most hallgass Jákób, én szolgám, és Izráel, a kit én elválasztottam. rész 41,8.

TEREMTÉS

[2]**Így szól az Úr, teremtőd és alkotód anyád méhétől fogva, a ki megsegít:** Ne félj, én szolgám Jákób, és te igaz nép, a kit elválasztottam! rész 43,5.6.Jer. 30,10.[3]**Mert vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizeket a szárazra; kiöntöm lelkemet a te magodra, és áldásomat a te csemetéidre. rész 35,7.Jóel 2,28.Ezék. 34,26.Malak. 3,10.Ján. 7,38.**[4]**És nevekednek mint fű között, és mint a fűzfák vizek folyásinál. rész 60,4.**[5]Ez azt mondja: én az Úré vagyok, amaz Jákób nevét emlegeti, és a másik önkezével írja: az Úré vagyok, és hízelegve Izráel nevét említi. Jel. 13,16.[6]**Így szól az Úr, Izráelnek királya és megváltója, a seregeknek Ura: Én vagyok az első, én az utolsó, és rajtam kívül nincsen Isten. rész 41,4.Jel. 1,8-17.**[7]**És ki hirdetett hozzám hasonlóan?** jelentse meg és hozza azt elém, mióta e világ népét teremtém; és jelentsék meg a közeli és távoli jövőt. Hab. 1,7-9.1Móz. 49,27.[8]Ne féljetek és ne rettegjetek! Hát nem mondtam-é meg és nem jelentém előre? Ti vagytok tanuim! Hát van-é rajtam kívül Isten? Nincs kőszál, nem tudok! rész 41,27.5Móz. 4,35.39.1Kir. 8,32.60.[9]A bálványok csinálói mind hiábavalók, és kedvenczeik mit sem használnak, és tanuik nem látnak és nem tudnak, hogy megszégyenüljenek. rész 40,20.Zsolt. 115,5.[10]Ki alkotott istent, és bálványt ki öntött? a mely semmit sem használ![11]Ímé, minden barátaik megszégyenülnek, és a mesterek magok is

emberek; gyűljenek össze mind és álljanak elő; féljenek, szégyenüljenek meg együtt! rész 42,17.Zsolt. 97,7.

A domesztikus élet képei

12A kovács fejszét készít, és munkálkodik a szénnél, és alakítja azt pőrölylyel, és munkálja azt erős karjával, és megéhezik és ereje nincsen, és vizet sem iszik és elfárad. Jer. 10,3.4.13Az ács mérőzsinórt von, és lefesti azt íróvesszővel, és meggyalulja azt, a czirkalommal alakítja, és csinálja azt férfiú formájára, ember ékességére, hogy házában lakjék. rész 57,17.5Móz. 24,1.Mik. 2,9.Malak. 2,14.15.Jer. 3,8.Mát. 5,31.32.18,25.2Móz. 21,7.2Kir. 4,1.14Czédrusfát vág magának, tölgy- és cserfát hoz, és válogat az erdő fáiban, fenyőt plántál, a melyet az eső fölnevel. rész 51,15.59,1.Mát. 8,27.15Azokból az ember tüzet gerjeszt, vesz belőlök és melegszik, meggyújtja és kenyeret süt;

De később becsapja magát és bálványimádó lesz! Pygmalion!

BŰNBEESÉS

sőt istent is csinál abból és imádja, bálványt készít és előtte leborul; Jel. 6,12.16Felét tűzben megégeti, felénél húst eszik: pecsenyét süt és megelégszik, és aztán melengeti magát és szól: Bezzeg melegem van, tűznél valék! 1Sám. 9,15.20,2.Zsolt. 40,7.17Maradékából istent készít, bálványát; leborulva imádja azt és könyörög hozzá, és így szól: Szabadíts meg, mert te vagy istenem! Zsid. 10,5.7.Jer. 17,16.Ámós 3,8.18Nem tudnak és nem értenek, mert bekenvék szemeik és nem látnak, és szívök nem eszmél. Mát. 5,39-47.18,4.Ján. 13,1-11.5Móz. 25,9.4Móz. 12,14.Mát. 26,67.19És nem veszi eszébe, nincs ismerete és értelme, hogy mondaná: Felét tűzben megégetém és kenyeret sütöttem annak szenénél, sütöttem húst és megettem; és maradékából útálatosságot csináljak-é, és leboruljak a fa-galy előtt? Jer. 1,18.Ezék. 3,8.9.**20Ki hamuban gyönyörködik, megcsalt szíve vezette félre azt, hogy meg ne szabadítsa lelkét** és ezt mondja: Hát nem hazugság van-é jobbkezemben? Jer. 10,14.Péld. 15,14.

EMLÉKEZTETÉS

21Oh emlékezzél meg Jákób ezekről és Izráel, mert **az én szolgám vagy te, én alkottalak téged, én szolgám vagy, Izráel! nem feledlek el. rész 51,8.22Eltöröltem álnokságaidat, mint felleget, és mint felhőt bűneidet;** térj én hozzám, mert megváltottalak. rész 43,14.

MEGTÉRÉS

23Örüljetek egek, mert az Úr végbe vitte, kiáltsatok földnek mélységei, ujjongva énekeljetek hegyek, erdő és benne minden fa; mert megváltá az Úr Jákóbot, és Izráelben megdicsőíti magát. Jób 38,8-11.24Így szól az Úr, megváltód és alkotód anyád méhétől fogva: **Én vagyok az Úr, a ki mindent cselekszem, a ki az egeket egyedül kifeszítem, és kiszélesítem a földet magamtól; Zsolt. 104,2.**25Ki a hazugok jeleit megrontja, és a varázslókat megbolondítja, a bölcseket megszégyeníti, és tudományukat bolondsággá teszi. Zsid. 11,11.12.Ezék. 33,24.Malak. 2,15.

ÍGÉRET

26A ki szolgája beszédét beteljesíti, és véghez viszi követei tanácsát, a ki így szól Jeruzsálemnek: Lakjanak benne! és Júda városainak: Megépíttessenek! és romjait felállatom! 1Móz. 2,8-10.27Ki ezt mondja a mélységnek: Száradj ki! és kiapasztom folyóvizeidet! rész 42,6.28Ki Czírusnak ezt mondja: Pásztorom! ki véghez viszi minden akaratomat, és ezt mondja Jeruzsálemnek: Megépíttessék! és a templomnak: Alapja vettessék! rész 2,3.4.

Ézs 45

1Így szól az Úr felkentjéhez, Czírushoz, kinek jobbkezét megfogám, hogy meghódoltassak előtte népeket, és a királyok derekának övét megoldjam, ő előtte megnyissam az ajtókat, és a kapuk be ne zároltassanak; 2Krón. 22,23.Jób 12,10.2Én menéndek előtted, és az egyenetleneket megegyenesítem, az érczajtókat összetöröm, és leütöm a vaszárakat. Zsolt. 37,31.3Néked adom a sötétségnek kincseit és a rejtekhelyek gazdagságait, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr, a ki téged neveden hívtalak, Izráel Istene. rész 50,9.10.4Az én szolgámért, **Jákóbért, és**

elválasztott Izráelemért neveden hívtalak el, szeretettel szólítálak, noha nem ismerél. 2Móz. 14,28.Ezék. 29,3.Bir. 5,12.Ésa. 43,16.17.Mik. 7,15.[5]Én vagyok az Úr és több nincs, rajtam kívül nincs Isten! felöveztelek téged, bár nem ismerél. 5Móz. 4,35.[6]**Hogy megtudják napkelettől és napnyugattól fogva, hogy nincsen több rajtam kívül; én vagyok az Úr és több nincsen!** **rész 35,10.Zsolt. 126,1.2.**[7]Ki a világosságot alkotom és a sötétséget teremtem, ki békességet szerzek és gonoszt teremtek; én vagyok az Úr, a ki mindezt cselekszem! Jer. 31,35.[8]Egek harmatozzatok onnan felül, és a felhők folyjanak igazsággal, nyiljék meg a föld és viruljon fel a szabadulás, és igazság sarjadjon fel vele együtt; én az Úr teremtettem azt! Hós. 10,12.Zsolt. 72,6.7.85,12.5Móz. 32,1.2.[9]Jaj annak, a ki alkotójával perbe száll, holott cserép a föld többi cserepeivel! Vajjon mondja-é az agyag alkotójának: Mit csinálsz? és csinálmányod ezt: Nincsenek kezei? Jer. 18,6.Róm. 9,20.21.[10]Jaj annak, a ki atyjának mondja: Miért nemzesz? és az asszonynak: Miért szülsz? 2Móz. 14,21.[11]Így szól az Úr, Izráelnek Szentje és Teremtője: Kérdezzétek meg a jövendőt tőlem, fiaimat és kezeim munkáját csak bízzátok reám! rész 49,2.3.50,4.5.[12]Én alkotám a földet, és az embert rajta én teremtém, én terjesztém ki kezeimmel az egeket, és minden seregöket én állatám elő. Zsolt. 33,6.[13]Én támasztottam őt fel igazságban, és minden útait egyengetem, ő építi meg városomat, és foglyaimat elbocsátja, nem pénzért, sem ajándékért, szóla a seregek Ura! rész 44,28.52,3.[14]Így szól az Úr: Égyiptom gyűjtött kincse és Kús nyeresége és a nagy termetű Szabeusok hozzád mennek és tieid lesznek, téged követnek, békókban járnak, előtted leborulnak és hozzád könyörögnek: Csak közted van az Isten és nincsen több Isten! rész 43,3.60,6.18,7.19,18.21.Sof. 3,9.10.[15]**Bizony Te elrejtőzködő Isten vagy, Izráelnek Istene, szabadító!** 5Móz. 29,29.Ésa. 55,8.9.[16]Szégyent vallanak és gyalázatot mind, egyetemben gyalázatban járnak a bálványok faragói; rész 29,9.[17]És Izráel megszabadul az Úr által örök szabadulással, nem vallotok szégyent és gyalázatot soha örökké; vers 17.[18]Mert így szól az Úr, a ki az egeket teremté; Ő az Isten, a ki alkotá a földet és teremté azt és megerősíté; nem hiába teremté azt, hanem lakásul alkotá: Én vagyok az Úr és több nincsen! rész 47,6-15.Zsolt. 129,3.[19]Nem titkon szóltam, a sötétség földének helyén; nem mondtam Jákób magvának: hiába keressetek engem! én, az Úr, igazságot szólok, és megjelentem, a mik igazak. 2Móz. 19,16-19.Ésa. 48,16.2Móz. 28,1-14.[20]Gyűljetek egybe és jőjjetek elő, közelegjetek mind, a kik a népek közül megszabadultatok; nem tudnak semmit, a kik bálványuk fáját hordják, és könyörögnek oly istenhez, a ki meg nem tart! rész 46,1.7.[21]Jelentsétek meg és hozzátok elő, sőt egyetemben tanácskozzanak: ki mondta meg ezt régtől fogva és jelenté meg előre? Vajjon nem én, az Úr? És nincs több Isten nálam, igaz Isten és megtartó nincs kívülem. Ezsdr. 1,9-11.Ésa. 45,13.[22]Térjetek én hozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több! 1Móz. 46,6.7.Ésa. 10,5-10.[23]Magamra esküdtem és igazság jött ki számból, egy szó, mely vissza nem tér: **hogy minden térd nékem hajol meg, rám esküszik minden nyelv!** Malak. 1,11.Róm. 14,11.[24]**Csak az Úrban van, így szólnak felőlem, minden igazság és erő,** Ő hozzá mennek, és megszégyenülnek mindazok, a kik reá haragusznak. rész 46,13.[25]Az Úrban igazul meg és dicsekszik Izráelnek egész magva! rész 44,5.

Ézs 46

[1]Ledől Bél, elesik Nebó, oktalan barmokra kerülnek szobraik, és miket ti hordoztatok, felrakatnak, terhéül a megfáradott állatnak; Jer. 50,2.48,1.51,47.Ésa. 45,20.[2]Elesnek, összerogynak együtt, nem menthetik meg a terhet; és ők magok fogságba mennek. Zsolt. 96,11-13.[3]Hallgassatok rám, Jákób háza és Izráel házának minden maradéka, a kiket magamra raktam anyátok méhétől fogva, és hordoztalak születésetek óta; Zsolt. 22,10.11.71,6.Ésa. 63,9.2Móz. 19,4.4Móz. 11,12.5Móz. 1,31.[4]**Vénségtekig én vagyok az, és megőszüléstekig én visellek; én teremtettem és én hordozom, én viselem és megszabadítom.** **5Móz. 32,10.**[5]**Kihez hasonlíttok engem, és kivel tesztek egyenlővé? És kivel vettek egybe, hogy hasonlók volnánk?** **rész 40,18.25.**[6]Kitöltik az aranyat az erszényből, és ezüstöt mérnek a mértékkel, és ötvöst fogadnak, hogy abból istent csináljon; meghajolnak, leborulnak előtte. rész 57,15.Jer.

23,5.6.[7]Vállukra veszik azt és hordozzák, majd állványára helyezik és veszteg áll, helyéről meg nem mozdul, ha kiáltasz is hozzá, nem felel, nyomorúságodból nem szabadít meg. Jer. 10,5.Ésa. 45,20.[8]Emlékezzetek meg erről, és legyetek erősek, vegyétek eszetekbe, pártütők! rész 53,2.3.49,6.7.51,6.Zsolt. 31,10-12.22,16.18.6,3.8.35,21.[9]*Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról*, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. 5Móz. 32,7.[10]**Ki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, a mik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat;** **Zsolt. 33,11.Zsid. 6,17.**[11]Ki elhívom napkeletről a sast, meszsze földről tanácsom férfiát; nem csak szóltam, ki is viszem, elvégezem, meg is cselekszem! Ezék. 17,2.3.12.[12]Hallgassatok reám, kemény szívűek, a kik távol vagytok az igazságtól. rész 6,7.Mát. 8,17.[13]Elhoztam igazságomat, nincs messze, és az én szabadításom nem késik, Sionban lesz szabadításom, és Izráelen dicsőségem. rész 52,6.Jer. 29,10.44,28.

Ézs 47

[1]Szállj le és ülj a porba, Babilon szűz leánya, ülj a földre királyi szék nélkül, te a Káldeusok leánya, mert nem hívnak többé téged gyöngének és elkényeztetettnek! Siral. 2,10.Jób 2,8.13.Ésa. 14,11.Jer. 51,39.Dán. 5,1.[2]Vedd a malmot és őrölj lisztet, född fel fátyolodat, emeld föl a hosszú ruhát, född fel czombodat és menj át a folyókon. 2Sám. 15,30.2Móz. 11,5.Jób 31,10.Náh. 3,5.Jer. 13,22.26.[3]Födöztessék föl meztelenséged és láttassék meg szemérmed; bosszút állok és embert nem kímélek! rész 3,18.Hós. 2,12.Jel. 17,16.[4]Így szól a mi Megváltónk, seregeknek Ura az Ő neve, Izráel Szentje! 1Pét. 2,22.24.1Móz. 23,4.46,4.49,29-31.2Krón. 21,20.24,25.28,27.[5]Ülj némán és menj a sötétre, te a Káldeusok leánya, mert nem hívnak többé téged országok úrnőjének! vers 1.Mik. 7,8.Ésa. 9,2.50,10.[6]Fölgerjedtem volt népem ellen; **megfertőztettem örökségemet** és kezedbe adtam azt: te nem cselekedtél velök irgalmasságot, az öregre nehéz igát vetettél! 2Kir. 25,1-10.Zak. 1,15.Jer. 50,17.51,34.rész 4,16.5,12.[7]És ezt mondád: Örökre úrnő leszek! úgy hogy ezekre nem is gondolál, és nem emlékeztél meg annak végéről. Jel. 18,7.[8]És most halld meg ezt, bujálkodó, a ki bátorságban ülsz, a ki ezt mondja szívében: Én vagyok és nincs senki több, nem ülök özvegységben, és a gyermektelenséget nem ismerem! Ezék. 28,2.Ésa. 54,1.4.5.6.7.Siral. 1,1.Jel. 17,7.8.[9]És mind e kettő eljő reád nagy hamar egy napon: gyermektelenség és özvegység, teljességökben jőnek el reád, noha gazdag vagy a varázslásban, és sok nagyon igéző szózatod. rész 49,19-21.Jer. 31,38.Zak. 14,10.[10]Gonoszságodban bíztál, és ezt mondád: Nem lát senki engem! Bölcseséged és tudományod csalt meg téged, és ezt mondád szívedben: Én vagyok és nincs senki több. Zsolt. 10,11.94,6.7.Ezék. 8,12.9,9.Jób 22,13.14.Ésa. 19,11.Ezék. 28,4.Jer. 50,35.51,57.[11]Azért jő te reád a gonosz, a melynek keletkezését nem tudod, és romlás sújt le rád, a melyet meg nem engesztelhetsz, és hirtelen jő pusztulás reád, nem is tudod! Hós. 2,1-18.Jer. 3,24.25.31,19.51,5.[12]No állj elő hát igéző szózatiddal és varázslásodnak sokaságával, a melyekkel ifjúságodtól fogva vesződtél, talán segíthetsz valamit, talán visszariaszthatod a veszedelmet. Dán. 2,2.[13]Tanácsaid sokaságában megfáradtál; no álljanak elő és tartsanak meg az égnek vizsgálói, a kik a csillagokat nézik, a kik megjelentik az újholdak napján, hogy mi jövend reád. rész 44,25.[14]Ímé, olyanok lettek, mint a polyva, tűz emészté meg őket, nem mentik meg életöket a lángból, még szén sem marad belőlök melegülésre, sem körülülhető parázs! rész 29,6.30,30.1,31.Mát. 3,12. **Asztrológia ellen** [15]Így járnak azok, a kikkel vesződtél; és a kik kereskedő társaid voltak ifjúságodtól fogva, futnak, kiki a maga útján; senki nem segít néked! Jer. 51,6.9.Nehem. 3,16.17.

Ézs 48

[1]Halljátok ezt Jákób háza, a kik Izráel nevéről neveztettek, és Júda forrásából származának, a kik az Úr nevére esküsznek, és Izráel Istenét emlegetik; de nem híven és nem igazán. Zsolt. 78,34.36.Jer. 5,2.Zsolt. 68,27.[2]Mert a szent várostól nevezik magokat, és Izráel Istenéhez

támaszkodnak, a kinek neve seregeknek Ura! Ámós 5,21-24.[3]Mik eddig történtek, előre megjelentém, szám hirdeté és tudatá azokat, gyorsan véghez vivém, és bekövetkezének, Jel. 21,18-21.[4]Mert tudtam, hogy te kemény vagy, és vasinakból van nyakad és homlokod ércz: 2Móz. 32,9.Hós. 4,4.Ezék. 3,7-9.[5]Tehát **előre megjelentém néked, mielőtt bekövetkezett,** tudtodra adtam, hogy ezt ne mondd: Faragott képem mívelé ezeket, bálványom és öntött képem parancsolá ezeket. Ámós 3,7.5Móz. 32,27.[6]Hallottad volt, és most lásd mindezt; avagy ti nem tesztek-é erről bizonyságot? **Mostantól fogva újakat tudatok veled: titkoltakat, a melyeket nem tudtál; rész 9,7.Zsolt. 97,2.**[7]Mostan rendeltettek el és nem régen, és ezelőtt nem hallottál felőlök, hogy ezt ne mondd: Ímé, tudtam én azokat. rész 6,10.18,12.[8]Nem is hallottad, nem is tudtad, füled sem vala nyitva régen, mivel tudtam, hogy nagyon hűtelen vagy, és pártütőnek hívatál anyád méhétől fogva. 5Móz. 32,15.18.Ésa. 50,5.[9]*Nevemért elhalasztom haragomat, és dicséretemért fékezem magamat veled szemben, hogy ki ne vágjalak.* Ezék. 20,22.[10]Ímé, megtisztítottalak, de nem úgy, mint ezüstöt, megpróbáltalak a nyomor kemenczéjében. rész 27,9.[11]Enmagamért, enmagamért cselekszem; mert hogyan szentségteleníttetnék meg nevem?! És dicsőségemet másnak nem adom. rész 42,8.[12]Hallgass rám Jákób és Izráel, én elhívottam, **én vagyok az első és én az utolsó. rész 41,4.[13]Hiszen kezem veté e föld alapját, és jobbom terjeszté ki az egeket, ha én szólítom őket, mind itt állnak. rész 40,26.**[14]Gyűljetek egybe mind, és halljátok meg: **ki jelenté meg közülök ezeket? az, kit az Úr szeret, elvégzi akaratját Bábelen, és karja lészen a Káldeusokon. rész 34,20.5Móz. 28,26.**[15]Én, én szóltam, és őt **el is hívtam, elhoztam őt, és szerencsés lesz útja. Péld. 8,17.2Krón. 15,4.Zsolt. 32,8.Jer. 29,14.Ésa. 65,1.[16]Közelgjetek hozzám, halljátok ezt, nem szóltam eleitől fogva titkon! mióta ez történik, ott vagyok! És most az Úr Isten engem küldött, és az ő lelkét. rész 45,19.**[17]Így szól az Úr, Megváltód, Izráelnek Szentje: **Én vagyok az Úr, Istened, ki tanítlak hasznosra, és vezetlek oly úton, a melyen járnod kell. 4Móz. 23,19.Zsolt. 103,11.**[18]Vajha figyelmeztél volna parancsolataimra! olyan volna békességed, mint a folyóvíz, és igazságod, mint a tenger habjai; 5Móz. 28,1-14.Zsolt. 81,14-17.[19]És olyan volna magod, mint a tengernek fövénye, és méhednek gyümölcsei, mint annak kövecskéi; nem vágatnék ki és nem pusztulna el neve orczám elől. Hós. 1,10.[20]Menjetek ki Bábelből, fussatok el Káldeából ujjongásnak szavával! jelentsétek meg, tudassátok ezt, terjesszétek a föld végső határáig; mondjátok: Megváltotta az Úr szolgáját, Jákóbot. Jer. 51,6.8.50,8.10. Jer. 29,10.[21]**Nem szomjaznak, bárha pusztaságon vezeti is őket: kősziklából vizet fakaszt nékik, és meghasítja a sziklát és víz ömöl belőle. 2Móz. 17,6.4Móz. 20,11.Zsolt. 78,15.**[22]Nincs békesség, így szól az Úr, az istenteleneknek! rész 57,21. **Szabó Andor szép és jó**

Ézs 49

Az elhívott és az Úr párbeszéde

ELHÍVOTT

[1]Hallgassatok reám, ti szigetek, és figyeljetek távol való népek: **anyám méhétől hívott el az Úr, anyámnak szíve alatt már emlékezett nevemről. rész 50,4.Jer. 1,4.[2]Hasonlóvá tevé számat az éles kardhoz,** keze árnyékában rejtett el engem, és fényes nyíllá tett engemet, és tegzébe zárt be engem. Jer. 1,9.10.Préd. 12,13.

ÚR

[3]És mondá nékem: **Szolgám vagy te, Izráel, a kiben én megdicsőülök**.

ELHÍVOTT

[4]És én mondám: Hiába fáradoztam, semmire és haszontalan költöttem el erőmet; de az Úrnál van ítéletem, és jutalmam Istenemnél. rész 6,14.15.[5]És most így szól az Úr, a ki engem anyám méhétől szolgájává alkotott, hogy Jákóbot Ő hozzá megtérítsem és hogy Izráel hozzá gyűjtessék; hiszen tisztelt vagyok az Úr szemeiben és erősségem az én Istenem! 5Móz. 23,2.4-8.

ÚR
[6]Így szól: Kevés az, hogy nékem szolgám légy, a Jákób nemzetségeinek megépítésére és Izráel megszabadultjainak visszahozására: sőt **a népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!** rész 42,6.7.60,3.Luk. 2,30.32.[7]**Így szól az Úr,** Izráel megváltója, Szentje, a megvetett lelkűhöz, a nép undorához, a zsarnokok szolgájához: Látjátok királyok! és majd fölkelnek, fejedelmek, és leborulnak az Úrért, a ki hű, Izráel Szentjéért, a ki téged elválasztott. rész 52,14.15.53,3.Zsolt. 22,7.

ÚR
[8]**Így szól az Úr:** Jókedvem idején én meghallgattalak, és a szabadulás napján segítettelek; megtartlak és nép szövetségévé teszlek, hogy megépítsd a földet, és kioszd az elpusztult örökségeket; rész 61,2.54,3.61,4.[9]Így szólván a foglyoknak: Jőjjetek ki! és azoknak, a kik sötétben ülnek: Lépjetek elő! Az utakon legelnek, és minden halmokon legelőjük lesz: rész 42,7.[10]**NEM ÉHEZNEK, NEM SZOMJÚHOZNAK, NEM BÁNTJA ŐKET DÉLIBÁB ÉS A NAP; mert a ki rajtok könyörült, vezeti őket, és őket vizek forrásaihoz viszi**. Jel. 7,16.Ésa. 35,7.43,19.20.48,21.40,10.11.42,16. **CYMB 4,2,258,Rev 7,6 Ps 121,6** [11]És teszem minden hegyemet úttá, és ösvényeim magasak lesznek. rész 35,8.51,3.52,9.Luk. 2,25.[12]Ímé, ezek messziről jönnek ímé, amazok észak és a tenger felől, és amazok Sinnek földéről![13]Ujjongjatok egek, és föld örvendezz, ujjongva énekeljetek hegyek; mert megvígasztalá népét az Úr, és könyörül szegényein! rész 35,8.51,3.52,9.Luk. 2,25.Zsolt. 96,11.[14]És szól Sion: Elhagyott az Úr engem, és rólam elfeledkezett az Úr! Jób 3,13-15.Zsolt. 17,15.73,24.[15]**Hát elfeledkezhetik-é az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én te rólad el nem feledkezem.** Zsolt. 27,10.[16]**Ímé, az én markaimba metszettelek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen**. 2Móz. 25,40.1Krón. 28,11.19.[17]Elősietnek fiaid, rombolóid és pusztítóid eltávoznak belőled. Ezék. 6,13.2Krón. 28,3.33,6. Jer. 7,32.2Kir. 16,3.4.[18]Emeld fel köröskörül szemeidet, és lássad, mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek. Élek én, így szól az Úr, hogy fölrakod mindnyájokat, mint ékszert, és felkötöd, mint menyasszony. rész 60,4.[19]Mert romjaid és pusztaságaid és elpusztult földed, mindez szűk lesz most a lakosságnak, és messze távoznak elpusztítóid. rész 65,4.Ezék. 16,24.[20]Gyermektelenségednek fiai még ezt mondják majd füled hallatára: Szoros e hely nékem, menj el, hogy itt lakhassam![21]És te így szólsz szívedben: Ki szülte nékem ezeket? hisz én gyermektelen és terméketlen voltam, fogoly és számkivetett; és ezeket ki nevelte föl? Ímé, én egyedül maradtam meg; ezek hol voltak? Ezék. 16,36.23,16.40.[22]Így szól az Úr Isten: Ímé, fölemelem kezemet a népekhez, és előttök zászlómat felállatom, és elhozzák fiaidat ölükben, és leányaid vállukon hordoztatnak. rész 11,10.60,4.5.6.66,12-14.[23]És királyok lesznek dajkálóid, fejedelmi asszonyaik dajkáid, arczczal a földre borulnak előtted és lábaid porát nyalják; és megtudod, hogy én vagyok az Úr, kit a kik várnak, meg nem szégyenülnek. Zsolt. 72,9.Mik. 7,17.[24]Elvétethetik-é a préda az erőstől, és megszabadulhatnak-é az igazak foglyai? rész 5,8.9.29.[25]Igen, így szól az Úr, az erőstől elvétetnek a foglyok is, és megszabadul a kegyetlen zsákmánya, és **háborgatóidat én háborítom meg, és én tartom meg fiaidat**. rész 56,4.5.49,8.Zsolt. 37,11.69,37.Mát. 5,5.[26]És etetem nyomorgatóiddal az önnön húsokat, és mint a musttól, véröktől megrészegednek, és megtudja minden test, hogy **én vagyok az Úr; megtartód és megváltód, Jákóbnak erős Istene!** Jel. 14,20.Ésa. 9,19. Jel. 16,6.

Ézs 50
[1]Így szól az Úr: Hol van anyátok elválólevele, a melylyel őt elbocsátám? vagy hol van egy kölcsönadóim közül, a kinek titeket eladtalak? Ímé, a ti vétkeitekért adattatok el, és bűneitekért bocsáttatott el anyátok! rész 57,17.5Móz. 24,1.Mik. 2,9.Malak. 2,14.15.Jer. 3,8.Mát. 5,31.32.18,25.2Móz. 21,7.2Kir. 4,1.[2]Miért jöttem, holott nem volt ott senki? hívtam és nem felelt senki sem! vagy **olyan rövid már a kezem, hogy meg nem válthat?** vagy nincs bennem

megszabadításra való erő? Ímé, én dorgálásommal kiszáraztom a tengert, a folyókat pusztává teszem, megbűzhödnek halaik, hogy nincsen víz, és szomjúságtól meghalnak. rész 51,15.59,1.Mát. 8,27.[3]Felöltöztetem az egeket sötétségbe, és gyászruhával födöm be azokat. Jel. 6,12.[4]**Az Úr Isten bölcs nyelvet adott én nékem, hogy tudjam erősítni a megfáradtat beszéddel, fölserkenti minden reggel, fölserkenti fülemet, hogy hallgassak, miként a tanítványok. 1Sám. 9,15.20,2.Zsolt. 40,7.[5]Az Úr Isten megnyitotta fülemet, és én nem voltam engedetlen, hátra nem fordultam. Zsid. 10,5.7.Jer. 17,16.Ámós 3,8. EBED JAHVE [6]Hátamat odaadám a verőknek, és orczámat a szaggatóknak, képemet nem födöztem be a gyalázás és köpdösés előtt. Mát. 5,39-47.18,4.Ján. 13,1-11.5Móz. 25,9.4Móz. 12,14.Mát. 26,67.[7]És az Úr Isten megsegít engemet, azért nem szégyenülök meg, ezért olyanná tettem képemet, mint a kova, és tudtam, hogy szégyent nem vallok. Jer. 1,18.Ezék. 3,8.9.**[8]Közel van, a ki engem megigazít, ki perel én velem? Álljunk együtt elő! Kicsoda peresem? közelegjen hozzám! Róm. 8,33.Jób 13,19.41,1-20.[9]Ímé, az Úr Isten megsegít engem, kicsoda kárhoztatna engem? Ímé, mindnyájan, mint a ruha megavulnak, moly emészti meg őket! rész 51,8.[10]Ki féli közületek az Urat? és ki hallgat az ő szolgája szavára? ő, a ki sötétségben jár és nincs fényesség néki, bízzék az Úr nevében, és támaszkodjék Istenhez! rész 51,1.7.[11]Ímé, ti mind, a kik tüzet gyujtotok, felövezvén magatokat tüzes nyilakkal, vettessetek tüzeteknek lángjába és a tüzes nyilakba, a melyeket meggyújtottatok! Kezemből jő ez rátok; fájdalomban fogtok feküdni! Jóel 1,14.2,12.Dán. 10,2.13.

Ézs 51

[1]Hallgassatok reám, kik az igazságot követitek, kik az Urat keresitek; **tekintsetek a kőszálra, a melyből kivágattattatok, és a kútfő nyílására, a melyből kiásattatok! Péld. 15,9.1Tim. 6,11.2Tim. 2,22.Ésa. 48,1. ÚJ KÉPEK: A KŐSZIKLÁBÓL KIVÁGATTATVA, A KÚT ÜREGÉBŐL KIÁSATVA !** [2]Tekintsetek Ábrahámra, atyátokra, és Sárára, a ki titeket szült, hogy egymagát hívtam el őt, és megáldám és megszaporítám őt Zsid. 11,11.12.Ezék. 33,24.Malak. 2,15.[3]Mert megvígasztalja az Úr Siont, megvígasztalja minden romjait, és pusztáját olyanná teszi, mint az Éden, és kietlenjét olyanná, mint az Úrnak kertje, öröm és vígasság találtatik abban, hálaadás és dicséret szava! 1Móz. 2,8-10.[4]Figyeljetek reám, én népem, és reám hallgassatok, én nemzetem! **mert tanítás megy ki tőlem, és törvényemet a népek megvilágosítására megalapítom**. rész 42,6.[5]Közel igazságom, kijő szabadításom, és karjaim népeket ítélnek: engem várnak a szigetek, és karomba vetik reménységüket. rész 2,3.4.[6]*Emeljétek az égre szemeiteket, és nézzetek a földre ide alá, mert az egek mint a füst elfognak, és a föld, mint a ruha megavul, és lakosai hasonlókép elvesznek;* **de szabadításom örökre megmarad, és igazságom meg nem romol. Zsolt. 102,27.103,17-20.118,6.Mát. 5,18.1Ján. 2,17.Ésa. 40,6-8.**[7]Hallgassatok rám, kik tudjátok az igazságot, te nép, kinek szívében van törvényem! ***ne féljetek az emberek gyalázatától, és szidalmaik miatt kétségbe ne essetek! Zsolt. 37,31.*** [8]***Mert mint a ruhát, moly emészti meg őket, és mint a gyapjat, féreg eszi meg őket, és igazságom örökre megmarad, és szabadításom nemzetségről nemzetségre! rész 50,9.10.*** [9]**Kelj föl, kelj föl,** öltözd fel az erőt, oh Úrnak karja! **kelj föl**, mint a régi időben, a messze hajdanban! **Avagy nem te vagy-é, a ki Ráhábot kivágta, és a sárkányt átdöfte?** 2Móz. 14,28.Ezék. 29,3.Bir. 5,12.Ésa. 43,16.17.Mik. 7,15.[10]Nem te vagy-é, a ki a tengert megszáraztotta, a nagy mélység vizeit; a ki a tenger fenekét úttá változtatta, hogy átmenjenek a megváltottak?! Zsolt. 86,8.10.[11]Így térnek meg az Úrnak megváltottai, és ujjongás között Sionba jőnek, és örökös öröm fejökön; vígasságot és örömöt találnak, eltünik a fájdalom és sóhaj! rész 35,10.Zsolt. 126,1.2.**[12]Én, én vagyok megvigasztalótok! Ki vagy te, hogy félsz halandó embertől? ember fiától, a ki olyan lesz, mint a fű?! rész 40,1.6. JÓBI KÉRDÉSEK** [13]Hogy elfeledkeztél az Úrról, Teremtődről, a ki az eget kiterjeszté és a földet megalapítá, és hogy félsz szüntelen minden napon nyomorgatódnak haragjától, a ki igyekszik elveszteni? De hol van a nyomorgató haragja? Zsolt. 104,2.[14]Hirtelen megszabadul a fogoly, és nem hal meg

a veremben, kenyere sem fogy el: Zak. 9,11.[15]**Hiszen én vagyok az Úr, a te Istened, a ki megreszkettetem a tengert és zúgnak habjai; seregeknek Ura az Én nevem? 2Móz. 14,21.[16]És adtam beszédemet a te szádba, és kezem árnyékával födöztelek be, hogy újonnan plántáljam az egeket, és megalapítsam a földet, és ezt mondjam Sionnak: Én népem vagy te!** rész 49,2.3.50,4.5.[17]**Serkenj föl, serkenj föl**, kelj föl Jeruzsálem, ki megittad az Úr kezéből haragja poharát; a tántorgás öblös kelyhét megittad, kiürítéd! rész 52,1.2Kir. 25,1-22.Ésa. 29,9.Jer. 25,10.49,12.51,7.Siral. 4,21.Abd. 1,16.Ezék. 23,31.Jel. 14,10.[18]Nem vala vezetője minden fiai közül, a kiket szült, nem fogta senki őt kézen minden fiai közül, a kiket fölnevelt. Péld. 10,9.28,18.[19]E kettő esett rajtad! **Kicsoda szánt meg téged? A pusztulás, a romlás, az éhség és a fegyver; miként vígasztaljalak téged?** rész 5,30.Ámós 5,18.[20]**Fiaid elájultan ott feküdtek minden utcáknak fejeinél, mint a hálóba esett zerge, megrészegedve az Úr haragjától, Istenednek feddésétől.** Siral. 2,19.4,1.2.3.[21]**Ezért halld meg ezt, szenvedő, ki részeg vagy, de nem bortól!** rész 29,9.[22]Így szól Urad, az Úr, és Istened, a ki népéért bosszút áll: Ímé, kiveszem kezedből a tántorgás poharát, haragom öblös kelyhét, nem iszod többé azt meg! vers 17.[23]És adom azt nyomorgatóid kezébe, a kik azt mondották lelkednek: Hajolj meg, hogy átmenjünk te rajtad, és a te hátadat olyanná tetted, mint a föld, és mint a minő az utcza a járóknak! rész 47,6-15.Zsolt. 129,3. **NAGYON ERŐS ÉBRESZTŐ PRÉDIKÁCIÓ**

Ézs 52

[1]**Serkenj föl, serkenj föl,** öltözd fel erősségedet, Sion, öltözzél fel ékességed ruháiba, Jeruzsálem, szent város, mert nem lép te beléd többé körülmetéletlen, tisztátalan! Zsolt. 12,2.3.[2]Rázd ki magad a porból, kelj fel, ülj fel Jeruzsálem, oldd ki magadat nyakad bilincseiből, Sion fogoly leánya! rész 47,1-4.[3]Mert így szól az Úr Isten: **Ingyen adattatok el, és nem pénzen váltattok meg!** Ezsdr. 1,9-11.Ésa. 45,13.[4]Mert így szól az Úr Isten: Égyiptomba ment alá népem először, hogy ott bujdossék, és azután Assiria nyomorgatá őt ok nélkül. 1Móz. 46,6.7.Ésa. 10,5-10.[5]És most mit tegyek itt? szól az Úr, hiszen népem elvitetett ok nélkül, és a rajta uralkodók ujjonganak, szól az Úr, és nevem szüntelen mindennap gúnyoltatik. Ezék. 36,20.23.24.[6]Ezért hadd ismerje meg népem az én nevemet, ezért ama napon! Hogy én vagyok, a ki mondom: Ímé, itt vagyok! rész 46,13.[7]**Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai, a ki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, Énekek éneke a ki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!** rész 40,9.10.Róm. 10,15. [8]Halld őrállóidat! felemelik szavokat, ujjonganak egyetemben, mert szemtől-szembe látják, hogy mint hozza vissza Siont az Úr! Jer. 6,17.Ezék. 33,2.[9]**Ujjongva énekeljetek mindnyájan, Jeruzsálem romjai, mert megvígasztalá az Úr népét, megváltá Jeruzsálemet.** Zsolt. 96,11-13.[10]Feltűrte az Úr szent karját minden népeknek szemei előtt, hogy lássák a föld minden határai Istenünk szabadítását! Zsolt. 126,1-3.98,2.3.Ezék. 4,7.Ésa. 9,12.17.21.10,4.[11]Távozzatok, távozzatok, jertek ki, onnan, tisztátalant ne illessetek, *jertek ki közülök, tisztítsátok meg magatokat, a kik az Úr edényeit hordozzátok.* 2Kor. 6,17.Jel. 18,14.Siral. 4,11.[12]Mert ne sietséggel jertek ki, és ne futással menjetek; mert előttetek megy az Úr, és követni fog Izráel Istene! 5Móz. 16,3.2Móz. 12,39.[13]**Ímé, jó szerencsés lesz szolgám, magasságos, felséges és dicső lesz nagyon.** rész 57,15.Jer. 23,5.6.[14]**Miképen eliszonyodtak tőled sokan, oly rút, nem emberi volt ábrázatja, és alakja sem ember fiaié volt:** 1Móz. 37,25.Jóel 4,8.Zsolt. 72,15.Ezék. 27,22.[15]**Akképen ejt ámulatba sok népeket; fölötte a királyok befogják szájokat, mert a mit nékik nem beszéltek volt, azt látják, és mit nem hallottak volt, arra figyelnek.** rész 53,2.3.49,6.7.51,6.Zsolt. 31,10-12.22,16.18.6,3.8.35,21.

Ézs 53

LENT: KG ÉS RÚF SZÖVEGEINEK ÉS UTALÁSAINAK ÖSSZEHASONLÍTÁSA

[1]Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg? rész 49,4.Ján. 12,38.Róm. 10,16.[2]Felnőtt, mint egy vesszőszál Ő előtte, és mint gyökér a száraz földből, nem volt néki alakja és ékessége, és néztünk reá, de nem vala ábrázata kívánatos! rész 52,14.[3]Útált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmak férfia és betegség ismerője! mint a ki elől orczánkat elrejtjük, útált volt; és nem gondoltunk vele. rész 51,8.Jer. 6,14.Zsolt. 22,7.8.15.16.18.38,3-9.11.39,12.Siral. 3,4.12.[4]Pedig betegségeinket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől! rész 6,7.Mát. 8,17.[5]És ő megsebesíttetett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg. Róm. 4,25.1Kor. 15,3.1Pét. 2,24.[6]Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, kiki az ő útára tértünk; de az Úr mindnyájunk vétkét ő reá veté. vers 4.[7]Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mészárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg! Mát. 26,63.Csel. 8,32-35.Zsolt. 22,3.12.13-15.17.21.22.38,14.15.39,10.[8]A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágatott az élők földéből, hogy népem bűnéért lőn rajta vereség?! Zsolt. 88,6.Siral. 3,54.[9]És a gonoszok közt adtak sírt néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halál után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában. 1Pét. 2,22.24.1Móz. 23,4.46,4.49,29-31.2Krón. 21,20.24,25.28,27.[10]És az Úr akarta őt megrontani betegség által; hogyha önlelkét áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata az ő keze által jó szerencsés lesz. rész 44,28.[11]Mert lelke szenvedése folytán látni fog, és megelégszik, ismeretével igaz szolgám sokakat megigazít, és vétkeiket ő viseli. Ezék. 48,35.[12]Azért részt osztok néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig ő sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott! Mát. 27,28.Luk. 23,34.Péld. 16,19.

KG utalásokkal	RÚF utalásokkal
1Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg? **(Ézs 49,4; Ján 12,38; Róm 10,16)**	1 Ki hitte volna el, amit hallottunk, és az Úr karjának ereje ki előtt volt nyilvánvaló? **Ézs 49,5; Jn 12,38; Róm 10,16**
2Felnőtt, mint egy vesszőszál Ő előtte, és mint gyökér a száraz földből, nem volt néki alakja és ékessége, és néztünk reá, de nem vala ábrázata kívánatos! **(Ézsa 52,14)**	2 Mint vesszőszál sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhettünk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna. **Ézs 11,1; 52,14**
3Útált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmak férfia és betegség ismerője! mint a ki elől orczánkat elrejtjük, útált volt; és nem gondoltunk vele. **(Ésa 51,8; Jer 6,14; Zsolt 22,7.8.15.16.18;38,3-9.11;39,12; Siral 3,4.12)**	3 Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele. **Zsolt 22,7; Mk 9,12**
4Pedig betegségeinket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől! **(Ésa 6,7; Máté 8,17)**	4 Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozta**. Mt 8,17; 26,67**
5És ő megsebesíttetett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő	5 Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei

sebeivel gyógyulánk meg. **(Róm 4,25.1Kor;15,3.1Pét;2,24)**

6Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, kiki az ő útára tértünk; de az Úr mindnyájunk vétkét ő reá veté. **(Ézsa,53 4.)**

7Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mészárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírők előtt; és száját nem nyitotta meg! **(Máté 26,63; Csel 8,32-35; Zsolt22,3.12.13-15.17.21.22;38,14.15;39,10)**

8A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágatott az élők földéből, hogy népem bűnéért lőn rajta vereség?! **(Zsolt 88,6; Siral 3,54)**

9És a gonoszok közt adtak sírt néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halál után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában. **(1Pét 2,22.24.1Móz;23,4;46,4;49,29-31.2Krón;21,20;24,25;28,27)**

10És az Úr akarta őt megrontani betegség által; hogyha önlelkét áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata az ő keze által jó szerencsés lesz. **(Ézs 44,28)**

11Mert lelke szenvedése folytán látni fog, és megelégszik, ismeretével igaz szolgám sokakat megigazít, és vétkeiket ő viseli. **(Ez 48,35)**

12Azért részt osztok néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig ő sokak bűnét hordozá, **és a bűnösökért imádkozott**! **(Máté 27,28; Luk 23,34; Péld 16,19)**

árán gyógyultunk meg. **Róm 4,25; 1Kor 15,3; 1Pt 2,24**

6 Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért. **ApCsel 10,43; 2Kor 5,21; 1Pt 2,25**

7 Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját. **Zsolt 38,14-15; 39,10; Mt 26,62; 27,12.14; Mk 14,60-61.65; 15,4-5; Jn 1,29; ApCsel 8,32-35; 1Kor 5,7; 1Pt 2,23; Jel 5,6.12; 13,8**

8 Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?!

9 A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után, bár nem követett el gonoszságot, és nem beszélt álnokul. **2Kor 5,21; 1Pt 2,22; 1Jn 3,5**

10 Az Úr akarata volt az, hogy betegség törje össze. De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az Úr akarata célhoz jut vele. **3Móz 5,15; Mt 20,28; Jn 12,24**

11 Lelki gyötrelmeitől megszabadulva, elégedetten szemléli majd őket. Igaz szolgám sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza bűneiket. **Róm 5,19; 1Kor 1,30; 2Kor 5,21**

12 Ezért a nagyok között adok neki részt, a hatalmasokkal együtt részesül zsákmányban, hiszen önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és **közbenjárt a bűnösökért**. **Mk 15,27-28; Lk 22,32.37; 23,34; 24,27.46; Zsid 9,28; 1Pt 1,11 + 2Kor 5,21**

Ézs 54

[1]Ujjongj te meddő, ki nem szültél, ujjongva énekelj és kiálts, ki nem vajudtál, mert többek az elhagyottnak fiai a férjnél való fiainál, azt mondja az Úr. Gal. 4,27.Ésa. 49,20.50,1.47,8.[2]Szélesítsd ki a sátorod helyét, és hajlékidnak kárpitjait terjeszszék ki; ne tiltsd meg; nyújtsd meg köteleidet, és erősítsd meg szegeidet. rész 49,19-21.Jer. 31,38.Zak. 14,10.[3]Mert mind jobb-, mind balkézre kiterjedsz, és magod népeket vesz örökségbe, és puszta városokat megnépesítnek. Jób 21,7-13.[4]Ne félj, mert meg nem szégyenülsz, és ne pirulj, mert meg nem gyaláztatol, mert **ifjúságod szégyenéről elfeledkezel, és özvegységednek gyalázatáról többé meg nem emlékezel. Hós. 2,1-18.Jer. 3,24.25.31,19.51,5.**[5]Mert férjed a te Teremtőd, seregeknek Ura az Ő neve, és megváltód Izráelnek Szentje, az egész föld Istenének hívattatik. Mik. 4,13.[6]Mert mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt hív téged az Úr, és mint megvetett ifjú asszonyt; ezt mondja Istened: rész 60,21.Zsolt. 23,5.45,8.[7]**Egy rövid szempillantásig elhagytalak, és nagy irgalmassággal egybegyűjtlek; rész 58,12.[8]Búsulásom felbuzdultában elrejtém orczámat egy pillantásig előled, és örök irgalmassággal könyörülök rajtad; ezt mondja megváltó Urad. rész 60,10.Zsolt. 30,6.**[9]Mert úgy lesz ez nékem, mint a Noé özönvize; miként megesküvém, hogy nem megy át többé Noé özönvize e földön, úgy esküszöm meg, hogy rád többé nem haragszom, és téged meg nem feddelek. 1Móz. 8,21.9,11.[10]**Mert a hegyek eltávoznak, és a halmok megrendülnek; de az én irgalmasságom tőled el nem távozik, és békességem szövetsége meg nem rendül, így szól könyörülő Urad.**[11]Oh te szegény, szélvésztől hányt, vígasztalás nélkül való! Ímé, ólomporba rakom köveidet, és zafirokra alapítalak. Jel. 21,18-21.[12]Rubinból csinálom falad párkányzatát, és kapuidat gránátkövekből, és egész határodat drágakövekből; rész 5,7.6,3.[13]És minden fiaid az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége. Ján. 6,45.Siral. 2,9.Zsolt. 74,9.Ésa. 59,21.[14]Igazság által leszel erős, ne gondolj a nyomorral, mert nincsen mit félned, és a rettegéssel, mert nem közelg hozzád. rész 9,7.Zsolt. 97,2.[15]És ha összegyűlvén összegyűlnek, ez nem én tőlem lesz! A ki ellened összegyűl, elesik általad. 3Móz. 26,16.5Móz. 28,38.[16]**Ímé, én teremtettem a kovácsot, a ki a parazsat éleszti és fegyvert készít mestersége szerint: és én teremtém a pusztítót is a vesztésre! rész 65,15.**[17]Egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz: ez az Úr szolgáinak öröksége, és az ő igazságuk, mely tőlem van, így szól az Úr.

Ézs 55

[1]Oh mindnyájan, kik szomjúhoztok, jertek e vizekre, ti is, kiknek nincs pénzetek, jertek, vegyetek és egyetek, jertek, vegyetek pénz nélkül és ingyen, bort és tejet. Ján. 7,37.38.Ésa. 41,17.Jel. 22,17.[2]Miért adtok pénzt azért, a mi nem kenyér, és gyűjtött kincseteket azért, a mi meg nem elégíthet? Hallgassatok, hallgassatok reám, hogy jót egyetek, és gyönyörködjék lelketek kövérségben. Zsolt. 36,9.63,6.[3]Hajtsátok ide füleiteket és jertek hozzám; hallgassatok, hogy éljen lelketek, és **szerzek veletek örök szövetséget, Dávid iránt való változhatatlan kegyelmességem szerint. 2Sám. 7,16.Zsolt. 89,29.Csel. 13,34.**[4]Ímé, bizonyságul adtam őt a népeknek, fejedelmül és parancsolóul népeknek.[5]Ímé, nem ismert népet hívsz elő, és a nép, a mely téged nem ismert, hozzád siet az Úrért, Istenedért és Izráel Szentjéért, hogy téged megdicsőített. rész 65,21.22.[6]**Keressétek az Urat, a míg megtalálható, hívjátok őt segítségül, a míg közel van. Péld. 8,17.2Krón. 15,4.Zsolt. 32,8.Jer. 29,14.Ésa. 65,1.**[7]Hagyja el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban. rész 56,1.Ezék. 33,11.Zsolt. 103,3-5.[8]**Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útaitok az én útaim, így szól az Úr! 4Móz. 23,19.Zsolt. 103,11.**[9]**Mert a mint magasabbak az egek a földnél, akképen magasabbak az én útaim útaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál! rész 4,2.Jer. 30,14.Ésa. 49,14.**[10]**Mert mint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ád a magvetőnek és**

kenyeret az éhezőnek: rész 34,5-8.Ezék. 35,6-8.**11Így lesz az én beszédem, a mely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, a mit akarok, és szerencsés lesz ott, a hová küldöttem.** Zsolt. 65,11.12Mert örömmel jöttök ki, és békességben vezéreltettek; a hegyek és halmok ujjongva énekelnek ti előttetek, és a mező minden fái tapsolnak. rész 35,12.Zsolt. 98,8.**13A tövis helyén cziprus nevekedik, és bogács helyett mirtus nevekedik,** és lesz ez az Úrnak dicsőségül és örök jegyül, a mely el nem töröltetik. rész 43,19.20.

Ézs 56

1Így szól az Úr: Őrizzétek meg a jogosságot, és cselekedjetek igazságot, mert közel van szabadításom, hogy eljőjjön, és igazságom, hogy megjelenjék: rész 59,16.2Boldog ember, a ki ezt cselekszi, és az ember fia, a ki ahhoz ragaszkodik! a ki megőrzi a szombatot, hogy meg ne fertőztesse azt, és megőrzi kezét, hogy semmi gonoszt ne tegyen. 5Móz. 5,14.Ésa. 55,6.58,13.14.Jer. 17,19-27.Ezék. 20,12.22,8.3És ne mondja ezt az idegen, a ki az Úrhoz adá magát: Bizony elszakaszt az Úr engem az Ő népétől! ne mondja a herélt sem: Ímé, én megszáradt fa vagyok!4Mert így szól az Úr a herélteknek: A kik megőrzik szombatimat és szeretik azt, a miben gyönyörködöm, és ragaszkodnak az én szövetségemhez:**5Adok nékik házamban és falaimon belül helyet, és oly nevet, a mely jobb, mint a fiakban és lányokban élő név; örök nevet adok nékik, a mely soha el nem vész;** 5Móz. 23,2.4-8.**6És az idegeneket, a kik az Úrhoz adák magukat, hogy néki szolgáljanak és hogy szeressék az Úr nevét, hogy Ő néki szolgái legyenek;** mindenkit, a ki megőrzi a szombatot, hogy meg ne fertőztesse azt, és a szövetségemhez ragaszkodókat: 4Móz. 14,11-22.Eféz. 4,30.7Szent hegyemre viszem föl ezeket, és megvídámítom őket imádságom házában; egészen égő és véres áldozataik kedvesek lesznek oltáromon; **mert házam imádság házának hivatik minden népek számára!** rész 2,2-4. Mát. 21,13.1Kir. 8,41-43.8Így szól az Úr Isten, a ki összegyűjti Izráel elszéledt fiait: Még gyűjtök ő hozzá, az ő egybegyűjtötteihez! Józs. 3,15.16.Nehem. 9,11.Zsolt. 78,13.9Mezőnek minden vadai! jertek el enni, erdőnek minden vadai! Jer. 12,7.9.Jel. 19,17.*10Őrállói vakok mindnyájan, mitsem tudnak, mindnyájan néma ebek, nem tudnak ugatni; álmodók, heverők, szunnyadni szeretők!* Ezék. 34,5.*11És ez ebek telhetetlenek, nem tudnak megelégedni, pásztorok ők, a kik nem tudnak vigyázni; mindnyájan a magok útára tértek, kiki nyeresége után, mind együtt!* Jer. 6,13.8,10.Mik. 3,5-7.*12Jertek, hadd hozzak bort, és igyunk részegítő italt! és legyen a holnap olyan, mint a ma, nagy és dicső felettébb!* rész 64,7.Jób 14,21. **EBBE**

Ézs 57

1Az igaz elvész és nem veszi eszébe senki, és az irgalmasságtevők elragadtatnak és senki nem gondolja fel, hogy a veszedelem elől ragadtatik el az igaz; Mik. 7,2.**2Bemegy békességbe, nyugosznak ágyaikon, a kik egyenes útaikon járának.** Jób 3,13-15.Zsolt. 17,15.73,24.*3És ti közelgjetek ide, szemfényvesztő fiai, paráznának magva, a ki paráználkodol.* rész 1,4.Hós. 2,1-3.4Ki felett örvendeztek? Ki ellen tátjátok fel szátokat és öltitek ki nyelveteket? nem ti vagytok-é a bűn gyermekei, a hazugságnak magva? rész 65,5.66,5.Zsolt. 35,21.22,8.14.Siral. 2,15.5A kik lángoltok a bálványokért minden zöld fa alatt, megöltök gyermekeket a völgyekben, a hegyek hasadékai alatt. Ezék. 6,13.2Krón. 28,3.33,6. Jer. 7,32.2Kir. 16,3.4.6A folyónak sima köveiben van örökséged; azok, azok a te részed, töltöttél nékik italáldozatot is, vivél ételáldozatot és én jó néven vegyem-é ezeket? 1Sám. 17,40.Zsolt. 119,57.16,5.7Magas és felemelkedett hegyen helyezted ágyadat, fel is menél oda áldozni áldozatot. rész 65,4.Ezék. 16,24.8Az ajtó és ajtófél mögé tetted bálványjeleidet, és tőlem eltávozván, fölfedted ágyadat, fölmentél rá, és megszélesítéd, és szövetséget szerzél velök, szeretted ágyukat, a merre csak láttad. rész 1,4.10.28.30.57,13.59,12.13.17,6.Jób 27,21.9És menél a királyhoz olajjal, és megsokasítád keneteidet, és elküldéd követeidet messze földre, és megaláztad magadat a sírig. Ezék. 16,36.23,16.40.10Nagy útadon megfáradál, és még sem mondád: mind hasztalan! erőd megújulását érezéd, így nem levél beteg! rész 29,16.45,9.11Kitől

féltél és rettegtél, hogy hazudtál és rólam meg nem emlékezél, szívedre sem vevéd? vagy azért nem félsz engem, hogy hallgatok már régtől fogva? Zsolt. 79,8.[12]Én jelentem meg igazságodat, és csinálmányaid nem használnak néked. Zsolt. 74,3.7.[13]Ha kiáltasz: szabadítson meg téged bálványid raja; mindnyájokat szél viszi el, lehelet kapja fel, és a ki bennem bízik, örökségül bírja a földet, és örökli szent hegyemet. rész 56,4.5.49,8.Zsolt. 37,11.69,37.Mát. 5,5.[14]És szól egy szó: Töltsétek, töltsétek, készítsétek az útat, vegyetek el minden botránkozást népem útáról. rész 40,3.62,10.[15]**Mert így szól a magasságos és felséges, a ki örökké lakozik, és a kinek neve szent: Magasságban és szentségben lakom, de a megrontottal és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtörtek szívét. Zsolt. 51,19.Hós. 6,6.Zsolt. 138,6.[16]Mert nem örökké perlek, és nem mindenha haragszom, mert a lélek előttem megepedne, és a leheletek, a kiket én teremtettem. Zsolt. 10,3.9.78,38.39.1Móz. 2,7.**[17]Mert a telhetetlenségnek vétkéért haragudtam meg, és megvertem őt, elrejtém magamat és megharagudtam; és ő elfordulva, szíve útjában járt. Kol. 3,5.1Tim. 6,10.Zsolt. 119,36.[18]Útait láttam, és meggyógyítom őt; vezetem őt, és vígasztalást nyujtok néki és gyászolóinak, rész 57,7.3Móz. 11,7.[19]Megteremtem ajkaikon a hálának gyümölcsét. Békesség, békesség a messze és közel valóknak, így szól az Úr; **én meggyógyítom őt!** Péld. 10,31.[20]És a hitetlenek olyanok, mint egy háborgó tenger, a mely nem nyughatik, és a melynek vize iszapot és sárt hány ki. Zsolt. 79,12.Jer. 32,18.[21]Nincs békesség, szól Istenem, a hitetleneknek! rész 48,22.

Ézs 58

Végig az Úr hangja:

[1]Kiálts teljes torokkal, ne kiméld; mint trombita emeld fel hangodat, és hirdesd népemnek bűneiket, és Jákób házának vétkeit. Mik. 3,8.Mát. 24,31.Jel. 1,10.4,1. (kiáltó szó) [2]Holott ők engem mindennap keresnek, és tudni kivánják útaimat, mint oly nép, a mely igazságot cselekedett és Istene törvényét el nem hagyta; kérik tőlem az igazságnak ítéleteit, és Istennek elközelgését kivánják. Malak. 2,17.Ámós 5,18.[3]Mért böjtölünk és Te nem nézed, gyötörjük lelkünket és Te nem tudod? Ímé, böjtöléstek napján kedvtelésteket űzitek, és minden robotosaitokat szorongatjátok. Józs. 7,26.15,7.[4]Ímé perrel és versengéssel böjtöltök, és sújtotok a gazságnak öklével; **nem úgy böjtöltök mostan, hogy meghallassék szavatok a magasságban. Jóel 1,14.2,12.Dán. 10,2.13.**[5]Hát ilyen a böjt, a melyet én kedvelek, és olyan a nap, a melyen az ember lelkét gyötri? **Avagy ha mint káka lehajtja fejét, és zsákot és hamvat terít maga alá: ezt nevezed-é böjtnek és az Úr előtt kedves napnak? Zak. 7,5.**[6]**Hát nem ez-é a böjt, a mit én kedvelek: hogy megnyisd a gonoszságnak bilincseit, az igának köteleit megoldjad, és szabadon bocsásd az elnyomottakat, és hogy minden igát széttépjetek? 3Móz. 25,49-53.Jer. 34,8-10.**[7]**Nem az-é, hogy az éhezőnek megszegd kenyeredet, és a szegény bujdosókat házadba bevigyed, ha meztelent látsz, felruházzad, és tested előtt el ne rejtsd magadat? Ezék. 18,5-9.Mát. 25,36.Jak. 2,15-16.**[8]**Akkor felhasad, mint hajnal a te világosságod, és meggyógyulásod gyorsan kivirágzik, és igazságod előtted jár; az Úr dicsősége követ. rész 52,12.Zsolt. 37,6.Ésa. 8,21.22.9,2.**[9]**Akkor kiáltasz, és az Úr meghallgat, jajgatsz, és ő azt mondja: Ímé, itt vagyok. Ha elvetended közüled az igát, és megszünsz ujjal mutogatni és hamisságot beszélni; Jer. 4,2.**[10]**Ha odaadod utolsó falatodat az éhezőnek, és az elepedt lelkűt megelégíted: feltámad a setétségben világosságod, és homályosságod olyan lesz, mint a dél. rész 51,16.66,22.Jel. 21,2-4.**[11]És vezérel téged az Úr szüntelen, megelégíti lelkedet nagy szárazságban is, és csontjaidat megerősíti, **és olyan leszel, mint a megöntözött kert, és mint vízforrás, a melynek vize el nem fogy. Zsolt. 1,3.**[12]**És megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők alapzatait felrakod,** és neveztetel romlás építőjének, ösvények megújítójának, hogy ott lakhassanak. rész 61,4.Ámós 9,11.Ezék. 13,5.22,30.[13]Ha megtartóztatod szombaton lábadat, és nem űzöd kedvtelésedet szent napomon, és **a szombatot gyönyörűségnek hívod, az Úr szent és dicsőséges napjának, és**

megszenteled azt, dolgaidat nem tevén, foglalkozást sem találván, hamis beszédet sem szólván: vers 9.5Móz. 32,13.33,29.Hós. 10,4.[14]Akkor gyönyörűséged lesz az Úrban; és én hordozlak a föld magaslatain, és azt mívelem, hogy Jákóbnak, atyádnak örökségével élj; mert az Úr szája szólt! Ámós 9,14.Mik. 6,14.15.5Móz. 28,30.

Ézs 59
NARRÁTOR
[1]Ímé, nem oly rövid az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem oly süket az ő füle, hogy meg nem hallgathatna; [2]Hanem a ti vétkeitek választanak el titeket Istenetektől, és bűneitek fedezték el orczáját ti előttetek, hogy meg nem hallgatott. 5Móz. 31,8.Siral. 3,44.
ÚR (NARRÁTOR?)
[3]Mert kezeitek bemocskolvák vérrel, és ujjaitok vétekkel, ajkaitok hazugságot szólnak, nyelvetek gonoszt suttog. rész 1,15.Zsolt. 5,7.10.12,3.26,4.31,19.59,13.17,9-11.26,9.[4]Nincsen, a ki az igazság mellett szólna, és nincsen, a ki igazságosan perelne, haszontalanban bíznak és hazugságot beszélnek, gonoszt fogadnak és vétket szűlnek. rész 58,4.Zsolt. 7,15.Jób 15,35.[5]Vipera tojásait költik ki, és pókhálót szőnek; **a ki tojásaikból eszik, meghal, és ha egyre rátapodsz, vipera kél ki.** rész 14,29.34,15.5Móz. 32,33.**[6]Pókhálójukból nem lesz ruha,** csinálmányok nem felvehető; cselekedeteik hamisságnak cselekedetei, és erőszak tette van kezeikben. vers 5.Jób 8,14.15.[7]Lábaik a gonoszra futnak; és sietnek, hogy ártatlan vért ontsanak; gondolataik hamisságnak gondolatai, pusztítás és romlás ösvényeiken. Péld. 1,16.[8]A békesség útját nem ismerik, és nincsen jogosság kerékvágásukban, ösvényeiket elgörbítik, a ki azon jár, nem ismeri a békességet. Péld. 10,9.28,18.[9]Ezért van távol tőlünk az ítélet, és nem ér el minket az igazság, várunk világosságra, és ímé, sötétség, és fényességre, és ímé, homályban járunk! rész 5,30.Ámós 5,18.[10]Tapogatjuk, mint vakok a falat, és tapogatunk, mint a kiknek szemök nincs, megütközünk délben, mint alkonyatkor, és olyanok vagyunk, mint a halottak az egészségesek közt. rész 65,11.12.
NÉP
[11]Morgunk, mint a medvék mindnyájan, és nyögvén nyögünk, mint a galambok, várjuk az ítéletet és nem jő, a szabadulást és távol van tőlünk. rész 38,14.[12]Mert sokak előtted gonoszságaink, és bűneink bizonyságot tesznek mi ellenünk, mert gonoszságaink velünk vannak, és vétkeinket ismerjük: Jer. 14,7.Zsolt. 51,5.[13]Elpártoltunk és megtagadtuk az Urat, és eltávozánk a mi Istenünktől, szóltunk nyomorgatásról és elszakadásról, gondoltunk és szóltunk szívünkből hazug beszédeket.**[14]És eltávozott a jogosság, és az igazság messze áll, mivel elesett a hűség az utczán, és az egyenesség nem juthat be.** Zsolt. 12,2.3.[15]És a hűség hiányzik, és a ki a gonoszt kerüli, prédává lesz. És látta ezt az Úr és nem tetszék szemeinek, hogy jogosság nincsen. rész 60,5.61,6.Zak. 14,14.[16]És látá, hogy nincsen senki, és álmélkodott, hogy nincsen közbenjáró; ezért karja segít néki, és igazsága gyámolítja őt. rész 63,5.Zsolt. 44,4.98,1.**[17]És felölté az igazságot, mint pánczélt, és a szabadítás sisakja van fején**; felölté a bosszúállás ruháit, mint köpenyt, és búsulással vevé magát körül, mint egy palásttal. Eféz. 6,13-17.1Thess. 5,8.[18]A cselekedetek szerint fog megfizetni: haraggal ellenségeinek, büntetéssel szorongatóinak, büntetéssel fizet a szigeteknek. Jób 21,24.Péld. 15,30.Zsolt. 22,16.32,4.[19]És félik napnyugottól fogva az Úrnak nevét, és naptámadattól az ő dicsőségét, mikor eljő, mint egy sebes folyóvíz, a melyet az Úr szele hajt. Jer. 47,2.46,7.8.**[20]És eljő Sionnak a megváltó, és azoknak, a kik Jákóbban megtérnek hamisságokból,** szól az Úr. Róm. 11,26.Ésa. 57,13.[21]És én ő velök ily szövetséget szerzek, szól az Úr:
ÚR
Lelkem, a mely rajtad nyugoszik, és beszédeim, a melyeket szádba adtam, el nem távoznak szádból, és magodnak szájából, és magod magvának szájából, így szól az Úr, mostantól mind örökké! 3Móz. 11,4.rész 65,3-7. **A SZÁJBA ADOTT IGE!**

Ézs 60

Pozitívum a sok negatívum után

[1]Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. rész 45,7.58,8.10.59,9.[2]Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik. 2Móz. 10,2.**[3]És népek jönnek világosságodhoz, és királyok a néked feltámadt fényességhez. rész 7,26.[4]Emeld fel köröskörül szemeidet és lásd meg: mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, és leányaid ölben hozatnak el. rész 11,12.43,6.49,18.22.66,12.[5]Akkor meglátod és ragyogsz örömtől, és remeg és kiterjed szíved, mivel hozzád fordul a tenger kincsözöne, és hozzád jő a népeknek gazdagsága. rész 65,17.**[6]A tevék sokasága elborít, Midján és Éfa tevecsikói, mind Sebából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és az Úr dicséreteit hirdetik. 1Móz. 37,25.Jóel 4,8.Zsolt. 72,15.Ezék. 27,22.[7]Kédár minden juhai hozzád gyűlnek, Nebajóth kosai néked szolgálnak, felmennek kedvem szerint oltáromra, és dicsőségem házát megdicsőítem. 1Móz. 25,13.[8]Kik ezek, kik repülnek, mint a felleg, s mint a galambok dúczaikhoz? Hós. 11,11.Zsolt. 55,7.[9]Igen, engem várnak a szigetek; és elől jönnek Társis hajói, hogy elhozzák fiaidat messziről, és ezüstjöket és aranyokat azokkal együtt, a te Urad és Istened nevének és Izráel Szentjének, hogy téged megdicsőített. 2Kir. 21,25.26.[10]Az idegenek megépítik kőfalaidat, és királyaik szolgálnak néked; **mivel haragomban megvertelek, és kegyelmemben megkönyörültem rajtad.** Ezsdr. 6,8.9.Ésa. 49,23.Nehem. 2,8.[11]És nyitva lesznek kapuid szüntelen, éjjel és nappal be nem zároltatnak, hogy behozzák hozzád a népek gazdagságát, és királyaik is bevitetnek. Jel. 21,25.26.[12]Mert a nép és az ország, a mely néked nem szolgáland, elvész, és a népek mindenestől elpusztulnak. rész 41,11.12.Zak. 14,16.17.[13]A Libánon ékessége hozzád jő, cziprus, platán, sudar czédrus, mind együtt szenthelyemnek megékesítésére, hogy lábaim helyét megdicsőítsem. Zsolt. 99,5.132,7.Siral. 2,1.Ésa. 41,19.1Krón. 28,2.1Kir. 5,1-11.[14]És meghajolva hozzád mennek a téged nyomorgatók fiai, és leborulnak lábad talpainál minden megútálóid, és neveznek téged az Úr városának, Izráel Szentje Sionának. Jel. 3,9.Ésa. 49,23.[15]A helyett, hogy elhagyott és gyűlölt valál és senki rajtad át nem ment, örökkévaló ékességgé teszlek, és gyönyörűséggé nemzetségről nemzetségre. 5Móz. 31,6.8.[16]És szopod a népek tejét, és a királyok emlőjét szopod, **és megtudod, hogy én vagyok az Úr, megtartód és megváltód, Jákóbnak erős Istene. rész 49,23.66,11.**[17]Réz helyett aranyat hozok, vas helyett ezüstöt hozok, és a fák helyett rezet, és a kövek helyett vasat, és teszem fejedelmeiddé a békességet, és előljáróiddá az igazságot. rész 18,7.**[18]Nem hallatik többé erőszaktétel földeden, pusztítás és romlás határaidban, és a szabadulást hívod kőfalaidnak, és kapuidnak a dicsőséget. Ezék. 48,35.[19]Nem a nap lesz néked többé nappali világosságod és fényességül nem a hold világol néked, hanem az Úr lesz néked örök világosságod, és Istened lesz ékességed, Jel. 21,3.4.23.22,5.**[20]Napod nem megy többé alá, és holdad sem fogy el, mert az Úr lesz néked örök világosságod, és gyászod napjainak vége szakad. Zak. 14,7.[21]És néped mind igaz lesz, és a földet mindörökké bírják, **plántálásom vesszőszála ők, kezeim munkája dicsőségemre. rész 4,2.3.**[22]A legkisebb ezerre nő, és a legkevesebb hatalmas néppé. Én az Úr, idején, hamar megteszem ezt. rész 5,15.6,22-24.

Ézs 61

INTERTEXT

[1]Az Úr Isten lelke van én rajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömöt mondjak; elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást; Luk. 4,17-20. Zak. 9,1.[2]Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállása napját; megvígasztaljak minden gyászolót; 2Krón. 7,16.Zsolt. 132,12.13.

Lk 4, 18-19	**Ézs 61, 1-2**
18 „Az Úrnak Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a **foglyoknak és a vakoknak szemük megnyílását;** hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, 19 és hirdessem az Úr kedves esztendejét.”	Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, **bekötözzem a megtört szíveket,** szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek. 2Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállásának napját, vigasztalok minden gyászolót.
Πνεῦμα ¹ Κυρίου ¹ ἐπ᾽ ἐμέ, ¹ οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι ¹ πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με ¹ κηρύξαι ¹ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν ¹ καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ¹ ἀποστεῖλαι ¹ τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, ¹ **19 κηρύξαι ¹ ἐνιαυτὸν Κυρίου ¹ δεκτόν**	**Πνεῦμα κυρίου ἐπ᾽ ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, 2 καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας,**

[3]Hogy tegyek Sion gyászolóira, adjak nékik ékességet a hamu helyett, örömnek kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt lélek helyett, hogy igazság fáinak neveztessenek, az Úr plántáinak, az Ő dicsőségére! rész 60,21.Zsolt. 23,5.45,8.[4]És megépítik a régi romokat, az ősi pusztaságokat helyreállítják, és a puszta városokat megújítják, és a régi nemzetségek pusztaságait. rész 58,12.[5]És ott állnak az idegenek, és legeltetik juhaitokat, és a jövevények szántóitok és vinczelléreitek lesznek. rész 14,2.[6]Ti pedig az Úr papjainak hívattattok, Istenünk szolgáinak neveztettek; a népek gazdagságát eszitek, és azok dicsőségével dicsekedtek. rész 60,16.2Móz. 19,6.[7]Gyalázatotokért kettős jutalmat vesztek, és a szidalom helyett örvendenek örökségükben; ekként két részt öröklenek földükben, örökös örömük lesz. rész 16,19.[8]Mert én, az Úr, a jogosságot szeretem, gyűlölöm a gazsággal szerzett ragadományt; és megadom híven jutalmukat, és örök szövetséget szerzek velök. Jer. 32,40.Ésa. 55,3.4.[9]És ismeretes lesz magvok a népek közt, és ivadékaik a népségek között, **valakik látják őket, megismerik őket, hogy ők az Úrtól megáldott magok.**[10]Örvendezvén örvendezek az Úrban, **örüljön lelkem az én Istenemben; mert az üdvnek ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engemet körül, mint vőlegény, a ki pap módon ékíti fel magát, és mint menyasszony, a ki felrakja ékességeit.** Zsolt. 132,9.[11]Mert mint a föld megtermi csemetéjét, és mint a kert kisarjasztja veteményeit, akként sarjasztja ki az Úr Isten az igazságot s a dicsőséget minden nép előtt. Nehem. 13,19.

Ézs 62

[1]Sionért nem hallgatok és Jeruzsálemért nem nyugszom, míg földerül, mint fényesség az Ő igazsága, és szabadulása, mint a fáklya tündököl. 2Móz. 20,8-10.35,2.[2]És meglátják a népek igazságodat, és minden királyok dicsőségedet, és új nevet adnak néked, a melyet az Úr szája határoz meg. rész 65,15.[3]**És leszel dicsőség koronája az Úr kezében, és királyi fejdísz Istened kezében.**[4]Nem neveznek többé elhagyatottnak, és földedet sem nevezik többé pusztának, hanem így hívnak: én gyönyörűségem, és földedet így: férjhez adott; mert az Úr gyönyörködik benned, és földed férjhez adatik. Hós. 1,10-12.Ésa. 60,14.Jer. 3,17.Ezék.

48,35.[5]**Mert mint elveszi a legény a szűzet, akként vesznek feleségül téged fiaid, és a mint örül a vőlegény a menyasszonynak, akként fog néked Istened örülni.** Zak. 7,7.[6]**Kőfalaidra, Jeruzsálem, őrizőket állattam,** egész nap és egész éjjel szüntelen nem hallgatnak; ti, kik az Urat emlékeztetitek, ne nyugodjatok! Zsolt. 134,1.[7]És ne hagyjatok nyugtot néki, míg megújítja és dicsőségessé teszi Jeruzsálemet e földön.[8]Megesküdt az Úr jobbjára s erőssége karjára: nem adom többé gabonádat eleségül ellenségeidnek, s idegenek nem iszszák mustodat, a melyért munkálódtál, rész 65,21.22.[9]Hanem a betakarók egyék azt meg, és dicsérjék az Urat, s a beszűrők igyák meg azt szentségem pitvaraiban. 5Móz. 12,17.18.14,23.[10]Menjetek át, menjetek át a kapukon, készítsétek a népnek útát, **töltsétek, töltsétek az ösvényt, hányjátok el a köveket, emeljetek zászlót a népek fölé.** rész 11,12.49,22.40,3.57,14.[11]Ímé, az Úr hirdette mind a föld határáig: Mondjátok meg Sion leányának, ímé, eljött szabadulásod, ímé, jutalma vele jő, és megfizetése ő előtte! rész 40,10.Mát. 21,5.Zak. 9,9.[12]**És hívják őket szent népnek, az Úr megváltottainak, és téged hívnak: keresett és nem elhagyott városnak.** rész 4,2.Jer. 30,14.Ésa. 49,14. **Weal prophecy**

Ézs 63

[1]Ki ez, ki jő Edomból, veres ruhákban Boczrából, a ki ékes öltözetében, ereje sokaságában büszke? Én, a ki igazságban szólok, elégséges vagyok a megtartásra. rész 34,5-8.Ezék. 35,6-8.[2]Miért veres öltözeted, és ruháid, mint a bornyomó ruhái? Jel. 19,13.[3]**A sajtót egyedül tapostam, és a népek közül nem volt velem senki, és megtapodtam őket búsulásomban, és széttapostam őket haragomban: így fecscsent vérök ruháimra, és egész öltözetemet bekevertem.** Siral. 1,15.Jóel 3,13.Jel. 19,13.Ésa. 18,5.[4]**Mert bosszúállás napja volt szívemben, és megváltottaim esztendeje eljött.** rész 61,2.[5]**Körültekinték és nem vala segítő, s álmélkodám és nem vala gyámolító, és segített nékem karom, és haragom gyámolított engem!** rész 59,16.[6]**És megtapodtam népeket búsulásomban, és megrészegítem őket haragomban, és ontám a földre véröket!**[7]Az Úrnak kegyelmességeiről emlékezem, az Úr dicséreteiről mind a szerint, a mit az Úr velünk cselekedett; az Izráel házához való sok jóságáról, a melyet velök cselekedett irgalma és kegyelmének sokasága szerint.[8]És ő mondá: **Bizony az én népem ők, fiak, a kik nem hazudnak; és lőn nékik megtartójok.**[9]**Minden szenvedésöket Ő is szenvedte, és orczájának angyala megszabadítá őket,** szerelmében és kegyelmében váltotta Ő meg őket, fölvette és hordozá őket a régi idők minden napjaiban. 2Móz. 32,34.33,14.15.5Móz. 7,9.2Móz. 23,20.21.4Móz. 20,16.[10]Ők pedig engedetlenek voltak és megszomorították szentségének lelkét, és ő ellenségükké lőn, hadakozott ellenök. 4Móz. 14,11-22.Eféz. 4,30.[11]S megemlékezék népe a Mózes régi napjairól: hol van, a ki őket kihozá a tengerből nyájának pásztorával? hol van, a ki belé adá az ő szentséges lelkét? 2Móz. 14,29.30.Zsolt. 77,21.78,52.80,2.[12]Ki Mózes jobbján járatá dicsőségének karját, a ki a vizeket ketté választá előttök, hogy magának örök nevet szerezzen? Józs. 3,15.16.Nehem. 9,11.Zsolt. 78,13.[13]Ki járatá őket mélységekben, mint a lovat a síkon, és meg nem botlottanak![14]Mint a barmot, a mely völgybe száll alá, nyugodalomba vitte őket az Úr lelke: így vezérletted népedet, hogy magadnak dicső nevet szerezz! Agge. 2,5.Zsolt. 143,10.[15]**Tekints alá az égből, és nézz le szentséged és dicsőséged hajlékából!** Hol van buzgó szerelmed és hatalmad? Szívednek dobogása és irgalmad megtartóztatják magokat én tőlem! 5Móz. 26,15.[16]**Hiszen Te vagy Atyánk, hiszen Ábrahám nem tud minket, és Izráel nem ismer minket, Te, Uram, vagy a mi Atyánk, megváltónk, ez neved öröktől fogva.** rész 64,7.Jób 14,21.[17]Miért engedél eltévelyedni minket útaidról, oh Uram! miért keményítéd meg szívünket, hogy ne féljünk tégedet? Térj meg szolgáidért, örökséged nemzetségeiért! Zsolt. 81,13.[18]Kevés ideig bírta szentségednek népe földét, ellenségink megtapodták szent helyedet. Zsolt. 74,7.[19]Olyanok lettünk, mint a kiken eleitől fogva nem uralkodtál, a kik felett nem neveztetett neved. 5Móz. 24,1-4.

Ézs 64

[1]Oh, vajha megszakasztanád az egeket és leszállnál, előtted a hegyek elolvadnának; mint a tűz meggyújtja a rőzsét, a vizet a tűz felforralja; hogy nevedet ellenségidnek megjelentsd, hogy előtted reszkessenek a népek; Zsolt. 18,8.10.[2]Hogy cselekednél rettenetes dolgokat, a miket nem vártunk; leszállnál és előtted a hegyek elolvadnának. Ésa. 65,11. 2Kir. 21,6-16.[3]Hiszen öröktől fogva nem hallottak és fülökbe sem jutott, szem nem látott más Istent te kívüled, a ki így cselekszik azzal, a ki Őt várja. rész 7,31.[4]Elébe mégy annak, a ki örvend és igazságot cselekszik, a kik útaidban rólad emlékeznek! Ímé, Te felgerjedtél, és mi vétkezénk; régóta így vagyunk; megtartatunk-é?**[5]És mi mindnyájan olyanok voltunk, mint a tisztátalan, és mint megfertéztetett ruha minden mi igazságaink, és elhervadánk, mint a falomb mindnyájan, és álnokságaink, mint a szél, hordának el bennünket! rész 1,4.10.28.30.57,13.59,12.13.17,6.Jób 27,21. MAI LOSUNG** [6]S nem volt, a ki segítségül hívta volna nevedet, a ki felserkenne és beléd fogóznék, mert orczádat elrejtéd tőlünk, és álnokságainkban minket megolvasztál. 2Kir. 17,8-19.[7]Most pedig, Uram, Atyánk vagy Te, **mi sár vagyunk és Te a mi alkotónk, és kezed munkája vagyunk mi mindnyájan.** rész 29,16.45,9.[8]Oh ne haragudjál Uram felettébb, és ne mindörökké emlékezzél meg álnokságinkról; ímé lásd, kérünk, mindnyájan a Te néped vagyunk. Zsolt. 79,8.[9]Szentségednek városai pusztává lettenek, Sion pusztává lőn, Jeruzsálem kietlenné. Zsolt. 74,3.7.[10]Szentségünk és ékességünk házát, hol téged atyáink dicsértenek, tűz perzselé föl, és minden a miben gyönyörködénk, elpusztult. 2Kir. 25,9.[11]Hát megtartóztatod-é magad mind e mellett is, Uram; hallgatsz-é és gyötörsz minket felettébb? Zsolt. 103,8-9.

Ézs 65

[1]Megkeresni hagytam magamat azoktól, a kik nem is kérdeztenek; megtaláltattam magamat azokkal, a kik nem is kerestenek. Ezt mondám: Ímhol vagyok, ímhol vagyok, a népnek, a mely nem nevemről neveztetett. Róm. 10,20.[2]Kiterjesztém kezeimet egész napon a pártos nép után, a mely nem jó úton járt gondolatainak nyomán; 4Móz. 14,22.[3]A nép után, mely ingerel engem szemtől szembe, szünetlenül, kertekben áldozik, és téglákon szerez jóillatot, rész 1,29.66,17.[4]Mely a sírokhoz ül, és a barlangokban hál, a disznóhúst eszi, és fertelmes leves van tálaiban, rész 57,7.3Móz. 11,7.[5]Mely ezt mondja: Maradj otthon, ne jőjj hozzám, mert szent vagyok néked; e nép füst az orromban és szüntelen égő tűz. Zsolt. 18,9.5Móz. 32,22.Ezék. 38,18.[6]Ímé, feliratott előttem: nem hallgatok, csak ha előbb megfizetek, megfizetek keblökben: Zsolt. 79,12.Jer. 32,18.[7]Vétkeitekért és atyáitok vétkeiért mind együtt, szól az Úr, a kik hegyeken tettek jóillatot és halmokon csúfoltak engemet meg, és visszamérem először jutalmokat keblökre. 2Kir. 21,3-7.Ezék. 18,6.Hós. 4,13.Ésa. 57,7.[8]Így szól az Úr: Mint a mikor mustot lelnek a fürtben, ezt mondják: ne veszesd el, mert áldás van benne, ekként cselekszem szolgáimért, és nem vesztek mindent el! rész 17,6.[9]És nevelek Jákóbból magot, és Júdából, a ki hegyeimnek örököse legyen, és bírják azt választottaim, és szolgáim lakjanak ott! rész 6,13.[10]És lesz Sáron nyájak legelőjévé, és Ákhor völgye barmok fekvőhelyévé népem számára, a mely engem keresett. Józs. 7,26.15,7.[11]Ti pedig, a kik az Urat elhagyátok, a kik szent hegyemről elfeledkezétek, ti, kik Gádnak asztalt készítetek, és Meninek italáldozatot töltötök, Zsolt. 121,2.[12]Titeket én a kard alá számlállak, és mindnyájan leborultok megöletésre: mert hívtalak és nem feleltetek, szóltam és nem hallottátok: a gonoszt cselekedtétek szemeim előtt, és a mit nem szerettem, azt választottátok. rész 66,4.5,14.50,2.Péld. 1,24.[13]Azért így szól az Úr Isten: **Ímé, szolgáim esznek, ti pedig éheztek, ímé, szolgáim isznak, ti pedig szomjúhoztok, ímé, szolgáim örvendnek, de ti megszégyenültök! Zsolt. 106,6.[14]Ímé, szolgáim vígadnak szívök boldogságában, és ti kiáltani fogtok szívetek fájdalmában, és megtört lélekkel jajgatni fogtok; rész 11,20.**[15]És átok gyanánt hagyjátok itt neveteket az én választottaimnak, és megöl titeket az Úr Isten, és szolgáit más névvel nevezi, vers 23.Jer. 29,22.Ésa. 62,2.4Móz. 5,51.**[16]Hogy a ki magát áldja e földön, áldja magát az igaz Istenben, és a ki esküszik e**

földön, esküdjék az igaz Istenre, mert elfeledvék a régi nyomorúságok, és mert elrejtvék szemeim elől. Jer. 4,2.[17]Mert ímé, új egeket és új földet teremtek, és a régiek ingyen sem emlittetnek, még csak észbe sem jutnak; rész 51,16.66,22.Jel. 21,2-4.[18]Hanem örüljetek és örvendjetek azoknak mindörökké, a melyeket én teremtek; mert ímé, Jeruzsálemet vígassággá teremtem, és az ő népét örömmé. rész 66,7.8.9.[19]És vígadok Jeruzsálem fölött, és örvendek népem fölött, és nem hallatik többé abban siralomnak és kiáltásnak szava! Jel. 21,2-4.[20]Nem lesz ott többé csupán néhány napot ért gyermek, sem vén ember, a ki napjait be nem töltötte volna, mert az ifjú száz esztendős korában hal meg és a bűnös száz esztendős korában átkoztatik meg. Zak. 8,4.5.[21]Házakat építnek és bennök lakoznak, és **szőlőket plántálnak és eszik azok gyümölcsét.** **Ámós 9,14.Mik. 6,14.15.5Móz. 28,30.**[22]Nem úgy építnek, hogy más lakjék benne; nem úgy plántálnak, hogy más egye a gyümölcsöt, mert mint a fáké, oly hosszú lesz népem élete, és kezeik munkáját elhasználják választottaim. vers 20.rész 61,3.[23]Nem fáradnak hiába, nem nemzenek a korai halálnak, mivel az Úr áldottainak magva ők, és ivadékaik velök megmaradnak. Zsolt. 78,33.[24]**És mielőtt kiáltanának, én felelek, ők még beszélnek, és én már meghallgattam.** **rész 38,18.**[25]**A farkas és bárány együtt legelnek, az oroszlán, mint az ökör, szalmát eszik, és a kígyónak por lesz az ő kenyere. Nem ártanak és nem pusztítnak sehol szentségemnek hegyén; így szól az Úr.** **rész 11,7.9.1Móz. 3,14.Mik. 7,17.**

Ézs 66

[1]Így szól az Úr: **Az egek nékem ülőszékem, és a föld lábaimnak zsámolya:** minő ház az, a melyet nékem építeni akartok, és minő az én nyugalmamnak helye? 1Kir. 8,27.Mát. 5,34.35.Csel. 7,49.17,24.Jel. 21,22.[2]Hiszen mindezeket kezem csinálta, így álltak elő mindezek; így szól az Úr. Hanem erre tekintek én, a ki szegény és megtörött lelkű, és a ki beszédemet rettegi. Zsolt. 34,19.Jel. 4,11.[3]A ki bikát öl, embert üt agyon; a ki juhval áldozik, az ebet öl; a ki ételáldozattal jő, disznóvért hoz elém; a ki tömjént gyújt, bálványt imád! Miként ők így választák útaikat, és lelkök útálatosságaikban gyönyörködött:[4]Akképen választom én is az ő megcsúfolásukat, és rájok hozom, a mitől félnek; mivel hívtam és senki nem felelt, szóltam és nem hallották, és a gonoszt cselekedték szemeim előtt, s a mit nem szerettem, azt választák. rész 65,12.Zsolt. 50,8-11.Ámós 5,21-24.Mát. 7,6.2Pét. 2,22.[5]Halljátok az Úrnak beszédét, a kik rettegtek az ő beszédére: így szólnak testvéreitek, a kik titeket gyűlölnek, nevemért eltaszítanak: Jelenjék meg az Úrnak dicsősége, hogy lássuk örömötöket; de ők megszégyenülnek. rész 55,9.5,19.28,15.[6]Halld! zúgás a város felől, hah! a templom felől, hah! az Úr, a ki megfizet ellenségeinek. rész 65,11.12.[7]Mielőtt vajudott volna, szült, mielőtt fájdalom jött rá, fiút hozott világra. rész 9,1.Ésa. 21,3.4.[8]Ki hallott olyat, mint ez, ki látott hasonló dolgokat? Hát egy ország egy nap jön-é világra, és egy nép egyszerre születik-é? mert vajudott és meg is szülé Sion az ő fiait![9]Hát én csak megindítsam és ne vigyem véghez a szülést? szól az Úr, vagy én, a ki születek, bezárjam-é a méhet? így szól Istened. Róm. 2,6-11.[10]Örüljetek Jeruzsálemmel, és örvendjetek fölötte mind, a kik őt szeretitek; vígadjatok vele örvendezéssel mindnyájan, a kik gyászoltatok miatta! Zsolt. 137,5.[11]Hogy szopjatok és megelégedjetek megvígasztaltatásának emlőjén, hogy igyatok és örvendjetek dicsőségének bőségén. rész 60,5.61,6.Zak. 14,14.[12]Mivel így szól az Úr: **Ímé kiterjesztem rá a békességet, mint egy folyóvizet, és mint kiáradott patakot a népek dicsőségét, hogy szopjátok; ölben fognak hordozni, és térdeiken czirógatnak titeket.** **rész 60,4.16.**[13]**Mint férfit, a kit anyja vígasztal, akként vígasztallak titeket én, és Jeruzsálemben vesztek vígasztalást!** **rész 49,15.**[14]Meglátjátok és örül szívetek, csontjaitok, mint a zöld fű, virágoznak, és megösmerik az Úr kezét az Ő szolgáin, és haragját ellenségei fölött. Jób 21,24.Péld. 15,30.Zsolt. 22,16.32,4.[15]Mert ímé, az Úr eljő tűzben, s mint forgószél az ő szekerei, hogy megfizesse búsulásában az Ő haragját, és megfeddését sebesen égő lánggal. rész 29,6.30,30.Zsolt. 50,3.[16]Mert az Úr tűzzel ítél és kardjával minden testet, és sokan lesznek az Úrtól megöltek. rész 15,6.[17]A kik magokat megszentelik és mossák a bálvány kertekért, egy pap megett, a középen; a kik disznóhúst esznek és férget és egeret, együtt pusztulnak el mind,

mondja az Úr. 3Móz. 11,4.rész 65,3-7.[18]És én cselekedeteiteket és gondolataitokat megbüntetem! Eljő az idő, hogy minden népeket és nyelveket egybegyűjtsek, hogy eljövén, meglássák az én dicsőségemet. Dán. 3,4-7.31.Ésa. 40,4.59,19.60,2.[19]És teszek köztök jelt, és küldök közülök megszabadultakat a népekhez, Tarsisba, Pulba és Ludba, az íjjászokhoz, Tubálhoz és Jávánhoz; a messze szigetekbe, a melyek rólam nem hallottak, és nem látták dicsőségemet, és hirdetik dicsőségemet a népek között. 2Móz. 10,2.[20]És elhozzák minden testvéreiteket minden népek közül ajándékul az Úrnak, lovakon, szekereken, hintókban, öszvéreken és tevéken szentségemnek hegyére Jeruzsálembe, így szól az Úr, a mint hozzák Izráelnek fiai az ajándékot tiszta edényben az Úrnak házába. Ésa. 1,4.10,21.48,1.[21]És ezek közül is választok a papok közé, a Léviták közé, így szól az Úr. rész 61,6.[22]Mert mint az új egek és az új föld, a melyeket én teremtek, megállnak én előttem, szól az Úr, azonképen megáll a ti magvatok és nevetek; rész 65,17.[23]És lesz, hogy hónapról-hónapra és szombatról-szombatra eljő minden test engem imádni, szól az Úr. rész 2,2-4.[24]**És kimenvén, látni fogják azoknak holttesteit, a kik ellenem vétkeztek, mert az ő férgök meg nem hal és tüzök el nem aluszik, és minden test előtt borzadásul lesznek.** **vers 17.18.rész 65,5.7. Márk 9,43.44. Jer. 4,4.Jóel 3,2.**

Jeremiás próféta könyve

Jer 1

[1]Jeremiásnak, Hilkiás fiának beszédei, **a ki az Anatótban, Benjámin földén lakó papok közül vala;** Hab. 1,7-9.1Móz. 49,27.[2]A kihez szóla az Úr Jósiásnak, az Ammon fiának, Júda királyának napjaiban, az ő uralkodásának tizenharmadik esztendejében; 2Kir. 21,25.26.[3]Továbbá Jójakimnak, a Jósiás fiának, Júda királyának napjaiban, Sedékiásnak, a Jósiás fiának, Júda királyának egészen tizenegyedik esztendejéig, Jeruzsálem fogságba viteléig, a mi az ötödik hónapban vala; 2Kir. 23,34. 2Kir. 24,17.[4]Szóla pedig az Úr nékem, mondván: Ésa. 14,19.Préd. 6,3.[5]**Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövél, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé.** rész 4,27. Ésa. 1,21.[6]**És mondék: Ah, ah Uram Isten! Ímé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én!** 2Móz. 3,11.4,10.[7]**Az Úr pedig monda nékem: Ne mondd ezt: Ifjú vagyok én; hanem menj mind azokhoz, a kikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, a mit parancsolok néked.** Ezék. 3,17.[8]**Ne félj tőlök, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged! mond az Úr.** 5Móz. 31,6.8.[9]**És kinyújtá az Úr az ő kezét, és megilleté számat, és monda nékem az Úr: Ímé, az én igéimet adom a te szádba!** Ésa. 6,6.7.[10]**Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj!** rész 18,7.[11]Szóla továbbá nékem az Úr, mondván: Mit látsz te, Jeremiás? És mondék: **Mandulavesszőt** látok én.[12]És monda nékem az Úr: Jól láttál, mert **gondom van az én igémre, hogy beteljesítsem azt**. Hab. 1,9.5Móz. 28,31-33.[13]És másodszor is szóla hozzám az Úr, mondván: Mit látsz te? És felelék: **Forró fazekat** látok én, és pedig a szája észak felől van. Hós. 8,8.[14]És monda nékem az Úr: Észak felől támad a veszedelem e földnek minden lakosára. rész 16,10.11. 5Móz. 28,64.[15]Mert ímé, előhívom én az északi országok minden nemzetségét, mondja az Úr, és eljőnek, és kiki felállítja az ő királyi székét Jeruzsálem kapui előtt, és köröskörül minden kerítése ellen, és Júdának minden városa ellen. rész 5,15.6,22-24.[16]És kimondom ítéleteimet felettök az ő mindenféle gonoszságukért, minthogy elszakadtak tőlem, és idegen isteneknek áldoztak, és tulajdon kezeik munkáit imádták. 2Kir. 21,4-13.[17]Te azért övezd fel derekadat, és kelj fel, és mondd meg nékik mindazt, a mit én parancsolok néked; meg ne riadj tőlök, különben én riasztalak el téged előlök! Jób 38,8-11.[18]Mert ímé én erősített várossá, vasoszloppá és érczbástyává teszlek ma téged mind ez egész földön, Júda királyai, fejedelmei és papjai ellen és a föld népe ellen. rész 6,27.15,20.[19]Viaskodni fognak ugyan ellened, de nem győznek meg téged, mert én veled vagyok, azt mondja az Úr, hogy megszabadítsalak téged.rész 26,8-24.

Jer 2

[1]Majd szóla az Úr nékem, mondván: rész 33,14.16.Dán. 9,21-25.Luk. 1,32.33.[2]Menj el, és kiálts Jeruzsálem füleibe, mondván: Ezt mondja az Úr: **Emlékezem reád gyermekkorod ragaszkodására, mátkaságod szeretetére, a mikor követtél engem a pusztában, a még be nem vetett földön.**[3]Szent volt Izráel az Úrnak, az ő termésének zsengéje; a kik emésztik vala őt, mind vétkeznek vala, veszedelem támada rájok, azt mondja az Úr.[4]Halljátok meg az Úr szavát, Jákób háza és Izráel házának minden nemzetsége. 5Móz. 32,15. Ésa. 1,23.24.Ámós 5,7.6,12.[5]Így szól az Úr: Micsoda hamisságot találtak bennem a ti atyáitok, hogy elidegenedtek tőlem, és hiábavalóság után jártak, és hiábavalókká lettek?[6]Még csak azt sem mondták: Hol van az Úr, a ki felhozott minket Égyiptom földéről, a ki vezérelt minket a pusztában, a kietlen és

járatlan földön, a szomjúságnak és a halál árnyékának földén, a melyen nem vonult át ember, és a hol halandó nem lakott? rész 5,8.7És bevittelek titeket a bőség földébe, hogy annak gyümölcseivel és javaival éljetek; és bementetek, és megfertőztettétek az én földemet, és az én örökségemet útálatossá tevétek. rész 23,25.26.Mik. 3,11.Ezék. 13,6.22,25.8A papok nem mondták: Hol van az Úr? A törvény magyarázói nem ismertek engem, és a pásztorok hűtelenekké lettek hozzám, a próféták pedig a Baál által prófétáltak, és azok után jártak, a kik tehetetlenek. rész 1,15.5,15.9Azért még perbe szállok veletek, mondja az Úr, és perelni fogok a ti fiaitok fiaival is!10Menjetek csak át a Kittim szigeteire, és lássátok meg; és küldjetek Kédárba is és szorgalmasan vizsgálódjatok, és lássátok meg, ha volt-é ott ehhez hasonló? Ésa. 1,10.11Ha cserélt-é valamely nemzet isteneket? noha azok nem istenek. Az én népem pedig felcserélte az ő dicsőségét tehetetlenséggel! rész 7,14.Siral. 3,15.12Álmélkodjatok ezen, oh egek, és borzadjatok és rémüljetek meg igen! azt mondja az Úr.**13Mert kettős gonoszságot követett el az én népem: Elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kútakat ássanak magoknak; és repedezett kútakat ástak, a melyek nem tartják a vizet.** Ésa. 5,7.14Szolga-é Izráel, a vagy otthon szülött-é ő? Miért lett prédává?15Oroszlánok ordítanak reá, megeresztik hangjokat, és sivataggá teszik földjét; városai szétromboltatnak, lakatlanok. rész 30,21.23.16Nóf és Tahpan fiai is betörik koponyádat. Ésa. 24,13.17Vajjon nem te szerezted-é ezt magadnak? Elhagytad az Urat, a te Istenedet, a mikor vezérelt téged az úton! rész 14,14.18Most is mi dolgod van néked Égyiptom útjával? Hogy Nilus-vizet igyál? Vagy mi dolgod van néked Assúr útjával? Hogy a folyam vizét igyad? Siral. 2,21.19A magad gonoszsága fenyít meg téged, és a te elpártolásod büntet meg téged. Tudd meg hát és lásd meg: mily gonosz és keserves dolog, hogy elhagytad az Urat, a te Istenedet, és hogy nem félsz engemet, ezt mondja az Úr, a Seregeknek Ura. 5Móz. 28,30.20Bizony régóta széttörtem a te igádat, és letéptem köteleidet, és azt mondtad: Nem leszek rabszolga; mindamellett minden magas halmon és minden lombos fa alatt bujkálsz vala te, mint egy parázna. rész 8,10.4,5.Ésa. 56,11.Hab. 9,7.8.5,1.2.Sof. 3,4.**21Pedig én úgy plántállak vala el téged, mint nemes szőlővesszőt, mindenestől hűséges magot: mimódon változtál hát nékem idegen szőlőtőnek fattyú hajtásává?** Ésa. 5,1-7.Zsolt. 80,9. Ésa. 1,4.10,21.**22Még ha lúgban mosakodnál is, vagy szappanodat megsokasítanád is, feljegyezve marad a te álnokságod előttem,** mondja az Úr Isten. rész 5,31.23Mimódon mondhatnád: Nem undokíttattam meg, nem jártam a Baálok után?! Lásd meg a te útadat a völgyben, ismerd meg csak: mit cselekedtél! **Gyorslábú kancza-teve, a mely ide-oda futkos útain.** Bir. 8,33.34.24Pusztához szokott nőstény vadszamár, a mely érzékiségének kívánságában levegő után kapkod. Gerjedelmét kicsoda csillapíthatja le? Senki ne fáraszsza magát, a ki ezt keresi, megtalálja ezt a maga hónapjában.25Tartóztasd meg lábadat a mezítelenségtől, és torkodat a szomjúságtól! És te azt mondod: Hiába, nem lehet! mert idegeneket szeretek, és utánok járok.26A miképen megszégyenül a tolvaj, ha rajtakapják, akképen szégyenül meg Izráel háza: ő maga, az ő királyai, fejedelmei, papjai és prófétái, 5Móz. 32,1.Ésa. 1,2.27A kik azt mondják a fának: Te vagy az én atyám! a kőnek pedig: Te szültél engem! Bizony háttal fordulnak felém és nem arczczal, de nyomorúságuk idején azt mondják majd: Kelj föl és szabadíts meg minket! Ésa. 1,11.13.Hós. 6,6.8,13.28De hol vannak a te isteneid, a melyeket magadnak készítél? Keljenek fel, ha megszabadíthatnak téged a te nyomorúságod idején; hiszen annyi istened volt, oh Júda, a hány városod! rész 11,13.29Miért perlekedtek velem? Mindnyájan hűtelenekké lettetek hozzám, mondja az Úr. rész 1,14.15.Hab. 1,6-10.30Hiába ostoroztam fiaitokat, a fenyítés nem fogott rajtok; fegyveretek úgy emésztette prófétáitokat, mint pusztító oroszlán. 2Krón. 24,20.21.Mát. 23,34.35.31Oh te nemzetség! Lásd meg az Úr dolgát! A puszta voltam-é én Izráelnek, avagy a setétség földje? Miért mondotta az én népem: Szabadok vagyunk, nem megyünk többé hozzád!32Vajjon elfelejtkezik-é a lány az ő ékszereiről; a menyasszony az ő nyaklánczairól? Az én népem pedig számtalan napokon elfelejtett engem!33Mit szépíted a te útadat, hogy te szeretetet keresel; holott még a gonoszokat is tanítod a te útaidra! rész 4,8. Ámós 8,10.34Még ruháid szélén is található szegény, ártatlan emberek vére, nem azért, hogy betörésen

kaptad őket, hanem mindamazokért! 2Kir. 21,16.[35]És azt mondod: Bizonyára ártatlan vagyok, hiszen elfordult tőlem az ő haragja! Ímé, én törvénybe szállok veled, mivelhogy azt mondod: Nem vétkeztem![36]Mit futkosol oly igen, változtatván útadat? Égyiptom miatt is megszégyenülsz, a mint megszégyenültél Assúr miatt. Ezék. 29,6.[37]Még ettől is elszakadsz s kezeidet fejedre kulcsolod, mert útálja az Úr a te bizodalmasaidat, és nem leszel velök szerencsés. Ésa. 1,22.

Jer 3

[1]Nos hát! Ha elbocsátja valaki az ő feleségét, és ez eltávozik tőle és más férfiúé lesz: vajjon visszamehet-é még a férfi ő hozzá? Nem lenne-é az a föld fertelmesen megfertőztetve? **Te pedig sok szeretővel paráználkodtál, és visszajönnél hozzám? mondja az Úr.** 5Móz. 24,1-4. **Paráznaság, lelki hűtlenség** [2]**Emeld fel szemeidet a magaslatokra, és lásd meg: hol nem szeplősítettek meg téged? Az útakon vártál reájok, mint az arab a pusztában, és megfertőztetted a földet paráznaságaiddal és gonoszságoddal.** vers 6.[3]Noha megvonattak a korai záporok, és késői eső sem volt: mégis parázna asszony homlokúvá lettél, szégyenkezni nem akartál. rész 26,13.2Krón. 7,12.19,21.[4]Nemde mostantól így kiáltasz nékem: Atyám! Ifjúságomnak te vagy vezére. vers 12.14.Mik. 3,12.[5]Mindörökké haragszik-é, mindvégig bosszankodik-é? Ímé, ezt mondod, de cselekszed a gonoszságokat, a mint tőled telik.[6]És monda az Úr nékem Jósiás király napjaiban: Láttad-é, a mit az elpártolt Izráel cselekedett? Elment ő minden magas hegyre és minden zöldelő fa alá, és ott paráználkodott. rész 2,20.Ésa. 57,7.[7]És mondám, miután mindezt megcselekedte: **Térj vissza hozzám! de nem tért vissza. És látta ezt az ő hitszegő húga, a Júda.** 2Kir. 17,8-19.[8]**És láttam, hogy mindamellett is, hogy elbocsátottam az elpártolt parázna Izráelt, és adtam néki elválásról való levelet: nem félt a hitszegő Júda, az ő húga, hanem elment, és ő is paráználkodott.** 2Kir. 17,18.[9]**És lőn, hogy az ő paráznaságának hírével megfertőztette a földet; mert kővel és fával paráználkodott.** Hab. 1,2-4.[10]**És mindez után sem tért vissza hozzám az ő hitszegő húga, a Júda, az ő szíve teljességével, hanem csak képmutatással, azt mondja az Úr.** 2Kir. 23,34.[11]És monda nékem az Úr: Igazabb lelkű az elpártolt Izráel, mint a hitszegő Júda. Ezék. 16,51.23,1.[12]Menj el, és kiáltsd e szókat észak felé, és mondjad: Térj vissza, elpártolt Izráel, ezt mondja az Úr, és nem bocsátom reátok haragomat, mert **kegyelmes vagyok én, ezt mondja az Úr, nem haragszom mindörökké.** Zsolt. 103,8-9.[13]**Csakhogy ismerd el a te hamisságodat, hogy hűtelenné lettél az Úrhoz, a te Istenedhez, és szertefutottál útaidon az idegenekhez mindenféle zöldelő fa alá,** és az én szómra nem hallgattatok, ezt mondja az Úr. Ésa. 65,12.[14]Térjetek meg, szófogadatlan fiak, azt mondja az Úr, mert én férjetekké lettem néktek, és magamhoz veszlek titeket, egyet egy városból, kettőt egy nemzetségből, és beviszlek titeket Sionba. vers 8. Hós. 2,1.[15]És adok néktek szívem szerint való pásztorokat, és legeltetnek tudománnyal és értelemmel. rész 23,4.Ezék. 34,23.[16]És ha majd megsokasodtok és megszaporodtok a földön azokban a napokban, azt mondja az Úr, nem mondják többé: Az Úr szövetségének ládája! Szívére se veszi senki, rá se gondolnak, meg sem látogatják, és nem készítik meg újra. rész 14,11.12.15,1.2Móz. 32,10.[17]Abban az időben Jeruzsálemet hívják majd az Úr királyiszékének, és minden nemzet oda gyülekezik az Úr nevéért Jeruzsálembe, és nem követik többé gonosz szívöknek makacsságát.[18]Azokban a napokban a Júda háza Izráel házával fog járni, és együtt mennek be az északi földről abba a földbe, a melyet örökségül adtam a ti atyáitoknak. Ezék. 37,16-22.[19]Azt mondám ugyanis magamban: Miképen tegyelek téged a fiak közé, és adjam néked a kívánatos földet, a pogányok seregének drága örökségét? És azt végezém: Hívj engem atyámnak, és ne pártolj el tőlem! rész 16,9.[20]**Mindamellett a mint hitszegővé lesz az asszony az ő társa iránt: úgy lettetek hitszegőkké irántam, Izráel háza, azt mondja az Úr.** 2Móz. 19,8. **ITT MÁR CSAK HASONLAT, FENT METAFORA** [21]Szó hallatszik a magaslatokon, Izráel fiainak esdeklő sírása, mert elfordították útjokat, elfelejtkeztek az Úrról, az ő Istenökről. rész 2,32.[22]Térjetek vissza, szófogadatlan fiak, és meggyógyítom a ti elpártolástokat! Ímé, mi

hozzád járulunk, mert te vagy az Úr, a mi Istenünk! Hós. 14,3.[23]Bizony hiábavaló a halmokról, a hegyekről való zajongás; bizony az Úrban, a mi Istenünkben van Izráel megmaradása! Zsolt. 121,2.[24]És ez a gyalázatosság emésztette a mi atyáink szerzeményét gyermekségünk óta: juhaikat, szarvasmarháikat, fiaikat és leányaikat! Zsolt. 81,12.[25]Gyalázatunkban heverünk, és elborít minket a mi szégyenünk; mert vétkeztünk az Úr ellen, a mi Istenünk ellen: mi és a mi atyáink gyermekségünk óta mind e mai napig, és nem hallgattunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára. Zsolt. 106,6.

Jer 4

[1]Ha visszatérsz, Izráel, ezt mondja az Úr, hozzám térj vissza, és ha eltávolítod a te útálatosságaidat előlem és nem ingadozol; rész 6,10.18,12.[2]És így esküszöl: Él az Úr! hűségben, egyenességben és igazságban: akkor ő benne áldják majd magokat a nemzetek, és benne dicsekesznek.[3]Mert ezt mondja az Úr Júda és Jeruzsálem férfiainak: **Szántsatok magatoknak új ugart, és ne vessetek tövisek közé!** Hós. 10,12.[4]**Metéljétek magatokat körül az Úrnak, és távolítsátok el szívetek előbőreit,** Júda férfiai és Jeruzsálem lakosai, hogy fel ne gyúladjon az én haragom, mint a tűz, és olthatatlanul ne égjen a ti cselekedeteitek gonoszsága miatt. 5Móz. 10,16. Jóel 2,13. Ésa. 65,5.66,24.[5]Adjátok hírül Júdában, és hallassátok Jeruzsálemben és mondjátok, és kürtöljétek az országban; kiáltsátok teljes erővel, és mondjátok: Gyűljetek össze és menjünk be az erősített városokba! 2Kir. 21,7-13.[6]Emeljetek zászlót a Sion felé; fussatok, meg ne álljatok, mert veszedelmet hozok észak felől és nagy romlást! rész 1,14.15.[7]Felkelt az oroszlán az ő tanyájából, és a népek pusztítója elindult; kijött helyéből, hogy elpusztítsa a te földedet; városaid lerontatnak, lakatlanokká lesznek. 1Móz. 25,3.[8]**Öltözzetek azért gyászba, sírjatok és jajgassatok, mert az Úr haragjának tüze nem távozott el rólunk!** rész 6,26.[9]Azon a napon pedig, ezt mondja az Úr, elvész a király bátorsága és a főemberek bátorsága, és a papok elálmélkodnak, és a próféták elcsodálkoznak. Ezék. 13,9.10.[10]Én pedig ezt mondom: Oh Uram Isten! Bizony igen megcsaltad ezt a népet, és Jeruzsálemet, ezt mondván: Békességtek lesz! holott a szablya lelkünkig hatott. 3Móz. 26,30.[11]Abban az időben azt mondják e népnek és Jeruzsálemnek: Száraztó szél jő a magas helyekről a pusztában, az én népem leányának útján; nem szóráshoz és nem tisztításhoz való! vers 16.Nehem. 3,11.[12]**Erős szél jő onnan reám is; azért hát ítéletet mondok ellenök.** Jel. 9,6.[13]Ímé! úgy jő fel, mint a felleg, és szekerei olyanok, mint a szélvész, lovai gyorsabbak a saskeselyűknél. Jaj nékünk, mert elvesztünk! Ezék. 33,11.[14]**Jeruzsálem, tisztítsd meg szívedet a gonoszságtól, hogy megtartassál!** Meddig maradnak még te benned a te bűnös gondolataid? rész 4,4.Ésa. 1,16.[15]Mert hírmondó szava hangzik Dán felől, és Efraim hegyéről vészhirdető. rész 18,11.12.[16]Mondjátok meg a nemzeteknek; nosza, hirdessétek Jeruzsálem ellen: Őrizők jönnek messze földről, és kiáltoznak Júda városai ellen. rész 5,4.Ésa. 1,3.[17]Mint a mezőnek őrizői, úgy lesznek ellene köröskörül, mert daczoskodott velem! mondja az Úr. Róm. 2,17-23.[18]A te magad viselete és a te cselekedeteid szerezték ezeket néked; **ez a gonoszságod bizony keserű, bizony egész a szívedig hatott!** rész 22,28.23,1.2.24,8-10.[19]Oh én belsőm, oh én belsőm! Aléldozom, oh én szívemnek rekeszei! Háborog a szívem, nem hallgathatok! Hiszen hallottad én lelkem a kürt szavát, a harczi riadót! rész 9,1.Ésa. 21,3.4.[20]Vészre vészt jelentenek; bizony elpusztul az egész föld, nagy hamarsággal elpusztulnak az én sátraim, kárpitjaim egy pillantás alatt! rész 6,14.15.[21]Meddig látok még hadi zászlót, és hallom a kürt szavát? Hós. 4,9.[22]Bizony bolond az én népem: engem nem ismernek, balgatag fiak ők, és nem értelmesek! Bölcsek ők a gonoszra, jót cselekedni pedig tudatlanok! Ésa. 1,3.[23]**Nézek a földre, de ímé kietlen és puszta;** és az égre, de nincsen világossága! rész 9,15.Zsolt. 80,6.7.[24]Nézek a hegyekre is, ímé reszketnek; és a halmokra, de mind ingadoznak! Ésa. 5,25.[25]Nézek és ímé egy ember sincsen; és az ég madarai is mind elmenekültek. Sof. 1,3.[26]**Nézek, és ímé a bő termő föld pusztává lőn;** és minden városa összeomlott az Úr előtt, az ő haragjának tüze előtt! Zsolt. 58,5.6.[27]Bizony ezt mondja az Úr: Pusztasággá lesz az egész ország, de nem vetem végét! 2Kir.

24,1-3. 2Kir. 25,1-21.[28]Azért gyászol a föld, és homályosodik el oda fenn az ég, mert szólottam, határoztam, és meg nem bánom és el nem térek attól. rész 15,6.[29]A lovasoknak és a kézíveseknek kiáltozása elől elfut minden város, elrejtőznek a sűrűségekbe, és felmásznak a sziklákra: minden város elhagyottá lett, és egyetlen ember sem lakik azokban.[30]**És te, elpusztult, mit cselekszel akkor? Ha bíborba öltözöl, ha arany kösöntyűkkel ékesíted magadat, és ha festékkel mázolod is ki szemeidet: hiába szépítgeted magadat! Megvetnek téged a szeretőid, életedre törnek. Ezék. 23,40. Ezék. 23,22.[31]Mert mintha vajudó asszony szavát hallanám, mintha az először szülőnek sikoltozását: olyan Sion leányának hangja; nyög, csapkodja kezeit: Jaj nékem! mert roskadozik lelkem a gyilkosok előtt. rész 6,24.** NAGYON ERŐS, IGAZI PRÓFÉTIKUS KÉPEK

Jer 5

[1]Járjátok el Jeruzsálem utcáit, és nézzétek csak és tudjátok meg és tudakozzátok meg annak piaczain, ha találtok-é egy embert; ha van-é valaki, a ki igazán cselekszik, hűségre törekszik, és én megbocsátok néki! Ésa. 1,4.10,21.48,1.[2]Még ha azt mondják is: Él az Úr! bizony hamisan esküsznek! Ésa. 1,4.10.21.[3]Uram! a te szemeid avagy nem a hűségre néznek-é? Megverted őket, de nem bánkódtak; tönkre tetted őket, de nem akarják felvenni a dorgálást; **orczáik keményebbekké lettek a kősziklánál; nem akartak megtérni. rész 9,15.16.**[4]Én pedig ezt mondom vala: Bizony szerencsétlenek ezek; bolondok, mert nem ismerik az Úrnak útját, Istenöknek ítéletét! vers 21.rész 8,7.5Móz. 32,28.[5]Elmegyek azért a főemberekhez, és beszélek velök; hiszen ők ismerik az Úrnak útját, Istenöknek ítéletét! Ámde ők törték össze egyetemlegesen az igát, és tépték le a köteleket! rész 6,13.[6]Azért széttépi őket az oroszlán az erdőből, elpusztítja őket a puszták farkasa, párducz ólálkodik az ő városaik körül; a ki kijön azokból, mind szétszaggattatik; mert megsokasodtak az ő bűneik, és elhatalmasodtak az ő hitszegéseik. Hab. 1,7-9.1Móz. 49,27.[7]Oh, miért bocsátanék meg néked? Fiaid elhagytak engem, és azokra esküsznek, a kik nem istenek; noha jól tartottam őket**, mégis paráználkodtak és tolongtak a parázna házába. 5Móz. 32,15.[8]Mint a hizlalt lovak, viczkándozókká lettek; kiki az ő felebarátjának feleségére nyerít. Ezék. 22,11.**[9]Avagy ne büntessem-é meg az ilyeneket, mondja az Úr, és az e féle népen, mint ez, ne álljon-é bosszút az én lelkem? rész 5,8.9.29.[10]**Menjetek fel az ő kerítéseire és rontsátok, de ne tegyétek semmivé egészen! Távolítsátok el az ágait, mert nem az Úréi azok! rész 4,27. Ésa. 1,21.**[11]Mert igen hűtelenné lett hozzám az Izráel háza és a Júda háza, azt mondja az Úr! rész 52,13.14.[12]Megtagadták az Urat, és azt mondták: Nincsen ő, és nem jöhet reánk veszedelem: sem fegyvert, sem éhséget nem látunk! Ésa. 28,15.[13]**A próféták is széllé lesznek, és nem lesz, a ki beszéljen bennök:** így esik az ő dolguk![14]Azért ezt mondja az Úr, a Seregeknek Istene: **Miután ti ilyen szóval szóltatok: ímé tűzzé teszem az én igémet a te szádban, ezt a népet pedig fákká, hogy megemészsze őket! rész 1,9.10.**[15]Ímé, én hozok reátok messzünnen való nemzetet, oh Izráel háza! ezt mondja az Úr. Kemény nemzet ez, ős időből való nemzet ez; nemzet, a melynek nyelvét † nem tudod, és nem érted, mit beszél! Hab. 1,6. rész 1,15.[16]Tegze olyan, mint a nyitott sír; mindnyájan vitézek. 3Móz. 26,23.[17]És megemészti aratásodat és kenyeredet; megemészti fiaidat és leányaidat; megemészti juhaidat és ökreidet; megemészti szőlődet és fügédet; erősített városaidat, a melyekben te bizakodol, fegyverrel rontja le. Hab. 1,9.5Móz. 28,31-33.[18]De még ezekben a napokban sem teszlek benneteket egészen semmivé, azt mondja az Úr.[19]Ha pedig az lenne, hogy kérdeznétek: **Miért cselekedte mindezt velünk az Úr, a mi Istenünk? akkor azt mondjad nékik: A miképen elhagytatok engem és idegen isteneknek szolgáltatok a ti földeteken: azonképen idegeneknek fogtok szolgálni olyan földön, a mely nem a tiétek. rész 16,10.11. 5Móz. 28,64.**[20]Hirdessétek ezt a Jákób házában, és hallassátok Júdában, mondván: Dán. 4,14.22.[21]Halljátok csak, te bolond és esztelen nép, a kiknek szemeik vannak, de nem látnak; füleik vannak, de nem hallanak! vers 4. rész 6,10.Ésa. 6,9.10.[22]Nem féltek-é engem? ezt mondja az Úr. Az én orczám előtt nem remegtek-é? Hiszen én rendeltem a fövenyet

a tenger határának örök korlátul, a melyet át nem hághat, és ha megrázkódtatják is habjai, de nem bírnak vele, és ha megháborodnak, sem hághatnak át rajta. Jób 38,8-11.[23]De ennek a népnek szilaj és daczos szíve van; elhajlottak és elmentek; Ésa. 1,4.[24]És még szívökben sem mondják: Oh, csak félnők az Urat, a mi Istenünket, a ki esőt, korai és késői záport ad annak idejében; az aratásnak rendelt heteit megőrzi számunkra! 2Kor. 10,17.Hós. 6,6.[25]A ti bűneitek fordították el ezeket tőletek, és a ti vétkeitek fosztottak meg titeket e jótól![26]Mert istentelenek vannak az én népem között; guggolva fülelnek, mint a madarászok; tőrt hánynak, embereket fogdosnak. Ésa. 15,18.19,20.† 3Móz. 26,41.42.[27]**Mint a madárral teli kalitka, úgy vannak teli az ő házaik álnoksággal; ezért lettek nagyokká és gazdagokká![28]Meghíztak, megfényesedtek; eláradtak a gonosz beszédben; az árvának ügyét nem ítélik igaz ítélettel, hogy boldoguljanak; sem a szegényeknek nem szolgáltatnak igazságot. 5Móz. 32,15. Ésa. 1,23.24.Ámós 5,7.6,12.**[29]Hát ezeket ne büntessem-é meg, ezt mondja az Úr; az ilyen nemzeten, mint ez, avagy ne álljon-é bosszút az én lelkem? Ésa. 40,19.20.41,24.Hós. 4,12.[30]Borzadalmas és rettenetes dolgok történnek e földön:[31]**A próféták hamisan prófétálnak, és a papok tetszésök szerint hatalmaskodnak, és az én népem így szereti! De mit cselekesznek majd utoljára?!** rész 23,25.26.Mik. 3,11.Ezék. 13,6.22,25.

Jer 6

[1]Benjámin fiai, fussatok ki Jeruzsálemből, és fújjatok kürtöt Thekoában, és tűzzetek ki zászlót Beth-Hakkeremben; mert veszedelem fenyeget észak felől és nagy romlás! rész 1,15.5,15.[2]A szép és elkényeztetett asszonyhoz tettem hasonlóvá Sion leányát.Jel. 15,4.[3]Pásztorok jőnek el hozzá nyájaikkal együtt; felvonják mellette a sátrakat köröskörül; kiki legelteti, a mi keze ügyébe esik. Hab. 2,18.[4]Készüljetek hadba ellene; keljetek fel, és menjünk fel délben! Jaj nékünk, mert hanyatlik már a nap, mert hosszabbodnak az esteli árnyékok! Ezék. 16,18.[5]Keljetek fel és menjünk fel éjjel, és rontsuk le az ő palotáit! Zsolt. 10,16.† Hab. 3,5-12.Zsolt. 18,8.[6]Mert ezt mondja a Seregeknek Ura: Vágjatok fákat és hányjatok töltést Jeruzsálem ellen; a büntetés városa ez, csupa nyomorgatás van benne! Ésa. 5,7.[7]Mint a kút hidegen tartja meg a vizét, úgy tartja meg az ő gonoszságát: erőszakosság és önkény hallatszik benne, és betegség és vereség van előttem szüntelen. 1Móz. 1,1-31.[8]Térj eszedre, oh Jeruzsálem, hogy el ne szakadjon tőled a lelkem; hogy pusztává ne tegyelek téged, lakhatatlan földdé! Zsolt. 18,14-16.[9]Ezt mondja a Seregek Ura: **Teljesen megszedik Izráel maradékát, mint a szőlőt. Fordítsd kezedet reájok, mint a szőlőszedő a kosarakra! Ésa. 24,13.**[10]Kinek szóljak és kiket kérjek, hogy hallják? **Ímé, az ő fülök körülmetéletlen és nem figyelhetnek!** Ímé, az Úr szava útálatossággá lett előttök; nem gyönyörködnek abban: Ésa. 19,1.[11]Azért telve vagyok az Úr haragjával, elfáradtam azt visszatartani! Öntsd ki a gyermekekre az utczán, és az ifjak gyülekezetére is egyszersmind; sőt még a férj a feleséggel, az öreg az aggastyánnal szintén fogattassanak el; Siral. 2,21.[12]És házaik idegenekre szálljanak, mezőik és feleségeik is egyszersmind; mert kinyújtom kezemet e föld lakosaira, azt mondja az Úr. 5Móz. 28,30.[13]Mert kicsinyeiktől fogva nagyjaikig mindnyájan telhetetlenségnek adták magokat; a prófétától fogva a papig mindnyájan csalárdságot űznek. rész 8,10.4,5.Ésa. 56,11.Hab. 9,7.8.5,1.2.Sof. 3,4.[14]És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség! rész 8,11.Ezék. 13,10.[15]Szégyenkezniök kellene, hogy útálatosságot cselekedtek, de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak; ezért elesnek majd az elesendőkkel; az ő megfenyíttetésök idején elhullanak, azt mondja az Úr. 5Móz. 18,22.[16]Így szólt az Úr: **Álljatok az utakra, és nézzetek szét, és kérdezősködjetek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugodalmat találjatok a ti lelketeknek!** És azt mondták: Nem megyünk! rész 8,7.[17]Őrállókat is rendeltem föléjök, mondván: Figyeljetek a kürtnek szavára! És azt mondták: Nem figyelünk! rész 4,6. rész 9,11.[18]Azért halljátok meg, ti nemzetek, és tudd meg, te gyülekezet azt, a mi következik reájok. Péld. 16,1-9.[19]Halld meg, oh föld! **Ímé, én veszedelmet hozok erre a népre: az ő gondolatainak gyümölcsét; mert nem**

figyeltek az én beszédeimre, és az én törvényemet megvetették. 5Móz. 32,1.Ésa. 1,2.[20]Minek nékem ez a tömjén, a mi Sébából kerül, és a messze földről való jóillatú fahéj? A ti égőáldozataitok nincsenek kedvemre, sem a ti véres áldozataitok nem tetszenek nékem. Ésa. 1,11.13.Hós. 6,6.8,13.[21]Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én akadályokat szerzek e népnek, és megbotlanak bennök az atyák és fiak együttesen, a szomszéd és az ő barátja elvesznek. vers 2.4.[22]Így szól az Úr: Ímé, nép jön el az északi földről, és nagy nemzet serken fel a földnek végéről! rész 1,14.15.Hab. 1,6-10.[23]Kézivet és kopját ragad, kegyetlen az és nem könyörül; szavok zúg, mint a tenger, és lovakon nyargalnak, fejenként viadalra készen te ellened, oh Sion leánya!• 5Móz. 27,26.[24]**Halljuk a hírét: kezeink elesnek; szorongás vesz erőt rajtunk, reszketés, mint a vajudó asszonyon.** 2Móz. 19,3-6.[25]Ki ne menjetek a mezőre, és az úton se járjatok; mert ellenség fegyvere, rémület fenyeget köröskörül. 5Móz. 7,12.[26]**Népem leánya! Ölts gyászt, és heverj a porban,** sírj, mint az egyszülöttet siratják, zokogj keservesen; mert reánk tör a pusztító hamar! rész 4,8. Ámós 8,10.[27]Próbálóvá tettelek téged az én népem között; őrállóvá, hogy megismerd és megpróbáld az ő útjokat. rész 7,13.25.[28]Mindnyájan igen vakmerők, rágalmazva járnak, réz és vas; mindnyájan elvetemültek ők. 5Móz. 28,15-68.[29]Megégett a fúvó a tűztől, elfogyott az ón, hiába olvaszt az olvasztó, mert gonoszok, meg nem tisztíthatók. rész 13,10.23.18,11.12.Ezék. 22,18-22.[30]Megvetett ezüstnek hívjátok őket, mert az Úr megvetette őket! Ésa. 1,22.

Jer 7

[1]Az a beszéd, a melyet az Úr szóla Jeremiásnak, mondván: Péld. 1,28.29.[2]Állj az Úr házának ajtajába, és kiáltsd ott e beszédet, és mondjad: **Halljátok az Úr beszédét** mind, ti Júdabeliek, a kik bementek ezeken az ajtókon, hogy imádjátok az Urat![3]Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Jobbítsátok meg a ti útaitokat és cselekedeteiteket, és veletek lakozom e helyen! rész 26,13.2Krón. 7,12.19,21.[4]Ne bízzatok hazug beszédekben, mondván: Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma ez! vers 12.14.Mik. 3,12.[5]Mert csak ha valóban megjobbítjátok a ti útaitokat és cselekedeteiteket; ha igazán ítéltek az ember között és felebarátja között; rész 13,23.24.[6]Ha jövevényt, árvát és özvegyet meg nem nyomorgattok, és ezen a helyen ártatlan vért ki nem ontotok, és idegen istenek után sem jártok a magatok veszedelmére: Ésa. 10,1-3.[7]Akkor lakozom veletek ezen a helyen, a földön, a melyet a ti atyáitoknak adtam, öröktől fogva mindörökké. Zsolt. 126,1.2.[8]Ímé, ti hisztek a hazug beszédeknek, haszon nélkül![9]Nemde loptok, öltök és paráználkodtok, hamisan esküsztök, a Baálnak áldoztok és idegen istenek után jártok, a kiket nem ismertek: Hab. 1,2-4.[10]És eljőtök, és megállotok előttem e házban, a mely az én nevemről neveztetik, és ezt mondjátok: Megszabadultunk; **A KÉPMUTATÓ VALLÁSOSSÁG ELLEN** hogy ugyanazokat az útálatosságokat cselekedhessétek! 1Sám. 16,7.Jel. 2,23.[11]Vajjon latrok barlangjává lett-é ez a ház ti előttetek, a mely az én nevemről neveztetik? Ímé, én is látok, azt mondja az Úr. Hab. 2,20.Mát. 21,13.[12]Mert menjetek csak el az én helyemre, a mely Silóban van, a hol először lakoztam az én nevemmel, és lássátok meg, hogy mit cselekedtem azzal az én népemnek, Izráelnek gonoszságáért! Józs. 18,1.Zsolt. 78,60.61.[13]Most pedig, mivelhogy mindezeket a cselekedeteket megcselekszitek, azt mondja az Úr, és mivelhogy szüntelen szóltam, és szóltam ti néktek, de nem hallottátok, és kiáltottam néktek, de nem feleltetek: Ésa. 65,12.[14]Azért úgy cselekszem e házzal, a mely az én nevemről neveztetik, a melyben ti bizakodtok, és e hellyel, a melyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, a mint Silóval cselekedtem. vers 4. 2Krón. 36,17-19.[15]És elvetlek titeket színem elől, a mint elvetettem mind a ti atyátokfiait, Efraimnak minden magvát. 2Kir. 16,6.17,18.[16]És te ne imádkozzál e népért, se jajszót, se könyörgést ne emelj érettök, és nálam közben ne járj; mert én meg nem hallgatlak téged! rész 14,11.12.15,1.2Móz. 32,10.[17]Nem látod-é te: mit cselekesznek ők Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin? Zsolt. 107,34. Sof. 1,3.[18]A fiak fát szedegetnek, az atyák gyujtják a tüzet, az asszonyok pedig dagasztanak, hogy **az ég királynőjének** béleseket készítsenek, és az idegen isteneknek italáldozatokkal áldoznak, hogy

engem felingereljenek. rész 44,19.[19]Avagy engem ingerelnek-é ők, azt mondja az Úr, és nem magokat-é, hogy gyalázat borítsa arczukat? rész 9,4.[20]Azért ezt mondja az Úr Isten: Ímé az én haragom és búsulásom kiömlik e helyre, az emberekre és a barmokra, a mezőnek fáira és a földnek gyümölcseire, és égni fog, és el nem aluszik. 2Kir. 22,17.[21]Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Égőáldozataitokat rakjátok a ti véres áldozataitokhoz, és egyetek húst! Ámós 5,21-24.[22]**Mert nem szóltam a ti atyáitokkal, és nem rendelkeztem velök, a mikor kihoztam őket Égyiptom földéről, az égőáldozat és véres áldozat felől; Ésa. 56,9.10.[23]Hanem ezekkel a szavakkal utasítottam őket, mondván: Hallgassatok az én szómra, és én Istenetekké leszek, ti pedig az én népemmé lesztek,** és mind csak azon az úton járjatok, a melyre utasítottalak titeket, hogy jól legyen dolgotok! 5Móz. 6,1-3. 2Móz. 19,5.6.[24]De nem hallgattak, és fülöket sem hajtották felém, hanem az ő gonosz szívök fásultságában a magok tanácsa szerint jártak, és háttal valának felém, és nem arczczal. Zsolt. 81,12.[25]Attól a naptól fogva, a melyen kijöttek a ti atyáitok Égyiptom földéből e mai napig küldtem hozzátok minden én szolgámat, a prófétákat napról-napra, szüntelen küldöttem; 2Krón. 36,16.17.Ámós 2,10.11.[26]De nem hallgattak reám, és fülöket sem hajtották felém; hanem megkeményítették nyakukat, és gonoszabbul cselekedtek, mint az ő atyáik! rész 6,10.18,12.[27]Ha elmondod nékik mind e szavakat, és nem hallgatnak reád, ha kiáltasz nékik, és nem felelnek néked:[28]Akkor ezt mondd nékik: **Az a nép ez, a mely nem hallgat az Úrnak, az ő Istenének szavára, sem fenyítését fel nem veszi; elveszett a hűség; kiszaggattatott az ő szájokból. Ésa. 59,14.15.**[29]Nyírd le hajadat és vesd el, és kezdj a hegyeken gyászéneket, mert útálja az Úr és elhagyja a nemzetséget, a melyre haragszik.[30]Mert gonoszt műveltek előttem Júdának fiai, azt mondja az Úr; **útálatosságaikat bevitték abba a házba, a mely az én nevemről neveztetik, hogy megfertőztessék azt. 2Kir. 21,7-13.**[31]És felépítették a Tófet magaslatait, a mely a Ben-Hinnom völgyében van, hogy megégessék fiaikat és leányaikat tűzben, a mit nem parancsoltam, és a mi gondolatomban sem volt. 2Kir. 23,10.[32]Azért ímé eljőnek a napok, azt mondja az Úr, a mikor nem beszélnek többé a Tófetről, sem a Ben-Hinnom völgyéről, hanem az öldöklés völgyéről; és temetkezni fognak Tófetben, és hely sem lesz elég. Sof. 1,15.18.[33]És e nép holtteste az ég madarainak és a mezei barmoknak lesz eledelökké, és nem lesz, a ki elriassza azokat! rész 34,20.5Móz. 28,26.[34]És megszüntetem Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin az örömnek szavát és a vígasságnak szavát, a vőlegény szavát és a menyasszony szavát; mert elpusztul a föld! Ésa. 24,7-12.Hós. 2,10-12.

Jer 8

[1]Abban az időben, azt mondja az Úr, kihányják majd Júda királyainak csontjait és az ő fejedelmeinek csontjait, a papok csontjait és a próféták csontjait és Jeruzsálem lakosainak csontjait az ő sírjaikból; 3Móz. 26,30. **Wycliff** [2]És kiterítik azokat a napra és a holdra és az égnek minden serege elé, amelyeket szerettek, és a melyeknek szolgáltak, és a melyek után jártak, és a melyeket kerestek, és a melyek előtt leborultak; nem szedetnek össze, el sem temettetnek, ganéjjá lesznek a föld színén! Ésa. 27,8.9.[3]És inkább választja a halált, mint az életet az egész maradék, mindazok, a kik megmaradtak a gonosz nemzetségből, mindazokon a helyeken; a hol megmaradtak, a hová kiűztem őket; azt mondja a Seregek Ura! Jel. 9,6.[4]Ezt is mondjad nékik: Így szól az Úr: **Úgy esnek-é el, hogy fel nem kelhetnek? Ha elfordulnak, nem fordulhatnak-é vissza? Ezék. 33,11.**[5]Miért fordult el ez a nép, Jeruzsálem népe, örök elfordulással? A csalárdságnak adták magokat, visszafordulni nem akarnak. Siral. 1,1.2.19.2,18.[6]**Figyeltem és hallottam: nem igazán beszélnek, senki sincs, a ki megbánja az ő gonoszságát, ezt mondván: Mit cselekedtem? Mindnyájan az ő futó-pályájokra térnek, mint a harczra rohanó ló. rész 18,11.12. LOVAK** [7]**Még az eszterág is tudja a maga rendelt idejét az égben, és a gerlicze, a fecske és daru is megtartják, hogy mikor kell elmenniök, de az én népem nem tudja az Úr ítéletét! rész 5,4.Ésa. 1,3.**[8]Hogyan mondhatjátok: Bölcsek vagyunk, és az Úr törvénye nálunk van? Bizony ímé hazugságra munkál az írástudók hazug

tolla! Róm. 2,17-23.[9]Megszégyenülnek a bölcsek, megrémülnek és megfogattatnak! Ímé, megvetették az Úr szavát; micsoda bölcsességök van tehát nékik?[10]Azért az ő feleségeiket idegeneknek adom, mezőiket hódítóknak; mert kicsinytől fogva nagyig mindnyájan nyereség után nyargalnak; a prófétától fogva a papig mindnyájan hamisságot űznek.**[11]És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!** rész 6,14.15. **Luther 95 tétel** [12]Szégyenkezniök kellene, hogy útálatosságot cselekedtek; de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak: ezért elesnek majd az elesendőkkel; az ő megfenyíttetésök idején elhullanak, azt mondja az Úr. Hós. 4,9.**[13]Végképen véget vetek nékik, azt mondja az Úr! Nincs gerezd a szőlőtőkén, nincs füge a fügefán, a levele is elhervadt; azt teszem azért, hogy tovavigyék őket.** Siral. 1,2.16. rész 52,4.7.12-16.[14]Miért ülünk még? Gyűljetek össze, és menjünk be az erősített városokba, és hallgassunk ott; mert az Úr, a mi Istenünk hallgatásra juttatott minket, és mérges vizet adott innunk; mert vétkeztünk az Úr ellen! rész 9,15.Zsolt. 80,6.7.[15]Miért békességre várni, holott nincs semmi jó; gyógyító időre, holott ímé itt van az ijedelem. rész 14,19.[16]Dántól fogva hallatszik az ő lovainak tüsszögése; méneinek nyerítő hangjától reng az egész föld; és eljőnek és megemésztik e földet és mindenét, a mije van, a várost és annak lakóit.[17]Mert ímé, én **VIPERA-KÍGYÓKAT** bocsátok reátok, a melyek ellen nincsen varázslás, és megmarnak titeket, azt mondja az Úr! Zsolt. 58,5.6.[18]Megnyugodhatom-é a nyomorúság felett? Szívem eleped én bennem! Ésa. 47,2.[19]Ímé, az én népem leányának kiáltó szava a messze földről: Nincsen-é ott az Úr a Sionon? Nincsen-é azon az ő királya? Miért ingereltek fel engem az ő faragott bálványaikkal, az idegen semmiségekkel?[20]Elmult az aratás, elvégződött a nyár, és mi nem szabadultunk meg! Zsolt. 1,4.5.**[21]Az én népem leányának romlása miatt megromlottam, szomorkodom, iszonyat fogott el engem!** rész 8,11.14,13.28,1.2,15.**[22]Nincsen-é balzsamolaj Gileádban? Nincsen-é ott orvos? Miért nem gyógyíttatott meg az én népem leánya?** rész 46,11.

Jer 9

SŰRŰ PRÓFÉCIÁK, ERŐS KÉPEKKEL

[1]Bárcsak a fejem vízzé változnék, a szemem pedig könyhullatásnak kútfejévé, hogy éjjel-nappal sirathatnám az én népem leányának megöltjeit! Ésa. 23,4.[2]Bárcsak pusztába vinne engem valaki, utasok szállóhelyére, hogy elhagyhatnám az én népemet, és eltávozhatnám tőlök; mert mindnyájan paráznák, hitszegők gyülekezete! Ésa. 1,4.10.21.[3]Felvonták nyelvöket, mint kézívöket, hazugsággal és nem igazsággal hatalmasok e földön; mert gonoszságból gonoszságba futnak, engem pedig nem ismernek, azt mondja az Úr.[4]Mindenki őrizkedjék a barátjától, és egyetlen atyátokfiának se higyjetek, mert minden atyafi cselbe csal, és minden barát rágalmazva jár. rész 12,6.Mik. 7,5.6.[5]Egyik a másik ellen csúfoskodik, és nem szólnak igazat; nyelvöket hazug beszédre tanítják, elfáradtak a gonosztevésben. Ésa. 61,11.[6]A te lakásod az álnokság közepében van; az álnokság miatt nem akarnak tudni felőlem, ezt mondja az Úr.[7]Azért ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én megolvasztom őket, és megpróbálom őket, mert mit cselekedjem egyebet az én népem leánya miatt? rész 6,29.30.[8]Sebző nyíl a nyelvök, álnokságot beszél; szájával békességesen szól barátjához, a szívében pedig lest hány. Zsolt. 28,3.[9]Avagy ne fenyítsem-é meg őket ezekért? azt mondja az Úr; vajjon az efféle nemzetségen ne álljon-é bosszút a lelkem? rész 5,8.9.29.[10]A hegyeken sírást és zokogást támasztok, és a pusztai ligetekben gyászéneket; mert kiégnek úgy, hogy senki se megy keresztül rajtok, és nem hallják a nyájak bégetését; az ég madaraitól fogva a barmokig minden elköltözik és elmenekül. 2Krón. 7,16.[11]Jeruzsálemet pedig kőhalommá teszem, sakálok tanyájává, és Júda városait sivataggá változtatom, hogy lakatlan legyen. rész 52,13.14.[12]Kicsoda olyan bölcs férfiú, hogy értse ezeket, és a kihez az Úr szája szólt, hogy hirdesse azt, hogy miért vész el a föld, és ég ki, mint a puszta, a melyen senki se menjen keresztül? rész 11,14.15,1.[13]Monda továbbá az Úr: Mivelhogy elhagyták az én törvényemet, a melyet eléjök adtam, és nem hallgattak az én szómra,

és nem jártak a szerint; rész 13,23.24.Ésa. 1,15.Ezék. 8,17.18.[14]Hanem jártak az ő kevély szívök után és a Baálok után, a mikre atyáik tanították őket: vers 15.rész 8,11.29,8.[15]Azért, ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé, én megétetem őket, ezt a népet, ürömmel, és megitatom őket mérges vízzel. rész 23,15.8,14.[16]És szétszórom őket a nemzetek között, a melyeket nem ismertek sem ők, sem atyáik, és utánok küldöm a fegyvert, a míg megsemmisítem őket. 3Móz. 26,23.[17]Ezt mondja a Seregek Ura: Figyelmezzetek reá, és hívjátok a sirató asszonyokat, hogy jőjjenek el, és a bölcs asszonyokhoz is küldjetek, hogy jőjjenek el, Siral. 2,21.[18]És siessenek és fogjanak síráshoz miattunk, és a mi szemeink is hullassanak könyeket, és szempilláink vizet ömleszszenek! rész 13,17.Siral. 1,16.2,18.[19]Mert a Sionról siralomnak szava hallatszik: Oh, hogy elpusztultunk! Igen megszégyenültünk, mert elhagyjuk e földet, mert széthányták lakhelyeinket![20]Bizony halljátok meg, ti asszonyok, az Úrnak szavát, és vegye be a ti fületek az ő szájának beszédét, és tanítsátok meg leányaitokat a sírásra, és egyik asszony a másikat a jajgatásra; rész 13,23.24. rész 8,15.16.[21]Mert feljött a halál a mi ablakainkra, bejött a mi palotáinkba, hogy kipusztítsa a gyermekeket az útakról, az ifjakat az utczákról. Dán. 9,8.[22]Szólj! ezt mondja az Úr, és az emberek holtteste hever, mint a ganéj a mezőn, és mint a kéve az arató után, és nincs, a ki összegyűjtse. rész 7,33.[23]Ezt mondja az Úr: **Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcseségével, az erős se dicsekedjék az erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával; 1Kor. 1,31. Zsolt. 62,11.[24]Hanem azzal dicsekedjék, a ki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, a ki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön;** PÁL mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr. 2Kor. 10,17.Hós. 6,6.[25]Ímé, eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és megfenyítek minden körülmetélkedettet a körülmetéletlenekkel együtt: rész 29,16-18.Ezék. 5,12.Zak. 11,8.9.[26]Égyiptomot és Júdát, Edomot és az Ammon fiait, Moábot és mindazokat, a kik nyírott üstökűek és a pusztában laknak; mert mindez a nemzet körülmetéletlen, és **Izráelnek egész háza is körülmetéletlen szívű. Ésa. 15,18.19,20. 3Móz. 26,41.42.**

Jer 10

[1]Halljátok meg a szót, a mit az Úr szól néktek, Izráel háza! rész 16,12.2Kir. 21,11.12.[2]Ezt mondja az Úr: A pogányok útját el ne tanuljátok, és az égi jelektől ne féljetek, mert a pogányok félnek azoktól! 3Móz. 18,3.4.[3]Mert a népek bálványai csupa hiábavalóság, hiszen az erdő fájából vágják azt; ács-mester kezei készítik bárddal. Ésa. 40,19.20.41,24.Hós. 4,12.[4]Ezüsttel és aranynyal megékesíti azt, szegekkel és pőrölyökkel megerősítik, hogy le ne essék. Mát. 3,12.[5]Olyanok, mint az egyenes pálmafa, és nem beszélnek; viszik-hordják őket, mert mozdulni nem tudnak. Ne féljetek tőlök, mert nem tehetnek rosszat; de jót tenni se képesek! Zsolt. 115,5.[6]Nincs hozzád hasonló, Uram! Nagy vagy és nagy a te neved a te hatalmadért! Zsolt. 86,8.10.[7]**Ki ne félne tőled, nemzetek királya? Bizony tiéd a tisztelet, mert a nemzetek minden bölcse közt és azok minden országában sincs hozzád hasonló! Jel. 15,4.**[8]Mind egyig balgatagok és bolondok; hiábavalóságokra tanít; fa az. Hab. 2,18.[9]Társisból hozott lapított ezüst és Ofirból való arany; az ácsnak és az ötvös kezének munkája; öltözetök kék és piros bíbor; mesterek munkája valahány. Ezék. 16,18.**[10]De az Úr igaz Isten, élő Isten ő, és örökkévaló király; az ő haragja előtt reszket a föld, és a nemzetek nem szenvedhetik el az ő felindulását. Zsolt. 10,16. Hab. 3,5-12.Zsolt. 18,8.**[11](Mondjátok meg hát nékik: Az istenek, a kik az eget és földet nem alkották, el fognak veszni e földről és az ég alól!) 5Móz. 32,22.**[12]Ő teremtette a földet az ő erejével, ő alkotta a világot az ő bölcseségével, és ő terjesztette ki az egeket az ő értelmével. 1Móz. 1,1-31.**[13]Szavára víz-zúgás támad az égben, és felhők emelkednek fel a föld határairól; villámlásokat készít az esőnek, és kihozza a szelet az ő rejtekhelyéből. Zsolt. 18,14-16.[14]Minden ember bolonddá lett, tudomány nélkül, minden ötvös megszégyenül az ő öntött képével, mert hazugság az ő öntése, és nincsen azokban lélek. rész 51,17.[15]Hiábavalók azok, nevetségre való munka, elvesznek az ő megfenyíttetésök idején! Ésa. 19,1.[16]Nem ilyen a Jákób része, mint ezek; mert a mindenség alkotója ő, és Izráel az ő

örökségének pálczája; Seregek Ura az ő neve! 5Móz. 32,31.Zsolt. 16,5.74,2.[17]Gyűjtsd össze a földről a te árúidat, a ki erősített városban lakozol! rész 1,18.19.[18]Mert ezt mondja az Úr: Ímé, én elvetem ezúttal e föld lakosait, és megsanyargatom őket, hogy megtaláljanak. rész 26,8.9.24.38,6-13.[19]Jaj nékem az én romlásom miatt, gyógyíthatatlan az én sebem! De azt mondom mégis: Bizony ilyen az én vereségem, és szenvedem azt! rész 14,18.19.[20]Sátorom elpusztíttatott, köteleim mind elszakadoztak, fiaim elszakadtak tőlem és oda vannak ők; nincs többé, a ki kifeszítse sátoromat, és felvonja kárpitjaimat![21]**Mert oktalanok voltak a pásztorok, és nem keresték az Urat;** ezért nem lettek szerencsésekké, és minden nyájuk szétszóratott. rész 8,7.[22]A hír hangja ímé megjött, és nagy zúgás kél észak földe felől, hogy pusztává tegyék Júdának városait, és sakálok tanyájává. rész 4,6. rész 9,11.[23]Tudom Uram, hogy az embernek nincs hatalmában az ő útja, és egyetlen járókelő sem teheti, hogy irányozza a maga lépését! Péld. 16,1-9.[24]Fenyíts meg engem, Uram, de mértékkel, nem haragodban, hogy szét ne morzsolj engem! Ésa. 27,8.Zsolt. 6,2.[25]Öntsd ki haragodat ama nemzetekre, a melyek nem ismernek téged, és ama nemzetségekre, a melyek nem hívják segítségül a te nevedet; mert megették Jákóbot, bizony megették őt, és elemésztették őt, és lakóhelyét elpusztították! Zsolt. 79,6.

Jer 11

[1]Az a beszéd, a melyet az Úr beszélt Jeremiásnak, mondván: Ésa. 28,29. Jób 34,21.[2]Halljátok meg e szövetség igéit, és beszéljétek el Júda férfiainak és Jeruzsálem lakosainak! Ésa. 24,7-9.Ámós 8,10.[3]Ezt mondjad azért nékik: Így szól az Úr, Izráelnek Istene: Átkozott mindenki, a ki meg nem hallja e szövetségnek igéit, 5Móz. 27,26.[4]A melyet akkor parancsoltam a ti atyáitoknak, a mikor kihoztam őket Égyiptom földéről, a vaskemenczéből, mondván: Halljátok meg az én szómat, és cselekedjétek mindazokat, a miket én parancsolok néktek, és népemmé lesztek, én pedig Istenetekké leszek néktek; 2Móz. 19,3-6.[5]Hogy beteljesítsem az esküvést, a melylyel megesküdtem a ti atyáitoknak, hogy nékik adom a téjjel és mézzel folyó földet, a mint most van ez! És felelék, és mondám: Ámen, Uram! 5Móz. 7,12.[6]És monda az Úr nékem: Kiáltsd mindez igéket Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin, mondván: Halljátok e szövetség igéit, és cselekedjétek azokat! 5Móz. 28,64.65.[7]Mert kérve kértem a ti atyáitokat, a mikor felhoztam őket Égyiptom földéről, mind e napig, szünetlenül kérvén és mondván: Halljátok meg az én szómat! rész 7,13.25.[8]De nem hallották, még fülöket sem hajtották arra, hanem ment kiki az ő gonosz szívének hamissága után, és rájok szabtam e szövetségnek minden igéjét, a melyeket azért parancsoltam, hogy megcselekedjék, de nem cselekedték. 5Móz. 28,15-68.[9]És monda az Úr nékem: Pártütés van a Júda férfiai és Jeruzsálem lakosai között. 4Móz. 26,22.[10]Visszatértek az ő atyáiknak előbbi bűneire, a kik nem akarták hallani az én igéimet, és ők magok is idegen istenek után járnak, hogy azoknak szolgáljanak. Izráel háza és Júda háza megszegte az én szövetségemet, a melyet az ő atyáikkal kötöttem. Jób 34,21.[11]Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én veszedelmet hozok reájok, a melyből ki nem menekülhetnek, és kiáltanak majd én hozzám, de nem hallgatom meg őket. Péld. 1,28.29.[12]És elmennek Júda városai és Jeruzsálem lakosai, és kiáltanak az istenekhez, a kiknek ők áldozni szoktak, de azok nem oltalmazzák meg őket az ő nyomorúságuk idején.[13]Mert városaidnak száma szerint voltak néked isteneid, oh Júda, és Jeruzsálem utczáinak száma szerint készítettétek a gyalázatnak oltárait, az oltárokat, hogy áldozzatok a Baálnak! rész 2,28.Ezék. 16,24-31.[14]Te azért ne esdekelj e népért, és egy kiáltó és esdeklő szót se ejts érettök, mert én meg nem hallgatom őket, mikor kiáltanak majd hozzám az ő nyomorúságuk miatt. rész 7,16.[15]Mi köze az én kedveltemnek az én házamhoz? Temérdek istentelenséget cselekedtél; a szent húst abbahagytad; mikor gonoszságban vagy, akkor örvendezel. rész 13,23.24.[16]Lombos, szép formás gyümölcsű olajfa nevet adott néked az Úr. Nagy vihar morajánál tüzet gyújta rajta, és leromlottak az ágai. rész 16,12.[17]**A Seregek Ura, a ki plántált téged, rosszat végzett felőled Izráel házának és Júda házának rosszasága miatt, a mit elkövettek magokban, hogy engemet haragra ingereljenek, áldozván a Baálnak.** **rész 15,13.**[18]Az Úr tudtul adta nékem, és én tudtam; te láttattad meg velem az ő cselekedeteiket is!

3Móz. 26,4-33.[19]Én pedig olyan valék, mint a mészárszékre hurczolt szelíd bárány, és nem tudtam, hogy terveket szőttek ellenem, mondván: Pusztítsuk el e fát gyümölcsével együtt; irtsuk ki ezt az élők földéből, hogy még a nevét se emlegessék többé! rész 18,18.[20]És oh Seregek Ura, igaz biró, veséknek és szívnek vizsgálója: hadd lássam a te bosszúállásodat rajtok, mert néked jelentettem meg az én ügyemet! 1Sám. 16,7.Jel. 2,23.[21]Azért ezt mondja az Úr az Anatóthbeli embereknek, a kik életedre törnek és ezt mondják: Ne prófétálj az Úr nevében, hogy meg ne halj a mi kezünk által! rész 1,1. Ésa. 30,10.Mik. 2,6.[22]Azért ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én megfenyítem őket; az ifjak fegyver által halnak meg, fiaik és leányaik pedig meghalnak éhen. 2Kir. 25,1.2.[23]És senki sem marad meg közülök, hogyha veszedelmet hozok az Anatóthbeli emberekre, az ő büntetésök esztendejét. 5Móz. 28,63. Ámós 9,15.

Jer 12

[1]Igaz vagy Uram, hogyha perlek is veled; éppen azért hadd beszélhessek veled peres kérdésekről! Miért szerencsés az istentelenek útja? Miért vannak békességben mindnyájan a hűtlenkedők? Jób 21,7-13.[2]Beplántálod őket, meg is gyökereznek; felnevekednek, gyümölcsöt is teremnek; közel vagy te az ő szájokhoz, de távol vagy az ő szívöktől! **[3]Engem pedig ismersz te, Uram! látsz engem, és megvizsgáltad irántad való érzésemet: szakítsd külön őket, mint a mészárszékre való juhokat, és készítsd őket a megölésnek napjára!** Zsolt. 17,3. Zsolt. 73,18-20.[4]Meddig gyászoljon a föld, és meddig száradjon el minden fű a mezőn? A benne lakók gonoszsága miatt pusztul el barom és madár; mert azt mondják: Nem látja meg a mi végünket! Zsolt. 107,34. Sof. 1,3.[5]Hogyha gyalogokkal futsz, és elfárasztanak téged: mimódon versenyezhetnél a lovakkal? És ha csak békességes földön vagy bátorságban: ugyan mit cselekednél a Jordán hullámai között?[6]Bizony még a te atyádfiai és a te atyádnak háznépe is: ők is hűtlenül bántak veled; ők is tele torokkal kiabáltak utánad! Ne higyj nékik, még ha szépen beszélgetnek is veled! rész 9,4.[7]Elhagytam házamat; ellöktem örökségemet, ellenségének kezébe adtam azt, a kit lelkem szeret. 5Móz. 28,63.[8]Az én örökségem olyanná lett hozzám, mint az oroszlán az erdőben; ordítva támadt ellenem; ezért gyűlölöm őt. rész 16,19.[9]Tarka madár-é az én örökségem nékem? Nem gyűlnek-é ellene madarak mindenfelől? Jőjjetek, seregeljetek össze mind ti mezei vadak; siessetek az evésre! Ésa. 56,9.10.[10]Sok pásztor pusztította az én szőlőmet, taposta az én osztályrészemet; az én drága örökségemet sivatag pusztává tették! rész 5,7.6,3.[11]Pusztává tették, felém sír, mint puszta! Elpusztíttatik az egész föld, mert nincs senki, a ki eszére térjen. Ésa. 4,3. rész 31,34.Ezék. 37,21-23.[12]A pusztában levő minden magaslatra pusztítók érkeznek, mert az Úr fegyvere emészt a föld egyik szélétől a föld másik széléig; senkinek sem lesz békessége. Nehem. 13,19.**[13]Búzát vetettek és tövist aratnak; fáradnak, de nem boldogulnak, és szégyent vallotok a ti jövedelmetekkel az Úr haragjának búsulása miatt.** 3Móz. 26,16.5Móz. 28,38.[14]Ezt mondja az Úr minden én gonosz szomszédom felől, a kik hozzányúlnak az én örökségemhez, a melyet örökségül adtam az én népemnek, Izráelnek: **Ímé, én kigyomlálom őket az ő földükből, és Júda házát is kigyomlálom közülök!** rész 7,34.Hós. 2,11.12.**[15]És azután, ha majd kigyomlálom őket, ismét könyörülök rajtok, és visszahozom őket, kit-kit az ő örökségébe, és kit-kit az ő földére.**[16]És ha megtanulják az én népemnek utait, és az én nevemre esküsznek ilyen módon: Él az Úr! a mint megtanították népemet megesküdni a Baálra: akkor felépülnek majd népem között. 3Móz. 27,32.**[17]Ha pedig nem hallgatnak meg, akkor bizony kigyomlálom azt a népet, és elvesztem, azt mondja az Úr.** Zak. 7,7.

Jer 13

[1]Ezt mondá az Úr nékem: Menj el, és vásárolj magadnak **lenövet, és illeszd azt a derekadra, de vízbe ne vidd be azt!** 2Kir. 25,9.Ámós 2,5.**[2]És megvásároltam az övet, a mint az Úr rendelte vala, és derekamra illesztém.** rész 23,5.Zak. 3,8.**[3]És másodszor szól vala az Úr hozzám, mondván:[4]Vedd az övet, a melyet vásároltál, a mely a derekadon van, és kelj fel,**

és menj az Eufrateshez, és rejtsd el azt ott a kőszikla hasadékában.[5]És elmenék, és elrejtém azt az Eufratesnél, a mint megparancsolta nékem az Úr.[6]Sok nap mulva pedig újra monda nékem az Úr: Kelj fel, menj az Eufrateshez, és vedd el onnan az övet, a mely felől parancsoltam, hogy ott rejtsd el.[7]És elmenék az Eufrateshez, és kiásám, és kivevém arról a helyről az övet, a hová elrejtettem azt, és ímé, az öv rothadt vala, egészen hasznavehetetlen. Ésa. 45,9.10.64,8.Róm. 9,20-23.**[8]És szóla az Úr nékem, mondván:** 1Móz. 15,5.**[9]Ezt mondja az Úr: Így rothasztom meg a Júda kevélységét, és a nagy Jeruzsálem kevélységét.** Ezék. 33,11.[10]Ez a gonosz nép, a mely nem akar hallgatni az én beszédeimre, a mely a maga szívének hamisságában jár, és jár idegen istenek után, hogy azoknak szolgáljon, és azokat imádja: olyanná lesz majd, mint ez az öv, a mely egészen hasznavehetetlen. Ésa. 1,4. rész 18,11.12.[11]Mert a miként derekára kapcsolja a férfi az övet; akként kapcsoltam magamhoz Izráelnek egész házát és Júdának egész házát, azt mondja az Úr, hogy legyenek az én népemmé, az én nevemre, dicséretemre és tisztességemre, **JELKÉPES CSELEKEDET** de nem engedelmeskedtek. 5Móz. 26,17-19.[12]Ilyen szókkal szólj azért nékik: Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene: Minden tömlőt meg kell tölteni borral! És azt mondják néked: Avagy nem tudjuk-é jól, hogy minden tömlőt borral kell megtölteni? 2Kir. 17,13.14.[13]Te pedig azt mondd nékik: Ezt mondja az Úr: Ímé betöltöm e földnek minden lakosát, és a királyokat, a kik Dávid trónján ülnek, és a papokat, a prófétákat, és Jeruzsálemnek minden lakosát részegséggel; 2Kir. 25,1.**[14]És összeütöm őket, egyiket a másikhoz, az atyákat és a fiakat együtt,** azt mondja az Úr; nem kegyelmezek meg, és nem kedvezek, és nem leszek irgalmas, hogy el ne veszítsem őket![15]Hallgassatok és figyelmezzetek; ne fuvalkodjatok fel, mert az Úr szólott! rész 32,4.39,4.5.[16]Dicsőítsétek az Urat, a ti Isteneteket, mielőtt setétséget szerezne, és mielőtt megütnétek lábaitokat a setét hegyekben; mert világosságot vártok, és halál árnyékává változtatja azt, és sűrű homálylyá fordítja! vers 18.Józs. 7,19. rész 8,11.[17]Ha pedig nem hallgatjátok ezt: sírni fog az én lelkem a rejtekhelyeken a ti kevélységtek miatt, és zokogva zokog; a szemem pedig könyeket hullat, mert az Úr népe fogságba vitetik. Siral. 1,2.16. rész 52,4.7.12-16.[18]Mondd meg a királynak és a királynéasszonynak: Alázzátok meg magatokat, és üljetek veszteg, mert leesik fejetekről a ti dicsőségtek koronája! rész 52,10.11.[19]A dél felől való városok bezároltatnak, és nem lesz, a ki megnyissa azokat; fogságra vitetik Júda egészen, fogságra vitetik mindenestül! vers 17.rész 52,4.7.12-16.[20]Emeljétek fel szemeiteket, és nézzétek azokat, a kik északról jőnek! Hol van a nyáj, a mely néked adatott, a te dicsőségednek juhnyája? 2Móz. 21,2.[21]Mit mondasz, hogy ha megfenyít téged? Hiszen te oktattad őket magad ellen, fejedelmekké tetted fejeden! A fájdalmak nem környékeznek-é még téged, mint a szülőasszonyt? Zsolt. 35,12.13.[22]És ha azt mondod a te szívedben: Miért következnének ezek reám? A te hamisságod sokaságáért takartatik fel a te ruhád, és lesznek mezítelenekké a te sarkaid. Ésa. 47,2.**[23]Elváltoztathatja-é bőrét a szerecsen, és a párducz az ő foltosságát? Úgy ti is cselekedhettek jót, a kik megszoktátok a gonoszt.[24]Azért szétszórom őket, a mint hányja-veti a pozdorját a pusztának szele.** Zsolt. 1,4.5.**[25]Ez a te sorsod, a te kimért részed én tőlem, ezt mondja az Úr, a ki elfelejtkeztél én rólam, és hittél a hazugságnak.** rész 8,11.14,13.28,1.2,15.[26]Azért én is arczodra borítom fel a te ruhádat, hogy látható legyen a te gyalázatod! 2Móz. 21,2.**[27]A te paráznaságaidat és nyihogásaidat, bujálkodásodnak undokságát: a halmokon, a mezőn láttam a te útálatosságaidat. Jaj néked Jeruzsálem! Nem leszel tiszta ezután se? Meddig még?** rész 5,8.Ezék. 22,11. rész 3,2. rész 52,13.14. Ésa. 1,21.

NAGYON KEMÉNY ISTENI BESZÉD, ERŐS KÉPEKKEL A HŰTLEN, „VIHOGÓ” HÁZASTÁRSRÓL

Jer 14

A SZÁRAZSÁG – ISTEN IGÉJÉNEK A HIÁNYA, A HAZUG PRÓFÉTÁK BESZÉDEINEK KÖVETKEZMÉNYE

[1]Az Úrnak szava, a mit Jeremiásnak szólott a szárazság felől: Ésa. 65,11. 2Kir. 21,6-16.[2]Gyászol Júda, és kapui roskadoznak; szomorkodnak a földön, és Jeruzsálem kiáltása felszáll. rész 7,31.[3]Fejedelmeik is kiküldik gyermekeiket vízért: elmennek a kútakig, nem találnak vizet; **visszatérnek üres edényekkel; szégyenkeznek és pironkodnak, és befedik fejöket**. Siral. 4,4. 2Sám. 15,30.19,4.[4]A föld miatt, a mely retteg, mert nem esett eső a földön, szégyenkeznek a szántóvetők, és befedik fejöket.[5]Még a szarvas-üsző is megellik a mezőn, és ott hagyja fiát, **mert nincsen fű.** rész 18,16.[6]A vadszamarak pedig a sziklához állanak, levegő után kapkodnak, mint a tengeri szörnyek, szemeik eltikkadnak, **mert nincs fű.** 5Móz. 28,53.[7]Ha bűneink ellenünk tanúskodnak: cselekedjél Uram a te nevedért, mert temérdek a mi törvényszegésünk; vétkeztünk ellened! vers 21. Ésa. 59,12.[8]Izráel reménysége, megszabadítója a nyomorúság idején! Miért vagy e földön úgy, mint valami jövevény és mint valami utas, a ki éjjeli szállásra tér be? Zsolt. 9,10.[9]Miért vagy olyan, mint a megriasztott férfi; mint a vitéz, a ki nem tud segíteni? Hiszen te közöttünk vagy, Uram, és mi a te nevedről neveztetünk; ne hagyj el minket! 2Krón. 7,16.[10]Ezt mondja az Úr e népnek: **Úgy szerettek ide-oda futkározni, lábaikat meg nem tartóztatták! Azért az Úr nem kedvelte őket. Most megemlékezik az ő bűnökről, és vétkeikért megfenyíti őket.** **rész 2,18. Hós. 8,13.**[11]És mondá nékem az Úr: Ne könyörögj e népért, az ő javára. rész 11,14.15,1.[12]Mikor bőjtölnek, én meg nem hallgatom kiáltozásukat, és ha égőáldozatot vagy ételáldozatot készítenek, nem lesznek kedvesek előttem; sőt fegyverrel, éhséggel és döghalállal irtom ki őket. rész 13,23.24.Ésa. 1,15.Ezék. 8,17.18.[13]És mondék: Ah, Uram Isten! Hiszen a próféták mondják vala nékik: Fegyvert nem láttok, éhség sem lesz rajtatok, sőt állandó békességet adok néktek ezen a helyen. vers 15.rész 8,11.29,8.[14]És monda az Úr nékem: **Hazugságot prófétálnak a próféták az én nevemben; nem küldtem őket, nem parancsoltam nékik, nem is beszéltem velök; hazug látomást, varázslást, hiábavalóságot és szívbeli csalárdságot jövendölnek néktek.** **rész 28,1.2.15-17.**[15]Azért ezt mondja az Úr a próféták felől, a kik az én nevemben prófétálnak, holott én nem küldtem őket és mégis azt mondják: fegyver és éhség nem lesz e földön: Fegyver és éhség miatt vesznek el azok a próféták![16]A nép pedig, a melynek ők prófétálnak, ott hever majd Jeruzsálem utczáin az éhség és a fegyver miatt, és nem lesz, a ki eltemesse őket, őket és feleségeiket, fiaikat és leányaikat; így zúdítom rájok gonoszságukat! Siral. 2,21.[17]Azért e szavakat mondjad nékik: Szemeim könyeket hullatnak éjjel és nappal, és nem szünnek meg; mert nagy rontással rontatott meg a szűz, az én népemnek leánya, igen fájdalmas vereséggel. rész 13,17.Siral. 1,16.2,18.[18]Ha kimegyek a mezőre, hát ímé fegyver által levágottak; ha bemegyek a városba, hát ímé éhség miatt elepedtek vannak ott! Bizony próféta is, pap is olyan földre költöznek, a melyet nem ismernek![19]Egészen elvetetted-é Júdát, avagy a Siont útálja-é lelked? miért vertél úgy meg, hogy semmi orvosságunk se legyen? Békességet vártunk, de nincs semmi jó; és gyógyulásnak idejét, de ímé, itt van a rettegés! rész 13,23.24. rész 8,15.16.[20]**Ismerjük Uram a mi gonoszságainkat, atyáink bűnét; bizony vétkeztünk ellened!** **Dán. 9,8.**[21]**Ne vesd meg a te nevedért; ne gyalázd meg a te dicsőségednek székét! Emlékezzél; ne rontsd meg a te velünk való szövetségedet!** **Ésa. 48,9.Ezék. 20,22. 1Krón. 28,2.20. 2Krón. 7,12-14.**[22]**Vannak-é a pogányok bálványai között, a kik esőt adhatnak? És ad-é záporokat az ég? Avagy nem te vagy-é a mi Urunk Istenünk, és nem benned kell-é bíznunk, hiszen te cselekedted mindezt!** **rész 18,18.**

Jer 15

[1]És monda az Úr nékem: Ha Mózes és Sámuel állanának is előttem, nem hajolna lelkem el néphez; küldd ki az orczám elől, hadd menjenek! 2Móz. 32,10-14. 1Sám. 7,9. rész 13,23.24.[2]Ha pedig ezt mondják néked: Hová menjünk? ezt mondjad nékik: Így szól az Úr: A

ki halálra való, halálra; a ki fegyverre való, fegyverre; a ki éhségre való, éhségre, és a ki fogságra való, fogságra. rész 29,16-18.Ezék. 5,12.Zak. 11,8.9.[3]Mert négyfélével támadok reájok, ezt mondja az Úr: Fegyverrel, hogy gyilkoljon, kutyákkal, hogy tépjenek, az ég madaraival és a mezei vadakkal, hogy egyenek és pusztítsanak. 3Móz. 26,15-33.[4]Bújdosókká teszem őket e földnek minden országában Manasséért, Ezékiásnak, Júda királyának fiáért, azok miatt, a miket ő Jeruzsálemben cselekedett. rész 16,12.2Kir. 21,11.12.[5]Mert ki könyörül meg rajtad Jeruzsálem, és ki vígasztal meg téged, és ki mozdul meg, hogy kérdezze: jól vagy-é? 2Kir. 23,34.[6]Te elhagytál engem, azt mondja az Úr, másfelé jártál; azért kinyújtom kezemet ellened, és elvesztelek téged; belefáradtam a szánakozásba! rész 34,10.11.15.16.† Zsolt. 106,43-46.78,38.[7]Elszórom őket szórólapáttal e földnek kapuiban; gyermektelenné teszem, elvesztem az én népemet; nem tértek vissza útaikról. Mát. 3,12.[8]Özvegyei számosabbak lesznek a tenger fövenyénél; pusztítót viszek reájok, az ifjúság anyjára délben; bocsátok reája nagy hirtelen észvesztést és rettentéseket.[9]Elsenyved, a ki hét fiút szül; kileheli lelkét; lehanyatlik az ő napja, mikor még nappal volna; megszégyenül és pironkodik; a maradékaikat pedig fegyverre vetem az ő ellenségeik előtt, azt mondja az Úr![10]Jaj nékem, anyám, mert versengés férfiává és az egész föld ellen perlekedő férfiúvá szültél engemet! Nem adtam kölcsönt és nékem sem adtak kölcsönt: mégis mindnyájan szidalmaznak engem! 2Kir. 19,32-36.[11]Monda az Úr: Avagy nem jóra tartalak-é meg téged? Avagy nem azt teszem-é, hogy ellenséged a baj idején és nyomorúság idején kérni fog téged? rész 39,11.12.4,2.4.5.[12]Vajjon eltöri-é a vas az északi vasat és rezet? rész 39,3.[13]Vagyonodat és kincseidet rablónak adom, nem pénzért, hanem a te mindenféle vétkedért, minden határodban. rész 17,3.Zsolt. 44,13.[14]És elvitetlek ellenségeiddel olyan földre, a melyet nem ismersz, mert haragomnak tüze felgerjedt, lángra gyúlt ellenetek! 5Móz. 32,22.[15]Te tudod, Uram! Emlékezzél meg rólam és tekints reám, és állj bosszút értem üldözőimen; a te haragodnak halogatásaival ne ejts el engem; tudd meg, hogy éretted szenvedek gyalázatot! Nehem. 5,19.**[16]Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid örömömre váltak nékem és szívemnek vígasságára; mert a te nevedről neveztetem oh Uram, Seregeknek Istene!** Ezék. 3,3. **ÉN IS MINDEN REGGEL!** [17]Nem ültem a nevetgélők gyülekezetében, és nem ujjongtam velök; a te hatalmad miatt egyedül ültem, mert bosszúsággal töltöttél el engem.[18]Miért lett szünetlenné az én fájdalmam, és halálossá, gyógyíthatatlanná az én sebem? Olyanná lettél nékem, mint a bizonytalan vizű, csalóka patak! Jób 6,15.**[19]Azért ezt mondja az Úr: Ha megtérsz, én is visszatérítelek téged, előttem állasz; és ha elválasztod a jót a hitványtól, olyanná leszel, mint az én szájam. Ők térjenek meg te hozzád, de te ne térj ő hozzájok!**[20]És e nép ellen erős érczbástyává teszlek téged, és viaskodnak ellened, de nem győzhetnek meg téged, mert én veled vagyok, hogy megvédjelek és megszabadítsalak téged, azt mondja az Úr! rész 1,18.19.[21]És megszabadítlak téged a gonoszok kezeiből, és kimentelek téged a hatalmaskodók markából. rész 26,8.9.24.38,6-13.

Jer 16

[1]Majd szóla az Úr nékem, mondván: Róm. 2,6-11.[2]Ne végy magadnak feleséget, és ne legyenek néked fiaid és leányaid ezen a helyen![3]Mert ezt mondja az Úr a fiak felől és leányok felől, a kik ezen a helyen születnek, és anyjaik felől, a kik szülik őket, és atyjaik felől, a kik nemzették őket e földön:[4]Keserves halállal halnak meg, nem sirattatnak el és el sem temettetnek; ganéjjá lesznek a föld színén, s fegyver és éhség miatt pusztulnak el, és az ő holttestök az ég madarainak és a mezei vadaknak lesznek eledelül. rész 15,3.Siral. 2,21.22.[5]Mert ezt mondja az Úr: Ne menj be gyászoló házba, se sírni ne menj, se ne vígasztald őket; mert megvontam e néptől az én békességemet, azt mondja az Úr: az irgalmasságot és kegyelmet. rész 15,1-6.[6]És meghalnak nagyok és kicsinyek e földön; el sem temetik, meg sem siratják őket, sem össze nem metélik magokat, sem hajokat ki nem tépik ő érettök. 3Móz. 19,28.[7]Kenyeret sem törnek nékik a gyászoláskor, hogy vígasztalják őket a meghaltért; a vígasztalás poharával sem itatják őket az ő atyjokért és anyjokért.[8]A lakodalmas házba se menj be, hogy leülj velök enni és inni.[9]Mert

azt mondja a Seregek Ura, Izráelnek Istene: Ímé, én megszüntetem e helyen, a ti szemeitek előtt, a ti napjaitokban a vigasságnak szavát és az örömnek szavát, a vőlegénynek szavát és a menyasszonynak szavát. Ésa. 24,7-9.Ámós 8,10.[10]És hogyha tudtára adod e népnek mind e határozatokat, és ezt mondják néked: Miért határozta az Úr ellenünk mindezt a nagy gonoszt; és micsoda a mi bűnünk és micsoda a mi vétkünk, a melylyel vétkeztünk az Úr ellen, a mi Istenünk ellen? rész 5,19.[11]Akkor ezt mondd nékik: Azért, mert elhagytak engem a ti atyáitok, azt mondja az Úr, és idegen istenek után jártak, és azoknak szolgáltak és azokat imádták, engem pedig elhagytak, és az én törvényemet meg nem tartották.[12]És ti gonoszabbul cselekedtetek, mint atyáitok; mert ímé, ti mindnyájan a ti gonosz szívetek hamisságát követitek, nem hallgatva reám. rész 7,26.[13]Azért kivetlek titeket e földből arra a földre, a melyet sem ti nem ismertek, sem a ti atyáitok, és ott szolgáltok majd idegen isteneknek nappal és éjjel; mivelhogy nem könyörülök rajtatok. 5Móz. 28,64.65.[14]Azért ímé, eljőnek a napok, ezt mondja az Úr, a mikor nem mondják többé; Él az Úr, a ki felhozta Izráel fiait Égyiptom földéről;[15]Hanem ezt: Él az Úr, a ki felhozta Izráel fiait északnak földéről és mindama földekről, a melyekbe elszórta őket! Mert visszaviszem őket az ő földjükre, a melyet az ő atyáiknak adtam. rész 23,7.8. Ezék. 28,25.26.[16]Ímé én sok halász után küldök, ezt mondja az Úr, hogy halászszák ki őket; azután pedig elküldök sok vadász után, hogy vadászszák ki őket minden hegyből, minden halomból és a sziklák hasadékaiból is. 2Kir. 24,17.[17]Mert szemmel tartom minden útjokat; nem rejtőzhettek el orczám elől, és nincsen elfedve az ő bűnök szemeim elől. Jób 34,21.[18]Előbb azonban megfizetek nékik az ő bűneikért és vétkeikért kétszeresen, mert megszentségtelenítették az én földemet az ő útálatosságaiknak holttestével, és betöltötték az én örökségemet az ő fertelmességeikkel. rész 3,2.Ezék. 43,7.8.[19]Oh Uram, én erősségem, én bástyám és én menedékem a nyomorúság idején! Hozzád jőnek majd a nemzetek a föld határairól, és ezt mondják: Bizony hamis isteneket bírtak a mi atyáink és hiábavalókat, mert nincs köztük segíteni tudó. 2Krón. 36,4-6.[20]Csinálhat-é az ember magának isteneket? Hiszen azok nem istenek! Ésa. 14,19.Préd. 6,3.[21]Azért ímé, megismertetem velök ez úttal, megismertetem velök az én kezemet és hatalmamat, és megtudják, hogy az Úr az én nevem.

Jer 17

[1]A Júda vétke vas tollal, gyémánt hegygyel van felírva; fel van vésve szívök táblájára és oltáraik szarvaira, rész 18,12.[2]Mivelhogy megemlékeznek fiaik az ő oltáraikról, Aséra bálványaikról a zöld fák mellett és a magas halmokon. rész 16,12.[3]Oh én hegyem a síkon! Vagyonodat, minden kincsedet prédává teszem a te magaslataidért, minden határodban való vétkeidért. rész 15,13.[4]És elszakíttatol, és pedig magad által, a te örökségedtől, a melyet én adtam néked, és szolgáltatni fogom veled a te ellenségeidet olyan földön, a melyet nem ismersz; mert tűzre lobbantottátok haragomat, örökké égni fog. 3Móz. 26,4-33.[5]Ezt mondja az Úr: Átkozott az a férfi, a ki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve! Zsolt. 146,3.[6]Mert olyanná lesz, mint a hangafa a pusztában, és nem látja, hogy jó következik, hanem szárazságban lakik a sivatagban, a sovány és lakhatatlan földön.[7]**Áldott az a férfi, a ki az Úrban bízik, és a kinek bizodalma az Úr;** Zsolt. 125,1.Ésa. 40,31.[8]**Mert olyanná lesz, mint a víz mellé ültetett fa, a mely a folyó felé bocsátja gyökereit, és nem fél, ha hőség következik, és a levele zöld marad; és a száraz esztendőben nem retteg, sem a gyümölcsözéstől meg nem szűnik.** Zsolt. 1,3.[9]**Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?** Ésa. 1,2.[10]**Én, az Úr vagyok az, a ki a szívet fürkészem és a veséket vizsgálom,** hogy megfizessek kinek-kinek az ő útai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint. Zsolt. 7,10.[11]Mint a fogoly madár, mely fiakat gyűjt, melyeket nem ő költött, olyan, a ki gazdagságot gyűjt, de nem igazán; az ő napjainak felén elhagyja azt, a halálakor pedig bolonddá lesz. rész 25,34-36.Ezék. 34,2-20.[12]Óh dicsőség trónja, kezdettől fogva magasságos, szentségünknek helye. 2Krón. 7,16.Zsolt. 132,12.13.[13]Izráelnek reménysége, oh Uram! A kik elhagynak téged, mind megszégyenülnek! A kik elpártolnak tőlem, a porba iratnak be, mert

elhagyták az élő vizeknek kútfejét, az Urat! Zsolt. 73,27.[14]**Gyógyíts meg engem Uram, hogy meggyógyuljak, szabadíts meg engem, hogy megszabaduljak, mert te vagy az én dicsekedésem! Ezék. 34,11-15.Ésa. 40,10.11.**[15]Ímé, ők azt mondják nékem: Hol van az Úr szózata? **Most jőjjön el! Ésa. 5,19.**[16]De én nem siettem elhagyni a te útaidnak követését, sem gonosz napot nem kívántam, te tudod; a mi ajkaimon jött ki, nyilvánvaló volt előtted.[17]Ne légy nékem rettentésemre: reménységem vagy te a háborúság napján! rész 16,19.[18]Szégyenüljenek meg, a kik üldöznek engem, de ne én szégyenüljek meg; ők rettegjenek és ne én rettegjek; hozz reájok háborúság napját, és kétszeres zúzással zúzd össze őket! Zsolt. 35,4.[19]Ezt mondá nékem az Úr: Menj és állj meg a nép fiainak kapujában, a melyen bemennek és a melyen kijönnek Júdának királyai, és Jeruzsálemnek is minden kapujában![20]És ezt mondd nékik: **Halljátok meg az Úrnak szavát Júdának királyai és egész Júda és Jeruzsálemnek minden lakosa, a kik bejártok e kapukon! rész 5,8.**[21]Ezt mondja az Úr: Vigyázzatok a ti lelketekre, és ne hordjatok terhet szombat-napon, se Jeruzsálem kapuin be ne vigyetek! Nehem. 13,19.[22]Házaitokból se vigyetek ki terhet szombat-napon, és semmi munkát ne végezzetek, hanem szenteljétek meg a szombat-napot, úgy a mint atyáitoknak megparancsoltam! 2Móz. 20,8-10.35,2.[23]De ők nem hallgattak, és fülöket sem hajtották rá, hanem megkeményítették nyakokat, hogy ne halljanak, és az oktatást be ne vehessék.[24]Pedig ha szívesen hallgattok reám, ezt mondja az Úr, és nem visztek be terhet e város kapuin szombat-napon, és megszentelitek a szombat-napot, úgy hogy semmi dolgot nem végeztek azon: Ésa. 1,10.[25]Akkor e város kapuin királyok és fejedelmek fognak bevonulni, a kik a Dávid székén ülnek, szekereken és lovakon járnak, mind magok, mind fejedelmeik, Júdának férfiai és Jeruzsálemnek lakosai, és e városban lakni fognak mindörökké. rész 7,14.Siral. 3,15.[26]És bejőnek Júda városaiból, Jeruzsálem környékéről, Benjámin földéről, a lapályról, a hegyről és dél felől, hozván égőáldozatot, véres áldozatot, ételáldozatot és temjént, és hozván hálaáldozatot az Úrnak házába. Zak. 7,7.[27]Ha pedig nem hallgattok reám, hogy megszenteljétek a szombat-napot, és hogy ne hordjatok terhet és ne jőjjetek be Jeruzsálem kapuin szombat-napon: tüzet gerjesztek az ő kapuiban, és megemészti Jeruzsálem palotáit, és nem lesz eloltható. 2Kir. 25,9.Ámós 2,5.

Jer 18

[1]Az a beszéd, a melyet az Úr beszélt Jeremiásnak, mondván:[2]Kelj fel és menj le a fazekasnak házába, és ott közlöm veled az én beszédeimet! rész 30,21.23.[3]Lemenék azért a fazekas házába, és ímé ő edényt készít vala a korongon.[4]És elromla az edény, a melyet ő készít vala és a mely mint agyag volt a fazekas kezében, és azonnal más edényt készíte belőle, a mint a fazekas jobbnak látta megkészíteni. rész 14,14.[5]És szóla az Úr nékem, mondván:[6]Vajjon nem cselekedtem-é veletek úgy, mint ez a fazekas, oh Izráel háza? ezt mondja az Úr. Ímé, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az én kezemben, oh Izráel háza! Ésa. 45,9.10.64,8.Róm. 9,20-23.[7]Hogyha szólok egy nép ellen és ország ellen, hogy kigyomlálom, megrontom és elvesztem: Zsolt. 139,7-13.[8]De megtér az a nép az ő gonoszságából, a mely ellen szólottam: én is megbánom a gonoszt, a melyet rajta véghezvinni gondoltam. Ezék. 33,11.[9]És hogyha szólok a nép felől és ország felől, hogy felépítem, beültetem; rész 5,31.[10]De a gonoszt cselekszi előttem, és nem hallgat az én szómra: akkor megbánom a jót, a melylyel vele jót tenni akartam. 1Sám. 15,11.[11]Most azért beszélj csak a Júda férfiaival és Jeruzsálem lakosaival, mondván: Ezt mondja az Úr: Ímé, én veszedelmet készítek ellenetek és tervet tervezek ellenetek! Nosza, térjetek meg, kiki a maga gonosz útáról, és jobbítsátok meg útaitokat és cselekedeteiteket! 2Kir. 17,13.14.[12]Ők pedig azt mondják: Hagyd el! Mert mi a magunk gondolatai után megyünk, és mindnyájan a mi gonosz szívünk hamisságát cselekeszszük.[13]Azért ezt mondja az Úr: Kérdezzétek csak meg a népeket: kicsoda hallott vala ilyeneket? Igen útálatosan cselekedett Izráel leánya![14]Elhagyja-é a mezőség szikláját a Libanon hava? Vajjon kiszáríthatók-é a felfakadó, csörgedező, hullámzó vizek? rész 37,15.20.[15]Ám az én népem elfeledkezett rólam; a hiábavalónak áldozik; elcsábították őket az ő útaikról, az ősrégi

nyomról, hogy ösvényeken, járatlan úton járjanak; 5Móz. 18,20.Sof. 3,4.[16]Hogy pusztasággá tegyem földjüket, örökös csúfsággá, hogy a ki átmegy rajta, elálmélkodjék és fejét csóválja. 1Kir. 9,7-9.[17]Mint keleti szél szórom szét őket az ellenség előtt, háttal és nem arczczal nézek reájok az ő pusztulásuk napján. Ésa. 1,15.[18]Ők pedig mondák: Jertek és tervezzünk terveket Jeremiás ellen, mert nem vész el a törvény a paptól, sem a tanács a bölcstől, sem az ige a prófétától! Jertek el és verjük meg őt nyelvvel, és ne hallgassunk egy szavára sem! rész 11,19. rész 19,7.[19]Figyelmezz reám Uram, és az én pereseimnek szavát is halld meg![20]Hát roszszal fizetnek-é a jóért, hogy ők vermet ásnak nékem? Emlékezzél! Előtted álltam, hogy javokra beszéljek, hogy elfordítsam rólok haragodat. Zsolt. 35,12.13.[21]Azért juttasd fiaikat éhségre és hányd őket fegyver hegyére, hogy legyenek az ő asszonyaik magtalanokká és özvegyekké; férjeik pedig legyenek halál martalékává, ifjaikat fegyver verje le a harczon. rész 32,4.34,3.[22]Kiáltás hallattassék házaikból, mikor sereggel törsz reájok hirtelen, mert vermet ástak, hogy elfogjanak engem, és tőrt vetettek lábaimnak.[23]Te pedig Uram, tudod minden ellenem való gyilkos szándékukat; ne kegyelmezz meg bűneik miatt, és ne töröld ki vétkeiket orczád elől, hanem veszni valók legyenek előtted; a te haragod idején bánj el velök! vers 18.rész 11,19.

Jer 19

[1]Ezt mondja az Úr: Menj el és végy egy cserépkorsót a fazekastól, és némelyekkel a nép vénei közül és a papok vénei közül. 2Kir. 24,15-17.[2]Menj el a Ben-Hinnom völgyébe, a mely a fazekasok kapujának bejáratánál van, és kiáltsd ott azokat a szavakat, a melyeket én szólok néked; Sof. 1,18.[3]És ezt mondjad: Halljátok meg az Úr szavát Júda királyai és Jeruzsálem lakosai: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé, én veszedelmet hozok e helyre, úgy hogy a ki csak hallja, megcsendül bele a füle.[4]Azért, mert elhagytak engem, és idegenné tették e helyet, és idegen isteneknek áldoztak benne, a kiket sem ők nem ismertek, sem atyáik, sem Júda királyai, és eltöltötték e helyet ártatlan vérrel; Ésa. 65,11. 2Kir. 21,6-16.[5]És magaslatokat építének a Baálnak, hogy megégessék fiaikat a tűzben, égőáldozatul a Baálnak, a mit én nem parancsoltam, sem nem rendeltem, és a mire nem is gondoltam. rész 7,31.[6]Azért ímé eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és e hely nem neveztetik többé Tófetnek, sem Ben-Hinnom völgyének, hanem öldöklés völgyének.[7]És eszét vesztem e helyen Júdának és Jeruzsálemnek, és fegyverrel ejtem el őket ellenségeik előtt, és az életökre törőknek kezével; holttesteiket pedig az ég madarainak és a mezei vadaknak adom eledelül. 5Móz. 30,6. rész 30,22.[8]És e várost csudává teszem és nevetséggé, a ki csak átmegy rajta, álmélkodik és szörnyűködik az ő nagy romlásán. rész 18,16.[9]**És megétetem velök az ő fiaik húsát és leányaik húsát és megeszi kiki az ő barátjának húsát, a megszállás alatt** SENECA THYESTES és a veszedelem alatt, a melylyel megszorongatják őket ellenségeik és a kik keresik az ő lelköket. 5Móz. 28,53.[10]Azután törd el e korsót azok szeme láttára, a kik elmennek veled. rész 15,3.4.[11]És ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek Ura: **Így töröm össze e népet és e várost, a mint összetörhető e cserépedény, a mely többé meg sem építhető;** és Tófetben temettetnek el, mert nem lesz más hely a temetkezésre. rész 7,32.[12]Így cselekszem e helylyel és ennek lakosaival, azt mondja az Úr, és olyanná teszem e várost, a milyen Tófet.[13]És Jeruzsálem házai és Júda királyainak házai undokokká lesznek, mint a Tófet helye; mindazok a házak, a melyeknek tetején az ég egész seregének áldoztak és italáldozatot vittek az idegen isteneknek. 2Kir. 23,10. 2Kir. 23,12.[14]Azután hazajöve Jeremiás Tófetből, a hová az Úr küldte vala őt prófétálni; megálla az Úr házának pitvarában, és szóla az egész népnek: rész 18,12.[15]Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé én ráhozom e városra és ennek minden városára mindama veszedelmet, a melyről szóltam ő ellene; mert megkeményítették nyakukat, hogy ne hallják az én beszédeimet. rész 7,25.26.18,12. NAGYON KEMÉNY BESZÉD!

Jer 20

[1]És hallá Passúr a pap, az Immár fia (ő pedig fejedelem vala az Úr házában), Jeremiást, a mint e szókat prófétálja vala: **[2]És megcsapdosá Passúr Jeremiást a prófétát, és beveté őt a tömlöczbe, a mely a Benjámin felső kapujában vala, az Úr háza mellett.** 2Krón. 16,10.[3]És lőn másnap, hogy kivevé Passúr Jeremiást a tömlöczből, és monda néki Jeremiás: Nem Passúrnak nevezett téged az Úr, hanem Mágor Missábibnak;[4]Mert ezt mondja az Úr: Ímé, én félelembe ejtelek téged és minden barátodat, és elhullanak az ő ellenségeik fegyvere által a szemeid láttára; az egész Júdát pedig odaadom a babiloni király kezébe, és elviszi őket Babilonba, és fegyverrel vágja le őket: rész 39,1-9.[5]És odaadom e városnak minden vagyonát és minden keresményét, és minden drágaságát, és Júda királyainak minden kincsét odaadom az ő ellenségeik kezébe, és elrabolják, elhurczolják és Babilonba viszik azokat. rész 16,9.[6]Te pedig Passúr és a te házadnak minden lakosa, rabságba mentek, és Babilonba jutsz és ott halsz meg és ott temettetel el, te és minden barátod, a kiknek hamisan prófétáltál. 2Krón. 36,22.23.[7]**Rávettél Uram engem és rávétettem,** megragadtál engem és legyőztél! **Nevetségessé lettem minden időre, mindenki csúfol engemet;** Ésa. 47,1-15.Dán. 9,2.5,30.31.[8]**Mert a hányszor csak szólok, kiáltozom; így kiáltok: erőszak és romlás! Mert az Úr szava mindenkori gyalázatomra és csúfságomra lett nékem.** vers 1.2.[9]**Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.** Róm. 2,6-11. **IGE EREJE** [10]Mert hallom sokak rágalmazását, a mindenfelől való fenyegetést: Jelentsétek fel és ezt mi is feljelentjük: mindazok is, a kik barátaim, az én tántorodásomra figyelmeznek, mondván: Talán megbotlik és megfoghatjuk őt, és bosszút állhatunk rajta; rész 18,18.[11]De az Úr velem van, mint hatalmas hős, azért elesnek az én kergetőim és nem bírnak velem, igen megszégyenülnek, mert nem okosan cselekesznek: örökkévaló gyalázat lesz rajtok és felejthetetlen. rész 15,20. rész 23,40.[12]Azért, oh Seregeknek Ura, a ki megpróbálod az igazat, látod a veséket és a szíveket, hadd lássam a te büntetésedet ő rajtok: mert néked jelentettem meg az én ügyemet! rész 11,20.[13]Énekeljetek az Úrnak, dicsérjétek az Urat, mert a szegénynek lelkét megszabadítja a gonoszok kezéből. 2Kir. 25,25.[14]Átkozott az a nap, a melyen születtem; az a nap, a melyen anyám szült engem, ne legyen áldott! Jób 3,3-20.[15]Átkozott ember az, a ki örömhírt vitt az én atyámnak, mondván: Fiúmagzatod született néked, igen megörvendeztetvén őt. rész 17,1. **Miért átkozza el önmagát?** [16]**És legyen az az ember olyan, mint azok a városok, a melyeket elvesztett az Úr és meg nem bánta; és halljon reggel kiáltozást, és harczi riadót délben.** 1Móz. 19,24.25.[17]**Hogy nem ölt meg engem az én anyám méhében, hogy az én anyám nékem koporsóm lett volna, és méhe soha sem szült volna!** rész 47,2.[18]**Miért is jöttem ki az én anyámnak méhéből, hogy nyomorúságot lássak és bánatot, és hogy napjaim gyalázatban végződjenek?** 1Móz. 25,3.

Jeremiás Istennel perlekedik és nagyon személyes. JÓBI PERLEKEDÉS

Jer 21

[1]Ez a beszéd, a melyet szóla az Úr Jeremiásnak, mikor elküldé hozzá Sedékiás király Passúrt Melkiásnak fiát, és Sofóniást a Maásiás pap fiát, mondván:[2]Kérdezd meg most érettünk az Urat, mert Nabukodonozor, a babiloni király viaskodik ellenünk, ha cselekszik-é az Úr velünk minden ő csodái szerint, hogy elhagyjon minket? 2Kir. 19,32-36.[3]És monda nékik Jeremiás: Ezt mondjátok Sedékiásnak.1Kir. 15,9-16.[4]Így szól az Úr, Izráel Istene: Ímé, én elfordítok minden hadi szerszámot, a melyek a ti kezeitekben vannak, a melyekkel ti a babiloni király ellen és a Kaldeusok ellen viaskodtok, a kik kivül a kőfalon ostromolnak titeket, és begyűjtöm őket e városnak közepébe; rész 39,3.[5]És én kinyujtott kézzel vívok ellenetek és nagy erős karral és haraggal, búsulással és nagy felindulással. Abd. 1,16.17.[6]És megverem e városnak lakosait, mind az embert, mind a barmot; nagy döghalállal halnak meg. 1Pét. 4,17.Ésa. 63,18.19.[7]És

azután, azt mondja az Úr, Sedékiást a Júda királyát, és az ő szolgáit, és a népet, és a kik megmaradnak e városban a döghaláltól, a fegyvertől és az éhségtől: odaadom Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe és az ő ellenségeiknek kezébe és azoknak kezébe, a kik keresik az ő lelköket, és megöli őket éles fegyverrel: nem kedvez nékik, nem enged és nem könyörül rajtok. rész 39,6.7.[8]**Azután ezt mondjad e népnek: Ezt mondja az Úr: Ímé, én előtökbe adom néktek az élet útját és a halál útját.** 1Móz. 18,25. rész 15,1.2.6.[9]A ki e városban lakik, fegyver, éhség és döghalál miatt kell meghalnia; a ki pedig kimegy belőle és a Kaldeusokhoz megy, a kik megostromolnak titeket, él, és az ő lelkét zsákmányul nyeri;[10]Mert orczámat e város veszedelmére fordítottam és nem megszabadulására, azt mondja az Úr: A babiloni király kezébe adatik, és tűzzel égeti meg azt! rész 16,4.[11]Júda királya házának mondd meg: Halljátok meg az Úr szavát! rész 22,28.23,1.2.24,8-10.[12]Dávidnak háza, ezt mondja az Úr: Hamarsággal tegyetek igaz ítéletet, a nyomorultat mentsétek meg a nyomorgatónak kezéből, különben az én haragom kitör, mint a tűz és felgerjed, és nem lesz, a ki megolthassa, az ő cselekedeteiknek gonoszsága miatt. rész 22,3.[13]Ímé, én reátok megyek, te völgy lakója és síkságnak szirtje; azt mondja az Úr, a kik azt mondjátok: Kicsoda jön le mi ellenünk, és kicsoda jön be a mi házainkba?[14]És a ti cselekedeteiteknek gyümölcse szerint fenyítlek meg titeket, azt mondja az Úr, és tüzet gyújtok az ő erdejében, és köröskörül az mindent megemészt! Róm. 2,6-11.

Jer 22

[1]Ezt mondja az Úr: Menj alá a Júda királyának házába, és beszéld el ezeket:[2]És ezt mondd: Halld meg az Úr szavát, Júda királya, a ki a Dávid királyi székében ülsz, te és a te szolgáid, és a te néped, a kik bejártok e kapukon! 2Kir. 23,34.[3]Ezt mondja az Úr: **Tegyetek ítéletet és igazságot, és mentsétek meg a nyomorultat a nyomorgató kezéből! A jövevényt, árvát és özvegyet pedig ne nyomorgassátok és rajta ne erőszakoskodjatok, és ártatlan vért e helyen ki ne ontsatok.** rész 21,12.[4]**Mert ha ezt cselekszitek, akkor királyok mennek be e háznak kapuin, a kik a Dávid székébe ülnek, szekereken és lovakon menvén ő, az ő szolgái és az ő népe.** rész 17,25.[5]**Ha pedig nem hallgattok e szókra, én magamra esküszöm,** azt mondja az Úr, hogy elpusztul e ház. Zsid. 6,13.[6]Mert így szól az Úr a Júda királyának házához: Ha Gileád volnál nékem és a Libánon feje: mégis elpusztítlak téged, mint a városokat, a melyekben nem laknak.[7]És felkészítem ellened a rablókat, mindeniket az ő fegyverével, és kivágják a te válogatott czédrusaidat, és a tűzre vetik. rész 7,14.[8]És sok nép megy át e városon, és ezt mondják egymásnak: Miért mívelte az Úr ezt e nagy várossal? 2Móz. 29,24.25.[9]És ezt mondják: Azért, mert elhagyták az Úrnak, az ő Istenöknek frigyét, és idegen istenek előtt borultak le és azoknak szolgáltak. 2Krón. 24,20.21.[10]Ne sirassátok a halottat és ne bánkódjatok érte, hanem azt sirassátok, a ki elment, mert nem jő vissza többé, és az ő szülőföldjét nem látja meg. rész 52,7-11.13-15.[11]Mert ezt mondja az Úr Sallum felől, Jósiásnak, a Júda királyának fia felől, a ki uralkodik az ő atyja, Jósiás helyett: A ki kimegy e helyből, nem tér többé ide vissza. 2Kir. 23,31-34.[12]Hanem a helyen, a hová rabságra vitték, ott hal meg, és e földet nem látja többé. Ámós 7,10-13.[13]**Jaj annak, a ki hamisan építi házát, felházait pedig álnokul; a ki az ő felebarátjával ingyen szolgáltat, és munkájának bérét néki meg nem adja.**[14]A ki ezt mondja: **Nagy házat építek magamnak és tágas felházakat, és ablakait kiszélesíti és czédrusfával béleli meg és megfesti czinóberrel.** rész 7,3.[15]**Király vagy-é azért, hogy czédrus után kivánkozol?** A te atyád nem evett és ivott-é? De igazságot és méltányosságot cselekedett, azért jó dolga volt.[16]Igazságosan ítélte a szegényt és a nyomorultat, azért jó volt dolga. Nem ez-é az igaz ismeret felőlem? azt mondja az Úr![17]De a te szemeid és szíved csak a te nyereségedre vágynak, és az ártatlan vérére, és ragadozásra és erőszak elkövetésére. Ezék. 19,6.7.[18]Azért ezt mondja az Úr Joákimnak, Jósiás, Júda királya fiának: Nem siratják őt: Jaj atyám! Jaj húgom! nem siratják őt: Jaj uram! Jaj az ő dicsőségének. 2Krón. 36,4-6.[19]**Úgy temetik el, mint a szamarat, kivonják és elvetik Jeruzsálem kapuin kivül!** Ésa. 14,19.Préd.

6,3.[20]Menj fel a Libánonra és kiálts, és a Básánon emeld fel szódat és kiálts az Abarimról, mert szeretőid mind tönkre jutottak. 2Krón. 32,25.26.[21]Szóltam néked, mikor jól volt dolgod, de ezt mondottad: Nem hallom. Ifjúságodtól fogva ez a te szokásod, hogy nem hallgattad az én szómat! rész 18,12.[22]Minden pásztorodat szél emészti meg, és a szeretőid rabságra mennek; akkor szégyent vallasz majd és pironkodol minden gonoszságodért.[23]Te, a ki a Libánonon lakozol, a czédrusfákon fészkelsz: hogy fogsz majd nyögni, mikor fájdalmak lepnek meg, a gyermekszülő vajudása?[24]**Élek én, azt mondja az Úr,** hogy ha Kóniás; Joákimnak, a Júda királyának fia pecsétgyűrű volna is az én jobbkezemben: mindazáltal onnan leráncantanálak. 2Kir. 24,8-16. Agge. 2,23.[25]És odaadlak téged a te lelked keresőinek kezébe, és azoknak kezébe, a kiknek tekintetétől félsz, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe és a Káldeusoknak kezébe. 2Kir. 22,14. rész 1,19.[26]És elvetlek téged és a te anyádat, a ki szült téged, idegen földre, a melyben nem születtetek, és ott haltok meg. rész 26,1.[27]És nem jőnek vissza arra a földre, a melyre az ő lelkök visszajőni kivánkozik. Ezék. 7,23.[28]Avagy útálatos és elromlott edény-é ez a férfiú, ez a Kóniás, avagy oly edény-é, amelyben semmi gyönyörűség nincsen? Miért lökték el őt és az ő magvát, és dobták olyan földre, a melyet ők nem ismernek! Hós. 8,8.[29]Föld, föld, föld! halld meg az Úrnak szavát! Ésa. 1,2.[30]Ezt mondja az Úr: Írjátok fel ezt a férfiút, mint gyermektelent, mint olyan embert, a kinek nem lesz jó előmenetele az ő idejében; mert senkinek, a ki az ő magvából a Dávid székében ül, nem lesz jó állapotja, és nem uralkodik többé Júdában. 2Kir. 24,1-7.25,1-7.

Jer 23

[1]**Jaj a pásztoroknak, a kik elvesztik és elszélesztik az én mezőmnek juhait,** azt mondja az Úr. Ezék. 34,2-20.[2]Azért ezt mondja az Úr, Izráel Istene a pásztoroknak, a kik legeltetik az én népemet: Ti szélesztettétek el az én juhaimat és űztétek el őket; és nem néztetek utánok; ímé, én megbüntetem a ti cselekedeteiteknek gonoszságát, azt mondja az Úr. Dán. 5,30.31.[3]**Juhaimnak maradékát pedig összegyűjtöm minden földről, a melyekre elűztem őket, és visszahozom őket az ő legelőikre, és szaporodnak és megsokasodnak.[4]És pásztorokat rendelek melléjök, hogy legeltessék őket, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogyatkoznak, azt mondja az Úr. Ezék. 34,11-15.Ésa. 40,10.11.[5]Ímé, eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és támasztok Dávidnak igaz magvat, és uralkodik mint király, és bölcsen cselekszik és méltányosságot és igazságot cselekszik e földön. rész 33,14.16.Dán. 9,21-25.Luk. 1,32.33.[6]Az ő idejében megszabadul Júda, és Izráel bátorságosan lakozik, és ez lesz az ő neve, a melylyel nevezik őt: Az Úr a mi igazságunk![7]Azért ímé elközelgetnek a napok**, azt mondja az Úr, a melyekben nem mondják többé: Él az Úr, a ki kihozta Izráel fiait Égyiptom földéből.[8]**Hanem inkább ezt mondják: Él az Úr, a ki kihozta és a ki haza vezérlette Izráel házának magvát az északi földről és mindama földekről, a melyekre kiűztem vala őket, és lakoznak az ő földjökön. rész 16,14.15.**[9]A próféták miatt megkeseredett az én szívem én bennem, minden csontom reszket; olyan vagyok, mint a részeg férfi és mint a bortól elázott ember, az Úrért és az ő szent igéjéért. vers 9.10.[10]Mert betelt a föld paráznákkal, mert a hamis esküvés miatt gyászol a föld, a pusztának legelője kiszáradt, és az ő futásuk gonosz, és az ő hatalmasságuk hamis. rész 5,8.[11]Mert mind a próféta, mind a pap istentelenek, még házamban is megtaláltam az ő gonoszságukat, azt mondja az Úr. 2Krón. 36,14.[12]Azért az ő útjok olyan lesz, mint a sikamlós útak a setétben, megbotlanak és elesnek: mert veszedelmet hozok reájok, az ő büntetésöknek esztendejét, azt mondja az Úr. Zsolt. 35,6.[13]A Samariabeli prófétákban is bolondságot láttam: a Baál nevében prófétáltak, és elcsalták az én népemet, az Izráelt.[14]De a jeruzsálemi prófétákban is rútságot láttam: paráználkodnak és hazugságban járnak; sőt pártját fogják a gonoszoknak, annyira, hogy senki sem tér meg az ő gonoszságából; olyanok előttem mindnyájan, mint Sodoma, és a benne lakók, mint Gomora. Ésa. 1,10.[15]Azért ezt mondja a Seregek Ura a próféták felől: Ímé, én ürmöt adok enniök és mérget adok inniok, mert a jeruzsálemi prófétáktól ment ki

az istentelenség minden földre. rész 7,14.Siral. 3,15.[16]Ezt mondja a Seregek Ura: **Ne hallgassátok azoknak a prófétáknak szavait, a kik néktek prófétálnak, elbolondítanak titeket: az ő szívöknek látását szólják, nem az Úr szájából valót.**[17]Szüntelen ezt mondják azoknak, a kik megvetnek engem: Azt mondta az Úr: Békességetek lesz néktek és mindenkinek, a ki az ő szívének keménysége szerint jár; ezt mondák: Nem jő ti reátok veszedelem! rész 6,14.Ezék. 13,10.[18]Mert ki állott az Úr tanácsában, és ki látta és hallotta az ő igéjét? Ki figyelmezett az ő igéjére és hallotta azt?[19]**Ímé, az Úrnak szélvésze nagy haraggal kitör, és a hitetlenek fejére forgószél zúdul. rész 30,21.23.**[20]**Nem szünik meg az Úrnak haragja, míg meg nem valósítja és míg be nem teljesíti szívének gondolatait; az utolsó napokban értitek meg e dolog értelmét. 2Kir. 24,1.11-16.**[21]Nem küldöttem e prófétákat, de ők futottak, nem szólottam nékik, mégis prófétáltak. rész 14,14.[22]Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én igéimet hirdették volna az én népemnek, és eltérítették volna őket az ő gonosz útaikról, és az ő cselekedetöknek gonoszságától. rész 7,18.[23]Csak a közelben vagyok-é én Isten? azt mondja az Úr, és nem vagyok-é Isten a messzeségben is?[24]**Vajjon elrejtőzhetik-é valaki a rejtekhelyeken, hogy én ne lássam őt?** azt mondja az Úr, vajjon nem töltöm-é én be a mennyet és a földet? azt mondja az Úr. Zsolt. 139,7-13.[25]Hallottam, a mit a próféták mondanak, a kik hazugságot prófétálnak az én nevemben, mondván: Álmot láttam, álmot láttam.[26]Meddig lesz ez a hazugságot prófétáló próféták szívében, a kik az ő szívök csalárdságát prófétálják? rész 5,31.[27]A kik el akarják az én népemmel felejtetni az én nevemet az ő álmaikkal, a melyeket egymásnak beszélnek, miképen az ő atyáik elfeledkeztek az én nevemről a Baálért? Bir. 8,33.34.[28]A próféta, a ki álomlátó, beszéljen álmot; a kinél pedig az én igém van, beszélje az én igémet igazán. Mi köze van a polyvának a búzával? azt mondja az Úr. vers 16.17.[29]**Nem olyané az én igém, mint a tűz? azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pőröly?**[30]Azért ímé én a prófétákra támadok, azt mondja az Úr, a kik az én beszédeimet ellopják egyik a másikától.[31]Ímé, én a prófétákra támadok, azt mondja az Úr, a kik felemelik nyelvöket és azt mondják: az Úr mondja! rész 27,6.[32]Ímé, én a prófétákra támadok, a kik hazug álmokat prófétálnak, azt mondja az Úr, és beszélik azokat, és megcsalják az én népemet az ő hazugságaikkal és hízelkedéseikkel, holott én nem küldtem őket, sem nem parancsoltam nékik, és használni sem használtak e népnek, azt mondja az Úr. 5Móz. 18,20.Sof. 3,4.[33]Mikor pedig megkérdez téged e nép, vagy a próféta, vagy a pap, mondván: Micsoda az Úrnak terhe? akkor mondd meg nékik azt: mi a teher? Az, hogy elvetlek titeket, azt mondja az Úr. 5Móz. 13,5.Ezék. 13,3-9.[34]A mely próféta vagy pap, vagy község azt mondja: Ez az Úrnak terhe, meglátogatom azt az embert és annak házát. 2Kir. 23,34.[35]**Kiki ezt mondja az ő barátjának és kiki az ő atyjafiának: Mit felel az Úr? és mit szólt az Úr? 2Kir. 24,10-16.**[36]**És az Úrnak terhét ne emlegessétek többé, mert mindenkinek terhes lesz az ő szava, ha elforgatjátok az élő Istennek, a Seregek Urának, a mi Istenünknek, beszédét.**[37]Ezt mondjad a prófétának: Mit felelt néked az Úr és mit szólt az Úr? 2Kir. 24,17.[38]Hogyha az Úrnak terhét említitek, tehát ezt mondja az Úr: Mivelhogy ti e szót mondottátok: ez az Úrnak terhe, jóllehet küldék ti hozzátok, a kik ezt mondják: Ne mondjátok: ez az Úrnak terhe; rész 38,2.[39]Ezért ímé én elfeledlek titeket, és kigyomlállak titeket, és a várost, a melyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, elvetem az én orczám elől.[40]És örökkévaló szégyent és örökkévaló gyalázatot hozok ti reátok, a mely felejthetetlen. rész 20,11.

Hatalmas, erős képekkel teli, főleg woe próféciák a hamis papok és próféták ellen. Többnyire az Úr beszél: Néha weal is 3ff

Jer 24

[1]Látomást mutata nékem az Úr, és ímé, **két kosár füge volt letéve az Úr temploma előtt,** miután Nabukodonozor babiloniai király Jékóniást, Joákimnak, a Júda királyának fiát és Júdának fejedelmeit és az ácsokat és kovácsokat fogságra hurczolá Jeruzsálemből, és elvivé őket Babilonba. 2Kir. 24,15-17.[2]**Az egyik kosárban igen jó fügék valának, a milyenek az először érő fügék; a másik kosárban pedig igen rossz fügék valának, sőt ehetetlenek a**

rosszaság miatt. rész 14,14.28,2-4.[3]És monda az Úr nékem: Mit látsz te Jeremiás? És mondék: Fügéket. A jó fügék igen jók, de a rosszak igen rosszak, sőt rosszaságok miatt ehetetlenek.[4]És szóla az Úr nékem, mondván: rész 25,12.[5]Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: **Mint ezeket a jó fügéket, úgy megkülönböztetem a Júda foglyait, a kiket e helyről a Kaldeusok földjére vitettem, az ő javokra.** 5Móz. 8,16.[6]**És őket szemmel tartom az ő javokra, és visszahozom e földre, és megépítem és el nem rontom, és beplántálom és ki nem szaggatom.** Ezék. 6,9.10.Dán. 9,3-23.[7]**És szívet adok nékik, hogy megismerjenek engemet, hogy én vagyok az Úr, és ők én népemmé lesznek, én pedig Istenökké leszek, mert teljes szívökből megtérnek hozzám.** 5Móz. 30,6. rész 30,22. **EMBLEMATIKUS!** [8]És a milyenek a rossz fügék, a melyek ehetetlenek a rosszaság miatt, azt mondja az Úr, olyanná teszem Sedékiást, a Júda királyát, és az ő maradékát, és az ő fejedelmeit, és Jeruzsálem maradékát, a kik itt maradnak e földön, és azokat, a kik Égyiptom földén laknak. rész 29,17.2Kir. 25,1-11.[9]És kiteszem őket rettegésnek, veszedelemnek a föld minden országában; gyalázatnak, példabeszédnek, gúnynak és szidalomnak minden helyen, a hová kiűzöm őket. 5Móz. 28,36.37.[10]És fegyvert, éhséget és döghalált bocsátok reájok mindaddig, a míg elfogynak a földről, a melyet nékik adtam és az ő atyáiknak. rész 15,3.4.

Jer 25

[1]Az a beszéd, a mely lőn Jeremiáshoz az egész Júda népe felől, Joákim negyedik esztendejében; a ki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, az első esztendejében Nabukodonozornak a babiloni királynak; 2Kir. 23,34.[2]A melyet szóla Jeremiás próféta az egész Júda népéhez és Jeruzsálem minden lakosához, mondván: 5Móz. 28,25.37.[3]Jósiásnak tizenharmadik esztendejétől fogva, a ki fia vala Amonnak, a Júda királyának, e napig **(vagyis huszonhárom esztendő óta) szóla az Úr nékem, és szólottam én néktek, jó reggel szóltam, de nem hallgattátok.** 2Kir. 22,1.23,29.[4]És elküldte az Úr ti hozzátok minden ő szolgáját, a prófétákat, jó reggel elküldte, de nem hallgattátok, és fületeket sem hajtottátok a hallásra. rész 18,12.[5]Ezt mondták: Térjetek meg már mindnyájan a ti gonosz útaitokról és a ti gonosz cselekedeteitekből, hogy lakhassatok a földön, a melyet az Úr adott néktek és a ti atyáitoknak öröktől fogva örökké. 2Kir. 17,13.14,17.[6]És ne járjatok idegen istenek után, hogy szolgáljatok nékik és imádjátok őket, és ne ingereljetek fel engem a ti kezeitek munkájával, hogy veszedelmet ne hozzak rátok.[7]De nem hallgattatok reám, **azt mondja az Úr,** hogy felingereljetek engem a ti kezeitek munkájával a ti veszedelmetekre. rész 18,12.[8]Azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Mivelhogy nem hallgattatok az én beszédemre:[9]Ímé, kiküldök én és felveszem északnak minden nemzetségét, azt mondja az Úr, és Nabukodonozort, a babiloni királyt, az én szolgámat, és behozom őket e földre és ennek lakóira és mind e körül való nemzetekre, és elveszem őket és csudává és szörnyűséggé teszem őket és örökkévaló pusztasággá. 2Kir. 25,1-11.Ésa. 10,6. Siral. 2,15.[10]És elveszem tőlök az öröm szavát, a vígasság szavát, a vőlegény szavát és a menyasszony szavát, a malmok zörgését és a szövétnek világosságát. rész 16,9.[11]És ez egész föld pusztasággá és csudává lészen, és e nemzetek a babiloni királynak szolgálnak hetven esztendeig. 2Krón. 36,22.23.[12]És mikor eltelik a hetven esztendő, meglátogatom a babiloni királyon és az ő népén az ő álnokságukat, azt mondja az Úr, és a káldeai földön, és örökkévaló pusztasággá teszem azt. Ésa. 47,1-15.Dán. 9,2.5,30.31.[13]És végbeviszem azon a földön mindazokat, a miket szóltam felőle, mindazt, a mi megvan írva e könyvben, a melyet prófétált Jeremiás az összes nemzetek felől. rész 50,2.3.Ésa. 21,2-9.[14]Mert ő rajtok is uralkodnak majd sok nemzetek és nagy királyok, és megfizetek nékik az ő cselekedeteik szerint és az ő kezeiknek munkája szerint. Róm. 2,6-11.[15]Mert ezt mondotta az Úr, Izráelnek Istene nékem: **Vedd el kezemből e harag borának poharát, és itasd meg vele mindama nemzeteket, a kikhez én küldelek téged.** rész 41,10.13.43,5.[16]**Hogy igyanak, részegüljenek meg és bolondoskodjanak a fegyver miatt, a melyet én közéjök bocsátok.** Náh. 3,11.[17]És elvevém a pohárt az Úr kezéből, és megitatám mindama nemzeteket, a kikhez külde engem az Úr: Ésa. 14,29.31.[18]Jeruzsálemet és Júda

városait, az ő királyait és fejedelmeit, hogy pusztasággá, csudává, szörnyűséggé és átokká tegyem őket, a mint e mai napon van:[19]A Faraót, Égyiptom királyát, az ő szolgáit és fejedelmeit és minden ő népét, rész 46,2.[20]És minden egyveleg népet, és az Úz földének minden királyát, és a Filiszteusok földének minden királyát, és Askalont, Gázát, Akkaront és Azótusnak maradékait, rész 17,1.[21]Edomot, Moábot és az Ammon fiait, rész 48,1.49,2.[22]És Tírusnak minden királyát és Szidonnak minden királyát és a szigeteknek minden királyát, a kik túl vannak a tengeren, rész 47,2.[23]Dedánt és Témánt és Búzt és mindazokat, a kik lenyírott üstökűek,1Móz. 25,3.[24]És Arábiának minden királyát és az egyveleg nép minden királyát, a kik a pusztában laknak, Dán. 5,30.31.[25]És Zimrinek minden királyát és Elámnak minden királyát és a Médusok minden királyát, Ezék. 34,23.Hós. 3,5.[26]És északnak minden királyát, mind a közelvalókat, mind a távolvalókat, egyiket a másikra, és a földnek minden országát, a melyek e föld színén vannak; Sésák királya pedig ezek után iszik. Ésa. 41,13.14.[27]Azért ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráelnek Istene: Igyatok és részegüljetek meg, okádjatok és hulljatok el, és fel ne keljetek a fegyver előtt, a melyet én küldök közétek. vers 16.Nehem. 3,11.[28]És ha majd a te kezedből nem akarják elvenni a pohárt, hogy igyanak belőle: ezt mondd nékik: Így szól a Seregek Ura: Meg kell innotok. Abd. 1,16.17.[29]Mert ímé, a város ellen, a mely az én nevemről neveztetik, az ellen veszedelmet indítok, ti pedig egészen megmenekültök-é? Nem menekesztek, mert én fegyvert hozok e földnek minden lakosára, azt mondja a Seregek Ura, 1Pét. 4,17.Ésa. 63,18.19.[30]Te pedig prófétáld meg nékik mind e szókat, és ezt mondd nékik: **Az Úr a magasságból harsog, és az ő szent lakhelyéből dörög, harsanva harsog az ő házára, riogatva kiált, mint a szőlőtaposók, e föld minden lakosa ellen. Jóel 3,16.Ámós 1,2.[31]Elhat e harsogás a földnek végére, mert pere van az Úrnak a pogányokkal, ő minden testnek ítélő birája, a hitetleneket fegyverre veti, azt mondja az Úr. 1Móz. 18,25. rész 15,1.2.6.**[32]Így szól a Seregek Ura: Ímé, veszedelem indul egyik nemzettől a másik nemzetre, és nagy szélvész támad a föld széleitől. Ésa. 41,11.47,1-6.[33]És azon a napon az Úrtól levágatnak a föld egyik végétől fogva a föld másik végéig; nem sirattatnak meg, és össze sem hordatnak, és el sem temettetnek, olyanok lesznek a földnek színén, mint a ganéj. rész 16,4.[34]Jajgassatok pásztorok, és kiáltsatok, és heverjetek a porban, ti vezérei a nyájnak, mert eljön a ti megöletéseteknek és szétszóratástoknak ideje, és elhullotok, noha drága edények vagytok. rész 22,28.23,1.2.24,8-10.[35]És nincs hová futniok a pásztoroknak, és menekülniök a nyáj vezéreinek.[36]Hallatszik a pásztorok kiáltozása és a nyáj vezéreinek jajgatása, mert elpusztította az Úr az ő legeltető helyöket. Ésa. 1,26.[37]Elpusztultak a békességes legeltető helyek az Úr felgerjedt haragja miatt.[38]Elhagyta azokat, mint az oroszlán az ő barlangját, mert pusztasággá lett az ő földjök a zsarnoknak dühe miatt és az ő felgerjedt haragja miatt. rész 24,7.

Jer 26

[1]A Jojákim uralkodásának kezdetén, a ki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, e szót szólá az Úr, mondván: 2Kir. 23,34.[2]Ezt mondja az Úr: Állj az Úr házának pitvarába, és mondd el Júdának minden városából azoknak, a kik imádkozni jőnek az Úr házába, mindazokat az igéket, a melyeket parancsoltam néked, hogy mondd el nékik. Egy szót se hagyj el! 5Móz. 16,16. rész 20,9.[3]Hátha szót fogadnak, és mindenki megtér az ő gonosz útjától, akkor megbánom a veszedelmet, a melyet nékik okozni gondoltam az ő cselekedeteik gonoszsága miatt. rész 22,3.5.[4]És mondd meg nékik: Így szól az Úr: Ha nem hallgattok reám, hogy az én törvényeim szerint járjatok, a melyet előtökbe adtam,[5]Hogy hallgassatok a prófétáknak, az én szolgáimnak beszédére, a kiket én küldék hozzátok, és pedig jó reggel küldém, de nem hallgattatok rájok: Ésa. 16,7.[6]Akkor e házat hasonlóvá teszem Silóhoz, e várost pedig a föld minden nemzetének átkává. rész 7,14.[7]Hallák pedig a papok és próféták és az egész község Jeremiást, a mint ez igéket szólá az Úr házában. Ésa. 65,21.**[8]És lőn, mikor elvégezé Jeremiás a beszédet, a melyet az Úr parancsolt vala mind az egész néphez szólania, megragadák őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: Halállal kell lakolnod! 2Krón. 24,20.21.[9]Miért prófétáltál az**

Úr nevében, mondván: Olyan lesz e ház, mint Siló, és e város elpusztul, lakatlanná lesz? És összegyűle az egész nép Jeremiás ellen az Úrnak házában. rész 52,7-11.13-15.[10]**De meghallák ezeket a Júda fejedelmei, és felmenének a király házából az Úrnak házába, és leülének az Úr új kapujának ajtajában.2Kir. 36,22.23.**[11]**És szólának a papok és a próféták a fejedelmeknek és az egész népnek, mondván: Halálra méltó ez az ember, mert e város ellen prófétált, a mint füleitekkel hallottátok. Ámós 7,10-13.**[12]És szóla Jeremiás mindazoknak a fejedelmeknek és az egész népnek, mondván: **Az Úr küldött engem, hogy prófétáljak e ház ellen és e város ellen mind e szókkal, a melyeket hallottatok. Sof. 2,9.**[13]**Most azért jobbítsátok meg a ti útaitokat és cselekedeteiteket, és hallgassatok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára, és az Úr megbánja a veszedelmet, a melylyel fenyegetett titeket. rész 7,3.**[14]**Én magam pedig ímé kezetekben vagyok, cselekedjetek velem, a mint jónak és a mint helyesnek tetszik néktek. Ésa. 61,11.**[15]De jól tudjátok meg, hogy ha megöltök engem, ártatlan vér száll ti reátok és e városra és ennek lakosaira, mert bizony az Úr küldött el engem hozzátok, hogy a ti füleitekbe mondjam mind e szókat.

TIPOLÓGIAI ÉRVELÉS

[16]És mondák azok a fejedelmek és az egész község a papoknak és prófétáknak: Nem méltó ez az ember a halálra: mert az Úrnak, a mi Istenünknek nevében szólt nékünk! Ésa. 16,7.[17]Felkelének az ország vénei közül is némely férfiak, és szólának az egész összegyűlt népnek, mondván: Mát. 2,18.[18]A móreseti Mikeás prófétált Ezékiásnak, a Júda királyának idejében, és szóla az egész Júda népének, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: A Siont megszántják, mint szántóföldet, és Jeruzsálem elpusztul, és e háznak hegyét erdő növi be; Mik. 1,1.3,12.[19]Megölte-é azért őt Ezékiás, Júdának királya és az egész Júda? Nem félte-é az Urat? Nem könyörgött-é az Úrnak? És nem megbánta-é az Úr a veszedelmet, a melylyel fenyegette őket? És mi olyan nagy veszedelmet vonnánk a mi lelkünkre? 2Krón. 32,25.26.[20]Volt egy másik ember is, a ki az Úr nevében prófétált, Uriás, Semájának fia, Kirját-Jearimból, és prófétált e város ellen és a föld ellen, egészen a Jeremiás beszéde szerint. Siral. 5,21.Hós. 6,1.2.[21]És meghallá Jojákim király és minden vitéze és minden fejedelme az ő beszédeit, és halálra kerestette őt a király; de meghallá Uriás és megijedt, és elfutott és átment Égyiptomba. 5Móz. 30,2.3.[22]És Jojákim király embereket küldött Égyiptomba, Elnátánt, az Akbor fiát, és más férfiakat vele együtt Égyiptomba. vers 9.Hós. 11,3.4.[23]És kihozák Uriást Égyiptomból és vivék Jojákim király elé, a ki megöleté őt fegyverrel, holttestét pedig a köznép temetőjébe vetteté. rész 22,28.Hós. 8,8.[24]**De Ahikámnak, a Sáfán fiának keze Jeremiással lőn, hogy ne adják őt a nép kezébe halálra. 2Kir. 22,14. rész 1,19.**

Jer 27

[1]A Jojákim uralkodásának kezdetén, a ki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, ilyen szavakat szóla az Úr Jeremiáshoz, mondván: rész 26,1.[2]**Így szól az Úr nékem: Csinálj magadnak köteleket, és jármot és vedd azokat a nyakadba.** Ezék. 7,23. **EMBLEMATIKUS** [3]És küldd azokat Edom királyához és Moáb királyához, az Ammon fiainak királyához, Tírus királyához és Sidon királyához a követek által, a kik eljőnek Jeruzsálembe Sedékiáshoz, Júdának királyához,[4]És parancsold meg nékik, hogy mondják meg az ő uraiknak: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráelnek Istene, ezt mondjátok a ti uraitoknak: Ésa. 24,17.18.[5]Én teremtettem a földet, az embert és a barmot, a melyek e föld színén vannak, az én nagy erőmmel és az én kinyujtott karommal, és annak adom azt, a ki kedves az én szemeim előtt: Dán. 4,14.22.[6]És most én odaadom mind e földeket Nabukodonozornak, a babiloni királynak, az én szolgámnak kezébe; sőt a mezei állatokat is néki adom, hogy néki szolgáljanak. Dán. 2,37.38.4,19.[7]És néki és az ő fiának és unokájának szolgál minden nemzet mindaddig, míg el nem jő az ő földének is ideje, és szolgálnak néki sok nemzetek és nagy királyok. Dán. 5,30.31.[8]Azt a nemzetet és azt az országot pedig, a mely nem szolgál néki, Nabukodonozornak, a babiloni királynak, és a ki nem teszi nyakát a babiloni király jármába: fegyverrel és éhséggel és döghalállal verem meg azt a

nemzetet, azt mondja az Úr, míglen kiirtom őket az ő kezével.[9]**Ti azért ne hallgassatok a ti prófétáitokra, se jövendőmondóitokra, se álommagyarázóitokra, se varázslóitokra, se szemfényvesztőitekre, a kik ezt mondják néktek: Ne szolgáljatok a babiloni királynak. vers 14.16.**[10]**Mert ők hazugságot prófétálnak néktek, hogy messze vigyelek titeket a ti földetekből és kiűzzelek titeket, és elveszszetek! 2Móz. 19,1-8. 2Móz. 32,7.8.** **KOMMUNIZMUS TEOLÓGIÁJA – SZOLGÁLÓ EGYHÁZ** [11]Azt a nemzetet pedig, a mely nyakára veszi a babiloni király jármát és szolgál néki, az ő földében hagyom, azt mondja az Úr, és míveli azt és lakozik benne. rész 30,22.[12]Sőt Sedékiásnak, a Júda királyának is mind e beszédek szerint szólottam, mondván: Vegyétek nyakatokra a babiloni királynak jármát, és szolgáljatok néki és az ő népének, és éltek! Ésa. 54,13.Ján. 6,45. rész 33,8.Mik. 7,18.Csel. 10,43.[13]Miért halsz meg te és a te néped fegyver miatt, éhség és döghalál miatt, a mint szólott az Úr az olyan népről, a mely nem szolgál a babiloni királynak? vers 8.[14]Ne hallgassatok hát a próféták szavaira, a kik így szólnak néktek: Ne szolgáljatok a babiloni királynak; mert ők hazugságot prófétálnak néktek. vers 9.10.[15]Mert nem küldöttem őket, azt mondja az Úr, hanem ők az én nevemben hazugságot prófétálnak, hogy kiűzzelek titeket, és elvesszetek ti és a próféták, a kik prófétálnak néktek. Abd. 1,8.Ezék. 32,29.[16]A papoknak és ez egész népnek is így szóltam: Ezt mondja az Úr: Ne hallgassatok a ti prófétáitok szavaira, a kik prófétálnak néktek, mondván: Ímé, az Úr házának edényei visszahozatnak Babilonból most mindjárt, mert hazugságot prófétálnak ők néktek: rész 28,3.4.[17]Ne hallgassatok rájok; szolgáljatok a babiloni királynak, és éltek; miért legyen e város pusztasággá? Abd. 1,5.[18]Ha ők próféták és ha nálok van az Úrnak igéje: imádkozzanak most a Seregek Urának, hogy az edények, a melyek még az Úr házában és a Júda királyának házában és Jeruzsálemben maradtak, ne jussanak Babilonba; rész 7,32.[19]Mert ezt mondja a Seregek Ura az oszlopok felől, a tenger felől, az állványok felől és az edények maradéka felől, a melyek még e városban maradtak, 2Kir. 11,14.[20]A melyeket el nem vitt Nabukodonozor, a babiloni király, mikor fogságba vivé Jékóniást, Jojákimnak, a Júda királyának fiát Jeruzsálemből Babilonba, és Júdának és Jeruzsálemnek minden fő népét; 2Kir. 24,14.15.[21]Bizony ezt mondja a Seregek Ura, Izráelnek Istene az edények felől, a melyek megmaradtak az Úrnak házában és a Júda királyának házában és Jeruzsálemben: Zsid. 6,13. Ésa. 63,1.4.[22]Babilonba vitetnek, és ott lesznek mindama napig, a melyen meglátogatom őket, azt mondja az Úr; és felhozom azokat, és visszahozom azokat e helyre. 2Kir. 25,13.20. 2Krón. 36,22.Ezsdr. 1,1-11.

Jer 28

[1]És abban az esztendőben, Sedékiás, Júda királya uralkodásának kezdetén, a negyedik esztendőben, az ötödik hónapban monda nékem Hanániás (Azúrnak fia, a próféta, a ki Gibeonból való vala) az Úrnak házában, a papok és az egész nép szemei előtt, mondván:[2]Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene, mondván: **Eltöröm a babiloni királynak jármát. Abd. 1,4.**[3]**Teljes két esztendő mulva visszahozom e helyre az Úr házának mindamaz edényeit, a melyeket elvitt innen Nabukodonozor, a babiloni király, és bevitt Babilonba. 2Kir. 24,1.11-16.**[4]És Jékóniást, Jojákimnak, a Júda királyának fiát és mindama júdabeli foglyokat, a kik elvitettek Babilonba, visszahozom én e helyre, azt mondja az Úr; mert eltöröm a babiloni király jármát. rész 1,1.[5]Akkor monda Jeremiás próféta Hanániás prófétának a papok és az egész nép szemei előtt, a mely ott áll vala az Úrnak házában; Jób 4,10.[6]Mondá pedig Jeremiás próféta: Úgy legyen, úgy cselekedjék az Úr: teljesítse az Úr a te beszédeidet, a melyekkel prófétálád, hogy az Úr házának edényei és a foglyok is mind visszahozatnak Babilonból e helyre, rész 50,45.[7]Mindazáltal halld csak e beszédet, a melyet én szólok néked és az egész népnek:[8]A próféták, a kik előttem és előtted eleitől fogva voltak, sok ország ellen és nagy királyságok ellen, hadról, veszedelemről és döghalálról prófétáltak.[9]**A mely próféta a békességről prófétál, mikor beteljesedik a próféta beszéde, akkor ismertetik meg a próféta, ha az Úr küldötte-é azt valóban? 5Móz. 18,22.**[10]**És vevé Hanániás próféta a jármot a Jeremiás**

próféta nyakáról, és széttöré azt. rész 27,2.[11]És szóla Hanániás az egész nép előtt, mondván: Ezt mondja az Úr: Így töröm le Nabukodonozornak, a babiloni királynak jármát két esztendei idő mulva minden nemzet nyakáról: és elméne Jeremiás próféta a maga útjára.[12]És szóla az Úr Jeremiásnak, miután letöré Hanániás próféta a Jeremiás próféta nyakáról a jármot, mondván:[13]Menj el, és beszélj Hanániással, mondván: Ezeket mondja az Úr: **A fajármot eltörted, de csináltál helyébe vasjármokat.** Ámós 1,4.[14]Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Vasjármot vetettem mind e nemzetek nyakára, hogy szolgáljanak Nabukodonozornak, a babiloni királynak, és szolgálnak néki, sőt a mezei állatokat is néki adom. rész 27,6.[15]És monda Jeremiás próféta Hanániás prófétának: Halld csak, Hanániás! nem az Úr küldött téged, és te hazugsággal biztatod e népet. vers 2.4.[16]Azért így szól az Úr: Ímé, én elküldelek téged a föld színéről, meghalsz ez esztendőben: mert pártütőleg szóltál az Úr ellen. 5Móz. 13,5.Ezék. 13,3-9.[17]És meghala Hanániás próféta abban az esztendőben, a hetedik hónapban. 2Sám. 7,23.

Jer 29

[1]Ezek ama levél szavai, a melyet Jeremiás próféta külde Jeruzsálemből a fogságban való vének maradékainak, és a papoknak és a prófétáknak, és az egész népnek, a melyet fogva vitt vala el Nabukodonozor Jeruzsálemből Babilonba. 2Kir. 24,10-16.[2](Miután Jékóniás király és a királyné és az udvari szolgák, Júda és Jeruzsálem fejedelmei és az ács és a kovácsmester kijövének Jeruzsálemből.)[3]Elasának a Sáfán fiának, és Gamariának a Hilkiás fiának keze által, a kiket Sedékiás, Júda királya küldött Nabukodonozorhoz, a babiloni királyhoz Babilonba, mondván: 2Kir. 24,17.[4]Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene mindama foglyoknak, a kiket Jeruzsálemből Babilonba vitettem: vers 7.[5]**Építsetek házakat és lakjatok azokban, plántáljatok kerteket és egyétek azoknak gyümölcseit.** Dán. 8,2.[6]**Vegyetek magatoknak feleségeket és szüljetek fiakat és leányokat, és a fiaitokat is házasítsátok meg, a leányaitokat pedig adjátok férjhez, és szüljenek fiakat és leányokat, és szaporodjatok meg ott, és meg ne kevesedjetek.** 4Móz. 26,22.[7]**És igyekezzetek a városnak jólétén, a melybe fogságra küldöttelek titeket,** és könyörögjetek érette az Úrnak; mert annak jóléte lesz a ti jólétetek.[8]Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ne hitessenek el titeket a ti prófétáitok, a kik közöttetek vannak, se a ti jövendőmondóitok, és ne figyelmezzetek a ti álmaitokra, a melyeket álmodoztok. rész 14,14.28,2-4.[9]Mert ők hamisan prófétálnak néktek az én nevemben: Nem küldöttem őket, azt mondja az Úr.[10]Mert ezt mondja az Úr: **Mihelyt eltelik Babilonban a hetven esztendő, meglátogatlak titeket és betöltöm rajtatok az én jó szómat, hogy visszahozzalak titeket e helyre.** rész 25,12.[11]Mert én tudom az én gondolatimat, a melyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; **békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek.** rész 24,5.7.[12]Akkor segítségre hívtok engem, és elmentek és imádtok engem, és meghallgatlak titeket. Ezék. 6,9.10.Dán. 9,3-23.[13]**És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.** 2Kir. 21,7.[14]És megtaláltok engem, azt mondja az Úr, és visszahozlak a fogságból, és összegyűjtlek titeket minden nemzet közül és mindama helyekről, a hová kiűztelek titeket, azt mondja az Úr, és visszahozlak e helyre, a honnan számkivetettelek titeket. Zsolt. 126,1.2.[15]Mert ezt mondjátok: Támasztott nékünk az Úr prófétákat Babilonban is.[16]Mert ezt mondja az Úr a királynak, a ki Dávid székében ül, és az egész népnek, a mely e városban lakik, tudniillik a ti atyátok fiainak, a kik nem mentek el veletek a fogságra: Ésa. 48,20.[17]Ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én reájok küldöm a fegyvert, az éhséget és a döghalált, és olyanokká teszem őket, a milyenek a keserű fügék, a melyek a rosszaság miatt ehetetlenek. rész 24,8-10.[18]És üldözöm őket fegyverrel, éhséggel és döghalállal, és rettenetessé teszem őket a föld minden országára, átokká és csudává és szörnyűséggé és mindama nemzetnek gúnyjává, a melyek közé kivetettem őket. 5Móz. 28,25.37.[19]Azért mert nem hallgattak az én beszédeimre, azt mondja az Úr, a melyeket én üzentem nékik az én szolgáim, a próféták által, jó reggel elküldvén, de nem hallgattátok, azt mondja az Úr. 2Kir. 17,6-14.[20]Ti azért, ti foglyok, halljátok meg az Úrnak szavát mindnyájan, a kiket Jeruzsálemből

Babilonba küldtem.5Móz. 28,63. Ámós 9,15.[21]Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene Akhábra a Kolája fiára, és Sedékiásra a Mahásiás fiára, a kik hamisan prófétálnak néktek az én nevemben: Ímé, én odaadom őket Nabukodonozornak, Babilon királyának kezébe, és szemeitek láttára megöli őket. Ésa. 13,19-22.*[22]És mind azokról vesznek átokformát a Júdából való foglyok, a kik Babilonban vannak, mondván: Tegyen téged az Úr olyanná, mint Sedékiást és mint Akhábot, a kiket tűzzel égetett meg a babiloni király.*[23]Mert istentelenséget cselekedtek Izráelben, és paráználkodtak az ő felebarátjaik feleségével, és az én nevemben hazugságot szóltak, a mit nem parancsoltam nékik. Én pedig tudom azt, és bizonyság vagyok, azt mondja az Úr! rész 29,10.Ámós 9,14.15.[24]A nehelámiti Semájának is szólj, ezt mondván: rész 32,2.[25]Így szól a Seregek Ura, az Izráel Istene, mondván: Mivelhogy te levelet küldöttél a magad nevével az egész néphez, a mely Jeruzsálemben van, és Sofóniás paphoz, a Mahásiás fiához; és az összes papokhoz, mondván: 2Kir. 17,6. 2Kir. 25,1-10.[26]Az Úr tett téged pappá Jojáda pap helyébe, hogy felügyelők legyenek az Úr házában minden bolond férfiún, és prófétálni akarón, hogy vessed ezt a tömlöczbe és a kalodába. Ésa. 10,12.[27]Most azért, miért nem dorgáltad meg az Anatóthbeli Jeremiást, a ki néktek prófétál? rész 1,1.[28]Sőt még hozzánk küldött Babilonba, ezt mondván: *Hosszú lesz az! Építsetek házakat és lakjatok bennök, plántáljatok kerteket és éljetek azoknak gyümölcseivel. rész 33,8.Ésa. 4,3.[29]És elolvasá Sofóniás pap e levelet a Jeremiás próféta hallására. rész 38,17.[30]És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:*[31]Küldj el mind a foglyokhoz, mondván: Ezt mondja az Úr a nehelámiti Semája felől: Mivelhogy prófétált néktek Semája, holott én nem küldtem őt, és hazugsággal biztatott titeket; Ésa. 4,3. rész 31,34.Ezék. 37,21-23.[32]Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én megfenyítem a nehelámiti Semáját és az ő magvát; nem lesz néki embere, a ki lakjék e nép között, és nem látja a jót, melyet én az én népemmel cselekszem, azt mondja az Úr; mert az Úr ellen való szót szólott. rész 27,16.

Jer 30

[1]Az a szó, a melyet szólott az Úr Jeremiásnak, mondván:[2]Ezt mondja az Úr, Izráel Istene, mondván: **Mindama szókat, a melyeket mondottam néked, írd meg magadnak könyvben; rész 7,34.Hós. 2,11.12.[3]Mert ímé, eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és visszahozom az én népemet, az Izráelt és Júdát, azt mondja az Úr, és visszahozom őket arra a földre, a melyet az ő atyáiknak adtam, és bírni fogják azt. rész 25,12.**[4]Ezek pedig azok a szók, a melyeket az Úr Izráel és Júda felől szólott. 3Móz. 27,32.[5]Ezt mondta ugyanis az Úr: A félelemnek, rettentésnek szavát hallottuk, és nincs békesség. Zak. 1,15.[6]Kérdjétek meg csak és lássátok, ha szül-é a férfi? Miért látom minden férfi kezét az ágyékán, mintegy gyermekszűlőét, és miért változtak orczáik fakósárgává?[7]Jaj! mert nagy az a nap annyira, hogy nincs hozzá hasonló; és háborúság ideje az Jákóbon; de megszabadul abból! Sof. 1,15.18.[8]És azon a napon, azt mondja a Seregek Ura, letöröm majd az ő igáját a te nyakadról, köteleidet leszaggatom, és nem szolgálnak többé idegeneknek. Dán. 5,30.31.[9]Hanem szolgálnak az Úrnak az ő Istenöknek, és Dávidnak az ő királyoknak, a kit feltámasztok nékik. Ezék. 34,23.Hós. 3,5.[10]Te azért ne félj, oh én szolgám Jákób, azt mondja az Úr, se ne rettegj Izráel; mert ímhol vagyok én, a ki megszabadítlak téged a messze földről, és a te magodat az ő fogságának földéből; és visszatér Jákób és megnyugoszik, és bátorságban lesz, és nem lesz, a ki megháborítsa. Ésa. 41,13.14.*[11]Mert veled vagyok én, azt mondja az Úr, hogy megtartsalak téged: mert véget vetek minden nemzetnek, a kik közé kiűztelek téged, csak néked nem vetek véget,* hanem megfenyítelek téged ítélettel, mert nem hagylak egészen büntetés nélkül. Ésa. 27,8.9.[12]Mert ezt mondja az Úr: Veszedelmes a te sebed, gyógyíthatatlan a te sérülésed. Mik. 1,9.[13]Senki sincsen, a ki megítélje a te ügyedet, hogy bekösse sebedet, orvosságok és balzsam nincsenek számodra. 1Móz. 15,5.[14]Elfeledkezett rólad minden szeretőd, és nem keres téged: mert megvertelek ellenséges veréssel, kegyetlen ostorozással, a te bűnödnek sokaságáért, és hogy eláradtak a te vétkeid. Siral. 1,1.2.19.2,18.[15]Miért kiáltozol a te sebed miatt? veszedelmes a te sérülésed? a te bűnöd

sokaságáért és vétkeidnek eláradásáért cselekedtem ezeket veled.[16]Azért mindazok, a kik benyelnek téged, elnyeletnek, és valamennyi ellenséged mind fogságra jut: és a te fosztogatóidat kifosztottakká, és minden te zsákmánylóidat zsákmánynyá teszem. Ésa. 41,11.47,1-6.[17]Mert orvosságot adok néked, és kigyógyítlak a te sérülésedből, azt mondja az Úr. Mert számkivetettnek hívtak téged, Sion; nincs, a ki tudakozódjék felőle.[18]Ezt mondja az Úr: Ímé, visszahozom Jákób sátorának foglyait, és könyörülök az ő hajlékain, és a város felépíttetik az ő magas helyén, és a palota a maga helyén marad. 2Kir. 25,1.[19]**És hálaadás és öröm szava jő ki belőlök, és megsokasítom őket és meg nem kevesednek, megöregbítem őket és meg nem kisebbednek.**[20]És az ő fiai olyanok lesznek, mint eleintén, és az ő gyülekezete erősen megáll az én orczám előtt, de megbüntetem mindazokat, a kik nyomorgatták őt. Ésa. 1,26.[21]És az ő fejedelme ő belőle támad, és az ő uralkodója belőle jő ki, és magamhoz bocsátom őt, hogy közeledjék hozzám: mert kicsoda az, a ki szívét arra hajtaná, hogy hozzám jőjjön, azt mondja az Úr. rész 49,20.[22]És népemmé lesztek, én pedig a ti Istenetek leszek. rész 24,7.[23]Ímé, az Úrnak szélvésze, haragja tör elő, és a rohanó szélvész a hitetlenek fejére zúdul. rész 23,19.Ésa. 1,27.28.[24]**Nem szűnik meg az Úr felgerjedt haragja, míg végbe nem viszi, és míg meg nem valósítja az ő szívének gondolatait. Az utolsó napokban értitek meg e dolgot. 2Kir. 18,14.Józs. 10,3.**

Jer 31

[1]Az időben, monda az Úr, Izráel minden nemzetségének Istene leszek, és ők az én népemmé lesznek. 2Móz. 21,2.[2]Ezt mondja az Úr: Kegyelmet talált a pusztában a fegyvertől megmenekedett nép, az Isten ő előtte menvén, hogy megnyugtassa őt, az Izráelt. 2Móz. 21,2.[3]Messzünnen is megjelent nékem az Úr, mert **örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat.**[4]Újra felépítlek téged, és felépülsz, oh Izráel leánya. Újra felékesíted magadat, dobokkal és vígadók seregében jösz ki. rész 50,8.[5]Még szőlőket plántálsz Samariának hegyein; a kik plántálják a plántákat, élnek is azok gyümölcsével. Ésa. 65,21.[6]Mert lészen egy nap, mikor a pásztorok kiáltnak az Efraim hegyén: Keljetek fel, és menjünk fel Sionba az Úrhoz, a mi Istenünkhöz. Ésa. 21,9.Jel. 14,8. rész 46,11.[7]Mert ezt mondja az Úr: Énekeljetek Jákóbnak vígassággal, és ujjongjatok a nemzetek fejének. Hirdessétek dicséretét, és mondjátok: Tartsd meg Uram a te népedet, az Izráel maradékát. 2Móz. 21,2.[8]**Ímé, én elhozom őket észak földéből, és összegyűjtöm őket a földnek széleiről,** közöttök lesz vak, sánta, viselős és gyermek-szülő is lesz velök, mint nagy sereg jőnek ide vissza. 2Kir. 36,22.23.[9]Siralommal jőnek és imádkozva hozom őket, vezetem őket a vizek folyásai mellett egyenes úton, hol el nem esnek, mert atyja leszek az Izráelnek, és az Efraim nékem elsőszülöttem. Zsolt. 126,1.2. vers 18.2Móz. 4,22.[10]Halljátok meg az Úrnak szavát, ti pogányok, és hirdessétek a messzevaló szigeteknek, és ezt mondjátok: **A ki elszórta az Izráelt, az gyűjti őt össze, és megőrzi, mint a pásztor a maga nyáját. 5Móz. 28,64.**[11]Mert megváltotta az Úr Jákóbot, és kimentette a nálánál erősebbnek kezéből.[12]És eljőnek és énekelnek a Sion ormán, és futnak az Úrnak javaihoz, búza, bor, olaj, juhok és barmok nyája felé, és **az ő lelkök olyan lesz, mint a megöntözött kert, és nem bánkódnak többé. Ésa. 61,11.**[13]Akkor vígadoz a szűz a seregben, és az ifjak és a vének együttesen, és az ő siralmokat örömre fordítom, és megvígasztalom és felvidámítom őket az ő bánatukból. rész 7,33.16,4.[14]És a papok lelkét megelégítem kövérséggel, és az én népem eltelik javaimmal, azt mondja az Úr. rész 39,6. rész 37,5.[15]Ezt mondja az Úr: Szó hallatszott Rámában, sírás és keserves jajgatás; Rákhel siratta az ő fiait, nem akart megvígasztaltatni az ő fiai felől, mert nincsenek. Mát. 2,18.[16]Ezt mondja az Úr: Tartsd vissza szódat a sírástól és szemeidet a könyhullatástól, mert meglesz a te cselekedetednek jutalma, azt mondja az Úr, hiszen az ellenség földéből térnek vissza. rész 29,10.[17]Jövendődnek is jó reménysége lészen, azt mondja az Úr, mert fiaid visszajőnek az ő határaikra. 2Kir. 10,15.[18]Jól hallottam, hogy panaszolkodott Efraim: Megvertél engem és megverettetém, mint a tanulatlan tulok; téríts meg engem és megtérek,

mert te vagy az Úr, az én Istenem. Siral. 5,21.Hós. 6,1.2.[19]Mert azután, hogy megtérítettél engem, megbántam bűnömet, és miután megismertem magamat, czombomat vertem; szégyenkezem és pirulok, mert viselem az én ifjúságomnak gyalázatát. 5Móz. 30,2.3.[20]Avagy nem kedves fiam-é nékem Efraim? Avagy nem kényeztetett gyermek-é? Hiszen valahányszor ellene szóltam, újra megemlékeztem ő róla, azért az én belső részeim megindultak ő rajta, bizony könyörülök rajta, azt mondja az Úr! vers 9.Hós. 11,3.4.[21]Rendelj magadnak útjelzőket, rakj útmutató oszlopokat, vigyázz az ösvényre, az útra, a melyen mentél, jőjj vissza Izráelnek leánya, jőjj vissza ide a te városodba! 2Kir. 10,15.[22]Meddig bújdosol, oh szófogadatlan leány? Mert az Úr új rendet teremt e földön. Asszony környékezi a férfit. Ésa. 7,14. Luk. 1,31.[23]Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Újra e szókat mondják majd a Júda földén és az ő városaiban, mikor visszahozom az ő foglyaikat: Áldjon meg téged az Úr, oh igazságnak háza, oh szent hegy! Siral. 1,21.[24]És ott lakoznak majd Júda és minden ő városa, a szántóvetők és baromtartók együttesen. Ésa. 13,19.20.[25]Mert megitatom a szomjú lelket, és minden éhező lelket megelégítek.[26]Ezért vagyok ébren és vigyázok, és az én álmom édes nékem.[27]Ímé, eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és bevetem az Izráel házát és a Júda házát embernek magvával és baromnak magvával. Ésa. 13,20-22.[28]És a miképen gondom volt arra, hogy kigyomláljam és elrontsam, letörjem és pusztítsam és veszedelembe sodorjam őket, azonképen vigyázok arra, hogy megépítsem és beplántáljam őket, azt mondja az Úr![29]**Ama napokban nem mondják többé: Az atyák ették meg az egrest, és a fiak foga vásott el bele. Ezék. 18,2.4.[30]Sőt inkább kiki a maga gonoszságáért hal meg; minden embernek, ki megeszi az egrest, tulajdon foga vásik el bele. rész 25,5.[31]Ímé, eljőnek a napok, azt mondja az Úr; és új szövetséget kötök az Izráel házával és a Júda házával. Zsid. 8,8-11.[32]Nem ama szövetség szerint, a melyet az ő atyáikkal kötöttem az napon, a melyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Égyiptom földéből, de a kik megrontották az én szövetségemet, noha én férjök maradtam, azt mondja az Úr. 2Móz. 19,1-8. 2Móz. 32,7.8.[33]Hanem ez lesz a szövetség, a melyet e napok után az Izráel házával kötök, azt mondja az Úr: Törvényemet az ő belsejökbe helyezem, és az ő szívökbe írom be, és Istenökké leszek, ők pedig népemmé lesznek. rész 30,22.**[34]És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat, mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig, azt mondja az Úr, **mert megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem.** **Ésa. 54,13.Ján. 6,45. rész 33,8.Mik. 7,18.Csel. 10,43. HA MEGBOCSÁTOTTA, AKKOR NEM EMLÉKSZIK, EZÉRT NINCS KÜLÖN „BŰNELTÖRLÉS”** [35]Ezt mondja az Úr, a ki adta a napot, hogy világítson nappal, a ki törvényt szabott a holdnak és a csillagoknak, hogy világítsanak éjjel, a ki felháborítja a tengert és annak habjai zúgnak, Seregek Ura az ő neve: Ésa. 51,15.[36]Ha eltünnek e törvények előlem, azt mondja az Úr, az Izráelnek magva is megszakad, hogy soha én előttem nép ne legyen. Ésa. 54,9.10.[37]Ezt mondja az Úr: Ha megmérhetik az egeket ott fenn, és itt alant kifürkészhetik a föld fundamentomait: én is megútálom Izráelnek minden magvát, mindazokért, a miket cselekedtek, azt mondja az Úr![38]Ímé eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és felépíttetik a város az Úrnak a Hanániel tornyától fogva a szeglet kapujáig.[39]És kijjebb megy még a mérőkötél azzal átellenben a Garéb hegyéig, és lefordul Góhat felé. rész 25,26.[40]És a holttesteknek és a hamunak egész völgye, és az egész mező a Kidron patakáig, a lovak kapujának szegletéig kelet felé az Úr szent helye lesz, nem rontatik el, sem el nem pusztíttatik soha örökké. rész 7,32.

Jer 32

[1]Az a szó, a melyet szóla az Úr Jeremiásnak, Sedékiásnak, a Júda királyának tizedik esztendejében: Ez az esztendő a Nabukodonozor tizennyolczadik esztendeje. Ésa. 14,23.[2]És akkor megszállotta vala a babiloni király serege Jeruzsálemet, és Jeremiás próféta elzárva vala a tömlöcznek pitvarában, a mely a Júda királyának házában vala. Ezsdr. 1,7-11.Dán. 1,2.[3]Mert Sedékiás, a Júda királya záratta be őt, mondván: Miért prófétálsz te, ezt mondván: Ezt mondta

az Úr: Ímé, én e várost a babiloni király kezébe adom és beveszi azt?[4]És Sedékiás, a Júda királya, meg nem menekszik a Káldeusok kezéből, hanem a babiloni király kezébe adatik, és ennek szája szól amannak szájával, és ennek szemei látják amannak szemeit. rész 34,3.2Kir. 25,6.7.[5]És Babilonba viszi Sedékiást és ott lesz mindaddig, míg meg nem látogatom őt, azt mondja az Úr, hogyha hadakoztok a Káldeusok ellen, nem lesz jó dolgotok. rész 46,1.2.[6]És monda Jeremiás: Szólott az Úr nékem, ezt mondván:[7]Ímé, Hanameél, Sallumnak, a te nagybátyádnak fia hozzád megy, mondván: Vedd meg az én mezőmet, a mely Anatótban van, mert téged illet vér szerint, hogy megvegyed. Zsolt. 137,8.[8]Eljöve azért hozzám Hanameél, az én nagybátyámnak fia, az Úr beszéde szerint a tömlöcz pitvarához, és monda nékem: Kérlek, vedd meg az én mezőmet, a mely Anatótban, a Benjámin földén van, mert téged illet, mint örököst, és te reád néz vér szerint is, vedd meg hát magadnak. **Akkor észrevevém, hogy az Úr szava ez. rész 1,1.[9]Azért megvevém Hanameéltől, az én nagybátyámnak fiától a mezőt, a mely Anatótban van,** és kifizettem néki a pénzt, tizenhét ezüst siklust.[10]És beírám levélbe és megpecsétlém, és tanúkat is állíték, és megmérém a pénzt mérlegen.[11]**Ezután kezembe vevém a vétel felől való levelet,** a mely meg vala pecsételve a parancsolat és törvények szerint, és a közönséges levelet is. Ámós 9,2.[12]És **a vétel felől való levelet** odaadám Báruknak, a Néria fiának, a ki Mahásiás fia vala, Hanameélnek, az én nagybátyám fiának szemei előtt, és a tanúk szemei előtt, a kik be valának írva a vétel felől való levélbe, mindama júdaiak szemei előtt, a kik ülnek vala a tömlöcz pitvarában.[13]És parancsolék Báruknak azok szemei előtt, mondván:[14]Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Vedd fel e leveleket, ezt a vételi levelet, mind a bepecsételtetett, mind a közönséges levelet, és **tedd azokat cserépedénybe, hogy sok ideig elálljanak. 5Móz. 32,35.**[15]Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Még házakat, mezőket és szőlőket fognak venni e földön.[16]És könyörgék az Úrnak, miután odaadám a vétel felől való levelet Báruknak, a Néria fiának, mondván:

Jeremiás narratív imája

[17]Ah, ah, Uram Isten! Ímé te teremtetted a mennyet és földet a te nagy hatalmaddal és a te kiterjesztett karoddal, és semmi sincs lehetetlen előtted![18]A ki irgalmasságot cselekszel ezeríziglen, és a ki az atyák bűnéért az ő fiaik keblében fizetsz meg ő utánok, te nagy Isten, te hatalmas, a kinek neve Seregek Ura! 2Móz. 34,7.[19]Nagy tanácsú és hatalmas cselekedetű, a kinek szemei jól látják az emberek fiainak minden útait, hogy kinek-kinek megfizess az ő útai szerint, és az ő cselekedeteinek gyümölcse szerint; Ésa. 28,29. Jób 34,21.[20]A ki jeleket és csudákat tettél Égyiptom földén és mind e napiglan mind Izráel földén, mind az embereken, és nevet szerzettél magadnak, a mint ez mai nap is megvan. vers 19.rész 1,19.[21]És kihoztad a te népedet, az Izráelt Égyiptom földéből jelekkel és csudákkal, és hatalmas kézzel, és kinyújtott karral, és nagy rettegtetéssel. 2Sám. 7,23.[22]És nékik adtad e földet, a mely felől megesküdtél az ő atyáiknak, hogy adsz nékik tejjel és mézzel folyó földet.[23]És bementek és birtokolták azt, mindazáltal nem hallgattak a te szódra, és nem jártak a te törvényeidben, a miket parancsoltál nékik, hogy megcselekedjék, azokból semmit sem cselekedtek, azért mind e gonoszt rájok borítottad. 2Kir. 24,18.[24]Ímé, a sánczok a városhoz érnek, hogy bevegyék azt, és e város odaadatik a Káldeusok kezébe, a kik megostromolják ezt fegyverrel, éhséggel és döghalállal. És a mit szólottál, meglett, ímé látod is. 5Móz. 28,25-29.49-53.[25]És mégis azt mondottad, Uram Isten, nékem: Végy magadnak mezőt pénzen, és legyenek tanúid felőle, holott a város a Káldeusok kezébe adatik. vers 7.[26]És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván: 2Kir. 24,1-10.[27]Ímé, én az Úr, Istene vagyok minden testnek, vajjon van-é valami lehetetlen nékem? 4Móz. 26,22.[28]Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én odaadom e várost a Káldeusok kezébe, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe, hogy bevegye azt.[29]És bemennek a Káldeusok, a kik ostromolják e várost, és e várost felgyújtják tűzzel és felégetik azt, és a házakat is, a melyeknek tetején füstöltek a Baálnak és áldoztak idegen isteneknek, hogy engem haragra ingereljenek. 2Kir. 23,12.[30]Mert Izráel fiai és Júda fiai ifjúságoktól fogva csak azt cselekedték,

a mi gonosz az én szemeim előtt, és az Izráel fiai csak haragra gerjesztettek engem az ő kezeik cselekedeteivel, azt mondja az Úr.[31]Mert csak bosszúságomra és búsulásomra volt e város, attól a naptól fogva, a melyen építették azt, mind ez ideig, úgy hogy el kell azt törlenem az én színem elől. rész 24,31.[32]Az Izráel fiainak és a Júda fiainak minden bűnéért, a melyet cselekedtek, hogy felháborítsanak engem, ők magok, az ő királyaik, fejedelmeik, papjaik és prófétáik és Júda vitézei és Jeruzsálem polgárai.[33]**És háttal fordultak felém és nem arczczal, és tanítottam őket jó reggel, és noha tanítottam őket, nem voltak készek az intés befogadására. rész 2,27. 2Krón. 36,15.16.**[34]**Sőt az ő útálatosságaikat behelyezték a házba, a mely az én nevemről neveztetik, hogy megfertőztessék azt. 2Kir. 21,7.**[35]És magaslatokat emeltek a Baálnak, a Ben-Hinnom völgyében, hogy megáldozzák fiaikat és leányaikat a Moloknak, a mit nem parancsoltam nékik, és még csak nem is gondoltam, hogy ez útálatosságot megcselekedjék, hogy Júdát vétekre vigyék. 2Kir. 23,10.Zsolt. 106,37.38.[36]És most azért azt mondja az Úr, Izráel Istene e városnak, a mely felől ti mondjátok: Odaadatik a babiloni király kezébe, fegyver, éhség és döghalál miatt:[37]Ímé én összegyűjtöm őket mindama földekről, a melyekre kiűztem őket haragomban, felgerjedésemben és nagy bosszankodásomban, és visszahozom őket e helyre, és lakni hagyom őket bátorságban. vers 5.Ezék. 17,15.[38]És népemmé lesznek nékem, én pedig nékik Istenök leszek. rész 24,7.[39]**És adok nékik egy szívet és egy útat, hogy mindenkor engem féljenek, hogy jól legyen dolguk, nékik és az ő fiaiknak ő utánok. Ezék. 11,19.18,30.31.**[40]**És örökkévaló szövetséget kötök velök,** **hogy nem fordulok el tőlök és a velök való jótéteménytől, és az én félelmemet adom az ő szívökbe, hogy el ne távozzanak tőlem.**[41]És örvendezek bennök, ha jót cselekedhetem velök és biztosan beplántálhatom őket e földbe, teljes szívvel és teljes lélekkel. 5Móz. 28,63. Ámós 9,15.[42]Mert ezt mondja az Úr: **A miképen ráhoztam e népre mind e nagy veszedelmet, azonképen hozom rájok mind azt a jót, a miket én ő felőlök mondok. 1Kir. 7,15.26.40-50.**[43]És vesznek még mezőt e földön, a mely felől ti ezt mondjátok: Pusztaság ez emberek nélkül, barmok nélkül, és odaadatik a Káldeusok kezébe. 2Kir. 25,17.[44]Pénzen vesznek mezőket, és beírják a levélbe, és megpecsételik, és tanukat állítanak a Benjámin földén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban, a hegyi városokban és a síkföldi városokban és a dél felé való városokban, mert visszahozom az ő foglyaikat, azt mondja az Úr. rész 29,10.Ámós 9,14.15.

Jer 33

[1]Másodszor is **szóla az Úr Jeremiásnak, mikor ő még fogva vala a tömlöcz pitvarában, mondván: rész 32,2.**[2]Ezt mondja az Úr, a ki megteszi azt, az Úr, a ki megvalósítja azt, hogy megerősítse azt, Úr az ő neve.[3]Kiálts hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, a melyeket nem tudsz. rész 32,2.[4]Mert ezt mondja az Úr, az Izráel Istene, e városnak házai és a Júda királyának házai felől, a melyek lerontattak kosokkal és fegyverrel.[5]Mikor elmentek, hogy vívjanak a Káldeusokkal, és hogy megtöltsék azokat emberek holttesteivel, a kiket én haragomban és bosszúállásomban megöltem, mivelhogy elrejtettem az én orczámat a várostól az ő sok gonoszságukért: rész 21,9.[6]Ímé, én hozok néki kötést és orvosságot, és meggyógyítom őket, és megmutatom nékik a békesség és hűség kincseit. rész 38,17.[7]**És visszahozom Júdát és Izráelt a fogságból, és felépítem őket, mint azelőtt.**[8]És megtisztítom őket minden bűneiktől, a melyekkel vétkeztek ellenem, és **megbocsátom minden bűneiket, a melyekkel vétkeztek ellenem, és a melyekkel gonoszul cselekedtek ellenem. Ésa. 4,3. rész 31,34.Ezék. 37,21-23.**[9]És ez a város lészen nékem híremre, nevemre, örömömre, tisztességemre és dicséretemre e földnek minden nemzetsége előtt, a kik hallják mindama jót, a melyet én cselekszem velök, és félni és rettegni fognak mindama jóért és mindama békességért, a melyet én szerzek nékik! rész 32,41.[10]Ezt mondja az Úr: Hallatszani fog még e helyen (a mely felől ti ezt mondjátok: Pusztaság ez, emberek nélkül és barom nélkül való), a Júda városaiban és Jeruzsálem utczáiban, a melyek elpusztíttattak és ember nélkül és lakó nélkül és oktalan állat nélkül vannak,[11]**Örömnek szava és vígasság szava, vőlegény szava**

és menyasszony szava, és azoknak szava, kik ezt mondják: Dícsérjétek a Seregek Urát, mert jó az Úr, mert örökkévaló az ő kegyelme; a kik hálaáldozatot hoznak az Úr házába, mert visszahozom e föld népét a fogságból, mint annakelőtte, azt mondja az Úr. rész 7,34.Hós. 2,11.12.[12]Ezt mondja a Seregek Ura: E puszta helyen, a melyen nincs ember és barom, és ennek minden városában pásztorok fognak még lakozni, a kik az ő juhaikat terelgetik. Jer. 31,18.[13]A hegyi városokban, a síkföldi városokban, a dél felől való városokban, a Benjámin földén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban még juhnyájak fognak átmenni a számlálónak keze alatt, azt mondja az Úr. 3Móz. 27,32.**[14]Ímé, eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és megbizonyítom az én jó szómat, a melyet az Izráel házának és a Júda házának szóltam. 2Kir. 24,8-16.**[15]Azokban a napokban és abban az időben sarjasztok Dávidnak igaz sarjadékot, és jogot és igazságot szerez e földön.[16]Azokban a napokban megszabadul a Júda, és bátorságban lakozik Jeruzsálem, és így hívják majd őt: Az Úr a mi igazságunk. rész 23,5.Zak. 3,8.[17]Mert ezt mondja az Úr: **Nem vész ki a Dávid férfi sarjadéka, a ki az Izráel házának székébe üljön.vers 10.[18]És a lévita papok férfi sarjadéka sem vész ki előlem, a ki égőáldozatot áldozzon, és ételáldozatot égessen, és véres áldozatot készítsen mindenkor. Jel. 4,6.7.8.**[19]És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván: 4Móz. 16,22.[20]Ezt mondja az Úr: **Ha felbonthatjátok az én szövetségemet a nappal, és az én szövetségemet az éjszakával, hogy se nap, se éjszaka ne legyen az ő idejében: rész 10,8.[21]Az én szolgámmal, Dáviddal való szövetségem is felbomlik, hogy ne legyen fia, a ki uralkodjék az ő székében, és a lévita papokkal, az én szolgáimmal. 2Sám. 7,12-15.**[22]Mint az ég serege meg nem számlálható, és a tenger fövenye meg nem mérhető, úgy megsokasítom az én szolgámnak, Dávidnak magvát, és a Lévitákat, a kik nékem szolgálnak. 1Móz. 15,5.[23]És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván: Ésa. 6,2.**[24]Nem vetted észre, mit szóla e nép? mondván: A két nemzetséget, a melyet az Úr kiválasztott vala, elveté, és az én népemet megútálták úgy, hogy többé ő előttök nem nemzet az.**[25]Ezt mondja az Úr: Ha szövetségem nem lesz a nappal és az éjszakával, és ha nem szabtam törvényeket az égnek és a földnek, Ésa. 6,6.Jel. 8,5.[26]Jákóbnak és az én szolgámnak, Dávidnak magvát is elvetem, úgy hogy az ő magvából senkit fel ne vegyenek, a ki uralkodjék Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak magván: **mert visszahozom őket a fogságból, és megkegyelmezek nékik. EVANGÉLIUM ÍGÉRETE**

Jer 34

[1]Az a beszéd, a melyet szólott az Úr Jeremiásnak, mikor Nabukodonozor a babiloni király és az egész serege és **a föld minden országa, a melyek az ő hatalma alatt valának, és a népek mind vívták vala Jeruzsálemet és minden városát** mondván: 2Kir. 25,1.[2]Ezt mondja az Úr, az Izráel Istene: Menj el, és mondd meg Sedékiásnak, a Júda királyának, és így szólj néki: Ezt mondja az Úr: Ímé, én odaadom e várost a babiloni király kezébe, és felgyújtja ezt tűzzel. rész 10,9.[3]És te el nem szaladsz az ő kezéből, hanem bizonynyal megfognak és kezébe adnak, és a te szemeid meglátják a babiloni királynak szemeit, és az ő szája a te száddal szól, és bemégy Babilonba. rész 32,4.39,4.5.[4]Mindazáltal halld meg az Úrnak szavát Sedékiás, Júda királya; ezt mondja az Úr te felőled: Nem halsz meg fegyver által. rész 10,12.Jel. 4,6.[5]Békességben halsz meg, és a mint füstöltek a te atyáidnak, az előbbi királyoknak, a kik te előtted voltak, úgy füstölnek néked is, és így siratnak téged: Jaj uram! Mert én szóltam e szót, azt mondja az Úr. 2Krón. 16,14.[6]És megmondá Jeremiás próféta Sedékiásnak, a Júda királyának, mind e szavakat Jeruzsálemben. rész 52,4.2Kir. 25,1.[7]A babiloni király serege pedig vívja vala Jeruzsálemet és Júdának minden városát, a melyek megmaradtak vala, tudniillik Lákist és Azekát, mert a Júda városai közül csak ezek maradtak vala meg, mint erősített városok. 2Kir. 18,14.Józs. 10,3.[8]Ez a beszéd, melyet szóla az Úr Jeremiásnak, minekutána Sedékiás király szövetséget köte az egész Jeruzsálembeli néppel, szabadságot hirdetvén köztük. 2Móz. 21,2.[9]Hogy **kiki bocsássa szabadon szolgáját és kiki az ő szolgálóleányát a héber férfit és a héber leányt,** hogy senki ne szolgáltasson közöttük az ő Júdabeli atyjafiával. 2Móz. 21,2.[10]És engedelmeskedtek

mindnyájan a fejedelmek és az egész nép, a kik szövetséget kötöttek, hogy kiki szabadon bocsássa az ő szolgáját és kiki az ő szolgálóleányát, hogy senki azokkal ne szolgáltasson többé; és engedelmeskedtek és elbocsáták azokat. rész 32,4.34,3.[11]De azután elváltozának, és visszahozák a szolgákat és szolgálóleányokat, a kiket szabadon bocsátottak vala, és őket szolgákká és szolgálóleányokká tevék.[12]És lőn az Úrnak szava Jeremiáshoz az Úrtól, mondván: 1Sám. 11,2.[13]Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Én szövetséget kötöttem a ti atyáitokkal azon a napon, a melyen kihoztam őket Égyiptom földéről, a szolgálatnak házából, mondván: rész 8,2.[14]Mikor a hét esztendő eltelik, kiki bocsássa el az ő héber atyjafiát, a ki néked eladatott vala és hat esztendeig szolgált téged; bocsássad őt magadtól szabadon. De nem hallgatának a ti atyáitok engemet, és fülöket sem hajtották erre. 2Móz. 21,2.**[15]És ti ma megtértetek vala, és igazat cselekedtetek vala én előttem, kiki szabadságot hirdetvén az ő atyjafiának, és én előttem szövetséget kötöttetek abban a házban, a mely az én nevemről neveztetett.**[16]De elváltoztatok, és beszennyeztétek az én nevemet, és kiki visszahozta az ő szolgáját és kiki az ő szolgálóleányát, kiket egészen szabadon bocsátottatok vala, és igába vetettétek őket, hogy néktek szolgáitok és szolgáló leányaitok legyenek. rész 15,11.[17]Azért ezt mondja az Úr: Ti nem hallgattatok reám, hogy kiki szabadságot hirdessen az ő atyjafiának és kiki az ő felebarátjának. Ímé, én hirdetek néktek szabadságot, azt mondja az Úr, a fegyverre, a döghalálra és az éhségre, és odaadlak titeket e föld minden országainak útálatára. 5Móz. 28,64.[18]És odaadom a férfiakat, a kik megszegték az én szövetségemet, a kik nem teljesítették a szövetség pontjait, a melyet előttem kötöttek vala tulokkal, a melyet ketté vágának és **átmenének annak részei között**, Ésa. 30,9.11.[19]Júdának fejedelmeit és Jeruzsálem fejedelmeit, az udvari szolgákat és a papokat és a földnek minden népét, **a kik átmentek a tulok részei között**:[20]Odaadom őket az ő ellenségeik kezébe, és az ő lelköket keresők kezébe, és az ő holttestök ez égi madaraknak és a föld vadainak lesznek eledelévé. rész 7,33.16,4.[21]Sedékiást, a Júda királyát és az ő fejedelmeit is odaadom az ő ellenségeiknek kezébe, és az ő lelköket keresők kezébe, és a babiloni király seregének kezébe, a mely eltávozik tőletek. rész 39,6. rész 37,5.[22]Ímé, én parancsolok, azt mondja az Úr, és visszahozom őket e városra, és vívják azt, és beveszik és felgyújtják tűzzel, és pusztasággá teszem Júda városait, lakhatatlanokká. 2Kir. 25,9.10.

Jer 35

[1]Az a beszéd, a melyet szóla az Úr Jeremiásnak, Jojákimnak, Jósiás, Júda királya fiának idejében, mondván: 2Kir. 23,34.[2]Menj el a Rékábiták házához, és szólj velök, és vidd be őket az Úr házába, a kamarák egyikébe, és adj nékik bort inni. 2Kir. 10,15.[3]És mellém vevém Jaazániát, Jeremiásnak fiát, ki fia vala Habasániának, és az ő rokonait és minden fiait és a Rékábiták egész háznépét. Jel. 10,9.10.[4]És bevivém őket az Úr házába, a Hanán fiainak a kamarájába, ki Igdaliásnak, az Isten emberének fia vala, a mely a fejedelmek kamarája mellett vala, Mahásiásnak, Sallum fiának kamaráján felül, a ki az ajtónak őrizője vala.[5]És a Rékábiták háza népének fiai elé borral telt kancsókat és poharakat tevék, és ezt mondám nékik: **Igyatok bort! rész 39,11.12.[6]És felelének: Nem iszunk bort, mert Jónadáb, Rékábnak fia, a mi atyánk parancsolta nékünk, mondván: Ne igyatok ti bort soha, se a ti fiaitok. 2Kir. 10,15. VZS – BORIVÁS, MINT PARANCS – A BOR NEM IVÁSA, MINT AZ ÚR PARANCSÁNAK MEGSZEGÉSE** [7]Se házat ne építsetek, se vetést ne vessetek, se szőlőt ne ültessetek, se ne tartsatok; hanem sátorokban lakjatok teljes életetekben, hogy sok ideig éljetek e földnek színén, a melyben ti jövevények vagytok. Józs. 18,21.26.[8]És hallgattunk Jónadábnak a Rékáb fiának, a mi atyánknak szavára mindabban, a miket parancsolt nékünk, hogy teljes életünkben bort ne igyunk mi, a mi feleségeink, a mi fiaink és a mi leányaink.[9]Se házakat ne építsünk, hogy azokban lakjunk, se szőlőnk, se mezőnk, se vetésünk ne legyen nékünk. rész 2,4.[10]Hanem lakozzunk sátorokban. Hallgattunk azért, és a szerint cselekedtünk, a mint nékünk Jónadáb, a mi atyánk megparancsolta vala.[11]Mikor pedig feljöve Nabukodonozor, a babiloni király a földre, akkor ezt mondánk: Jertek el, menjünk be Jeruzsálembe a káldeai sereg előtt és

a Siriabeli sereg előtt; és Jeruzsálemben lakoztunk.[12]És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván: rész 43,5.[13]Így szól a Seregek Ura, az Izráel Istene: Menj el, mondd meg a Júda férfiainak és Jeruzsálem lakosainak: Nem veszitek-é fel az intést, hogy hallgassatok az én beszédeimre? azt mondja az Úr.[14]Jónadábnak, a Rékáb fiának intései teljesedtek, a melyekkel **megparancsolta az ő fiainak, hogy bort ne igyanak, és mindez ideig sem ittak bort; mert hallgattak az ő atyjok parancsolatjára;** én is szóltam néktek; szóltam pedig jó reggel, de nem engedtetek nékem. rész 11,7.[15]És elküldtem hozzátok minden én szolgámat, a prófétákat, és pedig jó reggel küldém, mondván: **Kérlek, kiki térjen meg az ő gonosz útjáról, jobbítsátok meg cselekedeteiteket, és idegen istenek után ne járjatok, hogy nékik szolgáljatok**, és lakoztok a földön, a melyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, de fületeket sem hajtátok reá, és nem hallgattatok reám. rész 25,5.[16]Mivelhogy Jónadábnak, a Rékáb fiának fiai teljesítik az ő atyjoknak parancsolatját, melyet parancsolt vala nékik, e nép pedig nem hallgata reám;[17]Azért ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, az Izráel Istene: Ímé, én rábocsátom Júdára és Jeruzsálemnek minden lakóira mindama veszedelmet, a melyről szóltam nékik; azért mert szóltam nékik, de nem hallották, kiáltottam nékik, de nem feleltek. rész 15,2.6.[18]A Rékábiták házának pedig monda Jeremiás: Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Mivelhogy hallgattatok Jónadábnak, a ti atyátoknak parancsolatjára, és megtartottátok minden parancsolatját, és úgy cselekedtetek, a mint meghagyta volt néktek: 2Kir. 25,25.[19]Azért ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Nem fogyatkozik el Jónadábnak, a Rékáb fiának maradéka, a ki előttem álljon mindenkor. rész 33,7.8.

Jer 36

[1]És Jojákimnak, a Jósiás fiának, Júda királyának negyedik esztendejében is **szóla az Úr** Jeremiásnak, mondván: 2Kir. 23,34.[2]**Végy elő egy könyvet, és mind írd belé a szókat, a miket én szóltam néked az Izráel és a Júda ellen és minden nemzet ellen, a naptól fogva, a melyen szóltam néked a Jósiás ideje óta mind e napig.** rész 1,2.[3]**Hátha meghallja a Júda háza mindazokat a veszedelmeket, a melyeket én néki szerezni szándékozom, hogy kiki megtérjen az ő gonosz útáról, és megbocsássam az ő bűnöket és vétköket.** rész 18,24.33,12.13.[4]És előhívá Jeremiás Bárukot, a Néria fiát, **és megírá Báruk a Jeremiás szája után a könyvbe mindama szókat, a melyeket az Úr szólott vala néki.**[5]És parancsola Jeremiás Báruknak, mondván: Én fogoly vagyok, nem mehetek be az Úr házába.[6]Azért te menj be, **és a könyvből, a melyet az én számból írtál, olvasd el az Úrnak szavait a népnek hallatára az Úrnak házában bőjti napon, és az egész Júdának hallatára, a kik felgyülnek az ő városaikból, olvasd el nékik.** rész 1,28.[7]**Hátha az Úr elé száll könyörgésük, és mindenki megtér az ő gonosz útáról,** mert nagy az Úr haragja és felháborodása, a melylyel szólott az Úr e nép ellen! 1Kir. 15,9-16.[8]Báruk pedig, a Néria fia, mind a szerint cselekedék, a mint néki Jeremiás próféta megparancsolta vala, elolvasván a könyvből az Úrnak szavát, az Úrnak házában. rész 40,14.[9]És Jojákimnak a Jósiás fiának, Júda királyának ötödik esztendejében, a kilenczedik hónapban bőjtre hívták fel az Úr elé az egész Jeruzsálem népét és az egész népet, a mely Júda városaiból jött vala fel Jeruzsálembe. Ésa. 48,4.[10]**És elolvasá Báruk a könyvből Jeremiás beszédeit az Úr házában** Gamáriának, az írástudó Sáfán fiának szobájában a felső pitvarban, az Úr háza új kapujának nyílásában az egész nép hallatára. rész 26,10.[11]És hallá Mikeás, Gamáriának, a Sáfán fiának fia az Úrnak minden beszédét a könyvből.[12]És leméne a király házába az írástudó szobájába, és ímé, ott ülnek vala mind a főemberek, Elisáma, az írástudó, és Dalajás, Semájának fia, és Elnátán, Akbórnak fia, és Gamária, Sáfánnak fia, és Sedékiás, Hanániásnak fia, és a többi főember is. 2Kir. 25,1.[13]És elbeszélé nékik Mikeás mindazokat, a melyeket hallott vala a könyvből, mikor olvasá Báruk a nép hallatára.[14]Azért elküldék mind a főemberek Jéhudit, a ki Natániának fia vala, a ki Selémiának fia vala, a ki Kusinak fia vala, Bárukhoz, mondván: A könyvet, a melyből olvastál a nép hallatára, vedd kezedbe, és jövel. És kezébe vevé Báruk, a Néria fia a könyvet, és elméne hozzájok.[15]És

mondának néki: Ülj le csak és olvasd azt a mi fülünk hallatára, és elolvasá Báruk fülök hallatára. 4Móz. 14,34.[16]**És mikor meghallák mind e szókat, megrettenve tekintettek egymásra, TÖRVÉNY** és mondának Báruknak: Bizony megjelentjük mind e szókat a királynak. vers 2.3.[17]Bárukot pedig kérdezék, mondván: **Jelentsd meg csak nékünk, mimódon írtad mind e szókat az ő szájából?**[18]**És monda nékik Báruk: Szájával mondotta nékem mind e szókat, én pedig beírtam e könyvbe tintával. NAGYON ÉRDEKES FOLYAMAT AZ ÍRÁSOK KELETKEZÉSÉRŐL (AZ ÚR SZÓLT JEREMIÁSNAK, JEREMIÁS DIKTÁL BÁRUKNAK, AZT FELOLVASSÁK…)** [19]És mondának a főemberek Báruknak: Menj el, rejtőzzél el te és Jeremiás, és ne tudja senki, hol vagytok. vers 5.[20]És elmenének a királyhoz a pitvarba (és letevék a könyvet az írástudó Elisámának szobájában) és elmondák mind e szókat a király hallatára.[21]És elküldé a király Jéhudit, hogy hozza el a könyvet; azért elhozá azt az írástudó Elisámának szobájából, és elolvasá azt Jéhudi a király hallatára és mindama főemberek hallatára, a kik a király előtt állnak vala. rész 43,1-4.[22]A király pedig a téli házban ül vala a kilenczedik hónapban, és a tűz ég vala előtte.[23]**És mikor Jéhudi három vagy négy levelet elolvasott vala, elmetélé azt az írástudónak késével, és a tűzbe hajítá, a mely a tűzhelyen vala, mígnem az egész könyv megége a tűzben, a mely a tűzhelyen vala. Hós. 9,3. IDfFT-FT 1990** [24]Nem rettentek meg, sem ruhájokat nem szaggatták meg a király és valamennyi szolgája, a kik hallják vala mind e szókat. 3Móz. 11,4.[25]Sőt még Elnátán is és Delája és Gamária kérék a királyt, hogy a könyvet ne égesse meg, de nem hallgata rájok.[26]Hanem meghagyá a király Jerákmeélnek, a Hammélek fiának, és Sérajának, az Azriel fiának, és Selémiának, az Abdéel fiának, hogy fogják el Bárukot, az írástudót, és Jeremiás prófétát, **de az Úr elrejté őket.** vers 19.rész 1,19.[27]**Szóla pedig az Úr Jeremiásnak,** miután a király megégette vala a könyvet és a beszédeket, a melyeket Báruk a Jeremiás szájából írt vala, mondván: Siral. 4,4.5. 3Móz. 26,29.[28]Térj vissza, végy magadnak más könyvet, és írd bele mind az előbbi szókat, a melyek az előbbi könyvben valának, a melyet Jojákim, a Júda királya megégetett.[29]És Jojákimnak, a Júda királyának mondd meg: Ezt mondja az Úr: Te égetted meg a könyvet, mondván: Miért írtál ilyen szókat bele: Bizonyosan eljő a babiloni király, és elveszti e földet, és kipusztít belőle embert és állatot? 5Móz. 28,64-67.[30]Azért ezt mondja az Úr Jojákim felől, a Júda királya felől: Nem lesz néki, a ki a Dávid székébe üljön, és az ő holtteste elvettetik nappal a hévre, éjszaka pedig a dérre. rész 22,19.[31]És megbüntetem őt, és az ő magvát, és az ő szolgáit az ő bűneikért, és rájok bocsátom és a Jeruzsálembeli polgárokra és Júdának férfiaira mind azt a veszedelmet, a melyről szólottam nékik, de nem hallgattak meg.[32]Azért **más könyvet vőn Jeremiás, és adá azt Báruknak, az írástudó Néria fiának, és beírá abba a Jeremiásnak szájából minden szavát annak a könyvnek, a melyet Jojákim, a Júda királya megégetett vala a tűzben. És több dolgot is írának bele, hasonlókat az előbbiekhez. Ezék. 30,10.12. HERMENUTIKAI DRÁMA**

Jer 37

[1]Uralkodott pedig **Sedékiás király, Jósiásnak fia,** Kónia helyett, a ki Jojákimnak fia vala, kit Nabukodonozor, a babiloni király királylyá tett vala Júdának földében. 2Kir. 24,17.[2]De nem hallgatá sem ő, sem az ő szolgái, sem a föld népe az Úrnak szavát, a melyet szólott vala Jeremiás próféta által. Siral. 4,6.[3]És elküldé Sedékiás király Júkált, Selémiának fiát, és Sofóniást, Mahásiás papnak fiát Jeremiás prófétához, mondván: Kérlek, könyörögj mi érettünk az Úrnak, a mi Istenünknek.[4]**Jeremiás pedig be- és kimegy vala a nép között, mert még nem vetették vala őt be a tömlöczbe. rész 43,1-4. vers 2.3.5.6.**[5]A Faraó serege pedig kijött Égyiptomból, és a Káldeusok, a kik megszállották Jeruzsálemet, meghallották e hírt ő felőlök, és elhagyták Jeruzsálemet. rész 24,31.[6]És szóla az Úr Jeremiás prófétának, mondván: rész 7,4.18.[7]Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Ezt mondjátok a Júda királyának, a ki elküldött titeket én hozzám, hogy megkérdezzetek engem: Ímé, a Faraó serege, a mely kijött a ti segítségetekre, visszamegy Égyiptom földébe. Siral. 4,17.[8]És visszatérnek a Káldeusok, és ostromolják e várost, és

beveszik azt, és megégetik tűzzel. Siral. 2,17.4,11.[9]Ezt mondja az Úr: Ne csaljátok meg magatokat, mondván: Bizonyoson elmennek mi rólunk a Káldeusok; mert nem mennek el.[10]Mert ha a Káldeusoknak egész seregét megveritek is, a kik ostromolnak titeket, és közülök csak néhány megsebesült marad is: valamennyi felkél az ő sátorából, és megégetik e várost tűzzel. 5Móz. 28,37.[11]És mikor a Káldeusok serege elvonula Jeruzsálem alól a Faraó serege miatt, vers 5.Ezék. 17,15.[12]Jeremiás is kiindula Jeruzsálemből, menvén a Benjámin földére, hogy osztályrészt kapjon onnan a nép között. 5Móz. 26,22.[13]Mikor pedig ő a Benjámin kapujához ére és ott vala egy őr, a kinek neve Jériás vala, Selémiásnak fia, a ki Hanániásnak fia vala, megfogá az Jeremiás prófétát, és monda: Te a Káldeusokhoz szököl![14]És monda Jeremiás: Hazugság! Nem szököm a Káldeusokhoz; de nem hallgata rá. És **Jériás megfogá Jeremiást, és vivé őt a fejedelmekhez.[15]És a fejedelmek megharaguvának Jeremiásra, és megvereték őt, és veték a fogházba az írástudó Jónatán házába: mert azt rendelték vala fogháznak.**[16]Mikor Jeremiás a tömlöczbe és a börtönbe juta, és sok napig vala ott Jeremiás; Ezék. 29,18.19. Ezék. 29,3.13.[17]Akkor elkülde Sedékiás király és előhozatá őt, **és megkérdezé a király a maga házánál titkon,** és monda: Van-é kijelentésed az Úrtól? Akkor monda Jeremiás: Van! És azt is mondá: A babiloni király kezébe adatol.[18]Azután monda Jeremiás Sedékiás királynak: Mit vétettem ellened és a te szolgáid ellen és e nép ellen, hogy a fogházba vetettetek engem? Ésa. 19,13.[19]És hol vannak a ti prófétáitok, a kik prófétáltak néktek, mondván: Nem jő el a babiloni király ti ellenetek és e föld ellen? rész 28,1-4.[20]Most halld csak, uram király, és hallgasd meg az én könyörgésemet, és ne küldj engem vissza az írástudó Jónatán házába, hogy ott ne haljak meg. rész 5,1-5.[21]Parancsolta azért Sedékiás király, hogy vessék Jeremiást a tömlöcz pitvarába, és adjanak néki naponként egy-egy darab kenyeret a sütők utczájából, a míg minden kenyér elfogy a városból. És ott marada Jeremiás a tömlöcz pitvarában. rész 32,2.

Jer 38

[1]De meghallá Safátiás Mattánnak fia, és Gedáliás Passúrnak fia, és Jukál a Selémiás fia, és Passúr a Melékiás fia a szókat, a melyeket szólott vala Jeremiás az egész népnek, mondván:[2]Ezt mondja az Úr: A ki megmarad e városban, meghal fegyver miatt, éhség miatt és döghalál miatt, a ki pedig kimegy a Káldeusokhoz, él, és az ő élete nyereség lesz néki és él. rész 21,9.[3]Ezt mondja az Úr: Bizonynyal a babiloni király seregének kezébe adatik e város, és beveszi azt.[4]És mondának a fejedelmek a királynak: Kérünk, ölettesd meg ezt az embert, mert megerőtleníti a vitézek kezeit, a kik megmaradtak a városban, és az egész nép kezeit, hogy efféle szókat szól nékik, mert ez az ember nem a nép megmaradására igyekszik, hanem veszedelmére. vers 4.6.9. 2Kir. 17,10.Ésa. 57,5.[5]És monda Sedékiás király: Ám a ti kezetekben van, mert a király semmit sem tehet ellenetekre.[6]Azért elvivék Jeremiást, hogy bevessék Melkiásnak, a Hammélek fiának vermébe, a mely a tömlöcz pitvarában vala; és lebocsáták Jeremiást köteleken; a veremben pedig nem víz vala, hanem sár, és beesék Jeremiás a sárba.[7]És meghallotta Ebed-Melek, a szerecsen, a ki udvari szolga vala (ő pedig a király házában vala), hogy Jeremiást a verembe vetették, a király pedig a Benjámin-kapuban ül vala. vers 15-17.[8]Kiméne azért Ebed-Melek a király házából, és szóla a királynak, mondván:[9]Uram, király! gonoszul cselekedtek azok az emberek mindazzal, a mit Jeremiás prófétával cselekedtek, a kik őt a verembe vetették; mert meghal ott éhen, mert nem lesz ezután semmi kenyér e városban. vers 27.Ámós 9,4.[10]Parancsola azért a király Ebed-Meleknek, a szerecsennek, mondván: Végy magadhoz innét harmincz embert, **és vedd fel Jeremiás prófétát a veremből, mielőtt meghalna.** **rész 13,10-12. rész 42,18.19.**[11]Vőn azért Ebed-Melek magához harmincz embert, és beméne a király házába, a kincstartó ház alá, és hoza onnét régi ruhadarabokat és elszakadozott posztókat, és alábocsátá azokat Jeremiásnak köteleken a verembe.[12]És monda Ebed-Melek, a szerecsen, Jeremiásnak: Tedd a régi és elszakadozott ruhadarabokat hónod alá, a kötelek alá; és úgy cselekedék Jeremiás.[13]Kivonták azért Jeremiást köteleken és kihozák őt a veremből, és lakék Jeremiás a

tömlöcz pitvarában. 2Kir. 25,1-11.[14]Elkülde pedig Sedékiás király, és magához hozatá Jeremiás prófétát a harmadik ajtóig, mely vala az Úrnak házában, és monda a király Jeremiásnak: Téged valamiről kérdelek, semmi tagadást benne ne tégy! Jer. 15,1-6.25,8-11.[15]Monda pedig Jeremiás Sedékiásnak: Ha megjelentem néked, avagy nem bizonyosan megölsz-é engem? és ha tanácsot adok, nem hallgatsz rám. Ezék. 20,32. vers 9. Hós. 2,4.[16]És megesküvék Sedékiás király Jeremiásnak titkon, mondván: Él az Úr, a ki teremtette nékünk e lelket, hogy nem öllek meg és nem adlak azoknak az embereknek kezébe, a kik keresik a te lelkedet! 4Móz. 16,22.**[17]Akkor monda Jeremiás Sedékiásnak: Ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, az Izráel Istene: Ha kimégy a babiloni király fejedelmeihez, él a te lelked, és e város nem égettetik meg tűzzel, hanem élsz te és a te házad népe. rész 7,18.[18]Ha pedig nem mégy ki a babiloni király fejedelmeihez, akkor e város a Káldeusok kezébe adatik, felégetik ezt tűzzel, te sem szaladsz el kezökből. JEREMIÁS A KIRÁLYNAK PRÓFÉTÁL** [19]Monda Sedékiás király Jeremiásnak: Félek én a Júdabeliektől, a kik átszöktek a Káldeusokhoz, hátha azok kezébe adnak engem, és csúfoskodnak rajtam![20]És monda Jeremiás: Nem adnak; kérlek, halld meg az Úrnak szavát, a melyet én mondok néked, és jó dolgod lesz, és él a te lelked.[21]Ha pedig te kimenni nem akarsz: ez a szó, a melyet megjelentett nékem az Úr:[22]Ímé, minden asszony, a ki megmaradt vala a Júda királyának házában, kivitetik a babiloni király fejedelmeihez; és ezt mondják azok, hogy megcsaltak téged és erőt vettek rajtad a te jóakaró embereid, a te lábaid most beragadtak a sárba, ők pedig visszafordultak.[23]Azért minden feleségedet és gyermekedet kiviszik a Káldeusoknak, te sem menekedel meg kezökből, hanem megfogatol a babiloni király kezével, és e várost felégeti tűzzel. vers 16.17.[24]Monda pedig Sedékiás Jeremiásnak: Senki se tudjon e szókról, és nem halsz meg! Péld. 11,4.Sof. 1,18.[25]Ha meghallják a fejedelmek, hogy beszéltem veled, és eljőnek hozzád és ezt mondják néked: Mondd meg csak nékünk, mit beszéltél a királynak, ne tagadj el abból tőlünk és nem ölünk meg téged, és mit monda néked a király? rész 20,18.[26]Ezt mondd nékik: Alázatosan könyörgék a királynak, hogy ne vitessen vissza Jónatán házába, hogy meg ne haljak ott. rész 37,15.20.[27]És a fejedelmek mind elmenének Jeremiáshoz és megkérdék őt, és egészen úgy felele nékik, a mint a király parancsolta vala: és hallgatással elmenének tőle, mert nem hallották vala a beszédet. 2Kir. 25,9.**[28]És ott marada Jeremiás a tömlöcz pitvarában mind a napig, a melyen bevevék Jeruzsálemet, és ott vala, mikor bevevék Jeruzsálemet. Jer. 27,2. 2Kir. 21,16.**

Jer 39

[1]Sedékiásnak, a Júda királyának kilenczedik esztendejében, a tizedik hónapban eljöve Nabukodonozor, a babiloni király és egész serege Jeruzsálem ellen, és megszállák azt. rész 52,4.2Kir. 25,1.[2]Sedékiás tizenegyedik esztendejében, a negyedik hónapban, a hónap kilenczedikén ledűle a város kőfala.[3]És bemenének a babiloni király fejedelmei mind és leülének a középső kapuban: Nergál-Sarézer, Samegár-Nebó, Sársekim, Rabsáris, Nergál-Sarézer, Rabmág és mind a többi fejedelmei a babiloni királynak. Siral. 2,9.[4]És mikor meglátta vala őket Sedékiás, a Júda királya és mind a vitézlő férfiak, elfutamodának és kimenének éjjel a városból a király kertjén át az ajtón, a két kőfal között, és kimenének a pusztába vivő úton. 2Kir. 25,4-7.[5]És űzék őket a káldeai seregek, és elfogák Sedékiást Jerikhó pusztájában, és elhozák őt és elvivék Nabukodonozornak, a babiloni királynak Riblába, Hamát földére, és ítéletet monda rája. rész 32,4.34,3.[6]És megölé a babiloni király Sedékiásnak fiait szeme láttára Riblában, és Júdának minden nemeseit is megölé a babiloni király.[7]A Sedékiás szemeit pedig kitolatá, és vasba vereté őt, hogy elvigye őt Babilonba. 1Sám. 11,2.[8]A király házát pedig és a nép házait felgyújták a Káldeusok tűzzel, és Jeruzsálem kőfalait leronták. rész 1,28.3,23.[9]A nép többi részét pedig, a mely a városban maradt vala: és a szökevényeket, a kik hozzá szöktek vala, a nép többi részét, a még megmaradottakat elvivé Nabuzáradán, a poroszlók feje, Babilonba. Sof. 1,18. **JERUZSÁLEM ELPUSZTÍTÁSA, BABILONI FOGSÁG** [10]A nép szegényeit pedig, a kiknek semmijök sem vala, ott hagyá Nabuzáradán, a poroszlók feje, Júda földében, és

ada nékik szőlőket és szántóföldeket azon a napon.[11]Jeremiás felől pedig parancsot ada Nabukodonozor, a babiloni király Nabuzáradánnak, a poroszlók fejének, mondván: rész 15,11. **JEREMIÁS KORÁBBAN EGYES SZÁM ELSŐ SZEMÉLYBEN, KÉSŐBB EGYES SZÁM HARMADIK SZEMÉLYBEN** [12]**Vedd őt magadhoz, és viselj gondot reá, és semmi bajt ne okozz néki, hanem azt cselekedd vele, a mit ő akar. rész 40,4.5.**[13]És elkülde Nabuzáradán, a poroszlók feje, és Nebusázban, Rabsáris és Nergál-Sarézer, Rabmág és a babiloni királynak több főembere.[14]Elküldének, mondom, és elhozák Jeremiást a tömlöcz pitvarából, és rábízák őt Gedáliásra, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiára, hogy haza vigye őt, és lakozzék a nép között. Ezék. 30,5-9.Náh. 3,9-11.[15]Az Úr pedig szóla Jeremiáshoz, mikor ő még a tömlöcz pitvarában fogva vala, mondván:[16]**Menj el, és szólj Ebed-Melekkel, a szerecsennel, mondván: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé, én beteljesítem e város kárára és nem javára mondott beszédeimet, és azon a napon szemeid előtt lesznek azok. rész 38,7-13.**[17]**És azon a napon megszabadítlak téged, azt mondja az Úr, és nem adatol amaz emberek kezébe, a kiktől félsz.**[18]**Hanem bizonyára megszabadítlak téged, nem esel el fegyver miatt, és a lelked zsákmányul lesz néked, mert reménységed volt bennem,** azt mondja az Úr. Ésa. 19,1-4.20,1-4.

Jer 40

[1]Az a szózat, a melyet az Úr szóla Jeremiásnak, miután Nabuzáradán, a poroszlók feje elbocsátá őt Rámából. Mikor elvitte vala őt, ő is lánczokkal vala megkötözve a jeruzsálemi és júdai mindenféle foglyok között, a kik Babilonba vitetnek vala. rész 44,1.[2]És a poroszlók feje elvivé Jeremiást, és monda néki: **Az Úr, a te Istened rendelte ezt a büntetést e hely ellen. 2Kir. 21,5.23,11.**[3]**És ráhozta és megcselekedte az Úr, a mint megmondotta vala. Mert vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok az ő szavára, azért teljesedett be ti rajtatok e dolog. rész 9,10.**[4]**Mostan azért ímé, én téged ma megszabadítalak a láncztól, a mely a te kezeiden van; ha tetszik néked Babilonba jőnöd, jőjj velem, nékem pedig gondom lesz reád, ha pedig nem tetszik néked, hogy eljőjj velem Babilonba, maradj itt.** Ímé, az egész föld előtted van, a hova jobbnak és helyesebbnek látszik menned, menj oda. rész 39,11.12.[5](De ő még nem tér vala vissza.) Vagy menj vissza Gedáliáshoz, Ahikámnak, Sáfán fiának fiához, a kit a babiloni király tiszttartóvá tett Júda városaiban, és lakjál vele a nép között, vagy akárhová tetszik menned, oda menj. És ada a poroszlók feje néki étket és ajándékot, és elbocsátá őt. 2Kir. 25,1-11.[6]És elméne Jeremiás Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához Mispába, és ott lakék vele a nép között, a kik megmaradtak a földön. Józs. 18,21.26.[7]És mikor meghallotta a seregek minden vezetője, a kik a mezőn valának, ők magok és az ő embereik, hogy a babiloni király Gedáliást, Ahikámnak fiát tette tiszttartóvá az országban, és hogy reá bízta a férfiakat és az asszonyokat, a kisdedeket és a föld szegényeit azok közül, a kik Babilonba el nem vitettek vala; 1Kir. 8,11. vers 2.[8]Elmenének Gedáliáshoz Mispába, tudniillik Ismáel, Natániának fia, és Jóhanán és Jónatán, Káreának fiai, és Serája, Tankumetnek fia, és a netofáti Efainak fiai, és Jazánia, Maakátnak fia, ők és az ő embereik. Jel. 7,3.4.[9]És Gedáliás, Ahikámnak, Sáfán fiának fia megesküvék nékik és az ő embereiknek, mondván: Ne féljetek a Káldeusoknak szolgálni, hanem lakozzatok e földön és szolgáljatok a babiloni királynak, és jó dolgotok lesz. vers 2.[10]És én ímé Mispában lakom, hogy szolgálatukra álljak a Káldeusoknak, a kik eljőnek hozzánk, ti pedig szedjetek össze bort és gyümölcsöt, és olajt is szerezzetek edényeitekbe, és lakjatok a ti városaitokban, a melyeket elfoglaltatok. vers 4. 2Krón. 36,17-19.[11]És mindazok a Júdabeliek is, a kik a Moábitáknál, az Ammon fiainál, az Edomitáknál, és a kik akármely tartományban valának, meghallák, hogy a babiloni király Júdából maradékot hagyott, és hogy Gedáliást, Ahikámnak, Sáfán fiának fiát tette előttök tiszttartóvá. rész 43,5.[12]Azért haza jövének mindnyájan a Júdabeliek mindenünnen, a hova elfutottak vala, és eljövének a Júda földébe Gedáliáshoz Mispába, és bort és igen sok gyümölcsöt szerzének össze. Ésa. 19,1-4.[13]És Jóhanán, Káreának fia, és a seregek minden vezetője, a kik a mezőn valának, szintén elmenének

Gedáliáshoz Mispába. Jer. 18,12. 2Kir. 21,16. Ésa. 5,7.[14]És mondának néki: Nem tudod-é, hogy Baálisz, az Ammoniták királya elküldötte Ismáelt, Natániának fiát, hogy téged megöljön? De nem hive azoknak Gedáliás, Ahikámnak fia. vers 11.rész 41,2.10.[15]Jóhanán pedig, Káreának fia, titkolózva monda Gedáliásnak Mispában, mondván: Elmegyek és megölöm Ismáelt, Natániának fiát úgy, hogy senki se tudja. Miért oltaná el a te életedet? Hiszen a Júdabeliek, a kik te hozzád gyülekeztek vala, mind eloszlanak, és Júdának maradéka is elvész. vers 3.[16]És monda Gedáliás, Ahikámnak fia Jóhanánnak, a Kárea fiának: Ne cselekedd e dolgot, mert te hazugságot szólasz Ismáel felől! Ésa. 14,29.31.

Jer 41

[1]És a hetedik hónapban csakugyan eljöve Ismáel, Natániának, Elisáma fiának fia, a ki királyi nemből és a király főemberei közül való vala, és tíz férfiú vele Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához Mispába, és együtt étkezének Mispában. 2Kir. 25,25.[2]És felkele Ismáel, Natániának fia és a tíz férfiú, a kik vele valának, és megölék Gedáliást, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiát szablyával, és megölé ő azt, a kit a babiloni király tiszttartóvá tett vala a földön! Ésa. 5,28.[3]És mindazokat a Júdabelieket is, a kik Gedáliással valának Mispában, és a Káldeusokat is, a kik ott találtatának, tudniillik a vitézlő embereket, megölé Ismáel. Ámós 9,7.[4]Másnap pedig a Gedáliás megölése után, még mikor senki sem tudta azt: Ésa. 15,2.Mik. 1,16.[5]Férfiak jövének Sikemből, Silóból és Samariából: nyolczvan férfiú levágott szakállal, megszaggatott ruhában és bevagdalt testtel, kezökben ételáldozat és tömjén, hogy áldozzanak az Úr házában.[6]És kiméne eléjök Ismáel, Natániának fia Mispából, menés közben is sírván. És mikor eléjök ért vala, monda nékik: Jertek el Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához. rész 1,8.[7]És mikor bementek vala a városba, megölé őket Ismáel, Natániának fia, és hányá őket az árokba, ő és a férfiak, a kik vele valának. Ésa. 15,1-9.[8]De tíz ember találtaték ő közöttük, a kik ezt mondák Ismáelnek: Ne ölj meg minket, mert kincsünk van nékünk a mezőn, búza és árpa, olaj és méz és megtartóztatá magát, és nem ölé meg őket az ő atyjokfiaival. rész 1,15.[9]Az árok pedig, a melybe behányá Ismáel mindamaz emberek holttestét, a kiket megöle Gedáliással együtt, az, a melyet Asa király csinált vala Baása ellen, az Izráel királya ellen. Ismáel, Natániának fia megtölté ezt a megölettekkel. 1Kir. 15,9-16.[10]És fogságra vivé el Ismáel a nép egész maradékát, a mely Mispában vala, a király leányait és az egész népet, a mely Mispában hagyatott vala, kiket Nabuzáradán, a poroszlók feje Gedáliásra, Ahikámnak fiára bízott vala; foglyul ejté azért őket Ismáel, Natániának fia, és elindula, hogy az Ammon fiaihoz menjen. rész 40,14.[11]És meghallá Jóhanán, Káreának fia és a seregek minden vezetője, a ki ő vele vala, azt az egész gonoszságot, a melyet Ismáel, Natániának fia cselekedett vala. Ésa. 15,5.[12]És magokhoz vevék mind az embereket, és elmenének, hogy megvívjanak Ismáellel, Natániának fiával, és elérék őt a nagy víznél, a mely Gibeonnál vala. 2Sám. 2,13.[13]És mikor meglátta vala az egész nép, a mely Ismáellel vala, Jóhanánt, Káreának fiát és a seregnek minden vezetőjét, a kik vele valának, megörüle. rész 1,10.[14]És visszatére az egész nép, a melyet Ismáel elvitt vala Mispából, és visszatére és elméne Jóhanánhoz, Káreának fiához.[15]Ismáel pedig, Natániának fia nyolczadmagával szalada el Jóhanán elől, és az Ammon fiaihoz méne.[16]És magához vevén Jóhanán, Káreának fia, és a seregnek minden vezetője, a kik ő vele valának, a nép minden maradékát, a melyet visszahoztak vala Ismáeltől, Natániának fiától Mispából, miután ez megölé Gedáliást, Ahikámnak fiát, az erős férfiakat, vitézeket és asszonynépeket és gyermekeket és udvari szolgákat, a kiket visszahozott vala Gibeonból: rész 1,5-13.20.21.[17]Elindulának és megállapodának Gérut Kimhámnál, a mely közel vala Betlehemhez, hogy elmenjenek és bemenjenek Égyiptomba, Sof. 1,12.[18]A Káldeusok miatt, mert félnek vala tőlök, mert Ismáel, Natániának fia megölte vala Gedáliást, Ahikámnak fiát, a kit a babiloni király tiszttartóvá tett vala a földön. vers 2.3.

Jer 42

[1]Eljöve pedig a csapatoknak minden tisztje, és Jóhanán, Káreának fia, és Jazánia, Ozániának fia, és az egész nép kicsinytől fogva nagyig, 1Kir. 11,7. 1Kir. 12,29.2Kir. 16,6-16.[2]És mondának Jeremiás prófétának:

JOHANÁN

Hallgasd meg alázatos kérésünket, és könyörögj érettünk az Úrnak, a te Istenednek mind e maradékért; mert kevesen maradtunk meg a sokaságból, mint a te szemeid jól látnak minket;[3]És jelentse meg nékünk az Úr, a te Istened az útat, a melyen járjunk, és a dolgot, a mit cselekedjünk. rész 1,10. **JEREMIÁS KÖZVETÍT**

JEREMIÁS

[4]És monda nékik Jeremiás próféta: Meghallottam. *Ímé, én könyörgök az Úrnak, a ti Isteneteknek a ti beszédeitek szerint, és mindazt, a mit felel az Úr néktek, megjelentem néktek, el nem titkolok semmit tőletek.*[5]Ők pedig mondának Jeremiásnak:

JOHANÁN ÉS ŐK

Az Úr legyen ellenünk tökéletes és igaz tanúbizonyság, ha nem mind ama beszéd szerint cselekszünk, a melylyel elküld téged mi hozzánk az Úr, a te Istened. rész 43,1-4.[6]Ha jó, ha rossz, hallgatni fogunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára, a melyért mi téged ő hozzá küldünk; hogy jó dolgunk legyen, mert mi hallgatunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára. vers 7.11.[7]Lőn pedig tíz nap múlva, hogy szóla az Úr Jeremiásnak.[8]És odahívá Jóhanánt, Káreának fiát, és a seregeknek minden tisztjét, a kik vele valának, és az egész népet kicsinytől fogva nagyig. Ésa. 16,7.[9]És monda nékik: Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene, a kihez küldöttetek engem, hogy megjelentsem előtte a ti könyörgésteket: 2Kir. 21,16.

JEREMIÁS MINT KÖZVETÍTŐ

[10]Ha állandóan megmaradtok e földön, felépítlek titeket és el nem rontlak, és elplántállak titeket és ki nem gyomlállak: mert megbántam a gonoszt, a mit cselekedtem veletek. vers 3.[11]Ne féljetek a babiloni királytól, a kitől most féltek, ne féljetek tőle, azt mondja az Úr; mert veletek vagyok, hogy megtartsalak és megszabadítsalak titeket az ő kezéből. 2Kir. 25,1-11.Jer. 42,16.[12]És irgalmasságot cselekszem veletek, hogy irgalmas legyen hozzátok, és lakni hagyjon titeket a ti földeteken. Ésa. 34,6.63,1.[13]De ha ti ezt mondjátok: Nem lakunk e földön, nem hallgatván az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára, 2Kir. 25,5-7.[14]Mondván: Nem! hanem Égyiptom földére megyünk be, a hol nem látunk harczot és nem hallunk trombitaszót, és kenyeret nem éhezünk, és ott lakozunk: vers 3.[15]Most azért halljátok meg az Úrnak szavát, Júdának maradékai! Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ha ti csak orczáitokat fordítjátok is úgy, hogy bemenjetek Égyiptomba, és bementek, hogy ott tartózkodjatok: Sof. 2,9.[16]Akkor a fegyver, a melytől ti féltek, legott utólér benneteket Égyiptom földén, és az éhség is, a mitől rettegtek, körülvesz titeket Égyiptomban, és ott haltok meg. [17]Mert az lesz, hogy mindazok a férfiak, a kik úgy fordítják orczájokat, hogy bemenjenek Égyiptomba, hogy ott tartózkodjanak, meghalnak fegyver, éhség és döghalál miatt, és egy sem marad meg közülök, és nem szabadul meg a veszedelemtől, a melyet én bocsátok reájok. Ésa. 16,6.Sof. 2,9.[18]Mert ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Miképen kiömlik az én haragom és búsulásom Jeruzsálem lakosaira, azonképen kiöntöm az én haragomat ti reátok, ha bementek Égyiptomba; **és lesztek ott átok, csuda, szidalom, gyalázat, és többé nem látjátok e helyet!**[19]Az Úr szólott hozzátok, oh Júdának maradékai! Ne menjetek Égyiptomba; jól tudjátok meg, hogy bizonyságot tettem ma ellenetek. Ésa. 16,7.[20]Mert magatokat csaljátok meg a ti szívetekben: mert ti küldöttetek engem az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mondván: Könyörögj az Úrnak, a mi Istenünknek, és a mint szól az Úr, a mi Istenünk, úgy jelentsd meg nékünk, és akképen cselekszünk. rész 43,1-4. vers 2.3.5.6.[21]Mikor pedig ma megjelentem néktek, nem hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára és egyáltalán azokra, a melyekért engem ti hozzátok küldött. Ésa. 4,2.3.[22]Most azért tudjátok meg jól, hogy fegyverrel, éhséggel és döghalállal haltok meg a helyen, a hová kívánkoztok menni, hogy ott tartózkodjatok. Ésa. 15,5.6.

Jer 43

[1]És a mint Jeremiás teljesen elmondta az egész népnek az Úr, az ő Istenök minden rendelését, melyekért az Úr, az ő Istenök küldötte vala ő hozzájok, mindazokat a rendeléseket, mondom, vers 7.[2]Akkor monda Azariás, Hosájának fia, Jóhanán, Káreának fia, és valamennyi kevély férfiak, mondván Jeremiásnak: Hazugságot szólsz te, nem küldött téged az Úr, a mi Istenünk, hogy ezt mondjad: Ne menjetek be Égyiptomba, hogy ott tartózkodjatok. Ésa. 16,11.[3]Hanem Báruk, Nériának fia izgat téged mi ellenünk, hogy minket a Káldeusok kezébe adjon, hogy megöljenek minket, és vitessenek Babilonba. Ésa. 15,2.3.[4]És nem hallgata Jóhanán, Káreának fia, sem a seregnek valamennyi tisztje, sem az egész nép az Úr szavára, hogy a Júda földén maradjanak. rész 22,28.Hós. 8,8.[5]Hanem elvivé Jóhanán, Káreának fia, és a seregnek minden tisztje Júdának egész maradékát, a kik visszajöttek vala mindama nemzetek közül, a hová kiűzettek vala, hogy lakozzanak Júdának földében. rész 40,11.12.[6]A férfiakat és az asszonyokat, a gyermekeket és a király leányait és minden lelket, a melyet Nabuzáradán, a poroszlók feje hagyott vala Gedáliással, Ahikámnak, Sáfán fiának fiával, és Jeremiás prófétát és Bárukot, Nériának fiát.[7]És elmenének Égyiptomnak földébe, mert nem hallgattak az Úr szavára, és bemenének Táfnesig.[8]És szóla az Úr Jeremiásnak Táfnesben, mondván: Ésa. 6,9.42,20.Csel. 28,26.27.[9]**Végy a kezedbe nagy köveket, és rejtsd el azokat a sárba, a téglaégetőkemenczébe, a mely a Faraó házának ajtajában van Táfnesben, a Júdabeli emberek szeme láttára. Ésa. 24,17.18.**[10]**És ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ímé, én elküldök és felhozom Nabukodonozort, a babiloni királyt, az én szolgámat, és az ő székét e kövekre teszem, melyeket elrejtettem, és azokra vonja fel az ő sátorát. Ezék. 29,18.19. Ezék. 29,3.13.**[11]És betör, és megveri Égyiptom földét, a ki halálra való, halálra, és a ki rabságra, rabságra, és a ki fegyverre, fegyverre jut. 4Móz. 21,28.[12]És tüzet gyújtok Égyiptom isteneinek házaiban, és felégeti azokat, és foglyokká teszi őket, és magára ölti Égyiptom földét, miképen a pásztor magára ölti ruháját, és kimegy onnan békességgel. Ésa. 19,13.[13]És Bethsemesnek, a mely Égyiptom földében van, faragott képeit lerontja: és Égyiptom isteneinek házait tűzzel felégeti.

Jer 44

[1]Az a szó, a mely lőn Jeremiáshoz, minden Júdabeliek felől, a kik laknak vala Égyiptom földében, a kik laknak vala Migdolban, Táfnesben, Nófban és Pátrosz földében, mondván: 4Móz. 19,38.Ámós 1,13.[2]Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: **Ti láttátok mindazt a veszedelmet, melyet ráhoztam volt Jeruzsálemre és Júdának minden városaira, és ímé, azok most pusztává lettek, és senki sem lakozik bennök. rész 43,5.7.**[3]**Az ő gonoszságokért, a melyet cselekedtek, hogy felingereljenek engem, elmenvén, hogy áldozatot vigyenek és szolgáljanak az idegen isteneknek, a kiket ők nem ismernek vala, sem ti, sem a ti atyáitok. rész 48,7.**[4]És elküldöttem hozzátok minden szolgámat, a prófétákat, és pedig jó reggel küldém el, mondván: Kérlek, ne cselekedjétek ez útálatos dolgot, a mit gyűlölök.[5]De nem hallgattak, és a fülöket sem hajtották arra, hogy megtérjenek az ő gonoszságokból, és idegen isteneknek ne áldozzanak. 2Kir. 25,4-7.[6]Azért kiömlött az én bosszúm és az én haragom, és felgerjedt Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin, és pusztasággá és sivataggá lőnek mind e napig. 2Kir. 25,7.[7]Most azért ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, az Izráel Istene: Miért szereztek nagy veszedelmet a ti lelketek ellen, hogy kipusztítsatok közületek férfit és asszonyt, gyermeket és csecsemőt Júda kebeléből, hogy magatoknak még csak maradékot se hagyjatok; Abd. 1,8.Ezék. 32,29.[8]Ingerelvén engem a ti kezeitek alkotásaival, áldozván az idegen isteneknek Égyiptom földén, a melyre ti tartózkodni jöttetek be, hogy veszedelmet szerezzetek magatoknak, és hogy átokban és gyalázatban legyetek e földnek minden nemzeténél? Malak. 1,3.[9]Vajjon elfelejtkeztetek-é a ti atyáitok gonoszságairól és a Júda királyainak gonoszságairól és az ő feleségeiknek gonoszságairól és a ti gonoszságaitokról, a ti feleségeiteknek gonoszságairól, a melyeket Júdának földén cselekedtetek és Jeruzsálemnek utczáin? vers 15-17.[10]Nem alázták meg magokat mind e mai napig se, és nem féltek, sem az én törvényem szerint nem jártak, sem

az én parancsolataim szerint, a melyeket előtökbe és a ti atyáitok elébe adtam.[11]Azért ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ímé, én ellenetek fordítom orczámat veszedelemre, és hogy az egész Júdát kipusztítsam. vers 27.Ámós 9,4.[12]És felveszem Júdának maradékát, a kik magok elé tűzték, hogy bemennek Égyiptom földére, hogy ott lakozzanak, és mindnyájan megemésztetnek Égyiptom földén, elesnek fegyver miatt, megemésztetnek éhség miatt, kicsinytől fogva nagyig: fegyver és éhség miatt halnak meg, **és átokká, csudává, szidalommá és gyalázattá lesznek.** **rész 13,10-12. rész 42,18.19.**[13]És megfenyítem azokat, a kik Égyiptom földében lakoznak, miképen megfenyítettem a Jeruzsálembelieket fegyverrel, éhséggel és döghalállal. Zsid. 6,13. Ésa. 63,1.4.[14]És a Júda maradékai közül, a kik ide jöttek, hogy Égyiptom földében tartózkodjanak, senki sem menekül és szabadul meg, hogy visszatérjen Júdának földébe, a hova lelkök hajtja őket, hogy oda visszatérjenek és ott lakozzanak; mert nem térnek vissza, hanem csak a kik menekülnek. Abd. 1,1.[15]És felelének Jeremiásnak mindama férfiak, a kik tudják vala, hogy az ő feleségeik az idegen isteneknek áldoznak, és mindazok az asszonyok, a kik ott állnak vala nagy tömegben, és az egész nép, a mely Égyiptom földén, Pátroszban lakozik vala, mondván: Ésa. 5,19.Jer. 7,4.vers 26.27.[16]Abban a dologban, a mi végett szóltál nékünk az Úr nevében, nem hallgatunk reád; Abd. 1,4.[17]Hanem csak azt cselekeszszük, a mit mi a mi szánkkal fogadtunk, hogy füstölő áldozatot viszünk az ég királynéjának, és néki italáldozattal áldozunk, miképen cselekedtünk mi és a mi atyáink és a mi királyaink és a mi fejedelmeink Júda városaiban és Jeruzsálemnek utczáin, mert akkor beteltünk kenyérrel, és jó dolgunk volt, és semmi rosszat nem láttunk. Ezék. 20,32. vers 9. Hós. 2,4.[18]De a mióta nem áldozunk többé az ég királynéjának füstöléssel, és nem viszünk néki italáldozatot: mindenben szűkölködünk, és fegyver és éhség miatt emésztetünk. 1Móz. 19,25.[19]És hogyha mi az ég királynéjának füstölve áldozunk és néki italáldozatot viszünk: vajjon a mi férjeink híre nélkül csinálunk-é néki béleseket, hogy őt tiszteljük, és néki itali áldozatot vigyünk? rész 7,18.[20]Szóla azért Jeremiás az egész népnek, a férfiaknak és az asszonyoknak és az egész népnek, a kik e szót felelték néki, mondván: rész 50,45.[21]Avagy a jó illatról, a melyet Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin füstöltetek ti és a ti atyáitok, a ti királyaitok és a ti fejedelmeitek és a föld népe: nem arról emlékezett-é meg az Úr, és nem az jutott-é néki eszébe? Siral. 2,17.[22]És nem szenvedhette tovább az Úr a ti cselekedeteitek gonoszságát, az útálatosságok miatt, a melyeket cselekedtetek, és pusztasággá lett a ti földetek és csudává és átokká, annyira, hogy senki sem lakja mind e napig,[23]A miatt, hogy füstölve áldoztatok, és vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok az Úr szavára, és az ő törvénye és az ő parancsolatai és az ő tanúbizonyságai szerint nem jártatok, azért következett ti reátok ez a veszedelem mind e napig. Ésa. 17,1.2Kir. 16,9.[24]Monda továbbá Jeremiás az egész népnek és az összes asszonyoknak: Halljátok meg az Úr szavát mind, ti Júdabeliek, kik Égyiptom földén vagytok. Jer. 28,15-17. vers 6.7.Jer. 28,2-4.[25]Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene, mondván: Ti és a ti feleségeitek szóltatok a ti szájatokkal, és végbevittétek a ti kezeitekkel, mondván: Bizonyára teljesítjük a mi fogadásainkat, a melyeket fogadtunk az ég királynéjának, hogy füstölve áldozzunk, és néki italáldozatot vigyünk. Megerősítvén megerősítettétek a ti fogadásaitokat, és megcselekedvén megcselekedtétek a ti fogadásaitokat. vers 16.17.[26]Azért halljátok meg az Úr szavát mind, ti Júdabeliek, a kik Égyiptom földében lakoztok: Ímé, én az én nagy nevemre megesküdtem, azt mondja az Úr, hogy egyetlen Júdabeli férfiú szája sem fogja az én nevemet kiejteni, mondván: Él az Úr Isten, egész Égyiptom földén![27]Ímé, én vigyázok reájok az ő kárukra és nem javukra, és megemésztetik Júdának minden férfia, a kik Égyiptom földén vannak, fegyver miatt, éhség miatt, mígnem mind elfogynak. Ámós 1,4.[28]De a kik a fegyvertől megszabadulnak, visszatérnek Égyiptom földéről Júdának földére, szám szerint kevesen, és mind megtudják Júdának maradékai, a kik bementek Égyiptom földébe, hogy ott tartózkodjanak: melyik szó teljesedik be, az enyém-é vagy az övék? rész 42,15-18.[29]**És ez lesz néktek a jel, azt mondja az Úr, hogy én meglátogatlak titeket ezen a helyen, hogy megtudjátok, hogy bizonyára megállanak az én beszédeim a reátok következendő**

veszedelem felől.[30]Ezt mondja az Úr: Ímé, én odaadom Faraó Ofrát, Égyiptom királyát az ő ellenségeinek kezébe és az ő lelkét keresők kezébe, miképen odaadtam Sedékiást, a Júda királyát Nabukodonozornak, a babiloni királynak, az ő ellenségének és az ő lelkét keresőnek kezébe.

Jer 45
JEREMIÁS – BÁRUK – ÚR
[1]Az a szó, a melyet Jeremiás próféta **szóla Báruknak, Néria fiának, mikor ő könyvbe írá e szókat Jeremiás szájából,** Jójákimnak, Jósiás, Júdabeli király fiának negyedik esztendejében, mondván: 2Kir. 23,34.[2]Ezt mondja az Úr, Izráel Istene, te néked, Báruk:[3]Ezt mondottad: Jaj mostan nékem, mert az Úr az én bánatomra fájdalmat adott, elfáradtam az én fohászkodásomban, és nyugodalmat nem találtam.[4]Ezt mondd néki: Ezt mondja az Úr: **Ímé, a kiket én felépítettem, elrontom, és a kiket én beplántáltam, kiszaggatom, és pedig az egész földön. 2Kir. 24,17.18.**[5]**És te kivánsz-é magadnak nagyokat? Ne kivánj; mert ímé én veszedelmet bocsátok minden testre, ezt mondja az Úr, és a te lelkedet zsákmányul adom néked, minden helyen, a hová elmégy. rész 38,2.**

Jer 46
[1]Ez a szó, a melyet az Úr szólott Jeremiás prófétának a pogányok felől; Dán. 8,2.[2]Égyiptom felől, a Nékó Faraónak, Égyiptom királyának serege felől, a mely az Eufrátes folyó mellett, Kárkémisben vala, a melyet megvere Nabukodonozor, a babiloni király, Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának negyedik esztendejében: 2Krón. 35,20.[3]Készítsetek vértet és paizst, és induljatok a harczra.[4]Nyergeljétek a lovakat, és üljetek fel ti lovasok, és legyetek sisakokban. Tisztítsátok a kopjákat, öltsétek fel a pánczélokat. vers 10.rész 22,22-27.[5]Mit látok? Ők megriadva hátrálni kezdenek, vitézeik leveretnek és futásnak erednek, és vissza sem tekintenek! Mindenfelől félelem, azt mondja az Úr. Ésa. 30,10.11.[6]Nem futhat el a gyors, és az erős sem menekülhet el; észak felé, az Eufrátes folyó mellett legyőzetnek és elhullanak. Ámós 2,14.15.[7]Kicsoda ez, a ki növekedik, mint a folyóvíz, és olyan, mint a megháborodott vizű folyamok?[8]Égyiptom növekedik úgy, mint a folyóvíz és mint a megháborodott vizű folyamok, mert ezt mondja: Felmegyek, ellepem a földet, elvesztem a várost és a benne lakókat. 2Krón. 36,22.23.[9]**Jőjjetek fel lovak, és zörögjetek szekerek, jőjjenek ki a vitézek, a szerecsenek és a Libiabeliek, a kik paizst viselnek, és a Lidiabeliek, a kik kézívet viselnek! Ezék. 30,5-9.Náh. 3,9-11.**[10]Az a nap pedig az Úrnak, a Seregek Urának büntető napja, hogy bosszút álljon ellenségein. És a fegyver felemészt és jól lakik és megrészegül az ő vérökkel, mert áldozatja lesz az Úrnak, a Seregek Urának észak földén, az Eufrátes folyó mellett. Zak. 10,2.3.[11]Menj föl Gileádba, és végy balzsamot te szűz, Égyiptomnak leánya: hiába sokasítod az orvosságokat, nincs gyógyír számodra![12]Hallották a pogányok a te gyalázatodat, és a te kiáltásoddal betelt a föld, mert vitéz vitézbe ütközött, és mind a ketten együtt estek el. Ésa. 48,20.[13]**Az a szó, a melyet az Úr Jeremiás prófétához szólott, Nabukodonozornak, a babiloni királynak eljövetele felől az Égyiptom földének megverésére: Ésa. 19,1-4.20,1-4.**[14]Hirdessétek Égyiptomban és híreszteljétek Migdólban, híreszteljétek Nófban és Táfnesben, és ezt mondjátok: Állj elő, és készítsd fel magadat, mert fegyver emészti meg a te kerületeidet. rész 44,1.[15]Miért verettek le a te erőseid? Nem állhattak meg, mert az Úr rettentette el őket. Ésa. 47,6.[16]Megsokasította a tántorgót, egyik a másikra hullott, és ezt mondották: Kelj fel, és menjünk vissza a mi népünkhöz és a mi szülőföldünkre az erőszakoskodó fegyver elől.[17]Ezt kiáltják akkor: **A Faraó, Égyiptom királya, a háborúságnak királya, elhaladta a rendelt időt. Ésa. 13,19-22.**[18]Élek én, azt mondja a király, a kinek a neve Seregek Ura, hogy mint a Táborhegy áll a hegyek között, és mint a Kármel a tenger között, úgy jő el. rész 13,2.3. Jer. 28,15-17.[19]Készíts magadnak elköltözésre való edényeket, Égyiptom leányának lakosa, mert Nóf elpusztul és megég, lakatlanná lesz. Zsolt. 137,8.9.[20]**Szép üszőtinó Égyiptom, de**

pusztulás tör reá észak felől.[21]**Még zsoldosai is olyanok ő közöttök, mint a hízlalt borjúk, METAFORA** de ők is meghátrálnak, egyetemlegesen elfutnak, meg nem állanak, mert romlásuk napja jön reájok, az ő megfenyíttetésök ideje. 2Kir. 17,6. 2Kir. 25,1-10.[22]Az ő szava mint a csúszó kígyóé, mert nagy sereggel indulnak, és szekerczékkel jőnek ellene, mint a favágók. Ésa. 10,12.[23]Kivágják az ő erdejét, azt mondja az Úr, mert beláthatatlanok, mert többen lesznek mint a sáskák, és megszámlálhatatlanok. Jób 1,1.Jer. 15,1. **DINAMIKUS HARCI KÉPEK, AKÁR MILTONNÁL** [24]Megszégyenül Égyiptom leánya, északi nép kezébe jut. rész 33,8.Ésa. 4,3.[25]Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ímé, én megfenyítem Nó-Ammont és a Faraót és Égyiptomot és az ő isteneit és királyait, mind a Faraót, mind azokat, a kik bíznak benne. Ésa. 19,1-4.[26]Odaadom őket az ő lelkök keresőinek kezébe, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe, és az ő szolgáinak kezébe; de azután úgy lakoznak abban, mint azelőtt, azt mondja az Úr.[27]És te ne félj, oh én szolgám Jákób, és ne rettegj Izráel, mert ímé, én megszabadítlak téged messziről, és a te magodat is az ő fogságuk földéről, és visszatér Jákób és megnyugszik és békességben lesz, és nem lesz, a ki megijeszsze. rész 41,10.13.43,5.[28]Ne félj te, oh én szolgám Jákób, azt mondja az Úr, mert én veled vagyok, mert véget vetek minden nemzetnek, a kik közé kivetettelek téged, néked pedig nem vetek véget, hanem megverlek téged ítélettel, mert nem hagyhatlak teljesen büntetés nélkül.

Jer 47

[1]Az a szó, a melyet az Úr szóla Jeremiás prófétának a Filiszteusok felől, mielőtt megverte a Faraó Gázát. Ésa. 14,29.31.[2]Ezt mondja az Úr: Ímé, víz indul meg északról, és olyan lesz, mint a kiáradott folyó, és elárasztja a földet és annak mindenét, a várost és annak lakosait, és kiáltanak az emberek, és a föld minden lakosa ordít.[3]**Ménei patáinak csattogó hangjától, szekereinek zörgésétől,** kerekeinek zúgásától nem gondolnak az atyák a fiakra erejök ellankadása miatt. Ésa. 5,28.[4]És a nap miatt, mely eljött, hogy elpusztítsa egész Filiszteát, kivágja Tírust és Szidont és segítségének minden megmaradt töredékét, mert az Úr elrontja Filiszteát, a Káftor • szigetének maradékát. Ámós 9,7.[5]Kopaszság lepte meg Gázát, Askalon elnémult, maradéka az ő völgyüknek: meddig vagdalod magadat? Ésa. 15,2.Mik. 1,16.[6]Oh szablyája az Úrnak, meddig nem nyugszol meg? Rejtsd el magadat a te hüvelyedbe, nyugodjál meg és hallgass![7]Miképen nyughatik meg, holott az Úr parancsolt néki? Askalonra és a tenger partjára oda rendelte őt. Dán. 4,27.5,23.24.30. **HANGOS, DE A 47. FEJEZETET MIÉRT AZ ÚR MONDJA VÉGIG (VERITAS BIBLIA SZERINT)?**

Jer 48

ISZONYATOSAN HANGOS, DÖBBENETES APOKALIPTIKUS PRÓFÉCIA MOÁB PUSZTULÁSÁRÓL

[1]Moáb felől ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Jaj Nébónak, mert elpusztíttatott; megszégyenült, bevétetett Kirjátaim, Misgáb megszégyenült és elrémült. Ésa. 15,1-9.[2]Nincs már dicsősége Moábnak Hesbonban, gonoszt gondoltak ő ellene, mondván: Jertek el és veszessük el őt, ne legyen nemzetség! Madmen te is elnémulsz, fegyver jár nyomodban! Ésa. 49,24.26.[3]Nagy kiáltás hallatszik Horonáimból: pusztulás és nagy romlás![4]Elnyomorodott Moáb, kicsinyei sikoltva kiáltanak. vers 4.5.[5]Mert a Luhit hágóján siralmat siralom ér, mert Horonáim lejtőin az ellenség hallatja vészkiáltását. Ésa. 15,5.[6]Fussatok, mentsétek meg lelketeket, és legyetek mint a hangafa a pusztában! rész 17,5.6.vers 13.46.1Kir. 11,7.[7]Mivelhogy a te bizodalmad marháidban és kincseidben volt, te is bevétetel, és Kámós fogságra megy papjaival, fejedelmeivel együtt.[8]És rátör a pusztító minden városra, egy város sem menekedik meg, és elvész a völgy, és feldúlatik a síkság, a mint megmondta az Úr.[9]Adjatok szárnyat Moábnak, hogy repülvén elrepülhessen, mert az ő városai elpusztulnak, és senki sem lakik azokban. 1Móz. 19,25.[10]**Átkozott, a ki az Úrnak dolgát csalárdul cselekszi, és átkozott, a ki fegyverét kiméli a vértől! INERRANTIA?** [11]Nyugodtan élt Moáb gyermekségétől fogva,

és pihent az ő seprejében, és edényből-edénybe nem öntötték és fogságra sem ment, azért maradt meg az íze rajta, és nem változott el az ő szaga. Sof. 1,12.[12]De ímé eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és rablókat bocsátok reá, a kik megrabolják őt, és megüresítsék edényeit, palaczkjait pedig összetörjék.[13]És megszégyenül Moáb Kámós miatt, a mint megszégyenült Izráel háza Béthel miatt, a melyben bizodalma volt. 1Kir. 11,7. 1Kir. 12,29.2Kir. 16,6-16.[14]Mimódon mondjátok: Hősök vagyunk és vitéz férfiak a harczra? rész 49,20.[15]Elpusztul Moáb, városai fellobbannak, válogatott ifjai pedig mészárszékre jutnak, azt mondja a király, a kinek neve Seregek Ura! Dán. 5,30.31.[16]Közel van Moáb veszedelme, ihol jő és igen siet az ő veszedelme! 1Móz. 24,22.[17]Bánkódjatok miatta mindnyájan, a kik körülte vagytok, és mindnyájan, a kik ismeritek az ő nevét; mondjátok: Hogy eltört az erős vessző, a dicső pálcza! Ezék. 22,15.[18]Szállj le a dicsőségből és ülj szomjan Dibonnak megmaradt leánya, mert a Moáb pusztítója feljött ellened, elrontja a te erősségeidet. 2Sám. 7,10.[19]Állj meg az úton, és nézz ide-oda Aroér lakosa, kérdezd meg a futót és a menekülőt, és ezt mondd: Mi történt? 1Kir. 10,23-25.Siral. 1,1.[20]Megszégyenült Moáb, mert megtört. Ordítsatok és kiáltsatok! Hirdessétek Arnonban, hogy elpusztíttatott Moáb! Ésa. 16,7.[21]Mert rájött az ítélet a sík földre; Hólonra, Jására és Mefátra. rész 50,8.[22]És Dibonra, Nébóra és Beth-Diblátaimra.[23]És Kirjáthaimra, Beth-Gámulra és Beth-Meonra. Ésa. 21,9.Jel. 14,8. rész 46,11.[24]És Kirjátra, Boczrára és Moáb földének minden messze és közel való városaira. Ésa. 34,6.63,1.[25]Letöretett a Moáb szarva, és karja levágatott, azt mondja az Úr. 2Kir. 21,6.[26]**Részegítsétek le őt, mert hősködött az Úr ellen, és heverjen Moáb az ő okádásában, és legyen csúfság ő is. rész 50,28.33.**[27]Vajjon nem csúfod volt-é néked az Izráel? Avagy a lopók között találtatott, hogy mikor szólottál felőle, kevélyen hánytad magadat? Sof. 2,9.[28]Hagyjátok el a városokat, és lakjatok a kősziklákban, Moáb lakosai, és legyetek mint a galamb, a mely az odu száján belől rak fészket.[29]Hallottuk a Moáb kevélységét: igen kevély; az ő felfuvalkodását és kevélységét, kérkedését, és az ő szívének elbizakodottságát. Ésa. 16,6.Sof. 2,9.[30]Én ismerem, azt mondja az Úr, az ő szertelenkedését, és az ő fecsegése nem igaz, és nem igaz a cselekedete sem. rész 10,12.16.[31]Azért jajgatok Moábon, és az egész Moábért kiáltok, a Kir-Heres férfiaiért nyög az én lelkem. Ésa. 16,7.[32]Jobban siratlak téged, mint siratták Jáézert, a ki Sibmának szőlője! A te hajtásaid túlhatoltak a tengeren, a Jáézer tengeréig értek; a te nyári gyümölcseidre és a te szüretedre pusztító rontott. rész 10,14.[33]És eltünik az öröm és vígasság Kármelből és a Moáb földéről, és a kádakból kifogyasztom a bort, nem sajtolnak örömzajjal; az éneklő nem énekel.[34]Hesbon kiáltása miatt Elealéig és Jáhásig felhat az ő szavok; Soártól fogva Horonáimig és Eglath-Selisájjáig, mert a Nimrim vize is elapad. Ésa. 15,5.6.[35]És kifogyasztom Moábból, azt mondja az Úr, a ki a magaslaton áldozik és füstöt gerjeszt az ő isteneinek. vers 7.[36]Ezért zokog a szívem Moábért, mint a síp, és zokog szívem a Kir-Héres férfiaiért, mint a síp, mivelhogy a kincsek elvesztek, a miket gyűjtött. Ésa. 16,11.[37]Mert minden fő kopasz, és minden szakál elnyiratott, minden kézen metélések, és minden derékon gyászruha. Ésa. 15,2.3.[38]Moábnak minden házpadján és utczáján mindenütt siralom, mert összetörtem Moábot, mint az • edényt, mely semmirekellő, azt mondja az Úr. rész 22,28.Hós. 8,8.[39]**Jajgatnak, ezt mondván: Hogy összezúzatott! Hogy fordult háttal Moáb, megszégyenülve! És csúffá lett Moáb, és rettentésére mindazoknak, a kik körülte vannak. vers 11.Zak. 1,11.**[40]Mert ezt mondja az Úr: Ímé, mint a saskeselyű repül reá, és kiterjeszti Moábra szárnyait. Siral. 1,21.[41]Bevétettek a városok, és az erősségek elfoglaltattak, és **a Moáb vitézeinek szíve olyan volt e napon, mint a vajudó asszonynak szíve**. Ésa. 13,19.20.[42]És Moáb elpusztul, úgy hogy nem lesz nép többé, mert az Úr ellen felemelkedett. Ésa. 47,3.Jer. 13,26.27.[43]Félelem, verem és tőr jő te ellened, Moáb lakosa, azt mondja az Úr. Ésa. 24,17.18.[44]A ki elfut a félelem elől, a verembe esik, és a ki kijő a veremből, a tőrben fogatik meg, mert rábocsátom Moábra az ő megfenyítésének esztendejét, azt mondja az Úr. Ésa. 13,20-22.[45]A Hesbon árnyékában állanak meg a hatalom elől futók; de tűz jő ki Hesbonból és láng Szihonnak közepéből, és elemészti Moábnak üstökét és a háborgó fiaknak koponyáját. 4Móz. 21,28.[46]**Jaj néked Moáb!** Elveszett

Kámósnak népe, mert fiaid fogságra vitettek, és leányaid is fogságra. vers 7.[47]De visszahozom Moábot a fogságból sok idő mulva, azt mondja az Úr. Eddig van Moáb ítélete. Ésa. 4,3.4.

Jer 49

ÚJABB WOE PROPHECY – CSAK A LEGVÉGÉN AZ ÍGÉRET

[1]Az **Ammon fiai felől** ezt mondja az Úr: Nincsenek-é Izráelnek fiai? Nincsen-é örököse néki? Miért birtokolja Milkom Gádot, és az ő népe miért lakik annak városaiban? 4Móz. 19,38.Ámós 1,13.[2]Azért ímé eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és harczi riadót hallatok Rabbában az Ammon fiaival, és romhalommá lesz, és leányai tűzzel égettetnek meg, és Izráel birtokolja azokat, a kik most őt birtokolják, azt mondja az Úr. 2Sám. 12,26-29.Ámós 1,13-15.[3]**Ordíts Hesbon,** mert elpusztíttatott Hái! Kiáltsatok Rabbáh leányai, öltözzetek gyászba, sírjatok és futkossatok a szorosokon, mert Milkom a fogságba megy, papjai és fejedelmei is vele együtt. rész 48,7.[4]Mit dicsekedel völgyeddel, völgyed bőségével, engedetlen leány, a ki az ő kincseiben bízik és ezt mondja: Kicsoda támad ellenem? rész 50,21-30.[5]Ímé én félelmet bocsátok reád, azt mondja az Úr, a Seregek Ura, minden szomszédod felől, és szétrebbentek egymástól, és nem lesz, a ki összegyűjtse az elszéledteket. 2Kir. 21,9.[6]**De azután visszahozom majd a fogságból az Ammon fiait, azt mondja az Úr. Siral. 4,6.**[7]Ezt mondja a Seregek Ura Edom felől. Nincs bölcsesség többé Témánban? **elveszett-é a tanács az értelmesektől? hiába valóvá lett-é az ő bölcsességök? Abd. 1,8.Ezék. 32,29.**[8]Fussatok, forduljatok, rejtőzzetek el mélyen Dédán lakosai, mert **Ézsau veszedelmét hozom ő reá** az ő megfenyíttetésének idején. Malak. 1,3.[9]Ha szőlőszedők törnek reád, nem hagynak gerezdeket, ha éjjeli tolvajok: pusztítanak, a míg nékik tetszik. Abd. 1,5.[10]Bizony én mezítelenné teszem Ézsaut, titkait kijelentem, és el nem rejtőzhetik, magva elpusztul, és atyjafiai és szomszédai sem lesznek. Ésa. 8,7.8.[11]Hagyd el a te árváidat, én eltartom özvegyeidet is; bennem vessék reménységüket. Ésa. 14,23.[12]Mert azt mondja az Úr: Ímé, a kiknek nem kell vala meginniok a pohárt, ugyancsak megiszszák; te pedig teljesen büntetlenül maradnál-é? Nem maradsz büntetlenül, mert bizonyára megiszod. Ezsdr. 1,7-11.Dán. 1,2.[13]Mert én magamra esküdtem meg, azt mondja az Úr, hogy útálattá és gyalázattá, pusztasággá és átokká lesz Boczra, és minden városa örökkévaló pusztasággá lesz. Zsid. 6,13. Ésa. 63,1.4.[14]Hírt hallottam az Úrtól, és követ küldetett a nemzetekhez, a ki ezt mondja: Gyűljetek össze, induljatok ellene, és keljetek fel a harczra, Abd. 1,1.[15]Mert ímé, kicsinynyé teszlek téged a nemzetek között, és az emberek között útálatossá. rész 46,1.2.[16]A te könnyelműséged csalt meg téged és **a te szíved kevélysége**, a ki a sziklák hasadékaiban lakol, és elfoglaltad a halmok tetejét. Ha olyan magas helyen rakod is fészkedet, mint a saskeselyű, onnét is lerántalak téged, azt mondja az Úr. Abd. 1,4.[17]És pusztasággá lesz Edom, a ki csak átmegy rajta elálmélkodik, és sziszeget egész veresége felett. rész 50,13.[18]A mint Sodomának és Gomorának és az ő szomszédainak elsüllyedésekor volt, azt mondja az Úr, ott sem lakik több ember, és benne emberek fia nem tartózkodik. 1Móz. 19,25.[19]Ímé, mint oroszlán jön fel a Jordán erdőségéből az örökzöld legelőre, de hamarsággal kiűzöm őt onnan, és a kiválasztottat teszem azon fejedelemmé, mert kicsoda hozzám hasonló, és ki szab nékem törvényt, és kicsoda az a pásztor, a ki megállhat ellenem? Jób 4,10.[20]Halljátok meg azért az Úr tervét, a melyet tervezett Edom felől, és az ő gondolatait, a melyeket gondolt Témán polgárai felől. **Bizony elhurczolják őket, a juhnyáj kicsinyeit, bizony szörnyűködik rajtok a saját legelőjök. rész 50,45.[21]Az ő romlásuk zajától megrendült a föld, az ő kiáltásuk szava elhallatszik a veres tengerig. Ámós 9,2.[22]Ímé, feljő mint saskeselyű, és repül és szárnyait szétterjeszti Boczrán: és Edom vitézeinek szíve olyan lesz az napon, mint a vajudó asszony szíve.**[23]Damaskus felől: Megszégyenült Emát és Arphád, mert gonosz hírt hallottak, és remegnek, mint a háborgó tenger, a mely nem nyughatik. Ésa. 17,1.2Kir. 16,9.[24]Megrendült Damaskus, futáshoz készül és reszketés fogja el, szorongás és fájdalmak szállják meg őt, mint a szülő asszonyt. 5Móz. 32,35.[25]Miért is nem marad ki a dicsőséges város, az én örömömnek városa?[26]De elhullanak az ő ifjai is az ő utczájokon, és minden harczoló ember levágatik azon a napon, azt mondja a

Seregek Ura.[27]És tüzet gyújtok Damaskus kőfalán, és megemészti a Ben-Hadád palotáit. Ámós 1,4.[28]Kédárnak és Házornak országai felől, a melyeket megvert Nabukodonozor, a babiloni király, ezt mondja az Úr: Keljetek fel, menjetek fel Kédárra, és pusztítsátok keletnek fiait.[29]Sátoraikat és nyájokat elveszik, és kárpitjaikat és minden edényöket és tevéiket elviszik, és ezt kiáltják feléjök: Rettegés köröskörül![30]Fussatok el, igen siessetek, rejtőzzetek el mélyen, Házornak lakói, azt mondja az Úr, mert tervet tervezett ellenetek Nabukodonozor, a babiloni király, és ellenetek gondolatot gondolt. vers 5.[31]Keljetek fel, menjetek a békességes nemzet közé, azok közé, a kik bátorságban lakoznak, azt mondja az Úr, sem kapujok, sem zárjok nincsen, egyedül laknak! Ezék. 38,11.[32]Tevéik prédává lesznek, és az ő sok barmaik zsákmánynyá, és elszórom őket, e nyirott üstökűeket minden szél felé, és minden oldal felől veszedelmet hozok reájok, azt mondja az Úr.[33]És Házor sakálok lakhelyévé lesz, örökkévaló pusztasággá, senki nem lakik ott, és embernek fia nem is tartózkodik azon. 2Kir. 24,18.[34]Az Úr szava, a melyet szóla Jeremiás prófétának Elám felől, Sedékiásnak, a Júda királyának országlása kezdetén, mondván: 2Kir. 24,17.18.[35]Ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én eltöröm az Elám kézívét, erejének zsengéjét.[36]És négy szelet hozok Elám ellen, az égnek négy határáról, és elszórom őket mindenik szél felé, és nem lesz nemzet, a kihez nem futnak az Elám szökevényei. Dán. 8,2.[37]És megrettentem Elámot az ő ellenségei előtt és az ő lelköknek keresői előtt, és veszedelmet hozok reájok, az én felgerjedt haragomat, azt mondja az Úr, és utánok bocsátom a fegyvert mindaddig, míg meg nem emésztem őket. Jer. 32,5. 2Kir. 24,17.18.[38]És az én székemet Elámba helyezem, és kivesztem onnét a királyt és a fejedelmeket, azt mondja az Úr: Jer. 37,5.10.39,1-8.[39]**De végezetre visszahozom Elámot a fogságból, azt mondja az Úr. 2Krón. 36,13-17.**

Jer 50

[1]Az a szó, a melyet szóla az Úr Babilon felől és a Káldeusok földje felől, Jeremiás próféta által.[2]Hirdessétek a nemzetek között és hallassátok, emeljétek fel a zászlót: hallassátok és el ne titkoljátok; ezt mondjátok: Bevétetett Babilon, megszégyenült Bél, letöretett Merodák, megszégyenültek az ő faragott képei, letörettek az ő bálványai. Ésa. 39,1.46,1.[3]Mert északról nép jön fel ellene, pusztává teszi ez az ő földét, és nem lesz, a ki lakozzék benne; embertől fogva a baromig elfutnak, elmennek.[4]**Azokban a napokban,** és abban az időben, azt mondja az Úr, eljőnek az Izráel fiai, ők és a Júda fiai együtt, sírva jönnek és mennek és keresik az Urat, az ő Istenöket. 2Krón. 36,22.23.[5]A Sion felől kérdezősködnek, arrafelé fordítják orczájokat. Eljőnek és oda adják magokat az Úrnak örök szövetségre, a mely feledhetetlen.[6]Elveszett juhnyáj volt az én népem, pásztorai félrevezették őket, a hegyekben bujdostatták őket, hegyről halomra jártak, elfelejtkeztek az ő tanyájukról. Zak. 10,2.3.[7]A ki csak reájok talált, emésztette őket, és az ő elnyomóik ezt mondták: Nem vétkeztünk, mert vétettek az Úr ellen, pedig igazság otthona, atyáiknak reménysége volt az Úr.[8]**Fussatok ki Babilonból és jőjjetek ki Káldea földéből,** és olyanok legyetek, mint a kecskebakok a nyáj előtt; Ésa. 48,20.[9]Mert ímé, én nagy nemzetek gyülekezetét támasztom és hozom fel Babilonra északnak földéről, és sorakoznak ellene, legott bevétetik. Nyilai olyanok, mint a legyőzhetetlen vitézé, a ki nem tér vissza sikertelenül. Dán. 5,30.31.[10]És Káldea prédává lesz, a kik prédára vetik őt, mind betelnek vele, azt mondja az Úr. 1Kir. 7,15-26.[11]Csak örüljetek, csak tomboljatok örökségem elpusztítói: **csak ugrándozzatok, mint a nyomtató tinó, és nyerítsetek, mint a ménlovak. BOCH** Ésa. 47,6.[12]Megszégyenül a ti anyátok, a ti szülőtök igen csúffá lesz: Ímé, a nemzetek seprejévé, pusztává, szárazfölddé, sivataggá lesz. Zsolt. 106,28. Ésa. 57,7.3Móz. 18,19.20.[13]Az Úr haragja miatt nem lakoznak rajta, hanem egészen pusztasággá lesz, a ki csak átmegy Babilonon, álmélkodik és sziszeget egész veresége felett. Ésa. 13,19-22.[14]Sorakozzatok köröskörül Babilon ellen, mind ti ijjászok, lőjjetek reá, ne kiméljétek a nyilat; mert az Úr ellen vétkezett! 2Kir. 25,17.[15]Kiáltsatok reá köröskörül, kezét adta, lehullottak az ő szegletkövei, leromlottak az ő kőfalai: bizony az Úr büntetése ez; büntessétek meg őt, és a mint cselekedett, úgy cselekedjetek

vele. Zsolt. 137,8.9.[16]Vágjátok ki Babilonból a magvetőt és a ki sarlót fog aratás idején; a gyilkos fegyver elől kiki az ő népéhez szalad, kiki az ő földe felé fut. 1Kir. 7,20.[17]Elszéledt juhnyáj az Izráel, oroszlánok kergették szét; először benyelte őt Assiria királya, végre pedig ez a Nabukodonozor, a babiloni király megtörte az ő csontjait. 2Kir. 17,6. 2Kir. 25,1-10.[18]Azért ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ímé, én megfenyítem a babiloni királyt és az ő földét, miként megfenyítém az assiriai királyt. Ésa. 10,12.[19]És visszaviszem az Izráelt az ő lakhelyére, és Básánban legel és a Kármelen, és az Efraim hegyén és Gileádban megelégszik az ő lelke.[20]**Azokban a napokban és abban az időben, azt mondja az Úr, kerestetik az Izráel bűne, de nem lesz; a Júda vétkei, de nem találtatnak: mert kegyelmes leszek azokhoz, a kiket meghagyok.** rész 33,8.Ésa. 4,3.[21]A kétszer pártütők földére menj fel, és a meglátogattatás lakóit irtsd ki, öljed és irtsad őket, azt mondja az Úr, és mind a szerint cselekedjél, a mint parancsoltam néked.[22]Harczi zaj a földön és nagy romlás. Jób 31,19.20.[23]Hogy elmúlott és összetört az egész föld pőrölye! milyen útálatossá lett Babilon a nemzetek között. rész 51,20.[24]**Tőrbe ejtettelek téged, és meg is fogattál Babilon, de nem tudtad, utól érettél és megragadtattál, mert pörlekedtél az Úrral.** 2Kir. 24,15.[25]Felnyitotta az Úr az ő tárházát, és előhozta az ő haragjának szereit: mert e cselekedet az Úré, a Seregek Uráé Káldea földén. 5Móz. 24,16.[26]Törjetek reá a szélekről, nyissátok fel az ő magtárait, tapodjátok őt, mint a kévét, és irtsátok ki, hogy ne legyen maradéka.[27]Döfjétek le minden tulkát, le velök a vágóhídra! Oh jaj nékik; mert eljött az ő napjok, az ő megfenyíttetésök ideje! Jer. 31,18.[28]A futók és a Babilon földéből menekülők zaja megjelentik majd a Sionon az Úrnak a mi Istenünknek bosszúállását, az ő templomáért való bosszúállását. 2Kir. 25,1.9.13-17.[29]Gyűjtsetek össze Babilon ellen igen sokat, mindenkit a ki kézívet feszít, köröskörül járjatok ellene tábort, hogy senki el ne szaladhasson: fizessetek meg néki az ő cselekedete szerint, a mint ő cselekedett, úgy cselekedjetek vele; mert az Úr ellen kevélykedett, az Izráelnek Szentje ellen! Zak. 1,15.[30]Azért elhullanak az ő ifjai az ő utczáiban, és minden vitéze elvész azon a napon, azt mondja az Úr.[31]Ímé, én ellened vagyok, te kevély, azt mondja az Úr, a Seregek Ura, mert eljött a te napod, a te megfenyítésed napja. Dán. 4,27.5,23.24.30.[32]És megbotlik a kevély és elesik, és senki nem lesz, a ki felköltse őt, és tüzet gyújtok az ő városaiban, hogy megemészsze azokat, a kik körülte vannak. vers 10.[33]Ezt mondja a Seregek Ura: Megnyomoríttattak az Izráel fiai és Júda fiai együtt és mindnyájan, a kik fogságra vitték őket, beléjök ragadnak, nem akarják őket elbocsátani. Ésa. 49,24.26.[34]De az ő megváltójok erős, Seregek Ura az ő neve, bizonynyal felveszi az ő peröket, hogy megnyugtassa e földet, és Babilon lakóit megrettentse.[35]Fegyver lesz a Káldeusokon, azt mondja az Úr, és Babilon lakóin és az ő fejedelmein és az ő bölcsein. rész 10,8.[36]Fegyver lesz az ő varázslóin, és megbolondulnak; fegyver lesz az ő vitézein, és elijednek. 1Kir. 6,27.[37]Fegyver lesz az ő lovain és szekerein és az egész egyveleg népen, a mely ő benne van, és hasonlók lesznek az asszonyokhoz. Fegyver lesz az ő kincsein, és elprédáltatnak. rész 10,14.Jel. 4,7.[38]Szárazság lesz az ő vizein, és kiszáradnak, mert bálványok földe az, és faragott képekkel dicsekednek.Ésa. 6,2.[39]**Azért sakálok lakoznak ott baglyokkal, és struczmadárnak fiai lakoznak benne,** és soha többé nem lakják azt, és nem lesznek lakosai nemzedékről nemzedékre.[40]**A mint felforgatta Isten Sodomát és Gomorát és az ő szomszéd városait, azt mondja az Úr, ép úgy nem lakik ott egy ember sem, és embernek fia sem lakja azt.** 1Móz. 19,25.[41]Ímé, nép jött északról, és nagy nemzet és sok király támad fel a föld határaiból.[42]Ívet és paizst ragadnak, kegyetlenek azok, és semmi irgalmasság nem lesz bennök, szavok mint a tenger zúgása, és lovakon jőnek, mind viadalra készek te ellened, te Babilon leánya! vers 10.rész 10,9.[43]**Hallja a babiloni király az ő híröket, és kezei elesnek, szorongás fogja el őt, fájdalom, mint a gyermekszűlőt.** rész 10,9.[44]**Ímé, mint a Jordán erdőségéből való oroszlán, úgy jön fel az örökzöld ligetre, de hamar kiűzöm őt arról,** és a ki arra választatott, azt teszem azon fejedelemmé, mert kicsoda hasonlatos hozzám? és ki szab nékem törvényt, és ki az a pásztor, a ki ellenem álljon? rész 49,19.[45]Azért halljátok meg az Úr tervét, a melyet Babilon ellen

tervezett, és az ő gondolatait, a melyeket Káldea ellen gondolt. **Bizony elhajtják őket, a nyáj kicsinyeit, és álmélkodik felettök a legelő.** rész 49,20.[46]**Babilon bevételének zajától megindul a föld, és kiáltása hallatszik a nemzetek között!** Dán. 5,30.31.

Jer 51

[1]Ezt mondja az Úr: Ímé, én pusztító szelet támasztok Babilon ellen és azok ellen, a kik az én ellenségem szívében lakoznak. vers 12.[2]És szórókat küldök Babilon ellen, és felszórják őt, és földét kiüresítik, mert mindenfelől ellene lesznek a veszedelem napján. Ezék. 22,15.[3]A kézívesre kézíves vonja fel íjját, és arra, a ki pánczéljába öltözik. Ne kedvezzetek ifjainak, öldössétek le egész seregét: 2Móz. 24,10.Jób 37,17.Jel. 4,6.[4]És essenek el megöletve a Káldeusok földén, és átverve az ő utczáin. vers 9.11.[5]Mert nem hagyatott el Izráel és Júda az ő Istenétől, a Seregek Urától, noha az ő földök rakva vétekkel az Izráelnek Szentje ellen. Zsolt. 29,3-9.rész 3,13.[6]Fussatok ki Babilonból, és kiki mentse meg az ő lelkét, ne veszszetek el az ő gonoszságáért, mert az Úr bosszúállásának ideje ez, megfizet néki érdem szerint. rész 50,8.[7]Arany pohár volt Babilon az Úr kezében, a mely megrészegíté ez egész földet; nemzetek ittak az ő borából, azért bolondultak meg a nemzetek. 2Móz. 24,10.Ésa. 6,1.Dán. 7,9.13.14.1Móz. 1,26.[8]Hamar elesett Babilon és összeomlott, jajgassatok felette, kössétek be balzsammal az ő sebét, hátha meggyógyul! Ésa. 21,9.Jel. 14,8.† rész 46,11.[9]Gyógyítottuk Babilont, de nem gyógyult meg. Hagyjátok el őt, és menjünk kiki a maga földére, mert az égig hatott az ő ítélete, és felemelkedett a felhőkig. 1Móz. 9,12-17.Jel. 4,3.4Móz. 12,8.[10]Kihozta az Úr a mi igazságainkat, jertek és beszéljük meg Sionban az Úrnak, a mi Istenünknek dolgát.[11]Élesítsétek a nyilakat, töltsétek meg a tegzeket; felindította az Úr a Médiabeli királyok lelkét, mert Babilon ellen van az ő gondolatja, hogy elveszesse azt, mert az Úr bosszúállása ez, az ő templomáért való bosszúállása. rész 50,28.33.[12]Babilonnak kőfalain tűzzétek ki a zászlót, erősítsétek meg az őrséget, szerezzetek vigyázókat, rendeljétek el a leseket: mert az Úr meggondolta és meg is cselekszi azokat, a miket szólott Babilon lakói ellen. Jer. 3,25.[13]Oh te, a ki lakozol a nagy vizek mellett, a kinek kincsed temérdek, eljött a te véged és a te rablásod határa! Ésa. 30,9.11.[14]Megesküdt a Seregek Ura az ő lelkére, mondván: Bizony betöltelek téged emberekkel, mint sáskákkal, és diadalmas éneket énekelnek felőled. Ámós 6,8.[15]Az, a ki teremtette a földet az ő erejével, a ki megalapította a világot az ő bölcsességével, és kiterjesztette az egeket az ő értelmével. rész 10,12.16.[16]Egy szavával vizek zúgását szerez az égben, és felhőket visz fel a föld határairól, villámokat készít az esőhöz, és kihozza a szelet az ő tárházaiból. 2Móz. 13,18.[17]**Minden ember bolonddá lett tudomány nélkül,** minden ötvös megszégyenül a maga bálványa miatt, mert hazugság az ő öntése és nincs benne lélek. rész 10,14.[18]Hiábavalóságok ezek, nevetségre való művek, az ő megfenyíttetésök idején elvesznek. 2Móz. 16,29.30.20,8-11.[19]Nem ilyen a Jákób osztályrésze mert mindennek teremtője és az ő örökségének pálczája, Seregek Ura az ő neve! Zsolt. 115,4-7.[20]Pőrölyöm vagy te nékem, hadi fegyverem, és **nemzeteket zúztam össze veled, és országokat vesztettem el veled.** rész 50,23.[21]**És általad zúztam össze a lovakat és lovagjaikat, és általad zúztam össze a szekeret és a benne ülőt.** 4Móz. 14,15.20-24.[22]**És összezúztam általad férfit és asszonyt, és összezúztam általad a vénet és a gyermeket, és összezúztam általad az ifjat és a szűzet,** Ámós 5,25.26.[23]**És összezúztam általad a pásztort és nyáját, és összezúztam általad a szántóvetőt és az ő igamarháját, és összezúztam általad a hadnagyokat és a főembereket.** Jer. 1,17.[24]És megfizetek Babilonnak és Káldea minden lakosának mindazokért az ő gonoszságaikért, a melyeket Sionban cselekedtek a ti szemeitek láttára, azt mondja az Úr. vers 11.Zak. 1,11.[25]Ímé, én ellened fordulok, te romlásnak hegye, azt mondja az Úr, a ki az egész földet megrontottad, és kinyújtom reád kezemet, és levetlek téged a kőszikláról, és kiégett hegygyé teszlek téged. Siral. 1,21.[26]És belőled nem visznek követ a szegletre és a fundamentomra, mert örökkévaló pusztaság leszel, azt mondja az Úr. Ésa. 13,19.20.[27]Tűzzétek ki a zászlót az országban, fújjátok meg a trombitát a nemzetek között, avassátok fel ellene a

nemzeteket, gyűjtsétek össze ellene az Ararátnak, Menninek és Askenáznak országait, válaszszatok ő ellene hadvezért, hozzátok ki a lovakat mint rettenetes sáskasereget.[28]Avassátok fel ellene a nemzeteket, Médiának királyait, az ő hadnagyait és minden főemberét, és az ő birodalmának egész földét. vers 9.14.2Móz. 32,12-14.[29]**És megrendül a föld és rázkódik, mert az Úrnak gondolatai beteljesednek Babilon ellen, hogy Babilon földét pusztasággá, lakatlanná tegye. Ésa. 13,20-22.[30]Babilon vitézei felhagytak a viadallal, erősségeikben ülnek, elfogyott a vitézségök, asszonyokká lettek, felgyújtották lakhelyeit, zárait letörték.**[31]Futár futár elé fut, és hírmondó a hírmondó elé, hogy megjelentse a babiloni királynak, hogy bevétetett az ő városa mindenfelülről. 4Móz. 15,32.35.36.Csel. 15,10.[32]És a révhelyek elfoglaltattak, és az álló tavak tűzzel kiszáríttattak, és a vitézek elrettentek. rész 1,24.[33]Mert ezt mondja a seregek Ura, az Izráel Istene: Babilon leánya olyan, mint a szérű, itt van az ő tapostatásának ideje, egy kis híja még, és eljő az ő aratásának ideje.[34]Benyelt engem, megemésztett engem Nabukodonozor, a babiloni király, üres edénynyé tett engem, benyelt engem mint a sárkány, betöltötte a hasát az én csemegéimmel, és kivetett engemet. Jób 2,13.[35]Az én rajtam esett erőszak és az én testem Babilonra térjen, azt mondja a Sionnak lakója, és az én vérem Káldeának lakosaira, azt mondja Jeruzsálem! Zsolt. 137,8.[36]Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én megítélem a te ügyedet, és bosszút állok éretted, és kiszáraztom az ő tengerét, és kiapasztom az ő forrását. rész 50,21-30.[37]És Babilon kőrakássá lesz, sárkányok lakhelyévé, csudává, csúfsággá és lakatlanná lesz. Zsid. 13,17.[38]Együtt ordítanak, mint az oroszlánok, harsognak, mint az oroszlánkölykök. Csel. 20,26.[39]Az ő kedvöknek idején készítek nékik lakomát, és megrészegítem őket, hogy vígadjanak, és örökkévaló álmot aludjanak, és fel ne serkenjenek, azt mondja az Úr. rész 18,24.33,12.13.[40]Előhozom őket, mint a bárányokat a megmetszésre, mint a kosokat a bakokkal egyetemben.[41]Mint bevétetett Sésák, és elfoglaltatott az egész földnek dicséreti! Milyen útálattá lett Babilon a nemzetek között! rész 25,26.[42]Feljött Babilonra a tenger, habjainak özönével elboríttatott. Ésa. 8,7.8.[43]Városai pusztává, sivataggá és kopár földdé lesznek, a melyen senki sem lakik, sem embernek fia át nem megy rajta. Ésa. 14,23.[44]Megfenyítem Bélt is Babilonban, és kivonom szájából, a mit benyelt, és többé nem futnak hozzá a nemzetek, Babilonnak kőfala is ledől. Ezsdr. 1,7-11.Dán. 1,2.[45]Jőjjetek ki belőle, oh én népem, és kiki szabadítsa meg lelkét az Úr haragjának tüzétől. Ésa. 48,4.[46]És el ne olvadjon a ti szívetek és ne féljetek a hírtől, a mely hallatszik e földön, mikor egyik esztendőben hír jő, és a másik esztendőben is a hír, hogy erőszakosság van a földön, uralkodó tör uralkodóra! Hós. 4,4.[47]Azért ímé, eljőnek a napok, és meglátogatom Babilon faragott képeit, és egész földe megszégyenül, és minden ő megöltjei elhullanak ő közötte. rész 46,1.2.[48]És örvendeznek Babilon felett az ég és a föld és minden benne valók, mert észak felől eljőnek reá a pusztítók, azt mondja az Úr. 2Kir. 25,1.[49]Babilon is elesik, Izráel megölöttjei, a mint Babilonban is elhullottak az egész föld megölöttjei. Zsolt. 137,8.[50]Menjetek el, a kik megszabadultatok a fegyvertől, meg ne álljatok; emlékezzetek meg a távolból az Úrról, és jusson eszetekbe Jeruzsálem.[51]Megszégyenültünk, mert hallottuk a gyalázkodást, orczáinkat szégyen borította, mert idegenek jöttek az Úr házának szentségébe. 4Móz. 14,34.[52]Azért ímé, eljőnek a napok, azt mondja az Úr, és meglátogatom az ő faragott képeit, és egész földén sebesültek nyögnek.[53]Ha az égbe hág is fel Babilon, és ha megerősíti is az ő erős magaslatát, pusztítók törnek reá tőlem, azt mondja az Úr. Ámós 9,2.[54]Kiáltás hallatszik Babilonból, és a Káldeusok földéből nagy romlás.[55]Mert elpusztítja az Úr Babilont, és kiveszíti belőle a nagy zajt, és zúgnak az ő habjai, mint a nagy vizek, hallatszik az ő szavok harsogása. vers 5.[56]Mert pusztító tör reá, Babilonra, és elfogatnak vitézei, eltörik az ő kézívök, mert a megfizetésnek Istene, az Úr, bizonnyal megfizet. 5Móz. 32,35.[57]És megrészegítem az ő fejedelmeit, bölcseit, hadnagyait, tiszttartóit és vitézeit, és örök álmot alusznak, és nem serkennek fel, azt mondja a király, a kinek neve Seregek Ura![58]Ezt mondja a Seregek Ura: Babilon széles kőfala földig lerontatik, és az ő büszke kapuit tűz égeti meg, és a népek hiába munkálkodnak, és a nemzetek a tűznek, és kifáradnak.[59]Ez a szó, a melylyel Jeremiás próféta utasította Seráját, Néria fiát, a ki a Mahásiás fia volt, mikor ő

Babilonba méne Sedékiással, a Júda királyával, királyságának negyedik esztendejében; Serája pedig szállásmester vala. Hós. 9,3.[60]**És megírá Jeremiás egy könyvben mindazt a veszedelmet, a mely Babilont fogja érni,** mindezeket a beszédeket, a melyek megirattak Babilon felől. 3Móz. 11,4.[61]És monda Jeremiás Serájának: Mikor Babilonba jutsz, és látod és elolvasod mind e szókat,[62]Ezt mondjad: Uram, te szólottál e hely ellen, hogy elveszítsed ezt annyira, hogy lakó ne legyen benne embertől baromig, hanem örökkévaló pusztaság legyen. 3Móz. 26,26.[63]**És mikor e könyv olvasását elvégzed, köss reá követ, és hajítsd be az Eufrátes közepébe. Siral. 4,4.5. 3Móz. 26,29.[64]És ezt mondd: Így merül el Babilon, és meg nem menekedik a veszedelemtől, a melyet én hozok reá, akármint fáradjanak.** Eddig vannak a Jeremiás beszédei.

Jer 52

[1]Huszonegy esztendős volt Sedékiás, mikor uralkodni kezde, és tizenegy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Hammutál vala, a Libnából való Jeremiás leánya. 2Kir. 24,18.[2]És gonoszt cselekedék az Úr szemei előtt, mint Jojákim cselekedett vala. 2Kir. 23,36.37.[3]Mert az Úr haragjáért vala ez Jeruzsálemen és Júdán, míglen elveté őket színe elől. Sedékiás ugyanis engedetlen lőn a babiloni királynak. 2Kir. 7,19-21.[4]És az ő uralkodásának kilenczedik esztendejében, a tizedik hónapban, a hónapnak tizedikén eljöve Nabukodonozor, a babiloni király, ő maga és egész serege Jeruzsálemre, és tábort járának ellene, és mindenfelől sánczot vetének fel ellene. 2Kir. 24,1-10.[5]És megszállva lőn a város Sedékiásnak tizenegyedik esztendejéig. Ésa. 1,4.10,5.7.[6]A negyedik hónapban, a hónapnak kilenczedikén nagy éhség támada a városban, annyira, hogy a föld népének kenyere sem vala. Siral. 4,6.[7]És bevételték a város, és a harczosok mind elfutának, és éjszaka kimenének a városból a kapu felé, a két kőfal között, a melyek a király kertjénél valának (a Káldeusok pedig a város mellett valának köröskörül) és menének az úton, a mely sík földre viszen.[8]A Káldeusok serege pedig űzé a királyt, és utólérék Sedékiást a jerikói síkon, mert egész serege elfuta mellőle. rész 22,17. rész 4,4.6,9-13.[9]Megfogák azért a királyt, és vivék őt a babiloni királyhoz Riblába, a Hamát földére, a ki törvényt monda reá. 5Móz. 28,53.Siral. 4,10.[10]És leöleté a babiloni király a Sedékiás fiait szemei láttára, és Júda minden fejedelmét is leöleté Riblában. rész 7,4.18.[11]Sedékiás királynak pedig szemeit tolatá ki, és lánczra vereté és viteté őt a babiloni király Babilonba, és tömlöczbe veté őt halála napjáig. 2Kir. 25,7.[12]Az ötödik hónapban pedig, a hónapnak tizedikén (ez az esztendő pedig a tizenkilenczedik esztendeje vala Nabukodonozornak, a babiloni királynak) Nabuzáradán, a vitézek feje, a ki áll vala a babiloni király előtt, eljöve Jeruzsálembe. Siral. 2,17.4,11.[13]És felégeté az Úr házát és a király házát, és Jeruzsálemnek minden házait és minden nagy házat felégete tűzzel. 1Kir. 9,2.6-8.[14]És Jeruzsálem egész kőfalát köröskörül lerontá a Káldeusok mindenféle serege, a kik a vitézek fejével valának. 5Móz. 28,37.[15]A községnek szegényeiből pedig és a többi nép közül, a kik a városban megmaradtak vala, és a szökevények közül, a kik elszöktek vala a babiloni királyhoz, és a sokaságnak maradékából foglyokat vive Nabuzáradán, a vitézek feje.[16]De a föld szegényei közül ott hagyá Nabuzáradán, a vitézek feje, a szőlőműveseket és szántóvetőket. 5Móz. 26,22.[17]A rézoszlopokat pedig, a melyek az Úr házában valának és a talpakat és a réztengert, a mely az Úr házában vala, összetörék a Káldeusok, és azoknak minden rezét elvivék Babilonba. 1Kir. 7,15-26.[18]A fazekakat is és a lapátokat, a késeket és a medenczéket, a tömjénezőket és a rézedényeket, a melyekkel szolgálnak vala, mind elvivék.[19]És a csészéket, a serpenyőket, a medenczéket és a fazekakat, a gyertyatartókat, a tömjénezőket és a serlegeket, a mi arany, aranyban, a mi ezüst, ezüstben, mind elvivé a vitézek feje. vers 20.[20]Két oszlop, egy réztenger és tizenkét rézökör vala, a melyek a talpak alatt valának, a melyeket Salamon király csináltatott vala az Úr házába. Mindezeknek az edényeknek reze megmérhetetlen vala. 1Kir. 7,15.26.40-50.[21]És az oszlopok közül az egyik oszlopnak tizennyolcz sing vala a magassága, és tizenkét sing zsinór éri vala át köröskörül, vastagsága pedig négy ujjnyi, és belől üres vala. 2Kir. 25,17.[22]Rézgömb vala rajta, és az egyik

gömb magassága öt singnyi vala, és a hálók és gránátalmák a gömbön köröskörül mind rézből valának, és ilyen a második oszlop, és ilyenek a gránátalmák is.[23]A gránátalma pedig kilenczvenhat vala kifelé, összesen száz gránátalma vala a hálón felül köröskörül. 1Kir. 7,20.[24]Elvivé a vitézek feje Seráját is, a főpapot, és Sofóniást a második papot, és az ajtónak három őrizőjét. rész 5,1-5.[25]És a városból elvive egy főembert, a ki felügyelőjök vala a harczosoknak, és hetet ama férfiak közül, a kik állanak vala a király előtt, a kik a városban találtatának, és a seregek főíródeákját, a ki a föld népét besorozta vala, és hatvan férfiút a föld népe közül, a kik a városban találtatának. Hós. 5,15.[26]És felvevé ezeket Nabuzáradán, a vitézek feje, és elvivé őket a babiloni királyhoz Riblába.[27]És levágatá őket a babiloni király és megöleté őket Riblában, a Hamát földén, és fogságra viteték Júda az ő földéről. 2Kir. 25,21.[28]Ennyi az a nép, a melyet fogságra vitete Nabukodonozor a hetedik esztendőben, háromezer és huszonhárom Júdabeli.[29]A Nabukodonozor tizennyolczadik esztendejében Jeruzsálemből nyolczszáz és harminczkét lélek. vers 4.6.9. 2Kir. 17,10.Ésa. 57,5.[30]Nabukodonozor huszonharmadik esztendejében fogságba vitete Nabuzáradán, a vitézek feje hétszáznegyvenöt Júdabelit. Összesen négyezer és hatszáz lélek.[31]Lőn pedig Jojákin júdabeli király fogságának harminczhetedik esztendejében, a tizenkettedik hónapban, a hónak huszonötödikén, felemelé Evil-Merodák, a babiloni király az ő uralkodásának első esztendejében Jojákinnak, a Júda királyának fejét, és kivevé őt a tömlöczből. 2Kir. 24,15.[32]És szépen szóla vele, és királyi székét ama királyoknak széke fölé emelte, a kik vele valának Babilonban. rész 18,6.Ésa. 57,7.[33]És felcserélé tömlöczbeli ruháit, és mindenkor vele eszik vala ételt, életének minden napjában. 3Móz. 18,8.[34]És költségére állandó költség adatik vala néki a babiloni királytól minden napra, a halála napjáig, életének minden napjában. Jer. 31,18.

Jeremiás siralmai

JSir 1

[1]Jaj! de árván ül a nagy népű város! **Olyanná lőn, mint az özvegyasszony!** Nagy volt a nemzetek között, a tartományok közt fejedelemasszony: robotossá lőn! 2Kir. 21,13-15.[2]Sírván sír éjjelente, s könny borítja az orczáját! Senki sincs, ki vígasztalná, azok közül, kik szerették; mind megcsalták barátai, ellenségeivé lőnek. Jer. 13,17.14,17.[3]Számkivetésbe méne Júda a nyomorúság és a szolgálat sokasága miatt! Ott ül ő a pogányok közt; nem talál nyugodalmat; valamennyi üldözője utólérte a szorultságában.[4]Sionnak útai gyászolnak; nincsen, a ki ünnepnapra járjon; kapuja mind elpusztult; papjai sóhajtoznak, szűzei nyögnek, csak keserűsége van néki. 2Kir. 25,1-11.[5]Elnyomói főkké lettek; ellenségei boldogok! Bizony az Úr verte meg őt az ő sok bűne miatt; gyermekei rabságra mentek az elnyomó előtt. vers 10.[6]És elhagyta Sion leányát minden ő ékessége; **fejedelmei olyanok lettek, mint a szarvasok, a melyek nem találnak eledelt, és erőtelenül futnak az üldöző előtt. Jel. 4,6.7.8.**[7]Emlékezik Jeruzsálem az ő nyomorúságának és eltiportatásának napjain minden ő gyönyörűségéről, a melyek voltak eleitől fogva; mert az ő népe ellenség kezébe esett és nem volt segítsége. Látták őt az ellenségek; nevettek megsemmisülésén. Ésa. 1,21.22.[8]Vétkezvén vétkezett Jeruzsálem, azért lett csúfsággá, minden tisztelője megvetette, mert látták az ő mezítelenségét, **ő maga pedig sóhajtoz és elfordul.** rész 10,8.[9]**Szennye a ruhája szélén; nem gondolt a jövőjére;** csudálatosan alásülyedt, nincs vígasztalója. Lásd meg Uram, az én nyomorúságomat, mert ellenség vett erőt rajtam! 1Kir. 6,27.[10]Szorongató nyújtja kezét minden kincse után, sőt látta, hogy pogányok mentek be az ő szent helyébe, a kikről azt parancsoltad, hogy be ne menjenek a te községedbe. 5Móz. 23,3.[11]Egész népe sóhajtoz, futkosnak a kenyér után, odaadják drágaságaikat az ételért, hogy megéledjenek. Lásd meg Uram és tekintsd meg, mily útálatossá lettem! Ésa. 6,2.[12]Mindnyájatokat kérlek, ti járókelők: tekintsétek meg és lássátok meg, ha van-é oly bánat, mint az én bánatom, a mely engem ért, a melylyel engem sujtott az Úr az ő búsult haragjának napján![13]**A magasságból tüzet bocsátott csontjaimba, és az hatalmaskodik bennök; hálót vetett lábaimnak; hátra vetett, pusztává tett engem;** egész napon beteg vagyok. Ésa. 6,6.Jel. 8,5.[14]Saját kezével rótta össze az én vétkeim igáját; ráfonódtak nyakamra; megrendítette erőmet; oda adott engem az Úr azok kezébe, a kik előtt meg nem állhatok. Ésa. 15,2.3.Ámós 8,10.[15]Rakásra hányta az Úr minden vitézemet én bennem; gyűlést hívott össze ellenem, hogy összetörje ifjaimat; sajtóba taposta az Úr Júda szűz leányát. vers 10.rész 10,9.[16]Ezekért sírok én; szememből, szememből víz folyik alá, mert messze távozott tőlem a vígasztaló, a ki megélesszen engem; fiaim elvesztek, mert győzött az ellenség. rész 10,9.[17]Terjesztgeti kezeit Sion: nincs vígasztalója; szorongatókat rendelt az Úr Jákób ellen köröskörül; Jeruzsálem csúfsággá lett közöttök. Jer. 28,1-4.[18]Igaz ő, az Úr, mert az ő szava ellen rugódoztam! Halljátok meg kérlek, mind ti népek, és lássátok meg az én bánatomat: szűzeim és ifjaim fogságba menének! rész 10,12.Jel. 4,6.[19]Kiáltottam azoknak, a kik szerettek engem de ők megcsaltak engem; papjaim és véneim a városban multak ki, a mikor étel után futkostak, hogy megéledjenek. Jer. 27,2. 2Kir. 21,16.[20]**Lásd meg Uram, hogy szorongattatom, belső részeim megháborodtak; elfordult bennem az én szívem, mert bizony pártot ütöttem;** künn fegyver pusztít, benn minden olyan, mint a halál! vers 12.[21]Hallották, hogy sóhajtozom és nincs vígasztalóm; minden ellenségem hallotta veszedelmemet; örültek, hogy te ezt cselekedted. Hozd el a napot, a melyet hirdettél, hogy olyanok legyenek, mint én! Jer. 51,24.25.[22]Jusson elődbe minden gonoszságuk, és úgy bánj velök, a miképen én velem bántál az én minden bűnömért; mert sok az én sóhajtozásom, és beteg a szívem. 2Móz. 24,10.Jób 37,17.Jel. 4,6.

JSir 2

[1]Jaj; de sűrű felhőt borított haragjában az Úr Sionnak leányára! az égből a földre veté Izráel ékességét, és nem emlékezett meg lábainak zsámolyáról az ő haragja napján. vers 9.11.[2]**Elnyelte az Úr, nem kímélte Jákóbnak minden hajlékát,** letörte haragjában Júda leányának erősségeit, a földre terítette; megfertőzteté az országot és fejedelmeit. Zsolt. 29,3-9.rész 3,13.[3]Felgerjedt haragjában letördelé Izráelnek minden szarvát; hátravoná jobbkezét az ellenség elől, Jákób ellen pedig mint lángoló tűz emésztett köröskörül. rész 16,32.[4]Feszítette kézívét, mint valami ellenség, kinyújtá jobbkezét, mint támadó, és megölt mindent, a mi a szemnek kívánatos; Sion leányának sátorában, mint a tüzet önté ki búsulását. vers 22.2Móz. 24,10.Ésa. 6,1.Dán. 7,9.13.14.1Móz. 1,26.[5]**Olyan volt az Úr, mint valami ellenség; elnyelte Izráelt, elnyelte minden palotáját, elrontá erősségeit, és megsokasította Júda leányának a búját, baját. rész 8,2. DEUS ABSCONDITUS SUB CONTRARIO SUO** [6]És eltapodta sátorát, mint valami kertet, lerombolta gyülekezése helyét; elfeledtete az Úr a Sionon ünnepet és szombatot, és megútált haragja hevében királyt és papot. Zsolt. 80,13.rész 5,5.[7]Megvetette az Úr az ő oltárát, megútálta szent helyét; ellenség kezébe adá palotáinak kőfalait; zajt ütöttek az Úr házában, mint ünnepnapon. 2Kir. 17,6.[8]Gondolá az Úr, hogy lerontja Sion leányának kőfalát; kiterjeszté a mérőkötelet, nem vonta vissza kezét a pusztítástól, és siralomra jutott a bástya és a kőfal, együtt búslakodnak! 2Kir. 21,13.14.[9]Kapui besülyedtek a földbe, elveszté és összetöré annak zárait; királya és fejedelmei a pogányok közt vannak. Nincsen törvény, sőt prófétái sem nyernek kijelentést az Úrtól. Jer. 3,25.[10]A földön ülnek, elnémultak Sion leányának vénei, port szórtak a fejökre; zsákba öltöztek, földre csüggesztették fejöket Jeruzsálemnek szűzei. Ésa. 30,9.11.[11]Elsenyvedtek szemeim a könyhullatástól, belső részeim háborognak, májam a földre omlik az én népem leányának romlása miatt, mikor elalélt a kis gyermek és a csecsszopó a város utczáin.[12]Azt mondták anyjoknak: Hol a kenyér, meg a bor? mikor elaléltak, mint a sebesültek a város utczáin, mikor kilehelték lelköket anyjoknak kebelén. Mik. 7,4.[13]Mivel bizonyítsak melletted, mihez hasonlítsalak, Jeruzsálem leánya, mivel mérjelek össze téged, hogy megvígasztaljalak, Sionnak szűz leánya?! Bizony nagy a te romlásod, mint a tenger: kicsoda gyógyít meg téged?! Jób 23,13.Zsolt. 94,7.[14]A te prófétáid hazugságot és bolondságot hirdettek néked, és nem fedték fel a te álnokságodat, hogy elfordították volna fogságodat; hanem láttak tenéked hazug és megtévelyítő prófétálásokat. Jer. 2,8.5,31.14,14.23,16.[15]Összecsapják feletted kezöket minden járó-kelők; süvöltenek és csóválják fejöket Jeruzsálem leánya felett: Ez-é az a város, a melyről azt mondták: tökéletes szépség, az egész földnek öröme?[16]Feltátották ellened szájokat minden ellenségeid; süvöltenek és csikorgatják fogukat, mondván: Nyeljük el őt! Bizony ez a nap az, a melyet vártunk; megértük, látjuk! 2Kir. 17,18.20.[17]**Megcselekedte az Úr, a miket gondolt; beváltotta szavát, a melyet szólt eleitől fogva; rombolt és nem kímélt, és megvidámította rajtad az ellenséget, felemelte szarvát a te szorongatóidnak. 3Móz. 26,17.5Móz. 28,15.**[18]Kiáltott az ő szívök az Úrhoz: Oh Sion leányának kőfala! Folyjon alá könnyed mint a patak, éjjel és nappal; ne szakadjon félbe, síró szemed meg se pihenjen. rész 9,10.[19]Kelj fel, riadj éjjel, az őrjárások kezdetén; öntsd ki, mint a vizet a te szívedet az Úr szine előtt; **DÉR KATALIN** emeld fel hozzá kezeidet a te kisdedeidnek életéért, a kik elaléltak az éhség miatt minden utczának szegletén. rész 5,11. Jer. 11,11.Siral. 3,8.[20]**Lásd meg Uram és tekintsd meg, kivel cselekedtél így! Avagy megegyék-é az asszonyok az ő méhöknek gyümölcsét, dédelgetett kisdedeiket;** avagy megölettessék-é az Úrnak szent helyén pap és próféta? 5Móz. 28,15.53.[21]Az utczákon a földön fekszik gyermek és vén; szűzeim és ifjaim fegyver miatt hullottak el; öldöklötél haragod napján, mészároltál, nem kíméltél. 1Kir. 8,64.[22]Egybehívtad mint valami ünnepnapra az én rettegtetőimet mindenfelől, és nem volt az Úr haragjának napján, a ki elmenekült és megszabadult volna. A kiket dédelgettem és felneveltem, ellenségem emésztette meg őket! 1Kir. 8,11. vers 2.

AZ EGÉSZ THEOLOGIA CRUCIS

JSir 3

Én vagyok az az ember, a ki nyomorúságot látott az ő haragjának vesszeje miatt. rész 2,4.[2]Engem vezérlett és járatott sötétségben és nem világosságban.vers 2.[3]Bizony ellenem fordult, ellenem fordítja kezét minden nap. vers 4. 2Krón. 36,17-19.[4]Megfonnyasztotta testemet és bőrömet, összeroncsolta csontjaimat.[5]Erősséget épített ellenem és körülvett méreggel és fáradsággal.[6]Sötét helyekre ültetett engem, mint az örökre meghaltakat. Jer. 18,12. 2Kir. 21,16. Ésa. 5,7.[7]**Körülkerített, hogy ki ne mehessek, nehézzé tette lánczomat. rész 1,24.**[8]Sőt ha kiáltok és segítségül hívom is, nem hallja meg imádságomat. Zsolt. 22,3.69,4.[9]Elkerítette az én útaimat terméskővel, ösvényeimet elforgatta. Jób 2,13.[10]Ólálkodó medve ő nékem és lesben álló oroszlán. rész 9,3.16.[11]Útaimat elterelte, és darabokra vagdalt és elpusztított engem! rész 33,7.8.[12]Kifeszítette kézívét, és a nyíl elé czélul állított engem! Zsid. 13,17.[13]Veséimbe bocsátotta tegzének fiait. Csel. 20,26.[14]**Egész népemnek csúfjává lettem, és gúnydalukká napestig. rész 18,24.33,12.13.**[15]Eltöltött engem keserűséggel, megrészegített engem ürömmel. rész 1,8.[16]**És kova-kővel tördelte ki fogaimat; porba tiprott engem. 2Kir. 16,8-18.**[17]És kizártad lelkem a békességből; elfeledkeztem a jóról. rész 1,28.[18]És mondám: Elveszett az én erőm és az én reménységem az Úrban.[19]**Emlékezzél meg az én nyomorúságomról és eltapodtatásomról, az ürömről és a méregről!**[20]Vissza-visszaemlékezik, és megalázódik bennem az én lelkem. Ésa. 48,4.[21]Ezt veszem szívemre, azért bízom. Hós. 4,4.[22]**Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága! rész 1,10.**[23]**Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged! 2Kir. 25,1.**[24]**Az Úr az én örökségem, mondja az én lelkem, azért benne bízom. Zsolt. 16,5.**[25]**Jó az Úr azoknak, a kik várják őt; a léleknek, a mely keresi őt. rész 1,5-13.20.21.**[26]Jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig. 4Móz. 14,34.[27]Jó a férfiúnak, ha igát visel ifjúságában. rész 28,1.[28]Egyedül ül és hallgat, mert felvette magára.[29]Porba teszi száját, mondván: Talán van még reménység?[30]Orczáját tartja az őt verőnek, megelégszik gyalázattal. vers 5.[31]Mert nem zár ki örökre az Úr. rész 22,2.[32]**Sőt, ha megszomorít, meg is vígasztal az ő kegyelmességének gazdagsága szerint. Ésa. 54,8.**[33]Mert nem szíve szerint veri és szomorítja meg az embernek fiát. vers 7.11.[34]Hogy lábai alá tiporja valaki a föld minden foglyát; Hós. 9,3.[35]Hogy elfordíttassék az ember ítélete a Magasságosnak színe előtt; 3Móz. 11,4.[36]Hogy elnyomassék az ember az ő peres dolgában: ezt az Úr nem nézi el. 2Kir. 21,16.[37]Kicsoda az, a ki szól és meglesz, ha nem parancsolja az Úr? Ésa. 45,7.[38]A Magasságosnak szájából nem jő ki a gonosz és a jó. Siral. 4,4.5. 3Móz. 26,29.[39]Mit zúgolódik az élő ember? Ki-ki a maga bűneiért bűnhődik.[40]Tudakozzuk a mi útainkat és vizsgáljuk meg, és térjünk az Úrhoz. 5Móz. 28,64-67.[41]Emeljük fel szíveinket kezeinkkel egyetemben Istenhez az égben. vers 3.[42]Mi voltunk gonoszok és pártütők, azért nem bocsátottál meg. Zsolt. 106,6.Dán. 9,5.[43]Felöltötted a haragot és üldöztél minket, öldököltél, nem kiméltél. Siral. 1,1.[44]Felöltötted a felhőt, hogy hozzád ne jusson az imádság. Ésa. 1,4.10,5.7.[45]Sepredékké és útálattá tettél minket a népek között. Siral. 4,6.[46]Feltátotta száját ellenünk minden ellenségünk. Jer. 7,4.[47]Rettegés és tőr van mi rajtunk, pusztulás és romlás. Jer. 29,10.[48]Víz-patakok folynak alá az én szememből népem leányának romlása miatt. Jer. 9,1.13,17.[49]Szemem csörgedez és nem szünik meg, nincs pihenése, rész 7,4.18.[50]Míg ránk nem tekint és meg nem lát az Úr az égből. Jer. 15,12.[51]Szemem bánatba ejté lelkemet városomnak minden leányáért. Siral. 2,17.4,11.[52]Vadászva vadásztak reám, mint valami madárra, ellenségeim ok nélkül. rész 10,19.[53]Veremben fojtották meg életemet, és követ hánytak rám. 5Móz. 28,37.[54]Felüláradtak a vizek az én fejem felett; mondám: Kivágattam! rész 1,1.2. **JÓNÁS, 22 ZSOLT, JÓB** 58 [55]Segítségül hívtam a te nevedet, oh Uram, a legalsó veremből. 5Móz. 26,22.[56]Hallottad az én szómat; ne rejtsd el füledet sóhajtásom és kiáltásom elől.[57]Közelegj hozzám, mikor segítségül hívlak téged; mondd: Ne félj! Ésa. 6,9.42,20.Csel. 28,26.27.[58]**Pereld meg Uram lelkemnek perét; váltsd meg életemet. Jer. 18,12.**[59]Láttad, oh Uram, az én bántalmaztatásomat; ítéld meg ügyemet. 3Móz. 26,30.[60]Láttad minden bosszúállásukat, minden ellenem való gondolatjokat. 5Móz. 2,4.5.Zsolt. 137,7. rész

35,12.[61]Hallottad Uram az ő szidalmazásukat, minden ellenem való gondolatjokat;[62]Az ellenem támadóknak ajkait, és ellenem való mindennapi szándékukat. vers 4.[63]Tekintsd meg leülésöket és felkelésöket; én vagyok az ő gúnydaluk. rész 5,1-5.[64]Fizess meg nékik, Uram, az ő kezeiknek munkája szerint. Hós. 5,15.[65]Adj nékik szívbeli konokságot; átkodul reájok.[66]Üldözd haragodban, és veszesd el őket az Úr ege alól! rész 5,12.
GYÖNYÖRŰ KÖLTŐI BESZÉD, AKÁR A ZSOLTÁROK!

JSir 4
[1]**Jaj! de meghomályosodott az arany, elváltozott a szép színarany,** kiszórattak a szent hely kövei minden utcza szegletére. 2Kir. 25,4-7.[2]Sionnak drága fiait, a kik becsesebbek valának mint a színarany, cserépedénynek tekintették, a fazekas munkájának. vers 4.6.9. 2Kir. 17,10.Ésa. 57,5.[3]Még a sárkányok is oda nyujtják emlőiket, szoptatják fiaikat; az én népem leánya pedig kegyetlen, mint a struczmadarak a pusztában. Jer. 43,5-11.[4]**A csecsemő nyelve** az ínyéhez tapadt a szomjúság miatt; a kisdedek kenyeret kértek, és nem volt, a ki nyujtott volna nékik.[5]Kik pompás ételeket evének, elpusztulának az utczákon; a kik bíborban neveltetének, a szemétdombot ölelgetik. rész 5,1-5.6,8.[6]**Bizony nagyobb az én népem leányának bűnhődése Sodoma bűnhődésénél, a mely elsülyedt egy pillanat alatt, noha kézzel sem ütöttek felé. 1Móz. 18,20.19,25.**[7]Az ő názireusai tisztábbak valának a hónál, fehérebbek a tejnél, testök pirosabb vala, mint a korál, termetök mint a zafir. Ésa. 45,5.5Móz. 28,15-68.[8]**De most feketébb az ő ábrázatjok a koromnál, nem ismerik meg őket az utczákon; bőrük csontjaikhoz ragadt, elszáradt, mint a fa.**[9]Jobban jártak, a kik fegyverrel ölettek meg, mint a kik éhen vesztek el; mert azok átveretve multak ki, ezek pedig a mező termésének hiánya miatt.[10]**Irgalmas anyák kezei megfőzték gyermekeiket, hogy azok eledeleik legyenek az én népem leányának romlásakor. 5Móz. 28,57.**[11]Megteljesíté az Úr az ő búsulását, kiöntötte az ő felgerjedt haragját, és tüzet gyújtott a Sionban, és megemésztette annak fundamentomait. 2Kir. 25,1-11.[12]Nem hitték a föld királyai, sem a föld kerekségének lakosai, hogy szorongató és ellenség vonuljon be Jeruzsálemnek kapuin. Jer. 15,1-6.25,8-11.[13]Az ő prófétáinak bűne, az ő papjainak vétke miatt van ez, a kik az igazaknak vérét ontották abban.[14]Tántorogtak, mint vakok az utczákon, vérrel bemocskolva, annyira, hogy ruháikat sem érinthették. Jer. 47,3.Ésa. 5,28.[15]Távozzatok! tisztátalan! kiáltották azoknak; távozzatok, távozzatok, ne illessetek! Bizony elfutottak, bujdostak is; a pogányok közt ezt mondták: Nem lakhatnak itt sokáig! vers 4.[16]Az Úr haragja oszlatta el őket; többé nem tekint reájok, mivelhogy a papok orczáját nem tisztelték, a véneken nem könyörültek. vers 22.Hós. 6,3.[17]Még mikor meg voltunk, elepedve néztek szemeink a hiábavaló segedelem után; esengve várakoztunk olyan népre, a mely nem szabadított meg. Siral. 2,17.[18]Vadásztak lépéseinkre úgy, hogy nem járhattunk a mi utczáinkon; **elközelgetett a mi végünk, beteltek a mi napjaink, bizony eljött a mi végünk!**[19]**Gyorsabbak valának a mi üldözőink az égnek saskeselyűinél; a hegyeken kergettek minket, a pusztában ólálkodtak utánunk. Jer. 14,14.28,12-17.29,8-9.**[20]Orrunk lehellete, az Úr felkentje megfogattaték az ő vermeikben, a kiről azt mondottuk: az ő árnyékában élünk a pogányok között. Jer. 52,8-11.[21]Örülj és vígadozz, Edom leánya, a ki Uz földjén lakozol, mert még te rád is rád kerül a pohár, megrészegedel és meztelenkedel. Ésa. 15,2.3.Ámós 8,10.[22]Eltörültetik a te álnokságod, oh Sion leánya, nem fog téged száműzni többé; meglátogatja a te álnokságodat, Edom leánya fölfedi a te bűneidet. Ésa. 40,2.Jer. 29,10.

JSir 5
[1]Emlékezzél meg Uram, mi esett meg rajtunk; tekintsd meg és lásd meg gyalázatunkat! rész 20,18.[2]A mi örökségünk idegenekre szállt; házaink a jövevényekéi. Jer. 28,2.3.15.[3]Apátlan árvák lettünk; anyáink, mint az özvegyek. 2Kir. 25,9.[4]Vizünket pénzért iszszuk, tűzifánkat áron kapjuk. Jer. 27,2. 2Kir. 21,16.[5]Nyakunknál fogva hajtatunk; elfáradtunk, nincsen nyugtunk. Jer. 6,14.28,2-4.[6]Égyiptomnak adtunk kezet, az asszíroknak, hogy jóllakjunk kenyérrel. vers

25.[7]Apáink vétkeztek; nincsenek; mi hordozzuk vétkeiket. Siral. 2,9.[8]Szolgák uralkodnak rajtunk; nincs a ki megszabadítson kezökből. 2Kir. 25,7.[9]Életünk veszélyeztetésével szerezzük kenyerünket a pusztában levő fegyver miatt.[10]Bőrünk, mint a kemencze, megfeketedett az éhség lázától.[11]Az asszonyokat meggyalázták Sionban, a szűzeket Júda városaiban. Dán. 5,5. rész 20,28.2Kir. 21,7.[12]A fejedelmeket kezökkel akasztották fel; a vének orczáit nem becsülik. rész 1,28.3,23.[13]Az ifjak a kézi malmot hordozzák, és a gyermekek a fahordásban botlanak el. vers 10.rész 22,22-27.[14]A vének eltüntek a kapuból, megszüntek az ifjak énekelni. Ésa. 30,10.11.[15]Oda van a mi szívünk öröme, gyászra fordult a mi körtánczunk.[16]Elesett a mi fejünknek koronája, jaj most nékünk mert vétkeztünk! rész 12,5.**[17]Ezért lett beteg a mi szívünk, ezekért homályosodtak meg a mi szemeink;**[18]A Sion hegyéért, hogy elpusztult; rókák futkosnak azon![19]Te Uram örökké megmaradsz; a te királyi széked nemzedékről nemzedékre! Zsolt. 10,16.Jer. 10,10.[20]Miért feledkezel el örökre mi rólunk? miért hagysz el minket hosszú időre? Jób 23,13.Zsolt. 94,7.**[21]Téríts vissza Uram magadhoz és visszatérünk; újítsd meg a mi napjainkat, mint régen. Jer. 31,18.**[22]Mert bizony-bizony megvetettél minket; megharagudtál ránk felettébb! **NAGYON KEMÉNY ÍRÁS, ERŐS KÉPEKKEL**

Ezékiel próféta könyve

Ez 1

[1]És lőn a harminczadik esztendőben, a negyedik hónapban, a hónap ötödikén, mikor én a foglyok közt a Kébár folyó mellett voltam: **megnyilatkozának az egek, és láték isteni látásokat**. Jer. 44,17.18.[2]A hónap ötödikén (ez az ötödik esztendeje Jojákin király fogságba vitelének). 2Kir. 24,8-16.[3]Valójában lőn az Úrnak beszéde Ezékiel paphoz, a Búzi fiához a Káldeusok földén, a Kébár folyó mellett, és lőn ott rajta az Úrnak keze. rész 9,10.[4]És látám, és ímé forgószél jött északról, nagy felhő egymást érő villámlással, a mely körül fényesség vala, közepéből pedig mintha izzó ércz látszott volna ki, tudniillik a villámlás közepéből. rész 5,11. Jer. 11,11.Siral. 3,8.[5]És belőle **négy lelkes állat formája tetszék ki**, **és ez vala ábrázatjok: emberi formájok vala, vers 10.[6]És mindeniknek négy orczája vala, és négy szárnya mindenikőjöknek; Jel. 4,6.7.8.[7]És lábaik egyenes lábak, és lábaik talpa mint a borjú lábának talpa, és szikráznak vala, mint a simított ércz színe. 1Kir. 8,11. vers 2.[8]Továbbá emberi kezek valának szárnyaik alatt négy oldalukon. Mind a négyőjöknek orczái és szárnyai. rész 10,8.[9]Szárnyaik egymás mellé lévén szerkesztve, nem fordultak meg jártukban, mindenik az ő orczája irányában megy vala. 1Kir. 6,27.[10]És orczájok formája vala emberi orcza, továbbá oroszlán-orcza mind a négynek jobbfelől, és bika-orcza mind a négynek balfelől, és sas-orcza mind a négynek hátul; rész 10,14.Jel. 4,7.**[11]És ezek az ő orczáik. **És szárnyaik felül kiterjesztve valának, mindeniknél két szárny összeér vala, kettő pedig fedezé testöket. Ésa. 6,2.**[12]És mindenik az ő orczája irányában megy vala, a hová a lélek vala menendő, oda mennek vala, meg nem fordulván jártukban.**[13]És a lelkes állatok közt látszék, mint egy égő üszög, a mely lángolt, mint a fáklyák, ide s tova futkározva a lelkes állatok közt; és a tűznek fényessége vala, és a tűzből villámlás jöve ki. Ésa. 6,6.Jel. 8,5.[14]És a lelkes állatok ide s tova mozognak vala, mint a villámlás czikázása. rész 5,11.14.15.**[15]És mikor ránéztem a lelkes állatokra, **ímé egy-egy kerék vala a földön az állatok mellett mind az ő négy orczájok felől. vers 10.rész 10,9.[16]A kerekek mintha tarsiskőből készültek volna, és mind a négyüknek ugyanazon egy formája vala, és úgy látszának egybeszerkesztve, mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna; rész 10,9.[17]Jártukban négy oldaluk felé mentek vala; meg nem fordulnak vala jártukban;• rész 9,3.16.[18]És talpaik magasak valának és félelmesek, és e talpak rakva valának szemekkel köröskörül mind a négynél. rész 10,12.Jel. 4,6.[19]És mikor járnak vala a lelkes állatok, járnak vala a kerekek is mellettök, és mikor fölemelkednek vala az állatok a földről, fölemelkednek vala a kerekek is. vers 18.2Móz. 25,18.22.[20]A hová a lélek vala menendő, mennek vala, a hová tudniillik a lélek vala menendő, és a kerekek fölemelkednek vala mellettök, mert a lelkes állatok lelke vala a kerekekben. vers 12.[21]Ha azok mentek, ezek is mennek vala, és ha azok álltak, ezek is állnak vala, és ha fölemelkedtek a földről, fölemelkednek vala a kerekek is mellettök, mert a lelkes állatok lelke vala a kerekekben. Zsolt. 62,1.Dán. 4,27.[22]És vala mintegy mennyezet az állatok feje fölött, olyan mint a csodálatos kristály, kiterjesztve felül fejök felett. 2Móz. 24,10.Jób 37,17.Jel. 4,6.[23]És a mennyezet alatt szárnyaik egyenesek valának, egyik a másikkal összeérvén; mindegyiknek kettő vala, a melyek befedik vala innen, és mindegyiknek kettő vala, a melyek befedik vala amonnan az ő testöket. vers 9.11.[24]És hallám szárnyaik zúgását, mint sok vizeknek zúgását, úgy mint a Mindenhatónak hangját, mikor járnak vala, zúgás hangját, mint valami tábornak zúgását; mikor állának, leeresztik vala szárnyaikat. Zsolt. 29,3-9.rész 3,13.[25]És lőn kiáltás**

a mennyezeten felül, a mely vala fejök felett, és ők megállván, leeresztik vala szárnyaikat.[26]**És a mennyezeten felül, a mely fejök felett vala, látszék mint valami zafirkő, királyi széknek formája, és a királyi széknek formáján látszék mint egy ember formája azon felül; vers 22.2Móz. 24,10.Ésa. 6,1.Dán. 7,9.13.14.1Móz. 1,26.**[27]És látám izzó érczként ragyogni, a melyet, mintha tűz vett volna körül derekának alakjától fogva és fölfelé; és derekának alakjától fogva és lefelé látám, mintha tűz volna. És fényesség vala körülötte, rész 8,2.[28]Mint a milyen a szivárvány, mely a felhőben szokott lenni esős időben, **olyan vala a fényesség köröskörül. Ilyen vala az Úr dicsőségének formája, és látám, és orczámra esém, és hallám egy szólónak szavát. 1Móz. 9,12-17.Jel. 4,3.4Móz. 12,8.**

Ez 2

[1]És monda nékem **KI?:** Embernek fia! állj lábaidra, és szólok veled. rész 1,10.[2]És lélek jöve én belém, a mint szóla, és állata engem lábaimra, és hallám azt, a ki szól vala nékem. Dán. 10,9.10.[3]És mondá nékem: **Embernek fia! küldelek én téged Izráel fiaihoz, a pártos nemzetségekhez, a kik pártot ütöttek ellenem; ők és atyáik vétkeztek ellenem mind e mai napig. Jer. 3,25.**[4]**A kemény orczájú fiakhoz és makacs szívűekhez küldelek téged, és ezt mondjad nékik: Így szól az Úr Isten! Ésa. 30,9.11.**[5]**Ők pedig vagy hallják, vagy nem hallják, mivelhogy pártos ház, hadd tudják meg, hogy próféta volt köztük. vers 4.**[6]**Te pedig, embernek fia, ne félj tőlök, és az ő beszédöktől se félj; ha bogácsok és tövisek vannak is veled, és ha skorpiókkal lakol is együtt; beszédöktől ne félj, orczájoktól ne rettegj, mert ők pártos ház. Mik. 7,4.**[7]**És szóljad az én beszédimet nékik, vagy hallják, vagy nem, mert pártos ház. Ruth 3,9. 5Móz. 26,27. 2Móz. 19,4-8.24,8.**[8]**Te pedig, embernek fia, halld meg a mit én néked szólok. Ne légy pártos mint ez a pártos ház, nyisd föl szádat, és egyed, a mit én adok néked.**[9]**És látám, és ímé egy kéz nyúlt felém, és ímé benne egy könyv türete vala. rész 1,10.**[10]**És kiterjeszté azt előttem, és ímé be vala írva elől és hátul, és írva valának reá gyászénekek és nyögések és jajszók. 1Móz. 24,22.**

Ez 3

[1]És mondá nékem: Embernek fia! a mi előtted van, **edd meg**; **edd meg ezt a türetet**, és menj, szólj az Izráel házának. Jel. 10,9.10.[2]Felnyitám azért számat, és megéteté velem azt a türetet. vers 7.11.[3]És mondá nékem: Embernek fia! hasadat tartsd jól és belső részeidet töltsd meg ezzel a türettel, a melyet adok néked. És megevém azt, és lőn az én számban, mint az édes méz. 1Kir. 10,23-25.Siral. 1,1.[4]És mondá nékem: Embernek fia! eredj, menj el az Izráel házához, és szólj az én szavaimmal nékik. Jer. 1,17.[5]Mert nem valami homályos ajkú és nehéz nyelvű néphez küldetel te, hanem az Izráel házához. 2Kir. 21,16.[6]Nem sok népekhez, a kik homályos ajkúak és nehéz nyelvűek, kiknek nem érthetnéd beszédöket; bizony, ha ő hozzájok küldöttelek volna, ők hallgatnának reád. vers 3.[7]De az Izráel háza nem akar téged hallgatni, mert nem akarnak engem hallgatni, mert az egész Izráel háza kemény homlokú és megátalkodott szívű. rész 2,4.[8]Ímé keménynyé tettem orczádat, a milyen az ő orczájok, és keménynyé homlokodat, a milyen az ő homlokuk. Hós. 2,4.Jer. 44,16-19.[9]Olyanná, mint a gyémánt, a mely keményebb a tűzkőnél, tettem a te homlokodat; ne félj tőlök, és meg ne rettenj tekintetöktől, mert pártos ház. 2Kir. 25,5-7.[10]És mondá nékem: **Embernek fia! minden beszédimet, a melyeket szólok néked, vedd szívedbe, és füleiddel halld meg. vers 3.**[11]**És eredj, menj el a foglyokhoz, a te néped fiaihoz, és szólj és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten, vagy hallják vagy nem. vers 4-16.**[12]És fölemele engem a lélek, és hallék mögöttem nagy dörgés szavát: Áldott az Úrnak dicsősége az ő helyéről. Jer. 43,10.11.[13]És amaz állatok szárnyainak zúgását, a melyek egymást érik vala, és mellettök a kerekek csikorgását, és nagy dörgés szavát. rész 1,24.[14]És a lélek fölemele és elragada engem**, és elmenék, elkeseredvén haragjában az én lelkem, az Úrnak keze pedig rajtam erős vala.**[15]**És eljuték Tél-Ábibba a foglyokhoz, a kik lakoznak vala a Kébár folyó mellett, és leülék, ők is ott ülvén; és ott ülék hét nap némán ő közöttük. Jób**

2,13.[16]És lőn hét nap mulva az Úr szava hozzám, mondván: Jer. 29,10.[17]Embernek fia! őrállóul adtalak én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben. rész 33,7.8.[18]Ha ezt mondom a hitetlennek: Halálnak halálával halsz meg, és te őt meg nem inted és nem szólasz, hogy visszatérítsd a hitetlent az ő gonosz útjáról, hogy éljen: az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg. Zsid. 13,17.[19]De ha te megintetted a hitetlent, és ő meg nem tért hitetlenségéből és gonosz útjáról: ő az ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet. Csel. 20,26.[20]És ha elfordul az igaz az ő igazságától, és cselekszik álnokságot, és én vetek eléje botránkozást: ő meg fog halni; ha meg nem intetted őt, vétke miatt hal meg és elfelejtetnek igazságai, a melyeket cselekedett; de vérét a te kezedből kívánom meg. rész 18,24.33,12.13.[21]Ha pedig te megintetted azt az igazat, hogy az igaz ne vétkezzék, és ő nem vétkezik többé: élvén él, mert engedett az intésnek, és te a te lelkedet megmentetted. rész 10,19.[22]És lőn ott az Úrnak keze rajtam, és monda nékem: Kelj fel, menj ki a völgybe, és ott szólok veled. Ésa. 43,3.[23]Fölkelék azért és kimenék a völgybe és **ímé ott áll vala az Úrnak dicsősége, hasonlatos ahhoz a dicsőséghez, a melyet a Kébár folyó mellett láttam,** és orczámra esém. rész 1,28.[24]És jöve belém a lélek, és állata engem lábaimra, és szóla hozzám és monda nékem: Menj be és zárd be magadat a te házadban. Ésa. 1,21.Hós. 2,1.[25]És te, oh embernek fia, ímé köteleket vetnek reád és azokkal megkötöznek téged, és ki nem mehetsz közikbe; vers 15.20.[26]Nyelvedet pedig én ragasztom ínyedhez, és néma leszel, hogy ne légy közöttök feddőző férfiú, mert ők pártos ház. Ésa. 48,4.[27]Mikor pedig szólok veled, megnyitom a te szádat, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten; a ki hallja, hallja, a ki nem akarja, nem hallja, mert ők pártos ház. Hós. 4,4.

Ez 4

[1]És te, embernek fia, végy magadnak egy téglát, tedd azt elődbe, és véss reá egy várost, Jeruzsálemet, Hós. 2,8. Siral. 1,22.2,21.22.**[2]És indíts ellene ostromot, és építs ellene tornyot, tölts ellene sánczot, és indíts ellene táborokat, és állass ellene faltörő kosokat köröskörül.** 2Kir. 25,1.**[3]És végy magadnak egy vasserpenyőt, és állasd fel azt vasfal gyanánt te közted és a város között, és irányozd tekintetedet erősen reá, és legyen ostrom alatt, és te ostromold**. Jel ez az Izráel házának. Jer. 52,13.14.[4]Te pedig feküdj baloldaladra és **vesd az Izráel háza vétkét arra; a napok száma szerint, a mennyin azon fekszel, viseljed vétköket. Ésa. 4,3.4. HELYETTES ÁLDOZAT?**[5]Én pedig meghatároztam néked az ő vétkök éveit napok száma szerint, háromszázkilenczven napban; eddig viseljed az Izráel házának vétkét. 4Móz. 14,34.**[6]És ha ezeket kitöltötted, feküdj a jobboldaladra másodszor, és viseld a Júda házának vétkét negyven napig; egy-egy napot egy-egy esztendőül számítottam néked.** Jer. 42,2.5.6.43,1-5.44,15.17.[7]És Jeruzsálem ostromára irányozd erősen tekintetedet, és karod feltűrve legyen, és prófétálj ő ellene. vers 35.Hós. 2,3.[8]S ímé köteleket vetettem reád, hogy meg ne fordulhass egyik oldaladról a másikra, míg betöltöd ostromodnak napjait. 2Kir. 17,6-12. 1Móz. 13,13.18,20.21.24.25.Ésa. 1,10.21.[9]És végy magadnak búzát és árpát és babot és lencsét és kölest és tönkölyt, és tedd ezeket egy edénybe, és ezekből csinálj magadnak kenyeret; **a napok száma szerint, a míg oldaladon fekszel, háromszázkilenczven napon egyed azt.** vers 5.[10]A te ételed pedig, a melylyel élsz, legyen súly szerint húsz siklus egy napra; időről-időre egyed azt. 2Kir. 25,7.[11]És vizet mérték szerint igyál, a hinnek hatodrészét igyad időről-időre. Jer. 43,5-11.[12]És ételedet árpa-lepény formájában egyed, és emberi ganéj tőzegénél süssed azt szemök láttára. 1Móz. 18,21.19,24.25.[13]És mondá az Úr: Így eszik az Izráel fiai tisztátalan kenyeröket a pogányok közt, a kik közé őket kiűzöm. Hós. 9,3.[14]És mondék: **Ah, ah, Uram Isten! ímé az én lelkem soha meg nem fertéztetett, és dögöt és vadtól szaggatottat nem ettem ifjúságomtól fogva ez ideig, és számon be nem ment tisztátalan hús.** 3Móz. 11,4.**[15]És mondá nékem: Nézd, marhaganéjt engedek néked emberi tőzeg helyett, hogy annál süsd meg a te kenyeredet.**[16]És mondá nékem: Embernek fia! ímé én eltöröm a kenyérnek botját Jeruzsálemben, és eszik kenyeröket mértékkel és rettegéssel, és

vizöket mértékkel és ájulással iszszák. 3Móz. 26,26.[17]Azért, hogy kenyér és víz nélkül szűkölködjenek, és elborzadjanak mindnyájan, és megrothadjanak az ő vétkökben. Siral. 4,4.5. 3Móz. 26,29.

Ez 5

[1]És te, embernek fia, végy magadnak éles kardot, borbélyok beretvájául vedd azt magadnak, és vond el azt a te fejeden és szakálladon, és **végy magadnak mérő serpenyőket, és oszd el szőrüket. rész 31,1.[2]Harmadrészét tűzben égesd meg a város közepette, midőn betelnek a megszállásnak napjai; azután vedd a harmadrészét,** vagdald apróra a karddal a város körül, és harmadrészét szórd oda a szélnek, és én kardot vonszok utánok. 5Móz. 28,64-67. **EMBLEMATIKUS CSELEKEDETEK** [3]És végy ki innét szám szerint keveset, és kösd be azokat ruhád csücskébe;[4]És ezekből ismét végy ki, és vesd azokat a tűz közepébe és égesd meg a tűzben; ebből megyen tűz Izráel egész házára. 2Móz. 19,5-8.Jer. 44,16-19.[5]Így szól az Úr Isten: Ez Jeruzsálem, a pogányok közibe helyheztettem őt, és körülte a tartományokat. Siral. 1,1.[6]De pártos volt törvényeim iránt, gonoszabbul, mint a pogányok, és rendeléseim iránt inkább, mint a tartományok, a melyek körülte vannak, mert törvényeimet megútálták, és rendeléseimben nem jártak. Ésa. 1,4.10,5.7.[7]Azért így szól az Úr Isten: A miért ti pártosabbak valátok, mint a pogányok, a kik körültetek vannak, rendeléseimben nem jártatok és törvényeimet nem cselekedtétek, sőt csak a pogányok törvényei szerint is, a kik körültetek vannak, nem cselekedtetek: Siral. 4,6.[8]Ezokért így szól az Úr Isten: Ímé én is ellened leszek, és teszek közötted ítéletet a pogányok szeme láttára; Siral. 2,17.[9]És cselekszem rajtad azt, mit soha nem cselekedtem és minéműt nem cselekszem többé, - minden te útálatosságidért.[10]**Azért az apák egyék meg fiaikat te közötted, és a fiak egyék meg apáikat, és cselekszem rajtad ítéletet, és szétszórom minden maradékodat a szél minden irányában. 5Móz. 28,53.Siral. 4,10.**[11]Ezért, élek én! szól az Úr Isten, bizonyára, mivelhogy szenthelyemet megfertéztetted minden undokságaiddal és minden útálatosságaiddal, azért én is elfordítom rólad irgalom nélkül szememet, s én sem könyörülök rajtad. rész 7,4.18.[12]Harmadrészed döghalállal hal meg és éhség miatt pusztul el közötted, és harmadrészed fegyver miatt hull el körülötted, és harmadrészedet szétszórom a szél minden irányában, és kardot vonszok utánok. Jer. 15,12.[13]És teljessé lesz haragom s nyugtatom rajtok búsulásomat s vígasztalást veszek; és megértik, hogy én, az Úr szóltam buzgó szerelmemben, mikor betöltöm búsulásomat rajtok. Siral. 2,17.4,11.[14]És teszlek pusztasággá és gyalázattá a pogányok között, a kik körülted vannak, minden melletted elmenő szeme láttára.[15]És leszel gyalázat és csúfság, példa és eliszonyodás a pogányoknak, a kik körülted vannak, mikor ítéletet tartok fölötted haraggal és búsulással és búsult feddésekkel, én, az Úr mondottam; 5Móz. 28,37.[16]Mikor bocsátom az éhség gonosz nyilait rájok, hogy pusztítsanak, a melyeket a ti pusztításokra fogok bocsátani; és éhséget halmozok fölétek, és eltöröm köztetek a kenyér botját.[17]**És bocsátok reátok éhséget és gonosz vadállatokat, hogy gyermektelenné tegyenek, és döghalál és vérontás megy át rajtad, és fegyvert hozok reád, én, az Úr mondottam. 5Móz. 26,22.**

Ez 6

[1]És lőn az Úrnak szava én hozzám, mondván: Jer. 6,14.28,2-4.[2]Embernek fia, vesd tekintetedet Izráel hegyeire, és prófétálj ellenök: rész 28,7.30,11.[3]És mondjad: Izráel hegyei, halljátok meg az Úr Isten beszédét! Ezt mondja az Úr Isten a hegyeknek és a halmoknak, a mélységeknek és a völgyeknek: Ímé én fegyvert hozok reátok, és elvesztem a ti magaslataitokat.[4]**És elpusztulnak oltáraitok, és összetörnek naposzlopaitok, és elhullatom sebesültjeiteket bálványaitok előtt. 3Móz. 26,30.** **UGYANOLYAN RADIKÁLIS KEMÉNY BESZÉD, MINT JEREMIÁS VÉGÉN** [5]És vetem az Izráel fiainak holttesteit bálványaik elé, és szétszórom csontjaitokat oltáraitok körül.[6]Minden lakóhelyeteken a városok elpusztuljanak, és a magaslatok elveszszenek, hogy elpusztuljanak és rommá legyenek oltáraitok, és törjenek össze és legyenek semmivé

bálványaitok, és kivágattassanak naposzlopaitok, és eltöröltessenek csinálmányaitok. Jer. 37,5.11.[7]És elhulljon a sebesült közöttetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. Jer. 6,14.28,2-4.[8]De maradékot hagyok, hogy legyenek közületek, a kik megmenekedtek a fegyvertől a pogányok közt, mikor szétszórattok a tartományokban. rész 5,1-5.[9]Akkor megemlékeznek én rólam menekültjeitek a pogányok közt, kik közé fogságba vitetének, mert megtörtem parázna szívöket, mely tőlem elszakadt, és bálványaikkal paráználkodó szemeiket, **és megundorodnak önmagok előtt a gonoszságokért, melyeket cselekedtek minden útálatosságuk szerint; Hós. 5,15.[10]És megismerik, hogy én vagyok az Úr: nem hiába mondottam, hogy megcselekszem velök e gonoszt. Ésa. 30,10.11.**[11]Így szólt az Úr Isten: Csapj tenyeredbe, toppants lábaddal és mondd: Jaj az Izráel háza minden gonosz útálatosságáért, mert fegyver, éhség és döghalál miatt hullanak el; rész 5,12.[12]A ki messze van, döghalál miatt hal meg, a ki közel van, fegyver miatt esik el, és a ki megmaradt biztonságban, éhség miatt hal meg; és teljessé teszem búsulásomat rajtok. rész 29,5.[13]És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor sebesültjeik ott lesznek bálványaik között az ő oltáraik körül, minden magas halmon, minden hegyeknek tetein, minden zöld fa alatt és minden lombos terpentinfa alatt, a hol csak kedves illatot adának minden bálványaiknak. vers 4.6.9. 2Kir. 17,10.Ésa. 57,5.[14]Kinyújtom azért kezemet reájok, és teszem a földet kietlen pusztasággá, a pusztától fogva Dibláig minden lakóhelyökön, hadd tudják meg, hogy én vagyok az Úr! rész 29,3. **WOE PROPHECY**

Ez 7

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Ésa. 13,9.10.[2]És te, embernek fia, így szól az Úr Isten Izráel földjének: Vége! eljött a vég a föld négy szárnyára![3]Immár itt a vég rajtad; s bocsátom haragomat reád, és megítéllek útaid szerint, és vetem reád minden útálatosságodat. Jer. 31,29.**[4]És nem kedvez az én szemem néked, sem meg nem szánlak; hanem a te útaidat vetem reád, és útálatosságaid közötted lesznek** és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. Ésa. 45,5.5Móz. 28,15-68.[5]Így szól az Úr Isten: Ímé veszedelem, egyetlen veszedelem; ímé eljött. Jer. 44,17.18.[6]Vég jött, eljött a vég, fölserkent ellened, ímé eljött! rész 31,12.[7]Eljött a végzet reád, földnek lakosa! eljött az idő, közel a nap, rémülés és nem víg éneklés a hegyeken. Zsolt. 106,28. Ésa. 57,7.3Móz. 18,19.20.[8]Most rövid időn kiöntöm búsulásomat reád, és teljessé teszem haragomat rajtad, és megítéllek útaid szerint, és rád vetem minden útálatosságodat. 2Kir. 25,1-11.[9]És nem kedvez az én szemem, sem meg nem szánlak; útaid szerint fizetek tenéked, és a te útálatosságaid közötted lesznek; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ki ver. Jer. 15,1-6.25,8-11.[10]Ímé a nap, ímé eljött, kisarjadt a végzet, kivirágzott a vessző, kivirult a kevélység. 3Móz. 18,5.[11]Az erőszakosság a gonoszság veszszejévé nőtt fel, nincs semmi meg belőlök, sem sokaságukból, sem tömegökből, s nincs egy jaj is miattok! vers 11-13.5Móz. 28,15.[12]Eljött az idő, elközelgett a nap; a vevő ne örüljön, az eladó ne szomorkodjék, mert harag jön minden sokaságára. Jer. 1,10.[13]Mert az eladó eladott jószágához nem térhet vissza többé, még ha élve az élők közt maradna is, mert a jövendölés az ő egész sokasága ellen vissza nem tér, és vétke miatt senki sem lehet hosszú életű. rész 5,16.3Móz. 26,26.[14]Kürtöljetek a kürttel és készítsetek el mindent; **ám nincsen, a ki harczra menjen, mert haragom minden ő sokasága ellen. Jób 1,1.Jer. 15,1.[15]A fegyver kivül, a döghalál és éhség belül; a ki a mezőn van, fegyver miatt hal meg, és a ki a városban, azt éhség és döghalál emészti meg. vers 12.**[16]És menekülnek menekültjeik, és lesznek a hegyeken, mint a völgyek galambjai: mindnyájan nyögvén, kiki vétke miatt. Náh. 3,1.7.[17]Minden kéz elerőtlenül, és minden térd elolvad, mint a víz. Jób 31,19.20.[18]Felövezkednek zsákkal, és befedi őket rettegés, és minden orczán szégyen, és mindnyájok fején kopaszság. Ésa. 15,2.3.Ámós 8,10.[19]Ezüstjöket az utczákra vetik, és aranyuk szenny lesz előttök; ezüstjök s aranyuk meg nem szabadíthatja őket az Úr búsulásának napján; lelköket azzal jól nem lakatják, s hasokat meg nem tölthetik; mert csábítójok volt az a vétekre. Péld. 11,4.Sof. 1,18.[20]És a belőle készült drága ékességeket kevélykedésre használják, és útálatosságuk képeit, undokságaikat abból csinálták, azért tettem előttök azt szenynyé; rész

20,18.[21]És adom azt az idegenek kezébe zsákmányul, és a föld hitetleninek prédául, hadd fertéztessék meg.[22]És elfordítom tőlük arczomat, hadd fertéztessék meg szent helyemet; s betörjenek belé a rontók és megfertéztessék. 2Kir. 25,9.[23]Készítsd a lánczot; mert a föld tele van véres ítélettel, és a város tele van erőszakossággal. Jer. 27,2. 2Kir. 21,16.[24]És elhozom a pogányok leggonoszabbjait, hadd foglalják el házaikat; s véget vetek a hatalmasok kevélységének, s fertézett lesz templomuk. rész 33,11.[25]Rettegés jött el, s keresnek békét és nincs.[26]Egy romlás a másikra jő, és egy hír után más támad, **s kérnek látást a prófétától, ám törvény nem lesz a papnál, sem tanács a véneknél.** Siral. 2,9.[27]A király szomorkodik, a fejedelem irtózatba öltözik; s a föld népének kezei megdermednek. Útjok szerint cselekszem velök, ítéletök szerint ítélem meg őket, hadd tudják meg, hogy én vagyok az Úr. 2Kir. 25,7. **NAGYON ERŐS WOE PROPHECY**

Ez 8

[1]És lőn a hatodik esztendőben, a hatodik hónapban, a hónap ötödik napján: én ülök vala házamban, és Júda vénei ülnek vala előttem **VÍZIÓ, ELRAGADTATÁS és esék reám ott az Úr Istennek keze.[2]És látám, és ímé vala mintegy tűznek formája, derekának alakjától fogva lefelé tűz vala, és derekától fogva fölfelé vala mint a fényesség, mint az izzó ércz.[3]És kinyújta egy kézformát, és megragada engem fejem üstökénél fogva, és fölemelve vitt engem a lélek a föld és az ég között, és bevive engem Jeruzsálembe isteni látásokban a belső kapu bejáratához, a mely északra néz, a hol vala helye a bosszúság bálványának, a mely bosszúságra ingerel vala; Dán. 5,5. rész 20,28.2Kir. 21,7.[4]És ímé ott vala Izráel Istenének dicsősége, a látás szerint, a melyet láttam a völgyben. rész 1,28.3,23.[5]És monda nékem: Embernek fia! emeld föl csak szemeidet észak felé. Fölemelém azért szemeimet észak felé: és ímé északra az oltár kapujától áll vala a bosszúság ama bálványa a bejáratnál. rész 11,19.[6]És mondá nékem: Embernek fia! látod-e mit cselekesznek? A nagy útálatosságokat, melyeket Izráel háza itt cselekszik, hogy eltávozzam az én szenthelyemtől. De még egyéb nagy útálatosságokat is fogsz látni. vers 23.[7]És vive engem a pitvar bejáratához, és látám, és ímé egy lyuk vala a falban.[8]És mondá nékem: Embernek fia! ronts csak át a falon! és átronték a falon, és ímé egy ajtó vala ott. rész 12,5.[9]És mondá nékem: Menj be és lásd meg a gonosz útálatosságokat, a melyeket ezek ott cselekesznek. 3Móz. 26,39.[10]Bemenék azért és látám, és ímé az útálatos csúszó-mászó állatoknak és barmoknak mindenféle képei és Izráel házának minden bálványai vannak bevésve a falon köröskörül. Ésa. 37,29.2Kir. 23,31.33.[11]És hetven férfiú Izráel házának vénei közül (ezek közepette Jaazanjáhu, a Sáfán fia) áll vala előttök, mindenik a maga tömjénezőjével kezében, s a füstölőszer felhőjének illata száll vala fel. rész 18,24.[12]És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia, Izráel házának vénei mit cselekesznek a sötétben, kiki az ő képes házában? mert azt mondják: Nem lát minket az Úr, elhagyta az Úr ezt a földet. Jób 23,13.Zsolt. 94,7.[13]És mondá nékem: Még egyéb nagy útálatosságokat is fogsz látni, miket ezek cselekesznek.[14]És vive engem az Úr háza kapujának bejáratához, a mely északra van, és ímé ott asszonyok ülnek vala, siratván a Tammúzt. 2Krón. 36,4-6.Jer. 22,18.19.[15]És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia? még egyéb, ezeknél nagyobb útálatosságokat is fogsz látni. 1Móz. 24,22.[16]És bevive engem az Úr házának belső pitvarába, és ímé az Úr templomának bejáratánál, a tornácz és az oltár között vala mintegy huszonöt férfiú, kik hátokkal az Úr templomára és orczájokkal keletre fordultak, s ezek kelet felé leborulva imádták a napot. 2Kir. 21,5.23,11.[17]És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia? avagy kevés-é Júda házának ily útálatosságokat cselekedni, a milyeneket itt cselekedtek? hogy még a földet is betöltik erőszakossággal, és engem megint haragra ingerelnek, ímé, hogy tartják a venyigét orrukhoz! rész 9,10.[18]Én is búsulásom szerint cselekszem, nem fog kedvezni szemem, sem meg nem szánom őket; s ha kiáltanak füleimbe nagy felszóval, nem hallgatom meg őket. rész 5,11. Jer. 11,11.Siral. 3,8.**

Ez 9

[1]És kiáltá füleimbe nagy felszóval, mondván: Hozzátok el a városra a meglátogatásokat, kinek-kinek a kezében legyen vesztő eszköze. 2Kir. 25,1-11.**[2]És ímé hat férfi jő vala a felső kapu útjáról, a mely északra néz vala, mindeniknek kezében zúzó eszköze, egy férfi pedig köztük gyolcsba vala öltözve, és íróeszköz vala derekán. És bemenének és állának az érczoltár mellé.** 1Kir. 8,64.**[3]És Izráel Istenének dicsősége elvonula a Kérubról, a mely fölött vala, a ház küszöbéhez, és kiálta a gyolcsba öltözött férfiúnak, a kinek derekán íróeszköz vala.** 1Kir. 8,11. vers 2.[4]És monda az Úr néki: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, **és jegyezz egy jegyet a férfiak homlokára, a kik sóhajtanak és nyögnek mindazokért az útálatosságokért, a melyeket cselekedtek annak közepében.** Jel. 7,3.4.[5]És amazoknak mondá az én hallásomra: Menjetek át a városon ő utána, és vágjátok; ne kedvezzen a ti szemetek, és ne szánakozzatok: vers 2.**[6]Vénet, ifjat, szűzet, gyermeket és asszonyokat öljetek meg mind egy lábig, de azokhoz a férfiakhoz,** a kiken a jegy van, ne közelítsetek, **MINT A BOSSZÚZSOLTÁROK** és az én templomomon kezdjétek el. Elkezdék azért a vén férfiakon, a kik a ház előtt valának. vers 4. 2Krón. 36,17-19.[7]És mondá nékik: Fertőztessétek meg a házat, és töltsétek meg a pitvarokat megölettekkel. Menjetek ki. És kimenének és öldöklének a városban. rész 20,26.Zsolt. 106,37.38.[8]És lőn, hogy levágák őket, és én megmaradtam és esém az én orczámra és kiálték és mondék: Ah, ah, Uram Isten, avagy ki akarod-é írtani Izráel egész maradékát, mikor kiöntöd búsulásodat Jeruzsálemre? vers 4-16.[9]És mondá nékem: Izráel és Júda házának vétke felette nagy, mivelhogy tele a föld vérontással, és a város tele van igazságtalansággal, mert azt mondották: Elhagyta az Úr ezt a földet, és az Úr nem lát. Jer. 18,12. 2Kir. 21,16. Ésa. 5,7.[10]Azért én is (nem kedvez szemem, sem meg nem szánom őket) útjokat fejökhöz verem! rész 5,11.14,15.**[11]És ímé a gyolcsba öltözött férfi, kinek íróeszköz vala derekán, választ hozott, mondván: Úgy cselekedtem, a mint parancsolád.** vers 3.

Ez 10

[1]És látám, és ímé a mennyezeten, a mely a Kérubok feje fölött vala, látszék felettök, mint valami zafirkő, olyan, mint egy királyi széknek formája. rész 1,22.26.[2]És szóla a gyolcsba öltözött férfiúnak, és mondá**: Menj be a forgókerekek közé a Kérubok alá, és töltsd meg tenyereidet égő üszöggel onnét a Kérubok közül, és szórd a városra.** És beméne szemem láttára. rész 9,3.16.**[3]A Kérubok pedig állanak a háztól jobbra, mikor a férfi beméne, és a felhő betölté a belső pitvart.** 1Kir. 8,10.11.**[4]És eltávozék az Úr dicsősége a Kérubról, a ház küszöbére,** és megtelék a ház a felhővel, és a pitvar betelék az Úr dicsőségének fényességével. vers 18.2Móz. 25,18.22.**[5]És a Kérubok szárnyainak csattogása meghallaték a külső pitvarig, mint az erős Isten hangja, mikor beszél.** rész 1,24.**[6]És lőn, mikor parancsolt ama gyolcsba öltözött férfinak, mondván: Végy tüzet a forgókerekek közül, a Kérubok közül, az beméne, és álla a kerék mellé.** 4Móz. 14,15.20-24.**[7]És kinyújtá egy Kérub a kezét a Kérubok közül a tűzhöz, mely vala a Kérubok között, és vőn és tevé a gyolcsba öltözöttnek markába, ki elvevé és kiméne.** rész 1,8.**[8]És látszék a Kérubokon emberi kéznek formája szárnyaik alatt.** Jer. 23,2.50,6.1Pét. 2,25.**[9]És látám, és ímé, négy kerék vala a Kérubok mellett, egyik kerék vala az egyik Kérub mellett és a másik kerék a másik Kérub mellett, és olyanok valának a kerekek, mintha tarsiskőből volnának.** rész 1,15.[10]És mintha volna mind a négyöknek ugyanazon egy formája, **mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna.** Ésa. 1,21.Hós. 2,1.[11]Jártokban mind a négy oldaluk felé mennek vala, meg nem fordulnak vala jártokban, hanem arra, a merre a fő fordult, mennek vala utána, meg nem fordulnak vala mentökben. vers 15.20.**[12]És egész testök és hátok és kezeik és szárnyaik és a kerekek rakva valának szemekkel köröskörül mind a négy kerekükön.** rész 1,18.**[13]Hallám, hogy a kerekeket forgókerekeknek nevezték fülem hallatára.** 3Móz. 20,10.5Móz. 22,22.[14]És négy orczája vala mindeniknek, az első orcza vala Kérub-orcza, és a második orcza

ember-orcza, a harmadik oroszlán-orcza és a negyedik sas-orcza. rész 1,10.[15]És fölemelkedének a Kérubok. Ez ama lelkes állat, a melyet láttam a Kébár folyó mellett. rész 33,21.2Kir. 25,1-11.**[16]És mikor járnak vala a Kérubok, járnak vala a kerekek is mellettök, mikor pedig felemelék a Kérubok szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, nem fordulának el a kerekek sem az ő oldaluktól. Jer. 52,13.14.**[17]Ha azok állanak vala, ezek is állának, és ha azok felemelkednek vala, fölemelkedének ezek is velök, mert a lelkes állat lelke vala bennök. rész 1,5-13.20.21.[18]És elvonula az Úrnak dicsősége a ház küszöbétől, és álla a Kérubok fölé. vers 4.[19]És fölemelék a Kérubok szárnyaikat, és fölemelkedének a földről szemem láttára kimentökben és a kerekek is mellettök; és megállának az Úr háza keleti kapujának bejáratánál, és Izráel Istenének dicsősége vala felül ő rajtok. rész 28,1.**[20]Ez ama lelkes állat, a melyet láttam az Izráel Istene alatt a Kébár folyó mellett, és megismerém, hogy Kérubok valának. vers 35.Hós. 2,3.**[21]Négy orczája vala mindeniknek és négy szárnya mindeniknek és emberi kezek formája vala szárnyaik alatt. 2Kir. 17,6-12. 1Móz. 13,13.18,20.21.24.25.Ésa. 1,10.21.**[22]És orczáik formája: ugyanazok az orczák valának, a melyeket a Kébár folyó mellett láttam, tudniillik formájokat és őket magokat. Mindenik a maga orczája felé megy vala. rész 1,10.**

Ez 11

[1]És **fölemelt engem a lélek, és bevive az Úr házának keleti kapujához, a mely néz keletnek,** és ímé, a kapu bejáratánál huszonöt férfi vala, kik között látám Jaazanját, Azzur fiát, és Pelatjáhut, Benájáhu fiát, a nép fejedelmeit. Siral. 4,6.[2]És mondá nékem: **Embernek fia! ezek a férfiak, a kik gonoszt eszelnek ki és rossz tanácsot adnak ebben a városban, 1Móz. 13,10.[3]Mondván: Nem egyhamar fogunk házakat építeni; ez a város a fazék, mi pedig a hús. vers 7.11.[4]Azért prófétálj ellenök; prófétálj, embernek fia! vers 46.**[5]És esék reám az Úr lelke, és mondá nékem: Mondjad, így szól az Úr: Így szólottatok, Izráel háza! és a mi lelketekben készül, én tudom. 4Móz. 14,22.29.27,64.65.[6]Sokakat öltetek meg ebben a városban, és utczáit megtöltöttétek megölettekkel. 2Kir. 21,16.[7]Ezért, így szól az Úr Isten: Megöletteitek, kiket a város közepére vetettetek, ezek a hús, a város pedig a fazék, és titeket kivisznek belőle. vers 3.**[8]Fegyvertől féltetek, fegyvert hozok reátok, azt mondja az Úr Isten. 2Kir. 25,1-11.Jer. 42,16.[9]És kiviszlek titeket belőle, és adlak titeket idegenek kezébe, és tartok ítéletet fölöttetek. rész 36,14.**[10]Fegyver miatt hulljatok el, Izráel határán ítéllek meg titeket, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 2Kir. 25,5-7.[11]E város ne legyen fazekatok, hogy ti benne hús legyetek, Izráel határán ítéllek el titeket. vers 3.[12]És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mert az én végzéseimben nem jártatok, és rendeléseimet nem cselekedtétek, hanem a pogányok módja szerint cselekedtetek, a kik körültetek vannak. 2Móz. 19,5-8.Jer. 44,16-19.[13]És lőn, mikor prófétáltam, Pelatjáhu, Benájáhu fia meghala, én pedig orczámra esém és kiálték nagy felszóval, és mondék: Ah, ah, Uram Isten, te véget vetsz Izráel maradékának![14]És lőn az Úrnak szava én hozzám, mondván: Jer. 31,32.33.**[15]Embernek fia! a te atyádfiai, atyádfiai, a te rokonaid és Izráel egész háza együtt azok, a kikről Jeruzsálem lakói ezt mondják: távozzatok el az Úrtól, nékünk adatott ez a föld örökségül. Ésa. 4,3.4.[16]Ezokáért mondjad: így szól az Úr Isten: Mivelhogy távol vetettem őket a pogányok közé, és szétszórtam őket a tartományokba, tehát én leszek nékik templomul rövid időre a tartományokban, a melyekbe mentek.**[17]Ennekokáért mondjad: Így szól az Úr Isten: Egybegyűjtelek titeket a népek közül és együvé hozlak titeket a tartományokból, a melyekben szétszórattatok, és adom néktek Izráel földjét. Jer. 29,10.[18]És bemennek oda és eltávolítják minden ő fertelmességeit és minden útálatosságait ő belőle. Ésa. 4,2.3.**[19]És adok nékik egy szívet, és új lelket adok belétek, és eltávolítom a kőszívet az ő testökből, és adok nékik hússzívet; Jer. 2,32.39.38,8.9. rész 18,31.** [20]Hogy az én végzéseimben járjanak és rendeléseimet megőrizzék és cselekedjék azokat, és legyenek nékem népem és én leszek nékik Istenök. **SZÍV** [21]De a kiknek szívök az ő fertelmességeik és útálatosságaik szíve szerint jár,

azoknak útját fejökhöz verem, mondja az Úr Isten. vers 6.9.rész 9,5-8.[22]És fölemelék a Kérubok szárnyaikat s a kerekek mellettök, és Izráel Istenének dicsősége rajtok felül vala. rész 10,19.[23]És felszálla az Úrnak dicsősége a város közepéből, és álla a hegyre, mely a várostól keletre van. vers 9.Zsolt. 83,13.[24]A lélek pedig felvőn engem, és vive Káldeába a foglyokhoz látásban az Isten lelke által, és felszálla előlem a látás, a melyet láttam. rész 1,1.2.[25]És elbeszélém a foglyoknak az Úrnak minden beszédét, a melyet nékem megjelentetett. vers 5. **Dante, Chaucer: House of Fame**

Ez 12

[1]És lőn az Úrnak szava énhozzám, mondván: rész 19,12.Hós. 13,15.[2]Embernek fia! pártos ház közepette lakol, kiknek szemeik vannak a látásra, de nem látnak, füleik vannak a hallásra, de nem hallanak, mert ők pártos ház. Ésa. 6,9.42,20.Csel. 28,26.27.[3]És te, embernek fia, **készíts magadnak vándorútra való eszközöket,** és vándorolj ki nappal szemeik előtt, és vándorolj ki helyedről más helyre szemök láttára; talán meglátják! mert ők pártos ház. Jer. 18,12.[4]**És vidd ki eszközeidet, úgy, mint vándorútra való eszközöket, nappal szemök láttára, te pedig menj ki estve szemök láttára, úgy a hogy a vándorok szoktak. 2Kir. 24,8-16.[5]Szemök láttára lyukaszd át a falat, és azon át vidd ki. 2Kir. 7,19-21.[6]Szemök láttára emeld válladra, a sötétben vidd ki, orczádat fedd be, hogy ne lásd a földet, mert csodajelül rendeltelek az Izráel házának. Jer. 37,5.11. DUMBSHOW** [7]Úgy cselekedtem azért, a mint parancsolva vala nékem; eszközeimet kihordám nappal, mint vándorútra való eszközöket, és este átlyukasztám a falat kezemmel; a sötétben kivivém, vállamra emelém szemök láttára. Jer. 32,5.† 2Kir. 24,17.18.[8]És lőn az Úr beszéde én hozzám reggel, mondván: Jer. 37,5.10.39,1-8.[9]Embernek fia! Nem mondta-é néked Izráel háza, ez a pártos ház: mit cselekszel? Jer. 42,2.5.6.43,1-5.44,15.17.[10]Mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: a fejedelemnek szól ez a próféczia, ki Jeruzsálemben van, és Izráel egész házának, a mely ott lakozik. rész 22,17. rész 4,4.6,9-13.[11]Mondjad: Én csodajeletek vagyok; a mint én cselekedtem, úgy történik velök: fogságba, rabságra mennek. 2Kir. 25,5.7.[12]**És a fejedelem, ki közöttök van, vállát megrakván a sötétben, kimegyen; a falat átlyukasztják, hogy így vigyék ki őt, orczáit befedi, hogy ne lássa szemeivel épen ő a földet. 2Kir. 25,4-7.[13]És kiterjesztem hálómat ellene, és megfogatik varsámban,** és elviszem őt Bábelbe a Káldeusok földére, de azt nem fogja látni, és ott fog meghalni. 2Kir. 25,7.[14]És mindeneket, kik körülte vannak az ő segítségére, és minden seregeit szélnek szórom mindenfelé, és kardot vonok utánok. Jer. 43,5-11.[15]És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor eloszlatom őket a pogányok közé, és szétszórom őket a tartományokba. 4Móz. 13,33.[16]De meghagyok közülök kevés férfiakat a fegyvertől, éhségtől s döghaláltól, hogy elbeszéljék minden útálatosságukat a pogányok közt, a kik közé mennek, s hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr. rész 5,1-5.6,8.[17]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Jer. 31,29.[18]**Embernek fia! kenyeredet rettegéssel egyed, és vizedet reszketéssel és félelemmel igyad. rész 17,15-21.**[19]És szólj a föld népének: Ezt mondja az Úr Isten Jeruzsálem lakóiról, Izráel földjéről: kenyeröket félelemmel eszik és vizöket ájulással iszszák, hogy pusztaságra vetkőzzék földje bőségéből minden lakói álnoksága miatt. 2Kir. 17,15-19.21,15.16. 3Móz. 12,2.[20]És a lakott városok elpusztulnak s a föld pusztaság lesz és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 2Kir. 25,1-11.[21]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Zsolt. 106,28. Ésa. 57,7.3Móz. 18,19.20.[22]**Embernek fia! micsoda közmondástok van néktek Izráel földjén? hogy azt mondják: a napok csak haladnak, ám semmivé lesz minden látás. Ésa. 5,19.Jer. 7,4.vers 26.27.**[23]Ezokért mondd nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Megszüntetem e közmondást és nem mondogatják azt többé Izráelben, sőt inkább mondd nékik: **elközelgettek a napok, és minden látás teljesül. 2Móz. 22,25.[24]Mert nem lesz többé semmi hiábavaló látás és hizelgő jövendölgetés Izráel házának közepette. 3Móz. 18,5.[25]Mert én szólok, az Úr; s a mely szót szólok, meglészen, nem halad tovább.** Mert a ti napjaitokban, pártos ház, szólok egy szót és megcselekszem, ezt mondja az Úr Isten! vers 11-13.5Móz. 28,15.[26]És lőn az Úr beszéde

hozzám, mondván: Ezsdr. 1,1-11.3,10.11.[27]Embernek fia! ímé, Izráel háza ezt mondja: A látás, melyet ez lát, sok napra való, és messze időkre prófétál ő. vers 22.Hós. 6,3.[28]Ezokért mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Nem halad tovább semmi én beszédem; a mit szólok, az a szó meglészen, ezt mondja az Úr Isten. Siral. 2,17.

Ez 13

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 2Kir. 21,16.[2]**Embernek fia! prófétálj Izráel prófétái ellen, a kik prófétálnak, és mondjad azoknak, a kik önnön szívökből próféták: Halljátok meg az Úr beszédét! Jer. 14,14.28,12-17.29,8-9.[3]Így szól az Úr Isten: Jaj a bolond prófétáknak, a kik az önnön lelkök után mennek, mert semmit sem láttak. Jer. 28,15-17. vers 6.7.Jer. 28,2-4.**[4]Mint rókák a romok közt, olyanokká lettek prófétáid, oh Izráel! rész 4,9-17.[5]Nem hágtatok fel a törésekhez, nem falaztatok falat Izráel háza körül, hogy megállhassatok a harczban az Úrnak napján. Jer. 17,2.[6]**Hívságot láttak s hazug jövendölgetést, kik ezt mondják: Monda az Úr! holott az Úr nem bocsátotta őket, és még várják, hogy betelik beszédök. 5Móz. 24,16.**[7]Avagy nem hiábavaló látást láttatok-é, és nem hazug jövendölgetést szóltatok-é? midőn ezt mondjátok vala: Monda az Úr! holott én nem szólottam! Jer. 28,2.3.15.[8]Ennekokáért így szól az Úr Isten: Mivelhogy hívságot szólottatok és hazugságot láttatok, azért ímé én ellenetek leszek, ezt mondja az Úr Isten. Jer. 5,8. 3Móz. 18,20. 3Móz. 18,9.10.15.[9]**És lészen kezem a próféták ellen, kik hívságot látnak és hazugságot jövendölgetnek; az én népem gyülekezetében nem lesznek, Izráel házának könyvébe nem irattatnak, és Izráel földjére be nem mennek, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten. 1Móz. 2,8.9.Ésa. 33,20-24.[10]Azért, mert eláltatták az én népemet, mondván: béke! holott nincsen béke; LUTHER** és ha a nép falat épít, ímé ők bemázolják azt mázzal. Jer. 6,14.28,2-4.[11]Mondjad a mázzal mázolóknak, hogy leomlik; ömlő záporeső lészen, és ti jégeső kövei hulljatok, szélvihar hasítsd![12]És ímé leomlik a fal. Avagy nem mondják-é majd néktek: hol a mázolás, a melylyel mázolátok? rész 33,20.[13]Ezokáért így szól az Úr Isten: És meghasogatom szélviharral búsulásomban, és ömlő zápor lészen haragomban, és lésznek jégeső kövei búsulásomban annak elrontására.[14]És ledöntöm a falat, melyet mázzal mázoltatok és levetem a földre, és meztelen lesz fundamentoma; és leomlik, és ti veszszetek el közepette, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Úr.[15]És teljessé teszem búsulásomat a falon és **azokon, a kik mázolák azt mázzal, HABARCCSAL VAKOLÓK=HAMIS PRÓFÉTÁK** és mondom néktek: nincs a fal és nincsenek, a kik azt mázolák, Ésa. 1,21.22.[16]Tudniillik Izráel prófétái, kik prófétálnak Jeruzsálemnek és látnak néki békességnek látását, holott nincsen békesség, ezt mondja az Úr Isten. Jer. 6,14.28,2-4.[17]És te, embernek fia, fordítsd orczádat néped leányaira, a kik önnön szívükből prófétálnak, és prófétálj ellenök. vers 27.[18]És mondjad: Így szól az Úr Isten: **Jaj azoknak, a kik kötéseket varrogatnak minden kézcsuklóra, és takarókat készítenek akármilyen termetűek fejére, hogy lelkeket vadászszanak!** Némely lelkeket elvadásztok népemtől, másokat elevenen megtartotok a magatok hasznára. vers 10.rész 22,22-27.[19]És megszentségtelenítetek engem népem előtt néhány marok árpáért és falat kenyérért, hogy lelkeket öljetek, melyeknek nem kellene meghalniok, és hogy lelkeket elevenen megtartsatok, melyeknek nem kellene élniök, hazudozván népemnek, a mely hazugságra hallgat. Ésa. 30,10.11.[20]Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé én kötéseitek ellen leszek, a melyekkel ti a lelkeket vadászszátok, mint madarakat; és leszaggatom azokat karjaitokról, s a lelkeket, melyeket ti vadásztok, szabadon bocsátom, mint madarakat.[21]És elszaggatom takaróitokat, és megszabadítom népemet kezetekből, és nem lesznek többé zsákmány a ti kezetekben, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.[22]Mivelhogy megszomorítjátok az igaznak szívét hazugsággal, holott én őt bántani nem akartam, s megerősítitek a hitetlen kezeit, hogy meg ne térjen gonosz útjáról, hogy őt életben megtartsam.[23]Ezokáért hívságot nem láttok és jövendőt nem jövendölgettek többé, s megszabadítom népemet a ti kezetekből, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. Ésa. 37,29.2Kir. 23,31.33. NAGYON ERŐS WOE PROPHECY

Ez 14

[1]És jövének hozzám férfiak Izráel vénei közül, és leülének én előttem. Mik. 3,10.Sof. 3,3.[2]És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván: Jer. 26,21-23.[3]**Embernek fia! Ezek a férfiak fölvették bálványaikat szívökbe, és vétkeik botránkozását orczáik elé állították. Vajjon engedjem-é, hogy megkérdezzenek engem? 2Móz. 22,21.[4]Ezokáért szólj velök, és mondjad nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Valaki az Izráel házából bálványait szívébe fölveszi, és vétkének botránkozását teszi orczái elé, és megy a prófétához: én, az Úr felelek meg annak énmagam által bálványainak sokasága miatt; 2Krón. 36,4-6.Jer. 22,18.19.[5]Hogy megragadjam Izráel házát az ő szívökben, a kik elfordultak tőlem bálványaik miatt mindnyájan. Jer. 44,17.18.[6]Ezokáért mondjad Izráel házának: Ezt mondja az Úr Isten: Térjetek meg, és forduljatok el bálványaitoktól és minden útálatosságtoktól fordítsátok el orczátokat.[7]Mert valaki az Izráel házából és a jövevények közül, a kik Izráelben laknak, elhajlik tőlem, és az ő bálványait veszi föl szívébe, és vétkének botránkozását teszi orczája elé,** NYOMATÉKOSÍTÓ ISMÉTLÉSEK és megyen a prófétához, hogy ez tanácsot kérjen ő néki én tőlem: én, az Úr felelek meg annak énmagam által;[8]És ellene fordítom orczámat annak a férfiúnak, és vetem őt jegyül és közbeszédül, és kiirtom népem közül, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! rész 15,7. 5Móz. 28,37.[9]Ha pedig a próféta megtéveszteni engedi magát, hogy kijelentést adjon: én, az Úr tévesztettem meg azt a prófétát; és kinyújtom kezemet ellene, és kivesztem őt az én népem, Izráel közül. rész 13,2.3. Jer. 28,15-17.[10]És viselik vétköket; a milyen a kérdező vétke, olyan legyen a próféta vétke is. rész 16,32.[11]Azért, hogy el ne tévelyedjék többé Izráel háza én tőlem, és többé meg ne fertéztessék magokat minden ő elszakadásukkal, hanem legyenek az én népem és én legyek Istenök, ezt mondja az Úr Isten. 1Kir. 11,31.39.Jer. 3,18. Bir. 18,1.[12]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Ésa. 1,18.19.4,3.Jer. 33,8.[13]Embernek fia! ha valamely ország vétkeznék ellenem, elpártolván tőlem, és én kinyújtván kezemet ellene, **eltörném néki a kenyérnek botját**, és bocsátanék reá éhséget, és kiirtanék belőle embert és barmot; rész 5,16.3Móz. 26,26.[14]És ha volna ez a három férfiú benne: **Noé, Dániel és Jób**: akkor ők az ő igazságukkal a magok lelkét megszabadítanák, azt mondja az Úr Isten. Jób 1,1.Jer. 15,1.[15]Ha gonosz vadállatokat bocsátanék át az országon, hogy azt gyermektelenné tegyék, és az pusztává lenne, a melyen senki át nem menne a vadállatok miatt: Jer. 31,31-34.[16]Benne ama három férfiú (élek én, az Úr Isten mondja) sem fiakat, sem leányokat meg nem szabadítana, csak magokat szabadítanák meg, az ország pedig pusztává lenne. rész 16,51.Jer. 3,8.11.[17]Avagy, ha fegyvert hoznék amaz országra, és mondanám: fegyver, menj át ez országon! és kiirtanék belőle embert és barmot, Józs. 24,14.23.[18]És ama három férfiú benne volna, élek én, az Úr Isten mondja, nem szabadítana meg sem fiakat, sem leányokat, hanem csak magokat szabadítanák meg. vers 14.[19]Avagy ha döghalált bocsátanék arra az országra, és kiönteném búsulásomat reá vérben, hogy kiirtsak belőle embert és barmot, vers 14.22.4Móz. 14,13-20.[20]S **Noé, Dániel és Jób** benne volna: élek én, az Úr Isten mondja, nem szabadítanának meg sem fiat, sem leányt; ők igazságukkal csak a magok lelkét szabadítanák meg. vers 14.[21]Mert így szól az Úr Isten: Mennyivel inkább, ha e négy nehéz ítéletemet: a fegyvert, éhséget, vadállatot és döghalált bocsátom Jeruzsálemre, hogy kiirtsak belőle embert és barmot! rész 18,5-9.3Móz. 18,5.[22]Ímé, megmaradnak benne némely menekültek, a kiket kivezetnek, fiak és leányok; ímé ők kimennek hozzátok, hogy lássátok útjokat és cselekedeteiket, és vígasztalást vegyetek a veszedelemből, melyet Jeruzsálemre hoztam, mindarra nézve, a mit hoztam reá. 2Móz. 16,29.30.20,8-11.[23]És megvígasztalnak titeket, ha látjátok útjokat és cselekedeteiket megismeritek, hogy nem hiába cselekedtem mindazt, a mit cselekedtem vele, ezt mondja az Úr Isten. 2Móz. 16,27-29.

Ez 15

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 2Móz. 32,12.14.[2]**Embernek fia! mire való a szőlőtőke fája egyéb fa között, a venyige, mely az erdő fái között van? 4Móz. 14,15.20-24.[3]Avagy vesznek-é abból fát, hogy valami eszközt csináljanak belőle? avagy vesznek-é belőle szeget, hogy mindenféle edényt akaszszanak reá? Ámós 5,25.26.[4]Ímé a tűznek adatott, hogy megemészsze;** két végét megemésztette már a tűz, és közepe megpörkölődött, vajjon való-é valami eszközre?[5]Ímé, míg ép vala, semmi eszközre nem vala jó; menynyivel kevésbbé csinálhatnak belőle valamit most, mikor a tűz megemésztette és megpörkölődött! 2Kir. 24,20.25,1-10.[6]Azért így szól az Úr Isten: A mint a szőlőtőke fáját az erdő fái közül a tűznek adtam megemésztésre, úgy adtam oda Jeruzsálem lakóit; 1Móz. 46,32.[7]És ellenök fordítom arczomat. A tűzből jöttek ki és a tűz emészsze meg őket, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor arczomat ellenök fordítom. vers 4.5.

Ez 16

EZ A MAMUT HOSSZÚSÁGÚ SZAKASZ TARTALMÁBAN IS TALÁN A LEGERŐSEBB FEJEZET, AMELY SZEMBEÁLLÍTJA AZ ISRENI TEREMÉTS, GONDIVELÉS SZÉPSÉGÉT, A TŐLE ELFORDULT, ŐT MEGCSALÓ PARÁZNA LÉNYTŐL

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: vers 9.14.2Móz. 32,12-14.[2]Embernek fia! add tudtára Jeruzsálemnek az ő útálatosságait, 1Krón. 15,13.[3]És mondjad: Így szól az Úr Isten Jeruzsálemnek: A te származásod és születésed Kanaán földjéről való; atyád az Emoreus és anyád Hitteus asszony. Ésa. 54,15-17.[4]**Születésed pedig ilyen volt: a mely napon születtél, el nem metszették a köldöködet, és vízzel meg nem mostak, hogy tiszta lennél, sóval sem töröltek meg, sem be nem póláltak. 4Móz. 15,32.35.36.Csel. 15,10.[5]Szem meg nem szánt téged, hogy ezekből valamit veled cselekedett volna, könyörülvén rajtad; hanem kivetettek a nyilt mezőre, mert útáltak, a mely napon születtél. Csel. 7,42.43. rész 16,21.[6]Ekkor elmenék melletted és látálak véredben eltapodva, és mondék néked: A te véredben élj! mondék ismét néked: A te véredben élj! rész 23,4.2Kir. 16,6.23.24.[7]Sok ezerekre szaporítottalak, mint a mezei füvet, és megszaporodál és fölnevekedél és jutál nagy szépségre; emlőid duzzadának s szőröd kinőtt vala, de te mezítelen és befedezetlen valál. vers 6.2Móz. 3,8. rész 8,5.[8]Ekkor elmenék melletted, és látálak, és ímé a te korod a szerelem kora vala, és kiterjesztém fölötted szárnyamat s befödözém mezítelenségedet, és megesküvém néked s frigyre léptem veled; azt mondja az Úr Isten, és lől az enyém. Ruth 3,9. 5Móz. 26,27. 2Móz. 19,4-8.24,8.[9]És megmosálak vízzel és elmosám rólad véredet, és megkenélek olajjal. Jer. 2,32.[10]És felöltöztetélek hímes ruhába, és felsaruztalak borjúfóka bőrrel, s övezélek fehér gyolcscsal s befedélek selyemmel. rész 20,4.22,2.5.[11]És felékesítélek ékeségekkel, s adtam karpereczeket kezeidre és lánczot nyakadra. 1Móz. 24,22.[12]És adtam orrpereczet orrodra és függőket füleidre és ékes koronát fejedre. 2Kir. 21,7.[13]És felékesítéd magadat aranynyal és ezüsttel, és öltözeted vala fehér gyolcs és selyem és hímes ruha; lánglisztet, mézet és olajat ettél, és megszépülél felette igen, s királyságra jutál. 2Sám. 7,10. [14]És kiméne híred a pogányok közé a te szépségedért; mert tökéletes vala az ékességeim által, a melyeket reád tettem, azt mondja az Úr Isten. 1Kir. 10,23-25.Siral. 1,1.**

AZ EDDIG GYÖNYÖRŰ TEREMTMÉNY PARÁZNA LESZ, ELTORZUL A RONDA RÚTSÁGÁBAN

[15]De elbízád magadat szépségedben és paráznává lőn híred szerint, elárasztál paráznaságaiddal minden melletted elmenőt: legyen kedve szerint! Jer. 2,20-23. vers 25.[16]És vevél a te ruháidból s csinálál magadnak magaslatokat különböző szinnel borítva, s paráználkodál azokon; ilyen még nem volt és nem is lesz. 2Kir. 21,9.[17]És vevéd a te ékességidet az én aranyomból és ezüstömből, melyeket néked adtam, és csináltál magadnak férfiú képeket, és azokkal paráználkodál. rész 38,17.[18]És vevéd hímes ruháidat

és befedezéd azokat, és olajomat és füstölőszeremet vetéd eléjök. rész 7,20.[19]És az én eledelemet, melyet néked adtam, - lánglisztte l és olajjal és mézzel etettelek vala, - ő eléjök rakád kedves illatul; így lőn, ezt mondja az Úr Isten. Hós. 2,4.Jer. 44,16-19.[20]És vevéd a te fiaidat és leányaidat, kiket nékem szültél vala, és megáldozád őket azoknak eledelül. Avagy nem volt-é már elég paráznaságodból, 2Kir. 21,6.[21]Hogy megölted fiaimat is, és oda adád őket, midőn tűzben nékik áldozád? rész 20,26.Zsolt. 106,37.38.[22]És minden útálatosságaidban és paráznaságaidban meg nem emlékeztél a te ifjúságod napjairól mikor mezítelen és befedezetlen valál, véredben eltapodva voltál. vers 4-16.[23]És lőn minden gonoszságod után, (Jaj, jaj néked! azt mondja az Úr Isten,)[24]Építél magadnak tetőt, és csináltál magaslatot minden utczán. 1Kir. 14,23.24.Ésa. 57,7.[25]És minden keresztútnál megépítéd magaslatodat, s útálatossá tevéd szépségedet, és kétfelé vetéd lábaidat minden melletted elmenőnek, és sokasítád paráznaságodat.• 2Kir. 25,1.[26]És paráználkodál Égyiptom fiaival, szomszédiddal, a nagytestűekkel, és sokasítád paráznaságodat, hogy engem ingerelj. vers 15.16.3Móz. 15,2.[27]És ímé kinyújtottam kezemet ellened, s megkisebbítém rendelt részedet, és adálak téged a te gyűlölőidnek, a Filiszteusok leányainak csúfolásukra, a kik átallák fajtalan útadat. 2Móz. 21,10.Hós. 2,9.[28]S Assiria fiaival is paráználkodál, mert meg nem elégedél; paráználkodál velök, és még sem elégedél meg. vers 9.[29]És sokasítád paráznaságodat a kalmárok földje, Káldea felé, de még ezzel sem elégedél meg. rész 17,4.[30]Mily gyenge a szíved, azt mondja az Úr Isten, hogy mindezeket cselekedted, egy rakonczátlan rima cselekedeteit! rész 16,20.21.[31]Hogy állítál magadnak fedelet minden keresztúton, és magaslatokat csinálál minden utczán, de nem voltál olyan, mint a rima, kicsibe véve a bért.[32]Te házasságtörő asszony! férje helyett idegeneket fogad el! vers 6.rész 22,2.[33]Minden rimának bért adnak, te pedig magad adtad ajándékidat minden szeretődnek, így megvásárlád őket, hogy bemenjenek hozzád mindenfelől paráznaságidért.[34]És lőn különbség közted és más asszonyok közt paráznaságaidban; mert utánad nem jártak a paráznák; te adál bért nékik és bért ők nem adának néked, így lőn különbséged. Ésa. 4,3.[35]Azért te rima, halld meg az Úr beszédét! Ésa. 1,21.Hós. 2,1.[36]Így szól az Úr Isten: A miatt, hogy eláradt gyalázatod és föl van takarva mezítelenséged a te szeretőiddel való paráznaságaidban; és minden útálatos bálványaid miatt és fiaid vére miatt, kiket azoknak adtál: vers 15.20.[37]Ezokáért ímé egybegyűjtöm minden szeretődet, kiknek kedves valál, és mindazokat, a kiket szerettél, együtt azokkal, a kiket gyűlöltél, és egybegyűjtöm őket ellened mindenfelől, és föltakarom mezítelenségedet előttök, hogy lássák minden te mezítelenségedet. Ésa. 47,3.Jer. 13,26.27.[38]És megítéllek téged a házasságtörő és vért ontó asszonyok ítéletével, és véredet kiontatom búsulásomban és féltő szerelmemben.•3Móz. 20,10.5Móz. 22,22.[39]És adlak téged kezökbe, és leszakítják tetődet és lerontják magaslataidat és lehúzzák rólad ruháidat és elveszik ékességeidet, és hagynak mezítelenül s ruhátalanul. Hós. 2,8. Siral. 1,22.2,21.22.[40]És összehoznak gyűlést ellened, és megköveznek és összevagdalnak fegyvereikkel. 2Kir. 7,19-21.[41]És megégetik házaidat tűzzel, és ítéletet cselekesznek rajtad sok asszony szeme láttára, és megszüntetem paráznaságodat, és bért sem adsz többé. Jer. 52,13.14.[42]És megnyugotom búsulásomat rajtad, hogy eltávozzék féltő szerelmem te tőled, s megnyugoszom és többé nem haragszom. Ésa. 4,3.4.[43]Mivelhogy meg nem emlékeztél ifjúságod napjairól, és ingerlettél engem mindezekkel, azért ímé én is fejedhez verem útadat, ezt mondja az Úr Isten, és többé nem cselekszed a fajtalanságot minden útálatosságod mellett. vers 4.14.[44]Ímé, valaki közmondással él, rólad veszi azt, mondván: A minémű az anya, olyan a leánya is. Jer. 7,4.[45]Anyád leánya vagy te, a ki megútálta férjét s fiait, és öcséidnek nénje vagy, a kik megútálták férjeiket és fiaikat; anyátok Hitteus asszony és atyátok Emoreus. vers 35.Hós. 2,3.[46]És a te néned Samaria vala, ő és leányai, ki balkezed felől lakik vala; és öcséd, a ki jobbkezed felől lakik vala, Sodoma és leányai. 2Kir. 17,6-12. 1Móz.

13,13.18,20.21.24.25.Ésa. 1,10.21.[47]És nem az ő útaikon jártál, és nem az ő útálatosságaik szerint cselekedtél, de csak kevés ideig; de aztán gonoszabb valál azoknál minden útadban. 2Kir. 21,9.[48]Élek én! azt mondja az Úr Isten, így nem • cselekedett Sodoma, a te öcséd, ő és leányai, a mint cselekedtél te és a te leányaid. Siral. 4,6.[49]Ímé, ez volt a vétke Sodomának, a te öcsédnek: kevélység, eledel bősége és gondtalan békesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg. 1Móz. 13,10.[50]És felfuvalkodának s cselekedének útálatosságot előttem, és elveszítém őket, mikor ezt • megláttam. 1Móz. 18,21.19,24.25.[51]És Samaria félannyit sem vétkezett, mint te, mert többek a te útálatosságaid, mint az övék; és így nőtestvéreidet nálad igazabbaknak bizonyítád minden útálatosságiddal, a melyeket cselekvél. vers 46.[52]Te is azért viseld gyalázatodat, a melyre pedig nénédet ítélted; a te bűneid miatt, melyekben nálok útálatosabban cselekvél, igazabbak ők nálad. Szégyenülj meg hát te is s viseld gyalázatodat, hogy nőtestvéreidet nálad igazabbaknak bizonyítád. Jer. 49,1.2.[53]És visszahozom foglyaikat, Sodomának s leányainak foglyait és Samariának s leányainak foglyait; s visszahozom a te foglyaidat is amazok közepette; rész 17,15-21.[54]Azért, hogy viseljed gyalázatodat és megszégyenülj mindazokért, miket cselekedtél, mikor azoknak vígasztalásukra leszel. 1Kir. 6,4.[55]És nőtestvéreid, Sodoma és leányai visszatérnek előbbi állapotjokba, és Samaria s leányai visszatérnek előbbi állapotjokba, és te is és leányaid visszatértek előbbi állapototokba. 2Sám. 12,26.[56]És nem vala-é öcséd, Sodoma, szóbeszéd a te szádban kevélykedésed napján, vers 20.[57]Minekelőtte kitudódott volna gonoszságod; a miképen te most gyalázatuk vagy Siria leányainak s minden körülötted valóknak, a Filiszteusok leányainak, kik útálnak téged köröskörül?[58]Fajtalanságodat és útálatosságaidat magad viseled, azt mondja az Úr. 5Móz. 2,4.5.Zsolt. 137,7. rész 35,12.[59]Mert ezt mondja az Úr Isten: És ha úgy cselekedtem veled, mint te cselekedtél, midőn megvetetted az esküt, hogy megtörd a frigyet: 2Móz. 19,5-8.Jer. 44,16-19.[60]Én megemlékezem frigyemről, a melyet veled ifjúságod napjaiban kötöttem, és örök frigyet vetek veled. vers 4.[61]És te megemlékezel útaidról és megszégyenled magadat, mikor hozzád veszed nőtestvéreidet, a kik nagyobbak nálad, együtt azokkal, a kik kisebbek, s adom őket néked leányaidul, de nem a te frigyedből. Jer. 31,32.33.[62]És én megerősítem frigyemet veled, s megismered, hogy én vagyok az Úr. Ésa. 4,3.4.[63]Hogy megemlékezzél és pirulj, és meg ne nyissad többé szádat szégyenletedben, mikor megkegyelmezek néked mindenekben, valamit cselekedtél, azt mondja az Úr Isten.

Ez 17

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 2Kir. 21,16.[2]Embernek fia, **adj találós mesét, és mondj példabeszédet Izráel házának. Ésa. 14,29.31.[3]És mondjad: Így szól az Úr Isten: A nagyszárnyú nagy saskeselyű, melynek hosszú csapótollai valának, s mely rakva vala különféle színű tollakkal, jöve a Libanonra, és elfoglalá a czédrusfa tetejét.[4]Gyönge ágainak hegyét letépte, és vivé azt a kalmárok földére, az árusok városában tevé le.[5]És vőn annak a földnek magvából, és elveté azt termékeny mezőbe; sok vizek mellé vivé; mint fűzfát ülteté el.[6]És felsarjadt, és lőn elterülő, alacsony szőlőtővé, hogy vesszőit amahhoz fordítsa s gyökerei amaz alatt legyenek, és szőlőtővé lőn, és vesszőket terme, s ágacskákat bocsáta ki. rész 18,6.Ésa. 57,7.[7]És vala más nagy szárnyú, soktollú nagy saskeselyű, és ímé, ez a szőlőtő feléje terjeszté gyökereit s vesszeit hozzá nyújtá ültetésének ágyaiból, hogy öntözze őt; 3Móz. 18,8.[8]Pedig jó földbe, sok víz mellé ültették vala el, hogy ágakat hajtson és gyümölcsöt teremjen, hogy legyen jeles szőlőtő. Jer. 5,8. 3Móz. 18,20. 3Móz. 18,9.10.15.[9]Mondjad: Így szól az Úr Isten: Vajjon jó szerencsés lesz-é? Vajjon gyökereit nem szaggatja-é ki, és gyümölcsét nem vágja-é le, hogy elszáradjon, hajtásának minden ága elszáradjon, és pedig nem erős karral és sok néppel támad reá, hogy kitépje azt gyökerestől. vers 5.[10]És ímé elplántáltatott, jó szerencsés lesz-é? Avagy ha a napkeleti szél**

illeti őt, nem szárad-é el teljesen, ültetésének ágyában nem szárad-é el? rész 19,12.Hós. 13,15.[11]És lőn az Úr szava hozzám, mondván: Dán. 2,37.38. **POLITIKAI MAGYARÁZAT**
[12]No, mondjad a pártos háznak: Avagy nem értettétek-é mi ez? Mondjad: Ímé, eljött a babiloni király Jeruzsálembe, és fogá királyát és fejedelmeit és elvivé őket magához Babilonba. Jer. 15,7.52,4-15.[13]És vőn a királyi magból, s frigyet szerze vele, s megesketé őt, de a földnek erőseit elvivé, 2Kir. 24,8-16.[14]Hogy alacsony királyság legyen, hogy fel ne emelkedjék, hanem frigyét megőrizze, hogy ez megálljon. 3Móz. 4,1.3Móz. 6,1.[15]De pártot üte ellene, bocsátván követeit Égyiptomba, hogy adjon néki lovakat és sok népet. Vajjon jó szerencsés lesz-é? Vajjon megszabadítja-é magát, a ki ezeket cselekszi? a ki megszegte a szövetséget, megszabadul-é? Jer. 37,5.11.[16]Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy annak a királynak lakóhelyén, a ki őt királylyá tette, a kinek tett esküjét megvetette, s a kivel tett frigyét megszegte, ott nála, Babilonban hal meg. Jer. 32,5. 2Kir. 24,17.18.[17]És a Faraó nagy haddal és nagy sokasággal vele semmit nem tesz a háborúban, mikor sánczot töltenek és tornyot építenek sok lélek kiirtására. Jer. 37,5.10.39,1-8.[18]S ha megvetette az esküt, hogy megszegje a frigyet, pedig ímé, kezet adott rá, s mégis megcselekedte mindezeket; nem fog megszabadulni! 2Krón. 36,13-17.[19]Azért így szól az Úr Isten: Élek én, hogy eskümet, melyet megvetett, és frigyemet, melyet megszegett, fejéhez verem. vers 45.46.[20]És kiterjesztem hálómat ellene, és megfogatik varsámban, és elviszem őt Babilonba s ott törvénykezem vele gonoszságáért, melylyel ellenem járt. 2Kir. 25,5.7.[21]És minden menekültje minden seregéből fegyver miatt hull el, és a megmaradottak szélnek szélednek mindenfelé, és megtudjátok, hogy én, az Úr beszéltem. 1Kir. 2,35.[22]**Így szól az Úr Isten: És veszek én ama magas czédrus tetejéből, és elültetem; felső ágaiból egy gyönge ágat szegek le, s elplántálom én magas és fölemelt hegyen.[23]Izráel magasságos hegyén plántálom őt, és ágat nevel és gyümölcsöt terem s nagyságos czédrussá nevekedik, hogy lakjanak alatta, mindenféle szárnyas madarak ágainak árnyékában fognak lakozni. Sof. 3,4. rész 44,23.[24]És megismeri a mező minden fája, hogy én, az Úr tettem a magas fát alacsonnyá, az alacsony fát magassá; megszáraztottam a zöldelő fát, és zölddé tettem az asszú fát. Én, az Úr szólottam és megcselekedtem. Mik. 3,10.Sof. 3,3.**

Ez 18
[1]És lőn az Úr szava hozzám, mondván: Jer. 28,1-4.[2]Mi dolog, hogy ezt a közbeszédet szoktátok mondani Izráel földjén, mondván: **Az atyák ettek egrest, és a fiak foga vásott meg bele? Jer. 31,29.[3]Élek én, ezt mondja az Úr Isten, nem lesz többé helye köztetek ennek a közbeszédnek Izráelben. Jer. 5,1.[4]Ímé, minden lélek enyém, úgy az atyának lelke, mint a fiúnak lelke enyém; a mely lélek vétkezik, annak kell meghalni! 1Kir. 8,32.[5]És ha valaki igaz lesz, és törvény szerint igazságot cselekszik; vers 25.[6]Ha a hegyeken nem eszik, és szemeit föl nem emeli Izráel házának bálványaira, és felebarátja feleségét meg nem fertézteti, és asszonyhoz tisztátalanságában nem közeledik; Zsolt. 106,28. Ésa. 57,7.3Móz. 18,19.20.[7]És senkit nem nyomorgat, az adósnak a zálogot visszaadja, ragadományt nem ragadoz, az éhezőnek kenyerét adja és a mezítelent ruhával befödi; 2Móz. 22,21. 5Móz. 24,12.15,7.8. Ésa. 58,6.7. Mát. 25,36-40.[8]Uzsorára nem ád, kamatot nem vesz, megvonja kezét az álnokságtól, igaz ítéletet tesz a felek közt; 2Móz. 22,25.[9]Az én parancsolatimban jár és törvényeimet megőrzi, hogy igazságot cselekedjék;** *ez az igaz, ő élvén él,* ezt mondja az Úr Isten. 3Móz. 18,5.[10]És ha erőszakos fiat nemz, a ki vért ont, és csak egyet is cselekszik amazokból; vers 11-13.5Móz. 28,15.[11]Mindezeket pedig nem cselekedte; hanem a hegyeken evett, és felebarátjának feleségét megfertéztette;[12]A szűkölködőt és szegényt nyomorgatta, ragadományokat ragadozott, zálogot vissza nem adott, és a bálványokra emelte szemeit, útálatosságot cselekedett; rész 20,8.[13]Uzsorára adott és kamatot vett: és az ilyen éljen? Nem él! Mindezeket az útálatosságokat cselekedte, halállal haljon meg, az ő vére legyen ő rajta! 2Kir. 17,6.[14]S ímé, ha fiat nemz, és ez látja atyjának minden vétkét, melyeket cselekszik; látja, de nem cselekszik azok szerint:[15]A hegyeken nem eszik, **és szemeit nem emeli fel Izráel házának**

bálványaira, felebarátjának feleségét meg nem fertézteti, rész 16,51.Jer. 3,8.11.[16]És senkit sem nyomorgat, zálogot nem vesz, ragadományt nem ragadoz, kenyerét az éhezőnek adja és a mezítelent ruhával befödi; Jób 31,19.20.[17]A szegényre nem veti rá kezét, uzsorát és kamatot nem vesz, törvényeim szerint cselekszik, parancsolataimban jár: az ilyen ne haljon meg atyja vétkéért, hanem élvén éljen.[18]Atyja, mert nyomorgatást követett el, ragadományt ragadozott atyjafiától, és a mi nem jó, azt cselekedte népe között: ímé meghal a maga vétkéért. 1Kir. 5,2.3.[19]És ti ezt mondjátok: Miért ne viselje a fiú az apa vétkét? Ám a fiú, törvény szerint és igazságot cselekedett, minden parancsolatimat megtartotta s cselekedte azokat: élvén éljen. 5Móz. 24,16.[20]A mely lélek vétkezik, annak kell meghalni; a fiú ne viselje az apa vétkét, se az apa ne viselje a fiú vétkét; az igazon legyen az ő igazsága, és a gonoszon az ő gonoszsága.[21]És ha a gonosztevő megtér minden vétkéből, melyeket cselekedett, és megtartja minden parancsolatimat, és törvény szerint és igazságot cselekszik: élvén éljen, és meg ne haljon.[22]Semmi gonoszságáról, melyet cselekedett, emlékezés nem lészen; az ő igazságáért, melyet cselekedett, élni fog. 2Kir. 17,18.20.**[23]Hát kívánva kívánom én a gonosznak halálát? ezt mondja az Úr Isten! nem inkább azt, hogy megtérjen útjáról és éljen? rész 33,11.**[24]És ha az igaz elhajol az ő igazságától, és gonoszságot cselekszik, minden útálatosság szerint, melyeket a hitetlen cselekedett, cselekeszik, nemde éljen-é? Semmi igazságairól, a melyeket cselekedett, emlékezés nem lészen: gonoszságáért, melyet cselekedett, és az ő vétkéért, melylyel vétkezett, ezekért meg kell halnia.[25]És azt mondjátok: Nem igazságos az Úrnak útja! Oh, halljátok meg, Izráel háza: az én útam nem igazságos-é? nem inkább a ti útaitok nem igazságosak-é? rész 33,20.[26]Ha elhajol az igaz az ő igazságától, és gonoszságot cselekszik, és a miatt meghal: gonoszsága miatt hal meg, melyet cselekedett.**[27]És ha a gonosztevő megtér az ő gonoszságától, melyet cselekedett, és törvény szerint és igazságot cselekszik: ez az ő lelkét megtartja életben. 2Kir. 24,20.25,1-10.**[28]**Mert belátta és megtért minden gonoszságától, melyeket cselekedett: élvén éljen, ne haljon meg.**[29]**És azt mondja az Izráel háza: Nem igazságos az Úrnak útja! Az én útaim nem igazságosak-é, Izráel háza? nem inkább a ti útaitok nem igazságosak-é? vers 26.27.**[30]**Ennekokáért mindeniteket az ő útai szerint ítélem, Izráel háza, ezt mondja az Úr Isten. Térjetek meg és forduljatok el minden vétkeitektől, hogy romlástokra ne legyen gonoszságotok. vers 27.**[31]**Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket, melyekkel vétkeztetek, és szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket; Miért halnátok meg, oh Izráel háza!? rész 11,19.**[32]**Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjetek meg azért és éljetek! vers 23.**

Ez 19
OROSZLÁN KÉP – LION KING?

[1]Te pedig kezdj gyászéneket Izráel fejedelmeiről.[2]És mondjad: Mi volt anyád? Nőstény oroszlán; oroszlánok közt fekszik vala, fiatal oroszlánok között nevelé fel kölykeit.[3]És fölnevele egyet kölykei közül; fiatal oroszlánná lőn, és megtanula ragadományt ragadozni, embereket evett. vers 32.33.2Kir. 21,13.14.[4]És meghallák ezt róla a népek; vermökben megfogaték, és elvivék őt horgokon Égyiptom földjére. Ésa. 37,29.2Kir. 23,31.33.[5]És mikor látta, hogy késik, hogy oda veszett reménysége, vőn egyet kölykei közül, ezt tevé fiatal oroszlánná. 1Kir. 9,8. rész 26,21.[6]És ez jár vala az oroszlánok között, fiatal oroszlánná lőn, és megtanula ragadományt ragadozni, embereket evett. Jer. 26,21-23.[7]És ismeré az ő özvegyeiket s városaikat elpusztítá, és megrettene a föld és annak teljessége, ordítása hangjától. Jer. 2,32.[8]És veték ellene a pogányok köröskörül a tartományokból és kiteríték reá hálójukat, vermökben megfogaték; 2Krón. 36,4-6.Jer. 22,18.19.[9]És veték őt ketreczbe horgokon, s elvivék őt Babilon királyához, elvivék őt várakba, hogy többé ne hallassék szava Izráel hegyein. Zsolt. 106,37.38.**[10]Anyád a te nyugalmadban olyan vala, mint a víz mellé ültetett szőlőtő, gyümölcscsel és vesszővel bővelkedik vala a sok víztől. 2Kir. 21,7.**[11]És lőnek néki erős

vesszei, uralkodók pálczáinak valók, és nagy vala magassága a sűrűség között és felett, és kitetszék magasságával és vesszeinek sokaságával. 2Kir. 21,4-7.[12]De kiszaggattaték Isten haragja által, a földre vetteték, és a napkeleti szél elszárasztá gyümölcsét; letöretének és elszáradának erős ágai; tűz emészté meg. 2Kir. 16,8-18.[13]És most a pusztában plántáltatott, száraz és szomjú földön.[14]És tűz jött ki ágainak egyik vesszejéből, gyümölcsét megemészté, és nincs többé rajta erős vessző, nincs pálcza az uralkodásra! Gyászének ez és gyászének lesz.

Ez 20

[1]És lőn a hetedik esztendőben, az ötödik hónap tizedikén: jövének férfiak Izráel vénei közül megkérdezni az Urat, és leülének előttem. rész 31,18.[2]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: rész 23,4.[3]Embernek fia! beszélj Izráel véneivel, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Nemde engem megkérdezni jöttetek-é? Élek én, hogy nem engedem, hogy megkérdezzetek engem, ezt mondja az Úr Isten. rész 16,38. vers 37.[4]Ítélni akarod őket, ítélni akarsz, embernek fia? add tudtokra atyáik útálatosságait! rész 27,5-27.[5]És mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Azon a napon, melyen elválasztám Izráelt, és fölemelém kezemet a Jákób háza magvának, és megismertetém magamat velök Égyiptom földjén, és kezemet fölemelém nékik, mondván: Én vagyok az Úr, a ti Istentek! rész 44,4.[6]**Azon a napon felemeltem kezemet nékik,** hogy kihozzam őket Égyiptom földjéről a földre, a melyet kinéztem vala nékik, a mely téjjel és mézzel folyó, ékessége az minden tartománynak;[7]És mondék nékik: Kiki az ő szemei útálatosságait elvesse, és Égyiptom bálványaival meg ne fertéztessétek magatokat; én vagyok az Úr, a ti Istentek! Józs. 24,14.23. **A HŰTLEN IZRAEL** [8]De pártot ütének ellenem, s nem akarának hallgatni reám. Senki az ő szeme útálatosságait el nem veté és Égyiptom bálványait el nem hagyá. Mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájok, teljessé teszem haragomat rajtok Égyiptom földjének közepette. rész 23,8.[9]De cselekedtem az én nevemért, hogy ez meg ne gyaláztassék a pogányok szemei előtt, a kik közt ők valának, a kiknek szemei előtt megismertettem magamat velök, hogy kihozom őket Égyiptom földjéről. vers 14.22.4Móz. 14,13-20.[10]És kihozám őket Égyiptom földjéről, s vivém őket a pusztába. 2Móz. 13,18.[11]És adám nékik parancsolatimat, és törvényeimet kijelentém nékik, melyeket az ember ha cselekszik, él azok által. rész 18,5-9.3Móz. 18,5.[12]És adám nékik szombataimat is, hogy legyenek jegyül köztem és ő közöttök; hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő megszentelőjök. 2Móz. 16,29.30.20,8-11.[13]De pártot üte ellenem Izráel háza a pusztában, az én parancsolatimban nem jártak és törvényeimet megveték, a melyeket az ember ha cselekszik, él azok által; és az én szombataimat megfertéztették felette igen. Mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájok a pusztában, hogy elveszessem őket. 2Móz. 16,27-29.[14]De cselekedtem az én nevemért, hogy meg ne gyaláztassék a pogányok szemei előtt, a kiknek szeme láttára kihoztam vala őket. 2Móz. 32,12.14.[15]**És föl is emelém én kezemet nékik** a pusztában, hogy be nem viszem őket a földre, melyet adtam nékik, mely téjjel és mézzel folyó, ékessége az minden tartománynak; 4Móz. 14,15.20-24.[16]Mivelhogy törvényeimet megvetették és parancsolataimban nem jártak, és szombataimat megfertéztették, mert bálványaik után járt vala szívök: Ámós 5,25.26.[17]Mindazáltal kedvezett szemem nékik, hogy el ne veszessem őket, és nem vetettem nékik véget a pusztában. Jer. 31,4-6.[18]És mondék fiaiknak a pusztában: A ti atyáitok parancsolataiban ne járjatok, és az ő törvényeiket meg ne tartsátok, s bálványaikkal magatokat meg ne fertéztessétek. Ésa. 4,3.[19]Én vagyok a ti Uratok, Istentek: az én parancsolatimban járjatok, az én törvényimet tartsátok meg, és azokat cselekedjétek. Jer. 43,8-13.[20]És az én szombatimat megszenteljétek, hogy legyenek jegyül én köztem és tiköztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 2Móz. 20,10.[21]De pártot ütének a fiak ellenem, parancsolataimban nem jártak, s törvényeimet meg nem tartották, hogy azokat cselekedjék, a melyeket az ember ha cselekszik, él azok által; szombataimat megfertéztették; mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájok, teljessé teszem haragomat rajtok a pusztában. Ésa. 37,29.[22]De visszavontam kezemet, s cselekedtem az én nevemért, hogy meg ne

gyaláztassék a pogányok előtt, a kiknek szeme láttára kihoztam őket. vers 9.14.2Móz. 32,12-14.[23]**Föl is emelém én kezemet nékik** a pusztában, hogy elszélesztem őket a pogányok közé, és szétszórom őket a tartományokba; 1Krón. 15,13.[24]Mivelhogy törvényeimet nem cselekedték, s parancsolataimat megvetették, és szombataimat megfertéztették, s atyáik bálványai után voltak szemeik. 3Móz. 13,45.Jer. 16,7.[25]És én is adtam nékik nem jó parancsolatokat, s törvényeket, a melyek által ne éljenek. 4Móz. 15,32.35.36.Csel. 15,10.[26]S megfertéztetém őket ajándékaikkal, mikor tűzön vittek át minden elsőszülöttet, hogy elpusztítsam őket, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr. Csel. 7,42.43. rész 16,21.[27]Azért szólj az Izráel házának, embernek fia, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Még ebben is gyalázattal illettek engem a ti atyáitok, hogy hűtlenül elszakadának tőlem:[28]Mikor bevittem őket a földre, a melyért **fölemeltem kezemet,** hogy azt nékik adom, megtekintének minden magas halmot és minden sűrű ágú fát, és ott áldozzák vala az ő áldozatjaikat, és ott adják vala haragra ingerlő ajándékaikat; és oda teszik vala kedvelt illatjokat, és oda öntik vala italáldozataikat. vers 6.2Móz. 3,8. rész 8,5.[29]És mondék nékik: Micsoda e magaslat, a hova ti gyülekeztek? És nevezik nevét magaslatnak mind e mai napig. rész 30,6.7.[30]Ennekokáért mondjad Izráel házának: Így szól az Úr Isten: Nemde a ti atyáitok módjára fertéztetitek-é meg magatokat, és az ő útálatosságaik szerint paráználkodtok-é? rész 30,6.7.[31]És ajándékaitok vitelével, mikor átviszitek fiaitokat a tűzön, fertéztetitek meg magatokat minden bálványaitok előtt mind e mai napig, és én engedjem, hogy megkérdezzetek engem, Izráel háza? Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem engedem, hogy megkérdezzetek engem! rész 43,2.[32]És a mi lelketekben támadt, semmiképpen sem lesz meg, hogy azt mondjátok: Leszünk olyanok, mint a pogányok, mint a tartományok nemzetségei, szolgálván fának és kőnek. Jer. 44,17.[33]Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással uralkodom rajtatok.[34]És kiviszlek titeket a népek közül, és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, melyekbe elszéledtetek, erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással; rész 33,22.[35]És vezetlek titeket a népek pusztájára, hol szemtől-szembe törvénykezem veletek. 2Kir. 25,11.18-21.[36]A mint törvénykeztem a ti atyáitokkal Égyiptom földének pusztájában; úgy törvénykezem veletek, ezt mondja az Úr Isten. 4Móz. 14,22.29.27,64.65.[37]És átviszlek titeket a vessző alatt, és hozlak titeket a frigynek kötelébe. Ámós 1,13. Zsolt. 79,4.137,7.Sof. 2,8.9.[38]És kitisztítom közületek a pártosokat, és az ellenem támadókat, és a földről, melyen jövevények voltak, kihozom őket, de Izráel földjére nem fognak bemenni, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! Zsolt. 92,11.132,17.[39]Ti pedig, Izráel háza, azt mondja az Úr Isten, mindenitek járjon az ő bálványai után és szolgáljon azoknak; de azután bizony, hallgatni fogtok rám, és az én szent nevemet többé meg nem fertéztetitek ajándékitokkal és bálványaitokkal. 1Kir. 18,21.[40]Mert az én szent hegyemen, Izráelnek magas hegyén, ezt mondja az Úr Isten, ott fog szolgálni nékem Izráel egész háza együtt azon a földön; ott kedvelem őket, ott kívánom meg a ti áldozataitokat és ajándékitoknak első zsengéjét mindenben, mit nékem szenteltek.[41]Kedves illatban kedvellek titeket, mikor kihozlak titeket a népek közül és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, melyeken elszéledtetek, és megszenteltetem ti bennetek a pogányok szemei előtt.[42]És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor beviszlek titeket Izráel földjére, arra a földre, **melyért fölemeltem kezemet PRÓZARITMUS,** hogy adom azt a ti atyáitoknak. Ezsdr. 1,1-5.Zsolt. 126,1-4.[43]És ott megemlékeztek útaitokról, s minden cselekedeteitekről, melyekkel magatokat megfertéztettétek, s megútáljátok ti magatokat minden gonoszságtokért, melyeket cselekedtetek. Nehem. 9,33-38.[44]És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor cselekszem veletek az én nevemért, és nem a ti gonosz útaitok és romlott cselekedeteitek szerint, oh Izráel háza, ezt mondja az Úr Isten! vers 4.[45]És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:[46]**Embernek fia! fordítsd orczádat délre, és szólj dél felé és prófétálj a déli mező erdeje ellen! vers 8.rész 35,5.Ámós 1,11.Zsolt. 137,7.**[47]**És mondjad a dél erdejének: Halld meg az Úr beszédét, így szól az Úr Isten: Ímé, én tüzet gyújtok benned, hogy megemészszen te benned minden zöldelő és minden aszú fát. Meg nem aluszik a lángoló láng, és megég a miatt minden orcza**

déltől északig. Ésa. 43,3.[48]**És meglátja minden test, hogy én, az Úr gyújtottam meg azt, mert meg nem aluszik. Jer. 43,10-13.**[49]És mondék: Ah, ah, Uram Isten! ezek azt mondják nékem: **Hát nem példabeszédekben beszél ez? Ésa. 14,29.31.**

Ez 21

[1]És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:[2]Embernek fia! fordítsd arczodat Jeruzsálem felé, és szólj a szent helyek ellen és prófétálj Izráel földje ellen! Ésa. 19,1.Jer. 46,13-17.[3]És mondjad Izráel földjének: Így szól az Úr: Ímé, én reád megyek, és kivonszom kardomat hüvelyéből, és kivágok belőled igazat és gonoszt. Jer. 44,1.[4]Azért, hogy kivágjak belőled igazat és gonoszt, azért megyen ki kardom hüvelyéből minden test ellen délről északig. Ámós 1,9. Zsolt. 79,4.[5]És megérti minden test, hogy én, az Úr vontam ki kardomat hüvelyéből, mert belé többé vissza nem tér.[6]És te, embernek fia, nyögj! Derekad fájdalmában keserűséggel nyögj szemök láttára. Ésa. 23,1.8-14.[7]És lészen, mikor mondják néked: Miért nyögsz te? ezt mondjad: A hírért, mert beteljesedett: és elolvad minden szív és elerőtlenedik minden kéz és elcsügged minden lélek és minden térd elolvad mint a víz. Ímé beteljesedett és meglett, ezt mondja az Úr Isten. Jer. 6,24.[8]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 2Móz. 22,29.30.4Móz. 18,12.[9]Embernek fia! prófétálj és mondjad: Ezt mondta az Úr: Mondjad: fegyver, fegyver! megélesített és meg is fényesített! Dán. 2,37.38.[10]Hogy öldököljön, megélesíttetett, hogy legyen villámlása, megfényesíttetett. Avagy örüljünk-é? Fiam e veszszeje megvet minden fát! rész 48,8.9.[11]És adta azt megfényesítésre, hogy marokba fogják; megélesíttetett az a kard s megfényesíttetett, hogy adják a megölőnek kezébe.[12]Kiálts és jajgass, embernek fia! mert ez az én népemen lészen és Izráel minden fejedelmin: e kardra jutnak népemmel együtt, ezokért üss czombodra. 2Kir. 7,19-21.[13]Már megpróbáltatott. De hát ha a vessző maga is vonakodnék? Nem úgy lészen, ezt mondja az Úr Isten! vers 24.[14]**Te pedig, embernek fia, prófétálj, és csapd össze tenyeredet,** mert kettős lesz a kard, most harmadszor; öldöklő kard az, a nagy öldöklő kard körüljárja őket. vers 11.17.[15]Hogy elolvadjon a szív és sokan elhulljanak: minden kapujokban rájok vetem a kard villámlását, hisz villámlásra készült, öldöklésre kifényesíttetett! Jer. 6,24.[16]Szedd össze magadat; tarts jobbra, tarts előre, tarts balra, a merre éled irányozva van. rész 30,20.[17]Én is összecsapom tenyeremet, és megnyugotom haragomat. Én, az Úr szólottam. rész 22,17. rész 4,4.6,9-13.[18]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 2Kir. 16,8.9.17,6.18,13. Dán. 4,17-19.[19]És te, embernek fia, csinálj magadnak két útat, a melyen jőjjön a babiloni király kardja; egy földről jőjjön ki mind a kettő; s egy kezet véss föl, a városba vezető út fejénél vésd föl. rész 4,1.[20]Útat csinálj, hogy jőjjön a kard az Ammon fiainak Rabbájára, aztán Júdára, a körülkerített Jeruzsálemre.[21]Mert megáll a babiloni király az útak kezdetén, a két út fejénél, hogy jövendőt láttasson; megrázza a nyilakat, megkérdezi a Teráfimot, megnézi a májat. Dán. 4,18.[22]Jobbjába adta a jövendölés Jeruzsálemet, hogy állasson faltörő kosokat, hogy nyissa száját ordításra, hogy üssön zajt trombitával, hogy állasson faltörő kosokat a kapuk ellen, hogy töltsön sánczot, építsen tornyot.[23]De ez nékik hamis jövendölésnek látszik: szent esküik vannak nékik Istentől; ám Ő emlékezetbe hozza vétköket, hogy megfogassanak. 1Móz. 2,8.[24]Ezokáért ezt mondja az Úr Isten: Mivelhogy emlékezetbe hozzátok vétketeket, midőn nyilvánvalókká lesznek gonoszságaitok, hogy megláttassanak bűneitek minden cselekedeteitekben; mivelhogy eszembe juttok, kézzel megfogattok.[25]És te elvetemedett, te gonosztevő, Izráel fejedelme, a kinek napja eljött az utolsó vétek idején: rész 17,15-21.[26]Így szól az Úr Isten: El a süveggel, le a koronával! Ez nem lészen ez: **az alacsony legyen magas, és a magas alacsony! vers 4-11.**[27]Rommá, rommá, rommá teszem azt; ez sem lesz állandó, míg el nem jő az, a kié az uralkodás, és néki adom azt! vers 25.[28]És te, embernek fia, prófétálj, és mondjad: Ezt mondja az Úr Isten Ammon fiairól és gyalázkodásukról, és mondjad: Fegyver, fegyver, öldöklésre kivont, megfényesíttetett, hogy ragyogjon, azért, hogy villámljék; vers 20.[29]De mivel felőled hiábavalóságot látnak, hazugságot jövendölnek, hogy odatesznek téged a megölt gonoszok nyakára, a kiknek napjok eljött az utolsó vétek idején: Ésa. 2,13.[30]Tedd vissza hüvelyébe azt; a

helyen, melyen teremtettél, származásod földjén ítéllek meg téged. 2Móz. 12,3-20.[31]És kiontom reád haragomat, búsulásom tüzét fúvom reád, és adlak goromba férfiak kezébe, kik mesterek, téged elveszteni. Ésa. 14,9.12. Ésa. 36,1.37,36-38.[32]A tűz eledele leszel; véredet benyeli a föld; emlékezetbe nem jösz többé, mert én, az Úr szóltam. 3Móz. 23,8.

Ez 22

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: rész 28,10.[2]És te, embernek fia, ítélni akarsz? meg akarod-é ítélni a vérontó várost? add tudtára minden útálatosságait, 2Kir. 21,16.[3]És mondjad: Így szólt az Úr Isten: Te város, ki közepében vért ontott, hogy eljőjjön ideje, és bálványokat csinált magának önmaga megfertéztetésére; Ésa. 23,1.[4]Véred miatt, melyet ontottál, lettél bűnös, és bálványaiddal, melyeket csináltál, fertéztetted meg magadat, s közelebb hoztad napjaidat s eljutottál esztendeidig; azért adlak gyalázatul a pogányoknak, és csúfolásul minden tartománynak. 2Kir. 21,16.[5]A kik közel s távol vannak tőled, megcsúfolnak téged, te fertézett nevű, sok háborúságú! rész 29,5.[6]Ímé, Izráel fejedelmei, kiki az ő tehetsége szerint azon volt benned, hogy vért ontsanak.[7]Apát és anyát megútáltak te benned, a jövevényen nyomorgatást cselekedtek te közepetted, árvát és özvegyet sanyargattak benned. rész 29,3.[8]**A mi nékem szenteltetett, megútáltad, s szombatimat megfertéztetted. 1Kir. 5,2.3.**[9]**Rágalmazók voltak benned, hogy vért ontsanak, s a hegyeken ettek benned, fajtalanságot cselekedtek közepetted. rész 18,6.Ésa. 57,7.**[10]**Az atya szemérmét föltakarták benned, a havivér miatt tisztátalant erőszakolták benned. 3Móz. 18,8.**[11]Egyik felebarátjának feleségével cselekedett útálatosságot, a másik meg menyét fertéztette meg fajtalanságban, s volt, a ki húgát, atyjának leányát erőszakolta benned. Jer. 5,8. 3Móz. 18,20. 3Móz. 18,9.10.15.[12]Ajándékokat vettek fel benned a vérontásra, uzsorát és kamatot szedtél, s nyerekedtél felebarátaidon csalárdsággal, s én rólam elfelejtkeztél, ezt mondja az Úr Isten. Zsolt. 120,5.1Móz. 25,12-15.[13]És ímé, összecsapom tenyeremet nyereségeden, a melyet csináltál, és a vérontásokon, melyek lőnek te benned. rész 21,17.[14]Vajjon megállhat-é szíved, avagy erősek lesznek-é kezeid azokban a napokban, mikor én számolok veled? Én, az Úr, szólottam és meg is cselekszem. rész 44,1-3. vers 2.3.[15]És eloszlatlak téged a pogányok közé, és szétszórlak a tartományokba, s véget vetek tisztátalanságodnak. Jer. 15,7.52,4-15.[16]S örökségül bírlak téged a pogányok szeme láttára, és megtudod, hogy én vagyok az Úr.[17]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: rész 17,10. rész 28,2.[18]**Embernek fia! Izráel háza salakká lett nékem; egészen réz és ón és vas és ólom a kemencze közepette; ezüstsalakká lettek: Ésa. 1,21.22.**[19]Ennekokáért így szól az Úr Isten. Mivelhogy mindnyájan salakká lettetek, azért ímé, egybegyűjtelek titeket Jeruzsálem közepébe. rész 26,10.15.[20]A mint egybe szoktak gyűjteni ezüstöt és rezet és vasat és ólmot és ónt a kemencze közepébe, hogy tüzet gerjeszszenek rá a megolvasztásra; így gyűjtelek egybe búsulásomban és haragomban, és bevetlek s megolvasztlak titeket. rész 28,10.31,18.[21]És egybegyűjtelek titeket, és rátok fúvom búsulásom tüzét, hogy benne megolvadjatok. Jer. 6,26.[22]A mint megolvad az ezüst a kemencze közepében, úgy olvadtok meg ő benne, és megtudjátok, hogy én, az Úr öntöttem ki haragomat reátok. vers 12.[23]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Náh. 3,1.7.[24]Embernek fia! mondjad néki: Te vagy a föld, mely meg nem tisztult; esőt nem kapott a haragnak napján.[25]Pártosok az ő prófétái ő közepette; olyanok, mint az ordító oroszlán, mely ragadományt ragad: lelkeket ettek, kincset és drágaságot elvesznek, özvegyeit megsokasítják őbenne. Jer. 49,35-39.[26]Papjai erőszakot tettek törvényemen, s megfertéztették, a mi nékem szenteltetett! különbséget nem tettek a között, a mi szent és a mi köz, s a tisztátalan és tiszta között különbséget nem tanítottak, s szombataimtól elrejtették szemeiket, úgyhogy megszentségtelenítettek engem. Sof. 3,4. rész 44,23.[27]Előljárói ő közepette, mint a ragadományt ragadozó farkasok: vért ontani, a lelkeket elveszteni, hogy nyerekedhessenek nyereséggel. Mik. 3,10.Sof. 3,3.[28]És prófétái mázolnak nékik mázzal: hiábavalóságot látnak s jövendölnek hazugságot nékik, mondván: Így szól az Úr Isten! holott az Úr nem beszélt. Jer. 28,1-4.[29]A föld népe nyomorgatást cselekszik és ragadományt ragadoz,

a szűkölködőt és szegényt sanyargatja, s a jövevényt törvénytelen nyomorgatja. 2Móz. 22,21.**[30]És keresék közülök valakit, a ki falat falazna, és állana a törésen én előmbe az országért, hogy el ne pusztítsam azt; de senkit nem találék. Jer. 5,1.**[31]Ennekokáért kiontám haragomat reájok, megemésztém őket búsulásom tüzével, útjokat fejökhöz verém, azt mondja az Úr Isten. 1Kir. 8,32.

Ez 23

2 PARÁZNA ASSZONY=2 Nép, NEVÜK IS VAN: OJOLA = SAMÁRIA, OHOLOIBA=JERUZSÁLEM!

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Zsolt. 62,1.Dán. 4,27.[2]Embernek fia! Volt két asszony, egy anyának leányai. vers 2.[3]És paráználkodának Égyiptomban, ifjúságukban paráználkodtak; **ott szorongatták emlőjüket, ott nyomogatták szűzi keblöket. Jel. 22,2.[4]És nevök: Oholá a nagyobbik, és húga Oholibá; és lőnek enyimekké, és szülének fiakat és leányokat. A mi pedig a nevöket illeti: Samaria az Oholá és Jeruzsálem az Oholibá.[5]És paráználkodék Oholá oldalamon, és fölgerjede szeretőihez, a közeli Assiriabeliekhez. rész 16,32.[6]Kik kék bíborba öltözöttek, helytartók és fejedelmek, kívánatos ifjak mindnyájan, lovagok, lovakon ülők. rész 31,18.**[7]És nékik adá magát paráznaságaiban Assiria válogatott ifjainak; és mindazoknál, kikhez felgerjede, minden ő bálványaikkal megfertézteté magát. Jel. 22,2. vers 1.[8]De az Égyiptombeliektől való paráznaságait is el nem hagyá, mert vele háltak ifjúságában, s ők nyomogatták szűzi kebelét, és kiöntötték ő reá paráznaságukat. rész 20,8.[9]Ennekokáért adtam őt szeretőinek kezébe, Assiria fiainak kezébe, kikhez fölgerjedett. 2Kir. 17,6.[10]Azok feltakarák szemérmét, fiait és leányit elvivék s magát fegyverrel ölék meg, úgy hogy híre-neve lőn az asszonyoknál, s ítéletet cselekedének rajta. 4Móz. 34,7.8.**[11]És látá húga, Oholibá, és még gonoszabbul folytatá bujálkodását amannál, és paráznaságait nénje paráználkodásainál. rész 16,51.Jer. 3,8.11.**[12]Assiria fiaihoz fölgerjedt, közeli helytartókhoz s fejedelmekhez, teljes szépségben öltözőkhöz, lovagokhoz, lovakon ülőkhöz, kik mindnyájan kívánatos ifjak. 2Kir. 16,7.10-18.[13]És látám, hogy megfertéztette magát: egy az útjok kettőjöknek. vers 15. vers 13.**[14]És még szaporítá paráznaságait, és láta férfiakat bevésve a falon, a Káldeusok képeit, bevésve vörös festékkel, rész 18,24.[15]Kik övet viseltek derekukon, csomós süvegeket fejükön, olyanok mind, mint a szekérről harczolók, hasonlók Bábel fiaihoz, kiknek szülőföldje Káldea; rész 27,36.**[16]És fölgerjedt hozzájok szemei nézésében, s bocsáta követeket hozzájok Káldeába.[17]És eljövének ő hozzá Bábel fiai a szerelem ágyasházába, s megfertézteték őt paráznaságukkal, úgyhogy tisztátalan lett miattok; s ekkor lelke eltávozék tőlök.[18]És mikor feltakarta paráznaságait és feltakarta szemérmét, eltávozék az én lelkem ő tőle, a mint az ő nénjétől lelkem eltávozott vala. 2Kir. 17,18.20.[19]És megsokasítá paráznaságait, megemlékezvén ifjúságának napjairól, mikor Égyiptom földjén paráználkodott; rész 32,30.**[20]És fölgerjede azok bujálkodóihoz, kiknek teste olyan, mint a szamarak teste, és folyásuk, mint lovak folyása. 4Móz. 35,55.56.[21]És megemlékezél ifjúságod fajtalankodására, mikor ők, az égyiptomiak, nyomogatták kebledet, hogy szorongassák ifjúságod emlőit. Jer. 25,12.Zsolt. 127,1-3.**[22]Ennekokáért Oholibá, így szól az Úr Isten: **Ímé, én feltámasztom a te szeretőidet ellened, kiktől pedig eltávozott lelked,** s reád hozom őket mindenfelől. Jer. 31,4-6.[23]Babilon fiait és minden Káldeabelit, Pekódot és Soát és Koát, Assiria minden fiát ő velük, kívánatos ifjakat, helytartókat s fejedelmeket, mindnyájokat, szekérről harczolókat s előkelőket, és lovakon ülőket, mindnyájokat. 2Kir. 24,20.25,1-10.[24]És jőnek reád szekereknek és kerekeknek tömegével s népek sokaságával, nagy és kis paizszsal és sisakkal körülvesznek téged mindenfelől, s adok nékik hatalmat az ítéletre, s megítélnek téged az ő ítéletök szerint. Jer. 43,8-13.[25]És megmutatom rajtad féltő szerelmemet, s cselekszenek veled kegyetlenül; orrodat s füleidet elmetélik, s maradékod fegyver miatt hull el; ők fiaidat és leányaidat elviszik, s maradékodat tűz emészti meg. Zsolt. 74,13.14.Ésa. 51,9.[26]S megfosztanak ruháidtól, és elveszik ékességeidet. Ésa. 37,29.[27]És véget vetek fajtalanságodnak s Égyiptom

földjéről való paráznaságodnak, s nem emeled föl szemeidet rájok, s Égyiptomra nem emlékezel többé. rész 32,4.[28]Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én adlak téged azoknak kezébe, a kiket gyűlölsz, azoknak kezébe, a kiktől eltávozott lelked. 2Kir. 18,21.Ésa. 36,6.[29]És gyűlölséggel cselekesznek veled, és mindent, mit kerestél, elvesznek tőled, és mezítelen s ruhátalan hagynak, hogy feltakartassék paráznaságaid szemérme. És fajtalanságod s paráználkodásaid rész 40,46.[30]Hozták ezeket reád; mivelhogy paráználkodtál a pogányok után, mert megfertéztetted magad azok bálványaival. Jer. 43,10.11.[31]**Nénéd útján jártál, azért az ő poharát adom kezedbe. vers 32.33.2Kir. 21,13.14.[32]Így szól az Úr Isten: Nénéd poharát megiszod, mely mély és széles; leszen nevetségedre s csúfoltatásodra, hogy sok fér bele. rész 23,4.2Kir. 16,6.23.24.**[33]Részegséggel és bánattal megtelsz; pusztaság és elpusztulás pohara a te nénéd, Samaria pohara! Jer. 42,2-4.43,2-4.44,15-19. 2Krón. 36,16.[34]Meg kell innod azt s fenékig hajtanod; és cserepein rágódni fogsz, emlőidet megszaggatod azokon, mert én szólottam, ezt mondja az Úr Isten. rész 30,6.7.[35]**Ennekokáért ezt mondja az Úr Isten: Mivelhogy elfelejtkeztél én rólam s hátad mögé vetettél engemet, te is hordozd fajtalanságodat és paráznaságaidat. Jer. 2,32.**[36]És monda az Úr nékem: **Embernek fia! avagy nem ítéled-é Oholát és Oholibát? Hirdesd nékik útálatosságaikat. rész 20,4.22,2.5.[37]Mert házasságot törtek, és vér van kezeiken, és bálványaikkal törtek házasságot, és fiaikat is, kiket szültek vala nékem, tűzben nékik áldozák azok eledeléül. Zsolt. 106,37.38.**[38]Sőt ezt is cselekedték velem: megfertézteték az én szent helyemet azon a napon, és szombatimat megszentségteleníték. 2Kir. 21,7.[39]**És mikor megölték fiaikat az ő bálványaiknak, bemenének az én szenthelyembe azon a napon, hogy megszentségtelenítsék, és ímé, így cselekedtek az én házamban. 2Kir. 21,4-7.**[40]Sőt elküldöttek messzünnen jövő emberekhez, kikhez követség küldetett, és ímé eljövének, a kiknek kedvéért megmosódál, kendőzéd szemeidet, és fölékesítéd magad ékességgel; 2Kir. 16,8-18.[41]És ültél pompás kerevetre, s terített asztal vala az előtt, és az én füstölő szeremet és olajomat arra tevéd;[42]És lőn ott örvendező sokaságnak zaja. És küldöttek az emberek sokaságából való férfiakhoz, hozatának ivótársakat a pusztából; és ezek adának karpereczeket az ő kezeikre és ékes koronát fejökre.[43]És mondék: Még az elaggott is házasságot tör? most már paráznaságod fog paráználkodni, és úgy lőn. Zsolt. 92,11.132,17.[44]**És bemenének hozzá, mint a hogy a parázna asszonyhoz bemennek; így mentek be Oholához és Oholibához, e fajtalan asszonyokhoz. rész 23,4.**[45]És igaz férfiak, ezek ítélik meg őket a házasságtörők, és vérontók ítéletével, mert házasságtörők és vér van kezeiken. rész 16,38. vers 37.[46]Mert így szól az Úr Isten: Hozzanak rájok gyülekezetet, és adják őket bántalmazásra és ragadományra.[47]**És kövezze meg őket a gyülekezet, és vagdalják össze őket fegyvereikkel; fiaikat és leányaikat öljék meg, és házaikat tűzzel égessék meg. rész 29,10.**[48]És megszüntetem a fajtalanságot a földről, és tanul minden asszony, és nem cselekesznek a ti fajtalanságotok szerint. Ésa. 20,3-6.43,3.Jer. 46,9.10.[49]És reátok vetik fajtalanságotokat, s bálványaitok vétkeit viselitek, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten. rész 29,10.

Ez 24

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám a kilenczedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónapnak tizedikén, mondván: vers 31.[2]Embernek fia! írd fel magadnak e nap nevét, épen ezen napét: Babilon királya épen ezen a napon jött Jeruzsálemre. 2Kir. 25,1. **EMBLEMATIKUS PÉLDÁZAT [3]És mondj példabeszédet a pártos házra, és mondjad nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Tedd föl a fazekat, tedd föl, és tölts vizet is bele. Ésa. 43,3.[4]Gyűjtsd össze a bele való darabokat, minden jó darabot, czombot, lapoczkát; válogatott csontokkal töltsd meg. Jer. 43,10-13.[5]Végy válogatott juhokat, és tégy máglyát a csontoknak is a fazék alá; forrald erősen, még csontjai is főjjenek benne. vers 9.[6]Ezokáért így szól az Úr Isten: Jaj a vérontó városnak, a fazéknak, a melynek rozsdája benne van, és rozsdája nem ment le róla! Darabról darabra szedd ki, a mi benne van: nem esett sors reá. rész 22,2.[7]Mert vére**

ott van közepében, kopasz sziklára ontotta, nem a földre öntötte, hogy por fedje be. rész 16,20.21.[8]Hogy haragomat felindítsam és bosszút álljak, kopasz sziklára ontottam vérét, hogy be ne fedeztessék. Jer. 44,1.[9]Azért így szól az Úr Isten: Jaj a vérontó városnak! én is nagy máglyát rakok! vers 6.rész 22,2.[10]Bőven rakd a fát, gyújtsd meg a tüzet, főzd meg jól a húst, forrald a levet, és a csontok szétfőjjenek. Jer. 30,9.Hós. 3,5.[11]És állítsd üresen az ő szenére, hogy meghevüljön s megtüzesedjék ércze, és megolvadjon benne tisztátalansága, megemésztessék rozsdája. Ésa. 4,3.[12]A fáradozásokat kifárasztotta, és nem ment le róla az ő sok rozsdája, tűzbe hát rozsdájával! Jer. 43,8-10.[13]A te tisztátalanságodban fajtalanság van, mivelhogy tisztogattalak, de meg nem tisztultál, azért tisztátalanságodból többé meg nem tisztulsz, míg meg nem nyugotom haragomat rajtad. vers 11.[14]Én, az Úr szólottam; jőni fog és megcselekszem, el nem engedem s nem kedvezek és nem könyörülök: a te útaid és cselekedeteid szerint ítélnek meg téged, ezt mondja az Úr Isten. rész 31,1.[15]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Ésa. 11,1-5.11-14. Jer. 15,2.[16]Embernek fia! ímé, én elveszem tőled szemeidnek gyönyörűségét hirtelen halállal, és ne sírj és ne jajgass, se könyed ne hulljon. vers 18.[17]Fohászkodjál csöndesen, halottakért való sírást ne tégy, fejékességedet kösd fel, és saruidat vedd lábaidra, s ne fedezd be bajuszodat, és az emberek kenyerét ne egyed. 3Móz. 13,45.Jer. 16,7.[18]És szólék reggel a néphez, és estére meghala feleségem, és úgy cselekedém reggel, a mint meg vala hagyva nékem. rész 32,2.9-11.[19]És mondá nékem a nép: Avagy nem jelented-é meg nékünk, mit jelentenek ezek nékünk, hogy te így cselekszel? Jer. 43,8-13.[20]És mondék nékik: Az Úr beszéde volt én hozzám, mondván: vers 23.rész 29,12.[21]Mondd meg az Izráel házának: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én megfertéztetem szenthelyemet, a ti erősségteknek kevélységét, szemeitek gyönyörűségét, lelketek kívánságát, és fiaitok és leányaitok, kiket hátrahagytatok, fegyver miatt hullnak el. Jer. 7,4.[22]És úgy cselekesztek, a mint én cselekedtem: bajuszotokat be nem fedezitek, s az emberek kenyerét nem eszitek, rész 25,8.12.Zsolt. 137,7. 2Kir. 25,4-9.[23]S fejékességtek fejeteken, és saruitok lábaitokon lesznek; nem sírtok s nem jajgattok, hanem megrothadtok vétkeitekben, s nyögve fohászkodtok egymáshoz. 2Kir. 16,8.9.17,6.18,13. Dán. 4,17-19.[24]**És lészen néktek Ezékiel csodajelül: a mint ő cselekedett, egészen úgy cselekesztek ti is, mikor ez eljő; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten.**[25]És te, embernek fia, bizonyára azon a napon, mikor elveszem tőlök erősségöket, dicsőségök örömét, szemeik gyönyörűségét és lelkök kívánságát, fiaikat és leányaikat: Jer. 7,4.[26]Azon a napon, a ki megmenekült, eljő hozzád, hogy hírt mondjon néked. Dán. 4,18.[27]**Azon a napon megnyílik szád ott a megmenekült előtt,** és szólasz és tovább nem maradsz néma; s leszel nékik csodajelül, és megtudják, hogy én vagyok az Úr. rész 33,22.

Ez 25

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 1Móz. 2,8.[2]Embernek fia! vesd tekintetedet Ammon fiaira, és prófétálj ellenök. Jer. 49,1.2.[3]És mondjad Ammon fiainak: Halljátok az Úr Isten beszédét! így szól az Úr Isten: **Mivelhogy ezt mondod: Haha! az én szenthelyemre, hogy megfertéztetett;** és Izráel földjére, hogy elpusztíttatott; és Júda házára, hogy fogságba mentek: Ámós 1,13. Zsolt. 79,4.137,7.Sof. 2,8.9.[4]Ezokáért ímé adlak téged Kelet fiainak örökségül, hogy felüssék sátraikat benned, s felállassák benned lakóhelyeiket, ők eszik meg gyümölcsödet, s ők iszszák meg tejedet. Náh. 3,1-7.[5]És teszem Rabbát tevék legelőjévé, és Ammon fiait nyájak fekvőhelyévé, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! 2Sám. 12,26.[6]Mert így szól az Úr Isten: Mivelhogy tapsolsz kezeddel és tombolsz lábaddal és örülsz teljes megvetéssel lelkedben Izráel földje felett:[7]Ennekokáért ímé kinyújtom kezemet reád, s **adlak ragadományul a népeknek, és kiváglak a népségek közül, és elvesztlek a tartományok közül, eltöröllek, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr. rész 15,3.6.8.26,2.Zsolt. 137,7.**[8]Azt mondja az Úr Isten: Mivelhogy Moáb és Seir ezt mondta: Ímé, Júda háza is olyan,mint a többi népek: 5Móz. 2,4.5.Zsolt. 137,7. rész 35,12.[9]Ezokáért ímé megnyitom Moáb oldalát a városok felől, az ő városai felől mindenfelől, az ország ékességét Beth-Hajesimóthot, Baál-Meont és Kirjátaim

felé, Ésa. 14,9.12. Ésa. 36,1.37,36-38.[10]Megnyitom Kelet fiainak, Ammon fiaival együtt adom örökségül, hogy emlékezetben se legyenek többé Ammon fiai a népek között; vers 4.[11]Moáb fölött is ítéletet tartok: hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr. rész 28,10.[12]Így szól az Úr Isten: Mivelhogy Edom kegyetlen bosszúállást cselekedett Júda házán, és vétkezve vétkezett, hogy bosszút állott rajta: vers 8.rész 35,5.Ámós 1,11.Zsolt. 137,7.[13]Azért, így szól az Úr Isten, kinyújtom az én kezemet Edomra, és kivágok belőle embert és barmot, és teszem őt pusztasággá Temántól fogva, és Dedánig fegyver miatt hulljanak el. Jer. 25,12.[14]És bosszúmat állom Edomon népemnek, Izráelnek keze által és cselekszenek Edommal az én búsulásom és haragom szerint, s megismerik bosszúállásomat, ezt mondja az Úr Isten. rész 12,13.29,3.4.[15]Így szól az Úr Isten: Mivelhogy a Filiszteusok bosszúból cselekedtek s kegyetlen bosszút álltak lelkökben megvetéssel, hogy elveszessék Izráelt örök gyűlölséggel: Ésa. 14,29.31.[16]Ezokáért ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én kinyújtom kezemet a Filiszteusokra, és kivágom a Keréteusokat, és elvesztem a tenger partján lakók maradékát; Jak. 1,5.6.[17]És cselekszem rajtok nagy bosszúállásokat fenyítő haragomban, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, ha bosszúmat állom rajtok. rész 29,3.

Ez 26

Erős, militáris metaforák, súlyos woe próféciák

[1]És lőn a tizenegyedik esztendőben, a hónap elsején, lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván: Ésa. 13,9.10.[2]Embernek fia! mivelhogy ezt mondá Tírus Jeruzsálemre: Haha! eltört a népek kapuja, felém fordulva nyitva van; én megtelek, ha ő elpusztul; Ámós 1,9. Zsolt. 79,4.[3]Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé én, Tírus, te reád megyek, és hozok fel ellened sok nemzetet, miként a tenger fölhozza hullámit. Jób 38,36.[4]És elhányják Tírus kőfalait és lerontják tornyait, s levonszom még porát is róla, s kopasz sziklává teszem őt. Ésa. 23,1.8-14.[5]Hálók kivető helye lesz a tenger közepén, mert én szólottam, ezt mondja az Úr Isten, s legyen a nemzetek ragadománya. 2Kir. 17,15-19.21,15.16. 3Móz. 12,2.[6]És leányai, kik a mezőségen vannak, fegyverrel ölettessenek meg, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr. rész 31,12.[7]Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én hozom Tírus ellen Nabukodonozort, Babilon királyát északról, a királyok királyát; lovakkal, szekerekkel, lovagokkal, sereggel és sok néppel. Dán. 2,37.38.[8]*Leányaidat ott a mezőségen fegyverrel öli meg, és állat ellened tornyot, és tölt ellened sánczot, és emel ellened paizs-fedelet.* *Jer. 44,15-19.Róm. 2,24.*[9]*És faltörő kosával ütteti kőfalaidat, s tornyaidat lerontja fegyvereivel.*[10]Lovainak sokasága miatt belep téged poruk; a lovagoknak, kerekeknek és szekereknek robogása miatt megrendülnek kőfalaid, mikor bemegy kapuidon, a mint be szoktak menni a megtörött városba. 5Móz. 9,5.Ésa. 33,25.[11]**Lovainak körmeivel tapodja meg minden utczádat, népedet fegyverrel öli meg, s erősséged oszlopai a földre dőlnek. Jer. 47,3.Ésa. 5,28.[12]És prédára hányják gazdagságodat, és elragadozzák árúidat, és letörik kőfalaidat, s gyönyörűséges házaidat lerontják, és köveidet és fáidat, s még porodat is a víz közepére hányják.** vers 4.[13]**És megszüntetem éneklésed hangosságát, és cziteráid zengése nem hallatik többé. Ésa. 24,8.[14]És kopasz sziklává teszlek; hálók kivető helye leszel, hogy többé meg ne építsenek; mert én, az Úr szóltam, ezt mondja az Úr Isten. vers 10.12.**[15]Így szól az Úr Isten Tírusnak: Bizonyára a te romlásod zuhanásától, mikor a sebesültek nyögnek, mikor a te benned valók öltön-ölettetnek, megrendülnek a szigetek! vers 12.[16]És leszáll királyi székéről a tenger minden fejedelme, és elvetik köntöseiket, s hímes ruháikat levetik: rettegésekbe öltöznek, a földön ülnek és rettegnek minden szempillantásban, s elborzadnak miattad. Náh. 3,1.7.[17]És gyászéneket kezdenek rólad, és ezt mondják néked: Mimódon veszél el te, a kit laknak a tengerekről, te híres-neves város, mely hatalmas vala a tengeren, ő és lakosai, a kik félelmökre valának minden mellettök lakozóknak![18]**Ímé, rettegnek a szigetek zuhanásod napján, és megfélemlenek a tengerben való szigetek ilyen véged miatt. Jer. 49,35-39.[19]Mert azt mondja az Úr Isten: Mikor én téged elpusztult várossá teszlek, mint a mely városokat nem laknak; mikor a mélység árját felhozom reád, hogy**

beborítsanak a sok vizek: Jer. 17,2.[20]**Akkor levonszlak téged azokkal, kik sírgödörbe szállanak, a hajdan népéhez; és lakatlak téged a mélységek országában, a hajdan pusztaságaiban, együtt azokkal, a kik sírgödörbe szálltak, hogy többé senki ne lakjék benned. És ha megmutattam dicsőségemet az élőknek földén: vers 22.**[21]Rémségesen cselekszem veled és nem leszel; s keresni fognak, de többé örökké meg nem találnak, ezt mondja az Úr Isten. Ésa. 4,3.

Ez 27

Döbbenetesen sok népet és helyszínt sorol fel

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:[2]Te pedig, embernek fia, kezdj gyászéneket Tírusról. Jer. 49,7.[3]És mondjad Tírusnak: Ki lakol a tenger révhelyein, ki a népek között kereskedik sok sziget felé, így szól az Úr Isten: Oh Tírus, te ezt mondtad: Én tökéletes szépségben vagyok. vers 4-11.[4]A tengerek szívében vannak határaid, építőid tökéletessé tették szépségedet. vers 25.[5]Senir cziprusaiból építették mindkét oldaladat, czédrust hoztak a Libánonról, hogy árbóczfát csináljanak néked.[6]Básán cserfáiból csinálták evezőidet; evezőpadjaidat a cziprusiak szigeteiről való sudar czédrusba foglalt elefántcsontból csinálták. Ésa. 2,13.[7]Égyiptomi hímes fehér gyolcs vala vitorlád, hogy legyen zászlód; Elisának szigeteiről való kék és piros bíbor volt sátrad borítékja.[8]Sidon és Arvad lakói voltak evezőid; a te bölcseid, oh Tírus, kik benned valának, azok voltak kormányosaid. vers 11.12.[9]Gebal vénei és bölcsei voltak benned, kik hasadékaidat javítgaták; a tenger minden hajója és hajósa volt benned, hogy kicseréljék árúidat. rész 1,7.[10]Perzsák és lidiaiak és libiaiak voltak seregedben hadakozó férfiaid, paizst és sisakot függesztettek fel benned, a mik ékessé tevének. vers 14.[11]Arvad fiai és sereged voltak kőfalaidon köröskörül, és kemény vitézek voltak tornyaidban; paizsaikat felfüggesztették kőfalaidon köröskörül, mik tökéletessé tették szépségedet. rész 3,17.18.[12]Tarsis volt a te kereskedőtársad, sok különféle gazdagsága miatt: ezüstöt, vasat, ónt és ólmot adtak ők árúidért. Ésa. 23,1.[13]Jáván, Tubál és Mések, ezek a te kalmáraid; rabszolgákat és rézedényeket adtak cserébe árúidért.[14]Tógarma házából lovakat és lovagokat és öszvéreket adtak néked árúkul.[15]Dedán fiai a te kalmáraid, sok sziget kereskedése van hatalmad alatt, elefántcsont-szarukat és ébenfát hoztak néked adóba. 3Móz. 26,39.[16]Arám a te kereskedőtársad mesterműveid sokasága miatt; gránátot, bíbort, hímes ruhákat, fehér gyolcsot, korálokat és rubint adtak ők árúidért. rész 18,32. vers 14-16.19.[17]Júda és Izráel földe, ezek a te kalmáraid; búzát Minnithből és édes süteményt és mézet és olajat és balzsamot adtak csereárúidért. 1Kir. 5,2.3.[18]Damaskus a te kereskedőtársad mesterműveid sokaságában, sok különféle gazdagságod miatt, - Helbon borával és hófehér gyapjúval.[19]Vedán és Jáván Uzálból adtak árúidért: kovácsolt vasat, kásiát és jó illatú nádat, ezeket csereárúidért.[20]Dedán a te kalmárod, lovagláshoz való nyeregtakarókkal.[21]Arábia és Kédár fejedelmei, ők mindnyájan hatalmad alatt kereskedének; bárányokkal, kosokkal és bakokkal kereskedének veled. Zsolt. 120,5.1Móz. 25,12-15.[22]Séba és Raema kalmárai a te kalmáraid; mindenféle drága fűszerszámokat és mindenféle drágaköveket és aranyat adtak ők árúidért. 1Kir. 10,1.10.[23]Hárán és Kanne és Eden, Seba kalmárai, Assiria és Kilmad mind a te kereskedőtársad. vers 1.[24]Ezek a te kalmáraid tökéletes árúkkal, bíbor és hímes köntösökkel és drága ruháknak kötelekkel egybekötött és czédrusfából csinált szekrényeivel, a te sokadalmadban. vers 11.**[25]Tarsis hajói hordozták árúidat, és megtelél, és felette igen híressé levél a tengerek szívében. rész 18,25-27. „The ships of Tarshish did sing of thee in thy market: and thou wast replenished, and made very glorious in the midst of the seas". (Ezékiel 27,25) – Kipling szerint - csak Shakespeare írhatta.**

[26]Nagy vizekre vivének téged a te evezőid, a keleti szél összetört téged a tengerek szívében. rész 17,10. rész 28,2.[27]Gazdagságod és árúid, csereárúid, hajósaid és kormányosaid, hasadékaid javítgatói és csereárúid árúsai és minden hadakozó férfiaid, a kik benned vannak, és minden benned való sokaság, beleesnek a tengerek szívébe zuhanásod napján. rész

24,27.[28]Kormányosaid kiáltásának hangjára megrendülnek a mezőségek. rész 26,10.15.[29]És kiszállnak hajóikból mindnyájan, kik az evezőt fogják, hajósok és a tengernek minden kormányosi a szárazföldre lépnek. rész 34,23.[30]**És hallatják fölötted hangjokat, s keservesen kiáltanak, s port hintenek fejökre, hamuban fetrengenek. Jer. 6,26.[31]És kopaszra nyiratkoznak miattad, és zsákba övezkednek, és sírnak feletted lelki keserűségben keserves sírással. Jer. 31,31-34.**[32]És kezdenek fölötted fájdalmukban gyászéneket, és így énekelnek rólad: Ki volt olyan, mint Tírus? mely most mint temető a tenger közepette! Ezsdr. 3,10.11.[33]**Mikor kimennek vala árúid a tengerekből, sok népet megelégítél; gazdagságod és csereárúid sokaságával meggazdagítád a földnek királyait.[34]Most összeomlottál a tengerekről le a vizek mélységébe, csereárúid és egész sokaságod benned elsülyedt.**[35]A szigetek minden lakosai elborzadnak miattad, s királyaik iszonyodva megiszonyodnak, arczaik rángatóznak. Jel. 20,8.[36]A népek közt való kereskedők fütyölnek feletted. Rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel! 1Kir. 9,8. rész 26,21.

Ez 28

SÁTÁN

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Jer. 13,23.18,22.[2]Embernek fia! mondjad Tírus fejedelmének: Ezt mondja az Úr Isten: **Mivelhogy felfuvalkodott szíved és ezt mondtad: Isten vagyok én, Isten székében ülök a tengerek szívében, holott csak ember vagy és nem Isten, mégis olylyá tevéd szíved, minő az Isten szíve, vers 6.Ésa. 31,3.47,8.2Thess. 2,4.[3]Lám, hát bölcsebb volnál te Dánielnél! Semmi elrejtett dolog nem homályos néked! Dán. 2,26-47.[4]Bölcseségeddel és értelmeddel gyűjtöttél magadnak gazdagságot, s gyűjtöttél aranyat s ezüstöt kincses házaidba. vers 3.5.12.Zak. 9,12.[5]Bölcseségednek nagy voltával kereskedésed közben megsokasítád gazdagságodat, és felfuvalkodott szíved gazdagságod miatt. Zsolt. 62,1.Dán. 4,27.[6]Ezokáért így szól az Úr Isten: Mivel olylyá tevéd szíved, minő az Isten szíve: vers 2.[7]Azért ímé, hozok reád idegeneket, a nemzetek legkegyetlenebbjeit, és kivonszák fegyvereiket bölcseséged szépsége ellen, és megfertéztetik fényességedet. Jer. 23,2.50,6.1Pét. 2,25.[8]A sírgödörbe szállítnak alá, s meghalsz a megölettek halálával a tengerek szívében. Jer. 49,31.[9]Vajjon mondván mondod-é megölőd előtt: Isten vagyok én? holott ember vagy és nem Isten a téged átütőnek kezében! 1Móz. 46,32.[10]Körülmetéletlenek halálával halsz meg, idegeneknek keze által. Mert én szóltam, ezt mondja az Úr Isten. rész 31,18.[11]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: rész 1,7.[12]Embernek fia! kezdj gyászéneket Tírus királyáról, és mondd néki: Így szól az Úr Isten: Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcseséggel, tökéletes szépségben. vers 3.[13]Édenben, Isten kertjében voltál; rakva valál mindenféle drágakövekkel: karniollal, topázzal és jáspissal, társiskővel és onixxal, berillussal, zafirral, gránáttal és smaragddal; és karikáid mesterkézzel és mélyedéseid aranyból készültek ama napon, melyen teremtetél. rész 27,5-27.[14]Valál felkent oltalmazó Kérub; és úgy állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál. rész 33,21.2Kir. 25,1-11.[15]Feddhetetlen valál útaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetél, míg gonoszság nem találtaték benned. Ezsdr. 1,1-11.[16]Kereskedésed bősége miatt belsőd erőszakossággal telt meg és vétkezél; azért levetélek téged az Isten hegyéről, és elvesztélek, te oltalmazó Kérub, a tüzes kövek közül. vers 14.[17]Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcseségedet fényességedben; a földre vetettelek királyok előtt, adtalak szemök gyönyörűségére. vers 15. vers 13.[18]Vétkeid sokaságával kereskedésed hamisságában megfertéztetted szenthelyeidet; azért tüzet hoztam ki belsődből, ez emésztett meg téged; és tevélek hamuvá a földön mindenek láttára, a kik reád néznek. 1Sám. 14,20.[19]Mindnyájan, a kik ismertek a népek közt, elborzadnak miattad; rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel! rész 27,36.**[20]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 3Móz. 10,2.[21]Embernek fia! vesd tekintetedet Sidonra, és prófétálj ellene. 1Móz. 10,2.[22]És mondjad:

Így szól az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek, Sidon, és megdicsőítem magamat közepetted, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor ítéleteket cselekszem benne, és megszentelem magamat benne. 3Móz. 10,1-3.[23]És bocsátok reá döghalált és vért utczáira, és sebesültek hullanak el benne fegyver miatt, mely reá jő mindenfelől; hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr. rész 32,30.[24]És ne legyen többé Izráel házának szúró tövise és fájdalomszerző tüskéje mindazok között, kik körülöttök vannak, kik őket megvetik, és tudják meg, hogy én vagyok az Úr. 4Móz. 35,55.56.[25]Így szól az Úr Isten: Mikor egybegyűjtöm Izráel házát a népek közül, kik közé szétszórattak, akkor megszentelem magamat rajtok a pogányok szeme láttára, és laknak az ő földjökön, melyet adtam Jákóbnak, az én szolgámnak. Jer. 25,12.Zsolt. 127,1-3.[26]És laknak azon bátorsággal, és házakat építenek s szőlőket plántálnak, és laknak bátorsággal, mikor ítéleteket cselekedtem mindazokon, kik őket megvetik vala ő körülöttök, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenök. Jer. 31,4-6.

Ez 29

[1]A tizedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónap tizenkettedikén lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Jer. 31,31-34. Ésa. 11,6.9.Hós. 3,5.[2]Embernek fia! vesd tekintetedet a Faraóra, Égyiptom királyára, **és prófétálj ellene és egész Égyiptom ellen. Jer. 43,8-13.**[3]Szólj és mondjad: Így szól az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek, Faraó, Égyiptom királya, te nagy krokodil, a ki fekszik folyói közepette, a ki ezt mondja: Enyém az én folyóm, és én teremtettem magamnak. Zsolt. 74,13.14.Ésa. 51,9.**[4]És horgokat vetek szádba, és azt cselekszem, hogy folyóid halai odaragadjanak pikkelyeidhez, és kivonszlak folyóid közepéből, és folyóid minden halait, melyek odaragadnak pikkelyeidhez. Ésa. 37,29.**[5]És kivetlek a pusztába téged és folyóid minden halát; a mező színére esel; egybe nem szedetel s nem gyűjtetel; a földi vadaknak s az égi madaraknak adlak eledelül. rész 32,4.[6]És megtudják mindnyájan Égyiptom lakói, hogy én vagyok az Úr. Mivelhogy ők nádszál-bot valának Izráel házának; 2Kir. 18,21.Ésa. 36,6.[7]Melyet ha megfognak kezökkel, összetörsz, s felhasítod egész vállokat, és ha reád támaszkodnak, összeroppansz, s megrázod egész derekokat: Ezék. 28,2-5.Csel. 12,22.23.[8]Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé, hozok ellened fegyvert, és kivágok belőled embert és barmot. Jer. 43,10.11.**[9]És legyen Égyiptom földje pusztasággá és sivataggá, és megtudják, hogy én vagyok az Úr. Mivelhogy azt mondja: A folyó enyém, és én teremtettem: vers 3.rész 28,2.[10]Ezokáért ímé, én ellened megyek, és folyóid ellen, és teszem Égyiptom földjét nagy pusztaságok pusztaságává Migdoltól fogva Siénéig, és Szerecsenország határáig. 5Móz. 2,4.5.**[11]Ne menjen át azon emberi láb, se baromi láb ne menjen át rajta, és ne lakják negyven esztendeig. Ésa. 34,6.Sof. 1,7.8.[12]És adom Égyiptom földjét pusztaságra az elpusztult földek között, s városai lesznek az elpusztult városok közt pusztaságban negyven esztendeig, és eloszlatom az égyiptomiakat a nemzetek közé, s szétszórom őket a tartományokba. rész 30,6.7.[13]Mert így szól az Úr Isten: **Negyven esztendő múlva egybegyűjtöm az égyiptomiakat a népek közül, kik közé szétszórattak. rész 30,6.7.**[14]És visszahozom Égyiptom foglyait s visszaviszem őket Pathrós földjére, az ő eredetök földjére, és ott lesznek alacsony királyság. 5Móz. 32,4. vers 27.Ésa. 13,11.[15]A többi királyságokhoz képest alacsony lészen s többé nem emeli magát a nemzetek fölé; és megkevesbítem őket, hogy el ne tapodják a nemzeteket. rész 28,22.23.[16]És nem lesz többé Izráel házának bizodalma, mely vétekre emlékeztessen engem, midőn feléje hajlanak, és megtudják, hogy én vagyok az Úr Isten. rész 1,2.2Kir. 25,13-16.[17]És lőn a huszonhetedik esztendőben, az első hónapban, a hónap elsején, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Zsolt. 83,5.7.13.[18]Embernek fia! Nabukodonozor Babilon királya nagy fáradsággal fárasztotta seregét Tírus ellen: minden fő megkopaszult és minden váll feltört; de jutalma nem lőn néki és seregének Tírusból a fáradságért, a melylyel miatta fáradott. Ésa. 43,3.[19]Ennekokáért így szól az Úr Isten: Ímé, én Nabukodonozornak a babiloni királynak adom Égyiptom földjét, és elviszi gazdagságát, s elragadja ragadományát, s elprédálja prédáját, és ez lesz jutalma seregének. rész

25,8.[20]Fizetésül, a melyért fáradott, adom néki Égyiptom földjét, mert értem cselekedtek, ezt mondja az Úr Isten. Abd. 1,11. Zsolt. 137,7.[21]Azon a napon szarvat sarjasztok Izráel házának, és a te szádat megnyitom közöttök, és megtudják, hogy én vagyok az Úr. Zsolt. 92,11.132,17.

Ez 30

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Abd. 1,11.12.[2]Embernek fia! prófétálj és mondd: Így szól az Úr Isten: **Jajgassatok! Jaj annak a napnak! Jóel 2,28.Csel. 2,17.[3]Mert közel egy nap és közel az Úrnak napja, felhőnek napja, a pogányok ideje lesz az. rész 15,3.6.8.26,2.Zsolt. 137,7.[4]És bemegy a fegyver Égyiptomba, és lesz reszketés Szerecsenországban,** mikor hullanak a sebesültek Égyiptomban, és elviszik gazdagságát, s elrontatnak fundamentomai. rész 29,10.[5]A szerecsenek s a libiaiak s a lidiaiak és az egész gyülevész és Kúb és a frigy földének fiai velök együtt fegyver miatt hullnak el. Ésa. 20,3-6.43,3.Jer. 46,9.10.[6]Így szól az Úr: És elessenek, a kik Égyiptomot támogatják, és alászálljon erősségének kevélysége: Migdoltól fogva Siénéig fegyver miatt hullanak el benne, ezt mondja az Úr Isten. rész 29,10.[7]És elpusztulnak elpusztult tartományok között, és városai elpusztult városoknak közepette lesznek. vers 11.[8]**És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor tüzet vetek Égyiptomra, és összetörik minden segítője. Jer. 43,12.[9]Azon a napon követek mennek ki előttem hajókon a bátorságban lakó Szerecsenország elrémítésére, s lészen rettegés bennök Égyiptom ama napján;** mert ímé jön! Ésa. 43,3.[10]Ezt mondja az Úr Isten: És megszüntetem Égyiptom lármáját Nabukodonozor, babiloni király keze által. Jer. 43,10-13.[11]Ő és az ő népe ő vele együtt, a nemzetek legkegyetlenebbjei, elhozatnak a föld elvesztésére, és kivonszák fegyveröket Égyiptom ellen, és betöltik a földet megölettekkel. rész 2,37.38.[12]És a folyóvizeket kiszárasztom, és eladom a földet gonoszok kezébe, és elpusztítom a földet s teljességét idegenek keze által, én, az Úr szólottam.**[13]Így szól az Úr Isten: És elvesztem a bálványokat és megszüntetem a bálványképeket Nófból s a fejedelmet Égyiptom földjéről, nem lészen többé, és bocsátok félelmet Égyiptom földjére. Ésa. 19,1.Jer. 46,13-17.**[14]És elpusztítom Pathrót, s vetek tüzet Zoánra, és teszek ítéleteket Nóban. Jer. 44,1.[15]És kiöntöm haragomat Sinre, Égyiptom erősségére, és kivágom a sokaságot Nóból. rész 34,28.[16]És vetek tüzet Égyiptomra, kínok közt vergődik Sin, és Nó megtörik és Nófba betörnek fényes nappal. Jer. 50,31.32. Jób 12,10.[17]Aven és Fibéseth ifjai fegyver miatt hullanak el, és ők magok fogságra mennek.[18]És Tehafneheszben megsötétedik a nap, mikor ott összetöröm Égyiptom pálczáját, és megszünik benne erejének kevélysége, őt magát felhő takarja el, és leányai fogságra mennek. Jer. 43,8-10.[19]És cselekszem ítéleteket Égyiptomban, és megtudják, hogy én vagyok az Úr. 2Kir. 25,1-11.[20]És lőn a tizenegyedik esztendőben, az első hónapban, a hónap hetedikén, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: rész 31,1.[21]**Embernek fia! A Faraónak, Égyiptom királyának karját eltörtem, és ímé be nem kötötték, hogy megorvosolják, hogy tegyenek körülkötést reá, hogy megerősödjék fegyverfogásra. Jer. 44,15-19.Róm. 2,24.**[22]Ennekokáért így szól az Úr Isten: Ímé, a Faraó ellen megyek, Égyiptomnak királya ellen, és **eltöröm mind a két karját, azt, amely még erős, és azt, amely már eltörött, s elejtetem vele kezéből a fegyvert. rész 2,48.6,2.**[23]És eloszlatom az Égyiptombelieket a nemzetek közé, és szétszórom őket a tartományokba. rész 29,12.[24]És megerősítem Babilon királyának karjait, és adom az én fegyveremet kezébe, és eltöröm a Faraó karjait, és nyögni fog előtte, mint a megsebesültek szoktak. rész 32,2.9-11.[25]**Megerősítem azért Babilon királyának karjait, a Faraó karjai pedig leessenek, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor adom fegyveremet Babilon királyának kezébe, hogy azt kinyújtsa Égyiptomnak földje ellen. Jer. 43,8-13.[26]És eloszlatom az égyiptomiakat a nemzetek közé, és szétszórom őket a tartományokba, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr. vers 23.rész 29,12.**

Ez 31

SÁTÁN? A SZÉP FELFUVALKODOTTÁ LESZ

[1]És lőn a tizenegyedik esztendőben, a harmadik hónapban, a hónap elsején, lőn az Úr szava hozzám, mondván: rész 30,20.[2]Embernek fia! szólj a Faraónak, Égyiptom királyának és az ő sokaságának: Kihez vagy hasonló a te nagyságodban?[3]**Ímé, Assúr czédrus vala a Libánonon, szép ágakkal és sűrű galyaival árnyékot tartó s magas növésű, melynek felhőkig ért a teteje. 2Kir. 16,8.9.17,6.18,13. Dán. 4,17-19.[4]Víz nevelte nagygyá, a mélység vizei tették magassá, folyóikkal körüljárták ültetése földjét, s csak folyásaikat bocsáták a mező egyéb fáihoz.[5]Ennekokáért lőn magasb növése a mező minden fájánál: s megsokasulának ágai, s hosszúra nevekedének galyai a sok víztől, midőn kiterjeszté azokat. rész 4,9-17.[6]Az ő ágain csinál vala fészket minden égi madár, és galyai alatt fiadzott a mező minden vada, s árnyékában lakik vala sokmindenféle nép. Dán. 4,18.[7]És széppé lőn magasságával, hosszan kiterjedt ágaival, mert gyökere sok víz felé nyúlik vala. vers 22.[8]A czédrusok el nem takarák őt az Isten kertjében, a cziprusok nem valának hasonlók ágaihoz, s a platánoknak nem valának olyan galyai, mint néki; Isten kertjében egy fa sem vala hasonló hozzá az ő szépségében. 1Móz. 2,8.[9]Széppé tőm őt az ő sok ágaival, úgy hogy irígykedett rá Éden minden fája az Isten kertjében. CYMB 5,4, 140-141 Boe, John. "'Cymbeline' and Ezekiel." Notes and Queries, vol. 42, no. 3, Sept. 1995, pp. 331+. Gale Literature Resource Center, link.gale.com/apps/doc/A17474448/LitRC?u=anon~54b43d94&sid=googleScholar&xid=a74cd539. Accessed 23 Nov. 2022.**[10]Ennekokáért így szól az Úr Isten: **Mivelhogy magasra nevekedtél, és fölemelé tetejét a felhők közé, és szíve felfuvalkodott az ő magasságában**: 1Móz. 2,8.9.Ésa. 33,20-24.[11]**Azért adom őt a nemzetek urának kezébe, bánjék el vele, gonoszságáért kiűztem őt. Náh. 3,1-7.[12]És kivágták őt az idegenek, a nemzetek legkegyetlenebbjei, és leterítették. A hegyekre és minden völgyekbe hullottak ágai, és összetörtek galyai a föld minden mélységében, és leszállt árnyékából a föld minden népe, és ott hagyták őt. rész 28,7.30,11.[13]Ledőlt törzsökén lakik vala minden égi madár, és ágaihoz gyül vala a mező minden vada; vers 8.[14]Azért, hogy magasra ne nevekedjék egy víz mellett való fa se, és föl ne emelje tetejét a felhők közé; hogy ne bízzék önmagában kevélyen senki a vízivók közül; mert mindnyájan halálra adattak a mélység országába az emberek fiai közt azokhoz, a kik sírgödörbe szálltak. 1Kir. 7,38.[15]Így szól az Úr Isten: Azon a napon, a melyen sírba aláméne, gyászba öltöztetém miatta a mélység vizeit, és megtartóztatám folyóikat, úgy hogy a sok víz elzáraték, s meggyászoltatám őt a Libánonnal, és a mező minden fája elepede miatta. 3Móz. 4,1.3Móz. 6,1.[16]Zuhanásának hangja miatt megreszkettetém a nemzeteket, mikor leszállítám őt a sírba együtt velök, kik sírgödörbe szállnak; és vígasztalást vőn a mélység országában Éden minden fája, a Libánon szépsége és java, minden vízivó. Ésa. 14,9.12. Ésa. 36,1.37,36-38.[17]Ezek is alászállottak vele a sírba azokhoz, a kik fegyverrel ölettek meg, s a kik mint segítőtársai árnyékában ülének a nemzetek között.[18]Kihez vagy hát hasonló dicsőségben és nagyságban Éden fái közt!? Hiszen le fogsz szállíttatni Éden fáival a mélység országába; körülmetéletlenek közt feküszöl együtt a fegyverrel megölettekkel. A Faraó ez és minden sokasága,** ezt mondja az Úr Isten. rész 28,10.

Ez 32

[1]És lőn a tizenkettedik esztendőben, a tizenkettedik hónapban, a hónap elsején, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:[2]Embernek fia! **kezdj gyászéneket a Faraóról, Égyiptom királyáról, és mondjad néki: Nemzetek fiatal oroszlánja, elvesztél; hiszen te olyan valál, mint a krokodil a tengerekben, mert kijövél folyóidon és megháborítád lábaiddal a vizeket és felzavartad folyóikat.** vers 45.46.[3]Így szól az Úr Isten: **Ezért kivetem rád hálómat sok nép serege által, és kihúznak téged varsámban.** rész 12,13.29,3.4.[4]**És leterítlek a földre, a**

mezőség színére vetlek, és reád szállítom az ég minden madarát, s megelégítem belőled az egész föld vadait. rész 29,5.[5]S vetem húsodat a hegyekre, és betöltöm a völgyeket rothadásoddal.[6]És megitatom áradásod földjét véredből mind a hegyekig, s a mélységek megtelnek belőled. rész 29,3.[7]És mikor eloltalak, beborítom az eget, s csillagait besötétítem, a napot felhőbe borítom, és a hold nem fényeskedik fényével. Ésa. 13,9.10.[8]Minden világító testet megsötétítek miattad az égen, és bocsátok sötétséget földedre, ezt mondja az Úr Isten. Ezsdr. 1,1.[9]És megszomorítom sok nép szívét, ha elhíresztelem romlásodat a nemzetek között, a földeken, a melyeket nem ismersz.• rész 5,1.30.[10]És cselekszem, hogy elborzadjanak miattad a sok népek, s királyaik rémüljenek el rémüléssel miattad, mikor villogtatom fegyveremet előttök, s remegni fognak minden szempillantásban, kiki az ő életéért, zuhanásod napján. rész 30,24.25.[11]Mert így szól az Úr Isten: A babiloni király fegyvere jön reád. 1Kir. 6,16. 2Móz. 26,33.[12]Vitézeknek fegyvereivel hullatom el sokaságodat, ők a népek legkegyetlenebbjei mindnyájan; és elpusztítják Égyiptom kevélységét, és elvész minden sokasága. rész 31,12.[13]És elvesztem minden barmát a sok vizek mellől, és nem zavarja fel azokat többé ember lába, sem barmok körme azokat föl nem zavarja.[14]Akkor meghiggasztom vizeiket, és folyóikat, olajként folyatom, ezt mondja az Úr Isten, 1Kir. 11,29-39.Ésa. 11,12-14.[15]Mikor Égyiptom földjét pusztasággá teszem, és kipusztul a föld teljességéből, mert megverek minden rajta lakót, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr. rész 40,5.[16]Gyászének ez és sírva énekeljék; a népek leányai énekeljék sírva; Égyiptomról és minden sokaságáról énekeljék sírva, ezt mondja az Úr Isten. vers 11.[17]És lőn a tizenkettedik esztendőben, a hónap tizenötödikén, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 1Kir. 11,31.39.Jer. 3,18. Bir. 18,1.[18]Embernek fia! sírj Égyiptom sokaságán, és szállítsd alá őt te és a hatalmas nemzetek leányai a mélységek országába azokhoz, kik sírgödörbe szálltak. Jer. 1,10.[19]Kinél nem voltál volna kedvesebb? Szállj alá, **hadd fektessenek a körülmetéletlenek mellé!** rész 28,10.31,18.[20]A fegyverrel megölettek közt essenek el! A fegyver átadatott; húzzátok lefelé őt és minden sokaságát! vers 10.12.[21]Szólni fognak felőle a vitézek hatalmasai a sír közepéből együtt az ő segítőivel: alászállottak, hogy itt feküdjenek a körülmetéletlenek, mint fegyverrel megöltek! vers 12.[22]Itt van Assúr és egész sokasága, körülte sírjai, mindnyájan megölettek, kik fegyver miatt hulltak el, Náh. 3,1.7.[23]A kinek sírjai a sírgödör legmélyén vannak és sokasága az ő sírja körül van, mindnyájan megölettek, fegyver miatt elestek, kik félelmére valának az élők földjének. rész 2,3.4,2.5,6.[24]Itt van Elám és egész sokasága az ő sírja körül, mindnyájan megölettek, kik fegyver miatt hulltak el, kik alászálltak körülmetéletlenül a mélységek országába, kik félelmére valának az élők földjének, és viselik gyalázatukat azok mellett, kik sírgödörbe szálltak. Jer. 49,35-39.[25]A megölettek között vetettek néki ágyat minden sokaságával, körülte vannak ennek sírjai, mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megölettek, mert félelmére valának az élők földjének, és viselik gyalázatukat azok mellett, kik sírgödörbe szálltak; a megölettek közé vetették őket! Jel. 20,8.[26]Itt van Mések-Tubál és minden sokasága, körülte vannak ennek sírjai, mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megölettek, mert félelmére valának az élők földjének. 1Móz. 10,2.Zsolt. 120,5.[27]És nem feküsznek együtt az erősekkel, kik elestek a körülmetéletlenek közül, kik hadiszerszámaikkal szálltak alá a sírba s kiknek az ő fegyvereiket fejük alá tették; mert lőn az ő vétkök csontjaikon, mivelhogy félelmére valának a vitézeknek az élők földjén. rész 29,4.Ésa. 37,29.[28]Te is a körülmetéletlenek közt rontatol meg, és fekszel a fegyverrel megölettek mellett. vers 8.[29]Itt van Edom királyaival és minden fejedelmével, kik vettettek erősségökben a fegyverrel megöltekhez, ők a körülmetéletlenekkel feküsznek s azokkal, a kik sírgödörbe szálltak. Jer. 49,7.[30]Ott vannak észak uralkodói mindnyájan, és minden sidoni, a kik alászálltak a megölettekkel, rettenetes voltukban, erősségökben megszégyenülve; és feküsznek körülmetéletlenül a fegyverrel megölettek mellett, és viselik gyalázatukat a sírgödörbe szálltak között. rész 28,21-24.[31]Ezeket látni fogja a Faraó, és megvígasztalódik minden sokasága felől; fegyverrel ölettek meg a Faraó és minden ő serege,

ezt mondja az Úr Isten,[32]Mert félelmére adtam őt az élők földjének; ezért ott vetnek ágyat néki a körülmetéletlenek között, a fegyverrel megölettek mellett, a Faraónak és minden sokaságának, ezt mondja az Úr Isten. Dán. 11,40.Jóel 3,1.2. **NAGYON KEMÉNY WOE PROPHECY**

Ez 33

ŐRÁLLÓ

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: vers 18.22.rész 11,36. vers 12.[2]Embernek fia! szólj néped fiaihoz és mondjad nékik: Mikor hozándok fegyvert valamely földre, és a föld népe választ egy férfit ő magok közül, és **őt őrállójokká teszik: Jer. 49,31.[3]És ő látja jőni a fegyvert a földre, és megfújja a trombitát, és meginti a népet; 1Móz. 46,32.[4]Ha valaki hallándja a trombitaszót, de nem hajt az intésre, s aztán a fegyver eljő és őt utóléri: az ő vére az ő fején lesz.[5]Hallotta a trombitaszót, de nem hajtott az intésre, tehát az ő vére ő rajta lesz; és ha hajtott az intésre, megmentette lelkét. rész 5,1.30.7,1.[6]Ha pedig az őrálló látja a fegyvert jőni, s nem fújja meg a trombitát, és a nép nem kap intést, és eljő a fegyver s utólér közülök valamely lelket, ez a maga vétke miatt éretett utól, de vérét az őrálló kezéből kérem elő. rész 3,17.18.[7]És te, embernek fia, őrállóul adtalak téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz a számból, megintsed őket az én nevemben. rész 3,17.18.[8]Ha ezt mondom a hitetlennek: Hitetlen, halálnak halálával halsz meg; és te nem szólándasz, hogy visszatérítsd a hitetlent az ő útjáról: az a hitetlen vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg. Ésa. 54,15-17.**[9]De ha te megintetted a hitetlent az ő útja felől, hogy térjen meg róla, de nem tért meg útjáról, ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet. vers 21.[10]Te pedig, embernek fia, mondjad Izráel házának: Ezt mondjátok, mondván: Bizony a mi bűneink és vétkeink rajtunk vannak, és bennök mi megrothadunk, mimódon éljünk azért? 3Móz. 26,39.[11]Mondjad nékik: **Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem gyönyörködöm a hitetlen halálában, hanem hogy a hitetlen megtérjen útjáról és éljen.** Térjetek meg, térjetek meg gonosz útaitokról! hiszen miért halnátok meg, oh Izráel háza!? rész 18,32. vers 14-16.19.[12]Te pedig, embernek fia, szólj néped fiaihoz: **Az igaznak igazsága meg nem menti őt a napon, a melyen vétkezendik, és a hitetlen hitetlensége által el nem esik a napon, melyen megtérend hitetlenségéből,** és az igaz nem élhet az ő igazsága által a napon, melyen vétkezendik. rész 18,24.[13]Mikor ezt mondom az igazról: Élvén éljen; és ő bízván igazságában, gonoszságot cselekszik: **semmi igazsága emlékezetbe nem jő, és gonoszsága miatt, melyet cselekedett, meghal. Bir. 5,20.2Sám. 22,15.[14]S ha mondom a hitetlennek: halállal halsz meg; és ő megtér bűnéből és törvény szerint s igazságot cselekszik; 3Móz. 10,2.**[15]Zálogot visszaad a hitetlen, rablottat megtérít, az életnek parancsolatiban jár, többé nem cselekedvén gonoszságot: élvén él, és meg nem hal. 1Móz. 10,2.[16]Semmi ő vétke, melylyel vétkezett, emlékezetbe nem jön néki; törvény szerint és igazságot cselekedett, élvén él. rész 38,15.[17]És ezt mondják néped fiai: Nem igazságos az Úrnak útja; holott az ő útjok nem igazságos.**[18]Mikor az igaz elfordul az ő igazságától s gonoszságot cselekszik, meghal a miatt. Jóel 3,1.2.[19]És mikor a hitetlen elfordul az ő hitetlenségétől és törvény szerint s igazságot cselekszik, él a miatt. vers 11.**[20]És azt mondjátok: Nem igazságos az Úrnak útja: mindeniteket az ő útja szerint ítélem meg, Izráel háza. rész 18,25-27.[21]És lőn fogságunknak tizenkettedik esztendejében, a tizedik hónapban, a hónap ötödikén, jöve hozzám egy menekült Jeruzsálemből, mondván: Megvétetett a város! 2Kir. 25,1-4.[22]És az Úrnak keze lőn én rajtam este a menekült eljötte előtt, és megnyitá számat, mikorra az hozzám jöve reggel, és megnyilatkozék szám, s nem valék néma többé. rész 24,27.[23]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Hós. 2,17.Mik. 4,3.[24]Embernek fia! azok, kik amaz elpusztított helyeket lakják Izráel földjén, ezt mondják, mondván: Egyetlen egy volt Ábrahám, mikor örökségül kapta a földet, mi pedig sokan vagyunk, nékünk a föld örökségül adatott. rész 1,4.8,4.[25]Ezokáért mondjad nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Véreset esztek, és szemeiteket bálványaitokra emelitek, és vért ontotok; és a földet örökségül kapnátok? vers 5. rész 11,3.4.[26]Fegyveretekben bíztatok, útálatosságot cselekedtetek, és

mindenitek az ő felebarátja feleségét megfertéztette; és a földet örökségül kapnátok? rész 44,4.[27]Ezt mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: **Élek én,** hogy a kik az elpusztult helyeken vannak, fegyver miatt hullnak el; és a ki a mezőnek színén, azt a vadaknak adtam eledelül, és a kik az erősségekben és a barlangokban vannak, döghalállal halnak meg.[28]És teszem a földet pusztaságok pusztaságává, s megszünik erősségének kevélysége, és puszták lesznek Izráel hegyei, mert nem lesz, a ki átmenjen rajtok. 1Krón. 28,2. Jer. 16,18.[29]És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor a földet pusztaságok pusztaságává teszem mindenféle útálatosságukért, melyeket cselekedtek. vers 11.[30]És te, embernek fia, néped fiai beszélgetnek felőled a falak mellett s a házaknak ajtaiban; és egyik a másikkal szól, kiki az ő atyjafiával, mondván: Jertek, kérlek, és halljátok: micsoda beszéd az, amely az Úrtól jő ki? vers 14. rész 12,4-9.Jel. 10,4.[31]És eljőnek hozzád, a hogy a nép össze szokott jőni, s oda ülnek elődbe, mint az én népem, és hallgatják beszédidet, de nem cselekeszik, hanem szerelmeskedő énekként veszik azokat ajkokra, szívök pedig nyereség után jár. Jer. 42,2-4.43,2-4.44,15-19. 2Krón. 36,16.[32]És ímé, te olyan vagy nékik, mint valamely szerelmeskedő ének, szép hangú, s mint valamely jó hegedűs; csak hallják beszédidet, de nem cselekszik azokat. Jer. 13,23.18,22.[33]**De ha beteljesednek, mert ímé beteljesednek, megtudják, hogy próféta volt közöttök.** **Jer. 25,12.29,10.**

Ez 34

PÁSZTOROK ELLEN

[1]És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:[2]Embernek fia! prófétálj Izráel pásztorai felől, prófétálj és mondjad nékik, a pásztoroknak: Így szól az Úr Isten: **Jaj Izráel pásztorainak, a kik önmagokat legeltették! Avagy nem a nyájat kell-é legeltetni a pásztoroknak? Jer. 1,2.**[3]A tejet megettétek, és a gyapjúval ruházkodtatok, a hízottat megöltétek; a nyájat nem legeltettétek. 2Kir. 17,13-20.[4]A gyöngéket nem erősítettétek, és a beteget nem gyógyítottátok, s a megtöröttet nem kötözgettétek, s az elűzöttet vissza nem hoztátok és az elveszettet meg nem kerestétek, hanem keményen és kegyetlenül uralkodtatok rajtok; 1Pét. 5,2.3.[5]Szétszóródtak hát pásztor nélkül, és lőnek mindenféle mezei vadak eledelévé, és szétszóródtak; Jer. 23,2.50,6.1Pét. 2,25.[6]Tévelygett nyájam minden hegyen s minden magas halmon, és az egész föld színén szétszóródott az én nyájam, s nem volt, a ki keresné, sem a ki tudakozódnék utána.[7]Annakokáért, ti pásztorok, halljátok meg az Úr beszédét: rész 40,46. 2Móz. 29,36.[8]**Élek én,** ezt mondja az Úr Isten, mivelhogy az én nyájam ragadománynyá lőn, és lőn az én nyájam mindenféle mezei vadak eledelévé, pásztor hiányában, és nem keresték az én pásztoraim az én nyájamat, hanem legeltették a pásztorok önmagokat, és az én nyájamat nem legeltették; vers 3.[9]Ennekokáért, ti pásztorok, halljátok meg az Úr beszédét: Zsolt. 126,1-3.[10]Így szól az Úr Isten: Ímé, megyek a pásztorok ellen, és előkérem nyájamat az ő kezökből, s megszüntetem őket a nyáj legeltetésétől, és nem legeltetik többé a pásztorok önmagokat, s kiragadom juhaimat szájokból, hogy ne legyenek nékik ételül. Jóel 2,28.Csel. 2,17.[11]Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én magam keresem meg nyájamat, és magam tudakozódom utána. rész 23,21.[12]**Miképen a pásztor tudakozódik nyája után, a mely napon ott áll elszéledt juhai között; így tudakozódom nyájam után, és kiszabadítom őket minden helyről, a hova szétszóródtak a felhőnek s borúnak napján. rész 33,21.2Kir. 25,1-11.**[13]És kihozom őket a népek közül s egybegyűjtöm a földekről, és beviszem őket az ő földjökre, és legeltetem őket Izráel hegyein, a mélységekben s a föld minden lakóhelyén. Ezsdr. 1,1-11.[14]**Jó legelőn legeltetem őket, és Izráel magasságos hegyein leszen akluk, ott feküsznek jó akolban, s kövér legelőn legelnek Izráel hegyein. rész 44,5.**[15]**Én magam legeltetem nyájamat, s én nyugosztom meg őket, ezt mondja az Úr Isten; vers 31.**[16]**Az elveszettet megkeresem, s az elűzöttet visszahozom, s a megtöröttet kötözgetem, s a beteget erősítem; és a kövéret s erőset elvesztem, és legeltetem őket úgy, mint illik. Zsolt. 132,13.14.Siral. 1,4.**[17]Ti pedig, én juhaim, így szól az Úr Isten, ímé én ítéletet teszek juh és juh között, a kosok és bakok közt. rész 43,1.2.[18]Avagy kevés-é néktek, hogy a jó legelőt legelitek, hogy még legelőitek maradékát lábaitokkal eltapodjátok? és hogy a

víz tisztáját iszszátok, hogy még a maradékát lábaitokkal felzavarjátok? rész 46,1-3.[19]És az én juhaim a ti lábaitok tapodását legelik, s lábaitok zavarását iszszák! rész 43,2.[20]Annakokáért így szól az Úr Isten hozzájok: **Ímé én, én teszek ítéletet kövér és ösztövér juh között,**[21]Mivelhogy oldallal és vállal eltaszíttok és szarvaitokkal elökleltek minden erőtelent, míg szétszórván, azokat kiűzitek;[22]És megtartom az én juhaimat, hogy többé ne legyenek zsákmányul, és ítéletet teszek juh és juh között. vers 18.[23]**És állatok föléjök egyetlenegy pásztort, hogy legeltesse őket: az én szolgámat, Dávidot, ő legelteti őket s ő lesz nékik pásztoruk. Ésa. 40,10.11. Ésa. 42,1-4.**[24]Én pedig, az Úr, leszek nékik Istenök, és az én szolgám, Dávid, fejedelem közöttök. Én, az Úr mondottam. Jer. 30,9.Hós. 3,5.[25]És szerzek ő velök békességnek frigyét, és megszüntetem a gonosz vadakat a földről, hogy bátorságosan lakhassanak a pusztában és alhassanak az erdőkben. Jer. 31,31-34. Ésa. 11,6.9.Hós. 3,5.[26]**És adok reájok és az én magaslatom környékére áldást,** és bocsátom az esőt idejében; áldott esők lesznek. Ésa. 11,9.Jer. 14,2.4.[27]A mező fája megadja gyümölcsét s a föld megadja termését, és lesznek földjökön bátorságosan, **és megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor eltöröm jármok keresztfáit, és kimentem őket azok kezéből, kik őket szolgáltatják. Ezsdr. 1,1.**[28]**És nem lesznek többé prédául a pogányoknak, s a föld vadai nem eszik meg őket; és laknak bátorságosan, s nem lesz, a ki felijeszsze őket. rész 36,14.**[29]És támasztok nékik drága plántaföldet, hogy többé meg ne emésztessenek éhség miatt a földön, s ne viseljék többé a pogányok gyalázatát; Ésa. 11,1-5.11-14. Jer. 15,2.[30]És megismerik, hogy én, az Úr, az ő Istenök, velök vagyok, és ők népem, Izráel háza, ezt mondja az Úr Isten; vers 24-26.[31]Ti pedig az én juhaim, legelőm nyája vagytok, emberek vagytok, én pedig Istenetek, ezt mondja az Úr Isten.

Ez 35

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 3Móz. 16,4.[2]Embernek fia! vesd tekintetedet Seir hegyére, és prófétálj ellene. rész 7,18.[3]És mondjad néki: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek, Seir hegye, és kinyújtom kezemet reád, s teszlek pusztaságok pusztaságává. 5Móz. 2,4.5.[4]Városaidat pusztaságra vetem, és te pusztulásra jutsz, és megtudod, hogy én vagyok az Úr. 3Móz. 21,5.[5]Mivelhogy örökkévaló gyűlölséget tartasz, és odaadád Izráel fiait a fegyver kezébe veszedelmök idején, az utolsó vétek idején; rész 25,8.12.Zsolt. 137,7. 2Kir. 25,4-9.[6]Ennekokáért élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy vérré teszlek téged, és vér kergessen téged. Te nem gyűlölted a vért, a vér kergessen hát téged. Ésa. 63,1-3.[7]És teszem Seir hegyét pusztaságok pusztaságává, és kiirtom belőle az átmenőt és visszatérőt. vers 21.[8]És betöltöm hegyeit megölöttjeivel; halmaid és völgyeid és minden mélységed: fegyverrel megölöttek hullanak beléjök. rész 9,24-27.[9]Örök pusztasággá teszlek, és városaidat ne lakják, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 3Móz. 21,3.[10]Mivelhogy ezt mondod: Az a két nemzet és az a két föld enyém lesz és örökségül bírjuk, holott az Úr ott volt; Zsolt. 83,5.7.13.[11]Annakokáért élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy a te haragod és fölgerjedésed szerint cselekszem veled, a melylyel te cselekedtél irántok való gyűlölségedből; és megjelentem magamat közöttök, mikor megítéllek. vers 9.Zsolt. 83,13.[12]És megtudod, hogy én, az Úr, meghallottam minden szidalmadat, melyeket Izráel hegyei ellen mondtál, mondván: Elpusztultak, nékünk adattak ételül; rész 25,8.[13]Így kérkedtetek ellenem szátokkal, s szórtátok ellenem beszédeiteket: én meghallottam! Abd. 1,11. Zsolt. 137,7.[14]Így szól az Úr Isten: Az egész föld örömére pusztulást hozok rád. 2Móz. 22,29.30.4Móz. 18,12.[15]A mint te örültél Izráel háza örökségén azért, hogy elpusztult, úgy cselekszem veled; pusztává légy Seir hegye és mind egészen Edom, és megtudják, hogy én vagyok az Úr! Abd. 1,11.12. **KEMÉNY WOE PROPHECY**

Ez 36

[1]És te, embernek fia, prófétálj Izráel hegyei felől, és mondjad: Izráel hegyei, halljátok meg az Úr beszédét, rész 48,8.9.[2]Így szól az Úr Isten: Mivelhogy ezt mondja az ellenség reátok: Haha! és: Az ősi magasságok a mi örökségünk lőnek. rész 15,3.6.8.26,2.Zsolt. 137,7.[3]Ennekokáért prófétálj, és mondjad: Ezt mondja az Úr Isten: Azért, mert pusztítanak, és kívánnak titeket mindenfelől, hogy legyetek öröksége a pogányok maradékának, és az emberek rágalmazó ajkára-nyelvére kerültetek; 3Móz. 4,1.3Móz. 6,1.[4]Ezokáért, Izráel hegyei, halljátok meg az Úr Isten beszédét! Így szól az Úr Isten a hegyeknek és halmoknak, a mélységeknek és völgyeknek, és az elpusztult romoknak és az elhagyott városoknak, melyek ragadományra és csúfolásra lőnek a pogányok maradékának köröskörül. rész 8,8.22.[5]Azért ezt mondja az Úr Isten: Bizony, féltő szerelmem tüzében beszéltem a pogányok maradékai és egész Edom ellen, kik magoknak vették az én földemet örökségül teljes szívöknek örömével és lelkök megvetésével, hogy azt néptelenül zsákmányokká tegyék; rész 35,10.**[6]Ezokáért prófétálj Izráel földjéről, és mondjad a hegyeknek és halmoknak, a mélységeknek és a völgyeknek: Így szól az Úr Isten: Ímé, féltő szerelmemben és búsulásomban beszélek, mivelhogy a pogányok gyalázását viseltétek; vers 1.**[7]Ennekokáért ezt mondja az Úr Isten: Én fölemelem kezemet! Bizonyára a pogányok, kik körülöttetek vannak, ők viseljék gyalázatukat. rész 35,7-9.[8]Ti pedig, Izráel hegyei, neveljétek ágaitokat és hozzátok gyümölcsötöket az én népemnek, Izráelnek, mert közel vannak, hogy hazajőjjenek. Jer. 25,12.[9]Mert ímé, én hozzátok hajlok és hozzátok fordulok, és megmívelnek és bevetnek titeket.[10]És megsokasítom rajtatok az embereket, Izráel házát egészen, és lakják a városokat, és a romokat megépítik. 1Kir. 2,35.**[11]És megsokasítom rajtatok az embereket és barmokat, hogy sokasodjanak és szaporodjanak, és lakatom őket rajtatok, mint régi időtökben, és több jóval lészek hozzátok, mint első napjaitokban, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.**[12]És járatok rajtatok embereket, az én népemet, Izráelt, és bírjanak téged, s te légy nékik örökségül, s többé nem teszed őket gyermektelenné. 2Móz. 30,13.[13]Így szól az Úr Isten: Mivelhogy mondják néktek: emberevő vagy és gyermektelenné teszed népedet: 4Móz. 13,33.[14]Ennekokáért embert nem eszel többé, és népedet gyermektelenné nem teszed többé, ezt mondja az Úr Isten. rész 34,28.[15]És többé nem hallatom ellened a pogányok gyalázását, és a népek szidalmát többé nem viseled, és nemzetedet többé gyermektelenné nem teszed, ezt mondja az Úr Isten.[16]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: rész 8,9.vers 41.45.[17]Embernek fia! mikor Izráel háza a maga földén lakott, megfertéztette azt életével és cselekedeteivel; mint a havi betegség tisztátalansága, olyan vala élete előttem. 2Kir. 17,15-19.21,15.16. 3Móz. 12,2.[18]És kiöntém haragomat reájok a vérért, a melyet ontottak a földre, és bálványaikkal megfertéztették azt. 2Kir. 25,1-11.[19]És eloszlatám őket a pogányok közé, és szétszóratának a tartományokba, életök és cselekedeteik szerint ítéltem meg őket.[20]És bemenvén a pogányokhoz, a kikhez menének, megfertéztették az én szent nevemet, mikor ezt mondták rólok: az Úr népe ezek, és az ő földéről jöttek ki! Jer. 44,15-19.Róm. 2,24.[21]Ekkor könyörültem szent nevemért, melyet megfertéztetett Izráel háza a pogányok közt, a kikhez menének. rész 40,5.[22]Ennekokáért mondjad Izráel házának: Ezt mondja az Úr Isten: **Nem ti érettetek cselekszem, Izráel háza, hanem az én szent nevemért, melyet ti megfertéztettetek a pogányok között, a kik közé menétek. 5Móz. 9,5.Ésa. 33,25.[23]És megszentelem az én nagy nevemet, mely megfertéztetett a pogányok között, melyet ti fertéztettetek meg köztök; és megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr, ezt mondja az Úr Isten, mikor megszentelem magamat rajtatok az ő szemök láttára. Zsolt. 126,2.**[24]És fölveszlek titeket a pogányok közül, s egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a ti földetekre. Ezsdr. 1,1-11.3,10.11.[25]És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságtoktól és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket. Ésa. 4,3.**[26]És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. rész 11,18-20.[27]És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek.[28]És laktok**

azon a földön, melyet adtam atyáitoknak, és lesztek nékem népem s én leszek néktek Istenetek.[29]És megtartalak titeket minden tisztátalanságotoktól, és előhívom a gabonát és megsokasítom azt, és nem adok reátok éhséget.[30]És megsokasítom a fa gyümölcsét és a mező termését, hogy többé ne viseljétek az éhségnek gyalázatját a pogányok között. rész 4,9-17.[31]És megemlékeztek a ti gonosz útaitokról és cselekedeteitekről, melyek nem voltak jók, és megútáljátok ti magatokat vétkeitek és útálatosságaitok miatt. Jer. 17,2.[32]Nem ti érettetek cselekszem, ezt mondja az Úr Isten, tudtotokra legyen! Piruljatok és szégyenüljetek meg útaitok miatt, Izráel háza! vers 22.[33]Ezt mondja az Úr Isten: Azon a napon, melyen megtisztítlak titeket minden vétketektől, azt cselekszem, hogy lakják a városokat, és a romok megépíttetnek. Ésa. 4,3.[34]És az elpusztult földet mívelik, a helyett, hogy pusztán hevert minden átmenő szeme láttára;[35]És ezek mondják: **Ez a föld, ez az elpusztult, olyanná lett, mint az Éden kertje, és a rommá lett s elpusztult s lerontott városokat megerősítve lakják. 1Móz. 2,8.9.Ésa. 33,20-24.**[36]És megtudják a pogányok, a kik körülöttetek megmaradtak, hogy én, az Úr építettem meg a lerontottakat s plántáltam be a pusztaságot. Én, az Úr mondtam és megcselekedtem.[37]Így szól az Úr Isten: Még arra nézve is kérni hagyom magamat Izráel házának, hogy cselekedjem ő velök: Megsokasítom őket, mint a nyájat, emberekkel. rész 44,1-3. vers 2.3.[38]Mint az áldozatra szentelt juhok, mint a Jeruzsálem juhai az ő ünnepein, így lesznek a rommá lett városok teljesek emberek nyájával; és megtudják, hogy én vagyok az Úr. vers 18.

Ez 37

[1]Lőn én rajtam az Úrnak keze, és kivitt engem az Úr lélek által, és letőn engem a völgynek közepette, mely csontokkal rakva vala.[2]És átvitt engem azok mellett köröskörül, és **ímé, felette sok vala a völgy színén, és ímé, igen megszáradtak vala.[3]És monda nékem: Embernek fia! vajjon megélednek-é ezek a tetemek? és mondék: Uram Isten, te tudod! vers 11.12.[4]És monda nékem: Prófétálj e tetemek felől és mondjad nékik: Ti megszáradt tetemek, halljátok meg az Úr beszédét! 3Móz. 25,10-13.[5]Így szól az Úr Isten ezeknek a tetemeknek: Ímé, én bocsátok ti belétek lelket, hogy megéledjetek.[6]És adok reátok inakat, és hozok reátok húst, és bőrrel beborítlak titeket, és adok belétek lelket, hogy megéledjetek, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.[7]És én prófétálék, a mint parancsolva vala nékem. És mikor prófétálnék, lőn zúgás és ímé zörgés, és egybemenének a tetemek, mindenik tetem az ő teteméhez. Zsolt. 48,2.3.[8]És látám, és ímé inak valának rajtok, és hús nevekedett, és felül bőr borította be őket; de lélek nem vala még bennök. rész 10,13.[9]És monda nékem: Prófétálj a léleknek, prófétálj embernek fia, és mondjad a léleknek: Ezt mondja az Úr Isten: A négy szelek felől jőjj elő lélek, és lehelj ezekbe a megölettekbe, hogy megéledjenek! Ezék. 37,11.12.[10]És prófétálék a mint parancsolá. És beléjök méne a lélek s megéledének, s állának lábaikra, felette igen nagy sereg.[11]És monda nékem: Embernek fia! ezek a tetemek az Izráel egész háza. Ímé, ezt mondják: Elszáradtak a mi csontjaink és elveszett a mi reménységünk; kivágattunk! vers 20.[12]Annakokáért prófétálj, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Ímé, én megnyitom a ti sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem! s beviszlek titeket Izráel földjére. Ésa. 26,19.Zak. 9,11.[13]És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor megnyitándom sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem! rész 10,5.[14]És adom az én lelkemet belétek, hogy megéledjetek, és leteszlek titeket a ti földetekre, és megtudjátok, hogy én, az Úr, szóltam és megcselekedtem,** ezt mondja az Úr Isten. rész 40,3.[15]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: rész 44,19.**[16]És te, embernek fia, végy magadnak fát, és írd ezt reá: Júdáé és Izráel fiaié, az ő társaié; és végy egy másik fát, és írd ezt reá: Józsefé, Efraim fája és az egész Izráel házáé, az ő társaié. vers 4.[17]És tedd együvé azokat, egyiket a másikhoz egy fává, hogy egygyé legyenek kezedben. vers 3.4.[18]És ha mondják néked a te néped fiai, mondván: Avagy nem jelented-é meg nékünk, mit akarsz ezekkel? rész 11,31.[19]Szólj nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én fölveszem a József fáját, mely Efraim kezében van, és Izráel**

nemzetségeit, az ő társait, és teszem őket ő hozzá, a Júda fájához, és összeteszem őket egy fává, hogy egygyé legyenek az én kezemben. 1Kir. 11,29-39.Ésa. 11,12-14.[20]**És ha e fák, a melyekre írsz, kezedben lesznek szemök láttára:**[21]**Szólj nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én fölveszem Izráel fiait a pogányok közül, a kik közé mentek**, és egybegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket az ő földjökre.[22]És egy néppé teszem őket azon a földön, Izráelnek hegyein, és egyetlenegy király lesz mindnyájok királya, és nem lesznek többé két néppé, és ezután nem oszolnak többé két királyságra. 1Kir. 11,31.39.Jer. 3,18. Bir. 18,1.[23]És többé meg nem fertéztetik magokat bálványaikkal és útálatosságaikkal és minden bűneikkel; és megtartom őket minden oly lakóhelyöktől, a melyekben vétkeztek, és megtisztítom őket, és lesznek nékem népem és én leszek nékik istenök. Ésa. 1,18.19.4,3.Jer. 33,8.**[24]És az én szolgám, Dávid lesz a király ő rajtok, s egy pásztora lesz mindnyájoknak; és az én törvényeim szerint járnak, s parancsolataimat megőrzik és cselekszik. rész 34,23.**[25]És laknak a földön, melyet adtam vala az én szolgámnak, Jákóbnak, a melyen laktak a ti atyáitok; és laknak azon ők és fiaik és fiaiknak fiai mindörökké, és az én szolgám, Dávid az ő fejedelmök örökké. rész 20,2.6.2Móz. 3,8.**[26]És szerzek velök békességnek frigyét, örökkévaló frigy lesz ez velök;** és elültetem őket és megsokasítom, és helyheztetem az én szenthelyemet közéjök örökké. Jer. 31,31-34.[27]És lesz az én lakhelyem felettök, és leszek nékik Istenök és ők nékem népem. Ezsdr. 3,10.11.[28]És megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr, ki megszentelem Izráelt, mikor szenthelyem közöttök lesz mindörökké. 1Krón. 28,2. Jer. 16,18. **WEAL PROPHECY**

Ez 38

GÓG ÉS MAGÓG ELLEN

[1]És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:[2]Embernek fia! **vesd tekintetedet Góg ellen, és Mágóg földjén, Rós, Mések és Tubál fejedelme ellen, és prófétálj felőle. Jel. 20,8.**[3]**És mondjad: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme. 1Móz. 10,2.Zsolt. 120,5.**[4]És elcsalogatlak, és **horgokat vetek szádba,** és kivezetlek téged és egész seregedet, lovakat és lovagokat, kik mindnyájan teljes fegyverzetbe öltözvék, nagy sokaságot, nagy és kis paizszsal, fegyvert viselők mindnyájan; rész 29,4.Ésa. 37,29.[5]Perzsák, szerecsenek, libiaiak vannak velök, mindnyájan paizszsal és sisakkal;[6]Továbbá Gómer és minden serege, Tógarma háza messze északról minden seregével, sok nép van veled.[7]Készülj hozzá és készítsd elő magadat te és minden sokaságod, kik te hozzád gyűltek, és légy nekik vezérök. rész 47,17.[8]Sok idő mulva kirendeltetel: esztendők végével bejösz a földre, mely a fegyvertől már megnyugodott, melynek lakói sok nép közül gyűjtettek egybe Izráel hegyeire, melyek szüntelen való pusztulásban voltak; és e nemzetség a népek közül hozatott ki, s aztán lakozék bátorságosan mindnyája; Jer. 44,16.17.[9]És feljösz, bemégy mint a szélvész, és leszel mint a felleg, hogy beborítsd a földet, te és minden sereged s a sok nép veled. Dán. 11,40.Jóel 3,1.2.**[10]Így szól az Úr Isten: És lészen abban az időben, hogy tanácsok támadnak szívedben, és gondolsz gondolatot.**[11]**És mondasz: Felmegyek a nyilt földre, jövök azokra, kik nyugalomban vannak s bátorságosan laknak;** kik laknak mindnyájan kőfal-kerítés nélkül, sem zárjok, sem kapujok nincs nékik; Jer. 49,31.[12]Hogy zsákmányt vess és prédát prédálj, hogy fordítsd kezedet a már népes pusztaságok ellen s a nép ellen, a mely a pogányok közül gyűjtetett egybe, mely jószágot és gazdagságot szerez s lakozik a földnek köldökén. 1Móz. 46,32.[13]Séba és Dedán és Társis kalmárai és minden fiatal oroszlánja ezt mondják néked: Nemde te zsákmányt vetni jöttél? Nemde prédát prédálni gyűjtötted egybe sokaságodat? hogy elvigy ezüstöt és aranyat, magadhoz végy jószágot s gazdagságot, hogy nagy zsákmányt vess. Ezék. 16,37-42.**[14]Annakokáért prófétálj, embernek fia, és mondd ezt Gógnak: Így szól az Úr Isten: Avagy abban az időben, mikor az én népem, Izráel bátorságosan lakik, nem tudod-é meg? rész 45,1.**[15]**És eljössz helyedről, a messze északról te és sok nép veled, lovon ülők mindnyájan, nagy sokaság és hatalmas sereg. Dán. 11,40.41.**[16]**És feljössz az én népem, Izráel ellen, mint a felleg, hogy beborítsd a földet, az**

utolsó időkben lészen ez, és hozlak téged az én földemre, hogy a pogányok megismerjenek engem, mikor megszentelem magamat rajtad az ő szemök láttára, Góg! Ezék. 16,1.[17]Így szól az Úr Isten: Te vagy-é hát, a kiről szólottam a régi napokban az én szolgáim, Izráel prófétái által, kik prófétáltak azokban a napokban esztendőkön át, hogy téged ő reájok hozlak? Ésa. 54,15-17.[18]És lészen azon a napon, a mely napon Góg eljő Izráel földje ellen, ezt mondja az Úr Isten, felszáll haragom orromban. Józs. 7,26.Ésa. 65,10. 2Móz. 15,1-22.[19]És féltő szerelmemben, búsulásom tüzében szólok: **Bizony azon a napon nagy földindulás lesz Izráel földjén. 2Móz. 29,37.**[20]**És megremegnek előttem a tenger halai és az ég madarai és a mező vadai és a földön csúszó-mászó mindenféle állatok és minden ember a föld színén; és leszakadnak a hegyek, és leesnek a meredek kősziklák, és minden fal a földre hull. Hós. 4,3. Zsolt. 46,3.4.**[21]És előhívom ellene minden hegyem felől a fegyvert, ezt mondja az Úr Isten; egyiknek fegyvere a másik ellen lészen. 1Sám. 14,20.[22]És törvénykezem vele döghalállal és vérrel; és ömlő záporesőt, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére s a sok népre, a mely vele lesz. Bir. 5,20.2Sám. 22,15.[23]És nagynak s szentnek mutatom, és megjelentem magamat a pogányok sokasága előtt, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr! 3Móz. 10,2.

Ez 39

[1]És te, embernek fia, prófétálj Góg ellen, és mondjad: Így szól az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme! 1Móz. 10,2.[2]**És elcsalogatlak és vezetgetlek, és felhozlak messze északról, és beviszlek Izráel hegyeire. rész 38,15.**[3]**És kiütöm kézivedet balkezedből, és nyilaidat jobbkezedből kiejtem. Róm. 9,25.1Pét. 2,10.**[4]Izráel hegyein esel el te és minden sereged és a népek, melyek veled lesznek; a ragadozó madaraknak, minden szárnyas állatnak és a mezei vadaknak adtalak eledelül. Jóel 3,1.2.[5]A mező színén esel el, mert én szóltam, ezt mondja az Úr Isten.[6]És bocsátok tüzet Mágógra és azokra, a kik a szigeteken bátorságosan laknak, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.[7]És az én szent nevemet megismertetem az én népem, Izráel között, s többé nem hagyom megfertéztetni szent nevemet; és megtudják a pogányok, hogy én, az Úr, szent vagyok Izráelben! 2Kir. 23,9.[8]Ímé, eljött és meglett, ezt mondja az Úr Isten; ez az a nap, a melyről szólottam. rész 38,17.[9]És kimennek Izráel városainak lakói, és feltüzelik és felégetik a fegyvereket s a kis és nagy paizsokat, a kézívet és a nyilakat és a kézbeli pálczákat és dárdákat, és tüzelnek velök hét esztendeig. Hós. 2,17.Mik. 4,3.[10]És fát nem hordanak a mezőről, sem az erdőkről nem vágnak, hanem a fegyverekből tüzelnek, és zsákmányt vetnek zsákmányolóikban, s prédálóikat elprédálják, ezt mondja az Úr Isten. Ezék. 22,6-12.Ámós 4,1.5,7.10,11.12.6,12.8,4-6.Mik. 2,1.2.8.9.3,2.3.9.10.11.6,10-12.[11]**És lészen azon a napon, hogy adok Gógnak helyet, hol temetője legyen Izráelben, a vándorok völgyét keletre a tengertől, ez fogja bezárni e vándor népséget; és ott temetik el Gógot és minden gyülevészét, és nevezik Góg gyülevésze völgyének. Ámós 5,16.17.**[12]És eltemeti őket Izráel háza, hogy a földet megtisztítsa, hét álló hónapig. 1Kir. 2,35.[13]És temetni fog az ország egész népe, s lészen ez nékik dicsőségökre a napon, melyen megdicsőítem magamat, ezt mondja az Úr Isten.[14]És választanak embereket, kik a földet szüntelen bejárják, temetgetvén ama vándor népséget, azokat, kik még a föld színén maradtak, hogy azt megtisztítsák. Hét hónap mulva indulnak keresni. 3Móz. 16,4.[15]**És bejárják e járók a földet, és ha ki embertetemet lát, jelt állít melléje, míg a temetgetők eltemetik azt a Góg gyülevésze völgyében. vers 11.**[16]És egy városnak is Hamóna lesz a neve, és megtisztítják a földet. rész 42,14.[17]És te, embernek fia, így szól az Isten, mondjad a madaraknak, minden szárnyas állatnak és minden mezei vadnak: Gyűljetek egybe és jőjjetek el, seregeljetek egybe mindenfelől az én áldozatomra, mert én nagy áldozatot szerzek néktek Izráel hegyein, és egyetek húst és igyatok vért! Ésa. 34,6.Sof. 1,7.8.[18]Vitézek húsát egyétek, s a föld fejedelmeinek vérét igyátok, kosok, bárányok és bakok, bikák, Básánban hízottak mindnyájan; 3Móz. 10,9.[19]S egyetek kövérséget jóllakásig, és igyatok vért megrészegedésig az

én áldozatomból, a melyet szerzek néktek; 3Móz. 21,13.14.[20]És lakjatok jól az én asztalomnál lovakból és paripákból, vitézekből és minden hadakozó férfiakból, ezt mondja az Úr Isten. 1Móz. 10,10.[21]És megmutatom az én dicsőségemet a pogányok között, és meglátják mindazok a pogányok az én ítéletemet, melyet cselekedtem, és az én kezemet, melyet rájok vetettem. rész 28,22.23.[22]És megtudja Izráel háza, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenök, attól a naptól fogva és azután. 3Móz. 21,3.[23]És megtudják a pogányok, hogy az ő vétke miatt vitetett fogságra Izráel háza, mivelhogy elpártolt tőlem, s én elrejtettem orczámat tőle; azért adtam őt ellenségei kezébe, és hullottak el fegyver miatt mindnyájan.[24]Az ő tisztátalanságuk s bűneik szerint cselekedtem velök, és elrejtettem orczámat tőlök.[25]Azért így szól az Úr Isten: Most már haza hozom Jákób foglyait, és megkegyelmezek Izráel egész házának, s féltő szerelemre gyulladok szent nevemért. vers 29.4Móz. 18,14.[26]És elfelejtik gyalázatukat és minden vétköket, melylyel vétkeztek ellenem, mikor laknak földjökön bátorságosan, és őket senki sem rettegteti. 4Móz. 18,14.[27]Mikor visszahozom őket a népek közül, és egybegyűjtöm őket ellenségeik földjeiről, akkor megszentelem magamat bennök sok nép szeme láttára. 2Móz. 22,29.30.4Móz. 18,12.[28]És megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenök, ki fogságra vittem őket a pogányok közé, majd egybegyűjtém őket földjökre, és senkit közülök többé ott nem hagyok. Zsolt. 126,1-3.[29]És többé el nem rejtem orczámat tőlök, mivelhogy kiöntöttem lelkemet Izráel házára, ezt mondja az Úr Isten. Jóel 2,28.Csel. 2,17.

Ez 40

[1]Huszonötödik esztendejében fogságunknak, az esztendőnek kezdetén, a hónap tizedikén, a tizennegyedik esztendőben az után, hogy a város megveretett, épen ezen a napon lőn az Úr keze én rajtam, és elvitt engemet oda. rész 23,21.[2]**Isteni látásokban vitt engem Izráel földjére, és letőn engem egy igen magas hegyre, s azon vala mint egy város épülete dél felől.**[3]És oda vitt engem, és ímé egy férfiú vala ott, tekintete mint az ércznek tekintete, és len-zsinór vala kezében és mérőpálcza; és a kapuban áll vala. Dán. 10,5.6.Jel. 1,13-15.[4]És szóla nékem az a férfiú: Embernek fia! láss szemeiddel és füleiddel hallj, és figyelmetes légy mindarra, a mit mutatok néked; mert hogy ezeket megmutassam néked, azért hozattál ide: hirdesd mindazokat, a miket látsz, Izráel házának. rész 44,5.[5]És ímé, kőfal vala a házon kivül köröskörül; és a férfiú kezében a mérőpálcza vala hat singnyi (a közsingben s egy tenyérben); és méré az épület szélességét egy pálczányira s magasságát egy pálczányira. vers 1.[6]És méne egy kapuhoz, mely napkeletre néz vala, és felméne grádicsain, és méré a kapu küszöbét egy pálczányi szélességre, a másik küszöböt is egy pálczányi szélességre; vers 6.7. **JELENÉSEKRE HASONLÍT** [7]És az őrkamarát egy pálczányi hosszúságra és egy pálczányi szélességre, és az őrkamarák közét öt singnyire, és a kapu küszöbét, a kapu tornácza mellett belől, egy pálczányira. vers 5.[8]És méré a kapu tornáczát belől egy pálczányira. 2Kir. 17,19.[9]És méré a kapu tornáczát nyolcz singnyire, és gyámoszlopait két singnyire; vala pedig a kapu tornácza belől. 3Móz. 19,35.36.[10]És a napkeleti kapunak mind egyfelől, mind másfelől három-három őrkamarája vala, egy mértéke mind a háromnak, és egy mértékök a gyámoszlopoknak is mind egyfelől, mind másfelől. rész 5,1.30.31.Ezsdr. 1,1-5.[11]És méré a kapu nyílásának szélességét tíz singre, és a kapu hosszúságát tizenhárom singre; 2Móz. 30,13.[12]És az őrkamarák előtt való korlátot egy singnyire, és egy singnyire vala e korlát másfelől is; mindenik őrkamara pedig hat singnyi vala egyfelől és hat singnyi másfelől.[13]És méré a kaput az egyik őrkamara tetejétől a másik tetejéig; huszonöt singnyi szélességre ott, hol ajtó ajtóval vala szemben. vers 11.[14]És tevé a gyámoszlopokat hatvan singre, és a gyámoszlopokhoz nyúlik vala a pitvar a kapunál körös-körül.[15]És a bejárat kapujának elejétől a belső kapu tornáczának elejéig vala ötven sing. Ésa. 26,19.[16]És az őrkamarákon szoros ablakok valának, és gyámoszlopaikon is belül a kapuban köröskörül, hasonlóképen a tornáczokon; és valának ablakok köröskörül belől, és a gyámoszlopokon pálmafaragások. 1Kir. 6,4.[17]És vitt engem a külső pitvarba, és ímé, ott kamarák és kőből rakott pádimentom vala készítve a pitvaron köröskörül; harmincz kamara vala a kőből rakott pádimentomon.[18]És a kőből rakott pádimentom a kapuk mellett vala a kapuk

hosszúsága szerint: az alsó kőből rakott pádimentom vala ez.[19]És méré a szélességet az alsó kapu elejétől fogva a belső pitvar külső elejéig száz singnyire, a keleti és északi oldalon. Ésa. 1,12-17.Ámós 5,21-24.[20]**És a kapunak is, mely néz vala északra, a külső pitvaron, megméré hosszúságát és szélességét; 2Móz. 12,3-20.**[21]És őrkamarái valának: három egyfelől és három másfelől, és gyámoszlopai és tornácza egy mértékben valának az első kapuval: ötven sing a hosszúsága, és szélessége huszonöt sing.[22]És ablakai és tornácza és pálmafaragásai annak a kapunak mértéke szerint valának, mely néz napkeletre, és hét grádicson mennek vala fel hozzá; és tornáczai, e grádicsok előtt valának. 3Móz. 23,8.[23]És a belső pitvarnak kapuja vala az északi és napkeleti kapu ellenében, és mére kaputól kapuig száz singet.[24]És vitt engem a déli útra, és ímé, egy kapu vala ott dél felé, és megméré gyámoszlopait és tornáczát ugyanama mérték szerint. 3Móz. 23,34-36.4Móz. 29,12-34.[25]És ablakai valának és tornáczának is köröskörül, olyanok mint amaz ablakok; hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.[26]És hét grádicsa vala feljáratának, és tornácza azok előtt vala; és pálmafaragásai valának egyik egyfelől, a másik másfelől gyámoszlopain.[27]És kapuja vala a belső pitvarnak dél felé, és mére kaputól kapuig dél felé száz singet.[28]És bevitt engemet a déli kapun át a belső pitvarba, és megméré a déli kaput ugyanama mértékek szerint; Jak. 1,5.6.[29]És őrkamaráit és gyámoszlopait és tornáczát ugyanama mértékek szerint, és ablakai valának és tornáczának is köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.[30]És tornáczok valának köröskörül, hosszúságuk huszonöt sing, és szélességök öt sing. vers 7.11.[31]És tornácza a külső pitvar felé vala, és pálmafaragások valának gyámoszlopain, és nyolcz grádicsa vala feljáratának. 1Kir. 6,29.[32]Vitt továbbá engem **a belső pitvarba kelet felé, és megméré a kaput ugyanama mértékek szerint; Jób 38,36.**[33]**És őrkamaráit és gyámoszlopait és tornáczát ugyanama mértékek szerint, és ablakai valának és tornáczának is köröskörül**, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.[34]És tornácza vala a külső pitvar felé, és gyámoszlopain pálmafaragások valának mind egy-, mind másfelől, és nyolcz grádicsa vala feljáratának. rész 5,5.Ámós 8,7.[35]És vitt engem az északi kapuhoz, és megméré ugyanama mértékek szerint; rész 5,13.2Kir. 15,17-20.[36]Őrkamaráit, gyámoszlopait és tornáczát, és ablakai valának köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing. rész 44,1-3. vers 2.3.[37]És tornácza a külső pitvar felé vala, és pálmafaragások valának gyámoszlopain mind egyfelől, mind másfelől, és nyolcz grádicsa vala feljáratának. 1Móz. 41,16.[38]**És egy kamara vala, és annak ajtaja a kapuk gyámoszlopainál; ott mossák vala meg az egészen égőáldozatot. 1Kir. 7,38.**[39]És a kapu tornáczában két asztal vala egyfelől, és másfelől is két asztal vala, hogy **azokon öljék meg az egészen égőáldozatot és a bűnért való áldozatot és a vétekért való áldozatot. 3Móz. 4,1.3Móz. 6,1.**[40]És oldalt kivül, északra onnét, hol felmennek a kapu ajtajához, két asztal vala, és a kapu tornáczának másik oldalán is két asztal. Zsolt. 78,57.[41]Négy asztal egyfelől, és másfelől is négy asztal a kapu oldalán; nyolcz asztal, ezeken ölik vala az áldozatot. 3Móz. 25,10-13.[42]És négy asztal vala az égőáldozatra faragott kőből, másfél sing hosszú és másfél sing széles és egy sing magas; ezekre teszik a szerszámokat, melyekkel az égőáldozatot és egyéb áldozatot ölnek. rész 5,15.14,3.4.[43]És a szegek valának egy tenyérnyiek, oda erősítve belől köröskörül, s az asztalokra jöve az áldozat húsa. rész 4,1.6.[44]A belső kapun kivül pedig vala két kamara az énekesek számára a belső pitvarban, egyik oldalt az északi kaputól, melynek eleje dél felé vala, s a másik oldalt a déli kaputól, melynek eleje észak felé vala. vers 45.46.[45]És szóla nékem: **Ez a kamara, mely délre néz, a papoké, kik a házhoz való szolgálatban foglalatosak:**[46]Az a kamara pedig, mely északra néz, azoké a papoké, kik az oltárhoz való szolgálatban foglalatosak, ezek a Sádók fiai, kik az Úrhoz járulnak a Lévi fiai közül, hogy szolgáljanak néki. 1Kir. 2,35.[47]És megméré a pitvart; hosszúsága száz sing és szélessége is száz sing, négyszögre; és az oltár vala a ház előtt. rész 10,13.[48]És vitt engem a ház tornáczába, és a tornácz gyámoszlopát megméré egyfelől is öt singre, másfelől is öt singre; a kapu szélességét pedig három singre egyfelől s másfelől is három singre. vers 20.[49]**A tornácz hosszúsága húsz sing vala és a szélessége tizenegy sing, és tíz grádicson mennek vala föl hozzá;** és oszlopok valának a gyámoszlopoknál, egyik egyfelől, másik másfelől. Jóel 3,18.

Ez 41

A TEMPLOM MEGMÉRÉSE, FOLYT.

[1]És bevitt engem a templomba, és megméré a gyámoszlopokat, hat sing széles vala egyfelől és hat sing széles másfelől a gyámoszlopok szélessége. 2Kir. 15,19.20.17,3.[2]És az ajtó szélessége tíz sing vala, és az ajtó oldalfalai öt sing egyfelől és öt sing másfelől; és megméré hosszúságát is negyven singre, szélességét pedig húsz singre. rész 40,3.[3]És beméne belsejébe, és megméré az ajtó gyámoszlopait két singre, és az ajtót hat singre, és az ajtó oldalfalait hét singre.[4]És megméré hosszúságát húsz singre, és szélességét húsz singre a templom felé, és mondá nékem: Ez a szentek szentje. 1Kir. 6,16.† 2Móz. 26,33.[5]És megméré a ház falát hat singre, és az oldalépület szélességét négy singre a ház körül mindenfelől. vers 3.4.[6]És az oldalkamarák, egyik kamara a másikon, harminczan valának három sorban, és a háznak azon falához nyúlának, mely az oldalkamarák felől vala, köröskörül, hogy azon erősen álljanak, de nem magába a falba valának erősítve. rész 2,4.11.[7]És vala kiszélesedése és megnagyobbodása az oldalkamaráknak a magasságban fölfelé, mivel megnagyobbodása vala a háznak fölfelé a magasságban köröskörül a házon, ezért lőn kiszélesedése az épületnek fölfelé. És az alsó sorról menének föl a felsőhöz és a középsőhöz. Jel. 22,2.[8]És láték a háznál valami magasságot köröskörül, fundamentoma ez az oldalkamaráknak, egy teljes pálczányi, hat singnyire a fal tövének párkányáig. rész 40,5.[9]Az oldalkamara külső falának szélessége pedig öt singnyi vala. És a mi üresen maradt a ház oldalkamrái között, vers 6.rész 5,11.1Móz. 41,40-43.[10]És a kamarák közt húsz singnyi szélesség vala a ház körül köröskörül. rész 1,7.[11]És az oldalépületnek ajtaja az üresen maradt hely felé vala, egyik ajtó északra és a másik ajtó délre, és a szabadon hagyott hely szélessége öt singnyi vala köröskörül. Jel. 22,2. vers 1.[12]És az épület, mely az elkülönített hely előtt, nyugot felé vala, hetven singnyi széles vala, s az épület fala öt singnyi széles köröskörül, hosszúsága pedig kilenczven sing. 1Móz. 48,5.6.[13]És méré a háznak hosszát száz singre, és az elkülönített helyet s az épületet és falait száz sing hosszúságra; rész 20,2.6.2Móz. 3,8.[14]És a ház és az elkülönített hely elejének szélességét kelet felé száz singre. 4Móz. 34,7.8.[15]És méré az épület hosszúságát az elkülönített hely felé, mely ennek háta mögött vala, és ennek folyosóit mind egyfelől, mind másfelől száz singre. És magában a templomban és a belső helyen és a külső tornáczban. 2Sám. 8,8.[16]A küszöbök és a szoros ablakok és a folyosók valának mind hármuk körül, szemben a küszöbbel, simított fadeszkákból köröskörül. A földtől az ablakokig, az ablakok pedig befedve valának. 4Móz. 13,22.Bir. 3,3.[17]Az ajtónak felső részéig és a belső házig és kifelé és az egész falon köröskörül a belső és külső helyen minden mérték szerint.[18]**Készítve valának továbbá Kérubok és pálmafaragások, és mindenik pálmafaragás vala két Kérub között, és mindenik Kérubnak két orczája vala. 1Kir. 6,29.[19]És emberorcza néz vala a pálmafaragásról egyfelől, és oroszlánorcza a másik pálmára másfelől.** Így vala készítve az egész házon köröskörül.[20]A földtől fogva az ajtó felső részéig Kérubok és pálmafaragások valának készítve a falon. rész 4,15.12,11. vers 3.6.[21]A szenthelynek ajtófélfái négyszegűek valának, és **a szentek szentje előtt vala mint egy oltárnak a formája. vers 11.12.[22]Fából, három sing magas és két sing hosszú, szegletei valának és talpa, és falai fából valának. És mondá nékem: Ez az asztal, mely az Úr előtt áll. 2Móz. 30,1.2.[23]És kettős ajtói valának a szenthelynek és a szentek szentjének, rész 47,17.[24]És kettős ajtói valának az ajtószárnyaknak, két forgó ajtóik, kettő az egyik ajtószárnyban és két ajtó a másikban. vers 1.**[25]És készítve valának rajtok, a szenthely ajtóin, Kérubok és pálmák, mint valának készítve a falakon, és faküszöb vala a tornácz előtt kivül; vers 18.[26]És szoros ablakok és pálmák valának mind egy- s mind másfelől a tornácz oldalfalain. Így voltak a ház oldalkamarái és a gerendák.

Ez 42

A LEÍRÁS FOLYT.

[1]És kivitt engem a külső pitvarba az északi úton és vitt engem a kamarák épületéhez, mely az elkülönített hely ellenében és az épület ellenében észak felé vala;[2]**A száz sing hosszú oldal elé az északi oldalra, és vala ötven sing a szélessége.** rész 1,1.Csel. 4,19.5,29.[3]**A húsz singnek ellenében, mely a belső pitvarhoz tartozék, és a kőből rakott pádimentom ellenében, mely a külső udvarhoz tartozék, folyosó vala folyosó ellenében három sorban.**[4]És a kamarák előtt tíz sing széles út vala befelé, hosszúsága száz sing; és ajtaik észak felé valának. rész 45,1.[5]És a felső kamarák rövidebbek valának az épület alsó és középső kamaráinál, mert a folyosók elvettek belőlök. rész 9,9. Bir. 19,1.Bir. 20,1.[6]Mivelhogy három sorban valának és nem valának oszlopaik, mint a pitvaroknak; ezért lőn az alsókhoz és a középsőkhöz képest elvéve a helyből.[7]És egy fal, mely kivül vala, párhuzamosan a kamarákkal a külső pitvar felé, a kamarák előtt, ötven sing hosszú vala. rész 40,46.[8]Mert a kamarák hosszúsága, melyek a külső pitvar felé valának, ötven sing vala, és ímé, a szenthely ellenében száz sing vala. Jer. 4,3.[9]És e kamarák alatt vala a bejáró hely napkelet felől, ha beléjök a külső pitvarból méne valaki. rész 8,7.[10]A pitvar falának szélességében dél felé az elkülönített hely és az épület előtt is kamarák valának. 3Móz. 25,23.1Kir. 21,2.3.[11]És egy út vala előttök, melyek hasonlatosak valának a kamarákhoz, melyek északra valának, olyan hosszúságúak és olyan szélességűek, mint ezek, és minden kijárásuk és elrendezésök olyan vala, mint ezeké. És valamint amazoknak ajtói,[12]Akképen valának azoknak a kamaráknak ajtói is, melyek dél felé valának: egy ajtó kezdetén az útnak, annak az útnak, mely a megfelelő fal előtt kelet felé vala, ha valaki hozzájok méne. Jel. 21,16.[13]És monda nékem: **Az északi és a déli kamarák, melyek az elkülönített hely előtt vannak, azok a szent kamarák, melyekben a papok, kik az Úrhoz közelednek**, eszik az igen szentséges áldozatokat, ott rakják le az igen szentséges áldozatokat, az eledeli, a bűnért való és a vétekért való áldozatot; mert szent az a hely.[14]Mikor bemennek oda a papok, ki ne jőjjenek a szent helyről a külső pitvarba, hanem ott rakják le ruháikat, melyekben szolgáltak; **mert szentek ezek, és más ruhába öltözzenek, úgy közeledjenek a nép helyéhez.** **rész 44,19.**[15]És mikor a belső háznak méréseit véghezvitte, kivitt engem a napkelet felől való kapu útján, és megméré azt köröskörül.[16]Méré a keleti oldalt a mérőpálczával ötszáz singnyire, a mérőpálczával. És megfordula, és vers 22.27.rész 2,31-45.[17]Méré az északi oldalt ötszáz singnyire a mérőpálczával. És megfordula, rész 45,1.[18]A déli oldal felé, és mére ötszáz singet a mérőpálczával. vers 2.Jer. 10,12.[19]Fordula aztán a nyugoti oldal felé, és mére ötszáz singet a mérőpálczával. vers 7-13.rész 2,1.2.[20]Mind a négy szél irányában méré azt. Kőfala vala köröskörül, hosszúsága ötszáz, szélessége is ötszáz sing, **hogy elválaszsza a szentet a köztől.** **1Móz. 41,8.**

Ez 43

[1]És vitt engem a kapuhoz, ahhoz a kapuhoz, a mely napkelet felé néz vala. rész 5,15.[2]**És ímé, Izráel Istenének dicsősége jő vala napkelet felől, és zúgása, mint nagy víz zúgása, és a föld világos vala az ő dicsőségétől.** **rész 1,24.28.**[3]**És a jelenség, melyet láttam, olyan vala, mint az a jelenség, melyet akkor láttam, mikor menék a várost elveszteni; és olyan látások valának, mint az a jelenség, melyet a Kébár folyó mellett láttam. És orczámra esém.** **rész 1.4.8,4.**[4]**És az Úr dicsősége beméne a házba a kapunak útján, mely néz napkeletre.** **rész 5,13.7,11.8,7.9.10.2Kir. 15,19.20.**[5]És fölemele engem a lélek, és **bevitt engem a belső pitvarba, és ímé, az Úr dicsősége betölté a házat.** **rész 44,4.**[6]És hallám, hogy valaki beszélget hozzám a házból, holott ama férfiú mellettem áll vala. 1Móz. 25,26. 1Móz. 32,24-28.[7]És mondá nékem: **Embernek fia! ezt az én királyi székemnek helyét és lábaim talpainak helyét, a hol lakom Izráel fiai között örökké, és itt az én szent nevemet többé meg ne fertéztesse Izráel háza, ők és királyaik paráznaságukkal és királyaik holttesteivel, magaslataikkal,** **1Krón. 28,2. Jer. 16,18.**[8]**Mikor küszöbüket az én küszöböm mellé és ajtófélfáikat az én ajtófélfáim**

mellé tették, és csak a fal vala köztem és közöttök; és megfertéztették az én szent nevemet útálatosságaikkal, melyeket cselekedtek, ezokáért elvesztém őket haragomban.[9]Most már eltávoztatják paráznaságukat és királyaik holttesteit tőlem, és ő köztök lakozom mindörökké. vers 17.19.22.[10]**Te, embernek fia, hirdessed Izráel házának ezt a házat, hogy piruljanak vétkeik miatt. És mérjék utána arányosságát; Ámós 8,5.6.**[11]**És ha pirulni fognak mind a miatt, a mit cselekedtek: e ház formáját és berendezését, kijáratait és bejáratait és minden formáit és minden rendeléseit és minden formáit és minden törvényeit jelentsd meg nékik** és írd meg szemeik előtt, hogy megtartsák minden formáját és minden rendeléseit, s azokat cselekedjék. Zsolt. 46,5.[12]**Ez a ház törvénye: A hegy tetején egész határa köröskörül igen szentséges. Ímé, ez a ház törvénye. 2Kir. 24,2.Jer. 22,18.19.**[13]És ezek az oltár mértékei singek szerint (egy sing tesz egy közsinget és egy tenyért): talpa vala egy sing magas és egy sing széles, korlátja pedig a szélén köröskörül egy arasznyi. És ez az oltár magassága: 1Móz. 10,10.[14]A földön való talptól az alsó bekerítésig két sing s szélessége egy sing, és a kisebb bekerítéstől a nagyobb bekerítésig négy sing és szélessége egy sing; rész 5,6.[15]És az Istenhegye négy sing, és az Isten-tűzhelyétől fölfelé a szarvak egy sing. 1Móz. 27,43.28,10.29,15-18.[16]És az Isten-tűzhelyének hosszúsága tizenkét sing vala tizenkét sing szélesség mellett, négyszögben négy oldala szerint. rész 2,37.38.[17]És a bekerítés vala tizennégy sing hosszú, tizennégy sing szélesség mellett, négy oldala szerint; és a korlát köröskörül rajta fél sing. És talpa vala egy sing köröskörül. És grádicsai napkeletre néztek.[18]És mondá nékem: **Embernek fia, ezt mondja az Úr Isten: Ezek az oltár rendtartásai: Azon a napon, mikor elkészül, hogy égőáldozattal áldozzanak rajta és vért hintsenek reá, rész 4,5.**[19]Adj a papoknak, a Lévitáknak, kik a Sádók magvából valók, a kik járulhatnak én hozzám, ezt mondja az Úr Isten, hogy szolgáljanak nékem, egy fiatal bikát bűnért való áldozatul. rész 40,46. 2Móz. 29,36.[20]És végy véréből, és tedd az oltár négy szarvára és a bekerítés négy szegletére és a korlátra köröskörül, és tisztísd meg azt, és szenteld meg. Zsolt. 1,4.35,5.37,20.Ésa. 17,13.41,15.[21]És vegyed a bikát, mely a bűnért való áldozat, és égesd meg azt a háznak erre rendelt helyén, a szenthelyen kivül. rész 12,9.2Móz. 3,14.15.[22]Másodnap pedig vígy egy ép kecskebakot bűnért való áldozatul, és tisztítsák meg vele az oltárt, mint a fiatal bikával megtisztították. vers 22.23.[23]Mikor elvégezed az oltár megtisztítását, vígy áldozatul egy ép, fiatal bikát és egy ép kost a nyájból. rész 4,7.7,15.10,1.[24]És áldozzál velök az Úr előtt, és a papok hintsenek sót reájok, és vigyék azokat égőáldozatul az Úrnak. 3Móz. 2,13.[25]Hét napig mindennap egy-egy bakot hozz bűnért való áldozatul, és egy fiatal bikát és egy kost a nyájból, mint épeket hozzák.[26]Hét napon át szenteljék és tisztítsák meg az oltárt és töltsék meg kezét. 2Móz. 29,37.[27]És betöltsék e napokat; a nyolczadik napon és azután pedig áldozzák a papok az oltáron égőáldozataitokat és hálaadó áldozataitokat, és én kegyelmesen fogadlak titeket, ezt mondja az Úr Isten. 1Sám. 8,5. **HOGY VISZONYUL EZ A LÁTOMÁS 3 Móz-hez? TEMPLOMRÓL ESV ÉS LSB IS TERVRAJZOKAT MELLÉKEL, AMELYEK NEM EGÉSZEN AZONOSAK!**

Ez 44

[1]És visszavitt engem a szenthely külső kapujának útjára, mely keletre néz vala; és az zárva volt. vers 6.7.[2]És monda nékem az Úr: Ez a kapu be lesz zárva, meg nem nyílik és senki rajta be nem megy, mert az Úr, az Izráel Istene ment be rajta, azért be lesz zárva. rész 43,1.2.[3]A fejedelem pedig, ő a fejedelem benne üljön, hogy kenyeret egyék az Úr előtt; e kapu tornáczának útján menjen be és ennek útján menjen ki. rész 46,1-3.[4]**És bevitt engem az északi kapu útján a ház eleibe, és látám, és ímé, az Úr háza betelék az Úr dicsőségével, és orczámra esém. rész 43,2.**[5]És monda nékem az Úr: Embernek fia, figyelmetes légy, és lásd szemeiddel, és füleiddel halld meg, valamiket én szólok te veled az Úr házának minden rendtartásairól és minden törvényéről, **és légy figyelmetes a háznak bejáratára a szenthelynek minden kijáratánál. rész 5,1.30.31.Ezsdr. 1,1-5.**[6]És mondjad a pártosnak, Izráel házának: Így szól az Úr Isten: Elég legyen immár néktek minden útálatosságtok, Izráel

háza! rész 1,2.2Kir. 25,13-16.[7]Mikor idegeneket, körülmetéletlen szívűeket és körülmetéletlen testűeket engedtetek bemenni, hogy szenthelyemen legyenek, hogy megfertéztessék azt, az én házamat; mikor áldozatra fölvittétek kenyeremet, a kövérséget és vért: ekkor megtörtétek az én frigyemet minden útálatosságtokon felül;[8]És nem voltatok foglalatosak a szentségeimhez való szolgálatban, hanem azokat tettétek foglalatosakká szolgálatomban az én szenthelyemen, magatok helyett. Zsid. 13,15.[9]**Így szól az Úr Isten: Senki idegen körülmetéletlen szívű és körülmetéletlen testű be ne menjen az én szenthelyemre, mindazon idegenek közül, a kik Izráel fiai között vannak. Ezék. 8,3.**[10]Sőt még a Léviták is, kik eltávoztak én tőlem, mikor Izráel eltévelyedék (a kik eltévelyedtek én tőlem bálványaik után), viseljék vétköket; 2Kir. 23,9.[11]És legyenek szenthelyemben szolgák a ház kapuinak őrizetére, és legyenek szolgák a házban: ők öljék le az égőáldozatot és egyéb áldozatot a népnek, és ők álljanak előttök, hogy szolgáljanak nékik; vers 48.[12]**Mivelhogy szolgáltak nékik bálványaik előtt, és lőnek Izráel házának vétekre csábítói: ezért emeltem föl kezemet ellenök, ezt mondja az Úr Isten, hogy viseljék vétköket.**[13]Ne közeledjenek hozzám, hogy nékem, mint papok szolgáljanak, és hogy minden szentségemhez járuljanak, a szentségek szentségeihez; hanem **viseljék gyalázatukat és útálatosságaikat, melyeket cselekedtek. rész 11,11. rész 2,22.**[14]**És teszem őket foglalatosakká a házhoz való szolgálatban, annak minden szolgálatánál, és mindannál, a mit abban cselekedni kell.**[15]De azok a lévita-papok, a Sádók fiai, a kik a szenthelyemhez való szolgálatomban foglalatosak voltak, mikor Izráel fiai eltévelyedtek tőlem, ők járuljanak én hozzám, hogy szolgáljanak nékem és álljanak én előttem, hogy áldozzanak nékem kövérséggel és vérrel, ezt mondja az Úr Isten. 1Kir. 2,35.[16]Ők járjanak be az én szenthelyembe, és járuljanak az én asztalomhoz, hogy szolgáljanak nékem, és legyenek foglalatosak az én szolgálatomban.[17]És mikor a belső pitvar kapuihoz be akarnak menni, len-ruhába öltözzenek, és gyapjú ne legyen rajtok, ha a belső pitvar kapuiban és a házban szolgálnak. 3Móz. 16,4.[18]Len-süveg legyen fejökön, és len alsó-nadrág derekukon; ne övezkedjenek izzadásig. vers 11.[19]**Mikor pedig kimennek a külső pitvarba, a külső udvarba a néphez, vessék le ruháikat, a melyekben szolgáltak, és tegyék le azokat a szent kamarákban, és öltözzenek más ruhákba, hogy meg ne szenteljék a népet ruháikkal. rész 42,14.**[20]**És fejöket kopaszra ne nyírják, de nagy hajat se neveljenek, hanem hajokat megegyengessék. 3Móz. 21,5.**[21]És senki a papok közül bort ne igyék, mikor a belső udvarba bemennek. 3Móz. 10,9.[22]És özvegyet vagy eltaszítottat feleségül magoknak ne vegyenek, hanem szűzeket Izráel házának magvából; de olyan özvegyet, ki papnak özvegye, elvehetnek. 3Móz. 21,13.14.[23]**És az én népemet tanítsák, hogy mi a különbség szent és köz között, és a tisztátalan és tiszta között való különbséget ismertessék meg velök. Jak. 1,5.6.**[24]És peres ügyben ők álljanak elő ítélni, az én törvényeim szerint ítéljék meg azt; és tanításaimat s rendeléseimet megtartsák minden ünnepemen, és az én szombataimat megszenteljék. rész 4,22.23.[25]És holt emberhezbe ne menjen, hogy magát megfertéztesse, csak atyjáért és anyjáért és fiáért és leányáért és fiútestvéréért és leánytestvéréért, kinek még férje nem volt, fertéztetheti meg magát. 3Móz. 21,3.[26]És megtisztulása után számláljanak néki hét napot. rész 4,14.Jób 12,18.Zsolt. 75,8.[27]És a mely napon bemegy a szenthelyre, a belső pitvarba, hogy szolgáljon a szenthelyen, mutassa be bűnért való áldozatát, ezt mondja az Úr Isten. Jób 38,36.[28]És lészen nékik örökségök: én vagyok az ő örökségök, és birtokot ne adjatok nékik Izráelben: én vagyok az ő birtokuk. vers 29.4Móz. 18,14.[29]Az ételáldozat és a bűnért és vétekért való áldozat, ez legyen élésök, és valami Izráelben Istennek szenteltetik, minden az övék legyen. 4Móz. 18,14.[30]**És minden első termés zsengéje mindenből, és minden, mit áldozatra visztek mindenből, tudniillik minden áldozatotokból, legyen a papoké**, és lisztjeitek zsengéjét adjátok a papnak, hogy áldás nyugodjék házadon. 2Móz. 22,29.30.4Móz. 18,12.[31]Semmi döglöttet és vadtól szaggatottat, akár madár, akár egyéb állat legyen, ne egyenek a papok. 3Móz. 22,8.

Ez 45
[1]És mikor a földet sorsvetéssel elosztjátok örökségül, **adjatok áldozatot az Úrnak, szent részt a földből; hosszúsága legyen huszonötezer és szélessége tízezer sing,** szent legyen az egész határában köröskörül. rész 48,8.9.[2]Ebből legyen a szenthelyé ötszáz sing, ötszáz singgel mérve egy négyszög minden oldalát, és mellette ötven sing tágasság legyen minden oldalon. rész 2,48.6,2.[3]És ebből a megmért helyből mérj ki huszonötezer sing hosszúságot és tízezer sing szélességet, és ebben lesz a szenthely, mint igen szent hely. Ésa. 21,5-9. Ésa. 13,17-22.Jer. 25,12.23. Jer. 27,7.[4]Szent rész ez a földből; legyen a papoké, a szenthely szolgáié, a kik ide járulnak szolgálni az Urat; és legyen ez nékik házaik helye, és szent hely a szenthely számára.[5]És huszonötezer sing hosszában és tízezer sing széltében legyen a Lévitáké, a ház szolgáié tulajdonukul, húszkamarául, vers 17.[6]És a város tulajdonául adjatok ötezer sing szélességet és huszonötezer sing hosszúságot a szent áldozat mentén; az egész Izráel házáért legyen ez. vers 1.[7]És a fejedelem tulajdona lészen a szent áldozatnak és a város tulajdonának mind a két oldalán a szent áldozat előtt és a város tulajdona előtt a napnyugoti oldalon nyugotra és a napkeleti oldalon keletre, és hosszúsága olyan lesz, mint a részek közül egyé, a napnyugoti határtól a napkeleti határig.**[8]Földje legyen az néki, tulajdona Izráelben; és többé ne sanyargassák fejedelmeim az én népemet, hanem adják át a többi földet Izráel házának az ő nemzetségei szerint.[9]Ezt mondja az Úr Isten: Legyen elég már néktek, Izráel fejedelmei! A törvénytelenséget és erőszaktételt távoztassátok el, és cselekedjetek törvény szerint és igazságot.** Vegyétek le népemről sarczolástokat, ezt mondja az Úr Isten.[10]Igaz mérőserpenyőitek legyenek és igaz éfátok és igaz báthotok: 3Móz. 19,35.36.*[11]Az éfa és a báth egy mértékűek legyenek, úgy hogy a hómernek tizedét fogadja be a báth, és a hómernek tizede legyen az éfa, a hómerhez kell mértéköket igazítani.[12]És a sekelnek húsz gérája legyen; húsz sekel, huszonöt sekel, tizenöt sekel legyen a mina nálatok. 2Móz. 30,13.[13]Ez az áldozat, melyet fel kell vinnetek: egy hómer búzából egy hatodrész éfa, és egy hómer árpából is az éfa hatodrészét adjátok.[14]És az olajból rendelt rész egy báth olajból: a báth tizede a kórból, tíz báthból, egy hómerből, mert tíz báth egy hómer.* vers 11.[15]És egy darab a nyájból, kétszáz darab után Izráel bővizű földjéről ételáldozatra és égőáldozatra és hálaadó áldozatokra, az ő megszentelésökre, ezt mondja az Úr Isten. rész 1,15.[16]A földnek egész népe köteles legyen erre az áldozatra a fejedelem részére Izráelben. Jer. 4,1.[17]A fejedelem tiszte pedig lészen, hogy vigyen egészen égőáldozatokat és ételáldozatot és italáldozatot az ünnepeken és az újholdak napján és a szombatokon, Izráel házának minden ünnepein: ő teljesítse a bűnért való áldozatot és az ételáldozatot és az egészen égőáldozatot és a hálaadó áldozatokat, hogy megszentelje Izráel házát. 3Móz. 23,2-42.[18]Ezt mondja az Úr Isten: **Az első hónapban, a hónap elsején végy egy fiatal, hibátlan bikát és tisztítsd meg a szenthelyet. rész 7,14.Luk. 1,1-33.[19]És vegyen a pap a bűnért való áldozat véréből, és hintse a ház ajtófélfáira és az oltár bekerítésének négy szegletére és a belső pitvar kapufélfáira. vers 8.**[20]És így cselekedjél a hónap hetedik napján a tudatlanságból vétkezőért és a vigyázatlanságért, és így tisztítsátok meg a házat. **PÁSKA [21]Az első hónapban, a hónap tizennegyedik napján legyen a ti páskátok; a hét napos ünnepen kovásztalan kenyeret egyetek. 2Móz. 12,3-20.[22]És a fejedelem azon a napon áldozzék ő magáért és a föld egész népéért egy bikával, bűnért való áldozatul. vers 6.rész 5,11.1Móz. 41,40-43.**[23]És az ünnep hét napján tegyen egészen égőáldozatot az Úrnak hét bikával és hét kossal, épekkel, naponként hét napon át, és bűnért való áldozatot egy kecskebakkal naponként; 3Móz. 23,8.[24]És ételáldozatul tegyen egy éfát a bika mellé és egy éfát a kos mellé, és az olajból egy hínt az éfához. vers 14.[25]A hetedik hónapban, a hónap tizenötödik napján, az ünnepen hasonlóképen cselekedjék hét napon át: a bűnért való áldozattal, az egészen égőáldozattal, az ételáldozattal és az olajjal. 3Móz. 23,34-36.4Móz. 29,12-34.
EZ A KÉT FENTI FEJEZET NAGYON NEHEZEN EMÉSZTHETŐ. LEHET-E EZEKRŐL PRÉDIKÁLNI?

Ez 46

[1]Ezt mondja az Úr Isten: A belső pitvar kapuja, mely keletre néz, zárva legyen a dologtevő hat napon, szombatnapon pedig nyissák ki, és újhold napján is nyissák ki. rész 3,23.25.28.[2]És a fejedelem jőjjön be a kapu tornáczának útján kívülről, és álljon a kapu félfája mellé, és mikor a papok megáldozzák az ő égőáldozatát és hálaadóáldozatait, ő leborulva imádkozzék a kapu küszöbén, azután menjen ki, a kaput pedig ne zárják be estvéig. vers 14. Jób 5,23.[3]És leborulva imádkozzék az ország népe ugyanannak a kapunak bejáratánál a szombatokon és az újholdnak napjain az Úr előtt. vers 4.[4]**Az égőáldozat pedig, melyet a fejedelem vigyen az Úrnak szombatnapon, hat ép bárány és egy ép kos legyen; rész 1,4.**[5]És az ételáldozat: egy éfa a kos mellé; és a bárányok mellé ételáldozatul, a mit keze adhat, s az olajból egy hín az éfához. rész 3,29.31-33.[6]Az újhold napján pedig egy ép, fiatal bika és hat bárány és egy kos, mind épek legyenek.[7]És a bika mellé egy éfát és a kos mellé egy éfát tegyen ételáldozatul; és a bárányok mellé azt, a mi kezétől telik, s az olajból egy hínt az éfához. Ezsdr. 1,1.[8]És mikor bemegy a fejedelem, a kapu tornáczának útján menjen be, és ezen az úton menjen ki. rész 5,1.30.[9]Mikor pedig a föld népe megyen be az Úr eleibe az ünnepeken, a ki az északi kapu útján ment be, hogy leborulva imádkozzék, a déli kapu útján menjen ki; a ki pedig a déli kapu útján ment be, az az északi kapu útján menjen ki; ne térjen vissza azon kapu útjához, a melyen bement, hanem az annak ellenében valón menjen ki.[10]A fejedelem pedig, mikor bemennek, közöttök menjen be, és mikor kimennek, együtt menjen ki velök. rész 2,48.49.[11]**És az ünnepeken és a szent egybegyűléseken legyen az ételáldozat egy éfa egy bika mellé és egy éfa a kos mellé, és a bárányok mellé, a mit keze adhat, s az olajból egy hín az éfához. Róm. 10,13. Ésa. 10,21.22.Abd. 17.**[12]Továbbá, mikor a fejedelem szabad akaratból tesz égőáldozatot, vagy hálaadó áldozatokat, szabad akaratból az Úrnak, nyissák ki néki a kaput, mely napkeletre néz, és ő vigye égőáldozatát és hálaadó áldozatait, mint a hogy szombat napon szokta tenni, és azután menjen ki, és zárják be a kaput kimenése után. rész 44,1-3. vers 2.3.[13]És egy esztendős ép bárányt áldozz égőáldozatul naponként az Úrnak; minden reggel áldozz azzal. vers 26.28.[14]És ételáldozatot tégy hozzá minden reggel: egy hatodrész éfát, és az olajból a hín harmadrészét a liszt megnedvesítésére, ételáldozatul az Úrnak; örökre állandó rendelések ezek.[15]Hozzátok azért a bárányt és az ételáldozatot és az olajat minden reggel állandó égőáldozatul. vers 11.[16]Ezt mondja az Úr Isten: Ha a fejedelem ajándékot ad valamelyik fiának a maga örökségéből, az az ő fiaié legyen tulajdonul örökségképen. rész 1,1.Csel. 4,19.5,29.[17]De ha örökségéből valamelyik szolgájának ad ajándékot, az a szabadság esztendejéig lesz azé, azután visszaszáll a fejedelemre; csak az ő öröksége lesz az ő fiaié. 3Móz. 25,10-13.[18]**És a fejedelem el ne vegyen a nép örökségéből, hogy nyomorgatással kivesse őket tulajdonukból;** a maga tulajdonából adjon örökséget fiainak, hogy az én népem közül senki el ne széledjen a maga tulajdonából. vers 8.[19]És bevitt engem ahhoz a bejárathoz, mely a kapu mellett oldalaslag vala, a kamarákhoz, a papok szenthelyéhez, melyek északra néznek, és ímé, ott egy hely vala leghátul nyugotra. vers 25.rész 12,7.[20]És monda nékem: Ez a hely, a hol a papok főzzék a vétekért és a bűnért való áldozatot, és a hol süssék az ételáldozatot, hogy ne kelljen kivinniök a külső pitvarba a nép megszentelésére.[21]És kivitt engem a külső pitvarba, és elhordoza engem a pitvar négy szegletén, és ímé, a pitvar mindenik szegletében egy-egy pitvar vala. rész 2,44.[22]A pitvarnak négy szegletében zárt pitvarok valának, negyven sing hosszúságúak és harmincz sing szélesek; egy mértéke vala a négy szegleten való pitvaroknak. rész 2,3.4,2.5,6.[23]És falazások valának bennök köröskörül mind a négy körül, és a falazások alatt konyhák valának csinálva köröskörül.[24]És monda nékem: Ez a **főzőház**, a hol főzzék a háznak szolgái a nép véres áldozatát. vers 20.

Ez 47

[1]És visszatéríte engem **a ház ajtajához**, és ímé, víz jő vala ki a ház küszöbe alól napkelet felé, mert a ház eleje kelet felé vala, és a víz aláfoly vala a ház jobb oldala alól az oltártól délre. Jóel 3,18.[2]És kivitt engem az északi kapu útján, és elhordoza engem a kivül való úton a külső

kapuhoz, mely napkeletre néz, és ímé, a víz ott forr vala ki a jobb oldal alól. vers 25.[3]Mikor kiméne az a férfiú napkelet felé, mérőzsinórral a kezében, mére ezer singet; és átvitt engem a vizen, a víz bokáig ér vala. rész 40,3.[4]És mére ismét ezeret, és átvitt engem a vizen, a víz pedig térdig ér vala. És mére ismét ezeret és átvitt engem s a víz derékig ér vala. rész 2,49.[5]**És mére még ezeret, s vala olyan folyó, hogy át nem meheték rajta, mert magas vala a víz, megúszni való víz, folyó, mely meg nem lábolható.** vers 9. vers 18.[6]És monda nékem: Láttad-é, embernek fia? És visszavezete engem a folyó partján. vers 3.4.[7]És mikor visszatértem, ímé, a folyó partján igen sok fa vala mindkét felől. rész 2,21.Zsolt. 93,1.2.[8]És mondá nékem: Ez a víz a keleti tájékra foly ki, és a lapáczra megyen alá, és a tengerbe megyen be, a tengerbe szakad, és meggyógyul a víz. Jel. 22,2.[9]És **lészen, hogy minden élő állat, a mely nyüzsög, valahova e folyam bemegyen, élni fog**; és a halaknak nagy bőségök lészen, mert ez a víz bement oda, és azok meggyógyulnak, és él minden, valahova e folyó bement. vers 7-13.rész 2,1.2.[10]És lészen, hogy halászok állanak rajta Éngeditől Énegláimig: varsák kivető helye lészen; nemök szerint lesznek benne a halak, mint a nagy tenger halai, nagy bőséggel. 1Móz. 41,8.[11]Mocsarai és tócsái pedig nem gyógyulnak meg, só helyei lesznek. 2Kir. 13,3.7.[12]**És a folyó mellett, mind a két partján mindenféle ennivaló gyümölcs fája nevekedik fel; leveleik el nem hervadnak és gyümölcseik el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizök onnét a szenthelyből foly ki; és gyümölcsük eledelre és leveleik orvosságra valók.** Jel. 22,2. vers 1.[13]És monda az Úr Isten: Ez a határ, a mely szerint örökségül osszátok el magatok közt a földet Izráel tizenkét törzsöke szerint, Józsefnek két örökséget. 1Móz. 48,5.6.[14]És vegyétek azt örökségül mindnyájan egyenlően, mivelhogy **fölemeltem kezemet, hogy atyáitoknak adom azt, tehát essék néktek az a föld örökségül.** rész 20,2.6.2Móz. 3,8.[15]És ez legyen a **föld határa,** észak felé a nagy-tengertől, Hetlónon át Sedádnak menve: 4Móz. 34,7.8.[16]Hamát, Berótha, Szibraim, mely Damaskus határa és Hamát határa közt van, a középső Hásér, mely Havrán határán van. 2Sám. 8,8.[17]Így legyen a határ a tengertől Haczar-Énónig Damaskus határán és azontúl északra, és Hamát határán: ez az északi oldal. 4Móz. 13,22.Bir. 3,3.[18]És a keleti oldalon: Havrán és Damaskus és Gileád között és Izráel földje között a Jordán legyen; ama határtól a keleti tengerig mérjétek: ez a keleti oldal. rész 11,3.[19]És a déli oldalon dél felé: Támártól a versengések vizéig Kádesben, azután a folyó felé a nagy-tengerig: ez a déli oldal dél felé. vers 17.19.22.[20]És a nyugoti oldal: a nagy-tenger, ama határtól fogva addig, a hol egyenesen Hamátba menni: ez a nyugoti oldal. rész 11,16.41-45.[21]És oszszátok el ezt a földet magatok közt Izráel nemzetségei szerint. rész 2,21.[22]És legyen, hogy sorsvetéssel oszszátok el azt magatok közt és a jövevények közt, a kik közöttetek lakoznak, a kik közöttetek fiakat nemzettek, és úgy tartsátok őket, mint a ki ott született az Izráel fiai között: veletek együtt sorsvetéssel legyen örökségök Izráel nemzetségei között. rész 2,28-47.[23]És úgy legyen, hogy a mely nemzetséggel lakozik a jövevény, ott adjátok ki az ő örökségét. Ezt mondja az Úr Isten.

Ez 48

A 12 TÖRZS SZERINTI SZÉTOSZTÁS

Lear csak a 3 lánya közt

[1]Ezek a nemzetségek nevei: az északi határon a Hetlóntól Hamáthig vezető út mentén Haczar-Énonig Damaskus határán, észak felé, Hamát mentén, és pedig legyen az övé a keleti és nyugoti oldal: Dán, egy rész; rész 47,17.[2]És Dán határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Áser, egy rész;[3]És Áser határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Nafthali, egy rész; rész 2,37.38.[4]És Nafthali határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Manasse, egy rész; rész 9,21.[5]És Manasse határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Efraim, egy rész;[6]És Efraim határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Rúben, egy rész; rész 5,21. rész 2,21.[7]És Rúben határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Júda, egy rész; rész 8,4.[8]És Júda határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig legyen a szent áldozat, melyet az Úrnak szenteltek: huszonötezer sing széles és olyan hosszú, mint egy-egy rész a keleti oldaltól a nyugoti oldalig;

és a szenthely annak közepette legyen; rész 45,1.[9]A szent áldozat, melyet az Úrnak szenteltek, huszonötezer sing hosszú és tízezer sing széles legyen; vers 22.23.[10]És ezeké legyen ez a szent áldozat: a papoké északra huszonötezer sing és nyugotra tízezer sing szélesség és keletre tízezer sing szélesség és délre huszonötezer sing hosszúság, és az Úr szenthelye annak közepette legyen: rész 11,4.[11]A papoké, a kik megszenteltettek a Sádók fiai közül, a kik szolgálatomban foglalatosak voltak, a kik nem tévelyedtek el, mikor Izráel fiai eltévelyedtek, mint a hogy eltévelyedtek volt a Léviták. rész 40,46.[12]Övék legyen ez, mint egy áldozati rész a föld áldozatából, mint igen szentséges, a Léviták határán. vers 9.11.[13]A Lévitáké pedig legyen a papok határa mentén huszonötezer sing hosszúság és tízezer szélesség; az egész hosszúság legyen huszonötezer és a szélesség tízezer.[14]És semmit abból el ne adjanak, se el ne cseréljék, se másra át ne szálljon a földnek e zsengéje, mert az Úrnak szenteltetett. 3Móz. 25,23.1Kir. 21,2.3.[15]És az ötezer sing, mely a szélességben megmaradt a huszonötezernek mentén, közhely a város számára, mint lakóhely és tágasság, és **legyen a város annak a közepében.** **rész 3,33.**[16]És ezek legyenek annak méretei: az északi oldalon négyezerötszáz sing és a déli oldalon négyezerötszáz és a keleti oldalon négyezerötszáz és a nyugoti oldalon négyezerötszáz. Jel. 21,16.[17]És a város alatt legyen tágasság észak felé kétszázötven sing és dél felé kétszázötven és keletre kétszázötven és nyugotra kétszázötven. Jer. 25,12.29,10.[18]A mi pedig megmaradt a hosszaságban a szent áldozat mentén, tízezer keletre és tízezer nyugotra, az ott maradjon a szent áldozat mentén, és legyen annak termése a város szántóvetőinek eledele. 5Móz. 32,4. vers 27.Ésa. 13,11.[19]**És a ki szántóvető a városban, mívelje azt Izráelnek minden nemzetségéből.** **Nehem. 1,5.5Móz. 7,9.**[20]Az egész huszonötezer sing szent áldozatot huszonötezer sing négyszögben adjátok szent ajándékul a város tulajdonával együtt. rész 1,2.2Kir. 25,13-16.[21]A mi pedig megmaradt, a fejedelemé lészen; a szent áldozatnak és a város tulajdonának mind a két oldalán, szemben a huszonötezer sing szent áldozattal a keleti határig és nyugot felé szemben a huszonötezer singgel egészen a nyugoti határig lészen, a kiosztott részek mentén, a fejedelemé; és legyen a szent áldozat és a ház szenthelye annak közepette. rész 45,1.[22]És a Léviták tulajdonától és a város tulajdonától fogva, mely közepében van annak, a mi a fejedelemé, a Júda határa és Benjámin határa között a fejedelemé legyen. 3Móz. 26,14.28-33.[23]És a többi nemzetségek: a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Benjámin, egy rész. Ezék. 8,3.[24]És Benjámin határán a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Simeon, egy rész. Ésa. 28,9.Siral. 3,23. vers 5.[25]És Simeon határán a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Issakhár, egy rész. rész 4,1-3.[26]És Issakhár határán a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Zebulon, egy rész. 5Móz. 28,15-63.[27]És Zebulon határán a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Gád, egy rész. Jer. 24,2.3.[28]És Gád határán a déli oldalon dél felé, legyen a határ Támártól a versengések vizéig Kádesben, a patak felé a nagy-tengerig. 5Móz. 28,15-68.[29]Ez a föld, melyet sorsvetéssel örökségül eloszszatok Izráel nemzetségei közt, és ezek azoknak részei, ezt mondja az Úr Isten. rész 2,48. vers 30.31.Jer. 27,7.[30]És ezek a város külső részei: Az északi oldalon négyezerötszáz sing mérték. 2Móz. 12,37.13,21.22.2Kir. 17,13-20.[31]És a város kapui, Izráel nemzetségeinek nevei szerint, három kapu északra: Rúben kapuja egy, Júda kapuja egy, Lévi kapuja egy. vers 10.11.[32]És a keleti oldalon négyezerötszáz sing és három kapu: József kapuja egy, Benjámin kapuja egy, Dán kapuja egy. vers 11.[33]És a déli oldalon is négyezerötszáz sing mérték és három kapu: Simeon kapuja egy, Issakhár kapuja egy, Zebulon kapuja egy. Zsolt. 132,13.14.Siral. 1,4.[34]A nyugoti oldalon négyezerötszáz sing három kapuval: Gád kapuja egy, Áser kapuja egy, Nafthali kapuja egy: [35]Köröskörül tizennyolcezer sing; és a város neve ama naptól fogva: **OTT LAKIK AZ ÚR!** Zsolt. 46,5.

Dániel próféta könyve

Dán 1

[1]Jojakim, Júda királya uralkodásának harmadik esztendejében jöve Nabukodonozor, a babiloni király Jeruzsálemre, és megszállá azt. 2Kir. 24,2.Jer. 22,18.19.[2]És kezébe adá az Úr Jojakimot, a Júda királyát, és az Isten háza edényeinek egy részét; és vivé azokat Sineár földére, az ő istenének házába, és az edényeket bevivé az ő istenének kincsesházába. 1Móz. 10,10.[3]És mondá a király Aspenáznak, az udvarmesterek fejedelmének, hogy hozzon az Izráel fiai közül és királyi magból való s előkelő származású ifjakat, rész 4,22.23.[4]A kikben semmi fogyatkozás nincsen, hanem a kik ábrázatra nézve szépek, minden bölcseségre eszesek, és ismeretekkel bírnak és értenek a tudományokhoz, és a kik alkalmatosak legyenek arra, hogy álljanak a király palotájában; és tanítsák meg azokat a Káldeusok írására és nyelvére. vers 18.[5]És rendele nékik a király mindennapi szükségletül a királyi ételből és a borból, melyből ő iszik vala, hogy így nevelje őket három esztendeig, és azután álljanak a király előtt. Ezsdr. 1,1-11.Nehem. 2,1-20. Ezsdr. 4,4-6.21.Nehem. 1,3.[6]Valának pedig ezek között a Júda fiai közül: Dániel, Ananiás, Misáel és Azariás. Jer. 50,31.32. Jób 12,10.[7]És az udvarmesterek fejedelme neveket ada nékik; tudniillik elnevezé Dánielt Baltazárnak, Ananiást Sidráknak, Misáelt Misáknak, Azariást Abednegónak. rész 4,5.[8]**De Dániel eltökélé az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, a melyből az iszik vala, és kéré az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie. 3Móz. 11,1.**[9]És az Isten kegyelemre és irgalomra méltóvá tevé Dánielt az udvarmesterek fejedelme előtt; vers 3.Jer. 51,13.14.25-28.27,7.[10]És mondá az udvarmesterek fejedelme Dánielnek: Félek én az én uramtól, a királytól, a ki megrendelte a ti ételeteket és italotokat; minek lássa, hogy a ti orczátok hitványabb amaz ifjakénál, a kik egykorúak veletek? és így bűnbe kevernétek az én fejemet a királynál.[11]És mondá Dániel a felügyelőnek, a kire az udvarmesterek fejedelme bízta vala Dánielt, Ananiást, Misáelt és Azariást: vers 31.[12]**Tégy próbát, kérlek, a te szolgáiddal tíz napig, és adjanak nékünk zöldségféléket, hogy azt együnk, és vizet, hogy azt igyunk. rész 2,48.6,2.**[13]**Azután mutassák meg néked a mi ábrázatunkat és amaz ifjak ábrázatát, a kik a király ételével élnek, és a szerint cselekedjél majd a te szolgáiddal. Ésa. 21,5-9. Ésa. 13,17-22.Jer. 25,12.23. Jer. 27,7.**[14]**És engede nékik ebben a dologban, és próbát tőn velük tíz napig. Csel. 9,3.7.**[15]**És tíz nap mulva szebbnek látszék az ő ábrázatuk, és testben kövérebbek valának mindazoknál az ifjaknál, a kik a király ételével élnek vala. rész 7,18.**[16]Elvevé azért a felügyelő az ő ételöket és az ő italokul rendelt bort, és ad vala nékik zöldségféléket. rész 2,48.5,29.[17]És ada az Isten ennek a négy gyermeknek tudományt, minden írásban való értelmet és bölcseséget; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz is. vers 6.7.[18]Miután pedig elmúlt az idő, a mikorra meghagyta vala a király, hogy eléje vigyék őket, bevivé őket az udvarmesterek fejedelme Nabukodonozor elé. vers 5.[19]**És szóla velök a király, és mindnyájok között sem találtaték olyan, mint Dániel, Ananiás, Misáel és Azariás, és állának a király előtt. vers 3.4.**[20]**És minden bölcs és értelmes dologban, a mely felől a király tőlök tudakozódék, tízszerte okosabbaknak találá őket mindazoknál az írástudóknál és varázslóknál, a kik egész országában valának. vers 21.**[21]**És ott vala Dániel a Cyrus király első esztendejéig. rész 5,1.30.31.Ezsdr. 1,1-5.**

Dán 2

[1]És Nabukodonozor uralkodásának második esztendejében álmokat láta Nabukodonozor, és nyugtalan lőn az ő lelke, és **álma félbeszakadt**. Eszt. 1,19.8,8.[2]És mondá a király, hogy hívjanak írástudókat, varázslókat, bűbájosokat és Káldeusokat, hogy fejtsék meg a királynak az ő álmait; és bemenének azok, és állának a király elé. vers 15. vers 5.11.[3]És monda nékik a király: Álmot láttam, és nyugtalan a lelkem megtudni az álmot. 1Kir. 8,44.48. Zsolt. 55,18.[4]És mondák a Káldeusok a királynak sziriai nyelven: Király, örökké élj! mondd meg az álmot a te szolgáidnak, és megjelentjük az értelmét. Jóel 1,11.Jer. 9,17-20.[5]Felele a király, és monda a Káldeusoknak: Az én szavam áll! **Ha tehát meg nem mondjátok nékem az álmot és annak értelmét, darabokra tépettek, és a ti házaitok szemétdombokká tétetnek.**[6]Ha pedig az álmot és annak értelmét megjelentitek: ajándékokat, jutalmat és nagy tisztességet vesztek tőlem; ezért az álmot és annak értelmét jelentsétek meg nékem. vers 48.[7]Felelének másodszor, és mondának: A király mondja meg az álmot az ő szolgáinak: és az értelmét megjelentjük. vers 13.[8]Felele a király, és monda: Bizonnyal tudom én, hogy csak időt akartok ti nyerni, mert látjátok, hogy áll az én szavam. vers 8.[9]Hogy ha az álmot meg nem mondjátok nékem, csak egy ítélet lehet felőletek: hogy hamis és tétovázó beszédet koholtok, hogy azzal tartsatok engem, míg az idő múlik. Mondjátok meg azért nékem az álmot, akkor tudom, hogy az értelmét is megjelenthetitek nékem. Ésa. 1,11-16.Jer. 6,20.[10]Felelének a Káldeusok a királynak, és mondák: Nincs ember a földön, a ki a király dolgát megjelenthesse: mivelhogy bármilyen nagy és hatalmas király sem kívánt még egyetlen írástudótól, varázslótól és Káldeustól sem ilyen dolgot. rész 8,5-7.21.[11]Mert a dolog, a mit a király kíván, igen nehéz, és nincs más, a ki azt megjelenthesse a király előtt, hanemha az istenek, a kik nem lakoznak együtt az emberekkel. rész 8,8.22.[12]**E miatt a király megharaguvék és igen felgerjede, és meghagyá, hogy a babiloni bölcsek mind veszíttessenek el. Ésa. 48,18.**[13]**És a parancsolat kiméne, hogy öljék meg a bölcseket; és keresik vala Dánielt és az ő társait, hogy megölettessenek. rész 2,33.34.**[14]Ekkor Dániel bölcsen és értelmesen felele Arióknak, a királyi testőrség fejének, a ki kiment vala, hogy megölesse a babiloni bölcseket. Sof. 1,5.[15]Szóla és monda Arióknak, a király főemberének: Miért e kegyetlen parancsolat a királytól? Akkor Ariók elmondá a dolgot Dánielnek. rész 3,23.25.28.[16]És beméne Dániel, és kéré a királyt, hogy adjon néki időt, hogy megjelenthesse az értelmet a királynak. vers 14. Jób 5,23.[17]Ekkor Dániel haza méne, és elmondá e dolgot Ananiásnak, Misáelnek és Azariásnak, az ő társainak: vers 4.[18]Hogy kérjenek az egek Istenétől irgalmasságot e titok végett, hogy el ne veszszenek Dániel és az ő társai a többi babiloni bölcsekkel együtt. Jak. 1,5.6.[19]Akkor Dánielnek megjelenteték az a titok éjjeli látásban. Áldá akkor Dániel az egek Istenét. rész 3,29.31-33.[20]Szóla Dániel, és monda: **Áldott legyen az Istennek neve örökkön örökké: mert övé a bölcseség és az erő. vers 7.11.**[21]**És ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ád bölcseséget a bölcseknek és tudományt az értelmeseknek. rész 4,14.Jób 12,18.Zsolt. 75,8.**[22]**Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja mi van a setétségben; és világosság lakozik vele! Jób 38,36.**[23]**Néked adok hálát, atyáimnak Istene, és dicsérlek én téged, hogy bölcseséget és erőt adtál nékem, és mostan megjelentetted nékem, a mit kértünk tőled; mert a király dolgát megjelentetted nékünk! rész 8,9.vers 41.45.**[24]Beméne azért Dániel Ariókhoz, a kit rendelt vala a király, hogy elveszítse a babiloni bölcseket; elméne azért, és mondá néki: A babiloni bölcseket ne veszíttesd el; vígy engem a király elé és a megfejtést tudtára adom a királynak. rész 5,3.[25]Akkor Ariók sietve bevivé Dánielt a király elébe, és mondá: Találtam férfiút Júdának fogoly fiai között, a ki a megfejtést megjelenti a királynak.[26]Szóla a király, és monda Dánielnek, a kit Baltazárnak nevezének: Csakugyan képes vagy megjelenteni nékem az álmot, a melyet láttam, és annak értelmét? rész 1,7.[27]Felele Dániel a király előtt, és mondá: A titkot, a melyről a király tudakozódék, a bölcsek, varázslók, írástudók, jövendőmondók meg nem jelenthetik a királynak; 1Móz. 41,16.[28]De van Isten az égben, a ki a titkokat megjelenti; és ő tudtára adta Nabukodonozor királynak: mi lészen az utolsó napokban. A te álmod és a te fejed látása a te

ágyadban ez volt:[29]Néked, oh király! gondolataid támadtak a te ágyadban a felől, hogy mik lesznek ez után, és a ki megjelenti a titkokat, megjelentette néked azt, a mi lesz. vers 11.[30]Nékem pedig ez a titok nem bölcseségből, a mely bennem minden élő felett volna, jelentetett meg, hanem azért, hogy a megfejtés tudtára adassék a királynak és te megértsed a te szívednek gondolatait. Jóel 1,4.2,4.[31]Te látád, oh király, és ímé egy nagy kép; ez a kép, mely hatalmas vala és kiváló az ő fényessége, előtted áll vala, és az ábrázata rettenetes volt. Jel. 5,11. Jel. 20,12.[32]Annak az állóképnek feje tiszta aranyból, melle és karjai ezüstből, hasa és oldalai rézből, vers 8.[33]Lábszárai vasból, lábai pedig részint vasból, részint cserépből valának. vers 25.rész 12,7.[34]Nézed vala, a míg egy kő leszakada kéz érintése nélkül, és letöré azt az állóképet vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzá azokat. vers 2.[35]Akkor egygyé zúzódék a vas, cserép, réz, ezüst és arany, és lőnek mint a nyári szérűn a polyva, és felkapá azokat a szél, és helyöket sem találák azoknak. Az a kő pedig, a mely leüté az állóképet nagy hegygyé lőn, és betölté az egész földet. rész 2,44.[36]Ez az álom, és értelmét is megmondjuk a királynak. rész 2,3.4,2.5,6.[37]Te, oh király! királyok királya, kinek az egek Istene birodalmat, hatalmat, erőt és dicsőséget adott; rész 8,28.Jer. 1,11.[38]És valahol emberek fiai, mezei állatok és égi madarak lakoznak, a te kezedbe adta azokat, és úrrá tett téged mindezeken: Te vagy az arany-fej. Jer. 27,6.7.[39]És utánad más birodalom támad, alábbvaló mint te; és egy másik, egy harmadik birodalom, rézből való, a mely az egész földön uralkodik.[40]A negyedik birodalom pedig erős lesz, mint a vas; mert miként a vas széttör és összezúz mindent; bizony mint a vas pusztít, mind amazokat szétzúzza és elpusztítja.[41]Hogy pedig lábakat és ujjakat részint cserépből, részint vasból valónak láttál: a birodalom kétfelé oszol, de lesz benne a vasnak erejéből, a mint láttad, hogy a vas elegy volt az agyagcseréppel. vers 8.[42]És hogy a lába ujjai részint vas, részint cserép: az a birodalom részint erős, részint pedig törékeny lesz. 1Kir. 12,28.29.[43]Hogy pedig vasat elegyülve láttál agyagcseréppel: azok emberi mag által vegyülnek össze, de egymással nem egyesülnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel. rész 11,6.[44]És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké. rész 7,14.Luk. 1,1-33.[45]Minthogy láttad, hogy a hegyről kő szakad vala le kéz érintése nélkül, és szétzúzá a vasat, rezet, cserepet, ezüstöt és aranyat: a nagy Isten azt jelentette meg a királynak, a mi majd ezután lészen; és igaz az álom, és bizonyos annak értelme. vers 13.[46]Akkor Nabukodonozor király arczra borula és imádá Dánielt, és meghagyá, hogy ételáldozattal és jó illattal áldozzanak néki. vers 18.22.rész 11,36. vers 12.[47]Szóla a király Dánielnek, és monda: Bizonynyal a ti Istenetek, ő az isteneknek Istene, és a királyoknak ura és a titkok megjelentője, hogy te is megjelenthetted ezt a titkot! Jer. 24,1.[48]Akkor a király fölmagasztalá Dánielt, és sok nagy ajándékot ada néki, és hatalmat adott néki Babilonnak egész tartománya felett, és a babiloni összes bölcseknek előljárójává tevé őt. vers 6.rész 5,11.1Móz. 41,40-43.[49]És Dániel kéré a királyt, hogy Sidrákot, Misákot és Abednégót rendelje a babiloni tartomány gondviselésére; Dániel pedig a király udvarában vala. rész 1,7.

Dán 3

[1]Nabukodonozor király csináltata egy arany állóképet, magassága hatvan sing, szélessége hat sing; felállíttatá azt a Dura mezején, Babilon tartományában. vers 14.[2]És Nabukodonozor király egybegyűjteté a fejedelmeket, helytartókat, kormányzókat, bírákat, kincstartókat, tanácsosokat, törvénytevőket és a tartományok minden igazgatóját, hogy jőjjenek az állóképnek felavatására, a melyet Nabukodonozor király állíttatott vala. Eszt. 1,2. Jer. 49,34-39.[3]**Akkor egybegyűlének a fejedelmek, helytartók, kormányzók, bírák, kincstartók, tanácsosok, törvénytevők és a tartományok minden igazgatója az állókép felavatására, a melyet Nabukodonozor király állíttatott, és megállának az állókép előtt, a melyet Nabukodonozor állíttatott.** Zsolt. 48,2.3.[4]**És a hírnök hangosan kiálta: Meghagyatik néktek, oh népek, nemzetek és nyelvek!** vers 20.rész 11,2.[5]**Mihelyt halljátok a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak,**

dudának és mindenféle hangszernek szavát: boruljatok le, és imádjátok az arany állóképet, a melyet Nabukodonozor király állíttatott. vers 21.[6]Akárki pedig, a ki nem borul le és nem imádja, tüstént bevettetik az égő, tüzes kemenczébe. vers 3.[7]Azért mihelyt hallák mind a népek a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak és mindenféle hangszernek szavát: leborulának, mind a népek, nemzetségek és nyelvek, és imádák az arany állóképet, a melyet Nabukodonozor király állíttatott. rész 11,3.[8]Elmenének azért ebben az időben káldeabeli férfiak, és vádat emelének a zsidók ellen; vers 22.rész 11,4.[9]Szólának pedig és mondák Nabukodonozor királynak: Király! örökké élj! rész 11,16.41-45.[10]Te, oh király! parancsolatot adtál ki, hogy minden ember, mihelyt meghallja a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának és mindenféle hangszernek szavát: boruljon le, és imádja az arany állóképet; Jel. 10,5.6. rész 7,25.[11]A ki pedig nem borul le és nem imádja, vettessék be az égő, tüzes kemenczébe. vers 25.rész 11,31.[12]**Vannak zsidó férfiak, a kiket a babiloni tartomány gondviselésére rendeltél, Sidrák, Misák és Abednégó: ezek a férfiak nem becsülnek téged, oh király, a te isteneidet nem tisztelik, és az arany állóképet, a melyet felállíttattál, nem imádják.** rész 2,48.49.[13]Akkor Nabukodonozor nagy haraggal és felgerjedéssel meghagyá, hogy hozzák elő Sidrákot, Misákot és Abednégót; erre elhozák a férfiakat a király elé. Zsolt. 139,8.Jer. 51,53.Abd. 1,4.[14]Szóla Nabukodonozor, és monda nékik: Sidrák, Misák és Abednégó! Szántszándékból nem tisztelitek-é az én istenemet és nem imádjátok-é az arany állóképet, a melyet felállíttattam? vers 1.[15]Ha tehát készek vagytok: mihelyt halljátok a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának és mindenféle hangszernek szavát, leboruljatok és imádjátok az állóképet, a melyet én csináltattam. **De ha nem imádjátok, tüstént bevettettek az égő, tüzes kemenczébe;** és kicsoda az az Isten, a ki kiszabadítson titeket az én kezeimből? vers 26.28.[16]Felelének Sidrák, Misák és Abednégó, és mondának a királynak: Oh Nabukodonozor! Nem szükség erre felelnünk néked. rész 9,21.[17]**Ímé, a mi Istenünk, a kit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemenczéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket.** rész 5,8. Zsolt. 104,3.13.Ésa. 45,12.[18]De ha nem tenné is, legyen tudtodra, oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, a melyet felállíttatál, nem imádjuk. rész 1,1.Csel. 4,19.5,29.[19]**Akkor Nabukodonozor eltelék haraggal, és az ő orczájának színe elváltozék Sidrák, Misák és Abednégó ellen;** azért szóla, és meghagyá, hogy fűtsék be a kemenczét hétszerte inkább, mint szokták vala befűteni. Jer. 30,11.[20]És meghagyá a legerősebb férfiaknak az ő seregében, hogy kötözzék meg Sidrákot, Misákot és Abednégót, és vessék őket az égő, tüzes kemenczébe. rész 5,31.[21]Erre ezek a férfiak alsó ruhástul, köntösöstül, palástostul és egyéb öltönyöstül megkötöztettek, és az égő, tüzes kemenczébe vettettek. vers 5. rész 11,3.4.[22]A miatt azonban, hogy a király parancsolata szigorú volt és a kemencze rendkivül izzó vala: azokat a férfiakat, a kik Sidrákot, Misákot és Abednégót felvitték, megölé a tűznek lángja. rész 11,4.[23]Az a három férfiú pedig: Sidrák, Misák és Abednégó, az égő, tüzes kemenczébe esék megkötözve. Zak. 4,6.[24]Akkor Nabukodonozor király megijedt és sietve felkele, szóla és monda az ő tanácsosainak: Nem három férfiút veténk-é a tűz közepébe megkötözve? Felelének és mondának a királynak: Bizonyára, oh király! vers 9.11.[25]Felele, és monda: **Ímé, négy férfiút látok szabadon járni a tűz közepében, és semmi sérelem sincs bennök, és a negyediknek ábrázata olyan, mint valami istenek-fiáé.** 5Móz. 30,3.Ésa. 65,21.[26]Nabukodonozor ekkor az égő, tüzes kemencze szájához járula, és szóla és monda: Sidrák, Misák és Abednégó, a felséges Istennek szolgái, jertek ki és jőjjetek ide! Azonnal kijövének Sidrák, Misák és Abednégó a tűz közepéből. vers 14. rész 12,4-9.Jel. 10,4.[27]És egybegyűlvén a fejedelmek, helytartók és kormányzók és a király tanácsosai, nézik vala ezeket a férfiakat, hogy a tűznek semmi hatalma nem lett az ő testükön, és hogy egy hajszáluk sem égett meg, és az ő alsó ruháik meg nem változtak, és a tűz szaga sem járta át őket. rész 6,2.[28]Szóla Nabukodonozor, és monda: Áldott ezeknek Istene, a Sidrák, Misák és Abednégó Istene, a ki küldötte az ő angyalát és kiszabadította az ő szolgáit, a kik ő benne bíztak; és a király parancsolatát megszegték és veszedelemre adták az ő testöket és nem szolgáltak és

nem imádtak más istent az ő Istenökön kivül. vers 25.[29]Parancsolom azért, hogy minden nép, nemzetség és nyelv, a mely káromlást mond Sidrák, Misák és Abednégó Istene ellen, darabokra tépessék, és annak háza szemétdombbá tétessék: mert nincs más Isten, a ki így megszabadíthasson. Jer. 25,12.29,10.[30]Akkor a király nagy tisztességre emelé Sidrákot, Misákot és Abednégót Babilon tartományában. rész 2,49.[31]Nabukodonozor király minden népnek, nemzetnek és nyelveknek, a kik az egész földön lakoznak, mondá: Békességetek bőséges legyen! Nehem. 1,5.5Móz. 7,9.[32]A jeleket és csudákat, a melyeket cselekedett velem a felséges Isten, illendő dolognak tartom megjelenteni. vers 22.27.rész 2,31-45.[33]Mely nagyok az ő jelei és mely hatalmasak az ő csudái! az ő országa örökkévaló ország és az ő uralkodása nemzedékről nemzedékre száll. rész 2,21.Zsolt. 93,1.2.

A KATOLIKUS FORDÍTÁSOKBAN A LXX ÉS A VULG ALAPJÁN VAN BENNE; MIVEL AZONBAN, A HÉBER KÉZIRATOKBAN NINCS! A PROTESTÁNS KIADÁSOKBÓL HIÁNYZIK!
AZARJA IMÁDSÁGA IS HIÁNYZIK! MILYEN KÁR!
Deut.kan. kiadás??

24Ők azonban jártak-keltek a láng közepén, dicsérték Istent és áldották az Urat.

25Azarja pedig ott állt, és a tűz közepén imádságra nyitotta ajkát és így szólt:

26»Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene,
és neved dicséretre méltó és dicsőséges mindörökké!

27Mert igazságos vagy mindenben, amit velünk tettél,
és minden cselekedeted igaz, útjaid egyenesek,
és minden ítéleted igaz.

28Igaz ítéletet hoztál ugyanis mindenben,
amit ránk és atyáink szent városára, Jeruzsálemre hoztál;
igaz ítélettel hoztad ránk mindazt a mi bűneink miatt.

29Mert bűnt követtünk el, gonoszat cselekedtünk;
eltávoztunk tőled és vétkeztünk mindenben;

30parancsaidra nem hallgattunk, nem tartottuk azokat,
és nem cselekedtünk úgy, amint meghagytad nekünk,
hogy jó dolgunk legyen.

31Igazságos ítélettel cselekedted tehát mindazt, amit ránk hoztál,
és mindazt, amit velünk tettél:

32átadtál minket igazságtalan,
gonosz és hitszegő ellenségeink kezébe,
és az egész föld legigazságtalanabb és leggonoszabb királyának.

33Most a szánkat sem nyithatjuk ki;
szégyellnek és gyaláznak minket szolgáid és tisztelőid.

34Kérünk, ne szolgáltass ki minket végleg a te nevedért,
ne semmisítsd meg szövetségedet,

35ne vond meg tőlünk irgalmadat kedveltedért, Ábrahámért,
és szolgádért, Izsákért, és szentedért, Izraelért,

36akiknek azt mondtad és ígérted,
hogy megsokasítod ivadékukat mint az ég csillagait,
és mint a tengerpart fövenyét;

37mert kisebbek lettünk, Urunk, minden népnél,
és meg vagyunk ma alázva bűneinkért az egész földön.
38Nincs ez időben fejedelem, vezér vagy próféta,
sem égő-, sem étel-, sem hála-, sem illatáldozat,
sem hely a zsengeáldozatok számára előtted,

39hogy elnyerhessük irgalmadat;
de fogadd kegyesen megtört szívünket és alázatos lelkünket!

40Mint kosokból, bikákból
és ezernyi kövér bárányból álló égőáldozat,
olyan kedves legyen előtted ma a mi áldozatunk,
hiszen akik benned bíznak, meg nem szégyenülnek.

41Most teljes szívvel követünk és félünk téged,
és keressük kedvedet.

42Ne engedd, hogy szégyent valljunk,
hanem tégy velünk kegyességed és nagy irgalmasságod szerint.

43Szabadíts meg minket csodáiddal,
és dicsőítsd meg, Urunk, nevedet!

44Szégyenüljenek meg mindazok,
akik gonoszságot tanúsítanak szolgáid iránt;
szégyenüljenek meg mindenhatóságod által,
és semmisüljön meg erejük;

45hadd tudják meg, hogy te, az Úr, vagy egyedül Isten,
és dicsőséges a föld kerekségén!«

46A király szolgái pedig, akik bedobták őket, nem szűntek meg a kemencét fűteni kőolajjal, kóccal, szurokkal és venyigével, 47úgyhogy a láng negyvenkilenc könyöknyire kicsapott a kemencéből; 48de amikor kitört, elégette mindazokat, akiket a káldeaiak közül a kemence közelében talált. 49Azarjával és társaival azonban leszállt az Úr angyala a kemencébe, és kiverte a tűz lángját a kemencéből. 50Olyanná tette a kemence belsejét, mintha harmatos szellő fújdogált volna benne, s a tűz egyáltalán nem érintette őket, sem fájdalmat, sem bármiféle bántódást nem okozott nekik. 51Ekkor ezek mind a hárman egy szájjal dicsérték és magasztalták és áldották Istent a kemencében. Ezt mondták:
52»Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene!

Dicséretre méltó,
dicsőséges és mindenekfölött magasztos mindörökké!
Áldott a te dicsőséges szent neved,
dicséretre méltó, és mindenekfölött magasztos mindörökké!

53Áldott vagy dicsőséged szent templomában,
mindenekfölött dicséretre méltó
és mindenekfölött dicsőséges mindörökké!

54Áldott vagy királyi trónodon,
mindenekfölött dicséretes
és mindenekfölött magasztos mindörökké!
55Áldott vagy, aki a mélységeket szemléled
s a kerubok fölött trónolsz,
dicséretre méltó és mindenekfölött magasztos mindörökké!

56Áldott vagy az ég erősségében,
dicséretre méltó és dicsőséges mindörökké!

57Áldjátok az Urat az Úrnak művei mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

58Áldjátok az Urat az Úr angyalai,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

59Áldjátok az Urat egek,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

60Áldjátok az Urat vizek mind az ég felett,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

61Áldjátok az Urat az Úr erői mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

62Áldjátok az Urat nap és hold,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

63Áldjátok az Urat ég csillagai,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

64Áldjátok az Urat minden záporeső és harmat,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

65Áldjátok az Urat Isten szelei mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

66Áldjátok az Urat, tűz és forróság,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

67Áldjátok az Urat hideg és forróság,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

68Áldjátok az Urat harmat és dér,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

69Áldjátok az Urat fagy és hideg,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

70Áldjátok az Urat jég és hó,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

71Áldjátok az Urat éj és nap,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

72Áldjátok az Urat világosság és sötétség,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

73Áldjátok az Urat villámok és fellegek,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

74Áldja az Urat a föld,
dicsérje és mindenekfölött magasztalja őt mindörökké!

75Áldjátok az Urat, hegyek és halmok,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

76Áldjátok az Urat föld terményei mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

77Áldjátok az Urat források,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

78Áldjátok az Urat tengerek és folyamok,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

79Áldjátok az Urat nagy halak, és minden, ami a vizekben mozog,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

80Áldjátok az Urat az ég madarai mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

81Áldjátok az Urat vadak és barmok mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

82Áldjátok az Urat emberek fiai,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

83Áldja Izrael az Urat,
dicsérje és mindenekfölött magasztalja őt mindörökké!

84Áldjátok az Urat az Úr papjai,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

85Áldjátok az Urat az Úr szolgái,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

86Áldjátok az Urat igazak szellemei és lelkei,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

87Áldjátok az Urat szentek és alázatos szívűek,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!
88Áldjátok az Urat Ananja, Azarja, Misaél,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké,
mert kiragadott minket az alvilágból,
kimentett a halál kezéből,
megszabadított az égő láng belsejéből,
és kiragadott a tűz közepéből.

89Adjatok hálát az Úrnak, mert jó,
mert irgalma örökkévaló.

90Áldjátok az Urat, az istenek Istenét, jámborok mindnyájan,
dicsérjétek és adjatok hálát neki,
mert irgalma örökkön-örökké tart.«

Dán 4

[1]Én Nabukodonozor békében valék az én házamban, és virágzó az én palotámban. 3Móz. 26,14.28-33.[2]Álmot láték és megrettente engem, és a gondolatok az én ágyamban, és az én fejemnek látásai megháborítának engem. vers 7-13.rész 2,1.2.[3]És parancsolatot adék, hogy hozzák előmbe Babilonnak minden bölcsét, hogy az álom jelentését tudassák velem. 1Móz. 41,8.[4]Akkor bejövének az írástudók, varázslók, Káldeusok és jövendőmondók; és én elbeszélém nékik az álmot, de az értelmét nem jelentették meg nékem. 2Kir. 17,13-20.[5]Végezetre bejöve elém Dániel, a kinek neve Baltazár, mint az én istenemnek neve, és a kiben a szent isteneknek lelke van, és elmondám néki az álmot. rész 1,7.**[6]Baltazár, az írástudók elseje, tudom, hogy a szent isteneknek lelke van benned, és semmi titok sem homályos előtted, az én álmom látásait, a miket láttam, és azoknak jelentését beszéld el. rész 2,48.**[7]Az én fejem látásai az én ágyamban ezek voltak**: Látám, hogy ímé, egy fa álla a föld közepette, és annak magassága rendkivüli volt. 5Móz. 28,15-68.**[8]**Nagy volt a fa és erős, és magassága az égig ért, és az egész föld széléig volt látható. Ezék. 20,35.**[9]Levelei szépek és gyümölcse sok, és táplálék vala rajta mindeneknek; alatta árnyékot talála a mező vada, és ágain lakozának az ég madarai, és róla evék minden élő. 2Móz. 12,37.13,21.22.2Kir. 17,13-20.**[10]Látám fejem látásaiban az én ágyamban, és ímé: egy Vigyázó és Szent szálla alá az égből; Jer. 25,12. Zsolt. 79,4.**[11]Erősen kiálta, és így szóla: Vágjátok ki a fát és vagdaljátok le az ágait, rázzátok le leveleit és hányjátok szét gyümölcseit, fussanak el a vadak alóla, és a madarak az ő ágairól. 4Móz. 6,25.Eszt. 8,16.[12]De gyökerének törzsökét hagyjátok meg a földben, és vas és ércz lánczokba verve a mező füvén; égi harmattal öntöztessék, és a barmokkal legyen része a föld füvében. vers 17.19.22.[13]Az ő emberi szíve változzék el, és baromnak szíve adassék néki, és **hét idő múljék el felette**. Ésa. 48,10.11.**[14]Vigyázók határozatából van ez a rendelet, és a Szentek parancsolata ez a végzés, hogy megtudják az élők, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán, és a kinek akarja, annak**

adja azt, és az emberek között az alábbvalót emeli fel arra. rész 2,21.[15]Ezt az álmot láttam én, Nabukodonozor király, és te, Baltazár, mondd meg annak értelmét; mivelhogy az én országomnak egyetlen bölcse sem tudta nékem megmondani a jelentését; de te tudod, mert szent isteneknek lelke van benned. rész 2,28-47.[16]Ekkor Dániel, a kinek neve Baltazár, közel egy óráig rémüldözék, és az ő gondolatai háborították őt. Szóla a király, és monda: Baltazár, az álom és annak jelentése meg ne rettentsenek téged! Felele Baltazár, és monda: Uram, az álom szálljon a te gyűlölőidre, a magyarázata pedig a te ellenségeidre![17]A fa, a melyet láttál, a mely nagy és erős volt, és a melynek magassága az eget érte és ellátszék az egész földre; Róm. 9,25.1Pét. 2,10.[18]És levelei szépek, gyümölcse pedig sok, és táplálék rajta mindeneknek; alatta tartózkodék a mező vada, és ágain az égi madarak lakozának: vers 18.[19]Te vagy az, oh király, a ki nagygyá és erőssé lettél, a kinek nagysága megnövekedék és fölér az égig, és hatalmad a föld végéig. rész 2,37.38.[20]Hogy pedig láta a király Vigyázót és Szentet leszállani az égből, és azt mondá: Vágjátok le a fát és pusztítsátok el azt; de gyökereinek törzsökét a földben hagyjátok, és vas és ércz lánczokba verve a mező füvén, és égi harmattal öntöztessék és a mezei barmokkal legyen része, a míg hét idő múlik el felette; Luk. 23,33.24,21.Ján. 1,42.46.50. Luk. 19,41-44.[21]Ez a jelentése, oh király, és a felséges Isten végezése ez, a mely bekövetkezik az én uramra, a királyra, Mát. 24,15.[22]És kivetnek téged az emberek közül, és a mezei barmokkal lesz a te lakozásod, és füvet adnak enned, mint az ökröknek, és égi harmattal öntöznek téged, és hét idő múlik el feletted, mígnem megérted, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán, és annak adja azt, a kinek akarja. rész 5,21. rész 2,21.[23]Hogy pedig mondák, hogy a fa gyökereinek törzsökét hagyják meg: országod megmarad néked, mihelyest megismered, hogy az Ég uralkodik. Mik. 6,2.[24]Azért, oh király, az én tanácsom tessék néked, és vétkeidtől igazság által szabadulj és a te hamisságaidtól a szegényekhez való irgalmasság által. Így talán tartós lesz a békességed. Ezék. 22,6-12.Ámós 4,1.5,7.10,11.12.6,12.8,4-6.Mik. 2,1.2.8.9.3,2.3.9.10.11.6,10-12.[25]Mindez betelék Nabukodonozor királyon. vers 22.23.[26]Tizenkét hónap mulva a babiloni királyi palotán sétála. Ezék. 40,3.Jel. 1,13.[27]Szóla a király és mondá: Nem ez-é ama nagy Babilon, a melyet én építettem királyság házának, az én hatalmasságom ereje által és dicsőségem tisztességére? Ezék. 28,2-5.Csel. 12,22.23.[28]Még a szó a király szájában volt, a mikor szózat szálla le az égből: Néked szól, oh Nabukodonozor király, a birodalom elvétetett tőled. Csel. 9,3.7. LEAR KIRÁLY DÁN 4-HEZ SHAHEEN NEM IDÉZI A LEART, CSAK A CYMBELINE-T [29]És kivetnek téged az emberek közül, és a mezei barmokkal lesz a lakozásod, és füvet adnak enned, mint az ökröknek, és hét idő múlik el feletted, a míg megesméred, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán, és annak adja azt, a kinek akarja. rész 7,18.[30]Abban az órában betelék a beszéd Nabukodonozoron: és az emberek közül kivették, és füvet evék mint az ökrök, és égi harmattal öntözték az ő teste, mígnem szőre megnöve, mint a saskeselyű tolla, és körmei, mint a madarakéi. rész 8,28.[31]És az idő elteltével én, Nabukodonozor, szemeimet az égre emelém, és az én értelmem visszajöve, és áldám a felséges Istent, és dícsérém és dicsőítém az örökké élőt, kinek hatalma örökkévaló hatalom és országa nemzedékről-nemzedékre áll. rész 3,33.[32]És a föld minden lakosa olyan mint a semmi; és az ő akaratja szerint cselekszik az ég seregében és a föld lakosai között, és nincs, a ki az ő kezét megfoghatná és ezt mondaná néki: Mit cselekedtél? Ésa. 40,15-17.Jób 9,12. Ésa. 45,9.[33]Abban az időben visszatére hozzám az én értelmem, és országom dicsőségére az én ékességem, és méltóságom is visszatére hozzám, és az én tanácsosaim és főembereim fölkeresének engem, és visszahelyeztettem az én országomba, és rendkívüli nagyság adatott nékem. vers 3.4.[34]Most azért én, Nabukodonozor, dicsérem, magasztalom és dicsőítem a mennyei királyt: mert minden cselekedete igazság, és az ő utai ítélet, és azokat, a kik kevélységben járnak, megalázhatja. 5Móz. 32,4. vers 27.Ésa. 13,11

Dán 5

[1]Belsazár király nagy lakomát szerze az ő ezer főemberének, és az ezer előtt bort ivék. rész 9,24-27.[2]**Borozás közben mondá Belsazár, hogy hozzák elő az arany és ezüst edényeket, a melyeket elvive Nabukodonozor, az ő atyja a jeruzsálemi templomból, hogy igyanak azokból a király és az ő főemberei, az ő feleségei és az ő ágyasai. rész 1,2.2Kir. 25,13-16.[3]Akkor előhozák az arany edényeket, a melyeket elvivének az Isten házának templomából, mely Jeruzsálemben vala, és ivának azokból a király és az ő főemberei, az ő feleségei és az ő ágyasai. vers 15. vers 5.11.**[4]Bort ivának, és dicsérék az arany-, ezüst-, ércz-, vas-, fa- és kőisteneket.[5]**Abban az órában emberi kéznek ujjai tünének fel, és írának a gyertyatartóval szemben a király palotájának meszelt falán, és a király nézé azt a kézfejet, a mely ír vala. Ezék. 8,3.**[6]Ekkor a király ábrázatja megváltozék, és az ő gondolatai megháborították őt, és derekának inai megoldódának és az ő térdei egymáshoz verődének. Zsolt. 47,9.[7]Erősen kiáltozék a király, hogy hozzák elő a varázslókat, a Káldeusokat és jövendölőket. Szóla a király és monda a babiloni bölcseknek: Akárki legyen az az ember, a ki elolvassa ezt az írást, és annak értelmét megjelenti nékem, bíborba öltöztetik és aranyláncz lesz a nyakában, és mint harmadik parancsol az országban. rész 4,1-3.[8]Akkor bemenének a király bölcsei mind, de nem tudták elolvasni az írást, sem annak értelmét megfejteni a királynak. vers 13.[9]Akkor Belsazár király igen megrettene, és az ő ábrázatja elváltozék rajta, és az ő főemberei is megzavarodának. rész 5,30.31.9,1.[10]A királyasszony a király és az ő főembereinek beszédei miatt beméne a lakoma házába, és szóla a királyasszony, és monda: Király, örökké élj! Ne rettentsenek téged a te gondolataid, és a te ábrázatod ne változzék el! rész 6,10.**[11]Van egy férfiú a te országodban, a kiben a szent isteneknek lelke van, és a te atyád idejében értelem, tudomány, és az istenek bölcseségéhez hasonló bölcseség találtaték benne, és a kit Nabukodonozor király, a te atyád, az írástudók, varázslók, Káldeusok és jövendölők fejévé tőn; igen, a te atyád, a király; rész 2,48. vers 30.31.Jer. 27,7.**[12]Mivelhogy Dánielben, a kit a király Baltazárnak nevezett, nagyobb lélek, tudomány és értelem, álmoknak magyarázata és titkok megjelentése és rejtélyek megfejtése találtatott. Most azért hivattassék elő Dániel, és ő megjelenti az értelmet. rész 8,8.22.[13]Erre Dániel a király elé viteték. Szóla a király, és monda Dánielnek: **Te vagy-é ama Dániel, a ki a júdabeli foglyok fiai közül való, a kit ide hozott a király, az én atyám, Júdából? vers 10.11.**[14]**És a ki felől hallottam, hogy az isteneknek lelke van benned, és értelem és tudomány és kiváló bölcseség találtatott te benned? vers 11.**[15]**Csak imént hozatának elém a bölcsek és varázslók, hogy elolvassák ezt az írást és jelentését tudassák velem; de nem tudják a dolog értelmét megjelenteni. Bir. 5,14.**[16]**De felőled azt hallottam, hogy te tudod az értelmet megfejteni és a titkokat megoldani; most azért, ha el tudod olvasni ezt az írást és értelmét nékem megmondani, bíborba öltöztetel és aranyláncz lesz a nyakadon, és mint harmadik uralkodol az országban. 2Kir. 15,29.17,6. Ámós 2,6.3,11.4,1-3.5,1-3.**[17]Erre Dániel felele, és monda a királynak: Ajándékaid tiéid legyenek, és adományaidat másnak adjad, mindazáltal az írást elolvasom a királynak, és jelentését megmondom néki. 2Kir. 17,19.[18]Te, oh király! A felséges Isten birodalmat és méltóságot, dicsőséget és tisztességet ada Nabukodonozornak, a te atyádnak; rész 2,37.38.[19]És a méltóság miatt, a melyet ada néki, a népek, nemzetek és nyelvek mind féltek és rettegtek tőle; megölt, a kit akart; és életben tartott a kit akart; felemelt, a kit akart; és megalázott, a kit akart; 2Móz. 34,6.Jóel 2,13.**[20]De mikor a szíve felfuvalkodott, és a lelke megkeményedett megátalkodottan: levették az ő birodalmának királyi székéből, és dicsőségét elvevék tőle; rész 4,22.23.**[21]**És az emberek fiai közül kivették, és az ő szíve olyanná lőn, mint a barmoké; és a vadszamarakkal lőn az ő lakása, és fűvel etették őt, mint az ökröket, és a teste égi harmattal öntöztetett, míg megismeré, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek országán, és azt helyezteti arra, a kit akar.**[22]És te, Belsazár, az ő fia, nem aláztad meg a szívedet, noha mindezt tudtad.[23]Sőt felemelkedtél az egek Ura ellen, és az ő házának edényeit elődbe hozták, és te és a te főembereid, a te feleségeid és a te ágyasaid bort ittak azokból; és az

ezüst- és arany-, ércz-, vas-, fa- és kőisteneket dícséred, a kik nem látnak, sem nem hallanak, sem nem értenek; **az Istent pedig, a kinek kezében van a te lelked, és előtte minden te útad, nem dicsőítetted.** Jer. 50,31.32. Jób 12,10.[24]**Azért küldetett ő általa ez a kéz, és jegyeztetett fel ez az írás.** rész 8,9.vers 41.45.[25]**És ez az írás, a mely feljegyeztetett: Mene, Mene, Tekel, Ufarszin!**[26]**Ez pedig e szavaknak az értelme: Mene, azaz számba vette Isten a te országlásodat és véget vet annak.** vers 3.Jer. 51,13.14.25-28.27,7.[27]**Tekel, azaz megmérettél a mérlegen és híjjával találtattál.**[28]**Peresz, azaz elosztatott a te országod és adatott a médeknek és persáknak.** vers 31.[29]Akkor szóla Belsazár, és öltöztették Dánielt bíborba, és aranyláncot vetének nyakába, és kikiálták felőle, hogy ő parancsol mint harmadik az országban. rész 2,48.6,2.[30]Ugyanazon az éjszakán megöleték Belsazár, a Káldeusok királya. Ésa. 21,5-9. Ésa. 13,17-22.Jer. 25,12.23.Jer. 27,7.[31]És a méd Dárius foglalá el az országot mintegy hatvankét esztendős korában. Ésa. 26,21.

Dán 6

[1]Tetszék Dáriusnak, és rendele a birodalom fölé százhúsz tiszttartót, hogy az egész birodalomban legyenek; Zsolt. 97,5.[2]És azok fölé három igazgatót, a kik közül egy vala Dániel, hogy a tiszttartók nékik adjanak számot, és a királynak semmi károsodása ne legyen. rész 2,48.5,29.[3]Akkor ez a Dániel felülhaladá az igazgatókat és a tiszttartókat, mivelhogy rendkivüli lélek volt benne, úgy hogy a király őt szándékozék tenni az egész birodalom fölé. Hós. 9,6.12,11.[4]Akkor az igazgatók és tiszttartók igyekvének okot találni Dániel ellen a birodalom dolgai miatt; de semmi okot vagy vétket nem találhatának; mert hűséges volt, és semmi fogyatkozás, sem vétek nem találtaték benne. Hós. 2,4.8,6.10,2.[5]Akkor mondák azok a férfiak: **Nem találunk ebben a Dánielben semmi okot, hacsak nem találhatunk ellene valamit az ő Istenének törvényében!**[6]**Akkor azok az igazgatók és tiszttartók berohantak a királyhoz, és így szólának: Dárius király, örökké élj!** 2Kir. 18,13.[7]**Tanácsot tartottak az ország összes igazgatói: a helytartók, fejedelmek, tanácsosok és a kormányzók, hogy királyi végzés hozassék, és erős tilalom adassék, hogy ha valaki harmincz napig kér valamit valamely istentől vagy embertől, tekívüled, oh király, vettessék az oroszlánok vermébe.** 2Sám. 1,20.[8]**Most azért, oh király, erősítsd meg e tilalmat és add ki írásban, hogy meg ne változtassék a médek és persák vissza nem vonható törvénye szerint.** Eszt. 1,19.8,8.[9]**Annakokáért Dárius király adott írást és tilalmat.**[10]**Dániel pedig, a mint megtudta, hogy megiratott az írás, beméne az ő házába; és az ő felső termének ablakai nyitva valának Jeruzsálem felé; és háromszor napjában térdeire esék, könyörge és dícséretet tőn az ő Istene előtt, a miként azelőtt cselekszik vala.** 1Kir. 8,44.48. Zsolt. 55,18.[11]**Akkor azok a férfiak berohantak és megtalálák Dánielt, a mint könyörge és esedezék az ő Istene előtt.**[12]**Ekkor bemenének, és mondák a királynak a király tilalma felől: Nem megírtad-é a tilalmat, hogy ha valaki kér valamit valamely istentől vagy embertől harmincz napig, tekívüled oh király, vettessék az oroszlánok vermébe? Felele a király és monda: Áll a szó! a médek és persák vissza nem vonható törvénye szerint.** rész 5,5.Ámós 8,7.[13]**Erre felelének, és mondák a királynak: Dániel, a ki a júdabeli foglyok fiai közül való, nem becsül téged, oh király, sem a tilalmat, a mit megírtál; hanem háromszor napjában elkönyörgi könyörgését.** vers 2. rész 1,8-16.[14]**Akkor a király, a mint hallotta ezt, igen restelkedék a miatt, és szíve szerint azon volt, hogy Dánielt megszabadítsa, és napnyugotig törekedék őt megmenteni.** Zsolt. 36,5.[15]**Erre azok a férfiak berohantak a királyhoz, és mondák a királynak: Tudd meg, király, hogy ez a médek és persák törvénye, hogy semmi tilalom vagy végzés, a melyet a király rendel, meg ne változtassék.** vers 8.[16]**Erre szóla a király, és előhozák Dánielt, és veték az oroszlánok vermébe. Szóla a király, és mondá Dánielnek: A te Istened, a kinek te szüntelen szolgálsz, ő szabadítson meg téged!** Ésa. 29,13. **JÉZUS – PILÁTUS ÉS A ZSIDÓK** [17]És hozának egy követ, és oda tevék a verem szájára, és megpecsétlé a király az ő gyűrűjével és az ő főembereinek gyűrűivel, hogy semmi

meg ne változtassék Dánielre nézve.[18]Erre eltávozék a király az ő palotájába, és étlen tölté az éjszakát, és vigasságtevő szerszámokat sem hozata eléje; kerülte őt az álom. Zsolt. 78,57.[19]Hajnalban a király azonnal felkele még szürkületkor, és sietve az oroszlánok verméhez méne. 5Móz. 28,49. rész 6,7.[20]És mikor közel ére a veremhez, szomorú szóval kiálta Dánielnek; szóla a király, és monda Dánielnek: Dániel! az élő Istennek szolgája, a te Istened, a kinek te szüntelen szolgálsz, meg tudott-é szabadítani téged az oroszlánoktól? rész 5,15.14,3.4.[21]Akkor Dániel szóla a királynak: Király, örökké élj! rész 4,1.6.[22]Az én Istenem elbocsátá az ő angyalát, és bezárá az oroszlánok száját és nem árthattak nékem; mert ártatlannak találtattam ő előtte és te előtted sem követtem el, oh király, semmi vétket. rész 3,23.25.28.[23]Akkor a király igen örvende, és Dánielt kihozatá a veremből. És kivevék Dánielt a veremből, és semmi sérelem nem találtaték ő rajta: mert hitt az ő Istenében. vers 14. Jób 5,23.[24]És parancsola a király, és előhozák azokat a férfiakat, a kik Dánielt vádolák, és az oroszlánok vermébe vettetének mind ők, mind fiaik és feleségeik; és még a verem fenekére sem jutának, a mikor rájok rontának az oroszlánok és minden csontjokat összezúzták. vers 4.[25]Akkor Dárius király ira minden népnek, nemzetnek és nyelvnek, a kik az egész földön lakozának: Békességtek bőséges legyen! rész 10,13.[26]Én tőlem adatott ez a végzés, hogy az én birodalmamnak minden országában éljék és rettegjék a Dániel Istenét; mert ő az élő Isten, és örökké megmarad, és az ő országa meg nem romol, és uralkodása mind végig megtart; rész 3,29.31-33.[27]**A ki megment és megszabadít, jeleket és csodákat cselekszik mennyen és földön; a ki megszabadította Dánielt az oroszlánok hatalmából. rész 10,4.**[28]**És ennek a Dánielnek jó szerencsés lőn dolga a Dárius országában és a persa Czírus országában. Ezsdr. 1,1.**

Dán 7

Dániel, aki eddig álmot fejtett, most álmodik

[1]Belsazárnak, a babiloni királynak első esztendejében **álmot láta Dániel és fejének látásait az ő ágyában.** Az álmot akkor följegyzé; a dolog velejét elmondá. rész 5,1.30.[2]Szóla Dániel, és monda: Látám az én látásomban éjszaka, és ímé, az égnek négy szele háborút támaszta a nagy tengeren;[3]És négy nagy állat jöve fel a tengerből, egyik különböző a másiktól. vers 4.[4]**Az első olyan, mint az oroszlán,** és sas szárnyai valának. Nézém, míg szárnyai kitépettek, és felemelteték a földről, és mint valami ember, lábra állíttaték és emberi szív adaték néki. Ésa. 5,30.Hós. 4,5.Ámós 8,8.9.[5]És ímé, más állat, **a második, hasonló a medvéhez,** és kele egyik oldalára, és három oldalborda vala szájában fogai között, és így szólának néki: Kelj fel és egyél sok húst! rész 11,31.[6]Ez után látám, és ímé, egy másik, **olyan mint a párducz,** és négy madárszárnya vala a hátán; és négy feje vala az állatnak, és hatalom adaték néki. rész 2,8-11.[7]Ezek után látám éjszakai látásokban, és ímé, **negyedik állat, rettenetes és iszonyú és rendkivül erős; nagy vasfogai valának, falt és zúzott és a maradékot lábaival összetaposta, és ez különbözék mindazoktól az állatoktól, a melyek előtte valának, és tíz szarva vala néki. rész 8,13.**[8]Mialatt a szarvakat szemlélém, ímé, másik kicsiny szarv növekedék ki azok között, és három az eléb szarvak közül kiszakasztaték ő előtte, és ímé, emberszemekhez hasonló szemek valának ebben a szarvban, és nagyokat szóló száj. vers 11.[9]Nézém, **míg királyi székek tétetének, és az öreg korú leüle,** ruhája hófehér, és fejének haja, mint a tiszta gyapjú; széke tüzes láng, ennek kerekei égő tűz; rész 7,3. Ezék. 13,19.[10]Tűzfolyam foly és jő vala ki az ő színe felől; ezerszer ezeren szolgálának néki, és tízezerszer tízezeren állának előtte; ítélők ülének le, és könyvek nyittatának meg. Jel. 5,11. Jel. 20,12.[11]Nézém akkor a nagyzó beszédek hangja miatt, a melyeket a szarv szóla; nézém, míg megöleték az az állat, és az ő teste elvesze, és tűzbe vetteték megégetésre. vers 8.[12]A többi állatoktól is elvéteték az ő hatalmok; de ideig-óráig tartó élet adaték nékik. vers 25.rész 12,7.[13]Látám éjszakai látásokban, és **ímé az égnek felhőiben mint valami emberfia jöve; és méne az öreg korúhoz, és eleibe vivék őt. rész 10,9.Bir. 19,22.25.**[14]**És ada néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgála; az ő hatalma örökkévaló hatalom, a mely el nem múlik, és az ő**

országa meg nem rontatik. rész 2,44. ANOINTMENT OF THE SON Milt bk 5, Psalm 2 és Ps 110 Luth S Bib érdekes táblázat erről p. 1411 [15]Megrendülék én, Dániel, az én lelkemben ezek miatt, és fejem látásai megháborítának engem. rész 2,3.4,2.5,6.[16]Oda menék egyhez az ott állók közül, és bizonyosat kérék tőle mindezek felől, és szóla nékem, és e dolognak értelmét tudatá velem: Sof. 3,19.**[17]Ezek a nagy állatok, mik négyen voltak, négy király, a kik támadnak e földön. Róm. 9,25.26.1Pét. 2,10.**[18]De a magasságos egeknek szentei veszik majd az országot, és bírják az országot örökké és örökkön örökké. Ésa. 11,1-14.Jer. 3,18.Ezék. 37,19-28.[19]Akkor bizonyosat kívánék tudni a negyedik állat felől, a mely különbözék mindamazoktól, és rendkivül rettenetes vala; vasfogai és érczkörmei valának, falt és zúzott, és a maradékot lábaival összetaposta. rész 4,15.12,11. vers 3.6.[20]A tíz szarv felől is, a melyek a fején valának, és a felől, a mely utóbb növekedék és három esék ki előle; és ennek a szarvnak szemei valának és nagyokat szóló szája; termete is nagyobb a társaiénál. vers 8.[21]Látám, hogy ez a szarv hadakozék a szentek ellen, és legyőzé őket. vers 3.6.[22]Mígnem eljöve az öreg korú, és az ítélet adaték a magasságos egek szenteinek; és az idő eljöve, és elvevék az országot a szentek. vers 9. vers 18.[23]Így szóla: A negyedik állat negyedik ország lesz e földön, a mely különb lesz minden országnál, és megeszi az egész földet, és eltapodja és szétzúzza azt. Jer. 44,16.17.[24]A tíz szarv pedig ez: Ebből az országból tíz király támad, és más támad utánok, és az különb lesz mint az előbbiek, és három királyt fog megalázni. Jób 19,8.Siral. 3,7.9.[25]És sokat szól a Felséges ellen és a magasságos egek szenteit megrontja, és véli, hogy megváltoztatja az időket és törvényt; és az ő kezébe adatnak ideig, időkig és fél időig. vers 18.22.rész 11,36. vers 12.[26]De ítélők ülnek és az ő hatalmát elveszik, hogy megrontassék és végleg elveszszen. Ezék. 16,16-19.[27]Az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos egek szentei népének; az ő országa örökkévaló ország, és minden hatalmasság néki szolgál és engedelmeskedik. vers 18.25.rész 4,10.[28]Itt vége lőn a beszédnek. Engemet, Dánielt pedig az én gondolatim igen megrettentének és az én ábrázatom elváltozék rajtam; **de e beszédet megtartám szívemben. Ezék. 16,37-42.**
MÁRIA MAGNIFICAT
VZS https://soundcloud.com/kurtszo/sets/daniel-koenyve-reszletes

Dán 8
[1]Belsazár király uralkodásának harmadik esztendejében látomás jelenék meg nékem, Dánielnek, annak utánna, a mely először jelent meg nékem. rész 5,1.30.7,1.[2]És láték látomásban; és mikor láték, Susán várában voltam, a mely Elám tartományában van; és láték látomásban, és ímé az Ulai folyam mellett valék. Eszt. 1,2. Jer. 49,34-39.[3]És felemelém szemeimet és **látám, és ímé egy kos álla a folyam előtt, és két szarva vala; és az a két szarv magas vala, de egyik a másiknál magasabb, és a magasabb később növekedék. Ezék. 16,1.**[4]Látám azt a kost szarvaival öklelkezni napnyugot, észak és dél felé; és semmi állat sem állhata meg előtte, és senki sem szabadíthata meg kezéből, és tetszése szerint cselekedék, és nagygyá lőn. vers 20.rész 11,2.[5]És míg én szemlélém, **ímé, egy kecskebak jöve napnyugot felől az egész föld színére, és nem is illeté a földet; és ennek a baknak tekintélyes szarva vala az ő szemei között. vers 21.**[6]**És méne a kétszarvú koshoz, a melyet láték állani a folyam előtt; és feléje futa erejének indulatában. vers 3.**[7]**És látám a koshoz érni; és néki dühödött és leüté a kost, és letöré két szarvát,** és nem vala erő a kosban megállani előtte, és leüté a földre és megtapodá, és nem vala a kosnak senkije, a ki őt megmentse annak kezéből. rész 11,3.[8]A kecskebak pedig igen nagygyá lőn; de mikor elhatalmasodék, eltörék a nagy szarv, és helyébe négy tekintélyes szarv növe az égnek négy szele felé. vers 22.rész 11,4.**[9]És azok közül egyből egy kis szarv támada, és nagyon megnöve délre, napkeletre és a kívánatos föld felé. rész 11,16.41-45.[10]És megnöve mind az ég seregéig; és a földre vete némelyeket ama seregből és a csillagokból, és azokat megtapodá.[11]És a seregnek fejedelméig növekedék, és elvette tőle a mindennapi áldozatot, és elhányattaték az ő szentségének helye. vers 25.rész**

11,31.[12]És sereg rendeltetett a mindennapi áldozat ellen, a vétek miatt; és földre veti az igazságot, és cselekszik, és jó szerencséje van. Ésa. 1,18.19.20.[13]És hallék egy szentet szólni; és monda egyik szent annak, a ki szól vala: **Meddig tart e látomás a mindennapi áldozat és a pusztító vétek felől? s a szent hely és a sereg meddig tapostatik?** Róm. 9,25.1Pét. 2,10.**[14]És monda nékem: Kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága.** rész 1,3. Jer. 3,1. Jer. 3,20.**[15]És lőn, hogy mikor én, Dániel, látám e látomást és keresém az értelmét: ímé előmbe álla egy férfiúhoz hasonló alak.** vers 2.Jer. 10,12.**[16]És emberi szót hallék az Ulai közén; kiálta pedig és monda: Gábriel, értesd meg azzal a látást!** rész 9,21.**[17]És oda jöve, a hol én állék, és a mint jöve, megrettenék és orczámra esém,** és monda nékem: Értsd meg, embernek fia! mert az utolsó időre szól ez a látomás. Jer. 31,20.Ésa. 55,7-9.Malak. 3,6.[18]És mikor szóla velem, ájultan esém orczámmal a földre; de megillete engem és helyemre állíta; rész 10,10.[19]És monda: Ímé, én megmondom néked, mi lesz a haragnak végén? Mert a végső időre szól. Mik. 6,2.**[20]Az a kétszarvú kos, melyet láttál, Médiának és Persiának királya.** rész 5,31.**[21]A szőrös kecskebak Görögország királya, a nagy szarv pedig, a mely szemei között vala, az az első király.** vers 5. rész 11,3.4.**[22]Hogy pedig az letöretteték, és négy álla helyébe: négy ország támad abból a nemzetből, de nem annak erejével.** rész 11,4.**[23]És ezek országai után, mikor elfogynak a gonoszok, támad egy kemény orczájú, ravaszságokhoz értő király.** 1Móz. 25,26. 1Móz. 32,24-28.**[24]És annak nagy ereje lesz, noha nem a maga ereje által,** és csudálatosképen pusztít és jó szerencsével halad és cselekszik, és elpusztítja az erőseket és a szenteknek népét. vers 9.11.[25]És a maga eszén jár, és szerencsés lesz az álnokság az ő kezében, és szívében felfuvalkodik és hirtelen elveszt sokakat; sőt a fejedelmek fejedelme ellen is feltámad, de kéz nélkül rontatik meg. Ámós 4,9.5,11.[26]És az estvéről és reggelről való látomás, a mely megmondatott, igazság; te azonban pecsételd be a látomást, mert sok napra való. vers 14. rész 12,4-9.Jel. 10,4.**[27]És én, Dániel, elájulék és beteg valék néhány napig, de felkelék és a király dolgát végezém; és álmélkodám ezen a látáson, és senki sem értette.** rész 6,2.

Dán 9

DÁNIEL GYÖNYÖRŰ BŰNVALLÓ IMÁDSÁGA, Ő AKI FEDDHETETLEN VOLT, TUDOTT ÚGY IMÁGKOZNI, HOGY Ő IS RÉSZESE A NÉPE BŰNÖSSÉGÉNEK

[1]Dáriusnak, az Asvérus fiának első esztendejében, a ki a Médiabeliek nemzetségéből vala, a ki királylyá tétetett vala a Káldeusok országán; Eszt. 1,1.2.[2]Uralkodásának első esztendejében én, Dániel, megfigyeltem a könyvekben az esztendők számát, a **melyről az Úr ígéje lőn Jeremiás prófétához, hogy hetven esztendőnek kell eltelni Jeruzsálem omladékain.** Jer. 25,12.29,10.**[3]És orczámat az Úr Istenhez emelém, hogy keressem őt imádsággal, könyörgéssel, bőjtöléssel, zsákban és hamuban.** Jer. 2,27. rész 5,4.**[4]És imádkozám az Úrhoz, az én Istenemhez, és vallást tevék, és mondám: Kérlek, oh Uram, nagy és rettenetes Isten, a ki megtartja a szövetséget és a kegyességet azoknak, a kik őt szeretik és teljesítik az ő parancsolatait.** Nehem. 1,5.5Móz. 7,9.**[5]Vétkeztünk és gonoszságot míveltünk, hitetlenül cselekedtünk és pártot ütöttünk ellened, és eltávoztunk a te parancsolataidtól és ítéleteidtől.** 2Kir. 17,13-20.**[6]És nem hallgatánk a te szolgáidra, a prófétákra, a kik a te nevedben szóltak a mi királyainknak, fejedelmeinknek, atyáinknak és az ország egész népének.** Nehem. 9,28-33.Jer. 18,12.44,9-21.**[7]Tied Uram az igazság, mienk pedig orczánk pirulása, a mint ez ma van Júda férfiain, Jeruzsálem lakosain és az egész Izráelen, a közel és távol valókon, mindama földeken, a melyekre kivetetted őket az ő gonoszságuk miatt, a melylyel vétkeztek ellened.** 3Móz. 26,14.28-33.**[8]Miénk, oh Uram, orczánk pirulása, a mi királyainké, fejedelmeinké és atyáinké, a kik vétkeztünk ellened.** rész 7,16.**[9]A mi Urunké Istenünké az irgalmasság és a bocsánat, mert pártot ütöttünk ellene;** Ésa. 28,9.Siral. 3,23. vers 5.**[10]És nem hallgattunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára, hogy járjunk az ő törvényeiben, a melyeket előnkbe adott, az ő szolgái, a próféták által.** 2Kir. 17,13-20.**[11]És**

az egész Izráel áthágta a te törvényedet, és elhajlottak, hogy ne hallgassanak a te szódra. Ezért reánk szakad az átok és eskü, a mely meg van írva Mózesnek, az Isten szolgájának törvényében; mert vétkeztünk ellene! 5Móz. 28,15-63.[12]És teljesíté az ő szavait, a melyeket szóla ellenünk és a mi bíráink ellen, a kik minket ítéltek, hogy nagy veszedelmet hoz reánk; mert nem történt olyan az egész ég alatt, a milyen történt Jeruzsálemben. Jer. 24,2.3.[13]A mint írva van a Mózes törvényében, az a veszedelem mind reánk jöve! És az Úrnak, a mi Istenünknek szine előtt nem esedeztünk, hogy megtértünk volna a mi álnokságainkból, és figyeltünk volna a te igazságodra. 5Móz. 28,15-68.[14]Azért készen tartotta az Úr a veszedelmet, és azt reánk hozá: mert igaz az Úr, a mi Istenünk minden cselekedetében, melyeket cselekszik; mert nem hallgattunk az ő szavára. rész 5,14.[15]Most azért, oh mi Urunk, Istenünk! a ki kihoztad a te népedet Égyiptom földéből hatalmas kézzel, és nevet szereztél magadnak, mint ma is van: vétkeztünk, gonoszul cselekedtünk! 2Móz. 12,37.13,21.22.2Kir. 17,13-20.[16]Uram, a te igazságod teljessége szerint forduljon el, kérlek, a te haragod és búsulásod a te városodtól, Jeruzsálemtől, a te szentséges hegyedtől, mert a mi bűneinkért és a mi atyáink hamisságaiért gyalázatára van Jeruzsálem és a te néped mindeneknek mi körültünk. Jer. 25,12. Zsolt. 79,4.[17]És most hallgasd meg, oh Istenünk, a te szolgádnak könyörgését és esedezéseit, és világosítsd meg az Úrért a te orczádat a te szent helyeden, a mely elpusztíttatott. 4Móz. 6,25.Eszt. 8,16.[18]Hajtsad, én Istenem, a te füledet hozzánk és hallgass meg; nyisd meg szemeidet és tekintsd meg a mi pusztulásunkat és a várost, a mely a te nevedről neveztetik; mert nem a mi igazságunkban, hanem a te nagy irgalmasságodban bízva terjesztjük elődbe a mi esedezéseinket. Zsolt. 132,13.14.Siral. 1,4.[19]Uram, hallgass meg! Uram, légy kegyelmes! Uram, légy figyelmetes, és cselekedd meg, ne késedelmezzél tennen magadért, oh én Istenem; mert a te nevedről neveztetik a te városod és a te néped. Ésa. 48,10.11.[20]És még szólék és imádkozám, és vallást tevék az én bűnömről, és az én népemnek, az Izráelnek bűnéről; és esedezésemet az Úr elé, az én Istenem elé terjesztém az én Istenemnek szent hegyéért. vers 18.Zsolt. 48,2.3.[21]És még az imádságot mondom vala, mikor **ama férfiú, Gábriel, a kit elébb a látomásban láttam vala, sebességgel repülvén, megillete engem az estvéli áldozat idején. rész 8,16.[22]És értésemre adá, és szóla nékem és monda: Dániel, most jöttem ki, hogy értelemre tanítsalak. rész 8,3.7.8.12,1.10,14.[23]A te esedezésed kezdetén egy szózat támadt, és én eljöttem, hogy megjelentsem; mert te kedves vagy: vedd eszedbe azért a szózatot, és értsd meg a látomást! 2Kir. 15,19.20.rész 7,11.[24]Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra, hogy vége szakadjon a gonoszságnak és bepecsételtessék a bűn, és hogy eltöröltessék a hamisság és elhozassék az örök igazság, és bepecsételtessék a látomás és a próféták, és felkenettessék a Szentek szente. vers 18.[25]Tudd meg azért és vedd eszedbe: A Jeruzsálem újraépíttetése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van és újra megépíttetnek az utczák és a kerítések, még pedig viszontagságos időkben. Ezsdr. 1,1-11.Nehem. 2,1-20. Ezsdr. 4,4-6.21.Nehem. 1,3.[26]A hatvankét hét mulva pedig kiirtatik a Messiás és senkije sem lesz. És a várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz mintegy vízözön által, és végig tart a háború, elhatároztatott a pusztulás. Luk. 23,33.24,21.Ján. 1,42.46.50. Luk. 19,41-44.[27]És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak, és útálatosságok szárnyán pusztít, a míg az enyészet és a mi elhatároztatott, a pusztítóra szakad. Mát. 24,15.**

Dán 10

[1]Czírusnak, Persia királyának harmadik esztendejében egy ige jelenteték Dánielnek, a ki Baltazárnak nevezteték; igaz az ige és nagy bajról való; és figyele az igére és megérté a látomást. Ezsdr. 1,1-11.Ésa. 44,28.45,1.4. rész 1,7.[2]Azokon a napokon én, Dániel, bánkódtam három egész hétig.[3]Kívánatos étket nem ettem, hús és bor nem ment az én számba, és soha sem

kentem meg magamat, míg el nem telék az egész három hét. rész 11,11. rész 2,22.[4]És az első hónapnak huszonnegyedik napján, ímé én a nagy folyóvíznek, azaz a Hiddekelnek partján valék. 1Móz. 2,14.[5]**És felemelém szemeimet, és látám, és ímé: egy férfiú, gyolcsba öltözve, és dereka ufázi aranynyal övezve. Ezék. 40,3.Jel. 1,13.[6]És teste olyan mint a társiskő, és orczája olyan mint a villám, és szemei olyanok mint az égő szövétnekek, karjai és lábatája mint az izzó ércznek színe, és az ő beszédének szava olyan, mint a sokaság zúgása.[7]És egyedül én, Dániel láttam e látomást, a férfiak pedig, a kik velem valának, nem látták a látomást; hanem nagy rettenés szálla reájok, és elfutának, hogy elrejtőzzenek. Csel. 9,3.7.[8]És én egyedül hagyattam, és látám ezt a nagy látomást, és semmi erő sem marada bennem, és orczám eltorzula, és oda lőn minden erőm. rész 7,18.[9]És hallám az ő beszédének szavát; és mikor hallám az ő beszédének szavát, én ájultan orczámra esém, és pedig orczámmal a földre. rész 8,28.**[10]És ímé, egy kéz illete engem, és felsegített térdeimre és tenyereimre;[11]És monda nékem: Dániel, kedves férfiú! Értsd meg a beszédeket, a melyeket én szólok néked, és állj helyedre, mert most te hozzád küldettem! És mikor e szót szólá velem, felállék reszketve. rész 2,2-11.[12]És monda nékem: Ne félj Dániel: mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattattak a te beszédid, és én a te beszédeid miatt jöttem. vers 3.4.[13]De Persiának fejedelme ellenem állott huszonegy napig, és ímé Mihály, egyike az előkelő fejedelmeknek, eljöve segítségemre, és **én ott maradék a persa királyoknál; vers 21.[14]Jöttem pedig, hogy tudtodra adjam, a mi a te népedre az utolsó időkben következik: mert a látomás azokra a napokra szól. rész 9,24-27.[15]És mikor ilyen szavakkal szóla velem, orczámmal a földre esém és megnémulék. Hós. 2,8.[16]És ímé, olyan valaki, mint egy ember-fia, megilleté ajkaimat és megnyitám a számat és szólék és mondám annak, a ki előttem álla: Uram, a látomás miatt reám fordulának az én fájdalmaim, annyira, hogy semmi erőm nincsen. vers 15. vers 5.11.[17]És mi módon szólhat ezzel az én Urammal ennek az én Uramnak szolgája? Hiszen bennem attól fogva nem álla meg az erő, és lélekzet sem marada bennem. Zsolt. 106,35.[18]És ismét illete engem az emberhez hasonló, és megerősíte engem. vers 9.**[19]És monda: **Ne félj, te kedves férfiú; békesség néked, légy erős és bizony erős! És mikor szóla velem, megerősödém, és mondék: Szóljon az én Uram, mert megerősítél engemet. rész 5,5.Ámós 8,7.[20]És monda: Tudod-é, miért jöttem hozzád? És most visszatérek, hogy küzdjek a persa fejedelem ellen; és ha én kimegyek, ímé Görögország fejedelme jő elő! vers 13. rész 8,21.[21]De megjelentem néked, a mi fel van jegyezve az igazság írásában; és senki sincsen, a ki én velem tartana ezek ellenében, hanem csak Mihály a ti fejedelmetek. vers 13.**

Dán 11

[1]Én is a méd Dárius első esztendejében mellette állék, hogy őt támogassam és segítségére legyek. rész 5,30.31.9,1.[2]És most igazságot jelentek néked: Ímé, még három király támad Persiában, és a negyedik meggazdagul nagy gazdagsággal mindenki felett, és mikor hatalomhoz jut az ő gazdagsága által, mindent megmozdít Görögország ellen. Ésa. 29,13.[3]És támad egy **erős király** és uralkodik nagy hatalommal és tetszése szerint cselekszik. rész 8,5-7.21.[4]De **alighogy támadt, megrontatik az ő országa és elosztatik az égnek négy tája szerint, KI EZ?** de nem száll az ő maradékira, és nem az ő hatalma szerint, a melylyel ő uralkodott, mert szétszaggattatik az ő birodalma, és másoknak adatik ezeken kívül. rész 8,8.22.[5]És elhatalmasodik a déli király, de az ő vezérei közül is egyik, és ez hatalmat vesz rajta és uralkodik, nagy uralkodás lesz az ő uralkodása. 5Móz. 28,49. rész 6,7.[6]És esztendők mulva szövetkeznek, és a déli király leánya az északi királyhoz megy, hogy békéltessen, de a kar erejét meg nem tarthatja, és ő sem áll meg, sem az ő karja, hanem kiszolgáltatják őt és az ő kisérőit és az ő nemzőjét és azt, a ki őt egy ideig gyámolította. rész 2,33.34.[7]De támad helyébe az ő gyökerének csemetéje közül, a ki a had ellen jön majd, és tör az északi király erősségeire, és azokat megszállja és beveszi. rész 4,1.6.[8]És azoknak isteneit is bálványaikkal és drága arany-

és ezüstedényeikkel együtt fogságba viszi Égyiptomba, és néhány esztendeig erősebb lesz, mint az északi király. 2Kir. 15,13.17,22.[9]Ez ugyan bemegy a déli király országába, de visszatér az ő földére.[10]De az ő fiai fegyverkeznek és sok nagy sereget gyűjtenek, és hirtelen jön és beözönlik, és átmegy és visszatér, és hadakoznak mind az ő erősségéig. Jer. 25,16.[11]És felháborodik a déli király, és kimegy és megütközik vele, az északi királylyal, és az nagy sokaságot állít fel, de ez a sokaság annak a kezébe adatik. rész 10,13.[12]És a mint a sokaság elfogatott: felfuvalkodik annak szíve, és sok ezeret letipor; még sem lesz hatalmas. Jer. 22,28.48,38.[13]Mert az északi király visszatér, és az előbbinél nagyobb sokaságot állít; néhány esztendő mulva nagy sereggel és nagy készlettel jő bizony. rész 5,13.7,11.**[14]És azokban az időkben sokan támadnak a déli király ellen, a te néped erőszakos fiai is felkelnek, hogy beteljesítsék a látomást, de elhullanak. 2Kir. 15,19.20.17,3.[15]Mert eljő észak királya, és töltést emel és beveszi az erősített várost;** és délnek seregei meg nem állnak, sem az ő válogatott népe, és semmi erő nem bír ellene állni. rész 10,1.[16]És az, a ki reátört, a maga tetszése szerint cselekszik, és senki sem lesz, a ki ellene álljon, és megállapodik a dicső földön, és megsemmisül az az ő kezétől. rész 8,9.vers 41.45.[17]Azután maga elé tűzi, hogy bemegy az ő egész országának erejével, és békés szándékot mutat, és leányasszonyt ad néki feleségül, hogy megrontsa, de az nem áll meg és nem tart vele. rész 6,6.Ámós 5,21.22. rész 9,3.6. KLEOPÁTRA SZABÓ **[18]És fordítja orczáját a szigetekre, és sokat elfoglal; de az ő gyalázatosságának véget vet egy vezér, a mellett, hogy megfizet néki az ő gyalázatosságáért. Ámós 5,15.Jón. 3,9.**[19]És fordítja orczáját a maga országának erősségeire, és meghanyatlik, elesik és nem találtatik meg. rész 2,4.11.[20]Ennek helyébe jön az, a ki adószedőt jártat végig az ország dicső földén, de rövid időn megrontatik, noha nem haraggal, sem viadalban. rész 2,8-11.[21]És ennek helyébe egy útálatos áll, a kire nem teszik az ország ékességét; hanem alattomban jő, és hízelkedéssel jut az országhoz. rész 8,13.[22]És a beözönlő seregek elárasztatnak az ő orczája előtt és megtöretnek; még egy szövetséges fejedelem is. Jób 21,7.Jer. 12,1.[23]Mert a vele való megbarátkozás óta csalárdul cselekszik ellene, és reátör és győzedelmet vesz rajta kevés néppel.[24]Alattomban még az ország gazdag részeibe is behatol, és azt cselekszi, a mit nem cselekedtek sem az ő atyái, sem az ő atyáinak atyái: zsákmányt, prédát és gazdagságot tékozol előlők, és az erősségek ellen is cselt kohol, de csak egy ideig. vers 3.rész 8,13.Ámós 3,4. rész 10,8.[25]És felindítja az ő erejét és szívét a déli király ellen nagy sereggel, és a déli király is hadra készül nagy sereggel és igen erőssel, de meg nem állhat, mert cselt koholtak ellene.[26]És a kik az ő ételét eszik, megrontják őt, és az ő serege elszéled, és sokan elhullanak seb miatt. rész 4,12.[27]De ennek a két királynak szíve is gonoszt forral, és egy asztalnál hazugságot szólnak egymásnak; de siker nélkül, mert a vég még bizonyos időre elmarad. rész 10,9.Bir. 19,22.25.[28]Azért visszatér az ő földére nagy gazdagsággal; de az ő szíve a szent szövetség ellen van, és ellene tesz, és újra visszatér az ő földére. 5Móz. 32,10. 4Móz. 25,3.Zsolt. 106,28.[29]Bizonyos időben megjő, és délre megy: de nem lesz utolszor úgy, mint először volt. rész 10,3.6.7.[30]Mert kitteus hajók jőnek ellene és megijed, és visszatér és dühöng a szent szövetség ellen és cselekszik ellene; visszatér és ügyel azokra, a kik elhagyják a szent szövetséget.[31]És seregek állanak fel az ő részéről, és megfertéztetik a szenthelyet, az erősséget, és megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felteszik a pusztító útálatosságot. Jer. 21,13.17,3.[32]És a kik gonoszul cselekesznek a szövetség ellen, azokat hitszegésre csábítja hizelkedésekkel; ellenben az Istenét ismerő nép felbátorodik és cselekeszik. Ésa. 44,3.Csel. 2,17.[33]És a nép értelmesei sokakat oktatnak, de hullanak fegyver és tűz miatt, fogság és rablás miatt napokig. rész 4,15.12,11. vers 3.6.[34]És miközben elhullanak, megsegíttetnek kicsiny segítséggel, és sokan csatlakoznak hozzájok képmutató beszédekkel. vers 11.12.**[35]És elhullanak az értelmesek közül is, hogy megpróbáltassanak, megtisztíttassanak és megfehéríttessenek a vég idejéig; mert a rendelt idő még hátra van. vers 3.6.**[36]És a király a maga tetszése szerint cselekszik és felfuvalkodik és felmagasztalja magát minden isten felett, és az istenek Istene ellen is vakmerőn szól, és szerencsés lesz, mígnem betelik a harag; mert a mi elhatároztatott, az végre is hajtatik. rész 8,11. rész 2,7.[37]Nem

gondol atyáinak isteneivel, nem gondol az asszonyok kedvenczével, és egy istennel sem; hanem mindennek fölibe magasztalja magát. rész 9,6.[38]De a helyett tiszteli az erődök istenét annak helyén; és azt az istent, a kit nem ismertek az ő atyái, tiszteli aranynyal, ezüsttel, drágakövekkel és becses ajándékokkal. vers 12.[39]És az erődített városokban így teszen az idegen istenek nevében: a ki hódol, annak dicsőségét megsokasítja és sokak felett ad nékik hatalmat; a földet elosztja jutalom gyanánt. Róm. 1,17.[40]De a vég idején összetűz vele a déli király, és mint a forgószél, úgy megy reá az északi király szekerekkel, lovasokkal és sok hajóval, és betör az országokba, elözönli és végigjárja azokat. Ezék. 26,2.Ezsdr. 1,1-11.[41]És bemegy a dicső földre, és sokan elesnek; de ezek megszabadulnak az ő kezéből: Edom, Moáb és az Ammon fiainak színe-java. Zsolt. 44,15.[42]És kezeit az országokra veti, és Égyiptom földe meg nem menekedhetik. Ezék. 27,13.[43]És ura lesz Égyiptom arany- és ezüst-kincseinek és minden drágalátos javainak; libiabeliek és szerecsenek is lesznek az ő kíséretében. rész 4,15. rész 9,6. Ésa. 2,19.Jel. 6,16.[44]De megriasztják őt napkeletről és északról való hírek, és kivonul nagy haraggal, hogy elveszessen és megöljön sokakat. rész 9,9. Bir. 19,1.Bir. 20,1.[45]És felvonja az ő sátor-palotáját a tengerek és a dicső szent hegy között; és végére jut, és senki sem segít rajta. Zsolt. 48,2.3. **ERRŐL AZ ÉSZAK- ÉS A DÉL KIRÁLYÁNAK KONFLIKTUSÁRÓL SOHASEM HALOTTAM.**

Dán 12

[1]És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, a ki a te néped fiaiért áll, mert nyomorúságos idő lesz, a milyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindezideig. És abban az időben megszabadul a te néped; a ki csak beírva találtatik a könyvben. rész 10,13.[2]**És sokan azok közül, a kik alusznak a föld porában, felserkennek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló útálatosságra. Ezék. 37,11.12.**[3]**Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és a kik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké. rész 8,7.**[4]**Te pedig, Dániel, zárd be e beszédeket, és pecsételd be a könyvet a végső időig: tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás. vers 9.rész 8,26.**[5]**És széttekinték én, Dániel, és ímé másik kettő álla ott, egyik a folyóvíz partján innét, a másik túl a folyóvíz partján. rész 10,4.**[6]És mondá egyik a gyolcsba öltözött férfiúnak, a ki a folyóvíz felett vala: Mikor lesz végök e csudadolgoknak? rész 10,5.[7]És hallám a gyolcsba öltözött férfiút, a ki a folyóvíz felett vala, hogy felemelé az ő jobb kezét és bal kezét az ég felé, és megesküvék az örökké élőre, **hogy ideig, időkig és fél időig, és mikor elvégezik a szent nép erejének rontását, mindezek elvégeztetnek. Jel. 10,5.6. rész 7,25.**[8]**Én pedig hallám ezt, de nem értém, és mondám: Uram, mi lesz ezeknek vége? 5Móz. 32,10.Ésa. 46,3.4.**[9]És monda: Menj el Dániel, mert be vannak zárva és pecsételve e beszédek a vég idejéig. vers 4.[10]**Megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak sokan, az istentelenek pedig istentelenül cselekesznek, és az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik, Ezék. 25,13.29,9.32,15.**[11]És az időtől fogva, hogy elvétetik a mindennapi áldozat, és feltétetik a pusztító útálatosság, ezerkétszáz és kilenczven nap lesz. rész 11,31.[12]Boldog, a ki várja és megéri az ezerháromszáz és harminczöt napot. vers 2.Jer. 10,12.[13]Te pedig menj el a vég felé; és majd nyugszol, és felkelsz a te sorsodra a napoknak végén. 1Móz. 19,24.25.5Móz. 29,23.

Hóseás próféta könyve

Hóseás 1

[1]Az Úr igéje, a mely lőn Hóseáshoz, a Beeri fiához, Uzziás, Jótám, Ákház, Ezékiás, Júdabeli királyok idejében, és Jeroboámnak, a Joás fiának, Izráel királyának idejében. Jer. 31,20.Ésa. 55,7-9.Malak. 3,6.[2]A mikor beszélni kezde az Úr Hóseással, monda az Úr Hóseásnak: **Menj, végy magadnak parázna feleséget és parázna gyermekeket; mert paráználkodván paráználkodik e föld, nem követvén az Urat. rész 5,15.[3]Elméne tehát és elvevé Gómert, Diblajim leányát; és az teherbe esék, és fiút szüle néki**.[4]És mondá az Úr néki: Nevezd őt **Jezréelnek**, mert még egy kis idő, és megbüntetem a Jehu házát a Jezréel vére miatt, és eltörlöm Izráel házának királyságát. 2Kir. 9,1-7.10,1-31.[5]És azon a napon lészen az, hogy eltöröm az Izráel ívét a Jezréel völgyében. rész 5,13.7,11.8,7.9.10.2Kir. 15,19.20.[6]Ismét teherbe esék, és **leányt szüle.** És mondá néki az Úr: Nevezd őt **Ló-Rukhámáhnak**; mert nem kegyelmezek többé az Izráel házának, hogy akármiképen könyörülnék rajtok. rész 5,10.13.8,14.[7]**De a Júda házának megkegyelmezek, és megtartom őket az Úr, az ő Istenök által; de nem tartom meg őket ív, vagy kard, vagy háború által, sem lovak és lovasok által. Zak. 4,6.**[8]Mikor elválasztá Ló-Rukhámáht, ismét teherbe esék, és fiút szüle. 1Móz. 32,24-28. 1Móz. 28,11-15.35,7-15.[9]És mondá az Úr: **Nevezd őt Ló-Amminak; mert ti nem vagytok az én népem,** s én sem leszek a tiétek.[10]De mégis annyi lesz az Izráel fiainak száma, mint a tenger fövenye, a mely meg nem mérettethetik és meg nem számláltathatik; és lészen, hogy a hol az mondatott nékik: Nem vagytok az én népem, ez mondatik nékik: Élő Istennek fiai! Róm. 9,25.26.1Pét. 2,10.[11]És összegyűlnek Júda fiai és Izráel fiai együvé, és egy fejedelmet választanak, és feljőnek az országból, mert nagy lesz a Jezréel napja! Ésa. 11,1-14.Jer. 3,18.Ezék. 37,19-28.[12]Mondjátok atyátokfiainak: Ammi! és a ti húgaitoknak: Rukhámáh! Ámós 6,13.

Hós 2

[1]Pereljetek anyátokkal, pereljetek (mert nem feleségem ő, és én sem vagyok néki férje), hogy tüntesse el az ő bujaságát arczáról, és az ő paráznaságát emlői közül; rész 13,4.2Móz. 3,13.14.**[2]Különben meztelenre vetkőztetem őt és olyanná teszem, a milyen volt születése napján, és a pusztához teszem hasonlatossá, és olyanná változtatom őt, a milyen a kiaszott föld, és megölöm őt szomjúsággal.[3]Sőt fiain sem könyörülök, mert paráznaságnak fiai ők is. rész 5,7.**[4]Mert paráználkodott az ő anyjok; gyalázatba merült, a ki őket szülte; mert ezt mondotta: Elmegyek szeretőim után, a kik megadják kenyeremet, vizemet, gyapjúmat és lenemet, olajomat és italomat. Jer. 44,16.17.**[5]Azért ímé tövissel rekesztem el útadat, és sövényt fonok eleibe, hogy ne találja meg ösvényeit. Jób 19,8.Siral. 3,7.9.**[6]És szaladgál majd szeretői után, de nem éri el őket; és mikor keresi őket és nem találja meg azokat, azt mondja majd: Elmegyek hát és visszatérek előbbi férjemhez: mert jobb dolgom volt akkor, hogynem mint mostan:[7]Mert nem vette eszébe, hogy én adtam néki a búzát, a mustot és az olajat, és én sokasítottam meg ezüstjét és az aranyat, a mit ők a Baálra költöttek. Ezék. 16,16-19. **WOE PROPHECY** [8]Azért visszaveszem búzámat a maga idejében és mustomat is az ő divatjában, és elragadom gyapjúmat és lenemet, a melyek meztelensége befedésére lettek volna. rész 2,7.4,12.8,4.11.14.10,1.11,2.12,11. 1Kir. 19,18.**[9]És most feltárom az ő gyalázatát szeretői előtt, és senki sem szabadítja őt ki az én kezemből. Ezék. 16,37-42.**[10]És megszüntetem minden örömét, ünnepét, újholdját, szombatját és minden ünnepe napját. Siral. 1,4.[11]És elpusztítom szőlejét és fügefáját, a melyekről ezt mondta: Ez az én bérem, a mit az én szeretőim

adtak nékem, és erdővé teszem azokat, és a mezei vad emészti meg őket. vers 4.Ésa. 5,5.6.[12]És megbüntetem őt a Baálok napjaiért, a melyeken füstölve áldozott azoknak, és **felrakta gyűrűjét és nyaklánczát, és elment szeretői után, rólam pedig elfeledkezett, ezt mondja az Úr.** Ezék. 16,1.[13]Azért ímé csalogatom őt, és elviszem őt a pusztába, és szívére beszélek. Ezék. 20,35.[14]És onnan adom meg néki az ő szőlőjét és az Akor völgyét a reménység ajtaja gyanánt, és úgy énekel ott, mint ifjúságának idején és mint Égyiptomból lett feljövetelének napján. Józs. 7,26.Ésa. 65,10. 2Móz. 15,1-22.[15]**És azon a napon, ezt mondja az Úr, így fogsz engem hívni: Én férjem, és nem hívsz engem többé így: Baálom.** Hós. 12,7.[16]**És kiveszítem az ő szájából a Baálok neveit, hogy azoknak neve se említtessék többé.** Zak. 13,2.[17]**És azon a napon frigyet szerzek nékik a mezei vadakkal, az égi madarakkal és a föld férgével, és az ívet, kardot és háborút eltörlöm e földről, és bátorságos lakozást adok nékik.** Jób 5,23.24.Ezék. 34,25.39,9.10.Ésa. 2,4.Mik. 4,34.[18]És eljegyezlek téged magamnak örökre, és pedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezlek el. Jer. 39,1.2.[19]Bizony, hittel jegyezlek el téged magamnak, és megismered az Urat. Ámós 5,18.[20]És azon a napon meghallgatom, azt mondja az Úr, meghallgatom az egeket, azok pedig meghallgatják a földet; 1Kor. 15,55.[21]A föld pedig meghallgatja a búzát és a mustot és az olajat; azok pedig meghallgatják Jezréelt. rész 8,3.7.8.12,1.10,14.[22]**És bevetem őt magamnak a földbe, és megkegyelmezek Ló-Rukhámának, és azt mondom Ló-Amminak: Én népem vagy te; ő pedig ezt mondja: Én Istenem!** Róm. 9,25.1Pét. 2,10. **WEAL PROPHECY**

Hós 3

[1]És mondá az Úr nékem: Menj el újra, szeress egy asszonyt, a kit szeret az ő társa és mégis házasságtörő; a mint az Úr is szereti Izráel fiait, bár ők idegen istenekhez fordulnak, és szeretik a szőlőskalácsokat. rész 1,3. Jer. 3,1. Jer. 3,20.[2]És megszerzém azt magamnak tizenöt ezüstön és egy hómer árpán és egy letek árpán. Zsid. 13,15.[3]És mondám néki: Sok ideig ülsz nálam; nem paráználkodol és nem leszel férfié; én is így leszek te irántad. 1Móz. 18,17-19.Ésa. 48,5.Hós. 12,10.[4]Mert az Izráel fiai is sok ideig maradnak király nélkül, fejedelem nélkül, áldozat nélkül, szoborkép nélkül, efód nélkül és theráfok nélkül. rész 11,8.9.[5]Azután megtérnek Izráel fiai és keresik az Urat, az ő Istenöket, és Dávidot, az ő királyukat, és remegve folyamodnak az Úrhoz és az ő jóságához az utolsó időkben. rész 5,15. Jer. 30,9.Ezék. 34,23.24.30.

Hós 4

[1]Halljátok meg az Úrnak beszédét Izráel fiai, mert pere van az Úrnak a földnek lakóival, **mert nincs igazság és nincsen szeretet és nincsen Istennek ismerete a földön.** Mik. 6,2.[2]Hamisan esküsznek és hazudnak és gyilkolnak és lopnak és **paráználkodnak,** betörnek és egyik vér a másikat éri. Ezék. 22,6-12.Ámós 4,1.5,7.10,11.12.6,12.8,4-6.Mik. 2,1.2.8.9.3,2.3.9.10.11.6,10-12.[3]Azért búsul a föld és elerőtlenül minden, a mi azon lakik, a mező vada és az ég madara egyaránt, bizony a tenger halai is elveszíttetnek. Ámós 5,16.17.[4]Mindazáltal senki se perlekedjék, és senki se feddőzzék! **hiszen a te néped olyan, mint azok, a kik a pappal czivódnak.** Zsolt. 107,43. Zsolt. 1,4-6.[5]**De elesel nappal, és elesik veled a próféta is éjjel; anyádat is elveszítem.** Hós. 10,15.Jer. 17,1.1Kir. 12,28-30.13,2.2Kir. 23,15.16.[6]**Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. Mivelhogy te megvetetted a tudományt, én is megvetlek téged, hogy papom ne légy.** És mivelhogy elfeledkeztél Istened törvényéről, elfeledkezem én is a te fiaidról. vers 1.14.Jer. 4,22.Ésa. 5,13.[7]Mennél számosabbak lettek, annál inkább vétkeztek ellenem; de gyalázatra fordítom dicsőségöket! rész 2,6.7.1Kir. 16,24.[8]Népem vétkéből élősködnek ők és bűneik után áhítozik lelkök. rész 2,25.[9]**De úgy jár a pap is, mint a nép; megbüntetem őket az ő útaikért, és megfizetek néki cselekedeteiért.** Ésa. 24,12.[10]Esznek majd, de meg nem elégesznek; **fajtalankodnak,** de nem szaporodnak, mert megszüntek az Úrra vigyázni. rész 9,2.Mik. 6,14. rész 8,14.12,16.[11]**Paráznaság,** bor és must

elveszi az észt rész 5,4.[12]Népem az ő bálványát kérdezi, és az ő pálczája mond néki jövendőt; mert **a fajtalanság lelke megtéveszt, és paráználkodnak az ő Istenök megett.** Jer. 2,27. rész 5,4.[13]A hegyek tetején áldoznak és a halmokon füstölnek: a cserfa, a nyárfa és a tölgyfa alatt, mert kedves annak az árnyéka. Ezért **paráználkodnak** a ti leányaitok, és házasságtörők a ti menyeitek. Ezék. 20,28.[14]Nem büntetem meg leányaitokat, hogy **paráználkodnak**, menyeiteket sem, hogy házasságtörők, mert ők magok is félremennek a paráznákkal és áldoznak a kurvákkal. De az értelmetlen nép elbukik. Ámós 2,7.[15]**Ha te paráználkodol is Izráel, csak a Júda ne vétkezzék!** És ne járjatok Gilgálba, és ne menjetek fel Beth-Avenbe! és ne esküdjetek így: Él az Úr! Jóel 1,4.5.Agge. 2,17.Hós. 7,8-10.[16]Mert szilajkodik Izráel mint a szilaj üsző; most tágas földön legelteti őket az Úr, mint a bárányt. vers 7.[17]Bálványokkal szövetkezett Efraim; hagyd hát magára! rész 7,16.[18]**Ivásuk elfajult, untalan paráználkodnak; igen szeretik pajzsaik a gyalázatot.** Zsolt. 47,9.[19]**Szárnyaihoz köti őt a szélvész, és megszégyenülnek áldozataik miatt.** rész 2,1.Ésa. 13,6.

Hós 5

[1]Halljátok meg ezt, ti papok! Figyeljetek, Izráel háza! Hallgassatok ide királynak háza; hiszen reátok vonatkozik az ítélet, mert tőrré lettetek Miczpának, és kiterített hálóvá a Táboron. Zsolt. 68,32.[2]Szertelen a hitehagyottak öldöklése, de én mindnyájok fenyítéke leszek.[3]Jól ismerem én Efraimot, és Izráel nincs elrejtve előlem; hiszen **most is paráználkodol** Efraim! megfertőztetett az Izráel. rész 6,10.[4]Nem engedik őket az ő cselekedeteik megtérni az ő Istenökhöz, mert paráznaság lelke van közöttük, és nem ismerik az Urat. rész 2,3.[5]Izráel ellen az ő büszkesége tesz tanúbizonyságot, Izráel és Efraim bűneik miatt vesznek el; velök együtt Júda is elvész. rész 7,10.Ámós 4,2.8,7.[6]Juhaikkal és ökreikkel mennek keresni az Urat, de nem találják; eltávozott az ő tőlük. Ésa. 1,13-15.[7]Hűtlenül cselekedtek az Úr ellen, mert idegen fiakat nemzettek; most azért megemészti őket az újhold, örökségeikkel egyben. 2Kir. 15,29.17,6.[8]Fújjátok meg a kürtöt Gibeában, a tárogatót Rámában; rivalgjatok Beth-Avenben: Utánad Benjámin. Bir. 5,14.[9]Efraim pusztává lesz a büntetés napján; Izráel törzsei ellen kijelentettem a változhatatlan ítéletet. 2Kir. 15,29.17,6. Ámós 2,6.3,11.4,1-3.5,1-3.[10]Júda fejedelmei olyanok, mint a határrontók;kiontom rájok az én haragomat, mint a vizet. 2Kir. 17,19.[11]Efraim el van nyomva, összetörve az ítélettől, mert tetszett néki követni az emberi rendelést! 1Kir. 12,26-33.[12]**Én pedig olyanná lettem Efraimnak, mint a moly, és a Júda házának, mint a rothadás.** Ezsdr. 5,1.[13]Látta ugyan Efraim a maga betegségét, Júda is a maga sebét, és Efraim Assiriához folyamodott és küldött Járéb királyhoz; de az nem tud titeket meggyógyítani, és nem veszi le rólatok a sebet. 2Kir. 15,19.20.rész 7,11.[14]Mert olyan leszek Efraimnak, mint az oroszlán, és Júda házának, mint az oroszlán-kölyök. Én, én szaggatom szét; elmegyek, felkapom, és nem lesz, a ki megszabadítsa! Ésa. 31,6.Jer. 3,12.Malak. 3,7.[15]Elmegyek, visszatérek helyemre, mígnem megismerik, hogy vétkeztek, és keresni fogják az én orczámat. Nyomorúságukban keresnek majd engem! Zsolt. 97,10.

Hós 6

[1]Jertek, térjünk vissza az Úrhoz, **mert ő szaggatott meg és ő gyógyít meg minket; megsebesített, de bekötöz minket!** rész 1,15.[2]**Megelevenít minket két nap mulva, a harmadik napon feltámaszt minket, hogy éljünk az ő színe előtt.** Ésa. 26,19.[3]Ismerjük hát el, törekedjünk megismerni az Urat. **Az ő kijövetele bizonyos, mint a hajnal, és eljő hozzánk, mint az eső, mint a késői eső, a mely megáztatja a földet.** 2Móz. 34,6.[4]Mit cselekedjem veled Efraim? Mit cselekedjem veled Júda? Hiszen szeretetetek olyan, mint a reggeli felhő és mint a korán múló harmat. Ámós 5,15.Jón. 3,9.[5]Azért vertem meg a próféták által és megölöm őket az én számnak beszédivel. Bizony, a te ítéleteid olyanok, mint a kelő nap. rész 1,14.[6]**Mert szeretetet kívánok én és nem áldozatot: az Istennek ismeretét inkább, mintsem égőáldozatokat.** Ésa. 1,12-17.Ámós 5,21-24.[7]De ők, mint Ádám, áthágták a szövetséget; ott

cselekedtek hűtlenül ellenem. 1Móz. 3,6.rész 5,10.8,1.[8]Gileád a gonosztevők városa, vérrel van bemocskolva. rész 6,5.[9]És miképen tolvajok leselkednek, úgy tesz a papok szövetkezete; gyilkolnak a sikemi úton; bizony, gonosz dolgokat cselekesznek. Ésa. 48,18.[10]Rettenetes dolgokat látok Izráel házában. Ott van Efraim paráználkodása; meg van fertőztetve Izráel. Csel. 7,42.43.5Móz. 32,17.19.[11]Júda! a te számodra is készített aratást, mikor fordítok az én népemnek fogságán. Sof. 1,5.

Hós 7

[1]A mikor gyógyítani akarnám Izráelt, akkor tudódik ki Efraim vétke és Samaria gonoszsága; mert csalárdul cselekesznek, tolvaj tör be, és rabló fosztogat az utczán. rész 6,7.2Kir. 15,29.17,6.[2]És eszökbe sem veszik, hogy emlékezem minden gonoszságukra. Most körülvették őket az ő cselekedeteik, a melyek színem előtt vannak. rész 4,1.2.[3]Gonoszságukkal gyönyörködtetik a királyt, és hazugságaikkal a fejedelmeket. rész 3,13.[4]**Mindnyájan házasságtörők; olyanok, mint a kemencze, a melyet befűt a sütő; szünetel a tüzeléssel, a tészta bekovászolásától annak megkeléséig. rész 1,4.**[5]Királyunk napján a fejedelmek beteggé lesznek a bor hevétől; csúfolóknak nyújtja az ő kezét. rész 3,15.1Kir. 22,39.[6]Mert, mint a kemencze, közelednek álnokságukban az ő szívökkel. Egész éjszaka alszik az ő sütőjök; reggel ég, mint a lángoló tűz. rész 5,23.Ésa. 5,12.[7]Mindnyájan tüzesek, mint a sütő kemencze, és megemésztik biráikat. Királyaik mind elhullottak. Nincs köztök senki, a ki hozzám kiáltana. Ésa. 44,3.Csel. 2,17. **DOMESZTIKUS KÉPEK: KEMENCE, LÁNGOS** [8]Efraim összekeveredett a népekkel. Olyanná lőn az Efraim, mint a meg nem fordított pogácsa. Zsolt. 106,35.[9]Idegenek emésztik erejét, de ő nem veszi észre. Ősz hajjal is hintve van már, és azt sem veszi észre. rész 3,15.2Kir. 17,6.25,1-10.[10]Izráel ellen az ő büszkesége tesz tanúbizonyságot, és még sem térnek vissza az Úrhoz, az ő Istenökhöz, és nem keresik őt mindennek daczára sem. rész 5,5.Ámós 8,7.[11]És olyan lett Efraim, mint az együgyű galamb: balgatag! Égyiptomhoz kiáltanak, Assiriához folyamodnak. rész 5,13.2Kir. 15,17-20.[12]De a mint mennek, kiterjesztem hálómat ellenök; levonszom őket, mint az ég madarát; megbüntetem őket az ő gyülekezetöknek adott kijelentés szerint.[13]Jaj nékik, mert eltávoztak én tőlem! Pusztulás reájok, mert vétkeztek ellenem. Én ugyan megszabadítanám őket; de ők hazugságot szólnak ellenem! Ésa. 30,1-10.[14]És nem kiáltanak hozzám szívökből, hanem ordítoznak ágyasházaikban; a búza és a must miatt gyűlnek egybe; ellenem fordulnak. Ésa. 29,13.[15]**Pedig én tanítottam őket, én erősítettem meg karjokat, és ők mégis gonoszt gondolnak ellenem. Ezék. 26,2.Ezsdr. 1,1-11.**[16]**Megtérnek, de nem a magasságos Istenhez. Olyanok, mint a csalárd kézív. Fegyvertől hullnak el fejedelmeik, az ő nyelvöknek mérge miatt.** Ez lesz gyalázatjok Égyiptom földén. Zsolt. 78,57.

Hós 8

[1]Szádhoz a kürtöt! Mint a sas, úgy jön az Úr házára! Mert megszegték az én frigyemet, és vétkeztek az én törvényem ellen! 5Móz. 28,49. rész 6,7.[2]Kiáltnak hozzám: Én Istenem! mi, az Izráel, ismerünk tégedet! rész 5,15.14,3.4.[3]Megvetette Izráel a jót, kergesse hát az ellenség. rész 4,1.6.[4]Királyt emeltek ők; de nem én általam; fejedelmet választottak, de tudtomon kivül. Ezüstjökből és aranyukból bálványokat formáltak; csak azért, hogy semmivé legyen. 2Kir. 15,13.17,22.[5]Megútálta a te borjúdat, oh Samaria! Haragom felgerjedt ellenök. Meddig nem lehetnek még tiszták? vers 3.[6]Mert ez is Izráelből való! kézműves csinálta azt, és nem Isten az. Bizony forgácscsá lesz Samaria borjúja! Ezék. 40,3.[7]Mert szelet vetnek és vihart aratnak. Nem indul szárba; termése nem ad lisztet; ha adna is, idegenek nyelik be azt. rész 10,13.[8]Elnyeletett Izráel! Olyan immár a népek közt, mint az edény, a melyen nincs gyönyörűség. Jer. 22,28.48,38.[9]Mert ők Assiriához folyamodnak; Efraim magában bolygó vadszamár; szeretőket bérelnek. rész 5,13.7,11.[10]**De ha bérelnek is a pogányok közt, most összegyűjtöm őket, és kezdenek majd lefogyni a fejedelmek királyának terhétől. 2Kir. 15,19.20.17,3.**[11]**Mivel**

megszaporította Efraim az oltárokat a bűnre, bűnre vezették őt az oltárok. rész 10,1.[12]Ha tízezer törvényt írnék is elébe, idegennek tekintenék azokat. Zsolt. 132,13.14. Ésa. 4,2-5.[13]Nékem szánt áldozatképen húst vágnak és esznek; az Úr nem tekint azokra kedvesen. Immár megemlékezik az ő álnokságukról, és megbünteti az ő vétkeiket; Égyiptomba fognak ők visszatérni. rész 6,6.Ámós 5,21.22. rész 9,3.6.[14]Most Izráel elfeledkezett az ő alkotójáról és palotákat épített; Júda megerősített városokat szaporított. De én tüzet bocsátok városaira, és az emészti meg az ő erősségeit. Ezék. 25,13.29,9.32,15.

Hós 9

[1]Ne örvendezz Izráel oly vígan, mint a pogányok; **mert paráználkodással elszakadtál a te Istenedtől, és szeretted** a bűnbért minden búzaszérűn. rész 2,4.11.[2]Szérű és sajtó nem tartja el őket; hiányozni fog abból a must. rész 2,8-11.[3]Nem maradnak az Úr földén, hanem Égyiptomba tér vissza Efraim; Assiriában tisztátalant esznek. rész 8,13.[4]Nem áldoznak az Úrnak borral; és nem lesznek kedvesek előtte. Áldozataik olyanok lesznek, mint a gyásztornak kenyere; mindnyájan, a kik abból esznek, megfertéztetnek, mert kenyerök csak étvágyuknak szolgál; nem jut be az Úr házába. Jóel 3,16.[5]Mit cselekesztek majd az ünnepnek napján, az Úr ünnepnapján? 2Kir. 13,3.7.[6]Mert ímé elbujdosnak a pusztulás miatt; Égyiptom gyűjti be, Móf temeti el őket. Ezüst kincsöket a csalán örökli; tövis lesz sátoraikban. vers 3.rész 8,13.Ámós 3,4. rész 10,8.[7]Elérkeztek a számadásnak napjai; elérkeztek a megtorlásnak napjai; **megtudja majd Izráel! Bolond a próféta, őrült a léleknek embere a te vétked sokasága miatt és mert akkora a gyűlölség.** 2Kir. 16,9.Jer. 49,23.[8]**Efraim szétnéz az én Istenem mellett.** A prófétának minden útaira háló vettetett; gyűlölség van Istenének házában. rész 4,12.[9]Mélyen elfajultak, mint Gibea napjaiban; de megemlékezik álnokságaikról, és megbünteti az ő gonoszságokat. rész 10,9.Bir. 19,22.25.[10]Mint szőlőfürtöket a pusztában, úgy találtam Izráelt; mint a fügefa első termésének zsengéjét, úgy néztem a ti atyáitokat; de bementek Baál-Peorhoz és a gyalázatosnak adták magokat, és útálatossá váltak, mint a mit szerettek. 5Móz. 32,10. 4Móz. 25,3.Zsolt. 106,28.[11]Efraim! Elszáll dicsőségök, mint a madár! Nem lesz szülés, sem terhesség, sem fogamzás! rész 10,3.6.7.[12]Mert még ha felnevelnék is fiaikat, mégis gyermektelenekké teszem őket; sőt még nékik is jaj, ha elfordulok tőlök. Ésa. 15,2. Jer. 6,26.[13]Efraim, a mint néztem, mint Tírus van plántálva a mezőben; de Efraimnak mégis az öldöklőhöz kell kihoznia az ő fiait. Jer. 21,13.17,3.[14]Adj nékik oh Uram! Mit adj? Adj nékik meddő méhet és kiszáradt emlőket. Jer. 49,7.8.[15]Minden gonoszságuk Gilgálban van, mert ott gyűlöltem meg őket. Cselekedeteik gonoszsága miatt kiűzöm őket házamból; nem szeretem őket többé; fejedelmeik mindnyájan pártütők. rész 4,15.12,11. vers 3.6.[16]Meg van verve Efraim, gyökerök elszáradt! Nem teremnek gyümölcsöt. Még ha nemzenének is, megölöm méhöknek szerelmes magzatit. vers 11.12.[17]Elveti őket az én Istenem, mert nem hallgattak reá, és bujdosókká lesznek a pogányok között. vers 3.6.

Hós 10

ERŐSEK A SZÁNTÓFÖLD, SZÁNTÁS KÉPEI!

[1]**Buja szőlőtő az Izráel, a mely termi az ő gyümölcseit.** Gyümölcsének sokasága szerint sokasította meg oltárait, földének jósága szerint jó sok oszlopot állított fel. rész 8,11. rész 2,7.[2]**Csalárd a szívök; de most meglakolnak! Ő maga töri le oltáraikat; elpusztítja bálványaikat.** rész 9,6. **SZÉP VAGY CSALÁRD? (1-2 VERS, ELLENTÉT)** [3]Bizony mondják most: Nincsen királyunk, mert nem féljük az Urat, és a király mit segíthet rajtunk?![4]Össze-vissza beszéltek; hamisan esküdtek; szövetséget kötöttek; **de mint a bürök a mező barázdáin, úgy sarjadzik ki az ítélet. rész 8,8. (MICSODA HASONLAT!)** [5]Beth-Aven borjúi miatt aggódnak Samaria lakói. Bizony megsiratja azt az ő népe, és papjai is remegnek miatta, az ő dicsősége miatt; mert eltávozott az attól. rész 5,8. Zsolt. 104,3.13.Ésa. 45,12.[6]Azt magát is Assiriába vonszolják ajándékul Járeb királynak. Szégyent vall Efraim, és

megszégyenül Izráel az ő tanácsa miatt. Hós. 4,2.3.Ámós 8,6.Jóel 3,3.[7]Elveszett Samaria! **Az ő királya, mint forgács a víz színén!** rész 8,4.[8]És Aven magaslatai, az Izráel vétke, lerontatnak. Tövis és bogácskóró növi be oltáraikat, **és mondják majd a hegyeknek: Borítsatok be minket! a halmoknak pedig: Omoljatok reánk!** rész 4,15. rész 9,6. Ésa. 2,19.Jel. 6,16.[9]Gibea napjaitól fogva vétkezél, oh Izráel! Ott maradtak; nem érte őket Gibeában a harcz a gonoszság fiai ellen. rész 9,9. Bir. 19,1.Bir. 20,1.[10]Megfenyítem hát őket kedvemre! Népek gyülekeznek ellenök, a mikor megkötöztetnek kettős gazságukért. 2Móz. 12,51.5Móz. 8,2.[11]**Efraim szoktatott üsző, a mely szeret nyomtatni**; de én rámegyek az ő szép nyakára: igába fogom Efraimot; Júda szántani fog, Jákób boronál néki. rész 4,16.[12]**Vessetek magatoknak igazságra; arassatok kegyelem szerint! Szántsatok magatoknak új szántást; mert ideje keresnetek az Urat, mígnem eljő, hogy igazság esőjét adjon néktek.** Jer. 4,3.[13]**Istentelenséget szántottatok, álnokságot arattatok.** Eszitek a hazugság gyümölcsét, mert bíztál a te utadban és vitézeidnek sokaságában! rész 8,7.[14]Azért zendülés támad a te néped között, és minden te erősséged elpusztíttatik, a miképen elpusztította Salman Beth-Arbelt a harcznap napján; az anya gyermekeivel együtt földhöz veretik. Jer. 24,6.32,37-44.[15]Így cselekszik veletek Beth-El, a ti nagy gonoszságtokért; hajnalra bizony elvész Izráel királya! Jer. 49,14.

Hós 11

[1]**Mikor még gyermek volt Izráel, megszerettem őt,** és Égyiptomból hívtam ki az én fiamat. 2Móz. 4,22.23. Mát. 2,15.[2]A mint hívták őket, úgy mentek el előlök: a Baáloknak áldoztak és a bálványoknak füstöltek. Jer. 49,16.[3]**Pedig én tanítottam járni Efraimot; ő vette őket karjaira, de ők nem ismerték el, hogy én gyógyítottam meg őket.** 5Móz. 32,10.Ésa. 46,3.4.[4]**Emberi kötelékekkel vontam őket, szeretetnek köteleivel, és olyan voltam hozzájok, mint a kik leemelik szájukról az igát, és ételt adtam nyájasan eleikbe.** Jer. 49,9.[5]Nem tér vissza Égyiptom földére; hanem Assiria lesz az ő királya, mert nem akarnak megtérni. Jer. 49,10.[6]És fegyver száll az ő városaira, és elpusztítja az ő zárait, és felemészti őket az ő szándékaik miatt. Hós. 7,12.[7]Mert az én népem átalkodottan hajlandó elfordulni tőlem. Ha hivogatják is őt a magasságos Istenhez, senki nem indul meg rajta. vers 2.Jer. 10,12.[8]**Miképen adnálak oda Efraim,** szolgáltatnálak ki Izráel!? Miként adnálak oda, mint Admát, tennélek olyanná, a milyen Seboim?! **Megesett bennem az én szívem; fellángolt minden szánalmam!** 1Móz. 19,24.25.5Móz. 29,23.[9]**Nem végzem el haragomnak hevét; nem fordulok vissza Efraim vesztére;** mert Isten vagyok én és nem ember, a Szent te közötted, és nem haraggal jövök én. Jer. 31,20.Ésa. 55,7-9.Malak. 3,6.[10]**Az Urat fogják követni. Ordít, mint az oroszlán; ha ő ordít, remegve gyűlnek össze fiak napnyugot felől.** rész 5,15.[11]Rettegve jőnek elő, mint a madár, Égyiptomból, és mint a galamb, Assiriának földéből; és letelepítem őket házaikba, ezt mondja az Úr! Zsolt. 137,7.Ezék. 25,3.6.8.26,2.[12]Körülvett engem Efraim hazugsággal, az Izráel háza pedig csalárdsággal; de Júda uralkodik még az Istennel és a hűséges Szenttel. rész 4,2. rész 5,10.8,14.

Hós 12

[1]Széllel táplálkozik Efraim és fut a keleti szél után. Mindennap szaporítja a hazugságot és a sanyargatást, és frigyet szereznek az Assirussal és Égyiptomba visznek olajat. rész 5,13.7,11.8,7.9.10.2Kir. 15,19.20.[2]**Pere van az Úrnak a Júdával is, és megbünteti Jákóbot az ő útai szerint. Cselekedetei szerint fizet meg néki.** rész 5,10.13.8,14.[3]**Anyja méhében sarkon fogta bátyját, és mikor erős volt, küzdött az Istennel.** 1Móz. 25,26. 1Móz. 32,24-28.[4]**Küzdött az angyallal és legyőzte; sírt és könyörgött néki. Béthelben találta meg őt, és ott beszélt velünk.** 1Móz. 32,24-28. 1Móz. 28,11-15.35,7-15.[5]Bizony az Úr, a seregeknek Istene; az Úr az ő neve. rész 2,6.7.1Kir. 16,24.[6]Térj hát vissza a te Istenedhez; őrizd meg az irgalmasságot és az ítéletet, és bízzál szüntelen a te Istenedben. Hab. 1,14.15.2Kir.

15,29.17,6.[7]Kanaánita ő! Hamis mértékek vannak kezében; szeret mást megcsalni. Ámós 8,5.6.[8]**És Efraim ugyan ezt mondja: Bizony meggazdagodtam; vagyont szerzettem magamnak. Semmi szerzeményemben nem találnak rajtam álnokságot, a mely bűn volna!** **Ámós 6,13.**[9]De én vagyok az Úr, a te Istened Égyiptom földétől kezdve. Újra sátorok lakójává teszlek téged, mint az ünneplés napjain. rész 13,4.2Móz. 3,13.14.[10]Mert én szólottam a prófétákhoz; én sokasítottam meg a látásokat, és én szólottam hasonlatokban a próféták által. Jóel 1,4.10.11.[11]Ha Gileád a gonoszság városa, bizony semmivé lesznek! Gilgálban ökrökkel áldoznak; de oltáraik is olyanokká lesznek, mint a kőrakások a mező barázdáin. rész 5,6.[12]Jákób Aram földére bujdosott, és egy asszonyért szolgált az Izráel, és egy asszonyért pásztorkodott. 1Móz. 27,43.28,10.29,15-18.[13]És próféta által hozta fel az Úr Izráelt Égyiptomból, és próféta által tartatott meg. 2Móz. 3,10.5Móz. 29,5.[14]Gonoszul ingerelte Efraim az Istent; de rajta szárasztja a sok vért, és gyalázatosságát megfizeti néki az ő Ura. 2Móz. 9,3.Ezék. 14,19.20. Jer. 18,12.44,16.19.

Hós 13

ERŐS VADÁLLAT KÉPEK

[1]Efraim szólott volt, rettegés: nagygyá lett Izráelben, de vétkezett a Baállal, és meghalt. 1Móz. 19,24.2Kir. 15,29.Ésa. 1,5.[2]Most is többítik bűneiket és csinálnak magoknak öntött képeket az ő ezüstjökből, bálványokat az ő eszök szerint. Képfaragók csinálmánya mindaz! Róluk mondják: Emberek, a kik áldoznak, borjúkat csókolnak! rész 2,7.4,12.8,4.11.14.10,1.11,2.12,11. 1Kir. 19,18.[3]Azért olyanná lesznek, mint a reggeli felhő és mint a harmat, a mely korán eltűnik; mint a szérűről elsodort polyva és mint a kéménynek füstje. Zsolt. 1,4.35,5.37,20.Ésa. 17,13.41,15.[4]**Pedig én vagyok az Úr, a te Istened Égyiptom földétől fogva. Nem ismerhetsz más Istent kivülem, és rajtam kivül nincs más szabadító!** **rész 12,9.2Móz. 3,14.15.**[5]Én ismertelek téged a pusztában, az eltikkadt földön. rész 11,1.3.4.5Móz. 32,10.[6]A mint legeltek: elteltek; elteltek és szívök felfuvalkodék: azért hát elfelejtkezének rólam. rész 4,7.7,15.10,1.[7]**De olyan is leszek hozzájok, mint az oroszlán; mint a párducz, úgy lesekedem az úton.** **rész 5,14.**[8]**Rájok rohanok, mint a kölykétől megfosztott medve, és széttépem szívök borítóját, és felfalom ott őket, mint egy nőstény oroszlán. A mezei vad szaggatja szét őket!** **rész 4,4.1Kir. 12,28-30. 2Kir. 23,15.16.**[9]Romlásodra lett Izráel, hogy ellenem törekedtél, a te segítőd ellen. vers 4.Ésa. 1,31.55,6.[10]Hol van hát a te királyod, hol van, hogy megoltalmazzon minden városodban? És biráid, a kik felől ezt mondád: Adj nékem királyt és fejedelmeket! 1Sám. 8,5.[11]Adtam néked királyt haragomban, és elvettem az én búsulásomban! 1Sám. 8,7.10,21.24.[12]Egybe van kötve Efraim álnoksága; eltéve az ő bűne! Zsolt. 11,5.**[13]A szülőasszony kínjai lepik meg őt; oktalan fiú ő, mert a kellő időben nem jő ki anyjának méhéből. Ésa. 29,21.**[14]Megváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól! Hol van a te veszedelmed oh halál?! Hol van a te romlásod oh Seol?! Megbánás elrejtetett én előlem. 1Kor. 15,55.[15]Mert bár a testvérek közt ő a legvirágzóbb: feljő a keleti szél, az Úr szele támad fel a pusztából; kiszárad kútfeje, elapad forrása: az rabolja ki minden drága kincseinek tárházát. rész 8,3.7.8.12,1.10,14.

Hós 14

[1]Meglakol Samaria, mert daczolt az ő Istenével. Fegyver által hullanak el; csecsemőik földhöz veretnek, és terhes asszonyaik ketté vágatnak. rész 10,7.14.2Kir. 17,6.[2]Térj vissza hát Izráel az Úrhoz, a te Istenedhez, mert elbuktál álnokságod miatt![3]Vigyetek veletek beszédeket, és térjetek vissza az Úrhoz! Mondjátok néki: Végy el minden álnokságot! És fogadd el azt, a mi jó, és ajkaink tulkaival áldozunk néked. Zsid. 13,15.[4]Assiria nem segít meg minket; lóra sem ülünk, és nem mondjuk többé kezeink csinálmányának: Istenünk! Mert nálad talál kegyelmet az árva. Jóel 1,11.Jer. 9,17-20.[5]Kigyógyítom őket hűtlenségökből; szeretem őket ingyen kegyelemből, mert elfordult tőlök az én haragom. rész 11,8.9.[6]Olyanná leszek Izráelnek, mint

a harmat. Virágozni fog, mint a liliom, és gyökeret ver, mint a Libánon. Ésa. 5,19. Jóel 2,2.11.[7]Kiterjednek az ő ágai, és olyan lesz az ő ékessége, mint az olajfáé, illata pedig, mint a Libánoné.[8]Visszatérnek az ő árnyékában lakók, és felelevenednek, mint a búzamag, és virágoznak, mint a szőlőtő; híre olyan lesz, mint Libánon boráé. rész 11,11. rész 2,22.[9]Efraim így szól: Mi közöm nékem többé a bálványokhoz?! Én meghallgatom és figyelek reá. Olyan vagyok, mint a zöldelő cziprusfa! Tőlem származik a te gyümölcsöd! Ésa. 1,11-16.Jer. 6,20.[10]Kicsoda a bölcs, hogy értse ezeket? Kicsoda az értelmes, hogy eszébe vegye ezeket?! **Bizony igazak az Úrnak útai, és az igazak járnak azokon, az istentelenek pedig elesnek rajtok. Zsolt. 107,43. Zsolt. 1,4-6.**

Jóel próféta könyve

Jóel 1

[1]Az Úrnak igéje, a mely lőn Jóelhez, a Petuel fiához. rész 6,5.[2]Vének! halljátok meg ezt, és hallgassátok meg, e földnek minden lakói! Történt-é ilyen a ti időtökben, vagy a ti atyáitoknak idejében? Ésa. 48,18.**[3]Beszéljétek el azt a ti fiaitoknak, és a ti fiaitok az ő fiaiknak, és azoknak fiai a következő nemzetségnek.** Csel. 7,42.43.5Móz. 32,17.19.**[4]A mit a sáska meghagyott, megette a szöcskő; és a mit a szöcskő meghagyott, megette a cserebogár; és a mit a cserebogár meghagyott, megette a hernyó.** rész 2,25.[5]Serkenjetek fel részegek és sírjatok, és jajgassatok mind, ti borivók a mustért, mert elvétetett az a ti szátoktól! rész 6,7.2Kir. 15,29.17,6.[6]Mert egy nép jött fel az én földemre, erős és megszámlálhatatlan; fogai, mint az oroszlán fogai, és agyarai, mint a nőstény oroszláné. rész 2,2-11.[7]Pusztává tette szőlőmet; összetörte fügefáimat, mezítelenre hántotta és széjjelhányta; fehérlenek annak ágai. 1Móz. 10,10.4Móz. 13,22.2Sám. 8,9.Mik. 1,10.[8]Keseregj, mint a szűz, a ki gyászba öltözik az ő ifjúsága férjéért. rész 9,10.Ezék. 12,22.27.[9]Kifogyott az étel- és italáldozat az Úrnak házából; gyászolnak a papok, az Úrnak szolgái. vers 13.[10]Elpusztíttatott a mező, gyászol a föld; mert elpusztíttatott a gabona; kiszáradt a must; kiapadt az olaj. Hós. 2,8.[11]Szégyenüljetek meg, ti szántóvetők; jajgassatok szőlőművesek: a búzáért és az árpáért; mert elveszett a mező aratása! Ésa. 5,11.12.**[12]Elszáradt a szőlőtő; a fügefa elhervadt; a gránátfa, a datolyafa és az almafa, a mezőnek minden gyümölcsfája kiaszott. Bizony kiszáradott az öröm az emberek közül.** vers 7.[13]Öltsetek gyászt és **sírjatok, ti papok!** Jajgassatok, ti oltár szolgái; jőjjetek és háljatok gyászruhákban, Istenem szolgái; mert megvonatott az étel- és italáldozat Isteneteknek házától. vers 9.[14]Szenteljetek bőjtöt, hirdessetek gyűlést; gyűjtsétek egybe a véneket, a földnek minden lakosát az Úrnak, a ti Isteneteknek házába, és kiáltsatok az Úrhoz. rész 2,15.[15]Jaj ez a nap! Bizony közel van az Úrnak napja, és mint a pusztítás, úgy jön el a Mindenhatótól. rész 2,1.Ésa. 13,6.[16]Hát nem szemünk láttára irtatott-é ki az élelem, az öröm és vígasság Istenünk házából?! Ezék. 37,16-22.[17]Elsenyvedtek a magvak barázdáik alatt, elpusztultak a gabonás házak, összedőltek a csűrök; mert kiaszott a gabona. rész 5,7.Ésa. 5,20.[18]Mint nyög a barom! Megháborodtak a marha-csordák, mert nincs legelőjük; bűnhődnek még a juhnyájak is! Jer. 26,18.19.[19]Hozzád kiáltok Uram, mert tűz emésztette meg a puszta virányait, és láng perzselte le a mező minden fáját. rész 2,3.[20]A mező vadai is hozzád esengenek, mert kiszáradtak a vizeknek ágyai, és tűz emésztette meg a puszta virányait. Jóel 1,4.2,4.

Jóel 2

[1]Fújjátok a kürtöt a Sionon, és rivalgjatok az én szent hegyemen! Rémüljenek meg e föld minden lakói; mert eljő az Úrnak napja; mert közel van az. vers 17.[2]Sötétségnek és homálynak napja; felhőnek és borulatnak napja; mint a hegyekre ráterülő alkonyat! Nagy és hatalmas nép, a milyen nem volt öröktől fogva és nem is lesz utána többé, nemzetségről nemzetségre. rész 1,6.**[3]Előtte tűz emészt, utána láng lobog; előtte a föld olyan, mint az Éden kertje, utána pedig kietlen pusztaság; meg sem menekülhet tőle semmi.** Hós. 9,6.12,11.**[4]A milyen a lovak alakja, olyan annak alakja, és száguldoznak, mint a lovasok.** vers 2.[5]Rohannak a hegyek tetején, mintha hadi szekerek robognának; mintha tarlót emésztő láng ropogna; a milyen az ütközetre kész hatalmas nép. vers 3.[6]Elrémülnek tőle a népek; minden arcz elsáppad. Ezék. 40,3.[7]Száguldoznak, mint a hősök, felhágnak a kőfalakra, mint a bajnokok; mindenik a maga útján halad, nem bontják meg soraikat. Jer. 1,11.[8]Egymást nem szorongatják;

mindenik a maga útján halad; néki rohannak a fegyvernek, és nem esik seb rajtok. 2Kir. 15,8.10.[9]Betörnek a városba, futkároznak a kőfalon, felhágnak a házakra, betörnek az ablakokon, mint a tolvaj. Ezék. 34,23.[10]Reszket előttök a föld, és megrendülnek az egek; **a nap és hold elsötétednek, a csillagok is bevonják fényöket. 2Sám. 18,14.19,8.[11]És megzendül az Úrnak szava az ő serege előtt, mert felette nagy az ő tábora; mert hatalmas az ő rendeletének végrehajtója. Bizony nagy az Úrnak napja és igen rettenetes! Ki állhatja ki azt? rész 1,15.**[12]De még most is így szól az Úr: Térjetek meg hozzám teljes szívetek szerint; bőjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is. Jer. 4,1.[13]**És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjetek meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörülő és irgalmas ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt. 2Móz. 34,6.**[14]Ki tudja, hátha visszatér és megbánja, és áldást hagy maga után; étel- és italáldozatot az Úrnak, a ti Isteneteknek?! Ámós 5,15.Jón. 3,9.[15]Fújjatok kürtöt a Sionon; szenteljetek bőjtöt, hirdessetek gyűlést! rész 1,14.[16]Gyűjtsétek össze a népet, szenteljétek meg a gyülekezetet; hívjátok egybe a véneket, gyűjtsétek össze a kisdedeket és a csecsszopókat; menjen ki a vőlegény az ő ágyasházából és a menyasszony is az ő szobájából. Hós. 9,3.2Kir. 17,6.24.[17]A tornácz és az oltár között **sírjanak a papok,** az Úr szolgái, és mondják: Légy kegyelmes, oh Uram, a te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a te örökségedet, hogy uralkodjanak rajtok a pogányok. Miért mondanák a népek között: Hol az ő Istenök? Zsolt. 42,11.79,10.[18]Erre buzgó lőn az Úrnak szeretete az ő földe iránt, és kegyelmezett az ő népének. rész 7,8.[19]És választ tőn az Úr, és mondá az ő népének: Ímé, adok néktek gabonát, bort és olajat, hogy megelégedtek vele, és nem adlak többé titeket szidalomra a pogányok között. vers 10.[20]Az északi népet is elűzöm tőletek, és puszta és sivatag vidékre vetem azt; elejét a keleti tengerbe, hátulját a nyugoti tengerbe, és bűze magasra száll; felszáll büdössége, mert nagy dolgokat cselekedett. vers 6.rész 2,6.7.[21]Ne félj, te föld! Örülj és vígadozz, mert nagy dolgokat cselekeszik az Úr! Péld. 11,1.[22]Ne féljetek, ti mezei vadak! mert zöldülnek a pusztának virányai; mert a fa megtermi gyümölcsét; a füge és szőlő is kitárják gazdagságukat. rész 2,6.[23]Ti is, Sionnak fiai! örvendezzetek és vígadjatok az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadja néktek az esőt igazság szerint, és korai és kései esőt hullat néktek az első hónapban.[24]És megtelnek a csűrök gabonával, és bőven öntik a sajtók a mustot és az olajat. rész 3,13.[25]**És kipótolom néktek az esztendőket, a melyeket tönkre tett a szöcskő, a cserebogár és a hernyó és a sáska; az én nagy seregem, a melyet reátok küldöttem. rész 1,4.**[26]És esztek bőven és megelégesztek, és magasztaljátok az Úrnak, a ti Isteneteknek nevét, a ki csodálatosan cselekedett veletek, és soha többé nem pironkodik az én népem. Ésa. 15,2. Jer. 6,26.[27]És megtudjátok, hogy az Izráel között vagyok én, és hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek és nincs más! És soha többé nem pironkodik az én népem.[28]És lészen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre, **PÉTER BESZÉDE PÜNKÖSDKOR** és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. Ésa. 44,3.Csel. 2,17.[29]Sőt még a szolgákra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az én lelkemet. Ezék. 37,14. Ámós 8,10.[30]**És csodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tüzet és füstoszlopokat. rész 9,2-4.10. 1Kir. 12,28.29.**[31]A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, minekelőtte eljő az Úrnak nagy és rettenetes napja. rész 3,15.Ezék. 32,7.8.[32]**De mindaz, a ki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül; mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lészen a szabadulás, a mint megigérte az Úr, és a megszabadultak közt lesznek azok, a kiket elhí az Úr! Róm. 10,13. Ésa. 10,21.22.Abd. 17.**

PÉTER PÜNKÖSDI PRÉDIKÁCIÓJÁNAK (APCSEl 2, 14-36) KÉT ÓSZÖVETSÉGI IDÉZETE:

ApCsel 2, 17-21	**JÓEL 3, 1-5**
ApCsel 2,21-28	**ZSOLT 16, 8-11**

Ekkor előállt Péter a tizeneggyel, felemelte a hangját, és így szólt hozzájuk: Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója! Figyeljetek szavaimra, és tudjátok meg, mit jelent mindez!
15 Mert nem részegek ezek, ahogyan ti gondoljátok, hiszen a nap harmadik órája van,
16 hanem ez az, amiről Jóel így prófétált:
17 „Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak; 4Móz 11,29 ; Ézs 44,3 ; Ez 39,29 ; Tit 3,6 ; Jóel 3,1-5
Καὶ[1] ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσ αν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν,καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶ ν ὁράσεις ὄψονται,

19 **És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstoszlopot.**
20 **A nap elsötétül, és a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja.**
21 **De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét."** Róm 10,9-13 22 Izráelita férfiak, halljátok meg ezeket az igéket! A názáreti Jézust, azt a férfiút, akit az Isten igazolt előttetek erőkkel, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ahogyan magatok is tudjátok, 23 azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a bűnösök keze által keresztre szögeztétek és megöltétek. 24 De őt Isten feltámasztotta, feloldva a halál fájdalmait, mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt. Zsolt 18,6 25 Mert ezt mondja róla Dávid: **„Az Úrra tekintek szüntelen, mert jobbom felől van, hogy meg ne tántorodjam. Zsolt 16,8-11 26 Ezért örül a szívem, és ujjong a nyelvem, és még testem is reménységben fog nyugodni, 27 mert nem hagyod lelkemet a holtak hazájában, nem engeded, hogy Szented elmúlást lásson. 28 Megismerteted velem az élet útjait, betöltesz engem örvendezéssel a te orcád előtt**."

ApCsel 2, 17 Jóel 3,4 SZÓ SZERINT UGYANAZ LXX ÉS ÚT? ἐπιφανῆ-, KÉRDÉS miért „fenséges"-t fordít, amíg ugyanazt LXX Jóel 3,4 pedig „félelmetes" . Luther „herrliche" (ApC), „schreckliche" (Joel) , KJV Notable (Apcs) „terrible"

	ApCsel 2, 17-21		**Jóel 3, 1-3 (MT)**
17	17 **„Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak;** Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται,	**1**	[1]**Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak.** Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται·

			SZÓ SZERINT UGYANAZ, A LXX-BAN A CSAK PIROS A TÖBBLET
18	18 **még szolgáimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak.** καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν. **EZ A HOZZÁADÁS lxx-HOZ**	**2**	**[2]Még a szolgákra és szolgálólányokra is kitöltöm lelkemet abban az időben.** καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου.
19	**[19]És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstoszlopot** Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·	**3**	**[3]Csodás jeleket mutatok az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopokat.** καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· **Majdnem szó szerint ugyanaz**
20	**[20]A nap elsötétül, és a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. **KNB** nagy és nyilvánvaló **SZIT** nagy és nyilvánvaló **STL** nagy és dicsőséges **BD** nagy és nyilvánvaló. **RÚF** nagy és fenséges **KG** nagy és fényes	**4**	**[4]A nap elsötétül, a hold vérvörössé válik, mielőtt eljön az ÚR nagy és félelmetes napja.** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. **KNB** nagy és RETTENETES **SZIT** nagy és RETTENETES **RÚF** nagy és FÉLELMETES **KG** nagy és RETTENETES

			SZÓ SZERINT UGYANAZ, DE ÉRTEHETETLEN, HOGY A LXX és ÚT azonos ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. **magyarban miért „félelmetes” (Jóel) ill. „fenséges” ??(Apcs 2,20)**
21	**De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.”** Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ⸀ἐὰν⸁ ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.	**5**	**[5]De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az ÚR nevét,** καὶ ἔσται πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται·

καὶ ἐπιφανῆ. = az Úr rettenes napja (LXX) vagy az Úr felséges napja (ÚT) miért ugyanaz a lxx,ban és ÚT-ben

Jóel LXX 3,1-5 szó szerint **ApCsel 2,17-20** csak Joel 3,4 és ApCsel 2,20 fordítása másLXX Jóel 3, 1-5	**LXX Jóel 3,4**	**ApCsel 2,20**
	τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.	τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.
Vulg	2,32 magnus et horribilis	2,20 magnus et manifestus
Luth	**schreckliche**	**herrliche**
Geneva	great and terrible day	great and notable day
KJV	**terrible”**	**Notable**
ESV	**great and awsome**	great and magnificent day.
KNB	nagy és rettenetes	nagy és nyilvánvaló
SZIT	nagy és rettenetes	nagy és nyilvánvaló
BD	-	nagy és nyilvánvaló
STL	-	nagy és dicsőséges
RÚF	nagy és félelmetes	nagy és dicsőséges
KG	nagy és rettenetes	nagy és fényes
Kecsk	a nagy és félelmetes.	nagy és fényességes.
EFO	2,32 rettenetes	dicsőséges
zsid	Örökkévaló napja, nagy és félelmetes.	

NEW JERUSALEM BIBLE	**Joel 3, 1-5**	**ApCsel 17-21**
ITT MINDKÉT ALKALOMMAL:	I shall pour out my spirit on all humanity.	" I shall pour out my Spirit on all humanity.

GREAT AND TERRIBLE DAY	Your sons and daughters shall prophesy, your old people shall dream dreams, and your young people see visions	Your sons and daughters shall prophesy, your young people shall see visions, your old people dream dreams.
	2.Even on the slaves, men and women, shall I pour out my spirit in those days.	18.Even on the slaves, men and women, shall I pour out my Spirit.
	3.I shall show portents in the sky and on earth, blood and fire and columns of smoke.	19.I will show portents in the sky above and signs on the earth below.
	4.The sun will be turned into darkness, and the moon into blood, before the Day comes, that **great and terrible Day**.	20.The sun will be turned into darkness and the moon into blood before the day of the Lord comes, that **great and terrible Day.**
	' 5.All who call on the name of Yahweh will be saved	21.And all who call on the name of the Lord will be saved."

Jóel 3

[1]Mert ímé, azokon a napokon és abban az időben, a mikor meghozom Júda és Jeruzsálem fogságát: rész 5,19.[2]Egybegyűjtöm akkor mind a pogányokat, és levezetem őket a Josafát völgyébe, és perbe szállok ott velök, az én népemért és örökségemért, az Izráelért, a melyet szétszórtak a pogányok közé, és megosztoztak az én földemen; vers 12.[3]Népemre pedig sorsot vetettek; a fiút szajháért adták oda, a leányt pedig borért cserélték el, hogy ihassanak. rész 8,8.[4]Sőt néktek is mi közötök velem, Tírus, Sidon és Filiszteának egész környéke?! **Vajjon bosszút állani jöttök-é reám?** Ha bosszút akarnátok rajtam állani, nagy hirtelen fejetekre fordítom vissza bosszútokat! Ezék. 26,2.Ezsdr. 1,1-11.[5]Mivelhogy elraboltátok ezüstömet és aranyomat, és legszebb kincsemet templomaitokba vittétek; Ésa. 10,21.22.Siral. 3,22.3Móz. 26,44.rész 1,5.Jer. 47,4.[6]És a Júda fiait és Jeruzsálem fiait eladtátok a Jávánok fiainak, hogy messze vessétek őket határaiktól: Ezék. 27,13.[7]Ímé, kiindítom őket a helyből, a hova eladtátok őket, és fejetekre fordítom vissza bosszútokat. Jer. 25,12.Ezsdr. 1,1-11.[8]És adom a ti fiaitokat és leányaitokat a Júda fiainak kezébe; azok pedig eladják őket a Sabeusoknak, a messze lakó népnek; mert ezt végezte az Úr. rész 6,3. rész 8,14.[9]Hirdessétek ezt a pogányok között; készüljetek harczra; indítsátok fel a hősöket. Járuljanak elé, jöjjenek fel mindnyájan a hadakozó férfiak! vers 14.15.1Kir. 11,31.32.Ezék. 37,19-22.Jer. 24,6.31,18.[10]**Kovácsoljátok szántóvasaitokat kardokká, kaszáitokat dárdákká;** mondja a beteg is: Hős vagyok! Abd. 1,18.Ésa. 14,2.[11]Siessetek és jöjjetek el ti népek mindenfelől, és seregeljetek egybe! Ide vezesd Uram a te hőseidet! Hós. 2,23. Jóel 3,18.3Móz. 26,5.[12]Serkenjenek fel és jöjjenek fel a népek a Josafát völgyébe; mert ott ülök törvényt, hogy megítéljek minden népeket. 5Móz. 30,3.Ésa. 65,21.[13]**Ereszszétek néki a sarlót, mert megérett az aratni való!** Jertek el, tapossatok, mert tetézve a kád, ömlenek a sajtók! Mert megsokasult az ő gonoszságuk! rész 2,24.Jel. 14,15-20.[14]Tömegek, tömegek! az ítélet völgyében! Mert közel van az Úrnak napja az ítélet völgyében! Jer. 49,14.[15]**A nap és hold elsötétednek; a csillagok bevonják fényöket;** **rész 2,10.31.Ezék. 32,7.8.**[16]**Az Úr pedig megharsan a Sionról és megzendül Jeruzsálemből**, és megrendülnek az egek és a föld; de az Úr az ő népének oltalma és az Izráel fiainak erőssége!

rész 2,10.Jer. 25,30.[17]És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki a Sionon lakozom, az én szent hegyemen. És szentté lészen Jeruzsálem, és idegenek nem vonulnak át többé rajta. Zsolt. 132,13.14. Ésa. 4,2-5.[18]És majd azon a napon a hegyek musttal csepegnek és a halmok tejjel folynak, és a Júda minden medre bő vízzel ömledez, és forrás fakad az Úrnak házából, és megöntözi a Sittimnek völgyét. rész 2,23-26.Ámós 9,13.14. Ezék. 47,1-9.[19]**Égyiptom pusztasággá lészen, Edom pedig kietlen sivataggá; a Júda fiain való erőszakosságért, mert ártatlan vért ontottak azoknak földén. Ezék. 25,13.29,9.32,15.**[20]**De a Júda örökké megmarad; Jeruzsálem is nemzetségről nemzetségre. Ámós 9,14.15.**[21]És kitisztítom vérökből, a melyből még ki nem tisztítottam, és a Sion lesz az Úr lakóhelye! Ésa. 4,3.

Ámós próféta könyve

Ám 1

[1]Ámós beszédei, **a ki a Tékoabeli pásztorok közt volt,** azokról, a miket Izráel felől látott Uzziásnak, Júda királyának idejében, és Jeroboámnak, a Jóás fiának, Izráel királyának idejében, két esztendővel a földindulás előtt. rész 7,14. Ésa. 1,1.Hós. 1,1.2Sám. 14,2.2Krón. 26,1.2Kir. 15,1.[2]És mondá: A Sionról megharsan az Úr és Jeruzsálemből megzendül, és elhervadnak a pásztorok legelői, és megszárad a Kármel teteje. Jóel 3,16.[3]Így szól az Úr: **Három bűne miatt Damaskusnak, sőt négy miatt, nem fordítom el,** mert vas-cséplőkkel cséplették meg a Gileádot. 2Kir. 13,3.7.[4]Tüzet vetek azért Hazáel házára, és az emészti meg a Ben-Hadad palotáit. Zsolt. 137,7.Ezék. 25,3.6.8.26,2.[5]És összetöröm Damaskus zárját, és kivágom a lakót Avennek völgyéből és a királyi pálcza tartóját Beth-Édenből, és Aramnak népe Kirbe fogva vitetik, ezt mondja az Úr. 2Kir. 16,9.Jer. 49,23.[6]Így szól az Úr: Három bűne miatt Gázának, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert az egész népet rabságra vitték, hogy az Edomitáknak adják el őket. Ezék. 25,15.2Krón. 21,16.17.28,18.[7]Tüzet vetek azért Gáza kőfalára, és az emészti meg az ő palotáit. Ezék. 25,12.14.Jóel 1,15.[8]És kivágom a lakót Asdódból, és a királyi pálcza tartóját Askelonból, és Akronra is majd rávetem kezemet és a Filiszteusok maradéka elvész, azt mondja az én Uram, az Úr. Ezék. 25,15-17.Ésa. 20,1.[9]Így szól az Úr: **Három bűne miatt Tírusnak, sőt négy miatt, nem fordítom el,** mert az egész rabnépet Edomnak adták át, és nem emlékeztek meg a testvéri frigyről. Ezék. 26,2. Ezék. 26,2.[10]Tüzet vetek azért Tírus kőfalára, és az emészti meg az ő palotáit. Ámós 9,12.[11]Így szól az Úr: Három bűne miatt Edomnak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert fegyverrel űzte saját atyjafiát, és elfojtá szívében az irgalmasságot, és haragja szüntelen tépett, és dühösködését mindvégig fentartotta. Ezék. 25,12.[12]Tüzet vetek azért Témánra, és az emészti majd meg Boczra palotáit. Jer. 49,7.8.[13]Így szól az Úr: Három bűne miatt Ammon fiainak, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert széthasogatták Gileád terhes asszonyait, hogy kiszélesíthessék az ő határokat. Sof. 2,8.9.Ezék. 25,1-7.[14]Tüzet vetek azért Rabba kőfalára, és az emészti meg az ő palotáit; harczi kiáltással a háború napján, pusztító viharral a szélvésznek napján. 2Sám. 12,26.29.[15]És számkivetésbe megy az ő királyuk; ő maga és vele fejedelmei is, ezt mondja az Úr! Ésa. 1,18.19.20.

Ám 2

[1]Így szól az Úr: **Három bűne miatt a Moábnak, sőt négy miatt, nem fordítom el;** mert mészszé égette Edom királyának csontjait! Ezék. 25,11-14.[2]Tüzet vetek azért Moábra, és az emészti meg Kerijjoth palotáit, és meghal Moáb a zajban, hadi lárma közt, a kürt zengése közben. 2Móz. 12,51.[3]Kivágom a birót közüle, és minden fejedelmit megölöm vele egyetemben, ezt mondja az Úr. 3Móz. 22,21.22.[4]Így szól az Úr: **Három bűne miatt a Júdának, sőt négy miatt, nem fordítom el;** mert megvetették az Úrnak törvényét és nem tartották meg rendeléseit. Eltévelyítették őket az ő hazugságaik, a melyeket az ő atyáik követtek.[5]Tüzet vetek azért Júdára, és az emészti meg Jeruzsálem palotáit. Ésa. 1,11.Ámós 5,21.[6]Így szól az Úr: **Három bűne miatt az Izráelnek, sőt négy miatt, nem fordítom el;** mert pénzért adták el az igazat, a szegényt pedig egy öltő saruért. Hós. 4,2.3.Ámós 8,6.Jóel 3,3.[7]A kik a föld porát áhítják a szegények fejére, és a nyomorultak útját elfordítják. Fiú és az atyja egy leányhoz járnak, hogy megfertőztessék az én szent nevemet. rész 8,4.[8]Zálogos ruhákon nyujtózkodnak minden oltár mellett, és az elítéltek borát iszszák az ő istenök házában. rész 6,6.Hós. 8,11.[9]Pedig én irtottam ki előlük az Emoreusokat, a kik magasak voltak, mint a

czédrusok, erősek, mint a cserfák. Mégis kiirtottam gyümölcsét felül és gyökerét alul. 4Móz. 13,32-34.21,21-23.[10]És én hoztalak fel Égyiptom földéről, és negyven esztendeig én hordoztalak a pusztában titeket, hogy bírjátok az Emoreusok földét. 2Móz. 12,51.5Móz. 8,2.[11]**És prófétákat támasztottam a ti fiaitok közül és nazirokat ifjaitok közül.** Nem így van-é vajjon, Izráel fiai? ezt mondja az Úr. 4Móz. 6,1-8.Siral. 4,7.[12]De a nazirokat borral itattátok, és a prófétákra ráparancsoltatok, mondván: Ne prófétáljatok! rész 7,13.Ésa. 30,10.[13]Ímé, én is lenyomlak titeket, ott a hol vagytok, mint a cséplő szekér lenyomja a kévékkel teli szérűt. Ámós 4,9.5,11.[14]Elvész azért a futás a gyorstól, és nem erősíti meg az erőst az ő ereje, és a hős sem menekedhetik. 1Kir. 16,26.26,30.[15]Nem állja meg helyét az íjj-hordozó sem, nem menekülhet el még a gyorslábú sem, és a lovon ülő sem menekedhetik. Mát. 12,40.[16]És a bátor szívű is a hősök között meztelenül fut el azon a napon, ezt mondja az Úr. Jer. 9,2-6.23,14.Ésa. 1,4.10,21.

Ám 3

Állat-képek és hasonlatok

[1]Halljátok meg e beszédet, melyet az Úr szól ti felőletek, Izráel fiai; mindama nemzetség felől, a melyet felhoztam Égyiptom földéről, ezt mondván:[2]Csak titeket választottalak magamnak e földnek minden nemzetségei közül; azért büntetlek meg titeket minden gonoszságtokért. 2Móz. 19,5.6.33,16.Zsolt. 147,19.20.[3]Vajjon járnak-é ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással? Ésa. 60,21.Eféz. 4,6.[4]**Ordít-é az oroszlán az erdőben, ha nincs mit ragadoznia? Hallatja-é hangját barlangjából a kölyök-oroszlán, ha semmit nem fogott?![5]Tőrbe esik-é a madár a földön, ha nincs tőr vetve néki?** Felpattan-é a tőr a földről, ha fogni nem fogott? Hós. 7,12.[6]Ha megharsan a kürt a városban, nem riad-é meg a nép? Vajjon lehet-é baj a városban, a mit nem az Úr szerezne? Ésa. 45,7.[7]Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgáinak, a prófétáknak. 1Móz. 18,17-19.Ésa. 48,5.Hós. 12,10.[8]Ordít az oroszlán: ki ne rettegne? Az én Uram, az Úr szólt: ki ne prófétálna? Zsolt. 116,17.18.[9]Adjatok hírt Asdód palotáiban és az Égyiptom földében való palotákban, és így szóljatok: Gyűljetek össze Samariának hegyein, és lássátok meg benne a sok háborgást, és az elnyomottakat az ő keblében. rész 1,8.[10]**Mert nem tudnak igazán cselekedni, azt mondja az Úr, ők, a kik halomra gyűjtik az erőszakosságot és zsarolást az ő palotáikban.[11]Annakokáért ezt mondja az Úr Isten: Ellenség jön és körülveszi e földet; ledönti hatalmadat és feldúlatnak a te palotáid.** Mát. 11,7.10.14.† Mát. 3,11.13.[12]Ezt mondja az Úr: A mint a pásztor az oroszlán szájából csak a két lábszárt menti meg, vagy a fül hegyét; akképen menekülnek meg Izráel fiai, a kik Samariában pamlag szegletében ülnek és a nyugágynak selymén. rész 6,1.4.[13]Halljátok meg és adjátok tudtára a Jákób házának, azt mondja az Úr Isten, a Seregek Istene,[14]**Hogy a mely napon megbüntetem Izráelt az ő vétkeiért, Béth-El oltáraiért is büntetek**, és letöretnek az oltár szarvai, és a földre omlanak. Hós. 10,15.Jer. 17,1.1Kir. 12,28-30.13,2.2Kir. 23,15.16.[15]És ledöntöm a téli házat a nyári házzal együtt, és elpusztulnak az elefántcsont-házak is, megsemmisülnek a nagy házak, ezt mondja az Úr. rész 6,4.1Kir. 22,39.

Ám 4

PRÓZARITMUS: MÉGSEM TÉRTETEK MEG HOZZÁM

[1]Halljátok meg e beszédet **Básánnak ünői,** a kik Samaria hegyén vagytok; **a kik nyomorgatjátok a szegényeket, megrontjátok az ügyefogyottakat**, a kik azt mondják az ő uroknak: Hozd elő, hadd igyunk! rész 2,6.7.1Kir. 16,24.[2]Megesküdt az Úr Isten az ő szentségére, hogy ímé napok következnek reátok, a mikor szigonyokkal visznek el titeket, és a ti maradékotokat halászó horgokkal. Hab. 1,14.15.2Kir. 15,29.17,6.[3]És a réseken mentek ki, mindenikőtök egyenest; és a Hermónba vettettek, ezt mondja az Úr. Péld. 3,9.Nehem. 13,10.[4]Menjetek Béth-Elbe és vétkezzetek, szaporítsátok a vétkeket Gilgálban. Vigyétek fel reggelente áldozataitokat, és harmad-naponként tizedeiteket. Hós. 4,15.[5]Kovászosból

gyújtsatok hálaáldozatot; ajánljatok önkéntes áldozatokat, hírestelejtek; mert így szeretitek, Izráel fiai, azt mondja az Úr Isten. 3Móz. 7,11-13.[6]De én is bocsátottam rátok fogak tisztaságát minden városaitokban és kenyérszükséget minden helységeitekben, és még sem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr. Jóel 1,4.10.11.[7]**De én is megvontam tőletek az esőt, három hónappal az aratás előtt, és esőt adtam egy városra, más városra pedig nem adtam esőt. Az egyik rész esőt kapott, az a rész pedig, a melyre nem esett eső, megszáradott. 5Móz. 11,17.Agge. 1,11.**[8]És két-három város tántorgott egy-egy városba, vizet inni, de meg nem elégíttettek; és **még sem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr. vers 6.**[9]**Megvertelek titeket szárazsággal és ragyával; kerteiteknek, szőlőiteknek, fügefáitoknak és olajfáitoknak nagy részét megette a sáska; és még sem tértetek vissza én hozzám, ezt mondja az Úr. Jóel 1,4.5.Agge. 2,17.Hós. 7,8-10.**[10]Döghalált bocsátottam rátok, mint Égyiptomra; fegyverrel öltem ifjaitokat, fogságra vitettem lovaitokat; **és táborotok bűzét egész orrotokig emeltem, és még sem tértetek vissza hozzám,** ezt mondja az Úr. 2Móz. 9,3.Ezék. 14,19.20. Jer. 18,12.44,16.19.[11]Felforgattam közületek többeket, a mint felforgatta Isten Sodomát és Gomorát, **és olyanokká lettetek, mint a tűzből kikapott üszök; és még sem tértetek vissza hozzám,** ezt mondja az Úr. 1Móz. 19,24.2Kir. 15,29.Ésa. 1,5.[12]Azért hát ekképen cselekeszem veled Izráel! Minthogy pedig ekképen cselekeszem veled, készülj Istened elé, oh Izráel![13]Mert ímé, a ki hegyeket alkotott és a szelet teremtette, és a ki megjelenti az embernek az ő gondolatját, a ki a hajnalt sötétséggé változtatja és a föld magaslatain lépdel: az Úr ő, a Seregeknek Istene az ő neve. Zsolt. 65,7.Ésa. 45,7.Mik. 1,3.

Ám 5

ERŐTELJES, SZENVEDÉLYES IGÉK

[1]Halljátok meg e beszédet, a melyet síródalként szólok ti rólatok, Izráelnek háza![2]Elesett, nem kel fel többé Izráelnek szűze; végig terült az ő földén, és nincs, a ki felemelné.[3]Bizony így szól az Úr Isten: A mely város ezerrel indult ki, százzal marad csak meg; a mely pedig százzal indult ki, tízzel marad csak meg Izráel házául. 5Móz. 28,62.[4]Bizony így szól az Úr az Izráel házához: **Engem keressetek, és éltek! Hós. 5,5.7,10.**[5]**És ne keressétek Béth-Elt; Gilgálba se menjetek; Beér-Sebába se menjetek át.** Mert Gilgál fogságba megy. Béth-El pedig semmivé lesz. rész 4,4.1Kir. 12,28-30. 2Kir. 23,15.16.[6]**Keressétek az Urat, és éltek,** különben reátör, mint a tűz, a József házára és megemészti Béth-Elt, és nem lesz, a ki megoltsa. vers 4.Ésa. 1,31.55,6.[7]A kik ürömmé változtatják az ítéletet és az igazságot földre tiporják. rész 6,12.Ésa. 5,7.Jer. 5,25-28.[8]**A ki a fiastyúkot és a kaszáscsillagot teremtette; a ki reggellé változtatja a homályt és a nappalt éjszakává sötétíti; a ki hívja a tenger vizeit és kiönti azokat a földnek színére: az Úr annak a neve. rész 8,9.Jób 9,9.38,31.**[9]**A ki pusztulással sujtja a hatalmasokat, és pusztulás száll az erősségekre. Hós. 2,4.8,6.10,2.**[10]**Gyűlölik azt, a ki feddőzik a kapuban, és útálják azt, a ki feddhetetlenül beszél. Ésa. 29,21.**[11]Annakokáért, mivelhogy tiportátok a szegényt és gabona-ajándékot vesztek tőle: bár faragott kőből építtetek házakat, de nem lakoztok azokban, bár gyönyörűséges szőlőket plántáltok, de nem isztok azoknak borából. rész 3,15.Ésa. 9,10.Sof. 1,13.[12]Mert tudom, hogy sok a ti bűnötök, és nagyok a ti vétkeitek! Igazak nyomorgatói, váltságdíj-szedők vagytok; és elnyomják a szegényeket a kapuban! 2Sám. 1,20.[13]**Azért hallgat az eszes ebben az időben, mert gonosz idő ez. Mik. 2,3.**[14]Keressétek a jót és ne a gonoszt, hogy éljetek, és akkor veletek lesz az Úr, a Seregek Istene, a mint mondjátok.[15]Gyűlöljétek a gonoszt és szeressétek a jót; állítsátok vissza a kapuban az igazságot; talán megkegyelmez az Úr, a Seregek Istene a József maradékinak. Zsolt. 97,10.[16]Azt mondja azért az Úr, a Seregek Istene, az én Uram: Minden térségen siralom lesz és minden utczán ezt mondják: jaj, jaj! s a szántóvetőt is gyászra hívják, s a sírni tudókat siralomra; Jóel 1,11.Jer. 9,17-20.[17]És minden szőlőben siralom lesz, mert átmegyek te közötted, ezt mondja az Úr. 1Krón. 3,15-17.[18]Jaj azoknak, a kik kívánják az Úrnak napját! Mire való néktek az Úrnak napja? Sötétség az és nem világosság. Ésa. 5,19. Jóel 2,2.11.[19]Mintha valaki oroszlán

elől szaladna, és medve bukkanna rá; vagy pedig bemenne a házba és kezét a falhoz támasztaná, és kígyó marná meg. Zsolt. 36,5.[20]Nem sötétség lesz-é az Úrnak napja és nem világosság?! Sötétség lesz az, s még hajnalfénye sem lesz. vers 18.rész 8,8.[21]**Gyűlölöm, megvetem a ti ünnepeiteket, és nem gyönyörködöm a ti összejöveteleitekben.** Ésa. 1,11-16.Jer. 6,20.[22]**Még ha égőáldozatokkal áldoztok is nékem, sőt ételáldozataitokat sem kedvelem; kövér hálaáldozataitokra rá se tekintek.** Mik. 6,6.7.[23]**Távoztasd el tőlem énekeid zaját, hárfáid pengését sem hallgathatom.** rész 6,5.[24]**Hanem folyjon az ítélet, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak.** Ésa. 48,18.[25]**Járultatok-é hozzám véres áldozatokkal s ételáldozatokkal a pusztában negyven éven át, oh Izráel háza?!** Csel. 7,42.43.5Móz. 32,17.19.[26]Majd viszitek hát Szikkútot, a ti királyotokat és Kijjunt, a ti képeiteket, a ti isteneitek csillagát, a melyet ti csináltatok magatoknak. Sof. 1,5.[27]És Damaskuson túlra száműzlek titeket, azt mondja az Úr, a kinek neve Seregeknek Istene. rész 6,7.2Kir. 15,29.17,6.

Ám 6

[1]Jaj azoknak, a kik gondtalanul élnek a Sionon, és a kik elbizakodnak Samaria hegyén; a kik a népek elejének elei, és a kikhez jő az Izráelnek háza! rész 4,1.2.[2]Menjetek át Kalnéba, és nézzetek szét; onnan pedig menjetek a nagy Hamátba, és szálljatok le a Filiszteusok Gáthjába; vajjon jobbak-é azok, mint ezek az országok, és vajjon szélesebb-é azoknak határa a ti határotoknál? 1Móz. 10,10.4Móz. 13,22.2Sám. 8,9.Mik. 1,10.[3]**A kik a veszedelem napját messze gondoljátok, és az erőszaknak széket emeltek;** rész 9,10.Ezék. 12,22.27.[4]**A kik elefántcsont pamlagon hevernek, és az ő nyoszolyáikban elnyújtózkodnak, és a nyáj legjavából és a kihízlalt borjakból lakmároznak;** rész 3,15.1Kir. 22,39.[5]**A kik hárfa mellett dalolgatnak, és azt hiszik, hogy hangszereik a Dávidéi;** rész 5,23.Ésa. 5,12.[6]**A kik a bort serlegekkel iszszák, és szín-olajjal kenegetőznek, és nem búsulnak a József romlásán:** Ésa. 5,11.12.[7]**Most azért is ők vitetnek el a száműzöttek élén, és vége szakad a nyújtózkodók dáridózásának.** Ésa. 5,13.Hós. 10,15.[8]Megesküdt az Úr Isten az ő életére; ezt mondja az Úr, a Seregek Istene: **Útálom a Jákób kevélységét és gyűlölöm az ő palotáit; azért prédára vetem a várost mindenestől.** rész 3,15.2Kir. 17,6.25,1-10.[9]És ha egy házban tíz ember maradna is meg, még az is meghal; rész 5,3.[10]És mikor felemeli őt az ő barátja és megégetője, hogy kivigye a holttetemeket a házból, azt mondja annak, a ki a ház belsejében lesz: Van-é még valaki veled? az pedig azt mondja: Nincs, és ezt is mondja: Csitt! mert nem szabad említeni az Úrnak nevét! Ésa. 5,30.Hós. 4,5.Ámós 8,8.9.[11]**Mert ímé, parancsol az Úr és megveri a nagy házat repedezésekkel, és a kicsiny házat hasadozásokkal.**[12]Vajjon futhatnak-é a lovak a sziklán? felszánthatja-é azt valaki ökrökön? hogy az ítéletet bürökké tettétek, az igazság gyümölcsét pedig ürömmé?! rész 5,7.Ésa. 5,20.[13]A kik örültök a hiábavaló dolognak, és a kik ezt mondjátok: Nem a magunk erejével szereztünk-é magunknak a szarvakat?[14]Ímé, bizony népet indítok ellened, oh Izráel háza, azt mondja az Úr, a Seregek Istene, és az sanyargat titeket a hámáti úttól az Arába patakjáig. 4Móz. 34,5.8.1Móz. 15,18.

Ám 7

[1]Ily dolgot láttatott velem az Úr Isten; Ímé, **teremte sáskát a sarjúfakadás kezdetén, és ímé sarjú vala a királyi kaszálás után!** Jóel 1,4.2,4.[2]És lőn, hogy a mint felemésztette a földnek füvét, azt mondám: Uram, Isten! légy kegyelmes, kérlek! Hogyan állhasson meg Jákób, hiszen kicsiny?! vers 5.Ésa. 1,8.9.[3]**Megengesztelődék az Úr e dologban: Nem lesz meg!** mondá az Úr. Ésa. 2,2.3.Agge. 2,7.[4]Ily dolgot láttatott velem az Úr Isten: Ímé, tüzet híva elő ítéletre az Úr Isten, és megemészté az a nagy mélységet, és megemészté az országot. Ésa. 11,10.[5]De mondám: Uram, Isten! hagyd abba, kérlek! Hogyan állhatna meg Jákób; hiszen kicsiny?! vers 2.[6]**Megengesztelődék az Úr e dologban: Ez sem lészen meg, mondá az Úr Isten!** vers 3.[7]Ily dolgot láttatott velem: **Ímé, ott állott az Úr egy függőleges kőfalon, és a kezében mérő-zsinór vala.** Ezék. 40,3.[8]És monda az Úr nékem: Mit látsz Ámós? Én pedig mondám: Mérőzsinórt. És mondá az Úr: Ímé, mérőzsinórral mérek népemnek, az Izráelnek közepette, és nem bocsátok

meg néki többé. rész 8,28.Jer. 1,11.[9]Bizony elpusztulnak Izsáknak magaslatai, és romba dőlnek Izráel szent helyei; és fegyverrel támadok a Jeroboám háza ellen. 2Kir. 15,8.10.[10]És elkülde Amáziás, Béth-El papja Jeroboámhoz, Izráel királyához, ezt üzenvén: Pártot ütött ellened Ámós az Izráel házában; nem tűrheti az ország az ő mindenféle beszédét. Ámós 9,11.12.Hós. 1,11.[11]Mert így beszél Ámós: Fegyver által hal meg Jeroboám, az Izráel pedig fogságba vitetik az ő földéről![12]Ámósnak pedig így szólt Amáziás: Menj el, próféta! Fuss el a Júda földére; ott egyed kenyered és ottan prófétálj! 2Kir. 25,1-11. Jer. 25,12.[13]Béth-Elben pedig ne prófétálj többé; mert a király szenthelye és az ország székháza ez! 1Kir. 12,28.29.[14]És felele Ámós, és mondá Amáziásnak: **Nem vagyok próféta, sem prófétának fia; barom-pásztor vagyok és vad fügét szedek; rész 1,12-17.[15]De elhívott engem az Úr a nyáj mellől, és mondá nékem az Úr: Menj el és prófétálj az én népemnek, az Izráelnek! rész 4,17.[16]Most azért halld meg az Úrnak beszédét! Te azt mondod: Ne prófétálj az Izráel ellen, és ne szólj az Izsák háza ellen! vers 13.**[17]Azért így szól az Úr: Feleséged paráznává lesz a városban; fiaid és leányaid fegyver által hullnak el; földedet felosztják kötéllel, és te magad tisztátalan földön halsz meg; az Izráel pedig fogságba vitetik az ő földéről. Hós. 9,3.2Kir. 17,6.24.

Ám 8

[1]Ily dolgot láttatott velem az Úr Isten: Ímé, egy kosár érett gyümölcs. Jer. 24,1.[2]És mondá: Mit látsz Ámós? És mondám: Egy kosár érett gyümölcsöt. És mondá az Úr nékem: Eljött vége az én népemnek, az Izráelnek; nem bocsátok meg néki többé! rész 7,8.[3]Azon a napon jajjá változnak a templomi énekek, így szól az Úr Isten, és temérdek lesz a hulla; szó nélkül hányák mindenüvé. vers 10.[4]Halljátok meg ezt ti, kik a szegényre törtök, és e föld szegényeinek kipusztítására. vers 6.rész 2,6.7.[5]Mondván: Mikor múlik el az újhold, hogy gabonát árulhassunk? és a szombat, hogy megnyithassuk a gabonás házat? hogy megkisebbítsük a vékát, és megnagyobbítsuk az árát, és hamis mértékkel csalhassunk?! Péld. 11,1.[6]Hogy megvegyük a szegényeket pénzen, és a szűkölködőt egy öltő saruért, és eladhassuk a gabona hulladékát?! rész 2,6.[7]Megesküdt az Úr a Jákób büszkeségére: Soha el nem felejtem semmi cselekedetöket! Márk 1,8.Ján. 1,26.27.33. Csel. 1,5.[8]Ne rendüljön-é meg e miatt a föld? És ne búsuljon-é annak minden lakosa?! Bizony felindul egészen, mint a folyam, és dagad és apad, mint Égyiptom folyója. Jer. 46,7.8.[9]És lészen azon a napon, azt mondja az Úr Isten: Lenyugtatom a napot délben, és besötétítem a földet fényes nappal. rész 5,8.Ésa. 5,30.Mik. 3,6.[10]**Ünnepeiteket búra változtatom; és minden dalotokat szomorú énekké! Gyászruhát borítok minden derékra, és kopaszságot minden fejre, és olyanná teszem, mint a ki egyetlen fiát siratja; a vége pedig, mint a keserűség napja! Ésa. 15,2. Jer. 6,26.[11]Ímé, napok jőnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után.**[12]És vándorolni fognak tengertől tengerig és északtól fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az Úrnak beszédét, de nem találják meg. Jer. 25,27.28.[13]Azon a napon elepednek a deli szűzek, meg az ifjak is, a szomjúság miatt! Ésa. 33,1.[14]A kik Samaria bűnére esküsznek, és ezt mondják: Él a te istened, oh Dán: és él a te útad, oh Beérseba! Bizony elhullanak és nem kelnek fel többé! rész 9,2-4.10. 1Kir. 12,28.29.

Ám 9

[1]Látám az Urat állani az oltáron, és mondá: Üsd meg az oszlop fejét, hadd rendüljenek meg a küszöbök, és döntsd azokat mindnyájok fejére. A megmaradókat pedig fegyverrel ölöm meg. Nem fog elfutni közülök a futó, és nem menekül meg közülök a menekülő. Ésa. 1,18.19.20.[2]Ha a Seolba ássák is be magokat, kezem onnan is kiragadja őket; és ha az égbe hágnának is fel, onnan is levonszom őket! Zsolt. 139,8.Jer. 51,53.Abd. 1,4.[3]És ha a Kármel tetején rejtőznének is el, onnan is előkeresem és elhozom őket; és ha szemeim elől a tenger fenekére bújnának is, ott is parancsolok a kígyónak és megmarja őket. rész 5,19.[4]És ha fogságba mennek is

ellenségeik előtt, ott is parancsolok a fegyvernek és megöli őket; és reájok fordítom szemeimet, vesztökre és nem javokra. rész 27,53.[5]Mert az Úr, a Seregek Ura az, a ki megérinti a földet és elolvad az, és jajgat annak minden lakója, és feldagad egészen, mint a folyam, meg elapad, mint Égyiptom folyója. rész 8,8.[6]A ki fenn az égben épité az ő boltozatát, és annak íveit a földre alapítá; a ki előhívja a tenger vizeit s kiönti azokat a földnek színére: az Úr az ő neve. rész 5,8. Zsolt. 104,3.13.Ésa. 45,12.[7]Nem olyanok vagytok-é ti előttem, oh Izráel fiai, mint a Kusiták fiai?! ezt mondja az Úr. Nem én hoztam-é ki Izráelt Égyiptom földéről, és a Filiszteusokat Kaftorból, és a Siriabelieket Kirből?! Ésa. 10,21.22.Siral. 3,22.3Móz. 26,44.rész 1,5.Jer. 47,4.[8]Ímé, az Úr Isten szemmel tartja a bűnös országot, és eltörlöm azt a földnek színéről. Mindazáltal még sem pusztítom el egészen a Jákóbnak házát, ezt mondja az Úr! Jer. 30,11.[9]Mert ímé, én parancsolok és szétrázom Izráel házát minden népek között, a mint a rostával rázogatnak; de nem esik a földre egy szemecske sem. Ámós 8,5.[10]Fegyver által halnak meg az én népemnek minden bűnösei, a kik azt mondják: **Nem ér el minket és nem jő reánk a veszedelem. rész 6,3. rész 8,14.[11]Azon a napon felemelem a Dávid leomlott sátorát, és kijavítom repedezéseit, és felemelem omladékait, és megépítem azt, mint volt hajdanán. vers 14.15.1Kir. 11,31.32.Ezék. 37,19-22.Jer. 24,6.31,18.**[12]Hogy örökségképen bírják az Edom maradékát és mindama népeket, a kik az én nevemről neveztetnek, ezt mondja az Úr, a ki megcselekszi ezt! Abd. 1,18.Ésa. 14,2.[13]Ímé, napok jőnek, ezt mondja az Úr, és ott éri a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt. És a hegyek musttal csepegnek, a halmok pedig mind megáradnak. Hós. 2,23. Jóel 3,18.3Móz. 26,5.[14]És hazahozom a fogságból az én népemet, az Izráelt, és fölépítik az elpusztult városokat, és lakoznak bennök. Szőlőket plántálnak és iszszák azok borát, és kerteket csinálnak és eszik azoknak gyümölcsét. 5Móz. 30,3.Ésa. 65,21.[15]És elplántálom őket az ő földjökbe; és nem szaggattatnak ki többé az ő földjökből, a melyet adtam nékik, azt mondja az Úr, a te Istened! Jer. 24,6.32,37-44. **VÉGÉRE WEAL-PROPHECY**

Abdiás próféta könyve

Abd 1

[1]Abdiás látása. Így szól az Úr Isten Edomról: Hírt hallottunk az Úrtól! És hírnök küldetett a
népekhez: keljetek fel és támadjunk reá haddal! Jer. 49,14.[2]**Ímé, kicsinynyé tettelek a népek**
között; felettébb útálatos vagy. Jer. 49,15.[3]**Szíved kevélysége csalt meg téged, ki szikla-**
hasadékokban lakozol, kinek lakóhelye magasan van, a ki mondja az ő szívében: Ki
vonhatna le engem a síkra?! Jer. 49,16.[4]**Ha oly magasra szállnál is, mint a sas, és ha a**
csillagok közé raknád is fészkedet: onnan is levonnálak, ezt mondja az Úr. Jer. 49,16.[5]Ha
tolvajok törnének reád, avagy éjjeli rablók, (hogy elpusztíttattál!), nem annyit lopnának-é, a
mennyi elegendő?! Ha szőlőszedők jönnének reád, nem hagynának-é gerezdeket?! Jer.
49,9.[6]Mennyire kifosztogatták Ézsaut; felkutatták rejtett kincseit! Jer. 49,10.[7]A határig űznek
ki összes frigytársaid; megcsalnak, levernek szövetségeseid; **kenyeredet tőrül vetik alád.**
Nincsen benne okosság! 2Kir. 21,23.24.22,1.[8]Azon a napon, ezt mondja az Úr, nem veszte-
é ki a bölcseket Edomból, és az értelmet az Ézsau hegyéről?! Jer. 49,7.8.[9]És megrémülnek a te
vitézeid, oh Témán! hogy kiirtassék mindenki az Ézsau hegyéről az öldöklés által. Jer.
49,22.[10]**A Jákób öcséd ellen elkövetett erőszakért szégyen borul reád, és kivágatol**
mindörökre! Ezék. 25,7.8.12.35,5-7.Ámós 1,11.[11]A mikor vele szembeálltál; a mikor serege
idegenek rabjává lett, és idegenek törtek be kapuján és Jeruzsálemre sorsot vetettek: olyan voltál
te is, mint bármelyik közülök. 2Kir. 23,12.13.Jer. 19,13.[12]De ne gyönyörködjél öcsédnek
napján, az ő szerencsétlenségének napján; és ne örvendj a Júda fiain az ő veszedelmök napján,
és ne kérkedjél a szorongattatás napján. Zsolt. 137,7.Ezék. 25,3.6.8.26,2.[13]Ne törj be népem
kapuján nyomorúságuk napján; ne gyönyörködjél te is a baján nyomorúsága napján; és ne nyúlj
az ő jószágához nyomorúsága napján; Ezék. 39,17-20.[14]A résre se állj fel menekülőit
elveszíteni; és ne áruld el az ő megmaradottait a szorongattatás napján! Zsolt. 79,13.80,2.[15]Mert
közel van az Úrnak napja minden népek ellen. **A mint cselekedtél, úgy cselekesznek veled; a**
mit te fizettél, visszaszáll fejedre. Ezék. 25,12.14.Jóel 1,15.[16]Mert a mint ti ittatok szent
hegyemen, úgy isznak szüntelen az összes népek; bizony isznak és hörpengetnek, és **olyanok**
lesznek, mintha nem lettek volna. Jer. 25,15.17.Jóel 3,1-15.[17]**De a Sion hegyén szabadulás**
lészen, és szentté lészen az, és a Jákób háza birtokba veszi az ő örökségét. vers 21.Ámós
9,15.Jóel 3,5.[18]És a Jákób háza tűz lészen, és a József háza láng; az Ézsau háza pedig pozdorja;
és meggyújtják és megemésztik őket, és nem marad meg senki Ézsau házából, mert az Úr
szólott. Ámós 9,12.[19]A déliek örökség szerint bírják az Ézsau hegyét, a síkon lakók pedig a
Filiszteusokat. És örökség szerint bírják az Efraim mezőit és Samaria mezőit; Benjámin pedig
a Gileádot. 5Móz. 28,30.39.[20]Izráel fiainak ez a száműzött serege azokat, a melyek a
Kananeusoké, mind Sarfátig; a jeruzsálemi száműzöttek pedig, a kik Szefarádban vannak,
elfoglalják majd a déli városokat. Jer. 39,1.2.[21]És a Sion hegyére szabadítók mennek fel, hogy
megítéljék az Ézsau hegyét; és az Úré lesz a királyság. vers 17.

Jónás próféta könyve

Jónás 1

[1]És lőn az Úrnak szava Jónáshoz, az Amittai fiához, mondván: 2Kir. 14,25.[2]Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és kiálts ellene, mert gonoszságuk felhatolt elémbe! Ésa. 19,1.[3]És felkele Jónás, hogy Tarsisba szaladna az Úr elől. Leméne azért Jáfóba, és találá ott egy hajót, a mely méne Tarsisba, és megadván a hajóbért, beszálla abba, hogy Tarsisba menne velök az Úr színe elől. rész 4,2.[4]Az Úr pedig nagy szelet bocsáta a tengerre, és nagy vihar lőn a tengeren, és a hajó már-már töredezik vala. Hab. 3,6.[5]Megfélemlének azért a hajósok és kiáltának, kiki az ő istenéhez, és a hajóban lévő holmit a tengerbe hányák, hogy könnyítsenek magukon. Jónás pedig leméne a hajó aljába, és lefeküdt és elaludt. Jer. 7,20.[6]De hozzáméne a kormányos mester, és mondá néki: Mi lelt, te nagy alvó? Kelj fel, kiálts a te Istenedhez; hát ha gondol velünk az Isten, és nem veszünk el! Zsolt. 25,8.119,68.† Péld. 18,10.[7]Egymásnak pedig ezt mondák: Jertek, vessünk sorsot, hogy megtudhassuk: mi miatt van rajtunk e veszedelem? És sorsot vetének, és a sors Jónásra esék. Ésa. 8,8.[8]Mondák azért néki: Kérünk, beszéld el nékünk: mi miatt van rajtunk e veszedelem? Mi a te foglalkozásod és honnan jösz? Melyik a te hazád és miféle népből való vagy te?•Jer. 47,4-7.[9]És monda nékik: Héber vagyok én, és az Urat, az egek Istenét félem én, a ki a tengert és a szárazt teremtette. 2Móz. 20,13.21,12.3Móz. 24,17.5Móz. 17,8.[10]És megfélemlének az emberek nagy félelemmel, és mondák néki: Mit cselekedtél? Mert megtudták azok az emberek, hogy az Úr színe elől fut, mivelhogy elbeszélé nékik. 1Ján. 3,15.[11]Mondák azután néki: Mit cselekedjünk veled, hogy a tenger megcsendesedjék ellenünk? Mert a tenger háborgása növekedék.[12]Ő pedig monda nékik: Fogjatok meg és vessetek engem a tengerbe, és megcsendesedik a tenger ellenetek; mert tudom én, hogy miattam van ez a nagy vihar rajtatok. Ésa. 16,6-12.[13]És erőlködtek azok az emberek, hogy visszajussanak a szárazra; de nem tudtak, mert a tenger háborgása növekedék ellenök. rész 6,14.15.18,35.Luk. 12,58.59.[14]Kiáltának azért az Úrhoz, és mondák: Kérünk Uram, kérünk, ne veszszünk el ez ember lelkéért, és ne háríts reánk ártatlan vért; mert te, Uram, úgy cselekedtél, a mint akartad! Ésa. 52,7. Ámós 9,15.[15]És felragadák Jónást és beveték őt a tengerbe, és megszűnék a tenger az ő háborgásától. Ésa. 20,3-5.[16]Azok az emberek pedig nagy félelemmel félék az Urat, és áldozattal áldozának az Úrnak, és fogadásokat fogadának. Ésa. 10,12.

Jón 2

[1]Az Úr pedig egy nagy halat rendelt, hogy benyelje Jónást. És lőn Jónás a halnak gyomrában három nap és három éjjel. Mát. 12,40.[2]És könyörge Jónás az Úrnak, az ő Istenének a halnak gyomrából.[3]És mondá: Nyomorúságomban az Úrhoz kiálték és meghallgata engem; a Seol torkából sikolték és meghallád az én szómat. rész 19,3.9.5Móz. 24,1.**[4]Mert mélységbe vetettél engem, tenger közepébe, és körülfogott engem a víz; örvényeid és habjaid mind átmentek rajtam! Zsolt. 42,8.88,17.[5]És én mondám: Elvettettem a te szemeid elől; vajha láthatnám még szentséged templomát! 2Móz. 20,7.3Móz. 19,12.4Móz. 30,3.[6]Körülvettek engem a vizek lelkemig, mély ár kerített be engem, hinár szövődött fejemre. Jer. 23,11.32.Hós. 9,7.[7]A hegyek alapjáig sülyedtem alá; bezáródtak a föld závárjai felettem örökre! Mindazáltal kiemelted éltemet a mulásból, oh Uram, Istenem! Zsolt. 48,3.[8]Mikor elcsüggedt bennem az én lelkem, megemlékeztem az Úrról, és bejutott az én könyörgésem te hozzád, a te szentséged templomába.[9]A kik hiú bálványokra ügyelnek, elhagyják boldogságukat; 2Kor. 1,17.Jak. 5,12.[10]De én hálaadó szóval áldozom**

néked; megadom, a mit fogadtam. Az Úré a szabadítás. Zsolt. 116,17.18.[11]És szóla az Úr a halnak, és kiveté Jónást a szárazra. Ján. 18,22.23.3Móz. 19,18.

Jón 3

[1]És lőn az Úrnak szava Jónáshoz másodszor is, mondván: Ezék. 24,9.Hab. 2,12.[2]Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd néki azt a beszédet, a mit én parancsolok néked.[3]És felkele Jónás, és elméne Ninivébe az Úr szava szerint. Ninive pedig nagy városa vala Istennek, három napi járó föld.[4]És kezde Jónás bemenni a városba egy napi járóra, és kiálta és monda: Még negyven nap, és elpusztul Ninive! 3Móz. 19,18.[5]A niniveiek pedig hivének Istenben, és bőjtöt hirdetének, és nagyjaiktól fogva kicsinyeikig zsákba öltözének. Mát. 12,41.[6]És eljuta a beszéd Ninive királyához, és felkele királyi székéből, és leveté magáról az ő királyi ruháját, és zsákba borítkozék, és üle a porba. Eféz. 5,1.[7]És kiáltának és szólának Ninivében, a királynak és főembereinek akaratából, mondván: Emberek és barmok, ökrök és juhok: semmit meg ne kóstoljanak, ne legeljenek és vizet se igyanak! Ésa. 41,10.43,1.[8]Hanem öltözzenek zsákba az emberek és barmok, és kiáltsanak az Istenhez erősen, és térjen meg kiki az ő gonosz útáról és az erőszakosságból, a mely az ő kezökben van![9]Ki tudja? talán visszatér és megengesztelődik az Isten és elfordul haragjának búsulásától, és nem veszünk el! 3Móz. 19,2.**[10]És látá Isten az ő cselekedeteiket, hogy megtértek az ő gonosz útjokról: és megbáná az Isten azt a gonoszt, a melyről mondá, hogy végrehajtja rajtok, és nem hajtá végre. Jer. 18,8.Ámós 7,3.**

Jón 4

[1]És igen rossznak látszék ez Jónás előtt, és megharaguvék. Jer. 25,16.[2]Könyörge azért az Úrhoz, és mondá:

JÓNÁS

Kérlek, Uram! Avagy nem ez vala-é az én mondásom, mikor még az én hazámban valék? azért siettem, hogy Tarsisba futnék, mert tudtam, hogy te irgalmas és kegyelmes Isten vagy, nagy türelmű és nagy irgalmasságú és a gonosz miatt is bánkódó. 2Móz. 34,6.Jóel 2,13.[3]Most azért Uram, vedd el, kérlek, az én lelkemet én tőlem, mert jobb meghalnom, mintsem élnem![4]Az Úr pedig mondá:

ÚR

Avagy méltán haragszol-é?

[5]Majd kiméne Jónás a városból, és üle a város keleti része felől, és csinála ott magának hajlékot, és üle az alatt az árnyékban, a míg megláthatná, mi lészen a városból? 2Kor. 4,33.[6]Az Úr Isten pedig egy tököt rendele, és felnöve az Jónás fölé, hogy árnyékot tartson feje fölött és megoltalmazza őt a hévség bántásától. És nagy örömmel örvendezék Jónás a tök miatt. Ésa. 1,15.[7]De másnapra férget rendele az Isten hajnal-költekor, és megszúrá az a tököt, és elszárada. vers 32.[8]És lőn napköltekor, hogy tikkasztó keleti szelet rendele Isten, és a nap rátűzött a Jónás fejére, és ő elbágyada. Kivánná azért magának a halált, és monda:

JÓNÁS

Jobb halnom, mint élnem! Zsolt. 76,7.[9]És monda az Isten Jónásnak:

ÚR

Avagy méltán haragszol-é a tök miatt? És monda:

JÓNÁS

Méltán haragszom, mind halálig! rész 7,21.Luk. 22,42.[10]Az Úr pedig monda:

ÚR

Te szánod a tököt, a melyért nem fáradtál és a melyet nem neveltél, a mely egy éjjel támadt és más éjjel elveszett:[11]Én pedig ne szánjam Ninivét, a nagy várost, a melyben több van tizenkétszer tízezer embernél, a kik nem tudnak különbséget tenni jobb- és balkezük között, és barom is sok van?! Zsolt. 13,2.

Mikeás próféta könyve

Mik 1

[1]Az Úr igéje, a mely lőn a moreseti Mikeáshoz, Jótám, Akház és Ezékiásnak, Júda királyainak idejében, a melyet látott Samária és Jeruzsálem felől. Jer. 26,18.19.[2]Halljátok meg minden népek, figyelmezz föld és annak teljessége. És az Úr Isten legyen bizonyság ellenetek; az Úr az ő szent templomából! Hós. 5,5.7,10.[3]**Mert ímé, kijő az Úr az ő helyéről, és leszáll és lépdel a földnek magaslatain. Ésa. 26,21.**[4]**És szétmállanak alatta a hegyek, a völgyek pedig szétszakadoznak, mint a viasz a tűz előtt, mint a meredekről leszakadó vizek. Zsolt. 97,5.**[5]A Jákób vétkéért lészen mindez, és az Izráel házának bűnei miatt! Micsoda a Jákób vétke? Avagy nem Samária-é? És mik a Júda magaslatai? Avagy nem Jeruzsálem-é?[6]De olyanná teszem Samáriát, mint a mezőben való kőrakás, szőlő-plánták helyévé; és lezúdítom a völgybe az ő köveit, és még fundamentomit is kimutatom. Hós. 9,6.12,11.[7]**Faragott képei mind összetöretnek és minden ajándékát tűz égeti meg. Minden bálványait semmivé teszem; mert paráznaság béréből gyűjtögette azokat, azért ismét paráznaság bérévé legyenek. Hós. 2,4.8,6.10,2.**[8]E miatt kesergek és jajgatok; ruhátalan és mezítelen járok. Üvöltök, mint a sakálok, és sikongok, mint a struczmadarak. rész 19,21.Luk. 12,33.Kol. 3,1.2.[9]Mert halálosak az ő sebei. Bizony Júdáig ér; népem kapujáig hatol, Jeruzsálemig. 2Kir. 18,13.[10]Gáthban hírül ne adjátok; sírván ne sírjatok; Beth-le-Afrában porba heveredtem. 2Sám. 1,20.[11]Költözzetek el, Safirnak lakója gyalázatos meztelenül! Nem vonult ki Saanán lakosa; Beth-Eselnek siralma nem enged tartózkodni. Jób 34,12.[12]Mert beteg lett Marótnak lakosa az ő javai miatt; mert veszedelem szállt le az Úrtól Jeruzsálemnek kapujára. Luk. 16,9.13.[13]Gyors paripához kösd a szekeret, Lákisnak lakója! ki a bűnnek kezdője valál a Sion leányánál. Bizony te benned találtatnak Izráel vétkei! 2Sám. 18,14.19,8.[14]Azért adj válólevelet Moreset-Gátnak! Akzib házai megcsalják Izráel királyait. rész 10,29-31.[15]Még hozok én te néked örököst, Marésa lakosa; Adullámig hat el Izráel dicsősége! Luk. 12,25.[16]Nyírd le, kopaszítsd meg magadat a te gyönyörűséges fiaidért! Szélesítsd meg kopaszságodat, mint a keselyű; mert rabságra vitettek el tőled! rész 1,12-17.

Mik 2

Jaj azoknak, a kik hamisságot gondolnak és a kik ágyasházukban gonoszságot cselekesznek, és végrehajtják azt, mihelyt megvirrad, mert hatalmuk van hozzá. Zsolt. 36,5. WOE PROPHECY *[2]Megkívánják a mezőket és elrabolják, és a házakat és elszedik; és nyomorgatják a gazdát, és az ő házanépét az embert és az ő örökségét![3]Annakokáért ezt mondja az Úr: Ímé, én is gonoszt gondolok e nemzetség ellen, melyből ki nem vonhatjátok a ti nyakatokat és nem jártok kevélyen, mivel gonosz idő lészen az! Róm. 1,17.[4]Azon a napon példabeszéd támad rólatok, és siralmat sírnak, mondván: Oda van! elpusztultunk! Népem örökségét felcserélte! Miként rabolja el tőlem; hűtelennek osztja ki mezeinket! Péld. 20,1.[5]Azért nem lesz néked, a ki mérőzsinórt vessen sors szerint az Úrnak gyülekezetében. Zsolt. 44,15.[6]Ne prófétáljatok! prófétálnak ők. Ha nem prófétálnak ezeknek, nem múlik el a gyalázat! Ésa. 30,10.Jer. 11,21.[7]Oh te, ki Jákób házának mondatol! hát türelmetlen-é az Úrnak lelke, avagy ezek-é az ő cselekedetei? Nem javára válnak-é az én cselekedeteim annak, a ki igazán jár? Róm. 2,1.1Kor. 4,5.[8]A minap mint egy ellenség támadt fel az én népem; a köntösről a palástot letépik a gyanútlanul járókról, a háborútól idegenkedőkről. Márk 4,24.[9]Népem asszonyait kiűzitek boldogságuk házából; kisdedeiktől örökre elveszitek az én dicsőségemet.[10]Keljetek fel és*

menjetek ki, mert ez nem a nyugalomnak helye; a tisztátalanság miatt, a mely elveszít, és pedig borzasztó veszedelemmel![11]*Ha valamely szélházi és csalárd így hazudoznék: Prédikálok néked borról és részegítő italról, az volna e népnek prófétája.* Ésa. 30,10.[12]**Mindenestől egybegyűjtelek téged, Jákób! Összetakarítom Izráel maradékát. Összegyűjtöm őket, mint a boczrai juhokat, mint a nyájat az ő karámja közé; hemzsegnek majd az ember-sokaság miatt.** Jer. 22,24.[13]**Előttök megy fel az úttörő; kitörnek és átmennek a kapun és kivonulnak, és előttök megy a királyuk, és élükön az Úr!** 2Krón. 33,11.

Mik 3

[1]És mondám én: Halljátok, kérlek, Jákób fejedelmei és Izráel házának vezérei: Nem a ti tisztetek-é tudni az ítéletet?![2]Ti, kik gyűlölitek a jót és kedvelitek a gonoszt! A kik levonszátok róluk bőrüket és csontjaikról az ő húsokat! Jer. 25,27.28.[3]A kik megeszik az én népemnek húsát, és lenyúzzák róluk bőrüket, és összetörik csontjaikat, és feldarabolják, akár csak a fazékba, és mint húst a tálba. Ésa. 33,1.[4]Kiáltanak majd az Úrhoz, de nem hallgatja meg őket; sőt elrejti akkor orczáját előlök, mivelhogy gonoszokká lettek cselekedeteik. Jak. 1,17.[5]**Így szól az Úr a próféták ellen, a kik elámítják az én népemet,** a kik, ha van mit rágniok, békességet hirdetnek, az ellen pedig, a ki nem vet valamit szájokba, hadat indítanak. vers 11.rész 2,11.Ezék. 13,19.[6]Azért éjszaka száll rátok, hogy ne lássatok, és sötétség jő rátok, hogy ne jövendölhessetek, és a nap lemegy a próféták felett, és elsötétül rajtok a nappal. Ésa. 5,30.Hós. 4,5.Ámós 8,8.9.[7]És megszégyenülnek a látók, és elpirulnak a jövendőmondók, és elfedik szájokat mindnyájan, mert nem lészen felelet Istentől. Jel. 6,4.5.[8]Én ellenben megteljesedem az Úr lelkének erejével, és ítélettel és hatalommal, hogy hirdessem Jákóbnak az ő vétkét, és Izráelnek az ő bűnét. Ésa. 58,1.[9]Halljátok ezt, kérlek, Jákób házának fejei és Izráel házának vezérei! a kik útáljátok az ítéletet, és minden igazságot elcsavartok; 5Móz. 33,2.[10]A kik vérrel építitek a Siont, és Jeruzsálemet hamisággal! Ezék. 22,27.[11]Kiknek fejedelmei ajándékért ítélnek, és papjaik jutalomért tanítanak, és prófétáik pénzért jövendölnek, és mégis az Úrra támaszkodnak, mondván: Avagy nincsen-é közöttünk az Úr?! Nem következik mi reánk veszedelem! rész 7,3. Ezék. 13,19.[12]Azért ti miattatok mezővé szántatik a Sion, és kőhalommá lesz Jeruzsálem, a templom hegye pedig erdős hegygyé. Jer. 26,18.

Mik 4

WEAL PROPHECY

[1]**És lészen: az utolsó időben az Úr házának hegye a hegyek fölé helyeztetik, és felülemelkedik az a halmokon, és népek özönlenek reá.** **Ésa. 2,2.3.Agge. 2,7.**[2]Pogányok is sokan mennek, és mondják: Jertek, menjünk fel az Úr hegyére és a Jákób Istenének házához, hogy megtanítson minket az ő útaira, és járjunk az ő ösvényein! Mert Sionból jő ki a törvény, és az Úr beszéde Jeruzsálemből. Ésa. 11,10.[3]És sok népek között ítéletet tészen, és megfedd erős nemzeteket nagy messze földig és **fegyvereiket kapákká kovácsolják, dárdáikat pedig sarlókká; nép népre fegyvert nem emel, és hadakozást többé nem tanulnak.** **Ezék. 39,6.9.10.**[4]És kiki nyugszik az ő szőlője alatt és fügefája alatt, és senki meg nem rettenti őket, mert a Seregek Urának szája szólott. rész 25,41.2Tim. 2,19.[5]Mert minden nép a maga istenének nevében jár, és mi is a mi Urunk Istenünk nevében járunk örökkön örökké. Zsolt. 10,12.20,6.8.[6]**Azon a napon, azt mondja az Úr, összegyűjtöm a sántát, és összeszedem az elszéledetteket, és a kiket megsanyargattam.** **Sof. 3,19.**[7]És a sántát maradékká teszem, az elszélesztettet pedig erős nemzetté, és az Úr uralkodik rajtok a Sion hegyén mostantól fogva mindörökké. Ámós 9,15.[8]És te nyájnak tornya, Sion leányának vára! Eljő tehozzád és elérkezik az előbbi hatalom, a Jeruzsálem leányának birodalma. Ámós 9,11.12.Hós. 1,11.[9]Miért kiáltasz hát kiáltva? Nincsen-é közötted király? Elveszett-é a te tanácsadód, hogy úgy elfogott a fájdalom, mint a gyermek-szülőt?! Márk 1,22.Luk. 4,32.[10]Gyötrődj és kinlódj, Sionnak leánya, mint a gyermek-szülő! Mert ímé, kimégy a városból, és a mezőn tanyázol, és egészen Bábelig

mégysz. Ott szabadíttatol meg; ott vált ki téged az Úr, ellenségednek kezéből. 2Kir. 25,1-11. Jer. 25,12.[11]Mert ímé, sok nemzetség gyűlt össze ellened, a kik ezt mondják: Legyen szentségtelen, és legeltessük szemeinket a Sionon![12]**De ők nem tudják az Úr gondolatait és nem értik az ő szándékát,** hogy összegyűjti őket, mint a kévét a szérűre.[13]Kelj fel és csépelj, Sionnak leánya! Mert vassá teszem a te szarvaidat, körmeidet pedig aczéllá teszem, és széttiporsz sok népeket, és rablott kincseiket az Úrnak áldozom, javaikat pedig az egész föld Urának. Zsolt. 18,34.

Mik 5

WEAL ÉS WOE PROPHECY

[1]Seregelj hát egybe, seregek leánya! Ostrommal támadt ellenünk; pálczával verjék arczul Izráel biráját! 2Kir. 21,23.24.22,1.[2]**De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, a ki uralkodó az Izráelen; a kinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van. Mát. 2,6.**[3]**Azért odaadja őket, míg a szűlő szül,** de az ő atyjafiainak maradékai visszatérnek Izráel fiaihoz. Ésa. 7,17-25. Ésa. 7,14. Ezék. 37,19-24.[4]És megáll, és legeltet az Úrnak erejével, az Úrnak az ő Istenének fenséges nevével, és bátorsággal lakoznak, mert ímé felmagasztaltatik a földnek határáig.[5]És ő a mi békességünk. Ha az Assirus eljő a mi földünkre és megtapodja palotáinkat: állatunk ellene hét pásztort és nyolcz fejedelmi férfiút. 2Kir. 23,12.13.Jer. 19,13.[6]És megrontják Assiria földjét fegyverrel Nimród földjét is az ő kapuiban; és megszabadít az Assirustól, ha a mi földünkre eljő és a mi határunkba lép. Ezék. 8,16.[7]És a Jákóbnak maradéka olyan lészen a sok nép között, mint az Úrtól való harmat, mint a zápor a fűnek, mely nem emberben reménykedik, és nem bízik embernek fiaiban. Ezék. 39,17-20.[8]És a Jákób maradéka a pogányok között, a sok nép között olyan lészen, mint az oroszlán az erdei vadak között; mint az oroszlán-kölyök a juhoknak nyája között, a mely ha betör, tipor és tép, és nincs, a ki tőle megszabadítson. Hab. 2,20.[9]Erőt vészen a te kezed szorongatóidon, és minden ellenségeid kivágattatnak. Zsolt. 109,6.[10]És lészen azon a napon, azt mondja az Úr, kivágom lovaidat közüled, és elvesztem hadi-szekereidet. Ámós 4,11.Júd. 1,9.[11]És kivágom földednek városait, és ledöntöm minden erősségeidet. Hós. 12,7.[12]És kivágom kezedből a bűvszereket, és szemfényvesztőid nem lesznek néked. Mik. 3,11.12.[13]És kivágom faragott képeidet és bálványaidat közüled, és nem imádod többé kezeidnek csinálmányait. 5Móz. 28,30.39.[14]És kiszaggatom a te berkeidet közüled és elpusztítom a te városaidat. Jer. 39,1.2.[15]És haraggal és hévvel állok bosszút a pogányokon, a kik nem engedelmeskedtek. Ámós 5,18.

Mik 6

[1]Halljátok csak, a mit mond az Úr! Kelj fel, perelj a hegyekkel, és hallják meg szódat a halmok. Ésa. 1,2.[2]Halljátok meg hegyek **az Úr peres dolgát,** és ti, a földnek örök alapjai! Mert pere van az Úrnak az ő népével, és az Izráellel is perbe száll. Ésa. 1,18.19.20.[3]Én népem! mit vétettem te ellened, és mivel fárasztottalak el téged?! Tégy vallást ellenem! Jer. 39,9.[4]Hiszen felhoztalak Égyiptom földjéről, és a szolgák házából megváltottalak, és előtted küldém Mózest, Áront és Máriát! 2Móz. 12,51.[5]Én népem! Emlékezzél csak: mit koholt Bálák, Moábnak királya, és mit felelt néki Bálám, a Beor fia? Sittimtől fogva Gilgálig, hogy megismerjed az Úr igazságos cselekedeteit.[6]**Mivel menjek eleibe az Úrnak? Hajlongjak-é a magasságos Istennek? Égőáldozatokkal menjek-é elébe,** esztendős borjúkkal?! Márk 4,37-41.Luk. 8,23.25.[7]Kedvét leli-é az Úr ezernyi kosokban, vagy tízezernyi olaj-patakokban? **Elsőszülöttemet adjam-é vétkemért, vagy méhem gyümölcsét lelkemnek bűnéért?!**[8]**Megjelentette néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan járj a te Isteneddel. 5Móz. 10,12.Ámós 5,23.24.**

KG, KNV Mik 6,8	RÚF	KI	SZIT	IMIT
igazságot cselekedjél	*élj törvény szerint,*	*csak a jogot tenni, és*	*váltsd tettekre az igazságot, váltsd tettekre az igazságot, szeresd hűségesen, és járj alázatosan a te Isteneddel.*	*jogot cselekedjél*
szeressed az irgalmasságot	*törekedj szeretetre*	*kegyelmet szeretni,*	*szeresd hűségesen,*	*és szeretetet kedvelj*
alázatosan járj a te Isteneddel	*légy alázatos Isteneddel szemben*	*alázatosan járni Isteneddel!*	*és járj alázatosan a te Isteneddel*	*és alázatosan járj Isteneddel!*

SUMMA: KG ÉS KNV EGYFORMA ÉS VILÁGOS. KI ÉS MIT MESTERKÉLT RÚF ÉS SZIT EGYÉNIESEKEDŐ

[9]Az Úrnak szava kiált a városnak, és a te neved néz bölcseségre. Halljátok meg a vesszőt és ki rendeli azt?! Agge. 2,5.[10]Vannak-é még a gonosznak házában hamissággal gyűjtött kincsek, és ösztövér véka, a mely útálatos? Ámós 8,5.[11]Vajjon jóváhagyom-é a hamis mértéket, és a zsákba rejtett csalárd fontokat? Luk. 4,41. 2Pét. 2,4.[12]Mert a gazdagok megtöltöztek köztök ragadománynyal, lakosai pedig hazugságot szólnak, és nyelvök csalárd az ő szájokban. Ésa. 16,6-12.[13]Én is azért megvervén, beteggé teszlek téged; elpusztítalak a te bűneid miatt. Agge. 2,3. Jel. 5,6.[14]Eszel te, de meg nem elégszel, és benned marad a te éhséged; és gyűjtesz, de nem takarítasz, és a mit megtakarítsz is, fegyverre hányom. Hós. 4,10.8,7.[15]Vetsz te, de nem aratsz; olajat sajtolsz te, de nem kened magadat olajjal, és mustot is, de bort nem iszol! Ámós 4,9.5,11.[16]Mert az Omri parancsolataihoz szabjátok magatokat és az Ákháb házának minden dolgához, és azoknak tanácsán jártok! Hogy pusztasággá tegyelek tégedet, az ő lakosait pedig csúfsággá, és hordozzátok népemnek gyalázatát. 1Kir. 16,26.26,30.

Mik 7

[1]Jaj nékem, mert olyanná lettem, mint a letakarított mező, mint a megszedett szőlő: egy enni való gerezd sem maradott; pedig zsengére vágyott a lelkem! rész 4,13.[2]Elveszett e földről a kegyes, és igaz sincs az emberek között. Mindnyájan vér után ólálkodnak, kiki hálóval vadássza atyjafiát. Jer. 9,2-6.23,14.Ésa. 1,4.10,21.[3]Gonoszságra készek a kezek, hogy jól vigyék véghez; a fejedelem követelőzik, és a biró fizetésre vár; a főember is maga mondja el lelke kívánságát, és összeszövik azt. Márk 2,7.**[4]A ki jó közöttök, olyan mint a tüske, az igaz olyan, mint a tövisbokor. A te őrállóidnak napja, a te megítélésed eljött; most következik el az ő zűrzavaruk. Ezék. 2,6.**[5]Ne higyjetek a barátnak; ne bízzatok a tanácsadóban; az öledben ülő előtt is zárd be szádnak ajtaját.**[6]Mert a fiú bolondnak tartja atyját, a leány anyja ellen támad, a meny az ő napára; az embernek saját háznépe az ellensége. Jer. 23,11.32.Hós. 9,7.[7]De én az Úrra nézek, várom az én szabadításom Istenét; meghallgat engem az én Istenem!**[8]Ne örülj, én ellenségem! Elestem ugyan, de felkelek, mert ha még a setétségben ülnék is, az Úr az én világosságom! Ésa. 14,29.**[9]Az Úr haragját hordozom, mert vétkeztem ellene; mindaddig, a míg leperli peremet és meghozza ítéletemet. Kivisz engem a világosságra, meglátom az ő igazságát. Zsolt. 27,1.**[10]De meglátja ellenségem is és szégyen borítja el, a ki ezt mondja nékem: Hol az Úr, a te Istened? Meglátják őt az én szemeim, hogy ímé széttapostatik, mint az utcza-sár. Zsolt. 79,10. Ésa. 10,5-26.[11]Falaid megépítésének napja! e napon távol lesz a törvény! Márk 2,16.Luk. 15,2.[12]Azon a napon eljőnek hozzád Assiriából és

Égyiptom városaiból; Égyiptomtól a folyamig, tengertől tengerig és hegytől hegyig. Zsolt. 68,32.[13]És pusztává lesz a föld az ő lakói miatt, az ő cselekedeteik gyümölcséért. Hós. 6,6.1Sám. 15,22. rész 18,11.[14]Legeltesd népedet a te vessződdel, a te örökségednek nyáját, a mely magánosan lakozik az erdőben, a Kármel közepén. Legeljenek Básánban és Gileádban, mint a hajdankor napjain! Zsolt. 79,13.80,2.[15]Mint az Égyiptom földéről kijövetelednek idején, láttatok vele csodadolgokat. Ján. 3,29.[16]Látják ezt a pogányok és megszégyenülnek minden erejökkel. Kezöket szájokra teszik, füleik megsiketülnek; Márk 2,21.Luk. 5,36.[17]**Nyalják a port, mint a kígyó, mint a föld férgei; reszketve jőnek rejtekeikből; remegve folyamodnak az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, és félnek tetőled! Zsolt. 72,9.**[18]**Kicsoda olyan Isten, mint te, a ki megbocsátja a bűnt és elengedi öröksége maradékának vétkét?! Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az irgalmasságban! 2Móz. 34,6.**[19]**Hozzánk térvén, könyörül rajtunk; eltapodja álnokságainkat. Bizony a tenger mélységébe veted minden bűnünket!**[20]**Hűséget mutatsz a Jákóbnak, irgalmasságot Ábrahámnak, a mint megesküdtél atyáinknak még az ősidőkben. HALLJÁTOK SDA-K?**

Náhum próféta könyve

Náh 1

ISTEN NAGYSÁGÁRÓL: BOSSZÚJÁRÓL, TÜRELMÉRŐL, JÓSÁGÁRÓL ERŐS KÉPEKKEL ÉS HASONLATOKKAL

[1]Ninive terhe; az elkosi Náhum látásának könyve. Jón. 1,2.**[2]Buzgón szerető és bosszúálló Isten az Úr, bosszúálló az Úr, és telve haraggal;** bosszút áll az Úr az ő ellenségein, és haragot tartó az ő gyűlölői ellen. 2Móz. 20,5.**[3]Hosszútűrő az Úr és nagyhatalmú,** és nem hagy büntetlenül. **Szélvészben és viharban van az Úrnak útja, és lábainak pora a felhő.** Ésa. 19,1.[4]Megfeddi a tengert és kiapasztja azt, és minden folyamot kiszáraszt. Elfonnyad a Básán és a Kármel, és a Libánon virága elfonnyad. Jób 38,11.**[5]A hegyek reszketnek előtte, és a halmok szétmállanak. Tekintetétől megrendül a föld, és a világ, és minden, a mi rajta él.** Hab. 3,6.**[6]Ki állhatna meg haragja előtt, és ki birhatná ki búsulásának tüzét?** Heve szétfoly, mint a láng, és a kőszálak is szétporlanak tőle. Jer. 7,20.**[7]Jó az Úr, erősség a szorongatás idején,** és ő ismeri a benne bízókat. Zsolt. 25,8.119,68. Péld. 18,10.[8]De gáttörő árvízként pusztít annak helyén, és gyűlölőit setétség üldözi. Ésa. 8,8.[9]Mit koholtok az Úr ellen? Elpusztít ő, nem lészen kétszer veszedelem. rész 8,13.[10]Ha annyira összefonódnak is, mint a tüskebokrok, és olyan ázottak is, mint az italuk: megemésztetnek, mint a teljesen megszáradt tarló. rész 8,4.[11]Belőled származott, a ki gonoszt koholt az Úr ellen, a ki álnokságot tanácsolt.[12]Így szól az Úr: **Ha teljes erőben és sokan vannak is, mégis levágatnak és elenyésznek. Megaláztalak téged, de nem foglak többé megalázni.** rész 12,22-24.Luk. 11,14-15.**[13]Most már leveszem rólad az ő igáját, és bilincseidet leszaggatom.[14]Felőled pedig azt rendeli az Úr: Nevednek ne támadjon többé magva; isteneid házából kivesztem a faragott és öntött képeket; megásom sírodat, mert becstelen vagy.** rész 12,24.[15]Ímé a hegyeken **örömhírhozónak** lábai! Békességet hirdet. Ünnepeld Júda ünnepeidet, fizesd le fogadásaidat; mert nem vonul át rajtad többé a semmirekellő; mindenestől kiirtatott. Ésa. 52,7. Ámós 9,15.

Náh 2

ISTEN NINIVE ELLEN: DINAMIKUS, HARCI METAFORÁK

[1]Pusztító jön fel ellened; őrizd a várat, nézzed az útat, erősítsd derekadat, keményítsd meg erődet igen. rész 14,14.Márk 6,34. Ezék. 34,5.[2]Mert helyreállítja az Úr Jákób büszkeségét, mint Izráel büszkeségét; mert rablók rabolták ki őket, csemetéiket pedig kivágták. Ésa. 10,12.[3]Vitézeinek pajzsa veres, katonáinak ruházata bíborszínű, hadiszekere acéltűzben ragyog fegyverkezése napján, és a dárdákat rengetik.[4]Az utczákon robognak a szekerek, összeütköznek a piaczokon; tekintetök mint a fáklyák, futkosnak mint a villámok. Márk 6,7-13.Luk. 9,1-15.[5]Emlegeti vitézlő hőseit; ingadoznak lépéseikben, sietnek a kőfalra, és felállíttatik a védősáncz. Ésa. 1,15.Jer. 14,11.12.[6]A folyóvizek kapui megnyílnak, és a palota megrendül. 2Kir. 17,6.7.2Krón. 36,21.[7]De elvégeztetett: felfedik, elvitetik, és szolgálói keseregnek, mint nyögő galambok, mellöket vervén.**[8]Pedig Ninive olyan, mint a bővizű tó, eleitől fogva: mégis futnak ők. Álljatok meg, álljatok meg!** De vissza se tekint senki. rész 1,14.Jóel 2,18.[9]Raboljatok ezüstöt, raboljatok aranyat; száma sincs a rejtett kincseknek, gazdag minden drága edényben. Ésa. 1,26.4,2.[10]Feldúlva, széthányva, kifosztatva! Szíve megolvadt, a térdek reszketnek, fájdalom van egész derekában, és mindnyájok arcza elvesztette pirosságát. rész 4,17.Luk. 10,9.[11]Hol van az oroszlánok tanyája, és az oroszlán-kölyköknek ama legelője,

a hová járt a nőstény- és hímoroszlán, az oroszlán-kölyök, és nem volt a ki elriaszsza? Csel. 20,33.[12]Az oroszlán torkig valót ragadozott kölykeinek, és fojtogatott nőstényeinek, és megtöltötte barlangjait zsákmánynyal, tanyáit pedig prédával.[13]**Ímé rád török, azt mondja a Seregek Ura, és füstté égetem szekereit.** Oroszlán-kölykeidet kard emészti meg, és kiirtom e földről zsákmányodat, és nem hallatszik többé követeidnek szava. Luk. 10,4. 1Tim. 5,18.4Móz. 18,31.

Náh 3

[1]Jaj a vérszopó városnak! Mindenestől hazug és erőszakkal telve, és nem szűnik rabolni. Ezék. 24,9.Hab. 2,12.[2]Ostor-csattogás, kerék-zörgés zaja; dobogó ló, robogó szekér; Agge. 2,1-9. Ezsdr. 3,8-10.[3]Törtető lovag, kardok villogása, dárda villanása, sebesült tömegek, holtak sokasága, nincs számok az elesetteknek; megbotlanak hulláikban.[4]**A szép parázna sok paráznaságáért, a hitetésnek mesternője miatt, a ki népeket ejtett meg paráznaságával, és nemzetségeket bűbájaival: Luk. 10,10-12.Csel. 13,51.18,6.**[5]Ímé, rád török, azt mondja a Seregek Ura, és orczádra fordítom ruhádnak alját, **és népeknek mutatom meg meztelenségedet,** és országoknak gyalázatodat. Ésa. 47,3.[6]Rútságot hányatok rád, és gyalázattal illetlek téged, és olyanná teszlek, mint a kit csudálnak. 1Kir. 8,37.Ámós 4,9.[7]És mind, a ki meglát, elmenekül tőled, és ezt mondja: Elpusztult Ninive! Ki bánkódik rajta? Hol keressek néked vígasztalókat? rész 24,9.[8]Avagy jobb vagy-é Nó-Amonnál, a mely a folyamoknál fekszik, vizek veszik körül; a melynek tenger a sáncza, tenger a kőfala? rész 24,14.Csel. 25,23.27,24.[9]Kús volt erőssége meg Égyiptom, és száma sem volt annak. Puth és Libia is segítőid voltak; Eféz. 4,25.[10]De ez is számkivetésbe, fogságba jutott; kisdedeik is falhoz verettek minden utcza sarkán; főembereire sorsot vetettek, és nagyjait mind bilincsekbe verték. Zsolt. 11,5.[11]Te is megrészegedel, elfeledtté leszel; te is keresel majd menedéket a gyűlölködő elől. Jer. 25,16.[12]Minden erősséged olyan, mint a zsenge gyümölcsű fügefa; ha megrázatnak, az evő szájába hullnak. Jer. 22,24.[13]Ímé, a te néped asszonynép te benned, földednek kapui tárva kitárulnak gyűlölőidnek, tűz emészti meg záraidat! Ezsdr. 5,1.[14]Meríts magadnak ostromhoz való vizet, javítsd erősségeidet; menj be a sárba, taposd az agyagot, javítsd a téglavetőt! Luk. 6,40.Ján. 13,16.15,20.[15]Legott tűz emészt meg téged, fegyver irt ki téged, megemészt, mint a szöcske; szaporodjál bár, mint a szöcske, szaporodjál bár mint a sáska! Ésa. 31,6.Jer. 3,12.Malak. 3,7.[16]Többen voltak kalmáraid, mint az égnek csillagai: a szöcske csapong és elrepül! 2Kir. 22,13.Jer. 18,12.[17]Fejedelmeid mint a sáska, vezéreid mint a tücsökraj; hideg időkben gyepűkben tanyáz, napkeletkor pedig elrepül, és helye sem tudható meg, hol volt.[18]Szunnyadoznak pásztoraid, Assiria királya, feküsznek vitézlő hőseid; néped a hegyeken széledez, és nincsen, a ki összegyűjtse. Zsolt. 76,7.[19]Nincs enyhítés a te sebedre, gyógyíthatatlan a te nyavalyád. A kik híredet hallják, mind tapsolnak feletted, mert kire nem hatott volna ki a te gonoszságod soha? Luk. 12,6.7.

Habakuk próféta könyve

Hab 1

[1]A teher, a melyet Habakuk próféta látott. Jel. 6,4.5.[2]**Meddig kiáltok még oh Uram, és nem hallgatsz meg! Kiáltozom hozzád az erőszak miatt, és nem szabadítasz meg! Zsolt. 13,2.**[3]Miért láttatsz velem hamisságot, és szemléltetsz nyomorgatást? Pusztítás és erőszak van előttem, per keletkezik és versengés támad![4]Azért inog a törvény, és nem érvényesül az igaz ítélet; mert gonosz hálózza be az igazat, azért származik hamis ítélet! Jób 21,7.Jer. 12,1.[5]**Nézzetek szét a népek között, vizsgálódjatok és csodálkozással csodálkozzatok, mert oly dolgot cselekszem a ti napjaitokban, mit el sem hinnétek, ha beszélnék! Jer. 25,12.**[6]Mert ímé, feltámasztom a Káldeusokat, a kegyetlen és vakmerő nemzetet, a mely eljárja a földet széltében, hogy hajlékokat foglaljon el, a melyek nem az övéi. Ésa. 62,11.12.Mát. 21,5.[7]Rettenetes és iszonyatos ez, maga szerzi törvényét és hatalmát. Mik. 5,4.5.Zsolt. 2,8.[8]És lovai serényebbek a párduczoknál, és gyorsabbak az estveli farkasoknál, és előtörtetnek az ő lovasai; és az ő lovasai messziről jőnek, repülnek, mint a zsákmányra siető keselyű. Jer. 5,6.[9]Mindnyája ragadományért jön, arczuk előre néz, és annyi foglyot gyűjt, mint a föveny. rész 16,24.25.Márk 8,34.Luk. 9,23.14,27.[10]Kaczag ez a királyokon, és a fejedelmek néki nevetség, minden erősséget csak nevet, töltést emel és megostromolja azt. rész 16,25.Márk 8,35.Luk. 9,24.17,33.Ján. 12,25.[11]Majd tovaszáll viharként és elvonul és bűnbe esik; ő kinek istene az ő hatalma. rész 18,5.Luk. 9,48.Ján. 13,20.[12]Avagy nem te vagy-é Uram, öröktől fogva az én Istenem, Szentem? Nem veszünk el! Ítéletre rendelted őt, oh Uram, fenyítőül választottad őt, én erősségem![13]Tisztábbak szemeid, hogysem nézhetnéd a gonoszt, és a nyomorgatást nem szemlélheted: **miért szemléled hát a hitszegőket? és hallgatsz, mikor a gonosz elnyeli a nálánál igazabbat?! Jób 34,12.**[14]**Olyanokká teszed az embert, mint a tenger halai, és mint a csúszómászó állatok, a melyeknek nincsen vezérök?**[15]Mindnyáját kivonsza horoggal, gyalomjába keríti, és hálójába takarítja be őket; ezért örül és vígad. Zsolt. 68,10.Ésa. 43,19.[16]Ezért áldozik gyalomjának, és füstöl az ő hálójának, mert ezekkel kövér az ő része, és zsíros az ő eledele. Jer. 10,8.9.[17]Vajjon azért ürítheti-é gyalmát, és szüntelen ölheti-é a nemzeteket kímélet nélkül?!

Hab 2

[1]Őrhelyemre állok, és megállok a bástyán, és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám, és mit feleljek én panaszom dolgában. rész 1,12-17.[2]És felele nékem az Úr, és mondá: Írd fel e látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen. Ésa. 4,4.5.[3]Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jőni, nem marad el! Ezék. 37,16-22.[4]Ímé, felfuvalkodott, nem igaz ő benne az ő lelke; az igaz pedig az ő hite által él. Róm. 1,17.[5]És bizony, a bor is megcsal: felgerjed a férfiú és nincsen nyugalma; ő, a ki tátja száját, mint a Seol, és olyan ő, mint a halál: telhetetlen, és magához ragad minden népet és magához csatol minden nemzetet. Péld. 20,1.**[6]Avagy nem költenek-é ezek mindnyájan példabeszédet róla, és találós mesét reá,** mondván: Jaj annak, a ki rakásra gyűjti, a mi nem övé! De meddig? És a ki adóssággal terheli magát! Zsolt. 44,15.[7]Avagy nem támadnak-é hirtelen, a kik téged mardossanak, és nem serkennek-é fel, a kik háborgassanak téged? És zsákmányul esel nékik. rész 13,17.[8]Mivelhogy kifosztogattál sok nemzetet, kifosztanak téged mind a többi népek az emberek véréért, és az országok, városok és minden bennök lakozók ellen való erőszaktételért. Ésa. 33,1.Jer. 46,2.13.[9]**Jaj annak, a ki**

bűnös szerzeményt szerez házának, hogy magasra rakhassa fészkét, hogy megszabadulhasson a gonosz hatalma elől. Mik. 4,5.10Házadnak gyalázatára tervezted a sok nép kiirtását, és bűnössé tetted lelkedet. Hab. 2,20.11Mert a kő is ellened kiált a falból, és a gerenda a fa-alkotmányból visszhangoz néki. Zsolt. 109,6.12Jaj annak, a ki várost épít vérengzéssel, és a ki várat emel álnoksággal. Ámós 4,11.Júd. 1,9.13Avagy ímé, nem a Seregek Urától van-é ez, hogy a népek tűznek építenek, és a nemzetek a hiábavalóságnak fáradoznak?14Mert az Úr dicsőségének ismeretével betelik a föld, a miképen a folyamok megtöltik a tengert. Ésa. 61,10.15Jaj annak, a ki megitatja felebarátját, epédet keverve belé, hogy megrészegítsed őt, hogy láthassad az ő szemérmöket! 2Móz. 28,4.16Gyalázattal telsz meg dicsőség helyett; igyál te is és láttassék szemérmed; reád fordul az Úr jobbjának pohara, és gyalázat borítja el dicsőségedet. Jer. 25,27.28.17Bizony, a libanoni erőszakoskodás gyászba borít téged, és a vadak pusztítása, a mely rettegteté őket, az emberek véréért és az országon, a városon és annak minden lakosán űzött erőszakosságért. Ésa. 33,1.18Mit használ a faragott kép, hogy a faragója kifaragta azt? vagy az öntött kép és a mely hazugságot tanít, hogy a képnek faragója bízik abban, csinálván néma bálványokat? Ésa. 11,1.Jer. 23,5.Luk. 1,78.19Jaj annak, aki fának mondja: Serkenj fel! néma kőnek: Ébredj fel! Taníthat-é ez? Ímé, borítva van aranynyal és ezüsttel, lélek pedig nincs benne semmi! Zsolt. 118,22.20Ellenkezőleg az Úr az ő szent templomában, hallgasson előtte az egész föld! Zsolt. 11,4.

Hab 3

1Habakuk próféta könyörgése a sigjónóth szerint. Mát. 26,15.*2Uram, hallám, a mit hirdettél, és megrettenék! Uram! Évek közepette keltsd életre a te munkádat, évek közepette jelentsd meg azt! Haragban emlékezzél meg kegyelmességről!3Isten a Témán felől jön, és a Szent a Párán hegyéről. Szela. Dicsősége elborítja az egeket, és dícséretével megtelik a föld. 5Móz. 33,2.4Ragyogása, mint a napé, sugarak támadnak mellőle; és ott van az ő hatalmának rejteke. rész 12,20.Jer. 31,25.5Előtte döghalál jár, és nyomaiban forró láz támad. Ezék. 34,3.4.6Megáll és méregeti a földet, pillant és megrendíti a népeket, az örökkévaló hegyek szétporlanak, elsüllyednek az örökkévaló halmok; az ő ösvényei örökkévalók! Agge. 2,5.7Bomlani látom Khusán sátrait, reszketnek a Midián-föld kárpitjai! Dán. 2,45.8A folyók ellen gerjedt-é fel az Úr? Vajjon a folyókra haragszol-é, vagy a tengerre bőszültél-é fel, hogy lovaidon és diadal-szekereiden robogsz? 2Móz. 20,10.9Csupasz, meztelen a te kézíved, a törzseknek esküvéssel tett igéret szerint! Szela. A föld folyókat ömleszt. Józs. 3,16.10Látnak téged és megrendülnek a hegyek, gátat tör a víz-ár, harsog a hullám, és magasra emeli karjait. Agge. 2,3. Jel. 5,6.11A nap és hold megállnak helyökön czikázó nyilaid fényétől és ragyogó kopjád villanásától. Józs. 10,12.13.12Haragodban eltaposod a földet, búsultodban szétmorzsolod a nemzeteket.13Kiszállsz néped szabadítására, fölkented segítségére; szétzúzod a főt a gonosznak házában; nyakig feltakarod az alapjait. Szela! Hós. 6,6.rész 9,13.14Saját dárdájával vered át az ő vezéreinek fejét, a kik berohannak, hogy szétszórjanak engem; ujjonganak, hogy rejtekében emészthetik meg a szegényt.15Lovaiddal megtaposod a tengert, a nagy vizek hullámait.16Hallám és reszket a bensőm, a szózatra remegnek ajkaim; porladni kezdenek csontjaim, reszketnek lábaim: hogy nyugton legyek a nyomorúság napján, a mely feljön a népre, mely megsanyargatja azt. Ezék. 37,14. Ámós 8,10.17Mert a fügefa nem fog virágozni, a szőlőkben nem lészen gyümölcs, megcsal az olajfa termése, a szántóföldek sem teremnek eleséget, kivész a juh az akolból, és nem lesz ökör az istállóban. 2Kir. 23,10.2Krón. 35,22-25.18De én örvendezni fogok az Úrban, és vígadok az én szabadító Istenemben. Luk. 14,5.19Az Úr Isten az én erősségem, hasonlókká teszi lábaimat a nőstény szarvasokéihoz, és az én magas helyeimen jártat engemet! Az éneklőmesternek, az én hangszereimmel. Zsolt. 18,34.*

Sofóniás próféta könyve

Sof 1

A KÖNYVBŐL KETTŐ ÉS FÉL KEMÉNY WOE-PROPHECY, AZ UTOLSÓ FÉL WAEL PROPHECY.

[1]Az Úr igéje, a melyet szólt Sofóniásnak, a Kusi fiának, a ki Gedáliás fia, a ki Amariás fia, a ki Ezékiás fia, Jósiásnak az Amon fiának idejében. 2Kir. 21,23.24.22,1.[2]Elvesztek, mindent elvesztek e föld színéről, azt mondja az Úr. Márk 3,7-12.[3]Elvesztek embert és barmot; elvesztem az ég madarait, és a tenger halait és a botránkoztatás eszközeit a hitetlenekkel együtt; az embert is kiirtom a föld színéről, azt mondja az Úr. Zsolt. 16,4.[4]És kinyújtom kezemet Júda ellen és Jeruzsálem minden lakója ellen, és kiirtom e helyről a Baál maradékát, a bálványpapok nevét a papokkal együtt; 5Móz. 18,20.[5]Azokat is, a kik a háztetőkön az ég seregének hajlonganak; és azokat, a kik hajlonganak, esküdvén az Úrra, de esküsznek az ő Molokjokra is; 2Kir. 23,12.13.Jer. 19,13.[6]Azokat is, a kik elfordultak az Úr követésétől, és a kik nem keresik az Urat és nem tudakoznak felőle. Ezék. 8,16.[7]Hallgass az Úr Isten orczája előtt, mert közel van az Úrnak napja, mert áldozatot készíttetett az Úr, megszentelte az ő hivatalosait. Ezék. 39,17-20.[8]És lészen az Úr áldozatának napján: megfenyítem majd a fejedelmeket és a királyok fiait és mindazokat, a kik idegen öltözetbe öltöztek. Mát. 26,31.[9]És megfenyítem mindazt, a ki a küszöbön ugrál ama napon, a kik erőszakkal és csalárdsággal töltik meg az ő uroknak házát. rész 9,34.Márk 3,22-30.Luk. 11,14-26.29-32.[10]És lészen azon a napon, azt mondja az Úr, kiáltó szózat a hal-kaputól fogva, és jajgatás az alsó városból, és nagy recsegés a halmok felől. 1Pét. 1,6.7.[11]Jajgassatok, ti, a kik a völgyben laktok, mert elpusztul az egész kalmár nép, kivágattatik minden, a ki ezüstöt mér. Hós. 12,7.[12]És lészen az időben, megmotozom majd Jeruzsálemet szövétnekkel, és megfenyítem azokat, a kik saját seprejökön hevernek, a kik ezt mondják szívökben: sem jót, sem rosszat nem cselekszik az Úr. Mik. 3,11.12.[13]És gazdagságuk prédává lesz, házaik pedig pusztává. Építnek házakat, de nem lakják, és plántálnak szőlőket, de nem iszszák azoknak borát. 5Móz. 28,30.39.[14]Közel van az Úrnak nagy napja, közel van és igen siet; az Úr napjának szava keserves, kiáltoz azon a hős is. Jer. 39,1.2.[15]Haragnak napja az a nap, szorongatásnak és nyomorúságnak napja; pusztításnak és pusztulásnak napja; sötétségnek és homálynak napja; felhőnek és borúnak napja. Ámós 5,18.[16]Kürtnek és tárogatónak napja a megerősített városok ellen és a büszke tornyok ellen! Ésa. 49,24.[17]És megszorongatom az embereket és járnak, mint a vakok, mert vétkeztek az Úr ellen, és kiontatik vérök, mint a por, és testök, mint szemét. Ésa. 30,26.[18]Sem ezüstjök, sem aranyuk nem szabadíthatja meg őket az Úr haragjának napján, és az ő féltő szeretetének tüze megemészti az egész földet; mert véget vet, bizony hirtelen vet véget e föld minden lakosának. Jer. 39,9.

Sof 2

[1]Térjetek eszetekre, s eszméljetek fel, ti, arczátlan nemzet, Márk 3,29.Luk. 12,10.1Tim. 1,13.[2]Mielőtt szűlne a végzés (mint a polyva száll tova az a nap!); míg rátok nem jön az Úr haragjának tüze, **míg rátok nem jön az Úr haragjának napja! rész 7,17. (Dies Irae)**
[3]Keressétek az Urat mindnyájan e föld alázatosai, a kik az ő ítélete szerint cselekesztek; keressétek az igazságot, keressétek az alázatosságot: talán megoltalmaztattok az Úr haragjának napján![4]Mert elhagyottá lesz Gáza, Askelon pedig pusztasággá; Asdódot délben űzik el, és Ekron kiirtatik. Nehem. 1,1.[5]Jaj a tenger vidékén lakóknak, a Kereteusok nemzetségének! Az Úr igéje ellened van, te Kanaán, Filiszteusok földje; elpusztítalak téged, lakatlanná leszel. Jer.

47,4-7.[6]És a tenger vidéke legelőkké, pásztorok tanyáivá és juhoknak aklaivá lészen.[7]És az a vidék a Júda házának maradékáé lesz, ők legeltetnek azon; estére Askelon házaiban heverésznek, mert meglátogatja őket az Úr, az ő Istenök, és visszahozza az ő foglyaikat. rész 16,1.[8]Hallottam Moáb gyalázkodását és Ammon fiainak szidalmait, a melyekkel gyalázták népemet, és felfuvalkodtak az ő határok ellen. 5Móz. 16,13.[9]Azért élek én, mond a Seregeknek Ura, Izráelnek Istene, hogy Moáb olyanná lészen, mint Sodoma, Ammon fiai pedig, mint Gomora: tövistermő föld, só-telep és pusztaság örökre; népem maradéka prédálja fel őket, és nemzetségem ivadékai bírják majd őket. Ésa. 16,6-12.[10]Ez esik meg rajtok az ő kevélységökért, a miért gyalázkodtak és felfuvalkodtak a Seregek Urának népe ellen. Luk. 11,32.Jón. 3,5.[11]Rettenetes lesz az Úr ellenök, mert elfogyatja a földnek minden istenét, és néki hódol majd kiki a maga lakhelyén, a pogányoknak is minden szigete. Luk. 11,31.1Kir. 10,1-10.[12]Ti is, kúsiak! Fegyverem öli meg őket. Ésa. 20,3-5.[13]És kinyújtja kezét észak felé, és elveszti Assiriát, Ninivét pusztasággá teszi, kietlenné, mint egy sivatag. 2Móz. 22,21.Ésa. 1,23.[14]És nyájak heverésznek bensejében, mindenféle állatok serege: pelikán és sündisznó hálnak párkányain, az ablakban azoknak szava hangzik, a küszöbön omladék lészen, mert lefosztatott a czédrus! 2Pét. 2,20.[15]Ímé, a víg város, a bátorságban lakozó, a mely ezt mondja vala szívében: Én vagyok és nincs kívülem más! milyen pusztasággá lőn, vadak tanyájává, a ki átmegy rajta, mind süvöltöz és csapkodja kezét. 1Móz. 25,23.Róm. 9,13.

Sof 3

[1]Jaj az ellenszegülőnek és undoknak, az erőszakos városnak! Ésa. 1,15.Jer. 14,11.12.[2]Nem hallgatott a szóra, nem fogadta a fenyítéket, nem bízott az Úrban, Istenéhez nem közelített! 2Kir. 17,6.7.2Krón. 36,21.[3]Fejedelmei olyanok benne, mint az ordító oroszlánok, birái, mint az estve járó farkasok, nem hagynak reggelre a csonton.[4]Prófétái hivalkodók, hitető férfiak; papjai megfertéztetik a szent helyet, erőszakot tesznek a törvényen. Jer. 23,11.32.Hós. 9,7.[5]Az Úr igaz ő benne, nem cselekszik hamisságot; reggelről reggelre napfényre hozza ítéletét; nem mulasztja el: de nem ismeri a szégyent a gonosz! Ésa. 1,26.4,2.[6]Nemzeteket irtottam ki; elpusztultak tornyaik; feldúltam falvaikat, nincs, a ki átmenjen rajtok; elromboltattak városaik, egy ember sincs bennök, nincsen lakosuk! 3Móz. 22,21.22.[7]Mondtam: Csak félj engem, vedd fel a fenyítéket (akkor nem irtatott volna ki lakhelye; mindaz, a mit felőle végeztem): mégis mihelyt felvirradtak, rosszra indították minden cselekedetöket. Márk 4,1-20.Luk. 8,4-15.[8]Azért várjatok rám, azt mondja az Úr, míg prédára kelek; mert elvégeztem, hogy egybegyűjtöm a népeket, hogy összeszedem az országokat, hogy kiöntsem rájok búsulásomat, haragomnak egész hevét, mert gerjedezésem tüzében emésztetik meg az egész föld! Ésa. 1,11.Ámós 5,21.[9]Akkor változtatom majd a népek ajkát tisztává, hogy mind segítségül hívják az Úr nevét, hogy egy akarattal szolgálják őt. Zsolt. 113,3.114,2.[10]Kús folyóvizein túlról hozzák imádóim, szétszórt népemnek leányai ételáldozatomat nékem. Zsolt. 68,32.[11]Azon a napon nem szégyenülsz meg egyetlen cselekedetért sem, a melyekkel vétkeztél ellenem; mert akkor eltávolítom körödből azokat, a kik kérkedve örvendeznek benned, és nem kevélykedel többé az én szent hegyemen. Agge. 2,1-9. Ezsdr. 3,8-10.[12]És marasztok közötted nyomorult és szegény népet, a kik bíznak az Úr nevében. Préd. 5,6.3Móz. 22,19.[13]Izráel maradéka nem cselekszik hamisságot, nem szól hazugságot, és nem találtatik szájában álnokságnak nyelve, hanem legelésznek és lenyugosznak és nem lesz a ki felrettentse őket.[14]Énekelj Sionnak leánya, harsogj Izráel, örvendj és teljes szívvel vígadj Jeruzsálem leánya! 2Móz. 26,14.[15]Megváltoztatta az Úr a te ítéletedet, elfordította ellenségedet; Izráel királya, az Úr, közötted van, nem látsz többé gonoszt![16]Azon a napon ezt mondják Jeruzsálemnek: **Ne félj! Ne lankadjanak kezeid Sion! Ésa. 41,10.43,1.[17]Az Úr, a te Istened közötted van; erős ő, megtart; örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked. 5Móz. 29,3.[18]Az ünnep miatt bánkódókat egybegyűjtöm, a kik közüled valók; gyalázat terhe van rajtok. Eféz. 4,25.[19]Ímé, én elbánok minden te nyomorgatóddal abban az időben, és megtartom a**

sántát, és összeszedem a szétszórtakat, és híresekké és nevesekké teszem őket az ő gyalázatjoknak egész földén. Mik. 4,6.7.[20]Abban az időben elhozlak titeket, és akkor összeszedlek titeket, mert nevesekké és híresekké teszlek titeket a földnek minden népe között, mikor megfordítom a ti fogságotokat a ti szemetek előtt, azt mondja az Úr. Zsolt. 126,1.2.

Aggeus próféta könyve

Agg 1

[1]Dárius király második esztendejének hatodik hónapjában, a hónapnak első napján szóla az Úr Aggeus próféta által Zorobábelnek, a Sealtiél fiának, Júda fejedelmének, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak, mondván: Ezsdr. 5,1. Ezsdr. 2,2.[2]Így szól a Seregeknek Ura, mondván: Ezt mondja e nép: Nem jött még el az idő, az Úr háza építésének ideje! Ésa. 60,21.Eféz. 4,6.[3]Az Úr pedig így szól Aggeus próféta által, mondván:[4]Ideje-é néktek, hogy ti mennyezetes házakban lakozzatok, holott ez a ház romban áll?[5]Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat! Ésa. 66,18.19.[6]Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégesztek; isztok, de meg nem részegesztek; ruházkodtok, de meg nem melegesztek, a bérlő is lyukas zacskóra bérel. Péld. 2,17.[7]Ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat! Ezék. 28,3.[8]Menjetek fel a hegyre, és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőíttessem, azt mondja az Úr. Mát. 19,8.9.[9]Sokat vártatok, de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de én ráfuvallok arra! Mi okért? azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házamért, a mely ím romban áll, ti pedig siettek, kiki a maga házához.[10]Azért vonták meg tőletek az egek a harmatot, vonta meg a föld az ő termését. Mát. 11,7.10.14. Mát. 3,11.13.[11]És pusztulást rendeltem a sík földre és a hegyekre, a búzára és a borra, az olajra és mindarra, a mit a föld terem; sőt az emberre és a baromra és minden kézimunkára is. Ámós 5,18.Mát. 3,12.13.[12]És meghallá Zorobábel, a Sealtiél fia, és Jósua, a Jehosadák fia, a főpap, és **a nép minden többi tagja az Úrnak, az ő Istenöknek szavát és Aggeus próféta beszédeit, a miként elküldte őt az Úr, az ő Istenök, és megfélemlék a nép az Úr előtt.**[13]És szóla Aggeus, az Úr követe, az Úr küldetésében, mondván a népnek: Én veletek vagyok, azt mondja az Úr. Róm. 12,1.2.[14]És felindítá az Úr Zorobábelnek, a Sealtiél fiának, a Júda fejedelmének lelkét, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak lelkét, és a nép minden többi tagjának lelkét is, és bemenének és munkálkodának a Seregek Urának, az ő Istenöknek házában. Ésa. 62,11.12.Mát. 21,5.[15]A hatodik hónapnak huszonnegyedik napján, Dárius királynak második esztendejében. Mik. 5,4.5.Zsolt. 2,8.

Agg 2

[1]A hetedik hónap huszonnegyedik napján szóla az Úr Aggeus próféta által, mondván: Ésa. 51,1.12-14.[2]Szólj csak Zorobábelnek, a Sealtiél fiának, Júda fejedelmének, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak, és a nép többi tagjainak, mondván: Péld. 3,9.Nehem. 13,10.[3]**Ki van még életben köztetek, a ki látta ezt a házat az ő első dicsőségében?** És milyennek látjátok ti most ezt? Avagy olyan-é ez a ti szemetekben, mintha semmi volna? Márk 4,33.34.[4]De most légy bátor, Zorobábel, azt mondja az Úr! **Légy bátor te** is, Jósua, Jehosadák fia, te főpap, és légy bátor e földnek minden népe, azt mondja az Úr, és cselekedjétek, mert én veletek vagyok, azt mondja a Seregeknek Ura, Zsolt. 78,2.[5]Az igét, a melylyel szövetségre léptem veletek, mikor kijöttetek Égyiptomból, és az én lelkem köztetek marad. Ne féljetek! vers 24-30.[6]Mert ezt mondja a Seregeknek Ura: Egy kevés idő van még, és én megindítom az eget és a földet, a tengert és a szárazt. Ésa. 62,2-4.[7]És megindítok minden népet, és eljön, a kit minden népek óhajtanak, és megtöltöm e házat dicsőséggel, azt mondja a Seregeknek Ura. 1Kor. 3,9.[8]Enyém az ezüst és enyém az arany, azt mondja a Seregeknek Ura. Zsolt. 68,10.Ésa. 43,19.[9]**Nagyobb lészen e második háznak dicsősége az elsőnél, azt mondja a Seregeknek Ura, és e helyen adok békességet, azt mondja a Seregeknek Ura.** Jer. 10,8.9.[10]A kilenczedik

hónap huszonnegyedikén, Dáriusnak második esztendejében szóla az Úr Aggeus próféta által, mondván: rész 25,31-46.[11]Ezt mondja a Seregeknek Ura: Kérdezd meg csak a papokat a törvény felől, mondván: rész 8,12.[12]Ha szentelt húst visz valaki az ő köntösének szárnyában, és illeti annak szárnyával a kenyeret vagy a főzeléket, vagy a bort, vagy az olajat, vagy bármi más eleséget: vajjon szent-e az? És felelének a papok, és mondák: Nem. Zsolt. 58,12.Ezék. 9,4-8.[13]Aggeus pedig mondá: Ha hulla által fertőzött illeti mindezeket, tisztátalanná lesz-é? És felelének a papok, és mondák: Tisztátalanná! Ezék. 37,16-22.[14]Aggeus pedig felele, és mondá: Épp így e nép és épp így e nemzet én előttem, azt mondja az Úr, és épp így kezöknek minden munkája, és a mit ide felhoznak: tisztátalan az.[15]Most azért jól gondoljátok meg e naptól fogva az elmultakat is, mielőtt még követ kőre tettek volna az Úr hajlékában! Péld. 8,10.11.[16]Az előtt elmentek a huszas garmadához, és tíz lett; elmentek a sajtóhoz, hogy ötven vederrel merítsenek, és húsz lett. 2Móz. 20,1.[17]Megvertelek titeket üszöggel, ragyával, és kezetek minden munkáját kőesővel, és még sem hajoltatok hozzám, azt mondja az Úr. 1Kir. 8,37.Ámós 4,9.[18]Jól gondoljátok hát meg e naptól fogva az elmultakat is! A kilenczedik hónap huszonnegyedik napjától, attól a naptól fogva, a melyen letétetett az Úr hajlékának alapja. Jól meggondoljátok! Ésa. 33,1.Jer. 46,2.13.[19]Van-é még mag a csűrben? És bizony, a szőlő, a füge, a gránátalma és az olajfa sem termett! E naptól fogva megáldalak. Mik. 4,5.[20]Másodszor is szóla az Úr Aggeusnak a hónap huszonnegyedik napján, mondván: 1Móz. 21,3.12.25,26.29,35.49,10.[21]Mondd meg Zorobábelnek, Júda fejedelmének: Én megindítom az eget és a földet. 1Móz. 38,29.30. Ruth 4,18-22.[22]És felforgatom az országok királyi székét, és elfogyasztom a pogány országok erejét, és felforgatom a szekeret és a benne ülőket, és lehullanak a lovak és a rajtok ülők: kiki az ő atyjafiának fegyvere által.[23]*Azon a napon, azt mondja a Seregeknek Ura, felveszlek téged Zorobábel, Sealtiélnek fia, én szolgám, azt mondja az Úr, és olyanná teszlek, mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak el, azt mondja a Seregeknek Ura.* *Jer. 22,24.*

Zakariás próféta könyve

Zakariás 1

[1]Dárius második esztendejében, a nyolczadik hónapban szóla az Úr Zakariáshoz, a Berekiás fiához, a ki Iddó próféta fia, mondván: Ezsdr. 5,1.[2]Igen megharagudott az Úr a ti atyáitokra. 1Krón. 3,10-16.[3]Mondjad azért nékik: Ezt mondja a Seregeknek Ura: **Térjetek hozzám, szól a Seregeknek Ura, és hozzátok térek, mond a Seregeknek Ura. Ésa. 31,6.Jer. 3,12.Malak. 3,7.**[4]Ne legyetek olyanok, mint atyáitok, a kikhez az elébbi próféták kiáltottak, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: Térjetek meg kérlek a ti gonosz útaitokról, és a ti gonosz cselekedeteitekből, de nem hallgattak meg, és nem figyelmeztek reám, szól az Úr. 2Kir. 22,13.Jer. 18,12.[5]Atyáitok? Hol vannak ők? És a próféták örökké élnek-é? Jer. 15,2.3.[6]De az én beszédeim és végzéseim, a melyeket szolgáim, a próféták által hirdettem: nem beteljesedtek-é a ti atyáitokon? És megtértek és azt mondták: A mint elhatározta vala a Seregeknek Ura, hogy a mi útaink és cselekedeteink szerint bánik velünk: úgy bánt velünk. Jer. 23,2.Siral. 2,17.[7]A tizenegyedik hónapnak, azaz a Sebat hónapnak huszonnegyedik napján, Dáriusnak második esztendejében, szóla az Úr Zakariáshoz, a Berekiás fiához, a ki Iddó próféta fia, mondván: 1Krón. 3,17. Ezsdr. 3,2.[8]**Látám éjszaka, hogy ímé, egy férfiú veres lovon ül vala, és áll vala a mirtus-fák között, a melyek egy árnyas völgyben valának; háta megett pedig veres, tarka és fehér lovak. Jel. 6,4.5.**[9]És mondám: Mik ezek Uram? És mondá nékem az angyal, a ki beszél vala nékem: Én megmutatom néked: mik ezek. rész 21,26.[10]Akkor felele az a férfiú, a ki a mirtus-fák között áll vala, és mondá: Azok ezek, a kiket az Úr küldött, hogy járják be e földet;[11]És felelének az Úr angyalának, a ki a mirtus-fák között áll vala, és mondák: Bejártuk a földet, és ímé, az egész föld vesztegel és nyugodt. rész 27,17.22.[12]Az Úr angyala pedig felele, és mondá: Seregeknek Ura! Meddig nem könyörülsz még Jeruzsálemen és Júdának városain, a melyekre haragszol immár hetven esztendő óta? Jer. 25,12.[13]És nyájas szavakkal, vígasztaló szókkal **felele az Úr az angyalnak, a ki beszél vala velem. Luk. 1,35.**[14]És mondá nékem az angyal, a ki beszél vala velem: Kiálts, ezt mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: **szeretem Jeruzsálemet és a Siont nagy szeretettel! Préd. 12,9.**[15]**De nagy haraggal haragszom én a hivalkodó népekre, a kikre kevéssé haragudtam ugyan, de ők gonoszra törtek. Ésa. 47,6.Ezék. 25,6.**[16]Azt mondja azért az Úr: könyörületességgel fordulok Jeruzsálemhez; benne építtetik meg az én házam, szól a Seregeknek Ura, és mérőzsinór nyujtatik ki Jeruzsálem felett. Ésa. 8,15.[17]Mégis kiálts, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: Bővelkedni fognak még városaim a jóban, mert megvígasztalja még az Úr a Siont, és magáévá fogadja még Jeruzsálemet![18]Majd felemelém szemeimet, és ímé, **négy szarvat láték. Ésa. 7,14.**[19]És mondám az angyalnak, a ki beszél vala velem: Mik ezek? És monda nékem: **Ezek azok a szarvak, a melyek szétszórták Júdát, Izráelt és Jeruzsálemet**.[20]Azután mutata nékem az Úr **négy mesterembert. Luk. 2,7.**[21]És mondám: Mit jöttek ezek cselekedni? Ő pedig szóla, mondván: Ezek azok a szarvak, a melyek szétszórták Júdát annyira, hogy senki sem emelheti vala fel fejét: **de eljöttek ezek, hogy elrettentsék őket, hogy letörjék a pogányok szarvait, a kik szarvakkal támadtak vala Júda földe ellen, hogy szétszórják azt. Luk. 2,1-7.**

Zak 2

[1]Felemelém ismét szemeimet, és ímé, **láték egy férfiút és a kezében mérő-kötelet. 4Móz. 24,17.**[2]És mondám: Hová mégy te? És mondá nékem: Megmérni Jeruzsálemet, hogy lássam: mennyi a széle és mennyi a hossza? Ezék. 37,14. Ámós 8,10.[3]És ímé, az angyal, a ki beszél

vala velem, kijöve, és más angyal is kijöve eléje. 2Kir. 23,10.2Krón. 35,22-25.[4]És monda annak: Fuss, és szólj e gyermekhez, mondván: Kerítetlenül fogják lakni Jeruzsálemet a benne levő emberek és barmok sokasága miatt.[5]Én pedig, szól az Úr, tűz-fal leszek körülötte és megdicsőítem magamat ő benne! Ésa. 4,4.5.[6]Jaj, jaj! Fussatok ki az északi földről, így szól az Úr, mert az ég négy szele felé szórtalak szét titeket, szól az Úr. Luk. 6,12.9,18.[7]Jaj Sion! Szabadítsd ki magadat, ki Babilon leányánál lakozol.[8]Mert így szól a Seregeknek Ura: Dicsőség után küldött engem a pogányokhoz, a kik fosztogatnak titeket, mert a ki titeket bánt, az ő szemefényét bántja. Zsolt. 16,4.[9]Mert ímé én felemelem kezemet ellenök, és saját szolgáik prédájává lesznek, és megtudjátok, hogy a Seregeknek Ura küldött el engem. 5Móz. 18,20.[10]**Örülj és örvendezz, Sionnak leánya, mert ímé elmegyek és közötted lakozom! így szól az Úr. Ésa. 60,6.Zsolt. 72,10.15.**[11]És sok pogány csatlakozik azon a napon az Úrhoz, és népemmé lesznek, és közötted lakozom, és megtudod, hogy a Seregeknek Ura küldött hozzád engem.[12]És birtokba veszi az Úr Júdát, mint az ő osztályrészét a szent földön, és újra magáévá fogadja Jeruzsálemet.[13]Hallgasson minden test az Úr előtt: mert felkelt az ő szentséges helyéről. Hab. 2,20.

Zak 3

MEGIGAZULÁS – BOLDOG CSERE – A SZENNYES RUHA HELYETT A TISZTA

[1]Azután **megmutatá nékem Jósuát, a főpapot, a ki az Úr angyala előtt álla, és a Sátánt, a ki jobb keze felől álla, hogy vádolja őt. Zsolt. 109,6.[2]És mondá az Úr a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az Úr, te Sátán; dorgáljon meg az Úr, a ki magáévá fogadja Jeruzsálemet. Avagy nem tűzből kikapott üszög-é ez? Ámós 4,11.Júd. 1,9.[3]Jósua pedig szennyes ruhába vala öltöztetve, és áll vala az angyal előtt.[4]És szóla és monda az előtte állóknak, mondván: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat! És monda néki: Lásd! Levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged! Ésa. 61,10.[5]Azután mondám: Tegyenek fejére tiszta süveget! Feltevék azért fejére a tiszta süveget, és ruhákba öltöztetek őt, az Úrnak angyala pedig ott áll vala. 2Móz. 28,4.[6]És bizonyságot tőn az Úrnak angyala Jósuának, mondván: 2Móz. 4,19.[7]Ezt mondja a Seregeknek Ura: Ha az én útaimban jársz, és ha parancsolataimat magtartod: te is ítélője leszel az én házamnak, sőt őrizni fogod az én pitvaraimat, és ki- s bejárást engedek néked ez itt állók között.**[8]Halld meg Jósua, te főpap; te és barátaid, a kik előtted ülnek, mert jelképes férfiak ezek: Ímé, bizony előhozom az én szolgámat, Csemetét! Ésa. 11,1.Jer. 23,5.Luk. 1,78.[9]Mert ímé e kő az, a melyet Jósua elé helyezek; egy kövön hét szem; ímé, én faragom annak faragványait, így szól a Seregeknek Ura, és eltörlöm e földnek álnokságait egy napon. Zsolt. 118,22.[10]Azon a napon, így szól a Seregeknek Ura, kiki hívja majd a maga felebarátját a szőlőtő alá és a fügefa alá. Mik. 4,4.

Zak 4

[1]Majd visszatére az angyal, a ki beszél vala velem, és felkölte engem, mint mikor valaki álmából költetik fel. rész 4,17.[2]És mondá nékem: Mit látsz te? És mondám: **Látok ímé egy merő arany gyertyatartót, tetején az olajtartója, rajta pedig annak hét szövétneke, és hét cső a szövétnekekhez, a melyek a tetején vannak; Ésa. 40,3.Ján. 1,23.[3]És mellette két olajfa: egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak bal oldalán. 2Kir. 1,8.[4]És felelék, és mondám az angyalnak, a ki beszél vala velem, mondván: Mik ezek, Uram?**[5]És felele az angyal, a ki beszél vala velem, és mondá nékem: Hát nem tudod-é, mik ezek? És mondám: Nem, Uram![6]És felele, és szóla nékem, mondván: Az Úrnak beszéde ez Zorobábelhez, mondván: **Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! azt mondja a Seregeknek Ura. Agge. 2,5.**[7]Ki vagy te, te nagy hegy? Lapálylyá leszel Zorobábel előtt, és felviszi a csúcs-követ, és ilyen kiáltás támad: Áldás, áldás reá! Dán. 2,45.[8]És szóla hozzám az Úr, mondván: 5Móz. 16,13.[9]A Zorobábel kezei veték meg e ház alapját, és az ő

kezei végzik el azt, és megtudod, hogy a Seregeknek Ura küldött el engem hozzátok. Luk. 3,9.[10]Mert a kik csúfolták a kicsiny kezdetet, örülni fognak, ha meglátják Zorobábel kezében az önkövet. **Hét van ilyen, az Úrnak szemei ezek, a melyek átpillantják az egész földet. Agge. 2,3. Jel. 5,6.**[11]És felelék, és mondám néki: Mi ez a két olajfa a gyertyatartó jobb és bal oldalán? rész 13,30.[12]És másodszor is felelék, és mondám néki: Micsoda az olajfának az a két ága, a melyek a két arany cső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat? Márk 1,9.10.Luk. 3,21.[13]És szóla nékem, mondván: Hát nem tudod-é, mik ezek? És mondám: Nem, Uram! Ésa. 35,8.[14]És mondá nékem: **Ezek ketten az olajjal felkenettek, a kik az egész föld Ura mellett állnak. ITT VALÓBAN BEAZONOSÍTÓ, REFERENCIÁLIS NYELV VAN.**

Zak 5

[1]Azután ismét felemelém szemeimet, **és látám, hogy ímé, egy könyv repül vala. 1Móz. 25,23.Róm. 9,13.**[2]És monda nékem: Mit látsz te? És én mondám: Látok egy repülő könyvet, húsz sing a hossza és tíz sing a széle. Ezék. 25,13.[3]És monda nékem: **Ez az átok, a mely kihat az egész föld színére; mert mindaz, a ki lop, ehhez képest fog innen kiirtatni, és mindaz, a ki hamisan esküszik, ehhez képest fog innen kiirtatni. Zsid. 4,15.**[4]Kibocsátom ezt, szól a Seregeknek Ura, és bemegy a lopónak házába, és annak házába, a ki hamisan esküszik az én nevemre, és ott marad annak házában, és megemészti azt, s annak fáit és köveit. 2Móz. 34,28.1Kir. 19,8.[5]Majd kijöve az angyal, a ki beszél vala velem, és monda nékem: Emeld csak fel szemeidet, és lásd meg: micsoda az, a mi kijön? Ésa. 1,2.3.[6]És mondám: Micsoda ez? Ő pedig mondá: **Az, a mi kijön, mérőedény.** És mondá: **Ilyen a formájok az egész földön. 5Móz. 8,3.**[7]**És ímé, egy kerek ón-darab repül vala, és ül vala egy asszony a mérő-edény közepében. 3Móz. 22,21.22.**[8]**És mondá: Ez az istentelenség. És veté ezt a mérő-edény közepébe, a darab ónt pedig veté annak szájára. Zsolt. 91,11.12.**[9]És felemelém szemeimet, és látám, hogy ímé, két asszony jöve elő, és szél vala szárnyaikban, és szárnyaik olyanok, mint az eszterágnak szárnyai, és felemelék a mérő-edényt a föld és az ég közé. Ésa. 1,11.Ámós 5,21.[10]És mondám az angyalnak, a ki beszél vala velem: Hová viszik ezek a mérő-edényt? Zsolt. 113,3.114,2.[11]És mondá nékem: **Hogy házat építsenek annak a Sineár földén, és oda erősítsék, és ott hagyják azt a maga helyén. 1Móz. 11,2-6.**
DÖBBENETES EZ AZ ÁLOMFEJTÉS

Zak 6

[1]Majd megfordulék és felemelém szemeimet, és látám, hogy ímé négy szekér jön vala ki két hegy közül, és azok a hegyek ércz-hegyek. 5Móz. 6,13.**[2]Az első szekérben veres lovak, a második szekérben fekete lovak; Préd. 5,6.3Móz. 22,19.**[3]**És a harmadik szekérben fehér lovak; a negyedik szekérben pedig tarka lovak, erősek. rész 14,3.Márk 1,14.**[4]És megszólalék, és mondám az angyalnak, a ki beszél vala velem: Mik ezek, Uram? 2Móz. 26,14.[5]Az angyal felele, és mondá nékem: **Ezek az égnek négy szele, jőnek az egész föld Ura mellett való szolgálatukból. Dán. 7,2.**[6]A melyben a fekete lovak vannak, észak földére mennek, és a fehérek mennek utánok, a tarkák pedig a dél földére mennek; 4Móz. 8,11-19.[7]Az erősek is mennek és kívánják eljárni a földet. És mondá: Menjetek, járjátok el a földet; és eljárák a földet. Ésa. 9,1.2.[8]Majd híva engem, és beszéle velem, mondván: Lásd! Az észak földére menők lecsendesíték lelkemet északnak földén. 5Móz. 33,9.10.[9]És szóla az Úr hozzám, mondván: 3Móz. 10,11. Agge. 1,13.Jel. 1,20.[10]Végy a számkivetésből valóktól: Heldaitól, Tóbiástól és Jedajától; és menj be azon a napon, menj be Jósiának, a Sefániás fiának házába, a kik Babilonból jöttenek, rész 13,47.Ezék. 47,10.**[11]Végy ugyanis ezüstöt és aranyat, és csinálj koronákat, és tedd Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak fejére! rész 19,27.**[12]**És szólj néki, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura, mondván: Ímé, egy férfiú, a neve Csemete, mert csemete támad belőle, és megépíti az Úrnak templomát! Ésa. 60,21.Eféz. 4,6.**[13]**Mert ő fogja megépíteni az Úrnak templomát, és nagy lesz az ő dicsősége, és ülni és uralkodni**

fog az ő székében, és pap is lesz az ő székében, és békesség tanácsa lesz kettőjük között. rész 11,4.[14]És a koronák legyenek Hélemnek, Tóbiásnak, Jedajának és Hénnek, a Sefániás fiának emlékjelei az Úr templomában. Márk 1,39.Luk. 4,15.44.Csel. 10,38.[15]És a messzelakók eljőnek és építenek az Úr templomában, és megtudjátok, hogy a Seregeknek Ura küldött el engem hozzátok. Így lesz, ha hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára! Ámós 5,21.

Zak 7

[1]És lőn a Dárius király negyedik esztendejében, hogy szóla az Úr Zakariáshoz a kilenczedik hónapnak, a Kiszlévnek negyedikén, Nehem. 1,1.[2]Mikor elküldék az Isten házába Saréczert és Régem-Méleket és társait, hogy esedezzenek az Úr színe előtt, 1Móz. 2,24-28.Ésa. 51,2.Ezék. 33,24.[3]És hogy megkérdezzék a papokat, a kik a Seregek Urának házában vannak, és megkérdezzék a prófétákat is: Sírjak-é az ötödik hónapban és böjtöljek-é, a mint cselekedtem azt néhány esztendő óta? Mát. 19,8.9.[4]Szóla ekkor a Seregeknek Ura nékem, mondván: Luk. 6,20.Ésa. 57,15.[5]Szólj az ország minden népének és a papoknak, mondván: Mikor böjtöltetek és gyászoltatok az ötödik és hetedik hónapban, és pedig hetven esztendeig: avagy böjtölvén, nékem böjtöltetek-é? Mát. 11,7.10.14.† Mát. 3,11.13.[6]És mikor ettetek, és mikor ittatok: avagy nem magatoknak ettetek és magatoknak ittatok-é? Ámós 5,18.Mát. 3,12.13.[7]Avagy nem ezek a beszédek-é azok, a melyeket szólott vala az Úr az előbbi próféták által, mikor még Jeruzsálem népes és gazdag vala a körülte levő városokkal együtt, és mind a déli táj, mind a lapály-föld népes vala? Luk. 6,21.[8]És szóla az Úr Zakariásnak, mondván: Róm. 12,1.2.[9]Így szólt a Seregeknek Ura, mondván: **Igaz ítélettel ítéljetek, és irgalmasságot és könyörületességet gyakoroljon kiki az ő felebarátjával! Zsolt. 51,12.1Ján. 3,2.3.[10]Özvegyet és árvát, jövevényt és szegényt meg ne sarczoljatok, és egymás ellen még szívetekben se gondoljatok gonoszt. 2Móz. 22,21.Ésa. 1,23.**[11]De nem akarák meghallani, sőt vállaikat vonogaták, és bedugák füleiket, hogy ne halljanak. Zak. 1,3.Ezék. 18,30-32.[12]**Szívöket is megkeményíték, hogy ne hallják a törvényt és az igéket,** a melyeket a Seregeknek Ura küldött vala az ő lelke által, az előbbi próféták által. És igen felgerjedt vala a Seregeknek Ura. Péld. 3,9.Nehem. 13,10.[13]És lőn, hogy a mint én kiáltottam és nem hallották meg: úgy kiáltottak, de nem hallottam meg, azt mondja a Seregeknek Ura; Ésa. 1,15.Jer. 14,11.12.[14]Hanem szétszórtam őket mindenféle nemzetek közé, a kik nem ismerték őket, és puszta lőn utánok a föld, hogy senki azon sem át nem megy, sem meg nem tér. Így tevék pusztává a kívánatos földet. 2Kir. 17,6.7.2Krón. 36,21.

Zak 8

[1]Majd szóla a Seregeknek Ura, mondván: Ján. 8,12.[2]Ezt mondja a Seregeknek Ura: Nagy gerjedezéssel gerjedeztem a Sionért, és nagy haragra gerjedtem ellene. rész 1,14.Jóel 2,18.[3]Ezt mondja az Úr: Megtértem a Sionhoz, és Jeruzsálem közepette lakozom, **és Jeruzsálem igazság városának neveztetik, a Seregek Urának hegye pedig szent hegynek. Ésa. 1,26.4,2.**[4]Ezt mondja a Seregeknek Ura: Agg férfiak és agg nők ülnek majd Jeruzsálem utczáin, és kinek-kinek pálcza lesz kezében a napok sokasága miatt. Jer. 44,17.18.[5]És megtelnek a város utczái fiúkkal és leányokkal, a kik játszadoznak annak utczáin. Luk. 16,17.21,33.[6]Ezt mondja a Seregeknek Ura: Ha ez csoda lészen e nép maradékának szemei előtt azokban a napokban, vajjon az én szemeim előtt is csoda lészen-é? így szól a Seregeknek Ura. Jak. 2,10.[7]**Ezt mondja a Seregeknek Ura: Ímé, én megszabadítom az én népemet a nap keltének földéről és a nap nyugtának földéről. Márk 8,36.Luk. 9,25.**[8]**És elhozom őket és Jeruzsálemben lakoznak, és népemmé lesznek, én pedig Istenökké leszek hűséggel és igazsággal. 2Kor. 6,16.**[9]Ezt mondja a Seregeknek Ura: Erősödjenek meg kezeitek, a kik hallottátok e napokban e beszédeket a próféták szájából, a kik szóltak, mikor megvetteték a Seregek Ura házának alapja, hogy megépíttessék a templom. Agge. 2,1-9. Ezsdr. 3,8-10.[10]Mert e napok előtt nem volt az embernek bére, és a baromnak sem volt bére, sem a kimenőnek, sem a bejövőnek nem volt

békessége a háborúság miatt, mert minden embert felindítottam: kit-kit az ő felebarátja ellen. Márk 9,2-13.Luk. 9,28-36.[11]De most nem olyan leszek e nép maradékához, mint az előbbi napokban voltam, így szól a Seregeknek Ura. Márk 11,25.[12]**Mert a vetés békességes lészen, a szőlőtő megadja gyümölcsét, a föld is megadja termését, az egek is megadják harmatjokat, és örökössé teszem mindezeken e nép maradékát. 2Móz. 20,1.**[13]És lészen, hogy a miképen átok valátok a pogányok között, oh Júda háza és Izráel háza: azonképen megszabadítlak titeket, és áldássá lesztek. Ne féljetek! Erősödjenek meg kezeitek! Mát. 11,7.10.14.[14]Mert ezt mondja a Seregeknek Ura: A miképen elgondoltam vala, hogy veszedelmet hozok reátok, mikor atyáitok megharagítottak vala engem, így szól a Seregeknek Ura, és nem könyörültem: 2Móz. 20,14.[15]Azonképen megtértem és elgondoltam e napokban, hogy jót teszek Jeruzsálemmel és Júda házával; ne féljetek! Luk. 3,23-38.[16]Ezek azok a dolgok, a melyeket cselekedjetek: Igazságot szóljon ki-ki az ő felebarátjával: **igazságos és békességes ítélettel ítéljetek a ti kapuitokban. Eféz. 4,25. Mi a kapu szerepe? Ámósznál is!**[17]És senki ne gondoljon az ő szívében gonoszt az ő felebarátja ellen; s a hamis esküvést se szeressétek, mert ezek azok, a miket én mind gyűlölök, így szól az Úr. Zsolt. 11,5.[18]Majd szóla hozzám a Seregeknek Ura, mondván: rész 19,3.9.5Móz. 24,1.[19]Ezt mondja a Seregeknek Ura: A negyedik hónapnak böjtje, az ötödiknek böjtje, a hetediknek böjtje és a tizediknek **böjtje vígalommá, örvendezéssé és kedves ünnepekké lesznek Júda házában. Csak a hűséget és a békességet szeressétek. Márk 10,11.12.Luk. 16,18.1Kor. 7,10.11.**[20]Ezt mondja a Seregeknek Ura: Még lesz idő, a mikor népek jőnek el, és sok városoknak lakói. Ruth 4,18-22. 2Sám. 12,24.[21]És egyiknek lakói a másikhoz mennek, mondván: Menten menjünk el az Úr orczájának engesztelésére, és a Seregek Urának keresésére; én is elmegyek! 1Krón. 3,10-16.[22]És eljőnek sok népek és erős nemzetek Jeruzsálembe a Seregek Urának keresésére, és az Úr orczájának engesztelésére. Zsolt. 48,3.[23]Ezt mondja a Seregeknek Ura: E napokban lesz az, hogy a minden nyelvű pogányok közül tíz ember ragad egy zsidó férfiúba s ragad annak ruhája szélébe, mondván: Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten! Ésa. 66,18.19.

Zak 9

[1]Az Úr igéjének terhe a Kadrák földe ellen; Damaskus lesz pedig annak nyugvóhelye (mert az Úr szemmel tartja az embereket és Izráelnek minden törzsét); 2Kir. 20,21. 2Kir. 21,18.23.26.[2]És Hámát is, a mely szomszédos vele; Tírus és Sídon, noha igen okosak! Ezék. 28,3.[3]Várat épített magának Tírus, és annyi az ezüstje rakáson, mint a por, és az aranya, mint az utczák sara. 1Krón. 3,17. Ezsdr. 3,2.[4]Ímé szegénynyé teszi őt az Úr, és megrontja hatalmát a tengeren, magát pedig tűz emészti meg. 1Kor. 6,7.[5]Meglátja ezt Askalon és megretten; Gáza is és igen bánkódik; Ekron is, mert megszégyenült reménységében. Mert kivész a király Gázából, és Askalon lakatlan marad. rész 10,1.[6]Asdódban pedig idegenek laknak, és a Filiszteusok kevélységét megtöröm. rész 21,21.Márk 11,23.Luk. 17,6.[7]Kivonszom a vért szájukból és útálatosságaikat fogaik közül, és ő is a mi Istenünké marad; és olyan lesz, mint egy fejedelem Júdában, Ekron pedig, mint a Jebuzeus. rész 27,17.22.[8]És tábort járok házam körül, mint a sereg ellen, az ide-oda kóborlók ellen, és nem megy át többé rajtok a sarczoló, mert most szemmel tartom őt. 2Móz. 23,4.5.Róm. 12,14.20. Luk. 23,34.Csel. 7,59.[9]**Örülj nagyon, Sionnak leánya, örvendezz, Jeruzsálem leánya! Ímé, jön néked a te királyod; igaz és szabadító ő; szegény és szamárháton ülő, azaz nőstényszamárnak vemhén. Ésa. 62,11.12.Mát. 21,5.**[10]**És kivesztem a szekeret Efraimból és a lovat Jeruzsálemből, kivesztem a harczi kézívet is, és békességet hirdet a pogányoknak; és uralkodik tengertől tengerig, és a folyamtól a föld határáig. Mik. 5,4.5.Zsolt. 2,8.**[11]Sőt a veled való szövetségnek véréért a te foglyaidat is kibocsátom a kútból, a melyben nincs víz. Ésa. 51,1.12-14.[12]Térjetek vissza az erősséghez, reménységnek foglyai! Ma is azt hirdetem néktek: kétszeresen megfizetek néked! Luk. 1,31. Csel. 4,12.[13]Mert kifeszítem Júdát magamnak mintegy kézívet és megtöltöm Efraimot; és felindítom fiaidat, oh Sion, a te fiaid ellen, oh Jáván, és olyanná teszlek, mint a hős

fegyvere.[14]És megjelen felettök az Úr, és nyila repül mint a villámlás; az Úr Isten kürtöt fuvall, és déli szelekben nyomul elő. Ésa. 7,14.[15]A Seregeknek Ura megoltalmazza őket; megemésztik és letaposság a parittya-köveket, és isznak és zajongnak, mint a bortól, és megtelnek, mint a csészék és mint az oltár szegletei.•rész 25,37.40.Róm. 12,8.[16]És megsegíti őket az Úr, az ő Istenök ama napon, mint az ő népének nyáját, és mint korona-kövek ragyognak az ő földén. Luk. 2,7.[17]Oh, mily nagy az ő jósága és mily nagy az ő kedvessége! Ifjakat tesz virágzóvá a gabona, és leányokat a must. Luk. 2,1-7. **A MESSIÁSI PRÓFÉCIÁK SOKSZOR KONTEXTUS NÉLKÜLIEK**

Zak 10

[1]Kérjetek esőt az Úrtól a késői eső idején! Az Úr villámlást szerez, és záporesőt ad nékik, és kinek-kinek füvet a mezőn. Zsolt. 68,10.Ésa. 43,19.[2]Mert a bálványok hazugságot szólnak, a varázslók pedig hamisságot látnak és üres álmokat beszélnek, hiábavalósággal vígasztalnak; azért elszélednek, mint a juhnyáj, a mely sanyarog, mert nincs pásztora. Jer. 10,8.9.[3]Haragra gerjedtem a pásztorok ellen, és megfenyítem a bakokat. Bizony megfenyíti a Seregeknek Ura az ő nyáját, a Júda házát, és olyanokká teszi őket, a milyen a harczra felékesített ló. vers 32. **Pásztorok ellen, de wael prophecy a népnek [4]Közülök támad a szegletkő, közülök a szeg, közülök a harczi ív, közülök egyszersmind minden sarczoló. Luk. 11,2-4.**[5]És olyanok lesznek, mint a hősök, a kik az utczák sarát tapodják a harczban, és harczolnak, mert velök van az Úr, és megszégyenítik a lovon ülőket. Mik. 5,2-4.Ján. 7,42.[6]És megerősítem a Júda házát, és a József házát megsegítem, és visszahozom őket, mert szánom őket, és olyanokká lesznek, mintha el sem vetettem volna őket; mert én vagyok az Úr, az ő Istenök, és meghallgatom őket. Ezék. 37,16-22.[7]Efraim is olyan lesz, mint egy hős, és örvendeznek majd mintegy bortól ittasodva, és látják fiaik és örvendeznek; örvend az ő szívök az Úrban. vers 14.15.rész 18,21-35.[8]Süvöltök nékik és egybegyűjtöm őket, mert megszabadítom őket, és megsokasulnak, a mint megsokasultak vala. 1Krón. 29,11-13.[9]És széthintem őket a népek között, hogy a messze földeken is emlegessenek engem, és fiakat neveljenek és visszatérjenek.[10]Mert visszatérítem őket, Égyiptom földéről, Assiriából is összegyűjtöm őket, és behozom őket Gileád és Libánon földjére, és elég sem lesz nékik. Ésa. 60,6.Zsolt. 72,10.15.[11]És átvonulnak a nyomor tengerén, és megveri a tenger hullámait, és kiszáradnak a folyam örvényei, letöretik Assiriának kevélysége, és Égyiptom királyi pálczája elvész. Ésa. 33,1.Jer. 46,2.13.[12]És megerősítem őket az Úrban, és az ő nevében járnak, így szól az Úr. Mik. 4,5.

Zak 11

[1]Nyisd meg kapuidat, oh Libánon, hogy tűz emészszen czédrusaid közt! vers 6.[2]Jajgass te cziprus, mert esik a czédrus, leomlott, a mi legjava! Jajgassatok ti Básán tölgyei, mert pusztul a rengeteg erdő. Hós. 11,1.[3]Hangzik a pásztorok jajja, mert elpusztult az ő büszkeségök! Hangzik az oroszlán ordítása, mert elpusztult a Jordán kevélysége! rész 19,21.Luk. 12,33.Kol. 3,1.2.[4]Ezt mondja az Úr, az én Istenem: Legeltesd a leölésre szánt juhokat, Luk. 12,34.[5]A melyeket leölnek az ő tulajdonosaik, a nélkül, hogy bűnnek tartanák, eladóik pedig ezt mondják: Áldott az Úr, mert meggazdagodtam! és pásztoraik sem kimélik őket. Ján. 16,2.[6]Bizony nem kimélem többé e föld lakosait, ezt mondja az Úr; sőt ímé odaadok minden embert a felebarátja kezébe és az ő királya kezébe, és megrontják e földet, és nem szabadítom ki kezökből! Luk. 17,4.[7]Legeltetém hát a leölésre szánt juhokat, azaz a megnyomorgatott juhokat, **és választék magamnak két pálczát, az egyiket nevezém szépségnek, a másikat nevezém egyességnek; így legeltetém a juhokat. Ezék. 34,23.**[8]És három pásztort vertem el egy hónap alatt, mert elkeseredék a lelkem miattok, és az ő lelkök is megútála engem. Luk. 12,22-31.Fil. 4,6.1Pét. 5,7.1Tim. 6,6.Zsid. 13,5.[9]És mondám: Nem őrizlek én titeket, haljon meg a halálra való és vágattassék ki a kivágni való, a megmaradottak pedig egyék meg egymásnak húsát. Jer. 15,2.3.**[10]És vevém egyik pálczámat, a szépséget, és eltörém azt, hogy felbontsam az én**

szövetségemet, a melyet az összes népekkel kötöttem. Mát. 21,41.Csel. 13,46.[11]**És felbomla az azon a napon, és így tudták meg az elsanyargatott juhok, a kik ragaszkodnak vala hozzám, hogy az Úr dolga ez. Luk. 1,13.3,2. DUMB SHOW** [12]És mondám nékik: Ha jónak tetszik néktek, adjátok meg az én béremet; ha pedig nem: hagyjátok abba! És harmincz ezüst pénzt fizettek béremül. Mát. 26,15.[13]És monda az Úr nékem: Vesd a fazekas elé! Nagy jutalom, a melyre becsültek engem. **Vevém azért a harmincz ezüst pénzt, és vetém azt az Úrnak házába, a fazekas elé. Ésa. 40,3.Ján. 1,23. MESSIÁSI** – JÚDÁS [14]Majd eltörém a másik pálczámat is, az egyességet, hogy felbontsam a testvérséget Júda között és Izráel között. 2Kir. 1,8.[15]És mondá az Úr nékem: Most már szerezz magadnak bolond pásztornak való szerszámot.[16]Mert ímé, én pásztort állítok e földre, a ki az elveszetteket meg nem keresi, a gyöngével nem törődik, a megtépettet meg nem gyógyítja, a jó karban levőt nem táplálja, a kövérinek húsát megeszi, és körmeiket széttördeli. Ezék. 34,3.4.[17]**Jaj a mihaszna pásztornak, a ki elhagyja a juhokat!** Fegyver a karjára és jobb szemére. Karja szárazra száradjon és jobb szeme sötétre sötétedjék. Luk. 3,7.

Zak 12

[1]Az Úr igéjének terhe Izráel ellen. **Így szól az Úr, a ki az egeket kiterjesztette, a földet fundálta, és az ember keblébe lelket alkotott: Préd. 12,9.**[2]Ímé, én részegítő pohárrá teszem Jeruzsálemet minden körülte való népnek; Júdának is az lesz, mikor ostromolják Jeruzsálemet. Luk. 3,8.Ján. 8,39.Róm. 2,28.29.4,12.[3]És azon a napon lesz, hogy nyomtatókővé teszem Jeruzsálemet minden népnek; a ki emelni akarja azt, mind szakadva-szakad meg, noha összegyül ellene a föld minden pogánya. Ésa. 8,15.[4]Azon a napon, így szól az Úr, megverek minden lovat rettegéssel, a lovagját pedig őrültséggel; de a Júda házát nyitott szemmel nézem, a népeknek pedig minden lovát vaksággal verem meg. Márk 1,8.Ján. 1,26.27.33. Csel. 1,5.[5]És azt mondják szívökben Júda fejedelmei: Az én erősségem Jeruzsálemnek lakói, az ő Istenökkel, a Seregek Urával. rész 13,30.[6]Azon a napon olyanokká teszem Júda fejedelmeit, mint a milyen a tüzes serpenyő a fák között, és a milyen a tüzes fáklya a kévék között: megemésztenek jobb és bal felől minden körülvaló népet; de Jeruzsálem tovább is a helyén marad Jeruzsálemben! Márk 1,9.10.Luk. 3,21.[7]És megoltalmazza az Úr Júdának sátrait, mint azelőtt, hogy ne legyen nagyobb Dávid házának dicsősége és Jeruzsálem lakosának dicsősége, mint a Júdáé. Márk 11,24.Luk. 11,5-13.Jer. 29,13.14.[8]Azon a napon oltalma lészen az Úr Jeruzsálem lakosának, és azon a napon olyan lesz köztök a legalábbvaló, mint Dávid, a Dávid háza pedig, mint az Isten, mint az Úrnak angyala ő előttök. 1Kor. 7,10.11.[9]És azon a napon lesz, hogy kész leszek elveszteni minden pogányt, a kik Jeruzsálemre támadnak; Márk 1,10.Luk. 3,21.22.Ján. 1,32.[10]A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek lelkét, **és reám tekintenek, a kit átszegeztek,** és siratják őt, a mint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána, a mint keseregnek az elsőszülött után. Ezék. 37,14. Ámós 8,10.[11]Azon a napon nagy siralom lesz Jeruzsálemben, a milyen volt a hadadrimmoni siralom a Megiddo völgyében. 2Kir. 23,10.2Krón. 35,22-25.[12]És sír a föld: nemzetségek és nemzetségek külön; külön a Dávid házának nemzetsége, feleségeik is külön; külön a Nátán házának nemzetsége, és feleségeik is külön; 2Móz. 34,28.1Kir. 19,8.[13]Külön a Lévi házának nemzetsége, és feleségeik is külön; külön a Sémei nemzetsége, feleségeik is külön. 1Móz. 3,17.[14]A többi nemzetségek mind; nemzetségek és nemzetségek külön, feleségeik is külön. 5Móz. 8,3.

Zak 13

[1]Azon a napon kútfő fakad a Dávid házának és Jeruzsálem lakosainak a bűn és tisztátalanság ellen. rész 27,53.[2]És lészen azon a napon, így szól a Seregeknek Ura: Kivesztem a bálványok neveit e földről, és emlegetni sem fogják többé; sőt a prófétákat és a fertelmes lelket is kiszaggatom e földről. Zsolt. 16,4.[3]És úgy lesz, ha prófétálni fog még valaki, azt mondják annak az ő apja és anyja, az ő szülői: Ne élj, mert hazugságot szóltál az Úr nevében! És általverik őt

az ő apja és anyja, az ő szülői, az ő prófétálása közben. 5Móz. 18,20.[4]És azon a napon megszégyenülnek a próféták, kiki az ő látása miatt az ő prófétálásaik közben, és nem öltözködnek szőrös ruhába, hogy hazudjanak. Márk 10,17-31.Luk. 18,18-30.[5]Hanem ezt mondja kiki: Nem vagyok én próféta, szántóvető ember vagyok én, sőt más szolgájává lettem én gyermekségem óta. rész 3,10.Ján. 15,2.6.[6]És ha mondja néki valaki: Micsoda ütések ezek a kezeiden? azt mondja: A miket az én barátaim házában ütöttek rajtam. 5Móz. 6,13.[7]Fegyver, serkenj fel az én pásztorom ellen és a férfiú ellen, a ki nékem társam! így szól a Seregeknek Ura. Verd meg a pásztort és elszélednek a juhok, én pedig a kicsinyek ellen fordítom kezemet. Mát. 26,31.[8]És lészen az egész földön, így szól az Úr: a két rész kivágattatik azon és meghal, de a harmadik megmarad rajta. rész 14,3.Márk 1,14.[9]És beviszem a harmadrészt a tűzbe, és megtisztítom őket, a mint tisztítják az ezüstöt és megpróbálom őket, a mint próbálják az aranyat; ő segítségül hívja az én nevemet és én felelni fogok néki; ezt mondom: Népem ő! Ő pedig ezt mondja: Az Úr az én Istenem! 1Pét. 1,6.7.

Zak 14

[1]Ímé, eljön az Úrnak napja, és a te prédádat felosztják benned. Luk. 6,47-49.[2]Mert minden népet ütközetre gyűjtök Jeruzsálemhez, és megszállják a várost, és kirabolják a házakat, megszeplősítik az asszonyokat; és a város fele számkivetésbe megy, de a nép maradéka nem gyomláltatik ki a városból.[3]Mert eljön az Úr, és harczol azok ellen a népek ellen, a mint harczolt vala ama napon, a harcznak napján. Ésa. 42,13.2Móz. 14,19-27.[4]És azon a napon az Olajfák hegyére veti lábait, a mely szemben van Jeruzsálemmel napkelet felől, és az Olajfák hegye közepén ketté válik, kelet felé és nyugot felé, igen nagy völgygyé, és a hegynek fele észak felé, fele pedig dél felé szakad. rész 3,2.Márk 1,15.[5]És az én hegyem völgyébe futtok, mert a hegyközi völgy Azálig nyúlik, és úgy futtok, a mint futottatok a földindulás elől Uzziásnak, Júda királyának napjaiban. Bizony eljő az Úr, az én Istenem, és minden szent vele. Márk 1,16-18.[6]És úgy lesz azon a napon: Nem lesz világosság, a ragyogó testek összezsugorodnak. rész 13,47.Ezék. 47,10.[7]De lesz egy nap, a melyet az Úr tud, se nappal, se éjszaka, és világosság lesz az estvének idején. Ésa. 30,26.[8]És e napon lesz, hogy élő vizek jőnek ki Jeruzsálemből, felerészök a napkeleti tenger felé, felerészök pedig a nyugoti tenger felé, és nyárban és télben is úgy lesz. Zsid. 10,3.4.[9]És az Úr lesz az egész földnek királya, e napon egy Úr lészen, és a neve is egy. rész 20,16.Márk 10,31.Luk. 13,30.[10]Az egész föld síksággá változik Gebától kezdve Rimmonig, déli irányban Jeruzsálem felé, és felmagasztaltatik és a maga helyén marad a Benjámin kapujától az első kapu helyéig, a szegletkapuig, és a Hananéel tornyától a király sajtójáig. Márk 1,39.Luk. 4,15.44.Csel. 10,38.[11]És lakni fognak benne, és nem éri többé pusztulás, és bátorságban lakoznak Jeruzsálemben. Márk 6,55.[12]És ez lesz a csapás, a melylyel megcsapkod az Úr minden népet, a melyek Jeruzsálem ellen gyülekeznek: Megsenyved a húsok és pedig a míg lábaikon állnak, szemeik is megsenyvednek gödreikben, nyelvök is megsenyved szájokban. Márk 3,7-8.Luk. 6,17-19.[13]És azon a napon lesz, hogy az Úr nagy háborúságot támaszt közöttök, úgy, hogy kiki a maga társának kezét ragadja meg, és a maga társának keze ellen emeli fel kezét.[14]Sőt még Júda is harczolni fog Jeruzsálem ellen, és összegyűjtetik a köröskörül lakó népek minden gazdagsága: arany, ezüst és igen sok ruha.[15]És éppen olyan csapás lesz a lovakon, öszvéreken, tevéken, szamarakon és mindenféle barmokon, a melyek e táborban lesznek, a milyen ez a csapás. Luk. 6,20.Ésa. 57,15.[16]És lészen, hogy a kik megmaradnak mindama népek közül, a melyek Jeruzsálem ellen jőnek: esztendőről esztendőre mind felmennek, hogy hódoljanak a királynak, a Seregek Urának, és megünnepeljék a sátorok ünnepét. 5Móz. 16,13.[17]És lészen, hogy a ki nem megy fel e föld nemzetségei közül Jeruzsálembe, hogy hódoljon a királynak, a Seregek Urának: nem lészen azokra eső. Zsolt. 37,11.[18]És ha nem megy fel, vagy nem jön fel az égyiptomi nemzetség, ő rájok sem lészen; de lészen az a csapás, a melylyel megcsapkodja az Úr a népeket, a kik nem mennek fel a sátorok ünnepét megünnepelni. Luk. 6,21.[19]Ez lészen Égyiptomnak büntetése, és mindama népek

büntetése, a kik nem mennek fel a sátorok ünnepét megünnepelni. Jak. 2,13.[20]Azon a napon a lovak csengettyűin is ez lesz: Az Úrnak szenteltetett. És a fazekak az Úrnak házában olyanokká lesznek, mint az oltár előtt való medenczék. Zsolt. 51,12.1Ján. 3,2.3.[21]És Jeruzsálemben és Júdában minden fazék a Seregek Urának szenteltetik, és eljőnek mind, a kik áldozni akarnak, és választanak közülök és főznek azokban; és nem lészen többé Kananeus a Seregek Urának házában e napon. Ésa. 35,8.

Malakiás próféta könyve

Malakiás 1

[1]Az Úr igéjének terhe Izráel ellen, Malakiás által. 1Pét. 3,14.
ÚR/MALAKIÁS **(aki megismétli az Úr szavait) KÉRDÉS/FELELET** [2]Szerettelek titeket, azt mondja az Úr, és azt mondjátok: Miben szerettél minket? Avagy nem atyjafia vala-é Ézsau Jákóbnak? azt mondja az Úr: **Jákóbot pedig szerettem; 1Móz. 25,23.Róm. 9,13.[3]Ézsaut ellenben gyűlöltem, és az ő hegyeit pusztává tettem, örökségét pedig pusztai sakálokévá. Ezék. 25,13.**[4]Ha azt mondja Edom: Elpusztultunk; de térjünk meg és építsük fel a romladékokat: ezt mondja a Seregeknek Ura: Ők építenek, de én elrontom, és elnevezik őket istentelenség határának és oly népnek, a melyre örökké haragszik az Úr. Márk 9,50.Luk. 14,34.35.[5]És látják ezt a ti szemeitek, és magatok is mondjátok: Nagy az Úr az Izráel határa felett. Ján. 8,12.[6]A fiú tiszteli atyját, a szolga is az ő urát. És ha én atya vagyok: hol az én tisztességem? És ha én úr vagyok, hol az én félelmem? azt mondja a Seregeknek Ura néktek, ti papok, a kik útáljátok az én nevemet, és **ezt mondjátok: Mivel útáljuk a te nevedet? Ésa. 1,2.3.[7]Megfertéztetett kenyeret hoztok oltáromra, és azt mondjátok: Mivel fertéztetünk meg téged? Azzal, mikor azt gondoljátok, hogy az Úrnak asztala megvetni való. Eféz. 5,8.9.1Pét. 2,12.**[8]Hogyha vakot hoztok áldozatul: Nem bűn-é az? vagy ha sántát hoztok és bénát: nem bűn-é az? Vidd csak azt a te fejedelmednek: vajjon kedvvel fogad-é, avagy reád tekint-é? azt mondja a Seregeknek Ura. 3Móz. 22,21.22.[9]Most azért engeszteljétek meg az Istennek orczáját, hogy könyörüljön rajtunk. Általatok van ez, elnézheti-é ezt néktek? azt mondja a Seregeknek Ura. Luk. 16,17.21,33.[10]Vajha valaki közületek bezárná az ajtót, hiába ne tüzelnétek az én oltáromon! Nem telik kedvem bennetek, azt mondja a Seregeknek Ura; az ételáldozatot sem kedvelem a ti kezetekből! Ésa. 1,11.Ámós 5,21.[11]Hiszen napkelettől fogva napnyugotig nagy az én nevem a pogányok között, és minden helyen tömjénnel áldoznak az én nevemnek és tiszta ételáldozattal! Bizony nagy az én nevem a pogányok között! azt mondja a Seregeknek Ura. Zsolt. 113,3.114,2.[12]Ti pedig meggyalázzátok azt, mikor azt mondjátok: Az Úrnak asztala megvetni való, és annak jövedelme, eledele útálatos. 2Móz. 20,13.21,12.3Móz. 24,17.5Móz. 17,8.**[13]És azt mondjátok: Ímé, mily fáradság! és ráfújtok, azt mondja a Seregeknek Ura; pedig a rablottat hozzátok, meg a sántát és betegest; ételáldozatot is hoztok, de hát kedves-é az a ti kezetekből? azt mondja az Úr. 1Ján. 3,15.[14]Átkozott pedig az álnok! Van ugyan a nyájában hím, és fogadást is tesz: mégis hitványnyal áldozik az Úrnak.** Pedig nagy király vagyok én, azt mondja a Seregeknek Ura, és félelmetes az én nevem a pogányok között! Préd. 5,6.3Móz. 22,19.

Mal 2

ÚR/MALAKIÁS
[1]Most azért néktek szól ez a parancsolat, ti papok! Márk 11,25.[2]Ha meg nem hallgatjátok és ha nem veszitek szívetekre, hogy dicsőséget adjatok az én nevemnek, azt mondja a Seregeknek Ura: átkot bocsátok reátok, és elátkozom a ti áldásotokat; bizony elátkozom azt, ha nem veszitek szívetekre! 2Móz. 26,14.[3]Ímé, én megrontom a ti vetni való magotokat, és szemetet szórok orczáitokba, a ti ünnepléseteknek szemetjét, és ahhoz hordanak ki titeket. Márk 10,46-52.Luk. 18,35-43.[4]És megtudjátok, hogy azért adtam néktek e parancsolatot, hogy szövetségem legyen a Lévivel, azt mondja a Seregeknek Ura. 4Móz. 8,11-19.[5]Szövetségem volt vele életre és békességre, és félelmül adtam azt néki és félt engemet, és megalázta magát az én

nevem előtt. Jób 31,1.2Pét. 2,14.[6]Igazság törvénye volt az ő szájában, és nem találtatott álnokság az ő ajkaiban; békességben és egyenességgel járt velem, és sokakat megtérített a bűnből. 5Móz. 33,9.10.[7]Mert a papnak ajkai őrzik a tudományt, és az ő szájából törvényt várnak, mivel a Seregek Urának követe ő. 3Móz. 10,11. Agge. 1,13.Jel. 1,20.[8]De ti elhajlottatok ez útról, sokakat megbotránkoztattatok a törvénnyel, felbontottátok Lévi szövetségét, azt mondja a Seregeknek Ura. rész 19,3.9.5Móz. 24,1.[9]Azért én is szidalmasakká tettelek titeket és útálatosakká az egész nép előtt, amiatt, hogy meg nem őriztétek az én útamat, hanem személyválogatók voltatok a törvénnyel. Márk 10,11.12.Luk. 16,18.1Kor. 7,10.11.[10]Nem egy atyánk van-é mindnyájunknak?Nem egy Isten teremtett-é minket? Miért csalja hát kiki az ő felebarátját, megrontván a mi atyáink szövetségét? Ésa. 60,21.Eféz. 4,6.[11]Hűtelenné lett Júda, és útálatosság támadt Izráelben és Jeruzsálemben, mert megfertőztette Júda az Úrnak szentségét, a melyet ő szeret, és idegen istennek leányát vette el. rész 23,16-22. Ésa. 66,1.Csel. 7,49.[12]Elveszt az Úr mindenkit, a ki ezt cselekszi, a vigyázót és a felelőt, a Jákób sátraiból, még ha áldozatot visz is a Seregek Urának. Zsolt. 48,3.[13]És ezt is cselekszitek: betöltitek az Úr oltárát könyhullatással, sírással és kesergéssel, hogy ne tekintsen többé az ételáldozatra, és ne fogadjon el szívességet a ti kezetekből. Ámós 5,21.[14]És azt mondjátok: Miért? **Azért, mert az Úr tett bizonyságot közted és a te ifjúságod felesége közt, a kit te megcsaltál, holott társad és szövetséges feleséged! Péld. 2,17.[15]Nem tett ilyet egy sem, a kinek még volt lelke. És mit keresett az az egy? Istentől való magvat. Őrizzétek meg azért a ti lelketeket, és a ti ifjúságotok feleségét meg ne csaljátok! 1Móz. 2,24-28.Ésa. 51,2.Ezék. 33,24.[16]Mert gyűlölöm az elbocsátást,** ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene, és azt, a ki ruhájára kegyetlenséget borít, azt mondja a Seregeknek Ura. Őrizzétek meg azért lelketeket és ne csalárdkodjatok! Mát. 19,8.9.**[17]Elfárasztottátok az Urat beszédeitekkel,** és azt mondjátok: Mivel fárasztottuk el? Azzal, hogy azt mondjátok: Minden gonosztevő jó az Úr szemeiben, és gyönyörködik ő azokban; vagy: Hol van az ítéletnek Istene? 1Kor. 6,7.

Mal 3

[1]Ímé, elküldöm én az én követemet, és megtisztítja előttem az útat, és **MINDJÁRT ELJÖN AZ Ő TEMPLOMÁBA AZ ÚR**, a kit ti kerestek, és a szövetségnek követe, a kit ti kívántok; ímé, **ELJÖN,** azt mondja a Seregeknek Ura. Mát. 11,7.10.14. Mát. 3,11.13.[2]De kicsoda szenvedheti el az **Ő ELJÖVETELÉNEK NAPJÁT**? És kicsoda áll meg az ő megjelenésekor? Hiszen olyan ő, mint az ötvösnek tüze,és a ruhamosóknak lúgja! Ámós 5,18.Mát. 3,12.13.**[3]És ül mint ötvös vagy ezüsttisztogató és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt;** és igazsággal visznek ételáldozatot az Úrnak. 3Móz. 19,18.[4]És kedves lesz az Úrnak a Júda és Jeruzsálem ételáldozatja, mint a régi napokban és előbbi esztendőkben. Róm. 12,1.2.[5]Mert ítéletre indulok hozzátok, és gyors tanú leszek a szemfényvesztők ellen, a paráznák és hamisan esküvők ellen, és azok ellen, a kik megrövidítik a munkásnak bérét, az özvegyet és árvát, és a kik nyomorgatják az idegent, és nem félnek engem, azt mondja a Seregeknek Ura. Eféz. 5,1.[6]Mert én, az Úr, meg nem változom, ti pedig, Jákóbnak fiai, nem emésztettek meg! Zsolt. 33,11.Jak. 1,17.[7]Atyáitok idejétől fogva eltértetek rendeléseimtől és nem tartottátok meg azokat. **KÉRDÉS – FELELET DIALÓGUS**

ÚR
Térjetek hozzám, és én is hozzátok térek, azt mondja a Seregeknek Ura.

NÉP
De azt mondjátok: **Miben térjünk meg? Zak. 1,3.Ezék. 18,30-32.**

ÚR
[8]Avagy az ember csalhatja-é az Istent? ti mégis csaltatok engem.

NÉP
És azt mondjátok: Mivel csalunk téged?

ÚR
A tizeddel és az áldozni valóval. Péld. 3,9.Nehem. 13,10.[9]Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben! rész 14,36.[10]Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen. Márk 5,34.10,52.Luk. 7,50.8,48.17,19.18,42.[11]És megdorgálom érettetek a kártevőt, és nem veszti el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtök meddő a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura. rész 25,37.40.Róm. 12,8.**[12]És boldognak mondanak titeket mind a nemzetek; mert kívánatos földdé lesztek ti, azt mondja a Seregeknek Ura.** Ésa. 62,2-4.[13]Keményen szóltatok ellenem, azt mondja az Úr, és azt mondjátok:

NÉP
Mit szóltunk ellened?

ÚR
[14]Azt mondtátok: Hiábavaló az Isten szolgálata, és mi haszna, hogy megtartjuk törvényeit, és hogy alázatosan járunk a Seregeknek Ura előtt? Jer. 44,17.18.[15]Sőt inkább magunk hirdetjük boldogoknak a kevélyeket; hiszen gyarapodtak, noha gonoszságot űznek, és megszabadulnak, noha kisértik az Istent! Ésa. 1,15.**[16]Akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, az Úr pedig figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv iraték ő előtte azoknak, a kik félik az Urat és becsülik az ő nevét. vers 32.**

ÚR
[7]És azon a napon, azt mondja a Seregeknek Ura, a melyet én szerzek, tulajdonommá lesznek és kedvezek nékik, a mint kiki kedvez a maga fiának, a ki szolgálja őt. Luk. 11,2-4.[18]És megtértek és meglátjátok, hogy különbség van az igaz és a gonosz között, az Isten szolgája között és a között, a ki nem szolgálja őt. Zsolt. 58,12.Ezék. 9,4-8.

Mal 4
[1]Mert ímé, **ELJÖN A NAP,** lángoló, mint a sütő-kemencze, és olyanná lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregeknek Ura, a mely nem hagy rajtok gyökeret, sem ágat.**[2]És feltámad néktek, a kik félitek az én nevemet, az igazságnak napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt,** és kimentek és ugrándoztok, mint a hízlalt tulkok. vers 14.15.rész 18,21-35.[3]És széttapodjátok a gonoszokat, és porrá lesznek lábaitok nyomása alatt azon a napon, a melyet én szerzek, azt mondja a Seregeknek Ura. 1Krón. 29,11-13.[4]Emlékezzetek meg Mózesnek, az én szolgámnak törvényéről, a melyet rendeltem ő általa a Hóreben, az egész Izráelnek rendelésekül és ítéletekül. 2Móz. 20,1.[5]Ímé, én elküldöm néktek Illyést, a prófétát, **MIELŐTT ELJÖN AZ ÚRNAK NAGY ÉS FÉLELMETES NAPJA. Mát. 11,7.10.14.[6]És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jőjjek és meg ne verjem e földet átokkal. Ésa. 58,5-9.**
NEM VÉLETLEN, HOGY A KERESZTÉNY KANONIZÁLÓK EZT A KÖNYVET TETTÉK AZ ÓSZÖVETSÉG VÉGÉRE, MINDEN FELGYORSUL, AKKCELERÁLÓDIK BENNE. NYIT NAGY VÁRAKOZÁSSAL A JÖVŐRE, AMA NAPRA, AZ ELJÖVENDŐRE, MINDEN BIZONNYAL KRISZTUS ELSŐ ÉS MÁSODIK ELJÖVETELÉRE!

Újszövetség

A Máté írása szerint való szent evangyéliom

Mt 1

[1]Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségéről való könyv. Luk. 3,23-38.[2]Ábrahám nemzé Izsákot; Izsák nemzé Jákóbot; Jákób nemzé Júdát és testvéreit; 1Móz. 21,3.12.25,26.29,35.49,10.[3]Júda nemzé Fárest és Zárát Támártól; Fáres nemzé Esromot; Esrom † nemzé Arámot; 1Móz. 38,29.30. Ruth 4,18-22.[4]Arám nemzé Aminádábot; Aminádáb nemzé Naássont; Naásson nemzé Sálmónt; rész 19,21.Luk. 12,33.Kol. 3,1.2.[5]Sálmón nemzé Boázt Ráhábtól; Boáz nemzé Obedet Ruthtól; Obed nemzé Isait; Luk. 12,34.[6]Isai nemzé Dávid királyt; Dávid király nemzé Salamont az Uriás feleségétől; Ruth 4,18-22. 2Sám. 12,24.[7]Salamon nemzé Roboámot; Roboám nemzé Abiját; Abija nemzé Asát; 1Krón. 3,10-16.[8]Asa nemzé Josafátot; Josafát nemzé Jórámot; Jórám nemzé Uzziást; Luk. 16,9.13.[9]Uzziás nemzé Jóathámot; Joathám nemzé Ákházt; Ákház nemzé Ezékiást; 2Kir. 15,7-38. 2Kir. 16,20.[10]Ezékiás nemzé Manassét; Manassé nemzé Ámont; Ámon nemzé Jósiást; 2Kir. 20,21. 2Kir. 21,18.23.26.[11]Jósiás nemzé Jekoniást és testvéreit a babilóni fogságra vitelkor. 1Krón. 3,15-17.**[12]A babilóni fogságravitel után** pedig Jekoniás nemzé Saláthielt; Saláthiel nemzé Zorobábelt; 1Krón. 3,17. Ezsdr. 3,2.[13]Zorobábel nemzé Abiudot; Abiud nemzé Eliákimot; Eliákim nemzé Azort; 1Kir. 10,1.[14]Azor nemzé Sádokot; Sádok nemzé Akimot; Akim nemzé Eliudot; Luk. 10,5.6.[15]Eliud nemzé Eleázárt; Eleázár nemzé Matthánt; Matthán nemzé Jákóbot; Luk. 14,16-24.[16]Jákób nemzé Józsefet, férjét Máriának, a kitől született Jézus, a ki Krisztusnak neveztetik. rész 27,17.22.**[17]Az összes nemzetség tehát Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzetség, és Dávidtól a babilóni fogságravitelig tizennégy nemzetség, és a babilóni fogságraviteltől Krisztusig tizennégy nemzetség.** Róm. 14,17. 1Kir. 3,13.14.Zsolt. 37,4.25.[18]A Jézus Krisztus születése pedig így vala: Mária, az ő anyja, eljegyeztetvén Józsefnek, mielőtt egybekeltek volna, viselősnek találtaték a Szent Lélektől. Luk. 1,35.[19]József pedig, az ő férje, mivelhogy igaz ember vala és nem akará őt gyalázatba keverni, el akarta őt titkon bocsátani. Róm. 2,1.1Kor. 4,5.[20]Mikor pedig ezeket magában elgondolta: ímé az Úrnak angyala álomban megjelenék néki, mondván: József, Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert a mi benne fogantatott, a Szent Lélektől van az. vers 18.[21]Szül pedig fiat, és nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből. Luk. 1,31. Csel. 4,12.[22]Mindez pedig azért lőn, hogy beteljesedjék, a mit az Úr mondott volt a próféta által, a ki így szól: 1Kor. 2,4.[23]Ímé a szűz fogan méhében és szül fiat, és annak nevét Immanuelnek nevezik, a mi azt jelenti: Velünk az Isten. Ésa. 7,14.[24]József pedig az álomból felserkenvén, úgy tőn, a mint az Úr angyala parancsolta vala néki, és feleségét magához vevé. rész 10,11.[25]És nem ismeré őt, míg meg nem szülé az ő elsőszülött fiát; és nevezé annak nevét Jézusnak. Luk. 2,7.

Mt 2

[1]A mikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Bethlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jövének Jeruzsálembe, ezt mondván: Luk. 2,1-7.**[2]Hol van a zsidók királya, a ki megszületett?** Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövénk, hogy tisztességet tegyünk néki. 4Móz. 24,17.[3]Heródes király pedig ezt hallván, megháborodék, és vele együtt az

egész Jeruzsálem. Márk 4,22.Luk. 8,17.12,2.[4]És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie? Jak. 1,17.[5]Azok pedig mondának néki **(mint a fáraó, jaj az írástudóknak, ha udvari papok!!)**: A júdeai Bethlehemben; mert így írta vala meg a próféta: rész 22,39.40.Róm. 13,8-10.[6]**És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, a ki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt.** Mik. 5,2-4.Ján. 7,42.[7]Ekkor Heródes titkon hivatván a bölcseket, szorgalmatosan megtudakolá tőlük a csillag megjelenésének idejét. rész 19,24.Csel. 14,22.[8]És elküldvén őket Bethlehembe, monda nékik: Elmenvén, szorgalmatosan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és tisztességet tegyek néki. rész 24,4.5.24. Csel. 20,29.[9]Ők pedig a király beszédét meghallván, elindulának. És ímé a csillag, a melyet napkeleten láttak, előttük megy vala mind addig, a míg odaérvén, megálla a hely fölött, a hol a gyermek vala. Gal. 5,19-22.Jak. 3,12.[10]**És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének.** rész 12,33.[11]**És bemenvén a házba, ott találák a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulván, tisztességet tőnek néki; és kincseiket kitárván, ajándékokat adának néki: aranyat, tömjént és mirhát.** Ésa. 60,6.Zsolt. 72,10.15.[12]És mivel álomban meginttettek, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton térének vissza hazájokba. rész 3,10.Ján. 15,2.6.[13]Mikor pedig azok visszatérnek vala, ímé megjelenék az Úrnak angyala Józsefnek álomban, és monda: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és fuss Égyiptomba, és maradj ott, a míg én mondom néked; mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket. Mik. 7,6.Luk. 12,51-53.[14]Ő pedig fölkelvén, vevé a gyermeket és annak anyját éjjel, és Égyiptomba távozék. Róm. 2,13.Jak. 1,22.25.2,14.[15]**És ott vala egész a Heródes haláláig, hogy beteljesedjék, a mit az Úr mondott a próféta által, a ki így szólt: Égyiptomból hívtam ki az én fiamat.** Hós. 11,1.

ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

[16]Ekkor Heródes látván, hogy a bölcsek megcsúfolták őt, szerfölött felháborodék, és kiküldvén, megölete Bethlehemben és annak egész környékén minden gyermeket, két esztendőstől és azon alól, az idő szerint, a melyet szorgalmasan tudakolt a bölcsektől. rész 25,41.2Tim. 2,19.[17]**Ekkor teljesedék be, a mit Jeremiás próféta mondott,** a midőn így szólt: Luk. 6,47-49.[18]Szó hallatszott Rámában: Sírás-rívás és sok keserves jajgatás. Rákhel siratta az ő fiait és nem akart megvigasztaltatni, mert nincsenek. Jer. 31,15.1Móz. 35,19.

Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος 18 Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς: Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν.

[19]Mikor pedig Heródes meghalt, ímé az Úrnak angyala megjelenék álomban Józsefnek Égyiptomban. rész 25,40.Márk 9,41.[20]Mondván: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és eredj az Izráel földére; mert meghaltak, a kik a gyermeket halálra keresik vala. 2Móz. 4,19.[21]Ő pedig felkelvén, magához vevé a gyermeket és annak anyját, és elméne Izráel földére. Márk 1,22.Luk. 4,32.[22]Mikor pedig hallá, hogy **Júdeában Arkhelaus uralkodik, Heródesnek, az ő atyjának helyén,** nem mert vala oda menni, hanem minthogy álomban meginteték, Galilea vidékeire téré. Ján. 7,46.[23]És oda jutván, lakozék Názáret nevű városban, hogy **beteljesedjék, a mit a próféták mondottak, hogy názáretinek fog neveztetni.** Zak. 6,12. Ésa. 11,1. rész 26,71.Márk 1,24.Luk. 4,34.Ján. 18,5-7.

καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, [1] ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται. **HÁROMSZOROS „PLEROMATIKUS KOMFORMITÁS”**

Mt 3

[1]Azokban a napokban pedig eljöve Keresztelő János, a ki prédikál vala Júdea pusztájában. Luk. 1,13.3,2.[2]És ezt mondja vala: **Térjetek meg, mert elközelített a mennyeknek országa.** rész 4,17.[3]**Mert ez az, a kiről Ésaiás próféta szólott, ezt mondván: Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úrnak útját, és egyengessétek meg az ő ösvényeit.** Ésa. 40,3.Ján. 1,23.[4]Ennek a Jánosnak a ruhája pedig teveszőrből vala, és bőröv vala a dereka körül, elesége pedig sáska és erdei méz. 2Kir. 1,8.[5]Ekkor kiméne ő hozzá Jeruzsálem és az egész Júdea és a Jordánnak egész környéke. Luk. 1,76.[6]**És megkeresztelkednek vala ő általa a Jordán vizében, vallást tevén az ő bűneikről.** Malak. 3,1.[7]Mikor pedig látá, hogy a farizeusok és sadduceusok közül sokan mennek ő hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, monda nékik: Mérges kígyóknak fajzatai! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkezendő haragjától megmeneküljetek? Luk. 3,7.[8]Teremjetek hát megtéréshez illő gyümölcsöket. Luk. 3,8.[9]És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: **Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom néktek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak.** Luk. 3,8.Ján. 8,39.Róm. 2,28.29.4,12.[10]A fejsze pedig immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, a mely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és tűzre vettetik. Luk. 3,9.[11]**Én ugyan vízzel keresztellek titeket megtérésre,** de a ki utánam jő, erősebb nálamnál, a kinek saruját hordozni sem vagyok méltó; **ő Szent Lélekkel és tűzzel keresztel majd titeket.** Márk 1,8.Ján. 1,26.27.33. Csel. 1,5.[12]A kinek szóró lapát van az ő kezében, és megtisztítja az ő szérűjét; és az ő gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel. rész 13,30.[13]**Akkor eljöve Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjék ő általa.** Márk 1,9.10.Luk. 3,21.[14]János azonban visszatartja vala őt, mondván: **Nékem kell általad megkeresztelkednem, és te jősz én hozzám?** rész 3,4.[15]Jézus pedig felelvén, monda néki: **Engedj most, mert így illik nékünk minden igazságot betöltenünk.** Ekkor engede néki. rész 9,14.15.[16]És Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijöve a vízből; és ímé az egek megnyilatkozának néki, és **ő látá az Istennek Lelkét alájőni mintegy galambot és ő reá szállani.** Márk 1,10.Luk. 3,21.22.Ján. 1,32.[17]És ímé egy égi hang ezt mondja vala: Ez amaz én szerelmes fiam, a kiben én gyönyörködöm. rész 17,5.Márk 1,11.Luk. 3,22. Ésa. 42,1.

Mt 4

SUMMA: MEGKÍSÉRTÉSKOR JÉZUS A SÁTÁN A LXX ÓSZÖVETSÉGET IDÉZI AZ ELSŐ KÉT ALKALOMMAL; HARMADSZOR MÁR NEM!

[1]Akkor Jézus viteték a Lélektől a pusztába, **hogy megkisértessék az ördögtől.** Zsid. 4,15.[2]És mikor negyven nap és negyven éjjel bőjtölt vala, végre megéhezék. 2Móz. 34,28.1Kir. 19,8.[3]És hozzámenvén a kisértő, monda néki: Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké. 1Móz. 3,17.[4]Ő pedig felelvén, monda: **Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden ígével, a mely Istennek szájából származik.** 5Móz. 8,3.

οὐκ ἐπ᾽ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.

SZÓ SZERINT!

LXX 5MÓZ 8,3 οὐκ ἐπ᾽ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.

ἐκπορευομένῳ - amely kijövő; ἐκπορεύομαι - kimegy, bejön, folytatódik

[5]Ekkor vivé őt az ördög a szent városba, és odahelyezé a templom tetejére. rész 27,53.[6]És monda néki: Ha Isten fia vagy, vesd alá magadat; mert meg van írva: Az ő angyalainak parancsol felőled, és kézen hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe. Zsolt. 91,11.12.[7]Monda néki Jézus: **Viszont meg van írva:** Ne kisértsd az Urat, a te Istenedet. 5Móz. 6,16.

Οὐκ [1] ἐκπειράσεις Κύριον [1] τὸν θεόν σου.

[8]Ismét vivé őt az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatá néki a világ minden országát és azok dicsőségét, rész 14,31.16,8.[9]És monda néki: Mindezeket néked adom, ha leborulva imádsz engem. Ján. 5,3.[10]Ekkor monda néki Jézus: Eredj el Sátán, **mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.**
Κύριον [1] τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
5Móz. 6,13.
Az URat, a te Istenedet féld, őt tiszteld, és az ő nevére esküdj!
κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ [1] καὶ αὐτῷ λατρεύσεις
(EZ MÁR NEM SZÓ SZERINTI LXX IDÉZET!)
[11]Ekkor elhagyá őt az ördög. És ímé angyalok jövének hozzá és szolgálnak vala néki. Ján. 1,51.Zsid. 1,6.14.[12]Mikor pedig meghallotta Jézus, hogy János börtönbe vettetett, visszatére Galileába; rész 14,3.Márk 1,14.[13]És odahagyva Názáretet, elméne és lakozék a tengerparti Kapernaumban, a Zebulon és Naftali határain; 1Sám. 21,5-7. 3Móz. 24,5-9.
[14]Hogy beteljesedjék, a mit Ésaiás próféta mondott, így szólván: 4Móz. 28,9.
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαίου [1] τοῦ προφήτου λέγοντος
[15]Zebulonnak földje és Naftalinak földje, a tenger felé, a Jordánon túl, a pogányok Galileája,
Γῆ [1] Ζαβουλὼν καὶ γῆ ⸀Νεφθαλείμ,⸁ ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν

[16]A nép, a mely sötétségben ül vala, láta nagy világosságot, és a kik a halálnak földében és árnyékában ülnek vala, azoknak világosság támada. Ésa. 9,1.2.
ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν ⸀σκοτίᾳ⸁ φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

[7]Ettől fogva kezde Jézus prédikálni, és ezt mondani: Térjetek meg, mert elközelgetett a mennyeknek országa. rész 3,2.Márk 1,15.
Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν [1] Μετανοεῖτε, [1] ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

[18]Mikor pedig a galileai tenger mellett jár vala Jézus, láta két testvért, Simont, a kit Péternek neveznek, és Andrást az ő testvérét, a mint a tengerbe hálót vetnek vala; mert halászok valának. Márk 1,16-18.[19]És monda nékik: Kövessetek engem, és azt mívelem, hogy embereket halásszatok. rész 13,47.Ezék. 47,10.[20]Azok pedig azonnal otthagyván a hálókat, követék őt. rész 19,27.[21]És onnan tovább menve, láta más két testvért, Jakabot a Zebedeus fiát, és Jánost amannak testvérét, a mint a hajóban atyjukkal Zebedeussal a hálóikat kötözgetik vala; és hívá őket. Luk. 14,5.[22]Azok pedig azonnal otthagyván a hajót és atyjukat, követék őt.[23]És bejárá Jézus az egész Galileát, **tanítva διδάσκων azok zsinagógáiban, és hirdetve κηρύσσων** az Isten országának evangyéliomát, és **gyógyítva θεραπεύων** a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget. Márk 1,39.Luk. 4,15.44.Csel. 10,38.[24]És elterjede az ő híre egész Siriában: és hozzávivék mindazokat, a kik rosszul valának, a különféle betegségekben és kínokban sínlődőket, ördöngösöket, holdkórosokat és gutaütötteket; és meggyógyítja vala őket. Márk 6,55.[25]És nagy sokaság követé őt Galileából és a Tízvárosból és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordánon túlról. Márk 3,7-8.Luk. 6,17-19.

Mt 5
MIkoron pedig látta vól-na (Ieſus) az ſokaſágot, fel méne egy hegyre, és mikoron le ůlt vólna, hozzáia menénec az ő tanituáni. 2 Es ſzáiát meg nituán, tanittya vala ők et, monduán: 3 Bódogoc az lelki ſzegényec, mert ők uéc az mennyeknec or-ſzága. 4 Bódogoc az kic ſirnac: Mert ők meg vigaztaltatnac. 5 Bódogoc az alázatoſoc: Mert ők ők ők ſég ſzerint biriác ez fől-det. 6 Bódogoc à

kic éhezic, és ſzom-miuhozzác az igaſſágot: Mert ők meg elegitetnec. 7 Bódogoc az irgalmaſoc, mert ők irgalmaſſágot nyernec. 8 Bódogoc à kiknec ſziuec tiz-ta, mert ők Iſtent meg láttyác. 9 Bódogoc az békeſégre igye-kezőc, mert azoc Iſtennec fiainac mondatnac. 10 Bódogoc az kic háboruſágot ſzenuednec az igaſſágért, mert azoké az mennyeknec orſzága. 11 Bódogoc léſztec, mikoron tite-ket ſzidalmaznac, háborgatnak és minden gonoſz hazugſágot mondanac ti ellenetec, én érőt-tem: 12 Örűllyetec és őruendezze-tec, mert az ti iutalmotoc bőſé-ges menyekben**: Mert ezképpen háborgattác à Prophétákatis, kic ti előttec** vóltanac. 13 Ti vattoc ez főldnec Sauai: hogy ha az Só meg izetlenűl, mi-uel ſózathatic meg? nem ió az után ſemire, hanem hogy ki vet-teſſéc és meg tapodtaſſéc minde-nektűl. 14 Ti vattoc ez világnac vilá-goſſági, nem rőytethetic el az he-gyen epitettetet város. 15 Az gyertyátis nem azért gyűyttyác meg, hogy el rőytſéc véka alá, hanem hogy az gyertya tartóra tegyéc, és fénlyéc minde-neknec kic az házban vadnac. 16 Vgy fénlyéc az ti világoſſág-toc az emberec előtt, hogy láſſác az ti czelekedeteteket és ditsőit-ſéc az ti mennyei attyátokat.

[1]Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felméne a hegyre, és a mint leül vala, hozzámenének az ő tanítványai. Ésa. 42,1-4.[2]És megnyitván száját, tanítja vala őket, mondván: Márk 2,16.Luk. 15,2.

3Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.	**Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.**
Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.	**μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.**
5 Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.	**μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ ⸀κληρονομήσουσι⸁ τὴν γῆν**
6 Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégíttetnek.	**μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται**
7 Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.	**μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.**
8 Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent.	**μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.**
9 Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.	**μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι [αὐτοὶ] υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.**
10 Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.	**μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.**
11 Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok	**μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ᾽ ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ·**

[12]Örüljetek és örvendezzetek, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben: mert így háborgatták a prófétákat is, a kik előttetek voltak. Jak. 5,10.Zsid. 11,33-38.[13]Ti vagytok a földnek savai; ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek. Márk 9,50.Luk. 14,34.35.[14]Ti vagytok a világ világossága. Nem

rejtethetik el a hegyen épített város. Ján. 8,12.[15]Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényljék mindazoknak, a kik a házban vannak. Márk 4,21.Luk. 8,16.11,33.[16]**Úgy fényljék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat. Eféz. 5,8.9.1Pét. 2,12. (FT: NINCS ITT NÉMI ELLENTMONDÁS MT 6, 1-4-HEZ KÉPEST?)**

[17]**Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltsem.** rész 3,15.Róm. 3,31.10,4.

Μὴ νομίσητε ¹ ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι·

νομίσητε - gondoljátok; νομίζω - vél, gondol

καταλῦσαι – eltörölni; καταλύω - 1) (tr.) eltöröl, megszüntet; 2) (intr.) megáll, megpihen, megszáll vhol

[18]**Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, a míg minden be nem teljesedik. Luk. 16,17.21,33.**

ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ¹ ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία ⸀κερέα⸁ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ¹ ἕως [ἂν] ¹ πάντα γένηται.

γένηται. - meglesznek, γίνομαι v. γίγνομαι - lesz, válik vmivé, történik

[19]**Valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lészen; valaki pedig cselekszi és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lészen. Jak. 2,10.**

ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ᾽ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

κληθήσεται - fog neveztetni, καλέω - 1. (A.) hív, meghív, elhív;

[20]**Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképen sem mehettek be a mennyeknek országába. rész 8,13.**

λέγω ¹ γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

[21]Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne ölj, mert a ki öl, méltó az ítéletre. 2Móz. 20,13.21,12.3Móz. 24,17.5Móz. 17,8.[22]Én pedig azt mondom néktek, hogy mindaz, a ki haragszik az ő atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre: a ki pedig azt mondja az ő atyjafiának: Ráka, méltó a főtörvényszékre: a ki pedig ezt mondja: Bolond, méltó a gyehenna tüzére. 1Ján. 3,15.[23]Azért, ha a te ajándékodat az oltárra viszed és ott megemlékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened: rész 12,22-24.Luk. 11,14-15.[24]Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékodat, és menj el, elébb békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándékodat. Márk 11,25.[25]Légy jóakarója a te ellenségednek hamar, a míg az úton vagy vele, hogy ellenséged valamiképen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlöczbe ne vessen téged. rész 6,14.15.18,35.Luk. 12,58.59.[26]Bizony mondom néked: ki nem jősz onnét, mígnem megfizetsz az utolsó fillérig. rész 4,23.Márk 6,6.Luk. 13,22.[27]Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne paráználkodjál! 2Móz. 20,14.[28]Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében. Jób 31,1.2Pét. 2,14.[29]Ha pedig a te jobb szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt és vesd el magadtól; mert jobb néked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék. rész 18,8.9.Márk 9,43.47.Kol. 3,5.[30]És ha a te jobb kezed botránkoztat meg téged, vágd le azt és vesd el magadtól; mert jobb néked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék. Márk 6,7-13.Luk. 9,1-15. **EZ AZ, AMIT NEM LEHET LITERÁLISAN ÉRTELMEZNI!**

[31]Megmondatott továbbá: Valaki elbocsátja feleségét, adjon néki elválásról való levelet. rész 19,3.9.5Móz. 24,1.[32]Én pedig azt mondom néktek: Valaki elbocsátja feleségét, paráznaság okán

kívül, paráznává teszi azt; és a ki elbocsátott asszonyt veszen el, paráználkodik. Márk 10,11.12.Luk. 16,18.1Kor. 7,10.11.[33]Ismét hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Hamisan ne esküdjél, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküidet. 2Móz. 20,7.3Móz. 19,12.4Móz. 30,3.[34]Én pedig azt mondom néktek: Teljességgel ne esküdjetek; se az égre, mert az az Istennek királyi széke; rész 23,16-22. Ésa. 66,1.Csel. 7,49.[35]Se a földre, mert az az ő lábainak zsámolya; se Jeruzsálemre, mert a nagy Királynak városa; Zsolt. 48,3.[36]Se a te fejedre ne esküdjél, mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy feketévé; rész 4,17.Luk. 10,9.[37]Hanem legyen a ti beszédetek: Úgy úgy; nem nem; a mi pedig ezeken felül vagyon, a gonosztól vagyon. 2Kor. 1,17.Jak. 5,12.[38]Hallottátok, hogy megmondatott: Szemet szemért és fogat fogért. 3Móz. 24,19.20.[39]Én pedig azt mondom néktek: **Ne álljatok ellene a gonosznak,** **Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ** hanem a ki arczul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orczádat is. Ján. 18,22.23.3Móz. 19,18.[40]És a ki törvénykezni akar veled és elvenni a te alsó ruhádat, engedd oda néki a felsőt is. 1Kor. 6,7.[41]És a ki téged egy mértföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. Luk. 10,5.6.[42]A ki tőled kér, adj néki; és a ki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól.[43]Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet. 3Móz. 19,18.[44]Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, a kik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, a kik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, a kik háborgatnak és kergetnek titeket. 2Móz. 23,4.5.Róm. 12,14.20. Luk. 23,34.Csel. 7,59.
Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς·[45]Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai, a ki felhozza az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ád mind az igazaknak, mind a hamisaknak. Eféz. 5,1.[46]**Mert ha azokat szeretitek, a kik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Avagy a vámszedők is nem ugyanazt cselekeszik-é?** **rész 24,9.** [47]És ha csak a ti atyátokfiait köszöntitek, mit cselekesztek másoknál többet? Nemde a vámszedők is nem azonképen cselekesznek-é? rész 24,14.Csel. 25,23.27,24.[48] Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes. 3Móz. 19,2. **Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν**

Mt 6

[1]Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál. 1Kor. 2,4.[2]Azért mikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, a hogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utczákon, hogy az emberektől dícséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat. Luk. 10,23.24. [3]Te pedig a mikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed; Róm. 12,8.[4]Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván. rész 16,28.[5]És mikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, a kik a gyülekezetekben és az utczák szegeletein fenállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat. Luk. 6,40.Ján. 13,16.15,20.[6]Te pedig a mikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva, imádkozzál a te Atyádhoz, a ki titkon van; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván. 2Kor. 4,33.[7]És mikor imádkoztok, ne legyetek sok beszédűek, mint a pogányok, a kik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg. Ésa. 1,15.[8]Ne legyetek hát ezekhez hasonlók; mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle. vers 32.[9]Ti azért így imádkozzatok: **Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved; Luk. 11,2-4.[10]Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is. rész 7,21.Luk. 22,42.[11]A mi mindennapi kenyerünket add meg nékünk ma. rész 8,12.[12]És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk azoknak, a kik ellenünk vétkeztek; vers 14.15.rész 18,21-35.[13]És ne vígy minket kísértetbe, de szabadíts meg minket a gonosztól. Mert tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség mind örökké. Ámen! 1Krón. 29,11-13.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον,
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφελήματα ἡμῶ
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

[14]Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok. Márk 8,38.Luk. 9,26.12,9.[15]Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. Márk 11,25.26.[16]Mikor pedig bőjtöltök, ne legyen komor a nézéstek, mint a képmutatóké, a kik eltorzítják arczukat, hogy lássák az emberek, hogy ők bőjtölnek. Bizony mondon néktek, elvették jutalmukat. Ésa. 58,5-9.[17]Te pedig mikor bőjtölsz, kend meg a te fejedet, és a te orczádat mosd meg; Mik. 7,6.Luk. 12,51-53.

[18]Hogy ne az emberek lássák bőjtölésedet, hanem a te Atyád, a ki titkon van; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván. vers 6.
ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ ἀποδώσει σοι

φανῇς – látszódj, φαίνω - 1. világosságra hoz, megmutat;
νηστεύων – böjtölőként, νηστεύω - böjtöl

ἀποδώσει σοι ἀποδώσει - meg fog fizetni
ἀποδίδωμι - (tartozást) megad

[19]Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, és a hol a tolvajok kiássák és ellopják; rész 16,24.25.Márk 8,34.Luk. 9,23.14,27.[20]Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, a hol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és a hol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. rész 19,21.Luk. 12,33.Kol. 3,1.2.**[21]Mert a hol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.** Luk. 12,34.
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ ἔσται [καὶ] ἡ καρδία σου.
[22]A test lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz. Luk. 11,34-36.
Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. ἐὰν οὖν ᾖ ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά σου ˙φωτινὸν˙ ἔσται·
[23]Ha pedig a te szemed gonosz, a te egész tested sötét lesz. Ha azért a benned lévő világosság sötétség: mekkora akkor a sötétség?! rész 25,40.Márk 9,41.[24]Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak. Luk. 16,9.13.[25]Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. Avagy nem több-é az élet hogynem az eledel, és a test hogynem az öltözet? Luk. 12,22-31.Fil. 4,6.1Pét. 5,7.1Tim. 6,6.Zsid. 13,5.[26]Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja

azokat. Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál? rész 10,29-31.[27]Kicsoda pedig az közületek, a ki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy araszszal? Luk. 12,25.[28]Az öltözet felől is mit aggodalmaskodtok? Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, mi módon növekednek: nem munkálkodnak, és nem fonnak; Ésa. 35,5.6.61,1.[29]De mondom néktek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy. 1Kir. 10,1.[30]Ha pedig a mezőnek füvét, a mely ma van, és holnap kemenczébe vettetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-é titeket, ti kicsinyhitűek? rész 3,1.5.[31]Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk?[32]Mert mind ezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mind ezekre szükségetek van. Luk. 1,76.[33]**Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.** **Róm. 14,17. 1Kir. 3,13.14.Zsolt. 37,4.25.**
ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

προστεθήσεται - hozzáadatik majd,
προστίθημι - (A.) 1. folytat, ismétel, újra csinál 2. elvesz, elvon, eltávolít, megdönt 3. hozzáad, megnövel 4. átad, átszállít 5. ad, adományoz, bőségesen visszaad 6. kiró, rárak (vkire vmit) 7. tulajdonít vagy betud vkinek vmit 8. hozzáad (túl azon, amit kapott), növel, gyarapít (M.) 1. egyetért vkivel 2. hozzájárulását adja, egyetért vmivel 3. tárítja magát vmihez vagy vkihez 4. csatolja magát vmihez vagy vkihez 5. nyer, hasznot húz, növekszik, kibővül 6. magára vagy másokra zúdít, hoz

[34]Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja. vers 11.2Móz. 16,19.

Mt 7
[1]Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek. **Róm. 2,1.1Kor. 4,5.**
Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε
[2]Mert a milyen ítélettel ítéltek, olyannal ítéltettek, és a milyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek. **Márk 4,24.**
ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν
[3]Miért nézed pedig a szálkát, a mely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, a mely a te szemedben van, nem veszed észre? Malak. 4,5.rész 17,10-13.[4]Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Hadd vessem ki a szálkát a te szemedből; holott ímé, a te szemedben gerenda van?[5]Képmutató, vesd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondolj arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből![6]Ne adjátok azt, a mi szent, az ebeknek, se gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és néktek fordulván, meg ne szaggassanak titeket. rész 10,11.[7]Kérjetek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek. Márk 11,24.Luk. 11,5-13.Jer. 29,13.14.[8]Mert a ki kér, mind kap; és a ki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik. rész 9,14.15.[9]Avagy ki az az ember közületek, a ki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ád néki? Luk. 11,11-13.[10]És ha halat kér, vajjon kígyót ád-e néki? Luk. 10,12-15. Jón. 3,6.[11]Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, a kik kérnek tőle?! Jak. 1,17.[12]**A mit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a törvény és a próféták.** **rész 22,39.40.Róm. 13,8-10.**
Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

[13]Menjetek be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, a mely a veszedelemre visz, és sokan vannak, a kik azon járnak. Luk. 13,24.
[14]Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, a mely az életre visz, és kevesen vannak, a kik megtalálják azt. rész 19,24.Csel. 14,22.
῾ὅτι᾽ στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν, [1] καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.
[15]Őrizkedjetek pedig a hamis prófétáktól, a kik juhoknak ruhájában jőnek hozzátok, de belől ragadozó farkasok. rész 24,4.5.24. Csel. 20,29.[16]Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Vajjon a tövisről szednek-é szőlőt, vagy a bojtorjánról fügét? Gal. 5,19-22.Jak. 3,12.[17]Ekképen minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. rész 12,33.[18]Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. rész 7,23.Jel. 20,10.15.[19]Minden fa, a mely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik. rész 3,10.Ján. 15,2.6.[20]Azért az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket. 5Móz. 23,26.[21]Nem minden, a ki ezt mondja nékem: **Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem a ki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.** Róm. 2,13.Jak. 1,22.25.2,14.[22]Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben űztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a te nevedben? Luk. 13,25-27.1Kor. 13,1.2.[23]És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők. rész 25,41.2Tim. 2,19.**[24]Valaki azért hallja én tőlem őstis ἀκούει e beszédeket, és megcselekszi azokat,** hasonlítom azt a bölcs emberhez, a ki a kősziklára építette az ő házát: Luk. 6,47-49.
Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους [τούτους] καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν.
[25]És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építtetett. Márk 14,1.2.Luk. 22,1-2.Ján. 11,55-57. rész 20,18.**[26]És valaki hallja én tőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, a ki a fövényre építette házát:** Hós. 6,6.rész 9,13.
Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον.
(F. Kristóf atya 23. 08. 20.)
[27]És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása. Ezék. 13,10.11.[28]És lőn, mikor elvégezte Jézus e beszédeket, álmélkodik vala a sokaság az ő tanításán: Márk 1,22.Luk. 4,32.**[29]Mert úgy tanítja vala őket, mint a kinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.** Ján. 7,46.
ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν.

Mt 8
[1]Mikor leszállott vala a hegyről, nagy sokaság követé őt. Luk. 13,15.14,5.[2]És ímé eljövén egy **bélpoklos,** leborula előtte, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem. Luk. 14,5.[3]És kinyújtván kezét, megilleté őt Jézus, mondván: **Akarom, tisztulj meg.** És azonnal eltisztult annak poklossága.[4]És monda néki Jézus: Meglásd, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, a melyet Mózes rendelt, bizonyságul nékik. rész 9,30.Márk 7,36. Luk. 17,14. **3Móz 14, 2-32 NAGYON RÉSZLETES, APRÓLÉKOS, HOSSZÚ MÓZESI TÖRVÉNY**
[5]Mikor pedig beméne Jézus Kapernaumba, **egy százados** méne hozzá, kérvén őt, Luk. 7,1-10.[6]És ezt mondván: Uram, **az én szolgám otthon gutaütötten fekszik**, és nagy kínokat szenved. rész 8,4.[7]És monda néki Jézus: Elmegyek és meggyógyítom őt. Ésa. 42,1-4.[8]És felelvén a százados, monda: **Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jőjj; hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám.** rész 3,17.

ἀποκριθεὶς δὲ᾽ ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου·
ἔφη - mondta, φημί - mond

[9]Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másiknak: Jöszte, és eljő; és az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi. Ján. 11,57. Zak. 11,12.[10]Jézus pedig, a mikor ezt hallá, **elcsodálkozék, és monda az őt követőknek: Bizony mondom néktek, még az Izráelben sem találtam ilyen nagy hitet.** rész 15,28.
ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, παρ᾽ οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗρον

ἐθαύμασεν – elcsodálkozott, θαυμάζω - csodál, csodálkozik
NB Jézus csodálkozik, meglepődik, nyitott

[11]De mondom néktek, hogy **sokan eljőnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában:** Ésa. 49,12. Luk. 13,28.29.**[12]Ez ország fiai pedig kivettetnek a külső sötétségre; holott lészen sírás és fogaknak csikorgatása.** rész 22,13.24,51.25,30.[13]És monda Jézus a századosnak: Eredj el, és legyen néked a te hited szerint. És meggyógyult annak szolgája abban az órában. rész 9,29.15,28.[14]És bemenvén Jézus a Péter házába, látá, hogy annak napa fekszik és lázas. 1Kor. 9,5.[15]És illeté annak kezét, és elhagyta őt a láz; és fölkele, és szolgála nékik.[16]Az est beálltával pedig vivének hozzá sok ördöngőst, és egy szóval kiűzé a tisztátalan lelkeket, és meggyógyít vala minden beteget;
[17]Hogy beteljesedjék, a mit Ésaiás próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket. Ésa. 53,4.
ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.
νόσος, -ου - 1. betegség, ártalom

[18]Látván pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, parancsolá, hogy menjenek a túlsó partra. Márk 4,35.Luk. 8,22.[19]És hozzámenvén egy írástudó, monda néki: Mester, követlek téged, akárhova mégy. Luk. 9,57.[20]És monda néki Jézus: **A rókáknak vagyon barlangjok és az égi madaraknak fészkük; de az ember Fiának nincs hová fejét lehajtani.** 2Kor. 8,9.[21]Egy másik pedig az ő tanítványai közül monda néki: **Uram, engedd meg nékem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az én atyámat.** Luk. 9,59.60.[22]Jézus pedig monda néki: Kövess engem, **Ἀκολούθει [1] μοι,** és hagyd, hogy a halottak temessék el az ő halottaikat. Márk 3,29.Luk. 12,10.1Tim. 1,13.[23]És mikor a hajóra szállt vala, követék őt az ő tanítványai. rész 7,17.[24]És ímé nagy háborgás lőn a tengeren, annyira, hogy a hajót elborítják vala a hullámok; ő pedig aluszik vala. Márk 4,37-41.Luk. 8,23.25.[25]És az ő tanítványai hozzámenvén, felkölték őt, mondván: Uram, ments meg minket; mert elveszünk. Zak. 13,7.Ján. 16,32.[26]És monda nékik: Mit féltek, óh kicsinyhitűek? Ekkor fölkelvén, megdorgálá a szeleket és a tengert, és lőn nagy csendesség. rész 14,31.16,8.[27]Az emberek pedig elcsodálkozának, mondván: Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek néki.[28]És a mikor eljutott vala a túlsó partra, a Gadarénusok tartományába, két ördöngős ment eléje, a sírboltokból kijövén, igen kegyetlenek, annyira, hogy senki sem mer vala elmenni azon az úton. Márk 5,1-17.Luk. 8,26-37.[29]És ímé kiáltának mondván: Mi közünk te veled Jézus, Istennek fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket? Luk. 4,41. 2Pét. 2,4.[30]Tőlük távol pedig egy nagy disznónyáj legelészik vala. Ján. 2,12.[31]Az ördögök pedig kérik vala őt mondván: Ha kiűzesz minket, engedd meg nékünk, hogy ama disznónyájba mehessünk! Luk. 11,32.Ján. 3,5.[32]És monda nékik: Menjetek. Azok pedig

kimenvén, menének a disznónyájba: és ímé az egész disznónyáj a meredekről a tengerbe rohana, és oda vesze a vízben. Luk. 11,31.1Kir. 10,1-10.[33]A pásztorok pedig elfutának, és bemenvén a városba hírré adának mindent, azokat is, a mik az ördöngősökkel történtek vala. Luk. 11,24-26.[34]És ímé az egész város kiméne Jézus elébe; és mihelyt meglátták, kérék őt, hogy távozzék az ő határukból.

Mt 9

[1]És hajóra szállva átkele, és méne a maga városába. rész 4,13.[2]És ímé hoznak vala hozzá egy ágyban fekvő gutaütött embert. És látva Jézus azoknak hitét, monda a gutaütöttnek: Bízzál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid. rész 13,55.

Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ Θάρσει, τέκνον· ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι

[3]És ímé némelyek az írástudók közül mondának magukban: Ez káromlást szól. Márk 2,7.
Καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς Οὗτος βλασφημεῖ
[4]És Jézus, látva az ő gondolataikat, monda: Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben? rész 12,25.Ján. 2,25.
Καὶ ⸀εἰδὼς⸁ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν Ἵνα τί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

[5]Mert mi könnyebb, ezt mondani-é: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy ezt mondani: Kelj föl és járj?
τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖνἜγειρε καὶ περιπάτει;

[6]Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani (ekkor monda a gutaütöttnek): Kelj föl, vedd a te ágyadat, és eredj haza. Róm. 8,29.
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας – τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ Ἔγειρε ἆρόν⸁ σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἰκόν σου.

1. CSODA [7]És az felkelvén, haza méne. rész 10,6.
[8]A sokaság pedig ezt látván, elálmélkodék, és dicsőíté az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek.[9]És mikor Jézus onnét tovább méne, láta egy embert ülni a vámszedő helyen, **a kinek Máté volt a neve, és monda néki: Kövess engem! És az felkelvén, követé őt. Márk 4,1-20.Luk. 8,4-15.**[10]És lőn, a mikor ő letelepedék a házban, ímé sok vámszedő és bűnös jött oda és letelepedtek Jézussal és az ő tanítványaival az asztalhoz.[11]És látva ezt a farizeusok, mondának az ő tanítványainak: Miért eszik ez a ti Mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt? Márk 2,16.Luk. 15,2.**[12]Jézus pedig ezt hallván, monda nékik: Nem az egészségeseknek van szüksége orvosra, hanem a betegeknek. Márk 7,31.**
ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ⸀ἀλλὰ⸁ οἱ κακῶς ἔχοντες.

INTERTEXT Mt 9, 13 és Hós 6,6 – szó szerint LXX
[13]Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hivogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre. Hós. 6,6.1Sám. 15,22. rész 18,11.
πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν Ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ⸀ἀλλὰ⸁ ἁμαρτωλούς.

Hós 6,6
6Mert szeretetet kivánok én és nem áldozatot: az Istennek ismeretét inkább, mintsem égőáldozatokat.
διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὁλοκαυτώματα.

[14]Akkor a János tanítványai jövének hozzá, mondván: Miért hogy mi és a farizeusok sokat bőjtölünk, a te tanítványaid pedig nem bőjtölnek? Luk. 18,12.[15]És monda nékik Jézus: Vajjon szomorkodhatik-é a násznép a míg velök van a vőlegény? de eljőnek a napok, a mikor elvétetik tőlök a vőlegény, és akkor bőjtölni fognak. Ján. 3,29.[16]Senki sem vet pedig új posztóból foltot az ócska ruhára; mert a mi azt kitoldaná, még elszakít a ruhából és nagyobb szakadás lesz. Márk 2,21.Luk. 5,36.[17]Új bort sem töltenek ó tömlőkbe; máskülönben a tömlők szétszakadoznak, és a bor kiömöl, a tömlők is elvesznek; hanem az új bort új tömlőkbe töltik, és mindkettő megmarad. Márk 2,22.Luk. 5,37.[18]Mikor ezeket mondá nékik, **ímé egy főember eljövén leborula előtte, mondván: 2. CSODA Az én leányom épen most halt meg; de jer, vesd reá kezedet, és megelevenedik. Márk 5,22-43.Luk. 8,41-56.**[19]És felkelvén Jézus követé őt tanítványaival együtt. 5Móz. 29,3.[20]És **ímé, egy asszony, a ki tizenkét év óta vérfolyásban szenved vala, hozzájárulván hátulról, illeté az ő ruhájának szegélyét. Ésa. 6,9.10.[21]Mert ezt mondja vala magában: Ha csak ruháját illetem is, meggyógyulok. rész 14,36.**[22]Jézus pedig megfordulván és reá tekintvén, monda: Bízzál leányom; a te hited megtartott téged. **3. CSODA** És meggyógyult az asszony abban az órában. Márk 5,34.10,52.Luk. 7,50.8,48.17,19.18,42.[23]És Jézus a főember házához érvén, látván a sípolókat és a tolongó sokaságot, rész 12,38.[24]Monda nékik: Menjetek el innen, mert a leányzó nem halt meg, hanem aluszik. És kinevették őt. Ján. 11,11.14,25.**[25]Mikor pedig a sokaság eltávolíttaték, bemenvén, megfogá annak kezét, és a leányzó felkelt. rész 11,4. 4. CSODA** [26]És elterjede ez a hír abban az egész tartományban. rész 12,39.40.[27]És mikor Jézus tovább ment onnét, **két vak követé őt,** kiáltozva és ezt mondva: Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia! Ésa. 50,6.[28]Mikor pedig beméne a házba, oda menének hozzá a vakok, és monda nékik Jézus: **Hiszitek-é, hogy én azt megcselekedhetem? Mondának néki: Igen, Uram. rész 6,19-34.1Tim. 6,9.[29]Akkor illeté az ő szemeiket, mondván: Legyen néktek a ti hitetek szerint. rész 8,13.**[30]És megnyilatkozának azoknak szemei; **5. CSODA** és rájok parancsola Jézus, mondván: **Meglássátok, senki meg ne tudja! rész 8,4.[31]Azok pedig kimenvén, elterjesztek az ő hírét abban az egész tartományban. rész 14,17-21.**[32]Mikor pedig azok elmentek vala, **ímé egy ördöngős néma embert hozának néki. rész 12,22-24.Luk. 11,14-15.**[33]És az ördögöt kiűzvén, megszólalt a néma; és a sokaság csudálkozik vala, mondván: Soha nem láttak ilyet Izráelben![34]A farizeusok pedig ezt mondják vala: Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket. rész 12,24.**[35]És körüljárja vala Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának evangyéliomát, és gyógyítván mindenféle betegséget és mindenféle erőtelenséget a nép között. rész 4,23.Márk 6,6.Luk. 13,22.**[36]Mikor pedig látta vala a sokaságot, **könyörületességre indula rajtok,** mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok. rész 14,14.Márk 6,34. Ezék. 34,5.[37]Akkor monda az ő tanítványainak: **Az aratni való sok, de a munkás kevés. Luk. 10,2.[38]Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába. Ján. 6,6-9.**

Mt 10
[1]És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat ada nékik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtelenséget. Márk 6,7-13.Luk. 9,1-15.[2]A tizenkét apostol nevei pedig ezek: Első Simon, a kit Péternek hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, a Zebedeus fia, és János az ő testvére; Márk 4,33.34.[3]Filep és Bertalan; Tamás és Máté, a vámszedő; Jakab, az Alfeus fia, és Lebbeus, a kit Taddeusnak hívtak; Zsolt. 78,2.[4]Simon a kananita, és Judás, az Iskariotes, a ki el is árulta őt. vers 24-30.[5]Ezt a tizenkettőt

küldé ki Jézus, és megparancsolá nékik, mondván: Pogányok útjára ne menjetek, és Samaritánusok városába ne menjetek be; rész 17,22.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33.Luk. 9,22.17,25.24,7. rész 12,40.Ján. 2,19.[6]Hanem menjetek inkább Izráel házának eltévelyedett juhaihoz. rész 15,24.Csel. 13,46.[7]Elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa. rész 4,17.Luk. 10,9.[8]Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok. Csel. 20,33.[9]Ne szerezzetek aranyat, se ezüstöt, se réz-pénzt a ti erszényetekbe, rész 25,31-46.[10]Se útitáskát, se két ruhát, se sarut, se pálczát; mert méltó a munkás az ő táplálékára. Luk. 10,4. 1Tim. 5,18.4Móz. 18,31.[11]A mely városba vagy faluba pedig bementek, tudakozzátok meg, ki abban méltó; és ott maradjatok, a míg tovább mehettek. Márk 6,10.Luk. 10,7.[12]Ha pedig bementek a házba, köszöntsétek azt. Luk. 10,5.6.[13]És ha méltó a ház, szálljon a ti békességtek reá; ha pedig nem méltó, a ti békességtek rátok térjen vissza. Márk 9,2-13.Luk. 9,28-36.[14]És ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a ti beszédeteket, mikor kimentek abból a házból, vagy városból, lábaitok porát is verjétek le. Luk. 10,10-12.Csel. 13,51.18,6.[15]Bizony mondom néktek: Az ítélet napján könnyebb lesz a Sodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak. rész 11,24.Luk. 20,47.[16]Ímé, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak mint a kígyók, és szelidek mint a galambok. Luk. 10,3. Róm. 16,19.Eféz. 5,15.[17]De óvakodjatok az emberektől; mert törvényszékekre adnak titeket és az ő gyülekezeteikben megostoroznak titeket; rész 24,9.[18]És helytartók és királyok elé visznek titeket érettem, bizonyságul ő magoknak és a pogányoknak. rész 24,14.Csel. 25,23.27,24.[19]De mikor átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, mi módon vagy mit szóljatok; mert megadatik néktek abban az órában, mit mondjatok. Márk 13,11.Luk. 12,11.12.[20]Mert nem ti vagytok, a kik szóltok, hanem a ti Atyátoknak Lelke az, a ki szól ti bennetek. 1Kor. 2,4.[21]Halálra adja pedig testvér testvérét, atya gyermekét; támadnak magzatok szüleik ellen, és megöletik őket. rész 16,20.[22]És gyűlöletesek lesztek, mindenki előtt az én nevemért; de a ki mindvégig megáll, az megtartatik. rész 24,9.13.[23]Mikor pedig abban a városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom néktek: be sem járjátok Izráel városait, míg az embernek Fia eljövend. rész 16,28.[24]Nem fölebbvaló a tanítvány a tanítónál, sem a szolga az ő uránál. Luk. 6,40.Ján. 13,16.15,20.[25]Elég a tanítványnak, ha olyan mint a mestere, és a szolga mint az ő Ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívták, mennyivel inkább az ő házanépét?! rész 12,24.[26]Azért ne féljetek tőlök.

Mert nincs oly rejtett dolog, a mi napfényre ne jőne; és oly titok, a mi ki ne tudódnék. Márk 4,22.Luk. 8,17.12,2.

οὐδὲν γάρ ἐστιν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται.

[27]A mit néktek a sötétben mondok, a világosságban mondjátok; és a mit fülbe súgva hallotok, a háztetőkről hirdessétek. Ésa. 50,6.[28]És ne féljetek azoktól, a kik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik; hanem attól féljetek inkább, a ki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyehennában. Luk. 12,4.5. Jak. 4,12.[29]*Nemde, két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre a ti Atyátok akarata nélkül! Luk. 12,6.7.*[30]*Néktek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak. 3Móz. 18,16.*[31]*Ne féljetek azért; ti sok verebecskénél drágábbak vagytok. rész 21,26.*

Hamlet 52153

Not a whit, we defy augury: there's a special providence in the fall of a sparrow. If it be now, 'tis not to come; if it be not to come, it will be now; if it be not now, yet it will come: the readiness is all: since no man has aught of what he leaves, what is't to leave betimes?

[32]Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt; rész 21,21.Márk 11,23.Luk. 17,6.

Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς

33A ki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt. Márk 8,38.Luk. 9,26.12,9.
ὅστις δὲ ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
34Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert. rész 16,21.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33.35Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támaszszak az ember és az ő atyja, a leány és az ő anyja, a meny és az ő napa közt; Ésa. 53,12.36És hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe. Mik. 7,6.Luk. 12,51-53.37A ki inkább szereti atyját és anyját, hogynem engemet, nem méltó én hozzám; és a ki inkább szereti fiát és leányát, hogynem engemet, nem méltó én hozzám. 5Móz. 33,9.Luk. 14,26.27.38És a ki föl nem veszi az ő keresztjét és úgy nem követ engem, nem méltó én hozzám. rész 16,24.25.Márk 8,34.Luk. 9,23.14,27.**39A ki megtalálja az ő életét, elveszti azt; és a ki elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt.** Márk 8,35.Luk. 9,24.17,33.Ján. 12,25.
ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν.

40A ki titeket befogad, engem fogad be; és a ki engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. rész 18,5.Luk. 9,48.Ján. 13,20. **ÁTTETSZŐSÉG (TRANSZPARENCIA)**
Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41A ki befogadja a prófétát próféta nevében, prófétának jutalmát veszi; és a ki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak jutalmát veszi;
ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται,
és a ki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak jutalmát veszi;
καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται.
δίκαιος, - IGAZ EMBER
42És a ki inni ád egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet tanítvány nevében, bizony mondom néktek, el nem vesztheti jutalmát rész 25,40.Márk 9,41.
καὶ ὃς ἂν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Mt 11
1És lőn, mikor elvégezé Jézus a tizenkét tanítványának adott utasítást, elméne onnan, hogy tanítson és prédikáljon azoknak városaiban. Zsolt. 22,2.2*János pedig, mikor meghallotta a fogságban* a Krisztus cselekedeteit, elküldvén kettőt az ő tanítványai közül, rész 14,3. Luk. 7,18-25.3Monda néki: **Te vagy-é az, a ki eljövendő, vagy mást várjunk?** Malak. 3,1.4És felelvén Jézus, monda nékik: Menjetek el és jelentsétek Jánosnak, a miket hallotok és láttok: 2Kir. 4,44.**5A vakok látnak, és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak és a siketek hallanak; a halottak föltámadnak, és a szegényeknek evangyéliom hirdettetik;** Ésa. 35,5.6.61,1.6És boldog, a ki én bennem meg nem botránkozik. rész 13,57.26,31.7Mikor pedig azok elmentek vala, szólni kezde Jézus a sokaságnak Jánosról: Mit látni mentetek ki a pusztába? Nádszálat-é, a mit a szél hajtogat? rész 3,1.5.8Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhába öltözött embert-é? Ímé a kik puha ruhákat viselnek, a királyok palotáiban vannak. Luk. 19,10.9Hát mit látni mentetek ki? Prófétát-é? Bizony, mondom néktek, prófétánál is nagyobbat! Luk. 1,76.10Mert ő az, a kiről meg van írva: Ímé én elküldöm az én követemet a te orczád előtt, a ki megkészíti előtted a te útadat. Malak. 3,1.**11Bizony mondom néktek: az asszonyoktól születtek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de a ki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál.** rész 13,17.12A Keresztelő János idejétől fogva

pedig mind mostanig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt. Luk. 16,16.13,24.[13]Mert a próféták mindnyájan és a törvény Jánosig prófétáltak vala. 5Móz. 19,15.[14]És, ha be akarjátok venni, Illés ő, a ki eljövendő vala. Malak. 4,5.rész 17,10-13.[15]A kinek van füle a hallásra, hallja. rész 8,26.[16]De kihez hasonlítsam ezt a nemzetséget? **Hasonlatos a gyermekekhez, a kik a piaczon ülnek, és kiáltoznak az ő társaiknak, Márk 11,24.[17]És ezt mondják: Sípoltunk néktek, és nem tánczoltatok; siralmas énekeket énekeltünk néktek, és nem sírtatok. rész 28,20.[18]Mert eljött János, a ki sem eszik, sem iszik, és azt mondják: Ördög van benne. rész 3,4.[19]Eljött az embernek Fia, a ki eszik és iszik, és ezt mondják: Ímé a nagy étü és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja! És igazoltaték a bölcseség az ő fiaitól. rész 9,14.15.**

Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς.

ἐδικαιώθη – igazoltatott, δικαιόω - igazzá tesz, igaznak nyilvánít

[20]Ekkor **elkezdé szemökre hányni** ama városoknak, a melyekben legtöbb csodái lőnek, hogy nem tértek vala meg: rész 9,21.Luk. 6,19.[21]Jaj néked Korazin! Jaj néked Bethsaida! Mert ha Tirusban és Sidonban történnek vala azok a csodák, a melyek bennetek lőnek, rég megtértek volna gyászruhában és hamuban. Luk. 10,12-15. Jón. 3,6.[22]De mondom néktek: Tirusnak és Sidonnak könnyebb dolga lesz az ítélet napján, hogynem néktek. 5Móz. 4,2. Luk. 11,38.[23]Te is Kapernaum, a ki az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz megaláztatni; mert ha Sodomában történnek vala azok a csodák, a melyek te benned lőnek, mind e mai napig megmaradt volna. rész 4,13.8,5.9,1.[24]**De mondom néktek, hogy Sodoma földének könnyebb dolga lesz az ítélet napján, hogynem néked. rész 10,15.**

[25]Abban az időben szólván Jézus, monda: Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és az értelmesek elől, és a kisdedeknek megjelentetted. Luk. 10,21.1Kor. 1,26-29.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις·

ἐξομολογέομαι v. ἐξομολογοῦμαί - megvall, hálát ad, dicsőít

συνετός, -ή, -όν - értelmes, okos

νήπιος, -΄α, -ον - 1. kiskorú, éretlen, tapasztalatlan, együgyű,

[26]Igen, Atyám, mert így volt kedves te előtted.[27]Mindent nékem adott át az én Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya; az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és a kinek a Fiú akarja megjelenteni. rész 28,18.Luk. 10,22.Ján. 3,35.17,2.Fil. 2,9.

[28]Jőjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterheltettetek, és én megnyugosztlak titeket. rész 12,20.Jer. 31,25.

Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

[29]Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.[30]Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű. Ján. 5,3.

ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν

Mt 12

[1]Abban az időben a vetéseken át haladt Jézus szombatnapon; tanítványai pedig megéheztek, és kezdték a kalászokat tépni és enni. 5Móz. 23,26.[2]Látván pedig ezt a farizeusok, mondának néki: Ímé **a te tanítványaid azt cselekszik, a mit nem szabad szombatnapon cselekedni. 2Móz.**

20,10.[3]Ő pedig monda nékik: Nem olvastátok-é, mit cselekedett Dávid, mikor megéhezett vala ő és a kik vele valának? 1Sám. 21,7.[4]Hogyan ment be az Isten házába, és ette meg a szentelt kenyereket, a melyeket nem vala szabad megennie néki, sem azoknak, a kik ő vele valának, hanem csak a papoknak? 1Sám. 21,5-7. 3Móz. 24,5-9.[5]Vagy nem olvastátok-é a törvényben, hogy szombatnapon megtörik a papok a szombatot a templomban és nem vétkeznek? 4Móz. 28,9.

INTERTEXT Mt 12,7 idézi Hós 6,3-at

[6]Mondom pedig néktek, hogy a templomnál nagyobb van itt. 1Móz. 1,27.[7]**Ha pedig tudnátok, mi ez: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot, nem kárhoztattátok volna az ártatlanokat.**
Hós. 6,6.rész 9,13.
εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν Ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν
Hós 6, 6 KÉRDÉS: A LXXban és Mt 12, 7-ben is ἔλεος van, akkor a magyarban miért egyszer „irgalom" (Mt 2,7), másszor „szeretet" van?? Ugyanaz a szó!!!
Mert szeretetet kivánok én és nem áldozatot: az Istennek ismeretét inkább, mintsem égőáldozatokat
ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὁλοκαυτώματα.
[8]Mert a szombatnak is Ura az embernek Fia. 1Kor. 7,10.11.[9]És távozván onnan, méne az ő zsinagógájukba. 1Móz. 8,21.[10]És ímé, vala ott egy elszáradt kezű ember. És megkérdék őt, mondván: Ha szabad-é szombatnapon gyógyítani? hogy vádolhassák őt. Luk. 14,3.[11]Ő pedig monda nékik: Kicsoda közületek az az ember, a kinek van egy juha, és ha az szombatnapon a verembe esik, meg nem ragadja és ki nem vonja azt? Luk. 13,15.14,5.[12]Mennyivel drágább pedig az ember a juhnál! Szabad tehát szombatnapon jót cselekedni. Luk. 14,5.[13]Akkor monda annak az embernek: Nyújtsd ki a kezedet. És kinyújtá, és olyan éppé lőn, mint a másik. 1Kor. 7,7.17.[14]A farizeusok pedig kimenvén, **tanácsot tartának ellene, hogyan veszíthetnék el őt.** Ján. 5,16.[15]Jézus pedig észrevévén ezt, eltávozék onnan. És követé őt nagy sokaság, és ő meggyógyítja vala mindnyájokat; Márk 3,7-12.[16]És megfenyegeté őket, hogy őt ismertté ne tegyék; rész 8,4.[17]Hogy beteljesedjék Ésaiás próféta mondása, a ki így szólt: Ésa. 42,1-4.[18]Ímé az én szolgám, a kit választottam; az én szerelmesem, a kiben az én lelkem kedvét lelé; lelkemet adom ő belé, és ítéletet hirdet a pogányoknak. rész 3,17.[19]Nem verseng, és nem kiált; az utczákon senki nem hallja szavát. Márk 7,31.[20]A megrepedezett nádat nem töri el, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, mígnem diadalomra viszi az ítéletet. 2Móz. 20,12-16.[21]És az ő nevében reménykednek majd a pogányok. Márk 7,37.

INTERTEXT – NEM PONTOS IDÉZET!

Mt 12, 18-21	**Ézs 42, 1-4 LXX**	**Mt 12, 18-21 RÚF**	**Ézs 42, 1-4 RÚF**
Ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ᾑρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. **19 Οὐκ [1] ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.**	**Ιακωβ ὁ παῖς μου, ἀντιλήμψομαι αὐτοῦ· Ισραηλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχή μου· ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ᾽ αὐτόν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει.** **2 οὐ κεκράξεται οὐδὲ ἀνήσει, οὐδὲ**	18„Íme, az én szolgám, akit kiválasztottam, akit én szeretek, akiben gyönyörködöm! Lelkemet adom neki, és ítéletet hirdet a népeknek. 19Nem szít viszályt, és nem	Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm. Lelkemmel ajándékoztam meg, törvényt hirdet a népeknek. 2Nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán.

20 κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν. **21 καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.**	**ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ.** **3 κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν.** **4 ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν· καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.**	lármáz, senki sem hallja hangját az utcákon. 20Megrepedt nádszálat nem tör el, és füstölgő mécsest nem olt ki, míg győzelemre nem viszi az ítéletet. 21És az ő nevében reménykednek majd a népek.”	3A megrepedt nádszálat nem töri össze, a füstölgő mécsest nem oltja ki, hűen hirdeti a törvényt. 4Nem alszik ki, és nem törik össze, míg a törvénynek érvényt nem szerez a földön; tanítására várnak a szigetek.

[22]Akkor egy vak és néma ördöngőst hoztak ő eléje; és meggyógyítá azt, annyira, hogy a vak és néma mind beszél, mind lát vala. rész 9,34.Márk 3,22-30.Luk. 11,14-26.29-32.[23]És elálmélkodék az egész sokaság, és monda: Vajjon nem ez-é Dávidnak ama Fia? rész 6,20.Luk. 12,33.[24]A farizeusok pedig ezt hallván, mondának: Ez nem űzi ki az ördögöket, hanemha Belzebubbal, az ördögök fejedelmével. rész 9,34.[25]Jézus pedig, tudva az ő gondolataikat, monda nékik: Minden ország, a mely magával meghasonlik, elpusztul; és egy város vagy háznép sem állhat meg, a mely meghasonlik magával.[26]**Ha pedig a Sátán a Sátánt űzi ki, önmagával hasonlott meg; mimódon állhat meg tehát az ő országa?** Gal. 4,4.[27]És ha én Belzebub által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Azért ők magok lesznek a ti bíráitok.[28]Ha pedig én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa. 1Ján. 3,8.[29]Avagy mi módon mehet be valaki a hatalmasnak házába és rabolhatja el annak kincseit, hanemha megkötözi előbb a hatalmast és akkor rabolja ki annak házát? Ésa. 49,24.

[30]**A ki velem nincsen, ellenem van; és a ki velem nem gyűjt, tékozol.** Márk 9,40.Luk. 9,50.
ὢν μετ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζει.

[31]Azt mondom azért néktek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek. Zsid. 6,4.6.10,26.1Ján. 5,16.[32]**Még a ki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik; de a ki a Szent Lélek ellen szól, annak sem ezen, sem a más világon meg nem bocsáttatik.** Márk 3,29.Luk. 12,10.1Tim. 1,13.[33]Vagy legyetek jó fák, és teremjetek jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjetek romlott gyümölcsöt; mert gyümölcséről ismerik meg a fát. rész 7,17.[34]Mérges kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? **SZÍV, SZÓ, SZÁJ**
Mert a szívnek teljességéből szól a száj. ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

[35]A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat. Márk 8,15.Luk. 12,1.[36]**De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, a mit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.**[37]**Mert a te beszédidből ismertetel igaznak, és a te beszédidből ismertetel hamisnak.** rész 6,30.[38]Ekkor felelének néki némelyek az írástudók és farizeusok közül, mondván: Mester, jelt akarnánk látni te tőled. rész 16,1.[39]Ő pedig felelvén, monda nékik: E

gonosz és parázna nemzetség jelt kiván; és nem adatik jel néki, hanemha Jónás prófétának jele. Márk 8,12.Luk. 11,29.[40]Mert a miképen Jónás három éjjel és három nap volt a czethal gyomrában, azonképen az embernek Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában. Jón. 2,12.[41]Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel a nemzetséggel, és kárhoztatják ezt: mivelhogy ők megtértek a Jónás prédikálására; és ímé nagyobb van itt Jónásnál. Luk. 11,32.Jón. 3,5.[42]Délnek királyné asszonya felkél majd az ítéletkor e nemzetséggel együtt, és kárhoztatja ezt: mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa a Salamon bölcseségét; és ímé, nagyobb van itt Salamonnál. Luk. 11,31.1Kir. 10,1-10.

IGEHIRDETÉSI ELŐKÉSZÍTŐM A NAGYSZOMBATI TEXTUSRÓL (Ld. *Lelkipásztor* 98. évf. 2023/3. 110-114)

1. Az „ünnep” (?) jellege
Nem simogató ünnep. Nem síró ünnep (v.ö. Jeruzsálem leányai ne engem sirassatok, magatokat sirassátok!”). Az üres sír napja. A rémület napja. A Kiüresedett napja. A Semmi napja. A Nincs-Isten napja. A Nincs-Krisztus napja.
Nem a pokoljárás napja. A Pokol napja. A rémület napja. Az elkárhozás napja. A második halál napja. Az Istenítélet napja. A Végítélet napja. A Félelem napja. A Mileszhanincsfeltamadás napja. A Mileszhaénissemmileszek napja. Az Imádság napja. A Derengő Remény napja.
(Továbbiakat ld. HAFENSCHER 2010, 395 o.)

2. Amit a textusról tudni kell
Mt 12, 38-42 exegéziséből „elég nehéz kihozni a Nagyszombatot”. Dilemmámat megosztottam a lelkészekkel a fraterneten: hogyan egyeztethető össze Nagyszombat csöndje azzal, amit Jézus mond a farizeusoknak s az írástudóknak: "gonosz és parázna nemzetség". Nem túl "hangos" beszéd ez a Nagyszombat "csöndjében"? Kaptam sok segítőkész visszajelzést. Többnyire olyanokat, amelyek a csöndre, Nagyszombat csendjére tették a hangsúlyt. Mindegyikért hálás vagyok, mindegyikből tanultam. Leginkább az a hozzászólás gondolkodtatott el, amelyik „az ítélet csendjét” említette. Igen, ezen a vonalon elindulhatok! Nem nekünk kell csendben lenni. Isten van csendben. Olyannyira hallgat, hogy „nincs” is. A „Nincs-Isten” nem szól, nem beszél. Megdöbbenünk, mert ítéltetünk. Ezen a ponton kapcsolhatjuk össze a textusunkat Nagyszombat liturgiájával.
Textusunk párhuzamos igehelyei: Mk 8,11-12, Lk 11, 29-32. Különbség: Mk nem említi Jónást; Lk nem említi a farizeusokat, csak a sokaságot.
Amíg az igehirdetés textusa két logiont vesz fel a perikópába, Ulrich Luz a több kötetes híres Máté-kommentárjában (LUZ 2001, 214 o.) három logiont különböztet meg: 38-40; 41-42; 43-45. Együtt tárgyalja 41-42-t és 43-45-öt. A visszatérő démonokat Jakubinyi is összeköti a farizeusok megítélésével (JAKUBINYI 1991,253-154 o.). Mint írják, a „példázat” (hogy az-e, a szakirodalomban nem eldöntött) arról szól, hogy a zsidók megtapasztalták Isten országának megtisztító erejét (valóban?), de mégsem fogadták be az evangéliumot, s ebbe az űrbe térnek vissza a démonok, immár seregestül (LUZ 2001, 221 o.). Ez az állapotuk sokkal rosszabb lesz, mint előtte volt. Az értelmezésen lehet vitatkozni, de úgy tűnik, ez a logion is a bűnről, sőt az ítélet gravitációjáról szól.

Versről - versre

38. Az írástudók csatlakoznak a farizeusokhoz. „Mesternek” (Διδάσκαλε) szólítják (σημεῖον) – négyszer is a 38-39 versekben (Mt 16,1-ben és Mk 8,11-ben „égi jelet” (σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ kívánnak).
A jel, a σημεῖον (ebből a szóból származik a „szemiotika” tudománya) látható, megfogható dolog, bizonyíték, de nem kizárólagosan csoda. A szinoptikus hagyományban sohasem a „csoda” szinonimájaként fordul elő (LUZ 2001, 216). Amíg a farizeusok és az írástudók csak jelet akartak, „kívánnak” (θέλομεν – szeretnénk), addig Mt 16,1-4-ben a farizeusok és a szadduceusok „kísértik” őt. (πειράζω -próbára teszik)

39. A nemzetség (γενεὰ) szóról nem lehet eldönteni, hogy a kortársakra, vagy a zsidó népre értette ezt Jézus. (LUZ, 217.) A gonosz (πονηρός), parázna (μοιχαλὶς) szavak a népre vonatkoznak: (Hós 3,1, Jer 13, 26-27, Ez 16,38; 23,45; Ézs57,3-9); a paráznaság a Bibliában mindig az Isten iránti hűtlenségre utal (Mt 12,39 és 16,4 szó szerint ugyanaz).

Az ÚSz-ben az igehirdető Jónás jel volt a niniveiek számára; az igehirdető Jézus pedig jel a saját nemzedékének. Azok megtértek, ezek nem, mert nem ismerték fel, hogy Jézus nagyobb Jónásnál (Lk 11,29-32; Mt 11,41). Ezért, Jézus szerint a pogány niniveiek fogják megítélni a választott népet, ezt a nemzedéket.
Jónás háromnapos tartózkodása a hal gyomrában előképe Jézus háromnapos tartózkodásának a föld mélyében (Mt 12,39k).

40. Jónás – Jézus tipológia: Mk 8,12-ben nincs Jónás jele! Mt szó szerint idézi a LXX Jón 2, 1-et: ἦν Ιωνας ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Tipológia: (tüposz / figura / prefiguráció – antitüposz / beteljesedés (FABINY 2016, 32-41).
A Jónás – Jézus párhuzamról: 1) mindkettő a megtérést hirdette; 2) mindkettő a mélységbe került (a cethal, ill. a halál), de innen mindketten kiszabadultak; 3) önmagában mindkettő jel is: Jónás az ítélethirdetésé, Jézus a végítélet hirdetéséé (Az ÓSz-ben egyes prófétákat jeleknek is tartottak: Ézs 8,18, Ez 12,6). A „harmadnapra” kifejezés a zsidóságban erős szimbolikus jelentőséggel bír (Józs 2,16; 1Móz 42,17-18; 2Móz 19,11; Hós 6,2).

41. Luz szerint a két példa (Jónás – Ninive; Salamon – Sába, Dél királynője) a végítélet irányábn fordítja a tekintetünket (LUZ 2001 219.o.). Az eredetileg elgondolt üdvrend, miszerint a zsidók a választott nép, most megfordul, a pogányok (niniveiek és Sába királynője) ítéletet mondanak a zsidók felett, akik a farizeusok és az írástudók közreműködésével megfeszítették Jézus.
A „nagyobb van itt Jónásnál” (ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε), „nagyobb van itt Salamonnál” (ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε) kifejezések sajátos zsidó érvelési módot és logikát: „kal va-homer”, ami azt jelenti „mennyivel inkább”, „hát még”. Hillél rabbi első szabálya ez: „könnyű és nehéz”, azaz egy egyértelmű személyt vagy dolgot egy súlyosabbal állítja szembe. (DÁVIDHÁZI 2017, 114) Az ÚSz-ben is sokszor találkozunk ezzel az érveléssel. (FABINY 1998, 106-108).
„Nagyobb van itt Jónásnál” egyúttal „Steigerung” is: ez a bibliai tipológia, ill. figuralizmus egyik kulcsfogalma. Krisztus egy korábbi személlyel azonosítja magát, de egyben jelzi, hogy az üdvtörténet előrehaladottabb szakaszába érkeztünk (FABINY 2016, 165).

42. Az ítéletkor Ninive népe ítéli a zsidókat, ill. Sába királynője, aki meglátogatta Salamont (1Kir 10,1-13). Ez – Luz szerint – előképe lehet annak, hogy a végítéletkor az egykor megítélt zsidóság mond ítéletet a közben hitelét vesztett keresztények felett (LUZ, 223).

Ikonográfiai exkurzus:
1.A klosterneuburgi hármas oltár 4.oszlopa ezt a tipológiát ábrázolja: Sába királynője (pogány) úgy megy Salamonhoz, mint a napkeleti bölcsek (pogányok) a kisded Jézushoz.
***ante legem* (törvény előtt): Ábrahám / Melkisédek;**
***sub gratia* (kegyelem alatt): kised Jézus / napkeleti bölcsek,**
***sub lege* (törvény alatt): Salamon / Sába királynéja.**
2. A klosterneuburg oltárkép 11. oszlopán is hasonló kapcsolatot fedezhetünk fel:
***ante legem*: József a kútban**
***sub gratia*: Jézust sírba helyezik**
***sub lege*: Jónás a cethal gyomrában (FABINY 2016, 103-121)**

3. A perikópa megértése – teológiai összefüggések feltárása

A Jeromos Bibliakommentár jól összefoglalja a lényeget és az összefüggéseket. A szakasz több dolgot tanít: (a) a csodajelek keresésének hiábavalóságát (39. v.); (b) Jónás sorsát, mint Jézus feltámadásának előképét (40. v.), amely a hívők számára a mindenek fölött álló csodajel; (c) a prédikálás és megtérés fontosságát (41. v.); (d) hogy a pogányok néha jobban elfogadják Isten küldötteit, mint a zsidók (41-42. v.); (e) az isteni bölcsesség kérésének fontosságát, amelyben a nők is osztoznak és időnként kiemelkednek (42. v.); (f) hogy Jézus nagyobb, mint az eddigi próféták és bölcsek (41.42.v.), mivel Ő az Atya tökéletes kinyilatkoztatása (11,27). (THORDAY, 2033, 131-132).

4. Igehirdetési vázlat

1. A jövendölt jel

A jelek világában élünk. A jeleknek ideje van. A múltra csak ritkán vonatkoztathatók, néha a jelenre igen, de legtöbbször a jövőre. Vannak eligazító jelek: merre tartsunk, hogyan közlekedjünk. Vannak örvendetes, különös és vannak vészjósló jelek. Örvendetes jel egy új élet foganása, egy csecsemő születése. Örvendetes jel egy kibontakozó tehetség jele. Vészjósló jel lehet a klímakatasztrófa jele, az orosz-ukrán háború kimenetele, egy esetleges atomháború dermesztő jele. Az anyagi összeomlás jele. A halál jele.

Ám van egy különös, de sokszor elfelejtett jel: „Íme, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett Izráelben, és jelül, amelynek ellene mondanak" (Lk 2,34). Íme, Jézus első jele.

2. A követelt jel

Textusunkban a farizeusok és az írástudók jelet követelnek Jézustól, a párhuzamos evangéliumok szerint „kísértették", mai szóval élve, provokálták Őt. Minden bizonnyal nemcsak hallottak, de talán látták is, ahogy Jézus gyógyított, csodákat tett. A csoda nem ugyanaz, mint a jel. Az Ószövetség szerint az igazi prófétát onnan lehet felismerni, hogy csodákat és jeleket tesz (5Móz 13,1-3). Minden jel csoda, de nem minden csoda jel. A farizeusok és az írástudók biztosra akarnak menni. Biztosra, de nem bizalommal. Jézus ezúttal is átlát rajtuk, hanghordozásukból, tekintetükből bizonyára kiolvassa a rosszindulatot. Ezért nevén nevezi őket: gonosz és parázna nemzedék. Az utóbbi a Bibliában többnyire az Istenhez való hűtlenséget jelenti.

3. A veszélyes jel

Jézus a Jónás jelét említi. Ez első látásra egy ártatlan párhuzam. „Amiképpen Jónás három nap és három éjjel volt a cethal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel." (12,39) Jónás könyvét a zsidók nagyon jól ismerték. A Bibliában sokszor találkozunk olyan esetekkel, amikor az Újszövetség felől nézve az ószövetségi személyek, dolgok, események előképek. A cethal gyomrában lévő Jónás előképe annak, ahogyan Jézus a sírban volt; Jónás szabadulása pedig Jézus feltámadásának előképe. A középkorban ezek az egymás mellé helyezett képek gyakori ábrázolások voltak, főleg az írástudatlan, csak képet „olvasó" emberek számára. Nem valószínű, hogy a farizeusok értették, hogy Jézus a saját halálára és feltámadására utal. Valamit azonban megértettek. Azt, hogy Jónás és Jézus is prédikált. Jónás a niniveieknek hirdette az igét, Jézus pedig a választott népnek. Azt tudták, hogy Jónás arról prédikált, hogy a niniveiek elpusztulnak, ha meg nem térnek. Ez már zavarba hozhatta, nyugtalaníthatta őket. Jézus a megtört szívűeket nyugtatta, a szuperhívőket, a magabiztos vallásosokat viszont nyugtalanította.

4. A jeltelen jel

Jézus azonban nemcsak fenyeget az Ítélettel, hanem magára is veszi ezt a borzasztó ítéletet, Isten terve és az önként vállat áldozata által. Isten kiszolgáltatta Őt minden

valaha is élt ember bűnének. Jézus bűntelensége, tisztasága mellett az emberi szívben lappangó gonosz azonnal feltűnővé válik. Bosch festménye ezt ábrázolja.

Jézus önként tette le az életét, önként vette magára a világ bűnét. Ahogy Keresztelő János mondta: „Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit”(Jn 1,36). Jézust a kereszten agyonnyomja ez a felfoghatatlan, iszonyatos bűnteher. Szenvedése nemcsak testi, hanem lelki szenvedés is volt.
Ő már nem jel többé, amibe kapaszkodni lehet és kell. Ő már jeltelen, kiüresedett jel. Halála nemcsak fizikai halál, hanem az Istentől való elhagyatottság, a kárhozat, amit a Biblia második halálnak nevez. Jézus „pokoljárása” egy félreértelmezett igén alapul (1Pt 3,18). Ennél sokkal súlyosabbról van szó. Krisztus a semmi, a nincs. A Nincskrisztus, a Nincsember. Ez Nagyszombat félelmetes és mélységes misztériuma. Ez a borzalom maga. Itt nincs helye a dúdolásnak, sem a dalnak. Ez a néma sikoly pillanata. A norvég festő, Edward Munch *Sikoly* című híres festménye ezt az állapotot jelenített meg drámai erővel – akár tudta a művész, akár nem. Jézus elhagyatottságában mi is átéljük a kárhozat, az Istentől való elhagyatottság veszélyét. De ekkor nemcsak sikoltunk, hanem imádkozunk. Imádságunk valódi lesz. És ekkor dereng a remény, hogy a csontok, amiről Ezékiel is prófétált, életre kelnek.

5. Az elrabolt jel

Imádságunk meghallgatásra talál. Az Atya elfogadta a Fiú áldozatát, feltámasztotta a Fiút, a Semmiből Életet adott neki és nekünk is. Őbenne új teremtések vagyunk azáltal, hogy az Ő halálába és feltámadásába kereszteltettünk „bele” (Róm 6). Erről szól a felolvasott epistola-idézet.

De ezzel a történet, az emberi lét, a történelem nagy drámája sajnos nem ér véget teljesen. Ahol Isten templomot épít, ott a sátán is felépíti a maga kápolnáját.

„E jelben győzni fogsz” – mondta egy földi császár. Krisztus jele hasznos lesz nekünk, így bölcselkedett az uralkodó. Az első évszázadok üldöztetése és szenvedése után Krisztus jelét rabul ejtette a hatalom. Szövetséget ajánlott neki a világ. Segítsük egymást – így a Kísértő. Akárcsak az első Megkísértettnek, ott a templom ormán. Használati cikké degradálódott Krisztus teste, az egyház, és Krisztus jele, a kereszt. Pedig ezt a jelet nem lehet önző módon kisajátítani vagy használni; ezt tovább kell adni. A kisajátított jellel a zászlójukon indultak a kereszteshábor úba, a kisajátított jel nevében égették az eretnekeket. Az elrabolt, kisajátított jel elnémult, s cinkossá vált, amikor milliókat vittek haláltáborokba.
Egy neves teológus felvillantotta annak a lehetőségét, hogy amint egykor a niniveiek, a pogányok mondtak ítéletet a zsidók felett, nem kizárt, hogy Azon a napon a zsidók lesznek a niniveiek, akik majd ítéletet mondanak a keresztények felett. Így lesznek – ismét – az utolsókból elsők, az elsőkből utolsók.

6. Jel nem lesz többé

Ám akik megmosták és megfehérítették ruhájukat a Bárány vérében, azoknak jel nem lesz többé. Nem lesz könny, nem lesz szenvedés, nem lesz halál. Színről színre látnak. És éneklik Mózes és a Bárány énekét.
Ámen

Ének helyett öt perc csend.

További javaslatok az istentisztelethez
- lekció Ezék 37, 1-14; 1Pt 3, 18-22
- énekajánlás: 212 és ének helyett csend.

6. Példák, képek, versek, szemelvények, aktuális történetek

Luther Simeon áldásáról: „Az evangélium azonban leleplezte a külszín alatt rejtőző bűnt, képmutatást és bálványozást. Nyilvánvalóvá tette, hogy az emberek hiába mutatkoznak bölcsnek, szentnek és alázatosnak, valójában mégis a pokol nyel el mindent. Bizonyossá vált, hogy akiket eleven szentekként magasztaltak, valójában a legnagyobb bűnösök. A bölcsekről kitűnt, hogy nagy bolondok. A csöndes és szelíd lelkek pedig vérszomjas gyilkosnak bizonyultak. Mindez annak köszönhető, hogy megjelent az evangélium, és hirdetni kezdték a gyermeket, aki –mint Simeon jövendölte-, sokak elbukására és sokak föltámadására rendeltetett, és aki olyan jel, amelynek sokan ellene mondanak. Az evangéliumnak pedig nincsenek nagyobb ellenségei, mint akiket e világ nagynak, bölcsnek, értelmesnek, szentnek és erényesnek tart” (LUTHER 1895, 142-156)

Kálvin áldozatáról: Krisztus nemcsak testét adta a megváltás árául, volt ennél nagyobb és kiválóbb ár is, tudniillik, hogy lelkében el kellett szenvednie az átkozott és elveszett emberek rettentő kínjait is… Hogyan is gyűlölhette volna szeretett Fiát, akin Lelke megnyugodott? S hogyan lehetett volna Krisztus másokért való közbenjárása kedves az Atya előtt, ha gyűlöli őt? Mi azt mondjuk, hogy az isteni szigor súlyát vette magára, mert Isten kezétől verve és ostorozva Isten haragjának és büntetésének minden jelét megtapasztalta…Így tehát az ördög hatalmával, a halál félelmével, a pokol fájdalmával közelharcot vívott, ezeket legyőzte, és diadalt ült fölöttük, hogy többé ne rettegjünk a halálban tőlük, mert már elnyelte őket a mi fejedelmünk. (KÁLVIN 2014, 389-390).

Pilinszky János: *Introitusz*

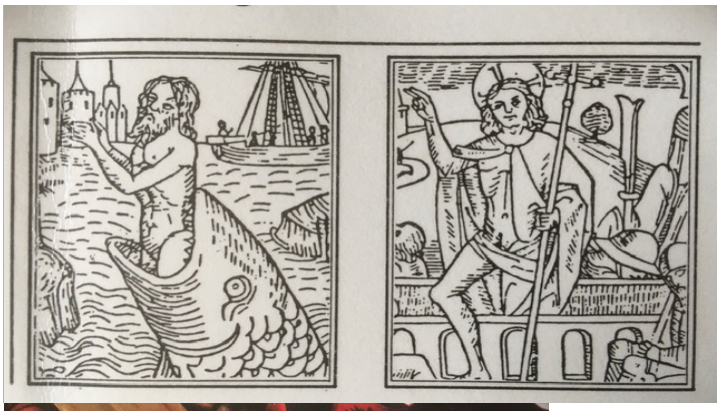
Ki nyitja meg a betett könyvet?
Ki szegi meg a töretlen időt?
Lapozza fel hajnaltól-hajnalig
emelve és ledöntve lapjait?

Az ismeretlen tűzvészébe nyúlni
ki merészel közülünk? S ki merészel
a csukott könyv leveles sürüjében,
ki mer kutatni? S hogy mer puszta kézzel?

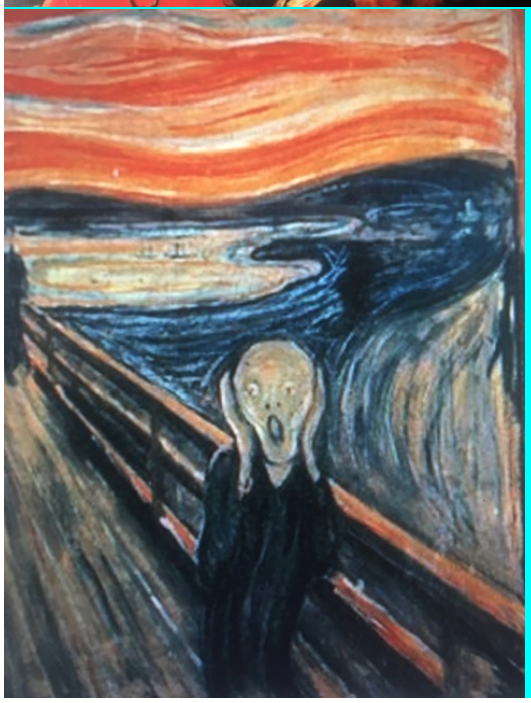
És ki nem fél közülünk? Ki ne félne,
midőn szemét az Isten is lehúnyja,
és leborúlnak minden angyalok,
és elsötétűl minden kreatúra?

A bárány az, ki nem fél közülünk,
egyedül ő, a bárány, kit megöltek.
Végigkocog az üvegtengeren
és trónra száll. És megnyitja a könyvet.

BIBLIA PAUPERUM

Felhasznált és ajánlott irodalom

BALÁZS Károly, *Újszövetségi szómutató szótár*, Logos Kiadó, Budapest, 1998
DÁVIDHÁZI Péter, *„Vagy jőni fog. Bibliai minták nemzetiesítése a magyar költészetben*, Ráció Kiadó, Budapest, 2017
FABINY Tibor, *Az eljövendő árnyékai, A figurális-tipológiai olvasás.* L'Harmattan_Károli, 2016.
FABINY Tibor *A keresztyén hermeneutika kérdései és története,* Hermeneutikai Kutatóközpont, Budapest, 1998
HAFENSCHER Károly, *Liturgika. A keresztyén istentisztelet protestáns megközelítésben ökumenikus szellemben,* Luther Kiadó, Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Egyházzene Tanszék, 2010
JAKUBINYI György, *Máté evangélima*, Szent István Társulat, Budapest, 1991.
KARNER Károly, *Máté evangéliuma* Keresztyén Igazság, Győr, 1935.
KÁLVIN János, *Institutio. A keresztyén vallás rendszere I*, Ford. Buzogány Dezső, Kálvin Kiadó, 2014.
LEWIS, Alan E, *Between Cross and Resurrection. A Theology of Holy Saturday*, W.B.Eerdmans, Grand Rapids, 2001.
LUTHER Márton, „Karácsony után való vasárnapon. Evangylium: Lukács 2.rész." In, *Házi kincstár.* Zábrák Dénes, Stottmeister, 1895, Braunschweig–Pozsony. 142-156. Stilárisan javította: Véghelyi Antal
LUZ, Ulrich, *Matthew 8-20*, Fortress Press, Minneapolis, 2001.
THORDAY Attila (főszerk.), *Jeromos kommentár II. Az újszövetség könyveinek magyarázata*. Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat, Budapest, 2003.
VON BARTHASAR, Hans Urs, *A három nap teológiája*, Osiris, Budapest, 2000.

[43]Mikor pedig a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár, nyugalmat keresve, és nem talál: Luk. 11,24-26.[44]Akkor ezt mondja: Visszatérek az én házamba, a honnét kijöttem. És oda menvén, üresen, kisöpörve és fölékesítve találja azt.[45]Akkor elmegy és vesz maga mellé más hét lelket, gonoszabbakat ő magánál, és bemenvén, ott lakoznak; **és ennek az embernek utolsó állapotja gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel a gonosz nemzetséggel is. 2Pét. 2,20.**[46]Mikor pedig még szóla a sokaságnak, ímé az ő anyja és az ő testvérei állanak vala odakünn, akarván ő vele szólni. rész 13,55.[47]És monda néki valaki: Ímé a te anyád és testvéreid odakünn állanak, és szólni akarnak veled. Ján. 1,42.Eféz. 2,20.[48]Ő pedig felelvén, monda a hozzá szólónak: Kicsoda az én anyám; és kik az én testvéreim? Luk. 2,49.[49]És kinyujtván kezét az ő tanítványaira, monda: Ímé az én anyám és az én testvéreim! rész 17,9.Márk 8,30.Luk. 9,21.[50]Mert a ki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nékem fitestvérem, nőtestvérem és anyám. Róm. 8,29.

Mt 13

1. útfél, 2. köves, 3. tövis, 4. jó föld

[1]Azon a napon kimenvén Jézus a házból, leüle a tenger mellett.[2]És nagy sokaság gyülekezék ő hozzá, annyira, hogy ő a hajóba méne leülni; az egész sokaság pedig a parton áll vala. rész 10,2.[3]És **sokat beszéle nékik példázatokban,** mondván: Ímé kiméne a magvető vetni, Márk 4,1-20.Luk. 8,4-15.[4]És a mikor ő vet vala, némely mag az **útfélre esék**; és eljövén a madarak, elkapdosák azt. rész 10,39.Márk 8,35.Luk. 9,24.17,33.Ján. 12,25.[5]Némely pedig **a köves helyre esék,** a hol nem sok földje vala; és hamar kikele, mivelhogy nem vala mélyen a földben. Márk 8,36.Luk. 9,25.[6]De mikor a nap felkelt, elsüle; és mivelhogy gyökere nem vala, elszáradott. Róm. 2,6.[7]Némely pedig **a tövisek közé esék**, és a tövisek felnevekedvén, megfojták azt. Márk 9,1. rész 10,23.[8]Némely pedig a jó földbe esék, és gyümölcsöt terme, némely száz annyit,

némely hatvan annyit, némely pedig harmincz annyit. Márk 9,2-13.Luk. 9,28-36.[9]A kinek van füle a hallásra, hallja. 2Pét. 1,16-18.
[10]A tanítványok pedig hozzámenvén, mondának néki: Miért szólasz nékik példázatokban? Luk. 22,27.Fil. 2,7. 1Tim. 2,6.
Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

[11]Ő pedig felelvén, monda nékik: **Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg. Márk 10,46-52.Luk. 18,35-43.**
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ὅτι Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

[12]Mert a kinek van, annak adatik, és bővölködik; de a kinek nincs, az is elvétetik tőle, a mije van. rész 25,29.Márk 4,25.Luk. 8,18.19,26.
ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.
ἀρθήσεται - el fog vétetni, αἴρω - 1.) felemel, elvesz, (el)visz
[13]Azért szólok velök példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek. 5Móz. 29,3.[14]És beteljesedék rajtok Ésaiás jövendölése, a mely ezt mondja: Hallván halljatok, és ne értsetek; és látván lássatok, és ne ismerjetek: Ésa. 6,9.10.[15]Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.[16]A ti szemeitek pedig boldogok, hogy látnak; és a ti füleitek, hogy hallanak. Luk. 10,23.24.[17]Mert bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, a miket ti láttok, és nem látták; és hallani, a miket ti hallotok, és nem hallották. rész 11,14.Malak. 4,5.[18]Ti halljátok meg azért a magvető példázatát. Márk 11,1-10.Luk. 19,29-38.Ján. 12,12-19.[19]Ha valaki hallja az ígét a mennyeknek országáról és nem érti, eljő a gonosz és elkapja azt, a mi annak szívébe vettetett vala. Ez az, a mely az útfélre esett. rész 14,9.10.[20]A mely pedig a köves helyre esett, ez az, a ki hallja az ígét, és mindjárt örömmel fogadja; Luk. 1,17.[21]De nincs gyökere benne, hanem csak ideig való; mihelyt pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az íge miatt, azonnal megbotránkozik. Márk 9,14-29.Luk. 9,37-42.[22]A mely pedig a tövisek közé esett, ez az, a ki hallja az ígét, de e világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az ígét, és gyümölcsöt nem terem. rész 6,19-34.1Tim. 6,9.[23]A mely pedig a jó földbe esett, ez az, a ki hallja és érti az ígét; a ki gyümölcsöt is terem, és terem némely száz annyit, némely hatvan annyit, némely pedig harmincz annyit. Mát. 9,13.[24]Más példázatot is adott eléjök, mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa az emberhez, a ki az ő földébe jó magot vetett; vers 36-43.[25]De mikor az emberek alusznak vala, eljöve az ő ellensége és konkolyt vete a búza közé, és elméne. Zsolt. 118,25.26.[26]Mikor pedig felnevekedék a vetés, és gyümölcsöt terme, akkor meglátszék a konkoly is. rész 10,1.[27]A gazda szolgái pedig előállván, mondának néki: Uram, avagy nem tiszta magot vetettél-e a te földedbe? honnan van azért benne a konkoly? rész 21,21.Márk 11,23.Luk. 17,6.[28]Ő pedig monda nékik: Valamely ellenség cselekedte azt. A szolgák pedig mondának néki: Akarod-é tehát, hogy elmenvén, összeszedjük azokat? Márk 11,11.Luk. 19,45.Ján. 2,14-16.[29]Ő pedig monda: Nem. Mert a mikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt netalán a búzát is kiszaggatjátok. rész 16,21.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33.[30]Hagyjátok, hogy együtt nőjjön mind a kettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kévékbe, hogy megégessétek; a búzát pedig takarítsátok az én csűrömbe. rész 3,12.[31]Más példázatot is adott eléjök, mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, a melyet vévén az ember, elvete az ő mezejében; Márk 4,31.Luk. 13,19.[32]A mely kisebb ugyan minden magnál; de a mikor felnő, nagyobb a veteményeknél, és fává lesz, annyira, hogy reá szállanak az égi madarak, és fészket raknak ágain. Zsolt. 8,3.[33]Más példázatot is mondott nékik: Hasonlatos a

mennyeknek országa a kovászhoz, a melyet vévén az asszony, három mércze lisztbe elegyíte, mígnem az egész megkele. Luk. 13,20.21.[34]Mind ezeket példázatokban mondá Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem szóla nékik, Márk 4,33.34.[35]**Hogy beteljék a mit a próféta szólott, mondván: Megnyitom az én számat példázatokra; és kitárom, amik e világ alapítása óta rejtve valának. Zsolt. 78,2.**

ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος

Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς.

ἐρεύξομαι - fennhangon hirdetek majd, ἐρεύγομαι - 1) kiokád, kihány; 2) felcsap (hullám); 3) ordít; 4) "kiönti a szívét" - mélyen, őszintén beszél; 5) fennhangon kihirdet, kinyilatkoztat

LXX 78(77), 2 RÚF 2Mert példázatra nyitom számat, ősrégi titkokat akarok hirdetni.

ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρχῆς.

πρόβλημα, -ατος – rejtvény **NEM TALÁLOM A BALÁZSBAN. MIÉRT?**

φθέγξομαι - beszélek majd, **φθέγγομαι** - szól, beszél, hangot ad

	Mt 13, 35	Zsolt LXX 78 2
RÚF	Példázatokra nyitom meg számat, a világ kezdete óta rejtett dolgokat jelentek ki.”	2Mert példázatra nyitom számat, ősrégi titkokat akarok hirdetni.
GR	[1] Ἀνοίξω [1] ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς.	ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρχῆς.
	világ kezdete óta rejtett dolgokat jelentek ki.”	ősrégi titkokat akarok hirdetni.

A LITERÁLISOKKAL SZEMBEN: MT 13,25 -Zsolt LXX 78.2 ÖSSZEVETÉSE

1) **MT A LXX-T IDÉZI (LD. AZ IDÉZET ELSŐ FELE)**
2) **MT NEM PONTOSAN IDÉZI A LXX-T – CSAK AZ ELSŐ FELE SZÓ SZERINTI MEGEGYEZÉS, A MÁSODIK FELE KÜLÖNBÖZIK**

[36]Ekkor elbocsátván a sokaságot, beméne Jézus a házba. És az ő tanítványai hozzámenének, mondván: Magyarázd meg nékünk a szántóföld konkolyáról való példázatot. vers 24-30.[37]Ő pedig felelvén monda nékik: A ki a jó magot veti, az az embernek Fia; rész 19,14.Márk 10,15.Luk. 18,17.[38]A szántóföld pedig a világ; a jó mag az Isten országának fiai; a konkoly pedig a gonosznak fiai. 1Kor. 3,9.[39]Az ellenség pedig, a ki a konkolyt vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége; az aratók pedig az angyalok. rész 10,40.25,40.Luk. 9,48.Márk 9,37.Ján. 13,20.[40]A miképen azért összegyűjtik a konkolyt és megégetik: akképen lesz a világnak végén. Luk. 17,1-2.[41]Az embernek Fia elküldi az ő angyalait, és az ő országából összegyűjtik a botránkozásokat mind, és azokat is, a kik gonoszságot cselekesznek, rész 25,31-46.[42]És bevetik őket a tüzes kemenczébe: ott lészen sírás és fogcsikorgatás. rész 8,12.[43]**Akkor az igazak fénylenek, mint a nap, az ő Atyjoknak országában.** A kinek van füle a hallásra, hallja. Dán. 12,3.[44]Ismét hasonlatos a mennyeknek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, a melyet megtalálván az ember, elrejté azt; és a felett való örömében elmegy és eladván mindenét a mije van, megveszi azt a szántóföldet. rész 19,29.Luk. 14,33.Fil. 3,7.[45]Ismét hasonlatos a mennyeknek országa a kereskedőhöz, a ki igazgyöngyöket keres; Luk. 19,10.[46]A ki találván egy drágagyöngyre, elméne, és mindenét eladván a mije volt, megvevé azt. Péld.

8,10.11.[47]Szintén hasonlatos a mennyeknek országa a tengerbe vetett gyalomhoz, a mely mindenféle fajtát összefogott; rész 22,9.10.[48]Melyet, minekutána megtelt, a partra vontak a halászok, és leülvén, a jókat edényekbe gyűjtötték, a hitványakat pedig kihányták. Luk. 7,29.[49]Így lesz a világ végén is: Eljőnek majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszokat az igazak közül. rész 25,32.[50]És a tüzes kemenczébe vetik őket; ott lészen sírás és fogcsikorgatás. 5Móz. 19,15.[51]Monda nékik Jézus: Megértettétek-é mindezeket? Mondának néki: Megértettük Uram. 1Kor. 5,13.

[52]Ő pedig monda nékik: Annakokáért minden írástudó, a ki a mennyeknek országa felől megtaníttatott, hasonlatos az olyan gazdához, a ki ót és újat hoz elő az ő éléstárából. rész 16,19.Ján. 20,23.

ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

[53]És lőn, a mikor elvégzé Jézus ezeket a példázatokat, elméne onnan. Márk 11,24.[54]És hazájába érve, tanítja vala őket az ő zsinagógájukban, annyira, hogy álmélkodnak és ezt mondják vala: Honnét van ebben ez a bölcseség és az erők? rész 28,20.**[55]Nem ez-é amaz ácsmesternek fia?** Nem az ő anyját hívják-é Máriának, és az ő testvéreit Jakabnak, Józsénak, Simonnak és Júdásnak?[56]És az ő nőtestvérei is nem mind minálunk vannak-é? Honnét vannak tehát ennél mindezek? Ján. 7,15-52.[57]És megbotránkoznak vala ő benne. Jézus pedig monda nékik: **Nincsen próféta tisztesség nélkül, hanem csak az ő hazájában és házában. Ján. 4,44.**

καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ¹ Οὐκ ¹ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

[58]Nem is tőn ott sok csodát, az ő hitetlenségök miatt. Zsolt. 118,22.23.Csel. 4,11.Róm. 9,33.1Pét. 2,6-8.

Καὶ ¹ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Mt 14

[1]Abban az időben hírét hallá Heródes negyedes fejedelem Jézusnak,[2]És monda szolgáinak: **Ez ama Keresztelő János; ő támadt fel a halálból, és azért működnek benne az erők. Márk 6,14.17-30.Luk. 9,7-9.**[3]Mert Heródes elfogatta vala Jánost, és megkötöztetvén, tömlöczbe vetette vala Heródiásért, az ő testvérének, Fülöpnek feleségéért. rész 11,2.[4]Mert ezt mondja vala néki János: Nem szabad néked övele élned. 3Móz. 18,16.[5]De mikor meg akarta öletni, félt a sokaságtól, mert mint egy prófétát úgy tartják vala őt. rész 21,26.[6]Hanem mikor a Heródes születése napját ünnepelék, tánczola a Heródiás leánya ő előttük, és megtetszék Heródesnek; Luk. 14,16-24.[7]Azért esküvéssel fogadá, hogy a mit kér, megadja néki.[8]A leány pedig, anyja rábeszélésére, monda: Add ide nékem egy tálban a Keresztelő János fejét.[9]És megszomorodék a király, de esküjéért és a vendégek miatt parancsolá, hogy adják oda.[10]És elküldvén, fejét véteté Jánosnak a tömlöczben. rész 5,26.[11]És előhozák az ő fejét egy tálban, és adák a leánynak; az pedig vivé az ő anyjának. rész 6,14.15.[12]És előjövén az ő tanítványai, elvivék a testet, és eltemeték azt; és elmenvén, megjelenték Jézusnak. Mát. 13,1.2.[13]És mikor ezt meghallotta Jézus, elméne onnét hajón egy puszta helyre egyedül. A sokaság pedig ezt hallva, gyalog követé őt a városokból. rész 13,47.21.43.

[14]És kimenvén Jézus, láta nagy sokaságot, és megszáná őket, és azoknak betegeit meggyógyítá. rész 9,36.

Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

ἐσπλαγχνίσθη – megkönyörült, σπλαγχνίζω - könyörületre indul, (szívében) megindul
ἄρρωστος, -ον - gyenge, beteg

15Mikor pedig estveledék, hozzá menének az ő tanítványai, mondván: Puszta hely ez, és az idő már elmúlt; bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el a falvakba és vegyenek magoknak eleséget. 1Móz. 1,27.16Jézus pedig monda nékik: Nem szükség elmenniök; adjatok nékik ti enniök. 1Móz. 2,24.17Azok pedig mondának néki: **Nincsen itt, csupán öt kenyerünk és két halunk. 1Kor. 7,10.11.18Ő pedig monda: Hozzátok azokat ide hozzám. 5Móz. 24,1.**19És mikor megparancsolá a sokaságnak, hogy üljenek le a fűre, **vevé az öt kenyeret és két halat, és szemeit az égre emelvén, hálákat ada; és megszegvén a kenyereket,** adá a tanítványoknak, a tanítványok pedig a sokaságnak. Márk 12,13-17.Luk. 20,20-26.20És mindnyájan evének, és megelégedének; és **felszedék a maradék darabokat, tizenkét teli kosárral. 2Kir. 4,44.**21A kik pedig ettek vala, **mintegy ötezeren valának férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.**22És mindjárt kényszeríté Jézus az ő tanítványait, hogy szálljanak a hajóba és menjenek át előre a túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot. 1Kor. 7,7.17.23És a mint elbocsátá a sokaságot, **felméne a hegyre, magánosan imádkozni**. Mikor pedig beestveledék, egyedül vala ott. Luk. 6,12.9,18.24A hajó pedig immár a tenger közepén vala, a haboktól háborgattatva; mivelhogy a szél szembe fújt vala. Márk 10,13-16.Luk. 18,15-17.25Az éjszaka negyedik részében pedig **hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván. rész 18,2.3.**26És mikor látták a tanítványok, hogy ő a tengeren jára, megrémülének, mondván: **Ez kísértet;** és a félelem miatt kiáltozának. Luk. 24,37.27De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bízzatok; én vagyok, ne féljetek! Márk 10,17-31.Luk. 18,18-30.

Háromszoros három soros

Bízzatok,
én vagyok,
ne féljetek!

Θαρσεῖτε,
ἐγώ εἰμι·
μὴ φοβεῖσθε.

Be of Good Cheer
It is I
Be Not Afraid

(06 ősz, Roanoke, VA)

θαρσέω - bátornak, jókedvűnek, bizakodónak lenni

28Péter pedig felelvén néki, monda: Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken. Luk. 10,26-28.29Ő pedig monda**: Jövel! És Péter kiszállván a hajóból, jár vala a vizeken, hogy Jézushoz menjen. 2Móz. 20,12-16.**30De látva a nagy szelet, megrémüle; és a mikor kezd vala merülni, kiálta, mondván: Uram, tarts meg engem! 3Móz. 19,18.31Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, megragadá őt, és monda néki: **Kicsinyhitű, miért kételkedél? rész 8,26.**32És a mikor beléptek a hajóba, elállt a szél. rész 6,20.Luk. 12,33.33A hajóban levők pedig hozzámenvén, leborulának előtte, mondván: **Bizony, Isten Fia vagy! Mát. 10,26.Luk. 8,17.12,2.**34És általkelvén, eljutának Genezáret földére.**35És mikor megismerték őt annak a helynek lakosai, szétküldének abba az egész környékbe, és minden beteget hozzá hozának; Mát. 7,2.36És kérik vala őt, hogy csak az ő ruhájának peremét illethessék. És a kik illeték vala, mindnyájan meggyógyulának. rész 9,21.Luk. 6,19. = bő 30 perc**

Mt 15

[1]Akkor írástudók és farizeusok jőnek vala Jézushoz, Jeruzsálemből, mondván:[2]Miért hágják át a te tanítványaid a vének rendeléseit? Mert nem mossák meg a kezeiket, mikor enni akarnak. 5Móz. 4,2. Luk. 11,38.[3]Ő pedig felelvén monda nékik: Ti meg miért hágjátok át az Isten parancsolatját a ti rendeléseitek által? Luk. 22,30.[4]Mert Isten parancsolta ezt, mondván: Tiszteld atyádat és anyádat, és: A ki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal lakoljon. 2Móz. 20,12.21,17.[5]Ti pedig ezt mondjátok: A ki atyjának vagy anyjának ezt mondja: Templomi ajándék az, a mivel megsegíthetlek, az olyan akár ne is tisztelje az ő atyját vagy anyját. rész 20,16.Márk 10,31.Luk. 13,30.[6]**És erőtelenné tettétek az Isten parancsolatját a ti rendeléseitek által.** **rész 21,33.**[7]Képmutatók, igazán prófétált felőletek **Ésaiás, mondván:** **Ésa. 29,13.**[8]**Ez a nép szájával közelget hozzám, és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van tőlem.** **rész 7,12.Róm. 13,10.Gal. 5,14.**[9]Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, a melyek embereknek parancsolatai.[10]És előszólítván a sokaságot, monda nékik: Halljátok és értsétek meg: Márk 12,35-37.Luk. 20,41-44.[11]Nem az fertőzteti meg az embert, a mi a szájon bemegy, hanem a mi kijön a szájból, az fertőzteti meg az embert.1Tim. 4,4. rész 12,34.[12]Akkor hozzájárulván az ő tanítványai, mondának néki: Tudod-é, hogy a farizeusok e beszédet hallván, megbotránkoztak? Zsolt. 110,1.rész 26,64.[13]**Ő pedig felelvén, monda:** **Minden plánta, a melyet nem az én mennyei Atyám plántált, kitépetik.**[14]Hagyjátok őket; vakoknak vak vezetői ők: ha pedig vak vezeti a vakot, mind a ketten a verembe esnek. rész 23,24.Luk. 6,39.Róm. 2,19.[15]Péter pedig felelvén, monda néki: Magyarázd meg nékünk ezt a példázatot. Márk 12,38-40.Luk. 11,39-52.20,45-47.[16]Jézus pedig monda: **Ti is értelem nélkül vagytok-é még?**[17]**Mégsem értitek-é, hogy minden, a mi a szájon bemegy, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe vettetik?** **Malak. 2,7.8.**[18]A mik pedig a szájból jőnek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert. Luk. 11,46.

[19]**Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanubizonyságok, káromlások.** **1Móz. 8,21.**

ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

[20]Ezek fertőztetik meg az embert; de a mosdatlan kézzel való evés nem fertőzteti meg az embert. Róm. 9,16.21.[21]És elmenvén onnét Jézus, Tirus és Sidon vidékeire téré. rész 19,30.Márk 10,31.Luk. 13,30. rész 22,14.[22]És ímé **egy kananeus asszony jövén ki abból a tartományból, kiált vala néki**: Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam! az én leányom az ördögtől gonoszul gyötörtetik.[23]Ő pedig egy szót sem felele néki. És az ő tanítványai hozzá menvén, kérik vala őt, mondván: Bocsásd el őt, mert utánunk kiált. rész 16,21.17,22.23.Márk 8,31.9,31.10,33.Luk. 9,22.17,25.24,7.[24]Ő pedig felelvén, monda: Nem küldettem, csak az Izráel házának elveszett juhaihoz. rész 10,6.[25]Az asszony pedig odaérvén, leborula előtte, mondván: Uram, légy segítségül nékem! rész 10,2.[26]Ő pedig felelvén, monda: Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. rész 19,28.[27]Az pedig monda: Úgy van, Uram; de hiszen az ebek is esznek a morzsalékokból, a mik az ő uroknak asztaláról aláhullanak. rész 26,39.Ján. 18,11. Márk 10,38.Luk. 12,50.[28]Ekkor felelvén Jézus, monda néki**: Óh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratod szerint.** És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva. rész 8,10.13.[29]És onnét távozva, méne Jézus a Galilea tengere mellé; és felmenvén a hegyre, ott leüle. Márk 7,31.[30]És nagy sokaság megy vala hozzá, vivén magokkal sántákat, vakokat, némákat, csonkákat és sok egyebeket**, és odahelyezék őket a Jézus lábai elé; és meggyógyítá őket,** **Márk 10,42-44.Luk. 22,25-27.**[31]**Úgy hogy a sokaság álmélkodik vala, látván, hogy a némák beszélnek, a csonkák megépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak: és dicsőíték Izráel Istenét.** **Márk 7,37.**[32]Jézus pedig előszólítván az ő tanítványait, monda: **Szánakozom e sokaságon,** mert három napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniök. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, hogy valamiképen ki ne dőljenek az úton. rész 14,14.Márk 8,1-10.[33]És mondának néki az ő tanítványai: Honnét volna e pusztában annyi kenyerünk, hogy

megelégítsünk ily nagy sokaságot? Luk. 22,27.Fil. 2,7. 1Tim. 2,6.[34]És monda nékik Jézus: Hány kenyeretek van? Ők pedig mondának: Hét, és néhány halunk. Márk 10,46-52.Luk. 18,35-43.[35]És parancsolá a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földön.**[36]És vevén a hét kenyeret és a halakat, és hálákat adván, megtöré, és adá az ő tanítványainak, a tanítványok pedig a sokaságnak.** rész 5,34.[37]És mindnyájan evének, és megelégedének; és fölszedék a maradék darabokat hét teli kosárral. 3Móz. 27,30.Luk. 11,42.† Mik. 6,8.[38]A kik pedig ettek vala, négyezeren valának férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. Mát. 9,18-26.Luk. 8,41-56.[39]És elbocsátván a sokaságot, beszálla a hajóba, és elméne Magdala határaiba. Luk. 11,39.

Mt 16

NEM MEGTÉRÉS – MEGTÉRÉS - HERMENUTIKA

[1]És hozzá menvén a farizeusok és sadduczeusok, kisértvén, kérék őt, hogy mutasson nékik mennyei jelt. rész 12,38.[2]Ő pedig felelvén, monda nékik: Mikor estveledik, azt mondjátok: Szép idő lesz; mert veres az ég. Luk. 12,54-56.[3]Reggel pedig: Ma zivatar lesz; mert az ég borús és veres.

Képmutatók, az ég ábrázatját meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok? rész 11,4.

τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε.

[4]E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván; és nem adatik néki jel, hanemha **a Jónás prófétának jele. És ott hagyván őket, elméne.** rész 12,39.40.[5]És az ő tanítványai a tulsó partra menvén, elfelejtettek kenyeret vinni magukkal. Ésa. 62,11.Zak. 9,9.[6]Jézus pedig monda nékik: **Vigyázzatok és őrizkedjetek a farizeusok és sadduczeusok kovászától.** Márk 8,15.Luk. 12,1.[7]Ők pedig tanakodnak vala maguk között, mondván: Nem hoztunk kenyeret magunkkal. Luk. 6,19. **LITERÁLIS „LEÉRTÉS”** [8]Jézus pedig megértvén ezt, monda nékik: Mit tanakodtok magatok között óh kicsinyhitűek, **hogy kenyeret nem hoztatok magatokkal?!** rész 6,30.[9]Mégsem értitek-é, **nem is emlékeztek-é az ötezernek öt kenyerére, és hogy hány kosárt töltöttetek meg?** rész 14,17-21.[10]Sem a négyezernek hét kenyerére, és hogy hány kosárt töltöttetek meg? rész 15,34-38.

[11]Hogyan nem értitek, hogy nem kenyérről mondtam néktek, hogy őrizkedjetek a farizeusok és sadduczeusok kovászától!? rész 10,52.Mát. 9,22.Luk. 7,50.8,48.17,19.18,42.

πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

προσέχω - 1. (figyelmet) odafordít, törődik; 2. vigyáz, óvakodik; 3
ζύμη, -ς - kovász

HERMENEUTIKAI HELYZET

[12]Ekkor értették meg, hogy nem arról szólott, hogy a kenyér kovászától, hanem hogy a farizeusok és sadduczeusok tudományától őrizkedjenek. Márk 11,11.Luk. 19,45.Ján. 2,14-16.

τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης [τῶν ἄρτων] ⸀ἀλλὰ⸁ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

[13]Mikor pedig Jézus Czézárea Filippi környékére méne, megkérdé tanítványait, mondván: Engemet, embernek Fiát, kinek mondanak az emberek? Márk 8,27-30.Luk. 9,18-21.[14]Ők pedig mondának: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül. rész 14,2. rész 17,10.[15]Monda nékik: Ti pedig kinek mondotok engem? Márk 13,1-37.Luk. 21,5-36.[16]Simon Péter pedig felelvén, monda: **Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.** Ján. 6,6-9.**[17]És felelvén Jézus, monda néki: Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.** Gal.

1,15.16.[18]**De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.** Ján. 1,42.Eféz. 2,20.[19]És néked adom a mennyek országának kulcsait; és a mit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lészen; és a mit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lészen. rész 18,18.[20]**Akkor megparancsolá tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy ő a Jézus Krisztus.** rész 17,9.Márk 8,30.Luk. 9,21.[21]Ettől fogva kezdé Jézus jelenteni az ő tanítványainak, hogy néki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni. rész 17,22.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33.Luk. 9,22.17,25.24,7. rész 12,40.Ján. 2,19.

u.a. Mk 8,27-38

Mk8		
27	**27 Jézus pedig elindult tanítványaival együtt a Cézárea Filippi mellett levő falvakba. Útközben megkérdezte tanítványaitól: Kinek mondanak engem az emberek?**	**Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας ⸀Καισαρίας⸁ τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;**
28	**28 Ők így feleltek: Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, ismét mások pedig egynek a próféták közül.**	**οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ⸀Ἰωάνην⸁ τὸν βαπτιστήν, καὶ ἄλλοι ⸀Ἠλείαν,⸁ ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προφητῶν**
29	**29 Jézus tovább kérdezte őket: Ti kinek mondotok engem? Péter így válaszolt neki: Te vagy a Krisztus.**	**29 καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ χριστός.**
30	**30 Jézus pedig megparancsolta nekik, hogy senkinek se beszéljenek őróla. 31 És tanítani kezdte őket, hogy az**	**30 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ.**
31	**Emberfiának sokat kell szenvednie, és el kell vettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia. Miért voltak olyan hitetlenek a tanítványok a feltámadáskor, ha Jézus ezt megjövendölte nekik?**	**31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι**
32	**Jézus nyíltan beszélt erről. Péter ekkor félrevonva őt feddeni kezdte;**	**32 καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν [1] αὐτῷ.**
33	**33 ő azonban megfordulva tanítványaira tekintett, megfeddte Pétert, és ezt mondta: Távozz tőlem, Sátán, mert nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint.**	**33 ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν Πέτρῳ καὶ λέγει ⸂Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.**
34	**34 Ekkor magához hívta a sokaságot tanítványaival együtt, és ezt mondta nekik: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem**	**34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ⸀ἐλθεῖν,⸁ ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι.**

35	**Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt, aki pedig elveszti az életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt.**	**35 ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ⸀ἑαυτοῦ ψυχὴν⸁ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν [ἐμοῦ [1] καὶ] τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν.**
36	**36 Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, de élete veszendőbe megy?**	**36 τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;**
37	**37 Mert mit is adhatna az ember váltságdíjul az életéért?**	**37 τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;**
38	**38 Mert ha valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzedék előtt, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.**	**38 ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων**

[22]És Péter előfogván őt, kezdé feddeni, mondván: Mentsen Isten, Uram! Nem eshetik ez meg te véled. Ján. 7,15.[23]Ő pedig megfordulván, monda Péternek**: Távozz tőlem Sátán; bántásomra vagy nékem; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.** Márk 11,27-33.Luk. 20,1-8.Ján. 2,18.[24]Ekkor monda Jézus az ő tanítványainak: Ha valaki jőni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. Márk 8,34.Luk. 9,23. rész 10,38.39.[25]**Mert a ki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; a ki pedig elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt.** rész 10,39.Márk 8,35.Luk. 9,24.17,33.Ján. 12,25.[26]**Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall?** Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért? Márk 8,36.Luk. 9,25.[27]Mert az embernek Fia eljő az ő Atyjának dicsőségében, az ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint. Róm. 2,6.[28]Bizony mondom néktek: Azok között, a kik itt állanak, vannak némelyek, a kik nem kóstolják meg a halált, a míg meg nem látják az embernek Fiát eljőni az ő országában. Márk 9,1. rész 10,23.

Mt 17 Transzfiguráció

[1]És hat nap mulva magához vevé Jézus Pétert, Jakabot és ennek testvérét Jánost, és felvivé őket magokban egy magas hegyre. Márk 9,2-13.Luk. 9,28-36.[2]**És elváltozék előttök, és az ő orczája ragyog vala, mint a nap, ruhája pedig fehér lőn, mint a fényesség.** 2Pét. 1,16-18.[3]És ímé megjelenék ő nékik Mózes és Illés, a kik beszélnek vala ő vele. Luk. 18,14.[4]Péter pedig megszólalván, monda Jézusnak: Uram, jó nékünk itt lennünk. Ha akarod, építsünk itt három hajlékot, néked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet. Luk. 7,29.[5]Mikor ő még beszél vala, ímé, fényes felhő borítá be őket; és ímé szózat lőn a felhőből, mondván**:**
Ez az én szerelmes Fiam, a kiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok. rész 3,17.
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ.
[6]És a tanítványok a mint ezt hallák, arczra esének és igen megrémülének. Csel. 1,12.[7]Jézus pedig hozzájok menvén, illeté őket, és monda: Keljetek fel és ne féljetek! Dán. 12,1.[8]Mikor pedig szemeiket fölemelék, senkit sem látának, hanem csak Jézust egyedül.[9]**És mikor a hegyről alájövének, megparancsolá nékik Jézus, mondván: Senkinek se mondjátok el a mit láttatok, míg fel nem támadt az embernek Fia a halálból.** rész 16,20.[10]És megkérdezék őt az ő tanítványai, mondván: Miért mondják tehát az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljőnie? rész 11,14.Malak. 4,5.[11]Jézus pedig felelvén, monda nékik: Illés bizony eljő előbb, és mindent helyreállít;[12]De mondom néktek, hogy **Illés immár eljött, és nem ismerék meg őt, hanem azt mívelék vele, a mit akarának. Ezenképen az ember Fiának is szenvednie kell majd ő tőlük.** rész 14,9.10.[13]**Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról**

szóla nékik. Luk. 1,17.[14]És mikor a sokasághoz értek, egy ember jöve hozzá, térdre esvén ő előtte, Márk 9,14-29.Luk. 9,37-42.[15]És mondván: **Uram, könyörülj az én fiamon, mert holdkóros és kegyetlenül szenved; mivelhogy gyakorta esik a tűzbe, és gyakorta a vízbe.** Ésa. 13,6.10.Jóel 3,15.2Pét. 3,10.[16]És elvittem őt a te tanítványaidhoz, és nem tudták őt meggyógyítani. Dán. 2,34.35.44.45.[17]Jézus pedig felelvén, monda: **Óh hitetlen és elfajult nemzetség! vajjon meddig leszek veletek? vajjon meddig szenvedlek titeket?** Hozzátok őt ide nékem. 5Móz. 32,5.[18]És megdorgálá őt Jézus, és kiméne belőle az ördög; és meggyógyula a gyermek azon órától fogva. Márk 13,28.Luk. 21,29.[19]Ekkor a tanítványok magukban Jézushoz menvén, mondának néki: Mi miért nem tudtuk azt kiűzni? rész 10,1.[20]Jézus pedig monda nékik: **A ti hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek.** rész 21,21.Márk 11,23.Luk. 17,6.[21]**Ez a fajzat pedig ki nem megy, hanemha könyörgés és bőjtölés által.** rész 5,18.Luk. 21,33.[22]Mikor pedig Galileában jártak vala, monda nékik Jézus: **Az ember Fia emberek kezébe adatik;** rész 16,21.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33.[23]**És megölik őt, de harmadnapon föltámad.** És felettébb megszomorodának. 1Móz. 6,11-13.Luk. 17,26.27.[24]Mikor pedig eljutottak vala Kapernaumba, a kétdrakma-szedők Péterhez menének és mondának néki: **A ti mesteretek nem fizeti-é a kétdrakmát?** 2Móz. 30,13.[25]Monda: Igen. És mikor beméne a házba, megelőzé őt Jézus, mondván: Mit gondolsz Simon? A föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót? a fiaiktól-é, vagy az idegenektől? Mát. 14,13-21.Luk. 9,11-17.Ján. 6,1-13.[26]Monda néki Péter: Az idegenektől. Monda néki Jézus: **Tehát a fiak szabadok.** Luk. 17,35.36.[27]De hogy őket meg ne botránkoztassuk, menj a tengerre, vesd be a horgot, és vond ki az első halat, a mely rá akad: **és felnyitván a száját, egy státert találsz benne: azt kivévén, add oda nékik én érettem és te éretted.** rész 13,47.21.43.

Mt 18

[1]Abban az órában menének a tanítványok Jézushoz, mondván: **Vajjon ki nagyobb a mennyeknek országában?** Márk 9,33.34.Luk. 9,46.22,24.[2]És előhíván Jézus egy kis gyermeket, közéjök állítja vala azt,[3]És monda: Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek mint a kis gyermekek, semmiképen nem mentek be a mennyeknek országába. rész 19,14.Márk 10,15.Luk. 18,17.[4]A ki azért megalázza magát, mint ez a kis gyermek, az a nagyobb a mennyeknek országában. rész 8,12.[5]**És a ki egy ilyen kis gyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be.** rész 10,40.25,40.Luk. 9,48.Márk 9,37.Ján. 13,20.[6]A ki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, a kik én bennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélységébe vessék. Luk. 17,1-2.[7]Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükség, hogy botránkozások essenek; de jaj annak az embernek, a ki által a botránkozás esik. Luk. 17,1.[8]**Ha pedig a te kezed vagy a te lábad megbotránkoztat téged, vágd le azokat és vesd el magadtól;** jobb néked az életre sántán vagy csonkán bemenned, hogynem két kézzel vagy két lábbal vettetned az örök tűzre. rész 5,29.30.[9]És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vájd ki azt és vesd el magadtól; jobb néked félszemmel bemenned az életre, hogynem két szemmel vettetned a gyehenna tüzére.[10]**Meglássátok, hogy eme kicsinyek közül egyet is meg ne utáljatok; mert mondom néktek, hogy az ő angyalaik a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám orczáját.** Zsid. 1,14.[11]**Mert az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa, a mi elveszett vala.** Luk. 19,10. **EZ MT 18,11-BEN NINCS, CSAK LK 19,10-BEN**

ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

[12]Mit gondoltok? Ha valamely embernek száz juha van, és egy azok közül eltévelyedik: vajjon a kilenczvenkilenczet nem hagyja-é ott, és a hegyekre menvén, nem keresi-é azt, a melyik eltévelyedett? Luk. 15,4.[13]És ha történetesen megtalálja azt, bizony mondom néktek, inkább örvend azon, mint a kilenczvenkilenczen, a mely el nem tévelyedett.

[14]Ekképen a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elveszszen e kicsinyek közül. Márk 12,18-27.Luk. 20,27-40. Csel. 23,6.8.
οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρός ⸀μου⸁ τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μικρῶν τούτων.

[15]Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát; 3Móz. 19,17.Luk. 17,3.Gal. 6,1.[16]Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősíttessék minden szó. 5Móz. 19,15.[17]Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; **ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.** 1Kor. 5,13.
[18]Bizony mondom néktek: A mit megköttök a földön, a mennyben is kötve lészen; és a mit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lészen. rész 16,19.Ján. 20,23.
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ

[19]Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, a mit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. Márk 11,24.
Πάλιν [ἀμὴν] λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

[20]Mert a hol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. rész 28,20.
οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.
[21]Ekkor hozzámenvén Péter, monda: **Uram, hányszor lehet az én atyámfiának ellenem vétkezni, és néki megbocsátanom? még hétszer is?** Luk. 13,25.27.[22]Monda néki Jézus: Nem mondom néked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is. Luk. 17,4.[23]Annakokáért hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, a ki számot akar vala vetni az ő szolgáival. 2Móz. 3,6.[24]Mikor pedig számot kezde vetni, hozának eléje egyet, a ki tízezer tálentommal vala adós. Márk 13,34.Luk. 19,12.[25]Nem tudván pedig fizetni, parancsolá annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, a mije vala, és fizessenek. Róm. 12,6.[26]Leborulván azért a szolga előtte, könyörög vala néki, mondván: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked. Márk 12,28-31.[27]Az úr pedig megszánván azt a szolgát, elbocsátá őt, és az adósságot is elengedé néki. Ésa. 29,13.[28]Kimenvén pedig az a szolga, találkozék egygyel az ő szolgatársai közül, a ki száz dénárral vala néki adós; és megragadván azt, fojtogatja vala, mondván: Fizesd meg nékem, a mivel tartozol. 5Móz. 6,5.[29]Leborulván azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörög vala néki, mondván: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.[30]De ő nem akará; hanem elmenvén, börtönbe veté őt, mígnem megfizeti, a mivel tartozik. 3Móz. 19,18.[31]Látván pedig az ő szolgatársai, a mik történtek vala, felettébb megszomorodának; és elmenvén, mindent megjelentének az ő uroknak, a mik történtek vala. rész 7,12.Róm. 13,10.Gal. 5,14.[32]Akkor előhivatván őt az ő ura, monda néki: **Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem néked, mivelhogy könyörögtél nékem:**[33]Nem kellett volna-é néked is könyörülnöd a te szolgatársadon, a miképen én is könyörültem te rajtad? Márk 12,35-37.Luk. 20,41-44.[34]És megharagudván az ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti mind, a mivel tartozik. rész 5,26.
[35]Ekképen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szivetekből meg nem bocsátjátok, kiki az ő atyjafiának, az ő vétkeiket. rész 6,14.15.
Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

Mt 19

[1]És lőn, mikor elvégezte Jézus e beszédeket, elméne Galileából, és méne Júdeának határaiba a Jordánon túl; Csel. 10,14.15.**[2]És követé őt nagy sokaság, és meggyógyítá ott őket.[3]És hozzá menének a farizeusok, kisértvén őt és mondván: Szabad-é az embernek az ő feleségét akármi okért elbocsátani? rész 5,31.32.**[4]Ő pedig felelvén, monda: Nem olvastátok-é, hogy a teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonnyá teremté őket, 1Móz. 1,27.[5]És ezt mondá: Annak okáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. 1Móz. 2,24.[6]Úgy hogy többé nem kettő, hanem egy test. A mit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válaszsza. 1Kor. 7,10.11.[7]Mondának néki: Miért rendelte tehát Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt? 5Móz. 24,1.[8]Monda nékik: **Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte volt meg néktek, hogy feleségeiteket elbocsássátok;** de kezdettől fogva nem így volt. Márk 12,38.40.Luk. 11,43.[9]Mondom pedig néktek, hogy a ki elbocsátja feleségét, hanemha paráznaság miatt, és mást vesz el, házasságtörő; és a ki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő. Luk. 16,18.[10]Mondának néki tanítványai: Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, nem jó megházasodni. Ésa. 58,7.[11]Ő pedig monda nékik: Nem mindenki veszi be ezt a beszédet, hanem a kinek adatott. 1Kor. 7,7.17.**[12]Mert vannak heréltek, a kik anyjuk méhéből születtek így; és vannak heréltek, a kiket az emberek heréltek ki; és vannak heréltek, a kik maguk herélték ki magukat a mennyeknek országáért. A ki beveheti, vegye be.**[13]Ekkor kis gyermekeket hozának hozzá, hogy kezeit vesse azokra, és imádkozzék; a tanítványok pedig dorgálják vala azokat. Márk 10,13-16.Luk. 18,15-17.[14]Jézus pedig monda: **Hagyjatok békét e kis gyermekeknek, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jőjjenek; mert ilyeneké a mennyeknek országa. rész 18,2.3.**[15]És kezeit reájuk vetvén, eltávozék onnét. Luk. 11,52.[16]És ímé hozzá jövén egy ember, monda néki: Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek? Márk 10,17-31.Luk. 18,18-30.[17]Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat. Luk. 10,26-28.[18]Monda néki: Melyeket? Jézus pedig monda: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodjál; ne lopj; hamis tanubizonyságot ne tégy; 2Móz. 20,12-16.[19]Tiszteld atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint temagadat. 3Móz. 19,18.[20]Monda néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogyatkozás van még bennem? rész 6,41.Ján. 11,41.[21]Monda néki Jézus: **Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz mennyben; és jer és kövess engem. rész 6,20.Luk. 12,33.**[22]Az ifjú pedig e beszédet hallván, elméne megszomorodva; mert sok jószága vala. rész 1,43-45.[23]Jézus pedig monda az ő tanítványainak: Bizony mondom néktek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek országába. Márk 14,1.2.Luk. 22,1-2.Ján. 11,55-57. rész 20,18.**[24]Ismét mondom pedig néktek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni. rész 5,34.**[25]A tanítványok pedig ezeket hallván, felettébb álmélkodnak vala, mondván: **Kicsoda üdvözülhet tehát? 3Móz. 27,30.Luk. 11,42. Mik. 6,8. Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;**

[26]Jézus pedig rájuk tekintvén, monda nékik: Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.

Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά

[27]Akkor felelvén Péter, monda néki: Ímé, mi elhagytunk mindent és követtünk téged: mink lesz hát minékünk? Luk. 11,39.[28]Jézus pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ti, a kik követtetek engem, az újjá születéskor, a mikor az embernek Fia beül az ő dicsőségének királyi székébe, **ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítélitek az Izráel tizenkét nemzetségét. Luk. 22,30.**

[29]És a ki elhagyta házait, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevemért, mindaz száz annyit vészen, és örökség szerint nyer örök életet. Zsid. 10,3.4.

καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ⸀ἐμοῦ ὀνόματος,⸁ ⸀πολλαπλασίονα⸁ λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

[30]Sok elsők pedig lesznek utolsók, és sok utolsók elsők. rész 20,16.Márk 10,31.Luk. 13,30.
Πολλοὶ [1] δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Mt 20

[1]Mert hasonlatos a mennyeknek országa a gazdaemberhez, **a ki jó reggel kiméne, hogy munkásokat fogadjon az ő szőlejébe.** rész 21,33.[2]Megszerződvén pedig a munkásokkal napi tíz pénzben, elküldé őket az ő szőlejébe. 5Móz. 15,11.[3]És kimenvén három óra tájban, láta másokat, a kik hivalkodván a piaczon álltak vala. Luk. 11,48.Csel. 7,52.[4]És monda nékik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és a mi igazságos, megadom néktek. Mát. 16,1-12.[5]Azok pedig elmenének. Hat és kilencz óra tájban ismét kimenvén, ugyanazon képen cselekedék. rész 3,7.[6]Tizenegy óra tájban is kimenvén, találá másokat, a kik hivalkodva állottak vala, és monda nékik: Miért álltok itt egész napon át, hivalkodván? rész 13,52.[7]Mondának néki: Mert senki sem fogadott meg minket. Monda nékik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és a mi igazságos, megkapjátok. Luk. 11,50. 1Móz. 4,8. 2Krón. 24,20.21.[8]Mikor pedig beestveledék, monda a szőlőnek ura az ő vinczellérjének: Hívd elő a munkásokat, és add ki nékik a bért, az utolsóktól kezdve mind az elsőkig. Márk 14,12-16.Luk. 22,7-13. 2Móz. 12,18-20.[9]És jövén a tizenegyórások, fejenként tíz-tíz pénzt vőnek. Luk. 13,34.35.[10]Jövén azután az elsők, azt gondolják vala, hogy ők többet kapnak: de ők is tíz-tíz pénzt vőnek fejenként. 1Kir. 9,7.8.Luk. 13,35.**[11]A mint pedig fölvevék, zúgolódnak vala a házigazda ellen,** Luk. 13,35. rész 21,9.Zsolt. 118,26.**[12]Mondván: Azok az utolsók egyetlen óráig munkálkodtak és egyenlőkké tetted azokat velünk, a kik a napnak terhét és hőségét szenvedtük.** Márk 13,1-37.Luk. 21,5-36.[13]Ő pedig felelvén, monda azok közül egynek: Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled; avagy nem tíz pénzben szerződtél-é meg velem? Márk 13,2.Luk. 19,44.21,6.[14]Vedd, a mi a tiéd, és menj el. Én pedig ennek az utolsónak is annyit akarok adni, mint néked.[15]Avagy nem szabad-é nékem a magaméval azt tennem, amit akarok? avagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok? Róm. 9,16.21.[16]Ekképen lesznek az utolsók elsők és az elsők utolsók; mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak. rész 19,30.Márk 10,31.Luk. 13,30. rész 22,14.[17]És mikor felmegy vala Jézus Jeruzsálembe, útközben csupán a tizenkét tanítványt vévén magához, monda nékik: 1Kor. 11,23-25.[18]Ímé, felmegyünk Jeruzsálembe, és az embernek Fia átadatik a főpapoknak és írástudóknak; **és halálra kárhoztatják őt,** rész 16,21.17,22.23.Márk 8,31.9,31.10,33.Luk. 9,22.17,25.24,7.**[19]És a pogányok kezébe adják őt, hogy megcsúfolják és megostorozzák és keresztre feszítsék; de harmadnap feltámad.** 2Móz. 24,8.Jer. 31,31.Zak. 9,11.[20]Ekkor hozzá méne a Zebedeus fiainak anyja az ő fiaival együtt, leborulván és kérvén ő tőle valamit. rész 10,2.[21]Ő pedig monda néki: Mit akarsz? Monda néki: Mondd, hogy ez az én két fiam üljön a te országodban egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől. rész 19,28.[22]Jézus pedig felelvén, monda: Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-é a pohárt, a melyet én megiszom? és megkeresztelkedhettek-é azzal a keresztséggel, a melylyel én megkeresztelkedem? Mondának néki: Meg. rész 26,39.Ján. 18,11. Márk 10,38.Luk. 12,50.[23]És monda nékik: Az én poharamat megiszszátok ugyan, és a keresztséggel, a melylyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek; de az én jobb és balkezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, a kiknek az én Atyám elkészítette. 2Thess. 2,10.2Tim. 3,1-5.[24]És hallva ezt a tíz, megboszankodék a két testvérre. rész 10,22.[25]Jézus pedig előszólítván őket, monda: **Tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak azokon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtok.** Márk 10,42-44.Luk. 22,25-27.**[26]De ne így legyen közöttetek; hanem a ki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok;** rész 23,11.[27]És a ki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok. Márk 9,35.

[28]Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. Luk. 22,27.Fil. 2,7. 1Tim. 2,6.
ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

[29]És mikor Jerikóból távozának, nagy sokaság követé őt. Márk 10,46-52.Luk. 18,35-43.[30]És ímé, két vak, a ki az út mellett ül vala, meghallván, hogy Jézus arra megy el, kiált vala, mondván: Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk! Zsid. 5,8. Ján. 18,11.[31]A sokaság pedig dorgálja vala őket, hogy hallgassanak; de azok annál jobban kiáltnak vala, mondván: Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk! Csel. 1,12.[32]És megállván Jézus, megszólítá őket és monda: Mit akartok, hogy cselekedjem veletek? Dán. 12,1.[33]Mondának néki: **Azt, Uram, hogy megnyíljanak a mi szemeink.** Mát. 17,1-13.Luk. 9,28-36.**[34]Jézus pedig megszánván őket, illeté az ő szemeiket; és szemeik azonnal megnyíltak; és követék őt.** Márk 13,21.Luk. 17,23.

Mt 21
[1]És mikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Bethfagéba, az olajfák hegyéhez jutottak vala, akkor elkülde Jézus két tanítványt, vers 5.11.[2]És monda nékik: **Menjetek ebbe a faluba, a mely előttetek van, és legott találtok egy megkötött szamarat és vele együtt az ő vemhét;** oldjátok el és hozzátok ide nékem. Márk 11,1-10.Luk. 19,29-38.Ján. 12,12-19.[3]És ha valaki valamit szól néktek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk: és legott el fogja bocsátani őket. rész 26,18.[4]Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék a próféta mondása, a ki így szólott: Luk. 17,23.24.**[5]Mondjátok meg Sion leányának: Ímhol jő néked a te királyod, alázatosan és szamáron ülve, és teherhordozó szamárnak vemhén.** Ésa. 62,11.Zak. 9,9.[6]A tanítványok pedig elmenvén és úgy cselekedvén, a mint Jézus parancsolta vala nékik, Ésa. 13,6.10.Jóel 3,15.2Pét. 3,10.[7]Elhozák a szamarat és annak vemhét, és felső ruháikat rájuk teríték, és ráüle azokra. rész 25,31.26,64.Márk 13,26.14,62.Jel. 1,7.19,11. Dán. 7,13.14.[8]A sokaság legnagyobb része pedig felső ruháit az útra teríté; mások pedig a fákról galyakat vagdalnak és hintenek vala az útra. 2Kir. 9,13.[9]Az előtte és utána menő sokaság pedig kiált vala, mondván: **Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, a ki jő az Úrnak nevében!** Hozsánna a magasságban! Zsolt. 118,25.26.[10]És a mikor bemegy vala Jeruzsálembe, felháborodék az egész város, mondván: **Kicsoda ez?** Mát. 11,14. 1Kir. 19,2-20.[11]A sokaság pedig monda: **Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.** Mát. 17,14-21.Luk. 9,37-42.[12]És beméne Jézus az Isten templomába, és kiűzé mindazokat, a kik árulnak és vásárolnak vala a templomban; és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit felforgatá. Márk 11,11.Luk. 19,45.Ján. 2,14-16.[13]És monda nékik: Meg van írva: Az én házam imádság házának mondatik. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek. Ésa. 56,7. Jer. 7,11.[14]És menének hozzá vakok és sánták a templomban; és meggyógyítá őket. 1Móz. 6,11-13.Luk. 17,26.27.[15]A főpapok és írástudók pedig, látván a csodákat, a melyeket cselekedett vala, és a gyermekeket, a kik kiáltottak vala a templomban, és ezt mondták vala: Hozsánna a Dávid fiának; haragra gerjedének,[16]És mondának néki: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig monda nékik: Hallom. **Sohasem olvastátok-é: A gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget?** Zsolt. 8,3.[17]És ott hagyván őket, kiméne a városból Bethániába, és ott marada éjjel. Luk. 17,35.36.[18]Reggel pedig, a városba visszajövet, megéhezék. Ján. 2,19-21.**[19]És meglátva egy fügefát az út mellett, oda méne hozzá, és nem találá azon semmit, hanem csak levelet;** és monda annak: Gyümölcs te rajtad ezután soha örökké ne teremjen. És a fügefa azonnal elszárada. Luk. 13,6.[20]És látván ezt a tanítványok, elcsodálkozának, mondván: Hogyan száradt el a fügefa oly hirtelen? rész 27,12.[21]Jézus pedig felelvén, monda nékik: Bizony mondom néktek, ha van hitetek és nem kételkedtek, nemcsak azt cselekszitek, a mi e fügefán esett, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel és zuhanj a tengerbe, az is meglészen; rész 17,20.[22]És a mit könyörgéstekben kértek,

mindazt meg is kapjátok, ha hisztek. Luk. 12,42-46.[23]És mikor bement vala a templomba, hozzámenének a főpapok és a nép vénei, a mint tanít vala, mondván:
Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? és ki adta néked ezt a hatalmat? Márk 11,27-33.Luk. 20,1-8.Ján. 2,18. **Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην;**
[24]Jézus pedig **felelvén, monda nékik**: Én is kérdek egy dolgot tőletek, a mire ha megfeleltek nékem, én is megmondom néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket. rész 25,21.23.[25]**A János keresztsége honnan vala? Mennyből-é, vagy emberektől?** Azok pedig tanakodnak vala magukban, mondván: Ha azt mondjuk: mennyből, azt mondja majd nékünk: Miért nem hittetek tehát néki? Préd. 8,11.[26]Ha pedig azt mondjuk: emberektől; félünk a sokaságtól; mert Jánost mindnyájan prófétának tartják. rész 14,5.[27]És felelvén Jézusnak, mondának: **Nem tudjuk.** Monda nékik ő is: Én sem mondom meg néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket. Mát. 17,22.23.Luk. 9,43-45.[28]De mit gondoltok ti? **Vala egy embernek két fia, és odamenvén az elsőhöz, monda: Eredj fiam, munkálkodjál ma az én szőlőmben.** rész 8,12.[29]**Az pedig felelvén, monda: Nem megyek; de azután meggondolván magát, elméne.** Luk. 12,35.36.Jel. 19,7.[30]**A másikhoz is odamenvén, hasonlóképen szóla. Az pedig felelvén, monda: Én elmegyek, uram; de nem méne el.** rész 7,21.[31]E kettő közül melyik teljesítette az atya akaratát? Mondának néki: Az első. Monda nékik Jézus: Bizony mondom néktek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában. Luk. 18,14.[32]Mert eljött hozzátok János, az igazság útján, és nem hittetek néki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek néki; **ti pedig, a kik ezt láttátok, azután sem tértetek meg, hogy hittetek volna néki.** Luk. 7,29.[33]Más példázatot halljatok: Vala egy házigazda, a ki szőlőt plántála, és azt gyepűvel körülvevé, sajtót ása le benne, és tornyot építe, és kiadá azt munkásoknak, és elutazék. Ésa. 5,1.2.Márk 12,1-12.Luk. 20,9-19. rész 25,14.[34]Mikor pedig a gyümölcs ideje elérkezett vala, elküldé szolgáit a munkásokhoz, hogy vegyék át az ő gyümölcsét. Luk. 23,1.Ján. 18,31.32.[35]És a munkások megfogván az ő szolgáit, az egyiket megverék, a másikat megölék, a harmadikat pedig megkövezék. rész 26,16.[36]Ismét külde más szolgákat, többet mint előbb; és azokkal is úgy cselekedének.[37]Utoljára pedig elküldé azokhoz a maga fiát, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. Csel. 1,18.2Sám. 17,23.[38]De a munkások, meglátván a fiút, mondának magok közt: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, és foglaljuk el az ő örökségét. Márk 12,41.[39]És megfogván őt, kiveték a szőlőn kívül és megölék. Luk. 13,25.27.[40]Mikor azért megjő a szőlőnek ura, mit cselekszik ezekkel a munkásokkal? rész 7,23.[41]Mondának néki: Mint gonoszokat gonoszul elveszti őket; a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, a kik beadják majd néki a gyümölcsöt annak idejében. rész 24,42.[42]Monda nékik Jézus: **Sohasem olvastátok-é az írásokban: A mely követ az építők megvetettek, az lett a szegletnek feje; az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt.** Zsolt. 118,22.23.Csel. 4,11.Róm. 9,33.1Pét. 2,6-8.[43]**Annakokáért mondom néktek, hogy elvétetik tőletek az Istennek országa, és oly népnek adatik, a mely megtermi annak gyümölcsét.** Róm. 12,6.[44]**És a ki e kőre esik, szétzúzatik; a kire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt.** Dán. 2,34.35.44.45.
KÖVEK EGYBEKAPCSOLÁSA – MEGNÉZNI: Zsolt 118,22.23; ApCsel 4,11; Róm 9,33.1Pét;2,6-8), valamint DÁNIELT!
[45]És a főpapok és farizeusok hallván az ő példázatait, megértették, hogy róluk szól. vers 44.46.[46]És mikor meg akarák őt fogni, megfélemlének a sokaságtól, mivelhogy úgy tartják vala őt mint prófétát. Ján. 19,9.
MINDEGYIK PÉLDÁZAT A VÁLASZTOTT, DE ENGEDETLEN NÉP ELVETÉSÉRŐL, ÉS AZ „IDEGEN” BEENGEDÉSÉRŐL SZÓL. DE A TÖRTÉNELMI KERESZTÉNYSÉG UGYANÚGY LEHET AZ ÚJ KIVÁLASZTOTT, MAJD A BŰNEI MIATT SZINTÉN ELVETETT!
KI LESZ MOST AZ „IDEGEN”?

Mt 22

[1]És megszólalván Jézus, ismét példázatokban beszél vala nékik, mondván: Márk 15,6-15.Luk. 23,13-25.Ján. 18,39.19,1.[2]**Hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, a ki az ő fiának menyegzőt szerze. Luk. 14,16-24.**[3]És elküldé szolgáit, hogy meghívják azokat, a kik a menyegzőre hivatalosak valának; de nem akarnak vala eljőni. vers 23.rész 24,45-47.Luk. 16,10.[4]Ismét külde más szolgákat, mondván: Mondjátok meg a hivatalosoknak: Ímé, ebédemet elkészítettem, tulkaim és hízlalt állataim levágva vannak, és kész minden; jertek el a menyegzőre. Ján. 11,47.48.[5]**De azok nem törődvén vele, elmenének, az egyik a maga szántóföldjére, a másik a maga kereskedésébe; vers 21.**[6]A többiek pedig megfogván az ő szolgáit, bántalmazák és megölék őket.[7]Meghallván pedig ezt a király, megharaguvék, és elküldvén hadait, azokat a gyilkosokat elveszté, és azoknak városait fölégeté. 1Móz. 1,27.[8]Akkor monda az ő szolgáinak: **A menyegző ugyan készen van, de a hivatalosok nem valának méltók. 1Móz. 2,24.**[9]**Menjetek azért a keresztútakra, és a kiket csak találtok, hívjátok be a menyegzőbe. rész 13,47.21.43.**[10]És kimenvén azok a szolgák az útakra, begyűjték mind a kiket csak találtak vala, jókat és gonoszokat egyaránt. És megtelék a menyegző vendégekkel. 5Móz. 21,6.[11]Bemenvén pedig a király, hogy megtekintse a vendégeket, láta ott egy embert, a **kinek nem vala menyegzői ruhája. rész 13,12.Márk 4,25.Luk. 8,18.19,26.**[12]És monda néki: Barátom, mi módon jöttél ide, holott nincsen menyegzői ruhád? Az pedig hallgata. rész 8,12.[13]Akkor monda a király a szolgáknak: Kötözzétek meg a lábait és kezeit, és vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre; ott lészen sírás és fogcsikorgatás. rész 8,12.

[14]Mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak. Róm. 14,10.

πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

[15]Ekkor a farizeusok elmenvén, tanácsot tartának, hogy szóval ejtsék őt tőrbe. Márk 12,13-17.Luk. 20,20-26.[16]És elküldék hozzá tanítványaikat a Heródes pártiakkal, a kik ezt mondják vala: Mester, tudjuk, hogy igaz vagy és az Isten útját igazán tanítod, és nem törődöl senkivel, mert embereknek személyére nem nézel. Márk 3,6.[17]Mondd meg azért nékünk, mit gondolsz: **Szabad-é a császárnak adót fizetnünk, vagy nem? Ésa. 58,7.**[18]**Jézus pedig ismervén az ő álnokságukat,** monda: Mit kisértgettek engem, képmutatók? Márk 15,21.Luk. 23,26.[19]Mutassátok nékem az adópénzt. Azok pedig oda vivének néki egy dénárt. Márk 15,22-32.Luk. 23,32-43.Ján. 19,17-27.[20]És monda nékik: Kié ez a kép, és a felírás? Zsolt. 69,22.[21]Mondának néki: A császáré. Akkor monda nékik: Adjátok meg azért a mi a császáré a császárnak; és a mi az Istené, az Istennek. Róm. 13,7.[22]És ezt hallván, elcsodálkozának; és ott hagyván őt, elmenének. Péld. 19,17.Zsid. 2,11.[23]Ugyanazon a napon menének hozzá a sadduczeusok, a kik a feltámadást tagadják, és megkérdezék őt, Márk 12,18-27.Luk. 20,27-40. Csel. 23,6.8.[24]Mondván: Mester, Mózes azt mondotta: Ha valaki magzatok nélkül hal meg, annak testvére vegye el annak feleségét, és támaszszon magot testvérének. 5Móz. 25,5.6.[25]Vala pedig minálunk hét testvér: és az első feleséget vevén, meghala; és mivelhogy nem vala magzata, feleségét a testvérére hagyá; Zsolt. 22,8.[26]Hasonlóképen a második is, a harmadik is, mind hetediglen. rész 26,61.Ján. 2,19.[27]Legutoljára pedig az asszony is meghala.[28]A feltámadáskor azért a hét közül melyiké lesz az asszony? Mert mindeniké vala. Ján. 5,29.

[29]Jézus pedig felelvén, monda nékik: Tévelygetek, mivelhogy nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát. Zsolt. 22,9.

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ·

Πλανᾶσθε - tévelygetek; πλανάω - 1. (A.) megtéveszt; 2. (P.) kóborol, tévelyeg

[30]Mert a feltámadáskor sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az Isten angyalai a mennyben. Márk 14,1.2.Luk. 22,1-2.Ján. 11,55-57. rész 20,18.[31]A halottak feltámadása felől pedig nem olvastátok-é, a mit az Isten mondott néktek, így

szólván: Márk 15,33-39.Luk. 23,44-48.Ján. 19,28-30.[32]Én vagyok az Ábrahám Istene, és az Izsák Istene, és a Jákób Istene;
az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene. 2Móz. 3,6. οὐκ ἔστιν [ὁ] θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων.
[33]És a sokaság ezt hallván, csodálkozék az ő tudományán. rész 9,31.Mát. 20,17-19.Luk. 18,31-34.[34]A farizeusok pedig, hallván, hogy a sadduczeusokat elnémította vala, egybegyűlének; Zsolt. 69,22.[35]És megkérdé őt közülök egy törvénytudó, kisértvén őt, és mondván: Márk 12,28-31.[36]**Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben? Márk 15,37.Luk. 23,46.Ján. 19,30.[37]Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. 5Móz. 6,5.[38]Ez az első és nagy parancsolat.[39]A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. 3Móz. 19,18.**[40]E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták. rész 7,12.Róm. 13,10.Gal. 5,14.[41]Mikor pedig a farizeusok összegyülekezének, kérdezé őket Jézus, Márk 15,40.41.Luk. 23,49.Ján. 19,25.[42]Mondván: **Miképen vélekedtek ti a Krisztus felől? kinek a fia? Mondának néki: A Dávidé. Márk 12,35-37.Luk. 20,41-44.[43]Monda nékik: Miképen hívja tehát őt Dávid lélekben Urának, ezt mondván: Ján. 11,57. Zak. 11,12.[44]Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől, míglen vetem a te ellenségeidet a te lábaid alá zsámolyul. Zsolt. 110,1.rész 26,64.[45]Ha tehát Dávid Urának hívja őt, mi módon fia? Márk 14,12-16.Luk. 22,7-13. 2Móz. 12,18-20.[46]És senki egy szót sem felelhet vala néki; sem pedig nem meri vala őt e naptól fogva többé senki megkérdezni. Ésa. 53,9.**

Mt 23
[1]Akkor szóla Jézus a sokaságnak és az ő tanítványainak, Márk 12,38-40.Luk. 11,39-52.20,45-47.[2]Mondván: Az írástudók és a farizeusok a Mózes székében ülnek: Márk 14,17-26.Luk. 22,14-23.Ján. 13,21-26.[3]**Annakokáért a mit parancsolnak néktek, mindazt megtartsátok és megcselekedjétek; de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjetek. Mert ők mondják, de nem cselekszik. Malak. 2,7.8.[4]Mert ők nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik; de ők az ujjokkal sem akarják azokat illetni. Luk. 11,46.**[5]Minden ő dolgaikat pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket az emberek: mert megszélesítik az ő homlokszíjjaikat; és megnagyobbítják az ő köntöseik peremét; 2Móz. 13,9.4Móz. 15,38-39.5Móz. 11,13-22.rész 6,1.[6]És szeretik a lakomákon a főhelyet, és a gyülekezetekben az elölülést. Márk 12,38.40.Luk. 11,43.[7]És a piaczokon való köszöntéseket, és hogy az emberek így hívják őket: Mester, Mester! Márk 16,1-10.Luk. 24,1-10.Ján. 20,1-18.[8]**Ti pedig ne hivassátok magatokat Mesternek, mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. 1Kor. 11,23-25.**[9]Atyátoknak se hívjatok senkit e földön; mert egy a ti Atyátok, a ki a mennyben van. Csel. 1,10.[10]Doktoroknak se hivassátok magatokat, mert egy a ti Doktorotok, a Krisztus. 2Móz. 24,8.Jer. 31,31.Zak. 9,11.[11]Hanem a ki a nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. rész 20,26.27.
[12]Mert a ki magát felmagasztalja, megaláztatik; és a ki magát megalázza, felmagasztaltatik. Péld. 29,23.Jób 22,29.Ésa. 21,31.Luk. 14,11.18,14.1Pét. 5,5.
Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

[13]De jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, **mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt; mivelhogy ti nem mentek be, a kik be akarnának menni, azokat sem bocsátjátok be. Luk. 11,52.**
Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν

ἀφίετε – hagyjátok; ἀφίημι - 1) (el)hagy, (el)bocsát, (el)enged,

AZ ÖNCÉLÚ HERMENEUTIKA VESZÉLYE!

14Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házát, és színből hosszan imádkoztok; ezért annál súlyosabb lesz a ti büntetéstek. Márk 12,40.Luk. 20,47.15Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek; és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte inkább magatoknál.16Jaj néktek vak vezérek, a kik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra esküszik, semmi az; de ha valaki a templom aranyára esküszik, tartozik az. rész 15,14.17Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az arany-é, vagy a templom, a mely szentté teszi az aranyat? vers 56.18És: Ha valaki az oltárra esküszik, semmi az; de ha valaki a rajta levő ajándékra esküszik, tartozik az. Márk 14,32-42.Luk. 22,39-46.Ján. 18,1.2.19Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az ajándék-é vagy az oltár, a mely szentté teszi az ajándékot? 2Móz. 29,37.20A ki azért az oltárra esküszik, esküszik arra és mindazokra, a mik azon vannak. Ján. 12,27.21És a ki a templomra esküszik, esküszik arra és Arra, a ki abban lakozik. Zsid. 5,8. Ján. 18,11.22És a ki az égre esküszik, esküszik az Isten királyiszékére és arra, ki abban ül. rész 5,34.23Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok a mik nehezebbek a törvényben, az ítéletet, az irgalmasságot és a hívséget: pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni. 3Móz. 27,30.Luk. 11,42. Mik. 6,8.**24Vak vezérek, a kik megszűritek a szúnyogot, a tevét pedig elnyelitek. rész 11,27.Eféz. 1,20-22.25Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megtisztítjátok a pohárnak és tálnak külsejét, belől pedig rakvák azok ragadománynyal és mértékletlenséggel. Luk. 11,39.**26Vak farizeus, tisztítsd meg előbb a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen. 2Kor. 12,8.27Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, mert **hasonlatosak vagytok a meszelt sírokhoz**, a melyek kívülről szépeknek tetszenek, belől pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal rakvák. Csel. 23,3.**28Épen így ti is, kívülről igazaknak látszotok ugyan az emberek előtt, de belől rakva vagytok képmutatással és törvénytelenséggel. Malak. 3,1.Mát. 11,10.**29Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! **mert építitek a próféták sírjait és ékesgetitek az igazak síremlékeit. Luk. 11,47.**30És ezt mondjátok: Ha mi atyáink korában éltünk volna, nem lettünk volna az ő bűntársaik a próféták vérében. Mát. 17,20.21,24.Luk. 17,6.31Így hát **magatok ellen tesztek bizonyságot, hogy fiai vagytok azoknak, a kik megölték a prófétákat. Luk. 11,48.Csel. 7,52.** **TIPOLÓGIA**
32Töltsétek be ti is a ti atyáitoknak mértékét! Mát. 5,23. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
33Kígyók, mérges kígyóknak fajzatai, miképen kerülitek ki a gyehennának büntetését? rész 3,7.34Annakokáért ímé prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök én hozzátok: és azok közül némelyeket megöltök, és megfeszítetek, másokat azok közül a ti zsinagógáitokban megostoroztok és városról-városra üldöztök. rész 13,52.**35Hogy reátok szálljon minden igaz vér, a mely kiömlött a öldön, az igaz Ábelnek vérétől Zakariásnak, a Barakiás fiának véréig, a kit a templom és az oltár között megöltetek. Luk. 11,50. 1Móz. 4,8. 2Krón. 24,20.21.**36Bizony mondom néktek, mindezek reá következnek erre a nemzetségre.37Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat és megkövezed azokat, a kik te hozzád küldettek, **hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnya alá; és te nem akartad. Luk. 13,34.35.**38Ímé, pusztán hagyatik néktek a ti házatok. 1Kir. 9,7.8.Luk. 13,35.39Mert mondom néktek: Mostantól fogva nem láttok engem mindaddig, mígnem ezt mondjátok: Áldott, a ki jő az Úrnak nevében! Luk. 13,35. rész 21,9.Zsolt. 118,26.

Mt 24

NAGY APOKALIPTIKUS BESZÉD

1És kijővén Jézus a templomból, tovább méne; és hozzámenének az ő tanítványai, hogy mutogassák néki a templom épületeit. Márk 13,1-37.Luk. 21,5-36.2Jézus pedig monda nékik:

Nem látjátok-é mind ezeket? **Bizony mondom néktek: Nem marad itt kő kövön, mely le nem romboltatik.** Márk 13,2.Luk. 19,44.21,6.[3]Mikor pedig az olajfák hegyén ül vala, hozzá menének a tanítványok magukban mondván: Mondd meg nékünk, mikor lesznek meg ezek? és micsoda jele lesz a te eljövetelednek, és a világ végének?[4]És Jézus felelvén, monda nékik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket, Ján. 2,19-21.[5]**Mert sokan jőnek majd az én nevemben, a kik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhitetnek.** vers 24.Csel. 5,36.37.1Ján. 2,18.[6]Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről: meglássátok, hogy meg ne rémüljetek; mert mindezeknek meg kell lenniök. De még ez nem itt a vég. rész 27,12.[7]Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lésznek éhségek és döghalálok, és földindulások mindenfelé. rész 24,30.[8]Mind ez pedig a sok nyomorúságnak kezdete. Ján. 10,33.[9]**Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnek titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért.** rész 10,17.22.Ján. 16,2.[10]**És akkor sokan megbotránkoznak, és elárulják egymást, és gyűlölik egymást.** Ésa. 50,6.[11]És sok hamis próféta támad, a kik sokakat elhitetnek. rész 7,15.1Ján. 4,1.
[12]**És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.** 2Thess. 2,10.2Tim. 3,1-5.
καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.
πληθυνθῆναι – sokasodás; πληθύνω – sokasít
ψυγήσεται - kihűl majd, ψύχω - fúj, lehűt,

[13]**De a ki mindvégig állhatatos marad, az idvezül.** rész 10,22.
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.

[14]És az Isten országának ez az evangyélioma hirdettetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek; és akkor jő el a vég. rész 28,19. rész 10,18.[15]Mikor azért látjátok majd, hogy az a pusztító utálatosság, a **melyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen (a ki olvassa, értse meg):** Dán. 9,26.27.12,11.[16]Akkor, a kik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre;[17]A ház tetején levő ne szálljon alá, hogy házából valamit kivigyen; Luk. 17,31.[18]És a mezőn levő ne térjen vissza, hogy az ő ruháját elvigye. vers 34.[19]Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokon a napokon. Márk 15,1.Luk. 22,66.Ján. 18,28.[20]Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen, se szombatnapon: [21]**Mert akkor nagy nyomorúság lesz, a milyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha.** Dán. 12,1.[22]És ha azok a napok meg nem rövidíttetnének, egyetlen ember sem menekülhetne meg; de a választottakért megrövidíttetnek majd azok a napok.[23]Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Ímé, itt a Krisztus, vagy amott; ne higyjétek. Márk 13,21.Luk. 17,23.[24]Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is. vers 5.11.[25]Ímé eleve megmondottam néktek.[26]Azért ha azt mondják majd néktek: Ímé a pusztában van; ne menjetek ki. Ímé a belső szobákban; ne higyjétek. Csel. 1,19.[27]**Mert a miképen a villámlás napkeletről támad és ellátszik egész napnyugtáig, úgy lesz az ember Fiának eljövetele is.** Luk. 17,23.24.[28]Mert a hol a dög, oda gyűlnek a keselyűk. Jób 39,30.Hab. 1,8.Luk. 17,37.[29]Mindjárt pedig ama napok nyomorúságai után a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, és a csillagok az égről lehullanak, és az egeknek erősségei megrendülnek. Ésa. 13,6.10.Jóel 3,15.2Pét. 3,10.[30]**És akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen. És akkor sír a föld minden nemzetsége, és meglátják az embernek Fiát eljőni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel.** rész 25,31.26,64.Márk 13,26.14,62.Jel. 1,7.19,11. Dán. 7,13.14.[31]És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig. 1Kor. 15,52.1Thess. 4,16.Jel. 8,12.[32]A fügefáról vegyétek pedig a példát: mikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár: Márk 13,28.Luk. 21,29.[33]Azonképen ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt. Márk 15,6-15.Luk. 23,13-25.Ján. 18,39.19,1.[34]**Bizony**

mondom néktek, el nem múlik ez a nemzetség, mígnem mindezek meglesznek. 1Sám. 15,22.
35Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképen el nem múlnak. rész 5,18.Luk. 21,33.
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.
παρελεύσεται, - el fog múlni; παρέρχομαι - elmúlik, παρέλθωσιν. - múlnak el
36Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül. 1Thess. 5,2.37A miképen pedig a Noé napjaiban vala, akképen lesz az ember Fiának eljövetele is. 1Móz. 6,11-13.Luk. 17,26.27.38Mert a miképen az özönvíz előtt való napokban esznek és isznak vala, házasodnak és férjhez mennek vala, mind ama napig, a melyen Noé a bárkába méne.39És nem vesznek vala észre semmit, mígnem eljöve az özönvíz és mindnyájukat elragadá: akképen lesz az ember Fiának eljövetele is. Ésa. 43,25.40Akkor ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik. Luk. 17,35.36.41Két asszony őröl a malomban; az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik. Mát. 23,14.Luk. 20,47.42Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jő el a ti Uratok. rész 25,13.Luk. 12,39-46.43Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jő el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön. Csel. 5,28.
44Azért legyetek készen ti is; mert a mely órában nem gondoljátok, abban jő el az embernek Fia. rész 25,13.Márk 13,33.Luk. 12,40.Jel. 16,15.
διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Vulg ideoque et vos estote parati quia qua nescitis hora Filius hominis venturus est

Luth Darumb ſeid jr auch bereit / Denn des menſchen Son wird komen zu einer ſtunde / da jr nicht meinet
Tyn KJv Therefore be ye also ready

Sh 14-szer
pl. Ham the readiness is all (5,2)
Mac Let's briefly put on manly readiness, (2,3)

45Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, a kit az ő ura gondviselővé tőn az ő házanépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt? Luk. 12,42-46.46Boldog az a szolga, a kit az ő ura, mikor haza jő, ily munkában talál. Luk. 12,37.47Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt. rész 25,21.23.48Ha pedig ama gonosz szolga így szólna az ő szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt; Préd. 8,11.49És az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene: Mát. 9,13.50Megjő annak a szolgának az ura, a mely napon nem várja és a mely órában nem gondolja, Márk 15,21.Luk. 23,26.51És ketté vágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja; ott lészen sírás és fogcsikorgatás. rész 8,12.

Mt 25
1Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa **ama tíz szűzhöz**, a kik elővevén az ő lámpásaikat, kimenének a vőlegény elé. Luk. 12,35.36.Jel. 19,7.2Öt pedig közülök eszes vala, és öt bolond. Zsolt. 22,19.3A kik bolondok valának, mikor lámpásaikat elővevék, nem vivének magukkal olajat; Mát. 9,17.Luk. 5,37.**4Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat vivének az ő edényeikben.** Márk 15,26.Luk. 23,38.Ján. 19,19.5Késvén pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadának és aluvának. Ésa. 53,12.6Éjfélkor pedig kiáltás lőn: Ímhol jő a vőlegény! Jőjjetek elébe! Zsolt. 22,8.7Akkor felkelének mind azok a szűzek, és elkészíték az ő lámpásaikat. rész 26,61.Ján. 2,19.8A bolondok pedig mondának az eszeseknek: Adjatok nékünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak. Dán. 9,27. Dán. 12,4.10.Mát. 24,15.9Az

eszesek pedig felelének, mondván: Netalán nem lenne elegendő nékünk és néktek; menjetek inkább az árúsokhoz és vegyetek magatoknak.[10]Mikor pedig venni járnak vala, megérkezék a vőlegény; és a kik készen valának, bemenének ő vele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó. Zsolt. 22,9.[11]Később pedig a többi szűzek is megjövének, mondván: Uram! Uram! nyisd meg mi nékünk. Luk. 13,25.27.[12]Ő pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket. rész 7,23.

[13]Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, a melyen az embernek Fia eljő. rész 24,42.

Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν.

[14]Mert épen úgy van ez, mint az az ember, a ki útra akarván kelni, eléhívatá az ő szolgáit, és a mije volt, átadá nékik. Márk 13,34.Luk. 19,12.[15]És **ada az egyiknek öt tálentomot**, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek az ő erejéhez képest; és azonnal útra kele. Róm. 12,6.[16]Elmenvén pedig a ki az öt tálentomot kapta vala, kereskedék azokkal, és szerze más öt tálentomot.[17]Azonképen a kié a kettő vala, az is más kettőt nyere. Márk 15,37.Luk. 23,46.Ján. 19,30.[18]A ki pedig az egyet kapta vala, elmenvén, elásá azt a földbe, és elrejté az ő urának pénzét. 2Móz. 26,31.Zsid. 10,19.20.[19]Sok idő múlva pedig megjöve ama szolgáknak ura, és számot vete velök.[20]És előjövén a ki az öt tálentomot kapta vala, hoza más öt tálentomot, mondván: Uram, öt tálentomot adtál vala nékem; ímé más öt tálentomot nyertem azokon. Csel. 26,23.[21]Az ő ura pedig monda néki: Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe. vers 23.rész 24,45-47.Luk. 16,10.[22]Előjövén pedig az is, a ki a két tálentomot kapta vala, monda: Uram, két tálentomot adtál volt nékem; ímé más két tálentomot nyertem azokon. Márk 15,40.41.Luk. 23,49.Ján. 19,25.[23]Monda néki az ő ura: Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe. vers 21.[24]Előjövén pedig az is, **a ki az egy tálentomot kapta vala,** monda: Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, a ki ott is aratsz, a hol nem vetettél, és ott is takarsz, a hol nem vetettél; 2Móz. 34,25. Márk 15,42-47.Luk. 23,50-56.Ján. 19,38-42.[25]Azért félvén, elmentem és elástam a te tálentomodat a földbe; ímé megvan a mi a tied. Ésa. 40,8.51,6.Zsolt. 102,27.Zsid. 1,11.[26]Az ő ura pedig felelvén, monda néki: Gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, a hol nem vetettem, és ott is takarok, a hol nem vetettem; Luk. 9,54.[27]El kellett volna tehát helyezned az én pénzemet a pénzváltóknál; és én, megjövén, nyereséggel kaptam volna meg a magamét. Ésa. 53,9.[28]Vegyétek el azért tőle a tálentomot, és adjátok annak, a kinek tíz tálentoma van. Mát. 25,14.Luk. 19,12.

[29]Mert mindenkinek, a kinek van, adatik, és megszaporíttatik; a kinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, a mije van. rész 13,12.Márk 4,25.Luk. 8,18.19,26.

τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.

ἀρθήσεται - el fog vétetni, αἴρω - 1.) felemel, elvesz, (el)visz;

[30]És a haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre; ott lészen sírás és fogcsikorgatás. rész 8,12.[31]Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és ő vele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyiszékébe. rész 16,27.Jel. 20,11-13.[32]És elébe gyűjtetnek mind a népek, és **elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. Róm. 14,10.**[33]És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. Dán. 6,17.[34]Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: **Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, a mely számotokra készíttetett a világ megalapítása óta. Márk 16,1-10.Luk. 24,1-10.Ján. 20,1-18.**[35]Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; Ésa. 58,7.[36]Mezítelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. Csel. 1,10.**[37]Akkor felelnek majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna? vagy szomjúhoztál, és innod adtunk**

volna?[38]És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna? Mát. 12,31.32.Luk. 12,10.[39]Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? rész 12,40.16,21.17,23.20,19. Csel. 2,36.[40]És felelvén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, a mennyiben megcselekedtétek egygyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtétek meg. Példd. 19,17.Zsid. 2,11.[41]Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, a mely az ördögöknek és az ő angyalainak készíttetett. rész 7,23.Jel. 20,10.15.[42]Mert éheztem, és nem adtatok ennem; szomjúhoztam, és nem adtatok innom;[43]Jövevény voltam, és nem fogadtatok be engem; mezítelen voltam, és nem ruháztatok meg engem; beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem. Zsid. 2,11.[44]Akkor ezek is felelnek majd néki, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, vagy szomjúhoztál, vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna néked?[45]Akkor felel majd nékik, mondván: **Bizony mondom néktek, a mennyiben nem cselekedtétek meg egygyel eme legkisebbek közül, én velem sem cselekedtétek meg. Mát. 13,1.2.[46]És ezek elmennek majd az örök gyötrelemre; az igazak pedig az örök életre. Ján. 5,29.**

3 ESZKATOLÓGIAI PÉLDÁZAT

καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
ἀπελεύσονται - elmennek majd; ἀπέρχομαι – elmegy
κόλασιν – büntetés, κόλασις, -εως - büntetés; bosszú, az, ami a büntetés felé vezet, akadály

Mt 26
[1]És mikor mindezeket a beszédeket elvégezte vala Jézus, monda az ő tanítványainak:[2]Tudjátok, **hogy két nap mulva a husvétnak ünnepe lészen, és az embernek Fia elárultatik, hogy megfeszíttessék. Márk 14,1.2.Luk. 22,1-2.Ján. 11,55-57. rész 20,18.**[3]Akkor egybegyűlének a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házába, a kit Kajafásnak hívtak, vers 7.[4]És tanácsot tartának, hogy Jézust álnoksággal megfogják és megöljék.[5]De azt mondják vala: Ne az ünnepen: hogy zendülés ne legyen a nép között. rész 11,27.Eféz. 1,20-22.[6]És mikor Jézus Bethániában, a poklos Simon házánál vala, Márk 16,15-16.[7]**Méne ő hozzá egy asszony, a kinél vala drága kenetnek alabástrom szelenczéje, és az ő fejére tölté, a mint az asztalnál ül vala. rész 18,20.**[8]Látván pedig ezt az ő tanítványai, bosszankodának, mondván: Mire való ez a tékozlás?[9]Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy áron, és adhatták volna a szegényeknek. Malak. 3,1.Mát. 11,10.[10]Mikor pedig ezt eszébe vette Jézus, monda nékik: Miért bántjátok ezt az asszonyt? hiszen jó dolgot cselekedett én velem. Ésa. 40,3.[11]Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor veletek. 5Móz. 15,11.[12]Mert, hogy ő ezt a kenetet testemre töltötte, az én temetésemre nézve cselekedte azt. Mát. 13,19.[13]**Bizony mondom néktek: Valahol az egész világon prédikáltatik az evangyéliom, a mit ez én velem cselekedék, az is hirdettetik az ő emlékezetére. rész 16,7.**[14]Akkor a tizenkettő közül egy, a kit Iskariótes Júdásnak hívtak, a főpapokhoz menvén, Márk 14,10.Luk. 22,4.[15]Monda: Mit akartok nékem adni, és én kezetekbe adom őt? Azok pedig rendelének néki harmincz ezüst pénzt. Ján. 11,57. Zak. 11,12.[16]És ettől fogva alkalmat keres vala, hogy elárulja őt. 1Tim. 6,9.10.[17]A kovásztalan kenyerek első napján pedig Jézushoz menének a tanítványok, mondván: Hol akarod, hogy megkészítsük néked ételedre a husvéti bárányt? Márk 14,12-16.Luk. 22,7-13. 2Móz. 12,18-20.[18]Ő pedig monda: Menjetek el a városba ama bizonyos emberhez, és ezt mondjátok néki: A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a husvétot tanítványaimmal. Mát. 3,16.17.Luk. 3,21.23.[19]És úgy cselekedének a tanítványok, a mint Jézus parancsolta vala nékik; és **elkészíték a husvéti bárányt**. Mát. 5,15.Luk. 8,16.11,33.[20]Mikor pedig beestveledék, letelepszik vala a tizenkettővel, Márk 14,17-26.Luk. 22,14-23.Ján. 13,21-

26.[21]És a mikor esznek vala, monda: Bizony mondom néktek, ti közületek egy elárul engem. rész 10,38.[22]És felettébb megszomorodva, kezdék mindannyian mondani néki: Én vagyok-é az, Uram? Gal. 4,4.[23]Ő pedig felelvén, monda: A ki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. Mát. 13,12.25,29.Luk. 8,18.19,26.[24]Az embernek Fia jóllehet elmegyen, a mint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, a ki az embernek Fiát elárulja; jobb volna annak az embernek, ha nem született volna.[25]Megszólalván Júdás is, a ki elárulja vala őt, monda: Én vagyok-é az, Mester? Monda néki: Te mondád. Jak. 5,7.

[26]Mikor pedig evének, vevé Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré és adá a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem. 1Kor. 11,23-25.

Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν Λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου

[27]És vevén a poharat és hálákat adván, adá azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan;

καὶ λαβὼν ποτήριον [καὶ] εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες,

[28]Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, a mely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára. 2Móz. 24,8.Jer. 31,31.Zak. 9,11.

τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν

ἐκχυννόμενον – kiontatva; ἐκχέω v. ἐκχύννω v. ἐκχύνω - 1. kiönt, kiáraszt; 2. (vérről) kiont

[29]Mondom pedig néktek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, a mikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak országában. Mát. 7,28.29.**[30]És dícséretet énekelvén, kimenének az olajfák hegyére. Zsolt. 113,1.Zsolt. 118,1. Luk. 22,39.Ján. 18,1.**[31]Akkor monda nékik Jézus: Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok én bennem. Mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhai. Zak. 13,7.Ján. 16,32.[32]De föltámadásom után előttetek megyek majd Galileába. rész 28,7.[33]Péter pedig felelvén, monda néki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is te benned, én soha meg nem botránkozom. rész 9,26.[34]Monda néki Jézus: Bizony mondom néked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem. Márk 14,30.Luk. 22,34.Ján. 13,38.[35]Monda néki Péter: Ha meg kell is veled halnom, meg nem tagadlak téged. Hasonlóképen szólnak vala a többi tanítványok is. vers 56.[36]Akkor elméne Jézus velök egy helyre, a melyet Gecsemánénak hívtak, és monda a tanítványoknak: Üljetek le itt, míg elmegyek és amott imádkozom. Márk 14,32-42.Luk. 22,39-46.Ján. 18,1.2.[37]És maga mellé vévén Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezde szomorkodni és gyötrődni. Zsid. 5,7.[38]Ekkor monda nékik: Felette igen szomorú az én lelkem mind halálig! maradjatok itt és vigyázzatok én velem. Ján. 12,27.**[39]És egy kissé előre menve, arczra borula, könyörögvén** és mondván: Atyám! ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen a mint én akarom, hanem a mint te. Zsid. 5,8. Ján. 18,11.[40]Akkor méne a tanítványokhoz és aluva találá őket, és monda Péternek: Így nem birtatok vigyázni velem egy óráig sem!? Mát. 8,28-34.Luk. 8,26-40.

[41]Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek; mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtelen. Zsid. 2,14.4,15.

γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

[42]Ismét elméne másodszor is, és könyörge, mondván: Atyám! ha el nem múlhatik tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod.[43]És mikor visszatér vala, ismét aluva találá őket; mert megnehezedtek vala az ő szemeik. Ján. 2,19.[44]És ott hagyva őket, ismét elméne és imádkozék harmadszor, ugyanazon beszéddel szólván. 2Kor. 12,8.[45]Ekkor méne az ő tanítványaihoz, és monda nékik: Aludjatok immár és nyugodjatok. Ímé, elközelgett az óra, és

az embernek Fia a bűnösök kezébe adatik.[46]Keljetek fel, menjünk! Ímé elközelgett, a ki engem elárul. rész 15,5.Ésa. 53,7.[47]És még mikor beszél vala, ímé Júdás, egy a tizenkettő közül, eljöve és vele együtt sok nép fegyverekkel és fustélyokkal, a főpapoktól és a nép véneitől. Márk 14,43-50.Luk. 22,47-53.Ján. 18,3-12.[48]A ki pedig őt elárulja vala, jelt ada nékik, mondván: A kit én majd megcsókolok, ő az, fogjátok meg őt.[49]És mindjárt Jézushoz lépvén, monda: Üdvöz légy Mester! és megcsókolá őt. Ján. 19,7.[50]Jézus pedig monda néki: Barátom, miért jöttél? Akkor hozzámenvén, kezeiket Jézusra veték és megfogák őt. rész 3,12.7,36.[51]És ímé egyik azok közül, a kik a Jézussal valának, kinyújtván kezét, szablyáját kirántá, és a főpap szolgáját megcsapván, levágá annak egyik fülét. 5Móz. 14,2-32.[52]Akkor monda néki Jézus: **Tedd helyére szablyádat; mert a kik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniök. 1Móz. 9,6.**[53]Avagy azt gondolod-é, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém többet tizenkét sereg angyalnál?

[54]De mi módon teljesednének be az írások, hogy így kell lenni?

πῶς οὖν πληρωθῶσιν **αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι**

[55]Ugyanekkor monda Jézus a sokaságnak: Mint valami latorra, úgy jöttetek fegyverekkel és fustélyokkal, hogy megfogjatok engem? Naponként nálatok ültem, tanítván a templomban, és nem fogtatok meg engem.

[56]Mindez pedig azért lőn, hogy beteljesedjenek a próféták írásai.

Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν.

Ekkor elhagyák őt a tanítványok mind, és elfutának. vers 31.[57]Amazok pedig megfogván Jézust, vivék Kajafáshoz, a főpaphoz, a hol az írástudók és a vének egybegyűltek vala. Márk 14,53-72.Luk. 22,54-71.Ján. 18,13-27.[58]Péter pedig követi vala őt távolról egész a főpap pitvaráig; és bemenvén, ott ül vala a szolgákkal, hogy lássa a végét. Mát. 27,1.2.Luk. 26,66.23,1.Ján. 18,28.[59]A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonyságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék őt; Ésa. 43,25.[60]És nem találának. És noha sok hamis tanú jött vala elő, még sem találának. Utoljára pedig előjövén két hamis tanú,[61]Monda: Ez azt mondta: Leronthatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt. Ján. 2,19-21.[62]És fölkelvén a főpap, monda néki: Semmit sem felelsz-é? Micsoda tanúbizonyságot tesznek ezek ellened? rész 14,61.Ésa. 53,7.[63]Jézus pedig hallgat vala. És felelvén a főpap, monda néki: Az élő Istenre kényszerítelek téged, **hogy mondd meg nékünk, ha te vagy-é a Krisztus, az Istennek Fia? rész 27,12.**[64]Monda néki Jézus: Te mondád. Sőt mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok az embernek Fiát ülni az Istennek hatalmas jobbján, és eljőni az égnek felhőiben. rész 24,30.[65]Ekkor a főpap megszaggatá a maga ruháit, és monda: Káromlást szólott. Mi szükségünk van még bizonyságokra? Ímé most hallottátok az ő káromlását. Ján. 10,33.[66]Mit gondoltok? Azok pedig felelvén mondának: Méltó a halálra. Ján. 19,7.3Móz. 24,16.[67]Akkor szemébe köpdösének és arczul csapdosák őt, némelyek pedig botokkal verék, Ésa. 50,6.[68]Mondván: Prófétáld meg nékünk Krisztus, kicsoda az, a ki üt téged? Mát. 9,11.Luk. 15,2.[69]Péter pedig künn ül vala az udvaron, és hozzá menvén egy szolgálóleány, monda: Te is a Galileabeli Jézussal valál. Márk 14,66-72.Luk. 22,56-62.Ján. 18,17.25-27.[70]Ő pedig mindenkinek hallatára megtagadá, mondván: Nem tudom, mit beszélsz.[71]Mikor pedig kiméne a tornáczra meglátá őt egy másik szolgálóleány, és monda az ott levőknek: Ez is a názáreti Jézussal vala.[72]És ismét megtagadá esküvéssel, hogy: Nem is ismerem ezt az embert.[73]Kevés idő múlva pedig az ott álldogálók menének hozzá, és mondának Péternek: Bizony te is közülök való vagy; hiszen a te beszéded is elárul téged. Mát. 9,16.Luk. 5,36.[74]Ekkor átkozódni és esküdözni kezde, hogy: Nem ismerem ezt az embert. És a kakas azonnal megszólala. Mát. 9,17.Luk. 5,37.[75]És megemlékezék Péter a Jézus beszédéről, ki ezt mondotta vala néki: Mielőtt a kakas szólana, háromszor megtagadsz engem; **és kimenvén onnan, keservesen síra. vers 34.**

Mt 27

[1]Mikor pedig reggel lőn, tanácsot tartának mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt megöljék. Márk 15,1.Luk. 22,66.Ján. 18,28.[2]És megkötözvén őt, elvivék, és átadák őt Ponczius Pilátusnak a helytartónak. Luk. 23,1.Ján. 18,31.32.[3]Akkor látván Júdás, a ki őt elárulá, hogy elítélték őt, megbánta dolgát, és visszavivé a harmincz ezüst pénzt a főpapoknak és a véneknek, rész 26,16.[4]Mondván: Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért. Azok pedig mondának: Mi közünk hozzá? Te lássad. Mát. 27,33-44.Luk. 23,32-43.Ján. 19,17-27.[5]Ő pedig eldobván az ezüst pénzeket a templomban, eltávozék; és elmenvén felakasztá magát. Csel. 1,18.2Sám. 17,23.[6]A főpapok pedig felszedvén az ezüst pénzeket, mondának: Nem szabad ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vérnek ára. Márk 12,41.[7]Tanácsot ülvén pedig, megvásárlák azon a fazekasnak mezejét idegenek számára való temetőnek.[8]Ezért hívják ezt a mezőt vérmezejének mind e mai napig. Csel. 1,19.[9]Ekkor teljesedék be a Jeremiás próféta mondása, a ki így szólott*: És vevék a harmincz ezüst pénzt, a megbecsültnek árát, a kit Izráel fiai részéről megbecsültek, Zak. 11,12.13.Jer. 32,6-9.* **IDÉZET INTERTEXT**[10]És adák azt a fazekas mezejéért, a mint az Úr rendelte volt nékem. Ján. 11,33.[11]Jézus pedig ott álla a helytartó előtt; és kérdezé őt a helytartó, mondván: Te vagy-é a zsidók királya? Jézus pedig monda néki: Te mondod. Márk 15,2-5.Luk. 23,2.3.Ján. 18,29-38.[12]És mikor vádolák őt a főpapok és a vének, semmit sem felele. rész 26,63.Ésa. 53,7.[13]Akkor monda néki Pilátus: Nem hallod-é, mily sok bizonyságot tesznek ellened? Mát. 4,25.[14]És nem felele néki egyetlen szóra sem, úgy hogy a helytartó igen elcsodálkozék. Ján. 19,9.[15]Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, a kit akarának. Márk 15,6-15.Luk. 23,13-25.Ján. 18,39.19,1.[16]Vala pedig akkor egy nevezetes foglyuk, a kit Barabbásnak hívtak. Luk. 4,41.[17]Mikor azért egybegyülekezének, monda nékik Pilátus: *Melyiket akarjátok hogy elbocsássam néktek: Barabbást-é, vagy Jézust, a kit Krisztusnak hívnak? Mát. 10,11.Luk. 10,7.*[18]Mert jól tudja vala, hogy irigységből adák őt kézbe. Ján. 11,47.48.[19]A mint pedig ő az ítélőszékben ül vala, külde ő hozzá a felesége, ezt üzenvén: *Ne avatkozzál amaz igaz ember dolgába; mert sokat szenvedtem ma álmomban ő miatta. Mát. 27,50.Luk. 23,46.Ján. 19,30.*[20]A főpapok és vének pedig reá beszélék a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el. Jak. 5,14-15.[21]Felelvén pedig a helytartó, monda nékik: A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek? Azok pedig mondának: Barabbást. Mát. 14,1-12.Luk. 3,19.20.9,7-9.[22]Monda nékik Pilátus: Mit cselekedjem hát Jézussal, a kit Krisztusnak hívnak? Mindnyájan mondának: **Feszíttessék meg! Luk. 9,54.**[23]A helytartó pedig monda: Mert mi rosszat cselekedett? Azok pedig még inkább kiáltoznak vala, mondván: **Feszíttessék meg!**[24]Pilátus pedig látván, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet vévén, megmosá kezeit a sokaság előtt, mondván: Ártatlan vagyok ez igaz embernek vérétől; ti lássátok! 5Móz. 21,6.[25]És felelvén az egész nép, monda: **Az ő vére mi rajtunk és a mi magzatainkon. Csel. 5,28.**[26]Akkor elbocsátá nékik Barabbást; Jézust pedig megostoroztatván, **kezökbe adá,** hogy megfeszíttessék. **TÖMEGPSZICHOLÓGIA – MINT A CORIOLÁNUSBAN VAGY A JULIUS CEASARBAN.**

[27]Akkor a helytartó vitézei elvivék Jézust az **őrházba**, és oda gyűjték hozzá az egész csapatot. Mát. 9,34.12,24-32.Luk. 11,15-22.[28]És levetkeztetvén őt, bíborpalástot adának reá.[29]És tövisből fonott koronát tőnek a fejére, és nádszálat a jobb kezébe; és térdet hajtva előtte, csúfolják vala őt, mondván: Üdvöz légy zsidóknak királya![30]És mikor megköpdösék őt, elvevék a nádszálat, és a fejéhez verdesik vala. Ésa. 50,6.[31]És miután megcsúfolták, levevék róla a palástot és az ő maga ruháiba öltözteték; és elvivék, hogy megfeszítsék őt.[32]Kifelé menve pedig találkozának egy czirénei emberrel, a kit Simonnak hívnak vala; ezt kényszeríték, hogy vigye az ő keresztjét. Márk 15,21.Luk. 23,26.[33]És mikor eljutának arra a helyre, a melyet Golgothának, azaz koponya helyének neveznek, Márk 15,22-32.Luk. 23,32-43.Ján. 19,17-27.[34]Méreggel megelegyített eczetet adának néki inni; és megízlelvén, nem akara inni. Zsolt. 69,22.[35]**Minek utána pedig megfeszíték őt, elosztak az ő ruháit, sorsot vetvén; hogy beteljék a próféta mondása:**

Megosztozának az én ruháimon, és az én köntösömre sorsot vetének. Zsolt. 22,19.[36]**És leülvén, ott őrzik vala őt.** rész 14,28.[37]És feje fölé illeszték az ő kárhoztatásának okát, oda írván: EZ JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. Márk 15,26.Luk. 23,38.Ján. 19,19.[38]Akkor megfeszítének vele együtt két latrot, egyiket jobbkéz felől, és a másikat balkéz felől. Ésa. 53,12.[39]Az arramenők pedig szidalmazzák vala őt, fejüket hajtogatván. Zsolt. 22,8.[40]És ezt mondván: **Te, ki lerontod a templomot és harmadnapra fölépíted, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!** rész 26,61.Ján. 2,19.[41]Hasonlóképen a főpapok is csúfolódván az írástudókkal és a vénekkel egyetemben, ezt mondják vala: Mát. 13,1.2.[42]Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izráel királya, szálljon le most a keresztről, és majd hiszünk néki.[43]Bízott az Istenben; mentse meg most őt, ha akarja; mert azt mondta: Isten Fia vagyok. Zsolt. 22,9.[44]A kiket vele együtt feszítének meg, a latrok is ugyanazt hányják vala szemére. Mát. 13,4-8.Luk. 8,4-15.[45]Hat órától kezdve pedig sötétség lőn mind az egész földön, kilencz óráig. Márk 15,33-39.Luk. 23,44-48.Ján. 19,28-30.[46]Kilencz óra körül pedig nagy fenszóval kiálta Jézus, mondván: **ELI, ELI! LAMA SABAKTÁNI? azaz: Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet?** Zsolt. 22,2.

„Jézus hangosan felkiáltott: […] Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” (Mt 27,46)

Ἐλωί ἐλωί᾽ ΄λεμὰ σαβαχθανεί; τοῦτ᾽ ἔστιν Θεέ μου θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες;

ἐγκατέλιπες; - hagytál el; ἐγκαταλείπω - elhagy, otthagy, dezertál

INTERTEXT LXX 21 (22) (majdnem szó szerint)

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

πρόσχες [1] - figyelj, προσέχω - 1. (figyelmet) odafordít,

[47]Némelyek pedig az ott állók közül, a mint ezt hallák, mondának: Illést hívja ez. Luk. 10,19.Csel. 28,3-6. Jak. 5,14.15.[48]És egy közülök azonnal oda futamodván, egy szivacsot vőn, és megtöltvén eczettel és egy nádszálra tűzvén, inni ád vala néki. Zsolt. 69,22.[49]A többiek pedig ezt mondják vala: Hagyd el, lássuk eljő-é Illés, hogy megszabadítsa őt? Csel. 14,3.Zsid. 2,4.[50]**Jézus pedig ismét nagy fenszóval kiáltván, kiadá lelkét.** Márk 15,37.Luk. 23,46.Ján. 19,30.[51]És ímé **a templom kárpitja fölétől aljáig ketté hasada;** és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének; 2Móz. 26,31.Zsid. 10,19.20.[52]És a sírok megnyílának, és sok elhúnyt szentnek teste föltámada. Ésa. 6,9-10.[53]És kijövén a sírokból, a Jézus föltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelenének. Csel. 26,23.[54]A százados pedig és a kik ő vele őrizték vala Jézust, **látván a földindulást és a mik történtek vala, igen megrémülének, mondván:**

Bizony, Istennek Fia vala ez! Mát. 13,19.

Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος

[55]Sok asszony vala pedig ott, a kik távolról szemlélődnek vala, a kik Galileából követték Jézust, szolgálván néki; Márk 15,40.41.Luk. 23,49.Ján. 19,25.[56]Ezek közt volt Mária Magdaléna, és Mária a Jakab és József anyja, és a Zebedeus fiainak anyja. Luk. 8,2.3.[57]Mikor pedig beesteledék, **eljöve egy gazdag ember Arimathiából, név szerint József, a ki maga is tanítványa volt Jézusnak;** 2Móz. 34,25. Márk 15,42-47.Luk. 23,50-56.Ján. 19,38-42.[58]Ez Pilátushoz menvén, kéri vala a Jézus testét. Akkor parancsolá Pilátus, hogy adják át a testet. rész 4,39.[59]És magához vévén József a testet, begöngyölé azt tiszta gyolcsba, rész 10,23-24.[60]És elhelyezé azt a maga új sírjába, a melyet a sziklába vágatott: és a sír szájára egy nagy követ hengerítvén, elméne. Ésa. 53,9.[61]Ott vala pedig Mária Magdaléna és a másik Mária, a kik a sír átellenében ülnek vala. Mát. 5,15.Luk. 8,16.11,33.[62]Másnap pedig, a mely péntek után következik, egybegyűlének a főpapok és a farizeusok Pilátushoz, Mát. 10,26.Luk. 8,17.12,2.[63]Ezt mondván: Uram, emlékezünk, hogy az a hitető még életében azt mondotta volt: Harmadnapra föltámadok. vers 40.rész 12,40.[64]Parancsold meg azért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, ne hogy az ő tanítványai odamenvén éjjel, ellopják őt és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból; és az utolsó hitetés gonoszabb legyen az elsőnél. Mát. 7,2.[65]Pilátus

pedig monda nékik: **Van őrségetek; menjetek, őríztessétek, a mint tudjátok.** Mát. 13,12.25,29.Luk. 8,18.19,26.**[66]Ők pedig elmenvén, a sírt őrizet alá helyezék, lepecsételvén a követ, az őrséggel.** Dán. 6,17.

Mt 28

[1]A szombat végén pedig, a hét első napjára virradólag, kiméne Mária Magdaléna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. Márk 16,1-10.Luk. 24,1-10.Ján. 20,1-18.[2]És ímé nagy földindulás lőn; mert az Úrnak angyala leszállván a mennyből, és oda menvén, elhengeríté a követ a sír szájáról, és reá üle arra. Dán. 8,16.9,21.27.Mát. 18,10.[3]A tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó. Csel. 1,10.[4]Az őrizők pedig tőle való féltökben megrettenének, és olyanokká lőnek mint a holtak. Luk. 13,18.[5]Az angyal pedig megszólalván, monda az asszonyoknak: **Ti ne féljetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.** Mát. 13,31.32.Luk. 13,19.[6]Nincsen itt, mert feltámadott, a mint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, a hol feküdt vala az Úr. rész 12,40.16,21.17,23.20,19. Csel. 2,36.[7]És menjetek gyorsan és mondjátok meg az ő tanítványainak, hogy feltámadott a halálból; és ímé előttetek megy Galileába; ott meglátjátok őt, ímé megmondottam néktek. rész 26,32.**[8]És gyorsan eltávozván a sírtól félelemmel és nagy örömmel, futnak vala, hogy megmondják az ő tanítványainak.** 1Móz. 30,23.[9]Mikor pedig mennek vala, hogy megmondják az ő tanítványainak, ímé szembe jöve ő velök Jézus, mondván: Legyetek üdvözölve! Azok pedig hozzá járulván, megragadák az ő lábait, és leborulának előtte. Mát. 8,18-23.[10]Akkor monda nékik Jézus: Ne féljetek; menjetek el, mondjátok meg az én atyámfiainak, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem. Zsid. 2,11.[11]A mialatt pedig ők mennek vala, ímé az őrségből némelyek bemenvén a városba, megjelenének a főpapoknak mindent a mi történt. Mát. 8,23-27.Luk. 8,23-25.[12]És egybegyülekezvén a vénekkel együtt, és tanácsot tartván, sok pénzt adának a vitézeknek, Csel. 10,14.15.[13]Ezt mondván: **Mondjátok, hogy: Az ő tanítványai odajövén éjjel, ellopák őt, mikor mi aluvánk.** rész 27,64.[14]És ha ez a helytartó fülébe jut, mi elhitetjük őt, és kimentünk titeket a bajból. Ésa. 7,14. Mát. 1,21.[15]Azok pedig fölvevén a pénzt, úgy cselekedének, a mint megtanították őket. És elterjedt ez a hír a zsidók között mind e mai napig. Ésa. 9,6.7.Jer. 23,5.**[16]A tizenegy tanítvány pedig elméne Galileába, a hegyre, a hová Jézus rendelte vala őket.** vers 7.

Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

[17]És mikor megláták őt, leborulának előtte; némelyek pedig kételkedének.

KÉTELKEDTEK. (MÉG ITT IS?? EJNYE, TANÍTVÁNYOK NÉMELYIKE!)

καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν

ἐδίστασαν. – kételkedtek, διστάζω - kételkedik, latolgat, hezitál

CSAK KÉTSZER AZ ÚSZ-BEN
Mt 14,31 Kicsinyhitű, miért kételkedél?
28,17 némelyek pedig kételkedének.

[18]És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. rész 11,27.Eféz. 1,20-22.

καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς

[19]Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Márk 16,15-16.

πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος,
πορευθέντες – elmenvén, πορεύομαι - (D) megy, jár, úton van
[20]Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen! rész 18,20.
διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμὶ [1] πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

A Márk írása szerint való szent evangyéliom

Mk 1

[1]A Jézus Krisztus, az Isten Fia evangyéliomának kezdete, Mát. 15,21-28.[2]A mint meg van írva a prófétáknál: **Ímé én elküldöm az én követemet a te orczád előtt, a ki megkészíti a te útadat előtted; Malak. 3,1.Mát. 11,10.[3]Kiáltónak szava a pusztában: Készítsétek meg az Úrnak útját, egyengessétek meg az ő ösvényeit: Ésa. 40,3.**

[4]Előáll vala János, keresztelvén a pusztában és prédikálván a megtérésnek keresztségét a bűnöknek bocsánatára.

ἐγένετο ῾Ιωάνης᾽ ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

[5]És kiméne hozzá Júdeának egész tartománya és a Jeruzsálembeliek is, és megkeresztelkedének mindnyájan ő általa a Jordán vizében, bűneikről vallást tévén.[6]János pedig teveszőrruhát és dereka körül bőrövet viselt vala, és sáskát és erdei mézet eszik vala.[7]És prédikála, mondván: Utánam jő, a ki erősebb nálam, a kinek nem vagyok méltó, hogy lehajolván, sarujának szíjját megoldjam.[8]Én vízzel kereszteltelek titeket, de ő Szent Lélekkel keresztel titeket.[9]És lőn azokban a napokban, eljöve Jézus a galileai Názáretből, és megkereszteltetek János által a Jordánban. Luk. 2,51.[10]És azonnal feljővén a vízből, látá az egeket megnyilatkozni, és a Lelket mint egy galambot ő reá leszállani; rész 8,23.[11]És szózat lőn az égből:

Te vagy az én szerelmes fiam, a kiben én gyönyörködöm. Mát. 3,16.17.Luk. 3,21.23.

Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

[12]És a Lélek azonnal elragadá őt a pusztába. Zsolt. 99,3.[13]És ott volt a pusztában negyven napig kísértetve a Sátántól, és a vad állatokkal vala együtt; és az angyalok szolgálnak vala néki. rész 1,43-45.[14]Minekutána pedig János tömlöczbe vettetett, elméne Jézus Galileába, prédikálván az Isten országának evangyéliomát, Ésa. 52,10.[15]És mondván:

Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjetek meg, és higyjetek az evangyéliomban. Gal. 4,4.

Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ

[16]Mikor pedig Galilea tengere mellett járt, látá Simont és Andrást, annak testvérét, a mint a tengerbe hálót vetének; mert halászok valának. rész 6,34-44.

[17]És monda nékik Jézus: Kövessetek engem, és én azt mívelem, hogy embereket halászszatok. Mát. 9,18-26.Luk. 8,41-56.

καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ῾ἁλεεῖς᾽ ἀνθρώπων.

ἁλιεύς v. ἁλεεύς, -έως - halász

[18]És azonnal elhagyván az ő hálóikat, követék őt. 1Móz. 12,3.17,7.18,18.[19]És onnan egy kevéssé elébb menve, látá Jakabot, a Zebedeus fiát és annak testvérét, Jánost, a mint a hajóban azok is a hálókat kötözgetik vala.[20]És azonnal hívá őket. És ők atyjukat, Zebedeust a napszámosokkal a hajóban hagyva, utána menének.[21]És bemenének Kapernaumba; és mindjárt szombatnapon bemenvén a zsinagógába, tanít vala.**[22]És elálmélkodának az ő tanításán**; **mert**

úgy tanítja vala őket, mint a kinek hatalma van, és nem úgy mint az írástudók. Nem úgy, mint a hermeneuták. Mát. 7,28.29.
καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.
ἐξεπλήσσοντο – megdöbbentek, ἐκπλήσσω - I. (A) 1. kiüt, kiver; 2. megdöbbent, megrendít, bámulatba ejt;
[23]Vala pedig azok zsinagógájában egy ember, a kiben **tisztátalan lélek** volt, és felkiálta,[24]És monda: Ah! mi dolgunk van nékünk veled, Názáreti Jézus? Azért jöttél-é, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy te: az Istennek Szentje. rész 5,7. Zsolt. 16,10.[25]És megdorgálá őt Jézus, mondván: Némulj meg, és menj ki belőle. Luk. 6,19.[26]És a tisztátalan lélek megszaggatá őt, és fenszóval kiáltva, kiméne belőle. rész 9,26.[27]És mindnyájan elálmélkodának, annyira, hogy egymás között kérdezgeték, mondván: Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is, és engedelmeskednek néki?[28]És azonnal elméne az ő híre Galilea egész környékére.[29]És a zsinagógából azonnal kimenvén, a Simon és András házához menének Jakabbal és Jánossal együtt. rész 10,52.Mát. 9,22.Luk. 7,50.8,48.17,19.18,42.[30]A Simon **napa** pedig hideglelésben fekszik vala, és azonnal szólának néki felőle.[31]És ő odamenvén, fölemelé azt, annak kezét fogván; és elhagyá azt a hideglelés azonnal, és szolgál vala nékik. rész 6,52.[32]Estefelé pedig, a mikor leszállt a nap, mind ő hozzá vivék a betegeseket és az **ördöngősöket**; Zsolt. 132,11.17.Jer. 23,6.[33]És az egész város oda gyűlt vala az ajtó elé.[34]És meggyógyíta sokakat, a kik különféle betegségekben sínlődnek vala; és **sok ördögöt kiűze, és nem hagyja vala szólni az ördögöket, mivelhogy őt ismerék. Luk. 4,41.Csel. 16,17.18.**[35]Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkelvén, kiméne, és elméne egy puszta helyre és ott imádkozék. 1Móz. 3,15.12,3.22,15-18.28,14.Zsid. 6,13.[36]Simon pedig és a vele lévők utána sietének; Luk. 7,14.[37]És a mikor megtalálák őt, mondának néki: **Mindenki téged keres. rész 7,32.33.Ján. 9,6.**[38]És ő monda nékik: Menjünk a közel való városokba, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem. 1Pét. 1,15.[39]**És prédikál vala azoknak zsinagógáiban, egész Galileában, és ördögöket űz vala. Mát. 13,53-58.Luk. 4,15-30.**[40]És jöve hozzá egy bélpoklos, kérvén őt és leborulván előtte és mondván néki: Ha akarod, megtisztíthatsz engem. Ján. 7,15.[41]Jézus pedig könyörületességre indulván, kezét kinyújtva megérinté őt, és monda néki: Akarom, tisztulj meg. Mát. 16,13-28.Luk. 9,18-27.[42]És a mint ezt mondja vala, azonnal eltávozék tőle a poklosság és megtisztula. rész 6,15.[43]És erősen megfenyegetvén, azonnal elküldé őt, rész 3,12.7,36.[44]És monda néki: **Meglásd, hogy senkinek semmit ne szólj; hanem eredj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel a te tisztulásodért, a mit Mózes parancsolt, bizonyságul nékik. 5Móz. 14,2-32.**[45]Az pedig kimenvén, kezde sokat beszélni és terjeszteni a dolgot, annyira, hogy nyilvánosan immár be sem mehetett Jézus a városba, hanem künn puszta helyeken vala, és mennek vala hozzá mindenfelől. Mát. 10,1.9-15.Luk. 9,1-6. Luk. 10,1. **A LEPCSESSZÁJÚ LEPRÁS**

Mk 2
[1]Napok mulva pedig ismét beméne Kapernaumba, és meghallák, hogy otthon van.[2]És azonnal sokan összegyülekezének, annyira, hogy még az ajtó elébe sem fértek; és hirdeté nékik az igét. Ján. 7,42.[3]És jövének hozzá egy gutaütöttet hozva, a kit négyen emelnek vala. Mát. 10,11.Luk. 10,7.[4]És mivel a sokaság miatt nem férkőzhettek azzal ő hozzá, megbonták ama háznak fedelét, a hol Ő vala, és rést törvén, leereszték a nyoszolyát, a melyben a gutaütött feküdt. Mát. 10,39.16,25.Luk. 9,24.17,33.Ján. 12,25.[5]Jézus pedig azoknak hitét látván, monda a gutaütöttnek: Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid. Mát. 16,26.Luk. 9,25.[6]Valának pedig ott némely írástudók, a kik ott ülnek vala, szívökben így okoskodván: Jak. 5,14-15.[7]Mi dolog, hogy ez ilyen káromlásokat szól? ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanemha egyedül az Isten? Ésa. 43,25.[8]És Jézus azonnal észrevevé az ő lelkével, hogy azok magukban így okoskodnak, és monda nékik: Miért gondoljátok ezeket a ti szívetekben? Mát. 16,28.Luk. 9,27.[9]Mi könnyebb,

azt mondanom-é a gutaütöttnek: Megbocsáttattak néked a te bűneid, vagy ezt mondanom: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj? Mát. 17,1-13.Luk. 9,28-36.**[10]Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani, monda a gutaütöttnek:[11]Mondom néked, kelj föl, vedd fel a te nyoszolyádat, és eredj haza.** 3Móz. 18,16.**[12]Az pedig azonnal fölkele és felvévén nyoszolyáját, kiméne mindenkinek láttára;** úgy hogy mindenki elálmélkodék, és dicsőíté az Istent, ezt mondván: Soha sem láttunk ilyet![13]És ismét kiméne a tenger mellé; és az egész sokaság megy vala ő hozzá, és ő tanítja vala őket.**[14]És a mikor tovaméne, meglátá Lévit, az Alfeus fiát, a ki a vámszedő helyen ül vala, és monda néki: Kövess engemet. És felkelvén, követi vala őt.** rész 1,11.2Pét. 1,17.**[15]És lőn, a mikor ő ennek házában asztalhoz üle, a vámszedők és bűnösök is sokan odaülnek vala Jézussal és az ő tanítványaival; mert sokan valának, és követék őt.**[16]És a mikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondának az ő tanítványainak: Mi dolog, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik? Mát. 9,11.Luk. 15,2.[17]És a mikor ezt hallja vala Jézus, monda nékik:
Nem az egészségeseknek van szükségök orvosra, hanem a betegeknek, nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre. Mát. 9,13.
Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ᾽ οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους ⸀ἀλλὰ᾽ ἁμαρτωλούς.
[18]A János és a farizeusok tanítványai pedig bőjtölnek vala. Odamenének azért és mondának néki: Mi az oka, hogy Jánosnak és a farizeusoknak tanítványai bőjtölnek, a te tanítványaid pedig nem bőjtölnek?[19]Jézus pedig monda nékik: **Avagy bőjtölhet-é a vőlegény násznépe, a míg velök van a vőlegény? A meddig a vőlegény velök van, nem bőjtölhetnek.** Ésa. 53,3.**[20]De jőnek majd napok, a mikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor bőjtölni fognak azokon a napokon.** Mát. 11,14. 1Kir. 19,2-20.**[21]Senki sem varr pedig új posztóból foltot ó ruhára; máskülönben a mi azt kitoldaná, még kiszakít belőle, az új a régiből, és nagyobb szakadás lesz.** Mát. 9,16.Luk. 5,36.**[22]És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe; különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni.** Mát. 9,17.Luk. 5,37.[23]És lőn, hogy szombatnapon a vetések közt megy vala által, és az ő tanítványai mentökben a kalászokat kezdék vala szaggatni. Luk. 9,10.[24]Ekkor a farizeusok mondának néki: Ímé, miért művelik azt szombatnapon, a mit nem szabad?[25]Ő pedig monda nékik: Soha sem olvastátok-é, mit mívelt Dávid, mikor megszűkült és megéhezett vala társaival egybe?[26]Mi módon ment be az Isten házába az Abiátár főpap idejében és ette meg a szent kenyereket, a melyeket nem szabad megenni csak a papoknak; és adott a társainak is? 1Sám. 21,7. 3Móz. 24,9.
[27]És monda nékik: **A szombat lőn az emberért, nem az ember a szombatért.** Mát. 9,36.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον·

[28]Annak okáért az embernek Fia a szombatnak is ura. Zsolt. 98,2.3.Ésa. 52,10.Mát. 1,21.
ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου

Mk 3
[1]És ismét beméne a zsinagógába, és vala ott **egy megszáradt kezű ember.**[2]És lesik vala őt, hogy meggyógyítja-é szombatnapon; hogy vádolhassák őt. rész 11,23.[3]Akkor monda a megszáradt kezű embernek: Állj elő a középre.[4]Azoknak pedig monda: **Szabad-é szombatnapon jót vagy rosszat tenni? lelket menteni, vagy kioltani? De azok hallgatnak vala.** Ésa. 8,14.15. Mát. 12,24.13,54.57.Róm. 9,33.1Pét. 2,7.9.**[5]Ő pedig elnézvén őket haraggal, bánkódván szívök keménysége miatt, monda az embernek: Nyújtsd ki a kezedet. És kinyújtá, és meggyógyult a keze és éppé lőn, mint a másik.** Ján. 11,33.[6]Akkor a farizeusok kimenvén, a Heródes pártiakkal mindjárt tanácsot tartának ellene, hogy elveszítsék

őt. Mát. 22,16.[7]Jézus pedig elméne tanítványaival a tenger mellé; és nagy sokaság követé őt Galileából és Júdeából,[8]És Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról; és a Tirus és a Sidon környékiek is, a mikor hallották, hogy miket mível vala, nagy sokasággal jövének ő hozzá. Mát. 4,25.[9]És megmondá tanítványainak, hogy egy kis hajót tartsanak néki készen, a sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt. Mát. 17,22.23.Luk. 9,43-45.[10]**Mert sokakat meggyógyított, úgy hogy a kiknek valami bajuk volt, reá rohanának, hogy illethessék őt. Mát. 14,22-36.Ján. 6,15-21.**[11]A tisztátalan lelkek is, mikor meglátták vala őt, leborulának előtte, és kiáltának, mondván: **Te vagy az Istennek a Fia. Luk. 4,41. Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ**
[12]Ő pedig erősen fenyegeti vala őket, hogy őt ki ne jelentsék. Mát. 18,1-9.Luk. 9,46-50.[13]**Azután felméne a hegyre, és magához szólítá, a kiket akar vala; és hozzá menének. Mát. 18,1.Luk. 9,46.22,24.**[14]És választa tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni, rész 10,44.[15]**És hatalmuk legyen a betegeket gyógyítani és az ördögöket kiűzni: rész 10,16.**[16]*Simont, a kinek Péter nevet ada; rész 4,39.*[17]*És Jakabot a Zebedeus fiát és Jánost a Jakab testvérét; és Boanerges nevet ada nékik, a mely azt teszi: mennydörgés fiai; Luk. 9,54.*[18]*És Andrást és Filepet, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot az Alfeus fiát, Taddeust és a kananeai Simont,*[19]*És Iskáriótes Júdást, a ki el is árulta őt.* Mát. 12,30.Luk. 9,50.[20]Azután haza térének. És ismét egybegyűle a sokaság, annyira, hogy még nem is ehetének. Mát. 10,42.[21]**A mint az övéi ezt meghallák, eljövének, hogy megfogják őt; mert azt mondják vala, hogy magán kívül van. rész 5,27.28.Mát. 14,36.**
ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη.
ἐξέστη. - magán kívül volt; ἐξίστημι - 1. megzavar, megdöbbent; 2. (erős aor. intr.) álmélkodik; extázisba, önkívületbe esik;
[22]Az írástudók pedig, a kik Jeruzsálemből jöttek vala le, azt mondák, hogy: Belzebúb van vele, és: Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket. Mát. 9,34.12,24-32.Luk. 11,15-22.[23]Ő pedig magához híván azokat, példázatokban monda nékik: Sátán miként tud Sátánt kiűzni? Ésa. 66,24.[24]És ha egy ország önmagában meghasonlik, meg nem maradhat az az ország. Csel. 4,6. rész 1,13.57.63.80.[25]**És ha egy ház önmagában meghasonlik, meg nem maradhat az a ház. vers 44.**[26]**És ha a Sátán önmaga ellen támadt és meghasonlott, nem maradhat meg, hanem vége van. Mát. 5,29.**[27]*Nem rabolhatja el senki az erősnek kincseit, bemenvén annak házába, hanemha elébb az erőset megkötözi és azután rabolja ki annak házát.* Mát. 12,29.[28]Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind, a melyekkel káromlanak: 3Móz. 2,13.[29]De a ki a Szent Lélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó; Mát. 12,31.32.Luk. 12,10.
VAJON A SZENTLÉLEK ELLENI BŰN A LELKIISMERET ELLENI CSELEKDET (IS)?[30]Mivelhogy ezt mondják vala: Tisztátalan lélek van benne. vers 22.[31]És megérkezének az ő testvérei és az ő anyja, és kívül megállva, beküldének hozzá, hivatván őt. 2Móz. 20,12.21,17.[32]Körülötte pedig sokaság ül vala; és mondának néki: Ímé a te anyád és a te testvéreid ott künn keresnek téged.[33]Ő pedig felele nékik, mondván: Ki az én anyám vagy kik az én testvéreim? 5Móz. 24,1.Mát. 5,31.32.[34]Azután elnézvén köröskörül a körülötte ülőkön, monda: Ímé az én anyám és az én testvéreim.
[35]**Mert a ki az Isten akaratát cselekszi, az az én fitestvérem és nőtestvérem és az én anyám. 1Móz. 1,27.**
ὃς ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

Mk 4
[1]És ismét kezde tanítani a tenger mellett. És nagy sokaság gyűle ő hozzá, úgy hogy ő a hajóba lépvén, a tengeren ül vala, az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön vala. Mát. 13,1.2.[2]És sokat tanítja vala őket példázatokban, és ezt mondja vala nékik tanításában:[3]Halljátok: Ímé, a magvető kiméne vetni. Mát. 3,11. Csel. 1,5.2,1-4.[4]És lőn vetés közben, hogy némely az út mellé esék, és eljövének az égi madarak és megevék azt. Mát. 13,4-8.Luk. 8,4-15.[5]Némely pedig a

köves helyre esék, a hol nem sok földje vala, és hamar kikele, mivel nem vala mélyen a földben. Mát. 5,32.Luk. 16,18.[6]Mikor pedig fölkelt a nap, elsűle, és mivelhogy nem volt gyökere, elszárada.[7]Némely pedig a tövisek közé esék, és felnevekedének a tövisek és megfojták azt, és nem ada gyümölcsöt. Mát. 19,13-15.Luk. 18,15-17.[8]Némely pedig a jó földbe esék; és ád vala nevekedő és bővölködő gyümölcsöt, és némely hoz vala harmincz annyit, némely hatvan annyit, némely pedig száz annyit. Mát. 3,16.17.[9]És monda nékik: A kinek van füle a hallásra, hallja. Mát. 18,3.Luk. 18,17.[10]Mikor pedig egyedül vala, megkérdezék őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől. Mát. 15,21-28.

[11]Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, ama kívül levőknek pedig példázatokban adatnak mindenek, 1Kor. 5,12.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὑμῖν τὸ μυστήριον δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται

[12]Hogy nézvén nézzenek és ne lássanak; és hallván halljanak és ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek és bűneik meg ne bocsáttassanak. Ésa. 6,9-10.
ἵνα βλέποντες ⸀βλέπωσι καὶ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ⸀ἀκούωσι καὶ μὴ συνίωσιν, μή ποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς.;
ἐπιστρέψωσιν – megtérjenek; ἐπιστρέφω - 1. megfordul, visszafordul egy korábbi útra v. helyzethez (vö. 2Kor 3,16); 2. (átv.) az Isten útjáról való letérés meglátása után visszafordul a helyes útra (Jak 5,19-20)
[13]És monda nékik: Nem értitek ezt a példázatot? Akkor mimódon értitek meg majd a többi példázatot? 2Móz. 20,12-16.
καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε

[14]A magvető az ígét hinti. Mát. 13,19.[15]Az útfélen valók pedig azok, a kiknek hintik az ígét, de mihelyest hallják, azonnal eljő a Sátán és elragadja a szívökbe vetett ígét. rész 8,34.Mát. 10,38.[16]És hasonlóképen a köves helyre vetettek azok, a kik mihelyst hallják az ígét, mindjárt örömmel fogadják,[17]De nincsen ő bennük gyökere, hanem ideig valók; azután ha nyomorúság vagy háborúság támad az íge miatt, azonnal megbotránkoznak.[18]A tövisek közé vetettek pedig azok, a kik az ígét hallják, Zsolt. 62,11.1Tim. 6,17.[19]De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejővén, elfojtják az ígét, és gyümölcstelen lesz. rész 10,23-24.[20]A jó földbe vetettek pedig azok, a kik hallják az ígét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincz annyit, némely hatvan annyit, némely száz annyit. rész 6,41.Ján. 11,41.**[21]És monda nékik: Avagy azért hozzák-é elő a gyertyát, hogy véka alá tegyék, vagy az ágy alá? És nem azért-é, hogy a gyertyatartóba tegyék? Mát. 5,15.Luk. 8,16.11,33.**
[22]Mert nincs semmi rejtett dolog, a mi meg ne jelentetnék; és semmi sem volt eltitkolva, hanem hogy nyilvánosságra jusson. Mát. 10,26.Luk. 8,17.12,2.
οὐ γὰρ ἔστιν κρυπτὸν ἐὰν μὴ ἵνα φανερωθῇ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ᾽ ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν.

[23]Ha valakinek van füle a hallásra, hallja. 1Móz. 5,32.
Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.
[24]És monda nékik: Megjegyezzétek, a mit hallotok: A milyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek, sőt ráadást adnak néktek, a kik halljátok. Mát. 7,2.
Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν

[25]Mert a kinek van, annak adatik; és a kinek nincs, attól az is elvétetik, a mije van. Mát. 13,12.25,29.Luk. 8,18.19,26.

ὃς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ
[26]És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe. rész 9,31.Mát. 20,17-19.Luk. 18,31-34.[27]És alszik és fölkel éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképen. Jak. 5,7.[28]**Mert magától terem a föld, először füvet,** azután kalászt, azután teljes buzát a kalászban.[29]Mihelyt pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett. Mát. 20,20-28.[30]És monda: Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Avagy milyen példában példázzuk azt? Luk. 13,18.[31]A mustármaghoz, a mely mikor a földbe vettetik, minden földi magnál kisebb, Mát. 13,31.32.Luk. 13,19.[32]És mikor elvettetik, felnő, és minden veteménynél nagyobb lesz és nagy ágakat hajt, úgy hogy árnyéka alatt fészket rakhatnak az égi madarak. rész 14,36. Mát. 20,22.Luk. 12,50.
[33]És sok ilyen példázatban hirdeti vala nékik az ígét, úgy a mint megérthetik vala. 5Móz. 6,13.
Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν·

[34]Példázat nélkül pedig nem szól vala nékik?; maguk közt azonban a tanítványoknak mindent megmagyaráz vala. Mát. 16,1-12.
χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ᾽ ἰδίαν δὲ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα..
ἐπέλυεν – megmagyarázott, ἐπιλύω - 1) megold; 2) elmagyaráz; 3) eldönt
KÉT KÉRDÉSEM:
1. **HOGYHOGY NEM BESZÉLT HOZZÁJUK, CSAK PÉLDÁZATOKBAN? EZ MÁRKI TÚLZÁS??**
2. **MIÉRT CSAK A TANÍTVÁNYOKNAK MAGYARÁZTA, AMIKOR A KÖRÖN KÍVÜLIEK NEM ÉRTHETTÉK?**

[35]Azután monda nékik azon a napon, a mint este lőn: Menjünk át a túlsó partra. Mát. 8,18-23.[36]Elbocsátván azért a sokaságot, elvivék őt, úgy a mint a hajóban vala; de más hajók is valának vele. Mát. 20,25.Luk. 22,25-27.[37]Akkor nagy szélvihar támada, a hullámok pedig becsapnak vala a hajóba, annyira, hogy már-már megtelék. Mát. 8,23-27.Luk. 8,23-25.[38]Ő pedig a hajó hátulsó részében a fejaljon aluszik vala. És fölkelték őt és mondának néki: Mester, nem törődöl vele, hogy elveszünk? Mát. 16,6.Luk. 12,1. rész 3,6.[39]És felkelvén megdorgálá a szelet, és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lőn nagy csendesség. Mát. 4,11.13.[40]És monda nékik: Miért vagytok ily félénkek? Hogy van, hogy nincsen hitetek? rész 6,52.[41]És megfélemlének nagy félelemmel, és ezt mondják vala egymásnak: Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki?

Mk 5
[1]És menének a tenger túlsó partjára, a Gadarenusok földére. Mát. 8,28-34.Luk. 8,26-40.[2]És a mint a hajóból kiméne, azonnal **elébe méne egy ember a sírboltokból, a kiben tisztátalan lélek volt,[3]A kinek lakása a sírboltokban vala; és már lánczokkal sem bírta őt senki sem lekötni. Ésa. 61,1.2.42,6.7.**[4]Mert sokszor megkötözték őt békókkal és lánczokkal, de ő a lánczokat szétszaggatta, és a békókat összetörte, és senki sem tudta őt megfékezni. rész 6,56.**[5]És éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozva és magát kövekkel vagdosva. rész 7,32.33.Ján. 9,6.**[6]Mikor pedig Jézust távolról meglátta, oda futamodék, és elébe borula, Mát. 21,1-9.Luk. 19,29-38.Ján. 12,12-16.[7]És fennhangon kiáltva monda: **Mi közöm nékem te veled, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem. Mát. 4,13. Márk 1,21.25.**[8](Mert ezt mondja vala néki: Eredj ki, tisztátalan lélek, ez emberből.) rész 7,36.[9]És kérdezé tőle: **Mi a neved?** És felele, mondván: Légió a nevem, mert sokan vagyunk. Mát. 16,13-28.Luk. 9,18-27.[10]És igen kéré őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről. rész 6,15.[11]Vala pedig ott a hegynél egy nagy disznónyáj, a mely legel vala. 2Kir. 5,9.10.14.[12]És az ördögök kérik vala őt mindnyájan, mondván: Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be. rész 9,9.**[13]És Jézus azonnal megengedé nékik. A tisztátalan lelkek pedig**

kijövén, bemenének a disznókba; és a nyáj a meredekről a tengerbe rohana. Valának pedig mintegy kétezeren; és belefúlának a tengerbe. rész 9,31.10,33.Mát. 16,21.17,22.20,18.Luk. 9,22.17,25.24,7.[14]A kik pedig őrzik vala a disznókat, elfutának, és hírt vivének a városba és a falvakba. És kimenének, hogy lássák, mi az, a mi történt. Zsolt. 118,25.26.**[15]És menének Jézushoz, és láták, hogy az ördöngős ott ül, fel van öltözködve és eszénél van, az, a kiben a légió volt; és megfélemlének.**[16]A kik pedig látták, elbeszélék nékik, hogy mi történt vala az ördöngőssel, és a disznókkal. Mát. 10,38.16,24.Luk. 9,23.14,27.[17]És kezdék kérni őt, hogy távozzék el az ő határukból. Mát. 10,39.16,25.Luk. 9,24.17,33.Ján. 12,25.[18]Mikor pedig a hajóba beszállott vala, a volt ördöngős kéré őt, hogy vele lehessen. Mát. 16,26.Luk. 9,25.[19]De Jézus nem engedé meg néki, hanem monda néki: **Eredj haza a tiéidhez, és jelentsd meg nékik, MELY NAGY DOLGOT CSELEKEDETT VELED AZ ÚR, és mint könyörült rajtad.** vers 20.

Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς, καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε.

ἀπαγγέλλω - hirdet, hírül ad, jelent;

ὅσα - amiket csak, ὅσος, -η, -ον - 1) aki csak, ami csak, ahányan

Legtöbb magyar fordítás: „nagy dolgokat", de Csia: Eredj haza a tieidhez és hirdesd nekik MINDAZT, AMIT AZ ÚR VELED TETT, s hogy hogyan könyörült rajtad.

Tynd 1526 WHAT THINGS Tynd 1534, KJV: WHAT GREAT THINGS

[20]El is méne, és kezdé hirdetni a Tízvárosban, mely nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyájan elcsodálkozának. Mát. 10,33.Luk. 9,26.12,9.

καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

θαυμάζω - csodál, csodálkozik

[21]És mikor ismét általment Jézus a hajón a tulsó partra, nagy sokaság gyűle ő hozzá; és vala a tenger mellett. Mát. 16,28.Luk. 9,27.[22]És ímé, **eljöve a zsinagóga fők egyike, névszerint Jairus, és meglátván őt, lábaihoz esék,** Mát. 9,18-26.Luk. 8,41-56.[23]És igen kéré őt, mondván: Az én leánykám halálán van; jer, vesd reá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen. Luk. 19,47.[24]El is méne vele, és követé őt nagy sokaság, és összeszorítják vala őt.**[25]És egy asszony, a ki tizenkét év óta vérfolyásos vala,** vers 14.**[26]És sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett,** Márk 1,35-38.[27]Mikor Jézus felől hallott vala, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját. rész 1,11.2Pét. 1,17.[28]Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illethetem is, meggyógyulok. Mát. 17,20.21,24.Luk. 17,6.[29]És vérének forrása azonnal kiszárada és megérzé testében, hogy kigyógyult bajából. rész 8,30.**[30]Jézus pedig azonnal észrevevén magán, hogy isteni erő áradott vala ki belőle, megfordult a sokaságban, és monda: Kicsoda illeté az én ruháimat?** Luk. 6,19.[31]És mondának néki az ő tanítványai: Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda illetett engem? Mát. 6,14.15.[32]És körülnéze, hogy lássa azt, a ki ezt cselekedte. Ésa. 53,3.[33]Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve megy vala oda és elébe borula, és elmonda néki mindent igazán. Mát. 11,14. 1Kir. 19,2-20.

[34]Ő pedig monda néki: Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és gyógyulj meg a te bajodból. rész 10,52.Mát. 9,22.Luk. 7,50.8,48.17,19.18,42.

ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

[35]Mikor még beszél vala, odajövének a zsinagóga fejétől, mondván: Leányod meghalt; mit fárasztod tovább a Mestert?[36]Jézus pedig, a mint hallá a beszédet, a mit mondanak vala, azonnal monda a zsinagóga fejének: **Ne félj, csak higyj. !** **Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.** [37]És senkinek sem engedé, hogy vele menjen, csak Péternek és Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének.[38]És

méne a zsinagóga fejének házához, és látá a zűrzavart, a sok síránkozót és jajgatót. Ezék. 47,9.10.Csel. 2,38-41.[39]És bemenvén, monda nékik: Mit zavarogtok és sírtok? **A gyermek nem halt meg, hanem alszik.** Ján. 11,11.[40]És nevetik vala őt. Ő pedig kiküldvén valamennyit, maga mellé vevé a gyermeknek atyját és anyját és a vele levőket, és beméne oda, a hol a gyermek fekszik vala. Mát. 8,2.[41]És megfogván a gyermeknek kezét, monda néki: **Talitha, kúmi; a mi megmagyarázva azt teszi: Leányka, néked mondom, kelj föl.** Luk. 7,14.[42]És a leányka azonnal fölkele és jár vala. Mert tizenkét esztendős vala. És nagy csodálkozással csodálkozának. 3Móz. 14,2-10.[43]**Ő pedig erősen megparancsolá nékik, hogy ezt senki meg ne tudja. És mondá, hogy adjanak annak enni.** rész 11,23.

Mk 6

[1]És kiméne onnét, és méne az ő hazájába, és követék őt az ő tanítványai. Mát. 13,53-58.Luk. 4,15-30.[2]És a mint **eljött vala a szombat, tanítani kezde a zsinagógában; és sokan, a kik őt hallák, elálmélkodának vala, mondván: Honnét vannak ennél ezek? És mely bölcsesség az, a mi néki adatott, hogy ily csodadolgok is történnek általa?** Ján. 7,15.[3]**Avagy nem ez-é az az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józsénak, Júdásnak és Simonnak pedig testvére? És nincsenek-é itt közöttünk az ő nőtestvérei is?** És megbotránkoznak vala ő benne. Zsolt. 13,12.

[4]**Jézus pedig monda nékik: Nincs próféta tisztesség nélkül csak a maga hazájában, és a rokonai között és a maga házában.**

καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ [1] ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

ἄτιμος, -ον - 1. (szsz) megbecsülés nélküli; 2. gyalázatos, megvetett

[5]**Nem is tehet vala ott semmi csodát, csak nehány beteget gyógyíta meg, rájok vetvén kezeit.** Zsolt. 118,22.23.

Érdekesség 1:hogy lehet, hogy Jézus „képtelen” csodát tenni, amikor ellenállásba ütközik?!

Καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν·

ἐδύνατο - volt képes **δύναμαι** - képes, tud, -hat, -het; A

δύναμιν, - csodajelet, **δύναμις**, -΄εως - 1. erő, hatalom; 2. csoda 3. hadsereg

Érdekesség 2.: csodajel és a képesség ugyanaz!!!

[6]**És csodálkozik vala azoknak hitetlenségén. Aztán köröskörül járja vala a falvakat, tanítván.** Mát. 9,35.Luk. 13,22.

Érdekesség 3. Jézus „meglepődik”, csodálkozik (nagyon emberi!)

καὶ ˹ἐθαύμασεν˺ διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων

ἐθαύμασεν˺ - elcsodálkozott, θαυμάζω - csodál, csodálkozik

[7]Majd magához szólítá a tizenkettőt, és kezdé őket kiküldeni kettőnként, és ada nékik hatalmat a tisztátalan lelkeken. Mát. 10,1.9-15.Luk. 9,1-6. Luk. 10,1.[8]És megparancsolá nékik, hogy az útra semmit ne vigyenek egy pálczán kívül; se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben; rész 8,31.10,32.33.Mát. 16,21.17,22.20,18.Luk. 9,22.17,25.24,7.[9]Hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek. Luk. 18,34.[10]És monda nékik: A hol valamely házba mentek, ott maradjatok mindaddig, a míg tovább mentek onnét. Mát. 10,11.Luk. 10,7.[11]A kik pedig nem fogadnak titeket, sem nem hallgatnak rátok, onnét kimenvén, verjétek le a port lábaitokról, bizonyságul ő ellenök. Bizony mondom néktek: Sodomának vagy Gomorának tűrhetőbb lesz a dolga az ítélet napján, mint annak a városnak. Mát. 18,1.Luk. 9,46.22,24.[12]**Kimenvén azért, prédikálják vala, hogy térjenek meg.** rész 10,44.[13]**És sok ördögöt űznek vala ki, és olajjal sok beteget megkennek és meggyógyítnak vala.** Jak. 5,14-15.[14]És meghallá ezeket Heródes király (mert nyilvánvalóvá lőn az ő neve) és monda: Keresztelő János támadt fel a halálból és azért működnek benne ez erők. Mát. 14,1-12.Luk. 3,19.20.9,7-9.[15]Némelyek azt mondják vala,

hogy Illés ő; mások meg azt mondják vala, hogy Próféta, vagy olyan, mint egy a próféták közül. Luk. 9,49.

BELSŐ NARRÁCIÓ

[16]Heródes pedig ezeket hallván, monda: A kinek én fejét vétetém, az a János ez; ő támadt fel a halálból. Mát. 9,12.13.[17]Mert maga Heródes fogatta el és vettette vala börtönbe Jánost, Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvérének felesége miatt, mivelhogy azt vette vala feleségül. Mát. 12,30.Luk. 9,50.[18]Mert János azt mondá Heródesnek: Nem szabad néked a testvéred feleségével élned. 3Móz. 18,16.[19]Heródiás pedig ólálkodik vala utána, és meg akarja vala őt ölni; de nem teheté. Mát. 18,6.Luk. 17,2.[20]Mert Heródes fél vala Jánostól, igaz és szent embernek ismervén őt, és oltalmazá őt; és ráhallgatván, sok dologban követi, és örömest hallgatja vala őt. Mát. 5,30.[21]De egy alkalmatos nap jöttével, mikor Heródes a maga születése ünnepén nagyjainak, vezéreinek és Galilea előkelő embereinek lakomát ad vala, Ésa. 66,24.[22]És ennek a Heródiásnak a leánya beméne és tánczola, és megtetszék Heródesnek és a vendégeknek, monda a király a leánynak: Kérj tőlem, a mit akarsz, és megadom néked. Mát. 9,17.Márk 2,22.[23]És megesküvék néki, hogy: Bármit kérsz tőlem, megadom néked, még ha országom felét is. Eszt. 5,3-6.[24]Az pedig kimenvén, monda az ő anyjának: Mit kérjek? Ez pedig mondja: A Keresztelő János fejét. Mát. 5,29.[25]És a királyhoz nagy sietve azonnal bemenvén, kéré őt mondván: Akarom, hogy mindjárt add ide nékem a Keresztelő János fejét egy tálban. vers 44.46.[26]A király pedig noha igen megszomorodék, eskűje és a vendégek miatt nem akará őt elutasítani. 3Móz. 2,13.[27]És azonnal hóhért küldvén a király, megparancsolá, hogy hozzák el annak fejét. Mát. 5,13.Luk. 14,34.Kol. 4,6.[28]Ez pedig elmenvén, fejét vevé annak a börtönben, és előhozá a fejét egy tálban és adá a leánynak; a leány pedig az anyjának adá azt. Mát. 19,1-9.[29]A tanítványai pedig, a mikor ezt meghallották vala, eljövének, és elvivék a testét, és sírba tevék. Csel. 26,27-29.[30]És az apostolok összegyűlekezének Jézushoz, és elbeszélének néki mindent, azt is, a miket cselekedtek, azt is, a miket tanítottak vala. Luk. 9,10.[31]Ő pedig monda nékik: Jertek el csupán ti magatok valamely puszta helyre és pihenjetek meg egy kevéssé. Mert sokan valának a járókelők, és még evésre sem volt alkalmas idejök. 5Móz. 24,1.Mát. 5,31.32.[32]És elmenének hajón egy puszta helyre csupán ő magok.[33]A sokaság pedig meglátá őket, a mint mennek vala, és sokan megismerék őt; és minden városból egybefutának oda gyalog, és megelőzék őket, és hozzá gyülekezének. Mát. 14,13-21.Luk. 9,11-17.Ján. 6,1-13.**[34]És kimenvén Jézus nagy sokaságot láta, és megszáná őket, mert olyanok valának, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdé őket sokra tanítani.** **Mát. 9,36.**[35]Mikor pedig immár nagy idő vala, hozzámenvén az ő tanítványai mondának: Puszta ez a hely, és immár nagy idő van: Mát. 23,14.Luk. 20,47.[36]Bocsásd el őket, hogy elmenvén a körülfekvő majorokba és falvakba, vegyenek magoknak kenyeret; mert nincs mit enniök. 2Kir. 12,9.[37]Ő pedig felelvén, monda nékik: **Adjatok nékik ti enniök. És mondának néki: Elmenvén, vegyünk-é kétszáz pénz árú kenyeret, hogy enni adjunk nékik?** **Luk. 21,1-4.**[38]Ő pedig monda nékik: Hány kenyeretek van? Menjetek és nézzétek meg. És megtudván, mondának: Öt, és két halunk. Mát. 5,32.Luk. 16,18.[39]És parancsolá nékik, hogy ültessenek le mindenkit csoportonként a zöld pázsitra.[40]Letelepedének azért szakaszonként, százával és ötvenével. Mát. 19,13-15.Luk. 18,15-17.**[41]Ő pedig vette vala az öt kenyeret és a két halat, és az égre tekintvén, hálákat ada; és megszegé a kenyereket és adá tanítványainak, hogy tegyék azok elé; és a két halat is elosztá mindnyájok között.** **rész 7,34.**[42]Evének azért mindnyájan, és megelégedének; Mát. 18,3.Luk. 18,17.[43]És maradékot is szedének fel tizenkét tele kosárral, és a halakból is. rész 9,36.[44]A kik pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezeren valának férfiak. Mát. 19,16-30.Luk. 18,18-30.[45]És azonnal kényszeríté tanítványait, hogy hajóba szálljanak, és menjenek át előre a túlsó partra Bethsaida felé, a míg ő a sokaságot elbocsátja. Mát. 14,22-36.Ján. 6,15-21.[46]Minekutána pedig elbocsátotta őket, **fölméne a hegyre imádkozni**. 2Móz. 20,12-16.[47]És mikor beesteledék, a hajó a tenger közepén vala, ő pedig egymaga a szárazon.[48]És látá őket, a

mint vesződnek az evezéssel; mert a szél szembe fú vala velök; és az éj negyedik szakában hozzájuk méne a tengeren járva; és el akar vala haladni mellettük. rész 8,34.Mát. 10,38.[49]Azok pedig látván őt a tengeren járni, kisértetnek vélték, és felkiáltának; Ésa. 65,13.14.[50]Mert mindnyájan látják vala őt és megrémülének. De ő azonnal megszólítá őket, és monda nékik: **Bízzatok; én vagyok, ne féljetek.**[51]Ekkor beméne hozzájuk a hajóba, és elállt a szél; ők pedig magukban szerfölött álmélkodnak és csodálkoznak vala. rész 4,39.[52]Mert nem okultak a kenyereken, mivelhogy a szívök meg vala keményedve. Róm. 12,14-17. Csel. 7,60.[53]És átkelve, eljutának a Genezáret földére, és kikötének. Dán. 9,27.† Dán. 12,4.10.Mát. 24,15.[54]De mihelyt kiszálltak a hajóból, azonnal megismerék őt, 5Móz. 15,7-10.[55]És azt az egész környéket befutván, kezdék a betegeket a nyoszolyákon ide-oda hordozni, a merre hallják vala, hogy ő ott van. Mát. 7,12.[56]És a hová bemegy vala a falvakba vagy városokba vagy majorokba, a betegeket letevék a piaczokon, és kérik vala őt, hogy **legalább a ruhája szegélyét illethessék. És valahányan csak illeték, meggyógyulának.** **rész 5,27.28.Mát. 14,36.**

Mk 7

[1]És hozzá gyűlének a farizeusok és némelyek az írástudók közül, a kik Jeruzsálemből jöttek vala. Mát. 15,1-20.[2]És látván, hogy az ő tanítványai közül némelyek közönséges, azaz **mosdatlan kézzel esznek** kenyeret, panaszkodának. Mát. 19,30.20,16.Luk. 13,30.[3]Mert a farizeusok és a zsidók mind, a régiek rendelését követve, nem esznek, hanemha kezöket erősen megmossák; rész 9,31.Mát. 20,17-19.Luk. 18,31-34.[4]És piaczról jövén sem esznek, ha meg nem mosakodnak; és sok egyéb is van, a minek megtartását átvették, poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és nyoszolyáknak megmosását. rész 8,31.9,31.Mát. 16,21.17,22.20,18.Luk. 9,22.17,25.24,7.[5]Azután megkérdék őt a farizeusok és az írástudók: Mi az oka, hogy a te tanítványaid nem járnak a régiek rendelése szerint, hanem mosdatlan kézzel esznek kenyeret? Mát. 7,1.2.[6]Ő pedig felelvén, monda nékik: Igazán jövendölt felőletek, képmutatók felől Ésaiás próféta, a mint meg van írva: **Ez a nép ajkaival tisztel engem, a szívök pedig távol van tőlem. Ésa. 29,13.**[7]Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, a melyek embereknek parancsolatai. Mát. 15,14.Ésa. 42,19.20.

[8]Mert az Isten parancsolatját elhagyva, az emberek rendelését tartjátok meg, korsóknak és poharaknak mosását; és sok egyéb efféléket is cselekesztek. Mát. 10,24.

ἀκυροῦντες ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων.

ἀκυροῦντες – érvénytelenítve, ἀκυρόω - hatástalanít, érvénytelenít, megszűntet, megsemmisít; vki megfoszt vkit erejénél és hatalmánál fogva vmitől TAM

[9]És monda nékik: Az Isten parancsolatját szépen félre teszitek, azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg. rész 14,36. Mát. 20,22.Luk. 12,50.[10]Mert Mózes azt mondotta: Tiszteld atyádat és anyádat. És: A ki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal haljon meg. 2Móz. 20,12.21,17.[11]Ti pedig azt mondjátok: Ha valaki ezt mondja atyjának vagy anyjának: Korbán (azaz: templomi ajándék) az, a mivel megsegíthetnélek: Mát. 24,32.Luk. 21,29.[12]Úgy már nem engeditek, hogy az atyjával vagy anyjával valami jót tegyen,

[13]Eltörölvén az Isten beszédét a ti rendelésetekkel, a melyet rendeltetek; és sok effélét is cselekesztek. Mát. 20,25.Luk. 22,25-27.

ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

[14]És előszólítván az egész sokaságot, monda nékik: Hallgassatok reám mindnyájan és értsétek meg: rész 9,35.**[15]Nincs semmi az emberen kívülvaló, a mi bemenvén ő belé, megfertőztethetné őt; hanem a mik belőle jőnek ki, azok fertőztetik meg az embert. Csel. 10,14.15.**[16]Ha valakinek van füle a hallásra, hallja. Mát. 24,44.25,13.Luk. 22,40.[17]És mikor házba ment vala be a sokaság közül, megkérdezék őt tanítványai a példázat felől. Mát. 20,29-34.Luk. 18,35-43.[18]És monda nékik: **Ti is ennyire tudatlanok vagytok-é? Nem értitek-é, hogy a mi kívülről megy az emberbe, semmi sem fertőztetheti meg őt? Luk. 12,38.[19]Mert**

nem a szívébe megy be, hanem a gyomrába; és az árnyékszékbe kerül, a mely minden eledelt megtisztít. Mát. 8,5-10.[20]Monda továbbá: **A mi az emberből jő ki, az fertőzteti meg az embert.**[21]**Mert onnan belőlről, az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok,** Mát. 26,1-5.Luk. 22,1-2.Ján. 11,55-57.[22]**Lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság, szemérmetlenség, gonosz szem, káromlás, kevélység, bolondság:**[23]**Mind ezek a gonoszságok belőlről jőnek ki, és megfertőztetik az embert.** rész 5,34.Mát. 9,22.Luk. 7,50.8,48.17,19.18,42.[24]És onnét fölkelvén, elméne Tírus és Sídon határaiba; és házba menvén, **nem akará, hogy valaki észrevegye, de nem titkolhatá el magát.** Mát. 15,21-28.[25]Mert hallván felőle egy asszony, a kinek leányában tisztátalan lélek vala, eljőve és lábaihoz borula.[26]Ez az asszony pedig pogány vala síro-fenicziai származású. És kéré őt, hogy űzze ki az ő leányából az ördögöt. rész 14,14.[27]Jézus pedig monda néki: Engedd, hogy először a fiak elégíttessenek meg. Mert nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. 5Móz. 15,11.[28]Az pedig felele és monda néki: **Úgy van Uram; de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsalékaiból.**[29]**Erre monda néki: E beszédért, eredj el; az ördög kiment a te leányodból.**[30]És haza menvén, úgy találá, hogy az ördög kiment, a leány pedig az ágyon feküvék. Mát. 26,14-16.Luk. 22,3-6.[31]Aztán ismét kimenvén Tírus és Sídon határaiból, a galileai tengerhez méne, a Tízváros határain át.[32]És hozának néki **egy nehezen szóló siketet,** és kérik vala őt, hogy vesse reá kezét. Zsolt. 118,25.26.[33]Ő pedig, mikor kivitte vala azt a sokaság közül egy magát, az újjait annak fülébe bocsátá, és köpvén illeté annak nyelvét, rész 8,23.[34]És föltekintvén az égre, fohászkodék, és monda néki: Effata, azaz: **nyilatkozzál meg.** rész 6,41.Ján. 11,41.[35]És azonnal megnyilatkozának annak fülei: és nyelvének kötele megoldódék, és helyesen beszél vala. Mát. 11,2-6.[36]És megparancsolá nékik, hogy senkinek se mondják el; de mennél inkább tiltja vala, annál inkább híresztelék. rész 1,43-45.[37]És szerfelett álmélkodnak vala, ezt mondván: Mindent jól cselekedett; **a siketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.** vers 20.

Mk 8

[1]Azokban a napokban, mivelhogy fölötte nagy volt a sokaság, és nem volt mit enniök, magához szólította Jézus az ő tanítványait, és monda nékik: Mát. 15,32-39.[2]**Szánakozom e sokaságon**, **Σπλαγχνίζομαι - Szánakozom, σπλαγχνίζω - könyörületre indul, (szívében) megindul**
mert immár harmad napja hogy velem vannak, és nincs mit enniök; rész 6,34-44.[3]És ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton; mert némelyek ő közülök messzünnen jöttek. Ésa. 56,7. Jer. 7,11.[4]Az ő tanítványai pedig felelének néki: Honnan elégíthetné meg ezeket valaki kenyérrel itt e pusztában? Luk. 19,47.[5]És megkérdé őket: Hány kenyeretek van? Azok pedig mondának: Hét. 1Kor. 11,23-25.[6]Akkor megparancsolá a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre. **És vevén a hét kenyeret, és hálákat adván, megszegé, és adá az ő tanítványainak, hogy eléjök tegyék. És a sokaság elé tevék.** vers 14.
λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου [1] τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν [1] καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.
[7]Volt egy kevés haluk is. És hálákat adván mondá, hogy tegyék eléjök azokat is. Malak. 3,1.Mát. 11,10.14.Márk 1,2.[8]Evének azért, és megelégedének; és fölszedék a maradék darabokat, hét kosárral. Mát. 11,11.14.[9]Valának pedig **a kik ettek mintegy négyezeren**; és elbocsátá őket. Mát. 17,20.21,24.Luk. 17,6.[10]És azonnal a hajóba szálla tanítványaival, és méne Dalmánuta vidékére. Mát. 21,22.Ján. 14,13.[11]És kijövének a farizeusok, és kezdék őt faggatni, mennyei jelt kívánván tőle, hogy kísértsék őt. Mát. 16,1-12.[12]Ő pedig lelkében felfohászkodván, monda: **Miért kíván jelt ez a nemzetség? Bizony mondom néktek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek.** Mát. 12,39.Luk. 11,29.[13]És ott hagyván őket, ismét hajóba szálla, és a túlsó partra méne. Mát. 21,23-27.Luk. 20,1-8.[14]De elfelejtének kenyeret vinni, és egy kenyérnél nem vala velök több a hajóban.[15]És ő inti vala őket, mondván: **Vigyázzatok, őrizkedjetek a farizeusok kovászától és a Heródes kovászától!** Mát. 16,6.Luk. 12,1. rész

3,6.[16]Ekkor egymás között tanakodván, mondának: Nincs kenyerünk.[17]Jézus pedig észrevévén ezt, monda nékik: Mit tanakodtok, hogy nincsen kenyeretek? Még sem látjátok-é be és nem értitek-é? Mégis kemény-é a szívetek? rész 6,52.[18]Szemeitek lévén, nem láttok-é? és füleitek lévén, nem hallotok-é? és nem emlékeztek-é?[19]Mikor az öt kenyeret megszegtem az ötezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele? Mondának néki: Tizenkettőt. rész 10,38.[20]Mikor pedig a hetet a négyezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele? Azok pedig mondának: Hetet. Mát. 21,33-46.Luk. 20,9-19. Ésa. 5,1.2.[21]És monda nékik: **Hogy nem értitek hát? Οὔπω συνίετε; [22]Azután Bethsaidába méne; és egy vakot vivének hozzá és kérik vala őt, hogy illesse azt. rész 6,56.**[23]Ő pedig megfogván a vaknak kezét, kivezeté őt a falun kívül; és a szemeibe köpvén és kezeit reá tévén, megkérdé őt, ha lát-é valamit? rész 7,32.33.Ján. 9,6.[24]Az pedig föltekintvén, monda: Látom az embereket, mint valami járkáló fákat.[25]Azután kezeit ismét ráveté annak szemeire, és feltekintete véle. És megépüle, és látá messze és világosan mindent.[26]És haza küldé, mondván: Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban. rész 7,36.[27]És elméne Jézus és az ő tanítványai Czézárea Filippi falvaiba; és útközben megkérdé az ő tanítványait, mondván nékik: Kinek mondanak engem az emberek? Mát. 16,13-28.Luk. 9,18-27.[28]Ők pedig felelének: Keresztelő Jánosnak; és némelyek Illésnek; némelyek pedig egynek a próféták közül. rész 6,15.[29]És ő monda nékik: Ti pedig kinek mondotok engem? Felelvén pedig Péter, monda néki: Te vagy a Krisztus. Zsolt. 118,22.23.[30]És rájok parancsola, hogy senkinek se szóljanak felőle. rész 9,9.[31]És kezdé őket tanítani, hogy az ember Fiának sokat kell szenvedni, és megvettetni a vénektől és a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapra feltámadni. rész 9,31.10,33.Mát. 16,21.17,22.20,18.Luk. 9,22.17,25.24,7.[32]És ezt nyilván mondja vala. Péter pedig magához vonván őt, kezdé dorgálni. Mát. 22,15-22.Luk. 20,20-26.[33]És ő megfordulván és az ő tanítványaira tekintvén, megfeddé Pétert, mondván: Távozz tőlem Sátán, mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.[34]A sokaságot pedig az ő tanítványaival együtt magához szólítván, monda nékik: Ha valaki én utánam akar jőni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. Mát. 10,38.16,24.Luk. 9,23.14,27.[35]Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét én érettem és az evangyéliomért, az megtalálja azt. Mát. 10,39.16,25.Luk. 9,24.17,33.Ján. 12,25.[36]Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Mát. 16,26.Luk. 9,25.[37]Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért? Mát. 22,23-33.Luk. 20,27-38.[38]Mert valaki szégyel engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyelni fogja azt, mikor eljő az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal. Mát. 10,33.Luk. 9,26. 12,9.

Mk 9

[1]Azután monda nékik: **Bizony mondom néktek, hogy vannak némelyek az itt állók között, a kik nem kóstolnak addig halált, a míg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal. Mát. 16,28.Luk. 9,27. ELLENTMONDÁS?** [2]És hat nap múlva magához vevé Jézus Pétert és Jakabot és Jánost, és **felvivé őket csupán magukban egy magas hegyre. És elváltozék előttük; Mát. 17,1-13.Luk. 9,28-36.[3]És a ruhája fényes lőn, igen fehér, mint a hó, mihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet. Ján. 2,19.[4]És megjelenék nékik Mózes Illéssel együtt, és beszélnek vala Jézussal. Mát. 13,18-23.Márk 4,15-20.[5]Péter pedig megszólalván, monda Jézusnak: Mester, jó nékünk itt lenni: csináljunk azért három hajlékot, néked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.**[6]De nem tudja vala mit beszél, mivelhogy megrémülének. rész 15,5.Ésa. 53,7.[7]**És felhő támada, mely őket befogá, és a felhőből szózat jöve, mondván: Ez az én szerelmes Fiam; őt hallgassátok. rész 1,11.2Pét. 1,17.**[8]És mikor nagyhirtelen körültekintének, senkit sem látának többé maguk körül, egyedül a Jézust. rész 11,33.Mát. 5,15.[9]Mikor pedig a hegyről leszállának, megparancsolá nékik, hogy senkinek se beszéljék el, a mit láttak vala, csak a mikor az embernek Fia a halálból feltámad. rész 8,30.[10]**És ezt a szót megtarták magukban, tudakozván egymás között, mit tesz a**

halálból feltámadni? 5Móz. 6,4.5.[11]**És megkérdezék őt, mondván: Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljőnie? Mát. 26,69-75.Luk. 22,56-62.Ján. 18,17.25-27.**[12]Ő pedig felelvén, monda nékik: Illés ugyan előbb eljövén helyre állít mindent; de hogyan van az embernek Fiáról megírva, hogy sokat kell szenvednie és megvettetnie? Ésa. 53,3.[13]De mondom néktek, hogy Illés is eljött, és azt cselekedték vele, a mit akartak, a mint meg van írva ő felőle. Mát. 11,14. 1Kir. 19,2-20.[14]És mikor a tanítványokhoz ment vala, nagy sokaságot láta körülöttök, és írástudókat, a kik azokkal versengenek vala. Mát. 17,14-21.Luk. 9,37-42.[15]És az egész sokaság meglátván őt, azonnal elálmélkodék, és hozzásietvén köszönté őt. Csel. 26,27-29.[16]Ő pedig megkérdezé az írástudókat: Mit versengetek ezekkel? Mát. 22,41-46.Luk. 20,41-44.[17]És felelvén egy a sokaságból, monda: **Mester, ide hoztam hozzád az én fiamat, a kiben néma lélek van. Zsolt. 110,1.† 2Sám. 23,2.**[18]És a hol csak előfogja, szaggatja őt; ő pedig tajtékot túr, a fogát csikorgatja, és elfonnyad. Mondám hát tanítványaidnak, hogy űzzék ki azt, de nem tudták. Mát. 27,1.2.Luk. 26,66.23,1.Ján. 18,28.[19]Ő pedig felelvén néki, monda: Óh hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám. Mát. 23,5-7.Luk. 20,45-47.[20]És hozzá vivék azt; és mihelyt ő meglátta azt, a lélek azonnal szaggatá azt; és leesvén a földre, tajtékot túrván fetreng vala.[21]És megkérdezé az atyját: Mennyi ideje, hogy ez esett rajta? Az pedig monda: Gyermeksége óta. Mát. 23,14.Luk. 20,47.[22]És gyakorta veté őt tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt; de ha valamit tehetsz, légy segítségül nékünk, könyörülvén rajtunk. 2Kir. 12,9.[23]Jézus pedig monda néki: **Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek. rész 11,23. πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.**[24]A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással monda: **Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek. Πιστεύω· [1] βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. βοηθέω - segít** [25]Jézus pedig mikor látta vala, hogy a sokaság még inkább összetódul, megdorgálá a tisztátalan lelket, mondván néki: Te néma és siket lélek, én parancsolom néked, menj ki belőle, és többé belé ne menj![26]És kiáltás és erős szaggatás között kiméne; az pedig olyan lőn, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondják vala, hogy meghalt. Mát. 24,1-42.Luk. 21,5-36.[27]Jézus pedig megfogván kezét, fölemelé; és az fölkele. Ján. 11,48.[28]Mikor pedig bement vala a házba, tanítványai megkérdezék őt külön: **Mi miért nem űzhettük ki azt?**[29]**Ő pedig monda nékik: Ez a faj semmivel sem űzhető ki, csupán könyörgéssel és bőjtöléssel.**[30]**És onnét kimenvén, Galileán mennek vala át;** és nem akará, hogy valaki megtudja. Mát. 17,22.23.Luk. 9,43-45.

[31]**Mert tanítja vala tanítványait, és ezt mondja vala nékik: Az embernek Fia az emberek kezébe adatik, és megölik őt; de ha megölték, harmadnapra föltámad. rész 8,31.10,32.33.Mát. 16,21.17,22.20,18.Luk. 9,22.17,25.24,7. ἔλεγεν [αὐτοῖς] ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶἀποκτανθεὶς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται**

[32]De ők nem értik vala e mondást, és féltek őt megkérdezni. Luk. 18,34.

οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

ἐπερωτῆσαι. – megkérdezni, ἐπερωτάω v. ἐπερωτῶ - kérdéssel fordul vkihez, megkérdez vkit

[33]És elméne Kapernaumba. És odahaza megkérdezé őket: Mi felett vetekedtetek egymással az úton? Mát. 18,1-9.Luk. 9,46-50.[34]De ők hallgatának, mert egymás között a felett vetekedtek vala az úton, ki a nagyobb? Mát. 18,1.Luk. 9,46.22,24.[35]És leülvén, odaszólítá a tizenkettőt, és monda nékik: Ha valaki első akar lenni, legyen mindenek között utolsó és mindeneknek szolgája. rész 10,44.[36]És előfogván egy gyermeket, közéjök állatá azt; és ölébe vévén azt, monda nékik: rész 10,16.[37]**A ki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be; és a ki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, a ki engem elbocsátott. Mát. 10,40.18,5.Luk. 9,48.Ján. 13,20.**[38]**János pedig felele néki, mondván: Mester, látánk valakit, a ki a te neveddel ördögöket űz, a ki nem követ minket;** és eltiltók őt, mivelhogy nem követ minket. Luk. 9,49.[39]Jézus pedig monda: Ne tiltsátok el őt; mert senki

sincs, a ki csodát tesz az én nevemben és mindjárt gonoszul szólhatna felőlem. Dán. 9,27. Dán. 12,4.10.Mát. 24,15.
40Mert a ki nincs ellenünk, mellettünk van. Mát. 12,30.Luk. 9,50.
ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ᾽ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν.
41Mert a ki innotok ád egy pohár vizet az én nevemben, mivelhogy a Krisztuséi vagytok, bizony mondom néktek, el nem veszti az ő jutalmát. Mát. 10,42.42A ki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, a kik én bennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik. Mát. 18,6.Luk. 17,2.43És ha megbotránkoztat téged a te kezed, vágd le azt: jobb néked csonkán bemenned az életre, mint két kézzel menned a gyehennára, a megolthatatlan tűzre. Mát. 5,30.44A hol az ő férgök meg nem hal, és tüzök el nem aluszik. Ésa. 66,24.45És ha a te lábad botránkoztat meg téged, vágd le azt: jobb néked sántán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned a gyehennára, a megolthatatlan tűzre. Ésa. 53,12.46A hol az ő férgök meg nem hal, és tüzök el nem aluszik. vers 44.47És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vájd ki azt: jobb néked félszemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel vettetned a tüzes gyehennára. Mát. 5,29.48A hol az ő férgök meg nem hal, és tüzök el nem aluszik. vers 44.46.49Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg. 3Móz. 2,13.**50Jó a só: de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt néki? Legyen bennetek só, és legyetek békében egymással. Mát. 5,13.Luk. 14,34.Kol. 4,6.**

Mk 10

Válás, kisgyermekek, tékozló fiú

1Onnan pedig felkelvén Judea határaiba méne, a Jordánon túl való részen által; és ismét sokaság gyűl vala hozzá; ő pedig szokása szerint ismét tanítja vala őket. Mát. 19,1-9.2És a farizeusok hozzámenvén megkérdezék tőle, ha **szabad-é férjnek feleségét elbocsátani, kísértvén őt. Mát. 13,41.**3Ő pedig felelvén, monda nékik: Mit parancsolt néktek Mózes? Mát. 24,32.Luk. 21,29.4Ők pedig mondának: Mózes megengedte, hogy válólevelet írjunk, és elváljunk. 5Móz. 24,1.Mát. 5,31.32.5És Jézus felelvén, monda nékik: **A ti szívetek keménysége miatt írta néktek ezt a parancsolatot. Mát. 14,1.2.Márk 6,14.6De a teremtés kezdete óta férfiúvá és asszonnyá teremté őket az Isten. 1Móz. 1,27.7Annakokáért elhagyja az ember az ő atyját és anyját; és ragaszkodik a feleségéhez, 1Móz. 2,24.8És lesznek ketten egy testté! Azért többé nem két, hanem egy test. Mát. 24,44.25,13.Luk. 22,40.9Annakokáért a mit az Isten egybe szerkesztett, ember el ne válaszsza. Mát. 25,14.Luk. 19,12.**10És odahaza az ő tanítványai ismét megkérdezék őt e dolog felől. Luk. 12,38.11Ő pedig monda nékik: A ki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el az ellen.Mát. 5,32.Luk. 16,18.12Ha pedig a feleség hagyja el a férjét és mással kel egybe, házasságtörést követ el.13Ekkor gyermekeket hozának hozzá, hogy illesse meg őket; a tanítványok pedig feddik vala azokat, a kik hozák. Mát. 19,13-15.Luk. 18,15-17.14Jézus pedig ezt látván, haragra gerjede és monda nékik: **Engedjétek hozzám jőni a gyermekeket és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa.15Bizony mondom néktek: A ki nem úgy fogadja az Isten országát, mint gyermek, semmiképen sem megy be abba. Mát. 18,3.Luk. 18,17.**16Aztán ölébe vevé azokat, és kezét rájok vetvén, megáldá őket. rész 9,36.17És mikor útnak indult vala, hozzá futván egy ember és letérdelvén előtte, kérdezi vala őt: **Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örökéletet elnyerhessem? Mát. 19,16-30.Luk. 18,18-30.18Jézus pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.19A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodjál; ne ölj; ne lopj; hamis tanubizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteljed atyádat és anyádat. 2Móz. 20,12-16.20Az pedig felelvén, monda néki: Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. rész 18,31.24,7.Mát. 16,21.17,22.20,18.26,57.67.27,34.35.50.Márk 8,31.9,31.10,33.21Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz mennyben; és jer, kövess engem,**

felvévén a keresztet. rész 8,34.Mát. 10,38.[22]**Az pedig elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága vala.** Mát. 26,14-16.Luk. 22,3-6.[23]**Jézus pedig körültekintvén, monda tanítványainak: Mily nehezen mennek be az Isten országába, a kiknek gazdagságuk van!** Luk. 8,2.Ján. 20,11-18.[24]A tanítványok pedig álmélkodának az ő beszédén; de Jézus ismét felelvén, monda nékik: Gyermekeim, mily nehéz azoknak, a kik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni! Zsolt. 62,11.1Tim. 6,17.[25]**Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni.** Mát. 16,28.Márk 9,1.[26]Azok pedig még inkább álmélkodnak vala, mondván magok között: **Kicsoda idvezülhet tehát?** Luk. 24,13-35.[27]**Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embereknél lehetetlen, de nem az Istennél; mert az Istennél minden lehetséges.** Mát. 17,1-8.Márk 9,2-13.[28]És Péter kezdé mondani néki: Ímé, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged. Luk. 24,36-49.Ján. 20,19-23.1Kor. 15,5.[29]Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, a ki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldeit én érettem és az evangyéliomért,[30]A ki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövendő világon pedig örök életet. Mát. 26,20-29.Luk. 22,14-23.Ján. 13,21-26.[31]Sok elsők pedig lesznek utolsók, és sok utolsók elsők. Mát. 19,30.20,16.Luk. 13,30.[32]Útban valának pedig Jeruzsálembe menve fel; és előttök megy vala Jézus, ők pedig álmélkodának, és követvén őt, félnek vala. És ő a tizenkettőt ismét maga mellé vévén, kezde nékik szólni azokról a dolgokról, a mik majd vele történnek, rész 9,31.Mát. 20,17-19.Luk. 18,31-34.[33]Mondván: **Ímé, felmegyünk Jeruzsálembe, és az embernek Fia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra kárhoztatják őt, és a pogányok kezébe adják őt;** rész 8,31.9,31.Mát. 16,21.17,22.20,18.Luk. 9,22.17,25.24,7.[34]**És megcsúfolják őt, és megostorozzák őt, és megköpdösik őt, és megölik őt; de harmadnapon feltámad.** 1Kor. 11,23-25.[35]És hozzájárulának **Jakab és János, a Zebedeus fiai,** ezt mondván: Mester, szeretnők, hogy a mire kérünk, tedd meg nékünk. Mát. 20,20-28.[36]Ő pedig monda nékik: Mit kívántok, hogy tegyek veletek?[37]Azok pedig mondának néki: Add meg nékünk, hogy egyikünk jobb kezed felől, másikunk pedig bal kezed felől üljön a te dicsőségedben. Csel. 1,1.[38]Jézus pedig monda nékik: Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-é a pohárt, a melyet én megiszom; és megkeresztelkedhettek-é azzal a kereszteséggel, a melylyel én megkeresztelkedem? rész 14,36. Mát. 20,22.Luk. 12,50.[39]Azok pedig mondának néki: Megtehetjük. Jézus pedig monda nékik: A pohárt ugyan, a melyet én megiszom, megiszszátok, és a kereszteséggel, a melylyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek; Mát. 26,30-35.Luk. 22,31-34.39. Zak. 13,7.[40]**De az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, a kiknek elkészíttetett.** rész 16,7.[41]És hallván ezt a tíz tanítvány, haragudni kezdének Jakabra és Jánosra.[42]Jézus pedig magához szólítván őket, monda nékik: Tudjátok, hogy azok, **a kik a pogányok között fejedelmeknek tartatnak, uralkodnak felettök, és az ő nagyjaik hatalmaskodnak rajtok.** Mát. 20,25.Luk. 22,25-27.

[43]De nem így lesz közöttetek; hanem, a ki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok; rész 9,35.

οὐχ οὕτως δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ὃς ἂν θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, [1] ἔσται [1] ὑμῶν διάκονος,

[44]És a ki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgája legyen: Mát. 26,36-46.Luk. 22,40-46.Ján. 18,1.2.

καὶ ὃς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, [1] ἔσται [1] πάντων δοῦλος·

[45]Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.

καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

KÁLDYÉKNÁL: MEGCSONKÍTOTT EVANGÉLIUM: CSAK A SZOLGÁLAT, DE KIMARAD A VÁLTSÁG.
[46]És Jerikóba érkezének: és mikor ő és az ő tanítványai és nagy sokaság Jerikóból kimennek vala, a Timeus fia, a **vak Bartimeus**, ott üle az úton, koldulván. Mát. 20,29-34.Luk. 18,35-43.[47]És a mikor meghallá, hogy ez a Názáreti Jézus, kezde kiáltani, mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! Márk 9,38.[48]És sokan feddik vala őt, hogy hallgasson; de ő annál jobban kiáltja vala: Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! rész 10,38.[49]Akkor Jézus megállván, mondá, hogy hívják elő. És előhívják vala a vakot, mondván néki: Bízzál; kelj föl, hív tégedet. 4Móz. 6,3.Bir. 13,4-5.1Sám. 1,11.[50]Az pedig felső ruháját ledobván, és felkelvén, Jézushoz méne.[51]És felelvén Jézus, monda néki: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? A vak pedig monda néki: Mester, hogy lássak. Malak. 3,1.4,6.Mát. 17,11-13.[52]Jézus pedig monda néki: **Eredj el, a te hited megtartott téged.** **Ὕπαγε, ¹ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.** **MEGTARTATÁS ÉS AZ ÜDVÖSSÉG UGYANAZ!** Ld. Szóra bírt: 241-244
És azonnal megjött a szemevilága, és követi vala Jézust az úton. rész 5,34.Mát. 9,22.Luk. 7,50.8,48.17,19.18,42.

Mk 11
[1]És mikor Jeruzsálemhez közeledének, Bethfagé és Bethánia felé, az olajfák hegyénél, elküldé kettőt tanítványai közül, Mát. 21,1-9.Luk. 19,29-38.Ján. 12,12-16.[2]És monda nékik: **Eredjetek abba a faluba, a mely előttetek van; és a mikor abba bejuttok, azonnal találtok egy megkötött vemhet, a melyen ember nem ült még soha; azt oldjátok el és hozzátok ide. Ján. 3,17.1Tim. 1,15.**[3]És ha valaki azt mondja néktek: Miért teszitek ezt? mondjátok: Az Úrnak van szüksége reá. És azonnal elbocsátja azt ide. rész 14,14.[4]Elmenének azért és megtalálák a megkötött vemhet, az ajtónál kívül a kettős útnál, és eloldák azt.[5]Az ott állók közül pedig némelyek mondának nékik: Mit míveltek, hogy eloldjátok a vemhet? Mát. 8,21.22.[6]Ők pedig felelének nékik, úgy, a mint Jézus megparancsolta vala. És elbocsáták őket.[7]És oda vivék a vemhet Jézushoz, és ráveték felső ruháikat; ő pedig felüle reá. 1Móz. 30,23.[8]**Sokan pedig felső ruháikat az útra teríték, mások pedig ágakat szegdelnek vala a fákról és az útra hányják vala.[9]A kik pedig előtte menének, és a kik követék, kiáltának, mondván: Hozsánna! Áldott, a kijő az Úrnak nevében! Zsolt. 118,25.26.**[10]Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa, a mely jő az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban! Mát. 9,37.[11]És beméne Jézus Jeruzsálembe, és a templomba; és mindent körülnézvén, mivelhogy az idő már késő vala, kiméne Bethániába a tizenkettővel. Mát. 21,12-22.Luk. 19,45-48.[12]És másnap, mikor Bethániából kimentek vala, megéhezék. rész 9,3. 2Kir. 4,29.[13]És meglátván messziről egy fügefát, a mely leveles vala, odaméne, ha talán találna valamit rajta: de odaérvén ahhoz, levélnél egyebet semmit sem találá; mert nem vala fügeérésnek ideje. Ésa. 7,14. Mát. 1,21.[14]Akkor felelvén Jézus, monda a fügefának: Soha örökké ne egyék rólad gyümölcsöt senki. És hallák az ő tanítványai. vers 20.[15]És Jeruzsálembe érkezének. És Jézus bemenvén a templomba, kezdé kiűzni azokat, a kik a templomban árulnak és vásárolnak vala; **a pénzváltók asztalait, és a galambárúsok székeit pedig felforgatá; Mát. 26,59-68.Luk. 22,63-71.Ján. 18,19-24.**[16]És nem engedi vala, hogy valaki edényt vigyen a templomon keresztül.[17]És tanít vala, mondván nékik: Nincsen-é megírva: **Az én házam imádság házának neveztetik minden nép között? Ti pedig rablók barlangjává tettétek azt. Ésa. 56,7. Jer. 7,11.**[18]És meghallák az írástudók és a főpapok, és tanakodnak vala, hogy mi módon veszíthetnék el őt. Mert félnek vala tőle, mivelhogy az egész sokaság álmélkodik vala az ő tanításán. Luk. 19,47.[19]És mikor beestveledék, kiméne a városból. Jób 42,2.Jer. 32,17.[20]Reggel pedig, a mikor mellette menének el, látják vala, hogy a fügefa gyökerestől kiszáradott. vers 14.[21]És Péter visszaemlékezvén, monda néki: Mester nézd, a fügefa, a melyet megátkoztál, kiszáradott. rész 15,5.Ésa. 53,7.[22]És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben.[23]Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem

hiszi, hogy a mit mond, megtörténik, meg lesz néki, a mit mondott. Mát. 17,20.21,24.Luk. 17,6.[24]Azért mondom néktek: **A mit könyörgéstekben kértek, higyjétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek. Mát. 21,22.Ján. 14,13.[25]És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket. Mát. 5,23.[26]Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. Mát. 6,14.15.**[27]És ismét Jeruzsálembe menének. Mikor pedig ő a templomban körüljára, hozzámennek vala a főpapok és az írástudók és a vének. Mát. 21,23-27.Luk. 20,1-8.

[28]És mondának néki: Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? és ki adta néked a hatalmat, hogy ezeket cselekedd? Zsid. 12,23.

Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῇς;

[29]Jézus pedig felelvén, monda nékik: Én is kérdek egy dolgot tőletek, és feleljetek meg nékem, akkor megmondom néktek, hogy miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket: Mát. 11,25.26.1Kor. 1,19.26.[30]A János keresztsége mennyből vala-é, vagy emberektől? feleljetek nékem. 1Kor. 15,27. Ján. 1,18. Mát. 11,27.1Tim. 2,4.[31]Azok pedig tanakodnak vala maguk között, mondván: Ha azt mondjuk: Mennyből, azt fogja mondani: Miért nem hittetek tehát néki? Zsolt. 99,3.[32]Ha pedig azt mondjuk: Emberektől, - félnek vala a néptől. Mert mindenki azt tartja vala Jánosról, hogy valóban próféta vala. vers 30.[33]Felelvén tehát, mondának Jézusnak: Nem tudjuk. Jézus is felelvén, monda nékik: **Én sem mondom meg néktek, miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket. Mát. 27,1.2.Luk. 26,66.23,1.Ján. 18,28.**

Mk 12

[1]És kezde nékik példázatokban beszélni: Egy ember szőlőt ültetett, és körülvevé gyepűvel, és sajtót ása, és tornyot építe, és kiadá azt munkásoknak, és elutazék. Mát. 21,33-46.Luk. 20,9-19. Ésa. 5,1.2.[2]És a maga idejében szolgát küldé a munkásokhoz, hogy kapjon a munkásoktól a szőlő gyümölcséből. 1Sám. 2,5.[3]Azok pedig megfogván azt, megverék, és üresen küldék vissza. Ésa. 41,8-10.54,5.Jer. 31,3.20.[4]És ismét külde hozzájuk egy másik szolgát; azt pedig kővel dobálván meg, fejét betörék, és gyalázattal illetve, visszaküldék. rész 14,61.Ésa. 53,7.[5]És ismét másikat külde; ezt pedig megölék: és sok másokat; némelyeket megvervén, némelyeket pedig megölvén.[6]Minthogy pedig még egy egyetlen szerelmes fia is vala, utoljára azt is elküldé hozzájok, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni.[7]Azok a munkások azonban ezt mondák magok között: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, és a miénk lesz az örökség.[8]És megfogván azt, megölék, és a szőlőn kívül veték. Zsolt. 13,12.[9]Mit cselekszik hát a szőlőnek ura? Eljő és elveszti a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja. Ján. 11,48.[10]Ezt az írást sem olvastátok-é? A mely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet fejévé. Zsolt. 118,22.23.[11]Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt.[12]És igyekeznek vala őt megfogni, de féltek a sokaságtól. Mert tudták, hogy a példázatot ellenük mondotta. Azért elhagyván őt, tovább menének.[13]És küldének hozzá némelyeket a farizeusok és a Heródes pártiak közül, hogy megfogják őt a beszédben. Mát. 22,15-22.Luk. 20,20-26.[14]Azok pedig odamenvén, mondának néki: Mester, tudjuk hogy igaz vagy és nem gondolsz senkivel; mert nem tekintesz emberek személyére, hanem igazság szerint tanítod az Istennek útját. Szabad-é a császárnak adót fizetni vagy nem? Fizessünk-é vagy ne fizessünk? Ján. 11,2.[15]Ő pedig ismervén az ő képmutatásukat, monda nékik: Mit kísértetek engem? Hozzatok nekem egy pénzt, hogy lássam.[16]Azok pedig hozának. És monda nékik: Kié ez a kép és a felírás? Azok pedig mondának néki: A Császáré.[17]És felelvén Jézus, monda nékik: Adjátok meg a mi a Császáré, a Császárnak, és a mi az Istené, az Istennek. És elálmélkodának ő rajta. Róm. 13,7.[18]És jövének hozzá Sadduczeusok, a kik azt mondják, hogy nincsen feltámadás. És megkérdezék őt, mondván: Mát. 22,23-33.Luk. 20,27-38.[19]Mester, Mózes azt írta nékünk, hogy ha valakinek fitestvére meghalt, és feleséget hagyott hátra, gyermekeket pedig nem hagyott, akkor az ő feleségét vegye el az ő fitestvére, és támasszon magot a fitestvérének. 5Móz. 25,5.6.[20]Heten valának tehát fitestvérek. És az első feleséget vőn,

de meghalván, magot nem hagya. Mát. 27,32.Luk. 23,26.† Róm. 16,13.[21]És a második elvevé az asszonyt, de meghala, és magot ő sem hagya: a harmadik is hasonlóképen; Mát. 27,33-44.Luk. 23,32-43.Ján. 19,17-27.[22]És mind a hét elvevé azt, és magot nem hagyának. Legutoljára meghalt az asszony is. Zsolt. 69,22.[23]A feltámadáskor tehát, mikor feltámadnak, melyiköknek lesz a felesége? Mert mind a hétnek a felesége volt. Zsolt. 22,19.[24]Jézus pedig felelvén, monda nékik: Avagy nem azért tévelyegtek-é, mert nem ismeritek az írásokat, sem az Istennek hatalmát? 1Pét. 1,15.[25]Mert mikor a halálból feltámadnak, sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyekben. Mát. 27,37.Luk. 23,38.Ján. 19,19.[26]A halottakról pedig, hogy feltámadnak, nem olvastátok-é a Mózes könyvében, a csipkebokornál, hogy mi módon szólott néki az Isten, mondván: Én vagyok Ábrahám Istene, és Izsák Istene, és Jákób Istene. 2Móz. 3,2.6.[27]Az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene. Ti tehát igen tévelyegtek. Ésa. 53,12.[28]Akkor hozzá menvén egy az írástudók közül, a ki az ő vetekedésöket hallotta vala, és tudván, hogy jól megfelele nékik, megkérdezé tőle: Melyik az első minden parancsolatok között? Mát. 22,34-40.Luk. 10,25-28.[29]Jézus pedig felele néki: Minden parancsolatok között az első: Halljad Izráel: Az Úr, a mi Istenünk egy Úr. 5Móz. 6,4.5.[30]Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat. Jak. 1,5.6.17.[31]A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat. 3Móz. 19,18.[32]Akkor monda néki az írástudó: Jól van, Mester, igazán mondád, hogy egy Isten van, és nincsen kívüle más. Mát. 27,45-54.Luk. 23,44-48.Ján. 19,28-30.[33]És szeretni őt teljes szívből, teljes elméből, teljes lélekből és teljes erőből, és szeretni embernek felebarátját, mint önmagát, többet ér minden égőáldozatnál és véres áldozatnál. 1Sám. 15,22.[34]Jézus pedig látván, hogy bölcsen felelt vala, monda néki: Nem messze vagy az Isten országától. És többé senki sem meri vala őt megkérdezni. Csel. 26,27-29.[35]És felele Jézus és monda, a mint a templomban tanít vala: Mi módon mondják az írástudók, hogy a Krisztus Dávidnak Fia? Mát. 22,41-46.Luk. 20,41-44.[36]Hiszen Dávid maga mondotta a Szent Lélek által: Monda az Úr az én uramnak: ülj az én jobb kezem felől, míglen vetem a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul. Zsolt. 110,1. 2Sám. 23,2.[37]Tehát maga Dávid nevezi őt Urának, mimódon fia hát néki? És a nagy sokaság örömest hallgatja vala őt. 2Móz. 8,19.[38]Ő pedig monda nékik az ő tanításában: Őrizkedjetek az írástudóktól, a kik örömest járnak hosszú köntösökben és szeretik a piaczokon való köszöntéseket. Mát. 23,5-7.Luk. 20,45-47.[39]És a gyülekezetekben az elsőlüléseket, és a lakomákon a főhelyeket: Mát. 27,55.56.Luk. 23,49.Ján. 19,25. Luk. 8,2.3.[40]A kik az özvegyeknek házát fölemésztik és színből hosszan imádkoznak: ezek súlyosabb ítélet alá esnek. Mát. 23,14.Luk. 20,47.[41]És leülvén Jézus a templomperselynek átellenében, nézi vala, hogy a sokaság miként vet pénzt a perselybe. Sok gazdag pedig sokat vet vala abba. 2Kir. 12,9.[42]És egy szegény özvegy asszony is odajövén, két fillért, azaz egy negyed pénzt vete bele. Luk. 21,1-4.[43]Akkor előszólítván tanítványait, monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegy asszony többet vetett, hognem mind a többi, a kik a perselybe vetettek vala. 2Pét. 2,20.21.[44]Mert azok mindnyájan az ő fölöslegükből vetének; ez pedig az ő szegénységéből, a mije csak volt, mind beveté, az ő egész vagyonát. rész 1,48.

Mk 13

[1]Mikor pedig a templomból kiméne, monda néki egy az ő tanítványai közül: Mester, nézd, milyen kövek és milyen épületek! Mát. 24,1-42.Luk. 21,5-36.[2]Jézus pedig felelvén, monda néki: Látod ezeket a nagy épületeket? **Nem marad kő kövön, a mely le nem romboltatik. Mát. 12,38-40.Márk 8,12. Jón. 2,1.2.11.**[3]Mikor pedig az olajfák hegyén ül vala, a templom átellenében, megkérdezék őt magukban Péter, Jakab, János és András: Mát. 28,1-8.Luk. 24,1-12.Ján. 20,1-10.[4]Mondd meg nékünk, mikor történnek meg ezek; és mi lesz a jel, a mikor mindezek beteljesednek? 1Kir. 10,1. Mát. 3,17.1Tim. 3,16.[5]Jézus pedig felelvén nékik, kezdé mondani: **Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket. Jón. 3,3-5.Mát. 12,41.† rész**

3,22.[6]**Mert sokan jőnek majd az én nevemben, a kik azt mondják: Én vagyok: és sokakat elhitetnek.** 1Móz. 17,12.[7]**Mikor pedig hallani fogtok háborúkról és háborúk híreiről, meg ne rémüljetek, mert meg kell lenniök; de ez még nem a vég.** 3Móz. 12,4.6.[8]**Mert nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad; és lesznek földindulások mindenfelé, és lesznek éhségek és háborúságok.** 2Móz. 13,2.22,29.4Móz. 3,45.47.[9]Nyomorúságoknak kezdetei ezek. Ti pedig vigyázzatok magatokra: mert törvényszékeknek adnak át titeket, és gyülekezetekben vernek meg titeket, és helytartók és királyok elé állítanak én érettem, bizonyságul ő nékik. Mát. 10,17.18.Ján. 15,19.[10]De előbb hirdettetnie kell az evangyéliomnak minden pogányok között.[11]Mikor pedig fogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggodalmaskodjatok előre, hogy mit szóljatok, és ne gondolkodjatok, hanem a mi adatik néktek abban az órában, azt szóljátok; mert nem ti vagytok, a kik szólotok, hanem a Szent Lélek. Luk. 8,2.Ján. 20,11-18.[12]Halálra fogja pedig adni testvér testvérét, atya gyermekét; és magzatok támadnak szülők ellen, és megöletik őket. Mát. 23,25.[13]**És lesztek gyűlöletesek mindenki előtt az én nevemért; de a ki mindvégig megmarad, az megtartatik. (Ó, ISTENEM, MIÉRT KELLETT AZ ÁLLHATATOS SZÓT, ERRE A SOK NEGATÍV ASSZOCIÁCIÓT KELTŐ „KITARTÁS”-RA LECSERÉLNI? A HÜPOMONÉ, NEM EGYSZERŰEN „KITARTÁS”!) ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.** [14]Mikor pedig látjátok a pusztító utálatosságot, a melyről Dániel próféta szólott, ott állani, a hol nem kellene (a ki olvassa, értse meg), akkor a kik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; Dán. 9,27. Dán. 12,4.10.Mát. 24,15.[15]A háztetőn levő pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy házából valamit kivigyen; Zsolt. 98,2.3.Ésa. 52,10.Mát. 1,21.[16]És a mezőn levő haza ne térjen, hogy ruháját elvigye. Luk. 24,36-49.Ján. 20,19-23.1Kor. 15,5.[17]Jaj pedig a terhes és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban. Ésa. 42,6.49,6.[18]Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen.[19]Mert azok a napok olyan nyomorúságosak lesznek, a milyenek a világ kezdete óta, a melyet Isten teremtett, mind ez ideig nem voltak, és nem is lesznek. Dán. 12,1.[20]És ha az Úr meg nem rövidítette volna azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg; de a választottakért, a kiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat. Luk. 10,19.Csel. 28,3-6. Jak. 5,14.15.[21]Ha pedig akkor ezt mondja néktek valaki: Ímé itt a Krisztus, vagy: Ímé amott, ne higyjétek. Mát. 24,23.Luk. 17,23.[22]Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és jeleket és csodákat tesznek, hogy elhitessék, ha lehet, még a választottakat is. Csel. 14,3.Zsid. 2,4.[23]Ti pedig vigyázzatok; ímé előre megmondottam néktek mindent. Mát. 23,34.35.[24]De azokban a napokban, azután a nyomorúság után, a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, 1Móz. 4,8. 2Krón. 24,20.21.[25]**És az ég csillagai lehullanak, és az egekben levő hatalmasságok megrendülnek.** Csel. 1,1.[26]**És akkor meglátják az embernek Fiát eljőni felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel.** Mát. 24,30.25,31.26,64.Luk. 21,27.[27]És akkor elküldi az ő angyalait, és egybegyűjti az ő választottait a négy szelek felől, a föld végső határától az ég végső határáig. Mát. 13,41.[28]A fügefáról vegyétek pedig a példát. A mikor ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Mát. 24,32.Luk. 21,29.[29]Azonképen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt. rész 8,17.Préd. 12,16.Mát. 10,26.Márk 4,22.[30]**Bizony mondom néktek, hogy el nem múlik ez a nemzetség, a míg meg nem lesznek mindezek.**
ἀμὴν [1] λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ [1] παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ ταῦτα πάντα γένηται.

[31]**Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak.** Ésa. 40,8.51,6.Zsolt. 102,27.Zsid. 1,11.
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ *παρελεύσονται.
παρελεύσονται. [1] - fognak elmúlni, παρέρχομαι - elmúlik, elmegy mellette, elmulaszt
[32]Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égben az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya.[33]Figyeljetek, vigyázzatok és imádkozzatok; mert nem tudjátok, mikor jő el az az idő. Mát. 24,44.25,13.Luk. 22,40.[34]Úgy mint az az ember, a ki messze útra kelve, házát

elhagyván, és szolgáit felhatalmazván, és kinek-kinek a maga dolgát megszabván, az ajtónállónak is megparancsolta, hogy vigyázzon. Mát. 25,14.Luk. 19,12.[35]Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-é vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel? Luk. 12,38.[36]Hogy, ha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva. rész 9,26.Márk 8,38.[37]A miket pedig néktek mondok, mindenkinek mondom: Vigyázzatok! 4Móz. 6,3.Bir. 13,4-5.1Sám. 1,11.

Mk 14

[1]Két nap mulva pedig húsvét vala és a kovásztalan kenyerek ünnepe. És a főpapok és az írástudók tanakodnak vala, hogy csalárdsággal mimódon fogják meg és öljék meg őt. Mát. 26,1-5.Luk. 22,1-2.Ján. 11,55-57.[2]Mert azt mondják vala: Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne zendüljön. Malak. 3,1.4,6.Mát. 17,11-13.[3]Mikor pedig Bethániában a poklos Simon házánál vala, a mint asztalhoz üle, egy asszony méne oda, a kinél alabástrom edény vala valódi és igen drága nárdus olajjal; és eltörvén az alabástrom edényt kitölté azt az ő fejére. Mát. 26,6-13.Ján. 12,1-8.[4]Némelyek pedig háborognak vala magok között és mondának: Mire való volt az olajnak ez a tékozlása? Dán. 8,16.9,21.27.Mát. 18,10.[5]Mert el lehetett volna azt adni háromszáz pénznél is többért, és odaadni a szegényeknek. És zúgolódnak vala ellene. 1Tim. 6,6-11.[6]Jézus pedig monda: Hagyjatok békét néki; miért bántjátok őt? jó dolgot cselekedett én velem. Zsolt. 98,2.3.Ésa. 52,10.[7]Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, és a mikor csak akarjátok, jót tehettek velök; de én nem leszek mindenkor veletek. 5Móz. 15,11.[8]Ő a mi tőle telt, azt tevé: előre megkente az én testemet a temetésre.[9]Bizony mondom néktek: Valahol csak prédikálják ezt az evangyéliomot az egész világon, a mit ez az asszony cselekedett, azt is hirdetni fogják az ő emlékezetére. Mát. 3,10.[10]Akkor Júdás, az Iskariotes, egy a tizenkettő közül, elméne a főpapokhoz, hogy őt azoknak elárulja. Mát. 26,14-16.Luk. 22,3-6.[11]Azok pedig, a mint meghallák, örvendezének, és igérék, hogy pénzt adnak néki. Ő pedig keresi vala, mimódon árulhatná el őt jó alkalommal. Jak. 2,15.16.1Ján. 3,17.18.[12]És a kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, mikor a húsvéti bárányt vágják vala, mondának néki az ő tanítványai: Hol akarod, hogy elmenvén megkészítsük, hogy megehesd a húsvéti bárányt? Mát. 26,17-19.Luk. 22,7-13.[13]Akkor elkülde kettőt az ő tanítványai közül, és monda nékik: Menjetek el a városba, és egy ember jő előtökbe, a ki egy korsó vizet visz; kövessétek őt,[14]És a hová bemegy, mondjátok a házi gazdának: A Mester kérdi: hol van az a szállás, a hol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt? Jób 39,3.Zsolt. 147,9.[15]És ő mutat néktek egy nagy vacsoráló házat berendezve, készen: ott készítsétek el nékünk. Mát. 6,27.[16]Elmenének azért az ő tanítványai, és jutának a városba, és úgy találák, a mint nékik megmondotta, és elkészíték a húsvéti bárányt. Ésa. 7,14. Mát. 1,21.[17]Mikor pedig este lőn, oda méne a tizenkettővel. Ésa. 9,6.7.Jer. 23,5.[18]És a mikor leülnek és esznek vala monda Jézus: Bizony mondom néktek, egy közületek elárul engem, a ki velem eszik. Mát. 26,20-29.Luk. 22,14-23.Ján. 13,21-26.[19]Ők pedig kezdének szomorkodni és néki egyenként mondani: Csak nem én? A másik is: Csak nem én? Mát. 6,31-34.Jak. 1,5-7.[20]Ő pedig felelvén, monda nékik: Egy a tizenkettő közül, a ki velem együtt márt a tálba. Mát. 1,20.[21]Az embernek Fia jóllehet elmegy, a mint meg van írva felőle; de jaj annak az embernek, a ki az embernek Fiát elárulja; jobb lenne annak az embernek, ha nem született volna. Mát. 3,16.17.

[22]És mikor ők evének, vévén Jézus a kenyeret, és hálákat adván, megtöré és adá nékik, mondván: Vegyétek, egyétek; ez az én testem. 1Kor. 11,23-25.

Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν Λάβετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου.

[23]És vévén a poharat, és hálákat adván, adá nékik; és ivának abból mindnyájan; Mát. 1,16.13,55.

καὶ λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

[24]És monda nékik: Ez az én vérem, az új szövetség vére, a mely sokakért kiontatik. Mát. 6,21.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν
[25]Bizony mondom néktek, nem iszom többé a szőlőtőnek gyümölcséből mind ama napig, a mikor mint újat iszom azt az Isten országában. Eféz. 6,14.[26]És dicséretet énekelve kimenének az olajfák hegyére. Mát. 24,44.46.47.[27]És monda nékik Jézus: Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem; mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok. Mát. 26,30-35.Luk. 22,31-34.39. Zak. 13,7.[28]De feltámadásom után előttetek fogok felmenni Galileába. rész 16,7.[29]Péter pedig monda néki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is, de én nem. Mát. 24,43.[30]És monda néki Jézus: Bizony mondom néked, hogy ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer szólana, háromszor tagadsz meg engem. Mát. 26,34.Luk. 22,34. Ján. 13,38.[31]Ő pedig annál inkább erősíti vala: Ha veled együtt kell is meghalnom, semmiképen meg nem tagadlak téged. Hasonlóképen szólanak vala a többiek is.[32]És menének ama helyre, a melynek Gecsemáné a neve; és monda az ő tanítványainak: Üljetek le itt, a míg imádkozom. Mát. 26,36-46.Luk. 22,40-46.Ján. 18,1.2.[33]És maga mellé vevé Pétert és Jakabot és Jánost, és kezde rettegni és gyötrődni; Ruth 4,18-22. 1Móz. 38,18.29.30.[34]És monda nékik: Szomorú az én lelkem mind halálig; maradjatok itt, és vigyázzatok. Ján. 12,27.[35]És egy kevéssé előre menvén, a földre esék, és imádkozék, hogy, ha lehetséges, múljék el tőle ez az óra; Zsolt. 103,11.[36]És monda: Abba, Atyám! Minden lehetséges néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. rész 10,38.[37]Azután visszatére és aluva találá őket, és monda Péternek: Simon, alszol? Nem bírtál egy óráig vigyázni? Jak. 4,17.**[38]Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok; a lélek ugyan kész, de a test erőtelen.** 1Sám. 2,5.[39]És ismét elmenvén, imádkozék, ugyanazon szavakkal szólván. Ésa. 41,8-10.54,5.Jer. 31,3.20.[40]A mikor pedig visszatére, ismét aluva találá őket; mert a szemeik megnehezedtek vala, és nem tudták mit feleljenek néki. 1Móz. 12,3.17,7.18,18.[41]Harmadszor is jöve, és monda nékik: Aludjatok immár és nyugodjatok. **Elég; eljött az óra; ímé az embernek Fia a bűnösök kezébe adatik.** Mát. 10,34.35.**[42]Keljetek föl, menjünk: ímé elközelgett, a ki engem elárul.** 5Móz. 8,3.[43]És mindjárt még mikor ő szól vala, eljöve Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság, fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől. Mát. 26,47-58.Luk. 22,47-55.Ján. 18,2-18.[44]Az ő elárulója pedig jelt ada nékik, mondván: A kit megcsókolok majd, ő az; fogjátok meg azt, és vigyétek el biztonsággal. 1Móz. 17,12.[45]És odajutván, azonnal hozzáméne, és monda: Mester! Mester! és megcsókolá őt.[46]Azok pedig ráveték kezeiket, és megfogák őt. 5Móz. 6,13.**[47]De egy az ott állók közül az ő szablyáját kivonván, a főpap szolgájához csapa, és levágá annak fülét.**[48]Jézus pedig felelvén, monda nékik: Mint egy rablóra, úgy jöttetek-é reám fegyverekkel és botokkal, hogy megfogjatok engem?! Mát. 5,25.26.[49]Naponta nálatok valék, a templomban tanítva, és nem fogtatok meg engem; **de szükség, hogy az írások beteljesedjenek.** Zsolt. 91,11.12. **ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.**
[50]Akkor elhagyván őt, mindnyájan elfutának. 5Móz. 6,16.**[51]Egy ifjú pedig követé őt, a kinek testét csak egy gyolcs ing takarta; és megfogák őt az ifjak.[52]De ő ott hagyva az ingét, meztelenül elszalada tőlük.** Mát. 4,11.13.[53]És vivék Jézust a főpaphoz. És oda gyűlének mindnyájan a főpapok, a vének és az írástudók.[54]Péter pedig távolról követé őt, be egészen a főpap udvaráig: és ott üle a szolgákkal, és melegszik vala a tűznél. Zsolt. 132,11.17.Jer. 23,6.[55]A főpapok pedig és az egész tanács bizonyságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék őt; de nem találnak vala. Mát. 26,59-68.Luk. 22,63-71.Ján. 18,19-24.**[56]Mert sokan tesznek vala ugyan hamis tanúbizonyságot ellene, de a bizonyságtételek nem valának megegyezők.[57]És némelyek fölkelének és hamis tanúbizonyságot tőnek ellene, mondván:** 1Móz. 3,15.12,3.22,15-18.28,14.Zsid. 6,13.**[58]Mi hallottuk, mikor ezt mondá: Én lerontom ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mást építek, a mely nem kézzel csináltatott.** Ján. 2,19.[59]De még így sem vala egyező az ő bizonyságtételük. Zsid.

2,14.15.[60]Akkor a főpap odaállván a középre, megkérdé Jézust, mondván: Semmit sem felelsz-é? Miféle bizonyságot tesznek ezek te ellened? 1Pét. 1,15.[61]Ő pedig hallgat vala, és semmit sem felele. Ismét megkérdezé őt a főpap, és monda néki: Te vagy-é a Krisztus, az áldott Isten Fia? rész 15,5.Ésa. 53,7.[62]Jézus pedig monda: Én vagyok. És meglátjátok majd az embernek Fiát ülni a hatalomnak jobbján, és eljőni az ég felhőivel. Mát. 3,1-3.[63]A főpap pedig megszaggatván ruháit, monda: Mi szükségünk van még tanúkra? Zak. 3,8.6,12.Malak. 4,2.[64]Hallátok a káromlást. Mi tetszik néktek? Azok pedig halálra méltónak ítélték őt mindnyájan. Ján. 19,7.[65]És kezdék őt némelyek köpdösni, és az ő orczáját elfedni, és őt öklözni, és mondani néki: Prófétálj! A szolgák pedig arczul csapdossák vala őt. rész 3,1-3.[66]A mint pedig Péter lent vala az udvarban, odajöve egy a főpap szolgálói közül; Mát. 26,69-75.Luk. 22,56-62.Ján. 18,17.25-27.[67]És meglátván Pétert, a mint melegszik vala, rátekintvén, monda: Te is a Názáreti Jézussal valál! Márk 4,30.[68]Ő pedig megtagadá, mondván: Nem ismerem, s nem is értem, mit mondasz. És kiméne a tornáczra; és a kakas megszólala. Mát. 13,31.32.Márk 4,31.[69]A szolgáló pedig meglátva őt, kezdé ismét mondani az ott állóknak: Ez közülök való. Ján. 7,42.[70]Ő pedig ismét megtagadá. De kevés idő múlva az ott állók ismét mondják vala Péternek: Bizony közülök való vagy; mert Galileabeli is vagy, és a beszéded is hasonló. Mát. 7,29.[71]Ő pedig kezde átkozódni és esküdözni, hogy: Nem ismerem azt az embert, a kiről beszéltek. Márk 1,23.24.[72]És másodszor szóla a kakas. És Péternek eszébe juta a beszéd, a melyet néki Jézus mondott vala, hogy mielőtt a kakas kétszer szólana, háromszor megtagadsz engem. És sírva fakada. vers 30.

Mk 15

[1]És mindjárt reggel tanácsot tartván a főpapok a vénekkel és írástudókkal, és az egész tanács, megkötözvén Jézust, elvivék és átadák Pilátusnak. Mát. 27,1.2.Luk. 26,66.23,1.Ján. 18,28.[2]És megkérdé őt Pilátus: Te vagy-é a zsidók királya? Ő pedig felelvén, monda néki: Te mondod. Mát. 27,11-30.Luk. 23,2-25.Ján. 18,29.19,16.[3]És erősen vádolják vala őt a főpapok. Mát. 7,22.23.[4]Pilátus pedig ismét megkérdé őt, mondván: Semmit sem felelsz-é? Ímé, mennyi tanúbizonyságot szólnak ellened! Mát. 8,14.15.[5]Jézus pedig semmit sem felele, annyira hogy Pilátus elcsudálkozék. rész 14,61.Ésa. 53,7.[6]Ünnepenként pedig egy foglyot szokott vala elbocsátani nékik, a kit épen óhajtának. Zsolt. 103,20.21.[7]Vala pedig egy Barabbás nevű, megkötöztetve ama lázadókkal együtt, a kik a lázadás alkalmával gyilkosságot követtek vala el. Márk 1,24.25. Mát. 26,63.64.[8]És a sokaság kiáltván, kezdé kérni Pilátust arra, a mit mindenkor megtesz vala nékik. Márk 1,35-38.[9]Pilátus pedig felele nékik, mondván: Akarjátok-é, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát? Ésa. 61,1.[10]Mert tudja vala, hogy irígységből adták őt kézbe a főpapok. Ján. 11,48.[11]A főpapok azonban felindíták a sokaságot, hogy inkább Barabbást bocsássa el nékik. rész 19,42-44.Mát. 23,37.38. Ján. 11,47-53.rész 19,47.[12]Pilátus pedig felelvén, ismét monda nékik: Mit akartok tehát, hogy cselekedjem ezzel, a kit a zsidók királyának mondotok? Mik. 3,12.rész 19,43.44. rész 19,38.Mát. 23,38.39.[13]És azok ismét kiáltának: Feszítsd meg őt![14]Pilátus pedig monda nékik: Mert mi rosszat cselekedett? Azok pedig annál jobban kiáltanak vala: Feszítsd meg őt! 1Móz. 17,12.[15]Pilátus pedig eleget akarván tenni a sokaságnak, elbocsátá nékik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatván, kezökbe adá, hogy megfeszítsék. 3Móz. 12,4.6.[16]A vitézek pedig elvivék őt az udvar belső részébe, a mi az őrház; és összehívák az egész csapatot. 2Móz. 13,2.22,29.4Móz. 3,45.47.[17]És bíborba öltözteték őt, és tövisből font koszorút tevének a fejére, 3Móz. 12,8.[18]És elkezdék őt köszönteni: Üdvöz légy, zsidók királya![19]És verik vala a fejét nádszállal, és köpdösik vala őt, és térdet hajtva tisztelik vala őt.[20]Mikor pedig kicsúfolták őt, leveték róla a bíbor ruhát, és a maga ruháiba öltözteték; és kivivék őt, hogy megfeszítsék. Mát. 27,31-56.Luk. 23,26-49.Ján. 19,16-30.[21]És kényszerítének egy mellettök elmenőt, bizonyos czirénei Simont, a ki a mezőről jő vala, Alekszándernek és Rufusnak az atyját, hogy vigye az ő keresztjét. Mát. 27,32.Luk. 23,26. Róm. 16,13.[22]És vivék őt a Golgotha nevű helyre, a mely megmagyarázva annyi, mint: koponya helye. Mát. 27,33-44.Luk. 23,32-43.Ján. 19,17-27.[23]És mirhás bort adnak vala néki inni; de ő

nem fogadá el. Zsolt. 69,22.[24]És megfeszítvén őt, elosztá az ő ruháit, sorsot vetvén azokra, ki mit kapjon. Zsolt. 22,19.[25]Vala pedig három óra, mikor megfeszíték őt. Ésa. 42,6.49,6.[26]Az ő kárhoztatásának oka pedig így vala fölébe felírva: A zsidók királya. Mát. 27,37.Luk. 23,38.Ján. 19,19.[27]Két rablót is megfeszítének vele, egyet jobb és egyet bal keze felől. Ésa. 8,14.15. Mát. 12,24.13,54.57.Róm. 9,33.1Pét. 2,7.9.

És így teljesedett be az Írás, amely ezt mondja: „És a bűnösök közé sorolták.”
Ézs 53, 12b
és a bűnösök közé számláltatott; pedig ő sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott!
MK 15,28 AZ EGYES KÉZIRATOKBÓL HIÁNYZIK, EZÉRT KI IS HAGYTÁK LSB7 EZT KÉSŐBB TETTÉK HOZZÁ. HOGYAN OLVASSUK MK 5-ÖT? BELEOLVASSUK MK 28-AT, MERT KÉSŐBB BELEÉRTETTÉK? VALÓBAN A LEGRÉGEBBI SZÖVEG A LEGJOBB (STEINMETZ ENNEK ELLENTMOND!)

[28]És beteljesedék az írás, a mely azt mondja: És a bűnösök közé számláltaték. Ésa. 53,12.[29]Az arra menők pedig szidalmazzák vala őt, fejüket hajtogatván és mondván: Hah! a ki lerontod a templomot, és három nap alatt fölépíted; rész 14,58.[30]Szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről![31]Hasonlóképen pedig a főpapok is, csúfolodván egymás között, az írástudókkal együtt mondják vala: Másokat megtartott, magát nem bírja megtartani. Zsolt. 32,5.Ésa. 43,25.[32]A Krisztus, az Izráel királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk és higyjünk. A kiket vele feszítettek meg, azok is szidalmazzák vala őt.[33]Mikor pedig hat óra lőn, sötétség támada az egész földön kilencz óráig. Mát. 27,45-54.Luk. 23,44-48.Ján. 19,28-30.[34]És kilencz órakor fennszóval kiálta Jézus mondván: Elói, Elói! Lamma Sabaktáni? a mi megmagyarázva annyi, mint: Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet? Zsolt. 22,2.[35]Némelyek pedig meghallván ezt az ott állók közül, mondának: Ímé Illést hívja. 2Móz. 23,15.[36]Egy ember pedig odafutamodék és egy szivacsot megtöltvén eczettel és azt nádszálra tűzvén, inni ada néki, mondván: Hagyjátok el, lássuk, ha eljő-é Illés, hogy levegye őt. 4Móz. 13,3.26.32.34.14,1.4.21.23. vers 17.[37]**Jézus pedig nagy fennszóval kiáltván kibocsátá lelkét.** **Mát. 27,50.Luk. 23,46.Ján. 19,30.**

37 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν.
ÉRDEKES: A PNEUMÁJÁT LEHELTE KI!
ἀφεὶς – kibocsátván; ἀφίημι - 1) (el)hagy, (el)bocsát, (el)enged,
ἐξέπνευσεν. - kilehelte lelkét, ἐκπνέω - 1) kilélegez; 2) kileheli (a lelkét)
Csia: Jézus pedig hangos kiáltás után kilehelte szellemét.

[38]És a templom kárpitja fölétől aljáig ketté hasada. Mát. 10,37.38.[39]Látván pedig a százados, a ki vele átellenben áll vala, hogy ekként kiáltva bocsátá ki lelkét, monda: Bizony, ez az ember Isten Fia vala! rész 9,23.Mát. 10,38.Márk 8,34.[40]Valának pedig asszonyok is, a kik távolról nézik vala, a kik között vala Mária Magdaléna, és Mária, a kis Jakabnak és Józsénak anyja, és Salomé, Mát. 27,55.56.Luk. 23,49.Ján. 19,25. Luk. 8,2.3.[41]A kik, mikor Galileában vala, akkor is követték vala őt, és szolgálnak vala néki; és sok más asszony, a kik vele mentek vala fel Jeruzsálembe. Mát. 9,12.13.[42]És mikor immár este lőn, mivelhogy péntek vala, azaz szombat előtt való nap, Mát. 27,57-61.Luk. 23,50-55.Ján. 19,38-42.[43]Eljöve az arimathiai József, egy tisztességes tanácsbeli, a ki maga is várja vala az Isten országát; beméne bátran Pilátushoz, és kéré Jézusnak testét. Mát. 9,14.15.Márk 2,18-20.[44]Pilátus pedig csodálkozék, hogy immár meghalt volna; és magához hivatva a századost, megkérdé tőle, ha régen halt-é meg?[45]És megtudván a századostól, odaajándékozá a testet Józsefnek.[46]Ő pedig gyolcsot vásárolván, és levévén őt, begöngyölé a gyolcsba, és elhelyezé egy sírboltba, a mely kősziklából vala kivágva; és követ hengeríte a sírbolt szájára. Mát. 9,16.Márk 2,21.[47]**Mária Magdaléna pedig és Mária, a József anyja, nézik vala, hová helyezék.** **Csel. 4,6. rész 1,13.57.63.80.**

Mk 16

[1]Mikor pedig elmult a szombat, Mária Magdaléna, és Mária a Jakab anyja, és Salomé, drága keneteket vásárlának, hogy elmenvén, megkenjék őt. Mát. 28,1-8.Luk. 24,1-12.Ján. 20,1-10.[2]És korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz menének napfelköltekor. Ésa. 40,3.5.[3]És mondják vala maguk között: Kicsoda hengeríti el nékünk a követ a sírbolt szájáról? 5Móz. 23,25. Mát. 12,1-5. **DE HA JÉZUS OLYAN SOKAT BESZÉLT A FELTÁMADÁSÁRÓL, MIÉRT NEM HITTEK BENNE?** [4]És odatekintvén, láták, hogy a kő el van hengerítve; mert felette nagy vala. Zsolt. 98,2.3.Ésa. 52,10.[5]És bemenvén a sírboltba, látának egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve; és megfélemlének. Mát. 3,7-9.[6]Az pedig monda nékik: Ne féljetek. A Názáreti Jézust keresitek, a ki megfeszíttetett; föltámadott, nincsen itt; ímé a hely, a hová őt helyezék. 3Móz. 24,5-9.[7]De menjetek el, mondjátok meg az ő tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megyen Galileába; ott meglátjátok őt, a mint megmondotta néktek. rész 14,28.[8]És nagyhamar kijövén, elfutának a sírbolttól, mert félelem és álmélkodás fogta vala el őket; és senkinek semmit sem szólának, mert félnek vala. Mát. 12,9-13.Márk 3,1-3.[9]Mikor pedig reggel, a hétnek első napján föltámadott vala, megjelenék először Mária Magdalénának, a kiből hét ördögöt űzött vala ki. Luk. 8,2.Ján. 20,11-18.[10]Ez elmenvén, megjelenté azoknak, a kik vele valának és keseregnek és sírnak vala.[11]Azok pedig mikor hallották, hogy él és ő látta vala, nem hivék.

[12]Ezután pedig közülök kettőnek jelenék meg más alakban, útközben, mikor a mezőre mennek vala. Luk. 24,13-35.

Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν·

[13]Ezek is elmenvén, megjelenték a többieknek; ezeknek sem hivének.[14]Azután, mikor asztalnál ülnek vala **megjelenék magának a tizenegynek,** és szemükre hányá az ő hitetlenségöket és keményszívűségöket, hogy azoknak, a kik őt feltámadva látták vala, nem hivének, Luk. 24,36-49.Ján. 20,19-23.1Kor. 15,5.[15]És monda nékik: **Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangyéliomot minden teremtésnek. Mát. 3,12.**

Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

[16]A ki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül; a ki pedig nem hiszen, elkárhozik.

ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.

κατακριθήσεται. – elkárhoztatik; κατακρίνω - valakit elítél, büntetésre méltónak ítél (TULAJDONKÉPPEN EZ AZ IGE IS EGYSZERRE ÁLDÁST ÉS ÁTKOT IS TARTALMAZ, AKÁRCSAK A DEUTERONÓMIUMBAN).

[17]Azokat pedig, a kik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Csel. 16,18. Csel. 2,4.11.10,46.[18]Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak. Luk. 10,19.Csel. 28,3-6. Jak. 5,14.15.[19]Az Úr azért, minekutána szólott vala nékik, **felviteték a mennybe, és üle az Istennek jobbjára. Luk. 24,50-53.Csel. 1,4-11. Zsolt. 110,1.Csel. 7,55.**[20]Azok pedig kimenvén, prédikálának mindenütt, az Úr együtt munkálván velök, és megerősítvén az ígét a jelek által, a melyek követik vala. Ámen! Csel. 14,3.Zsid. 2,4.

A Lukács írása szerint való szent evangyéliom

Lk 1

[1]Mivelhogy sokan kezdették rendszerint megírni azoknak a dolgoknak az elbeszélését, a melyek minálunk beteljesedtek, Mát. 1,16.13,55.[2]A mint nékünk előnkbe adták, a kik kezdettől fogva szemtanúi és szolgái voltak az ígének: Mát. 5,3.[3]**Tetszék énnékem is, ki eleitől fogva mindeneknek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rendszerint írjak néked, jó Theofilus,** **Csel. 1,1.**[4]Hogy megtudhasd azoknak a dolgoknak bizonyosságát, a melyekre taníttatál. 1Pét. 2,19.Mát. 5,11.[5]Heródesnek, a Júdea királyának idejében vala egy Zakariás nevű pap az Abia rendjéből; az ő felesége pedig az Áron leányai közül való vala, és annak neve Erzsébet. 1Krón. 24,10.

[6]**És mind a ketten igazak valának az Isten előtt, kik az Úrnak minden parancsolataiban és rendeléseiben feddhetetlenül jártak.** **Jak. 5,1.2.**

ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐναντίον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου ἄμεμπτοι.

ἀμφότεροι – mindkettő;

πορεύομαι - megy, jár, úton van

ἄμεμπτοι. – kifogástalanok; ἄμεμπτος, -ον -

[7]És nem volt nékik gyermekük, mert Erzsébet meddő vala, és mind a ketten immár idős emberek valának. Ésa. 65,13.14.[8]Lőn pedig, hogy mikor ő rendjének sorában papi szolgálatot végzett az Isten előtt,[9]A papi tiszt szokása szerint reá jutott a sor, hogy bemenvén az Úrnak templomába, jó illatot gerjesszen. 2Móz. 30,7.[10]És a népnek egész sokasága imádkozék kívül a jó illatozás idején; Róm. 12,14-17. Csel. 7,60.[11]Néki pedig megjelenék az Úrnak angyala, állván a füstölő oltár jobbja felől. Ruth 4,18-22. 1Móz. 38,18.29.30.[12]És láttára megrettene Zakariás, és félelem szállá meg őt. 1Móz. 11,16.[13]Monda pedig az angyal néki: **Ne félj Zakariás; mert meghallgattatott a te könyörgésed, és a te feleséged Erzsébet szül néked fiat, és nevezed az ő nevét Jánosnak.** **Mát. 7,12.**[14]És lészen tenéked örömödre és vigasságodra, és sokan fognak örvendezni az ő születésén; 1Móz. 5,32.[15]Mert nagy lészen az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik; és betelik Szent Lélekkel még az ő anyjának méhétől fogva. 4Móz. 6,3.Bir. 13,4-5.1Sám. 1,11.

[16]**És az Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz.** **1Móz. 5,9. 1Móz. 5,3. 1Móz. 1,26.27.**

καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν· [17]És ez Ő előtte fog járni az Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a fiakhoz térítse, és az engedetleneket az igazak bölcsességére, hogy készítsen az Úrnak tökéletes népet. Malak. 3,1.4,6.Mát. 17,11-13.[18]És monda Zakariás az angyalnak: Miről tudhatom én ezt meg? mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős. Eféz. 5,1.2.[19]És felelvén az angyal, monda néki: Én Gábriel vagyok, ki az Isten előtt állok; és küldettem, hogy szóljak veled, és ez örvendetes dolgokat jelentsem néked. Dán. 8,16.9,21.27.Mát. 18,10.[20]És ímé megnémulsz és nem szólhatsz mindama napig, a melyen ezek meglesznek: mivelhogy nem hittél az én beszédimnek, a melyek beteljesednek az ő idejökben. 5Móz. 8,3.[21]A nép pedig várja vala Zakariást, és csodálkozék, hogy a templomban késik. Mát. 15,14.Ésa. 42,19.20.[22]És kijövén, nem szólhata nékik; eszökbe vevék azért, hogy

látást látott a templomban; mert ő csak integetett nékik, és néma maradt. Mát. 10,24.[23]És lőn, hogy mikor leteltek az ő szolgálatának napjai, elméne haza. Mát. 7,3.[24]E napok után pedig fogada méhében Erzsébet az ő felesége, és elrejtőzék öt hónapig, mondván: 5Móz. 6,13.[25]**Így cselekedett velem az Úr a napokban, a melyekben reám tekinte, hogy elvegye az én gyalázatomat az emberek között.** 1Móz. 30,23.[26]A hatodik hónapban pedig elküldeték Gábriel angyal Istentől Galileának városába, a melynek neve Názáret,[27]Egy szűzhöz, a ki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária. Mát. 1,18.[28]És bemenvén az angyal ő hozzá, monda néki: **Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.** 5Móz. 6,16.[29]Az pedig látván, megdöbbene az ő beszédén, és elgondolkodék, hogy micsoda köszöntés ez?! Mát. 7,24-27.[30]És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél. Mát. 4,11.13.[31]És ímé fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az ő nevét JÉZUSNAK. Ésa. 7,14. Mát. 1,21.[32]Ez nagy lészen, és a Magasságos Fiának hivattatik; és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét; Ésa. 9,6.7.Jer. 23,5.[33]És uralkodik a Jákób házán **mindörökké; és az ő királyságának vége nem lészen!** Dán. 2,44.7,14.Mik. 4,7.[34]Monda pedig Mária az angyalnak: Mimódon lesz ez, holott én férfiat nem ismerek?[35]És felelvén az angyal, monda néki: A Szent Lélek száll te reád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged; azért a mi születik is szentnek hivatik, Isten Fiának. Mát. 1,20.[36]És ímé Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant fiat az ő vénségében; és ez már a hatodik hónapja néki, a kit meddőnek hívtak: Márk 9,43.44.Ésa. 66,24.[37]Mert az Istennél semmi sem lehetetlen. Jób 42,2.Jer. 32,17.[38]Monda pedig Mária: Imhol az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint. És elméne ő tőle az angyal.[39]Fölkelvén pedig Mária azokban a napokban, nagy sietséggel méne a hegységbe, Júdának városába; Mát. 4,13. Márk 1,21.25.

MÁRIA ÉS ERZSÉBET

[40]És beméne Zakariásnak házába, és köszönté Erzsébetet. Mát. 13,57.[41]És lőn, **mikor hallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat repese az ő méhében;** és betelék Erzsébet Szent Lélekkel; Ésa. 8,20.[42]És fennszóval kiálta, mondván:
Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse. 1Kir. 17,9.10.16.
Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
[43]És honnét van ez nékem, hogy az én Uramnak anyja jön én hozzám? 2Kir. 5,9.10.14.[44]Mert ímé, mihelyt a te köszöntésednek szava füleimbe hatolt, a magzat örvendezéssel kezde repesni az én méhemben. Mát. 18,7.[45]És boldog az, a ki hitt; mert beteljesednek azok, a miket az Úr néki mondott. Mát. 18,6.Márk 9,42.[46]Akkor monda Mária: **Καὶ εἶπεν Μαριάμ**
Magasztalja az én lelkem az Urat, Mát. 18,15-17.
Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον,
[47]**És örvendez az én lelkem az én megtartó Istenemben.** Ján. 6,14.5Móz. 18,18.
καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου·
[48]**Mert reá tekintett az ő szolgáló leányának alázatos állapotjára; mert ímé mostantól fogva boldognak mondanak engem minden nemzetségek.** Mát. 7,29.
ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, [1] ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί·

[49]**Mert nagy dolgokat cselekedék velem a Hatalmas; és szent az ő neve!** Zsolt. 99,3.
ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός, [1] καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
[50]**És az ő irgalmassága nemzetségről nemzetségre vagyon azokon, a kik őt félik.** Zsolt. 103,11.
καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεάς τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

[51]Hatalmas dolgot cselekedék karjának ereje által, elszéleszté az ő szívök gondolatában felfuvalkodottakat. Ésa. 52,10.
Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·
ὑπερηφάνους – kevélyeket, ὑπερήφανος, -ον - kevély, gőgös, elbizakodott, arogáns
Lk 1,51 szívök gondolatában felfuvalkodottakat.
*Róm 1,30 dölyfösek, **kevélyek,** dicsekedők,*
*2Tim 3,2 kérkedők, **kevélyek**, káromkodók,*
*Jak 4,6 a **kevélyek**nek ellenök áll,*
*1Pét 5,5 a **kevélyeknek** ellene áll,*
[52]Hatalmasokat dönte le trónjaikról, és alázatosakat magasztalt fel.
καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν ταπεινούς,
[53]Éhezőket töltött be javakkal, és gazdagokat küldött el üresen. 1Sám. 2,5.
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.
[54]Felvevé Izráelnek, az ő szolgájának ügyét, hogy megemlékezzék az ő irgalmasságáról. Ésa. 41,8-10.54,5.Jer. 31,3.20.
ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς ¹ αὐτοῦ, μνησθῆναι ¹ ἐλέους,
[55](A miképen szólott volt a mi atyáinknak), Ábrahám iránt és az ő magva iránt mindörökké! 1Móz. 12,3.17,7.18,18.
καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

[56]Marada pedig Mária Erzsébettel mintegy három hónapig; azután haza téré.[57]Erzsébetnek pedig betelék az ő szülésének ideje, és szűle fiat. Márk 1,24.25. Mát. 26,63.64.[58]És meghallák az ő szomszédai és rokonai, hogy az Úr nagy kegyelmességet cselekedett ő vele; és együtt örülének vele. Márk 1,35-38.[59]És lőn nyolczad napon, eljövének, hogy körülmetéljék a gyermeket; és az ő atyja nevéről Zakariásnak akarák őt nevezni. 1Móz. 17,12.[60]És felelvén az ő anyja, monda: Nem; hanem Jánosnak neveztessék. Mát. 21,32.[61]És mondának néki: Senki sincs a te rokonságodban, a ki ezen a néven neveztetnék. Csel. 13,46.[62]És intének az ő atyjának, hogy minek akarja neveztetni?[63]Az pedig táblát kérvén, ezt írá, mondván: János a neve. És elcsodálkozának mindnyájan. Mát. 11,16-19.[64]És feloldódék az ő szája és nyelve azonnal, és szóla, áldván az Istent.[65]És félelem szállott minden ő szomszédaikra; és Júdeának egész hegyes tartományában elhirdettetének mind e dolgok.[66]És szívökre vevék mindenek, a kik hallák, mondván: **Vajjon mi lesz e gyermekből?** És az Úrnak keze vala ő vele. Mát. 23,24.Márk 13,21.[67]És Zakariás, az ő atyja beteljesedék Szent Lélekkel, és prófétála mondván: Mát. 24,27.30.

BENEDICTUS
[68]Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét, rész 9,22.22,63.64.23,33.24,7.Mát. 16,21.17,24.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33.
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,

[69]És felemelte az üdvösségnek szarvát nékünk az ő gyermekének, Dávidnak házában, Zsolt. 132,11.17.Jer. 23,6.
καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ ⸀Δαυὶδ⸁ παιδὸς αὐτοῦ,
[70]A mint szólott az ő szent prófétáinak szája által, kik eleitől fogva voltak, Ezék. 47,9.10.Csel. 2,38-41.
καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ᾽ αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
[71]Hogy a mi ellenségeinktől megszabadít, és mindazoknak kezéből, a kik minket gyűlölnek;

σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς,
[72]Hogy irgalmasságot cselekedjék a mi atyáinkkal, és megemlékezzék az ő szent szövetségéről, 1Móz. 3,15.12,3.22,15-18.28,14.Zsid. 6,13.
ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ,
[73]Az esküvésről, a melylyel megesküdt Ábrahámnak, a mi atyánknak, hogy ő megadja nékünk,
ὅρκον [1] ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν
[74]Hogy megszabadulván a mi ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk néki. Zsid. 2,14.15.
τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ
[75]Szentségben és igazságban ő előtte a mi életünknek minden napjaiban. 1Pét. 1,15.
ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
[76]Te pedig kis gyermek, a magasságos Isten prófétájának hivattatol; mert az Úr előtt jársz, hogy az ő útait megkészítsed; Malak. 3,1.2.4,5.6.
Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ,

[77]És az üdvösség ismeretére megtanítsad az ő népét, a bűnöknek bocsánatjában. Mát. 3,1-3.
τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
[78]A mi Istenünk nagy irgalmasságáért, a melylyel meglátogatott minket a naptámadat a magasságból, Zak. 3,8.6,12.Malak. 4,2.
διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
[79]Hogy megjelenjék azoknak, a kik a sötétségben és a halálnak árnyékában ülnek; hogy igazgassa a mi lábainkat a békességnek útjára! Ésa. 9,2.42,7.43,8.49,9.Malak. 4,2.
ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

[80]A kis gyermek pedig nevekedik és erősödik vala lélekben; és a pusztában vala mind ama napig, a melyen megmutatta magát az Izráelnek. rész 3,1-3.

Lk 2
[1]És lőn azokban a napokban, Augusztus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeirattassék. Zsolt. 32,5.Ésa. 43,25.[2]Ez az összeírás először akkor történt, mikor Siriában Czirénius volt a helytartó.[3]Mennek vala azért mindenek, hogy beirattassanak, kiki a maga városába. Mát. 27,56. Márk 16,9.Ján. 19,25.[4]Felméne pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába,a Dávid városába, mely Bethlehemnek neveztetik, mivelhogy a Dávid házából és háznépe közül való volt; Ján. 7,42.[5]Hogy beirattassék Máriával, a ki néki jegyeztetett feleségül, és várandós vala.[6]És lőn, hogy mikor ott valának, betelének az ő szülésének napjai. Mát. 13,3-9.Márk 4,1-20.[7]És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá őt, és helyhezteté őt a jászolba, mivelhogy nem vala nékik helyök a vendégfogadó háznál. Mát. 1,25.[8]Valának pedig pásztorok azon a vidéken, a kik künn a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett.[9]És ímé az Úrnak angyala hozzájok jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevé őket: és nagy félelemmel megfélemlének. Péld. 30,12.13.[10]És monda az angyal nékik: Ne féljetek, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen: Mát. 23,5. rész 5,30.[11]Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Mát. 9,12.13.[12]Ez pedig néktek a jele: találtok egy kis gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban.[13]És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, a kik az Istent dícsérik és ezt mondják vala: Zsolt. 103,20.21.

[14]Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat! Mát. 23,12.1Pét. 5,5.rész 14,16.
Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας.
[15]És lőn, hogy mikor elmentek az angyalok ő tőlök a mennybe, mondának a pásztoremberek egymásnak: Menjünk el mind Bethlehemig, és lássuk meg e dolgot, a melyet az Úr megjelentett nékünk. Mát. 19,13-15.Márk 10,13.[16]Elmenének azért sietséggel, és megtalálák Máriát és Józsefet, és a kis gyermeket, ki a jászolban fekszik vala. Mát. 9,16.Márk 2,21.[17]És ezt látván, elhirdeték, a mi nékik a gyermek felől mondatott vala. Mát. 9,17.Márk 2,22.[18]És mindenek, a kik hallák, elcsodálkozának azokon, a miket a pásztorok nékik mondottak. rész 12,2.Jób 12,22.Mát. 10,26.Márk 4,22.[19]**Mária pedig mind ez ígéket megtartja, és szívében forgatja vala. rész 19,26.Mát. 13,12.25,29.Márk 4,25.**[20]A pásztorok pedig visszatérének, dicsőítvén és dícsérvén az Istent mind azok felől, a miket hallottak és láttak, a mint nékik megmondatott. 5Móz. 23,25. Mát. 12,1-5.[21]És mikor betölt a nyolcz nap, hogy a kis gyermeket körülmetéljék, **nevezék az ő nevét Jézusnak, a mint őt az angyal nevezte, mielőtt fogantatott volna anyja méhében.** 1Móz. 17,12.

Lk 2,19	Vizs K 1908 Kecsk URK RÚF	RS	ME	CSL	KNV BD	SZIT	STL
Μαρία πάντα **συνετήρε**ι τὰ ῥήματα ταῦτα **συνβάλλουσα** ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.	9 Az Maria pedig mind **ezeket magában tartja** vala, és azokat az ő **ſziuében forgattya vala.**	Mária pedig mindezeket a dolgokat **emlékezetébe véste és összegyűjtötte a szívében**.	Mária minden szót **megjegyzett és szívébe vésett.**	Mária pedig e szavakat mind **megőrizte, és a szívében egybevetegette azokat.**	Mária pedig megjegyezte **mindezeket a dolgokat, és el-elgondolkodott rajtuk szívében.**	Mária meg mind emlékezetébe véste szavaikat és szívében egyeztette.	Mária őrizte szívében ezeket a dolgokat, és kereste értelmüket

STL	**LUTH**	**TYN 1526, 1534 KJV**
Mária őrizte szívében ezeket a dolgokat, és kereste értelmüket.	**Maria aber behielt alle dieſe wort / vnd beweget ſie in jrem hertzen.**	**But Mary kept all those sayings, and pondered them in her heart.**

συνετήρει – őrizte; συντηρέω – megtart, megmarad; συνβάλλουσα - egybevetve

συμβάλλω –
1) egybevet, megfontol (önmagában, ellentétes dolgokat);

2) összeütközik, megütközik vkivel;

3) összehord, összedobál;

4) összejön, találkozik

EBBŐL A SZIMBÓLUM!
[22]Mikor pedig betöltek Mária tisztulásának napjai a Mózes törvénye szerint, felvivék őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak. 3Móz. 12,4.6.[23](A mint megiratott az Úr törvényében, hogy: Minden elsőszülött fiú az Úrnak szenteltessék), 2Móz. 13,2.22,29.4Móz. 3,45.47.[24]És hogy áldozatot adjanak, a szerint a mint megmondatott az Úr törvényében: Egy pár gerliczét, vagy két galambfiat. 3Móz. 12,8.[25]És ímé vala Jeruzsálemben egy ember, a kinek neve **Simeon** volt, és ez az ember igaz és istenfélő vala, a ki várta az Izráel vigasztalását, és a Szent Lélek vala ő rajta. Mát. 12,9-13.Márk 3,1-3.[26]És kijelentetett néki a Szent Lélek által, hogy addig halált nem lát, a míg meg nem látja az Úrnak Krisztusát.[27]És ő a Lélek indításából a templomba méne, és mikor a gyermek Jézust bevivék szülői, hogy ő érette a törvény szokása szerint cselekedjenek, Mát. 8,28-34.Márk 5,1-17.[28]Akkor ő karjaiba vevé őt, és áldá az Istent, és monda: Mát. 19,27-29.
[29]Mostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat, a te beszéded szerint, békességben: Márk 10,29.30.
Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ

[30]Mert látták az én szemeim a te üdvösségedet, Zsolt. 98,2.3.Ésa. 52,10.Mát. 1,21.
ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου
[31]A melyet készítettél minden népeknek szeme láttára; rész 9,22.22,54.64.23,33.35.Dán. 9,26.Ésa. 53,2-12.
ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,
[32]Világosságul a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, az Izráelnek dicsőségére. Ésa. 42,6.49,6.
φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν
[33]József pedig és az ő anyja csodálkozának azokon, a miket ő felőle mondottak.
[34]És megáldá őket Simeon, és monda Máriának, az ő anyjának: Ímé ez vettetett sokaknak elestére és feltámadására az Izráelben; és jegyül, a kinek sokan ellene mondanak; Ésa. 8,14.15. Mát. 12,24.13,54.57.Róm. 9,33.1Pét. 2,7.9.
καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον,

[35]Sőt a te lelkedet is általhatja az éles tőr; hogy sok szív gondolatai nyilvánvalókká legyenek. Ján. 19,17.
καὶ σοῦ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.
[36]És vala egy prófétaasszony, **Anna,** a Fánuel leánya, az Áser nemzetségéből (ez sok időt élt, miután az ő szűzességétől fogva hét esztendeig élt férjével,[37]És ez mintegy nyolczvannégy esztendős özvegy vala), a ki nem távozék el a templomból, hanem bőjtölésekkel és imádkozásokkal szolgál vala éjjel és nappal.[38]Ez is ugyanazon órában oda állván, hálát adott az Úrnak, és szóla ő felőle mindeneknek, a kik Jeruzsálemben a váltságot várták. Márk 5,25.27.30.[39]És mikor mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatérének Galileába, az ő városukba, Názáretbe. Mát. 5,3.**[40]A kis gyermek pedig növekedék, és erősödék lélekben, teljesedve bölcsességgel; és az Istennek kegyelme vala ő rajta. Ésa. 55,12.65,13. Ésa. 61,3.**[41]Az ő szülei pedig évenként feljártak Jeruzsálembe a húsvét ünnepére. 5Móz. 16,16.[42]És mikor tizenkét esztendős lett, fölmenének Jeruzsálembe az ünnep szokása szerint; 2Móz. 23,15.[43]És mikor eltelének a napok, mikor ők visszatérének, a gyermek Jézus visszamarada

Jeruzsálemben; és nem vevék észre sem József, sem az ő anyja; Jak. 5,1.2.[44]Hanem azt gondolván, hogy az úti társaságban van, egy napi járó földet menének, és keresék őt a rokonok és az ismerősök között; Ésa. 65,13.14.[45]És mikor nem találák őt, visszamenének Jeruzsálembe, hogy megkeressék.[46]És lőn, hogy harmadnapra megtalálták őt a templomban, a doktorok között ülve, a mint őket hallgatta, és kérdezgette őket. 2Móz. 23,4.5.Mát. 5,44.[47]És mindnyájan, a kik őt hallgatták, elálmélkodának az ő értelmén és az ő feleletein. Róm. 12,14-17. Csel. 7,60.[48]És meglátván őt, elcsodálkozának, és monda néki az ő anyja: Fiam, miért cselekedted ezt velünk? Ímé atyád és én nagy bánattal kerestünk téged. Mát. 5,39.[49]Ő pedig monda nékik: **Mi dolog, hogy engem kerestetek? Avagy nem tudjátok-é, hogy nékem azokban kell foglalatosnak lennem, a melyek az én Atyámnak dolgai? Ján. 4,34.**[50]De ők nem érték e beszédet, a mit ő nékik szóla. Mát. 7,12.[51]És aláméne velök, és méne Názáretbe; és engedelmes vala nékik. És **az ő anyja szívében tartá mind ezeket a dolgokat. Mát. 5,46.47.**

[52]Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben.

Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν τῇ σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Lk 3

[1]Tibérius császár uralkodásának tizenötödik esztendejében pedig, mikor Júdeában Ponczius Pilátus volt a helytartó, és Galileának negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitis tartományának pedig negyedes fejedelme az ő testvére Filep, Abiléné negyedes fejedelme meg Lisániás, 5Móz. 15,7.8.[2]Annás és Kajafás főpapsága alatt, lőn az Úrnak szava **Jánoshoz,** a Zakariás fiához, a pusztában, Csel. 4,6. rész 1,13.57.63.80.[3]**És méne a Jordán mellett lévő minden tartományba prédikálván a megtérés keresztségét a bűnöknek bocsánatjára; Mát. 3,1.2.**[4]A mint meg van írva Ésaiás próféta beszédeinek könyvében, ki ezt mondja: Kiáltónak szava a pusztában: Készítsétek meg az Úrnak útját, egyengessétek az ő ösvényeit. Ésa. 40,3.5.[5]Minden völgy betöltetik, minden hegy és halom megalacsonyíttatik; és az egyenetlenek egyenesekké, és a göröngyös útak símákká lesznek;[6]És meglátja minden test az Istennek szabadítását. Zsolt. 98,2.3.Ésa. 52,10.[7]Monda azért a sokaságnak, a mely kiméne hozzá, hogy általa megkereszteltessék: Viperák fajzati, kicsoda intett meg titeket, hogy a bekövetkező harag elől meneküljetek? Mát. 3,7-9.[8]Teremjetek azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! mert mondom néktek, hogy az Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak. Mát. 7,3.[9]Immár pedig a fejsze is rávettetett a fák gyökerére: minden fa azért, a mely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és a tűzre vettetik. Mát. 3,10.[10]És **megkérdé őt a sokaság**, mondván: Mit cselekedjünk tehát? Mát. 7,16.17.[11]Ő pedig felelvén, monda nékik: A kinek két köntöse van, egyiket adja annak, a kinek nincs; és a kinek van eledele, hasonlókép cselekedjék. Jak. 2,15.16.1Ján. 3,17.18.[12]És eljövének a vámszedők is, hogy megkeresztelkedjenek, és mondának néki: Mester, mit cselekedjünk? Mát. 12,35.[13]Ő pedig monda nékik: Semmi többet ne követeljetek, mint a mi előtökbe rendeltetett. Mát. 7,21-23.[14]És megkérdék őt a vitézek is, mondván: Hát mi mit cselekedjünk? És monda nékik: Senkit se háborítsatok, se ne patvarkodjatok; és elégedjetek meg zsoldotokkal. Mát. 7,24-27.[15]Mikor pedig a nép várt és szívökben mind azon gondolkoztak János felől, hogy vajjon nem ő-é a Krisztus; Márk 6,30.32.[16]Felele János mindeneknek, mondván: Én ugyan keresztellek titeket vízzel; de eljő, a ki nálamnál erősebb, a kinek nem vagyok méltó, hogy sarujának kötőjét megoldjam: az majd keresztel titeket Szent Lélekkel és tűzzel: Mát. 3,11. Csel. 1,5.2,1-4.[17]Kinek szórólapátja kezében van, és megtisztítja szérűjét; és a gabonát az ő csűrébe takarja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel. Mát. 3,12.[18]És még sok egyebekre is intvén őket, hirdeté az evangyéliomot a népnek. Mát. 8,5-10.[19]Mikor pedig Heródes, a negyedes fejedelem, megfeddetett ő tőle Heródiásért, az ő testvérének, Filepnek feleségéért és mindama gonoszságokért, a miket Heródes cselekedett, Márk 10,32.[20]Ez még azzal tetézte mindezeket,

hogy Jánost tömlöczbe vetteté. Mát. 14,3-10.[21]Lőn pedig, hogy **mikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkereszteltetett, és imádkozott, megnyilatkozék az ég,** Mát. 3,16.17.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανὸν

ἀνεῳχθῆναι - hogy megnyílt; ἀνοίγω - 1. (szsz) fölnyit, fölnyílik; 2. (átv.) szellemi meglátásban részesít

(Amikor imádkozott, akkor nyílt meg az ég.)

[22]És leszálla ő reá a Szent Lélek testi ábrázatban mint egy galamb, és szózat lőn mennyből, ezt mondván: Te vagy amaz én szerelmes Fiam, te benned gyönyörködöm! Ésa. 42,1.Ján. 1,32.33. Mát. 3,17.Márk 1,11.

καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει ὡς περιστερὰν ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

περιστερά, -ᾶς - galamb

[23]Maga Jézus pedig mintegy harmincz esztendős volt,

Itt 70 nemzetség Ádámtól (70-21) = 49 nemzedék Ábrahámtól Jézusig (Mt-nál: 42!)

mikor tanítani kezdett, ki, a mint állítják vala, a József fia vala, ez pedig a Hélié, Mát. 1,16.13,55.[24]Ez Mattáté, ez Lévié, ez Melkié, ez Jannáé, ez Józsefé, vers 7.8.[25]Ez Matthatiásé, ez Ámosé, ez Naumé, ez Eslié, ez Naggaié,[26]Ez Maáté, ez Matthatiásé, ez Sémeié, ez Józsefé, ez Júdáé, Mát. 16,20.Márk 8,30.[27]Ez Joannáé, ez Rhésáé, ez Zorobábelé, ez Saláthielé, ez Nérié, rész 18,31.24,7.Mát. 16,21.17,22.20,18.26,57.67.27,34.35.50.Márk 8,31.9,31.10,33.[28]Ez Melkié, ez Addié, ez Hosámé, ez Elmodámé, ez Éré, rész 14,27.Mát. 16,24.Márk 8,34.[29]Ez Jóséé, ez Eliézeré, ez Jórimé, ez Mattáté, ez Lévié, rész 17,33.Mát. 10,38.39.16,25.Márk 8,35.Ján. 12,25.[30]Ez Simeoné, ez Júdáé, ez Józsefé, ez Jónáné, ez Eliákimé, Mát. 16,26.Márk 8,36.[31]Ez Méleáé, ez Mainánė, ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé, rész 12,19.Mát. 10,33.Márk 8,38.2Tim. 2,12. Mát. 16,27.[32]Ez Jesséé, ez Obedé, ez Boázé, ez Sálmoné, ez Naássoné, Ján. 6,14.5Móz. 18,18.[33]Ez Aminádábé, ez Arámé, ez Esroné, ez Fáresé, ez Júdáé. Ruth 4,18-22.† 1Móz. 38,18.29.30.[34]Ez Jákóbé, ez Izsáké, ez Ábrahámé, ez Táréé, ez Nákhoré, 1Móz. 11,16.[35]Ez Sárukhé, ez Ragávé, ez Fáleké, ez Eberé, ez Saláé, Malak. 3,1.Mát. 3,11.[36]Ez Kajnáné, ez Arfaksádé, ez Semé, ez Noéé, ez Lámekhé, 1Móz. 5,32.[37]Ez Mathuséláé, ez Énókhé, ez Járedé, ez Mahalaléelé, ez Kajnáné, Ésa. 56,7.Jer. 7,11.[38]Ez Énósé, ez Sethé, ez Ádámé, ez pedig az Istené. 1Móz. 5,9. 1Móz. 5,3. 1Móz. 1,26.27.

CSAK véletlen egybeesések, a nevekkel??

Lk 4

[1]Jézus pedig Szent Lélekkel telve, visszatére a Jordántól, és viteték a Lélektől a pusztába Mát. 3,16. Mát. 4,1-11.[2]Negyven napig, kísértetvén az ördög által. És nem evék semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, végre megéhezék. Mát. 11,7-11.[3]És monda néki az ördög. Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré. Csel. 4,7-10.[4]Jézus pedig felele néki, mondván: **Meg van írva, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem az Istennek minden ígéjével.** 5Móz. 8,3.[5]Majd felvivén őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatá néki e föld minden országait egy szempillantásban, Malak. 3,1.Mát. 11,10.14.Márk 1,2.[6]És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, a kinek akarom; Mát. 11,11.14.[7]Azért ha te engem imádsz, mindez a tied lesz. Mát. 21,32.[8]Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, Sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj. 5Móz. 6,13.[9]Azután Jeruzsálembe vivé őt, és a templom ormára állítván, monda néki: Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét;[10]Mert meg van írva: Az ő angyalinak parancsol te felőled, hogy megőrizzenek téged; Mát. 11,16-19.[11]És: Kezökben hordoznak téged, hogy valamikép meg ne üssed lábadat a kőbe. Zsolt. 91,11.12.[12]Felelvén pedig Jézus, monda néki: Megmondatott: Ne kísértsd az Urat, a te

Istenedet. 5Móz. 6,16.[13]És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozék tőle egy időre. rész 22,24.Mát. 18,1-5.Márk 9,33.34.[14]Jézus pedig megtére a Léleknek erejével Galileába: és híre méne néki az egész környéken. Mát. 4,11.13.[15]És ő taníta azoknak zsinagógáiban, dicsőíttetvén mindenektől. Mát. 18,5.25,40.Márk 9,37.Ján. 13,20.[16]És méne Názáretbe, a hol felneveltetett: és beméne, szokása szerint, szombatnapon a zsinagógába, és felálla olvasni. Márk 9,38.[17]És adák néki az Ésaiás próféta könyvét; és a könyvet feltárván, arra a helyre nyita, a hol ez vala írva: Mát. 12,30.Márk 9,40.

Lk 4, 18-19	**Ézs 61-62**
[18]Az Úrnak lelke van én rajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangyéliomot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyilását, hogy szabadon bocsássam a lesujtottakat, Zsolt. 118,22.[19]Hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét. Ésa. 61,1.2.42,6.7.	Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, **bekötözzem a megtört szíveket**, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek. 2Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét,
Πνεῦμα Κυρίου ἐπ᾽ ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, **19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν**	**Πνεῦμα κυρίου ἐπ᾽ ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, 2 καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας,**

[20]És behajtván a könyvet, átadá a szolgának, és leüle. És a zsinagógában mindenek szemei ő reá valának függesztve.[21]Ő pedig kezde hozzájuk szólani: **Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallástokra.** 2Kir. 1,10.12.

Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ

[22]És mindnyájan bizonyságot tőnek felőle, és elálmélkodának kedves beszédein, a melyek szájából származtak, és mondának: Avagy nem a József fia-é ez? Mát. 5,44.45.[23]És monda nékik: Bizonyára azt a példabeszédet mondjátok nékem: Orvos, gyógyítsd meg magadat! A miket hallottunk, hogy Kapernaumban történtek, itt a te hazádban is cselekedd meg azokat. Mát. 4,13. Márk 1,21.25.[24]Monda pedig: Bizony mondom néktek: Egy próféta sem kedves az ő hazájában. Mát. 13,57.[25]És igazán mondom néktek, hogy Illés idejében sok özvegy asszony volt Izráelben, mikor az ég három esztendeig és hat hónapig be volt zárva, úgy hogy az egész tartományban nagy éhség volt;[26]Mégis azok közül senkihez nem küldetett Illés, hanem csak Sidonnak Sareptájába az özvegy asszonyhoz. 1Kir. 17,9.10.16.[27]És az Elizeus próféta idejében sok bélpoklos volt Izráelben; de azok közül egy sem tisztult meg, csak a Siriából való Naámán. 2Kir. 5,9.10.14.[28]És betelének mindnyájan haraggal a zsinagógában, mikor ezeket hallották. rész 8,48.18,42.Mát. 9,22.Márk 5,34.10,52.[29]És felkelvén, kiűzék őt a városon kívül és vivék őt annak a hegynek szélére, a melyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszítsák. 5Móz. 25,5.6.[30]Ő azonban közöttük átmenve, eltávozék. Mát. 27,56. Márk 16,9.Ján. 19,25.[31]És leméne Kapernaumba, Galilea városába; és tanítja vala azokat szombatnapokon. Mát. 9,37.

[32]És csodálkozának az ő tudományán, mert beszéde hatalmas vala. Mát. 7,29.

ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. Ty 34 preachige was wt power. KJV worde was wit power. FRYE

[33]És a zsinagógában vala egy tisztátalan ördögi lélektől megszállt ember, a ki fennhangon kiálta, Márk 1,23.24.[34]Mondván: Ah, mi közünk hozzád názáreti Jézus? Jöttél, hogy elveszíts minket?

Ismerlek téged ki vagy: az Istennek ama Szentje! Mát. 10,12.13.[35]És megdorgálá őt Jézus, mondván: Némulj meg és menj ki ez emberből! És az ördög azt a középre vetvén, kiméne belőle, és nem árta néki semmit.[36]És támada félelem mindenekben, és egymással szólnak és beszélnek vala, mondván:
Mi dolog ez, hogy nagy méltósággal és hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek és kimennek? Mát. 10,11.Márk 6,10. 5Móz. 25,4.1Tim. 5,17.18.
Τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται;
[37]És elterjede a hír ő felőle a környék minden helyén.[38]Azután a zsinagógából eltávozván, a Simon házába méne. A Simon napa pedig nagy hideglelésben feküdt, és könyörögtek neki érette. Mát. 8,14.15.[39]És Jézus mellé állván, megdorgálá a hideglelést, és az elhagyá őt; és ő azonnal felkelvén, szolgála nékik.[40]A nap lementével pedig, mindenek, a kiknek különféle betegeik valának, ő hozzá vivék azokat; ő pedig mindegyikőjükre reávetvén kezeit, meggyógyítá őket. Mát. 13,18-23.Márk 4,15-20.[41]Sokakból pedig ördögök is mentek ki, kiáltozván és mondván: Te vagy ama Krisztus, az Isten Fia! De ő megdorgálván, nem engedé őket szólani, mivelhogy tudták, hogy ő a Krisztus. Márk 1,24.25. Mát. 26,63.64.[42]A nap fölkeltekor pedig kimenvén, puszta helyre méne; **de a sokaság felkeresé őt, és hozzámenének, és tartóztaták őt, hogy ne menjen el tőlök. Márk 1,35-38.[43]Ő pedig monda nékik: Egyéb városoknak is hirdetnem kell nékem az Istennek országát; mert azért küldettem. Ésa. 61,1.**
„evangelizálás”
ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀπεστάλην.
„kérügmatizálás”
[44]És prédikál vala Galilea zsinagógáiban. rész 11,33.Mát. 5,15.
Καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς Ἰουδαίας.

Lk 5
[1]És lőn, hogy mikor a sokaság hozzá tódult, hogy hallgassa az Isten beszédét, ő a Genezáret tavánál áll vala; rész 12,2.Jób 12,22.Mát. 10,26.Márk 4,22.[2]És láta két hajót állani a vizen: a halászok pedig, miután azokból kiszállottak, mossák vala az ő hálóikat. rész 19,26.Mát. 13,12.25,29.Márk 4,25.[3]És ő bemenvén az egyik hajóba, a mely a Simoné vala, kéré őt, hogy vigye egy kissé beljebb a földtől: és mikor leült, a hajóból tanítá a sokaságot. Mát. 13,46-50.[4]Mikor pedig megszünt beszélni, monda Simonnak: **Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra. Zsolt. 91,13.Csel. 28,3.5.**[5]És felelvén Simon, monda néki: Mester, jóllehet az egész éjszaka fáradtunk, még sem fogtunk semmit: mindazáltal a te parancsolatodra levetem a hálót. Zsid. 12,23.[6]És ezt megtévén, halaknak nagy sokaságát keríték be; szakadoz vala pedig az ő hálójuk. Mát. 8,23-27.Márk 4,37-41.[7]Intének azért társaiknak, a kik a másik hajóban valának, hogy jőjjenek és segítsenek nékik. És eljövén, megtölték mind a két hajót, annyira, hogy csaknem elsülyedének. 1Kor. 15,27. Ján. 1,18. Mát. 11,27.1Tim. 2,4.[8]Látván pedig ezt Simon Péter, Jézusnak lábai elé esék, mondván: **Eredj el én tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram! Mát. 13,16. 1Pét. 1,10.12.**[9]Mert félelem fogta körül őt és mindazokat, a kik ő vele valának, a halfogás miatt, a melyet fogtak; Mát. 24,1-42.Márk 13,1-37.[10]Hasonlóképen Jakabot és Jánost is, a Zebedeus fiait, a kik Simonnak társai valának. És monda Simonnak Jézus: Ne félj; mostantól fogva embereket fogsz. Ezék. 47,9.10.Csel. 2,38-41.[11]És a hajókat a szárazra vonván, elhagyák mindenöket és követék őt.[12]És lőn, hogy mikor az egyik városban vala, ímé vala ott egy poklossággal teljes ember: és mikor meglátta Jézust, arczra borulva kéré őt, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem! Mát. 8,2.[13]Jézus pedig kinyújtván kezét, illeté azt, mondván: **Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltávozék tőle a bélpoklosság. Ezék. 20,11.12.Mát. 7,21.**[14]És ő megparancsolá néki, hogy azt senkinek se mondja el; hanem eredj

el, úgymond, mutasd meg magad a papnak, és vígy áldozatot a te megtisztulásodért, a mint Mózes parancsolta, bizonyságul ő nékik. 3Móz. 14,2-10.[15]A hír azonban annál inkább terjedt ő felőle; és nagy sokaság gyűle egybe, hogy őt hallgassák, és hogy általa meggyógyuljanak az ő betegségeikből.[16]De ő félrevonula a pusztákba, és imádkozék. rész 12,11.[17]És lőn egy napon, hogy ő tanít vala: és ott ülének a farizeusok és a törvénynek tanítói, a kik jöttek Galileának és Júdeának minden faluiból és Jeruzsálemből: és az Úrnak hatalma vala ő vele, hogy gyógyítson.[18]És ímé valami férfiak ágyon egy embert hozának, a ki gutaütött vala; és igyekezének azt bevinni és ő elébe tenni. Mát. 9,2.[19]De nem találván módot, hogy a sokaság miatt mikép vigyék őt be, felhágának a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsáták őt alá ágyastól Jézus elé a középre. 2Móz. 4,12.Csel. 4,7.8.[20]És látván azoknak hitét, monda:
Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid. Mik. 7,5-7. Csel. 7,59.12,2.
Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.[21]Az írástudók pedig és a farizeusok elkezdének tanakodni, mondván: Kicsoda ez, a ki ily káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, hanemha egyedül az Isten? Zsolt. 32,5.Ésa. 43,25.[22]Jézus pedig észrevévén az ő tanakodásukat, felelvén, monda nékik: Mit tanakodtok a ti szívetekben? [23]Melyik könnyebb, azt mondani: **Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy azt mondani: Kelj fel és járj? Ján. 11,1.**
Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν Ἔγειρε καὶ περιπάτει;
[24]Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket,
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας (monda a gutaütöttnek): Néked mondom, kelj fel, és fölvévén nyoszolyádat, eredj haza! Mát. 9,6.[25]És az rögtön felkelvén azok szemeláttára, fölvevé a min feküdt, és elméne haza, dicsőítvén az Istent. Mát. 9,18-26.Márk 5,22-43.[26]És az álmélkodás elfogá mindnyájukat, és dicsőíték az Istent, és betelének félelemmel, mondván: Bizony csodadolgokat láttunk ma! Dán. 9,16.Mát. 24,15.21.22.[27]Ezek után pedig kiméne, és láta egy **Lévi nevű vámszedőt**, a ki a vámnál ül vala, és monda néki: **Kövess engem!** Mát. 9,9.[28]És az mindeneket elhagyván, felkele és követé őt. Róm. 11,25.26.Jel. 11,2.[29]És Lévi nagy lakomát készíte néki az ő házánál; és vala ott nagy sokasága a vámszedőknek és egyebeknek, a kik ő velök letelepedtek volt. Mát. 6,9.[30]És köztük az írástudók és farizeusok zúgolódának az ő tanítványai ellen, mondván: Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és a bűnösökkel?
[31]És felelvén Jézus, monda nékik: Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Mát. 9,12.13.
καὶ ἀποκριθεὶς [ὁ] Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ ⸀ἀλλὰ⸁ οἱ κακῶς ἔχοντες·

[32]Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket a megtérésre. rész 7,50.17,19.18,42.Mát. 9,22.Márk 5,34.10,52.
οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ⸀ἀλλὰ⸁ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
[33]Azok pedig mondának néki: Mi az oka, hogy a János tanítványai gyakorta bőjtölnek és imádkoznak, valamint a farizeusokéi is; a te tanítványaid pedig esznek és isznak? Mát. 9,14.15.Márk 2,18-20.[34]Ő pedig monda nékik: Avagy mívelhetitek-é azt, hogy a lakodalmasok bőjtöljenek, a míg a vőlegény velök van?[35]De eljőnek a napok, és mikor a vőlegény elvétetik ő tőlök, akkor majd bőjtölnek azokban a napokban.[36]És monda nékik **példabeszédet** = HASONLAT **παραβολή.** is: Senki nem toldja az új posztó foltot az ó posztóhoz; mert különben az újat is megszakasztja és az ó posztóhoz nem illik az újból való folt. Mát. 9,16.Márk 2,21.[37]És senki sem tölti az új bort ó tömlőkbe; mert különben az új bor megszakasztja a tömlőket, és a bor kiömöl, és a tömlők is elvesznek. Mát. 9,17.Márk 2,22.[38]Hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni, és mind a kettő megmarad. Róm. 13,13.14. vers 6.23.24.[39]És senki, a ki ó bort iszik, mindjárt újat nem kíván, mert azt mondja: Jobb az ó. Mát. 24,42-44.

Lk 6

[1]Lőn pedig a húsvét szombatját követő második szombaton, hogy a vetések között méne által és az ő tanítványai gabonafejeket szaggatván és azokat kezeikkel kimorzsolván, ettek. 5Móz. 23,25. Mát. 12,1-5.[2]Némelyek pedig a farizeusok közül mondának nékik: Miért cselekszitek azt, a mit szombatnapokon nem szabad cselekedni? Mát. 10,1-15.Márk 6,7-13.[3]És felelvén Jézus, monda nékik: **Nem olvastátok-é, mit cselekedett Dávid, mikor megéhezett ő és a kik vele voltak? 1Sám. 21,6.[4]Mi módon ment be az Úrnak házába és vette el a szent kenyereket és ette meg és adott azoknak is, a kik vele voltak, a melyeket pedig nem szabad megenni, hanem csak a papoknak? 3Móz. 24,5-9.**[5]És monda nékik:
Az embernek Fia ura a szombatnak is. Mát. 12,8.
Κύριός ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.[6]Lőn pedig más szombaton is, hogy ő a zsinagógába méne és taníta, és vala ott egy ember, a kinek a jobb keze száradt volt. Mát. 12,9-13.Márk 3,1-3.[7]Az írástudók és farizeusok pedig leselkedének ő utána, ha vajjon gyógyít-e majd szombatnapon, hogy vádat találjanak ellene. Csel. 19,13.[8]Ő pedig tudván azoknak gondolatait, monda a száradt kezű embernek: Kelj fel és állj elő! És felkelvén, előálla. Mát. 14,1.2.Márk 6,14.[9]Monda azért nékik Jézus: Valamit kérdek tőletek: Szabad-é szombaton jót tenni, vagy rosszat tenni? az életet megtartani, vagy elveszteni?[10]És körültekintve mindnyájokon, monda az embernek: Nyújtsd ki a kezedet! Az pedig úgy cselekedék, és keze oly éppé lőn, mint a másik. 2Móz. 12,6.[11]Azok pedig eltelének esztelenséggel és beszélgetnek vala egymás közt, hogy mit cselekedjenek Jézussal? Márk 6,30.32.
[12]És lőn azokban a napokban, kiméne a hegyre imádkozni, és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban tölté el. Mát. 12,43-45.
Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ.

προσεύξασθαι, - imádkozni / προσεύχομαι – imádkozik
εὔχομαι - 1) kiejt egy fogadalmat 2) imádkozik, 3) könyörög, kér, kérlel 4) kíván
προσευχή, -ῆς - imádság, könyörgés /
διανυκτερεύω - valamivel tölti az egész éjszakát

[13]És mikor megvirrada, előszólítá az ő tanítványait és kiválaszta azok közül tizenkettőt, a kiket apostoloknak is neveze: Mát. 10,1-4.Márk 3,13-19.[14]Simont, a kit Péternek is neveze, és Andrást, annak testvérét, Jakabot és Jánost, Filepet és Bertalant, 2Pét. 2,20.21.[15]Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát, és Simont, a ki Zelotesnek nevezteték, rész 1,48.[16]Júdást, a Jakab fiát és Iskariotes Júdást, a ki árulóvá is lőn; rész 10,28.Péld. 8,32.
Lk 6,17-49 MEZEI BESZÉD
[17]És alámenvén ő velök, megálla a síkságon, és az ő tanítványainak serege és a népnek nagy sokasága egész Júdeából és Jeruzsálemből és Tírusnak és Sídonnak tengermelléki határából, a kik jöttek, hogy hallgassák őt és meggyógyíttassanak betegségeikből. Mát. 12,38-40.Márk 8,12. Jón. 2,1.2.11.[18]És a kik tisztátalan lelkektől gyötrettek, meggyógyulának. Mát. 12,41-42.[19]És az egész sokaság igyekezik vala őt illetni: mert erő származék belőle, és mindeneket meggyógyíta. Márk 5,25.27.30.[20]Ő pedig felemelvén szemeit az ő tanítványaira, monda: **Boldogok vagytok ti szegények: mert tiétek az Isten országa. Mát. 5,3.[21]Boldogok ti, kik most éheztek: mert megelégíttettek. Boldogok ti, kik most sírtok: mert nevetni fogtok. Ésa. 55,12.65,13. Ésa. 61,3.[22]Boldogok lesztek, mikor titeket az emberek gyűlölnek, és kirekesztenek, és szidalmaznak titeket, és kivetik a ti neveteket, mint gonoszt, az embernek Fiáért. 1Pét. 2,19.Mát. 5,11.**[23]Örüljetek azon a napon és örvendezzetek; mert ímé a ti jutalmatok bőséges a mennyben; hiszen hasonlóképen cselekedtek a prófétákkal az ő atyáik. rész 18,31.24,7.Mát. 16,21.17,22.20,18.26,57.67.27,34.35.50.Márk 8,31.9,31.10,33.[24]De jaj néktek, gazdagoknak, mert elvettétek a ti vigasztalástokat. Jak. 5,1.2.[25]Jaj néktek, kik beteltetek; mert éhezni fogtok. Jaj néktek, kik most nevettek; mert sírni és jajgatni fogtok. Ésa.

65,13.14.[26]Jaj néktek, mikor minden ember jót mond felőletek; mert épen így cselekedtek a hamis prófétákkal az ő atyáik. Mát. 16,26.Márk 8,36.[27]De néktek mondom, kik engem hallgattok:
Szeressétek ellenségeiteket, jól tegyetek azokkal, a kik titeket gyűlölnek, 2Móz. 23,4.5.Mát. 5,44.
Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς,
[28]Áldjátok azokat, a kik titeket átkoznak, és imádkozzatok azokért, a kik titeket háborgatnak. Róm. 12,14-17. Csel. 7,60.
εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.
καταρωμένους – átkozókat, καταράομαι - átkoz, megátkoz
ἐπηρεαζόντων – rágalmazók. ἐπηρεάζω - rágalmaz, gyaláz, megsért, fenyeget
[29]A ki egyik arczodat megüti, fordítsd néki a másikat is; és attól, a ki felső ruhádat elveszi, ne vond meg alsó ruhádat se. Mát. 5,39.[30]Mindennek pedig, a ki tőled kér, adj; és attól, a ki elveszi a tiédet, ne kérd vissza. 5Móz. 15,7-10.
ARANYSZABÁLY
[31]És a mint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is akképen cselekedjetek azokkal. Mát. 7,12.
καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.
Vö. M7, 12
Amit csak szeretnétek, hogy az emberek tegyenek veletek, mindenben ugyanúgy tegyetek ti is velük, mert ezt tanítja a törvény és a próféták.
Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

[32]Mert ha csak azokat szeretitek, a kik titeket szeretnek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, a kik őket szeretik. Mát. 5,46.47.
καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν
[33]És ha csak azokkal tesztek jól, a kik veletek jól tesznek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is ugyanazt cselekszik. Mát. 19,28.29.[34]És ha csak azoknak adtok kölcsönt, a kiktől reménylitek, hogy visszakapjátok, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza. 5Móz. 15,7.8.[35]Hanem szeressétek ellenségeiteket, és jól tegyetek, és adjatok kölcsönt, semmit érte nem várván; és a ti jutalmatok sok lesz, és ama magasságos Istennek fiai lesztek: mert ő jóltévő a háládatlanokkal és gonoszokkal. Mát. 5,44.45.
[36]Legyetek azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas. Eféz. 5,1.2.
Γίνεσθε οἰκτίρμονες καθὼς ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν·
οἰκτίρμονες – irgalmasok; οἰκτίρμων, -ον - könyörületes
[37]Ne ítéljetek és nem ítéltettek; μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· ne kárhoztassatok és nem kárhoztattok; megbocsássatok, néktek is megbocsáttatik; Mát. 7,1.2.[38]Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, a melylyel ti mértek. Mát. 17,14-21.Márk 9,14-29.[39]**Példabeszédet** is monda nékik: Vajjon a vak vezetheti-é a világtalant? avagy nem mindketten a verembe esnek-é? Mát. 15,14.Ésa. 42,19.20.[40]Nem feljebb való a tanítvány az ő mesterénél; hanem mikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz, mint a mestere. Mát. 10,24.[41]Miért nézed pedig a szálkát, a mely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, mely a te saját szemedben van, nem veszed észre? Mát. 7,3.[42]Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Atyámfia, hadd vessem ki a szálkát a te szemedből, holott te a te szemedben lévő gerendát nem látod. Te képmutató, vesd ki először a gerendát a te szemedből és azután gondolj arra, hogy kivesd a szálkát, a mely a te

atyádfia szemében van. Mát. 26,36-46.Márk 14,32-42.Ján. 18,1.2.[43]**Nem jó fa az, a mely romlott gyümölcsöt terem; és nem romlott fa az, a mely jó gyümölcsöt terem.** Mát. 7,16.17.[44]**Mert minden fa az ő tulajdon gyümölcséről ismertetik meg; mert a tövisről nem szednek fügét, sem a szederindáról nem szednek szőlőt.** rész 8,17.Préd. 12,16.Mát. 10,26.Márk 4,22.

[45]**A jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt: mert a szívnek teljességéből szól az ő szája.** Mát. 12,35.

ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

[46]Miért mondjátok pedig nékem: Uram! Uram! ha nem mívelitek, a miket mondok? Mát. 7,21-23.

[47]**Valaki én hozzám jő és hallgatja az én beszédimet és azokat megtartja, megmondom néktek, mihez hasonló.** Mát. 7,24-27.

πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος·

ὑποδείξω - megmutatom majd, ὑποδείκνυμι - megmutat, int, figyelmeztet

[48]**Hasonló valamely házépítő emberhez, a ki leásott és mélyre hatolt, és kősziklára vetett fundamentomot: mikor aztán árvíz lett, beleütközött a folyóvíz abba a házba, de azt meg nem mozdíthatta: mert kősziklán épült.** Mát. 10,29.30.[49]**A ki pedig hallgatja, de nem tartja meg, hasonló ahhoz az emberhez, a ki csak a földön építette házát fundamentom nélkül: a melybe beleütközvén a folyóvíz, azonnal összeomlott; és nagy lett annak a háznak romlása.** Mát. 18,5.25,40.Márk 9,37.Ján. 13,20.

Lk 7

[1]Mikor pedig minden ő beszédeit a nép hallatára elvégezte, beméne Kapernaumba. Márk 9,38.[2]**Egy századosnak szolgája pedig,** a ki annál nagy becsületben volt, igen rosszul lévén, már halófélben vala. Mát. 8,5-10.[3]Az pedig, mikor hallott Jézus felől, hozzá küldé a zsidók véneit, kérvén őt, hogy jőjjön el és gyógyítsa meg az ő szolgáját. Mát. 12,31.32.Márk 3,29.[4]Azok pedig Jézushoz menvén, igen kérék őt, mondván: **Méltó ἄξιός**, hogy megtedd néki; Mát. 10,18-20.Csel. 4,7.8.[5]**Mert szereti a mi nemzetünket, és a zsinagógát is ő építtette nékünk.**[6]Jézus tehát elméne velök. Mikor azonban már nem messze volt a háztól, eléje küldé a százados néhány jó barátját, izenvén néki: **Uram, ne fáraszd magad; mert nem vagyok méltó, ἱκανός hogy hajlékomba jőjj;** 2Kir. 1,10.12.[7]**A miért is magamat sem tartottam érdemesnek arra, hogy hozzád menjek: hanem csak szóval mondd, és meggyógyul az én szolgám.** Mát. 5,44.45.[8]Mert én is hatalom alá vetett ember vagyok, és vitézek vannak alattam; és ha az egyiknek azt mondom: Eredj el, elmegy; vagy a másiknak: Jövel, eljő; és ha szolgámnak szólok: Tedd ezt, azt teszi. Ján. 3,17.1Tim. 1,15.[9]**Jézus pedig ezeket hallván, elcsudálkozék ő rajta; és hátrafordulván monda az őt követő sokaságnak: Mondom néktek, ilyen hitet Izráelben sem találtam!** Mát. 8,19.20.

ἐθαύμασεν - elcsodálkozott θαυμάζω - csodál, csodálkozik

JÉZUS NYITOTT VOLT, TUDOTT CSODÁLKOZNI, MEGLEPŐDNI - SZEMBEN A „ZÁRTHITŰ", „MEGMONDÓ" FUNDAMENTALISTÁKKAL.

[10]És a küldöttek visszatérvén a házhoz, a beteg szolgát már egészségben találák.[11]És lőn másnap, hogy méne **Nain nevű városba**; és az ő tanítványai sokan menének ő vele, és nagy sokaság. Mát. 8,21.22.[12]Mikor pedig a város kapujához közelített, ímé egy halottat hoznak vala ki, egyetlen egy fiát az anyjának, és az özvegy asszony vala; és a városból nagy sokaság volt ő vele. Zsolt. 49,7.12.13.

[13]**És látván őt az Úr, megkönyörüle rajta, és monda néki: Ne sírj.** 1Kir. 19,19.20.

καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ Μὴ κλαῖε.

[14]És oda menvén, illeté a koporsót; a vivők pedig megállának. És monda: Ifjú, néked mondom, kelj föl! 1Tim. 6,18.19.Jel. 3,17.18.[15]És felüle a megholt, és kezde szólni; és adá őt anyjának. Zsolt. 55,23.Mát. 6,25-33.**[16]És elfogá mind azokat a félelem**, és dicsőíték az Istent, mondván: Nagy próféta támadt mi köztünk; és: Az Isten megtekintette az ő népét. Ján. 6,14.5Móz. 18,18.[17]És kiméne ő felőle e hír az egész Júdeába, és a körül való minden tartományba. Mát. 10,16.

KERESZTELŐ JÁNOS ÉS JÉZUS

[18]És Jánosnak mind ezeket elmondák a tanítványai. És János az ő tanítványai közül kettőt előszólítván, Mát. 11,2-6.[19]Elküldé Jézushoz, mondván: **Te vagy-é az, a ki eljövendő vala, vagy mást várjunk?** Malak. 3,1.Mát. 3,11.[20]Mikor azért azok a férfiak hozzámentek, mondának: Keresztelő János küldött minket te hozzád, mondván: **Te vagy-é az, a ki eljövendő vala, vagy mást várjunk?** Mát. 27,1.2.[21]Azon órában pedig sokakat gyógyíta meg betegségekből, csapásokból, tisztátalan lelkektől, és sok vaknak adá meg szeme világát. Mát. 10,11.Márk 6,10.† 5Móz. 25,4.1Tim. 5,17.18.[22]És felelvén Jézus, monda nékik: **Elmenvén mondjátok meg Jánosnak, a miket láttatok és hallottatok: hogy a vakok szemeik világát veszik, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a siketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek az evangyéliom prédikáltatik.** Ésa. 35,5.6.**[23]És boldog, valaki én bennem meg nem botránkozik.** Mát. 3,2.**[24]Mikor pedig elmentek a János követei, kezdé mondani a sokaságnak János felől: Mit látni mentetek ki a pusztába? szélingatta nádszálat-é?** Mát. 11,7-11.**[25]Hát mit látni mentetek ki? puha ruhákba öltözött embert-é? Ímé a kik drága öltözetben és gyönyörűségben vannak, a királyok palotáiban vannak.** Mát. 10,14.Márk 6,11.Csel. 13,51.**[26]Hát mit látni mentetek ki? Prófétát-é? Bizony mondom néktek, prófétánál is nagyobbat.** Mát. 6,20.19,21. Csel. 2,45.**[27]Ez az, a ki felől meg van írva: Ímé én elküldöm az én követemet a te orczád előtt, ki elkészíti előtted a te útadat.** Malak. 3,1.Mát. 11,10.14.Márk 1,2.**[28]Mert mondom néktek, hogy azok között, a kik asszonytól születtek, egy sincs nagyobb próféta Keresztelő Jánosnál; de a ki kisebb az Isten országában, nagyobb ő nála.** Mát. 11,11.14.[29]És mikor ezt hallotta az egész nép és a vámszedők, igazat adának az Istennek, megkeresztelkedvén a János keresztségével; Mát. 21,32.[30]A farizeusok pedig és a törvénytudók az Isten tanácsát megveték ő magokra nézve, nem keresztelkedvén meg ő tőle. Csel. 13,46.[31]Monda pedig az Úr: Mihez hasonlítsam azért e nemzetségnek embereit? és mihez hasonlók?**[32]Hasonlók a piaczon ülő gyermekekhez, kik egymásnak kiáltanak, és ezt mondják: Sípoltunk néktek, és nem tánczoltatok; siralmas énekeket énekeltünk néktek, és nem sírtatok.** Mát. 11,16-19.**[33]Mert eljött Keresztelő János, a ki kenyeret sem eszik, bort sem iszik, és ezt mondjátok: Ördög van benne.** Zsolt. 91,13.Csel. 28,3.5.**[34]Eljött az embernek Fia, a ki eszik és iszik, és ezt mondjátok: Ímé a falánk és borivó ember, a vámszedők és bűnösök barátja.** Zsid. 12,23.**[35]És igazoltatik a bölcseség minden ő fiaitól.** Mát. 11,25.26.1Kor. 1,19.26.[36]Kéré pedig őt egy a farizeusok közül, hogy ő vele egyék; annakokáért bemenvén a farizeus házába, leüle enni. 1Kor. 15,27. Ján. 1,18. Mát. 11,27.1Tim. 2,4.**[37]És ímé a városban egy asszony a ki bűnös vala, mikor megtudta, hogy ő a farizeus házában leült enni, hoza egy alabástrom szelencze drága kenetet.** Mát. 13,16. 1Pét. 1,10.12.**[38]És megállván hátul az ő lábainál sírva, könnyeivel kezdé öntözni az ő lábait, és fejének hajával törlé meg, és csókolgatá az ő lábait, és megkené drága kenettel.** Mát. 27,15-30.Márk 15,6-19.Ján. 18,39.19,16.[39]Mikor pedig ezt látta a farizeus, a ki őt meghívta, monda magában: Ez, ha próféta volna, tudná ki és miféle asszony az, a ki őt illeti: hogy bűnös. Mát. 24,51.25,41.46.[40]És felelvén Jézus, monda néki: Simon, van valami mondani valóm néked. És az monda: Mester, mondjad. Jak. 4,17.[41]Egy hitelezőnek két adósa vala: az egyik adós vala ötszáz pénzzel, a másik pedig ötvennel. 5Móz. 6,5.[42]És mikor nem volt nékik miből megadni, mind a kettőnek elengedé. E kettő közül azért, mondd meg, melyik szereti őt jobban? Ezék. 20,11.12.Mát. 7,21.[43]Felelvén pedig Simon,

monda: Azt gondolom, hogy az, a kinek többet engedett el. És Jézus monda néki: Igazán ítéltél. Mát. 20,22.Márk 10,38. rész 22,43.44.Mát. 26,37.38.[44]És az asszonyhoz fordulván, monda Simonnak: **Látod-é ez asszonyt? Bejövék a te házadba, az én lábaimnak vizet nem adál: ez pedig könnyeivel öntözé az én lábaimat, és fejének hajával törlé meg.** Mát. 10,34.35.[45]Engem meg nem csókolál: ez pedig az időtől fogva, hogy bejöttem, nem szünt meg az én lábaimat csókolgatni.[46]Olajjal az én fejemet meg nem kented: ez pedig drága kenettel kené meg az én lábaimat. Mik. 7,6.Mát. 10,21.
[47]Minekokáért mondom néked: Néki sok bűne bocsáttatott meg; mert igen szeretett; a kinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret. Ján. 4,9.
οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

[48]És monda annak: Megbocsáttattak néked a te bűneid.
εἶπεν δὲ αὐτῇ Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι
[49]És a kik együtt ülének vele az asztalnál, kezdék magukban mondani: Ki ez, hogy a bűnöket is megbocsátja? rész 5,21.Mát. 9,3.Márk 2,7.
καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;
[50]Monda pedig az asszonynak: A te hited megtartott téged. Eredj el békességgel! rész 8,48.18,42.Mát. 9,22.Márk 5,34.10,52.
εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα Ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. ISMÉT: ÜDVÖSSÉG= MEGMARADÁS, ÜDVÖSSÉG - MEGTARTATÁS. Ld. Szóra bírt 241-244

Lk 8
[1]És lőn ezután, hogy ő jár vala városonként és falunként, **prédikálván és hirdetvén az Isten országát,** és vele a tizenkettő, Mát. 5,25.26.[2]És némely asszonyok, a kiket tisztátalan lelkektől és betegségekből gyógyított meg, Mária, a ki Magdalénának neveztetik, kiből hét ördög ment ki, Mát. 27,56. Márk 16,9.Ján. 19,25.[3]És Johanna, Khúzának, a Heródes gondviselőjének felesége, és Zsuzsánna, és sok más asszony, kik az ő vagyonukból szolgálának néki. Ján. 11,2.[4]Mikor pedig nagy sokaság gyűlt egybe, és minden városból mentek vala ő hozzá, monda példázat által: rész 19,43.44.21,23.24.[5]*Kiméne a magvető, hogy elvesse az ő magvát: és magvetés közben némely esék az útfélre; és eltapostaték, és az égi madarak megevék azt.* Mát. 13,3-9.Márk 4,1-20.[6]*És némely esék a kősziklára; és mikor kikelt, elszárada, mert nem vala nedvessége.* Préd. 12,15.[7]*Némely esék a tövis közé; és a tövisek vele együtt növekedvén, megfojták azt.* rész 19,42-44.Mát. 3,8-10.[8]*Némely pedig esék a jó földbe; és mikor kikelt, százannyi hasznot hoza. Ezeket mondván, kiált vala: A kinek van füle a hallásra, hallja.* Mát. 6,9.[9]*És megkérdék őt az ő tanítványai, mondván: Mi lehet e példázat?* Mát. 5,44. Zsolt. 22,19.[10]*Ő pedig monda nékik:* ***Néktek adatott, hogy az Isten országának titkait értsétek; egyebeknek példázatokban, hogy látván ne lássanak, és hallván ne értsenek.*** Ésa. 6,9.Mát. 13,13-15.
ὁ δὲ εἶπεν Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνίωσιν
λοιπός, -ή, -όν - 1. hiányzó rész, többi
[11]A példázat pedig ez: A mag az Isten beszéde. Zsolt. 69,22.[12]Az útfélen valók pedig azok, a kik hallják; aztán eljő az ördög, és kikapja az igét az ő szívökből, hogy ne higyjenek és ne idvezüljenek. Mát. 13,18-23.Márk 4,15-20.[13]És a kősziklán valók azok, a kik, mikor hallják, örömmel veszik az igét; de ezeknek nincs gyökerük, a kik egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elszakadnak. Mát. 27,37.Márk 15,26.Ján. 19,19.[14]És a melyik a tövis közé esett, ezek azok, a kik hallották, de elmenvén, az élet gondjaitól, és gazdagságától és gyönyörűségeitől megfojtatnak, és gyümölcsöt nem teremnek.[15]A melyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, a kik

a hallott ígét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek béketűréssel. Mát. 7,7.[16]Senki pedig, ha gyertyát gyújt, be nem fedi azt valami edénynyel, sem az ágy alá nem rejti; hanem a gyertyatartóba teszi, hogy a kik bemennek, lássák a világot. rész 11,33.Mát. 5,15.
[17]Mert nincs oly titok, mely nyilvánvalóvá ne lenne; és nincs oly elrejtett dolog, mely ki ne tudódnék, és világosságra ne jőne. rész 12,2.Jób 12,22.Mát. 10,26.Márk 4,22.
οὐ γὰρ ἔστιν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ μὴ γνωσθῇ καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ
[18]Meglássátok azért, mimódon hallgatjátok: mert a kinek van, annak adatik; és a kinek nincs, még a mijét gondolja is hogy van, elvétetik tőle. rész 19,26.Mát. 13,12.25,29.Márk 4,25.[19]Jövének pedig hozzá az ő anyja és atyjafiai, de nem tudtak hozzá jutni a sokaság miatt. Mát. 13,46-50.[20]És tudtára adák néki, mondván: A te anyád és atyádfiai künn állnak, téged akarván látni. Mát. 9,32-34.
[21]Ő pedig felelvén, monda nékik: Az én anyám és az én atyámfiai ezek, a kik az Isten beszédét hallgatják, és megcselekszik azt. Mát. 13,31.32.Márk 4,31. METAFORIZÁCIÓ
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες
[22]Lőn pedig egy napon, hogy beméne a hajóba ő és az ő tanítványai; és monda nékik: Menjünk a tónak túlsó partjára. És elindulának. Mát. 8,23-27.Márk 4,37-41.[23]De hajózásuk közben elszenderedék; és szélvész csapott le a tóra, és megmerülének, és veszedelemben valának. Mát. 12,24-32.Márk 3,22-30.[24]És hozzá menvén, **felkölték őt mondván: Mester, Mester, elveszünk!** Ő pedig felserkenvén, megdorgálá a szelet és a víznek habjait; és megszűnének, és lőn csendesség. Mát. 9,35.Márk 6,6.[25]És monda nékik: Hol van a ti hitetek? És félelemmel csodálkoznak vala, mondván egymásnak: **Ugyan ki ez, hogy a szeleknek is, a víznek is parancsol, és engednek néki? Csel. 19,13.**[26]És evezének a Gaderénusok tartományaiba, mely Galileával átellenben van. Mát. 8,28-34.Márk 5,1-17.
GADARAI MEGSZÁLLOTT
*[27]És mikor ő kiment a földre, jöve elébe a városból egy ember, **kiben ördögök voltak** sok időtől fogva, sem ruhába nem öltözött, sem házban nem lakott, hanem a sírboltokban. Mát. 25,10-12. Mát. 7,21.25,42.43.[28]És mikor meglátta Jézust, felkiálta és lábai elé esék néki, és fenszóval monda: Mi közöm van nékem te veled, Jézus, felséges Istennek Fia? kérlek téged, ne gyötörj engem. Mát. 7,22.23.[29]Mert azt parancsolá annak a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki az emberből. Mert gyakran elragadá őt: annakokáért lánczokkal és békókkal megkötözve őrizteték; de a kötelékeket elszaggatván, az ördögtől a pusztákba hajtaték. Mát. 12,30.[30]Megkérdé pedig őt Jézus, mondván: Mi a neved? És ő monda: Légió; mert sok ördög ment vala bele. Mát. 12,43-45.[31]És kérék őt, hogy ne parancsolja nékik, hogy a mélységbe menjenek. Róm. 15,14.18.19.24.[32]Vala pedig ott egy nagy disznónyáj, legelészve a hegyen; és kérék őt, hogy engedje meg nékik, hogy azokba menjenek. És megengedé nékik. 2Pét. 2,20.21.[33]És minekutána kimentek az ördögök az emberből, bemenének a disznókba; és a disznónyáj a meredekről a tóba rohana, és megfullada. rész 1,48.[34]A pásztorok pedig látván mi történt, elfutának, és elmenvén, hírré adák a városban és a falukban. rész 10,28.Péld. 8,32.[35]Kimenének azért megnézni mi történt; és menének Jézushoz, és ülve találák az embert, kiből az ördögök kimentek, felöltözve és eszénél, a Jézus lábainál; és megfélemlének. Mát. 12,38-40.Márk 8,12. Jón. 2,1.2.11.[36]Elbeszélék pedig nékik azok is, a kik látták, mimódon szabadult meg az ördöngős. Mát. 12,41-42.[37]És kéré őt a Gadarénusok körül való tartományok egész sokasága, hogy ő közülök menjen el, mert felette igen félnek vala: ő pedig beülvén a hajóba, visszatére. 1Kir. 10,1. Mát. 3,17.1Tim. 3,16.*[38]Kéré pedig őt az az ember, a kiből az ördögök kimentek, hogy ő vele lehessen; de Jézus elbocsátá őt, mondván: Jón. 3,3-5.Mát. 12,41. rész 3,22.[39]Térj vissza házadhoz, és beszéld el, mely nagy dolgokat tett az Isten veled. Elméne azért, hirdetvén az egész városban, mely nagy dolgokat cselekedett Jézus ő vele. rész 8,16.Mát. 5,15.Márk 4,21.[40]És lőn, hogy mikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadá őt; mert

mindnyájan várják vala őt. Mát. 6,22.[41]És ímé eljöve egy ember, kinek Jairus vala neve, ki a zsinagógának feje volt; és Jézus lábai előtt leesvén, kéré őt, hogy menjen be az ő házába; Mát. 9,18-26.Márk 5,22-43.[42]**Mert vala néki egy egyetlen leánya, mintegy tizenkét esztendős, és az halálán volt. Mikor pedig ő méne, a sokaság szorongatá őt.** Mát. 12,11.[43]És egy asszony, ki vérfolyásban volt tizenkét esztendőtől fogva, és bár minden vagyonát az orvosokra költötte, senki meg nem tudta gyógyítani,[44]Hátulról hozzá járulván, illeté az ő ruhájának peremét; és azonnal elálla vérének folyása. Márk 7,3.8.[45]**És monda Jézus: Ki az, a ki engem illete? És mikor mindnyájan tagadták, monda Péter és a kik ő vele valának: Mester, a sokaság nyom és szorongat téged, és azt mondod: Ki az, a ki engem illete?** Mát. 23,25.[46]**Jézus pedig monda: Illete engem valaki; mert én észrevettem, hogy erő származék ki tőlem.**[47]**Mikor pedig látta az asszony; hogy nem maradt titokban, reszketve előjöve és előtte leesvén, megjelenté néki az egész sokaság előtt, miért illette őt, és hogy azonnal meggyógyult.**
[48]**És ő monda néki: Bízzál leányom, a te hited megtartott téged; eredj el békességgel!** rész 7,50.17,19.18,42.Mát. 9,22.Márk 5,34.10,52.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.
[49]Mikor még a szó szájában vala, eljöve egy ember a zsinagóga fejének házától, mondván néki: Meghalt a leányod; ne fáraszd a Mestert! rész 20,45-47.Mát. 23,6.7.Márk 12,38.39.[50]Jézus pedig mikor ezt hallotta, felele néki, mondván: **Ne félj; csak higyj, és megtartatik.** Mát. 25,34-36.40.[51]**Bemenvén pedig a házba, senkit nem bocsáta be, csak Pétert, Jakabot, Jánost és a leányzó atyját és anyját.**[52]**Sírának pedig mindnyájan, és gyászolák azt; ő pedig monda: Ne sírjatok; nem halt meg, hanem aluszik.** Mát. 23,4.Csel. 15,10.[53]**És kineveték őt, tudván, hogy meghalt.** Mát. 23,29.31.[54]**Ő pedig mindenkit kiküldvén, és a leányzó kezét megfogván, kiálta, mondván: Leányzó, kelj fel!** Mát. 23,31.[55]És visszatére annak lelke, és azonnal fölkele; és ő parancsolá, hogy adjanak néki enni. Csel. 12,2.7,59.5,40.[56]És elálmélkodának annak szülei; ő pedig megparancsolá, hogy senkinek ne mondják, a mi történt. Mát. 23,34.35.

Lk 9
[1]Minekutána pedig **összehívta Jézus az ő tizenkét tanítványát, ada nékik erőt és hatalmat** minden ördögök ellen, és betegségek gyógyítására. Mát. 10,1-15.Márk 6,7-13.[2]És elküldé őket, hogy prédikálják az Isten országát, és betegeket gyógyítsanak. Mát. 23,13.[3]És monda nékik: **Semmit az útra ne vigyetek, se pálczákat, se táskát, se kenyeret, se pénzt; se két-két ruhátok ne legyen.** rész 10,4.[4]És valamely házba bementek, ott maradjatok, és onnét induljatok tovább.[5]És valakik be nem fogadnak titeket, kimenvén abból a városból, még a port is verjétek le lábaitokról, bizonyságul ő ellenök. Mát. 10,14.Csel. 13,51.[6]Kimenvén annakokáért, bejárák a falukat, hirdetvén az evangyéliomot, és gyógyítván mindenütt. rész 8,17.Préd. 12,16.Mát. 10,26.Márk 4,22.[7]Meghallá pedig Heródes a negyedes fejedelem, mindazokat, a mik ő általa történtek: és zavarban volt, mivelhogy némelyek azt mondák, hogy János támadt fel a halálból; Mát. 14,1.2.Márk 6,14.[8]Némelyek pedig, hogy Illés jelent meg; mások meg, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik. Ján. 15,12. Mát. 10,28.[9]És monda Heródes: Jánosnak én vettem fejét: kicsoda hát ez, a ki felől én ilyen dolgokat hallok? És igyekezik vala őt látni.[10]Visszatérvén pedig az apostolok, elbeszélének néki mindent, a mit cselekedtek. És azokat maga mellé vévén, elvonula magánosan a Bethsaida nevű városnak puszta helyére. Márk 6,30.32.[11]A sokaság pedig ezt megtudván, követé őt: **és ő örömmel fogadván őket, szóla nékik az Isten országáról, és a kiknek gyógyulásra volt szükségök, azokat meggyógyítá.**[12]A nap pedig hanyatlani kezdett; és a tizenkettő ő hozzá járulván, monda néki: Bocsásd el a sokaságot, hogy elmenvén a körülvaló falvakba és majorokba megszálljanak, és eledelt találjanak, mert itt puszta helyen vagyunk. Mát. 14,15-21.Márk 6,35.[13]Ő pedig monda nékik: Adjatok nékik ti enni. Azok pedig mondának: **Nincs nékünk több öt kenyerünknél és két halunknál; hanem ha elmegyünk és mi veszünk eledelt az egész sokaságnak.** rész 9,26.Márk 8,38.[14]Mert

valának ott mintegy ötezeren férfiak. Monda pedig az ő tanítványainak: Ültessétek le őket csoportokba ötvenével. Mát. 12,31.32.Márk 3,29.[15]És a képen cselekedének, és leülteték valamennyit. Mát. 10,18-20.Csel. 4,7.8.[16]**Minekutána pedig vette az öt kenyeret és a két halat, a mennybe emelvén szemeit, megáldá azokat, és megszegé; és adá a tanítványoknak, hogy a sokaság elé tegyék. Mát. 11,15.**[17]Evének azért és megelégedének mindnyájan; és felszedék a mi darabok maradtak tőlük, tizenkét kosárral. Mát. 9,10.11.Márk 2,15.16.[18]És lőn, mikor ő magában imádkozék, vele valának a tanítványok; és megkérdé őket, mondván: Kinek mond engem a sokaság? Mát. 16,13-20.Márk 8,27-30.[19]Ők pedig felelvén, mondának: Keresztelő Jánosnak; némelyek pedig Illésnek; némelyek pedig, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik. vers 7.8.[20]És monda nékik: **Hát ti kinek mondotok engem?** Felelvén pedig Péter, monda: Az Isten ama Krisztusának. Mát. 18,12-14. Luk. 19,10.[21]Ő pedig reájok parancsolván, meghagyá, hogy ezt senkinek ne mondják; Mát. 16,20.Márk 8,30.[22]Ezt mondván: **Szükség az ember Fiának sokat szenvedni és megvettetni a vénektől, a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon feltámadni.** rész 18,31.24,7.Mát. 16,21.17,22.20,18.26,57.67.27,34.35.50.Márk 8,31.9,31.10,33.

[23]**Mondja vala pedig mindeneknek: Ha valaki én utánam akar jőni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét minden nap, és kövessen engem.** rész 14,27.Mát. 16,24.Márk 8,34.

Ἔλεγεν δὲ πρὸς πάντας Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι, ἀρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ᾽ ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

[24]**Mert a ki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; a ki pedig elveszti az ő életét én érettem, az megtartja azt.** rész 17,33.Mát. 10,38.39.16,25.Márk 8,35.Ján. 12,25.

egyedül Csia: lelkét

ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.

[25]**Mert mit használ az embernek, ha mind e világot megnyeri is, ő magát pedig elveszti vagy magában kárt vall?** Mát. 16,26.Márk 8,36.

τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς;

HIÁNYZIK A PÉTERRE VONATKOZÓ „BOLDOGMONDÁS” ÉS A MEGFEDDÉSE: ’TÁVOZZ TŐLEM’

[26]Mert valaki szégyel engem és az én beszédemet, az embernek Fia is szégyelni fogja azt, mikor eljő az ő dicsőségével, és az Atyáéval és a szent angyalokéval. rész 12,19.Mát. 10,33.Márk 8,38.2Tim. 2,12. Mát. 16,27.[27]Mondom pedig néktek bizonnyal, hogy vannak az itt állók közül némelyek, kik a halált meg nem kóstolják, mígnem meglátják az Istennek országát. Mát. 16,28.Márk 9,1.[28]És lőn e beszédek után mintegy nyolczadnappal, hogy maga mellé vevé Pétert, Jánost és Jakabot, és felméne a hegyre imádkozni. Jób 39,3.Zsolt. 147,9.

TRANSZFIGURÁCIÓ

[29]És imádkozása közben az ő orczájának ábrázata elváltozék, és az ő ruhája fehér és fénylő lőn. Mát. 17,1-8.Márk 9,2-13.[30]És ímé két férfiú beszél vala ő vele, kik valának Mózes és Illés;[31]Kik dicsőségben megjelenvén, beszélik vala az ő halálát, melyet Jeruzsálemben fog megteljesíteni.[32]Pétert pedig és a vele lévőket elnyomá az álom; de mikor felébredtek, láták az ő dicsőségét, és ama két férfiút, kik vele állanak vala.[33]És lőn, mikor azok eltávoztak ő tőle, monda Péter Jézusnak: Mester, jó nékünk itt lennünk: csináljunk azért három hajlékot, egyet néked, Mózesnek is egyet, és egyet Illésnek; nem tudván mit mond. Mát. 6,31-34.Jak. 1,5-7.[34]És mikor ő ezeket mondá, felhő támada és azokat beárnyékozá; ők pedig megfélemlének, mikor

azok bementek a felhőbe.[35]És szózat lőn a felhőből, mondván: Ez amaz én szerelmes Fiam, őt hallgassátok. Ésa. 42,1.Mát. 3,16.17.Ján. 3,16.2Pét. 1,17.[36]És mikor a szózat lőn, találtaték Jézus csak maga. Ők pedig hallgatának, és semmit abból, a mit láttak, senkinek el nem mondának azokban a napokban. rész 22,28-30.Jel. 3,21.[37]És lőn másnap, mikor ők a hegyről leszállottak, sok nép méne elébe. Mát. 17,14-21.Márk 9,14-29.[38]És ímé egy a sokaság közül felkiálta, mondván: Mester, kérlek téged, tekints az én fiamra; mert nékem egyetlen egyem: Mát. 6,21.[39]És ímé a lélek megragadja őt, és hirtelen kiált; és szaggatja őt, annyira, hogy tajtékot túr, és nehezen megy el tőle, szaggatván őt. Eféz. 6,14.[40]És kérem a te tanítványaidat, hogy űzzék ki azt, de nem tudták. Mát. 24,44.46.47.[41]Felelvén pedig Jézus, monda: Óh hitetlen és elfajult nemzetség! meddig leszek köztetek, és meddig tűrlek titeket? Hozd ide a te fiadat! Ján. 13,4. Mát. 24,46.47.[42]A míg pedig az odaméne, azon közben az ördög földhöz üté azt, és megrángatá. De Jézus megdorgálá a tisztátalan lelket, és meggyógyítá a gyermeket, és adá azt az ő atyjának.[43]Elálmélkodának pedig mindnyájan az Istennek nagyságos erején. Mikor pedig mindnyájan csodálkozának mind azokon, a miket Jézus cselekedék, monda az ő tanítványainak: Mát. 24,43.

[44]Vegyétek füleitekbe ezeket a beszédeket: Mert az embernek Fia az emberek kezébe fog adatni. Mát. 17,22.23.Márk 9,31.32.

Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους, ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων

[45]De ők nem érték e mondást, és el vala rejtve előlük, hogy ne értsék azt; és féltek őt megkérdezni e mondás felől. Márk 9,32.

Miért kell itt „kijelentést" fordítani, amikor „beszéd"-ről (rhema) van szó??
A „kijelentés", főleg református használatban „kinyilatkoztatást" (reveláció, apokalipszis) jelent. Kár megterhelni a rhémát ezzel a potenciális többletjelentéssel!

UF, RÚF,URK, STL= KIJELENTÉS
MÁSOK:
VIZS, KG, KI, RL=MONDÁS,
CSL=SZÓ,
SZIT,BG, BD = BESZÉD,
LUTH =DAS WORT
TYD 1,2= WORD
KJV = SAYING (!)

οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ᾽ αὐτῶν ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

[46]Támada pedig bennök az a gondolat, hogy ki nagyobb közöttük. rész 22,24.Mát. 18,1-5.Márk 9,33.34.[47]Jézus pedig látván az ő szívök gondolatát, egy kis gyermeket megfogván, maga mellé állatá azt,[48]És monda nékik: Valaki e kis gyermeket befogadja az én nevemben, engem fogad be; és valaki engem befogad, azt fogadja be, a ki engem elküldött; mert a ki legkisebb mindnyájan ti közöttetek, az lesz nagy. Mát. 18,5.25,40.Márk 9,37.Ján. 13,20.[49]Felelvén pedig János, monda: Mester, láttunk valakit, a ki a te nevedben ördögöket űz; és eltiltók őt, mivelhogy téged nem követ mi velünk. Márk 9,38.[50]És monda néki Jézus: Ne tiltsátok el: **mert a ki nincs ellenünk, mellettünk van. Mát. 12,30.Márk 9,40.**

ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ᾽ ὑμῶν [1] ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν.
(Kádár)
Vö. Mt 12, 30
Aki nincs velem, az ellenem van, és aki nem velem gyűjt, az tékozoló μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ ἐμοῦ ἐστίν, [1] καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζει.
(RÁKOSI)

[51]Lőn pedig, mikor az idő elközelgete, hogy ő felvitessék, eltökélte magát, hogy Jeruzsálembe megy, Jak. 4,17.[52]És követeket külde az ő orczája előtt; és azok elmenvén, bemenének egy samaritánus faluba, hogy néki szállást készítsenek. Róm. 2,12.[53]De nem fogadák be őt, mivelhogy ő Jeruzsálembe megy vala. Mát. 10,34-39.[54]Mikor pedig ezt látták az ő tanítványai, Jakab és János, mondának: Uram, akarod-é, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és emészsze meg ezeket, mint Illyés is cselekedett? 2Kir. 1,10.12.[55]De Jézus megfordulván, megdorgálá őket, mondván: **Nem tudjátok minémű lélek van ti bennetek: Mát. 5,44.45.[56]Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem hogy megtartsa.** Elmenének azért más faluba. Ján. 3,17.1Tim. 1,15.[57]Lőn pedig, mikor menének, valaki monda néki az úton: Követlek téged Uram, valahová mégy! Mát. 8,19.20.[58]És monda néki Jézus: A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészkük; de az ember Fiának nincs fejét hová lehajtania. Mát. 16,2.3.[59]Monda pedig másnak: Kövess engem. Az pedig monda: Uram, engedd meg nékem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az én atyámat. Mát. 8,21.22.[60]Monda pedig néki Jézus: Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat: te pedig elmenvén, hirdesd az Isten országát. Dán. 9,25.Malak. 3,1.[61]Monda pedig más is: Követlek téged Uram; de előbb engedd meg nékem, hogy búcsút vegyek azoktól, a kik az én házamban vannak. 1Kir. 19,19.20.[62]**És monda néki Jézus: Valaki az eke szarvára veti kezét, és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára. Mát. 5,25.26.**

Lk 10

[1]Ezek után pedig rendele az Úr másokat is, **hetvenet**, és elküldé azokat kettőnként az ő orczája előtt, minden városba és helyre, a hová ő menendő vala. rész 18,9. Zsolt. 7,10.[2]Monda azért nékik: **Az aratni való sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába. Mát. 9,37.**[3]Menjetek el: **Ímé én elbocsátlak titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Mát. 10,16.**[4]Ne hordozzatok erszényt, se táskát, se sarut; és az úton senkit ne köszöntsetek. rész 9,3. 2Kir. 4,29.[5]Valamely házba bementek, először ezt mondjátok: Békesség e háznak! Mát. 10,12.13.[6]**És ha lesz ott valaki békességnek fia, a ti békességtek azon marad; ha nem, ti reátok tér vissza. rész 19,42-44.Mát. 3,8-10.**[7]Ugyanazon házban maradjatok pedig, azt evén és iván, a mit ők adnak: mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról-házra. Mát. 10,11.Márk 6,10. 5Móz. 25,4.1Tim. 5,17.18.[8]És valamely városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, a mit előtökbe adnak: Mát. 4,18.[9]És gyógyítsátok a betegeket, a kik ott lesznek, és mondjátok nékik: **Elközelített hozzátok az Isten országa. Mát. 3,2.**[10]Valamely városba pedig bementek, és titeket be nem fogadnak, annak utczáira kimenvén, ezt mondjátok: Márk 9,43.44.Ésa. 66,24.[11]Még a port is, a mely reánk ragadt a ti várostokból, itt köztetek letöröljük; mindazáltal ez legyen tudtotokra, hogy az Isten országa elközelített hozzátok. Mát. 10,14.Márk 6,11.Csel. 13,51.[12]Mondom pedig néktek, hogy a Sodomabeliek állapota tűrhetőbb lesz ama napon, hogynem azé a városé. rész 12,21.[13]Jaj néked Korazin! Jaj néked Bethsaida! mert ha Tírusban és Sídonban lettek volna azok a csodák, melyek te benned lőnek, régen zsákban és hamuban ülve megtértek volna. Mát. 11,20-24.[14]Hanem Tírusnak és Sídonnak tűrhetőbb lesz állapota az ítéletkor, hogynem néktek. rész 7,41.[15]És te Kapernaum, mely mind az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz leláztatni. Ésa. 8,20.[16]**A ki titeket hallgat, engem hallgat, és a ki titeket megvet, engem vet meg; és a ki engem vet meg, azt veti meg, a ki engem elküldött. Mát. 10,40.Márk 9,37.**[17]Visszatére pedig a hetven tanítvány örömmel, mondván: Uram, **még az ördögök is engednek nékünk a te neved által! Zak. 9,9.**[18]Ő pedig monda nékik: **Látám a Sátánt, mint a villámlást lehullani az égből. vers 12.13.[19]Ímé adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek. Zsolt. 91,13.Csel. 28,3.5.**[20]De azon ne örüljetek, hogy a lelkek néktek engednek; hanem inkább azon örüljetek, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben. Zsid. 12,23.

[21]Azon órában örvendeze Jézus lelkében, Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν
és monda: **Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és a kisdedeknek megjelentetted. Igen, Atyám, mert így volt kedves te előtted.** Mát. 11,25.26.1Kor. 1,19.26.
Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου.
ἀγαλλιάω - örül, örvendezik, ujjong. Jellegzetes szentírási szó, amely azt az egész embert átfogó, teljes örömöt írja le, amelyet Isten üdvtette vált ki. Héberben a רָנַן ige felel meg neki.
[22]Mindent nékem adott az én Atyám: és senki sem tudja, kicsoda a Fiú, csak az Atya; és kicsoda az Atya, hanem csak a Fiú, és a kinek a Fiú akarja megjelenteni. 1Kor. 15,27. Ján. 1,18. Mát. 11,27.1Tim. 2,4.
Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι
[23]És a tanítványokhoz fordulván, monda ő magoknak: Boldog szemek, a melyek látják azokat, a melyeket ti láttok. Mát. 13,16. 1Pét. 1,10.12.[24]Mert mondom néktek, hogy sok próféta és király kívánta látni, a miket ti láttok, de nem látták; és hallani, a miket hallotok, de nem hallották.
[25]És ímé egy törvénytudó felkele, kísértvén őt, és mondván: Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem? Mát. 7,13.14. Mát. 5,22-48.10,37-39.
Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν λέγων Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

[26]Ő pedig monda annak: A törvényben mi van megírva? mint olvasod? Mát. 25,10-12. Mát. 7,21.25,42.43.
ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;
[27]Az pedig felelvén, monda: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat. 5Móz. 6,5.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτό

[28]Monda pedig annak: Jól felelél; ezt cselekedd, és élsz. Ezék. 20,11.12.Mát. 7,21.
εἶπεν δὲ αὐτῷ Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ.
[29]Az pedig igazolni akarván magát, monda Jézusnak: De ki az én felebarátom? Mát. 8,11.12.Ésa. 65,13.
Ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦ Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον;
[30]Jézus pedig felelvén, monda: Egy ember megy vala alá Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esék, a kik azt kifosztván és megsebesítvén, elmenének, és ott hagyák félholtan. Róm. 15,14.18.19.24.[31]Történet szerint pedig megy vala alá azon az úton egy pap, a ki azt látván, elkerülé. Mát. 19,30.[32]Hasonlóképen egy Lévita is, mikor arra a helyre ment, és azt látta, elkerülé. 2Móz. 12,3-6.14-20.[33]Egy **samaritánus** pedig az úton menvén, odaért, a hol az vala: és mikor azt látta, könyörületességre indula. Ján. 4,9.[34]És hozzájárulván, bekötözé annak sebeit, olajat és bort töltvén azokba; és azt felhelyezvén az ő tulajdon barmára, vivé a vendégfogadó házhoz, és gondját viselé néki.[35]Másnap pedig elmenőben két pénzt kivévén, adá a gazdának, és monda néki: Viselj gondot reá, és valamit ezen fölül reáköltesz, én mikor visszatérek, megadom néked. rész 19,42-44.Mát. 23,37.38. Ján. 11,47-53.rész 19,47.[36]E három közül azért

kit gondolsz, hogy felebarátja volt annak, a ki a rablók kezébe esett? Mik. 3,12.rész 19,43.44. rész 19,38.Mát. 23,38.39.[37]Az pedig monda: Az, a ki könyörült rajta. Monda azért néki Jézus: Eredj el, és te is a képen cselekedjél. Róm. 14,7.[38]Lőn pedig, mikor az úton menének, hogy ő beméne egy faluba; egy Mártha nevű asszony pedig befogadá őt házába. Ján. 11,1.[39]És ennek vala egy Mária nevezetű testvére, ki is Jézus lábainál leülvén, hallgatja vala az ő beszédét. Ján. 11,2.[40]Mártha pedig foglalatos volt a szüntelen való szolgálatban; előállván azért, monda: **Uram, nincs-é arra gondod, hogy az én testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak? Mondjad azért néki, hogy segítsen nékem. Mát. 23,24.Márk 13,21.[41]Felelvén pedig, monda néki Jézus: Mártha, Mártha, szorgalmas vagy és sokra igyekezel: Mát. 12,11.[42]De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle. Préd. 12,15.**

Lk 11

[1]És lőn, mikor ő imádkozék egy helyen, minekutána elvégezte, monda néki egy az ő tanítványai közül: Uram, taníts minket imádkozni, miképen János is tanította az ő tanítványait. 1Móz. 6,5-7.7,7.1Pét. 3,20.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ ῾Ιωάνης᾽ ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

[2]Monda pedig nékik: Mikor imádkoztok, ezt mondjátok:
εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Jőjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, miképen a mennyben, azonképen e földön is. Mát. 6,9.[3]A mi mindennapi kenyerünket add meg nékünk naponként. rész 7,50.19,39.
Πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ῾ἐλθάτω᾽ ἡ βασιλεία σου· 3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ᾽ ἡμέραν·

[4]És bocsásd meg nékünk a mi bűneinket; mert mi is megbocsátunk mindeneknek, a kik nékünk adósok. És ne vígy minket kisértetbe; de szabadíts meg minket a gonosztól. Mát. 6,13.
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν

A KÉRÉS PÉLDÁZATAI

[5]És monda nékik: Ki az közületek, a kinek barátja van, és ahhoz megy éjfélkor, és ezt mondja néki: Barátom, adj nékem kölcsön három kenyeret, rész 18,14.Jób 22,29.Mát. 23,12.[6]Mert az én barátom én hozzám jött az útról, és nincs mit adjak ennie; rész 6,33.[7]Az pedig onnét belőlről felelvén, ezt mondaná: Ne bánts engem: immár az ajtó be van zárva, és az én gyermekeim velem vannak az ágyban; nem kelhetek fel, és nem adhatok néked? Mát. 25,34-36.40.[8]Mondom néktek, **ha azért nem fog is felkelni és adni néki, mert az barátja, de annak tolakodása miatt felkél és ád néki, a mennyi kell. rész 9,24.Mát. 10,39.16,25.Márk 8,35.Ján. 12,25.[9]Én is mondom néktek: Kérjetek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek. Mát. 7,7.[10]Mert a ki kér, mind kap; és a ki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik. Mát. 7,8.Péld. 8,17.**[11]Melyik atya pedig az közületek, a kitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ ád néki? vagy ha halat, vajjon a hal helyett kígyót ád-é néki? Mát. 15,24.10,5.6.Csel. 13,46.[12]Avagy ha tojást kér, vajjon skorpiót ád-é néki? Mát. 24,28.[13]**Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ád**

a ti mennyei Atyátok Szent Lelket azoknak, a kik tőle kérik. Jak. 1,5.6.17.[14]És ördögöt űz vala ki, mely néma vala. És lőn, mikor kiment az ördög, megszólala a néma; és csodálkozék a sokaság. Mát. 9,32-34.[15]Némelyek pedig azok közül mondának: A Belzebúb által, az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket. Eféz. 4,9.[16]Mások meg, kísértvén őt, mennyei jelt kívánának tőle. Mát. 16,1-4.[17]Ő pedig tudván azoknak gondolatát, monda nékik: **Minden ország, a mely magával meghasonlik, elpusztul; és ház a házzal ha meghasonlik, leomlik.** Mát. 12,24-32.Márk 3,22-30.[18]**És a Sátán is ha ő magával meghasonlik, mimódon állhat meg az ő országa? mert azt mondjátok, hogy én a Belzebúb által űzöm ki az ördögöket.** 4Móz. 13,3.26.32.34.14,1.4.21.23.† vers 17.[19]**És ha én a Belzebúb által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Annakokáért ők maguk lesznek a ti bíráitok.** Csel. 19,13.[20]**Ha pedig Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.** 2Móz. 8,19.[21]**Mikor az erős fegyveres őrzi az ő palotáját, a mije van, békességben van;** rész 9,23.Mát. 10,38.Márk 8,34.[22]**De mikor a nálánál erősebb reá jövén legyőzi őt, minden fegyverét elveszi, melyhez bízott, és a mit tőle zsákmányol, elosztja.** Mát. 23,5. rész 5,30.[23]**A ki velem nincs, ellenem van; és a ki velem nem takar, tékozol.** Mát. 12,30.
ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζει.
[24]Mikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár, nyugalmat keresvén; és mikor nem talál, ezt mondja: Visszatérek az én házamba, a honnét kijöttem. Mát. 12,43-45.[25]És oda menvén, kisöpörve és felékesítve találja azt. Mát. 3,6.Márk 1,5.Luk. 3,7.[26]Akkor elmegy, és maga mellé vesz más hét lelket, magánál gonoszabbakat, és bemenvén ott lakoznak; és annak az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsőnél. 2Pét. 2,20.21.[27]Lőn pedig mikor ezeket mondá, fölemelvén szavát egy asszony a sokaság közül, monda néki: Boldog méh, a mely téged hordozott, és az emlők, melyeket szoptál. rész 1,48.[28]Ő pedig monda:
Sőt inkább boldogok a kik hallgatják az Istennek beszédét, és megtartják azt. rész 10,28.Péld. 8,32.
αὐτὸς δὲ εἶπεν Μενοῦν μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.
φυλάσσοντες. – megtartók; φυλάσσω virraszt, őrködik; megőriz/-tart, tiszteletben tart
[29]Mikor pedig a sokaság hozzá gyülekezék, kezdé mondani: **E nemzetség gonosz: jelt kíván, de jel nem adatik néki, hanem ha Jónás prófétának ama jele;** Mát. 12,38-40.Márk 8,12. Jón. 2,1.2.11.[30]**Mert miképen Jónás jelül volt a Ninivebelieknek, azonképen lesz az embernek Fia is e nemzetségnek.** Mát. 12,41-42.[31]A Délnek királynéasszonya felkél majd az ítéletkor e nemzetség férfiaival, és kárhoztatja őket: mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa a Salamon bölcseségét; és ímé nagyobb van itt Salamonnál. 1Kir. 10,1. Mát. 3,17.1Tim. 3,16.[32]Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel e nemzetséggel, és kárhoztatják ezt: mivelhogy ők megtértek a Jónás prédikálására; és ímé nagyobb van itt Jónásnál. Jón. 3,3-5.Mát. 12,41. rész 3,22.
[33]**Senki pedig, ha gyertyát gyújt, nem teszi rejtekbe, sem a véka alá, hanem a gyertyatartóba, hogy a kik bemennek, lássák a világosságot.** rész 8,16.Mát. 5,15.Márk 4,21.
Οὐδεὶς λύχνον ἅψας εἰς κρύπτην τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσιν

[34]**A testnek lámpása a szem: ha azért a te szemed őszinte, a te egész tested is világos lesz; ha pedig a te szemed gonosz, a te tested is sötét.** Mát. 6,22.
Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός σου. ὅταν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς [1] ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου ⸀φωτινόν⸁ ἐστιν· ἐὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου ⸀σκοτινόν.

[35]**Meglásd azért, hogy a világosság, mely te benned van, sötétség ne legyen.** Eféz. 5,8.
σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν

[36]Annakokáért ha a te egész tested világos, és semmi részében sincs homályosság, olyan világos lesz egészen, mint mikor a lámpás megvilágosít téged az ő világosságával. Márk 10,23-26.
εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον ⸀φωτινόν,⸁ μὴ ἔχον μέρος τι ⸀σκοτινόν,⸁ ἔσται ⸀φωτινὸν⸁ ὅλον ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε
[37]Beszéd közben pedig kére őt egy farizeus, hogy ebédeljen nála. Bemenvén azért, leüle enni. rész 13,3.17,2.Mát. 11,27.28,18.Luk. 10,22.Zsid. 2,8.[38]A farizeus pedig mikor ezt látta, elcsodálkozék, hogy ebéd előtt előbb nem mosdott meg. Márk 7,3.8.**[39]Monda pedig az Úr néki: Ti farizeusok jóllehet a pohárnak és tálnak külső részét megtisztítjátok; de a belsőtök rakva ragadománynyal és gonoszsággal.** Mát. 23,25.**[40]Bolondok, a ki azt teremtette, a mi kívül van, nem ugyanaz teremtette-é azt is, a mi belől van?** Mát. 19,27-29.[41]Csak adjátok alamizsnául a mi benne van; és minden tiszta lesz néktek. Márk 10,29.30.**[42]De jaj néktek farizeusok!** mert megadjátok a dézsmát a mentától, rutától és minden paréjtól, de hátra hagyjátok az ítéletet és az Isten szeretetét: pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni. Mát. 23,23.**[43]Jaj néktek farizeusok!** mert szeretitek az előlülést a gyülekezetekben, és a piaczokon való köszöntéseket. rész 20,45-47.Mát. 23,6.7.Márk 12,38.39.**[44]Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert olyanok vagytok, mint a sírok,** a melyek nem látszanak, és az emberek, a kik azokon járnak, nem tudják. rész 23,1.24,4-6.[45]Felelvén pedig egy a törvénytudók közül, monda néki: **Mester, mikor ezeket mondod, minket is bántasz**.[46]Ő pedig monda: Jaj néktek is törvénytudók! mert elhordozhatatlan terhekkel terhelitek meg az embereket, de ti magatok egy ujjotokkal sem illetitek azokat a terheket. Mát. 23,4.Csel. 15,10.**[47]Jaj néktek! mert ti építitek a próféták sírjait; A TI ATYÁITOK TIPOLÓGIA pedig megölték őket.** Mát. 23,29.31.[48]Tehát bizonyságot tesztek és jóvá hagyjátok atyáitok cselekedeteit; mert azok megölték őket, ti pedig építitek sírjaikat. Mát. 23,31.[49]Ezért mondta az Isten bölcsesége is: Küldök ő hozzájuk prófétákat és apostolokat; és azok közül némelyeket megölnek, és némelyeket elüldöznek; Csel. 12,2.7,59.5,40.**[50]Hogy számon kéressék e nemzetségtől minden próféták vére, mely e világ fundamentomának felvettetésétől fogva kiontatott,** Mát. 23,34.35.**[51]Az Ábel vérétől fogva mind a Zakariás véréig,** ki elveszett az oltár és a templom között: bizony, mondom néktek, számon kéretik e nemzetségtől. 1Móz. 4,8. 2Krón. 24,20.21.**[52]Jaj néktek törvénytudók! mert elvettétek a tudománynak kulcsát: ti magatok nem mentetek be, és a kik be akartak menni, azokat meggátoltátok.** Mát. 23,13. **οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.**

Vö. Mt 23, 13
Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt: ti magatok nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni.
Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

[53]Mikor pedig ezeket mondá nékik, az írástudók és farizeusok kezdének felette igen ellene állani és őt sok dolog felől kikérdezgetni,[54]Ólálkodván ő utána, és igyekezvén valamit az ő szájából kikapni, hogy vádolhassák őt. rész 7,50.8,48.17,19.Mát. 9,22.Márk 5,34.10,52.

Lk 12
[1]Ezenközben mikor sok ezerből álló sokaság gyűlt egybe, annyira, hogy egymást letaposták, kezdé az ő tanítványainak mondani: Mindenekelőtt oltalmazzátok meg magatokat a farizeusok kovászától, mely a képmutatás; Mát. 16,6.12.Márk 8,15. Mát. 23,5.

[2]**Mert nincs oly rejtett dolog, mely napfényre ne jőne; és oly titok, mely ki ne tudódnék.** rész 8,17.Préd. 12,16.Mát. 10,26.Márk 4,22.
Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται.
[3]Annakokáért a mit a sötétben mondtatok, a világosságban fog meghallatszani; és a mit fülbe sugtatok a rejtekházakban, azt a házak tetején fogják hirdetni. rész 6,14.Luk. 7,16.24,19.[4]Mondom pedig néktek én barátaimnak: Ne féljetek azoktól, kik a testet ölik meg, és azután többet nem árthatnak. Ján. 15,12. Mát. 10,28.[5]De megmondom néktek, kitől féljetek: **Féljetek attól, a ki minekutána megöl, van arra is hatalma, hogy a gyehennára vessen.** Bizony, mondom néktek, ettől féljetek.[6]**Nemde öt verebet meg lehet venni két filléren? és egy sincs azok közül Istennél elfelejtve.** Mát. 10,29.30.[7]**De néktek a fejetek hajszálai is mind számon vannak. Ne féljetek azért, sok verébnél drágábbak vagytok.** HAMLET
[8]Mondom pedig néktek: **Valaki vallást tesz én rólam az emberek előtt, az embernek Fia is vallást tesz arról az Isten angyalai előtt;** Mát. 10,32.33.
Λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ⸀ὁμολογήσει⸁ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ·
[9]**A ki pedig megtagad engem az emberek előtt, megtagadtatik az Isten angyalai előtt.** rész 9,26.Márk 8,38.[10]És ha valaki valamit mond az embernek Fia ellen, megbocsáttatik annak; de annak, a ki a Szent Lélek ellen szól káromlást, meg nem bocsáttatik. Mát. 12,31.32.Márk 3,29.[11]Mikor pedig a zsinagógákba visznek benneteket, és a fejedelmek és hatalmasságok elé, ne aggodalmaskodjatok, mimódon vagy mit szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok; Mát. 10,18-20.Csel. 4,7.8.[12]Mert a Szent Lélek azon órában megtanít titeket, mit kell mondanotok.[13]Monda pedig néki egy a sokaság közül: Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy oszsza meg velem az örökséget. Mát. 25,12.Márk 13,34.[14]Ő pedig monda néki: Ember, ki tett engem köztetek birává vagy osztóvá?[15]Monda azért nékik: **Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget; mert nem a vagyonnal való bővölködésben van az embernek az ő élete.** 1Tim. 6,6-11.
Λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ⸀ὁμολογήσει⸁ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ·

πλεονεξία, -ς - nyereségvágy, kapzsiság
telhetetlenség (KG), covetousness (Ty
ὑπαρχόντων - vagyon

[16]És monda nékik egy példázatot, szólván: Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje. 1Tim. 6,18.19.[17]Azért magában okoskodék, mondván: Mit cselekedjem? mert nincs hová takarnom az én termésemet. rész 19,16.17.[18]És monda: Ezt cselekszem: Az én csűreimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarom minden gabonámat és az én javaimat. 1Kor. 4,2.[19]És ezt mondom az én lelkemnek: Én lelkem, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél! Zsolt. 49,7.12.13.
[20]**Monda pedig néki az Isten: Bolond, ez éjjel elkérik a te lelkedet te tőled; a miket pedig készítettél, kiéi lesznek?** Zsolt. 39,7.
εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ⸀αἰτοῦσιν⸁ ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;
ἄφρων, -ον - meggondolatlan, oktalan
ἡτοίμασας, - készítettél, ἑτοιμάζω – készít
[21]**Így van dolga annak, a ki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag.** 1Tim. 6,18.19.Jel. 3,17.18.
[Οὕτως ὁ θησαυρίζων ⸀αὐτῷ⸁ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν.]

[22]Monda pedig az ő tanítványainak: Annakokáért mondom néktek, ne aggodalmaskodjatok a a ti éltetek felől, mit egyetek; se a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. Zsolt. 55,23.Mát. 6,25-33.[23]Az élet több, hogynem az eledel, és a test, hogynem az öltözet. Mát. 11,12.13. Malak. 3,1.[24]Tekintsétek meg a hollókat, hogy nem vetnek, sem nem aratnak; kiknek nincs tárházuk, sem csűrük; és az Isten eltartja őket: mennyivel drágábbak vagytok ti a madaraknál? Jób 39,3.Zsolt. 147,9.[25]Kicsoda pedig az közületek, a ki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? Mát. 6,27.[26]Annakokáért ha a mi legkisebb dolog, azt sem tehetitek, mit aggodalmaskodtok a többi felől?[27]**Tekintsétek meg a liliomokat, mimódon növekednek: nem fáradoznak és nem fonnak: de mondom néktek: Salamon minden ő dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül egy.** **rész 8,18.Mát. 13,12.25,29.Márk 4,25.**[28]Ha pedig a füvet, mely ma a mezőn van, és holnap kemenczébe vettetik, így ruházza az Isten; mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek! Mát. 13,57.Márk 6,4.Luk. 4,24.[29]Ti se kérdezzétek, mit egyetek vagy mit igyatok; és ne kételkedjetek. Mát. 6,31-34.Jak. 1,5-7.[30]Mert mind ezeket a világi pogányok kérdezik; a ti Atyátok pedig tudja, hogy néktek szükségetek van ezekre. rész 1,2-11.

[31]**Csak keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatnak néktek.** **Mát. 6,33. 1Tim. 4,8.**

πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν.

[32]Ne félj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot. rész 22,28-30.Jel. 3,21.[33]Adjátok el a mitek van, és adjatok alamizsnát; szerezzetek magatoknak oly erszényeket, melyek meg nem avúlnak, elfogyhatatlan kincset a mennyországban, a hol a tolvaj hozzá nem fér, sem a moly meg nem emészti. Mát. 6,20.19,21. Csel. 2,45.

[34]**Mert a hol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.** **Mát. 6,21.**

ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

Jézus eljövetelének kiszámíthatatlansága

[35]Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövétnekeitek meggyújtva; Eféz. 6,14.[36]Ti meg hasonlók az olyan emberekhez, a kik az ő urokat várják, mikor jő meg a menyegzőről, hogy mihelyt megjő és zörget, azonnal megnyissák néki. Mát. 24,44.46.47.[37]Boldogok azok a szolgák, kiket az úr, mikor haza megy, vigyázva talál: bizony mondom néktek, hogy felövezvén magát, leülteti azokat, és előjövén, szolgál nékik. Ján. 13,4. Mát. 24,46.47.[38]És ha megjő a második őrváltáskor, és ha a harmadik őrváltáskor jő meg, és úgy találja őket, boldogok azok a szolgák![39]Ezt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház gazdája, mely órában jő el a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy az ő házába törjön. Mát. 24,43.

[40]**Ti is azért legyetek készek: mert a mely órában nem gondolnátok, abban jő el az embernek Fia.** **Mát. 24,44.25,13.Márk 13,33.1Thess. 5,2.**

καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ἕτοιμος, -η, -ον - 1) kész, elkészül **HAMLET: READINESS IS ALL.**

[41]Monda pedig néki Péter: Uram, nékünk mondod-é ezt a példázatot, vagy mindenkinek is? Mát. 18,15-17.[42]Monda pedig az Úr: Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, kit az úr gondviselővé tőn az ő háza népén, hogy adja ki nékik élelmüket a maga idejében? Mát. 24,45-47.[43]Boldog az a szolga, a kit az ő ura, mikor haza jő, ilyen munkában talál![44]Bizony mondom néktek, hogy minden jószága felett gondviselővé teszi őt. Mát. 17,20.21,21.Márk 11,23.[45]Ha pedig az a szolga így szólna az ő szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt; és kezdené verni a szolgákat és szolgálóleányokat, és enni és inni és részegeskedni: rész 21,6.1Kir. 9,7.8.Mik. 3,12.Mát. 24,2.Márk 13,2. Mát. 23,37.Ján. 1,11.[46]Megjő annak a szolgának az ura, a mely napon nem várja és a mely órában nem gondolja, és kettévágatja őt, és a hitetlenek sorsára juttatja. Mát. 24,51.25,41.46.[47]És a mely szolga tudta az ő urának akaratát, és nem végezte el, sem annak akarata szerint nem cselekedett, sokkal büntettetik meg; Jak. 4,17.[48]A ki pedig nem tudta, és büntetésre méltó dolgokat cselekedett, kevesebbel büntettetik.

És valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle; és a kire sokat bíztak, többet kívánnak tőle. **Róm. 2,12.**

παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν [1] αὐτόν.

ζητηθήσεται – követeltetik, ζητέω v. ζητῶ - keres, kíván, törekszik
παρέθεντο [1] - bíztak, παρατίθημι - 1) vki mellé, elé, közelébe helyez;
περισσότερος, -ον - sokkal több

[49]Azért jöttem, hogy e világra tüzet bocsássak: és mit akarok, ha az immár meggerjedett? Mát. 10,34-39.
Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;
[50]De keresztséggel kell nékem megkereszteltetnem; és mely igen szorongattatom, míglen az elvégeztetik. Mát. 20,22.Márk 10,38. rész 22,43.44.Mát. 26,37.38.
DE HÁT MÁR MEGKERESZTELKEDETT JÉZUS! (FT) DE PRÖHLE (218) SZERINT A KERESZTSÉG A MÁRTÍRIUM VÖ Mk 10, 38kk: Zebedeus fiainak: 9Ők pedig így feleltek neki: Meg tudjuk tenni. Jézus ezt mondta nekik: Azt a poharat, amelyből én iszom, kiisszátok, és azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, S) és mennyire gyötrődöm, míg ez végbe nem megy! A KERESZTSÉG TEHÁT ITT ÉS MK 10-BEN METAFORA!!
[51]Gondoljátok-é, hogy azért jöttem, hogy békességet adjak e földön?
δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ;

Nem, mondom néktek; sőt inkább meghasonlást. Mát. 10,34.35.
οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἢ διαμερισμόν
διαμερισμός, -οῦ - megoszlás Főnévként csak itt, igeként többször
[52]Mert mostantól fogva öten lesznek egy házban, a kik meghasonlanak, három kettő ellen, és kettő három ellen. 3Móz. 14,2-32.Mát. 8,4.
ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν ἑνὶ οἴκῳ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ τρισίν,
διαμεμερισμένοι, - megoszlottak διαμερίζω - 1)
[53]Meghasonlik az atya a fiú ellen, és a fiú az atya ellen; és az anya a leány ellen, és a leány az anya ellen; napa a menye ellen, és a menye a napa ellen. Mik. 7,6.Mát. 10,21.
διαμερισθήσονται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν.
[54]Monda pedig a sokaságnak is: Mikor látjátok, hogy napnyugotról felhő támad, azonnal ezt mondjátok: Záporeső jő; és úgy lesz. Mát. 16,2.3.[55]És mikor halljátok fúni a déli szelet, ezt mondjátok: Hőség lesz; és úgy lesz. Mát. 14,5.
[56]Képmutatók, az égnek és a földnek ábrázatáról tudtok ítéletet tenni; erről az időről pedig mi dolog, hogy nem tudtok ítéletet tenni? Dán. 9,25.Malak. 3,1.
ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν καιρὸν δὲ τοῦτον πῶς οὐκ οἴδατε δοκιμάζειν
πρόσωπον= arc, δοκιμάζειν, - vizsgálni; δοκιμάζω - 1. megvizsgál
[57]És mi dolog, hogy ti magatoktól is meg nem ítélitek, mi az igaz? vers 30. rész 8,38.
Τί δὲ καὶ ἀφ᾽ ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;
[58]Mikor pedig a te ellenségeddel a fejedelem elé mégy, igyekezzél az úton megmenekedni tőle, hogy téged ne vonjon a bíró elé, és a bíró át ne adjon téged a poroszlónak és a poroszló a tömlöczbe ne vessen téged. Mát. 5,25.26.[59]Mondom néked, hogy nem jősz ki onnét, mígnem megfizetsz mind az utolsó fillérig. Márk 12,2.

Lk 13

[1]Jövének pedig ugyanazon időben némelyek, kik néki hírt mondának a Galileabeliek felől, kiknek vérét Pilátus az ő áldozatukkal elegyítette. Mát. 24,31-37.[2]És felelvén Jézus, monda nékik: **Gondoljátok-é, hogy ezek a Galileabeliek bűnösebbek voltak valamennyi Galileabelinél, mivelhogy ezeket szenvedték? Mát. 23,24.Márk 13,21.[3]Nem, mondom néktek: sőt inkább, ha meg nem tértek, mindnyájan, hasonlóképen elvesztek. Mát. 24,27.30.**[4]Vagy az a tizennyolcz, a kire rászakadt a **torony Siloámban**, és megölte őket, gondoljátok-é, hogy bűnösebb volt minden más Jeruzsálemben lakó embernél? rész 9,22.22,63.64.23,33.24,7.Mát. 16,21.17,24.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33.[5]**Nem, mondom néktek: sőt inkább, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképen elvesztek. rész 19,42-44.Mát. 3,8-10.**

AGIT PENITETIAM – VÖ. TYNDALE:
A KÜLÖNBSÉG A KATOLIUS (KÖZÉPKORI) KONVERZIÓ (BŰNBÁNATI CSELEKEDETEK, RÓZSEFŰZÉR, MIATYÁNKOK, ÜDVÖZLÉGYEK, SZEGÉNYEK TÁMOGATÁSA) ÉS A REFORMÁTORI KONVERZIÓ (A SZÍV RADIKÁLIS MEGVÁLTOZÁSA, A HIT ÉS NEM A CSELEKEDETEK ÁLTALI MEGIGAZULÁS KÖZÖTT!)
A KATOLIKUSOK EGYEDÜL STL FORDÍT „MEG NEM TÉRTEK”-ET!!!
TYND KJV: REPENT. DE EZ JELENT MEGTÉRÉST IS ÉS NEM AGIT PENITENTIAM”

[6]És ezt a példázatot mondá: **Vala egy embernek egy fügefája szőlejébe ültetve; és elméne, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem találá. rész 21,6.22-24.Mát. 23,37.38. Mát. 21,42.[7]És monda a vinczellérnek: Ímé három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki azt; miért foglalja a földet is hiába? Zsolt. 118,22.[8]Az pedig felelvén, monda néki: Uram, hagyj békét néki még ez esztendőben, míg körüskörül megkapálom és megtrágyázom: 1Móz. 19,23-25.**[9]És ha gyümölcsöt terem, jó; ha pedig nem, azután vágd ki azt. vers 19. rész 6,38.[10]Tanít vala pedig szombatnapon egy zsinagógában. Mát. 24,37.38.[11]És ímé vala ott egy asszony, **kiben betegségnek lelke vala tizennyolcz esztendőtől fogva; és meg volt görbedve, és teljességgel nem tudott felegyenesedni. 1Móz. 19,26.**[12]És mikor azt látta Jézus, előszólítá, és monda néki: Asszony, feloldattál a te betegségedből! rész 9,24.Mát. 10,39.16,25.Márk 8,35.Ján. 12,25.[13]És reá veté kezeit; és azonnal felegyenesedék, és dicsőíté az Istent. Mát. 24,40.41.[14]Felelvén pedig a zsinagógafő, haragudva, **hogy szombatnapon gyógyított Jézus, monda a sokaságnak:** Hat nap van, a melyen munkálkodni kell; azokon jőjjetek azért és gyógyíttassátok magatokat, és ne szombatnapon.[15]Felele azért néki az Úr, és monda: Képmutató, szombatnapon nem oldja-é el mindenitek az ő ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem viszi-é itatni? Mát. 12,11.[16]Hát ezt, az Ábrahám leányát, kit a Sátán megkötözött ímé tizennyolcz esztendeje, nem kellett-é feloldani e kötélből szombatnapon? Mát. 24,28.[17]És mikor ezeket mondta, megszégyenülének mindnyájan, kik magokat néki ellenébe veték; és az egész nép örül vala mind azokon a dicsőséges dolgokon, a melyek ő általa lettek. vers 12.13.[18]Monda pedig Jézus: Mihez hasonló az Isten országa? és mihez hasonlítsam azt? Márk 4,30.[19]Hasonló a **mustármaghoz,** melyet az ember vévén, elvet az ő kertjében; és felnevelkedett, és lett nagy fává, és az égi madarak fészket raktak annak ágain. Mát. 13,31.32.Márk 4,31.[20]És ismét monda: Mihez hasonlítsam az Isten országát? vers 18.[21]Hasonló a **kovászhoz**, melyet az asszony vévén, három mércze lisztbe elegyíte, mígnem az egész megkele. Mát. 13,33.[22]És városokon és falvakon megy vala által, tanítva, és Jeruzsálembe menve. Mát. 9,35.Márk 6,6.[23]Monda pedig néki valaki: **Uram, avagy kevesen vannak-é a kik idvezülnek? Ő pedig monda nékik: rész 12,43.Róm. 2,29.**
Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι;

[24]Igyekezzetek bemenni a szoros kapun: mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek. Mát. 7,13.14. Mát. 5,22-48.10,37-39.[25]Mikor már a gazda felkél és bezárja az ajtót, és kezdetek kívül állani és az ajtót zörgetni, mondván: Uram! Uram! nyisd meg nékünk; és ő felelvén, ezt mondja néktek: Nem tudom honnét valók vagytok ti; Mát. 25,10-12. Mát. 7,21.25,42.43.[26]Akkor kezditek mondani: Te előtted ettünk és ittunk, és a mi utczáinkon tanítottál; Mát. 7,22.23.[27]De ezt mondja: Mondom néktek, nem tudom honnét valók vagytok ti; távozzatok el én tőlem mindnyájan, kik hamisságot cselekesztek! 2Móz. 3,6.[28]Ott lesz sírás és fogak csikorgatása, mikor látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot, és a prófétákat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve. Mát. 8,11.12.Ésa. 65,13.[29]És jőnek napkeletről és napnyugatról, és északról és délről, és az Isten országában letelepednek. Róm. 15,14.18.19.24.[30]**És ímé vannak utolsók, a kik elsők lesznek, és vannak elsők, a kik utolsók lesznek. Mát. 19,30.** [31]Ugyanazon napon jövének ő hozzá némelyek a farizeusok közül, mondván néki: Eredj ki és menj el innét: mert Heródes meg akar téged ölni. Mát. 19,13-15.Márk 10,13.

(MILYEN ÉRDEKES: A FARIZEUSOK MÁSKOR JÉZUS ELLENSÉGEI; MOST AZONBAN ÓVJÁK HERÓDES TERVÉTŐL!)

[32]És monda nékik: **Elmenvén mondjátok meg annak a rókának**: Ímé ördögöket űzök ki és gyógyítok ma és holnap, és harmadnapon elvégeztetem. rész 18,31-33.[33]Hanem nékem ma és holnap és azután úton kell lennem; mert nem lehetséges, hogy a próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el. Mát. 18,3.Márk 10,15.[34]**Jeruzsálem! Jeruzsálem! ki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, a kik te hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképen a tyúk az ő kis csirkéit az ő szárnyai alá, és ti nem akarátok! rész 19,42-44.Mát. 23,37.38. Ján. 11,47-53.rész 19,47.**[35]**Ímé pusztán hagyatik néktek a ti házatok;** és bizony mondom néktek, hogy nem láttok engem, mígnem eljő az idő, mikor ezt mondjátok: **Áldott, a ki jő az Úrnak nevében! Mik. 3,12.rész 19,43.44. rész 19,38.Mát. 23,38.39.**
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Lk 14

[1]És lőn mikor a főfarizeusok közül egynek házához ment szombatnapon kenyeret enni, azok leselkednek vala ő utána. 2Móz. 20,12-17.[2]És ímé egy vízkóros ember vala ő előtte. Mát. 23,14.Márk 12,40.[3]És felelvén Jézus, szóla a törvénytudóknak és a farizeusoknak, mondván: Szabad-é szombatnapon gyógyítani? Mát. 12,10.[4]Azok pedig hallgatának. És ő megfogván azt, meggyógyítá és elbocsátá.[5]És felelvén nékik, monda: Ki az közületek, a kinek szamara vagy ökre a kútba esik, és nem vonja ki azt azonnal szombatnapon? Mát. 12,11.[6]És nem felelhetnek vala ő ellene semmit ezekre.[7]És egy példázatot monda a hivatalosoknak, mikor észre vevé, mimódon válogatják a fő helyeket; mondván nékik: Mát. 24,1-42.Márk 13,1-37.[8]Mikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a fő helyre; mert netalán náladnál nagyobb tiszteletben álló embert is hivott meg az, Péld. 25,6.7.[9]És eljövén az, a ki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd néked: Engedd ennek a helyet! És akkor szégyennel az utolsó helyre fogsz ülni. Mát. 19,27-29.[10]Hanem mikor meghívnak, menj el és ülj le az utolsó helyre; hogy mikor eljő az, a ki téged meghívott, ezt mondja néked: Barátom ülj feljebb! Akkor néked dicsőséged lesz azok előtt, a kik veled együtt ülnek. Márk 10,29.30.[11]Mert mindenki, a ki magát felmagasztalja, megaláztatik; és a ki magát megalázza, felmagasztaltatik. rész 18,14.Jób 22,29.Mát. 23,12.[12]Monda pedig annak is, a ki őt meghívta: Mikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat; nehogy viszont ők is meghívjanak téged, és visszafizessék néked. rész 6,33.[13]Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat: Mát. 25,34-36.40.[14]És boldog leszel; mivelhogy nem fizethetik vissza néked; mert majd visszafizettetik néked az igazak feltámadásakor. rész 12,11.[15]Hallván pedig ezeket egy azok közül, a kik ő vele együtt ülnek vala, monda néki: Boldog az, a ki eszik kenyeret az Isten országában.[16]Ő pedig monda annak:

Egy ember készíte nagy vacsorát, és sokakat meghíva; Mát. 22,2-10.Jel. 19,7-9.Péld. 9,2-5.[17]És elküldé szolgáját a vacsora idején, hogy megmondja a hivatalosoknak: Jertek el, mert immár minden kész! Mát. 15,24.10,5.6.Csel. 13,46.[18]És mindnyájan egyenlőképen kezdék magokat mentegetni. Az első monda néki: Szántóföldet vettem, és ki kell mennem, hogy azt meglássam; kérlek téged, ments ki engem! Mik. 7,5-7. Csel. 7,59.12,2.[19]És másik monda: Öt iga ökröt vettem, és elmegyek, hogy azokat megpróbáljam; kérlek téged, ments ki engem! Mát. 10,30.[20]A másik pedig monda: Feleséget vettem, és azért nem mehetek. Mát. 10,22.[21]Mikor azért az a szolga haza ment, megmondá ezeket az ő urának. Akkor megharagudván a gazda, monda az ő szolgájának: Eredj hamar a város utczáira és szorosaira, és a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat hozd be ide. Mát. 12,38.16,1.Márk 8,11.Luk. 11,29.1Kor. 1,22.[22]És monda a szolga: Uram, meglett a mint parancsolád, és mégis van hely. rész 19,43.44.[23]Akkor monda az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a sövényekhez, és **kényszeríts bejőni καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, compelle intrare mindenkit,** hogy megteljék az én házam. rész 7,50.8,48.17,19.Mát. 9,22.Márk 5,34.10,52.[24]Mert mondom néktek, hogy senki azok közül a hivatalos férfiak közül meg nem kóstolja az én vacsorámat. 4Móz. 13,3.26.32.34.14,1.4.21.23. vers 17.

Példázatok vagy hasonlatok?

[25]Megy vala pedig ő vele nagy sokaság; és megfordulván, monda azoknak: Józs. 6,2.20.26.1Kir. 16,34.[26]Ha valaki én hozzám jő, és meg nem gyűlöli az ő atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvéreit és nőtestvéreit, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom. Mát. 10,37.38.

[27]És valaki nem hordozza az ő keresztjét, és én utánam jő, nem lehet az én tanítványom. rész 9,23.Mát. 10,38.Márk 8,34.

ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής

βαστάζει – viszi, βαστάζω - visz, hordoz

[28]Mert ha közületek valaki tornyot akar építeni, nemde először leülvén felszámítja a költséget, ha van-é mivel elvégezze?[29]Nehogy minekutána fundamentomot vetett, és elvégezni nem bírja, csúfolni kezdje őt mindenki, a ki látja, Ján. 10,3.[30]Ezt mondván: Ez az ember elkezdette az építést, és nem bírta véghez vinni! vers 31.[31]Vagy valamely király, mikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal megütközzék, nemde leülvén először tanácskozik, hogy tízezerrel szembeszállhat-é azzal, a ki ő ellene húszezerrel jött? Mát. 24,32.Márk 13,28.[32]Mert különben még mikor amaz távol van, követséget küldvén, megkérdezi a békefeltételeket.[33]Ezenképen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom. Mát. 13,55.Márk 6,3.**Luk. 4,22.[34]Jó a só: de ha a só megízetlenül, mivel sózzák meg? Mát. 5,13.Márk 9,50.**[35]Sem a földre, sem a trágyára nem alkalmas: kivetik azt. A kinek van füle a hallásra, hallja. Mát. 11,15.

Lk 15

Három példázat: Elveszett juh, drahma, Fiú

[1]Közelgetnek vala pedig ő hozzá a vámszedők és a bűnösök mind, hogy hallgassák őt. Mát. 9,10.11.Márk 2,15.16.[2]És zúgolódának a farizeusok és az írástudók, mondván: **Ez bűnösöket fogad magához, és velök együtt eszik. rész 7,39.[3]Ő pedig ezt a példázatot beszélé nékik, mondván: 1Thess. 5,5.6.**[4]Melyik ember az közületek, a kinek ha **száz juha van**, és egyet azok közül elveszt, nem hagyja ott a kilenczvenkilenczet a pusztában, és nem megy az elveszett után, mígnem megtalálja azt? Mát. 18,12-14. Luk. 19,10.[5]És ha megtalálta, felveti az ő vállára, örülvén. vers 31.[6]És haza menvén, egybehívja barátait és szomszédait, mondván nékik: Örvendezzetek én velem, mert megtaláltam az én juhomat, a mely elveszett vala. 1Pét. 2,25.[7]**Mondom néktek, hogy ily módon nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, hogynem kilenczvenkilencz igaz emberen, a kinek nincs szüksége megtérésre.**

Mát. 26,3-5.Ján. 11,47-50.[8]Avagy ha valamely asszonynak tíz drakhmája van, és egy drakhmát elveszt, nem gyújt-é gyertyát, és nem sepri-é ki a házat, és nem keresi-é gondosan, mígnem megtalálja? Ján. 11,27.[9]És ha megtalálta, egybehívja az ő asszonybarátait és szomszédait, mondván: Örüljetek én velem, mert megtaláltam a drakhmát, melyet elvesztettem vala! Mát. 26,14.15.Márk 14,10.

[10]Ezenképen, mondom néktek, örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén. rész 4,14.

οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

[11]Monda pedig: **Egy embernek vala két fia;** 2Sám. 1,16.[12]És monda az ifjabbik az ő atyjának: Atyám, add ki a vagyonból rám eső részt! És az megosztá köztök a vagyont. 2Móz. 12,6.[13]Nem sok nap mulva aztán a kisebbik fiú összeszedvén mindenét, messze vidékre költözék; és ott eltékozlá vagyonát, mivelhogy dobzódva élt. Mát. 26,17-20.Márk 14,12-17.[14]Minekutána pedig mindent elköltött, támada nagy éhség azon a vidéken, és ő kezde szükséget látni. rész 3,13.[15]Akkor elmenvén, hozzá szegődék annak a vidéknek egyik polgárához; és az elküldé őt az ő mezeire disznókat legeltetni. rész 8,18.Mát. 13,12.25,29.Márk 4,25.[16]És kívánja vala megtölteni az ő gyomrát azzal a moslékkal, a mit a disznók ettek; és senki sem ád vala néki.**[17]Mikor aztán magába szállt,**

εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν

VULG in se autem reversus

VIZS Es mikoron magába tęrt vólna, monda

KI 17 Magába szállván tehát,

RÚF Magába szállt **magyarul mindegyik: „magába szállt” kivéve efo:**

EFO 17 Végül belátta, hogy mennyire ostoba volt

Egyedül EFO (Szűcs Z. eredeti)

Luth: 17 **DA ſchlug er in ſich** /

Tyn 1-2, KJV 17 he came to himself/

monda: Az én atyámnak mily sok bérese bővölködik kenyérben, én pedig éhen halok meg! Márk 10,32.[18]Fölkelvén elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom néki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. Márk 16,19.Luk. 24,51.Csel. 1,9.[19]És nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam; tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy! Mát. 27,1.2.Márk 11,1.2.Ján. 12,1.[20]És felkelvén, elméne az ő atyjához. **Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atyja, és megesék rajta a szíve, és oda futván, a nyakába esék, és megcsókolgatá őt.** rész 2,25. rész 13,11.[21]És monda néki a fia: **Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened; és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam!** rész 22,13.[22]Az atyja pedig monda az ő szolgáinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábaira![23]És előhozván a hízott tulkot, vágjátok le, és együnk és vígadjunk. Márk 14,25.**[24]Mert ez az én fiam meghalt, és feltámadott;**

ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη.

ἀνέζησεν, - föléledt, ἀναζάω – föléled, ἀπολωλὼς – elveszve; ἀπόλλυμι - 1. elveszít,

elveszett, és megtaláltatott. Kezdének azért vígadni. 2Kir. 9,13.Ján. 12,12-14.[25]Az ő nagyobbik fia pedig a mezőn vala: és mikor hazajövén, közelgetett a házhoz, hallá a zenét és tánczot. Mát. 16,16.Márk 8,29.Luk. 9,20.[26]És előszólítván egyet a szolgák közül, megtudakozá, mi dolog az? Mát. 26,21-23.[27]Az pedig monda néki: A te öcséd jött meg; és atyád levágatá a hízott tulkot, mivelhogy egészségben nyerte őt vissza. Zsolt. 118,26.[28]Erre ő megharaguvék, és nem akara bemenni. Az ő atyja annakokáért kimenvén, kérlelé őt.[29]Ő pedig felelvén, monda atyjának: Ímé ennyi esztendőtől fogva szolgálok néked, és soha parancsolatodat át nem hágtam: és nékem soha nem adtál egy kecskefiat, hogy az én barátaimmal vígadjak. Józs. 24,27.[30]Mikor pedig ez a te fiad megjött, a ki paráznákkal emésztette föl a te vagyonodat, levágattad néki a hízott tulkot. Mát. 20,25-27.Márk 10,42-44.[31]Az pedig monda néki: Fiam, te mindenkor én velem vagy, és

mindenem a tiéd![32]Vígadnod és örülnöd kellene hát, hogy ez a te testvéred meghalt, és feltámadott; és elveszett, és megtaláltatott. Mát. 20,28.

Lk 16

[1]Monda pedig az ő tanítványainak is: Vala egy gazdag ember, kinek vala egy sáfára; és az bevádoltaték nála, hogy javait eltékozolja. rész 21,6.1Kir. 9,7.8.Mik. 3,12.Mát. 24,2.Márk 13,2. Mát. 23,37.Ján. 1,11.[2]Hívá azért azt, és monda néki: Mit hallok felőled? Adj számot a te sáfárságodról; mert nem lehetsz tovább sáfár. Mát. 21,12.Márk 11,11.[3]Monda pedig magában a sáfár: Mit míveljek, mivelhogy az én uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok; koldulni szégyenlek! Ésa. 56,7.Jer. 7,11.[4]Tudom mit tegyek, hogy mikor a sáfárságtól megfosztatom, befogadjanak engem házaikba. Márk 11,18.Ján. 7,19.[5]És magához hivatván az ő urának minden egyes adósát, monda az elsőnek: Mennyivel tartozol az én uramnak?[6]Az pedig monda: Száz bátus olajjal. És monda néki: Vedd a te írásodat, és leülvén, hamar írj ötvent. Mát. 21,23-27.Márk 11,27-33.[7]Azután monda másnak: Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig monda: Száz kórus búzával. És monda annak: Vedd a te írásodat, és írj nyolczvanat. Csel. 4,7-10.[8]**És dícséré az úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedett, mert e világnak fiai eszesebbek a világosságnak fiainál a maguk nemében. Eféz. 5,8.1Thess. 5,5.[9]Én is mondom néktek, szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy mikor meghaltok, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba. 1Tim. 6,18.19.[10]A ki hű a kevesen, a sokon is hű az; és a ki a kevesen hamis, a sokon is hamis az. rész 19,16.17.[11]Ha azért a hamis mammonon hívek nem voltatok, ki bízná reátok az igazi kincset? Mát. 14,5.[12]És ha a másén hívek nem voltatok, ki adja oda néktek, a mi a tiétek? Mát. 26,36-46.Márk 14,32-42.Ján. 18,1.2.**

[13]Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak. Mát. 6,24.

Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται ᾽δυσὶ᾽ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

οἰκέτης – szolga
ἀνθέξεται – ragaszkodik; ἀντέχω - (A.) kitart
καταφρονήσει. – megveti; καταφρονέω - megvet, lenéz, méltatlannak tart

[14]Hallák pedig mindezeket a farizeusok is, kik pénzszeretők valának; és csúfolák őt. Ésa. 5,1-7.Mát. 21,33-46.Márk 12,1-12.

Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.
ὑπάρχοντες, [1] - lévén, ὑπάρχω - 1) (verb.) létezik, (jelen) van,
ἐξεμυκτήριζον – gúnyolták, ἐκμυκτηρίζω - gúnyolódik, kinevet vkit

[15]És monda nékik: Ti vagytok, a kik az emberek előtt magatokat megigazítjátok; de az Isten ismeri a ti szíveteket: mert a mi az emberek közt magasztos, az Isten előtt útálatos. rész 18,9. Zsolt. 7,10.

καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐστὲ οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

[16]A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig valának: az időtől fogva az Istennek országa hirdettetik, és mindenki erőszakkal tör abba. Mát. 11,12.13. Malak. 3,1.

Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι ᾽Ιωάνου·᾽ ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

βιάζεται. - erővel tör előre βιάζω - 1) erőt alkalmaz; 2) erőszakot használ; 3) (P) erőszakot szenved

[17]Könnyebb pedig a mennynek és a földnek elmúlni, hogynem a törvényből egy pontocskának elesni. Mát. 5,18. 1Pét. 1,25.2Pét. 3,10.
Εὐκοπώτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν ˹κερέαν˺ πεσεῖν.

Εὐκοπώτερον [1] - könnyebb εὐκοπώτερος, -α, -ον – egyszerű
πεσεῖν. – elbukjon; πίπτω - leesik, ledől,
[18]Valaki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, paráználkodik; és valaki férjétől elbocsátott asszonyt vesz feleségül, paráználkodik. Mát. 5,32.19,9.Márk 10,11.12.

GAZDAG ÉS LÁZÁR

Ez is elbeszélés, fiktív történet (Jézus használhatott fiktív elbeszélést, a próféták nem? Ld. Jónás..)
[19]Vala pedig egy gazdag ember, és öltözik vala bíborba és patyolatba, mindennap dúsan vigadozván: Zsid. 1,2.[20]És vala egy Lázár nevű koldus, ki az ő kapuja elé volt vetve, fekélyekkel tele. rész 23,33.Zsid. 13,12.[21]És kíván vala megelégedni a morzsalékokkal, melyek hullanak vala a gazdagnak asztaláról; de az ebek is eljővén, nyalják vala az ő sebeit rész 21,6.22-24.Mát. 23,37.38. Mát. 21,42.[22]Lőn pedig, hogy meghala a koldus, és viteték az angyaloktól az Ábrahám kebelébe; meghala pedig a gazdag is, és eltemetteték. Zsolt. 118,22.[23]És a pokolban felemelé az ő szemeit, kínokban lévén, és látá Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében. Ésa. 8,14.15.[24]És ő kiáltván, monda: Atyám Ábrahám! könyörülj rajtam, és bocsásd el Lázárt, hogy mártsa az ő ujjának hegyét vízbe, és hűsítse meg az én nyelvemet; mert gyötrettetem e lángban. Márk 9,43.44.Ésa. 66,24.[25]Monda pedig Ábrahám: Fiam, emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted a te életedben, hasonlóképen Lázár is az ő bajait: most pedig ez vígasztaltatik, te pedig gyötrettetel. Mát. 22,15-22.Márk 12,13-17.[26]És mindenekfelett, mi köztünk és ti közöttetek nagy közbevetés van, úgy, hogy a kik akarnának innét ti hozzátok általmenni, nem mehetnek, sem azok onnét hozzánk át nem jöhetnek. rész 19,45.47. rész 18,31-33.[27]Monda pedig amaz: Kérlek azért téged Atyám, hogy bocsásd el őt az én atyámnak házához; Mát. 26,57.58.[28]Mert van öt testvérem; hogy bizonyságot tegyen nékik, hogy ők is ide, e gyötrelemnek helyére ne jussanak. Mát. 26,69-74.Márk 14,66-72.Ján. 18,17.25-27.[29]Monda néki Ábrahám: Van Mózesök és prófétáik; hallgassák azokat. Ésa. 8,20.[30]Ama pedig monda: Nem úgy, atyám Ábrahám; hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájok, megtérnek! Róm. 13,7.[31]Ő pedig monda néki: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.

Lk 17
[1]Monda pedig a tanítványoknak: Lehetetlen dolog, hogy **botránkozások ne essenek; de jaj annak, a ki által esnek.** Mát. 18,7.
Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, πλὴν οὐαὶ δι᾽ οὗ ἔρχεται

[2]Jobb annak, ha egy malomkövet vetnek a nyakába, és ha a tengerbe vettetik, hogynem mint egyet e kicsinyek közül megbotránkoztasson. Mát. 18,6.Márk 9,42.
λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ τῶν μικρῶν τούτων ἕνα.

[3]Őrizzétek meg magatokat: ha (1) pedig a te atyádfia vétkezik ellened, (2) dorgáld meg őt; és (3) ha megtér, bocsáss meg néki. Mát. 18,15-17.

Ft „A négy ige evangéliuma”

προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐὰν ἁμάρτῃ ὁ ἀδελφός σου ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ·

ἐπιτίμησον - fedd meg; ἐπιτιμάω - megdorgál, megfedd (akit: + dat.)
ἄφες - bocsáss meg, ἀφίημι - 1) (el)hagy, (el)bocsát, (el)enged, megbocsát;
MÉGIS ELŐBB A BŰNBÁNAT ÉS CSAK UTÁNA A BOCSÁNAT? kérdés: lehetséges-e bűnbánat nélkül bűnbocsánat? HOL VAN A GRATIA PREVENIENS?

1.VÉTKEZÉS ἁμαρτία, ἁμάρτη - vétkezik

2. FEDDÉS ἐπιτιμία, (főnévként csak 2Kor2,6) ἐπιτιμάω (igeként sokzsor, de csak a szinopitikusoknál)

3. BŰNBÁNAT μετάνοια, μετανοέω v. μετανοῶ - 1. elméjét, gondolkodását megváltoztatja; 2. jó útra tér, megtér; 3. (utólag) belát vmit, megbán vmit, bűnbánatot tart
Fontos: csak Vizs, károliak, ME, RS „megtérés”; a katolikusok és az újabb protestánsok is csak „megbánás” / „megbánja”

4. BŰNBOCSÁNAT ἀφίημι - 1) (el)hagy
ἄφες - bocsáss meg, ἀφίημι - 1) (el)hagy, (el)bocsát, (el)enged, megbocsát;
ÉRDEKES: „BŰNBOCSÁNAT”, MINT FŐNÉV, TEHÁT ELVONT FOGALOM NINCS AZ ÚSZ-BEN, CSAK IGEKÉNT; A „FEDDÉS” IS CSAK EGYSZER, TEHÁT A BIBLIA NEM SZERETI A TÚL ELVONT FOGALMAKAT, PERSZE BŰN, MEGTÉRÉS EZEK VANNAK SOKSZOR FŐNÉVKÉNT IS

A TÖRVÉNY ÉS AZ EVANGÉLIUM
[4]És ha egy napon hétszer vétkezik ellened, és egy napon hétszer te hozzád tér, mondván: Megbántam; megbocsáss néki. Mát. 18,22.
καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ καὶ ἑπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων Μετανοῶ, ὁ ἀφήσεις αὐτῷ.
[5]És mondának az apostolok az Úrnak: Növeljed a mi hitünket! Mát. 26,57-75.Márk 14,53-72.Ján. 18,13-27. Ésa. 50,6.
Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.
Πρόσθες [1] - növelj meg
προστίθημι - (A.) 1. folytat, ismétel, újra csinál 2. elvesz, elvon, eltávolít, megdönt 3. hozzáad, megnövel 4. átad, átszállít 5. ad, adományoz, bőségesen visszaad 6. kiró, rárak (vkire vmit) 7. tulajdonít vagy betud vkinek vmit 8. hozzáad (túl azon, amit kapott), növel, gyarapít (M.) 1. egyetért vkivel 2. hozzájárulását adja, egyetért vmivel 3. tárítja magát vmihez vagy vkihez 4. csatolja magát vmihez vagy vkihez 5. nyer, hasznot húz, növekszik, kibővül 6. magára vagy másokra zúdít, hoz
[6]Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engede néktek. Mát. 17,20.21,21.Márk 11,23.[7]Kicsoda pedig ti közületek az, a ki, ha egy szolgája van, és az szánt vagy legeltet, tüstént azt mondja annak, mihelyt a mezőről megjő: Jer elő, ülj asztalhoz? rész 9,16.10,19.[8]Sőt nem ezt mondja-e néki: Készíts vacsorámra valót, és felövezvén magadat, szolgálj nékem, míg én eszem és iszom; és azután egyél és igyál te? Mát. 27,1.2.[9]Avagy megköszöni-é annak a szolgának, hogy azt mívelte, a mit néki parancsolt? Nem gondolom. Fil. 3,11.2Thess. 1,5.**[10]Ezenképen ti is, ha mindazokat megcselekedtétek, a mik néktek**

parancsoltattak, mondjátok, hogy: Haszontalan szolgák vagyunk; mert a mit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük. 1Kor. 9,16.
οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

διαταχθέντα – megparancsoltakat; διατάσσω – 1. rendelkezik, parancsol
ἀχρεῖοί - haszontalanok; ἀχρεῖος, -ον – semmirekellő, haszontalan
[11]És lőn, mikor útban vala Jeruzsálem felé, hogy ő Samariának és Galileának közepette méne által. 2Móz. 3,6.[12]És mikor egy faluba beméne, **jöve elébe tíz bélpoklos férfi, kik távol megállának:** 3Móz. 13,2.**[13]És felemelék szavokat, mondván: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!** vers 67.[14]És mikor őket látta, monda nékik: Elmenvén mutassátok meg magatokat a papoknak. És lőn, hogy míg odamenének, megtisztulának. 3Móz. 14,2-32.Mát. 8,4.[15]Egy pedig ő közülök, mikor látta, hogy meggyógyult, visszatére, dicsőítvén az Istent nagy szóval; Mát. 22,42-45.Márk 12,35-37.[16]És arczczal leborula az ő lábainál hálákat adván néki: és az Samariabeli vala. Zsolt. 110,1.[17]Felelvén pedig Jézus, monda: Avagy nem tízen tisztulának-é meg? A kilencze pedig hol van?[18]Nem találkoztak a kik visszatértek volna dicsőséget adni az Istennek, csak ez az idegen?[19]És monda néki: **Kelj föl, és menj el: a te hited téged megtartott.** Mát. 23,5-7.Márk 12,38-39.
Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.
[20]Megkérdeztetvén pedig a farizeusoktól, mikor jő el az Isten országa, felele nékik és monda:
Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν
Ἐπερωτηθεὶς – Megkérdeztetvén, ἐπερωτάω v. ἐπερωτῶ - kérdéssel fordul vkihez, megkérdez vkit
παρατηρήσεως, - megfigyelhetőség, παρατήρησις, -΄εως – megfigyelés VZS, RJ
Az Isten országa nem szemmel láthatólag jő el. Róm. 14,7.
Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως

[21]Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; mert ímé az Isten országa ti bennetek van. Mát. 23,14.Márk 12,40.
οὐδὲ ἐροῦσιν Ἰδοὺ ὧδε ἢ Ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν.
παρατηρήσεως, - megfigyelhetőség, παρατήρησις, -εως – megfigyelés; SDA!
[22]Monda pedig a tanítványoknak: Eljő az idő, mikor kívántok látni egyet az ember Fiának napjai közül, és nem láttok. Márk 12,41-44.[23]És mondják majd néktek**: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; de ne menjetek el, és ne kövessétek:** Mát. 23,24.Márk 13,21.[24]Mert miként a felvillanó villámlás az ég aljától az ég aljáig fénylik; úgy lesz az embernek Fia is az ő napján. Mát. 24,27.30.[25]De előbb sokat kell néki szenvednie és megvettetnie e nemzetségtől. rész 9,22.22,63.64.23,33.24,7.Mát. 16,21.17,24.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33. **TIPOLÓGIA: AZ ÚJAT A RÉGIVEL ÉRTJÜK MEG** [26]És miként a Noé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban is. 1Móz. 6,5-7.7,7.1Pét. 3,20.[27]Ettek, ittak, házasodtak, férjhezmentek mindama napig, a melyen Noé a bárkába beméne, és eljöve az özönvíz, és mindeneket elveszte. rész 19,43.44.[28]Hasonlóképen mint a Lót napjaiban is lett; ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek; vers 7.8.[29]De a mely napon kiment Lót Sodomából, tűz és kénkő esett az égből, és mindenkit elvesztett: 1Móz. 19,23-25.[30]Ezenképen lesz azon a napon, melyen az embernek Fia megjelenik. Mát. 27,15.[31]Az nap, a ki a háztetőn lesz, és az ő holmija a házban, ne szálljon le, hogy elvigye; és a ki a mezőn, azonképen ne forduljon hátra. Mát. 24,37.38.[32]Emlékezzetek Lót feleségére! 1Móz. 19,26.
[33]Valaki igyekezik az ő életét megtartani, elveszti azt, és valaki elveszti azt, megeleveníti azt. rész 9,24.Mát. 10,39.16,25.Márk 8,35.Ján. 12,25.

ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περιποιήσασθαι ἀπολέσει αὐτήν, ὃς δ᾽ ἂν ⸀ἀπολέσει⸁ ζωογονήσει αὐτήν.
περιποιήσασθαι – megőrizni; περιποιέομαι - megőriz, megtart,
[34]Mondom néktek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban; az egyik felvétetik, és a másik elhagyatik. Mát. 24,40.41.[35]Két asszony őröl együtt; az egyik felvétetik, és a másik elhagyatik. rész 12,11.Mát. 10,19.20.Márk 13,14.[36]Ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, és a másik elhagyatik. 2Móz. 4,12.Csel. 4,7.8.[37]És felelvén, mondának néki: Hol, Uram? Ő pedig monda nékik: a hol a test, oda gyűlnek a saskeselyűk. Mát. 24,28.

Lk 18
[1]Monda pedig nékik példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni; **Róm. 12,12.1Thess. 5,17.**[2]Mondván: Volt egy bíró egy városban, a ki Istent nem félt és embert nem becsült. Mát. 10,22.[3]Volt pedig abban a városban egy özvegyasszony, és elméne ahhoz, mondván: Állj bosszút értem az én ellenségemen. rész 3,31.[4]Az pedig nem akará egy ideig; de azután monda ő magában: Jól lehet Istent nem félek és embert nem becsülök; rész 19,43.44.[5]Mindazáltal mivelhogy nékem terhemre van ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen reám járván, ne gyötörjön engem. rész 19,43.44.21,23.24.[6]Monda pedig az Úr: Halljátok, mit mond e hamis bíró! Dán. 9,16.Mát. 24,15.21.22.[7]Hát az Isten nem áll-é bosszút az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűrő is irántuk? vers 14.15.[8]Mondom néktek, hogy bosszút áll értök hamar.
Mindazáltal az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-é hitet e földön? Róm. 11,25.26.Jel. 11,2.
πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; [9]Némelyeknek pedig, kik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondá: Péld. 30,12.13.[10]Két ember méne fel a templomba imádkozni; **az egyik farizeus, és a másik vámszedő. Mát. 23,5. rész 5,30.**[11]A farizeus megállván, ily módon imádkozék magában: Isten! hálákat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint ím e vámszedő is. Dán. 7,13.Mát. 24,30.25,31.26,64.Márk 13,26.14,62.[12]Bőjtölök kétszer egy héten; dézsmát adok mindenből, a mit szerzek. vers 31.[13]A vámszedő pedig távol állván, még szemeit sem akarja vala az égre emelni, hanem veri vala mellét, mondván:
Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek! Mát. 24,32.Márk 13,28.
θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.
ἱλάσθητί - engeszteltess meg; ἱλάσκομαι - megbékül, kiengesztelődik (vkivel); irgalmaz vkinek
Csia: Óh Isten, engesztelődjél meg irányomban, ki vétkes vagyok
[14]Mondom néktek, ez megigazulva méne alá az ő házához, inkább hogynem amaz: mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és a ki megalázza magát, felmagasztaltatik. Mát. 23,12.1Pét. 5,5.rész 14,16.
λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρ᾽ ἐκεῖνον·
κατέβη – lement, καταβαίνω - 1. lemegy,
πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.
Csia: 14 Azt mondom nektek, hogy ő megigazulva ment alá házába, inkább, mint amaz. Mert mindenkit meg fognak alázni, aki magát felmagasztalja, de azt, aki megalázza magát, fel fogják magasztalni."
Érdekes, hogy RÚF meghagyja a szenvedő alakot.
[15]Vivének pedig hozzá kis gyermekeket is, hogy illesse azokat; mikor pedig a tanítványok ezt látták, megdorgálák azokat. Mát. 19,13-15.Márk 10,13.
[16]De Jézus magához híván őket, monda: Engedjétek, hogy a kis gyermekek én hozzám jőjjenek, és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa.

ὁ δὲ Ἰησοῦς προσεκαλέσατο [αὐτὰ] λέγων Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
17Bizony mondom néktek: A ki nem úgy fogadja az Isten országát, mint gyermek, semmiképen nem megy be abba. Mát. 18,3.Márk 10,15.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
18És megkérdé őt egy főember, mondván: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örökéletet elnyerhessem? Mát. 19,16-20.Márk 10,17-31.
Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
κληρονομήσω; [1] - örökösként megnyerek (majd), κληρονομέω - örököl
19Monda pedig néki Jézus: Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egy, az Isten. Mát. 24,42-44.20A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodjál; ne ölj; ne lopj; hamis tanubizonyságot ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat. 2Móz. 20,12-17.21Az pedig monda: Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam. Ján. 8,12.22Jézus ezeket hallván, monda néki: Még egy fogyatkozás van benned: Add el mindenedet, a mid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz mennyországban; és jer, kövess engem. Mát. 19,20-22.23Az pedig ezeket hallván, igen megszomorodék; mert igen gazdag vala. 2Móz. 12,2-20.Mát. 26,1.2.Márk 14,1.2.Ján. 11,55-57.24És mikor látta Jézus, hogy az igen megszomorodék, monda: Mily nehezen mennek be az Isten országába, a kiknek gazdagságuk van! Márk 10,23-26.25Mert könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni. Ján. 11,27.26A kik pedig ezt hallották, mondának: Ki idvezülhet tehát? Mát. 26,14.15.Márk 14,10.27Ő pedig monda: A mi embereknél lehetetlen, lehetséges az Istennél. Jer. 32,17.**28És monda Péter: Ímé mi mindent elhagytunk, és követtünk téged!** Mát. 19,27-29.
Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφέντες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμέν σοι.
29Ő pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy senki sincs, a ki elhagyta házát, vagy szüleit, vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermekeit az Isten országáért, Márk 10,29.30.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἢ ἀδελφοὺς ἢ γονεῖς ἢ τέκνα ⸀εἵνεκεν⸁ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ,
AKI EZT LITERÁLISAN ÉRTELMEZI, AZ SZEKTÁS, RAJONGÓ, MINT A 16. SZÁZADI RADIKÁLISOK.
γονεῖς – szülőket, γονεῖς, -έων - szülők
30A ki sokszorta többet ne kapna ebben az időben, a jövendő világon pedig örök életet. Mát. 26,17-20.Márk 14,12-17.
ὃς οὐχὶ μὴ ⸀λάβῃ⸁ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
Érdekes.
ἐν τῷ καιρῷ-t „ebben a világban”-nak fordítja ÚF és RÚF
Katolikusok: KNV, SZIT, BD: ezen a világon
KG RL CSL ebben az időben
STL- MÁR MOST -ez a legjobb!
31És maga mellé vévén a tizenkettőt, monda nékik: Ímé felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden az embernek Fián, a mit a próféták megírtak. rész 9,22.22,54.64.23,33.35.Dán. 9,26.Ésa. 53,2-12.32Mert a pogányok kezébe adatik, és megcsúfoltatik, és meggyaláztatik, és megköpdöstetik; rész 23,1.24,4-6.33És megostorozván, megölik őt; és harmadnapon feltámad. 2Móz. 35,2.
34Ők pedig ezekből semmit nem értének; és a beszéd ő előlük el vala rejtve, és nem fogták fel a mondottakat. Mát. 28,1-10.Márk 16,1-10.Ján. 20,1-18.

Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.
συνῆκαν, - fölfogtak, συνίημι - 1) felfog, belát, okul;
[35]Lőn pedig, mikor Jerikhóhoz közeledett, egy vak ül vala az út mellett koldulván. Mát. 20,29-34.Márk 10,46-52.[36]És mikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, tudakozódék, mi dolog az? Mát. 26,20-30.Márk 14,17-26.Ján. 13,21-26.[37]Megmondák pedig néki, hogy a Názáretbeli Jézus megy el arra.[38]És kiálta, mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! Márk 16,5.6.[39]A kik pedig elől mentek, dorgálák őt, hogy hallgasson; de ő annál inkább kiálta: **Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! Mát. 17,22.23. Ἰησοῦ υἱὲ Δαυείδ, ἐλέησόν με.**
[40]És Jézus megállván, parancsolá, hogy vigyék azt hozzá; és mikor közel ért, megkérdé őt, Márk 14,25.[41]Mondván: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? Az pedig monda: Uram, hogy az én szemem világa megjőjjön. 1Kor. 11,24.25.
Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπεν Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.
[42]És Jézus monda néki: Láss, a te hited téged megtartott. rész 7,50.8,48.17,19.Mát. 9,22.Márk 5,34.10,52. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε
[43]És azonnal megjöve annak szeme világa, és követé őt, dicsőítvén az Istent az egész sokaság pedig ezt látván, dicsőséget ada az Istennek. Mát. 26,21-23.

Lk 19
[1]És bemenvén, általméne Jerikhón. Józs. 6,2.20.26.1Kir. 16,34.[2]És ímé vala ott egy ember, a kit nevéről **Zákeusnak** hívtak; és az fővámszedő vala, és gazdag. Ján. 20,3-8.[3]És igyekezék Jézust látni, ki az; de a sokaságtól nem láthatá, mivelhogy termete szerint kis ember volt. rész 9,46.[4]És előre futván felhága egy eperfüge fára, hogy őt lássa; mert arra vala elmenendő. Mát. 20,25-27.Márk 10,42-44.[5]És mikor arra a helyre jutott, feltekintvén Jézus, látá őt, és monda néki: Zákeus, hamar szállj alá; mert ma nékem a te házadnál kell maradnom. Ján. 10,3.[6]És sietve leszálla, és örömmel fogadá őt. Mát. 20,28.[7]És mikor ezt látták, mindnyájan zúgolódának, mondván hogy: Bűnös emberhez ment be szállásra. 2Tim. 2,12.[8]Zákeus pedig előállván, monda az Úrnak: Uram, ímé minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit patvarkodással elvettem, négy annyit adok helyébe.[9]Monda pedig néki Jézus: **Ma lett idvessége ennek a háznak! mivelhogy ő is Ábrahám fia. Mát. 19,28.29.**
εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν [ὁ] Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ [ἐστιν]

TYN 1526 This day is health come unto this house,
TYN 1534 this daye is healthe come vnto this housse
TYN 1526-BAN A SOTERIÁT VÉGIG HEALTH-NEK FORDÍTJA; 1534-ES KIADÁSBAN KIGYOMLÁLJA ŐKET ÉS SALVATIONT ÍR HELYETTE; EGYEDÜL ITT MARADT MEG AZ 1534-BEN A HEALTH.
KJV 1611 This day is salvation come to this house
[10]Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, a mi elveszett. Mát. 18,11.
ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός
MINÁK
[11]És mikor azok ezeket hallották, folytatá és monda egy példázatot, mivelhogy közel vala Jeruzsálemhez, és azok azt gondolák, hogy azonnal megjelenik az Isten országa.[12]Monda azért: Egy nemes ember elméne messze tartományba, hogy országot vegyen magának, aztán visszatérjen. Mát. 25,12.Márk 13,34.**[13]Előszólítván azért tíz szolgáját, ada nékik tíz gírát, és monda nékik: Kereskedjetek, míg megjövök. Mát. 26,34.Márk 14,30.Ján. 13,38.**[14]Az ő alattvalói pedig gyűlölék őt, és követséget küldének utána, mondván: Nem akarjuk, hogy ő uralkodjék mi rajtunk. rész 9,3.10,4.Mát. 10,5.9.10.[15]És lőn, mikor megjött az ország vétele

után, parancsolá, hogy az ő szolgáit, a kiknek a pénzt adta, hívják ő hozzá, hogy megtudja, ki mint kereskedett.[16]Eljöve pedig az első, mondván: Uram, a te gírád tíz gírát nyert. Ésa. 53,12.Márk 15,28.[17]Ő pedig monda néki: Jól vagyon jó szolgám; mivelhogy kevesen voltál hív, legyen birodalmad tíz városon. 1Kor. 4,2.[18]És jöve a második, mondván: Uram, a te gírád öt gírát nyert. Mát. 26,36-46.Márk 14,32-42.Ján. 18,1.2.[19]Monda pedig ennek is: Néked is legyen birodalmad öt városon.[20]És jöve egy másik, mondván: Uram, imhol a te gírád, melyet egy keszkenőben eltéve tartottam;[21]Mert féltem tőled, mivelhogy kemény ember vagy; elveszed a mit nem te tettél el, és aratod, a mit nem te vetettél.[22]Monda pedig annak: A te szádból ítéllek meg téged, gonosz szolga. Tudtad, hogy én kemény ember vagyok, ki elveszem, a mit nem én tettem el, és aratom, a mit nem én vetettem; 2Sám. 1,16.[23]Miért nem adtad azért az én pénzemet a pénzváltók asztalára, és én megjövén, kamatostól kaptam volna azt vissza? Zsid. 5,7.[24]És az ott állóknak monda: Vegyétek el ettől a gírát, és adjátok annak, a kinek tíz gírája van. 1Kor. 15,5.[25]És mondának néki: Uram, tíz gírája van! Mát. 26,45.46.[26]És ő monda: **Mert mondom néktek, hogy mindenkinek, a kinek van, adatik; a kinek pedig nincs, még a mije van is, elvétetik tőle. rész 8,18.Mát. 13,12.25,29.Márk 4,25.[27]Sőt ennek felette amaz én ellenségeimet is, kik nem akarták, hogy én ő rajtok uralkodjam, hozzátok ide, és öljétek meg előttem! Péld. 15,29.28,9.Ésa. 1,15. EZ KICSIT KILÓG! EGYESEK SZERINT JERUZSÁLEM PUSZTULÁSA, MÁSOK SZERINT JÉZUS 2. ELJÖVETELE, luth bt: EZ AZOKRA VONATKOZIK, AKIK ELUTASÍTOTTÁK A SZAVÁT!**
[28]És ezeket mondván, megy vala elől, felmenvén Jeruzsálembe. Márk 10,32.[29]És lőn, mikor közelgetett Béthfágéhoz és Bethániához, a hegyhez, mely Olajfák hegyének hívatik, elküldé kettőt az ő tanítványai közül, Ján. 18,10.11.[30]Mondván: Menjetek el az átellenben levő faluba; melybe bemenvén, találtok egy megkötött vemhet, melyen soha egy ember sem ült: eloldván azt, hozzátok ide. Mát. 27,1.2.Márk 11,1.2.Ján. 12,1.[31]És ha valaki kérdez titeket: Miért oldjátok el? ezt mondjátok annak: Mert az Úrnak szüksége van reá. Mát. 26,55.[32]És elmenvén a küldöttek, úgy találák, a mint nékik mondotta. rész 22,13.[33]És mikor a vemhet eloldák, mondának nékik annak gazdái: **Miért oldjátok el a vemhet? Mát. 26,57.58.[34]Ők pedig mondának: Az Úrnak szüksége van reá. Mát. 26,69-74.Márk 14,66-72.Ján. 18,17.25-27.**[35]Elvivék azért azt Jézushoz: és az ő felsőruháikat a vemhére vetvén, **Jézust reá helyhezteték**. 2Kir. 9,13.Ján. 12,12-14.[36]És mikor ő méne, az ő felsőruháikat az útra teríték. Dán. 9,26.[37]Mikor pedig immár közelgete az Olajfák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve kezdé dicsérni az Istent fenszóval mindazokért a csodákért, a melyeket láttak; Csel. 2,38.4,12.[38]Mondván: **Áldott a Király, ki jő az Úrnak nevében! Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban! Zsolt. 118,26.**[39]És némelyek a farizeusok közül a sokaságból mondának néki: Mester, dorgáld meg a te tanítványaidat! Mát. 26,75.**[40]És ő felelvén, monda nékik: Mondom néktek, hogyha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani. Józs. 24,27.[41]És mikor közeledett, látván a várost, síra azon. Márk 16,19.Csel. 1,9.[42]Mondván: Vajha megismerted volna te is, csak e te mostani napodon is, a mik néked a te békességedre valók! de most elrejtettek a te szemeid elől. Mát. 26,57-75.Márk 14,53-72.Ján. 18,13-27.† Ésa. 50,6.[43]Mert jőnek reád napok, mikor a te ellenségeid te körülted palánkot építenek, és körülvesznek téged, és mindenfelől megszorítanak téged. Márk 14,65.[44]És a földre tipornak téged, és a te fiaidat te benned; és nem hagynak te benned követ kövön; mivelhogy nem ismerted meg a te meglátogatásodnak idejét. rész 21,6.1Kir. 9,7.8.Mik. 3,12.Mát. 24,2.Márk 13,2. Mát. 23,37.Ján. 1,11.**
ον ἐν σοί, ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.
[45]És bemenvén a templomba, kezdé kiűzni azokat, a kik adnak és vesznek vala abban, Mát. 21,12.Márk 11,11.[46]Mondván nékik: Meg van írva: **Az én házam imádságnak háza; ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek. Ésa. 56,7.Jer. 7,11.**[47]És tanít vala minden nap a templomban. A főpapok pedig és az írástudók és a nép előkelői igyekeznek vala őt elveszteni:

Márk 11,18.Ján. 7,19.[48]És nem találták el, mit cselekedjenek; mert az egész nép ő rajta függ vala, reá hallgatván. Mát. 26,64.65.

Lk 20

[1]És lőn azok közül a napok közül egyen, mikor ő a népet tanítá a templomban, és és az evangyéliomot hirdeté, előállának a főpapok és az írástudók a vénekkel egybe, Mát. 21,23-27.Márk 11,27-33.
Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

[2]És mondának néki, így szólván: Mondd meg nékünk, micsoda hatalommal cselekszed ezeket? vagy ki az, a ki néked ezt a hatalmat adta? Csel. 4,7-10.
καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν Εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην.

[3]Felelvén pedig, monda nékik: Én is kérdek egy dolgot tőletek; mondjátok meg azért nékem: Mát. 27,2.11-14.Márk 15,1-5.Ján. 18,28-32.
ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον, καὶ εἴπατέ μοι

[4]A János keresztsége mennyből vala-é, vagy emberektől? Márk 11,30-33.
Τὸ βάπτισμα ⸀Ἰωάνου⸁ ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
[5]Azok pedig tanakodának magok közt, mondván: Ha ezt mondjuk: Mennyből; azt fogja mondani: Miért nem hittetek tehát néki? Ján. 18,33-37.
οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ

[6]Ha pedig ezt mondjuk: Emberektől; az egész nép megkövez minket: mert meg van győződve, hogy János próféta volt. Mát. 14,5.
ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς ἅπας καταλιθάσει ἡμᾶς, πεπεισμένος γάρ ἐστιν ⸀Ἰωάνην⸁ προφήτην εἶναι·

[7]Felelének azért, hogy ők nem tudják, honnét vala.
καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.
[8]És Jézus monda nékik: Én sem mondom meg néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket. rész 7,12.9,16.
καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ

[9]És kezdé a népnek e példázatot mondani: **GONOSZ SZŐLŐMŰVESEK** Egy ember plántála szőlőt, és kiadá azt munkásoknak, és hosszú időre elutazék. Ésa. 5,1-7.Mát. 21,33-46.Márk 12,1-12.[10]És annak idején elküldé szolgáját a munkásokhoz, hogy adjanak néki a szőlő gyümölcséből; a munkások pedig azt megvervén, üresen bocsáták el. Márk 12,2.[11]És még másik szolgát is külde; de azok azt is megvervén és meggyalázván, üresen bocsáták el. Mát. 24,31-37.[12]És még harmadikat is külde; de azok azt is megsebesítvén, kiveték.**[13]Monda azért a szőlőnek ura: Mit cselekedjem? Elküldöm az én szerelmes fiamat: talán azt, ha látják, megbecsülik.** Ján. 3,16.**[14]De mikor azt látták a munkások, tanakodának egymás közt, mondván: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, hogy a miénk legyen az örökség!** Zsid. 1,2.**[15]És kivetvén őt a szőlőből, megölék. Mit cselekszik azért a szőlőnek ura azokkal?** rész 23,33.Zsid. 13,12.[16]Elmegy és elveszti azokat a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja. És mikor ezt hallották, mondának: Távol legyen az! rész 21,6.22-24.Mát. 23,37.38. Mát. 21,42.[17]Ő pedig reájok tekintvén, monda: **Mi az tehát, a mi meg van írva:**

ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν Τί οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο
A mely követ az építők megvetettek, az lett a szegelet fejévé? Zsolt. 118,22.
Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

[18]Valaki erre a kőre esik, szétzúzatik; a kire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt. Ésa. 8,14.15.
πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ᾽ ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ᾽ ὃν δ᾽ ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

[19]És igyekeznek vala a főpapok és az írástudók kezeiket ő reá vetni azon órában; de félének a néptől; mert megérték, hogy ő ellenök mondta e példázatot. Mát. 27,15.
Καὶ ἐζήτησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ [1] τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν, ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην.
[20]Annakokáért vigyázván ő reá, leselkedőket küldének ki, a kik igazaknak tetteték magokat, hogy őt megfogják beszédében; hogy átadják a felsőbbségnek és a helytartó hatalmának. Mát. 22,15-22.Márk 12,13-17.[21]Kik megkérdezék őt, mondván: Mester, tudjuk, hogy te helyesen beszélsz és tanítasz, és személyt nem válogatsz, hanem az Istennek útját igazán tanítod:[22]Szabad-é nékünk adót fizetnünk a császárnak, vagy nem? vers 15.30. Mát. 3,11.[23]Ő pedig észrevévén álnokságukat, monda nékik: Mit kísértetek engem? Zsolt. 82,6.[24]Mutassatok nékem egy pénzt; kinek a képe és felirata van rajta? És felelvén, mondának: A császáré. Jel. 5,12. Ésa. 53,7.[25]Ő pedig monda nékik: Adjátok meg azért a mi a császáré, a császárnak, és a mi az Istené, az Istennek. Róm. 13,7.[26]És nem tudták őt megfogni beszédében a nép előtt; és csodálkozván az ő feleletén, elhallgatának.[27]Hozzá menvén pedig a sadduczeusok közül némelyek, a kik tagadják, hogy van feltámadás, megkérdék őt, Mát. 22,23-32.Márk 12,18-27.[28]Mondván: Mester, Mózes megírta nékünk, ha valakinek testvére meghal, kinek felesége volt, és magzatok nélkül hal meg, hogy annak testvére elvegye annak feleségét, és támasszon magot az ő testvérének. 5Móz. 25,5.6.[29]Hét testvér vala azért: és az első feleséget vévén, meghalt magzatok nélkül; rész 1,28.3,23.[30]A másik vevé el azért annak feleségét, és az is magzatok nélkül halt meg;[31]Akkor a harmadik vette el azt; és hasonlóképen mind a heten is; és nem hagytak magot, és meghaltak. rész 19,43.44.21,23.24.[32]Mind ezek után pedig meghalt az asszony is. Ésa. 2,19.Jel. 6,19.[33]A feltámadáskor azért kinek a felesége lesz közülök? mert mind a hétnek felesége volt. vers 14.15.[34]És felelvén, monda nékik Jézus: E világnak fiai házasodnak és férjhez adatnak: Ésa. 53,12.Ján. 19,18.[35]De a kik méltókká tétetnek, hogy ama világot elvegyék, és a halálból való feltámadást, sem nem házasodnak, sem férjhez nem adatnak: Fil. 3,11.2Thess. 1,5.[36]Mert meg sem halhatnak többé: mert hasonlók az angyalokhoz; és az Isten fiai, mivelhogy a feltámadásnak fiai. Mát. 5,44. Zsolt. 22,19.[37]Hogy pedig a halottak feltámadnak, Mózes is megjelentette a csipkebokornál, mikor az Urat Ábrahám Istenének és Izsák Istenének és Jákób Istenének mondja. 2Móz. 3,6.[38]Az Isten pedig nem a holtaknak, hanem az élőknek Istene: mert mindenek élnek ő néki. Zsolt. 69,22.[39]Felelvén pedig némelyek az írástudók közül, mondának: Mester, jól mondád! Mát. 27,39-44.[40]És többé semmit sem mertek tőle kérdezni. Mát. 27,37.Márk 15,26.Ján. 19,19.[41]Monda pedig nékik: Mimódon mondják, hogy a Krisztus Dávidnak fia? Mát. 22,42-45.Márk 12,35-37.[42]Holott maga Dávid mondja a zsoltárok könyvében: Monda az Úr az én Uramnak, ülj az én jobbkezem felől, Zsolt. 110,1.[43]Míglen vetem a te ellenségeidet a te lábaid alá zsámolyul. vers 33. vers 14.15.[44]Dávid azért Urának mondja őt, mimódon fia tehát néki?[45]És az egész nép hallására monda az ő tanítványainak: Mát. 23,5-7.Márk 12,38-39.[46]Oltalmazzátok meg magatokat az írástudóktól, kik hosszú köntösökben akarnak járni, és szeretik a piaczokon való köszöntéseket, és a gyülekezetekben az első űlést, és a lakomákon a főhelyeket; Mát. 23,5-7.14.[47]Kik az özvegyeknek házát felemésztik, és színből hosszan imádkoznak; ezek súlyosabb ítélet alá esnek. Mát. 23,14.Márk 12,40.

Lk 21

[1]És mikor feltekintett, látá, hogy a gazdagok hányják az ő ajándékaikat a perselybe. Márk 12,41-44.[2]Láta pedig egy szegény özvegy asszonyt is, hogy abba két fillért vete. Mát. 27,54.[3]És monda: Igazán mondom néktek, hogy e szegény özvegy mindenkinél többet vete: 2Kor. 8,12.[4]Mert mind ezek az ő fölöslegükből vetettek Istennek az ajándékokhoz: ez pedig az ő szegénységéből minden vagyonát, a mije volt, oda veté. Mát. 27,55.56.Márk 15,40.41.Ján. 19,25.[5]És mikor némelyek mondának a templom felől, hogy szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, monda: Mát. 24,1-42.Márk 13,1-37.[6]Ezekből, a miket láttok, jőnek napok, melyekben kő kövön nem marad, mely le nem romboltatnék. rész 19,43.44.[7]**Megkérdék pedig őt, mondván: Mester, mikor lesznek azért ezek? és mi lesz a jel, mikor mind ezek meglesznek?**

ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι

[8]Ő pedig monda: Meglássátok, hogy el ne hitessenek benneteket: mert sokan jőnek el az én nevemben, kik ezt mondják: Én vagyok; és: Az idő elközelgett; ne menjetek azért utánok. Mát. 24,4.5.

ὁ δὲ εἶπεν Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες Ἐγώ εἰμι καί Ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

[9]És mikor hallotok háborúkról és zendülésekről, meg ne félemljetek; mert ezeknek meg kell lenni előbb, de nem jő mindjárt a vég.

ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ᾽ οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

[10]Akkor monda nékik: Nemzet nemzet ellen támad, és ország ország ellen;

Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ᾽ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν,

[11]És minden felé nagy földindulások lesznek, és éhségek és döghalálok; és rettegtetések és nagy jelek lesznek az égből. rész 6,69.

σεισμοί τε μεγάλοι καὶ κατὰ τόπους ⸀λοιμοὶ καὶ λιμοὶ᾽ ἔσονται, ⸀φόβηθρά᾽ τε καὶ ἀπ᾽ οὐρανοῦ σημεῖα μεγάλα ἔσται.

⸀λοιμοὶ καὶ λιμοὶ᾽- szójáték?

[12]De mind ezeknek előtte kezeiket reátok vetik, és üldöznek titeket, adván a gyülekezetek elé, és tömlöczökbe és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért. rész 12,11.

πρὸ [1] δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ᾽ ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου

[13]De ebből néktek lesz tanúbizonyságotok. Mát. 28,1-10.Márk 16,1-10.Ján. 20,1-18.

ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

[14]Tökéljétek el azért a ti szívetekben, hogy nem gondoskodtok előre, hogy mit feleljetek védelmetekre: rész 12,11.Mát. 10,19.20.Márk 13,14.

θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι

[15]Mert én adok néktek szájat és bölcseséget, melynek ellene nem szólhatnak, sem ellene nem állhatnak mind azok, a kik magokat ellenetekbe vetik. 2Móz. 4,12.Csel. 4,7.8.

ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

[16]Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnek némelyeket ti közületek. Mik. 7,5-7. Csel. 7,59.12,2.
παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν,
[17]És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért. Mát. 10,30.
καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.
[18]De fejeteknek egy hajszála sem vész el. Mát. 10,22.
καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.
[19]A ti béketűréstek által nyeritek meg lelketeket. rész 9,22.17,25.Mát. 16,21.17,22.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33.
ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν ⸀κτήσεσθε⸁ τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
[20]Mikor pedig látjátok Jeruzsálemet hadseregektől körülvéve, akkor tudjátok meg, hogy elközelgett az ő elpusztulása. rész 19,43.44.[21]Akkor a kik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; és a kik annak közepette, menjenek ki abból; és a kik a mezőben, ne menjenek be abba. Mát. 28,8-10.[22]Mert azok a bosszúállásnak napjai, hogy beteljesedjenek mind azok, a mik megírattak. Dán. 9,16.Mát. 24,15.21.22.[23]Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokban a napokban; mert nagy szükség lesz e földön, és harag e népen.[24]És elhullanak fegyvernek éle által, és fogva vitetnek minden pogányok közé; és Jeruzsálem megtapodtatik a pogányoktól, míglen betelik a pogányok ideje. Róm. 11,25.26.Jel. 11,2.[25]És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban; és a földön pogányok szorongása a kétség miatt, mikor a tenger és a hab zúgni fog, Márk 16,12.[26]Mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, a mik e föld kerekségére következnek: mert az egek erősségei megrendülnek. rész 7,50.19,39.[27]És akkor meglátják az embernek Fiát eljőni a felhőben, hatalommal és nagy dicsőséggel. Dán. 7,13.Mát. 24,30.25,31.26,64.Márk 13,26.14,62.[28]Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejeteket; mert elközelget a ti váltságtok. vers 31.[29]Monda pedig nékik egy példázatot: Tekintsétek meg a fügefát és minden fákat: Mát. 24,32.Márk 13,28.[30]Mikor immár hajtanak, és ezt látjátok, ti magatoktól tudjátok, hogy már közel van a nyár.[31]Ezenképen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa. Mát. 26,3.Márk 14,1.Luk. 22,2.**[32]Bizony mondom néktek, hogy e nemzetség el nem múlik, mígnem mind ezek meglesznek.**
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως [ἂν] πάντα γένηται.
[33]Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképen el nem múlnak. vers 6. Zsolt. 102,27.28.Mát. 24,31.
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται.
Ézs 40,6
[34]De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedjék a ti szívetek dobzódásnak, részegségnek és ez élet gondjainak miatta, és váratlanul reátok ne jőjjön az a nap: Róm. 13,13.14. vers 6.23.24.[35]Mert **mintegy tőr**,
***παγίς·* - (szó szerint: kelepce, tőr) KG, SZIT, STL = TŐR; KNB, BD, RÚF = CSAPDA még: Rm 11,9, 1Tim 3,7 (ördög tőre) (*Ének: a gonosz világnak tőrébe ne essünk*), 1Tim 6, 9, 2Tim 2,26 (felocsudának az ördög tőréből)**
úgy lep meg mindeneket, a kik az egész föld színén lakoznak. Mát. 24,42-44.[36]Vigyázzatok azért minden időben, kérvén, hogy méltókká tétessetek arra, hogy elkerüljétek mindezeket, a mik bekövetkeznek, és megállhassatok az embernek Fia előtt! 1Thess. 5,5.6.[37]Tanít vala pedig naponta a templomban; éjszakára pedig kimenvén, a hegyen vala, mely Olajfák hegyének neveztetik. Ján. 8,12.[38]És kora reggel hozzá megy vala az egész nép, hogy őt hallgassa a templomban. Zsolt. 110,7.

Lk 22

[1]Elközelgetett pedig a kovásztalan kenyerek ünnepe, mely husvétnak mondatik. 2Móz. 12,2-20.Mát. 26,1.2.Márk 14,1.2.Ján. 11,55-57.[2]És a főpapok és az írástudók keresnek vala módot, hogyan öljék meg őt; mert féltek a néptől. Mát. 26,3-5.Ján. 11,47-50.[3]Beméne pedig a Sátán Júdásba, ki Iskáriótesnek neveztetik, és a tizenkettőnek számából vala; Ján. 11,27.[4]És elmenvén, megbeszélé a főpapokkal és a vezérekkel, mimódon adja őt nékik kezökbe. Mát. 26,14.15.Márk 14,10.[5]És azok örülének, és megszerződének, hogy pénzt adnak néki; vers 36.rész 5,24.6,40.47.20,21.[6]Ő pedig megigéré, **és keres vala jó alkalmat, hogy őt nékik kezökbe adja zenebona nélkül.** vers 27.[7]Eljöve pedig a kovásztalan kenyerek napja, melyen meg kelle öletni a husvéti báránynak; 2Móz. 12,6.[8]És elküldé Pétert és Jánost, mondván: Elmenvén, készítsétek el nékünk a husvéti bárányt, hogy megegyük. Mát. 26,17-20.Márk 14,12-17.[9]Ők pedig mondának néki: Hol akarod, hogy elkészítsük? rész 13,29.[10]És ő monda nékik: Ímé, mikor bementek a városba, szembe jő veletek egy ember, ki egy korsó vizet visz; kövessétek őt abba a házba, a melybe bemegy. Márk 16,14.Ján. 20,19.1Kor. 15,5.[11]És mondjátok a ház gazdájának: Ezt mondja néked a Mester: Hol van az a szállás, a hol megeszem az én tanítványaimmal a husvéti bárányt? Mát. 14,3.[12]És ő mutat néktek egy nagy vacsoráló helyet, berendezve, ott készítsétek el. Márk 4,40.[13]Elmenvén pedig, úgy találák, a mint mondta nékik; és elkészíték a húsvéti bárányt. Ján. 20,20.27.[14]És mikor eljött az idő, asztalhoz üle, és a tizenkét apostol ő vele egyetembe. Mát. 26,20-30.Márk 14,17-26.Ján. 13,21-26.[15]És monda nékik: Kívánva kívántam a husvéti bárányt megenni veletek, melőtt én szenvednék: rész 1,20. Malak. 3,1.Mát. 11,10.Márk 1,2.Luk. 1,17.[16]Mert mondom néktek, hogy többé nem eszem abból, míglen beteljesedik az Isten országában. Mát. 21,9.Márk 11,9.Luk. 19,38.Zsolt. 118,26.
[17]És a pohárt vévén, minekutána hálákat adott, monda: Vegyétek ezt, és osszátok el magatok között: Csel. 10,40.41.
καὶ δεξάμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς·

[18]Mert mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, míglen eljő az Isten országa. Márk 14,25.
λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ

[19]És minekutána a kenyeret vette, hálákat adván megszegé, és adá nékik, mondván: Ez az én testem, mely ti érettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. 1Kor. 11,24.25.
καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων Τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου [[τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
[20]Hasonlóképen a pohárt is, minekutána vacsorált, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én véremben, mely ti érettetek kiontatik. Dán. 9,26.
καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον.

NB. KÉZIRATOK EGY RÉSZÉBEN 19B-20 HIÁNYZIK- VÖ. PRŐHLE
SZERESZTETÉSI SZAVAK KÜLÖNFÉLE ÉRTELMEZÉSE ESV 2005
FT Eljövendő, 79
A kenyér megtörésének és a bor közös elfogyasztásának is megvan az előzménye.
A kehely a vérrel megpecsételt szövetségre utal. Nem világos, hogy a páskabárány véréről van-e szó, vagy a Sínai-hegyi szövetség vérrel való megpecsételéséről. Mindenesetre a haima tés diathékés kifejezés (Lk 22,20) nyelvileg megegyezik a 2Mózes 24,8 septuagintabeli szövegével, 39 ami inkább a Sínai hegyi szövetséggel való analógiát erősíti. A Zsidókhoz írt levél értelmezése alapján arra következtethetünk, hogy amint a régi szövetség vérrel lépett életbe, úgy az új szövetséget Krisztus vére pecsételi meg (Zsid

9,18skk.). Ugyanakkor, ha az 1Korintus 5,7-et tartjuk szem előtt, úgy tűnik, hogy a pászkabáránya vonatkozik az utalás. Ismét azt látjuk, hogy több ószövetségi típus olvad eggyé Krisztus vérének antitípusában. „Anélkül, hogy a szöveg világosan definiálná a fogalmakat – írja Goppelt –, a kettő elválaszthatatlanul együtt lüktet a szereztetési igékben."

[21]De ímé annak a keze, a ki engem elárul, velem van az asztalon. Mát. 26,21-23.[22]És az embernek Fia jóllehet, elmegy, mint elvégeztetett: de jaj annak az embernek, a ki által elárultatik! Mát. 26,24.Márk 14,21. Zsolt. 41,10.Dán. 9,26.[23]És ők kezdék egymás között kérdezni, vajjon ki lehet az ő közöttük, a ki ezt meg fogja tenni? Ján. 15,26. Csel. 1,4.2,1-4.[24]Támada pedig köztük versengés is, hogy ki tekinthető köztük nagyobbnak. rész 9,46.[25]Ő pedig monda nékik: A pogányokon uralkodnak az ő királyaik, és a kiknek azokon hatalmuk van, jóltévőknek hivatnak. Mát. 20,25-27.Márk 10,42-44.[26]De ti nem úgy: hanem a ki legnagyobb köztetek, olyan legyen, mint a ki legkisebb; és a ki fő, mint a ki szolgál. rész 17,1.[27]Mert melyik nagyobb, az-é, a ki asztalnál ül, vagy a ki szolgál? nemde a ki asztalnál ül? De én ti köztetek olyan vagyok, mint a ki szolgál. Mát. 20,28.[28]Ti vagytok pedig azok, kik megmaradtatok én velem az én kísérteteimben; 2Tim. 2,12.**[29]Én azért adok néktek, miképen az én Atyám adott nékem, országot, rész 14,3.17,24.1Thess. 4,17.[30]Hogy egyetek és igyatok az én asztalomon az én országomban, és üljetek királyi székeken, ítélvén az Izráelnek tizenkét nemzetségét. Mát. 19,28.29.**

CSIA 29 Én meg királyságot adok nektek végrendeletképpen, ahogy azt Atyám nekem elrendelte, 30 hogy: Királyságomban asztalomnál egyetek és igyatok, és trónon ülve Izráel tizenkét törzsét ítéljétek

κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, 30 ἵνα ἔσθητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ ˙καθῆσθε˙ ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα φυλὰς κρίνοντες τοῦ Ἰσραήλ.

διατίθεμαι – rendelek, διατίθημι - 1) elrendezi az ügyeit; 1b) végrendelkezik; 2)
τραπέζης – asztal; τράπεζα, -´ης - asztal

[31]Monda pedig az Úr:
Simon! Simon! ímé a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; Mát. 26,69-73.

Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·
ἐξῃτήσατο – kikért, ἐξαιτέομαι - kikér, magához
σινιάσαι – megrostálni, σινιάζω - 1) megrostál, szitál
σῖτος, -´ου - búza, gabona

[32]De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited: te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed. Luk. 9,52.53.

ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἀδελφούς σου.

ἐδεήθην – könyörögtem; δέομαι - kér, könyörög
ἐκλίπῃ - dőljön meg, ἐκλείπω - 1. kihagy, elmegy mellette; 2. elfogy; megszűnik, véget ér; 3. meghal (FREI: ECLIPSE of BIBLICAL NARRATIVE
στήρισον - szilárdítsd meg; στηρίζω - (meg)erősít

[33]Ő pedig monda néki: Uram, te veled kész vagyok mind tömlöczre, mind halálra menni! vers 26.rész 7,37-39.Ésa. 12,3.[34]És ő monda: Mondom néked Péter: Ma nem szól addig a kakas, míg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem. Mát. 26,34.Márk 14,30.Ján. 13,38.[35]És monda nékik: Mikor elküldtelek benneteket erszény, táska és saru nélkül, volt-é valamiben fogyatkozástok? Ők pedig mondának: Semmiben sem. rész 9,3.10,4.Mát. 10,5.9.10.[36]Monda azért nékik: De most, a kinek erszénye van elővegye, hasonlóképen a táskát; és a kinek nincs, adja el felső ruháját, és vegyen szablyát.[37]Mert mondom néktek, hogy még ennek az írásnak be

kell teljesülni rajtam, hogy: És a gonoszok közé számláltatott. **Mert a mik reám vonatkoznak is, elvégeztetnek.** Ésa. 53,12.Márk 15,28.
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει
ἐλογίσθη· - (együtt) számíttatott, λογίζομαι - (be)számít, számontart
Ézs 53, 12
Azért részt osztok néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét **halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig** ő sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott!
διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ᾽ ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκεν καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη.
INTERTEXT – LXX (MAJDNEM SZÓ SZERINT)
[38]Azok pedig mondának: Uram, ímé van itt két szablya. Ő pedig monda: Elég. rész 1,9. 1Ján. 2,10.[39]És kimenvén, méne az ő szokása szerint az Olajfák hegyére; követék pedig őt az ő tanítványai is. Mát. 26,36-46.Márk 14,32-42.Ján. 18,1.2.[40]És mikor ott a helyen vala, monda nékik:
Imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek.
Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν
[41]És ő eltávozék tőlök mintegy kőhajításnyira; és térdre esvén, imádkozék, Ésa. 53,1.[42]Mondván: Atyám, ha akarod, távoztasd el tőlem e pohárt; mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen! vers 27.30.[43]És angyal jelenék meg néki mennyből, erősítvén őt. 5Móz. 12,5.11.1Kir. 9,3.2Krón. 7,12.**[44]És haláltusában lévén, buzgóságosabban imádkozék; és az ő verítéke olyan vala, mint a nagy vércseppek, melyek a földre hullanak.** Zsid. 5,7.[45]És minekutána fölkelt az imádkozástól, az ő tanítványaihoz menvén, aludva találá őket a szomorúság miatt, 2Kir. 17,29. Ésa. 2,3.Róm. 3,2.9,4.[46]És monda nékik: Mit alusztok? Keljetek fel és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek. Mát. 26,45.46.[47]És mikor még beszéle, ímé sokaság jöve, melynek az méne előtte, a ki Júdásnak neveztetik, egy a tizenkettő közül: és közelgete Jézushoz, hogy őt megcsókolja. Mát. 26,47-56.Márk 14,43-50.Ján. 18,3-12.[48]Jézus pedig monda néki: Júdás, csókkal árulod el az embernek Fiát? rész 14,9.[49]Látván pedig azok, a kik ő körülötte valának, a mi következik, mondának néki: Uram, vágjuk-é őket fegyverrel? rész 9,37.[50]És közülök valaki megvágá a főpap szolgáját, és levágá annak jobb fülét. Ján. 18,10.11.[51]Felelvén pedig Jézus, monda: Elég eddig. És illetvén annak fülét, meggyógyítá azt.[52]Monda pedig Jézus azoknak, a kik ő hozzá mentek, a főpapoknak, a templom tisztjeinek és a véneknek: Mint valami latorra, úgy jöttetek szablyákkal és fustélyokkal? Mát. 26,55.[53]Mikor minden nap veletek voltam a templomban, a ti kezeiteket nem vetétek én reám; de ez † a ti órátok, és a sötétségnek hatalma. rész 19,45.47. rész 18,31-33.[54]Megfogván azért őt, elvezeték, és elvivék a főpap házába. Péter pedig követi vala távol. Mát. 26,57.58.[55]És mikor tüzet gerjesztettek az udvar közepén, és ők együtt leültek, Péter is leüle ő velök. Mát. 26,69-74.Márk 14,66-72.Ján. 18,17.25-27.[56]És meglátván őt egy szolgálóleány, a mint a világosságnál ült, szemeit reá vetvén, monda: Ez is ő vele vala! Jel. 5,12. Ésa. 53,7.[57]Ő pedig megtagadá őt, mondván: Asszony, nem ismerem őt! vers 15.27.[58]És egy kevéssel azután más látván őt, monda: Te is azok közül való vagy! Péter pedig monda: Ember, nem vagyok! Mát. 9,37.Luk. 10,2.[59]És úgy egy óra mulva más valaki erősíté, mondván: Bizony ez is vele vala: mert Galileából való is. Mát. 3,16.Márk 1,10.Luk. 3,21.[60]Monda pedig Péter: Ember, nem tudom, mit mondasz! És azonnal, mikor ő még beszélt, megszólalt a kakas. Mát. 26,75.[61]És hátra fordulván az Úr, tekinte Péterre. És megemlékezék Péter az Úr szaváról, a mint néki mondta: Mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz engem. vers 34.Ján. 13,38.**[62]És kimenvén Péter, keservesen síra.** vers 29.[63]És azok a férfiak, a kik fogva tarták Jézust, csúfolják vala, vervén őt. Mát. 26,57-75.Márk 14,53-72.Ján. 18,13-27. Ésa. 50,6.[64]És szemeit betakarván, arczul csapdosák őt, és kérdezék őt,

mondván: Prófétáld meg ki az, a ki téged vere? Márk 14,65.[65]És sok egyéb dolgot mondának néki, szidalmazván őt.[66]És a mint nappal lett, egybegyűle a nép véneinek tanácsa, főpapok és írástudók: és vivék őt az ő gyülekezetükbe, Mát. 27,1.2.[67]Mondván: Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nékünk. Monda pedig nékik: Ha mondom néktek, nem hiszitek: Mát. 13,57.Márk 6,4.Luk. 4,24.[68]De ha kérdezlek is, nem feleltek nékem, sem el nem bocsátotok. Mát. 4,18.[69]Mostantól fogva ül az embernek Fia az Isten hatalmának jobbja felől. Mát. 26,64.65.[70]Mondának pedig mindnyájan: Te vagy tehát az Isten Fia? Ő pedig monda nékik: Ti mondjátok, hogy én vagyok! Mát. 16,18.19.[71]Azok pedig mondának: Mi szükségünk van még bizonyságra? Hiszen mi magunk hallottuk az ő szájából. vers 67.

Lk 23

[1]És fölkelvén az ő egész sokaságuk, vivék őt Pilátushoz. Mát. 27,2.11-14.Márk 15,1-5.Ján. 18,28-32.[2]És kezdék őt vádolni, mondván: Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja a császár adójának fizetését, mivelhogy ő magát ama király Krisztusnak mondja. Mát. 22,17-21.† Csel. 17,6.7.[3]Pilátus pedig megkérdé őt, mondván: Te vagy-é a zsidók királya? És ő felelvén néki, monda: Te mondod! Ján. 18,33-37.[4]Monda pedig Pilátus a főpapoknak és a sokaságnak:

Semmi bűnt nem találok ez emberben.
ὁ δὲ ῾Πειλᾶτος᾽ εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

[5]De azok erősködének, mondván: A népet felzendíti, tanítván az egész Júdeában, elkezdve Galileától mind idáig. rész 21,20.[6]Pilátus pedig Galileát hallván, megkérdé, vajjon galileai ember-é ő? Zak. 9,9.[7]És mikor megtudta, hogy ő a Héródes hatósága alá tartozik, Héródeshez küldé őt, mivelhogy az is Jeruzsálemben vala azokban a napokban. 2Móz. 23,17.[8]Héródes pedig Jézust látván igen megörüle: mert sok időtől fogva kívánta őt látni, mivelhogy sokat hallott ő felőle, és reménylé, hogy majd valami csodát lát, melyet ő tesz. Mát. 14,1.[9]Kérdezé pedig őt sok beszéddel; de ő semmit nem felele néki.[10]Ott állanak vala pedig a főpapok és az írástudók, teljes igyekezettel vádolván őt.[11]**Héródes pedig az ő katonáival egybe semminek állítván és kicsúfolván őt, minekutána felöltöztette fényes ruhába, visszaküldé Pilátushoz. rész 12,6.**
[12]És az napon lőnek barátok egymással Pilátus és Héródes; mert az előtt ellenségeskedésben valának egymással.
Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Ἡρῴδης καὶ ὁ ῾Πειλᾶτος᾽ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ᾽ ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς αὐτούς.

προϋπῆρχον - voltak előbb, προϋπάρχω - előbb van
ἔχθρα, -ς - ellenségeskedés
[13]Pilátus pedig a főpapokat, főembereket és a népet egybegyűjtvén, Mát. 27,15-30.Márk 15,6-19.Ján. 18,39.19,16.[14]Monda nékik: Ide hoztátok nékem ez embert, mint a ki a népet félrevezeti: és ímé én ti előttetek kivallatván, semmi olyan bűnt nem találtam ez emberben, a mivel őt vádoljátok: Ján. 18,38.[15]De még Héródes sem; mert titeket ő hozzá igazítálak; és ímé semmi halálra való dolgot nem cselekedett ő. vers 7.8.[16]Megfenyítvén azért őt, elbocsátom. 2Móz. 20,10.5Móz. 5,14.Nehem. 13,19.Jer. 17,21.Mát. 12,2.Márk 2,24.Luk. 6,2.[17]Kell vala pedig elbocsátania nékik ünnepenként egy foglyot. Mát. 27,15.[18]De felkiálta az egész sokaság, mondván: Vidd el ezt, és bocsásd el nékünk Barabbást! Csel. 3,14.15.[19]Ki a városban lett valami lázadásért és gyilkosságért vettetett a tömlöczbe.[20]Pilátus azért ismét felszólala, **el akarván bocsátani Jézust; rész 8,11. Mát. 12,45.Luk. 11,26.2Pét. 2,20.**[21]De azok ellene kiáltának, mondván: Feszítsd meg! Feszítsd meg őt! 2Móz. 12,3-6.14-20.[22]Ő pedig harmadszor is monda nékik: Mert mi gonoszt tett ez? Semmi halálra való bűnt nem találtam ő benne; megfenyítvén azért őt, elbocsátom![23]Azok pedig nagy fenszóval sürgeték, kérvén, hogy megfeszíttessék; és

az ő szavok és a főpapoké erőt vesz vala. rész 12,26.17,24.1Thess. 4,17.[24]És Pilátus megítélé, hogy meglegyen, a mit kérnek vala. rész 8,38.10,33.Fil. 2,6.[25]És elbocsátá nékik azt, a ki lázadásért és gyilkosságért vettetett a tömlöczbe, a kit kértek vala; Jézust pedig kiszolgáltatá az ő akaratuknak. Mát. 27,26.Márk 15,15.[26]Mikor azért elvivék őt, **egy Czirénebeli Simont megragadván, ki a mezőről jöve, arra tevék a keresztfát, hogy vigye Jézus után. Mát. 27,32.Márk 15,21.[27]Követé pedig őt a népnek és az asszonyoknak nagy sokasága, a kik gyászolák és siraták őt. Mát. 26,61.27,40.Márk 14,58.15,29.**[28]Jézus pedig hozzájok fordulván, monda: **Jeruzsálem leányai, ne sírjatok én rajtam, hanem ti magatokon sírjatok, és a ti magzataitokon. Mát. 25,31-46.Csel. 17,31.**[29]Mert ímé jőnek napok, melyeken ezt mondják: Boldogok a meddők, és a mely méhek nem szültek, és az emlők, melyek nem szoptattak! rész 19,43.44.21,23.24.[30]Akkor kezdik mondani a hegyeknek: Essetek mi reánk; és a halmoknak: Borítsatok el minket! Ésa. 2,19.Jel. 6,19.[31]Mert ha a zöldelő fán ezt mívelik, mi esik a száraz fán? vers 14.15.[32]Vivének pedig két másikat is, két gonosztevőt ő vele, hogy megölessenek. Ésa. 53,12.Ján. 19,18.[33]Mikor pedig elmenének a helyre, mely Koponya helyének mondatik, ott megfeszíték őt és a gonosztevőket, egyiket jobbkéz felől, a másikat balkéz felől. Mát. 27,32-43.Márk 15,22-32.Ján. 19,17-27. Ésa. 53,12.[34]Jézus pedig monda: Atyám! bocsásd meg nékik; mert nem tudják mit cselekesznek. Elosztván pedig az ő ruháit, vetének reájok sorsot. Mát. 5,44. [35]És a nép megálla nézni. Csúfolák pedig őt a főemberek is azokkal egybe, mondván: Egyebeket megtartott, tartsa meg magát, ha ő a Krisztus, az Istennek ama választottja. rész 9,16.33. Csel. 10,38.[36]Csúfolák pedig őt a vitézek is, odajárulván és eczettel kínálván őt. Zsolt. 69,22.[37]És ezt mondván néki: Ha te vagy a zsidóknak ama Királya, szabadítsd meg magadat! Mát. 27,39-44.[38]Vala pedig egy felirat is fölébe írva görög, római és zsidó betűkkel: EZ A ZSIDÓKNAK AMA KIRÁLYA. Mát. 27,37.Márk 15,26.Ján. 19,19.[39]A felfüggesztett gonosztevők közül pedig az egyik szidalmazá őt, mondván: Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat, minket is! rész 1,19.[40]Felelvén pedig a másik, megdorgálá őt, mondván: Az Istent sem féled-e te? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy! rész 17,21.23.[41]És mi ugyan méltán; mert a mi cselekedetünknek méltó büntetését vesszük: ez pedig semmi méltatlan dolgot nem cselekedett. vers 33. vers 14.15.**[42]És monda Jézusnak: Uram, emlékezzél meg én rólam, mikor eljősz a te országodban! rész 10,25.38.**[43]És monda néki Jézus: Bizony mondom néked: Ma velem leszel a paradicsomban. Mát. 3,17.Luk. 3,22. 2Móz. 33,20.1Tim. 6,16.1Ján. 4,12.[44]Vala pedig mintegy hat óra, és sötétség lőn az egész tartományban mind kilencz órakorig. Mát. 27,45-54.Márk 15,33-39.Ján. 19,28-30.[45]És meghomályosodék a nap, és a templom kárpitja középen ketté hasada. 2Krón. 3,14.Mát. 27,51-53.[46]És kiáltván Jézus nagy szóval, monda: **Atyám, a te kezeidbe teszem le az én lelkemet**. És ezeket mondván, meghala. Mát. 27,50.Márk 15,37.Ján. 19,30.Zsolt. 31,6.[47]Látván pedig a százados, a mi történt, dicsőíté az Istent, mondván: Bizony ez ember igaz vala. Mát. 27,54.[48]És az egész sokaság, mely e dolognak látására ment oda, látván azokat, a mik történtek, mellét verve megtére. Ján. 8,38.[49]Az ő ismerősei pedig mind, és az asszonyok, a kik Galileából követék őt, távol állának, nézvén ezeket. Mát. 27,55.56.Márk 15,40.41.Ján. 19,25.[50]És ímé egy ember, kinek József vala neve, tanácsbeli, jó és igaz férfiú, Mát. 27,57-61.Márk 15,42-47.Ján. 19,38-42.[51]Ki nem vala részes azoknak tanácsában és cselekedetében, Arimathiából, a zsidók városából való, ki maga is várja vala az Istennek országát; Malak. 3,1.[52]Ez oda menvén Pilátushoz, elkéré a Jézus testét. rész 1,5.9.10.[53]És levévén azt, begöngyölé azt gyolcsba, és helyhezteté azt egy sziklába vágott sírboltba, melyben még senki sem feküdt. Jób 24,13.[54]És az a nap péntek vala, és szombat virrada rá. Eféz. 5,8.[55]Az őt követő asszonyok is pedig, kik vele Galileából jöttek, megnézék a sírt, és hogy miképen helyeztetett el az ő teste.[56]Visszatérvén pedig, készítének fűszerszámokat és keneteket. Mát. 3,6.Márk 1,5.Luk. 3,7.**[57]És szombaton nyugovának a parancsolat szerint. 2Móz. 35,2. Érdekes és szokatlan ez a „megpihentek” PK 353; Mk 1, 42-47, Mt 27, 56--, Jn 19, 38-42**

Lk 24

[1]A hétnek első napján pedig kora reggel a sírhoz menének, vivén az elkészített fűszerszámokat, és némely más asszonyok is velök. Mát. 28,1-10.Márk 16,1-10.Ján. 20,1-18.[2]És a követ a sírról elhengerítve találák. rész 1,7.15.26.34.Mát. 3,11.Márk 1,7.Luk. 3,16.[3]És mikor bementek, nem találák az Úr Jézus testét. 1Kor. 4,7.[4]És lőn, hogy mikor ők e felett megdöbbenének, ímé **két férfiú álla melléjök** fényes öltözetben: rész 1,20. Malak. 3,1.Mát. 11,10.Márk 1,2.Luk. 1,17.[5]És mikor ők megrémülvén a földre hajták orczájokat, azok mondának nékik: Mit keresitek a holtak között az élőt? Márk 16,5.6.

[6]Nincs itt, hanem feltámadott: emlékezzetek rá, mint beszélt néktek, még mikor Galileában volt, Mát. 17,22.23.

[οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἠγέρθη.] μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

[7]Mondván: Szükség az ember Fiának átadatni a bűnös emberek kezébe, és megfeszíttetni, és harmadnapon feltámadni. rész 9,22.17,25.Mát. 16,21.17,22.20,18.Márk 8,31.9,31.10,33.

λέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

[8]Megemlékezének azért az ő szavairól. vers 11.

(„A Szentlélek eszetekbe juttatja”: az emlékezés a Szentlélek ajándéka, a felejtés a bűn következménye.)

καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ,

[9]És visszatérvén a sírtól, elmondák mindezeket a tizenegynek, és mind a többieknek. Mát. 28,8-10.[10]Valának pedig Mária Magdaléna, és Johanna, és a Jakab anyja Mária, és egyéb asszonyok ő velök, a kik ezeket mondák az apostoloknak. rész 8,2.3.

[11]De az ő szavuk csak üres beszédnek látszék azok előtt; és nem hivének nékik. rész 13,3.17,2.Mát. 11,27.28,18.Luk. 10,22.Zsid. 2,8. **(az apostolok nem emlékeztek?)**

καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.

λῆρος, -ου - üres/képtelen fecsegés; (Hap.leg)

[12]Péter azonban felkelvén elfuta a sírhoz, és behajolván látá, hogy csak a lepedők vannak ott; és elméne, magában csodálkozván e dolgon. Ján. 20,3-8.

EMMAUS

[13]És ímé azok közül ketten mennek vala ugyanazon a napon egy faluba, mely Jeruzsálemtől hatvan futamatnyira vala, melynek neve vala Emmaus. Márk 16,12.[14]És beszélgetének magok közt mindazokról, a mik történtek. rész 13,16.Mát. 10,24.Luk. 6,40.[15]És lőn, hogy a mint beszélgetének és egymástól kérdezősködének, maga Jézus hozzájok menvén, velök együtt megy vala az úton. Mát. 24,9.[16]De az ő szemeik visszatartóztatának, hogy őt meg ne ismerjék. 1Kir. 16,24.[17]Monda pedig nékik: Micsoda szavak ezek, a melyeket egymással váltotok jártotokban? és miért vagytok szomorú ábrázattal? 1Móz. 33,19.48,22.Józs. 24,32.[18]Felelvén pedig az egyik, kinek neve Kleofás, monda néki: Csak te vagy-é jövevény Jeruzsálemben, és nem tudod minémű dolgok lettek abban e napokon?[19]És monda nékik: Micsoda dolgok? Azok pedig mondának néki: A melyek esének a Názáretbeli Jézuson, ki próféta vala, cselekedetben és beszédben hatalmas Isten előtt és az egész nép előtt: Zsolt. 69,5.[20]És mimódon adák őt a főpapok és a mi főembereink halálos ítéletre, és megfeszíték őt. rész 14,26.16,7.Luk. 24,49.[21]Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, a ki meg fogja váltani az Izráelt. De mindezek mellett ma van harmadnapja, hogy ezek lettek. Luk. 9,52.53.[22]Hanem valami közülünk való asszonyok is megdöbbentettek minket, kik jó reggel a sírnál valának; vers 10.Mát. 28,8.[23]És mikor nem találták az ő testét, haza jöttek, mondván, hogy angyalok jelenését is látták, kik azt mondják, hogy ő él. vers 40.54.rész 4,14. rész 5,37.8,18.Mát. 3,17.17,5.Márk 1,11.9,7.Luk. 3,22.9,35.2Pét. 1,17.[24]És azok közül némelyek, kik velünk valának, elmenének a sírhoz, és úgy találák, a mint az asszonyok is mondták; őt pedig nem látták. vers 12.[25]És ő monda nékik: Óh

balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhivésére, a miket a próféták szóltak! 1Ján. 3,23.[26]Avagy nem ezeket kellett-é szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az ő dicsőségébe? Zsolt. 110,7.

[27]És elkezdvén Mózestől és minden prófétáktól fogva, magyarázza vala nékik minden írásokban, a mik ő felőle megirattak. Dán. 9,26.Csel. 4,28.

καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωυσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ.

διερμήνευσεν – megmagyarázta; διερμηνεύω - 1) fordít; 2) magyaráz = HERMENEUTIKA!

[28]Elközelítének pedig a faluhoz, a melybe mennek vala; és ő úgy tőn, mintha tovább menne. rész 14,26.15,26.[29]De kényszeríték őt, mondván: **Maradj velünk, mert immár beestvéledik, és a nap lehanyatlott! Beméne azért, hogy velök maradjon.[30]És lőn, mikor leült velök, a kenyeret vévén, megáldá, és megszegvén, nékik adá.[31]És megnyilatkozának az ő szemeik, és megismerék őt; de ő eltünt előlük.** rész 6,14.Luk. 7,16.24,19.**[32]És mondának egymásnak: Avagy nem gerjedezett-é a mi szívünk mi bennünk, mikor nékünk szóla az úton, és mikor magyarázá nékünk az írásokat?** vers 27.

καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

καιομένη – lángoló, καίω v. καυσόω - 1. (A.) meggyújt; 2. (P.) meggyullad, ég

διήνοιγεν – megnyitotta, διανοίγω - megnyit, megmagyaráz

ÉRDEKES HERMENEUTIKAI FOLYAMAT:.

1. MAGYARÁZ διερμηνεύω - 1) fordít; 2) magyaráz

2.FELTÁR διανοίγω - megnyit, megmagyaráz – EZ MÁR A MEGÉRTÉS MEGTÖRTÉNTE

[33]És felkelvén azon órában, visszatérének Jeruzsálembe, és egybegyűlve találák a tizenegyet és azokat, a kik velök valának.[34]Kik ezt mondják vala: Feltámadott az Úr bizonnyal, és megjelent Simonnak! 1Kor. 15,5.[35]És ezek is elbeszélék, mi történt az úton, és miképen ismerték meg ők a kenyér megszegéséről. rész 10,28.17,12.18,9.[36]És mikor ezeket beszélék, megálla maga Jézus ő közöttök, és monda nékik: Békesség néktek! Márk 16,14.Ján. 20,19.1Kor. 15,5.[37]Megrémülvén pedig és félvén, azt hivék, hogy valami lelket látnak. rész 7,33.13,33.[38]És monda nékik: Miért háborodtatok meg, és miért támadnak szívetekben okoskodások? Márk 4,40.[39]Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem, és lássatok; mert a léleknek nincs húsa és csontja, a mint látjátok, hogy nékem van! Ján. 20,20.27.[40]És ezeket mondván, megmutatá nékik kezeit és lábait.[41]Mikor pedig még nem hívék az öröm miatt, és csodálkozának, monda nékik: Van-é itt valami enni valótok? Ésa. 54,13.Jer. 31,33.34.[42]Ők pedig adának néki egy darab sült halat, és valami lépesmézet, rész 1,18.Mát. 11,27.Luk. 10,22.[43]Melyeket elvőn, és előttök evék. Csel. 10,40.41.

[44]És monda nékik: Ezek azok a beszédek, melyeket szóltam néktek, mikor még veletek valék, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, a mik megirattak a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokban én felőlem. Mát. 16,21.

Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς Οὗτοι οἱ λόγοι μου οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως καὶ τοῖς προφήταις καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

[45]Akkor megnyilatkoztatá az ő elméjöket, hogy értsék az írásokat. Csel. 16,14.

τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς.

διήνοιξεν – megnyitotta; διανοίγω - megnyit,

συνιέναι - hogy fölfogják, συνίημι - 1) felfog, belát, okul; 2) együtt ül, ülésezik

HERMENEUTIKA: A GONDOLKODÁS ÉS A NYITÁS

ZSINAT: EGYÜTT MEGÉRTÉS

[46]És monda nékik: Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon: Dán. 9,26.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γέγραπται παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ

[47]És prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve. Csel. 2,38.4,12.
καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη,– ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἰερουσαλήμ·

[48]Ti vagytok pedig ezeknek bizonyságai. rész 17,8.[49]És ímé én elküldöm ti reátok az én Atyámnak ígéretét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, mígnem felruháztattok mennyei erővel. Ján. 15,26. Csel. 1,4.2,1-4.[50]Kivivé pedig őket Bethániáig; és felemelvén az ő kezeit, megáldá őket. rész 4,14.[51]És lőn, hogy míg áldá őket, tőlök elszakadván, felviteték a mennybe. Márk 16,19.Csel. 1,9.[52]Ők pedig imádván őt, visszatérének nagy örömmel Jeruzsálembe; rész 15,5.[53]És mindenkor a templomban valának, dícsérvén és áldván az Istent. Ámen. Csel. 1,14.

A János írása szerint való szent evangyéliom

Jn 1

[1]Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge. rész 3,13.
Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

[2]Ez kezdetben az Istennél vala. rész 12,23.
Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν.

[3]Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett. Mát. 13,57.Márk 6,4.Luk. 4,24.
πάντα δι᾽ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. ὃ γέγονεν

[4]Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága; 1Ján. 5,20.
ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

[5]És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. rész 1,2-11.
καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν

[6]Vala egy Istentől küldött ember, kinek neve János. 2Kor. 3,6.
Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάνης·

[7]Ez jött tanúbizonyságul, hogy bizonyságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higyjen ő általa. rész 2,18.1Kor. 1,22.
οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι᾽ αὐτοῦ.
[8]Nem ő vala a világosság, hanem jött, hogy bizonyságot tegyen a világosságról. vers 44.
οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ᾽ ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

[9]Az igazi világosság eljött volt már a világba, a mely megvilágosít minden embert. rész 16,27.
Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

[10]A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt.
ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω

[11]Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadák be őt. rész 16,15.
Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

[12]Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek; Mát. 16,16.Márk 8,29.Luk. 9,20.

ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

[13]A kik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek. rész 6,39.10,28.18,9. rész 13,18.Zsolt. 41,10.
οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ᾽ ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν.

[14]És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. 2Móz. 23,17.
Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας·

[15]János bizonyságot tett ő róla, és kiáltott, mondván: Ez vala, a kiről mondám: A ki utánam jő, előttem lett, mert előbb volt nálamnál. vers 27.30.
Ἰωάνης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων – οὗτος ἦν ὁ εἰπών – Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν·)

[16]És az ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért. 3Móz. 23,24.
ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·

[17]Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.
ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωυσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

[18]Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, a ki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt.
θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.
[19]És ez a János bizonyságtétele, a mikor a zsidók papokat és Lévitákat küldöttek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: Kicsoda vagy te? Márk 3,21.[20]És megvallá és nem tagadá; és megvallá, hogy: Nem én vagyok a Krisztus. rész 3,28.[21]És kérdezék őt: Kicsoda tehát? Illés vagy-é te? És monda: Nem vagyok. A próféta vagy-é te? És ő felele: Nem. Mát. 9,6.Márk 2,11.Luk. 5,24.[22]Mondának azért néki: Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, a kik minket elküldöttek: Mit mondasz magad felől? rész 8,20.[23]Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában. Egyengessétek az Úrnak útját, a mint megmondotta Ésaiás próféta. **Ésa. 40,3.**[24]És a küldöttek a farizeusok közül valók voltak:[25]És megkérdék őt és mondának néki: Miért keresztelsz tehát, ha te nem vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta? rész 11,56.[26]Felele nékik János, mondván: Én vízzel keresztelek; de köztetek van, a kit ti nem ismertek. rész 9,16.10,19.[27]Ő az, a ki utánam jő, a ki előttem lett, a kinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíjját megoldjam. vers 15.30. Mát. 3,11.[28]Ezek Béthabarában lettek, a Jordánon túl, a hol János keresztelt vala. 2Sám. 15,23. Mát. 26,36.Márk 14,32.Luk. 22,39.
[29]Másnap látá János Jézust ő hozzá menni, és monda: Ímé az Istennek ama báránya, a ki elveszi a világ bűneit! Jel. 5,12. Ésa. 53,7.
Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

[30]Ez az, a kiről én ezt mondám: Én utánam jő egy férfiú, a ki előttem lett, mert előbb volt nálamnál. vers 15.27.

οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν·

[31]És én nem ismertem őt; de hogy megjelentessék Izráelnek, azért jöttem én, a ki vízzel keresztelek. rész 8,38.10,33.Fil. 2,6.
κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων.

[32]És bizonyságot tőn János, mondván: Láttam a Lelket leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugovék ő rajta. Mát. 3,16.Márk 1,10.Luk. 3,21.
Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάνης λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ᾽ αὐτόν·
περιστερά, -ᾶς – galamb
[33]És én nem ismertem őt; de a ki elkülde engem, hogy vízzel kereszteljek, az mondá nékem: A kire látod a Lelket leszállani és rajta megnyugodni, az az, a ki keresztel Szent Lélekkel. Mát. 3,11.Csel. 1,5.
κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν Ἐφ᾽ ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ᾽ αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ·

[34]És én láttam, és bizonyságot tettem, hogy ez az Isten Fia. rész 11,43.44.17,2.
κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
[35]Másnap ismét ott állt vala János és kettő az ő tanítványai közül; Mát. 25,31-46.Csel. 17,31.[36]És ránézvén Jézusra, a mint ott jár vala, monda: Ímé az Isten Báránya! vers 29.[37]És hallá őt a két tanítvány, a mint szól vala, és követék Jézust. rész 3,18.36.6,40.47. rész 8,51.[38]Jézus pedig hátrafordulván és látván, hogy követik azok, monda nékik: 5Móz. 1,17.[39]Mit kerestek? Azok pedig mondának néki: Rabbi, (a mi megmagyarázva azt teszi: Mester) hol lakol?[40]Monda nékik: Jőjjetek és lássátok meg. Elmenének és megláták, hol lakik; és nála maradának azon a napon: vala pedig körülbelül tíz óra.[41]A kettő közül, a kik Jánostól ezt hallották és őt követék vala, András volt az egyik, a Simon Péter testvére. Mát. 4,18.[42]Találkozék ez először a maga testvérével, Simonnal, és monda néki: Megtaláltuk a Messiást (a mi megmagyarázva azt teszi: Krisztus); Dán. 12,2.Mát. 25,46.[43]És vezeté őt Jézushoz. Jézus pedig reá tekintvén, monda: Te Simon vagy, a Jóna fia; te Kéfásnak fogsz hivatni (a mi megmagyarázva: Kőszikla). Mát. 16,18.19.[44]A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozék Fileppel, és monda néki:
Kövess engem! rész 8,14. **Ἀκολούθει μοι!**
[45]Filep pedig Bethsaidából, az András és Péter városából való volt. rész 12,21.[46]Találkozék Filep Nátánaellel, és monda néki: A ki felől írt Mózes a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a názáreti Jézust, Józsefnek fiát. 1Móz. 3,15.22,18.49,10.5Móz. 18,15.18.2Sám. 7,12.Ésa. 4,1.7,14.9,6.40,10.11.53,1-12.Jer. 23,5.33,14.[47]És monda néki Nátánael: Názáretből támadhat-é valami jó? Monda néki Filep: Jer és lásd meg! rész 7,41.[48]Látá Jézus Nátánaelt ő hozzá menni, és monda ő felőle:
Ímé egy igazán Izráelita, a kiben hamisság nincsen. rész 8,21.13,33.
Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλείτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν.
δόλος - csalárdság
ÉRDEKES, ITT NEM A DIKAIOSZ VAN, HANEM AZ ALÉTHOSZ
[49]Monda néki Nátánael: Honnan ismersz engem? Felele Jézus és monda néki: Mielőtt hítt téged Filep, láttalak téged, a mint a fügefa alatt voltál. rész 10,25.38.[50]Felele Nátánael és monda néki: Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izráel Királya! Zak. 9,9.[51]Felele Jézus és monda néki: Hogy azt mondám néked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél. 3Móz. 23,36. Ésa. 55,1.[52]És monda néki: Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva

meglátjátok a megnyilt eget, és az Isten angyalait, a mint felszállnak és leszállnak az ember Fiára. 1Móz. 28,12.Mát. 4,11.Márk 1,13.Luk. 22,43.

Jn 2

[1]És harmadnapon menyegző lőn a galileai Kánában; és ott volt a Jézus anyja; rész 6,47.[2]És Jézus is meghivaték az ő tanítványaival együtt a menyegzőbe. rész 6,14.Luk. 7,16.[3]És elfogyván a bor, a Jézus anyja monda néki: Nincs boruk. rész 1,47.[4]Monda néki Jézus: Mi közöm nékem te hozzád, oh asszony? Nem jött még el az én órám. Mik. 5,2.Mát. 2,5.[5]Mond az ő anyja a szolgáknak: Valamit mond néktek, megtegyétek. rész 12,43.Róm. 2,29.[6]Vala pedig ott hat kőveder elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja szerint, melyek közül egybe-egybe két-három métréta fér vala. Márk 7,3.[7]Monda nékik Jézus: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És megtölték azokat színig. 1Móz. 3,15.12,3.22,18.49,10.5Móz. 18,15.18.[8]És monda nékik: Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak. És vittek. Mát. 7,28.[9]A mint pedig megízlelé a násznagy a borrá lett vizet, és nem tudja vala, honnét van, (de a szolgák tudták, a kik a vizet merítik vala), szólítá a násznagy a vőlegényt,[10]És monda néki: Minden ember a jó bort adja fel először, és mikor megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad. rész 12,42.[11]Ezt az első jelt a galileai Kánában tevé Jézus, és megmutatá az ő dicsőségét; és hivének benne az ő tanítványai.[12]Azután leméne Kapernaumba, ő és az ő anyja és a testvérei és tanítványai; és ott maradának néhány napig, 2Móz. 12,18.3Móz. 23,5.4Móz. 28,16.5Móz. 16,1.[13]Mert közel vala a zsidók husvétja, és felméne Jézus Jeruzsálembe. 2Móz. 12,3-6.14-20.[14]És ott találá a templomban az ökrök, juhok és galambok árúsait és a pénzváltókat, a mint ülnek vala: Mát. 27,15.Márk 15,6.Luk. 23,17.[15]És kötélből ostort csinálván, kiűzé mindnyájokat a templomból, az ökröket is a juhokat is; és a pénzváltók pénzét kitölté, az asztalokat pedig feldönté; Mát. 27,21.Márk 15,11.Luk. 23,18.Csel. 3,14.[16]És a galambárúsoknak monda: Hordjátok el ezeket innen; ne tegyétek az én Atyámnak házát kalmárság házává. Mát. 27,26.Márk 15,15.

[17]Megemlékezének pedig az ő tanítványai, hogy meg van írva:

Ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν

A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.

Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεταί με.

κατέφαγέν - fölemésztett

Zsolt 69,10

ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέν με,

[18]Felelének azért a zsidók és mondának néki: Micsoda jelt mutatsz nékünk, hogy ezeket cselekszed? rész 6,30.Mát. 12,38.16,1.Márk 8,11.Luk. 11,29.[19]Felele Jézus és monda nékik: Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt. Mát. 26,61.27,40.Márk 14,58.15,29.[20]Mondának azért a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt megépíted azt? 3Móz. 20,10.5Móz. 22,22.[21]Ő pedig az ő testének templomáról szól vala. rész 10,18.[22]Mikor azért feltámadt a halálból, megemlékezének az ő tanítványai, hogy ezt mondta; és hivének az írásnak, és a beszédnek, a melyet Jézus mondott vala. Luk. 24,8.[23]A mint pedig Jeruzsálemben vala husvétkor az ünnepen, **sokan hivének az ő nevében, látván az ő jeleit, a melyeket cselekszik vala. MORUS TYNDALE-NEK: NEM AZ ÍRÁSOK MIATT HITTEK BENNE, HANEM A CSODÁI MIATT** [24]Maga azonban Jézus nem bízza vala magát reájok, a miatt, hogy ő ismeré mindnyájokat,[25]És mivelhogy nem szorult rá, hogy valaki bizonyságot tegyen az emberről; mert magától is tudta, mi volt az emberben. rész 6,64.Csel. 1,24.Jel. 2,23.

Jn 3

[1]Vala pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere: rész 7,50.19,39.[2]Ez jöve Jézushoz éjjel, és monda néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul;

mert senki sem teheti e jeleket, a melyeket te teszel, hanem ha az Isten van vele. rész 9,16.33. Csel. 10,38.

[3]Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. Tit. 3,5.Mát. 18,3.

ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

[4]Monda néki Nikodémus: Mimódon születhetik az ember, ha vén? Vajjon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-é? rész 5,31. rész 9,29.

[5]Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.

ἀπεκρίθη [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

[6]A mi testtől született, test az; és a mi Lélektől született, lélek az. Mát. 27,31.Márk 15,22.Luk. 23,25.

τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστιν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστιν.

[7]Ne csodáld, hogy azt mondám néked: Szükség néktek újonnan születnetek. 5Móz. 17,6.19,15.

μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

θαυμάζω - csodál, csodálkozik

[8]A szél fú, a hová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, a ki Lélektől született. Préd. 11,5.[9]Felele Nikodémus és monda néki: Mimódon lehetnek ezek? Mát. 27,37.Márk 15,26.Luk. 23,38.[10]Felele Jézus és monda néki: Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod ezeket? vers 40.54.rész 4,14. rész 5,37.8,18.Mát. 3,17.17,5.Márk 1,11.9,7.Luk. 3,22.9,35.2Pét. 1,17.[11]Bizony, bizony mondom néked, a mit tudunk, azt mondjuk, és a mit látunk, arról teszünk bizonyságot; és a mi bizonyságtételünket el nem fogadjátok. vers 32.[12]Ha a földiekről szóltam néktek és nem hisztek, mimódon hisztek, ha a mennyeiekről szólok néktek? 1Ján. 3,23.[13]És senki sem ment fel a mennybe, hanemha az, a ki a mennyből szállott alá, az embernek Fia, a ki a mennyben van. Eféz. 4,9.[14]És a miképen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképen kell az ember Fiának felemeltetnie. 4Móz. 21,9. rész 8,28.12,32.

[15]Hogy valaki hiszen ő benne, el ne veszszen, hanem örök élete legyen. 1Ján. 5,10.11.

ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

[16]Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne veszszen, hanem örök élete legyen. Róm. 5,8.8,32.1Ján. 4,9.

Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

ἀπόληται - vesszen el;

ἀπόλλυμι - 1. elveszít, elpusztít, megsemmisít, megöl; 2. (perf. intr.) elveszett

Balázs K 622 egészen felold, mint só a vízben, összedől, teljes feloldódás, valaki tulajdonából elkerül, valamit elveszít, elpusztul

Mt 2,13 halálra fogja keresni a gyermeket.
5,29. 30. egy vesszen el a te tagjaid közül,
8,25 ments meg minket; mert elveszünk.
9,17 a tömlők is elvesznek;
10,6 Izráel házának eltévelyedett juhaihoz.
28 mind a testet elveszteni a gyehennában.
39 A ki megtalálja az ő életét, elveszti azt;
39 és a ki elveszti

42 el nem vesztheti jutalmát.
12,14 hogyan veszíthetnék el őt.
15,24 Izráel házának elveszett juhaihoz.
16,25 a ki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt;
25 a ki pedig elveszti
18,(11)k a mi elveszett vala.
14 egy is elvesszen a kicsinyek közül.
21,41 gonoszul elveszti őket;
22,7 azokat a gyilkosokat elveszté,
26,52 fegyverrel kell veszniök.
27,20 J.-t pedig veszítsék el.
Mk 1,24 hogy elveszíts minket?
2,22 a tömlők is elpusztulnak;
3,6 tanácsot tartának ... hogy elveszítsék őt.
4,38 nem törődöl vele, hogy elveszünk?
8,35 meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt;
35 valaki pedig elveszti
9,22 vízbe is, hogy elveszítse őt;
41 el nem veszti ... jutalmát.
11,8 tanakodnak vala, hogy mimódon veszíthetnék el
12,9 és elveszti a munkásokat,
Lk 4,34 Jöttél, hogy elveszíts minket?
5,37 és a tömlők is elvesznek.
6,9 életet megtartani, vagy elveszíteni?
8,24 Mester, Mester, elveszünk!
9,24 meg akarja tartani az ő életét,
24 elveszti azt; a ki pedig elveszti
25 ő magát pedig elveszti (56)k elveszítse az emberek lelkét,
11,51 ki elveszett az oltár és a templom között:
13,3.5 mindnyájan, hasonlóképen elvesztek.
33 a próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.
15,4 egyet azok közül elveszt ...
4 nem megy az elveszett után,
6 juhomat, a mely elveszett vala.
8 és egy drakhmát elveszt,
9 megtaláltam ... melyet elvesztettem vala!
17 én pedig éhen halok meg!
24.32 elveszett, és megtaláltatott.
17,27 az özönvíz, és mindeneket elveszte.
29 tűz ... mindenkit elvesztett:
33 életét megtartani, elveszti azt,
33 és valaki elveszti
19,10 megkeresse és megtartsa, a mi elveszett.
47 igyekeznek vala őt elveszteni:
20,16 Elmegy és elveszti azokat
21,18 egy hajszála sem vész el.
Jn 3, (15)k el ne veszszen, hanem örök élete legyen.
16 el ne vesszen,
6,12 semmi el ne veszszen.
27 ne az eledelért, a mely elvész,

39 semmit el ne veszítsek,
10,10 A tolvaj ... öljön és pusztítson;
28 soha örökké el nem vesznek,
11,50 az egész nép el ne vesszen.
12,25 A ki szereti a maga életét, elveszti azt;
17,12 senki el nem veszett közülök,
18,9 senkit sem vesztettem el.
Csel 5,37 Galileus Júdás ... ez is elveszett;
27,34 senkinek sem esik le egy hajszál
Róm 2,12 törvény nélkül vesznek is el:
14,15 Ne veszítsd el azt a te ételeddel,
1Kor 1,18 bolondság ugyan azoknak, a kik elvesznek;
19 Elvesztem a bölcseknek bölcseségét
8,11 ismereted miatt elkárhozik
10,9 elveszének a kígyók miatt.
10 elveszének a pusztító által.
15,18 azok is elvesztek tehát.
2Kor 2,15 mind az elkárhozók között;
4,3 azoknak leplezett, a kik elvesznek:
9 tiportatunk, de el nem veszünk;
2Thes 2,10 azok között, a kik elvesznek;
Zsid 1,11 Azok elvesznek, de te megmaradsz,
Jak 1,11 ábrázatának kedvessége elvész:
4,12 hatalmas megtartani és elveszíteni:
1Pét 1,7 hitetek ... becsesebb a veszendő ... aranynál,
2Pét 3,6 vízzel elboríttatván, elveszett:
9 nem akarván, hogy némelyek elvesszenek,
2Jn 8 el ne veszítsük, a mit munkáltunk,
Júd 5 a kik nem hittek, elvesztette.
11 Kóré ellenkezésével vesztek el.
Jel 18,14 minden a mi ínyes ... eltávozott tőled

[17]Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa. rész 12,47.Luk. 9,56.
οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ᾽ ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ

[18]A ki hiszen ő benne, el nem kárhozik; a ki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. vers 36.rész 5,24.6,40.47.20,21.
ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται. ὁ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
[19]Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának. rész 1,5.9.10.[20]Mert minden, a ki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei fel ne fedessenek; Jób 24,13.[21]A ki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek. Eféz. 5,8.[22]Ezután elméne Jézus az ő tanítványaival a Júdea földére; és ott időzék velök, és keresztele. rész 10,28.17,12.18,9.[23]János pedig szintén keresztel vala Énonban, Sálemhez közel, mert ott sok volt a víz. És oda járulának és megkeresztelkedének. Mát. 3,6.Márk 1,5.Luk. 3,7.[24]Mert János még nem vetteték a tömlöczbe. Mát. 14,3.[25]Vetekedés támada azért a János

tanítványai és a judeaiak között a mosakodás felől. Mát. 13,55.Márk 6,3.Luk. 4,22.[26]És menének Jánoshoz és mondának néki: Mester! A ki veled vala a Jordánon túl, a kiről te bizonyságot tettél, ímé az keresztel, és hozzá megy mindenki. rész 1,7.15.26.34.Mát. 3,11.Márk 1,7.Luk. 3,16.[27]Felele János és monda: Az ember semmit sem vehet, hanem ha a mennyből adatott néki. 1Kor. 4,7.[28]Ti magatok vagytok a bizonyságaim, hogy megmondtam: Nem vagyok én a Krisztus, hanem hogy ő előtte küldettem el. rész 1,20. Malak. 3,1.Mát. 11,10.Márk 1,2.Luk. 1,17.[29]A kinek jegyese van, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, a ki ott áll és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömem immár betelt. rész 1,18.Mát. 11,27.Luk. 10,22.[30]Annak növekednie kell, nékem pedig alább szállanom. vers 40.

[31]A ki felülről jött, feljebb való mindenkinél. A ki a földről való, földi az és földieket szól; a ki a mennyből jött, feljebb való mindenkinél. rész 8,23. 1Kor. 15,47.

Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν·

[32]És arról tesz bizonyságot, a mit látott és hallott; és az ő bizonyságtételét senki sem fogadja be. vers 11.

ὃ ἑώρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει

[33]A ki az ő bizonyságtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz. 1Ján. 5,10.11. Róm. 3,4.

ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν.

σφραγίζω - lepecsétel

[34]Mert a kit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Lelket. rész 3,13.

ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν τὸ πνεῦμα.

[35]Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe adott mindent. rész 13,3.17,2.Mát. 11,27.28,18.Luk. 10,22.Zsid. 2,8.

ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

[36]A ki hisz a Fiúban, örök élete van; a ki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta. vers 18.rész 5,24.6,40.47.20,21.

ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν, ἀλλ᾽ ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ᾽ αὐτόν.

Jn 4

[1]Amint azért megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János, rész 3,22.26.[2](Jóllehet Jézus maga nem keresztelt, hanem a tanítványai,) rész 7,20.10,20.[3]Elhagyá Júdeát és elméne ismét Galileába. rész 15,5.[4]Samárián kell vala pedig általmennie. 1Kir. 16,24.[5]Megy vala azért Samáriának Sikár nevű városába, annak a teleknek szomszédjába, a melyet Jákób adott vala az ő fiának, Józsefnek. 1Móz. 33,19.48,22.Józs. 24,32.[6]Ott vala pedig a Jákób forrása. Jézus azért, az utazástól elfáradva, azonmód leüle a forráshoz. Mintegy hat óra vala. vers 48.[7]Jöve egy samáriabeli asszony vizet meríteni; monda néki Jézus: Adj innom! Márk 16,5.[8]Az ő tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. rész 12,28.[9]Monda azért néki a samáriai asszony: Hogy kérhetsz inni zsidó létedre én tőlem, a ki samáriai asszony vagyok?! Mert a zsidók nem barátkoznak a samáriaiakkal. Luk. 9,52.53.[10]Felele Jézus és monda néki: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, a ki ezt mondja néked: Adj innom!; te kérted volna őt, és adott volna néked **élő vizet.** vers 26.rész 7,37-39.Ésa. 12,3. [11]Monda néki az asszony: Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: hol vennéd tehát az élő vizet? rész 2,25. rész 13,11.[12]Avagy nagyobb

vagy-é te a mi atyánknál, Jákóbnál, a ki nékünk adta ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is és jószága is? vers 44.
[13]Felele Jézus és monda néki: Mindaz, a ki ebből a vízből iszik, ismét megszomjúhozik: rész 10,31.
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν·

[14]Valaki pedig abból a vízből iszik, a melyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, a melyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne. rész 6,35. rész 7,38.39.
ὃς δ᾽ ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου
szökellő/felbuzogó εἰς ζωὴν αἰώνιον.
[15]Monda néki az asszony: Uram, add nékem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam, és ne jőjjek ide meríteni! Márk 16,14.Luk. 24,36.1Kor. 15,5.[16]Monda néki Jézus: Menj el, hívd a férjedet, és jőjj ide! Mát. 16,16.Márk 8,29.Luk. 9,20.[17]Felele az asszony és monda: Nincs férjem. Monda néki Jézus: Jól mondád, hogy: Nincs férjem; rész 17,18.[18]Mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad. rész 8,12.[19]Monda néki az asszony: Uram, látom, hogy te próféta vagy. rész 6,14.Luk. 7,16.24,19.[20]A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, a hol imádkozni kell. 5Móz. 12,5.11.1Kir. 9,3.2Krón. 7,12.[21]Monda néki Jézus: Asszony, hidd el nékem, hogy eljő az óra, a mikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát.[22]Ti azt imádjátok, a mit nem ismertek; mi azt imádjuk, a mit ismerünk: mert az idvesség a zsidók közül támadt. 2Kir. 17,29. Ésa. 2,3.Róm. 3,2.9,4.[23]De eljő az óra, és az most vagyon, amikor az igazi imádók lélekben, és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádóiul. Márk 3,21.
[24]Az Isten lélek: és a kik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják.
πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.
[25]Monda néki az asszony: Tudom, hogy Messiás jő (a ki Krisztusnak mondatik); mikor az eljő, megjelent nékünk mindent. rész 15,18. rész 3,19.[26]Monda néki Jézus: Én vagyok az, a ki veled beszélek. rész 9,37.
[27]Eközben megjövének az ő tanítványai; és csodálkozának, hogy asszonnyal beszélt; mindazáltal egyik sem mondá: Mit keresel? vagy: Mit beszélsz vele?
Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν Τί ζητεῖς; ἢ Τί λαλεῖς μετ᾽ αὐτῆς;

[28]Ott hagyá azért az asszony a vedrét, és elméne a városba, és monda az embereknek:
ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις

[29]Jertek, lássatok egy embert, a ki megmonda nékem mindent, a mit cselekedtem. Nem ez-é a Krisztus? rész 11,56.
Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς ⸀εἶπέ⸁ μοι πάντα ⸀ἃ⸁ ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός;
[30]Kimenének azért a városból, és hozzá menének. rész 9,16.10,19.
ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.
[31]Aközben pedig kérék őt a tanítványok, mondván: Mester, egyél! rész 9,22.12,42.19,38.[32]Ő pedig monda nékik: Van nékem eledelem, a mit egyem, a mit ti nem tudtok.[33]Mondának azért a tanítványok egymásnak: Hozott-é néki valaki enni?[34]Monda nékik Jézus: Az én eledelem az, hogy annak akaratját cselekedjem, a ki elküldött engem, és az ő dolgát elvégezzem. rész 17,4.Ésa. 61,1-3.[35]Ti nem azt mondjátok-é, hogy még négy hónap és eljő az aratás? Ímé, mondom néktek: Emeljétek fel szemeiteket, és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra. Mát. 9,37.Luk. 10,2.[36]És a ki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt; hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen.[37]Mert ebben az a mondás igaz, hogy más

a vető, más az araló. 2Móz. 20,1.13.[38]Én annak az aratására küldtelek titeket, a mit nem ti munkáltatok; mások munkálták, és ti a mások munkájába állottatok. rész 8,48.10,20.[39]Abból a városból pedig sokan hivének benne a Samaritánusok közül annak az asszonynak beszédéért, a ki bizonyságot tett vala, hogy: Mindent megmondott nékem, a mit cselekedtem. vers 29.[40]A mint azért oda mentek hozzá a Samaritánusok, kérék őt, hogy maradjon náluk; és ott marada két napig. 1Móz. 17,10.3Móz. 12,3.[41]És sokkal többen hivének a maga beszédéért,[42]És azt mondják vala az asszonynak, hogy: Nem a te beszédedért hiszünk immár:
mert magunk hallottuk, és tudjuk, hogy bizonnyal ez a világ idvezítője, a Krisztus. 5Móz. 1,17.
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου.
[43]Két nap mulva pedig kiméne onnét, és elméne Galileába.
[44]Mert Jézus maga tett bizonyságot arról, hogy a prófétának nincs tisztessége a maga hazájában. Mát. 13,57.Márk 6,4.Luk. 4,24.
αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.
[45]Mikor azért beméne Galileába, befogadták őt a Galileabeliek, mivelhogy látták vala mindazt, a mit Jeruzsálemben cselekedett az ünnepen; mert ők is elmentek vala az ünnepre. Mát. 13,55.Márk 6,3.Luk. 4,22.
[46]Ismét a galileai Kánába méne azért Jézus, a hol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban egy királyi ember, a kinek a fia beteg vala. rész 1,2-11.
Ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καφαρναούμ

[47]Mikor ez meghallá, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, hozzá méne és kéré őt, hogy menjen el és gyógyítsa meg az ő fiát; mert halálán vala. rész 10,15.Mát. 11,27.
οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν, ἤμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν.

[48]Monda azért néki Jézus: Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek. rész 2,18.1Kor. 1,22.
εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε

[49]Monda néki a királyi ember: Uram, jőjj, mielőtt a gyermekem meghal.
λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.
[50]Monda néki Jézus: Menj el, a te fiad él. És hitt az ember a szónak, a mit Jézus mondott néki, és elment. rész 4,26.
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο.

[51]A mint pedig már megy vala, elébe jövének az ő szolgái, és hírt hozának néki, mondván, hogy: A te fiad él. rész 13,33.[52]Megtudakozá azért tőlük az órát, a melyben megkönnyebbedett vala; és mondának néki: Tegnap hét órakor hagyta el őt a láz; rész 8,21.13,33.
[53]Megérté azért az atya, hogy abban az órában, a melyben azt mondá néki a Jézus, hogy: a te fiad él. És hitt ő, és az ő egész háza népe. Luk. 1,3.
ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι*ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὁ υἱός σου ζῇ, καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

[54]Ezt ismét második jel gyanánt tevé Jézus, mikor Júdeából Galileába ment. Mát. 28,19.Márk 16,15.Luk. 24,49.
Τοῦτο [δὲ] πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Jn 5

[1]Ezek után ünnepök vala a zsidóknak, és felméne Jézus Jeruzsálembe. 2Móz. 23,17.[2]Van pedig Jeruzsálemben a Juhkapunál egy tó, a melyet héberül Bethesdának neveznek. Öt tornácza van. Ésa. 58,11. rész 4,12.[3]Ezekben feküvék a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását. rész 16,7.Jóel 2,28.Csel. 2,17.[4]Mert időnként angyal szálla a tóra, és felzavará a vizet: a ki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akárminémű betegségben volt. rész 6,14.Luk. 7,16.[5]Vala pedig ott egy ember, a ki harmincnyolcz esztendőt töltött betegségében. rész 1,47.[6]Ezt a mint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van; monda néki: Akarsz-é meggyógyulni? Mik. 5,2.Mát. 2,5.[7]Felele néki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy a mikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én oda érek, más lép be előttem. rész 9,16.10,19.[8]Monda néki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj! Mát. 9,6.Márk 2,11.Luk. 5,24.[9]És azonnal meggyógyula az ember, és felvevé nyoszolyáját, és jár vala. Aznap pedig szombat vala. Mát. 24,30.Márk 13,26.Jel. 1,7.1Thess. 4,16.[10]Mondának azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad néked a nyoszolyádat hordanod! 2Móz. 20,10.5Móz. 5,14.Nehem. 13,19.Jer. 17,21.Mát. 12,2.Márk 2,24.Luk. 6,2.[11]Felele nékik: A ki meggyógyított engem, az mondá nékem: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj. Ésa. 40,11.Ezék. 34,23.37,24. 1Ján. 3,16.[12]Megkérdék azért őt: Ki az az ember, a ki mondá néked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj? rész 12,42.[13]A meggyógyult pedig nem tudja vala, hogy ki az; mert Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen.[14]Ezek után találkozék vele Jézus a templomban, és monda néki: Ímé meggyógyultál; többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod! rész 8,11. Mát. 12,45.Luk. 11,26.2Pét. 2,20.[15]Elméne az az ember, és hírül adá a zsidóknak, hogy Jézus az, a ki őt meggyógyította. 5Móz. 1,17.17,4.[16]És e miatt üldözőbe vevék a zsidók Jézust, és meg akarák őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton. Ésa. 49,6.Luk. 2,30-32.Eféz. 2,12.13.[17]Jézus pedig felele nékik: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom. Ésa. 53,12.[18]E miatt aztán még inkább meg akarák őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel. rész 8,38.10,33.Fil. 2,6.[19]Felele azért Jézus, és monda nékik: **Bizony, bizony mondom néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert a miket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképen a Fiú is cselekszi. vers 30. rész 8,38.**[20]Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat néki, a miket ő maga cselekszik; és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd néki, hogy ti csudálkozzatok. rész 3,35.[21]Mert a mint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is a kiket akar, megelevenít. rész 11,43.44.17,2.[22]Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta; Mát. 25,31-46.Csel. 17,31.[23]Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. A ki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, a ki elküldte őt. 1Ján. 2,23.

[24]Bizony, bizony mondom néktek, hogy a ki az én beszédemet hallja és hisz annak, a ki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre. rész 3,18.36.6,40.47. rész 8,51.

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

[25]Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és a kik hallják, élnek. vers 38.rész 5,36.

ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν.

[26]Mert a miként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában:

ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ·

[27]És hatalmat ada néki az ítélettételre is, mivelhogy embernek fia. vers 14.
καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.
[28]Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, a melyben mindazok, a kik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, 1Thess. 4,16.
μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς αὐτοῦ

[29]És kijőnek; a kik a jót cselekedték, az élet feltámadására; a kik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására. Dán. 12,2.Mát. 25,46.
καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱτὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

[30]Én semmit sem cselekedhetem magamtól; a mint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem, az Atyáét. vers 19. rész 6,38.
Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.
[31]Ha én teszek bizonyságot magamról, az én bizonyságtételem nem igaz. rész 8,14.[32]Más az, a ki bizonyságot tesz rólam; és tudom, hogy igaz az a bizonyságtétel, a melylyel bizonyságot tesz rólam. Ésa. 42,1.Mát. 3,17.17,5.Luk. 3,22.9,35.[33]Ti elküldtetek Jánoshoz, és bizonyságot tett az igazságról. rész 1,19.[34]De én nem embertől nyerem a bizonyságtételt; hanem ezeket azért mondom, hogy ti megtartassatok. 5Móz. 17,6.19,15.[35]Ő az égő és fénylő szövétnek vala, ti pedig csak egy ideig akartatok örvendezni az ő világosságában.[36]De nékem nagyobb bizonyságom van a Jánosénál: mert azok a dolgok, a melyeket rám bízott az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a dolgok, a melyeket én cselekszem, tesznek bizonyságot rólam, hogy az Atya küldött engem. rész 10,25.38.[37]A ki elküldött engem, maga az Atya is bizonyságot tett rólam. Sem hangját nem hallottátok soha, sem ábrázatát nem láttátok. Mát. 3,17.Luk. 3,22. 2Móz. 33,20.1Tim. 6,16.1Ján. 4,12.[38]Az ő ígéje sincs maradandóan bennetek: mert a kit ő elküldött, ti annak nem hisztek. rész 7,34.[39]Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, a melyek bizonyságot tesznek rólam; Csel. 17,11. Luk. 24,27.[40]És nem akartok hozzám jőni, hogy életetek legyen! rész 6,47.[41]Dicsőséget emberektől nem nyerek. rész 3,18.[42]De ismerlek benneteket, hogy az Istennek szeretete nincs meg bennetek:
[43]Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem; ha más jőne a maga nevében, azt befogadnátok. rész 7,28.
ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε.

[44]Mimódon hihettek ti, a kik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget, a mely az egy Istentől van, nem keresitek? rész 12,43.Róm. 2,29.
πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρ᾽ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου οὐ ζητεῖτε;

[45]Ne állítsátok, hogy én vádollak majd benneteket az Atyánál; van a ki vádol titeket, Mózes, a kiben ti reménykedtetek. rész 3,14.12,32.
μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωυσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε

[46]Mert, ha hinnétek Mózesnek, nékem is hinnétek; mert én rólam írt ő. 1Móz. 3,15.12,3.22,18.49,10.5Móz. 18,15.18.
εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωυσεῖ,ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί,[1] περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

47Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, mimódon hisztek az én beszédeimnek? rész 7,31.
εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύσετε;

Jn 6
1Ezek után elméne Jézus a galileai tengeren, a Tiberiáson túl.2És nagy sokaság követé őt, mivelhogy látják vala az ő csodatételeit, a melyeket cselekszik vala a betegeken. Zsolt. 16,8-11.3Felméne pedig Jézus a hegyre, és leüle ott a tanítványaival. rész 10,31.39.4Közel vala pedig husvét, a zsidók ünnepe. 2Móz. 12,18.3Móz. 23,5.4Móz. 28,16.5Móz. 16,1.5Mikor azért felemelé Jézus a szemeit, és látá, hogy nagy sokaság jő hozzá, monda Filepnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek? Mát. 14,15.Márk 6,35.Luk. 9,12.
6Ezt pedig azért mondá, hogy próbára tegye őt; mert ő maga tudta, mit akar vala cselekedni. 1Kir. 2,10.Nehem. 3,16.
τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν, αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλεν ποιεῖν.
7Felele néki Filep: Kétszáz dénár árú kenyér nem elég ezeknek, hogy mindenikök kapjon valami keveset. 2Sám. 7,12.Zsolt. 132,11.8Monda néki egy az ő tanítványai közül, András, a Simon Péter testvére: rész 5,18. rész 5,19.9Van itt egy gyermek, a kinek van öt árpa kenyere és két hala; de mi az ennyinek? 2Kir. 4,43.10Jézus pedig monda: Ültessétek le az embereket. Nagy fű vala pedig azon a helyen. Leülének azért a férfiak, számszerint mintegy ötezeren. Luk. 24,49.Ján. 15,26.16,7.
11Jézus pedig vevé a kenyereket, és hálát adván, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a leülteknek; hasonlóképen a halakból is, a mennyit akarnak vala. Zsolt. 110,1.
ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις,ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.
12A mint pedig betelének, monda az ő tanítványainak: Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne veszszen. rész 7,28.13Összeszedék azért, és megtöltének tizenkét kosarat az öt árpa kenyérből való darabokkal, a melyek megmaradtak vala az evők után.
14Az emberek azért látva a jelt, a melyet Jézus tőn, mondának: Bizonnyal ez ama próféta, a ki eljövendő vala a világra. rész 4,19.7,40.Luk. 7,16.
Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ἃ ἐποίησεν σημεῖα ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον

15Jézus azért, a mint észrevevé, hogy jőni akarnak és őt elragadni, hogy királylyá tegyék, ismét elvonula egymaga a hegyre.
Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν βασιλέα ἀν εχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς

16Mikor pedig estveledék, lemenének az ő tanítványai a tengerhez, Ésa. 44,1-5. Ján. 17,20.17És beszállva a hajóba, mennek vala a tengeren túl Kapernaumba. És már sötétség volt, és még nem ment vala hozzájuk Jézus. 1Ján. 4,6.18És a tenger a nagy szél fúvása miatt háborog vala. rész 7,20.10,20.19Mikor azért huszonöt, vagy harmincz futamatnyira beevezének, megláták Jézust, a mint jár vala a tengeren és a hajóhoz közeledik vala: és megrémülének. rész 5,29.Dán. 12,2.20Ő pedig monda nékik: Én vagyok, ne féljetek! Márk 16,17.18.Ján. 14,12.21Be akarák azért őt venni a hajóba: és a hajó azonnal ama földnél vala, a melyre menének. rész 5,24.22Másnap a sokaság, a mely a tengeren túl állott vala, látva, hogy nem vala ott más hajó, csak az az egy, a melybe a Jézus tanítványai szállottak, és hogy Jézus nem ment be az ő tanítványaival a hajóba, hanem csak az ő tanítványai mentek el, vers 48.23De jöttek más hajók Tiberiásból közel ahhoz a helyhez, a hol a kenyeret ették, miután hálákat adott az Úr:24Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszállának ők is a hajókba, és elmenének Kapernaumba, keresvén Jézust. rész 12,28.25És megtalálván őt a tengeren túl, mondának néki: Mester, mikor jöttél ide?26Felele nékik Jézus és monda:

Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok. rész 14,8-10.**[27]Munkálkodjatok ne az eledelért, a mely elvész, hanem az eledelért, a mely megmarad az örök életre, a melyet az embernek Fia ád majd néktek; mert őt az Atya pecsételte el, az Isten.** vers 40.54.rész 4,14. rész 5,37.8,18.Mát. 3,17.17,5.Márk 1,11.9,7.Luk. 3,22.9,35.2Pét. 1,17. **Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα ἀλλ᾽ ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρ των καὶ ἐχορτάσθητε·[27] ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει, τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσ φράγισεν ὁ θεός.**

[28]Mondának azért néki: **Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük?**
εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν Τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ;
[29]Felele Jézus és monda nékik: **Az az Isten dolga, hogy higyjetek abban, a kit ő küldött.** 1Ján. 3,23.
TEIT CSELEKEDJÜK; KG ISTEN DOLGAIT CSELEKEDJÜK – ÖSSZES TÖBB SZABADON - „ISTENNEK TETSZŐ” DOLGOGAT CSELEKEDJÜNK/CSELEKEDÜNK.
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.

SZÓ SZERINT HELYES AZ ÉRTELME – „ISTEN DOLGAIT CSELEKEDNI”
A TETSZÉSBEN REJTETTEN OTT VAN AZ ÉRDEM, AZ ISTEN DOLGAIT CSELEKVÉSBEN A BELŰLRŐL, AZ ISTEN ÁLTAL ÁTFORMÁLT ÉLETBEN CSELEKEDNI

BUDAI - ISTEN ÁLTAL MEGKÖVETELT CSELEKEDETEKET

RAVASZ - ISTEN ÁLTAL KÍVÁNT MUNKA

CSIA „Mit tegyünk, hogy az ISTEN MUNKÁIN DOLGOZHASSUNK?” 29 „Istennek MUNKÁJA AZ – FELELTE NEKIK JÉZUS –, HOGY HIGGYETEK ABBAN, AKIT Ő ELKÜLDÖTT.”
[30]Mondának azért néki: Micsoda jelt mutatsz tehát te, hogy lássuk és higyjünk néked? Mit művelsz? Mát. 12,38.16,1.Márk 8,11.Luk. 11,29.1Kor. 1,22.[31]A mi atyáink a mannátették a pusztában; a mint meg van írva: Mennyei kenyeret adott vala enniök. 2Móz. 16,4.15.
JÉZUS METAFORIKUS = LELKI BESZÉDMÓDJA SZEMBEN A „ZSIDÓK” LITERÁLIS BESZÉDMÓDJÁVAL.
[32]Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi mennyei kenyeret. Ésa. 35,6.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωυσῆς ⸀ἔδωκεν⸁ ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ᾽ ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν·

[33]Mert az az Istennek kenyere, a mely mennyből száll alá, és életet ád a világnak.
ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.

[34]Mondának azért néki: Uram, mindenkor add nékünk ezt a kenyeret! rész 8,12.

εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν Κύριε,[1] πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.
[35]Jézus pedig monda nékik: Én vagyok az életnek ama kenyere; a ki hozzám jő, semmiképen meg nem éhezik, és a ki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha. rész 4,14.7,37.
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσει πώποτε.

[36]De mondám néktek, hogy noha láttatok is engem, még sem hisztek.
ἀλλ᾽ εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ [με] καὶ οὐ πιστεύετε.

[37]Minden, a mit nékem ád az Atya, én hozzám jő; és azt, a ki hozzám jő, semmiképen ki nem vetem. Mát. 21,17.Márk 15,9.Luk. 23,16.Ján. 18,39.
Πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμὲ ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον ⸀πρός με᾽ οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξ ω,

[38]Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem. rész 3,13. rész 5,30.Mát. 26,39.Márk 14,36.Luk. 22,42.
ὅτι καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με·

[39]Az pedig az Atyának akarata, a ki elküldött engem, hogy a mit nékem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámaszszam azt az utolsó napon. rész 10,28.17,12.18,9.
τοῦτο δέ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με
ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ⸀ἀλλὰ᾽ ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ

[40]Az pedig annak az akarata, a ki elküldött engem, hogy mindaz, a ki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámaszszam azt azt utolsó napon. vers 47.rész 3,18.36.5,24.
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

[41]Zúgolódának azért a zsidók ő ellene, hogy azt mondá: Én vagyok az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá. 1Kor. 2,8.[42]És mondának: Nem ez-é Jézus, a József fia, a kinek mi ismerjük atyját és anyját? mimódon mondja hát ez, hogy: A mennyből szállottam alá? Mát. 13,55.Márk 6,3.Luk. 4,22.[43]Felele azért Jézus és monda nékik: Ne zúgolódjatok egymás között! rész 2,38. 2Thess. 1,7.Zsid. 4,1-11.
[44]Senki sem jöhet én hozzám, hanemha az Atya vonja azt, a ki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon. rész 18,14.
οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
[45]Meg van írva a prófétáknál: És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek. Valaki azért az Atyától hallott, és tanult, én hozzám jő. Ésa. 54,13.Jer. 31,33.34.[46]Nem hogy az Atyát valaki látta, csak az, a ki Istentől van, az látta az Atyát. rész 1,18.Mát. 11,27.Luk. 10,22.

[47]Bizony, bizony mondom néktek: A ki én bennem hisz, örök élete van annak. vers 40.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

[48]Én vagyok az életnek kenyere. Mát. 26,3.Márk 14,1.Luk. 22,2.
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς

[49]A ti atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak. vers 31.[50]Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá, hogy kiki egyék belőle és meg ne haljon. Mát. 15,24.Ján. 4,22.Róm. 1,16.15,18. Mát. 11,28.
[51]Én vagyok amaz élő kenyér, a mely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, a melyet én adok, az én testem, a melyet én adok a világ életéért. rész 3,13.
ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σάρξ μου ἐστὶν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

[52]Tusakodának azért a zsidók egymás között, mondván: Mimódon adhatja ez nékünk a testét, hogy azt együk? 1Kor. 15,20-23.
Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα [αὐτοῦ] φαγεῖν;

Ἐμάχοντο – vitatkoztak, μάχομαι - harcol, kardoskodik, vitatkozik
[53]Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem iszszátok az ő vérét, nincs élet bennetek. Mát. 26,6.Márk 14,3.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν[1] ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ του ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

[54]A ki eszi az én testemet és iszsza az én véremet, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. rész 4,14.
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴναἰώνιον, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ

[55]Mert az én testem bizony étel és az én vérem bizony ital. Márk 15,1.
ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθής ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθής ἐστι πόσις
[56]A ki eszi az én testemet és iszsza az én véremet, az én bennem lakozik és én is abban. rész 15,5.
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ
[57]A miként elküldött engem amaz élő Atya, és én az Atya által élek: akként az is, a ki engem eszik, él én általam. Márk 11,28.
καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατὴρ κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσει δι ἐμέ.

[58]Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá; nem úgy, a mint a ti atyáitok evék a mannát és meghalának: a ki ezt a kenyeret eszi, él örökké. rész 3,13.
οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

[59]Ezeket mondá a zsinagógában, a mikor tanít vala Kapernaumban.
Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ
[60]Sokan azért, a kik hallák ezeket az ő tanítványai közül, mondának: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt? Példd. 15,29.28,9.Ésa. 1,15.
Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν Σκληρός ἐστιν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
Ellentét: ami a kívülállóknak: Σκληρός ἐστιν ὁ λόγος az a tanítványoknak: ῥήματα ζωῆς αἰωνίου

[61]Tudván pedig Jézus ő magában, hogy e miatt zúgolódnak az ő tanítványai, monda nékik: Titeket ez megbotránkoztat? rész 11,43.44.[62]Hát ha meglátjátok az embernek Fiát felszállani oda, a hol elébb vala?! Márk 16,19.Luk. 24,51.Csel. 1,9.
[63]A lélek az, a mi megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, a melyeket én szólok néktek, lélek és élet. 2Kor. 3,6.
τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωή ἐστιν·
[64]De vannak némelyek közöttetek, a kik nem hisznek. Mert eleitől fogva tudta Jézus, kik azok, a kik nem hisznek, és ki az, a ki elárulja őt. rész 2,25. rész 13,11.[65]És monda: Azért mondtam néktek, hogy senki sem jöhet én hozzám, hanemha az én Atyámtól van megadva néki. vers 44.
[66]Ettől fogva sokan visszavonulának az ő tanítványai közül és nem járnak vala többé ő vele. rész 4,26.
Ἐκ τούτου πολλοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶοὐκέτι μετ᾽ αὐτοῦ περιεπάτουν.

[67]Monda azért Jézus a tizenkettőnek: Vajjon ti is el akartok-é menni? Zak. 9,9.
Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;
[68]Felele néki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad. Ésa. 6,9.10.Mát. 13,14.15.
ἀπεκρίθη αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις,
Ellentét: ami a kívülállóknak: Σκληρός ἐστιν ὁ λόγος az a tanítványoknak: ῥήματα ζωῆς αἰωνίου

[69]És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. Mát. 16,16.Márk 8,29.Luk. 9,20.
καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.

[70]Felele nékik Jézus: Nem én választottalak-é ki titeket, a tizenkettőt? és egy közületek ördög. Jer. 20,9.
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διά βολός ἐστιν.

[71]Értette pedig Júdás Iskáriótest, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.
ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτου· οὗτος γὰρ ἔμελλεν παραδιδόναι αὐτόν, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα.

Jn 7
[1]És ezek után Galileában jár vala Jézus; mert nem akar vala Júdeában járni, mivelhogy azon igyekezének a Júdeabeliek, hogy őt megöljék.[2]Közel vala pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep. 3Móz. 23,24.[3]Mondának azért néki az ő atyjafiai: Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te dolgaidat, a melyeket cselekszel. Ésa. 37,16-20.[4]Mert senki sem cselekszik titkon semmit, a ki maga ismeretessé akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak. rész 17,1.[5]Mert az ő atyjafiai sem hivének benne. Márk 3,21.[6]Monda azért nékik Jézus:
Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van. Mát. 10,39.16,25.Márk 8,35.Luk. 9,24.17,33.
Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος.

[7]Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl; mert én bizonyságot teszek felőle, hogy az ő cselekedetei gonoszak. rész 15,18. rész 3,19.[8]Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre; mert az én időm még nem tölt be. rész 8,20.[9]Ezeket mondván pedig nékik, marada Galileában. rész 14,3.Márk 16,20.Zsid. 2,4.[10]A mint pedig felmenének az ő atyjafiai, akkor ő is felméne az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titkon. Ésa. 40,11.Ezék. 34,23.37,24. 1Ján. 3,16.[11]A zsidók azért keresik vala őt az ünnepen, és mondának: Hol van ő? rész 11,56.[12]És a sokaságban nagy zúgás vala ő miatta. Némelyek azt mondják vala, hogy jó ember; mások pedig azt mondják vala: Nem, hanem a népnek hitetője. rész 9,16.10,19.[13]Mindamellett senki sem beszélt vala nyiltan ő felőle a zsidóktól való félelem miatt. rész 9,22.12,42.19,38.[14]Már-már az ünnep közepén azonban felméne Jézus a templomba, és tanít vala.rész 7,29.[15]És csodálkozának a zsidók, mondván:
Mimódon tudja ez az írásokat, holott nem tanulta?! Ésa. 49,6.Luk. 2,30-32.Eféz. 2,12.13.
Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς;

[16]Felele nékik Jézus és monda: Az én tudományom nem az enyém, hanem azé, a ki küldött engem. rész 8,28.42.12,49.14,10.24.
ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς Ιησοῦς καὶ εἶπεν Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με·

[17]Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajjon Istentől van-é, vagy én magamtól szólok?
ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ λαλῶ.
[18]A ki magától szól, a maga dicsőségét keresi; a ki pedig annak dicsőségét keresi, a ki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság. rész 7,12.9,16.[19]Nem Mózes adta-é néktek a törvényt? és senki sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok engem megölni? 2Móz. 20,1.13.[20]Felele a sokaság és monda: Ördög van benned. Ki akar téged megölni? rész 8,48.10,20.[21]Felele Jézus és monda nékik: Egy dolgot cselekvém, és mindnyájan csodáljátok. rész 5,8.[22]Azért Mózes adta néktek a körülmetélkedést (nem mintha Mózestől való volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülmetélitek az embert. 1Móz. 17,10.3Móz. 12,3.[23]Ha körülmetélhető az ember szombaton, hogy a Mózes törvénye meg ne romoljon; én rám haragusztok-é, hogy egy embert egészen meggyógyítottam szombaton? rész 7,48.[24]Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek! 5Móz. 1,17.[25]Mondának azért némelyek a jeruzsálemiek közül: Nem ez-é az, a kit meg akarnak ölni?[26]És ímé nyiltan szól, és semmit sem szólnak néki. Talán bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez a Krisztus? vers 14.[27]De jól tudjuk, honnan való ez; mikor pedig eljő a Krisztus, senki sem tudja, honnan való. Mát. 13,55.Márk 6,3.Luk. 4,22.
JÉZUS IDENTITÁSA; JÉZUSI ISMERETELMÉLET!
[28]Kiálta azért Jézus a templomban, tanítván és mondván:
Mind engem ismertek, mind azt tudjátok, honnan való vagyok; és én magamtól nem jöttem, de igaz az, a ki engem elküldött, a kit ti nem ismertek. rész 8,42. rész 8,26.Róm. 3,4.
οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ᾽ ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·

[29]Én azonban ismerem őt, mert ő tőle vagyok, és ő küldött engem. rész 10,15.Mát. 11,27.
ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ᾽ αὐτοῦ εἰμὶ κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν.
[30]Akarják vala azért őt megfogni; de senki sem veté reá a kezét, mert nem jött még el az ő órája. vers 6.[31]A sokaság közül pedig sokan hivének ő benne; és azt mondják vala, hogy: A Krisztus mikor eljő, tehet-é majd több csodát azoknál, a melyeket ez tett? rész 19,12.[32]Meghallák a farizeusok, a mint a sokaság ezeket suttogja vala felőle; és szolgákat küldének a farizeusok és a főpapok, hogy fogják meg őt. rész 5,18.8,38.10,33.Mát. 26,65.Fil. 2,6.[33]Monda azért nékik

Jézus: Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd ahhoz megyek, a ki elküldött engem. rész 13,33.[34]Kerestek majd engem, és nem találtok meg, és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda. rész 8,21.13,33.[35]Mondának azért a zsidók magok között: Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajjon a görögök közé szóródottakhoz akar-é menni, és a görögöket tanítani? rész 12,7-11.16,23-28.[36]Micsoda beszéd ez, a melyet monda: Kerestek majd engem, és nem találtok meg; és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda?[37]Az ünnep utolsó nagy napján pedig felálla Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jőjjön én hozzám, és igyék. 3Móz. 23,36. Ésa. 55,1.

[38]A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. Ésa. 58,11. rész 4,12. [39]Ezt pedig mondja vala a Lélekről, a melyet veendők valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szent Lélek; mivelhogy Jézus még nem dicsőítteték meg. rész 16,7.Jóel 2,28.Csel. 2,17.

ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. [39] Τοῦτο

δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος ⸀οὗ⸁ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς ⸀οὔπω⸁ ἐδοξάσθη

[40]Sokan azért a sokaság közül, a mint hallák e beszédet, ezt mondják vala: Bizonynyal ez ama Próféta. rész 6,14.Luk. 7,16.[41]Némelyek mondának: Ez a Krisztus. Mások pedig mondának: Csak nem Galileából jön el a Krisztus? rész 1,47.[42]Nem az írás mondta-é, hogy a Dávid magvából, és Bethlehemből, ama városból jön el a Krisztus, a hol Dávid vala? Mik. 5,2.Mát. 2,5.[43]Hasonlás lőn azért ő miatta a sokaságban. rész 9,16.10,19.[44]Némelyek pedig közülök akarják vala őt megfogni, de senki sem veté reá a kezét. Mát. 23,8-10. 1Kor. 8,6.[45]Elmenének azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz; és mondának azok ő nékik: Miért nem hoztátok el őt? rész 4,19.[46]Felelének a szolgák:

Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember! Mát. 7,28.

ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται Οὐδέποτε[1] ἐλάλησεν οὕτως ἄνθρωπος.

[47]Felelének azért nékik a farizeusok: Vajjon ti is el vagytok-é hitetve? rész 15,20.Mát. 10,24.Luk. 6,40.[48]Vajjon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-é benne valaki? rész 12,42.[49]De ez a sokaság, a mely nem ismeri a törvényt, átkozott! rész 10,31.39.[50]Monda nékik **Nikodémus**, a ki éjjel ment vala ő hozzá, a ki egy vala azok közül: rész 3,1.19,39.

[51]Vajjon a mi törvényünk kárhoztatja-é az embert, ha előbb ki nem hallgatja és nem tudja, hogy mit cselekszik? 5Móz. 1,17.17,4.

Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ᾽ αὐτοῦ καὶ γνῷ τί ποιεῖ

[52]Felelének és mondának néki: Vajjon te is Galileus vagy-é? Tudakozódjál és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta. Mát. 26,21.Márk 14,18.Luk. 22,21.[53]És mindnyájan haza menének. Luk. 2,1.

Jn 8

HÁZASSÁGTÖRŐ ASSZONY HIÁNYZIK A GR KÉZIRATOKBÓL

[1]És ezek után Galileában jár vala Jézus; mert nem akar vala Júdeában járni, mivelhogy azon igyekezének a Júdeabeliek, hogy őt megöljék.[2]Közel vala pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep. 3Móz. 23,24.[3]Mondának azért néki az ő atyjafiai: Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te dolgaidat, a melyeket cselekszel. Ésa. 37,16-20.[4]Mert senki sem cselekszik titkon semmit, a ki maga ismeretessé akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak. rész 17,1.[5]Mert az ő atyjafiai sem hivének benne. Márk 3,21.[6]Monda azért nékik Jézus: Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van. Mát. 10,39.16,25.Márk 8,35.Luk. 9,24.17,33.[7]Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl; mert én bizonyságot teszek felőle, hogy az ő cselekedetei gonoszak. rész 15,18. rész 3,19.[8]Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre; mert az én időm még

nem tölt be. rész 8,20.[9]Ezeket mondván pedig nékik, marada Galileában. rész 14,3.Márk 16,20.Zsid. 2,4.[10]A mint pedig felmenének az ő atyjafiai, akkor ő is felméne az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titkon. Ésa. 40,11.Ezék. 34,23.37,24. 1Ján. 3,16.[11]A zsidók azért keresik vala őt az ünnepen, és mondának: Hol van ő? rész 11,56.[12]És a sokaságban nagy zúgás vala ő miatta. Némelyek azt mondják vala, hogy jó ember; mások pedig azt mondják vala: Nem, hanem a népnek hitetője. rész 9,16.10,19.[13]Mindamellett senki sem beszélt vala nyiltan ő felőle a zsidóktól való félelem miatt. rész 9,22.12,42.19,38.[14]Már-már az ünnep közepén azonban felméne Jézus a templomba, és tanít vala. rész 7,29.[15]És csodálkozának a zsidók, mondván: Mimódon tudja ez az írásokat, holott nem tanulta?! Ésa. 49,6.Luk. 2,30-32.Eféz. 2,12.13.[16]Felele nékik Jézus és monda: Az én tudományom nem az enyém, hanem azé, a ki küldött engem. rész 8,28.42.12,49.14,10.24.[17]Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajjon Istentől van-é, vagy én magamtól szólok?[18]A ki magától szól, a maga dicsőségét keresi; a ki pedig annak dicsőségét keresi, a ki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság. rész 7,12.9,16.[19]Nem Mózes adta-é néktek a törvényt? és senki sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok engem megölni? 2Móz. 20,1.13.[20]Felele a sokaság és monda: Ördög van benned. Ki akar téged megölni? rész 8,48.10,20.[21]Felele Jézus és monda nékik: Egy dolgot cselekvém, és mindnyájan csodáljátok. rész 5,8.[22]Azért Mózes adta néktek a körülmetélkedést (nem mintha Mózestől való volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülmetélitek az embert. 1Móz. 17,10.3Móz. 12,3.[23]Ha körülmetélhető az ember szombaton, hogy a Mózes törvénye meg ne romoljon; én rám haragusztok-é, hogy egy embert egészen meggyógyítottam szombaton? rész 7,48.[24]Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek! 5Móz. 1,17.[25]Mondának azért némelyek a jeruzsálemiek közül: Nem ez-é az, a kit meg akarnak ölni?[26]És ímé nyiltan szól, és semmit sem szólnak néki. Talán bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez a Krisztus? vers 14.[27]De jól tudjuk, honnan való ez; mikor pedig eljő a Krisztus, senki sem tudja, honnan való. Mát. 13,55.Márk 6,3.Luk. 4,22.[28]Kiálta azért Jézus a templomban, tanítván és mondván: Mind engem ismertek, mind azt tudjátok, honnan való vagyok; és én magamtól nem jöttem, de igaz az, a ki engem elküldött, a kit ti nem ismertek. rész 8,42. rész 8,26.Róm. 3,4.[29]Én azonban ismerem őt, mert ő tőle vagyok, és ő küldött engem. rész 10,15.Mát. 11,27.[30]Akarják vala azért őt megfogni; de senki sem veté reá a kezét, mert nem jött még el az ő órája. vers 6.[31]A sokaság közül pedig sokan hivének ő benne; és azt mondják vala, hogy: A Krisztus mikor eljő, tehet-é majd több csodát azoknál, a melyeket ez tett? rész 19,12.[32]Meghallák a farizeusok, a mint a sokaság ezeket suttogja vala felőle; és szolgákat küldének a farizeusok és a főpapok, hogy fogják meg őt. rész 5,18.8,38.10,33.Mát. 26,65.Fil. 2,6.[33]Monda azért nékik Jézus: Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd ahhoz megyek, a ki elküldött engem. rész 13,33.[34]Kerestek majd engem, és nem találtok meg, és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda. rész 8,21.13,33.[35]Mondának azért a zsidók magok között: Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajjon a görögök közé szóródottakhoz akar-é menni, és a görögöket tanítani? rész 12,7-11.16,23-28.[36]Micsoda beszéd ez, a melyet monda: Kerestek majd engem, és nem találtok meg; és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda?[37]Az ünnep utolsó nagy napján pedig felálla Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám, és igyék. 3Móz. 23,36. Ésa. 55,1.[38]A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. Ésa. 58,11. rész 4,12.[39]Ezt pedig mondja vala a Lélekről, a melyet veendők valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szent Lélek; mivelhogy Jézus még nem dicsőíttetett meg. rész 16,7.Jóel 2,28.Csel. 2,17.[40]Sokan azért a sokaság közül, a mint hallák e beszédet, ezt mondják vala: Bizonynyal ez ama Próféta. rész 6,14.Luk. 7,16.[41]Némelyek mondának: Ez a Krisztus. Mások pedig mondának: Csak nem Galileából jön el a Krisztus? rész 1,47.[42]Nem az írás mondta-é, hogy a Dávid magvából, és Bethlehemből, ama városból jön el a Krisztus, a hol Dávid vala? Mik. 5,2.Mát. 2,5.[43]Hasonlás lőn azért ő miatta a sokaságban. rész 9,16.10,19.[44]Némelyek pedig közűlök akarják vala őt megfogni, de senki sem veté reá a kezét. Mát. 23,8-10. 1Kor. 8,6.[45]Elmenének azért a szolgák

a főpapokhoz és farizeusokhoz; és mondának azok ő nékik: Miért nem hoztátok el őt? rész 4,19.[46]Felelének a szolgák: Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember! Mát. 7,28.[47]Felelének azért nékik a farizeusok: Vajjon ti is el vagytok-é hitetve? rész 15,20.Mát. 10,24.Luk. 6,40.[48]Vajjon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-é benne valaki? rész 12,42.[49]De ez a sokaság, a mely nem ismeri a törvényt, átkozott! rész 10,31.39.[50]Monda nékik Nikodémus, a ki éjjel ment vala ő hozzá, a ki egy vala azok közül: rész 3,1.19,39.[51]Vajjon a mi törvényünk kárhoztatja-é az embert, ha előbb ki nem hallgatja és nem tudja, hogy mit cselekszik? 5Móz. 1,17.17,4.[52]Felelének és mondának néki: Vajjon te is Galileus vagy-é? Tudakozódjál és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta. Mát. 26,21.Márk 14,18.Luk. 22,21.[53]És mindnyájan haza menének. Luk. 2,1.

Jn 9

[1]És a mint eltávozék, láta egy embert, a ki születésétől fogva vak vala. Zak. 9,9.[2]És kérdezék őt a tanítványai, mondván: Mester, ki vétkezett, ez-é vagy ennek szülei, hogy vakon született? 2Móz. 32,2-6.[3]Felele Jézus:

Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai. Jer. 19,13.Róm. 1,25. Ámós 5,25-27.[4]Nékem cselekednem kell annak dolgait, a ki elküldött engem, a míg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. Mát. 28,19. rész 14,13.16,23.24.[5]Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok. rész 8,12.

Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ . [4] ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. [5] ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμὶ τοῦ κόσμου.

[6]Ezeket mondván, a földre köpe, és az ő nyálából sárt csinála, és rákené a sarat a vak szemeire, rész 7,7.[7]És monda néki: Menj el, mosakodjál meg a Siloám tavában (a mi azt jelenti: Küldött). Elméne azért és megmosakodék, és megjöve látva. rész 1,45.[8]A szomszédok azért, és a kik az előtt látták azt, hogy vak vala, mondának: Nem ez-é az, a ki itt szokott ülni és koldulni? rész 13,16.Mát. 10,24.Luk. 6,40.[9]Némelyek azt mondák, hogy: Ez az; mások pedig, hogy: Hasonlít hozzá. Ő azt mondá, hogy: Én vagyok az. rész 17,1.[10]Mondának azért néki: Mimódon nyiltak meg a te szemeid? rész 9,41.Luk. 12,47.48.[11]Felele az és monda: Egy ember, a kit Jézusnak mondanak, sarat készíte és rákené a szemeimre, és monda nékem: Menj el a Siloám tavára és mosódjál meg; miután pedig elmenék és megmosakodám, megjöve látásom. Mát. 10,39.16,25.Márk 8,35.Luk. 9,24.17,33.[12]Mondának azért néki: Hol van az? Monda: Nem tudom. rész 14,3.17,24.1Thess. 4,17.[13]Vivék őt, a ki előbb még vak volt, a farizeusokhoz. Zsolt. 69,5.[14]Mikor pedig Jézus a sarat csinálá és felnyitá ennek szemeit, szombat vala. rész 14,26.16,7.Luk. 24,49.[15]Szintén a farizeusok is megkérdezék azért őt, mimódon jött meg a látása? Ő pedig monda nékik: Sarat tőn szemeimre, és megmosakodám, és látok. Csel. 1,22.5,32.[16]Mondának azért némelyek a farizeusok közül: Ez az ember nincsen Istentől, mert nem tartja meg a szombatot. Mások mondának: Mimódon tehet bűnös ember ilyen jeleket? **És hasonlás lőn közöttük. rész 7,12.43.10,19. καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. (KNB, SZIT, BD: szakadás, STL: megoszlás)**

[17]Újra mondának a vaknak: Te mit szólsz ő róla, hogy megnyitá a szemeidet? Ő pedig monda: Hogy próféta.[18]Nem hivék azért a zsidók róla, hogy vak vala és megjöve a látása, mígnem előhívák annak szüleit, a kinek megjöve a látása, rész 3,14.8,28.[19]És megkérdezék azokat, mondván: Ez a ti fiatok, a kiről azt mondjátok, hogy vakon született? mimódon lát hát most? Mát. 9,15.Márk 2,19.Luk. 5,34.[20]Felelének nékik annak szülei és mondának: Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született: 2Sám. 7,13.Zsolt. 72,17.89,29.36.Zsolt. 110,4.Ésa. 9,6.7.Ezék. 37,25.Dán. 2,44.7,14.27.[21]De mimódon lát most, nem tudjuk; vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk: elég idős már ő; őt kérdezzétek; ő beszéljen magáról. rész 1,9. 1Ján. 2,10.[22]Ezeket mondák annak szülei, mivelhogy félnek vala a zsidóktól: mert megegyeztek már

a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, rekesztessék ki a gyülekezetből. rész 7,13.12,42.19,38.[23]Ezért mondák annak szülei, hogy: Elég idős, őt kérdezzétek.
Ἡλικίαν ἔχει, ἡλικία, -ς - 1) termet, testmagasság, alak; 2) életkor
KNB Megvan a kora, SZIT Megvan hozzá a kora, STL Elég idős már, BD Megvan a kora
RÚF Nagykorú már, KG Elég idős
Fantasztikusan mély pszichológiai realizmus

(Disputa a meggyógyított vak a zsidók között)
[24]Másodszor is szólíták azért az embert, a ki vak vala, és mondának néki:
Zsid
Adj dicsőséget az Istennek; mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös. Ésa. 53,1.[25]Felele azért az és monda:
Vakon született
Ha bűnös-é, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok. Mát. 10,23.[26]Újra mondák pedig néki:
Zsid
Mit csinált veled? Mimódon nyitotta meg a szemeidet? Ésa. 6,9.Mát. 13,14.Márk 4,12.Luk. 8,10.Csel. 28,27.Róm. 11,8.[27]Felele nékik:
Vakon született
Már mondám néktek és nem hallátok: miért akarjátok újra hallani? avagy ti is az ő tanítványai akartok lenni? Ésa. 6,1.[28]Szidalmazák azért őt és mondának:
Zsid
Te vagy annak a tanítványa; mi pedig a Mózes tanítványai vagyunk. rész 7,48.[29]Mi tudjuk, hogy Mózessel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való. rész 8,14.[30]Felele az ember és monda nékik:
Vakon született
Bizony csodálatos az, hogy ti nem tudjátok honnan való, és az én szemeimet megnyitotta. rész 17,10.[31]Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket; hanem ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg. Péld. 15,29.28,9.Ésa. 1,15.[32]Öröktől fogva nem hallaték, hogy vakon születettnek szemeit valaki megnyitotta volna. rész 8,12.9,5.[33]Ha ez nem Istentől volna, semmit sem cselekedhetnék. rész 3,17.[34]Felelének és mondának néki:
Zsid
Te mindenestől bűnben születtél, és te tanítasz minket? És kiveték őt. vers 22.
[35]Meghallá Jézus, hogy kiveték azt; és találkozván vele, monda néki: Hiszel-é te az Isten Fiában? rész 14,10.
Ἤκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

[36]Felele az és monda: Ki az, Uram, hogy higyjek benne?
ἀπεκρίθη ἐκεῖνος [καὶ εἶπεν] Καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

[37]Monda pedig néki Jézus: Láttad is őt, és a ki beszél veled, az az. rész 4,26.
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Καὶ[1] ἑώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν.

[38]Az pedig monda: Hiszek, Uram. És imádá Őt. rész 14,13.15,16.Mát. 7,7.21,22.Márk 11,24.Luk. 11,9.Jak. 1,5.
ὁ δὲ ἔφη Πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

[39]És monda Jézus: Ítélet végett jöttem én e világra, hogy a kik nem látnak, lássanak; és a kik látnak, vakok legyenek. Ésa. 6,9.10.Mát. 13,14.15.

καὶ[1] εἶπεν ὁ κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται

[40]És hallák ezeket némely farizeusok, a kik vele valának, és mondának néki: Avagy mi is vakok vagyunk-é?

Ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὄντες, καὶ ⸀εἶπαν᾽ αὐτῷ Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;

Ft „Megvakult szülők, látó gyermekek” IFT (1988) „Rólunk szól?’vö. FtÉlővíz (1949): Vak voltam és látok!

[41]Monda nékik Jézus: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.

εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] Ἰησοῦς Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι Βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Jn 10

[1]Bizony, bizony mondom néktek: A ki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnan hág be, tolvaj az és rabló. rész 17,8.

τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ⸀ἀλλὰ᾽ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ λῃστής·

[2]A ki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az.

ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἐστιν τῶν προβάτων.

[3]Ennek az ajtónálló ajtót nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevökön szólítja, és kivezeti őket.

τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ᾽ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά.

[4]És mikor kiereszti az ő juhait, előttök megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. vers 27.

αν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ

[5]Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját. rész 13,10.

ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν

[6]Ezt a példázatot mondá nékik Jézus; de ők nem értették, mi az, a mit szól vala nékik. rész 6,64.

Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.

[7]Újra monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. 1Kir. 8,41.42.

Εἶπεν οὖν πάλιν [ὁ] Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

[8]Mindazok, a kik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájok a juhok. Mát. 23,8-10. 1Kor. 8,6.

πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

[9]Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál. rész 3,35.13,3. rész 5,21.
ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται κ αὶ νομὴν εὑρήσει.

[10]A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életök legyen, és bővölködjenek. 1Ján. 5,20.
ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι ν καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

[11]Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért. Ésa. 40,11.Ezék. 34,23.37,24.1Ján. 3,16.
Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβά των·

[12]A béres pedig és a ki nem pásztor, a kinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jőni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. Ésa. 53,7.8.
ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμεν ον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει

[13]A béres pedig azért fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra. Zsolt. 41,10.
ὅτι μισθωτός ἐστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

[14]Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim, vers 27.
ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ ⸀γινώσκουσί⸁ μετὰ ἐμά,

[15]A miként ismer engem az Atya, és én is ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért. rész 7,29.
καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τ ῶν προβάτων.

[16]Más juhaim is vannak nékem, a melyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szómra; és lészen egy akol és egy pásztor. Ésa. 49,6.Luk. 2,30-32.Eféz. 2,12.13.
καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κἀκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν

[17]Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Ésa. 53,12.
διὰ τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. διὰ τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

[18]Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól. rész 21,20.
οὐδεὶς ⸀ἦρεν⸁ αὐτὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἀλλ᾽ ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρ ός μου.

[19]Újra hasonlás lőn a zsidók között e beszédek miatt. rész 7,12.9,16.
Σχίσμα πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους.
[20]És sokan mondják vala közülök: Ördög van benne és bolondozik, mit hallgattok reá? rész 7,20.8,48.[21]Mások mondának: Ezek nem ördöngősnek beszédei. Vajjon az ördög megnyithatja-é a vakok szemeit?[22]Lőn pedig Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe: és tél vala;[23]És Jézus a templomban, a Salamon tornáczában jár vala. rész 22,6.26,12.13.[24]Körülvevék azért őt a zsidók, és mondának néki: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nékünk nyilván! rész 12,6.[25]Felele nékik Jézus: Megmondtam néktek, és nem hiszitek: a cselekedetek, a melyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonyságot rólam. vers 38.rész 5,36.[26]De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok. A mint megmondtam néktek: Zsid. 9,14.[27]Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem: vers 14.
[28]És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből. rész 6,39.17,12.18,9. Róm. 8,34-39.
κἀγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον,[1] καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶοὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου.

[29]Az én Atyám, a ki azokat adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki azokat az én Atyámnak kezéből. rész 15,12.3Móz. 19,18.Mát. 22,39.Gal. 6,2.Jak. 2,8.1Pét. 1,22.1Ján. 2,5.8-10.3,11.4,16.21.
ὁ πατήρ μου ὃ δέδωκέν μοι πάντων μεῖζόν ἐστιν, καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός.

[30]Én és az Atya egy vagyunk. rész 17,11.
ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν.
[31]Ismét köveket ragadának azért a zsidók, hogy megkövezzék őt. rész 8,59.[32]Felele nékik Jézus: Sok jó dolgot mutattam néktek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért követek meg engem?[33]Felelének néki a zsidók, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat. rész 5,18.8,38.10,33.Mát. 26,65.Fil. 2,6.[34]Felele nékik Jézus: Nincs-é megírva a ti törvényetekben: Én mondám:
Istenek vagytok? Zsolt. 82,6.
Ἐγὼ εἶπα Θεοί ἐστε;

Zsolt 82 (81),6 LXX **ἐγὼ εἶπα Θεοί ἐστε**
[35]Ha azokat isteneknek mondá, a kikhez az Isten beszéde lőn (és az írás fel nem bontható), Gal. 1,15.16. Ésa. 49,6.Gal. 2,7-9. rész 25,10.12.26,1. vers 20.29.
εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή,

	KNB	SZIT	STL	BD	RÚF	KG	CSAS	EF	VER
καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή,	az Írás érvényét nem veszti	Írás nem veszíthetiérvényét	Írást nem lehet érvénytelenné tenni	Írás nem veszíti érvényét,	**írás fel nem bontható**)	Írást nem lehet érvénytelenné tenni,	az Írás fel nem bontható	Márpedig az Írás érvényes és igaz! Senki sem változt	az Írást nem lehet semmibe venni az Írást

								athat rajta.	nem lehet semmibe venni
VULG	KECS	KJV	Luth	TYND	**ESV**				
non potest solvi scriptura	az Írás fel nem bomol hatik	the scripture cannot be broken;	die Schrift kann doch nicht gebrochen werden	the scripture can not be broken	Scripture cannot be **a**broke				

Barr magyar cca 64, ang 62-65

Vegyük ezt a fontos szövegrészt, amelyben Jézus az Ószövetséget egy vita kritikus pontján használja: Jézust meg akarják kövezni a zsidók, és azt mondják, azért teszik ezt, mert ‘te ember létedre Istenné teszed magad’. Ezután:

“Jézus így válaszolt: Nincs-e megírva a ti törvényetekben: “Én mondtam: istenek vagytok”? Ha isteneknek mondta azokat, akikhez az Isten igéje szólt, márpedig az Írást nem lehet érvénytelenné tenni, akkor ti hogyan mondhatjátok rólam, akit az Atya megszentelt, és elküldött a világba, hogy káromlást szólok, mert azt mondtam, az Isten Fia vagyok?” (Jn 10,34k)

Ez az ige nagy szeretetnek örvend, mert benne vannak a szavak: ‘az Írást nem lehet érvénytelenné tenni’. De vegyük szemügyre az Ószövetségi szöveg tényleges használatát. Jézus, úgy tűnik, így érvel: vannak emberek, akikhez Isten igéje szólt (‘én mondtam’), és ez az ige istenekként szólította meg őket. Ezért lehetséges az ‘isten’ szót másokra, mint magára Istenre alkalmazni. Ezért tévedés azt mondani, hogy istenkáromlás, ha én Isten Fiának nevezem magam.

De hasonlítsuk ezt össze azzal az ószövetségi szöveggel, ahonnan az idézet származik:

“Isten ott áll az istenek gyűlésén,
Ítéletet tart az istenek fölött…
Azt mondtam ugyan, istenek vagytok,
A Felséges fiai mindnyájan
Mégis meg fogtok halni,
Mint a közemberek,
És elhullotok, mint bármelyik főember.” (Zsolt 82, 1, 6-7).

Ha a kontextusban nézzük, az teljesen világos, hogy a kijelentés magukhoz az istenekhez szól, az Izrael Istenétől különböző istenekhez. ‘Istenként’ szólítja meg őket, azért, hogy azt mondja, hogy bár istenek, arra ítéltettek, hogy úgy essenek el, mint az emberek. Semmi sincs a szövegben, ha kontextusában szemléljük, ami releváns lenne abban a kérdésben, hogy vajon *az emberekre* lehet-e úgy tekinteni, mint akik valamiképpen isteniek, bár ez a kérdés van napirenden Jézus és a zsidók között. Egyszerűen lehetetlen az értelmezők számára, még a legmeggyőződésesebb fundamentalisták számára is, hogy azt mondják, hogy a kontextusában szemlélt 82. Zsoltár azt jelenti, amit Jézus ebben a vitában kinyer belőle.

Másrészt viszont, ha a korabeli bibliai exegézis példájaként tekintünk rá, akkor Jézus érvelése tökéletesen a helyén van. Az ‘én mondtam: istenek vagytok’ rövid kifejezést kiemeli a kontextusából, a midrás szokásos módján. Félreteszi azt a tényt, hogy az egész megszólítás a többi istennek szól, és hogy egyáltalán istenek. Valakiket Isten megszólít, és ‘isteneknek’ nevezi őket. Ez a Szentírásban van, amit nem lehet érvényteleníteni. A dolog be van bizonyítva.

De az egész érvelés csak akkor működik, ha az akkoriban elfogadott bibliai értelmezési módokat figyelembe vesszük.8

Ami azt illeti, az ember eltűnődhet azon is, vajon Jézus teljesen komolyan gondolta-e azt az értelmezést, amit itt megfogalmaz. Lehet, hogy valamiképpen egyfajta rejtvénynek szánta. Gyakran az a benyomásunk Jézussal kapcsolatban, hogy a világos beszéd, akár ésszerű érvelés, akár írásértelmezés formájában, nem tudott megfelelően kommunikálni azokkal, akikkel dolga akadt. A rejtvények, a rejtélyes és enigmatikus állítások, példázatos célzások által kerültek szemtől szembe személyének titkával. A rejtvény formájában történő írásértelmezés legfeltűnőbb példája a következő:

“Amikor Jézus a templomban tanított, ezt kérdezte: Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus Dávid Fia? Maga Dávid mondta a Szentlélek által: ”Így szól az Úr az én Uramhoz: Ülj az én jobb kezem felől, amíg lábad alá nem vetem ellenségeidet.” Ha maga Dávid mondja őt Urának, akkor hogyan lehet a Fia? A nagy sokaság szívesen hallgatta őt. (Mk 12,35-37)

Az emberek szívesen hallgatták; de nem valószínű, hogy úgy mentek el, hogy világosan megértették, mit jelent a zsoltár. A szövegrész rejtvény volt, amely jól verbalizálta magának Jézusnak a talányát.

Ez lehet a helyzet a Zsolt 82,6 esetében is. Ahogyan János látja, Jézus valóban az Isten Fia, bár ezt a címet vitatták, mint istenkáromlást. A Zsolt 82,6 elején lévő rövid kifejezés, önmagában véve, szavakba öntötte Jézus kilétét, az ősi Szentírást felhasználva. Mindenesetre az, ahogyan Jézus használja a szöveget, csak a zsidó értelmezési módok keretén belül érthető, ahogy akkoriban bevett szokás volt; senki sem gondolja komolyan, hogy arról beszél, amit a 82. Zsoltár a maga kontextusában mond.

[36]Arról mondjátok-é ti, a kit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz; mivelhogy azt mondám: Az Isten Fia vagyok?! rész 12,26.17,24.1Thess. 4,17.[37]Ha az én Atyám dolgait nem cselekszem, ne higyjetek nékem;[38]Ha pedig azokat cselekszem, ha nékem nem hisztek is, higyjetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhigyjétek, hogy az Atya én bennem van, és én ő benne vagyok. vers 25. rész 14,10.11.17,21.22.[39]Ismét meg akarák azért őt fogni; de kiméne az ő kezökből. Gal. 1,17.[40]És újra elméne túl a Jordánon, arra a helyre, a hol János először keresztelt vala; és ott marada. rész 1,28.3,23.[41]És sokan menének ő hozzá és mondják vala, hogy: János nem tett ugyan semmi csodát; de mindaz, a mit János e felől mondott, igaz vala. Gal. 1,23.[42]És sokan hivének ott ő benne. rész 12,45.

Jn 11

[1]Vala pedig egy beteg, Lázár, Bethániából, Máriának és az ő testvérének, Márthának falujából. Luk. 10,38.39.[2]Az a Mária volt pedig az, a kinek a testvére Lázár beteg vala, a ki megkente vala az Urat kenettel és a hajával törlé meg annak lábait. rész 12,1.Mát. 26,7.Márk 14,3.[3]Küldének azért a testvérek ő hozzá, mondván: Uram, ímé, a kit szeretsz, beteg. 2Kor. 11,32.33.[4]Jézus pedig, a mikor ezt hallotta, monda: Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek Fia. rész 15,7.16.16,23.24.Mát. 7,7.Márk 11,24.[5]Szereti vala pedig Jézus Márthát és annak nőtestvérét, és Lázárt. rész 11,49.50.[6]Mikor azért meghallá, hogy beteg, akkor két napig marada azon a helyen, a hol vala. Mát. 26,58.Márk 14,54.Luk. 22,54.[7]Ez után aztán monda tanítványainak: Menjünk ismét Júdeába.[8]Mondának néki a tanítványok: Mester, most akarnak vala téged megkövezni a Júdabeliek, és újra oda mégy? rész 10,31.39.[9]Felele Jézus: Avagy nem tizenkét órája van-é a napnak?

Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát.[10]De a ki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság.

ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει·ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

[11]Ezeket mondá; és ezután monda nékik: Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felköltsem őt. rész 17,21.23.[12]Mondának azért az ő tanítványai: Uram, ha elaludt, meggyógyul.[13]Pedig Jézus annak haláláról beszélt; de ők azt hitték, hogy álomnak alvásáról szól.[14]Ekkor azért nyilván monda nékik Jézus: Lázár megholt.[15]És örülök, hogy nem voltam ott, ti érettetek, hogy higyjetek. De menjünk el ő hozzá! rész 7,16.[16]Monda azért Tamás, a ki Kettősnek mondatik, az ő tanítványtársainak: Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele. Mát. 26,69.Márk 14,66.67.Luk. 22,56.[17]Elmenvén azért Jézus, úgy találá, hogy az már négy napja vala sírban. rész 15,26.16,7.[18]Bethánia pedig közel vala Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamatnyira; Mát. 26,74.Márk 14,72.Luk. 22,60.[19]És a zsidók közül sokan mentek vala Márthához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérök felől. vers 3.[20]Mártha azért, a mint hallja vala, hogy Jézus jő, elébe méne; Mária pedig otthon ül vala. rész 13,19.[21]Monda azért Mártha Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.[22]De most is tudom, hogy a mit csak kérsz az Istentől, megadja néked az Isten.[23]Monda néki Jézus: Feltámad a te testvéred. Mát. 20,19.Márk 10,33.Luk. 18,32.

[24]Monda néki Mártha: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon. rész 5,29.Dán. 12,2.[25]Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; rész 13,10.[26]És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt?

λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 25 εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, 26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· [1] πιστεύεις τοῦτο;

[27]Monda néki: Igen Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, a ki e világra jövendő vala. rész 6,69.[28]És a mint ezeket mondotta vala, elméne, és titkon szólítá az ő testvérét Máriát, mondván: A Mester itt van és hív téged.[29]Mihelyt ez hallá, felkele hamar és hozzá méne. rész 14,13.16,23.1Ján. 3,22.[30]Jézus pedig nem ment vala még be a faluba, hanem azon a helyen vala, a hová Mártha elébe ment vala. Mát. 27,15.Márk 15,6.Luk. 23,17.[31]A zsidók azért, a kik ő vele otthon valának és vigasztalák őt, látván, hogy Mária hamar felkél és kimegy vala, utána menének, ezt mondván: A sírhoz megy, hogy ott sírjon. Mát. 27,21.Márk 15,11.Luk. 23,18.Csel. 3,14.[32]Mária azért, a mint oda ére, a hol Jézus vala, meglátván őt, az ő lábaihoz esék, mondván néki: Uram, ha itt voltál volna, nem halt volna meg az én testvérem. rész 14,15.

[33]Jézus azért, a mint látja vala, hogy az sír és sírnak a vele jött zsidók is, elbúsula lelkében és igen megrendüle.

Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν

ἑαυτόνἐτάραξεν – megrendült. ταράσσω - megzavar, fölkavar, fölizgat, megrémít , ἐνεβριμήσατο - fölindult

Jézus 1. háborog a lelkében, 2. sír (mint Mária és a zsidók). 3.Megfeddi a hitetleneket. 4. Imádkozik. 5. Szavára (mint a teremtéskor a semmiből teremtett valami) Lázár feltámad
JÉZUS ÉRZELMEINEK SZÉLES SKÁLÁJA

[34]És monda: Hová helyeztétek őt? Mondának néki: Uram, jer és lásd meg! rész 13,34. rész 13,34. Eféz. 5,2.[35]Könnyekre fakadt Jézus. 3Móz. 11,1.5Móz. 14,7.19.Ezék. 4,14.[36]Mondának azért a zsidók: Ímé, mennyire szerette őt![37]Némelyek pedig mondának közülök: Nem megtehette volna-é ez, a ki a vaknak szemét felnyitotta, hogy ez ne haljon meg?[38]Jézus pedig újra felindulva magában ἐμβριμώμενος, oda megy vala a sírhoz. Az pedig egy üreg vala, és kő feküvék rajta. Mát. 28,19. rész 14,13.16,23.24.[39]Monda Jézus: Vegyétek el a követ. Monda néki a megholtnak nőtestvére, Mártha: Uram, immár szaga van, hiszen negyednapos.[40]Monda néki Jézus: Nem mondtam-é néked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét? rész 7,7.[41]Elvevék azért a követ onnan, a hol a megholt feküszik vala. Jézus pedig felemelé szemeit az égre, és monda: Atyám, hálát adok néked, hogy meghallgattál engem.[42]Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz

engem; csak a körülálló sokaságért mondtam, hogy elhigyjék, hogy te küldtél engem. rész 13,16.Mát. 10,24.Luk. 6,40.**[43]És mikor ezeket mondá, fenszóval kiálta: Lázár, jőjj ki!** Mát. 24,9.**[44]És kijöve a megholt, lábain és kezein kötelékekkel megkötözve, és az orczája kendővel vala leborítva. Monda nékik Jézus: Oldozzátok meg őt, és hagyjátok menni.** rész 9,41.Luk. 12,47.48.[45]Sokan hivének azért ő benne ama zsidók közül, a kik Máriához mentek vala, és láták, a miket cselekedett vala.[46]De némelyek azok közül elmenének a farizeusokhoz, és elbeszélék nékik, a miket Jézus cselekedett vala. rész 14,11-15.Jel. 22,8.9.[47]Egybegyűjték azért a papifejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és mondának: Mit cselekedjünk? mert ez az ember sok csodát mível. Mát. 26,3.Márk 14,1.Luk. 22,2.[48]Ha ekképen hagyjuk őt, mindenki hinni fog ő benne: és eljőnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet. rész 14,26.16,7.Luk. 24,49.[49]Egy pedig ő közülök, Kajafás, a ki főpap vala abban az esztendőben, monda nékik: Ti semmit sem tudtok. rész 18,14.[50]Meg sem gondoljátok, hogy jobb nékünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen. Mát. 27,37.Márk 15,26.Luk. 23,38.[51]Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivelhogy abban az esztendőben főpap vala, jövendőt monda, hogy Jézus meg fog halni a népért;[52]És nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse. rész 15,21.

[53]Ama naptól azért azon tanakodának, hogy őt megöljék. Mát. 26,3.Márk 14,1.Luk. 22,2.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις

[54]Jézus azért nem jár vala többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elméne onnan a vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodék az ő tanítványaival. Mát. 27,35.Márk 15,24.Luk. 23,34.[55]Közel vala pedig a zsidók husvétja: és sokan menének fel Jeruzsálembe a vidékről husvét előtt, hogy megtisztuljanak. Zsolt. 22,19.[56]Keresék azért Jézust, és szólnak vala egymással a templomban állva: Mit gondoltok, hogy nem jön-é fel az ünnepre? rész 7,11.[57]A papi fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsolatot adának, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse meg, hogy őt megfogják. Luk. 2,14.Ján. 14,27.Róm. 5,1.

Jn 12

Jézus megkenetése Betániában ***(Mt 26,6-13; Mk 14,3-9)***

[1]Jézus azért hat nappal a husvét előtt méne Bethániába, a hol a megholt Lázár vala, a kit feltámasztott a halálból. Mát. 26,6.Márk 14,3.[2]Vacsorát készítének azért ott néki, és Mártha szolgál vala fel; Lázár pedig egy vala azok közül, a kik együtt ülnek vala ő vele. Zsolt. 69,22.[3]Mária azért elővévén egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkené a Jézus lábait, és megtörlé annak lábait a saját hajával; a ház pedig megtelék a kenet illatával. rész 12,31.[4]Monda azért egy az ő tanítványai közül, Iskáriótes Júdás, Simonnak fia, a ki őt elárulandó vala: rész 1,3.Luk. 24,1.Ján. 20,1.Ján. 21,1.[5]Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a szegényeknek? 5Móz. 21,23.[6]Ezt pedig nem azért mondá, mintha néki a szegényekre volna gondja, hanem mivelhogy tolvaj vala, és nála vala az erszény, és amit abba tesznek vala, elcsené. rész 13,29.[7]Monda azért Jézus: Hagyj békét néki; az én temetésem idejére tartogatta ő ezt. rész 17,10.[8]Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok. 5Móz. 15,11.Mát. 26,11.Márk 14,7.

A nagytanács elhatározza Lázár megölését

[9]A zsidók közül azért nagy sokaság értesült vala arról, hogy ő ott van: és oda menének nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, a kit feltámasztott a halálból. rész 11,43.44. [10]A papifejedelmek pedig tanácskozának, hogy Lázárt is megöljék; 2Móz. 12,46.[11]Mivelhogy a zsidók közül sokan ő miatta menének oda és hivének a Jézusban. Zak. 12,10.[12]Másnap a nagy sokaság, a mely az ünnepre jött vala, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jő, rész 7,13.9,22.12,42. Mát. 27,57.Márk 15,42.Luk. 23,50.[13]Pálmaágakat vőn, és kiméne elébe, és kiált vala: Hozsánna: Áldott, a ki jő az Úrnak nevében, az Izráelnek ama királya! Mát. 21,9.Márk 11,9.Luk. 19,38.Zsolt. 118,26.**[14]Találván pedig Jézus egy szamarat, felüle arra, a mint meg van írva:[15]Ne félj Sionnak leánya: Ímé a te királyod jő, szamárnak vemhén ülve.** Zak.

9,9.[16]**Ezeket pedig nem értették eleinte az ő tanítványai: hanem mikor megdicsőítteték Jézus, akkor emlékezének vissza, hogy ezek ő felőle vannak megírva, és hogy ezeket mívelték ő vele.**
Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ᾽ ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ᾽ αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.
[17]A sokaság azért, a mely ő vele vala, mikor kihívta Lázárt a koporsóból és feltámasztotta őt a halálból, bizonyságot tőn. Mát. 28,1.Márk 16,1.Luk. 24,1.[18]Azért is méne ő elébe a sokaság, mivel hallá, hogy ezt a csodát mívelte vala.[19]Mondának azért a farizeusok egymás között: Látjátok-é, hogy semmit sem értek? Ímé, mind e világ ő utána megy. rész 17,8.[20]Néhány görög is vala azok között, a kik felmenének, hogy imádkozzanak az ünnepen:[21]Ezek azért a galileai Bethsaidából való Filephez menének, és kérék őt, mondván: Uram, látni akarjuk a Jézust. rész 1,45.[22]Megy vala Filep és szóla Andrásnak, és viszont András és Filep szóla Jézusnak. vers 27.
[23]**Jézus pedig felele nékik, mondván: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia. rész 17,1.**
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

[24]**Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. Mát. 26,31.Márk 14,27.**
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

[25]**A ki szereti a maga életét, elveszti azt; és a ki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. Mát. 10,39.16,25.Márk 8,35.Luk. 9,24.17,33.**
ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

[26]**A ki nékem szolgál, engem kövessen; és a hol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és a ki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya. rész 14,3.17,24.1Thess. 4,17.**
ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.
τιμήσει - meg fogja tisztelni; τιμάω v. τιμῶ - tisztel
[27]Most az én lelkem háborog; és mit mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától. De azért jutottam ez órára. rész 3,35.13,3. rész 5,21.[28]Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet! Szózat jöve azért az égből: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem. 1Ján. 5,20.[29]A sokaság azért, a mely ott állt és hallotta vala, azt mondá, hogy mennydörgött; mások mondának: Angyal szólt néki. rész 4,34.
[30]**Felele Jézus és monda: Nem én érettem lőn e szó, hanem ti érettetek. Márk 16,9.**
ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν[1] Ἰησοῦς Οὐ δι᾽ ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονενἀλλὰ δι᾽ ὑμᾶς.

[31]**Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme: rész 8,1.4.**
νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω

[32]**És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonszok. rész 3,14.8,28.**
κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.

[33]**Ezt pedig azért mondá, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia. rész 16,27.**
τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν

[34]Felele néki a sokaság: Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondod hát te, hogy az ember Fiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az ember Fia? 2Sám. 7,13.Zsolt. 72,17.89,29.36.Zsolt. 110,4.Ésa. 9,6.7.Ezék. 37,25.Dán. 2,44.7,14.27.
ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

[35]Monda azért nékik Jézus: Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, a míg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: és a ki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. rész 1,9. 1Ján. 2,10.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστίν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ,ε καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει

[36]Míg a világosságotok megvan, higyjetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek. Ezeket mondá Jézus, és elmenvén, elrejtőzködék előlük. vers 21. rész 10,30.
ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη elrejte-tett κρύπτω – elrejt ἀπ᾽ αὐτῶν.

[37]És noha ő ennyi jelt tett vala előttük, mégsem hivének ő benne: rész 6,39.10,28.18,9. rész 13,18.Zsolt. 41,10.
Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν,

[38]Hogy beteljesedjék az Ésaiás próféta beszéde, a melyet monda: Uram, ki hitt a mi tanításunknak? és az Úr karja kinek jelentetett meg? Ésa. 53,1.
Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;
ÉZS 53, 1 Ki hitte volna el, amit hallottunk, és az ÚR karjának ereje ki előtt volt nyilvánvaló?
LXX SZÓ SZERINTI IDÉZET
κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

[39]Azért nem hihetnek vala, mert ismét monda Ésaiás: Mát. 16,19.18,18.
διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαίας
[40]Megvakította az ő szemeiket, és megkeményítette az ő szívöket; hogy szemeikkel ne lássanak és szívökkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. Ésa. 6,9.Mát. 13,14.Márk 4,12.Luk. 8,10.Csel. 28,27.Róm. 11,8.

SZEMMEL LÁTNI ÉS A SZÍVVEL ÉRTENI!
Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώρωσεν πωρόω - (átv. is) kérgesnek lenni, megkérgesedik, vastag, érzéketlen bőrréteg fedi αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν, στραφῶσιν, - megtérjenek
στρέφω - 1. (A.) fordít vmerre; 2. visszavisz
καὶ ἰάσομαι αὐτούς.

A SZÍV MEGKÉRGESÍTÉSE: SZKLEROKARDIA (FT)
Ézs 6,9 (ugyanezt idézi: Mt 13, 14; Mk 4,12 is)
ITT NEM SZÓ SZERINT IDÉZI
καὶ εἶπεν Πορεύθητι καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ Ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε·

[41]Ezeket mondá Ésaiás, a mikor látá az ő dicsőségét; és beszéle ő felőle. Ésa. 6,1.
ταῦτα εἶπεν Ἠσαίας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ.

[42]Mindazáltal a főemberek közül is sokan hivének ő benne: de a farizeusok miatt nem vallák be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből: rész 7,48.
Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται

[43]Mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét. rész 5,44.
ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.

[44]Jézus pedig kiálta és monda: A ki hisz én bennem, nem én bennem hisz, hanem abban, a ki elküldött engem. Zsid. 9,14.
Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν[1] Ὁ[1] πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ⸀ἀλλὰ⸁ εἰς τὸν πέμψαντά με,

[45]És a ki engem lát, azt látja, a ki küldött engem. rész 14,9.
καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.
[46]Én világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, a ki én bennem hisz. rész 8,12.9,5.
ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ.

[47]És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. rész 3,17.
καὶ ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν, οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ᾽ἵνα σώσω τὸν κόσμον

[48]A ki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, a ki őt kárhoztassa: a beszéd, a melyet szólottam, az kárhoztatja azt az utolsó napon.
ὁ ἀθετῶν ἀθετέω v. ἀθετῶ - 1. megszeg (szerződést, esküt) 2. elutasít ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ[1] αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·

[49]Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, a ki küldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek. rész 14,10.
ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.

[50]És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. A miket azért én beszélek, úgy beszélem, a mint az Atya mondotta vala nékem.
καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν. ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ.

Jn 13
[1]A husvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket. Mát. 26,2.Márk 14,1.Luk. 22,1.[2]És vacsora közben, a mikor az ördög belesugalta már Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt, 2Sám. 15,23. Mát. 26,36.Márk 14,32.Luk. 22,39.[3]Tudván Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott néki, és hogy ő az Istentől jött és az Istenhez megy, rész 3,35.17,2.Mát. 11,27.28,18.[4]Felkele a vacsorától, leveté a felső ruháját;

és egy kendőt vévén, körülköté magát. Mát. 26,47.Márk 14,43.Luk. 22,47.Csel. 1,16.[5]Azután vizet tölte a medenczébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és megtörleni a kendővel, a melylyel körül van kötve.[6]Méne azért Simon Péterhez; és az monda néki: Uram, te mosod-é meg az én lábaimat?[7]Felele Jézus és monda néki:
A mit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted.
Ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

[8]Monda néki Péter: Az én lábaimat nem mosod meg soha! Felele néki Jézus: Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs én hozzám.[9]Monda néki Simon Péter: Uram, ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is! rész 15,13.21,18.Gal. 1,19.2,9.12.[10]Monda néki Jézus: A ki megfürödött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan. rész 13,10.[11]Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondá: Nem vagytok mindnyájan tiszták! rész 6,64.[12]Mikor azért megmosta azoknak lábait, és a felső ruháját felvette, újra leülvén, monda nékik: Értitek-é, hogy mit cselekedtem veletek? Mát. 26,52.[13]Ti engem így hívtok: Mester, és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok. Mát. 23,8-10. 1Kor. 8,6.[14]Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait.
[15]Mert példát adtam néktek, hogy a miképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjetek. rész 11,49.50.
ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

[16]Bizony, bizony mondom néktek: A szolga nem nagyobb az ő Uránál; sem a követ nem nagyobb annál, a ki azt küldte. rész 15,20.Mát. 10,24.Luk. 6,40.[17]Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszitek ezeket. rész 13,23.[18]Nem mindnyájatokról szólok; tudom én kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjék az írás: A ki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem. Zsolt. 41,10.[19]Most megmondom néktek, mielőtt meglenne, hogy mikor meglesz, higyjétek majd, hogy én vagyok. rész 9,15.Róm. 1,1.Gal. 1,15.
[20]Bizony, bizony mondom néktek: A ki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be; a ki pedig engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. Mát. 10,40.Luk. 9,48.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἄν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.
[21]Mikor ezeket mondja vala Jézus, igen **nyugtalankodék lelkében ἐταράχθη τῷ πνεύματι ταράσσω mai fordítás: megrendül: KG: nyugtalankodék, Csia: nyugtalanná tette szelleme; EB: nagyon nyugtalan lett)**, s bizonyságot tőn, és monda: Bizony, bizony mondom néktek, hogy egy ti közületek elárul engem. Mát. 26,21.Márk 14,18.Luk. 22,21.[22]A tanítványok ekkor egymásra tekintének bizonytalankodva, hogy kiről szól. rész 20,30.[23]Egy pedig az ő tanítványai közül a Jézus kebelén nyugszik vala, a kit szeret vala Jézus. rész 21,20.[24]Int azért ennek Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, a kiről szól? Mát. 28,19.Márk 16,15.Luk. 24,49.[25]Az pedig a Jézus kebelére hajolván, monda néki: Uram, ki az? Mát. 26,57.Márk 14,53.Luk. 22,54.[26]Felele Jézus: Az, a kinek én a bemártott falatot adom. És bemártván a falatot, adá Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának. Mát. 26,69.Márk 14,66.67.Luk. 22,56.[27]És a falat után akkor beméne abba a Sátán. Monda azért néki Jézus: A mit cselekszel, hamar cselekedjed. Mát. 3,11.Márk 1,8.Luk. 3,16.Ján. 1,33.Csel. 2,1-4.[28]Ezt pedig senki sem érté a leültek közül, miért mondta néki. Mát. 26,74.Márk 14,72.Luk. 22,60.[29]Némelyek ugyanis állíták, mivelhogy az erszény Júdásnál vala, hogy azt mondá néki Jézus: Vedd meg, a mikre szükségünk van az ünnepre; vagy, hogy adjon valamit a szegényeknek. rész 12,6.[30]Az pedig, mihelyt a falatot elvevé, azonnal kiméne: vala pedig éjszaka. rész 2,32.
[31]Mikor azért kiment vala, monda Jézus: Most dicsőítteték meg az embernek Fia, az Isten is megdicsőítteték ő benne. Márk 16,19.Luk. 24,51.

Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει Ἰησοῦς Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ·

[32]Ha megdicsőítteték ő benne az Isten, az Isten is megdicsőíti őt ő magában, és ezennel megdicsőíti őt. Luk. 4,16.17.
καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

[33]Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de a miként a zsidóknak mondám, hogy: A hová én megyek, ti nem jöhettek; most néktek is mondom. rész 7,33. rész 7,34.8,21.
Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ᾽ ὑμῶν εἰμί ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

[34]Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. rész 15,12.3Móz. 19,18.Mát. 22,39.Gal. 6,2.Jak. 2,8.1Pét. 1,22.1Ján. 2,5.8-10.3,11.4,16.21.
ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ὑμῖν λέγω ἄρτι.

[35]Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. 2Móz. 16,2.35.Zsolt. 95,10.
ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

[36]Monda néki Simon Péter: Uram, hová mégy? Felele néki Jézus: A hová én megyek, most én utánam nem jöhetsz; utóbb azonban utánam jössz. rész 21,18.19.
Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον (később, végül).

[37]Monda néki Péter: Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom éretted! Bir. 2,16.3,9.
λέγει αὐτῷ [ὁ] Πέτρος Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ⸀ἀκολουθεῖν⸁ ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω.

[38]Felele néki Jézus: Az életedet adod érettem? Bizony, bizony mondom néked, nem szól addig a kakas, mígnem háromszor megtagadsz engem. Mát. 26,34.Márk 14,30.Luk. 22,34.
ἀποκρίνεται Ἰησοῦς Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις;ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀρνήσῃ ἀρνέομαι – megtagad με τρίς.

Gr	Vizs	KG	Rúf	SZIT	STL
1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς	1 AZ huſuétnec pedig inne-pe elŏtt, tuduán Ieſus hogy az ő óráia el iŏtt vólna, hoǵ ez világból az ő attyához men-ne, miuel hogy ſzerette vólna az ŏueit, az kic ez világon valánac, mind	1 A husvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket.	1 Közeledett a páska ünnepe, és Jézus tudta, hogy eljött az ő órája, amelyben át kell mennie e világból az Atyához. Szerette övéit e világban, szerette őket mindvégig.	1 A Húsvét ünnepe előtt Jézus tudta, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mert szerette övéit, akik a világban voltak, mindvégig szerette őket.	1 A húsvét ünnepe előtt Jézus annak tudatában, hogy eljött az ő órája, amelyben át kellett mennie e világból az Atyához, mivel szerette övéit e világban, a végsőkig szerette őket,

τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. 2 Καὶ δείπνου γινομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, 3 εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, 4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν: 5 εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. 6 ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον. λέγει αὐτῷ Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; 7 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.	végig ſzerete azokat. 2 Es az vatſora vtán, mikor immár az ördög az Iudas Iſcario-teſnec, Simonnac fiának ſziuében bę ölett vólna, hogy el árúlná ötet. 3 Tuduán azt Ieſus hogy az a-tya mindeneket neki hatalmába adott vólna, és hogy ő az Iſtentől iött vólna, és az Iſtenhöz menne. 4 Fel kele az vatſora vtán, és le veté cz ő felſő reháiát, és egy kez-kenyöt véuén, környül ötuezdé magát. 5 Az vtán tölté vizet az meden-tzébe, és kezdé moſni az Apoſto-loknac lábokat, és meg törleni á kendöuel, mellyel magát kör-nyül kötötte vala. 6 Méne azert Simon Péterhöz. ki monda nékie: Wram te moſo-dé meg az én lábaimot? 7 Felele Ieſus és monda nékie: Az mit én tſelekeſzem, moſtan te azt nem tndod, ez vtán pedig meg tudod. 8 Monda néki Péter: Az én lá-baimot ſoha meg nem moſod, fe-lele néki	2 És vacsora közben, a mikor az ördög belesugalta már Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt, 3 Tudván Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott néki, és hogy ő az Istentől jött és az Istenhez megy, 4 Felkele a vacsorától, leveté a felső ruháját; és egy kendőt vévén, körülköté magát. 5 Azután vizet tölte a medenczébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és megtörleni a kendővel, a melylyel körül van kötve. 6 Méne azért Simon Péterhez; és az monda néki: Uram, te mosod-é meg az én lábaimat? 7 Felele Jézus és monda néki: A mit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted. 8 Monda néki Péter: Az én lábaimat nem mosod meg soha! Felele néki Jézus: Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs én hozzám.	2 És vacsora közben, amikor az ördög már a szívébe sugallta Júdás Iskáriótesnek, Simon fiának, hogy árulja el őt, 3 Jézus tudva, hogy az Atya mindent a kezébe adott, és hogy az Istentől jött, és az Istenhez megy, 4 felkelt a vacsorától, letette felsőruháját, és egy kendőt kötött magára, 5 azután vizet öntött a mosdótálba, és elkezdte a tanítványok lábát mosni és törölni a magára kötött kendővel. 6 Simon Péterhez lépett, aki így szólt hozzá: Uram, te mosod meg az én lábamat? 7 Jézus így válaszolt neki: Amit én teszek, most még nem érted, de később majd megérted. 8 Péter így szólt hozzá: Az én lábamat nem mosod meg soha. Jézus így válaszolt neki: Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám.	2 A vacsora alkalmával, amikor az ördög már szívébe sugallta Júdásnak, az iskarióti Simon fiának, hogy elárulja őt, 3 Jézus tudva, hogy mindent kezébe adott az Atya, és hogy Istentől jött el és Istenhez megy, 4 fölkelt a vacsorától, letette felsőruháit, fogott egy kendőt és maga elé kötötte. 5 Azután vizet öntött a mosdótálba, és mosni kezdte a tanítványok lábát, majd megtörölte a kendővel, amely a derekára volt kötve. 6 Amikor odaért Simon Péterhez, az így szólt hozzá: "Uram, te mosod meg az én lábamat?" 7 Jézus azt felelte neki: "Amit teszek, azt te most nem érted, de majd később meg fogod érteni." 8 Péten erre így szólt: "Az én lábamat ugyan meg nem mosod soha!" Jézus azt felelte neki: "Ha nem moslak meg, nem lesz részed velem."	2 a vacsora közben, amikor az ördög már a szívébe ültette Júdásnak, a Karióti Simon fiának, hogy árulja el őt; 3 Jézus annak tudatában, hogy az Atya mindent a kezébe adott, és hogy Istentől jött, és Istenhez tér vissza: 4 felkelt az asztaltól, letette felsőruháját, és egy kendőt véve, körülkötötte magát, 5 aztán vizet öntött egy mosdótálba, és elkezdte a tanítványok lábát mosni és megtörölni azzal a kendővel, amellyel körül volt kötve. 6 Mikor Simon Péterhez ért, az így szólt hozzá: – Uram, te mosod meg az én lábamat? 7 Jézus így válaszolt neki: – Amit én teszek, most még nem érted, de később majd meg fogod érteni. – 8 Nem, az én lábamat nem mosod meg soha! –mondta neki Péter. – Ha nem moslak meg – feleli Jézus –, akkor

8 λέγει αὐτῷ Πέτρος Οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. 9 λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. 10 λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν [εἰ μὴ τοὺς πόδας] νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος: καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. 11 ᾔδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν: διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε. 12 Ὅτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀνέπεσεν, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; 13 ὑμεῖς φωνεῖτέ με Ὁ διδάσκαλος	Ieſus, ha meg nem moſlac téged, nem léſzen néked hozzám ſemmi kézöd. 9 Monda néki Simon Péter, W-ram nem tſac lábaimat, hanem mind kezeimet lábaimot. 10 Monda néki Ieſus: Az ki meg fürödött, nem ſzükſég, hanē czac hoǵ lábait moſta meg, mert mindeneſtül tizta, ti js tiztác vad-toc de nem mindnyáián. 11 Mert tudgya vala azt az ki ö-tet el árúlná, azért mondá nem vadtoc mind tiztác. 12 Minec vtánna azért meg mo-ſta vólna azoknac lábokat, és az felſö ruhát reiá vótte vólna, eſ-mét le úluén monda nékic, érti-teké mit miueléc veletec? 13 Ti engemet hijtoc meſternec és WRnac, és igazan mond-gyátoc mert az vagyoc. 14 Annac okaért ha én meg mo-ſtam az ti lábaitokat, Wr és Me-ſter léuén, ti js meg moſſátoc egy más lábait. 15 Mert példát adtam néktec, hog az mint én czelekedtem ve-letec, azonképpen	9 Monda néki Simon Péter: Uram, ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is! 10 Monda néki Jézus: A ki megfürödött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan. 11 Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondá: Nem vagytok mindnyájan tiszták! 12 Mikor azért megmosta azoknak lábait, és a felső ruháját felvette, újra leülvén, monda nékik: Értitek-é, hogy mit cselekedtem veletek? 13 Ti engem így hívtok: Mester, és Uram . És jól mondjátok, mert az vagyok. 14 Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait. 15 Mert példát adtam néktek, hogy a miképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjetek. 16 Bizony, bizony mondom néktek:	9 Simon Péter erre ezt mondta neki: Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet, sőt a fejemet is! 10 Jézus így szólt hozzá: Aki megfürdött, annak csak arra van szüksége, hogy a lábát mossák meg, különben teljesen tiszta. Ti is tiszták vagytok, de nem mind. 11 Mert tudta, ki árulja el, azért mondta: Nem vagytok mindnyájan tiszták. 12 Miután megmosta a lábukat, és felvette a felsőruháját, ismét asztalhoz telepedett, és ezt mondta nekik: Értitek, hogy mit tettem veletek? 13 Ti Mesternek és Úrnak hívtok engem, és jól mondjátok, mert az vagyok. 14 Ha tehát megmostam a ti lábatokat, én, az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. 15 Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.	9 Akkor Simon Péten ezt mondta: "Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet és a fejemet is!" 10 Jézus azt felelte: "Aki megfürdött, annak elég, ha csak a lábát mossák meg, akkor egészen tiszta. Ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan." 11 Tudta ugyanis, hogy ki az, aki elárulja őt, azért mondta: "Nem vagytok tiszták mindnyájan." 12 Miután megmosta a lábukat és fölvette felsőruháit, újra leült, és azt mondta nekik: "Tudjátok-e, mit tettem veletek? 13 Ti úgy hívtok engem: "Mester" és "Uram", és jól mondjátok, mert az vagyok. 14 Ha tehát én, az úr és a mesten megmostam a lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. 15 Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.	semmi közöd sincs hozzám. – 9 Uram – mondta Péter –, akkor ne csak a lábamat, hanem a kezemet és a fejemet is! – 10 Aki megfürdött – válaszolja neki Jézus –, annak nincs szüksége másra, csak arra, hogy a lábát mossa meg, különben teljesen tiszta. Ti is tiszták vagytok, de nem mind. 11 Tudta ugyanis, ki árulja el, azért mondta: „Nem vagytok mindnyájan tiszták.” 12 Miután megmosta a lábukat, felvette felsőruháját, ismét asztalhoz telepedett, és ezt mondta nekik: – Értitek, mit tettem veletek? 13 Ti így hívtok engem, „Mester”, és „Uram”, és jól mondjátok, mert az vagyok. 14 Ha tehát én, az Úr és Mester megmostam a lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. 15 Példát adtam nektek, hogy annak erejében,

καί Ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. 14 εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας: 15 **ὑπόδειγμα** γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. 16 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. 17 εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. 18 οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω: ἐγὼ οἶδα τίνας ἐξελεξάμην: ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ Ὁ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. 19 ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι,	czelekedgye-tec ti js. 16 Bizony bizony mondom nék-tec, az ſzólga nem nagyob az ő Wránál, ſem az kȯuet nem na-gyob annál az ki azt el kȯldȯtte. 17 Ha ezt tudgyátoc, bódogoc léſztec ha ezt czelekeditec. 18 Nem mindentekrȯl ſzólloc, én tudom kiket válaztottam, de ſzȯkſég hoǵ bę tellyéc az irás, Az ki én velem kenyeret ȯtt, az ő ſar-kát fel emelte ellenem. 19 Immár moſt meg mondom néktec minec elȯtte meg lenne, hogy mikor meg léſzen hiǵgyé-tec hogy én vagyoc az (Meſsias.) 20 Bizony bizony mondom néktec, mikor valakit el kȯldȯc, valaki azt bę fogadgya, engem fo-gad bę, az ki pedig engem bę fo-gad, azt fogadgya bę az ki en-gem el kȯldȯtt. 21 Mikor ezeket mondotta vól-na Ieſus, meg háborodéc lelkébe, és bizonyſágot tȯn, és monda: bizony bizony mondom néktec, hogy egy ti	A szolga nem nagyobb az ő Uránál; sem a követ nem nagyobb annál, a ki azt küldte. 17 Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszitek ezeket. 18 Nem mindnyájatokról szólok; tudom én kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjék az írás: A ki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem. 19 Most megmondom néktek, mielőtt meglenne, hogy mikor meglesz, higyjétek majd, hogy én vagyok. 20 Bizony, bizony mondom néktek: A ki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be; a ki pedig engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. 21 Mikor ezeket mondja vala Jézus, igen nyugtalankodék lelkében, s bizonyságot tőn, és monda: Bizony, bizony mondom néktek, hogy egy ti közületek elárul engem. 22 A tanítványok ekkor egymásra tekintének bizonytalankodva, hogy kiről szól. 23 Egy pedig az ő tanítványai közül a Jézus kebelén	16 Bizony, bizony, mondom nektek: a szolga nem nagyobb az uránál, és a küldött sem nagyobb annál, aki elküldte őt. 17 Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha meg is teszitek. 18 Nem mindnyájatokról szólok: én tudom, kiket választottam ki, de be kell teljesednie az Írásnak: „Aki velem együtt eszik, az támadt ellenem.” 19 Már most megmondom nektek, mielőtt megtörténik, hogy amikor meglesz, higgyétek, hogy én vagyok. 20 Bizony, bizony, mondom nektek: aki befogadja azt, akit elküldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött. 21 Miután ezeket elmondta Jézus, megrendült lelkében, és bizonyságot tett e szavakkal: Bizony, bizony, mondom nektek, közületek egy elárul engem. 22 A	16 Bizony, bizony mondom nektek: Nem nagyobb a szolga uránál, sem a küldött nem nagyobb annál, aki őt küldte. 17 Mivel ezeket tudjátok, boldogok vagytok, ha meg is teszitek. 18 Nem mindnyájatokról mondom; tudom én, kiket választottam. De az Írásnak be kell teljesednie: "Aki kenyeremet eszi, sarkát emelte ellenem". 19 Már most megmondom nektek, mielőtt megtörténik, hogy mikor bekövetkezik, higgyétek, hogy én vagyok. 20 Bizony, bizony mondom nektek: Aki befogadja azt, akit én küldök, engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem." 21 Miután ezeket mondta, Jézus megrendült lelkében, és tanúságot tett e szavakkal: "Bizony, bizony mondom nektek: Egy közületek elárul engem." 22 A	amit én tettem veletek, ti is úgy tegyetek. 16 Bizony, bizony, mondom nektek, a szolga nem nagyobb az uránál, sem a küldött nem nagyobb annál, aki küldte. 17 Tudnotok kell: boldogok lesztek, ha így cselekedtek. 18 Nem mindnyájatokról beszélek. Én tudom, kiket választottam ki, de be kell teljesednie az Írásnak: Aki kenyeremet eszi, az emelte fel a sarkát ellenem . 19 Már most mondom nektek, mielőtt még megtörténik, hogy amikor megtörténik, higgyétek, hogy én vagyok az. 20 Bizony, bizony, mondom nektek, aki befogadja azt, akit küldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött. 21 Miután Jézus elmondta ezeket, megrendült lelkében, és tanúságot tett e szavakkal: – Bizony, bizony,

ἵνα πιστεύητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγώ εἰμι. 20 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἄν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. 21 Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. 22 ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. 23 ἦν ἀνακείμενος εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα [ὁ] Ἰησοῦς: 24 νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος καὶ λέγει αὐτῷ Εἰπὲ τίς ἐστιν περὶ οὗ λέγει. 25 ἀναπεσὼν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ Κύριε, τίς ἐστιν; 26 ἀποκρίνεται οὖν [ὁ] Ἰησοῦς Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ δώσω αὐτῷ: βάψας οὖν	kȍzzůletec engem el árul. 22 Az tanituányoc azért néz-nec vala egy máſra, kętelkeduén kirȏl ſzólna. 23 Vala pedig egy az Ieſus ta-nituáni kȍzzůl, ki az Ieſus mel-lyén nyugoſzic vala, az à kit Ieſus ſzeret vala. 24 Inté azért Simon Peter, hogy meg kérdené ki vólna az kirȏl ſzólna. 25 Amaz pedig az Ieſus mellyén nyugouán, monda néki: Wram kitſoda az. 26 Felele Ieſus: az az kinec én az mártott falatott adom, és mikor bę mártotta vólna az fa-latott, adá az Iudás Iſcárioteſ-nec, az Simon fiánac. 27 Es az falat bę vetelénec v-tánna bę méne az Sátán Iudásba. Monda azért Ieſus nékie: Az mit akarſz czelekedni hamar czeleked-gyed. 28 Ezt pedig az le ůltec kȍzzůl ſenki nem érté, miért mondot-ta vólna. 29 Mert némellyec az alittyác vala, miuel hogy az erſzény Iu-dáſnál vala, hogy Ieſus azt mon-dotta vólna néki, vedd meg azo-kat az mellyec nékůnc ſzůkſége-ſec az innepre, vagy hogy az ſze-gényeknec valamit adna. 30 Amaz annac	nyugszik vala, a kit szeret vala Jézus. 24 Int azért ennek Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, a kiről szól? 25 Az pedig a Jézus kebelére hajolván, monda néki: Uram, ki az? 26 Felele Jézus: Az, a kinek én a bemártott falatot adom. És bemártván a falatot, adá Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának. 27 És a falat után akkor beméne abba a Sátán. Monda azért néki Jézus: A mit cselekszel, hamar cselekedjed. 28 Ezt pedig senki sem érté a leültek közül, miért mondta néki. 29 Némelyek ugyanis állíták, mivelhogy az erszény Júdásnál vala, hogy azt mondá néki Jézus: Vedd meg, a mikre szükségünk van az ünnepre; vagy, hogy adjon valamit a szegényeknek. 30 Az pedig, mihelyt a falatot elvevé, azonnal kiméne: vala pedig éjszaka. 31 Mikor azért kiment vala, monda Jézus: Most dicsőítteték meg az embernek Fia, az Isten is megdicsőítteték ő benne. 32 Ha megdicsőítteték ő benne az Isten, az Isten is megdicsőíti őt ő magában, és	Zavartan néztek egymásra a tanítványok: vajon kiről beszél? 23 Jézus mellett telepedett asztalhoz egyik tanítványa, akit Jézus szeretett. 24 Intett neki Simon Péter, hogy tudakolja meg, ki az, akiről beszél. 25 Az odahajolt Jézushoz, és megkérdezte tőle: Uram, ki az? 26 Jézus így felelt: Az, akinek én mártom be a falatot és odaadom. Bemártotta tehát a falatot, és odaadta Júdás Iskáriótesnek, Simon fiának; 27 és akkor a falat után belement a Sátán. Jézus pedig így szólt hozzá: Amit tenni akarsz, tedd meg hamar! 28 Az ott ülők közül senki sem értette, hogy miért mondja ezt neki. 29 Egyesek ugyanis azt gondolták, hogy mivel az erszény Júdásnál volt, azt mondja neki Jézus: Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepre, vagy azt, hogy a szegényeknek adjon valamit. 30 Miután tehát elfogadta a falatot, azonnal	tanítványok egymásra néztek, mert zavarba jöttek, hogy kiről mondja. 23 Tanítványai közül az egyik, akit Jézus szeretett, Jézus keble felé hajolva foglalt helyet. 24 Simon Péten intett neki, hogy kérdezze meg: "Ki az, akiről beszél?" 25 Az odahajolt Jézus keblére, és megkérdezte tőle: "Uram, ki az?" 26 Jézus azt felelte: "Az, akinek a bemártott kenyérdarabot adom." Azután bemártotta a darabot, és odaadta Júdásnak, az iskarióti Simon fiának. 27 Amikor az a kenyérdarabot elvette, mindjárt belészállt a sátán. Jézus pedig azt mondta neki: "Amit teszel, tedd meg gyorsan!" 28 Az asztaltársak közül senki sem értette, miért mondta ezt neki. 29 Mivel Júdásnál volt az erszény, egyesek azt gondolták, hogy Jézus azt mondta neki: "Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepen!", vagy hogy a	mondom nektek, egy közületek elárulni készül engem. 22 Zavartan néztek egymásra a tanítványok: vajon kiről beszél? 23 Az asztalnál közvetlenül Jézus mellett volt egyik tanítványa, az, akit Jézus szeretett. 24 Simon Péter intett neki, hogy tudakolja meg, kiről beszél. 25 Az ráhajolt Jézus keblére, és megkérdezte tőle: – Ki az, Uram? – 26 Az – feleli Jézus –, akinek én mártom be a falatot, és neki adom. Bemártotta tehát a falatot, és odaadta Júdásnak, a Karióti Simon fiának. 27 A falat után belément a Sátán. Jézus pedig így szólt hozzá: – Tedd meg hamar, amit meg kell tenned! 28 Az ott ülők közül senki sem értette, miért mondja ezt neki. 29 Egyesek azt gondolták, hogy mivel az erszény Júdásnál volt, Jézus azt mondja neki: „Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepre”, vagy hogy a

[τὸ] ψωμίον λαμβάνει καὶ δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτου. 27 καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ Ἰησοῦς Ὃ ποιεῖς ποίησον τάχειον. 28 τοῦτο [δὲ] οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ: 29 τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ. 30 λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εὐθύς: ἦν δὲ νύξ. 31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει Ἰησοῦς Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ: 32 καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. 33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμί: ζητήσετέ με,	okaért az fala-tot minec vtánna el vőtte vól-na, azonnal ki méne, vala pedig ettzaka. 31 Mikor azért ki ment vól-na, monda Ieſus: Moſtan ditſői-tetett meg az embernec fia, az I-ſten is meg ditſőitetet ő benne. 32 Hogy ha az Iſten meg di-tſőitetett ő benne, az Iſten is meg ditſőitőtet ő magába, és ezennel meg ditſőiti. 33 Fiaim męg egy keués ideig veletec vagyoc, kereſtec enge-met, de az miképpen az Sidók-nac mondám, à houá én mé-gyec ti oda nem iőhettec, azon-képpen mondom moſt nékte-k is. 34 Wy paranczolatot adoc néktec, hogy egy máſt ſzereſsé-tec, az mint én ſzerettelec tite-ket, vgy ſzereſsétec ti js egy máſt. 35 Erről eſméric meg minde-nec hogy én tanituánim vadtoc, ha egy máſt ſzeretenditec. 36 Monda néki Simon Péter Wram houá mégy? felele néki Ieſus, àhouá én mégyec, moſt én vtánnam nem iőhetſz, az vtán v-tánnam iőjſz. 37 Monda néki Péter: Wram miért nem	ezennel megdicsőíti őt. 33 Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de a miként a zsidóknak mondám, hogy: A hová én megyek, ti nem jöhettek; most néktek is mondom. 34 Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. 35 Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. 36 Monda néki Simon Péter: Uram, hová mégy? Felele néki Jézus: A hová én megyek, most én utánam nem jöhetsz; utóbb azonban utánam jössz. 37 Monda néki Péter: Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom éretted! 38 Felele néki Jézus: Az életedet adod érettem? Bizony, bizony mondom néked, nem szól addig a kakas, mígnem háromszor megtagadsz engem.	kiment. Már éjszaka volt. 31 Amikor Júdás kiment, így szólt Jézus: Most dicsőült meg az Emberfia, és az Isten dicsőült meg őbenne; 32 ha pedig az Isten dicsőült meg benne, az Isten is megdicsőíti majd őt önmagában, sőt azonnal megdicsőíti őt. 33 Gyermekeim, még egy kis ideig veletek vagyok: kerestek majd engem, és ahogyan megmondtam a zsidóknak, hogy ahova én megyek, oda ti nem jöhettek, most nektek is ezt mondom. 34 Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! 35 Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást. 36 Simon Péter megkérdezte tőle: Uram, hova mégy? Jézus így felelt: Ahova én megyek, oda most nem követhetsz, de később követni	szegényeknek adjon valamit. 30 Ő pedig, amint elvette a falatot, azonnal kiment. Éjszaka volt. 31 Miután kiment, Jézus így szólt: "Most dicsőült meg az Emberfia, és Isten megdicsőült benne. 32 Ha Isten megdicsőült benne, Isten is megdicsőíti őt önmagában, hamarosan megdicsőíti. 33 Gyermekeim, már csak kis ideig vagyok veletek. Keresni fogtok engem, de amint a zsidóknak mondtam, most nektek is mondom: Ahova én megyek, oda ti nem jöhettek. 34 Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást; ti is úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. 35 Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt." 36 Ekkor Simon Péten megszólalt: "Uram, hová mégy?" Jézus azt felelte: "Ahova én megyek, oda most nem jöhetsz utánam,	szegényeknek adjon valamit. 30 Miután elfogadta a falatot, azonnal kiment. Éjszaka volt. 31 Amikor kiment, Jézus így szólt: – Most dicsőíttetett meg az Emberfia, és Isten megdicsőült benne. 32 Mivel Isten megdicsőült benne, Isten meg fogja dicsőíteni önmagában, sőt azonnal megdicsőíti. – 33 Fiacskáim, még egy kis ideig veletek vagyok. Kerestek majd, de ahogy megmondtam a zsidóknak, „ahova én megyek, oda ti nem jöhettek”, most nektek is ezt mondom. 34 Új parancsolatot adok nektek: szeressétek egymást! Azzal a szeretettel szeressétek ti is egymást, amellyel szerettelek benneteket! 35 Arról fogja megtudni mindenki, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást. Simon Péter mondta neki: – 36 Uram, hova mégy? – kérdezi Simon Péter. – Ahova én megyek – válaszolta Jézus –, oda most nem

καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. 34 ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 35 ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. 36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. 37 λέγει αὐτῷ [ὁ] Πέτρος Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθεῖν ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. 38 ἀποκρίνεται Ἰησοῦς Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀρνήσῃ με τρίς.	mehetec moſt vtán-nad? az én lelkemet te érőtted adom. 38 Felele néki Ieſus: Az te lel-kedet adod én érőttem? Bizony bizony mondom néked, nem ſzól addig az kakas, mig nem há-romſzor engemet meg tagadſz.		fogsz. 37 Péter így szólt hozzá: Uram, miért ne követhetnélek most? Az életemet adom érted! 38 Jézus így válaszolt: Az életedet adod énértem? Bizony, bizony, mondom neked, mire a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.	de később majd követni fogsz engem." 37 Péten megkérdezte: "Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet is odaadnám érted!" 38 Jézus azt felelte: "Életedet adnád értem? Bizony, bizony mondom neked: Mire a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.	jöhetsz, de később majd követni fogsz. – 37 Uram, miért nem követhetlek most? – mondta neki Péter. – Az életemet adom érted! – 38 Az életedet adod értem? – válaszolja Jézus. – Bizony, bizony, mondom neked, mielőtt a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.

Jn 14

[1]Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higyjetek Istenben, és higyjetek én bennem. Mát. 10,4.Márk 3,19.
Μὴ ταρασσέσθω ταράσσω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε .

[2]Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek. Mát. 27,15.Márk 15,6.Luk. 23,17.
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν, ὅτι πορεύομαι ἑτοιμάσαι ἑτοιμάζω – készít τόπον ὑμῖν·

[3]És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszlek titeket; hogy a hol én vagyok, ti is ott legyetek. rész 12,26.17,24.1Thess. 4,17.
καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε.

[4]És hogy hová megyek én, tudjátok; az útat is tudjátok. Mát. 27,26.Márk 15,15.
καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν.

[5]Monda néki Tamás: Uram, nem tudjuk hová mégy; mimódon tudhatjuk azért az útat? rész 2,39.3,26.5,20.10,36.
Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς ⸀οἴδαμεν τὴν ὁδόν;⸁

[6]Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam. Ésa. 53,1.Zsolt. 22,8.9.13.19.Csel. 3,13-18.
λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι᾽ ἐμοῦ.

[7]Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt. Luk. 23,14-23.Ján. 18,38.
εἰ ⸀ἐγνώκειτέ⸁ με, καὶ πατέρα μου ⸀ἂν ἤδειτε·⸁ ἀπ᾽ ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἑωράκατε.

[8]Monda néki Filep: Uram, mutasd meg nékünk az Atyát, és elég nékünk!
Λέγει αὐτῷ Φίλιππος Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

[9]Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Filep? a ki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondod azért te: Mutasd meg nékünk az Atyát? rész 12,45.
λέγει αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς ⸀Τοσοῦτον χρόνον⸁ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμὶ καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ λέγεις ¹ Δεῖξον ¹ ἡμῖν τὸν πατέρα;

[10]Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? A beszédeket, a melyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, a ki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat. rész 10,38.17,21. rész 12,49.
οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα

[11]Higyjetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van; ha pedig nem, magokért a cselekedetekért higyjetek nékem. 2Móz. 23,16.34,22.5Móz. 16,10.
πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰδὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε.

[12]Bizony, bizony mondom néktek: A ki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, a melyeket én cselekeszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek. Zsolt. 2,7.Róm. 1,4.Zsid. 1,5.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι·

[13]És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. rész 15,7.16.16,23.24.Mát. 7,7.Márk 11,24.
καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ·

[14]Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt. Zsolt. 16,10.Csel. 2,27.31.
ἐάν τι αἰτήσητέ [με] ἐν τῷ ὀνόματί μου ⸀τοῦτο⸁ ποιήσω.
[15]Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. 1Kir. 2,10.Csel. 2,29.
Ἐὰν ἀγαπᾶτέ [1] με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε

[16]És én kérem az Atyát, és más vígasztalót ád néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.
κἀγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα ⸀ᾖ μεθ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

[17]Az igazságnak ama Lelkét: a kit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. rész 2,38.5,31.10,43.Luk. 24,47.Eféz. 1,7.
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει· ὑμεῖς γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ᾽ ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ⸀ἐστίν.⸁

[18]Nem hagylak titeket árvákul; eljövök ti hozzátok.
Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

[19]Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok. Mát. 27,31.Márk 15,22.Luk. 23,25.
ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε.

[20]Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti én bennem, és én ti bennetek. rész 17,21.23.
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ⸀ὑμεῖς γνώσεσθε⸁ ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν.

[21]A ki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; a ki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak. Luk. 23,32.33.
ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτὰς ἐκεῖνόςἐστιν ὁ ἀγαπῶν με ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, κἀγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.
(NÉGYSZER A SZERET SZÓ: A SZENTHÁROMSÁG SZERETETKÖZÖSSÉGÉBE A SZENTLÉLEK ÁLTAL BEVONÓDIK AZ EMBER IS. VÖ. EDWARDS THE EXCELLENY OF CHRIST UTOLSÓ MONDATA)

[22]Monda néki Júdás (nem az Iskáriótes): Uram, mi dolog, hogy nékünk jelented ki magadat, és nem a világnak? Mát. 27,37.Márk 15,26.Luk. 23,38.

Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ

[23]Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει
αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα fogunk menni **καὶ μονὴν** μονή, -ῆς - 1) lakóhely; 1a) (átv.) a hívő maga, mint a Szentlélek lakóhelye **παρ᾽ αὐτῷ ποιησόμεθα.**
[24]A ki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, a melyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, a ki küldött engem. rész 7,16.
ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τ οῦ πέμψαντός με πατρός.

[25]Ezeket beszéltem néktek, a míg veletek valék. rész 13,26. rész 18,6.28,28.Mát. 8,10-12.
[26]Ama vígasztaló pedig, a Szent Lélek, a kit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, a miket mondottam néktek. rész 15,26.16,7.
ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ.

[27]Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, a mint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen! Zsolt. 22,19.
Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδ ωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία

[28]Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához; mert az én Atyám nagyobb nálamnál. vers 3.
ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.εἰ ἠγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἄν , ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατὴρ μείζων μού ἐστιν.

[29]És most mondtam meg néktek, mielőtt meglenne: hogy a mikor majd meglesz, higyjetek. rész 13,19.
καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε.

[30]Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije; Mát. 10,14.Márk 6,11.Luk. 9,5.10,11.Csel. 18,6.
οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ᾽ ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν,

[31]De, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, a mint az én Atyám parancsolta nékem: keljetek fel, menjünk el innen. Zsolt. 69,22.
ἀλλ᾽ ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ⸀ἐντολὴν ἔδωκέν᾽ μοι ὁ πατὴρ ο ὕτως ποιῶ. Ἐγείρεσθε, [1] ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Jn 15
[1]Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. Mát. 27,48.
Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,[1] καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν·

[2]Minden szőlővesszőt, a mely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, a mely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. rész 4,28.
πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἴρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτὸ ἵνα καρπὸν πλείονα φέρῃ.

[3]Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, a melyet szóltam néktek. rész 13,10.
ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν·

[4]Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképen ti sem, hanemha én bennem maradtok. Zsolt. 16,8-11.
μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε
[5]Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: A ki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. rész 6,56.
ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

[6]Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek.
ἐὰν μή τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, ἐξηράνθη, - kiszáríttatott, ξηραίνω - (el)szárít
καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν καὶ

[7]Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, a mit csak akartok, és meglesz az néktek. rész 14,13.16,23.1Ján. 3,22.
Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν·

[8]Abban dicsőíttetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjetek; és legyetek nékem tanítványaim. 2Móz. 12,46.
ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶμαθηταί.
[9]A miképen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. Zak. 12,10. [10]Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; a miképen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. rész 14,15.
ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ ⸀τοῦ πατρὸς τὰς ἐντολὰς⸁ τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

[11]Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék. rész 3,1.7,50.
Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾖ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ

[12]Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, a miképen én szerettelek titeket. rész 13,34. rész 13,34. Eféz. 5,2.
αὕτη[1] ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ[1] ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς·

[13]Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért. Zsolt. 110,1.
μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

[14]Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, a miket én parancsolok néktek.
ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε ἐὰν ποιῆτε ⸀ὃ᾽ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

[15]Nem mondalak többé titeket szolgáknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátaimnak mondottalak; mert mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek. Mát. 28,1.Márk 16,1.Luk. 24,1.
οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν.

[16]Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek. Mát. 28,19. rész 14,13.16,23.24.
οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ᾽ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ, ἵνα ὅτι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν.

[17]Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek. Luk. 24,12.
Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν [1] ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

[18]Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem elébb gyűlölt ti nálatoknál. rész 7,7.
Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

[19]Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, a mi az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ. 2Kor. 11,25.2Tim. 3,11.
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, ἐξελεξάμην ἐκλέγω -kiszemel,kiválaszt,kiválogat
ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

[20]Emlékezzetek meg ama beszédekről, a melyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd. rész 13,16.Mát. 10,24.Luk. 6,40.
μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

[21]De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerik azt, a ki küldött engem. Mát. 24,9.
ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με.

[22]Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket. rész 9,41.Luk. 12,47.48.
Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα[1] αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

[23]A ki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is. Zsolt. 16,10.**[24]Ha ama cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, a melyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat.**

εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα¹ ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν·¹ νῦν δὲ καὶ ἑωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

[25]De azért lőn így, hogy beteljesedjék a mondás, a mely megiratott az ő törvényökben: Ok nélkül gyűlöltek engem. Zsolt. 69,5.
ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι Ἐμίσησάν με δωρεάν.

[26]Mikor pedig eljő majd a Vígasztaló, a kit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, a ki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyságot. rész 14,26.16,7.Luk. 24,49.
Ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·

[27]De ti is bizonyságot tesztek; mert kezdettől fogva én velem vagytok. Csel. 1,22.5,32.
καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐμοῦ ἐστέ.

Jn 15,25b : „Ok nélkül gyűlölnek engem” Ἐμίσησάν ¹ με δωρεάν
Zsolt 69(68), 5a ok nélkül gyűlölnek μισοῦντές με δωρεάν

Jn 16
Érdekes az igazságra itt: δικαιοσύνη,
[1]Ezeket beszéltem néktek, hogy meg ne botránkozzatok. Márk 16,9.[2]A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt jön idő, hogy a ki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy isteni tiszteletet cselekszik. Gal. 2,4. 1Móz. 17,10-14.3Móz. 12,3.[3]És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. rész 15,21.**[4]Ezeket pedig azért beszéltem néktek, hogy a mikor eljő az az idő, megemlékezzetek róluk, hogy én mondtam néktek. De ezeket kezdettől fogva nem mondottam néktek, mivelhogy veletek valék.** Mát. 9,15.Márk 2,19.Luk. 5,34.
ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ¹ ταῦτα ¹ δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ᾽ ὑμῶν ἤμην.

[5]Most pedig elmegyek ahhoz, a ki küldött engem; és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy? Márk 16,10.
νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με ¹ καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ¹ Ποῦ ¹ ὑπάγεις;

[6]Hanem, mivelhogy ezeket beszéltem néktek, a szomorúság eltöltötte a szíveteket. Márk 16,14.Luk. 24,36.1Kor. 15,5.
ἀλλ᾽ ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

[7]De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vígasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok. rész 14,26.15,26.
ἀλλ᾽ ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

[8]És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: rész 17,18.
Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως·

	RÚF	*KG*	*SZIT / BD*	*STL*
ἐλέγξει ἐλέγξει - megfeddi verb. A. fut. sg. 3. ἐλέγχω - 1. fölfed, föltár; 2. megdorgál, rendre utasít; 3. megszégyenít	leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, és mi az ítélet.	megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében	meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről.	megcáfolja a világot a bűn, az igazság és az ítélet tekintetében.

[9]Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem; Csel. 10,44.
περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·

[10]És igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem; Mát. 16,19.18,18.
περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με·

[11]Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett. rész 12,31.
περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

[12]Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. Mát. 21,17.Márk 15,9.Luk. 23,16.Ján. 18,39.
Ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ᾽ οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι·

[13]De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Mát. 27,21.Márk 15,11.Luk. 23,18.Ján. 18,40.
ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς ⸀εἰς τὴν [1] ἀλήθειαν [1] πᾶσαν,⸁ οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἀλλ᾽ ὅσα ⸀ἀκούει⸁ λαλήσει, [1] καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

[14]Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek. Mát. 13,55.Gal. 1,19.2,12.Csel. 21,18.
ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

[15]Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondám, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek. rész 17,10.
πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· [1] διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

[16]Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek. rész 7,33.13,33.
Μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με.

[17]Mondának azért az ő tanítványai közül egymásnak: Mi az, a mit nékünk mond: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem; és: mert én az Atyához megyek? rész 21,25.

Εἶπαν[1] οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους Τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; καί Ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

[18]Mondának azért: Mi az a kevés idő, a miről szól? Nem tudjuk, mit mond. rész 2,38. 2Thess. 1,7.Zsid. 4,1-11.
ἔλεγον οὖν Τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει μικρόν; οὐκ οἴδαμεν [τί [1] λαλεῖ].

[19]Megérté azért Jézus, hogy őt akarnák megkérdezni, és monda nékik: Arról tudakozzátok-é egymást, hogy azt mondám: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem? rész 1,11.
ἔγνωἸησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ᾽ἀλλήλων ὅτι εἶπον Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με;

[20]Bizony, bizony mondom néktek, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságtok örömre fordul.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

[21]Az asszony mikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszűli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra. 5Móz. 18,18.19.
ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτ ι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

[22]Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeteket.
καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς ⌜ἀρεῖ⌝ ἀφ᾽ ὑμῶν

[23]És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről.
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρα ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν·

Bizony, bizony mondom néktek, hogy a mit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. rész 14,13.15,16.Mát. 7,7.21,22.Márk 11,24.Luk. 11,9.Jak. 1,5.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἄν τι αἰτήσητε τὸν πατέρα ⌜δώσει ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί μου.⌝

[24]Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen. 1Móz. 22,18.
ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

[25]Ezeket példázatokban mondottam néktek; de eljő az idő, mikor nem példázatokban beszélek majd néktek, hanem nyiltan beszélek néktek az Atyáról. rész 13,23.
Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν.

[26]Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérni fogom az Atyát ti érettetek; rész 5,24.26.Luk. 22,4.52. rész 5,17.23,8.Márk 12,18.
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·

[27]Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki. rész 17,8.
αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ ⸀πατρὸς⸁ ἐξῆλθον.

[28]Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához. rész 5,18.
ἐξῆλθον ⸀ἐκ⸁ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

Jn 16, 29-33 „NYÍLTAN BESZÉLÉS” (EN PARRÉSZIA) VAGY **PÉLDÁZATBAN** (PAROMIA) A TANÍTVÁNYOK SZERINT A PÉLDÁZATOK AZÉRT VANNAK, HOGY KÉRDEZZENEK)
[29]Mondának néki az ő tanítványai: Ímé, most nyiltan beszélsz és semmi példázatot nem mondasz.
νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις
[30]Most tudjuk, hogy te mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged megkérdezzen: erről hiszszük, hogy az Istentől jöttél ki. vers 27.[31]Felele nékik Jézus: Most hiszitek? Mát. 26,57.Luk. 3,2.Ján. 18,13.24.[32]Ímé eljő az óra, és immár eljött, hogy szétoszoljatok kiki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok; de nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. Mát. 26,31.Márk 14,27.[33]Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságtok lészen; de bízzatok: és meggyőztem a világot. Mát. 10,19.20.
παροιμία ÚSz-ben csak ötször Jn 10,6; 16,25, 16,25 (kétszer!), 16,29; 2 Pét 2,22
Balázs p.458 (3842) Bölcs gondolatok tömör, hatásos megfogalmazása. Formáját tekintve lehet találós kérdés, v kitalált, érzékletes szókép, illusztráció is.
KNB: »Íme, most nyíltan beszélsz, és **nem példabeszédet** mondasz.
SZIT: „Most már nyíltan beszélsz**, nem képekben**.
STL: Íme, most nyíltan beszélsz, **és nem hasonlatokban. STL végig hasonlatot fordít, kivéve 2Pét 2,29: közmondás**
RUF / KG: nem példázatot
παραβολή, nem fordul elő Jánosnál: csak a szinoptikusoknál Mtnál 16szor; Mknál 13szor; Lknál: 18szor; Zsid-kétszer: Zs 9,9 és 11,9)

Jn 17
[1]Ezeket beszélte Jézus; és felemelé szemeit az égre, és monda: **Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged;** rész 12,23.**[2]A miként te hatalmat adtál néki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, a mit néki adtál.** rész 3,35.13,3. rész 5,21.
[3]Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust.1Ján. 5,20.
αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα ⸀γινώσκωσι⸁ σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

[4]Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, a melyet reám bíztál, hogy végezzem azt. rész 4,34.**[5]És most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, a melylyel bírtam te nálad a világ létele előtt.** rész 13,23.**[6]Megjelentettem a te nevedet az embereknek, a kiket e világból nékem adtál: tiéid valának, és nékem adtad azokat, és a te beszédedet megtartották.** Csel. 13,13.

[7]Most tudták meg, hogy mindaz te tőled van, a mit nékem adtál:
νῦν ἔγνωκαν[1] ὅτι πάντα ὅσα ⸀ἔδωκάς⸁ μοι παρὰ σοῦ εἰσίν·

[8]Mert ama beszédeket, a melyeket nékem adtál, ő nékik adtam; és ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtél engem. rész 16,27.
ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

[9]Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, a kiket nékem adtál, mert a tiéid.
Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι

[10]És az enyémek mind a tiéid, és a tiéid az enyémek: és megdicsőíttetem ő bennök. rész 16,15.[11]És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig te hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, a kiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! vers 21. rész 10,30.[12]Mikor velök valék a világon, én megtartám őket a te nevedben; a kiket nékem adtál, megőrizém, és senki el nem veszett közülök, csak a veszedelemnek fia, hogy az írás beteljesüljön. rész 6,39.10,28.18,9. rész 13,18.Zsolt. 41,10.[13]Most pedig te hozzád megyek; és ezeket beszélem a világon, hogy ők az én örömemet teljesen bírják ő magokban. Mát. 28,18.Márk 16,12.14.Luk. 24,15.34.36.Ján. 20,19.26.21,1-14.1Kor. 15,5-8.[14]Én a te ígédet nékik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok. Luk. 24,49. Ján. 14,26.15,26.
[15]Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Mát. 3,11.Márk 1,8.Luk. 3,16.Ján. 1,33.Csel. 2,1-4.
οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου [1] ἀλλ᾽ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

[16]Nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok. Ésa. 37,16-20.[17]Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te ígéd igazság. Zsolt. 2,1.2.
ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν.

[18]A miképen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra; rész 2,32.[19]És én ő érettök oda szentelem magamat, hogy ők is megszenteltekké legyenek az igazságban. Zsid. 9,14.[20]De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, a kik az ő beszédökre hisznek majd én bennem; rész 2,23.Luk. 24,26.
Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ,

[21]Hogy mindnyájan egyek legyenek; a mint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhigyje a világ, hogy te küldtél engem. rész 10,38.14,10.11.1Ján. 3,24. vers 11.
ἵνα πάντες ἓν ὦσιν, καθὼς σύ, ⸀πατήρ,⸁ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

[22]És én azt a dicsőséget, a melyet nékem adtál, ő nékik adtam, hogy egyek legyenek, a miképen mi egy vagyunk: rész 14,3.Márk 16,20.Zsid. 2,4.
κἀγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἕν,

[23]Én ő bennök, és te én bennem: hogy tökéletesen egygyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, a miként engem szerettél.
ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν, ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

[24]Atyám, a kiket nékem adtál, akarom, hogy a hol én vagyok, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, a melyet nékem adtál: mert szerettél engem e világ alapjának felvettetése előtt. rész 12,26.14,3.1Thess. 4,17.
Πατήρ, ὃ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν μετ᾽ ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, [1] ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

[25]Igazságos Atyám! És e világ nem ismert téged, de én ismertelek téged; és ezek megismerik, hogy te küldtél engem; 1Sám. 28,7.
Πατὴρ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας,

[26]És megismertettem ő velök a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen ő bennök, a mellyel engem szerettél, és én is ő bennök legyek. Zsolt. 41,10. Mát. 26,47.Márk 14,43.Luk. 22,47.Ján. 18,3.
καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω,ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.
TRANSZPARENCIA – ÁTTETSZŐSÉG

Jn 18 (ugyanúgy, mint Lk szerint - de itt Péter rántja elő a kardot)
[1]Mikor ezeket mondta vala Jézus, kiméne az ő tanítványaival együtt túl a Kedron patakán, a hol egy kert vala, a melybe bemenének ő és az ő tanítványai. 2Sám. 15,23. Mát. 26,36.Márk 14,32.Luk. 22,39.[2]Ismeré pedig azt a helyet Júdás is, a ki őt elárulja vala; mivelhogy gyakorta ott gyűlt egybe Jézus az ő tanítványaival. Mát. 26,15.Luk. 22,5.[3]Júdás azért magához vevén a katonai csapatot, és a papi fejedelmektől és a farizeusoktól szolgákat, oda méne fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel. Mát. 26,47.Márk 14,43.Luk. 22,47.Csel. 1,16.[4]Jézus azért tudván mindazt, a mi reá következendő vala, előre méne, és monda azoknak: Kit kerestek? Zsolt. 69,26. Zsolt. 109,8.[5]Felelének néki: A názáreti Jézust. Monda nékik Jézus: Én vagyok. Ott állt pedig ő velök Júdás is, a ki elárulta őt.[6]Mikor azért azt mondá nékik, hogy: **Én vagyok; hátra vonulának és földre esének.** 2Kor. 11,25.1Thess. 2,2.[7]Ismét megkérdezé azért őket: Kit kerestek? És azok mondának: A názáreti Jézust.[8]Felele Jézus: Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha engem kerestek, ezeket bocsássátok el;[9]**Hogy beteljesüljön a beszéd, a melyet mondott: Azok közül, a kiket nékem adtál, senkit sem vesztettem el.** rész 6,39.10,28.17,12.
ITT NEM AZ ÓSZEÖVETSÉG IGÉINEK, HANEM JÉZUS SZAVAINK BETELJESEDÉSÉRŐL VAN SZÓ
Hogy beteljesüljön a beszéd, a melyet mondott: Azok közül, a kiket nékem adtál, senkit sem vesztettem el. (Ján 6,39;10,28;17,12)
ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι Οὓς [1] δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

[10]Simon Péter pedig, a kinek szablyája vala, kirántá azt, és megüté a főpap szolgáját, és levágá annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus vala. Mát. 26,51.Márk 14,47.Luk. 22,50.[11]Monda azért Jézus Péternek: Tedd hüvelyébe a te szablyádat; **μάχαιρα, -ης v. -ας - kard; -ης v. -ας - kard; Mt 10, 34: nem békét hoztam, hanem μάχαιρα-t lat: gladius**
avagy nem kell-é kiinnom a pohárt, a melyet az Atya adott nékem? Mát. 26,52.

Jn 6,39:
el ne veszítsek semmit abból, amit nekem adott
ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ

Jn 10,28
én örök életet adok nekik. Nem vesznek el soha, és senki sem ragadja el őket a kezemből.
κἀγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον,[1] καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα,
[1] καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου.

Jn 10,28
ahogy hatalommal ruháztad fel őt minden test fölött, hogy mindenkinek, akit neki adtál, örök életet adjon.
καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ ⸀δώσει⸁ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον
(Péter 3szori megtagadása között közbékelés - nem olvassuk, hogy „keservesen írt". Az a férfi kérdez rá harmadszor, hogy Péter nem Jézus tanítványai közül való-e, akinek Péter levágta a fülét)
[12]A csapat azért és az ezredes és a zsidók szolgái megfogák Jézust, és megkötözék őt,[13]És vivék őt először Annáshoz; mert ipa vala ez Kajafásnak, a ki abban az esztendőben főpap vala. Csel. 2,37.38.Luk. 3,10-15.[14]Kajafás pedig az vala, a ki tanácsolta vala a zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember veszszen el a népért. rész 11,49.50.[15]Simon Péter pedig, és egy másik tanítvány követi vala Jézust. Ez a tanítvány pedig ismerős vala a főpappal, és beméne Jézussal együtt a főpap udvarába, Mát. 26,58.Márk 14,54.Luk. 22,54.[16]Péter pedig kívül áll vala az ajtónál. Kiméne azért ama másik tanítvány, a ki a főpappal ismerős vala, és szóla az ajtóőrzőnek, és bevivé Pétert. rész 2,47.4,33.[17]Szóla azért Péterhez az ajtóőrző leány: Nemde, te is ez ember tanítványai közül való vagy? Monda ő: Nem vagyok. rész 11,24.[18]A szolgák pedig és a poroszlók ott állnak vala, szítván a tüzet, mivelhogy hűvös vala, és melegszenek vala. Ott áll vala pedig Péter is ő velök együtt, és melegszik vala. rész 19,12.[19]A főpap azért kérdezé Jézust az ő tanítványai felől és az ő tudománya felől. Ésa. 21,2. 1Pét. 1,1.Csel. 6,9.[20]**Felele néki Jézus: Én nyilván szólottam a világnak, én mindenkor tanítottam a zsinagógában és a templomban, a hol a zsidók mindenünnen összegyülekeznek; és titkon semmit sem szólottam.** rész 6,9.
ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Ἐγὼ παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν·
[21]Mit kérdesz engem? Kérdezd azokat, a kik hallották, mit szóltam nékik: ímé ők tudják, a miket nékik szólottam. rész 4,3.[22]Mikor pedig ő ezeket mondja vala, egy a poroszlók közül, a ki ott áll vala, arczul üté Jézust, mondván: így felelsz-é a főpapnak? rész 12,7-11.16,23-28.[23]Felele néki Jézus: Ha gonoszul szóltam, tégy bizonyságot a gonoszságról; ha pedig jól, miért versz engem.
[24]**Elküldé őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz.** Mát. 26,57.Márk 14,53.Luk. 22,54.
Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἅννας δεδεμένον πρὸς Καιάφαν τὸν ἀρχιερέα.

[25]**Simon Péter pedig ott áll vala és melegszik vala. Mondának azért néki: Nemde, te is ennek a tanítványai közül való vagy? Megtagadá ő, és monda: Nem vagyok.** Mát. 26,69.Márk 14,66.67.Luk. 22,56.
Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν Οὐκ εἰμί

[26]Monda egy a főpap szolgái közül, rokona annak, a kinek a fülét Péter levágta: Nem láttalak-e én téged ő vele együtt a kertben? Jóel 2,28-32.
λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς συγγενὴς –rokon
ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πτρος τὸ ὠτίον ὠτίον, fül Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπω
μετ᾽ αὐτοῦ;

[27]Ismét megtagadá azért Péter; és a kakas azonnal megszólala. Mát. 26,74.Márk 14,72.Luk. 22,60.
πάλιν οὖν ἠρνήσατο ἀρνέομαι Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. φωνέω - megszólal, szólít, hív; kiált

[28]Vivék azért Jézust Kajafástól a törvényházba. Vala pedig reggel. És ők nem menének be a törvényházba, hogy meg ne fertőztessenek, hanem hogy megehessék a husvétibárányt. Mát. 27,2.Márk 15,1.Luk. 23,1. Csel. 10,28.11,3.[29]Kiméne azért Pilátus ő hozzájok, és monda: Micsoda vádat hoztok fel ez ember ellen?[30]Felelének és mondának néki: Ha gonosztevő nem volna ez, nem adtuk volna őt a te kezedbe. Luk. 23,2.Ján. 19,12.[31]Monda azért nékik Pilátus: Vigyétek el őt ti, és ítéljétek meg őt a ti törvényeitek szerint. Mondának azért néki a zsidók: Nékünk senkit sem szabad megölnünk; rész 4,18. Mát. 27,25.
[32]Hogy beteljesedjék a Jézus szava, a melyet monda, a mikor jelenti vala, hogy milyen halállal kell majd meghalnia. Mát. 20,19.Márk 10,33.Luk. 18,32.
ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.
[33]Ismét beméne azért Pilátus a törvényházba, és szólítja vala Jézust, és monda néki: Te vagy a Zsidók királya? Mát. 27,11.Márk 15,2.Luk. 23,3.[34]Felele néki Jézus: Magadtól mondod-é te ezt, vagy mások beszélték néked én felőlem? Eféz. 1,20.22. Luk. 1,77.24,47.[35]Felele Pilátus: Avagy zsidó vagyok-e én?
A te néped és a papifejedelmek adtak téged az én kezembe: mit cselekedtél? Zsolt. 16,8-11.
τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί:
Mit tettél? **[36]Felele Jézus: Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgáim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak. Ámde az én országom nem innen való.**
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἄν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

[37]Monda azért néki Pilátus: Király vagy-é hát te csakugyan? Felele Jézus: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra. rész 22,3.
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη [ὁ] Ἰησοῦς Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

[38]Monda néki Pilátus: Micsoda az igazság?
λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος Τί ἐστιν ἀλήθεια;

És a mint ezt mondá, újra kiméne a zsidókhoz, és monda nékik: Én nem találok benne semmi bűnt. Csel. 18,5.1Thess. 3,1.2.6.[39]Szokás pedig az nálatok, hogy elbocsássak néktek egyet a husvétünnepen: akarjátok-é azért, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát? Mát. 27,15.Márk 15,6.Luk. 23,17.[40]Kiáltának azért viszont mindnyájan, mondván: Nem ezt, hanem Barabbást. Ez a Barabbás pedig tolvaj vala. Mát. 27,21.Márk 15,11.Luk. 23,18.Csel. 3,14.

Jn 19

[1]Akkor azért előfogá Pilátus Jézust, és megostoroztatá. Mát. 27,26.Márk 15,15.[2]És a vitézek tövisből koronát fonván, a fejére tevék, és bíbor köntöst adának reá, rész 1,3.22.10,41.Luk. 24,48.[3]És mondának: Üdvöz légy zsidók királya! És arczul csapdossák vala őt. Luk. 24,49.Ján. 15,26.16,7.[4]Majd ismét kiméne Pilátus, és monda nékik: Ímé kihozom őt néktek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt. Zsolt. 110,1.[5]Kiméne azért Jézus a töviskoronát és a bíbor köntöst viselve. És monda nékik Pilátus: Ímhol az ember! rész 2,46.[6]Mikor azért látják vala őt a papifejedelmek és a szolgák, kiáltozának, mondván: Feszítsd meg, feszítsd meg! Monda nékik Pilátus: Vigyétek el őt ti és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnt ő benne. rész 2,45.4,34.35.[7]Felelének néki a zsidók: Nékünk törvényünk van, és a mi törvényünk szerint meg kell halnia, mivelhogy Isten Fiává tette magát. Csel. 14,15. Csel. 7,48.49.1Kir. 8,27.[8]Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémül vala; Zsolt. 50,10-12. Ésa. 42,5.[9]És ismét beméne a törvényházba, és szóla Jézusnak: Honnét való vagy te? De Jézus nem felelt néki. Ésa. 44,1-5. Ján. 17,20.[10]Monda azért néki Pilátus: Nékem nem szólsz-é? Nem tudod-é hogy hatalmam van arra, hogy megfeszítselek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak? rész 8,5.26.21,8.

[11]Felele Jézus: Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna néked: nagyobb bűne van azért annak, a ki a te kezedbe adott engem. 4Móz. 8,10.27,18.5Móz. 34,9.1Tim. 4,14.2Tim. 1,6.

ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ᾽ ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

[12]Ettől fogva igyekszik vala Pilátus őt szabadon bocsátani; de a zsidók kiáltozának, mondván: Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja; valaki magát királylyá teszi, ellene mond a császárnak! Róm. 1,23.Ésa. 40,18-20.[13]Pilátus azért, a mikor hallja vala e beszédet, kihozá Jézust, és űle a törvénytevő székbe azon a helyen, a melyet Kőpadolatnak hívtak, zsidóul pedig Gabbathának. Márk 16,17.18.Ján. 14,12.[14]Vala pedig a husvét péntekje; és mintegy hat óra. És monda a zsidóknak: Ímhol a ti királyotok! rész 4,32.[15]Azok pedig kiáltoznak vala: Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt! Monda nékik Pilátus: A ti királyotokat feszítsem meg? Felelének a papifejedelmek: Nem királyunk van, hanem császárunk! Luk. 21,15.

[16]Akkor azért nékik adá őt, hogy megfeszíttessék. Átvevék azért Jézust és elvivék. Mát. 27,31.Márk 15,22.Luk. 23,25.

τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν

[1] **423. víjog]** *1978*, *1987*: vijjog
[1] **363. magábazárja]** *1978*, *1987*: magába zárja
[1] **371. tünt]** *1978*, *1987*: tűnt
[1] **278. sik]** *1978*, *1987*: sík
[1] **283. vizek]** *1978*, *1987*: vízek
[1] **293. kristály-fallá]** *1978*, *1987*: kristályfallá
[1] **297. vizek]** *1978*, *1987*: vízek

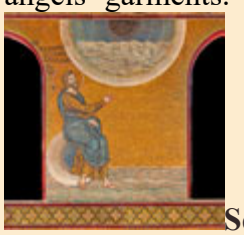
http://www.duomomonreale.it/indexd7b4.html?option=com_content&task=view&id=75&Itemid=173&lang=en

The cycle of Creation
PDF PRINT EMAIL
Home • Routes • The Old Testament: From creation to the Patriarchs • The cycle of Creation
When it came to describing the Creation of the universe and of man, the designers of the mosaics of Monreale proved their acumen in the reading of the first page of the Bible. In fact, the breath of God's Spirit that blows over

primordial chaos precedes the cycle of the seven “days” in which God moulded the whole of creation. In Easter catechesis, the creation of the world was an event, a “mystery” considered to be very closely related to the “new and definitive” Creation, that which the risen Christ inaugurated by revealing himself to his disciples.

 Creative prelude. The Spirit over the abyss and primordial waters.
God the Father and Creator is represented here, with the facial features of the historical Christ, in the act of “pouring out” the life-giving Holy Spirit. The dove of the Spirit, as the stream of life, travels through the emptiness of the black abyss and enters into the stormy waters of a chaotic sea, bringing it peace and order.

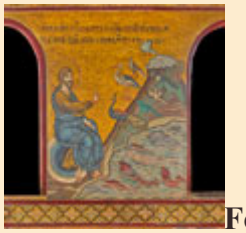
 First day. Creation of light, day and night
With the volume of the Plan in his right hand, God creates the radiance of light, which is well represented by flashing rays. The strip of black, near God’s feet, represents the creation of night, taking the Latin inscription into account…the black of the emptiness and the primordial abyss which gets smaller and smaller. The black may also represent the place and primordial abyss that withdraws in the presence of the new light. Great dynamism is offered by the agitation of the angels’ garments.

 Second day: Creation of the firmament that divides the upper and lower waters.
The Jewish vision of the universe has always attributed much significance to

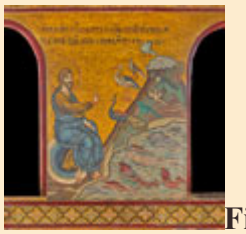
the concept of firmament. With Creation, God divides the upper waters from the lower ones, which are now pacified by his divine action.

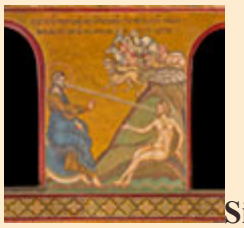
Third day: Creation of dry land, vegetation and fruit trees.
The Creator joins together the water of the “Sea”, highlighted by multiple colours, with a prevalence of green. Dry land appears (: Tera) morphologically variegated – in the form of a rocky relief – and he enriches it with grass and different varieties of fruit trees.

Fourth day: Creation of the sun and the moon, regulators of time
Seated in the Heavens/in the seat of his own Divinity, the Creator raises his right hand to create the lights of the day (sun) and of the night (moon), on the background of the entire firmament, effectively rendered in the particular chromatic constituents.

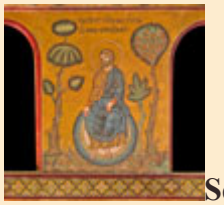

Fifth day: Creation of living beings in the sea and those that fly over the earth.
Lower down, the story of creation presents us with a vast variety of fish of all sizes, in very transparent waters. Various species of birds fly over the earth, all of which with their eyes raised upwards – like the fish – towards the Creator.

Sixth day: Creation of wild and domestic beasts and creation of man
The two biblical texts chosen for this scene are dedicated to the creation of man, taken from clay and into whose nostrils the breath of life, the life of God

is blown. On the top right there is also the illustration of the creation of wild and tame beasts.

 Seventh day: God rests

In an almost human manner here God's "tiredness" is illustrated after the six days of splendid creation. The arm of the creator, highlighted by the cloak which has been moved aside, is tiredly abandoned to his right knee and in a lowered position with respect to his left arm. Even upon observing the face of God you will notice certain signs of tiredness, in his eyes, in the shape of his mouth, in the position of his head, which is slightly turned towards the side in a tired position.

[17]És emelvén az ő keresztfáját, méne az úgynevezett Koponya helyére, a melyet héberül Golgothának hívnak:[18]A hol megfeszíték őt, és ő vele más kettőt, egyfelől, és másfelől, középen pedig Jézust. Luk. 23,32.33.[19]Pilátus pedig czímet is íra, és feltevé a keresztfára. Ez vala pedig az írás: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. Mát. 27,37.Márk 15,26.Luk. 23,38.[20]Sokan olvasák azért e czímet a zsidók közül; mivelhogy közel vala a városhoz az a hely, a hol Jézus megfeszíttetett vala: és héberül, görögül és latinul vala az írva. Csel. 20,34.1Kor. 4,12.2Thess. 3,8.[21]Mondának azért Pilátusnak a zsidók papifejedelmei: Ne írd: A zsidók királya; hanem hogy ő mondotta: A zsidók királya vagyok.[22]Felele Pilátus: A mit megírtam, megírtam. rész 17,14.15.1Thess. 3,2.6.[23]A vitézek azért, mikor megfeszítették Jézust, vevék az ő ruháit, és négy részre oszták, egy részt mindenik vitéznek, és a köntösét. A köntös pedig varrástalan vala, felülről mindvégig szövött. Mát. 27,35.Márk 15,24.Luk. 23,34.[24]Mondának azért egymásnak: Ezt ne hasogassuk el, hanem vessünk sorsot reá, kié legyen. Hogy beteljesedjék az írás, a mely ezt mondja: **Megosztoztak ruháimon, és a köntösömre sorsot vetettek.** A vitézek tehát ezeket művelék. Zsolt. 22,19.[25]A Jézus keresztje alatt pedig ott állottak vala az ő anyja, és az ő anyjának nőtestvére; Mária, a Kleopás felesége, és Mária Magdaléna. Mát. 27,55.56.Márk 15,40.Luk. 23,49.[26]Jézus azért, mikor látja vala, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, a kit szeret vala, monda az ő anyjának: Asszony, ímhol a te fiad! 1Móz. 15,13.16.[27]Azután monda a tanítványnak: Ímhol a te anyád! És ettől az órától magához fogadá azt az a tanítvány. 1Móz. 15,14.[28]Ezután tudván Jézus, hogy **immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az írás, monda:**
Szomjúhozom. Zsolt. 69,22.
πάντα τετέλεσται ἵνα τε ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ λέγει Διψῶ.
[29]Vala pedig ott egy eczettel teli edény. Azok azért szivacsot töltvén meg eczettel, és izsópra tévén azt, oda vivék az ő szájához. Mát. 27,48.[30]Mikor azért elvette Jézus az eczetet, monda: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá lelkét. Mát. 21,17.Márk 15,9.Luk. 23,16.Ján. 18,39.
Ἰησοῦς εἶπεν Τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα παραδίδωμι - átad, kiszolgáltat, elárul; A παραδίδωμι igét az Újszövetség gyakran használja Jézus szenvedésével kapcsolatban, de ugyanez az ige szerepel ott is, ahol Jézus tanítványainak a kiszolgáltatásáról van szó, akik ilyen módon maguk is Jézus szenvedésében részesülnek (pl. Lk 21,12; Pálról: ApCsel 21,11; 28,17). A szó jelentheti: valamilyen hatóságnak, törvényszéknek átadni, börtönbe vetni, halálra adni, tehát a test átadása kifejezheti a vértanúságot is.
PARADIDOMI AZ ÚSZ-BEN (BALÁZS K) 3760, hatóságnak, bebörtönzésre, elárul valakit, mint Júdás Jézust (Jn 18,2). lehetővé tesz, képletesen, vagy szellemi értelemben:

átadja magát Istennek áldozatul (Ef 5,22). v. Pál embereket ad Sátánnak nevelő jellegű büntetésként 1Tim 1,20)
Általánosságban átad valakit
Mt 4,12 hogy János börtönbe vettetett,
5,25 a bíró kezébe ne adjon,
(25)k a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe,
10,4 ki el is árulta őt.
17 törvényszékekre adnak titeket
19 De mikor átadnak titeket,
21 Halálra adja ... testvér
11,27 nékem adott át az én Atyám,
17,22 emberek kezébe adatik;
18,34 átadta őt a hóhérok kezébe,
20,18 az embernek Fia átadatik
19 a pogányok kezébe adják őt,
24,9 nyomorúságra adnak majd benneteket,
10 elárulják egymást, és gyűlölik
25,14 és a mije volt, átadá nékik.
20 Uram, öt tálemtomot adtál vala
22 Uram, két tálemtomot adtál volt
26,2 az embernek Fia elárultatik,
15 és én kezetekbe adom őt?
16 keres vala, hogy elárulja őt.
21 közületek egy elárul engem.
23 a tálba, az árul el engem.
24 az embernek Fiát elárulja;
25 a ki elárulja vala őt,
45 a bűnösök kezébe adatik.
46 elközelgett, a ki engem elárul.
48 A ki pedig őt elárulja vala,
27,2 átadák őt Ponczius Pilátusnak
3 Júdás, a ki őt elárulá,
4 Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan
18 irigységből adák őt kézbe.
26 kezökbe adá, hogy megfeszíttessék.
Mk 1,14 János tömlöczbe vettetett,
3,19 Júdást, a ki el is árulta őt.
4,29 Mihelyt pedig a gabona arra való,
7,13 rendelésetekkel, a melyet rendeltetek;
9,31 az emberek kezébe adatik,
10,33 az embernek Fia átadatik ...
33 a pogányok kezébe adják őt;
13,9 törvényszékeknek adnak át titeket,
11 hogy átadjanak titeket,
12 Halálra fogja ... adni
14,10 hogy őt azoknak elárulja.
11 mimódon árulhatná el őt
18 egy közületek elárul engem,
21 az embernek Fiát elárulja;
41 a bűnösök kezébe adatik.

42 elközelgett, a ki engem elárul.
44 elárulója ... jelt ada
15,1 elvivék és átadák Pilátusnak.
10 irígységből adták őt kézbe a főpapok.
15 kezökbe adá, hogy megfeszítsék.
Lk 1,2 A mint nékünk előnkbe adták,
4,6 mert nékem adatott, és annak
9,44 az emberek kezébe fog adatni.
10,22 Mindent nékem adott az én Atyám:
12,58 a bíró át ne adjon téged
18,32 a pogányok kezébe adatik,
20,20 hogy átadják a felsőbbségnek
21,12 adván a gyülekezetek elé,
16 Elárulnak pedig titeket szülők
22,4 mimódon adja őt nékik kezökbe.
6 kezökbe adja zenebona nélkül.
21 keze, a ki engem elárul,
22 a ki által elárultatik!
48 Júdás, csókkal árulod el az embernek
23,25 kiszolgáltatá az ő akaratuknak.
24,7 átadatni a bűnös emberek kezébe,
20 mimódon adák őt a főpapok
Jn 6,64 ki az, a ki elárulja őt.
71 ez akarta őt elárulni,
12,4 a ki őt elárulandó vala;
13,2 szívébe, hogy árulja el őt,
11 hogy ki árulja el őt;
21 egy ti közületek elárul engem.
18,2 a ki őt elárulja vala;
5 Júdás is, a ki elárulta őt.
30 nem adtuk volna őt a te kezedbe.
35 papifejedelmek adtak téged az én kezembe:
36 hogy át ne adassam a zsidóknak.
19,11 a ki a te kezedbe adott engem.
16 nékik adá őt, hogy megfeszíttessék.
30 lehajtván fejét, kibocsátá lelkét.
21,20 ki az, a ki elárul téged?
Csel 3,13 kit ti elárulátatok, és megtagadátok
6,14 melyeket adott nékünk Mózes.
7,42 adá őket, hogy szolgáljanak
8,3 elővonszolva, tömlöczbe veti vala.
12,4 tömlöczbe veté, átadván
14,26 kegyelmére bízták volt őket
15,26 életüket tették koczkára
40 kegyelmére bízatván az atyafiaktól.
16,4 meghagyák nékik, hogy tartsák meg
21,11 adják a pogányoknak kezébe.
22,4 tömlöczbe vetvén mind férfiakat,
27,1 átadák mind Pált,
28,(16)k a százados átadá a foglyokat

17 foglyul adattam át Jeruzsálemből
Róm 1,24.26 Annakokáért adta is őket az I.
28 azonképen oda adta őket az I.
4,25 bűneinkért halálra adatott,
6,17 azon alakjának, a melyre adattatok.
8,32 hanem őt mindnyájunkért odaadta,
1Kor 5,5 Átadjuk az ilyent a Sátánnak
11,2 a miképen meghagytam néktek,
23 a mit néktek előtökbe is adtam ...
23 azon az éjszakán, melyen elárultaték,
13,3 ha testemet tűzre adom is,
15,3 Mert azt adtam előtökbe
24 mikor átadja az országot
2Kor 4,11 mindenkor halálra adatunk
Gal 2,20 önmagát adta érettem.
Ef 4,19 önmagukat a bujkálkodásra adták,
5,2 adta Önmagát miérettünk
25 Önmagát adta azért;
1Tim 1,20 kiket átadtam a Sátánnak,
1Pét 2,23 hanem hagyta az igazságosan
2Pét 2,4 a sötétség lánczaira adta oda őket,
21 nekik adott szent parancsolattól.
Júd 3 egyszer a szenteknek adatott.

[31]A zsidók pedig, hogy a testek szombaton át a keresztfán ne maradjanak, miután péntek vala, (mert annak a szombatnak napja nagy nap vala) kérék Pilátust, hogy törjék meg azoknak lábszárait és vegyék le őket. 5Móz. 21,23.[32]Eljövének azért a vitézek, és megtörék az elsőnek lábszárait és a másikét is, a ki ő vele együtt feszíttetett meg; 1Móz. 42,2-3.[33]Mikor pedig Jézushoz érének és látják vala, hogy ő már halott, **nem törék meg az ő lábszárait; Ján. 14,12.13.[34]Hanem egy a vitézek közül dárdával döfé meg az ő oldalát, és azonnal vér és víz jöve ki abból. 1Kor. 2,8.**[35]És a ki látta, bizonyságot tett, és igaz az ő tanúbizonysága; és az tudja, hogy ő igazat mond, hogy ti is higyjetek. Ésa. 53,2-12.Dán. 9,26.**[36]Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az írás: Az ő csontja meg ne törettessék. 2Móz. 12,46.[37]Másutt ismét így szól az írás: Néznek majd arra, a kit általszegeztek. Zak. 12,10.**[38]Ezek után pedig kére Pilátust az arimathiai József (a ki a Jézus tanítványa vala, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt), hogy levehesse a Jézus testét. És megengedé Pilátus. Elméne azért és levevé a Jézus testét. rész 7,13.9,22.12,42. Mát. 27,57.Márk 15,42.Luk. 23,50.[39]Eljöve pedig Nikodémus is (a ki éjszaka ment vala először Jézushoz), hozván mirhából és áloéból való kenetet, mintegy száz fontot. rész 3,1.7,50.[40]Vevék azért a Jézus testét, és begöngyölgeték azt lepedőkbe illatos szerekkel együtt, a mint a zsidóknál szokás temetni. 2Móz. 2,2.Zsid. 11,23.[41]Azon a helyen pedig, a hol megfeszítteték, vala egy kert, és a kertben egy új sír, a melybe még senki sem helyheztetett vala. 2Móz. 2,10.[42]A zsidók péntekje miatt azért, mivelhogy az a sír közel vala, abba helyhezteték Jézust. 1Móz. 22,18.

Jn 20

[1]A hétnek első napján pedig jó reggel, a mikor még sötétes vala, odaméne Mária Magdaléna a sírhoz, és látá, hogy elvétetett a kő a sírról. Mát. 28,1.Márk 16,1.Luk. 24,1.[2]Futa azért és méne Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, a kit Jézus szeret vala, és monda nékik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt. rész 5,24.26.Luk. 22,4.52. rész 5,17.23,8.Márk 12,18.[3]Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz. Luk. 24,12.[4]Együtt futnak

vala pedig mindketten: de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz; rész 5,18.[5]És lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be.[6]Megjöve azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak. Márk 15,1.[7]És a keszkenő, a mely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen. Mát. 26,57.Luk. 3,2.Ján. 18,13.24.[8]Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és lát és hisz vala. Márk 11,28.

[9]Mert nem tudják vala még az írást, hogy fel kell támadnia a halálból. Zsolt. 16,10.
οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν οἶδα τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι

[10]Visszamenének azért a tanítványok az övéikhez. 2Móz. 3,6.15.16.[11]Mária pedig künn áll vala a sírnál sírva. A míg azonban siránkozék, behajol vala a sírba; Márk 16,5.[12]És **láta két angyalt** fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, a hol a Jézus teste feküdt vala. Ésa. 28,16.Zsolt. 118,22.Mát. 21,42.1Pét. 2,4.7.[13]És mondának azok néki:

Asszony mit sírsz? Γύναι, τί κλαίεις;

Monda nékik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt. Mát. 1,21.[14]És mikor ezeket mondotta, hátra fordula, és látá Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az. Márk 16,9.[15]Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? kit keressz? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nékem, hová tetted őt, és én elviszem őt. 5Móz. 18,15.18.[16]Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: **Rabbóni!** a mi azt teszi: Mester! 2Móz. 20,21.34,28.32. 5Móz. 32,47.Zsid. 4,12.1Pét. 1,23.

[17]Monda néki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz;
Μή μου ἅπτου,ἅπτω-megérint οὔπω még nem γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα·

hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nékik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez. Zsolt. 22,23.[18]Elméne Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondotta néki. Márk 16,10.[19]Mikor azért estve vala, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva valának, a hol egybegyűltek vala a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljöve Jézus és megálla a középen, és monda nékik:

Békesség néktek! Márk 16,14.Luk. 24,36.1Kor. 15,5.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς [ὁ Ἰησοῦς] πάλιν Εἰρήνη ὑμῖν·[20]És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat. rész 5,29.[21]Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! A miként engem küldött vala az Atya, én is akképen küldelek titeket. rész 17,18.[22]És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nékik: Vegyetek Szent Lelket: 2Móz. 25,40.[23]A kiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak; a kikéit megtartjátok, megtartatnak. Mát. 16,19.18,18.[24]Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, a kit Kettősnek hívtak, nem vala ő velök, a mikor eljött vala Jézus. 1Sám. 13,14. 2Sám. 7,2.1Krón. 17,1.Zsolt. 132,2-5.[25]Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképen el nem hiszem. Ésa. 37,16-20.[26]És nyolcz nap múlva ismét benn valának az ő tanítványai, Tamás is ő velök. Noha az ajtó zárva vala, beméne Jézus, és megálla a középen és monda: Békesség néktek! Zsolt. 2,1.2.[27]Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és

ne légy hitetlen, hanem hívő. Ésa. 66,1.2. μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός

[28]És felele Tamás és monda néki: Én Uram és én Istenem! Luk. 23,7-11.[29]Monda néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél:

boldogok, a kik nem látnak és hisznek. 1Pét. 1,8.
μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

[30]Sok más jelt is mívelt ugyan Jézus az ő tanítványai előtt, a melyek nincsenek megírva ebben a könyvben; rész 21,25.[31]Ezek pedig azért irattak meg, hogy higyjétek, hogy Jézus

a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az ő nevében. rész 14,3.Márk 16,20.Zsid. 2,4.
Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, * ἃ ¹ οὐκ ἔστιν ¹ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· 31 ταῦτα δὲ γέγραπται ¹ ἵνα ⸀πιστεύητε⸁ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ¹ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Jn 21
[1]Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerénél; megjelentette pedig ekképen: Csel. 20,4.27,2.Kol. 4,10.Filem. 24.[2]Együtt valának Simon Péter, és Tamás, a kit Kettősnek hívtak, és Nátánáel, a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és más kettő is az ő tanítványai közül. rész 2,44.[3]Monda nékik Simon Péter: Elmegyek halászni. Mondának néki: Elmegyünk mi is te veled. Elmenének és azonnal a hajóba szállának; és azon az éjszakán nem fogtak semmit.[4]Mikor pedig immár reggeledék, megálla Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerék meg, hogy Jézus van ott.[5]Monda azért nékik Jézus: Fiaim! Van-é valami ennivalótok? Felelének néki: Nincsen! 3Móz. 24,14.16. rész 6,13.5Móz. 17,7. rész 22,20.[6]Ő pedig monda nékik: Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok. Oda veték azért, és kivonni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt. Zsolt. 31,6.Luk. 23,46.[7]Szóla azért az a tanítvány, a kit Jézus szeret vala, Péternek: Az Úr van ott! Simon Péter azért, a mikor hallja vala, hogy ott van az Úr, magára vevé az ingét (mert mezítelen vala), és beveté magát a tengerbe. rész 13,23.[8]A többi tanítványok pedig a hajón menének (mert nem messze valának a parttól, hanem mintegy kétszáz singnyire), és vonszszák vala a hálót a halakkal. rész 22,20. rész 11,19.[9]Mikor azért a partra szállának, látják, hogy parázs van ott, és azon felül hal és kenyér.[10]Monda nékik Jézus: Hozzatok a halakból, a melyeket most fogtatok. rész 9,1.22,4.19.Gal. 1,13.[11]Felszálla Simon Péter, és kivoná a hálót a partra, a mely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi vala, nem szakadozik vala a háló. Mát. 10,23.
[12]**Monda nékik Jézus: Jertek, ebédeljetek**.
Δεῦτε ἀριστήσατε. δεῦρο, δεῦτε - 1) δεῦρο (sg.): Gyere! Gyere ide! **ἀριστάω** - reggelizik/ebédel; étkezik
A tanítványok közül pedig senki sem meri vala tőle megkérdezni: Ki vagy te? Mivelhogy tudják vala, hogy az Úr ő. rész 6,5.21,8.[13]Oda méne azért Jézus, és vevé a kenyeret és adá nékik, és hasonlóképen a halat is. rész 5,15.16.Márk 16,17.18.[14]Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak, minekutána feltámadt a halálból.[15]**Mikor aztán megebédelének, monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának fia: jobban SZERETSZ-É engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy SZERETLEK téged! Monda néki: LEGELTESD AZ ÉN BÁRÁNYAIMAT!** Csel. 19,21.
Ὅτε οὖν ἠρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς ¹ Σίμων ⸀Ἰωάνου,⸁ ἀγαπᾷς με πλέον τούτων; λέγει αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ¹ Βόσκε ¹ τὰ ἀρνία μου.

[16]**Monda néki ismét másodszor is: Simon, Jónának fia, SZERETSZ-É engem? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy én SZERETLEK téged. Monda néki: ŐRIZD AZ ÉN JUHAIMAT!** rész 13,6.19,13.14.
έγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον Σίμων ⸀Ἰωάνου, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ Ποίμαινε τὰ ⸀προβάτιά⸁ μου.

[17]**Monda néki harmadszor is: Simon, Jónának fia, SZERETSZ-É engem? Megszomorodék Péter, hogy harmadszor is mondotta vala néki: SZERETSZ-É engem? És monda néki: Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy én SZERETLEK téged. Monda néki Jézus: LEGELTESD AZ ÉN JUHAIMAT!**[1]

λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον Σίμων ⸀Ἰωάνου,⸁φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖσ με; καὶ⸂εἶπεν⸃ αὐτῷ Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ⸀Ἰησοῦς⸁ Βόσκε τὰ ⸂προβάτιά⸃ μου·

Jézus kétszer: ἀγαπᾷς με; harmadszor:
φιλεῖσ με;
Péter mindhárom alkalommal: φιλῶ σε.
Csia: „kedves vagy nekem φιλῶ σε. Ennek mi lehet a jelentősége?
Bolyki mindkétszer „szeretsz-e” -nek fordítja, de megjegyzi, h Gyökössy és Farkasfalvy is a kedvel /szeretsz (Csiához hasonlóan) változatot látja: a kedvel gyengébb, mint a szeret (bár nem minden magyarázó szerint) Bolyki 537

[18]Bizony, bizony mondom néked, a mikor ifjabb valál, felövezéd magadat, és oda mégy vala, a hova akarád; mikor pedig megöregszel, kinyújtod a te kezedet és más övez fel téged, és oda visz, a hová nem akarod. 2Pét. 1,14.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅτ ἂν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος ⸂ζώσει σε⸃ καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

[19]Ezt pedig azért mondá, hogy jelentse, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondván, szóla néki: Kövess engem! Csel. 2,42.46.
τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ Ἀκ ολούθει μοι.
[20]Péter pedig megfordulván, látja, hogy követi az a tanítvány, a kit szeret vala Jézus, a ki nyugodott is ama vacsora közben az ő kebelén és mondá: Uram! ki az, a ki elárul téged? rész 13,23.[21]Ezt látván Péter, monda Jézusnak: Uram, ez pedig mint lészen? rész 11,24.[22]Monda néki Jézus: Ha akarom, hogy ő megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem! rész 19,12.[23]Kiméne azért e beszéd az atyafiak közé, hogy az a tanítvány nem hal meg: pedig Jézus nem mondta néki, hogy nem hal meg; hanem: Ha akarom, hogy ez megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá?
[24]Ez az a tanítvány, a ki bizonyságot tesz ezekről, és a ki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő bizonyságtétele igaz. rész 4,1.2.
Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ ὁ γράψας ταῦτα, καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀλ ηθὴς αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν.

[25]De van sok egyéb is, a miket Jézus cselekedett vala, a melyek, ha egyenként megiratnának, azt vélem, hogy maga a világ sem foghatná be a könyveket, a melyeket írnának. Ámen. rész 20,30.
Ἔστιν[1] δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται[1] καθ᾽ ἕν, οὐδ᾽ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον ⸂χωρήσειν⸃ τὰ γραφόμενα βιβλία.

Az apostolok cselekedetei

Ap Csel 1

[1]Első könyvemet írtam, Theofilus, mindazokról, **a miket kezdett Jézus cselekedni és tanítani, Luk. 1,3.[2]Mind a napig, melyen fölviteték,** minekutána parancsolatokat adott a Szent Lélek által az apostoloknak, kiket választott vala magának. Mát. 28,19.Márk 16,15.Luk. 24,49.[3]Kiknek az ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy ő él, negyven napon át megjelenvén nékik, és szólván az Isten országára tartozó dolgokról. Mát. 28,18.Márk 16,12.14.Luk. 24,15.34.36.Ján. 20,19.26.21,1-14.1Kor. 15,5-8.**[4]És velök összejövén, meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígéretét, melyet úgymond, hallottatok tőlem: Luk. 24,49. Ján. 14,26.15,26.[5]Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Lélekkel fogtok megkereszteltetni nem sok nap mulva. Mát. 3,11.Márk 1,8.Luk. 3,16.Ján. 1,33.Csel. 2,1-4.[6]Mikor azért azok egybegyűltek, megkérdék őt, mondván: Uram, avagy nem ez időben állítod-é helyre az országot Izráelnek? rész 4,1. rész 2,12.**[7]Monda pedig nékik:

Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyheztetett.

Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ

[8]Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig. rész 2,32.

ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ᾽ ὑμᾶς, [1] καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἔν τε Ἰερουσαλὴμ καὶ [ἐν] πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρίᾳ᾽ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

JÉZUS BÚCSÚMONDATAI! SDA-oknak!

[9]És mikor ezeket mondotta, az ő láttokra felemelteték, és felhő fogá el őt szemeik elől. Márk 16,19.Luk. 24,51.**[10]És a mint szemeiket az égre függesztették, mikor ő elméne, ímé két férfiú állott meg mellettük fehér ruhában, rész 4,18. Mát. 27,25.[11]Kik szóltak is: Galileabeli férfiak, mit állotok nézve a mennybe? Ez a Jézus, a ki felviteték tőletek a mennybe, akképen jő el, a miképen láttátok őt felmenni a mennybe. Mát. 24,30.Márk 13,26.Jel. 1,7.1Thess. 4,16.**[12]Akkor megtérének Jeruzsálembe a hegyről, mely hívatik Olajfák hegyének, mely Jeruzsálem mellett van, egy szombatnapi járóföldre.[13]És mikor bementek, felmenének a felsőházba, a hol szállva valának: Péter és Jakab, János és András, Filep és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, az Alfeus fia, és Simon, a zelóta, és Júdás, a Jakab fia. Eféz. 1,20.22. Luk. 1,77.24,47.[14]Ezek mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosak valának az imádkozásban és a könyörgésben, az asszonyokkal és Máriával, Jézusnak anyjával, és az ő atyjafiaival együtt. Luk. 24,48.Csel. 1,22.2,32.3,15. Ján. 15,26.27.[15]És azokban a napokban felkelvén Péter a tanítványok között, monda (vala pedig ott együtt mintegy százhúsz főnyi sokaság): 1Tim. 4,16. 1Pét. 5,2.3. Tit. 2,14.1Pét. 1,19.[16]Atyámfiai, férfiak, szükség volt betelni annak az írásnak, melyet megjövendölt a Szent Lélek Dávid szája által Júdás felől, ki vezetőjük lőn azoknak, a kik megfogták Jézust. Zsolt. 41,10. Mát. 26,47.Márk 14,43.Luk. 22,47.Ján. 18,3.[17]Mert mi közénk számláltatott, és elnyerte ennek a szolgálatnak az osztályrészét. Mát. 10,4.Márk 3,19.[18](Ez hát mezőt szerze hamisságának béréből; és alá zuhanván, elhasadt középen, és

minden belső része kiomlott. Mát. 26,15.Luk. 22,5.[19]És ez tudtokra lőn mindazoknak, kik Jeruzsálemben lakoznak; úgy hogy az a mező tulajdon nyelvökön **Akeldamának, azaz Vérmezőnek neveztetett el.)** **Mát. 27,8.**[20]Mert meg van írva a Zsoltárok könyvében: Legyen az ő lakóhelye puszta, és ne legyen lakó abban. És: Az ő püspökségét más vegye el. Zsolt. 69,26. Zsolt. 109,8.[21]Szükség azért, hogy azok közül a férfiak közül, a kik velünk együtt jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, 1Kir. 18,12.2Kir. 2,16.Ezék. 3,14.[22]A János keresztségétől kezdve mind a napig, melyen fölviteték tőlünk, azok közül egy az ő feltámadásának bizonysága legyen mivelünk egyetemben. rész 22,19.Márk 13,9.2Kor. 11,24.25. rész 4,17.18.[23]Állatának azért elő kettőt, Józsefet, **ki hivatik Barsabásnak, kinek mellékneve Justus vala, és Mátyást.** **Mát. 5,11.12.Luk. 6,22.23.Fil. 1,29.**[24]**És imádkozván, mondának: Te, Uram, ki mindeneknek szívét ismered, mutasd meg a kettő közül egyiket, a kit kiválasztottál,** **rész 2,46.**[25]**Hogy elnyerje az osztályrészét e szolgálatnak és apostolságnak, melytől eltévelyedék Júdás,** hogy az ő saját helyére jusson. rész 2,45.4,34.35.[26]Sorsot vetének azért reájok, és esék a sors Mátyásra, és a tizenegy apostol közé számláltaték. Ezék. 3,23.

ApCsel 2

[1]És mikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának. 2Móz. 23,16.34,22.5Móz. 16,10.[2]És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, a hol ülnek vala. rész 1,14.4,33.5,42.[3]És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. rész 8,5.26.21,8.[4]**És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, a mint a Lélek adta nékik szólniok.** **4Móz. 8,10.27,18.5Móz. 34,9.1Tim. 4,14.2Tim. 1,6.**[5]Lakoznak vala pedig Jeruzsálemben zsidók, istenfélő férfiak, minden nép közül, melyek az ég alatt vannak.[6]Minekutána pedig ez a zúgás lőn, egybegyűle a sokaság és megzavarodék, mivelhogy mindegyik a maga nyelvén hallá őket szólni.[7]Álmélkodnak pedig mindnyájan és csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Nemde nem Galileusok-é ezek mindnyájan, a kik szólnak? rész 21,39.[8]Mimódon halljuk hát őket, kiki közülünk a saját nyelvén, a melyben születtünk? Luk. 21,15.[9]Párthusok és médek és elámiták, és kik lakozunk Mesopotámiában, Júdeában és Kappadócziában, Pontusban és Ázsiában, Ésa. 21,2. 1Pét. 1,1.Csel. 6,9.[10]Frigiában és Pamfiliában, Égyiptomban és Libiának tartományiban, mely Cziréne mellett van, és a római jövevények, mind zsidók, mind prozelitusok, rész 6,9.[11]**Krétaiak és arabok, halljuk a mint szólják a mi nyelvünkön az Istennek nagyságos dolgait.** **Jer. 26,11.**[12]Álmélkodnak vala pedig mindnyájan és zavarban valának, egymásnak ezt mondván: **Vajjon mi akar ez lennie?** **2Kor. 11,23-33.** **(manna) – check** LXX

[13]Mások pedig csúfolódva mondának: Édes bortól részegedtek meg.

INTERTEXT

ApCSel 2,14-36 PÉTER BESZÉDÉNEK KÉT ÓSZÖVETSÉGI IDÉZETE:

[14]Péter azonban előállván a tizenegygyel, felemelé szavát, és szóla nékik: Zsidó férfiak és mindnyájan, kik lakoztok Jeruzsálemben, legyen ez néktek tudtotokra, és vegyétek füleitekbe az én beszédimet![15]Mert nem részegek ezek, a mint ti állítjátok; hiszen a napnak harmadik órája van; Gal. 1,17.[16]Hanem ez az, a mi megmondatott Jóel prófétától: Jóel 2,28-32.

[17]És lészen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak. **Ésa. 44,3.** **4Móz 11,29** **;** **Ez 39,29** **;** **Tit 3,6** **;** **Jóel 3,1-5**

Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται,

[18]És épen az én szolgáimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Lelkemből, és prófétálnak. 1Móz. 12,7.13,15.[19]**És tészek csudákat az égben odafenn, és jeleket a földön idelenn, vért, tüzet és füstnek gőzölgését.** 1Móz. 15,13.16.

ApCsel 2, 17 Jóel 3,4 SZÓ SZERINT UGYANAZ LXX ÉS ÚT? ἐπιφανῆ-KÉRDÉS miért „fenséges”-t fordít, amíg ugyanazt LXX Jóel 3,4 pedig „félelmetes” , Luther „herrliche” (ApC), „schreckliche” (Joel) , KJV Notable (Apcs) „terrible”

	ApCsel 2,17-21		Jóel 3,1-3 (MT)
17	17 „**Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak;** Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται,	1	[1]**Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak.** Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται· **SZÓ SZERINT UGYANAZ, A LXX-BAN A CSAK PIROS A TÖBBLET**
18	18 **még szolgáimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak.** καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν. **EZ A HOZZÁADÁS lxx-HOZ**	2	[2]**Még a szolgákra és szolgálólányokra is kitöltöm lelkemet abban az időben.** καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου.	

19	[19]**És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstoszlopot** Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·	3	[3]**Csodás jeleket mutatok az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopokat.** καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· **Majdnem szó szerint ugyanaz**
20	[20]**A nap elsötétül, és a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. **KNB** nagy és nyilvánvaló **SZIT** nagy és nyilvánvaló **STL** nagy és dicsőséges **BD** nagy és nyilvánvaló. **RÚF** nagy és fenséges **KG** nagy és fényes	4	[4]**A nap elsötétül, a hold vérvörössé válik, mielőtt eljön az ÚR nagy és félelmetes napja.** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. **KNB** nagy és RETTENETES **SZIT** nagy és RETTENETES **RÚF** nagy és FÉLELMETES **KG** nagy és RETTENETES **SZÓ SZERINT UGYANAZ, DE ÉRTEHETETLEN, HOGY A LXX és ÚT azonos** ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. **magyarban miért „félelmetes” (Jóel) ill. „fenséges” ??(Apcs 2,20)**
21	**De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.”** Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ⸀ἐὰν⸁ ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.	5	[5]**De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az ÚR nevét,** καὶ ἔσται πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται·

καὶ ἐπιφανῆ. = az Úr rettenes napja (LXX)
vagy az Úr felséges napja (ÚT) miért ugyanaz a lxx,ban és ÚT-ben

Jóel LXX 3,1-5 szó szerint **ApCsel 2,17-20** csak Joel 3,4 és ApCsel 2,20 fordítása másLXX Jóel 3, 1-5	**LXX Jóel 3,4**	**ApCsel 2,20**
	τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.	τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.
Vulg	2,32 magnus et horribilis	2,20 magnus et manifestus
Luth	**schreckliche**	**herrliche**
Geneva	great and terrible day	great and notable day
KJV	**terrible"**	**Notable**
ESV	**great and awsome**	great and magnificent day.
KNB	nagy és rettenetes	nagy és nyilvánvaló
SZIT	nagy és rettenetes	nagy és nyilvánvaló
BD	-	nagy és nyilvánvaló
STL	-	nagy és dicsőséges
RÚF	nagy és félelmetes	nagy és dicsőséges
KG	nagy és rettenetes	nagy és fényes
Kecsk	a nagy és félelmetes.	nagy és fényességes.
EFO	2,32 rettenetes	dicsőséges
zsid	Örökkévaló napja, nagy és félelmetes.	

[20]A nap sötétséggé változik, és a hold vérré, minekelőtte eljő az Úrnak ama nagy és fényes napja. 1Móz. 15,14.[21]És lészen, hogy mindaz, a ki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik. 1Móz. 17,9.10. 1Móz. 21,2-4. 1Móz. 25,21.26. 1Móz. 29,31-35.30,5-24.[22]Izráelita férfiak, halljátok meg e beszédeket: A názáreti Jézust, azt a férfiút, a ki Istentől bizonyságot nyert előttetek erők, csudatételek és jelek által, melyeket ő általa cselekedett Isten ti köztetek, a mint magatok is tudjátok. Mát. 4,23.24.11,4-5.Ján. 3,2.5,36.9,32.33.10,25.[23]Azt, a ki Istennek elvégezett tanácsából és rendeléséből adatott halálra, megragadván, gonosz kezeitekkel keresztfára feszítve megölétek: rész 4,28.[24]Kit az Isten feltámasztott, a halál fájdalmait megoldván; mivelhogy lehetetlen volt néki attól fogvatartatnia. Csel. 15,20.29.[25]Mert Dávid ezt mondja ő róla: **Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert ő nékem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam. Zsolt. 16,8-11.[26]Annakokáért örvendezett az én szívem, és vígadott az én nyelvem; annakfelette az én testem is reménységben nyugszik. 1Móz. 45,1-3.[27]Mert nem hagyod az én lelkemet a sírban, és nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson. 1Móz. 46,27.2Móz. 1,5.5Móz. 10,22.[28]Megjelentetted nékem az életnek útait; betöltesz engem örömmel a te orczád előtt. 1Móz. 46,5-7. 1Móz. 49,33.2Móz. 1,6.**
[29]Atyámfiai férfiak, szabad nyilván szólanom ti előttetek Dávid pátriárkáról, hogy ő megholt és eltemettetett, és az ő sírja mind e mai napig minálunk van. 1Kir. 2,10.Nehem. 3,16.[30]Próféta lévén azért, és tudván, hogy az Isten néki esküvéssel megesküdött, hogy majd az ő ágyékának gyümölcséből támasztja a Krisztust test szerint, hogy helyheztesse az ő királyi székibe, 2Sám. 7,12.Zsolt. 132,11.[31]Előre látván ezt, szólott a Krisztus feltámadásáról, hogy az ő lelke nem hagyatott a sírban, sem az ő teste rothadást nem látott. 2Móz. 1,8-22.

II. APCSEL 2,25-28 ÉS ZSOLT 16, 8-11 INTERTEXTJE SZÓ SZERINTI IDÉZET!!

	Ap Csel 2		Zsolt 16	
25		**Az Úrra tekintek szüntelen, mert jobbom felől van, hogy meg ne tántorodjam.** Zsolt 16,8-11 Προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.	**8**	**[8]Az ÚRra tekintek szüntelen, nem tántorodom meg, mert a jobbomon van. velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.** προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. **szó szerint ugyanaz, de LXX Zsolt 8b-ben van extra szöveg**
26		26 **Ezért örül a szívem, és ujjong a nyelvem, és még testem is reménységben fog nyugodni,** διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ⸀μου ἡ καρδία⸁ καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι·	**9**	**[9]Ezért örül a szívem, és ujjong a lelkem, ???? testem is biztonságban van.** 9 διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι, **szó szerint ugyanaz a LXX és ÚT görög, de RÚF, SZIT és KG lelkemet fordít nyelvem helyett. Csak KNB nyelvemet.**
27		27 **mert nem hagyod lelkemet a holtak hazájában, nem engeded, hogy Szented elmúlást lásson.** ὅτι οὐκ ⸀ἐγκαταλείψεις⸁ τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, [1] οὐδὲ δώσεις τὸν	**10**	**[10]Mert nem hagysz engem a holtak hazájában, nem engeded, hogy híved leszálljon a sírba.** [1] 10 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν

		ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.		διαφθοράν. ÚT és LXX szó szerint ugyanaz a két magyar fordítás köszönőviszonyban sincs egymással.
28		28 **Megismerteted velem az életútjait, betöltesz engem örvendezéssel a te orcád előtt."** 28 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.	**11**	**Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.** 11 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, **τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.**
				KÖV. A LXX ÉS ÚT. SZÓ SZERINT UGYANAZ, A MAGYAR FORDÍTÁSOK, KIVÉVE ZSOLT 16,8-HOZ ÉS ZSOLT 16,8-11-HEZ A LXX-BEN VAN EXTRA SZÖVEG, AMI NINCS AZ ÚT-BEN

NEW JERUSALEM BIBLE	**Joel 3, 1-5**	**ApCsel 17-21**
ITT MINDKÉT ALKALOMMAL: **GREAT AND TERRIBLE DAY**	I shall pour out my spirit on all humanity. Your sons and daughters shall prophesy, your old people shall dream dreams, and your young people see visions	" I shall pour out my Spirit on all humanity. Your sons and daughters shall prophesy, your young people shall see visions, your old people dream dreams.
	. 2.Even on the slaves, men and women, shall I pour out my spirit in those days.	18.Even on the slaves, men and women, shall I pour out my Spirit.
	3.I shall show portents in the sky and on earth, blood and fire and columns of smoke.	19.I will show portents in the sky above and signs on the earth below.
	4.The sun will be turned into darkness, and the moon into blood, before the Day comes, that **great and terrible Day**.	20.The sun will be turned into darkness and the moon into blood before the day of the Lord comes, that **great and terrible Day.**
	' 5.All who call on the name of Yahweh will be saved	21.And all who call on the name of the Lord will be saved."

[32]Ezt a Jézust feltámasztotta az Isten, minek mi mindnyájan tanúbizonyságai vagyunk. rész 1,3.22.10,41.Luk. 24,48.[33]Annakokáért az Istennek jobbja által felmagasztaltatván, és a megígért Szent Lelket megnyervén az Atyától, kitöltötte ezt, a mit ti most láttok és hallotok. Luk. 24,49.Ján. 15,26.16,7.[34]Mert nem Dávid ment fel a mennyországba; hiszen ő maga mondja: Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobbkezem felől, Zsolt. 110,1.[35]Míglen vetem a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul.[36]Bizonnyal tudja meg azért Izráelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, a kit ti megfeszítettetek. 2Móz. 2,11.12.[37]Ezeket pedig mikor hallották, szívökben megkeseredének, és mondának Péternek és a többi apostoloknak: Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?[38]Péter pedig monda nékik: Térjetek meg és keresztelkedjetek meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szent Lélek ajándékát. Csel. 9,11.22,3.[39]Mert néktek lett az ígéret és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk. Ésa. 44,1-5. Ján. 17,20.[40]Sok egyéb beszéddel is buzgón kéri és inti vala őket, mondván: Szakaszszátok el magatokat e gonosz nemzetségtől![41]A kik azért örömest vevék az ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek.[42]És foglalatosok valának az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és a könyörgésekben. 2Móz. 2,15.21.22.[43]Támada pedig minden lélekben félelem, és az apostolok sok csudát és jelt tesznek vala. Márk 16,17.18.Ján. 14,12.[44]Mindnyájan pedig, a kik hivének, együtt valának, és mindenük köz vala; rész 4,32.[45]És jószágukat és marháikat eladogaták, és szétosztogaták azokat mindenkinek, a mint kinek-kinek szüksége vala. 2Móz. 3,6.15.16.[46]És minden nap egyakarattal kitartva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala eledelben örömmel és tiszta szívvel. Józs. 5,15.[47]Dícsérve az Istent, és az egész nép előtt kedvességet találva. Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az idvezülőkkel. 2Móz. 3,7-10.

ApCsel 3

[1]Péter és János pedig együtt mennek vala fel a templomba az imádkozásnak órájára, kilenczre. vers 27. 2Móz. 3,2-10.[2]És hoznak vala egy embert, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta vala, kit minden nap le szoktak tenni a templom kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy kérjen alamizsnát azoktól, a kik bemennek a temlomba. rész 14,8-10.[3]Ez mikor látta, hogy Péter és János a templomba akarnak bemenni, kére ő tőlük alamizsnát. 5Móz. 18,15.18.[4]Péter pedig mikor szemeit reá vetette Jánossal egyben, monda: Nézz mi reánk! 2Móz. 20,21.34,28.32.† 5Móz. 32,47.Zsid. 4,12.1Pét. 1,23.[5]Az annakokáért figyelmez vala reájok, remélvén, hogy valamit kap tőlük.[6]Péter pedig monda: **Ezüstöm és aranyam nincsen nékem; hanem a mim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!** **2Móz. 32,1.**[7]És őt jobbkezénél fogva felemelé, és azonnal megerősödének az ő lábai és bokái. 2Móz. 32,2-6.[8]És felszökvén, megálla és jár vala és beméne ő velök a templomba, járkálva és szökdelve és dícsérve az Istent. Ésa. 35,6.[9]És látá őt az egész nép, hogy jár és dícséri az Istent: 3Móz. 18,21.20,2.1Kir. 11,7.2Kir. 23,10.[10]És megismerék őt, hogy ő volt az, a ki alamizsnáért ült a templomnak Ékeskapujában; és megtelének csodálkozással és azon való álmélkodással, a mi történt vala ő vele. 2Móz. 25,40.[11]Mikor pedig ragaszkodék Péterhez és Jánoshoz az a sánta, a ki meggyógyult, az egész nép álmélkodva összefuta ő hozzájok a tornáczba, mely Salamonénak neveztetik. Józs. 3,13-15.

PÉTER PRÉDIKÁCIÓJA

[12]Mikor pedig ezt látta Péter, monda a népnek:

(Jézus megdicsőítésével - sokszor Jánosnál! - többet kellene foglalkozni!

Izráel férfiai, mit csodálkoztok ezen, vagy mit néztek mi reánk, mintha tulajdon erőnkkel vagy jámborságunkkal míveltük volna azt, hogy az járjon? 1Sám. 13,14. 2Sám. 7,2.1Krón. 17,1.Zsolt. 132,2-5.[13]Az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene, a mi atyáinknak Istene megdicsőítette Szolgáját, / FIÁT (=PAISZ!) az ő Fiát, Jézust, kit ti elárultátok, és

megtagadátok Pilátus előtt, noha ő úgy ítélt, hogy elbocsátja. Mát. 21,17.Márk 15,9.Luk. 23,16.Ján. 18,39.[14]Ti pedig azt a szentet és igazat megtagadátok és kívánátok, hogy a gyilkos ember bocsáttassék el néktek, Mát. 27,21.Márk 15,11.Luk. 23,18.Ján. 18,40.[15]Az életnek fejedelmét pedig megölétek; kit az Isten feltámasztott a halálból, minek mi vagyunk bizonyságai. Ésa. 66,1.2.[16]És az ő nevében való hit által erősítette meg az ő neve ezt, a kit láttok és ismertek; és a hit, mely ő általa van, adta néki ezt az épséget mindnyájan a ti szemetek láttára. Ján. 14,12.13.[17]De most, atyámfiai, tudom, hogy tudatlanságból cselekedtetek, miképen a ti fejedelmeitek is. 1Kor. 2,8.[18]Az Isten pedig, a mikről eleve megmondotta minden ő prófétájának szája által, hogy a Krisztus elszenvedi, ekképen töltötte be. Ésa. 53,2-12.Dán. 9,26.[19]Bánjátok meg azért és térjetek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljőjjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől. rész 2,38. 2Thess. 1,7.Zsid. 4,1-11.
μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε ⸀πρὸς⸁ τὸ ξαλιφθῆναι⸀ ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας

⸀ἐπιστρέψατε – forduljatok, ἐπιστρέφω - 1. megfordul, visszafordul egy korábbi útra v. helyzethez (vö. 2Kor 3,16); 2. (átv.) az Isten útjáról való letérés meglátása után visszafordul a helyes útra (Jak 5,19-20) TRAFÓ
ἐξαλιφθῆναι⸁ - (aki) eltörölteti; ἐξαλείφω - eltöröl

(SDA-NEK) - A BŰN ELTÖRÖLTETÉSE A MEGTÉRÉS ÉS A BŰNBÁNAT KÖVETKEZÉSBEN már MEGTÖRTÉNIK, NEM KELL „INVESTIGATING JUDGEMENET ALKALMÁVAL
[20]És elküldje a Jézus Krisztust, a ki néktek előre hirdettetett. rész 1,11.[21]Kit az égnek kell magába fogadnia mind az időkig, míglen újjá teremtetnek mindenek, a mikről szólott az Isten minden ő szent prófétájának szája által eleitől fogva. rész 6,3.5. Mát. 26,64.Márk 14,62.Luk. 22,69.Róm. 8,34.[22]Mert Mózes ezt mondotta az atyáknak: Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istenetek a ti atyátokfiai közül, mint engem; azt hallgassátok mindenben, a mit csak szóland néktek. 5Móz. 18,18.19.[23]Lészen pedig, hogy minden lélek, valamely nem hallgatánd arra a prófétára, ki fog irtatni a nép közül. Csel. 24,16.1Kor. 4,4.2Kor. 1,12. CSODA: HOGYAN TUDTA ÍGY IDÉZNI PÉTER A MÓZESI PRÓFÉCIÁT, AMIKOR PÁR HÉTTEL KORÁBBAN MÉG ELFUTOTT ÉS MEGTAGADTA JÉZUST?[24]De a próféták is mindnyájan Sámueltől és a következőktől fogva, a kik csak szóltak, e napokról jövendöltek. 3Móz. 24,14.16. rész 6,13.5Móz. 17,7. rész 22,20.[25]Ti vagytok a prófétáknak és a szövetségnek fiai TIPOLÓGIA, melyet Isten szerzett a mi atyáinkkal, mondván Ábrahámnak: És a te magodban megáldatnak a földnek nemzetségei mindnyájan. 1Móz. 22,18.[26]Az Isten az ő Fiát, Szolgáját Jézust első sorban néktek támasztván, elküldé őt, hogy megáldjon titeket, mindegyikőtöket megtérítvén bűneitekből. Mát. 15,24.Ján. 4,22.Róm. 1,16.15,18. Mát. 11,28. MISSURÁNAK

KI/ URK /BG /STL (Szolga), /SZIT/ BD / EF	KG 1-2 ME / RS /SI /RL/ kNV	Vida Sándor	CSL	L	T 1-2, KNV
SZOLGÁJÁT	FIÁT	SZOLGAFIÁT	GYERMEKÉT	KIND	SON

ApCsel 4

[1]Míg ők azonban a néphez szólottak, oda léptek hozzájuk a papok és a templom felügyelője és a sadduczeusok, rész 5,24.26.Luk. 22,4.52. rész 5,17.23,8.Márk 12,18.[2]Neheztelve a miatt, hogy ők a népet tanítják, és hirdetik a Jézusban a halálból való feltámadást; 1Kor. 15,20-23.[3]És rájuk veték kezüket, és veték őket őrizet alá másnapig, mert már este vala. rész 5,18.[4]Sokan pedig azok közül, kik hallgaták az ígét, hivének; **és lőn a férfiak száma mintegy ötezer.** Mát. 10,23.[5]Lőn pedig, hogy másnapra egybegyűlének azoknak fejei, vénei és írástudói Jeruzsálembe. Márk 15,1.[6]És Annás, a főpap, és Kajafás és János és Sándor, és a kik csak főpapi nemzetségbeliek valának. Mát. 26,57.Luk. 3,2.Ján. 18,13.24.[7]És mikor őket a középre állaták, tudakozzák vala: **Micsoda hatalommal, vagy micsoda név által cselekedtétek ti ezt?** Márk 11,28.[8]Akkor Péter, Szent Lélekkel megtelve, monda nékik:

PÉTER

Népnek fejedelmei és Izráelnek vénei! Mát. 10,19.20.**[9]Ha e mai napon mi egy nyavalyás emberrel való jótétemény felől hallgattatunk ki, mi által gyógyult meg ez:** rész 13,6.19,13.14.**[10]Legyen tudtotokra mindnyájotoknak és az Izráel egész népének, hogy a názáretbeli Jézus Krisztusnak neve által, a kit ti megfeszítettetek, kit Isten feltámasztott halottaiból, az által áll ez ti előttetek épségben.** Márk 9,38.39.**[11]Ez ama kő, melyet ti építők megvetettetek, mely lett a szegeletnek fejévé.** Ésa. 28,16.Zsolt. 118,22.Mát. 21,42.1Pét. 2,4.7.

[12]És nincsen senkiben másban idvesség (a zsidóságnak milyen fogalma volt az üdvösségről?) mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nékünk megtartatnunk. Mát. 1,21.

καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία, οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ [1] δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

[13]Mikor pedig látták Péternek és Jánosnak a szólásban való bátorságukat, és megértették, hogy írástudatlan és közönséges emberek, csodálkoznak vala; meg is ismerék őket, hogy a Jézussal voltak vala. rész 8,36. rész 15,8.

PÉTER VALÓBAN ÍRÁSTUDATLAN VOLT? FEJBEN TARTOTTA AZ ÍRÁSOKAT?

Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ ῾Ιωάνου,᾽ καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, [1] ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ ᾽Ιησοῦ ἦσαν

SZA 512: érdekes, ESV, LSB „uneducated”, Kálvin is kikerüli az ἀγράμματοί -t

KGv	KG	KI	ÚF RÚF	URK	SZIT KNV BD	EFO	STL	csia		Lut	Tyn	KJB
tudatlanoc 1908 írástudatlan és közönséges emberek	írástudatlan és közönséges	tanulatlan és közönséges	írástudatlan és iskolázatlan	írástudatlan, egyszerű	írástudatlan és tanulatlan	tanulatlan és egyszerű	írástudatlan és iskolázatlan	tudományban járatlan és beavatatlan		gewis / dases vngelerte	vnlerned men and laye people	unlearned and ignorant

CS	ME	RS	BG	RL	VS	SI
írástudatlan és tanulatlan	írástudatlan s avatatlan	tanulatlan, egyszerű	iskolai képzettség nélkül valók és az írást nem ismerő emberek	írástudatlan és egyszerű	írástudatlan és tanulatlan	írástudatlan és képzetlen emberek

LÉNYEG:
az ἀγράμματοί-t
írástudatlannak „meri” fordítani:
KG, ÚF, RÚF, SIT, KNV, BD, CS, ME, BG, RL, VS, SI
nem „meri” írástudatlannak fordítani, hiszen – gondolják -, bizonyosan, talán igazuk van (?): Péter nem lehetett „írástudatlan”, ő ismerte az írásokat:
KGv, KI, EFO, CSI, LUTh, TYD, KNV, RS,
BG- izgalmas: iskolai képzettség nélkül valók és az írást nem ismerő emberek, mert ezt úgy is lehet érteni, hogy az írás „értelmét” nem ismerő, tehát nem feltétlenül analfabéta
CHATGP VÁLASZA: WAS PETER THE APOSTLE „ILLITERATE”?
ÍRÁSTUDATLAN VOLT-E PÉTER APOSTOL?

The idea of Peter as "illiterate" likely stems from a passage in Acts 4:13, where Peter and John are described as "agrammatoi kai idiōtai" (Greek: ἀγράμματοί καὶ ἰδιῶται), which is often translated as “unlearned and ignorant” or “uneducated and ordinary.” However, interpreting this as illiteracy is debated among scholars. Here's a breakdown of the nuances: Context and Interpretation: In this passage, the Jewish leaders in Jerusalem perceive Peter and John as "unlearned" because they lack formal training in the Jewish law or rabbinical schools. This could imply a lack of formal education in theology rather than complete illiteracy. Historical Literacy Rates: In first-century Judea, literacy was generally limited to the upper classes and religious elites. Many people, particularly fishermen like Peter, were likely not literate in a conventional sense. However, some scholars argue that basic literacy might have been more widespread, especially in Jewish	Péter apostol írástudatlanságáról szóló elképzelés főként az Apostolok cselekedetei 4:13-ban található kifejezésből származik, ahol Pétert és Jánost "írástudatlanoknak és laikusoknak" (görögül: agrammatoi kai idiōtai - ἀγράμματοί καὶ ἰδιῶται) nevezik. Ezt a kifejezést gyakran "tanulatlan" vagy "közönséges" emberként fordítják, ami nem feltétlenül jelenti azt, hogy Péter teljesen írástudatlan lett volna. Néhány szempont a pontosabb megértéshez: Kifejezés és kontextus: Az adott szövegkörnyezetben a zsidó vezetők lenézően tekintenek Péterre és Jánosra, mivel nincs formális képzettségük a zsidó törvények terén. Ez inkább azt sugallhatja, hogy a vallási iskolákban való tanulás hiányát említik, nem pedig a teljes írástudatlanságot. Elszórt írástudás a korban: Az első századi Júdeában az írástudás általában a felsőbb társadalmi osztályok és a vallási vezetők körében volt elterjedt. Péter, mint galileai halász, valószínűleg nem volt "írástudó" a szűk értelemben, de elképzelhető, hogy

communities with strong scriptural traditions. Peter's Role and Writings: Two New Testament epistles, 1 Peter and 2 Peter, are attributed to Peter, though many scholars debate whether he actually authored them. These letters are in Greek and display a higher level of rhetorical skill and theological insight than might be expected from a Galilean fisherman without formal education. Some scholars suggest that if Peter did author or commission these writings, he may have done so with the help of an amanuensis (scribe) who polished or translated his words into sophisticated Greek. In summary, Peter may not have been "illiterate" in an absolute sense but was likely seen as "uneducated" by the standards of his time, especially when compared to the formally trained Jewish leaders. Whether he had basic literacy skills is uncertain, but it's plausible he worked with scribes to convey his ideas in writing.	alapszintű írás-olvasási készsége volt. Egyes kutatók szerint az alapvető írás-olvasási készségek elterjedtebbek lehettek a zsidó közösségekben a vallási hagyományok és a Szentírás tanulmányozása miatt. Péter levelei és szerzői kérdések: A két Újszövetségi levél, az 1 Péter és a 2 Péter, Péternek van tulajdonítva, bár számos kutató vitatja, hogy ténylegesen ő írta-e ezeket. A görög nyelven íródott levelek magas retorikai színvonalat és teológiai ismereteket tükröznek, ami egy formálisan képzetlen galileai halásztól váratlan lenne. Valószínű, hogy Péter akár egy írnokkal dolgozott együtt, aki a gondolatait megfogalmazta és görög nyelven rögzítette. Összefoglalva, Pétert korának normái szerint "tanulatlan" embernek tekinthették, de ez nem jelenti, hogy teljesen írástudatlan lett volna. Elképzelhető, hogy alapszinten tudott írni és olvasni, és valószínű, hogy írnokok segítségét vette igénybe a gondolatainak rögzítéséhez.

[14]Mikor azonban látták, hogy a mely ember meggyógyult vala, ő velök együtt ott áll, semmit nem bírtak ellenök szólni. Ján. 4,39-42.[15]Mikor pedig őket a gyűlésből kiküldötték, tanácskoztak maguk közt, mondván:[16]Mit cselekedjünk ez emberekkel? Mert hogy nyilvánvaló csoda lőn általok, mindazoknak, kik Jeruzsálemben laknak, tudtokra van, és el nem tagadhatjuk.[17]De hogy tovább ne terjedjen a nép között, fenyegetéssel fenyegessük meg őket, hogy többé egy embernek se szóljanak ebben a névben. rész 19,1-6.[18]Azért beszólítván őket, megparancsolák nékik, hogy teljességgel ne szóljanak és ne tanítsanak a Jézus nevében. Luk. 24,47. **ugyanúgy, mint Jézusnál** [19]Péter és János pedig felelvén, mondának nékik: **Vajjon igaz dolog-é Isten előtt, rátok hallgatnunk inkább, hogynem Istenre, ítéljétek meg! rész 5,29.[20]Mert nem tehetjük, hogy a miket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk. Jer. 20,9.[21]Amazok pedig nem találván semmi módot, hogyan büntessék meg őket, még megfenyegetvén, elbocsáták őket a nép miatt, mert mindnyájan dicsőítik vala az Istent azért, a mi történt.[22]Mert több vala negyven esztendősnél az az ember, kin a gyógyításnak ez a csodája lett vala**.[23]Mikor pedig elbocsáttattak, **menének az övéikhez**, és elbeszélék, a miket a főpapok és a vének mondottak nékik.[24]Ezek pedig mikor hallották, **egy szívvel-lélekkel felemelék szavokat az Istenhez, és mondának:**

KÖZÖS IMÁDSÁG

Urunk, te vagy az Isten, ki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot. Ésa. 37,16-20.[25]Ki Dávidnak, a te szolgádnak szája által ezt mondottad: Miért zúgolódtak a pogányok, és gondoltak a népek hiábavalókat? Zsolt. 2,1.2.[26]Felállottak a földnek királyai, és a fejedelmek egybegyűltek az Úr ellen és az ő Krisztusa ellen.[27]Mert bizony egybegyűltek a **te szent Fiad,** a Jézus ellen, a kit felkentél, Heródes és Ponczius Pilátus a pogányokkal és Izráel népével, Luk. 23,7-11.[28]Hogy véghezvigyék, a mikről a te kezed és a te tanácsod eleve elvégezte volt, hogy megtörténjenek. rész 2,23.Luk. 24,26.[29]**Most azért,**

Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és adjad a te szolgáidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a te beszédedet, rész 10,44.[30]A te kezedet kinyújtván gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által. rész 14,3.Márk 16,20.Zsid. 2,4.

PAISZ fordításai SZOLGA VAGY FIÚ?
(Missura-vita)

ApCsel	3,13	3,26	4,27	4,30
Károli	**Fiját**	**Fiját**	**A te szent Fijad**	**A te szent Fijadnak**
Torkos András 1736	Fiát	Fiát	A te szent Fiadnak	A te szent Fiadnak
Szeniczei Bárány György 1754	Fiát	Fiát	A te szent Fiadnak	A te szent Fiadnak
Károli rev.1908	Fiát	Fiát	A te szent Fiadnak	A te szent Fiadnak
Károli /Czeglédy rev. 1924	Fiát	Fiát	A te szent Fiadnak	A te szent Fiadnak
Kecskeméthy István 1931	szolgáját	szolgáját	A te szent szolgádnak	A te szent szolgádnak
Csia Lajos, 1978	gyermekét	gyermekét	A te szent gyermeked	A te szent gyermeked
Protestáns új 1975/1990	Fiát	Szolgáját	A te szent Szolgád	A Te szent szolgád
Károli /Veritas, 2011	Fiát	szolgáját	A te szent szolgád	A te szent szolgád
Békés Dalos, 1950	szolgáját	szolgáját	A te szent szolgád	A te szent szolgád
Szent István Társulat, 1973	Fiát	szolgáját	szent szolgád	szent szolgád
Szent Jeromos T /Neovulgáta, 2007	Fiát	Fiát	A te szent Fiad	A te szent Fiad
Egyszerű fordítás, 2012	szolgáját	szolgáját	A te szent szolgád	A te szent szolgád

Idegen nyelven

ApCsel	3,13	3,26	4,27	4,30
Tynd	son	son	Holy child	Holy child
GNV	son	son	Holy son	Holy son
KJV	son	son	Holy child	Holy child
RSV	servant	servant	Holy servant	Holy servant
NAB	servant	servant	Holy servant	Holy servat
NRS	servant	servant	Holy servant	Holy servant
NLT	servant	servant	Holy servant	Holy servant
Luther	Knecht	Knecht	Heiligen Knecht	Heiligen Knecht
Luther revid	Knecht	Knecht	Heiligen knecht	Heilgen Knecht

SON OR SERVANT?
http://www.holybible.com/resources/Trinitarian/article_469_12.htm
ACTS 3.26 "God, having raised up His Son Jesus..."
In the Revised Version of 1881 and in many modern versions this is rendered "His servant" or "His Servant", and the name "Jesus" is omitted. The change from "Son" to "servant" does not arise from any variations in the Greek manuscripts, but from differences of opinion regarding the meaning of the Greek, TON PAIDA AUTOU. The omission of "Jesus" does arise from a corresponding variant in the Greek manuscripts, so the grounds for these two significant changes are quite different.
The Greek PAIS occurs in the singular or plural twenty-four times in the New Testament, and in the Authorised Version it is rendered "child" in Matthew 17.18; Luke 2.43; 9.42; Acts 4.27; 4.30. It is rendered "children" in Matt. 2.16; 21.15; "servant" or "servants" in Matt. 8.6, 13 12.18; 14.2; Luke 1.54; 1.69; 7.7; 15.26 Acts 4.25; "menservants in Luke 12.45; "maiden" in Luke 8.51 "maid" in Luke 8,54; "young man" in Acts 20.12; and "son" in John 4.51; Acts 3.13; 3.26.
The Greek HUIOS occurs more than three hundred and fifty times and is rendered in the English translations as "son" or "child", "sons" or "children", and in Matthew 21.5 "foal". It is true to say that PAIS in Acts 3.26 may be quite correctly rendered son, servant or child, and it would be wrong to assume that the Authorised Version was at fault in rendering it "son" in this verse. The words are all appropriate to the Son of God, and there are prophetic Scriptures in the Old Testament in which the Son is spoken of as the Servant of the LORD.
There are, however, good reasons for retaining "Son" in Acts 3.26, and there are passages in which it is very clear that HUIOS (son) is synonymous with PAIS. In John 4.46 we read of "a certain nobleman, whose son (HUIOS) was sick at Capernaum". In verse 47 the nobleman besought Jesus that He would come down and heal his son (HUIOS). In verse 49 the nobleman said, "Sir, come down ere my child (P~IDION) die", using a diminutive form of PAIS to refer to his son. In verse 50 Jesus says of the same child, "Thy son (HUIOS) liveth". In verse 51 the bond-servants (DOULOI) of the nobleman met him, and told him, saying, "Thy son (PAIS) liveth". It is quite clear that they were speaking of his son, whom they refer to as PAIS, which in this context cannot mean anything different from HUIOS, son. The person spoken of as PAIS was the son (HUIOS) of the nobleman In Acts 3.26 the one spoken of as PAIS (TON PAIDA AUTOU) is the Son of God, and here PAIS may be regarded as synonymous with HUIOS, and rendered Son or "child", rather than as "servant".
Although the name of Jesus after "his Son" is not found in Codex Vaticanus, Codex Sinaiticus and a few other ancient copies, it is found in Codex A, Codex P, cursives 1, 13, 31 and many others. For more information write to:
Trinitarian Bible Society
Tyndale House, Dorset Road
London, SW19 3NN, England
[31]És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, a hol egybegyűltek; és **betelének mindnyájan Szent Lélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala.** Gal. 2,16.
[32]A hívők sokaságának pedig szíve-lelke egy vala; és senki semmi marháját nem mondá magáénak, hanem nékik mindenök köz vala. rész 2,44.
Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδία καὶ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ᾽ ἦν αὐτοῖς ˹πάντα˺ κοινά.
[33]És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonyságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem vala mindnyájukon. rész 8,1.4.[34]Mert szűkölködő sem vala ő közöttük senki; mert valakik földek vagy házak birtokosai voltak, eladván, elhozák az eladottak árát,[35]És letevék az apostolok lábainál: aztán elosztatott az egyesek közt, a mint kinek-kinek szüksége vala.[36]József is, ki az apostoloktól Barnabásnak neveztetett el (a mi megmagyarázva annyi, mint Vígasztalás

Fia), Lévita, származása szerint ciprusi. rész 8,14.[37]Mivelhogy néki mezeje vala, eladván, a pénzt elhozá, és az apostolok lábainál letevé. Mát. 16,16.Ján. 6,69.

ApCsel 5

[1]Egy ember azonban, névszerint **Anániás, Safirával, az ő feleségével**, eladá birtokát. rész 5,14.[2]És félre tőn az árából, feleségének is tudtával, és valami részét elvivén, az apostoloknak lábai elé letevé. 1Kir. 18,12.2Kir. 2,16.Ezék. 3,14.[3]Monda pedig Péter: Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Lelket, és a mezőnek árából félre tégy? rész 26,28.1Pét. 4,16.[4]Nemde megmaradva néked maradt volna meg, és eladva a te hatalmadban volt? Miért hogy ezt a dolgot cselekedted szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.[5]**Hallván pedig Anániás e szavakat, lerogyott és meghala;** és mindenekben nagy félelem támada, kik ezeket hallják vala. rész 21,10.[6]Az ifjak pedig felkelvén, begöngyölék őt, és kivivén eltemeték. rész 22,6.26,12.13.[7]Történt aztán mintegy három órai szünet múlva, hogy az ő felesége, nem tudva, mi történt, beméne. Ezék. 3,23.[8]Monda pedig néki Péter: Mondd meg nékem, vajjon ennyiért adtátok-é el a földet? Ő pedig monda: Igen, ennyiért.[9]**Péter pedig monda néki: Miért hogy megegyeztetek, hogy az Úrnak lelkét megkísértsétek? Ímé a küszöbön vannak azoknak lábaik, a kik eltemették férjedet, és kivisznek téged. Jób 19,25-27.Dán. 12,2.Ján. 5,28.29.**[10]És azonnal összerogyott lábainál, és meghala; bemenvén pedig az ifjak, halva találák őt, és kivivén eltemeték férje mellé. 2Móz. 12,18.[11]És támada nagy félelem az egész gyülekezetben és mindazokban, kik ezeket hallják vala. Róm. 15,25-28.1Kor. 16,1-4.2Kor. 8,1.2Kor. 9,1.[12]Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda lőn a nép között; és egyakarattal mindnyájan a Salamon tornáczában valának. Csel. 21,26.27.[13]Egyebek közül pedig senki sem mert közéjük elegyedni: hanem a nép magasztalá őket; rész 2,47.4,33.[14]**Hívők pedig mindinkább csatlakoztak az Úrhoz, úgy férfiaknak, mint asszonyoknak sokasága. rész 11,24.**[15]**Úgyannyira, hogy az utczákra hozák ki a betegeket, és letevék ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülök, rész 19,12.**[16]**És a szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembe gyűlt, hozva betegeket és tisztátalan lelkektől gyötretteket: kik mind meggyógyulának.**[17]De felkelvén a főpap és mind a kik vele valának, azaz a sadduczeusok felekezete, betelének irigységgel, rész 4,1.2.[18]És ráveték kezöket az apostolokra, és a közönséges tömlöczbe tevék őket. rész 4,3.[19]Hanem az Úrnak angyala éjszaka megnyitá a tömlöcz ajtaját, és kihozván őket, monda: rész 12,7-11.16,23-28.[20]Menjetek el, és felállván, hirdessétek a templomban a népnek ez életnek minden beszédit! vers 17.[21]Azok pedig ezt hallván, bemenének jó reggel a templomba, és tanítának. A főpap pedig elmenvén és a vele levők, egybehívák a gyűlést, és Izráel fiainak egész tanácsát, és küldének a tömlöczbe, hogy azokat előhozzák.[22]Mikor azonban a poroszlók oda mentek, nem találák őket a tömlöczben; visszatérvén tehát, megjelenték, Gal. 1,17.[23]Mondván: A tömlöczöt ugyan nagy erősen bezárva találtuk, és az őröket kívül az ajtó előtt állva; mikor azonban kinyitottuk, ott benn senkit sem találánk.[24]A mint pedig hallották e szavakat a pap és a templom felügyelője és a főpapok, zavarban voltak azok miatt, mi lehet ez? rész 4,1. rész 2,12.[25]Eljövén pedig valaki, hírül adá nékik, mondván: Ímé, ama férfiak, kiket a tömlöczbe vetettetek, a templomban állanak és tanítják a népet.[26]Akkor elmenvén a felügyelő a poroszlókkal, előhozá őket erőszak nélkül; féltek ugyanis a néptől, hogy megkövezi őket.[27]Előhozván pedig őket, állaták a tanács elé; és megkérdé őket a főpap, 1Kir. 5,9.11.2Krón. 2,10.15.Ezék. 27,17.[28]Mondván: Nem megparancsoltuk-é néktek parancsolattal, hogy ne tanítsatok ebben a névben? És ímé betöltöttétek Jeruzsálemet tudományotokkal, és mi reánk akarjátok hárítani annak az embernek vérét. rész 4,18. Mát. 27,25.

[29]Felelvén pedig Péter és az apostolok, mondának: Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek. rész 4,19.

ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν Πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.
Πειθαρχεῖν – engedelmeskedni, πειθαρχέω - engedelmeskedik

[30]A mi atyáinknak Istene feltámasztotta Jézust, kit ti fára függesztve megölétek. 2Sám. 24,15-17.2Kir. 19,35. rész 10,26.14,14.15.Jel. 19,10.[31]Ezt az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbjával, hogy adjon az Izráelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát. Eféz. 1,20.22. Luk. 1,77.24,47.[32]És mi vagyunk néki bizonyságai ezen beszédek felől, és a Szent Lélek is, kit Isten adott azoknak, a kik néki engednek. Luk. 24,48.Csel. 1,22.2,32.3,15. Ján. 15,26.27.[33]Azok pedig ezeket hallván, fogukat csikorgaták, és arról tanácskozának, hogy megölik őket. Gal. 1,21.[34]**Felkelvén azonban a tanácsban egy farizeus, névszerint Gamáliel, az egész nép előtt tisztelt törvénytudó,** parancsolá, hogy egy kis időre vezessék ki az apostolokat. rész 22,3.[35]És monda azoknak: Izráel férfiai, vigyázzatok magatokra ez emberekkel szemben, mit akartok cselekedni! rész 6,6.4Móz. 8,10.27,18.5Móz. 34,9.1Tim. 4,14.2Tim. 1,6.[36]Mert ez időnek előtte felkelt Theudás, azt mondván, hogy ő valaki, kihez mintegy négyszáz embernyi tömeg csatlakozott; ő megöletett, és mindnyájan, a kik csak követték őt, eloszlottak és semmivé lettek.[37]Ezután felkelt ama Galileus Júdás az összeírás idején, és sok népet maga után csábított: ez is elveszett; és mindazok, a kik őt követték, szétszórattak. Luk. 2,1.[38]Mostanra nézve is mondom néktek, álljatok el ez emberektől, és hagyjatok békét nékik: **mert ha emberektől van e tanács, vagy e dolog, semmivé lesz; rész 8,9.[39]Ha pedig Istentől van, ti fel nem bonthatjátok azt; nehogy esetleg Isten ellen harczolóknak is találtassatok.**[40]Engedének azért néki; és miután előszólították az apostolokat, megveretvén, megparancsolák, hogy a Jézus nevében ne szóljanak, és elbocsáták őket. rész 22,19.Márk 13,9.2Kor. 11,24.25. rész 4,17.18.[41]Ők annakokáért örömmel menének el a tanács elől, hogy méltókká tétettek arra, hogy az ő nevéért gyalázattal illettessenek. Mát. 5,11.12.Luk. 6,22.23.Fil. 1,29.[42]És mindennap a templomban és házanként nem szűnnek vala meg tanítani és hirdetni Jézust, a Krisztust. rész 2,46.

ApCsel 6

[1]Azokban a napokban pedig, **mikor a tanítványok szaporodának, támada a görög zsidók közt panaszolkodás a héberek ellen, hogy az ő közülük való özvegyasszonyok mellőztetnek a mindennapi szolgálatban. rész 2,45.4,34.35.**[2]Annakokáért a tizenkettő egybegyűjtvén a tanítványok sokaságát, mondának: Nem helyes, hogy mi az Isten ígéjét elhagyjuk és az asztalok körül szolgáljunk.[3]**Válaszszatok azért, atyámfiai, ti közületek hét férfiút, kiknek jó bizonyságuk van, kik Szent Lélekkel és bölcseséggel teljesek, kiket erre a foglalatosságra beállítsunk.**[4]Mi pedig foglalatosok maradunk a könyörgésben és az ígehirdetés szolgálatában. rész 1,14.4,33.5,42.[5]És tetszék e beszéd az egész sokaságnak: **és kiválaszták Istvánt, ki hittel és Szent Lélekkel teljes férfiú vala**, Filepet, Prokhórust, Nikánórt, Timónt, Párménást és Nikolaust, ki Antiókhiából való prozelitus vala; rész 8,5.26.21,8.[6]Kiket állatának az apostolok elébe; és miután imádkoztak, kezeiket reájok veték. 4Móz. 8,10.27,18.5Móz. 34,9.1Tim. 4,14.2Tim. 1,6.[7]**És az Isten ígéje növekedék; és sokasodék nagyon a tanítványok száma Jeruzsálemben; és a papok közül is nagy sokan követék a hitet. rész 7,17.2Móz. 1,7.9. 2Móz. 6,6.12,41.**[8]István pedig teljes lévén hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekszik vala a nép között. 2Móz. 16,2.35.Zsolt. 95,10.[9]Előállának azonban némelyek ahhoz a zsinagógához tartozók közül, mely a szabadosokénak, Czirénebeliekének, Alexandriabeliekének és a Czilicziából és Ázsiából valókénak neveztetett, kik Istvánnal vetekednek vala. 5Móz. 7,1.Józs. 3,10. Józs. 13,14.1.2.[10]De nem állhattak ellene a bölcseségnek és a Léleknek, mely által szól vala. Luk. 21,15.[11]Akkor felbujtottak valami embereket, kik mondának: Hallottuk őt káromló beszédeket szólni Mózes ellen és az Isten ellen. 1Sám. 8,5. 1Sám. 9,15.17.10,1.[12]És felzendíték a népet, a véneket és az írástudókat; és reá rohanván, magukkal ragadák őt, és vivék a tanács elé; 1Sám. 13,13.14.Zsolt. 89,21.22.[13]És állatának hamis tanúkat, kik mondának: Ez az ember nem szűnik meg káromló beszédeket szólni e szent hely ellen és a törvény ellen: Jer. 26,11.[14]Mert hallottuk, a mint azt mondá, hogy az a názáreti Jézus ezt a helyet elrontja, és megváltoztatja a czerimóniákat, melyeket adott nékünk Mózes.

rész 10,37.Luk. 3,3.Márk 1,4.[15]**És szemeiket reá vetvén a tanácsban ülők mindnyájan, olyannak láták az ő orczáját, mint egy angyalnak orczáját.** **Luk. 3,15.16.Ján. 1,20.**

ApCsel 7

[1]Monda pedig a főpap: Vajjon így vannak-é hát ezek? rész 2,39.3,26.5,20.10,36. [2]Ő pedig monda:

ISTVÁN NARRÁCIÓJÁNAK A KEZDETE

Férfiak, atyámfiai és atyák, halljátok meg! A dicsőségnek Istene megjelenék a mi atyánknak, Ábrahámnak, mikor Mezopotámiában vala, minekelőtte Háránban lakott, Ésa. 53,1.Zsolt. 22,8.9.13.19.Csel. 3,13-18.[3]*És monda néki: Eredj ki a te földedből és a te nemzetséged közül, és jer arra a földre, a melyet mutatok néked. 1Móz. 12,1-3.*[4]*Akkor kimenvén a Káldeusok földéből, lakozék Háránban: és onnét, minekutána megholt az ő atyja, kihozta őt e földre, a melyen ti most laktok: 1Móz. 11,31.32.*[5]*És nem adott néki abban örökséget csak egy lábnyomnyit is: és azt ígérte, hogy néki adja azt birtokul és az ő magvának ő utána, holott nem vala néki gyermeke. 1Móz. 12,7.13,15.*[6]*Szólt pedig az Isten akképen, hogy az ő magva zsellér lészen idegen földön, és szolgálat alá vetik azt, és nyomorgatják, négyszáz esztendeig. 1Móz. 15,13.16.*[7]*De azt a népet, melynek szolgálnak, én megítélem, monda az Isten: és ezek után kijőnek, és szolgálnak nékem e helyen. 1Móz. 15,14.*[8]*És adta néki a körülmetélés szövetségét: és így nemzé Izsákot, és körülmetélé őt nyolczadnapon; és Izsák Jákóbot, és Jákób a tizenkét pátriárkhát. 1Móz. 17,9.10. 1Móz. 21,2-4. 1Móz. 29,31-35.30,5-24.*[9]*A pátriárkhák pedig irígységből eladák Józsefet Égyiptomba; de Isten vele vala, 1Móz. 37,4.28.*[10]*És megszabadítá őt minden nyomorúságából, és ada néki kedvességet és bölcseséget a Faraó előtt, Égyiptom királya előtt, ki őt Égyiptom fölé és az ő egész háza fölé kormányzóul állatá. 1Móz. 41,38-44.*[11]*Következék pedig éhség Égyiptom és Kanaán egész földére, és nagy nyomorúság; és nem találnak vala eledelt a mi atyáink. 1Kir. 2,10.Csel. 2,29.*[12]*Mikor pedig meghallotta Jákób, hogy Égyiptomban van gabona, elküldé először a mi atyáinkat. 1Móz. 42,2-3.*[13]*És második alkalommal fölismerék Józsefet testvérei, és a Faraó megtudá a József nemzetségét. 1Móz. 45,1-3.*[14]*És József elküldvén, magához hívatá az ő atyját, Jákóbot, és egész hetvenöt lélekből álló nemzetségét. 1Móz. 46,27.2Móz. 1,5.5Móz. 10,22.*[15]*Leméne azért Jákób Égyiptomba, és meghala ő és a mi atyáink; 1Móz. 46,5-7. 1Móz. 49,33.2Móz. 1,6.*[16]*És elvitetének Sikembe, és helyheztetének a sírba, melyet Ábrahám vett vala ezüstpénzen, Emmórnak, a Sikem atyjának fiaitól. 1Móz. 23,16.33,19.50,13.Józs. 24,32.*[17]Mikor pedig elközelgetett az ígéretnek ideje, melyet Isten esküvel ígért Ábrahámnak, megnevekedék a nép és megsokasodék Égyiptomban, 1Móz. 15,16. 2Móz. 1,7.4Móz. 1,45-47.[18]Mindaddig, mígnem más király támada, ki nem ismeri vala Józsefet. 2Móz. 1,8-22.[19]Ez a mi nemzetségünkkel álnokul bánva nyomorgatta a mi atyáinkat, hogy magzataikat kitétesse, hogy életben ne maradjanak.[20]Akkor születék Mózes, és ékes vala az Isten előtt. Ez három hónapig atyja házában tartaték. 2Móz. 2,2.Zsid. 11,23.[21]Mikor pedig kitétetett, a Faraó leánya felvevé, és felnevelé őt a saját fia gyanánt. 2Móz. 2,10.[22]És Mózes taníttaték az Égyiptombeliek minden bölcseségére; és hatalmas vala beszédben és cselekedetben. Ésa. 49,6.Márk 16,15.Luk. 2,32.[23]Mikor pedig negyvenéves kora betölt, eszébe jutott, hogy meglátogassa atyjafiait, az Izráel fiait. 2Móz. 2,11.12.[24]És mikor látta, hogy egyik bántalommal illettetik, megoltalmazá, és az égyiptomi embert megölvén, bosszút álla azért, a ki bosszúsággal illettetett. rész 15,14.[25]És azt gondolá, hogy az ő atyjafiai megértik, hogy az Isten az ő keze által ád nékik szabadulást; de azok nem értették meg. Luk. 2,14.Ján. 14,27.Róm. 5,1.[26]Másnap meg olyankor jelent meg köztük, mikor összevesztek, és inté őket békességre, mondván: Férfiak, testvérek vagytok ti; miért illetitek egymást bosszúsággal? 2Móz. 2,13.14.[27]De az, a ki felebarátját bántalmazta, elutasítá őt magától, mondván: Kicsoda tett téged fejedelemmé és bíróvá mi rajtunk? Mát. 3,16.Márk 1,10.11.Luk. 3,21.22.[28]Csak nem akarsz engem is megölni, miképen megöléd tegnap az égyiptomit?[29]E beszédre aztán Mózes elfuta és lőn jövevény a Midián földén, a hol két fia születék. 2Móz. 2,15.21.22.

ISTVÁN FOLYTATJA AZ ÜDVTÖRTÉNET ELBESZÉLÉSÉT

30És negyven esztendő elteltével megjelenék néki a Sínai hegy pusztájában az Úrnak angyala csipkebokornak tüzes lángjában. 2Móz. 3,1-6.31Mózes pedig mikor meglátta, elcsodálkozék a látáson. Mikor pedig oda méne, hogy megszemlélje, lőn az Úrnak szava ő hozzá: rész 1,8.Márk 16,15. rész 17,31.2Kor. 5,10.2Tim. 4,1.1Pét. 4,5.32Én vagyok a te atyáidnak Istene, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene, és Jákóbnak Istene. Mózes pedig megrémülvén, nem meré megnézni. 2Móz. 3,6.15.16.33Az Úr pedig monda néki: Oldozd le sarudat lábaidról; mert a hely, a melyen állasz, szent föld. Józs. 5,15.34Látván láttam az én népemnek nyomorúságát, mely Égyiptomban van, és az ő fohászkodásukat meghallgattam, és azért szállottam le, hogy őket megszabadítsam; most azért jőjj, elküldelek téged Égyiptomba. 2Móz. 3,7-10.35Ezt a Mózest, a kit megtagadának, mondván: Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá? ezt az Isten fejedelmül és szabadítóul küldé angyal keze által, a ki megjelent néki a csipkebokorban. vers 27. 2Móz. 3,2-10.36Ez hozta ki őket, **csodákat és jeleket tévén Égyiptomnak földében és a Verestengeren és a pusztában negyven esztendeig**. 2Móz. 7,10.12.20. 2Móz. 14,21-28. 2Móz. 15,25.17,5.6.37Ez ama Mózes, ki az Izráel fiainak ezt mondotta: **Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istentek, a ti atyátokfiai közül, mint engem:** azt hallgassátok. 5Móz. 18,15.18.38Ez az, a ki ott volt a gyülekezetben a pusztában a Sinai hegyen vele beszélő angyallal és a mi atyáinkkal: ki élő igéket vőn, hogy nékünk adja; 2Móz. 20,21.34,28.32. 5Móz. 32,47.Zsid. 4,12.1Pét. 1,23.39A kinek nem akartak engedni a mi atyáink, hanem eltaszíták maguktól, és szívökben Égyiptom felé fordulának,40Ezt mondván Áronnak: Csinálj nékünk isteneket, kik előttünk járjanak: mert ez a Mózes, ki minket Égyiptom földéből kihozott, nem tudjuk, mi történt ő vele. 2Móz. 32,1.41És borjúképet csinálának azokban a napokban, és áldozatot vivének a bálványnak, és gyönyörködének az ő kezeik csinálmányaiban. 2Móz. 32,2-6.42Az Isten pedig elfordula, és adá őket, hogy szolgáljanak az ég seregének; a mint meg van írva a próféták könyvében: Vajjon áldozati barmokat és áldozatokat hoztatok-é nékem negyven esztendeig a pusztában, Izráelnek háza? Jer. 19,13.Róm. 1,25. Ámós 5,25-27.43Sőt inkább hordoztátok a Molok sátorát, és a ti istenteknek, Remfánnak csillagát, a képeket, melyeket csináltatok, hogy azokat imádjátok: elviszlek azért titeket Babilónon túl. 3Móz. 18,21.20,2.1Kir. 11,7.2Kir. 23,10.44A bizonyságnak sátora a mi atyáinknál volt a pusztában, a mint parancsolta az, a ki mondotta Mózesnek, hogy azt arra a mintára csinálja, melyet látott vala. 2Móz. 25,40.45Melyet a mi atyáink átvévén, be is hoztak Józsuéval, mikor birodalmukba vették a pogányokat, kiket kiűzött az Isten a mi atyáink színe elől, mind a Dávidnak napjaiig; Józs. 3,13-15.46Ki kegyelmet talált az Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson a Jákób Istenének. 1Sám. 13,14. 2Sám. 7,2.1Krón. 17,1.Zsolt. 132,2-5.47Salamon építe pedig néki házat. 1Kir. 6,1.2Krón. 3,1.48De ama Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik, mint a próféta mondja: 1Kir. 8,27.2Krón. 6,18.49A menny nékem ülőszékem, a föld pedig az én lábaimnak zsámolya; micsoda házat építhettek nékem? azt mondja az Úr, vagy melyik az én nyugodalmamnak helye? Ésa. 66,1.2.**50Nem az én kezem csinálta-é mindezeket? rész 10,3-6.51Kemény nyakú és körülmetéletlen szívű és fülű emberek, ti mindenkor a Szent Léleknek ellene igyekeztek, mint atyáitok, ti azonképen. 5Móz. 9,6.Ésa. 63,10.Jer. 6,10.9,26.52A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok? és megölték azokat, a kik eleve hirdették amaz Igaznak eljövetelét: kinek ti most árulóivá és gyilkosaivá lettetek; Mát. 5,12.Luk. 11,47-51. rész 3,14.15.53Kik a törvényt angyalok rendelésére vettétek, és nem tartottátok meg.** vers 38.Gal. 3,19.Zsid. 2,2.54Mikor pedig ezeket hallották, szívükben dühösködnek és fogaikat csikorgatják vala ő ellene. Gal. 2,16.55Mivel pedig teljes vala Szent Lélekkel, a mennybe függesztvén szemeit, látá Istennek dicsőségét, és Jézust állani az Istennek jobbja felől, rész 6,3.5. Mát. 26,64.Márk 14,62.Luk. 22,69.Róm. 8,34.56És monda: Ímé látom az egeket megnyilni, és az embernek Fiát az Isten jobbja felől állani. rész 8,1.4.57Felkiáltván pedig nagy fenszóval, füleiket bédugák, és egyakarattal reá rohanának; Gal. 2,1.2.58És kiűzvén a városon kívül, megkövezék: a tanúbizonyságok pedig felsőruháikat egy Saulus nevezetű ifjú

lábaihoz rakták le. 3Móz. 24,14.16. rész 6,13.5Móz. 17,7. rész 22,20.[59]Megkövezék azért Istvánt, ki imádkozik és ezt mondja vala: **Uram Jézus, vedd magadhoz az én lelkemet! Zsolt. 31,6.Luk. 23,46.[60]Térdre esvén pedig, nagy fenszóval kiálta: Uram, ne tulajdonítsd nékik e bűnt! És ezt mondván, elaluvék. Luk. 23,34.Mát. 5,44.**

ApCsel 8

[1]Saulus pedig szintén javallta az ő megöletését. És támada azon a napon nagy üldözés a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és mindnyájan eloszlának Júdeának és Samáriának tájaira, az apostolokat kivéve. rész 22,20. rész 11,19.[2]Istvánt pedig eltakaríták kegyes férfiak, és nagy sírást tőnek ő rajta. rész 9,30.[3]Saulus pedig pusztítá az anyaszentegyházat, házról-házra járva, és férfiakat és asszonyokat elővonszolva, tömlöczbe veti vala. rész 9,1.22,4.19.Gal. 1,13.[4]Amazok annakokáért eloszolván, széjjeljártak, hirdetve az ígét. Mát. 10,23.[5]És Filep lemenvén Samária városába, prédikálja vala nékik a Krisztust. rész 6,5.21,8.[6]A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, a miket Filep mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. rész 5,15.16.Márk 16,17.18.[7]Mert sokakból, kikben tisztátalan lelkek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula. rész 15,2.4.6.21,18. rész 12,25.[8]És lőn nagy öröm abban a városban. Mát. 13,55.Gal. 1,19.2,12.Csel. 21,18.[9]**Egy Simon nevű ember pedig már előbb gyakorolta abban a városban az ördögi tudományt és elámította Samária népét, magát valami nagynak állítván: rész 13,6.19,13.14.[10]Kire mindnyájan figyeltek, kicsinytől nagyig, mondván: Ez az Istennek ama nagy ereje! 2Móz. 12,18.**[11]Azért figyeltek pedig rá, mert sok időn át az ördögi mesterségekkel elámította őket.[12]De miután hittek Filepnek, a ki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére tartozó örvendetes dolgokat hirdeti vala, megkeresztelkedének mind férfiak, mind asszonyok. Márk 16,18.Luk. 10,19.[13]És Simon maga is hűn, és megkeresztelkedvén, Fileppel tarta; és látván, hogy jelek és nagy erők lesznek, álmélkodik vala. Csel. 14,11-13.[14]Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samária bevette az Isten ígéjét, elküldék azokhoz Pétert és Jánost; Ján. 4,39-42.

[15]Kik mikor lementek, könyörögtek érettük, hogy vegyenek Szent Lelket: 2Móz. 34,15.1Kor. 8,1.1Kor. 10,14-30. 2Móz. 20,14.3Móz. 18,1.Mát. 5,27.28.1Thess. 4,3. 3Móz. 17,13.5Móz. 12,16. 1Móz. 9,4-5.3Móz. 3,17.7,26.17,10-14.19,26.5Móz. 12,16.23-25.15,23.

οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον·

[16]Mert még senkire azok közül nem szállott rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. Márk 16,18.

οὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ᾽ οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς [1] τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ

Vigyázat! Itt is EIS van, mint Mt 28 végén!= JK nevéBE! (nem „en”- nem Jk nevéBEN)!

„CSAK?” NEM LENNE ELÉG JÉZUS NEVÉBE BELEKERESZTELTETNI? TEHÁT KELL A SZENTLÉLEK KERESZTSÉGE (AJÁNDÉKA?) KARIZMATIKUSOK IGAZOLÁSA?

[17]Akkor kezeiket reájuk veték, és vőnek Szent Lelket. rész 19,1-6.

τότε ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον.

Csia: 5 Mikor azok lementek, imádkoztak a szamáriaiakért, hogy kapjanak Szent Szellemet, 16 ugyanis még egyikőjükre sem szállott le, csak az Úrnak, Jézusnak nevére merítkeztek be. 17 Azután rájuk tették kezüket és azok Szent Szellemet kaptak.

[18]Mikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szent Lélek, megkínálá őket pénzzel, Dán. 6,22.[19]Mondván: Adjátok nékem is ezt a hatalmat, hogy valakire vetem

kezeimet, Szent Lelket vegyen. vers 25.rész 13,5.13.15,37.39.Kol. 4,10.Filem. 1,24.2Tim. 4,11.1Pét. 5,13.[20]De Péter monda néki: **A te pénzed veled együtt veszszen el, mivel azt gondoltad, hogy az Istennek ajándéka pénzen megvehető.**[21]**Nincsen néked részed, sem örökséged e dologban, mert a te szíved nem igaz az Isten előtt.** Csel. 14,19.[22]**Térj meg azért ezen gonoszságodból, és kérjed az Istent, ha talán megbocsáttatik néked szívednek gondolatja.**
[23]**Mert látom, hogy te keserűséges méregben és álnokságnak kötelékében leledzel.**
εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα.
χολή, -ῆς - 1. epe, 2. (ÓSz) keserű ital
πικρία, -ς – keserűség
σύνδεσμος, -ου – fogság, kötelék
[24]**Felelvén pedig Simon, monda: Könyörögjetek ti énérettem az Úrnak, hogy semmi azokból, a miket mondtatok, reám ne jöjjön.** rész 15,13.21,18.Gal. 1,19.2,9.12.[25]Azok annakokáért, minekutána bizonyságot tettek, és hirdették az Úrnak ígéjét, megtérének Jeruzsálembe, és a Samaritánusoknak sok falujában prédikálák az evangyéliomot.[26]Az Úrnak angyala pedig szóla Filepnek, mondván: Kelj fel és menj el dél felé, arra az útra, mely Jeruzsálemből Gázába megy alá. Járatlan ez. Csel. 25,11.[27]És felkelvén, elméne. És ímé egy szerecsen férfiú, Kandakénak, a szerecsenek királyasszonyának hatalmas komornyikja, ki az ő egész kincstárának felügyelője vala, ki feljött imádkozni Jeruzsálembe; 1Kir. 8,41.42.[28]És visszatérőben volt és az ő szekerén ül vala, és olvasá Ésaiás prófétát.[29]Monda pedig a Lélek Filepnek: Járulj oda és csatlakozzál ehhez a szekérhez! Csel. 24,5.14. Luk. 2,34.[30]Filep azért oda futamodván, hallá, a mint az Ésaiás prófétát olvassa vala. És monda:
Vajjon érted-é, a mit olvasol? 2Sám. 24,15-17.2Kir. 19,35. rész 10,26.14,14.15.Jel. 19,10.
Ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

[31]**Ő pedig monda: Mimódon érthetném, ha csak valaki meg nem magyarázza nékem?**
Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ὁδηγήσει με?
ὁδηγέω - vezet, irányít, tanít
CSIA Vajon érted-e, amit olvasol?” 31 „Hogy volnék rá képes, ha csak valaki útmutatást nem ad?” – Felelte az
És kéré Filepet, hogy felhágván, üljön mellé. rész 6,7.19,20.Ésa. 55,10.11.Kol. 1,6.[32]Az írásnak helye pedig, melyet olvasott, ez vala: Mint juh viteték mészárszékre, és mint a bárány az ő nyírője előtt néma, azonképen nem nyitotta fel az ő száját. Ésa. 53,7.8.[33]Az ő megaláztatásában az ő ítélete elvétetett, az ő nemzetségét pedig kicsoda sorolja el? mert elvétetik a földről az ő élete. Csel. 13,13.[34]Felelvén pedig a komornyik Filepnek, monda: Kérlek téged, kiről mondja ezt a próféta? Magáról-é, vagy más valakiről? rész 9,15.Róm. 1,1.Gal. 1,15.[35]Filep pedig száját megnyitván, és elkezdvén ezen az íráson, hirdeté néki a Jézust. rész 6,6.4Móz. 8,10.27,18.5Móz. 34,9.1Tim. 4,14.2Tim. 1,6.[36]Mikor pedig menének az úton, jutának egy vízhez; és monda a komornyik: Ímhol a víz: mi gátol, hogy megkeresztelkedjem?[37]Filep pedig monda: Ha teljes szívből hiszel, meglehet. Az pedig felelvén, monda: Hiszem, hogy a Jézus Krisztus az Isten Fia. Mát. 16,16.Ján. 6,69.[38]És megállítá a szekeret; és leszállának mindketten a vízbe, Filep és a komornyik; és megkeresztelé őt. rész 8,9.[39]Mikor pedig a vízből feljöttek, az Úrnak Lelke elragadá Filepet; és többé nem látta őt a komornyik, mert tovább méne az ő útján örömmel. 1Kir. 18,12.2Kir. 2,16.Ezék. 3,14.[40]Filep pedig találtaték Azótusban; és széjjeljárva hirdeté az evangyéliomot minden városnak, míglen Czézáreába juta. 1Móz.3,15.49,10.Ésa. 7,14.9,6.7.53,1-12.

ApCsel 9
[1]**Saulus** pedig még **fenyegetéstől és öldöklléstől lihegve** az Úrnak tanítványai ellen, **elmenvén a főpaphoz,** **Mát. 1,1-16.Luk. 3,23-31.**[2]Kére ő tőle leveleket Damaskusba a zsinagógákhoz,

hogy ha talál némelyeket, kik ez útnak követői, akár férfiakat, akár asszonyokat, fogva vigye Jeruzsálembe. Gal. 4,13.[3]És **a mint méne, lőn, hogy közelgete Damaskushoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a mennyből: rész 22,6.26,12.13.[4]És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, mit kergetsz engem? Ezék. 3,23.**[5]És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, a kit te kergetsz: **nehéz néked az ösztön ellen rúgódoznod. 1Kor. 1,2.**[6]Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel és menj be a városba, és majd megmondják néked, mit kell cselekedned. Eféz. 5,20.1Thess. 1,2.[7]A vele utazó férfiak pedig némán álltak, hallva ugyan a szót, de senkit sem látva. Luk. 4,16.17.[8]Felkele azonban Saulus a földről; de mikor felnyitá szemeit, senkit sem láta, azért kézenfogva vezeték be őt Damaskusba. 1Thess. 3,10.[9]És három napig nem látott, és nem evett és nem ivott. rész 7,17.2Móz. 1,7.9. 2Móz. 6,6.12,41.[10]Vala pedig egy tanítvány Damaskusban, névszerint Ananiás, és monda annak az Úr látásban: Ananiás! Az pedig monda: Ímhol vagyok Uram! 2Móz. 16,2.35.Zsolt. 95,10.[11]Az Úr pedig monda néki: Kelj fel és menj el az úgynevezett Egyenes utczába, és keress föl a Júdás házában egy Saulus nevű tárzusi embert, mert ímé imádkozik. rész 21,39.[12]És látá Saulus látásban, hogy egy Ananiás nevű férfiú beméne hozzá és kezét reá veté, hogy lásson. Bir. 2,16.3,9.[13]Felele pedig Ananiás: Uram, sok embertől hallottam e férfiú felől, mily sok bosszúsággal illeté a te szenteidet Jeruzsálemben: 1Sám. 8,5. 1Sám. 9,15.17.10,1.[14]És itt is hatalma van a főpapoktól, hogy mindazokat megkötözze, kik a te nevedet segítségül hívják. 1Sám. 13,13.14.Zsolt. 89,21.22.[15]Monda pedig néki az Úr: Eredj el, mert ő nékem választott edényem, hogy hordozza az én nevemet a pogányok és királyok, és Izráel fiai előtt. Gal. 1,15.16. Ésa. 49,6.Gal. 2,7-9. rész 25,10.12.26,1. vers 20.29.[16]Mert én megmutatom néki, mennyit kell néki az én nevemért szenvedni. 2Kor. 11,23-33. **(Mint ApCsel 10-ben: Péter és Kornéliusz)**
[17]Elméne azért Ananiás és beméne a házba, és kezeit reá vetvén, monda: Saul atyámfia, az Úr küldött engem, Jézus, a ki megjelent néked az úton, melyen jöttél, hogy szemeid megnyiljanak és **beteljesedjél Szent Lélekkel. Luk. 3,15.16.Ján. 1,20.[18]És azonnal mintegy pikkelyek estek le szemeiről, és mindjárt visszanyeré látását; és felkelvén, megkeresztelkedék; rész 2,39.3,26.5,20.10,36.[19]És miután evett, megerősödék.** Vala pedig Saulus a damaskusi tanítványokkal néhány napig. Gal. 1,17.[20]És azonnal prédikálá a zsinagógákban a Krisztust, hogy ő az Isten Fia. Luk. 23,14-23.Ján. 18,38.[21]Álmélkodnak vala pedig mindnyájan, a kik hallák, és mondának: **Nem ez-é az, a ki pusztította Jeruzsálemben azokat, a kik ezt a nevet hívják segítségül, és ide is azért jött, hogy őket fogva vigye a főpapokhoz? Gal. 1,23.**[22]Saulus pedig annál inkább erőt vőn, és zavarba hozta a Damaskusban lakó zsidókat, **bebizonyítván, hogy ez a Krisztus**. Csel. 5,18-19.12,6-10.[23]Több nap elteltével azonban a zsidók tanácsot tartának, hogy őt megöljék: Luk. 24,36-42.Ján. 20,1.Ján. 21,1. rész 1,8.3,15.10,40.41.[24]De tudtára esék Saulusnak az ő leselkedésök. És őrizék a kapukat mind nappal, mind éjjel, hogy őt megöljék; rész 3,22-26.1Móz. 22,18.[25]A tanítványok azért vevén őt éjjel, a kőfalon bocsáták alá, leeresztve egy kosárban. 2Kor. 11,32.33.[26]Mikor pedig Saulus Jeruzsálembe ment, a tanítványokhoz próbált csatlakozni; de mindnyájan féltek tőle, **nem hivén, hogy ő tanítvány. Gal. 1,18.[27]Barnabás azonban maga mellé vevén őt, vivé az apostolokhoz, és elbeszélé nékik, mint látta az úton az Urat, és hogy beszélt vele, és mint tanított Damaskusban nagy bátorsággal a Jézus nevében. Zsolt. 16,10.Csel. 2,27.31.[28]És ki- és bejáratos vala köztük Jeruzsálemben: 1Kir. 2,10.Csel. 2,29.**[29]És nagy bátorsággal tanítván az Úr Jézusnak nevében, beszél, sőt vetekedik vala a görög zsidókkal; azok pedig igyekeznek vala őt megölni.[30]Megtudván azonban az atyafiak, levivék őt Czézáreába, és elküldék őt Tárzusba. Gal. 1,21.[31]A gyülekezeteknek tehát egész Júdeában, Galileában és Samariában békességök vala; épülvén és járván az Úrnak félelmében és a Szent Léleknek vígasztalásában, sokasodnak vala. Mát. 7,2.Ján. 8,7.Róm. 14,10.[32]Lőn pedig, hogy Péter, mikor mindnyájukat bejárá, leméne a Liddában lakozó szentekhez is. Hab. 1,5.[33]Talála pedig ott egy Éneás nevű embert, ki nyolcz esztendő óta ágyban fekszik vala, ki gutaütött vala. Csel. 22,25-

29.[34]És monda néki Péter: Éneás, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus: kelj föl, vesd meg magad az ágyadat! És azonnal felkele. 2Pét. 3,9.15.[35]És láták őt mindnyájan, kik laknak vala Liddában és Sáronban, kik megtérének az Úrhoz. Mát. 23,15.Csel. 2,10.6,5.10,2.13,16.26.† rész 11,23.[36]Joppéban pedig vala egy nőtanítvány, névszerint Tábitha, mely megmagyarázva Dorkásnak, azaz zergének mondatik: ez gazdag vala jó cselekedetekben és alamizsnákban, melyeket osztogatott.•Jób 34,11.12.Zsolt. 62,13.Mát. 16,27.2Kor. 5,10.[37]Lőn pedig azokban a napokban, hogy megbetegedvén, meghala: és miután megmosták őt, kiteríték a felházban. 1Thess. 2,2.[38]Mivelhogy pedig Lidda Joppéhoz közel vala, a tanítványok meghallván, hogy Péter ott van, küldének két férfiút ő hozzá, kérve, hogy késedelem nélkül menjen át hozzájuk. rész 13,26. rész 18,6.28,28.Mát. 8,10-12.[39]Felkelvén azért Péter, elméne azokkal. Mihelyt oda ére, felvezeték őt a felházba: és elébe állának néki az özvegyasszonyok mindnyájan sírva és mutogatva a ruhákat és öltözeteket, melyeket Dorkás csinált, míg velük együtt volt. Ésa. 49,6.Márk 16,15.Luk. 2,32.[40]Péter pedig mindenkit kiküldvén, térdre esve imádkozék; és a holt testhez fordulván, monda: Tábitha, kelj fel! Az pedig felnyitá szemeit; és meglátván Pétert, felüle. 2Kir. 4,33.36. Ján. 11,43.[41]És az kezét nyújtva néki, felemelé őt; és beszólítván a szenteket és az özvegyasszonyokat, eleikbe állatá őt elevenen. 1Thess. 2,15.16.[42]És tudtára lőn az egész Joppénak; és sokan hivének az Úrban.[43]És lőn, hogy ő több napig marada Joppéban egy Simon nevű tímárnál. Mát. 10,14.Márk 6,11.Luk. 9,5.10,11.Csel. 18,6.

ApCsel 10

Kornéliusz látomása az angyal küldéséről és Péter révülete a tisztátalan állatokról.

[1]Vala pedig Czézáreában egy Kornélius nevű férfiú, százados az úgynevezett itáliai seregből.[2]Jámbor és istenfélő egész házanépével egybe, ki sok alamizsnát osztogat vala a népnek, és szüntelen könyörög vala Istennek.[3]Ez látá látásban világosan, a napnak mintegy kilenczedik órája körül, hogy az Istennek angyala beméne őhozzá, és monda néki: Kornélius! Csel. 9,25.[4]Ő pedig szemeit reá függesztve és megrémülve monda: Mi az, Uram? Az pedig monda néki: A te könyörgéseid és alamizsnáid felmentek Isten elébe emlékezetnek okáért. rész 4,29-30.Zsid. 2,4.[5]Most azért küldj Joppéba embereket, és hivasd magadhoz Simont, ki neveztetik Péternek; vers 4.[6]Ő egy Simon nevű tímárnál van szálláson, kinek háza a tenger mellett van. Ő megmondja néked, mit kell cselekedned. Mát. 15,14. **(Mint ApCsel 9-ben Anániás)** [7]A mint pedig elment az angyal, a ki Kornéliussal beszélt, szólíta kettőt az ő szolgái közül, és egy kegyes vitézt azok közül, kik rendelkezésére állnak vala.[8]És elmondván nékik mindent, elküldé őket Joppéba. Csel. 18,5.1Thess. 3,1.2.6.[9]Másnap pedig, míg azok menének és közelgetének a városhoz, felméne Péter a háznak felső részére imádkozni hat óra tájban. rész 3,2-8.[10]Megéhezék azonban, és akara enni: míg azonban azok ételt készítének, szálla ő reá elragadtatás;[11]És látá, hogy az ég megnyilt és leszálla ő hozzá valami edény, mint egy nagy lepedő, négy sarkánál fogva felkötve, és leeresztve a földre: Ésa. 35,6.[12]Melyben valának mindenféle földi négylábú állatok, vadak, csúszómászó állatok és égi madarak.[13]És szózat lőn ő hozzá: Kelj fel Péter, öljed és egyél![14]Péter pedig monda: Semmiképen sem, Uram; mert sohasem ettem semmi közönségest, vagy tisztátalant. 3Móz. 11,1.5Móz. 14,7.19.Ezék. 4,14.[15]És ismét szózat lőn ő hozzá másodszor is: **A miket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak.** **Eféz. 2,11.**[16]Ez pedig három ízben történt; és ismét felviteték az edény az égbe. rész 10,25.26. 1Thess. 1,9. rész 4,24.17,24.[17]A mint pedig Péter magában tünődék, mi lehet az a látás, a melyet látott, ímé az férfiak, kiket Kornélius küldött, megtudakozván a Simon házát, odaérkezének a kapuhoz, rész 17,30.Róm. 1,24.[18]És bekiáltván megtudakozák, vajjon Simon, ki neveztetik Péternek, ott van-é szálláson? rész 17,27.28.Róm. 1,19.20.[19]És a míg Péter a látás felől gondolkodék, monda néki a Lélek: Ímé három férfiú keres téged: 1Móz. 1,27.28.† 5Móz. 32,7.8.[20]Nosza kelj fel, eredj alá, és minden kételkedés nélkül menj el ő velök: mert én küldöttem őket. 2Kor. 11,25.2Tim. 3,11.[21]Alámenvén azért Péter a férfiakhoz, kiket Kornélius

küldött ő hozzá, monda: Ímé, én vagyok, a kit kerestek: mi dolog az, a miért jöttetek? Jób 34,4.[22]Ők pedig mondának: Kornélius százados, igaz és istenfélő férfiú, ki mellett a zsidók egész népe jó bizonyságot tesz, szent angyal által megintetett, hogy hívasson téged házához, és halljon tőled valami dolgokról. Róm. 1,23.Ésa. 40,18-20.[23]Behíván azért őket, szállására fogadá. Másnap pedig elméne Péter ő velök, és a Joppébeli atyafiak közül is némelyek együtt menének ő vele. rész 11,23.13,43. Mát. 10,38.39.1Thess. 3,3.4.2Tim. 3,12.[24]És másnap eljutának Czézáreába. Kornélius pedig várja vala őket, egybegyűjtvén rokonait és jó barátait. Tit. 1,5. rész 13,3.[25]És lőn, hogy a mint Péter beméne, Kornélius elébe menvén, lábaihoz borulva imádá őt. rész 14,11-15.Jel. 22,8.9.[26]Péter azonban felemelé őt, mondván: **Kelj fel; én magam is ember vagyok. Zsolt. 14,3.53,2.4.**

HONLAPOMON:

ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι (ApCsel 10,26)

Homo is a common name to all men (WS)

Nos sumus poiema Dei. Ipse Poeta est (ML)

[27]És beszélgetve vele, belépett, és találá sokakat egybegyűlve;[28]És monda nékik: **Ti tudjátok, hogy tilalmas zsidó embernek más nemzetbelivel barátkozni, vagy hozzámenni; de nékem az Isten megmutatá, hogy senkit se mondjak közönséges, vagy tisztátalan embernek: rész 11,3.Ján. 4,9.27.**[29]Annak okáért ellenmondás nélkül el is jöttem, miután meghívattam. Azt kérdem azért, mi okból hivattatok engem? Róm. 16,3.4.1Kor. 16,19.2Tim. 4,19.[30]És Kornélius monda: Negyednaptól fogva mind ez óráig bőjtöltem, és kilencz órakor imádkozám az én házamban; és ímé egy férfiú álla meg előttem fényes ruhában, Gal. 2,4. 1Móz. 17,10-14.3Móz. 12,3.[31]És monda: Kornélius, meghallgattatott a te imádságod, és a te alamizsnáid emlékezetbe jutottak Isten előtt. Gal. 2,1.2.[32]Küldj el azért Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, ki Péternek neveztetik; ez Simon tímár házában van szálláson a tenger mellett: ő, minekutána eljő, szól néked. Csel. 8,1.14.11,19.[33]Azonnal azért küldöttem hozzád; és te jól tetted, hogy eljöttél. Most azért mi mindnyájan az Isten előtt állunk, hogy meghallgassuk mindazokat, a miket Isten néked parancsolt. Csel. 14,27.[34]Péter pedig megnyitván száját, monda:

Bizonynyal látom, hogy nem személyválogató az Isten; 5Móz. 10,17.Róm. 2,11.

ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν Ἐπ᾽ ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήμπτης ὁ θεός,

καταλαμβάνομαι – felfogom; καταλαμβάνω - elfog, megragad, felfog, befogad

[35]Hanem minden nemzetben kedves ő előtte, a ki őt féli és igazságot cselekszik. rész 15,14.

ἀλλ᾽ ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστίν.

[36]Azt az ígét, melyet elkülde az Izráel fiainak, hirdetvén békességet a Jézus Krisztus által (ő mindeneknek Ura). Luk. 2,14.Ján. 14,27.Róm. 5,1.

τὸν λόγον ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· [1] οὗτός ἐστιν πάντων κύριος

KISEBB KRISZTUS-HIMNUSZ

[37]Ti ismeritek azt a dolgot, mely lőn az egész Júdeában, Galileától kezdve, az után a keresztség után, melyet János prédikált, Csel. 10,44.[38]A názáreti Jézust, mint kené fel őt az Isten Szent Lélekkel és hatalommal, ki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten vala ő vele. Mát. 3,16.Márk 1,10.11.Luk. 3,21.22.[39]És mi vagyunk bizonyságai mindazoknak, a miket mind a zsidóknak tartományában, mind Jeruzsálemben cselekedett; a kit megölének, fára feszítvén. Gal. 2,14-16.5,1.[40]Ezt az Isten feltámasztá harmadnapon, és megadá, hogy ő megjelenjék nyilván, rész 1,3.Luk. 24,1.Ján. 20,1.Ján. 21,1.[41]Nem az egész népnek, hanem az Istentől eleve választott bizonyságoknak, nékünk, kik együtt ettünk és együtt ittunk ő vele, minekutána feltámadott halottaiból. Luk. 24,30.43.Ján. 21,12.13.[42]**És megparancsolta nékünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk**

bizonyságot, hogy ő az Istentől rendelt bírája élőknek és holtaknak. rész 1,8.Márk 16,15. rész 17,31.2Kor. 5,10.2Tim. 4,1.1Pét. 4,5.[43]**Erről a próféták mind bizonyságot tesznek, hogy bűneinek bocsánatját veszi az ő neve által mindenki, a ki hiszen ő benne.** rész 4,2.1Kor. 1,29.31.Eféz. 2,9.[44]Mikor még szólá Péter ez ígéket, **leszálla a Szent Lélek mindazokra, a kik hallgatják vala e beszédet.** Ámós 9,11.12.[45]És elálmélkodának a zsidóságból való hívek, mindazok, a kik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Lélek ajándéka. Eféz. 3,6.[46]**Mert hallják vala, hogy ők nyelveken szólnak és magasztalják az Istent. Akkor felele Péter:** rész 2,1-4.19,6.[47]**Vajjon eltilthatja-é valaki a vizet, hogy ezek meg ne keresztelkedjenek, kik vették a Szent Lelket miképen mi is?** rész 8,36. rész 15,8.

[48]**És parancsolá, hogy keresztelkedjenek meg az Úrnak nevében.**

προσέταξεν αὐτοὺς *ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ* βαπτισθῆναι. Itt „en” van, Mt végén „eis”

Akkor kérék őt, hogy maradjon náluk néhány napig. rész 2,38.

ApCsel 11

[1]Meghallák azonban az apostolok és a Júdeában levő atyafiak, hogy a pogányok is **bevették az Istennek beszédét**. 2Móz. 34,15.1Kor. 8,1.1Kor. 10,14-30. 2Móz. 20,14.3Móz. 18,1.Mát. 5,27.28.1Thess. 4,3. 3Móz. 17,13.5Móz. 12,16. 1Móz. 9,4-5.3Móz. 3,17.7,26.17,10-14.19,26.5Móz. 12,16.23-25.15,23.

ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἐδέξαντο - befogadták

δέχομαι - befogad, fog, vesz

[2]Mikor azért felment Péter Jeruzsálembe, vetekedének ő vele a zsidóságból valók, Csel. 16,6.[3]Mondván: Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük. 1Kor. 1,12.Csel. 19,1.[4]Elkezdvén pedig Péter, megmagyarázta nékik rendre, mondván: Gal. 1,21.[5]**Én Joppé városában imádkozám; és láték elragadtatásban egy látást, valami alászálló edényt, mint egy nagy lepedőt, négy sarkánál fogva leeresztve az égből; és egészen hozzám szálla:** rész 10,9-16.[6]Melyre szememet rávetve megnézém, és látám a földi négylábú állatokat, a vadakat és a csúszómászókat és az égi madarakat. 1Kor. 1,12.3,4.5.6.22.4,6.16,12.[7]Hallék pedig szót is, mely ezt mondja vala nékem: Kelj fel Péter, öljed és egyél! Csel. 14,19.[8]Mondék azonban: Semmiképen sem, Uram; mert soha semmi közönséges vagy tisztátalan nem ment be az én számba. Mát. 9,14.11,2.Ján. 1,35.41.[9]Felele pedig nékem a szózat másodszor az égből: **A miket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak.**[10]Ez pedig három ízben történt; és ismét felvonaték az egész az égbe. 1Móz. 17,10.11. Gal. 3,7.[11]És ímé, azonnal három férfiú érkezék a házhoz, melyben valék, kik Czézáreából küldettek én hozzám. rész 10,19-25.[12]Mondá pedig nékem a Lélek, hogy menjek el velök minden kételkedés nélkül. Eljöve pedig velem ez a hat atyafi is; és bemenénk annak az embernek a házába: 1Móz. 22,17.18.[13]És elbeszélé nékünk, mimódon látta, a mint az angyal megálla az ő házában és ezt mondá néki: Küldj embereket Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, ki Péternek neveztetik; rész 10,3-6.[14]Ő szólni fog hozzád olyan ígéket, melyek által megtartatol te és a te egész házadnépe.[15]Mikor pedig én elkezdtem szólni, leszálla a Szent Lélek ő reájok, miképen mi reánk is kezdetben. rész 10,44.[16]Megemlékezém pedig az Úrnak ama mondásáról, a mint mondá: János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Lélekkel fogtok megkereszteltetni. rész 1,5.

Az előző fejezet narrációja Péter szerint![17]Ha tehát az Isten hasonló ajándékát adta nékik, mint nékünk is, kik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna? Gal. 2,16.[18]Ezeknek hallatára aztán megnyugovának, és dicsőíték az Istent, mondván: Eszerint hát a pogányoknak is adott az Isten megtérést az életre! rész 17,30.Luk. 2,31.32.[19]Azok tehát, a kik eloszlottak az üldözés miatt, mely Istvánért támadott, eljutának Fenicziáig, Cziprusig és Antiókhiáig, senkinek nem prédikálván az ígét, hanem csak a zsidóknak. rész 8,1.4.[20]Voltak azonban közöttük némely cziprusi és czirénei férfiak, kik mikor

Antiókhiába bementek, szólának a görögöknek, hirdetve az Úr Jézust. Mát. 12,27.Márk 9,38.Luk. 9,49.[21]És az Úrnak keze vala velök; és nagy sokaság tére meg az Úrhoz, hívővé lévén.[22]Elhatott pedig a hír ő felőlük a jeruzsálemi gyülekezet fülébe; és kiküldék Barnabást, hogy menjen el egész Antiókhiáig. rész 8,14.[23]Ki mikor oda jutott és látta az Isten kegyelmét, örvendeze; és inté mindnyájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban. rész 13,43.[24]**Mert jámbor és Szent Lélekkel és hittel teljes férfiú vala ő**.
24 mivel RÚF derék ember volt,
ἀγαθὸς (legtöbb derék)
CSL, EFO:--- jó,
VIZS iámbor férfiu ,
KG teljes,
TY 1526 perfect
Ty /KLV 1534 good
MI LENNE, HA A 'JÓT" (ἀγαθὸς) ITT „IGAZ EMBERNEK" FORDÍTANÁNK? A DERÉK MEGINT NEM ILLIK AZ APOSTOLI IDŐKHÖZ. EZ IS VÁLLVEREGETŐ.
És nagy sokaság csatlakozék az Úrhoz. rész 5,14.[25]Elméne pedig Barnabás Tárzusba, hogy felkeresse Saulust, és rátalálván, elvivé őt Antiókhiába. rész 9,30.[26]És lőn, hogy ők egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot**; és a tanítványokat először Antiókhiában nevezték keresztyéneknek. rész 26,28.1Pét. 4,16.**[27]Ez időtájban pedig menének Jeruzsálemből Antiókhiába próféták. Jak. 1,2-4.[28]Felkelvén pedig egy azok közül, névszerint Agabus, megjelenté a Lélek által, hogy az egész föld kerekségén nagy éhség lesz; a mely meg is lőn Klaudius császár idejében. rész 21,10.[29]A tanítványok pedig elhatározták, hogy a szerint, a mint kinek-kinek közöttük módjában áll, küldenek valamit segítségül a Júdeában lakozó atyafiaknak: 1Kor. 4,17.16,10.Róm. 16,23.2Tim. 4,20.[30]A mit meg is cselekedének, elküldvén a vénekhez Barnabás és Saulus keze által. rész 15,2.4.6.21,18. rész 12,25.

ApCsel 12
[1]Abban az időben pedig **Heródes** király elkezde kegyetlenkedni némelyekkel, a gyülekezetből valók közül.[2]**Megöleté pedig Jakabot, Jánosnak testvérét, fegyverrel. 1Pét. 3,18.[3]És látván, hogy ez tetszik a zsidóknak, föltette magában, hogy elfogatja Pétert is.** (Valának pedig a kovásztalan kenyerek napjai.) 2Móz. 12,18.[4]Kit el is fogatván, tömlöczbe veté, átadván négy négyes katonai szakasznak, hogy őrizzék őt; husvét után akarván őt a nép elé vezettetni. 2Kor. 5,18.[5]Péter azért őrizteték a fogságban; a gyülekezet pedig szüntelen könyörög vala az Istennek ő érette.[6]Mikor pedig Heródes őt elő akará vezettetni, azon az éjszakán aluszik vala Péter két vitéz között, megkötözve két lánczczal; és őrök őrizék az ajtó előtt a tömlöczöt. Csel. 20,4.27,2.Kol. 4,10.Filem. 24.[7]És ímé az Úrnak angyala eljöve, és világosság fénylék a tömlöczben: és meglökvén Péter oldalát, felkölté őt, mondván: Kelj föl hamar! És leesének a lánczok kezeiről. rész 16,24-26.[8]És monda néki az angyal: Övezd fel magadat, és kösd fel saruidat. És úgy cselekedék. És monda néki: Vedd rád felsőruhádat és kövess engem! 1Sám. 28,7.[9]És kimenvén, követé őt; és nem tudta, hogy valóság az, a mi történik az angyal által, hanem azt hitte, hogy látást lát. Márk 1,24.3,11.5,7.[10]Mikor pedig általmentek az első őrsön és a másodikon, jutának a vaskapuhoz, mely a városba visz; mely magától megnyílék előttük: és kimenvén, egy utczán előremenének; és azonnal eltávozék az angyal ő tőle. Márk 16,17.[11]És Péter magához térve monda: Most tudom igazán, hogy az Úr elbocsátotta az ő angyalát, és megszabadított engem Heródes kezéből és a zsidók népének egész várakozásától. Dán. 6,22.
AKÁR EGY AKCIÓFILM [12]És miután ezt megértette, elméne Máriának, a János anyjának házához, ki Márknak neveztetik; hol sokan valának egybegyűlve és könyörögnek vala. vers 25.rész 13,5.13.15,37.39.Kol. 4,10.Filem. 1,24.2Tim. 4,11.1Pét. 5,13.[13]És mikor Péter zörgetett a tornácz ajtaján, egy Rhodé nevű szolgálóleány méne oda, hogy hallgatózzék:[14]És megismervén a Péter szavát, örömében nem nyitá meg a kaput, hanem befutván, hírül adá, hogy

Péter áll a kapu előtt. Gal. 3,19.[15]Azok pedig mondának néki: Elment az eszed. Ő azonban erősíté, hogy úgy van. Azok pedig mondának: Az ő angyala az. 2Kor. 11,25.1Thess. 2,2.[16]Péter pedig szüntelen zörget vala: mikor azért felnyitották, megláták őt és elálmélkodának.[17]Miután pedig kezével hallgatást intett nékik, elbeszélé nékik, mimódon hozta ki őt az Úr a tömlöczből. És monda: Adjátok tudtára ezeket Jakabnak és az atyafiaknak. És kimenvén elméne más helyre. rész 15,13.21,18.Gal. 1,19.2,9.12.[18]Mikor pedig megvirradt, nem csekély háborúság támada a vitézek között, mi történt hát Péterrel. Csel. 5,18-19.12,6-10.[19]Heródes pedig mikor előkérte őt és nem találta, kivallatván az őröket, parancsolá, hogy kivégeztessenek. És lemenvén Júdeából Czézáreába, ott időzött. Kol. 2,12. Eféz. 4,22-24.[20]Heródes pedig ellenséges indulattal vala a tirusiak és sidoniak iránt; de azok egyakarattal eljövének ő hozzá, és Blástust, a király kamarását megnyervén, békességet kérének, mivelhogy az ő tartományuk a királyéból élelmeztetik vala. 1Kir. 5,9.11.2Krón. 2,10.15.Ezék. 27,17.[21]Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözve és székibe ülve nyilvánosan szóla hozzájuk. 1Kor. 16,3-4.2Kor. 8,18-21. Róm. 16,21. Csel. 19,29. Kol. 4,7.Eféz. 6,21.2Tim. 4,12.Tit. 3,12. Csel. 21,29.2Tim. 4,20.[22]A nép pedig felkiálta: Isten szava ez és nem emberé. Csel. 2,37.38.Luk. 3,10-15.[23]És azonnal megveré őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az Istennek adá a dicsőséget; és a férgektől megemésztetvén, meghala. 2Sám. 24,15-17.2Kir. 19,35. rész 10,26.14,14.15.Jel. 19,10.[24]Az Istennek ígéje pedig növekedik és terjed vala, rész 6,7.19,20.Ésa. 55,10.11.Kol. 1,6.[25]Barnabás és Saulus pedig visszatérének Jeruzsálemből, betöltvén szolgálatukat, maguk mellé véve Jánost is, kinek mellékneve Márk vala. rész 11,29.30.

ApCsel 13

[1]Valának pedig Antiókhiában az ott levő gyülekezetben némely próféták és tanítók: Barnabás és Simeon, ki hivattatik vala Nigernek, és a Czirénei Luczius és Manaen, ki Heródessel, a negyedes fejedelemmel együtt neveltetett vala, és Saulus. 1Pét. 2,24.[2]Mikor azért azok szolgálának az Úrnak és bőjtölének, monda a Szent Lélek: Válaszszátok el nékem Barnabást és Saulust a munkára, a melyre én őket elhívtam. rész 9,15.Róm. 1,1.Gal. 1,15.[3]Akkor, miután bőjtöltek és imádkoztak, és kezeiket reájok vetették, elbocsáták őket. rész 6,6.4Móz. 8,10.27,18.5Móz. 34,9.1Tim. 4,14.2Tim. 1,6.[4]Ők annakokáért, miután kibocsáttattak a Szent Lélektől, lemenének Szeleucziába; és onnét elevezének Cziprusba. Csel. 22,25-29.[5]És mikor Salamisba jutottak, hirdeték az Isten beszédét a zsidóknak zsinagógáiban: és János is velük vala, mint segítőtárs. rész 12,25.[6]És eljárván a szigetet mind Páfusig, találkozának egy ördöngős hamispróféta zsidóra, kinek neve vala Barjézus; rész 8,9.[7]Ki Sergius Paulus tiszttartóval, ez okos emberrel vala. Ez magához hivatván Barnabást és Saulust, kíváná hallani az Isten beszédét.[8]Elimás, az ördöngős azonban (mert így magyaráztatik az ő neve) ellenkezik vala velök, igyekezvén a tiszttartót elfordítani a hittől. 1Thess. 2,2.[9]De Saulus, ki Pál is, megtelvén Szent Lélekkel, szemeit reá vetve, Csel. 14,23.[10]Monda: Ó minden álnoksággal és minden gonoszsággal teljes ördögfi, minden igazságnak ellensége, nem szűnöl-é meg az Úrnak igaz útait elfordítani? Csel. 26,23.Luk. 24,26.46. Csel. 9,22.[11]Most azért ímé az Úrnak keze van ellened, és vak leszel és nem látod a napot egy ideig. És azonnal homály és sötétség szálla reá; és kerengve keres vala vezetőket. 1Thess. 1,6.9.[12]Akkor a tiszttartó, mikor látta a történt dolgot, hűn, elálmélkodván az Úrnak tudományán. 1Thess. 2,15.16.[13]Elhajózván pedig Páfusból Pál és kisérői, Pergába, Pámfiliának városába menének. János azonban elválván tőlük, megtére Jeruzsálembe. Csel. 14,15.26,20.1Thess. 1,9.10. Csel. 16,31.19,4.[14]Ők pedig Pergából tovább menve, eljutának Antiókhiába, Pisidiának városába, és bemenvén szombatnapon a zsinagógába; leülének. Luk. 23,2.Ján. 19,12.[15]És a törvénynek és a prófétáknak felolvasása után küldének a zsinagógának előljárói ő hozzájok, mondván: Atyánkfiai, férfiak, ha van valami intőbeszédetek a néphez, szóljatok. Luk. 4,16.17.[16]**Pál azért felkelvén** és kezével intvén, monda:

PÁL NARRATÍVÁJA IZRAEL TÖRTÉNETÉRŐL

Izráelnek férfiai, és ti, kik félitek az Istent, halljátok meg. Fil. 2,17.Csel. 21,13. Csel. 9,15.Gal. 1,15.16.[17]*Ennek a népnek, Izráelnek Istene kiválasztotta a mi atyáinkat, és e népet fölemelte, mikor Égyiptomnak földében jövevények valának, és onnét kihozá őket hatalmas karja által. rész 7,17.2Móz. 1,7.9. 2Móz. 6,6.12,41.*[18]*És közel negyven esztendőnek idejéig tűrte az ő erkölcsöket a pusztában. 2Móz. 16,2.35.Zsolt. 95,10.*[19]*És minekutána eltörölt hét népet a Kanaán földén, azoknak földöket sorsvetés által elosztá nékik. 5Móz. 7,1.Józs. 3,10. Józs. 13,14.1.2.*[20]*És azután mintegy négyszázötven esztendeig adott birákat mind Sámuel prófétáig; Bir. 2,16.3,9.*[21]*Annakutána pedig királyt kérének maguknak, és adá nékik az Isten Sault, a Kis fiát, a Benjamin nemzetségéből való férfiút negyven esztendeig. 1Sám. 8,5. 1Sám. 9,15.17.10,1.*[22]*És mikor őt elveté, támasztá nékik Dávidot királyul; kiről bizonyságot is tőn és monda: Találtam szívem szerint való férfiút, Dávidot, a Jesse fiát, ki minden akaratomat véghez viszi. 1Sám. 13,13.14.Zsolt. 89,21.22.*[23]*Ennek magvából támasztott Isten, ígérete szerint, Izráelnek szabadítót, Jézust; Ésa. 9,6.7.11,1.2.Jer. 23,5.6.Róm. 1,3. rész 5,31.*[24]*Minekutána előbb János az ő eljövetele előtt a megtérésnek keresztségét prédikálta Izráel egész népének. rész 10,37.Luk. 3,3.Márk 1,4.*[25]*És mikor be akará végezni János az ő tisztét, monda: Kinek gondoltok engem? Nem én vagyok az, hanem ímé én utánam jő, kinek nem vagyok méltó megoldani lábainak saruját. Luk. 3,15.16.Ján. 1,20.*[26]*Atyámfiai, férfiak, Ábrahám nemzetének fiai, és kik ti köztetek félik az Istent, ez idvességnek beszéde néktek küldetett. rész 2,39.3,26.5,20.10,36.*[27]*Mert a kik lakoznak Jeruzsálemben és azoknak fejei, mivelhogy őt fel nem ismerék, a prófétáknak szavait is, melyeket minden szombaton felolvasnak, ítéletükkel betöltötték. Ésa. 53,1.Zsolt. 22,8.9.13.19.Csel. 3,13-18.*[28]*És bár semmi halálra való okot nem találtak, kérék Pilátustól, hogy ölettessék meg. Luk. 23,14-23.Ján. 18,38.*[29]*És mikor mindazokat elvégezték, a mik ő felőle megirattak, a fáról levéve sírba helyhezteték.*[30]*De az Isten feltámasztá őt halottaiból:*[31]*És ő megjelent több napon át azoknak, kik együtt jöttek fel ő vele Galileából Jeruzsálembe, kik néki bizonyságai a nép előtt. Luk. 24,36-42.Ján. 20,1.Ján. 21,1. rész 1,8.3,15.10,40.41.*[32]*És mi hirdetjük néktek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nékünk, az ő fiaiknak feltámasztván Jézust: rész 3,22-26.1Móz. 22,18.*[33]*Mint a második zsoltárban is meg van írva:* ***Én Fiam vagy te; ma nemzettelek én téged. Zsolt. 2,7.Róm. 1,4.Zsid. 1,5.***

ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
LXX Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
SZÓ SZERINT IDÉZ A LXX-T Lk
FOLYTATJA A NARRÁCIÓT

[304]Hogy pedig feltámasztotta őt halottaiból, úgy hogy nem is fog többé az enyészetbe visszatérni, azt így mondotta: Néktek adom a Dávid biztos szent javait. Róm. 6,9. Ésa. 55,3.2Sám. 7,16.Zsolt. 89,29.30.[35]*Azért mondja másutt is: Nem engeded, hogy a te Szented rothadást lásson. Zsolt. 16,10.Csel. 2,27.31.*[36]*Mert Dávid, minekutána a saját idejében szolgált az Isten akaratának, elaludt, és helyhezteték az ő atyáihoz, és rothadást látott. 1Kir. 2,10.Csel. 2,29.*[37]*De a kit Isten feltámasztott, az nem látott rothadást. Róm. 3,26.Csel. 14,16. Tit. 2,11-13.Csel. 14,15.*[38]*Azért legyen néktek tudtotokra, atyámfiai, férfiak, hogy ez által hirdettetik néktek a bűnöknek bocsánata: rész 2,38.5,31.10,43.Luk. 24,47.Eféz. 1,7.*[39]*És mindenekből, a mikből a Mózes törvénye által meg nem igazíttathattatok, ez által mindenki, a ki hisz, megigazul. Jóel 2,28.*[40]*Meglássátok azért, hogy rajtatok ne essék, a mit a próféták megmondottak: Hab. 1,5.*[41]*Lássátok meg, ti megvetők, és csodálkozzatok és semmisüljetek meg; mert én oly dolgot cselekszem a ti időtökben, oly dolgot, melyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná néktek. 2Kor. 5,21.*

[42]Mikor pedig kimentek a zsidók zsinagógájából, kérék a pogányok, hogy a következő szombaton prédikálják nékik ezen beszédeket. vers 4.[43]Mikor pedig eloszlott a gyülekezet, sokan a zsidók közül és az istenfélő prozelitusok közül követék Pált és Barnabást; a kik szólván

hozzájuk, biztaták őket, hogy maradjanak meg az Isten kegyelmében. Mát. 23,15.Csel. 2,10.6,5.10,2.13,16.26. rész 11,23.[44]A következő szombaton aztán majdnem az egész város egybegyűle az Isten ígéjének hallgatására, Csel. 20,34.1Kor. 4,12.2Thess. 3,8.[45]Mikor pedig látták a zsidók a sokaságot, **betelének irigységgel**, és ellene mondának azoknak, miket Pál mond vala, ellenkezve és káromlást szólva. Jak. 4,4.[46]Akkor Pál és Barnabás nagy **bátorsággal** szólva mondának: Szükséges volt, hogy először néktek hirdettessék az Isten ígéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, ímé a pogányokhoz fordulunk. rész 13,26. rész 18,6.28,28.Mát. 8,10-12.[47]Mert így parancsolta nékünk az Úr: Rendeltelek téged világosságul a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig. Ésa. 49,6.Márk 16,15.Luk. 2,32.[48]A pogányok pedig ezeket hallván, örvendezének, és magasztalják vala az Úrnak ígéjét; és a kik csak örök életre választattak vala, hivének. Róm. 8,29-30.Eféz. 1,4-6.11.1Pét. 1,2.[49]Terjede pedig az Úrnak ígéje az egész tartományban. 1Kor. 1,14.[50]A zsidók azonban felindíták az istenfélő és tisztességbeli asszonyokat és a városnak eleit, és üldözést támasztának Pál és Barnabás ellen, és kiűzék őket határukból. Csel. 16,9.10.[51]Azok pedig lábuknak porát lerázván ellenük, elmenének Ikóniumba. Mát. 10,14.Márk 6,11.Luk. 9,5.10,11.Csel. 18,6.

[52]A tanítványok pedig betelnek vala örömmel és Szent Lélekkel.

οἵ τε μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

ApCsel 14

[1]Lőn pedig Ikóniumban, hogy ők együtt menének be a zsidók zsinagógájába, és prédikálának, úgyannyira, hogy mind zsidóknak, mind görögöknek nagy sokasága lőn hívővé. 4Móz. 6,2-21.[2]A kik azonban a zsidók közül nem hivének, felindíták és megharagíták a pogányoknak lelkét az atyafiak ellen. Csel. 18,18.[3]**Azért sok időt töltöttek ott, bátran prédikálva az Úrban, ki bizonyságot tesz vala az ő kegyelmének beszéde mellett, és adja vala, hogy jelek és csodák történjenek az ő kezeik által.** rész 4,29-30.Zsid. 2,4.[4]De a városnak sokasága meghasonlék; és némelyek a zsidók mellett, mások pedig az apostolok mellett valának. 2Kor. 4,17.[5]És mikor a pogányok és zsidók az ő főembereikkel egybe támadást indítának, hogy bosszúsággal illessék és megkövezzék őket, 1Ján. 3,2.[6]Ők megtudták, és elfutának Likaóniának városaiba, Listrába és Derbébe, és a körülvaló tartományba, 1Kor. 1,1.[7]És ott prédikálják vala az evangyéliomot. Csel. 21,23.24.4Móz. 6,1.[8]És Listrában ül vala egy lábaival tehetetlen ember, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta volt, és soha nem járt. rész 3,2-8.[9]Ez hallá Pált beszélni: a ki szemeit reá függesztvén, és látván, hogy van hite, hogy meggyógyul, 2Kor. 5,2-4.[10]**Monda nagy fenszóval: Állj fel lábaidra egyenesen! És felszökött és járt.** Ésa. 35,6.[11]**A sokaság pedig mikor látta, a mit Pál cselekedett, felkiálta, likaóniai nyelven mondván: Az istenek jöttek le mihozzánk emberi ábrázatban!**[12]És hívják vala Barnabást Jupiternek, Pált pedig Merkúriusnak, minthogy ő volt a szóvivő. Csel. 16,6.[13]Jupiter papja pedig, a kinek temploma az ő városuk előtt vala, felkoszorúzott bikákat hajtva a kapukhoz, a sokasággal együtt áldozni akar vala. 1Kor. 1,12.Csel. 19,1.[14]Mikor azonban ezt meghallották az apostolok, Barnabás és Pál, köntösüket megszaggatván, a sokaság közé futamodának, kiáltván Csel. 19,3.[15]És ezt mondván: Férfiak, miért mívelitek ezeket? **Mi is hozzátok hasonló természetű emberek vagyunk, és azt az örvendetes izenetet hirdetjük néktek, hogy e hiábavalóktól az élő Istenhez térjetek, ki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és minden azokban valókat:** rész 10,25.26. 1Thess. 1,9. rész 4,24.17,24.[16]**Ki az elmúlt időkben hagyta a pogányokat mind a maguk útján haladni:** rész 17,30.Róm. 1,24.[17]**Jóllehet nem hagyta magát tanúbizonyság nélkül, mert jóltevőnk volt, adván mennyből esőket és termő időket nékünk, és betöltvén eledellel és örömmel a mi szívünket.** rész 17,27.28.Róm. 1,19.20.[18]És ezeket mondván, nagynehezen lecsendesíték a sokaságot, hogy nékik ne áldozzék. Mát. 9,14.11,2.Ján. 1,35.41.[19]Jövének azonban Antiókhiából és Ikóniumból zsidók, és a sokaságot eláltatván, megkövezék Pált, és kivonszolák a városból, azt gondolván, hogy meghalt. 2Kor.

11,25.2Tim. 3,11.[20]De mikor körülvették őt a tanítványok, felkelvén, beméne a városba; és másnap Barnabással elméne Derbébe. Zsid. 1,3. Zsid. 7,25.[21]És miután hirdették az evangyéliomot annak a városnak, és **sokakat tanítványokká tettek, megtérének Listrába, Ikoniumba és Antiókhiába.** Mát. 3,1-3.11.Márk 1,4.8.Luk. 3,3.16.[22]**Erősítve a tanítványok lelkét, intvén, hogy maradjanak meg a hitben, és hogy sok háborúságon által kell nékünk az Isten országába bemennünk.** rész 11,23.13,43. Mát. 10,38.39.1Thess. 3,3.4.2Tim. 3,12.[23]Miután pedig választottak nékik gyülekezetenként véneket, imádkozván bőjtölésekkel egybe, ajánlák őket az Úrnak, kiben hittek vala. Tit. 1,5. rész 13,3.[24]És Pisidián általmenvén, menének Pamfiliába. Csel. 9,3-8.26,13-15.[25]És miután Pergában hirdették az igét, lemenének Attáliába;[26]És onnét elhajózának Antiókhiába, a honnét az Isten kegyelmére bízták volt őket arra a munkára, melyet elvégeztek. Csel. 13,45.46.18,6.7.[27]Mikor pedig megérkeztek és **a gyülekezetet egybehívták, elbeszélék, mily nagy dolgokat cselekedett az Isten ő velök, és hogy a pogányoknak kaput nyitott a hitre.** 1Kor. 16,9.[28]Ott aztán nem kevés időt töltöttek a tanítványokkal. Csel. 5,12.14,3.Ján. 14,12.

ApCsel 15

[1]Némelyek pedig, kik Júdeából jöttek alá, így tanítják vala az atyafiakat: Ha körül nem metélkedtek Mózes rendtartása szerint, nem idvezülhettek. Gal. 2,4. 1Móz. 17,10-14.3Móz. 12,3.[2]Mikor azért Pálnak és Barnabásnak nagy háborúsága és vetekedése lőn azok ellen, azt végezék, hogy Pál és Barnabás és némely mások ő közülök menjenek fel az apostolokhoz és a vénekhez Jeruzsálembe e kérdés ügyében. Gal. 2,1.2.[3]Ők tehát **kikísértetvén a gyülekezettől**, általmentek Fenicián és Samárián, elbeszélve a pogányok megtérését; és nagy örömet szerzének az összes atyafiaknak. Csel. 8,1.14.11,19.[4]Mikor pedig megérkeztek Jeruzsálembe, a **gyülekezet és az apostolok és a vének fogadák őket**, és ők elbeszélék, mily nagy dolgokat cselekedék az Isten ő velök. Csel. 14,27.

τῆς ἐκκλησίας,
KGV az Eccleſia, az A-paſtaloc, és az Senioroc
KG gyülekezet és az apostolok és a vének
Uf *csak* apostolok és a vének kihagyja az ekklézsiát (!)
RÚF a gyülekezet, az apostolok és a vének,
CSIA az eklézsia, az apostolok és a vének
KNV, SZIT, STL egyház, az apostolok és a vének / presbireek).
LUTH Gemeine / vnd von den Apoſteln / vnd von den Elteſten
TYN 1526 –the congregation and of the apostles and seniors.
TYN 1534 the congregacion and of the Apostles and elders.
KJV church, and of the apostles and elders,

[5]**Előállának azonban némely hivők a farizeusok szerzetéből valók közül, mondván, hogy körül kell metélni őket, és megparancsolni, hogy a Mózes törvényét megtartsák.** Csel. 26,16.[6]Egybegyülének azért az apostolok és a vének, hogy e dolog felől végezzenek. 1Móz. 18,10.[7]És mikor nagy vetekedés támadt, felkelvén Péter, monda nékik:
Atyámfiai, férfiak, ti tudjátok, hogy **az Isten régebbi idő óta kiválasztott engem mi közülünk,** hogy a pogányok az én számból hallják az evangyéliomnak beszédét, és higyjenek. Csel. 10,1.[8]**És a szíveket ismerő Isten bizonyságot tett mellettük, mert adta nékik a Szent Lelket, miként nékünk is;** Csel. 10,44.[9]**És semmi különbséget sem tett mi köztünk és azok között, a hit által tisztítván meg azoknak szívét.** 1Móz. 25,23.[10]Most azért mit kísértitek az Istent, hogy a tanítványok nyakába oly igát tegyetek, melyet sem a mi atyáink, sem mi el nem hordozhattunk? Gal. 2,14-16.5,1.[11]Sőt inkább az Úr Jézus Krisztus kegyelme által hiszszük, hogy megtartatunk, miképen azok is. Eféz. 2,5.8.[12]Elhallgatott azért az **egész sokaság**; és hallgatják vala Barnabást és Pált, a mint elbeszélék, mennyi jelt és csudát tett az Isten ő általok a pogányok között. Róm. 15,18.19.2Kor. 12,12.[13]Miután pedig ők elhallgattak, felele **Jakab,**

mondván: Atyámfiai, férfiak, hallgassatok meg engem! Mát. 13,55.Gal. 1,19.2,12.Csel. 21,18.[14]Simeon elbeszélé, mimódon gondoskodott először az Isten, hogy a pogányok közül vegyen népet az ő nevének, 2Móz. 9,16.[15]És ezzel egyeznek a próféták mondásai, mint meg van írva: Ámós 9,11.12. [16]Ezek után megtérek és felépítem a Dávidnak leomlott sátorát; és annak omladékait helyreállítom, és ismét felállatom azt: Péld. 21,30.

Ám 9,11 **„Ezután visszatérek, és felépítem Dávid leomlott sátorát, romjait is felépítem, és helyreállítom azt,** **17 hogy keresse az emberek maradéka az Urat, és mindazok a népek, amelyeket tulajdonomnak neveztem. Így szól az Úr, aki ezeket** **18 öröktől fogva ismertté tette."**	**LXX** **Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν ⸀Δαυεὶδ⸁ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ ⸀κατεστραμμένα⸁ αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν,** **17 ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ᾽ οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτούς, λέγει Κύριος ποιῶν ταῦτα** **18 γνωστὰ [1] ἀπ᾽ αἰῶνος.**
Ámos 9, 11 **Azon a napon fölállítom Dávid összedőlt hajlékát, kijavítom réseit, helyreállítom romjait, fölépítem, és olyan lesz, mint hajdan.** **12Birtokba veszik Edóm maradékát és mindazokat a népeket, amelyeket majd rólam neveznek el – így szól az ÚR, aki ezt véghezviszi.**	**ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυιδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος,** **12 ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ᾽ οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτούς, λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα.**

[17]Hogy megkeresse az embereknek többi része az Urat, és a pogányok mindnyájan, a kik az én nevemről neveztetnek. Ezt mondja az Úr, ki mindezeket megcselekszi. Ésa. 45,9.Jer. 18,6.[18]Tudja az Isten öröktől fogva minden ő cselekedeteit. Csel. 20,4.27,2.Kol. 4,10.Filem. 24.[19]Azokáért én azt mondom, hogy nem kell háborgatni azokat, kik a pogányok közül térnek meg az Istenhez; Csel. 16,38.[20]Hanem írjuk meg nékik, hogy tartózkodjanak a bálványok fertelmességeitől, a paráznaságtól, a fúlvaholt állattól és a vértől. 2Móz. 34,15.1Kor. 8,1.1Kor. 10,14-30. 2Móz. 20,14.3Móz. 18,1.Mát. 5,27.28.1Thess. 4,3. 3Móz. 17,13. 1Móz. 9,4-5.3Móz. 3,17.7,26.17,10-14.19,26.5Móz. 12,16.23-25.15,23.[21]Mert Mózesnek régi nemzedékek óta városonként megvannak a hirdetői, mivelhogy a zsinagógákban **minden szombaton olvassák**. Csel. 24,16.1Kor. 4,4.2Kor. 1,12. **AZ ELSŐ JERUZSÁLEMI ZSINAT!**

[22]Akkor tetszék az apostoloknak és a véneknek az egész gyülekezettel egybe, hogy férfiakat válaszszanak ki magok közül és elküldjék Antiókhiába Pállal és Barnabással, Júdást, kinek mellékneve Barsabás, és Silást, kik az atyafiak között főemberek valának. Ján. 18,22.[23]Megírván azok keze által ezeket: Az apostolok, a vének, és az atyafiak az Antiókhiában, Siriában és Czilicziában levő, a pogányok közül való atyafiaknak üdvözletüket! Gal. 1,21.[24]Mivelhogy meghallottuk, hogy némelyek mi közülünk kimenvén, megháborítottak titeket beszédeikkel, feldúlva a ti lelketeket, azt mondván, hogy körülmetélkedjetek és a törvényt megtartsátok; kiknek mi parancsot nem adtunk: Ésa. 10,22.23.[25]**Tetszék nékünk, miután egyértelemre jutottunk, hogy férfiakat válaszszunk ki és elküldjük ti hozzátok a**

mi szeretteinkkel, Barnabással és Pállal, 2Móz. 22,28.[26]**Oly emberekkel, kik életüket tették koczkára a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért.** Csel. 14,19.[27]Küldöttük azért Júdást és Silást, kik élőszóval szintén tudtotokra adják ugyanezeket. Eféz. 2,1-3.[28]Mert tetszék a Szent Léleknek és nékünk, hogy semmi több teher ne vettessék ti reátok ezeken a szükséges dolgokon kívül, Mát. 22,23.Márk 12,18.Luk. 20,27.[29]Hogy tartózkodjatok a bálványoknak áldozott dolgoktól, a vértől, a fúlvaholt állattól, és a paráznaságtól; melyektől ha megóvjátok magatokat, jól lesz dolgotok. Legyetek egészségben! Csel. 5,38.39.[30]Azok annakokáért elbocsáttatván, elmenének Antiókhiába; **és egybegyűjtvén a sokaságot, átadák a levelet.** Csel. 19,21.[31]**És mikor elolvasták, örvendezének az intésen.** Csel. 16,9.18,9.10.27,23. Csel. 19,21.Róm. 15,24.[32]**Júdás és Silás pedig maguk is próféták lévén, sok beszéddel inték az atyafiakat, és megerősíték.** Csel. 19,21.[33]Miután pedig bizonyos időt eltöltöttek, elbocsáták őket az atyafiak békességgel az apostolokhoz. 1Kor. 16,3-4.2Kor. 8,18-21. Róm. 16,21. Csel. 19,29. Kol. 4,7.Eféz. 6,21.2Tim. 4,12.Tit. 3,12. Csel. 21,29.2Tim. 4,20.[34]De Silásnak tetszék ott maradni. Ján. 16,2.[35]Pál és Barnabás is Antiókhiában időzének, tanítva és prédikálva másokkal is többekkel az Úrnak ígéjét. 2Móz. 12,15.18.[36]Egynéhány nap mulva pedig monda Pál Barnabásnak: Visszatérve most, látogassuk meg a mi atyánkfiait minden városban, melyben hírdettük az Úrnak ígéjét, hogyan vannak. Csel. 2,42.46.[37]És Barnabás azt tanácsolá, hogy vegyék maguk mellé Jánost, ki Márknak hívatik.[38]Pál azonban azt tartá méltónak, hogy a ki elszakadt tőlük Pamfiliától fogva, és nem ment velök a munkára, ne vegyék maguk mellé azt. Csel. 13,13.[39]Meghasonlás támada azért, úgyhogy elszakadának egymástól, és Barnabás maga mellé véve Márkot, elhajózék Cziprusba; 1Kir. 17,21.22.2Kir. 4,34.[40]Pál pedig Silást választván maga mellé, elméne, az Isten kegyelmére bízatván az atyafiaktól. Zsolt. 116,10.[41]És eljárá Siriát és Czilicziát, erősítve a gyülekezeteket. Ésa. 28,16.Zsolt. 25,3.

ApCsel 16

[1]Juta pedig Derbébe és Listrába: És ímé vala ott egy Timótheus nevű tanítvány, egy hívő zsidó asszonynak, de görög atyának fia; 2Tim. 1,5.[2]Kiről jó bizonyságot tesznek vala a Listrában és Ikóniumban levő atyafiak. Jóel 2,32.Csel. 2,21.[3]Ezt Pál magával akará vinni; és vévén, körülmetélé őt a zsidókért, kik azokon a helyeken valának: mert ismerték mindnyájan az ő atyját, hogy görög volt.[4]És a mint általmentek a városokon, meghagyák nékik, hogy tartsák meg a rendeléseket, melyeket végeztek a Jeruzsálemben levő apostolok és vének. Ésa. 52,7.[5]A gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként. Csel. 14,23.[6]Eljárván pedig Frigiát és Galácia tartományát, mivelhogy eltiltatának a Szent Lélektől, hogy az ígét Ázsiában hirdessék, Gal. 4,13.[7]Misia felé menvén, igyekeznek vala Bithiniába jutni; de nem ereszté őket a Lélek. 1Kor. 4,11-13.15,32.16,9.2Kor. 1,8-9. Csel. 21,27.2Kor. 11,26.[8]Áthaladván azért Misián, lemenének Tróásba. 5Móz. 32,21.[9]És azon az éjszakán látás jelenék meg Pálnak: egy macedón férfiú állt előtte, kérve őt és ezt mondva: Jer által Macedóniába, és légy segítségül nékünk! Csel. 14,15.26,20.1Thess. 1,9.10. Csel. 16,31.19,4.[10]Mihelyt pedig a látást látta, azonnal igyekezénk elmenni Macedóniába, megértvén, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangyéliomot. Ésa. 65,2.[11]Elhajózván azért Tróásból, egyenesen Sámothrákéba mentünk, és másnap Neápolisba; Csel. 21,4.11.[12]Onnét pedig Filippibe, mely Macedónia azon részének első gyarmatvárosa. És ebben a városban töltöttünk néhány napot. Fil. 2,17.Csel. 21,13. Csel. 9,15.Gal. 1,15.16.[13]És szombatnapon kimenénk a városon kívül egy folyóvíz mellé, hol az imádkozás szokott lenni; és leülvén, beszélgeténk az egybegyűlt asszonyokkal. 1Kir. 19,10.18.

[14]És egy Lidia nevű, Thiatira városbeli bíborárús asszony, ki féli vala az Istent, hallgata reánk.

ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ Παύλου.

διήνοιξεν – megnyitotta, διανοίγω - megnyit, megmagyaráz

Ennek az Úr megnyitá szívét, hogy figyelmezzen azokra, a miket Pál mond vala. Ezék. 3,18.19.

[15]Mikor pedig megkeresztelkedék mind házanépével egybe, kére minket, mondván: Ha az Úr hívének ítéltetek engem, jertek az én házamhoz, és maradjatok ott. És unszola minket. 2Kir. 4,8-11.
Lidia is a háza népével keresztelkedett meg.
ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν λέγουσα Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε· καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

(ELBESZÉLÉSEK NEHEZEN PREPARÁLHATÓK.)
[16]Lőn pedig, hogy mikor mentünk a könyörgésre, egy szolgálóleányka jöve előnkbe, kiben jövendőmondásnak lelke vala, ki az ő urainak nagy hasznot hajta jövendőmondásával. 1Sám. 28,7.[17]Ez követvén Pált és minket, kiált vala, mondván: Ezek az emberek a magasságos Istennek szolgái, kik néktek az idvességnek útját hirdetik. Márk 1,24.3,11.5,7.[18]Ezt pedig több napon át mívelte. Pál azonban megbosszankodván, és hátrafordulván, mondá a léleknek: Parancsolom néked a Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle. És kiméne abban az órában. Márk 16,17.[19]Látván pedig annak az urai, hogy keresetüknek a reménysége elveszett, megfogva Pált és Silást, vonák a piaczra a hatóságok elé. Csel. 19,8.10.22.[20]És odavezetvén őket a bírákhoz, mondának: Ezek az emberek zsidó létükre megháborítják a mi városunkat, Csel. 26,18.Eféz. 1,18.Kol. 1,12.[21]És olyan szertartásokat hirdetnek, melyeket nem szabad nékünk bevennünk, sem cselekednünk, mivelhogy rómaiak vagyunk. 1Sám. 12,3.[22]És velök egyben feltámada a sokaság ő ellenök. A bírák pedig letépetvén ruháikat, megvesszőzteték őket. Csel. 18,3.1Thess. 2,9.2Thess. 3,8.1Kor. 4,12.9,12.15.2Kor. 11,7-9.12,13-18.[23]És miután sok ütést mértek rájok, tömlöczbe veték őket, megparancsolva a tömlöcztartónak, hogy gondosan őrizze őket. 2Kor. 11,25.1Thess. 2,2.[24]Ki ilyen parancsolatot vévén, veté őket a belső tömlöczbe, és lábaikat kalodába szorítá. 1Tim. 4,16.[25]Éjféltájban pedig Pál és Silás imádkozván, énekkel dicsőíték az Istent. A foglyok pedig hallgatják vala őket.[26]És hirtelen nagy földindulás lőn, úgyannyira, hogy megrendülének a tömlöcz fundamentomai; és azonnal megnyílának az ajtók mind, és mindnyájoknak a bilincsei feloldódnak. Csel. 5,18-19.12,6-10.[27]Fölserkenvén pedig a tömlöcztartó, és látván, hogy nyitva vannak a tömlöcznek ajtai, kivonva fegyverét, meg akará magát ölni, azt gondolván, hogy elszöktek a foglyok. Jer. 11,16.17.[28]Pál azonban nagy fenszóval kiáltá, mondván: Semmi kárt ne tégy magadban; mert mindnyájan itt vagyunk![29]Az pedig világot kérve beugrott, és remegve borult Pál és Silás elé, Jób 19,25-27.Dán. 12,2.Ján. 5,28.29.[30]És kihozván őket, monda:

Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljek? Csel. 2,37.38.Luk. 3,10-15.
Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

[31]Azok pedig mondának: Higyj az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házadnépe! Róm. 15,25-28.1Kor. 16,1-4.2Kor. 8,1.2Kor. 9,1.
οἱ δὲ εἶπαν Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

[32]És hirdeték néki az Úrnak ígéjét, és mindazoknak, kik az ő házánál valának. Csel. 21,26.27.
καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ ⸀θεοῦ⸁ σὺν ⸀πᾶσι⸁ τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

[33]És az magához vévén őket az éjszakának azon órájában, megmosá az ütésektől; és megkeresztelkedék azonnal ő és az övéi mindnyájan. 2Kor. 3,16.[34]És bevivén őket házába, asztalt teríte nékik, és egész háznépével egyben örvendeze, hogy hitt az Istennek. Csel. 6,5.8,5.6.12.26-40.[35]Mikor pedig megvirradt, a bírák elküldék a poroszlókat, mondván: Bocsásd el azokat az embereket. Jóel 2,28.[36]A tömlöcztartó pedig tudtára adá e szavakat Pálnak: A bírák ide küldöttek, hogy bocsássalak el titeket: most azért kimenvén, menjetek el

békességgel! Csel. 11,28.[37]Pál pedig monda nékik: Megvesszőztek minket nyilvánosan, ítélet nélkül, holott római emberek vagyunk, és tömlöczbe vetettek: és most alattomban akarnak bennünket kiküldeni? Nem úgy; hanem jőjjenek ők maguk és vezessenek ki minket. Csel. 22,25-29.[38]A poroszlók pedig megmondák a bíráknak e beszédeket; és azok megfélemlének, mikor meghallották, hogy rómaiak, vers 4.[39]És odamenvén, megkérlelék őket: és kivezetvén, kérék, hogy menjenek ki a városból. Csel. 20,24.[40]Kijövén pedig a tömlöczből, bemenének Lidiához; és mikor látták az atyafiakat, vígasztalák őket, és eltávozának. vers 17.

ApCsel 17

[1]Miután pedig általmentek Ámfipolison és Apollónián, Thessalonikába érkeztek, a hol volt a zsidóknak zsinagógájok. 1Thess. 2,2.[2]Pál pedig, a mint szokása vala, beméne hozzájok, és három szombaton át vetekedék velök az írásokból, Gal. 3,22.[3]Megmagyarázva **διανοίγων – megmagyarázva διανοίγω – megnyit** és kimutatva, hogy a Krisztusnak szükség volt szenvedni és feltámadni a halálból; és hogy ez a Jézus a Krisztus, a kit én hirdetek néktek. Csel. 26,23.Luk. 24,26.46. Csel. 9,22.[4]És némelyek azok közül hivének és csatlakozának Pálhoz és Siláshoz; úgyszintén az istenfélő görögök közül nagy sokaság, és az előkelő asszonyok közül nem kevesen. 1Thess. 1,6.9.[5]De a zsidók, kik nem hisznek vala, írigységtől felindíttatván, és magok mellé vévén a piaczi népségből némely gonosz férfiakat, és csődületet támasztván, felháborították a várost; és a Jáson házát megostromolván, igyekeztek őket kihozni a nép közé. 1Thess. 2,15.16.[6]Mikor pedig őket nem találák, Jásont és némely atyafiakat vonszolák a város előljárói elé, kiáltozva, hogy ezek **az országháborítók itt is megjelentek;**

Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες

ἀναστατόω - 1) provokál; felfordulást okoz

TN 1-2 Acts 17,6, these that trouble the worlde,

KNV 17,6 They the word uside down (!)

Sh: house is turned upside down 1HIV 2,1,4

[7]Kiket Jáson házába fogadott: pedig ezek mindnyájan a császár parancsolatai ellen cselekesznek, mivelhogy mást tartanak királynak, Jézust. Luk. 23,2.Ján. 19,12.[8]Fel is indíták a sokaságot és a város előljáróit, kik hallják vala ezeket. Eféz. 4,23.1Thess. 4,3.[9]De mikor kezességet nyertek Jáson és a többiek részéről, elbocsáták őket. 4Móz. 6,2-21.[10]Az atyafiak pedig azonnal, azon éjszakán elküldék Pált Silással egyetemben Béreába; kik mikor odamentek, elmenének a zsidóknak zsinagógájába. Csel. 9,25.[11]Ezek pedig nemesb lelkűek valának a Thessalonikabelieknél, úgymint kik bevevék az ígét teljes készséggel, naponként tudakozva az írásokat, ha úgy vannak-é ezek. Ésa. 8,20.Ján. 5,39.[12]Sokan hivének azért ő közülök; sőt az előkelő görög asszonyok és férfiak közül is nem kevesen. vers 4.[13]Mikor azonban tudtokra esett a Thessalonikából való zsidóknak, hogy Béreában is prédikálta Pál az Istennek ígéjét, elmenének, és a sokaságot ott is felháborították. Csel. 19,21.23,11.[14]De akkor mindjárt kibocsáták az atyafiak Pált, hogy utazzék a tenger felé; Silás és Timótheus azonban ott maradának. Csel. 6,13.[15]A kik pedig elkísérték Pált, elvivék őt egész Athénig; és parancsát vévén Siláshoz és Timótheushoz, hogy minél hamarább menjenek ő hozzá, elmenének. Csel. 18,5.1Thess. 3,1.2.6.[16]Athénben pedig, mikor azokat várá

Pál, lelke háborog vala ő benne,

παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ

παρωξύνετο – fölindult παροξύνω - 1) felingerel, haragra gerjeszt; 2) (hirtelen) fölindul, izgalomba jön

PÁL MINT FUNDAMENTALISTA: HARAGSZIK VALAMIRE. (George Marsden: „A fundamentalist is the one who is angry with something.”)

Háborgás Ker. Bibl. Lex.

Belső, elfojtott nyugtalanság, felindultság, harag, melyet általában valamilyen külső körülmény (pl. megsértett önérzet, igazságérzet) vált ki az emberből. Az ÚF a választékos háborgás

kifejezést egyéb szavakkal is helyettesíti. Így háborgott pl. Ahasvérós király SIKEM királyné magatartása (Eszt 1,12) és HÁMÁN cselszövése miatt (Eszt 7,7). Hasonlóképpen háborgott a sértett önérzetű Hámán (Eszt 5,9) és NAAMÁN (2Kir 5,12). A zsoltáros inti a kegyeseket: ne háborogjanak az alattomos, gonosz emberek szerencsésnek látszó útja miatt (Zsolt 37,1.7k; 39,3k; 73,3.21). A pogány istenellenes erők és népek is tudnak zúgni, háborogni (Zsolt 83,3; Ézs 17,12), mint a tenger (Zsolt 46,4.7; Jón 1,12; Ézs 57,20). A bölcsességirodalom és az ÚSZ óv a testet-lelket károsító fölösleges háborgástól (Péld 3,30; 14,17; 15,18; 21,9; 25,24; 26,20k; 29,8; 30,33; Mt 5,22; Ef 4,31).Az 1Kor 13,5 szerint: a szeretet nem háborodik fel, »nem gerjed haragra«. Ef 4,26 reálisan tudomásul veszi embervoltunkból fakadó fogyatékosságainkat, de int: »a nap ne menjen le a ti haragotokkal«.Róm 10,19 pedig, az 5Móz 32,21b-t idézve a »felingerel«, »felindít«, »féltékennyé tesz« ige szinonimájaként pozitív értelemben használja a haragra indítást.Szent felindultság, háborgás keríti hatalmába sokszor a prófétákat, Isten embereit (2Móz 16,20; 32,19; 1Sám 11,6; Jer 6,11; Neh 5,6). Így háborgott PÁL APOSTOL, amikor ATHÉNben látta a sok bálványistent (ApCsel 17,16), = **1Kor 13,5 = nem gerjed haragra**

sőt maga Jézus is [háborog]s LÁZÁR halálakor (Jn 11,33.38).

Jézus háborgott lelkében, és megrendült. MÁS A GÖRÖGBEN, MINT PÁL HÁBORGÁSA: JÉZUSNÁL INKÁBB: AFFECTION

ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν

ἐνεβριμήσατο – fölindult, ἐμβριμάομαι - 1. (előzetesen) kemény hangon figyelmeztet; 2. (utólag, vmi miatt) ráförmed vkire; 3. (magában) fölindul

ἐτάραξεν – megrendült ταράσσω - megzavar, fölkavar, fölizgat, megrémít

látván, hogy a város bálványokkal van tele. 2Móz. 20,4.5.32,19.[17]Vetekedik vala azért a zsinagógában a zsidókkal és az istenfélő emberekkel, és a piaczon mindennap azokkal, a kiket előtalált.[18]Némelyek pedig az epikureus és stoikus filozófusok közül összeakadtak ő vele. És némelyek mondának: **Mit akarhat ez a csacsogó mondani?** Mások meg: Idegen istenségek hirdetőjének látszik. Mivelhogy a Jézust és a feltámadást hirdeti vala nékik. Fil. 4,4. Zsid. 10,36. Luk. 18,1.[19]És megragadván őt, az Areopágusra vivék, ezt mondván: Vajjon megérthetjük-é mi az az új tudomány, melyet te hirdetsz? 1Kor. 16,1. Zsid. 13,1.2.[20]Mert valami idegen dolgokat beszélsz a mi füleinknek: meg akarjuk azért érteni, mik lehetnek ezek. Mát. 5,44.Luk. 23,34.Csel. 7,60.[21]Az athéniek pedig mindnyájan és az ott lakó jövevények semmi másban nem valának foglalatosok, mint valami újságnak beszélésében és hallgatásában. 1Kor. 12,26.27.
[22]Előállván pedig Pál az Areopágusnak közepette, monda: Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon istenfélőknek látlak titeket. Fil. 2,2. Péld. 3,7.[23]Mert mikor bejárám és szemlélém a ti szentélyeiteket, találkozám egy oltárral is, melyre ez vala ráírva: ISMERETLEN ISTENNEK. A kit azért ti nem ismerve tiszteltek, azt hirdetem én néktek. Mát. 5,39. 2Kor. 8,21.[24]Az Isten, a ki teremtette a világot és mindazt, a mi abban van, mivelhogy ő mennynek és földnek ura, kézzel csinált templomokban nem lakik. Csel. 14,15. Csel. 7,48.49.1Kir. 8,27.[25]Sem embereknek kezeitől nem tiszteltetik, mintha valami nélkül szűkölködnék, holott ő ád mindeneknek életet, leheletet és mindent; Zsolt. 50,10-12. Ésa. 42,5.[26]És az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén, meghatározván eleve rendelt idejöket és lakásuknak határait; 1Móz. 1,27.28. 5Móz. 32,7.8.[27]Hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák őt és megtalálhatnák, jóllehet bizony nincs messze egyikőnktől sem: Róm. 1,19.20.[28]Mert ő benne élünk, mozgunk és vagyunk; miképen a költőitek közül is mondották némelyek: Mert az ő nemzetsége is vagyunk. Jób 34,4.[29]Mivelhogy azért az Istennek nemzetsége vagyunk, nem kell azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüsthöz, vagy kőhöz, emberi mesterség és kitalálás faragványához hasonlatos az istenség. Róm. 1,23.Ésa. 40,18-20.[30]E tudatlanságnak idejét azért elnézvén az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek: Róm. 3,26.Csel. 14,16. Tit. 2,11-13.Csel.

14,15.[31]**Mivelhogy rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerekségét igazságban egy férfiú által, kit arra rendelt; bizonyságot tévén mindenkinek, az által, hogy feltámasztá őt halottaiból.** Csel. 10,42.2Kor. 5,10. Csel. 2,32.10,40.13,30.[32]Mikor pedig a halottak feltámadásáról hallottak, némelyek gúnyolódtak; mások pedig mondának: Majd még meghallgatunk téged e felől. Csel. 9,3-8.26,13-15.[33]És ilyen módon Pál kiméne azok közül.[34]Némely férfiak azonban csatlakozván ő hozzá, hivének; ezek között az areopágita Dienes is, és egy Damaris nevű asszony, és mások ő velök. Csel. 24,14.28,20.

ApCsel 18

[1]Ezekután Pál Athénből eltávozván, méne Korinthusba. Ján. 13,34.35.Gal. 5,14.[2]És mikor egy Akvila nevű, pontusi származású zsidóra talált, ki nem régen jött Itáliából, és feleségére Prisczillára (mivelhogy Klaudius megparancsolta vala, hogy a zsidók mind távozzanak Rómából): hozzájuk csatlakozék. Róm. 16,3.4.1Kor. 16,19.2Tim. 4,19.[3]És mivelhogy azonféle míves vala, náluk marada és dolgozik vala. Mesterségökre nézve ugyanis sátorcsinálók valának. Csel. 20,34.1Kor. 4,12.2Thess. 3,8.[4]Vetekedék pedig minden szombaton a zsinagógában, és igyekezék mind zsidókat, mind görögöket meggyőzni. Csel. 9,10-18.[5]Mikor pedig megérkeztek Maczedóniából Silás és Timótheus, szorongatá a lélek Pált, és bizonyságot tőn a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus. rész 17,14.15.1Thess. 3,2.6.[6]Mikor pedig azok ellenszegülének és káromlásokat szólának, ruháit megrázva monda nékik: Véretek a fejetekre **ÁTOK**?; én tiszta vagyok: mostantól fogva a pogányokhoz megyek. Mát. 10,14.Csel. 13,51. 2Sám. 1,16.1Kir. 2,33.Ezék. 3,18.20.Mát. 23,35. Csel. 20,26.Mát. 27,24.25. Csel. 13,46.28,28.[7]És általmenvén onnét, méne egy Justus nevű, istenfélő ember házához, kinek háza szomszédos vala a zsinagógával. Csel. 26,16.[8]Krispus pedig, a zsinagógának feje hűn az Úrban egész házanépével egybe; a Korinthusbeliek közül is sokan hallván, hisznek vala, és megkeresztelkednek vala. 1Kor. 1,14.[9]Monda pedig az Úr látás által éjszaka Pálnak: Ne félj, hanem szólj és ne hallgass: Csel. 16,9.10.[10]Mert én veled vagyok és senki sem támad reád, hogy néked ártson; mert nékem sok népem van ebben a városban. Csel. 13,48.[11]És ott lakozék egy esztendeig és hat hónapig, tanítva köztük az Isten ígéjét. Csel. 22,21.[12]Mikor pedig Gallió volt Akhája tiszttartója, reátámadának a zsidók egyakarattal Pálra, és vivék őt a törvényszék elébe, Csel. 7,58.8,1.[13]Mondván: Ez a törvény ellen való istentiszteletre csábítja az embereket. Csel. 9,15.26,17.18.Róm. 15,18.19.Gal. 1,16.[14]Mikor pedig Pál meg akará nyitni száját, monda Gallió a zsidóknak: Ha valóban valami bosszútételről, vagy gonosz cselekedetről volna szó, zsidók, igazság szerint meghallgatnálak benneteket: Csel. 21,36.[15]De ha tanításról, nevekről és a ti törvénytekről van kérdés, ti magatok lássátok; mert én ezekben bíró nem akarok lenni. Csel. 21,30.31.[16]És elűzé őket a törvényszék elől. Csel. 10,42.[17]A görögök pedig mindnyájan Sosthenest, a zsinagógának fejét megragadván, verik vala a törvényszék előtt; de Gallió velök semmit sem gondola. 1Kor. 1,1.[18]Pál pedig, miután még több napig ott marada, az atyafiaktól elbúcsúzván, Siriába hajózék, és vele együtt Prisczilla és Akvila, minekutána fejét megnyírta Kenkreában; mert fogadása vala. Csel. 21,23.24.4Móz. 6,1.[19]Juta pedig Efézusba, és azokat ott hagyá; ő maga pedig bemenvén a zsinagógába, vetekedék a zsidókkal.[20]Mikor pedig azok kérék, hogy több ideig maradjon nálok, nem álla reá; Mát. 18,6.7.[21]Hanem búcsút vőn tőlük, mondván: Mindenesetre Jeruzsálemben kell nékem a következő ünnepet töltenem; de ismét megjövök hozzátok, ha Isten akarja. És elhajózék Efézusból. Csel. 16,38.[22]És miután Czézáreába érkezék, felmenvén Jeruzsálembe és köszöntvén a gyülekezetet, leméne Antiókhiába. 1Kor. 8,11.[23]És miután ott bizonyos időt eltöltött, elméne, eljárván renddel Galácia tartományát és Frigiát, erősítve a tanítványokat mind. Csel. 16,6.[24]Érkezék pedig Efézusba egy Apollós nevű zsidó, alekszandriai származású, ékesenszóló férfiú, ki az írásokban tudós vala. 1Kor. 1,12.Csel. 19,1.[25]**Ez meg volt tanítva az Úrnak útára; és lélekben buzgó lévén, szólja és tanítja vala nagy szorgalmatosan az Úrra tartozó dolgokat, jóllehet csak a János keresztségét tudja vala.** Csel. 19,3.[26]És ez kezde nagy bátorsággal szólni a zsinagógában. Mikor pedig meghallgatta őt Akvila és Prisczilla, magok mellé vevék őt, és nyilvábban kifejtették előtte az Istennek útát.[27]Mikor pedig Akhájába akara átmenni, buzdítván őt az atyafiak, írának a

tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Ki mikor odajutott, sokat használa azoknak, kik hittek vala a kegyelem által: 1Kor. 1,12.3,4.5.6.22.4,6.16,12.[28]Mert **hatalmasan meggyőzi vala a zsidókat nyilvánosan, bebizonyítva az írásokból διὰ τῶν γραφῶν, hogy Jézus a Krisztus. Fil. 3,5.**
Aztán mi lett Apollóssal? Igaz, hogy Akvila és Priszcilla maguk mellé vették, és még alaposabban megmagyarázták neki az Isten útját. De maradt a János keresztségénél? Úgy is lehet hirdetni, hogy Jézus a Krisztus? Vagy valami elkerülte a figyelmemet?

ApCsel 19
FERGETEGES DRÁMA, NAGY HANGZAVAR: „NAGY AZ EFEZUSI ARTEMISZ!” – KONTRA KRISZTUS
[1]Lőn pedig azonközben, míg Apollós Korinthusban volt, hogy Pál, eljárván a felsőbb tartományokat, Efézusba érkezék: és mikor némely tanítványokra talált, Mát. 9,14.11,2.Ján. 1,35.41.[2]Monda nékik:
PÁL:
Vajjon vettetek-é Szent Lelket, minekutána hivőkké lettetek? Azok pedig mondának néki:

HÍVŐK:
Sőt inkább azt sem hallottuk, hogy ha vagyon-é Szent Lélek. Mát. 22,23.Márk 12,18.Luk. 20,27.[3]És monda nékik:

PÁL:
Mire keresztelkedtetek meg tehát? Azok pedig mondának:

HÍVŐK:
A János keresztségére. Csel. 5,38.39.[4]Monda pedig Pál:

PÁL:
János megtérésnek keresztségével keresztelt, azt mondván a népnek, hogy a ki ő utána jövendő, abban higyjenek, tudniillik a Krisztus Jézusban. Mát. 3,1-3.11.Márk 1,4.8.Luk. 3,3.16.
[5]Mikor pedig ezt hallák, megkeresztelkedének az Úr Jézusnak nevére. Csel. 16,9.18,9.10.27,23. Csel. 19,21.Róm. 15,24.[6]És mikor Pál reájok vetette kezét, szálla a Szent Lélek ő reájok; és szólnak vala nyelveken, és prófétálnak vala. Csel. 8,17.10,44. Csel. 2,4.17.[7]Valának pedig a férfiak összesen mintegy tizenketten. 3Móz. 16,29-31.23,26-32. **tizenketten voltak. VAN ENNEK JELENTŐSÉGE?** **[8]Bemenvén pedig a zsinagógába, bátorsággal szól vala, három hónapon át vetekedvén és igyekezvén meggyőzni az Isten országára tartozó dolgokról. Ján. 16,2.[9]Mikor pedig némelyek megkeményíték magokat és nem hivének, gonoszul szólván az Úrnak útáról a sokaság előtt, azoktól eltávozván, elszakasztá a tanítványokat, mindennap egy bizonyos Tirannus oskolájában prédikálván.** Csel. 13,45.46.18,6.7.[10]Ez pedig lőn két esztendeig; úgyannyira, hogy mindazok, kik lakoznak vala Ázsiában, mind zsidók, mind görögök, hallgaták az Úr Jézusnak ígéjét. 1Kor. 16,9.[11]És nem közönséges csodákat cselekszik vala az Isten Pál keze által: Csel. 5,12.14,3.Ján. 14,12.[12]Annyira, hogy a betegekhez is elvivék az ő testéről a keszkenőket, vagy kötényeket, és eltávozának azoktól a betegségek, és a gonosz lelkek kimenének belőlök. Csel. 5,15.16.[13]Elkezdték pedig némelyek a lézengő zsidó ördögűzők közül az Úr Jézus nevét hívni azokra, a kikben gonosz lelkek valának, mondván: Kényszerítünk titeket a Jézusra, kit Pál prédikál. Mát. 12,27.Márk 9,38.Luk. 9,49.[14]Valának pedig némelyek Skévának, egy zsidó főpapnak fiai heten, a kik ezt mívelik vala. Ésa. 11,1.10.[15]Felelvén pedig a gonosz lélek, monda: A Jézust ismerem, Pálról is tudok; de ti kicsodák vagytok. Márk 5,7. Csel. 16,17.[16]És reájok ugorván az az ember, a kiben a gonosz lélek vala, és legyőzvén őket, hatalmat vőn rajtuk

annyira, hogy mezítelenen és megsebesülve szaladának ki abból a házból. 2Pét. 1,12.[17]Ez pedig tudtokra lőn mindeneknek, mind zsidóknak, mind görögöknek, kik Efézusban laknak vala, és félelem szálla mindnyájokra, és magasztaltatik vala az Úr Jézusnak neve. vers 38.Jón. 1,5.[18]És sokan a hívők közül eljőnek vala, megvallván és megjelentvén cselekedeteiket. rész 11,13.[19]Sokan pedig azok közül, kik ördögi mesterségeket gyakoroltak, könyveiket összehordva, mindeneknek láttára megégetik vala. És összeszámlálák azoknak árát, és találák ötvenezer ezüstpénznek.[20]**Ekképen az Úrnak ígéje erősen nevekedik és hatalmat vesz vala.**[21]Midőn pedig ezek elteltek, elvégezé Pál magában, hogy Maczedóniát és Akháját eljárván, Jeruzsálembe megy, mondván: Ott létem után Rómát is meg kell nékem látnom. vers 10. 1Kor. 16,5. Róm. 15,23-25.28.[22]Elküldvén pedig Maczedóniába kettőt azok közül, kik néki szolgálnak vala, Timótheust és Erástust, ő maga egy ideig Ázsiában marada. 1Kor. 4,17.16,10.Róm. 16,23.2Tim. 4,20.[23]Támada azonban azon időtájban nem csekély háborúság az Úrnak útárt. Ésa. 52,15.[24]Mert egy Demeter nevű ötvös, ezüstből Diána templomokat csinálván, a mesteremberekнek nem csekély nyereséget ád vala;[25]Kiket egybegyűjtvén az ilyenfélékkel foglalkozó mívesekkel egybe, monda:

A PÉNZ BESZÉL:

DEMETER:

Férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből van a mi jóllétünk.[26]Látjátok pedig és halljátok, hogy ez a Pál nemcsak Efézusnak, hanem közel az egész Ázsiának sok népét eláltatván, elfordította, mivelhogy azt mondja, hogy nem istenek azok, a melyek kézzel csináltatnak. Zsolt. 115,4.Jer. 10,3-5.[27]Nemcsak az a veszély fenyeget pedig bennünket, hogy ez a mesterség tönkre jut, hanem hogy a nagy istenasszonynak, Diánának temploma is semmibe vétetik, és el is vész az ő nagysága, kit az egész Ázsia és a világ tisztel. Mát. 10,18.[28]Mikor pedig ezeket hallották és haraggal megtelének, kiáltnak vala, mondván: Nagy az efézusi Diána! 1Kor. 16,3.4.[29]És betelék az egész város háborúsággal; és egyakarattal a színházba rohanának, megfogván Gájust és Aristárkhust, kik Maczedóniából valók és Pálnak útitársai valának. Csel. 20,4.27,2.Kol. 4,10.Filem. 24.[30]Pál pedig mikor a nép közé akara menni, nem eresztek őt a tanítványok.[31]És az ázsiai főpapok közül is némelyek, kik barátai valának néki, küldvén ő hozzá, kérék, hogy ne menjen a színházba.[32]Már most ki egyet, ki mást kiáltoz vala, mert a népgyűlés összezavarodott volt, és a többség nem tudta, miért gyűltek össze. vers 22.Mát. 10,30.Luk. 21,18.[33]A sokaság közül pedig előállaták Alekszándert, minthogy előre tuszkolták őt a zsidók. Alekszánder pedig kezével intvén, védekezni akara a nép előtt. Márk 6,41.Luk. 22,19.24,30.Ján. 6,11.Róm. 14,6.1Kor. 11,24.1Tim. 4,4.5.Csel. 2,42.46.20,7.11.[34]Megismervén azonban, hogy zsidó, egy kiáltás tört ki mindnyájokból, mintegy két óra hosszáig kiáltozván: Nagy az efézusi Diána! Jak. 4,15.[35]Miután pedig a városi jegyző lecsendesítette a sokaságot, monda:

JEGYZŐ:

Efézusbeli férfiak, ugyan kicsoda az az ember, a ki ne tudná, hogy Efézus városa a nagy Diána istenasszonynak és a Jupitertől esett képnek templomőrzője?[36]Mivelhogy azért ezeknek senki ellene nem szólhat, szükség, hogy megcsendesedjetek, és semmi vakmerő dolgot ne cselekedjetek.[37]Mert ide hoztátok ez embereket, kik sem nem szentségrontók, sem a ti istenasszonyotok ellen káromlást nem szóltak.[38]Ha tehát Demeternek és a hozzátartozó mesteremberekнek valaki ellen panaszuk van, törvényszékek vannak, és tiszttartók vannak: pereljenek egymással. Csel. 18,2.3.26.[39]Ha pedig egyéb dolgok felől van valami panasztok, a törvényes népgyűlésen majd elintéztetik.[40]**Mert félő, hogy lázadással vádoltatunk a mai napért, mivelhogy semmi ok sincs, a melylyel számot tudnánk adni ezért a csődületért.** És ezeket mondván, feloszlatá a gyűlést.

ApCsel 20

[1]Minekutána pedig megszűnt a háborúság, magához híván Pál a tanítványokat és tőlük búcsút vévén, elindula, hogy Maczedóniába menjen. Csel. 19,21.[2]**Miután pedig azokat a tartományokat eljárta, és intette őket bő beszéddel, Görögországba méne**.[3]És ott töltött három hónapot. És mivelhogy a zsidók lest hánytak néki, a mint Siriába készült hajózni, úgy végezé, hogy Maczedónián át tér vissza. Csel. 19,21.[4]Kíséré pedig őt Ázsiáig a béreai Sopater, a Thessalonikabeliek közül pedig Aristárkhus és Sekundus, és a derbei Gájus és Timótheus; Ázsiabeliek pedig Tikhikus és Trofimus. 1Kor. 16,3-4.2Kor. 8,18-21. Róm. 16,21. Csel. 19,29. Kol. 4,7.Eféz. 6,21.2Tim. 4,12.Tit. 3,12. Csel. 21,29.2Tim. 4,20.[5]Ezek előremenvén, megvárának minket Troásban.[6]**Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai után kievezénk Filippiből, és menénk ő hozzájok Troásba öt nap alatt; hol hét napot tölténk.** 2Móz. 12,15.18.[7]A hétnek első napján pedig **a tanítványok egybegyűlvén a kenyér megszegésére, Pál prédikál vala nékik, mivelhogy másnap el akara menni; és a tanítást megnyújtá éjfélig.** Csel. 2,42.46.[8]Vala pedig elegendő szövétnek abban a felházban, a hol egybe valának gyülekezve. Csel. 14,11-13.[9]**Egy Eutikhus nevű ifjú pedig ül vala az ablakban, mély álomba merülve: és mivelhogy Pál sok ideig prédikála, elnyomatván az álom által, aláesék a harmadik rend házból, és halva véteték föl.**[10]**Pál pedig alámenvén, reá borula, és magához ölelve monda: Ne háborogjatok; mert a lelke benne van.** 1Kir. 17,21.22.2Kir. 4,34.[11]Azután fölméne, és megszegé a kenyeret és evék, és sokáig, mind virradatig beszélgetvén, úgy indula el. Márk 16,18.[12]Felhozák pedig az ifjat elevenen, és felette igen megvigasztalódának.[13]Mi pedig előremenvén a hajóra, Assusba evezénk, ott akarván fölvenni Pált; mert így rendelkezett, ő maga gyalog akarván jőni.[14]Mikor pedig Assusban összetalálkozott velünk, felvévén őt, menénk Mitilénébe. 1Kor. 14,20.[15]És onnét elevezvén, másnap eljutánk Khius ellenébe; a következőn pedig áthajózánk Sámusba; és Trogilliumban megszállván, másnap mentünk Milétusba. vers 17.[16]Mert elvégezé Pál, hogy Efézus mellett elhajózik, hogy ne kelljen néki időt múlatni Ázsiában; mert siet vala, hogy ha lehetne néki, pünkösd napjára Jeruzsálemben legyen. Csel. 16,1-3.

NAGYON ALAPOS, SZINTE TÖRTÉNELMI BESZÁMOLÓ!

[17]Milétusból azonban küldvén Efézusba, magához hívatá a gyülekezet véneit. Csel. 14,23.[18]Mikor pedig hozzá mentek, monda nékik: Ti tudjátok, hogy az első naptól fogva, melyen Ázsiába jöttem, mint viseltem magamat ti köztetek az egész idő alatt,[19]Szolgálván az Úrnak teljes alázatossággal és sok könnyhullatás és kisértetek közt, melyek én rajtam a zsidóknak utánam való leselkedése miatt estek; 1Kor. 4,11-13.15,32.16,9.2Kor. 1,8-9. Csel. 21,27.2Kor. 11,26.[20]Hogy semmitől sem vonogattam magamat, a mi hasznos, hogy hirdessem néktek, és tanítsalak titeket nyilvánosan és házanként, Eféz. 3,20. 2Tim. 1,9.10.1Pét. 1,20.

PÁLNÁL SOK EZ AZ ÖNREFLEXIÓ, ÖNKÖZPONTÚSÁG, „DICSEKVÉS”, MÉG HA AZ KRISZTUSÉRT IS TÖRTÉNIK. KICSIT HÁTRÉBB TOLHATNÁ AZ EGOJÁT [21]Bizonyságot tévén mind zsidóknak, mind görögöknek az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus Krisztusban való hit felől. Csel. 14,15.26,20.1Thess. 1,9.10. Csel. 16,31.19,4.[22]És most ímé én a Lélektől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, nem tudván, mik következnek ott én reám. Csel. 26,6.[23]Kivéve, hogy a Szent Lélek városonként bizonyságot tesz, mondván, hogy én reám fogság és nyomorúság következik. Csel. 21,4.11.

[24]**De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyságot tegyek az Isten kegyelmének evangyéliomáról.** Fil. 2,17.Csel. 21,13. Csel. 9,15.Gal. 1,15.16. **ANYU-APUNAK A BIBLIÁJÁBA A LELKÉSSZÉ SZENTELÉSE ALKALMÁBÓL**

ἀλλ᾽ οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐμαυτῷ ὡς ⸀τελειώσω᾽ τὸν δρόμον μου καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ.

[25]És most íme én tudom, hogy nem látjátok többé az én orczámat ti mindnyájan, kik között általmentem, prédikálván az Istennek országát. Csel. 24,27.[26]Azért bizonyságot teszek előttetek a mai napon, hogy én mindeneknek vérétől tiszta vagyok. Ezék. 3,18.19.[27]Mert nem vonogattam magamat, hogy hirdessem néktek az Istennek teljes akaratát. Ésa. 6,9.10.[28]Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. 1Tim. 4,16. 1Pét. 5,2.3. Tit. 2,14.1Pét. 1,19.[29]Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jőnek ti közétek gonosz farkasok, kik nem kedveznek a nyájnak. Mát. 7,15.[30]Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magok után vonják. Csel. 24,27.[31]Azért vigyázzatok, megemlékezvén arról, hogy én három esztendeig éjjel és nappal meg nem szüntem könnyhullatással inteni mindenkit. Csel. 19,8.10.22.[32]És most, atyámfiai, ajánlak titeket az Istennek és az ő kegyelmessége ígéjének, a ki felépíthet és adhat néktek örökséget minden megszenteltek közt. Csel. 26,18.Eféz. 1,18.Kol. 1,12.[33]Senkinek ezüstjét, vagy aranyát, vagy ruháját nem kívántam: 1Sám. 12,3.[34]Sőt magatok tudjátok, hogy a magam szükségeiről és a velem valókról ezek a kezek gondoskodtak. Csel. 18,3.1Thess. 2,9.2Thess. 3,8.1Kor. 4,12.9,12.15.2Kor. 11,7-9.12,13-18.[35]Mindenestől megmutattam néktek, hogy ily módon munkálkodva kell az erőtlenekről gondot viselni, és megemlékezni az Úr Jézus szavairól, mert ő mondá: Jobb adni, mint venni. 2Thess. 3,7.9.[36]És mikor ezeket mondotta, térdre esve imádkozék mindazokkal egybe. Mát. 1,1-16.Luk. 3,23-31.[37]Mindnyájan pedig nagy sírásra fakadtak; és Pálnak nyakába borulva csókolgaták őt. Ján. 10,36.Csel. 13,33.[38]Keseregve kiváltképen azon a szaván, a melyet mondott, hogy többé az ő orczáját nem fogják látni. Aztán elkísérték őt a hajóra. Eféz. 3,8.

ApCsel 21

[1]A mint pedig, ő tőlük elszakadván, elindultunk, egyenesen haladva Kóusba érkezénk, másnap pedig Rhodusba, és onnét Patarába. rész 2,4.13.2Pét. 1,16.[2]És mikor találtunk egy hajót, mely Fenicziába méne által, abba beülvén, elhajózánk. 1Kor. 1,2.[3]És miután megláttuk Cziprust és elhagytuk azt balkézre, evezénk Siriába, és Tirusban köténk ki: mert a hajó ott rakja vala ki a terhét. Eféz. 5,20.1Thess. 1,2.[4]És ott maradánk hét napig, miután feltaláltuk a tanítványokat, kik Pálnak mondják vala a Lélek által, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. Csel. 11,19. vers 12.[5]Mikor pedig eltöltöttük azokat a napokat, kimenvén, elutazánk; kikísérvén bennünket mindnyájan feleségestől, gyermekestől egészen a városon kívülre. És a tenger partján térdre esve imádkozánk. 1Thess. 3,10.[6]És egymástól elbúcsúzván, beülénk a hajóba, azok pedig megtérének az övéikhez. rész 15,23.29.[7]Mi pedig a hajózást bevégezvén, Tirusból eljutánk Ptolemaisba; és köszöntvén az atyafiakat, nálok maradánk egy napig. 2Pét. 1,1.[8]Másnap pedig elmenvén Pál és mi, kik ő vele valánk, érkezénk Czezáreába; és bemenvén a Filep evangyélista házába, ki ama hét közül való vala, ő nála maradánk. Csel. 6,5.8,5.6.12.26-40.[9]Ennek pedig vala négy szűz leánya, a kik prófétálnak vala. Jóel 2,28.[10]Mialatt pedig mi több napig ott maradánk, alájöve egy Júdeából való próféta, névszerint Agabus. Csel. 11,28.[11]És mikor hozzánk jött, vevé Pálnak az övét, és megkötözvén a maga kezeit és lábait, monda: Ezt mondja a Szent Lélek: A férfiút, a kié ez az öv, ekképen kötözik meg a zsidók Jeruzsálemben, és adják a pogányoknak kezébe. Csel. 24,14.28,20.[12]Mikor pedig ezeket hallottuk, kérők, mind mi, mind az oda valók, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. vers 4.[13]De Pál felele: Mit míveltek sírván és az én szívemet kesergetvén? mert én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézusnak nevéért. Csel. 20,24.[14]Mikor azért nem engedett, megnyugodtunk, mondván: Legyen meg az Úrnak akaratja. Csel. 14,17.[15]E napok után pedig felkészülődvén, felmenénk Jeruzsálembe. Csel. 8,3.9,1.2.22,4.5.19.Gal. 1,13. Csel. 8,1.22,20.[16]Jövének pedig mi velünk együtt a tanítványok közül is Czézáreából, kik elvezetének bizonyos cziprusi Mnásonhoz, egy régi tanítványhoz, hogy ott legyen szállásunk. Eféz.

4,18.[17]Mikor azért Jeruzsálembe jutottunk, örömmel fogadának minket az atyafiak. rész 9,1.rész 22,1.[18]Másnap pedig beméne Pál velünk együtt Jakabhoz; és a vének mindnyájan ott valának. Csel. 15,13.[19]És köszöntvén őket, elbeszélé egyenként, a miket az Isten a pogányok között az ő szolgálata által cselekedett. Csel. 14,16.[20]Azok pedig ezt hallván, dicsőíték az Urat; és mondának néki: Látod, atyámfia, mely sok ezeren vannak zsidók, kik hívőkké lettek; és mindnyájan buzognak a törvény mellett: rész 9,5.[21]Felőled pedig azt hallották, hogy te mindazokat a zsidókat, kik a pogányok között vannak, Mózestől való elszakadásra tanítod, azt mondván, hogy ne metéljék körül fiaikat, se a zsidó szokások szerint ne járjanak. Gal. 2,15.16.5,2-6.Róm. 10,4.[22]Micsoda annakokáért? Mindenesetre össze kell gyülekezni a sokaságnak; mert meghallják, hogy ide jöttél. Csel. 22,21.[23]Ezt míveld azért, a mit néked mondunk: Van mi köztünk négy férfiú, kik fogadalmat vettek magokra; 4Móz. 6,2-21.[24]Ezeket magad mellé vévén, tisztulj meg velök, és költs rájok, hogy megnyíressék fejöket: és megtudják mindenek, hogy semmi sincs azokban, a miket te felőled hallottak; hanem te magad is úgy jársz, hogy a törvényt megtartod. Csel. 18,18.[25]A pogányokból lett hívők felől pedig mi írtunk, azt végezvén, hogy ők semmi ilyenfélét ne tartsanak meg, hanem csak oltalmazzák meg magokat mind a bálványoknak áldozott hústól, mind a vértől, mind a fúlvaholt állattól, mind a paráznaságtól. Csel. 15,20.29.[26]**Akkor Pál maga mellé véve azokat a férfiakat, másnap ő velök megtisztulván, beméne a templomba, bejelentvén a tisztulás napjainak eltelését, a míg mindegyikökért elvégeztetik az áldozat.** **Csel. 21,30.31.**[27]Mikor pedig a hét nap immár eltelőben volt, az Ázsiából való zsidók, meglátván őt a templomban, felindíták az egész sokaságot, és reá veték kezöket, Eféz. 5,3-5.2Tim. 3,2-5.[28]Kiáltván: Izraelita férfiak, legyetek segítségül: ez az az ember, ki e nép ellen, a törvény ellen és e hely ellen tanít mindenkit mindenütt; ezen felül még görögöket is hozott be a templomba, és megfertéztette ezt a szent helyet. Csel. 6,13.[29]Mert látták vala annakelőtte az efézusi Trofimust ő vele a városban, kiről azt vélék, hogy Pál bevitte a templomba. Csel. 20,4.[30]Megmozdula azért az egész város, és a nép összecsődüle: és Pált megragadván, vonszolják vala ki őt a templomból: és mindjárt bezáratának az ajtók. Péld. 28,5.[31]Mikor pedig meg akarák őt ölni, feljuta a hír a sereg ezredeséhez, hogy az egész Jeruzsálem felzendült. 2Pét. 3,9.15.[32]Ki azonnal vitézeket és századosokat vévén maga mellé, lefutott hozzájok. Azok pedig mikor meglátták az ezredest és a vitézeket, megszűnének Pált verni. Ján. 16,12.[33]Akkor odaérvén az ezredes, elfogatá őt, és parancsolá, hogy kötözzék meg két lánczczal; és tudakozá, hogy kicsoda és mit cselekedett. Jób 34,11.12.Zsolt. 62,13.Mát. 16,27.2Kor. 5,10.[34]De ki egyet, ki mást kiált vala a sokaság között; és mikor nem értheté meg a bizonyos valóságot a zajongás miatt, parancsolá, hogy vigyék el őt a várba. Mát. 25,34-40.[35]Mikor pedig a lépcsőkhöz jutott, lőn, hogy úgy vivék őt a vitézek a néptömeg erőszaktétele miatt; 2Thess. 1,8-10.[36]Mert követi vala a népnek sokasága, kiáltozva: Öld meg őt! Csel. 18,24.[37]És mikor immár a várba akarák bevinni Pált, monda az ezredesnek: Vajjon szabad-e nékem valamit szólanom te hozzád? Az pedig monda: Tudsz görögül? Jak. 1,21.rész 4,15.Csel. 18,1.4.8. Csel. 18,24.28.[38]Hát nem te vagy az az egyiptomi, ki e napoknak előtte fellázította és kivitte a pusztába azt a négyezer orgyilkos férfiút? 5Móz. 10,17.[39]Monda pedig Pál: Én ugyan tárzusi zsidó ember vagyok, Cziliczia nem ismeretlen városának polgára; de kérlek téged, engedd meg nékem, hogy szóljak a néphez. Csel. 9,11.22,3.[40]Mikor aztán az megengedte, Pál a lépcsőkön állva intett kezével a népnek: és mikor nagy csendesség lőn, megszólala zsidó nyelven, mondván: Mát. 7,21.

ApCsel 22

[1]Atyámfiai, férfiak és atyák, hallgassátok meg az én beszédemet, a melylyel most magamat előttetek mentem. rész 15,10. Róm. 1,5.[2]Mikor pedig hallották, hogy zsidó nyelven szól hozzájok, még inkább nyugalmat tanusítottak. És monda: Ésa. 28,16.Eféz. 2,20.

PÁL NARRÁCIÓJA A NÉPNEK A MEGTÉRÉSÉRŐL 9. FEJ. ÚJRAÍRÁSA

[3]Én zsidó ember vagyok, születtem a czilicziai Tárzusban, fölneveltettem pedig ebben a városban a Gamáliel lábainál, taníttattam az atyák törvényének pontossága szerint, buzgó lévén az Istenhez, miként ti mindnyájan vagytok ma: Csel. 5,34. Gal. 1,14.Fil. 3,6.[4]És ezt a tudományt üldöztem mind halálig, megkötözvén és tömlöczbe vetvén mind férfiakat, mind asszonyokat. Csel. 8,3.26,9-11.Gal. 1,13.1Kor. 15,9.[5]Miképen a főpap is bizonyságom nékem, és a véneknek egész tanácsa; kiktől leveleket is vévén az atyafiakhoz, Damaskusba menék, hogy az odavalókat is fogva hozzam Jeruzsálembe, hogy bűnhődjenek. Csel. 9,2.26,12.[6]Lőn pedig, hogy a mint menék és közelgeték Damaskushoz, déltájban nagy hirtelenséggel az égből nagy világosság sugárzott körül engem. Csel. 9,3-8.26,13-15.[7]És leesém a földre, és hallék szót, mely monda nékem: Saul, Saul, mit kergetsz engem? rész 6,19.2Kor. 6,16.Eféz. 2,21.22.1Pét. 2,5.Zsid. 3,6. Róm. 8,9.[8]Én pedig felelék: Kicsoda vagy, Uram? És monda nékem: Én vagyok a názáreti Jézus, a kit te kergetsz. Zsolt. 50,16-21.Mát. 23,3.4.[9]A kik pedig velem valának, a világosságot ugyan látták, és megrémültek; de annak szavát, a ki velem szól vala, nem hallották. Péld. 3,5.7.Ésa. 5,21.Jak. 1,22.[10]Én pedig mondék: Mit cselekedjem, Uram? Az Úr pedig monda nékem: Kelj fel és menj el Damaskusba; és ott megmondják néked mindazokat, a mik elrendelvék néked, hogy véghez vigyed. Jób 5,12.13.[11]Mikor pedig nem láték annak a világosságnak dicsősége miatt, a velem valóktól kézenfogva vezettetve menék Damaskusba.• Ésa. 52,5.[12]Egy bizonyos Ananiás pedig, ki a törvény szerint istenfélő férfiú, kiről az ott lakó zsidók mind jó bizonyságot tesznek, Csel. 9,10-18.[13]Hozzám jöve és mellém állva monda nékem: Saul atyámfia, nyerd vissza szemed világát. És én azon szempillantásban reá tekintettem.[14]Ő pedig monda: A mi atyáinknak Istene választott téged, hogy megismerd az ő akaratát, és meglásd amaz Igazat, és szót hallj az ő szájából. 2Kor. 3,6.[15]Mert leszel néki tanúbizonysága minden embernél azok felől, a miket láttál és hallottál. Csel. 26,16.[16]Most annakokáért mit késedelmezel? Kelj fel és keresztelkedjél meg és mosd le a te bűneidet, segítségül híván az Úrnak nevét. vers 38.Jón. 1,5.[17]Lőn pedig, hogy mikor Jeruzsálembe megtértem és imádkozám a templomban, elragadtatám lelkemben, Csel. 9,26-30.26,20.[18]És látám őt, ki ezt mondá nékem: Siess és menj ki hamar Jeruzsálemből: mert nem veszik be a te tanúbizonyságtételedet én felőlem. rész 9,4.Zsolt. 147,19.20.[19]És én mondék: Uram, ők magok tudják, hogy én tömlöczbe vetettem és vertem zsinagógánként azokat, a kik hisznek vala te benned: rész 9,6.11,29.2Tim. 2,13.[20]És mikor ama te mártírodnak, Istvánnak vére kiontaték, én is ott állék és helyeslém az ő megöletését, és őrizém azoknak köntösét, a kik őt megölték. Csel. 7,58.8,1.[21]És monda nékem: Eredj el, mert én téged messze küldelek a pogányok közé. Csel. 9,15.26,17.18.Róm. 15,18.19.Gal. 1,16.[22]Hallgatják vala pedig őt e szóig; de most felemelék szavokat, mondván: Töröld el a földszínéről az ilyent, mert nem illik néki élni. Csel. 21,36.[23]Mikor pedig azok kiabáltak, és köntösüket elhányák, és port szórának a levegőbe, Zsolt. 44,23.Róm. 8,36. Zsid. 10,33.[24]Parancsolá az ezredes, hogy vigyék őt a várba, mondván, hogy korbácsütésekkel vallassák ki őt, hogy megtudhassa, mi okért kiabáltak úgy reá. rész 3,18.2Kor. 13,9.

PÁL RÓMAI POLGÁR!!

[25]A mint azonban lekötötték őt a szíjakkal, monda Pál az ott álló századosnak: **Vajjon szabad-é néktek római embert, kit el nem ítéltek, megostorozni? Csel. 16,37.[26]Miután pedig ezt meghallá a százados, elmenvén, megjelenté az ezredesnek, mondván: Meglásd, mit akarsz cselekedni; mert ez az ember római. Zsolt. 14,3.53,2.4.[27]Hozzámenvén azért az ezredes, monda néki: Mondd meg nékem, te római vagy-é? Ő pedig monda: Az.[28]És felele az ezredes: Én nagy összegért vettem meg ezt a polgárjogot. Pál pedig monda: Én pedig benne is születtem. 1Thess. 2,11.[29]Mindjárt eltávozának azért ő tőle, a kik őt vallatni akarák. Sőt az ezredes is megijede, mikor megértette, hogy római, és hogy őt megkötöztette. Csel. 16,38.**[30]Másnap pedig meg akarván tudni a bizonyos valóságot, miben vádoltatik a zsidóktól, feloldatá őt bilincseiből, és megparancsolá, hogy a főpapok az ő egész tanácsokkal egyben hozzá menjenek; és levezetvén Pált, eleikbe állatá. Zsolt. 10,7.

ApCsel 23

[1]Mikor pedig a tanácsra vetette szemét Pál, monda: Atyámfiai, férfiak, én teljes jó lelkiismerettel szolgáltam az Istennek mind e mai napig. Csel. 24,16.1Kor. 4,4.2Kor. 1,12.[2]Ananiás főpap pedig megparancsolá azoknak, kik ő mellette állanak vala, hogy üssék őt szájon. Ján. 18,22.[3]Akkor Pál monda néki: Megver az Isten téged, te kimeszelt fal! És te leülsz engem a törvény szerint megítélni, és törvényellenesen cselekedve parancsolod, hogy engem verjenek? Ezék. 13,14.15. 5Móz. 17,4.9. 3Móz. 19,15.5Móz. 1,16.Ján. 7,51.[4]Az ott állók pedig mondának: Az Istennek főpapját szidalmazod-é? Zsolt. 36,2.[5]Pál pedig monda: Nem tudtam, atyámfiai, hogy főpap. Mert meg van írva: A te néped fejedelmét ne átkozd! 2Móz. 22,28.[6]Mikor pedig Pál eszébe vette, hogy az egyik részök a sadduczeusok, a másik pedig a farizeusok közül való, felkiálta a tanács előtt: Atyámfiai, férfiak, én farizeus vagyok, • farizeus fia, a halottak reménysége és feltámadása miatt vádoltatom én. Fil. 3,5.[7]A mint pedig ő ezt mondta, meghasonlás támada a farizeusok és a sadduczeusok között, és a sokaság megoszlott. rész 1,17.† Csel. 10,43.[8]Mert a sadduczeusok azt mondják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem lélek; a farizeusok pedig mind a kettőt vallják. Mát. 22,23.Márk 12,18.Luk. 20,27.[9]Támada azért nagy kiáltozás: és felkelvén az írástudók a farizeusok pártjából, tusakodnak vala, mondván: Semmi rosszat sem találunk ez emberben; ha pedig lélek szólott néki, vagy angyal, ne tusakodjunk Isten ellen. Csel. 5,38.39.[10]Mikor pedig nagy hasonlás támadt, félvén az ezredes, hogy Pál szétszaggattatik azoktól, parancsolá, hogy a sereg alájővén, ragadja ki őt közülök, és vigye el a várba. rész 5,1.Eféz. 2,8.[11]A következő éjszakán pedig melléállván néki az Úr, monda: Bízzál Pál! Mert miképen bizonyságot tettél az én felőlem való dolgokról Jeruzsálemben, azonképen kell néked Rómában is bizonyságot tenned. Csel. 16,9.18,9.10.27,23. Csel. 19,21.Róm. 15,24.[12]**Midőn pedig nappal lőn, a zsidók közül némelyek összeszövetkezvén, átok alatt kötelezék el magokat, mondván, hogy sem nem esznek, sem nem isznak addig, míg meg nem ölik Pált. Ésa. 53,7.1Pét. 1,19.Ján. 1,29.**[13]**Többen valának pedig negyvennél, kik ezt az összeesküvést szőtték. rész 4,2.1Kor. 1,29.31.Eféz. 2,9.**[14]**Ezek elmenvén a főpapokhoz és a vénekhez, mondának: Átok alatt megesküdtünk, hogy semmit nem ízlelünk addig, míg meg nem öljük Pált. Ján. 16,2.**[15]**Most azért ti jelentsétek be az ezredesnek a tanáccsal egybe, hogy holnap hozza le őt ti hozzátok, mintha az ő dolgának tüzetesebben végére akarnátok járni. Mi pedig, minekelőtte ő ide érne, készek vagyunk őt megölni. Ésa. 49,6.Eféz. 4,5.**[16]**Meghallván azonban a Pál nőtestvérének fia e cselvetést, megjelenvén és bemenvén a várba, tudtára adá Pálnak. Márk 16,18.Luk. 10,19.**[17]**Pál pedig egyet a századosok közül magához hívatván, monda: Ezt az ifjat vezesd az ezredeshez; mert valamit akar néki jelenteni. Csel. 14,11-13.**[18]**Az annakokáért maga mellé vévén őt, vivé az ezredeshez, és monda: A fogoly Pál magához hivatván engem, kéré, hogy ez ifjat hozzád vezessem, mert valamit akar néked mondani. 5Móz. 13,5.22,20-24.vers 1.**[19]**Az ezredes pedig őt kézen fogván, és félrevonulván külön, tudakolá: Micsoda az, a mit nékem jelenteni akarsz? Mát. 8,14.15.Luk. 4,38.39. Jak. 5,14.15.**[20]**Az pedig monda: A zsidók elvégezték, hogy megkérnek téged, hogy Pált holnap vidd le a tanács elé, mintha valamit tüzetesebben meg akarnának tudakozni ő felőle. Márk 16,18.**[21]**Te azért ne engedj nékik: mert közülök negyvennél több férfiú leselkedik ő utána,** kik átok alatt kötelezték el magukat, hogy sem nem esznek, sem nem isznak addig, míg meg nem ölik őt. És immár készen vannak, várakozva a te izenetedre. Mát. 20,7.14.[22]Az ezredes tehát elbocsátá az ifjat, meghagyván néki, hogy el ne mondd senkinek, hogy ezeket megjelentetted nékem. rész 3,28.[23]És magához hivatván kettőt a századosok közül, monda: Készítsetek föl kétszáz vitézt, hogy induljanak Czézáreába, és hetven lovast, és kétszáz parittyást, az éjszakának harmadik órájától fogva.[24]És hogy barmokat is adjanak melléjük, hogy Pált felültetve békességgel vigyék Félix tiszttartóhoz. Zsolt. 32,1.2.[25]Levelet is írt, melynek tartalma ez vala: Péld. 19,11. Péld. 20,22.Mát. 5,21.39.Luk. 6,29.Róm. 12,19.1Thess. 5,15.1Pét. 3,9.[26]Klaudius Lisiás a nemes Félix tiszttartónak üdvöt!

1Thess. 4,6.5,15.[27]Ezt a férfiút, kit a zsidók megfogtak és meg akartak ölni, oda menvén a sereggel, kiszabadítám, megértvén, hogy római. Gal. 5,19.20.21.Eféz. 5,5.[28]Meg akarván pedig tudni az okát, miért vádolják őt, levivém őt az ő tanácsuk elébe. 1Móz. 17,10.11. Gal. 3,7.[29]És úgy találtam, hogy ő az ő törvényüknek kérdései felől vádoltatik, de semmi halálra vagy fogságra méltó vétke nincs. Tit. 3,3.Eféz. 2,1-3. Zsid. 9,14.[30]Minthogy pedig nékem megjelentették, hogy a zsidók e férfiú után ólálkodni akarnak, azonnal hozzád küldém, meghagyva vádolóinak is, hogy a mi dolguk van ő ellene, te előtted mondják meg. Légy jó egészségben! Csel. 25,11.[31]A vitézek tehát, a mint nékik megparancsolták, Pált felvévén, elvivék azon éjszakán Antipatrisba. Csel. 26,6.[32]Másnap pedig hagyván a lovagokat tovább menni ő vele, visszatérének a várba. Csel. 3,15.Róm. 6,5.8.[33]Azok pedig eljutván Czézáreába, és átadván a levelet a tiszttartónak, Pált is elébe állaták. Mát. 10,18.[34]Mikor pedig elolvasta a tiszttartó, és megkérdezte, melyik tartományból való, és megértette, hogy Czilicziából, 1Móz. 49,10.5Móz. 18,15.Ésa. 9,6.Ésa. 53,1.Dán. 9,25-26.Mik. 5,2.[35]Monda: Majd kihallgatlak, mikor vádlóid is eljőnek. És parancsolá, hogy a Héródes palotájában őrizzék őt. 1Móz. 15,5.

ApCsel 24

[1]Öt nap mulva aztán aláméne Ananiás főpap a vénekkel és egy Tertullus nevű prókátorral, kik panaszt tettek a tiszttartónál Pál ellen. Ésa. 6,9.10.[2]Mikor pedig ő előszólíttatott, Tertullus vádolni kezdé, mondván: rész 3,16. Róm. 14,7.8.[3]Nagyságos Félix, teljes háládatossággal ismerjük el, hogy te általad nagy békességet nyerünk, és a te gondoskodásod folytán igen jó intézkedések történnek e népre nézve, minden tekintetben és mindenütt. Mát. 13,14.15.Márk 4,12.Ján. 12,40.[4]De hogy téged sok ideig ne tartóztassalak, kérlek hallgass meg minket röviden a te kegyelmességed szerint. Csel. 13,46.18,6.Luk. 2,32.24,47.[5]**Mi ugyanis úgy találtuk, hogy ez veszedelmes ember,** és hasonlást támaszt a föld kerekségén levő valamennyi zsidó közt, és a nazarénusok felekezetének feje,[6]Ki a templomot is meg akarta fertőztetni. Meg is fogtuk őt, és a mi törvényünk szerint akartuk megítélni. Csel. 2,24.[7]De Lisiás, az ezredes, nagy karhatalommal oda jövén, kivevé őt kezünkből. Ésa. 53,5. 1Kor. 15,17.[8]És azt parancsolá, hogy az ő vádolói hozzád jőjjenek. Tőle te magad, ha kihallgatod, értesülhetsz mindezekről, melyekkel mi őt vádoljuk. Csel. 9,15.13,2.3.Gal. 1,15.1Kor. 1,1.[9]Helybenhagyák pedig a zsidók is, mondogatván, hogy úgy vannak ezek. 1Móz. 3,15.49,10.Ésa. 7,14.9,6.7.53,1-12.[10]Felele pedig Pál, miután intett néki a tiszttartó a szólásra: Mivelhogy tudom, hogy te sok esztendő óta vagy e népnek bírája, bátorságosabban védekezem a magam ügyében, Mát. 1,1-16.Luk. 3,23-31.[11]Mert megtudhatod, hogy nincsen tizenkét napjánál több, mióta feljöttem imádkozni Jeruzsálembe. Ján. 10,36.Csel. 13,33.[12]És a templomban sem találtak engem, hogy valakivel vetekedtem volna, vagy hogy a népet egybezendítettem volna, sem a zsinagógákban, sem a városban. Eféz. 3,8.[13]Rám sem bizonyíthatják azokat, a mikkel most engem vádolnak. Gal. 4,4.5.Eféz. 2,1.5.[14]Erről pedig vallást teszek néked, hogy én a szerint az út szerint, melyet felekezetnek mondanak, úgy szolgálok az én atyáim Istenének, mint a ki hiszek mindazokban, a mik a törvényben és a prófétákban meg vannak írva. 1Kor. 1,2.[15]Reménységem lévén az Istenben, hogy a mit ezek maguk is várnak, lesz feltámadásuk a halottaknak, mind •gazaknak, mind hamisaknak. Jób 19,25-27.Dán. 12,2.Ján. 5,28.29.[16]Ebben gyakorlom pedig magamat, hogy botránkozás nélkül való lelkiismeretem legyen az Isten és emberek előtt mindenkor.[17]Sok esztendő múlva pedig eljövék, hogy az én népemnek alamizsnát hozzak és áldozatokat. Róm. 15,25-28.1Kor. 16,1-4.2Kor. 8,1.2Kor. 9,1.[18]Ezek közben találának engem megtisztulva a templomban, nem sokasággal, sem pedig háborúságtámasztásban, némely Ázsiából való zsidók, Csel. 21,26.27.[19]Kiknek ide kellett volna te előtted jőni és vádolni, ha valami panaszuk volna ellenem. 2Pét. 1,1.[20]Avagy ezek magok mondják meg, vajjon találtak-é bennem valami hamis cselekedetet, mikor én a tanács előtt álltam; Gal. 5,22.[21]Hacsak ez egy szó tekintetében nem, melyet közöttük állva kiáltottam, hogy: A halottak feltámadása felől • vádoltatom én tőletek e mai napon. Csel. 23,6.[22]Mikor pedig ezeket hallotta Félix, elhalasztá dolgukat,

mivelhogy tüzetesebb tudomása volt e szerzet dolgai felől, és monda: Mikor Lisias ezredes alájő, dönteni fogok ügyetekben. Csel. 28,31.[23]És megparancsolá a századosnak, hogy Pált őrizzék, de enyhébb fogságban legyen, és senkit ne tiltsanak el az övéi közül attól, hogy szolgáljon néki, vagy hozzá menjen. 2Tim. 1,8. 1Kor. 1,18.15,1.2.[24]Egynéhány nap mulva pedig Félix megjelenvén feleségével Drusillával egybe, ki zsidó asszony vala, maga elé hívatá Pált, és hallgatá őt a Krisztusban való hit felől.[25]Mikor pedig ő igazságról, önmegtartóztatásról és az eljövendő ítéletről szólt, megrémülve monda Félix: Mostan eredj el; de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hivatlak téged. Zsolt. 5,5.6.† vers 21.23.25.[26]Egyszersmind pedig azt is reményli vala, hogy Pál pénzt ad néki, hogy őt szabadon bocsássa: ezért gyakrabban is magához hivatván őt, beszélget vala véle. vers 17.[27]Mikor pedig két esztendő elmúlt, Félix utóda Porcius Festus lőn; és a zsidóknak kedveskedni akarván Félix, Pált fogságban hagyá. Gal. 3,19.

ApCsel 25

[1]Festus tehát, miután bement a tartományba, három nap mulva felméne Jeruzsálembe Czézáreából. Eféz. 4,18.[2]Panaszt tőnek pedig néki a főpap és a zsidók főemberei Pál ellen, és kérék őt, 1Kor. 1,20.[3]Kérvén magok számára jóindulatát ő ellene, hogy hozassa át őt Jeruzsálembe, lest vetvén, hogy megölhessék őt az úton. Csel. 23,15.[4]Festus azonban azt felelé, hogy Pált Czézáreában őrzik, ő maga pedig csakhamar ki fog menni: Csel. 14,16.[5]A kik azért köztetek, úgymond, főemberek, velem alájővén, ha valami gonoszság van abban a férfiúban, emeljenek vádat ellene. rész 9,5.[6]Miután pedig tíz napnál tovább időzött közöttük, lemenvén Czézáreába, másnap ítélőszékibe üle, és Pált előhozatá. rész 8,11.[7]Mikor pedig az megjelent, körülállák a zsidók, kik alámentek vala Jeruzsálemből, sok és súlyos vádat hozván fel Pál ellen, melyeket nem bírtak bebizonyítani; 3Móz. 18,22.23.1Kor. 6,9.[8]Mivelhogy ő a maga mentségére ezt feleli vala: Sem a zsidók törvénye ellen, sem a templom ellen, sem a császár ellen semmit sem vétettem. Csel. 24,12.[9]Festus pedig a zsidóknak kedveskedni akarván, felelvén Pálnak, monda: Akarsz-é Jeruzsálembe felmenni és ott ítéltetni meg ezekről én előttem? Csel. 24,27.**[10]Pál azonban monda: A császár ítélőszéke előtt állok, itt kell nékem megítéltetnem. A zsidóknak semmit sem vétettem, miként te is jól tudod.** vers 38.**[11]Mert ha vétkes vagyok és valami halálra méltót cselekedtem, nem vonakodom a haláltól; ha azonban semmi sincs azokban, a mikkel ezek vádolnak engem, senki sem ajándékozhat oda engem azoknak. A császárra appellálok!** Zsid. 7,27.[12]Akkor Festus tanácsával értekezvén, felele: A császárra appelláltál, a császár elé fogsz menni! Csel. 19,21.23,11.[13]Néhány nap elmúltával pedig Agrippa király és Bernicé érkezék Czézáreába, hogy köszöntsék Festust. Mát. 7,2.Ján. 8,7.Róm. 14,10.[14]Mikor pedig több napig időztek ott, Festus elébe adá a királynak a Pál dolgát, mondván: Van itt egy férfiú, kit Félix hagyott fogva. Csel. 24,27.[15]Ki felől, mikor Jeruzsálembe mentem, jelentést tőnek a főpapok és a zsidóknak vénei, kérve ő ellene ítéletet. Róm. 7,2.† 2Kor. 6,14.16.[16]Kiknek azt felelém, hogy nem szokásuk a rómaiaknak, hogy valamely embert halálra adjanak, mielőtt a vádlott szembe nem állíttatik vádlóival, és alkalmat nem nyer a vád felől való mentségére. 2Pét. 3,9.15.[17]Mikor azért ők ide gyűltek, minden haladék nélkül másnap az ítélőszékbe ülvén, előhozatám azt a férfiút, Ján. 8,34.[18]Ki ellen, mikor vádlói előálltak, semmi bűnt nem hoztak fel azok közül, a miket én sejtettem: Jób 34,11.12.Zsolt. 62,13.Mát. 16,27.2Kor. 5,10.[19]Hanem valami vitás kérdéseik valának ő vele az ő tulajdon babonaságuk felől, és bizonyos megholt Jézus felől, kiről Pál azt állítja vala, hogy él. Mát. 25,34-40.[20]Én pedig bizonytalanságban lévén az e felől való vitára nézve, kérdém, vajjon akar-é Jeruzsálembe menni, és ott ítéltetni meg ezek felől. 2Thess. 1,8-10.[21]Pál azonban appellálván, hogy ő Augustus döntésére tartassék fenn, parancsolám, hogy tartassék fogva, míg őt a császárhoz nem küldhetem. Ján. 10,34.[22]Agrippa pedig monda Festusnak: Szeretném magam is azt az embert hallani. Ő pedig monda: Holnap meg fogod őt hallani. rész 5,12.[23]Másnap tehát eljővén Agrippa és Bernicé nagy pompával, és bemenvén a

kihallgatási terembe az ezredesekkel és a város főfőpolgáraival együtt, Festus parancsolatjára előhozák Pált. 5Móz. 10,17.[24]És monda Festus: Agrippa király, és ti férfiak mindnyájan, kik velünk egybe itt vagytok! Látjátok őt, ki felől a zsidóknak egész sokasága megkeresett engem, mind Jeruzsálemben, mind itt, azt kiáltva, hogy nem kell néki tovább élnie. 1Móz. 2,17.[25]Én pedig, ámbár megértém, hogy semmi halálra méltó dolgot sem cselekedett, de mivel éppen ő maga appellált Augustusra, elvégeztem, hogy elküldöm őt. Mát. 7,21.[26]Ki felől nem tudok valami bizonyost írni az én uramnak. Ezért hoztam őt előtökbe, és kiváltképen te elődbe, Agrippa király, hogy a kihallgatás megtörténtével tudjak mit írni. 1Kor. 7,10.39.[27]Mert esztelen dolognak látszik nékem, hogy a ki foglyot küld, az ellene való vádakat is meg ne jelentse. Mát. 19,9.

ApCsel 26

[1]Agrippa pedig monda Pálnak: Megengedtetik néked, hogy szólj a magad mentségére. Akkor Pál kinyújtván kezét, védőbeszédet tartott: Mát. 25,31-46.[2]Agrippa király! Boldognak tartom magamat, hogy mindazok felől, a mikkel a zsidóktól vádoltatom, te előtted fogok védekezni e mai napon; rész 6,21.[3]Mivel te nagyon jól ismered a zsidók minden szokását és vitás kérdését. Azért kérlek, hallgass meg engem türelmesen! Mik. 6,8. Fil. 1,10.[4]Az én ifjúságomtól fogva való életemet tehát, mely kezdetétől az én népem közt Jeruzsálemben folyt le, tudják a zsidók mindnyájan. Csel. 22,3.[5]Kik tudják rólam eleitől fogva (ha bizonyságot akarnak tenni), hogy én a mi vallásunknak legszigorúbb felekezete szerint éltem, mint farizeus.[6]Most is az Istentől a mi atyáinknak tett ígéret reménységéért állok itt ítélet alatt: Csel. 24,14.28,20.[7]Melyre a mi tizenkét nemzetségünk, éjjel és nappal buzgón szolgálva reményli, hogy eljut; mely reménységért vádoltatom, Agrippa király, a zsidóktól. 3Móz. 18,5.Ezék. 20,11.13.[8]Micsoda? Hihetetlen dolognak tetszik néktek, hogy Isten halottakat támaszt fel? Csel. 13,2.[9]Én bizonyára elvégeztem vala magamban, hogy ama názáreti Jézus neve ellen sok ellenséges dolgot kell cselekednem. Ésa. 52,5.[10]Mit meg is cselekedtem Jeruzsálemben: és a szentek közül én sokat börtönbe vettettem, a főpapoktól való felhatalmazást megnyervén. Sőt mikor megölettetének, szavazatommal hozzájárultam. Csel. 8,3.9,1.2.22,4.5.19.Gal. 1,13. Csel. 8,1.22,20.[11]És minden zsinagógában gyakorta büntetvén őket, káromlásra kényszerítettem; és felettébb dühösködvén ellenök, kergettem mind az idegen városokig is. rész 8,3.[12]E dologban épen útban lévén Damaskus felé a főpapoktól vett felhatalmazással és engedelemmel, rész 9,1.rész 22,1.[13]Délben látám az úton király, hogy mennyből a napnak fényességét meghaladó világosság sugárzott körül engem és azokat, kik velem együtt haladnak vala. Eféz. 2,11.[14]Mikor pedig mi mindnyájan leestünk a földre, hallék szózatot, mely én hozzám szól és ezt mondja vala zsidó nyelven: Saul, Saul, mit kergetsz engem? Nehéz néked az ösztön ellen rúgódoznod. 5Móz. 10,16.30,6.Kol. 2,11.[15]Én pedig mondék: Kicsoda vagy, Uram? És az monda: Én vagyok Jézus, a kit te kergetsz. 1Móz. 6,5.8,21.Zsolt. 51,7.[16]De kelj fel, és állj lábaidra: mert azért jelentem meg néked, hogy téged szolgává és bizonysággá rendeljelek úgy azokban, a miket láttál, mint azokban, a mikre nézve meg fogok néked jelenni; Csel. 22,15.17.18.2Kor. 12,2-4.[17]Megszabadítván téged e néptől és a pogányoktól, kik közé most küldelek, Csel. 22,21.[18]Hogy megnyissad szemeiket, hogy setétségből világosságra és a Sátánnak hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek bocsánatát és a megszenteltettek között osztályrészt nyerjenek az én bennem való hit által. 2Kor. 4,6.Eféz. 5,8.Kol. 1,12.13. Csel. 20,32.Eféz. 1,18.[19]Azért, Agrippa király, nem levék engedetlen a mennyei látás iránt; Jób 4,17.18.[20]Hanem először a Damaskusbelieknek és Jeruzsálembelieknek, majd Júdeának egész tartományában és a pogányoknak hirdettem, hogy bánják meg bűneiket és térjenek meg az Istenhez, a megtéréshez méltó cselekedeteket cselekedvén. Csel. 9,20-22.28.29. Csel. 20,21. Mát. 3,8.Luk. 3,8.[21]Ezekért akartak engem megölni a zsidók, megfogván a templomban. Csel. 21,30.31.[22]De Istentől segítséget vévén, mind e mai napig állok, bizonyságot tévén mind kicsinynek, mind nagynak, semmit sem mondván azokon kívül, a mikről mind a próféták megmondották, mind

Mózes, hogy be fognak teljesedni: Csel. 16,8.21,26.[23]Hogy a Krisztusnak szenvedni kell, hogy mint a halottak feltámadásából első, világosságot fog hirdetni e népnek és a pogányoknak. Ésa. 53,4.Csel. 17,3. 1Kor. 15,20.23.Kol. 1,18. Ésa. 42,6.49,6.Csel. 13,47.[24]Mikor pedig ő ezeket mondá a maga mentségére, Festus nagy fenszóval monda:
FESZTUS:
Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány téged őrültségbe visz. 1Kor. 1,18.23.
Μαίνῃ, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.
[25]Ő pedig monda:

PÁL:
Nem vagyok bolond, nemes Festus, hanem igaz és józan beszédeket szólok. 2Kor. 5,21.
ὁ δὲ Παῦλος Οὐ μαίνομαι, φησίν, κράτιστε Φῆστε, ⸀ἀλλὰ⸁ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι.
ἀποφθέγγομαι. – mondok, ἀποφθέγγομαι - 1) érthető módon, tagoltan beszél;
[26]Mert tud ezekről a király, kihez bátorságosan is szólok: mert épen nem gondolom, hogy ezek közül ő előtte bármi is ismeretlen volna; mert nem valami zugolyában lett dolog ez. 5Móz. 27,26.
ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, ¹ πρὸς ὃν * παρρησιαζόμενος ¹ λαλῶ· ¹ λανθάνειν γὰρ αὐτὸν * τούτων ¹ οὐ πείθομαι οὐθέν, ¹ οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο

[27]Hiszel-e, Agrippa király, a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel. Zsolt. 5,10.140,4.[28]Agrippa pedig monda Pálnak:
AGRIPPA
Majdnem ráveszel engem, hogy keresztyénné legyek. Zsolt. 10,7.
Ἐν ¹ ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι..

πείθομαι - meg vagyok győződve πείθω - 1. rávesz, rábeszél, meggyőz;
λανθάνειν - hogy (nem) maradt rejtve, λανθάνω - észrevétlen marad, rejtve van; elkerüli a figyelmét – LÁTENS – PARRHÉSZIA ELLENTÉTEK

[29]Pál pedig monda: **Kívánnám Istentől, hogy necsak majdnem, hanem nagyon is, ne csak te, hanem mindazok is, kik ma engem hallgatnak, lennétek olyanok, a minő én is vagyok, e bilincsektől megválva. Ésa. 59,7.8.**
ὁ δὲ Παῦλος Εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ οὐ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους ὁποῖος καὶ ἐγώ εἰμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων
Εὐξαίμην - könyörögnék; εὔχομαι - 1) kiejt egy fogadalmat 2) imádkozik, 3) könyörög, kér, kérlel 4) kíván
[30]És mikor ő ezeket mondá, felkele a király és a tiszttartó és Bernicé és a kik velük együtt ültek; 2Móz. 13,21. 2Móz. 14,22.[31]És visszavonultokban beszélgetnek vala egymással, mondván: Semmi halálra, vagy fogságra méltó dolgot nem cselekszik ez az ember. 1Kor. 3,16.[32]Agrippa pedig monda Festusnak: Ezt az embert szabadon lehetett volna bocsátani, ha a császárra nem appellált volna. Zsolt. 36,2.

ApCsel 27
[1]Midőn pedig elvégeztetett, hogy mi Itáliába hajózzunk, átadák mind Pált, mind némely egyéb foglyokat egy Július nevű századosnak a császári seregből. Gal. 3,10.22.[2]Beülvén azért egy Adramittiumból való hajóba, az Ázsia mentében fekvő helyeket akarván behajózni, elindulánk, velünk lévén a maczedóniai Aristárkhus, ki Thessalonikából való. Csel. 19,29.20,4.[3]És másnap megérkezénk Sidonba. És Július emberséggel bánván Pállal, megengedé, hogy barátaihoz

elmenve gondoskodásukban részesüljön. rész 1,17. Csel. 10,43.[4]És onnan elindulván, Ciprus alatt evezénk el, mivelhogy a szelek ellenkezők valának. Gal. 3,28.[5]És a Cziliczia és Pámfilia mellett levő tengeren átevezvén, eljutánk a licziai Mirába. 2Tim. 1,7. Gal. 4,5.6.[6]És mivel ott a százados egy Itáliába menő alexandriai hajót talált, abba szállított be minket. rész 5,1.Efész. 2,8.[7]Több napon át azonban lassan hajózván és nehezen érkezvén Knidushoz, mivel nem enged vala bennünket odajutni a szél, elhajózánk Kréta alatt, Salmóné mellett, 1Ján. 2,2.[8]És nagy ügygyel-bajjal elhajózván mellette, jutánk egy helyre, melyet Szépkikötőknek neveznek, melyhez közel vala Lásea városa. 2Kor. 4,17.[9]Mivel pedig sok idő mult el, és a hajózás más veszedelmes vala, mivelhogy a bőjt is elmult immár, inti vala Pál őket, 3Móz. 16,29-31.23,26-32.[10]Ezt mondván nékik: Férfiak, látom, hogy nemcsak a teréhnek és a hajónak, hanem a mi életünknek is bántódásával és nagy kárával fog történni e hajózás. Gal. 2,16.[11]De a százados inkább hisz vala a kormányosmesternek és a hajótulajdonosnak, hogynem annak, a mit Pál mond vala. Ésa. 49,6.Eféz. 4,5.[12]Mivel pedig az a kikötő telelésre nem volt alkalmas, a többség azt határozá, hogy hajózzanak el onnan is, ha valami módon eljutva Fénixbe, Kréta kikötőjébe, mely délnyugot és északnyugot felé néz, kitelelhetnének. rész 4,11.12.Gal. 3,8.[13]Mivel pedig déli szél kezdett lassan fúni, azt gondolván, hogy feltett szándékuknak uraivá lettek, elindulván, közelebb hajóztak el Kréta mellett. Gal. 3,24.[14]Nemsokára azonban viharos szélvész csapott le oda, mely **Észak-keleti szélnek neveztetik**. rész 12,27.Róm. 12,4.5.[15]Mikor pedig a hajó elragadtatott, és nem bírt a széllel szembe menni, nekieresztvén azt, vitetünk vala tova. 3Móz. 7,6.14.15.[16]Mikor pedig egy kis sziget alá futottunk, mely Klaudának hívattatik, csak alig bírtuk hatalmunkba keríteni a csolnakot. 1Móz. 15,6.Gal. 3,6.[17]Melyet miután felvontak, védőeszközöket alkalmaznak vala, alól megövedzvén a hajót; és mivel félnek vala, hogy zátonyra bukkannak, lebocsátván a vitorlát, úgy vitetnek vala. Mát. 20,7.14.[18]**Mikor pedig a szélvésztől nagyon hányattatánk, másnap a hajóterhet kihányák;** rész 3,28.[19]**És harmadnap tulajdon kezeinkkel hányók ki a hajó felszerelését.** vers 38.Jón. 1,5.[20]**Mikor pedig több napon át sem nap, sem csillagok nem látszottak, és nem kis vihar szorongatott, továbbra minden reménységünk elvétetett életben maradásunk felől.** Zsolt. 32,1.2.[21]**Mikor pedig hosszas volt már az étlenség, akkor Pál felállván ő közöttük, monda: Jóllehet szükséges lett volna, óh férfiak, hogy engedelmeskedve nékem, ne indultunk volna el Krétából, és elkerültük volna ezt a bajt és kárt:** rész 10,33.Róm. 15,2.Fil. 2,4.5.[22]**Mindazáltal mostanra nézve is intelek benneteket, hogy jó reménységben legyetek; mert egy lélek sem vész el közületek, hanem csak a hajó.** Ján. 3,16.[23]**Mert ez éjjel mellém álla egy angyala az Istennek, a kié vagyok, a kinek szolgálok is,** Csel. 10,3.18,9.23,11.[24]**Ezt mondván: Ne félj Pál! A császár elé kell néked állanod. És ímé az Isten ajándékba adta néked mindazokat, kik te veled hajóznak.** 1Móz. 17,10.11. Gal. 3,7.[25]**Annakokáért jó reménységben legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, a mint nékem megmondatott.** Csel. 20,24.[26]**Egy szigetre kell pedig nékünk kivetődnünk.** 1Móz. 22,17.18.[27]**Mikor pedig a tizennegyedik éjszaka eljött, a mint ide s tova hányatánk az Ádrián, éjféltájban észrevevék a hajósok, hogy valami szárazföld közelget hozzájok.** Gal. 3,18.[28]**És lebocsátván a vízmérő ónt, húsz ölnyinek találák, majd egy kevéssé tovább menvén és ismét lebocsátván a vízmérő ónt, találák tizenöt ölnyinek.** Kol. 3,17.[29]**És mivel féltek, hogy szirtes helyekre vetődhetnek, a hajónak hátulsó részéből négy vasmacskát vetvén ki, kívánják vala, hogy nappal legyen.** Róm. 14,13.2Kor. 6,3.[30]**A hajósok pedig mikor el akarának menekülni a hajóból, és a csolnakot lebocsáták a tengerre, annak színe alatt, mintha a hajó orrából vasmacskákat akarnának vetni,** 1Móz. 17,4.5.[31]Monda Pál a századosnak és a vitézeknek: Ha ezek a hajóban nem maradnak, ti meg nem szabadulhattok. 1Móz. 15,5.[32]Akkor a vitézek elvágák a csolnak köteleit, és ki hagyák esni azt. 1Móz. 17,17.[33]Addig pedig, míg nappal lenne, inti vala Pál mindnyájokat, hogy egyenek, mondván: Ma tizennegyedik napja, mióta folyton étlen várakoztok, semmit sem véve magatokhoz. 2Móz. 4,22.5Móz. 7,6. Zsolt. 147,19.[34]Azért intelek benneteket, hogy egyetek, mert ez a ti javatokra

szolgál. **Mert közületek senkinek sem esik le egy hajszál a fejéről.** vers 22.Mát. 10,30.Luk. 21,18.[35]**Mikor pedig ezeket mondá, és kenyeret vőn kezébe, hálákat ada Istennek mindnyájok előtt, és megtörvén, kezde enni.** Márk 6,41.Luk. 22,19.24,30.Ján. 6,11.Róm. 14,6.1Kor. 11,24.1Tim. 4,4.5.Csel. 2,42.46.20,7.11.[36]Felbátorodván pedig mindnyájan, szintén vevének magukhoz táplálékot. 1Móz. 21,12.[37]**Valánk pedig a hajóban lélekszám szerint összesen kétszázhetvenhatan.** Csel. 2,24.[38]Miután pedig megelégedtek eledellel, a hajót könnyebbítik vala, a gabonát kihányván a tengerbe. Ésa. 53,5. 1Kor. 15,17.[39]Mikor pedig megvirradt, a szárazföldet nem ismerik vala fel; hanem egy tengeröblöt sajdítanak vala, melynek síma partja van, melyre végezék, hogy kihajtják a hajót, ha bírják. 1Móz. 25,21.22.[40]A vasmacskákat azért körös-körül elvagdalván, a tengerben hagyák, egyszersmind eloldván a kormányrudak köteleit és felvonván a nagy vitorlát a szélfúvásnak, igyekeznek vala a part felé haladni. Ján. 14,6.Eféz. 2,18.[41]De mikor egy zátonyos helyre találtak, ráhajtották a hajót. És az első része ugyan megakadván, mozdíthatatlanul marad vala, a hátulsó része azonban szakadoz vala a haboknak ereje miatt. Jak. 1,2-4.[42]A vitézeknek pedig az lőn tanácsa, hogy a foglyokat vágják le, hogy senki el ne szaladhasson, minekutána kiúszott. Malak. 1,2.[43]De a százados meg akarván tartani Pált, eltiltá őket e szándéktól, és megparancsolá, hogy a kik úszni tudnak, először azok szökdössenek a tengerbe és meneküljenek ki a szárazföldre. 1Ján. 4,16.[44]A többiek pedig ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. **És így lőn, hogy mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre.** Gal. 4,4.5.Eféz. 2,1.5.

ApCsel 28

[1]És miután szerencsésen megmenekültek, akkor megtudák, hogy Melitának neveztetik az a sziget.[2]A barbárok pedig nem közönséges emberséget cselekesznek vala mi velünk: mert tüzet gerjesztvén, befogadának mindnyájónkat a rajtunk való záporért és a hidegért. 1Pét. 3,18.[3]Mikor pedig Pál nagy sok venyigét szedett és a tűzre tette, egy vipera a melegből kimászva, az ő kezére ragada.[4]Mikor pedig látták a barbárok az ő kezéről függeni a mérges kígyót, mondják vala egymásnak: Nyilván gyilkos ez az ember, kit nem hagya élni a bosszúállás, noha a tengerből megszabadult. 2Kor. 5,18.[5]De néki, minekutána a kígyót lerázta a tűzbe, semmi baja sem lőn. Márk 16,18.Luk. 10,19.[6]Azok pedig azt várják vala, hogy ő meg fog dagadni, vagy nagyhirtelenséggel halva rogyik le. Mikor azonban sok ideig várták, és látták, hogy semmi baja nem lesz, megváltoztatva értelmöket, istennek mondják vala őt. Csel. 14,11-13.[7]Annak a helynek környékén valának pedig a sziget főemberének, névszerint Publiusnak mezei jószágai, ki befogadván minket, három napig nagy emberségesen vendégül látott.[8]**Lőn pedig, hogy a Publius atyja hideglelésben és vérhasban betegen feküvék. Kihez Pál beméne, és minekutána könyörgött, kezeit reá vetve meggyógyítá őt.** Mát. 8,14.15.Luk. 4,38.39. Jak. 5,14.15.[9]**Minekutána azért ez megtörtént, egyebek is, kik betegek valának a szigeten, ő hozzá jövének és meggyógyulának.** Márk 16,18.[10]Kik nékünk nagy tisztességet is tőnek, és mikor elindulánk, a szükséges dolgokkal ellátának. Hós. 2,22.[11]Három hónap mulva tudniillik egy Alexandriába való hajón elindulánk, mely a szigeten telelt, melynek czímere Kásztor és Pollux vala. Hós. 1,10.[12]És **Szirakúzába eljutván**, ott maradánk három napig. Ésa. 10,22.23.[13]Onnét körülkerülvén, eljutánk Régiumba, és egy nap mulva déli szél támadván, másnap megérkezénk Puteóliba. rész 10,21.Zsid. 6,6.[14]Hol mikor atyafiakat találtunk, kérének minket, hogy nálok maradjunk hét napig; és úgy menénk Rómába. Gal. 3,19.[15]Onnét is az atyafiak, mikor a mi dolgainkat meghallották, nékünk előnkbe jövének Appii Forumig és Tres Tabernaeig. **És mikor Pál meglátta őket, hálákat adván az Istennek, bátorságot vőn.** 1Kor. 15,22.[16]**Mikor pedig Rómába jutottunk, a százados átadá a foglyokat a testőrsereg fővezérének. Pálnak azonban megengedteték, hogy külön lakjék az őt őrző vitézzel.**[17]Lőn pedig, hogy három nap mulva magához hívatá Pál a zsidók között való főembereket. Mikor pedig egybegyűltek, monda nékik:

PÁL A RÓMÁBAN ÉLŐ ZSIDÓ ELŐLJÁRÓKNAK:

Atyámfiai,férfiak, én jóllehet semmit sem vétkeztem a nép ellen, vagy az ősi szokások ellen, mindazáltal foglyul adattam át Jeruzsálemből a rómaiak kezébe. Luk. 2,34.1Kor. 1,23.[18]Kik miután kihallgattak, el akarának engem bocsátani, mivelhogy én bennem semmi halálra méltó vétek nincsen. Gal. 3,27.Kol. 2,12.[19]De mivel a zsidók ellene mondtak, kényszeríttettem a császárra appellálni, nem mintha az én népem ellen volna valami vádam. Csel. 25,11.[20]Ennekokáért hívattalak tehát titeket, hogy lássalak benneteket és szóljak veletek; **mert az Izráelnek reménységéért vétettem körül e lánczczal.** Csel. 26,6.[21]Azok pedig mondának néki: Mi te felőled sem levelet nem vettünk Júdeából, sem pedig az atyafiak közül ide jőve valaki, nem jelentett, vagy szólott te felőled valami rosszat. Gal. 5,24.[22]Akarnók azért tőled hallani, micsoda értelemben vagy. **Mert e felekezet felől tudva van előttünk, hogy mindenütt ellene mondanak.** Csel. 24,5.14. Luk. 2,34.[23]**Kitűzvén tehát néki egy napot, eljövének hozzá a szállására többen; kiknek nagy bizonyságtétellel szól vala az Istennek országa felől, igyekezvén elhitetni ő velök a Jézus felől való dolgokat, úgy a Mózes törvényéből, mint a prófétákból, reggeltől fogva mind estvéig.** 1Móz. 49,10.5Móz. 18,15.Ésa. 9,6.Ésa. 53,1.Dán. 9,25-26.Mik. 5,2.[24]És némelyek hivének az ő beszédének, mások nem hivének. 5Móz. 30,12.13.[25]Mivel pedig nem egyezének meg egymással, eloszlának, miután Pál ez egy szót mondá: Jól szólott a Szent Lélek Ésaiás próféta által a mi atyáinknak, mondván: Ésa. 6,9.10.[26]Eredj el a néphez és mondd: Hallván halljátok, és ne értsetek; és nézvén nézzetek, és ne lássatok! 1Pét. 2,24.[27]Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallanak, és szemeiket behunyják; hogy szemeikkel ne lássanak, füleikkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. Mát. 13,14.15.Márk 4,12.Ján. 12,40.[28]Legyen azért néktek tudtotokra, hogy a pogány népeknek küldetett az Istennek ez idvezítése, és ők meg is hallgatják. Csel. 13,46.18,6.Luk. 2,32.24,47.[29]**És mikor ezeket mondotta, elmenének a zsidók, magok között sokat vetekedve.** Ésa. 28,16.Zsolt. 25,3.[30]**Marada pedig Pál két egész esztendeig az ő tulajdon bérelt szállásán, és mindazokat befogadja vala, kik ő hozzá menének.** Csel. 10,34.35.

[31]**Prédikálván az Istennek országát és tanítván az Úr Jézus Krisztus felől való dolgokat teljes bátorsággal, minden tiltás nélkül.** Ján. 8,34.
κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

Pál apostolnak a rómabeliekhez írt levele

Róm 1

[1]Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elválasztva Isten evangyéliomának hirdetésére. Csel. 9,15.13,2.3.Gal. 1,15.1Kor. 1,1.[2]**Melyet eleve megígért az ő prófétái által a szentírásokban,** **1Móz. 3,15.49,10.Ésa. 7,14.9,6.7.53,1-12.**[3]Az ő Fia felől, a ki Dávid magvából lett test szerint, Mát. 1,1-16.Luk. 3,23-31.[4]A ki megbizonyíttatott hatalmasan Isten Fiának a szentség Lelke szerint, a halálból való feltámadás által, a mi Urunk Jézus Krisztus felől, Ján. 10,36.Csel. 13,33.[5]**A ki által vettük a kegyelmet és az apostolságot a hitben való engedelmességnek okáért, minden pogányok között, az ő nevéért;** **Eféz. 3,8.**[6]Kik között vagytok ti is, Jézus Krisztusnak hivatalosai: 5Móz. 32,21.[7]Mindeneknek, a kik Rómában vagytok, Isten szerelmeseinek, hivatalos szenteknek:

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **1Kor. 1,2.**

χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

[8]Először hálát adok az én Istenemnek a Jézus Krisztus által mindnyájatokért, hogy a ti hiteteknek az egész világon híre van; Eféz. 5,20.1Thess. 1,2.

[9]**Mert bizonyságom nékem az Isten, kinek lelkem szerint szolgálok az ő Fiának evangyéliomában, hogy szüntelen emlékezem felőletek,** **1Kor. 7,10.39.**

μάρτυς γάρ μού ἐστιν ὁ θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι

[10]Imádkozásaimban mindenkor könyörögvén, vajha egyszer már jó szerencsés út adódnék nékem Istennek akaratából, hogy hozzátok mehessek; 1Thess. 3,10.[11]Mert kívánlak titeket látni, hogy valami lelki ajándékot közölhessek veletek a ti megerősítésetekre, rész 15,23.29.[12]**Azaz, hogy együtt felbuzduljunk ti nálatok egymás hite által, a tiétek meg az enyém által.** **2Pét. 1,1.**[13]Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok atyámfiai, hogy én gyakran elvégeztem magamban, hogy elmegyek hozzátok (de mindez ideig megakadályoztattam), hogy köztetek is nyerjek valami lelki gyümölcsöt, mint a többi pogányok közt is. Gal. 5,22.[14]Mind a görögöknek, mind a barbároknak, mind a bölcseknek, mind a tudatlanoknak köteles vagyok. Kol. 1,28.[15]Azért a mi rajtam áll, kész vagyok néktek is, a kik Rómában vagytok, az evangyéliomot hirdetni. Csel. 28,31.[16]**Mert nem szégyenlem a Krisztus evangyéliomát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek idvességére, zsidónak először meg görögnek.** **2Tim. 1,8. 1Kor. 1,18.15,1.2.**

οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε [πρῶτον] καὶ Ἕλληνι·

ἐπαισχύνομαι - szégyell

[17]**Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.** **3Móz. 18,5.Ezék. 20,11.13.**

δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται

[18]**Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamisággal feltartóztatják.** **Zsolt. 5,5.6. vers 21.23.25.**

Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων,

ἀσέβεια, -ς - istentelenség, hitetlenség

σεβάζομαι =- 1) fél vkit; 2) (vallásosan) tisztel, imád Róm 1,25 a teremtett dolgokat tisztelték
σέβω - imád, tisztel, becsül
σεβαστός, -ή, -όν - nagytiszteletű, tiszteletreméltó; A császárok címe is, de Csel 25,21
κατεχόντων, - visszatartók; κατέχω - 1. visszatart; 2. megtart
[19]Mert a mi az Isten felől tudható nyilván van ő bennök; mert az Isten megjelentette nékik: Csel. 14,17.
διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, ὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφανέρωσεν
[20]Mert a mi Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlenek. rész 14,1.3.4.
[21]Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítették őt, sem néki hálákat nem adtak; hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívök megsötétedett. Eféz. 4,18.
διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν, ἀλλὰ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία·

ἐματαιώθησαν - hiábavalókká váltak, ματαιόω - üressé, hiúvá, bolonddá válik
διαλογισμοῖς – okoskodásaik, διαλογισμός, -οῦ - gondolat, kétely
ἐσκοτίσθη – elsötétedett, σκοτίζομαι - elsötétül, besötétedik
ἀσύνετος - értelem nélküli, meggondolatlan, esztelen, ostoba

[22]Magokat bölcseknek vallván, balgatagokká lettek; 1Kor. 1,20.
φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν,

φάσκοντες - mondogatván (magukat), φάσκω - mondogat, állít

ἐμωράνθησαν, ¹ - ostobákká lettek, μωραίνω - 1. (A.) ízetlennek lenni; 2. (P.) elveszti az ízét; 3. (emberről) ízléstelennek, ostobának lenni

[23]És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négylábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával. 5Móz. 4,15-19.
[24]Annakokáért adta is őket az Isten szívök kívánságaiban tisztátalanságra, hogy egymás testét megszeplősítsék; Csel. 14,16.
Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι ¹ τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς
[25]Mint a kik az Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a teremtő helyett, a ki mind örökké áldott. Ámen. rész 9,5.
EZ EGY FOLYAMAT – AHOGY AZ EMBER ELTORZUL ÉS ISTENELLENESSÉ VÁLIK! EGYRE JOBBAN GURUL A LEJTŐN.
[26]Annakokáért adta őket az Isten tisztátalan indulatokra; mert az ő asszonynépeik is elváltoztatták a természet folyását természetellenesre:**[27]Hasonlóképen a férfiak is elhagyván az asszonynéppel való természetes élést, egymásra gerjedtek bujaságukban, férfiak férfiakkal fertelmeskedvén, és az ő tévelygésöknek méltó jutalmát elvevén önmagokban.** 3Móz. 18,22.23.1Kor. 6,9.[28]És a miképen nem méltatták az Istent arra, hogy ismeretökben megtartsák, azonképen oda adták őket az Isten méltatlan gondolkozásra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek; Jób 14,4.Zsolt. 51,7.[29]A kik teljesek minden hamisággal, paráznasággal, gonoszsággal, kapzsisággal, rosszasággal; rakvák, írigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölcscsel; 2Pét. 2,4.5.[30]Súsárlók, rágalmazók, istengyűlölők, dölyfösek, kevélyek, dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, Gal. 5,17.[31]Balgatagok,

összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irgalmatlanok. 2Kor. 3,16.**[32]Kik jóllehet az Isten végzését ismerik, hogy a kik ilyeneket cselekesznek, méltók a halálra, mégis nemcsak cselekszik azokat, hanem az akképen cselekvőkkel egyet is értenek. Eféz. 5,3-5.2Tim. 3,2-5.**

Róm 2

[1]Annakokáért menthetetlen vagy óh ember, **bárki légy, a ki ítélsz: mert a miben mást megítélsz, önmagadat kárhoztatod; mivel ugyanazokat míveled te, a ki ítélsz. Mát. 7,2.Ján. 8,7.Róm. 14,10.**[2]Tudjuk pedig, hogy az Istennek ítélete igazság szerint van azokon, a kik ilyeneket cselekesznek. Ésa. 59,20.[3]Vagy azt gondolod, óh ember, a ki megítéled azokat, a kik ilyeneket cselekesznek, és te is azokat cselekszed, hogy te elkerülöd az Istennek ítéletét? 2Kor. 5,21.[4]Avagy megveted az ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít? 2Pét. 3,9.15.[5]De te a te keménységed és meg nem tért szíved szerint gyűjtesz magadnak haragot a haragnak és az Isten igaz ítélete kijelentésének napjára. 2Tim. 2,13.**[6]A ki megfizet mindenkinek az ő cselekedetei szerint: Jób 34,11.12.Zsolt. 62,13.Mát. 16,27.2Kor. 5,10.**[7]Azoknak, a kik a jó cselekedetben való állhatatossággal dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek, örök élettel; Mát. 25,34-40.[8]Azoknak pedig, a kik versengők és a kik nem engednek az igazságnak, hanem engednek a hamisságnak, búsulással és haraggal. 2Thess. 1,8-10.[9]Nyomorúság és ínség minden gonoszt cselekedő ember lelkének, zsidónak először meg görögnek; 1Kor. 3,16.[10]Dicsőség pedig, tisztesség és békesség minden jót cselekedőnek, zsidónak először meg görögnek: Ésa. 40,13.Jób 11,17.[11]Mert nincsen Isten előtt személyválogatás. 5Móz. 10,17.[12]Mert a kik törvény nélkül vétkeztek, törvény nélkül vesznek is el: és a kik a törvény alatt vétkeztek, törvény által ítéltetnek meg, Gal. 5,24.rész 6,7.18.[13](Mert nem azok igazak Isten előtt, a kik a törvényt hallgatják, hanem azok fognak megigazulni, a kik a törvényt betöltik. Mát. 7,21.[14]Mert mikor a pogányok, a kiknek törvényök nincsen, természettől a törvény dolgait cselekszik, akkor ők, törvényök nem lévén, önmagoknak törvényök: Eféz. 4,23.1Thess. 4,3.

ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος·

[15]Mint a kik megmutatják, hogy a törvény cselekedete be van írva az ő szívökbe, egyetemben bizonyságot tévén arról az ő lelkiismeretök és gondolataik, a melyek egymást kölcsönösen vádolják vagy mentegetik. 2Tim. 1,7. Gal. 4,5.6.

οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, ⸀συνμαρτυρούσης⸁ αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων,

[16]Azon a napon, melyen az Isten megítéli az emberek titkait az én evangyéliomom szerint a Jézus Krisztus által. Mát. 25,31-46.[17]Ímé, te zsidónak neveztetel, és a törvényre támaszkodol, és Istennel dicsekedel. Tit. 3,7. Jel. 3,21.[18]És ismered az ő akaratát, és választást tudsz tenni azok között, a melyek különböznek attól, mivelhogy a törvényből megtaníttattál; Mik. 6,8. Fil. 1,10.[19]És azt hiszed magadról, hogy te a vakoknak vezetője, a sötétségben levőknek világossága, Mát. 15,14.[20]A balgatagok tanítója, a kiskorúak mestere vagy, bírván a törvényben az ismeret és igazság formáját. 1Móz. 3,17.18.[21]A ki azért mást tanítasz, magadat nem tanítod-é? a ki azt hirdeted, hogy ne lopj, lopsz-é? Zsolt. 50,16-21.Mát. 23,3.4.[22]A ki azt mondod, ne paráználkodjál, paráználkodol-é? a ki útálod a bálványokat, szentségtörő vagy-é? Zsid. 13,1.2.1Pét. 1,22.[23]Ki a törvényben dicsekszel, a törvénynek megrontása által az Istent gyalázod-é? 2Kor. 5,2-4.[24]Mert az Istennek neve miattatok káromoltatik a pogányok között, a mint meg van írva. Ésa. 52,5.[25]Mert használ ugyan a körülmetélkedés, ha a törvényt megtartod; de ha a törvényt áthágod, a te körülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett. 1Kor. 16,1. Zsid. 13,1.2.[26]Ha tehát a körülmetéletlen pogány megtartja a törvénynek parancsolatait, az ő

körülmetéletlensége nem körülmetélkedésül tulajdoníttatik-é néki? Zak. 12,10.[27]**És a természettől fogva körülmetéletlen ember, ha a törvényt megtartja, megítél téged, a ki a betű és körülmetélkedés mellett is a törvényeknek megrontója vagy.** 2Kor. 3,6.[28]**Mert nem az a zsidó, a ki külsőképen az; sem nem az a körülmetélés, a mi a testen külsőképen van:** Eféz. 2,11.[29]**Hanem az a zsidó, a ki belsőképen az; és a szívnek lélekben, nem betű szerint való körülmetélése az igazi körülmetélkedés;**

A KÖRÜLMETÉLtség LÉGIESÍTÉSE-

körülmetéltség /	**körülmetéletlenség**
külsőleg	**belsőleg**
test szerint /	**szív szerint**
betű szerint/	**lélek (szellem /pneuma) szerint**
Embertől van	**Istentől van**

ἀλλ᾽ ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ θεοῦ.

a melynek dícsérete nem emberektől, hanem Istentől van. 5Móz. 10,16.30,6.Kol. 2,11.

Csia: Mert nem az a zsidó, aki szemnek láthatóan az, és nem az a körülmetélés, mely a húson látható, 29 hanem az számít zsidónak, aki rejtett mivoltában zsidó és a szív körülmetélése az igazi körülmetélés, mely szellemben, nem betűben történik, s melynek magasztalása nem emberektől származik, hanem Istentől. Nem a külső, ethnos szerinti zsidóság a zsidóság, hanem az igazi zsidó, aki belűről az, s a szíve van körülmetéve. Vajon nem „elspiritualizálása”ez az identitásnak?

Róm 3

[1]Mi tekintetben különb hát a zsidó? vagy micsoda haszna van a körülmetélkedésnek? Zsid. 12,14.[2]**Minden tekintetben sok. Mindenek előtt, hogy az Isten reájok bízta az ő beszédeit.** rész 9,4.Zsolt. 147,19.20.[3]**De hát hogy ha némelyek nem hittek? Vajjon azoknak hitetlensége nem teszi-é hiábavalóvá az Istennek hűségét?** rész 9,6.11,29.2Tim. 2,13.[4]**Távol legyen. Sőt inkább az Isten legyen igaz, minden ember pedig hazug, a mint meg van írva: Hogy igaznak ítéltessél a te beszédeidben, és győzedelmes légy, mikor vádolnak téged.** Zsolt. 116,11. Zsolt. 51,6.[5]Ha pedig a mi igazságtalanságunk az Istennek igazságát mutatja meg, mit mondjunk? Vajjon igazságtalan-é az Isten, hogy minket büntet? Emberi módon szólok. Jób 4,17.18.[6]Távol legyen! Mert akkor mi módon ítéli meg az Isten a világot? 1Móz. 18,25.[7]Mert ha az Istennek igazsága az én hazugságom által öregbült az ő dicsőségére, miért kárhoztattatom még én is, mint bűnös? Zsolt. 44,23.[8]Sőt inkább ne cselekedjük-é a rosszat, hogy abból jó származzék? - a mint minket rágalmaznak, és a mint némelyek mondogatják, hogy mi így beszélünk, a kiknek kárhoztatása igazságos. Fil. 4,13.[9]Micsoda tehát? Különbek vagyunk-é? Semmiképen nem. Mert az előbb megmutattuk nyilván, hogy zsidók és görögök mindnyájan bűn alatt vannak; Gal. 3,22.[10]A mint meg van írva, hogy nincsen csak egy igaz is; Zsolt. 14,3.53,2.4.[11]Nincs, a ki megértse, nincs, a ki keresse az Istent. Mát. 22,21.Márk 12,17.[12]Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs, a ki jót cselekedjék, nincsen csak egy is. Ján. 13,34.35.Gal. 5,14.[13]Nyitott sír az ő torkuk; nyelvökkel álnokságot szólnak; áspis kígyó mérge van ajkaik alatt. Zsolt. 5,10.140,4.[14]Szájok telve átkozódással és keserűséggel. Zsolt. 10,7.[15]Lábaik gyorsak a vérontásra. Ésa. 59,7.8.[16]Útjaikon romlás és nyomorúság van. 4Móz. 23,19.[17]És a békességnek útját nem ismerik. 1Móz. 21,12.[18]Nincs isteni félelem az ő szemök előtt. Zsolt. 36,2.[19]Tudjuk

pedig, hogy a mit a törvény mond, azoknak mondja, a kik a törvény alatt vannak; hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék. Gal. 3,10.22.[20]Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg ő előtte: mert a bűn ismerete a törvény által vagyon. Gal. 2,16. Róm. 7,7.[21]**Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, a melyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták; rész 1,17. Csel. 10,43.[22]Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által mindazokhoz és mindazoknak, a kik hisznek. Mert nincs különbség, Gal. 3,28.[23]Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül. Malak. 1,2.[24]Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által, rész 5,1.Eféz. 2,8.[25]Kit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által, az ő vérében, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt, 1Ján. 2,2.**
ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι

1.ἱλαστήριον (hilaszterion) 3Móz 16, 14, és Róm 3,25
Az Újszövetségben Pál apostol a Róm 3,25-ben azt írja, hogy Isten az emberek bűneiért Krisztust rendelte hilaszterionnak. A szövetségláda volt a hilaszterion, az arany fedőlap, az Istentől rendelt engesztelő szer, ahol Isten kegyelme megnyilatkozott. Pál apostol Krisztust tekinti ilyen „fedélnek", az emberi bűnt elfedező „szernek" Krisztus halálát (Karner 1942: 27). A magyar fordítások legtöbbje úgy adja vissza a *hilaszterion*t, hogy Isten *engesztelő áldozatul* adta Krisztust.

Rm 3,25	KNB	SZIT	STL	BD	RUF	KG	CSIA	EGY SZERŰ
ὃν **προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον** διὰ *πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων	akit Isten **rendelt** vére által történő engesztel ésül, a hit révén, hogy így kimutass a a maga igazvoltát, miután eltűrte az előző idő bűneit	Őt **adta oda Isten véres engesz-telő áldozatul** a hitben, hogy kimutass a igazságos ságát. Isten végtelen türelméb en elnézte a korábban elköve-tett vétkeket,	Mert Isten őt **tette nyilvánosan az engeszte lés eszközévé** tulajdon vérével – a hit által –, hogy megmutassa igazságát. Megbocsátotta a korábban elkövetett bűnöket,	Őt **adta oda az Isten véres engesz-telő áldoza-tul** a hit által, hogy kimutass a igaz voltát.	**Őt rendelte Isten engeszte lő áldozatul** az ő vére által azoknak, akik hisznek. Ebben **mutatta meg igazságá t. A korábba n elkövete tt bűnöket ugyanis elengedt e**	**Kit az Isten eleve rendelt engeszte lő áldozatul**, hit által, az ő vérében, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetet t bűnökne k elnézése miatt	már őt rendelte **az Isten engeszte lő fedélnek**. EEGYS ZERŰ	Isten azért küldte Jézust, hogy akik benne hisznek, azoknak a bűneit megbo-csássa.

Luther az 1515-ös Római levél kommentárjában a Róm 3, 25-ről ezt írja: „***Mert Isten őt rendelte*** (Róm 3,25). Egy homályos és zavaros szöveg. A következőképpen kell kettéválasztanunk és értelmeznünk: ***„mert Isten őt rendelte"*** (vagyis öröktől fogva elrendelte és most föláldozta) ***„engesztelő áldozatul azoknak, akik hisznek"***, (engesztelésül a bűneinkért, de csak azoknak, akik hisznek), mert a hitetleneknek a kegyelem trónusa inkább törvényszékké, vesztőhellyé változott. ***„Az ő vérében"*** – ő tehát csak olyan kegyelmi trónussá akart lenni, hogy

annak felállítása előtt vérével értünk eleget tehessen. És így az ő vérében a kegyelem trónja a hívőknek ajándékoztatott. ***„Hogy igazságát megmutassa”***, vagyis nyilvánvalóvá tegye, hogy mindenki vétkezett, és az ő igazságára kényszerül. Mi mást is bizonyítana, hogy Krisztus szenvedett, és szenvedése által a kegyelem trónusává lett, mint hogy igazságtalanok vagyunk, akikért neki azzá kellett lennie, hogy egyedül így keressük Isten előtti igazságunkat, aki mindenekelőtt engesztelő áldozatával bocsátja meg a bűneinket. Ezért mondja: ***„a bűnöket elnézte”***. Mert azzal, hogy a kegyelme trónusával a bűneinket megbocsátotta, tehát megigazított bennünket, nyilvánvalóvá tette, hogy mennyire nélkülözhetetlen az igazsága, hiszen senki sincs közöttünk, akinek neki ne kellene megbocsátania. ***„Az előbb elkövetett bűnöket”*** – vagyis bizonyította igazságát, mielőtt ismertté tette volna, hogy egyedül általa igazulhatnak meg azok, akik megigazulnak. Mindez korábban történt, mondom én, ***„Isten ugyanis elnézte”***. Mert ha ő nem türelemmel hordozta volna, akkor se megbocsátás, se igazságának bizonyossága nem volna, és ma sem jöhetne hozzánk. Ő tehát türelemmel hordozza bűneinket, hogy megbocsáthassa azokat. Meg is bocsátja, hogy igazságát nyilvánvalóvá tegye, és a megigazulásban részesítsen hit által kegyelmének trónusánál az ő vérében.

Továbbá Luther az „elengedés” és az „elégtétel” viszonyát taglalja a Róm 3,25 kapcsán. Isten az ősök bűneit „[e]lengedte türelemmel, s elviselte, hogy az elégtétel az elengedés után jött; esetünkben viszont a bűnök elengedését megelőzte az elégtétel Krisztus által.”

[26]Az Isten hosszútűrésénél fogva, az ő igazságának megbizonyítására, a mostani időben, hogy igaz legyen Ő és megigazítsa azt, a ki a Jézus hitéből való. 2Kor. 5,15.1Thess. 5,10.[27]Hol van tehát a dicsekedés? Kirekesztetett. Mely törvény által? A cselekedeteké által? Nem; hanem a hit törvénye által. rész 4,2.1Kor. 1,29.31.Eféz. 2,9.[28]Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül. Gal. 2,16.[29]Avagy Isten csak a zsidóké-e? Avagy nem a pogányoké is? Bizony a pogányoké is. Ésa. 49,6.Eféz. 4,5.[30]Mivelhogy egy az Isten, a ki megigazítja a zsidót hitből és a pogányt hit által. rész 4,11.12.Gal. 3,8.[31]A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-é a hit által? Távol legyen! **Sőt inkább a törvényt megerősítjük. Gal. 3,24.**

Róm 4

Hit általi megigazulás explicite

[1]Mit mondunk tehát, hogy Ábrahám a mi atyánk nyert volna test szerint? Mát. 15,11.[2]Mert ha Ábrahám cselekedetekből igazult meg, van mivel dicsekedjék, de nem az Isten előtt. Kol. 1,26.27.[3]Mert mit mond az írás:

Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdoníttaték az ő néki igazságul. 1Móz. 15,6.Gal. 3,6.

τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει;Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

SZÓ SZERINTI IDÉZET
1Móz 15,6

Róm 4,3	**LXX 1Móz 15,6**
Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.	**ἐπίστευσεν Αβραμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.**

Amiképen Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdoníttatott néki igazságul
ἐπίστευσεν Αβραμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

[4]Annak pedig, a ki munkálkodik, a jutalom nem tulajdoníttatik kegyelemből, hanem tartozás szerint; Mát. 20,7.14.[5]Ellenben annak, a ki nem munkálkodik, hanem hisz abban, a ki az

istentelent megigazítja, az ő hite tulajdoníttatik igazságul. rész 3,28.[6]A mint Dávid is boldognak mondja azt az embert, a kinek az Isten igazságot tulajdonít cselekedetek nélkül. Ésa. 10,22.23.[7]Boldogok, a kiknek megbocsáttattak az ő hamisságaik, és a kiknek elfedeztettek az ő bűneik. Zsolt. 32,1.2.
[8]Boldog ember az, a kinek az Úr bűnt nem tulajdonít. Ésa. 1,9.1Móz. 19,24.
μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν
[9]Ez a boldogság tehát a zsidónak, vagy a pogánynak is tulajdoníttatik-é? Mert azt mondjuk, hogy **Ábrahámnak a hit tulajdoníttaték igazságul.** Eféz. 2,1-3.[10]Miképen tulajdoníttaték tehát? Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában? Nem körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában.[11]És a körülmetélkedés jegyét körülmetéletlenségében tanusított hite igazságának pecsétjéül nyerte: hogy atyja legyen mindazoknak, a kik körülmetéletlen létökre † hisznek, hogy azoknak is tulajdoníttassék az igazság; 1Móz. 17,10.11. Gal. 3,7.[12]És hogy atyja legyen a körülmetélteknek is, azoknak, a kik nemcsak körülmetélkednek, hanem követik is a mi atyánknak Ábrahámnak körülmetéletlenségében tanusított hitének nyomdokait. Ésa. 28,16.[13]Mert nem a törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által. 1Móz. 22,17.18.[14]Mert ha azok az örökösök, kik a törvényből valók, hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígéret: Gal. 3,18.[15]Mert a törvény haragot nemz: a hol pedig nincsen törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincsen. rész 9,30.31.[16]Azért hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígéret az egész magnak; nemcsak a törvényből valónak, hanem az Ábrahám hitéből valónak is, a ki mindnyájunknak atyánk Gal. 3,24.Ján. 3,16.18.[17](A mint meg van írva, hogy sok nép atyjává tettelek téged) az előtt, az Isten előtt, a kiben hitt, a ki a holtakat megeleveníti, és azokat, a melyek nincsenek, előszólítja mint meglevőket. 1Móz. 17,4.5.**[18]A ki reménység ellenére reménykedve hitte,** hogy sok népnek atyjává lesz, a szerint, a mint megmondatott: Így lészen a te magod. 1Móz. 15,5.[19]És hitében erős lévén, nem gondolt az ő már elhalt testére, mintegy százesztendős lévén, sem Sárának elhalt méhére; 1Móz. 17,17.[20]Az Istennek ígéretében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek, 5Móz. 30,14.[21]És teljesen elhitte, hogy a mit ő ígért, meg is cselekedheti. Mát. 10,32.[22]Azért is tulajdoníttaték néki igazságul. Zsolt. 116,10.[23]De nemcsak ő érette iratott meg, hogy tulajdoníttaték néki igazságul, Ésa. 28,16.Zsolt. 25,3.**[24]Hanem mi érettünk is, a kiknek majd tulajdoníttatik, azoknak tudniillik, a kik hisznek Abban, a ki feltámasztotta a mi Urunkat a Jézust a halálból,** Csel. 2,24.[25]Ki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért. Ésa. 53,5. 1Kor. 15,17.

Róm 5
[1]Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által, rész 11,13.
Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ⸀ἔχωμεν⸁ πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

[2]A ki által van a menetelünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, a melyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében. Ján. 14,6.Eféz. 2,18.
δι᾽ οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [τῇ πίστει] εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ᾽ ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ·
ἐσχήκαμεν - birtokába jutottunk; ἔχω - 1. bír, birtokol
[3]Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk a háborúságokban is, tudván, hogy a háborúság békességes tűrést nemz, Jak. 1,2-4.
οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται
κατεργάζεται, - valósít meg; κατεργάζομαι – megvalósít

[4]A békességes tűrés pedig próbatételt, a próbatétel pedig reménységet, 2Kor. 12,12.
NAGYON HASONLÍT JAK 1, 2-HÖZ!
ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα

	ὑπομονή,	δοκιμή,
KG v, KG, CS, KI	BÉKESSÉGES TŰRÉS	PRÓBATÉTEL
RÚF, URK	ÁLLHATATOSSÁG	KIPRÓBÁLTSÁG
KNV	TÜRELEM	KIPRÓBÁLTSÁG
SZIT, BD	TÜRELEM	KIRÓBÁLT ERÉNY
STL	ÁLLHATATOSSÁG	KIPRÓBÁLT JELLEM
ME	TÜRELEM	KITARTÁS
CSL	ÁLLHATATOSSÁG	KIPRÓBÁLTSÁG
RL	ÁLLHATATOSSÁG	PRÓBATÉTEL
BD	ÁLLHATATOSSÁG	MEGHÍZHATÓVÁ (MEGBÍZHATÓ EMBER
RS, VS	KITARTÁS	KIPRÓBÁLTSÁG
SI	BÉKETŰRÉS	MEGPRÓBÁLTATÁS
luth	GEDULD	ERFARUNG
TYND 1526	PATIENCE	FEELING (FEALING)
TYND 1534, KJV	PATIENCE	EXPERIENCE

FT. KELLETT NEKEM TÜRELEM ÉS ÁLLHATATOSSÁG, AMÍG EZEKET ÖSSZEGYŰJTÖTTEM – DE NAGYON TANULSÁGOS, KÜL. TYND 1526 ÉS TYND 1534 KÖZÖTTI KÜLÖNBSÉG

[5]A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, ki adatott nékünk. 1Ján. 4,16.
ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει. ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ⸀ἡμῖν·

καταισχύνει. - szégyenít meg; καταισχύνω – megszégyenít
ἐκκέχυται – kiöntetett; ἐκχέω v. ἐκχύννω v. ἐκχύνω - 1. kiönt, kiáraszt;

[6]Mert Krisztus, mikor még erőtelenek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért. Gal. 4,4.5.Eféz. 2,1.5.
εἴ γε Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν.
[7]Bizonyára igazért is alig hal meg valaki; ám a jóért talán csak meg merne halni valaki. Ésa. 65,1.[8]Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt. 1Pét. 3,18.[9]Minekutána azért most megigazultunk az ő vére által, sokkal inkább megtartatunk a harag ellen ő általa. Fil. 3,5.
[10]Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az ő élete által minekutána megbékéltünk vele. 2Kor. 5,18.
εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ·
σωθησόμεθα - megtartatunk majd;
σῴζω v. σώζω - megment, megszabadít; megtart; életben tart; üdvözít;
AZ EVANGÉLIKÁLOK OTT HIBÁZNAK, HOGY SZÁMUKRA ELÉG A MEGTÉRÉS (LEGALÁBBIS AZ A CSÚCSESEMÉNY, AMELYET SOKSZOR ELMONDANAK), HOLOTT ENNÉL SOKKAL FONTOSABB A MEGMARADÁS, A

MEGÁLLÁS (KÍSÉRTÉS IDEJÉN), AZAZ A MEGTARTATÁS, AMI AZ ÜDVÖSSÉG: Mt 24, 13
AKI MINDVÉGIG ÁLLHATATOS MARAD, AZ ÜDVÖZÜL: ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται - Ordass!!
(VÉGRE ÉRTEM, HOGY MI AZ ÜDVÖSSÉG ÉS AZ ÖRÖK ÉLET: NEM „MENNYEI PÁHOLY”, HANEM A KRISZTUSBAN VALÓ ÉLET; A MEGMARADÁS, S MÁR EZEN A FÖLDÖN is!)
[11]Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk is az Istenben a mi Urunk Jézus Krisztus által, a ki által most a megbékélést nyertük. 1Kir. 19,10.18.
οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], δι᾽ οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

[12]Annakokáért, miképen egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és akképen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek; 1Móz. 3,6-16.**[13]Mert a törvényig vala bűn a világon; a bűn azonban nem számíttatik be, ha nincsen törvény. 1Ján. 5,4.5.**[14]Úgyde a halál uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, a kik nem az Ádám esetének hasonlatossága szerint vétkeztek, a ki ama következendőnek kiábrázolása vala. Kol. 1,23. Ján. 6,29. Péld. 11,18.2Krón. 15,7.[15]De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek esete miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztusé, sokkal inkább elhatott sokakra. 2Kor. 1,11.Eféz. 6,18.19.[16]És az ajándék sem úgy van, mint egy vétkező által; **mert az ítélet egyből lett kárhozottá, az ajándék pedig sok bűnből van igazulásra. Ésa. 6,9.10.Mát. 13,13-15.[17]Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővölködésében részesültek. Zsolt. 69,23.24.[18]Bizonyára azért, miképen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat: azonképen egynek igazsága által minden emberre elhatott az életnek megigazulása.[19]Mert miképen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképen egynek engedelmessége által sokan igazakká lesznek. Csel. 13,46. 5Móz. 32,21.[20]A törvény pedig bejött, hogy a bűn megnövekedjék;** de a hol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővölködik: Gal. 3,19.[21]Hogy miképen uralkodott a bűn a halálra, azonképen a kegyelem is uralkodjék igazság által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által. 1Kor. 15,22.

Róm 6
[1]Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-é a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? 1Tim. 4,16.[2]Távol legyen: a kik meghaltunk a bűnnek, mimódon élnénk még abban? Csel. 14,27.**[3]Avagy nem tudjátok-é, hogy a kik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg! Gal. 3,27.Kol. 2,12.[4]Eltemettettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképen mi is új életben járjunk. Kol. 2,12. Eféz. 4,22-24.[5]Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele egygyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok leszünk. rész 8,11.**[6]Tudván azt, hogy a mi ó emberünk ő vele megfeszíttetett, hogy megerőtelenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek: Gal. 5,24.[7]Mert a ki meghalt, felszabadult a bűn alól. 1Pét. 4,1.2.**[8]Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hiszszük, hogy élünk is ő vele. 2Tim. 2,11.[9]Tudván, hogy Krisztus, a ki feltámadott a halálból, többé meg nem hal; a halál többé rajta nem uralkodik, Ján. 15,2.**[10]Mert hogy meghalt, a bűnnek halt meg egyszer; hogy pedig él, az Istennek él. Zsid. 7,27.[11]Ezenképen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban. 1Pét. 2,24.[12]Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjetek néki az ő kívánságaiban: 1Kor. 9,27.Gal. 5,16.19-21.[13]Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat

hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint a kik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek. 1Pét. 4,2.3.[14]Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt. Jer. 31,31-34.[15]Mit is tehát? Vétkezzünk-é mivelhogy nem vagyunk törvény alatt, hanem kegyelem alatt? Távol legyen.[16]Avagy nem tudjátok, hogy a kinek oda szánjátok magatokat szolgákul az engedelmességre, annak vagytok szolgái, a kinek engedelmeskedtek: vagy a bűnnek halálra, vagy az engedelmességnek igazságra? Ján. 8,34.**[17]De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgái voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek a tudomány azon alakjának, a melyre adattatok. 1Móz. 3,15.**[18]Felszabadulván pedig a bűn alól, az igazságnak szolgáivá lettetek. 1Pét. 2,16.17.[19]Emberi módon szólok a ti testeteknek erőtlensége miatt. Mert a miképen oda szántátok a ti tagjaitokat a tisztátalanságnak és a hamisságnak szolgáiul a hamisságra: azonképen szánjátok oda most a ti tagjaitokat szolgáiul az igazságnak a megszenteltetésre. 1Pét. 4,3.[20]Mert mikor a bűn szolgái valátok, az igazságtól szabadok valátok. Eféz. 1,3.1Pét. 1,3. Róm. 15,5.**[21]Micsoda gyümölcsét vettétek azért akkor azoknak, a miket most szégyenletek? mert azoknak a vége halál. rész 5,12.[22]Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgáivá lettetek pedig az Istennek: megvan a gyümölcsötök a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet. Jób 41,11.**

[23]Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban. 1Móz. 2,17.

τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

ὀψώνια – zsold, ὀψώνιον, -ου - zsold

Róm 7

[1]Avagy nem tudjátok-é atyámfiai, mert törvényismerőkhöz szólok, hogy a törvény uralkodik az emberen, a míg él? rész 6,13.[2]Mert a férjes asszony, míg él a férj, ehhez van kötve törvény szerint, de ha meghal a férj, felszabadul az asszony a férj törvénye alól. 1Kor. 7,10.39.[3]Azért tehát az ő férjének életében paráznának mondatik, ha más férfihoz megy; ha azonban meghal a férje, szabaddá lesz a törvénytől, úgy hogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy. Mát. 19,9.[4]Azért atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi, azéi, a ki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. Gal. 2,19.20.[5]Mert mikor a testben voltunk, a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a mi tagjainkban, hogy gyümölcsözzenek a halálnak; rész 6,21.[6]Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána meghaltunk arra nézve, a mely által lekötve tartattunk; hogy szolgáljunk a léleknek újságában és nem a betű óságában. rész 6,2.[7]Mit mondunk tehát? A törvény bűn-é? Távol legyen: sőt inkább a bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által; mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény nem mondaná: Ne kívánjad. 2Móz. 20,17.[8]De a bűn alkalmat vévén, a parancsolat által nemzett bennem minden kívánságot; mert törvény nélkül holt a bűn. 2Kor. 9,7.[9]Én pedig éltem régen a törvény nélkül: de ama parancsolatnak eljövetelével felelevenedék a bűn, Ámós 5,15.[10]Én pedig meghalék; és úgy találtaték, hogy az a parancsolat, mely életre való, nékem halálomra van. 3Móz. 18,5.Ezék. 20,11.13.[11]Mert a bűn alkalmat vévén, ama parancsolat által megcsalt engem, és megölt általa. Fil. 3,16. Fil. 2,2.3.15.16.[12]Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó. 1Tim. 1,8.[13]Tehát a jó nékem halálom lett-é? Távol legyen: sőt inkább a bűn az, hogy megtessék a bűn, mely a jó által nékem halált szerez, hogy felette igen bűnös legyen a bűn a parancsolat által. 1Kor. 16,1. Zsid. 13,1.2.

[14]Mert tudjuk, hogy a törvény lelki; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve. rész 8,3.

οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

πεπραμένος – eladatott, πιπράσκω - elad

[15]Mert a mit cselekeszem, nem ismerem: mert nem azt mívelem, a mit akarok, hanem a mit gyűlölök, azt cselekeszem. 1Kor. 12,26.27.[16]Ha pedig azt cselekszem, a mit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó. Fil. 2,2. Péld. 3,7.[17]Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn. Mát. 5,39. 2Kor. 8,21.[18]Mert tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. 1Móz. 6,5.8,21.Zsolt. 51,7.[19]Mert nem a jót cselekeszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekeszem, melyet nem akarok. 3Móz. 19,18.Mát. 5,39. 5Móz. 32,35.[20]Ha pedig én azt cselekeszem, a mit nem akarok, nem én mívelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn. vers 17.[21]Megtalálom azért magamban, ki a jót akarom cselekedni, ezt a törvényt, hogy a bűn megvan bennem. Jób 14,4.Zsolt. 51,7.**[22]Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint; Tit. 3,1.Péld. 24,21.[23]De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ád a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban. Gal. 5,17.**

[24]Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből? 1Pét. 2,13.14.
ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;
ταλαίπωρος, -ον - nyomorúságos, szerencsétlen

[25]Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmémmel az Isten törvényének, de testemmel a bűn törvényének szolgálok. Róm. 1,16. vers 30.Kol. 2,3.
χάρις [δὲ] τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.
1970 január 15-én (14 évesen) jegyeztem fel a titkos naplómba, amit akkor kezdtem el írni:

„Úgy érzem, komoly dolog, amiért küzdök – Isten, csábítás, a gyenge akarat- a Sátán. De azt hiszem ez nem csábítás, csak gyenge akarat. Ha ezt sikerül leküzdenem, boldog ember leszek. Igen, ez Isten és a Sátán. Nem mint valami külön létező élőlények, hanem mint én, FT. Mert minden emberben megvan az Isten és a Sátán. Minden ember küzd a jóért, de ugyanakkor gátolja a gonosz. Bennem is a jó küzd a rosszal. Szeretném, ha a jobbik énem, Isten legyőzné énnálam a Sátánt. Ehhez pedig nem másnak, mint nekem van szükségem. Az Istentől kérek erőt, hogy legyőzhessem önmagamban a gonoszt. (ifj Fabiny Tibor I. gimn.)

Róm 8

[1]Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, a kik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint. Gal. 3,13.5,24. rész 7,22.**[2]Mert a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. Mát. 11,25.Ján. 7,48.Jak. 2,5.**
ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.
RÓM 8, 3 NAGYON FONTOS SZOTERIOLÓGIAILAG, CSAK A RÚF-BAN „ÁLDOZAT”
[3]Mert a mi a törvénynek lehetetlen vala, mivelhogy erőtelen vala a test miatt, **az Isten az ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért,** kárhoztatá a bűnt a testben. 2Kor. 5,21.
τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας ⸀κατέκρινε⸁ τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί

	KG1908	BG	RL	KNV	ÚF 1990	RÚF 2014
ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ	Isten a saját Fiát	elküldte az Ő Fiát a mi	Isten, amikor	isten – aki elküldte a	Isten, amikor	azt tette meg

υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς **ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας** ⸀**κατέκρινε**⸁ τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί·	**elküldvén a testének hasonlóságában és a bűnért, elkárhoztatta a bűnt a testben,**	**bűnös testünkhöz hasonló formában azért, hogy megsemmisítse a bűnt; így mondtaki a kárhoztató ítéletet a bűn által fogvatartott test felett,**	**elküldte az ő Fiát a bűnös testhez hasonló formában és a bűnért a bűnt (ebben a) testben *kárhoztatta***	**bűn miatt saját Fiát a bűn testéhez hasonló testben –, elkárhoztatta a bűnt a testben**	**a bűn miatt elküldte az *ő Fiát a bűnös testhez hasonló formában, és elítélte a bűnt a testben***	**Isten, *amikor bűnért való áldozatoként* tulajdon Fiát küldte el a bűnös testhez hasonló formában, és kárhozatra ítélte a bűnt a testben,**

[4]Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint. 5Móz. 27,26.
ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα

[5]Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Lélek szerint valók pedig a Lélek dolgaira. 2Móz. 20,13-17.
οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος

[6]Mert a testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig élet és békesség. Gal. 6,8.
τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη

[7]Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti. Jak. 4,4.
διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται·

[8]A kik pedig testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt. 1Ján. 2,8. Eféz. 5,11.
οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.

[9]De ti nem vagytok testben, hanem lélekben, ha ugyan az Isten Lelke lakik bennetek. A kiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. 1Kor. 3,16.
Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ⸀ἀλλὰ⸁ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

[10]Hogyha pedig Krisztus ti bennetek van, jóllehet a test holt a bűn miatt, a lélek ellenben élet az igazságért. Gal. 3,27.
εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

[11]De ha Annak a Lelke lakik bennetek, a ki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, a ki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő ti bennetek lakozó Lelke által. Csel. 2,24. 1Kor. 15,51-54.
εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ⸀ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν⸁ ζωοποιήσει [καὶ] τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.
[12]Annakokáért atyámfiai, nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk: Gal. 5,24.rész 6,7.18.[13]Mert, ha test szerint éltek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a lélekkel megöldökölitek, éltek. Gal. 5,19-21.
[14]Mert a kiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai. Jak. 4,12.
ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοὶ θεοῦ εἰσίν.

[15]Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptátok, a ki által kiáltjuk: Abbá, Atyám! 2Tim. 1,7. Gal. 4,5.6.
οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ⸀ἀλλὰ⸁ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν Ἀββά ὁ πατήρ·

[16]Ez a Lélek bizonyságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Eféz. 1,13.14.
αὐτὸ τὸ πνεῦμα ⸀συνμαρτυρεῖ⸁ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ.

[17]Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg. Tit. 3,7. Jel. 3,21.
εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συνκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συνπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

[18]Mert azt tartom, hogy a miket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nékünk megjelentetik. 2Kor. 4,17.**[19]Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.** 1Ján. 3,2.
ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται·
ἀποκαραδοκία, -ς - vélemény, előérzet, feszült várakozás
ἀπεκδέχομαι - várni
AZ APOKALIPSZIST SÓVÁROGVA VÁRNI!
[20]Mert a teremtett világ hiábavalóság alá vettetett, nem önként, hanem azért, a ki az alá vetette. 1Móz. 3,17.18.[21]Azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a rothadandóság rabságától az Isten fiai dicsőségének szabadságára. Luk. 21,28.
[22]Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világegyetemben fohászkodik és nyög mind idáig. Péld. 28,5.
οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις ⸀συνστενάζει⸁ καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν
[23]Nemcsak ez pedig, hanem magok a Lélek zsengéjének birtokosai, mi magunk is fohászkodunk magunkban, várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását. 2Kor. 5,2-4.
MIÉRT A TEST MEGVÁLTÁSA
οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες [ἡμεῖς] καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

ἀπαρχή, -ῆς – zsenge
στενάζομεν, [1] - sóhajtozunk, στενάζω - 1. sóhajt, nyög; 2. megsirat, meggyászol
υἱοθεσίαν - örökbefogadott fiúságot, υἱοθεσία, -ς - 1. örökbefogadott állapot; fiúság; 2. Izrael viszonya Istenhez; 3. a kereszténynek viszonya Istenhez a Szentlélek által
ἀπεκδεχόμενοι [1] - várva; ἀπεκδέχομαι - vár vkit

[24]Mert reménységben tartattunk meg; a reménység pedig, ha láttatik, nem reménység; mert a mit lát valaki, miért reményli is azt? Mát. 15,11.
τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς, ὃ γὰρ βλέπει τίς ἐλπίζει;
[25]Ha pedig, a mit nem látunk, azt reméljük, békességes tűréssel várjuk. 1Kor. 8,11.**[26]Hasonlatosképen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtelenségünknek. Mert azt, a mit kérnünk kell, a mint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik mi érettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.** Zak. 12,10.
Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν, ⸀ἀλλὰ⸁ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις
συναντιλαμβάνομαι - segítségére van valakinek, segít neki
ὑπερεντυγχάνω - közbenjár valakiért
στεναγμός, -οῦ - sóhajtás, nyögés
[27]A ki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért. Zsolt. 7,10.
[28]Tudjuk pedig, hogy azoknak, a kik Istent szeretik, minden javokra van, mint a kik az ő végzése szerint hivatalosak. Csel. 18,24.
οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ [ὁ θεὸς] εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν.
PREDESTINÁCIÓ!
CSIA: Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden összedolgozik a javukra, miután az Isten előzetes terve szerint (való kifejlődésre) elhívottak.
[29]Mert **a kiket eleve ismert, eleve el is rendelte,** hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy ő legyen elsőszülött sok atyafi között. Eféz. 1,5.11. Kol. 1,18.
ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς·

[30]A kiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta; és a kiket elhívott, azokat meg is igazította; a kiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette. 1Kor. 8,10.11.Tit. 1,15.
οὓς δὲ προώρισεν, τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὓς ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν.
1.kiválaszt προέγνω
2.eleve elrendel προώρισεν
3.elhív ἐκάλεσεν
4.megigazít ἐδικαίωσεν
5.megdicsőit ἐδόξασεν
[31]Mit mondunk azért ezekre? Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk? 1Kor. 8,13.**[32]A ki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?** Ján. 3,16.
ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ⸀ἀλλὰ⸁ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;
ἐφείσατο, [1] - kímélte, φείδομαι - 1) kímél, kegyelmez; 2)
Gen 22,12
***nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet.* ÁBRAHÁM / ATYA, IZSÁK / JÉZUS TIPOLÓGIA SZÓ SZERINTI EGYEZÉS A LXX-VAL (CSAK A SZÓREND MÁS)**
οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι᾽ ἐμέ

ÁBRAHÁM – ATYA
IZSÁK – FIÚ

Gen 22, 12 LXX	Róm 8,32
nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet.	Aki tulajdon Fiát nem kímélte
οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι᾽ ἐμέ	ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο

[33]Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, a ki megigazít; Ésa. 50,8.9.[34]Kicsoda az, a ki kárhoztat? Krisztus az, a ki meghalt, sőt a ki fel is támadott, a ki az Isten jobbján van, a ki esedezik is érettünk: Zsid. 1,3. Zsid. 7,25.[35]Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é? Csel. 20,24.[36]A mint megvan írva, hogy: Te éretted gyilkoltatunk minden napon; olybá tekintenek mint vágó juhokat. Zsolt. 44,23.[37]De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, Az által, a ki minket szeretett, Fil. 4,13.[38]**Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, Fil. 2,2.3,15.16.**
πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις
[39]Sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban. rész 6,19.2Kor. 6,16.Eféz. 2,21.22.1Pét. 2,5.Zsid. 3,6. Róm. 8,9.
οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.
πέπεισμαι - meg vagyok győződve, πείθω - 1. rávesz, rábeszél, meggyőz
χωρίσαι – elszakítani, χωρίζω - 1. eltávozik; 2. elkülönít

Róm 9
[1]Igazságot szólok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem velem együtt tesz bizonyságot a Szent Lélek által, Zsolt. 93,5.
Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, ⸀συνμαρτυρούσης᾽ μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ,
[2]Hogy nagy az én szomorúságom és szüntelen való az én szívemnek fájdalma; Csel. 3,26. 1Móz. 22,18.[3]Mert kívánnám, hogy én magam átok legyek, elszakasztva a Krisztustól az én atyámfiaiért, a kik rokonaim test szerint; 2Sám. 22,50.
A HELYETTES ÁLDOZAT, MINT KÍVÁNSÁG [4]A kik izráeliták, a kiké a fiúság és a dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az isteni tisztelet és az ígéretek; 2Móz. 4,22.5Móz. 7,6. Zsolt. 147,19.[5]A kiké az atyák, és a kik közül való test szerint a Krisztus, a ki mindeneknek felette örökké áldandó Isten. Ámen. Luk. 3,23. Ján. 1,1.Zsid. 1,8.9.[6]Nem lehet pedig, hogy meghiúsult legyen az Isten beszéde. **Mert nem mindnyájan izráeliták azok, kik Izráeltől valók; 4Móz. 23,19.[7]Sem nem mindnyájan fiak, kik az Ábrahám magvából valók; hanem: Izsákban neveztetik néked a te magod. 1Móz. 21,12.[8]Azaz, nem a testnek fiai az Isten fiai; hanem az ígéret fiait tekinti magul. Gal. 4,28.** **EZ NEM SZUPERSZESSZIONIZMUS?** [9]Mert ígéretnek beszéde ez: Ez idő tájban eljövök, és Sárának fia lesz. 1Móz. 18,10.[10]Nemcsak pedig, hanem Rebeka is, ki egytől fogant méhében, Izsáktól a mi atyánktól: 1Móz. 25,21.22.[11]Mert mikor még meg sem születtek, sem semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek, **hogy az Istennek kiválasztás szerint való végzése megmaradjon, nem cselekedetekből, hanem az elhívótól, 2Tim. 1,9.**[12]Megmondatott néki, hogy: **A nagyobbik szolgál a kisebbiknek. 1Móz. 25,23.[13]Miképen meg van írva: Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem. Malak. 1,2.** **Rendkívűl gazdag idézetekben. Intertext szempontjából megnézni! KÜLÖNÖSEN HAYS ECHO-KÖNYVÉT!**

[14]Mit mondunk tehát: Vajjon nem igazságtalanság-é ez az Istentől? Távol legyen! 5Móz. 32,4.Jób 8,3.[15]**Mert Mózesnek ezt mondja: Könyörülök azon, a kin könyörülök, és kegyelmezek annak, a kinek kegyelmezek.** 2Móz. 33,19.
τῷ Μωυσεῖ γὰρ λέγει Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ ⸀οἰκτειρήσω⸁ ὃν ἂν ⸀οἰκτείρω
intertext:
2Móz 33,19 SZÓ SZERINT
καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω.

[16]Annakokáért tehát nem azé, a ki akarja, sem nem azé, a ki fut, hanem a könyörülő Istené. Zsolt. 44,23.Róm. 8,36. Zsid. 10,33.
ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ.
[17]Mert azt mondja az írás a Faraónak, hogy: ***Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam benned az én hatalmamat, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön. 2Móz. 9,16.***[18]Annakokáért a kin akar könyörül, a kit pedig akar, megkeményít. 2Kor. 11,27. Csel. 23,2.2Kor. 4,8.9.[19]Mondod azért nékem: ***Miért fedd hát engem? Hiszen az ő akaratának kicsoda áll ellene? Péld. 21,30.***[20]Sőt inkább kicsoda vagy te óh ember, hogy versengsz az Istennel? Avagy mondja-é a készítmény a készítőnek: Miért csináltál engem így? Ésa. 45,9.Jer. 18,6.[21]Avagy nincsen-é a fazekasnak hatalma az agyagon, hogy ugyanazon gyuradékból némely edényt tisztességre, némelyt pedig becstelenségre csináljon? Eféz. 3,5.6. 1Kor. 9,11.[22]Ha pedig az Isten az ő haragját megmutatni és hatalmát megismertetni kívánván, nagy békességes tűréssel elszenvedte a harag edényeit, melyek veszedelemre készíttettek, rész 3,6.[23]És hogy megismertesse az ő dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, melyeket eleve elkészített a dicsőségre, mit szólhatsz ellene? Kol. 1,26.27.[24]A kikül el is hívott minket nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is, 2Kor. 1,11.Eféz. 6,18.19.[25]A mint Hóseásnál is mondja: ***Hívom a nem én népemet én népemnek; és a nem szerettet szeretettnek. Hós. 2,22.***[26]***És lészen, hogy azon a helyen, a hol ez mondatott nékik: Ti nem vagytok az én népem, ott az élő Isten fiainak fognak hívatni. Hós. 1,10.***[27]***Ésaiás pedig ezt kiáltja Izráel felől: Ha Izráel fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fövenye, a maradék tartatik meg. Ésa. 10,22.23.***[28]***Mert a dolgot bevégezi és rövidre metszi igazságban; mivel rövidesen végez az Úr a földön. 2Kor. 10,2.6.9.11.***[29]***És a mint Ésaiás előre megmondotta: Ha a Seregeknek Ura nem hagyott volna nékünk magot, olyanokká lettünk volna, mint Sodoma, és Gomorához volnánk hasonlók. Ésa. 1,9.1Móz. 19,24.***[30]Mit mondunk hát? Azt, hogy a pogányok, a kik az igazságot nem követték, az igazságot elnyerték, még pedig a hitből való igazságot; Eféz. 2,1-3.[31]**Izráel ellenben, mely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére.** 2Kor. 10,1.Kol. 2,5.[32]**Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. Mert beleütköztek a beleütközés kövébe,** Luk. 2,34.1Kor. 1,23.[33]**A mint meg van írva:** ***Ímé beleütközés követ és megbotránkozás szikláját teszem Sionba; és a ki hisz benne, nem szégyenül meg. Ésa. 28,16.***

Róm 10
[1]Atyámfiai, szívem szerint kívánom és Istentől könyörgöm az Izráel idvességét. Mát. 16,6.Gal. 5,9.[2]Mert bizonyságot teszek felőlök, hogy Isten iránt való buzgóság van bennök, de nem megismerés szerint. Kol. 4,13. Csel. 22,3.[3]**Mert az Isten igazságát nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezvén érvényesíteni, az Isten igazságának nem engedelmeskedtek.** rész 9,30.31.
ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν·

[4]Mert a törvény vége Krisztus minden hívőnek igazságára. Gal. 3,24.Ján. 3,16.18.
τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

[5]Mert Mózes a törvényből való igazságról azt írja, hogy a ki azokat cselekeszi, él azok által. 3Móz. 18,5.Ezék. 20,11.[6]A hitből való igazság pedig így szól: Ne mondd a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe? (azaz, hogy Krisztus aláhozza;) 5Móz. 30,12.13.[7]Avagy: Kicsoda száll le a mélységbe? (azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza.) Márk 4,11.[8]De mit mond? Közel hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, a melyet mi hirdetünk. 5Móz. 30,14.

[9]Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. Mát. 10,32.

ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ⸀τὸ ῥῆμα ἐν τῷ στόματί σου ὅτι Κύριος Ἰησοῦς,⸁ καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ·

[10]Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az idvességre. Zsolt. 116,10.

καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν·

[11]Mert azt mondja az írás: Valaki hisz ő benne, meg nem szégyenül. Ésa. 28,16.Zsolt. 25,3.

λέγει γὰρ ἡ γραφή Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ᾽ αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

καταισχυνθήσεται. - fog megszégyeníttetni; καταισχύνω - megszégyenít

[12]Mert nincs különbség zsidó meg görög között; mert ugyanaz az Ura mindeneknek, a ki kegyelemben gazdag mindenekhez, a kik őt segítségül hívják. Csel. 10,34.35.

[13]Mert minden, a ki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik. Jóel 2,32.Csel. 2,21.

Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.

[14]Mimódon hívják azért segítségül azt, a kiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, a ki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül? 1Móz. 3,15.[15]Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek? A miképen meg van írva: Mely szépek a békesség hirdetőknek lábai, a kik jókat hirdetnek! Ésa. 52,7.[16]De nem mindenek engedelmeskedtek az evangyéliomnak. Mert Ésaiás azt mondja: Uram! Kicsoda hitt a mi beszédünknek? Ésa. 53,1.

[17]Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által. Gal. 5,19.20.21.Eféz. 5,5.

ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Χριστοῦ.

[18]De mondom: Avagy nem hallották-é? Sőt inkább az egész földre elhatott az ő hangjok, és a lakóföld véghatáráig az ő beszédök. Zsolt. 19,5.[19]De mondom: Avagy nem ismerte-é Izráel? Először Mózes mondja: Én titeket felingerellek egy nem néppel, értelmetlen néppel haragítalak meg titeket. 5Móz. 32,21.[20]Ésaiás pedig bátorságosan ezt mondja: Megtaláltak azok, a kik engem nem keresnek; nyilvánvaló lettem azoknak, a kik felőlem nem kérdezősködtek. Ésa. 65,1.[21]Az Izráelről pedig ezt mondja: Egész napon kiterjesztettem kezeimet az engedetlenkedő és ellenmondó néphez. Ésa. 65,2.

(Végig intertextus! ld. Hays Romans)

A HIT HALLÁSBÓL, NEM ÍRÁSBÓL VAN, KRISZTUS BESZÉDE ÁLTAL. ISTEN A ZSIDÓ NÉPET FÉLTÉKENNYÉ TESZI A POGÁNYOK RÉVÉN

Róm 11

SZEM / ÉRTELEM: BÓDULTSÁG / VAKSÁG

Izrael és a pogányok az üdvtörténetben

[1]Mondom tehát: Avagy elvetette-é Isten az ő népét?

Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο

ἀπώσατο – eltaszította ἀπωθέω - 1) eltaszít, ellök 2) elvet, elutasít

Távol legyen; mert én is izráelita vagyok, az Ábrahám magvából, Benjámin nemzetségéből való. Fil. 3,5.[2]Nem vetette el Isten az ő népét, melyet eleve ismert. Avagy nem tudjátok-é, mit

mond az írás Illésről? a mint könyörög Istenhez Izráel ellen, mondván: 1Kor. 6,11.[3]Uram, a te prófétáidat megölték, és a te oltáraidat lerombolták; és csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek. 1Kir. 19,10.18.[4]De mit mond néki az isteni felelet? Meghagytam magamnak hétezer embert, a kik nem hajtottak térdet a Baálnak. Eféz. 1,15.16.Róm. 1,8.
[5]Ekképen azért most is van maradék a kegyelemből való választás szerint. Kol. 1,9-11.2,5-7. 1Kor. 12,8.
οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ ΄λίμμα΄ κατ᾽ ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν·
[6]Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem. Hogyha pedig cselekedetekből, akkor nem kegyelemből: különben a cselekedet nem volna többé cselekedet. Róm. 1,16.2Kor. 1,21.[7]Micsoda tehát? A mit Izráel keres, azt nem nyerte meg: **a választottak ellenben megnyerték, a többiek pedig megkeményíttettek: Zsolt. 34,11. Fil. 3,20.Tit. 2,13.[8]A mint meg van írva:**
Az Isten kábultság lelkét adta nékik; szemeket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind e mai napig. Ésa. 6,9.10.Mát. 13,13-15.
Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
κατανύξεως, - kábultságé κατάνυξις, -εως - kábultság (VÖ.Ésa 6,9.10)
[9]Dávid is ezt mondja: Legyen az ő asztaluk tőrré, hálóvá, botránkozássá és megtorlássá. Zsolt. 69,23.24.[10]Sötétüljenek meg az ő szemeik, hogy ne lássanak,
σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν
és az ő hátokat mindenkorra görbítsd meg. Fil. 3,16. Fil. 2,2.3.15.16.[11]Annakokáért mondom:
Avagy azért botlottak-é meg, hogy elessenek? Távol legyen; hanem az ő esetük folytán lett az idvesség a pogányoké, hogy ők felingereltessenek. Csel. 13,46. 5Móz. 32,21.
Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς.

ἔπταισαν – megbotlottak; πταίω - 1) megbotlik vagy elesik; 2) megbotlik; 2a) hibázik, téved, vétkezik; 2b) nyomorba esik, nyomorult lett
παραζηλῶσαι - féltékenységre ingerelni,
παραζηλόω - 1) provokálni; 1a) féltékenységre vagy versengésre ingerelni;

[12]Ha pedig az ő esetök világnak gazdagsága, és az ő veszteségök pogányok gazdagsága, mennyivel inkább az ő teljességök? rész 3,3-9. Csel. 18,24-26.
εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν.
παράπτωμα, -΄τος - vétek, bűn, félrelépés, elesés
ἥττημα, -΄τος - gyarlóság, lemaradás, veszteség

[13]Mert néktek mondom a pogányoknak, a mennyiben hát én pogányok apostola vagyok, a szolgálatomat dicsőítem, Csel. 9,15.Gal. 2,7.8.[14]Ha ugyan felingerelhetném az én atyámfiait, és megtarthatnék közülök némelyeket. 1Tim. 4,16.
[15]Mert ha az ő elvettetésök a világnak megbékélése, micsoda lesz a felvételök hanemha élet a halálból? 1Kor. 1,5.
εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσλημψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

[16]Ha pedig a zsenge szent, akkor a tészta is; és ha a gyökér szent, az ágak is azok. rész 16,15.17.
εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

HOGY JÖN ÖSSZE A ZSENGE ÉS A TÉSZTA?
STL: Ha szent a búza zsengéje, a tészta is az; és ha szent a gyökér, az ágak is azok
RL: HA PEDIG A LISZTLÁNG SZENT, MINT, ZSENGE, AKKOR A TÉSZTA IS AZ
BG: HA A TÉSZTA ZSENGÉJE ISTENNEK SZENTELT, AKKOR A TÉSZTA TÖBBI RÉSZE IS AZ
KNV: HA A TERMÉS ZSENGÉJE SZENT, A BELŐLE KÉSZÜLT TÉSZTA IS AZ
SZIT 8 (a legjobb!): HA SZENT A BÚZA ZSENGÉJE, SZENT LESZ A KENYÉR
KG: HOGY HA AZ SENGE ſZENT, AN-NAC AZ EGÉſZ ÁLLATTYAIS ſZENT,
SI: MERT HA A ZSENGE MEG VAN SZENTELVE, AKKOR A TÖBBI IS
ÚF: HA PEDIG A KENYÉR ELSŐ ZSENGÉJE SZENT, A TÉSZTA (RÚF KIVETTE A KENYÉR-T!!)
RÚF: HA PEDIG A *ZSENGE SZENT, A TÉSZTA IS AZ,* ÉS HA A GYÖKÉR SZENT, AZ ÁGAK IS AZOK. MIÉRT VETTE KI AZ ÚF-BÓL A „KENYÉR”-T? MERT A KENYÉRNEK NINCS ZSENGÉJE? DE AKKOR MI A TÉSZTA ZSENGÉJE? SZIT A LEGJOBB!!
A protestánsok ügyetlenkednek…
[17]Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsírjának; Jer. 11,16.17.
Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ ˹συνκοινωνὸς˺ τῆς ῥίζης τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου,

ἐξεκλάσθησαν, - letörettek, ἐκκλάω - kitör, letör
ἀγριέλαιος, -ου – vadolajfa
ἐνεκεντρίσθης – beoltattál, ἐγκεντρίζω - beolt, olt (növényt); ösztönöz
πιότης, -τος - dús nedv
[18]Ne kevélykedjél az ágak ellenében: ha pedig kevélykedel, **nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged. Róm. 1,16. 2Kor. 4,3.**[19]Azt mondod azért: Kitörettek az ágak, hogy én oltassam be. Ésa. 29,14.[20]Úgy van; hitetlenség miatt törettek ki, te pedig hit által állasz; fel ne fuvalkodjál, hanem félj; Jób 12,17.Ésa. 33,18. Jób 17,20.[21]Mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd néked sem kedvez. 2Pét. 2,4.5.[22]**Tekintsd meg azért az Istennek kegyességét és keménységét: azok iránt a kik elestek, keménységét; irántad pedig a kegyességét, ha megmaradsz a kegyességben; különben te is kivágatol. Ján. 15,2.**[23]Sőt azok is, **ha meg nem maradnak a hitetlenségben (vö. T2JC), beoltatnak; mert az Isten ismét beolthatja őket. 2Kor. 3,16.**
[24]Mert ha te a természet szerint való **vadolajfából** kivágattál, és természet ellenére beoltattál **a szelid olajfába**: **mennyivel inkább beoltatnak ezek a természet szerint valók az ő saját olajfájokba. Jer. 11,16.**
εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ˹ἐνκεντρισθήσονται˺ τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ.

ZSIDÓSÁG- KERESZTÉNYEK KAPCSOLATA: MISZTÉRIUM, TITOK!
[25]Mert nem akarom, hogy ne tudjátok atyámfiai ezt a titkot, hogy magatokat el ne higyjétek, hogy a megkeményedés Izráelre nézve csak részben történt, a meddig a pogányok teljessége bemegyen. Mik. 5,3.4. Luk. 21,24.
Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε ˹ἐν˺ ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ,

πώρωσις megkeményedés
A MISZTÉRIUM ELŐFORDULÁSAi az újszövetségben (Balázs Károly)
MT 13,11 mennyek országának titkait,

MK 4,11 I. országának titkait tudjátok.
LK 8,10 I. országának titkait értsétek;

RÓM 11,25 hogy ne tudjátok ... ezt a titkot,
/16,25/ ama titoknak kijelentése folytán,

1KOR 2,1 hirdessem ... az I. bizonyságtételét.
7 I.-nek titkon való bölcsességét szóljuk,
4,1 Kr. szolgáit és I. titkainak sáfárait.
13,2 minden titkot és minden tudományt
14,2 lélekben beszél titkos dolgokat
15,51 titkot mondok néktek.

EF 1,9 Megismertetvén ... akaratának titkát
3,3 ismertette meg velem a titkot.
4 értelmem a Kr. titka felől,
9 ama titok felől, amely elrejtetett
5,32 Felette nagy titok ez, de én a Kr-ról
6,19 ösmertessem meg az evangyéliom titkát.

KOL 1,26 Tudniillik ama titkot, amely el vala rejtve
27 eme titok dicsőségének gazdagsága
2,2 Kr. ama titkának megismerésére.
4,3 hogy szólhassuk a Kr. titkát,

2THES 2,7 a törvényszegés titkos bűne:

1TIM 3,9 Kiknél megvan a hit titka
16 nagy a kegyességnek eme titka:

JEL 1,20 A hét csillag titkát,
10,7 az I.-nek titka
17,5 egy név vala írva: Titok;
7 asszonynak titkát és a fenevadét

[26]És így az egész Izráel megtartatik, a mint meg van írva:
καθὼς γέγραπται καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται

Eljő Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól a gonoszságokat: Ésa. 59,20.
Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος, ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.
ῥυόμενος, - megszabadító; ῥύομαι – megszabadít
1ἀσέβεια, -΄ς - istentelenség, hitetlenség

INTERTEXT:
KG Ézs 59,20
És eljő Sionnak a megváltó, és azoknak, a kik Jákóbban megtérnek hamisságokból, szól az Úr.
LXX *καὶ ἥξει ἕνεκεν Σιων ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ιακωβ.*

[27]És ez nékik az én szövetségem, midőn eltörlöm az ő bűneiket. Jer. 31,31-34.
καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ᾽ ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

[28]Az evangyéliomra nézve ugyan ellenségek ti érettetek; de a választásra nézve szerelmetesek az atyákért.
κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι᾽ ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας

[29]Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai és az ő elhívása. 2Tim. 2,13.
ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ θεοῦ.
ἀμεταμέλητα - megbánhatatlanok
adi. n. pl. nom.
ἀμεταμέλητος, -ον - megbánás nélküli, nem bűnbánó, nem sajnált

Róm 11,29 megbánhatatlanok az I.-nek ajándékai
2Kor 7,10 megbánhatatlan megtérést szerez;
VIZS Mert az Iſten az ő aiándokit, és az ő hiuatalát, ſoha meg nem változtattya.
KNV SZIT soka nem bánja meg
STL visszavonhatatlanok
CS megbonthatatlan
BG nem vonja visssza
KKG, SZIT, KI, CSL megbánthatatlanok
TYN cannot repent him
KJV of God without repentence,

[30]Mert miképen ti egykor engedetlenkedtetek az Istennek, most pedig irgalmasságot nyertetek az ő engedetlenségök miatt: Jer. 23,5.6.Róm. 4,25.2Kor. 5,21. Ján. 17,19.
ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ⸀ἀπειθίᾳ,

[31]Azonképen ők is most engedetlenkedtek, hogy a ti irgalmasságba jutásotok folytán ők is irgalmasságot nyerjenek; Ésa. 65,16.Jer. 9,23.24.2Kor. 10,17.
A POGÁNYOK UGYANÚGY ENGEDETLENEK LESZNEK!!!
οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ¹ ἵνα καὶ αὐτοὶ νῦν ¹ ἐλεηθῶσιν·

[32]Mert az Isten mindeneket engedetlenség alá rekesztett, hogy mindeneken könyörüljön. Gal. 3,22.
συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ⸀ἀπειθίαν⸁ ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ
συνέκλεισεν - együvé zárt; συγκλείω - egybezár,
ἀπείθεια, -ς - engedetlenség

[33]Óh Isten gazdagságának, bölcseségének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útai! Gal. 6,14. rész 1,23.**[34]Mert kicsoda ismerte meg az Úr értelmét? vagy kicsoda volt néki tanácsosa?** Ésa. 40,13.Jób 11,17.**[35]Avagy kicsoda adott előbb néki, hogy annak visszafizesse azt?** Jób 41,11.**[36]Mert ő tőle, ő általa és ő reá nézve vannak mindenek. Övé a dicsőség mindörökké. Ámen.** Eféz. 1,17.19.1Thess. 1,5.2Kor. 4,7.
Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

ἀνεξεραύνητα – kikutathatatlanok, ἀνεξεραύνητος, -ον - kutathatatlan, nem kikereshető
ἀνεξιχνίαστοι – kifürkészhetetlenek, ἀνεξιχνίαστος, -ον - kitalálhatatlan, nem felfogható, nem megérthet.

SUMMA:
1. IZRAEL: ENGEDELMES, KIVÁLASZTOTT
2. IZRAEL: ENGEDETLEN, KIVÁGATOTT
3. POGÁNYSÁG: ENGEDELMES KIVÁLASZTOTT /BEOLTATOTT
4. POGÁNYSÁG: ENGEDETLEN – KIVÁGATOTT
5. IZRAEL ENGEDELMES: KIVÁLASZTOTT – VISSZAOLTATOTT

Róm 12

A NEKÜNK ADOTT KEGYELEM, A HIT MÉRTÉKE – TEST ÉS TAGJAI

[1]Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket. rész 6,13.
Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν ⸀τῷ θεῷ εὐάρεστον,⸁ τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν·

RÚF MIÉRT HAGYJA KI A TESTET? A TÖBBI FORDÍTÁSBAN BENT VAN!! VIZS, KG SŐT AZ 1990- URF IS „TESTETEKET" – MIÉRT KELLETT 2014-BEN „MAGATOKAT" FORDÍTANI??

[2]És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata. Eféz. 4,23.1Thess. 4,3.
καὶ μὴ ⸀συνσχηματίζεσθε⸁ τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

εὐάρεστος, -ον - jótetszést kiváltó, kedves, tetszetős

[3]Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne bölcselkedjék, mint a hogy kell bölcselkedni; hanem józanon bölcselkedjék, a mint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét. Préd. 7,16. 1Kor. 12,11.
Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ᾽ ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἑκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως.
[4]Mert miképen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van: Ésa. 64,4.
[5]Azonképen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. 1Kor. 12,12.13.27.Eféz. 4,11.12.
οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, τὸ δὲ καθ᾽ εἷς ἀλλήλων μέλη.
[6]Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nékünk adott kegyelem szerint,
Ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα,
akár írásmagyarázás, a hitnek szabálya szerint teljesítsük; 1Kor. 12,4. **ANALOGIA FIDEI**
εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως,
[7]Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; 1Pét. 4,10.11.
εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ

[8]Akár intő, az intésben; εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, az adakozó szelídségben ὁ μεταδιδοὺς ἐν ἁπλότητι, az előljáró szorgalmatossággal ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ, a könyörülő vídámsággal mívelje. 2Kor. 9,7. **(HILARION)**
ὁ ἐλεῶν ἐν ἱλαρότητι.

[9]A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. Ámós 5,15.
ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ·

[10]Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek; a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek. Zsid. 13,1.2.1Pét. 1,22.**[11]Az igyekezetben ne legyetek restek; lélekben buzgók legyetek; az Úrnak szolgáljatok.** Róm. 11,34.Fil. 2,5.Mát. 28,19.20.
τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ κυρίῳ δουλεύοντες,

σπουδή, -ῆς – sietség, buzgóság
ὀκνηρός, -ή, -όν - tétova, lusta
[12]A reménységben örvendezők; a háborúságban tűrők; a könyörgésben állhatatosak; Fil. 4,4. Zsid. 10,36. Luk. 18,1.
τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες,
προσκαρτεροῦντες, - kitartóak; προσκαρτερέω hűséges,

[13]A szentek szükségeire adakozók legyetek; a vendégszeretetet gyakoroljátok. 1Kor. 16,1. Zsid. 13,1.2.
ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες.
[14]Áldjátok azokat, a kik titeket kergetnek; áldjátok és ne átkozzátok. Mát. 5,44.Luk. 23,34.Csel. 7,60.[15]Örüljetek az örülőkkel, és sírjatok a sírókkal. 1Kor. 12,26.27.[16]Egymás iránt ugyanazon indulattal legyetek; ne kevélykedjetek, hanem az alázatosakhoz szabjátok magatokat. Ne legyetek bölcsek timagatokban. Fil. 2,2. Péld. 3,7.[17]Senkinek gonoszért gonoszszal ne fizessetek. A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt. Mát. 5,39. 2Kor. 8,21.[18]Ha lehetséges, a mennyire rajtatok áll, minden emberrel békességesen éljetek. Zsid. 12,14.[19]Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én † megfizetek, ezt mondja az Úr. 3Móz. 19,18.Mát. 5,39. 5Móz. 32,35.[20]Azért, ha éhezik a te ellenséged, adj ennie; ha szomjuhozik, adj innia; mert ha ezt míveled, eleven szenet gyűjtesz az ő fejére. Péld. 25,21.22.Mát. 5,44.45.48.[21]Ne győzettessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg. rész 15,10. Róm. 1,5.

Róm 13
[1]Minden lélek engedelmeskedjék a felső hatalmasságoknak; mert nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől: és a mely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek. Tit. 3,1.Péld. 24,21.
Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω, οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν

[2]Azért, a ki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelésének támad ellene; a kik pedig ellene támadnak, önmagoknak ítéletet szereznek. vers 11.
ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήμψονται.
[3]Mert a fejedelmek nem a jó, hanem a rossz cselekedetnek rettegésére vannak. Akarod-é pedig, hogy ne félj a hatalmasságtól? Cselekedjed a jót, és dícséreted lesz attól. 1Pét. 2,13.14.
οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ. θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς

[4]Mert Isten szolgája ő a te javadra. Ha pedig a gonoszt cselekszed, félj: mert nem ok nélkül viseli a fegyvert: mert Isten szolgája, bosszúálló a haragra annak, a ki gonoszt cselekszik. rész 15,8.Csel. 9,3.5.17.26,16.22,17. rész 4,15.
θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.

[5]Annakokáért szükség engedelmeskedni, nem csak a haragért, hanem a lelkiismeretért is. rész 4,15.
διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν,
(VAGYIS NEM FÉLELEMBŐL, ISTEN HARAGJA MIATTI FÉLELEMBŐL, HANEM BELŰLRŐL, A LELKIISMERETTŐL INDÍTTATVA)

ὑποτάσσω - 1. (A.) alárendel, alávet;

[6]Mert azért fizettek adót is; mivelhogy Istennek szolgái, kik ugyanabban foglalatoskodnak. rész 6,19.2Kor. 6,16.Eféz. 2,21.22.1Pét. 2,5.Zsid. 3,6. Róm. 8,9.
διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε, λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες
[7]Adjátok meg azért mindenkinek, a mivel tartoztok: a kinek az adóval, az adót; a kinek a vámmal, a vámot; a kinek a félelemmel, a félelmet; a kinek a tisztességgel, a tisztességet. Mát. 22,21.Márk 12,17.
ἀπόδοτε ⸀πᾶσι⸁ τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμήν.
[8]Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; **mert a ki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte.** Ján. 13,34.35.Gal. 5,14. **ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν.**
[9]Mert ez: Ne paráználkodjál, ne ölj, ne orozz, hamis tanubizonyságot ne szólj, ne kívánj, és ha valamely más parancsolat van, ebben az ígében foglaltatik egybe: Szeressed felebarátodat mint temagadat. 2Móz. 20,13-17.
[10]A szeretet nem illeti gonoszszal a felebarátot. Annakokáért a törvénynek betöltése a szeretet. Mát. 22,37-40.1Tim. 1,5.
ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη
[11]Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felserkenjünk; mert most közelebb van hozzánk az idvesség, mint a mikor hívőkké lettünk. Eféz. 5,14.
Καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι, νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.
[12]Az éjszaka elmúlt, a nap pedig elközelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit. 1Ján. 2,8. Eféz. 5,11.[13]Mint nappal, ékesen járjunk, nem dobzódásokban és részegségekben, nem bujálkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és irigységben: Luk. 21,34.1Thess. 5,5.6.[14]Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra. Gal. 3,27.

Róm 14
[1]A hitben erőtelent fogadjátok be, nem ítélgetvén vélekedéseit. rész 15,1.[2]Némely ember azt hiszi, hogy mindent megehetik; a hitben erőtelen pedig zöldséget eszik. 4Móz. 18,8.31.5Móz. 18,2.3.[3]A ki eszik, ne vesse meg azt, a ki nem eszik; és a ki nem eszik, ne kárhoztassa azt, a ki eszik. Mert az Isten befogadta őt. 2Móz. 34,7.1Ján. 3,21. Zsolt. 35,24.[4]Te kicsoda vagy, hogy kárhoztatod a más szolgáját? Az ő tulajdon urának áll vagy esik. De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon. Jak. 4,12.[5]Emez az egyik napot különbnek tartja a másiknál: amaz pedig minden napot egyformának tart. Ki-ki a maga értelme felől legyen meggyőződve. Kol. 2,16.[6]A ki ügyel a napra, az Úrért ügyel: és a ki nem ügyel a napra, az Úrért nem ügyel. A ki eszik, az Úrért eszik, mert hálákat ád az Istennek: és a ki nem eszik, az Úrért nem eszik, és hálákat ád az Istennek. Ján. 3,27.Róm. 12,6.1Pét. 4,10.Jak. 1,17.1Krón. 29,14.**[7]Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának:** 2Kor. 5,15.**[8]Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg.** Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk. 2Kor. 5,15.1Thess. 5,10.[9]Mert azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg

Krisztus, hogy mind holtakon mind élőkön uralkodjék. Csel. 10,42.[10]Te pedig miért kárhoztatod a te atyádfiát? avagy te is miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan oda állunk majd a Krisztus ítélőszéke elé. Mát. 7,1.Luk. 6,37.2Kor. 5,10.[11]Mert meg van írva: Élek én, mond az Úr, mert nékem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja. Ésa. 45,23.Fil. 2,10.[12]Azért hát mindenikünk maga ad számot magáról az Istennek. Fil. 2,16.

[13]Annakokáért egymást többé ne kárhoztassuk: hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást. Mát. 18,6.7. Ft 05 20?

Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον.

[14]Tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában: hanem bármi annak tisztátalan, a ki tisztátalannak tartja. Mát. 15,11.[15]De ha a te atyádfia az ételért megszomorodik, akkor te nem szeretet szerint cselekszel. Ne veszítsd el azt a te ételeddel, a kiért Krisztus meghalt. 1Kor. 8,11.[16]Ne káromoltassék azért a ti javatok. 1Tim. 1,2.2Tim. 1,2.

[17]Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm. Luk. 17,20.

οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ·

(BRÓSZIS / POSZIS – SZÓJÁTÉK?)

[18]Mert a ki ezekben szolgál a Krisztusnak, kedves Istennek, és az emberek előtt megpróbált. Csel. 18,21.Zsid. 6,3.Jak. 4,15.

[19]Azért tehát törekedjünk azokra, a mik a békességre és az egymás épülésére valók. rész 2,1.4.5.Luk. 17,20.

ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους·

[20]Ne rontsd le az ételért az Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, a ki botránkozással eszi. 1Kor. 8,10.11.Tit. 1,15.[21]Jó nem enni húst és nem inni bort, sem semmit nem tenni, a miben a te atyádfia megütközik vagy megbotránkozik, vagy erőtelen. 1Kor. 8,13.[22]Te néked hited van: tartsd meg magadban Isten előtt. Boldog, a ki nem kárhoztatja magát abban, a mit helyesel. 4Móz. 11,4.33.[23]A ki pedig kételkedik, ha eszik, kárhoztatva van, mert nem hitből eszik. **A mi pedig hitből nincs, bűn az. 2Kor. 10,1.Kol. 2,5.**

πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως ἁμαρτία ἐστίν.

Róm 15

Sok Ósz-i idézet, főleg Zsolt.

[1]Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtelenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjünk. rész 14,1.Gal. 6,1.

Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

[2]Mindenikünk tudniillik az ő felebarátjának kedveskedjék annak javára, épülésére. 1Kor. 10,24.33.[3]Mert Krisztus sem önmagának kedveskedett, hanem a mint meg van írva: A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak reám. Zsolt. 69,8.10.**[4]Mert a melyek régen megirattak, a mi tanulságunkra irattak meg: hogy békességes tűrés által és az írásoknak vígasztalása által reménységünk legyen. Ésa. 53,7.1Pét. 1,19.Ján. 1,29.**

ὅσα γὰρ προεγράφη, [πάντα] εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

[5]A békességes tűrésnek és vígasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint: Fil. 2,2.3,15.16.

ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν,

[6]Hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek az Istent és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyját. Mát. 18,17.2Thess. 3,14.
ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

[7]Azért fogadjátok be egymást, miképen Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére. 2Móz. 20,3.1Ján. 5,21.
Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς προσελάβετο ⸀ἡμᾶς,⸁ εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ.

[8]Mondom pedig, hogy Jézus Krisztus szolgája lett a körülmetélkedésnek az Isten igazságáért, hogy megerősítse az atyák ígéreteit; Csel. 3,26. 1Móz. 22,18.[9]A pogányok pedig irgalmasságáért dicsőítik Istent, a mint meg van írva: Annakokáért vallást teszek rólad a pogányok között, és dícséretet éneklek a te nevednek. 2Sám. 22,50.[10]És ismét azt mondja: Örüljetek pogányok az ő népével együtt. 5Móz. 32,43.[11]És ismét: Dícsérjétek az Urat minden pogányok, és magasztaljátok őt minden népek. Zsolt. 117,1.[12]És viszont Ésaiás így szól: Lészen a Jessének gyökere, és a ki felkel, hogy uralkodjék a pogányokon; ő benne reménykednek a pogányok. Ésa. 11,1.10. **ÁLDÁS:**
[13]A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hivésben, hogy bővölködjetek a reménységben a Szent Lélek ereje által. 3Móz. 17,7.5Móz. 32,17.Zsolt. 106,37.Jel. 9,20.
ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.

[14]Meg vagyok pedig győződve atyámfiai én magam is ti felőletek, hogy **teljesek vagytok minden jósággal, betöltve minden ismerettel, képesek lévén egymást is inteni.** 2Pét. 1,12.[15]Bátorságosabban írtam pedig néktek atyámfiai, részben, mintegy emlékeztetvén titeket az Istentől nékem adott kegyelem által, 5Móz. 32,21.Jób 9,19.**[16]Hogy legyek a Jézus Krisztus szolgája a pogányok között, munkálkodván az Isten evangyéliomában, hogy legyen a pogányoknak áldozata kedves és a Szent Lélek által megszentelt.** rész 11,13.[17]Van azért mivel dicsekedjem a Jézus Krisztusban, az Istenre tartozó dolgokban. Péld. 19,11. Péld. 20,22.Mát. 5,21.39.Luk. 6,29.Róm. 12,19.1Thess. 5,15.1Pét. 3,9.[18]Mert nem merek szólni semmiről, a mit nem Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmességére, szóval és tettel. 1Thess. 4,6.5,15.**[19]Jelek és csodák ereje által, az Isten Lelkének ereje által; úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig betöltöttem a Krisztus evangyéliomát.** 2Kor. 12,12. **már megint kicsit önközpontú, öndicséről.** [20]Ekképen pedig tisztességbeli dolog, hogy ne ott hirdessem az evangyéliomot, ahol neveztetett Krisztus, hogy ne más alapra építsek: 2Kor. 10,15.16.[21]Hanem a mint meg van írva: **A kiknek nem hirdettetett ő felőle, azok meglátják; és a kik nem hallották, megértik.** Ésa. 52,15.[22]Annakokáért meg is akadályoztattam gyakran a hozzátok való menetelben. rész 10,23.[23]Most pedig, mivelhogy nincs már helyem e tartományokban, vágyódván pedig sok esztendő óta, hogy elmenjek hozzátok: Mát. 15,17.rész 15,44. 1Thess. 4,3.[24]Ha Hispániába megyek, elmegyek ti hozzátok. Mert remélem, hogy átutazóban meglátlak titeket, és ti elkísértek oda, ha előbb részben beteljesedem veletek. Csel. 3,15.Róm. 6,5.8.[25]Most pedig megyek Jeruzsálembe, szolgálván a szenteknek. Csel. 19,21.[26]Mert tetszett Macedóniának és Akhájának, hogy a Jeruzsálembeli szentek szegényei részére némileg adakozzanak. 1Kor. 16,3.4.[27]Mert tetszett nékik, és tartoznak is vele. Mert ha a pogányok azoknak a lelki javaiban részesültek, tartoznak nékik viszont szolgálni a testiekben. Eféz. 3,5.6. 1Kor. 9,11.[28]Ezt azért ha majd elvégezem, és nékik e gyümölcsöt átadom, **elmegyek közöttetek által Hispániába.** vers 23.rész 15,1-3.[29]Tudom pedig, hogy mikor hozzátok megyek, a Krisztus evangyélioma

áldásának teljességével megyek. rész 3,16. Róm. 14,7.8.[30]**Kérlek pedig titeket atyámfiai a mi Urunk Jézus Krisztusra és a Lélek szerelmére, tusakodjatok velem együtt az imádkozásokban, én érettem Isten előtt, 2Kor. 1,11.Eféz. 6,18.19.**[31]Hogy szabaduljak meg azoktól, a kik engedetlenek Júdeában, és hogy az én Jeruzsálemben való szolgálatom legyen kedves a szentek előtt; vers 26.[32]Hogy örömmel menjek hozzátok az Isten akaratából, és veletek együtt megújuljak. Jak. 4,15.[33]A békességnek Istene pedig legyen mindnyájan ti veletek! Ámen. 1Móz. 1,26.27.

Róm 16

[1]Ajánlom pedig néktek Fébét, a mi nénénket, ki a Kenkhréabeli gyülekezetnek szolgálója: 1Móz. 2,18.21.[2]Hogy fogadjátok őt az Úrban szentekhez illendően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, nékem magamnak is. 1Móz. 2,18.23.[3]Köszöntsétek Priscillát és Akvilát, kik nékem munkatársaim Krisztus Jézusban. Csel. 18,2.3.26.[4]A kik az én életemért a saját nyakukat tették le; a kiknek nemcsak én mondok köszönetet, hanem a pogányok minden gyülekezete is. Mát. 19,12.[5]És köszöntsétek azt a gyülekezetet, mely az ő házokban van. Köszöntsétek az én szerelmetes Epenétusomat, a ki Akhája zsengéje a Krisztusban.[6]Köszöntsétek Máriát, ki sokat munkálkodott körülöttünk. 1Tim. 5,14.[7]Köszöntsétek Andronikust és Juniát az én rokonaimat és az én fogolytársaimat, a kik híresek az apostolok között, a kik nálamnál is előbb voltak a Krisztusban. 1Thess. 4,15. Mát. 5,32.Malak. 2,14.[8]Köszöntsétek Ampliást, ki nékem szerelmesem az Úrban. Márk 10,11.[9]Köszöntsétek Orbánt, a mi munkatársunkat a Krisztusban, és Stakhist az én szerelmesemet. vers 14.16.[10]Köszöntsétek Apellest, **ki a Krisztusban megpróbáltatott.**
δόκιμον ἐν Χριστῷ, δόκιμος, -ον - elfogadható, megpróbált, kipróbált, megfelelt, hiteles, elfogadott
Köszöntsétek az Aristóbulus háznépéből valókat.[11]Köszöntsétek Heródiont az én rokonomat. Köszöntsétek a Nárcissus háznépéből azokat, a kik az Úrban vannak. Róm. 11,16.[12]Köszöntsétek Trifénát és Trifósát, kik munkálódnak az Úrban. Köszöntsétek a szerelmetes Persist, ki sokat munkálódott az Úrban. Eféz. 2,14.17.[13]Köszöntsétek Rufust, ki kiválasztott az Úrban, és az ő anyját, a ki az enyém is. 1Pét. 3,1.2.[14]Köszöntsétek Ásinkritust, Flégont, Hermást, Pátrobást, Merkuriust, és az atyafiakat, kik velök vannak.[15]Köszöntsétek Filológust és Juliát, Néreust és az ő nénjét, és Olimpást és minden szenteket, kik velök vannak. **Jak. 2,6.**[16]**Köszöntsétek egymást szent csókolással. Köszöntenek titeket a Krisztus gyülekezetei. 1Kor. 16,20.1Pét. 5,14.**[17]**Kérlek pedig titeket atyámfiai, vigyázzatok azokra, a kik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tudomány körül, melyet tanultatok; és azoktól hajoljatok el. Eféz. 4,1.**[18]Mert az ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak; és nyájas beszéddel, meg hizelkedéssel megcsalják az ártatlanoknak szívét. Csel. 9,1.2.[19]Mert a ti engedelmességetek mindenekhez eljutott. Örülök azért rajtatok; de akarom, hogy bölcsek legyetek a jóban, ártatlanok pedig a rosszban. 1Kor. 14,20.[20]**A békességnek Istene megrontja a Sátánt a ti lábaitok alatt hamar. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek. Ámen. 1Móz. 3,15.**[21]**Köszöntenek titeket Timótheus, az én munkatársam,** és Luczius, Jáson, és Sosipáter az én rokonaim. Csel. 16,1-3.[22]Köszöntelek titeket az Úrban én Tertius, ki e levelet írtam. 1Tim. 1,12.[23]Köszönt titeket Gájus, a ki nékem és az egész gyülekezetnek gazdája. Köszönt titeket Erástus a városnak kincstartója, és Kvártus atyafi. Jer. 16,2.vers 1.1Móz. 2,18.[24]A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme mindnyájan ti veletek. Ámen. vers 10.11.

GYÖNYÖRŰ DOXOLÓGIA

[25]**Annak pedig, a ki titeket megerősíthet az én evangyéliomom és a Jézus Krisztus hirdetése szerint, ama titoknak kijelentése folytán, mely örök időtől fogva el volt hallgatva, Eféz. 3,20. 2Tim. 1,9.10.1Pét. 1,20.**

Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένο.

[26]Most pedig megjelentetett a prófétai írások által, az örök Isten parancsolata szerint, a hitben való engedelmesség végett minden pogányoknak tudomására adatván, Kol. 1,26.27.Tit. 1,2.
φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν κατ᾽ ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος,

[27]Az egyedül bölcs Istennek a Jézus Krisztus által dicsőség mindörökké. Ámen. Zsid. 13,15.Júd. 1,25.
μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ [ᾧ] ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.
Továbbá:
PÁL APOSTOL TITKA
A MISZTÉRIUM ELŐFORDULÁSA PÁLNÁL

Mt 13,11 mennyek országának titkait,
Mk 4,11 I. országának titkait tudjátok.
Lk 8,10 I. országának titkait értsétek;

ZSIDÓSÁG-KERESZTÉNYEK KAPCSOLATA: MISZTÉRIUM, TITOK!
vö. Róm 11,25-32
25Nem szeretném, testvéreim, ha önmagatokat bölcseknek tartva nem vennétek tudomásul azt a titkot, hogy a megkeményedés Izráelnek csak egy részét érte, amíg a népek teljes számban be nem jutnak,
Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε ῾ἐν᾽ ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ,
26 és így üdvözülni fog az egész Izráel, amint meg van írva:
καθὼς γέγραπται καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται
„Eljön Sionból a Megváltó, eltávolítja a hitetlenséget Jákób házából
Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος, ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.
ῥυόμενος, - megszabadító; ῥύομαι – megszabadít
1ἀσέβεια, -΄ς - istentelenség, hitetlenség

INTERTEXT:
KG Ézs 59,20
És eljő Sionnak a megváltó, és azoknak, a kik Jákóbban megtérnek hamisságokból, szól az Úr.
LXX *καὶ ἥξει ἕνεκεν Σιων ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ιακωβ.*
27 és én ezt a szövetségemet adom nekik, amikor eltörlöm bűneiket.”
καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ᾽ ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

28 Az evangélium miatt tehát Isten ellenségei tiértetek, de a kiválasztás miatt kedveltek az ősatyákért,
κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι᾽ ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας

29 mert megbánhatatlanok az Isten ajándékai és az ő elhívása.
ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ θεοῦ.
ἀμεταμέλητος, -ον - megbánás nélküli, nem bűnbánó, nem sajnált
μεταμέλω - 1) (A) megbánást kelt; 2) (P) meggondolja magát, megbán vmit.

Mt 21,29 azután meggondolván magát,
32 azután sem tértetek meg,
27,3 látván Júdás ... megbánta dolgát,
2Kor 7,8 nem bánom,
8 noha bántam;
Zsid 7,21 nem bánja meg, te pap vagy örökké,

30 Mert ahogyan ti egykor engedetlenek voltatok Istennel szemben, most pedig irgalmat nyertetek az ő engedetlenségük révén,
ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθίᾳ,
31 úgy ők is engedetlenek most, hogy a nektek adott irgalom révén végül ők is irgalmat nyerjenek.
A POGÁNYOK UGYANÚGY ENGEDETLENEK LESZNEK!!!
οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ νῦν ἐλεηθῶσιν·

32 Mert Isten mindenkit egybezárt az engedetlenségbe, hogy mindenkin megkönyörüljön.
συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ⸀ἀπειθίαν⸁ ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ
συνέκλεισεν - együvé zárt; συγκλείω - egybezár,
ἀπείθεια, -ς - engedetlenség

Pál apostolnak a korinthusbeliekhez írt első levele

1Kor 1
SZAKADÁSOK ELLEN
[1]Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Sosthenes, az atyafi. Gal. 1,1. Csel. 18,17.[2]Az Isten gyülekezetének, a mely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, elhívott szenteknek, mindazokkal egybe, a kik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét segítségül hívják bármely helyen, a magokén és a miénken: 1Kor. 6,11.[3]**Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.** **2Kor. 1,2.Róm. 1,7.Eféz. 1,2.**[4]Hálát adok az én Istenemnek mindenkor ti felőletek az Isten ama kegyelméért, mely néktek a Krisztus Jézusban adatott, Eféz. 1,15.16.Róm. 1,8.[5]Mivelhogy mindenben meggazdagodtatok ő benne, minden beszédben és minden ismeretben, Kol. 1,9-11.2,5-7. 1Kor. 12,8.[6]A mint megerősíttetett ti bennetek a Krisztus felől való bizonyságtétel. Róm. 1,16.2Kor. 1,21.[7]Úgy, hogy semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtök, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését, Zsolt. 34,11. Fil. 3,20.Tit. 2,13.[8]**A ki meg is erősít titeket mindvégig feddhetetlenségben, a mi Urunk Jézus Krisztusnak napján.** **2Kor. 1,21. Kol. 1,22.1Thess. 3,13.5,23.**[9]Hű az Isten, ki elhívott titeket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre, 1Thess. 5,24. Ján. 15,5. Róm. 8,16.17.
[10]**Kérlek azonban titeket atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképen szóljatok és ne legyenek köztetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben.** **Fil. 3,16. Fil. 2,2.3.15.16.**
Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.
κατηρτισμένοι – összehangoltak; καταρτίζω - 1. rendez, rendbe hoz; összehangol, jó irányba terel;
EGYHÁZSZAKADÁSOK, REFORMÁCIÓ STB. [11]Mert megtudtam felőletek atyámfiai a Kloé embereitől, hogy versengések vannak köztetek. Jak. 3,16.[12]Azt értem pedig, hogy mindenitek ezt mondja: Én Pálé vagyok, én meg Apollósé, én meg Kéfásé, én meg Krisztusé. rész 3,3-9. Csel. 18,24-26.[13]**Vajjon részekre osztatott-é a Krisztus?** Vajjon Pál feszíttetett-é meg érettetek, vagy a Pál nevére kereszteltettetek-é meg? Mát. 28,19.[14]Hálákat adok az Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, kivéve Krispust és Gájust, Csel. 18,8. Róm. 16,23.[15]**Hogy valaki azt ne mondja, hogy a magam nevére kereszteltem.** **Ján. 10,34.**[16]Megkereszteltem azonban Stefana házanépét is, ezenkívül nem tudom, hogy valakit mást kereszteltem volna. rész 16,15.17.[17]Mert nem azért küldött engem a Krisztus, hogy keresztteljek, hanem hogy az evangyéliomot hirdessem; de nem szólásban való bölcseséggel, hogy a Krisztus keresztje hiábavaló ne legyen. rész 2,4.13.2Pét. 1,16.
[18]**Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, a kik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje.** **Róm. 1,16. 2Kor. 4,3.**
Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν.

[19]Mert meg van írva: Elvesztem a bölcseknek bölcseségét és az értelmeseknek értelmét elvetem. Ésa. 29,14.
γέγραπται γάρ Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.
Ézs 29, 14: vége lesz a bölcsek bölcsességének, az értelmesek értelme is kevésnek bizonyul.
ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω
Itt majdnem szó szerinti idézet: az Ézs κρύψω helyett viszont Pál
ἀθετήσω.-t ír. ἀθετέω v. ἀθετῶ - 1. megszeg (szerződést, esküt) 2. elutasít vkit
[20]Hol a bölcs? hol az írástudó? hol e világnak vitázója? Nemde nem bolondsággá tette-é Isten e világnak bölcseségét? Jób 12,17.Ésa. 33,18. Jób 17,20.
ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ ˙συνζητητὴς˙τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου;

[21]Mert minekutána az Isten bölcseségében nem ismerte meg a világ a bölcseség által az Istent, tetszék az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hívőket. Mát. 11,25.Luk. 10,21.Róm. 1,19-23.
ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας
Csia: Nem tette-e ostobasággá Isten a világ bölcsességét? 21 Miután a világ a bölcselet által nem ismerte meg az Istent az isteni bölcsességben, Isten úgy látta jónak, hogy "ostoba" igehirdetéssel mentse meg a hívőket.
EFO: Mit akar az írástudó, vagy a divatos filozófus? Hiszen Isten már e korszak minden bölcsességéről bebizonyította, hogy bolondság!
[22]Mert egyfelől a zsidók jelt kívánnak, másfelől a görögök bölcseséget keresnek. Mát. 12,38.Ján. 4,48.
ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν

[23]Mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet, a zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot; rész 2,2. Mát. 11,16.Ján. 6,61.Róm. 9,32.Luk. 2,34. rész 2,14.
ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲνσκάνδαλον ἔθνεσιν δὲ μωρίαν,

[24]Ámde magoknak a hivatalosoknak, úgy zsidóknak, mint görögöknek Krisztust, Istennek hatalmát és Istennek bölcseségét. Róm. 1,16. vers 30.Kol. 2,3.
αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν.

[25]Mert az Isten bolondsága bölcsebb az embereknél, és az Isten erőtelensége erősebb az embereknél. rész 4,15.
ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων.
ἰσχυρότερος, -α, -ον - erősebb;
[26]Mert tekintsétek csak a ti hivatástokat, atyámfiai, hogy nem sokan hívattak bölcsek test szerint, nem sokan hatalmasak, nem sokan nemesek; Mát. 11,25.Ján. 7,48.Jak. 2,5.
Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·
εὐγενεῖς· - nemesek, εὐγενής, -ές - 1) nemes
[27]Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse az erőseket; Luk. 10,8.

ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά,
καταισχύνῃ - megszégyenítse, καταισχύνω – megszégyenít
ἀσθενῆ - erőtleneket; ἀσθενής, -ές - gyenge,
ἰσχυρά, - erőseket, ἰσχυρός, -ά, -όν - erős,

[28]És a világ nemteleneit és megvetettjeit választotta ki magának az Isten, és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse: Mát. 8,14.
καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός, °[καὶ] τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ,
ἀγενῆ - alacsonyrendűeket, ἀγενής, -ές - 1) nem nemes, nemtelen;

[29]Hogy ne dicsekedjék ő előtte egy test sem. Róm. 3,27.Eféz. 2,9.
ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
καυχήσηται – dicsekedjék καυχάομαι v. καυχῶμαι - dicsekszik
[30]Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcseségül lőn nékünk Istentől, és igazságul, szentségül és váltságul: Jer. 23,5.6.Róm. 4,25.2Kor. 5,21. Ján. 17,19.
ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστὲ [1] ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις,

1Kor 1,30 fordításbeli eltérések: (MUNKÁJA – CSAK A MAI PROT ILL. RL IS) A LEGJOBB BG
30 Az ő munkája az, hogy ti Krisztus Jézusban vagytok
ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστὲ [1] ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
KG 90 De az Iftentůl vattoc ti az Ie-fus Chriſtusban
KG 08 Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban,
KI De ti tőle vagytok a Krisztus Jézusban,
URV De általa ti a Krisztus Jézusban vagytok,
CSL Belőle vagytok pedig ti Krisztus Jézusban
URF0 Az ő munkája az, hogy ti a Krisztus Jézusban vagyto
BG Istennek köszönjétek, hogy Jézus Krisztuséi vagytok
VS 0 Belőle vagytok pedig ti Krisztus Jézusban
KNV Általa vagytok ti Krisztus Jézusban,
SZIT Általa van nektek életetek Krisztus Jézusban,
STL 30 Ti általa vagytok Krisztus Jézusban,
BD 30 Általa vagytok ti Krisztus Jézusban,
T 0 And vnto him partayne ye in Christ Iesu
KJV 0 But of him are ye in Christ Jesus, who of God is man
[31]Hogy, a mint meg van írva: A ki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék. Ésa. 65,16.Jer. 9,23.24.2Kor. 10,17.
ἵνα καθὼς γέγραπται Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ [1] καυχάσθω.

1Kor 2
[1]Én is, mikor hozzátok mentem, atyámfiai, nem mentem, hogy nagy ékesszólással, avagy bölcseséggel hirdessem néktek az Isten bizonyságtételét. rész 1,17.2Pét. 1,16.
Az összes protestáns kivéve RL bizonyságtétel / tanúságtétel
TyN KJV testimony, viszont a katolikusok:titkát

Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ᾽ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ

ὑπεροχὴν – fenségesség, ὑπεροχή, -ῆς - felsőbbrendűség, felettes beosztás
καταγγέλλων – hirdetve, καταγγέλλω - prédikál, (evangéliumot) hirdet

[2]Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztetek, mint a Jézus Krisztusról, még pedig mint megfeszítettről. Gal. 6,14. rész 1,23.
οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον·
ἔκρινά - ítéltem, κρίνω – 1ítél/
[3]És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg ti köztetek. Csel. 18,1.9. Csel. 18,1-3.
κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς,
ἀσθενείᾳ - erőtlenség
τρόμῳ - rettegés; τρόμος, -ου - reszketés, remegés
ἐγενόμην – voltam, γίνομαι v. γίγνομαι - lesz, válik vmivé, történik
[4]És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcseségnek hitető beszédiben állott, hanem léleknek és erőnek megmutatásában: rész 1,17.
καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν ⸀πιθοῖς⸁ σοφίας λόγοις [1] ἀλλ᾽ ἐν ἀποδείξει πνεύματος [1] καὶ δυνάμεως,
⸀πιθοῖς⸁ - meggyőzők; πειθό[ς] v. πιθός - rábeszélő, meggyőző;
ἀποδείξει – megmutatkozás; ἀπόδειξις, -εως - bizonyítás
[5]Hogy a ti hitetek ne emberek bölcseségén, hanem Istennek erején nyugodjék. Eféz. 1,17.19.1Thess. 1,5.2Kor. 4,7.
ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ᾽ ἐν δυνάμει θεοῦ.

[6]Bölcseséget pedig a tökéletesek között szólunk; ámde nem e világnak, sem e világ veszendő fejedelmeinek bölcseségét; Luk. 10,7.Mát. 10,10.Gal. 6,6.
Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων·
ἀρχόντων – fejedelmeké ἄρχων, -οντος - fő(nök), főember, elöljáró
καταργουμένων· - veszendőké; καταργέω - 1. (A.) érvénytelenít, megszüntet, megsemmisít;

[7]Hanem Istennek titkon való bölcseségét szóljuk, azt az elrejtetett, melyet öröktől fogva elrendelt az Isten a mi dicsőségünkre; Zsolt. 51,8.Róm. 16,24.25.
ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν·
προώρισεν - előre elrendelt, προορίζω - előre elhatároz, eleve eldönt
PREDESTINÁCIÓ??

[8]Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát: Zsolt. 24,8.9.Csel. 3,15.17.
ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν·

[9]Hanem, a mint meg van írva: A miket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, a miket Isten készített az őt szeretőknek. Ésa. 64,4.
ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ⸀ὅσα⸁ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν
οὖς – fül; οὖς, ὠτός - fül
ἀνέβη, - hatolt fel; ἀναβαίνω - I. 1. (személy) a) felmegy vhova, feljön b) hajóra száll

10Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő Lelke által: mert a Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is. Mát. 13,11. Ján. 14,26.1Ján. 2,27.
ἡμῖν ⸀γὰρ⸁ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος, τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ.
ἐραυνᾷ, - kikutat; ἐραυνάω! v. ἐρευνάω - kutat, teljesen
βάθη – mélységeket; βάθος, -ους - mélység
11Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek lelke, a mely ő benne van? Azonképen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Lelke. Mát. 20,27.28.2Kor. 11,7.
τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ.

12Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istenből való Lelket; hogy megismerjük azokat, a miket Isten ajándékozott nékünk. Csel. 16,8.21,26.
ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

13Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcseség tanít, hanem a melyekre a Szent Lélek tanít; lelkiekhez lelkieket szabván. rész 1,17.2Pét. 1,16.
ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ᾽ ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ ⸀συνκρίνοντες.

14Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképen ítéltetnek meg. Róm. 8,7. rész 1,23.
ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται·
δέχεται - fogadja be; δέχομαι - befogad, fog, vesz
15A lelki ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg. Péld. 28,5.
ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει ⸀μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ⸁ ὑπ᾽ οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

16Mert ki érte fel az Úrnak értelmét, hogy megoktathatná őt? Bennünk pedig Krisztus értelme van. Róm. 11,34.Fil. 2,5.Mát. 28,19.20.
τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς ⸀συνβιβάσει⸁ αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.
συνβιβάσει⸁ - oktathatná; συμβιβάζω - 1. (fizikai értelemben) egyesül, egyesít; 2. (értelmileg) következtet 3. tanít, utasít
GYÖNYÖRŰ KERESZTÉNY ANTROPOLÓGIA – A SZELLEM / LÉLEK SZAVAKAT HASZNÁLJA – AZOKNAK VAN IGAZA, AKIK A SZELLEMET HASZNÁLJÁK

	Gr	KNB	SZIT	STL	BD	RÚF	KG/ÚRK	CSIA
11	πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου πνεῦμα τοῦ θεοῦ.	ember benső dolgait, ha nem az ember bensejében levő lelke	ember benső dolgait, ha nem a benne lakó emberi lélek csak Isten Lelke.	ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek Isten Lelke.	ember lelke, mely benne van Isten bensőjét sem ismeri senki	ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, Istenben van,	emberek közül az ember dolgait, (GONDOLATAIT) hanemha az	ember dolgait, hacsak nem az ember szelleme Isten dolgait senki

		Isten benső dolgait sem ismeri senki, csak Isten Lelke.			más, csak Isten Lelke.	csak Isten Lelke.	emberek lelke, a mely ő benne van Isten dolgait (GONDOLATAIT sem ismeri senki, hanemha az Istennek Lelke.	sem ismeri, csak az Isten Szellemé.
12	πνεῦμα τοῦ κόσμου πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ,	világ lelkét kaptuk, hanem az Istentől származó Lelket,	világ lelkét kaptuk, hanem az Istentől eredő Lelket,	világ lelkét kaptuk, hanem az Istentől való Lelket	világ lelkét kaptuk, hanem az Istentől eredő Lelket,		világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket,	világ szellemét kaptuk, hanem az Istenből *kiáramló* szelleme
13	οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ᾽ ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ ⸀συνκρίνοντες	nem az emberi bölcsesség tudós szavaival, hanem a Lélek által tanított szavakkal, lelkiekhez lelkieket mérve.	nem az emberi bölcsességtől tanított szavakkal, hanem ahogy a Lélek tanít, lelki embereknek lelkieket nyújtva.	nem emberi bölcsességből tanult, hanem a Lélektől származó szavakkal: lelki dolgokat lelki embereknek magyarázva.	nem az emberi bölcsesség tudós szavaival, hanem ahogy a Lélek tanítja, lelki embereknek lelkieket nyújtva.	nem emberi bölcsességből tanult szavakkal, hanem a Lélektől jött tanítással, a lelki dolgokat a lelki embereknek magyarázva. nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem a	nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem a melyekre a Szent Lélek tanít;l elkiekhez lelkieket szabván.	nem emberi bölcsesség tanította szavakkal szóljuk, szellemi dolgokkal mérve össze a szellemi dolgokat.

						melyekre a Szent Lélek tanít; lelkiekhez lelkieket szabván		
14	ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται·	Az érzéki ember azonban nem fogja fel, ami az Isten Lelkéé, mert oktalanság az számára, és nem tudja megérteni, hiszen lelki módon kell azt megítélni.	A testi ember nem fogja fel, ami az Isten Lelkéből ered. Balgaságnak tartja, s nem képes megérteni, mert lelkileg kellene megítélnie.	A kizárólag emberi módon gondolkodó ember nem fogadja be Isten Lelkének dolgait, mert balgaságnak tekinti, és megismerni sem képes őket, mert csak lelki módon lehet azokat megítélni.	Az érzéki ember nem fogja föl, ami Isten lelkéből ered. Oktalanságnak tűnik neki, s nem képes megérteni, hogy lelkileg kell azt elbírálni.	A nem lelki ember pedig nem fogadja el Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes: mert csak lelki módon lehet azokat megítélni.	Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképen ítéltetnek meg.	Lelki ember nem fogadja el Isten Szellemének dolgait, hiszen ostobaság neki. Nem is ismerheti meg, mert szellemileg vizsgálhatók meg.
15	ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ᾽ οὐδενὸς ἀνακρίνεται.	A lelki ember pedig mindent megítél, őt azonban senki sem ítéli meg.	A lelki ember mindent megítél, de őt senki sem ítéli meg.	A lelki ember mindent megítél, de őt senki sem ítéli meg.	A lelki ember azonban mindent elbírál, de őt senki sem jogosult megbírálni.	A lelki ember azonban mindent megítél, de őt senki sem ítéli meg.	A lelki ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg.	A szellemi *ember* mindent megvizsgál, ő maga azonban senki vizsgálata alá nem esik.
16	τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου,	Mert ki ismeri az	„Hiszen ki látta át Isten gondolatait,	Mert ki ismerte meg úgy az Úr	„Vajon ki látta át az Úr gondolatait,	Mert ki értette meg	Mert ki érte fel az Úrnak értelmét,	Hát ugyan ki ismerte meg

	ὃς συνβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.	Úr gondolatait, hogy oktathatná őt?" Bennünk pedig Krisztus gondolatai vannak.	hogy oktatná őt?" Mi azonban birtokában vagyunk Krisztus gondolatainak.	gondolkodás módját, hogy őt kioktathatná? Mi Krisztus gondolkodás módját követjük.	hogy kioktathatná őt?" Mi viszont Krisztus gondolatainak birtokában vagyunk.	az Úr szándékát, hogy őt kioktathatná? Bennünk pedig Krisztus értelme van.	hogy megoktathatná őt? Bennünk pedig Krisztus értelme van.	úgy az Úr gondolkodását, hogy tanít hatná őt? Bennünk azonban az Úr gondolkodása van.

	Vulg	Wycl	Tynd	Gen	KJB	ESV	Luther
11	quis enim scit hominum quae sint hominis nisi spiritus hominis qui in ipso est ita et quae Dei sunt nemo cognovit nisi Spiritus Dei	And who of men knoweth, what things be of man, but the spirit of man that is in him? So [and] what things be of God, no man knoweth, but the Spirit of God.	For what man knoweth the thinges of a ma: save ye sprete of a man which is with in him? Even so ye thinges of God knoweth no man but ye sprete of god.	For what man knoweth the things of a man, save the spirit of a man, which is in him? even so the things of God knoweth no man, but the Spirit of God.	1 For what man knoweth the things of a man, save the spirit of man which is in him? even so the things of God knoweth no man, but the Spirit of God.	For who knows a person's thoughts except the spirit of that person, which is in him? So also no one comprehends the thoughts of God except the Spirit of God.	Denn welcher Mensch weiß, was im Menschen ist, als allein der Geist des Menschen, der in ihm ist? So weiß auch niemand, was in Gott ist, als allein der Geist Gottes.
12	nos autem non spiritum mundi accepimus sed Spiritum qui ex Deo est ut sciamus quae a Deo	12 And we have not received the spirit of this world, but the Spirit that is of God, that we know what things be given to us of God.	And we have not receaved the sprete of ye worlde: but the sprete which cometh of god for to knowe the	Now we have receiveth not the spirit of the world, but the Spirit, which is of God,]that we might know the	12 Now we have received, not the spirit of the world, but the spirit which is of God; that we might know the things	Now we have received not the spirit of the world, but the Spirit who is from God, that we might understand the things freely	2Wir aber haben nicht empfangen den Geist der Welt, sondern den Geist aus Gott, damit wir wissen, was uns von Gott geschenkt ist.

	donata sunt nobis		things that are geve to vs of god	things that are given to us of God.	that are freely given to us of God.	given us by God.	
13	quae et loquimur non in doctis humanae sapientiae verbis sed in doctrina Spiritus spiritalibus spiritalia conparantes	13 Which things we speak also, not in wise words of man's wisdom, but in the doctrine of the Spirit, and make a likeness of spiritual things to ghostly men. [The which things we speak, not in taught words of man's wisdom, but in doctrine of the Spirit, comparisoning spiritual things to ghostly men.]	which thinges also we speake not in the conynge wordes of manes wysdome but with the conynge wordes of the holy goost makynge spretuall copareson s of spretuall thinges.	Which things also we speak, not in the words which man's wisdom teacheth, but which the holy Ghost teacheth, comparing spiritual things with spiritual things.	Which things also we speak, not in the words which man's wisdom teacheth, but which the Holy Ghost teacheth; comparing spiritual things with spiritual.	And we impart this in words not taught by human wisdom but taught by the Spirit, interpreting spiritual truths to those who are spiritual.[c]	13Und davon reden wir auch nicht mit Worten, welche menschliche Weisheit lehren kann, sondern mit Worten, die der Geist lehrt, und deuten geistliche Dinge für geistliche Menschen.
14	animalis autem homo non percipit ea quae sunt Spiritus Dei stultitia est enim illi et non potest intellegere quia spiritaliter	For a beastly man perceiveth not those things that be of the Spirit of God; for it is folly to him, and he may not understand, for it is examined ghostly [for it is examined,	**14** For ye naturall man perceaveth not the thinges of the sprete of god. For they are but folysshnes vnto him. Nether can he	But the natural man perceiveth not the things of the Spirit of God: for they are foolishness unto him, neither can he	But the natural man receiveth not the things of the Spirit of God: for they are foolishness unto him: neither can he know	The natural person does not accept the things of the Spirit of God, for they are folly to him, and he is not able to understand them because they are spiritually	14Der natürliche Mensch aber nimmt nicht an, was vom Geist Gottes ist; es ist ihm eine Torheit und er kann es nicht erkennen; denn es muss geistlich beurteilt werden.

	examinatur	*or assayed*, ghostly].	perceave them because he is spretually examined.	know *them*, because they are spirituall y discerned .	them, because they are spirituall y discerned .	discerned.	
15	spiritalis autem iudicat omnia et ipse a nemine iudicatur	But a spiritual man deemeth all things, and he is deemed of no man.	**15** But he that is spretuall discusseth all thinges: yet he him selfe is iudged of no ma.	]But he that is spiritual, discernet h all things: yet the himself is judged of no man.	But he that is spiritual judgeth all things, yet he himself is judged of no man.	The spiritual person judges all things, but is himself to be judged by no one	15Der geistliche Mensch aber beurteilt alles und wird doch selber von niemandem beurteilt.
16	spiritalis autem iudicat omnia et ipse a nemine iudicatur	As it is written, And who knew the wit of the Lord, or who taught him? And we have the wit of Christ.	For who knoweth the mynde of the Lorde other who shall informe him? But we vnderstonde the mynde of Christ.	]For who hath known the mind of the Lord, that he might instruct him? But we have the mind of Christ.	For who hath known the mind of the Lord, that he may instruct him? but we have the mind of Chris	16 “For who has understood the mind of the Lord so as to instruct him? ” But we have the mind of Christ	16Denn »wer hat des Herrn Sinn erkannt, oder wer will ihn unterweisen«? (Jes 40,13) Wir aber haben Christi Sinn.

ember (testi / lelki)	kg90 (1)	kg08 kecsk soósraf knvbd	úrev rúfravlá	czeg	csiavisándhitgy	efo	stl	luh	ty/1-2	kjv
pszühikosz	**lelkes**	**érzéki**	**nem lelki**	**testi**	**lelki**	**nem szellemi**	**a kizárólag emberi gondolkodású**	natürliche	natural	natural
pneumatikosz	**lelki**	**lelki**	**lelki**	**lelki**	**szellemi**	**szellemi**	**lelki**	geistliche	spiritual	spiritual
előfordulás száma SUMMA:	**1**	**6**	**3**	**1**	**3**	**1**	**1**	-	-	-

csak egynél: **KG590 CZS STL EFO**										

	1Kor 2, 14	1Kor 2,15
GR	**„ψυχικὸς ἄνθρωπος”** psychikos de anthropos	„πνευματικὸς **ἄνθρωπος”** pneumatikos de anthropos
VUL	animalis homo	spiritualis (homo)
KG	érzéki ember	lelki ember
ÚRK	nem lelki ember	lelki ember
RÚF	nem lelki ember	lelki ember
KNB	érzéki ember	lelki ember
SZIT	testi ember	lelki ember
BD	érzéki ember	lelki ember
STL	kizárólag emberi módon gondolkodó ember	lelki ember
CSIA	lelki ember	szellemi ember
EF	régi emberi természet	szellemi ember

WCY	a beastly man	spiritual man
LUTH	Der natürliche Mensch	Der geistliche Mensch
TYN/GE/KJB	natural man	that is spretuall spiritual man
ESV	natural person	spiritual person
NJB	natural person	spiritual person
MESSAGE	unspiritual self	spiritually alive
NeINTVERS	person without the Spirit	who has the spirit
DOUAY RHEIMS	sensual man	spiritual
ORTHODOX JEWISH BIBLE	But a natural person does not receive the things of the Ruach Hakodesh of Hashem	Now the man of the Ruach Hakodesh discerns all things, but, by no one is he discerned.

1Kor 3

SZIT	RÚF
1 Én azonban, testvérek, nem beszélhettem nektek mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint kisdedeknek Krisztusban. 2 Tejet adtam nektek inni, nem szilárd eledelt, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el, 3 mert még testiek vagytok. Mert amikor köztetek féltékenység és viszály van, nem vagytok-e testiek, és nem viselkedtek-e emberi módon?	**(Gyönyörű folytatása a testi és a lelki (szellemi) ember különbségének, s a hitben való növekedés organikus metaforái (szántóföld, növény /öntözés); és szervetlen metaforái: (épület, alap, építőmester. FT)** **Én tehát, testvéreim, nem szólhattam hozzátok úgy, mint lelkiekhez, hanem csak úgy, mint testiekhez, mint a Krisztusban kiskorúakhoz.** **Κἀγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ᾽ ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.** **ἠδυνήθην – bírtam; δύναμαι - képes** **2 Tejjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el,**

4 Amikor ugyanis azt mondja az egyik: "Én Pálé vagyok", a másik pedig: "Én Apollóé", vajon nem vagytok-e emberiek? 5 Vajon mi Apolló? Mi Pál? Szolgák, akik hitre vezettek titeket, mégpedig mindegyik úgy, ahogy az Úr megadta nekik. 6 Én ültettem, Apolló öntözte, de a növekedést Isten adta. 7 Tehát sem az nem számít, aki ültet, sem az, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja. 8 Aki ültet, és aki öntöz, mind egy; mindegyikük a saját jutalmát nyeri majd el munkája szerint. 9 Mert Isten munkatársai vagyunk, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.	**γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα, οὔπω γὰρ ἐδύνασθε. Ἀλλ᾽ οὐδὲ [ἔτι] νῦν δύνασθε** **ἐπότισα, - itattalak, ποτίζω - inni ad** **3 mert még testiek vagytok. Amikor ugyanis irigység és viszálykodás van közöttetek, nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon viselkedtek-e?** **ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;** **ζῆλος – féltékenykedés; ζῆλος, -΄ου v. ζῆλος, -΄ους - 1. buzgóság,** **Ha az egyik ezt mondja: „Én Pálé vagyok”, a másik pedig azt: „Én Apollósé”, nem emberi módon beszéltek-e?** **ὅταν γὰρ λέγῃ τις Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἕτερος δέ Ἐγὼ Ἀπολλώ, οὐκ ἄνθρωποί ἐστε;** **ἐφύτευσα, - elültettem; φυτεύω - ültet** **5 Hát ki az az Apollós, és ki az a Pál? Szolgák csupán, akik által hívővé lettetek; mégpedig ki-ki úgy szolgál, ahogy megadta neki az Úr.** **τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλώς; τί δέ ἐστιν Παῦλος; διάκονοι δι᾽ ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν.** **6 Én ültettem, Apollós öntözte, de a növekedést az Isten adta.** **ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν·** **ἐφύτευσα, - elültettem; φυτεύω – ültet** **ἐπότισεν, - öntözött; ποτίζω - inni ad** **7 Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja.** **ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστίν τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ᾽ ὁ αὐξάνων θεός** **ηὔξανεν· - növekedtetett, αὐξάνω - 1. (A) növel,** **8Aki ültet és aki öntöz: egyek, és mindegyik a maga jutalmát kapja majd fáradozásához méltóan.** **9 Mert mi Isten szolgálatában állunk, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.** **θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.**

[1]Én sem szólhattam néktek, atyámfiai, mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. Ján. 16,12.[2]Téjnek italával tápláltalak titeket és nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna meg, sőt még most sem bírjátok meg: 2Pét. 2,2.Zsid. 5,12.13.[3]Mert még testiek vagytok; mert a mikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajjon nem testiek vagytok-é és nem ember szerint jártok-é? rész 1,10.11.11,18.[4]Mert mikor egyik ezt mondja: Én Pálé vagyok; a másik meg: Én Apollósé; nem testiek vagytok-é? rész 1,12.[5]Hát kicsoda Pál és kicsoda Apollós? Csak szolgák, kik által hívőkké lettetek, és pedig a mint kinek-kinek az Úr adta. Csel. 18,24.[6]Én plántáltam, Apollós öntözött; de az Isten adja vala a növekedést. Jak. 1,21.rész 4,15.Csel. 18,1.4.8. Csel. 18,24.28.[7]Azért sem a ki plántál,

nem valami, sem a ki öntöz; hanem a növekedést adó Isten. 2Móz. 17,6.[8]A plántáló pedig és az öntöző egyek; de mindenik a maga jutalmát veszi a maga munkája szerint. Zsolt. 62,13.Róm. 2,6.Jel. 22,12.[9]Mert Isten munkatársai vagyunk: Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok. 2Kor. 6,1.2,14. Eféz. 2,20.

[10]Az Istennek nékem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, fundamentomot vetettem, de más épít reá. Kiki azonban meglássa mimódon épít reá. rész 15,10. Róm. 1,5.
θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός·
κείμενον, - fekvő, κεῖμαι - fekszik;

[11]Mert más fundamentomot senki nem vethet azon kívül, a mely vettetett, mely a Jézus Krisztus. Ésa. 28,16.Eféz. 2,20.[12]Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít rá erre a fundamentomra; 4Móz. 21,5.6.[13]Kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg. Ésa. 48,10.1Pét. 1,7.[14]Ha valakinek a munkája, a melyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi.[15]Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mintha tűzön keresztül. Róm. 11,20-22.[16]Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? rész 6,19.2Kor. 6,16.Eféz. 2,21.22.1Pét. 2,5.Zsid. 3,6. Róm. 8,9.[17]Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti. Zsolt. 93,5.[18]Senki se csalja meg magát. Ha valaki azt hiszi, hogy bölcs ti köztetek e világon, bolond legyen, hogy bölcscsé lehessen. Péld. 3,5.7.Ésa. 5,21.Jak. 1,22.**[19]Mert e világ bölcsesége bolondság az Isten előtt. Mert meg van írva: Megfogja a bölcseket az ő csalárdságukban. Jób 5,12.13.[20]És ismét: Ismeri az Úr a bölcsek gondolatait, hogy hiábavalók. Zsolt. 94,11.**

NEM SZÓ SZERINT IDÉZI PÁL A LXX-ÁT

1Kor 3, 19 KG	Megfogja a bölcseket az ő csalárdságukban	Ὁ [1] δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν·	Jób 5, 12 13A ki megfogja a bölcseket az ő csalárdságukban, és a hamisak tanácsát hiábavalóvá teszi.	LXX ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει, βουλὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν·
1Kor 3, 20 KG	Megfogja a bölcseket az ő csalárdságukban	Κύριος [1] γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι.	Zsolt 91, 11 Az Úr tudja az embernek gondolatjait, hogy azok hiábavalók. (	Itt a LXX számozásában eltolódás van

[21]Azért senki se dicsekedjék emberekkel. Mert minden a tiétek. vers 4.[22]Akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár világ, akár élet, akár halál, akár jelenvalók, akár következendők, minden a tiétek. rész 8,4.Zsolt. 96,5.[23]Ti pedig Krisztusé, Krisztus pedig Istené. rész 11,3.Ján. 13,16.

1Kor 4

[1]Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. Mát. 16,19.Kol. 1,25.2Kor. 4,5. Mát. 28,19.20.[2]A mi pedig egyébiránt a sáfárokban megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtassék. Luk. 12,42.Zsid. 3,5.
οἰκονόμος, -ου - vagyonkezelő, intéző
KNV= intéző,
SZIT= gondok

BD = megbízottak
SUMMA: szinte mindegyik prot: sfár, a katlikusok közül csak STL= sáfár, a katolikusos szinte mind más szóvalk
FT: Mi enne, ha „Isten titkainak őrizői”-nek fordítanánk?
LU= Haushaltner
Tyn 1-2= disposer
KJV = stewarts
[3]Rám nézve pedig igen csekély dolog, hogy ti tőletek ítéltessem meg, vagy emberi ítéletnaptól; sőt magam sem ítélem meg magamat. rész 6,12.[4]Mert semmit sem tudok magamra, de nem ebben vagyok megigazulva; a ki ugyanis engem megítél, az Úr az. 2Móz. 34,7.1Ján. 3,21. Zsolt. 35,24.[5]Azért idő előtt semmit se ítéljetek, míg el nem jő az Úr, a ki egyrészt világra hozza a sötétségnek titkait, másrészt megjelenti a szíveknek tanácsait; és akkor mindenkinek az Istentől lészen a dícsérete. Mát. 7,1. Préd. 12,16.2Kor. 5,10. 2Kor. 10,18.[6]Ezeket pedig, atyámfiai, példában szabtam magamra és Apollósra ti érettetek, hogy rajtunk tanuljátok meg, hogy annakfelette a mi írva van, nem kell bölcselkedni; hogy senki se fuvalkodjék fel az egyikért a másik ellen. Péld. 3,7.Róm. 12,3.rész 3,18.[7]Mert kicsoda különböztet meg téged? Mid van ugyanis, a mit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekedel, mintha nem kaptad volna? Ján. 3,27.Róm. 12,6.1Pét. 4,10.Jak. 1,17.1Krón. 29,14.[8]Immár beteltetek, immár meggazdagodtatok, nálunk nélkül uralkodásra jutottatok; vajha csakugyan uralkodásra jutottatok volna, hogy mi is veletek egybe uralkodhatnánk. Jel. 3,17.
[9]Mert úgy vélem, hogy az Isten minket, az apostolokat, utolsókul állított, mintegy halálra szántakul: mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek. Zsolt. 44,23.Róm. 8,36. Zsid. 10,33.
δοκῶ γάρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.

[10]Mi bolondok a Krisztusért, ti pedig bölcsek a Krisztusban; mi erőtlenek, ti pedig erősek; ti dicsőségesek, mi pedig gyalázatosak. rész 3,18.2Kor. 13,9.
ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.
[11]Mindezideig éhezünk is, szomjúhozunk is, mezítelenkedünk is, bántalmaztatunk is, bujdosunk is, 2Kor. 11,27. Csel. 23,2.2Kor. 4,8.9.[12]Fáradozunk is, tulajdon kezünkkel munkálkodván; ha szidalommal illettetünk, jót kívánunk; ha háborúságot szenvedünk, békességgel tűrjük; rész 9,15.Csel. 18,3.20,34.1Thess. 2,9.2Thess. 3,8. Róm. 12,14.Mát. 5,44. Zsolt. 109,28.[13]Ha gyaláztatunk, könyörgünk: **szinte a világ szemetjévé lettünk, mindeneknek söpredékévé egész mostanig. Róm. 15,2.**[14]Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek titeket, hanem mint szerelmes gyermekeimet intelek. 1Thess. 2,11.**[15]Mert ha tízezer tanítómesteretek lenne is a Krisztusban, de nem sok atyátok; mert tőlem vagytok a Krisztus Jézusban az evangyéliom által. rész 3,6. TIPOL. A TANÍTÓ ÉS AZ ATYA SZEMBEÁLLÍTÁSA**
ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ¹ ἀλλ᾽ οὐ πολλοὺς πατέρας, ¹ ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.
μυρίους ezer
ἐγέννησα. – nemzettelek; γεννάω - 1. (férfi) nemz; 2. (nő) szül; 3) (P) születik
AZ EMBER TEREMTETT LÉNY, SŐT TANÍTOTT LÉNY, DE CSAK HA AZ ATYA „NEMZ”, AKKOR VÁLOK FIÚVÁ, AKKOR TELJESEDIK BE A TIPOLÓGIAI KAPCSOLAT AZ ATYA ÉS A FIÚ KÖZÖTT.
[16]Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim. rész 11,1.Fil. 3,17.[17]Azért küldtem hozzátok Timótheust, ki nékem szeretett és hű fiam az Úrban, a ki eszetekbe juttatja néktek az én útaimat a Krisztusban, a mint mindenütt, minden gyülekezetben tanítok. 1Tim. 1,2.2Tim. 1,2.[18]De

mintha el se mennék ti hozzátok, úgy felfuvalkodtak némelyek. Mát. 12,40.Zsolt. 16,10.[19]Pedig elmegyek hamarosan hozzátok, ha az Úr akarándja; és megismerem a felfuvalkodottaknak nem a beszédjét, hanem az erejét. Csel. 18,21.Zsid. 6,3.Jak. 4,15.[20]**Mert nem beszédben áll az Istennek országa, hanem erőben.** **rész 2,1.4.5.Luk. 17,20.** **VZs-nak**
οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ᾽ ἐν δυνάμει
[21]Mit akartok? Vesszővel menjek-é hozzátok, avagy szeretettel és szelídségnek lelkével? 2Kor. 10,2.6.9.11.

1Kor 5
[1]Általában hallatszik köztetek paráznaság, még olyan paráznaság is, a milyen a pogányok között sem említtetik, hogy valaki atyjának feleségét elvegye. 3Móz. 18,7.8.[2]És ti fel vagytok fuvalkodva, és nem keseredtetek meg inkább, hogy kivettetnék közületek, a ki ezt a dolgot cselekedte. Eféz. 3,8. 1Tim. 1,13.[3]Mert én távol lévén ugyan testben, de jelen lévén lélekben, már elvégeztem, mintha jelen volnék, hogy azt, a ki ekként ezt cselekedte, 2Kor. 10,1.Kol. 2,5.[4]Ti és az én lelkem a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében egybegyűlvén, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával Mát. 16,19.18,18.Ján. 20,23.[5]Átadjuk az ilyent a Sátánnak a testnek veszedelmére, hogy a lélek megtartassék az Úr Jézusnak ama napján. 1Tim. 1,20.[6]Nem jó a ti dicsekedéstek. Avagy nem tudjátok-é, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megposhasztja. Mát. 16,6.Gal. 5,9.[7]Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, a minthogy kovász nélkül valók vagytok; mert **hiszen a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk.** **Ésa. 53,7.1Pét. 1,19.Ján. 1,29.**
καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός·
ἐτύθη – leöletett; θύω - áldozik [8]Azért ne régi kovászszal ünnepeljünk, sem rosszaságnak és gonoszságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában. 2Móz. 12,3.15.19.[9]Azt írtam néktek ama levelemben, hogy paráznákkal ne társalkodjatok. Mát. 18,17.2Thess. 3,14.[10]De nem általában e világ paráznáival, vagy csalóival, vagy ragadozóival, vagy bálványimádóival; mert hiszen így ki kellene e világból mennetek. rész 1,10.11.12.3,3.[11]**Most azért azt írom néktek, hogy ne társalkodjatok azzal, ha valaki atyafi létére parázna, vagy csaló, vagy bálványimádó, vagy szidalmazó, vagy részeges, vagy ragadozó. Az ilyennel még együtt se egyetek.** **Mát. 18,17.Péld. 1,10-15.2Thess. 3,6.Tit. 3,10.2Ján. 1,10.**[12]Mert mi közöm ahhoz, hogy a kívülvalókról is ítéletet tegyek? avagy ti nem a belüllévők fölött tesztek-é ítéletet? Márk 4,11.[13]A kívülvalókat pedig majd az Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül. 5Móz. 13,5.22,20-24.vers 1.

1Kor 6
A KÖZÖSSÉG KRISZTUS TESTE, A TAGOK KRISZTUS SZELLEMÉVEL EGYESÜLTEK (EZÉRT NEM EGYESÜLHETNEK PARÁZNA SZEMÉLLYEL). A TEST A SZENTLÉLEK TEMLOMA (EBBEN BENNE VAN A SZENTHÁROMSÁG: KRSZTUS, ÚR, SZENTLÉLEK TEMPLOMA).
hatszor az οὐκ οἴδατε
[1]Merészel valaki ti közületek, ha peres dolga van a másikkal, az igaztalanok előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt? Jak. 2,6.[2]Nem tudjátok-é, hogy a szentek a világot ítélik meg? És ha ti ítélitek meg a világot, méltatlanok vagytok-é a legkisebb dolgokban való ítéletekre? Luk. 22,30.Jel. 2,26.[3]Nem tudjátok-é, hogy angyalokat fogunk ítélni, nemhogy életszükségre való dolgokat? 1Thess. 4,14-17. Gal. 5,24.[4]Azért ha életszükségre való dolgok felől van törvénykezéstek, a kik a gyülekezetben legalábbvalók, azokat ültessétek le. Róm. 8,5.[5]Megszégyenítéstekre mondom: Hát nincs ti köztetek egy bölcs ember sem, a ki ítéletet tehetne az ő atyjafiai között? Mát. 25,13.26,64.Ján. 14,3.[6]Hanem atyafi atyafival törvénykezik, még pedig hitetlenek előtt? rész 10,21.Zsid. 6,6.[7]Egyáltalán már az is gyarlóság ti bennetek, hogy törvénykeztek egymással. Miért nem szenveditek inkább a bántalmazást? Miért nem

tűritek inkább a kárt? Péld. 19,11. Péld. 20,22.Mát. 5,21.39.Luk. 6,29.Róm. 12,19.1Thess. 5,15.1Pét. 3,9.[8]Sőt ti okoztok bántalmazást és kárt, még pedig atyátokfiainak. 1Thess. 4,6.5,15.[9]Avagy nem tudjátok-é, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Istennek országát? Ne tévelyegjetek; se paráznák, se bálványimádók, se házasságtörők, se pulyák, se férfiszeplősítők, Gal. 5,19.20.21.Eféz. 5,5.[10]Se lopók, se telhetetlenek, se részegesek, se szidalmazók, se ragadozók nem örökölhetik Isten országát. Zsolt. 32,5.[11]Ilyenek voltatok pedig némelyek, de megmosattattatok, de megszenteltettetek, de megigazíttattatok az Úr Jézusnak nevében és a mi Istenünk Lelke által. Tit. 3,3.Eféz. 2,1-3. Zsid. 9,14.

[12]Minden szabad nékem, de nem minden használ;
Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ᾽ οὐ πάντα συμφέρει.
minden szabad nékem, de én nem adatom valakinek hatalma alá. rész 10,23.[13]Az eledelek a hasnak és a has az eledeleknek rendeltetett. Az Isten pedig mind ezt, mind amazokat eltörli. A test azonban nem a paráznaságnak rendeltetett, hanem az Úrnak, és az Úr a testnek. Mát. 15,17.rész 15,44. 1Thess. 4,3.[14]Az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az ő hatalma által. Csel. 3,15.Róm. 6,5.8.

[15]Nem tudjátok-é, hogy a ti testeitek a Krisztusnak tagjai? οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν;
Elszakítva hát a Krisztus tagjait, paráznának tagjaivá tegyem? Távol legyen. Eféz. 4,12.15.16.

[16]Avagy nem tudjátok-é, hogy a ki a paráznával egyesül, egy test vele? Mert ketten lesznek, úgymond, egy testté. Mát. 19,5.1Móz. 2,24.
ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
κολλώμενος – egyesülő; κολλάω - 1. (A., az ÚSz-ben nincs) összeilleszt; kollázs
[17]A ki pedig az Úrral egyesül, egy lélek ő vele. Ján. 17,21.22.Eféz. 5,30.
ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν

[18]Kerüljétek a paráznaságot. Minden bűn, melyet az ember cselekszik, a testen kívül van, de a ki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik. Eféz. 4,11.

[19]Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, a melyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok? rész 3,16. Róm. 14,7.8.
ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ; καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν,

[20]Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, a melyek az Istenéi. rész 7,23.1Pét. 1,18.19. Fil. 1,20.
ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν. MIÉRT PONT A „TESTBEN” KELL ISTENT DICSŐÍTENI?

1Kor 7
[1]A mik felől pedig írtatok nékem, jó a férfiúnak asszonyt nem illetni. vers 26.[2]De a paráznaság miatt minden férfiúnak tulajdon felesége legyen, és minden asszonynak tulajdon férje. Márk 16,18.Jak. 5,15.[3]A feleségének adja meg a férj a köteles jóakaratot; hasonlóképen a feleség is a férjének. Csel. 21,10.11. Csel. 8,20. Csel. 2,1-4.10,45.46.[4]A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; hasonlóképen a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége. rész 7,7.Róm. 12,3.6.Eféz. 4,7.1Kor. 7,7.[5]Ne foszszátok meg egymást, hanemha egyenlő akaratból bizonyos ideig, hogy ráérjetek a böjtölésre és az imádkozásra, azután ismét együvé térjetek, hogy a Sátán meg ne kísértsen titeket, mivelhogy magatokat meg nem tartóztathatjátok. rész 10,17. Róm.

12,4.5.[6]Ezt pedig kedvezésképen mondom, nem parancsolat szerint. Eféz. 2,14.15.Gal. 3,27.28.[7]Mert szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; de kinek kinek tulajdon kegyelmi ajándéka vagyon Istentől, egynek így, másnak pedig úgy. Mát. 19,12.[8]Mondom pedig a nem házasoknak és az özvegyasszonyoknak, hogy jó nékik, ha úgy maradhatnak, mint én is. Róm. 8,15.29.30.[9]**De ha magukat meg nem tartóztathatják, házasságban éljenek: mert jobb házasságban élni, mint égni. 1Tim. 5,14.**[10]Azoknak pedig, a kik házasságban vannak, hagyom nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne váljék. 1Thess. 4,15. Mát. 5,32.Malak. 2,14.[11]Hogyha pedig elválik is, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön meg férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét. Márk 10,11.[12]Egyebeknek pedig én mondom, nem az Úr: Ha valamely atyafinak hitetlen felesége van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt. vers 14.16.[13]És a mely asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt. 2Kor. 5,4.[14]Mert meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében, és meg van szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek. Róm. 11,16.[15]Ha pedig a hitetlen elválik, ám váljék el; nem vettetett szolgaság alá a keresztyén férfiú, vagy asszony az ilyen dolgokban. De békességre hívott minket az Isten. Eféz. 2,14.17.[16]Mert mit tudod, te asszony, ha megmentheted-e a férjedet; vagy mit tudod, te férfiú, ha megmentheted-e a feleségedet? 1Pét. 3,1.2.[17]Csak a mint kinek-kinek adta az Isten, a mint kit-kit elhívott az Úr, úgy járjon. És minden gyülekezetben ekképen rendelkezem. 1Ján. 5,4.5.[18]Körülmetélten hivatott el valaki? ne fedezze el azt; körülmetéletlenül hivatott el valaki? me metélkedjék körül. Kol. 1,23. Ján. 6,29. Péld. 11,18.2Krón. 15,7.[19]A körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi; hanem Isten parancsolatainak megtartása. Gal. 5,6.6,15.[20]Kiki a mely hivatásban hívatott el, abban maradjon. Eféz. 4,1.[21]Szolgai állapotban hivattattál el? Ne gondolj vele, sőt ha szabad lehetsz is, inkább élj azzal. Eféz. 4,11.12.[22]Mert az Úrban elhívott szolga az Úrnak szabadosa; hasonlóképen a ki szabadságban hívatott el, Krisztusnak szolgája. Ján. 8,36.Gal. 5,13. Eféz. 6,6.
[23]**Áron vétettetek meg, ne legyetek embereknek szolgái. rész 6,20.1Pét. 1,18.19.**
τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.
τιμῆς - ár(ért); τιμή, -ῆς – tisztelet
ἠγοράσθητε· - vásároltattatok meg, ἀγοράζω - vásárol, megvásárol
PÁLNÁL ÉS JEL-BEN A MEGVáSÁRLÁS= MEGVÁLTÁS
[24]Kiki a miben elhívatott, atyámfiai, abban maradjon meg az Isten előtt. vers 17.20.[25]A hajadonok felől nincs ugyan parancsolatom az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint a ki irgalmasságot nyertem az Úrtól, hogy hitelreméltó legyek. 1Tim. 1,12.[26]Úgy ítélem azért, hogy jó ez a jelenvaló szükség miatt, hogy tudniillik jó az embernek úgy maradni. Jer. 16,2.vers 1.1Móz. 2,18.[27]Feleséghez köttettél? Ne keress elválást. Megszabadultál feleségedtől? Ne keress feleséget. vers 10.11.[28]De ha veszel is feleséget, nem vétkezel; és ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik; de az ilyeneknek háborúságuk lesz a testben. Én pedig kedveznék néktek. vers 38.[29]Ezt pedig azért mondom, atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva ezentúl, azért a kiknek van is feleségök, úgy legyenek, mintha nem volna. Róm. 13,11.[30]És a kik sírnak, mintha nem sírnának; és a kik vígadnak, mintha nem vígadnának; a kik vesznek, mintha semmijök sem volna. rész 1,12.[31]És a kik élnek e világgal, mintha nem élnének: mert elmúlik e világnak ábrázatja. 1Ján. 2,17.Zsolt. 39,7.Jak. 1,10.4,14.[32]Azt akarnám pedig, hogy ti gond nélkül legyetek. A ki házasság nélkül van, arra visel gondot, a mi az Úré, mimódon kedveskedhessék az Úrnak; 1Tim. 5,5.[33]A ki pedig feleséget vett, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a feleségének. Eféz. 5,29.[34]Különbözik egymástól az asszony és a hajadon. A ki nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében, mind lelkében; a ki pedig férjhez ment, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a férjének. vers 38.[35]Ezt pedig a ti hasznotokra mondom; nem hogy tőrt vessek néktek, hanem hogy illendőképen és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz háboríthatatlanul. vers 9.[36]De ha valaki szégyennek tartja az ő hajadon leányára, ha virágzó idejét múlja, és úgy kell történnie, a

mit akar, azt cselekedje, nem vétkezik; menjenek férjhez. vers 9.38.[37]A ki pedig szilárdan áll a szívében és a szükség nem kényszeríti, hatalma pedig van a tulajdon akarata fölött, és azt végezte el szívében, hogy megtartja hajadon leányát, jól cselekszi. Csel. 18,1.2.3.18.26. Róm. 16,5.[38]Azért, a ki férjhez adja, az is jól cselekszi, de a ki nem adja férjhez, még jobban cselekszi. vers 9. vers 32.34.[39]Az asszonyt törvény köti, míg férje él, de ha férje meghal, szabadon férjhez mehet, a kihez akar, csakhogy az Úrban. Róm. 7,2. 2Kor. 6,14.16.[40]De boldogabb, ha úgy marad, az én véleményem szerint; pedig hiszem, hogy bennem is Istennek lelke van. vers 26.28.32.

1Kor 8

AZ EMBERI ISMERET ÉS AZ ISTENISMERET KÖZÖTTI KÜLÖNBSÉG;
AZ IGAZI ISMERET = ISTEN SZERETETE

[1]A bálványáldozatok felől pedig tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismeretünk. **Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.** Csel. 15,20.
ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.
φυσιοῖ, - fölfuvalkodottá tesz; φυσιόω - 1) (A.) fölfúj; 2) (átv.) fölfuvalkodottá tesz;
[2]Ha pedig valaki azt hiszi, hogy tud valamit, még semmit sem ismer úgy, a mint ismernie kell. Gal. 6,3.1Tim. 6,4.rész 3,18.
εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι·

[3]Hanem ha valaki az Istent szereti, az ismertetik ő tőle. Gal. 4,9.
εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ᾽ αὐτοῦ.

[4]Tehát a bálványáldozati hús evése felől tudjuk, hogy egy bálvány sincs a világon, és hogy Isten sincs senki más, hanem csak egy. Ésa. 41,24.29.Jer. 10,15. 5Móz. 6,4.Róm. 14,14.[5]Mert ha vannak is úgynevezett istenek akár az égben, akár a földön, a minthogy van sok isten és sok úr; Ján. 10,34.[6]Mindazáltal nekünk egy Istenünk van, az Atya, a kitől van a mindenség, mi is ő benne; és egy Urunk, a Jézus Krisztus, a ki által van a mindenség, mi is ő általa. Malak. 2,10.5Móz. 6,4. Ján. 13,13.[7]De nem mindenkiben van meg ez az ismeret; sőt némelyek a bálvány felől való lelkiismeretök szerint mind mai napig mint bálványáldozatot eszik, és az ő lelkiismeretök, mivelhogy erőtelen, megfertőztetik. rész 10,27. Róm. 14,14.23.[8]Pedig az eledel nem tesz minket kedvesekké Isten előtt; mert ha eszünk is, nem leszünk gazdagabbak; ha nem eszünk is, nem leszünk szegényebbek. Róm. 14,17.[9]De meglássátok, hogy ez a ti szabadságtok valamiképen botránkozásukra ne legyen az erőteleneknek. Gal. 5,13.Róm. 14,15.[10]Mert ha valaki meglát téged, a kinek ismereted van, hogy a bálványtemplomnál vendégeskedel, annak lelkiismerete, mivelhogy erőtelen, nem arra indíttatik-é, hogy megegye a bálványáldozatot? rész 12,10.[11]**És a te ismereted miatt elkárhozik a te erőtelen atyádfia, a kiért Krisztus meghalt.** Róm. 14,13.15,20.[12]Így aztán, mikor az atyafiak ellen vétkeztek, és az ő erőtelen lelkiismeretüket megsértitek, a Krisztus ellen vétkeztek. vers 11.[13]Annakokáért, ha eledel botránkoztatja meg az én atyámfiát, inkább soha sem eszem húst, hogy az én atyámfiát meg ne botránkoztassam. Róm. 14,15.20.21. vers 11.

1Kor 9

(nem) emberi módon beszélek,
(Μὴ)κατὰ ἄνθρωπον λέγω. Róm 3, 5, Róm 6,19 1Kor 9,8
Záporozó kérdések; fantasztikusan erős retorika- kérdések, ismétlések, stb.
[1]Nem vagyok-é apostol? Nem vagyok-é szabad? Nem láttam-é Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Nem az én munkám vagytok-é ti az Úrban? rész 15,8.Csel. 9,3.5.17.26,16.22,17. rész 4,15.[2]Ha egyebeknek nem vagyok apostoluk, de bizony néktek az vagyok, mert az én apostolságomnak

pecsétje az Úrban ti vagytok. rész 4,15.[3]Ez az én védelmem azok ellenében, a kik vádolnak engem. rész 5,12.Fil. 2,16.[4]Nincsen-é arra jogunk, hogy együnk és igyunk? Luk. 10,8.[5]Nincsen-é arra jogunk, hogy keresztyén feleségünket magunkkal hordozzuk, mint a többi apostolok is és az Úrnak atyjafiai és Kéfás? Mát. 8,14.[6]Avagy csak nekem és Barnabásnak nincs-é jogunk, hogy ne dolgozzunk? Csel. 13,2.[7]Kicsoda katonáskodik valaha a maga zsoldján? Kicsoda plántál szőlőt, és nem eszik annak gyümölcséből? Vagy kicsoda legeltet nyájat, és nem eszik a nyájnak tejéből? 1Kor. 1,9.

[8]Vajjon emberi módon beszélem-é ezeket?

Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ, ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει;

Róm 3,5: κατὰ ἄνθρωπον λέγω. Nem igazságtalan-e Isten, amikor haragjával sújt? – Emberi módon szólok.

Róm 6,19 emberi módon szólok: ἀνθρώπινον λέγω Emberi módon beszélek, mert erőtlenek vagytok.

MEGJ: PÁL TÖBBSZÖR IS MEGKÜLÖNBÖZTETI AZ EMBERI (SAJÁT) ÉS A NEM EMBERI (ISTENI) SZÓT (BESZÉDET) A BIBLIÁBAN. ÚJABB ÉRV A FUNDAMENTALIZMUSSAL SZEMBEN.

vagy nem ezeket mondja-é a törvény is? rész 2,12.Fil. 2,17.18.1Thess. 3,3.[9]Mert a Mózes törvényében meg van írva: Ne kösd fel a nyomtató ökörnek száját. Avagy az ökrökre van-é az Istennek gondja? 5Móz. 25,4.1Tim. 5,18.[10]Avagy nem érettünk mondja-é általában? Mert mi érettünk íratott meg, hogy a ki szánt, reménység alatt kell szántania, és a ki csépel, az ő reménységében részesnek lennie reménység alatt. 2Tim. 2,6.[11]Ha mi néktek a lelkieket vetettük, nagy dolog-é, ha mi a ti testi javaitokat aratjuk? Róm. 15,27. Gal. 6,6.[12]Ha egyebek részesülnek a ti javaitokban, mért nem inkább mi? De mi nem éltünk e szabadsággal; hanem mindent eltűrünk, hogy valami akadályt ne gördítsünk a Krisztus evangyélioma elé. vers 14.rész 4,15. Csel. 20,33.34.2Kor. 11,9.[13]Nem tudjátok-é, hogy a kik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyből élnek, és a kik az oltár körül forgolódnak, az oltárral együtt veszik el részüket? 4Móz. 18,8.31.5Móz. 18,2.3.**[14]Ekképen rendelte az Úr is, hogy a kik az evangyéliomot hirdetik, az evangyéliomból éljenek. Luk. 10,7.Mát. 10,10.Gal. 6,6.**[15]De én ezek közül egygyel sem éltem. Nem azért írtam azonban ezeket, hogy velem is így történjék, mert jobb nékem meghalnom, hogysem valaki hiábavalóvá tegye az én dicsekedésemet. Csel. 18,3.**[16]Mert ha az evangyéliomot hirdetem, nem dicsekedhetem, mert szükség kényszerít engem. Jaj ugyanis nékem, ha az evangyéliomot nem hirdetem. Csel. 18,9.**[17]Mert ha akaratom szerint mívelem ezt, jutalmam van; ha pedig akaratom nélkül, sáfársággal bízattam meg. 2Tim. 4,7.8. rész 4,1.[18]Micsoda tehát az én jutalmam? Hogy prédikálásommal ingyenvalóvá tegyem a Krisztus evangyéliomát, hogy ne használjam ki ama szabadságomat az evangyéliom hirdetésénél. vers 11.12. rész 8,9.Mát. 10,7.8.**[19]Mert én, noha mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenkinek szolgájává tettem, hogy a többséget megnyerjem. Mát. 20,27.28.2Kor. 11,7.**[20]És a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem; Csel. 16,8.21,26.[21]A törvény nélkül valóknak törvénynélkülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvényében való, hogy törvény nélkül valókat nyerjek meg. Róm. 3,26.Gal. 2,3.[22]Az erőtleneknek erőtelenné lettem, hogy az erőteleneket megnyerjem. Mindeneknek mindenné lettem, hogy minden módon megtartsak némelyeket. rész 8,13.Róm. 14,20.21. 2Kor. 11,29. Róm. 11,14.**[23]Ezt pedig az evangyéliomért mívelem, hogy részestárs legyek abban. Fil. 2,16.[24]Nem tudjátok-é, hogy a kik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek. Gal. 5,7.**[25]Mindaz pedig a ki pályafutásban tusakodik, mindenben magatűrtető; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. Eféz. 6,12. rész 4,7.8.1Pét. 1,4.[26]Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint a ki nem levegőt vagdos; 2Tim. 4,8.[27]Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek. Róm. 6,12.13.18.19.Róm. 8,13.13,14.

1Kor 10

[1]Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiai, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek által; 2Móz. 13,21. 2Móz. 14,22.
Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον,

[2]És mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben; Luk. 24,34. Márk 16,14.Ján. 20,19.
Mit jelent Mózesre megkeresztelkedni?
καὶ πάντες εἰς τὸν Μωυσῆν ⸀ἐβαπτίσαντο⸁ ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ,

[3]És mindnyájan egy lelki eledelt ettek; 2Móz. 16,14.15.
καὶ πάντες [τὸ αὐτὸ] πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον

[4]És mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kősziklából, a mely követi vala őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt. 2Móz. 17,6.
καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα, [1] ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ χριστός·

[5]De azoknak többségét nem kedvelé az Isten, mert elhullának a pusztában. Ján. 6,49.4Móz. 14,29.35.26,65.
ἀλλ᾽ οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ⸀ηὐδόκησεν⸁ ὁ θεός, κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

[6]Ezek pedig példáink lőnek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, a miképen azok kívántak. 4Móz. 11,4.33.
Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν.
[7]Se bálványimádók ne legyetek, mint azok közül némelyek, a mint meg van írva: Leüle a nép enni és inni, és felkelének játszani. 2Móz. 20,3. 2Móz. 32,6.[8]Se pedig ne paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és **elestek egy napon huszonháromezeren**. 4Móz. 25,1.6-9.[9]Se a Krisztust ne kísértsük, a mint közülök kísértették némelyek, és elveszének a kígyók miatt. 4Móz. 21,5.6.[10]Se pedig ne zúgolódjatok, miképen ő közülök zúgolódának némelyek, és elveszének a pusztító által. 4Móz. 14,2.8.29.36.Zsid. 3,11.17.
[11]Mindezek pedig példaképen estek rajtok; megírattak pedig a mi tanulságunkra, a kikhez az időknek vége elérkezett. Róm. 4,25.
ταῦτα δὲ τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν.
συνέβαινεν - történt(ek) , συμβαίνω - 1) együtt jár, találkozik vkivel;
νουθεσίαν – intés, νουθεσία, -ς - rendreutasítás, intés
κατήντηκεν. - elérkezt(ek); καταντάω - eljut vhová
[12]Azért a ki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék. Róm. 11,20-22.
Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ.
πέσῃ – elessék, πίπτω - leesik, ledől, elbukik, eltűnik, elmúlik
[13]Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, a ki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek. Ésa. 27,8.
πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν.
εἴληφεν - ragadott meg, λαμβάνω - 1) vesz, fog, elfog

ἔκβασιν – kimenetelt; ἔκβασις, -έως - 1. kilépés, partraszállás;
ὑπενεγκεῖν – elviselni, ὑποφέρω - 1) alatta állva viszi, viseli (a vállára helyezett dolgot); 2) türelmesen elviseli, eltűri, elszenvedi
[14]Azért szerelmeseim, kerüljétek a bálványimádást. 2Móz. 20,3.1Ján. 5,21.[15]Mint okosokhoz szólok, ítéljétek meg ti, a mit mondok. rész 2,15.[16]A hálaadásnak pohara, a melyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-é? A kenyér, a melyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-é? Mát. 26,27. Csel. 2,42.[17]Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan; mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk. rész 12,27.Róm. 12,4.5.[18]Tekintsétek meg a test szerint való Izráelt! A kik az áldozatokat eszik, avagy nincsenek-é közösségben az oltárral? 3Móz. 7,6.14.15.[19]Mit mondok tehát? Hogy a bálvány valami, vagy hogy a bálványáldozat valami? rész 8,4.Zsolt. 96,5.[20]Sőt, hogy a mit a pogányok áldoznak, ördögöknek áldoznak és nem Istennek; nem akarom pedig, hogy ti az ördögökkel legyetek közösségben. 3Móz. 17,7.5Móz. 32,17.Zsolt. 106,37.Jel. 9,20.[21]Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát; nem lehettek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei. 2Kor. 6,15.[22]Vagy haragra ingereljük az Urat? avagy erősebbek vagyunk-é nálánál? 5Móz. 32,21.Jób 9,19.
[23]Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de nem minden épít. **rész 6,12.**
Πάντα ἔξεστιν· ἀλλ᾽ οὐ πάντα συμφέρει. πάντα ἔξεστιν ἀλλ᾽ οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.
ἔξεστιν - szabad, -
συμφέρει - használ, συμφέρω - használ, segítségére van
[24]Senki ne keresse, a mi az övé, hanem kiki azt, a mi a másé. rész 10,33.Róm. 15,2.Fil. 2,4.5.[25]Mindent, a mit a mészárszékben árulnak, megegyetek, semmit sem tudakozódván a lelkiismeret miatt. 1Tim. 4,4.[26]Mert az Úré a föld és annak teljessége. 2Móz. 19,5.Zsolt. 24,1.50,12.[27]Ha pedig valaki meghív titeket a hitetlenek közül és el akartok menni, mindent, a mit elétek hoznak, megegyetek, semmit sem tudakozódván a lelkiismeret miatt. Luk. 10,7.[28]De ha valaki ezt mondja néktek: Ez bálványáldozati hús, ne egyétek meg a miatt, a ki megjelentette, és a lelkiismeretért; mert az Úré a föld és annak teljessége. rész 8,7.
[29]De nem a tulajdon lelkiismeretet értem, hanem a másikét. Mert miért kárhoztassa az én szabadságomat a más lelkiismerete? **Róm. 14,15.16.**
συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;
[30]Ha pedig én hálaadással veszek részt, miért káromoltatom azért, a miért én hálákat adok? 1Tim. 4,4.[31]Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére míveljetek. Kol. 3,17.[32]Meg ne botránkoztassátok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét. Róm. 14,13.2Kor. 6,3.[33]Miképen én is mindenkinek mindenben kedvében járok, nem keresvén a magam hasznát, hanem a sokaságét, hogy megtartassanak. Róm. 15,2.

1Kor 11
[1]Legyetek az én követőim, mint én is a Krisztusé. rész 4,16.Fil. 3,17.2Kor. 6,3-10.[2]Dícsérlek pedig titeket atyámfiai, hogy én rólam mindenben megemlékeztek, és a miképen meghagytam néktek, rendeléseimet megtartjátok. vers 23.rész 15,1-3.**[3]Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten.** **Eféz. 5,23.1Móz. 3,16. rész 3,23.Ján. 14,28.**[4]Minden férfiú, a ki befedett fővel imádkozik avagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét. rész 12,10.14,1.[5]Minden asszony pedig, a ki befedetlen fővel imádkozik avagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét, mert egy és ugyanaz, mintha megnyiretett volna. Zsolt. 30,6.1Pét. 1,6. Róm. 8,18.[6]Mert ha az asszony nem fedi be fejét, nyiretkezzék is meg, hogy ha pedig éktelen dolog asszonynak megnyiretkezni, vagy megberetváltatni, fedezze be az ő fejét. Róm. 8,24.25.[7]Mert a férfiúnak nem kell befednie az ő fejét, mivel ő az Istennek képe és dicsősége; de az asszony a férfiú dicsősége. 1Móz. 1,26.27.[8]Mert nem a férfiú van az asszonyból, hanem az asszony a férfiúból. 1Móz.

2,18.21.[9]Mert nem is a férfiú teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiúért. 1Móz. 2,18.23.[10]Ezért kell az asszonynak hatalmi jelt viselni a fején az angyalok miatt. 1Kor. 15,53.54.[11]Mindazáltal sem férfiú nincs asszony nélkül, sem asszony férfiú nélkül az Úrban. Gal. 3,28.1Móz. 2,24.[12]Mert a miképen az asszony a férfiúból van, azonképen a férfiú is az asszony által, az egész pedig az Istentől. 1Krón. 29,15.Zsolt. 39,13.[13]Magatokban ítéljétek meg: illendő dolog-é asszonynak fedetlen fővel imádni az Istent? Csel. 4,19.[14]Avagy maga a természet is nem arra tanít-é titeket, hogy ha a férfiú nagy hajat visel, csúfsága az néki? Mát. 16,17.Ján. 1,13.vers 42-44.[15]Az asszonynak pedig, ha nagy haja van, ékesség az néki; mert a haj fátyol gyanánt adatott néki. 1Thess. 4,15.17.[16]Ha pedig valakinek tetszik versengeni, nekünk olyan szokásunk nincsen, sem az Isten gyülekezeteinek. 1Tim. 6,4.[17]Ezt pedig tudtotokra adván, nem dícsérlek, hogy nem haszonnal, hanem kárral gyűltök egybe. 2Kor. 5,4.[18]Mert először is, mikor egybegyűltök a gyülekezetben, **hallom, hogy szakadások vannak köztetek;** és valami részben hiszem is. rész 1,10.11.12.3,3.[19]Mert szükség, hogy szakadások is legyenek köztetek, hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek ti köztetek. Mát. 10,34.35.18,7.Luk. 17,1.Ján. 2,19.Csel. 20,30. 5Móz. 13,3.Luk. 2,35.[20]Mikor tehát egybegyűltök egyazon helyre, nincs úrvacsorájával való élés: Róm. 6,23. Róm. 4,15.Róm. 7,13.[21]Mert kiki az ő saját vacsoráját veszi elő az evésnél; és némely éhezik, némely pedig dőzsöl. 1Ján. 5,4.5.[22]Hát nincsenek-é házaitok az evésre és ivásra? Avagy az Isten gyülekezetét vetitek-é meg, és azokat szégyenítitek-é meg, a kiknek nincsen? Mit mondjak néktek? Dícsérjelek-é titeket ebben? Nem dícsérlek. Jak. 2,6.

[23]Mert én az Úrtól vettem, a mit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret, rész 15,3.Mát. 26,26-28.Luk. 12,19.

ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον

[24]És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! EZ NINCS A RÉGEBBI KÉZIRATOKBAN Ez az én testem, mely ti érettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. 2Kor. 8,4.7.11.

καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν Τοῦτό μού ἐστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέραν δοὺς τιμήν,

[25]Hasonlatosképen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új testamentom az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre. 2Kor. 8,16.19.

ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἐὰν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

[26]Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, a míg eljövend. Mát. 25,13.26,64.Ján. 14,3.

ὁσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ ἔλθῃ.

[27]Azért a ki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. rész 10,21.Zsid. 6,6.

ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου.

[28]Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból, 2Kor. 13,5.Gal. 6,4.

δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω·

[29]Mert a ki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét. Csel. 18,21.Jak. 4,15.
ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα
[30]Ezért van ti köztetek sok erőtlen és beteg, és alusznak sokan. rész 15,32.[31]Mert ha mi ítélnők magunkat, nem ítéltetnénk el. Zsolt. 32,5.[32]De mikor ítéltetünk, az Úrtól taníttatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk. Zsid. 12,5.6.10.[33]Azért atyámfiai, mikor egybegyűltök az evésre, egymást megvárjátok. 1Tim. 4,12.[34]Ha pedig valaki éhezik, otthon egyék, hogy ítéletre ne gyűljetek egybe. A többire nézve, majd ha hozzátok megyek, rendelkezem. rész 1,12.

1Kor 12
[1]A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek. rész 10,1.[2]Tudjátok, hogy pogányok voltatok, vitetvén, a mint vitettetek, a néma bálványokhoz. rész 6,11.Eféz. 2,11.12.[3]Azért tudtotokra adom néktek, hogy senki, a ki Istennek Lelke által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szent Lélek által. Márk 9,39. Fil. 2,10.11. 2Kor. 3,5.[4]A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. Róm. 12,6.Eféz. 4,4.Zsid. 2,4.[5]A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr. Eféz. 4,11.[6]És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, a ki cselekszi mindezt mindenkiben. Eféz. 1,23.
[7]Mindenkinek azonban haszonra adatik a Léleknek kijelentése. rész 14,26.
ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

[8]Némelyiknek ugyanis bölcseségnek beszéde adatik a Lélek által; másiknak pedig tudománynak beszéde ugyanazon Lélek szerint; rész 2,6. rész 1,5.
ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα

[9]Egynek hit ugyanazon Lélek által; másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által; Márk 16,18.Jak. 5,15.
ἑτέρῳ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἑνὶ πνεύματι

[10]Némelyiknek csodatévő erőknek munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; másiknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása; Csel. 21,10.11. Csel. 8,20. Csel. 2,1-4.10,45.46.
ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ [δὲ] προφητεία, ἄλλῳ [δὲ] διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ⸀ἑρμηνία⸁ γλωσσῶν·

[11]De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, a mint akarja. rész 7,7.Róm. 12,3.6.Eféz. 4,7.1Kor. 7,7.
πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται.

[12]Mert a miképen a test egy és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mind egy test, azonképen a Krisztus is. rész 10,17. Róm. 12,4.5.
Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστιν καὶ μέλη πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἕν ἐστιν σῶμα, οὕτως καὶ ὁ χριστός·
[13]Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. Eféz. 2,14.15.Gal. 3,27.28.[14]Mert a test sem egy tag, hanem sok. Róm. 1,7.1Kor. 1,3.Eféz. 1,2.3.[15]Ha ezt mondaná a láb: mivelhogy nem kéz vagyok, nem vagyok a testből való; avagy nem a testből való-é azért? Eféz. 1,3.1Pét. 1,3. Róm. 15,5.[16]És ha a fül ezt mondaná: mivelhogy nem vagyok szem, nem vagyok a testből való; avagy nem a testből való-é azért? Kol. 1,24.[17]Ha az egész test

szem, hol a hallás? ha az egész hallás, hol a szaglás? Zsolt. 34,20. Zsolt. 94,19.[18]Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindeniket, a mint akarta. Kol. 2,19.Zsolt. 139,13-15.[19]Ha pedig az egész egy tag volna hol volna a test? 2Thess. 1,4.7.[20]Így azonban sok tag van ugyan, de egy test. Csel. 19,23.[21]Nem mondhatja pedig a szem a kéznek: Nincs rád szükségem; vagy viszont a fej a lábaknak: Nem kelletek nékem. Jer. 17,5.7.[22]Sőt sokkal inkább, a melyek a test legerőtelenebb tagjainak látszanak, azok igen szükségesek: 1Kor. 15,31.2Tim. 4,18.[23]**És a melyeket a test tisztességtelenebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonítunk; és a melyek éktelenek bennünk, azok nagyobb ékességben részesülnek; Róm. 15,30.**[24]A melyek pedig ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségök. **De az Isten szerkeszté egybe a testet, az alábbvalónak nagyobb tisztességet adván, Zsid. 13,18. Mát. 10,16. 1Kor. 2,4.**[25]Hogy ne legyen hasonlás a testben, hanem ugyanarról gondoskodjanak egymásért a tagok. 1Pét. 2,9.Gal. 5,10.Mát. 5,10.Kol. 1,24.2Tim. 2,9.10.[26]És akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár tisztességgel illettetik egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind. rész 5,12.Fil. 2,16.[27]Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és tagjai rész szerint. Róm. 12,5.Eféz. 1,23.4,12.5,30.Kol. 1,24.[28]És pedig némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először **apostolokul,** másodszor **prófétákul,** harmadszor **tanítókul;** azután **csodatévő erőket,** aztán **gyógyításnak ajándékait, gyámolokat, kormányokat, nyelvek nemeit**. Eféz. 4,11.12.[29]Avagy mindnyájan apostolok-é? Vagy mindnyájan próféták-é? Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájan csodatévő erők-é? vers 16.[30]Avagy mindnyájoknak van-é gyógyításra való ajándéka? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é? 1Kor. 1,9.[31]Igyekezzetek pedig a hasznosabb ajándékokra. És ezenfelül még egy kiváltképen való útat mutatok néktek. rész 14,1.3.4.

1Kor 13

[1]Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyanná lettem, mint a zengő ércz vagy pengő czimbalom. Gal. 2,20.Gal. 6,14.[2]És ha jövendőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyökről, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok. Mát. 7,22. Mát. 17,20.[3]És ha vagyonomat mind felétetem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi hasznom abból. Mát. 6,1.Ján. 15,13.Róm. 12,8.20.1Ján. 3,17.[4]A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irígykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Péld. 10,12.1Pét. 4,8.[5]Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rójja fel a gonoszt, Fil. 2,4.5.21.[6]Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal;[7]Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. rész 9,12.Péld. 10,12.Róm. 15,1.1Pét. 4,8.[8]A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár jövendőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszünnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik. rész 12,21.[9]Mert rész szerint van bennünk az ismeret, rész szerint a prófétálás: rész 9,12.[10]De mikor eljő a teljesség, a rész szerint való eltöröltetik. Eféz. 4,13.1Ján. 3,2.[11]Mikor gyermek valék, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek: minekutána pedig férfiúvá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. 2Móz. 16,18.[12]Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-színre; most rész szerint van bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerek majd, a mint én is megismertettem. 2Kor. 5,7.1Ján. 3,2.[13]Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet. 1Kor. 16,14.

VIZS 1590	WH 1881	BD 1951	RÚF 2014
1 HA embereknec vagy An gyaloknac njelueken ſzól nékis, ſzeretet ha nintſen én	1 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,	1 Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén, Ha szeretet nincs	Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem,

bennem, ollyanná lőttem mint à zen gő ęrtz, és az pengő Cymbalom.	γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.	bennem, Csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom.	olyanná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom.
2 Es ha iőuendőt tudgyakis mondani, és minden titkokat, és minden bőltſeſéget tudgyakis, és ha egéſz hitőm vagyonis, vgy annira hogy à hegyeket el viheſſem helyérűl, ha ſzeretet nintſen én bennem, ſemmi vagyoc.	2 κἂν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, κἂν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι.	2 Legyen bár prófétáló tehetségem, Ismerjem bár az összes titkokat és minden tudományt, Legyen Akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak, Ha szeretet nincs bennem, Mit sem érek.	2 És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.
3 Es ha minden marhámat az ſzegénjec taplálaſára kőltőmis, és ha az én teſtemet az tűzre adnámis, ha ſzeretet nintſen bennem, ſemmit az nem haſznál.	3 κἂν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, κἂν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυχήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.	3 Osszam el bár egész vagyonom a szegényeknek S vessem oda testem, hogy elégessenek, Ha szeretet nincs bennem, Mit sem használ nekem.	3 És ha szétosztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.
4 Az ſzeretet tűrő, kegyes, az ſzeretet nem irégykedic, az ſzeretet nem tſelekeſzic álnokúl, nem fuualkodic fel.	4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,	4 A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, A szeretet nem féltékeny, Nem kérkedik, nem gőgösködik,	4 A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.
5 Nem tſelekeſzic éktelenűl, nem kereſi tſac az ő haſznát, nem geried hamar haragra, nem gondol gonozt.	5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν,	5 Nem tapintatlan, nem keresi a magáét, Haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója,	5 Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat.
6 Nem őrűl az hamiſſágnac, őrűl pedig az igaſſágnac.	6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συνχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ:	6 Nem örül a gonoszságnak, De együtt örül az igazsággal.	6 Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.
7 Mindeneket el ſzenued, mindeneket hiſzen, mindeneket reménl, mindeneket el tűr.	7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.	7 Mindent eltűr, mindent elhisz, Mindent remél, mindent elvisel	7 Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.
	8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει. εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται: εἴτε γλῶσσαι, παύσονται: εἴτε		

8 Az ſzeretet ſoha el nem fogy: De az iőuendő mondáſokis el tőreltetnec, az kűlőmbőző nyeluekis meg ſzűnnec, az tanulásból való eſméretis el tőrőltetic. 9 Mert réſz ſzerint vagyon bennűnc az tanúlás, réſz ſzerint az prophétálás. 10 De minec vtánna el iőuend az tőkélletes tellyeſſég, el tőreltetic az mi réſz ſzerint vagyon. 11 Mikor gyermec vólnéc, vgy ſzóltam mint gyermec, vgy gondolkodtam mint gyermec, vgy értettem mint gyermec: Minec vtánna pedig őreg emberré lőttem, el hadtam az gyermek-hőz illendő dolgokat. 12 Mert moſtan látunc tűkőr által és homályos beſzéd által. De amakor ſzemtűl ſzembe, moſt réſz ſzerint vagyon bennem az eſméret, ackor pedig léſzen az eſméret (vgy) à mint tanitatom. 13 Azért moſtan meg marad az hit, az reménſég, az ſzeretet, ez három, ezec kőzőtt pedig leg nagyob az ſzeretet.	γνῶσις, καταργηθήσεται. 9 ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν: 10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. 11 ὅτε ἤμην νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος, ἐφρόνουν ὡς νήπιος, ἐλογιζόμην ὡς νήπιος: ὅτε γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. 12 βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον: ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. 13 νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη: τὰ τρία ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.	. 8 A szeretet soha el nem múlik. A prófétálás megszűnik, A nyelvek elhallgatnak, A tudomány elenyészik. 9 Tudásunk csak töredékes, Töredékes a prófétálásunk is. 10 Mikor azonban eljön a beteljesedés, Ami töredékes, véget ér. 11 Amikor még gyermek voltam, úgy beszéltem, mint a gyermek, Úgy gondolkodtam, mint a gyermek, úgy ítéltem, mint a gyermek. De Mikor férfivá nőttem, elhagytam a gyermek szokásait. 12 Ma még csak tükörben, homályosan látunk, Akkor majd színről – színre. Most csak töredékes a tudásom, Akkor majd úgy ismerek, Ahogy én is ismert vagyok. 13 Most megmarad a hit, remény, szeretet, Ez a három, De köztük a legnagyobb a szeretet.	8 A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken szólás: meg fog szűnni; legyen ismeret: el fog töröltetni . 9 Mert töredékes az ismeretünk, és töredékes a prófétálásunk. 10 Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes. 11 Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat. 12 Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert Isten. 13 Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.

1Kor 14

A NYELVEKEN SZÓLÁS „RENDJE”

[1]Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétáljatok. rész 12,31. rész 12,10.[2]**Mert a ki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek;** mert senki sem érti, hanem lélekben beszél titkos dolgokat. Luk. 23,31.[3]A ki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vígasztalásra. Eféz. 6,10.1Pét. 5,8.[4]A ki nyelveken szól, magát építi; de a ki prófétál, a gyülekezetet építi. Csel. 16,8. Csel. 14,27.[5]Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de inkább, hogy prófétálnátok; mert nagyobb a próféta, mint nyelveken szóló, kivévén, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön. 4Móz. 11,29. vers 2.[6]Ha már most, atyámfiai, hozzátok megyek, és nyelveken szólok, mit használok néktek, ha vagy kijelentésben, vagy ismeretben, vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólok hozzátok? rész 12,18.[7]Hiszen ha az élettelen hangszerek, akár fuvola, akár czitera, nem adnak megkülönböztethető hangokat, mimódon ismerjük meg, a mit fuvoláznak vagy cziteráznak? 1Kor. 1,18.[8]Mert ha a trombita bizonytalan zengést tészen, kicsoda készül a harczra? 4Móz. 10,9.[9]Azonképen ti is, ha érthető nyelven nem beszéltek, mimódon értik meg, a mit szóltok? Csak a levegőbe fogtok beszélni. rész 4,2.[10]Példa mutatja, oly sokféle szólás van a világon, és azok közül egy sem érthetetlen. rész 5,12.[11]Hogyha azért nem tudom a szónak értelmét, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő is idegen előttem. 1Kor. 9,2.3.[12]Azonképen ti is, minthogy lelki ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok. Jer. 31,33.[13]**Azért a ki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza. rész 12,10.**[14]**Mert ha nyelvvel könyörgök, a lelkem könyörög, de értelmem gyümölcstelen. rész 2,16. Ján. 15,15. Csel. 16,14.**[15]**Hogy van hát? Imádkozom a lélekkel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a lélekkel, de énekelek az értelemmel is.** Eféz. 5,19.[16]Mert ha lélekkel mondasz áldást, az ott lévő avatatlan miképen fog a te hálaadásodra Ámént mondani, mikor nem tudja, mit beszélsz? 2Móz. 24,12. 2Móz. 34,30.33.[17]Mert jóllehet, te szépen mondasz áldást, de más nem épül abból. Ésa. 55,10. Hós. 10,12.[18]*Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál inkább tudok nyelveken szólni;* Róm. 1,17.3,21.[19]*De a gyülekezetben inkább akarok öt szót szólani értelemmel, hogy egyebeket is tanítsak, hogy nem mint tízezer szót nyelveken.* Kol. 2,17.[20]Atyámfiai, ne legyetek gyermekek értelemben; hanem a gonoszságban legyetek gyermekek, értelemben pedig érettek legyetek. Eféz. 4,14. Róm. 16,19.Mát. 18,3.[21]A törvényben meg van írva: Idegen nyelveken és idegen ajkakkal szólok e népnek, és így sem hallgatnak rám, azt mondja az Úr. 5Móz. 28,49.Ésa. 28,11.12.[22]A nyelvek tehát jelül vannak, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek; a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek. 2Móz. 34,33.35.[23]Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl és mindnyájan nyelveken szólnak, bemenvén az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-é, hogy őrjöngtök? Ésa. 6,10. vers 13.[24]De ha mindnyájan prófétálnak és bemegy egy hitetlen, vagy avatatlan, az mindenektől megfeddetik, mindenektől megítéltetik, Jer. 45,3.Ezék. 7,26.[25]És ilyen módon az ő szívének titkai nyilvánvalókká lesznek; és így arczra borulva imádja az Istent, hirdetvén, hogy bizonnyal az Isten lakik ti bennetek. Róm. 11,23.25.26.[26]Hogy van hát atyámfiai? Mikor egybegyűltök, mindeniteknek van zsoltára, tanítása, nyelve, kijelentése, magyarázata. Mindenek épülésre legyenek. rész 11,18.20. rész 12,8.9.10. Eféz. 4,12.[27]**Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg: 1Kor. 13,12.**[28]Ha pedig nincsen magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem magának szóljon és az Istennek. rész 3,6. 1Kor. 7,25.[29]A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek; és a többiek ítéljék meg. 1Thess. 2,5. rész 2,17.[30]De ha egy másik ott ülő vesz kijelentést, az első hallgasson. 1Kor. 1,18.[31]Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki vígasztalást vegyen; Zsid. 1,3.Kol. 1,15.[32]És a prófétalelkek engednek a prófétáknak; rész 12,9.10.11.[33]**Mert az Isten nem a visszavonásnak, hanem a békességnek Istene; miként a szentek minden gyülekezetében. 1Móz. 1,2.3. 2Pét. 1,19.**[34]A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincsen megengedve nékik, hogy szóljanak; hanem

engedelmesek legyenek, a mint a törvény is mondja. 1Tim. 2,12. rész 11,3.Eféz. 5,22.Kol. 3,18.Tit. 2,5.1Móz. 3,16.[35]Hogyha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg otthon az ő férjüket; mert éktelen dolog asszonynak szólni a gyülekezetben. rész 1,8.7,5. 1Kor. 1,11.[36]Avagy ti tőletek származott-é az Isten beszéde, avagy csak hozzátok jutott el? Zsolt. 37,24.33.Mik. 7,7-9.[37]Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta, vagy lelki ajándék részese, vegye eszébe, hogy a miket néktek írok, az Úr rendeletei azok. 1Ján. 4,6.[38]A ki pedig tudatlan, legyen tudatlan. Zsolt. 44,23.Róm. 8,36.[39]Azért atyámfiai törekedjetek prófétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok. vers 1.3.12.[40]Mindenek ékesen és jó renddel legyenek. Kol. 2,5.

1Kor 15

[1]Eszetekbe juttatom továbbá, atyámfiai, az evangyéliomot, melyet hirdettem néktek, melyet be is vettetek, melyben állotok is, Gal. 1,11.12. rész 2,2.[2]A mely által üdvözültök is, ha megtartjátok, a minémű beszéddel hirdettem néktek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké. rész 1,21.Róm. 1,16.[3]Mert azt adtam előtökbe főképen, a mit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint; Róm. 4,25. Gal. 1,11.12. Ésa. 53,8.9.Dán. 9,26.[4]És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az írások szerint; Mát. 12,40.Zsolt. 16,10.[5]És hogy megjelent Kéfásnak; azután a tizenkettőnek; Luk. 24,34. Márk 16,14.Ján. 20,19.[6]Azután megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre, kik közül a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban el is aludtak; Jób 4,19.2Pét. 1,13.14. Ján. 14,2.Zsid. 11,10.[7]Azután megjelent Jakabnak; azután mind az apostoloknak; Luk. 24,50.[8]Legutolszor pedig mindenek között, mint egy idétlennek, nékem is megjelent. Csel. 9,3-6.15,17.[9]Mert én vagyok a legkisebb az apostolok között, ki nem vagyok méltó, hogy apostolnak neveztessem, mert háborgattam az Istennek anyaszentegyházát. Eféz. 3,8. 1Tim. 1,13.[10]De Isten kegyelme által vagyok, a mi vagyok; és az ő hozzám való kegyelme nem lőn hiábavaló; sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme. Róm. 15,18.19. 2Kor. 2,14. 2Kor. 11,5.[11]Akár én azért, akár azok, így prédikálunk, és így lettetek ti hívőkké. 1Krón. 29,15.Zsolt. 39,13.[12]Ha azért Krisztusról hirdettetik, hogy a halottak közül feltámadott, mimódon mondják némelyek ti köztetek, hogy nincsen halottak feltámadása? Csel. 17,18.[13]Mert ha nincsen halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadott fel. Fil. 1,23.[14]Ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is. Róm. 4,25.[15]Sőt az Isten hamis bizonyságtevőinek is találtatunk, mivelhogy az Isten felől bizonyságot tettünk, hogy feltámasztotta a Krisztust; a kit nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. Csel. 2,24.32.3,15.[16]Mert ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadott fel. Róm. 8,11.**[17]Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok. vers 14.**[18]A kik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát. Dán. 12,2.[19]Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. 1Tim. 2,6.Róm. 8,35-39.**[20]Ámde** Krisztus feltámadott a halottak közül, zsengéjök lőn azoknak, kik elaludtak. Csel. 26,23.Kol. 1,18.Jel. 1,5. Mát. 28,1-6.[21]Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is. 1Móz. 3,19.2,17.Róm. 5,12.18.[22]Mert a miképen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképen a Krisztusban is mindnyájan megelevenítettnek. Róm. 5,21.[23]Mindenki pedig a maga rendje szerint. Első zsenge a Krisztus; azután a kik a Krisztuséi, az ő eljövetelekor. 1Thess. 4,14-17. Gal. 5,24.[24]Aztán a vég, mikor átadja az országot az Istennek és Atyának; a mikor eltöröl minden birodalmat és minden hatalmat és erőt. Róm. 3,24.25.[25]Mert addig kell néki uralkodnia, mígnem ellenségeit mind lábai alá veti. Mát. 22,44.Zsolt. 110,1.**[26]Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál. Jel. 20,14.**

ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος,

[27]Mert mindent az ő lábai alá vetett. Mikor pedig azt mondja, hogy minden alája van vetve, nyilvánvaló, hogy azon kívül, a ki neki mindent alávetett. Zsolt. 8,7.Mát. 28,18.Zsid. 2,18. Mát. 11,27.

πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

ὑπέταξεν – alávetett / ὑποτάσσω - 1. (A.) alárendel, alávet;

ὑποτέτακται, [1] - alávetett(ek)

ὑποτάξαντος - alávetőn

HÁROMSZOR ALÁVET /ALÁVETTET

[28]Mikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is alávettetik annak, a ki neki mindent alávetett, hogy az Isten legyen minden mindenben. vers 27.

TEHÁT A FIÚ AZ ISTENNEK VAN ALÁVETVE. NINCS ITT EGY KICSIT EGYENLŐTLEN VISZONY? (AMI ESETLEG AZ ARIÁNUSOKAT, AZ UNITÁRIUSOKAT IGAZOLNÁ?)

ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν.

ὑποταγῇ [1] - alávettet(nek)

ὑποταγήσεται - alávettetik majd

ὑποτάξαντι - alávetőnek

ITT IS HÁROMSZOR ALÁVET/ ALÁVETTETETT = ÖSSZESEN HATSZOR E KÉT VERSBEN! (!)

[29]Különben mit cselekesznek azok, a kik a halottakért keresztelkednek meg, a halottak teljességgel nem támadnak fel? Miért is keresztelkednek meg a halottakért? Mát. 18,6.[30]Mi is miért veszélyeztetjük magunkat minden pillanatban? Róm. 8,36.[31]Naponként halál révén állok. A veletek való dicsekedésre mondom, mely van nékem a Krisztus Jézusban a mi Urunkban. 1Thess. 2,19. 2Kor. 1,8-10.2Kor. 4,10.11.[32]Ha csak emberi módon viaskodtam Efézusban a fenevadakkal, mi a hasznom abból, ha a halottak fel nem támadnak? Együnk és igyunk, holnap úgyis meghalunk! Ésa. 22,13.56,12.[33]Ne tévelyegjetek. Jó erkölcsöt megrontanak gonosz társaságok. Eféz. 5,6. Péld. 13,20.[34]Serkenjetek fel igazán és ne vétkezzetek; mert némelyek nem ismerik Istent; megszégyenítéstekre mondom. Róm. 13,11. rész 6,5.[35]De mondhatná valaki: Mi módon támadnak fel a halottak? és minémű testtel jönnek ki? Ezék. 37,3-10.Mát. 22,29.[36]Balgatag! a mit te vetsz, nem elevenedik meg, hanemha megrothadánd. Ján. 12,24.[37]És abban, a mit elvetsz, nem azt a testet veted el, a mely majd kikél, hanem puszta magot, talán búzáét, vagy más egyébét. rész 3,7.[38]Az Isten pedig testet ád annak, a mint akarta, és pedig mindenféle magnak az ő saját testét. 1Móz. 1,11.[39]Nem minden test azon egy test, hanem más az embereknek teste, más a barmoknak teste, más a halaké, más a madaraké. 1Kor. 4,14.**[40]És vannak mennyei testek és földi testek; de más a mennyeiek dicsősége, más a földieké.** 5Móz. 7,2.1Kor. 7,39. Eféz. 5,11.[41]Más a napnak dicsősége és más a holdnak dicsősége és más a csillagok dicsősége; mert csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve. 1Kor. 10,21. 1Kor. 10,21.**[42]Épenígy a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban.** 1Kor. 3,16. 3Móz. 26,12.

[43]Elvettetik gyalázatosságban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtelenségben, feltámasztatik erőben. Fil. 3,20.21.

σῶμα ψυχικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν

[44]Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test. Van érzéki test, és van lelki test is. rész 6,13.

σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν

45Így is van megírva: Lőn az első ember, Ádám, élő lélekké; az utolsó Ádám megelevenítő szellemmé. 1Móz. 2,7.
οὕτως καὶ γέγραπται Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

46De nem a lelki az első, hanem az érzéki, azután a lelki. rész 12,17.Csel. 20,33.
ἀλλ᾽ οὐ πρῶτον τὸ πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47Az első ember földből való, földi; a második ember, az Úr, mennyből való. Luk. 1,78.Ján. 3,13.
ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ.

48A milyen ama földi, olyanok a földiek is; és a milyen ama mennyei, olyanok a mennyeiek is. Filem. 1,8.
οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι·
49És a miképen hordtuk a földinek ábrázatját, hordani fogjuk a mennyeinek ábrázatját is. 1Móz. 5,3. Fil. 3,21.50Azt pedig állítom atyámfiai, hogy **test és vér nem örökölheti Isten országát, sem a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot.** Mát. 16,17.Ján. 1,13.vers 42-44.51Ímé titkot mondok néktek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk. 1Thess. 4,15.17.52Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltozunk. Mát. 24,31.1Thess. 4,16.53Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltsön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltsön magára. 2Kor. 5,4.54Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz ige, mely meg vagyon írva: **Elnyeletett a halál diadalra.** Ésa. 25,8.**55Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad?** Hós. 13,14.**56A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a törvény.** Róm. 6,23. Róm. 4,15.Róm. 7,13.57De hála az Istennek, a ki a diadalmat adja nékünk a mi Urunk Jézus Krisztus által. 1Ján. 5,4.5.58Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, **buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.** Kol. 1,23. Ján. 6,29. Péld. 11,18.2Krón. 15,7.

1Kor 16
1Ami a szentek számára való alamizsnát illeti, a miképen Galáczia gyülekezeteinek rendeltem, ti is azonképen cselekedjetek. Csel. 11,29. Róm. 12,13.2A hétnek első napján mindenitek tegye félre magánál, a mit sikerül összegyűjtenie, hogy ne akkor történjék a gyűjtés, a mikor odamegyek. 2Kor. 8,4.7.11.3Mikor pedig megérkezem, a kiket javaltok leveleitek által, azokat küldöm el, hogy elvigyék Jeruzsálembe a ti ajándékotokat. 2Kor. 8,16.19.4Ha pedig méltó lesz, hogy én is elmenjek, velem együtt jönnek. rész 1,26.Eféz. 4,2.Fil. 1,9.5Elmegyek pedig ti hozzátok, mikor Macedónián általmenéndek: mert Macedónián általmegyek, Csel. 19,21.6Nálatok azonban talán megmaradok, vagy ott is telelek, hogy ti kísérjetek el, a hová menéndek. rész 9,1.Csel. 11,29.Róm. 15,26.7Mert nem akarlak titeket épen csak átmenet közben látni, de reménylem, hogy valami ideig nálatok maradok, ha az Úr engedi. Csel. 18,21.Jak. 4,15.8Efézusban pedig pünkösdig maradok. rész 15,32.9Mert nagy kapu nyílott meg előttem és hasznos, az ellenség is sok. Csel. 14,27.**10Hogyha pedig megérkezik Timótheus, meglássátok, hogy bátorságos maradása legyen nálatok; mert az Úrnak dolgát cselekszi, mint én is.** Fil. 2,19.20.22.11Senki azért őt meg ne vesse: hanem bocsássátok el őt békességgel, hogy hozzám jöhessen; mert várom őt az atyafiakkal együtt. Zak. 9,9.Mát. 8,20.Luk. 9,58. Fil. 2,6-11.12A mi pedig Apollós atyafit illeti, igen kértem őt, hogy menjen el hozzátok az atyafiakkal együtt: de semmiképpen sem volt kedve, hogy most elmenjen; de majd elmegy, mihelyt jó alkalmatossága lészen. rész 1,12.13Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek

férfiak, legyetek erősek! rész 15,34.Mát. 24,42.25,13.1Pét. 5,8.[14]Minden dolgotok szeretetben menjen végbe! 1Ján. 4,7.8.20.[15]Intelek pedig titeket, atyámfiai, hiszen tudjátok, hogy Stefanásnak háznépe Akhája zsengéje, és ők a szenteknek való szolgálatra adták magukat. rész 1,16. Róm. 16,5.[16]Hogy ti is engedelmeskedjetek az ilyeneknek, és mindenkinek, a ki velök szolgál és fárad. Fil. 2,30.[17]Örvendezek pedig a Stefanás, Fortunátus és Akhaikus eljövetelének; mert a bennetek való fogyatkozást ezek betöltötték. 2Kor. 11,9.[18]Mert megnyugtatták az én lelkemet és a tiéteket is. Megbecsüljétek azért az ilyeneket. 1Thess. 5,12.[19]Köszöntenek titeket Ázsia gyülekezetei; köszöntenek titeket az Úrban felette igen Akvila és Prisczilla, a házuknál levő gyülekezettel egybe. Csel. 18,1.2.3.18.26. Róm. 16,5.[20]Köszöntenek titeket az atyafiak mindnyájan. Köszöntsétek egymást szent csókkal. Róm. 16,16.2Kor. 13,12.1Thess. 5,26.1Pét. 5,14.[21]**A köszöntés a saját kezemmel, a Páléval. Kol. 4,18.2Thess. 3,17.[22]Ha valaki nem szereti az Úr Jézus Krisztust, legyen átkozott!** Maran atha. Csel. 9,1.2.[23]Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme veletek! Róm. 16,24.[24]Az én szeretetem mindnyájatokkal a Jézus Krisztusban! Ámen. Csel. 9,15.Jer. 1,5.

Pál apostolnak a korinthusbeliekhez írt második levele

2Kor 1

[1]Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratjából, és Timótheus az atyafi, az Isten gyülekezetének, a mely Korinthusban van, mindama szentekkel egybe, a kik egész Akhájában vannak: 1Kor. 1,1.[2]Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Róm. 1,7.1Kor. 1,3.Eféz. 1,2.3.[3]**Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vígasztalásnak Istene; Eféz. 1,3.1Pét. 1,3. Róm. 15,5.**

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως,

οἰκτιρμός, -οῦ - 1. szánalom; a nyomorúságban, bajban levők iránti érzés

Budai ford. eltér a többitől. Áldott legyen a mi Urunknak Jézus Krisztusnak Istene és Atyja, a könyörületességnek Atyja és minden vigasztalásnak Istene. Tőkés I. is ezt követi, NEM VÁLASZTJA EL EGYMÁSTÓL A SZENTHÁROMSÁG KÉT SZEMÉLYÉT!

[4]A ki megvígasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvígasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vígasztalással, a mellyel Isten vígasztal minket. Kol. 1,24.

ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

1. VIGASZTALÁS ISTENE (FŐNÉV)
2. MEGVIGASZTAL (MINKET) (IGE)
3. HOGY MI IS MEGVIGASZTALHASSUNK (IGE)
4. AZZAL A VIGASZTALÁSSAL (FŐNÉV)
5. AMELLYEL ISTEN MEGVIGASZTAL (IGE)

A-B-B-A-B

[5]Mert a mint bőséggel kijutott nékünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vígasztalásunk is Krisztus által. Zsolt. 34,20. Zsolt. 94,19.[6]De akár nyomorgattatunk, a ti vígasztalástokért és üdvösségtekért van az, mely hathatós ugyanazon szenvedések elviselésére, a melyeket mi is szenvedünk; akár megvígasztaltatunk a ti vígasztalástokért és üdvösségtekért van az. És a mi reménységünk erős felőletek. rész 4,15.17.[7]**Tudván, hogy a miképen társaink vagytok a szenvedésben, azonképen a vígasztalásban** is. 2Thess. 1,4.7.

καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως.

βεβαία – megerősíttetett, βέβαιος, -α, -ον - (átv. is) szilárd, biztos

[8]Mert nem akarjuk, hogy ne tudjatok atyámfiai a mi nyomorúságunk felől, a mely Ázsiában esett rajtunk, hogy felette igen, erőnk felett megterheltettünk, úgy hogy életünk felől is kétségben valánk: Csel. 19,23.[9]Sőt magunk is halálra szántuk magunkat, hogy ne bizakodnánk mi magunkban, hanem Istenben, a ki feltámasztja a holtakat: Jer. 17,5.7.[10]A ki ilyen nagy halálból megszabadított és szabadít minket: a kiben reménykedünk, hogy ezután is meg fog szabadítani; 1Kor. 15,31.2Tim. 4,18.[11]Velünk együtt munkálkodván ti is az érettünk való könyörgésben, hogy a sokak által nékünk adatott kegyelmi ajándék sokak által hálaltassék meg mi érettünk. Róm. 15,30.[12]Mert a mi dicsekedésünk ez, lelkiismeretünk bizonysága, hogy isteni

őszinteséggel és tisztasággal, nem testi bölcseséggel, hanem Isten kegyelmével forgolódtunk a világon, kiváltképen pedig ti köztetek. Zsid. 13,18. Mát. 10,16. 1Kor. 2,4.[13]Mert nem egyebet írunk néktek, hanem a mit olvastok, vagy **el is ismertek, sőt reménylem, hogy el is fogtok ismerni mindvégig;** Csel. 15,24.

FONTOS: HERMENEUTIKA: ÍRÁS, OLVASÁS, MEGÉRTÉS

οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ᾽ ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε,

KG: „ismerni”, többi: „érteni”

ἐπιγινώσκω (jelzésből) megismer, fölismer, fölfog; 2) (válaszból) megtud 3) tudomásul vesz, megért 3) dönt vmit 4) jónak talál, helyesel

[14]A minthogy némi részben el is ismertétek rólunk, hogy dicsekvéstek vagyunk, a miképen ti is nékünk az Úr Jézus napján. rész 5,12.Fil. 2,16.

Megértés

καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμὲν ¹ καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ¹ Ἰησοῦ.

[15]És ezzel a bizodalommal akartam előbb hozzátok menni, hogy másodízben nyerjetek kegyelmet; 5Móz. 10,17.[16]És köztetek általmenni Macedóniába, és Macedóniából ismét hozzátok térni vissza, és tőletek elkísértetni Júdeába. Csel. 9,15.[17]Hát ezt akarva, vajjon könnyelműen cselekedtem-é? vagy a mit akarok, test szerint akarom-é, hogy nálam az igen igen, és a nem nem legyen? Róm. 15,18.19.[18]De hű az Isten, hogy a mi beszédünk hozzátok nem volt igen és nem. 1Kor. 1,9.[19]Mert az Isten Fia Jézus Krisztus, a kit köztetek mi hirdettünk, én és Silvánus és Timótheus, **nem volt igen és nem, hanem az igen lett ő benne.** Eféz. 5,22.1Kor. 14,34.**[20]Mert Istennek valamennyi igérete ő benne lett igenné és ő benne lett Ámenné az Isten dicsőségére mi általunk.** 1Tim. 1,18.[21]A ki pedig minket ti veletek egybe Krisztusban megerősít és megken minket, az Isten az; 1Kor. 1,8.1Pét. 5,10.1Ján. 2,20.27.[22]A ki el is pecsételt minket, és a léleknek zálogát adta a mi szíveinkbe. Róm. 8,16.Eféz. 1,14.[23]Én pedig az Istent hívom bizonyságul az én lelkemre, hogy titeket kímélve nem mentem el eddig Korinthusba. Róm. 1,9.Gal. 1,20.**[24]Nem hogy uralkodnánk a ti hiteteken, hanem munkatársai vagyunk a ti örömeteknek; mert hitben állotok.** 1Pét. 5,3. 1Kor. 3,5. Róm. 11,20.

2Kor 2

[1]Azt tettem pedig fel magamban, hogy nem megyek közétek ismét **szomorúsággal**. rész 12,6. rész 13,10.1Kor. 5,3-5.[2]Mert ha én megszomorítlak titeket, ugyan ki az, a ki megvídámít engem, hanemha a kit én megszomorítok? 1Kor. 5,9.11.[3]És azért írtam néktek éppen azt, hogy mikor oda megyek, meg ne szomoríttassam azok miatt, a kiknek örülnöm kellene; meg lévén győződve mindenitek felől, hogy az én örömöm mindnyájatoké. rész 12,21.[4]Mert sok szorongattatás és szívbeli háborgás között írtam néktek sok könyhullatással, nem hogy megszomoríttassatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, a mellyel kiváltképen irántatok viseltetem. rész 12,20.13,2.10.[5]Ha pedig valaki megszomorított, nem engem szomorított meg, hanem részben, hogy azt ne terheljem, titeket mindnyájatokat. 1Kor. 5,1.[6]Elég az ilyennek a többség részéről való ilyen megbüntetése: Róm. 12,3.Eféz. 4,7.[7]Annyira, hogy éppen ellenkezőleg ti inkább bocsássatok meg néki és vígasztaljátok, hogy valamiképen a felettébb való bánat meg ne eméssze az ilyet. Gal. 6,1.[8]Azért kérlek titeket, hogy tanusítsatok iránta szeretetet. 1Kor. 16,14.[9]Mert azért írtam is, hogy bizonyosan megtudjam felőletek, ha mindenben engedelmesek vagytok-é? rész 7,15.[10]A kinek pedig megbocsáttok valamit, én is: mert ha én is megbocsátottam valamit, ha valakinek megbocsátottam, ti érettetek cselekedtem Krisztus színe előtt; hogy meg ne csaljon minket a Sátán: Luk. 23,31.[11]Mert jól ismerjük az ő szándékait. Eféz. 6,10.1Pét. 5,8.[12]Mikor pedig Troásba mentem a Krisztus evangyélioma ügyében és kapu nyittatott nékem az Úrban, nem volt lelkemnek nyugodalma, mivelhogy nem

találtam Titust, az én atyámfiát; Csel. 16,8. Csel. 14,27.[13]Hanem elbúcsúzván tőlük, elmentem Macedóniába. 3Móz. 21,23.Eféz. 5,26.27.

[14]Hála pedig az Istennek, a ki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban, és az ő ismeretének illatját minden helyen megjelenti mi általunk. Kol. 1,27.

Τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χριστῷ καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι᾽ ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ·

θριαμβεύοντι - diadalra segítőnek, θριαμβεύω - 1) diadalmenetet tart;

ὀσμή, -ῆς – illat

φανεροῦντι – kinyilvánítónak, φανερόω - 1. nyilvánvalóvá lesz,

[15]Mert Krisztus jó illatja vagyunk Istennek, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között; 1Kor. 1,18.

ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις

εὐωδία - jó illat, εὐωδία, -ς - jó illat

[16]Ezeknek halál illatja halálra; amazoknak pedig élet illatja életre. És ezekre kicsoda alkalmatos? rész 3,5.6.Róm. 1,16.

οἷς μὲν ὀσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὀσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός;

ISMERET; ÉLET; HALÁL ILLATA = ὀσμή, -ῆς - illat

KRISZTUS JÓ ILLATA: εὐωδία

[17]Mert mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, a kik meghamisítják az Isten ígéjét; hanem tisztán, sőt szinte Istenből szólunk az Isten előtt a Krisztusban. rész 4,2.

2Kor 3

Nagyon sok kép!

zsidóság - kereszténység

a betű öl a lélek megelevenít

Mózes arcára lepel

[1]Elkezdjük-é ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánló levelekre hozzátok, avagy tőletek? rész 5,12.

Levél

[2]A mi levelünk ti vagytok, beírva a mi szívünkbe, a melyet ismer és olvas minden ember; 1Kor. 9,2.3.

ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ, ⸀ἐνγεγραμμένη⸁ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων

[3]A kik felől nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tentával, hanem az élő Isten Lelkével írva; nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira. Jer. 31,33.

φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ᾽ ἡμῶν, ⸀ἐνγεγραμμένη⸁ οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶν λιθίναις ἀλλ᾽ ἐν πλαξὶν καρδίαις σαρκίναις.

[4]Ilyen bizodalmunk pedig Isten iránt a Krisztus által van. Ján. 14,6.

Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν

[5]Nem mintha magunktól volnánk alkalmatosak valamit gondolni, úgy mint magunkból; ellenkezőleg a mi alkalmatos voltunk az Istentől van: rész 2,16. Ján. 15,15. Csel. 16,14.

οὐχ ὅτι ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἱκανοί ἐσμεν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ⸀αὐτῶν,⸁ ἀλλ᾽ ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ,

[6]A ki alkalmatosokká tett minket arra, hogy új szövetség szolgái legyünk, nem betűé, hanem léleké; mert a betű megöl, a lélek pedig megelevenít. Jer. 31,31. 5Móz. 27,26. Róm. 8,2.Ján. 6,63.
ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.
[7]Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges vala, úgyhogy Izráel fiai nem is nézhettek Mózes orczájára arczának elmúló dicsősége miatt: 2Móz. 24,12. 2Móz. 34,30.33.[8]**Hogyne volna még inkább dicsőséges** a léleknek szolgálata? Csel. 16,16-18. **kal va-homer Hillél 1. szab (könnyű-nehéz)!** [9]Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges az igazság szolgálata? Róm. 1,17.3,21.[10]Sőt a dicsőített nem is dicsőséges ebben a részben az őt meghaladó dicsőség miatt. Kol. 2,17.[11]Mert ha dicsőséges az elmulandó, sokkal inkább dicsőséges, a mi megmarad. Zsid. 12,18.[12]**Azért ilyen reménységben nagy nyiltsággal szólunk;** vers 4.Eféz. 6,19.
Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα
χρώμεθα, - járunk el; χράομαι - 1. használ, igénybe vesz 2. foglalkoztat, alkalmaz 3. cselekszik
[13]És nem, miként Mózes, a ki leplet borított az orczájára, hogy ne lássák Izráel fiai az elmulandónak végét. 2Móz. 34,33.35.
καὶ οὐ καθάπερ Μωυσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.
καθάπερ - éppen úgy, mint
καταργουμένου. – mulandóé, καταργέω - 1. (A.) érvénytelenít, megszüntet,

[14]De megtompultak az ő elméik. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig ott van az ó szövetség olvasásánál felfedetlenül, mivelhogy a Krisztusban tűnik el; Ésa. 6,10. vers 13.
ἀλλὰ ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται,
ἐπωρώθη – eltompíttatott, πωρόω - (átv. is) kérgesnek lenni,
[15]Sőt mind máig, a mikor csak olvassák Mózest, lepel borul az ő szívökre. Ján. 1,12.
ἀλλ᾽ ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται·

[16]Mikor pedig megtér az Úrhoz, lehull a lepel. Róm. 11,23.25.26.
ἡνίκα δὲ ἐὰν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, [1] περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα

[17]Az Úr pedig a Lélek; és a hol az Úrnak Lelke, ott a szabadság. vers 6.Ján. 4,24.
ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐλευθερία

[18]Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arczczal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől. 1Kor. 13,12.
ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.
Ismétlődő szavak:
καταργεῖται, - töröltetik el, καταργέω - 1. (A.) érvénytelenít, megszüntet
κάλυμμα - lepel
καθάπερ - éppen úgy, mint

2Kor 4
Lelki vakság
[1]Annakokáért, mivelhogy ilyen szolgálatban vagyunk, a mint a kegyelmet nyertük, nem csüggedünk el; rész 3,6. 1Kor. 7,25.
Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐγκακοῦμεν,
ἐγκακοῦμεν, - csüggedünk el;
ἐγκακέω - 1. elunt, belefáradt, kimerült; 2. hibázik, elmulaszt
[2]Hanem lemondtunk a szégyen takargatásáról, mint a kik nem járunk ravaszságban, és nem is hamisítjuk meg az Isten ígéjét, de a nyilvánvaló igazsággal kelletjük magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt. 1Thess. 2,5. rész 2,17.
˹ἀλλὰ˺ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, [1]ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάνοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
ἀπειπάμεθα – lemondunk ἀπολέγω - 1) nyíltan, őszintén beszél, kijelent, nyilatkozik;
αἰσχύνης, - gyalázaté; αἰσχύνη, -ς - hitványság, szégyen
πανουργίᾳ - csalárdság 2) eltilt, megtilt; 3) felad, lemond;
[3]Ha mégis leplezett a mi evangyéliomunk, azoknak leplezett, a kik elvesznek: 1Kor. 1,18.
εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον,
κεκαλυμμένον - eltakart dolog, καλύπτω - betakar, befed, elrejt
[4]A kikben e világ Istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangyéliomának világosságát, a ki az Isten képe. Zsid. 1,3.Kol. 1,15.
ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ.
αὐγάσαι - hogy ragyogjon fel; αὐγάζω - 1) sugárzik; 2) fényt szór szét, ragyog
[5]Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust; magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat, a Jézusért. rész 1,24. 1Kor. 2,2.
οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ˹ἀλλὰ˺ ˹Χριστὸν Ἰησοῦν˺ κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

[6]Mert az Isten, a ki szólt: setétségből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világoltatása végett. 1Móz. 1,2.3. 2Pét. 1,19.
ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπών Ἐκ σκότους φῶς λάμψει, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ

[7]Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való. rész 5,1. 1Kor. 2,5.
Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν·
ὀστρακίνοις – cserép
σκεῦος, -ους - edény, eszköz
[8]Mindenütt nyomorgattatunk, de meg nem szoríttatunk; kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe; rész 1,8.7,5. 1Kor. 1,11.[9]Üldöztetünk, de el nem hagyatunk; tiportatunk, de el nem veszünk; Zsolt. 37,24.33.
[10]Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. Róm. 8,17.Gal. 6,17.
πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ

11Mert mi, a kik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben. Zsolt. 44,23.Róm. 8,36.*12Azért a halál mi bennünk munkálkodik, az élet pedig ti bennetek.* 1Kor. 4,9.
EZ MIT JELENT? Talán azt, hogy ő fizikailag már a halálhoz áll közel, de a szolgálata révén a gyülekezet egyre inkább élni fog (spirituálisan).
13Mivelhogy pedig a hitnek mi bennünk is ugyanaz a lelke van ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως meg, a mint írva van: Hittem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk; Zsolt. 116,10.14Tudván, hogy a ki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt előállít. Csel. 3,15. 1Thess. 4,16.17.15Mert minden ti érettetek van, hogy a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást bőségessé tegye az Isten dicsőségére. Róm. 5,15.
16Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról-napra újul. 1Pét. 4,1. Eféz. 3,16.Róm. 6,6.Kol. 3,10.
εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ᾽ ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.
ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος Külső ember
ἔσω ἡμῶν ἄνθρωπος Belső ember
17Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nékünk; Zsolt. 30,6.1Pét. 1,6. **Róm. 8,18.**
18Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. Róm. 8,24.25.
μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.
PARALLELIZMUSOK:
külső ember ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος – benső ember ἔσω ἡμῶν ἄνθρωπος
láthatókra néz τὰ βλεπόμενα – a nem láthatókra néz τὰ μὴ βλεπόμενα
ideig valók πρόσκαιρα – örökkévalók αἰώνια

2Kor 5
1Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben. Jób 4,19.2Pét. 1,13.14. Ján. 14,2.Zsid. 11,10.
οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
2Azért is sóhajtozunk ebben, óhajtván felöltözni erre a mi mennyei hajlékunkat; Róm. 8,23.3Ha ugyan felöltözötten is mezíteleneknek nem találtatunk! Róm. 15,18.19.1Kor. 9,2.4Mert a kik e sátorban vagyunk is, sóhajtozunk megterheltetvén; mivelhogy nem kívánunk levetkőztetni, hanem felöltöztetni, hogy a mi halandó, elnyelje azt az élet. 1Kor. 15,53.54.5A ki pedig minket erre elkészített, az Isten az, a ki a Lélek zálogát is adta minékünk. rész 1,22.Róm. 8,16.23.Eféz. 1,13.14.6Azért mivelhogy mindenkor bízunk, és tudjuk, hogy e testben lakván, távol vagyunk az Úrtól. 1Krón. 29,15.Zsolt. 39,13.7**(Mert hitben járunk, nem látásban);** Zsid. 11,1. 1Kor. 13,12.8Bizodalmunk pedig van, azért inkább szeretnénk kiköltözni e testből, és elköltözni az Úrhoz. Fil. 1,23.9Azért igyekezünk is, hogy akár itt lakunk, akár elköltözünk, néki kedvesek legyünk. Zsolt. 39,13.**10Mert nékünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy kiki megjutalmaztassék a szerint, a miket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.** Csel. 17,31.Róm. 2,6.14,10. Jób 34,11.Préd. 12,16.11Ismervén tehát az Úrnak félelmét, embereket térítünk, **Isten előtt pedig nyilván vagyunk**; reménylem azonban, hogy a ti lelkiesméretetek előtt is nyilván vagyunk. Jób 31,23.Mát. 25,31-46. Júd. 1,23.12Mert nem ajánljuk ismét magunkat néktek, hanem alkalmat adunk ti néktek a velünk való dicsekedésre, hogy legyen mit felelnetek a színből és nem szívből dicsekedőknek. rész 3,1. Gal. 6,12.13Ha azért bolondok vagyunk, Istenért; ha eszesek vagyunk, érettetek van az. rész 11,16.17.**14Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket,** 1Tim. 2,6.Róm. 8,35-39.**15Úgy**

vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, hogy a kik élnek, ezután ne magoknak éljenek, hanem annak, a ki érettök meghalt és feltámasztatott. Zsid. 2,9. 1Tim. 2,6.Róm. 14,7.9.Gal. 2,20.[16]Azért mi ezentúl senkit sem ismerünk test szerint; sőt ha ismertük is Krisztust test szerint, de már többé nem ismerjük. Fil. 2,7.8. Csel. 3,17.1Kor. 2,8.

[17]Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden. Róm. 8,1.10. Ésa. 43,19.

ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονεν καινά·

[18]Mindez pedig Istentől van, a ki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által, és a ki nékünk adta a békéltetés szolgálatát; Róm. 5,10.Kol. 1,20.

τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς

[19]Minthogy az Isten volt az, a ki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nékik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek ígéjét. Róm. 3,24.25.

ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

θέμενος - aki helyezte, τίθημι - tesz, helyez, rendel
A VIZSOLYI ÉRDEKES (BÁR NEM PONTOS) FORDÍTÁSA 2Kor 5,19
Mert az Iſten Chriſtusban vala, ki meg engeztelte maga-nac ez világot, nem tulaydo-nituán nékiec az bűnőket, és ad-ta mi nékűnc ez meg engeztel-tetéſnec beſzédét. καταλλαγῆ;
Tynd atonement; mások: reconciliation; Versöhnung, megbékéltetés
Ld még: Isten maszkai, Eretnekek

[20]Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérünk, béküljetek meg az Istennel. Ésa. 52,7.Agge. 1,13.1Kor. 4,1.

Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι᾽ ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ.

πρεσβεύομεν - követségben járunk; πρεσβεύω - nagykövetnek lenni, követként működni
Soha nem gondoltam, hogy a presbiter, mint elöljáró követet is jelenthet

δεόμεθα – kérlelünk, δέομαι - kér, könyörög

[21]Mert azt, a ki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne. 1Pét. 2,22-24.Ésa. 53,9.Róm. 8,3. Gal. 3,13. Kol. 1,14.Eféz. 1,6.7.Fil. 3,9.

τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ.

EBBEN A SZAKASZBAN KÉT SZÓ IS VAN A BŰNRE, van-e ennek jelentősége?
παράπτωμα, -τος - vétek, bűn, félrelépés, elesés (19)
ἁμαρτία, -ς - bűn, vétek (21)
Mi a παράπτωμα (vétek) és a ἁμαρτία (bűn) közötti TEOLÓGIAI különbség?
Balázs K. szerint a παράπτωμα (inkább sértés, felségsértés) ἁμαρτία, bűn vétek
A ΚΑΤΑΛΛάΣΣΩ – (MEGBÉKÉL) IGE ITT 5 VERSBEN ÖTSZÖR FORDUL ELŐ.

2Kor 6

[1]Mint együttmunkálkodók intünk is, hogy hiába ne vettétek légyen az Isten kegyelmét. 1Kor. 3,9. rész 5,20.[2]Mert ő mondja: **Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.** Ésa. 49,8. Luk. 4,19.21.[3]Senkit semmiben meg ne botránkoztassunk, hogy a szolgálatunk ne szidalmaztassék.

Mát. 18,6.[4]Hanem ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgái; sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongattatásban. rész 4,2. 1Kor. 4,1.[5]Vereségben, tömlöczben, háborúságban, küzködésben, virrasztásban, bőjtölésben. rész 11,23.27.[6]Tisztaságban, tudományban, hosszútűrésben, szívességben, Szent Lélekben, tettetés nélkül való szeretetben, 1Tim. 4,12.[7]Igazmondásban, Isten erejében; az igazságnak jobb és bal felől való fegyvereivel; Eféz. 1,13.1Kor. 2,4. Eféz. 6,11-18.[8]Dicsőség és gyalázat által, rossz és jó hír által; mint hitetők, és igazak; rész 2,20. Tit. 2,14.[9]Mint ismeretlenek, és mégis ismeretesek; mint megholtak, és ím élők; mint ostorozottak, és meg nem ölöttek; rész 4,10.11.1Kor. 15,30.31. Zsolt. 118,18.[10]Mint bánkódók, noha mindig örvendezők; mint szegények, de sokakat gazdagítók; mint semmi nélkül valók, és mindennel bírók. Mát. 5,12.Csel. 5,41. rész 8,9.Fil. 2,17.[11]A mi szánk megnyílt ti néktek, korinthusiak, a mi szívünk kitárult. rész 3,7.[12]Nem mi bennünk vagytok szorosságban, hanem szorosságban vagytok a ti szívetekben. 1Kor. 2,2.15,3. 1Kor. 16,22.[13]Viszonzásul (mint gyermekeimnek szólok) tárjátok ki ti is szíveteket. 1Kor. 4,14.**[14]Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? 5Móz. 7,2.1Kor. 7,39. Eféz. 5,11.[15]És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? vagy mi köze hívőnek hitetlenhez? 1Kor. 10,21. 1Kor. 10,21.**[16]Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, a mint az Isten mondotta: Lakozom bennök és közöttük járok; és leszek nékik Istenök, és ők én népem lesznek. 1Kor. 3,16. 3Móz. 26,12.[17]Annakokáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket, Ésa. 48,20.52,11.Jel. 18,4.[18]És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr. Jer. 31,19.33.32,38.Jel. 21,3.7.

2Kor 7

[1]Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szeretteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket. Gal. 5,19-21. Zsid. 10,22.[2]Fogadjatok be minket; senkit meg nem bántottunk, senkit meg nem rontottunk, senkit meg nem csaltunk. rész 12,17.Csel. 20,33.[3]Nem vádképen mondom; hisz előbb mondottam, hogy szívünkben vagytok, hogy együtt haljunk, együtt éljünk. rész 3,2.3.6,11.12.13.[4]Nagy az én bizodalmam hozzátok, nagy az én dicsekvésem felőletek; telve vagyok vígasztalódással, felettébb való az én örömem minden mi nyomorúságunk mellett. Filem. 1,8.[5]Mert mikor Macedóniába jöttünk, sem volt semmi nyugodalma a mi testünknek, sőt mindenképen nyomorogtunk; kívül harcz, belől félelem. 2Kor. 5,10.[6]De az Isten, a megalázottak vígasztalója, minket is megvígasztalt Titus megjöttével. rész 1,3.4.[7]Sőt nem megjöttével csupán, hanem azzal a vígasztalással is, a melylyel ti vígasztaltátok meg, hírül hozván nékünk a ti kivánkozástokat, a ti kesergésteket, a ti hozzám való ragaszkodástokat; úgyhogy én mégjobban örvendeztem. Csel. 9,30.**[8]Hát ha megszomorítottalak is titeket azzal a levéllel, nem bánom, noha bántam; mert látom, hogy az a levél, ha ideig-óráig is, megszomorított titeket. rész 2,4.[9]Most örülök, nem azért, hogy megszomorodtatok, hanem hogy megtérésre szomorodtatok meg. Mert Isten szerint szomorodtatok meg, hogy miattunk semmiben kárt ne valljatok. Csel. 9,13-21.[10]Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez; a világ szerint való szomorúság pedig halált szerez. 2Sám. 12,13.Mát. 5,4.26,75.**[11]Mert ímé ez a ti Isten szerint való megszomorodástok milyen nagy buzgóságot keltett ti bennetek, sőt védekezést, sőt bosszankodást, sőt félelmet, sőt kívánkozást, sőt buzgóságot, sőt bosszúállást. Mindenképen bebizonyítottátok, hogy tiszták vagytok e dologban. Csel. 15,2.[12]Ha tehát írtam is néktek, nem a sértő miatt, sem a sértett miatt; hanem hogy nyilvánvaló legyen nálatok a mi irántatok való buzgóságunk Isten előtt. rész 3,13.Róm. 15,33.Zsid. 13,20.2Kor. 5,10.Fil. 4,9.[13]Annakokáért megvígasztalódtunk a ti vígasztalástokon; de sokkal inkább örültünk a Titus örömén, hogy az ő lelkét ti mindnyájan megnyugtattátok: 1Kor. 1,9.2Kor. 10,13.2Thess. 3,3.[14]Mert ha

dicsekedtem valamit néki felőletek, nem maradtam szégyenben; de a mint ti néktek mindent igazán szólottam, azonképen a mi Titus előtt való dicsekvésünk is igazsággá lett. Csel. 15,24.[15]És ő még jobb szívvel van irántatok, visszaemlékezvén mindnyájatoknak engedelmességére, hogy félelemmel és rettegéssel fogadtátok őt. rész 2,9.[16]Örülök, hogy mindenképen bízhatom bennetek. 2Thess. 3,4.

2Kor 8

Szegénység – gazdagság

[1]Tudtotokra adjuk pedig, atyámfiai, Istennek azt a kegyelmét, a melyet Macedónia gyülekezeteivel közlött. Róm. 15,25.26.[2]Hogy a nyomorúság sok próbái közt is bőséges az ő örömük és igen nagy szegénységük jószívűségük gazdagságává növekedett. Róm. 15,18.19.[3]**Mert, bizonyság vagyok rá, erejük szerint, sőt erejük felett is adakoznak, 1Kor. 1,1.Fil. 1,1.**[4]Sok könyörgéssel kérvén minket, hogy a szentek iránt való szolgálat jótéteményébe és közösségébe fogadjuk be őket. rész 9,1.Csel. 11,29.Róm. 15,26.[5]És nem a miképen reméltük, hanem önmagukat adták először az Úrnak, és nekünk is az Isten akaratjából. 1Pét. 1,3.[6]Hogy kérnünk kellett Titust, hogy a miképen elkezdette, azonképen végezze is be nálatok ezt a jótéteményt is. 2Tim. 1,9.Csel. 15,18.[7]Azért, miképen mindenben bővölködtök, hitben, beszédben, ismeretben és minden buzgóságban és hozzánk való szeretetben, úgy e jótéteményben is bővölködjetek. 1Kor. 1,5.[8]Nem parancsképen mondom, hanem hogy a mások buzgósága által a ti szeretetetek valódiságát is kipróbáljam. Mát. 3,17.Kol. 1,13.Róm. 8,39.[9]**Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. Zak. 9,9.Mát. 8,20.Luk. 9,58. Fil. 2,6-11.**

ANTITÉZIS VAGY PARADOXON?

γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ], ¹ ὅτι δι᾽ ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.

ἐπτώχευσεν - szegénnyé lett; πτωχεύω - koldusnak lenni, koldulni, szegénynek lenni
πλούσιος – gazdag;
πλουτήσητε. - gazdagok legyetek, πλουτέω - gazdagnak lenni

ANYAGI JAVAK MEGOSZTÁSA – NEM ELÉG A SZÁNDÉK, A VÉGHEZVITEL IS KELL

[10]Tanácsot is adok e dologban; **mert hasznos az néktek, a kik nemcsak a cselekvést, hanem az akarást is elkezdtétek tavaly óta. Róm. 3,20-28.**[11]Most hát a cselekvést is vigyétek végbe; hogy a miképen az akarás készsége, azonképen a végrehajtás is ahhoz képest legyen, a mitek van. 1Kor. 16,2. Fil. 2,13.[12]Mert ha a készség megvan, a szerint kedves az, a mije kinek-kinek van, és nem a szerint, a mije nincs. Péld. 3,28.Márk 12,43.1Pét. 4,10.[13]Mert nem úgy, hogy másoknak könnyebbségük, néktek pedig nyomorúságtok legyen, hanem egyenlőség szerint; e mostani időben a ti bőségtek pótolja amazoknak fogyatkozását; rész 9,12.[14]Hogy amazoknak **bősége is pótolhassa a ti fogyatkozástokat, hogy így egyenlőség legyen; Eféz. 5,2.**[15]**A mint megvan írva: a ki sokat szedett, nem volt többje; és a ki keveset, nem volt kevesebbje. 2Móz. 16,18.**

Intertext: 2Móz 16,18

18Amikor azután megmérték ómerrel, nem volt fölöslege annak, aki többet szedett, sem hiánya annak, aki kevesebbet szedett. Mindenki annyit szedett, amennyit meg tudott enni.

[16]Hála pedig az Istennek, ki ugyanazt a buzgóságot oltotta értetek a Titus szívébe. rész 9,15.1Kor. 16,57. vers 6.[17]Mivelhogy intésünket ugyan elfogadta, de nagy buzgóságában önként ment hozzátok. Csel. 10,44.[18]Elküldöttük pedig vele együtt amaz atyafit is, a ki az összes gyülekezetekben dícséretes az evangyéliomért; 1Kor. 1,4.1Thess. 1,2.Fil. 1,3.[19]Nemcsak pedig,

hanem a gyülekezetek útitársunknak is megválaszták ebben a jó ügyben, a melyet mi szolgálunk magának az Úrnak dicsőségére és a ti készségetekre; Gal. 2,10.[20]Óvakodván, hogy senki se ócsárolhasson minket a mi szolgálatunk által való bőséges jótétemény miatt; Róm. 1,21.11,8.10.2Kor. 4,6.Fil. 3,20.Róm. 5,2.8,18-24.Kol. 1,27.2Kor. 4,17.Kol. 1,12.Csel. 20,32.26,18.1Kor. 6,9.Gal. 5,21.Eféz. 5,5.[21]Mert gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is. Róm. 12,17.[22]Sőt elküldöttük velök a mi atyánkfiát is, a kinek buzgó voltát sok dologban sokszor kipróbáltuk, most pedig még sokkal buzgóbb, irántatok való nagy bizodalmánál fogva. Róm. 4,11.12.16.[23]Akár Titusról van szó, ő az én társam és ti köztetek segítségem; akár a mi atyánkfiai felől, ők a gyülekezetek követei, Krisztus dicsősége: rész 7,13.12,18.Gal. 2,1. Róm. 16,7.[24]Adjátok azért szereteteteknek és felőletek való dicsekvésünknek, bizonyságát irántuk a gyülekezetek előtt is. rész 7,14.

2Kor 9

[1]A szentek iránt való szolgálatról felesleges is néktek írnom. rész 8,4.20.[2]Hiszen ismerem a ti készségteket a melylyel dicsekszem felőletek a macedónoknak, hogy Akhája kész a mult esztendő óta; és a ti buzgóságtok, sokakat magával ragadt. rész 8,19.[3]Mindamellett elküldöttem az atyafiakat, **hogy a mi felőletek való dicsekedésünk ebben a részben hiábavaló ne legyen; hogy, a mint mondám, készen legyetek. rész 8,23.24.**

παρεσκευασμένοι ἦτε

παρεσκευασμένοι - készen állva; παρασκευάζω - 1) elkészül, elkészít; 2) készen áll

[4]Hogy aztán, ha a macedónok velem együtt odajutnak és titeket készületlenül találnak, **valamiképen szégyent ne valljunk mi**, hogy ne mondjam ti, ebben a dologban. 2Kor. 5,21. 5Móz. 21,23.[5]Szükségesnek véltem azért utasítani az atyafiakat, hogy előre menjenek el hozzátok, és készítsék el előre a ti előre megígért adományotokat, hogy az úgy legyen készen, mint adomány, és nem mint ragadomány. Csel. 19,2.5.6.**[6]Azt mondom pedig: A ki szűken vet, szűken is arat; és a ki bőven vet, bőven is arat. Péld. 19,17.22,8.**[7]Kiki a mint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. 2Móz. 25,2.Róm. 12,8.[8]Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok áraszsza minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek, 1Ján. 3,1.Róm. 9,23.2,4.Tit. 3,4.

[9]A mint meg van írva: Szórt, adott a szegényeknek; az ő igazsága örökké megmarad. Zsolt. 112,9.Péld. 11,24.

καθὼς γέγραπται: Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα

ἐσκόρπισεν, - szórt, σκορπίζω - 1) (A) szétoszt
INTERTEXT: ZSOLT 112,9a
SZÓ SZERINTI LXX IDÉZET!

[10]A ki pedig magot ád a magvetőnek és kenyeret eleségül, ád és megsokasítja a ti vetésteket és megnöveli a ti igazságtoknak gyümölcsét, Ésa. 55,10. Hós. 10,12.[11]Hogy mindenben meggazdagodjatok a teljes jószívűségre, a mely általunk hálaadást szerez az Istennek. Zsolt. 100,3.Tit. 2,14.3,5.2Kor. 5,17.Gal. 6,15.Róm. 8,1.2.Ján. 3,5.6.Fil. 2,13.[12]Mert e tisztnek szolgálata nemcsak a szenteknek szükségét elégíti ki, hanem sok hálaadással bőséges az Isten előtt; rész 8,14.**[13]A mennyiben e szolgálatnak próbája által dicsőítik az Istent a ti Krisztus evangyéliomát valló engedelmességtekért, és a ti hozzájuk és mindenekhez való adakozó jószívűségtekért. Róm. 9,4.5.Kol. 1,21.Csel. 3,25.Róm. 1,16.3,1.2.1Móz. 32,28.35,10.Róm. 9,6.1Móz. 12,23.26,2-5.28,13-15.1Thess. 4,13.Csel. 19,26.14,15.1Kor. 10,20.**[14]Mikor érettetek könyörögve ők is vágyakoznak utánatok az Istennek rajtatok való bőséges kegyelme miatt. vers 12.**[15]Az Istennek pedig legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért. Róm. 10,4.**

2Kor 10

[1]Magam pedig, én Pál, kérlek titeket a Krisztus szelídségére és engedelmességére, a ki szemtől szemben ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távol bátor vagyok irántatok; Róm. 12,1. Mát. 11,29.[2]Kérlek pedig, hogy a mikor jelen leszek, ne kelljen bátornak lennem ama bizodalomnál fogva, a melylyel úgy gondolom bátor lehetek némelyekkel szemben, a kik úgy gondolkodnak felőlünk, mintha mi test szerint élnénk. Ján. 1,12.**[3]Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk. 1Tim. 1,18.**

LELKI HARC

[4]Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, erősségek lerontására; Eféz. 6,13-18. Jer. 1,10.

τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων,– λογισμοὺς καθαιροῦντες

ὅπλον, -ου - fegyver,

καθαίρεσις, - εως – lerombolás

ὀχύρωμα, - τος - 1. erődítmény, erőd,

[5]Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, a mely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak; vers 12.Fil. 3,20.Csel. 7,6.29.Róm. 3,29.4,10-12.Gal. 6,16.1Tim. 3,15.Zsid. 3,2.5.6.10,21.1Pét. 4,17.Hós. 8,1. RADIKALIZMUS, ISTENI SZUBVERZIÓ LD. MAGNIFICAT [6]És készen állván megbüntetni minden engedetlenséget, mihelyst teljessé lesz a ti engedelmességtek. Csel. 8,20.1Kor. 5,3.4.5.[7]A szem előtt valókra néztek? Ha valaki azt hiszi magáról, hogy ő a Krisztusé, viszont azt is gondolja meg önmagában, hogy a mint ő maga a Krisztusé, azonképen mi is a Krisztuséi vagyunk. 1Kor. 14,37.[8]Mert ha még egy kissé felettébb dicsekedem is a mi hatalmunkkal, a melyet az Úr a ti építéstekre és nem megrontásotokra adott, én nem vallok szégyent; rész 12,6. rész 13,10.1Kor. 5,3-5.[9]Hogy ne láttassam, mintha csak ijesztgetnélek a leveleim által. 1Kor. 5,9.11.***[10]Mert, úgy mondják, a levelei ugyan súlyosak és kemények; de a maga jelenvolta erőtelen, és beszéde silány. vers 1.***[11]Gondolja meg azt, a ki ilyen, hogy a milyenek vagyunk távol, a levelek által való beszédben, éppen olyanok leszünk, ha megjelenünk, cselekedetben is. rész 12,20.13,2.10.[12]Mert nem merjük magunkat azokhoz számítani, vagy hasonlítani, a kik magukat ajánlják; de azok magukat magukhoz mérvén és magukhoz hasonlítván magukat, nem okosan cselekesznek. rész 3,1.5,12.**[13]De mi nem dicsekszünk mértéktelenül, hanem ama mérőzsinór mértéke szerint, a melyet Isten adott nékünk mértékül, hogy hozzátok is elérjünk. Róm. 12,3.Eféz. 4,7. NÉMETH ZOLI: HATÁR, MÉRTÉK**

ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν·

καυχησόμεθα, - fogunk dicsekedni, καυχάομαι v. καυχῶμαι – dicsekszik

ἐμέρισεν – osztott, μερίζω - 1. (A.) oszt; 2. (P.) megoszlik, szétszakad, meghasonlik

ἐφικέσθαι – elérkezni, ἐφικνέομαι - elér

[14]Mert nem feszítjük túl magunkat, mintha nem értünk volna el hozzátok; hiszen hozzátok is eljutottunk a Krisztus evangyéliomával. rész 2,12.Gal. 3,28.29.Róm. 8,17.Csel. 3,26.Róm. 1,16.[15]A kik **nem dicsekeszünk mértéktelenül mások munkájával,** de reméljük, hogy hitetek megnőttével nagyokká leszünk köztetek a mi mérőzsinórunk szerint bőségesen. Róm. 15,20.**[16]Hogy rajtatok túl is hirdessük az evangyéliomot, nem dicsekedvén más mértéke szerint a készszel. Róm. 15,20.[17]A ki pedig dicsekszik, az Úrban dicsekedjék. Jer. 9,23.24.1Kor. 1,31.**[18]Mert nem az a kipróbált, a ki magát ajánlja, hanem a kit az Úr ajánl. Péld. 27,2. 1Kor. 4,5.

2Kor 11

[1]Vajha elszenvednétek tőlem egy kevés balgatagságot! Sőt szenvedjetek el engem is. rész 1,4.11.[2]Mert isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szűzet állítsalak a Krisztus elé. 3Móz. 21,23.Eféz. 5,26.27. **Krisztusnak?**[3]Félek azonban, hogy a miként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől. 1Móz. 3,4.13.[4]Mert hogyha az, a ki jő, más Jézust prédikál, a kit nem prédikáltunk, vagy más lelket vesztek, a mit nem vettetek, vagy más evangyéliomot, a mit be nem fogadtatok, szépen eltűrnétek. Gal. 1,8.9.[5]Mert én azt gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló a fő-fő apostoloknál. rész 12,11.1Kor. 15,10.Gal. 2,6.9.[6]Ha pedig avatatlan vagyok is a beszédben, de nem az ismeretben; sőt mindenben, mindenképen nyilvánvalókká lettünk előttetek. 1Kor. 1,17.2,1.2,13.Eféz. 3,4.[7]Avagy vétkeztem-é, mikor magamat megaláztam, hogy ti felmagasztaltassatok, hogy ingyen hírdettem néktek az Isten evangyéliomát? 1Kor. 9,12.18.19.[8]Más gyülekezeteket fosztottam meg, zsoldot vévén, hogy néktek szolgáljak; és mikor nálatok voltam és szűkölködtem, nem voltam terhére senkinek. Csel. 20,33.34.1Thess. 2,9.rész 12,13.[9]Mert az én szükségemet kipótolták a Macedóniából jött atyafiak; és rajta voltam és rajta is leszek, hogy semmiben se legyek terhetekre. 1Móz. 16,15. 1Móz. 21,2.[10]Krisztus igazsága bennem, hogy én ettől a dicsekvéstől nem esem el Akhája vidékén. Róm. 16,25-27. **P's self-reflection – ebben a levélben különösen sokat beszél önmagáról.**[11]Miért? Hogy nem szeretlek titeket? Tudja az Isten. rész 6,11-13.[12]De a mit cselekszem, cselekedni is fogom, hogy elvágjam az alkalmat az alkalomkeresők elől; hogy a mivel dicsekesznek, olyanoknak találtassanak abban, mint mi is. 1Kor. 9,12.[13]Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, a kik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat. Fil. 3,2.

[14]Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává. Csel. 16,16-18.

καὶ οὐ θαῦμα, αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός

θαῦμα, - csoda

μετασχηματίζεται – átváltozik; μετασχηματίζω - 1) (A.) megváltoztatja a megjelenési formáját, átváltoztatja;

[15]Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgái is átváltoztatják magokat az igazság szolgáivá; a kiknek végök az ő cselekedeteik szerint lészen. Fil. 3,19.[16]Ismét mondom: ne tartson engem senki esztelennek; de ha mégis, fogadjatok be mint esztelent is, hogy egy kicsit én is dicsekedhessem. rész 5,13.12,6.[17]A mit mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem mintegy esztelenül a dicsekvésnek ezzel a merészségével, 1Móz. 21,10.12.[18]Mivelhogy sokan dicsekesznek test szerint, dicsekeszem én is. rész 10,13.12,9. Fil. 3,3-7.[19]Hisz okosak lévén, örömest eltűritek az eszteleneket. 1Kor. 4,10.[20]Mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki felfal, ha valaki megfog, ha valaki felfuvalkodik, ha valaki arczul ver titeket. Ján. 3,13.Fil. 2,8.10.Mát. 12,40.[21]Szégyenkezve mondom, mivelhogy mi erőtelenek voltunk; de a miben merész valaki, esztelenül szólok, merész vagyok én is. vers 8.Zsid. 7,26.1Kor. 15,28.Eféz. 1,23.[22]Héberek ők? Én is. Izráeliták-é? Én is. Ábrahám magva-é? Én is. Fil. 3,5.[23]Krisztus szolgái-é? (balgatagul szólok) én méginkább; több fáradság, több vereség, több börtön, gyakorta való halálos veszedelem által. 1Kor. 15,10. Csel. 16,22.23.[24]A zsidóktól ötször kaptam negyvenet egy híján. 5Móz. 25,3.[25]Háromszor megostoroztak, egyszer megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem, éjt-napot a mélységben töltöttem; Csel. 16,22. Csel. 14,19. Csel. 27,41.[26]Gyakorta való utazásban, veszedelemben folyó vizeken, veszedelemben rablók közt, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis atyafiak közt; Csel. 13,50.27,2-9. Csel. 9,22.25.[27]Fáradságban és nyomorúságban, gyakorta való virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakorta való bőjtölésben, hidegben és mezítelenségben. rész 6,4.5.[28]Mindezeken kívül van az én naponkénti zaklattatásom, az összes gyülekezetek gondja.

Csel. 20,18.[29]Ki beteg, hogy én is beteg ne volnék? Ki botránkozik meg, hogy én is ne égnék? Róm. 15,1.[30]Ha dicsekednem kell, az én gyengeségemmel dicsekszem. rész 12,5.[31]Az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki mindörökké áldott, tudja, hogy nem hazudom. Róm. 1,25.[32]Damaskusban Aretás király helytartója őrzette a damaskusiak városát, akarván engem megfogni; Csel. 9,24.25.[33]És az ablakon át, kosárban bocsátottak le a kőfalon, és megmenekültem kezei közül. Józs. 2,15.Csel. 9,25.
TÚL SOK ÖNREFLEXIÓ PÁL RÉSZRŐL!

2Kor 12
[1]A dicsekvés azonban nem használ nékem; rátérek azért a látomásokra és az Úrnak kijelentéseire. Róm. 6,12.1Pét. 2,11.[2]Ismerek egy embert a Krisztusban, a ki tizennégy évvel ezelőtt (ha testben-é, nem tudom; ha testen kívül-é, nem tudom; az Isten tudja) elragadtatott a harmadik égig. 1Kor. 15,8.[3]És tudom, hogy az az ember, (ha testben-é, ha testen kívül-é, nem tudom; az Isten tudja), rész 11,11.[4]Elragadtatott a paradicsomba, és hallott kimondhatatlan beszédeket, a melyeket nem szabad embernek kibeszélnie. Kol. 3,5.6.[5]Az ilyennel dicsekeszem; magammal pedig nem dicsekeszem, ha csak az én gyengeségeimmel nem. rész 11,30.[6]Mert ha dicsekedni akarok, nem leszek esztelen; mert igazságot mondok; **de megtürtőztetem magamat, hogy valaki többnek ne tartson, mint a minek lát, vagy a mit hall tőlem. rész 10,8.11,16.**

[7]És hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott nékem a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy felettébb el ne bizakodjam. Jób 2,6.
καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων. διὸ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

κολαφίζῃ, - arcul verjen, κολαφίζω -ököllel üt
ὑπεραίρωμαι. - elbízzam magam, ὑπεραίρω - 1) fölemeli magát vmi, vki fölé; 2) (átv.) elbizakodik
[8]Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék el ez tőlem; 1Tim. 1,9.10.
ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ᾽ ἐμοῦ

[9]És ezt mondá nékem: Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömest dicsekeszem azért az én erőtelenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem. Róm. 6,6.
καὶ εἴρηκέν μοι Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις

Ἥδιστα – legszívesebben, ἥδιστα - legszívesebben
[10]Annakokáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongattatásokban Krisztusért; mert a mikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős. Csel. 5,41.Róm. 5,3. Fil. 4,13.[11]Dicsekedvén, balgataggá lettem; ti kényszerítettetek reá. Mert néktek kellett volna engem ajánlanotok; mert semmiben sem vagyok alábbvaló a fő-fő apostoloknál, noha semmi vagyok. rész 11,1.6. rész 11,5. Eféz. 3,8.[12]Apostolságomnak jelei megbizonyosodtak közöttetek sok tűrésben, jelekben, csodákban és erőkben is. Róm. 15,18.19.1Kor. 9,2.[13]Mert micsoda az, a miben megkárosodtatok a többi gyülekezetek mellett, hanem ha az, hogy én magam nem voltam néktek terhetekre? Bocsássátok meg nékem ezt az igazságtalanságot! rész 11,8.9.1Kor. 9,12.[14]Ímé harmadízben is kész vagyok hozzátok menni, és nem leszek terhetekre; mert nem azt keresem, a mi a tiétek, hanem titeket magatokat. Mert nem a gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek. rész 13,1. Csel. 20,33.34.[15]Én pedig nagy örömest áldozok és esem áldozatul a ti lelketekért;

még ha ti, a kiket én igen szeretek, kevésbbé szerettek is engem. rész 1,6.Kol. 1,24. rész 5,12.[16]De ám legyen, hogy én nem voltam terhetekre; hanem álnok lévén ravaszsággal fogtalak meg titeket. rész 11,9.2Thess. 3,8.[17]Avagy a kiket hozzátok küldtem, azok közül valamelyik által kifosztottalak-é titeket? rész 7,2.[18]Megkértem Titust, és vele együtt elküldtem amaz atyafit; csak nem fosztott ki titeket Titus? Nem egyazon Lélek szerint jártunk-é? Nem azokon a nyomokon-é? rész 8,6.16-19.[19]Azt hiszitek megint, hogy előttetek mentegetjük magunkat. Az Isten előtt Krisztusban szólunk; mindezt pedig, szeretteim, a ti épüléstekért. Gal. 5,22.Róm. 6,13.Fil. 1,11.18.4,8.1Kor. 5,8.[20]Mert félek azon, hogy ha odamegyek, nem találllak majd olyanoknak, a milyeneknek szeretnélek, és engem is olyannak találtok, a milyennek nem szeretnétek; hogy valamiképen versengések, irígységek, indulatoskodások, visszavonások, rágalmazások, fondorkodások, felfuvalkodások, pártoskodások lesznek köztetek; rész 10,2. 1Kor. 4,6.[21]Hogy mikor újra odamegyek, megaláz engem az én Istenem ti köztetek, és sokakat megsiratok azok közül, a kik ezelőtt vétkeztek és meg nem tértek a tisztátalanságból, paráznaságból és bujaságból, a mit elkövettek. rész 13,2.

2Kor 13

KIPRÓBÁLTSÁG GONDOLATA+ SZENTHÁROMSÁG-PROBLÉMA (A VÉGÉN)

[1]Ezúttal harmadszor megyek hozzátok. Két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog. Ján. 8,17.5Móz. 9,15.[2]Előre megmondtam és előre mondom, mint másodszori ottlétemkor, és most is távollétemben írom azoknak, a kik ezelőtt vétkeztek, és a többieknek mind, hogy ha ismét odamegyek, nem leszek kíméletes; rész 12,21.[3]Mert hát az általam szóló Krisztusnak bizonyságát keresitek, a ki irányotokban nem erőtelen, hanem erős ti bennetek. Ésa. 60,1.59,10.Róm. 13,11.Mát. 8,22.Luk. 15,24.32.[4]Mert noha megfeszíttetett erőtelenségből, mindazáltal él Istennek hatalmából. És noha mi erőtelenek vagyunk benne, de vele együtt élünk majd Isten erejéből ti nálatok. Fil. 2,7.8. Csel. 3,17.1Kor. 2,8.

[5]Kísértsétek meg magatokat, ha a hitben vagytok-é? magatokat próbáljátok meg. Avagy nem ismeritek-é magatokat, hogy a Jézus Krisztus bennetek van? CSERI K? Kivévén, **ha méltatlanok vagytok.** 1Kor. 11,28. Róm. 8,9.10.Gal. 2,20.Kol. 1,27.

Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν; εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε. Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν; εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε.

ἀδόκιμοι. - próbát ki nem álltak; ἀδόκιμος, -ον - semmirekellő,

[6]De reménylem, hogy megismeritek, hogy mi nem vagyunk méltatlanok. vers 15.16.Kol. 1,9.Csel. 21,14.1Kor. 4,19. **(SZÓ SZERINT: NEM VAGYUNK NEM KIRÓBÁLTAK, AZAZ ALKALMATLANOK)**

ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.

ELLENTÉTE: A KIPRÓBÁLT, HITELES EMBER:

δόκιμος, -ον – elfogadható, megpróbált, kipróbált, megfelelt, hiteles, elfogadott

Róm 14,18 és az emberek előtt megpróbált.
16,10 Apellest, ki a Kr.-ban megpróbáltatott.
1Kor 11,19 hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek
2Kor 10,18 Mert nem az a kipróbált, a ki
13,7 nem hogy mi méltóknak láttassunk,
2Tim 2,15 hogy I. előtt becsületesen megállj.
Jak 1,12 mert minekutána megpróbáltatott,

[7]Az Istent pedig kérem, hogy semmi gonoszt ne cselekedjetek; nem hogy mi méltóknak láttassunk, hanem hogy ti a jót cselekedjétek, mi pedig mintegy méltatlanok legyünk. 2Kor. 4,10.11.

εὐχόμεθα δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ᾽ ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν

[8]Mert semmit sem cselekedhetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért. 2Tim. 4,22.
οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, [1] ˹ἀλλὰ˺ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.
[9]Mert örvendünk, ha mi erőtelenek vagyunk, ti meg erősek vagytok; ezt pedig kérjük is, a ti tökéletesedésetekért. 1Kor. 4,10.[10]Azért írom ezeket távollétemben, hogy jelenlétemben ne kelljen keményen viselkednem ama hatalom szerint, a melyet az Úr adott nékem építésre és nem rontásra. rész 2,3. rész 10,8.[11]Végezetre, atyámfiai, legyetek jó egészségben, épüljetek, vígasztalódjatok, egy értelemben legyetek, békességben éljetek; és a szeretetnek és békességnek Istene lészen veletek. Fil. 4,4. Róm. 12,16.Fil. 2,2. Róm. 15,33.[12]Köszöntsétek egymást szent csókkal. Köszöntenek titeket a szentek mindnyájan. 1Kor. 16,20.Róm. 16,16.

[13]Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, és az Istennek szeretete, és a Szent Léleknek közössége mindnyájatokkal. Ámen. Róm. 8,15.29.30.
Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ [Χριστοῦ] [1] καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν.
MINDIG ZAVART A LOGIKAI SORREND: MIÉRT NEM:
1.ISTEN KEGYELME;
2. JÉZUS KRISZTUS SZERETETE,
3. SZENTLÉLEK KÖZÖSSÉGE?
A KEGYELEM NEM INKÁBB (CSAK!) ISTENTŐL VAN, ISTENTŐL ÉS JÉZUSTÓL PEDIG A SZERETET,
ITT SZERINTEM AZ ATYA-FIÚ-SZENTLÉLEK SORREND IS MEGVÁLTOZOTT + SZERINTEM A KEGYELEM ELSŐSORBAN ISTENHEZ TARTOZIK.

Pál apostolnak a galátziabeliekhez írt levele

Gal 1

[1]Pál, apostol (nem emberektől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, a ki feltámasztotta őt a halálból); Csel. 2,24.32.[2]És a velem levő összes atyafiak, Galátzia gyülekezeteinek: Róm. 3,23-25.
[3]Kegyelem néktek és békesség az Atya Istentől, és a mi Urunk Jézus Krisztustól, 1Kor. 1,3.
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,

[4]A ki adta önmagát a mi bűneinkért hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint. rész 2,20. Tit. 2,14.
τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν

ὅπως - úgy, hogy

ἐξέληται – kiragadjon, ἐξαιρέω - 1. kiváj; 2. (átv.) (bajból) kihúz

ἐνεστῶτος – jelenvaló; ἐνίστημι - történik, jelen van
[5]A kinek dicsőség örökkön örökké! Ámen. Gal. 4,4.1Móz. 1,31.1Ján. 3,8-10.Ján. 8,44.2Kor. 11,3.Róm. 8,19-23.Mát. 19,28.2Pét. 3,10-13.[6]Csodálkozom, hogy Attól, a ki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangyéliomra hajlotok. 1Móz. 2,22.23.2Kor. 5,17.Gal. 6,15.2Pét. 1,4.Róm. 12,5.1Kor. 6,15.[7]Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangyéliomát. Csel. 15,1.[8]De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, a mit néktek hirdettünk, legyen átok. 1Kor. 2,2.15,3. 1Kor. 16,22.[9]A mint előbb mondottuk, most is ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, a mit elfogadtatok, átok legyen. 2Kor. 1,22.1Kor. 15,28.Róm. 8,18-23.2Móz. 19,5.5Móz. 7,6.14,2.26,18.Zsolt. 135,4.Malak. 3,17.[10]Mert most embereknek engedek-é, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-é tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék. 1Thess. 2,4.[11]Tudtotokra adom pedig atyámfiai, hogy az az evangyéliom, melyet én hirdettem, nem ember szerint való; 1Kor. 15,1-3.
[12]Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által. Csel. 7,2.Kol. 1,15.Fil. 2,5-11.1Kor. 11,3.Róm. 8,34.1Kor. 15,27.28.Ján. 20,17.Mát. 27,46.Ján. 10,29.14,28.1Kor. 2,10.
οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι᾽ ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.
[ITT NAGYON HELYESEN A REFORMÁTUSOK IS KINYILATKOZTATÁSNAK ÉS NEM KIJELENTÉSNEK FORDÍTJÁK AZ APOKALIPSZIST!]]

[13]Mert hallottátok, mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én felette igen háborgattam az Isten anyaszentegyházát, és pusztítottam azt. Csel. 9,1.2.[14]És felülmultam a zsidóságban nemzetembeli sok kortársamat, szerfelett rajongván atyai hagyományaimért. Fil. 3,5.6.[15]De mikor az Istennek tetszett, ki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva és elhívott az ő kegyelme által, Csel. 9,15.Jer. 1,5.[16]**Hogy kijelentse az ő Fiát én bennem, hogy hirdessem őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrel, Csel. 9,5.15.**[17]Sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaskusba. Csel. 9,8.20.[18]Azután három esztendő múlva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig. Csel. 9,26.[19]Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr atyjafiát. rész 1,20.Kol. 2,13.[20]A miket pedig néktek írok, ímé Isten előtt mondom, hogy nem hazudom. rész 6,12.Tit. 3,3.Róm. 12,2.2Kor. 4,4.Mát. 12,24.1Kor. 2,12.1Ján. 4,6.Ésa. 1,2-4.Róm. 2,8.11,30.[21]Azután mentem Siriának és Ciliciának tartományaiba. Csel. 9,30.[22]Ismeretlen valék pedig személyesen a Júdeában levő keresztyén gyülekezetek előtt; rész 1,7.Mik. 7,18.Róm. 5,8.Ján. 3,16.[23]Hanem csak hallották, hogy: **A ki minket üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, a melyet egykor pusztított. Csel. 9,13-21.**[24]**És dicsőíték bennem az Istent. rész 1,20.2Kor. 4,14.2Tim. 2,12.**

Gal 2

[1]Azután tizennégy esztendő mulva ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással együtt, elvivén Titust is. Csel. 15,2.

[2]**Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjök adtam az evangyéliomot, melyet hirdetek a pogányok között,**

ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

de külön a tekintélyeseknek, hogy valami módon hiába ne fussak, avagy ne futottam légyen. Róm. 3,25.30.Gal. 2,16.[3]De még a velem levő Titus sem kényszeríttetett a körülmetélkedésre, noha görög vala, Tit. 3,5.Róm. 3,28.9,32.Gal. 2,16.3,2.Róm. 10,3.2,14.3,27.[4]Tudniillik **a belopózkodott hamis atyafiakért, a kik alattomban közénk jöttek, hogy kikémleljék a mi szabadságunkat, melylyel bírunk a Krisztus Jézusban, hogy minket szolgákká tegyenek: Csel. 15,24.**[5]Kiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az evangyéliom igazsága megmaradjon számotokra. 1Kor. 12,2.Róm. 2,28.Fil. 3,3.Kol. 2,11.Jer. 9,25.26.[6]A tekintélyesektől pedig, (bárminők valának régen, azzal nem törődöm; Isten nem nézi az embernek személyét: mert velem a tekintélyesek semmit sem közöltek; 5Móz. 10,17.[7]Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy **én reám van bízva a körülmetéletlenség evangyélioma,** mint Péterre a körülmetélésé; Csel. 9,15.[8](Mert a ki erős volt Péterben a körülmetélkedés apostolságára, bennem is erős volt a pogányok között). Róm. 15,18.19.[9]És elismervén a nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbjukat nyujták nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülmetélés között prédikáljunk: Kol. 2,14.1,21-22.Gal. 3,13.Róm. 3,21.22.8,4.Mát. 5,17.Róm. 7,1-6.Gal. 6,15.3,28.5,6.[10]Csakhogy a szegényekről megemlékezzünk; a mit is én igyekeztem megcselekedni. Csel. 10,28.Kol. 1,20.Róm. 5,10.2Kor. 5,18.20.1Kor. 10,17.Kol. 3,15.[11]Mikor pedig Péter Antiókhiába jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panasz volt rá. vers 12.13.Ján. 14,18.Róm. 8,9.10.16.2Kor. 3,17.13,5.3.Ésa. 57,19.[12]Mert mielőtt némelyek oda jöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett; mikor pedig oda jöttek, félrevonult és elkülönítette magát, félvén a körülmetélkedésből valóktól. Róm. 5,2.1Pét. 3,18.[13]És vele képmutatóskodtak a többi zsidók is, úgy hogy Barnabás szintén elcsábíttatott az ő tettetésök által. vers 12.Fil. 3,20.Csel. 7,6.29.Róm. 3,29.4,10-12.Gal. 6,16.1Tim. 3,15.Zsid. 3,2.5.6.10,21.1Pét. 4,17.Hós. 8,1.[14]De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az evangyéliom igazságához képest, mondék Péternek mindnyájok előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszeríted a pogányokat, hogy zsidó módra éljenek? Ésa. 28,16.Zsolt. 118,22.Kol.

2,6.7.1Kor. 3,10.12.14.12,10.Mát. 21,42.[15]Mi, természet szerint zsidók és nem pogányok közül való bűnösök, rész 4,15.16.1Pét. 2,5.1Kor. 3,16.[16]Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből és nem a törvény cselekedeteiből; Mivel a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem. Róm. 3,20-28.[17]Ha pedig Krisztusban keresvén a megigazulást, mimagunk is bűnösöknek találtatunk, avagy Krisztus bűnnek szolgája-é? Távol legyen. Fil. 1,7.13-16.Gal. 6,12.2Kor. 11,23.10,1.Kol. 1,23.[18]Mert, ha a miket elrontottam, azokat ismét fölépítem, önmagamat teszem bűnössé. vers 1.10.Csel. 9,15.Róm. 1,5.12,3.15,15.

[19]Mert én a törvény által meghaltam a törvénynek, hogy Istennek éljek. Róm. 6,11.14.[20]Krisztussal együtt megfeszíttettem.

ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω· Χριστῷ συνεσταύρωμαι·

[20]Krisztussal együtt megfeszíttettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; a mely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta érettem. Eféz. 5,2.

ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

[21]Nem törlöm el az Isten kegyelmét; mert ha a törvény által van az igazság, tehát Krisztus ok nélkül halt meg. rész 5,4.Róm. 4,14.

Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Gal 3

[1]Óh balgatag Galátziabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha ti köztetek feszíttetett volna meg? rész 2,12.Gal. 3,28.29.Róm. 8,17.Csel. 3,26.Róm. 1,16.[2]Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-é a Lelket, avagy a hit hallásából? Csel. 10,44.[3]Ennyire esztelenek vagytok? A mit Lélekben kezdtetek el, most testben fejeznétek be? 1Kor. 15,9.Csel. 9,15.1Ján. 2,2.Fil. 3,6.[4]Annyit szenvedtetek hiába? ha ugyan hiába. 2Ján. 8.[5]Annakokáért, a ki a Lelket szolgáltatja néktek, és hatalmas dolgokat művel bennetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekeszi-é? rész 1,21.1Kor. 12,28.15,9.Kol. 1,18.24.Luk. 15,7.10.Zsid. 1,14.**1Pét. 1,12.**

[6]Miképen Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdoníttatott néki igazságul. 1Móz. 15,6.Róm. 4,3.

καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

[7]Értsétek meg tehát, hogy a kik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai. Róm. 4,11.12.16.

Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοί εἰσιν Ἀβραάμ.

Tipológia: Ábrahám fiai – lelki kapcsolat!

[8]Előre látván pedig az Írás,

προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ

προϊδοῦσα - előre látva,

προοράω - 1) előre lát; 2) (átv) figyel vkire, szemmel tart vkit

LÁT AZ ÍRÁS? ÉRDEKES: AZ ÍRÁS MEGSZEMÉLYESTÉSE. VAN ILYEN MÁSHOL IS?

hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy: Te benned fognak megáldatni minden népek. 1Móz. 12,3.**[9]Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívő Ábrahámmal.** Gal. 2,20.Gal. 6,14.[10]Mert a kik törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak; minthogy meg van írva: Átkozott minden, a ki meg nem marad mindazokban, a mik megirattak a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje. 5Móz. 27,26.
[11]Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él. Hab. 2,4.Róm. 1,17.
ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ δῆλον, ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται,

[12]A törvény pedig nincs hitből, hanem a mely ember cselekeszi azokat, élni fog azok által. 3Móz. 18,5.
ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ᾽ Ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

[13]Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, a ki fán függ: 2Kor. 5,21. 5Móz. 21,23.
Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα, ὅτι γέγραπται Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου

κρεμάμενος – függő; κρεμάζω v. κρεμάννυμι - 1) felakaszt, felfüggeszt; 2) föl van függesztve;

ξύλου, - fa, ξύλον, -ου - fa, bot

LXX κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου átkozott Isten előtt az akasztott ember. 5Móz 21,23 CSAK A MÁSODIK FELE SZÓ SZERINT A LXX-BÓL!

[14]Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Lélek ígéretét elnyerjük hit által. Csel. 19,2.5.6.
ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Az Ábrahámnak adott ígéret szövetsége megelőzi a Mózesnek adott törvény szövetségét
[15]Atyámfiai! ember szerint szólok. Lám az embernek megerősített testámentomát senki erőtelenné nem teszi, sem ahhoz hozzá nem ád. Zsid. 9,17.
[16]Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak és az ő magvának. Nem mondja: És a magvaknak, mint sokról; hanem mint egyről. És a te magodnak, a ki a Krisztus. Csel. 16,16-40.1Thess. 2,2.
τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ᾽ ὡς ἐφ᾽ ἑνός Καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστιν Χριστός.
[17]Ezt mondom pedig, hogy a kötést, melyet Isten először megerősített a Krisztusra nézve, a négyszázharmincz esztendő multán keletkezett törvény nem teszi erőtelenné, hogy megsemmisítse az ígéretet. rész 3,1.Fil. 1,27.1,13.Kol. 1,10.Gal. 5,21.22.[18]Mert ha törvényből van az örökség, akkor többé nem ígéretből; Ábrahámnak pedig ígéret által ajándékozta azt az Isten. Róm. 4,13.14.[19]Micsoda tehát a törvény? A bűnök okáért adatott, a míg eljő a Mag, a kinek tétetett az ígéret; rendeltetvén angyalok által, közbenjáró kezében. rész 2,22.Fil. 2,1.2Kor. 13,13.Ján. 17,21.[20]A közbenjáró pedig nem egyé, Isten ellenben egy. rész 2,16.18.Róm. 12,5.1Kor. 12,13.Kol. 3,15.[21]A törvény tehát az Isten ígéretei ellen van-é? Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, a mely képes megeleveníteni, valóban a törvényből volna az igazság. Róm. 8,2.3.[22]De az Írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígéret Jézus Krisztusban

való hitből adassék a hívőknek. 1Kor. 15,24-28.Róm. 8,9.15.Gal. 3,26.Eféz. 1,23.2,22.Róm. 11,36.1Kor. 12,6.

ÍGÉRET (EVANGÉLIUM 1) – TÖRVÉNY – HIT (KRISZTUS, EVANGÉLIUM 2)

23Minekelőtte pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk, egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. Róm. 12,3.6.

Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα ˙συνκλειόμενοι˙ εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.

24Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkké lett, hogy hitből igazuljunk meg. Róm. 10,4.

ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν·

25De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt. Ján. 3,13.Fil. 2,8.10.Mát. 12,40.

ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

26Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. Ján. 1,12.

Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστὲ [1] διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

HA JÉZUS ISTEN FIA ÉS MI IS ISTEN FIAI VAGYUNK, AKKOR MI A KÜLÖNBSÉG??

27Mert a kik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztétek fel. Róm. 6,3.13.14.

ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε·

ἐνεδύσασθε· - fölöltöttétek magatokra, ἐνδύω - 1. (A.) fölöltöztet; 2.

28Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. Róm. 12,5.Kol. 1,24.2Kor. 13,9.

οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök. rész 3,19.Róm. 3,22.Gal. 2,16.Fil. 3,9.10.1Kor. 13,11.Róm. 8,10.

εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι

κληρονόμοι. – örökösök, κληρονόμος, -ου – örökös

Gal 4

[1]Mondom pedig, hogy **a meddig az örökös kiskorú, semmiben sem különbözik a szolgától,** jóllehet ura mindennek; 1Kor. 14,20.Zsid. 13,9.Csel. 20,29.30.[2]Hanem gyámok és gondviselők alatt van az atyjától rendelt ideig. rész 1,22.3,18.1Kor. 12,12-27.[3]Azonképen mi is, mikor kiskorúak valánk, a világ elemei alá voltunk vettetve szolgaként: Róm. 12,5.Kol. 2,19.

[4]Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, a ki asszonytól lett, a ki törvény alatt lett, rész 2,3.Róm. 1,21.1Pét. 4,3.2Pét. 2,18.

ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον

[5]Hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot. Ján. 1,12.

ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν

ἐξαγοράση, - kiváltsa; ἐξαγοράζω - 1) megszabadít 1a) váltságdíjat kifizet; 1b) átvitt értelemben Krisztus felszabadított minket a mózesi törvények alól, azáltal, hogy meghalt helyettünk: megvált; 2) felvásárol, megvesz;
6Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abba, Atya! Róm. 8,15.
Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον Ἀββά ὁ πατήρ.

7Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által. Róm. 8,16.17.
ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ.
8Ámde akkor, mikor még nem ismertétek az Istent, azoknak szolgáltatok, a mik természet szerint nem istenek; 1Kor. 12,2.
Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς·

9Most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza ismét az erőtelen és gyarló elemekhez, a melyeknek megint újból szolgálni akartok? rész 2,1-2.Róm. 6,6.13.12.14.Gal. 3,27.2Kor. 11,3.Zsid. 3,13.
νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεῦσαι θέλετε;

10Megtartjátok a napokat és hónapokat és időket, meg az esztendőket. 2Móz. 23,12.14. Zsolt. 81,4.5. 3Móz. 25,4-11.
ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς.
παρατηρεῖσθε - tartatok meg, παρατηρέω - megfigyel, őriz
11Féltelek titeket, hogy hiába fáradoztam körültetek. vers 22.Kol. 3,10.1Móz. 1,27.12Legyetek olyanok, mint én; mert én is olyanná lettem, mint ti: atyámfiai, kérlek titeket, semmivel sem bántottatok meg engem. vers 12-16.Zak. 8,16.Róm. 12,5.13Tudjátok pedig, hogy testem erőtelensége miatt hirdettem néktek az evangyéliomot először. Mát. 5,22.5Móz. 24,13.15.14És megkísértetvén testemben, nem vetettetek meg, sem nem útáltatok meg engem, hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint Krisztus Jézust. rész 6,11-13.1Pét. 5,8.9.Jak. 4,7.2Kor. 2,10.11.15Hová lőn tehát a ti boldogságotok? Mert bizonyságot teszek néktek, hogy ti, ha lehetséges volt volna, szemeiteket kivájván, nékem adtátok volna. Csel. 20,34.16Tehát ellenségetek lettem-é, megmondván néktek az igazat? Mát. 12,36.37.Kol. 3,16.17.2Tim. 2,14.17Nem szépen buzgolkodnak érettetek, sőt minket ki akarnak rekeszteni, hogy mellettök buzgolkodjatok. rész 1,13.Róm. 5,5.8,16.23.18Szép dolog pedig fáradozni a jóban mindenkor, és nem csupán akkor, ha köztetek vagyok. Mát. 15,19.Kol. 3,8.9.
19Gyermekeim! kiket ismét fájdalommal szülök, míglen kiábrázolódik bennetek Krisztus. Kol. 3,12.13.Mát. 6,12.14.15.18,21-35.2Kor. 5,18.19.
τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω μέχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·
ὠδίνω – vajúdom
μέχρις - -ig
20Szeretnék pedig most köztetek jelen lenni és változtatni a hangomon; mert bizonytalanságban vagyok felőletek. rész 4,32.Ján. 13,34.15,13.1Ján. 3,1.Róm. 5,8.21Mondjátok meg nékem, kik a törvény alatt akartok lenni: nem halljátok-é a törvényt? Róm. 5,8.Gal. 2,20.Zsid. 10,10.14.Fil. 4,18.Mát. 20,28.26,28.Róm. 3,25.1Móz. 8,21.
22Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt; egyik a szolgálótól, és a másik a szabadostól. 1Móz. 16,15. 1Móz. 21,2.
γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας·

παιδίσκης – szolgáló; παιδίσκη, -ς – szolgálóleány

ἐλευθέρας· - szabad asszony, ἐλεύθερος, ά, -ον - szabad
[23]De a szolgálótól való test szerint született; a szabadostól való pedig az ígéret által. rész 4,29.Kol. 2,7.3,15.17.1Thess. 5,18.
ἀλλ᾽ ὁ [μὲν] ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας δι᾽ ἐπαγγελίας.

[24]Ezek MÁST PÉLDÁZNAK: mert azok az asszonyok a két szövetség, az egyik a Sinai hegyről való, szolgaságra szülő, ez Hágár, 1Kor. 6,9.10.Kol. 3,5.Mát. 6,24.Fil. 3,19.2Kor. 6,10.11,27.1Kor. 15,27.24.28.
ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα αὗται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινά, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ
knb Ezeket példázatképpen mondták
szit Ezeket példázatképpen mondták
stl Ezeket átvitt értelemben kell érteni
BD Ennek képletes értelme van
rúf / BG Ez képes beszéd,
KG vizs Melly dolgokon más dolog példáztatic:
kg Ezek mást példáznak
KECSK Melyek képletesen vannak mondva
CSL 4 Ezek egy példázatnak a képei.
RL Ezek példázatok
RS Ezek példaképek
ME Képies beszéd ez a két szövetségről:
LUTH Die wort bedeuten etwas. Denn das ſind die zwey Teſtamen
TYN 1526/ 34 Which things betoken mystery.
KJV 4 Which things are an allegory
allegória: egyedül itt az Út-ban!
[25]Mert Hágár a Sinai hegy Arábiában, hasonlatos pedig a mostani Jeruzsálemhez, nevezetesen fiaival együtt szolgál. Kol. 2,8.Róm. 2,5.1Thess. 1,10.
τὸ δὲ Ἄγαρ Σινὰ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συνστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἰερουσαλήμ, δουλεύει γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς

[26]De a magasságos Jeruzsálem szabad, ez mindnyájunknak anyja, Róm. 11,22.2Pét. 3,17.
ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶν μήτηρ ἡμῶν·
A SZOLGASÁG ÉS A SZABADSÁG ALLEGÓRIÁI
[27]Mert meg van írva: Ujjongj te meddő, ki nem szülsz; vígadozzál és kiálts, ki nem vajudol; mert sokkal több az elhagyottnak magzatja, mint a kinek férje vagyon. Ésa. 54,1.[28]Mi pedig, atyámfiai, Izsák szerint, ígéretnek gyermekei vagyunk. Gal. 5,22. Róm. 6,13.Fil. 1,11.18.4,8.1Kor. 5,8.[29]De valamint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerint valót, úgy most is. rész 4,20-24. Róm. 12,2.Fil. 1,27.[30]De mit mond az Írás? Űzd ki a szolgálót és az ő fiát; mert a szolgáló fia nem örököl a szabad nő fiával. 1Móz. 21,10.12.[31]Annakokáért, atyámfiai, **nem vagyunk a szolgáló fiai, hanem a szabadoséi.** vers 6. Róm. 1,26.27.
KERESZTÉNYEK A SZABADSÁG GYERMEKEI, ÖRÖKÖSÖK

Gal 5
Szabadság, Lélek szerinti élet
[1]Annakokáért a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, álljatok meg, és ne kötelezzétek meg ismét magatokat szolgaságnak igájával. Ján. 3,19-21.[2]Ímé, én Pál

mondom néktek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus néktek semmit sem használ. Ésa. 60,1.59,10.Róm. 13,11.Mát. 8,22.Luk. 15,24.32.[3]Bizonyságot teszek pedig ismét minden embernek, a ki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani. vers 8-10.[4]**Elszakadtatok Krisztustól, a kik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek.** Kol. 4,5.Gal. 6,10.Fil. 2,15.3.20.

κατηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.

κατηργήθητε - elszakítattatok (itt), καταργέω - 1. (A.) érvénytelenít, megszüntet

ἐξεπέσατε. - kiestetek, ἐκπίπτω - 1. kiesik,

[5]**Mert mi a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét.** vers 15.16.Kol. 1,9.Csel. 21,14.1Kor. 4,19.

ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

ἀπεκδεχόμεθα. – várjuk, ἀπεκδέχομαι - vár

[6]**Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetélkedetlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit.** Kol. 3,11. Jak. 2,17.18.

ἐν γὰρ Χριστῷ [Ἰησοῦ] οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι᾽ ἀγάπης ἐνεργουμένη.

ἀκροβυστία, - körülmetéletlenség

ἐνεργουμένη – munkálkodó, ἐνεργέω - működik

[7]Jól futottatok; kicsoda gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak? Kol. 3,16.Csel. 2,4.10,46.19,6.[8]Ez a hitetés nem attól van, a ki titeket hív. rész 1,6.[9]Kis kovász az egész tésztát megkeleszti. 1Kor. 5,6.[10]Bizodalmam van az Úrban ti hozzátok, hogy más értelemben nem lesztek; de a ki titeket megzavar, elveszi az ítéletet, bárki legyen. Mát. 16,6.7.[11]Én pedig atyámfiai, ha még a körülmetélést hirdetem, miért üldöztetem mégis? **Akkor eltöröltetett a kereszt botránya.** 1Kor. 1,23.[12]Bárcsak ki is metszetnék magukat, a kik titeket bujtogatnak. rész 1,27.1Thess. 2,2.Róm. 16,3.4.12.Csel. 16,12.13.14.Jel. 3,5.13,8.2Móz. 32,32.33.Dán. 12,1.Luk. 10,20.[13]**Mert ti szabadságra hivattatok atyámfiai; csakhogy a szabadság ürügy ne legyen a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok egymásnak.** 1Pét. 2,16.[14]Mert az egész törvény ez egy igében teljesedik be: **Szeresd felebarátodat, mint magadat.** Mát. 22,39.[15]Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást fel ne emészszétek. 2Kor. 12,20.[16]Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek. Róm. 6,12.1Pét. 2,11.[17]**Mert a test a lélek ellen törekedik, a lélek pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, a miket akartok.** Róm. 7,17.23.25.

FT NAPLÓ 1970. január 15

Már írtam, úgy érzem, hogy van valami, ami jót ad nekem, van, ami gátol abban. Igen, ez Isten és a Sátán. Nem mint valami létező élőlények, hanem mint én, F.T. Mert minden emberben megvan az Isten és a Sátán. Minden ember küzd a jóért – de ugyanakkor gátolja a gonosz. Bennem is a jó küzd a rosszal. Szeretném, ha a Jobbik énem, Isten legyőzné énáltalam a Sátánt. Ehhez pedig nem másnak mint nekem van szükségem. Az Istentől kérek erőt, hogy legyőzhessem önmagamban a gonoszt. Kérem, hogy adjon nekem erőt arra, hogy 1970. tanévünk II. Fele a a jó győzelmével fejeződjék be!

[18]Ha azonban a Lélektől vezéreltettek, nem vagytok a törvény alatt. vers 22.23.[19]A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás. Kol. 3,5.6.[20]Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, viszszavonások, pártütések, 1Tim. 6,6.8.2Kor. 6,4-10.1Kor. 4,11-14.[21]Irígységek, gyilkosságok, részegségek, dobzódások és ezekhez hasonlók: melyekről előre mondom néktek, a miképen már ezelőtt is mondottam, hogy a kik ilyeneket cselekesznek, Isten országának örökösei nem lesznek. 1Kor. 6,9.10.Eféz. 5,5.[22]**De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség,**

mértékletesség. Kol. 3,20.[23]Az ilyenek ellen nincs törvény. 1Tim. 1,9.10.[24]A kik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt. Róm. 6,6.
[25]Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is járjunk. Róm. 8,5.
Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν
στοιχῶμεν – járjunk; στοιχέω - 1) elsőnek lenni a sorban
[26]Ne legyünk hiú dicsőség kívánók, egymást ingerlők, egymásra irígykedők. Fil. 2,3.

Gal 6 (Mai ige 22. 06. 03.)
FONTOS IGESZAKASZ EGYMÁS MEGÍTÉLÉSE SZEMPONTJÁBÓL
[1]Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is. Mát. 18,15-17.Róm. 14,1.
Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

Hatszor a p betű – alliteráció?
προλημφθῇ - tetten éretik, / προλαμβάνω - 1) előbbre vesz vmit, előnyben részesít; 2) előre jelez, megelőz; 3) rajtakap, tetten ér

παραπτώματι, - bűn, παράπτωμα, -τος - vétek, bűn, félrelépés, elesés

καταρτίζετε – helyreigazítsátok, καταρτίζω - 1. rendez, rendbe hoz; 2. (személyeket) összehangol, jó irányba terel; 3. készít, elkészít 4. igazít, ismét visszahelyez, helyreállít 5. jogába visszállít,

πραΰτητος, - szelídségé, πραΰτης, -τος - szelídség, gyengeség

[2]Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét. Ján. 13,34.
Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ χριστοῦ.

βάρη – terheket, βάρος, -ους - 1. (fiz.) teher; 2. (erkölcsi) súly

βαστάζετε, - hordozzátok, βαστάζω - visz, hordoz
[3]Mert ha valaki azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja meg. Mát. 25,31-46.2Kor. 5,10.
εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι μηδὲν ὤν, φρεναπατᾷ ἑαυτόν·

φρεναπατᾷ - megcsalja, φρεναπατάω - megtéveszt, félrevezet, becsap valakit

[4]Minden ember pedig az ő maga cselekedetét vizsgálja meg, és akkor csakis önmagára nézve lesz dicsekedése és nem másra nézve. Kol. 4,1.5Móz. 10,17.
τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω [ἕκαστος], καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον
[5]Mert kiki a maga terhét hordozza. 2Kor. 5,10.
ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει
φορτίον – terhét, φορτίον, -ου - 1) hajórakomány; 2) (átv. is) teher

A TEHERRE KÉT SZÓ: βάρος és φορτίον,
[6]A ki pedig az ígére taníttatik, közölje minden javát tanítójával. 1Kor. 9,7.14.[7]Ne tévelyegjetek, Isten nem csúfoltatik meg; mert a mit vet az ember, azt aratándja is. rész 2,2.Gal. 1,16.2Kor.

4,4.Ján. 14,30.12,31.[8]Mert a ki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; a ki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet. Róm. 1,7.Fil. 1,2.[9]A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk. 2Thess. 3,13.[10]Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképen pedig a mi hitünknek cselédeivel. 1Tim. 5,8.[11]Látjátok, mekkora betűkkel írok néktek a saját kezemmel! rész 2,8.3,12.1Pét. 5,8.9.Róm. 8,38.39.16,20.2Thess. 3,3.2Kor. 11,3.Mát. 5,37.6,13.Zsolt. 7,14.[12]A kik testre szépek szeretnének lenni, azok kényszerítenek titeket a körülmetélkedésre; csak azért, hogy a Krisztus keresztjéért ne üldöztessenek. Ésa. 59,17.1Thess. 5,9.Róm. 8,28-30.1,16.[13]Mert magok a körülmetélkedettek sem tartják meg a törvényt; hanem azért akarják, hogy ti körülmetélkedjetek, hogy a ti testetekkel dicsekedjenek. vers 14.Kol. 4,2.Luk. 21,36.1Thess. 5,17.2,13.Róm. 1,9.

[14]Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, a ki által nékem megfeszíttetett a világ, és én is a világnak. 1Kor. 1,31.2.2.

ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι᾽ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κἀγὼ κόσμῳ.

[15]Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés. rész 5,6. Róm. 6,4.[16]És a kik e szabály szerint élnek, békesség és irgalmasság azokon, és az Istennek Izráelén. Csel. 20,4.Kol. 4,7.2Tim. 4,12.[17]Ennekutána senki nékem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézusnak bélyegeit hordozom az én testemben. 2Kor. 4,10.11.[18]A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel atyámfiai! Ámen. 2Tim. 4,22.

Pál apostolnak az efézusbeliekhez írt levele

Ef 1

[1]Pál, Jézus Krisztus apostola Isten akaratjából, az Efézusban lévő és Krisztus Jézusban hívő szenteknek. 1Kor. 1,1.Fil. 1,1.
Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ] καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

[2]Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Róm. 1,7.
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
[3]Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, a ki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban, 1Pét. 1,3.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ

[4]A szerint, a mint magának kiválasztott minket Ő benne a világ teremtetése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Ő előtte szeretet által, 2Tim. 1,9.Csel. 15,18.
καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ,

ἐξελέξατο – kiválasztott, ἐκλέγω - kiszemel, kiválaszt, kiválogat

ἀμώμους – szeplőtlenek; ἄμωμος, -ον - (átv. is) hibátlan, feddhetetlen

καταβολή, -ῆς - 1. alapvetés, megalapozás; 2. teremtés; 3. foganás

κατενώπιον - előtt
(FT feddhetetlennek „pecsétel”, feddhetőnek „bélyegez” (Pecsét versus bélyeg: elpecsételés, fenevad bélyege)

[5]Eleve elhatározván, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jó kedve szerint, Róm. 8,15.29.30.
προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ

[6]Kegyelme dicsőségének magasztalására, a melylyel megajándékozott minket ama Szerelmesben, Mát. 3,17.Kol. 1,13.Róm. 8,39. PREDESTINÁCIÓ??
εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ,
ἔπαινον – magasztalás, ἔπαινος, -ου - 1. (emberre vonatkozóan) dicséret, jó hírnév; 2. (Istenre vonatkozóan) magasztalás

[7]A kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint. Róm. 3,23-25.
ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ
παραπτωμάτων, - bűnöké; παράπτωμα, -τος - vétek, bűn, félrelépés, elesés
[8]Melyet nagy bőséggel közlött velünk minden bölcsességgel és értelemmel, 1Kor. 1,5.Kol. 1,9. ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει

[9]Megismertetvén velünk az Ő akaratjának titkát az Ő jó kedve szerint, melyet eleve elrendelt magában, rész 3,4.5.Róm. 16,25.26.Kol. 1,26.2Tim. 1,9.10.
γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ

[10]Az idők teljességének rendjére nézve DISZPENZÁCIÓ, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind a melyek a mennyekben vannak, mind a melyek e földön vannak; Gal. 4,4.1Móz. 1,31.1Ján. 3,8-10.Ján. 8,44.2Kor. 11,3.Róm. 8,19-23.Mát. 19,28.2Pét. 3,10-13.
εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ

[11]Ő benne, a kiben vettük is az örökséget, eleve elrendeltetvén annak eleveelvégzése szerint, a ki mindent az ő akaratjának tanácsából cselekszik, Róm. 2,18.12,2.Eféz. 5,15.Kol. 3,10.1Thess. 5,21.Ján. 11,9.
ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ

[12]Hogy legyünk mi magasztalására az Ő dicsőségének, a kik előre reménykedtünk a Krisztusban: Róm. 3,2.9,4.Csel. 3,25.
εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ χριστῷ
προηλπικότας - előre reménykedők, προελπίζω - előre remél

[13]A kiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak beszédét, idvességetek evangyéliomát, a melyben hittetek is, megpecsételtettetek az ígéretnek ama Szent Lelkével, Kol. 1,5.Csel. 19,2-5.2,37.38.8,12.Ján. 3,5.Eféz. 4,30.Csel. 2,16-18.Jóel 2,28.29.Zak. 12,10.
ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ
ἐσφραγίσθητε – megpecsételtettetek, σφραγίζω - lepecsétel (hogy megjelölje)
[14]A ki záloga a mi örökségünknek Isten tulajdon népének megváltatására, az Ő dicsőségének magasztalására. 2Kor. 1,22.1Kor. 15,28.Róm. 8,18-23.2Móz. 19,5.5Móz. 7,6.14,2.26,18.Zsolt. 135,4.Malak. 3,17.
ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ
περιποιήσεως, - megszerzetté, περιποίησις, -εως - megőrzés; megszerzés

[15]Annakokáért én is, hallván a ti hiteteket az Úr Jézusban, és minden szentekhez való szerelmeteket, Kol. 1,4.
Διὰ τοῦτο κἀγώ, ἀκούσας τὴν καθ᾽ ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους

[16]Nem szűnöm meg hálát adni tiérettetek, emlékezvén reátok az én könyörgéseimben; 1Kor. 1,4.1Thess. 1,2.Fil. 1,3.
οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνείαν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου
παύομαι - szűnöm meg, παύω - 1. (A.) megszünte
[17]Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcseségnek és kijelentésnek Lelkét az Ő megismerésében; Csel. 7,2.Kol. 1,15.Fil. 2,5-11.1Kor. 11,3.Róm. 8,34.1Kor. 15,27.28.Ján. 20,17.Mát. 27,46.Ján. 10,29.14,28.1Kor. 2,10.
ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, ⸀δῴη⸁ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ
ISTENISMERET KÉT ÚTJA: A BÖLCSESSÉG ÉS A KINYILATKOZTATÁS LELKE (SZELLEME)
[18]És világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között, Róm. 1,21.11,8.10.2Kor. 4,6.Fil. 3,20.Róm. 5,2.8,18-24.Kol. 1,27.2Kor. 4,17.Kol. 1,12.Csel. 20,32.26,18.1Kor. 6,9.Gal. 5,21.Eféz. 5,5.
πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας [ὑμῶν] εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς [1] ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς [1] ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις,

πεφωτισμένους – megvilágosítva, φωτίζω - 1) világít, ragyog; 2

κληρονομία, -ς – örökség

CSIA: 18 ADJA NÉKTEK A SZÍVNEK MEGVILÁGOSÍTOTT SZEMÉT,
George Wither 1558-1667 The Eye of the Heart Emblem

[19]És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, a kik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint, vers 16.
καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ
ἰσχύς, -ύος - erő
[20]A melyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbjára a mennyekben. Márk 16,19.Zsolt. 110,1.Csel. 2,24.Fil. 3,20.21.Csel. 7,55.Mát. 24,30.25,31.Róm. 8,9-11.
ἣν ⸀ἐνήργηκεν⸁ ἐν τῷ χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις

[21]Felül minden fejedelemségen és hatalmasságon és erőn és uraságon és minden néven, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következendőben is: rész 3,10.Fil. 2,9-11.Kol. 1,16.Róm. 8,38.1Pét. 3,22.

HATALMAS KRISZTUS-DICSŐÍTÉS:
ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι·

ὀνομαζομένου - (mely) neveztetik; ὀνομάζω - nevez, elnevez vminek
[22]És mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek fölötte az anyaszentegyháznak fejévé, Zsolt. 8,7.Zsid. 2,8.Kol. 1,8.
καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ

[23]Mely az Ő teste, teljessége Ő néki, a ki mindeneket betölt mindenekkel. rész 3,17.1Kor. 12,27.Kol. 1,18.24.2,19.Róm. 12,5.8,9.10.Ján. 15,5.Kol. 1,17.
ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.
EZ A FEJEZET OLYAN MÉLYSÉGGEL, MAGASSÁGGAL, SZÉLESSÉGGEL, ERŐVEL BÍR, HOGY MEG KÉNE TANULNI KÍVŰLRŐL!

Ef 2
[1]Titeket is megelevenített, a kik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt, rész 1,20.Kol. 2,13.
καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν
[2]Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama lélek szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik; rész 6,12.Tit. 3,3.Róm. 12,2.2Kor. 4,4.Mát. 12,24.1Kor. 2,12.1Ján. 4,6.Ésa. 1,2-4.Róm. 2,8.11,30.
ἐν αἷς ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθίας·

[3]A kik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint egyebek is: Kol. 3,5.6.Róm. 1,18.3,9-18.7,14.1Kor. 1,12.2Pét. 2,18.Gal. 5,16.Róm. 7,23.24.11,32.Gal. 3,22.
ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί

[4]De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, melylyel minket szeretett, rész 1,7.Mik. 7,18.Róm. 5,8.Ján. 3,16.
ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς

[5]Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg!) rész 1,23.Róm. 8,17.Kol. 2,13.Róm. 5,10.
καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ χριστῷ, – χάριτί ἐστε σεσωσμένοι

συνεζωοποίησεν - (vele) együtt élővé tett
συζωοποιέω - 1) együtt megelevenít, életre kelt; 1a) keresztényeket, Krisztussal

[6]És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban: rész 1,20.2Kor. 4,14.2Tim. 2,12.
METAFORIKUS, NEM LEHET LITERÁLISAN ÉRTENI!
καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

[7]Hogy megmutassa a következendő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban. 1Ján. 3,1.Róm. 9,23.2,4.Tit. 3,4.
ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

[8]Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; Róm. 3,25.30.Gal. 2,16.
τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον·

[9]Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. Tit. 3,5.Róm. 3,28.9,32.Gal. 2,16.3,2.Róm. 10,3.2,14.3,27.
οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται.
καυχήσηται. – dicsekedjék, καυχάομαι v. καυχῶμαι - dicsekszik
[10]Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, a melyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk. Zsolt. 100,3.Tit. 2,14.3,5.2Kor. 5,17.Gal. 6,15.Róm. 8,1.2.Ján. 3,5.6.Fil. 2,13.
αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς [1] ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν
(ez az Ef teljesebb!) –
a KETTŐBŐL egy: zsidók és pogányok ἀμφότεροι - mindkettő
[11]Annakokáért emlékezzetek μνημονεύετε meg arról, hogy egykor ti a testben pogányok, kiket körülmetéletlenségnek nevez vala amaz úgynevezett s a testen kézzel megcsinált körülmetélkedés, 1Kor. 12,2.Róm. 2,28.Fil. 3,3.Kol. 2,11.Jer. 9,25.26.[12]Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izráel társaságától idegenek, és az ígéret szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem vala, és Isten nélkül valók voltatok e világon; Róm. 9,4.5.Kol. 1,21.Csel. 3,25.Róm. 1,16.3,1.2.1Móz. 32,28.35,10.Róm. 9,6.1Móz. 12,23.26,2-5.28,13-15.1Thess. 4,13.Csel. 19,26.14,15.1Kor. 10,20.**[13]Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol valátok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által.** vers 12.

[14]Mert Ő a mi békességünk, ki egygyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat, Csel. 10,35.36.Ésa. 49,6.Mik. 5,5.Ésa. 9,6.7.Kol. 3,11.Gal. 3,28.Ján. 10,16.
Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,
ἀμφότερα – mindkettőt μεσότοιχον - elválasztó falat

μεσότοιχον, -ου - elválasztó fal
φραγμός, -οῦ - kerítés

λύσας, - lebontva, λύω - old, fölold,
[15]Az ellenségeskedést az Ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényét (dogma!) eltörölvén; hogy ama kettőt egy új emberré teremtse Ő magában, békességet szerezvén; Kol. 2,14.1,21-22.Gal. 3,13.Róm. 3,21.22.8,4.Mát. 5,17.Róm. 7,1-6.Gal. 6,15.3,28.5,6.
τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ [1] εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην,
καταργήσας, - megsemmisítve, eltörölve,
καταργέω - 1. (A.) érvénytelenít, megszüntet,

[16]És hogy megbékéltesse az Istennel mind a kettőt, egy testben a keresztfa által, megölvén ezen az ellenségeskedést. Csel. 10,28.Kol. 1,20.Róm. 5,10.2Kor. 5,18.20.1Kor. 10,17.Kol. 3,15.
καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ·
MIÉRT VAN SZARKSZ A 14. VERSBEN ÉS SZOMA A 16-BAN??? (MINDKETTŐ KRISZTUS TESTÉRE VONATKOZIK!)
[17]És eljövén, békességet hirdetett néktek, a távol valóknak és a közel valóknak. vers 12.13.Ján. 14,18.Róm. 8,9.10.16.2Kor. 3,17.13,5.3.Ésa. 57,19.
καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς·
[18]Mert Ő általa van menetelünk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához. Róm. 5,2.1Pét. 3,18.
ὅτι δι᾽ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

προσαγωγὴν - hozzá vezető utat

προσαγωγή, -ῆς - bejárat, belépés

ἀμφότεροι – mindkettő
[19]Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az Istennek, vers 12.Fil. 3,20.Csel. 7,6.29.Róm. 3,29.4,10-12.Gal. 6,16.1Tim. 3,15.Zsid. 3,2.5.6.10,21.1Pét. 4,17.Hós. 8,1.
Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ᾽ ἐστὲ ˙συνπολῖται᾽ τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ,

[20]Kik fölépíttettetek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus, Ésa. 28,16.Zsolt. 118,22.Kol. 2,6.7.1Kor. 3,10.12.14.12,10.Mát. 21,42.
ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ,
ἀκρογωνιαῖος, -ου - szegletkő
[21]A kiben az egész épület szép renddel rakattatván, nevekedik szent templommá az Úrban; rész 4,15.16.1Pét. 2,5.1Kor. 3,16.
ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ
αὔξει – növekedik; αὐξάνω - 1. (A) növel, fokoz,
[22]A kiben ti is együtt építtettek Isten hajlékává a Lélek által. 2Kor. 6,16.
ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.
κατοικητήριον, -ου – hajlék

Ef 3
KRISZTUS MISZTÉRIUMA: A POGÁNYOK IS BENNE VANNAK ISTEN MEGVÁLTÓ TERVÉBEN:
[1]Ezért vagyok én, Pál, a Krisztusnak foglya ti érettetek, a pogányokért; Fil. 1,7.13-16.Gal. 6,12.2Kor. 11,23.10,1.Kol. 1,23.[2]Ha ugyan hallottátok Isten kegyelmének rendelkezését, melyet nékem adott a ti érdeketekben; vers 1.10.Csel. 9,15.Róm. 1,5.12,3.15,15.
[3]Hogy tudniillik kijelentés útján ismertette meg velem a TITKOT, a szerint, a mint az elébb megírám röviden, vers 2.11-12.Csel. 26,13.Gal. 1,16.
[ὅτι] κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ,

[4]Melynek olvasásából megérthetitek, hogy micsoda az én értelmem a Krisztus titka felől; 2Kor. 6,13.2,3.

πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ,
[5]A mely egyéb időkben meg nem ismertettetett az emberek fiaival úgy, a hogy most kijelentetett az Ő szent apostolainak és prófétáinak a Lélek által: Csel. 10,28.1Móz. 11,5.Gal. 3,8.Róm. 9,24-26.15,9.16,26.2Pét. 1,21.1Kor. 2,10-16.[6]Hogy tudniillik a pogányok örökös társak és **egyugyanazon test tagjai és részesei az ő ígéretének** a Krisztus Jézusban az evangyéliom által. rész 2,12.Gal. 3,28.29.Róm. 8,17.Csel. 3,26.Róm. 1,16.[7]A melynek szolgájává lettem az Isten ama kegyelmének ajándékából, mely adatott nékem az Ő hatalmának munkája szerint. rész 1,19.3,20.Róm. 1,5.Kol. 1,25.26.Gal. 1,1.15-17.1,13.14.[8]**Nékem, minden szentek között a legeslegkisebbnek adatott ez a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem a Krisztus végére mehetetlen gazdagságát; 1Kor. 15,9.Csel. 9,15.1Ján. 2,2.Fil. 3,6.**

[9]**És hogy megvilágosítsam mindeneknek, hogy miképen rendelkezett Isten ama TITOK felől, a mely elrejtetett vala örök időktől fogva az Istenben, a ki mindeneket teremtett a Jézus Krisztus által; rész 1,10.3,2.Róm. 16,25.26.Ján. 1,9.Zsid. 6,4.10,32.2Kor. 4,4.Mát. 5,14.**
καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι

[10]**Azért, hogy megismertettessék most a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az egyház által az Istennek sokféle bölcsesége, rész 1,21.1Kor. 12,28.15,9.Kol. 1,18.24.Luk. 15,7.10.Zsid. 1,14.1Pét. 1,12.**
ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ,

[11]Amaz **örök eleve-elvégezés szerint, a melyet megcselekedett** a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban: rész 1,4.11.
κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
PREDESTINÁCIÓ; PROTHEZIS = ELEVE ELRENDELÉS
[12]**A kiben van a mi bátorságunk és bizodalommal való menetelünk Istenhez az Ő benne való hit által. rész 2,18.Ján. 14,6.Róm. 5,2.Zsid. 4,16.Róm. 8,38.**[13]Azért kérlek, hogy ne csüggedjetek el az én ti érettetek való nyomorúságaim miatt, a melyek néktek dicsőségtekre vannak. rész 2,12.Fil. 2,17.18.1Thess. 3,3.
EZ IS HATALMAS KRISZTUS-HIMNUSZ

[14]**Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, vers 27.**
Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα,
[15]**A kiről neveztetik minden nemzetség, mennyen és földön, rész 6,10.Csel. 3,25.**
ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται

[16]**Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjetek az Ő Lelke által a belső emberben; Róm. 7,16.22.23.25.12,2.2Kor. 4,16.**
ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον

[17]**Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; Róm. 8,9.10.2Kor. 12,9.Gal. 2,20.Ján. 14,23.**
κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι,

[18]A szeretetben meggyökerezvén és alapot vevén, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, Gal. 5,6.1Kor. 13,4.Kol. 2,7.
ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ ὕψος καὶ βάθος,

[19]És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felül haladó szeretetét, hogy ekképen beteljesedjetek az Istennek egész teljességéig. Róm. 8,35.Gal. 2,20.Ján. 10,11-18.
γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ

[20]Annak pedig, a ki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, Róm. 16,25-27.
Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν

[21]Annak légyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen! 2Kor. 11,22.Csel. 23,6.1Móz. 17,9-14.35,16-20.Róm. 9,7-11.1Sám. 9,1.2.Róm. 11,1.Gal. 1,14.Csel. 26,5.
αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ef 4
ITT AZ „EGY” ÉS A „MINDEN” KÖRÜL FOROG MINDEN
[1]Kérlek azért titeket én, ki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhívatásotokhoz, melylyel elhívattatok. rész 3,1.Fil. 1,27.1,13.Kol. 1,10.Gal. 5,21.22.[2]Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvedvén egymást szeretetben, Gal. 6,2.Mát. 11,29.Kol. 3,12.Róm. 15,1.1Kor. 13,4.
[3]Igyekezvén megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelében. rész 2,22.Fil. 2,1.2Kor. 13,13.Ján. 17,21.
σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης·

[4]Egy a test és egy a Lélek, miképen elhívatástoknak egy reménységében hívattatok el is; rész 2,16.18.Róm. 12,5.1Kor. 12,13.Kol. 3,15.
ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα, καθὼς [καὶ] ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

[5]Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség; 1Kor. 8,6.
εἷς κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα
MIND A HÁROM SZÓ: εἷς, μία, ἓν „EGY”ET JELENT:
[6]Egy az Isten és mindeneknek Atyja, a ki mindeneknek felette van és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik. 1Kor. 15,24-28.Róm. 8,9.15.Gal. 3,26.Eféz. 1,23.2,22.Róm. 11,36.1Kor. 12,6.
εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν.

[7]Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint. Róm. 12,3.6.
Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη [ἡ] χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ.

[8]Ezokáért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek. Zsolt. 68,19.Luk. 1,78.1Kor. 15,25.26.Csel. 2,33.

διὸ λέγει Ἀναβὰς εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, [καὶ] ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις

[9](Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire? Ján. 3,13.Fil. 2,8.10.Mát. 12,40.
τὸ δέ Ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

[10]A ki leszállott vala, ugyanaz, a ki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy mindeneket betöltsön.) vers 8.Zsid. 7,26.1Kor. 15,28.Eféz. 1,23.
ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα

[11]És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangyélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: 1Kor. 12,28.Csel. 11,27.28.Csel. 21,8.20,28.Ján. 21,15.1Pét. 5,1-2.1Tim. 3,2. öt tisztség az egyházban!
καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,

[12]A szentek tökéletesbbítése czéljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Róm. 12,5.Kol. 1,24.2Kor. 13,9.
πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ

[13]Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére: rész 3,19.Róm. 3,22.Gal. 2,16.Fil. 3,9.10.1Kor. 13,11.Róm. 8,10.
μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ χριστοῦ,

[14]Hogy többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tova hány a hab és hajt a tanításnak akármi szele, az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszságához való csalárdság által; 1Kor. 14,20.Zsid. 13,9.Csel. 20,29.30.
ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ ⸀κυβίᾳ⸁ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν ⸀μεθοδίαν⸁ τῆς πλάνης,

[15]Hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva nevekedjünk Abban, a ki a fej, a Krisztusban; rész 1,22.3,18.1Kor. 12,12-27.
IGAZSÁG ÉS A SZERETET EGYSÉGE!
ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή, Χριστός,

αὐξήσωμεν – növeljük, αὐξάνω - 1. (A) növel, fokoz, tenyészt, szaporít,
[16]A kiből az egész test, szép renddel egyberakatván és egybeszerkesztetvén az Ő segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevekedését a maga fölépítésére szeretetben. Róm. 12,5.Kol. 2,19.
ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ ⸀συνβιβαζόμενον⸁ διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ᾽ ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ

[17]Ezt mondom annakokáért és bizonyságot teszek az Úrban, hogy ti többé ne járjatok úgy, mint egyéb pogányok is járnak az ő elméjöknek hiábavalóságában, rész 2,3.Róm. 1,21.1Pét. 4,3.2Pét. 2,18.
Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν

ματαιότης, -τος – hiábavalóság

[18]Kik értelmökben meghomályosodtak, elidegenültek az isteni élettől a tudatlanság miatt, mely az ő szívök keménysége miatt van bennök; Róm. 8,2.
ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, [1] διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν.

πώρωσις, -έως – keménység

ἀπηλλοτριωμένοι – elidegenültek; ἀπαλλοτριόω - 1) (A) elidegenít 2) (M) elidegenedik vkitől

[19]Kik erkölcsi érzés nélkül, önmagukat a bujálkodásra adták, minden tisztátalanságnak nagy nyereséggel való cselekedésére. Róm. 1,24.
οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

ἀπηλγηκότες – érzéketlenül

ἀπαλγέω - érzéketlen, nem érez

ἀσελγείᾳ - fajtalanságnak; ἀσέλγεια, -ς - bujaság

πλεονεξίᾳ. – nyereségvágy, πλεονεξία, -ς - nyereségvágy, kapzsiság

[20]Ti pedig nem így tanultátok a Krisztust; rész 1,29.4,10.3,1.1Thess. 5,6.2Kor. 6,10.Róm. 5,3.8,28.38.39.[21]Ha ugyan Őt megértettétek és Ő benne megtaníttattatok, úgy a mint az igazság a Jézusban: rész 3,20.Jak. 5,9.Mát. 5,16.Róm. 12,17.19.
[22]Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való ó embert, mely meg van romolva a csalárdság kívánságai miatt; rész 2,1-2.Róm. 6,6.13.12.14.Gal. 3,27.2Kor. 11,3.Zsid. 3,13.
ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης
ἀποθέσθαι - hogy vetkezzétek le, ἀποτίθημι - áttesz, áthelyez

[23]Megújuljatok pedig a ti elméteknek lelke szerint, vers 17.Róm. 12,2.7,23.Gal. 5,16-18.
ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

[24]És felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben. vers 22.Kol. 3,10.1Móz. 1,27.
καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

ἐνδύσασθαι - fölölteni (magatokra), ἐνδύω - 1. (A.) fölöltöztet; 2. (M.) fölöltözik; magára ölt (ruhát, fegyvert); 4. (átv) (érzelem) beköltözik vki lelkébe
ὁσιότης, -τος - szentség, kegyesség

[25]Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot, kiki az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk. vers 12-16.Zak. 8,16.Róm. 12,5.
Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

[26]Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon; Mát. 5,22.5Móz. 24,13.15.
ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν,

ἐπιδυέτω - nyugodjék le; ἐπιδύω - lemegy, lenyugszik a Nap

παροργισμῷ - harag, παροργισμός, -οῦ - méltatlankodás, harag
[27]Se pedig az ördögnek ne adjatok helyet. rész 6,11-13.1Pét. 5,8.9.Jak. 4,7.2Kor. 2,10.11.
μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

[28]A ki oroz vala, többé ne orozzon; hanem inkább munkálkodjék, cselekedvén az ő kezeivel azt, a mi jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőnek. Csel. 20,34.
ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς χερσὶν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

[29]Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak a mely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak. Mát. 12,36.37.Kol. 3,16.17.2Tim. 2,14.
πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ⸀ἀλλὰ⸁ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν.

σαπρὸς – rothadt; σαπρός, -ά, -όν - 1) rothadt;
[30]És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, a ki által megpecsételtettetek a teljes váltságnak napjára. rész 1,13.Róm. 5,5.8,16.23.
καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως
λυπεῖτε - szomorítsátok meg; λυπέω v. λυπῶ - 1. (A.) szomorúságot okoz; 2. (P.) szomorkodik

[31]Minden mérgesség és fölgerjedés és harag és lárma és káromkodás kivettessék közületek minden gonoszsággal együtt; Mát. 15,19.Kol. 3,8.9.
πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ᾽ ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ.
θυμὸς – indulatosság
κραυγὴ - kiabálás
[32]Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképen az Isten is a Krisztusban megengedett néktek. Kol. 3,12.13.Mát. 6,12.14.15.18,21-35.2Kor. 5,18.19.
γίνεσθε [δὲ] εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.
χαριζόμενοι - kegyelmet gyakorolván,
χαρίζομαι - 1. adományoz, ajándékoz; 2. kegyelmez, kegyelmet ad
Legtöbb: „bocsássatok meg”, de:
VIZS és KG meg engeduén egy máſnac miképpen az Iſtenis Chriſtusba meg enge-det nékůnc.
CSL egymásnak megkegyelmezők, ahogy Isten is a Krisztusban megkegyelmezett nektek

Ef 5

[1]Legyetek annakokáért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek: rész 4,32.Ján. 13,34.15,13.1Ján. 3,1.Róm. 5,8.[2]**És járjatok szeretetben, miképen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miérettünk ajándékul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul.** Róm. 5,8.Gal. 2,20.Zsid. 10,10.14.Fil. 4,18.Mát. 20,28.26,28.Róm. 3,25.1Móz. 8,21.

καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν ⸀ὑμᾶς⸁ καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ⸀ὑμῶν⸁ προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

MILYEN KRISZTUS SZERETETE: ÖNMAGÁT ÉRTÜNK ADOTT ÁLDOZAT, ISTEN KEDVES ILLATATA (CS, NZ!!)
ADTA ÉS NEM HAGYTA!! – ÖNMAGÁT ADTA!! PAREDOKEN EAUTON!
FONTOS SZOTERIOLÓGIAI MONDAT!!!
προσφορὰν - fölajánlott ajándékként; προσφορά, -ᾶς - felajánlott ajándék, áldozat

[3]Paráznaság pedig és akármely tisztátalanság vagy fösvénység ne is neveztessék ti közöttetek, a mint szentekhez illik; Kol. 3,5.6.1Kor. 5,10.[4]**Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás.** rész 4,29.Kol. 2,7.3,15.17.1Thess. 5,18.

καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, ἃ οὐκ ἀνῆκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία
αἰσχρότης - ocsmányság αἰσχρός, -ά, -όν - erkölcstelen, aljas, dicstelen
μωρολογία, -ς - ostoba, bolond beszéd
εὐτραπελία, - jópofáskodás;
εὐτραπελία, -ς - 1) vidámság, jókedv, derű; 2) (ÚSz) (felszínes) jópofáskodás, (obszcén) bohóckodás
BESZÉD ROSSZ PÉLDÁI: OSTOBA, KÉTÉRTELMŰ, ÜRES!
EZT CSAK KG ÉS STL FORDÍTJA TRÁGÁRSÁGANK A TÖBBI MIND KÉTÉRTEMŰSÉGNEK (MIÉRT?)

[5]**Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fösvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában.** 1Kor. 6,9.10.Kol. 3,5.Mát. 6,24.Fil. 3,19.2Kor. 6,10.11,27.1Kor. 15,27.24.28.[6]**Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jő az Isten haragja a hitetlenség fiaira.** Kol. 2,8.Róm. 2,5.1Thess. 1,10.[7]Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek; Róm. 11,22.2Pét. 3,17.[8]Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok. rész 1,18.1Thess. 5,5.Luk. 16,8.Ján. 12,36.[9]**(Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van),** Gal. 5,22.Róm. 6,13.Fil. 1,11.18.4,8.1Kor. 5,8.[10]Meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak. rész 4,20-24.Róm. 12,2.Fil. 1,27.[11]És ne legyen közösségtek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat; rész 4,22.Róm. 13,12.6,21.Gal. 6,8.

[12]**Mert a melyeket azok titokban cselekesznek, éktelen dolog csak mondani is.** vers 6.Róm. 1,26.27.

τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ᾽ αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν

[13]**Mindezek pedig megfeddetvén, a világosság által napvilágra jőnek; mert minden, a mi napvilágra jő, világosság.** Ján. 3,19-21.

τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται,
ἐλεγχόμενα – fölfedettek; ἐλέγχω - 1. fölfed, föltár; 2.

[14]**Annakokáért mondja: Serkenj föl, a ki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyogott tenéked a Krisztus.** Ésa. 60,1.59,10.Róm. 13,11.Mát. 8,22.Luk. 15,24.32.

πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν. διὸ λέγει Ἔγειρε, ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χριστός.
καθεύδων, - alvó; καθεύδω - alszik

15Meglássátok annakokáért, hogy mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek: vers 8-10.
Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ᾽ ὡς σοφοί,
16Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. Kol. 4,5.Gal. 6,10.Fil. 2,15.3.20.
ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν.
ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν fordításai:
KG/1-2 Áron is megvegyétek az alkalmatosságot,
KI megvásárolván az alkalmat,
SI jól felhasználva az időt
BG éljetek (bölcsen) a cselekvésre alkalmas idővel
VS vásároljátok meg az alkalmas időszakot,
STL Használjátok ki az időt,
KNV Jól használjátok fel az időt,
SZIT Használjátok fel az időt,
MEAz időt kihasználjátok,
RS Áron is megvegyétek a pillanatot,
EFO 6 Aki értelmes, minden lehetőséget kihasznál,

LUTH: 16 Vnd fCHICKET euch in die zeit / Denn es iſt böſe zeit .
TYND REDEEMING TIME, KNV REDEEMING THE TIME
Vö. Shak. és Th Combe

17Annakokáért ne legyetek esztelenek, hanem megértsétek, mi legyen az Úrnak akaratja. vers 15.16.Kol. 1,9.Csel. 21,14.1Kor. 4,19.
διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου·
18És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van: hanem **teljesedjetek be Szent Lélekkel,** Péld. 23,20.Luk. 21,34.
ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι
19Beszélgetvén egymás között zsoltárokban és dícséretekben és lelki énekekben, énekelvén és dícséretet mondván szívetekben az Úrnak. Kol. 3,16.Csel. 2,4.10,46.19,6.20Hálákat adván mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának. rész 6,18.Kol. 3,17.Róm. 12,12.Ján. 14,13.1Kor. 15,24.
A RÉSZEGSÉG ELLENTÉTE A SZENTLÉLEKKEL VALÓ TÖLTEKEZÉS
21Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében. 1Pét. 5,5.2Kor. 5,11.1Kor. 10,22.22Ti asszonyok a ti saját férjeteknek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. rész 6,6.7.1Pét. 3,1.1Móz. 3,16.**23Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek.** Ján. 1,3.Zsid. 1,2.Eféz. 1,21.Zsolt. 80,2.99,1.Ezék. 1,4-28.Jel. 4,6-11.5,14.7,11.Luk. 1,19.Dán. 10,13.12,1.Jel. 8,2.**24De miképen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjöknek mindenben.** rész 2,19.3Ján. 4.25Ti férfiak, **szeressétek a ti feleségeteket, miképen a Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért;** Kol. 3,19.Gal. 2,20.Róm. 4,25.**26Hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az íge által,** rész 6,17.2Kor. 3,18.Róm. 8,9.10.1Kor. 6,11.Tit. 3,5-7.Ján. 17,17.**27Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörgözés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.** 2Kor. 11,2.Mát. 25,1-13.Jel. 19,7-9.21,2.Ján. 3,29.Én. 4,7.28Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségöket, mint az ő tulajdon testöket. A ki szereti az ő feleségét, önmagát szereti. rész 23,25-27.1Kor. 11,3.29Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképen az Úr is az egyházat; Eféz. 1,4.5,27.Róm. 3,25.Zsid. 2,14.9,22.1Kor. 15,40.44.Róm. 8,1.3.1Ján. 4,2.Fil. 3,21.**30Mert az Ő**

testének tagjai vagyunk, ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ az Ő testéből és az Ő csontjaiból valók. 1Móz. 2,22.23.2Kor. 5,17.Gal. 6,15.2Pét. 1,4.Róm. 12,5.1Kor. 6,15.[31]Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. 1Móz. 2,24.vers 27.30.2Kor. 11,2.

[32]Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és az egyházról szólok. 1Kor. 9,17.Tit. 1,7.1Kor. 4,1.1Tim. 3,15.Róm. 15,19.

τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ [εἰς] τὴν ἐκκλησίαν.

[33]Hanem azért ti is egyen-egyen, ki-ki az ő feleségét úgy szeresse, mint önmagát; az asszony pedig meglássa, hogy félje a férjét. vers 28.22-24.

Ef 6

[1]Ti gyermekek szót fogadjatok a ti szüleiteknek az Úrban; mert ez az igaz. Kol. 3,20.[2]Tiszteljed a te atyádat és a te anyádat (a mi az első parancsolat ígérettel). 2Móz. 20,12.5Móz. 5,16.[3]Hogy jól legyen néked dolgod és hosszú életű légy e földön. 1Móz. 12,13.5Móz. 4,40.

[4]Ti is atyák ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése szerint. rész 5,22-33.Kol. 3,21.5Móz. 6,1-25.Péld. 14,1.30,10-17.

Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,˹ἀλλὰ˺ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

παροργίζω - 1) haragra ingerel, földühít; 2) (P) megharagszik

[5]Ti szolgák, engedelmesek legyetek a ti test szerint való uraitoknak félelemmel és rettegéssel, szíveteknek egyenességében, mint a Krisztusnak; rész 5,22.Kol. 3,22.Gal. 3,28.1Kor. 7,21.22.Fil. 2,12.1Kor. 2,3.[6]Nem a szemnek szolgálván, mint a kik embereknek akarnak tetszeni, hanem mint Krisztus szolgái, cselekedvén az Istennek akaratját lélekből, Gal. 1,10.[7]Jó akarattal, mint a kik az Úrnak szolgálnak és nem embereknek; 1Kor. 2,4.[8]Tudván, hogy kiki a mi jót cselekszik, azt veendi az Úrtól, akár szolga legyen, akár szabados. Mát. 25,31-46.2Kor. 5,10.[9]Ti is urak, ugyanazt cselekedjétek ő velök, elhegyván a fenyegetést; tudván, hogy a ti Uratok is mennyben van, és személyválogatás nincsen Ő nála. Kol. 4,1.5Móz. 10,17.**[10]Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében. rész 1,19.Fil. 4,13.2Kor. 12,9.**

Τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

ἰσχύος – hatalomé; ἰσχύς, -ύος - erő

[11]Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. 2Kor. 10,4.Róm. 6,13.23.

ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς ˹μεθοδίας˺ τοῦ διαβόλου·

[12]Mert nem vér és test ellen van nékünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. rész 2,2.Gal. 1,16.2Kor. 4,4.Ján. 14,30.12,31.

ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

[13]Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellentállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok. Ján. 1,18.Róm. 8,10.11.2Kor. 3,17.4,7.Eféz. 3,19.Fil. 2,10.

διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.

[14]Álljatok hát elő, körül övezvén derekatokat igazlelkűséggel, és felöltözvén az igazságnak mellvasába, Ésa. 11,5.Luk. 12,35.Róm. 6,13.14.

στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης
15 És felsarúzván lábaitokat a békesség evangyéliomának készségével; Ésa. 9,4.Róm. 5,1.
καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης,
ὑποδησάμενοι – fölsaruzván; ὑποδέω - 1. felsaruz vkit, sarut köt

16 Mindezekhez fölvevén a hitnek paizsát, a melylyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok; rész 2,8.3,12.1Pét. 5,8.9.Róm. 8,38.39.16,20.2Thess. 3,3.2Kor. 11,3.Mát. 5,37.6,13.Zsolt. 7,14.
ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ [τὰ] πεπυρωμένα σβέσαι
17 Az idvesség sisakját is fölvegyétek, és a Léleknek kardját, a mely az Isten beszéde: Ésa. 59,17.1Thess. 5,9.Róm. 8,28-30.1,16.
καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστιν ῥῆμα θεοῦ
μάχαιραν – kardot; μάχαιρα, -ης v. -ας – kard
Itt: ῥῆμα θεοῦ
De Zsid 4,12:
Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον
τομώτερος – élesebb
μάχαιραν – kard
δίστομον – kétélű
18 Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért, vers 14.Kol. 4,2.Luk. 21,36.1Thess. 5,17.2,13.Róm. 1,9.
διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων

19 Én érettem is, hogy adassék nékem szó számnak megnyitásakor, hogy bátorsággal ösmertessem meg az evangyéliom titkát, Róm. 15,30.Kol. 4,3.Luk. 21,15.Csel. 28,30.31.
καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον [τοῦ εὐαγγελίου]
20 A melyért követséget viselek lánczok között; hogy bátran szóljak arról, a miképen kell szólanom. Csel. 9,15.22,15.Róm. 1,14.11,13.
ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
21 Hogy pedig ti is megtudjátok dolgaimat, hogy mit cselekeszem, mindent megismertet veletek Tikhikus, a szeretett atyafi és hív szolga az Úrban; Csel. 20,4.Kol. 4,7.2Tim. 4,12. 22 Kit éppen azért küldöttem hozzátok, hogy megismerjétek a mi dolgainkat, és megvígasztalja a ti szíveteket. rész 3,13.Kol. 4,10-14.Fil. 2,19.23.24. 23 Békesség az atyafiaknak és szeretet hittel egybe az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól! rész 1,12.17.Gal. 5,6.1Kor. 13,1.Róm. 1,7.1Kor. 11,3.3,23.15,28. 24 A kegyelem legyen mindazokkal, a kik szeretik a mi Urunk Jézus Krisztust romlatlanságban. Ámen. Kol. 4,18.1Tim. 6,21.

Pál apostolnak a filippibeliekhez írt levele

Fil 1

[1]Pál és Timótheus, Jézus Krisztus szolgái, minden szenteknek a Krisztus Jézusban, a kik Filippiben vannak, a püspökökkel és diakónusokkal egyetemben: 2Kor. 1,1.Kol. 1,1.4,12.[2]Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Róm. 1,7.1Kor. 1,3.[3]Hálát adok az én Istenemnek, minden ti rólatok való emlékezésemben 1Kor. 1,4., Filem. 4.Róm. 1,8.1Thess. 1,2.[4]Mindenkor minden én könyörgésemben mindenitekért nagy örömmel könyörögvén, Fil. 3,19.1Ján. 2,15.1Kor. 3,22.6,12.7,31.[5]Mivelhogy résztvettetek az evangyéliom ügyében az első naptól fogva mind ez ideig; vers 1.Gal. 2,20.Róm. 6,10.8,17.14,9.2Kor. 13,4.1Ján. 3,2.1Kor. 1,7.Ján. 1,18.
[6]Meg lévén győződve arról, hogy a ki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig: vers 1.3.rész 1,27.Ján. 14,6.11,25.1Kor. 15,22.51-54.Róm. 8,17.18.19.2Kor. 5,1.Fil. 3,21.
πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ

[7]A mint hogy méltó, hogy én ilyen értelemben legyek mindenitek felől, azért, mert én szívemben hordalak titeket, mint a kik mind az én fogságomban, mind az evangyéliomnak oltalmazásában és megbizonyításában mindnyájan részestársaim vagytok a nékem adott kegyelemben. Eféz. 3,1.2Kor. 7,3.Márk 16,20.Róm. 15,8.Csel. 28,23-29.Róm. 1,5.12,3.6.15,15.[8]Mert bizonyságom az Isten, mely igen vágyakozom mindnyájatok után a Krisztus Jézus szerelmében. Róm. 1,9.Gal. 2,20.
[9]És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban-jobban bővölködjék ismeretben és minden értelmességben; 1Kor. 13,13.1,5.8,1.Róm. 15,13.Kol. 2,7.Róm. 1,21.28.Mát. 13,15.1Kor. 12,10.
καὶ τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει
[10]Hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára; Róm. 2,18.12,2.Eféz. 5,15.Kol. 3,10.1Thess. 5,21.Ján. 11,9.
εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ

[11]Teljesek lévén az igazságnak gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az Isten dicsőségére és magasztalására. Róm. 6,22.Kol. 1,10.Péld. 11,30.Eféz. 5,9.Ján. 15,4-5.1Kor. 6,20.Róm. 2,23-24.11,36.Eféz. 3,21.
πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ
[12]Tudtotokra akarom pedig adni, atyámfiai, hogy az én dolgaim inkább előmenetelére lőnek az evangyéliomnak; Eféz. 6,21.Kol. 4,7.[13]Annyira, hogy a **Krisztusban híressé lett az én fogságom** a testőrség egész házában és minden mások előtt; Eféz. 4,1.1Pét. 4,16.Csel. 28,16.30.31.[14]És többen az Úrban való atyafiak közül bízván az én fogságomban, nagyobb bátorsággal merik szólani az ígét. 1Pét. 2,9.Gal. 5,10.Mát. 5,10.Kol. 1,24.2Tim.

2,9.10.[15]**Némelyek ugyan irígységből és versengésből is, de mások jóakaratból is hirdetik a Krisztust.** rész 1,16.Eféz. 2,16.4,2.Mát. 18,32.33.Fil. 2,5.1Pét. 2,21.Róm. 5,6.7.15.8,34.[16]Némelyek versengésből prédikálják a Krisztust, nem tiszta lélekkel, azt hivén, hogy fogságom nyomorúságait így megnevelik; Róm. 2,8.[17]De mások szeretetből, tudván, hogy én az evangyéliomnak oltalmazására rendeltettem. 1Kor. 13,4-6.[18]**Mert mit mondjak? csakhogy minden módon, akár színből, akár szívből, a Krisztus prédikáltatik: és én ennek örülök,** sőt örülni is fogok. vers 16.[19]Mert tudom, hogy ez nékem idvességemre lesz a ti könyörgéstek által és a Jézus Krisztus Lelkének segedelme által, 2Kor. 1,11.Gal. 4,6.[20]Amaz én esengő várásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szégyenülök, hanem mint mindenkor, úgy most is nagy bátorsággal fog magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által. 2Tim. 4,7.8.Róm. 5,5.Csel. 4,29.

[21]**Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.** Gal. 2,20.Gal. 6,14.

Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος

ἀποθανεῖν – meghalni, ἀποθνήσκω v. ἀποθνήσκω - 1. meghal; 2 κέρδος. - nyereség

[22]De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válaszszam, meg sem mondhatom. Ján. 12,27.[23]Mert szorongattatom e kettő között, **kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb;** 2Kor. 5,1-8.1Thess. 4,17.Luk. 23,43.[24]**De e testben megmaradnom szükségesebb ti érettetek.** vers 11.Eféz. 6,5.1Pét. 2,18.1Kor. 1,26.Gal. 1,10.[25]**És ebben bízva, tudom, hogy megmaradok és együtt maradok mindnyájatokkal a ti hitben való gyarapodástokra és örömötökre;** Eféz. 6,6.Gal. 1,10.[26]**Hogy bőven dicsekedhessetek velem Krisztus Jézusban az én ti nálatok való újabb megjelenésem által.** rész 1,12.Eféz. 6,8.1,11.Gal. 3,18.1Móz. 21,10.Róm. 12,11.[27]Csakhogy a Krisztus evangyéliomához méltóan viseljétek magatokat, hogy akár oda menvén és látván titeket, akár távol lévén, azt halljam dolgaitok felől, hogy megállotok egy lélekben, egy érzéssel viaskodván az evangyéliom hitéért; Csel. 4,32.2Tim. 2,3.5.Eféz. 4,1.[28]És meg nem félemlvén semmiben az ellenségek előtt: a mi azoknak a veszedelem jele, néktek pedig az üdvösségé, és ez az Istentől van; Csel. 16,16-40.1Thess. 2,2.[29]**Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higyjetek Ő benne, hanem hogy szenvedjetek is Ő érette:** Csel. 5,41.1Kor. 2,12.2Thess. 3,2.

ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν

[30]**Ugyanolyan tusakodástok lévén, a milyent láttatok én nálam, és most hallotok én felőlem.** vers 7.

τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Fil 2

[1]Ha annakokáért helye van Krisztusban az intésnek, ha helye van a szeretet vígasztalásának, ha helye van a Lélekben való közösségnek, ha helye van a szívnek és könyörületességnek, vers 27.28.2Kor. 13,13.Róm. 12,10.16.[2]Teljesítsétek be az én örömömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén; rész 1,28.Eféz. 5,15.16.2Kor. 5,11.1Tim. 3,7.[3]Semmit nem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván ti magatoknál. Gal. 5,26.Eféz. 4,2.5,21.Kol. 3,12.Róm. 12,10.[4]Ne nézze kiki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is. vers 21.1Kor. 10,24.13,4-7.

KRISZTUS HIMNUSZ

[5]**Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,** 1Pét. 2,21.Kol. 3,13.Zsid. 12,2.

τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

6A ki, mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő, Ján. 1,1-3.Róm. 15,2.3.1Kor. 8,6.Róm. 8,3.Gal. 4,4.Kol. 1,13-20.Ján. 17,5.
ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,
ὑπάρχων – létezvén; ὑπάρχω - 1) (verb.) létezik, (jelen) van, rendelkezésre áll;

ἁρπαγμὸν - (emberektől) elragadott dologként; ἁρπαγμός, -οῦ - Kulcsszó a Fil 2,6-11-ben, és sajnos hapaxlegomenon. Szószedetünkben úgy értjük, hogy (emberektől) elragadott dolog, vagyis Krisztus Jézus nem akarta az Istennel való egyenlőséget elragadni az emberektől, hanem…

7Hanem önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén; Zsid. 2,9-14.Róm. 5,15.1Kor. 15,21.2Kor. 13,4.Róm. 6,9.Csel. 26,23.
˹ἀλλὰ˺ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος
εὑρεθεὶς – találtatva; εὑρίσκω - 1. (meg)talál, felfedez; 2. nyer
8És mikor olyan állapotban találtatott, mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, még pedig a keresztfának haláláig. Zsid. 12,2.Eféz. 6,5.Róm. 6,16.5,19.Ján. 4,34.15,20.2Tim. 2,9.
ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ·

ὑπήκοος, -ον - engedelmes (ember)
9Annakokáért az Isten is felmagasztalá őt, és ajándékoza néki oly nevet, a mely minden név fölött való; rész 3,21.Róm. 8,17.Ésa. 53,7-12.Zsid. 2,9.Eféz. 1,20-22.Mát. 23,12.Jak. 4,10.Ján. 13,31.32.Jel. 3,12.Ésa. 42,8.Csel. 2,36.Jel. 19,16.
διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα

10Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké. Ésa. 45,23.Róm. 14,11.Eféz. 3,14.Csel. 2,21.7,59.9,14.21.Ján. 14,13.1Kor. 8,6.Eféz. 1,20.21.3,10.1Pét. 3,22.Jel. 5,8.11.13.
ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων,
γόνυ, -ατος – térd
κάμψῃ - meghajoljon, κάμπτω - meghajol
11És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. Csel. 2,36.1Kor. 8,6.12,3.Róm. 10,9.2Kor. 4,5.1Kor. 15,27.28.
καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός

Fil 2, 5-11. Krisztus himnusz – FRONEITE: EGY GÖRÖG IGEI ALAK HAT KÜLÖNFÉLE FŐNÉVVEL TÖRTÉNŐ MAGYAR FORDÍTÁSA

Lássuk először a teljes Krisztus-himnuszt, A RÚF-féle magyar fordításban!

5	**φρονεῖτε ἐν ὑμῖν** ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,	RÚF 5Az **az indulat legyen** bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt:
6	6 ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,	6aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, 7hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt;
7	7 ˹ἀλλὰ˺ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος	7hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt;

8	[8] ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ	[8]megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.
9	[9] διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα,	[9]Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb,
10	[10] ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, [1]	[10]hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alattiaké
11	καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός.	[11]és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére

Fil 2,5	**KNB**	**SZIT**	**STL**	**BD**	**RÚF**	**KG**
φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,	Ugyanazt az **érzést** ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban is megvolt,	Ugyanazt a **lelkületet** ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt.	Az az **érzület** legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt!	Ugyanaz az **érzés** legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt.	[5]Az az **indulat** legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt:	Annak okáért az az **indulat** legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,
	EF	**Csia**				
	[5]Az a gondolkozásmód és törekvés uralkodjon hát bennetek is, amely a Krisztus Jézusban volt, aki	**Az az észjárás (törekvés) legyen** bennetek, mely a Krisztus Jézusban is volt,				

Konklúzió: három dolgot is megfigyelhetünk a nyolc fordításnak az eredetivel való egybevetéséből: 1.a **φρονεῖτε** (froneite) igét mindegyik magyar fordítás főnévvel adja vissza**;** 2. A nyolc magyar fordítás hat különböző főnévvel adja vissza a fenti igét: érzés, lelkület, érzület. indulat, gondolkodásmód, észjárás (törekvés). KNB és BD fordít érzést, RÚF és KG indulatot. 3. A bibliai kifejezés a gondolkodásra a *fronein*, beállítottságot, irányultságot is jelent. Az evangéliumokban Jézustól halljuk ezt a szót, amikor megdorgálja Pétert: „**nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint**” **οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων** (Mt 16,23 és Mk 8,33) A görög szó tehát azt jelenti: ’valamire gondolni, valamire figyelni, egzisztenciálisan felfogni, magévá tenni, sőt valamerre törekedni’. Isten szerint gondolkodni a felfelé tartott nyototttságotjelent: saját hitünk és vallásosságunk ellenében is készen kell lennünk arra, hogy Isten valósága *más*, mint a mi emberi elképzelésünk. A tanítványok *akkor* ezt még nem értették, mert életútjukat ekkor még nem „keresztezte” a kereszt. Ám a hit nemcsak felismerés, megismerési eszköz, hanem cselekedet, azaz követés is. Krisztusnak is mennie „kellett” és nekem is, mint Péternek, mennem kell − őutána. Nem akkor tartozom őhozzá, ha nagy meglátásaim vannak róla, hanem akkor, ha „mozdulok” *abba az irányba, ahová ő is tart.* A szó arra is utal, hogy az életünknek eredetiéeg megszabott / kiszabott *irányához* visszatalálnunk. Fil 2,5-höz hasonlóan az indulat, írja Jonathan Edwards (Edwards 2007), felülről jön, a Szentlélektől, s ha ő megérinti az emberi szívet, akkor „beindulok” (megértek), „elindulok” (a hit útján), „megindulok” (mások szenvedése láttán).

12Annakokáért, szerelmeseim, a miképen mindenkor engedelmeskedtetek, nem úgy, mint az én jelenlétemben csak, hanem most sokkal inkább az én távollétemben, félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti idvességteket; vers 3.rész 1,27.30.Csel. 20,31.Eféz. 6,5.1Kor. 2,3.Zsolt. 2,11.1Pét. 1,17.2Kor. 7,1.Eféz. 5,21.Mát. 7,3-5.Róm. 14,4.Fil. 3,11-16.1Kor. 9,26.27.

Ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ [ὡς] ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε,

13Mert Isten az, a ki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből. Eféz. 1,19.2Kor. 3,5.1Kor. 12,6.Kol. 1,29.Róm. 7,15.18.

θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας

14Mindeneket zúgolódások és versengések nélkül cselekedjetek; 1Pét. 4,12.5,6.

15Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon. rész 1,10.Mát. 5,45.48.1Thess. 3,13.5,23.Róm. 8,15.16.9,8.5Móz. 32,5.Dán. 12,3.

ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε [1] ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ

16Életnek beszédét tartván elébök; hogy dicsekedhessem majd a Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába. rész 1,6.Eféz. 5,8.1Thess. 5,5.Luk. 16,8.2Kor. 4,4.Ján. 1,4.9.Róm. 2,19.2Kor. 6,14.Kol. 1,13.2Tim. 1,10.1Kor. 3,14.15,10.Gal. 2,2.Csel. 20,24.

λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.

17De ha kiontatom is italáldozatként a ti hitetek áldozatánál és papiszolgálatánál, mégis örülök, és együtt örülök mindnyájatokkal; rész 3,1.4,4.2Tim. 4,6.4Móz. 15,4-10.28,7.Róm. 15,16.**18Azonképen ti is örüljetek, és örüljetek együtt velem.** 2Kor. 6,13.2,3.19Reménylem pedig az Úr Jézusban, hogy Timótheust rövid nap elküldöm tihozzátok, hogy én is megviduljak, megértvén a ti dolgaitokat. rész 1,12-27.1,1.2,2.Csel. 16,1-3.Eféz. 6,22.Kol. 4,8.20Mert nincsen velem senki hozzá hasonló indulatú, a ki igazán szívén viselné dolgaitokat. 1Kor. 16,10.21Mert

mindenki a maga hasznát keresi, nem a Krisztus Jézusét. rész 1,14-17.4,21.1Kor. 10,24.Kol. 4,11.Csel. 15,38.39.**22Az ő kipróbált voltát pedig ismeritek**,
τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε
δοκιμὴν – kipróbáltságát; δοκιμή, -ῆς – kipróbáltság
hogy miképen atyjával a gyermek, együtt szolgált velem az evangyéliom ügyében. Csel. 16,1.3.17,14.1Kor. 4,17.Fil. 1,1-5.Kol. 4,7.23Őt azért reménylem, hogy elküldöm, mihelyt meglátom az én dolgaimat, tüstént; vers 19.24Bízom pedig az Úrban, hogy magam is csakhamar el fogok menni. rész 1,21-26.25De szükségesnek tartám, hogy **Epafróditust**, az én atyámfiát és munkatársamat és bajtársamat, néktek pedig követeteket és szükségemben áldozatot hozó szolgátokat **hazaküldjem hozzátok;** vers 17.30.rész 4,18.1,27.30.4,3.16.2Tim. 2,3.26Mivelhogy vágyva vágyott mindnyájatok után, és gyötrődött a miatt, hogy meghallottátok, hogy ő beteg volt. rész 1,5.9.Csel. 17,1.27Mert bizony beteg volt, halálhoz közel; de az Isten könyörült rajta, nem csak ő rajta pedig, hanem én rajtam is, hogy szomorúság ne jőjjön szomorúságomra. Jer. 45,3.Ezék. 7,26.28Annakokáért hamarabb küldtem őt haza, hogy meglátván őt, ismét örüljetek, és nékem is kisebb legyen a szomorúságom. vers 27.29Fogadjátok azért őt az Úrban teljes örömmel; és az ilyeneket megbecsüljétek: Róm. 16,2.1Thess. 5,13.30Mert a Krisztus dolgáért jutott majdnem halálra, koczkára tévén életét, hogy kárpótoljon engem azért, hogy nékem tett szolgálatotoknál ti nem voltatok jelen. vers 25.1.8.4.17.Zsolt. 107,18.Jel. 12,11.1Kor. 16,17.2Kor. 12,14.

Fil 3
1Továbbá atyámfiai, örüljetek az Úrban. Ugyanazokat írni néktek én nem restellem, tinéktek pedig bátorságos. rész 4,4.Gal. 5,22.2Őrizkedjetek az ebektől, őrizkedjetek a gonosz munkásoktól, őrizkedjetek a megmetélkedéstől: rész 1,15-18.Zsolt. 22,17.21.Ésa. 56,11.Péld. 26,11.17.Jel. 22,15.5Móz. 23,18.Ésa. 66,3.Mát. 7,6.15,26.2Kor. 11,13.Gal. 5,11.12.5Móz. 10,16.Jer. 4,4.Eféz. 2,11.Róm. 2,25-29.16,17.3Mert mi vagyunk a körülmetélkedés, a kik lélekben szolgálunk az Istennek, és a Krisztus Jézusban dicsekedünk, és nem a testben bizakodunk: Kol. 2,11.Róm. 4,11.Zsid. 7,16.9,9.14.Róm. 8,9.13.14.15.26.27.12,1.1Kor. 3,16.17.6,19.Ján. 4,23.24.6,63.2Kor. 11,18.4Jóllehet énnékem van bizakodásom test szerint is. Ha bárki más mer testben bizakodni, én sokkal inkább; Gal. 2,15.Róm. 3,1.2.2Kor. 11,21.5Körülmetéltettem nyolczadnapon, Izráel nemzetségéből, Benjámin törzséből való vagyok, zsidókból való zsidó, törvény tekintetében farizeus, 2Kor. 11,22.Csel. 23,6.1Móz. 17,9-14.35,16-20.Róm. 9,7-11.1Sám. 9,1.2.Róm. 11,1.Gal. 1,14.Csel. 26,5.6Buzgóság tekintetében az egyházat üldöző, a törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam. Csel. 9,1.2.1Kir. 19,10.Zsolt. 69,10.1Kor. 15,9.Luk. 1,6.7De a melyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítéltem. rész 1,21.Mát. 13,44-46.Róm. 3,1.2.9,4.2,17.23.
8Sőt annakfelette most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt: a kiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem, Ésa. 53,11.Gal. 6,13.14.
δι᾽ ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω
9És találtassam Ő benne, mint a kinek nincsen saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján: Róm. 3,21.22.9,30.31.2Kor. 5,17.Gal. 2,16.20.Róm. 1,17.5,9-11.8,4.17.30.10,5-11.4,3.5.
καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει,
10Hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét, és az Ő szenvedéseiben való részesülésemet, hasonlóvá lévén az ő halálához; rész 1,29.2Kor. 8,9.Gal. 4,9.Eféz. 3,19.2Kor. 4,10.11.16-18.1Kor. 15,17.Róm. 4,25.8,34.Kol. 1,24.Róm. 8,17.2Tim. 2,10.
τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ,

[11]Ha valami módon eljuthatnék a halottak feltámadására. 2Kor. 4,14.Róm. 8,29.1Kor. 15,22.
εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.
[12]Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekezem, hogy el is érjem, a miért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus. rész 2,3.12.1Tim. 6,12.19.Jer. 20,7.[13]Atyámfiai, én enmagamról nem gondolom, hogy már elértem volna: Róm. 1,13.[14]De egyet cselekszem, azokat, a melyek hátam megett vannak, elfelejtvén, azoknak pedig, a melyek előttem vannak, nékik dőlvén, czélegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára. 1Kor. 9,24.2Tim. 4,7.8.2Thess. 2,13.14.Eféz. 1,18.4.4.[15]Valakik annakokáért tökéletesek vagyunk, ilyen értelemben legyünk: és ha valamiben másképen értetek, az Isten azt is ki fogja jelenteni néktek: vers 13.rész 1,6.Eféz. 4,12-14.1,17.Kol. 1,9.Ján. 6,45.Gal. 5,25.[16]Csakhogy a mire eljutottunk, ugyanabban egy szabály szerint járjunk, ugyanazon értelemben legyünk. rész 1,27.Róm. 12,16.Gal. 6,16.[17]Legyetek én követőim, atyámfiai, és figyeljetek azokra, a kik úgy járnak, a miképen mi néktek példátok vagyunk. rész 15.1Kor. 4,16.11,1.2Kor. 9,2.[18]Mert sokan járnak másképen, kik felől sokszor mondtam néktek, **most pedig sírva is mondom, hogy a Krisztus keresztjének ellenségei;** vers 2.Gal. 6,14.Róm. 8,7.3,8.Gal. 5,13.**[19]Kiknek végök veszedelem, kiknek Istenök az ő hasok, és a kiknek dicsőségök az ő gyalázatukban van, kik mindig a földiekkel törődnek.** 2Kor. 11,15.Róm. 16,17.18.1Kor. 6,13.Ésa. 3,10.Kol. 3,2.[20]Mert a mi országunk mennyekben van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk; Eféz. 2,6.1Kor. 1,7.Kol. 1,13.Eféz. 2,19.Luk. 10,20.1Thess. 1,10.Ján. 15,19.Róm. 8,18.23.Luk. 18,7.8.21,28.[21]Ki elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet mindeneket. Róm. 12,1.1Kor. 6,13.15,50-54.35.36.44.48.2Kor. 5,1.Róm. 8,11.Zsolt. 110,1.2.Mát. 22,44.

Fil 4
[1]Annakokáért szerelmes atyámfiai, a kik után úgy vágyakozom, ti én örömöm és én koronám, **(Káldy, 1984 LVSZ elnökké választása után)** ekképen álljatok meg az Úrban, én szerelmeseim! rész 1,8.2.12.3.1Thess. 2,19.20.[2]Evódiát intem, Sintikhét is intem, hogy egyenlő indulattal legyenek az Úrban. rész 2,2.1,27.Róm. 15,5.[3]Igen, kérlek téged is, igaz szolgatársam, légy segítségül ezeknek, mint a kik az evangyéliom dolgában együtt viaskodtak velem, Kelemennel is, és ama többi munkatársaimmal, kiknek neveik fölírvák az életnek könyvében. rész 1,27.1Thess. 2,2.Róm. 16,3.4.12.Csel. 16,12.13.14.Jel. 3,5.13,8.2Móz. 32,32.33.Dán. 12,1.Luk. 10,20.
[4]Örüljetek az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljetek! rész 1,29.4,10.3,1.1Thess. 5,6.2Kor. 6,10.Róm. 5,3.8,28.38.39.
Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.
ἐρῶ, - fogom mondani, λέγω - 1. mond
[5]A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel! rész 3,20.Jak. 5,9.Mát. 5,16.Róm. 12,17.19.[6]Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéstekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. vers 19.Mát. 6,25-34.1Pét. 5,7.Eféz. 6,18.1Tim. 5,5.Kol. 1,9.1Thess. 5,17.18.Kol. 3,17.
[7]És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. vers 9.Kol. 3,15.Ján. 14,27.Róm. 14,17.8,18-29.Gal. 5,17.1Pét. 1,5.Ján. 17,11.
καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
ὑπερέχουσα – fölülmúló; ὑπερέχω - 1. felette van vkinek
φρουρήσει - meg fogja őrizni, φρουρέω - katonasággal őriz

[8]Továbbá, Atyámfiai, a mik csak igazak, a mik csak tisztességesek, a mik csak igazságosak, a mik csak tiszták, a mik csak kedvesek, a mik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dícséret, ezekről gondolkodjatok. rész 2,1.Róm. 12,17-21.Eféz. 5,9.[9]A miket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is én tőlem, azokat cselekedjétek; és a békességnek Istene veletek lesz. vers 4.7.rész 3,15.17.1Kor. 11,1.[10]Felette igen örültem pedig az Úrban, hogy immár valahára megújultatok az én felőlem való gondviseléstekben; mely dologban gondoskodtatok is, de nem volt alkalmatok. rész 3,1.4,4.2,25.30.1,5.7.9.2Kor. 8,1.2.[11]Nem hogy az én szűkölködésemre nézve szólnék; mert én megtanultam, hogy azokban, a melyekben vagyok, megelégedett legyek. 1Tim. 6,6.8.2Kor. 6,4-10.1Kor. 4,11-14.[12]**Tudok megaláztatni is, tudok bővölködni is;** mindenben és mindenekben ismerős vagyok a jóllakással is, az éhezéssel is, a bővölködéssel is, a szűkölködéssel is. 1Kor. 4,11.2Kor. 11,7.22-33.12,10.[13]**Mindenre van erőm a Krisztusban, a ki engem megerősít.** **rész 3,3.2Kor. 12,9.1Tim. 1,12.2Tim. 2,1.4,17.1Kor. 1,31.**

πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με.

ἰσχύω - 1. erősnek lenni; 2. képesnek lenni vmire

ἐνδυναμοῦντί - megerősítő; ἐνδυναμόω - erősít, megerősít

„Krisztus” (nincs a görögben, Vulgataban), de van Luth, Tynd, KNV, KG, BG, RL – és Kecsk – de egyik mai kat. fordításban sem. Pl. STL: 13 Mindenre van erőm Abban, aki megerősít engem! Ő nagy A-val írja, mások általában nem.

[14]Mindazáltal jól tettétek, hogy nyomorúságomban részesekké lettetek. rész 1,5.7.Róm. 12,13.[15]Tudjátok pedig ti is, Filippibeliek, hogy az evangyéliom hirdetésének kezdetén, mikor Macedóniából kimentem, egyetlen egyház sem volt részes velem a kölcsönös adásban és vevésben, csak ti egyedül: 2Kor. 6,11.Gal. 3,1.Csel. 17,14.15.18,2.3.2Kor. 11,9.8,1-4.1Kor. 9,11.Róm. 15,27.[16]Mert már Thessalónikában is, egyszer is, másszor is, küldtetek nékem szükségemre. 2Thess. 3,8.9.[17]Nem mintha kívánnám az ajándékot; hanem kívánom azt a gyümölcsöt, mely sokasodik a ti hasznotokra. rész 4,11-13.1,11.2,16.Mát. 25,40.2Kor. 9,6-10.Gal. 6,7-10.[18]Megkaptam pedig mindent, és bővölködöm; beteltem, vévén Epafróditustól, a mit küldöttetek, mint kedves jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az Istennek. rész 2,25.Zsid. 13,16.Róm. 12,1.Eféz. 5,2.3Móz. 1,9.13.17.Hós. 6,6.1Pét. 2,5.[19]Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban. rész 1,3.2Kor. 9,8.Róm. 10,12.11,33.Eféz. 1,18.3,16.Kol. 1,27.[20]Az Istennek pedig és a mi Atyánknak dicsőség mind örökkön örökké. Ámen. Róm. 11,36.Eféz. 3,21.2Kor. 9,15.Róm. 1,21.15,6.Ján. 20,17.Gal. 1,5.[21]Köszöntsetek minden szentet a Krisztus Jézusban. Köszöntenek titeket az atyafiak, a kik velem vannak. rész 1,4-7.1,1.1Thess. 5,26.27.Gal. 1,2.[22]Köszöntenek titeket minden szentek, mindeneknek felette pedig a császár udvarából valók. rész 2,13.1Kor. 15,23.51.[23]A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen. Mát. 25,31.2Thess. 1,7.1Kor. 15,52.1Kor. 15,23.

Pál apostolnak a kolossébeliekhez írt levele

Kol 1

[1]Pál, Jézus Krisztusnak apostola Isten akaratjából, és Timótheus atyafi. vers 23-25.Eféz. 1,1.Fil. 1,1.1Kor. 1,1.[2]A Kolosséban levő szenteknek és hívő atyafiaknak a Krisztusban: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Róm. 1,7.Fil. 1,2.[3]Hálát adunk az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, mindenkor ti értetek könyörögvén, Eféz. 1,16.[4]Mivelhogy hallottuk a ti hiteteket a Krisztus Jézusban, és a szeretetet, a melylyel minden szentekhez vagytok, vers 9.Eféz. 1,15.Filem. 1,5.[5]A mennyekben néktek eltett reménységért, a melyet már előbb hallottatok az igazság beszédében, mely az evangyéliom: rész 3,3.4.24.1Pét. 1,4.2Kor. 9,6.Gal. 6,9.Róm. 8,24.25.Mát. 6,20.21.1Tim. 6,19.Fil. 3,20.[6]Mely eljutott hozzátok, miképen az egész világra is, és gyümölcsöt terem, úgy mint nálatok is a naptól fogva, melyen hallottátok és megismertétek az Isten kegyelmét igazán: rész 2,8.23.Róm. 10,18.1,8.2Kor. 2,14.Eféz. 5,9.Gal. 5,22.Fil. 1,11.Csel. 20,24.Gal. 1,6.2,21.[7]Úgy a hogy tanultátok is Epafrástól, a mi szerelmes szolgatársunktól, a ki hív szolgája ti érettetek a Krisztusnak, rész 4,12.Filem. 1,23.Fil. 4,9.[8]A ki meg is jelentette nékünk a ti Lélekben való szereteteteket. rész 2,1.1Kor. 1,11.Gal. 5,22.Róm. 15,30.[9]Azért mi is, a mely naptól fogva ezeket hallottuk, nem szűnünk meg érettetek imádkozni, **és kérni, hogy betöltessetek az Isten akaratának megismerésével minden lelki bölcseségben és értelemben**, vers 4-8.Eféz. 1,8.9.15.16.1Thess. 2,13.Róm. 15,13.14.Fil. 1,9.1Kor. 2,11.Kol. 2,8.18.23.1Kor. 2,5.13.3,19.[10]Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és nevekedvén az Isten megismerésében; vers 6.rész 2,2.3,10.Eféz. 4,1.Fil. 1,27.Mát. 7,17.2Pét. 1,8.[11]Minden erővel megerősíttetvén az Ő dicsőségének hatalma szerint minden kitartásra és hosszútűrésre örömmel; 1Kor. 16,13.14.Eféz. 1,19.Fil. 3,21.Róm. 5,3.2Kor. 1,6.6,4.[12]Hálákat adván az Atyának, ki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban; rész 2,7.3,17.2Kor. 4,4.Eféz. 3,9.5,8.1Ján. 1,5-7.Eféz. 2,1-7.4,18.[13]**A ki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának országába; vers 12.Eféz. 2,2-5.Mát. 3,17.Luk. 22,53.Kol. 2,20.Eféz. 1,6.[14]Kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek bocsánata; Eféz. 1,7.Róm. 3,24.1Kor. 1,30.Gal. 3,13.4,5.Mát. 20,28.**

KOLOSSÉBELIEKNEK ÍRT KRISZTUS HIMNUSZ

[15]A ki képe a láthatatlan Istennek, minden teremtménynek előtte született; Fil. 2,6.2Kor. 4,4.Zsid. 1,3.Jel. 3,14.Ján. 17,5.24.1Tim. 6,16.
ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως,
ἀόρατος, -ον - láthatatlan, nem látható

[16]Mert Ő benne teremtetett minden, a mi van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; mindenek Ő általa és Ő reá nézve teremttettek; Ján. 1,3.Zsid. 1,2.Eféz. 1,21.Zsolt. 80,2.99,1.Ezék. 1,4-28.Jel. 4,6-11.5,14.7,11.Luk. 1,19.Dán. 10,13.12,1.Jel. 8,2.

ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι᾽ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται

[17]És Ő előbb volt mindennél, és minden Ő benne áll fenn. Róm. 12,17.19.1Pét. 3,9.rész 3,12.
καὶ αὐτὸς ἔστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν

συνέστηκεν, - áll fenn; συνίστημι v. συνιστάω v. συνιστάνω - 1. ajánl, dicsér; 2. jóváhagy; 3. fennáll, létezik

[18]És Ő a feje a testnek, az egyháznak: a ki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első; Eféz. 1,22.Csel. 26,23.Róm. 14,9.12,4.5.Eféz. 4,12.
καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας ὅς ἐστιν[ἡ] ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων

[19]Mert tetszett az Atyának, hogy Ő benne lakozzék az egész teljesség; rész 2,9.Ján. 1,14.
ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι
κατοικῆσαι - (hogy) lakozzék, κατοικέω - lakik

[20]És hogy Ő általa békéltessen meg mindent Magával, békességet szerezvén az Ő keresztjének vére által; Ő általa mindent, a mi csak van, akár a földön, akár a mennyekben. Róm. 5,10.1Ján. 4,10.2Kor. 5,18.19.Eféz. 2,16.2Pét. 3,13.1Móz. 6,1-4.Júd. 1,6.2Pét. 2,4.Márk 10,18.Jób 4,18.15,15.1Kor. 15,24-27.
καὶ δι᾽ αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, [δι᾽ αὐτοῦ] εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς

[21]Titeket is, kik hajdan elidegenültek és ellenségek valátok gonosz cselekedetekben gyönyörködő értelmetek miatt, most mégis megbékéltetett. Eféz. 2,1.2.12.13.4,18.Róm. 8,7.Jak. 4,4.2Kor. 5,19.
καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς,

ἀπηλλοτριωμένους – elidegenedetteket; ἀπαλλοτριόω - 1) (A) elidegenít 2) (M) elidegenedik vkitől

[22]Az Ő emberi testében a halál által, hogy mint szenteket, tisztákat és feddhetetleneket állasson titeket Ő maga elé: Eféz. 1,4.5,27.Róm. 3,25.Zsid. 2,14.9,22.1Kor. 15,40.44.Róm. 8,1.3.1Ján. 4,2.Fil. 3,21.
νυνὶ [1] δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, – παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ,

ἀνέγκλητος, -ον – feddhetetlen,

κατενώπιον - vki előtt

[23]Ha ugyan megmaradtok a hitben alaposan és erősen, és el nem távoztok az evangyéliom reménységétől, a melyet hallottatok, a mely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt; a melynek lettem én, Pál, szolgájává. vers 6.1Kor. 15,58.Tit. 1,2.3.3,7.Róm. 16,17.10,18.Eféz. 3,7.2Kor. 10,1.Gal. 5,2.

[24]Most örülök a ti érettetek való szenvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm a mi híja van a Krisztus szenvedéseinek az én testemben SZARKSZ az Ő testéért SZOMA , a mi az egyház; Fil. 1,12.18.2,17.Róm. 5,3.2Kor. 1,5.4,17.Róm. 8,17.Fil. 3,10.2,8.2Thess. 1,5.Jel. 6,9.
Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, [1] καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ [1] ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία,
ἀνταναπληρῶ - betöltöm (helyettetek)

[25]A melynek lettem én szolgájává az Isten sáfársága szerint, a melyet nékem adott ti rátok nézve, hogy betöltsem az Isten ígéjét, 1Kor. 9,17.Tit. 1,7.1Kor. 4,1.1Tim. 3,15.Róm. 15,19.
ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ

[26]Tudniillik ama titkot, mely el vala rejtve ősidők óta és nemzetségek óta, most pedig megjelentetett az Ő szenteinek, rész 2,3.4,3.Eféz. 3,4.5.1,9.1Kor. 4,1.Eféz. 3,9.21.Róm. 16,25.
τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, – [1] νῦν δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ

[27]A kikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus ti köztetek van, a dicsőségnek ama reménysége: Eféz. 1,9.3,3.Róm. 8,18.21.30.5,2.Kol. 1,12.3,3.Eféz. 2,12.Róm. 8,10.Eféz. 3,17.Gal. 2,20.Róm. 8,24.
οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅ ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·

[28]A kit mi prédikálunk, intvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcseséggel, hogy minden embert tökéletesnek állassunk elő a Krisztus Jézusban; vers 26.Fil. 1,4.17.Márk 1,15.Kol. 3,16.1Kor. 3,10.Kol. 1,22.2Kor. 4,14.1Thess. 2,19.Eféz. 4,14.1Kor. 3,1.
ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ
καταγγέλλομεν – hirdetünk; καταγγέλλω - prédikál, (evangéliumot) hirdet
νουθετοῦντες – intve, νουθετέω - int, figyelmeztet, buzdít

[29]A mire igyekezem is, tusakodván az Ő ereje szerint, mely én bennem hatalmasan munkálkodik. 2Kor. 4,1.Fil. 4,13.Eféz. 3,20.
εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Kol 2
TITOK, TELJESSÉG, KERESZTSÉG = HALÁL/FELTÁMADÁS, ADÓSLEVÉL, ÁRNYÉKA A JÖVENDŐNEK, TEST, ÖNCÉLÚ VALLÁSOSKODÁS ELLEN

[1]Mert akarom, hogy tudtotokra legyen, hogy milyen nagy tusakodásom van ti érettetek, és azokért, kik Laodiczeában vannak, és mindazokért, a kik nem láttak engem személy szerint e testben; rész 4,12.16.Róm. 15,30.Jel. 3,14.

[2]Hogy vígasztalást vegyen az ő szívök, egybeköttetvén a szeretetben, és hogy eljussanak az értelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére, rész 1,26.Eféz. 4,2.Fil. 1,9.
ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, ⸀συνβιβασθέντες⸁ ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ, Χριστοῦ,

[3]A melyben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve. rész 1,9.Péld. 2,3.4.
ἐν ᾧ εἰσὶν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι.

[4]Ezt pedig azért mondom, hogy valaki titeket rá ne szedjen hitető beszéddel. 1Kor. 2,4.[5]Mert jóllehet testben távol vagyok tőletek, mindazáltal lélekben veletek vagyok, örülvén és látván ti köztetek a jó rendet és Krisztusba vetett hiteteknek erősségét. 1Kor. 5,3.14,40.Csel. 16,5.1Pét. 5,9.[6]Azért, a miképen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképen járjatok Ő benne, rész 1,5-7.Fil. 4,9.Gal. 1,12.Eféz. 4,20.Fil. 2,11.

[7]Meggyökerezvén és tovább épülvén Ő benne, és megerősödvén a hitben, a miképen arra taníttattatok, bővölködvén abban hálaadással. Eféz. 2,21.22.1Kor. 3,11.
ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες [ἐν °αὐτῇ] ἐν εὐχαριστίᾳ.

[8]Meglássátok, hogy senki ne legyen, a ki bennetek zsákmányt vet a bölcselkedés és üres csalás által, mely emberek rendelése szerint, a világ elemi tanításai szerint, és nem a Krisztus szerint való: rész 1,27.2,2.3.4.6.14.20.23.Gal. 5,1.Eféz. 5,6.Gal. 1,12.2Thess. 3,6.Gal. 4,3.9.Zsid. 5,12.
[9]Mert Ő benne lakozik az istenségnek egész teljessége testileg, rész 1,15.19.Ján. 1,1.Fil. 2,6.3,21.
ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς,

[10]És ti Ő benne vagytok bételjesedve, a ki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak; Ján. 1,18.Róm. 8,10.11.2Kor. 3,17.4,7.Eféz. 3,19.Fil. 2,10.
καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας,
[11]A kiben körül is metéltettetek kéz nélkül való körülmetéléssel, levetkezvén az érzéki bűnök testét a Krisztus körülmetélésében; rész 1,13.22.2,15.17.Eféz. 2,11.5Móz. 10,16.Róm. 2,28.Fil. 3,3.Róm. 7,22.2Kor. 5,3.4.Róm. 7,5.14.6.23.25.8,3.13.6,11.Gal. 5,16.17.24.Eféz. 2,3.Kol. 3,5.
[12]Eltemettetvén Ő vele együtt a keresztségben, a kiben egyetemben fel is támasztattatok az Isten erejébe vetett hit által, a ki feltámasztá Őt a halálból. rész 3,1.Róm. 6,3.4.8.Eféz. 2,5.6.1,9.Róm. 4,17.26.
συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·
[13]És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülmetéletlenségében, megelevenített együtt Ő vele, megbocsátván minden bűnötöket, rész 1,21.27.2,11.12.Eféz. 2,1.5.6.1Kor. 15,54.57.Róm. 6,23.
[14]Az által, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, a mely ellenünkre volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;
ἐξαλείψας τὸ καθ᾽ ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ
5Móz. 27,26.Gal. 3,10.5,3.Róm. 2,12.3,19.Eféz. 2,15.Róm. 10,4.Gal. 3,13.1Pét. 2,24.[15]Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtok abban. Gal. 3,19.4,3.Luk. 11,21.Józs. 5,13.Zsolt. 68,18.Csel. 7,53.Mát. 12,29.Zsid. 2,2.Róm. 8,38.1Kor. 8,5.2Pét. 2,10.Júd. 1,8.

[16]Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért, vagy ivásért, avagy ünnep, vagy újhold, vagy szombat dolgában: vers 4.8.Róm. 14,2.3.5.6.17.3Móz. 7,10.10,9.4Móz. 6,3.Jer. 35,8.
Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων,
εόρτή, -ῆς - ünnep

csak árnyékai a következendő dolgoknak, de a valóság a Krisztusé. rész 9,10.Zsid. 8,5.10,1.
ἅ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ χριστοῦ.

VULG QUAE SUNT UMBRA FUTURORUM **CORPUS AUTEM CHRISTI**
SZIT: A VALÓSÁG KRISZTUSBAN VAN
CSIA: MÍG A **TESTI VALÓSÁG** A KRISZTUSTÓL VALÓ – EZ LITERÁLIS, DE PONTOSABB
LUTH ABER DER CÖRPER ſELBS IſT IN CHRIſTO.
TYND KJV. THE BODY IS OF CHRIST.
EFO A LEGÉRTELMESEBB: MINDEZEK A VALLÁSI SZABÁLYOK A MÚLTBAN CSAK ELŐREVETÍTETT ÁRNYÉKAI VOLTAK A KÖZELEDŐ VALÓSÁGNAK — VAGYIS JÉZUS KRISZTUSNAK.

[18]Senki tőletek a pálmát el ne vegye, kedvét találván alázatoskodásban és az angyalok tisztelésében, a melyeket nem látott, olyakat tudakozván, ok nélkül felfuvalkodván az ő testének értelmével. 1Kor. 9,24.25.2Tim. 4,8.Jak. 1,12.1Pét. 5,4.Róm. 5,1.2.1,21.28.12,2.2Tim. 3,8.[19]És nem ragaszkodván a Főhöz, a Kiből az egész test, a kapcsok és kötelek által segedelmet vévén és egybeszerkesztetvén, nevekedik az Isten szerint való nevekedéssel. vers 10.rész 1,18.Eféz. 4,15.16.Gal. 5,4.1Kor. 3,6.7.11,3.12,6.[20]Ha meghalván a Krisztussal, megszabadultatok e világ elemi tanításaitól, miért terheltetitek magatokat, mintha e világban élők volnátok, efféle rendelésekkel: rész 3,1.2.vers 8.11.12.Róm. 6,6.Gal. 1,4.6,14.Fil. 3,20.[21]Ne fogd meg, meg se kóstold, még csak ne is illesd. vers 16.23.[22](A mik mind a velök való élés által elfogyasztásra vannak rendelve), az emberek parancsolatai és tanításai szerint? 1Tim. 4,3.Mát. 15,9.17.1Kor. 6,13.7,23.Ésa. 29,13.14.[23]A melyek bölcsességnek látszanak ugyan a magaválasztotta istentiszteletben és alázatoskodásban és a test gyötrésében; de nincs bennök semmi becsülni való, mivelhogy a test hízlalására valók. vers 8.16.21.rész 1,9.1Kor. 1,22.Róm. 12,1.2.

Kol 3
[1]Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, a hol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülvén, rész 1,5.2,12.20.Gal. 4,26.Fil. 3,14.2Kor. 4,18.1Kor. 2,9.Mát. 6,20.33.Róm. 8,34.1Kor. 15,25.Zsolt. 110,1.
[2]Az odafelvalókkal törődjetek, nem a földiekkel. Fil. 3,19.1Ján. 2,15.1Kor. 3,22.6,12.7,31.
τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,

[3]Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben. vers 1.Gal. 2,20.Róm. 6,10.8,17.14,9.2Kor. 13,4.1Ján. 3,2.1Kor. 1,7.Ján. 1,18.
ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ χριστῷ ἐν τῷ θεῷ

[4]Mikor a Krisztus, a mi életünk, megjelen, akkor majd ti is, Ő vele együtt, megjelentek dicsőségben. vers 1.3.rész 1,27.Ján. 14,6.11,25.1Kor. 15,22.51-54.Róm. 8,17.18.19.2Kor. 5,1.Fil. 3,21.[5]Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fösvénységet, a mi bálványimádás; rész 2,11.Róm. 7,5.24.Gal. 5,17.24.Róm. 8,10.13.Mát. 5,29.30.18,8.9.1Kor. 5,9.10.6,10.Mát. 6,24.Eféz.

5,5.[6]Melyek miatt jő az Isten haragja az engedetlenség fiaira; Eféz. 5,6.1Thess. 1,10.Mát. 3,7.[7]Melyekben ti is jártatok régenten, mikor éltetek azokban. rész 2,20.Gal. 5,25.[8]Most pedig vessétek el magatoktól ti is mindazokat; haragot, fölgerjedést, gonoszságot és szátokból a káromkodást és gyalázatos beszédet. rész 2,2.3,11.12-15.Eféz. 4,22.25.29.31.Róm. 3,8.[9]Ne hazudjatok egymás ellen, mivelhogy **levetkeztétek amaz ó embert, az ő cselekedeteivel együtt.** vers 8.Róm. 6,6.7,6.Zsid. 8,13.Eféz. 4,22.25.
μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ,

[10]És felöltöztétek amaz új embert, melynek újulása van Annak ábrázatja szerint való ismeretre, a ki teremtette azt: rész 1,9.10.15.16.2,2.3.Gal. 3,27.1Kor. 5,7.13,12.15,48.49.2Kor. 4,16.Róm. 12,2.Tit. 3,5.Eféz. 4,24.
ÁLLANDÓAN MEGÚJULÁS: NEM EGYSZERI MEGTÉRÉS
KRISZTUSI EMBER, HOGY EMBER LEGYEK

καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ᾽ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν,

ἐπίγνωσις, -εως - felismerés, megértés

[11]A hol nincs többé görög és zsidó: körülmetélkedés és körülmetélkedetlenség, idegen, scithiai, szolga, szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus. Gal. 3,28.5,6.6,15.1Kor. 12,13.Róm. 10,12.Eféz. 2,14.Csel. 10,34.35.
ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός.
[12]Öltözzetek föl azért mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést; vers 8.1Pét. 1,15.16.Róm. 1,7.5,5.8,39.Eféz. 4,2.32.Fil. 2,1.3.Gal. 5,22.**[13]Elszenvedvén egymást és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna; miképen a Krisztus is megbocsátott néktek, akképen ti is;** rész 1,16.Eféz. 2,16.4,2.Mát. 18,32.33.Fil. 2,5.1Pét. 2,21.Róm. 5,6.7.15.8,34.[14]Mindezeknek fölébe pedig öltözzétek föl a szeretetet, mint a mely a tökéletességnek kötele. vers 12.rész 1,8.2,2.Fil. 1,9.1Kor. 13,4.**[15]És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre el is hívattatok egy testben;**
καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν [ἑνὶ] σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

βραβευέτω – uralkodjék; βραβεύω - 1) bíráskodik; 2) döntést hoz, elhatároz; 3) uralkodik, ellenőriz, szabályoz

és háládatosak legyetek. rész 1,12.2,7.Róm. 5,1.12,5.Fil. 4,7.1Kor. 7,15.10,17.**[16]A Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítván és intvén egymást zsoltárokkal, dícséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak.** vers 15.rész 1,28.2Kor. 13,3.Róm. 8,11.1Thess. 5,14.Eféz. 5,19.1Kor. 14,15.26.
ὁ λόγος τοῦ χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς, ὕμνοις, ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι, ᾄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ

[17]És mindent, a mit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjetek, hálát adván az Istennek és Atyának Ő általa. vers 15.16.Eféz. 5,20.Fil. 4,6.2,11.2,7.4,2.[18]Ti asszonyok, engedelmeskedjetek a ti férjeteknek, a miképen illik az Úrban.

Eféz. 5,22.1Kor. 14,34.[19]Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, és ne legyetek irántok keserű kedvűek. Eféz. 5,25.1Pét. 3,7.[20]Ti gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek mindenben; mert ez kedves az Úrnak. Eféz. 6,1-3.Róm. 1,30.[21]Ti atyák, ne bosszantsátok a ti gyermekeiteket, hogy kétségbe ne essenek. Eféz. 6,4.[22]Ti szolgák, szót fogadjatok mindenben a ti test szerint való uraitoknak, nem a szemnek szolgálván, mint a kik embereknek akarnak tetszeni, hanem szíveteknek egyenességében, félvén az Istent. vers 11.Eféz. 6,5.1Pét. 2,18.1Kor. 1,26.Gal. 1,10.[23]És valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Úrnak és nem embereknek; Eféz. 6,6.Gal. 1,10.[24]Tudván, hogy ti az Úrtól veszitek az örökségnek jutalmát: mert az Úr Krisztusnak szolgáltok. rész 1,12.Eféz. 6,8.1,11.Gal. 3,18.1Móz. 21,10.Róm. 12,11.[25]**A ki pedig igazságtalanságot cselekszik, jutalmát veszi igazságtalanságának; és nincsen személyválogatás.** Eféz. 6,8.9.2Kor. 5,10.5Móz. 10,17.Gal. 2,6.
ὁ γὰρ ἀδικῶν κομίσεται ὃ ἠδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωπολημψία.

κομίσεται - fogja visszanyerni; κομίζω - 1) gondot visel vkire; 2) megőriz, biztonságba helyez; 3) elvisz, magával visz; 4) (M) megkap, elnyer (Úsz: a megígért áldást); 4b) visszakap vmit
προσωπολημψία. – személyválogatás

Kol 4
[1]Ti urak, **a mi igazságos és méltányos, a ti szolgáitoknak megadjátok**, tudván, hogy néktek is van Uratok mennyekben. rész 3,25.Eféz. 6,9.[2]**Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázván abban hálaadással;** rész 1,12.2,7.3,15.17.Róm. 12,12.Eféz. 6,18.Csel. 1,14.1Thess. 5,17.Fil. 4,6.
Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ,

προσκαρτερεῖτε, - állhatatosak legyetek, προσκαρτερέω - 1) tartozik vkihez, az ő alárendeltje, hűséges vkihez; 2) állhatatosan, folyamatosan figyel

[3]**Imádkozván egyszersmind mi érettünk is, hogy az Isten nyissa meg előttünk az íge ajtaját, hogy szólhassuk a Krisztus titkát, a melyért fogoly is vagyok;** rész 1,1.26.Eféz. 6,19.20.1Kor. 16,10.9.2Kor. 2,12.Fil. 1,12-14.Eféz. 3,4.Róm. 15,30.
προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ χριστοῦ, δι᾽ ὃ καὶ δέδεμαι

ἀνοίξῃ - nyissa meg; ἀνοίγω - 1. (szsz) fölnyit,

[4]**Hogy nyilvánvalóvá tegyem azt úgy, a mint nékem szólnom kell.** 2Kor. 2,17.3,12.4,1-5.
ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

φανερώσω - nyilvánvalóvá tegyem; φανερόω - 1. nyilvánvalóvá lesz

[5]Bölcsen viseljétek magatokat a kívül valók irányában, a jó alkalmatosságot áron is megváltván. rész 1,28.Eféz. 5,15.16.2Kor. 5,11.1Tim. 3,7.[6]**A ti beszédetek mindenkor kellemetes legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, hogy mimódon kell néktek kinek-kinek megfelelnetek.** 1Pét. 3,15.Luk. 4,22.Jób 6,6.Mát. 5,13.[7]Minden én dolgaimat megismerteti veletek Tikhikus, a szeretett atyafi és hív szolga és szolgatárs az Úrban; rész 1,7.Fil. 1,12.Eféz. 6,21.Fil. 2,25.[8]A kit épen a végett küldtem hozzátok, hogy megismerje a ti dolgaitokat és megvígasztalja a ti szíveteket, vers 12.Eféz. 6,22.[9]Onézimussal együtt, a hű és szeretett atyafival, ki ti közületek való; minden itt való dolgot megismertetnek ők veletek. Filem. 1,10.[10]Köszönt titeket Aristárkhus, az én fogolytársam, és Márk, a Barnabás unokatestvére, (ki felől parancsolatokat

vettetek: ha hozzátok megy, fogadjátok őt szívesen), Csel. 13,13.15,38.39.19,29.20,4.12,12.13,5.13.Gal. 2,11-13.1Kor. 9,6.Mát. 10,14.[11]És Jézus, kit Justusnak is hívnak, kik a zsidók közül valók: csak ezek azok a munkatársaim az Isten országában, a kik nékem vígasztalásomra voltak. Fil. 1,5-20.[12]Köszönt titeket Epafrás, ki ti közületek való, Krisztusnak szolgája, mindenkor tusakodván ti érettetek imádságaiban, hogy megállhassatok tökéletesen és teljes meggyőződéssel az Istennek minden akaratjában. rész 2,2.8.20.1,28.29.Róm. 12,2.15,30.4,21.14,5.Eféz. 4,14.1Thess. 4,3.Fil. 1,10.[13]Mert bizonyságot teszek ő felőle, hogy sokat fárad érettetek és azokért, kik Laodiczeában és Jerápolisban vannak. vers 12.rész 2,1-4.[14]Köszönt titeket Lukács, ama szeretett orvos, és Démás. Csel. 16,10.27,1.Filem. 1,24.2Tim. 4,10.[15]Köszöntsétek az atyafiakat, kik Laodiczeában vannak, és Nimfást és a gyülekezetet, mely az ő házánál van. Filem. 1,2.Róm. 16,5.1Kor. 16,9.[16]És mikor felolvastatik nálatok e levél, cselekedjétek meg, hogy a laodiczeaiak gyülekezetében is felolvastassék, és hogy a Laodiczeából átveendő levelet ti is felolvassátok. 1Thess. 5,27.Luk. 4,16.Eféz. 6,21.[17]És mondjátok meg Arkhippusnak: Vigyázz a szolgálatra, melyre vállalkoztál az Úrban, hogy azt betöltsed! Filem. 1,2.2Ján. 8.Csel. 12,25.[18]A köszöntés a saját kezemmel, a Páléval, van írva. Emlékezzetek meg az én bilincseimről! A kegyelem veletek. Ámen. 2Thess. 3,17.1Kor. 16,21.Eféz. 6,24.1Tim. 6,21.2Tim. 4,22.

Pál apostolnak a thessalonikabeliekhez írott első levele

1Thessz 1

[1]Pál, Silvánus és Timótheus a Thessalonikabeliek gyülekezetének, a mely van az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. 2Thess. 1,1.1Pét. 5,12.2Kor. 1,1.Csel. 17,1.10.[2]Hálát adunk az Istennek mindenkor mindnyájatokért, emlékezvén rólatok a mi imádságainkban; 1Kor. 1,4.2Thess. 1,3.[3]Szüntelenül emlegetve a ti hitetek munkáját, és a ti szeretetetek fáradozását, és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységeteknek állhatatosságát, az Isten előtt, a mi Atyánk előtt: rész 3,6.5.8.Zsid. 6,10.Jak. 2,17.1Kor. 13,13.[4]Tudván, Istentől szeretett atyámfiai, hogy **ti ki vagytok választva;** 2Thess. 2,13.Kol. 3,12.**[5]Hogy a mi evangyéliomunk ti nálatok nem áll csak szóban, hanem isteni erőkben is, Szent Lélekben is, sok bizodalomban is;** a miképen tudjátok, hogy milyenek voltunk közöttetek ti érettetek. rész 2,5.13.1Kor. 2,4.5.20.Zsid. 6,11.2Kor. 6,3-7.

NB Szentlélek meggyőző ereje több a „puszta" szónál+ VZS

τι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ὑμῖν δι᾽ ὑμᾶς·

πληροφορίᾳ - teljes meggyőződés

[6]És ti a mi követőinkké lettetek és az Úréi, befogadván az ígét sokféle szorongattatás között, Szent Lélek örömével; rész 2,2.9.14.1Kor. 4,16.2Thess. 3,7-9.**[7]Úgy hogy példaképekké lettetek Maczedóniában és Akhájában minden hívőre nézve.** rész 4,10. **TÜPOSZ!**

ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπον πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν

[8]Mert nemcsak Maczedóniában és Akhájában zendült ki tőletek az Úr beszéde, hanem minden helyen is híre terjedt a ti Istenben vetett hiteteknek, annyira, hogy szükségtelen arról valamit szólnunk. 2Thess. 1,4.Róm. 1,8.[9]Mert azok **magok hirdetik felőlünk,** milyen volt a mi hozzátok való menetelünk, és miként tértetek meg az Istenhez a bálványoktól, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok, rész 2,1.Csel. 14,15.1Kor. 12,2.[10]És várjátok az Ő Fiát az égből, a kit feltámasztott a halálból, a Jézust, a ki megszabadít minket amaz eljövendő haragtól. rész 4,16.Csel. 1,11.Róm. 5,9.Mát. 3,7.Fil. 3,20.

1Thessz 2

[1]Mert magatok tudjátok, atyámfiai, hogy a mi ti hozzátok való menetelünk nem volt hiábavaló; rész 1,5.9.Csel. 17,1.[2]Sőt inkább, noha elébb már háborúságot és bosszúságot szenvedtünk volt Filippiben, a mint tudjátok, volt bátorságunk a mi Istenünkben, hogy közöttetek is hirdessük az Isten evangyéliomát sok tusakodással. Csel. 16,12-25.17,1-9.Fil. 1,30.[3]Mert a mi buzdításunk nem hitetésből van, sem nem tisztátalanságból, sem nem álnokságból: rész 4,7.2Kor. 2,17.4,2.12,14.**[4]Hanem a miképen az Isten méltatott minket arra, hogy reánk bízza az evangyéliomot, akképen szólunk; nem úgy, hogy embereknek tessünk hanem az Istennek, a ki megvizsgálja a mi szívünket.** 1Tim. 1,11.Gal. 1,10.1Krón. 29,17.

ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.

δεδοκιμάσμεθα - méltónak találtattunk; δοκιμάζω - 1. megvizsgál; 2. véleményt formál

πιστευθῆναι - reánk bízni; πιστεύω - hisz, bízik
ἀρέσκοντες – tetszelgők; ἀρέσκω - tetszik, örömet okoz, kielégít, jónak látszik
[5]Mert sem hízelkedő beszéddel, a mint tudjátok, sem telhetetlenség színében nem léptünk fel soha, Isten a bizonyság; Fil. 1,8.1Tim. 5,21.[6]Sem emberektől való dicsőítést nem kerestünk, sem tőletek, sem másoktól, holott terhetekre lehettünk volna, mint Krisztus apostolai. Ján. 5,41.44.2Thess. 3,8.1Kor. 9,14.[7]De szívélyesek valánk ti közöttetek, a miként a dajka dajkálgatja az ő gyermekeit. 4Móz. 11,12.[8]Így felbuzdulva irántatok, készek valánk közleni veletek nemcsak az Isten evangyéliomát, hanem a mi magunk lelkét is, mivelhogy szeretteinkké lettetek nékünk. Róm. 1,13.2Kor. 12,15.[9]Emlékezhettek ugyanis atyámfiai a mi fáradozásunkra és bajlakodásunkra: mert éjjel-nappal munkálkodva hirdettük néktek az Isten evangyéliomát, csakhogy senkit meg ne terheljünk közületek. 1Kor. 4,12.2Thess. 3,8.Csel. 18,3.[10]Ti vagytok bizonyságok és az Isten, milyen szentül, igazán és feddhetetlenül éltünk előttetek, a kik hisztek. 2Thess. 3,7.[11]Valamint tudjátok, hogy miként atya az ő gyermekeit, úgy intettünk és buzdítgattunk egyenként mindnyájatokat. Csel. 20,31.1Kor. 4,14.[12]És kérve kértünk, hogy Istenhez méltóan viseljétek magatokat, a ki az ő országába és dicsőségébe hív titeket. Efész. 4,1.5,24.2Thess. 2,14.[13]**Ugyanazért mi is hálát adunk az Istennek szüntelenül,**
Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως,
ἀδιαλείπτως, - szüntelenül
hogy ti befogadván az Istennek általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét (a minthogy valósággal az is), a mely munkálkodik is ti bennetek, a kik hisztek. rész 1,2.2Thess. 2,13.1,5.Gal. 1,11.3,5.Eféz. 3,20.
INSPIRÁCIÓHOZ FONTOS!
ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ᾽ ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν᾽ λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.
ἀκοή, -ῆς - 1. hallás; 2. fül
ἐδέξασθε - fogadtátok be; δέχομαι - befogad, fog, vesz

[14]**Mert ti, atyámfiai, követői lettetek az Isten gyülekezeteinek, a melyek Júdeában vannak a Krisztus Jézusban, mivelhogy ugyanúgy szenvedtetek ti is a saját honfitársaitoktól, miként azok is a zsidóktól, Csel. 17,5.8,2.12,1.Csel. 3,15.7,52.**
ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων
IMPLICIT TIPOLÓGIA
[15]A kik megölték az Úr Jézust **(ANTIJUDAIZMUS?)** is és a saját prófétáikat, és minket is üldöznek, és az Istennek nem tetszenek, és minden embernek ellenségei; Csel. 2,22.23.3,15.7,52.13.50.14,2.5.6.[16]A kik megtiltják nékünk, hogy a pogányoknak ne prédikáljunk hogy üdvözüljenek; hogy mindenkor betöltsék bűneiket; de végre utólérte őket az Isten haragja. Csel. 17,13.13,45.Mát. 23,32.33.2,2.Dán. 9,26.[17]Mi pedig, atyámfiai, a mint elszakasztatánk tőletek egy kevés ideig, arczra, nem szívre nézve, annál buzgóságosabban, nagy kívánsággal igyekeztünk, hogy szemtől-szemben láthassunk titeket. Kol. 2,5.Róm. 1,11.[18]Azért menni is akartunk hozzátok, kiváltképen én Pál, egyszer is, kétszer is, de megakadályozott minket a Sátán. Róm. 1,13.[19]Mert **kicsoda a mi reménységünk, örömünk és dicsekedésünk koronája?** Avagy nem azok lesztek-é ti is a mi Urunk Jézus Krisztus előtt az ő eljövetelekor? Fil. 4,1.3,13.5,10.[20]Bizony ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk. rész 3,9.2Thess. 1,4.

1Thessz 3
[1]Annakokáért, mivelhogy tovább már el nem tűrhetők, jónak ítélénk, hogy magunk maradjunk Athénében, Csel. 17,16.[2]És elküldöttük Timótheust, a mi atyánkfiát és Istennek szolgáját és munkatársunkat a Krisztus evangyéliomának hirdetésében, hogy erősítsen titeket és intsen

titeket a ti hitetek felől; vers 6.rész 1,1.Róm. 16,21.Csel. 14,22.[3]Hogy senki meg ne tántorodjék ama szorongattatások között; mert ti magatok tudjátok, hogy mi arra rendeltettünk. Eféz. 3,13.Jób 4,5.Csel. 9,16.2Tim. 3,12.[4]Mert mikor közöttetek valánk is, előre megmondtuk néktek, hogy szorongattatásnak leszünk kitéve; a mint meg is történt, és tudjátok. Csel. 17,1.5.[5]Annakokáért én is, mivelhogy tovább már nem tűrhetém, **elküldék, hogy megismerjem a ti hiteteket, ha nem kísértett-é meg valami módon titeket a kísértő, és nem lett-é hiábavaló a mi fáradságunk? rész 2,18.2Kor. 2,11.Fil. 2,16.**[6]Most pedig, a mikor megérkezett hozzánk Timótheus ti tőletek, és örömhírt hozott nékünk a ti hitetek és szeretetetek felől, és arról, hogy jó emlékezéssel vagytok irántunk, mindenkor kívánván látni minket, miképen mi is titeket; Csel. 17,15.18,5.1,3.2Thess. 1,11.3,5.[7]Ezáltal megvígasztalódtunk reátok nézve, atyámfiai, minden mi szorongattatásunk és szükségünk mellett is, a ti hitetek által: rész 2,2.2Kor. 7,6.[8]Mert szinte megelevenedünk, ha ti erősek vagytok az Úrban. 1Móz. 45,27.1Kor. 16,13.[9]Mert milyen hálával is fizethetünk az Istennek ti érettetek, mindazért az örömért, a melylyel örvendezünk miattatok a mi Istenünk előtt?! rész 2,19.3Ján. 4.[10]Mikor éjjel-nappal nagy buzgón esedezünk, hogy megláthassuk a ti orczátokat, és **kipótolhassuk a ti hitetek hiányait**. rész 2,17.Róm. 1,10.[11]Maga pedig az Isten és a mi Atyánk, és a mi Urunk a Jézus Krisztus egyengesse meg a mi útunkat ti hozzátok! rész 2,18.[12]Titeket pedig gyarapítson az Úr és tegyen bőségesekké az egymás iránt és mindenki iránt való szeretetben, a milyenek vagyunk mi is ti irántatok; rész 4,9.5,15.2Pét. 1,7.**[13]Hogy erősekké tegye a ti szíveteket, feddhetetlenekké a szentségben, a mi Istenünk és Atyánk előtt, a mikor eljő a mi Urunk Jézus Krisztus minden ő szenteivel egyetemben. rész 5,23.Fil. 1,10.1Kor. 1,7.2Thess. 2,1.17.rész 4,16.17.**

1Thessz 4

[1]Továbbá pedig kérünk titeket, atyámfiai, és intünk az Úr Jézusban, hogy a szerint, a mint tőlünk tanultátok, mimódon kell forgolódnotok és Istennek tetszenetek: mindinkább gyarapodjatok. 2Thess. 3,12.2Kor. 5,20.rész 2,12.Eféz. 4,1.1Kor. 15,58.[2]Mert tudjátok, milyen parancsolatokat adtunk néktek az Úr Jézus által. 2Thess. 3,6.**[3]Mert ez az Isten akaratja, a ti szentté lételetek,** hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok; vers 7.Zsid. 12,14.Eféz. 5,3.

Τοῦτο γάρ ἐστιν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας,
ἀπέχεσθαι - (hogy) tartózkodjatok; ἀπέχω - 1. (tárgyatlan) távol van vmitől, vkitől;

[4]Hogy mindenitek szentségben és tisztességben tudja bírni a maga edényét, 2Kor. 4,7.1Sám. 21,5.[5]Nem kívánság gerjedelmével, mint a pogányok, a kik nem ismerik az Istent; Róm. 1,24.Eféz. 2,12.[6]Hogy senki túl ne lépjen és meg ne károsítsa valamely dologban az ő atyjafiát: mert bosszút áll az Úr mindezekért, a mint elébb is mondottuk néktek és bizonyságot tettünk. 3Móz. 19,11.Gal. 5,21.[7]Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket az Isten. vers 3.2Tim. 1,9.Róm. 12,2.**[8]A ki azért megveti ezeket, nem embert vet meg, hanem az Istent, a ki Szent Lelkét is közlé velünk. Csel. 5,4.Eféz. 4,30.[9]Az atyafiúi szeretetről pedig nem is szükség írnom néktek: mert titeket Isten maga tanított meg arra, hogy egymást szeressétek; rész 1,8.5,1.1Ján. 2,27.Ján. 6,45.**

Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν, αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους

[10]Sőt gyakoroljátok is azt mindamaz atyafiak iránt, a kik egész Maczedóniában vannak. Kérünk azonban titeket atyámfiai, hogy mindinkább gyarapodjatok; rész 1,7.3,12.[11]És becsületbeli dolognak tartsátok, hogy csendes életet folytassatok, saját dolgaitoknak utána lássatok, és tulajdon kezeitekkel munkálkodjatok, a miként rendeltük néktek; 2Thess. 3,12.2,9.Eféz. 4,28.Csel. 20,35.

FELTÁMADÁS, ELRAGADTATÁS – NEHÉZ EZT SZÓ SZERINT ÉRTELMEZNI

[12]Hogy a kívülvalók iránt tisztességesen viselkedjetek, és semmi szükséget ne érezzetek. Róm. 13,13.Kol. 4,5.1Tim. 3,7.[13]Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, a kik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, a kiknek nincsen reménységök. 1Kor. 10,1.15,18.20.Eféz. 2,12.2Thess. 2,16.[14]**Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképen az Isten is előhozza azokat, a kik elaludtak, a Jézus által ő vele együtt. 1Kor. 6,14.15,23.Róm. 8,11.14,9.**[15]Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi, a kik élünk, a kik megmaradunk az Úr eljöveteléig, épen nem előzzük meg azokat, a kik elaludtak. rész 2,13.1Kor. 15,23.51.[16]Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először a kik meghaltak volt a Krisztusban; Mát. 25,31.2Thess. 1,7.1Kor. 15,52.1Kor. 15,23.[17]Azután mi, a kik élünk, a kik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképen mindenkor az Úrral leszünk. rész 5,10.Jel. 11,12.Ján. 14,3.Róm. 8,17. **ELRAGADTATÁS** [18]Annakokáért vígasztaljátok egymást e beszédekkel. rész 5,11.

KÉTSZER IS, HOGY MÉG ÉLETÉBEN ELJÖN KRISZTUS, EZT TÖBB SZEMPONBÓL IS NEHÉZ LENNE LITERÁLISAN ÉRTELMEZNI!!

1Thessz 5

[1]Az időkről és időszakokról pedig, atyámfiai, nem szükség, hogy írjak néktek; Csel. 1,7.Mát. 24,3.36.rész 4,9.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι,

[2]Mert igen jól tudjátok ti magatok, **hogy az Úrnak napja úgy jő el, mint a tolvaj éjjel. 2Pét. 3,10.Csel. 3,3.Luk. 12,39.40.**

αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡμέρα Κυρίου [1] ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται

ἀκριβῶς - pontosan

[3]Mert a mikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jön rájok, mint a szülési fájdalom a terhes asszonyra; és semmiképen meg nem menekednek. Jer. 6,14.Luk. 21,34.Ezék. 13,8.Mát. 24,43.[4]De ti, atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módra lephetne meg titeket. Eféz. 5,8.4,17.Róm. 13,11.[5]Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! Róm. 13,12.

[6]Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és józanok. rész 4,7.1Pét. 5,8.Luk. 21,36.

ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

καθεύδωμεν – aludjunk; καθεύδω – alszik

νήφωμεν. - legyünk józanok,νήφω - 1) józannak, nyugodtnak, összeszedettnek lenni;

[7]Mert a kik alusznak, éjjel alusznak; és a kik részegek, éjjel részegednek meg. Mát. 24,49.Eféz. 5,18.

οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν

[8]Mi azonban, a kik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, felöltözvén a hitnek és szeretetnek mellvasába, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe. vers 5.Róm. 13,12.14.Eféz. 6,14-17.Luk. 21,18.

ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας·

θώραξ, -ακος - páncél

[9]Mert nem haragra rendelt minket az Isten, hanem arra, hogy üdvösséget szerezzünk a mi Urunk Jézus Krisztus által, Róm. 9,22.1Tim. 2,4.

ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ⸀ἀλλὰ⸁ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ],

ἔθετο - helyezett (rendelt), τίθημι - tesz, helyez, rendel

περιποίησιν – megszerzés, περιποίησις, -΄εως - megőrzés; megszerzés

10A ki meghalt érettünk, hogy akár ébren vagyunk, akár aluszunk, együtt éljünk ő vele. 2Kor. 5,15.Róm. 14,8.9.4,17.
τοῦ ἀποθανόντος ῾περὶ᾽ ἡμῶν ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν
καθεύδωμεν – alszunk, καθεύδω - alszik
11Vígasztaljátok azért egymást, és építse egyik a másikat, a miképen cselekeszitek is. rész 4,18.Zsid. 10,24.Júd. 1,20.12Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, a kik fáradoznak közöttetek, és előljáróitok az Úrban, és intenek titeket; 1Kor. 16,18.1Tim. 5,17.Zsid. 13,7.17.13És az ő munkájokért viseltessetek irántok megkülönböztetett szeretettel. Egymással békességben éljetek. Márk 9,50.2Kor. 13,11.14Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intsétek a rendetleneket, bátorítsátok a félelmes szívűeket, gyámolítsátok az erőteleneket, türelmesek legyetek mindenki iránt. 2Thess. 3,15.Zsid. 12,12.Gal. 6,1.2.15Vigyázzatok, hogy senki senkinek rosszért rosszal ne fizessen; hanem mindenkor jóra törekedjetek úgy egymás iránt, mint mindenki iránt. Róm. 12,17.19.1Pét. 3,9.rész 3,12.16Mindenkor örüljetek. Fil. 4,4.17Szüntelen imádkozzatok. Kol. 4,2.Róm. 12,12.Luk. 18,1-8.18Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok. Eféz. 5,20.Kol. 3,17.2,7.19A Lelket meg ne oltsátok. 1Kor. 14,30.20A prófétálást meg ne vessétek, 1Kor. 14,1.3.32.39.21Mindent megpróbáljatok; a mi jó, azt megtartsátok! 1Ján. 4,1.Fil. 1,10.22Mindentől, a mi gonosznak látszik, őrizkedjetek! Róm. 12,9.17.**23Maga pedig a békességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől; és a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.** rész 3,13.Róm. 15,33.Zsid. 13,20.2Kor. 5,10.Fil. 4,9.
Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.

TRICHOTOMIKUS EMBERKÉP!
τηρηθείη. – őriztessék; τηρέω v. τηρῶ - megtart, megőriz
24Hű az, a ki elhivott titeket és ő meg is cselekszi azt. 1Kor. 1,9.2Kor. 10,13.2Thess. 3,3.25Atyámfiai, imádkozzatok érettünk. 2Thess. 3,1.Kol. 4,3.26Köszöntsétek az összes atyafiakat szent csókolással. Róm. 16,16.27Kényszerítlek titeket az Úrra, hogy olvastassék fel e levél minden szent atyafi előtt. Kol. 4,16.2Thess. 2,2.3,17.28A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme veletek! Ámen. Róm. 16,24.Fil. 4,23.

Pál apostolnak a thessalonikabeliekhez írott második levele

2Thessz 1

Krisztus visszajövetele

[1]Pál és Silvánus és Timótheus a Thessalonikabeli gyülekezetnek, Istenben, a mi Atyánkban, és az Úr Jézus Krisztusban: 1Thess. 1,1.[2]Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Róm. 1,7.1Kor. 1,3.[3]Mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, ti érettetek, a miképen méltó is, mivelhogy felettébb megnövekedék a ti hitetek, és mindnyájatokban bővölködik az egymáshoz való szeretet; rész 2,13.1Thess. 1,2.3,6.12.[4]Annyira, hogy **mi magunk dicsekszünk veletek az Isten gyülekezeteiben, a ti kitartástok és hitetek felől, minden ti üldöztetéstek és szorongattatástok között, a melyeket szenvedtek: 1Thess. 2,19.20.2Kor. 7,14.1Thess. 2,14.3,3.**[5]Bizonyságául az Isten igazságos ítéletének; hogy méltóknak ítéltessetek az Isten országára, a melyért szenvedtek is. Róm. 8,17.18.Luk. 21,36.Fil. 1,28.Róm. 2,5.[6]**Mert igazságos dolog az az Isten előtt, hogy szorongattatással fizessen azoknak, a kik titeket szorongatnak**. Róm. 12,19.Jel. 18,6.7.[7]**Néktek pedig, a kik szorongattattok, nyugodalommal mivelünk együtt, a mikor megjelenik az Úr Jézus az égből az ő hatalmának angyalaival. 1Thess. 3,13.4,16.1Pét. 4,13.Mát. 25,31.**[8]**Tűznek lángjában, ki bosszút áll azokon, a kik nem ismerik az Istent, és a kik nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangyéliomának. Ésa. 66,15.16.Róm. 2,8.10.16.**[9]**A kik meg fognak lakolni örök veszedelemmel az Úr ábrázatától, és az ő hatalmának dicsőségétől, Mát. 25,41-46.7,23.**[10]A mikor eljő majd, hogy megdicsőíttessék az ő szenteiben, és csodáltassék mindazokban, a kik hisznek (mivelhogy a mi tanúbizonyságunknak hitele volt ti nálatok) ama napon. Kol. 1,26.27.3,4.Róm. 2,16.[11]Mivégből imádkozunk is mindenkor ti érettetek, hogy a mi Istenünk méltóknak tartson titeket az elhívásra, és töltsön be titeket a jóban való teljes gyönyörűséggel, és a hitnek hathatós munkálásával. 1Thess. 1,2.3.2,12.4,3.[12]Hogy dicsőíttessék meg a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve ti bennetek, és ti is ő benne, a mi Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből. 1Pét. 4,11.16.Fil. 1,20.Róm. 8,17.

2Thessz 2

[1]Kérünk pedig titeket, atyámfiai, **a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére** és a mi ő hozzá leendő egybegyűlésünkre nézve, 1Thess. 4,16.17.Mát. 24,31.Zsid. 10,25.[2]**Hogy ne tántoríttassatok el egyhamar a ti értelmetektől, se ne háboríttassatok meg, se lélek által, se beszéd által, se nékünk tulajdonított levél által,** mintha itt volna már a Krisztusnak ama napja. Mát. 24,6.vers 15.rész 3,17.[3]Ne csaljon meg titeket senki semmiképen. ***Mert nem jön az el addig, mígnem bekövetkezik elébb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia, Eféz. 5,6.Mát. 24,4.10.11.1Tim. 4,1.1Ján. 2,18.Ján. 17,12.[4]A ki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, a mi Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát. Dán. 11,36.Ezék. 28,1.Ésa. 14,13.14.***[5]Nem emlékeztek-é, hogy megmondtam néktek ezeket, a mikor még ti nálatok valék? Csel. 17,1.[6]És most tudjátok, mi tartja vissza, a miért csak a maga idejében fog az megjelenni. Mát. 25,31-40.[7]***Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne:***

csakhogy annak, a ki azt még most visszatartja, félre kell az útból tolatnia. *vers 3.4.Csel. 17,5.1Ján. 4,3.2,18.* ***[8]És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, a kit megemészt az Úr az ő szájának lehelletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével;*** *Ésa. 11,4.Csel. 19,15.20.* ***[9]A kinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival,*** *Mát. 24,24.Csel. 13,13.5Móz. 13,1.2.* ***[10]És a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, a kik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő idvességökre.*** *2Kor. 2,15.* ***[11]És azért bocsátja reájok Isten a tévelygés erejét, hogy higyjenek a hazugságnak;*** *Róm. 1,21-28.1Tim. 4,1.Ján. 5,43.* ***[12]Hogy kárhoztattassanak mindazok, a kik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.*** *Róm. 1,18.32.* [13]Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek ti érettetek atyámfiai, a kiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek szentelésében és az igazság hitében; rész 1,3.4.Eféz. 1,4.1Thess. 1,4.**[14]A mire elhívott titeket a mi evangyéliomunk által, a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségének elvételére.** 1Thess. 1,5.2,12.Tit. 2,14.[15]Miért is atyámfiai, legyetek állhatatosak és tartsátok meg a tudományt, a melyre akár beszédünk, akár levelünk által taníttattatok. rész 3,6.1Kor. 11,2.1Thess. 4,12.2Tim. 3,14.**[16]Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus, és az Isten a mi Atyánk, a ki szeretett minket és kegyelméből örök vígasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg,** Ján. 3,16.Tit. 3,7.1Pét. 1,3.**[17]Vígasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden tudományban és jó cselekedetben.** 1Thess. 3,13.

2Thessz 3

[1]Végezetre imádkozzatok értünk atyámfiai, hogy az Úrnak beszéde terjedjen és dicsőíttessék, a miként ti köztetek is. 1Thess. 5,25.Kol. 4,3.Zsolt. 147,15.2Tim. 2,9.[2]És hogy meneküljünk meg az alkalmatlan és gonosz emberektől. Mert nem mindenkié a hit! Csel. 2,40.[3]De hű az Úr, a ki megerősít titeket és megőriz a gonosztól. 1Thess. 5,24.2Tim. 2,13.[4]Bízunk is az Úrban reátok nézve, hogy megteszitek és meg is fogjátok tenni azokat, a miket parancsolunk. Gal. 5,10.2Kor. 7,16.1Thess. 5,11.**[5]Az Úr pedig igazgassa a ti szíveteket az Isten iránt való szeretetre, és Krisztus iránt való állhatatosságra.** rész 2,17.1Thess. 5,23.

Ὁ δὲ κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χριστοῦ.

AZ VILÁGOS, HOGY ISTEN IRÁNTI SZERETETRŐL VAN SZÓ: εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χριστοῦ VAJON AZT JELENTI-E, HOGY A KRISZTUS IRÁNTI ÁLLHATATOSSÁGRA, VAGY KRISZTUS ÁLLHATOSSÁGÁRA, AZAZ MEGÁLLÁSÁRA, TÜRELMÉRE?

STL: Az Úr irányítsa szíveteket Isten szeretetéhez és Krisztus állhatatosságához!

BG Az Úr pedig töltse be szíveteket az Isten szeretetével és a Krisztus állhatatosságával.

RL Az Úr pedig igazgassa szíveteket az Isten iránt való szeretetre és a Krisztusban való állhatatosságra.

KNV Az Úr vezesse szíveteket Isten szeretetére és Krisztus béketűrésére!

SZIT Az Úr vezérelje szíveteket Isten szeretetére és krisztusi türelemre!

CSL Az Úr pedig egyengetni fogja szíveteket Isten szeretésére és a Krisztus mellett való állhatatosságra

[6]A mi Urunk Jézus Krisztus nevében pedig, rendeljük néktek, atyámfiai, hogy vonjátok el magatokat minden atyafitól, a ki rendetlenül él, és nem ama utasítás szerint, a melyet mi tőlünk kapott. 1Thess. 4,1.2.1Kor. 5,11.Júd. 1,23.[7]Magatok is tudjátok, mimódon kell minket követni; mert nem viseltük magunkat közöttetek rendetlenül. 1Thess. 1,6.7.2,10.[8]Sem ingyen kenyeret nem ettünk senkinél, hanem munkával és fáradsággal, éjjel-nappal dolgozva, hogy közületek senkinek se legyünk terhére. 2Kor. 11,7.1Kor. 4,12.1Thess. 2,9.[9]Nem azért, mintha nem volna rá jogunk, hanem hogy magunkat például adjuk néktek, hogy minket kövessetek. 1Kor. 9,4.5.Csel. 20,35.1Kor. 4,16.[10]Mert a mikor nálatok voltunk is, azt rendeltük néktek, hogy ha

valaki nem akar dolgozni, ne is egyék. 1Móz. 3,19.Mát. 10,10.Eféz. 4,28.1Thess. 4,11.[11]Mert halljuk, hogy némelyek rendetlenül élnek közületek, a kik semmit nem dolgoznak, hanem nyughatatlankodnak. 1Tim. 5,13.Péld. 12,11.[12]Az ilyeneknek azonban rendeljük és kérjük őket a mi Urunk Jézus Krisztusra, hogy csendesen munkálkodva, a magok kenyerét egyék. vers 6.1Thess. 4,11.1Tim. 2,2.[13]Ti pedig, atyámfiai, meg ne restüljetek a jó cselekvésben. Gal. 6,9.2Kor. 4,16.[14]Ha pedig valaki nem engedelmeskedik a mi levél által való beszédünknek, azt jegyezzétek meg; és ne társalkodjatok vele, hogy megszégyenüljön. vers 6.1Kor. 5,11.[15]De ne tartsátok ellenségnek, hanem intsétek, mint atyafit. Mát. 18,15.3Móz. 19,17.1Thess. 5,14.[16]**Maga pedig a békességnek Ura adjon néktek mindenkor minden tekintetben békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal!** 1Thess. 5,23.Róm. 15,33.Fil. 4,9.[17]A köszöntést én Pál írom a saját kezemmel, a mi ismertető jegye minden levelemnek. Így írok. rész 2,2.1Kor. 16,21.Kol. 4,18.[18]A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme mindnyájatokkal! Ámen. 1Thess. 5,28.2Tim. 4,22.

Pál apostolnak Timótheushoz írt első levele

1Tim 1

[1]Pál, Jézus Krisztus apostola a mi megtartó Istenünknek, és Jézus Krisztusnak a mi reménységünknek rendelése szerint, Kol. 1,27.[2]Timótheusnak, az én igaz fiamnak a hitben: **Kegyelem, irgalmasság és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól.** Csel. 16,1-3.[3]A miképpen Maczedóniába menetelemkor kértelek téged, **hogy maradj Efézusban, hogy megmondjad némelyeknek, ne tanítsanak más tudományt,** Csel. 20,1.**[4]Se mesékkel és végehossza nélkül való nemzetségi táblázatokkal ne foglalkozzanak, a melyek inkább versengéseket támasztanak,** mint Istenben való épülést a hit által. rész 4,7. rész 6,4.[5]A parancsolatnak vége pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és igaz hitből való szeretet: Róm. 13,10.[6]Melyektől némelyek eltévelyedvén, hiábavaló beszédre hajlottak: 2Tim. 2,14.[7]Kik törvénytanítók akarván lenni, nem értik, sem a miket beszélnek, sem a miket erősítgetnek. Mát. 5,10.39.[8]Tudjuk pedig, hogy **a törvény jó, ha valaki törvényszerűen él vele,** Róm. 7,12.**[9]Tudván azt, hogy a törvény nem az igazért van, hanem a törvénytaposókért és engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért, a latrokért és fertelmesekért, az atya- és anyagyilkosokért, emberölőkért.** Zsolt. 110,1.**[10]Paráznákért, férfifertőztetőkért, emberrablókért, hazugokért, hamisan esküvőkért, és a mi egyéb csak az egészséges tudománynyal ellenkezik,** Ésa. 53,9.Ján. 8,46.2Kor. 5,21.

εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ

[11]A boldog Isten dicsőségének evangyélioma szerint, mely reám bízatott. 2Móz. 7,11.[12]És hálát adok annak, a ki engem megerősített, a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, hogy engem hívnek ítélt, rendelvén a szolgálatra, Csel. 9,15.[13]Ki előbb istenkáromló, üldöző és erőszakoskodó valék: de könyörült rajtam, mert tudatlanul cselekedtem hitetlenségben; Csel. 9,1.2.5.[14]Szerfelett megsokasodott pedig a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel. Csel. 13,14.50.14,1.5.19.22.**[15]Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, a kik közül első vagyok én.** Mát. 9,13.20,28.

πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ,

ἀποδοχή, -ῆς – elfogadás

[16]De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus bennem mutassa meg legelőbb a teljes hosszútűrését, példa gyanánt azoknak, a kik hiendenek ő benne az örök életre. Zsolt. 8,5-7.

ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Χριστὸς Ἰησοῦς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ᾽ αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ἐνδείξηται - mutassa meg; ἐνδείκνυμι - 1) rámutat; 1

ἅπασαν – összes; ἅπας, ἅπασα, ἅπαν - minden(ki), összes, egész

ὑποτύπωσις, -εως - példa, kép, vázlat

PÁL MINT TYPOS, AZAZ TÍPUS

17Az örökkévaló királynak pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség és dicsőség örökkön örökké! Ámen. Róm. 16,27. **JONATHAN EDWARDS MEGTÉRÉSÉNEK IGÉJE**
Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (alliteráció?)
ἀφθάρτῳ, - romolhatatlan, ἄφθαρτος, -ον - romolhatatlan
ἀοράτῳ, - láthatatlan, ἀόρατος, -ον - láthatatlan
18Ezt a parancsolatot adom néked, fiam Timótheus, a rólad való korábbi jövendölések szerint, hogy vitézkedjél azokban ama jó vitézséggel, Csel. 16,1.2.19Megtartván a hitet és jó lelkiismeretet, melyet némelyek elvetvén, a hit dolgában hajótörést szenvedtek; 2Pét. 1,19.21.20Kik közül való Himenéus és Alexander, kiket átadtam a sátánnak, hogy megtanulják, hogy ne káromkodjanak. 2Tim. 2,17.

1Tim 2
1Intelek azért mindenek előtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberekért, Fil. 4,6.2Királyokért és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel. Jer. 29,7.3Mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó Istenünk előtt, Zsolt. 18,3.Ésa. 8,18.4A ki azt akarja, hogy minden ember idvezüljön és az igazság ismeretére eljusson. Róm. 1,3. 2Tim. 1,10.
MINI KRISZTUSHIMNUSZ
5Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus,
Εἷς γὰρ θεός, εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,
μεσίτης, -ου – közvetítő
6A ki adta önmagát váltságul mindenekért, mint tanúbizonyság a maga idejében, Ésa. 53,12.
ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις
7A mi végett rendeltettem én hirdetővé és apostollá (igazságot szólok a Krisztusban, nem hazudok), pogányok tanítójává hitben és igazságban. Csel. 9,15.13,2.8Akarom azért, hogy imádkozzanak a férfiak minden helyen, tiszta kezeket emelvén föl harag és versengés nélkül. Jak. 1,12. Mát. 25,31-46.9Hasonlatosképen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmetességgel és mértékletességgel ékesítsék magokat; nem hajfonatokkal és aranynyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözékkel, 1Pét. 3,3.6.10Hanem, a mint illik az istenfélelmet valló asszonyokhoz, jó cselekedetekkel. Kol. 4,14.11Az asszony csendességben tanuljon teljes engedelmességgel. Eféz. 5,22.**12A tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak, sem hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendességben. 1Kor. 14,34. 1Móz. 3,16.13Mert Ádám teremtetett elsőnek, azután Éva. 1Móz. 2,7.22.14És Ádám nem csalattatott meg, hanem az asszony megcsalattatván, bűnbe esett: 1Móz. 3,1-6.15Mindazáltal megtartatik a gyermekszüléskor, ha megmaradnak a hitben és szeretetben és a szent életben mértékletességgel. Zsid. 12,14.**

1Tim 3
*1Igaz ez a beszéd: Ha valaki püspökséget kíván, jó dolgot kíván. 2Móz. 17,2-7.2Szükséges annakokáért, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egy feleségű férfiú, józan, mértékletes illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmatos; Tit. 1,5-6. Tit. 1,7.8.3Nem borozó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágyó; hanem szelíd, versengéstől ment, nem pénzsóvárgó; Eféz. 4,17.18.Tit. 3,3.Róm. 1,28.29.4Ki a maga házát jól igazgatja, gyermekeit engedelmességben tartja, minden tisztességgel; 4Móz. 14,21-24.*5**(Mert ha valaki az ő tulajdon házát nem tudja igazgatni, mimódon visel gondot az Isten egyházára?) 5Móz. 29,18.6Ne legyen új ember, nehogy felfuvalkodván, az ördög kárhozatába essék. rész 10,25.Júd. 1,21-23.**
μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

τυφωθεὶς [1] - önteltté válva; τυφόομαι - 1) füstölög; 2) (átv.) önteltté, beképzeltté válik
ἐμπέσῃ - beleessék, ἐμπίπτω - 1. beleesik; 2. kezébe kerül
Tudja, hogy az újonnan megtért felfuvalkodott [7]Szükséges pedig, hogy jó bizonysága is legyen a kívülvalóktól; hogy gyalázatba és az ördög tőribe ne essék. 1Pét. 2,12.[8]Hasonlóképpen **a diakónusok tisztességesek legyenek**, nem kétnyelvűek, nem sok borivásba merültek, nem rút nyereségre vágyók; Csel. 6,3.
[9]Kiknél megvan a hit titka tiszta lelkiismerettel. 4Móz. 14,24.30.
ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.

[10]És ezek is először megpróbáltassanak, azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek. Eféz. 1,9. Csel. 9,6.15.20.24.[11]Feleségeik hasonlóképen tisztességesek, nem patvarkodók, józanok, mindenben hívek legyenek. 4Móz. 14,22.[12]A diakónusok egy feleségű férfiak legyenek, a kik gyermekeiket és tulajdon házaikat jól igazgatják. Ésa. 48,10.Jak. 1,2.3.[13]Mert a kik jól szolgálnak, szép tisztességet szereznek magoknak, és sok bizodalmat a Jézus Krisztusban való hitben. Mát. 25,21.[14]Ezeket írom néked, remélvén, hogy nem sokára hozzád megyek; Márk 16,16.[15]De ha késném, hogy tudd meg, mimódon kell forgolódni az Isten házában, mely az élő Istennek egyháza, az igazságnak oszlopa és erőssége. Zsolt. 95,11.
TÖMÖR HITVALLÁS = DOGMA (AMI A HÉTKÖZNAPI PRÓZÁBÓL KIGYÖNGYÖZŐDIK – ÚJABB KRISZTUS-HIMNUSZ
[16]És minden versengés nélkül nagy a
kegyességnek eme titka: μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον
Isten megjelent testben, Ὃς [1] ἐφανερώθη ἐν σαρκί,
megigazíttatott lélekben, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι,
megláttatott az angyaloktól, ὤφθη ἀγγέλοις,
hirdettetett a pogányok közt, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν,
hittek benne a világon, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ,
felvitetett dicsőségbe. ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

1Tim 4
[1]A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmezvén. 2Tim. 3,1.Júd. 1,14.
Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες ⸀πνεύμασι⸁ πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων
ὕστερος, -α, -ον - utóbbi, későbbi, második, végső
ἀποστήσονταί - el fognak szakadni; m ἀφίστημι - 1. (A) eltávozik; 2. (P) eltávolít
προσέχοντες – ügyelve; προσέχω - 1. (figyelmet) odafordít, törődik; 2. vigyáz, óvakodik; 3. óv
πλάνοις – félrevezetőkre, πλάνος, -ον - csaló
[2]Hazug beszédűeknek képmutatása által, kik meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretökben. Luk. 23,31.Péld. 11,31.Jer. 49,12.
ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,
κεκαυστηριασμένων – megbélyegzetteké; καυστηριάζω - 1) bélyeget éget be, megbélyegez; ÉRDEKES: ÉRZÉKETLEN, MEGBÉLYEGZETT LELKIISMERET
Knv lelkiismeretükben megbélyegezve hazugságokat hirdetne
SZIT akiknek meg van a lelkiismeretük bélyegezve.
STL akiknek a lelkiismeretébe tüzes vassal bélyeget sütöttek.
CSL saját lelkiismeretükben kiégett emberek képmutatásával.
KG és legtöbb: megbélyegzett lelkiismeret
RL akikre bélyeget sütött saját lelkiismeretük is
VS akik bélyeget égettek saját lelkiismeretükre,

L vnd Brandmal in jrem Gewiſſen haben
T d have their consciences **marked** with an hot iron,
KJVhaving their conscience **seared** with a hot iron

RÚF MAGYAROS, DE NEM OLY TRAGIKUS, MINT AZ ERDEDETI ÉS A LEGTÖBB FORDÍTÁS

[3]A kik tiltják a házasságot, sürgetik az eledelektől való tartózkodást, melyeket Isten teremtett hálaadással való élvezésre a hívőknek és azoknak, a kik megismerték az igazságot. Kol. 2,16.[4]Mert Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal; Tit. 1,15.[5]Mert megszenteltetik Istennek ígéje és könyörgés által. Csel. 15,1.1Tim. 1,4.[6]Ezeket ha eleikbe adod az atyafiaknak, Krisztus Jézusnak **jó szolgája leszel, táplálkozván a hitnek és jó tudománynak beszédeivel, a melyet követtél;** Róm. 14,20.23.
Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ᾗ παρηκολούθηκας,
ἐντρεφόμενος – táplálván, ἐντρέφομαι - 1) táplálkozik; 2) átvitt értelemben: oktat, formálja az elmét
FT „to EAT THE BOOK” (LL)
παρηκολούθηκας, - követtél, παρακολουθέω - mellette megy, kísér, nyomon követ
[7]A szentségtelen és vénasszonyos meséket pedig eltávoztasd. Hanem gyakorold magadat a kegyességre: rész 6,20.[8]**Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de a kegyesség mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életnek ígérete.** rész 6,6.[9]**Igaz ez a beszéd, és méltó, hogy mindenképpen elfogadjuk.** Zsolt. 139,4.11.12.[10]Mert azért fáradunk és szenvedünk szidalmakat, mivelhogy reménységünket vetettük az élő Istenben, a ki minden embernek megtartója, kiváltképen a hívőknek. Márk 16,19.Eféz. 1,20-22. Mát. 3,17.[11]**Ezeket hirdessed és tanítsad.** 1Pét. 3,3.4.[12]**Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban.** 1Pét. 3,1.2. 2Pét. 2,12.[13]A míg oda megyek, legyen gondod a felolvasásra, az intésre és a tanításra. rész 1,15.1Thess. 2,12.Zsid. 13,21.[14]Meg ne vesd a kegyelemnek benned való ajándékát, **a mely adatott néked prófétálás által, a presbitérium kezeinek reád tevésével**. Csel. 6,6.[15]Ezekről gondoskodjál, **ezeken légy, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenekelőtt**. 1Pét. 2,12.
ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ πᾶσιν; προκοπὴ = előrehaladás
[16]Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat. 2Móz. 28,1.

1Tim 5
[1]Az idősb embert ne dorgáld meg, hanem intsed mint atyádat; az ifjabbakat mint atyádfiait; Zsolt. 2,7.[2]Az idősb asszonyokat mint anyákat; az ifjabbakat mint nőtestvéreidet, teljes tisztasággal. Ján. 3,16. 1Tim. 2,4.[3]Az özvegyasszonyokat, a kik valóban özvegyek, tiszteld. Mát. 26,39.27,46. Luk. 22,42-44.[4]Ha pedig valamely özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, tanulják meg, hogy első sorban a maguk háza iránt legyenek istenfélők, és adják meg szüleiknek a viszont tartozást; mert ez szép és kedves dolog Isten előtt. Fil. 3,20.[5]A valóban özvegy és magára hagyatott asszony pedig reménységét az Istenben veti, és foglalatos a könyörgésekben és imádságokban éjjel és nappal. Gal. 1,4.[6]A bujálkodó pedig élvén megholt. 1Móz. 14,18-20.Zsolt. 110,4.[7]És ezeket hirdesd, hogy feddhetetlenek legyenek. Róm. 13,1.2.1Pét. 2,13-15.[8]Ha pedig valaki az övéiről és főképen az ő házanépéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél. Fil. 4,5.Zsid. 12,14.[9]Özvegyasszonyul hatvan éven alul levő meg ne választassék; egy férj felesége lett légyen, 1Kor. 6,9-11.Eféz. 2,1-3.[10]A kinek jó cselekedetekről bizonysága van; ha gyermeket nevelt, ha vendéglátó volt, ha a szentek lábait

mosta, ha a nyomorultakon segített, ha minden jó cselekedetben foglalatos vala. Ján. 3,16.[11]*A fiatalabb özvegyasszonyokat pedig mellőzd; mert ha gerjedeznek Krisztus ellenére, férjhez akarnak menni:* *Eféz. 2,8.9.*[12]Ezeknek ítélete megvan, mivelhogy az első hitet megvetették.[13]Egyszersmind pedig dologkerülők lévén, megtanulják a házról-házra való járogatást; sőt nemcsak dologkerülők, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozók, olyanokat szólván, a miket nem kellene. Róm. 8,16.17.[14]Akarom tehát, hogy a fiatalabbak férjhez menjenek, gyermekeket szüljenek, háztartást vigyenek, és semminemű alkalmat se adjanak az ellenségnek a szidalmazásra. 1Kor. 7,9.[15]Mert némelyek már elhajlottak a Sátánhoz. 1Tim. 1,4.4,7.[16]Ha valamely hívő férfinak vagy nőnek vannak özvegyei, segítse azokat, és ne terheltessék meg a gyülekezet; hogy azokat segíthesse, a kik valóban özvegyek. Mát. 18,15-17.[17]A jól forgolódó presbiterek kettős tisztességre méltattassanak, főképen a kik a beszédben és tanításban fáradoznak. Gal. 6,6.[18]Mert azt mondja az Írás: *A nyomtató ökörnek ne kösd be a száját; és: Méltó a munkás a maga jutalmára.* *5Móz. 25,4. Luk. 10,7* **Intertext: check** .[19]Presbiter ellen vádat ne fogadj el, hanem csak két vagy három tanúbizonyságra. 5Móz. 17,6.[20]A vétkeseket mindenek előtt fedd meg, hogy a többiek is megfélemljenek. Mát. 10,42.25,40.[21]Kérve kérlek az Istenre és Krisztus Jézusra és a kiválasztott angyalokra, hogy ezeket tartsd meg előítélet nélkül, semmit sem cselekedvén részrehajlásból.[22]A kézrátevést el ne hirtelenkedd, **se ne légy részes a más bűneiben;**
(Ef 6: „Egymás terhét hordozzátok" - Vajta szerint ez azt is jelenti, hogy egymás bűneit is hordozzuk, akárcsak Krisztus is hordozta a mi bűneinket. Hm?)
tenmagadat tisztán tartsd. vers 5-7.Eféz. 3,1.[23]Ne légy tovább vízivó, hanem élj egy kevés borral, gyomrodra és gyakori gyengélkedésedre való tekintetből. Kol. 4,15.17.Fil. 2,25.4,3.[24]Némely embereknek a bűnei nyilvánvalók, előttök mennek az ítéletre; némelyeket pedig hátul követnek is. 1Móz. 12,3.17,4.5.[25]Hasonlóképen a jó cselekedetek is nyilvánvalók; és a melyek másképen vannak, azok sem titkolhatók el. Eféz. 1,15.16.1Kor. 1,4.Fil. 1,3.1Thess. 1,2. **SZINTE CSAK GYAKORLATI TANÁCSOK, LEGTÖBBJÜK KORHOZ KÖTÖTT**

1Tim 6
[1]A kik iga alatt vannak mint szolgák, az ő uraikat minden tisztességre méltóknak tekintsék, hogy Isten neve és a tudomány ne káromoltassék. Eféz. 6,5.[2]A kiknek pedig hívő uraik vannak, azokat meg ne vessék, mivelhogy atyafiak; hanem annál inkább szolgáljanak, mivelhogy hívők és szeretettek, kik a jótevésben buzgólkodnak. Ezekre taníts és ints. Fil. 2,1.1Kor. 1,9.10,16.2Kor. 8,9.1Kor. 12,4-11.Eféz. 1,3.Gal. 6,6.
[3]Ha valaki másképen tanít, és nem követi a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédeit és a kegyesség szerint való tudományt, Gal. 1,6-9.
εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι᾽ λόγοις, τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ᾽ εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

προσέρχεται – odamegy; προσέρχομαι - odamegy
[4]Az felfuvalkodott, a ki semmit sem ért, hanem vitatkozásokban és szóharczokban LOGOMACHIA!! szenved, a melyekből származik irígység, viszálykodás, káromlások, rosszakaratú gyanúsítások, vers 5.7.19.1Kor. 4,15.
τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί

τετύφωται, - öntelté vált, τυφόομαι - 1) füstöl, füstölög; 2) (átv.) öntelté, beképzelté válik
νοσῶν – betegeskedve; νοσέω - 1) betegnek lenni; 2) átvitt értelemben mindenféle elmebajra; 2a) betegesen érdeklődni vagy foglalkozni valamilyen dologgal, morbid kedvtelése van

ζητήσεις – vitatkozások; ζήτησις, -εως - keresés, kutatás, problémamegoldás
λογομαχία, -ς – szócsatározás
φθόνος, -ου – irígység
ἔρις, -ιδος - veszekedés, viszály
ὑπόνοια, -ς - gyanúsítás, feltevés, sejtés, találgatás
[5]Megbomlott elméjű és az igazságtól megfosztott embereknek hiábavaló torzsalkodásai a kik az istenfélelmet nyerekedésnek tekintik. Azoktól, a kik ilyenek, eltávozzál. vers 6.7.1Kor. 13,1.Csel. 7,58.Csel. 28,17.23.
διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν

διαπαρατριβή, - torzsalkodás, διεφθαρμένων – megbomlottaké, διαφθείρω - elpusztít, megront
διεφθαρμένων – megbomlottaké, διαφθείρω - elpusztít, megront
ἀπεστερημένων – megfosztottaké, ἀποστερέω - elrabol, kifoszt, megfoszt
νομιζόντων – tekintőké, νομίζω - vél, gondol
πορισμός, -οῦ - nyereség
[6]De valóban nagy nyereség az Istenfélelem, megelégedéssel; 1Kor. 4,14.15.Gal. 4,19.1Tim. 1,2.Tit. 1,3.1Pét. 5,13.[7]Mert semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit; Préd. 5,15.[8]De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Péld. 30,9.[9]A kik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértetbe meg tőrbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek, melyek az embereket veszedelembe és romlásba merítik. Péld. 23,4.28,20.
[10]Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogván némelyek eltévelyedtek a hittől, és magokat általszegezték sok fájdalommal. Mát. 26,14.15.
ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινὲς ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς.

ὀρεγόμενοι – vágyakozva; ὀρέγομαι - 1) nyújtózkodni azért, hogy elérjen vagy megfogjon valamit, elér valamit vagy vágyik valami után; 2) kíván, sóvárog
ἀπεπλανήθησαν – eltévelyíttettek; ἀποπλανάω - 1. (A.) félrevezet; 2. (P.) az igazságtól, valóságtól eltévelyedik
περιέπειραν – általszegezték; περιπείρω - 1) átszúr; 2) átvitt értelemben kínozza az ember lelkét a bánat, gyötri
ὀδύναις – gyötrelmekkel, ὀδύνη, -ς - kín, szenvedés, fájdalom
Csia:
10 Mert az összes gonosz dolgok gyökere a pénz kedvelése. Némelyek, mikor ez után futottak, eltévelyedtek a hittől, és sokféle kínnal szúrták át magukat.
Budai:
10 Mert minden rossznak gyökere: sóvárgás a pénz után; és némelyek mohón vágyakozván a pénzre, eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak maguknak.
STL
Ugyanis minden rossznak gyökere a pénzsóvárság. A pénz után epedve néhányan eltántorodtak a hittől, és sok gyötrelmet okoztak maguknak.
EFO
10 Pénzimádatukból sokféle baj és gonoszság származik. A pénz utáni sóvárgás már letérített a hit útjáról egyeseket, akik ezenfelül még rengeteg szenvedést is okoztak saját maguknak.
[11]De te, óh Istennek embere, ezeket kerüld; hanem kövessed az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, a békességes tűrést, a szelídséget. 1Móz. 45,5.

[12]Harczold meg a hitnek szép harczát, nyerd el az örök életet, a melyre hívattattál, és szép vallástétellel vallást tettél sok bizonyság előtt. 2Tim. 4,7.8.
ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

ἐπιλαβοῦ - ragadd meg; ἐπιλαμβάνομαι - megragad, megfog;
[13]Meghagyom néked Isten előtt, a ki megelevenít mindeneket, és Krisztus Jézus előtt, a ki bizonyságot tett Ponczius Pilátus alatt ama szép vallástétellel, Ján. 18,36.37.
[14]Hogy tartsd meg a parancsolatot mocsoktalanul, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig, vers 19.
τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

ISTENHIMNUSZ
[15]A mit a maga idejében megmutat ama boldog és egyedül hatalmas, a királyoknak Királya és az uraknak Ura, Jel. 19,16.
ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,

[16]Kié egyedül a halhatatlanság, a ki hozzáférhetetlen világosságban lakozik; a kit az emberek közül senki nem látott, sem nem láthat: a kinek tisztesség és örökké való hatalom. Ámen. Ján. 1,18.
ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν

ἀπρόσιτον, - megközelíthetetlent; ἀπροσιτος, -ον - megközelíthetetlen, hozzáférhetetlen
κράτος - erő
[17]Azoknak, a kik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az élő Istenben, a ki bőségesen megad nékünk mindent a mi tápláltatásunkra; Péld. 11,28.[18]Hogy jót tegyenek, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, legyenek szíves adakozók, közlők, Fil. 1,19.1,26.[19]Kincset gyűjtvén magoknak jó alapul a jövőre, hogy elnyerjék az örök életet. Mát. 6,20. Mát. 25,34-40.**[20]Óh Timótheus, őrizd meg a mi rád van bízva, elfordulván a szentségtelen üres beszédektől és a hamis nevű ismeretnek ellenvetéseitől;** 2Tim. 2,16.[21]A melylyel némelyek kevélykedvén, a hit mellől eltévelyedtek. Kegyelem veled! Ámen. 2Tim. 2,16-18.

Pál apostolnak Timótheushoz írt második levele

2Tim 1

Pál, Jézus Krisztusnak apostola, Isten akaratából, a Krisztus Jézusban való életnek ígérete szerint, Eféz. 1,1.[2]Timótheusnak, az én szeretett fiamnak: kegyelem, irgalmasság, békesség az Atya Istentől és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. Ján. 1,1.3.Kol. 1,16.

[3]Hálát adok az Istennek, a kinek szolgálok őseimtől fogva tiszta lelkiismerettel, hogy szüntelen gondolok reád könyörgéseimben éjjel és nappal, Csel. 24,16.

Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας

[4]Kívánván téged látni, megemlékezvén a te könyhullatásaidról, hogy örömmel teljesedjem be; rész 5,5.[5]Eszembe jutván a benned levő, **képmutatás nélkül való hit ὑπόμνησιν λαβὼν τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως ὑπόμνησις emlékezés, a mely lakozott először a te nagyanyádban Loisban és anyádban Eunikában;** meg vagyok azonban győződve, hogy benned is. Csel. 16,1.[6]Minekokáért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, a mely benned van az én kezeimnek rád tétele által. 1Thess. 5,19.1Tim. 4,14.

[7]Mert nem félelemnek lelkét adott nékünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét. Róm. 8,15.

οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

KG 1590: 7 Mert nem adott nékůnc az Iſten félelemnec lelkét, hanem e-rőnec és ſzeretetnec, és iózan el-ménec.

[8]Ne szégyeneld hát a mi Urunk bizonyságtételét, se engem az ő foglyát; hanem együtt szenvedj az evangyéliomért Istennek hatalma szerint. Luk. 9,26.[9]A ki megtartott minket és hívott szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az ő saját végezése és kegyelme szerint, **mely adatott nékünk Krisztus Jézusban örök időknek előtte, Eféz. 1,4-6.**[10]Megjelentetett pedig most a mi Megtartónknak, Jézus Krisztusnak megjelenése által, a ki eltörölte a halált, világosságra hozta pedig az életet és halhatatlanságot az evangyéliom által, Róm. 16,25.1Kor. 15,55.57.Zsid. 2,14. Ján. 11,25.26.[11]Amelyre nézve tétettem én hirdetővé és apostollá és pogányok tanítójává. 3Móz. 16,3-16. rész 9,14.**[12]A miért szenvedem ezeket is: de nem szégyenlem; mert tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy ő az én nála letett kincsemet meg tudja őrizni ama napra. Mát. 25,31-40.**

[13]Az egészséges beszédeknek példáját megtartsd, a miket én tőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. Zsolt. 110,1.

ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

ὑποτύπωσις, -εως - példa, kép, vázlat TIPOLÓGIA

[14]A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szent Lélek által. 1Tim. 6,20.[15]Azt tudod, hogy elfordultak tőlem az Ázsiabeliek mind, kik közül való Figellus és Hermogénes. Eféz. 5,2.[16]Az Úr legyen irgalmas az Onesiforus házanépének: mert gyakorta megvidámított engem, és az én bilincsemet nem szégyenlette; Eféz. 6,20.[17]Sőt mikor Rómában volt, buzgón keresett engem, meg is talált. Mát. 4,17.[18]Az Úr engedje meg néki, hogy találjon irgalmasságot az Úrnál ama napon. És hogy mily nagy szolgálatot tett Efézusban, te jobban tudod. 2Thess. 1,7-10.

2Tim 2

[1]Te annakokáért, én fiam, erősödjél meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben; rész 12,28.Luk. 10,9.[2]És a miket tőlem hallottál sok bizonyság által, azokat bízzad hív emberekre, a kik másoknak a tanítására is alkalmasak lesznek. 1Tim. 3,2-13.[3]**Te azért a munkának terhét hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze. 2Móz. 19,5.6. 2Móz. 32,7.8.[4]Egy harczos sem elegyedik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, a ki őt harczossá avatta. Mát. 28,18.Eféz. 1,20-22.[5]Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd. Fil. 2,9-11.1Ján. 2,2.**[6]A ki munkálkodik, a földmívelőnek kell a gyümölcsökben először részesülnie. Luk. 24,26.46. Csel. 3,15.[7]**Értsd meg a mit mondok; adjon azért az Úr néked belátást mindenekben. rész 10,10.14.**[8]Emlékezzél meg, hogy Jézus Krisztus feltámadott a halálból, ki a Dávid magvából való az én evangyéliomom szerint: Zsolt. 22,23.[9]A melyért, mint egy gonosztevő, szenvedek mind a fogságig; de az Istennek beszéde nincs bilincsbe verve. Csel. 28,16.23.24.30.31.[10]Annakokáért mindent elszenvedek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való idvességet örök dicsőséggel egyben. Kol. 1,24.[11]**Igaz beszéd ez. πιστὸς ὁ λόγος.** Mert ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni is. Róm. 6,5.8,17.[12]**Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni is: ha megtagadjuk, ő is megtagad minket; Mát. 10,33.[13]Ha hitetlenkedünk, ő hű marad: ő magát meg nem tagadhatja. Róm. 3,3.4.**

Érdekes, hogy 12b és 13 logikája nem egyezik. Ezekre emlékeztesd és Isten színe előtt bizonyságot téve kérd őket: ne folytassanak haszontalan szóharcot a hallgatók romlására - Lázár Attila vita. 15 Igyekezz kipróbált emberként megállni Isten előtt, mint aki nem vall szégyent a munkájával, hanem helyesen fejtegeti az igazság igéjét. HASOGAT

Az eredeti: **ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας**

Az ὀρθοτομέω (orthotomeo) jelentései:

> 1) egyenesen vág; folytatja az egyenes utat, tartja az egyenes irányt, tehát helyesen cselekszik;
> 2) egyenesíti, simítja, helyesen kezeli, közvetlenül és helyesen tanítja az igazságot.
> Balázs Károly szavaival: **„Egyenesen vág. Az áldozati állatok feldarabolása úgy, hogy a nemes szervek érintetlenek maradjanak. Képletesen, úgy értelmez vmit, hogy az igazság minden alapvető mozzanatát a helyén hagyja, és gondolkodásával nem lépi túl saját hatáskörét”.** (Balázs 1998: 421)

Lássuk az ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας különféle fordításait!

Vulgata:	*recte tractantem verbum veritatis*
Wycliff:	*rightly treating the word of truth*
Tyndale:	*dividynge the worde of trueth iustly*
Luther:	*der das Wort der Wahrheit recht austeilt*
KJV:	*rightly dividing the word of truth*
ESV:	*rightly handling the word of truth*
KNB:	*aki helyesen munkálja az igazság igéjét*
SZIT:	*aki az igazság hirdetésében a helyes úton jár*
STL:	*aki helyesen alkalmazza az igazság igéjét*
BD:	*s aki helyesen hirdeti az igazság igéjét*
RÚF:	*helyesen fejtegeti az igazság igéjét*
KG:	*ki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét*
KárRev:	*helyesen hasogatja az igazság beszédét*
Csia:	*helyesen hasogatja az igazság beszédét*
EFO:	*helyesen tanítja és alkalmazza Isten igazságait!*

16A szentségtelen üres lármákat pedig kerüld, mert mind nagyobb istentelenségre növekednek. Ján. 17,4. 4Móz. 12,7.17És az ő beszédök mint a rákfekély terjed; közülök való Himenéus és Filétus. Zak. 6,12.18A kik az igazság mellől eltévelyedtek, azt mondván, hogy a feltámadás már megtörtént, és feldúlják némelyeknek a hitét. 1Tim. 6,21.19Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentoma, melynek pecséte ez: Ismeri az Úr az övéit; és: Álljon el a hamisságtól minden, a ki Krisztus nevét vallja. 1Pét. 1,19. Dán. 9,24.20Nagy házban pedig nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fából és cserépből valók is; és azok közül némelyek tisztességre, némelyek pedig gyalázatra valók. Róm. 9,21.**21Ha tehát valaki magát ezektől tisztán tartja MAGÁT (?)**
(NB FT: HOGYAN TUDOM MEGTISZTÍTANI MAGAM, AMÍG CSAK ISTEN TUD MEGTISZTÍTANI ENGEM; NEM SZÜNERGIZMUS EZ? IGAZ, SCHOLZ ÉNEKE IS: „TISZTÍTSD MAGAD JERUZSÁMEN NÉPE”. ERRE VÁLASZ DÓKÁTÓL: CSAK AZÉRT TUDOM MEGTISZTÍTANI MAGAM, MERT ISTEN MÁR MEGTISZTÍTOTT ENGEM (GARTIA PRAEVENIENS)
tisztességre való edény lesz, megszentelt, és hasznos a gazdának, minden jó cselekedetre alkalmas. Zsolt. 95,7-11.22Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld; hanem kövessed az igazságot, a hitet, a szeretetet, a békességet azokkal egyetembe, a kik segítségül hívják az Urat tiszta szívből. 1Kor. 1,2.23A botor és gyermekes vitatkozásokat pedig kerüld, tudván, hogy azok háborúságokat szülnek. Tit. 3,9.24Az Úr szolgájának pedig nem kell torzsalkodni, hanem legyen mindenkihez nyájas, tanításra alkalmas, türelmes.25A ki szelíden fenyíti az ellenszegülőket; ha talán adna nékik az Isten megtérést az igazság megismerésére, 2Kor. 10,1.26És felocsudnának az ördög tőréből, foglyokká tétetvén az Úr szolgája által az Isten akaratára. 5Móz. 29,18. **(MIKL)**

2Tim 3
1Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be. rész 10,25.Júd. 1,21-23.2Mert lesznek az emberek magukat szeretők, **pénzsóvárgók φιλάργυροι,** kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok, Jel. 13,6.3Szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértékletlenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői. 3Móz. 17,11.4Árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői. 4Móz. 14,24.30.
5Kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld. Mát. 7,15.20. ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι·
ἠρνημένοι - megtagadva, ἀρνέομαι – megtagad
6Mert ezek közül valók azok, a kik betolakodnak a házakba, és foglyul ejtik a bűnökkel megterhelt és sokféle kívánságoktól űzött asszonykákat, 4Móz. 14,22.7Kik mindenkor tanulnak, de az igazság megismerésére soha el nem juthatnak. Gal. 4,4.5.**8Miképen pedig Jánnes és Jámbres ellene állottak Mózesnek, akképen ezek is ellene állanak az igazságnak; megromlott elméjű, a hitre nézve nem becsületes emberek. 2Móz. 7,11.**9De többre nem mennek: mert esztelenségök nyilvánvaló lesz mindenekelőtt, a miképen amazoké is az lett. Márk 16,16.**10Te pedig követted az én tanításomat, életmódomat, szándékomat, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, türelmemet, 1Tim. 4,6.11Üldöztetéseimet, szenvedéseimet,**
Σὺ δὲ παρηκολούθησάς μου
én tanításomnak, **τῇ διδασκαλίᾳ**
életmódomnak **τῇ ἀγωγῇ**
szándékomnak **τῇ προθέσει**
hitemnek **τῇ πίστει,**
türelmemnek **τῇ μακροθυμίᾳ**
szeretetemnek **τῇ ἀγάπῃ,**
állhatatosságomnak **τῇ ὑπομονῇ,**

11 üldöztetéseimnek **τοῖς διωγμοῖς,**
a melyek rajtam estek Antiókhiában, Ikóniumban, Listrában: minémű üldöztetéseket szenvedtem! de mindezekből megszabadított engem az Úr. Csel. 13,14.50.14,1.5.19.22.
12De mindazok is, a kik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak. Mát. 16,24.25. **καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ˙ζῆν εὐσεβῶς˙ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται διωχθήσονται· - üldöztetni fognak; διώκω - 1. üldöz; 2**
13A gonosz emberek pedig és az ámítók nevekednek a rosszaságban, eltévelyítvén és eltévelyedvén. Róm. 8,17.2Kor. 3,18.Fil. 3,21.Kol. 3,4.14De te maradj meg azokban, a miket tanultál és a mik reád bízattak, tudván kitől tanultad, Eféz. 1,1.**15És hogy gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölcscsé tehetnek az idvességre a Krisztus Jézusban való hit által.**

16A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, 2Pét. 1,19.21.
πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμόν, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ,
ὠφέλιμος – hasznos
ἐλεγμός, - οῦ - intés
ἐπανόρθωσιν, - javítás
17Hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített. 1Móz. 2,2.

2Tim 4
KAIROSZRÓL SZÓL
1Kérlek azért az Isten és Krisztus Jézus színe előtt, a ki ítélni fog élőket és holtakat az ő eljövetelekor és az ő országában. Csel. 10,42.**2Hirdesd az igét, állj elő vele alkalmatos, alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással.** Ésa. 58,1.
κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.
ἐπίστηθι - állj elő; ἐφίστημι - 1. (A) (személy) készen áll, előáll;

3Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök; Zsolt. 139,4.11.12.
ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσιν διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν,
ἀνέξονται, - fogják elviselni; ἀνέχομαι - elvisel, eltűr
ἐπισωρεύσουσιν - fognak gyűjteni; πισωρεύω - felhalmoz, szerez, keres
κνηθόμενοι – csiklandoztatva; κνήθομαι - 1) kapar, csiklandoz, viszket; 2) nagyon szeretne valami kellemeset hallani
4És az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez oda fordulnak. Márk 16,19.Eféz. 1,20-22. Mát. 3,17.
καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται
5De te józan légy mindenekben, szenvedj, az evangyélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd. Luk. 22,42-44.Fil. 2,7.8. 1Ján. 3,5.
σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον

6Mert én immár megáldoztatom, és az én elköltözésem ideje beállott. Ján. 16,23.24.27.
Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν.

σπένδομαι - italáldozatként feláldoztatom; σπένδω - 1) italáldozatot mutat be; 2) (átv.) feláldozza életét

7Ama nemes harczot megharczoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: Csel. 20,24.

τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα·

8Végezetre eltétetett nékem az igazság koronája, melyet megád nékem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nékem pedig, hanem mindazoknak is, a kik vágyva várják az ő megjelenését. Jak. 1,12. Mát. 25,31-46.

λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9Igyekezzél hozzám jőni hamar. 3Móz. 16,6-16.10Mert Démás engem elhagyott, e jelen való világhoz ragaszkodván, és elment Thessalónikába: Kresczens Galátziába, Titus Dalmátziába. Kol. 4,14.11Egyedül Lukács van velem. Márkust magadhoz vévén, hozd magaddal: mert nekem alkalmas a szolgálatra. Zsolt. 2,7.12Tikhikust pedig Efézusba küldöttem. Csel. 20,4.Eféz. 6,21.**13A felsőruhámat, melyet Troásban Kárpusnál hagytam, jöttödben hozd el, a könyveket is, kiváltképen a hártyákat. Mát. 26,39.27,46. Luk. 22,42-44.**14Az érczmíves Sándor sok bajt szerzett nékem: **fizessen meg az Úr néki cselekedetei szerint.** Mát. 3,17.Fil. 2,6-8.15Tőle te is őrizkedjél, mert szerfelett ellenállott a mi beszédinknek.16Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, sőt mindnyájan elhagytak; **ne számíttassék be nékik.** 1Móz. 14,18-20.Zsolt. 110,4. **(Érdekes:14b és 16 között ellentmondás! 14b ószövetségi, 16 jézusi)**

17De az Úr mellettem állott, és megerősített engem; hogy teljesen bevégezzem az igehirdetést, és hallják meg azt az összes pogányok: és megszabadultam az oroszlán szájából. 2Pét. 3,10-12.18És megszabadít engem az Úr minden gonosz cselekedettől, és megtart az ő mennyei országára; a kinek dicsőség örökkön örökké! Ámen. 1Kor. 3,1-3.1Pét. 2,2.19Köszöntsed Priszkát és Akvilát, és az Onesifórus háznépét. Mát. 25,41.20Erástus Korinthusban maradt; Trófimust pedig Milétumban hagytam betegen. 3Móz. 20,10. 5Móz. 17,6.21Igyekezzél tél előtt eljőni. Köszönt téged Eubulus és Pudens és Linus és Klaudia, és mind az atyafiak. Eféz. 4,19.22Az Úr Jézus Krisztus a te lelkeddel. Kegyelem veletek! Ámen. 5Móz. 32,35.

Pál apostolnak Titushoz írt levele

Tit 1

[1]Pál, Istennek szolgája, Jézus Krisztusnak pedig apostola, az Isten választottainak hite és a kegyesség szerint való igazságnak megismerése szerint, rész 12,29.[2]Az örök élet reménységére, melyet megígért az igazmondó Isten örök időknek előtte, Ján. 8,47.

Παῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ᾽ εὐσέβειαν ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων

ἀψευδὴς=IGAZMONDÓ AZAZ PSZEUDOSZ = NEM HAMIS,

ἐπηγγείλατο – megígért; ἐπαγγέλλω - 1) (meg)ígér; 2) (ki)hirdet

[3]Megjelentette pedig a maga idejében az ő beszédét a prédikálás által, a mely reám bízatott a mi megtartó Istenünknek parancsolata szerint;

Titusnak, a közös hit szerint való igaz fiamnak: Eféz. 1,9. Csel. 9,6.15.20.24. Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· [4]Kegyelem, irgalmasság és békesség az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól, a mi Megtartónktól. 2Pét. 2,20.21.[5]A végett hagytalak téged Krétában, hogy a hátramaradt dolgokat hozd rendbe, és rendelj városonként presbitereket, a miképen én néked meghagytam; Mát. 10,32.[6]Ha van feddhetetlen, egy feleségű férfiú, a kinek hívő, nem kicsapongással vádolt avagy engedetlen gyermekei vannak. 1Tim. 3,2-5.12.[7]Mert szükséges, hogy a püspök feddhetetlen legyen, mint Isten sáfára; nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem verekedő, nem rút nyerészkedő; 1Pét. 1,7.2Pét. 3,9.[8]Hanem vendégszerető, jónak kedvelője, mértékletes, igaz, tiszta, maga tűrtető; Mát. 10,42.25,40.

[9]A ki a tudomány szerint való igaz beszédhez tartja magát, hogy inthessen az egészséges tudománnyal és meggyőzhesse az ellenkezőket. Márk 16,16.

ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

ἀντεχόμενον – ragaszkodó; ἀντέχω - (A.) kitart vmivel szemben,

ἐλέγχειν. – megdorgálni; ἐλέγχω - 1. fölfed, föltár; 2.

[10]Mert van sok engedetlen, hiába való beszédű és csaló, kiváltképen a körülmetélkedésből valók, Csel. 15,1.Gal. 1,6.7.2Tim. 2,18.[11]A kiknek be kell dugni a szájokat; a kik egész házakat feldúlnak, tanítván rút nyereség okáért, a miket nem kellene. 1Móz. 22,16.[12]Azt mondta valaki közülök, az ő saját prófétájok: A krétaiak mindig hazugok, gonosz vadak, rest hasak. 1Móz. 12,3.17,4.5.

[13]E bizonyság igaz: annakokáért fedd őket kímélés nélkül, hogy a hitben épek legyenek, 1Móz. 4,4.5.rész 12,24.

ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι᾽ ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν [ἐν] τῇ πίστει,

ἀποτόμως, - szigorúan

[14]Nem ügyelvén zsidó mesékre, és az igazságot megvető emberek parancsolataira. Csel. 15,1.1Tim. 1,4.

μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.

προσέχοντες – ügyelve; προσέχω - 1. (figyelmet) odafordít,

[15]Minden tiszta a tisztáknak: de a megfertőztetetteknek és hitetleneknek semmi sem tiszta; hanem megfertőztetett azoknak mind elméjök, mind lelkiismeretök. Róm. 14,20.23.

πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις
μεμιαμμένοις – beszennyezetteknek; μιαίνω - 1. befest 2. beszennyez/mocskol
μεμίανται - beszennyeződött
[16]Vallják, hogy Istent ismerik, de cselekedeteikkel tagadják, mivelhogy útálatosak és hitetlenek és minden jó cselekedetre méltatlanok. 2Tim. 3,2.5.

Tit 2
[1]Te pedig azokat szóljad, a **mik az egészséges tudományhoz illenek.** **1Móz. 12,1-4.**
Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ.
πρέπει - illenek, πρέπει - méltónak, illőnek lenni
[2]Hogy a vén emberek józanok legyenek, tisztességesek, mértékletesek; a hitben, szeretetben, tűrésben épek. 1Móz. 35,27.[3]Hasonlóképen a vén asszonyok szentekhez illő magaviseletűek legyenek, nem patvarkodók, sem sok borivás rabjai, jóra oktatók; 1Móz. 14,18-20.[4]Hogy megokosítsák az ifjú asszonyokat, hogy férjöket és magzataikat szeressék, 1Pét. 3,3.4.[5]Legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjöknek engedelmesek, hogy az Isten beszéde ne káromoltassék. 1Pét. 3,1.2. 2Pét. 2,12.[6]Az ifjakat hasonlóképen intsed, hogy legyenek mértékletesek: 1Móz. 48,21. 1Móz. 47,9.[7]Mindenben tenmagadat adván példaképül a jó cselekedetekben; a tudományban romlatlanságot, méltóságot mutatván, 4Móz. 18,21.
περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων
παρεχόμενος – nyújtván, παρέχω - 1) (A) nyújt, okoz, kelt; 2) (M) megad
[8]Egészséges, feddhetetlen beszédet; hogy az ellenfél megszégyenüljön, semmi gonoszt sem tudván rólatok mondani. 1Pét. 2,12.[9]A szolgákat intsed, hogy az ő uraiknak engedelmeskedjenek, mindenben kedvöket keressék, ne ellenkezzenek, 2Móz. 3,6.[10]**Ne tolvajkodjanak, hanem teljes jó hűséget tanusítsanak; hogy a mi megtartó Istenünknek tudományát ékesítsék mindenben.** **1Móz. 22,2.9-12.**

[11]**Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek,** **Ján. 3,16. 1Tim. 2,4.**
Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις
EZÉRT IS TÉVES A TULIP „LIMITED ATONEMENT”-JE ÉS PREDESTINÁCIÓJA
[12]A mely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon: Ján. 1,4.[13]**Várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését;** **Fil. 3,20.**[14]**A ki önmagát adta mi érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.** **Gal. 1,4.**
[15]**Ezeket szóljad, és ints és feddj teljes méltósággal; senki téged meg ne vessen.** **1Móz. 50,24.**
Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω.
ἔλεγχε – dorgálj, ἐλέγχω - 1. fölfed, föltár; 2. megdorgál,
ἐπιταγῆς· - tekintély (itt), ἐπιταγή, -ῆς – rendelet
περιφρονείτω. – megvessen; περιφρονέω - 1) elítélni vagy megvizsgálni minden oldalon alaposan; 2) megvet

Tit 3
[1]Emlékeztessed őket, hogy a fejedelemségeknek és hatalmasságoknak engedelmeskedjenek, hódoljanak, minden jó cselekedetre készek legyenek, Róm. 13,1.2.1Pét. 2,13-15.[2]Senkit ne szidalmazzanak, ne veszekedjenek, gyöngédek legyenek, teljes szelídséget tanusítván minden ember iránt. Fil. 4,5.Zsid. 12,14.[3]Mert régenten mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők,

különböző kívánságoknak és gyönyöröknek szolgái, gonoszságban és irígységben élők, gyűlölségesek, egymást gyűlölők valánk. 1Kor. 6,9-11.Eféz. 2,1-3.
[4]De mikor a mi megtartó Istenünknek jóvolta és az emberekhez való szeretete megjelent, Ján. 3,16.
ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ
[5]Nem az igazságnak cselekedeteiből, a melyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Lélek megújítása által, Eféz. 2,8.9.
οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ ⸀παλιγγενεσίας⸁ καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου,

[6]Melyet kitöltött reánk bőséggel a mi megtartó Jézus Krisztusunk által; Csel. 13,39. Ján. 1,17.
οὗ ἐξέχεεν ἐφ᾽ ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν,
[7]Hogy az ő kegyelméből megigazulván, örökösök legyünk az örök élet reménysége szerint. Róm. 8,16.17.
ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενηθῶμεν κατ᾽ ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.
[8]Igaz ez a beszéd, és akarom, hogy ezeket erősítsed, hogy igyekezzenek jó cselekedetekkel előljárni azok, a kik Istenben hívőkké lettek. Ezek jók és hasznosak az embereknek; vers 14.rész 2,14.
Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. Ταῦτά ἐστιν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις·
[9]A balgatag vitatkozásokat azonban és a nemzetségekről való tudakozásokat, és a civakodást és a törvény felől való harczokat kerüld; mert haszontalanok és hiábavalók. 1Tim. 1,4.4,7.
μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριν καὶ μάχας νομικὰς περιίστασο, εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι
[10]Az eretnek embert egy vagy két intés után kerüld; Mát. 18,15-17.
αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ,
παραιτοῦ, - utasítsd el, παραιτέομαι - mentegetődzik, bocsánatot kér, kimentést kér
[11]Tudván, hogy az ilyen romlott, és vétkezik, önmaga is kárhoztatván magát. 2Sám. 8,1. Dán. 6,16-22.
εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.
[12]Mikor Ártemást vagy Tikhikust hozzád küldöm, siess hozzám jőni Nikápolyba; mert elhatároztam, hogy ott töltöm a telet. 1Tim. 2,5. 1Ján. 2,1.[13]A törvénytudó Zénást és Apollóst gondosan indítsd útnak, hogy semmiben se legyen fogyatkozásuk. Csel. 18,24.[14]Tanulják meg pedig a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak elől a szükséges hasznokra, hogy ne legyenek gyümölcstelenek. 3Móz. 16,3-16. rész 9,14.[15]Köszöntenek téged a velem levők mindnyájan. Köszöntsd azokat, a kik szeretnek minket hitben. Kegyelem mindnyájatokkal! Ámen.

Pál apostolnak Filemonhoz írt levele

Filem

[1]Pál, Krisztus Jézusnak foglya, és Timótheus, az atyafi, Filemonnak, a mi szeretett munkatársunknak, vers 5-7.Eféz. 3,1.[2]És Appiának, a szeretettnek, és Arkhippusnak, a mi bajtársunknak, és a te házadnál való gyülekezetnek: Kol. 4,15.17.Fil. 2,25.4,3.[3]**Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Eféz. 5,2.**[4]Hálát adok az én Istenemnek mindenkor, emlegetvén téged az én imádságaimban, Eféz. 1,15.16.1Kor. 1,4.Fil. 1,3.1Thess. 1,2.[5]Mert hallom a te szeretetedet és ama te hitedet, mely van benned az Úr Jézushoz, és minden szentek irányában, 1Kor. 13,13.Gal. 5,6.1Thess. 1,3.8.3,6.[6]Hogy a te hitedben való közösség hathatós legyen, a Krisztus ügyében, minden bennetek levő jónak megismerése által. Fil. 2,1.1Kor. 1,9.10,16.2Kor. 8,9.1Kor. 12,4-11.Eféz. 1,3.Gal. 6,6.[7]Mert sok örömünk és vígasztalásunk van a te szeretetedben, hogy a szenteknek szíveik megvídámodtak te általad, atyámfia. vers 1.6.9.Gal. 5,6.Kol. 4,11.Fil. 4,1.[8]Annakokáért jóllehet nagy bátorságom van a Krisztusban, megparancsolni néked azt, a mi illendő, vers 5.7.19.1Kor. 4,15.[9]A szeretetért inkább kérlek, ilyen lévén, mint Pál, a megvénhedett, most pedig foglya is a Jézus Krisztusnak; vers 6.7.1Kor. 13,1.Csel. 7,58.Csel. 28,17.23.[10]**Kérlek téged az én fiamért, a kit fogságomban szültem, Onésimusért, 1Kor. 4,14.15.Gal. 4,19.1Tim. 1,2.Tit. 1,3.1Pét. 5,13.**[11]A ki egykor tenéked haszontalan volt, most pedig mind néked, mind nékem nagyon hasznos, vers 10.13.15.Mát. 5,30.2Tim. 2,21.4,11.Fil. 1,22.1Kor. 16,18.[12]**Kit visszaküldöttem; te pedig őt, azaz az én szívemet, fogadd magadhoz! vers 17.**[13]Őt én magamnál akartam tartani, hogy te helyetted szolgáljon nékem az evangyéliomért szenvedett fogságomban; vers 9.19.Fil. 2,20.1Kor. 16,17.[14]De a te megkérdezésed nélkül semmit sem akartam cselekedni, hogy jótéteményed ne kényszerítésből, hanem szabad akaratból való legyen. vers 20.21.2Kor. 9,7.1Pét. 5,2.[15]**Mert talán azért vált meg tőled ideig-óráig, hogy őt, mint örökkévalót kapd vissza; 1Móz. 45,5.**[16]**Nem úgy immár mint szolgát, hanem szolgánál nagyobbat, mint szeretett atyafit, kiváltképen nékem, mennyivel inkább pedig néked, mind testben, mind az Úrban. Ján. 15,15.vers 10.12.1Tim. 6,2.1Kor. 7,21.22.Gal. 3,28.Kol. 3,11.**[17]**Azért, ha engem részestársadnak tartasz, úgy fogadd őt magadhoz, mint engemet. vers 6.**[18]**Ha pedig valamit vétett ellened, avagy adós, ezt nekem róvd fel. vers 19.** **NAGYON SZÉP VALLOMÁS!** [19]Én Pál írtam az én kezemmel, én megfizetem: hogy azt ne mondjam néked, hogy te magaddal is adós vagy ezen felül nékem. 2Kor. 10,1.Gal. 5,2.Eféz. 3,1.Kol. 1,23.2Kor. 9,4.Luk. 9,25.[20]Bizonyára, atyámfia, jótéteményt várnék tőled az Úrban: vídámítsd meg az én szívemet az Úrban! vers 5.6.7.17-19.[21]Bízván a te engedelmességedben, így írtam néked, tudván, hogy annál, a mit mondok, többet is fogsz cselekedni. vers 8.[22]Egyúttal pedig készíts nékem szállást; mert reménylem, hogy a ti imádságaitokért néktek ajándékoztatom. Fil. 1,19.1,26.[23]Köszönt téged Epafrás, az én fogolytársam a Krisztus Jézusban, Kol. 4,10-14.1,7.Eféz. 4,1.Fil. 1,13.[24]Továbbá Márk, Aristárkhus, Démás és Lukács, az én munkatársaim. rész 8,6.[25]A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel! 1Pét. 1,19. Dán. 9,24.

A zsidókhoz írt levél

Zsid 1

[1]Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nékünk Fia által, 4Móz. 12,6.7.
Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις

[2]A kit tett mindennek örökösévé, a ki által a világot is teremtette, Ján. 1,1.3.Kol. 1,16.
ἐπ᾽ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι᾽ οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας

[3]A ki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, a ki hatalma szavával fentartja a mindenséget, a ki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbjára a magasságban, 2Kor. 4,4. Ján. 1,29. Márk 16,19.Fil. 2,9.11.
ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς

[4]Annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, a mennyivel különb nevet örökölt azoknál. rész 5,5.
τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ᾽ αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.

[5]Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: Én Fiam vagy te, én ma szültelek téged? és ismét: Én leszek néki Atyja és ő lesz nékem Fiam? Zsolt. 2,7. 2Sám. 7,14.
Τίνι γὰρ εἶπέν ποτε τῶν ἀγγέλων Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν;

[6]Viszont mikor behozza az ő elsőszülöttét a világba, így szól: És imádják őt az Istennek minden angyalai. Zsolt. 97,7.Jel. 5,11-13.
ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.

[7]És bár az angyalokról így szól: Ki az ő angyalait szelekké teszi és az ő szolgáit tűz lángjává, Zsolt. 104,4.
καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, [1] καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·

[8]Ámde a Fiúról így: A te királyi széked óh Isten örökkön örökké. Igazságnak pálczája a te országodnak pálczája. Róm. 9,5.
πρὸς δὲ τὸν υἱόν Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα [τοῦ αἰῶνος], καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας ⸀αὐτοῦ.⸁

[9]Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot: annakokáért felkent téged az Isten, a te Istened, örömnek olajával a te társaid felett. Zsolt. 45,8.

ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου·

[10]És: Te Uram kezdetben alapítottad a földet és a te kezeidnek művei az egek; Zsolt. 102,26.27.
καί Σὺ κατ᾽ ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί·
[11]Azok elvesznek, de te megmaradsz, és mindazok, mint a ruha megavulnak. vers 11.12.
αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
[12]És palástként összehajtod azokat és elváltoznak, te pedig ugyanaz vagy és a te esztendeid el nem fogynak. 1Ján. 2,1.
καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν

[13]Melyik angyalnak mondotta pedig valaha: Ülj az én jobbkezem felől, míglen ellenségeidet lábaidnak zsámolyává teszem? Zsolt. 110,1.
πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέν ποτε Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

[14]Avagy nem szolgáló lelkek-é mindazok, elküldve szolgálatra azokért, a kik örökölni fogják az idvességet? Gal. 4,4.5.
οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν

Zsid 2
[1]Annakokáért annál is inkább szükséges nékünk a hallottakra figyelmeznünk, hogy valaha el ne sodortassunk. 1Móz. 3,19.[2]Mert ha az angyaloktól hirdetett beszéd erős volt és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését: Csel. 7,53. 5Móz. 27,26.[3]Mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességgel? a melyet, miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, a kik hallották, biztosítottak számunkra, Mát. 4,17.[4]Velök együtt bizonyságot tevén arról az Isten, jelekkel meg csodákkal és sokféle erőkkel s a Szent Léleknek közléseivel az ő akarata szerint. Csel. 3,6-9.5,3-5. Csel. 8,15-17.[5]Mert nem angyaloknak vetette alá a jövendő világot, a melyről szólunk. rész 12,28.Luk. 10,9.**[6]Sőt bizonyságot tett valahol valaki, mondván: Micsoda az ember, hogy megemlékezel ő róla, avagy az embernek fia, hogy gondod van reá? Zsolt. 8,5-7.[7]Kisebbé tetted őt rövid időre az angyaloknál, dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt és úrrá tetted kezeid munkáin, Zsolt. 40,7-9.[8]Mindent lábai alá vetettél.** Mert azzal, hogy néki mindent alávetett, semmit sem hagyott alávetetlenül: de most még nem látjuk, hogy néki minden alávettetett. Mát. 28,18.Eféz. 1,20-22.[9]Azt azonban látjuk, hogy Jézus, a ki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, a halál elszenvedéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hogy az Isten kegyelméből mindenkiért megízlelje a halált. Fil. 2,9-11. 1Ján. 2,2.[10]Mert illendő vala, hogy a kiért minden és a ki által minden, sok fiakat vezérelvén dicsőségre, az ő idvességök fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. Luk. 24,26.46. Csel. 3,15.

ZSOLT 8,6-8 „VENDÉGSZÖVEGE” ZSID 2, 7 ÉS 9-BEN

	Zsolt 8, 6-8	**Zsid 2,6-7 és 9**
	Micsoda az ember - mondom - hogy megemlékezel róla? és az embernek fia, hogy gondod van reá? [6]Hiszen ***kevéssel tetted őt***	Micsoda az ember, hogy gondolsz rá, vagy az embernek fia, hogy gondod van rá? [7]***Rövid időre kisebbé*** tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel és méltósággal

	kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt! [7]Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél	koronáztad meg, [8]mindent lába alá vetettél…. Jézus, a *ki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál,") (RÚF 2014)* Mi az ember, hogy megemlékezel róla, vagy az ember fia, hogy gondot viselsz rá? [7]***Egy kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál.*** Dicsőséggel és méltósággal koronáztad, [8]és mindent a lába alá vetettél. „azt azonban látjuk, hogy Jézus, aki egy kevéssel lett kisebbé az angyaloknál. (Simon T. László)
GÖRÖG	[5] τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; [6] ἠλάττωσας αὐτὸν **βραχύ** τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν·	Τί [1] ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ [1] αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; [7] ἠλάττωσας αὐτὸν **βραχύ** τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, ἠλάττωσας αὐτὸν **βραχύ** τι παρ᾽ ἀγγέλους
VULGATA	quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum **6** minuisti eum **paulo minus ab angelis** gloria et honore coronasti eum **7** et constituisti eum super opera manuum tuarum **8** omnia subiecisti sub pedibus	quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum **7** minuisti eum paulo **minus ab angelis** gloria et honore coronasti eum et constituisti eum super opera manuum tuarum **8** omnia subiecisti sub pedibus **9** eum autem **qui modico quam angeli minoratus** est videmus Iesum propter passionem mortis gloria et honore coronatum ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem

Wyclife	little less	little less
Luther	wenig niedriger	7.eine kleine zeit niedriger 9.eine kleine zeit niedriger
Tyndale	Matthew:made him lower than angels	7.for a season

		9.for a season (1526) 9. he was made less than the angels (1534)
Genfi Biblia	little lower	7.thou madst him a little lower 9.was made little inferior
KJV	little less	7 little lower 9.little lower
Jerusalem Bible	made him little less than a god	7.for a short while 9.J for a short while made less than the angels
ESV / LSB	a little lower	7.for a little while was made lower 9.for a litttle while made lower
KNB	Kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál,	Kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál; 9 Jézus kevéssel lett kisebb az angyaloknál (STL és BD IS)
SZIT	Majdnem isteni lénnyé tetted,	Az angyalok alá csak kevéssel aláztad, 9Jézus kevéssel lett kisebb az angyaloknál
RÚF	Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél,	Rövid időre kisebbé tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg, Jézus, aki rövid időre kisebbé
KG	kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél,	kevés időre kisebbé tétetett kevés időre kisebbé tétetett

Konklúzió: e két szakaszban két érdekes jelenséget is megfigyelhetünk. Egyrészt appropriációt: a LXX ἄνθρωπος-t („ember”) Zsid 2, 7 ás 9 ἄνθρωπος -a (ember) már egyértelműen Jézusra (mint emberre) vonatkoztatja, vagyis a LXX szövegét így appropriálja (uzurpálja?). Másrészt ambiguitással: a LXX βραχύ- kétértelmű, egyszerre fejez ki „kis távolságot”; és „rövid időt” (Balázs1998: 92). Amíg az eredeti héber „möat” kizárólag kvalitatív jelentést hordoz (kevés, kicsinek lenni), addig a LXX βραχύ egyszerre kvalitatív és kvantitív jelentést is hordoz. Hogyan kell ezt fordítani? Itt Jézus identitásának más-más aspektusával van dolgunk, s teológiai nézőpont kérdése, hogy Jézus „ontológiai” vagy „inkarnációs” identitását akarjuk-e hangsúlyozni. A protestáns fordítók Luther után az inkarnációs identitást emelik ki (azaz rövid időre kisebb lett az angyaloknál), a katolikusok az ontológiai identitást (Jézus kevéssel kisebb az angyaloknál). Van olyan katolikus fordítás (Jerusalem Bible), ahol a fordítók szintén az inkarnációs identitást hangsúlyozzák.

Luther egyébként nemcsak Zsid 2,7-9, hanem Zsolt 8,6-ot is krisztológiailag olvassa, sőt a zsoltárban egyenesen Krisztusnak Istentől való elhagyatottságát hangsúlyozza, azt amit a átélt a kereszthalálában (Fabiny 2009: 128–132). Beleolvasással („eisegésis"), uzurpációval vagy appropriációval van itt dolgunk?

11Mert a megszentelő és a megszenteltek egytől valók mindnyájan, a mely oknál fogva nem szégyenli őket atyjafiainak hívni, rész 10,10.14.12Mondván: Hirdetem a te nevedet az én atyámfiainak, az anyaszentegyháznak közepette dícséretet mondok néked. Zsolt. 22,23.13És ismét: Én ő benne bízom; és ismét: Ímhol vagyok én és a gyermekek, a kiket az Isten nékem adott. Zsolt. 18,3. Ésa. 8,18.14Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is hasonlatosképen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, a kinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt, Róm. 1,3. 2Tim. 1,10.15És megszabadítsa azokat, a kik a haláltól való félelem miatt teljes életökben rabok valának. 1Kor. 15,25.26.16Mert nyilván nem angyalokat karolt fel, hanem az Ábrahám magvát karolta fel. rész 4,1.
17Annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő legyen és hív főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. Fil. 2,7.8.
ὅθεν ὤφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ·
ἱλάσκεσθαι – kiengesztelni; ἱλάσκομαι - megbékül, kiengesztelődik (vkivel); irgalmaz vkinek

18Mert a mennyiben szenvedett, ő maga is megkísértetvén,
ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι
πέπονθεν – szenvedett; πάσχω – szenved, βοηθῆσαι. – segíteni; βοηθέω - segít, segítséget nyújt
segíthet azokon, a kik megkísértetnek. rész 4,15.
εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ·

Zsid 3
1Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek, a mi vallásunknak apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra, rész 4,14.2A ki hű ahhoz, a ki őt rendelte, valamint Mózes is az ő egész házában. Ján. 17,4. 4Móz. 12,7.**3Mert ez nagyobb dicsőségre méltattatott, mint Mózes,** a mennyiben a ház építőjének nagyobb a tisztessége, mint a háznak. Zak. 6,12.4Mert minden háznak van építője, a ki pedig mindent elkészített, az Isten az. rész 2,16.19,15.Zsid. 4,12.5Mózes is hű volt ugyan az ő egész házában, mint szolga, a hirdetendőknek bizonyságára, rész 3,6.4,14.6Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, a kinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységnek dicsekedését mind végig erősen megtartjuk. 1Kor. 3,16.6,19.**7Annakokáért a mint a Szent Lélek mondja: Ma, ha az ő szavát halljátok, Zsolt. 95,7-11.**
8Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában, 2Móz. 17,2-7.
Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν

9A hol a ti atyáitok próbára tevéssel megkísértének engem és látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig. 2Pét. 3,10-12.10Azért megharagudtam arra a nemzetségre és mondám: mindig tévelyegnek szivökben; ők pedig nem ismerték meg az én útaimat. Ésa. 40,6.1Pét. 1,24.11Úgy hogy megesküdtem haragomban, hogy nem fognak bemenni az én nyugodalmamba.

4Móz. 14,21-24.[12]Vigyázzatok atyámfiai, hogy valaha ne legyen bármelyikőtöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon; 5Móz. 29,18.

[13]Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy egyikőtök se keményíttessék meg a bűnnek csalárdsága által: rész 10,25.Júd. 1,21-23.
ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τό Σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας

[14]Mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk. 5Móz. 32,35.
[15]E mondás szerint: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, mint az elkeseredéskor. rész 12,29.
ἐν τῷ λέγεσθαι Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.
[16]Mert kik keseredtek el, mikor ezt hallák? Nemde mindazok, a kik kijövének Égyiptomból Mózes által? 4Móz. 14,24.30.[17]Kikre haragudott vala pedig meg negyven esztendeig? avagy nem azokra-é, a kik vétkeztek, a kiknek testei elhullottak a pusztában? 1Ján. 1,5.[18]Kiknek esküdött pedig meg, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába, hanemha az engedetleneknek? 4Móz. 14,22.[19]Látjuk is, hogy nem mehettek be hitetlenség miatt. Mát. 10,32. **MI A NYUGALOM HELYE?**

Zsid 4
[1]Óvakodjunk tehát, hogy mivel megvan az ő **nyugodalmába való bemenetel ígérete,**
κατάπαυσις, -εως - nyugalom
Csel 7,49 melyik ... nyugodalmamnak helye?
Zsid 3,11 nem fognak bemenni ... nyugodalmamba.
18 nem mennek be ... nyugodalmába,
4,1 nyugodalmába való bemenetel
3 bemegyünk a nyugodalomba
3 nem fognak bemenni ... nyugodalmamba;
5 Nem mennek be ... nyugodalmamba.
10 bement ... nyugodalmába,

valaki közületek fogyatkozásban levőnek ne láttassék. rész 3,12.19.Márk 16,16.[2]Mert nékünk is hirdettetett az evangyéliom, miképen azoknak: de nem használt nékik a hallott beszéd, mivel nem párosították hittel azok, a kik hallották. Márk 16,16.[3]Mert mi, hívők, **bemegyünk a nyugodalomba,** miképen megmondotta: A mint megesküdtem az én haragomban, nem fognak bemenni az én nyugodalmamba; jóllehet munkáit a világ megalapításától kezdve bevégezte. Zsolt. 95,11.[4]Mert valahol a hetedik napról ekképen szólott: És megnyugovék Isten a hetedik napon minden ő cselekedeteitől. 1Móz. 2,2.[5]És ugyanabban ismét: **Nem mennek be az én nyugodalmamba. rész 3,11.**[6]Mivelhogy annakokáért áll az, hogy némelyek bemennek abba, és a kiknek először hirdettetett az evangyéliom, nem mentek be engedetlenség miatt: Jak. 2,12.Róm. 8,2. Ján. 13,17.[7]Ismét határoz egy napot: Ma, szólván Dávid által annnyi idő multán, a mint előbb mondva volt. **Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket. Zsolt. 95,7.8.[8]Mert ha őket Józsué nyugodalomba helyezte volna, nem szólana azok után más napról. 1Móz. 4,4.5.rész 12,24.[9]Annakokáért megvan a szombatja az Isten népének. 1Móz. 5,24.[10]Mert a ki bement az ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, a miképen Isten is a magáéitól, 1Móz. 2,2.**[11]Igyekezzünk tehát **bemenni abba a nyugodalomba**, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék. 1Móz. 6,13.14.**[12]Mert az Istennek beszéde élő és ható és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat**

a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. Jer. 23,29.
Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον
τομώτερος – élesebb
μάχαιραν – kard
δίστομον - kétélű
[13]És nincsen oly teremtmény, a mely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, a kiről mi beszélünk. Zsolt. 139,4.11.12.[14]Lévén annakokáért nagy főpapunk, a ki áthatolt az egeken, Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk vallásunkhoz. Márk 16,19.Eféz. 1,20-22.† Mát. 3,17.[15]Mert nem oly főpapunk van, a ki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem a ki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. Luk. 22,42-44.Fil. 2,7.8. 1Ján. 3,5.**[16]Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.** Ján. 16,23.24.27.
kegyelem trónusához = metafora
Bemenni a nyugalomba

Zsid 5
[1]Mert minden főpap emberek közül választatván, emberekért rendeltetik az Isten előtt való dolgokban, hogy ajándékokat és áldozatokat vigyen a bűnökért, 1Móz. 48,21. 1Móz. 47,9.[2]A ki képes együttérezni a tudatlanokkal és tévelygőkkel, mivelhogy maga is körül van véve gyarlósággal. 4Móz. 15,24.[3]És ezért köteles, miképen a népért, azonképen önmagáért is áldozni a bűnökért. 3Móz. 16,6-16.[4]És senki sem veszi magának e tisztességet, hanem a kit Isten hív el, miként Áront is. 2Móz. 28,1.**[5]Hasonnlóképen Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem az, a ki így szólott hozzá: Én Fiam vagy te, ma szültelek téged. Zsolt. 2,7.[6]Miképen másutt is mondja: Te örökké való pap vagy, Melkisédek rendje szerint. Zsolt. 110,4. FIÚ MEGDICSŐÜLÉSE AZ ATYA ÁLTAL Milton Pl Bk 5.**
[7]Ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könyhullatás közben járult ahhoz, a ki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért, Mát. 26,39.27,46. Luk. 22,42-44.[8]Ámbár Fiú, megtanulta azokból, a miket szenvedett, az engedelmességet; Mát. 3,17.Fil. 2,6-8.[9]És tökéletességre jutván**, örök idvesség szerzője lett mindazokra nézve, a kik neki engedelmeskednek,** 1Móz. 48,13-20.
καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου,

αἴτιος - okozó
[10]Neveztetvén az Istentől Melkisédek rendje szerint való főpapnak. 1Móz. 14,18-20.Zsolt. 110,4.[11]A kiről nekünk sok és nehezen megmagyarázható mondani valónk van, mivel **restek lettetek a hallásra**. 2Móz. 2,2. 2Móz. 1,22.
ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς νωθρός, -ά, -όν – lusta (RÚF és STL eltompult, KG rest, KNV késedelmes, SZIT közömbös)
[12]Mert noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, a kiknek tejre van szükségetek és nem kemény eledelre. 1Kor. 3,1-3.1Pét. 2,2.
καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος, οὐ στερεᾶς τροφῆς.
ὀφείλοντες - kötelesek lévén; ὀφείλω - 1) tartozik vki vkinek; 2) köteles vmit tenni
πάλιν - ismét
στοιχεῖα, -ων - alapelv(ek)
στερεός, -ά, -όν - erős, szilárd

τροφή, -ῆς - táplálék
[13]Mert mindaz, a ki tejjel él, járatlan az igazságnak beszédiben, mivelhogy kiskorú: rész 2,25. rész 2,10.[14]Az érettkorúaknak pedig kemény eledel való, mint a kiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzékeik a jó és rossz között való különbségtételre. rész 14,1. rész 21,2.10.Gal. 4,26.Zsid. 11,10.12,22.13,14. rész 2,17.22,4.

Zsid 6
[1]Annakokáért elhagyván a Krisztusról való kezdetleges beszédet, törekedjünk tökéletességre, nem rakosgatván le újra alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenben való hitnek, Eféz. 4,19.[2]A mosakodásoknak, tanításnak, kezek rátevésének, holtak feltámadásának és az örök ítéletnek. 2Móz. 12,3-14.[3]És ezt megcselekeszszük, ha az Isten megengedi. 2Móz. 14,22-29.
[4]Mert lehetetlen dolog, hogy a kik egyszer megvilágosíttattak, megízlelvén a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szent Léleknek, Józs. 6,2.
Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου

[5]És megízlelték az Istennek jó beszédét és a jövendő világnak erőit, Józs. 2,1.6,23.
καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος,

[6]És elestek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint a kik önmagoknak feszítik meg az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák őt. 2Pét. 2,20.21.
καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας.
[7]Mert a föld, a mely beiszsza a gyakorta reá hulló esőt és hasznos füvet terem azoknak, a kikért műveltetik, áldást nyer Istentől; 2Sám. 8,1. Dán. 6,16-22.[8]A mely pedig töviseket és bojtorjánokat terem, megvetett és közel van az átokhoz, annak vége megégetés. Dán. 3,23-27. Bir. 7,19-21.[9]De ti felőletek szerelmeseim, ezeknél jobb és idvességesebb dolgokról vagyunk meggyőződve, ha így szólunk is. 2Kir. 4,20.36.[10]Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az ő neve iránt, mint a kik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek. Mát. 10,42.25,40.[11]Kívánjuk pedig, hogy közületek kiki ugyanazon buzgóságot tanusítsa a reménységnek bizonyossága iránt mindvégiglen. rész 1,10.[12]Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, a kik hit és békességes tűrés által öröklik az ígéreteket. Zsolt. 140,4.[13]Mert az Isten, mikor ígéretet tett Ábrahámnak, mivelhogy nem esküdhetett nagyobbra, önmagára esküdött. 1Móz. 22,16.[14]Mondván: Bizony megáldván megáldalak téged, és megsokasítván megsokasítalak téged. 1Móz. 12,3.17,4.5.[15]És ekképen, békességestűrő lévén, megnyerte az ígéretet. Róm. 6,4.Eféz. 4,1-4.[16]Mert az emberek nagyobbra esküsznek, és nálok minden versengésnek vége megerősítésül az eskü; Mát. 7,16.18.[17]Miért is az Isten, kiválóbban megakarván mutatni az ígéret örököseinek az ő végzése változhatatlan voltát, esküvéssel lépett közbe, 5Móz. 1,13. Jak. 2,18.[18]Hogy két változhatatlan tény által, melyekre nézve lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős vígasztalásunk legyen minékünk, mint a kik oda menekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet, Eféz. 4,31.[19]Mely lelkünknek mintegy bátorságos és erős horgonya és beljebb hatol a kárpitnál, Péld. 3,11.12.Jób 5,17.[20]A hová útnyitóul bement érettünk Jézus, a ki örökké való főpap lett Melkisédek rendje szerint. Jel. 3,19.

Zsid 7
[1]Mert ez a Melkisédek Sálem királya, a felséges Isten papja, a ki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahámmal találkozván, őt megáldotta, 1Móz. 14,18-20.[2]A kinek tizedet is adott Ábrahám mindenből: **a ki elsőben is magyarázat szerint igazság királya, azután pedig**

Sálem királya is, azaz békesség királya, Ésa. 32,17. Mát. 5,9.[3]Apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való; sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, **de hasonlóvá tétetvén az Isten Fiához, pap marad örökké.** 1Pét. 2,11.Róm. 7,23.[4]Nézzétek meg pedig, mily nagy ez, a kinek a zsákmányból tizedet is adott Ábrahám, a pátriárka;[5]És bár azoknak, kik a Lévi fiai közül nyerik el a papságot, parancsolatjok van, hogy törvény szerint tizedet szedjenek a néptől, azaz az ő atyafiaiktól, jóllehet ők is az Ábrahám ágyékából származtak; 4Móz. 18,21.[6]De az, a kinek nemzetsége nem azok közül való, tizedet vett Ábrahámtól, és az ígéretek birtokosát megáldotta, 1Móz. 12,3.[7]Pedig minden ellenmondás nélkül való, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet. 1Móz. 6,5.2Móz. 20,5.4Móz. 11,29.Mát. 6,24.[8]És itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben az, a ki bizonyság szerint él: Róm. 12,18.Mát. 5,9.[9]És hogy úgy szóljak, Ábrahámnál fogva **tized vétetett Lévitől is, a tizedszedőtől, 5Móz. 29,18.[10]Mert ő még az atyja ágyékában vala, a mikor annak elébe ment Melkisédek. 1Móz. 25,33.[11]Ha tehát a lévitai papság által volna a tökéletesség (mert a nép ez alatt nyerte a törvényt): mi szükség tovább is mondogatni, hogy más pap támadjon a Melkisédek rendje szerint és ne az Áron rendje szerint? rész 1,6.20,6.2Móz. 19,6.**[12]Mert a papság megváltozásával szükségképen megváltozik a törvény is. 2Móz. 19,11.16-21.[13]Mert a kiről ezek mondatnak, az más nemzetségből származott, a melyből senki sem szolgált az oltár körül; 2Móz. 20,19.[14]Mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából támadott, a mely nemzetségre nézve semmit sem szólott Mózes a papságról. 2Móz. 19,13.[15]És még inkább nyilvánvaló az, ha a Melkisédek hasonlatossága szerint áll elő más pap, Péld. 27,1.[16]A ki nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett. Gal. 4,26.[17]Mert ez a bizonyságtétel: Te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint. Csel. 18,21.[18]Mert az előbbi parancsolat eltöröltetik, mivelhogy erőtelen és haszontalan, Róm. 8,3.Gal. 3,11.[19]Minthogy a törvény semmiben sem szerzett tökéletességet; de beáll a jobb reménység, a mely által közeledünk az Istenhez. Csel. 13,39. Ján. 1,17.[20]És a mennyiben nem esküvés nélkül való, mert amazok esküvés nélkül lettek papokká, Agge. 2,6.[21]De ez esküvéssel, az által, a ki azt mondá néki: Megesküdött az Úr, és nem bánja meg, te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint: Zsolt. 110,4.[22]Annyiban jobb szövetségnek lett kezesévé Jézus. rész 4,7.[23]És amazok jóllehet többen lettek papokká, mert a halál miatt meg nem maradhattak: 5Móz. 4,24.[24]De ennek, minthogy örökké megmarad, változhatatlan a papsága. Luk. 16,19.25. Jer. 12,3.[25]Ennekokáért ő mindenképen idvezítheti is azokat, a kik ő általa járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezzék érettök. 1Tim. 2,5. 1Ján. 2,1.[26]Mert ilyen főpap illet vala minket, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és a ki az egeknél magasságosabb lőn, Mát. 25,36-40.[27]A kinek nincs szüksége, mint a főpapoknak, hogy napról-napra előbb a saját bűneiért vigyen áldozatot, azután a népéiért, mert ezt egyszer megcselekedte, maga-magát megáldozván. 3Móz. 16,3-16. rész 9,14.[28]Mert a törvény gyarló embereket rendel főpapokká, de a törvény után való esküvés beszéde örök tökéletes Fiút. 1Tim. 6,6.8. 5Móz. 31,8.

Zsid 8

[1]Fődolog pedig azokra nézve, a miket mondunk, az, hogy olyan főpapunk van, a ki a mennyei Felség királyi székének jobbjára üle, Eféz. 1,20.[2]Mint a szent helynek és amaz igazi sátornak szolgája, a melyet az Úr és nem ember épített. 1Kor. 11,1. **Az 1. vers képes beszéd, a 2- már szó szerinti? (SDA-nak)**

[3]Mert minden főpap ajándékok meg áldozatok vitelére rendeltetik, a miért szükséges, hogy legyen valamije ennek is, a mit áldozatul vigyen. Eféz. 5,2.[4]Ha tehát a földön volna, még csak pap sem volna, lévén olyan papok, a kik a törvény szerint áldoznak ajándékokkal, Zsolt. 50,15. Eféz. 5,19.Kol. 3,16.

[5]A kik a mennyei dolgok ábrázolatának és árnyékának szolgálnak, a mint Isten mondotta Mózesnek, mikor be akarta végezni a sátort:

(οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωυσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν

Meglásd, úgymond, hogy mindeneket azon minta szerint készíts, a mely a hegyen mutattatott néked. Kol. 2,17. 2Móz. 25,40.
Ὅρα γάρ, φησίν, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει

A TIPOLÓGIÁRA ITT HÁROM SZÓ: HÜPODEIGMA, SZKIA ÉS TÜPOSZ

Zsid 8,1-5	Zsid 9, 2-28
Mert minden főpap ajándékok és áldozatok bemutatására rendeltetett, ezért szükséges, hogy ő is vihessen valamit áldozatul. 4 Ha tehát a földön volna, nem is lehetne pap, mert már vannak olyanok, akik a törvény szerint bemutatják az áldozati ajándékokat. **5 Ezek a papok a mennyei dolgok képmásának és árnyékának szolgálnak, ahogyan Isten parancsolta Mózesnek, amikor el akarta készíteni a sátort.** **(οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωυσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν** **Mert így szólt: „Vigyázz, mindent aszerint a minta szerint készíts el, amelyet a hegyen megmutattam neked** **Ὅρα γάρ, φησίν, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει·)** **A TIPOLÓGIÁRA ITT HÁROM SZÓ: HÜPODEIGMA SZKIA ÉS TÜPOSZ**	. 2 Mert sátrat építettek, melynek első részében volt a gyertyatartó, az asztal és a szent kenyerek: azt nevezték szentélynek. 3 A második kárpiton túl pedig volt egy sátor, amelyet szentek szentjének neveztek: 4 ebben volt egy arany illatáldozati oltár és a szövetség ládája, minden oldalról arannyal borítva. A szövetségládában volt az aranyedény mannával tele és Áron kivirágzott vesszeje meg a szövetség táblái, 5 fölötte pedig a dicsőség kerúbjai, amelyek beárnyékolták az engesztelés helyét. **De ezekről most nem kell részletesen szólni.** 6 Miután ezeket így rendezték el: a sátor első részébe mindenkor bejárnak az istentiszteleti szolgálatot végző **papok, 7 a másodikba azonban csak évenként egyszer és egyedül a főpap mehet be azzal a vérrel, amelyet bemutat önmagáért és a nép tudatlanságból eredő vétkeiért.** 8 A Szentlélek ezzel azt jelenti ki, hogy amíg az első sátor fennáll, addig nem nyílik meg a szentélybe vezető út. **9 Példázat ez nekünk a mostani időre, mert ott olyan ajándékokat és áldozatokat mutatnak be, amelyek nem tudják lelkiismeretében tökéletessé tenni azt, aki az áldozatot bemutatja.** **ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ᾽ ἣν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα** **NEGYEDIK SZÓ A TÜPOSZRA: PARABOLA** 10 Ezek a külső rendelkezések, amelyek ételekre, italokra és különböző mosakodásokra vonatkoznak, csak az új rendelkezés idejéig kötelezők. **11 Krisztus pedig mint a jövendő javak főpapja a**

	nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg, amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való. 12 Nem is bakok és bikák vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett. 13 Mert ha bakok és bikák vére és tehén hamva a tisztátalanokra hintve megszentel, vagyis külsőleg tisztává tesz, 14 akkor Krisztus vére, aki örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek. 15 Így tehát új szövetség közbenjárója lett Krisztus, mert meghalt az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltságáért, hogy az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökség ígéretét. 16 Mert ahol végrendelet van, ott a végrendelkező halálának is be kell következnie; 17 mert a végrendelet csak halál esetén érvényes; amíg a végrendelkező él, addig érvénytelen. 18 Ezért van az, hogy az első szövetséget sem léptették életbe vér nélkül. 19 Mert amikor Mózes a törvény szerint az egész népnek minden parancsolatot elmondott, vette a bikák és a bakok vérét vízzel, vörös gyapjúval és izsóppal együtt, és meghintette a könyvet és utána az egész népet 20 e szavakkal: **Ez annak a szövetségnek a vére, amelyet Isten rendelt számotokra**. 21 Aztán hasonlóképpen meghintette vérrel a sátrat és az istentisztelet minden eszközét is. 22 A törvény szerint majdnem mindent vérrel tisztítanak meg, és vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat. **23 Szükséges volt, hogy a mennyei dolgok képmásait ezekkel tisztítsák meg, magukat a mennyei dolgokat azonban ezeknél különb áldozatokkal**. **Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια ⸀κρείττοσι᾽ θυσίαις παρὰ ταύτας**. 24 Mert nem emberkéz alkotta szentélybe, az igazi képmásába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen az Isten színe előtt értünk. 25 Nem is azért ment be, hogy sokszor áldozza fel önmagát, ahogyan a főpap megy be évenként a szentélybe más vérével, 26

	mert akkor sokszor kellett volna szenvednie a világ kezdete óta. Most azonban egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. 27 És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik, 28 úgy Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye. Másodszor majd a bűn hordozása nélkül fog megjelenni azoknak, akik várják őt üdvösségükre. Mert minden főpap ajándékok és áldozatok bemutatására rendeltetett, ezért szükséges, hogy ő is vih

Zsid 5 a ὑποδείγματι
Zis 8bκαὶ σκιᾷ
Zsid 5 c τύπον
Zsid 9, 9 παραβολὴ
Zsid 9, ὑποδείγματα

		Vizs 1590	KG 1908	RÚf 2014	KNV	SZIT	STL	CSIA	EFO
Zsid 5 a	ὑποδείγματι	példaiának	ábrázolatának	képmás	képmás	előképénél	képmás	képmás	másolaT
Zsid 5 b	σκιᾷ	árnyéká-nac	árnényekának	árnyék	árnyék	árnyékánál	árnyék	árnyék	árnyék
Zsid 5 c	τύπον	példára	minta	minta	minta	minta	minta	minta	minta
Zsid 9, 9	παραβολὴ	példa	példázat	példázat	jelkép	utalás	jelkép	példázat	példázat
Zsid 9, 23	ὑποδείγματα	példái	ábrázolatai	képmás	jelkép	előképei	képmásait	földi képei	csak hasonlítanak
	Értékelés	Értelmi következ	nyelvi következ	nyelvi kövek	nyelvi következ	nyelvi következ		nyelvi következ	a másod

		zetesség (péda)	zetesség (ábrázolat)	zetesség (képmás)	zetlenség: hüpodeigma: egyszer képmás, másodszor jelkép)	zetsesség (előkép)		zetlenség (képmás, földi képé)	ik hüpodeigmás másképpen mint az elsőt – magyarázat bevitele
	PARABOLA FORDÍTÁSÁNAK KÜLÖNBSÉGEI PÉLDA, PÉLDÁZAT ELŐKÉP, JELKÉP, UTALÁS								

[6]Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert, a mennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, a mely jobb ígéretek alapján köttetett. 2Kor. 3,6.[7]Mert ha az az első kifogástalan volt volna, nem kerestetett volna hely a másodiknak. Eféz. 6,18. Zsolt. 145,18.[8]*Mert dorgálván őket, így szól: Ímé napok jőnek, ezt mondja az Úr, és az Izráel házával és Júdának házával új szövetséget kötök. Jer. 31,31.32.*[9]*Nem azon szövetség szerint, a melyet kötöttem az ő atyáikkal ama napon, mikor kézen fogtam őket, hogy kivezessem Égyiptomból, mert ők nem maradtak meg abban az én szövetségemben, azért én sem gondoltam velök, mondja az Úr. 2Móz. 19,5.6. 2Móz. 32,7.8.*[10]*Mert ez az a szövetség, melyet kötök az Izráel házával, ama napok multán, mond az Úr: Adom az én törvényemet az ő elméjökbe, és az ő szívökbe írom azokat, és leszek nekik Istenök és ők lesznek nekem népem. Ésa. 54,13.*[11]*És nem tanítja kiki az ő felebarátját és kiki az ő atyafiát, mondván: Ismerd meg az Urat; mert mindnyájan megismernek engem a kicsinytől nagyig. Ján. 14,26.*[12]*Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről és gonoszságaikról meg nem emlékezem. Jer. 31,34.*[13]Mikor újról beszél, óvá tette az elsőt; a mi pedig megavul és megvénhedik, közel van az enyészethez. Róm. 8,28.29.vers 19.Zsid. 10,22.12,24.9,14.

Idézetek

KG 1908, Zs 8, 8-	***RÚF 2014, Zs 8-12***

Ímé napok jőnek, ezt mondja az Úr, és az Izráel házával és Júdának házával új szövetséget kötök. **(Jer 31,31.32)**	*„Íme, eljön majd az idő, így szól az Úr, amikor új szövetséget kötök Izráel házával és Júda házával;* **Jer 31,31-34; Mt 26,28; 1Kor 11,25**
9Nem azon szövetség szerint, a melyet kötöttem az ő atyáikkal ama napon, mikor kézen fogtam őket, hogy kivezessem Égyiptomból, mert ők nem maradtak meg abban az én szövetségemben, azért én sem gondoltam velök, mondja az Úr. **(2Móz 19,5.6;2Móz 32,7.8)**	*nem olyan szövetséget, amilyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amikor kézen fogva kivezettem őket Egyiptom földjéről. Mivel azonban ők nem maradtak meg az én szövetségemben, én sem törődtem velük – így szól az Úr.*
10Mert ez az a szövetség, melyet kötök az Izráel házával, ama napok multán, mond az Úr: Adom az én törvényemet az ő elméjökbe, és az ő szívökbe írom azokat, és leszek nekik Istenök és ők lesznek nekem népem. **(Ézs 54,13)**	*De ez lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával ama napok múltán kötök – így szól az Úr. Törvényeimet elméjükbe adom, és szívükbe írom azokat, és Istenük leszek, ők pedig az én népemmé lesznek.*
11És nem tanítja kiki az ő felebarátját és kiki az ő atyafiát, mondván: Ismerd meg az Urat; mert mindnyájan megismernek engem a kicsinytől nagyig. **(Ján 14,26)**	*Akkor senki sem tanítja többé így a társát és testvérét: Ismerd meg az Urat! Mivel mindenki ismerni fog engem, a kicsinyek és a nagyok egyaránt.*
12Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről és gonoszságaikról meg nem emlékezem. **(Jer 31,34)**	*Mert irgalmas leszek gonoszságaikkal szemben, és bűneikről nem emlékezem meg többé.”*
	Csak a 8. vershez van krossz.-referencia

Zsid 9

A SZENTÉLY ÉS A FRIGYLÁDA LEÍRÁSA

[1]Annakokáért voltak ugyan az első szövetségnek is istentiszteletei rendtartásai, mint szintén világi szenthelye. 2Móz. 25,8.[2]Mert sátor építtetett, **az első**, a melyben vala a gyertyatartó, meg az asztal és a kenyerek felrakása; ezt nevezték szenthelynek. 2Móz. 40,1-33.[3]A második kárpiton túl pedig az a sátor, melyet neveztek **szentek szentének**, Gal. 3,23.Fil. 4,7.[4]Melyben vala az arany füstölő oltár és a szövetség ládája beborítva minden felől aranynyal, ebben a mannás aranykorsó és Áron kihajtott vesszeje meg a szövetség táblái, 2Móz. 16,33. 4Móz. 17,1-11. 1Kir. 8,9.[5]Fölötte pedig a dicsőség kérubjai, beárnyékolva a fedelet, a mikről most nem szükséges külön szólani. 2Móz. 25,18-25.[6]Ezek pedig ekképen levén elrendezve; az első sátorba ugyan mindenkor bejárnak a papok az istentisztelet elvégzésére, Ján. 20,29.2Kor. 5,7.Ésa. 35,10.[7]A másodikba azonban egy-egy évben egyszer csak maga a főpap, vérrel, melyet magáért és a nép bűneiért áldoz. 2Móz. 30,10. 3Móz. 16,9-19.[8]**Azt jelentvén ki ezzel a Szent Lélek, hogy még nem nyilt meg a szentély útja, fennállván még az első sátor. rész 10,19.20.Ján. 14,6.**[9]**A mi példázat a jelenkori időreTIPOLÓGIA**, mikor áldoznak oly ajándékokkal és áldozatokkal, melyek nem képesek lelkiismeret szerint tökéletessé tenni a szolgálattevőt, 1Pét. 1,6.Róm. 5,3.[10]Csakis ételekkel meg italokkal és különböző mosakodásokkal - melyek testi rendszabályok - a megjobbulás idejéig kötelezők. Róm. 5,3.[11]**Krisztus pedig megjelenvén, mint a jövendő javaknak főpapja, a nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem e világból való sátoron keresztül, rész 8,6.**

EZT A SZIMBOLIKUS KÉPET AZ ADVENTISTÁK SZÓ SZERINT ÉRTIK, S AZT MONDJÁK, HOGY EZ 1844 OKTÓBERÉBEN KÖVETKEZETT BE DÁNIEL PRÓFÉCIÁJA ALAPJÁN. DE ILYEN ERŐVEL AZT IS SZÓ SZERINT KELLENE ÉRTENI, HOGY AZ ISTEN JOBBJÁN ÜL KRISZTUS. [12]És nem bakok és tulkok vére által, hanem az ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve. 1Pét. 1,19. Dán. 9,24.[13]Mert ha a bakoknak és bikáknak a vére, meg a tehén hamva, a tisztátalanokra hintetvén, megszentel a testnek tisztaságára: 3Móz. 16,4-16. 4Móz. 19,2-20.[14]**Mennyivel inkább Krisztusnak a vére**, a ki örökké való Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek. 1Pét. 1,19.[15]És ezért új szövetségnek a közbenjárója ő, hogy meghalván az első szövetségbeli bűnök váltságáért, a hivatottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígéretét. Csel. 13,39. Márk 16,16.[16]Mert a hol végrendelet van, szükséges, hogy a végrendelkező halála bekövetkezzék. Jak. 2,5.[17]Mivel a végrendelet holtak után jogerős, különben pedig, ha él a végrendelkező, épen nem érvényes. Ésa. 40,6.1Pét. 1,24.[18]Innét van, hogy az első sem szenteltetett meg vér nélkül. Ésa. 40,6.7. Zsolt. 102,12.[19]Mert mikor Mózes a törvény szerint minden parancsolatot elmondott az egész népnek, vevén a borjúknak és a bakoknak vérét, vízzel és vörös gyapjúval meg izsóppal együtt, magát a könyvet is és az egész népet meghintette, 2Móz. 24,3-8.[20]Mondván: **Ez azon szövetség vére, a melyet Isten számotokra rendelt.** **vers 2.Jak. 4,8.2Pét. 1,7.1Ján. 3,18.1Tim. 1,5.**[21]Majd a sátort is és az istentiszteletre való összes edényeket hasonlóképen meghintette vérrel.3Móz. 8,10-30.[22]És csaknem minden vérrel tisztíttatik meg a törvény szerint és vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat. 3Móz. 17,11.[23]Annakokáért szükséges, hogy a mennyei dolgoknak ábrázolatai effélékkel tisztíttassanak meg, magok a mennyei dolgok azonban ezeknél különb áldozatokkal. vers 11.12.[24]Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk. 1Ján. 2,1.[25]Nem is, hogy sokszor adja magát áldozatul, mint a hogy a főpap évenként bemegy a szentélybe idegen vérrel; Ján. 1,13.1Pét. 1,23.[26]Mert különben sokszor kellett volna szenvednie a világ teremtetése óta; így pedig csak egyszer jelent meg az időknek végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. Gal. 4,4.5.[27]És miképen elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet: 1Móz. 3,19.[28]Azonképen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek eltörlése végett, másodszor bűn nélkül jelen meg azoknak, a kik őt várják idvességökre. 1Pét. 3,18. 1Thess. 4,16.17.

Zsid 10

[1]Minthogy a törvényben **a jövendő jóknak árnyéka, nem maga a dolgok képe van meg,**
Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων
EZ MÁR NEM VERTIKÁLIS, HANEM HORIZONTÁLIS TIPOLÓGIA
ennélfogva azokkal az áldozatokkal, a melyeket esztendőnként szünetlenül visznek, sohasem képes tökéletességre juttatni az odajárulókat; Kol. 2,17.Gal. 3,24.[2]Különben megszűnt volna az áldozás, mivelhogy az egyszer megtisztult áldozók többé semminemű bűntudattal nem bírtak volna. Zsolt. 118,22.Mát. 21,42.[3]De azok esztendőnként bűnre emlékeztetnek. 3Móz. 16,21.[4]Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket. Jak. 2,12.Róm. 8,2. Ján. 13,17.[5]Azért a világba bejövetelekor így szól: Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nékem, Zsolt. 40,7-9.[6]Égő és bűnért való áldozatokat nem kedveltél. rész 1,1.17.2Kor. 5,6.Róm. 7,23.Jak. 4,1.Gal. 5,17.[7]Akkor mondám: **Ímé itt vagyok, (a könyv fejezetében írva vagyon rólam), hogy cselekedjem óh Isten a te akaratodat.** **Ján. 4,34.10,17.**[8]Fentebb mondván, hogy áldozatot és ajándékot és égő, meg bűnért való áldozatokat nem akartál, sem nem kedveltél a melyeket a törvény szerint visznek, Róm. 13,1.5.Mát. 22,21.Tit. 3,1.[9]Ekkor ezt mondotta: Ímé itt vagyok, hogy cselekedjem a te akaratodat. **Eltörli az elsőt, hogy meghagyja a másodikat, Róm. 13,4.3.**[10]**A mely akarattal szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra,**

a Jézus Krisztus testének megáldozása által. rész 9,14.28.[11]És minden pap naponként szolgálatban áll és gyakorta viszi ugyanazokat az áldozatokat, a melyek sohasem képesek eltörölni a bűnöket. 1Kor. 1,26. Luk. 12,21.[12]Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre űle az Istennek jobbjára, rész 4,8.5,9.Róm. 13,7.[13]Várván ímmár, míg lábainak zsámolyául vettetnek az ő ellenségei. 1Kor. 15,25.26.[14]**Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszenteltetteket.** 3Móz. 19,18.[15]Bizonyságot tesz pedig erről mi nékünk a Szent Lélek is, mert minekutána előre mondotta: 5Móz. 1,17.[16]**Ez az a szövetség, melyet kötök velök ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjökbe írom be azokat, Jer. 31,31-33.[17]Azután így szól: És az ő bűneikről és álnokságaikról többé meg nem emlékezem. 2Móz. 20,13.14.[18]A hol pedig bűnök bocsánata vagyon, ott nincs többé bűnért való áldozat.** Jak. 1,25.[19]Mivelhogy azért atyámfiai bizodalmunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, Ján. 14,6.[20]Azon az úton, **a melyet ő szentelt nékünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az ő teste által,** Jak. 2,17.Mát. 7,21.[21]**És lévén nagy papunk az Isten háza felett:** rész 3,6.4,14.[22]Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint a kiknek szívök tiszta a gonosz lelkiismerettől, rész 4,16.[23]És testök meg van mosva tiszta vízzel; tartsuk meg a reménységnek vallását tántoríthatatlanul, mert hű az, a ki ígéretet tett, 1Tim. 2,9.10.Ésa. 3,18.19.[24]És ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett, Gal. 5,6.[25]**El nem hagyván a magunk gyülekezetét, a miképen szokásuk némelyeknek,** hanem intvén egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget. 2Pét. 3,10-12.[26]Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat, 1Móz. 18,12.Gal. 4,26.27.Ésa. 51,2.Péld. 3,25.[27]Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, a mely megemészti az ellenszegülőket. Mát. 25,41.[28]A ki megveti a Mózes törvényét, két vagy három tanubizonyságra irgalom nélkül meghal; 3Móz. 20,10. 5Móz. 17,6.[29]**Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltónak ítéltetik az, a ki az Isten Fiát megtapodja, és a szövetségnek vérét, melylyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelemnek Lelkét bántalmazza?** 1Móz. 15,6. Ésa. 41,8.[30]Mert ismerjük azt, a ki így szólt: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr. És ismét: Az Úr megítéli az ő népét. 5Móz. 32,35.[31]Rettenetes dolog az élő Istennek kezébe esni. rész 12,29.[32]Emlékezzetek pedig vissza a régebbi napokra, a melyekben, minekutána megvilágosíttattatok, sok szenvedésteljes küzdelmet állottatok ki, Jak. 2,17.20.[33]Midőn egyfelől gyalázásokkal és nyomorgattatásokkal nyilvánosság elé hurczoltak titeket, másfelől társai lettetek azoknak, a kik így jártak. Róm. 8,28.33.3Ján. 1,11.[34]Mert a foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyonotok elrablását örömmel fogadtátok, tudván, hogy néktek jobb és maradandó vagyonotok van a mennyekben. Mát. 5,12.[35]Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van. Mát. 10,32.[36]Mert békességes tűrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet. 1Pét. 1,6.7.Jak. 5,7-11.[37]Mert még vajmi kevés idő, és a ki eljövendő, eljő és nem késik. 1Pét. 1,7.2Pét. 3,9.

[38]Az igaz pedig hitből él. És a ki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem. Hab. 2,4. Péld. 3,32.

ὁ δὲ δίκαιός [μου] ἐκ πίστεως ζήσεται, καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ.

ὑποστείληται, - meghátrál, ὑποστέλλω - viszavonul, visszahúzódik

[39]De mi nem vagyunk meghátrálás emberei, hogy elvesszünk, hanem hitéi, hogy életet nyerjünk. Márk 16,16.

ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

ἀπώλειαν - elpusztulás; ἀπώλεια, -ς - 1. pusztulás; 2. pusztítás

περιποίησιν – megszerzés; περιποίησις, - εως - megőrzés; megszerzés

Zsid 11

[1]A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés. Zsolt. 140,4.

Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων

ὑπόστασις-ból valóság, bizonyosság, bizalom (???)

ὑπόστασις,	KG jó	RÚF rossz!	KNV rossz	SZIT rossz	STL rossz	BG jó	CSL jó	EFO jó
Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων:	A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.	1 A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.	A hit pedig alapja annak, amit remélünk, bizonyítéka annak, amit nem látunk. 2	A hit a remélt dolgok biztosítéka, a nem látható dolgok bizonyítéka.	A hit a remélt dolgok alapja, és a nem láthatók bizonyítéka.	És mi a hit? Bizodalom abban, hogy valamely remélt dolog valósággá lesz, és kétségtelen bizonyosság valamely dologról, amelyet az ember nem lát	A hit pedig a remélt dolgoknak valóságként való elfogadása, és a nem látott tények felől a magunk meggyőzése. 2	Hinni pedig azt jelenti, hogy bizonyosak vagyunk abban, amit remélünk. Aki hisz valamiben, az meg van győződve arról, hogy az a dolog valóságosan létezik, annak ellenére, hogy nem látja.

[2]Mert ezzel szereztek jó bizonyságot a régebbiek. Péld. 18,21. 1Móz. 1,27.[3]Hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtetett, hogy a mi látható, a láthatatlanból állott elő. 1Móz. 1,1.Ján. 1,1.10.[4]**Hit által Πίστει** vitt Ábel becsesebb áldozatot Istennek, mint Kain, a mi által bizonyságot nyert a felől, hogy igaz, bizonyságot tevén az ő ajándékairól Isten, és az által még holta után is beszél. 1Móz. 4,4.5.rész 12,24.[5]Hit által vitetett fel Énokh, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten felvitte őt. Mert felvitetése előtt bizonyságot nyert a felől, hogy kedves volt Istennek. 1Móz. 5,24.[6]**Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert a ki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, a kik őt keresik. 5Móz. 1,13. Jak. 2,18.**[7]Hit által tisztelte Istent Noé, mikor megintetvén a még nem látott dolgok felől, házanépe megtartására bárkát készített, a mely által kárhoztatá e világot és a hitből való igazságnak örökösévé lett. 1Móz. 6,13.14.[8]Hit által engedelmeskedett Ábrahám, mikor

elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, a melyet örökölendő vala, és kiméne, nem tudván, hová megy. 1Móz. 12,1-4.[9]Hit által lakott az ígéret földén, mint idegenben, sátorokban lakván Izsákkal és Jákóbbal, ugyanazon ígéretnek örökös társaival. 1Móz. 35,27.[10]**Mert várja vala az alapokkal bíró várost,** melynek építője és alkotója az Isten. Jak. 5,8.9.1Kor. 10,11.1Ján. 2,18.2Pét. 3,10.11.[11]Hit által nyert erőt Sára is az ő méhében való foganásra, és életkora ellenére szült, minthogy hűnek tartotta azt, a ki az ígéretet tette. 1Móz. 17,17.19.21,2.[12]Azért is egytől, még pedig mintegy kihalttól annyian származtak, mint az égnek csillagai sokaságra nézve, és mint a tenger partja mellett a fövény, mely megszámlálhatatlan. 1Móz. 22,17.[13]Hitben haltak meg mindezek, nem nyerve meg az ígéreteket, hanem csak távolról látva és üdvözölve azokat, és vallást tevén arról, hogy idegenek és vándorok a földön. 1Móz. 48,21. 1Móz. 47,9.[14]Mert a kik így szólnak, nyilván jelentik, hogy **hazát keresnek**. Jak. 1,6.7.Mát. 7,7.[15]És hogyha eszökbe jutott volna az, a melyből kijöttek, volt volna idejök a visszatérésre. 1Móz. 12,1.[16]Így azonban jobb után vágyódnak, tudniillik mennyei után; azért nem szégyenli őket az Isten, hogy Istenöknek neveztessék, mert készített nékik várost. 2Móz. 3,6.

KUMULATÍV ÜDVTÖRTÉNET
NAGYSZERŰ RETORIKA

[17]Hit által áldozta meg Ábrahám Izsákot, próbára tétetvén, és az egyszülöttet vitte áldozatul, ő, ki az ígéreteket nyerte, 1Móz. 22,2.9-12.[18]A kinek meg volt mondva: Izsákban neveztetik néked mag; 1Móz. 21,12.Róm. 9,7.[19]Úgy gondolkozván, hogy az Isten a halálból is képes feltámasztani, miért is őt példaképen visszanyerte. Zak. 1,3. Ésa. 1,16.[20]Hit által áldá meg a jövendőkre nézve Izsák Jákóbot és Ézsaut. 1Móz. 27,28.39.[21]Hit által áldá meg a haldokló Jákób a József fiainak mindenikét, és botja végére hajolva imádkozott. 1Móz. 48,13-20.[22]Hit által emlékezett meg élete végén József az Izráel fiainak kimeneteléről, és az ő tetemeiről rendelkezett. 1Móz. 50,24.[23]Hit által rejtegették Mózest az ő szülei születése után három hónapig, mivel látták, hogy kellemes a gyermek, és nem féltek a király parancsától. 2Móz. 2,2. 2Móz. 1,22.[24]Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy a Faraó leánya fiának mondják, 2Móz. 2,10.11.[25]Inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét; Luk. 12,20.[26]Égyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett. Csel. 18,21.[27]Hit által hagyta oda Égyiptomot, nem félvén a király haragjától; mert erős szívű volt, mintha látta volna a láthatatlant. 2Móz. 2,15.[28]Hit által rendelte a páskát és a vérnek kiontását, hogy az öldöklő ne illesse az ő elsőszülötteiket. 2Móz. 12,3-14.[29]Hit által keltek át a veres tengeren, mint valami szárazföldön, a mit megpróbálván az égyiptomiak, elnyelettek. 2Móz. 14,22-29.[30]Hit által omlottak le Jérikónak kőfalai, midőn hét napig köröskörül járták. Józs. 6,2.[31]Hit által nem veszett el Ráháb, a parázna nő az engedetlenekkel együtt, befogadván a kémeket békességgel. Józs. 2,1.6,23.[32]És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról; Bir. 6,11.4,6.13,3-5.24.25.11,11.1Sám. 17,45.[33]A kik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték. 2Sám. 8,1. Dán. 6,16-22.[34]Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait. Dán. 3,23-27. Bir. 7,19-21.[35]**Asszonyok feltámadás útján visszanyerték halottjaikat; EZ EDDIG FEL SEM TŰNT** mások kínpadra vonattak, visszautasítván a szabadulást, hogy becsesebb feltámadásban részesüljenek. 2Kir. 4,20.36.[36]Mások pedig megcsúfoltatások és megostoroztatások próbáját állották ki, **sőt még bilincseket és börtönt is**; Jer. 20,2.[37]Megköveztettek, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészeltettek, kardra hányattak, juhoknak és kecskéknek bőrében bujdostak, nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve, Ján. 1,43.21,15-17. 1Pét. 1,1.[38]**A kikre nem volt méltó e világ, bujdosva pusztákon és hegyeken, meg barlangokban és a földnek hasadékaiban. Mát. 5,12.[39]És mindezek, noha hit által jó bizonyságot nyertek, nem kapták**

meg az ígéretet. 1Móz. 3,15.[40]Mivel Isten mi felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nálunk nélkül tökéletességre ne jussanak. Csel. 3,14.

Zsid 12

[1]Annakokáért mi is, kiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörnyékező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért. Róm. 6,4.Eféz. 4,1-4.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι᾽ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα

[2]Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra,

ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως καὶ ἀρχηγὸν τελειωτὴν Ἰησοῦν

ἀρχηγὸν - fővezér:

Bal K Megkezdő és hadvezér

Csel 3,15 Az életnek fejedelmét pedig

5,31 az I. fejedelemmé ... emelte

Zsid 2,10 idvességök fejedelmét szenvedések által

12,2 Nézvén a hitnek fejedelmére

KÜLÖNBÖZŐ FORDÍTÁSOK: URA, ELKEZDŐ VAGY FEJEDELEM, SZERZŐ? MELYIK JÓ?

KOMOLY KRISZTOLÓGIAI KÉRDÉS – UTÁNANÉZNI!

V Nézuén à hitnec Wrára, és el végezőiére
Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére
KI nézvén a hitnek fejedelmére és elvégezőjére,
ME, RS, CSL a hitnek elkezdőjére és bevégzőjére
BG, SI a hit elkezdőjére és elvégzőjére
RL nézzünk a hit fejedelmére és elvégzőjére:
VS hit(hűség) elkezdőjére és bevégzőjére.
KNV, SZIT hit szerzőjére és bevégzőjére,
STL a hit szerzőjére és beteljesítőjére,
EFO hitünk elkezdője és befejezője

a ki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbjára ült. Márk 6,13.[3]Gondoljátok meg azért, hogy ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne csüggedjetek lelkeitekben elalélván. Márk 16,18.[4]Mert még végig nem állottatok ellent, tusakodván a bűn ellen. Eféz. 6,18. Zsolt. 145,18.[5]És elfeledkeztetek-é az intésről, a mely néktek mint fiaknak szól: Fiam, ne vesd meg az Úrnak fenyítését, se meg ne lankadj, ha ő dorgál téged; Péld. 3,11.12.Jób 5,17.

[6]Mert a kit szeret az Úr, megdorgálja, megostoroz pedig mindent, a kit fiává fogad. Jel. 3,19.

ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

[7]Ha a fenyítést elszenveditek, akkor veletek úgy bánik az Isten, mint fiaival; mert melyik fiú az, a kit meg nem fenyít az apa? Gal. 6,1.[8]Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, melyben mindenek részesültek, korcsok vagytok és nem fiak. Zsolt. 51,15. Péld. 10,12.1Pét. 4,8.[9]Aztán, a mi testi apáink fenyítettek minket és becsültük őket; avagy nem sokkal inkább engedelmeskedünk-é a lelkek Atyjának, és élünk! rész 2,11.Jak. 1,1.Ján. 7,35.[10]Mert ám azok kevés ideig, tetszésök szerint fenyítettek; ő pedig javunkra, hogy szentségében részesüljünk. Róm. 8,28.29.vers 19.Zsid. 10,22.12,24.9,14.[11]Bármely fenyítés ugyan jelenleg nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazságnak békességes gyümölcsével fizet azoknak, a kik általa gyakoroltatnak. Eféz. 1,3.2,4.Tit. 3,5.7.1Kor. 15,20.[12]Annakokáért a

lecsüggesztett kezeket és az ellankadt térdeket egyenesítsétek föl, rész 5,4.Kol. 1,12.2Tim. 4,8.[13]És lábaitokkal egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne hajoljon, sőt inkább meggyógyuljon. Gal. 3,23.Fil. 4,7.[14]Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, a mely nélkül senki sem látja meg az Urat: Róm. 12,18.Mát. 5,9.[15]**Vigyázván arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon; nehogy a keserűségnek bármely gyökere, fölnevekedvén, megzavarjon, és ez által sokan megfertőztettessenek. 5Móz. 29,18.**[16]Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, a ki egy ételért eladta első szülöttségi jogát. 1Móz. 25,33.[17]Mert tudjátok, hogy azután is, mikor akarta örökölni az áldást, megvettetett; **mert nem találta meg a megbánás helyét, noha könyhullatással kereste azt az áldást. Róm. 6,22.Zsid. 10,39.**[18]Mert nem járultatok megtapintható hegyhez, és lángoló tűzhöz, és sűrű homályhoz, és sötétséghez és szélvészhez, 2Móz. 19,11.16-21.[19]És trombita harsogásához, és a mondásoknak szavához, melyet a kik hallottak, kérték, hogy ne intéztessék hozzájok szó; 2Móz. 20,19.[20]Mert nem bírták ki, a mi parancsolva volt: Még ha oktalan állat ér is a hegyhez, megköveztessék, vagy nyillal lövettessék le; 2Móz. 19,13.[21]És oly rettenetes volt a látomány, hogy Mózes is mondá: Megijedtem és remegek: Eféz. 6,14.5,8.Zsid. 6,18.2Tim. 1,9.10.Jak. 1,25.[22]Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez, Gal. 4,26.[23]**Az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, a kik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírájához Istenhez, és a tökéletes igazak lelkeihez, rész 2,9.Gal. 1,6.2Kor. 7,1.**[24]**És az újszövetség közbenjárójához Jézushoz, és a meghintésnek véréhez, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére. 3Móz. 11,44.19,2.**[25]Vigyázzatok, meg ne vessétek azt, a ki szól; mert ha azok meg nem menekültek, a kik a földön szólót megvetették, sokkal kevésbbé mi, ha elfordulunk attól, a ki a mennyekből vagyon, Gal. 4,6.Róm. 2,6.11.Zsid. 12,28.[26]Kinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is. Agge. 2,6.[27]Az a „még egyszer” pedig jelenti az állhatatlan dolgoknak mint teremtményeknek megváltozását, hogy a rendíthetetlen dolgok maradjanak meg. Zsid. 9,14.1Kor. 5,7.[28]Annakokáért mozdíthatatlan országot nyervén, legyünk háládatosak, melynél fogva szolgáljunk az Istennek tetsző módon kegyességgel és félelemmel. Jel. 13,8.Eféz. 3,9.2Tim. 1,9.10.Róm. 16,25.26.Eféz. 1,4.[29]**Mert a mi Istenünk megemésztő tűz. 5Móz. 4,24.**

Zsid 13

[1]Az atyafiúi szeretet maradjon meg. vers 2.Jak. 4,8.2Pét. 1,7.1Ján. 3,18.1Tim. 1,5.[2]**A vendégszeretetről el ne felejtkezzetek, mert ez által némelyek, tudtokon kívül, angyalokat vendégeltek meg. vers 3.Ján. 1,12.13.3,3.Jak. 1,18.Zsid. 4,12.**[3]Emlékezzetek meg a foglyokról, mint fogolytársak, a gyötrődőkről, mint a kik magatok is testben vagytok. Mát. 25,36-40.[4]**Tisztességes minden tekintetben a házasság és a szeplőtelen házaságy;** a paráznákat pedig és a házasságrontókat megítéli az Isten. 1Kor. 6,9.[5]**Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος τρόπος=magatartás; elégedjetek meg azzal, a mitek van;** mert Ő mondotta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled; 1Tim. 6,6.8. 5Móz. 31,8.[6]Úgy hogy bízvást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat én nékem? Zsolt. 118,6.[7]Emlékezzetek meg a ti előljáróitokról, a kik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmezvén az ő életök végére, kövessétek hitöket. 1Kor. 11,1.[8]**Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz. vers 6.7.Dán. 2,34.44.45.**

Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ἐχθὲς tegnap

[9]Különböző és idegen tudományok által ne hagyjátok magatokat félrevezettetni; mert jó dolog, hogy kegyelemmel erősíttessék meg a szív, nem ennivalókkal, a melyeknek semmi hasznát sem veszik azok, a kik azok körül járnak. Eféz. 2,22.Zsid. 3,6.Róm. 12,1.Zsid. 13,15.Zsolt. 51,19.[10]Van oltárunk, a melyről nincs joguk enni azoknak, a kik a sátornak szolgálnak. Gal. 5,4.[11]Mert a mely állatok vérét a főpap beviszi a szentélybe a bűnért, azoknak testét megégetik

a táboron kívül. Ján. 19,17-20.**12Annakokáért Jézus is, hogy megszentelje az ő tulajdon vére által a népet, a kapun kívül szenvedett.** Ésa. 8,14.Róm. 9,32.33.1Kor. 1,23.1Thess. 5,9.13Menjünk ki tehát ő hozzá a táboron kívül, az ő gyalázatát hordozván. 2Móz. 19,5.6.Jel. 1,6.Ésa. 3,21.

14Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem a jövendőt keressük. Hós. 2,22.Róm. 9,25.11,30.31.

οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν·

15Annakokáért ő általa vigyünk dícséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az ő nevéről vallást tevő ajkaknak gyümölcsét. Hós. 14,3.16A jótékonyságról pedig és az adakozásról el ne felejtkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten. Fil. 4,18.17Engedelmeskedjetek elöljáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel míveljék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ. 1Thess. 5,12. Ezék. 3,17.**18Imádkozzatok érettünk. Mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy jó lelkiismeretünk van, igyekezvén mindenekben tisztességesen forgolódni.** Róm. 13,4.3.19Kiváltképen pedig arra kérlek, hogy ezt cselekedjétek, hogy mihamarább visszaadhassam néktek. vers 12.3.9.Tit. 2,7.8.

20A békesség Istene pedig, a ki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust, Ján. 10,11.

Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν

21Tegyen készségesekké titeket minden jóra, hogy cselekedjétek az ő akaratát, azt munkálván ti bennetek, a mi kedves ő előtte a Jézus Krisztus által, a kinek dicsőség örökkön örökké. Ámen. rész 4,8.5,9.Róm. 13,7.

καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν

εὐάρεστος, -ον - jótetszést kiváltó, kedves, tetszetős

22Kérlek pedig titeket atyámfiai, szívleljétek meg ez intő beszédet, hiszen röviden is írtam néktek. Eféz. 6,5.6.Tit. 2,9.23Legyen tudtotokra, hogy a mi atyánkfia Timótheus kiszabadult, a kivel ha csakhamar eljő, meglátogatlak titeket. Mát. 5,10.39.24Köszöntsétek minden elöljárótokat és a szenteket mind. Köszöntenek titeket az Olaszországból valók. Luk. 12,47.15.3,14.17.4,14.16.25Kegyelem mindnyájatokkal! Ámen! rész 4,1.3,18.Luk. 9,23.24.Ján. 13,15.Mát. 16,24.

Jakab apostolnak közönséges levele

Jak 1

[1]Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, az elszórtan levő tizenkét nemzetségnek; üdvözletemet. 1Pét. 1,1.[2]**Teljes örömnek tartsátok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek, 1Pét. 1,6.Róm. 5,3.**[3]Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez. Róm. 5,3.[4]A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül. Ésa. 53,6.Zsid. 13,20.Ján. 10,10.11.Ezék. 34,11.

[5]**Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, a ki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki. Márk 11,24. Péld. 2,6.**

Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ·

λείπεται – szűkölködik; λείπω - 1) hagy, elhagy; 2) hiányzik;

ἁπλῶς - egyszerűen, jószívűen;

ὀνειδίζοντος, - szemrehányást téve ὀνειδίζω - 1. megró,

[6]**De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert a ki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, a melyet a szél hajt és ide s tova hány. Mát. 21,21.Márk 11,24.**

αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος, ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ

[7]**Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól; 1Tim. 2,9.10.Ésa. 3,18.19.**

μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήμψεταί τι παρὰ τοῦ κυρίου

[8]**A kétszívű, a minden útjában állhatatlan ember. Jak. 4,8.**

ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

[9]Dicsekedjék pedig az alacsony sorsú atyafi az ő nagyságával; Jak. 2,5.[10]A gazdag pedig az ő alacsonyságával: mert elmúlik, mint a fűnek virága. Ésa. 40,6.1Pét. 1,24.[11]**Mert felkél a nap az ő hévségével, és megszárítja a füvet; és annak virága elhull, és ábrázatának kedvessége elvész: így hervad el a gazdag is az ő útaiban. Ésa. 40,6.7. Zsolt. 102,12.**[12]**Boldog ember az, a ki a kísértésben kitart; mert minekutána megpróbáltatott, elveszi az életnek koronáját, a mit az Úr ígért az őt szeretőknek. Jak. 5,11.2Tim. 4,8.**[13]Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem: mert az Isten gonoszsággal nem kísérthető, ő maga pedig senkit sem kísért. rész 2,15.23.Róm. 12,17.Mát. 5,44.6,14.15.Gal. 3,14.[14]**Hanem mindenki kísértetik, a mikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. Zsolt. 34,13.14.15.Péld. 21,23.Jak. 1,13.19.4,11.**[15]Azután a kívánság megfoganván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz. Róm. 5,12.6,23.7,10. **MACBETH** [16]Ne tévelyegjetek szeretett atyámfiai! Ján. 13,34.35.[17]**Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, a kinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka. 1Ján. 1,5.**[18]Az ő akarata szült minket az igazságnak ígéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsengéje legyünk. Ján. 1,13.1Pét. 1,23.[19]**Azért, szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra. Péld. 17,27.28.Préd. 7,9.**[20]**Mert ember haragja Isten igazságát nem munkálja. Eféz. 4,26.**[21]Elvetvén azért minden undokságot és a gonoszságnak sokaságát, **szelídséggel fogadjátok a beoltott ígét, a mely megtarthatja a ti lelkeiteket. Kol. 3,8.9.1Pét. 2,1. Róm. 1,16.**

δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

ἔμφυτον - (belétek)oltott, ἔμφυτος, -ον - beültetett

22Az ígének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat. Mát. 7,26.Róm. 2,13.23Mert ha valaki hallgatója az ígének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, a ki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát: rész 4,6.2Pét. 2,4.5.Róm. 10,7.Csel. 2,27.24Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt. Mát. 24,37.38.1Móz. 7,13.2Pét. 2,5.3,5.6.25De a ki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad a mellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében. Jak. 2,12.Róm. 8,2. Ján. 13,17.**26Ha valaki istentisztelőnek látszik köztetek, de nem zabolázza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívét, annak az istentisztelete hiábavaló.** Zsolt. 34,14.27Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól. rész 3,18.2,21.24.Zsid. 12,10.11.

Jak 2

1Atyámfiai **ne legyen személyválogatás a ti hitetekben**, a mely van a dicsőség Urában, a mi Jézus Krisztusunkban. Jak. 2,9.1Kor. 2,8.**2Mert ha a ti gyülekezetetekbe bemegy egy aranygyűrűs férfiú fényes ruhában, bemegy pedig egy szegény is szennyes ruhában;** Eféz. 4,17.18.Tit. 3,3.Róm. 1,28.29.**3És rátekinttek arra, a kin a fényes ruha van, és azt mondjátok néki: Te ülj ide szépen; és a szegénynek ezt mondjátok: Te állj ott, vagy ülj ide az én zsámolyom mellé:** Csel. 17,20.4Nem mondtatok-é ellent magatoknak, és nem lettetek-é gonosz gondolkozású birákká? 2Tim. 4,1.Csel. 10,42.5Halljátok meg szeretett atyámfiai, **avagy nem az Isten választotta-é ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben, és örökösei az országnak, a melyet azoknak ígért, a kik őt szeretik? 1Kor. 1,26. Luk. 12,21. EVANGÉLIUM** 6Ti pedig meggyaláztátok a szegényt. Avagy nem a gazdagok hatalmaskodnak-é rajtatok, és nem ők hurczolnak-é titeket a törvény elé? Jak. 5,8.9.1Kor. 10,11.1Ján. 2,18.2Pét. 3,10.11.7Nem ők káromolják-é azt a szép nevet, a melyről neveztettek? rész 1,22.Kol. 3,14.Zsid. 13,1.Jak. 5,20.8Ha ellenben megtartjátok a királyi törvényt az Írás szerint: Szeressed felebarátodat, mint tenmagadat, jól cselekesztek. 3Móz. 19,18.9De ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, elmarasztaltatva a törvény által, mint annak megrontói. 10Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös. Mát. 5,19.11Mert a ki ezt mondotta: Ne paráználkodjál, ezt is mondotta: Ne ölj. És ha nem paráználkodol, de ölsz, törvényszegővé lettél. 2Móz. 20,13.14.

12Úgy szóljatok és úgy cselekedjetek, mint a kiket a szabadság törvénye fog megítélni. Jak. 1,25.

οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.

13Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, a ki nem cselekszik irgalmasságot; és dicsekedik az irgalmasság az ítélet ellen. Mát. 5,7.18,30.34.25,45.46.

ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως κατακαυχᾶται – dicsekszik, κατακαυχάομαι - dicsekedik, kérkedik (mást sértő módon)

14Mi a haszna, atyámfiai, ha valaki azt mondja, hogy hite van, cselekedetei pedig nincsenek? Avagy megtarthatja-é őt a hit? Jak. 2,17.Mát. 7,21.15Ha pedig az atyafiak, férfiak vagy nők, mezítelenek, és szűkölködnek mindennapi eledel nélkül, Luk. 3,10.11.16És azt mondja nékik valaki ti közületek: Menjetek el békességgel, melegedjetek meg és lakjatok jól; de nem adjátok meg nékik, a mikre szüksége van a testnek; mi annak a haszna? 1Ján. 3,17.**17Azonképen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt ő magában.** Luk. 23,31.Péld. 11,31.Jer. 49,12.18De mondhatja valaki: **Néked hited van, nékem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nékem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én meg fogom néked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet.** Gal. 5,6.**19Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek.** 5Móz. 6,4. Márk 1,24.20Akarod-é pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit cselekedetek nélkül megholt? Csel. 20,28.1Kor. 9,16.Tit. 1,7.11.21Avagy Ábrahám, a mi atyánk, nem cselekedetekből igazíttatott-é meg, felvivén Izsákot, az ő fiát az

oltárra? 2Kor. 1,24.Luk. 22,26.2Thess. 3,9.[22]**Látod, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit;** rész 2,25.1,4.Jak. 1,12.1Kor. 9,25.[23]**És beteljesedett az Írás, a mely ezt mondja: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdoníttatott néki igazságul, és Isten barátjának neveztetett.** 1Móz. 15,6. Ésa. 41,8.[24]Látjátok tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az ember, és nem csupán hitből. Jak. 4,7.10.Jób 22,29.[25]Hasonlatosképen **pedig a tisztátalan Ráháb is, avagy nem cselekedetekből igazíttatott é meg, a mikor a követeket házába fogadta, és más úton bocsátotta ki?** Zsid. 11,31.Józs. 2,4.15.
[26]**Mert a miképen holt a test lélek nélkül, akképen holt a hit is cselekedetek nélkül.** Jak. 2,17.20.
ὥσπερ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστιν.

Jak 3
[1]Atyámfiai, ne legyetek sokan tanítók, tudván azt, hogy súlyosabb ítéletünk lészen. Jak. 4,7.Eféz. 6,12.13.Fil. 1,30.[2]Mert mindnyájan sokképen vétkezünk. **Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.** rész 1,15.1Thess. 2,12.Zsid. 13,21.[3]Ímé a lovaknak szájába zabolát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nékünk, és az ő egész testöket igazgatjuk. Eféz. 3,16.[4]Ímé a hajók is, noha mily nagyok, és erős szelektől hajtatnak, mindazáltal igen kis kormánytól oda fordíttatnak, a hová a kormányos szándéka akarja. 2Kor. 1,19.1Thess. 1,1.2Thess. 1,1.Csel. 17,4.Róm. 5,2.[5]**Ezenképen a nyelv is kicsiny tag és nagy dolgokkal hányja magát. Ímé csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt!** rész 1,1.1Kor. 9,5.Csel. 12,12.[6]**A nyelv is tűz, a gonoszságnak összessége.** Úgy van a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplősíti az egész testet, és lángba borítja életünk folyását, maga is lángba boríttatván a gyehennától. Mát. 15,11.18.19.12,36.37.[7]Mert minden természet, vadállatoké, madaraké, csúszómászóké és vízieké megszelídíthető és meg is szelidíttetett az emberi természet által: Ján. 1,43.21,15-17. 1Pét. 1,1.[8]**De a nyelvet az emberek közül senki sem szelídítheti meg; fékezhetetlen gonosz az, halálos méreggel teljes.** Zsolt. 140,4.[9]**Ezzel áldjuk az Istent és Atyát, és ezzel átkozzuk az embereket, a kik az Isten hasonlatosságára teremttettek:** Példd. 18,21. 1Móz. 1,27.[10]**Ugyanabból a szájból jő ki áldás és átok.** Atyámfiai, nem kellene ezeknek így lenni! 1Pét. 1,15. rész 2,18.[11]Vajjon a forrás ugyan abból a nyílásból csörgedeztet-é édest és keserűt? 1Kor. 14,1.3.[12]Avagy atyámfiai, teremhet-é a fügefa olajmagvakat, vagy a szőlőtő fügét? Azonképen egy forrás sem adhat sós és édes vizet. Mát. 7,16.18.[13]Kicsoda köztetek bölcs és okos? Mutassa meg az ő jó életéből az ő cselekedeteit bölcsességnek szelídségével. 5Móz. 1,13. Jak. 2,18.[14]Ha pedig keserű irígység és czivódás van a ti szívetekben, ne dicsekedjetek és ne hazudjatok az igazság ellen. Eféz. 4,31.[15]Ez nem az a bölcsesség, a mely felülről jő, hanem földi, testi és ördögi. Jak. 1,5.3,17.Gal. 5,19.21.[16]Mert a hol irígység és czivakodás van, ott háborúság és minden gonosz cselekedet is van. Zsid. 3,14.[17]**A felülről való bölcsesség ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία** pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató.[18]**Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, a kik békességesen munkálkodnak.** Ésa. 32,17. Mát. 5,9.

Jak 4
[1]Honnét vannak háborúk és harczok közöttetek? Nem onnan-é a ti gerjedelmeitekből, a melyek a ti tagjaitokban vitézkednek? 1Pét. 2,11.Róm. 7,23.[2]Kívántok valamit, és nincs néktek: gyilkoltok és irígykedtek, és nem nyerhetitek meg; harczoltok és háborúskodtok; és nincsen semmitek, mert nem kéritek. Ján. 21,18.19.[3]Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt. Jak. 1,6.7.Mát. 7,7.

[4]Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? A ki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz. Luk. 6,26.Róm. 8,7.1Ján. 2,15.
μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστίν; ὃς ἐὰν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται.
μοιχαλίς, -ίδος - házasságtörő (nő)
ἔχθρα, -ς – ellenségeskedés
βουληθῇ - szándékozik, βούλομαι - tanácsol, szándékozik, akar
καθίσταται. – rendeltetik, καθίστημι - 1) állít, helyez; kinevez; deklarál vminek; 2) visz, odavisz 3) csendessé válik
[5]Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: Irígységre kívánkozik a lélek, a mely bennünk lakozik? 1Móz. 6,5.2Móz. 20,5.4Móz. 11,29.Mát. 6,24.[6]De majd nagyobb kegyelmet ád; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenök áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád. Péld. 3,34.Jób 22,29.Mát. 23,12.1Pét. 5,5.[7]Engedelmeskedjetek azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek. Eféz. 6,12.1Pét. 5,6.8,9.**[8]Közeledjetek az Istenhez, és közeledni fog hozzátok.** Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kétszívűek. Zak. 1,3. Ésa. 1,16.[9]Nyomorkodjatok és gyászoljatok és sírjatok; a ti nevetéstek gyászra forduljon, és örömötök szomorúságra. 2Tim. 3,16.1Kir. 22,14.**[10]Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és felmagasztal titeket.** 1Pét. 5,6.[11]Ne szóljátok meg egymást atyámfiai. A ki megszólja atyjafiát, és a ki kárhoztatja atyjafiát, az a törvény ellen szól, és a törvényt kárhoztatja. Ha pedig a törvényt kárhoztatod, nem megtartója, hanem bírája vagy a törvénynek. 1Tim. 4,1.[12]Egy a törvényhozó, a ki hatalmas megtartani és elveszíteni:
kicsoda vagy te, hogy kárhoztatod a másikat? Mát. 7,1.10,28.Róm. 2,1.14,4.
σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων τὸν πλησίον;
[13]Nosza immár ti, a kik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk ama városba, és ott töltünk egy esztendőt, és kalmárkodunk, és nyerünk; Péld. 27,1.[14]A kik nem tudjátok mit hoz a holnap: mert micsoda a ti életetek? Bizony pára az, a mely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik. Luk. 12,20.[15]Holott ezt kellene mondanotok: **Ha az Úr akarja és élünk,**
ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς Ἐὰν ὁ κύριος ᾿θέλῃ καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.
pro eo ut dicatis si Dominus voluerit et vixerimus faciemus hoc aut illud
ím ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni. Csel. 18,21.[16]Ti ellenben elbizakodottságtokban dicsekedtek: Minden ilyen dicsekedés gonosz. 1Móz. 19,12.16-22.[17]A ki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekeszik, bűne az annak. Luk. 12,47.

Jak 5
[1]Nosza immár ti gazdagok, sírjatok, jajgatván a ti nyomorúságaitok miatt, a melyek elkövetkeznek reátok. Luk. 6,24.[2]Gazdagságotok megrothadt, és a ruháitokat moly ette meg; Mát. 6,19.[3]Aranyotokat és ezüstötöket rozsda fogta meg, és azok rozsdája bizonyság ellenetek, és megemészti a ti testeteket, mint a tűz. **Kincset gyűjtöttetek az utolsó napokban!** Júd. 1,9.[4]Ímé a ti mezőiteket learató munkások bére, a mit ti elfogtatok, kiált. És az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek Urának füleihez. 3Móz. 19,13.5Móz. 24,14.15.[5]Dőzsöltetek e földön és dobzódtatok; szívetek legeltettétek mint áldozás napján. Luk. 16,19.25. Jer. 12,3.[6]Elkárhoztattátok, megöltétek az igazat; nem áll ellent néktek. Mát. 5,28.[7]Legyetek azért, atyámfiai, béketűrők az Úrnak eljöveteléig. Ímé a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, béketűréssel várja, míg reggeli és estveli esőt kap. Luk. 21,19.Zsid. 10,36.**[8]Legyetek ti is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úrnak eljövetele közel van.** 4Móz. 22,24.[9]Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámfiai, hogy el ne ítéltessetek: **ímé a Bíró az ajtó előtt áll.** Júd. 1,12. **ITT IS, NEM CSAK A JEL-BEN!** [10]Például vegyétek, atyámfiai, a szenvedésben és béketűrésben a prófétákat, a kik az Úr nevében szólottak. Mát. 5,12.[11]Ímé, boldogoknak mondjuk a tűrni tudókat. **Jóbnak tűrését hallottátok, és az Úrtól való végét**

láttátok, hogy igen irgalmas az Úr és könyörületes. Jób 1,21.[12]Mindeneknek előtte pedig ne esküdjetek, atyámfiai, se az égre, se a földre, se semmi más esküvéssel. Hanem legyen a ti igenetek igen, és a nem nem; hogy kárhoztatás alá ne essetek. Mát. 5,34.37.[13]**Szenved-é valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme van-é valakinek? Dícséretet énekeljen.** Zsolt. 50,15. Eféz. 5,19.Kol. 3,16.
Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω.

[14]**Beteg-é valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében.** Márk 6,13.
ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀλείψαντες ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι [τοῦ κυρίου]·

[15]**És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki.** Márk 16,18.
καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.

[16]**Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.** Eféz. 6,18. Zsolt. 145,18.
ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς ἁμαρτίας καὶ ˹προσεύχεσθε˺ ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.
[17]Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és imádsággal kéré, hogy ne legyen eső, és nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig: 1Kir. 17,1.Luk. 4,25.[18]És ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld megtermé az ő gyümölcsét. Ján. 14,3.Ezék. 12,22.[19]**Atyámfiai, hogyha valaki ti köztetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti őt valaki,** Gal. 6,1.[20]**Tudja meg, hogy a ki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bűnt elfedez.** Zsolt. 51,15. Péld. 10,12.1Pét. 4,8.

Péter apostolnak közönséges első levele

1Pt 1

[1]Péter, Jézus Krisztusnak apostola, a Pontusban, Galátziában, Kappadóciában, Ázsiában és Bithiniában elszéledt jövevényeknek, rész 2,11.Jak. 1,1.Ján. 7,35.[2]A kik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Lélek megszentelésében, engedelmességre és Jézus Krisztus vérével való meghintésre: kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen. Róm. 8,28.29.vers 19.Zsid. 10,22.12,24.9,14.[3]**Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, Eféz. 1,3.2,4.Tit. 3,5.7.1Kor. 15,20.**

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι᾽ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

[4]Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, a mely a mennyekben van fenntartva számunkra, rész 5,4.Kol. 1,12.2Tim. 4,8.[5]A kiket Isten hatalma őriz hit által az idvességre, a mely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen. Gal. 3,23.Fil. 4,7.[6]A melyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle kísértések között, rész 4,13.5,10.2Kor. 4,17.Jak. 1,2.Róm. 5,2.3.[7]Hogy **a ti kipróbált hitetek, a mi sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dícséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor; Péld. 17,3.rész 4,13.Tit. 2,13.**[8]A kit, noha nem láttatok, szerettek; a kiben, noha most nem látjátok, de hisztek benne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek: Ján. 20,29.2Kor. 5,7.Ésa. 35,10.[9]Elérvén hitetek czélját, a lélek idvességét. Róm. 6,22.Zsid. 10,39.

[10]A mely idvesség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, a kik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek: Mát. 13,17.18.Luk. 10,24.

Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες

ἐξεζήτησαν – vizsgálódtak; ἐκζητέω - 1. (A.) keres, kutat; 2. (P.) számot ad vmiről
ἐξηραύνησαν – kutattak; ἐξεραυνάω - kutat, nyomoz valami után

[11]Nyomozódván, hogy mely vagy milyen időre jelenté azt ki a Krisztusnak ő bennök levő Lelke, a ki eleve bizonyságot tett a Krisztus szenvedéseiről és az azok után való dicsőségről. Dán. 9,2.23.12,8.9.2Pét. 1,21.Jel. 19,10.Fil. 2,7.9.

ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·

ἐραυνῶντες – kutatók, ἐραυνάω! v. ἐρευνάω - kutat, teljesen földerít, gondosan megvizsgál, ἐδήλου - nyilvánította ki, δηλόω - nyilvánvalóvá tesz, πάθημα, -΄τος - szenvedés

[12]A kiknek megjelentetett, hogy nem magoknak, hanem nékünk szolgáltak azokkal, a melyeket most hirdetnek néktek azok, a kik prédikálták néktek az evangyéliomot az egekből küldött Szent Lélek által; a mikbe angyalok vágyakoznak betekinteni. Csel. 2,30.31.3,18.10,43.Zsid. 2,4.Eféz. 3,9.10.rész 5,4.Kol. 1,12.2Tim. 4,8.

οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς [1] ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ᾽ οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

παρακύψαι. – betekinteni, παρακύπτω – lehajol

[13]Annakokáért felövezvén elmétek derekait, mint józanok, tökéletesen reménykedjetek abban a kegyelemben, a melyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen. Eféz.

6,14.5,8.Zsid. 6,18.2Tim. 1,9.10.Jak. 1,25.[14]Mint engedelmes gyermekek **ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, a melyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek;** rész 4,3.Róm. 12,2.Eféz. 4,17.[15]**Hanem a miképen szent az, a ki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben;** rész 2,9.Gal. 1,6.2Kor. 7,1.[16]**Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.** 3Móz. 11,44.19,2.[17]És ha Atyának hívjátok őt, a ki személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltsétek a ti jövevénységtek idejét: Gal. 4,6.Róm. 2,6.11.Zsid. 12,28.[18]**Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből;** 1Kor. 6,20.7,23.1Pét. 4,3.[19]**Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányén, a Krisztusén:** Zsid. 9,14.1Kor. 5,7.[20]**A ki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti érettetek,** Jel. 13,8.Eféz. 3,9.2Tim. 1,9.10.Róm. 16,25.26.Eféz. 1,4.[21]**A kik ő általa hisztek Istenben, a ki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott néki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben.** vers 11.Csel. 3,15.13,5.30,31.Róm. 4,5.[22]Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek; vers 2.Jak. 4,8.2Pét. 1,7.1Ján. 3,18.1Tim. 1,5.[23]*Mint a kik újonnan születtetek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek igéje által, a mely él és megmarad örökké.* vers 3.Ján. 1,12.13.3,3.Jak. 1,18.Zsid. 4,12.[24]*Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull:* Ésa. 40,6.8.Jak. 10,11.[25]*De az Úr beszéde megmarad örökké.* Ez pedig az a beszéd, a mely néktek hirdettetett. Zsolt. 119,89.90.Róm. 10,8.

INTERTEXT!

Ézs 40, 6-8 LXX	**1Pét 1, 23**
	23 mint akik nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születtetek újjá, Isten élő és maradandó igéje által. **ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος**
6b **Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé.** **Πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου** **Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az ÚR szele.** – Bizony, csak fű a nép! **ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν,**	**24 „Mert minden test olyan, mint a fű, és minden dicsősége, mint a mező virága:** **διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου·** **megszárad a fű, és virága elhull,** **ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν**
8.Istenünk igéje örökre megmarad **τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.**	**25 de az Úr beszéde megmarad örökké.”** **τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.**

NB Jk 1,10-11-ben a gazdagokat fújja el a szél!

1Pt 2

[1]Levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irígykedést, és minden rágalmazást. Jak. 1,21.4,11.Eféz. 4,22.31.[2]**Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjetek; rész 1,23.Mát. 18,3.Zsid. 5,12.13.2Pét. 3,18.Zsid. 6,4.5.**[3]Mivelhogy ízleltétek, hogy jóságos az Úr. Zsolt. 34,9.[4]**A kihez járulván, mint élő, az emberektől ugyan megvetett, de Istennél választott, becses kőhöz, vers 6.7.Dán. 2,34.44.45.[5]Ti magatok is mint élő kövek épüljetek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, a melyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. Eféz. 2,22.Zsid. 3,6.Róm. 12,1.Zsid. 13,15.Zsolt. 51,19.[6]Azért van meg az Írásban: Ímé szegeletkövet teszek Sionban, a mely kiválasztott, becses; és a ki hisz abban, meg nem szégyenül. Ésa. 28,16.Ján. 3,16.[7]Tisztesség azért néktek, a kik hisztek; az engedetleneknek pedig: A kő, a melyet az építők megvetettek, az lett a szegeletnek fejévé és megütközésnek kövévé s botránkozásnak sziklájává; Zsolt. 118,22.Mát. 21,42.[8]A kik engedetlenek lévén, megütköznek az ígében, a mire rendeltettek is. Ésa. 8,14.Róm. 9,32.33.1Kor. 1,23.1Thess. 5,9.**

[9]Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; 2Móz. 19,5.6.Jel. 1,6.Ésa. 3,21.

ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς

[10]A kik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; a kik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok. Hós. 2,22.Róm. 9,25.11,30.31.[11]Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, a melyek a lélek ellen vitézkednek; rész 1,1.17.2Kor. 5,6.Róm. 7,23.Jak. 4,1.Gal. 5,17.[12]Magatokat a pogányok közt jól viselvén, hogy a miben rágalmaznak titeket mint gonosztévőket, a jó cselekedetekből, ha látják azokat, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján. rész 3,16.Fil. 2,15.Mát. 5,16.Luk. 19,44.[13]Engedelmeskedjetek azért minden emberi rendelésnek az Úrért: akár királynak, mint felebbvalónak; Róm. 13,1.5.Mát. 22,21.Tit. 3,1. **(U.A. MINT RÓM 13)**

[14]Akár helytartóknak, mint a kiket ő küld a gonosztévők megbüntetésére, a jól cselekvőknek pedig dícsérésére. Róm. 13,4.3.[15]Mert úgy van az Isten akaratja, hogy jót cselekedvén, elnémítsátok a balgatag emberek tudatlanságát; vers 12.3.9.Tit. 2,7.8.[16]**Mint szabadok, és nem mint a kiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgái. 1Kor. 7,22.8,9.Gal. 5,13.2Pét. 2,19.Róm. 6,22. SZABADSÁG ABUSUSA, U.A.MINT A JAKAB LEVÉLBEN** [17]Mindenkit tiszteljetek, az atyafiúságot szeressétek; az Istent féljétek; a királyt tiszteljétek. rész 4,8.5,9.Róm. 13,7.[18]A cselédek teljes félelemmel engedelmeskedjenek az uraknak; nem csak a jóknak és kíméleteseknek, de a szívteleneknek is. Eféz. 6,5.6.Tit. 2,9.[19]**Mert az kedves dolog, ha valaki Istenről való meggyőződéséért tűr keserűségeket, méltatlanul szenvedvén. Mát. 5,10.39.**

τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως·

λύπη, -ς - szomorúság, testi fájdalom

[20]Mert micsoda dicsőség az, ha vétkezve és arczul veretve tűrtök? de ha jót cselekedve és mégis szenvedve tűrtök, ez kedves dolog Istennél. Luk. 12,47.15.3,14.17.4,14.16.[21]Mert arra hívattatok el; **hiszen Krisztus is szenvedett érettetek, néktek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek: rész 4,1.3,18.Luk. 9,23.24.Ján. 13,15.Mát. 16,24. ὑπογραμμὸν**

[22]A ki bűnt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott: Ésa. 53,9.Ján. 8,46.2Kor. 5,21.[23]A ki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítélőre: Ésa. 53,7.Zsid. 4,15.Ján. 18,23.

[24]A ki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: a kinek sebeivel szógyultatok meg. Ésa. 53,4.5.Kol. 1,22.Gal. 3,13.2,20.Róm. 6,11.
ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι ἰάθητε.
LXX 53,24
οὗ τῷ μώλωπι ἰάθητε. SZÓ SZERINT!
μώλωπι - sebek révén; μώλωψ, -ωπος - seb, véraláfutás
[25]Mert olyanok valátok, mint tévelygő juhok; de most megtértetek lelketek pásztorához és felvigyázójához. Ésa. 53,6.Zsid. 13,20.Ján. 10,10.11.Ezék. 34,11.

1Pt 3
[1]Hasonlóképen az asszonyok engedelmeskedjenek az ő férjöknek, hogy ha némelyek nem engedelmeskednének is az ígének, feleségük magaviselete által íge nélkül is megnyeressenek; Eféz. 5,22.24.1Móz. 3,16.Tit. 2,5.1Kor. 7,13.[2]Szemlélvén a ti félelemben való feddhetetlen életeteket. rész 1,17.2,18.[3]A kiknek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és aranynak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való; 1Tim. 2,9.10.Ésa. 3,18.19.**[4]Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, a mi igen becses az Isten előtt. Eféz. 3,16.4,2.**[5]Mert így ékesítették magokat hajdan ama szent asszonyok is, a kik Istenben reménykedtek, engedelmeskedvén az ő férjöknek. 1Móz. 3,16.[6]Miként Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezvén őt, a kinek gyermekei lettetek, ha jót cselekesztek, és semmi félelemtől nem rettegtek. 1Móz. 18,12.Gal. 4,26.27.Ésa. 51,2.Péld. 3,25.[7]A férfiak hasonlóképen, együtt lakjanak értelmes módon feleségükkel,az asszonyi nemnek, mint gyöngébb edénynek, tisztességet tévén, mint a kik örökös társaik az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak. Eféz. 5,25.26.1Kor. 7,3.5.Gal. 3,28.Mát. 6,14.15.1Tim. 2,8.[8]Végezetre mindnyájan legyetek egyértelműek, rokonérzelműek, atyafiszeretők, irgalmasak, kegyesek: Fil. 3,16.Kol. 3,12.[9]Nem fizetvén gonoszszal a gonoszért, avagy szidalommal a szidalomért; sőt ellenkezőleg áldást mondván, tudva, hogy arra hivattatok el, hogy áldást örököljetek, rész 2,15.23.Róm. 12,17.Mát. 5,44.6,14.15.Gal. 3,14.**[10]Mert a ki akarja az életet szeretni, jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot: Zsolt. 34,13.14.15.Péld. 21,23.Jak. 1,13.19.4,11.**[11]Forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót; keresse a békességet, és kövesse azt. 1Thess. 5,15.Zsid. 12,14.1Tim. 6,11.Zsolt. 34,16.17.**[12]Mert az Úr szemei az igazakon vannak, és az ő fülei azoknak könyörgésein; az Úr orczája pedig a gonoszt cselekvőkön. rész 2,7.2Ján. 1,5. Ján. 13,34.15,12.**[13]És kicsoda az, a ki bántalmaz titeket, ha a jónak követői lesztek? Róm. 8,28.33.3Ján. 1,11.[14]De ha szenvedtek is az igazságért, boldogok vagytok, azoktól való félelemből pedig ne féljetek, se zavarba ne essetek; rész 2,20.4,14.Ésa. 8,12.51,7.[15]Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. **Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, a ki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről, szelídséggel és félelemmel: Ésa. 8,13.Kol. 4,6.Fil. 2,12.**[16]Jó lelkiismeretetek lévén; hogy a miben rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, megszégyenüljenek a kik gyalázzák a ti Krisztusban való jó élteteket. rész 2,12.2Kor. 1,12.Csel. 24,16.[17]Mert jobb ha jót cselekedve szenvedtek, ha így akarja az Isten akarata, hogynem gonoszt cselekedve. rész 1,6.2,20.4,14.15.**[18]Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megeleveníttetvén lélek szerint; rész 4,1.Róm. 6,10.5,6.Eféz. 3,12.2Kor. 13,4.1Tim. 3,16.Róm. 9,5.**
[19]A melyben elmenvén, a tömlöczben lévő lelkeknek is prédikált, rész 4,6.2Pét. 2,4.5.Róm. 10,7.Csel. 2,27.
ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ⸀ἀπέθανεν,⸁ δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι·

ἅπαξ – egyszer
ἀποθνῄσκω v. ἀποθνήσκω 1. meghal; 2. (átv. is) elhal; 3. (állatról) el-hull;
ÉRDEKES: KG, RÚF, STL, CS KG 1590, KG. KI.: ἀποθνήσκω - = SZENVEDETT
KNV, SZIT, BD, RL, BG, :: ἀποθνήσκω -= MEGHALT
TYN, KJV = suffered
Luth gelidden hat
BALÁZS SZERINT CSAK MEGHALT JELENT AZ ἀποθνῄσκω
A TÖBBSÉG A SZENVEDÉST ÍRJA, CSAK A KISEBBSÉG A MEGHALÁST, NOHA A SZÓ JELENTÉSE BALÁZS SZERINT IS CSAK A MEGHAL

ESV SZERINT 1PÉT 3, 18 . LSB :KEY TEXT ON THE ATONEMENT
[20]A melyek engedetlenek voltak egykor, mikor egyszer várt az Isten béketűrése a Noé napjaiban, a bárka készítésekor, a melyben kevés, azaz nyolcz lélek tartatott meg víz által; Mát. 24,37.38.1Móz. 7,13.2Pét. 2,5.3,5.6.
[21]A mi minket is megtart most képmás gyanánt, mint keresztség, a mi nem a test szenyjének lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által; Eféz. 5,26.Zsid. 10,22.9,9.10.Róm. 6,4.
ὃ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι᾽ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἀπόθεσις, -εως – letevés
ῥύπος, -ου – szenny
ἐπερώτημα - kérés
NOÉ ÖZÖNVÍZÉNEK ANTITÜPOSZA A KERSZTSÉG

[22]A ki Istennek jobbján van, felmenvén a mennybe; a kinek alávettettek az angyalok, hatalmasságok és erők. Zsid. 12,2.Eféz. 1,20.21.

1Pt 4
[1]Minthogy azért Krisztus testileg szenvedett, fegyverkezzetek fel ti is azzal a gondolattal, hogy a ki testileg szenved, megszűnik a bűntől, rész 3,18.2,21.24.Zsid. 12,10.11.**[2]Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt. Róm. 6,6.7.22.2Kor. 5,15.7,1.Gal. 2,20.1Ján. 2,16.17.**[3]Mert elég nékünk, hogy életünk elfolyt idejében a pogányok akaratát cselekedtük, járván feslettségekben, kívánságokban, részegségekben, dobzódásokban, ivásokban és undok bálványimádásokban. Eféz. 4,17.18.Tit. 3,3.Róm. 1,28.29.[4]A mi miatt csudálkoznak, hogy nem futtok velök együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába, szitkozódván. Csel. 17,20.[5]A kik számot adnak majd annak, a ki készen van megítélni élőket és holtakat. 2Tim. 4,1.Csel. 10,42.[6]Mert azért hirdettetett az evangyéliom a holtaknak is, hogy megítéltessenek emberek szerint testben, de éljenek Isten szerint lélekben. rész 3,19.Róm. 6,11.1Kor. 5,5.[7]A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok. Jak. 5,8.9.1Kor. 10,11.1Ján. 2,18.2Pét. 3,10.11.
[8]Mindenek előtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez. rész 1,22.Kol. 3,14.Zsid. 13,1.Jak. 5,20.
πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν
[9]Legyetek egymáshoz vendégszeretők, zúgolódás nélkül. rész 2,13.Zsid. 13,2.Fil. 2,14.**[10]Kiki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai; Róm. 12,6.7.2Kor. 8,14.Mát. 25,14.15.**[11]Ha valaki szól, mintegy Isten ígéit szólja: ha valaki szolgál, **mintegy azzal az erővel szolgáljon, a melyet Isten ád:** hogy mindenben dícsőíttessék a Jézus Krisztus által, a kinek dicsőség és hatalom örökkön-örökké. Ámen. 2Kor. 2,17.3,5.6.Kol. 3,17.2Pét. 3,18.Róm. 16,27.**[12]Szeretteim, ne rémüljetek**

meg attól a tűztől, a mely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek; Ésa. 48,10.Jak. 1,2.3.[13]Sőt, a mennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljetek, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vígadozva örvendezhessetek. 2Kor. 1,7.Róm. 8,17.[14]Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert **megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke,** a mit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek azt. rész 3,14.Mát. 5,10.11.Ésa. 11,2.Jak. 2,7.1Tim. 6,1.[15]Mert senki se szenvedjen közületek mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztévő, vagy mint más dolgába avatkozó: rész 2,20.**[16]Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyelje, sőt dicsőítse azért az Istent. Csel. 11,26.5,41.Ján. 21,19.[17]Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán:** ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végök, a kik nem engedelmeskednek az Isten evangyéliomának? Jer. 25,29.Ezék. 9,6.2Thess. 1,5.8.[18]És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös? Luk. 23,31.Péld. 11,31.Jer. 49,12.[19]Annakokáért a kik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják néki lelköket mint hű teremtőnek, jót cselekedvén. rész 3,17.Jak. 1,12.5,13.Luk. 23,46.

1Pt 5

[1]A köztetek lévő presbitereket kérem én, a presbitertárs, és a Krisztus szenvedésének tanuja, és a megjelenendő dicsőségnek részese; Tit. 1,5.1Tim. 5,17.2Ján. 1,1.Ján. 15,27.19,35.Róm. 8,17.18.**[2]Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömest; sem nem rút nyerészkedésből, hanem jóindulattal; Csel. 20,28.1Kor. 9,16.Tit. 1,7.11.[3]Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példányképei a nyájnak. 2Kor. 1,24.Luk. 22,26.2Thess. 3,9. τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου TÜPOSZ!**

[4]És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját. rész 2,25.1,4.Jak. 1,12.1Kor. 9,25.[5]Hasonlatosképen ti ifjabbak engedelmeskedjetek a véneknek: mindnyájan pedig, egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsétek fel, mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosaknak pedig kegyelmet ád. Eféz. 5,21.Fil. 2,3.Péld. 3,34.Jak. 4,6.**[6]Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Jak. 4,7.10.Jób 22,29.[7]Minden gondotokat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok. Zsolt. 37,5.Mát. 6,25.Zsid. 13,5.**[8]Józanok legyetek, vigyázzatok; **mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen: rész 4,7.Jel. 12,10.Jób 1,7.Luk. 22,31.**[9]A kinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be. Jak. 4,7.Eféz. 6,12.13.Fil. 1,30.**[10]A minden kegyelemnek Istene pedig, a ki az ő örök dicsőségére hívott el minket a Krisztus Jézusban, titeket, a kik rövid ideig szenvedtetek, ő maga tegyen tökéletesekké, erősekké, szilárdakká és állhatatosokká, rész 1,15.1Thess. 2,12.Zsid. 13,21.[11]Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen. Eféz. 3,16.**[12]Silvánus által, a ki, a mint gondolom, hű atyátokfia, röviden írtam, intve és bizonyságot téve, hogy az az Istennek igaz kegyelme, a melyben állotok. 2Kor. 1,19.1Thess. 1,1.2Thess. 1,1.Csel. 17,4.Róm. 5,2.[13]Köszönt titeket a veletek együtt választott babiloni gyülekezet és Márk, az én fiam. rész 1,1.1Kor. 9,5.Csel. 12,12.[14]Köszöntsétek egymást szeretet csókjával. Békesség mindnyájatoknak, a kik Krisztusban vagytok. Róm. 16,16.1Kor. 16,20.

Péter apostolnak közönséges második levele

2Pt 1

[1]Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, azoknak, a kik velünk egyenlő drága hitet nyertek a mi Istenünknek és megtartónknak Jézus Krisztusnak igazságában: Ján. 1,43.21,15-17. 1Pét. 1,1.[2]Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak a mi Urunknak megismerésében. Ján. 1,4.[3]Mivelhogy az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, a mi az életre és kegyességre való, Annak megismerése által, a ki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott; 1Pét. 1,5.2,9.[4]A melyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, a mely a kívánságban van e világon. 1Pét. 1,15. rész 2,18.[5]**Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, 1Kor. 14,1.3.**

καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,

[6]**A tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig tűrést, a tűrés mellé pedig kegyességet, Jak. 1,27.**

ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

[7]**A kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet. Róm. 13.8.10.1Ján. 2,9.**

ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην·

1.hit- πίστις
2.igaz emberség - ἀρετή, -ῆς - kiválóság, érdem, erény; hősiesség; nemes cselekedet
3.ismeret - γνῶσις,
4.önuralom- ἐγκράτεια
5.állhatatosság - ὑπομονή
6.kegyesség - εὐσέβεια
7. testvéri szeretet - φιλαδελφία,
8. minden ember iránti szeretet - ἀγάπη

KG	BG	CSL	KNV	STL
Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet	5 Éppen azért teljes buzgósággal törekedjetek arra, hogy mutassatok hitetekben jó erkölcsöt, a jó erkölcsben ismeretet,	5 Ez ígéretekre támaszkodva ti is teljes serénységet vessetek latba, hogy hitetekben erényt Nyújthassatok,	5 Fordítsátok tehát ti is minden gondotokat arra, hogy hitetekkel szolgáljátok az erényt, az erénnyel a tudományt,	5 Éppen ezért minden igyekezettel törekedjetek arra, hogy a hitetekhez társuljon igaz emberség, az igaz

mellé tudományt, 6 A tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig tűrést, a tűrés mellé pedig kegyességet, 7 A kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet.	6 az ismeretben mértékletességet, a mértékletességben állhatatosságot, az állhatatosságban kegyességet, 7 a kegyességben atyafiak iránt való szeretetet, az atyafiak iránt való szeretetben pedig felebaráti szeretetet.	az erényben megismerést, 6 a megismerésben önuralmat, az önuralomban állhatatosságot, az állhatatosságban istenfélelmet, (kegyességet) 7 az istenfélelemben (kegyességben) testvérek kedvelését, a testvérek kedvelésében szeretetet.	6 a tudománnyal a mértékletességet, a mértékletességgel a béketűrést, 7 a béketűréssel az istenfélelmet, az istenfélelemmel a testvéri szeretetet, a testvéri szeretettel pedig a felebaráti szeretetet.	emberséghez ismeret, 6 az ismerethez önuralom, az önuralomhoz állhatatosság, az állhatatossághoz vallásosság, 7 a vallásossághoz testvéri szeretet, a testvéri szeretethez pedig minden ember iránti szeretet.

LEHETNE ERRŐL A 8 „ERÉNYRŐL” KÜLÖN ELŐADÁST TARTANI; ÖSSZEHASONLÍTANI A FORDÍTÁSOKAT, S AZOK BENSŐ HASONLÓSÁGÁT VAGY KÜLÖNBSÉGÉT. NEMCSAK NYELVTANI (SZEMNTIKAI), HANEM TEOLÓGIAI FELADAT IS!

[8]Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem tesznek titeket hivalkodókká, sem gyümölcstelenekké a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésére nézve. rész 3,4.[9]Mert a kiben ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, elfelejtkezvén a régi bűneiből való megtisztulásáról. vers 5.8. Eféz. 2,1-5.12.13.[10]**Annakokáért, atyámfiai, igyekezzetek inkább a ti elhívatástokat és kiválasztatásotokat erőssétenni; mert ha ezeket cselekszitek, nem ütköztök meg soha. Zsid. 3,14.**[11]Mert ekképen gazdagon adatik majd néktek a mi Urunknak és megtartónknak, a Jézus Krisztusnak örök országába való bemenetel. Luk. 24,25. Róm. 9,5. Ján. 17,3.[12]**Annakokáért nem mulasztom el, hogy mindenkor emlékeztesselek titeket ezekre, hogy tudjátok ezeket, és erősek vagytok a jelenvaló igazságban. 1Kor. 6,9.10,14.1Pét. 4,3.**[13]**Méltónak vélem pedig, a míg ebben a sátorban vagyok, hogy emlékeztetés által ébresztgesselek titeket; rész 3,1.**[14]**Mint a ki tudom, hogy hamar leteszem sátoromat, a miképen a mi Urunk Jézus Krisztus is megjelentette nékem. Ján. 21,18.19.**[15]**De igyekezni fogok azon, hogy ti az én halálom után is mindenkor megemlékezhessetek ezekről. rész 7,13.**

[16]**Mert nem mesterkélt meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és eljövetelét; hanem mint a kik szemlélői voltunk az ő nagyságának. 1Kor. 1,17. Luk. 9,28-35.Ján. 21,14.15.**

οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ᾽ ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

σεσοφισμένοις – szofisztikált, **σοφίζω** - 1) (A) bölccsé tesz; 2) (M) bölccsé válik
ἐξακολουθήσαντες – követve; **ἐξακολουθέω** - 1) követ valakit;
ἐγνωρίσαμεν - adtuk tudtotokra; **γνωρίζω** - megismertet, tudomására hoz,
ἐπόπται – szemtanúi; **ἐπόπτης,** -ου – szemtanú
μεγαλειότητος. – nagyságé, **μεγαλειότης**, -τος - nagyság

[17]Mert a mikor az Atya Istentől azt a tisztességet és dicsőséget nyerte, hogy hozzá a felséges dicsőség ilyen szózata jutott: **Ez az én szeretett Fiam, a kiben én gyönyörködöm:** Mát. 17,5.**[18]Ezt az égből jövő szózatot mi hallottuk, együtt lévén vele a szent hegyen.** 1Ján. 5,3.**[19]És igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, a melyre jól teszitek, ha figyelmeztek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben; Luk. 24,25-27. Zsolt. 119,105. Malak. 4,2.**

καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·.

βεβαιότερον – megerősítettebbként; **βεβαιότερος**, -α, -ον – megerősítettebb
προσέχοντες - (ha) ügyelők (vagytok); προσέχω - 1. (figyelmet) odafordít,
λύχνος, -ου - lámpa, olajmécses **λύχνος**, -ου - lámpa, olajmécses
αὐχμηρός, -ά, -όν - 1) piszkos, mocskos
ἀνατείλῃ - fölkel, ἀνατέλλω - 1) felkelt; felhoz, létrehoz; 2)

20 Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy az Írás egyetlen próféciája sem ered önkényes magyarázatból,
τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται
ἐπιλύσεως – értelmezésből, **ἐπίλυσις,** -εως - értelmezés
21 mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indíttatva szóltak az Istentől küldött emberek.
οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη προφητεία ποτέ, ⸀ἀλλὰ⸁ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ θεοῦ ἄνθρωποι
ἠνέχθη – juttatott, **φέρω** - hoz, visz
ποτέ, - bármikor

2Pt 2
[1]Valának pedig **hamis próféták is a nép között, a miképen ti köztetek is lesznek hamis tanítók, a kik veszedelmes eretnekségeket fognak becsempészni, és az Urat, a ki megváltotta őket, megtagadván, önmagokra hirtelen való veszedelmet hoznak.** Ezék. 13,2.3.Mát. 25,11. 1Ján. 2,22.[2]És sokan fogják követni azoknak romlottságát; a kik miatt az igazság útja káromoltatni fog. 1Tim. 4,1.[3]És a telhetetlenség miatt költött beszédekkel vásárt űznek belőletek; kiknek kárhoztatásuk régtől fogva nem szünetel, és romlásuk nem szunnyad. 5Móz. 32,35.**[4]Mert ha nem kedvezett az Isten a bűnbe esett angyaloknak, hanem mélységbe taszítván, a sötétség lánczaira adta oda őket, hogy fenntartassanak az ítéletre;** Júd. 1,6.[5]És ha a régi világnak sem kedvezett, de **Nóét** az igazság hirdetőjét, nyolczad magával megőrizte, özönvízzel borítván el az istentelenek világát; 1Móz. 7,17-23.[6]És ha Sodoma és Gomora városait elhamvasztotta, végromlásra kárhoztatta, például tévén azokra nézve, a kik istentelenkedni fognak; 1Móz. 19,24.25.[7]És ha megszabadította az igaz Lótot, a ki az

istenteleneknek fajtalanságban való forgolódása miatt elfáradt; 1Móz. 19,12.16-22.[8]**(Mert amaz igaz, azok között lakván, a gonosz cselekedeteket látva és hallva, napról-napra gyötri vala az ő igaz lelkét):**[9]Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, a gonoszokat pedig az ítélet napjára büntetésre fenntartani. 1Kor. 10,13.[10]Főképen pedig azokat, a kik a testet követvén, tisztátalan kívánságban járnak, és a hatalmasságot megvetik. **Vakmerők, magoknak kedveskedők, a kik a méltóságokat káromolni nem rettegnek: Júd. 1,4.7.8.10.16.18. Róm. 13,1.2.**[11]Holott az angyalok, a kik erőre és hatalomra nézve nagyobbak, nem szólnak azok ellen az Úr előtt káromló ítéletet. Júd. 1,9.[12]**De ezek, mint oktalan természeti állatok, a melyek megfogatásra és elpusztításra valók,** azokat, a miket nem ismernek, káromolván, azoknak pusztulásával fognak el is pusztulni, Júd. 1,10.[13]Megkapván gonoszságuk díját, mint a kik gyönyörűségnek tartják a naponkénti dobzódást; undokságok és fertelmek, a kik kéjelegnek az ő csalárdságukban, mikor együtt lakmároznak veletek; Júd. 1,12.[14]A kiknek szemei paráznasággal telvék, bűnnel telhetetlenek; elhitetik az állhatatlan lelkeket, szívök gyakorlott a telhetetlenségben, átok gyermekei; Mát. 5,28.[15]**A kik elhagyván az egyenes útat, eltévelyedtek,** követvén Bálámnak, Bosor fiának útját, a ki a gonoszság díját kedvelte. 4Móz. 22,7-21.32.[16]**De megfeddetett az ő törvénytelenségéért: egy igavonó néma állat emberi szóval szólván, megakadályozta a próféta esztelenségét. 4Móz. 22,24.**[17]Ezek víztelen kútfők, széltől hányatott fellegek, a kiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre. Júd. 1,12.[18]Mert hiábavalóság kevély szavait szólván, testi kívánsággal, bujálkodással elhitetik azokat, a kik valóban elszakadtak a tévelygésben élőktől, Júd. 1,16.[19]Szabadságot ígérvén azoknak, holott ők magok a romlottság szolgái; mert a kit valaki legyőzött, az annak szolgájává lett. vers 10-15.Ján. 8,34.[20]**Mert ha az Úrnak, a megtartó Jézus Krisztusnak megismerése által a világ fertelmeit elkerülték, de ezekbe ismét belekeveredve legyőzetnek, az ő utolsó állapotjuk gonoszabbá lett az elsőnél. Fil. 3,7.8. Zsid. 10,26.27.**

VÖ. ZSID LEVÉL; AKIK KIESTEK A KEGYELEMBŐL, LEHETETLEN NEKIK ÚJRA MEGTÉRNI.
IGEN KEMÉNY SZAVAK, ERŐS KÉPEK A KÉPMUTATÓKRÓL, AKIK MÁSOKAT MEGTÉVESZTENEK!!

[21]**Mert jobb volna rájok nézve, ha meg sem ismerték volna az igazság útját, mint hogy megismervén, elpártoljanak a nekik adott szent parancsolattól. Luk. 12,47-48.**[22]**De betelt rajtok az igaz példabeszéd szava: Az eb visszatért a saját okádására, és a megmosódott disznó a sárnak fertőjébe. Péld. 28,11.**

2Pt 3

[1]Ez immár második levélírásom néktek, szeretteim, amelylyel a ti tiszta gondolkozástokat emlékeztetés által serkentgetem; rész 1,13.15.[2]Hogy megemlékezzetek a szent prófétáktól ezelőtt mondott beszédekről, és az Úrnak és Megtartónak általunk, az apostolok által közölt parancsolatjáról: rész 1,19. rész 1,1.[3]Tudván először azt, hogy az utolsó időben csúfolkodók támadnak, a kik saját kívánságaik szerint járnak, 1Tim. 4,1.[4]És ezt mondják: Hol van az ő eljövetelének ígérete? Mert a mióta az atyák elhunytak, minden azonképen marad a teremtés kezdetétől fogva. Ján. 14,3.Ezék. 12,22.[5]Mert kész-akarva nem tudják azt, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára; 1Móz. 1,6-8.Zsolt. 24,2.[6]A melyek által az akkori világ vízzel elboríttatván elveszett: 1Móz. 7,11.12.23.[7]A mostani egek pedig és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek romlásának napjára. vers 10. 2Thess. 1,6-8.[8]Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szeretteim, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő mint egy nap. Zsolt. 90,4.[9]Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják;

hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson. Ján. 14,3. Jel. 22,12-20.[10]Az Úr napja pedig úgy jő majd el, mint éjjeli tolvaj, a mikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek. Mát. 24,37.42-44. vers 7.12.[11]Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és kegyességben, [12]A kik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, a melyért az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak! 1Thess. 1,10.4,14-17.[13]De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, a melyekben igazság lakozik. Ésa. 65,17.66,22.Jel. 21,1.[14]Annakokáért szeretteim, ezeket várván, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben. vers 10.13. Kol. 1,32.1Thess. 3,13.[15]És a mi Urunknak hosszútűrését idvességnek tartsátok; a miképen a mi szeretett atyánkfia Pál is írt néktek a néki adott bölcsesség szerint. vers 9.Róm. 2,4.

καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν,

[16]Szinte minden levelében is, a mikor ezekről beszél azokban; a melyekben vannak némely nehezen érthető dolgok, a miket a tudatlanok és állhatatlanok elcsűrnek-csavarnak, mint egyéb írásokat is, a magok vesztére. Ésa. 2,19.

ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι ˹στρεβλοῦσιν˺ ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

δυσνόητά - nehezen érthetők **δυσνόητος,** -ον - nehezen érthető;

[17]Ti azért szeretteim előre tudván ezt, őrizkedjetek, hogy az istentelenek tévelygéseitől elragadtatva, a saját erősségetekből ki ne essetek; vers 3.4. vers 3.9.1Pét. 1,19.[18]Hanem növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön-örökké. Ámen. Ján. 17,3.

János apostolnak közönséges első levele

1Jn 1

[1]A mi kezdettől fogva vala, a mit hallottunk, a mit szemeinkkel láttunk, a mit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Ígéjéről. Ján. 1,1.3.14. 2Pét. 1,16. Luk. 24,39.Ján. 20,20.27.28.

Ὃ ἦν ἀπ᾽ ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς

[2](És az élet megjelent és láttuk és tanubizonyságot teszünk róla és hirdetjük néktek az örök életet, a mely az Atyánál vala és megjelent nékünk;) Ján. 1,4. Ján. 17,3.

– καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν, –

[3]A mit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségtek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal. Ján. 17,21.

ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ᾽ ἡμῶν καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

[4]És ezeket azért írjuk néktek, hogy örömetek teljes legyen. Ján. 15,11.16,24.2Ján. 1,12.

καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

[5]És ez az az üzenet, a melyet tőle hallottunk és hirdetünk néktek, hogy az Isten világosság és nincsen ő benne semmi sötétség. Ján. 1,9.8,12.Jak. 1,17.[6]Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és sötétségben járunk; hazudunk és nem az igazságot cselekeszszük.[7]Ha pedig a világosságban járunk, **a mint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.** Zsid. 9,14.Jel. 1,5.7,14.

ἐὰν δὲ °ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτὸς ἔστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ᾽ ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

[8]Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk. Péld. 20,9.Préd. 7,20.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.
πλανῶμεν - tévelyítjük el, πλανάω - 1. (A.) megtéveszt; 2. (B.) kóborol, tévelyeg

[9]Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól. Péld. 28,13.

ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

[10]Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá teszszük őt, és az ő ígéje nincsen mi bennünk. Préd. 7,20.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

1Jn 2

[1]Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus. Róm. 8,34.Zsid. 7,25.
Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμάρτητε. καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον

[2]És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkért, hanem az egész világért is. rész 4,10.Róm. 3,25. Kol. 1,20.Ján. 4,42.
καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. (Nesze neked, limited atonement)

[3]És arról tudjuk meg, hogy megismertük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk. Ján. 13,34.35.
Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν

[4]A ki ezt mondja: Ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság. rész 1,6.8.4,20.
ὁ λέγων ὅτι Ἔγνωκα αὐτόν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν

[5]A ki pedig megtartja az ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete. Erről tudjuk meg, hogy ő benne vagyunk; rész 4,12.13.Ján. 13,35.14,21.23.
ὃς δ᾽ ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν

[6]A ki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, a mint ő járt. Ján. 15,4.5. Ján. 13,15.34.
ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς περιπατεῖν.
ὀφείλει - tartozik; ὀφείλω - 1) tartozik vki vkinek; 2) köteles vmit
[7]Atyámfiai, nem új parancsolatot írok néktek, hanem régi parancsolatot, a mely előttetek volt kezdettől fogva; a régi parancsolat az ige, a melyet hallottatok kezdettől fogva. 3Móz. 19,18. rész 3,11.2Ján. 1,5.[8]Viszont új parancsolatot írok néktek, a mi igaz ő benne és ti bennetek; mert a sötétség szűnni kezd, és az igaz világosság már fénylik. Ján. 13,34. Róm. 13,12.Efész. 5,8. Ján. 1,4.9.8,12.[9]A ki azt mondja, hogy a világosságban van, és gyűlöli az ő atyjafiát az még mindig a sötétségben van. rész 3,14.15.[10]A ki szereti az ő atyjafiát a világosságban marad, és nincs benne botránkozásra való. rész 3,14. Róm. 14,13.[11]A ki pedig gyűlöli az ő atyjafiát, a sötétségben van, és a sötétségben jár, és nem tudja hová megy, mert a sötétség megvakította az ő szemeit. rész 3,14. Ján. 12,35.[12]Írok néktek, gyermekek, mert a ti bűneitek megbocsáttattak az ő nevéért. Luk. 24,47.Csel. 2,38.4,12.13,38.[13]Írok néktek atyák, mert megismertétek azt, a ki kezdettől fogva van. Írok néktek ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt. Írok néktek fiacskák, mert megismertétek az Atyát. vers 2.[14]Írtam néktek atyák, mert megismertétek azt, a ki kezdettől fogva van. Írtam néktek ifjak, mert erősek vagytok, és az Isten ígéje megmarad bennetek, és meggyőztétek a gonoszt. Ján. 1,1.
[15]Ne szeressétek a világot, se azokat, a mik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Mát. 6,24.Luk. 16,13.Jak. 4,4.
Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ·

[16]Mert mindaz, a mi a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérkedése nem az Atyától van, hanem a világból.

ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ⸀ἀλαζονία⸁ τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρός, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν·

[17]És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de a ki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké. 1Kor. 7,31.Jak. 1,10.4,14.1Pét. 1,24.25.2Pét. 3,10. Mát. 7,21.
καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία [αὐτοῦ], ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
[18]Fiacskáim, itt az utolsó óra; és a mint hallottátok, hogy az antikrisztus eljő, így most sok antikrisztus támadt; a honnan tudjuk, hogy itt az utolsó óra. Mát. 24,5.24.Csel. 20,29.2Thess. 2,3.2Ján. 1,7.**[19]Közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna; de hogy nyilvánvalóvá legyen felőlük, hogy nem mindnyájan közülünk valók.** Csel. 20,30.[20]És néktek kenetetek van a Szenttől, és mindent tudtok. 2Kor. 1,21. Ján. 14,26.[21]Nem azért írtam néktek, mivel nem ismeritek az igazságot, hanem mivel ismeritek azt, és mivel semmi sincsen az igazságból, a mi hazugság. rész 22,2.1Móz. 2,9.[22]Ki a hazug, ha nem az, a ki tagadja, hogy a Jézus a Krisztus? **Ez az antikrisztus, a ki tagadja az Atyát és a Fiút.** rész 4,3.2Ján. 1,7.**[23]Senkiben nincs meg az Atya, a ki tagadja a Fiút. A ki vallást tesz a Fiúról, abban az Atya is megvan.** rész 4,15.Ján. 5,23.**[24]A mit azért ti kezdettől hallottatok, az maradjon meg bennetek. Ha bennetek marad az, a mit kezdettől fogva hallottatok, ti is az Atyában és a Fiúban maradtok.** rész 3,11.**[25]És az az ígéret, a melyet ő ígért nékünk: az örök élet.** rész 20,14.21,8.**[26]Ezeket írtam néktek azok felől, a kik elhitetnek titeket.** rész 1,16.19,15.Zsid. 4,12.
Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.
πλανώντων – eltévelyítők, πλανάω - 1. (A.) megtéveszt; 2. (P.) kóborol, tévelyeg
[27]És az a kenet, a melyet ti kaptatok tőle, bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem a mint az a kenet megtanít titeket mindenre, úgy igaz is az és nem hazugság, és a miként megtanított titeket, úgy maradjatok ő benne. vers 20.Ján. 14,26.16,13. Jer. 31,34.
καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ᾽ αὐτοῦ μένει ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ὡς τὸ αὐτοῦ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ

[28]És most, fiacskáim, maradjatok ő benne; hogy mikor megjelenik, bizodalmunk legyen, és meg ne szégyenüljünk előtte az ő eljövetelekor. 4Móz. 25,1.2.3.31,16.
Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

[29]Ha tudjátok, hogy ő igaz, tudjátok, hogy a ki az igazságot cselekszi, az mind tőle született. vers 6.
ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

1Jn 3
[1]Lássátok milyen nagy szeretetet adott nékünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt. Ján. 1,12.Gal. 4,5. Ján. 16,3.17,25.**[2]Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Ő hozzá; mert meg fogjuk őt látni, a mint van.** Róm. 8,17.2Kor. 3,18.Fil. 3,21.Kol. 3,4.[3]És a kiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, a miképen Ő is tiszta. 2Kor. 7,1.[4]Valaki a bűnt cselekszi, az a törvénytelenséget is cselekszi; a bűn pedig a törvénytelenség.[5]És tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és ő benne

nincsen bűn. Ésa. 53,4.5.9.1Tim. 1,15.1Pét. 2,22.24. 2Kor. 5,21.[6]A ki ő benne marad, egy sem esik bűnbe; a ki bűnbe esik, egy sem látta őt, sem meg nem ismerte őt. rész 5,18.Róm. 6,14.[7]Fiacskáim! senki el ne hitessen benneteket: a ki az igazságot cselekszi, igaz az, a miként Ő is igaz: rész 2,29.
[8]A ki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. Ján. 8,44.
ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

[9]Senki sem cselekszik bűnt, a ki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született. rész 5,18. 1Pét. 1,23.[10]Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: a ki igazságot nem cselekszik, az egy sem az Istentől való, és az sem, a ki nem szereti az ő atyjafiát. rész 4,8.**[11]Mert ez az üzenet, a melyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást; rész 2,7.2Ján. 1,5. Ján. 13,34.15,12.[12]Nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól vala, és meggyilkolá az ő testvérét. És miért gyilkolta meg azt? Mivel az ő cselekedetei gonoszok valának, a testvéreié pedig igazak. 1Móz. 4,8. Ján. 8,44. Zsid. 11,4.**[13]Ne csodálkozzatok atyámfiai, ha gyűlöl titeket a világ! Ján. 15,18.19.17,14.[14]Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. A ki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad. rész 2,9.
Aki gyűlöli az ő atyjafiát, mind embergyilkos az: és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete, a mi megmaradhatna ő benne. Mát. 5,21.22.
ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

[16]Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta érettünk: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyánkfiaiért. Ján. 10,11.15,13.Róm. 5,8.**[17]A kinek pedig van miből élnie e világon, és elnézi, hogy az ő atyjafia szükségben van, és elzárja attól az ő szívét, miképen marad meg abban az Isten szeretete? Jak. 2,15.16.**
ὃς δ᾽ ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
[18]Fiacskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel; hanem cselekedettel és valósággal.

[19]És erről ismerjük meg, hogy mi az igazságból vagyunk, és így tesszük bátorságosakká ő előtte a mi szíveinket. rész 13,8.20,12.21,27.2Móz. 32,32.Zsolt. 69,29.Fil. 4,3. Mát. 10,32.25,31-40.
Ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν

[20]Hogy ha vádol minket a szív, mivelhogy nagyobb az Isten a mi szívünknél, és mindent tud. vers 2.
ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα
[21]Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalmunk van az Istenhez; Ésa. 22,22.

[22]És akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az ő parancsolatait, és azokat cselekeszszük, a mik kedvesek előtte. rész 5,14.Zsolt. 10,17.34,16.145,19.Példd. 15,29.Jer. 29,12.Mát. 7,8.21,22.Márk 11,24.Luk. 11,9.Ján. 9,31.14,13.15,7.16,23.Jak. 1,5.5,16.
καὶ ὃ ⸀ἂν⸁ αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

[23]Ez pedig az ő parancsolata, hogy higyjünk az ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, a mint megparancsolta nékünk. Ján. 6,29. Ján. 13,34.
καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν

[24]És a ki az ő parancsolatait megtartja, az Ő benne marad és Ő is abban; és abból ismerjük meg, hogy bennünk marad, abból a Lélekből, a melyet nékünk adott. Ján. 14,23. rész 2,27.Róm. 8,9.
καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν

1Jn 4
[1]Szeretteim, ne higyjetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak-é; mert sok hamis próféta jött ki a világba. Mát. 7,15.1Thess. 5,21.**[2]Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét: valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van;** rész 14,1. rész 21,2.10.Gal. 4,26.Zsid. 11,10.12,22.13,14. rész 2,17.22,4.**[3]És valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és az az antikrisztus lelke, a melyről hallottátok, hogy eljő; és most e világban van már.** rész 2,22.2Ján. 1,7.**[4]Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb az, a ki bennetek van, mint az, a ki e világban van.** rész 19,11. Ján. 1,1-3.Kol. 1,15.**[5]Azok a világból valók; azért a világ szerint beszélnek, és a világ hallgat rájok.** Ján. 3,31.**[6]Mi az Istentől vagyunk: a ki ismeri az Istent, hallgat reánk, a ki nincsen az Istentől, nem hallgat reánk. Erről ismerjük meg az igazságnak lelkét és a tévelygésnek lelkét.** Ján. 8,47.
1Kor 13 után / mellett, inkább előtt a LEGNAGYOBB HIMNUSZ A SZERETETRŐL, PÁLNÁL IS TÖBB, MERT NEMCSAK MEGSZEMÉLYESÍTI A SZERETETET, HANEM ISTEN SZERETETÉT, AMI IGE, CSELEKEDET, EZT HIRDETI GYÖNYÖRŰEN (HATÁSA: FT 1971 nyara, HH, napló)
[7]Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, a ki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent. rész 17,2.5.18,10.
Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν

[8]A ki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet. rész 3,10. vers 16.
ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν

[9]Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa. Ján. 3,16.
ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι᾽ αὐτοῦ

[10]Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. rész 2,2.Róm. 3,25.
ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν, ἀλλ᾽ ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

[11]Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást. rész 3,16.Mát. 18,33.Ján. 15,12.13.
Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν

[12]Az Istent soha senki nem látta: Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az ő szeretete teljessé lett bennünk: Ján. 1,18. rész 2,5.
θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ⸀τετελειωμένη ἐν ἡμῖν⸁ ἐστίν.

[13]Erről ismerjük meg, hogy benne maradunk és ő mibennünk; mert a maga Lelkéből adott minékünk. rész 3,24.
ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

[14]És mi láttuk és bizonyságot teszünk, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ üdvözítőjéül. rész 1,1.Ján. 1,14.
Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

[15]A ki vallja, hogy Jézus az Istennek Fia, az Isten megmarad abban, és ő is az Istenben. rész 2,23.
ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς [Χριστός] ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ

[16]És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és a ki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is ő benne. vers 8.
Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ [μένει].

[17]Azzal lesz teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalmunk van az ítélet napjához, mert a mint ő van, úgy vagyunk mi is e világban. rész 2,28.3,19.21. 1Pét. 1,15.
Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ᾽ ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

[18]A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrelemmel jár: a ki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. rész 15,2. rész 5,6.
φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ᾽ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

[19]Mi szeressük őt; mert ő előbb szeretett minket! Ján. 15,16.
Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

[20]Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az: mert a ki nem szereti a maga atyjafiát, a kit lát, hogyan szeretheti az Istent, a kit nem lát? rész 2,4. rész 3,17.
ἐάν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν, τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾷν

[21]Az a parancsolatunk is van ő tőle, hogy a ki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiát is. rész 3,11.23.Ján. 13,34.καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

1Jn 5

[1]Mindaz, a ki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született; és mindaz, a ki szereti a szülőt, azt is szereti, a ki attól született. rész 4,2.15.Ján. 1,12.13.
Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

[2]Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megtartjuk. rész 5,12.
ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν·

[3]Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ő parancsolatait; az ő parancsolatai pedig nem nehezek. Ján. 14,15.23.15,10. Mát. 11,30.
αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν

[4]Mert mindaz, a mi az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzedelem, a mely legyőzte a világot, a mi hitünk. rész 4,4.Ján. 16,33.Róm. 8,37.
ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν

[5]Ki az, a ki legyőzi a világot, ha nem az, a ki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?
τίς ἐστιν [δὲ] ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

[6]Ez az, a ki víz és vér által jő vala, Jézus a Krisztus; nemcsak a vízzel, hanem a vízzel és a vérrel. És a Lélek az, a mely bizonyságot tesz, mert a Lélek az igazság. Ján. 19,34.**[7]Mert hárman vannak, a kik bizonyságot tesznek a mennyben, az Atya, az Ige és a Szent Lélek: és ez a három egy.** Mát. 28,19.**[8]És hárman vannak, a kik bizonyságot tesznek a földön, a Lélek, a víz és a vér; és ez a három is egy.** rész 4,6. Zak. 3,9. rész 1,4.4,5.**[9]Ha elfogadjuk az emberek bizonyságtételét, az Isten bizonyságtétele nagyobb: mert az Isten bizonyságtétele az, a melylyel bizonyságot tett az ő Fiáról.** Ján. 5,37.8,17.18.[10]A ki hisz az Isten Fiában, bizonyságtétele van önmagában. A ki nem hisz az Istennek, hazuggá tette őt; mert nem hitt abban a bizonyságtételben, a melylyel bizonyságot tett Isten az ő Fiáról. Róm. 8,16.Gal. 4,6.[11]És ez az a bizonyságtétel, hogy örök életet adott nékünk az Isten és ez az élet az ő Fiában van. Ján. 1,4.[12]A kié a Fiú, azé az élet: a kiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ján. 3,36.

COMA JOHANNEUM FORDÍTÁSAI

1 Jn 5,7-8	Gr	KG 1590	KG 1908	ÚF RÚF 2014 S	URK 2011	KI	KNB	SZIT	BG	RL
	7 ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες,	7 Mert hárman vadna	7 Mert hárman vanna	7 Mert hárman vanna	Mert hárman vannak,	Mert hárman vannak,	7 Mert hárman vannak, akik	7 Tehát hárman tanúsk	7 Mert három tanúbizonyságtevő van:	7 Mert hárman teszn

	8 τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.	c az kic bizoń ſágot téſzne c az meny ben: **Atya, Ige, és az ſzent Lélec , és ez háro m egy.** 8 És hárm an vanna k, a kik bizon ságo t teszn ek a földö n, a Lélek , a víz és a vér; és ez a háro m is egy.	k, a kik bizon ságo t teszn ek a menn yben, az **Atya, az Ige és a Szent Lélek : és ez a háro m egy.** 8 És hárm an vanna k, a kik bizon ságo t teszn ek a földö n, a Lélek , a víz és a vér; és ez a háro m is egy.	k, akik bizon ságo t teszn ek: 8 a Lélek , a víz, a vér; és ez a háro m egy.	akik bizon ságo t teszn ek: 8 a Lélek , a víz és a vér, és ez a háro m egy.	akik bizon ságo t teszn ek a **menn yben, az Atya, az Ige és a Szent lélek; és ez a háro m egy.** 8 És hárm an vanna k, akik bizon ságo t teszn ek a földö n, a Lélek , a víz és a vér; és ez a háro m egyez ik.	tanúsk odnak : - 8 a Lélek, a víz és a vér; és ez a három egy.	odnak : - 8 a Lélek, a víz és a vér, és ez a három egy.	- 8 a Lélek, a víz és a vér, és ennek a háromnak tanúbizon yságtétele megegye ző.	ek bizon ságo t – a **menn yben: az Atya, az Ige és a Szent lélek, és ez a háro m egy.** 8 És hárm an teszn ek bizon ságo t a földö n: – a Lélek , a víz és a vér; és ez a háro m egy.

SUMMA: az új fordítások közül egyedül RL őrzi meg a comma Johanneum-ot

[13]Ezeket írtam néktek, a kik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higyjetek az Isten Fiának nevében. Ján. 20,31.[14]**És ez az a bizodalom, a melylyel ő hozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket:** rész 3,22.

καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν.

[15]És ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, a melyeket kértünk ő tőle. Fil. 2,10. rész 4,2.3.
καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν ἀπ᾽ αὐτοῦ.

[16]Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bűnt, könyörögjön, és az Isten életet ad annak, a ki nem halálos bűnnel vétkezik. Van halálos bűn; nem az ilyenért mondom, hogy könyörögjön. Mát. 12,31.32.Zsid. 6,4-6.[17]Minden igazságtalanság bűn; de van nem halálos bűn is. rész 3,4.
AZÉRT AZ KEMÉNY, HOGY A HALÁLOS BŰNT ELKÖVETŐÉRT NEM LEHET MÁR KÖNYÖRÖGNI.
[18]Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik: hanem a ki Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem illeti őt. rész 3,6.9.
Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει, ἀλλ᾽ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.
ἅπτεται – érinti, ἅπτω - 1) (meg)érint

[19]Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonoszságban vesztegel. rész 4,7.
οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.
[20]De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött, és értelmet adott nékünk arra, hogy megismerjük az igazat, és hogy mi az igazban, az ő Fiában, a Jézus Krisztusban vagyunk. Ez az igaz Isten és az örök élet. Luk. 24,25. Róm. 9,5. Ján. 17,3.
οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα ⸀γινώσκομεν⸁ τὸν ἀληθινόν· καί ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος.

[21]Fiacskáim, oltalmazzátok meg magatokat a bálványoktól. Ámen! 1Kor. 6,9.10,14.1Pét. 4,3.
Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.
φυλάξατε - őrizzétek meg, φυλάσσω - 1. virraszt, őrködik 2. véd(elmez), óv

János apostolnak közönséges második levele

2Jn

[1]A presbiter a kiválasztott asszonynak és az ő gyermekeinek, a kiket én igazán szeretek, és nem csak én, hanem mindenki, a ki megismerte az igazságot. rész 11,7.Dán. 7,21.[2]Az igazságért, a mely megmarad bennünk, és velünk lesz mindörökké: rész 4,7.[3]**Kegyelem, irgalom, békesség legyen veletek az Atya Istentől, és az Úr Jézus Krisztustól az Atyának Fiától igazsággal és szeretettel. 3Móz. 26,22.25.26.**[4]Felettébb örültem, hogy olyanokat találtam gyermekeid között, a kik igazságban járnak, a mint parancsolatot vettünk az Atyától. 3Ján. 1,3.[5]És most kérlek téged, Asszonyom, nem mintha új parancsolatot írnék néked, hanem, a melyet kezdettől fogva vettünk, hogy szeressük egymást! 1Ján. 2,7.3,11.23.4,21.[6]És ez a szeretet, hogy járjunk az ő parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, a mint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok. 1Ján. 5,3.[7]**Mert sok hitető jött e világra, a kik nem vallják a Jézust testben megjelent Krisztusnak. Ez a hitető és az antikrisztus. 1Ján. 2,22.4,3. 1Ján. 2,18.22.**
πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθαν εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.
πλάνος – csaló

[8]Vigyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsük, a mit munkáltunk, hanem teljes jutalmat nyerjünk. Mát. 24,29.[9]A ki félrelép és nem marad meg a Krisztus tudománya mellett, annak egynek sincs Istene. A ki megmarad a Krisztus tudománya mellett, mind az Atya, mind a Fiú az övé. rész 16,20.[10]Ha valaki elmegy hozzátok és nem ezt a tudományt viszi, ne fogadjátok azt be házatokba, és azt ne köszöntsétek; Róm. 16,17.2Thess. 3,6.Tit. 3,10.[11]Mert a ki köszönti azt, részes annak gonosz cselekedeteiben. Luk. 23,30.[12]Sok írni valóm volna néktek, de nem akartam papirossal és tintával, hanem reménylem, hogy elmegyek hozzátok, és szemtől szembe beszélhetünk, hogy örömünk teljes legyen. 3Ján. 1,13.14. 1Ján. 1,4.[13]Köszöntenek téged a te kiválasztott nőtestvérednek gyermekei. Ámen. rész 5,6-9.Ján. 1,29. rész 3,12.

János apostolnak közönséges harmadik levele

3Jn

IGAZSÁGBAN JÁRNI

[1]A presbiter a szeretett Gájusnak, a kit én igazán szeretek. rész 1,15. rész 5,8.[2]Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, a mint jó dolga van a lelkednek. rész 9,4.Ezék. 9,4.[3]**Mert felettébb örültem, a mikor atyafiak jöttek és bizonyságot tettek a te igazságodról, úgy, a mint te az igazságban jársz. 2Ján. 1,4.[4]Nincs annál nagyobb örömem, mintha hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak. Zsolt. 32,2.Sof. 3,13.**[5]Szeretett barátom, híven cselekszel mindenben, a mit az atyafiakért, és pedig az idegenekért teszel,[6]A kik bizonyságot tettek a te szeretetedről a gyülekezet előtt; a kiket jól teszed, ha Istenhez méltóan bocsátasz útjokra. rész 15,4. Csel. 14,15.[7]Mert az ő nevéért mentek ki, semmit sem fogadván el a pogányoktól; Ésa. 21,9.Jer. 51,8. rész 16,19.17,5.18,2. rész 17,2.[8]Nékünk azért be kell fogadnunk az ilyeneket, **hogy munkatársaikká lehessünk az igazságban.** 6,11.[9]Írtam a gyülekezetnek; de Diotrefesz, a ki elsőséget kíván közöttük, nem fogad el minket. Zsolt. 3,9.rész 12,10.19,1.[10]Ezért, ha odamegyek, felemlítem az ő dolgait, a melyeket cselekszik, gonosz szavakkal csácsogván ellenünk; sőt nem elégedvén meg ezzel, maga sem fogadja be az atyafiakat, és a kik ezt akarnák, azokat is akadályozza, és az egyházból kiveti. rész 5,11.[11]Szeretett barátom, ne a rosszat kövesd, hanem a jót. **A ki jót cselekszik, az Istentől van; a ki pedig rosszat cselekszik, nem látta az Istent. Zsolt. 37,27.Ésa. 1,16.1Pét. 3,11. 1Ján. 3,6.9.**[12]Demeter mellett mindenki bizonyságot tett, maga az igazság is; de mi is bizonyságot teszünk, és tudjátok, hogy a mi bizonyságtételünk igaz. rész 3,18.[13]Sok írni valóm volna, de nem akarok tintával és tollal írni néked: Ésa. 1,18.Zsid. 9,14.[14]Hanem reménylem, hogy csakhamar meglátlak téged és szemtől szembe beszélhetünk. 2Ján. 1,12.[15]Békesség néked! Köszöntenek téged a te barátaid. Köszöntsd a barátainkat név szerint. Ésa. 49,10. Zsolt. 121,6.

Júdás apostolnak közönséges levele

Júd 1

[1]Júdás, Jézus Krisztusnak szolgája, Jakabnak pedig atyafia, az **elhívottaknak** a kik az Atya Istentől megszenteltettek és Jézus Krisztustól megtartattak: Mát. 13,55.[2]Irgalmasság, békesség és szeretet adassék néktek bőségesen. Jóel 3,13.[3]Szeretteim, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak néktek a közös üdvösség felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak néktek, hogy **tusakodjatok a hitért, a mely egyszer a szenteknek adatott.** **1Tim. 1,18.**
ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει.
ἐπαγωνίζεσθαι – harcolni; ἐπαγωνίζομαι - küzd valamiért
ἅπαξ – egyszer, mindenkorra
[4]Mert belopózkodtak valami emberek, a kik régen előre beírattak ezen ítéletre, istentelenek, kik a mi Istenünknek kegyelmét bujálkodásra fordítják, és az egyedüli Urat, az Istent, és a mi Urunkat, a Jézus Krisztust megtagadják. rész 5,8. rész 6,9.[5]Emlékeztetni akarlak továbbá titeket, mint a kik egyszer már tudjátok, hogy az Úr, a mikor a népet Égyiptom földéből kiszabadította, viszontag azokat, a kik nem hittek, elvesztette. 4Móz. 14,35.1Kor. 10,5.[6]**És az angyalokat is, a kik nem tartották meg fejedelemségöket, hanem elhagyták az ő lakóhelyöket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta.** **Ján. 8,44.**
BUKOTT ANGYALOK, MILTON
[7]Miképen Sodoma és Gomora és a körültök lévő városok is, a melyek azokhoz hasonlóan paráználkodtak, és más test után jártak, például vannak előttünk, örök tűznek büntetését szenvedvén. 1Móz. 19,4-25.[8]Hasonlóképen mégis ezek is álomba merülvén, a testet megfertőztetik, a hatalmasságot megvetik, és a méltóságokat káromolják. 2Pét. 2,10.11.[9]Pedig Mihály arkangyal, mikor az ördöggel vitatkozván Mózes teste felett vetélkedett, nem mert arra káromló ítéletet mondani, hanem azt mondá: Dorgáljon meg téged az Úr! Dán. 12,1. 5Móz. 34,1-6. Zak. 3,2.[10]Ezek pedig azokat káromolják, a miket nem tudnak; a miket pedig természet szerint tudnak, mint az oktalan állatok, azok által megromolnak. 2Pét. 2,12.15.[11]Jaj nékik! mert **a Kain útján indultak el**, és a **Bálám tévelygéseivel bérért szakadtak ki**, és a **Kóré ellenkezésével vesztek el**. 1Móz. 4,8. 4Móz. 31,16. 4Móz. 16,1. **TÜPOSZOK** **[12]Ezek szennyfoltok a ti szeretetvendégségeiteken, tartózkodás nélkül veletek lakmároznak, magokat hízlalják; víztelen, szelektől hányt-vetett fellegek; elhervadt, gyümölcstelen, kétszer meghalt és tőből kiszaggatott fák;** **2Móz. 40,34-35.1Kir. 8,10.11.Ésa. 6,4. vers 6.**[13]**Tengernek megvadult habjai, a magok rútságát tajtékozók; tévelygő csillagok, a kiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre.** **Ésa. 57,20.2Pét. 2,17.** **JAKAB LEVÉL**
[14]Ezekről is prófétált pedig Énok, a ki Ádámtól fogva a hetedik volt, mondván: Ímé eljött az Úr az ő sok ezer szentjével, 1Móz. 5,21.[15]Hogy ítéletet tartson mindenek felett, és feddőzzék mindazok ellen, a kik közöttök istentelenek, istentelenségöknek minden cselekedetéért, a melyekkel istentelenkedtek, és minden kemény beszédért, a melyet az istentelen bűnösök szóltak ő ellene. Mát. 25,31.Dán. 7,9.[16]Ezek zúgolódók, panaszolkodók, a magok kívánságai szerint járók; **szájok kevélységet szól, haszonlesésből személyimádók.** **2Móz. 7,17.20.**[17]Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, a melyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai mondottak. rész 1,4.8.4,8.11.17.[18]**Mert azt mondták néktek, hogy az utolsó időben lesznek csúfolódók, a kik az ő istentelen kívánságai szerint járnak.** **1Tim. 4,1.2Pét. 3,3.**[19]**Ezek azok, a kik különszakadnak, érzékiek, kikben nincsen Szent Lélek.** **rész 9,13. rész 15,3.19,2.**[20]Ti pedig szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván

Szent Lélek által,[21]Tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre. vers 11.21. rész 9,21.[22]**És könyörüljetek némelyeken, megkülönböztetvén őket.** **rész 13,1.**
Καὶ οὓς μὲν ἐλεᾶτε διακρινομένους
[23]**Másokat pedig rettentéssel mentsetek meg, kiragadva őket a tűzből, és útálva még a ruhát is, a melyet a test beszennyezett.** **Jak. 5,19.20. Jel. 3,4.**
σώζετε ἐκ πυρὸς ἁρπάζοντες, οὓς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

[24]**Annak pedig, a ki titeket a bűntől megőrízhet**, és az ő dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel, 1Thess. 5,23.Fil. 1,10.[25]Az egyedül bölcs Istennek, a mi megtartónknak, dicsőség, nagyság, erő és hatalom most és mind örökké. Ámen. Róm. 16,27.1Tim. 1,17.

János apostolnak mennyei jelenésekről való könyve

Jel 1

[1]Jézus Krisztus kijelentése, a melyet adott néki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgáinak, a miknek meg kell lenniök hamar: Ő pedig elküldvén azt az ő angyala által, megjelenté az ő szolgájának Jánosnak, rész 22,6.

Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάνει,

[2]A ki bizonyságot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus bizonyságtételéről, mindenről, a mit látott. rész 3,3.Mát. 24,44.Luk. 12,39.40. rész 3,4.18.19,8. 2Kor. 5,3.
ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδεν

[3]Boldog, a ki olvassa, és a kik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, a melyek megírattak abban; mert az idő közel van. rész 22,7. rész 22,10.Jak. 5,8.1Pét. 4,7.
μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

[4]János a hét gyülekezetnek, a mely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békesség attól, a ki van, a ki vala és a ki eljövendő; és a hét lélektől, a mely az ő királyiszéke előtt van, rész 4,8. rész 4,5.
Ἰωάνης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

[5]És a Jézus Krisztustól, a ki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, a ki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által, rész 4,5.8,5.
καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν [ἡμῶν] ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ

[6]És tett minket királyokká és papokká az ő Istenének és Atyjának: annak dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen. rész 5,10.20,6.1Pét. 2,9.2Móz. 19,6.
καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, – αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

[7]Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még a kik őt által szegezték is; és siratja őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen. Ján. 19,37. Zak. 12,10.
Ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν
οἵτινες – akik, ὅστις, ἥτις, ὅτι - aki csak

ἐξεκέντησαν, - átszúrták; ἐκκεντέω - 1) átszúr, átdöf, átlyukaszt 2) áthat, átjár
κόψονται - (mellüket) fogják verni, κόπτω - 1) üt, ver; 2) vág, levág (M) magát üti, magát ver

[8]Én vagyok az Alfa és az Omega, kezdet és vég, ezt mondja az Úr, a ki van és a ki vala és a ki eljövendő, a Mindenható. rész 21,6.22,13.
Ἐγώ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὦ, λέγει Κύριος, ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

[9]Én János, a ki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és tűrésében, a szigeten valék, a mely Páthmósnak neveztetik, az Isten beszédéért és a Jézus Krisztus bizonyságtételéért. rész 6,9.19,10.20,4.
Ἐγὼ Ἰωάνης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ ⸀συνκοινωνὸς⸁ ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ,

[10]Lélekben valék ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét, rész 4,1.
ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος

[11]A mely ezt mondja vala: Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó; és: A mit látsz, írd meg könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek, a mely Ázsiában van, Efézusban, Smirnában, Pergámumban, Thiatirában, Sárdisban, Filadelfiában és Laodiczeában. vers 8.
λεγούσης Ὃ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἔφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς ⸀Φιλαδελφίαν⸁ καὶ εἰς Λαοδικίαν.

[12]Megfordulék azért, hogy lássam a szót, a mely velem beszéle; megfordulván pedig, láték hét arany gyertyatartót; rész 18,16.
Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλει μετ᾽ ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς,

[13]És a hét gyertyatartó között hasonlót az ember Fiához, bokáig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve. rész 14,14.Dán. 7,13. Dán. 10,5.
καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσᾶν
[14]Az ő feje pedig és a haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng; rész 2,18.19,12.Dán. 10,6.
ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός,

[15]És a lábai hasonlók valának az izzó fényű érczhez, mintha kemenczében tüzesedtek volna meg; a szava pedig olyan, mint a sok vizek zúgása. rész 14,2.
καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν,

[16]Vala pedig a jobb kezében hét csillag; és a szájából kétélű éles kard jő vala ki; és az ő orczája, mint a nap a mikor fénylik az ő erejében. rész 2,16.19,15.Zsid. 4,12.

καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτά, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

[17]Mikor pedig láttam őt, leesém az ő lábaihoz, mint egy holt. És reám veté az ő jobbkezét, mondván nékem: Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó, Dán. 8,18.10,9.10. rész 2,8.
Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐμὲ λέγων Μὴ [1] φοβοῦ ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος,

[18]És az Élő; pedig halott valék, és ímé élek örökkön örökké Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai. Róm. 6,9.
καὶ ὁ ζῶν, – καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, – καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾅδου.

[19]Írd meg, a miket láttál és a mik vannak és a mik ezek után lesznek: Ezék. 3,1-3.
γράψον οὖν ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει ⸀γίνεσθαι⸁ μετὰ ταῦτα.

[20]A hét csillag titkát, a melyet láttál az én jobb kezemben, és a hét arany gyertyatartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala, és a mely hét gyertyatartót láttál, az hét gyülekezet. Malak. 2,7.
τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσίν

Jel 2
[1]Az Efézusbeli gyülekezet angyalának írd meg: Ezeket mondja az, a ki az ő jobbkezében tartja a hét csillagot, a ki jár a hét arany gyertyatartó között: rész 1,13.[2]Tudom a te dolgaidat, és a te fáradságodat és tűrésedet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megkísértetted azokat, a kik apostoloknak mondják magokat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket; rész 19,16.1Tim. 6,15.
[3]És terhet viseltél, és béketűrő vagy, és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el. rész 13,5.
καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακες.
κεκοπίακες. - fáradtál el, κοπιάω v. κοπιῶ - 1. ki-/elfárad 2. bele-/ráun 3. fáradozik
[4]De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad. rész 12,6.
ἀλλὰ᾽ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκες.

ἀφῆκες – elhagytad, ἀφίημι - 1) (el)hagy,
[5]Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz. rész 1,20.[6]De az megvan benned, hogy a Nikolaiták cselekedeteit gyűlölöd, a melyeket én is gyűlölök. vers 15.[7]A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az élet fájáról, a mely az Isten paradicsomának közepette van. rész 22,2.1Móz. 2,9.**[8]A Smirnabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg**: Ezt mondja az Első és Utolsó, a ki halott vala és él: rész 1,17.18.[9]Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet (de gazdag vagy), és azoknak káromkodását, a kik azt mondják, hogy ők zsidók, és nem azok, hanem a Sátán zsinagógája. rész 3,9.**[10]Semmit ne félj azoktól, a miket szenvedned kell: Ímé a Sátán egynéhányat ti közületek a tömlöczbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig való nyomorúságtok. LÉGY HÍV MIND HALÁLIG, ÉS NÉKED ADOM AZ ÉLETNEK KORONÁJÁT.** rész 3,11.

῾μὴ᾽ φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν. ἰδοὺ μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ῾ἔχητε᾽ θλῖψιν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
[11]A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A ki győz, annak nem árt a második halál. rész 20,14.21,8.[12]**A Pergámumbeli gyülekezet angyalának írd meg**: Ezt mondja az, **a kinél a kétélű éles kard van: rész 1,16.19,15.Zsid. 4,12.[13]Tudom a te dolgaidat, és hogy hol lakol, a hol a Sátán királyiszéke van; és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásnak, az én hű bizonyságomnak napjaiban sem, a ki megöletek nálatok, a hol a Sátán lakik. Ésa. 47,7.8.**[14]De van valami kevés panaszom ellened, mert vannak ott nálad, **a kik a Bálám tanítását tartják, a ki Bálákot tanította, hogy vessen botránykövet az Izráel fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak. 4Móz. 25,1.2.3.31,16.**[15]Így vannak nálad is, **a kik a Nikolaiták tanítását tartják, a mit gyűlölök. vers 6.[16]Térj meg: ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vívok azok ellen számnak kardjával. rész 1,16.19,15.21.**[17]A kinek van füle hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából, és **adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, a melyet senki nem tud, csak az, a ki kapja. 2Móz. 16,32-34. rész 3,12.22.4.[18]A Thiatirabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg:** Ezt mondja az Isten Fia, a kinek szemei olyanok, mint a tűzláng, és a kinek lábai hasonlók az ízzó fényű érczhez: rész 1,14.19,12. rész 1,15.**[19]Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálatodat, és hitedet és tűrésedet, és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél. rész 6,15-17. Mát. 25,31-40.Luk. 22,28-30.**[20]De van valami kevés panaszom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, **Jézabelnek, TIPOLÓGIA a ki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgáimat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek. vers 14. 1Kir. 16,31. Csel. 15,20.**[21]Adtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg.[22]Íme én ágyba vetem őt, és azokat, a kik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből. Mik. 4,10.[23]És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy **én vagyok a vesék és szívek vizsgálója**; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint. Zsolt. 7,10. rész 20,12.22,12.Zsolt. 62,13.Jer. 17,10.32,19.Mát. 16,27.Róm. 2,6.1Kor. 3,8.2Kor. 5,10.[24]Néktek pedig azt mondom és mind a többi Thiatirabelieknek is, a kiknél nincsen e tudomány, és a kik nem ismerik a Sátán mélységeit, a mint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet, Dán. 8,10. vers 1.2.[25]Hanem a mi nálatok van, azt tartsátok meg addig, míg eljövök. rész 3,11.[26]**És a ki győz, és a ki mindvégig megőrzi az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon; rész 11,3.[27]És uralkodik rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek; a miképen én is vettem az én Atyámtól: rész 12,5.19,15.Zsolt. 2,9.[28]És adom annak a hajnalcsillagot. rész 22,16.2Pét. 1,19.[29]A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. rész 20,2.1Móz. 3,1.4.15.**

Jel 3
[1]**A Sárdisbeli gyülekezet angyalának is írd meg**: Ezt mondja az, a kinél van az isteni hét lélek és a hét csillag: **Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy. rész 1,16.[2]Vigyázz, és erősítsd meg a többieket,** a kik haló félben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek. Jak. 5,19.20.[3]**Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád. Mát. 24,42-44.1Thess. 5,2.**[4]De van Sárdisban egy kevés neved, azoké a kik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra. vers 9. vers 1.2.5.[5]**A ki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevéről az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. rész 13,8.20,12.21,27.2Móz. 32,32.Zsolt. 69,29.Fil. 4,3. Mát. 10,32.25,31-40.**[6]A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.[7]**A**

Filadelfiabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, a kinél a Dávid kulcsa van, a ki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja: Ésa. 22,22.[8]Tudom a te dolgaidat **(ímé adtam elődbe egy nyitott ajtót, a melyet senki be nem zárhat), hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet. rész 19,10.1Ján. 5,10.**[9]Ímé én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, **a kik zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak; ímé azt mívelem, hogy azok eljőjjenek és leboruljanak a te lábaid előtt, és megtudják, hogy én szerettelek téged. rész 2,9.**[10]**Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, a mely az egész világra eljő, hogy megpróbálja e föld lakosait. rész 11,7. Dán. 7,7.**[11]Ímé eljövök hamar: tartsd meg a mi nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat. rész 2,25. rész 2,10.[12]A ki győz, oszloppá teszem azt az én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jő; és felírom ő reá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, a mely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet. rész 14,1. rész 21,2.10.Gal. 4,26.Zsid. 11,10.12,22.13,14. rész 2,17.22,4.[13]A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. rész 11,7.17,8.[14]**A Laodiczeabeli gyülekezet angyalának is írd meg:** Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz bizonyság, az Isten teremtésének kezdete: rész 19,11. Ján. 1,1-3.Kol. 1,15.[15]Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév. vers 8.[16]Így mivel lágymeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az én számból. rész 11,7.Dán. 7,21.[17]Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: rész 3,5.20,12.21,27.2Móz. 32,32.Zsolt. 69,29.Fil. 4,3. 1Pét. 1,20.[18]**Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. rész 7,13.**[19]**A kiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg. Zsid. 12,6.Jak. 1,12.**
ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον
[20]**Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem. rész 13,1-11.17,11-14.**[21]**A ki győz, megadom annak, hogy az én királyiszékembe üljön velem, a mint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyiszékében. vers 1-3.rész 19,20.**[22]**A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. Mát. 24,14.2Thess. 2,9.**

Jel 4
[1]Ezek után látám, és ímé egy megnyílt ajtó vala a mennyben, és az első szó, a melyet mint egy velem beszélő trombitának szavát hallék, ezt mondja vala: Jőjj fel ide, **és megmutatom néked, a miknek meg kell lenni ezután. rész 1,10.**[2]És azonnal elragadtatám lélekben: és ímé egy királyiszék vala letéve a mennyben, és üle valaki a királyiszékben; Ésa. 6,1.[3]És a ki üle, tekintetére nézve hasonló vala a jáspis és sárdius kőhöz; és a királyiszék körül szivárvány vala, látszatra smaragdhoz hasonló. Ezék. 1,28.[4]És a királyiszék körül huszonnégy királyiszék vala; és a királyiszékekben látám ülni a huszonnégy Vénet fehér ruhákba öltözve: és a fejökön arany koronák valának. rész 11,16.[5]A királyiszékből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok jőnek vala ki. És hét tűzlámpás ég vala a királyiszék előtt, a mely az Istennek hét lelke; rész 1,4.5,6.[6]**És a királyiszék előtt üvegtenger vala, hasonló a kristályhoz; és a királyiszék közepette és a királyiszék körül négy lelkes állat, szemekkel teljesek elől és hátul. rész 15,2. rész 5,6.**[7]**És az első lelkes állat hasonló vala az oroszlánhoz, és a második lelkes állat hasonló a borjúhoz, és a harmadik lelkes állatnak olyan arcza vala, mint egy embernek, és a negyedik lelkes állat hasonló vala a repülő sashoz. Ezék. 1,5-14.**[8]És a négy lelkes állat, a melyek közül mindeniknek hat-hat szárnya vala, köröskörül és belül teljes vala szemekkel; és meg nem szűnik vala nappal és éjjel ezt mondani:

Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, a ki vala és a ki van és a ki eljövendő. Ésa. 6,2.3. rész 1,4.
Ἅγιος ἅγιος ἅγιος Κύριος, ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

[9]És mikor a lelkes állatok dicsőséget, tisztességet és hálát adnak annak, a ki a királyiszékben ül, annak, a ki örökkön örökké él, vers 3.1Pét. 1,18.19.1Kor. 6,20.
Καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῷα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

[10]Leesik a huszonnégy Vén az előtt, a ki a királyiszékben ül, és imádja azt, a ki örökkön örökké él, és az ő koronáit a királyiszék elé teszi, mondván: Zsolt. 32,2.Sof. 3,13.
πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες

Tynd 26: seniors, Tynd 34 és KJV: elders
[11]Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és teremttettek. rész 5,12.
Ἄξιος εἶ, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Jel 5
[1]És láték annak jobbkezében, a ki a királyiszékben üle, egy könyvet, a mely be volt írva belől és hátul, és le volt pecsételve hét pecséttel. rész 4,2. Ezék. 2,9.10.
Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτά.

[2]És láték egy erős angyalt, a ki nagy szóval kiálta: Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecséteit? Ésa. 21,9.Jer. 51,8. rész 16,19.17,5.18,2. rész 17,2.
καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ Τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ.

[3]És senki, sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem tudta a könyvet felnyitni, sem ránézni. rész 13,16.
καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό.

[4]Én azért igen sírok vala, hogy senki nem találtaték méltónak a könyv felnyitására és elolvasására, a ránézésre sem:
καὶ [ἐγὼ] ἔκλαιον πολὺ ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό

[5]És egy a Vének közül monda nékem: Ne sírj: ímé győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétét. rész 4,4. rész 22,16.Ésa. 11,1-10.
καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαυείδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.

[6]És láték a királyiszék és a négy lelkes állat között és a Vének között egy Bárányt állani, mint egy megölöttet, hét szarva és hét szeme vala, a mi az Istennek hét Lelke, a mely elküldetett az egész földre. rész 4,6. Zak. 3,9.rész 1,4.4,5.

Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά, οἵ εἰσιν τὰ [ἑπτὰ] πνεύματα τοῦ θεοῦ, ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν

[7]És eljöve és elvevé a könyvet a királyiszékben ülőnek jobbkezéből. vers 1.rész 4,2.
καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

[8]És mikor elvevé a könyvet, a négy lelkes állat és a huszonnégy Vén leborula a Bárány előtt, mindeniknél hárfák és aranypoharak lévén, jóillatokkal tele, a mik a szentek imádságai. rész 14,2. rész 8,3.Zsolt. 141,2.
Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ ⸀τέσσερα⸁ ζῷα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων

[9]És éneklének új éneket, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecséteit: mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből, rész 14,3. Csel. 20,28.Róm. 3,25.1Kor. 6,20.7,23.Eféz. 1,7.Zsid. 9,14.1Pét. 1,19. rész 7,9.
καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους,

[10]És tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön. rész 1,6.20,6.2Móz. 19,6.
καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ ⸀βασιλεύουσιν⸁ ἐπὶ τῆς γῆς.

[11]És látám, és hallám a királyiszék, a lelkes állatok, és a Vének körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer vala; rész 7,11. Dán. 7,10.
καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, χιλιάδων,

Máshol mindenütt „és” καὶ
RÚF egyedül (önkényesen) a „látomásban hall” (képzavar itt, Jel 1, 12-ben viszont van), ÚF még jó!
Recte, pl. STL láttam meg hallottam
[12]Nagy szóval ezt mondván: Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcseséget és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást. rész 4,11.
λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ Ἄξιόν ἐστιν τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν
ἐσφαγμένον - amely megöletett, σφάζω - leöl

[13]Sőt hallám, hogy minden teremtett állat, a mely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, a mi ezekben van, ezt mondja vala: A királyiszékben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké. Fil. 2,10. rész 4,2.3.
καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης [ἐστίν], καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14És a négy lelkes állat monda: Ámen. És a huszonnégy Vén leborult és imádá az örökkön örökké élőt. rész 4,6-8. rész 4,4.
καὶ τὰ τέσσερα ζῷα ἔλεγον Ἀμήν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

Jel 6
1És látám, mikor a Bárány a pecsétekből egyet felnyitott, és hallám, hogy a négy lelkes állat közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával: Jőjj és lásd. rész 11,14.2És látám, és ímé **egy fehér ló,** és a rajta ülőnél íjj vala; és adaték néki korona; és kijöve győzve, és hogy győzzön. rész 19,11.3És mikor a második pecsétet felnyitotta, hallám, hogy a második lelkes állat ezt mondá: Jőjj és lásd. rész 4,7.4És **előjöve egy másik, veres ló**, és a ki azon üle, megadaték annak, hogy a békességet elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék; és adaték annak egy nagy kard. Zak. 1,8.5És mikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallám, hogy a harmadik lelkes állat mondá: Jőjj és lásd. Látám azért, és **ímé egy fekete ló**; és annak, a ki azon üle, egy mérleg vala kezében. Zak. 6,2.6És hallék a négy lelkes állat közt szózatot, a mely ezt mondja vala: A búzának mérczéje egy dénár, és az árpának három mérczéje egy dénár; de a bort és az olajt ne bántsd.7És mikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallám a negyedik lelkes állat szavát, a mely ezt mondja vala: Jőjj és lásd. rész 4,7.8És látám, és **ímé egy sárgaszínű ló; és a ki rajta üle, annak a neve halál, és a pokol követi vala azt;** és adaték azoknak hatalom a földnek negyedrészén, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és halállal és a földnek fenevadai által. 3Móz. 26,22.25.26.9És mikor felnyitotta **az ötödik pecsétet, látám az oltár alatt azoknak lelkeit, a kik megölettek az Istennek beszédéért és a bizonyságtételért, a melyet kaptak.** rész 20,4. rész 1,9.19,10.20,4.10És kiáltának nagy szóval, mondván: Uram, te szent és igaz, meddig nem ítélsz még, és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, a kik a földön laknak? Luk. 18,7.**11Akkor adatának azoknak egyenként fehér ruhák; és mondaték nékik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak, a míg beteljesedik mind az ő szolgatársaiknak, mind az ő atyjokfiainak száma, a kiknek meg kell öletniök, a mint ők is megölettek.** rész 3,5.7,9.12Azután látám, mikor **a hatodik pecsétet felnyitotta, és ímé nagy földindulás lőn,** és a nap feketévé lőn mint a szőrzsák, és a hold egészen olyan lőn, mint a vér; Jóel 2,31.13És az ég csillagai a földre hullának, miképen a fügefa hullatja éretlen gyümölcseit, mikor nagy szél rázza. Mát. 24,29.**14És az ég eltakarodék, mint mikor a papírtekercset összegöngyölítik; és minden hegy és sziget helyéből elmozdíttaték.** rész 16,20.15És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad, elrejték magokat a barlangokba és a hegyeknek kőszikláiba; Ésa. 2,19.16És mondának a hegyeknek és a kőszikláknak: **Essetek mi reánk és rejtsetek el minket annak színe elől, a ki a királyiszékben ül, és a Bárány haragjától:** Luk. 23,30.17Mert eljött az ő haragjának ama nagy napja; és ki állhat meg? rész 11,18.

Jel 7
1Ezek után láték négy angyalt állani **a földnek négy szegletén, a földnek négy szélét tartva, hogy szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se semmi élőfára.** rész 13,1.2És láték más angyalt feljőni napkelet felől, a kinek kezében vala az élő Istennek pecsétje; és nagy szóval kiálta a négy angyalnak, a kinek adatott, hogy ártson a földnek és a tengernek, vers 9.21. vers 9.3Ezt mondván: Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, míg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon. rész 9,4.Ezék. 9,4.4És hallám a megpecsételtek számát: Száznegyvennégyezer, az Izráel fiainak minden nemzetségéből elpecsételve. rész 14,1.5A Júda nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt vala; a Ruben nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Gád nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; rész 20,8. rész 17,14.19,17-21.1Thess. 5,22.2Pét. 3,10.6Az Áser nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Nafthali nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Manassé nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; rész 3,3.Mát. 24,44.Luk. 12,39.40. rész 3,4.18.19,8. 2Kor. 5,3.7A Simeon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Lévi

nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; az Izsakhár nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; rész 3,11. rész 1,3.[8]A Zebulon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a József nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Benjámin nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt. rész 11,19. rész 21,6.

[9]Azután látám, és ímé egy nagy sokaság, a melyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyiszék előtt és a Bárány előtt állnak vala, fehér ruhákba öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak; rész 5,9. rész 3,5.6,11.
Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολύς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

[10]És kiáltanak nagy szóval, mondván: Az idvesség a mi Istenünké, a ki a királyiszékben ül, és a Bárányé! Zsolt. 3,9.rész 12,10.19,1.
καὶ ⸀κράζουσι⸁ φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες Ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

[11]Az angyalok pedig mindnyájan a királyiszék, a Vének és a négy lelkes állat körül állnak vala, és a királyiszék előtt arczczal leborulának, és imádák az Istent, rész 5,11.
καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ⸀ἱστήκεισαν⸁ κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ

[12]Ezt mondván: Ámen: áldás és dicsőség és bölcseség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké, Ámen. vers 9.11.
λέγοντες Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων[· ἀμήν].

[13]Akkor felele egy a Vének közül, és monda nékem: Ezek, a kik a fehér ruhákba vannak öltözve, kik és honnét jöttek? rész 3,18.
Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἦλθον;

[14]És mondék néki: Uram, te tudod. És monda nékem: Ezek azok, a kik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében. Ésa. 1,18.Zsid. 9,14.
καὶ εἴρηκα αὐτῷ Κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπέν μοι Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου

[15]Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában; és a ki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettök. Ésa. 4,5.Ezék. 37,27.
διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ᾽ αὐτούς.

[16]Nem éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé; sem a nap nem tűz rájok, sem semmi hőség: Ésa. 49,10. Zsolt. 121,6.
οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ᾽ αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα
πεινάσουσιν - fognak éhezni; πεινάω - éhezik, megéhezik

CYMB 4,2, (318-229)

Fear no more the heat o' the sun,
Nor the furious winter's rages;
Thou thy worldly task hast done,
Home art gone, and ta'en thy wages
17Mert a Bárány, a ki a királyiszéknek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könyet. rész 21,4.Ésa. 25,8.
ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν

Jel 8
1És **mikor felnyitotta a hetedik pecsétet, lőn nagy csendesség a mennyben, mintegy fél óráig.** rész 18,24.2És látám azt a hét angyalt, a ki az Isten előtt álla; és adaték nékik hét trombita. vers 6.7.3És jöve egy másik angyal, és megálla az oltárnál, arany tömjénezőt tartva; és adaték annak sok tömjén, hogy tegye minden szenteknek könyörgéseihez az arany oltárra, a mely a királyiszék előtt vala. rész 5,8. rész 6,9.4És felméne a tömjén füstje a szentek könyörgéseivel az angyal kezéből az Isten elébe. Zsolt. 141,2.5Azután vevé az angyal a tömjénezőt; és megtölté azt az oltárnak tüzével, és leveté a földre; és lőnek mennydörgések és szózatok és villámlások és földindulás.**6És a hét angyal, a kinél a hét trombita vala, készüle a trombitáláshoz.** vers 2.**7Az első angyal azért trombitála, és lőn jégeső és tűz, vérrel elegy, és vették a földre; és a földnek harmadrésze megége, és az élőfáknak harmadrésze megége, és minden zöldelő fű megége.** rész 13,1.Dán. 7,20.24.**8A második angyal is trombitált**, és mint egy tűzzel égő nagy hegy vették a tengerbe; és a tengernek harmadrésze vérré lőn;9És meghala a tengerben lévő teremtett állatoknak harmadrésze, a melyekben élet vala; és a hajóknak harmadrésze elvesze. rész 19,16.1Tim. 6,15.**10A harmadik angyal is trombitált**, és leesék az égről egy nagy csillag, égve, mint egy fáklya, és esék a folyóvizeknek harmadrészére, és a vizek forrásaira; vers 1. Ésa. 8,7.11A csillagnak neve pedig üröm: változék azért a folyóvizek harmadrésze ürömmé; és sok ember meghala a vizektől, mivel keserűkké lőnek. vers 12.13. rész 18,8.**12A negyedik angyal is trombitált,** és megvereték a napnak harmadrésze, és a holdnak harmadrésze, és a csillagoknak harmadrésze; hogy meghomályosodjék azoknak harmadrésze, és a nap az ő harmadrészében ne fényljék, és az éjszaka hasonlóképen.13És láték és hallék az égnek közepette egy angyalt repülni, a ki ezt mondja vala nagy szóval: Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a három angyal trombitájának többi szavai miatt, a kik még trombitálni fognak. rész 9,2-12.11,13.14.12,12.

Jel 9
IGEN ERŐS WOE PROPHECY, SÁSKÁK…
1Az ötödik angyal is trombitált, és látám, hogy egy csillag esett le az égről a földre, és adaték annak a mélység kútjának kulcsa. rész 20,1.2Megnyitá azért a mélységnek kútját: és füst jöve fel a kútból, mint egy nagy kemenczének füstje; és meghomályosodék a nap és a levegőég a kút füstje miatt. rész 14,8.Ésa. 21,9.Jer. 51,8. rész 16,19.17,5. Ésa. 13,21.34,11.13.14.3A füstből pedig sáskák jövének ki a földre; és adaték azoknak hatalom, mint hatalmuk van a föld skorpióinak. rész 17,2.4És megmondaték nékik, hogy a földnek füvét ne bántsák, se semmi zöldelőt, se semmi élőfát, hanem csak azokat az embereket, a kiknek homlokukon nincsen az Istennek pecsétje. rész 7,3.Ezék. 9,4.5És adaték azoknak, hogy meg ne öljék őket, hanem hogy kínoztassanak öt hónapig; és azoknak kínzása olyan, mint a skorpió kínzása, mikor megmarja az embert. Jer. 51,9. rész 16,19.6Annakokáért azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják meg azt; és kívánnának meghalni, de a halál elmegy előlük. Zsolt. 137,8.Jer. 50,15.7A sáskáknak formája pedig hasonló vala a viadalhoz felkészített lovakhoz; és a fejökön mintegy aranyhoz hasonló koronák valának, és az orczáik olyanok valának, mint az emberek orczái. Ésa. 47,7.8.8És olyan hajuk vala, mint az asszonyok haja; és fogaik olyanok valának,

mint az oroszlánoknak. Ésa. 47,9. rész 17,16.[9]És olyan mellvértjeik valának, mint a vas mellvértek; és az ő szárnyaik zúgása olyan vala, mint a viadalra száguldó sok lovas szekerek zúgása. rész 17,2.[10]És skorpiókhoz hasonló farkuk vala és fulánkjuk; és a farkukban vala a hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. rész 14,8.[11]Királyukul pedig a mélység angyala vala felettök; annak a neve zsidóul Abaddon, görögül pedig Apollion, azaz Vesztő a neve. Ezék. 27,36.[12]Az első jaj elmúlék; ímé ezután még két jaj következik. rész 8,13.[13]A hatodik angyal is trombitált, és hallék egy szózatot az arany oltárnak négy szarvától, a mely az Isten előtt van,[14]Mondván a hatodik angyalnak, a kinél a trombita vala: Oldd el azt a négy angyalt, a ki a nagy folyóvíznél, az Eufrátesnél van megkötve.[15]**Eloldaték azért a négy angyal, a ki el vala készítve** az órára és napra és hónapra és esztendőre, hogy megölje az emberek harmadrészét.[16]És **a lovas seregek** száma két tízezerszer tízezer vala; hallottam a számukat. rész 17,4.[17]És így látám a lovakat látásban, és a rajtuk ülőket, a kiknek tűzből és jáczintból és kénkőből való mellvértjeik valának; és a lovak feje olyan vala, mint az oroszlánok feje; és szájukból tűz és füst és kénkő jő vala ki.[18]E háromtól öleték meg az emberek harmadrésze, a tűztől és a füsttől és a kénkőtől, a mely azoknak szájából jő vala ki. rész 14,11.19,3.[19]Mert az ő hatalmuk az ő szájukban van, és az ő farkukban; mert az ő farkaik a kígyókhoz hasonlók, a melyeknek fejeik vannak; és azokkal ártanak. Józs. 7,6.Jób 2,12.[20]A többi emberek pedig, a kik meg nem ölettek e csapásokkal, nem tértek meg az ő kezeik csinálmányaitól, hogy ne imádnák a gonosz lelkeket, és az arany és ezüst és ércz és kő és fa bálványokat, a melyek nem láthatnak, sem hallhatnak, sem járhatnak; Zsolt. 115,5-7.[21]És nem tértek meg az ő gyilkosságaikból, sem az ő ördöngösségeikből, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból. Jer. 51,64.

Jel 10

[1]És láték egy másik, erős angyalt az égből leszállani, a ki felhőbe vala öltözve; és a fején szivárvány vala, és az orczája olyan vala, mint a nap, és a lábai mint a tűzoszlopok; Ésa. 24,8.Ezék. 26,13.[2]**És a kezében egy nyitott könyvecske vala; és tevé a jobb lábát a tengerre, a bal lábát pedig a földre; Jer. 7,34.16,9.25,16. Ésa. 23,8.**[3]És kiálta nagy szóval, mint mikor az oroszlán ordít; és mikor kiálta, megszólaltatá a hét mennydörgés az ő szavát. rész 17,6.[4]És mikor a hét mennydörgés megszólaltatta az ő szavát, le akarám írni; és az égből szózatot hallék, a mely ezt mondá nékem: **Pecsételd be, a miket a hét mennydörgés szóla, és azokat meg ne írd. Dán. 8,26.12,4.**[5]És az angyal, a kit láték állani a tengeren és a földön, felemelé kezét az égre, Dán. 12,7.[6]És megesküvék arra, a ki örökkön örökké él, a ki teremtette az eget és a benne valókat, és a földet és a benne valókat, és a tengert és a benne valókat, hogy idő többé nem lészen: Ésa. 34,10.rész 14,11.18,18.[7]Hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor **elvégeztetik az Istennek titka, a mint megmondotta az ő szolgáinak a prófétáknak. rész 4,4. rész 4,6.**
καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας.
[8]És a szózat, a melyet hallottam az égből, ismét szóla nékem, és monda: Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét, mely a tengeren és a földön álló angyal kezében van. vers 2.[9]Elmenék azért az angyalhoz, mondván néki: Add nékem a könyvecskét. És monda nékem: **Vedd el és edd meg; és megkeseríti a te gyomrodat, de a te szádban édes lesz, mint a méz. Ezék. 3,1-3.**[10]Elvevém azért a könyvecskét az angyal kezéből, és megevém azt; és az én számban olyan édes vala mint a méz; és mikor megettem azt, megkeseredék az én gyomrom.[11]És monda nékem: Ismét prófétálnod kell néked sok népek és nemzetek, és nyelvek és királyok felől. Ezék. 16,10.

Jel 11

[1]És adának nékem vesszőhöz hasonló nádszálat, és angyal áll vala mellém és monda: Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát és az oltárt, és azokat, a kik abban imádkoznak. Mát. 22,2.[2]De a tornáczot, a mely a templomon kívül van, kihagyd, és azt meg ne mérd; mert a

pogányoknak adatott, és a szent várost tapodják negyvenkét hónapig. rész 13,5.[3]És adom az én két tanúbizonyságomnak, hogy **prófétáljanak, gyászruhákba öltözve, ezer kétszáz hatvan napig. rész 12,6.**[4]Ezek az a két olajfa, és a két gyertyatartó, a melyek a földnek Istene előtt állanak. Zak. 4,2.3.11.14.

Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι

[5]És ha valaki akar nékik ártani, tűz származik az ő szájokból, a mely megöli az ő ellenségeiket; és ha valaki akar nékik ártani, úgy kell annak megöletni. 2Kir. 1,10.12.[6]Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy az ő prófétálásuknak idejében eső ne legyen; és hatalmuk van a vizeken, hogy azokat vérré változtassák, és megverjék a földet akármi csapással, valamennyiszer akarják. 1Kir. 17,1. 2Móz. 7,19.20.[7]**És mikor elvégezik az ő bizonyságtételöket, a mélységből feljövő fenevad hadakozik ellenök, és legyőzi őket, és megöli őket. rész 13,1. rész 13,7.Dán. 7,21.**

[8]És az ő holttesteik feküsznek ama nagy városnak utcáin, a mely lélek szerint PNEUMATIKOI – METAFORIKUS ÉRTELEMBEN Sodomának és Égyiptomnak hivatik, a hol a mi Urunk is megfeszíttetett. rész 17,2.5.18,10.

καὶ τὸ πτῶμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη.

[9]És a népek és ágazatok, és nyelvek és nemzetek közül valók látják azoknak holttestét három és fél nap, és azoknak holttestét nem engedik sírba tenni. Jer. 12,9.Ezék. 39,17.[10]És a földnek lakosai örülnek és örvendeznek rajtok, és ajándékokat küldenek egymásnak; mivelhogy e két próféta gyötörte a földnek lakosait.[11]De három és fél nap mulva életnek lelke adaték Istentől ő beléjök, és lábaikra állának; és nagy félelem esék azokra, a kik őket nézik vala. rész 13,1-11.17,11-14.[12]És hallának nagy szózatot az égből, a mely ezt mondja vala nékik: Jőjjetek fel ide. És felmenének az égbe felhőben; és láták őket az ő ellenségeik. rész 13,1. rész 13,11-16. rész 20,14.**[13]És lőn abban az órában nagy földindulás, és a városnak tizedrésze elesék; és megöleték a földindulásban hétezer ember neve; és a többiek megrémülének, és a menny Istenének adának dicsőséget. vers 8.**[14]**A második jaj elmúlt; ímé a harmadik jaj hamar eljő. rész 8,13.** [15]**A hetedik angyal is trombitála, és nagy szózatok lőnek a mennyben, a melyek ezt mondják vala: E világnak országai a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek, a ki örökkön örökké uralkodik. rész 12,10.19,6.**

Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντες Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

[16]És a huszonnégy Vén, a ki az Isten előtt ül az ő királyiszékeiben, esék az ő orczájára és imádá az Istent, rész 4,4.[17]Ezt mondván: **Hálát adunk néked Uram, mindenható Isten, a ki vagy és a ki valál és a ki eljövendő vagy; mert a te nagy hatalmadat kezedhez vetted, és a te országlásodat elkezdetted. rész 1,4.8.vers 15.**[18]**És megharagudtak a pogányok, és eljött a te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és jutalmat adj a te szolgáidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és a kik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsd azokat, a kik a földet pusztítják. rész 6,15-17. Mát. 25,31-40.Luk. 22,28-30.**[19]**És megnyilatkozék az Isten temploma a mennyben, és megláttaték az ő szövetségének ládája az ő templomában; és lőnek villámlások és szózatok és mennydörgések, és földindulás és nagy jégeső. rész 15,5. 2Móz. 25,10-16.**

Jel 12

[1]És láttaték nagy jel az égben: egy asszony, a ki a napba vala felöltözve, és lábai alatt vala a hold, és az ő fejében tizenkét csillagból korona; vers 3.

Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα,

[2]A ki terhes vala, és akarván szűlni, kiált vala, és kínlódik vala a szűlésben. Mik. 4,10.
καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα· καὶ κράζει ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν.

[3]Láttaték más jel is az égben, és ímé vala egy nagy veres sárkány, a kinek hét feje vala és tíz szarva, és az ő fejeiben hét korona; Dán. 7,7.
καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων μέγας πυρρός, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα,

[4]És a farka utána vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat; és álla az a sárkány a szűlő asszony elé, hogy mikor szül, annak fiát megegye. Dán. 8,10. vers 1.2.
καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

[5]És szűle fiú-magzatot, a ki vasvesszővel legeltet minden nemzetet; és ragadtaték annak fia Istenhez és az ő királyiszékéhez. rész 2,27.19,15.Zsolt. 2,9.
καὶ ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ.
[6]Az asszony pedig elfuta a pusztába, hol Istentől készített helye van, hogy ott táplálják őt ezer kétszáz hatvan napig. rész 11,3.
καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.

[7]És lőn az égben viaskodás: Mihály és az ő angyalai viaskodnak vala a sárkánnyal; és a sárkány is viaskodik vala és az ő angyalai; Dán. 10,13.21.
Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ
πόλεμος, -ου - harc
[8]De nem vehetének diadalmat, és az ő helyök sem találtaték többé a mennyben. 1Kor. 15,26.54.55. rész 19,20. rész 2,11.21,8.
καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ
ἴσχυσεν, - volt ereje; ἰσχύω - 1. erősnek lenni; 2. képesnek lenni vmire
εὑρέθη – találtatott; εὑρίσκω - 1. (meg)talál, felfedez; 2. nyer
[9]És vetteték a nagy sárkány, ama régi kígyó, a ki neveztetik ördögnek és a Sátánnak, ki mind az egész föld kerekségét elhiteti, vetteték a földre, és az ő angyalai is ő vele levettetének. rész 20,2.1Móz. 3,1.4.15.
καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καί Ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, – ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ ἐβλήθησαν
ἐβλήθη – vettetett; βάλλω - 1) dob; 2) önt
[10]És hallék nagy szózatot az égben, a mely ezt mondja vala: Most lett meg az idvesség és az erő, és a mi Istenünknek országa, és az ő Krisztusának hatalma; mert a mi atyánkfiainak vádolója levettetett, ki vádolja vala őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt. rész 7,10.19,1. rész 11,15.12,10.19,6.
καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός·
κατήγωρ – vádló
KATEGÓRIA ETIMOLÓGIAI SZÓTÁR

‘fogalmilag összetartozó lények, dolgok osztálya’: a szófaj nyelvtani kategória; ‘osztály, csoport’: felsőbb fizetési kategóriába került. – kategorikus: ‘korlátlan érvényű’; ‘ellentmondást nem tűrő, teljes’: kategorikus elutasítás. – kategorizál: ‘osztályoz, kategóriákba sorol be’. – kategorice: ‘határozottan, kereken’: kategorice megtiltották.
Nemzetközi szócsalád a latin categoria (‘állítás, meghatározás’) nyomán. Forrása a görög kategória (‘vád, állítás, meghatározás’) a kátégoreuó (‘ellene beszél, szid, vádol’) igéből: kata- (‘ellen’) és agoreuó (‘a nyilvánosság előtt beszél’), utóbbi az agora (‘köztér, népgyűlés’) szóból. Lásd még agora, agorafóbia.
TEHÁT A SÁTÁN A VÁDOLÓ AZT IS JELENTI, HOGY „KATEGORIKUSAN BESZÉL”, VAGYIS, AKI „KATEGORIKUSAN BESZÉL” KICSIT OLYAN, MINT A VÁDOLÓ, „A SÁTÁN.”
[11]És ők legyőzték azt a Bárány véréért, és az ő bizonyságtételöknek beszédéért; és az ő életöket nem kímélték mind halálig. Róm. 8,33.34.37.16,20.
καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου·

[12]Annakokáért örüljetek egek és a kik lakoztok azokban. Jaj a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög ti hozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint a ki tudja, hogy kevés ideje van. Zsolt. 96,11.Ésa. 49,13.rész 8,13.9,2-12.11,14.
διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει
εὐφραίνεσθε, - örvendezzetek*; εὐφραίνω* - 1. (A.) megörvendeztet (EUFÓRIA)
θυμὸν - indulatot
[13]Mikor azért látta a sárkány, hogy ő levettetett a földre, kergetni kezdé az asszonyt, a ki a fiút szűlte. vers 9. vers 1.2.5.[14]De adaték az asszonynak két nagy sasszárny, hogy a kígyó elől elrepüljön a pusztába az ő helyére, hogy tápláltassék ott ideig, időkig, és az időnek feléig. vers 1.2.5.13. vers 3. vers 6. Dán. 12,7.[15]És bocsáta a kígyó az ő szájából az asszony után vizet, mint egy folyó vizet, hogy azt a folyóvízzel elragadtassa. rész 16,17. rész 1,8.22,13. Ésa. 41,4.44,6. rész 22,17.Ésa. 51,1.Ján. 4,10.14.7,37.[16]De segítségül lőn a föld az asszonynak, és megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé a folyóvizet, a melyet a sárkány az ő szájából bocsátott.[17]Megharagvék azért a sárkány az asszonyra, **és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és a kiknél vala a Jézus Krisztus bizonyságtétele;** rész 19,10.1Ján. 5,10.
μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
[18]És álla a tengernek fövenyére. rész 15,1.6.7. vers 2.rész 19,7.

Jel 13
[1]És **láték egy fenevadat feljőni a tengerből**, a melynek hét feje és tíz szarva vala, **(REIS. A NÉPEKBŐL (TENGER) KIEMELKEDŐ ÓKORI ÉS KÖZÉPKORI RÓMA, AMELYIK A TRANSLATIO EMPIRII JEGYÉBEN FOLYTATJA A FÖLDI BIRODALMAK SORÁT)** és az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak neve. rész 11,7. Dán. 7,7.**[2]És e fenevad θηρίον – vadállat, a melyet láték, hasonló vala a párduczhoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány adá az ő erejét annak, és az ő királyiszékét, és nagy hatalmat.** rész 12,3.9.**[3]És látám, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesíttetett; de az ő halálos sebe meggyógyíttaték; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat.** Ezék. 48,31-34.**[4]És imádák a sárkányt, a ki a hatalmat adta a fenevadnak; és imádák a fenevadat, ezt mondván:** Kicsoda hasonló e fenevadhoz? kicsoda viaskodhatik ő vele? rész 11,7.17,8.[5]És adaték néki nagy dolgoknak és

káromlásoknak szóló szája; és adaték néki hatalom, hogy cselekedjék negyvenkét hónapig. rész 11,2.[6]Megnyitá azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátorát, és azokat, a kik a mennyben laknak. Ezék. 40,3.Zak. 2,1.[7]Az is adaték néki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze; és adaték néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen. rész 11,7.Dán. 7,21.[8]Annakokáért imádják őt a földnek minden lakosai, a kiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe, a mely a Bárányé, a ki megöletett, e világ alapítása óta. rész 3,5.20,12.21,27.2Móz. 32,32.Zsolt. 69,29.Fil. 4,3. 1Pét. 1,20.[9]Ha van füle valakinek, hallja![10]Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletni. **Itt van a szentek békességes tűrése és hite.** **Mát. 26,52. rész 14,12.**

Ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων

[11]Azután láték **más fenevadat feljőni a földből, a kinek két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló, de úgy szól vala, mint a sárkány MIMÉZIS (GIRARD).[12]És az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi ő előtte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, a melynek halálos sebe meggyógyult vala; vers 1-3.rész 19,20. (REIS. AMERIKA, AMELYIK ELTORZULT.)**[13]És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. Mát. 24,14.2Thess. 2,9.[14]És elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, a melyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, a ki fegyverrel megsebesíttetett vala, de megelevenedett. rész 19,20. vers 3.[15]És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt mívelje, hogy mindazok, a kik nem imádják a fenevad képét, megölessenek, rész 19,20.[16]Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy az ő jobb kezökre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek; rész 19,20.[17]És hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak a kin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma. rész 14,9.11. vers 18.[18]Itt van a bölcseség. A kinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat. rész 21,8.22,15. rész 3,5.13,8.20,12.2Móz. 32,32.Zsolt. 69,29.Fil. 4,3.

Jel 14

[1]És látám, és ímé egy Bárány áll vala Sion hegyén, és ő vele száznegyvennégy ezeren, a kiknek homlokán írva vala az ő Atyjának neve. rész 5,6-9.Ján. 1,29. rész 3,12.[2]És hallék szózatot az égből, mint sok vizeknek zúgását és mint nagy mennydörgésnek szavát; és hallám hárfásoknak szavát, a kik az ő hárfájokkal hárfáznak vala; rész 1,15.† rész 5,8.[3]És énekelnek vala mintegy új éneket a királyiszék előtt, és a négy lelkes állat előtt és a Vének előtt; és senki meg nem tanulhatja vala azt az éneket, csak a száz negyvennégy ezer, a kik áron vétettek meg a földről. rész 5,9. rész 4,2-8. vers 1. 1Pét. 1,18.19.[4]**Ezek azok, a kik asszonyokkal nem fertőztették meg magokat; mert szűzek. Ezek azok, a kik követik a Bárányt, valahová megy. Ezek áron vétettek meg az emberek közül Istennek és a Báránynak zsengéiül. vers 3.1Pét. 1,18.19.1Kor. 6,20.[5]És az ő szájokban nem találtatott álnokság; mert az Istennek királyiszéke előtt feddhetetlenek. Zsolt. 32,2.Sof. 3,13.**[6]És láték más angyalt az ég közepén repülni, a kinél vala az **örökkévaló evangyéliom,** hogy a föld lakosainak hirdesse az evangyéliomot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek, rész 19,9.21,5. rész 1,1.[7]Ezt mondván nagy szóval: **1)Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, a ki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait. rész 15,4. Csel. 14,15.**[8]És más angyal követé azt, mondván: **2)Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek. Ésa. 21,9.Jer. 51,8. rész 16,19.17,5.18,2. rész 17,2.**[9]És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: **3)Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, rész 13,16.[10]Az is iszik az**

Isten haragjának borából, a mely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tűzzel és kénkővel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt;• Dán. 8,26. rész 1,3.[11]És az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön örökké; és nem lesz nyugalmuk éjjel és nappal, a kik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi. rész 18,18.19,3. rész 13,16.[12]**Itt van a szenteknek békességes tűrése, itt a kik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét! rész 13,10.**
Ὧδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

[13]**És hallék az égből szózatot, a mely ezt mondja vala nékem: Írd meg: Boldogok a halottak, a kik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket. rész 21,3.4. rész 22,12.2Thess. 1,6-10.**
Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης Γράψον Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ᾽ ἄρτι. ναί, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ᾽ αὐτῶν.
[14]És látám, és ímé vala egy fehér felhő; és a felhőn üle valaki, hasonló az embernek Fiához, a fején arany korona, és a kezében éles sarló. rész 1,13.Ján. 7,13.[15]És más angyal jöve ki a templomból, nagy szóval kiáltván annak, a ki a felhőn ül vala: Indítsd a sarlódat és arass; mert a földnek aratni valója megszáradt. Jóel 3,13.Mát. 13,39.[16]Bocsátá azért, a ki a felhőn ül vala az ő sarlóját a földre; és learattaték a föld. rész 1,1. rész 5,5.Ésa. 11,1.10.Mát. 1,1-16.Róm. 15,12. rész 2,28.2Pét. 1,19.[17]És más angyal jöve ki a mennyben való templomból, s annál is éles sarló vala. rész 21,6.Ésa. 55,1.Ján. 4,10.14.7,37.[18]Más angyal is jöve ki az oltártól, a kinek hatalma vala a tűzön, és kiálta nagy szóval annak, a kinél vala az éles sarló, ezt mondván: Bocsásd a te éles sarlódat, és szedd meg a föld szőleinek gerézdeit; mert megértek annak szőlei. Jóel 3,13.[19]Bocsátá azért az angyal az ő éles sarlóját a földre, és a földnek szőleit megszedé, és veté az Isten haragjának nagy borsajtójába. rész 19,15.Ésa. 63,3.[20]És megtaposták a borsajtót a városon kívül, és vér jöve ki a borsajtóból a lovak zablájáig, ezer hatszáz futamatnyira.

Jel 15
[1]És láték mennyben más nagy és csodálatos jelt: **hét angyalt, a kinél vala a hét utolsó csapás; mert az által teljesedett be az Istennek haragja. rész 11,14.**[2]És láték úgymint **üvegtengert tűzzel elegyítve; és azokat, a kik diadalmasok a fenevadon és az ő képén, és bélyegén és az ő nevének számán, látám állani az üvegtenger mellett, a kiknek kezében valának az Istennek hárfái. rész 4,6. rész 13,18. rész 5,8.14,2.**[3]**És énekelik vala Mózesnek az Isten szolgájának énekét, és a Báránynak énekét, ezt mondván: Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a te útaid, óh szentek Királya! 2Móz. 15,1. Zsolt. 111,2. Zsolt. 139,14. Zsolt. 145,17.**
Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, κύριε, ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων·
θαυμαστός, -ή, -όν - csodálatos, bámulatos
[4]Ki ne félne téged, Uram! és ki ne dicsőítené a te nevedet? mert csak egyedül vagy szent. Mert eljőnek mind a pogányok és lehajolnak előtted; mert a te ítéleteid nyilvánvalókká lettek. Jer. 10,7. Malak. 1,11.Ésa. 66,23. rész 14,7.
τίς οὐ μὴ φοβηθῇ, κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου, ὅτι μόνος ὅσιος; ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.
ὅσιος, -ία, -ον - 1. Istennek tetsző 2. megszentelt, tiszt
ἥξουσιν - el fognak jönni; ἥκω - megjött,
[5]És ezeknek utána látám, **és ímé megnyittaték a mennyben a bizonyságtétel sátorának temploma, rész 11,19.**[6]És kijöve a templomból a hét angyal, a kinél a hét csapás vala, tiszta és fehér gyolcsba öltözve, és mellöknél arany övekkel körülövezve.[7]**És egy a négy lelkes állat**

közül ada a hét angyalnak hét aranypoharat, a mely az örökkön örökké élő Istennek haragjával teljes vala. rész 4,6.[8]És megtelék a templom füsttel az Isten dicsőségének és erejének miatta, és senki a templomba be nem mehet vala, mígnem a hét angyal hét csapása bevégeztetik. 2Móz. 40,34-35.1Kir. 8,10.11.Ésa. 6,4. vers 6.

Áldás és harag egyszerre. Gyönyörű és csodálatos (Thaumastha) a Bárány éneke, kicsit zavaró közben a harag hét pohara…

Jel 16

[1]És hallék nagy szózatot a templomból, a mely mondja vala a hét angyalnak: **Menjetek el és töltsétek ki a földre az Isten haragjának hét poharát.** rész 15,1.6.7.[2]Elméne azért az első, és kitölté az ő poharát a földre; és **támada gonosz és ártalmas fekély** azokon az embereken, a kiken vala a fenevad bélyege, és a kik imádják vala annak képét. 2Móz. 9,10.11. rész 13,14.16.17.[3]**A másik angyal is kitölté az ő poharát** a tengerbe; és olyanná lőn, mint a halott vére; és minden élő állat meghala a tengerben.[4]**A harmadik angyal is kitölté az ő poharát a folyóvizekbe és a vizek forrásaiba; és lőn vér.** 2Móz. 7,17.20.[5]És hallám, hogy a vizek angyala ezt mondja vala: **Igaz vagy Uram, a ki vagy és a ki valál, te Szent, hogy ezeket ítélted;** rész 1,4.8.4,8.11.17.[6]**Mivelhogy szentek és próféták vérét ontották, vért adál nékik inni; mert méltók arra. ÓSZÖVETSÉG SZEMET SZEMÉRT?** [7]És hallám, hogy más az oltárról ezt mondja vala: **Jól van Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid.** rész 9,13. rész 15,3.19,2.[8]**A negyedik angyal is kitölté az ő poharát a napra; és adaték annak, hogy az embereket tikkaszsza tűzzel.**[9]**És tikkadának az emberek nagy hévséggel; és az Istennek nevét káromlák, a kinek hatalma vala e csapásokon; és nem térének meg, hogy neki dicsőséget adjanak.** vers 11.21. rész 9,21.[10]**Az ötödik angyal is kitölté az ő poharát a fenevad királyiszékére;** és lőn az ő országa setét; és rágják vala az ő nyelvöket a kín miatt, rész 13,1.[11]És káromlák a menny Istenét az ő kínjaik és fekélyeik miatt; és meg nem térének az ő cselekedeteikből. vers 9.21. vers 9.[12]**A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufrátesre; és kiszárada annak vize, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék.**[13]És láték a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lelket kijőni, a békákhoz hasonlókat; rész 12,3.4. rész 13,1-8. rész 13,11-17.[14]Mert ördögi lelkek azok, a kik jeleket tesznek; a kik elmennek a földnek és az egész világnak királyaihoz, hogy egybe gyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. rész 20,8. rész 17,14.19,17-21.1Thess. 5,22.2Pét. 3,10.[15]**(Imé eljövök, mint a tolvaj. Boldog, a ki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenen ne járjon, és meg ne lássák az ő rútságát.)** rész 3,3.Mát. 24,44.Luk. 12,39.40. rész 3,4.18.19,8. 2Kor. 5,3.[16]**Egybegyűjték azért őket a helyre, a melyet zsidóul Armageddonnak neveznek.**[17]A hetedik angyal is kitölté az ő poharát a levegőégre; és nagy szózat jöve ki a mennyei templomból a királyiszéktől, a mely ezt mondja vala: Meglett! rész 11,19. rész 21,6.[18]És lőnek zendülések és mennydörgések és villámlások; és lőn nagy földindulás, a milyen nem volt, mióta az emberek a földön vannak, ilyen földindulás, ilyen nagy. rész 4,5.8,5.[19]És a nagy város három részre szakada, és a pogányok városai elesének; **és a nagy Babilon megemlítteték az Isten előtt, hogy adjon annak inni az ő búsult haragja borának poharából.** rész 14,8.17,5.18,2. rész 17,5. rész 18,5. rész 14,8-11.18,1-24.[20]És minden sziget elmúlék, és hegyek nem találtatának többé. rész 6,14.[21]És nagy jégeső, mint egy-egy tálentom, szálla az égből az emberekre; és káromlák az Istent az emberek a jégeső csapásáért; mert annak csapása felette nagy. vers 9.11.

DÖBBENETS, ISZONYÚ FEJEZET A HARAG HÉT POHARÁNAK KIÖNTÉSÉRŐL

Jel 17

[1]És jöve egy a hét angyal közül, a kinél a hét pohár vala, és szóla velem, mondván nékem: **Jövel, és megmutatom néked a nagy paráznának kárhoztatását, a ki a sok vizen ül; rész**

15,6.7. Náh. 3,4. Jer. 51,13.[2]A kivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borával megrészegedtek a föld lakosai. rész 18,3.9. rész 14,8.Jer. 51,7.[3]És lélekben elvitt engem egy pusztába és láték egy asszonyt ülni egy veres fenevadon, a mely teljes vala káromlásnak neveivel, a melynek hét feje és tíz szarva vala. rész 13,1.[4]**Öltözött vala pedig az asszony bíborba és skárlátba, és megékesíttetett vala aranynyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohár vala, tele útálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával, rész 18,16.**[5]És az ő homlokára egy név vala írva: Titok; a nagy Babilon, a paráznáknak és a föld útálatosságainak anyja. rész 14,8.16,19.18,2.[6]És látám, hogy az asszony részeg vala a szentek vérétől és a Jézus bizonyságtevőinek vérétől; és nagy csodálkozással csodálkozám, mikor látám őt. rész 18,24.[7]És monda nékem az angyal: Miért csodálkozol? **Én megmondom néked ez asszonynak titkát és a fenevadét, a mely őt hordozza, a melynek hét feje és tíz szarva van.**[8]**A fenevad, a melyet láttál, volt és nincs;** és a mélységből jő fel és megy a veszedelemre. És a föld lakosai csodálkoznak (a kiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe e világ alapítása óta) **látván a fenevadat, a mely vala és nincs,** noha van. rész 11,7.13,1.4. rész 3,5.13,8.20,12.21,27.2Móz. 32,32.[9]Itt az elme, a melyben van bölcseség. A hét fő a hét hegy, a melyen az asszony ül; rész 13,18. rész 13,1.[10]Király is hét van; az öte elesett, és az egyik van, a másik még el nem jött; és mikor eljő, kevés ideig kell annak megmaradni.[11]A fenevad pedig, a mely vala és nincs, az maga a nyolczadik, és a hét közül való; és a veszedelemre megy.[12]A tíz szarv pedig, a melyet láttál, tíz király, olyanok, a kik még birodalmat nem kaptak; de hatalmat kapnak mint királyok egy óráig a fenevaddal. rész 13,1.Dán. 7,20.24.[13]Ezeknek egy a szándékuk; erejöket és hatalmokat is a fenevadnak adják.[14]Ezek a Bárány ellen viaskodnak, és a Bárány meggyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya; és az ő vele való hivatalosok és választottak és hívek is. rész 19,16.1Tim. 6,15.[15]És monda nékem: A vizek, a melyeket láttál, a hol a parázna ül, népek azok és sokaságok és nemzetek és nyelvek. vers 1. Ésa. 8,7. **BEAZONOSÍTÁSOK** [16]És a tíz szarv, a melyet láttál a fenevadon, ezek meggyűlölik a paráznát, és kifosztják és mezítelenné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik őt tűzzel. vers 12.13. rész 18,8.[17]Mert az Isten adta azoknak szívébe, hogy az ő szándékát cselekedjék, és egy szándékon legyenek, és adják az ő birodalmukat a fenevadnak, míglen betelnek az Isten beszédei.[18]**És az asszony, a melyet láttál, ama nagy város, a melynek királysága van a földnek királyain. vers 4.5. rész 16,19. Róma?**

Jel 18

[1]És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, a kinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől.[2]És kiálta teljes erejéből, nagy szóval mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan léleknek tömlöczévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöczévé. rész 14,8.Ésa. 21,9.Jer. 51,8. rész 16,19.17,5. Ésa. 13,21.34,11.13.14.[3]**Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép, és a földnek királyai ő vele paráználkodtak, és a földnek kalmárai az ő dobzódásának erejéből meggazdagodtak. rész 17,2.**[4]És hallék más szózatot a mennyből, a mely ezt mondja vala: **Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból: Ésa. 48,20.52,11.Jer. 50,8.51,6.2Kor. 6,17.**[5]Mert az ő bűnei az égig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. Jer. 51,9. rész 16,19.[6]Fizessetek úgy néki, a mint ő fizetett néktek, és kétszerrel kettőztessétek meg néki az ő cselekedetei szerint; a mely pohárból itatott, ugyanabból két annyit töltsetek néki. Zsolt. 137,8.Jer. 50,15.[7]A mennyire dicsőítette magát és dobzódott, annyi kínnal és gyászszal fizessetek néki; mert ezt mondja az ő szívében: Úgy ülök, mint királynéasszony, és nem vagyok özvegy, és semmi gyászt nem látok. Ésa. 47,7.8.[8]Ennekokáért egy nap jőnek ő reá az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, a ki megbünteti őt. Ésa. 47,9. rész 17,16.[9]És siratják őt, és jajgatnak ő rajta a föld királyai, a kik vele paráználkodtak és dobzódtak, mikor az ő égésének füstjét látják, rész 17,2.[10]Nagy távol állva

az ő kínjától való félelem miatt, mondván: Jaj! jaj! te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egy órában jött el ítéleted! rész 14,8.[11]A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi; Ezék. 27,36.[12]Arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skárlátczikkeket; és minden thinfát és minden elefántcsontedényt, és drágafából és rézből és vasból és márványkőből csinált minden edényt;[13]És fahajat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat és emberek lelkeit.[14]És a gyümölcs, a mit a te lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden a mi ínyes és pompás, eltávozott tőled, és többé azokat meg nem találod.[15]Ezeknek árosai, a kik meggazdagodtak ő tőle, távol állanak az ő kínjától való félelem miatt, sírván és jajgatván,[16]És ezt mondván: Jaj! jaj! a nagy város, a mely öltözött gyolcsba és bíborba és skarlátba, és megékesíttetett aranynyal, drágakövekkel és gyöngyökkel; hogy elpusztult egy órában annyi gazdagság! rész 17,4.[17]És minden hajósmester és a hajókon levők mind, a sokaság és az evezők, és valakik a tengeren kereskednek, távol állának.[18]És kiáltának, látván az ő égésének füstjét, és ezt mondják vala: Mi hasonló e nagy városhoz? rész 14,11.19,3.[19]És port hányván az ő fejökre, kiáltának sírván és jajgatván, és ezt mondván: **Jaj! jaj! az a nagy város, a melyben meggazdagodott mindenki, a kinek hajói voltak a tengeren, annak drágaságaiból, hogy elpusztult egy órában! Józs. 7,6.Jób 2,12.[20]Örülj ő rajta menny, és ti szent apostolok és próféták; mert az Isten büntette meg őt érettetek való büntetéssel. 5Móz. 32,43.Ésa. 44,23.49,13.Jer. 51,48.[21]És egy erős angyal egy nagy malomkőhöz hasonló követ felvőn és a tengerbe veté, ezt mondván: Ilyen módon nagy sebességgel vettetik el Babilon, ama nagy város, és többé meg nem találtatik. Jer. 51,64.**[22]És hárfásoknak és muzsikásoknak, és síposoknak és trombitásoknak szava te benned többé nem hallatik; és semmi mesterségnek mestere nem találtatik többé te benned; és malomnak zúgása sem hallatik többé te benned; Ésa. 24,8.Ezék. 26,13.[23]És szövétneknek világossága többé te benned nem fénylik; és vőlegénynek és menyasszonynak szava sem hallatik többé te benned; mert a te kalmáraid valának a földnek fejedelmei; mert a te bűvöléseidtől eltévelyedtek mind a népek. Jer. 7,34.16,9.25,16. Ésa. 23,8.[24]És abban prófétáknak és szenteknek vére találtatott, és mindeneknek, a kik megölettek a földön. rész 17,6.

Jel 19

[1]És ezek után hallám mintegy nagy sokaságnak nagy szavát az égben, a mely ezt mondja vala: Aleluja! az idvesség és a dicsőség, és a tisztesség és a hatalom az Úré, a mi Istenünké! rész 7,10.12,10.[2]**Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, és azt a nagy paráznát, a mely a földet megrontotta az ő paráznaságával, elítélte, és megbosszúlta az ő szolgáinak vérét annak kezén. rész 16,7.Zsolt. 19,10.119,137. rész 18,20.5Móz. 32,43.**[3]És másodszor is mondának: Aleluja! és: Annak füstje felmegy örökkön örökké. Ésa. 34,10.rész 14,11.18,18.[4]És leborula a huszonnégy Vén és a négy lelkes állat, és imádá az Istent, a ki a királyiszékben ül vala, mondván: Ámen! Aleluja! rész 4,4. rész 4,6. **THE ADORATION OF THE LAMB – A GHENTI OLTÁRKÉP** [5]És a királyiszéktől szózat jöve ki, a mely ezt mondja vala: Dícsérjétek a mi Istenünket mindnyájan ő szolgái, a kik félitek őt, kicsinyek és nagyok![6]És hallám mintegy nagy sokaság szavát, és mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgések szavát, mondván: Aleluja! mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a mindenható. rész 11,15.17.12,10.[7]**Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát,[8]És adatott annak, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba; mert a fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei. Ezék. 16,10.**[9]És monda nékem: **Írd meg: Boldogok azok, a kik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: Ezek az Istennek igaz beszédei. Mát. 22,2.**

Καὶ λέγει μοι Γράψον Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσίν.

δεῖπνον, -ου - lakoma
10És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nékem: Meglásd ne tedd; szolgatársad vagyok néked és a te atyádfiainak, a kiknél a Jézus bizonyságtétele van; Istent imádd, mert a Jézus bizonyságtétele a prófétaság lelke. rész 22,8.9. rész 1,9.6,9.20,4.1Ján. 5,10.
καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι Ὅρα μή· σύνδουλός σού εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.
ἔπεσα - elestem, πίπτω - leesik, ledől, elbukik, eltűnik, elmúlik
11És látám, hogy az ég megnyílt, és ímé vala egy fehér ló, és a ki azon ül vala, **hivatik vala Hívnek és Igaznak, és igazságosan ítél és hadakozik.** rész 6,2. rész 3,14.
῾πιστὸς [καλούμενος]᾽ καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.
12És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az ő fején sok korona; az ő neve fel vala írva, a mit senki nem tud, csak ő maga. rész 1,14.2,18.13És vérrel hintett ruhába vala öltöztetve és a neve Isten ígéjének neveztetik. Ésa. 63,3. Ján. 1,1.1Ján. 1,1.14És mennyei seregek követik vala őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. vers 8.15És az ő szájából éles kard jő vala ki, hogy azzal verje a pogányokat; és ő fogja azokat legeltetni vasvesszővel; és ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját. vers 21.rész 1,16.2,16. rész 2,27.12,5. rész 14,19.20.Ésa. 63,3.**16És az ő ruháján és tomporán oda vala írva az ő neve: királyoknak Király, és uraknak Ura.** rész 17,14.17És láték egy angyalt állani a napban, és kiálta nagy szóval, mondván minden madaraknak, a melyek repdesnek vala az égnek közepette: Jőjjetek el, és gyűljetek egybe a nagy Istennek vacsorájára; Jer. 12,9.Ezék. 39,17.18Hogy egyétek a királyok húsát, és vezérek húsát és hatalmasok húsát, és lovaknak és rajtok ülőknek húsát, és mindenkinek húsát, szabadokét és szolgákét, és kicsinyekét és nagyokét.**19És látám, hogy a fenevad és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy hadakozzanak az ellen, a ki a lovon ül vala és az ő serege ellen.** rész 13,1-11.17,11-14.**20És megfogaték a fenevad, és ő vele együtt a hamis próféta, a ki a csodákat tette ő előtte, a melyekkel elhitette azokat, a kik a fenevad bélyegét felvették, és a kik imádták annak képét: ők ketten elevenen a kénkővel égő tüzes tóba vettetének:** rész 13,1. rész 13,11-16. rész 20,14.**21A többiek pedig megöletének a lovon ülőnek kardjával, a mely az ő szájából jő vala ki; és a madarak mind megelégedének azoknak húsával.** vers 15. vers 17.

Jel 20
1És láték egy angyalt leszállani a mennyből, a kinél vala a mélységnek kulcsa, és egy nagy láncz a kezében. rész 9,1.**2És megfogá a sárkányt, azt a régi kígyót, a ki az ördög és Sátán, és megkötözé azt ezer esztendőre,** rész 12,9.2Pét. 2,4.3És veté őt a mélységbe, és bezárá azt és bepecsételé ő felette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg betelik az ezer esztendő; azután el kell néki oldoztatni egy kevés időre. vers 7.8.4És láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nékik ítélettétel; **és látám azoknak lelkeit, a kiknek fejöket vették a Jézus bizonyságtételéért és az Isten beszédéért, és a kik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.** 1Kor. 6,2. rész 1,9.6,9.19,10. rész 13,12.16. Róm. 8,17.5A többi halottak pedig meg nem elevenedének, mígnem betelik az ezer esztendő. **Ez az első feltámadás.**6Boldog és szent, a kinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak ő vele ezer esztendeig. rész 2,11. rész 1,6.5,10.1Pét. 2,5.9.Ésa. 61,6.7És mikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán eloldatik az ő fogságából. vers 3.8És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket, a Gógot és a Magógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra, a kiknek száma, mint a tenger fövenye. Ezék. 38,2. rész 16,14.9És feljövének a föld szélességére, és körülvevék a szentek táborát és a szeretett várost; és Istentől a mennyből tűz szálla alá, és megemészté azokat.10És

az ördög, a ki elhitette őket, vetteték a tűz és kénkő tavába, a hol van a fenevad és a hamis próféta; és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké. rész 19,20.[11]És láték egy nagy fehér királyiszéket, és a rajta űlőt, a kinek tekintete elől eltűnék a föld és az ég, és helyök nem találtaték.[12]És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; **és könyvek nyittatának meg, majd egy más könyv nyittaték meg, a mely az életnek könyve; és megítéltetének a halottak azokból, a mik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.** Dán. 7,10. rész 3,5.13,8.21,27.2Móz. 32,32.Zsolt. 69,29.Fil. 4,3. rész 2,23.22,12.Zsolt. 62,13.Jer. 17,10.32,19.Mát. 16,27.Róm. 2,6.1Kor. 3,8.2Kor. 5,10.[13]És a tenger kiadá a halottakat, a kik ő benne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, a kik ő nálok voltak; és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint. vers 12.[14]A pokol pedig és a halál vettetének a tűznek tavába. **Ez a második halál, a tűznek tava.1Kor. 15,26.54.55. rész 19,20. rész 2,11.21,8.**[15]És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek tavába vetteték.

Jel 21

[1]Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. Ésa. 65,17.66,22.2Pét. 3,13.[2]És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, a mely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. rész 13,12.Gal. 4,26.Zsid. 11,10.12,22.13,14. 2Kor. 11,2.Eféz. 5,25-27.[3]És hallék nagy szózatot, a mely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök. 2Kor. 6,16.Ezék. 37,27.[4]És az Isten eltöröl minden könyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak. rész 7,17.Ésa. 25,8. rész 20,14.1Kor. 15,26.54. Ésa. 35,10.[5]És monda az, a ki a királyiszéken ül vala: Ímé mindent újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak. rész 4,2.20,11. Ésa. 43,19.2Kor. 5,17.[6]És monda nékem: Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen. rész 16,17. rész 1,8.22,13. Ésa. 41,4.44,6. rész 22,17.Ésa. 51,1.Ján. 4,10.14.7,37.[7]A ki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.[8]A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és útálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz, a mi a második halál. rész 22,15.1Kor. 6,9.Gal. 5,21.Eféz. 5,5.1Tim. 1,9.10. rész 2,11.20,14.[9]És jöve hozzám egy a hét angyal közül, a kinél a hét utolsó csapással telt hét pohár vala, és szóla nékem, mondván: **Jer, megmutatom néked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.** rész 15,1.6.7. vers 2.rész 19,7.[10]És elvive engem lélekben egy nagy és magas hegyre és megmutatá nékem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, a mely Istentől szállott alá a mennyből. vers 2.Gal. 4,26.Zsid. 12,22.[11]Benne vala az Isten dicsősége; és annak világossága hasonló vala a legdrágább kőhöz, úgymint kristálytiszta jáspis kőhöz;[12]És nagy és magas kőfala vala, tizenkét kapuja, és a kapukon tizenkét angyal, és felírott nevek, a melyek az Izráel fiai tizenkét törzsének nevei: Ezék. 48,31-34.[13]Napkeletről három kapu; északról három kapu; délről három kapu: napnyugotról három kapu.[14]És a város kőfalának tizenkét alapja vala, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei. Eféz. 2,20. Mát. 10,2-4.[15]A ki pedig én velem beszéle, annál vala egy arany vessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát. Ezék. 40,3.Zak. 2,1.[16]És a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megméré a várost a vesszővel tizenkétezer futamatnyira: annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő.[17]És megméré annak kőfalát száznegyvennégy singre, ember mértékével, azaz angyaléval.[18]És kőfalának rakása jáspisból vala; a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló.[19]És a város kőfalának alapjai ékesítve valának mindenféle drágakövekkel. Az első alap jáspis; a második zafir; a harmadik kálcédon; a negyedik smaragd;[20]Az ötödik sárdonix; a hatodik sárdius; a hetedik krizolitus; a nyolczadik berillus; a kilenczedik topáz; a tizedik

krisopráz; a tizenegyedik jáczint; a tizenkettedik amethist.[21]A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből vala; és a város utczája tiszta arany, olyan mint az átlátszó üveg.[22]És templomot nem láttam abban: mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány.[23]És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak benne; mert az Isten dicsősége megvilágosította azt, és annak szövétneke a Bárány. rész 22,5.Ésa. 60,19.20.Zak. 14,7.[24]És a pogányok, a kik megtartatnak, annak világosságában járnak; és a föld királyai az ő dicsőségöket és tisztességöket abba viszik. Ésa. 60,3.[25]És annak kapui be nem záratnak nappal (éjszaka ugyanis ott nem lesz); Ésa. 60,11. Ésa. 60,20.Zak. 14,7.[26]És a pogányok dicsőségét és tisztességét abba viszik. Ésa. 60,11.[27]És nem megy abba be semmi tisztátalan, sem a ki útálatosságot és hazugságot cselekszik, **hanem csak a kik beírattak az élet könyvébe, a mely a Bárányé. rész 21,8.22,15. rész 3,5.13,8.20,12.2Móz. 32,32.Zsolt. 69,29.Fil. 4,3.**

Jel 22

[1]És megmutatá **nékem az élet vizének tiszta folyóját, a mely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyiszékéből jövén ki[2]Az ő utczájának közepén. És a folyóvízen innen és túl életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei a pogányok gyógyítására valók. rész 2,7.1Móz. 2,9. Ezék. 47,12.**[3]És semmi elátkozott nem lesz többé; és **az Istennek és a Báránynak királyiszéke benne lesz;** és ő szolgái szolgálnak néki;[4]És látják az ő orczáját; és az ő neve homlokukon lesz. Mát. 5,8.1Kor. 13,12.1Ján. 3,2. rész 2,17.3,12.[5]És ott éjszaka nem lesz; és nem lesz szükségök szövétnekre és napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg őket, és országolnak örökkön örökké. rész 21,23.[6]És monda nékem: E beszédek hívek és igazak: és az Úr, a szent próféták Istene bocsátotta el az ő angyalát, hogy megmutassa az ő szolgáinak azokat, a miknek meg kell lenni hamar. rész 19,9.21,5. rész 1,1.[7]**ÍMÉ ELJÖVÖK HAMAR.** Boldog, a ki megtartja e könyv prófétálásának beszédeit. rész 3,11. rész 1,3.[8]És én János vagyok az, a ki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborulék az angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, a ki nékem ezeket megmutatta vala. rész 19,10.[9]Az pedig monda nékem: Meglásd, ne tedd; mert szolgatársad vagyok néked, és a te atyádfiainak a prófétáknak, és azoknak, a kik megtartják e könyvnek beszédeit. Az Istent imádd. rész 19,10.[10]Azután monda nékem: Be ne pecsételd e könyv prófétálásának beszédeit, mert **az idő közel van. Dán. 8,26. rész 1,3.**[11]A ki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és a ki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és a ki igaz, legyen igaz ezután is; és a ki szent, szenteltessék meg ezután is.[12]**ÉS ÍMÉ HAMAR ELJÖVÖK;** és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, a mint az ő cselekedete lesz. vers 7. rész 2,23.20,12.Zsolt. 62,13.Jer. 17,10.32,19.Mát. 16,27.Róm. 2,6.1Kor. 3,8.2Kor. 5,10.[13]Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó. rész 1,8.21,6. Ésa. 41,4.44,6.[14]Boldogok, a kik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. vers 2. rész 21,21.[15]De kinn maradnak az ebek és a bűbájosok, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind a ki szereti és szólja a hazugságot. rész 21,8.1Kor. 6,9.Gal. 5,21.Eféz. 5,4.1Tim. 1,9.10.[16]Én Jézus küldöttem az én angyalomat, hogy ezekről bizonyságot tegyen néktek a gyülekezetekben. **Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag. rész 1,1. rész 5,5.Ésa. 11,1.10.Mát. 1,1-16.Róm. 15,12. rész 2,28.2Pét. 1,19.**[17]És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: **Jövel!** És a ki hallja, ezt mondja: **Jövel!** És a ki szomjúhozik, jöjjön el; és a ki akarja, vegye az élet vizét ingyen. rész 21,6.Ésa. 55,1.Ján. 4,10.14.7,37.[18]Bizonyságot teszek pedig mindenkinek, a ki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra;[19]És ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az élet könyvéből, és a szent városból, és azokból, a mik e könyvben megírattak. rész 3,5.13,8.17,8.20,12.21,27.2Móz. 32,33. rész 21,10.[20]Ezt mondja, a ki ezekről bizonyságot tesz:

Bizony hamar eljövök. Ámen, **bizony jövel Uram Jézus!**[21]A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan ti veletek. Ámen.

A Szentírás üzenete:
ELJÖVÖK (Jézus)
JÖJJ! (Az őt váró hívők – az üdvözültek mennyei serege és a földön élő küzdő egyház.)
Jöjj, Uram, Jöjj!

Jegyzetek